

Bá Y Thiên Hạ

Contents

Bá Y Thiên Hạ	9
1. Chương 1 : Bạo Vũ Cuồng Bôn Chiêu Lôi Phách	10
2. Chương 2 : Lưỡng Giới Tương Cách Sầu Đoạn Trường	12
3. Chương Ba Thần Tiên Hoa Viên Bả Dược Thải	15
4. Chương 4 : Nhân Tích Sơ Hiện Lưỡng Câu Thương	16
5. Chương 5: Cứu Tử Phù Thương Y Sanh Chức	18
6. Chương 6: Niết Tạo Thân Phân Dục Bái Sư	20
7. Chương 7 : Hồi Quy Thiên Long Bả Gia An	22
8. Chương 8 : Sơ Thức Đại Lục Minh Dị Thế	24
9. Chương 9 : Tẩy Càn Phiệt Tủy Thần Kỳ Đan	25
10. Chương 10 : Thiên Long Công Chúa Khải Sát Lâm	28
11. Chương 11. Lánh Loại Thần Kỳ Tẩy Tủy Hoàn	30
12. Chương 12. Sơ Thiệp Vũ Đạo Giác Khí Cầm	32
13. Chương 13. Hạnh Đắc Chân Khí Danh Thái Cực	34
14. Chương 14. Sơ Chí Học Viện Ngộ Mỹ Nữ	36
15. Chương 15. Tiểu Thâu Mĩ Nữ Giao Tương Hỗ	38
16. Chương 16. Vị Nham Trì Liệu Thần Kỳ Thuật	40
17. Chương 17. Nhất Bất Lưu Thần Hí Công Chủ	42
18. Chương 18. Tiểu Thoại Lưỡng Cá Chúng Nữ Tiểu	44
19. Chương 19. Khai Lô Thủ Thuật Y Tra Lí	46
20. Chương 20. Thiên Long Phong Thường Thành Bá Tước	48
21. Chương 21. Thắt Cáp Ma Thú Nhục Giới Mãi (p.1)	50
22. Chương 22. Thích Nô Chi Danh Hoán Trung Tâm	53
23. Chương 23. Gia Tộc Ma Sủng Ngưu Ma Vương	56
24. Chương 24. Liên Tiến Lưỡng Giai Thánh Cấp Thú	58
25. Chương 25. Mại Dược Thập Lạp Thành Cự Phú	61
26. Chương 26. Mại Dược Tế Tự Trung Hoa Khởi	64
27. Chương 27. Thần Kỳ Dược Hoàn Nhạ Nhân Đố	66
28. Chương 28. Tiểu Ngoạn Tâm Kế Đấu Tra Lí	68
29. Chương 29. Kiều Tiểu Thị Nữ Tao Chủ Hí	70
30. Chương 30. Ngã Giáo Ải Nhân Lai Luyện Cường	73
31. Chương 31. Lão Đầu Hữu Cá Lão Tình Nhân	75
32. Chương 32. Kim Thương Bất Khuất Lão Tương Hảo	78
33. Chương 33. Hoàng Bì Tộc Nhân Cuồng Chiến Sĩ	81
34. Chương 34. Thiên Long Tửu Lô Kim Diệp Hiên	83
35. Chương 35. Khiếu Nhĩ Hiêu Trương Khiếu Nhĩ Cuồng	85
36. Chương 36. Ngã Tự Giá Nhĩ Tổ Lão Bà	88
37. Chương 37. Ẩn Tật Trì Liệu Phẫu Hồn Lung	90
38. Chương 38. Vô Tri Ác Thiếu Ước Quyết Đấu	93
39. Chương 39. Ma Sủng Tiểu Hùng Khiếu Phi Tử	96
40. Chương 40. Y Trì Cuồng Chiến Giai Nhân Phóng	98

41. Chương 41. Sủng Vật Tiểu Bạch Nghi Cự Long	101
42. Chương 42. Quyết Đấu Đồ Cự Cao Ngạch Chú	104
43. Chương 43. Quyết Đấu Tiến Hành Kích Liệt Thì	106
44. Chương 44. Bất Nhạ Tế Tự Vạn Sự Hưu	109
45. Chương 45. Ma Quỷ Huấn Luyện Luyện Thiết Đảm	112
46. Chương 46. Gia Đế Phong Hậu Thật Lực Cường	113
47. Chương 47. Thần Điện Lai Nhân Phong Ngã Chức	116
48. Chương 48. Hồng Nhan Tri Kỷ Bất Lưu Lệ	118
49. Chương 49. Biệt Dạng Thứ Kích Bả Thương Đàm	120
50. Chương 50. La Bốc Đại Bổng Phục Chúng Tương	123
51. Chương 51. Thâu Nhập Hoàng Cung Kiến Tình Nhân	126
52. Chương 52. Đặc Chủng Lang Nha Luyện Binh Đạo	129
53. Chương 53. Quá Khí Pháp Thần Lai Tương Đầu	132
54. Chương 54. Tình Thiêu Công Chủ Khải Sắt Lâm	135
55. Chương 55. A Nhĩ Ti Tư Cuồng Chiến Hành	138
56. Chương 56. Cuồng Chiến Mĩ Nữ Âu Dã Ny	140
57. Chương 57. Cuồng Chiến Nhất Tộc Lai Hiệu Trung	144
58. Chương 58. Bán Lộ Song Long Lai Đả Kiếp	146
59. Chương 59. Vũ Lực Bức Cung Tiến Hành Khúc	150
60. Chương 60. Cung Môn Huyết Ấn Chiến Đấu Thì	153
61. Chương 61. Cung Môn Huyết Ấn Chi Vĩ Chương	156
62. Chương 62. Đàm Phán Cuồng Tướng Tiến Hành Khúc	158
63. Chương 63. Đàm Phán Cuồng Tướng Thu Tàn Cự	161
64. Chương 64. Giảng Giải Đồ Long Chiêu Cự Long	164
65. Chương 65. Đả Kiếp Ngã Lai Đả Kiếp Nhĩ	167
66. Chương 66. Cấp Nhĩ Liệu Thương Nã Thác Dược	170
67. Chương 67. Hảo Bảo Long Tộc Đặc Thù Phích	172
68. Chương 68. Thiên Lí Tiêu Diêu Danh Lợi Thu	176
69. Chương 69. Đặc Chủng Kỳ Tập Sơn Tặc Oa	178
70. Chương 70. Nạp Lan Công Chủ Tri Quốc Hận	181
71. Chương 71. Ngã Thu Nữ Nô Lão Bà Thường	184
72. Chương 72. A Nhĩ Ti Tư Chi Tái Lâm	186
73. Chương 73. Huyết Tinh Thẩm Vấn Bất Tử Y	190
74. Chương 74. Gia Tộc Hội Nghị Mưu Phát Triển	192
75. Chương 75. Luyện Công Tiếp Kính Song Tu Pháp	195
76. Chương 76. Á Cương Kiến Thành Chi Cấu Tướng	198
77. Chương 77. Thủ Hạ Đại Lực Thu Thủ Hạ	201
78. Chương 78. Tiên Thu Miêu Tộc, Hậu Hàng Ngưu	204
79. Chương 79. Cổ Dong Kể Hoa Mưu Các Tộc	207
80. Chương 80. Cuồng Ngưu Truyền Thuyết Hóa Hình Ngưu	209
81. Chương 81. Hương Diễm Dụ Hoặc Nữ Nô Hành	212
82. Chương 82. Dẫn Dụ Thành Công Sắc Lang Toại	215
83. Chương 83. Lão Bà Hiềm Ngã Nữ Nhân Thiếu.	218
84. Chương 84. Ngưu Tộc Thánh Thú Ngã Cấp Nhĩ	221
85. Chương 85. Á Cương Tân Thành Tân Khí Tượng	225
86. Chương 86. Đường Cổ Lạp Sơn Long Tộc Hành	228
87. Chương 87. Quý Bái Cấu Thí Long Hoàng Vực	231
88. Chương 88. Đại Lực Chí Tôn Nãi Bất Dục	234
89. Chương 89. Đảo Cổ Long Hoàng Tiểu Đệ Đệ	236
90. Chương 90. Long Tính Bốn Dâm Nhu Xuân Dược	239
91. Chương 91. Long Khẩu Đào Kim Ngã Cẩm Vi	242
92. Chương 92. Linh Khí Bức Nhân Bích Hồ Bạ	244
93. Chương 93. Cuồng Mãng Kinh Hồn Chiến Xà Kí	247
94. Chương 94. Quý Dị Khê Ước Dĩ Ngô Danh	249

95. Chương 95. Chung Cực Tiến Hóa Thành Thần Long	252
96. Chương 96. A Nhĩ Ti Tư Tân Khí Tượng	255
97. Chương 97. Thập Thiên Bể Quan Đại Luyện Dược	258
98. Chương 98. Biến Thái Thủ Hạ Phê Lượng Tạo	261
99. Chương 99. Nữ Nô Biến Thân Nạp Lan Vương	265
100. Chương 100. Lực Lượng Cường Đại Bất Úy Long	269
101. Chương 101. Cường Thế Hoàn Tảo Á Long Cốc	271
102. Chương 102. Á Long Tọa Kỵ Nhất Đại Quân	275
103. Chương 103. Lang Đầu Tộc Trưởng Ba Ba Nội	278
104. Chương 104. Nạp Lan Chiến Hướng Ngân Long Phóng	281
105. Chương 105. Ma Pháp Chi Thủy Nhượng Tửu Sinh	284
106. Chương 106. Thiên Sinh Hoàng Giả Thị Dữ Phủ	287
107. Chương 107. Nguyên Tổ Tinh Linh Tiểu Phương Phương	290
108. Chương 108. Sinh Mệnh Chi Thụ Chi Thùy Ngụy	293
109. Chương 109. Sinh Mệnh Chi Thụ Chi Cứu Thục	296
110. Chương 110. Tinh Linh Nhất Tộc Thị Nhược Trí	299
111. Chương 111. Vũ Lực Cường Công Tinh Linh Tộc	302
112. Chương 112. Tinh Linh Nhất Tộc Chi Hàng Phục	305
113. Chương 113. Hảo Tửu Ải Nhân Tửu Tương Bính	309
114. Chương 113. Ải Nhân Ma Phiền Hoàn Chân Đa	312
115. Chương 115. Gia Tộc Hội Nghị Chi Tiểu Nghị	314
116. Chương 116. Hoa Hạ Thần Long Mãn Thiên Phi	318
117. Chương 117. Ý Dục Hải Giới Hải Long Vương	321
118. Chương 118. Tẩu Hỏa Nhập Ma Loạn Chân Khí	324
119. Chương 119. Dâm Ma Loạn Vũ Hoang Đường Dạ	327
120. Chương 120. Nhất Dạ Tứ Phượng Thánh Ma Đạo	330
121. Chương 121. Thiên Hàng Hoàn Họa Ôn Dịch Khởi	332
122. Chương 122. Ôn Dịch Trọng Khu Tham Dịch Tình	335
123. Chương 123. Tiểu Tiểu Ôn Dịch Tiêu Tiêu Độc	338
124. Chương 124. Thi Vũ Thần Long Thần Tích Hiện	341
125. Chương 125. Thần Long Thần Tích Hữu Dư Ba	343
126. Chương 126. Cô Nam Quả Nữ Ở Chung Phòng	345
127. Chương 127. Tiêu Diêu Nhận Chứng Tân Nữ Hữu	348
128. Chương 128	352
129. Chương 129	354
130. Chương 130 Tiềm Nhập Hoàng Cung	357
131. Chương 131. Xuân Dược Dâm Độc Ngã Lại Giải	360
132. Chương 132. Nhĩ Môn Yếu Đối Ngã Phụ Trách	364
133. Chương 133. Đại Lục Bá Chủ Hoàng Đế Tổ Dữ Phủ	367
134. Chương 134 Cửu Biệt	370
135. Chương 135	374
136. Chương 136 Ma Tộc Thật Lực Sơ Bộ Cổ	376
137. Chương 137 Nhĩ Thôi Tha Nhượng Định Nữ Hoàng	380
138. Chương 138 Thiên Long Phát Triển Định Mưu Lược	384
139. Chương 139 Thiên Long Liêu Lí Tục Vụ Đa	387
140. Chương 140. Sơ Đáo Nạp Lan Nữ Nô Gia	389
141. Chương 141. Ma Quỷ Huấn Luyện Huấn Toàn Quân	392
142. Chương 142. Ma Tinh Đoản Lộ Hội Bạo Tạc	396
143. Chương 143. Siêu Cấp Súc Điện Ma Tinh Năng	399
144. Chương 144. Cuồng Dã Ma Thú Dục Thành Quân	402
145. Chương 145. Khuyết Tinh Nhất Vấn Miêu Nữ Tinh	404
146. Chương 146. Thủ Hạ Nhất Quân Chiến Tranh Cuồng	407
147. Chương 147. Thập Giai Cự Long Luân Phiền Tẩu	410
148. Chương 148. Gia Tộc Thần Thú Chi Khoách Kiến	412

149.	Chương 149.	Siêu Việt Thần Cấp Địch Lực Lượng	415
150.	Chương 150.	Địa Tinh Quật Khởi Phong Vân Lộ	417
151.	Chương 151.	Tích Dịch Một Tộc Tại Khai Hội	419
152.	Chương 152.	Ma Tinh Đại Pháo Oanh Cự Long	422
153.	Chương 153.	Long Tộc Bí Tân Tiểu Bạch Mê	425
154.	Chương 154.	Thánh Long Công Chủ Bất Tái Long	428
155.	Chương 155.	Tích Dịch Nhất Tộc Nội Loạn Khởi	431
156.	Chương 156.	Ma Long Yếu Lai Bị Chiến Trung	434
157.	Chương 157.	Thị Chiến Đấu Hoàn Thị Đề Thăng	436
158.	Chương 158.	Kích Chiến Ma Long Luân Phiên Thượng	439
159.	Chương 159.	Cuồng Ấu Ma Long Chi Thống Ngược	441
160.	Chương 160.	Ma Long Tạt Ba Dã Vĩ Đại	444
161.	Chương 161.	Tiền Tuyền Chiến Huống Nhất Diện Đảo	447
162.	Chương 162.	Lôi Ngạo Đế Quốc Lương Tỷ Muội	450
163.	Chương 163.	Thâu Khuy Vô Tội Ngã Thâu Khuy	452
164.	Chương 164.	Biến Thái Gia Chủ Tạo Biến Thái	455
165.	Chương 165.	Long Tộc Chân Địch Hoạt Nị Liễu	457
166.	Chương 166.	Nhất Kiếm Khảm Điều Nhĩ Địch Đầu	460
167.	Chương 167.	Trở Chú Oán Linh Quỷ Thượng Thân	463
168.	Chương 168.	Long Hoàng Chức Vị Khán Bất Thượng	465
169.	Chương 169.	Ma Pháp Quyển Trục Điều Bản Chế	468
170.	Chương 170.	Long Tộc Phong Vân Phong Tái Khởi	470
171.	Chương 171.	Xuất Chinh Long Tộc Thệ Sư Hội	473
172.	Chương 172.	Huyết Tẩy Long Tộc Thùy Cảm Trở	475
173.	Chương 173.	Long Tộc Tiễn Tài Ngã Cảm Thượng	478
174.	Chương 174.	Nô Đãi Khế Ước Không Tân Hoàng	481
175.	Chương 175.	Muốn Chết Muốn Sống Tự Mình Chọn	483
176.	Chương 176.	Đặc Chủng Lang Nha Long Kỳ Sư	486
177.	Chương 177.	Long Tộc Gia Đế Ngạn Hậu Thật	489
178.	Chương 178.	Địa Tinh Vương Quốc Chi Quật Khởi	491
179.	Chương 179.	Giải Phóng Nô Lệ Toàn Đại Lục	494
180.	Chương 180.	Hạ Lợi Ngõa Hải Hải Tộc Thế	497
181.	Chương 181.	Tác Bất Đồ Đảo Địch Quỷ Dị	500
182.	Chương 182.	Cầm Ma Không Gian Sơ Bộ Tham	502
183.	Chương 183.	Thần Giới Điển Ngục Địch Bút Ký	505
184.	Chương 184.	Trảo Bộ Điều Nhân Thiên Sử Tà	508
185.	Chương 185.	Tây Phương Thần Giới Thật Lực Cường	511
186.	Chương 186.	Điều Nhân Một Hữu Tiểu Kê Kê	514
187.	Chương 187.	Gia Tộc Cơ Địa Bất Tác	516
188.	Chương 188.	Ách Bỉ Đa Mẫu Giới Chi Mê	519
189.	Chương 189.	Cứu Trì Tử Nhân Thiên Niên Thi	521
190.	Chương 190.	Không Gian Pháp Sư Thiên Niên Mê	524
191.	Chương 191.	Không Gian Truyện Tổng Phong Cuồng Hành	527
192.	Chương 192.	Chủ Giáo Tổ Đại Thần Điện Khủng	529
193.	Chương 193.	Ma Thú Hội Nghị Thế Dục Trương	532
194.	Chương 194.	Thần Thú Khoách Kiến Tái Tứ Bách	535
195.	Chương 195.	Lôi Ngạo Đế Quốc Yếu Thần Phục	538
196.	Chương 196.	Thực Lực Kinh Người Của Ta	542
197.	Chương 197.	Địa Tinh Xuất Chinh Trung Hoa Hồn	545
198.	Chương 198.	Chương 198 Biên Quan Đại Chiến Thiểu Chiến Tiệp	548
199.	Chương 199.	Duyên Lộ Đả Kiếp Kỳ Công Lực	551
200.	Chương 200.	Huyết Tinh Đại Chiến Ngạn Nghệ Thuật	553
201.	Chương 201.	Chân Khí Dịch Hóa Thập Nhất Cấp	556
202.	Chương 202.	Đại Cảo Giáo Dục Mưu Phát Triển	558

203. Chương	203. Đại Quá Giáo Hoàng Đại Giáo Hoàng	560
204. Chương	204. tiết Độc Nữ Thần Trang Thần Côn	564
205. Chương	205. Tán Ngẫu Với Giáo Hoàng	566
206. Chương	206. Thánh Nữ Tẩy Táo Sắc Lang Khuy	570
207. Chương	207. Thánh Nữ Chinh Phục Giáo Hoàng Phó	573
208. Chương	208. như Hà Xử Lý Tập Tu Tư	576
209. Chương	209. diên Đảo Thị Phi Chích Nhân Cường	579
210. Chương	210. đế Quốc Cải Tổ Cường Quốc Lộ	582
211. Chương	211. thật Lực Đề Thăng Bất Thái Nan	585
212. Chương	212. hải Dương Sản Vật Ngạn Phong Phú	588
213. Chương	213. Đại Lục Nhân Tộc Đại Nhất Thống	590
214. Chương	214. Đại Lục Hội Nghị Quân Quân Tự	593
215. Chương	215. Đại Lục Chi Chủ Định Cơ Nghiệp	596
216. Chương	216. nguyệt Lượng Chi Thượng Hữu Đông Tây	598
217. Chương	217. đường Cổ Lạp Sơn Long Thần Hiện	600
218. Chương	218. bắc Hải Trợ Quyền Nhạ Nhân Ưu	604
219. Chương	219. lương Quân Trận Tiền Lai Khiếu Trận	606
220. Chương	220. Thần Long Chiến Long Quân Ấu Chiến	610
221. Chương	221. Ma Thú Công Lược Ấu Long Thần	613
222. Chương	222. Tích Dịch Thân Tử Long Hồn Diệt	616
223. Chương	223. Nhất Đốn Hải Đả Tấu Hải Vương	619
224. Chương	224. Họa Thủy Đông Di Tù Hải Vương	621
225. Chương	225. Tích Dịch Thân Tử Hảo Xử Đa	624
226. Chương	226. Long Thần Vãn Diệt Lâm Long Sơn	627
227. Chương	227. Đường Cổ Lạp Sơn Yếu Tính Đoạn	630
228. Chương	228. Thích Quán Hải Tộc Ngạn Hiêu Trương	633
229. Chương	229. Hiêu Trương Một Hữu Hảo Hạ Tràng	636
230. Chương	230. Bức Ngự Vi Thiếp Sắc Lang Hành	639
231. Chương	231. Đại Lục Hùng Sư Trung Hoa Uy	643
232. Chương	232. mạch Nhiên Hồi Thủ Gia Phong Đế	645
233. Chương	233. Cản Thần Siêu Hải Đại Luyện Được	649
234. Chương	234. Thật Lực Biến Thái Tái Đề Thăng	652
235. Chương	235. Phiên Thiên Phúc Hải Thần Long Đăng	655
236. Chương	236. Thần Bí Nam Hải Ngạn Khủng Phó	658
237. Chương	237. Hải Tộc Chung Đoan Tề Tương Tự	661
238. Chương	238. Lương Quân Đối Trận Kiếm Nỗ Trương	664
239. Chương	239. Song Phương Đối Trì Thần Thiệt Chiến	667
240. Chương	240. Đồ Chú Vi Lỗ Quyết Đấu Hành	671
241. Chương	241. Kiềm Tĩnh Lợi Lạc Sơ Chiến Tiệp	674
242. Chương	242. Gia Tộc Ma Thú Chiến Cự Sa.	677
243. Chương	243. Cuồng Dã Thú Chiến Phách Vương Thù.	680
244. Chương	244. Hải Tộc Tâm Khiếp Diệt Phạ Thuật	684
245. Chương	245. Thứ Sát Vị Toại Bị Luân Ấu.	687
246. Chương	246. Hải Dương Mị Hoặc Siêu Cường Hân.	690
247. Chương	247. Lương Cụ Linh Hồn Tự Nhất Thể	693
248. Chương	248. Đảo Môi Hải Tử Thượng Thác Thân	697
249. Chương	249. Hoàn Nhĩ Thanh Xuân Nhân Ngự Mĩ	699
250. Chương	250. Khuyển Hàng Cuồng Tướng Nhân Ngự Khủng	702
251. Chương	251. Tái Thứ Khuyển Hàng Sa Ngự Hoàng	706
252. Chương	252. Kế Mưu Hải Giới Cổ Hình Thể	708
253. Chương	253. Ma Thú Sâm Lâm Hữu Quái Thú	711
254. Chương	254. Đả Bất Tử Nhĩ Khổn Liễu Nhĩ	714
255. Chương	255. Quái Thú Thể Nội Hữu Mĩ Nữ	718

256. Chương	256. Sinh Mệnh Nữ Thần Đích Muội Muội	721
257. Chương	257. Ma Thú Thế Giới Cao Tăng Nghị	725
258. Chương	258. Tổ Kiến Thú Quân Tráng Gia Để	727
259. Chương	259. Phân Tích Cách Cục Nghiên Tứ Hải	730
260. Chương	260. Đồ Thần Diệt Ma Gia Để Phong	733
261. Chương	261. Gia Tộc Tinh Linh Chích Tính Đoạn	736
262. Chương	262. Tinh Linh Nữ Thần Hoa Ma Phiên	740
263. Chương	263. ngôn Ngữ Giao Phong Hà Vi Thần	743
264. Chương	264. Ý Dục Đại Chiến Chiến Nữ Thần	746
265. Chương	265. Quỷ Dị Triệu Hoán Cự Thạch Tượng	749
266. Chương	266. Chiến Hậu Tái Chiến Định Đổ Cục	753
267. Chương	267. Không Cần Cản Ta, Ta Muốn Lên!	756
268. Chương	268. Đương Không Nhất Dao Trục Phách Hạ!	759
269. Chương	269. Ba Vấn Đề Về Thần, Ma.	761
270. Chương	270. Thần Điện Hội Nghị Bất Tín Thần.	764
271. Chương	271. Mông Đa Lợi Á Kháng Ma Nhiệt	767
272. Chương	272. Ngã Yếu Đột Phá Biến Cường Giả	771
273. Chương	273. Thần Long Nhất Tộc Tao Hội Bại	773
274. Chương	274. Cường Thế Hải Tộc Yếu Hòa Đàm	777
275. Chương	275. Bất Tử Y Thần Chi Phục Hoạt	780
276. Chương	276. Như Thử Giao Dịch Hữu Nhân Vi	783
277. Chương	277. Hào Hoa Trần Dung Cường Đối Lũy	787
278. Chương	278. Bất Công Giao Hoán Tiến Hành Thì	790
279. Chương	279. Yếu Ngã Cứu Ngư Ngã Bất Cứu	794
280. Chương	280. Sách Lược Biến Canh Thần Long Lộ	797
281. Chương	281. Tân Hình Tu Luyện Cường Chung Đoan	800
282. Chương	282. Bất Yếu Bức Ngã Biến Biến Thái	804
283. Chương	283. Hải Giới Kiếp Nan Tái Hòa Đàm	808
284. Chương	284. Ngôn Ngữ Bất Hòa Khai Đả Ba	811
285. Chương	285. Thủy Mẫu Đại Tả Hảo Lệ Hại	815
286. Chương	286. Ma Huyền Nghệ Thuật Thủy Thế Giới	818
287. Chương	287. Hải Đế Ngư Cung Cừ Nhân Đa	821
288. Chương	288. Bi Thảm Hải Tộc Chi Thống Ngược	824
289. Chương	289. Yếu Sát Yếu Xá Lượng Vi Nan	827
290. Chương	290. Giá Tiểu Đông Tây Thị Thập Yêu	831
291. Chương	291. Tàn Cục Thái Lạn Nan Thu Thập	834
292. Chương	292. Nam Chinh Chi Lộ Thủ Dịch Thù	837
293. Chương	293. Chiến Hậu Thu Biên Cảo Khí Phán	840
294. Chương	294. Đỉnh Tiến Thâm Cốc	843
295. Chương	295. Ngũ Lý Viễn Đích Tử Vong Cự Ly	845
296. Chương	296. Bất Hàng Giả Tử	848
297. Chương	297. Thâm Cốc Đại Đồ Sát	851
298. Chương	298. Đồ Thành Chi Chiến	854
299. Chương	299. Đồ Thành Tục Chương	857
300. Chương	300. Đại Chiến Tái Khởi	859
301. Chương	301. Song Hoàng Chi Chiến	862
302. Chương	302. Tái Độ Diệt Sát	866
303. Chương	303. Nhân Tử Xuất Sinh Liễu, Cơ Bốn Chính Thường	868
304. Chương	304. Mạo Xuất Lai Liễu Lượng Hỏa Biến Thái	873
305. Chương	305. Thuyết Đối Liễu¼rtu Thị Hí Sái Nhĩ Môn	876
306. Chương	306. Thí Thần	879
307. Chương	307. Sự Xuất Hữu Nhân	882
308. Chương	308. Chích Thị Tướng Thiêu Chiến Nhĩ Môn	885
309. Chương	309. Chung Cục Khiêu Chiến	888

310.	Chương 310.	Gian Kế Diệt Sát	891
311.	Chương 311.	Đại Quân Hỗn Chiến	894
312.	Chương 312.	Kiểm Minh Kinh Tâm	897
313.	Chương 313.	Lưỡng Đại Thần Giới Địch Chân Chính Thật Lực	901
314.	Chương 314.	Kiểm Chỉ Nhị Tộc	904
315.	Chương 315.	Tinh Linh Nữ Thần Địch Chân Chính Thật Lực	907
316.	Chương 316.	Nữ Thần ¼ cấp Nhĩ Giới Thiệu Nam Bằng Hữu Hảo Bất Hảo	910
317.	Chương 317.	Tân Hình Khốc Trang Bị	914
318.	Chương 318.	Thiết Huyết Nhu Tình	917
319.	Chương 319.	Tinh Linh Tổ Nông Dân, Thú Nhân Tổ Nông Dân Công	920
320.	Chương 320.	Bạch Hùng Thị Sát Địch Bí Mật	923
321.	Chương 321.	Bạch Hùng Hoàng Địch Khuất Phục	926
322.	Chương 322.	Thủ Chiến - Bát Trảo Cự Quái	929
323.	Chương 323.	Trùng Động Địch Trùng Phạt	932
324.	Chương 324.	Ác Thú Động Huyết	935
325.	Chương 325.	Tự Giá Dạng Địa Phá Khai Liễu Nhĩ	937
326.	Chương 326.	Bức Cá Nữ Thần Tổ Thị Nữ	941
327.	Chương 327.	Bắc Cực Hùng Kế Hoa	945
328.	Chương 328.	Đương Tiểu Nữ Hải Thuyết Yếu Giá Cấp Nhĩ	948
329.	Chương 329.	Tam Điều Ngự	952
330.	Chương 330.	Lưỡng Cá Nô Đãi ¼ xnhất Cá Nô Đãi?	955
331.	Chương 331.	Phong Cuồng Địch Nô Đãi Chử ¼ hượng ¼ 40	957
332.	Chương 332.	Phong Cuồng Địch Nô Đãi Chử ¼ ại ¼ 40	960
333.	Chương 333.	Phách Giả Địch Tự Tín	963
334.	Chương 334.	Thủ Hạ Bị Thứ Kịch ¼ rdô Phong Liễu.	965
335.	Chương 335.	Đoạn Vân Địch Y Học Nghiên Cứu	968
336.	Chương 336.	Biến Thái Tuyệt Đối	970
337.	Chương 337.	Nha Địch Nô Đãi Thái Phế Liễu	974
338.	Chương 338.	Giá Cá Gia Hỏa Hữu Điểm Ngoan	976
339.	Chương 339.	Thế Giới Tẩn Đầu	979
340.	Chương 340.	Chuẩn Bị Xâm Nhập	982
341.	Chương 341.	Tây Đại Lục Chinh Đồ	985
342.	Chương 342.	Tây Đại Lục Thượng Không Địch Quỷ Dị	989
343.	Chương 343.	Lai Ba Lai Ba Lai Tổng Tử Ba	991
344.	Chương 344.	Nhân Điều Đại Chiến	994
345.	Chương 345.	Cường Hãn Chấn Hám Bàn Địch Cường Hãn	998
346.	Chương 346.	Ân Nhân Hoàn Thị Cừ Nhân	1000
347.	Chương 347.	Tứ Giới Mô Hình	1003
348.	Chương 348.	Khu Đền Đỏ	1006
349.	Chương 349.	Hỏa Hệ Cường Giả	1009
350.	Chương 350.	Viêm Ma Hòa Tuyệt Tộc	1012
351.	Chương 351.	Tầng Kinh Thị Cự Thú Địch Nữ Nhân	1016
352.	Chương 352.	Mã Nghĩ Dã Phong Cuồng	1018
353.	Chương 353.	Khiếu Nhĩ Trưởng Trứ Mĩ Nhân Đầu	1021
354.	Chương 354.	Trùng Tộc	1024
355.	Chương 355.	Chủng Tộc Tiến Hóa Luận	1027
356.	Chương 356.	Tử Linh Pháp Sư Tập Ni Nhĩ	1031
357.	Chương 357.	Thiên Niên Tiền Địch Nhân Ma Thần Đại Chiến	1033
358.	Chương 358.	Giá Gia Hỏa Cú Sáng Khoái	1036
359.	Chương 359.	Vong Linh Hạp Cốc Địch Khởi Thủy Do Lai	1039
360.	Chương 360.	Lệnh Nhân Động Dung Địch Vong Linh Đại Chiến	1042
361.	Chương 361.	Như Quả Khả Dĩ Phục Hoạt	1044
362.	Chương 362.	Mạch Địch Văn Địch Phục Hoạt	1048
363.	Chương 363.	Tầm Cầu Phục Hoạt Chi Đạo	1050

364. Chương 364:	Huyết Tế Phục Hoạt	1053
365. Chương 365:	Toái Đan Thành Anh	1055
366. Chương 366:	Tín Ngưỡng Chi Lực Thị Cao Lợi Thải	1058
367. Chương 367:	Chủ Nhân, Ta Bắt Được Tina Rồi	1061
368. Chương 368:	Ngã Nhất Trực Đô Tại Chú Ý Trứ Nhĩ	1064
369. Chương 369 :	Bất Tổ Thị Nữ ¹ / ₄ rna Tựu Tổ Nữ Nô Ba	1067
370. Chương 370:	Aii ¹ / ₄ rchằm Yêu Giá Yêu Nhược Nii ¹ / ₄ x	1069
371. Chương 371:	Cẩn Khẩn Bả Đầu Tiếp Thượng Ba	1072
372. Chương 372:	Nhĩ Thị Ngã Kiến Quá Tối Tì Bì Vô Sĩ Đích Nam Nhân	1076
373. Chương 373:	Diệp Cô Thành Chiến Tự Nhiên Nữ Thần	1079
374. Chương 374:	Giá Cá Ngã Ái Thượng Đích Nam Nhân	1082
375. Chương 375:	Đẳng Đãi Nhập Xâm Thị Nhất Cá Gian Khổ Đích Quá Trình	1085
376. Chương 376:	Liệt Phùng Khai Khải Hữu Quy Luật Khả Tuần	1087
377. Chương 377:	Tận Tình Đồ Sát	1090
378. Chương 378:	Đại Chiến Kế Tục	1092
379. Chương 379:	Nguyên Lai Diệt Sát Đích Đô Thị Pháo Hôi	1095
380. Chương 380:	Tướng Lực Lượng Phát Triển Chuyển Nhập Để Tăng	1097
381. Chương 381:	Cư Thuyết Lương Đại Thần Giới Yếu Liên Hợp	1100
382. Chương 382:	Thần Giới Chi Môn Khai Khải Nghi Thức	1103
383. Chương 383:	Thần Giới Phát Sinh Đích Dị Biến	1106
384. Chương 384:	Đại Chiến Sắp Xảy Ra	1109
385. Chương 385	. . . . .	1112
386. Chương 386:	Em Gái I ¹ / ₄ rem Vào Nhà Ta Rồi	1115
387. Chương 387:	Lão Đại, Tha Thị Tại Khi Phụ Cha Môn Nhân Thiếu	1117
388. Chương 388:	Thiên Sử Chân Thảm	1120
389. Chương 389:	Tiểu Mỹ Nhân Nhĩ Tựu Nhận Mệnh Liễu Ba	1123
390. Chương 390:	Nhĩ Môn Ngoan Khấp Khứ Ba	1126
391. Chương 391:	Nha Đích Khai Hội Khứ	1129
392. Chương 392:	Đông Phương Thần Minh Ngận Bất Trưởng Nhân	1132
393. Chương 393:	Mật Đàm	1135
394. Chương 394:	Sinh Mệnh Nữ Thần Sấm Nhập Nhân Giới Liễu	1138
395. Chương 395:	Như Quả Nhĩ Đầu Hàng Ngã Hội Ngận Thất Vọng	1141
396. Chương 396:	Ngũ Ma Sủng Đại Chiến Sinh Mệnh Nữ Thần	1145
397. Chương 397:	Hoán Nhân Tái Chiến	1147
398. Chương 398:	Tha Phiêu Lượng Mại ¹ / ₄ xbất Giác Đắc.	1150
399. Chương 399:	Bị Thiêu Khởi Đích Thần Giới Đại Chiến.	1153
400. Chương 400:	Nha Đích ¹ / ₄ rdiêu Nhân Chân Phế.	1155
401. Chương 401:	Tá Tửu Tham Thần Hoàng	1158
402. Chương 402:	Bất Thuyết Trực Tiếp Nhượng Nhĩ Sảng Thượng Thiên	1161
403. Chương 403:	Sinh Mệnh Nữ Thần Đích Chung Cực Chúc Phúc	1164
404. Chương 404:	Dữ Diêu Nhân Kết Minh Đích Chung Kết.	1167
405. Chương 405:	Độc Chiến Quang Minh Vệ.	1171
406. Chương 406:	Chích Thân Tiên Vãng Sinh Mệnh Thánh Thành.	1173
407. Chương 407:	Thủ Hạ Ngận Cường Nữ Nhân Dã Bất Nhược	1177
408. Chương 408:	Tai Nạn Thiên Sứ Bộ Tộc	1180
409. Chương 409:	Minh Hữu Địch Nhân	1183
410. Chương 410:	Hỗn Chiến.	1186
411. Chương 411:	Trang ¹ / ₄ rngã Khiếu Nhĩ Trang.	1189
412. Chương 412:	Luân Đáo Bốn Thiếu Gia Thượng Trảng Liễu.	1192
413. Chương 413:	Diệt Hoàn Thị Bất Diệt Giá Thị Cá Vấn Đề.	1195
414. Chương 414:	Đông Nguyệt Cầu Nhất Tộc Hòa Tây Nguyệt Cầu Nhất Tộc.	1198
415. Chương 415:	Oạt Oạt Thần Đích Lão Đế.	1202
416. Chương 416:	Đại Lục Thị Phủ Việt Cường Việt Hảo.	1204
417. Chương 417:	Ma Giới Chi Tham Cứu.	1208

418. Chương 418. Đột Hiện Ma Thần Vệ	1210
419. Chương 419. Kiếm Bạt Nỗ Trương Đích Giao Thiệp	1213
420. Chương 420. Chiến Ba	1216
421. Chương 421. Cơ Bồn Chiến Tử	1220
422. Chương 422. Giá Cá Gia Hỏa Tuyệt Đối Thị Biệt Khuất Tử Đích	1222
423. Chương 423. Vô Địch Tổ Hợp.	1225
424. Chương 424. Xúc Bất Cập Phòng Đích Dị Biến.	1228
425. Chương 425. Thụ Tử Ba.	1230
426. Chương 426. Kinh Điển Nhất Chiến.	1233
427. Chương 427. Tinh Thần Thôi Miên.	1235
428. Chương 428. Kinh Hiện Địa Ngục Sinh Vật	1239
429. Chương 429. Hựu Lai Liễu Nhất Cá Gia Hỏa	1241
430. Chương 430. Tử Thần Thị Cá Đại Soái Ca	1245
431. Chương 431. Linh Hồn Thọ Mệnh	1248
432. Chương 432. Nha Đích Địa Ngục Dã Yếu Nhập Xâm	1250
433. Chương 433. Đại Chiến Tử Thần.	1253
434. Chương 434. Tuyệt Đối Tử Vong.	1256
435. Chương 435. Lang Nha Tuyệt Sát.	1258
436. Chương 436. Hảo Đa Khô Lâu A.	1261
437. Chương 437. Bách Vạn Đại Quân Chi Gian Đích Đại Chiến.	1264
438. Chương 438. Biệt Hiếu Trương, thuyết Thoại Yếu Khoái, biệt Giảng Điều Kiện	1267
439. Chương 439. Trực Tiếp Bị Hách Bào	1270
440. Chương 440. Lương Niên Vô Sự	1272
441. Chương 441. Huy Quân Địa Ngục	1275
442. Chương 442. Ca Môn Tiên Khán Khán Thân Hạ	1277
443. Chương 443. Địa Ngục Tân Trật Tự.	1281
444. Chương 444. Bất Tử Điều Khác Phượng Hoàng.	1285
445. Chương 445. Địa Ngục Biến Thiên.	1288
446. Chương 446. Xâm Nhập Ma Giới.	1290
447. Chương 447. Tử Vong Chi Hải Đích Quỷ Dị.	1292
448. Chương 448. Ma Giới Đích Bệnh Căn	1295
449. Chương 449. Vượng Lương Cá Đô Thị Nhạc Phụ	1297
450. Chương 450. Khinh Tùng Cảo Định	1300
451. Chương 451. Dưỡng Binh Thiên Nhật	1303
452. Chương 452. Chiến	1307
453. Chương 453. Đại Chiến Thiên Ma.	1309
454. Chương 454. Chân Chính Quyết Chiến.	1312
455. Chương 455. Đại Cục Dĩ Định.	1315
456. Chương 456. Bách Niên Đại Kế.	1318
457. Chương 457. Đả Tạo Phi Thăng Giới.	1320
458. Chương 458. Đại Kết Cục	1325

Bá Y Thiên Hạ

Giới thiệu

Nguồn: tangthuvien. comĐoạn Vân là một anh chàng "sinh viên trường thuốc" theo kiểu trung-tây y

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/ba-y-thien-ha>

1. Chương 1 : Bạo Vũ Cuồng Bôn Chiêu Lôi Phách

- Tại sao ? Đoạn Vân thật sự không sao giải thích nổi, Kỳ Kỳ tại sao lại đòi chia tay với mình ?
- Không tại sao cả, bởi vì ta đối với ngươi không còn cảm giác nữa - Nữ hữu Kỳ Kỳ đáng vẻ kiên quyết trả lời.
- Tim Đoạn Vân cơ hồ vỡ nát, hấn ngen ngào, rất là thống khổ nhưng cũng ráng hết sức kiên trì nói :
- Chẳng lẽ không còn một nửa điểm có thể vãn hồi ư, ta có thiếu sót gì không thể sửa chữa ?
- Không còn gì cả, ngươi rất tốt, là ta không tốt. Vân, ngươi hãy quên ta đi - Kỳ Kỳ vẫn kiên quyết như cũ.
- Không, ta không quên, nàng rõ ràng là còn yêu ta, ta không tin!

Đoạn Vân cơ hồ muốn phát cuồng, trong lòng niềm đau xót như thủy triều dâng lên. Sáu năm rồi, bao nhiêu sự kiện đã đi qua, hai người đã trải qua biết bao sóng gió mới có ngày hôm nay, như thế nào có thể muốn nói chia tay là chia tay ?

Đoạn Vân vốn là một cô nhi, khi hấn bốn tuổi thì mẫu thân hấn qua đời vì bệnh tim, sáu tuổi thì cha hấn cũng không qua khỏi vì căn bệnh ung thư não. Cho nên Đoạn Vân từ nhỏ đã có một hoài bão to lớn là - trở thành thầy thuốc, cứu tử phù thương, giúp đỡ mọi người. Cũng vì như thế, hấn từ nhỏ đã tập trung vào học y thuật. Để học y thuật, hấn bái lão trung y (thầy lang - bốc thuốc dân tộc) làm thầy, thậm chí còn tìm đến vị thú ý nổi danh trong thôn để hỏi y lý. Đoạn Vân từ nhỏ đã thông minh, y thuật học đâu hiểu đó, thành tích học tập hàng năm cũng rất tốt . Mỗi năm đều ba hảo (đạo đức, văn hóa, sức khỏe). Sau lại được chính phủ và một số người hảo tâm giúp đỡ, Đoạn Vân cuối cùng đã thuận lợi học xong cao trung (PTHH) lại đạt loại ưu trong kỳ thi tuyển vào Đại Học Y Khoa.

Cũng tại thời điểm này, Đoạn Vân đã gặp Kỳ Kỳ. Ngồi thanh niên tuần tú, nghị lực Đoạn Vân sớm đã khiến Kỳ Kỳ có hảo cảm. Mà tiểu thư xinh đẹp, hoạt bát Kỳ Kỳ cũng làm cho Đoạn Vân chú ý. Rồi hai người lại học chung một khối. Kỳ Kỳ có thể nói là phú gia tiểu thư, cha nàng là kinh lý trong công ty của gia tộc, gia đình rất giàu có. Mà Đoạn Vân bây giờ là một cô nhi, gia sản chẳng có gì. Cho nên, Đoạn Vân luôn phải chịu không ít lời đồn đãi vô căn cứ, trong làng vì thế cũng có không ít tự ti. May có Kỳ Kỳ thường xuyên an ủi, trợ giúp Đoạn Vân, lại khuyên hấn đừng nên để ý đến những lời đồn đại vô căn cứ kia.

Một cô gái có thể làm như vậy đủ để chứng tỏ, Kỳ Kỳ quả là thiếu nữ chân tình hiếm có. Hai người cứ như vậy bên nhau sáu năm, ngay cả khi thi cử đều cùng một khu nhà trong trường học. Cho nên, đối với Đoạn Vân mà nói, Kỳ Kỳ cơ hồ là tất cả đối với hấn.

Đoạn Vân nắm lấy tay Kỳ Kỳ, nóng nảy nói : Tại sao ?

Thân hình Kỳ Kỳ rõ ràng run lên một chút, rồi như quyết định điều gì đó, chậm rãi quay đầu sang một bên, giọng nói có chút cứng rắn :

- Hừ! Đoạn Vân, người nghĩ rằng ta thật sự thích người sao ? Đừng nằm mộng nữa, người chỉ là một kẻ mặt trắng không tiền bạc, không địa vị. Ai mà chân chính đem tình yêu giao phó cho người, thôi đi! Ta chính là thiên kim đại tiểu thư, còn người . . . hừ! người tự nghĩ mình có bao nhiêu điểm ốt a? buồn cười chết đi được!

Nghe Kỳ Kỳ nói, trong đầu Đoạn Vân bỗng Oanh một tiếng, cảm giác như vỡ ra, nước mắt cứ thế tuôn trào. Thời khắc đó, Đoạn Vân cảm giác được nỗi đau trong lòng như khắc cốt ghi tâm. Đoạn Vân im lặng, hần rất bình tĩnh, lặng lẽ xoay người từng bước, từng bước . . bước đi. Vô thanh vô tức, cứ như vậy bước đi.

Song khi hần xoay người, Đoạn Vân không có phát hiện ra từ trong mắt Kỳ Kỳ, nước mắt từng hàng đang tuôn ra ràn rụa. Khi Đoạn Vân đã đi xa, Kỳ Kỳ rút cục cũng không còn không chế được bi thương vô tận trong lòng mình, khóc rống lên thân hình lão đảo ngã xuống.

oOo

Tâm tình Đoạn Vân cực kỳ không ổn, hần chưa bao giờ uống rượu mà cuối cùng đã uống thật say. Sự ra đi của Kỳ Kỳ khiến hần không chịu nổi, hồi tưởng lại lời nói của nàng. Đoạn Vân lại cảm thấy thương tâm, những giọt nước mắt dần ông hiếm hoi lại chảy ra. Cõi lòng hần tan nát ! Đêm sâu tĩnh lặng, ánh đèn đường ngày thường rất sáng, không hiểu sao hôm nay lại trở nên mờ mờ. Đêm đã khuya, Đoạn Vân một mình tập tễnh trên đường trở về ký túc xá. Đột nhiên, một tia chớp sáng ngời xẹt qua, một tiếng nổ lớn khiến Đoạn Vân đang say rượu cũng giật mình. Trong chớp lát, bầu trời quang đãng bỗng nổi lên một trận mưa to. Đoạn Vân vội tìm chỗ để trú mưa.

Đúng lúc này, chuông điện thoại di động của Đoạn Vân bỗng vang lên, Đoạn Vân cầm lấy điện thoại, vừa nhìn thấy tên bạn cùng phòng của Kỳ Kỳ là Mẫn Mẫn, liền dập máy, không có nghe tiếp. Nhưng lại một hồi chuông điện thoại nữa vang lên, lúc này Đoạn Vân có chút nóng nảy, cầm điện thoại liền nghe, đang muốn phát tiết, lúc này thanh âm Mẫn Mẫn truyền tới :

- Đoạn Vân, mau tới trung tâm bệnh viện, Kỳ Kỳ trên đường đột nhiên ngã, bác sĩ chẩn đoán là bị bệnh bạch huyết giai đoạn cuối, có thể không chữa được.

Đoạn Vân bỗng ngây dại, tất cả đều đã rõ ràng ! Nguyên lai, Kỳ Kỳ đã sớm biết bệnh tình của mình, mà nàng vốn thuần khiết thiện lương nên không muốn chứng kiến bộ dạng thương tâm của hần, cho nên mới nói ra những lời cay nghiệt đó, nghĩ vậy, Đoạn Vân vội nhắm hướng bệnh viện chạy tới. Lúc này, bầu trời vô cùng quỷ dị, mưa rất lớn, gió cũng rất to, hơn nữa trên bầu trời thỉnh thoảng lại nổi lên những tia chớp sáng loà. Đoạn Vân trong trận cuồng phong bạo vũ, chạy như điên dại, chính là chạy như điên. Lúc này trong lòng Đoạn Vân chỉ có hai chữ : Kỳ Kỳ.

Mưa gió ngày càng lớn, Đoạn Vân cũng không để tâm, ngã xuống rồi lại đứng lên tiếp tục chạy. Có thể là lão Thiên đang nhìn cũng không nhìn nổi nữa, một tia chớp xẹt vòng qua, bỗng quay trở lại đánh trúng vào vị trí của Đoạn Vân. Mà tại nơi Đoạn Vân đứng, không gian cũng trở nên quỷ dị. Đoạn Vân trong một khắc bỗng mất đi ý thức, vẫn tiếp tục tư thế chạy như điên, bỗng cả người bỗng loé sáng rồi sau đó biến mất.

Ai ui ! Đoạn Vân sau khi khôi phục được ý thức, đột nhiên cảm giác được chân mình dường như không đặt trên mặt đất, một loại cảm giác mất trọng lượng khiến cho hần không tự giác được bị quăng xuống, bất hạnh không biết tại địa phương nào lăn xuống. Vạn hạnh là chỗ đó toàn bùn đất nên rất mềm, Đoạn Vân quất to, lăn người đi. Cảm giác trên người một chút đau đớn, hần cố hết sức đứng dậy, định tiếp tục chạy đi.

Đây là nơi nào ? Ta không phải đang trên đường sao? mọi thứ xung quanh hết thấy đều làm cho Đoạn Vân cảm thấy rất là nghi hoặc. Đoạn Vân cố nén sự đau đớn toàn thân cùng mơ hồ do say rượu, cẩn thận quan sát xung quanh. Ánh trăng nhà nhật khiến cho không gian xung quanh phủ một màu bàng bạc. Trong sơn cốc xa xa, truyền đến âm thanh tiếng kêu có không ít động vật, thanh âm rất tán loạn, Đoạn Vân khẳng định loại âm thanh này hần chưa từng nghe qua. Chung quanh rất trống trải, dường như là chốn rừng núi. Dưới ánh trăng, Đoạn Vân vẫn có thể nhìn thấy không ít cây đại thụ, có bộ dạng rất kỳ quái.

Hồng sơn cốc xa xa đột nhiên truyền đến một tiếng rống rung trời, thanh âm khiến Đoạn Vân vù say rượu

tỉnh lại chút ít : Ta không phải là đã chạy đến chốn rừng rậm đất chứ ? lúc đó không phải là trời đang mưa rất to sao? Không phải là lại giống trong tiểu thuyết, được tia chớp đưa qua không gian khác!

Vừa nghĩ đến tia chớp, Đoạn Vân không kiềm được ngẩng đầu nhìn lên bầu trời. Thiên nột (trời ạ!)- Chỉ thấy hai mặt trăng, một đông một tây hơn nửa cách nhau không xa ở trên bầu trời. Đoạn Vân lúc này, đầu óc rất loạn, từ khi lúc này đã đi lên đầu, trong trạng thái mơ hồ hắn đã quên chuyện hắn vừa chia tay Kỳ Kỳ, rồi chuyện Kỳ Kỳ đang ở trong bệnh viện, mà dường như cả Kỳ Kỳ là ai cũng đã quên mất. Tình huống này của Đoạn Vân trong y học thường gọi là Quên có lựa chọn . Nghĩa là, khi có một việc hoặc người khiến cho người ta quá sợ hãi, hoặc là những người này khiến người ta khắc cốt ghi tâm mà lại không muốn suy nghĩ đến do người đó xảy ra hoặc làm chuyện gì đó không như ý. Người này sẽ đem chuyện đó thay đổi đi hoặc là tạm thời, vĩnh viễn quên chuyện đó đi

Đoạn Vân chóang váng, cười cười : ta nhất định là đang nằm mơ - Chủ nghĩa duy vật biện chứng của Karl Mark khiến cho Đoạn Vân tin tưởng rằng mình đang nằm mộng. Ngủ đi! Ngủ đi! để cho ý nghĩ đáng sợ trong ký ức rời đi, Đoạn Vân tự thôi miên chính mình.

Có một số nghiên cứu của chúng ta cho thấy rằng, những giấc mơ cũng dựa vào những âm thanh chúng ta nghe được trong khi ngủ. Trong lúc mơ mơ màng màng, Đoạn Vân bị đánh thức bởi tiếng đánh nhau, nhưng hắn nhìn thấy hai cự thú đánh nhau thì lại tự cười : ta nhất định là chơi games quá độ rồi, như thế nào mà ngay cả trong mơ cũng nhìn thấy ma thú, ta sẽ không nằm mộng thấy cả thiên sứ đấy chứ? Ai, nhân phẩm không tốt. Ngẫm nghĩ một chút rồi Đoạn Vân lại tiến vào giấc mộng.

Vừa rồi, chúng ta đã nhắc đến lưỡng cự thú! đây là hai quái thú, một lớn một nhỏ. Con lớn rất giống con trâu, chỉ là trên đầu có ba cái sừng, khoe miệng nhô ra hai chiếc răng nanh sắc bén, lại thêm đôi cánh tay rất kỳ quái. Còn con nhỏ kia là một bạch lang khá lớn so với đồng loại, mà nhìn kỹ nó so với bạch lang thông thường càng thêm kinh khủng, uy vũ hơn rất nhiều. Bạch Lang cao chừng năm thước, song vẫn quá nhỏ so với Ngưu hình quái thú, nó cao đến tám thước. Nếu có dân bản xứ ở đây, hẳn họ đã nhận ra là bảy cấp Phong Lang Vương cùng bảy cấp Cuồng Bạo Hoả Ngưu. Hai quái thú lao vào nhau không ngừng công kích, cắn xé, khi thì phát ra phong nhận (đao gió) hoặc hoả cầu. Sức phá hoại thật lớn, bọn chúng phát hiện ra Đoạn Vân, nhìn hắn với ánh mắt coi thường, vô luận như thế nào cũng không đánh thức hắn khỏi mộng đẹp. Đoạn Vân của chúng ta hoàn toàn không biết đến những biến cố xảy ra xung quanh hắn, lúc này hắn chính là đang ngủ rất say, trong mơ dường như hắn đang thấy thiên sứ muội muội.

2. Chương 2 : Lưỡng Giới Tương Cách Sầu Đoạn Trường

Sáng sớm, không khí vô cùng trong lành, trên bầu trời còn có vài đám mây màu vàng đang bay lượn đáng vẻ vô cùng đẹp mắt, chung quang sương sớm từ từ tản mát ra xung quanh, mà Đoạn đại lương nhân (người may mắn) của chúng ta cũng đang bồi hồi tỉnh lại từ trong giấc mộng. Cố gượng lại cái đầu nhức buốt, ráng đứng lên, lắc đầu Đoạn Vân dần dần nhớ lại mọi sự tình, cuối cùng nhớ đến việc Kỳ Kỳ còn đang ở trong bệnh viện.

Đoạn Vân vừa định cất bước, bỗng khung cảnh xung quanh khiến hắn trở nên ngốc nghếch. Trời ạ ! hắn vẫn ở trong khu rừng đó, cây đại thụ kia vẫn còn đứng nguyên ở đó, mà cách đó không xa là mặt đất bị tàn phá cùng cây cỏ héo rũ, đủ để Đoạn Vân đoán được tối hôm qua lưỡng quái thú đã phá huỷ như thế nào rồi. Hết thấy đều là sự thật, chính mình vừa từ quỷ môn quan trở về, nếu bọn chúng tới gần thêm chút nữa . . .

Đoạn Vân lúc này lại nhớ tới Kỳ Kỳ tính mạng đang bị đe dọa, khuôn mặt xinh đẹp thiện lương vẫn in sâu trong trí nhớ của hắn. Cõi lòng tan nát, Đoạn Vân xướng lên một khúc ca :

Phiên âm Hán Việt

đáo tối hậu chung vu hoàn thị yếu ly khai

bất yếu khốc tha thuyết ngã môn bất yếu khốc

điểm liễu nhất bôi già phê phóng hạ nhất cá tiểu tiểu đích chung

ước định liễu thì gian bất yếu thuyết tái kiến nhiên hậu ngã môn các tây đông

đảo kim thiên hồi đảo tương ước đích địa điểm
tài phát hiện thân thượng đài trứ na cá chung
điểm liễu nhất bôi già phê gia liễu nhất điểm nhất điểm tâm toái
tưởng khởi na nhất thiên một hữu thuyết tái kiến nhãn bất trụ hữu điểm tâm toan
vong liễu tha yếu ngã chăm ma vong liễu tha
phóng liễu ba tự tượng phóng khai thủ trung sa
như quả a như thử thâm ái hoàn thị hư giả
ngã tương vĩnh viễn mê thất tại vô biên đích hải dương
vong liễu tha yếu ngã chăm ma vong liễu tha
phóng liễu ba nhất thiết đô thị thủy trung hoa
thị tha ba bàng phạt khán kiến tha đích trường phát
tòng tối thực tất tẩu đảo tối mạch sanh đích tranh trát
Dịch thơ

Cuối cùng vẫn phải chia tay
Xin thôi khóc oán tình này đậm sâu
Ly cà phê đắng chen sầu
Thôi ta ước hẹn nơi đâu sum vầy
Hôm nay ta gặp lại đây
Chén xưa người vẫn vui vầy trong tay
Nhấp từng giọt, lệ đắng cay
Nhớ lời xưa nói nào hay đau lòng!
Muốn quên em, hết nhớ mong?
Buông tay anh nói cho xong ân tình
Tình kia lừa dối chúng mình
Biển sâu chìm lấp bóng hình của ai
Quên em? Mộng mị đêm dài
Buông xuôi, hư ảo còn hai đứa mình
Mơ màng mái tóc ai xinh
Như quen như lạ dáng hình vẫn vương...

(Thơ của Bình-hoi)

Trải qua nửa ngày không ngừng than thân trách phận chửi trời chửi đất, Đoạn Văn rốt cục cũng phải chấp nhận một sự thật tàn khốc - mình đã bị xuyên việt* rồi, hơn nữa xuyên việt một cách không giải thích được. Còn nơi này tuyệt đối không phải là địa cầu, mình cùng Kì Kì cũng cuối cùng đã hoàn toàn chia lìa rồi. Mặc dù Đoạn Văn từng nhiều lần có ảo tưởng mình cũng được như những người xuyên việt trong các quyển tiểu thuyết, nhưng mà chuyện mơ mộng thì ai mà chẳng có. hơn nữa có quỷ mới biết nơi này người hay không.

Mặc dù rất không cam tâm, nhưng Đoạn Văn có thể làm được gì đây ? Chấp nhận sự thật ư! Mặc dù cuộc sống có rất nhiều lắm việc không như ý, nhưng chúng ta luôn luôn muốn tiếp tục sống cơ mà. Còn Kì Kì ư! Cha nàng là giám đốc hẳn có thể sẽ tìm được thuốc trị căn bệnh ung thư bạch huyết đã di thực vào xương.

Thôi thì hướng về tương lai thôi. Đoạn Vân bắt đầu tự kiểm tra trang bị của mình: một điện thoại di động Nokia muốn sạc phải mất hơn hai ngày ; trong túi quần có một cái bật lửa mới mua do ngày hôm qua mới bắt đầu học hút thuốc, còn không còn thấy mẩu thuốc lá nào. Có lẽ ngày hôm qua bỏ lại trong tủ diêm rồi. Hừm, mặc kệ đi, hút thuốc có hại cho sức khỏe; Túi bên trong áo khoác ngoài có thể là ” vũ khí ” duy nhất trên người hắn - Kim châm cứu chuyên dụng và một cây dao mổ bằng inox, đây đều những vật do Kì Kì tốn rất nhiều tiền mua tặng Đoạn Vân nhân dịp sinh nhật hắn. Y phục khá hoàn hảo cùng với sự tồn tại của cái bật lửa làm cho trong lòng Đoạn Vân thư thái không ít. Dù sao không cần phải như những người xuyên việt phải sử dụng công cụ nguyên thủy làm cả một công trình để kéo gỗ lấy lửa, hoặc xé vỏ cây để che thân một cách nghệ thuật.

Thấy dao phẫu thuật và ngân châm, Đoạn Vân một lần nữa lại cảm thấy rất đau lòng : Kì Kì, vĩnh biệt ! Ta vĩnh viễn giữ nàng trong nơi sâu kín nhất của tâm linh ta

Thấy cách đó không xa vừa lúc có một dòng suối nhỏ, Đoạn Vân bụng rỗng không, hơn nữa còn đói đến cả người phát run, bao tử sôi ùng ục, chạy vội tới. Rửa mặt rửa mũi xong, Đoạn Vân đi dọc theo hạ lưu của con suối nhỏ cẩn thận liếc nhìn bốn phía, hy vọng tìm được cái gì đó có thể bỏ vào bụng. Dã quả này không biết có độc hay không? Mặc kệ, bị độc chết so với đói chết cũng thế thôi. Tìm nửa ngày, Đoạn Vân rốt cục tìm được vài thứ quả gì đó rất giống táo. Đang muốn mở miệng đớp ngay, đột nhiên, ở một bụi cỏ cách đó hai thước truyền đến vài tiếng động loạt xoạt, những thanh âm rất nhẹ. Chắc không phải là rắn chứ? Ừc, ực món súp rắn. Đã lâu rồi không có ăn món này rồi.

Nghĩ vậy, Đoạn Vân cẩn thận đưa tay vén bụi cỏ, chỉ thấy một ” con chó nhỏ ” trắng như tuyết đang khoanh chân nằm trên thảm cỏ. Nói nó là chó cũng không đúng, vì so với những con chó ở địa cầu thì có bất đồng rất lớn. Con chó nhỏ này toàn thân trắng muốt, toàn thân thuần túy một màu trắng, hơn nữa cái đầu nhỏ nhắn xinh xắn, còn nhỏ hơn cả chó bắc kinh nhiều. Thấy con chó nhỏ kia trông rất bắt mắt, nhưng ở chân trước lại có một vết thương loang lổ. Đoạn Vân liền tưởng có lẽ nó bị rắn độc cắn phải. Chà, tiếc quá, sao lại là rắn độc chứ. Súp rắn không có, thịt chó cũng không thể ăn. Trời, quả là ta xấu số quá!

Đang muốn xoay người rời đi, Đoạn Vân đột nhiên bị cử động của con chó nhỏ làm cho ngây cả người. Nó đứng lên run rẩy, bàn chân trước cổ hết sức múa lên, hơn nữa Đoạn Vân lại hiểu được ý của nó. Nó nhờ Đoạn Vân tìm một cái gì nhọn nhọn đâm vào vào ngực nó hoặc là cầm lấy hòn đá đập vỡ đầu nó. Nó muốn dùng cái chết để chấm dứt sự thống khổ. Nhìn kỹ lại, Đoạn Vân sững cả người. Hắn nhìn thấy gì trong mắt tiểu bạch cầu? Nơi đó không chỉ có nước mắt, mà còn không ngừng toát ra vẻ cương quyết và sự lưu luyến đối với thế giới này. Loại ánh mắt này lại làm cho Đoạn Vân nhớ tới Kì Kì, lại còn thần thái đau thương của tiểu bạch cầu kia làm sao Đoạn Vân bỏ đi cho đành.

Một hồi lâu Đoạn Vân mới lấy lại tinh thần, lúc này đột nhiên nhớ tới mình vốn là một thầy thuốc ! Mặc dù lưu lạc tha hương, nhưng mình sao lại thấy chết mà không cứu được ? Không có nhân tính a! Mặc dù không rõ sinh vật trước mắt vì sao lại có nhân tính như thế, nhưng đã là một thầy thuốc, Đoạn Vân quyết định phải cứu nó.

Xà độc kỳ thật rất phiền toái, hơn nữa để càng lâu càng khó trị liệu. Hiển nhiên vết cắn này chắc là khoảng vài giờ rồi, Đoạn Vân thấy nó còn sống đến bây giờ đã là một kỳ tích. Nhưng đối với Đoạn Vân vốn học cả trung-tây y mà nói thì việc này cũng không khó. Dùng ngân châm khai huyết, làm cho số lượng lớn máu độc chảy ra. Rửa sạch cẩn thận vết thương xong, Đoạn Vân tìm xung quanh hái tạm vài lá thảo dược băng lại cho nó. Làm xong việc này, Đoạn Vân lại dùng thuật châm cứu trung y kích thích các bộ vị của con chó, làm cho bộ phận huyết độc còn lại chảy ra từ lỗ kim. Pháp môn này là nhờ có một lương y già trước kia dạy cho hắn, cũng phải hy sinh khá nhiều động vật nhỏ nhỏ mới tìm đúng được huyết đạo, hiểu được phương pháp trị liệu. Đối với việc này, Đoạn thú y của chúng ta có nghiên cứu rất sâu sau vô số những ca thất bại làm con vật xấu số bị chết oan. Ngoài ra, hắn còn có thể dưới những thời kỳ bình thường, dùng được vật làm cho gia súc động cựa, hơn nữa làm cho xác suất thụ tinh cực kỳ cao. Đương nhiên chỉ áp dụng được cho động vật có vú, đối với gà vịt gia cầm thì phương pháp của Đoạn Vân tự nhiên cũng không có hiệu quả cho lắm.

Là một thầy thuốc thú y, Đoạn Vân hiển nhiên là rất vĩ đại. Trong quá trình trị liệu, Đoạn Vân rất chăm chú nên hoàn toàn không phát hiện thấy ánh mắt đầy nghi hoặc lẫn vẻ mặt khó tin của con tiểu bạch cầu kia.

Rốt cục hoàn thành rồi. Đoạn Vân vắn vắn người, xoay đôi chân hơi tê dại, rồi đứng lên. Còn tiểu bạch cầu được Đoạn Vân chăm chút đã ngủ rồi. Đoạn Vân đi đến bên bờ con suối nhỏ lúc này, hái lấy vài quả hoang, rửa sơ rồi cạo lia lia. Ngẫm nghĩ hồi lâu, Đoạn Vân quyết định mang theo con chó nhỏ mà có nhân tính theo bên mình để có bạn, một người cô đơn thật sự quá thống khổ.

Đoạn Vân vốn còn muốn truyền máu cho con chó nhỏ nữa, nhưng vừa nghĩ tới lại nuốt vào bụng ngay. Bộ tướng máu người và máu thú có thể giống nhau sao? Mà nói cho cùng, cho dù hai loại máu có thể dung hợp, nhưng ở nơi hoang giao dã ngoại này thì làm gì có công cụ chứ!

Ăn no xong, ôm lấy tiểu cầu cầu, Đoạn Vân tiếp tục đi dọc theo bờ suối xuống phía dưới. Dựa theo Đoạn Vân tính toán, xuống hạ lưu $\frac{1}{4}$ Ờ! tác giả: không cần giải thích, sai rồi đó $\frac{1}{40}$ mới có thể gặp loài người văn minh.

* xuyên việt: đi xuyên qua một mặt phẳng khác, hay không gian khác (lưu ý không phải cái thứ hành trình xuyên Việt của chúng ta đâu)

3. Chương Ba Thần Tiên Hoa Viên Bả Được Thái

Trong khi trị thương cho con chó nhỏ, Đoạn Vân phát hiện nơi này có vô số loại thảo dược Trung Quốc, hơn nữa đều là cực phẩm. Đi dọc theo con suối nhỏ, Đoạn Vân có một cảm xúc muốn giết người. Xem kìa, trên thạch nhâm kia là cái gì? Linh chi, lớn vậy sao, sợ ít nhất cũng phải mấy ngàn năm rồi; lại nhìn tảng lớn trên mặt đất phía trước kia là cái gì? Mẹ ơi! Ai mà trồng nhân sâm hảo hạng như vậy ở đây thế này? Bất quá nếu là người trồng thì tại sao lại có những năm tuổi khác nhau chứ? Hơn nữa lại có rất nhiều loại hơn một ngàn tuổi như vậy; mau nhìn đi, lại một khoảng đất kia là cái gì kìa.?

Tim Đoạn Vân đã sớm bị kích thích đập thình thịch như muốn lộn cả ra người.. mặc kệ, cứ thu hoạch trước rồi tính sau. Cái gì? Không có đồ để đựng hả? Cởi quần ra, mặc cái quần lót là được, hái sạch mấy củ nhân sâm ngàn năm nhồi vào đó cái đã. Cái gì nữa đây? Linh chi sẽ bị dè dặt hả. Đúng đó! Bất quá không thể làm khó được người tài hoa hoành đạt, thượng thông thiên văn hạ hiểu địa lý như Đoạn Vân, Đoạn đại tài tử. Dùng nhánh cây và dây leo đan một cái giỏ, chứa những cực phẩm linh chi vào đó, những cây nào chưa đủ năm ngàn năm không có tiêu chuẩn vào được cái giỏ này. Ngoài ra hẳn còn tùy tiện hái các loại thảo dược khác bỏ vào giỏ! Rốt cục mới thấy được nhân phẩm tham lam của hắn bộc phát ra!

Chẳng lẽ nơi này là một hậu hoa viên của một bác thần tiên đại nhân nào đó sao?

Nghĩ nhiều như vậy làm gì, dù sao bây giờ Đoạn Vân đã có một hình tượng mới. Chỉ thấy hắn, chân xỏ giày da cá sấu, mang vớ trắng, bất quá vớ trắng của hắn đã thành màu cứt ngựa; không có quần, chỉ có một tam giác màu đen bó sát người che chắn bộ phận cần che. Trong khi đi thỉnh thoảng lại ẩn ẩn hiện hiện, hờ hờ hang hang như các người mẫu trên sàn diễn, làm cho người ta rất thẹn thùng khi phải chào hỏi. Bất quá nơi này vốn không có ai; Áo thì hoàn hảo, trên lưng có một giỏ đầy dược thảo và linh chi, lại còn có một tiểu bạch cầu kỳ quái đang ngủ say; Đoạn Vân đầu tóc bờm xờm, tay trái kéo cái túi trước kia vốn là quần của hắn bây giờ chứa đầy nhân sâm, tay trái cầm một cây gậy gỗ quơ quơ về phía trước đi tới. Nhìn kìa vẻ mặt cười cười ngớ ngẩn của hắn, không ai hoài nghi hắn sẽ tùy thời nói với bất kỳ người nào mình gặp phải " Tiên sinh, cho xin vài xu đi!".

Đã giữa trưa rồi, Đoạn Vân buông tất cả hành lý trên người xuống nghỉ ngơi. Lúc này tiểu bạch cầu đã tỉnh lại, vừa tỉnh lại nó liếc mắt đánh giá thân thể rất kỳ quái bên cạnh mình, rồi khựng lại ấp úng nhìn Đoạn Vân. Khi nó phát hiện Đoạn Vân không mặc quần lót vào giờ tỵ, mà lại mặc giữa trưa thì gò má của nó nhất thời đỏ hây hây.

Nghe tiếng động phát ra từ giỏ thuốc, Đoạn Vân biết nhất định là con chó nhỏ đã tỉnh rồi. Hắn ôm con chó nhỏ lên, cũng không hề chú ý tới biểu hiện ngưng ngưng trên mặt của nó, cứ thế nói nửa ngày về chuyện dược thảo một cách hưng phấn với tiểu bạch cầu. Giảng nửa ngày xong hắn mới phát hiện tiểu bạch cầu vẻ mặt rất nghi hoặc, Đoạn Vân biết ngay nó căn bản nghe không hiểu gì cả. Hắn không khỏi thở khịt ra nói: " Tính ra không nói nữa. Vết thương của người hắn là không sao nữa đâu. Được rồi, người sau này cứ đi theo ta. Cam đoan ăn gió uống sương. Được rồi, a a! Ta nói việc này làm gì chứ, người đâu có hiểu

đầu. Lúc này thấy cử động của người có vẻ rất nhân tính, ta còn tưởng rằng có thể tìm kiếm một bạn để nói chuyện nữa! Ai! Tính ra, nghỉ ngơi một chút rồi chúng ta tiếp tục đi thôi !”

Còn con chó nhỏ lúc này càng thêm nghi hoặc, đang muốn múa tay nói cái gì, nhưng vừa thấy vẻ mặt đau thương của Đoạn Vân vội dừng lại, lém lỉnh dựa vào ngực Đoạn Vân rúc nhẹ, như đang an ủi hẳn. Đoạn Vân cười với tiểu bạch cầu rồi nói : ” Không nghĩ tới người còn biết nịnh nọt nữa, tốt lắm, sau này ta gọi người là Tiểu Bạch. Chúng ta nghỉ ngơi một hồi rồi tìm đường đi, chỉ mong có thể tìm được loài người sớm một chút. Người đói bụng hả ? Lấy củ nhân sâm này ăn đi, thân thể người đang rất suy nhược, cần ăn đại bổ. Cái gì ? Sợ đắng hả, đắng mấy cũng phải ăn, đây là nhân sâm ngàn năm đó! Đừng tưởng xấu xí. Sợ nhiễm trùng hả, ta giúp người sát trùng. Muốn rửa hả? Người là một con chó nhỏ như vậy mà lăm thứ vệ sinh thế?”

Đoạn Vân dụ dỗ nửa ngày mới cưỡng chế Tiểu Bạch ăn được củ nhân sâm ngàn năm kia. Mấy ngày nay sau, bọn Đoạn Vân đói ăn dã quả, khát cũng ăn dã quả. Còn mỗi ngày Đoạn Vân đều bắt Tiểu Bạch ăn một gốc nhân sâm và một chút dược thảo phối trí. Đương nhiên Đoạn Vân cũng nhân đó lấy vài nhánh nhân sâm hoặc linh chi làm lương thực. Trong lòng Đoạn Vân thầm hô xa xỉ, cảm thấy mình quả là lãng phí. Vào ngày thứ ba, vì quá nặng, Đoạn Vân không thể không vứt bỏ cái quần nhân sâm, chỉ lựa ra vài nhánh nhân sâm quý nhất bỏ vào giỏ linh chi. Hắn có cảm giác tựa như đang vứt đi một nắm nhân dân tệ, à không, là đô la mỹ. Những nhánh nhân sâm đó đều là trân bảo, còn quý hơn tiền nhiều lắm! Lấy ra mấy nhánh cực phẩm nhân sâm bỏ vào giỏ sau lưng, Đoạn Vân rốt cục lại xỏ quần vào như trước.

Đã bảy ngày rồi, Đoạn Vân cũng vẫn không tìm được người nào. Tiểu Bạch được Đoạn Vân cẩn thận liệu lý đã sớm có thể tự do hoạt động rồi, nó cả ngày hoạt bát chạy tới chạy lui quanh quần bên chân của Đoạn Vân tựa như một tiểu thiên sứ. Hơn nữa cách trao đổi giữa bọn họ cũng có điều biến thái: Đoạn Vân lúc này có khả năng giải thích các ngôn ngữ cơ thể của Tiểu Bạch, còn Tiểu Bạch nhưng lại không thể hiểu Đoạn Vân cả ngày đang nói những gì.

Hôm nay một người một thú đang nghỉ ngơi. Tiểu Bạch thấy Đoạn Vân lại hướng về phía nó xỏ ra một tràng ngôn ngữ không thể giải thích được, ánh mắt chớp chớp nghi hoặc, con người trong veo như thủy tinh cứ xoay chuyển vòng vòng, dường như có một quyết định gì đó. ”Tiểu Bạch, tới đây nào. Tiểu Bạch! Tiểu Bạch, người có nghe không.” Mặc dù không hiểu tiếng Hán, nhưng Tiểu Bạch thông minh đã có thể hiểu được Đoạn Vân khi gọi ”Tiểu Bạch” Là chỉ mình, hơn nữa cũng đã tiếp nhận cái tên mới này. Bình thường chỉ cần Đoạn Vân gọi Tiểu Bạch, Tiểu Bạch lập tức sẽ nhảy tưng tưng lên chạy về phía Đoạn Vân. Khả Đoạn Vân rất kỳ quái là hôm nay hình như Tiểu Bạch không có phản ứng gì cả?

Tiểu Bạch bị Đoạn Vân lớn tiếng gọi sức tỉnh lại. Con người một lần nữa xoay tròn, đứng dậy nhảy đến trước mặt Đoạn Vân. Nhìn Đoạn Vân rồi nhếch miệng, đưa chân trước lên nắm chặt lấy tay của Đoạn Vân. Đoạn Vân vừa thấy tức thì hiểu ngay là nó muốn gọi hẳn. Mặc dù không rõ nó muốn làm gì. Đầu của Tiểu Bạch rụt lại, lúc này Tiểu Bạch bắt đầu nhảy múa những vũ điệu kỳ quái, một hồi quay vòng vòng, một hồi sau lại dùng mũi chân sau trụ xuống đất, giơ cả hai chân trước cao hơn đỉnh đầu, hơn nữa trong miệng phát ra những âm thanh kỳ quái rất có tiết tấu.

Tiểu Bạch đang làm gì nhỉ? Chẳng lẽ nó muốn nhảy múa cho ta xem ? Nó không phải không hiểu ta nói gì sao? Bất quá này vũ đạo này cũng rất hấp dẫn ! Ha ha !” Đang lúc Đoạn Vân nghi hoặc, trên người Tiểu Bạch bỗng nổi lên trận trận bạch quang, đến lúc này thì cho dù Đoạn Vân là thằng ngu cũng hiểu được sự tình không đơn giản rồi, nụ cười trên mặt nhất thời tắt lịm. Nhưng trước giờ do luôn luôn tín nhiệm Tiểu Bạch nên Đoạn Vân cũng không lui lại. Đột nhiên, một đạo bạch quang từ mi tâm của Tiểu Bạch chột bắn ra, hơn nữa lại bắn thẳng vào mi tâm của Đoạn Vân. Khoảng cách quá gần, Đoạn Vân còn chưa không có phản ứng xem xảy ra chuyện gì, thì đã cảm giác đầu mình như bị cái gì đập trúng, sau đó là trống rỗng, rồi ngất ngốc.

4. Chương 4 : Nhân Tích Sơ Hiện Lương Câu Thương

Tiểu Bạch đáng chết, dám đánh lén ta ! Ủa mà có chuyện gì thế? Làm sao trong đầu mình dường như lại hiện ra một thứ ký tự gì thế nhỉ?”

Đại khái phải hơn mười phút sau, Đoạn Vân mới dần dần tỉnh lại. Khi hẳn tỉnh lại thì việc đầu tiên chính là muốn tìm Tiểu Bạch tính sổ. Trong quá trình hôn mê, hẳn cảm giác thấy đầu mình dường như bị cái gì rất lớn xoáy vào làm xóc óc rất khó chịu, trong ý thức thỉnh thoảng có những nét chữ kỳ quái hiện lên. Hơn nữa sau khi khôi phục lại ý thức, hẳn cảm giác mình đã nắm bắt được cái đó. Đúng rồi, là ngôn ngữ ! Trải qua cơn chấn động do Tiểu Bạch gây ra, Đoạn Vân trong nháy mắt đã thành thạo được một thứ ngôn ngữ mới.

” Quá thần kỳ, nhớ hồi trước ở trường đại học mà được vậy thì đỡ quá, Anh Ngữ cấp bốn không cần phải thi lại rồi. Cứ như vậy vài lần thì mình chẳng phải trở thành siêu nhân rồi sao? Ha ha ! Tiểu Bạch, người thấy có gì mắc cười hả ? Sao không làm vậy thêm vài lần đi, như vậy ta có thể trở thành một bác học đó. Đây là ngôn ngữ gì, sao mà kỳ quái như vậy! Không phải là ngôn ngữ thú vật chứ?”

Đoạn Vân khúc trước chỉ dùng tiếng Hán để nói, còn vài câu khúc sau Đoạn Vân lại thử dùng tân ngữ mới học được để nói với Tiểu Bạch. Tiểu Bạch hiển nhiên nghe hiểu được, trừng mắt nhìn hẳn có vẻ rất tức giận. Thấy Tiểu Bạch dường như chuẩn bị đại chiến với mình, với vẻ mặt cực kỳ mất hứng, Đoạn Vân xoa dịu : ” Thôi thôi, đừng có hẹp hòi như vậy, nói một hai câu đâu có chết ai đâu..”

Từ việc Tiểu Bạch nghe được khúc sau, hẳn biết Tiểu Bạch hiểu những gì hẳn nói. Do đó Đoạn Vân cứ thế cả ngày dè Tiểu Bạch ra mà hỏi đông hỏi tây. Hơn nữa thường xuyên hỏi một vài vấn đề rất ngu ngốc. Việc này làm Tiểu Bạch cực kỳ buồn bực, lòng chán ngán lên không biết bao nhiêu lần. Đang suy nghĩ không biết có nên tiếp tục hỏi vài câu nữa không, để hẳn chính thức trở thành ngu ngốc, Đoạn Vân bỗng nói. ” Nghe coi, phía trước có tiếng đánh nhau, hơn nữa là tiếng binh khí va chạm, thật tốt quá. Rốt cục cũng gặp được người rồi !” Đoạn Vân nhanh chóng ôm lấy Tiểu Bạch, cực kỳ cẩn thận bước nhẹ về phía trước nơi có đám đánh nhau.

Trong chốc lát, bọn họ chỉ còn cách nơi có tiếng đánh nhau rất gần. Khi xuyên qua một đám bụi cây hỗn loạn và vùng cỏ rậm rạp mọc thấp, Đoạn Vân đã thấy được một vài thân ảnh. Những người đó đang giằng co nhau trong một căn nhà. Cẩn thận nhìn khắp căn mao thảo hình bát giác, cảnh tượng trên mặt đất làm Đoạn Vân cũng có thể có một vài suy đoán nhất định.

Chỉ thấy sáu gã Hắc y nhân đang cầm trường kiếm đứng quây tròn bao vây một ông già mặc trường bào, còn có ba gã Hắc y nhân nằm dưới đất, hiển nhiên đã chết. Ông già tay cầm một cây pháp trượng, trên người lộ vẻ rất mệt mỏi, tiếng thở hào hển nặng nề thỉnh thoảng lại đứt quãng.

Lúc này một Hắc y nhân tiến từng bước một về phía ông già quát tháo, những gì hẳn nói làm cho Đoạn Vân rất kích động. Những lời nói đó hiển nhiên là ngôn ngữ mà Tiểu Bạch truyền cho hẳn. Nhìn Tiểu Bạch cảm kích xong, Đoạn Vân tiếp tục quay sang chú ý đến tình huống bên dưới.

”Phổ Hi Kim, người nên đầu hàng đi! Người trốn không thoát đâu. Chỉ cần người giao Hiệp nghị thư giữa Thiên Long Đế Quốc và Long Tộc ra, ta sẽ cho người đi.” Hắc y nhân đang nói hiển nhiên là đầu lĩnh của đám Hắc y, hẳn đang thuyết phục để ông già tự nguyện khuất phục. Bất quá khi hẳn nhắc tới Long Tộc làm cho Đoạn Vân rất cảm thấy hứng thú, thế giới này lại có rồng à!

Ha ha ! Phong chi Kiếm thánh Bỉ Đặc, người cũng quá coi thường Phổ Hi Kim ta rồi. Ta là Thánh ma pháp sư, chẳng lẽ đầu hàng đám sát thủ các người sao? Buồn cười quá, nếu người là ta thì người có đầu hàng không ? Đến đây đi ! Đừng có nhiều lời nữa !” Ông già nói rất kiên cường.

Ta kính nể khí tiết của người, bất quá, ta phải xin lỗi rồi. Ta chỉ là một sát thủ ! Lên, giết chết rồi tính sau !” Về mặt Hắc y đầu lĩnh có chút tiếc nuối. Tay Hắc y thủ lĩnh bỗng vùng lên hạ lệnh cho thuộc hạ. Năm tên kiếm sĩ còn lại thực lực cũng rất khá, lập tức vọt lên, bắt đầu phát động tiến công mãnh liệt. Chỉ thấy một màn kiếm khí màu vàng kim công kích thẳng tới ông già. Ông già không ngừng di chuyển tìm mọi biện pháp để nới rộng khoảng cách, trên người thỉnh thoảng hiện lên một chút bạch quang chống cự với kiếm khí, hơn nữa thỉnh thoảng lại còn phát ra vài luồng khí kinh mạnh mẽ cuốn lấy xung quanh các Hắc y nhân khiến cho các vết thương cũ của bọn chúng vỡ ra, máu tươi tóe ra rải rác.

Kiếm khí hoa lệ cùng ma pháp tinh kì tỏa ra bốn phía, chỉ đứng một bên nhìn lên mà Đoạn Vân đã phải trợn mắt há mồm. Quang cảnh cuộc chiến quả thực quá huy hoàng, quá chấn động. Nếu có cái camera quay lại cảnh này nhỉ. Chắc chắn còn có thể kiếm được nhiều tiền hơn cả phim HồngKông ấy chứ. Cái gì, người

nói gì cơ? Hơi bạo lực hả? Nói đùa thầy thuốc như ta còn ngại gì chuyện máu me, mà đạo này trên TV chiếu mấy cảnh phim còn đậm đặc máu tanh hơn cả vụn dăm ấy chứ!

Thấy năm tên thủ hạ lần lượt ngã xuống gần hết, Hắc y nhân thủ lĩnh rốt cục cũng phải ra tay. Cao thủ đúng là cao thủ có khác, chỉ thấy hắn vừa nhảy lên liền có màn kiếm khí màu trắng vung ra, đánh thẳng vào người ông già, còn ông già đang mãi đối phó với mấy tên thủ hạ du đấu, vì không để ý, nên bạch quang hộ thể trên người bị kiếm khí bạch sắc chém rách. Hắc y thủ lĩnh Bĩ Đặc vừa xuất một kiếm, kiếm khí chém xuống lưng Phổ Hi Kim gây nên một vết thương rất sâu. Tấm áo ma pháp của ông già bị phá vỡ, phía sau lưng hoàn toàn lộ ra, trên lưng lưu lại một vết thương rất rõ ràng, chỉ chốc lát, máu đỏ tươi đã phun trào ra. Đang lúc Đoạn Vân cho rằng ông già này coi như đã tiêu đời, thì ông già gầm lên một tiếng, lăm lăm phóng xuất vài câu chú ngữ. Đột nhiên, một đạo sóng công kích mà mắt thường có thể thấy được từ ông già này hình thành một vòng tròn khuếch tán ra chung quanh. Nhất thời bốn phía bụi đất bốc lên mù mịt, tất cả đám Hắc y nhân vội vã dừng lại. Ông già bỗng ngã gục xuống, nằm dài trên mặt đất một cách vô lực, hiển nhiên đã không diên trì được nữa rồi. Chuyện kể tiếp mới làm cho năng lực chịu đựng trong lòng Đoạn Vân lại một lần nữa bị khiêu khích. Chỉ thấy vây quanh chỗ ông già nằm là xác năm tên Hắc y nhân đều bị chém thẳng vào eo, thân thể chia làm hai đoạn, kinh khiếp hơn nữa còn có vài người cũng chưa hoàn toàn chết, bọn họ trong miệng liên tiếp hô ra từng ngụm từng ngụm máu tươi, về mặt vô cùng thống khổ, nửa trên thân thể còn lấy tay cào loạn ra phía trước. Còn Hắc y thủ lĩnh Bĩ Đặc cũng không thể hoàn toàn ngăn cản và né tránh lần công kích này. Kết quả là hai chân của hắn đang muốn nhảy lên tránh né vẫn bị trúng thương nặng, cả hai chân đều bị chém nát mất quá nửa, ngay cả xương đùi cũng đã lộ ra.

”Không, không hổ là Thánh ma đạo sư sắp trở thành Pháp thần, đã bị kiếm thánh của ta đánh cho một kích trí mạng mà vẫn có khả năng liều mạng việp giai (vượt qua năng lực của mình) xuất ra một thần kỹ - Cuồng Phong Công Kích Ba (sóng cuồng phong công kích). Mặc dù người phệ đi đôi chân của ta, nhưng người cũng không sống nổi nữa,... ực!”

Nói xong, Bĩ Đặc ói ra một búng máu, vì hai chân gần đứt lìa khúc dưới nên gục xuống, nằm trên mặt đất lăn lộn rất khổ sở. Còn ông già cũng nhắm mắt lại mặt lộ vẻ thống khổ bị thương...

5. Chương 5: Cứu Tử Phù Thương Y Sanh Chức

Quá kích động mà! Thật là quá huyết tanh mưa máu, bạo lực quá đi thôi. Cho dù đã xem qua vô số phim ảnh, và mặc dù là một thầy thuốc, Đoạn Vân cũng vị tất có thể chịu được cảnh máu me như vậy dù rằng đã được trang bị đầy đủ lực miễn dịch tới tận chân răng. Thấy đầu đầu cũng đều là máu tươi tràn lan tanh khét, rải rác nơi nơi đều là cánh tay gãy lòi xương rồi những miếng thịt vụn be bét, Đoạn Vân rốt cuộc không chịu được nữa, bao nhiêu đã quả vừa ăn xong, không thể giữ lại trong bao tử được nữa, ọc lên một tiếng rồi ói ra bằng sạch.

Hiển nhiên lúc này Đoạn Vân đã bị bại lộ rồi. Bị phát hiện thì cũng bị phát hiện rồi, mặc kệ chứ, dù sao bọn họ đều ngắc ngoải sắp chết cả rồi. Hơn nữa, mình lại không có cừu hận gì với bọn họ, hắn là họ sẽ không gây khó dễ cho mình đâu! Đi ra ngoài thôi! Xem ông già có còn cứu được hay không. Hắc y nhân thì không cần quan tâm, theo như các phim ảnh bình thường thì đám Hắc y nhân đều là người xấu cả. Nghĩ vậy, Đoạn Vân hướng về phía lão ma pháp sư kia đi tới. Còn Tiểu Bạch cứ ở nguyên tại chỗ, không dám lò dò đi về phía trước, cứ ở chỗ đó mà kêu Đoạn Vân. Ông già cố gắng mở mắt ra một cách khó khăn, giật mình nhìn Đoạn Vân, còn Bĩ Đặc cũng có vẻ kinh ngạc: ” Lại có người ở chung quanh sao? Vậy mà ta không có hề phát hiện ra.” Ông già Phổ Hi Kim thử muốn nhấc người lên, nhưng vết thương nghiêm trọng trên lưng cùng với bị ma lực cản trở mãnh liệt làm cho lão già đáng thương không thể nhúc nhích được chút nào. Đoạn Vân cố nén nỗi sợ hãi trong lòng và những cơn đau quặn thắt trong bụng tiến đến trước mặt lão pháp sư già.

Đoạn Vân cẩn thận đánh giá vết thương của ông già, thấy lão muốn đứng lên, vội ngăn lại nói : ” Ma pháp sư tiên sinh tôn kính, ngài bây giờ bị thương rất nặng, nếu không lập tức trị liệu, thì hậu quả sẽ rất nghiêm trọng đó, do đó xin ngài đừng có lộn xộn mà cử động!”

Lão pháp sư cười cười về khó khăn, nói đứt quãng : ”Tiểu.. tiểu tử... ta... ta chắc... chắc không xong rồi. Người có thể... có thể giúp... giúp ta một việc, người... người cầm khế ước trong ngực ta mang về ”

Còn không đợi cho lão pháp sư nói xong, Đoạn Vân ngắt lời luôn : ” Người nhờ ta cầm cái khế ước đó mang về Thiên Long quốc phải không ?”

Lão pháp sư khẽ gật đầu một cách khổ sở. ” Không thể, ta muốn người phải tự mình đi. ” Nghe Đoạn Vân không đáp ứng, Phổ Hi Kim lại dùng ánh mắt cầu xin nhìn Đoạn Vân, cố hết sức nói : ” Tiểu tử, chúng ta... chúng ta có thể hứa cho người bất kỳ điều kiện gì. Bản khế ước đó, thật sự... thật sự rất trọng yếu.” Thấy vẻ kích động của lão già, Đoạn Vân lập tức lấy tay đè lại vết thương của lão, vội vàng nói : ” Lão gia gia, ngài đừng kích động. Ý của ta là ta có thể chữa lành cho người, sau đó người tự mình đi làm.”

Nghe Đoạn Vân nói, Bỉ Đặc cách đó không xa lập tức trào phúng nói leo vào:” Ha ha ha, khắc khắc! Nói đùa chứ, đã bị trúng một kích trí mạng của Kiếm thánh Bỉ Đặc ta, hơn nữa còn dám vượt cấp sử dụng ma pháp nữa, nay đang bị ma lực cản trở nghiêm trọng. Trừ phi người là thần, không, người phải là thần cấp tể tự mới có thể chữa được. Bằng không, không có khả năng cứu hần đâu. Anh bạn trẻ, ta khuyên người không cần uống phí sức lực nữa. Biến đi ! Bỉ Đặc trước nay không giết người bình dân tay không, sức không trói chặt con gà như người đâu.”

Đúng vậy, tiểu... tiểu tử, người... người không cứu được ta đâu.” Vẻ mặt ông già rất thống khổ, trong ánh mắt lại toát ra mấy phần nhu tình, rồi còn chảy ra vài giọt nước mắt long lanh trong suốt nữa chứ.

Mẹ kiếp, cảm giác bị người coi rẻ rất là khó chịu. Rồi khi nghe lão pháp sư già nói để theo làm Đoạn Vân càng không phục. Nhìn ánh mắt lão pháp sư đầy thâm tình càng làm Đoạn Vân thêm kiên định với ý nghĩ cứu người. Hắn lấy ngân châm và thủ thuật đao ra, lập tức múa lên.

Hắn trước tiên dùng ngân châm đâm vào các mạch máu chủ yếu của lão pháp sư để cầm máu. Sau đó hắn cẩn thận rạch bỏ những chỗ thịt da bị kiếm rạch nát. Lúc đầu lão pháp sư còn muốn giãy dụa, Đoạn Vân vì đảm bảo trị liệu có hiệu quả nên phải dùng ngân châm chế trụ vài huyệt đạo của ông già làm cho lão không thể cựa quậy nữa. Kế tiếp là dùng thuốc. Châm cứu, bó thuốc. Những khâu này đúng là những gì mà Đoạn Vân sớm đã thành thục. Lực đục một lát sau, Đoạn Vân cầm tay Phổ Hi Kim bắt mạch, phát hiện nội tức của ông già rất loạn. Vì vậy phải dùng phương pháp châm cứu điều trị cho ông già một chút. Cuối cùng, nén nỗi đau lòng lấy vài nhánh cực phẩm nhân sâm và linh chi cùng với vài thứ thảo dược có tác dụng tiêu viêm điều chế một hồi, rồi cũng vắt ra chút nước ép ông già uống vào. Có câu: ”Nhân sâm tục mệnh, linh chi bổ khí dưỡng huyết”. Với số cực phẩm dược tài nhiều như vậy, chỉ cần miệng còn thở vẫn có thể cứu sống, huống chi ông già này đúng là một lão gia hỏa có thực lực cường hãn.

Sau khi làm những việc này xong, Phổ Hi Kim chìm vào giấc ngủ một cách rất thanh bình. Còn Tiểu Bạch cũng đã ở dưới chân Đoạn Vân. Lúc này tên chủ nhân vô lương tâm của nó đã bế nó ra đây khi quay về lấy được tài.

Đoạn Vân suốt quá trình điều trị lão ma pháp sư được Bỉ Đặc xem không sót một chi tiết nào. Thấy vẻ giết mình của Bỉ Đặc, Đoạn Vân nhìn hắn cười cười. Đoạn Vân cầm lấy công cụ, lấy hết can đảm đi đến bên cạnh Bỉ Đặc, nhanh chóng lẩn đến sau lưng hắn, lấy một cây châm đâm vào cổ anh chàng Kiếm thánh một phát rất nhanh. Bỉ Đặc thoát khỏi cảm giác khiếp sợ, vừa phục hồi tinh thần lại đã cảm thấy đau đau ở sau cổ, hoảng sợ định cầm lấy kiếm, nhưng hắn lại kinh hãi phát hiện ra mình cả người toàn thân trên dưới đều không thể động đậy được. Cả cái cổ có cảm giác như bị phong chấp làm hắn hiểu ra thủ đoạn của Đoạn Vân thần kỳ như thế nào. Kỳ thật với thực lực của Đoạn Vân, hắn chỉ cần né một chút là thoát khỏi cây châm của Đoạn Vân mà Đoạn Vân cũng chẳng làm gì được hắn. Bất quá hắn không có cơ hội nữa.

Thế nào, sát thủ tiên sinh. Người nói ta nên làm cái gì bây giờ đây? Giết người à? Hay là ”

Từ khi tên y sư vô lương tâm Đoạn Vân này chữa cho lão già bắt tử lúc này, trong lòng Đoạn Vân đã nổi lên chủ ý lợi dụng vị kiếm thánh này rồi. Kiếm thánh hắn là rất có giá trị, nếu có khả năng biến hắn thành thủ hạ của mình cũng tốt.

” Người muốn gì ? Muốn giết ta thì cứ động thủ phát đi cho xong ”.

Đoạn Vân cũng không làm cho hắn cảm phiền, nhưng cả người trên dưới đều không thể nhúc nhích làm Bỉ Đặc rất sợ hãi. Hắn dùng cái phương pháp gì mà có thể khống chế thân thể mình như vậy, hắn không phải là vong linh ma pháp sư đó chứ? Bất quá trên người ta lại không có ma lực ba động gì cả, Bỉ Đặc thâm nghĩ!

”Được, ta muốn người đứng trước các thần linh mà thề, làm thủ hạ cho ta ”

Không bao giờ, Bỉ Đắc ta mặc dù hai chân bị phế, nhưng tốt xấu gì cũng là cấp bậc Kiếm thánh. Với lại, ta đã là phế nhân, người muốn ta làm gì đây?” Đoạn Vân còn chưa nói xong Bỉ Đắc đã cự tuyệt rồi.

Đoạn Vân ngẫm nghĩ, rồi nói: ” Nếu ta có thể trị khỏi cho người thì sao?”

Không có khả năng, ta đã bị thương tổn từ pháp thần, chỉ có tế tự cấp mười, mà theo ta được biết trên đời này không hề có tế tự cấp mười. Nếu muốn chữa khỏi vết thương của ta, trừ phi người là thần.”

Vết thương của người đối với ta mà nói không phải là cái gì khó khăn quá mức. Người xem, ông già kia cũng được ta cứu sống rồi đó? Hẳn xem ra còn bị thương nặng hơn người nhiều !” Đoạn Vân chỉ Phổ Hi Kim đang ngủ vùi.

Người này có năng lực kỳ lạ như thế, tế tự thuật với phương thức cứu người kỳ quái vô cùng, hơn nữa lại không có cấp bậc gì, tiền đồ quả thực không thể hạn lượng. Ta đi theo hắn, nếu so với việc làm sát thủ không biết lúc nào chết sống thì . Bỉ Đắc ngẫm nghĩ cẩn thận, rốt cục đưa ra một quyết định mà hắn cho rằng là một quyết định sáng suốt nhất trong cuộc đời hắn : ”Được, ta lấy danh nghĩa nữ thần xin thề: nếu ủa mà xin hỏi ngài tên gì ? ”

Đoạn Vân”

Nếu Đoạn Vân thiếu gia có thể chữa khỏi cho ta, cho ta khôi phục năng lực của hai chân, Bỉ Đắc ta sẽ phục vụ cho Đoạn Vân thiếu gia, cả đời thuần phục !”

Đoạn Vân thấy rằng cổ nhân rất mê tín, họ không dám dùng thần linh để gạt gẫm. Bỉ Đắc đã phát thệ như vậy thì sẽ không phản bội mình đâu, nếu hắn không trung thành với mình, cũng tuyệt đối sẽ không gây khó dễ cho ân nhân cứu mạng. Sau đó bắt tay vào trị thương ngay.

Ài! Số ta làm sao mà khổ như vậy chứ, còn phải trị thương cho thủ hạ nữa ? Đây là cái đạo lý gì vậy ! Thấy thủ hạ mới nằm còng queo, Đoạn Vân không khỏi cảm khái thở than mãi trong lòng.

6. Chương 6: Niết Tạo Thân Phân Dục Bái Sư

Chữa vết thương cho Bỉ Đắc xong, Đoạn Vân ôm Tiểu Bạch ngồi xuống. Bỉ Đắc hoàn toàn bị phương thức trị liệu của Đoạn Vân làm cho khiếp sợ : trong cả quá trình điều trị hắn lại không hề sử dụng ma pháp gì, quả thực đúng là bất khả tư nghị. Cảm giác máu lưu thông từ vết thương ở hai chân mình vừa đau đớn lại vừa sung sướng thống khoái. Nhìn Đoạn Vân mà Bỉ Đắc cứ mất tròn mắt dẹt miệng há hốc ra, muốn nói cái gì đấy nhưng lại không dám nói. Hiên nhiên, ở phương diện cảm mồm này thì Bỉ Đắc tuyệt đối là một thủ hạ vĩ đại. Còn Đoạn Vân không thèm để ý đến thái độ của hắn, tiếp tục sửa soạn túi được tài của mình .

Một lát sau, Đoạn Vân nói với Bỉ Đắc : ” Xem ra chúng ta phải tìm một chỗ kín đáo dưỡng thương thôi, mùi máu tươi nồng nặc ở nơi này rất có thể sẽ kéo đám dã thú tới. Ta đưa người sang sơn động bên kia trước rồi tính sau .” Đoạn Vân mất khá nhiều sức lực mới kéo được hai kẻ trọng thương tới một sơn động cách đó một đoạn hơn ngàn thước.

Buổi tối, Đoạn Vân rốt cục không phải ăn dã quả nữa. Vì sao? Thủ hạ tương lai của hắn có một cái Không Gian Giới Tử, bên trong có không ít thức ăn. Nhìn không gian giới chỉ của Bỉ Đắc, Đoạn Vân thật muốn làm mất dầy trán lột quá. Nhưng vừa nghĩ đã cảm thấy làm như vậy quả là mất thể diện. Ai lại lấy đồ của thủ hạ mình chứ. Hơn nữa Bỉ Đắc cũng còn chưa chính thức gọi hắn là chủ nhân .

Một đêm an lành yên tĩnh trôi qua. Sáng sớm ngày thứ hai Đoạn Vân bị một loạt những thanh âm tranh cãi dưng đầu dậy. Chẳng lẽ hai người đang đánh nhau. Nghĩ vậy, cơn ngái ngủ của Đoạn Vân hoàn toàn tiêu tan, hắn nhanh chóng ba chân bốn cẳng chạy ra xem .

Chỉ thấy Bỉ Đắc và Phổ Hi Kim đang giằng co nhau. Lão đầu cổ phát ra ma pháp, nhưng lão đã quá suy yếu căn bản không phát ra được cái gì. Bỉ Đắc trải qua một đêm điều dưỡng đã có thể đứng lên. Bỉ Đắc hiển nhiên không muốn làm ông già khó xử, nhìn thấy Đoạn Vân tỉnh lại, hắn nhìn về phía Đoạn Vân, rồi

cúi mình vái chào Đoạn Vân, nói : "Đoạn Vân thiếu gia !" Đoạn Vân đi đến bên hai người nói với Bỉ Đặc : " Người sao lại đứng lên như vậy, ta không muốn có một thủ hạ tàn phế đâu."

Thủ hạ? Tiểu tử, người có quan hệ gì với Bỉ Đặc? Hắn làm sao có thể trở thành thủ hạ của người chứ?" Nghe Đoạn Vân nói, ông già giật bắn cả người lên.

Nguyên lai là lão hiểu lầm thôi, Đoạn Vân cúi mình vái chào Phổ Hi Kim, cười nói "Phổ Hi Kim gia gia, ngài đừng hiểu lầm. Ta cũng chỉ là vừa mới thu Bỉ Đặc làm thủ hạ thôi. Hơn nữa hắn đã lấy danh nghĩa của sinh mạng nữ thần mà thề: nếu ta chữa lành chân của hắn, hắn sẽ nhận ta là chủ nhân. Bỉ Đặc, có phải thế không? Bây giờ người đã tin ta có thể chữa lành đôi chân què của người chưa!"

Đúng vậy, thiếu gia. Hôm nay vừa tỉnh ta đã phát hiện chân của ta đã có thể cử động được rồi, hơn nữa lại cảm giác những cơ bắp bị rách nát ngày hôm qua nay cũng đã khép lại rồi. Chỉ là còn có chút đau và ngứa."

Vậy là ổn rồi, đau và ngứa là tốt..." Đoạn Vân tự nhiên hiểu rằng đây là triệu chứng do máu bắt đầu lưu thông. Bất quá tên Bỉ Đặc trời đánh này có thể chỉ trong một đêm mà khôi phục đến mức này, không khỏi làm Đoạn Vân cảm thán : người nơi này thật sự là biến thái!

Ông già hiển nhiên đã hiểu được mọi chuyện. Ngẫm nghĩ một chút rồi nói với Đoạn Vân : " Tiểu tử, người cần phải suy nghĩ cho chu đáo, hắn trước kia là một sát thủ, để hắn theo người, có thể gây cho người rất nhiều phiền toái đó."

Đoạn Vân hiển nhiên không để ý tới điều này, ở cái thế giới hoàn toàn xa lạ này, có một thủ hạ dù sao cũng tốt hơn so với một mình mò mẫm hòa nhập vào. Hắn nở một nụ cười quỷ dị nói với Phổ Hi Kim : "Phổ Hi Kim gia gia, Bỉ Đặc đã bị ngài sử dụng ma pháp đánh chết khi tìm cách ám sát ngài, còn hộ vệ của ta tên là Diệp Cô Thành. Phải không, Diệp Cô Thành!"

Bỉ Đặc một hồi sau mới phản ứng được, ôm quyền nói : "Dạ, thiếu gia. Kỳ thật biết được diện mục chân chính của ta ngoại trừ thủ hạ thân tín thì không còn ai khác. Do đó thiếu gia không cần lo lắng về thân phận của ta. Hộ vệ Diệp Cô Thành xin thỉnh an thiếu gia !"

Phổ Hi Kim cũng hiểu ra : " Được rồi ! Đã như vậy. Ta cũng không truy cứu chuyện cũ nữa. Anh bạn trẻ, không nghĩ tới ta lại còn có thể còn sống. Chỉ là đáng tiếc một thân ma lực của ta . Ai! Tiểu tử, ta còn chưa biết tên của người, đến từ nơi nào? Không ngờ người tuổi còn trẻ, mà cấp bậc tế tự đã rất cao rồi . "

Mẹ kiếp đúng là họa vô đơn chí. Bỉ Đặc, à không, vấn đề thân phận của Diệp Cô Thành vừa được giải quyết xong. Lại lại ra vấn đề về thân phận của mình, thật sự là rách việc ! Chẳng lẽ nói mình không phải người của thế giới này sao, đến từ một nơi xa xôi tên gọi là địa cầu? May mà Đoạn Vân sớm đã nghĩ ra một câu chuyện lâm li. Nhìn ánh mắt tò mò của hai người, Đoạn Vân bắt đầu kể về một câu chuyện xưa rồi lồng vào đó chi tiết ngụ ý tạo chế biến ra một thân phận cho mình. Còn lúc này tên hồn đản Tiểu Bạch cũng đã ra ngoài để xem náo nhiệt .

Câu chuyện của Đoạn Vân hiển nhiên chính là bản Dị Giới Hoa Đà. Trong câu chuyện đó, tổ tiên của Đoạn Vân là một thần tế tự có năng lực kỳ lạ sống cách đây cả ngàn năm trước, hơn nữa ở dân gian có danh dự rất cao, được mọi người tôn xưng là thần tế tự. Có một lần, tổ tiên của Đoạn Vân được Hoàng đế mời đến xem bệnh. Tổ tiên Đoạn Vân chẩn đoán rằng trong óc của Hoàng đế có khối u, cần phải giải phẫu để trị liệu. Ái chà, giải phẫu có nghĩa là bửa cái đầu ra. Nhưng Hoàng đế Bệ hạ vốn đa nghi cho rằng tổ tiên Đoạn Vân muốn giết hắn. Vì vậy vô cùng giận dữ, đem tổ tiên Đoạn Vân xử tử. Về sau tổ tiên Đoạn Vân được bằng hữu trợ giúp chạy thoát, để tránh bị truy sát nên thay tên đổi họ. Đoạn Vân trong lúc vô ý xúc động mò vào Truyền tống trận của gia tộc mới vô tình bị truyền tống đến đây. Trong câu chuyện đó, hắn gọi y thuật là cổ tế tự thuật.

Diệp Cô Thành và Phổ Hi Kim hoàn toàn tin thân phận của Đoạn Vân, còn Tiểu Bạch vốn biết một chút chi tiết về hắn lại trợn mắt trắng dã mà nhìn hắn.

Không nghĩ tới tổ tiên Đoạn Vân lợi hại như vậy, mà gia tộc người lại có một câu chuyện lâm li như vậy. Gia tộc của người quả là không đơn giản, lại còn có Truyền tống trận. Tốt lắm, tiểu tử, người đã cứu ta. Bây giờ người có yêu cầu gì không? Cứ nói ra đi, chỉ cần ta có thể làm được, ta sẽ đáp ứng ngay!" Phổ Hi Kim mở miệng nói .

Đoạn Vân nghĩ ngợi, rồi nói : "Phổ Hi Kim lão gia gia, ta cứu người không phải cần báo đáp gì, đó là chức trách của một thầy thuốc, à à, thầy thuốc ý là muốn nói đến tể tự đó."

"Được ! Tốt lắm ! Nhưng mà, người có chức trách của người, ta cũng có nguyên tắc của ta. Nói đi ! Người có chuyện gì, chỉ cần ta có khả năng làm được ta sẽ giúp." Ông già hiển nhiên không thích thiếu nợ ân tình của người khác.

Thấy cái bộ dạng nghiêm túc của lão già, Đoạn Vân nghĩ ngợi một chút rồi nói : " Ta nghĩ là báỉ người làm vi sư !"

Cái gì ?" Diệp Cô Thành và ông già đồng thanh kêu lên.

7. Chương 7 : Hồi Quy Thiên Long Bả Gia An

Đúng vậy, tôi muốn báỉ cụ làm sư phụ để học ma pháp, cụ cũng biết tôi chỉ học tể tự thuật thượng cổ mà không hề sử dụng ma pháp gì cả, tôi muốn đem ma pháp kết hợp với tể tự thuật kết thượng cổ, sáng chế ra một bộ tể tự thuật mới để tạo phúc cho thiên hạ."

Thấy ma pháp nơi này cũng có hiệu quả trị thương, Đoạn Vân vô lương tâm đã nghĩ ngay đến việc dùng ma pháp để phụ trợ cho việc trị liệu, ngoài ra biết đâu có thể đề cao thực lực của mình. Cái gì tạo phúc thế nhân, toàn là bịp bợm lừa người thôi. Tại đây người người sát nhân nhà nhà phóng hỏa, thế giới của cường giả vi tôn, dù y thuật có cao tới trời thì cứu được bao nhiêu người chứ?

Lão đầu thấy vẻ mặt Đoạn Vân rất dứt khoát, lão bèn cười cười : " Nếu người thấy tể tự thuật của mình không có vấn đề gì xung đột với ma lực, ta đây sẽ thu người làm đồ đệ. Chà! Ta thấy nửa đời còn lại của ta cũng chỉ có thể dạy ma pháp cho người mà thôi."

Thấy lão đầu hứa dạy, Đoạn Vân quì một gối xuống cao hứng nói : " Đệ tử Đoạn Vân báỉ kiến sư phụ."

Ha ha, đứng lên đi! Không ngờ Phổ Hi Kim ta già đến thế này mà còn có thể thu được một đệ tử thông tuệ như người, lại còn là một tể tự thượng cổ có một năng lực siêu quần. Ha ha! Khụ khụ! "

Sư phó, ngài cẩn thận, vết thương của ngài còn rất nặng !"

Thấy lão đầu kích động quá làm động đến vết thương, Đoạn Vân lập tức đỡ lấy lão rồi lấy tay vỗ vỗ nhẹ vào lưng của Phổ Hi Kim. Lão đầu thấy Đoạn Vân hiểu thuận như thế rất vui mừng. Lão đầu có biết đâu mấy động tác này tất cả đều là do hồi Đoạn Vân còn ở trên địa cầu, hắn ở chung với lão già dạy trung y, riết thành thói quen. Hồi đó lão trung y cũng già gần xuống lỗ rồi, thân thể hư nhược, nên Đoạn Vân thường thường phải làm như vậy. Mà Đoạn Vân thực sự cũng rất tốt, khi người khác đối xử tốt với hắn thì hắn sẽ toàn tâm toàn ý đối xử lại như vậy. Nhưng nếu người và hắn có cừ oán, người phải cẩn thận một chút nha. Quý mới biết Đoạn Vân xảo trá này có chiều sâu tâm ngoan thủ lạt gì để tặng cho người !

Sáu ngày liên tục, mấy người Đoạn Vân một mực trong sơn động tu dưỡng. Mấy ngày này, hai tên đại biến thái là Diệp Cô Thành và lão đầu kia đã khôi phục lại sức khỏe với tốc độ hỏa tiễn. Diệp Cô Thành đã có thể đi đứng chạy nhảy, thực lực cũng đã khôi phục hơn phân nửa ; vết thương trên lưng lão đầu cũng đã kha khá rồi, chỉ là ma lực của lão không hề có nửa điểm khôi phục, bất quá thân thể đã khỏi nhiều, không thua gì người thường là mấy. Việc mất đi ma lực làm cho lão đầu rất bi thiết. Đoạn Vân cứ một mặt an ủi lão, một mặt nghĩ mọi biện pháp làm sao để khôi phục ma lực cho lão đầu. Nhưng hắn đối với ma pháp một khiêu không thông, căn bản không thể nào xuống tay. Chỉ có thể dùng châm cứu và cực phẩm dược thảo thử đi thử lại.

Để thu hút sự chú ý của lão đầu, Đoạn Vân mấy ngày nay không ngừng quần quít lấy lão đầu, nhờ lão dạy hắn ma pháp. Nhưng Đoạn Vân này đúng là dốt ma pháp một cách thuần túy, học đến vài ngày rồi mà ngay cả một hỏa cầu cũng không phát ra được. Điều này làm cho lão đầu càng thêm buồn bực! Thật không ngờ một đệ tử có khả năng giải thích ma pháp rất tốt và sâu sắc mà lại là một ma pháp bạch si* ? Điều này làm cho lão đầu rất khó hiểu.

Để làm lão đầu vui vẻ lên, Đoạn Vân cố gắng lý giải những gì lão đầu dạy dỗ, cố gắng hỏi lão những gì mình không giải thích được. Nếu nói về lý luận, Đoạn Vân mặc dù có thể đưa ra vài ý nghĩ làm cho lão đầu vô

cùng kinh ngạc, nhưng hẳn đúng là không thể câu thông với ma pháp nguyên tố trong không khí. Thực ra Đoạn Vân thỉnh thoảng lại đưa ra vài vấn đề làm cho lão đầu có những ý tưởng rất cách mạng, làm vỡ vạc rất nhiều điều được mà trước nay lão không thể giải thích được, từ đó ma pháp của lão cũng thâm ảo hơn một tầng. Bằng không lão đầu đúng là dở khóc dở cười!

Đối với tình huống của Đoạn Vân, lão đầu nói có thể là do học tập tế tự thuật thượng cổ. Còn về bản thân mình, Đoạn Vân cho rằng lý do chủ yếu là mình không phải là người thế giới này do đó không thể cùng các nguyên tố câu thông.

Sáu ngày sau, ba người một thú hướng về phía Thiên Long thành của Thiên Long Đế Quốc mà tiến bước. Dọc theo đường đi Đoạn Vân cao hứng đến điên cuồng. Trên đường hẳn thu lượm được vô số cực phẩm được tài. Nhân sâm ngàn năm xem như bình thường rồi, không ít được tài chỉ trong truyền thuyết trên địa cầu mới có, nay lại có thể tìm được ở chỗ này. Dọc theo đường đi, chỉ cần vừa thấy có món được tài nào hay hay là Đoạn Vân lập tức nhờ lão đầu hoặc là ra lệnh cho Diệp Cô Thành thu lấy ngay tắp tự. Dọc theo đường đi cứ thế vừa đi vừa dừng, vốn lộ trình chỉ cần một tháng, nay đã đi mất hai tháng. Không Gian Giới Tử hai mét khối của Diệp Cô Thành đã đầy nghẹt được tài. Còn giới tử hơn mười mét khối của lão đầu thì đại bộ phận không gian cũng đều bị được tài chiếm mất.

Đoạn Vân dọc đường cứ cười hí hửng, hạnh phúc đến nỗi mỗi phân trên người hẳn nở toét ra như bị đạn đại bác bắn cho phân thân toái cốt. Sau này lão đầu thật sự hết chịu nổi hẳn, uy hiếp hẳn nói rằng nếu còn cứ rẽ ngang rẽ dọc thì sẽ trục xuất hẳn khỏi sư môn. Nhưng Đoạn Vân xem ra vẫn giữ nguyên bộ dạng ăn không tiêu, vẫn ngó ngoáy chung quanh lo thu thập mọi thứ. Mãi sau lão đầu phải dụ dỗ hẳn là khi trở lại Thiên Long thành sẽ đưa cho Đoạn Vân một cái Không Gian Giới Tử rộng đến hai mươi mét khối, Đoạn Vân mới nén nổi đau xót vì tiếc của, không còn đi thu thập được thảo nữa.

Mà kỳ thật, cho dù có muốn hái cũng không thể hái thêm được nữa. Hai cái giới tử không gian đều đã hết sạch chỗ còn đâu. Do đó tốc độ của bọn họ lúc này mới nhanh lên một chút.

Rốt cục cũng tới thành rồi.

Nhìn tất cả quang cảnh trước mắt làm cho Đoạn Vân cảm giác hẳn đang đi tới thế giới huyền ảo. Không, vốn nơi này đúng là một thế giới huyền ảo mà! Những tường thành có khả năng chống lại ma pháp giống như Tây âu trung cổ cùng các dạng kiến trúc phòng ốc làm Đoạn Vân mở tròn mắt không chớp được nữa. Các loại người với hình dáng vô cùng kỳ lạ ở nơi đây càng làm cho Đoạn Vân ngạc nhiên vạn phần. Đoạn Vân có thể thấy không ít Thú Nhân cao lớn uy mãnh, Tinh Linh xinh đẹp tuyệt luân, còn có không ít người thuộc chủng tộc thấp phần thấp bé, mấy người đó không phải Địa Tinh thì cũng là Ái Nhân. Theo Đoạn Vân xem ra, trong số đó người nào râu dài là Ái Nhân, không có râu là Địa Tinh. Còn có các loại sự vật khác thiên hình vạn trạng làm Đoạn Vân tròn tròn con mắt tha hồ mà hưởng thụ ngắm nhìn chán chê.

Thật sự là một thế giới kỳ lạ xinh đẹp ? Đoạn Vân không khỏi cảm khái nói.

Đoạn Vân muốn nhìn xem Tinh Linh phía trước rốt cuộc xinh đẹp đến đâu, nhưng khi nghe tên Tinh Linh đó nói làm cho Đoạn Vân sợ run cả người, thế quái nào mà lại có thanh âm ồm ồm truyền đến bên tai hẳn " Tiên sinh, xin hỏi ngài có chuyện gì không ?".

Không, không có việc gì !" Đoạn Vân xua tay lia lịa.

Nam nhân mà xinh đẹp như vậy để làm gì nhỉ ? Chết người rồi!

Đoạn Vân lúc này lại giở thói quen trách cứ người khác.

"Vân nhi, chúng ta tới nơi rồi. Đây là ta nơi ở của ta, cũng là nhà của ngươi sau này !" Thanh âm của lão đầu làm cho Đoạn Vân đang miên man suy nghĩ về tên nam Tinh Linh vô cùng xấu hổ.

"Oa! Nhà cao cửa rộng quá. Nhiều phong ốc quá!" Thật không ngờ nhà của lão đầu lại hào hoa như thế. Nhưng chỉ có một chuyện làm cho Đoạn Vân rất khó hiểu.

Sư phụ, trong nhà ngài sao không có người hầu vậy?" Đoạn Vân rất khó hiểu, một tòa nhà lớn như vậy mà không có hộ vệ thì cũng được đi, đằng này lại ngay cả một người hầu cũng không có ?

Cũng không phải không có, hậu viện có một người hầu, ta lưu lại quét dọn và coi nhà. Bất quá bình thường ta ít khách khứa. Ta lại không vợ không con, dùng nhiều tạp nhân như vậy làm gì. Thôi, mình vào phòng thôi. Sau này đây chính là nhà của chúng ta đó!” Lão đầu nói xong bước thẳng vào căn phòng giữa. Đoạn Vân nhìn tả ngó hữu, tìm tìm hồi lâu mới thấy một gian có điều ưu nhã, rồi hẩn chọn luôn.

Vì vậy, Đoạn Vân và Tiểu Bạch ở trong một phòng, Diệp Cô Thành vì muốn bảo vệ Đoạn Vân này ở tại phòng sát vách. Một đám người thú coi như đã sắp xếp xong chỗ ở.

*bạch si: ngu dốt

8. Chương 8 : Sơ Thức Đại Lục Minh Di Thế

Thời gian nhảy mất đã qua một tháng. Trong một tháng này, lão già thường xuyên đi ra ngoài, khiến cho tiến độ học tập ma pháp của Đoạn Vân chậm không ít. Vết thương của Diệp Cô Thành đã hoàn toàn lành lặn, còn Đoạn Vân vẫn tiếp tục trị liệu cho lão đầu không hề ngưng nghỉ. Lão đầu hiển nhiên đã không còn cố gắng khôi phục lại ma lực, lão thấy cho dù có cố mấy cũng không thể thành công.

Để hòa đồng nhanh với thế giới này, Đoạn Vân có những thời gian cả ngày ngồi trong thư phòng của lão đầu. Như ruộng hạn gặp mưa, hẩn đọc một số lượng lớn các bộ sách về ma pháp để hiểu rõ các tình huống trên đại lục. Nhờ vào đạo bạch quang Tiểu Bạch lúc trước, Đoạn Vân lúc này phát hiện ký ức của mình quả thật rất thần kỳ. Rất nhiều sự kiện chỉ cần xem qua một lần là nhớ kỹ, hơn nữa tốc độ đọc cũng rất nhanh. Đoạn Vân cũng hỏi qua lão đầu về tình huống của Tiểu Bạch, nhưng đối với loại động vật không có ma lực mà lại có trí tuệ như loài người thì lão đầu cũng chỉ lập lờ nói là một loại động vật trời sinh gì đó, còn nói là Tiểu Bạch được phân cấp coi như một động vật có trí tuệ. Còn khi Đoạn Vân chuyển sang hỏi lão đầu về việc có loại ma pháp gì có thể cho một người trong nhảy mất nắm được một môn kĩ nghệ, ví dụ như là văn tự ngôn ngữ không, thì câu trả lời của lão đầu lại là : ” Nghe đồn đó là lời chúc phúc của trí tuệ nữ thần !” Đoạn Vân nghe xong muốn lộn luôn xuống ghê!

Thông qua học tập một cách hệ thống, Đoạn Vân rốt cục có những kiến thức nhất định về thế giới này .

Thế giới này được biết là có hai đại lục. Bây giờ Đoạn Vân đang ở trên một đại lục tên là Mông Đa Lợi Á đại lục, cũng gọi là Đông đại lục. Ở bên kia đương nhiên là tây đại lục, gọi là A Lí Hi đại lục. Hai khối đại lục được ngăn cách bởi một hải dương rộng lớn Hạ Lợi Ngõa hải dương. Hơn nữa phía bắc hai khối đại lục có một eo biển, rất giống địa cầu với Châu Á và Châu Bắc Mỹ. Lên phía bắc là một thế giới chưa được khai phá, nghe nói nơi đó thường có rất nhiều mãnh thú, loài người căn bản không dám đi tới nữa bước, hơn nữa nơi đó đều là hoang nguyên, do đó không có ai ở đó cả.

Ngày tháng và lịch của thế giới này cũng rất bất đồng so với địa cầu. Một tháng có khoảng chừng bốn mươi ngày, một năm có mười bốn tháng, một năm lại có gần năm trăm sáu mươi ngày. Hơn nữa kỳ quái hơn là, loài người thế giới này lớn lên rất chậm, trẻ con một năm đại lục cũng lớn lên khoảng chừng bằng một năm trên địa cầu. Nói cách khác, tiểu hải tử mười tuổi của bọn họ cũng tương đương với tiểu hải tử mười tuổi ở trên địa cầu. Do lớn chậm, nên trí tuệ và thân thể của cả xã hội đều rất cường hãn .

Hơn nữa, xem trên bản đồ, tất cả tiêu kí của mọi các vùng lãnh thổ lại căn bản không phù hợp với lý luận tinh cầu, nhìn qua hoàn toàn là trạng thái phẳng. Đoạn Vân có hỏi qua lão đầu, lão đầu lại nói đây là toàn bộ hiểu biết về đại lục. Đối với việc này, Đoạn Vân có hai giải thích. Một là tinh cầu này rất lớn, nên mọi người chỉ biết là đại lục này hoàn toàn phẳng ; hai là dân bản xứ có cùng lý luận với người Trung Quốc cổ đại. Đoạn Vân tin vào giả thuyết thứ nhất hơn.

Đông đại lục tổng cộng có hơn năm mươi quốc gia lớn nhỏ. Trong đó những quốc gia cường đại nhất có Thiên Long Đế Quốc, Lôi Ngạo Đế Quốc và Tạp Tu Tư Đế Quốc. Ba quốc gia này chiếm đại bộ phận biên giới. Thiên Long Đế Quốc chiếm cứ mặt đông, Lôi Ngạo Đế Quốc chiếm cứ phía bắc, Tạp Tu Tư hơi lệch về phía tây. Ba nước này mặc dù hơn mười năm này không hề đại chiến, nhưng tiểu chiến không ngừng, chinh chiến không ngớt. Thường xuyên có cảnh người đánh ta, ta đánh người, hơn nữa chẳng ai giành được ưu thế cả. Phía bắc là địa bàn Man Tộc. Nghe nói họ thường xuyên lấn chiếm xuống phía nam. Còn mặt đông nam đại lục là thiên hạ của Tinh Linh Vương Quốc, ở đó nơi nơi đều là rừng rậm ; mặt tây nam là Thú Nhân đế quốc ; còn có nhiều vương quốc nhỏ với quốc lực khá mạnh đứng độc lập ở tứ phương trên đại lục,

nhưng lại cũng có không ít các quốc gia khác bị chiến tranh xâm lược. Khi nói về quốc gia tức là nói về các đại thế lực đặc thù.

Giữa Thiên Long Đế Quốc ở bắc bộ và Lôi Ngạo Đế Quốc ở đông bộ là Đường Cổ Lạp Tư Sơn chính là địa bàn của Long Tộc chiếm cứ, giữa hai gia là lãnh thổ của ma thú ở rừng rậm mênh mông, đó là thế giới của ma thú, bọn Đoàn Vân phải xuyên qua rừng rậm của ma thú mới trở lại được Thiên Long thành. Giữa Thú Nhân đế quốc, Tập Tu Tư Đế Quốc và Thiên Long Đế Quốc còn có một thế lực đã từng rất cường đại - Giáo Đình vương quốc là đế quốc trước kia. Bất quá bởi vì đã qua mấy trăm năm không thấy xuất hiện thần tích và trận thánh chiến với Thú Nhân đế quốc, nên Giáo Đình đã không hùng mạnh như trước nữa. Bất quá nó cũng là một thế lực không thể xem nhẹ, hơn nữa còn hơn trăm triệu tín đồ rải rác khắp đại lục, nếu quốc gia nào dám tuyên chiến với giáo đình, chắc chắn phải hảo hảo lo mà đối phó với những tín đồ của nữ thần đang lên cơn tức giận ở ngay tại bốn quốc. Do đó, Giáo Đình cũng được mọi người đặt ở ngang hàng với Long Tộc.

Hơn nữa trên thế giới này, còn có một thế lực không thể xem nhẹ - Ma thú. Ở đây, người tuyệt không thể coi ma thú là một loại thú, bởi vì bọn họ lắm khi còn có tính người hơn cả người. Kỳ quái hơn là, một bộ phận rất lớn ma thú có trí tuệ đang phục dịch tại các quốc gia. Nói cách khác, ma thú trí tuệ cũng là một bộ phận dân số của một quốc gia, hơn nữa còn là lực lượng rất mạnh của một quốc gia nữa. Vì so sánh với cường giả loài người, ma thú thường có thân thể cường hãn hơn và nhiều khi có cả ma pháp thiên phú kinh khủng. So với họ, đại kiếm sư của loài người, hay ma đạo sư bát cấp thì chỉ tương đương với thất cấp ma thú. Ở trên đại lục này, ngũ cấp ma thú sẽ có trí tuệ của loài người, thất cấp ma thú có khả năng nói chuyện, còn cửu cấp ma thú có thể hóa thành hình người. Cửu cấp ma thú đã là lực lượng cường đại nhất của một quốc gia, vì thực lực đã tương đương với thần cấp của loài người rồi. Còn ma thú mười cấp thì được coi như một loại truyền kỳ, nghe nói long hoàng là một thập giai cự long (rồng cấp mười). Mặc dù so với loài người, ma thú bình thường trí tuệ không cao, nhưng bọn chúng rất dễ dàng khống chế, hơn nữa sẽ không phản bội. Mặc dù trí tuệ ma thú khá kém, nhưng so với số lượng cường giả ít ỏi của loài người thì còn khả quan hơn nhiều. Trên chiến trường, chủ yếu là ma thú quyết đấu giữa hai quốc gia, tựa như Đại tướng quyền đấu trên chiến trường Trung Quốc cổ đại vậy, lắm khi còn kịch liệt hơn nữa nhờ có thú huyết sôi trào.

Trên thế giới này, loài người có rất nhiều chức nghiệp. Tỷ như ma pháp sư, kiếm sĩ, tế tự, mục sư vân vân. Các loại chức nghiệp đều được chia làm mười cấp.

Ma pháp sư có: sơ cấp ma pháp sư - Trung cấp ma pháp sư - Cao cấp ma pháp sư - Đại ma pháp sư - Sơ cấp ma đạo sĩ - Trung cấp ma đạo sĩ - Cao cấp ma đạo sĩ - Ma đạo sư - Thánh ma đạo sư - Pháp thần;

Kiếm sĩ chia làm : sơ cấp kiếm sĩ - Trung cấp kiếm sĩ - Cao cấp kiếm sĩ - thanh sắc đấu khí - Đại kiếm sĩ - tử sắc đấu khí - Sơ cấp kiếm sư - Trung Cấp Kiếm Sư - Cao Cấp Kiếm Sư - ngân bạch - Đại kiếm sư - kim hoàng sắc - Kiếm thánh - bạch sắc đấu khí - Kiếm Thần - kim sắc đấu khí ;

Tế tự và mục sư phân biệt chia làm bậc một tới mười.

Tỷ như Diệp Cô Thành mà nói thì hẳn là cửu cấp kiếm thánh của loài người, còn Phổ Hi Kim trước kia cũng là cửu cấp thánh ma đạo của loài người. Thực lực bọn họ đã vào loại đỉnh phong của loài người rồi. Được biết trên đại lục có một vài thần cấp cường giả, nghe đâu chỉ có khoảng tám vị, bất quá họ luôn luôn che dấu thân phận nên không ai biết cả.

9. Chương 9 : Tẩy Căn Phiệt Tủy Thần Kỳ Đan

Khổ học một tháng ròng, Đoàn Vân bây giờ đối với việc giải thích ma pháp có thể nói cực kỳ thâm sâu, tri thức ma pháp của hắn cũng rất phong phú, đã có thể coi là cao hơn người bình thường rất nhiều rồi. nhưng một tháng sau, Đoàn Vân đến ngay cả một hỏa cầu cũng không phát ra được.

"Chà, thật không ngờ sự việc lại tệ đến như thế này. Xem ra ta nhất định là một gã ma pháp bạch si. Nhưng mà chuyện có gì đâu mà làm ầm ỉ! Cũng chẳng biết mình có thể học được tế tự thuật của thế giới này không nữa. Bất quá nghe nói ở đây rất mê tín, nghe nói còn muốn giao tiếp với thần linh nữa, còn nói chuyện này với người vô thần như hắn nữa hả? Ai, vài ngày nữa tìm lão đầu thương lượng một chút, xem

hắn có thể giúp cho ta đi Thiên Long học viện đồ thư quán tham khảo một chút hay không. Bất quá thế giới này làm sao mà chỉ có da thú để ghi chép không biết nữa? Quả là tốn sức cực kì. Chẳng lẽ không có giấy? Ta sau này tìm cách sản xuất giấy nhất định có thể kiếm lời khẳm đây. À mà còn một việc nữa. Hồi trước lão đầu dạy trung y chẳng phải đã nói cho ta biết về một phương pháp luyện đan bí truyền sao! Lúc ấy ta còn chọc hắn nữa chứ. Hôm nay ta có nhiều cực phẩm dược tài như vậy, mà học phải đi đôi với hành chứ! Hay là ta làm thí nghiệm một chút đi! Không được, còn phải kiếm tiền nữa chứ. Cuộc đời ta trước giờ rất sợ nghèo khổ, một đời này cho dù có chuyện gì đi nữa cũng không được khổ như vậy trước.”

Nghĩ vậy, Đoạn Vân vợ lấy cái không gian giới tử cẩn thận kiểm tra lại số dược tài. Không gian giới tử này là do lão đầu tặng cho hắn, bên trong có ước chừng hai mươi mét khối không gian. Không gian giới tử quả là một vật cực tốt! người ta có thể giữ được rất nhiều món đồ (miễn là không phải vật sống), hơn nữa vô luận cất giữ bao lâu cũng sẽ không hư hỏng. Đoạn Vân đem tất cả dược tài cất vào trong đó, muốn lấy ra thì tựa như đi hái ngoài thiên nhiên, sướng mê người. Đoạn Vân lấy một bộ phận dược tài ra sử dụng, còn thì cất đi. Hắn tìm kiếm một mớ công cụ rồi bắt đầu dựa theo phương pháp bí quyết từng bước bắt đầu thí nghiệm.

Nói là luyện đan, sao không nói quách là chế dược cho dễ hiểu! Đoạn Vân đem tất cả các dược tài cần thiết, dựa theo tỉ lệ đặc biệt và một vài vật phẩm phụ trợ đặc thù trộn vào với nhau, nghiền nát thành bột. Trải qua quá trình đun nấu, thủy phân, thời gian v.v cực kì nghiêm khắc, phải khống chế một lô một lốc những điều kiện khác nhau. Xử lý ước chừng nửa ngày, cuối cùng trong một trạng thái đặc thù, đã thấy kết thành những viên nhỏ. Nói thì đơn giản ỉ! làm mới thấy không dễ dàng. Yêu cầu thật sự quá nghiêm khắc, hơn nữa hao phí rất nhiều dược tài.

Mé đầu tiên của Đoạn Vân bị hỏng, bao nhiêu dược tài đều vứt sạch. Hắn tiếc của gào ầm lên, thống mạ mình lãng phí. Hơn nữa tiếng chửi bới kêu gào của hắn kinh khủng tới độ Diệp Cô Thành phải ba chân bốn cẳng chạy vội tới xem hắn có bị gì không. Tổng cổ Diệp Cô Thành đi ra ngoài xong, Đoạn Vân lại tiếp tục luyện chế. Không thể vì một lần thất bại mà lại nản lòng được ! Đáng tiếc, lần thứ hai cũng thất bại nốt. Đoạn Vân vẫn không muốn vì bại mà bỏ cuộc, vì vậy Đoạn Vân vẫn tiếp tục ôm giấc mộng vàng, thử lại một lần nữa.

Vừa tiếp tục thí luyện, vừa không ngừng tổng kết kinh nghiệm. Rốt cục phải đến lần thứ tám Đoạn Vân mới thành công ! Mặc dù có bao nhiêu dược tài hắn đều đã hao phí gần hết, nhưng Đoạn Vân lại rất vui vẻ. Dược tài trong giới tử còn không ít, quan trọng nhất là Đoạn Vân đã nắm được phương pháp, sau này luyện chế lại thì xác suất thành công sẽ được đề cao không biết bao nhiêu lần mà kể. Nếu không như vậy, thì cái tên nô lệ vì tiền như hắn có thể đã thổ huyết từ lâu rồi.

Nhìn năm mươi viên đan dược được luyện chế từ vô số cực phẩm dược tài lung linh trước mắt, Đoạn Vân vô cùng nóng lòng muốn biết hiệu quả sẽ như thế nào. Ai sẵn sàng anh dũng hi sinh làm thí nghiệm nhỉ? À, Diệp Cô Thành! Chắc là vết thương của hắn khỏi hẳn rồi. Bắt hắn thử thuốc dược không ? Với thực lực kiếm thánh của hắn mà nói, cho dù để cho Đoạn Vân đánh thoải mái, Đoạn Vân cũng không cách nào làm hắn bị thương! Tính ra, để hắn ăn một viên, xem thử có phản ứng gì ngoài ý muốn hay không. Nói không chừng còn có thể đề cao thực lực của hắn nữa ?

”Diệp Cô Thành!”

Thiếu gia, ngài có gì phân phó ?” Đoạn Vân vừa gọi, Diệp Cô Thành lập tức xuất hiện ngay.

Đoạn Vân bị hắn làm giật bắn mình, nói về giận dữ : ” Sau này người xuất hiện thì làm ơn đánh tiếng trước cho ta, đừng có làm trò quỷ như vậy. ”

Dạ, thiếu gia. Bất quá thưa thiếu gia, quỷ là cái gì vậy ?”

”Quỷ là ” Thế giới này dường như không có cái gì gọi là quỷ cả.

Đoạn Vân trợn trắng mắt ,” Người không cần quan tâm lắm chuyện như vậy, thôi cầm viên thuốc này ăn đi.”

Thiếu gia, này thuốc này là ” Diệp Cô Thành rất nghi hoặc, tự nhiên không biết thiếu gia đưa cho ta ăn cái thứ này để làm chi ! Chữa bệnh à ? Vết thương của ta bây giờ căn bản khỏi hẳn rồi mà!

Bảo người ăn thì người ăn đi, còn đứng đó nói nhảm nhiều như vậy làm gì ! Yên tâm, không phải độc được, đây là đồ tốt đó. Ăn vào chỉ có lợi không có hại đâu. Chẳng lẽ ta còn muốn hại người hay sao chứ.” Đoạn Văn nghiêm nhiên dùng một bộ lão đại dạy bảo cho tiểu đệ của mình.

Thấy Đoạn Văn có vẻ mất hứng, Diệp Cô Thành cầm lấy được hoàn rồi nuốt ực ngay. Đoạn Văn cẩn thận chú ý đến phản ứng của Diệp Cô Thành. Một lát sau Đoạn Văn hỏi : ” Thế nào ? Có cảm giác gì không.”

”Vừa thơm, cũng vừa giòn nữa”

Ta không phải hỏi người chuyện này, ta hỏi người thuốc uống vào có hiệu quả gì ” Đoạn Văn thật muốn một vả vào mặt hắn, lại còn giòn nữa chứ! Bộ tưởng ăn kẹo đậu phộng hả ?

Hiệu quả ? Không có.”

Sao lại không có chứ? Cái này chế từ nhân sâm mấy ngàn năm và cực phẩm linh chi đó nha!” Đoạn Văn rất khó hiểu, chẳng lẽ được tính bị trung hòa mất rồi?

Lại qua mười phút nữa, Diệp Cô Thành đột nhiên nói : ” Thiếu gia, thiếu gia, có phản ứng rồi.”

Cái gì phản ứng hả? Có phải là có cảm giác đầu khí tăng thêm không ?” Đoạn Văn rất khẩn cấp, thuốc đó đã phê đi không biết bao nhiêu được tài mới có được đó !

Không phải. Thiếu gia, ta nhìn không được rồi, ta muốn đi vệ sinh một chút. Thiếu gia, ngài đợi chút rồi nói tiếp nhé!” Nói xong Diệp Cô Thành ôm bụng hướng về茅 phòng chạy vội.

Cái gì ? Ta tốn cực phẩm được tài nhiều như vậy mà chỉ sản xuất ra được thuốc xổ hay sao! Làm sao có thể như thế được. Đoạn Văn hiển nhiên không thể giải thích được. Chẳng lẽ là trong quá trình điều chế xảy ra vấn đề gì ? Không có mà! Được tài phối hợp với nhau có vấn đề? Đoạn Văn nghĩ nửa ngày cũng không nghĩ ra được có chuyện gì. Lúc này qua hơn mười phút rồi.

Thiếu gia, thiếu gia. Quá thần kỳ ! Thiếu gia, thuốc của người quả là rất hiệu quả, quá quá thần kỳ rồi !” Lúc này thanh âm hưng phấn của Diệp Cô Thành làm cho Đoạn Văn từ trong tình trạng thất vọng tràn trề lập tức phục hồi lại tinh thần.

Bất quá chỉ thấy một cảnh tượng làm cho Đoạn Văn muốn nhảy dựng lên. Chỉ thấy một cái bóng từ trên xuống dưới đen thùi lù chạy vọt về phía hắn, Đoạn Văn liếc mắt cũng có thể nhận thấy đó là một người. Người kia hiển nhiên đúng là Diệp Cô Thành. Chỉ thấy hắn cả người nhóp nhép, trên da có phủ một lớp chất nhờn nhờn màu đen quánh, phát ra mùi hôi nồng nặc.

”Diệp Cô Thành, người lọt xuống hầm cầu hả. Làm sao mà biến thành người da đen thế kia ?” Đoạn Văn rất khó hiểu, với thân thủ của Diệp Cô Thành mà sao đến nỗi rơi xuống hầm cầu như vậy?

Không phải đâu, thiếu gia. Người nghe ta nói. Ta ăn thuốc của người vào xong, đột nhiên cảm thấy bụng quặn lên. Vì vậy ta phải đi phòng vệ sinh.”

”Nói vào điểm chính!” Thấy Diệp Cô Thành quá hưng phấn, Đoạn Văn rất mất hứng. Người có phải là đang đem ta ra làm trò cười không !

”Dạ, thiếu gia. Trong khi ta đi vệ sinh đã phát hiện cả người ta bỗng xì ra một lớp nhầy nhầy màu đen. Lúc đó ta rất sợ hãi. Nhưng sau này, ta lại cảm giác thấy đầu khí mình càng ngày càng tinh thuần, hơn nữa cũng tăng thêm không ít. Bây giờ ta cảm giác ta chỉ cách thần giai có một bước nhỏ nữa thôi.” Diệp Cô Thành cũng không để ý đến vẻ mặt kích động của Đoạn Văn cứ nói như súng liên thanh.

”Tỷ căn phiệt tử! Ha ha, không ngờ thuốc của ta lại còn có hiệu quả này” Đoạn Văn cuối cùng cũng hiểu được hiệu quả của món thuốc này.

” Thuốc này hẳn là có thể bán được rất nhiều tiền. Tên gọi là tẩy tử đan!”

Cái gì ? Thiếu gia, ngài muốn bán thuốc này sao? Thuốc này là bảo vật giá trị liên thành đó !”

10. Chương 10 : Thiên Long Công Chúa Khải Sắt Lâm

Nghe Đoạn Vân muốn đem thứ cực phẩm bảo vật này bán như bán rau, Diệp Cô Thành nóng nảy :” Thiếu gia, nếu đem cái này đi bán, thế thì rất đáng tiếc đó. Thiếu gia, ngài xem lại

Ta tự có phân tặc, thuốc này chỉ là thí nghiệm phẩm. Sau này sẽ có đồ còn tốt hơn. Bất quá thuốc này nếu như bị ai khác biết là ta luyện ra thì rất là phiền toái. Thôi, người lo đi tắm rửa kì cọ sạch sẽ trước đi, một hồi nữa hãy tới gặp ta, ta có việc phân phó. Mau mau biến đi. Hôi chết người ta !” Đoạn Vân vừa bịt mũi, vừa xua tay lia lịa .

”Dạ, thiếu gia !” Nghe Đoạn Vân nói đây chỉ là thí nghiệm phẩm, Diệp Cô Thành giật bắn cả người. Bất quá hấn lại cảm thấy quả là mình rất may mắn. Hấn càng nghĩ càng hưng phấn : xem ra khi quyết định đi theo thiếu gia thật sự là một lựa chọn sáng suốt a! Lần này lời rồi, mắt của ta sao lần này lại tốt thế nhỉ? (hấn quên mất việc mình phải làm chuôt thí nghiệm, sẵn sàng hi sinh vì khoa học của cái tên y sư vô lương tâm này. Nếu có xảy ra chuyện gì thì)

Nửa giờ sau, Diệp Cô Thành đi tới bên cạnh Đoạn Vân.

Cái bình nhỏ này có tổng cộng mười viên thuốc. Đây, không phải ta đem mấy viên này tặng cho người đâu, nhìn lom lom với cái loại ánh mắt gì đây? Đây có thể đều là biến thành tiền đó! Hai viên này mới là cho người, từ từ tìm một cơ hội thích hợp mà uống vào, ta nghĩ tác dụng của thuốc này chỉ giới hạn trong vài lần uống đầu tiên thôi. Uống nhiều hơn cũng vô ích. À, ở đây hấn là phải có nơi bán đấu giá chứ hả!”

”Có, thiếu gia. Nhà đấu giá Tập Nặc đứng thứ hai trên đại lục hiện đóng tại Thiên Long thành.” Diệp Cô Thành cảm kích tiếp nhận bình tử và hai viên tủy tủy đan, cung kính đáp .

”Được, người hãy nghe cho kỹ đây. Người làm như vậy như vậy còn như vậy nữa nghe rõ chưa? Nhớ kỹ đừng có lơ đãng như ở trên mây như vậy!” Đoạn Vân ghé vào tai Diệp Cô Thành phân phó một hồi, rồi đuổi hấn ra. Tủy tủy đan cho dù tốt đến mấy thì Đoạn Vân cũng có thể tự mình chế ra được. Đoạn Vân lưu lại nhiều tủy tủy đan thực ra cũng vô dụng. Nếu sau này có thủ hạ trung tâm, luyện chế thêm vài viên cũng không muộn .

Đoạn Vân lại nhớ tới lão đầu đang đọc sách trong thư phòng. Kỳ thật toàn bộ sách da thú bên trong thư phòng đã được Đoạn Vân xem hết sạch. Đạo ánh sáng của Tiểu Bạch cấp cho hấn thật sự là đồ xịn! Chỉ cần xem lướt qua là không quên được. Ủa, Tiểu Bạch chạy đi đâu rồi? Tiểu Bạch bình thường luôn luôn ở trong viện đùa giỡn, hôm nay làm sao không thấy bóng dáng đâu nhỉ? Hi vọng nó sẽ không làm chuyện gì xấu !

”Tiểu Bạch! Tiểu Bạch!” Khi Đoạn Vân kêu gào tên Tiểu Bạch, một cái gì đó màu đen đen hộc tốc chạy thẳng về phía Đoạn Vân. Hơn nữa lại còn nhảy vào lòng của Đoạn Vân nữa. Cảm giác thấy mình sờ phải một cái gì đó vừa nhờn nhớt vừa dính dính, Đoạn Vân giật bắn mình, vội vung tay ném cái vật lạ lùng ấy ra ngoài. Nhưng một tiếng kêu lập tức làm Đoạn Vân nhớ ra cái vật kì quái kia là cái gì. Chỉ thấy Tiểu Bạch toàn thân nhóp nhép đen đúa, đang bắt mẫn trườn trườn nhìn Đoạn Vân kêu thảm thiết .

”Thuốc của ta mà! Người dám ăn trộm hả !” Mạc dạng của Tiểu Bạch làm Đoạn Vân nhớ tới hình dáng của Diệp Cô Thành khi uống thử thuốc. Tiểu Bạch hiển nhiên đã ăn trộm tủy tủy đan của Đoạn Vân rồi nuốt sạch rồi.

Đoạn Vân vội vàng xem lại một chút, lại thiếu ba lap. Tiểu Bạch dám to gan ăn một hơi ba lap! Bộ tướng đồ khuyến mãi sao chứ? Theo như Đoạn Vân phỏng chừng thì người bình thường chỉ cần ăn một viên đã coi như quá sức chịu đựng rồi. Tiểu Bạch thoáng cái đã ăn ba lap, vậy không phải là uống thuốc quá liều sao? ”Tiểu Bạch, nhanh lên. Ta phải cho người đi vệ sinh rồi rửa ruột, người một ăn hơi ba lap, chắc chắn không ngộ độc cũng rối loạn tiêu hóa đến nơi rồi ! Nhanh lên đi, chậm là coi như không kịp đó .”

Thấy Đoạn Vân có vẻ rất khẩn cấp, Tiểu Bạch gãi gãi đầu không hiểu ý gì, nhảy lên vài cái, ra hiệu mình không có việc gì. Đoạn Vân ngẫm nghĩ rồi cảm thấy chắc không sao. Đã ăn lâu như vậy rồi mà chưa có phản ứng gì cả, thì chắc là sẽ không xảy ra chuyện gì đâu! Đoạn Vân thở phào một hơi. May quá, bằng không sủng vật duy nhất của Đoạn Vân coi như tiêu đời .

Đoạn Vân cẩn thận tắm rửa kỳ cọ cho Tiểu Bạch. Sau khi tắm xong, Tiểu Bạch xem ra so với trước kia còn xinh đẹp hơn gấp nhiều lần. Bộ lông trắng muốt càng thêm sáng bóng, hơn nữa tinh thần lại càng thêm phần chấn. Nhìn khí chất của Tiểu Bạch khác hẳn bình thường, Đoạn Vân mơ mộng ngay : ngày nào đó ta cũng sẽ uống một viên, để xem ta có biến thành phong quang đẹp trai được hay không. Sau này chẳng phải là có rất nhiều cô gái theo đuổi ta, ai dà ! Cũng không cần nhiều quá. Bị nhiều người say đắm chẳng phải là phiền chết sao.

Chỉ có điều cái tên không hề có ma lực là Đoạn Vân không thể phát hiện ra Tiểu Bạch đã có biến hóa về bản chất. Đó là một loại biến hóa về lực lượng, hơn nữa Đoạn Vân cũng còn không thể biết là hẳn trong lúc vô ý luyện hóa tẩy tủy lại có hiệu quả làm cho ma lực hoặc đầu khí có những nội liễm nhất định .

”Vân nhi, Vân nhi !” Tiếng gọi của lão đầu làm Đoạn Vân từ trong cõi mơ mộng bản thủ phục hồi lại tinh thần .

Lão đầu trở lại rồi, được rồi, để ta cho lão đầu ăn một khóa, xem có thể làm lão khôi phục ma lực lại hay không.

Lão đầu sư phó, ta có đồ tốt biếu cho lão đây .” Đoạn Vân xô cửa, vừa đi vừa gào lên .

Chỉ thấy Phổ Hi Kim mặc ma pháp trường bào đang đứng nói chuyện với một cô gái khí chất xa hoa quý phái, hơn nữa nhìn thoáng qua cũng có thể thấy hai người có quan hệ không tệ lắm. Lão đầu không phải nói là lão không có con gái sao? Vậy cô gái kia là ai? Chẳng lẽ

Vân nhi có vật gì tốt muốn đưa biếu cho vi sư hử? Ha ha. Tới đây, ta giới thiệu với người một người. Vị này là Tam Công Chúa của Thiên Long Đế Quốc chúng ta, công chúa Khảm Sát Lâm. Trước kia nàng từng là đệ tử của ta, hơn nữa ma pháp thiên phú của Khảm Sát Lâm rất cao, bây giờ đã là Đại ma pháp sư rồi. Tất cả bạn cùng trang lứa không có bao nhiêu người được như vậy đâu.” Lão đầu giới thiệu một cách hưng phấn .

Nghe lão đầu giới thiệu xong, Đoạn Vân ngấm ngấm cẩn thận đánh giá Khảm Sát Lâm, người cao thon rất xinh đẹp, hơn nữa khí chất quý phái xa hoa trên người nàng lại càng làm cho nàng có vẻ rất đặc biệt, vừa thấy cũng biết đây là loại khí chất không phải có tiền là mua được. Nhưng Đoạn Vân không phải loại thanh niên ngây thơ chỉ biết ôm váy mẹ, cả đời chưa từng gặp qua mỹ nữ. Phải nói Kì Kì cũng còn có một vị trí rất lớn trong lòng Đoạn Vân, một vết thương không dễ gì liền sẹo. Đoạn Vân lạnh lùng thi lễ với công chúa : ”Xin chào Tam Công Chúa ! Ta là đệ tử mới của Phổ Hi Kim sư phụ, ta gọi là Đoạn Vân. Người hiền nhiên là sư tỷ của ta, sau này rất mong được chỉ giáo nhiều hơn .”

Khảm Sát Lâm hiền nhiên chẳng coi hấn ra cái đỉnh gì, chỉ nở nụ cười lạnh nhạt, rồi tiếp tục chuyển hướng sang nói chuyện với lão đầu .

Mẹ nó, dám coi thường ta, làm công chúa tướng ngon hử! Đoạn Vân thấy vẻ mặt lẫn thái độ của Tam Công Chúa lập tức hiểu ngay nàng coi thường hẳn là người ma pháp bạch si.

Tất cả những việc này tự nhiên đều lọt vào mắt lão đầu, lão nói với Khảm Sát Lâm : ”Lâm nhi, người có biết vết thương của ta là ai chữa khỏi không? Chính là Vân nhi. Mặc dù Vân nhi không phát ra ma pháp, nhưng hẳn lại có thể giải thích ma pháp tuyệt đối vượt qua người nữa kia. Vi sư gần đây hiểu được rất nhiều ma pháp đều nhờ vào những thắc mắc lý luận của Vân nhi mà ngộ ra đó. Hơn nữa cấp bậc tế tự của hẳn cao thâm không lường được !”

Khảm Sát Lâm nghe xong sững cả người, quay về Đoạn Vân nhìn nửa ngày cũng không tìm ra trên người Đoạn Vân có lấy nửa điểm ma lực ba động. Rất khó hiểu ! Sao có thể như vậy được nhỉ? Một ma pháp bạch si lại có thể có những giải thích ma pháp cao siêu, còn có thể chữa lành cho một vị thánh ma đạo? Nói đùa !

Đoạn Vân cũng không thèm để ý tới vẻ mặt nghi ngờ của Khảm Sát Lâm, quay về lão đầu nói : ” Lão đầu, ta vừa mới ”

Đoạn Vân còn chưa nói xong, đã thấy Khảm Sát Lâm có vẻ rất phần nộ chỉ tay vào Đoạn Vân lớn tiếng trách mạt: ” Người sao lại dám gọi sư phụ là gọi sư phụ là người đúng là không biết cái gì là tôn sư trọng đạo cả.”

Tam Công Chúa không dám phát ra hai chữ ” lão đầu ”, hoặc là cảm thấy vô lễ khi nói ra trước mặt Phổ Hi Kim từ này, chỉ có thể lấp ba lấp bắp ám chỉ mà thôi

Đoạn Vân cười nhạt : ” Xin hỏi công chúa, ta gọi sư phụ ta là gì kìa, người có tư cách gì xía vào? Trong lòng ta tôn kính sư phụ là đủ rồi. Còn xưng hô chỉ là vẻ bề ngoài. Sư phó, lão còn có việc gì khác không vậy? Không có thì theo con tới đây một chút. Con có một vật có thể làm cho lão khôi phục được đó. Mời công chúa về trước nhé! Ta và sư phụ còn có việc .” Kỳ thật Đoạn Vân lúc trước vẫn thường gọi Phổ Hi Kim là lão đầu, lão đầu cũng không để ý, do đó Đoạn Vân cứ thế kêu luôn tới giờ .

Người .. hừ !” Tam Công Chúa hiển nhiên nói không lại Đoạn Vân, khuôn mặt vốn xinh đẹp nay lại hồng lên trông rất động lòng! Nàng tức giận đến ngay cả nói cũng không nói ra lời, cứ thế trực tiếp bỏ chạy ra ngoài.

11. Chương 11. Lánh Loại Thần Kỳ Tẩy Tủy Hoàn

”Tam Công Chúa, Tam Công Chúa! Ai nha ! Vân nhi, người sao lại dám nói năng như vậy với công chúa a, bình thường người đâu có như vậy bao giờ!” Lão đầu có vẻ rất nghi hoặc với lối xử sự của Đoạn Vân.

Lão đầu, người cũng thấy mà, nàng dùng cái ánh mắt kiêu đó nhìn ta, làm sao ta chịu được chứ, đúng là khinh thường ta quá đáng!” Đoạn Vân làm bộ nghiêm túc trả lời.

”Thôi đi, người đừng có vòng vo làm gì? Nói đi ! Tại sao muốn đuổi công chúa về?” Lão đầu hiển nhiên không tin những lời ngụy biện của hân .

Đoạn Vân gãi gãi đầu ra vẻ rất xấu hổ, cười cười, ” Lão đầu, đã thế thì con cho lão xem cái này. A a!”

Nói thẳng đi! Người vừa rồi có nói với công chúa là có thể làm ta khôi phục lại, sau đó tung hỏa mù buộc công chúa phải bỏ đi. Rốt cuộc là có chuyện gì ?”

Ta đã tìm ra biện pháp làm cho lão khôi phục lại ma pháp lực. Là như thế này ” Đoạn Vân đem toàn bộ chuyện Tẩy tủy Đan nói với lão. Lão đầu nghe xong ánh mắt càng lúc càng hưng phấn, nhưng trong vẻ hưng phấn lại lộ ra vẻ khó tin, nhưng xem ra không phải Đoạn Vân đang bịa chuyện nói giỡn. Lão cầm lấy tay Đoạn Vân lắc lắc, nói với vẻ mặt rất kinh dị: ” Thật hả ! Lại có tế tự thuật thần kỳ như thế sao? Vân nhi, người khẳng định là không dối gạt ta đấy chứ !”

Đoạn Vân trợn trắng mắt, ta lừa người ư? Cái lão già này có ý tứ gì vậy ! Hân lập tức móc ra một viên Tẩy tủy Đan đặt trước mặt lão đầu. Lão cầm lấy đan dược, hết sở nấn lại ngẫm nhìn, không tin một viên thuốc bé tí như vậy lại có thể có hiệu quả thần kỳ như thế, vẻ nghi hoặc trong ánh mắt càng ngày càng đậm đặc .

”Đừng xem nữa, có hiệu quả hay không thì cứ uống vào là biết ngay ấy mà !” Đoạn Vân thấy vẻ mặt nghi ngờ của lão già kia, có vẻ như bị người khác khinh thị, vì vậy ngữ khí hơi có chút bất mãn .

Lão đầu cố nén lòng, quyết tâm liều mạng thử một lần, ngửa đầu nuốt trọn viên dược hoàn cho trôi xuống cổ, lẳng lặng cảm thụ dược hiệu của nó. Trong chốc lát, Đoạn Vân thấy lão đầu vẫn còn ngồi nguyên chỗ cũ, liền nhắc nhở: ” Lão đầu, người sao vẫn còn ngồi ở đây vậy?”

Nói nhảm, người không phải nhờ ta thử xem hiệu quả sao?” Phổ Hi Kim trừng mắt nhìn Đoạn Vân nói.

Đoạn Vân hiển nhiên quên mất một việc, vì vậy vội vàng đề tỉnh lão đầu: ” Sư phó, thuốc này kỳ thật còn có một công hiệu khác. ”

Công hiệu gì? Người sao không sớm nói với ta chứ? Hay là muốn dành cho vi sư một sự ngạc nhiên vui mừng hả!” Lão đầu cười khà khà, còn tưởng tên đệ tử đang đùa đùa với lão nữa.

”Tẩy căn phiệt tủy!” Đoạn Vân cũng không nóng nảy, cũng khó mà giải thích được cái gì tên tẩy căn phiệt tủy nghĩa là sao. Dù sao không phải là chuyện của hân, cứ để cho lão đầu bất ngờ, vui mừng thật lớn đi! Ha ha ha ! Nghĩ đến cái cảnh tượng lão đầu vội vàng lếch thếch đi tìm nhà xí, Đoạn Vân không nhịn được cười .

Rốt cục cũng có phản ứng rồi ! Lão đầu nhất thời cảm thấy hơi phật ý, thấy nụ cười gian xảo của Đoạn Vân, lão cứ tưởng rằng từ đầu tới giờ Đoạn Vân chỉ làm vậy để trêu đùa, nên rất tức giận quát : ”Hay cho

Đoạn Vân, người thực ra cho ta ăn cái gì? Người hãy á... đợi ta quay về rồi thu thập người. Ồi dà!” Lão đầu hiển nhiên đã không còn có thời gian để thu thập Đoạn Vân nữa. Cảm giác đau quặn thắt mãnh liệt ở vùng bụng làm lão tuyệt đối tin rằng nếu không lập tức giải quyết, mình tuyệt đối sẽ là vị thánh ma đạo sư thứ nhất trên đại lục đem món đồ vừa phát minh đó ị ra khỏi.

Ha ha ha, Đoạn Vân cười muốn ngạt thở. Còn Tiểu Bạch cũng không biết từ nơi nào xông ra, cùng Đoạn Vân tranh nhau cười hỉ hả. Đoạn Vân ôm lấy Tiểu Bạch, nhìn theo hướng mà lão đầu vừa chạy đi hô to : ” Lão đầu, đây chính là tẩy cân phiệt tửu đó. Từ từ cảm nhận loại cảm giác kỳ diệu này đi a! Ha ha ha !”

Nhớ đến hình dạng tất bật vừa rồi của lão già, Đoạn Vân không khỏi lo lắng cho chính mình, không biết có nên ăn Tẩy tửu Đan không nữa. Bất quá hẳn chỉ nghĩ vậy thôi. Đồ tốt như vậy mà bỏ qua không ăn, trừ phi mình là thằng ngu. Đoạn Vân nghĩ tiếp : hai ngày nữa ta sẽ uống một viên xem sao, bất quá ta phải uống ở cạnh nhà xí, hơn nữa còn phải sắp xếp trước một thùng nước nóng. Kỳ thật cũng không cần phải ăn bên cạnh nhà xí, dù sao thì cũng phải hơn mười phút mới có phản ứng .

Một giờ sau, lão đầu rốt cục cũng mò ra. Hơn nữa hiển nhiên đã rửa ráy cẩn thận, thay một bộ quần áo mới. Lão đầu đi tới vừa dáo dác tìm Đoạn Vân, rồi cười tủm tỉm mà nhìn Đoạn Vân có vẻ rất thần bí. Đoạn Vân thấy lão vội nhẹ giọng nói về rất không tự nhiên : ” Lão đầu, a không, sư phó, ngài không sao chứ!”

Ta bây giờ hơi hoài nghi người không phải là người !” Lão đầu nhìn ngắm đánh giá hẳn rất cẩn thận, đột nhiên phun ra một câu làm cho Đoạn Vân giận điên người. Bất quá câu kế tiếp của lão lại làm cho cơn giận của Đoạn Vân nhất thời tiêu tan như mây khói: ” Người nhất định là Thần. Người làm sao có thể làm được những việc thần thánh như vậy. Một món thuốc thần kì như vậy làm sao lại được bào chế từ một kẻ không hề có tí ma lực nào chứ? Nói đi, người tốt cùng là vị Thần nào vậy?”

Lão đầu, người muốn nói gì thì nói thẳng ra. Rốt cuộc thế nào rồi ?” Đoạn Vân rất muốn biết ma lực của lão rốt cuộc có khôi phục lại được hay không!

Người trước đừng có gấp ! Bộ người không phát hiện ta có biến hóa gì sao ?” Lão đầu cười cười, tỏ vẻ rất thư thái .

”Thay bộ đồ mới hả?”

Ta hỏi về khí chất cơ mà?” Lão đầu thật muốn vả cho Đoạn Vân một bạt tai, bất quá lão có một đồ đệ như vậy thì cũng không nỡ đánh!

Dường như có thay đổi chút chút. Có vẻ trẻ ra, đúng rồi ! Lão đầu người tuyệt đối là trẻ ra. Ta nhớ trước kia lão có không ít tóc bạc, bây giờ lại không còn nữa. Chẳng lẽ đây là tác dụng của Tẩy tửu Đan? Nhất định là vậy rồi. Đan dược này bao gồm toàn là cực phẩm dược tài, là thuốc đại bổ đó, có khả năng làm cho người ta trẻ lại một chút cũng hợp lý thôi .” Đoạn Vân rất hưng phấn, lúc này nhảy dựng lên từng từng! Thuốc này tương đương với một loại đan dược tăng cường tuổi thọ. Đoạn Vân tin rằng, tuyệt đối có thể làm cho người ta sống lâu hơn thêm hàng chục năm nữa.

Ta cảm giác mình dường như trẻ ra đến hai mươi tuổi. Hơn nữa không chỉ trẻ lại, ta bây giờ còn có cảm giác thính lực, thị lực của mình cũng tốt chưa từng có. Hơn nữa cả người đều rất khỏe mạnh. Quan trọng nhất chính là : ta phát giác ma lực của mình đã bắt đầu khôi phục.” Lão đầu rốt cuộc không kìm được hưng phấn trong lòng, ngữ khí đã có chút kích động .

Ma lực khôi phục rồi? Khôi phục bao nhiêu ?” Đoạn Vân vội vàng muốn biết đáp án .

Lão đầu cố kìm chế cơn phấn khích của mình, ôn nhu nói : ” Không nhiều lắm, cũng chỉ khôi phục tới ma đạo sĩ cấp bạc .”

Đoạn Vân trợn mắt trắng dã, lồm bồm nói nhỏ, vẻ khinh bỉ Phổ lão đầu: mới khôi phục đến ma đạo sĩ thôi ư? Người đúng là biến thái mà! Ma lực thoáng cái từ linh tiêu lên tới ma đạo sĩ còn nói Á« mới là Á», lão sao không thở dài thất vọng vì không đột phá đến pháp thần luôn đi!

Bất quá Đoạn Vân lập tức nghĩ tới một vấn đề. ” Không nghĩ ra thuốc này còn có không ít tác dụng phụ kỳ lạ thế, ủa mà Diệp Cô Thành tại sao không có nhỉ?” Đoạn Vân rất khó hiểu, bắt đầu hỏi lão đầu về chuyện này.

Lúc này một thanh âm đột nhiên truyền tới ” Kỳ thật lúc đó ta vì quá hưng phấn nên không chú ý tới, sau lại mới phát hiện ra, cảm giác này đối với một vũ giả mà nói tuyệt đối không thể diễn tả bằng lời. Hơn nữa, thiếu gia, ta phát hiện ta có thể khống chế đấu khí của mình càng lúc càng dễ dàng, lại có thể làm cho đấu khí nội liễm nữa. Thiếu gia, chuyện người phân phó cho ta đã xong xuôi hết rồi .”

Nguyên lai là Diệp Cô Thành đã trở lại .

”Đấu khí nội liễm?” Đoạn Vân có chút khó hiểu mơ hồ.

12. Chương 12. Sơ Thiệp Vũ Đạo Giác Khí Cảm

Đúng vậy, đúng là đấu khí nội liễm. Ta bây giờ có thể khống chế đấu khí ở mức kiếm thánh sơ cấp, ta nghĩ tới sau này hẳn là có thể chỉ lộ ra ngoài ở mức còn thấp hơn nữa.” Diệp Cô Thành trả lời một cách rất kiên định .

Thật không ngờ còn có hiệu quả kỳ lạ này nữa, nhưng việc này chỉ tốt với những người bụng dạ nham hiểm thôi à! Diệp Cô Thành, sự tình vụ Tập Nặc ta kêu người làm thế nào rồi ?” Đoạn Vân thấy Diệp Cô Thành trở về rất muốn biết việc bán thuốc của mình diễn biến ra sao, nên vội vàng hỏi dồn Diệp Cô Thành. Diệp Cô Thành ngưng lời một chút, rồi nói tiếp : ” Thiếu gia, ta dựa theo sự phân phó của Ngài đã đi tới nhà Tập Nặc đấu giá, hơn nữa chiếu theo lời Ngài dặn dò ăn mặc giả trang, còn đeo mặt nạ nữa. Ta đem công hiệu về Tẩy tủy Đan của Ngài nói cho lão bản của Nhà đấu giá biết, sau đó ”

Cái gì? Vân nhi, người lại muốn bán vị thuốc thần kỳ này ra ngoài sao? Bại gia a! Người thiếu tiền lắm hả? Thuốc đó có thể làm tăng lên thực lực đó! Thuốc này nếu như bị người ta biết, sẽ đưa tới cho người rất nhiều thị phi không đếm xuể đâu ! Hơn nữa, thuốc đó quá trân quý a! Tiếc lắm mà!” Lão đầu giật mình, vội vàng hỏi lại cho chắc ăn.

Đoạn Vân dùng một loại ánh mắt ý nói ” Người rất ngu ngốc ” nhìn về phía lão, giải thích : ” Lão đầu, người cũng biết chính ta luyện ra thuốc đó. Ta cũng có thể sản xuất nhiều hơn nữa. Ta không bán nó thì ta lấy đâu ra cơm mà ăn đây? Với lại, ta chỉ muốn bán có mười lap thôi a ! Có cái gì mà kinh hãi vậy chứ!”

Cái gì chỉ có bán mười lap? Ta hỏi thật, cái món đồ độc đáo của người rốt cuộc có bao nhiêu viên?” Lão đầu càng giật mình hơn, cái gì mà chỉ bán có mười lap, chỉ mười lap kia thôi cũng sẽ tạo thành bao nhiêu cao thủ chứ?

Không nhiều lắm, lần đầu tiên luyện được có thiếu sót, mới ra được có năm mươi lap ít ỏi thôi!” Đoạn Vân nói vẻ lạnh nhạt.

Cái gì? Ý của người là chỉ cần người nguyện ý, người có thể bao nhiêu có bấy nhiêu ?” Lão đầu cơ hồ sắp điên lên rồi ! Thật không ngờ nhận được một câu trả lời thuyết phục như vậy.

Nhìn thấy lão đầu kích động đến như vậy, Đoạn Vân cũng không muốn làm lão bị công kích quá đáng kéo lên cơn nhồi máu cơ tim thì tội nghiệp, do đó hắn chỉnh sắc giảng giải : ” Theo lý thuyết là như thế, bất quá phải có đủ tài liệu mới được. Hơn nữa ta cũng vừa thí luyện sơ sơ, không đủ kinh nghiệm, xác suất thành công cũng rất nhỏ. Lần này ta phải bỏ ra rất nhiều dược tài mới thành công đó. Hơn nữa ta cũng sẽ không dám liều mạng mà luyện nhiều, như vậy sẽ khiến cả thế giới đại chiến gì gì đó đâu. Dù sao ta còn biết nặng nhẹ mà. Do đó ta chỉ kêu Diệp Cô Thành hóa trang làm một thần bí nhân đi đấu giá. Hơn nữa, lão là sư phụ của ta, ta tin rằng lão sẽ không hại ta nên mới nói cho lão biết, ta hy vọng lão vì ta mà giữ bí mật. ” Nói xong Đoạn Vân dùng ánh mắt nghiêm túc nhìn lão đầu. Lão cũng nhìn lại Đoạn Vân, nói rất nghiêm trang : ” Đó là tự nhiên ! Người kiểu gì cũng là đệ tử của ta, đã là sư phó đương nhiên phải bảo vệ đệ tử của mình. Bất quá ta không hy vọng người trở thành địch nhân của Thiên Long Đế Quốc đâu !”

Đó là tự nhiên! Diệp Cô Thành người nói tiếp đi !” Lão đầu là người mà Đoạn Vân có thể tin tưởng được, vì vậy hắn tiếp tục hỏi Diệp Cô Thành về việc buôn thuốc .

Diệp Cô Thành tiếp tục nói : ” Ta đem công hiệu của Tẩy tủy Đan nói cho lão bản kia, lão ta liền tỏ vẻ nghi ngờ. Vì vậy ta chiếu theo phân phó của Ngài, thừa dịp hắn không chú ý bèn đề hắn ra bắt uống một viên. Chuyện kể tiếp thì coi như thuận lý thành chương rồi .”

Trước khi lão bản đó phục được có thực lực như thế nào ?” Đoạn Vân hỏi .

”Cao Cấp Kiếm Sư” Diệp Cô Thành đáp một cách chi tiết.

”Phục được xong thì sao!”

”Đại Kiếm Sư! Thiếu gia ! Thuộc của Ngài đã làm cho một kiếm sư trực tiếp nhảy cấp trở thành Đại Kiếm Sư ” Diệp Cô Thành nhắc tới việc này cũng rất hưng phấn, càng nói càng kích động .

Đoạn Vân cười cười, đúng vậy, xem ra thuốc này ta nhất định phải uống rồi, chỉ có đồ ngu mới không uống thôi!

Đầu giá vào ngày nào ?” Đoạn Vân hỏi.

Bảy ngày sau!” Diệp Cô Thành trả lời.

Sao?”

OOo

Ngày thứ hai, Đoạn Vân nhìn Diệp Cô Thành và lão đầu đang đứng bên người mình, bi ai hỏi : ” Nhất định phải làm như vậy sao?”

Nhất định phải làm !”

Đổi hôm khác được không ?”

Không được!”

Được rồi! Ta cũng liều cái mạng này, chết thì chết !” Sau đó Đoạn Vân ngửa đầu uống ực một viên đan được.

Nguyên lai là Đoạn Vân muốn phục dụng Tẩy tử Đan! Vậy mà còn làm bộ làm tịch. Đúng là thằng khôn khiếp dối trá !

Hơn mười phút sau, Đoạn Vân cũng chật vật y như Diệp Cô Thành và lão đầu ngày hôm qua. Cả người hần căng lên, bụng sôi lên ùng ục. May mà hần đã chuẩn bị sẵn sàng, nào là nhà xí, nào là nước nóng... đều được để sẵn cho hần. Lặng lẽ nằm trong bồn nước nóng, Đoạn Vân thư thái cảm thụ những biến hóa trên thân thể .

Thật sự là quá sung sướng a! Cảm giác thư giãn sướng khoái lan đến từng lỗ chân lông trên thân thể hần, hơn nữa thính lực, thị lực còn được đề cao kinh người. Cả người trên dưới đều có một loại cảm giác thư thái như đang được tắm nắng sớm ban mai. Thật quá kỳ diệu!

Không đúng! Trong tiểu phúc sao lại có một loại cảm giác nặng nặng giống như ăn không tiêu nhỉ? Đoạn Vân lẳng lặng cảm thụ, cảm giác này lan khắp tiểu phúc, nơi đó chính là đan điền trong truyền thuyết. Khí công? Mình lại có khí công sao ! Quả là bất khả tư nghị! Chẳng lẽ những gì hồi trước lão đầu trung y nói đều là thật sao? Nội công chân khí trong truyền thuyết thật sự tồn tại? Đoạn Vân im lặng dõi theo cảm giác nóng nóng lan dần trong đan điền, chỉ cảm thấy nó càng ngày càng nhiều hơn, càng ngày càng rõ nét hơn, cơ hồ muốn phá tung lên mà chui ra ngoài, càng lúc càng nóng rẫy.

Đoạn Vân giật bản mình, hấp tấp nhớ tới thổ nạp thuật mà lão đầu cẩn thận nhắc nhở hần ngày trước : thổ nạp giải¹/₄Rhô hấp dã—xuy hư hô hấp¹/₄Rthổ cố nạp tân¹/₄Rvi thọ nhi dĩ hĩ—khí tụ tắc sanh¹/₄Rkhí vong tắc tử—thiên địa vạn vật vô bất nhu khí dĩ sanh chi (hít vào,thở ra. Thở khí độc ra, hít khí mới vào, để được sống lâu. Còn thở còn sống, hết thở tiêu đời. Thiên địa vạn vật không có gì mà không sinh ra từ khí .) . Hần không ngừng dùng ý niệm dẫn đạo nhiệt khí li ti kia, đưa nó liên lạc chạy khắp toàn thân, đến các gân mạch huyết đạo, sau đó trở lại đan điền. Theo dòng khí lưu chuyển hết lần này đến lần khác làm biến đổi các huyết đạo chủ yếu trên toàn thân, dòng khí lưu này vốn ban đầu rất nhỏ bé càng lúc càng lớn lên, kinh khí vốn lúc này vô cùng nóng rực cuồng bạo cũng trở nên vô cùng ôn thuận, dường như đã trở thành một bộ phận của thân thể vậy. Cảm giác càng ngày càng thư sướng, Đoạn Vân cũng không biết đã thi triển ra bao nhiêu vòng tuần hoàn như thế, dần dần tiến vào một loại cảnh giới vong ngã rất vi diệu .

Rốt cục, Đoạn Vân cũng tỉnh lại! Mở mắt ra là thấy ngay Diệp Cô Thành và lão đầu với vẻ mặt vô cùng lo lắng, không dám cử động mạnh nữa, đứng sát bên. Đoạn Vân hiển nhiên biết bọn họ luôn luôn trông chừng cho an nguy của mình. Hắn rất cảm động, ho nhẹ một tiếng. Thấy Đoạn Vân tỉnh lại, lão đầu và Diệp Cô Thành rất hưng phấn gào rú lên: "Vân nhi! Thiếu gia! Người rốt cục đã tỉnh rồi!"

Đoạn Vân khẽ gật đầu cảm kích: "E hèm, ta quả là vô ý! Tình huống phức tạp lần này hơi lạ, bất quá cũng là chuyện tốt. Nhân họa đắc phúc! Ta nhập định bao lâu rồi?"

Nhập định? Người là nói chuyện người hôn mê đó hả! Suốt một ngày rồi, người từ sáng hôm qua vẫn giữ nguyên cái tư thế kỳ quái cho tới bây giờ. Đã là sang ngày thứ hai rồi đó." Lão đầu mặc dù không rõ cái gì gọi là nhập định, nên chỉ nói về tình huống đã trải qua của Đoạn Vân.

Thật không ngờ ta lại tiến vào cảnh giới vô ngã trong truyền thuyết, ai nha! Võ học thiên tài! Đoạn Vân rất cao hứng. Không ngờ nội công trong huyền thoại Trung Hoa thực sự là có tồn tại. Tại sao ở thế kỷ 21 chỉ còn truyền thuyết ảo tưởng mà thôi?

Kỳ thật, võ học không còn được duy trì trong thời buổi hiện đại là có nguyên nhân của nó. Số lượng nhân loại tăng trưởng quá nhanh, chiến tranh, các loại vũ khí mới với lực sát thương cường đại, điều này làm cho linh khí trên địa cầu càng ngày càng nhạt bớt đi. Hơn nữa ô nhiễm từ công nghiệp hiện đại ngày càng nghiêm trọng hủy hoại các tầng không khí, các loại thiên tài dị bảo cũng hiếm thấy, hơn nữa các loại độc tố tích áp trong cơ thể loài người cũng làm cho kinh mạch tắc nghẽn, căn bản không sinh ra được khí hoặc không cảm giác được sự tồn tại của khí. Đoạn Vân đã bài tiết ra hết các phế vật toàn thân, các gân mạch chính cũng bắt đầu mở rộng ra, lại trải qua những kích thích của linh khí tinh hoa trong Tẩy tủy Đan, lúc này mới sản sinh ra cảm giác.

Bất quá nếu Đoạn Vân không kịp thời dùng phương pháp thổ nạp của đạo gia, thì chân khí vừa sinh ra sẽ biến mất rất nhanh.

13. Chương 13. Hạnh Đắc Chân Khí Danh Thái Cực

Đoạn Vân sau khi uống Tẩy tủy Đan lại hồ đồ làm loạn thế nào mà lại để ra chân khí mới chết người chứ, mặc dù đối với võ học hắn cực kỳ ngu ngốc, nhưng nhờ bao nhiêu năm học trung y cũng tạo cho hắn những sự hiểu biết nhất định, không hoàn toàn là người mù kiến thức. Hơn nữa vì học ngành y, Đoạn Vân cũng hiểu được tình trạng thân thể của mình. Ngoại trừ chuyện chân khí, các loại cảm giác khác cũng tăng lên rất nhiều làm Đoạn Vân vô cùng cao hứng. Thính lực cường hân có thể nghe được tiếng ruồi đập cánh cách xa mười thước; thị lực càng không phải nói nữa, vốn trước kia hơi cận thị nay Đoạn Vân lại có thể thấy rõ một con kiến nhỏ cách xa mười thước; các khí quan khác cũng có những biến hóa tốt đẹp nhất định. Quả thực kỳ diệu không thể gì tả nổi! Chỉ có một tiếc nuối là, Đoạn Vân vẫn là một ma pháp bạch si, cảm giác không đến nửa điểm ma lực ba động. Bất quá dù sao làm người cũng không nên quá tham lam! Kỳ thực trải qua lần tẩy căn phiệt tủy này Đoạn Vân đã bắt đầu nhận được những cải tạo nhất định về nguyên tố ma pháp ở thế giới này, tin rằng không bao lâu nữa, Đoạn Vân đã có thể tự mình cảm thụ được ma pháp và có thể từ từ thi triển được các ma pháp hoa mỹ.

Trong cơ thể có chân khí, Đoạn Vân rất cao hứng. Nhưng lại để ra một vấn đề khác, Đoạn Vân căn bản là không có võ công, cũng không có hệ thống "Võ công bí tịch". Cho dù có chân khí Đoạn Vân cũng sẽ không thể sử dụng, cái này như là tìm được một kho vàng khổng lồ nhưng không có chìa khóa. Vì thế Đoạn Vân rất buồn rầu. Không phải là thế giới này không có phương pháp tu luyện, Diệp Cô Thành đã đem Cuồng Long đầu khí của mình dạy cho Đoạn Vân. Nhưng theo những gì Đoạn Vân nghiên cứu, môn võ này còn không bằng thổ nạp thuật cao minh của lão đầu kia! Võ công với chiêu thức bất đồng căn sử dụng đầu khí bất đồng, khí công căn bản không phải là đầu khí, Đoạn Vân rõ ràng cũng không dám dùng bừa. Hơn nữa theo như giải thích của Đoạn Vân, đầu khí chỉ là một loại chân khí được giản hóa. Vận hành phương thức đầu khí cũng rất đơn giản, căn bản là không nói gì đến huyết đạo kinh mạch gì cả. Mà phải nói thế này chứ: theo như phim võ hiệp thì không phải chỉ ra rằng chân khí nào thì phải phối hợp với chiêu thức này sao? Dùng chiêu thức bừa bãi đối với tu luyện chân khí sẽ rất bất lợi.

Cuối cùng nên làm cái gì bây giờ nhỉ? Được rồi, không phải kiếp trước ta có học qua Thái Cực quyền sao? Vì Thái Cực sinh vạn vật, rồi cái gì vạn vật chi nguyên nữa chứ. Nói cách khác có thể chiêu thức Thái Cực

có thể làm cường hóa chân khí, tự thân chân khí sinh ra tự nhiên sẽ rất phù hợp. Nghĩ vậy, Đoạn Vân rất hưng phấn, cho nên chân tay múa máy vài đường Thái Cực quyền. Từ hoàn thư sướng, chánh yêu, thu ngạc, trực bối, thù gian (từ tổn sáng khoái, thẳng eo, thu tay, thẳng lưng), tự nhiên sinh ra cảm giác bay bổng trên mây, những tia chân khí ít ỏi trong cơ thể cũng theo Thái Cực chiêu thức vận khí mà bắt đầu lưu động, hơn nữa càng lúc càng nhanh. Quyền như biển rộng, thao thao không dứt .

Thái Cực quyền vốn là quốc túy của Trung Quốc, nó tổng hợp sở trường quyền pháp của các nhà, kết hợp đạo dẫn thổ nạp, dùng bụng để hít thở, có khả năng khi luyện quyền thì mồ hôi toát ra nhưng không thở dốc, động tác thư sướng làm thông khí huyết. Nó cũng dung hợp cơ sở về âm dương kinh lạc, trở thành nội ngoại song tu, luyện cả tâm tính bên trong, kết hợp ý thức với hít thở, động tác kết hợp nội công làm thành quyền pháp. Hơn nữa Thái Cực quyền lại rất nặng về luyện khí, từ luyện "Khí" cũng là tu luyện nhân thể và Tinh thần lực của tự thân. Đoạn Vân cho rằng Tinh thần lực đến một cảnh giới nhất định sẽ thành chân khí. Đây là đặc điểm thể hiện của nội gia công phu. Động tác uốn tay mềm mại, luyện kinh dương khí, vừa chậm vừa nhanh, trong nhu có cương, trong cương có nhu. Hoặc lấy triển: vây bọc ti kính vi linh, hoặc dĩ trừu: kéo ti kính vi vận, giai dĩ bên trong kính vi thông ngự, hình thành cương: cứng, vừa xong nhu tương tế, trong ngoài tương hợp, cao thấp tương thông, hình ý kết hợp, âm dương hỗ giao.(Dịch giả: "hoặc dùng phức tạp để vây, hoặc dùng lôi kéo để vận động, dùng sức mạnh để điều khiển, hình thành cương nhu tương tế, trong ngoài tương hợp, cao thấp tương thông, hình ý kết hợp, âm dương hỗ giao.")

Trong cơ thể Đoạn Vân sinh ra chân khí chính là linh lực trong tự nhiên tích tụ mà sinh ra, cơ bản phù hợp với lý luận về tự nhiên của đạo gia. Đoạn Vân dùng Thái Cực dẫn dắt các đạo chân khí trong cơ thể, có thể nói là như cá gặp nước. Mấy lần Thái Cực quyền đánh ra, làm cho tinh thần của Đoạn Vân càng lúc càng thư sướng, hơn nữa Đoạn Vân còn cảm giác được chân khí trong thể nội mình lại tăng thêm lên không ít .

Sau này ta gọi nhà ngươi là "Thái Cực chân khí" nha! Đoạn Vân rất cao hứng, tự cấp cho chân khí trong cơ thể mình một cái tên rất thông tục .

Luyện công xong Đoạn Vân sức nhớ ra mình mấy ngày hôm trước muốn đi xem Đồ thư Quán của Thiên Long Học Viện, hần nghĩ ngay tới lão đầu. Lão ta bây giờ đang ở thư phòng, Đoạn Vân tìm đến lão để bàn về những ý nghĩ của mình. Lão đầu nghe xong, vội nói : "Vân nhi, ngươi nghĩ đến việc tới đó đọc sách cũng không phải không thể, chỉ có điều ngươi một là không phải đệ tử của Thiên Long Học Viện, hai là không phải là giáo viên, ta mặc dù trước kia là Phó Hiệu trưởng, bây giờ cũng là Hiệu trưởng Danh dự, nhưng ta đã nhiều năm không hề bước vào trường học rồi. Hơn nữa ta cũng không thể áp đặt với người ta : đây là đệ tử của ta, hần muốn vào Đồ thư Quán, các ngươi hãy cho hần vào. Điều này ảnh hưởng không tốt lắm đâu!"

Đoạn Vân nhìn lão trợn tròn mắt, nói thầm một tiếng : " Đệ tử Phó Hiệu trưởng mà cũng không cho vào, cái Học Viện chó má gì thế không biết !"

Ngươi nói cái gì ?" Từ sau khi phục dụng xong Tẩy tủy Đan, thính lực của lão đầu hiển nhiên đề cao lên rất nhiều, nhỏ giọng như vậy mà vẫn nghe được mới chết chứ.

"A! Không có gì, không có gì ! Ta nói là chế độ ở Thiên Long Học Viện thật tốt, không có tệ nạn con ông cháu cha, a a!" Đoạn Vân vội vàng giải thích .

Kỳ thật, chỉ cần ngươi trở thành đệ tử của Học Viện thì coi như không vấn đề gì rồi ." Lão đầu cũng không trách gì Đoạn Vân, tiếp tục nói.

"A! Lại phải làm đệ tử nữa hả! Ta đã làm đệ tử nửa cuộc đời rồi ." Đoạn Vân vừa nghe phải thành đệ tử có vẻ rất không vui, kiếp trước đã $9+3+4+2=18$ năm làm đệ tử rồi, chẳng lẽ đời này còn phải làm đệ tử nữa sao?

"Hắc hắc! Nhìn cái mặt ngươi kia? Có người còn không muốn làm đệ tử đó! Ngươi có biết là Thiên Long Học Viện một năm chỉ lấy vào có bao nhiêu đệ tử không? Ngươi lại không muốn hả! Nói thật chứ ngươi không phải muốn đi Đồ thư Quán sao? Không nỗ lực làm sao thành công được!" Lão đầu khi nghe Đoạn Vân nói là nửa đời người đã làm đệ tử cũng không nghi ngờ gì, theo lão hiểu thì đây là chỉ việc Đoạn Vân học tập y thuật ở gia tộc mình .

Tốt lắm, sư phó, ta làm, ta sẽ làm thế, được chưa?" Đoạn Vân bắt lực, không còn cách nào khác, thôi thì

phải tiếp tục làm đệ tử thôi. Mà nghĩ lại thì cũng không cảm thấy việc này có gì khó khăn không làm được, kiếp trước chẳng phải đã làm đệ tử nhiều năm rồi sao ! Nói chứ tiểu gia ta đã bao nhiêu năm làm học sinh ngoan hiền rồi, bây giờ cũng để cho tiểu gia thử một lần cái cảm giác kì diệu làm một đệ tử vô lương xem sao! Ha ha! Trốn học này, đi muộn này, chơi thâu đêm không về kí túc xá này..., ta nhất định phải khuấy tung cả cái Học Viện đó đến mức gà chạy chó nhảy cho mà xem!

Thiên Long Học Viện ơi, người chờ ta nhé, tiểu gia ta đến đây!!!

14. Chương 14. Sơ Chí Học Viện Ngô Mỹ Nữ

Lão đầu đáng chết, lại không dẫn ta tới, toàn nói cái gì Hoàng thất có việc, một lão già như người thì có việc gì ở chốn quan trường chứ. Làm cho ta thiếu chút nữa ngay cả đại môn cũng không đến được. Chuyện Hoàng thất có trọng yếu bằng chuyện của ta không? Không biết là ai giúp lão khôi phục ma lực nữa không biết? Đúng là đồ không có lương tâm mà!” Đoạn Vân bây giờ rất khó chịu, vừa đến Thiên Long Học Viện, lúc qua cửa đã bị đám Môn vệ canh gác nhìn thấy hắn có vẻ du côn, chết sống cũng không cho hắn tiến vào, nếu không có phong thư giới thiệu của Phổ lão đầu đưa cho hắn trước khi đi thì hắn bây giờ vẫn còn lầy lắt như thằng ăn xin ở ngoài cổng Học Viện.

Phòng Hiệu trưởng ở đâu nhỉ ? Lão đầu này cũng thiệt là, trường học lớn như vậy mà ngay cả một tấm bản đồ cũng không vẽ ra cho ta! Cua qua, quẹo lại, Đoạn Vân cuối cùng phát hiện mình lại đến chính khu phòng học lúc này. Lạc đường rồi! Được thôi, Diệp Cô Thành không phải nói lúc nào cũng bảo vệ ta từ một nơi bí mật gần đó sao ? Làm sao mọi người không ai nhìn thấy vậy! Cao thủ đứng là cao thủ.

Thấy bên kia một nữ sinh, chặc chặc, mỹ nữ a! Hình như mắt mình có vấn đề, là một đóa hoa mới đúng? Vì vậy Đoạn Vân lập tức chạy vội đến hỏi : ” Xin hỏi vị nữ đồng học này, bạn có biết phòng Hiệu trưởng đi đường nào không?”

Nàng nữ sinh mặc võ phục quay phắt lại. Vừa lúc cô gái xoay người lại, Đoạn Vân đã ngăn cả người. Không phải chỉ là bông hoa bình thường, mà vẻ đẹp rực rỡ của nàng phải sánh với một đóa kỳ hoa diễm lệ! Dung nhan cơ hồ tuyệt thế hoàn mỹ hiện ra trước mặt Đoạn Vân. Ừ ! Cực phẩm mỹ nữ rồi! Chỉ là không biết nàng đã có nam bằng hữu hay chưa? Nếu chưa có thì, hừ hừ ! Bất quá Đoạn Vân là một nguy quân tử mười mười, mặc dù trong lòng sớm đã bị cô gái xinh đẹp kia hấp dẫn, (phải ngả mũ bái phục hần), về ngoài của hần vẫn không biểu lộ ra nửa phần khác lạ. Tuyệt không thể đứng trước mặt mỹ nữ mà lộ ra bộ dạng háo sắc. Đây là kinh nghiệm quý giá mà Đoạn Vân đúc kết ra ở kiếp trước.

Cô gái thấy hành vi thái độ rất quân tử của Đoạn Vân, tỏ vẻ kinh ngạc một chút, sau đó nở nụ cười quyền rũ chết người, miệng hoa thỏ thê : ” Người là học sinh mới hả! Phòng Hiệu trưởng khó tìm lắm, ta vừa lúc cũng muốn sang bên ấy, để ta dẫn người đi luôn!”

Đoạn Vân cơ hồ gần choáng cả người: Ừ! Tiểu thư, nàng không cần phải biểu lộ sắc đẹp của nàng ra như vậy. Lúc nàng không cười đã rất đẹp rồi, môi thơm chỉ mỉm cười một chút, thế giới đã gần như biến mất tiêu, hơn nữa thanh âm dịu dàng ngọt ngào quá! Không được, ta quyết định phải theo đuổi nàng.

Vậy cảm ơn bạn nhiều lắm, thật không ngờ ta lại có được hạnh vận gặp được một cô gái thiện lương như vậy. Rất hân hạnh được gặp bạn, mình gọi là Đoạn Vân!” Đoạn Vân vội vã phát động thể công mồm mép liên thoắt. Hai người cứ sống vai nhau vừa đi vừa nói.

Ta gọi là Lị Lị Lộ!” Nói xong Lị Lị Lộ cẩn thận nhìn Đoạn Vân, dường như muốn xem thử trong người hần cấu tạo bằng thứ gì vậy.

”Lị Lị Lộ? Tên rất hay !” Đoạn Vân cũng không để ý, trả lời như máy!

Lị Lị Lộ sau một hồi nhìn vẻ mặt của Đoạn Vân, không phát hiện ra có gì dị thường, lại hỏi : ” Đoạn Vân ? Cái tên kỳ quái quá nhỉ. Người hần là vừa mới đến Thiên Long thành phải không !”

Bạn làm sao biết được chuyện này! Minh đích thật là mới đến Thiên Long thành một tháng trước.” Đoạn Vân giật bản mình! Ngoại trừ lão đầu cơ hồ không có ai biết chuyện của mình cả.

Lị Lị Lộ cười rất thần bí nói: ”Đoán coi!”

Hai người cứ như vậy nàng một lời ta một câu huyền thuyên xích đế. Vì được nói chuyện với mỹ nữ, Đoạn Vân không ngừng hỏi đủ loại vấn đề.

Thôi, Đoạn Vân à, phòng Hiệu trưởng ở phía trước, trên cửa có bảng tên, người tự mình qua đó đi !” Lị Lị Lộ chỉ một gian phòng phía trước nói.

Sao? Đã tới rồi sao, chà! Hôm nay thật sự cảm ơn bạn nhiều lắm. Mình xin phép đi trước, sau này tái kiến!” Đoạn Vân dường như rất dửng dăng không muốn bỏ đi như vậy. Mới nói có vài câu thôi mà? Không phải nói phòng Hiệu trưởng xa lắm sao?

Đoạn Vân hướng theo phương hướng được chỉ mà tiến bước, cuối cùng tìm được phòng Hiệu trưởng, rồi hất gõ cửa.

Vào đi!” Bên trong có thanh âm của một ông già truyền ra. Đoạn Vân đẩy cửa bước vào, chỉ thấy một ông già đang ngồi trên một cái bàn viết lách cái gì đó. Nghe được có người đi vào, ông già buông cây bút lông xuống, nhìn Đoạn Vân một cách kỳ quái. Đoạn Vân chú ý tới ánh mắt của ông ta, rồi vừa nhanh chóng móc ra thư giới thiệu của lão đầu, vừa nói : ” Chào Ngài, Hiệu trưởng tiên sinh. Ta là đệ tử được Phổ Hi Kim sư phụ giới thiệu tới, ta gọi là Đoạn Vân. Đây là thư giới thiệu do chính sư phụ viết để gửi Ngài.”

Người nói Phổ Hi Kim đại nhân là sư phụ người ?” Ông già Hiệu trưởng hiển nhiên rất giật mình, Phổ Hi Kim bắt đầu thu đồ đệ từ khi nào thế nhỉ? Không phải nói chỉ có vài vị Công chúa thôi sao?

Đúng vậy, sư phụ đã thu ta làm đồ đệ một tháng trước.” Đoạn Vân giải thích.

Hừm! Dem thư giới thiệu tới đây !” Ông già tiếp nhận thư giới thiệu của Đoạn Vân xem lướt qua. Vừa xem lão vừa đánh giá Đoạn Vân, dường như rất khó tin. Một lát sau, lão già này nói : ” Phổ Hi Kim đại nhân dường như rất hâm mộ người hả! Lại nói người có thể làm cho danh khí của Học Viện càng trở nên lừng lẫy nữa, thậm chí thông qua người có thể làm cho danh tiếng của Học Viện ta vượt qua cả Quang Minh Học Viện. Làm sao mà ta xem tới xem lui thì dường như không có lấy nửa điểm ma lực trên người người vậy hả ?”

Nguyên lai lão đầu nói là ta sẽ làm cho Thiên Long Học Viện trở nên nổi tiếng hả, thảo nào nói cái gì nhất định phải là đệ tử của Thiên Long Học Viện mới có thể vào Thiên Long Đồ thư Quán! ” Hiệu trưởng Ngài nói đúng, ta kỳ thật đúng là một ma pháp ‘bach si’ ! Nhưng ta tới nơi này không phải để học tập ma pháp đâu, nói chính xác, ta là một Tế tự.” Đoạn Vân tiếp tục giải thích.

Cái gì? Người không phải đệ tử của Phổ Hi Kim đại nhân sao? Người không học ma pháp thì làm như thế nào trở thành đệ tử của một Thánh ma đạo sư được hả trời? Hơn nữa trên người người cũng không có thần lực của Tế tự mà?” Ông già càng lúc càng giật mình ! Tế tự bái Ma pháp sư làm sư phụ, quả là bất hợp lý đến cùng cực.

Rồi Đoạn Vân ngồi giải thích cả nửa ngày mới làm cho ông già hiểu được có chuyện gì đang xảy ra. Đại khái ý nói là mình muốn đến Thiên Long Học Viện để học tập Tế tự thuật, hơn nữa hy vọng có thể được đến Thiên Long Đồ thư Quán đọc sách. Còn hấn mặc dù là đệ tử của Phổ Hi Kim, nhưng vì những vấn đề có tính di truyền nên không có ma pháp. Hấn đã nghĩ thông suốt nên đến Học Viện học tập một cách hệ thống nhằm tìm ra nguyên nhân, rồi từ đó làm cho mình có khả năng học tập ma pháp.

Ông già kỳ thật cũng rất mơ hồ với những lời giải thích của hấn, nhưng nể mặt Phổ Hi Kim nên không thể không cho phép. Cuối cùng an bài Đoạn Vân vào Ban Tế tự. Còn thỉnh cầu của Đoạn Vân về việc đến Đồ thư Quán đọc sách cũng cho luôn, đương trường viết luôn cho hấn một lô một lốc những giấy tờ cần thiết. Rồi tìm người làm mọi thủ tục nhập học cho Đoạn Vân, sau rốt còn cho hấn một cái thẻ học sinh nữa.

Đoạn Vân đi rồi, ông già suy nghĩ tới lui rất lâu cũng không hiểu tại sao mà Phổ Hi Kim lại nhận một ma pháp bach si làm đồ đệ. Chẳng lẽ đây là con tư sinh của Phổ lão đầu ? Rất có thể a! Thảo nào lão và Mã Lệ Á bao nhiêu năm nay không hề liên lạc.

Ông già Hiệu trưởng khê gật đầu ra vẻ rất khẳng định về suy đoán đúng đắn của mình.

15. Chương 15. Tiểu Thâu Mĩ Nữ Giao Tương Hồ

Đoạn Vân đi loanh quanh trong Học Viện một vòng, đến Tế tự Ban nhìn một chút. Cảm thấy hình thức bố trí và chương trình ở trường học cũng tương tự như kiếp trước, chỉ có điều tại các khóa học thực hành nhiều hơn rất nhiều. Hiểu được các loại chương trình xong, Đoạn Vân bỏ đi, cuối cùng cũng mò ra được Thiên Long Đồ thư Quán.

Thiên Long Đồ thư Quán tên thật là Thiên Long Hoàng Gia Đồ thư Quán. Trong đó có rất nhiều bộ sách đều là do đế quốc thu tập tới, số lượng đầu sách cực lớn, cơ hồ bao dung mọi loại sách về các loại chức nghiệp. Cả Đồ thư Quán cũng rất rộng lớn, tổng cộng chia làm 5 tầng, trong đó ba tầng đầu tiên được mở ra dành cho tất cả các loại đệ tử. Tầng bốn và tầng năm có bố trí một kết giới, người bình thường căn bản không vào được.

Đoạn Vân đi loanh quanh ở ba tầng đầu một vòng, phát hiện tầng thư ở ba tầng này được bố trí theo một quy luật nhất định : tầng thứ nhất phần lớn chỉ là một ít bộ sách sơ trung cấp, loại nào cũng có ; tầng thứ hai có vẻ cao thâm hơn một đẳng cấp, đại khái là một vài ma pháp vũ kĩ hoặc là tế tự thuật cấp ba, cấp bốn ; tầng thứ ba, một vài kỹ xảo tu luyện cấp năm, sáu. Nghe nói tầng thư ở tầng bốn, năm đều là những bộ sách ma pháp vũ kĩ tế tự rất cao cấp.

Đoạn Vân ở tầng thứ nhất nhìn lướt qua những bộ sách tế tự, cơ bản hiểu được Tế tự là một chức nghiệp gì. Còn hiểu rõ làm sao tu luyện để trở thành một Tế tự, làm sao có thể sử dụng Tế tự thuật. Nguyên lai, Tế tự còn chia làm Chiến tranh Tế tự và Tế tự bình thường, Chiến tranh Tế tự chính là dùng các loại ma pháp phụ trợ có thể giúp cho các chiến sĩ gia trì, ví dụ như "Dũng khí chiến ca" (bài hát tăng dũng khí), "Thạch phu thuật đẳng" (cả người cứng như đá), cũng là loại tu luyện tế tự chuyên môn trợ giúp cho chiến đấu. Còn Tế tự bình thường kia là một loại Tế tự chuyên môn chữa bệnh cứu người, nó cũng bất đồng khác với mấy tên gia hỏa Mục sư. Tế tự bình thường cũng có khi gọi là Bình dân Tế tự. Hơn nữa phân cấp Tế tự cũng rất thú vị. Phương pháp phân loại chủ yếu căn cứ theo các loại thương tổn mà các Tế tự có thể điều trị để mà phân cấp. Theo như Đoạn Vân tự nhận xét tuyệt đối đã vượt qua chín cấp rồi. Chín cấp Thánh Tế tự mà một điểm ma lực và thần lực cũng đều không có, nói ra ngoài có ai dám tin chứ.

Rời Đồ thư Quán Đoạn Vân trực tiếp đi về nhà. Hắn ngó đông ngó tây xem cảnh dọc đường, vừa cố gắng tiêu hóa những gì mình vừa đọc. Mặc dù Đoạn Vân chỉ cần có thể nhìn sơ qua là không quên được, nhưng không có nghĩa là Đoạn Vân có thể biến thái tới độ vừa thấy đã biết, đọc một cái là có thể hiểu ngay. Cứ đi mãi, đi mãi, Đoạn Vân đột nhiên cảm thấy mình bị người nào đó kéo nhẹ. Nhìn kỹ lại, nguyên lai là một tiểu tử mười ba bốn tuổi. Tiểu tử cúi đầu bối rối xin lỗi. Về mặt của tiểu tử đó làm cho Đoạn Vân tự nhiên liên tưởng đến một màn thường thấy trên TV : móc túi! Túi tiền đâu, mất tiêu rồi ! Kỳ thật Đoạn Vân có thể cất giữ túi tiền đặt vào trong Không Gian Giới Tử, nhưng Đoạn Vân cảm thấy bỏ vào lấy ra quá mức phiền toái, thôi thì mình đeo cái túi tiền ở một bên cho nó có vẻ, tựa như cái dây lưng của người cổ đại.

Bắt được mày rồi nhé! Dám lấy đồ của tiểu gia hả! Đoạn Vân nghĩ cũng khôngthèm nghĩ, tưng xoay người ôm chặt lấy thằng bé, miệng hô to : "Ăn trộm, còn muốn chạy! ".

Đoạn Vân vừa chụp được thằng nhỏ đã phát hiện mình sai lầm ! Cảm giác mềm mềm ở hai bàn tay làm Đoạn Vân hiểu rõ mình vừa nắm được cái gì ngay lập tức. Hắn buông tay ra như phải bóng, nhưng vừa buông ra lại cảm thấy mình phải bắt được tên ăn trộm, vì vậy, sau đó lại vung tay lên muốn nắm lấy hai tay của nàng, nhưng thật không ngờ nữ phi tặc kia lại khoanh tay trước ngực tỏ vẻ rất xấu hổ. Bàn tay phải tội ác của Đoạn Vân cố một lần túm lấy tay của nàng ta nhưng lại một lần nữa mò vào cái nơi đầy hứa hẹn của cô gái. Cô gái cố gắng thu tay lại, rốt cục cũng phải bộc phát !

"A" Một tiếng thét vang lên ! Tiếng thét chói tai thu hút ánh mắt của những người chung quanh. Mọi người thấy một màn diễn ra trước mắt: Đoạn Vân bại hoại đang dùng bàn tay phải tội ác của hắn chộp vào bộ ngực của tiểu tử, còn tiểu tử lại phát ra tiếng thét kỳ quái đầy nữ tính! Mọi người cho rằng : nếu người kia không phải có vấn đề về giới tính, thì cái tên tiểu tử nọ chính là một cô nương.

Bại hoại !" Tiếng quát của nàng ta đối với Đoạn Vân làm mọi người xung quanh vô cùng ngạc nhiên rồi chợt hiểu ra. Thấy nhiều người đang dùng ánh mắt khinh bỉ nhìn hắn như vậy, Đoạn Vân hiển nhiên hiểu được đó là chuyện gì, vì vậy nghiêm mặt, chấp tay nói : " Không phải đâu, hiểu lầm rồi ! Là nàng ăn trộm tiền của ta !"

Cô gái lúc ấy rất cảm phần, vì vậy lấy túi tiền của Đoàn Văn ném thẳng vào mặt hắn. Sau đó vừa khóc vừa quay đầu chạy. Đoàn Văn lấy được túi tiền, đứng tại chỗ ngậy người ra một hồi, cảm giác trong tay nắm phải cái gì đó mềm mềm đọng lại mãi mà không tan đi. Cũng không biết lúc ấy trong lòng hắn đang nghĩ gì, Đoàn Văn lại hướng về phía cô gái đang chạy mà đuổi theo.

Đoàn Văn đi theo nữ tiểu tử hết đường này đến phố nọ, còn cô gái cũng vì chỉ lo khóc mà không phát hiện mình bị một tên "hơi bị Sặc lang" theo dõi. Rốt cục đi tới một căn phòng ốc ở một nơi rất tiêu điều. Nơi này là khu bình dân trong thành, nhìn qua rất tiêu điều, cũng chẳng có bao nhiêu người ở đây. Đoàn Văn đi tới một cánh cửa vá chằng vá đụp mà lúc này hắn thấy nữ phi tặc tiến vào đây. Đẩy cửa ra, Đoàn Văn trực tiếp đi vào. Không để ý đến đến cô gái kia đang giật mình, hắn thấy ở đây còn có bốn nam hài khoảng tám chín tuổi gì đó. Đây là một gian phòng rất tồi tàn, cơ hồ không tìm thấy một chỗ có thể ngồi được. Tồi tàn đến độ chỉ có một bên gần tường mọc đầy rêu, còn ở chỗ những đứa nhỏ đang ngồi có không ít cỏ, làm cho người ta rất dễ dàng nghĩ đến đây là chỗ ngủ của bọn nhỏ.

Người muốn làm gì ? Tiền của người ta không phải đã trả lại cho người rồi sao ? Người còn muốn thế nào nữa đây ?" Cô gái lại vừa khóc vừa nói với Đoàn Văn. Đoàn Văn cẩn thận nhìn ngắm cô gái mặc nam trang kia. Chỉ thấy trên mặt dơ dáy bẩn thỉu, vương đầy nước mắt, mắt sưng đỏ, còn vẻ mặt giận dữ bộc lộ ra hết vẻ nữ tính của cô gái. Thấy vẻ mặt cô gái, Đoàn Văn bỗng nhiên sinh ra một cảm giác thương tiếc, lại có một loại xúc động muốn ôm cô gái vào lòng mà dỗ dành.

Tên khốn khiếp này, không cho người khi dễ Liên tỷ tỷ!" Mấy tiểu nam hài khác nghe Liên tỷ tỷ nói hiển nhiên đã hiểu được đã xảy ra chuyện gì, vì vậy chúng tới tập đứng ở chỗ phía trước Liên tỷ tỷ, cùng hướng về phía Đoàn Văn kêu gào. Bất quá vẻ ngậy thơ sợ hãi trên mặt chúng đã sớm bị Đoàn Văn khám phá ra từ lâu.

Đoàn Văn cười cười, hỏi : " Các người bình thường ở chỗ này hả! Nơi này cũng quá nơi này quả thực là không thể ở được đâu!"

Chúng ta là bần dân ti tiện làm sao so được với quý tộc lão gia các người chứ !" Vị Liên tỷ tỷ hiển nhiên là người đứng đầu đám nhỏ này, nàng trừng trừng nhìn Đoàn Văn không hề nhún nhường.

"A a! Nói đi ! Tại sao lại dám ăn trộm tiền của ta hả?" Đoàn Văn hiển nhiên là đang dọa bọn họ, Đoàn Văn thực ra cũng không xem trọng số tiền này cho lắm.

Cô gái đương nhiên không biết Đoàn Văn đang nghĩ gì, nàng nghe Đoàn Văn nói như vậy, rất hoảng sợ, kinh hoảng đến nỗi nói không nên lời nào cả.

Van người đấy, Đại ca ca, cầu xin người đừng bắt Liên tỷ tỷ, tỷ có nỗi khổ trong lòng, hơn nữa tỷ ấy cũng lần đầu tiên đi ăn trộm thôi. Van cầu người mà!" Mấy tiểu hài tử kia đồng loạt hướng về phía Đoàn Văn quỳ xuống.

Đoàn Văn bị dọa nhảy dựng lên, sau đó lập tức nâng bọn chúng dậy. Trải qua một phen tra hỏi, Đoàn Văn mới hiểu được nỗi khổ của bọn họ là cái gì. Nguyên lai, cha của Liên tỷ tỷ bị bệnh nặng, không mời nổi Tế tự, đến lúc này nàng mới quyết định đi ăn trộm một lần để lấy tiền chữa bệnh cho cha. Còn mấy đứa nhỏ là do ông già cưu mang trước giờ. Đoàn Văn cẩn thận chuẩn đoán cho lão đầu một chút, phát hiện ra lão bị bệnh ung thư. Đây là một căn bệnh mà y học hiện đại không giải quyết được ! Bất quá nơi này là ma pháp thế giới, cơ thể con người ở đây rất biến thái, hơn nữa nơi này lại có đủ dược tài. Đoàn Văn đoán, chỉ cần cắt bỏ các tế bào ung thư cho sạch, rồi dùng tế tự thuật của thế giới này hoặc là sử dụng vài phương pháp trị liệu một chút là có thể dứt hẳn.

Vì vậy Đoàn Văn nhìn Liên cô nương, nói : " Theo ta được biết, tế tự thuật ở thế giới này không thể chữa khỏi cho lão tiên sinh đâu."

Người tưởng nói là trị không khỏi là trị không khỏi sao !" Cô gái hiển nhiên không tin.

Đoàn Văn cười cười, nói : " Bởi vì ta cũng là một Tế tự." Tiếp theo Đoàn Văn lại giải thích rõ ràng với bọn họ về những triệu chứng của bệnh ung thư. Nghe Đoàn Văn nói một cách rõ ràng về căn bệnh của cha nàng như thế, Liên tỷ tỷ cũng không thể không tin, nước mắt thương tâm một lần nữa chảy tràn ra náo nức đôi mắt đẹp.

Đoạn Vân thấy vẻ thương tâm của cô gái rất không đành lòng, vì vậy nói tiếp: " Kỳ thật, ta có thể trị được cho lão!"

Cái gì ? Tể tự đại nhân, người thật sự có thể trị được cho cha ta? Van xin người cứu cha ta đi mà!" Cô gái nghe Đoạn Vân nói có thể trị khỏi cho cha, trở nên rất hưng phấn, kéo tay mấy tiểu hài tử cùng quỳ xuống trước mặt Đoạn Vân van nài.

Đại ca ca, van xin người giúp cho Liên tỷ tỷ đi!" Vài đứa nhỏ kia đều quỳ cả xuống cầu xin Đoạn Vân.

Đoạn Vân cười cười, quay về phía cô gái, sắc mặt có chút dâm dăng nói: " Có thể chứ, nhưng mà ta muốn người làm thị nữ cho ta!"

16. Chương 16. Vị Nham Trì Liệu Thần Kỳ Thuật

Cái gì ?" Cô gái giật bắn người, không ngờ Đoạn Vân lại đưa ra yêu cầu quái đản như vậy, suy nghĩ kỹ một hồi, cô bèn trả lời một cách quyết liệt: "Hảo! Ta có thể hứa với người, bất quá nếu người không trị khỏi cho cha ta, người không được, không được " Nói đến khúc sau lại cô gái lại thẹn thùng ấp úng không thốt nên lời.

Không cho cái gì hé?" Đoạn Vân cười cợt trêu chọc: "Ta vốn không hề tính toán gì với người cả, người nhỏ xíu như cái kẹo ấy, là một thiếu nữ vị thành niên, bốn thiếu gia chắc chắn không có hứng thú rồi."

Vậy sao lúc ở trên đường người còn, còn người đừng nói là người ta còn nhỏ, ta đã mười sáu tuổi rồi. Được, ta có thể đi với người, bất quá ta lo lắng còn bọn Tiểu Vũ này..." Cô gái nhìn mấy đứa nhỏ rồi nói.

Đoạn Vân cũng nhìn kỹ mấy đứa, ngẫm nghĩ một lát, rồi tiếp tục nói : " Yên tâm, trong nhà ta vừa lúc khuyết vài thư đồng, bốn đứa nó theo ta về luôn ! Thôi, các người chuẩn bị thu dọn một chút, dìu ông già đó, theo ta về nhà."

Đoạn Vân dẫn mấy người này trở lại nhà của Phổ Hi Kim, phân phó nơi ăn chốn ở cho bọn họ. Trên đường đi, Đoạn Vân biết tên cô gái là Liên Na, bốn nam hài khác phân biệt tên là Đại Vũ, Tiểu Vũ và Đại Lâm, Tiểu Lâm. Đoạn Vân nghe nói bọn chúng không có họ, vì vậy bèn đặt cho chúng họ Đoàn.

Sắp xếp cho bọn họ xong, Đoạn Vân chuẩn bị chữa trị cho cha của Liên Na. Ung thư quả là một thách thức đối với Đoạn Vân, ngẫm lại đến cả y học hiện đại của thế kỷ 21 cũng không thể chữa trị một cách hữu hiệu căn bệnh này được, thế mà mình sắp sửa chữa được. Vô luận là ai đều cảm thấy hưng phấn.

Trên đường, ông già sớm đã tỉnh lại, bất quá do bị chứng ung thư hành hạ cộng với thiếu ăn lâu ngày, làm ông già không thể nhúc nhích nổi.

Bệnh nhân được Đoạn Vân đặt nằm trên một cái giường chuyên để phẫu thuật, bộ dáng cả người cực kì suy nhược (chiếc giường này hẳn dựa theo thiết kế ở bệnh viện hiện đại mà chế tạo ra). Đoạn Vân đầu tiên phải xác định vị trí của tế bào ung thư, phát hiện ra ông già hóa ra là bị ung thư dạ dày ! Xem ra lần này mình gặp phiền toái rồi đây, không còn cách nào khác phải mổ phanh bao tử của ông già ra, cắt sạch các tế bào ung thư? Đoạn Vân nghĩ lại đã cảm thấy kinh khủng. Việc này không chỉ mổ tung cả vùng bụng mà còn phải cắt cả dạ dày, việc này đối với y học hiện đại còn có thể thực hiện được thông qua những dụng cụ y học đặc thù và cao cấp. Ở nơi này căn bản mò đâu ra được những trang bị tối tân cho một phòng mổ! Cũng còn may hẳn mang theo được một số dụng cụ thiết bị y tế cơ bản!

Bất quá thế giới ma pháp lại có chỗ thần kỳ của nó, ở đây cơ thể mọi người đều biến thái hết chỗ nói, lại còn có rất nhiều ma pháp thần kỳ và tể tự thuật. Với một vết thương rộng hoác, chỉ cần lấy "Hồi xuân thuật tạp" đắp vào là khỏi luôn! Hơn nữa cũng không hề để lại sẹo. Đoạn Vân dự định dùng quyền trực trị liệu để gia tốc việc điều trị. Trong tay Đoạn Vân cũng có mấy quyền trực Hồi xuân thuật như vậy, do mấy ngày trước khi hắn nghiên cứu đã mua về để tham khảo.

Hồi xuân thuật - Tể tự thuật trị liệu cấp sáu, có khả năng trị liệu thương tổn thân thể từ cấp sáu trở xuống.

Ra lệnh cho Diệp Cô Thành canh chừng bên ngoài, cũng hạ lệnh không cho phép ai được vào bên trong xong xuôi, Đoạn Vân bắt đầu thi triển thủ thuật với ông già.

Sau khi dùng thuốc mê làm ông già ngủ thiếp đi, Đoạn Vân trước hết dùng châm cứu khống chế vài huyết đạo của ông già, làm cho ông ta rơi vào một trạng thái chết giả. Sau đó rạch bụng của ông già ra, tương ứng với bộ vị của bao tử. Thế rồi hẩn đứt khoát rạch tung bao tử của ông già. Thị lực của Đoạn Vân thông qua Tẩy tủy Đan cải tiến đã giúp hẩn phát hiện ra tổ chức tế bào ung thư trên bao tử của ông già rất nhanh, khối u đại khái lớn hơn mười cm2. Xem ra nếu Đoạn Vân để chậm lại đến tối nay, thì coi như lão nhân này phải đi gặp minh thần rồi.

Đoạn Vân thuận thực đem tổ chức ung thư kia cắt sạch, rồi dùng một loại kháng u của trung dược trực tiếp bôi vào đó. Việc kế tiếp rất trọng yếu và cũng là điểm mấu chốt. Đoạn Vân lúc này phải may lại bao tử cho lão đầu. Chỉ và kim để làm việc này không thể dùng loại kim khâu da thịt thông thường, Đoạn Vân phải dùng một loại tài liệu rất đặc thù, dùng loại tài liệu này sẽ làm cho đường may sau khi phẫu thuật xong có thể hoàn toàn dung nhập vào các bộ phận được may, hoặc là biến mất. Đoạn Vân hiện đang dùng loại chỉ may đặc biệt được chế tạo từ gân động vật này để may lại bao tử cho ông già. Sau khi may xong, Đoạn Vân trực tiếp đắp vào đó một quyển trục Hồi xuân thuật, vết mổ trên bao tử của ông già đã tiến triển rất tốt, kể cả những thuốc thang phụ trợ lúc trước hẩn đắp vào vết thương cũng phát huy hết được hiệu, được hấp thu trong nháy mắt. Tế bào ung thư ác tính đã toàn bộ được thanh trừ. Chuyện tiếp theo thì đơn giản rồi, may lại cái bụng bị rạch toang hoác lúc này, đắp vào đó một quyển trục, gỡ bỏ những ngân châm, làm cho ông già thoát khỏi trạng thái chết giả, từ từ khôi phục lại.

Hay quá ! Thế giới ma pháp thật sự là thần kỳ, Tế tự thuật của các y sĩ cũng quả là quá ư biến thái, đến cả ung thư mà cũng có thể trị liệu dễ dàng như vậy. Đoạn Vân rất hưng phấn. " Diệp Cô Thành, mời Liên Na đến đây trông chừng cha nàng!" Đoạn Vân vừa phối chế các loại dược tài cho ông già vừa gọi với ra ngoài cửa. Liên Na sớm đã chờ sẵn ở bên ngoài, nghe Đoạn Vân gọi, nàng là người thứ nhất vọt vào, chạy thẳng về bàn phẫu thuật nơi cha nàng đang nằm thiêm thiếp. Thấy máu tươi chảy tràn lan trên bàn phẫu thuật, nàng giật bắn mình, nhìn về phía Đoạn Vân. Đoạn Vân thấy nàng nhìn mình với ánh mắt hoài nghi, bèn nói : " Người không được dùng cái thứ ánh mắt đó nhìn ta, cha ngươi không có việc gì đâu, đại khái đến sáng mai có thể tỉnh lại rồi. Nếu ngươi muốn cho cha ngươi khỏi hẳn, phải chịu khó lấy mấy thứ thuốc này đút cho cha ngươi uống." Sau đó Đoạn Vân lại dạy Liên Na sắc thuốc như thế nào, khống chế hỏa hậu như thế nào, phải sắc tới khi đạt tới mức nào mới được cho uống. Sau khi làm xong tất cả việc này, Đoạn Vân mới nói với Diệp Cô Thành: "Phổ lão đầu đâu ?"

"Khải bẩm thiếu gia, Phổ Hi Kim đại sư đi liền một mạch không có về nhà. Phỏng chừng cả ngày hôm nay cũng sẽ không về." Diệp Cô Thành nghiêm chỉnh đáp.

Tốt lắm, biết rồi, ngươi tiếp tục gác đi!" Đoạn Vân khoát tay.

Một đêm an tĩnh trôi qua không có gì xảy ra!

Buổi sáng ngày thứ hai, Đoạn Vân cứ theo thường lệ, sáng sớm ra sân luyện công. Vừa mới đi xong hai đường Thái Cực quyền, đã thấy Liên Na hưng phấn chạy băng băng về phía hẩn : " Thiếu gia, cha ta tỉnh rồi, cha ta nói muốn gặp Ngài."

Nói muốn gặp ta là được gặp sao? Ngươi nghĩ rằng ta là ai chứ. Bất quá Đoạn Vân vừa thấy Liên Na hưng phấn, khuôn mặt ửng hồng thật xinh đẹp cộng thêm với vóc người cân đối quyến rũ thì lập tức thu ngay lại vẻ mặt làm bộ làm tịch, Đoạn Vân cười rất dâm đãng nói : " Không ngờ thị nữ- Tiểu khất cái mà ta trên đường tùy tiện nhặt được lại là một vị tiểu mỹ nhân, ha ha ! Ngày hôm qua làm sao mà ta không phát hiện ra nhỉ? Ai nha, nhân phẩm của bốn thiếu gia có tiến bộ rồi!"

Liên Na nhìn vẻ mặt kỳ quái của Đoạn Vân, vừa nghĩ đến việc mình đã hứa với hẩn, khuôn mặt tươi cười vốn đang hồng hồng nay càng thêm đỏ ửng lên. " Thiếu gia, ngươi nhanh lên ! Cha ta đang chờ đó!" Liên Na lại rề rề chân dằng về làm nũng, thần thái của một cô gái mới lớn còn chưa bỏ được yêu kiều lộ xuất ra ngoài.

Đoạn Vân đi đến bên người cha của Liên Na, ông già đang muốn nói chuyện gì đó. Đoạn Vân khoát tay ra hiệu im lặng, cẩn thận bắt mạch cho ông già, rồi khẽ gật đầu : " Ông già, ngươi cơ bản có tiến triển rất tốt, chỉ là thân thể còn rất yếu. Phải tĩnh dưỡng nhiều a, Liên Na, mấy món thuốc ngày hôm qua còn phải tiếp tục cho cha ngươi phục dụng."

Lúc này ông già cố nói: " Ước Hàn cảm ơn ân cứu mạng của thiếu gia, không có cách gì báo đáp, nguyện cả

đời phục tùng Ngài.” Lúc này lại nghe văng vẳng tiếng Diệp Cô Thành bên tai Đoạn Vân : ” Lão đầu này từng là một Đại kiếm sư, chỉ là bây giờ thực lực đã rất yếu, bất quá phỏng chừng sau khi khỏe lại hẳn là sẽ khôi phục công lực.”

Sao ! Không ngờ cũng là một cao thủ.” Đoạn Vân ngẫm nghĩ, rồi quay sang nói với ông già : ” Ông già, người cũng biết là ta không có khả năng nuôi người ăn không ngồi rồi, người ”

Thiếu gia, không dám giấu Ngài, bỉ nhân từng là một quản gia, hơn nữa thực lực cũng đạt tới Đại kiếm sư đỉnh cấp. Chỉ là mấy năm gần đây đột nhiên thấy thân thể càng ngày càng yếu, gần đây nhất thì bệnh tình càng nặng đến mức không dậy nổi nữa.” Không đợi Đoạn Vân nói xong, Ước Hàn đã cướp lời nói.

Được rồi ! Đã là như vậy, sau này người sẽ làm quản gia cho Đoạn gia ta, ta gọi là Đoạn Vân, sau này người cứ gọi ta là thiếu gia. Vị này là thị vệ của ta Diệp Cô Thành. Ta muốn nói cho người biết, ta vừa đến Thiên Long thành, bây giờ còn ăn nhờ ở đậu ở nhà sư phụ ta Phổ Hi Kim đại sư, không có gia nghiệp gì.”

Đoạn Vân giới thiệu tình huống của mình với tân quản gia. Lúc này, Phổ Hi Kim mới ập vào phòng, vội vàng nắm lấy Đoạn Vân nói không ra hơi : ” Mau lên, Vân Nhi, theo ta tiến cung. Bộ Hạ bệnh nặng lắm, các Đại tể tự đều bó tay không có biện pháp. Ta đề cử người với Hoàng Hậu rồi, Hoàng Hậu truyền cho người phải hỏa tốc tiến cung.”

17. Chương 17. Nhất Bất Lưu Thần Hí Công Chủ

Đoạn Vân mỉm cười nhìn Phổ lão đầu, còn Ước Hàn cũng ngơ ngác nhìn Đoạn Vân. Họ hiển nhiên rất muốn biết Đoạn Vân đến tột cùng sẽ có phản ứng như thế nào. Đoạn Vân cười khẩy, nhếch miệng nói: ” Mấy người không cần nhìn ta như vậy! Người ta xấu hổ lắm đó!” Sau đó rất kiên định nói thẳng với lão đầu: ” Không đi, ai nói cũng không đi. Lão đầu, người phải đi nói lại với họ là: nhà ta có tổ huấn: 'không thể chữa bệnh cho Hoàng gia.'”

Lão đầu nghe xong vội vàng phản ứng: ” Cái gì? Người không đi thì ai đi? Ta đã đề cử người với Hoàng Hậu rồi. Hôm nay người phải đi, không muốn đi cũng phải đi!”

Đoạn Vân quay về lão đầu trợn trắng mắt, rồi không thèm để ý tới lão nữa. Lão đầu hiển nhiên rất nóng nảy, lại nói tiếp : ”Vân nhi, cho dù vì sự cầu người cũng không được sao? Tra Lí Bộ Hạ là một Hoàng đế tốt mà, hẳn nếu mà có mệnh hệ nào, Thiên Long Quốc chẳng biết sẽ xảy ra hỗn loạn đến đâu nữa! Vân nhi, ta quỳ xuống xin người được không?”

Nói xong, định quỳ xuống, Đoạn Vân vội vàng đỡ lấy lão. Nói chứ sư phó mà quỳ xuống trước mặt đồ đệ, sẽ bị thiên lôi đánh đó! Đoạn Vân lạnh lùng nói: ” Sư phó, ân sư, thôi được, ta đồng ý sẽ đi. Bất quá là ta không dám cam đoan mình có thể trị khỏi được.” Kỳ thật có đi hay không thì đối với Đoạn Vân mà nói đều chẳng sao cả. Lúc này hẳn bất quá chỉ muốn vênh vang làm giá chút thôi. Thấy lão đầu quyết liệt như thế, Đoạn Vân quyết định thôi thì đến xem qua xem sao. Thấy Đoạn Vân hứa, lão đầu rõ ràng thở phào nhẹ nhõm, nói: ”Vân nhi, cảm ơn, ta thay mặt toàn thể dân chúng Thiên Long Đế Quốc cảm ơn người! Người thỉnh cầu gì vì sư sẽ cố gắng làm cho người .”

Đoạn Vân cười cười: ” Thôi, lão đầu, chúng ta mau đi thôi! Diệp Cô Thành, theo chúng ta cùng đi, Liên Na trông nhà.” Nói xong hắn cùng với Phổ Hi Kim bước nhanh về phía Hoàng cung, để lại Ước Hàn ở nơi này trợn mắt há hốc mồm : bọn họ là quan hệ thầy trò sao? Làm sao mà lại tương phản như vậy! Còn thiếu gia đúng là quá lớn mật rồi, ngay cả Hoàng thất triệu kiến mà cũng dám nói không đi .

Đi tới Hoàng cung, Đoạn Vân nhìn nghiêng nhìn ngửa, đánh giá khắp nơi, muốn nhìn xem thử Hoàng cung này so với Cố cung ở Bắc Kinh hơn kém bao xa. Cuối cùng hắn kết luận là : khác nhau như so nông trường với nhà hàng sang trọng vậy! Một hồi sau, Đoạn Vân và Phổ lão đầu đã đi tới đại điện chờ được triệu kiến. Lúc này Phổ lão đầu không ngừng giới thiệu cho Đoạn Vân biết các vị đại thần : ”Vân nhi tới đây, vị này là Tả tướng của đế quốc Khoa Lí Lôn, Khoa Lí Lôn là bạn nối khố của ta.” Đoạn Vân quay về Khoa Lí Lôn vài dài một cái, trong lòng muốn phá ra cười: Tả tướng gọi là Khả Lí Luận (chữ khả lý luận nghĩa là lúc nào cũng lý luận, có cùng âm với Khoa Lí Bôn)? Còn Hữu tướng kêu là cái gì, Bất Khả Lí Luận (không thể lý luận được)? ”Vân Nhi, vị mặc áo khoác ngoài màu đỏ bên kia là Hữu tướng Bô Khoa Duy Kỳ.” Lão đầu hiển nhiên rất không ưa cái lão già gia hỏa kiêu ngạo có cái tên là ” Không thể trái luật” ấy(trong tiếng

Trung, bất khả vi kì gần âm với Bồ Khoa Duy Kì). Đoạn Vân cố nén tiểu ý trong lòng, " Không thể trái luật"? Lỡ vi phạm luật rồi thì sao đây? Đoạn Vân cố giữ bình tĩnh tiếp tục nghe lão đầu giới thiệu. Cơ hồ tất cả các trọng thần hôm nay đều ở cả ở chỗ này, các loại tướng quân, các loại đại nhân gì gì đó đều bị Đoạn Vân xuyên tạc tên họ trong đầu. Bất quá nơi này có mấy người còn làm cho Đoạn Vân lưu lại ấn tượng khá sâu sắc. Một vị là Bộ trưởng Tài chính Tả Luân, chỉ nhìn qua đã thấy là nhân vật tinh minh rồi, còn có một vị là một tướng quân, nghe lão đầu thì thầm nói hần là cứu cấp ma thú - Khố Lạp Kì của đế quốc.

Đợi một hồi, từ phía sau đại điện một cô gái rất xinh đẹp bước ra, nàng có một khí chất làm Đoạn Vân hơi choáng váng, lệnh cho Đoạn Vân đi vào. Cứ phải đi theo phía sau cô gái mà hần cho là thị nữ, Đoạn Vân cảm thấy chán quá bèn cười rộ lên: " Vị tỷ tỷ này, người quả là xinh đẹp, trong Hoàng cung đúng là khác hẳn bên ngoài, ngay cả một thị nữ cũng là tuyệt thế mỹ nữ, chẳng trách ở bên ngoài ta tìm lời cả mắt cũng không thấy được mấy người, nguyên lai đều ở trong Hoàng cung cả." Cô gái nghe Đoạn Vân nói xong, cả người nhất thời khựng lại, Đoạn Vân thiếu chút nữa xô cả vào người nàng, may mà Đoạn Vân còn phản ứng kịp thời mà dừng lại.

Ai nha! Nàng sao đột nhiên đứng lại bất thành linh như vậy, may mà là ta đấy... Nếu gặp người khác chắc đã sớm không phản ứng kịp mà xô tới rồi, hơn nữa còn tranh thủ đụng vào người cho nàng ngã ra, rồi tiện tay 'vô tình' đụng vào những nơi đặc thù trên thân thể nàng, tệ hơn nữa là không cẩn thận chạm vào đôi môi nhỏ nhắn thơm phưng phức của nàng nữa, hoặc là "

Cô gái hiển nhiên không chịu được cái miệng trơ trên của Đoạn Vân cứ bô lô ba la trêu chọc, xoay người lại dùng một ánh mắt hình viên đạn giận dữ trừng trừng lườm Đoạn Vân, cả khuôn mặt hồng lên thật là đáng yêu. Thấy cô gái phản ứng như vậy, Đoạn Vân tiếp tục nói: " Nàng tức giận sao? Không cần phải tức giận, con gái tức giận rất dễ già, rất dễ sinh ra những nếp nhăn, rất kinh khủng đó! Không ngờ nàng tức giận lên lại còn xinh đẹp hơn nhiều, hơn nữa còn có một loại phong tình khác. Nàng còn đứng đó làm gì, lo đi trước dẫn đường đi. Bộ Hạ đang chờ mà!"

Cô gái trừng mắt nhìn Đoạn Vân, đá đá chân, rồi xoay người tiếp tục đi tới. Một hồi sau hai người đã tới một căn phòng rất lớn. Chỉ thấy ở hai bên có không ít thị nữ và thị nam đứng chầu, ở giữa có một cái giường rất lớn, trên giường có một trung niên nam tử mặc dù đang hôn mê nhưng vẫn rất uy nghiêm, trên mép giường có một đại mỹ nhân đang ngồi với một vẻ cực kỳ cao quý, không cần phải nói ai cũng biết đó là Hoàng Hậu, bên cạnh Đoạn Vân còn thấy được cả " Thực nhân " - Khải Sát Lâm Công chúa, rồi Đoạn Vân lại còn thấy Lị Lị Lộ - cô gái xinh đẹp đã dẫn đi hần tìm phòng Hiệu trưởng ở Học Viện. Chẳng lẽ Lị Lị Lộ cũng là con gái của Tra Lí? Ngẫm lại ngày đó Lị Lị Lộ hỏi mấy câu kỳ quái, Đoạn Vân lúc đó rất ngạc nhiên. Tra Lí này quả là đáng chết, không ngờ lại sinh ra con gái xinh đẹp như vậy, bất quá làm sao không thấy con trai nhỉ? Chẳng lẽ không có Hoàng tử? Kỳ thật không ngờ Đoạn Vân đoán đúng. Hoàng đế Thiên Long Đế Quốc quả thật không có hoàng nam, con cái của hần đều là Công chúa. Bất quá ở thế giới này, Công chúa cũng có thể kế thừa đại thống trở thành Nữ hoàng.

Hoàng Hậu thấy Đoạn Vân tiến đến, vội xoay người đứng lên, trên khuôn mặt xinh đẹp tuyệt luân tỏa ra khí chất rất uy nghiêm. Chỉ thấy nàng chỉ vào Đoạn Vân rồi nói với cô gái bên cạnh : "Lợi nhi, vị này chính là Đoạn Vân hã!"

Đúng vậy, Mẫu hậu!" Cô gái kia cung kính trả lời .

Câu trả lời của cô gái làm Đoạn Vân cả người run lên, " Mẫu hậu? Ai biết vị tiểu mỹ nhân này cũng là Công chúa? Trời giết ta rồi ! Dám giốn mặt với Công chúa ! Mười đầu cũng không đủ chém." Nghĩ vậy Đoạn Vân bất giác sờ sờ cổ của mình, cả người run lên. Nguyên lai, cô thị nữ trong mắt Đoạn Vân chính là đại công chúa Khải Lợi, chỉ là Khải Lợi bình thường có vẻ hơi tùy tiện, không có người hộ tống nên làm Đoạn Vân nghĩ là không có " Hoàng gia khí ". Đoạn Vân nhìn về phía Khải Lợi, chỉ thấy Khải Lợi đại công chúa đang dùng ánh mắt hí hửng và nụ cười ma quỷ nhìn hần. Bất quá Đoạn Vân cũng không phải chưa từng gặp những tình huống mất thể diện như vậy. Chỉ một hồi sau, Đoạn Vân đã có lại phản ứng như thường. Làm bộ vờ vờ hông, Đoạn Vân lại ném về phía Công chúa một cái nhìn đầy đưa đê tiện, cái miệng rộng của hần bỗng chu ra, làm bộ như bắn ra một cái hôn gió. Thấy cảnh này Khải Lợi giật nảy cả người. Rồi Đoạn Vân chỉnh sắc lại, sau đó mới hướng về phía các vị đại nhân vật ở đây hành lễ: " Đệ tử là Đoạn Vân, ra mắt Hoàng Hậu, ra mắt các vị Công chúa ."

Tốt lắm, không cần đa lễ. Phổ Hi Kim đại sư nói cấp bậc Tế tự của người đã đạt tới cảnh giới xuất thần nhập hóa, vậy nhờ người khám cho Bệ Hạ một chút đi !” Hoàng Hậu nói, rồi khoát tay ra hiệu cho Đoàn Vân. Mặc dù rất không tin tưởng về cấp bậc tế tự của Đoàn Vân, nhưng lúc này cũng không còn cách nào khác, biết đâu hần có biện pháp biến ngựa chết thành ngựa sống thì sao! Về mặt kinh thường và không tín nhiệm của Hoàng Hậu dù là rất nhỏ, nhưng Đoàn Vân cũng thấy rõ ràng. Đã vậy thì Đoàn Vân làm sao chịu được chứ? Sau đó Đoàn Vân tiến lên cẩn thận kiểm tra Tra Lí Bệ Hạ. Một lát sau, Đoàn Vân cuối cùng cũng tìm ra bệnh chứng của Hoàng đế. Sau đó hần đứng lên hỏi Hoàng Hậu: ”Thưa Hoàng Hậu, xin hỏi Bệ Hạ bắt đầu hôn mê vào lúc nào?”

Buổi chiều hôm qua.” Hoàng Hậu trả lời.

Có phải Bệ Hạ trước kia thường xuyên bị váng đầu hoặc là đột nhiên lão đảo?” Đoàn Vân tiếp tục hỏi.

Đúng vậy ! Người làm sao biết được, chúng ta luôn luôn giữ bí mật về việc này, ngoại nhân căn bản không biết được. Hơn nữa chúng ta cũng bí mật mời các Tế tự xem qua, bọn họ đều không tìm ra chứng bệnh gì cả. Trước kia thỉnh thoảng Bệ Hạ nếu có hôn mê đều chỉ là những cơn sóc rất nhỏ, thật không ngờ hôm qua sau khi ở Triều đường về nhà, Bệ Hạ đột nhiên lại một lần nữa hôn mê, cho đến giờ vẫn không tỉnh lại.”

Hoàng Hậu rất hưng phấn, Đoàn Vân đã có thể nói ra được bệnh chứng thì nhất định có thể chữa khỏi cho Bệ Hạ.

Suy nghĩ một hồi, Đoàn Vân đứng dậy, lạnh lùng nói : ” Ta biết Bệ Hạ bị bệnh gì, hơn nữa ta cũng có thể chữa được. Bất quá ”

Bất quá cái gì? Chẳng lẽ còn muốn được tài trân quý gì? Đừng lo lắng. Chỉ cần người có thể trị khỏi cho Bệ Hạ, bốn Hậu nhất định phong tước cho người!” Hoàng Hậu vừa nghe Đoàn Vân nói ” bất quá ”, có vẻ rất khẩn trương sốt ruột .

Đoàn Vân lạnh lùng nói: ” Đầu tiên, mời các người chịu khó nghe ta kể một câu chuyện cũ, một câu chuyện của tổ tiên ta.”

Sau đó Đoàn Vân đem câu chuyện về Hoa Đà đã nói với Phổ lão đầu lúc trước kể lại một lượt với tất cả mọi người ở đây.

18. Chương 18. Tiểu Thoại Lương Cá Chúng Nữ Tiểu

Sau khi nghe Đoàn Vân kể xong câu chuyện, tất cả mọi người ở đây đều trầm mặc. Hoàng Hậu hỏi Đoàn Vân với vẻ nửa ngờ nửa tin: ” Người ý là nói Bệ Hạ cũng giống như vị Hoàng đế trong câu chuyện của người hả? Nghĩa là phải điều trị bằng cách bửa đầu ra hay sao? Phương pháp này quả là khó chấp nhận.”

Đoàn Vân không nói gì, về mặt cũng rất nghiêm túc. Một lát sau, Đoàn Vân nói tiếp: ” Kỳ thật giải phẫu não cũng không phải nguy hiểm như các người tưởng tượng đâu, chỉ cần đục thủng xương sọ, đem khối u bên trong cắt sạch đi là xong”.

Dừng một chút, nhìn bốn phía, Đoàn Vân phát hiện sắc mặt Hoàng Hậu rất tiêu tụy, các vị Công chúa kia thì mặt mũi càng trắng bệch ra. Đoàn Vân nói tiếp: ” Kỳ thật, ta cũng có thể dùng một phương pháp trị liệu khác. Bất quá phương pháp này không thể trị hết gốc rễ của căn bệnh, bị u não ác tính, đại khái cũng có thể sống thêm được một hai năm nữa! Nhưng mà Bệ Hạ sẽ phải liên tục trị liệu hàng ngày không ngưng nghỉ.”

Nghe Đoàn Vân nói, mấy vị Công chúa và Hoàng Hậu lúc đầu rất vui vẻ, nhưng về mặt vui mừng lập tức lắng xuống. Mấy vị Công chúa đều nhìn về phía Hoàng Hậu. Hoàng Hậu có vẻ rất khó xử, thân làm một mẫu nghi thiên hạ của một quốc gia, nàng không dám đem tính mạng của Hoàng Đế ra đùa giỡn. Thấy vẻ mặt thống khổ dằn vặt của Hoàng Hậu, Đoàn Vân cười cười: ” Kỳ thật Hoàng Hậu không cần quá lo lắng, đối với ta mà nói, chuyện này chỉ là thủ thuật rất nhỏ mà thôi. Nếu không ta sẽ làm cho Bệ Hạ tỉnh trước, rồi để Bệ Hạ tự mình quyết định.”

Cái gì? Người có khả năng làm Bệ Hạ tỉnh lại sao? Người sao không nói sớm một chút!” Hoàng Hậu rất hưng phấn, trong lời nói pha chút trách cứ. Chỉ cần Bệ Hạ có khả năng tỉnh lại thì tất cả đều coi như đã

được giải quyết. Khỏe miệng Đoạn Vân khê nhếch lên vài cái: " Người lúc này không kêu ta làm, bây giờ còn nói gì nữa? Hoàng Hậu giỏi thật đó, dám giỡn mặt với ta, ta cho lão công của người đi gặp quỷ bây giờ! Hừ!" Bất quá Đoạn Vân cũng chỉ dám mơ mộng trong đầu, làm gì dám nói ra lời.

Đoạn Vân tiến lên dùng phương pháp châm cứu kích thích vài huyệt đạo trên não bộ của Tra Lí Bệ Hạ, tạm thời khống chế não của Tra Lí, giảm bớt áp lực trong đầu. Một lát sau, Hoàng đế Bệ Hạ uy nghiêm đã tỉnh lại. Đoạn Vân ra vẻ cung kính lùi sang một bên. Tra Lí mở mắt, ngỡ ngàng hỏi Hoàng Hậu xem xảy ra sự tình gì, Hoàng Hậu ngồi sụp xuống giường khóc nức nở, ấp a ấp úng bẩm báo mọi việc. Qua một hồi lâu, Tra Lí mới hiểu được đại khái câu chuyện, liền gọi Đoạn Vân vào. Hoàng đế Bệ Hạ vĩ đại đánh giá Đoạn Vân một cách cẩn thận cả nửa ngày, rồi chỉnh sắc nói: " Người là Đoạn Vân hả ? Mấy hôm trước Phổ Hi Kim có nhắc tới tới người, hẳn đánh giá người là: năng lực kỳ lạ, thông minh tuyệt đỉnh! Vô luận là Tế tự thuật hay là trí tuệ, hẳn đều tán thưởng người không hết lời."

Lão đầu lại đánh giá ta cao như vậy ha!

Đó là sự phụ quá khen, tại hạ chỉ là một Tế tự bình thường, vô tài vô đức. Hơn nữa tự thân thực lực càng tệ hại, đến cả một hỏa cầu cũng không cách nào phát ra được, thực sự là một 'ma pháp bạch si'." Đoạn Vân này lại giả thối làm bộ khiêm nhường.

Tra Lí khoát tay, nói: " Người nói thành thật với bốn Hoàng xem nào, nếu ta không chịu chữa trị, ta còn có thể sống bao nhiêu ngày?"

Không vượt qua nửa tháng!" Câu trả lời của Đoạn Vân thật ra không sai, khối u trong não của Tra Lí Hoàng đế đã rất lớn, phỏng chừng chỉ qua vài ngày nữa là có thể biến thành người lẫn thần ngay đại rồi. " Bất quá nếu dùng phương pháp châm cứu, hừng, cũng là mấy cái kim hiện nay đang cắm đầy trên đầu của lão, phỏng chừng có thể sẽ sống được nửa năm nữa."

Không phải nói là một hai năm sao? Làm sao lại biến thành còn nửa năm vậy?" Tra Lí có vẻ rất khó hiểu, Hoàng Hậu rõ ràng nói là hẳn có thể còn sống một hai năm cơ mà.

Một hai năm là chỉ nói về việc Bệ Hạ còn sống thôi, ta nói khoảng chừng nửa năm là nói về việc Ngài có thể sẽ còn sống khoảng chừng nửa năm nữa rồi biến thành đờn sống thực vật hoặc thành người ngây ngốc, e hèm, đời sống thực vật nghĩa là toàn thân không thể nhúc nhích được nữa." Đoạn Vân tiếp tục giải thích.

Tra Lí nghe đến đó, sắc mặt trở nên rất khó coi. Theo như Đoạn Vân chuẩn đoán bệnh tình cho mình thì có thể nói rằng Đoạn Vân hiểu rõ trạng thái của mình, điều này khiến cho lão không thể không tin. Lão trầm giọng tiếp tục hỏi: " Nếu dựa theo những gì người nói, việc mổ não khai não trị liệu, người nắm chắc được mấy thành?"

Bảy thành!" Kỳ thật Đoạn Vân có thể chữa trị cho lão một cách hoàn toàn an toàn, nhưng mọi sự đều không bao giờ hoàn hảo cả, mà hẳn trước giờ không muốn nói chuyện gì quá khẳng định.

Tra Lí Bệ Hạ đáng thương suy nghĩ hồi lâu, rồi ra lệnh: " Người đâu, truyền tất cả văn võ đại thần mau tới Tẩm Cung của ta nghị sự, Đoạn Vân người ra sau nghỉ đi. Ta sẽ truyền gọi người sau!"

Đoạn Vân cung kính lui ra, còn mấy vị Công chúa cũng bị Tra Lí đuổi cả đi. Đoạn Vân đi theo mấy vị Công chúa cùng nhau đi ra ngoài. Các đại thần lần lượt tiến vào Tẩm Cung của Hoàng đế. Cách tòa Tẩm Cung của Hoàng đế không xa, có một phòng khách nhỏ. Nơi đây mấy vị Công chúa tra tra hỏi hỏi Đoạn Vân về bệnh tình Phụ vương các nàng. Đoạn Vân cũng không có gì dấu diếm, trả lời rành rọt mọi chuyện. Thấy Lị Lị Lộ đang đứng một bên, Đoạn Vân vội vàng vái chào: " Đoạn Vân bái kiến Công chúa, ngày ấy vì sao Công chúa không cho ta biết thân phận vậy? Việc đó đã làm tại hạ vui quá nên đường đột mà mạo phạm nàng." Lị Lị Lộ cười nhẹ nhàng, vẻ lo lắng trên mặt không hề giảm bớt, nhạt giọng nói: " Công chúa thì đã sao ? Huống chi ta cũng không thể xem là Công chúa chính thức."

Ài nói Lộ Lộ tỷ của chúng ta không phải là Công chúa, Lộ Lộ tỷ mặc dù là con gái của Đại tướng quân, nhưng Phụ hoàng đã sớm nhận Lộ Lộ tỷ làm Dưỡng nữ rồi, hơn nữa Phụ hoàng lại còn rất yêu thích Lộ Lộ tỷ nữa." Khải Sát Lâm đứng một bên nói xen vào. "Ài chà! Ta tưởng là ai chứ, nguyên lai là sư tỷ ! Sư tỷ gần đây có mạnh khỏe không?" Đoạn Vân vừa thấy Tam Công chúa Khải Sát Lâm lập tức nở nụ cười niềm nở, nhớ tới cảnh nàng bị mình chọc tức bỏ chạy mà Đoạn Vân cười thâm.

Khải Sát Lâm vừa thấy sắc diện đỏ của Đoạn Vân lập tức làm mặt lạnh, không thèm để ý đến hắn. Đoạn Vân cũng không chấp nhất, thấy Khải Lợi đứng cạnh đó, Đoạn Vân kéo Lị Lị Lộ qua một bên, hoàn toàn không để ý đến sắc mặt ửng hồng của Lị Lị Lộ, hỏi: "Lị Lị Lộ Công chúa, vị Công chúa bên kia là vị nào vậy, người giới thiệu cho ta một chút được không?" Lị Lị Lộ dùng một vẻ mặt rất kỳ quái nhìn Đoạn Vân, lạnh lùng nói: "Đó là Đại Công chúa Khải Lợi, vậy rồi sao? Người còn muốn theo đuổi người ta hả. Tính lại đi cưng! Khải Lợi đã bị gả cho Nhị vương tử Lôi Ngạo Đế Quốc rồi." Đoạn Vân nhìn nàng trợn mắt, nhẹ giọng nói: "Ta không có ý gì đâu, nếu cần theo đuổi ta sẽ theo đuổi nàng. Lúc vừa rồi khi nàng đưa ta đi vào, ta vì tưởng nàng là thị nữ nên đã đùa giỡn một chút." Lị Lị Lộ vừa nghe Đoạn Vân nói tới đây giật bản mình, hắn là loại người nào vậy?

Thấy dáng vẻ kinh hãi của Lị Lị Lộ, Đoạn Vân lại hỏi tiếp: "Về mặt người làm sao vậy? Chẳng lẽ người cũng bị gả cho một Vương tử của một quốc gia khác hay sao? Ai dà! Quá đáng tiếc!" Lị Lị Lộ vừa nghe Đoạn Vân nói xong, đá đá chân, mặt đỏ ửng lên, nói về thẹn thùng: "Người nói vậy, ta không phải là Công chúa chính thức, người ta vẫn chưa có ai mà!" Lị Lị Lộ khẩn cấp đính chính, thanh âm khá lớn.

Đoạn Vân ho nhẹ một tiếng: "Khục khục! Ta nghe rồi, người không cần phải nói lớn tiếng như vậy." Lị Lị Lộ thấy mấy vị Công chúa chung quanh đều dùng ánh mắt kỳ quái nhìn nàng, liền rất quẫn bách, chân ngọc chỉ muốn tìm đá vào một vật gì đó. Sao mà mình thất thố như vậy chứ? Đúng là đáng chết.

Khải Sát Lâm thấy Đoạn Vân uốn ba tấc lưỡi một cách quỷ quyệt, miệng nhỏ giọng thì thầm: "sắc lang" ! Lúc nào cũng câu dẫn nữ hài tử ngây thơ. Không phải người tốt.

Còn Khải Lợi Công chúa thì vẻ mặt đau thương, có lẽ tâm tình của nàng đều để hết vào bệnh tình của lão Hoàng đế

Đoạn Vân nói một chặp, rồi quay về Khải Lợi Công chúa nói: "Đại Công chúa, kỳ thật nàng không cần quá lo lắng. Có ta ở đây, Bộ Hạ hoàn toàn có thể bình phục thôi. Hay là để ta kể chuyện vui cho nàng nghe nhé!" Sau đó Đoạn Vân bắt đầu huyền thuyên trong phòng.

"Một đám tiểu nghĩ (một loại động vật rất nhỏ rất giống với con kiến) bò lên trên lưng một con voi thất cấp ma thú, nhưng bị gạt rơi xuống, chỉ có một con tiểu nghĩ chết sống cũng ôm chặt lấy cổ của con voi này. Đám tiểu nghĩ phía dưới kêu to : cần nó chết đi, cần nó chết đi, thằng nhỏ, cho mẹ nó cũng không nhận ra!"

Có lẽ câu chuyện tiểu hài của Đoạn Vân hơi khó nghe, hoặc các vị Công chúa đều đang lo lắng về bệnh tình của Hoàng đế, mấy câu nói đùa này chỉ làm cho nỗi lo của các nàng hơi bớt đi một chút, khẽ nở những nụ cười xinh đẹp. Đoạn Vân vẫn không chịu bỏ cuộc, lại kể một chuyện khác: "Một con sủng thú bò lên trên bàn ăn của người, lấy một con gà nướng tha đi, người giận dữ nói: nếu nhà người mà dám làm gì con gà nướng đó, ta sẽ đối xử với người y như vậy. Kết quả là con sủng thú đó liếm vào đít con gà, người ngất xỉu, sủng thú sướng quá nói: đồ ngu, xem ai lợi hại hơn?"

Ha ha ha! Lúc này mấy vị Công chúa đều nhin không được cười phá lên. Nơi này vốn chỉ cách phòng ngủ Tra Lí không xa, hơn nữa các Công chúa đều cười phá lên, tiếng cười thánh thót cộng hưởng vang đến tận Tẩm Cung của Tra Lí Bộ Hạ.

19. Chương 19. Khai Lô Thủ Thuật Y Tra Lí

Mấy vị Công chúa đang cười rất vui vẻ, lúc này Hoàng Hậu lừng lững đi đến. Thấy chúng ta, Hoàng Hậu nghiêm mặt, rất tức giận nói: " Các người rốt cuộc đang làm gì ở đây ? Phụ hoàng của các người hôm nay lâm trọng bệnh, các người cao hứng lắm phải không?"

Nghe Hoàng Hậu vừa nói như vậy, vẻ mặt của các vị Công chúa lập tức trầm xuống. Đích xác mặc dù Đoạn Vân nói hắn có thể chữa khỏi cho Phụ hoàng của các nàng, nhưng ai dám cam đoan Đoạn Vân nhất định làm được chứ. Suy nghĩ đó nếu như bị Đoạn Vân nghe được, Đoạn Vân nhất định sẽ nhảy dựng lên: ai dám nói bổn thiếu gia không chữa được? Bổn thiếu gia lập tức chữa thử cho các người xem, không chỉ nói năm, cho dù là mười lăm người, bổn thiếu gia cũng nhất định chữa khỏi cho bằng hết sạch.

Hoàng Hậu thấy các Công chúa đã trở về hình ảnh rất ôn hòa nhu thuận hàng ngày, khẽ gật đầu rồi chuyển sang Đoạn Vân, nói : " Đoạn Vân, Bộ Hạ truyền người đi vào!" Đoạn Vân vái Hoàng Hậu một lễ, đứng dậy

đi thẳng về phía Tẩm cung. Chỉ chốc lát sau, Đoạn Vân đã đi tới Tẩm cung của Tra Lí Bệ Hạ, các vị đại thần đều ở chỗ này cả. Thấy Đoạn Vân đi đến, Tra Lí trực tiếp nói luôn: "Đoạn Vân, ta quyết định cho phép người giải phẫu đầu của ta!"

Bệ Hạ, xin nghỉ lại đi!" Tra Lí vừa nói xong, lập tức đã có vài vị đại thần đứng lên phản đối. Đoạn Vân cũng không thêm quan tâm tới bọn họ, trị hay không trị là tùy vào các người, đối với ta không có tổn thất gì. Tra Lí lúc này có vẻ rất tức giận, lớn tiếng nói: "Chẳng lẽ các người phải nhìn thấy ta chết các người mới vừa lòng! Phổ Hi Kim ái khanh, Đoạn Vân là đệ tử của người, người có tin y thuật của Đoạn Vân không?"

Phổ lão đầu lập tức đứng dậy, nói: "Bệ hạ, y thuật của Đoạn Vân là không thể nghi vấn. Hắn đã từng chữa khỏi cho vị thần, gần đây Đoạn Vân lại dùng bí pháp chữa cho ta việc bị mất ma lực do bị ma lực cản trở, hiện nay đã khôi phục hơn phân nửa, hơn nữa, ta còn thấy Đoạn Vân chữa khỏi cả thương tổn do thần cấp gây nên." Phổ lão đầu vừa nói xong, cả đám văn vũ bá quan lập tức há hốc mồm. Có thể chữa khỏi thần cấp thương tổn, vậy Đoạn Vân chẳng phải là đã đạt tới tiêu chuẩn của Thần cấp Tế tự rồi sao? Đại lục này đã bao nhiêu năm rồi không thấy xuất hiện Thần cấp Tế tự, bằng không mấy lão Kiếm thần, Pháp thần đâu có trở nên vô giá như vậy. Ở đây, bị thần cấp cao thủ đánh bị thương thì người cứ ở đó mà chờ chết đi! Bởi vì không ai có thể cứu được người, một vết thương nho nhỏ cũng đủ để cho người chảy máu đến chết.

"Im lặng! Những lời này đã nói lên rất nhiều? Được, bổn Hoàng quyết định tiếp nhận trị liệu của Đoạn Vân. Đoạn Vân, khi nào thì chúng ta có thể bắt đầu?"

Tra Lí Bệ Hạ nói với khí thế không giận mà uy, toàn bộ văn vũ bá quan lập tức im thin thít. Đoạn Vân cũng cung kính hướng về Hoàng đế Bệ Hạ vái một lễ, rồi nói: "Bắt đầu lúc nào cũng được. Bắt quá ta cần phải lấy mấy quyển trục, nhưng trên người ta lại không có! Hơn nữa ta phải nhờ một người thợ cắt tóc, cạo tóc đầu cho Bệ Hạ trước. Hơn nữa ta hy vọng có một nơi thanh tịnh để tiến hành phẫu thuật, do đó."

"Được, người đâu, đưa Đoạn Vân đến Quốc khố cấp cho hắn tất cả những gì cần thiết, nửa giờ sau bắt đầu tiến hành trị liệu. Quần thần có thể giải tán!"

Nửa giờ sau, Đoạn Vân rất cao hứng đi tới trước mặt Tra Lí. Sao hắn lại cao hứng? Một chuyến vào Quốc khố, hắn đã tham ô một xấp đầy những quyển trục, không nói hắn lấy một đồng quyển trục trị liệu thất bát cấp, Đoạn Vân lại còn tiện tay cầm nhầm hơn mười quyển trục công kích nữa. Cái gì? Người sợ có người thấy hả? Nói đùa thế nào ấy chứ, Hoàng đế Bệ Hạ không phải nói hắn có thể lấy tất cả những gì hắn cần sao? Không lấy thì uống phí quá! Với lại, ở đó có hàng mấy trăm gần một ngàn trương quyển trục, giờ có thiếu hơn mười trương ai mà biết?

Tra Lí bây giờ đã biến thành một gã đầu trọc, đang trong phòng đợi Đoạn Vân chỉ có Tra Lí và cửu cấp ma thú Khố Lạp Kỳ. Vì phương pháp trị liệu của Đoạn Vân có điểm đặc thù, Khố Lạp Kỳ được lệnh chỉ được trông chừng cho Đoạn Vân, vô luận Đoạn Vân làm cái gì cũng không được quấy rầy hắn. Đoạn Vân nói với Tra Lí: "Bệ Hạ, để trị liệu cho tốt, ta sẽ phải khống chế thân thể của Ngài. Ngài sẽ không có đau đớn gì đâu, cũng không có tri giác gì nữa."

Tra Lí gật gật đầu, nằm ngay ngắn trên bàn phẫu thuật. Đoạn Vân lại một lần nữa quay sang Khố Lạp Kỳ nói: "Tướng quân, vô luận người thấy ta làm cái gì, người cũng không cần kinh hoảng. Bởi vì một khi người làm một động tác nhỏ thôi cũng có thể có ảnh hưởng tới ta, có thể chỉ cần làm tay ta run một chút cũng đủ để Bệ Hạ vĩnh viễn không tỉnh lại nữa. Người chỉ cần đứng xa xa nhìn ta là được, ngàn vạn lần không được cử động!" Khố Lạp Kỳ khẽ gật đầu, đi đến một góc nhà, lẳng lặng ngồi xuống.

Đoạn Vân kiểm tra lại một lần nữa các loại công cụ, rồi bắt đầu phẫu thuật vòm sọ.

Đầu tiên Đoạn Vân dùng chút thuốc mê làm cho Tra Lí hôn mê đi, lại dùng ngân châm cắm vào các huyệt đạo trên đầu Tra Lí, tìm ra vị trí tương đối của u não, rồi dùng bút vẽ một hình vuông. Lúc này Đoạn Vân liếc nhìn Khố Lạp Kỳ ở phía xa, hắn cứ lẳng lặng ngồi ở đó. Đoạn Vân không thêm để ý đến hắn nữa, trực tiếp bắt đầu bước thứ hai: mở hộp sọ. Đoạn Vân hít sâu một hơi, bắt đầu hạ đao. Lúc này tâm thần của Đoạn Vân hoàn toàn đắm chìm vào thủ thuật nơi tay, hắn trước tiên dùng kim châm để tránh cho Tra Lí bị mất máu quá nhiều. Sau đó cứ theo hình đã vẽ mà tiếp tục. Hình vuông lúc này đã bị rọc ra ba cạnh, rồi lấy da đầu gạt sang một bên. Bước thứ hai là phá vỡ xương sọ. Tiếc là thời đại này không có cưa điện chuyên dụng cho phẫu thuật, việc phá vỡ xương sọ chỉ có thể dùng phương thức dã man nhất - trực tiếp bõ

ra. Việc này là một kỹ thuật sống còn, nhẹ thì bỏ không ra, mạnh quá thì coi như Tra Lí không kịp trăng trời rồi. May mà dao phẫu thuật bằng inox của Đoạn Vân cũng khá sắc, chỉ khẽ nhấn vào một chút, xương sọ đã bị mở ra không ít, thấy gần được rồi, Đoạn Vân cầm lấy miếng xương sọ cạy mạnh một phát, bộ phận xương sọ của Tra Lí cuối cùng cũng rơi ra. Rốt cục hắn đã thấy những thứ bên trong. Chắc, một khối u lớn quá! Theo như Đoạn Vân chuẩn đoán từ trước, khối u não của Tra Lí tối đa khoảng chừng lớn bằng ngón cái thôi, không ngờ lại còn lớn hơn cả một quả bóng bàn. Cơ thể người ở đây thật biến thái, u não lớn như vậy mà vẫn có thể sống đến bây giờ!

Tiếp theo là công đoạn mấu chốt nhất trong ca phẫu thuật: cắt lấy khối u từ đại não. Khi làm việc này nếu tay Đoạn Vân khẽ run, lỡ tay phá hủy đại não của Tra Lí, thì Tra Lí cho dù không chết cũng sẽ biến thành ngu ngốc. Đoạn Vân nín thở ngưng thần, quan sát cẩn thận xem mình cần phải hạ dao như thế nào để đảm bảo an toàn nhất. Dứt dứt vài cái, Đoạn Vân cuối cùng hạ dao. Chỉ thấy tay trái hắn cầm lấy khối u, tay phải nhẹ nhàng cắt gọn. Từng chút, từng chút Đoạn Vân một mạch phải cắt hơn mười dao mới hoàn toàn cắt hết khối u to gần bằng quả bóng bàn ra khỏi đại não của Tra Lí. Đoạn Vân thở phào nhẹ nhõm. Sự tình kể tiếp thì Đoạn Vân đã sớm rất thành thục rồi, đem quyển trục áp vào đó một chút thôi, quá đủ rồi. Người hỏi sao chỉ lấy có một chút thôi hả? Hỏi ngu vậy mà cũng hỏi. Một vết thương bé tí xiu, chỉ đục thủng não bộ một lỗ thôi, người dùng cho lắm vào tưởng sẽ hữu dụng sao? Nói chứ chỉ dùng để làm liền vết thương do vết cắt u não thôi mà, xương đầu và da đầu còn chưa ráp vào nữa là! Bộ tưởng khối u dài lắm sao?

Sau đó ráp lại xương đầu, dùng quyển trục áp vào một lượt, xương đầu đã liền lại rồi; da đầu thì đơn giản hơn, sử dụng quyển trục Hồi xuân thuật. Xong!

Cuối cùng Đoạn Vân rút ngân châm ra, cắm loạn vào các huyết đạo, kích thích làm cho máu trên đầu của Tra Lí lưu thông. Hắn cũng kích thích một vài huyết vị, làm cho Tra Lí tỉnh lại nhanh hơn. Rồi hướng về phía Khố Lạp Kỳ đứng một bên đang trợn mắt há hốc mồm ngoắc ngoắc, ra hiệu cho hắn biết là phẫu thuật đã kết thúc, hắn không cần phải khẩn trương như vậy nữa. Khố Lạp Kỳ phải mất một lúc lâu mới có được phản ứng. Theo hắn thấy, Đoạn Vân thuần túy là đang mưu sát. Nếu không có mệnh lệnh của Bộ Hạ, Khố Lạp Kỳ đã sớm đi tới bắt giữ Đoạn Vân từ khuya rồi.

Đoạn Vân nói: "Khố Lạp Kỳ tướng quân, cuộc phẫu thuật phi thường thuận lợi, Bộ Hạ đợi một lúc nữa là có thể tỉnh lại rồi!"

20. Chương 20. Thiên Long Phong Thưởng Thành Bá Tước

Cái gì? Tốt quá!" Khố Lạp Kỳ mặc dù nói thế nhưng vẫn không tin Đoạn Vân, hắn cần thấy Bộ Hạ tỉnh lại trước rồi mới tin Đoạn Vân được. Đoạn Vân cũng không thêm để ý, dù sao chuyện của hắn đã xong rồi, các chuyện kể tiếp hắn không muốn xen vào nữa.

Theo như lời Đoạn Vân, Tra Lí Bộ Hạ trong vòng một canh giờ sẽ tỉnh lại. Thấy Bộ Hạ vô sự, đám quần thần rất cao hứng, tới tấp không ngừng cầu nguyện "Trời cao phù hộ cho Bộ Hạ!", nhất là các vị Công chúa và Hoàng Hậu, cứ vậy cứng lấy Tra Lí vừa mới tỉnh lại không lâu mà khóc lóc như mưa như gió. Giải quyết được nỗi khốn khổ đã hơn một năm do căn bệnh nan y của mình, Tra Lí Bộ Hạ mặt rùng đại thịnh, cứ cầm tay Đoạn Vân lắc một mạch mà cười đến nỗi không ngậm miệng lại được nữa.

Đoạn Vân kiên trì đứng một bên mà chờ đợi! Chờ cái gì vậy? Đương nhiên là phong thưởng rồi! Cứu mạng cho Hoàng đế kiêu gì cũng sẽ được phong một cái chức tước gì đó chứ hả?

Rốt cục chuyện chính cũng tới rồi, Tra Lí Bộ Hạ cười nói với mọi người: "Bổn Hoàng hôm nay rất cao hứng, quyết định mở đại yến khao đãi quần thần. Hôm nay, chính là Đoạn Vân đã để cho chúng ta chứng kiến một kỳ tích của Tế tự giới. Hắn không chỉ cứu mạng cho bổn Hoàng, cũng là người cứu thế cho thiên thiên vạn vạn người dân của Thiên Long. Do đó bổn Hoàng quyết định đem việc Đoạn Vân cứu quả vương đại cáo thiên hạ, cả nước cùng kỷ niệm. Đoạn Vân nghe phong thưởng đây!"

Mẹ kiếp, đợi lâu như vậy rốt cục mới nói tới chính đề, Đoạn Vân vội vàng quì một gối xuống, lúc này Tra Lí từ gã thị giả rút ra một thanh kiếm kị sĩ, nhẹ nhàng đem kiếm đặt trên vai Đoạn Vân, nghiêm chỉnh phán: "Ta lấy thân phận là Thiên Long Đế Quốc Quốc chủ phong Đoạn Vân Tế tự làm Đế quốc nhị đẳng Bá tước,

thường kim tệ trăm vạn, ban cho một tòa Bá tước Phủ. Cũng phong Đoạn Vân làm Đế quốc Hoàng gia Tế tự, cho hưởng quyền lợi được miễn không cần hành lễ với bất kỳ vị đại thần nào, vô sự thì không cần lên triều. Bổng Hoàng còn muốn thông báo cho các nước khác biết, Thiên Long Đế Quốc ta đã có một vị Tế tự năng lực cường hãn. Còn Đoạn Vân mãi mãi sẽ là niềm kiêu hãnh của Đế quốc!”

Nói xong, Tra Lí dùng ánh mắt rất kiên định nhìn thẳng vào Đoạn Vân, Đoạn Vân cảm thấy rất bất lực, chỉ khẽ gật đầu.

Kế tiếp là đại yến quần thần, Đoạn Vân hết một ly lại tiếp một ly không biết đã uống bao nhiêu chén. May mà rượu ở thế giới này chỉ có thể xem như đồ uống thường ở thế kỷ 21, bằng không Đoạn Vân chắc là đã say quắc cung thang. Hết cách rồi, vì uống ít quá, không say nhưng vẫn phải giả say. Ai, tử lượng ta sao độ này cao vậy chứ hả, lại không có cảm giác được say, nồng độ rượu ở đây cũng quá thấp, uống như uống nước vậy, cứ như vậy, nếu ta đem rượu của kiếp trước đến, không biết đám người ở đây có thích không nữa, biết đâu lại chẳng phải là một phương pháp kiếm tiền rất tốt nữa.

Đoạn Vân đang nghĩ tới đây thì lúc này Khố Lạp Kì đã đi tới, nói với Đoạn Vân vẻ rất cung kính: ” Đoạn Vân Tế tự đại nhân, ta Khố Lạp Kì muốn đến xin lỗi người.”

Đoạn Vân rất kỳ quái, Khố Lạp Kì chưa từng đắc tội với ta mà, ”Khố Lạp Kì tướng quân, người vì sao lại nói như thế?”

Khố Lạp Kì giải thích: ”Đoạn Vân Tế tự đại nhân, trong khi Ngài chữa bệnh cho Bộ Hạ, ta hiểu lầm người, cho là người đang hại Bộ Hạ. Ta không nên nghĩ như vậy mới đúng.”

Nghe xong Khố Lạp Kì nói xong, Đoạn Vân rất xúc động, cười nói: ” Tướng quân, nhưng người cũng chưa làm cái gì thất thổ cả!”

Nhưng ta đã có ý nghĩ như vậy! Ta không nên hoài nghi Ngài, ta đã phạm sai lầm.” Khố Lạp Kì rất thành khẩn.

Đoạn Vân cười cười, nói: ”Khố Lạp Kì tướng quân, ta thấy người là một quân nhân tiêu biểu, Ngài hoàn toàn làm một việc mà quân nhân nên làm. Đó là hoàn toàn phục tùng mệnh lệnh! Là quân nhân, sứ mạng là bảo vệ quốc gia! Chỉ có một mục tiêu kiên định là làm cho quốc gia phú cường, sứ mạng vĩ đại mang lại an bình cho nhân dân. Tới đây, chúng ta nâng chén, kính tất cả quân nhân đang bảo vệ biên cương quốc gia, chúc cho họ nhiệt huyết trung thành, bọn họ là những người đáng yêu nhất trên đời!”

Nói tóm lại rằng bọn họ thực sự là những người đáng yêu nhất? Đúng, không ngờ Đoạn Vân thân làm Tế tự mà lại có kiến thức như thế. Bổng Hoàng dám cam đoan, nếu Đoạn Vân là một tướng quân, nhất định sẽ là một tướng lãnh vĩ đại.” Tra Lí Bộ Hạ lúc này đã đi tới cười nói.

Bộ Hạ dừng cười ta! Ta cũng chỉ nói vài câu, nếu bắt ta đi chiến đấu, còn không biết sẽ xảy ra chuyện gì nữa? A a!” Đoạn Vân rất hối hận, sao mình khi không lại nói ra những lời này! Đúng là ở không sinh chuyện mà?

Ta đại diện cho tất cả biên cương tướng sĩ cảm ơn Đoạn Vân Tế tự! Cụng ly, uống!” Nói xong, Khố Lạp Kì ngửa đầu dốc sạch một hơi.

Tửu yến đã tàn, sau khi dọn dờ Tra Lí Bộ Hạ một vài điều cần thiết phải chú ý kiêng kỵ, Đoạn Vân và Phổ lão đầu kéo nhau về nhà.

Ngày thứ hai, các loại thưởng tứ của Hoàng đế đã lần lượt được bàn giao. Bá tước Phủ được xây giáp với phủ đệ của lão đầu, vì vậy Đoạn Vân nhờ người đập tường nối thông hai nhà, đem hai phủ đệ hợp thành một. Một trăm vạn kim tệ cũng được giao cho hắn, đó là mười trương mười vạn kim tệ. Nhìn một trăm vạn kim tệ này, Đoạn Vân tự nhiên nổi lên ý nghĩ về cuộc đấu giá mười vạn Tấn của mình, không biết có khả năng bán được bao nhiêu tiền đây, bất quá phỏng chừng sẽ không ít hơn trăm vạn đâu há. Đoạn Vân đã hỏi qua Diệp Cô Thành xem cuộc đấu giá còn bao nhiêu ngày, Diệp Cô Thành nói là còn ba ngày nữa. Nhìn hai tòa nhà vĩ đại nhưng trống rỗng, Đoạn Vân nhìn tới nhìn lui mà không thấy thuận mắt chút nào. Chắc là sắp tới phải đi mua vài người hầu, Tra Lí cũng quá hẹp hòi, đến ngay cả người hầu cũng không cho ta được vài tên. Đoạn Vân không biết đây là Tra Lí rất tôn trọng hắn mới làm như vậy. Thưởng tứ cũng là một môn học vấn. Dưới mắt người bình thường, việc tặng người hầu là không tín nhiệm thuộc hạ.

Tại sao vậy? Là do trước kia có không ít Hoàng đế thích cài tai mắt của mình an bài vào các người hầu thường cho các đại thần, nhưng cuối cùng lại bị không ít đại thần phát hiện ra.

Ước Hàn đã có thể tự do đi lại rồi, Đoạn Vân kêu Ước Hàn tới kiểm tra toàn thân thể một lượt xong, sau đó nói: "Cơ bản đã khỏi hẳn, vài ngày nữa ta sẽ có cách làm cho người khôi phục lại thực lực. Ước Hàn, người có biết nơi nào có thể mua được người hầu hay không?"

Ước Hàn nghi hoặc ngẫm nghĩ, rồi nói: "Thiếu gia, Ngài đại khái cần bao nhiêu người? Nếu ít, ta có thể đến trung tâm chuyên môn huấn luyện người hầu, nếu nhiều thì phải đi đến chợ nô lệ."

Còn có mua bán cả nô lệ? Ở đó mua bán cái gì thế?" Đoạn Vân nghe thế giới này còn có nô lệ, cảm thấy rất hứng thú.

Thiếu gia, xã hội này trước nay đều có mua bán nô lệ, hơn nữa có không ít chủ nô lệ đều là đại quý tộc. Nô lệ bình thường đều là tù binh chiến tranh, còn có không ít là nô lệ thuộc dị tộc Thú Nhân, Tinh Linh, Ải Nhân, đương nhiên cũng có vài nô lệ là loài người, bất quá rất ít." Ước Hàn giới thiệu sơ lược cho Đoạn Vân.

Sao! Thế à? Lạ quá nhỉ!" Đoạn Vân cười cười tỏ vẻ rất vui thích.

21. Chương 21. Thất Cấp Ma Thú Nhục Giới Mãi (p.1)

Ngày thứ hai, Đoạn Vân mang theo Diệp Cô Thành và Ước Hàn đi tới chợ nô lệ của Thiên Long thành, nơi chứa đựng nhiều tội ác bí mật nhất và cũng là nơi phồn hoa náo nhiệt hàng đầu của Thiên Long Đế quốc. Đại diện cho tầng lớp thanh niên tân tiến và lương thiện của thế kỷ 21, Đoạn Vân rất không thích nơi này cũng như bầu không khí ngột ngạt ở nơi đây.

Ở chỗ này, nô lệ bị đối xử như những loài động vật hạ đẳng, bị giam cầm theo cùng một cách thức giống nhau. Bọn họ đều bị coi rẻ, chỉ như là hàng hóa vật phẩm để mua bán, mặc tình cho người ta tha hồ sàm soi lựa chọn rồi cò kè trả giá, ai ai cũng lộ ra dáng vẻ hết sức khổ sở đáng thương. Từ đầu đến chân bọn họ không còn chỗ nào không bị đánh đập, toàn thân yếu nhược bất thành nhân dạng, dường như có thể chết đi bất cứ lúc nào. Cũng còn có vài tên nô lệ trông có vẻ khỏe mạnh hơn một chút thì bị xích chặt vào một chuỗi gông cùm, chỉ cần có chút biểu hiện phản kháng dù là yếu ớt thôi thì cũng bị cho ăn no đòn.

Tất cả những cảnh tượng diễn ra trước mắt làm cho Đoạn Vân rất khó tiếp thụ, nhưng hắn có thể làm được cái gì đây? Cả xã hội này đã là bất công như thế rồi, Đoạn Vân dù có lòng trắc ẩn nhưng chỉ với lực lượng nhỏ nhoi đơn độc một mình hắn thì có thể thay đổi được cái gì, dẫu chỉ là một điều tốt đẹp bé tẻo teo cũng là bất khả thi!

Tại chợ nô lệ này có không ít Thú Nhân cường tráng, còn có cả mười mấy người lùn thuộc Ải Nhân tộc, ngoài ra Địa Tinh cũng có rất nhiều. Sục sạo tìm kiếm cả nửa ngày trời nhưng Đoạn Vân không tìm thấy một mống nô lệ Tinh Linh nào, bèn quay lại hỏi Ước Hàn mới biết Tinh Linh nô lệ quá mức trân quý, không dễ dàng được người ta bày bán công khai ở đây.

"Thiếu gia, nơi này chỉ là mặt ngoài của chợ nô lệ thôi, ở đây chỉ bán những nô lệ hạ cấp giá rẻ, bên trong mới có hàng tốt hảo hạng. Chúng ta đi vào bên trong tìm mua!" Ước Hàn giới thiệu với Đoạn Vân một chút.

Đoạn Vân khẽ gật đầu rồi đi vào bên trong. Bọn họ đã tìm thấy được người chủ buôn bán nô lệ lớn nhất ở đây. Nhìn thấy vị này đích thị tướng tá mập mạp, tai to mặt lớn, ấn tượng của Đoạn Vân đối với lão rất là bất hảo. Vừa thấy dáng đi cà giạt của hán tử béo mập này Đoạn Vân biết chắc lão mắc bệnh thận bị hư, về mặt tình dục tuyệt đối là một tên liệt dương.

"A! Xin được hỏi vị thiếu gia này xưng hô như thế nào, ta là lão bản nơi đây tiện danh là Kiệt Khắc!" lão béo mập vừa nhìn thấy Đoạn Vân khí chất bất phàm liền biết hắn tuyệt không phải là thường nhân, vội vã lần tới tiếp đón. Kỳ thật Đoạn Vân cũng nào có cái gì gọi là khí chất bất phàm, chỉ có điều hắn không có loại quan niệm phân biệt chủng tộc cũng như ý thức phân loại cấp bậc từng hạng người mà thôi.

"Vị này là tân nhiệm Đế quốc Bá tước Đoạn Vân Đại Tể tự đại nhân!" Ước Hàn vị quản gia này cũng rất là nhanh nhẩu bước lên giới thiệu chủ nhân. Lão bản mập béo giật mình đánh thót một cái, bụng phệ rung

bắn bắt: "Ngài... đúng là vị Tế tự thần kỳ đã chữa khỏi quái bệnh cho Hoàng đế Bệ Hạ? Ôi... được diện kiến Ngài thế này thực sự là một niềm vinh dự lớn lao cho hạ nhân a, Ngài bây giờ đúng là Hồng nhân sủng thần trước mặt Bệ Hạ a! Hôm nay được chiêm ngưỡng tôn nhan quả nhiên khác thường, mà cũng thật không ngờ Ngài còn trẻ tuổi như vậy?"

Đoạn Vân thâm trầm mỉm cười khẽ gật đầu. Lão bản lại tiếp tục mở máy: "Bá tước đại nhân tôn kính, xin hỏi Ngài cần dạng nô lệ nào ạ? Ở nơi này ta có loại nô lệ tốt nhất chợ, chắc chắn Ngài cũng không thể ngờ tới, mà cũng chỉ có ta mới có khả năng sở hữu loại thượng phẩm này!"

Đoạn Vân hí mắt chăm chú nhìn lão bản, nhàn nhạt nói: "Người nói là thật đấy à, ta đang cần Ma thú, hơn nữa phải là loại cao cấp a!"

"A!" Lão béo nghe Đoạn Vân nói như vậy trên mặt co rút vài cái, má phệ giãn giãn một lúc, lát sau mới nói tiếp: "Bá tước đại nhân, kỳ thật ta có ở nơi này một con thất cấp ma thú, bị bắt làm nô lệ trong một đội ngũ ma thú tại rừng rậm, bắt quá về phương diện này thì..."

Thực ra Đoạn Vân chỉ là thuận miệng hỏi chơi, không ngờ có thật, mà là thất cấp ma thú nữa chứ. Thế thì có thể giao dịch về con ma thú này rồi: "Nói về phương diện nào cũng tốt, mau dẫn ta đi xem!"

Lão bản mập ú dẫn Đoạn Vân rẽ phải ngoặt trái vòng vo một hồi lâu mới đến được một cái sân kín đáo chứa một cái lồng sắt. Chỉ thấy một cái đầu ngưu, không, chỉ là giống như đầu trâu thôi chứ đích thị một con hắc sắc ma thú cả tứ chi đều bị khóa chặt. Đoạn Vân còn phát hiện đầu trâu này bị thương rất nghiêm trọng, hơn nữa bởi vì thương thế trầm trọng nên lục phủ ngũ tạng bộ vị đã bị lệch lạc. Đoạn Vân chăm chú quan sát thất cấp lão ngưu thật cẩn thận một hồi, quay về lão bản tròn trùng trực mà trợn mắt trắng dã: "Người... đây là nhà người định bán cho ta thịt của con ma thú này đem về luộc ăn ư? Nó đã bị thương rất nặng rồi, có thể lập tức chết ngay, người còn dám đem rao bán cho ta! Còn dám nói cái gì là cao cấp cái gì hảo hạng a? Người có phải là coi thường ta dù chính là Hoàng gia Tế tự nhưng là mới tân nhiệm phải không? Ta nói cho nhà người biết ta là đại biểu chân chính cho Hoàng gia, lừa gạt ta cũng chính là khinh rẻ Hoàng tộc đấy nha, người có đúng là định làm phản phải không?" Kỳ thật lão ngưu này cũng không có dễ dàng bị chết, bắt quá thực lực bị thoái hóa xuống dốc là điều khẳng định chắc chắn.

Nghe Đoạn Vân càng nói càng muốn bới to chuyện, lại còn đem tội danh phản quốc chụp lên đầu, lão bản bất chợt trắng bệch cả mặt mày, cuống cuống cố nặn ra một nụ cười méo xệch: "Thiếu gia... Ngài không thể nói lung tung như vậy, ta... không thể nào mà như vậy... như ý Ngài nói đâu a!"

"Người nói ý ta là cái ý gì hả? Người có phải là muốn nói ta đây là Hoàng gia Tế tự ư? Á à, ta nói cho người rõ, hoài nghi thân phận của ta cũng chính là nghi ngờ nhân quan của Hoàng đế Bệ Hạ đấy a! Tốt lắm! Người dám hoài nghi cả Hoàng đế Bệ Hạ thánh minh của chúng ta? Người có phải lớn gan to mặt muốn tạo phản hả?" Bây giờ Đoạn Vân mười phần giống hết một tên nịnh thần, không ngừng dựa hơi vào danh nghĩa Hoàng đế mà liên tục vu khống dọa nạt.

Lão bản bị dọa cho một thôi một hồi như thế lập tức quỵ xuống, xem ra rất là hoảng loạn, rồi bi thiết rống lên: "Tế tự đại nhân! Ngài là đại nhân vật đỉnh đỉnh đại danh xin đừng chấp nhất với kẻ tiểu nhân như ta! Tiểu nhân chỉ có con thất cấp ngưu thú này, mặc dù chỉ là loại động vật nhỏ nhoi nhưng cũng xin cho tiểu nhân dâng Ngài để bồi tội a!"

Đoạn Vân vừa nghe xong liền cười lên khanh khách, nâng lão bản dậy rồi nói: "Đây là lý do tại sao ta muốn chúng ta thật lòng với nhau càng sớm càng tốt. Ta không thể tiếp nhận đâu, hãy thu lại lời người vừa nói đi!"

Nghe Đoạn Vân nói xong, lão béo lại cả kinh trở lại, chính là chẳng biết hẳn muốn đề xuất cái gì mới mẻ hơn để đối phó với lão, nhưng cũng tỏ ra hoan hỉ vì rốt cục cũng bảo vệ được nguồn tài vật là con ma thú này.

Nhưng lời Đoạn Vân nói kế tiếp đã làm cho lão bản thiếu chút nữa là lên cơn điên. Vì dùng một chút rồi Đoạn Vân nói tiếp như sau: "Ta đây sẽ mua nó, nhưng bắt quá chỉ có thể tính là giá mua thịt thôi, người không thể bịp ta được đâu, ta biết chính xác giá cả thịt ma thú đấy, có phải thế không hả Ước Hàn?"

Cái gì? Mấy cái này cũng có phân biệt sao? Đoạn Vân này nha, đúng là ăn cái gì cũng muốn ăn sạch cả từ lông đến xương. Thế rồi Đoạn Vân cũng không muốn vòng vo loằng ngoằng nữa, trực tiếp kêu lão bản đem

tất cả nô lệ mà lão có đến cho hắn xem qua một chút. Lão béo cũng không dám nghịch ý hắn cứ thế mà tiến hành.

Cảnh tượng đám nô lệ được dong tới với nhiều dáng vẻ làm cho Đoạn Vân tha hồ mà rửa mắt. Đám này có hai nữ tử xinh đẹp người Thổ tộc (thỏ), một Miêu nữ trông rất hung ác, còn có sáu Tinh Linh thiếu nữ, mấy chục tên Thú nhân cường tráng, bốn Cự tượng võ sĩ, rồi có thêm mười tên lùn Ải nhân tộc, hai mươi mấy người Địa Tinh và ngoài ra còn có hai gia đình nô lệ nhân số khoảng hai mươi người.

Với một sự cố gắng, lão bản cầm bản danh sách đưa cho Đoạn Vân rồi cười lấy lòng: "Bá tước đại nhân, Ngài đã coi hết chưa? Xin Ngài cứ yên tâm, ta hôm nay cấp cho Ngài tổng số tám phần, xin đảm bảo là trên toàn quốc cũng chỉ còn có hai phần mà thôi!"

"Ta muốn mua tất, người ra giá đi!" Đoạn Vân ngữ xuất kinh người.

"Cái gì? Tất cả ư? Bá tước đại nhân Ngài mà mua hết thì ta còn gì để bán nữa a?" Lão bản rất là khấn trương.

"Ừm... ừm, hừ!" Đoạn Vân trừng mắt lườm lão!

Chạm tới ánh mắt hải nhân của Đoạn Vân, lão bản hiển nhiên rất sợ hãi. Đảo lộn đôi tròng mắt một hồi, lão nghĩ: bán hết thì bán hết, chỉ mong sau này hắn sẽ không tới tìm ta gây phiền toái nữa thì thật quá sướng! Nghĩ vậy, lão béo bắt đầu tính toán với Đoạn Vân: "Thiếu gia Ngài hãy xem nhé, trong đây thì hai Thổ nữ tử giá một vạn mỗi người, cộng lại là hai vạn này, Miêu nữ thì hai vạn, Tinh Linh thiếu nữ ba vạn mỗi người vị chi tổng số là hai mươi hai vạn rồi. Bốn mươi sáu Thú nhân chiến sĩ và nô lệ tạp chủng đem chia đều chỉ tính với Ngài mỗi người một vạn thôi. Bốn Cự tượng võ sĩ tính là năm vạn, còn mười Ải nhân bởi vì đều là thợ rèn tài hoa nên giá là năm vạn một người, Địa Tinh và nhân tộc nô lệ cũng đều là cực phẩm chia đều năm thiên kim tệ mỗi người, bốn mươi bảy người... tính là bốn mươi thôi, cũng là hai mươi vạn. Cộng lại... ừm, tổng cộng là 143 vạn kim tệ!"

Như vậy dù cho chiết khấu tám phần (bớt 20%) thì cũng đã là hơn 110 vạn, nhưng mình chỉ có tất tần tật một trăm vạn mang theo, chẳng lẽ lại bớt lại không mua hết cả đám nô lệ hay là phải thiếu nợ? A thế thì xấu hổ quá! Không biết còn có cách nào với tên mập hồng thận này không nhỉ? A, có rồi, bệnh liệt dương!!!

Nghĩ thông mưu kế rồi, Đoạn Vân rất quý dị nhìn đều lão bản, nhìn chằm chằm, nhìn từ trên xuống dưới, xuống đúng chỗ..., một lát sau hắn ra vẻ rất thần bí khề khàng nói: "Lão bản này, nghe bốn thiếu gia nói đây này. Ta xem khí sắc của người không được tốt cho lắm, có phải là lần gần đây nhất nhà người đã cày cuốc cái sự kia nhiều lần lắm hả?"

"Thiếu gia, Ngài nói đùa hay quá rồi! Ha... ha!" Lão bản cười rộ lên.

Đoạn Vân không hoảng và cũng không vội, lạnh lùng nhàn nhạt nói: "Lão bản a, người thế nào thì người tự biết. Nói thật nhé, người đừng quên ta là một Tế tự, hơn nữa chỉ cần liếc mắt một cái thôi là ta có thể nhìn ra một người rốt cuộc là có bệnh hay không có bệnh. Người thì thế nào?"

"Thiếu gia Ngài sẽ không nói là ta có bệnh nặng chứ! Tiểu nhân mặc dù thân thể có chút phát tướng thế này nhưng cảm thấy rất khỏe mạnh, không cần nhọc công Tế tự đại nhân để tâm đâu!" Lão bản cũng một dạng lạnh nhạt hiện ra trên mặt.

Đoạn Vân trực tiếp rọi ra một cái nhìn sâu lắng đầy hàm nghĩa: "Chẳng lẽ chỗ đó có vấn đề không được coi là bệnh sao? Chẳng lẽ người cứ phải cam chịu nỗi xấu hổ với lão bà nhà người?"

Lão bản béo ị vừa nghe lập tức sắc mặt thay đổi, trắng bệch ra như tờ giấy: có a, đúng vậy, mình cũng đã có thời gian dài hơn một năm không có cùng lão bà hoan hảo, năng khẳng định cũng lạnh nhạt với ta rất nhiều. Nghĩ vậy, lão bản lập tức nòng thắm đón ánh mắt đang ti hí của Đoạn Vân, hấp tấp khấn cầu: "Tế tự đại nhân, Ngài đã nhìn ra bệnh kín của tiểu nhân, Ngài nhất định có biện pháp chữa trị được, có đúng không ạ...?"

"Ài, chuyện đó là đương nhiên, nhưng mà những nô lệ này thì..." Đoạn Vân rốt cuộc cũng chuyển tới chính đề.

”Chỉ cần Tế tự đại nhân có khả năng chữa cho tiểu nhân một lần nữa có năng lực trở lại làm một nam nhân bình thường trên... phương diện này, tiểu nhân sẽ không để cho đại nhân phải chịu thiệt thòi a!”

”Được rồi! Cùng là đàn ông với nhau ta rất đồng tình với người. Đây, nơi này có mười lạng dược hoàn, ta gọi nó là ‘Kim thương bất khuất’, chỉ cần phục dụng một hoàn cũng đủ để cho một lão già tám mươi tuổi ngáp ghé miệng lỗ chiến đấu kiên cường bất khuất suốt cả đêm không ngừng nghỉ. Người hẳn là có thể kiểm tra tác dụng thần kỳ của dược hoàn này, tuyệt đối là giá cả ưu tiên, tuyệt đối sẽ không so đo chiếm tiện nghi của đám nô lệ nhà ngươi. Còn có thêm ba lạng ‘Bổ thận hoàn’, có thể cải thiện hoàn hảo công năng thận tạng của nhà ngươi khỏe mạnh vĩnh viễn, so với ‘Kim thương bất khuất’ còn quý giá hơn nhiều. Nếu mà hiệu quả không được như ý thì nhà ngươi cứ việc đi tới chỗ Bộ Hạ mà tố cáo ta, hoặc là cho phép người đi khắp nơi rêu rao tuyên cáo ta- Đoạn Vân Tế tự đại nhân chỉ là một kẻ tiểu nhân lừa đảo, bất tài, danh phù kỳ thực!”

Thực ra “Kim thương bất khuất” này chính là do Đoạn Vân trong lúc nhàm chán, để đùa cợt đã chế tạo ra, dược tài thì cũng bình thường, phí tổn nguyên dược liệu cũng chỉ vài kim tệ nhưng công hiệu thì rất cao, còn “Bổ thận hoàn” là do hắn căn cứ vào nguyên lý y học bồi bổ và nâng cao công suất làm việc của quả thận mà chế tạo ra. Có điều dù công năng thuốc cũng rất kiến hiệu nhưng giá nguyên vật liệu thì rẻ hơn nhiều.

”Tiểu nhân làm sao dám! Cảm tạ Tế tự đại nhân đã tặng thuốc quý!” Lão bản rất là cung kính tiếp nhận hai bình dược hoàn, rốt cục lão cũng có thể ngẩng cao đầu trước mặt lão bà, trở lại làm một nam nhân đích thực. Sau khi phục dụng ngay, qua một hồi thời gian, lão béo thật sự cao hứng đến phát cuồng, cái loại cảm giác từng từng này trước đó chưa từng có a, sướng quá a! Bất quá sau mấy tháng tịnh trọng phục dụng “Kim thương bất khuất” và “Bổ thận hoàn”, mặc dù công hiệu như thần nhưng lão tiếc của đến ói ra máu. Bởi vì Đoạn Vân đã định giá một vạn kim tệ một hoàn, hơn nữa “Kim thương bất khuất” cũng không hạn chế số lượng cần dùng làm lão cứ phải xuất tiền ra mua. Nhưng bởi vì Đoạn Vân quả thật đã làm cho lão khôi phục hoàn hảo năng lực đàn ông, cho nên lão bản buôn bán nô lệ đáng thương cũng không thể nói cái gì nữa.

Với lại, Đoạn Vân đích thị Bá tước danh tiếng lẫy lừng, lão còn có thể làm được gì cơ chứ?

22. Chương 22. Thích Nô Chi Danh Hoán Trung Tâm

Gọi bốn Cự tượng võ sĩ đến giao nhiệm vụ khiêng tên lão ngu ma thú đang ngắc ngoải gần chết dẫn đầu đoàn nô lệ đúng một trăm mạng mới mua được trở về nhà, Đoạn Vân trong lòng cực kỳ cao hứng. Chuyển đi chợ nô lệ lần này Đoạn Vân có thể nói đã thu hoạch quá vớ vớ, nhiều nô lệ chỉ còn được tính thực giá rất rẻ vì đã có tiền bán mười lạng thuốc hoàn bù vào. Hơn nữa, với cái “Đầu trâu” ma thú kia thì tên lão bản béo mập mà bị hồng thận này cuối cùng lại quên khuấy đi mất không tính tiền đồng “thịt lộc” đó. Điều này không thể không làm cho Đoạn Vân phải lắc đầu cảm thán: ta thực sự là thiên tài chân chính a, nếu ta mà đi làm buôn bán kinh doanh, các thương nhân khác đừng hòng mà cạnh tranh cùng ta được!

Cầm trong tay đồng nô lệ khế ước, mặt đối diện với hàng trăm nô lệ bao gồm đủ loại chủng tộc, trong lòng Đoạn Vân chỉ có một chữ: “Nói nhảm!”. Thật thế, chỉ thoáng một cái mà được sở hữu cả đồng nô lệ thủ hạ, ai mà không hưng phấn cho được chứ? Mặc dù là nô lệ, cũng là không thể một lúc có được một lực lượng lao động hùng hậu như vậy a!

Để cho bọn họ tự giác xếp thành hàng, sau đó Đoạn Vân giống hệt như là một vị thống lĩnh tướng quân đang duyệt binh vậy. Đi theo phía sau phân biệt một trái một phải rõ ràng là đại thị vệ Diệp Cô Thành và Quân gia Ước Hàn.

Nhìn hình thức đám người trước mắt đủ loại dáng vẻ, Đoạn Vân cẩn thận đánh giá lại một lượt. Từ trong ánh mắt của không ít Thú nhân, Đoạn Vân thấy được một vẻ ngoan cường và cô ngạo, đằng kia còn có vài tên Ải nhân và Tinh Linh trong mắt thậm chí chỉ thấy được toàn là sự khinh thường hướng tới Đoạn Vân ra chiều miệt thị. Cả mấy tên Cự tượng cũng biểu hiện ra không phục vị tân chủ nhân này. Bất quá đại đa số nô lệ đã chấp nhận số mệnh, dáng hình có vẻ phục tùng ôn thuận, có lẽ với bọn họ xem ra chỉ cần còn sống mà góp mặt với đời là đã tốt đẹp lắm rồi.

Thấy trước mắt là đám đông nô lệ này với vẻ mặt có những biểu tình không thể nào phong phú hơn, vị chủ nhân ông Đoạn Vân Đại Tế tự của chúng ta hắng giọng hai cái rồi bắt đầu lên tiếng phủ dụ chúng nô: "Hỡi các bạn nô lệ! Trước hết cho phép ta được gọi các người như vậy. Các người thế là tốt! Đại khái các người đã biết rằng ta là chủ nhân mới của các người."

Đoạn Vân ngừng lại, nhìn lướt qua bốn phía một lượt, phát hiện rất nhiều nô lệ đã duy trì được trạng thái trầm ngâm im lặng, tuy nhiên vẫn còn có thiểu số vài tên nô lệ dị tộc ở đằng xa hình như đang nghiêng răng tỏ vẻ bất phục. Thế cũng làm cho hắn rất ư là hài lòng, lại nói tiếp: "Nô lệ thực sự là một danh xưng ti tiện hèn kém, ta hiện có suy nghĩ thế này muốn hỏi các người: trong các người có ai không muốn tiếp tục sống kiếp nô lệ mặt hạng này?"

Nghe Đoạn Vân hỏi câu như thế tất cả chúng nô ở đây kể cả Diệp Cô Thành và Ước Hàn cũng tỏ ra nghi hoặc, không hiểu vị tân chủ nhân này rốt cục muốn làm cái gì? Hết cả mọi người đều không có động tĩnh, cũng không có ai có đủ can đảm thốt ra câu gì. Thấy không có mống nào trả lời, Đoạn Vân đột nhiên gia tăng ngữ khí cất cao giọng gần như là hét lên: "Trả lời ta đi chứ!" Bị hắn bắt chợt gầm thét lên như vậy, mọi người ở dưới bị một trận choáng váng đến giật người lên đùng đùng, qua hồi sợ hãi bắt đầu bình tĩnh lại nhưng đều rất bồn chồn, có không ít người tùm lại để thảo luận bàn bạc.

Đoạn Vân lại tiếp tục: "Hãy nghe cho rõ mệnh lệnh của ta đây! Những ai không muốn tiếp tục sống kiếp nô lệ thì tiến lên phía trước năm bước! Hãy suy nghĩ kỹ đi, làm nô lệ là mất hết tự do, là không được tôn trọng, là không hề được nếm trải ý nghĩa đích thực của cuộc sống nhân sinh. Không cần phải chum đầu kẻ tai mà bàn luận nữa! Chẳng lẽ các người ngay cả chút dũng khí còn con bước năm bước về phía trước cũng không có nữa hả?" Thấy không có ai dũng cảm dám bước lên đằng trước, Đoạn Vân liền khuyến khích.

Rốt cuộc cũng có vài Thú nhân thu hết cam đảm run rẩy bước tới. Đã có người đầu tiên khơi mào, rất nhanh lại có không ít người bắt chước bước theo.

"Tốt! Tốt lắm!" Đoạn Vân rất là hài lòng, đầu gật liên tục. Hắn đưa mắt quan sát tình hình thấy tất cả các Thú nhân, Tinh Linh, Ải nhân đã tập trung ở đằng trước, nhưng trong hai mươi mấy người Địa Tinh lại chỉ có năm tên gan dạ lý khai chỗ đứng cũ, và trong hai mươi mấy nhân tộc nô lệ cũng chỉ có ba người muốn vĩnh biệt kiếp nô nhân.

Nhìn đám còn lại đứng im lìm chết lặng, không có chút biểu tình nhỏ nào gồm cả nhân loại và Địa Tinh, Đoạn Vân bắt lực lắc lắc đầu, những người này không hiểu như thế nào mà lại cam tâm tình nguyện sống đời nô lệ!

Đi đến trước mặt đám bốn mươi sáu tên Thú nhân, Đoạn Vân hỏi: "Hãy nói cho ta biết, các người đã hiểu chút gì chưa? Các người ở đây có đầu lĩnh hay không?"

Một Ngưu đầu nhân đứng phất dậy: "Muốn giết thì cứ giết, chúng ta chấp nhận có chết cũng không làm nô lệ!"

"Đúng thế, chết cũng không làm nô lệ!" Chúng nô đồng thanh.

Đoạn Vân cười cười: "Các người đừng quên bây giờ vẫn còn là nô lệ! Nhưng cũng là cho ta thấy điểm thành thật của các người a!" Ai nha, cũng là một dạng nô lệ như vậy, nhưng cái loại nô lệ này phải quản lý như thế nào?

"Người...!" Một đoàn Thú nhân đều cảm thấy tức giận, đã muốn phản kháng, định không có gì mà không dám bật lại... Thì lúc này tên ngưu đầu lúc trước đã lên tiếng lại đứng ra nói: "Chủ nhân, xin Ngài vui lòng không trừng phạt bọn họ, nếu muốn thì Ngài hãy trừng phạt một mình ta đây mới là đúng! Ta đây chính là Ngưu đầu nhân chiến sĩ tên gọi Khai La."

"Chiến sĩ có cấp bậc? Các người cả đám chiến sĩ đồng ngữ này đều là chiến sĩ có cấp độ?" Đoạn Vân hỏi.

"Hồi bẩm chủ nhân, ta đây đúng là Ngũ cấp chiến sĩ, đồng ngữ với ta ở đây hai mươi mấy Ngưu đầu nhân này đều là chiến sĩ ngũ cấp và tứ cấp. Ngoài ra có mấy đội Thú nhân tộc khác cũng phần lớn là chiến sĩ ngũ cấp và tứ cấp đấy." Ngưu đầu nhân Khai La trả lời.

Ừm! Tốt lắm, đúng rồi, dùng để làm hộ vệ rất thích hợp a. "Tốt lắm, người trước tiên lui xuống!" Đoạn Vân vừa thấy sáu Tinh Linh nữ thiếu nữ, sau đó lập tức bản tính 'sắc lang' của hắn liền biểu lộ ra ngoài:

"A, các vị Tinh Linh thiếu nữ xinh đẹp, tại sao bị rơi vào cảnh ngộ như thế này? Hãy nói ra danh tính cùng khả năng của các người đi, bản thiếu gia ta mà cao hứng lên á, là có thể giữ các người ở lại đây!" Các mỹ nữ Tinh Linh này xấu hổ đến nỗi cắn bản cả đầu cũng không dám ngước lên.

Thấy các nàng không quan tâm đến việc trả lời mình, Đoạn Vân cảm thấy rất mất mặt mũi, liền chuyển hướng quay sang người Miêu nữ nghiêm túc hỏi: "Tên gì? Chức nghiệp thế nào?". Lúc này Diệp Cô Thành đã đi tới bên cạnh kê tai hẳn nói khẽ: "Thiếu gia, Miêu nữ này là sát thủ lục cấp đấy!"

"Lục cấp thích khách? Quả thật cấp độ rất cao nha!" Đoạn Vân nói vòng vo một hồi, cảm thấy trực tiếp đến từng đám mà hỏi như thế rất là phiền toái. Vì vậy sau đó hẳn ra hiệu cho tất cả tập trung lại trước mặt rồi tuyên bố: "Từ nay về sau các người không còn là nô lệ nữa, đây chính là 'Nô lệ khế ước' của các người, bây giờ tất cả các người từng người một đến lấy lại khế ước hợp đồng của mình về!"

"Cái gì?" Lời Đoạn Vân nói giống như một quả bom vừa phát nổ tại tâm trí tất cả mọi người, kể cả Diệp Cô Thành và Ước Hàn cũng không là ngoại lệ. Tất cả đều nhón nháo hết lên, nhiều người tỏ ra rất hưng phấn, nhưng đại đa số là tỏ vẻ không tin, bọn họ thậm chí còn hoài nghi liệu có phải Đoạn Vân đã giả trò treu đùa nữa không biết. Bất quá, khi bọn họ nhận tới tay mình bản khế ước thì nhiều người đã khóc ồ lên. Còn những người vừa rồi không có dũng khí đi lên phía trước thì cực kỳ hối hận, ngay cả mặt mày cũng trở nên xanh ngoét.

Đang khi tất cả mọi người còn đang sẫm soi những bản khế ước thì Đoạn Vân lại bắt đầu lên tiếng: "Các 'Nô lệ khế ước' này hoàn toàn thuộc về các người, muốn xử lý như thế nào là tùy ở các người. Nhưng dù sao các người cũng là do ta đã bỏ tiền mua về nên các người vẫn là người của ta. Bất quá các người cứ yên tâm, làm thủ hạ cho Đoạn Vân ta nhất định không phải là điều thiệt thòi gì, công sức sẽ được trả lương, thực ra những công việc phải làm cũng không nhiều lắm!"

"Bốn mươi sáu Thú nhân dũng sĩ ở đâu?" Đoạn Vân lại dùng tới lời nói như quân lệnh.

"Có mặt, thưa thiếu gia!" Bốn mươi sáu Thú nhân chiến sĩ cường tráng đồng loạt hô lên, hơn nữa thanh âm lại rất rõ ràng gọn ghẽ, đồng thanh như một, làm cho Đoạn Vân rất hoài nghi không biết bọn họ có phải là thường xuyên luyện tập không. Bất quá, Đoạn Vân không biết chính là đám chiến sĩ Thú nhân này vốn là cùng trong doanh trại binh lính.

"Các người bốn mươi sáu người, thêm cả bốn Tượng nhân nữa chia làm năm đội, mỗi đội quân số đúng mười người, tự giác cùng nhau tuyển xuất đội trưởng, từ giờ trở đi, các người chính là hộ vệ của Đoạn Vân ta." Đoạn Vân phát mệnh lệnh.

"Rõ, thưa thiếu gia!" tất cả chiến binh Thú nhân lại đồng loạt trả lời. Chẳng qua là bốn Cự tượng kia hiển nhiên phản ứng rất trì hoãn, cả nửa ngày mới nói ra cái câu đáp kia. Hơn nữa, còn có một Tượng nhân khù khờ mặc kệ lại ngu ngốc bất chợt đặt câu hỏi: "Thiếu gia, làm hộ vệ có được nuôi ăn không?"

Đoạn Vân cười lớn trả lời: "Đương nhiên rồi. Hơn nữa mỗi tháng còn được lĩnh tiền lương năm mươi kim tệ." Lúc này Ước Hàn vội vã đi tới: "Thiếu gia, năm mươi kim tệ là hơi bị nhiều đấy a! Theo thông lệ bình thường thì hộ vệ mới chỉ được lĩnh mười mấy kim tệ mà thôi."

"Thế a! Không sao, năm mươi thì năm mươi, lời ta đã nói ra thì phải thực hiện đúng!" Đoạn Vân cũng không biết là năm mươi kim tệ thì có bao nhiêu, giá cả một nô lệ đã lên tới hàng vạn rồi kia mà? Kỳ thật là Đoạn Vân không nắm vững giá cả thị trường, một kim tệ = 100 ngân tệ = 10000 đồng tệ, mà mười kim tệ là có thể làm cho một nhà ba miệng ăn sinh hoạt sung túc trong hơn một tháng. Thực ra Đoạn Vân mua được đám nô lệ này đều là cực phẩm, do đó rất quý báu, chứ cứ như loại nô lệ bình thường thì chỉ cần mấy trăm, thậm chí chỉ hơn mười kim tệ là có thể mua được rồi.

"Các Ải nhân công tượng, các người trước hết phụ trách chế tạo cho ta tất cả các trang thiết bị giành cho hộ vệ. Tinh Linh, Thổ nữ và mấy người Địa Tinh các người trước hết theo thiếu gia ta học tập nghiên cứu một trận đã, sau này sẽ phân phó cho các người. Tất cả những người đã bước tới đứng riêng ra, ngoại trừ các hộ vệ, mỗi người một tháng có thể lĩnh ba mươi kim tệ tiền lương. Nhóm nô lệ còn lại, đã không có chút giá trị, nhớ là các người vẫn sẽ là nô lệ. Bất quá các người cứ việc mà an tâm đi, tại chỗ của ta các người có thể tùy ý muốn ăn gì thì ăn, có điều đừng nghĩ tới tiền công. Thiếu gia ta cũng cấp cho các người một

cơ hội, nếu sau một năm mà các người có biểu hiện tốt ta sẽ lo lắng chuyện giải phóng khế ước hợp đồng cho các người. Hãy nhớ kỹ, vận mệnh của mình phải do chính mình định đoạt!”

Đoạn Vân làm như vậy thì ra là có nguyên nhân chính đáng sâu xa. Theo ý hần, nô lệ đúng là chỉ tương đương với động vật, không cần thiết phải nói ra để mà không có hiệu quả. Nói đi nói lại hần cũng là người của thế kỷ 21, Đoạn Vân thực sự không quen chứng kiến một người không hề có mục đích, lý tưởng sống trên đời. Hơn nữa, gọi là thủ hạ hần tốt hơn nhiều so với danh xưng nô lệ chứ.

Thực sự là mệt mỏi, a... làm sao ta quên bếng đi mất còn một tên lão ngu ma thú chưa xử lý a!!!

23. Chương 23. Gia Tộc Ma Sủng Ngưu Ma Vương

Những hành động và lời nói vừa qua của Đoạn Vân đã giành được cảm tình của tất cả các nô lệ, thậm chí cả hai nhóm nô lệ không được linh lương như Địa Tinh và nhân loại cũng ngợi ca chủ nhân vĩ đại không ngớt mồm. Trong một cái xã hội hỗn loạn như hiện tại, có thể xuất hiện ra một chủ nhân cao thượng như vậy, người ta chỉ có thể tán dương bằng một chữ mà thôi: quý hóa! Cả Diệp Cô Thành và Ước Hàn cũng khó hiểu động thái kỳ quặc của Đoạn Vân, nhưng khi hần đã tiến hành mọi sự như vậy rồi thì bọn họ cũng không có biện pháp ngăn cản.

Đoạn Vân đang muốn đi kiểm tra lão ngu ma thú sống dở chết dở do hần vì khéo dọa nạt mà chiếm đoạt được kia thì đúng lúc này có ba người nô lệ hai nam một nữ đứng dậy và hướng về phía hần đi tới. Bọn họ từ đằng xa đã nhìn hần với vẻ khác thường, khi đi đến trước mặt Đoạn Vân thì bất chợt có hành động dọa hần sợ đến nhảy dựng cả người lên. Đó là bọn họ đột ngột quỳ thụp xuống trước mặt Đoạn Vân làm hần rất nghi hoặc không hiểu ba người này muốn giở cái trò gì. Đang lúc hần còn mê mê hoặc hoặc thì người đàn ông trung niên đứng ở giữa đã mở miệng: "Tiểu nhân mang theo tiểu nữ và nhi tử đến đáp tạ ân tình của đại nhân. Xin nguyện một lòng trung thành với Ngài, dầu chết cũng không thay lòng đổi dạ!"

Đoạn Vân rất là nghi ngờ: người một nhà ba nhân khẩu đều là nô lệ, có một nữ nhân chẳng lẽ muốn cho ta phải đặc biệt chăm sóc, chiều chuộng đến? Muốn không nghĩ đến ư! Đoạn Vân có chút tức giận gằn giọng hỏi: "Các người có chuyện gì cứ nói thẳng ra đi!"

Nghe ngữ khí Đoạn Vân có vẻ bất thiện, nhưng trung niên nam tử kia cũng không để ý đến, lại tiếp tục nói: "Thiếu gia, từ những đại sự mà Ngài đã làm, khẳng định rằng Ngài là người tốt. Tiểu nhân xin thưa bẩm với Ngài một điều... ta tên là Khắc Lý, trước kia là một thương nhân. Đây là tiểu nữ Vân Vân và nhi tử Kiệt Phu. Chúng ta một nhà đã bị kẻ thù hãm hại mà lưu lạc khắp nơi rồi trở thành nô lệ như thế này."

"Muốn ta báo thù thay cho người? Chuyện này nằm ngoài khả năng của ta!" Đoạn Vân rất chi là buồn bực, chắc tưởng ta là người hiệp nghĩa đi đòi lại công bằng cho nhà người sao?

"Không! Không phải thế, thiếu gia Ngài hiểu lầm ta rồi! Tiểu nhân trước kia là một thương nhân, hơn nữa tự xét bản thân về phương diện kinh doanh cũng hơi có chút bản lĩnh, do đó chỉ xin Thiếu gia an bài sắp xếp cho một vị trí xứng đáng thuộc về chuyên môn doanh thương của ta!" Trung niên nhân vội vàng nhìn mặt Đoạn Vân, thần tình mười phần giống như một thí sinh trong kỳ thi khảo nghiệm.

Đoạn Vân bật cười rồi quay về nói với cả đám thủ hạ: "Tất cả mọi người hãy lắng nghe đây, nếu ai cảm thấy mình có bất cứ khả năng về mặt nào, cứ trực tiếp đến nói với thiếu gia ta. Chỉ cần là ai đó sở hữu một kỹ năng chuyên môn nào đấy, ta nhất định sẽ cho một cơ hội mà thi triển sở trường. Khắc Lý đâu? Tốt lắm, qua một thời gian nữa ta sẽ mở mang khai trương rất nhiều công việc làm ăn, chắc chắn là sẽ rất thiếu nhân thủ, sẽ có lúc người và nhi tử của người Kiệt Phu tha hồ mà bận rộn. Đến lúc đó, người có bao nhiêu cân lượng thì ta sẽ trao cho người bấy nhiêu quyền hạn mà làm!" Thật không ngờ nơi này lại có một tên tình nguyện tự tiến cử mình, không hổ là một thương gia tinh minh mẫn cán, tầm nhìn cũng đúng là độc đáo.

Đoạn Vân ra lệnh cho bốn tên Cự tượng võ sĩ khiêng tên ngu đầu ma thú tới một gian phòng sâu khuất kín đáo trong trang viện, cũng ra lệnh gỡ bỏ tất cả các dây xích khóa trên người xuống. Nhìn tên thất cấp ma thú này một lúc, Đoạn Vân khẽ quát: "Không cần phải giả bộ ngu nữa, ta biết người đã tỉnh lại rồi!"

Ngưu đầu ma thú khổng lồ kia đã rất suy yếu rồi, cố gắng mở hai mắt nhìn thoáng qua Đoạn Vân một cái rồi lại díp mắt nhắm lại. Đoạn Vân cười nói: "Ma thú đại nhân, người bây giờ có phải là đang rất đau đớn không, lục phủ ngũ tạng nhà người có phải là đã bị xáo trộn rất khó chịu a?" Nghe Đoạn Vân vừa nói như vậy, ma thú đột nhiên cất đầu ngược lên, giọng nói thều thào vẫn còn nghệt ở mũi hỏi lại: "Người làm sao mà biết được? Ta bây giờ đúng là rất khó chịu, trong bụng nóng như đốt lửa và dạ dày thì co bóp rất đau!"

Đoạn Vân cẩn thận tính toán trọng lượng của ngưu đầu, sợ là không dưới ba ngàn kg. Nó nằm thì đã cao tới ba thước, nếu đứng lên chắc ít nhất cũng phải cao tới sáu, bảy thước. Đoạn Vân cười nói với vẻ thích thú: "Nói đi, người là ma thú gì thế, tại sao lại bị bộ đội săn bắt nô lệ bắt giữ được?"

Ngưu đầu yếu ớt trả lời: "Ta đây chính là thất cấp ma thú 'Cuồng Bạo Hỏa ngưu', ngày đó ta và một tên thất cấp Bạch lang đánh nhau, mặc dù ta to lớn hơn hẳn nhiều nhưng ta đánh không lại được hắn, bị hắn đả thương, rồi bị một đám người xấu phát hiện ra. Bọn chúng dùng dây quăng tới trói chặt lấy người ta, rồi vắn ta tới nhốt vào cái lồng sắt lớn khóa lại, còn không cho ta ăn uống nữa!"

Nghe "Lão ngưu" (... không, nghe ngữ khí của hắn chỉ là một "Tiểu ngưu" mà thôi) kể lại, Đoạn Vân tự dưng nổi lên ý nghĩ mình đi tới thế giới này trong một buổi tối mà hình như đúng là mình đã chứng kiến một trận đánh nhau giữa hai con trâu và sói! Vì vậy Đoạn Vân bất giác hỏi: "Người và tên Bạch lang đánh nhau có đúng là thời gian hai tháng trước và vào một buổi tối không?"

"Người biết tối đó à?" Thất cấp Cuồng Bạo Hỏa ngưu giật nảy người lên!

Đoạn Vân cười cười, đây thật sự là duyên phận a!

Đoạn Vân hỏi tiếp: "Người có nghĩ là thân thể bị thương rất khó chịu không?"

"Có!"

"Người muốn hay là không muốn mỗi ngày đều được ăn no căng bụng?"

"Muốn!"

"Người muốn hay là không muốn trở thành sủng thần Ma thú của riêng gia tộc ta?"

"Muốn! Ê... cái gì? Thế thì không được!"

"Tại sao? Trở thành sủng thần Ma thú của riêng gia tộc ta có rất nhiều lợi ích và đãi ngộ tốt, có thể tha hồ ăn no, ngủ ngon, hơn nữa không ai dám coi thường, khi dễ người nữa. Thật không ngờ nhà người lại không đồng ý! Người phải biết rằng bây giờ người đã là nô lệ của ta, người bắt buộc phải tuân lệnh ta chứ! Không những như thế, nếu người không nghe lời ta thì ta sẽ không thêm trị thương cho nhà người nữa, mặc kệ nhà người, thế thì người chết là cái chắc. Rồi sau đó, những gì của ngon vật lạ và cả sự tự do thiêng liêng trên quý đang chờ đón người kia kìa, tất cả bất cứ điều gì cũng không có nữa!" Đoạn Vân tiếp tục vừa đánh vừa xoa.

"Ấy kìa kìa, được rồi! Ta đồng ý làm sủng thú của người, bắt quá người phải cho ta tiền cơ. Hi hi cũng không nhiều lắm đâu, cho ta một tháng mười, à không, hai mươi kim tệ nhé?" Đầu Ngưu kia làm ra vẻ bản thân mình có giá lắm.

"Mười kim tệ?" Đoạn Vân rất là kỳ quái, tại sao tên tiểu tử này lại kỳ kèo, nằn nì mặc cả tiền nong cái gì thế! Nhưng Ước Hân đã lập tức tiến đến thăm thì bên tai hắn: "Thiếu gia, sủng thần ma thú nếu phục vụ cho nhân loại phải nói đến giá cả tiền tài đầu tiên đấy, đây là quy củ rồi!"

Tên đầu ngưu kia thấy Đoạn Vân có vẻ nghi hoặc chần chừ, vội vã cải biến: "Vậy thì năm thôi vậy!"

"Ừm?" Đoạn Vân lại càng kinh ngạc, nó như thế nào mà lại tự động giảm giá thế?

"Hai nhé? Mà không thể thiếu một đồng tệ nào được đâu, ta biết chắc chắn có một con nhện Tri Chu ma thú cũng như thế này mà nhận được bốn kim tệ mỗi tháng cơ đấy!" Tiểu Ngưu này hiển nhiên đã rất nóng nảy, sốt ruột.

"Không được!" Dừng một chút, thấy tiểu Ngưu lộ rõ ánh mắt thất vọng ảm đạm, Đoạn Vân mới nói tiếp: "Mỗi ngày ta cho người... mười kim tệ, trở thành Gia Tộc Đệ nhất Ma sủng của ta, và ta chính thức ban

cho người một mỹ danh đặc biệt, chính là 'Ngưu Ma Vương'!" Đoạn Vân đã từng đau đầu vắt óc cả nửa ngày trời cũng không lòi ra được cái tên gì hay hơn, oách hơn, đành phải dùng cái tên này vậy.

Như tiếng sét nổ giữa trời quang, tiểu Ngưu ngậy ra một lúc mới lấp ba lấp bấp tính tính toán toán: "Một ngày... mười kim tệ??? Như vậy một tháng là bao nhiêu nhỉ? Để ta tính đã, một ngày là mười, như vậy hai ngày là hai mươi này...à...!" Xem ra tên Ngưu Ma Vương này chỉ số IQ hay là trí thông minh không phải là cao lắm, bất quá hẳn cho dù ngu ngốc cũng biết ra là một ngày mười kim tệ so với một tháng chỉ nhận được có hai là cách xa nhau nhiều lắm.

Đoạn Vân cũng không quá để ý về phương diện này, như vậy người này, à không, tên ma thú này, quan trọng là cách sử dụng như thế nào để ngày sau khai thác hẳn có được hiệu quả tốt nhất. Bỏ ra có vài kim tệ mà có được sự phục vụ của một con ma thú thực lực tương đương với Đại kiếm sư, thực sự là quá rẻ mà!

"Tốt lắm, để sau này người hãy tính toán tiếp a! Còn bây giờ muốn sức khỏe hồi phục nhanh chóng thì hãy cầm lấy hoàn thuốc này mà ăn đi!" Đoạn Vân đưa ra một hoàn Tẩy Tủy Đan, nhưng rồi nghĩ tới Ngưu Ma Vương này to dùng bát đại như vậy nếu chỉ ăn một hoàn chắc là không đủ thể nên xuất ra hai hoàn. Kể ra chiếu theo công dụng của từng hoàn thuốc mà tính vào thể tích của tên khổng lồ này thì mười hoàn cũng chưa chắc đủ. Đơn giản là, chỉ cần cấp cho mười hoàn thuốc được, nói đi nói lại thì cứ ăn cũng không có gì là không tốt cả. Loại thuốc này cũng chỉ mất vài ngày là chế luyện ra được, dù sao ở đây cũng là cả một thế giới thừa mứa nguyên liệu được tài mà!

"Ngưu Ma Vương! Người hãy cầm lấy mười hoàn thuốc này mà dùng đi. Sau khi phục dụng xong thì thực lực của người sẽ tăng cao thêm, người cũng đừng bất ngờ quá. Còn có điều này nữa, người sẽ thấy hiệu quả tức thì, hơn nữa thuốc được vào trong cơ thể nhà người sẽ làm bài tiết ra hết những gì ứ đọng trong cơ thể sẽ khiến cho nhà người rất là bản thủ hô tanh đấy! Đợi ta gọi bốn tên Cự tượng đến giúp tắm rửa cho nhà người. Tắm rửa kỹ vào, tắm xong sạch sẽ đẹp trai trắng trẻo rồi mới được ăn cơm, có hiểu không? Thuốc quý cũng không nên lãng phí quá, nhưng mà chỗ này đáng giá tới mấy trăm vạn kim tệ a!" Đoạn Vân tiện tay dứt thuốc vào mồm Ngưu Ma Vương, thế là mười hoàn Tẩy Tủy Đan trân quý trôi tuột xuống dạ dày tiểu Ngưu.

Ngưu Ma Vương liếm liếm đôi môi tều, trở về chỗ cũ, nhưng rất nhanh phản ứng sốc quá làm méo mó cả mặt mày: "Cái gì? Mấy trăm vạn kim tệ? Chủ nhân a, ta đây vừa ăn mấy trăm vạn sao? Ôi mẹ đẻ thân yêu của ta ơi! Ta đây loáng cái đã ăn mất những mấy trăm vạn kim tệ! Ta đây từ khi nào đã trở nên một tên phá gia chi tử hoang đường xa xỉ như vậy nhỉ? Chủ nhân... híc, ta đây biết rồi, ta đây sẽ tắm rửa sạch sẽ! Nhưng này, có thật là tăng cao thực lực không đấy? Ấy chủ nhân, người đừng đi a! Ta đây khi nào thì được ăn cơm a? Chủ... chủ nhân a!"

Cứ như vậy, đệ nhất Ma sủng của Đoạn Vân cứ như vậy mà à uôm ăm ỉ, cứ như thế mà được sinh ra!

24. Chương 24. Liên Tiến Lương Giai Thánh Cấp Thú

Đoạn Vân muốn trước hết đào tạo huấn luyện cho sáu nàng Tinh Linh mỹ nữ, làm cho các nàng học tập kiến thức về dược liệu để có thể đi ra ngoài thu mua. Thật không ngờ chính là các nàng lại đúng y như lời dạy của Đoạn Vân làm quen với dược tài rất nhanh, nhưng lại không biết Đoạn Vân cần dùng những loại nào, cứ tha cả đồng cây cỏ về mà có nhiều thứ sẽ không sử dụng tới. Sau đó cứ phải lựa chọn kỹ càng để tìm thứ có giá trị. Đoạn Vân liền có một ý tưởng dứt khoát.

"Tốt lắm, đã như vậy từ ngày mai các người phải phô trương lá cờ hiệu 'Đoạn Vân Tế tự' tới các nông trang làng mạc ở ngoại thành mà thu mua dược tài. Để bảo vệ an toàn cho các người, ngày mai sẽ có một tiểu đội thị vệ hộ tống cùng đi với các người. Khắc Lý, ngày mai người dẫn bọn họ xuất hành, giá cả thu mua thế nào tùy người quyết định, nhân thủ thế nào cũng tùy người lựa chọn và quản lý, trước hết người hãy cầm lấy mười vạn kim tệ này mà chi dụng đi." Khắc Lý cung kính tiến đến, run lấy bấy tiếp nhận tấm thẻ vàng trị giá mười vạn kim tệ mà trong lòng cuộn cuộn trào dâng những cơn xúc động nghẹn ngào.

Đoạn Vân có một kế hoạch vĩ đại, đó là sản xuất hàng loạt thuốc men dược phẩm mang tên hiệu của mình, rồi tung ra như lũ lụt làm tràn ngập toàn bộ thị trường Thiên Long Đế Quốc, không, cả Đông đại lục, cũng không phải, mà là toàn bộ Đại lục này. Đương nhiên, muốn sản xuất ra hàng loạt những dược phẩm này

tự nhiên không thể so sánh với siêu phẩm Tủy Tủy Đan được. Gần đây nhất Đoạn Vân đã căn cứ dựa theo phương pháp chế được hiện đại, nghiên cứu mà phát minh ra mấy loại thuốc trị thương có thể đặc trị hiệu quả những thương tổn nặng từ cấp sáu trở xuống, mà giá thành những dược phẩm này không cao, nguyên vật liệu cũng rất phổ biến, hơn nữa công năng rất cao, điều trị rất nhanh chóng có kết quả tốt, chỉ có điều sẽ không có tác dụng nâng cao thực lực cường đại. Ngoài ra còn có biệt dược "Kim thương bất khuất" nữa. Kỳ thật trong đầu Đoạn Vân còn có rất nhiều loại thuốc quái đản có thể đưa ra sản xuất. Ví dụ như thuốc chữa tiêu chảy hay giải độc... chỉ cần Đoạn Vân muốn là đều có thể sản xuất tung ra thị trường.

"Thiếu gia!"

"Ai? Ai thế? Ai gọi ta đây?" Đoạn Vân nhìn khắp xung quanh nhưng chẳng thấy ma nào vừa gọi cả, vừa cúi đầu xuống bất chợt phát hiện ra một đoàn Ái nhân lùn tịt đang cúi đầu đứng ở dưới chân. Các người đó nha, sao lại vừa lùn vừa nhỏ thế này, cẩn thận không thì bị Ngưu Ma Vương dẫm cho một cước là bẹp dí, bẹp như con gián ấy nhỉ!

"Các người có chuyện gì à?" Đoạn Vân cố nén cười hỏi lại, dù sao cũng là thủ hạ của chính mình, ngàn vạn lần không được phép lộ ra thái độ kỳ thị, phân biệt chủng tộc nha!

Một tên Ái nhân ra vẻ là người cầm đầu trả lời: "Thưa thiếu gia, chúng tôi đây tổng cộng mười người đều là những thợ rèn rất xuất sắc, cũng toàn là thợ lục cấp trở nên. Ta là Ái nhân Cấp Lợi, bát cấp Thiết tượng. Chúng tôi qua đây đáp tạ ân tình của thiếu gia!"

Đoạn Vân vui vẻ thốt: "Tốt lắm, không cần phải khách sáo như thế chứ, ta biết Ái nhân các người đều là những người hào sảng mà. Các người cứ yên tâm mà chế tạo, sản xuất trang thiết bị cho Thị vệ đội cho ta. Hơn nữa, ta hy vọng các người có thể sáng tạo ra cho cái thế giới này vài món "thần khí", và thêm nữa bốn thiếu gia đã có quyết định, sau này bất luận là ai chế tạo ra được loại vũ khí cực phẩm nào, thiếu gia ta sẽ cho người đó đặc quyền được đặt tên. Hãy suy nghĩ đi! Nếu các người chế ra được những loại vũ khí chất lượng thật tốt mà được mọi người trên thiên hạ sử dụng và hoan nghênh, những người đó sẽ quảng cáo âm ỉ lên: đây đều là tác phẩm của những bậc đại sư đây! Điều này là cả một chủ đề sôi động vui vẻ a! Đây là mười vạn kim tệ, các người nhận lấy, phải mua cái gì cho mình các người biết rõ hơn ta, có phải không? Còn nữa, sau này các người có nhu cầu cần thiết gì cứ việc tìm quản gia mà yêu cầu. Từ hôm nay trở đi, các người sẽ là Gia tộc Quân khí Tiểu đội của Đoạn Vân ta, tập hợp toàn là những chuyên gia cao cấp Thiết tượng đại sư! Hãy biểu hiện cho tốt nha! Trở thành thủ hạ thân tín của ta thì không ai được phép xem thường các người được. Sau này các người cứ thoải mái tha hồ mà 'Ăn to nói lớn' nha! Là gì có biết không? Đây này:

Mồm to ăn miếng thịt to

Rượu ngon miệng rộng cả vò cứ tu

Có phải thế không hả? "

Nghe Đoạn Vân nói xong, mười vị Ái nhân vừa là kích động đến phát cuồng, vừa là cảm động khóc rống cả lên. Không ngờ rằng những tâm tình giấu kín trong lòng của bọn họ lại bị Đoạn Vân thông suốt mà nói ra, làm họ nước mắt rơi cơ hồ ướt đầm cả mặt đất. Nhất là cái câu kia, cái gì "Ăn to nói lớn", cái gì "Mồm to ăn miếng thịt to; rượu ngon miệng rộng cả vò cứ tu!" đúng là rất hợp với tính cách phóng khoáng hào sảng của bọn họ, kích động làm thần kinh họ rung rinh hết cả lên. Lúc này, trong con mắt của những Ái nhân, hình tượng Đoạn Vân không còn là một tên gian trá lừa đời dối người nữa mà mười phần vẹn mười hào tình vạn tượng, trở thành người anh hùng vĩ đại của Ái Nhân tộc.

Đoạn Vân đang muốn trở về phòng nghỉ ngơi một chút, thì đúng lúc này, lại có năm Địa Tinh đi tới vây quanh, chưa kể còn có hơn hai mươi tên nữa đứng cách đó không xa. Lại không được yên thân rồi, mà sao lại có nhiều việc đến thế cơ chứ!

"Thiếu gia, Địa Tinh Cấp Nộ xin ra mắt thiếu gia! Thưa Ngài, chúng ta trước kia đều là Công tượng nô lệ, xin thiếu gia phân phó nhiệm vụ ạ!" Một tên Địa Tinh cung kính tâu bẩm với Đoạn Vân.

Ai da, thực sự là phiền toái đây, Đoạn Vân ngẫm nghĩ: "Công tượng? Tức là...?"

"Hồi bẩm thiếu gia, hai mươi lăm người Địa Tinh chúng tôi đều là những thợ thủ công rất xuất sắc đấy!"

”Nhiều như vậy a, các người để cho ta suy nghĩ một chút. À các người có thể làm được những cái gì nhỉ?” Đoạn Vân rất là đau đầu, ta cần một đồng thợ thủ công như vậy để làm cái gì cơ chứ.

”Thiếu gia, chúng tôi đều là Công tượng a!” Cáp Nộ vẫn kiêu hãnh ngẩng cao đầu mà chỉ trả lời như thế.

”Nói nhảm nào! Ta là muốn hỏi các người có thể để ra cái quái gì... à làm ra được cái mặt hàng gì, có làm được Không Gian Giới Tử hay không hả?” Đoạn Vân thật muốn đá một phát cho tên này biến đi cho khuất mắt.

Cáp Nộ trầm tư suy nghĩ một hồi thật lâu rồi mới đứng đĩnh chậm rãi trả lời: ”Thiếu gia, chỉ cần cho chúng tôi đầy đủ tài liệu, hẳn là chúng tôi có thể làm được đấy!”

”Hẳn là? Có nghĩa là người cũng không chắc chắn lắm có phải không?”

”Không phải thế, thưa thiếu gia, mà vì Không Gian Giới Tử quá mức phức tạp. Bí phương đã thất truyền, chẳng qua là ta còn được Gia tổ thượng lưu lại cho một mảnh Chế tác đồ, bất quá có chút không trọn vẹn đầy đủ. Cần phải tiến hành nhiều cuộc thí nghiệm thì mới có thể chế tạo lại được.” Cáp Nộ hơi có vẻ lo âu nóng nảy.

”Ha ha ha! Chế tạo lại được! Tốt lắm, ta nghe nói là các người Địa Tinh rất thông minh và có đầu óc sáng chế, điều này có đúng như thế không?” Đoạn Vân thay đổi đề tài.

”Đúng thế, thưa thiếu gia, Địa Tinh chúng tôi không chỉ là những thiên tài trong việc phát minh, hơn thế nữa chúng tôi đối với toán học cũng rất có thiên phú, rất giỏi hoạch định ra các kế hoạch và quản lý ngân sách rất cẩn thận!” Cáp Nộ không rõ lý do Đoạn Vân tại sao lại quan tâm vấn đề này thế, nhưng khi Đoạn Vân đã hỏi thì hẳn phải trả lời chi tiết.

”Giỏi hoạch định kế hoạch? Tốt lắm! Hãy làm như thế đi! Các người ở đây có năm, tuyển thêm mười người nữa từ đám Địa Tinh đẳng kia lập thành một Chế tác tiểu tổ nhân số mười lăm người. Nhiệm vụ chính của các người sẽ là nghiên cứu chế tạo các loại ma pháp chế phẩm, chỉ cần là hữu ích, có thể sử dụng được là có giá trị, các người cứ việc tiến hành. Nếu số đồ gặp may mà chế ra được cái đồ gì tôn tốt, thiếu gia ta sẽ thưởng lớn. Ở đây có mười vạn kim tệ, các người hãy mua cái gì cần cho công việc của các người. Khắc Lý, mười người Địa Tinh còn lại sẽ giao cho người quản lý, bọn họ thiên bẩm thông thái hẳn là rất phù hợp để trở thành thương nhân hảo thủ!” Đoạn Vân quyết định làm cho mười Địa Tinh ấy trở thành thương nhân của Gia tộc, thương nhân không phải là cần có phẩm chất tinh ranh sao? Chính xác, đám người Địa Tinh này quá thừa sự khôn ngoan sáng dạ! Mà cho dù bọn họ không thể trở thành những thương gia tuyệt đối thành công, chỉ cần với tài năng trời cho về mặt toán học của họ, khẳng định một điều họ sẽ là những chuyên gia tối hảo trong việc tính toán và quản lý sổ sách!

Kế tiếp, Đoạn Vân giao hết những người còn lại cho Ước Hàn. Thân là Quản gia, lão không có sự lựa chọn nào khác là phải làm việc.

Thế rồi cứ như vậy mà đội ngũ nhân viên quản trị đầu tiên của Đoạn Vân Gia tộc được hình thành, các chức sắc cốt cán chủ chốt bắt tay vào xây dựng sự nghiệp cho Gia tộc. Đoạn Vân trực tiếp đặt tên giống như là một Trung Hoa gia tộc, nhưng trong gia huy của mình Đoạn Vân quyết định sử dụng biểu tượng năm lá Hồng kỳ đỏ tươi có gắn sao!

Đúng lúc này, trong trang viện phía Tây bất chợt truyền đến một tiếng gầm rống như sấm. Đoạn Vân rất là sợ hãi, không phải Ngưu Ma Vương đã xảy ra chuyện gì chứ! Chẳng lẽ công hiệu của mười hoàn Tẩy Tủy Đan hiệu quả quá mức làm nó bị làm sao? Đoạn Vân nhắm hướng tiếng gào thét vừa nảy mà chạy tới. Diệp Cô Thành không hổ mang danh Kiếm thánh, tiếng rống vừa phát ra đã thấy hẳn có mặt ngay rồi.

Đi đến hậu viện, Đoạn Vân phát hiện ra bốn Cự tượng võ sĩ đang ngậy ngốc đứng ở đó, Diệp Cô Thành lập tức rút kiếm ra đứng án trước mặt Đoạn Vân, vẻ mặt hơi có chút khấn trương. Hẳn nhìn thấy đằng trước là một cái đầu động vật đen sì giống hình dạng loài trâu, chỉ là cái đầu kia so với Ngưu Ma Vương thì nhỏ hơn nhiều.

”Ngưu Ma Vương? Là mi chăng?” Thấy cái đầu tiểu ngưu kia trên người phát ra xú khí nồng nặc hôi thối, toàn thân rất dơ bẩn, Đoạn Vân nghi hoặc hỏi.

"Đúng vậy, chủ nhân. Là ta đây! Ta đây thực sự có tiến bộ, thực lực đại tăng!" Hóa ra cái đầu tiểu ngư kia hiển nhiên đúng là ma sủng "Ngư Ma Vương" của hắn. Chỉ có điều, bởi vì thực lực tăng tiến mà thân hình biến thành nhỏ đi, bây giờ Ngư Ma Vương này đứng lên chỉ cao có ba thước, nhỏ bé xinh xắn so với lúc trước hơn phân nửa.

Diệp Cô Thành rõ ràng âm giọng chột khàn đi, quay lại về Đoạn Vân nói: "Thiếu gia, hắn hẳn là đã đạt tới cửu cấp, bất quá có thể là do Tủy Tủy Đan phát sinh hiệu quả bên trong, thế nên nhìn qua cũng tưởng là chỉ có thất cấp."

"Cái gì? Trực tiếp đốt cháy giai đoạn, lướt qua bát cấp, đạt tới cửu cấp ngay, cái này cũng quá khó tin a Ngư Ma Vương, người bây giờ đạt tới cấp mấy?" Đoạn Vân rất là giật mình, hướng tới Ngư Ma Vương muốn chứng thực.

"Chủ nhân, sau khi ăn những hoàn thần được đất tiền của người, ta đây đã trở thành Cửu cấp thánh thú. Người thực sự không có nói dối ta đây, ta đây thực sự có tiến triển thực lực!" Ngư Ma Vương rất chỉ là hưng phấn, ngoác mồm cười trả lời.

Đoạn Vân ngẫm nghĩ chút đỉnh rồi nở nụ cười tươi rói. Ma sủng của bốn thiếu gia chính là cửu cấp, nhưng lại được che giấu đi chân thực lực, xem sau này có tên nào dám trêu vào bốn thiếu gia nữa không! Ta không cho hắn một cái chết không minh bạch không được

"Tốt lắm, Ngư Ma Vương, người trước hết phải tẩy rửa, tắm tấp thật sạch sẽ mới có thể được ăn cơm. Được rồi, người có thể biến thành hình người hay không?" Không phải đã nói là cửu cấp ma thú có thể biến thành hình người sao? Đoạn Vân rất muốn biết rõ ràng, nếu cái đầu trâu ngốc này biến thành nhân hình thì sau đó sẽ là cái dạng gì nhỉ.

"Chủ nhân, ta đây không thể biến thành hình người được. Ta đây đại tăng thực lực thật nhưng còn không có ổn định, phải trải qua một thời gian nữa mới được. Chủ nhân, ta đây đi tắm a." Đầu ngư kia mặc dù thực lực tăng lên cường đại rồi, nhưng xem ra trí khôn thì vẫn vậy, quanh quẩn mấy câu "ta đây tới" "ta đây đi" mà thôi.

Đoạn Vân không biết chính là, chuyện Ngư Ma Vương tăng tiến thực lực đã khiến cho một ít cường giả chú ý đến, chỉ có điều bọn họ đại đa số không biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì!

Bất quá những người bình thường thì không biết, nhưng còn có người, không phải người, mà là Long Hoàng biết đã xảy ra chuyện gì.

Chỉ thấy Long Hoàng quay về các trưởng lão nói: "Không có việc gì, chỉ có điều, Thiên Long Đế Quốc của chúng ta vừa có một tiểu ngư tăng tiến cường lực, nhưng ngay lập tức lại bị giam sát rồi."

25. Chương 25. Mại Được Thập Lạp Thành Cự Phú

Sự việc ma thú tăng tiến thực lực như vậy thực sự là vấn đề lớn không có chuyện không gây ra chấn động ảnh hưởng tới những người này, và đúng tại thời điểm đó, Phổ lão đầu đang ở trong thư phòng. Với khoảng cách gần như vậy, cho dù lão đầu chưa có hoàn toàn khôi phục thực lực ma pháp như trước kia nhưng chỉ cần dựa vào năng lực cảm nhận của các giác quan thì cũng là thừa sức nhận biết, cảm thụ được. Hơn nữa, nghe cũng có thể thấy mà. Vì vậy Phổ lão đầu là người thứ ba đi tới hiện trường. Mục kích toàn bộ sự việc diễn ra trước mắt, đầu lão già lắc như chong chóng, không tin vào cả chính mắt mình phải hỏi: "Vân nhi, chuyện gì xảy ra thế này?"

Sau đó Đoạn Vân đem chuyện có được Ngư Ma Vương như thế nào mồm năm miệng mười kể cho lão đầu nghe, lão đầu nghe xong vẻ mặt rất kỳ quái, lom lom dòm ngó Đoạn Vân cả nửa ngày rồi mới nói được: "Vân nhi, vì sự nghĩ rằng cần phải nói với người câu này: người... đúng là cái đồ biến thái! Lúc mới đầu ta còn tưởng rằng cái thứ đan dược kia của người chỉ dùng để chữa thương, nhưng thật không ngờ lại còn có tác dụng làm thực lực tăng lên rất tốt. Được rồi, nhà người cần nhiều nhân thủ như vậy để làm gì? Để cho náo nhiệt a!"

Đoạn Vân rất là không phục, người nha, nhà người mới là cái đồ biến thái, làm gì có cái loại sự phụ nói đồ đệ thế bao giờ, hắn bèn trợn mắt trả lời: "Bí mật! Hừ, không nói cho người biết!"

Trong hai ngày này, không khí một cuộc cách mạng phủ khắp cả Gia tộc, tất cả mọi công việc đã vào guồng hoạt động, bất kể là việc gì, tất cả đều được tiến hành trong trật tự. Đại khái sau đó chừng hơn nửa tháng, Đoàn Vân đã sản xuất ra một số đơn được có thể đem ra thị trường.

Hôm nay đã là ngày thứ ba, cũng là ngày mở cửa phòng đấu giá. Đoàn Vân này cũng không biết toan tính cái gì mà lại lớn mật yêu cầu Đại Công chúa Khải Lợi từ Hoàng cung tới. Hắn nói cần phải có Đại Công chúa hỗ trợ hắn tiến nhập phòng đấu giá. Kỳ thật trên thực tế, với thủ đoạn và thân phận của hắn, cho dù không có hẹn trước hoặc thiệp mời, muốn vào một cái phòng đấu giá nho nhỏ như thế này cũng chưa phải là việc có thể gây khó khăn cho hắn, làm hắn phải nhũm mắt cau mày! Tới hẹn, Khải Lợi tuân thủ lời hứa mà đến, bất ngờ là Tam Công chúa Khải Sắt Lâm khi biết cũng đòi đi theo cùng. Càng làm cho Đoàn Vân cảm thấy xấu hổ chính là việc Tiểu Bạch sống chết cứ khăng khăng đòi đi cùng. Cứ như vậy, Đoàn Vân ôm Tiểu Bạch trong lòng cùng Đại Công chúa Khải Lợi và Tam Công chúa Khải Sắt Lâm vượt qua rất nhiều những ánh mắt sợ hãi kinh thán mà cùng nhau tiến vào phách mại tràng.

Bên trong bao gian đặc biệt dành cho khách quý, Đoàn Vân lại tiếp tục bông đùa kể chuyện tiểu hài toàn loại tục tĩu cho hai vị công chúa nghe. Hai nàng rất là xấu hổ, tay xua loạn cả lên nhưng vẫn tiếp tục nghe chuyện, khuôn mặt hồng rực tới tận mang tai và cười khúc khích liên hồi. Tiểu Bạch vẫn nằm trong lòng Tiểu Vân, cũng lẳng lặng nghe chuyện cười, hơn nữa mặt cũng không ngừng đỏ lên. Cũng không biết như thế nào mà hai vị công chúa thấy Tiểu Bạch đáng yêu quá đi tới muốn bế nó lên thì Tiểu Bạch cứ giãy giụa chết sống cũng không chịu. Làm cho Đoàn Vân cười to mãi không thôi, còn trêu đùa hai vị công chúa chắc là nhân phẩm không tốt nên nó không theo. Khiến cho hai nàng quay ra nhăm Đoàn Vân mà càu xé, cù chọc làm Tiểu Bạch phát nộ, tỏ vẻ bảo vệ chủ nhân mà sửa hai nàng mỹ nhân xinh đẹp một trận âm ỉ. Còn Diệp Cô Thành đứng một bên quan sát phách mại tràng.

Rốt cục cuộc đấu giá cũng bắt đầu rồi!

Khởi đầu các vật phẩm đưa ra đấu giá cũng bình thường, có chút quý giá đấy nhưng cũng không thực sự tiện ích. Đoàn Vân đối với những món đồ này cũng không quá để ý, hắn hôm nay chủ yếu là đến xem, quan sát nắm bắt thị trường và thăm dò khả năng bán thuốc của mình. Mặc dù đã được giao cho Diệp Cô Thành tiến hành bí mật, nhưng Đoàn Vân cũng muốn tìm hiểu rõ một chút.

Cuộc đấu giá đã qua đi một nửa thời gian, lúc này Đoàn Vân mới chú ý đến một Không gian thủ trục vừa được đưa ra, lão bản nói đó là của một Thú nhân thủ lĩnh. Thủ trục này hơi lớn, Đoàn Vân so sánh kích cỡ chắc vừa với cổ Tiểu Bạch, cảm thấy đúng là phải mua cho Tiểu Bạch đeo chơi. Vì vậy lập tức đập xuống ra hiệu muốn mua. Cái thủ trục kia đã lên giá hai mươi vạn, cũng bởi vì hình dạng hơi lớn thế nên khi Đoàn Vân ra giá ba mươi vạn kim tệ là mua được ngay. Hai vị công chúa cũng lấy làm khó hiểu, không giải thích được Đoàn Vân mất số tiền lớn như vậy mua cái thủ trục ấy để làm gì? Chẳng lẽ đem tặng cho mình, mà cái này thì đem đeo ở đâu trên người cơ chứ!

Thủ trục được một thị nữ trao lên, hắn cầm lấy ngấm qua thấy bên trong lại có bốn không gian hình lập phương nữa. Đoàn Vân đang muốn đeo vào cho Tiểu Bạch thì nhìn thấy vẻ mặt kỳ quái của hai vị công chúa liền cười nói: "Hai vị công chúa, đừng nói là hai vị thích nó nha!"

"Ai thích nó kia chứ, trông cũ kỹ xấu xí quá!" Tam Công chúa Khải Sắt Lâm đỏ rực cả mặt mày trả lời. Đoàn Vân cũng thấy quái lạ, không có chuyện gì mà cũng phải đỏ mặt hồng má lên thế kia?

"Thích cũng không tặng cho người, ta nghĩ có khi ta đưa cho..." Đoàn Vân vừa nói vừa cố ý nhìn về phía Đại Công chúa. Khải Lợi còn làm ra vẻ xấu hổ, hai tay xoa xoa xoắn xoắn vài cái thì lời Đoàn Vân nói kế tiếp mới làm cho nàng thiếu chút nữa thì phát điên lên.

"Ta đây là tặng cho Tiểu Bạch, các nàng đừng có mà hoành đao đoạt ái nha! Ha ha ha! Tiểu Bạch lại đây, để thiếu gia đeo cho người." Đoàn Vân liền bế Tiểu Bạch lên đeo thủ trục vào cổ cho nó, thấy rất vừa vặn bèn lấy làm cao hứng lắm, hoàn toàn không để ý đến ánh mắt giết người của hai vị công chúa. Hắn còn nói: "Tiểu Bạch nha! Người xem chủ nhân ta đối đãi với người rất tốt a, sau này người có đồ vật gì quý báu cứ cất bên trong nha! Ngoan nhé cưng!" Tiểu Bạch cũng tỏ vẻ thích chí, gọi tới gọi lui cũng vẫn nhảy nhót không ngừng.

Cuối cùng, chương trình đặc biệt nhất của phiên đấu giá cũng được Phách mại tràng đưa ra, đấu phẩm chính là mười hoàn Tẩy Tủy Đan của Đoàn Vân.

Chủ trì cuộc đấu giá Tây Tủy Đan chính là một lão bản béo mập, đi trước mặt là người điều hành vừa bị thay ra. Đúng lúc này Diệp Cô Thành quay lại thưa với Đoạn Vân rằng: "Thiếu gia, vị kia chính là Đại lão bản của Phách mại tràng." Đoạn Vân khẽ gật đầu!

Chỉ thấy vị Đại lão bản béo mập đi đến khu vực trung tâm, cánh tay giơ lên dè xuống ra hiệu giữ trật tự. Toàn trường yên lặng xuống, lão béo trên mặt đầy hồng quang bắt đầu nói chuyện: "Xin chào tất cả mọi người, ta là lão bản ở đây tên Táp Nặc, hiện diện ở đây cũng có không ít quý vị biết ta. Ta trước hết cảm tạ tất cả các vị khách hàng cũ và mới đã ủng hộ và tham gia Phách mại tràng của chúng ta, xin cảm ơn mọi người. Kế tiếp, sắp được đưa ra chào bán là một thứ thực sự đúng là điểm nóng nhất, chắc chắn sẽ được quý vị hoan nghênh trong ngày hôm nay. Lời đầu tiên cho phép ta giới thiệu một chút. Cách đây bảy ngày trước, có một vị khách nhân thần bí đã đem đến mười hoàn đan được ủy thác cho bản tràng đấu giá. Mà loại thuốc được kia nói đến tốt cùng là có hiệu quả như thế nào? Là một nhà hóa học thực nghiệm, ta dám tuyên bố được hoàn kia tuyệt đối không phải có khả năng do con người có thể chế tạo ra!"

Nghe nói đến đoạn này, toàn trường thốt nhiên rung động sừng sốt. Không phải do con người chế tác ra, thế chẳng lẽ do Thần?

Dừng một chút, lão bản lại nói tiếp: "Nếu muốn biết được hoàn kia có hiệu quả như thế nào, xin mọi người hãy nhìn ta đây này: tám ngày trước nếu có vị nào đã từng gặp qua ta thì biết. Không biết mọi người có phát hiện ra không? Đúng vậy, đầu tiên ta muốn hỏi hiện giờ mọi người có biết chính xác tuổi của ta hay không? Xin những người biết ta trước kia không được nói ra! Ba mươi? Không đúng! Hai mươi sáu? Cũng không đúng nốt! Nói thật cho mọi người biết nha, nếu là tám ngày trước các người tuyệt đối không chần chừ mà nói đúng tuổi của ta. Chính là ta đã năm mươi ba tuổi rồi đó!"

Toàn trường lại một phen huyền não hết cả lên, đúng là ai mà không biết về lão bản béo trước kia thì cũng không thể tin được. Lão mập khoát khoát tay nói tiếp: "Các người thực sự không tin ư, điều này tuyệt đối là sự thật đó. Hơn nữa điều vừa nói chỉ là một hiệu quả quá bình thường sau khi dùng thuốc. Còn có điều này nữa, các người có phát hiện ra không nhỉ? Chính là ta đã đại tăng thực lực! Kỳ thật, bảy ngày trước mới chỉ là một Cao Cấp Kiếm Sư sơ kỳ, mà bây giờ ta đã là Đại Kiếm Sư rồi đấy! Ha ha, mời các vị xem qua một chút đấu khí của ta!"

Nói xong, lão bản cầm lấy một thanh kiếm vận kinh cho đấu khí nổi lên, liền có luồng đấu khí đúng là thuộc đẳng cấp Đại kiếm sư hiện ra. "Hãy nhìn đây này, đấu khí này thực quá tinh thuần, tuyệt đối rất nhanh tiến vào đẳng cấp Kiếm thánh." Lúc này Đoạn Vân nhìn thấy hai vị công chúa mắt tròn mắt dẹt ngó chăm chăm, hân cười cười rất là quý dị!

Toàn trường đã không còn ai bàn tán gì nữa, tất cả ngơ ngác ngẩn ngơ ngù ngừ ngây ngốc nhìn Đại lão bản.

Lão bản cố nén kích động trong lòng xuống, tiếp tục nói: "Nói cho mọi người biết thêm một bí mật, ta trước kia thực sự là một người dương suy kiệt dục (liệt dương), nhưng bây giờ ta dám nói không có mấy người, kể cả mấy tên trai tơ mới lớn to cao cường tráng cũng không mạnh hơn ta ở cái khoản trên giường đâu nhá! Hơn nữa ta còn phát hiện, thần dược này tuyệt đối còn có công năng chữa bệnh cực kỳ hiệu quả. Hầu như tất cả các bệnh đều có thể chữa trị. Trước kia ta có bao nhiêu bệnh nan y bây giờ đã khỏi tiệt!"

"Người tưởng người còn trẻ mãi tuổi hai mươi? Người tưởng thực lực sẽ rất nhanh tăng tiến? Người có những cái gì là quái tật dị dạng, nan bệnh mãn tính không thể chữa trị được? Nghe ta nói đây, phục dược này thực sự có phản ứng tốt lắm. Sau khi dùng, mười phần sau đó người sẽ cảm thấy như vừa thoát thai hoán cốt, bởi vì độc tố toàn thân nhà người đã bị được lực thần kỳ tiêu trừ sạch sẽ, hơn nữa quá trình này diễn ra không hề chịu nổi đau đớn thống khổ nào. Tốt lắm! Ta đây cũng không nói những điều dư thừa nữa. Chỉ khi nào công hiệu hoàn toàn chắc chắn các người sẽ biết đáp án! Bây giờ bắt đầu đấu giá nào! Từng hoàn một sẽ được đưa ra đấu giá, mỗi hoàn giá khởi điểm là hai mươi vạn kim tệ. Đấu giá... bắt đầu!!!" Nói xong, lão bản gõ một búa xuống.

Toàn trường yên tĩnh một hồi, rốt cục cũng có người ra giá: "Một trăm vạn!"

Cuối cùng thì cuộc đấu giá cũng bắt đầu rồi!

"Một trăm năm mươi vạn!"

"Ta trả bốn trăm vạn!"

Kết cuộc, hoàn thuốc đó được người ta mua với giá bốn trăm vạn. Nghe thấy được hoàn kia có công hiệu kỳ diệu như thế, hai vị công chúa cũng tham gia đấu giá, hai nàng cũng không có nhiều tiền, căn bản không thể cạnh tranh. Nhìn hai vị công chúa kia vẻ mặt đau khổ tiếc nuối, cả nụ cười cũng nở ra méo xệch, Đoạn Vân lại càng thêm thích thú. Tất nhiên Đoạn Vân hẳn cũng không có ngu mà đi nói cho hai nàng kia biết là chính mình đã chế tạo ra những hoàn thuốc kia. Dù sao hẳn cũng hiểu được cái gì tên là phiên toái a!

Đến hoàn thuốc cuối cùng, giá cả tăng cao đến chóng mặt, dứt điểm là một ngàn vạn. Đoạn Vân nhẩm sơ qua một chút, tổng cộng mười hoàn thuốc bán được tới sáu ngàn vạn kim tệ.

Đoạn Vân không cao hứng không được, mình đã trở nên giàu có rồi. Cuộc sống ở kiếp trước đã cho hẳn hiểu được tầm quan trọng của đồng tiền. Sau khi đấu giá kết thúc, Đoạn Vân nháy Diệp Cô Thành bí mật đi lĩnh tiền. Đối với cường giả thực lực sắp đột phá cảnh giới Kiếm Thần như tên Diệp này thì đó quả thực là chuyện đơn giản. Từ biệt hai vị công chúa xinh đẹp, Đoạn Vân rất hưng phấn sung sướng trở về nhà.

26. Chương 26. Mại Dược Tế Tự Trung Hoa Khởi

Buổi đấu giá đã trôi qua một tháng rồi. Trong một tháng này, các hạng mục sự nghiệp của gia tộc Đoạn Vân cũng đã bắt đầu khởi sắc phong vân như điều gặp gió lớn.

Trước tiên là nói về việc kinh doanh thuốc men của Đoạn Vân. Trong khoảng thời gian này, vài Tinh Linh phụ trách khai thác dược tài dẫn theo nhân lực trong gia tộc đến những nông trang ngoài thành Thiên Long phát động thôn dân hái thuốc lấy tiền, với giá khá rẻ mạt. Đoạn Vân thật có nằm mơ cũng không nghĩ được chỉ trong vòng vài ngày đã thu được mấy xe lớn dược tài đủ loại, hơn nữa trong đó có một vài món nhân sâm, linh chi và các loại dược tài quý hiếm khác. Việc khai thác dược tài bán cho Đoạn Vân cũng làm cho thôn dân nơi đó thu được không ít tài phú.

Có vài thôn dân tinh minh lại còn chủ động thành lập các điểm thu mua. Theo phân phó của Đoạn Vân, những hợp tác xã khai thác vệ tinh rất năng động này không ngừng tăng lên, trở thành nhóm thương nhân đầu tiên chuyên cung cấp dược tài cho Đoạn Vân gia tộc.

Sau khi dược liệu được chuyển về, dưới sự chỉ đạo của Đoạn Vân, có một vài hạ nhân cẩn thận nhanh nhẹn tuyển chọn từ trong gia tộc bắt đầu tiến hành xử lý và cất trữ vào kho. Thậm chí Đoạn Vân còn đem một vài tri thức trung dược đơn giản dạy cho những người có đầu óc linh hoạt, cũng để bọn họ phụ trách vài công đoạn mấu chốt trong quá trình bào chế dược phẩm. Không còn cách nào khác, nếu việc gì cũng để Đoạn Vân ra bắt phải làm, thì Đoạn Vân có làm trâu làm bò, mệt đến nổi trên xi ra khối, dưới xi ra hơi cũng chẳng thể làm ra được bao nhiêu viên thuốc! Hơn nữa, bọn họ trước kia đều là nô lệ, sau khi được Đoạn Vân giải trừ thân phận nô lệ thì đối với Đoạn Vân có thể nói là chết cũng không phản bội, độ trung thành vào loại tuyệt đối, không cần phải nghi vấn gì cả. Đường nhiên những bước bào chế thuốc khó khăn và phức tạp, tỷ như tỷ lệ phối hợp các loại dược tài đều do Đoạn Vân tự làm lấy. Chủ yếu là để phòng ngừa công thức phương thuốc bị tiết lộ, cũng không phải Đoạn Vân không tin nhiệm bọn họ.

Cứ như vậy, trong vòng một thời gian rất ngắn, những viên thuốc mới lạ của Đoạn Vân đã được ra đời. Còn về việc bán thuốc, Đoạn Vân hoàn toàn tin tưởng giao cho Khắc Lí thành lập một thương xã tên là "Trung Hoa Thương Hành", chuyên môn phụ trách sinh ý cho gia tộc.

Đoạn Vân bào chế chủ yếu là vài loại thuốc sau đây :

Một là Hoàn Dương Đan. Thuốc này là do Đoạn Vân căn cứ vào dược lý rút ra sau khi luyện chế Tẩy Tủy Đan, chỉ dùng những dược tài rất bình thường, hơn nữa chỉ có hiệu quả trị thương, không hề có công hiệu tăng thêm thực lực. Loại thuốc này nếu xét về cấp bậc, có thể hoàn toàn chữa khỏi các thương tổn cấp tám, đối với cửu cấp thương tổn cũng có hiệu quả nhất định. Theo như giá thu mua dược tài của gia tộc bây giờ, giá thành của thuốc này tuyệt đối không vượt qua một ngàn kim tệ. Còn tên Đoạn Vân gian thương này lại định giá bán là mười vạn, rồi còn nói như đinh đóng cột : nguyên liệu chế thuốc quá mức trân quý, xác xuất thành công khi bào chế cũng không cao, giới lắm mỗi tháng chỉ giới hạn bán ra một trăm viên, đều phải đặt hàng trước mới có! Vì Hoàn Dương Đan có thể chữa được nội thương trong khi quyền trực cho dù thần kỳ đến đâu cũng không có công hiệu, sau khi trị liệu cũng sẽ không làm giảm thực lực của người bị thương. Cuối cùng, Hoàn Dương Đan đắt hơn vàng, quý hơn kim cương kia trở thành chiêu bài bán thuốc

của Á « Nhà thuốc Á » Đoạn Vân, chỉ vài ngày đầu tháng là đã có người mua hết. Đối mặt với tình huống như vậy, tên gian manh Đoạn Vân quyết định tăng giá, nhờ vậy, thuốc cũng đủ bán đến hơn nửa tháng .

Loại thuốc thứ hai mà Đoạn Vân đưa ra thị trường là một loại thuốc chữa thương bình thường mà hắn gọi là Thánh dược - Giải Độc Hoàn. Loại thuốc này có thể trị khỏi các thương tổn cấp bảy, được hiệu cũng rất tốt, chỉ là công dụng hơi chậm. Đối với loại thuốc này, Đoạn Vân yêu cầu thủ hạ sản xuất với số lượng lớn. Sản lượng hàng ngày tuy đã có thể đạt tới hơn ngàn vạn viên, nhưng Đoạn Vân vẫn không chế sản lượng của Giải Độc Hoàn một cách nghiêm khắc, luôn luôn đảm bảo cân bằng với nhu cầu của thị trường. Giá thành loại thuốc này đại khái hơn mười kim tệ, trên thị trường Đoạn Vân định giá là một ngàn kim tệ. Bởi vì loại thuốc này rất hữu hiệu trong việc trị liệu nội thương, mấy tháng sau này loại thuốc này được lưu thông trên cả Đông đại lục, nghe nói có vài kiện hàng còn đến cả Tây đại lục, bất quá khi đi tới đây thì giá Giải Độc Hoàn đã lên cao tới tận trời xanh rồi .

Đoạn Vân còn muốn một thời gian nữa sẽ đưa mấy loại thuốc "Kim thương bất khuất " và "Bổ thận Hoàn" mà hắn đã đưa cho lão bản ở chợ nô lệ giới thiệu ra thị trường. Đương nhiên "Bổ thận Hoàn" cũng sẽ chỉ cung ứng rất ít, mỗi tháng cũng chỉ khoảng hai trăm viên, giá là một vạn kim tệ. Nhưng đối với "Kim thương bất khuất ", Đoạn Vân định giá là một ngàn kim tệ một viên mà thôi, hơn nữa còn sản xuất không hạn lượng. Mặc dù rất quý, nhưng nghe nói loại thuốc này lại được tiêu thụ rất tốt, lại được phổ biến khắp nơi, lại còn thường xuyên thiếu, sau này trở thành vật bất ly thân của các vị công tử con nhà giàu có. Đoạn Vân sau đó lại còn đưa ra nữ tính xuân dược, và vài loại thuốc ích dương bổ thận vân vân.

Vì trên khối đại lục này không có nghề Dược sư, do đó Á « Nhà thuốc Á » Đoạn Vân có thể nói đã chiếm được địa vị lũng đoạn trong ngành dược phẩm, từng núi vàng cứ thế chảy vào túi tiền của Đoạn Vân. Chỉ tính sơ sơ, khoản thu của Đoạn Vân gia tộc mỗi tháng tuyệt đối vượt qua hai ngàn vạn. Hơn nữa này con số này việc tiếp tục tăng lên! Còn sau này Đoạn Vân hợp tác kinh doanh với người khác, thì lợi nhuận lại càng kinh khủng!

Cứ như vậy cái tên Đoạn Vân theo những viên thuốc của hắn được truyền khắp cả đại lục! Mọi người xôn xao bàn tán về Đoạn Vân, không biết nhân vật truyền kỳ này đến tột cùng là loại người thế nào! Theo như lời đồn thì Đoạn Vân chỉ có khoảng chừng hai mươi tuổi, do đó không ít danh viện khuê tú suốt ngày đồng tai lên lắng nghe những sự tình về Đoạn Vân. Thậm chí còn có không ít thiếu nữ vì Đoạn Vân mà sinh ra tranh chấp. Đương nhiên việc này sẽ nói sau!

Sau mười ngày, Đoạn Vân có một chút điều chỉnh trong Hộ vệ đoàn của mình. Bốn gã Cự tượng vì những hành động quá mức hậu đậu, bị đuổi ra khỏi Hộ vệ đoàn, trở thành người khuôn vác trong gia tộc. Người đầu nhân Khai La, thủ lĩnh hộ vệ đứng ra thỉnh cầu Đoạn Vân đi chợ nô lệ đem mấy Thú Nhân trước là chiến hữu hoặc thân hữu của hắn về làm hộ vệ. Còn cái tên Đoạn Vân tiêu tiền vô độ lại thoáng cái đã ra chợ nô lệ khuôn tất cả các nô lệ dị tộc về, hơn ba trăm người chứ ít ỏi gì! Như vậy, thành viên của Đoạn Vân gia tộc đã đạt tới một con số kinh khủng, hơn bốn trăm người, chỉ riêng võ sĩ Thú Nhân cũng có hơn một trăm người, những người khác được an bài ra các ngành khác.

Bởi vì đế quốc có quy định rõ ràng là số lượng hộ vệ của một Bá tước đại nhân không thể vượt qua hai trăm, Đoạn Vân cũng không dám vi phạm, do đó mặc dù Đoạn Vân sử dụng một số lượng dị tộc võ sĩ rất lớn, nhưng không ai có thể nói được gì. Nhưng thực lực của hộ vệ Đoạn Vân cũng phi thường kinh khủng. Trong đó đại bộ phận đều là võ sĩ cấp năm hoặc cấp sáu, hơn nữa toàn bộ đều là Thú Nhân, vô luận là sức mạnh thân thể hay nghị lực, những võ sĩ ở nơi khác đều không thể so với được. Đoạn Vân đem một trăm hai mươi võ sĩ Thú Nhân chia làm bốn đại đội, mỗi đại đội lại chia làm ba tiểu đội, cho chiến đấu với nhau, để cho bọn họ tiến bộ trong cạnh tranh. Cái làm cho người ta sợ hãi chính là, Đoạn Vân lại dựa vào y thuật cao siêu và đan dược cực tốt của mình buộc đám hộ vệ tiến hành ma quỷ huấn luyện, hơn nữa thỉnh thoảng lại có một hồi tập trận thực chiến.

Theo Đoạn Vân thấy, võ sĩ chỉ có không ngừng chiến đấu mới là cường giả chính thức, thực lực cùng kinh nghiệm tăng lên, dù sao đã có những đan dược vô địch của mình, hắn có thể đảm bảo tất cả đều rất an toàn. Dưới những điều kiện huấn luyện ở đây, mỗi ngày đều có đánh nhau đến chết sống, đám hộ vệ ngày nào cũng đổ máu không ít thì nhiều, mỗi ngày đều tiến bộ một chút. Vô luận là vũ lực hay là lòng can đảm, từ nghị lực cũng là khả năng nhẫn nại, tuyệt đối có thể thấy được sự tiến bộ vượt trội của một trăm hai mươi Thú Nhân chiến sĩ. Không đến một tháng sau, đại bộ phận mọi người đều đột phá qua một giai tầng.

Mặc dù đan dược của Đoạn Vân cũng tiêu hao không ít, nhưng chỉ cần Đoạn Vân chịu khó ra tay một chút, muốn bao nhiêu đan dược là sẽ có bấy nhiêu. Bất quá, Đoạn Vân cũng không cho bọn chúng phục dụng Tẩy Tủy Đan, vì Đoạn Vân cho rằng phải dựa vào nỗ lực bản thân để đề cao thực lực mới là vương đạo. Kể cả khi cho những người này trong một tháng mà liên tục uống ba lạp Tẩy Tủy Đan, thì cũng chẳng khác gì ăn thuốc chuột cả!

Một tháng sau, thực lực Đoạn Vân đã đạt tới Cao cấp Kiếm sĩ cấp ba rồi. Nếu không tính đan dược, trong một tháng mà từ một "thư sinh" trở gà không chặt đạt tới Cao cấp Kiếm sĩ, đây tuyệt đối là một kỳ tích. Nhưng, nếu xét một viên Tẩy Tủy Đan đã có thể làm cho một người bình thường đạt tới kiếm sĩ cao cấp, Đoạn Vân tuyệt đối là một thằng đàn về võ học!

Trong khoảng thời gian này, Diệp Cô Thành đã uống viên Tẩy Tủy Đan thứ ba, sau đó rốt cục đột phá thành công tới cảnh giới Kiếm Thần. Hơn nữa việc đột phá của Diệp Cô Thành cũng làm cho Đoạn Vân phát hiện tác dụng phụ của Tẩy Tủy Đan - Đấu khí nội liễm. Diệp Cô Thành hôm nay nhìn qua, tuyệt đối tưởng như chỉ có thực lực của Đại kiếm sư thôi, đây chính là một con át chủ bài của Đoạn Vân. Quản gia của Đoạn Vân sau khi dùng Tẩy Tủy Đan cũng đã khôi phục lại thực lực Đại kiếm sư, hơn nữa nghe nói Ước Hàn cũng sắp đột phá rồi. Ngưu Ma Vương trải qua một tháng cũng có thực lực đã có thể hóa thành hình người, bất quá mỗi khi Đoạn Vân thấy Ngưu Ma Vương, hắn đều cảm thấy mình đặt tên cho nó quả là không hề lầm lẫn - Ngưu Ma Vương dưới trạng thái hình người lại là một thiếu niên mười mấy tuổi có cái đầu trâu xấu xí!

Trong khoảng thời gian này, còn có một việc cũng phải đề cập một chút. Đó là mấy hôm rồi, hai vị công chúa, cụ thể là Khải Lợi và Khải Sát Lâm thường xuyên tìm đến gặp Đoạn Vân, còn Đoạn Vân cũng thường xuyên đi "chơi du ngoạn" với hai vị công chúa ở những nơi rất xa hoa. Quan hệ giữa ba người phát triển rất nhanh!

Buổi sáng hôm nay, Đoạn Vân đang luyện tập Thái Cực quyền trong hậu viện để giúp chân khí tăng lên. Lúc này Liên Na vội vàng chạy vào: "Thiếu gia, trong cung truyền lời muốn Ngài tiến cung! Nói là Bệ Hạ tìm kiếm Ngài có việc."

Đoạn Vân rất nghi hoặc, Tra Lí tìm ta có chuyện gì nhỉ? Ta đâu có nghe nói có ai bị bệnh đâu ta? Không phải là muốn cảnh cáo ta không được "tán tỉnh, câu dẫn" công chúa đó chứ?

27. Chương 27. Thần Kỳ Được Hoàn Nhạ Nhân Đồ

Đã nghĩ không ra thì Đoạn Vân quyết định không thềm nghỉ nữa, kêu Diệp Cô Thành đi theo, cùng Đoạn Vân đi thẳng vào Hoàng cung. Chỉ chốc lát sau, Đoạn Vân lên đến sân triều. Cả đám văn võ bá quan đang cung kính đứng hầu hai bên, người ngồi trên ngai vị Hoàng đế uy nghiêm chính là Tra Lí Hoàng đế Bệ Hạ.

"Thần Đoạn Vân tham kiến Hoàng đế Bệ Hạ, chúc Hoàng đế Bệ Hạ thân thể an khang, vạn tuế vạn tuế vạn tuế!" Đoạn Vân đi đến trước bệ rồng, cúi chào Tra Lí bái một lễ, nhất thời không thể nghĩ ra được muốn bái kiến Hoàng đế thì phải nói cái gì, chợt nhớ mấy câu trong phim ảnh vội vàng phun ra mấy câu vạn tuế đã được điều chỉnh cho phù hợp với hoàn cảnh. Tra Lí vừa nghe xong, rất là cao hứng, cười ha hả nói: "Đoạn Vân, mấy chữ vạn tuế này nghe hơi lạ, bất quá bổn hoàng rất thích. Ha ha! Quả là đặc sắc!"

Đoạn Vân nghe vậy khẽ mỉm cười rồi cung kính nói: "Không dám ạ, đâu có gì đâu. Một vị vua hiền minh như Ngài đây, nói như thế nào cũng không quá đáng, Ngài tựa như một vì sao sáng ngời, không, là mặt trời chiếu sáng nơi nơi trên Thiên Long quốc, dẫn dắt con dân Thiên Long không ngừng phát triển. Chỉ cần có Ngài, đã là giang sơn chi phúc, dân chúng chi lộc rồi!" Đoạn Vân nói xong, hắn thấy quả là những lời nịnh hót của giới phong kiến thật ghê tởm, bao nhiêu đồ ăn trong bao tử cứ sôi lên ồ ạt, muốn ói ra bằng sạch.

Thôi, Đoạn Vân ái khanh, người không cần dùng những lời này để tăng bốc bổn Hoàng nữa, nói nhiều quá bổn Hoàng mắc cỡ đó. Hôm nay ta truyền người tiến cung, chủ yếu là vì hôm nay có một người dâng lên một bản tố cáo người." Tra Lí cười cười, nói vào chính sự.

"Có người tố cáo ta? Có chuyện gì thế? Đường như ta không hề phạm pháp mà! Sao lại có người tố cáo ta nhỉ?" Đoạn Vân càng nghĩ càng nghi hoặc, mình trước đến nay dường như chưa hề đắc tội với người nào mà!

Lúc này, đế quốc Tả tướng đứng dậy, hướng về Tra Lí cung kính nói: " Bệ hạ, Đoạn Vân Tế tự mấy ngày nay có thể nói là rất tuân thủ pháp luật, hơn nữa hắn cũng là ân nhân cứu mạng của Bệ Hạ. Phẩm hạnh của hắn được rất nhiều người tán dương, do đó thần khẩn xin Bệ Hạ đừng tin mấy lời bịa đặt của bọn tiểu nhân."

Đoạn Vân nhìn qua tỏ vẻ rất cảm kích Tả tướng Khoa Lí Lôn, chỉ thấy hắn đang rất tức giận trừng mắt nhìn Hữu tướng Bồ Khoa Duy Kỳ. Nguyên lai là lão thất phu Bồ Khoa Duy Kỳ đứng ở sau lưng phỉ báng ta, người dám tố cáo ta như vậy hả? Mà ta dường như không hề gây sự chòng ghẹo gì với người mà! Người coi bộ rảnh rỗi quá hết chuyện làm rồi phải không!

Kỳ thật Đoạn Vân không biết nguyên nhân sâu xa là đối với những người khác, Đoạn Vân là đệ tử của Phổ Hi Kim, là người cùng phe với Tả tướng Khoa Lí Lôn. Hơn nữa Bồ Khoa Duy Kỳ phát hiện ra Đoạn Vân là một người rất không đơn giản, do đó đã nghĩ đến việc chen ép, tiêu diệt bớt một ít phe cánh của Tả tướng.

Thấy Tả tướng nói đỡ cho Đoạn Vân, Hữu tướng Bồ Khoa Duy Kỳ đứng dậy nói luôn: " Tả tướng đại nhân nói vậy là phỉ báng ta hay sao? Ta thân là đế quốc Hữu tướng đâu cần phải hạ thấp thân phận mình mà đi phỉ báng một Tế tự nhỏ nhoi vừa mới thượng cung?"

Chuyện này chỉ có Bồ Khoa Duy Kỳ người biết thôi, hừ!" Khoa Lí Lôn này giờ vẫn lấy một thái độ khiêu khích với Hữu tướng, vừa nghe hắn nói như vậy lập tức xỏ lại ngay .

Lúc này, Đoạn Vân mở miệng khuyên: " Hai vị đại nhân không cần vì Đoạn Vân mà làm tổn thương hòa khí, hòa khí sanh tài mà!" Dừng một chút, Đoạn Vân hỏi Bồ Khoa Duy Kỳ: " Xin hỏi Hữu tướng đại nhân, chẳng biết hạ quan phạm lỗi ở đâu?"

Người sử dụng đại lượng Thù Nhân vô sỉ, phạm vào tội tư thông ngoại địch!" Bồ Khoa Duy Kỳ nói rất nghiêm túc.

Tra Lí lúc này nhìn về phía Đoạn Vân, Đoạn Vân nhìn vào ánh mắt của Tra Lí, trong lòng phát rung mình! Chẳng lẽ là phạm pháp thật sao? Vì vậy hắn vội vàng giải thích: "À, là việc này? Chẳng lẽ dùng vài Thù Nhân làm hộ vệ cũng là tư thông ngoại địch?" Đoạn Vân cảm thấy rất kỳ quái, cái này cũng tính là tư thông ngoại địch sao? Vậy thì phải làm sao mới được chứ?

Đúng thế! Hơn nữa theo ta được biết đại bộ phận thành viên gia tộc các người đều là dị tộc! Người lại còn không ưu tiên cho Hoàng thất, trong tay có đại lượng thuốc chữa thương lại không báo cáo (?!). Lại còn có người thấy người từng quấy rối tình dục Công chúa nữa " Bồ Khoa Duy Kỳ một lèo liệt kê mấy tội trạng lớn của Đoạn Vân, ngay cả chuyện hắn quấy rối Công chúa cũng dám nói ra.

Đoạn Vân càng nghe càng căm tức, người kia có phải là ăn lộn thuốc không vậy, ta trước nay không hề đắc tội với hắn mà. Chẳng lẽ hắn nhân cơ hội bất tiện, muốn tìm phiền toái cho vui?

Nén lửa giận trong lòng, Đoạn Vân nói: " Thứ nhất, Thù Nhân vô sỉ của Đoạn Vân gia tộc là do ta mua từ chợ nô lệ về, ta dám nói các vị đại nhân ở đây đều dùng Thù Nhân làm nô lệ! Ta muốn hỏi các vị đại nhân ở đây, mua nô lệ có tính là phạm pháp không?"

Nói xong Đoạn Vân liếc mắt về bốn phía tìm sự ủng hộ. Rất nhiều các vị đại thần xì xào trao đổi, cho rằng chuyện này rất hợp lý!

Thứ hai, người nói là trong tay ta có rất nhiều thánh dược chữa thương mà không giao ra, đầu tiên ta muốn nói đây là thuốc của ta, không phải của Bồ Khoa Duy Kỳ Hữu tướng đại nhân đâu. Gia đình Hữu tướng đại nhân cũng có rất nhiều kim tệ và vô số sản nghiệp, sao Ngài không giao hết cho quốc gia đi mà lại bắt ta phải trao ra dược hoàn? Quả là không công bằng! Đoạn Vân ta là một Tế tự, việc chế tác mấy viên thuốc mốc đem ra ngoài bán, đó là sinh tồn chi đạo. Mỗi một khoản thu nhập của Đoạn Vân ta đều nộp thuế đầy đủ cả. Mặt khác việc bán thuốc cũng là để phục vụ cho dân chúng. Hơn nữa, ta bán thuốc ở trong nội địa Thiên Long quốc, người được lợi ích chủ yếu là nhân dân của Thiên Long chúng ta, ai dám nói là Đoạn Vân chỉ vì tư lợi! Mà nói cho cùng, cho dù vì tư lợi cũng không có phạm vào pháp luật của đế quốc. Thêm nữa, người nói ta quấy rối Công chúa, người có chứng cứ không? Người nếu không thể đưa ra chứng cứ, hừ! Đoạn Vân ta mặc dù chỉ là một Tế tự nhỏ nhoi, người lại là một Hữu tướng đại nhân quyền cao chức trọng, nhưng trước bệ rồng người cũng không thể đặt điều vu khống ta!" Càng nói Đoạn Vân càng cao giọng lên, làm Hữu tướng sợ bắn người .

Người! Người...! Muốn chúng có phải không? Chẳng lẽ cả ngày người và Công chúa chơi chung với nhau còn không phải là chúng có! Bệ Hạ, cho dù những lời thần nói vừa rồi không đủ định tội Đoạn Vân, nhưng Đoạn Vân vừa rồi lại dám lớn giọng trên triều, vậy là hấn coi rẻ triều thần và Hoàng đế Bệ Hạ rồi, đúng không?” Bồ Khoa Duy Kỳ lúc đầu tưởng rằng mình đã nắm được thóp của Đoạn Vân tiểu tử này, nhưng hấn không biết rằng, tên Đoạn Vân thuần túy là một người điếc không sợ súng, ngay cả trên triều mà cũng dám đứng cãi xoen xoét.

Đoạn Vân cười cười, nói: ” Gặp gỡ với Công chúa, cười nói chút đỉnh mà cũng cho là quấy rối Công chúa, vậy không biết từ nay tới giờ người đứng giữa triều đường lấy không nói có, khinh miệt Bá tước của đế quốc có tính là coi rẻ Hoàng thất và Bệ Hạ không?”

Người...! Người đây mới là lấy không nói có!”

Nay giờ người bịa ra đủ chuyện để hành tội ta chẳng lẽ toàn là chuyện có thật sao?”

Tra Lí vỗ long y giận dữ đứng phắt lên: ” Đủ rồi, chuyện hôm nay dừng lại ở đây. Bồ Khoa Duy Kỳ, ta mặc dù chẳng biết người vì sao lại muốn bôi bác đại trung thần của bổn Hoàng, nhưng lời nói của người làm cho bổn Hoàng rất không hài lòng. Do đó, bổn Hoàng hôm nay phải trừng phạt người. Ta phạt người một năm bổng lộc, cũng buộc người đình chức nửa tháng, ở nhà mà suy nghĩ đi. Coi như bị phạt cảnh cáo a! Sau này còn dám bịa chuyện, còn tìm cách nói xấu đại thần, thì hãy cẩn thận cái đầu của nhà người đấy! Lui mau! Đoạn Vân, người theo ta đến đây!”

Nghe Tra Lí nói, Đoạn Vân cảm thấy rất nghi hoặc. Hoàng đế đâu cần phải phản ứng mạnh như vậy chứ! Có cần phải như vậy không? Làm như Đoạn Vân ta với người là bà con thân thiết vậy, còn bày ra bộ dáng rất tín nhiệm ta nữa chứ? Chẳng lẽ Tra Lí ngu ngốc đến ngay cả đạo lý đơn giản là duy trì sự cân bằng giữa các đại thần trong triều mà cũng không biết? Hấn là có âm mưu đen tối gì đây!

Đoạn Vân nghĩ mãi cũng nghĩ không ra Tra Lí cuối cùng đang giở thủ đoạn gì, vì vậy cứ nhắm mắt đưa chân theo sau Tra Lí đi về nội đường!

28. Chương 28. Tiểu Ngạo Tâm Kế Đầu Tra Lí

Đoạn Vân đi theo Tra Lí Hoàng đế xuyên qua đại điện vào bên trong, sốt ruột cung kính chờ Tra Lí nói chuyện. Mặc dù rất khó hiểu với hành động vừa rồi của Tra Lí, nhưng người ta dù sao cũng là Hoàng đế, mình cũng không dám hỏi nhiều. Còn Tra Lí nhìn Đoạn Vân với ánh mắt soi mói như đang đánh giá một món đồ cổ, làm Đoạn Vân cảm thấy toàn thân rất nhột nhột đến nỗi muốn gãi loạn lên như khi bị ghê!

Tra Lí nhìn Đoạn Vân rất cẩn thận cả nửa ngày, trên mặt ra vẻ nghiêm túc, hơn nữa còn nói ra những lời rợn tóc gáy: ” Đoạn Vân, người cũng biết tội của mình rồi chứ hả?”

Đoạn Vân vừa nghe xong có bao nhiêu tóc đều muốn dựng đứng cả lên, vừa đảo mắt lia lịa vừa nghĩ, nếu Tra Lí muốn định tội mình thì vừa rồi sẽ không trừng phạt Hữu tướng như vậy. Tra Lí nhất định là muốn mình phải sợ nhũn người ra, rồi cuối cùng sẽ bắt ép mình để muốn gì được nấy. Đoạn Vân lâm nguy bất loạn, trả lời: ”Thần không biết!” Mà đúng là Đoạn Vân thật sự chẳng biết mình rốt cuộc phạm vào tội gì. Làm sao Hoàng đế Bệ Hạ lại bày ra cái trò này?

Tra Lí một lần nữa đánh giá Đoạn Vân, bắt quá ánh mắt lần này có vẻ có thiện cảm hơn, rồi thở dài: ” Đoạn Vân, người có ơn cứu mạng với bổn Hoàng, bổn Hoàng cũng không muốn làm cho người khó xử. Mặc dù ta là Hoàng đế, nhưng cũng không thể hoàn toàn bất chấp ý kiến các đại thần!”

Đoạn Vân càng nghe càng nghi hoặc, mình rốt cuộc phạm tội gì nhỉ?

Xin hỏi Bệ Hạ, Ngài đang nói về những tội trạng do Hữu tướng đã đặt điều vu khống cho ta hả? Nếu là việc này, vậy thì Bệ Hạ xin làm ơn giải thích cho hạ thần rõ, thần rốt cuộc phạm phải cái chuyện gì?”

Đoạn Vân! Được rồi! Thứ nhất, người không nên sử dụng đại lượng dị tộc, bây giờ những người dưới tay người cơ bản tất cả đều là dị tộc, mà trong đó loài người có rất ít, điều này làm dân cư rất bất mãn!” Tra Lí thở dài. Đoạn Vân mặc dù rất khó hiểu, nhưng vẫn tiếp tục nghe.

Tra Lí nói tiếp: "Thứ hai, người là một quan viên của đế quốc. Nhưng người sản xuất ra thuốc nhưng không hề làm chuyện gì tốt cho đế quốc cả, cũng không vì đế quốc mà phục vụ. Người hiểu chưa? Người là quan viên đế quốc, không phải thương nhân."

Nghe thế Đoạn Vân xem như hiểu được rồi: nguyên lai là muốn nhòm ngó vào hòm thuốc nhà ta. Xem ra hôm nay chủ mưu của việc này chính là Tra Lí, mình cứ thắc mắc vì sao Bồ Khoa Duy Kỳ trước nay không hề giao thiệp với mình đột nhiên đứng giữa triều đường bày chuyện gây khó dễ cho mình. Nguyên là Tra Lí thêm dỏ dãi thuốc của mình nên mới thông mưu cùng Bồ Khoa Duy Kỳ gọi Đoạn Vân đến rồi bày chuyện ra như vậy. Bọn họ một đám một xoa, bày ra trăm phương ngàn kế, đơn giản chỉ là muốn lấy được thánh dược có hiệu quả chữa thương kỳ lạ của Đoạn Vân này mà thôi. Tên Tra Lí kia đúng là một thằng dối trá khôn khéo!

Nghĩ thông việc này, tất cả nghi hoặc của Đoạn Vân đã được giải tỏa, còn Tra Lí vừa rồi cũng cố tình ám chỉ ít nhiều cho Đoạn Vân biết. Cười thầm trong lòng, Đoạn Vân nói về lạnh lùng: "Bệ Hạ, thần biết rồi! Về điểm thứ nhất, thần không thừa nhận. Bây giờ gia tộc của ai mà không có hơn mấy trăm Thú Nhân nô lệ, sao ta lại không thể làm được chứ. Làm người không thể bắt công như vậy! Được, đã có người ta nói ta có nhiều Thú Nhân, một hồi nữa ta về nhà lập tức mở rộng số lượng người trong gia tộc, làm số lượng người trong gia tộc tuyệt đối vượt qua Thú Nhân, thế được chưa nào?"

Không, việc này không cần thiết lắm, người đã thích dùng Thú Nhân làm hộ vệ thì cứ dùng! Sau này có người nào dám nói linh tinh nữa thì bổn Hoàng sẽ đứng ra đảm bảo cho người. Chủ yếu là thuốc của người thôi!" Tra Lí thấy Đoạn Vân cứ vòng vo không nói đến việc chính nên đã hơi nóng nảy.

Đoạn Vân một lần nữa khinh bỉ vị Hoàng đế cao cao tại thượng này, liền bày ra một hình dáng rất thống khổ, làm bộ cố hết sức vừa nói vừa rên rỉ: "Được rồi, Bệ Hạ, đã như vậy, thần tạ ơn Bệ Hạ yêu thương bấy lâu, nhưng thần quyết định bỏ tất cả chức vụ, thần quyết tâm làm một Tể tự thương nhân, tiếp tục lặng lẽ phục vụ cho nhân dân của Thiên Long thành! Tiểu dân cầu chúc Hoàng đế Bệ Hạ thân thể an khang, giang sơn vĩnh cố!"

Nói xong Đoạn Vân làm bộ rất bi thiết chuẩn bị gỡ bỏ quan mào của mình, rồi xoay người bước thẳng ra phía ngoài. Mặc dù về mặt Đoạn Vân rất bi thiết, nhưng trong lòng Đoạn Vân vẫn đang cười thầm: đồ trẻ con, còn dám giả tâm kế ra với ta? Người Trung Quốc là tổ tông của nhà người đó!

Tra Lí nghe Đoạn Vân nói cả kinh trợn mắt há mồm, vốn chỉ muốn cho Đoạn Vân sợ hãi mà lấy ra một số đan dược hiến cho quân đội của đế quốc, nay thấy Đoạn Vân phản ứng như vậy làm Tra Lí nhất thời không biết phải làm như thế nào. Đoạn Vân đã đi tới gần cửa rồi, phải mất mấy giây sau Tra Lí Hoàng đế mới có phản ứng, vội vàng gọi giắt Đoạn Vân lại: "Đoạn Vân, người đứng lại đó cho ta!"

Đoạn Vân khựng người, quay đầu lại cố rặn ra một ánh mắt rất bi thương nhìn Tra Lí rưng rưng không nói gì.

Tra Lí rất khẩn cấp, vội vàng nói: "Thôi, thôi, sự tình không nghiêm trọng như vậy đâu. Việc này ta có thể tha thứ cho người, bất quá người nên làm một cái gì đó cho đế quốc. Như vậy các đại thần sẽ không ai dám nói gì nữa."

Đoạn Vân cũng thấy nên nhân nhượng, trong lòng cân nhắc một chút. Xem ra kiểu gì cũng phải hiến một phần thuốc nhất định cho Tra Lí thôi, bất quá không thể làm một việc mà không có lợi, Đoạn Vân trước giờ vẫn là một người sống rất bạt mạng mà. Vì vậy Đoạn Vân giọng rất thành khẩn: "Bệ Hạ, thần phi thường nguyện ý cấp một ít thuốc cho triều đình!"

Tra Lí một nghe thế rất cao hứng, cũng không để ý Đoạn Vân nói là "nguyện ý" chứ không phải "hứa", là "cấp" chứ không phải "hiến cho". Đoạn Vân nói tiếp: "Bất quá, nguyên liệu làm thuốc của thần rất khó tìm, giá thành cũng rất cao, hơn nữa nhu cầu của cả đế quốc quá lớn, Đoạn Vân dù muốn cũng không có đủ sức."

Tra Lí nghe thế, vẻ tươi cười trên mặt đã trốn đâu mất sạch, hỏi với vẻ rất khó tin: "Chẳng lẽ thuốc của người rất khó chế tạo sao?"

Đoạn Vân nặn ra một vẻ mặt vô cùng thật thà nói: "Đó là tự nhiên, thuốc của thần có hiệu quả kỳ lạ như thế, giá thành tự nhiên sẽ không nhỏ. Trước tiên là nói về nói về Hoàn Dương Đan của ta! Thuốc có hiệu

quả kỳ lạ ta không cần nói nữa, nhưng giá thành đắt kinh khủng, hơn nữa xác suất thành công rất thấp, phần thuốc có thể kết thành viên chỉ có hai thành. Mỗi lần bào chế thuốc đều lãng phí rất nhiều tài liệu cực phẩm. Do đó mang tiếng Hoàn Dương Đan là một món thuốc chi bảo nhưng cơ hồ lời lãi chẳng được bao nhiêu. Còn viên Giải Độc Hoàn, vì hiệu quả có hạn, chỉ có thể bán với giá một ngàn kim tệ một viên, còn giá thành của nó đã là sáu bảy trăm kim tệ thậm chí còn nhiều hơn. Do đó hai loại thuốc này thần chỉ bán để lấy tiếng cho Nhà thuốc của mình thôi. Hơn nữa cả nhà của thần toàn là sống nhờ vào cái nhà thuốc nho nhỏ ấy. Do đó thần tuyệt không có khả năng cung cấp được vật miễn phí cho đế quốc đâu. Không phải là thần không muốn, mà là không thể. Thần có tội mất rồi!” Nói xong, Đoạn Vân quì một gối xuống. Vừa quỳ xuống, Đoạn Vân vừa chửi thầm: lần này ta phải quỳ xuống như vậy, sau này cũng chưa biết ai hơn ai đâu nha!

Tra Lí nghe thế, cũng không biết lời của Đoạn Vân là thật hay giả, bất quá nghĩ lại cũng đáng tin. Được vật thần kỳ như vậy nếu chỉ vài kim tệ có thể làm được thì quả là quá buồn cười. Mỉm cười, Tra Lí vỗ vai Đoạn Vân, lộ vẻ rất thông cảm: ”Đoạn Vân, bổn Hoàng tin tưởng về sự trung thành của ngươi. Thôi được, bổn Hoàng đại biểu cho đế quốc mua thuốc của ngươi. Tuyệt đối sẽ không làm ngươi thiệt thòi.”

Đoạn Vân nghe thế, trong lòng rất cao hứng, biểu không chắc chắn không được, nhưng cần phải chiết khấu giảm giá là cái chắc. Vừa đứng lên, Đoạn Vân vừa cười nói: ” Bệ hạ, đã là đế quốc đứng ra mua, Đoạn Vân lại là đại thần của đế quốc, do đó thần tuyệt đối không dám lấy lời trên ngân sách đế quốc. Thần xin được chiết khấu cho Bệ Hạ như sau: với Giải Độc Hoàn, thần chỉ bán bảy trăm kim tệ, không, năm trăm kim tệ, thần chịu thiệt thòi một chút để cấp cho tướng sĩ của đế quốc một sự đảm bảo an toàn. Bất quá thần chỉ có thể cung cấp nhiều nhất một vạn lap một tháng ủng hộ cho đế quốc .”

Tra Lí nghe xong rất cao hứng, cười ha hả: ”Ha ha, hảo Đoạn Vân a! Cứ quyết định như vậy đi, bất quá bổn Hoàng sẽ không để ngươi bị thiệt, cứ bảy trăm kim tệ viên cũng được! Có thuốc này, tướng sĩ đế quốc ở trên chiến trường mới có thể an toàn được. Đoạn Vân đứng là cống hiến cho đế quốc rất lớn! Bất quá còn cái Hoàn Dương Đan nữa, có phải là cũng như vậy không?”

Bệ Hạ, xác suất luyện được Hoàn Dương Đan quá thấp, căn bản không thể cung cấp đại lượng được, hơn nữa tài liệu quá sức trân quý. Chỉ sợ ” Đoạn Vân vừa nghe ý của Tra Lí còn muốn lấy cả Hoàn Dương Đan thì rất hậm hực, định cự tuyệt phát.

Tra Lí cười cười, nói: ”Không phải ngươi mỗi tháng đều có trăm lap xưởng sao? Yên tâm, bổn Hoàng sẽ mua đúng giá cho ngươi.”

Bệ hạ, một trăm lap đó đã được đặt hàng hết rồi. Hơn nữa thần cũng không có lực chế nhiều hơn, một trăm lap đã là cực hạn rồi. Không chỉ là vấn đề công nghệ bào chế, mà nguyên liệu cũng rất khó tìm. Được rồi, Bệ Hạ, ta rút mười lap từ một trăm lap đó để bán cho đế quốc.”

Năm mươi!” Tra Lí mặc cả với Đoạn Vân còn hơn cả hàng tôm hàng cá.

Đoạn Vân làm bộ rất khó xử nói: ” Bệ Hạ, không có khả năng làm như vậy đâu! Hoàn Dương Đan gắn liền với danh dự của thần, nếu không giao đúng theo cam kết, việc bán các loại thuốc khác của thần đều sẽ bị tê liệt cả. Nhiều nhất chỉ có thể là hai mươi lap!”

Được rồi !” Tra Lí cũng không muốn dây dưa cò kè với Đoạn Vân, gật đầu đáp ứng.

Từ biệt Tra Lí, thấy Bệ Hạ vẻ mặt không vui, trong lòng Đoạn Vân lại vô cùng cao hứng. Dù sao cũng có lời kha khá. Vốn muốn đi thăm mấy vị Công chúa, nhưng Đoạn Vân nghĩ đi nghĩ lại, thôi thì tốt hơn hết nên tránh những lời nói ra nói vào đàm tiếu của thiên hạ, để sau này vậy.

29. Chương 29. Kiều Tiểu Thị Nữ Tao Chủ Hí

Từ biệt Tra Lí, Đoạn Vân trong lòng rất cao hứng đi ra khỏi cung. Trên đường về nhà, Đoạn Vân đem toàn bộ những sự tình phát sinh ra nói cho Diệp Cô Thành, muốn cho Diệp Cô Thành giúp đỡ nghĩ ra một biện pháp để sau này mình không còn bị động như vậy nữa. Nhưng Diệp Cô Thành ngoại trừ một việc là luôn mồm khen nức nở Đoạn Vân là thông minh và khôn khéo, hần cũng chẳng nghĩ ra được cái gì hay hơn.

Về đến nhà Đoạn Vân lại tìm tới lão đầu, nói với lão về những gì diễn ra bên trong cung điện. Phổ Hi Kim ngẫm nghĩ cẩn thận, rồi nói với Đoạn Vân: "Vân Nhi, sau này khi người xử sự nên chú ý. Bệ Hạ tuy nói rằng không phải một vị vua đàn độn, nhưng Bệ Hạ cũng chẳng phải là một quốc quân nhân từ gì đâu. Lần này hẳn vì muốn có thuốc của người, sợ đồn đại ra những lời không hay, với lại người cũng từng cứu mạng cho Bệ Hạ nên mới làm vậy. Nếu Bệ Hạ mà muốn chỉ cần trực tiếp ra lệnh là có thể buộc người giao ra tất cả những gì mình có. Hơn nữa hẳn cũng sợ đẩy người vào tình trạng cá chết thì cũng treo lưới. Vân Nhi, sớm biết như vậy, ta lúc trước đã không để cử người chữa bệnh cho Bệ Hạ. Bằng không thì bây giờ làm sao lại xảy ra sự tình như vậy!"

Lão đầu, người thôi đi! Còn nói sớm biết rằng cái gì nữa! Sự tình không có nghiêm trọng như người nói đâu, Hoàng đế nào cũng như vậy cả, chẳng có ông nào ngoại lệ đâu. Đã là Đế thì chắc chắn phải đứng trên thi thể của người khác mới có thể ngồi trên đế vị, những loại bạo chúa còn hơn thế nhiều. Kỳ thật, nếu ta không có thuốc thì có thể sẽ không đã xảy ra chuyện, thất phu vô tội, hoài ngọc kì tội! Bất quá, may mà cho đến bây giờ cũng không có việc gì đáng tiếc xảy ra! Chuyện sau này cứ từ từ để ngày sau sẽ biết thôi, đợi việc đến đâu rồi tính tới đó. Về sau ta sẽ cẩn thận hơn."

Đoạn Vân đúng là một người rất lạc quan, hơn nữa không có hấn, mấy loại thuốc này căn bản là không tồn tại, Đoạn Vân tin rằng lão tặc Tra Lí kia tuyệt đối sẽ không làm cái việc sát kê thủ noãn (giết gà lấy trứng) đâu.

Lão đầu rất nghi hoặc quay về nhìn Đoạn Vân nửa ngày, sau đó mới chậm rãi nói: " Nếu người không phải có tế tự thuật kỳ lạ, ta tuyệt đối không tin người là một Tế tự, những quan điểm tình huống của người về thể sự có thể nói là 'nhất châm kiến huyết, khắp đảo diệu xử' (ý nói vô cùng chính xác)! Đúng là một chính khách vĩ đại! "

Đoạn Vân cười cười, không đồng ý cũng không phản đối, trong lòng nghĩ thầm: lão đầu a, nếu người là một người hiện đại, người sẽ biết ta chỉ là một người bình thường, xoàng xĩnh, lại còn nói "nhất châm kiến huyết" cái gì nữa!

Lão đầu, ma lực của lão dường như đã khôi phục từ nửa tháng trước rồi hử!" Đoạn Vân chủ động đổi chủ đề đánh trống lảng.

Lão đầu vẻ mặt hưng phấn nói: " Đích xác đã khôi phục rồi, hơn nữa sau khi uống lập đan dược thứ ba do người cấp, ma lực còn đề cao không ít, ta cảm giác mình sắp đột phá đến thần cấp rồi."

Vậy chúc mừng sư phụ nhé!" Đoạn Vân cúi mình vái chào lão đầu thật sâu, làm bộ rất nghiêm túc.

Lão đầu cười ha hả: " Ha ha, cũng nhờ vào Vân nhi có đan dược kỳ diệu! Nói thật, thu người làm đồ đệ có thể nói là quyết định chính xác nhất trong đời này của Phổ Hi Kim ta. Bất quá, ta cảm thấy mình không phải thu một đồ đệ, mà là một Tế tự chuyên môn. Bởi vì mãi đến giờ người vẫn không phát ra được ngay cả một hỏa cầu tí xíu! Còn người chẳng những đã cứu ta, còn giúp ta khôi phục lại thực lực, thậm chí "

Thôi lão đầu, không cần nói đi nói lại những lời vô dụng này nữa. Ta từ tổ bối truyền xuống một câu, gọi là 'Một ngày vi sư, chung thân vi phụ ', ta nghĩ lão đã là sư phụ của ta, ta luôn luôn coi lão là sư phụ. Thôi, ta bận phải đi rồi!" Đoạn Vân cắt ngang câu chuyện của lão đầu, sau đó đi lại thư phòng.

Vừa vào thư phòng ngồi xuống một lát, lúc này Liên Na cũng đến. Nàng trực tiếp đến phía sau Đoạn Vân, rất thuần thực bóp bóp bắp vai của Đoạn Vân. Từ khi trở thành thị nữ của Đoạn Vân, Liên Na luôn luôn chiều cổ mọi việc ăn ở của Đoạn Vân. Nàng ôn nhu xinh đẹp và rất cố gắng chiều chuộng mọi sở thích của Đoạn Vân, hơn nữa thỉnh thoảng lại còn trêu chọc Đoạn Vân nữa.

Ngoại trừ việc chiều cổ công việc nhà cửa, Đoạn Vân giao thêm cho Liên Na một nhiệm vụ, đó là dạy cho bốn tiểu tử đọc sách. Đoạn Vân cũng cố ý đem một chút y thuật của mình truyền cho bốn đứa nhỏ, để cho bọn chúng sau này có thể trở thành trợ thủ cho mình. Liên Na trước kia đã dạy Đại, Tiểu Vũ, Đại, Tiểu Lâm biết nhận mặt chữ, bây giờ cũng rất thành thạo rồi.

Bốn đứa nhỏ tiến bộ rất nhanh, đã có thể đọc được không ít bộ sách. Đoạn Vân nếu tranh thủ được thời gian rảnh rỗi cũng sẽ dạy dỗ bọn chúng một chút lý luận trung y. Bất quá y thuật Trung Hoa cực kỳ phức tạp, bốn đứa nhỏ mặc dù khá là thông minh nhưng nghe cứ như vịt nghe sấm, chẳng biết chúng nó hiểu

được bao nhiêu. Nhưng không hiểu sao mà Liên Na ở bên cạnh nghe ké thì lại hiểu một chút, do đó mới làm cho trong lòng sự phụ Đoạn Vân đỡ tủi thân.

Sau đó Đoạn Vân kéo Liên Na ra dạy riêng. Bất quá cái Liên Na rất khó hiểu chính là: làm sao mà thiếu gia cứ lằm cằm dạy đi dạy lại cho mình cách nhận huyết, mình không phải đã biết từ lâu rồi sao? Trong khi Đoạn Vân hướng dẫn cho Liên Na, thường xuyên gọi cho Liên Na nhớ tới tình cảnh lần đầu tiên gặp mặt Đoạn Vân, khiến cho Liên Na mặt đỏ tới mang tai!

”Liên Na à, tay người quả là mềm mại, thủ pháp xoa bóp của người có phải là được đào tạo chuyên môn không? Hừ hừ, lên trên một chút, đúng rồi là chỗ đó đó. Thoải mái quá a! Liên Na à, thiếu gia hỏi người một chuyện nhé?” Nói xong Đoạn Vân quay đầu lại nhìn về phía Liên Na. Liên Na thấy ánh mắt như muốn lột trần người khác ra của Đoạn Vân cúi đầu ngượng ngùng, vâng vâng tay nói: ”Thiếu... thiếu gia, Ngài muốn hỏi gì thì hỏi đi! Không cần nhìn người ta như vậy mà!”

Ha ha, vậy ta hỏi nhé! Lần đầu tiên chúng ta gặp mặt, ta bị người, à không, là người bị ta bắt được, lúc bắt được cái...ấy, người tại sao không xáng cho ta một bạt tai hả! Chẳng lẽ lần đầu tiên gặp mặt, người vừa thấy bốn thiếu gia đã chung tình rồi, nên quên không ra tay?”

Gò má Liên Na cơ hồ muốn xuất huyết ra đến nơi, cả khuôn mặt đỏ bừng mang theo một vẻ đặc biệt động lòng người của thiếu nữ mới lớn, cô gái nhỏ dậm chân, ngúng nguẩy đáp: ”Thiếu gia, thiếu gia, người làm sao còn nhớ những chuyện xấu hổ như vậy chứ! Người là đồ bại hoại, người ta không thèm để ý tới người nữa.”

Đoạn Vân cười cười: ”Ha ha, không ngờ Na Na nhà ta còn có thể đỏ mặt, hơn nữa Na Na đỏ mặt hóa ra lại xinh đẹp mê người như thế, tới đây đi Na Na, tới đây cho thiếu gia ôm một cái.”

Thiếu gia, người ta..., thiếu gia, người còn làm như vậy, Liên Na không để ý tới người nữa.” Liên Na càng xấu hổ hơn nữa, bất quá khi nghe Đoạn Vân xưng hô mình là ”Na Na nhà ta ” thì nụ cười trên mặt Liên Na trở nên tươi thắm như mùa xuân sang có hoa anh đào . Liên Na vốn là một tiểu mỹ nhân, nàng cười thẹn thùng lại càng tăng thêm thập phần mị lực, toàn thân trên dưới cả người bất kỳ nơi nào cũng đỏ ửng lên. Lúc này mắt tên sắc lang đã đứng trông, hận không được lập tức nhảy chồm lên hưởng thụ quả táo hồng nhuận với hương vị ngọt ngào kia.

Đoạn Vân cười cười, tiếp tục trêu chọc: ”Na Na, trả lời bốn thiếu gia đi, bằng không, bốn thiếu gia sẽ dùng gia pháp xử lý nàng đó.”

Liên Na cũng không sợ hãi, ở chung mấy ngày nay là làm cho Liên Na hiểu Đoạn Vân là một người rất tùy tiện, bèn ưỡn bộ ngực nhỏ nhắn sẵn chắc còn chưa hoàn toàn phát dục ra hết nhưng đã có một vẻ rất khiêu khích của nàng, làm bộ nghiêm mặt nói: ”Ta không sợ! Không biết thiếu gia định dùng gia pháp gì vậy?”

”Hay lắm, người không lớn không nhỏ, vậy người đừng trách thủ đoạn của thiếu gia đó.” Nói xong Đoạn Vân quơ tay chụp lấy eo của Liên Na, Liên Na lập tức ngã vào trong lòng Đoạn Vân. Liên Na lúc đầu còn giãy giụa kịch liệt, tay chân co kéo thế nào mà lại không ngừng kích thích phần dưới của Đoạn Vân. Cả thân người mềm mại trong lòng làm cho Đoạn Vân cơ hồ mê man, dục hỏa trong lòng gần như không quản lý được nữa.

Hít một hơi thật sâu, Đoạn Vân dùng ý niệm khống chế thú tính mãnh liệt của mình, lý trí từ vài chục năm đọc sách đã làm cho Đoạn Vân không tiến hành các động tác kế tiếp. Hắn nhìn Liên Na trần trối, không nói gì. Liên Na cũng đáp lại ánh mắt của Đoạn Vân, hơn nữa cảm thụ cái gì đó nóng bỏng ở thân dưới của Đoạn Vân khe khẽ quấy làm nàng không ngừng đoán già đoán non xem kế tiếp sẽ phát sinh chuyện gì. Thần tình đỏ bừng, cả người vô lực như nhũn ra, nàng nhắm nghiền mắt lại đây về dụ hoặc.

Thấy Liên Na với vẻ động lòng người nằm gọn trong lòng mình, dáng vẻ hoàn toàn buông xuôi, dục hỏa của Đoạn Vân vừa hạ xuống không ít thoáng cái lại âm âm nổi lên. Hơn nữa lại càng thêm mãnh liệt mới chết người. Hạ thể như ”kim cô bổng” vô địch lại giương lên ngất ngưỡng, thân mình không nặng không nhẹ của Liên Na khe khẽ đè lên người hắn ,cực kỳ dễ chịu! Đoạn Vân cơ hồ muốn phát cuồng lên, loại cảm giác này thật sự là làm cho chẳng ai có thể cự tuyệt được.

Đoạn Vân ngã người ra, ghé môi áp vào đôi môi xinh xắn của Liên Na hôn cuồng dại. Hương vị ngọt ngào vừa mềm vừa nóng này làm Đoạn Vân như bay bổng lên trời, tất cả những việc khác đã dần dần biến mất

khỏi ý thức của hắn. Cuồng phong bạo vũ nổi lên, bàn tay phải tội lỗi của Đoạn Vân lại khéo léo luồn vào áo của Liên Na chụp đúng vào cái bánh bao nhỏ. Tiện tay miết nhẹ vài cái, rồi Đoạn Vân chợt dừng lại. Đoạn Vân chợt nhớ tới tuổi của Liên Na - mười sáu tuổi.

Một khi nghĩ vậy, lý trí của Đoạn Vân rất cục không chế được thú dục trong lòng hắn. Là một "lương hảo thanh niên" ở thế kỷ hai mươi mốt, Đoạn Vân không thể làm những chuyện rở rai với một thiếu nữ vị thành niên. Mặc dù nói các cô gái ở dị giới phát dục khá sớm, nhưng theo Đoạn Vân thì chưa đủ mười tám tuổi tự thị sẽ chưa đủ tuổi thành niên.

Đề nén dục hỏa trong lòng xong, Đoạn Vân đẩy Liên Na ra.

"Thiếu gia, ngươi làm sao vậy?" Liên Na hỏi rất khó hiểu, Đoạn Vân đã tiến lên một bước rồi, hơn nữa Liên Na cũng cảm thụ được dục vọng như núi lửa của Đoạn Vân, tại sao lại phải dừng tay lại?

Đoạn Vân cười cười, nói: "Làm sao vậy, không chịu được hả? Ha ha, Na Na, thật không ngờ ngươi thèm thường như vậy, ha ha!"

"Thiếu gia, ta không chơi với ngươi nữa, lại khi dễ người ta." Mặc dù Liên Na bây giờ cả người không còn khí lực, vậy mà còn ráng mắng Đoạn Vân vài câu.

Đoạn Vân hít một hơi dài, tiếp tục nói: "Thôi, nếu ngươi thật sự thích thiếu gia, sau này cố mà hầu hạ thiếu gia cho tốt. Bây giờ, ngươi còn quá nhỏ mà!"

"Người ta mà nhỏ hả, người ta đã mười sáu tuổi rồi, hừ!" Liên Na không phục, lại ưỡn đôi gò bồng đảo của nàng lên.

Đoạn Vân cười cười, cố gắng không để ý tới nàng nữa, đi thẳng ra ngoài!

30. Chương 30. Ngã Giáo Ải Nhân Lai Luyện Cường

Đoạn Vân ở Gia tộc Luyện võ trường vòng một vòng, thấy trăm Thú Nhân chiến sĩ đang huấn luyện ở đây với một tinh thần rất kiên định, cảm thấy rất vui mừng. Thấy thủ hạ mình tiến bộ không ngừng, Đoạn Vân nghĩ mình cũng nên bỏ thêm nhiều thời gian để luyện công cho tương xứng, mặc dù hắn là người có da mặt rất dày. Gần đây Đoạn Vân cảm thấy chân khí của mình cứ ngày càng mạnh lên không ít, nhưng Đoạn Vân vẫn cảm thấy sự tiến bộ thật sự quá chậm. Chiều theo Diệp Cô Thành, Đoạn Vân bây giờ đã có thực lực kiếm sĩ cấp ba, mặc dù nói Thái Cực quyền đích thực là một loại quyền thuật bác đại tinh thâm, bằng vào chiêu thức cao mình có thể chống lại cao thủ cấp năm mà không bị hạ phong. Nhưng Đoạn Vân ngoại trừ biết mấy chiêu Thái Cực quyền đã được đơn giản hóa, những chiêu thức khác coi như hăn mù tịt. Thái Cực kiếm pháp thì Đoạn Vân trước kia cũng có được học qua, nhưng kiếm nơi này thì vừa nặng vừa dài, khổ kiếm lại quá lớn so với Đoạn Vân, căn bản cầm không hợp tay.

Vì vậy Đoạn Vân quay lại thư phòng, lúc này Liên Na đã ra khỏi phòng rồi. Đoạn Vân lấy da thú và bút lông ra vẽ với một hồi. À, thì ra Đoạn Vân đang muốn vẽ lại một thanh kiếm, một thanh kiếm theo hình thức cổ kiếm Trung Quốc mà hắn thường hay thấy dùng trong các phim võ hiệp trên TV. Dựa vào ký ức đại khái, rồi điều chỉnh thêm một chút cho phù hợp với mình, hơn phút sau, một thanh cổ kiếm Trung Quốc được thể hiện khá sinh động trên giấy da. Nghĩ ngợi một chút, Đoạn Vân lại vẽ thêm một thanh binh khí khá dài: trường thương. Sau một hồi nhìn ngắm cẩn thận, hắn cảm thấy rất hài lòng.

Để chế tạo vũ khí cho mình, Đoạn Vân trực tiếp tìm tới Cấp Lợi, chính là tiểu đội trưởng Ải Nhân mà lúc trước được Đoạn Vân giao cho nhiệm vụ phụ trách binh khí cho Gia tộc. Đoạn Vân lấy bản vẽ kiếm và thương của mình đưa cho tên Ải Nhân này, một thợ rèn cấp tám xem qua. Tiểu Ải Nhân cầm lấy suy nghĩ một hồi, rồi nói với Đoạn Vân: "Thiếu gia, Ngài gọi cái binh khí này là kiếm hả, đây phải nói là một thanh chủ thủ hơi dài mới đúng! Theo yêu cầu của Ngài, vừa mỏng vừa nhẹ, căn bản sẽ không có lực sát thương gì cho lắm! Hơn nữa chỉ đánh một đòn đã gãy, vậy chế ra thứ binh khí này có lợi ích gì đâu?"

"Ờ một cú là gãy hả? Làm sao lại gãy được chứ!" Đoạn Vân rất khó hiểu.

Đúng vậy, thiếu gia, nếu án yêu cầu Ngài nói, trừ phi dùng xương rồng (wm: Long cốt- xương của con rồng, không phải cây xương rồng đâu mà ham) để luyện chế, nếu không căn bản là không thể được!" Cấp Lợi trả

lời như đinh đóng cột.

Cái gì? Một thanh kiếm mà cũng không chế tạo được hả?” Đoạn Vân giật mình, chẳng lẽ ngay cả cái thứ thợ rèn trời sinh này mà cũng không có kỹ thuật sao? Vậy mà còn bày đặt nhận mình là thợ rèn cấp tám nữa!

Cáp Lợi tự nhiên thấy rõ vẻ mất hứng của Đoạn Vân, nhưng Ái Nhân Cáp Lợi vốn là người thẳng thắn thật thà lại không hề tức giận, hắn chỉ nhẹ nhàng nói: ” Thiếu gia, loại kiếm như vậy có yêu cầu quá cao. Cáp Lợi thật sự không làm nổi!”

Đoạn Vân hỏi Cáp Lợi nửa ngày mới hiểu được nguyên do bên trong. Nguyên lai thế giới này không có thép tốt, vũ khí của bọn họ chỉ dùng sắt hoặc cực phẩm quặng thạch mà luyện chế ra. Hơn nữa, những binh khí lạnh và kỹ thuật rèn kim loại lại rất lạc hậu. Vũ khí của họ phần lớn đều dựa vào quá trình dùng búa luyện hoặc dùng ma pháp chế thành, có đủ độ cứng là tốt rồi, còn về độ sắc bén thì rất kém, vũ khí cũng rất giòn, cơ hồ gặp lại là gãy ngay. Vì vô cùng giòn, nên độ sắc bén cũng theo đó kém đi .

Đoạn Vân cười cười, sau đó hắn ra lệnh hai mươi mấy người thợ rèn trong gia tộc triệu tập một buổi họp, một lần nữa hãnh diện sung sướng được làm sư phụ. Sau lần mua nô lệ đại trà thứ hai, Đoạn Vân đã làm rất nhiều điều chỉnh trong các ngành nghề trong gia tộc. Công nhân Ái Nhân nguyên từ mười đã mở rộng tới hai mươi lăm người ; công nhân Địa Tinh trong Gia tộc đã đạt tới ba mươi người, nhóm Địa Tinh thường ra ngoài mua bán cũng có đến hai mươi mấy người; Tinh Linh cũng có mười mấy người, còn có mấy người là nam Tinh Linh nữa chứ.

Đoạn Vân vắt hết đầu óc ra để giảng một chút hiểu biết và tri thức về luyện gang chế thép ở kiếp trước truyền lại cho hai mươi lăm tiểu Ái Nhân này. Kỳ thật Đoạn Vân cũng chẳng biết được bao nhiêu, đơn giản cũng chỉ là một chút kiến thức căn bản trong xã hội hiện đại. Tỷ như nói là khi cho thêm một chút carbon vào sắt khi rèn sẽ làm tăng độ sắc bén của nó, nếu luyện tiếp sẽ hóa thành thép, còn nói thêm về những phương pháp rèn ở kiếp trước, v.v... Nghe Đoạn Vân giảng bài xong, hai mắt của những tiểu Ái Nhân đáng yêu này đều sáng rực lên như đèn pha, vẻ mặt vừa hưng phấn vừa nghi hoặc, cả bọn đều trợn mắt há mồm nhìn Đoạn Vân. lát sau, Cáp Lợi mới có phản ứng. Chỉ thấy hắn hưng phấn nhảy dựng lên, hắn chạy như bay tới gần Đoạn Vân, dùng cái thân người chỉ dài khoảng một thước ôm chầm lấy Đoạn Vân, một người cao gần một thước tám. Mặc dù khí lực của tiểu Ái Nhân đáng yêu thừa sức đủ để ôm lấy hai người như Đoạn Vân, nhưng bởi vì hình thể của Ái Nhân thật sự là rất lùn, Cáp Lợi chỉ có thể nhấc từ đầu gối Đoạn Vân lên mà thôi. Đoạn Vân bị Cáp Lợi đột nhiên ôm chặt lấy, có một cảm giác bị tấn công và ném bay lên không, dưới cơn hoảng sợ, Đoạn Vân không thể giữ được thăng bằng, lão đảo té nhào xuống đất. Lúc ấy Cáp Lợi đang hưng phấn không những chưa kịp đỡ lấy Đoạn Vân mà còn bị Đoạn Vân mất thăng bằng kéo ngã, đổ ập lên trên người Đoạn Vân .

Tình cảnh hoạt kê trước mắt làm các Ái Nhân khác đang mãi mê suy tư những gì Đoạn Vân vừa nói bừng tỉnh lại, bọn họ còn chưa kịp chạy tới nâng Đoạn Vân và Cáp Lợi dậy, Đoạn Vân đã tự động đứng lên, vẻ mặt quái dị nhìn Cáp Lợi đang ngồi phệt một bên. Cáp Lợi cũng đã đứng lên, vừa rồi hắn quá hưng phấn nên phạm vào lầm lẫn, bây giờ hắn như một tiểu hài tử đứng sang một bên, cúi gằm mặt không dám nói gì.

Đoạn Vân giả giọng ra vẻ rất tức giận nói với Cáp Lợi: ” Cáp Lợi, ngươi là một tiểu Ái Nhân không lớn cũng không nhỏ, vậy mà dám bất kính với bốn thiếu gia!” Các Ái Nhân khác nghe Đoạn Vân nói như vậy, cảm thấy rất lo lắng cho Cáp Lợi, cả lũ mồm năm miệng mười cầu tình cho Cáp Lợi. Cáp Lợi mặt đỏ bừng đi đến trước mặt Đoạn Vân nói: ” Cáp Lợi mạo phạm thiếu gia, xin thiếu gia trách phạt!”

Đoạn Vân ra vẻ tức giận nói: ”Phạt thì nhất định phải phạt rồi, hơn nữa phải trọng phạt. Ta phạt ngươi trong ba ngày phải chế ra kiếm và thương theo yêu cầu của ta.”

Nghe thế, Ái Nhân khác đều thở phào nhẹ nhõm. Ái Nhân là thợ rèn trời sinh, chế tác binh khí là công việc Ái Nhân thích làm nhất. Thật không ngờ Đoạn Vân lại là một người rất hiểu biết, sự kính nể của họ đối với Đoạn Vân lại tăng thêm một tầng. Hơn nữa từ đó, cá tính và sự niềm nở của Đoạn Vân đối với đám hạ nhân cũng càng ngày càng nhận được sự kính trọng của chúng.

Cáp Lợi cũng rất cao hứng, vẻ mặt lo lắng đã hoàn toàn thay bằng sự hưng phấn: ”Tuân lệnh, thưa thiếu gia!” Trong lòng Cáp Lợi đang vui như hội, nghĩ rằng: có phương pháp kỳ diệu thiếu gia chỉ dạy này, đừng nói là ba ngày, ta còn có thể lập tức làm ngay bây giờ ấy chứ. Mình còn đang muốn đi thí nghiệm những kỹ

xảo thiếu gia vừa dạy nữa đây. Hơn nữa, có kỹ xảo này của thiếu gia, mình hoàn toàn có thể trở thành thợ rèn thánh cấp - Chế tạo thánh cấp vũ khí, Thánh cấp Thiết tượng sư. Còn gì vui mừng hơn nữa chứ!

Đoạn Vân cũng cao hứng cười cười, bất quá lập tức lại đổi thành một bộ dạng nghiêm túc, nói: " Nếu người không làm được, thì phải trọng phạt! Phạt, phạt người mười ngày không cho tắm!" Theo Đoạn Vân, đối với Ái Nhân cả ngày phải đứng bên cạnh hỏa lò, mồ hôi mồ kê nhễ nhại mà nói, mười ngày không cho tắm, tuyệt đối là một chuyện khó mà chịu nổi .

Còn lúc này Cáp Lợi đang đứng một bên lẩm bẩm vài tiếng, vì thanh âm quá nhỏ, cho dù thính lực của Đoạn Vân tiến bộ kinh người cũng không thể nghe rõ. Vì vậy Đoạn Vân lớn tiếng hỏi: " Cáp Lợi, người thì thăm cái gì đó? Nói lớn một chút cho thiếu gia nghe coi!"

Cáp Lợi nghe vậy giật mình, vẫn nhỏ giọng nói: " Thiếu gia, ta nói là ##ĩĩ¥ĩĩ¥#ĩĩ¥%"

Cái gì, lớn hơn một chút! Nếu người không nói, hôm nay đừng nghĩ đến việc ăn cơm!" Đoạn Vân vẫn không nghe được gì .

Lúc này Cáp Lợi rốt cục mở hết công suất gào lớn lên: " Thiếu gia ! Ta nói là Ái Nhân chúng ta bình thường phải nửa tháng mới tắm một lần!"

Oái! Nghe xong, Đoạn Vân trợn trắng mắt lão đảo ngả sầm xuống!

31. Chương 31. Lão Đầu Hữu Cá Lão Tình Nhân

Hôm nay thật là một ngày êm đềm thư thái, Đoạn Vân đang một mình luyện Thái Cực quyền, có Diệp Cô Thành đứng một bên hầu tiếp. Cả dị giới không hề có lấy một nhà máy công nghiệp hiện đại nào, cơ hồ hoàn toàn không có gì gọi là ô nhiễm cả. Không khí trong lành tự nhiên làm cho Đoạn Vân cảm thấy sảng khoái vô cùng, mỗi lần luyện công thì loại cảm giác kỳ diệu này lại làm hắn như được bay bổng. Từ khi biết mình có chân khí, vô luận là cảm giác hay tính linh mẫn của Đoạn Vân đều được đề cao rất nhiều.

Việc cảm nhận được máu đang lưu động và có cảm giác chân khí vận hành làm cho Đoạn Vân rất thoải mái. Thời gian luyện công bình thường của Đoạn Vân thường một giờ vào buổi sáng và một thời gian ngắn trước khi đi ngủ. Vốn Đoạn Vân muốn không ngủ mà dùng thời gian ban đêm luyện công, nhưng sau khi thử qua vài lần hắn thật sự thấy không quen. Không phải vì không ngủ mà làm Đoạn Vân không còn tỉnh lực làm việc trong ngày hôm sau. Từ khi có chân khí, Đoạn Vân cơ hồ không cảm thấy mệt. Bởi vì chỉ cần vận chuyển chân khí một vòng là bao nhiêu mệt mỏi lập tức biến mất. Chủ yếu là Đoạn Vân cảm thấy như vậy rất là "Biến thái", mình mà không ngủ sẽ thành ra cái gì đây? Có còn là người không? Kỳ thật nếu Đoạn Vân thật sự luyện công vào buổi tối thì đó sẽ là một việc rất nguy hiểm .

Thái Cực yêu cầu điều hòa âm dương, nó theo đuổi sự hài hòa. Buổi tối âm khí rất đậm đặc, còn ban ngày thì dương khí lại rất nhiều, nếu không đảm bảo sự cân bằng thì rất dễ dàng dẫn đến tình trạng tẩu hỏa nhập ma.

Luyện công xong, Đoạn Vân quyết định đi đến Học viện. Thật ra, tên đệ tử Đoạn Vân này có thể nói là một thằng trốn học chuyên nghiệp. Một tháng trời, không hề có một lần nào hắn đến trường học, hơn nữa Đoạn Vân cho tới giờ vẫn chưa chính thức dự một tiết học nào. Việc này nếu xảy ra ở trường Đại học thời hiện đại, có thể đã sớm bị đuổi học từ khuya rồi.

Sau khi tự khinh bỉ mình một lát, Đoạn Vân một lần nữa đi đến Thiên Long Học viện. Tới trường, đám Môn vệ gác cửa trường vừa muốn ngăn lại đã bị một kim tệ của Đoạn Vân đẩy bắn trở lại. Cảm giác rất sung sướng, Đoạn Vân đến thẳng lớp mình, lúc này lớp hắn đang có tiết học. Đoạn Vân đứng ở chân song cửa sổ nhìn lướt vào phòng học. Trong phòng học đại khái có năm mươi đệ tử, hơn nữa đây là lớp học Tề tự nên số lượng nữ chiếm hơn phân nửa. Sư phụ đang giảng bài là một lão bà cỡ ngoài năm mươi tuổi, từ khuôn mặt mà nói thì Đoạn Vân dám khẳng định bà này nhất định là một mỹ nữ khi còn trẻ. Đoạn Vân không dám làm phiền họ, nhẹ nhàng đẩy cửa sau đi vào. Tìm thấy ở hàng sau có một chỗ trống, Đoạn Vân đang muốn ngồi xuống, thật không ngờ lúc này lão bà đang giảng bài phát hiện thấy lại muốn ra oai.

Trò kia là ai? Tới trễ mà còn không chịu báo cáo, người đứng là quá đáng, không coi sư phụ để vào mắt hả. Được rồi, ta dường như trước giờ chưa hề gặp qua người! Người không phải là đệ tử của lớp ta! Nhất

định là một đệ tử quý tộc muốn tán tỉnh em nữ sinh nào đó ở lớp chúng ta mà lò mò đến đây phải không. Các ngươi là thanh niên trai tráng làm sao lại dám làm ra một chuyện như vậy hả! Ngươi đi ra ngoài cho ta, muốn làm gì thì để sau khi xong lớp học mới được làm .” Lão bà nổ liên thanh không ngớt, còn lúc này ánh mắt cả lớp đều dồn hết lên người Đoạn Vân.

Đoạn Vân chặn họng ngay: ”Thôi! Thôi đi! Ta sợ bà rồi, ta đi ra ngoài, ta đi ra ngoài còn không được sao? Đâu cần phải chửi vậy chứ? Một việc nhỏ như vậy mà làm ầm lên, nhất định là đã tới thời kỳ mãn kinh rồi!” Nghĩ vậy, Đoạn Vân đứng lên đi thẳng ra ngoài. Dù sao Đoạn Vân vốn không nghĩ sẽ học được cái gì từ lớp học này, đến trường chủ yếu là muốn trải nghiệm một chút tình cảnh của học sinh kiếp trước.

Ngươi đứng lại đó cho ta, ngươi là người lớp nào vậy? Sao lại vô phép như vậy! Đứng lại!” Đoạn Vân đang muốn đi tới Đồ thư Quán, nhưng cái lão bà kia đúng là không buông tha hắn, quyết tâm xử lý hắn cho bằng được.

Đoạn Vân hết cách đành phải đứng lại, tình cảnh này làm Đoạn Vân rất xấu hổ. Đã đến đây rồi, người ta dù sao cũng là sư phụ, với lại là do mình có lỗi trước. Thua! Phải phục tùng thôi! Kiếp trước có học sinh nào phạm lỗi mà không phải đứng trước mặt sư phụ nghe giảng đạo đức đâu! ”Sư phụ, xin chào! Ta là Đoạn Vân, là học sinh của lớp Ngải.”

Nghe Đoạn Vân vừa xưng tên, cả lớp đột nhiên xôn xao! Nguyên trước đây phòng học rất im lặng thoáng cái đã ồn ào như cái chợ vỡ.

Hắn nói hắn là Đoạn Vân?”

Thật vậy chẳng? Không phải giả mạo đó chứ!”

Đoạn Vân rất khó hiểu, không biết vì sao các học sinh đều đổ dồn về phía mình, ánh mắt nhìn mình sao mà kỳ quái, nhất là những nữ sinh. Cứ như là muốn ăn tươi nuốt sống mình, hơn nữa còn có vẻ nhảy chồm chồm lên như những con cọp cái tùy thời có thể vồ tới mà cắn xé.

Còn lão bà kia cũng giật nảy mình, nhìn Đoạn Vân từ trên xuống dưới một cách cẩn thận. Một hồi lâu sau mới mở miệng nói: ” Ngươi đúng là Đoạn Vân hả, lại là đệ tử của lớp chúng ta? Được rồi, hơn một tháng trước, Ngải Hiệu trưởng đại nhân từng nói là ta sẽ có một tân đệ tử gia nhập lớp chúng ta, thật không ngờ lại là truyền kỳ Tế tự thanh danh chính thịnh.”

Đứng trước ánh mắt của bao nhiêu người, Đoạn Vân rất không tự nhiên, đành phải làm bộ rất có phong độ cười ha ha nói: ” Đúng, đúng là ta, đúng là ta, bất quá hai chữ truyền kỳ thật là không dám đương.”

Bất quá, cho dù ngươi có là truyền kỳ Tế tự, nhưng ngươi một tháng rồi không đi học! Đây là việc không thể tha thứ được. Nghỉ học!”

Lão bà thấy lớp mình bị Đoạn Vân làm cho rối loạn, nên cho dừng tiết học ở đây. Đồng học tràn lên vây lấy Đoạn Vân mà hỏi hết việc này đến việc khác. Có người hỏi cấp bậc Tế tự của Đoạn Vân rốt cuộc làm sao mà đạt tới cảnh giới như thế, có người hỏi hắn dùng Tế tự thuật gì để chữa khỏi cho Tra Lí Bệ Hạ, còn có người lại diễn tả lòng hâm mộ sùng bái Đoạn Vân, rồi còn đề Đoạn Vân ra lấy chữ ký nữa.

Bị vô số người vây quanh làm Đoạn Vân có cảm giác cơ hồ sắp nghẹt thở rồi. May mà lúc này, lão bà kia bỗng lên tiếng: ” Tan học rồi còn ở đây làm gì? Giải tán hết cho ta! Đoạn Vân, ngươi theo ta ra đây!”

Nắm được cơ hội này, Đoạn Vân chạy nhanh còn hơn người máy, đi đến phía sau lão bà thở hổn hển hà hà hển hển.

Cung cúc theo sau nữ sư phụ, Đoạn Vân cuối cùng đi tới một căn phòng cuối hành lang. Sau khi yêu cầu Đoạn Vân ngồi xuống, lão bà bắt đầu mở miệng nói chuyện: ” Nghe nói ngươi là đệ tử của Phổ Hi Kim Đại sư, hắn   hắn gần nhất thế nào rồi?”

Nghe mấy lời này, cộng thêm nét ửng hồng trên mặt lão bà đó, một tên thông minh quỷ quyệt như Đoạn Vân dám khẳng định là lão đầu và lão bà này nhất định có tăng tịu gì đó. Bất quá tại sao trước giờ không nghe lão đầu nhắc tới nhỉ? Với vẻ mặt rất quái dị, hắn lộ vẻ bị thương: ” Sư phụ một tháng trước bị . bị thương.”

Cái gì? Hắn bị thương, bị thương nặng không, bây giờ thế nào rồi?” Lão bà hiển nhiên khá nóng ruột, trong ngữ khí lại mang theo một nỗi lo lắng vô biên.

Thấy vẻ mặt lão bà đó như vậy, Đoạn Vân càng khẳng định chắc chắn giữa bọn họ có quan hệ không tầm thường. Hắn cười cười, trả lời rất từng từng: " Cũng không có chuyện gì, nghe nói bị một người sát thủ tên là Bửu Đặc chém một đao vào sau lưng, sau khi bị thương còn vượt cấp sử dụng đến thần cấp ma pháp làm tắt cả ma lực đều suy kiệt."

Cái gì? Sát thủ kiếm thánh Bửu Đặc ! Ma lực hẳn hoàn toàn mất sạch!" Lão bà vô cùng kinh hoảng. Nghe Đoạn Vân nói xong, trực tiếp đứng bật dậy, hai tay nắm chặt lấy Đoạn Vân.

Ồi! Nhẹ chút! Đau!"

Lão bà lúc này mới nói tay ra. Lúc này Đoạn Vân lại hỏi: " Xin hỏi Ngài là gì của sư phụ ta ?"

Trên mặt lão bà ửng hồng lên một cách rõ ràng, người đã hơn năm mươi tuổi rồi mà giống như một Tiểu cô nương e e lệ lệ, ngượng ngùng nói: " Ta cũng không dấu, kỳ thật trước kia chúng ta là một đôi tình nhân."

Sau đó lão bà kể những câu chuyện về tình yêu của họ. Nguyên lai lão bà này tên là Mã Lệ Á, là một Tể tự. Bà và Phổ Hi Kim thật sự đã biết nhau từ khi mới hai mươi mấy tuổi, hơn nữa những năm đầu cảm tình của hai người rất đậm thắm. Nhưng vì họ một là Tể tự, một là Ma pháp sư, một cứu người một giết người, hai người thỉnh thoảng cãi nhau, hơn nữa ai cũng có quan điểm của riêng mình.

Về sau hai người lại cứ tranh qua cãi lại mà không ai phục ai, cứ thế dằng co mãi, quan hệ của hai người trở nên rất vi diệu. Sau đó ai cũng bướng bỉnh không chịu lùi nửa bước. Hơn nữa, vì còn yêu nhau tha thiết, nên cho tới bây giờ không ai lập gia đình cả.

Nghe Mã Lệ Á kể xong, Đoạn Vân hơi khinh bỉ nhân cách quái lạ của hai người, tựu vì một chút tranh cãi mà hi sinh hạnh phúc cả đời!

Đoạn Vân nghĩ ngợi một lát rồi nói: " Ngài cũng có thể đoán được mà, bị người ta phá vỡ hộ thuẫn rồi còn bị Kiếm thánh chém cho một kiếm, sau khi trúng kiếm, lại dám vượt cấp sử dụng thần cấp ma pháp. Ngài nói xem tình huống của Phổ sư phụ bây giờ là như thế nào? Ai nha! Rõ ràng yêu nhau đến thế lại chỉ vì một điểm nhỏ mà tranh cãi cả đời! Ai nha! Con người quả là một loại động vật phức tạp! Một người sống được bao nhiêu năm chứ? Ai!" Nói xong, Đoạn Vân lại còn làm bộ như một lão nhân kinh lịch như trong các vở bi kịch mà hắn xem, tang thương ngửa đầu lên trời than dài!

Mã Lệ Á nghe xong, trong lòng cực kỳ bối rối. Đi tới đi lui không ngừng, tay vung vẩy, vịn vịn không ngừng.

Thấy hình dáng do dự của Mã Lệ Á, Đoạn Vân dần tới: " Ai nha! Lúc đó ta thấy lão sư cả người trên dưới máu me tèm lem, mặt thì trắng bệch. Lúc ấy, ta thấy hắn nằm thẳng cẳng trên mặt đất, ánh mắt rất ôn nhu nhìn phía trời xa, trong mắt vẻ nhu tình hiện ra, ta cũng không hiểu là vì ai nữa?"

Không cần nói nữa, ngay bây giờ, người lập tức đưa ta đi gặp hắn. Người nói đúng, vô luận ai đúng ai sai, chúng ta đúng là đều đã bướng bỉnh một cách ngu ngốc. Đoạn Vân mau mau dẫn đường! Ta phải gặp hắn!" Mã Lệ Á rốt cục bị Đoạn Vân nói đến mức gần vỡ cả động mạch tim.

Đoạn Vân chửi tác giả: Độc Cô tiểu tử, ta khinh ngươi! Ngay cả lão đầu mà còn có tình người, ta là một soái tiểu tử vĩ đại như vậy mà lại không có. Muốn ta làm việc miễn phí cho ngươi hả? Đừng hòng!

Độc Cô Lãnh Giả: Tiểu tử, nhân phẩm ngươi quá kém!

Đoạn Vân tức giận ngút trời: Nhân phẩm ta kém, tiểu tử ngươi nhân phẩm tốt lắm hả? Nhân phẩm của ta cũng là do ngươi cấp mà!

Độc Cô Lãnh Giả: Thôi, thôi, sẽ có, sẽ có ngay, cái gì cũng phải dựa vào chính mình mới được! Cần có đề cử mới xong!

Đoạn Vân nhìn trời diên cuồng hét lên: Trời ơi, đất ơi, các vị thần ơi! Hãy dùng phiếu đề cử đề chết cái tên Độc Cô tiểu tử vô lương kia đi! 1/40

(Workman: Tôi dịch luôn cả đoạn này để các bạn thấy tên Độc Cô Lãnh Giả vui tính và khát phiếu bầu như thế nào.)

32. Chương 32. Kim Thương Bất Khuất Lão Tương Hảo

Đoạn Vân đưa Mã Lệ Á tới nhà lão đầu, sau khi hỏi vài hạ nhân, Đoạn Vân biết lão đầu đang ở trong thư phòng. Đoạn Vân lại đưa Mã Lệ Á tới thư phòng, đẩy cửa ra. Mã Lệ Á dường như rất thận trọng đứng nép ở sau cánh cửa. Lúc này lão đầu đang cúi gằm xuống viết cái gì đó, khi ngẩng đầu thấy Đoạn Vân, lão đầu cười nói: "Vân Nhi, người không phải đi đến trường sao? Lại trốn học hay sao mà về nhanh như vậy. Tên đệ tử này đúng là hư đồn thật!"

Đoạn Vân cười rất thần bí: "Lão đầu, người xem ta hôm nay đưa ai đến đây?"

Lão đầu hứng thú nhìn Đoạn Vân, cười nói: "Người sẽ không đưa vài vị Công chúa đến đây đó chứ! Á à, ta biết tiểu tử nhà người lòng dạ bất chánh mà. Ta đã sớm thấy được, ai ở ngoài cửa đó, là Khải Sắt Lâm hay Khải Lợi vậy? Không đúng, tuổi hơi lớn một chút, Đoạn Vân người không đem Hoàng Hậu đến đây đó chứ?" Lão đầu có vẻ hơi nóng ruột, Hoàng Hậu cao quý đến thì không hay lắm.

Đoạn Vân cười cười nói: "Đúng! Ta mời Hoàng Hậu đến đó."

Lão đầu nghe xong khần trương hẳn lên, bất quá vừa thấy sắc mặt trêu chọc của Đoạn Vân, nên cũng trở lại thoải mái hơn.

Đoạn Vân nói tiếp: "Có điều, vị này đúng là Hoàng Hậu của lão. Lão đầu, người xem, đây là ai?" Nói xong Đoạn Vân kéo Mã Lệ Á ra.

Vừa thấy Mã Lệ Á, Phở lão đầu đã ngây người. Chỉ thấy lão trợn mắt há mồm nhìn Mã Lệ Á, trong mắt tràn ngập nhu tình xen lẫn nghi hoặc. Lấp ba lấp bấp cả nửa ngày trời lão ta mới nặn ra được bốn chữ: "Người, người đã đến rồi!" Mã Lệ Á cũng tỏ vẻ rất thận trọng, lão bà năm mươi tuổi bây giờ lại giống như một tiểu cô nương mười tám tuổi e lệ thận trọng, mặt đỏ bừng bừng khần trương hỏi: "Đúng vậy! Ta đến rồi! Người... người có khỏe không?"

Khỏe... khỏe chứ!" Lão đầu nhìn Mã Lệ Á đầy thâm tình, ánh mắt này giờ chưa bao giờ rời khỏi người của lão bà.

"Mấy hôm trước người không phải bị thương rất nặng sao?" Mã Lệ Á hơi nghi hoặc hỏi.

Lão đầu lúc này mới liếc mắt nhìn Đoạn Vân, Đoạn Vân quay về lão khẽ gật đầu ra hiệu, lão đầu chuyển hướng về phía Mã Lệ Á, nhìn bà chăm chú rồi nói: "Đúng vậy! Thiếu chút nữa đã chết, may mà nhờ có Vân nhi."

Sao?" Mã Lệ Á lại nhìn chăm chú Phở Hi Kim có vẻ bình tĩnh hơn một chút.

Lúc này, Đoạn Vân cảm thấy mình bây giờ ở đây thì tuyệt đối là người thừa, vì vậy hắn xoay người lặng lẽ bước đi, nhưng tiện tay khép luôn cửa lại.

Đoạn Vân đi thăm thú các ngành nghề trong Gia tộc một chút, đi tới đi lui, rồi đến chỗ chế tác của đám Địa Tinh. Mười lăm Địa Tinh công tượng này là những thiên phú về phương diện chế tác, dưới lượng kim tệ dồi dào của Đoạn Vân họ đã mua được rất nhiều công cụ và vật liệu. Bọn họ trong một tháng đã tìm ra phương pháp chế tác Không gian giới tử. Chỉ có điều việc chế tác Không gian giới tử phải cần có vài loại khoáng thạch trên quý rất khó tìm, cả đại lục cũng rất ít khi xuất hiện.

"Cấp Nộ, các người bây giờ đang nghiên cứu cái gì đó?" Thấy hơn mười Địa Tinh đang tụ tập thảo luận, Đoạn Vân nhin không được tò mò hỏi.

Thiếu gia!" Tất cả Địa Tinh đều hướng về phía Đoạn Vân đơn đả chào. Bọn họ tôn kính Đoạn Vân không chỉ vì Đoạn Vân giải trừ thân phận nô lệ cho bọn họ, mà còn sùng bái Đoạn Vân về phương diện công nghệ chế tác. Đoạn Vân năm thì mười họa mới tới đây, nhưng lại thường xuyên đưa ra những ý kiến rất tinh diệu. Dưới mắt họ, Đoạn Vân tuyệt đối là một chế tác đại sư! Bởi vì rất nhiều suy nghĩ của Đoạn Vân là những mơ ước của bọn họ, hơn nữa thường xuyên giúp họ khai thông những bế tắc.

Thiếu gia, chúng ta đang thảo luận về phương pháp chế tác một loại tên là thủy tinh mà mấy ngày hôm trước Ngài đề cập." Cấp Nộ cung kính trả lời.

Mấy ngày trước, Đoạn Vân vốn là người học y cảm thấy không có Hiển vi kính thì thật là phiền toái. Rất nhiều nghiên cứu mà không có Hiển vi kính thì căn bản không thể phát hiện ra bản chất của vấn đề. Theo Đoạn Vân thấy, cho dù khoa kĩ của thế giới này có lạc hậu đến đâu, nhưng vẫn có thể chế tác ra một cái kính phóng đại! Làm kính phóng đại đầu tiên phải có thủy tinh, Đoạn Vân vốn nghĩ mình cố gắng làm thử, nhưng Đoạn Vân căn bản rất lười, lại nghĩ mình có một đám thủ hạ rất giỏi nên thôi. Vì vậy hắn bèn đi tìm Địa Tinh kêu họ nghiên cứu thử.

Hắn vừa cười vừa hỏi: "Tiến độ thế nào rồi?"

Cáp Nộ trả lời: "Thiếu gia, Ngài muốn làm vật đó thì chúng ta cơ bản tìm được phương pháp làm rồi. Hôm trước Ngài nói về một loại đá đặc thù nào đó, ta nghĩ thủy tinh cũng phù hợp với yêu cầu của Ngài, chỉ có điều phải là loại đá thủy tinh rất tinh khiết, bằng không căn bản không thể hóa đá thường thành trong suốt được."

Đoạn Vân nghe xong rất khó hiểu: "Chẳng lẽ các ngươi không phải dùng đá thường để chế tạo ra đó chứ?"

Thiếu gia, Ngài đừng nói giỡn vậy chứ. Đá căn bản không trong suốt mà." Cáp Nộ có vẻ rất khó hiểu, đá làm sao có thể trong suốt được đây? Hay Đoạn Vân khi nói về đá thì có nghĩa là hắn nghĩ đến một loại đá đặc thù nào đó?

Đoạn Vân cười bất lực, nguyên lai là mình lần trước không nói rõ ràng cho họ. Loại đá đặc thù theo như lời Đoạn Vân kỳ thật chỉ là những nguyên liệu trong qui trình chế tác thủy tinh hiện đại - trường thạch hoặc là đá vôi. Cũng không còn cách nào khác, Đoạn Vân đành phải giảng giải tỉ mỉ cho họ về nguyên lý chế tạo thủy tinh.

Thủy tinh hiện đại sử dụng cát thạch anh, bột soda, khoáng chất với đá vôi nung ở nhiệt độ cao mà thành. Trong quá trình nóng chảy phải tăng dần nhiệt độ để đảm bảo các nguyên liệu không bị kết tinh. Thủy tinh bản chất tự nhiên là giòn và trong suốt. Có loại thủy tinh thạch anh, thủy tinh silicat, thủy tinh xanh, thủy tinh floride. Thủy tinh bình thường là loại thủy tinh silicat, nguyên liệu lấy từ cát thạch anh, bột soda, đá vôi trộn đều với nhau, nung cho nóng chảy, khuấy đều, rồi gia công thành hình, rồi cứ thế tiếp tục.

Bất quá phải giảng bài cho một đám Địa Tinh không hề có khái niệm về những thuật ngữ hóa học thì quả là một sự tình đau khổ cho Đoạn Vân. Mỗi khi nói đến một chất nào đó, Đoạn Vân phải miêu tả cực kì chi tiết, nhưng lại có không ít chất mà nơi này căn bản không có. Giảng đến nửa ngày, đám Địa Tinh công tượng mới miễn cưỡng hiểu được về nguyên lý chế tác. Bất quá việc họ có thể sản xuất ra thủy tinh hay không thì còn phải làm thí nghiệm rất nhiều lần.

Thời gian đã qua được hai canh giờ, Đoạn Vân phỏng chừng lão đầu và Mã Lệ Á sư nương chắc cũng đã hàn huyên xong. Đoạn Vân rón ra rón rén đến thư phòng của lão đầu, vểnh tai nghe ngóng một chút. Bên trong không có động tĩnh gì! Xem ra hai người đã đi rồi. Vì vậy Đoạn Vân mở cửa ra bước vào, nhưng lúc này thì Đoạn Vân phát hiện mình đã phạm sai lầm rồi.

Chỉ thấy lão đầu và Mã Lệ Á đang ôm nhau thành một cục phi thường thân mật. Đoạn Vân phẩm phẩm đi vào như vậy hiển nhiên đã quấy rầy đôi tình nhân đang ôm nhau cứng ngắc say đắm trong mộng tình. Thấy có người tiến vào, hai người giật mình vội buông nhau ra. Lúc này Đoạn Vân chú ý tới vẻ mặt phần nộ của lão đầu, còn Mã Lệ Á vẻ mặt thì rất ngượng ngùng.

Đoạn Vân có vẻ rất hối hận gãi gãi đầu, rồi nói: "Các ngươi cứ tiếp tục, tiếp tục đi, ta không thấy cái gì cả." Nói xong, Đoạn Vân định chạy trốn. Nhưng Phở lão đầu hiển nhiên không muốn buông tha tên gia hỏa đã quấy rầy chuyện tốt của mình một cách dễ dàng như vậy: "Đứng lại! Vân nhi, ngươi tối đây ta bảo, ta có việc cần nhờ ngươi đây!"

Hết cách trốn rồi, Đoạn Vân chìa bộ mặt đau khổ về phía lão nói: " Sư phó, Ngài có chuyện gì phân phó, cho dù phải lên núi đao xuống biển lửa ta cũng không chối từ!"

Lão đầu lúc này lại có vẻ hơi lúng túng, lão nói nho nhỏ: "Vân nhi, cái...kia, cái...kia, ngươi còn có cái Tủy Đan đó không vậy, ta nghĩ ta nghĩ..."

Đoạn Vân thần tình quái dị nhìn Phở Hi Kim, rồi lại nhìn lão bà Mã Lệ Á bên cạnh lão. Nói thật nhé, dù đã hơn năm mươi tuổi rồi mà Mã Lệ Á mới nhìn qua hay nhìn lâu vẫn rất xinh đẹp, hoàn toàn thuộc loại

sống lâu mà vẫn duy trì được nhan sắc, là "bà cô già" diễm lệ. Nếu trẻ lại hai mươi tuổi, Mã Lệ Á tuyệt đối sẽ là một đại mỹ nữ phong vận mỹ miều toàn thành.

Đoạn Vân cười đều, con người đảo vòng vòng quỷ dị, nếu như Tiểu Bạch thấy vẻ mặt Đoạn Vân như vậy, nó nhất định biết ngay Đoạn Vân lại muốn chơi khăm một người nào đó. Đoạn Vân làm bộ chỉnh sắc nói: "Lão đầu, thật không ngờ lão gia người lại vì tư dục của mình mà đem đệ tử ra bán đứng. Hừ! Muốn Tủy Đan trừ phi người phải hứa với ta một điều kiện."

Điều kiện gì ta cũng hứa với người!" Lão đầu vì tình nhân của mình đến nỗi ngay cả điều kiện gì cũng không hỏi mà đáp ứng ngay.

Đoạn Vân cười cười, nói với lão đầu: "Được, đây là người nói đó nha! Điều kiện của ta chỉ là: há mồm ra!"

Lão đầu mặc dù rất nghi hoặc nhưng cũng hiểu rõ cá tính của Đoạn Vân, vì vậy rất ngoan ngoãn mở miệng ra. Đoạn Vân nắm lấy cơ hội tiện tay móc ra một viên đan dược ném thẳng vào. "Người cho ta uống cái gì đó?" Phở lão đầu nuốt nuốt rồi hỏi Đoạn Vân.

Đoạn Vân cười cười: "Không có cái gì, một viên cực phẩm dược hoàn mà thôi."

Lão đầu ngửa cổ lên, có chút khấn trương nói: "Ta không phải muốn xin cho mình, ý của ta là xin một viên Tủy Tủy Đan cho Mã Lệ."

Đoạn Vân làm gì mà không biết tâm tư của lão đầu, Đoạn Vân lúc này lại ra vẻ tiếc hận nói: "Ai nha! Lão đầu, người sao không nói sớm một chút? Lãng phí hết một viên cực phẩm dược, một viên này giá tới mấy trăm vạn đó."

Tiếp theo, Đoạn Vân lại chuyển sang Mã Lệ Á nói: "Sư nương yên tâm, ta vẫn còn, Ngài cầm lấy, đây là Tủy Tủy Đan." Nói xong Đoạn Vân đứng chắn vào giữa lão đầu và Mã Lệ Á, đồng thời ngăn tầm mắt của lão đầu, một lần nữa lấy ra một viên dược hoàn, dúi vào tay Mã Lệ Á, nói: "Đây là Tủy Tủy Đan, lập tức phục dụng ngay, bằng không được hiệu rất dễ dàng bị xuống cấp".

Mã Lệ Á cầm viên dược hoàn nhìn thoáng qua rồi ngửa đầu uống luôn. Nhìn Mã Lệ Á nuốt viên thuốc vào xong, Đoạn Vân nhanh chân chuồn êm. Trong khi đi ra ngoài vẫn lại khép cửa lại cho bọn họ như trước, bất quá lần này Đoạn Vân lại đem một cái khóa to tổ bố khóa cứng cánh cửa lại.

Kỳ thật, thuốc mà Đoạn Vân cho lão đầu cắn bản không phải là Tủy Tủy Đan gì cả, mà là nam tính cực phẩm dược hoàn "Kim thương bất khuất", còn đưa cho Mã Lệ Á uống cực phẩm xuân dược, thứ thuốc đầy nữ tính mà Đoạn Vân vừa mới nghiên cứu chế ra. Đoạn Vân đặt cho nó một cái tên vừa rùng rợn vừa vô cùng kích động: "Nữ tu cũng điên cuồng".

Một là một lão già đã phục dụng qua Tủy Tủy Đan biến thành một huyết cương trung niên, một là lão xử nữ hơn năm mươi tuổi nhưng vẫn còn rất phong vận, đã yêu nhau hơn nửa cuộc đời, kìm nén trong lòng đã lâu, bọn họ bây giờ uống cực phẩm xuân dược vào, rồi lại còn ở chung với nhau trong một căn phòng bị khóa kín thì sẽ xảy ra việc gì đây? Các bạn cứ đợi đó mà xem nhé!

Rốt cục chỉ hơn mười phút sau, cả gian thư phòng của lão đầu truyền ra tiếng rên rỉ đặc hữu của lão bà Mã Lệ Á và tiếng gầm gừ đặc thù của lão đầu, hơn nữa còn nghe những âm thanh huỳnh hục vọng ra từ trong phòng.

Nghe những tiếng động điên cuồng truyền ra từ thư phòng, đầu óc đen tối của Đoạn Vân lại nghĩ: lão đầu, người mạnh thật nha! Bất quá, tiếng rên rỉ quần quai của Mã Lệ Á sư mẫu quả là khó nghe.

Phở lão đầu về sau đã chửi Đoạn Vân: đồ nghiệt chướng, sao lại cho vì sư phục dụng cái đồ quỷ quái này? Ta muốn giết người! Bất quá niệm tình thầy trò bấy lâu, ta cho người một cơ hội lập công chuộc tội: đi thu phiếu đi, không có phiếu đề cử ta sẽ tố cáo người ngược đãi lão nhân với tác giả, ta muốn làm cho người thân bại danh liệt thê thảm đó!

Đoạn Vân khóc như mưa như gió: ta đâu có đắc tội với ai, ta làm việc này còn không phải là vì hạnh phúc của lão đầu người sao?

Phở lão đầu nhìn trời gầm lên: người có đi không?

Đoạn Vân không dám cãi, đành phải thay một bộ quần áo rách, cầm cái bát vỡ đi tới trước mặt mọi người kêu to: "Đại ca đại tỷ a, có khỏe mạnh con cháu đầy nhà không? Van cầu các người cho xin vài phiếu đề cử đi!"

33. Chương 33. Hoàng Bì Tộc Nhân Cuồng Chiến Sĩ

Bây giờ đã là ngày thứ hai rồi, Đoạn Vân theo thói quen hàng ngày rèn luyện Thái Cực quyền trong sân. Sau một thời gian cố moi móc lại từng tế bào não trong đầu, Đoạn Vân rốt cục cũng hiểu được chân khí trong Thái Cực của mình chính là một loại hài hòa giữa âm và dương. Sáng sớm và tối tối luyện công mới có lợi cho công lực của mình. Bất quá Đoạn Vân vẫn cảm thấy kỳ quái là mình rõ ràng đã được xem như là cấp độ kiếm sư cấp ba của thế giới này, nhưng sao mình cho tới giờ vẫn không có cảm giác đột phá? Chẳng lẽ tầng thứ nhất chân khí cũng tương đương với cấp bậc thứ ba của thế giới này? Sau này nếu luyện đến tầng bảy tám không biết chừng còn có thể phi thăng à nha!

Nhưng Đoạn Vân còn chưa kịp mơ mộng xong thì Phổ lão đầu tay khoác Mã Lệ Á đi ra, sắc mặt vô cùng phần nộ. Thấy tình cảnh này, Đoạn Vân tự nhiên hiểu ngay. Thật không ngờ lão đầu lại cường mạnh như vậy, suốt một đêm hẳn phải nghe hai người bọn họ hoan ca rên rỉ thật là khó chịu.

Bất hảo a, có mùi sát khí rồi! Đoạn Vân đang muốn chuồn êm, nhưng lão đầu lại không đáp ứng: " Mới sáng sớm tỉnh mơ, đại thiếu gia Đoạn Vân của chúng ta muốn đi đâu đấy?"

Thua luôn, ai kêu lão là lão đầu chứ? Đoạn Vân không thể khi dễ lão nhân này được. Đoạn Vân rất lém lỉnh chạy tới bên lão đầu, cười ha ha không dứt: "Sư phụ, Ngài dậy sớm nhỉ! Ai, hôm nay trời đẹp thật! Sư phụ, Ngài ăn sáng chưa? Chưa ăn thì để ta gọi đám hạ nhân làm đồ ăn sáng nhé. Sư nương, ai nha! Ngày hôm qua chưa nhìn kỹ, thật không ngờ sư nương lại xinh đẹp như thế, hơn nữa sư nương hôm nay dường như trẻ hơn ngày hôm qua. Sư phó, Ngài cho sư nương ăn cái gì mà hay vậy, thật không ngờ chỉ qua một đêm mà sư nương tựa hồ trẻ ra hai mươi mấy tuổi, hiệu quả xem ra còn tốt hơn cả Tẩy Tủy Đan à."

Người còn dám nói Tẩy Tủy Đan? Nói mau, buổi chiều hôm qua người rút cuộc cho chúng ta ăn cái gì?" Lão đầu vừa nghe Đoạn Vân nhắc tới Tẩy Tủy Đan, tức giận đến ngay cả râu mép cũng vểnh lên. Còn Mã Lệ Á đứng một bên lại sớm bị câu " Sư phó, Ngài cho sư nương ăn cái gì? " của Đoạn Vân khiến cho thần tình đồ bưng, cơ hồ muốn úp cả khuôn mặt trông như gác chín vào ngực của lão đầu.

Đoạn Vân thân thể lắc lư, tiếp tục cười lên ha ha: "Cái gì? Buổi chiều ngày hôm qua các vị ăn cái gì rồi? Có phải là ta cho các vị ăn không? Đâu có, làm gì có chuyện đó. Được rồi, sư phụ, ngày hôm qua lão không phải nói với ta là muốn Tẩy Tủy Đan sao? Lão nhìn cho kỹ đây này. Sư phụ, đây là hai viên Tẩy Tủy Đan, ta tặng cho lão đó, ai nha! Có một sư phó như người ta thực sự là may mắn đến tám kiếp đó! Hai lap này cơ hồ tới gần một ngàn vạn đó. Ai nha, có người yêu quý sư phụ như vậy sao?"

Vì mạng nhỏ của mình, Đoạn Vân vội vàng móc ra hai hoàn Tẩy Tủy Đan đưa cho lão đầu.

Lão đầu cầm hai viên thuốc xem tới xem lui, vẫn sợ là thuốc giả. " Sư phụ, đừng xem nữa, tuyệt đối là thật đó. Ai nha! Một ngàn vạn của ta!" Đoạn Vân đứng một bên vẫn giả khổ vừa tìm biện pháp thoát thân.

Lão đầu sau khi xác định là thuốc thật, sắc mặt giận dữ từ từ bớt đi. Lão nói lớn: " Hôm nay tha cho người, nếu sau này tái phạm chuyện như vậy, người coi chừng đó." Nói xong lão dìu Mã Lệ Á vào nội đường.

Còn Đoạn Vân vừa gãi đầu vừa cười khà khà, trong miệng còn nói thầm: " Cái gì coi chừng? Không phải sướng gần chết sao? Còn làm bộ dối trá như vậy! Ta khinh người!"

Người nói cái gì?"

"A! Không có gì, không có gì!" Đoạn Vân bị dọa sợ chết khiếp, thật không ngờ thanh âm nhỏ xíu như vậy mà lão đầu cũng có thể nghe thấy được.

Thở phào nhẹ nhõm, nguy hiểm thật!

Kỳ thật Đoạn Vân cũng biết lão đầu và Mã Lệ Á sẽ không trách hắn, chỉ là sĩ diện nên tìm một người trút giận. Kỳ thật trong lòng cả lão phu lão thê đều cao hứng không biết bao nhiêu mà kể! Rốt cục đã kết hợp được với nhau như nguyện rồi, rốt cuộc không cần vì quan điểm khác biệt mà gây gổ quăng đồ ném đặc.

Trải qua đau khổ hơn phân nửa cuộc đời, nay họ đã hoàn toàn hiểu ra mình phải làm gì mới đúng. Bọn họ thật ra đang cảm kích Đoạn Vân vô tận.

Diệp Cô Thành, hôm nay chúng ta đi chơi!” Đoạn Vân lớn tiếng gọi.

Cái gì? Chủ nhân, ta cũng muốn đi.” Còn lúc này Ngưu Ma Vương ở đâu mò ra lại cũng lò dò đi theo.

Bất quá hôm nay tâm tình Đoạn Vân rất tốt nên không cự tuyệt thỉnh cầu hợp lý của Ngưu Ma Vương: ”Được, đi thì có thể đi, bất quá ngàn vạn lần không được gây chuyện a!”

Ngưu Ma Vương từ khi có thể hóa thành hình người, thực lực có thể khống chế ở mức ngũ cấp thậm chí còn thấp hơn, hơn nữa cho dù là Kiếm Thần Diệp Cô Thành cũng hoàn toàn nhìn không ra khí tức ma thú trên người hắn. Do đó, Ngưu Ma Vương bây giờ nhìn qua trông như một thiếu niên đầu ngưu mười mấy tuổi.

”Chi chi, ngô ngô!” Không ngờ Tiểu Bạch cũng bị đề nghị của Đoạn Vân hấp dẫn, không biết từ nơi nào xông ra, nhảy vọt vào trong lòng Đoạn Vân, vẻ khéo léo đáng yêu dụi dụi vào trong lòng Đoạn Vân. Đoạn Vân hết cách, đành phải hứa: ”Được, đem ngươi đi, ngươi một tiểu sủng vật mà đi chơi cái gì hã! Thôi được, đi thì đi! Đi hết! Ta thật hết cách với các ngươi rồi!”

Sau đó, Đoạn Vân ôm Tiểu Bạch, còn Diệp Cô Thành và Ngưu Ma Vương đi theo phía sau. Ba người một thú, không, đúng ra là hai người hai thú cứ như vậy đi tung tăng trên đường.

Nói thật, Đoạn Vân từ đầu tới giờ hôm nay mới có cơ hội đi chơi Thiên Long thành một lần. Thiên Long thành là đệ nhị thành thị trong cả đại lục, quả nhiên danh bất hư truyền. Chỉ thấy nơi nơi đều ngựa xe tấp nập, đủ loại chủng tộc khác nhau. Nhân tộc chiếm tỉ lệ tuyệt đối trên đường đi. Bất quá ta cũng có thể thấy không ít dị tộc. Ái Nhân, Thú Nhân, Bán nhân nhân cơ hồ tùy thời có thể nhìn thấy, Tinh Linh mặc dù hiếm thấy hơn, nhất là nữ Tinh Linh, nhưng không phải là không có. Quầy hàng, tiệm ăn, tiệm tạp hóa chập chồi đâu đâu cũng có. Trên đường nơi nơi đều có thể nói là phồn hoa rực rỡ, náo nhiệt vô cùng.

Đoạn Vân la cà khắp nơi, hứng thú nhìn và cảm thụ quang cảnh nhộn nhịp và không khí sôi động của thành thị, trong lòng vô cùng cao hứng.

Lúc này, những tiếng giăng co phía trước thu hút sự chú ý của Đoạn Vân. Đoạn Vân tò mò đi tới phía trước tìm hiểu, hần vón rất khoái cảnh này! Biết đâu tìm được mấy cảnh như trong tường cổ - cường đoạt dân nữ chẳng hạn. Không phải rồi, một đám người đó không phải là nữ, đều là một đám nam nhân cơ thể cường tráng. Chẳng lẽ là cường bức dân nam? Khẩu vị của ai mà nặng đô vậy?

Đoạn Vân tò mò đánh giá cả hiện trường. Tình hình như thế này: sáu nam nhân bị một đám binh lính võ sĩ vây chặt. Mấy tên nam giới cơ thể cao lớn này đứng thành một vòng tròn nhỏ chỉ lo thủ thế giăng co với đám võ sĩ tay cầm vũ khí. Còn bên ngoài là một thiếu gia mặc quân phục áo gấm quần hoa của quý tộc, rõ ràng là Đội trưởng của đám binh lính kia. Bất quá, cái làm cho Đoạn Vân hơi giật mình là da của đám nam nhân kia lại có cùng màu với da mình, là màu vàng. Chỉ có điều da vàng của họ với da vàng của dân Trung Quốc thì có chút bất đồng, màu vàng của bọn họ là một màu vàng sẫm hơi nâu đen.

Lúc này, Diệp Cô Thành rỉ tai nói với Đoạn Vân: ” Thiếu gia, sáu người kia là Cuồng Chiến Sĩ. Còn cái ông tướng trẻ trẻ mặc quân phục chính là đại công tử Lạp Hi Đức của Tả tướng đại nhân đó.”

Thật không ngờ lại là đại công tử của Tả tướng Khoa Lí Lôn, vậy chuyện này phải tham gia vào rồi.

”A chà! Không phải đây là Đại công tử Lạp Hi Đức đại thiếu gia sao? Ngọn gió mát lành nào đưa Ngài tới đây vậy.” Tên Đoạn Vân là một tên gia hỏa miệng trơn như mỡ, chuyện gì mà bị hắn bịa ra cũng y như thật cả. À mà không, mấy trò này là do hắn học được từ mấy lão ảo lả trên TV, cũng là mấy câu cửa miệng của dân chơi thôi!

Xin hỏi, ngươi là ” Lạp Hi Đức căn bản không biết Đoạn Vân, bất quá thấy Đoạn Vân biết mình, mình cũng không thể vô lễ quá mức.

Tại hạ Đoạn Vân.” Đoạn Vân trơ trên trả lời trơ tráo như không.

Nguyên lai là Tể tự Đoạn Vân thanh danh vang dội, cửu ngưỡng, cửu ngưỡng.” Lạp Hi Đức xem ra rất khách khí với Đoạn Vân. Đoạn Vân chỉ vào mấy tên Cuồng Chiến Sĩ hỏi: ” Xin hỏi đây là ”

À, không có gì, bọn họ là Cuồng Chiến Sĩ, vì Cuồng Chiến Sĩ rất dễ bị cuồng hóa, hơn nữa sau khi cuồng hóa sẽ coi như mất lý trí, công kích vô tội vạ khắp nơi. Vì an nguy của dân chúng Thiên Long, do đó cần phải đưa bọn họ trục xuất khỏi đây.” Lạp Hi Đức trả lời, vẻ mặt rất nghiêm trang.

Nghiêm trọng như vậy sao?” Đoạn Vân vốn đang muốn giúp đỡ cho đám Cuồng Chiến Sĩ có cùng màu da, nhưng bây giờ xem ra không có cửa.

Các người làm sao lại đến nơi này vậy?” Đoạn Vân hỏi mấy Cuồng Chiến Sĩ đó.

Lúc này một trong các Cuồng Chiến Sĩ có vẻ trầm ổn nhất vội lên tiếng. Theo như những gì hắn phun ra, Đoạn Vân lập tức có cảm giác muốn giết người. Thật không ngờ bọn này lại cùng loại với chủng tộc Thú Nhân ‘ta đây’, cứ hễ mở miệng lại là ta đây tới ta đây đi.

Tên Cuồng Chiến Sĩ đó nói: “Đám ta đây cũng là bất đắc dĩ, lương thực trong tộc không đủ, Tộc trưởng chỉ có đủ để phân phát cho một vài tộc nhân thôi, còn chúng ta đây đến nơi khác kiếm sống, hi vọng qua mùa giáp hạt này, nhưng chẳng ai dùng chúng ta đây, chúng ta đây thật sự hết cách rồi.”

Bọn họ tại sao không dùng các người?” Đoạn Vân rất nghi hoặc, vừa thấy cơ thể như vậy đã biết sức lực của bọn họ tuyệt đối mạnh hơn so với Thú Nhân. Lúc này Lạp Hi Đức trả lời câu hỏi của Đoạn Vân: “Vì Cuồng Chiến Sĩ rất dễ nổi nóng, hơn nữa khi tức giận sẽ bị cuồng hóa, còn sau khi Cuồng Chiến Sĩ cuồng hóa thì sẽ mất lý trí, chẳng phân biệt được địch ta, công kích khắp nơi. Cái nguy hiểm chính là, thực lực của bọn họ bình thường chỉ vào khoảng cấp năm cấp sáu, sau khi cuồng hóa cấp bảy tám, hơn nữa đã cuồng hóa không thấy đau đớn, cơ hồ không chết không dừng tay, rất kinh khủng!”

Thật không ngờ vận mệnh của Cuồng Chiến Sĩ lại thê thảm như thế. Thực lực cường đại mà lại như một quả bom nổ chậm tự hủy. Đoạn Vân ngẫm nghĩ, rồi lại hỏi: “Các người, hẳn là sẽ không tự dừng cuồng hóa chứ hả? Có phải là nếu không có gì kích thích các người thì các người cũng sẽ không cuồng hóa vô tội vạ?”

Không phải đâu, chúng ta đây cũng có thể tự cuồng hóa. Hơn nữa cũng chỉ có những khi bị kích thích mãnh liệt thì chúng ta đây mới có thể không tự chủ được mà cuồng hóa một cách bị động.” Vị Cuồng Chiến Sĩ đó trả lời chi tiết.

Hết cách, ai kêu bọn người có màu da vàng làm chi, lại làm cho Đoạn Vân có cảm giác thân thiết nữa? Vô luận như thế nào, Đoạn Vân quyết định phải giúp mấy người da vàng có vận mệnh bi thảm này một tay.

34. Chương 34. Thiên Long Tửu Lâu Kim Diệp Hiên

Đoạn Vân ngẫm nghĩ, rồi hỏi: “Bộ lạc các người có phải là ở A Nhĩ Ti Tư không?” Đoạn Vân cũng biết về A Nhĩ Ti Tư, nghe nói nơi đó là một vùng đất hoang vu, diện tích rất lớn cơ hồ phải bằng đến phân nửa vương quốc này, hơn nữa nghe nói A Nhĩ Ti Tư trên danh nghĩa cũng là quốc thổ của Thiên Long Đế Quốc. Hoàn cảnh nơi đó nghe nói cũng khá tốt, chỉ có điều vì ở đó là nơi giáp giới với ma thú rừng rậm, thường xuyên có ma thú xuất nhập, là nơi rất hiểm ác. Nơi đó tập trung rất nhiều các chủng tộc khác nhau, cơ hồ tất cả dị tộc đều có mặt ở đó. Nghe nói bộ lạc Cuồng Chiến Sĩ cũng tụ cư ở đây.

Đúng vậy! Bộ lạc chúng ta đây đúng là ở tại A Nhĩ Ti Tư. Nơi đó là nhà của chúng ta đây, chỉ có điều vì năm nay thu hoạch mùa vụ rất kém, tộc lĩ vì không muốn nhiều người bị chết đói nên yêu cầu một bộ phận dân chúng di tản khắp nơi. Mùa xuân sang năm chúng ta đây cũng sẽ về mà thôi.” Tên Cuồng Chiến Sĩ kia vừa nhắc tới A Nhĩ Ti Tư thì vẻ mặt tỏ ra rất xúc động.

Bây giờ đã là mùa thu rồi, chỉ cần thêm hai tháng nữa là đã bắt đầu một năm mới rồi. Xem ra bộ lạc Cuồng Chiến Sĩ để kéo dài sự sống của chủng tộc mình mà có lẽ phải bắt đầu phân tán tộc nhân. Chẳng biết tại sao Đoạn Vân khi vừa nghe vận mệnh thê thảm của người da vàng ở dị giới này, trong lòng rất xúc động. Vô luận như thế nào, cho dù Đoạn Vân không giúp được tất cả Cuồng Chiến Sĩ, Đoạn Vân cũng quyết định phải giúp sáu tên da vàng vừa ngu vừa hồ hồ trước mắt này.

Vì vậy Đoạn Vân nói với Lạp Hi Đức: “Lạp Hi Đức đại thiếu gia, xin hỏi Ngài có thể giúp ta một lần không?”

"Mau nói đi, cứ nói, Ngài và cha ta đều đang làm quan trên triều, có chuyện gì xin cứ phân phó!" Lạp Hi Đức tỏ ra rất bội phục Đoạn Vân, nhất là Đoạn Vân này lại phát minh ra những đan dược thần kỳ. Những thứ đó quả thực không phải người thường có thể làm ra được!

Đoạn Vân cười, rồi kéo Lạp Hi Đức sang một bên nói: "Không cần như vậy đâu, đại thiếu gia không cần khách khí, cha người Tả tướng đại nhân cùng sư phụ Phổ Hi Kim lão đầu của ta là cố giao, chúng ta đều là hậu bối nên phải thân cận mới phải. Từ nay về sau, chúng ta coi như là huynh đệ, đừng làm vẻ khách khí vậy mất vui. Ta xem người chắc là lớn tuổi hơn ta, sau này người là đại ca của Đoạn Vân ta rồi."

Lạp Hi Đức nghe xong rất cao hứng, mặc dù không biết Đoạn Vân muốn nhờ gì, nhưng có thể cùng Đoạn Vân kết bái cũng đã làm cho hắn vô cùng hưng phấn rồi, dù sao đây cũng là một vị truyền kỳ Tể tự chứ bộ.

"Được, Đoạn Vân huynh đệ, được kết bái với người quả là một vinh hạnh cho ta, Lạp Hi Đức từ nay về sau sẽ là huynh đệ của Đoạn Vân. Đoạn Vân huynh đệ, đi thôi, đại ca hôm nay mời người uống rượu!" Lạp Hi Đức xem ra cũng là một người hào sảng, tỏ ra thân mật với Đoạn Vân rất nhanh, câu cổ bá vai Đoạn Vân luôn.

"Được, đi uống rượu. Bất quá tiểu đệ còn có một việc muốn phiền toái đại ca." Đoạn Vân rốt cục nói đến chính sự.

Có gì mà phải nói nữa, hôm nay vô luận chuyện gì ta cũng đáp ứng người! Nói đi! Muốn nhờ ta làm gì?" Lạp Hi Đức luôn luôn giữ tác phong quân nhân, thật sự là nghĩa khí quá mức, còn không kịp nghe Đoạn Vân nói cái gì đã đáp ứng rồi.

Đoạn Vân rất phấn khởi, vì vậy trực tiếp nói luôn: "Đại ca, là việc như thế này. Người cũng biết ta bây giờ có sản xuất một chút dược vật, việc chế tạo dược vật này phải có không ít dược tài trân quý, ta nghe nói ở trong A Nhĩ Ti Tư có đại lượng dược tài đó. Do đó "

Lạp Hi Đức cũng là người hiểu chuyện, nghe xong đầu tiên hơi suy tư một chút, nhưng rồi sau đó cười lớn lên: "Được, Đoạn Vân tiểu đệ, hôm nay đại ca đáp ứng cho người chuyện này. Mấy tên Cuồng Chiến Sĩ này người lo mà quản cho tốt!" Sau đó hắn phát tay ra lệnh cho bọn lính tản ra.

Đoạn Vân rất cao hứng: "Đại ca quả nhiên là một người hào sảng, xin đại ca chờ ta một lát. Tiểu đệ lập tức sẽ đi ngay."

Đoạn Vân nói xong đi về phía mấy Cuồng Chiến Sĩ, lớn tiếng nói: "Ta quyết định thuê các người, bao ăn cơm no, mỗi tháng mười kim tệ. Các người có đồng ý không?"

Mười kim tệ?" Sáu tiểu tử khờ đó tỏ vẻ không tin, lại có người dùng nhiều tiền như vậy để thuê bọn họ sao. Bất quá mười kim tệ đúng là quá hấp dẫn đối với những Cuồng Chiến Sĩ, tất cả bọn Cuồng Chiến Sĩ lập tức đồng thời kêu lên: "Đồng ý, đồng ý, chúng ta đây đồng ý!"

Kế tiếp, Đoạn Vân dặn dò Diệp Cô Thành đưa sáu Cuồng Chiến Sĩ này về nhà, còn thì đưa Tiểu Bạch giao cho Ngưu Ma Vương kêu Ngưu Ma Vương đi theo phía sau. Cứ như vậy Đoạn Vân và Lạp Hi Đức khoác vai bá cổ nhau đi đến một túp lều lớn nhất trong thành. Bất quá, Đoạn Vân không phát hiện ra việc Ngưu Ma Vương khi nhận Tiểu Bạch, hai tay lại hơi run rẩy!

"Lạp Hi Đức đại ca, hôm nay đại ca giúp tiểu đệ chuyện lớn như vậy, buổi tiệc hôm nay là ta xin được khoản đãi!"

Làm sao như vậy được, không phải nói từ trước là ta mời sao? Với lại, ta cũng chẳng làm cái gì cả, nhắc tay một cái là xong rồi!" Lạp Hi Đức kiên trì. Bất quá khi hắn nói "Nhắc tay một cái" thì đúng nghĩa là "Nhắc tay một cái".

Không được, lần đầu tiên uống rượu, làm gì có đạo lý để đại ca mời khách. Vô luận như thế nào, hôm nay này phải để cho ta, bằng không ta với người chia tay ở đây vậy."

Lạp Hi Đức cười cười, rồi chỉ về một túp lều phía trước: "Tốt, xin mời! Tới đây, đúng là nơi này rồi. Nhà này đúng là túp lều lớn nhất Thiên Long thành - Kim Diệp Hiên. Thế nào? Hào hoa không?"

Đoạn Vân đi theo Lạp Hi Đức đi vào, phải nói là bên trong thật sự có phong cách rất độc đáo. Lầu các rực rỡ, sàn lót hồng mộc, hơn nữa mọi bố cục đều biểu lộ sự hài hòa với tự nhiên. Hồng hồng lục lục hắc hắc

bạch bạch thanh thanh tử tử hoàng hoàng, mọi màu sắc rực rỡ của thiên nhiên đều được kết hợp với nhau nhuần nhuyễn. Đoạn Vân liếc mắt qua lập tức bị cảnh trí trước mắt hấp dẫn, phát ra một tiếng cảm thán: " Việc phối màu ở nơi này quả là hòa hợp và đặc sắc, hơn nữa các loại bố cục lại càng tinh xảo. Ta dám nói, người thiết kế tửu điểm này nhất định là một mỹ nữ cao nhã hào phóng lại còn tính cách rất đặc biệt nữa!"

Lập Hi Đức cười cười: " Người nói sai rồi, lão bản của tửu điểm này chính là Bộ trưởng Tài chính Khắc Mễ Kỳ của Đế quốc, nghe nói cũng là do hắn thiết kế đó. Ha ha, Đoạn Vân tiểu đệ, ngươi sẽ không bị mỹ nữ ám ảnh đến phát điên đó chứ! Mấy vị Công chúa đều là mỹ nữ đẹp nhất, chẳng lẽ ngươi còn muốn " Đoạn Vân cười, hoàn toàn không để ý tới tiếng cười nhạo của Lập Hi Đức. Nói đùa, nếu một nam nhân mà có khả năng xếp đặt bố cục xinh đẹp cao nhã như thế, vậy thì chỉ có một giải thích, tên nam tử đó không phải là một nam nhân, mà là một thái giám.

Bất quá tiếng Đoạn Vân cảm thán làm cho một tên "mặt hoa da phấn" mặc nam trang ngồi cách đó không xa nghe thấy, thân thể không khỏi khẽ run lên. Ánh mắt "hắn " tỏ vẻ rất kỳ quái đánh giá Đoạn Vân, vẻ mặt tò mò.

Lúc này tiếp viên đã tới nơi, nói với Đoạn Vân với vẻ mặt rất có lỗi: " Xin lỗi, Lập Hi Đức thiếu gia, bên trong hết chỗ rồi, có người đã bao toàn bộ mất rồi. Ngài xem còn có thể tìm chỗ khác bên ngoài không?"

Lập Hi Đức nghe xong rất khó chịu, làm mặt nghiêm nghị nói: " Sao thế? Ngay cả Lập Hi Đức thiếu gia mà cũng không có chỗ sao? Gọi mấy thằng dám bao cả nhà hàng đến đây cho ta, Lập Hi Đức ta không thể không giảng đạo lý với hắn." Nói xong một câu Lập Hi Đức liền quay về bên trong không lý tới nữa. Kỳ thật Lập Hi Đức bình thường cũng thường đến đây ăn, thêm vào hôm nay lại mời Đoạn Vân, thế này thì còn gì là mặt mũi nữa, hơn nữa hai người cũng muốn tìm một nơi an tĩnh hàn huyên tâm sự.

Thật là hết chỗ mà, hôm nay Ni Khắc Tư thiếu gia của gia tộc Ốc Nhĩ Tây mời khách. Ngài biết hắn là nhi tử của Hữu tướng đại nhân, chúng ta không dám đắc tội đâu ạ." Vẻ mặt tiếp viên rất khó xử.

Vừa nghe đến tên Bồ Khoa Duy Kỳ, Lập Hi Đức bình thường trước giờ nét mặt vẫn vui vẻ bỗng trở nên hầm hờ, hắn trợn mắt gằn giọng: " Ốc Nhĩ Tây? Nó là thằng nào, gọi hắn đến đây!" Lúc này, từ bên trong đi ra một đám người, thần sắc rất kiêu ngạo. Đoạn Vân nghĩ ngay: đám người này mới nhìn thấy là biết không phải Chim tốt rồi, đại khái tên cầm đầu chắc đúng là tiểu Bồ Khoa Duy Kỳ kia rồi!

Vị...kia Ốc Nhĩ Tây cười cười, đón đả giang tay tiếp đón Lập Hi Đức:"Ai chà! Không phải đây là đại công tử Lập Hi Đức đại thiếu gia sao? Ngọn gió nào đưa Ngài tới đây." Những lời này sao Đoạn Vân cảm thấy quen quen vậy nhỉ? À đúng rồi, lúc mình gặp Lập Hi Đức cũng chào hỏi không khác gì cả? Chẳng lẽ mình được xếp cùng loại với tên kia? Đoạn Vân tự khinh bỉ mình.

35. Chương 35. Khiếu Nhĩ Hiêu Trương Khiếu Nhĩ Cuồng

Đám người Ốc Nhĩ Tây đi ra, Đoạn Vân vừa thấy đã biết ngay đây là một đám ăn chơi trác táng, cả ngày hoa thiên tửu địa, tàn phá thân thể mình không còn ra thể thống gì nữa, sắc mặt có vẻ rất nhợt nhạt, cả đám đều có triệu chứng yếu thận. Chỉ thấy bọn họ được cầm đầu bởi Ốc Nhĩ Tây, mười mấy người kết thành một khối, trên mặt đầy vẻ trêu chọc nhìn Lập Hi Đức và Đoạn Vân.

Ánh mắt Ốc Nhĩ Tây đảo qua rồi dừng lại trên người Đoạn Vân, bỉ ổi nhìn đêu, soi mói cả người Đoạn Vân từ trên xuống dưới mà đánh giá, rồi phun ra một câu khiến cho Đoạn Vân thiếu chút nữa là ói máu: "Ai dà! Lập Hi Đức, người của được anh chàng bạch diện thư sinh non choẹt ở đâu vậy, quả là có khiếu thẩm mỹ cao đó nha!"

Lập Hi Đức vừa nghe xong tức điên người, gào lớn: "Người không được ngậm máu phun người! Vị này là Đoạn Vân Đại Tể tự, là bằng hữu của ta. Ốc Nhĩ Tây, ngươi xúc phạm ta thì không sao, nhưng Đoạn Vân là Cung đình Tể tự, ngươi vũ nhục hắn là không được đâu!" Nói xong, hắn kích động muốn xông lên động thủ. Đoạn Vân nhanh tay giữ chặt hắn lại. Rất kỳ quái, tại sao Lập Hi Đức lại phản ứng kinh khủng như vậy nhỉ.

Bằng hữu? Ta thấy phải là nam bằng hữu mới đúng! Người không biết tình cảnh của Lạp Hi Đức hả. Ừa, tên là Đoạn Vân à? Là cái tên tiểu Tể tự chuyên môn bán xuân được đây mà! Ta vũ nhục hần rồi thì sao? Không phải hần chỉ là một Tể tự tiểu nhân vô năng đắc chí sao, đâu phải việc lớn gì chứ?”

Ốc Nhĩ Tây hiển nhiên cũng như cha hần không biết chi tiết về Đoạn Vân, kỳ thật việc này rất bình thường, đến ngay cả Phổ lão đầu cũng không phải hiểu rõ hết về Đoạn Vân, bọn họ lại còn là người ngoài làm sao hiểu rõ tên gia hỏa Đoạn Vân này âm hiểm đến mức nào được?

Đoạn Vân đã bị Ốc Nhĩ Tây khiêu khích tức đến xì khói, lúc này, Ngưu Ma Vương lớn tiếng nói với Đoạn Vân: ”Chủ nhân, có muốn ta đây giết bọn họ không? Bọn họ dám chửi người đó thấy không?” Nghe Ngưu Ma Vương nói sắc mặt giận dữ của Đoạn Vân từ từ thu liễm lại không ít.

Đúng thế! Muốn đánh thì mình cũng không cần phải ra đánh, mình cao cấp như thế này thì đâu có ngu gì mà phải động tay động chân chứ. Bất quá, thủ hạ của ta quả là lợi hại! Ngẫm lại mình đứng là hơi lấm cẳm, hà tất vì mấy tên cặn bã này mà tức giận chứ!

Nghe Ngưu Ma Vương nói, một đám gia hỏa chẳng biết trời cao đất rộng lại cười ha ha: ”Ha ha ha, ta đang nghe cái gì đó, giết chúng ta, chỉ bằng tên đầu trâu đến cái sừng cũng chưa mọc dài này sao? Tức cười quá đi!”

Bị người khinh thị ma thú cấp chín có vẻ rất phẫn nộ, không khí chung quanh trở nên rất âm lãnh. Đoạn Vân đứng một bên cũng cảm nhận được sự tức giận của Ngưu Ma Vương, hần vội bước lên ngăn lại. Lúc này phải tránh việc phát sinh thảm kịch. Nếu để một đầu ngưu cửu cấp ma thú nổi điên ở đây, thì cả Thiên Long thành có thể bị hủy diệt hơn phần nửa.

Đám ăn chơi trác táng kia đột nhiên cảm thấy một luồng không khí lạnh đến rùng mình, mặc dù hàn ý chỉ lướt qua, nhưng mãi một hồi lâu sau không ai dám nói đến nửa lời, ánh mắt nhìn nhau trao đổi. Lúc này, Đoạn Vân hỏi Lạp Hi Đức: ”Đại ca, tại sao vừa rồi bọn họ lại nói về người như vậy?”

Lạp Hi Đức thở sượt một cái rất bi thương, nói: ”Đoạn Vân tiểu đệ, ta cũng không muốn dẫu người, hai năm trước, khi ta còn tuổi trẻ háo thắng, ta đã cùng Ốc Nhĩ Tây quyết đấu, bị hần dùng thủ đoạn hèn hạ đánh bị thương cái ỷ của ta.”

Nói rồi hần cúi đầu vẻ buồn bã, rồi nói tiếp: ” Sau đó mặc dù sử dụng thủ thuật nổi lại nên đã khôi phục lại hình dáng cho cái đó của ta, nhưng lại mất đi vĩnh viễn năng lực. Hôm nay nói về phương diện kia, ta đã là một phế nhân rồi.” Nói xong Lạp Hi Đức hào sảng lại hơi bi phẫn rơm rớm nước mắt.

Đoạn Vân cầm tay Lạp Hi Đức bắt mạch cho hần một chút, rồi hiểu được rất nhanh. Nguyên lai là công năng tinh hoàn bị hư hỏng, đối với loại bệnh này Đoạn Vân không dám chắc trăm phần trăm, dù sao cái món kia của Lạp Hi Đức chỉ được dùng tế tự thuật để phục hồi. Đoạn Vân cũng không biết cuối cùng có khả năng trị khỏi hay không.

Đoạn Vân buông tay Lạp Hi, nói vẻ bình tĩnh: ” Bệnh của người rất phiền toái, bất quá tiểu đệ cam đoan với người nhất định là có thể trị khỏi.” Nghe Đoạn Vân nói xong, Lạp Hi Đức cả kinh, rồi sau đó sắc mặt lộ vẻ vui mừng nhưng lập tức lại xiu xuống, vẫn tiếp tục âm ảm. Hần lắc đầu không nói gì nữa. Dù sao hy vọng càng cao thì thất vọng cũng lại càng lớn a.

Còn đúng lúc này một thanh âm khó nghe lại vang lên: ”Trị khỏi? Dái bị hư cũng có thể chữa khỏi sao? Nói đùa chứ! Người tưởng mình là thánh thần sao? Ha ha!” Thanh âm khó nghe đó hiển nhiên là của Ốc Nhĩ Tây, cái tên chẳng biết chết sống là gì đó.

Đoạn Vân lạnh giọng nói với đám gia hỏa kia: ”Các người hôm nay có phải là rất sướng không? Được, Đoạn Vân hôm nay cho các người sướng hơn nữa!” Còn lúc này đám playboy lại càng cười hỉ hả với vẻ càng lúc càng khả ố hơn.

Đoạn Vân cũng không thềm nhiều lời, gỡ lấy Tiểu Bạch từ trong tay Ngưu Ma Vương, ghé vào tai hần nhẹ giọng nói: ” Ngưu Ma Vương, nhiều nhất chỉ được lộ ra thực lực cấp bảy, nếu người để lộ ra thực lực lớn hơn cấp bảy, buổi tối hôm nay đừng nghĩ đến ăn cơm nữa. Đánh cho toàn bộ bọn chúng không thể nhúc nhích được cho ta! Nhớ kỹ, chỉ cần không chết người, tùy người đánh như thế nào thì đánh!”

Nói xong, Đoạn Vân kéo Lạp Hi Đức đi ra ngoài: "Đại ca, hôm nay chúng ta đi ra ngoài ăn cơm. Nơi này quá bẩn thỉu!"

Đám thiếu gia gia tộc không sợ trời đất đang muốn chế diễu Đoạn Vân nhát gan sợ chết, nhưng nắm đấm nhanh như gió của Ngưu Ma Vương đã nồng nhiệt tiếp đón bọn chúng, rải đều lên khắp người bọn chúng. Sau đó, tiếng kêu gào vang lên xa hàng trăm dặm, tiếng rên rỉ vút lên tận trời! Vô luận là quý tộc thiếu gia hay là gia tộc võ sĩ, trong số đó, thực lực cao nhất cũng đến cấp năm sáu là cùng, mặc dù Ngưu Ma Vương theo như phân phó của Đoạn Vân chỉ có thể lộ ra thực lực thấp hơn thất cấp. Nhưng cửu cấp chân chính dù sao cũng vẫn là cửu cấp.

Kết quả là, sau khi cuộc chiến chấm dứt, Ngưu Ma Vương đến cả dấu khí cũng không phát ra, chỉ bằng thân thể kinh khủng và tốc độ kỳ ảo của hắn cũng đủ đem một nhóm võ sĩ toàn cấp bốn cấp năm đánh cho dẹp dẹp. Cả đám quý tộc cũng bị đánh tới độ phun cả cơm ra ngoài. Từng đứa một ngã bò ra không thể động đậy nữa, cũng không ai hiểu được mình bị đánh ngã ra sao.

Đoạn Vân và Lạp Hi Đức còn chưa tìm được chỗ ngồi, Ngưu Ma Vương đã xong việc quay trở lại. Tiểu tử đầu trâu trung hậu cung kính vái chào Đoạn Vân, rồi ôm quyền nói: "Chủ nhân, đã hoàn thành nhiệm vụ."

Nhanh vậy sao?" Lạp Hi Đức hiển nhiên giật cả mình, Đoạn Vân vốn trước giờ vẫn không hề nghi ngờ gì về tốc độ biến thái của Ngưu Ma Vương, nên chỉ hơi động não đã có thể hiểu được. Hà hà, quả là một món đồ cấp chín a! Đoạn Vân cười sảng khoái: "Tốt, tốt lắm, muốn ăn cái gì cứ tự nhiên kêu, thiếu gia cho người ăn thoải mái!"

Ngưu Ma Vương há miệng liếm môi, cười nói: "Ta đây muốn một con trâu nướng! Không, phải là hai con!"

Đoạn Vân vừa nghe thiếu chút nữa ngã bổ chửng, rồi cười nói: "Người làm sao dám ăn người mình vậy, người không phải là trâu sao? Được, lão bản, đem lên đây cho ta hai con trâu nướng!"

Đoạn Vân nhìn bốn phía, phát hiện chỉ còn một cái bàn phía xa là còn chỗ. Trên bàn có một người lưng quay về phía Đoạn Vân đang uống cái gì đó. Mặc dù "Tiểu tử" kia mặc đồ nam giới, nhưng dưới con mắt nhà nghề của Đoạn Vân vốn đã nhìn vô số những thiếu nữ hiện đại, chỉ cần liếc mắt đã nhìn ra đó là một cô gái giả nam. Cười cười, Đoạn Vân đi thẳng tới đó, làm bộ nói rất có phong độ: "Vị thiếu gia này, xin hỏi mấy người chúng ta có thể ngồi ở chỗ này không?" Đoạn Vân cố ý nhấn mạnh hai chữ "Thiếu gia".

Tên giả tiểu tử đó đầu tiên cả kinh, nhưng sau đó phản ứng rất nhanh, giả giọng trầm trầm nói: "Có thể! Mời ngồi!"

Cám ơn 'Thiếu gia' a!" Đoạn Vân cám ơn. Sau đó Đoạn Vân và Lạp Hi Đức cùng Ngưu Ma Vương đều kéo ghế ngồi vào bàn.

Vừa lúc, một đội Thành vệ binh vội vàng chạy đến. Tên Đội trưởng hướng về phía mọi người đang ăn cơm hỏi: "Là ai đánh Ốc Nhĩ Tây thiếu gia?" Đoạn Vân tiếp tục vuốt ve Tiểu Bạch, không để ý đến. Còn Lạp Hi Đức lại đứng dậy trả lời: "Là ta! Sao?"

Tên Đội trưởng đó vừa thấy Đại đội trưởng Lạp Hi Đức của chúng, cảm thấy rất khó xử, lúng ta lúng túng chẳng biết phải làm sao. Còn Lạp Hi Đức lại nói tiếp: "Đem những người bị thương lập tức chữa trị!"

"Dạ!" Tên Đội trưởng vội vàng lên tiếng, mang theo thủ hạ ba chân bốn cẳng chạy đi.

Đoạn Vân cười rất quỷ dị nói: "Đại ca, người quá đáng rồi nhé. Rõ ràng là thủ hạ của ta đánh, người dám nói là người đánh hã. Có phải là muốn cướp công của ta không? Thủ hạ của ta đây chẳng phải là đánh công khai sao! Không được, người không thể cướp công của ta được, làm người phải trung thực chứ! Cái kia của người chưa đứng vững đã muốn mò mẫm rồi, không có cửa đâu!"

"Phụt!" Tên giả tiểu tử đối diện vừa nghe Đoạn Vân nói xong đã cười phá ra, bao nhiêu rượu đều phun cả vào mặt Đoạn Vân!

36. Chương 36. Ngã Tự Giác Nhĩ Tổ Lão Bà

Tự xưng bị người phun rượu vào mặt nên Đoạn Vân hơi tức giận. Nhưng vừa nghĩ người ta là một "giả tiểu tử" nên cơn giận lập tức tiêu tan.

Còn tên giả tiểu tử kia thấy Đoạn Vân bị mình phun đầy mặt nhoe nhoét như thế có vẻ rất hối hận, không ngừng xin lỗi Đoạn Vân, còn rút ra đưa cho Đoạn Vân một cái khăn tay.

Đoạn Vân nhanh nhẩu cầm lấy cái khăn tay một cách rất phong độ, vừa cầm đến tay, đã thấy một mùi hương thơm ngát. Bất quá Đoạn Vân không dùng nó lau mặt, chỉ là hẩn dùng tay áo quẹt bừa lên mặt vài cái, sau đó lại rất vô sỉ lấy cái khăn tay nồng nàn hương trịnh nữ cất vào trong ngực. Nhưng lại nói ra thành thế này: "Ai nha! Vị ca ca này quả là không có suy nghĩ a, sao lại phun lung tung như vậy. Không được, khăn tay này coi như là vật xin lỗi bồi thường. Sao? Người cũng không cần cảm kích như vậy đâu, Đoạn Vân ta không phải là một con người hẹp hòi. Việc này thôi cứ như vậy đi! Tới đây, Lạp Hi Đức đại ca, chúng ta uống rượu."

Tên giả tiểu tử đó hiển nhiên rất bất ngờ với sự vô lại của Đoạn Vân, đến ngay cả một cái khăn tay mà cũng tham lam. Vừa rất khó hiểu, vừa hơi lo lắng, cái miệng nhỏ nhắn bỗng trề ra. Nghi thái của một thiếu nữ biểu hiện ra không nghi ngờ vào đâu được.

Đoạn Vân thấy biểu tình của tên "tiểu tử" đáng yêu như thế, bỗng cười nói: "Ai nha, tiểu huynh đệ người làm sao mà lại giống như các bà các mẹ thế kia, việc này không tốt đâu. Nam nhân chúng ta phải có tư cách của nam nhân, là nam nhân phải ăn to uống lớn. Về mặt người như thế giống hệt như đàn bà đấy, sẽ làm cho người ta nói người là hifi đó!"

Cái gì cơ?" Dĩ giới hiển nhiên không có từ lóng chỉ đám pê-đê, nên cái tên giả tiểu tử đó căn bản không biết Đoạn Vân đang nói về cái gì.

"Hifi là, chính là Ừm, vừa rồi Ốc Nhĩ Tây nói đại ca ta là cái gì đó nhỉ?"

Đoạn Vân nhất thời không tìm thấy từ để diễn tả thế nào là "Hifi", chỉ có đem chuyện của Lạp Hi Đức ra nói. Bất quá, khi hẩn nhắc tới việc này, về mặt Lạp Hi Đức đột nhiên sầm xuống, trên mặt hiện rõ vẻ đau thương.

Đoạn Vân chú ý tới sự biến hóa của Lạp Hi Đức, vội vàng lấp liếm: "Đại ca, bệnh của người thì cứ để cho ta chữa, yên tâm đi! Không có bệnh gì làm khó dễ được cho Đoạn Vân ta đâu, nếu người còn có lo lắng, ta sẽ chữa cho người ngay bây giờ."

"Nói dóc không biết ngược!" Tên giả tiểu tử nói với vẻ rất không tin. Bất quá khi Đoạn Vân nhắc tới bệnh của Lạp Hi Đức, sắc mặt hẩn lại hồng lên, cũng không biết là do uống rượu hay là quá thẹn thùng. Đoạn Vân không để ý, lại đưa rượu cho Tiểu Bạch uống.

Thấy Đoạn Vân không để ý đến nàng, nàng chuyển hướng về phía Lạp Hi Đức, nói: "Lạp Hi Đức, Lệ Ti tỷ tỷ đã đợi người hai năm rồi, chẳng lẽ người cứ tiếp tục như vậy mãi sao?"

Nghe một tiểu tử đột nhiên nhắc tới Lệ Ti, Lạp Hi Đức vừa bi thương vừa nghi hoặc: "Người làm sao biết được chuyện này?"

"Lạp Hi Đức đại ca, Lệ Ti hẩn là đại tẩu hả? Thế nào? Bây giờ các người tình cảm thế nào rồi?" Đoạn Vân rất muốn biết Lạp Hi Đức đã xảy ra chuyện gì, bọn họ cuối cùng sẽ phát sinh việc gì.

Đoạn Vân lão đệ, Lệ Ti là bạn gái trước kia của ta, quan hệ giữa ta với nàng cũng rất tốt. Lệ Ti là cô gái tốt, cho dù biết ẩn tật của ta cũng vẫn không bỏ ta, cũng không giận ta. Ta muốn nàng bỏ ta, nên ta cơ hồ dùng hết tất cả các thủ đoạn, nhưng Lệ Ti cũng vẫn chung tình như trước. Ta thiếu nợ Lệ Ti nàng nhiều lắm!" Nói xong Lạp Hi Đức ngửa đầu uống ực một chén rượu lớn. May mà rượu ở thế giới này rất béo nhạt phèo, bằng không uống nhiều như vậy chắc chắn phải phun hết ra rồi.

Giả tiểu tử vỗ vai Đoạn Vân nói: "Đoạn Vân, người" Tên giả tiểu tử lại dám trực tiếp gọi tên Đoạn Vân.

Còn chưa nói xong, Đoạn Vân đã nhanh tay nắm lấy: "Uy! Người là ai? Người làm sao biết được tên ta vậy. Đừng có đứng gần như vậy, ta với người không quen biết. Muốn nói gì thì đứng ở kia mà nói, bây giờ nói

đi! ”

Cho dù Đoạn Vân ngoài miệng nói như vậy, nhưng tay lại nắm chặt lấy tay của giả tiểu tử vuốt vuốt mu bàn tay mịn màng, rồi nắm chặt luôn. Miệng còn cảm thán : ”Mềm mại quá! Tiểu huynh đệ người không phải là đàn bà đó chứ!”

Tên giả tiểu tử đó bị Đoạn Vân đùa giỡn, mặt đỏ lên, bất quá khi bị Đoạn Vân hạch hỏi vội vàng phản bác ngay: ”Người mới là nữ nhân! Hừ!”

Một lát sau, tên giả tiểu tử đó cười rất ngọt ngào, đúng thế, rất là ngọt ngào, sau đó miệng hoa khê thốt: ” Đoạn Vân Đại Tể tự, người không phải vừa mới nói có thể chữa khỏi cho Lạp Hi Đức đại ca sao?”

Đúng thì thế nào, ta chữa khỏi cho Lạp Hi Đức đại ca được hay không thì có quan hệ gì với người? Lạp Hi Đức làm sao trở thành đại ca của người vậy? Hẳn là đại ca của ta chứ!” Đoạn Vân rất khó hiểu, thứ quan hệ rắc rối này quả là nhức đầu!

Được rồi, đã quên thì để ta giới thiệu, ta tên là Táp Lạc Phu. Là nhị công tử của Bộ trưởng Tài chính của Đế quốc, đây là tửu lâu của gia tộc Mã Khả Ni Khắc chúng ta. Cha ta là người thành lập ra tửu lâu này!” Giả tiểu tử lúc này vội vã giới thiệu ra.

”Táp Lạc Phu? Chưa từng nghe qua, ta biết Đại công tử Áo Lí Tư Kim, đại nhân Khắc Mễ Kì cũng không có Nhị công tử, chỉ có con gái thứ hai là Táp Sát Phu.” Lạp Hi Đức lúc này xen vào nói một câu. Vừa nghe lời nói dối của mình bị người ta vạch ra, tên ”Táp Lạc Phu” cũng không có vẻ gì bối rối.

Đoạn Vân lúc này cũng không thèm giả bộ không biết giả tiểu tử đó là nữ cải nam trang, trực tiếp nói luôn : ”Thật là nhìn không ra, thật không ngờ lão Khắc Mễ Kì mập ú lại có thể sinh ra người con gái xinh đẹp như vậy. Ai dà, thật sự là thật không ngờ. Không có đạo lý a!”

Táp Sát Phu nghe xong, nhớ lại những thái độ cùng lời nói của Đoạn Vân đối với mình nhất thời hiểu ra hết, vừa thẹn thùng vừa tức giận: ” Nguyên lai, nguyên lai, tên bại hoại này đã sớm thấy ta là nữ rồi. Người còn, người còn hừ!”

Đoạn Vân nở nụ cười đều giả, vẻ mặt rất kỳ quái hỏi: ” Cái gì, người thật sự là nữ hả? Ta vừa rồi chỉ là thuận miệng nói thôi.”

Người ...!” Táp Sát Phu đỏ bừng mặt, dậm chân thành thịch, trừng mắt liếc Đoạn Vân. Bất quá thấy Lạp Hi Đức vẫn còn vẻ trầm tư thương tâm ngồi bên nên không dám làm lớn chuyện.

Đoạn Vân thấy Lạp Hi Đức vẻ mặt bi thương, trong lòng cũng hơi thương cảm. Mình và Kì Kì nếu so với bọn họ còn khổ hơn, bây giờ đã ở hai thế giới bất đồng rồi. Bất quá Đoạn Vân thường trước giờ vẫn hay đè chặt lòng thương cảm của mình xuống tận đáy lòng, do đó bề ngoài Đoạn Vân vẫn cười lên khà khà rồi nói với Lạp Hi Đức: ”Lạp Hi Đức đại ca, người đừng quá lo lắng, căn bệnh nhỏ nhỏ của người đối với ta mà nói chẳng là cái gì cả, vài ngày là khỏi thôi.”

Thật chứ?” Lạp Hi Đức và Táp Sát Phu cả hai miệng đều đồng thanh hỏi lại.

Đoạn Vân trợn trắng mắt, quát: ”Giả sao được! Ta đã nói trước giờ không bao giờ nuốt lời. Còn không tin sao ?”

Táp Sát Phu thấy Đoạn Vân mặt hừng như vậy, tay ngọc vân về cái cầm thon nhỏ xinh xắn phản bác lại: ”Tin người mới là lạ, người tuy nói là Tể tự, nhưng người đừng tưởng rằng ta nhìn không ra bản sắc của người. Người đúng là một tên thập phần háo sắc, chuyên môn khi dễ nữ hài tử! Hơn nữa, người toàn thân trên dưới không có một chút ma lực nào. Căn bản là một ‘ma pháp bạch si’ a!” Bất quá khi Đoạn Vân nhìn về mặt nàng, thì sao mà giống như là người con gái đang làm nũng làm hàng với bạn trai mình đến vậy?

Đoạn Vân gờ chén rượu lên nói: ”Nếu ta trị khỏi cho Lạp Hi Đức đại ca, thì thế nào đây?” Nói xong Đoạn Vân ngửa đầu lên tợp một ngụm rượu lớn.

Nếu người có thể chữa khỏi cho Lạp Hi Đức đại ca, cũng làm cho hần và Lệ Ti tỷ tỷ trăm năm hạnh phúc, ta đây sẽ..., ta sẽ..., ta sẽ gả cho người làm lão bà!”

Phụt! Khụ khụ!

Đoạn Vân vừa uống được một nửa cốc rượu, nghe Táp Sắt Phu nói xong đã phun hết ra. Hơn nữa cũng không biết phun ra rượu hay là nước miếng nữa, toàn bộ bắn thẳng vào mặt của Táp Sắt Phu ở phía đối diện.

”Khục khục, ta trả lại cho ngươi đó! Một ngụm bù vào một ngụm! Ha ha, hi hi!” Đoạn Vân cười đều: ”Bất quá, về phần ngươi gả cho ta, để ta tính lại cái đã! Ta sợ ta ăn không tiêu! Hung dữ quá đi! Hơn nữa ngươi còn nhỏ như vậy...!”

Ngươi nói cái gì? Ta Táp Sắt Phu có chỗ nào không tốt, có chỗ nào thua ngươi hả?” Táp Sắt Phu vốn rất hối hận về việc mình nói ra những lời xấu hổ như vậy, nhưng bây giờ bị Đoạn Vân khiêu khích nên không chịu thua uõn ngực, trừng mắt về bất thiện nhìn Đoạn Vân, lửa giận tùy thời có thể bộc phát.

Sao, sao cơ? A...! Lạp Hi Đức đại ca, ta đột nhiên nghĩ đến ta còn có một vài việc cần làm, chuyện chữa bệnh cho ngươi buổi sáng ngày mai đến nhà Phổ lão đầu tìm ta nhé. Ngưu Ma Vương thôi không ăn nữa!” Đoạn Vân nói nhanh như sấm bắn liên thanh, sau đó tay thì kéo tiểu đầu Ngưu tay thì ôm lấy Tiểu Bạch chạy vội ra ngoài.

Chủ nhân, ta đây còn chưa có ăn no!” Ngưu Ma Vương rất là bất mãn vớ vội lấy một cái chân trâu, vừa đi vừa nhồm nhoàm gặm lấy gặm để.

Bất chợt: Chủ nhân, còn chưa thanh toán nữa?”. Đoạn Vân thật muốn đập chết Ngưu Ma Vương ngay lập tức, thật không ngờ bình thường Ngưu Ma Vương này vừa ngu vừa dần mà bây giờ lại nhớ tới việc cần phải thanh toán!

Cả tửu lâu toàn là ác nữ cả, còn thanh với chả toán cái gì, đi mau lên!” Đoạn Vân giở thói vô lại ra.

Đoạn Vân, ngươi kí sổ nợ cho ta!” Giọng eo éo như heo bị chọc tiết của Táp Sắt Phu vang lên đuổi theo!

37. Chương 37. Ẩn Tật Trì Liệu Phẫu Hầu Lung

Về đến nhà, Đoạn Vân trực tiếp tìm tới sáu người Cuồng Chiến Sĩ hỏi bọn họ vài việc. Từ trong câu chuyện, Đoạn Vân hiểu rằng tất cả bọn họ đều là những chiến sĩ cấp năm cấp sáu, thực lực cũng rất mạnh. Với lại bọn họ còn khá trẻ, tiềm năng phát triển rất lớn. Hơn nữa bọn họ là Cuồng Chiến Sĩ, nếu cuồng hóa thì thực lực có thể trực tiếp đề cao hai cấp bậc, mà khi cuồng hóa thì cả thân thể lẫn dũng khí đều có đề cao nhất định, còn cơ hồ không thấy đau đớn. Do đó thực lực của bọn họ là rất kinh khủng. Chỉ có điều Cuồng Chiến Sĩ khi cuồng hóa sẽ có một hậu quả không hay ho lắm. Đó là không chỉ mất đi lý trí, cứ phải công kích điên cuồng, hơn nữa sau khi cuồng hóa để lại di chứng rất lớn, bị suy yếu nằm bẹp hết từ ba đến năm ngày.

Đoạn Vân cũng rất muốn tìm ra nguyên nhân dị thường làm cho Cuồng Chiến Sĩ cuồng hóa, nhưng Đoạn Vân trước hết phải tìm hiểu rõ và nghiên cứu thí nghiệm về cấu tạo thân thể của Cuồng Chiến Sĩ, việc này tuyệt không phải sự tình một ngày hai ngày mà xong được.

Buổi sáng ngày thứ hai, Đoạn Vân theo thói quen luyện công trong sân. Trong khoảng thời gian vừa qua hắn nghiên cứu rất nhiều, nên Đoạn Vân có nhận thức mới về chân khí, đối với sự vận dụng chân khí cũng có những tiến bộ nhất định. Bây giờ, chân khí trong cơ thể Đoạn Vân đã đả thông không ít kinh mạch nội thể, vận chuyển cũng càng thuận lợi hơn trước. Hôm nay Đoạn Vân đã có thể dùng chân khí đưa đòn xuống chân để đề cao cước lực và tốc độ của mình. Đoạn Vân phỏng chừng chỉ cần chân khí đạt tới một trình độ nhất định, Đoạn Vân có thể sử dụng kình công trong truyền thuyết rồi. Sau này nếu đánh không lại người ta cũng có thể sử dụng để bảo vệ tánh mạng. Cảm thụ được chân khí vận chuyển trong cơ thể, Đoạn Vân hết lần này tới lần khác múa luyện Thái Cực quyền. Sau khi đi quyền xong mấy lần, Đoạn Vân lại cầm lấy cây Trung Hoa kiếm do Ái Nhân Cấp Lợi chế tạo ra từ mấy ngày hôm trước, hy vọng có thể nhớ lại những chiêu thức Thái Cực kiếm mà mình đã từng học trước kia nhưng bây giờ đã gần như quên sạch. Đoạn Vân vừa luyện vừa ngẫm nghĩ nên hoàn toàn không phát hiện Diệp Cô Thành đang dẫn một nam hai nữ đi vào trong viện.

Dựa vào ký ức được cải tạo, Đoạn Vân điều chỉnh các loại chiêu thức Thái Cực kiếm khá thuận lợi. Hắn múa lại bài kiếm rất hoa lệ vừa được tổng hợp ấy một lần, múa xong mới thu công!

Bộp bộp!

Thật không ngờ Đoạn Vân lão đệ múa kiếm đẹp như thế, thật là nhìn không ra!”

Đoạn Vân quay đầu lại, chỉ thấy bên kia là Lạp Hi Đức, Táp Sát Phu còn có một cô gái rất xinh đẹp đang dựa vào Lạp Hi Đức.

Đoạn Vân cười cười rồi đi tới: ” Làm trò cười cho đại ca rồi, vị này đại khái đúng là đại tẩu Lệ Ti hử! Quả nhiên là xinh đẹp động lòng người! Đại ca, người quả là có diễm phúc sâu dày a! Ai dà! Tiểu đệ ta thì không được như vậy. Ha ha!”

Lệ Ti cười chum chim rất ngọt ngào.

Táp Sát Phu vừa nghe Đoạn Vân nói vậy liền chu mỏ nói: ”Ai kêu ngươi là một tên sắc lang, bại hoại làm chi! Đoạn Vân người ngày hôm qua không phải nói có thể chữa khỏi ẩn tật cho Lạp Hi Đức đại ca sao?” Táp Sát Phu vừa nói xong, ba người đều nhìn Đoạn Vân với vẻ đầy khát khao hy vọng, rất muốn biết câu trả lời của Đoạn Vân.

Đoạn Vân cười: ”Như thế nào, ngươi vẫn còn nghĩ đến chuyện gả cho ta hử? Ngươi từ từ để cho người ta còn chuẩn bị trong lòng một chút chứ! Đâu có cô gái nào mà khẩn cấp lấy chồng như ngươi vậy chứ?”

Ngươi...!” Táp Sát Phu nghe Đoạn Vân nói xong vô cùng giận dữ. Nàng cũng không hiểu sao bình thường mình rất hiền thực mà khi gặp Đoạn Vân thì lại không khống chế được tâm tình của mình.

Đoạn Vân hoàn toàn không để ý đến sự tức giận của Táp Sát Phu, hẩn chuyển hướng nói với Lệ Ti:”Lệ Ti đại tẩu, ta bây giờ sẽ đưa đại ca vào phòng mổ chữa bệnh, ta nghĩ chắc là không có vấn đề gì đâu.”

Lệ Ti cười nhẹ, rồi vái Đoạn Vân một lễ.

Sau đó Đoạn Vân kéo Lạp Hi Đức vào phòng mình trị liệu. Bắt đầu quá trình trị liệu tiểu đệ đệ cho Lạp Hi Đức!

Phương thức trị liệu rất đơn giản, chỉ là vận dụng phương pháp châm cứu kích thích tiểu đệ đệ của Lạp Hi Đức, rồi sơ thông vài bộ vị kinh mạch. Lấy ra những bộ phận bị hư hỏng của tinh hoàn ra, rồi dùng quyền trực áp vào. Trải qua một loạt các trị liệu, Đoạn Vân rốt cục cũng khôi phục được những bộ phận hư hỏng trong tinh hoàn của Lạp Hi Đức. Rắc lên vết thương một chút thuốc cao, sau khi cho hẩn uống một viên Bổ Thận Hoàn để củng cố sức lực về sau, Đoạn Vân làm cho Lạp Hi Đức đang bị hôn mê tỉnh lại.

Đại ca, quá trình trị liệu diễn ra rất thuận lợi. Buổi tối hôm nay ngươi có thể rửa sạch những dục vật ở đó, sau đó có thể ân ha ha! Đại ca, ta còn giúp người gia cường chỗ đó đó một chút ít. Ta cam đoan tuyệt đối mạnh hơn người bình thường. Đại tẩu nhất định sẽ cực kỳ thỏa lòng, sẽ ” Nói xong Đoạn Vân cười rất bỉ ổi.

Lạp Hi Đức nghe Đoạn Vân nói như vậy, trong lòng rất cảm kích. Đương nhiên bị tên Đoạn Vân du côn này nói ra như vậy, người đứng đắn như Lạp Hi Đức rất khó mà không ngượng ngùng, mặt đỏ bừng lên.

Đoạn Vân chỉ chỉ vào Lạp Hi Đức, tiếp tục trêu chọc: ” Đại ca, ngươi có diễm phúc lắm nghe, làm cho tiểu đệ vô cùng hâm mộ đó! Bất quá, đại tẩu có phải là hơi trầm tính không?”

Sao lại nói như vậy? Lạp Hi Đức hơi khó hiểu.

Đại ca, Lệ Ti đại tẩu vừa rồi không thấy nói một câu nào cả! Không phải trầm tính thì là cái gì?” Đoạn Vân trả lời trơn tuột.

Lạp Hi Đức thở dài, nói: ”Kỳ thật Lệ Ti là người cảm!”

Cái gì? Cảm là làm sao? Bị khi mới sinh sao?” Đoạn Vân lấp bắp kinh hãi, nữ hài tử xinh đẹp như vậy mà lại là một người cảm, trời cao sao quá bất công, không phải là thiệt thòi quá sao!

Đúng là bị khi mới sinh, nghe nói khi sinh Lệ Ti đã không khóc, lớn lên cũng không nói chuyện, ngay cả việc phát ra thanh âm cũng không làm được! Bất quá vô luận nàng có mao bệnh gì, ta cũng vẫn hết mực yêu thương nàng. Tình cảm của chúng ta ngươi không hiểu được đâu . Lạp Hi Đức nói với vẻ mặt đầy nhu tình.

"Thôi! Người không cần ở trước mặt ta cái gì nữ nhân tình trường nữa. Nói cho ta biết tổ tiên của nàng có phải bị cầm di truyền không!" Đoạn Vân nhìn thấy vẻ mặt của Lạp Hi Đức rất không thông cảm.

Không phải! Cha mẹ, ông nội nãi nãi của nàng đều rất bình thường. Không phải bị nguyên rửa đâu! Đoạn Vân, có phải là ngay cả bệnh này người cũng có thể chữa khỏi?" Lạp Hi Đức nghe Đoạn Vân nói như vậy bèn hỏi lại, trong lòng trào dâng niềm hưng phấn.

Đoạn Vân trợn trắng mắt: "Tiểu đệ đệ của người ta còn có thể chữa trị được cho người tốt trở lại, hơn thế còn ngầu hơn trước nhiều. Thì một căn bệnh cầm do di tật có gì khó mà ta không chữa được! Người nha, lại dám nói di truyền biến thành nguyên rửa, thật là vô văn hóa. Đi, ta bây giờ phải đi khám cho đại tẩu đã! Chúng ta ra ngoài!"

Đoạn Vân đưa Lạp Hi Đức ra ngoài.

Lệ Ti và Táp Sát Phu đang ở bên ngoài đợi kết quả, thấy bọn họ đến lập tức vây quanh hỏi han đủ thứ. Nhất là Táp Sát Phu không ngừng léo nhéo bên tai Đoạn Vân hỏi cái này cái kia, Đoạn Vân bị nàng xoay như con mòng mòng cứ khật khừ lừ đừ một gần chết. Còn Lệ Ti kéo Lạp Hi Đức ra chỗ khác rồi không ngừng ra hiệu, hơn nữa ánh mắt dò hỏi không ngừng quét về phía Đoạn Vân loang loáng như quang chớp.

Đoạn Vân ho nhẹ hai tiếng, mở miệng nói: " Lạp Hi Đức đại ca của ta hẳn là không có vấn đề gì nữa đâu. Bất quá " Nói đến đây Đoạn Vân đột nhiên ngưng giọng. Thấy ánh mắt khẩn cấp sốt ruột của Táp Sát Phu và Lệ Ti, Đoạn Vân cười rồi nói tiếp với Lệ Ti: "Lệ Ti đại tẩu, vấn đề của người cũng cần phải giải quyết một chút!"

Táp Sát Phu rất nghi hoặc, hỏi lại: "Lệ Ti tỷ có vấn đề gì? Tên bại hoại này không cần phải dọa người ta đâu."

Về mặt Lệ Ti cũng rất hồ nghi, nhưng rồi thấy Lạp Hi Đức đang ngất ngây con gà tây say đắm nhìn mình có vẻ rất hưng phấn nên cũng không nói gì.

Chẳng lẽ không thể nói chuyện không phải là một vấn đề sao? Không thể nói chuyện cũng một loại bệnh!" Đoạn Vân lạnh nhạt nói.

Chẳng lẽ người có thể làm cho Lệ Ti tỷ mở miệng nói chuyện? Điều này là không thể được! Đại bại hoại người nói thật không đó?" Cả mặt Táp Sát Phu là một dấu hỏi to đùng.

Đoạn Vân cười, khẽ gật đầu: "Tiểu lão bà, người hãy chờ xem đi! Ta cho các người kiến thức cái gì là kỳ tích của Tế tự giới."

Nghe Đoạn Vân lại gọi nàng là tiểu lão bà, Sát Phu đỏ bừng mặt, sáng giọng: " Ai, ai là lão bà của người, ai mà biết bệnh của Lạp Hi Đức đại ca đã chữa khỏi rồi hay chưa nữa! Hừ!... Tiểu lão bààà..."

Đoạn Vân lúc này cũng không để ý đến nàng nữa, kêu Lệ Ti ngồi xuống rồi bắt đầu khám chuẩn đoán cho nàng. Qua một loạt khảo cứu, Đoạn Vân rốt cục biết được nguyên nhân Lệ Ti không thể nói chuyện là do dây thanh đới của nàng bị phù nề. Loại bệnh này là do thai nhi ở trong tử cung chịu một sự chấn động nào đó hoặc là bị trúng gió mà thành. Sống sót được đã là một kỳ tích rồi.

Đoạn Vân kiểm tra xong thở phào nhẹ nhõm nói: "Có thể chữa khỏi, bất quá phải làm phẫu thuật. Đại ca, người đưa đại tẩu đến phòng vừa rồi. Ta đi chuẩn bị một chút rồi lập tức bắt đầu trị liệu."

Nửa giờ sau, Đoạn Vân thông báo mình chuẩn bị phẫu thuật nên đuổi hết mọi người ra ngoài, bảo Diệp Cô Thành giữ chặt cửa. Nói gì chứ, lần này hẳn khai đao vào yết hầu, nếu như bị mấy người đó thấy, lỡ làm âm ỉ lên thì coi như tiêu đời!

Sau khi cho uống thuốc mê, Đoạn Vân bắt đầu tự do hành động! Đừng có nghĩ bậy à, chỉ là mổ yết hầu trị liệu thôi. Thủ thuật này kỳ thật không phải quá khó, nhưng hơi nguy hiểm. Dựa vào thuật châm cứu và đại lượng quyền trực phụ trợ, làm cho các bộ phận bị đại não khống chế của Lệ Ti toàn bộ dừng lại. Mở rộng yết hầu ra, tìm cái dây thanh đới rồi dùng dao cắt tia chỗ bị viêm sưng. Bước mấu chốt của thủ thuật này là khống chế thời gian, nếu thời gian quá dài Lệ Ti đang chết giả có thể sẽ biến thành chết thật. Hơn nữa hẳn phải dùng châm cứu khống chế rồi dùng quyền trực xử lý thanh đới. Thanh đới của người là một

bộ vị mất cảm. Chỉ một chút bất cẩn có thể biến thành khéo quá hóa vụng, lộn lành thành lộn què. May mà về phương diện này Đoạn Vân đã có không ít kinh nghiệm.

Đại khái nửa giờ sau, Đoạn Vân và Lệ Ti đã đi ra. Đoạn Vân đưa nàng đối mặt với mọi người mà nói: "Lệ Ti đại tẩu, người thử phát ra âm thanh xem, a . A !"

Lệ Ti vừa tỉnh lại đã cảm giác yết hầu của mình hơi khác với bình thường, bây giờ Đoạn Vân kêu nàng mở miệng nói chuyện, nàng thử mở miệng ra. Nhưng vẫn không thể phát ra thanh âm gì. Đoạn Vân lại thử hướng dẫn một lần nữa, Lệ Ti mở miệng liên tục về rất khẩn cấp, đôi môi xinh đẹp chu ra như chữ O, đột nhiên trong miệng nàng phát ra một tiếng "A ..". Sau khi kêu xong, về mặt Lệ Ti là không thể diễn tả được. Lại thử phát ra thanh âm một lần nữa, rồi nàng hững hờ ôm chầm lấy Lạp Hi Đức kêu a a liên tục. Đáng về cực kỳ đáng yêu a!

Đoạn Vân thở phào nhẹ nhõm, may mà thành công, bằng không yết hầu coi như tiêu tùng luôn. Lạp Hi Đức và Tập Sát Phu cũng rất phấn khích, trên mặt không thể dấu được nỗi hạnh phúc tràn trề giảm giề. Đoạn Vân nói: "Đại ca, ta đã làm cho đại tẩu có thể phát ra âm thanh rồi! Kế tiếp là việc dạy cho nàng nói chuyện. Việc đó phải dựa vào người thôi! Người phải kiên nhẫn hướng dẫn nàng mới được."

Cái gì, nguyên lai người không có khả năng làm cho Lệ Ti tỷ nói chuyện sao?" Tập Sát Phu kêu lên.

Đoạn Vân tròn tròn mắt nói: "Chẳng lẽ người vừa mới đẻ đã biết nói sao? Ta phỏng chừng cũng không khó khăn lắm đâu, dù sao Lệ Ti cũng rất quen thuộc với những lời nói bên ngoài, chỉ có điều một vài âm tiết có thể phát âm không được chuẩn!"

Còn lúc này Lệ Ti buông Lạp Hi Đức ra đi đến trước mặt Đoạn Vân ngôn ngữ ngọng nghịu của nàng cố gắng phát ra được hai chữ: "Cám ơn!"

Đoạn Vân cũng không biết phải làm gì, chỉ gãi gãi đầu, đỏ mặt nói: "Đừng khách khí, xin đừng khách khí! A a!"

Ha ha ha ha!" Mọi người cười vang cả lên !

38. Chương 38. Vô Tri Ác Thiểu Ước Quyết Đấu

Cái gì? Quyết đấu?" Đoạn Vân giật mình, về mặt rất khó tin.

Đúng vậy, ba ngày sau. Việc này Bộ Hạ phê chuẩn rồi, bất quá người vẫn có thể cự tuyệt được." Lạp Hi Đức có vẻ quan tâm tới hẳn. Còn cả Công chúa Khải Sát Lâm và Tập Sát Phu thì đều lo lắng ưu tư.

Bây giờ đã là hai ngày sau khi Đoạn Vân chữa khỏi cho Lạp Hi Đức. Sáng sớm hôm nay Lạp Hi Đức vội vàng tìm tới Đoạn Vân báo tin. Đoạn Vân hỏi han mới biết là nguyên lai ngày đó hẳn đem Ốc Nhĩ Tây đánh cho xất bát xang bang, đánh cho bò lê bò càng vô cùng mất mặt. Bữa đó Đoạn Vân ra lệnh cho Ngưu Ma Vương ra tay với Ốc Nhĩ Tây cùng một đám quý tộc đệ tử, đánh cho thê thảm tới mức không ai nở nhìn. Mặc dù không làm ai mất mạng, nhưng quả đấm của ma thú cấp chín ai mà chịu được. Nếu Đoạn Vân không ra lệnh cho Ngưu Ma Vương không được sử dụng đấu khí hoặc là ma lực, thì thương tổn cấp chín cũng đủ để cho bọn chúng chỉ vì một vết thương nho nhỏ mà đổ máu đến chết.

Đoạn Vân cơ hồ đắc tội với tiểu bảo bối của gần một nửa các quan đại thần trong triều, do đó Hữu tướng Bồ Khoa Duy Kỳ cầm đầu văn quan võ tướng liên danh tố cáo với Tra Lí, yêu cầu nghiêm trị Đoạn Vân. Tra Lí cũng không muốn so đo với Đoạn Vân vì hẳn còn muốn có nguồn thuốc đảm bảo chiến thắng cho quân sĩ của đế quốc, do đó không hề hạ lệnh bắt giam Đoạn Vân, nhưng mà hẳn cũng phải hứa với các bá quan sẽ điều tra việc này. Còn Bồ Khoa Duy Kỳ thấy Tra Lí cố ý thiên vị Đoạn Vân, vì vậy mới đề ra một phương pháp nguyên thủy nhất: Quý tộc quyết đấu!

Đoạn Vân sau khi hiểu được mọi việc cảm thấy hơi buồn cười, chẳng lẽ ai quyết đấu thắng là người đó đúng sao? Luật lệ này quả là dã man! Nghĩ đi nghĩ lại, Đoạn Vân vẫn thấy điên hết cả đầu phải hỏi cho rõ: "Đòi quyết đấu với một Tể tự không có ma lực cũng như đấu khí, xem ra việc này sẽ phải giải quyết như thế nào đây? Tra Lí Bộ Hạ lại còn ứng chuẩn nữa cơ chứ! Việc này còn đạo lý gì nữa hả? Cho dù Ốc Nhĩ Tây thắng, hẳn còn có vinh dự cái gì chứ?"

Vì Đoạn Vân người là một Tế tự, quyết đấu giữa Tế tự thì có thể sử dụng ma sủng, còn có thể sử dụng quyền trục. Bất quá Ốc Nhĩ Tây là một kiếm sĩ cấp năm, để đả bại người, cha hắn nhất định sẽ cho hắn một vài món cực phẩm trang bị, nhưng cũng có thể sẽ sử dụng cả ma sủng nữa.” Khải Sát Lâm giải thích cho Đoạn Vân hiểu.

Nhưng Đoạn Vân không có ma sủng mà!” Táp Sát Phu rất lo lắng, ”Nếu không Đoạn Vân người cự tuyệt cũng được, dù sao người chỉ là một Tế tự bình thường! Không ai dám chê cười người đâu.”

Đoạn Vân nhìn lại thấy Táp Sát Phu trên trán nổi mồ hôi lấm tấm đáng vẻ rất lo lắng, hắn khẽ cười, rồi chum môi phát ra một tiếng Chụt! làm bộ hôn gió một cái. Táp Sát Phu thấy Đoạn Vân trong tình huống này mà còn không quên trêu ghẹo mình, có vẻ rất giận, cổ tình giậm chân giậm cẳng bành bạch. Còn Khải Sát Lâm đứng một bên thấy Đoạn Vân liếc tới liếc lui với người bạn thân của mình là Táp Sát Phu thì trong lòng sinh ra cảm giác không vui, đôi môi xinh xinh trên cái miệng nhỏ nhắn vô tình cong lên.

Thấy vẻ mặt của hai vị mỹ nữ vô cùng đáng yêu, Đoạn sắc lang tự nhiên tranh thủ dòm trên ngó dưới cho no mắt.

Đoạn Vân cười lên ha ha: ”Ha ha, hai vị tiểu mỹ nhân, nhìn hình dạng lo lắng của các người kìa. Cẩn thận coi chừng thành bà già đó! Ha ha, ai nói là Đoạn Vân ta không có ma sủng vậy? Yên tâm đi, nếu có thể sử dụng ma sủng, hừ hừ hừ! Thật không ngờ lại có một thằng 'lưu đạn' muốn thách thức ta quyết đấu! Hừ hừ!” Nói xong, Đoạn Vân lại khẽ ồ cười hi hi vẻ rất dâm dăng.

Ba người ở đây rất khó hiểu tại sao Đoạn Vân lại tự tin như thế, nhất là Khải Sát Lâm, ghé tai hỏi nhỏ Đoạn Vân cái gì là ”lưu đạn”! Bất quá thấy Đoạn Vân không thêm lo lắng, bọn họ cũng thấy bình tĩnh yên tâm lại nhiều. Ngược lại Táp Sát Phu đứng một bên khẽ gật đầu, dường như đã có một quyết định sắt đá gì đó.

Cảm tình của Lạp Hi Đức với Đoạn Vân có thể nói là một ngày tăng ngàn dặm, hắn bội phục Đoạn Vân một cách mù quáng. Mặc dù hắn mới biết Đoạn Vân vài ngày, nhưng việc này không ảnh hưởng tới tình bằng hữu giữa bọn họ. Đoạn Vân không chỉ có chỉ trong một ngày đã chữa trị ắn tật mà mình phải mang nhiều năm qua, làm cho cái đêm ngay sau khi được điều trị mình đã có thể yêu đương Lê Ti, vừa khiến cho mình sung sướng bay bổng, vừa làm cho tình yêu của nàng sâu đậm hơn lên một tầng. Hơn nữa hắn còn giúp Lê Ti có khả năng nói chuyện. Do đó, Lạp Hi Đức đối với Đoạn Vân không chỉ có tình huynh đệ bằng hữu, mà còn có tiếp thụ đại ân đại đức.

Buổi sáng sớm ngày thứ hai, Đoạn Vân đang ở trong Trang viện luyện công, Táp Sát Phu đã tìm đến Đoạn Vân. Bất quá nàng bị Diệp Cô Thành chặn lại, bắt phải đợi ở bên ngoài sân. Toàn bộ tinh thần của Đoạn Vân đang chìm vào cảnh giới quên hết hiện tại bên ngoài, chỉ khoan chân ngồi yên vận công. Hôm nay Đoạn Vân cảm giác được chân khí của mình rất xáo trộn, cơ hồ tán loạn khắp nơi trong cơ thể, không ngừng công kích vào những huyết đạo trọng yếu nội thể. Đoạn Vân phỏng chừng có thể sắp có đột phá. Sau đó Thái Cực chân khí vận chuyển khắp toàn thân qua các kinh mạch chủ yếu, rồi không ngừng vận chuyển tuần hoàn, không ngừng công kích vào các đại huyết.

Qua hơn mười lần cố gắng, Đoạn Vân rốt cục phá tan một huyết đạo, lộ tuyến chân khí tuần hoàn lại dài ra một chút. Sau khi trải qua chẳng biết bao nhiêu lần cố gắng, Đoạn Vân đã giải khai được hai huyết đạo. Trong nháy mắt sau khi giải khai được hai huyết đạo đó, Đoạn Vân cảm giác được tất cả chung quanh trở nên rõ ràng hơn, mình chỉ cần nhắm mắt lại cũng có thể cảm nhận được mọi việc, mọi diễn biến cách mình hai thước. Hơn nữa chân khí của mình hình như có đột phá về chất, không chỉ mạnh lên không ít mà vận hành lại càng thêm thuận lợi thư sướng. Đoạn Vân đã có thể tùy tâm sở dục đem chân khí chuyển đến tứ chi rồi.

Đoạn Vân đem chân khí vận hành mấy lần để thích ứng với lộ tuyến vận công mới, mãi sau mới thu công. Chỉ trong chớp nhoáng sau khi đột phá, Đoạn Vân với cảm giác rất nhạy bén đã cảm nhận được sự tồn tại của Táp Sát Phu đang ở bên ngoài sân chờ mình.

Đoạn Vân thu công, thử đem chân khí vận hành vào đôi chân, thử một lần kinh công trong truyền thuyết. Thật không ngờ khi chân khí menh mông trong cơ thể Đoạn Vân được vận đến đôi chân, Đoạn Vân nhất thời có cảm giác mình nhẹ đi không ít, dường như cả người bay bổng, như muốn bay lên trời vậy. Đoạn Vân hết lần này đến lần khác thử vận công để nhảy lên, thật không ngờ hắn lại nhảy được đến năm sáu

thước. Đoạn Vân rất hưng phấn, thử tới thử lui không ngớt, hoặc là chạy tới chạy lui, thân thể nhẹ như chim yến, lướt khắp trong sân lưu lại từng đạo, từng đạo tàn ảnh mờ.

Lúc này Diệp Cô Thành đang gác cửa hiên nhiên phát hiện được những cử động của Đoạn Vân, tỏ ra rất kinh ngạc. Bất quá hắn đang bận giữ chân Táp Sát Phu ở ngoài cửa, nên cũng không có biểu hiện gì ra mặt. Hắn chỉ quay về phía Đoạn Vân đang hí ha hí hửng gọi lớn một tiếng: "Thiếu gia, Táp Sát Phu tiểu thư đã đợi người gần một giờ đại lục rồi." Một giờ đại lục ở đây tương đương so với một giờ đồng hồ.

Đoạn Vân vừa nghe vậy, lập tức ngừng lại. Mình đang cao hứng nên quên mất nàng đang chờ đợi. Mình là người lớn đến thế này rồi mà sao còn cứ hưng phấn như con nít vậy, thật không nên à! Đoạn Vân cười khà khà rồi đi ra gặp Táp Sát Phu.

Ha ha, tiểu lão bà, sớm như vậy mà người tìm tướng công ta có chuyện gì thế?" Đoạn Vân mỗi lần gặp đều trêu chọc Táp Sát Phu một chút. Táp Sát Phu càng làm ra vẻ ngưng ngắ thì Đoạn Vân lại càng trêu chọc nhiều hơn.

Sắc mặt Táp Sát Phu hơi đỏ lên, trên mặt tràn đầy những nét ngây thơ của thiếu nữ, nổi giận sảng giọng: "Ai là lão bà người hả? Cái tên bại hoại này! Người ta đến từ rất sớm, còn người lại bắt người ta đợi lâu như vậy nữa?"

Còn nói không phải à? Coi kìa, mặt đỏ lên như thế kia kìa! Ha ha!" Đoạn Vân rõ ràng không muốn buông tha nàng, tiếp tục đùa giỡn.

Người nói nữa là người ta đi đó, người ta thật vất vả mới xin cha hứa tặng người con ma sủng chuyên để bảo vệ gia tộc, thật không ngờ người lại cứ chiếm tiện nghi của người ta! Hừ!" Nói xong, Táp Sát Phu cứ như làm nũng quay đầu đi chỗ khác làm ra vẻ không thèm để ý tới Đoạn Vân.

Đoạn Vân đầu tiên cả kinh, sau lại cảm thấy buồn cười, thật không ngờ Táp Sát Phu lại trần trệ nữ tính đến như thế. Vẫn giữ thái độ cười cợt, Đoạn Vân chạy lên cười nói: "Hay lắm! Táp Sát Phu luôn luôn là người đối xử với Đoạn Vân tốt nhất. Thật không ngờ người vẫn chưa cười mà đã biết suy nghĩ vì phu quân ta như vậy, ta Đoạn Vân quả là có phúc."

Người còn nói nữa ?! Ai nói người ta muốn gả cho người hả? Hừ! Ai thêm gả cho cái tên bại hoại này!" Táp Sát Phu nghe Đoạn Vân lại nói như vậy, trong lòng rất ngọt ngào, sắc mặt càng đỏ bừng lên thêm. Thấy vẻ vừa cười vừa giận, xinh đẹp động lòng người, con người của Đoạn đại sắc lang nhà ta thiếu chút nữa lợt tròng rớt ra ngoài.

Lắc lắc đầu để lấy lại bình tĩnh, Đoạn Vân hỏi: "Đây là ma sủng loại gì thế? Đầu tiên ta nói cho người cái đã, việc này không thể xem như là của hồi môn đâu, hồi môn sau này mới bàn! Ai u! Thôi đừng đánh, đừng đánh nữa, đưa cho ta xem ma sủng trước đi!" Táp Sát Phu thấy Đoạn Vân lại nói hươu nói vượn, lập tức nhấc tay đánh luôn. Kỳ thật với khinh công của Đoạn Vân bây giờ, trừ phi là những người có thực lực mạnh hơn Đại kiếm sư hoặc là những thích khách cao thủ có tốc độ cực nhanh, nếu không thì đừng ai nghĩ đến việc chạm được vào chéo áo của Đoạn Vân.

Táp Sát Phu lấy ra một mảnh ma pháp khế ước rồi niệm chú ngữ, trong chớp lát một con "Đại" Hùng xuất hiện trước mắt Đoạn Vân. Thấy con "Đại" gia hỏa cao hơn sáu thước trước mắt mình, Đoạn Vân hơi tròn mắt.

Táp Sát Phu cười rất đắc ý, nói: "Thế nào, đây là cha ta tốn hơn bốn trăm vạn mới mua được từ một bộ nô đội đó. Vốn là muốn hiến cho Đế quốc, nhưng bị ta khóc lóc xin xỏ mãi, sau cha ta mới đem nó cho ta. Còn nói là tùy ta làm sao xử lý cũng được! Ta hôm nay đem nó tặng cho người, để nó giúp người đi đả bại cái tên bại hoại Ốc Nhĩ Tây đó. Thế nào, đây là thất cấp Đại địa chi hùng chứ chơi sao, lợi hại chưa?"

Cảm nhận được tình yêu của Táp Sát Phu, Đoạn Vân đưa mắt say đắm du lịch khắp người Táp Sát Phu, thấy Táp Sát Phu hơi ngượng ngùng, vốn nàng đang hưng phấn, bỗng sắc mặt trở nên hồng nhuận. Lúc ấy bọn họ đứng rất gần nhau, thấy khuôn mặt diễm lệ nhu tình của Táp Sát Phu, Đoạn Vân nhịn không được lại tiến thêm một bước cho gần hơn nữa. Không kịp phòng bị đột nhiên bị Đoạn Vân hôn chụt một cái, Táp Sát Phu nhất thời cảm thấy trời long đất lở. Khi Đoạn Vân áp đôi môi đầy ma lực vào khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng thì trong nháy mắt, Táp Sát Phu cảm thấy trái tim mình rõ ràng đang đập kịch liệt dường

như nhảy vọt một cái ra ngoài lồng ngực, toàn thân như có một luồng điện truyền lưu khắp nơi làm cơ thể run lên, sắc hồng lan ra từng phân da thịt của nàng.

Thấy Táp Sắt Phu chờ người ra, thân thể cứ run rẩy lấy bầy như cây sậy, Đoạn Vân lo lắng nàng sắp ngã xuống đến nơi, vì vậy choàng tay ôm chặt lấy nàng. Một cái ôm này đối với Táp Sắt Phu lập tức có ảnh hưởng tuyệt đối vượt qua cái hôn vừa rồi. Táp Sắt Phu toàn thân trên dưới như bị điện giật, cả người không còn có lấy một điểm khí lực. Còn hai tay nàng vốn chẳng biết làm sao lại không tự giác vươn ra ôm lấy eo Đoạn Vân.

Mùi thơm trinh nữ đặc hữu trên người Táp Sắt Phu làm cho Đoạn Vân có chút mê man ngất ngây. Tên "Đại" Hùng bên cạnh có vẻ bất mãn phát ra một tiếng hống làm hai người đang mê say nhất thời hoàn hồn. Hai người vội vàng buông nhau ra. Còn Đoạn Vân bị người quấy rầy có vẻ rất bất mãn liếc mắt nhìn về phía ma sủng mà mình sắp thu phục trừng mắt.

Hãy đợi đấy, ta sẽ thu thập ngươi thật cẩn thận à!

39. Chương 39. Ma Sủng Tiểu Hùng Khiếu Phì Tử

Đoạn Vân đánh giá cẩn thận tên đầu bốn hùng này, trong lòng khá là cao hứng và cũng cảm động lắm. Đồng thời cố gắng phân tích suy nghĩ của tên Khắc Mễ Kì này. Nhận Ma thú khế ước từ tay Táp Sắt Phu, sau khi xóa bỏ ấn ký Khắc Mễ Kì, Đoạn Vân nói với Táp Sắt Phu: "Tiểu lão bà, cha ngươi sao lại đồng ý đem đầu bốn hùng này đưa cho ta vậy?"

"Hống!"

Đại địa chi hùng đang đứng một bên vừa nghe Đoạn Vân gọi một tên gấu vĩ đại như mình là Bốn hùng thì rất bất mãn, gầm lên một tiếng làm Đoạn Vân bị dọa nhảy dựng lên.

Đoạn Vân vừa phải nhảy lui chọi như thế tự nhiên trong lòng rất không sáng khoái, Đoạn Vân ra vẻ hung dữ trừng mắt nhìn bốn hùng, tên Đại địa chi hùng không hề sợ hãi cũng lòi ra cả hai con mắt gấu, vẻ mặt giận dữ trợn trừng dọa lại Đoạn Vân. Đoạn Vân vừa thấy ánh mắt khủng bố của mình lại còn thua cả một con ma thú nên cảm thấy bất ổn hơn nữa, còn Táp Sắt Phu chứng kiến Đoạn Vân lại đấu nhãn với con ma sủng của mình xem mắt ai nhiều ghen lắm gì hơn, cảm thấy rất buồn cười, đôi tay nòn nà nhỏ bé giơ lên che miệng xinh, đứng một bên không ngừng cười khúc khích. Nghe tiếng Táp Sắt Phu nhin không được mà cười như châm như chọc như thế, Đoạn Vân cảm thấy mình rất mất mặt, trực tiếp gào lớn vào không trung: "Ngươi Ma Vương, mau tới đây quản lý tiểu đệ mới của ngươi! Mau lên!"

Nghe Đoạn Vân gọi, Ngưu Ma Vương phóng như điên tới trước mặt Đoạn Vân. Theo phản phó của Đoạn Vân, Ngưu Ma Vương mới nhìn qua thì trông giống như một ngưu đầu tiểu hỏa hơn mười tuổi trừng mắt liếc nhìn Đại địa chi hùng. Tên Đại địa chi hùng đáng thương dưới uy thế trấn áp của ma thú cấp chín, thân thể run rẩy không kìm chế được, vốn từ hình dáng ngồng nghênh lúc này bây giờ lại giống như một thằng bé ngoan ngoan rất ôn thuận nằm xuống trước mặt Đoạn Vân. Còn Táp Sắt Phu lấy làm khó hiểu, làm sao tên ngưu đầu Thú Nhân còn chưa trưởng thành này lại làm cho một đầu thất cấp ma thú cao ngạo sợ hãi đến thế. Thấy Táp Sắt Phu nghi hoặc, Đoạn Vân chỉ cười, lơ tịt đi không giải thích gì cả. Đoạn Vân quay về Đại địa chi hùng trước mặt, hỏi: "Ngươi có tên chưa?"

Mụ mụ trước kia có đặt tên cho ta đây, tên là Tiểu Bảo Bảo."

Thanh âm Đại địa chi hùng vẫn còn là giọng trẻ con. Đoạn Vân cơ hồ chơi với suýt té xỉu. Thật không ngờ một đầu đại hùng to lớn như vậy lại một đứa trẻ chưa trưởng thành! Đoạn Vân thật sự không thể tưởng tượng được đầu bốn hùng này lớn lên sẽ trở thành cái dạng gì.

Ngươi năm nay bao tuổi rồi, còn bao lâu nữa mới có thể trưởng thành a?" Đoạn Vân hỏi tiếp.

Đại Hùng, không, phải là tiểu Hùng đánh giá Đoạn Vân rồi nói: "Đại khái một trăm tuổi hay hơn gì đó, khi đến hai trăm tuổi mới có thể xem như trưởng thành, còn có vài chục năm nữa chứ mấy!"

Đoạn Vân thiếu chút nữa lại muốn ngã lăn quay! Một trăm tuổi mà mới chỉ có hình dáng của sáu bảy tuổi, rồi lại còn phải vài chục năm nữa mới trưởng thành! Bất quá ngẫm nghĩ nơi này là dị giới nên cũng không

có kinh ngạc quá mức nữa. Đoạn Vân khẽ gật đầu: "Được, tốt lắm! Người sẽ ở Trung Hoa Gia tộc của ta, cũng là đệ nhị ma sủng của Đoạn Vân ta. Sau này tên của người là Phì Tử! Ở trong Gia tộc phải biểu hiện cho tốt đó! Bây giờ có yêu cầu gì có thể nói ra."

Nói gì cũng được hả?" Tiểu Hùng nhìn Đoạn Vân có vẻ nghi hoặc. Thấy Đoạn Vân khẽ gật đầu, hắn mới nói tiếp: "Ta đây yêu cầu đổi tên!"

Cái gì? Người mập ú như vậy không gọi Phì Tử thì gọi là cái gì?" Đoạn Vân cười cười.

Chủ nhân, van người đó, mỗi kỳ thật không béo phì chút nào. Mỡ chỉ là vóc người hơi lớn thôi. Mỡ không có gặt người đâu, mỡ thật sự không có gặt người. Van người mà, chủ nhân!"

Tiểu Hùng đáng yêu nói òa ra như muốn khóc, hoàn toàn không còn lấy một chút hình dạng hung ác như vừa rồi. Quả nhiên mới chỉ là một đứa nhỏ, hơn nữa có thể nói tuyệt đối không vượt qua một đứa nhỏ mười tuổi.

Nén cười trong lòng, Đoạn Vân nói nghiêm túc: "Không được, tên này không thể sửa được, đã bảo kêu là Phì Tử thì cứ là Phì Tử đi! Sau này những đái ngộ cho người ở trong Gia tộc cũng sẽ giống như Ngưu Ma Vương, hiểu không? Theo Ngưu Ma Vương mà học tập đi!"

Sao?" Thấy thái độ "đái ngộ" kiên quyết như thế, tiểu Hùng đáng thương cũng không thể không nhận tên mới của mình. Về mặt rất hậm hực, hắn cúi đầu đi theo "Ngưu đầu tiểu hỏa" Ngưu Ma Vương. Ai! Gặp phải tên chủ nhân vô lương rồi a!

Tập Sát Phu nghe Đoạn Vân đã có một con ma sủng thì có vẻ nghi hoặc, hỏi gấp: "Đoạn Vân, đệ nhất ma sủng của người làm sao ta trước giờ chưa bao giờ gặp cả? Nó ở đâu? Gọi nó đến cho ta xem nào!"

Đoạn Vân cười nói: "Người không phải đã gặp rồi sao!"

Gặp rồi? Người không nói là Tiểu Bạch đó chứ!" Tập Sát Phu đoán.

Không phải! Ha ha!" Đoạn Vân cũng không nói gì thêm.

Tập Sát Phu, người lấy vật quý báu như vậy đưa cho ta, ta cũng phải có cái gì tặng cho người chứ! Mà xem ra cũng chẳng có cái gì hay ho tặng cho người được." Đoạn Vân ngẫm nghĩ một lát rồi lấy từ giới tử ra một đan dược dúi vào tay Tập Sát Phu, nói: "Tiểu lão bà, cho người viên thuốc này!"

Tập Sát Phu nhìn viên thuốc lấp lánh tỏa sáng trên tay cẩn thận đánh giá: "Đây là ?"

Tỷ Tỷ Đan!" Đoạn Vân trực tiếp nói.

Cái gì?" Tập Sát Phu vừa nghe đã nhảy dựng lên. Tỷ Tỷ Đan bây giờ có thể nói là một loại huyền thoại rồi. Một tháng trước, sau khi Đoạn Vân đấu giá mười lạp Tỷ Tỷ Đan, thì có một vị thương nhân của Lôi Ngạo Đế Quốc đem một viên mà mình mua được dâng hiến cho Hoàng Thái hậu của Lôi Ngạo Đế Quốc đang bệnh nặng. Sau khi Hoàng Thái hậu phục dụng xong, không chỉ bệnh tật tiêu tan, mà những triệu chứng mãn tính vật vãnh từng hành hạ bà nhiều năm qua cũng biến sạch. Thần kỳ hơn là một viên thuốc nho nhỏ đó lại làm cho một lão thái bà hơn chín mươi tuổi trong nháy mắt đã biến thành một vị mỹ phụ nhân cực kỳ phong vận chỉ khoảng bốn mươi tuổi thôi. Hơn nữa, không người nào phục dụng xong mà không nói về thực lực cũng như các loại tố chất thân thể đã có đột phá về chất. Có vị kiếm thánh chỉ dựa vào nó mà đột phá tới Kiếm Thần. Việc này đã truyền khắp cả đại lục rất nhanh, làm cho Đoạn Vân hơi hối hận về quyết định đấu giá lúc trước.

Hai tay Tập Sát Phu hơi run lên, nàng không dám tin Đoạn Vân, muốn hỏi gì đó lại không dám nói. Đây là một báu vật mà tất cả đàn bà con gái đều mơ tưởng muốn có. Ở xã hội này địa vị đàn bà hiển nhiên không cao như nam nhân. Đoạn Vân đấu giá mười hoàn Tỷ Tỷ Đan nhưng nghe nói cũng chỉ có Hoàng Thái hậu của Lôi Ngạo Đế quốc là một người đàn bà duy nhất phục dụng. Tập Sát Phu có nằm mơ cũng không ngờ mình lại là người phụ nữ thứ hai trên đại lục sở hữu Tỷ Tỷ Đan. Đoạn Vân cười cười cợt cợt: "Tập Sát Phu, viên thuốc này là do ta trong lúc vô tình lượm được đó, nghe nói có thể làm cho đàn bà trở nên hấp dẫn hơn. Người là tiểu lão bà của ta, tất nhiên phải là người xinh đẹp nhất trên thế giới. Chẳng qua ta hy vọng người trở nên hấp dẫn hơn nữa! Người cầm lấy đi! Dù sao đây cũng là tâm ý của lão công người."

Đoạn Vân không phải không tin Táp Sắt Phu, bất quá Đoạn Vân không thích phiền toái, do đó nói là mình trong lúc vô ý tìm được. Kỳ thật Đoạn Vân muốn đưa nhiều hơn, nhưng làm như vậy người khác sẽ rất dễ dàng liên tưởng đến mình có vô số liên quan đến thần dược này. Tẩy Tủy Đan đối với Đoạn Vân mà nói cũng chỉ là chuyện nhỏ như con thỏ. Chỉ cần Đoạn Vân vui, một ngày có thể luyện ra mấy trăm viên tuyệt đối không thành vấn đề. Nhưng đối với người khác, một viên đã có thể là bảo vật giá trị liên thành rồi. Kỳ thật Đoạn Vân vốn cũng không muốn lấy thuốc cho Táp Sắt Phu, nhưng thấy người ta đã đem ma sủng quý giá như vậy tặng cho mình, mình không có đi có lại thì cảm thấy trong lòng không thoải mái. Thiếu nợ ân tình không phải là phong cách của Đoạn Vân. Hơn nữa, Đoạn Vân cũng thấy rõ tình yêu của Táp Sắt Phu đối với mình. Đoạn Vân cho rằng, cho dù bí mật nguồn gốc Tẩy Tủy Đan có bị tiết lộ thì cũng không có cái gì là không được, cũng chỉ là phiền toái một chút thôi. Mình có thể tuyên bố ra bên ngoài Tẩy Tủy Đan thần dược này là do "Gia tộc trưởng lão" chế luyện ra, còn mình cũng không có khả năng ấy. Chỉ cần đem ra từng ít từng ít một là có thể lấp liếm được rồi, xem ra hôm nào ta cũng phải đưa cho mấy vị Công chúa vài viên. Được rồi, dường như lâu lắm rồi không gặp Khải Lợi nhỉ, hơi nhớ nàng rồi, còn có cả Lị Lị Lộ nữa chứ.

Tiến Táp Sắt Phu lúc này vừa xúc động vừa hồ đồ đi rồi, Đoạn Vân kêu người gọi sáu tên da vàng - Cuồng Chiến Sĩ tới. Sau vài ngày nghiên cứu, Đoạn Vân đã cơ bản tìm ra nguyên nhân cuồng hóa của Cuồng Chiến Sĩ, cũng nghiên cứu ra phương pháp trị liệu đặc thù. Hôm nay, Đoạn Vân muốn thử một lần nữa sáng tạo ra thêm một kỳ tích mới!

40. Chương 40. Y Trì Cuồng Chiến Giai Nhân Phóng

Trải qua một quá trình phân tích và nghiên cứu kỳ công, Đoạn Vân phát hiện việc cuồng hóa thụ động của Cuồng Chiến Sĩ chủ yếu nguyên nhân là ở chỗ các mạch máu và kinh mạch bành trướng điều khiển sự cuồng hóa của Cuồng Chiến Sĩ, còn Cuồng Chiến Sĩ vì sinh lý đặc thù thiếu mất cái van điều khiển áp lực của mạch máu và kinh mạch ở cổ của mình, làm ảnh hưởng đến dây thần kinh chạy qua cổ, từ đó ảnh hưởng đến các cảm giác của Cuồng Chiến Sĩ, hơn nữa đại não cũng vì tình trạng sung huyết ở cổ mà mất đi năng lực tư duy không thể kiểm soát nổi. Do đó tạo nên tình trạng thân thể không hề đau đớn và mất đi lí trí. Nếu muốn giải quyết loại phản ứng này, Đoạn Vân nghĩ ra hai loại phương pháp: một là phẫu thuật trị liệu, mổ mở rộng mạch máu và kinh mạch ở cổ các Cuồng Chiến Sĩ rộng ra một chút, làm cho mạch máu trong lúc cuồng hóa không còn ngăn chặn dây thần kinh nữa; hai là lợi dụng công hiệu tẩy cân phiệt tủy của Tẩy Tủy Đan, bất quá Đoạn Vân phỏng chừng trị liệu bằng dược vật có thể sẽ không trị hết bệnh căn được. Đối với sáu Cuồng Chiến Sĩ hai ngày trước đã đồng ý gia nhập Gia tộc mình, Đoạn Vân quyết định chịu khó một chút: trước tiên phẫu thuật trị liệu rồi bỏ ra một viên Tẩy Tủy Đan làm nốt việc tẩy cân phiệt tủy.

Thủ thuật kỳ thật rất đơn giản, kết hợp châm cứu với quyền trực, Đoạn Vân xử lý cho sáu Cuồng Chiến Sĩ rất nhanh. Thở phào nhẹ nhõm, Đoạn Vân gọi một Cuồng Chiến Sĩ bước lên rồi ra lệnh: "Cuồng hóa!"

Tên Cuồng Chiến Sĩ tên là Lạp Lực mặc dù hơi lo lắng, nhưng Đoạn Vân là gia chủ của bọn hắn. Vì vậy lập tức hét lớn một tiếng, nhất thời, Lạp Lực toàn thân nhanh chóng bành trướng, các loại mạch máu trong cơ thể kéo dài ra, vốn cơ thể rất to lớn của hắn bây giờ toàn thân trên dưới lại càng tràn ngập lực lượng kinh khủng. Năm Cuồng Chiến Sĩ khác rất khẩn trương sẵn sàng bảo vệ chung quanh Đoạn Vân, vẻ mặt hơi lo âu bối rối! Đoạn Vân thì bình tĩnh đánh giá Lạp Lực sau khi đã cuồng hóa, ước lượng xem trình độ thực lực tăng lên được bao nhiêu.

Lạp Lực có chút khó tin đánh giá lại thân thể mình, dường như thân thể này không phải của mình nữa, đánh vào ngực vài cái, sau đó nói với Đoạn Vân rất hưng phấn: "Thiếu gia, thiếu gia, thành công rồi, phương pháp của thiếu gia đã trị khỏi bệnh chứng cuồng hóa của ta đây rồi. Ta đây vẫn còn có lí trí, ta đây còn có thể tự hỏi, ta đây sẽ không công kích đồng bạn của mình nữa."

Rất cục thành công rồi, Đoạn Vân tươi cười nói: "Cao hứng cái gì, có cái gì đâu mà kinh hãi. Năm người các ngươi, không cho cuồng hóa, đều tiến lên thử hiệu quả cuồng hóa của Lạp Lực xem sao."

Đoạn Vân rất muốn biết một Cuồng hóa Chiến sĩ cấp năm có thể đả bại năm chiến sĩ cùng cấp không cuồng hóa hay không. Vài phút sau, năm Cuồng Chiến Sĩ không cuồng hóa bị Lạp Lực cuồng hóa đánh bại, cả bọn đều nóng đầu, tới tấp cũng tự động cuồng hóa phản kháng lại loạn xạ ngẫu hết cả lên, làm Đoạn Vân

đứng một bên kêu gào dừng lại mãi. Theo Diệp Cô Thành phồng chùng, Cuồng Chiến Sĩ cấp năm sau khi cuồng hóa trực tiếp tăng lên hai cấp đạt tới cấp bảy, không biết đau đớn, nhưng lại tự chủ được việc cuồng hóa, tuyệt đối có thể đánh bại một bát cấp Đại kiếm sư. Điều này làm cho Đoạn Vân không thể không cảm thán: thực sự là một chủng tộc kinh khủng a! Bất quá phải nhờ có một tên biến thái như mình mới có thể làm được.

Sáu gã Cuồng Chiến Sĩ đã giải trừ cuồng hóa, suy yếu liên tiếp té trên mặt đất, tình trạng cuồng hóa đã tiêu mất, nhưng vẻ hưng phấn vẫn còn đọng lại trên mặt họ, mặc dù vẫn còn yếu mệt vì trận đánh đẫm từng bừng vừa rồi. Cuồng Chiến Sĩ mặc dù trí lực không cao, nhưng cũng không có nghĩa là bọn họ là người ngu. Bọn họ hiểu rằng: Đoạn Vân đúng là đẳng cấp thể của bộ tộc Cuồng Chiến Sĩ. Mười mấy vạn Cuồng Chiến Sĩ không thể ngẩng đầu lên được trước mặt bao nhiêu dân tộc bấy lâu nay chỉ vì cái nguyên nhân này. Sáu Cuồng Chiến Sĩ trao đổi ánh mắt cho nhau rồi bất chấp việc suy yếu cùng cực sau khi cuồng hóa, cả lũ lồm cồm bò dậy, sau đó chuyển hướng về phía Đoạn Vân, đồng loạt quỳ xuống trước mặt Đoạn Vân. Đoạn Vân bị cử động của sáu thủ hạ làm cho hơi giật mình, rồi cũng chẳng biết phải làm sao cho tốt.

Chủ nhân, cầu xin người cứu giúp bộ tộc Cuồng Chiến Sĩ chúng ta đây! Van cầu Ngài mà!”

Sáu gã đại hán cao lớn vừa quỳ trước mặt Đoạn Vân vừa khóc lóc thảm thiết. Đoạn Vân rất có hảo cảm đối với những người da vàng Cuồng Chiến Sĩ ở thế giới này, nhưng Đoạn Vân không phải là một cứu thế chủ, hẳn là một người khá ích kỉ. Hẳn thấy, nếu tất cả Cuồng Chiến Sĩ đều là người dưới tay hắn, hẳn tuyệt đối sẽ đồng ý không chút do dự. Dù cho là cả mười mấy vạn Cuồng Chiến Sĩ thì Đoạn Vân cũng sẽ không chối từ việc từng bước từng bước làm phẫu thuật cho họ. Nhưng nói thật, hẳn không có họ hàng thân thích gì với đám Cuồng Chiến Sĩ, đem mười mấy vạn người dè ra phẫu thuật, Đoạn Vân sợ mệt đến chết người. Không có lợi ai hơi đâu tự nhiên kiếm chuyện làm cho mệt? Chỉ có đồ ngu mới làm vậy mà thôi!

Ngẫm nghĩ một lát, Đoạn Vân nói: ”Sáu người các người là người của Trung Hoa Gia tộc ta, chữa khỏi cho các người là đương nhiên. Bất quá chữa bệnh cho mười mấy vạn người, thiếu gia xin lỗi không có nhiều thời gian và tinh lực. Bất quá, ta hứa với các người, sau này có cơ hội ta sẽ bàn lại. Ta cũng hy vọng các người phải giữ bí mật, ta nghĩ các người cũng không muốn thấy ta chưa tới A Nhĩ Ti Tư đã bị người ta ám sát rồi! Thôi, đây là sáu viên thuốc, mỗi người một viên uống vào đi!” Sau đó Đoạn Vân móc từ giới tử ra sáu viên Tẩy Tủy Đan đưa cho mỗi người một viên. Sáu Chiến Cuồng Sĩ nhận thuốc ngẫm nghĩ một chút rồi nuốt ngay. Đoạn Vân khẽ gật đầu rất vừa lòng, nói: ”Tốt lắm! Các người yên tâm, vừa rồi các người không phải uống độc dược đâu, mà là Tẩy Tủy Đan có thể đề cao thực lực của các người, ta phỏng chừng còn có thể vĩnh viễn giảm bớt di chứng ‘sau cuồng hóa’ của các người nữa.” Nghe Đoạn Vân nói xong, sáu gã Cuồng Chiến Sĩ sắc mặt vui vẻ, cười khàn khàn khằng khặc lên rất ngu ngốc. Thấy vẻ ngu ngu khờ khờ của họ, Đoạn Vân cũng cười phá lên.

Đoạn Vân, người làm gì ở đây vậy? Sao mà cao hứng thế?” Đoạn Vân quay đầu lại thấy thì ra là Tam Công Chúa Khảm Sát Lâm, trong tay nàng cầm một cái hộp thật dài, trong hộp không biết là cái gì. Đoạn Vân liếc mắt thấy sắc mặt của Khảm Sát Lâm không được tốt lắm.

Đoạn Vân phát phát tay kêu đám thủ hạ giải tán, rồi cười nói: ”Ta còn tưởng là ai! Nguyên lai là tiểu thiên sứ Khảm Sát Lâm xinh đẹp đáng yêu, làm say mê điên đảo hàng vạn thanh niên của ta! Thất kính thất kính! Xin hỏi Tiểu Lâm Lâm tìm Đoạn mỗ có chuyện gì vậy?” Nói xong Đoạn Vân ôm quyền vái Khảm Sát Lâm một cái rõ dài.

Khảm Sát Lâm nghe xong, vốn tâm tình đang rất nặng nề nay trở lại tươi tỉnh lên một chút, trong lòng bất giác dâng lên một cảm giác ngọt ngào. Bất quá sau khi cười nàng lại làm một bộ mặt rất chán ghét quay về Đoạn Vân. Đoạn Vân cười cười, mặt lộ vẻ kinh ngạc nói: ” Ai nha! Tiểu Lâm Lâm à, nàng hôm nay không rửa mặt sao? Trên mặt sao lại còn có ghen gì vậy/”

Thật không, mau lên, tìm nước lại đây! Không được, không còn kịp rồi, người còn không mau lau cho ta!” Khảm Sát Lâm vừa nghe vậy rất nóng nảy, không ngừng lau mặt mình. Bất quá khi nàng thấy Đoạn Vân đứng một bên cười trộm thì hiểu ngay mình lại bị tên gia hỏa Đoạn Vân này lừa. Khảm Sát Lâm tức giận dùng cánh tay ma pháp sư vô lực của nàng đánh mà như vuốt Đoạn Vân, hơn nữa vốn đã không có bao nhiêu khí lực lại còn sợ đánh mạnh làm đau Đoạn Vân nên không dám sử dụng toàn lực. Đoạn Vân bị nàng đánh một hồi cảm giác rất thoải mái, cảm giác rất giống xoa bóp làm cho người ta như được bay lên trời

chơi với như tiên vậy. Cảm giác được cánh tay mềm mại đâm lên cánh tay và ngực làm cho Đoạn Vân rên rỉ như được massage : "A, a, thoải mái quá! Mạnh một chút nữa, lên trên một chút! Ai chà! Oái !"

Khải Sắt Lâm tức giận thấy Đoạn Vân vẽ mặt rất hưởng thụ, lực đánh bắt giắc tăng lên rất nhiều, đánh cho Đoạn Vân cắn răng chịu khổ! Thấy Khải Sắt Lâm có vẻ không vui, Đoạn Vân cảm giác được có thể xảy ra chuyện gì đó. Vì vậy chỉnh sắc hỏi lại: "Khải Sắt Lâm, hôm nay không phát sinh ra chuyện gì chứ? Sao nàng mắt hừng hực như vậy?"

Khải Sắt Lâm ngẩng phắt đầu lên, nhìn Đoạn Vân muốn nói gì đó lại thôi không nói. Đoạn Vân tiếp tục hỏi: "Mau nói cho ta biết đi! Ta hứa sau này không khi dễ nàng nữa."

Khải Sắt Lâm một lần nữa ngược lên nhìn hắn, trên mặt có vẻ ưu thương, nói khẽ: "Khải Lợi tỷ tỷ bị Phụ Hoàng cấm túc rồi!"

Cái gì? Tại sao? Tra Lí sao lại làm như vậy/" Đoạn Vân giật mình, khẩn trương đến nỗi ngay trước mặt Khải Sắt Lâm cứ trực tiếp gọi thẳng tên Hoàng đế Bệ Hạ ra mà kêu réo. Thấy vẻ mặt kinh ngạc của Khải Sắt Lâm, Đoạn Vân rõ ràng đã ý thức được tội bất kính của mình, vội lấp liếm cười nói: " Vô ý chút thôi, thất thố tỷ thôi mà! Bệ Hạ tại sao lại đem Khải Lợi cấm túc vậy?"

Khải Sắt Lâm hơi trách cứ Đoạn Vân bất kính với Phụ Hoàng của nàng, sắc mặt có chút khó coi: "Sau khi Khải Lợi tỷ tỷ biết người phải quyết đấu với Ni Khắc Tư gia tộc Ốc Nhĩ Tây, đã đi cầu khẩn với Phụ Hoàng, hy vọng lão nhân gia có thể hạ chỉ hủy bỏ trận quyết đấu. Còn Phụ Hoàng thì nhìn thấy tình ý của Khải Lợi tỷ tỷ với người nên "

Từ từ đã! Stop! Người nói là Khải Lợi có tình ý với ta? Khải Lợi thích ta thật hả?" Đoạn Vân hơi giật mình, hắn hoàn toàn không ngờ Khải Lợi lại thích mình!

Khải Sắt Lâm nghe Đoạn Vân hỏi như vậy, sắc mặt càng khó coi hơn, lớn tiếng kêu lên: "Ta biết nam nhân các người không có ai tốt cả, nhất là người tên đại bại hoại này! Hèn nhất! Đồ hèn sợ trách nhiệm!"

Đoạn Vân vừa nghe Khải Sắt Lâm nói xong, biết nàng hiểu lầm vội vàng giải thích: "Khải Sắt Lâm, không phải như người nghĩ đâu. Ta cũng thích Khải Lợi, ta vừa rồi chính là vừa kinh ngạc vừa cao hứng! Thật không ngờ Khải Lợi cũng thích ta."

Khải Sắt Lâm đang vô cùng kích động vừa nghe Đoạn Vân nói vậy lập tức bình tĩnh lại. Nàng nhìn chăm chú Đoạn Vân vẽ rất nghi hoặc, tiếp tục kể: "Phụ Hoàng biết xong, giận dữ vô cùng! Lập tức hạ lệnh nghiêm cấm tỷ tỷ đi ra khỏi hoàng cung!"

Cái gì? Tra Lí cũng dám làm như vậy hả? Lão bất tử " Đoạn Vân gia hỏa này không sợ trời đất lại trực tiếp kêu tên Tra Lí ra chửi, điều này làm cho Khải Sắt Lâm giật bắn mình vội vàng đi tới bịt miệng Đoạn Vân lại: "Không được nói nữa, nếu như bị người khác nghe được tố cáo người thì mang họa sát thân đó!"

Đoạn Vân gỡ tay Khải Sắt Lâm ra, rồi ngửi ngửi hít hít rất bí ối: "Ừm! Thơm quá!"

Người... !" Khải Sắt Lâm quả thực muốn té xỉu, thật không ngờ Đoạn Vân lại vô lại như thế. Còn đứng là mình trước mặt tên Đoạn Vân đáng hận này không bao giờ có thể giận được, hơn nữa mình dường như còn rất thích tính "vô lại" của hắn nữa mới chết không cơ chứ.

Đoạn Vân cười nói: "Tốt lắm, sự tình của Khải Lợi ta sẽ nghĩ biện pháp sau. Thật sự làm người ta hưng phấn a, thật không ngờ Khải Lợi lại thích ta. Được rồi, Khải Sắt Lâm, nàng có ưa thích ta không?"

Người! Người ta nhưng Khải Lợi tỷ tỷ, ta " Khải Sắt Lâm bị Đoạn Vân hỏi như vậy vừa thẹn vừa giận không nói ra được câu nào cho rõ ràng cả.

Đoạn Vân cười cười, không để ý đến nàng nữa, trực tiếp cầm lấy cái hộp trong tay nàng. Vừa mở ra thấy đó là một thanh kiếm, nhìn qua màu sắc hình dạng cũng không tệ lắm.

Đây là kiếm báu Phụ Hoàng kêu ta đưa cho người, nó tên là Phong Chi Nộ Hồng (cơn cuồng nộ của gió), là một á thần khí. Cha nói không muốn người bị tổn thương gì." Khải Sắt Lâm giải thích.

"Phong hệ hả? Tốt, tốt quá! Diệp Cô Thành!" Vừa nghe đến đây là kiếm thuộc Phong hệ, Đoạn Vân đã hô to một tiếng vào không trung. Chỉ chốc lát, Diệp Cô Thành sau một tiếng Vèo!!! đã xuất hiện trước mặt

Đoạn Vân. Đoạn Vân ném cho hắn thanh "Phong Chi Nộ Hồng" nói: "Cầm lấy, Tra Lí tặng thanh Phong hệ á thần khí này đó! Sau này nó là của ngươi."

Diệp Cô Thành rất hưng phấn, tiếp lấy thanh kiếm không ngừng sấm soi vuốt ve: "Cám ơn thiếu gia! Kiếm tốt! Miễn cưỡng có thể sử dụng được."

Còn Khải Sắt Lâm vừa nghe xong thiếu chút nữa té xỉu, đây là Phụ Hoàng nàng đặc biệt ban cho Đoạn Vân, để hắn thắng trận quyết đấu mà! Thanh kiếm á thần khí này ngay cả những Kiếm Thánh trong cung cũng rất khao khát được sở hữu! Thật không ngờ Đoạn Vân này lại tiện tay quẳng cho thủ hạ như vậy, cứ như đó là một món đồ rẻ mạt bột bèo nhạt nhẽo lều phều như xương heo ấy nhỉ!

41. Chương 41. Sủng Vật Tiểu Bạch Nghi Cự Long

Thấy Đoạn Vân tiện tay đưa á thần khí cho hộ vệ mình tỉnh như không, Khải Sắt Lâm có chút phẫn nộ nói với Đoạn Vân: "Đoạn Vân, ngươi làm sao mà lại làm như vậy được hả? Đây là Phụ Hoàng ban cho ngươi mà!"

Đoạn Vân vỗ vỗ vào miệng nói: "Phụ Hoàng nàng nếu thực sự muốn ban tặng cho ta thì sẽ không đưa một thanh kiếm cho một Tể tự đâu! Hắn rõ ràng chỉ làm cho qua chuyện thôi! Bất quá, hắn làm như vậy với ta thật ra có thể giải thích được, đã làm vua thì phải biết cân nhắc. Điểm ấy ta rất bội phục hắn!"

"Khả " Khải Sắt Lâm còn muốn nói gì nữa, nhưng vừa thấy Đoạn Vân có vẻ không vui nên cũng không nói nữa. Hai người cứ trầm mặc như vậy một hồi lâu.

Một lát sau, Đoạn Vân phá vỡ sự im lặng, bật cười nói: "Thôi! Không cần như vậy nữa! Như vậy nhiều sẽ không vui đâu. Khải Sắt Lâm, ngươi có biết Tẩy Tủy Đan không?"

Khải Sắt Lâm nghi hoặc nhìn Đoạn Vân vài lần rồi nói: "Đương nhiên là biết, hôm đầu giá có cả ta và Khải Lợi tỷ tỷ cùng đi với ngươi mà. Sau đó lại cũng có không ít những việc thần kỳ liên quan tới Tẩy Tủy Đan liên tục truyền đến từ khắp nơi trong thiên hạ. Nghe nói còn có chuyện làm cho một lão thái bà biến thành một đại mỹ nữ nữa kia mà! Mà sao?"

Đoạn Vân cười cười quỷ dị, không nói gì thêm cả. Khải Sắt Lâm không ngừng đánh giá thái độ của Đoạn Vân, rồi không ngừng đoán già đoán non. Một lát sau Khải Sắt Lâm hơi giật mình dùng một ngữ khí nghi ngờ hỏi Đoạn Vân: "Đoạn Vân, ngươi không phải là muốn nói Tẩy Tủy Đan là do ngươi chế luyện ra chứ?" Vừa nói xong, Khải Sắt Lâm cố gắng hồi tưởng buổi đầu giá hôm đó, nhớ lại những phản ứng của Đoạn Vân, càng nghĩ càng cảm thấy Đoạn Vân rất khả nghi. Thần sắc hưng phấn trên mặt nàng càng lúc càng tăng.

Đoạn Vân cười hì hì rồi nói: "Nàng nói rõ xem nào? Muốn biết hả? Lại đây hôn ta một cái rồi ta sẽ nói cho nàng!"

Khải Sắt Lâm vừa nghe Đoạn Vân lại muốn mình hôn hắn, nhất thời đỏ mặt, bất quá không biết ma xui quỷ khiến thế nào mà nổi tò mò cộng thêm niềm ao ước mãnh liệt về Tẩy Tủy Đan đã xô đẩy nàng tiến về phía trước, đôi môi đỏ mọng quệt khê vào má trái của Đoạn Vân. Xong việc, Khải Sắt Lâm thẹn thùng đang muốn nói rộng khoảng cách với Đoạn Vân thì bất chợt kinh hoàng phát hiện ra hai tay tội ác của Đoạn Vân đã chẳng biết từ khi nào đã ôm chặt lấy eo của mình. Muốn mở miệng phản đối, nhưng khi nàng vừa hé hé đôi môi ra nhất thời cảm giác có một đôi môi ấm áp và hơi ẩm ướt mềm mại áp vào môi mình. Đó là môi của Đoạn Vân. Đoạn Vân lại thừa dịp Khải Sắt Lâm còn không chú ý hôn luôn Khải Sắt Lâm một nụ hôn ướt át kiểu Pháp. Khải Sắt Lâm bị Đoạn Vân đột ngột hôn một cái làm nàng gần như thở không ra hơi, muốn đẩy hắn ra, nhưng lại thấy tay chân bối rối, tìm không ra nửa điểm khí lực. Cái làm cho nàng không thể ngờ được nhất chính là nàng phát giác ra mình lại rất thích loại cảm giác này. Khi cái lưỡi đầy ma lực của Đoạn Vân đột nhập được vào thành trì của nàng, lưỡi nhỏ thơm tho của nàng chẳng biết tại sao lại hưởng ứng nhiệt tình. Đoạn Vân không ngừng hưởng thụ những mật ngọt từ cái hôn đầu đời của Khải Sắt Lâm. Hai người cứ như vậy đứng hôn nhau say đắm gần cả một phút. Rốt cục, hai đôi môi cũng phải tách ra mà quyền luyện không muốn rời.

Đoạn Vân vẫn ôm Khải Sát Lâm như trước, hẩn vuốt ve lưng nàng, nói rất ôn nhu: "Làm lão bà của ta nhé?"

Ủm! Nhưng tỷ tỷ cũng thích người mà!" Khải Sát Lâm vẻ mặt nhu tình nhìn Đoạn Vân, nói rất không tình nguyện. Nghe Khải Sát Lâm nói, Đoạn Vân có chút thương cảm. Hẩn buông Khải Sát Lâm ra, vẻ mặt hơi thất vọng, trong lòng rất mâu thuẫn. Minh chỉ có một, hơn nữa dường như còn có một tiểu lão bà Tật Sát Phu. Chẳng lẽ mình muốn làm một Vi Tiểu Bảo phong lưu đa tình? Nhưng

Nếu không thì ta và tỷ tỷ đồng thời gả cho người! Bất quá Khải Lợi tỷ tỷ đã bị Phụ Hoàng gả cho Nhị vương tử Lôi Ngạo Đế Quốc rồi. Làm sao bây giờ đây? Ta mà nói với Phụ Hoàng thì nhất định người sẽ không đồng ý. Vân ca, nếu không người đi cầu Phụ Hoàng xin Người không đem Khải Lợi tỷ tỷ gả cho cái tên Nhị vương tử đó, dù sao người cũng đã từng cứu Phụ Hoàng mà. Nếu tỷ tỷ không có người là không có hạnh phúc đâu, nàng mấy ngày gần đây cứ ngồi một mình khóc lóc suốt." Tâm tình Khải Sát Lâm cũng rất buồn rầu, rồi lại giọng rất ngây thơ nói thế với Đoạn Vân.

Đoạn Vân suy nghĩ hồi lâu, đột nhiên hẩn nói về quyết liệt: "Nói thì nhất định phải nói rồi, chỉ cần Phụ Hoàng người mà không đáp ứng, ta sẽ cướp người!" Nói xong cũng không để ý đến Khải Sát Lâm đang giắt bản cả người, lấy ra hai lap Tẩy Tủy Đan.

Ngẫm nghĩ một lát, Đoạn Vân tiếp tục nói: "Đây là Tẩy Tủy Đan! Một viên cho người còn một viên khác, nàng ngậm ngậm đưa cho Khải Lợi."

Khải Sát Lâm nghe xong vẻ mặt rất kinh ngạc, miệng há hốc có thể trực tiếp nhét vào đó một quả táo lớn, vẻ mặt kinh hãi nghi ngờ về hai lap đan được trên tay Đoạn Vân. Nàng chỉ thấy Tẩy Tủy Đan một lần tại buổi đấu giá, mặc dù chỉ là nhìn thấy một lần nhưng sức hấp dẫn không gì so sánh được của nó làm nàng không bao giờ quên được. Khải Sát Lâm liếc mắt nhìn hai lap đan được này thấy không có gì khác biệt với những viên mình thấy lần trước.

Đoạn Vân lấy tay Khải Sát Lâm áp vào người mình, ánh mắt nghiêm túc nói: "Ta hy vọng nàng hãy vì ta mà giữ bí mật này!" Khải Sát Lâm khẽ gật đầu như người máy.

Sau khi tìm một cơ hội đuổi Khải Sát Lâm lúc này đã có vẻ hơi si ngốc trở về, Đoạn Vân đi tới một góc của sân viện, ở đó có tên ma sủng mới của Đoạn Vân đang nằm ườn người ra - Phì Tử! Đoạn Vân đi lại đây chính là muốn làm cho Phì Tử thăng cấp. Thất cấp thôi đối với Đoạn Vân mà nói thì hơi bèo. Cứ theo Đoạn Vân tính toán: ta bây giờ chỉ có vốn vẹn mấy con ma thú làm sủng vật, không có số lượng thì phải có chất lượng bù vào chứ!

Theo quy củ cũ, trực tiếp cho mười viên Tẩy Tủy Đan uống vào. Sau khi một lần nữa hao phí mười lap Tẩy Tủy Đan, xem ra bao nhiêu đồ dự trữ của Đoạn Vân đã dốc sạch túi rồi. Do đó Đoạn Vân định sau khi quyết đấu sẽ phải bế quan vài ngày. Một là để củng cố thực lực của mình, từ khi chân khí đột phá đến tầng thứ hai tới nay lực lượng của Đoạn Vân đã tương đương với một kiếm sĩ cấp năm, hơn nữa khi vận hành khinh công, tốc độ lại có thể vượt qua cả Kiếm Thánh, nếu phối hợp với Thái Cực quyền và Thái Cực kiếm thì quả là tuyệt diệu. Đoạn Vân cơ bản có thể chống lại thất cấp kiếm sĩ mà vẫn không thất bại. Sau đó Đoạn Vân định luyện thêm vài viên Tẩy Tủy Đan, chủ yếu để cho Thú Nhân hộ vệ của mình phục dụng. Tới nay Đoạn Vân có một trăm hai mươi tên Thú Nhân võ sĩ đang chịu sự huấn luyện ma quỷ của Đoạn Vân rồi, hơn nữa còn có không ít tên đã đạt tới thất cấp, điều càng làm cho Đoạn Vân hưng phấn hơn nữa chính là đã có năm gã đột phá tới bát cấp. Nói đến điều này, không thể không nhắc đến một chút về Miêu nữ thích khách La Lị, nàng cũng đã đạt tới bát cấp. Miêu nữ thích khách bát cấp chứ đùa sao, loại này đâu phải dễ dàng thấy được!

Một vài giờ sau, Phì Tử vốn từ là Đại địa chi hùng cao năm sáu thước đã biến thành một tiểu nam hài mập mạp sáu bảy tuổi. Kết quả như vậy làm cho Đoạn Vân rất giật mình, Ngưu Ma Vương còn không thể trực tiếp hóa thành hình người mà? Làm sao mà Phì Tử lại trực tiếp biến thân như vậy được? Sau khi hỏi lại Ngưu Ma Vương và Phì Tử, Đoạn Vân mới hiểu được bí ẩn trong đó. Nguyên lai Đại địa chi hùng một khi trưởng thành sẽ là Cửu cấp ma thú, còn Cuồng bạo dã ngưu cho dù trưởng thành, tối đa cũng chỉ là thất, bát cấp. Ngưu Ma Vương có thể là Cửu cấp Cuồng bạo dã ngưu duy nhất. Hơn nữa Phì Tử tuổi còn nhỏ, hiệu quả thay đổi hình dáng của tẩy căn phiệt tủy cũng rất mạnh. Được lực của mười lap Tẩy Tủy Đan đối với hẩn mà nói thì cũng có hơi quá liều. Do đó Phì Tử có thể trực tiếp hóa thành hình người.

Nhìn Phì Tử hồng hào mập mạp, Đoạn Vân cười cười nói: "Không thể tưởng tượng được cả người của người đã thành hình tròn như thế này, tiểu hài tử cần phải giảm béo phì thôi. Như vậy đi, vì tương lai của người, sau này ta giảm phân nửa thức ăn của người, thế nào?"

Phì Tử đáng yêu vừa nghe đã hơi nóng nảy, cả người dựng lên, quay tròn nhiều vòng trong không trung rồi rơi phịch xuống đất lăn lông lốc một quãng dài rồi vội nói: "Chủ nhân, có thể không làm được không, ta đây bây giờ còn nhỏ, đang cần phát triển thân thể, ăn không no thì sẽ không đủ sức lực để dậy thì. Mà ta đây dậy thì chậm thì tương lai khẳng định sẽ xám xịt lắm a! Chủ nhân ca ca, van cầu người đó, cầu xin người mà!"

Theo Đoạn Vân thì Phì Tử hôm nay tựa như một tiểu hài tử cứ nắm lấy chéo áo của hắn mà cầu xin không ngừng: "Ba ba, ta muốn món đồ chơi kia!"

Cười to một hồi, Đoạn Vân mới nói: "Được, bất quá người phải ngoan ngoãn cơ!"

Ta đây nhất định sẽ ngoan, nhất định sẽ ngoan! Chủ nhân người yên tâm đi, ta đây nhất định sẽ biểu hiện ra rất ngoan ngoãn! Ta đây là một đứa trẻ dễ dạy đáng yêu mà!" Phì Tử vừa nghe Đoạn Vân hứa xong, lập tức nhảy dựng lên chạy lung tung khắp nơi. Còn lúc này Tiểu Bạch lại nhảy vào ngực Đoạn Vân, rất ôn thuận nằm gọn trong lòng Đoạn Vân, dùng ánh mắt sắc bén nhìn Phì Tử.

Tiểu Bạch vừa hiện ra, Phì Tử đang một bên nhảy nhót vui như hội, đột nhiên chú ý tới ánh mắt của Tiểu Bạch, hắn lập tức ngừng lại, chỉ thấy cả người hắn có chút khấn trương, thân thể hơi run rẩy nói: "Cự, Cự long!"

Cái gì? Long? Ở đâu có Cự long?" Đoạn Vân tay ôm Tiểu Bạch dáo dác nhìn chung quanh. Nói thật, Đoạn Vân vốn là "truyền nhân của rồng" lại hoàn toàn mù tịt về rồng ở cõi dị giới này.

Thần sắc Phì Tử hơi khấn trương, cánh tay nhỏ bé mập ú chỉ chỉ vào ngực của Đoạn Vân, Đoạn Vân lập tức hiểu ngay hắn muốn nói gì. Hắn giơ Tiểu Bạch lên đánh giá trong ngoài, nhìn tới nhìn lui cũng không thể thấy được sự liên lạc giữa Tiểu Bạch không có chút lực sát thương nào với một đại long thực lực cường hân. Nhưng cứu cấp ma thú mà làm sao nhìn sai được? Vì vậy Đoạn Vân hỏi lại Ngưu Ma Vương, Ngưu Ma Vương cũng hơi khấn trương nói: "Chủ nhân, kỳ thật một tháng trước người kêu ta đây bế Tiểu Bạch, ta đây đã phát hiện ra rồi. Bất quá con rồng của Ngài uy hiếp ta bảo ta không được nói. Ta đây vì vậy mới không dám nói cho người biết."

Đoạn Vân một lần nữa đánh giá Tiểu Bạch, nhìn qua nhìn lại, lật tới lật lui mấy lần mà vẫn không phát hiện ra cái gì cả. Vì vậy Đoạn Vân trực tiếp hỏi Tiểu Bạch: "Tiểu Bạch, người nói cho ta biết, người rốt cuộc có phải là Cự long không?" Còn Tiểu Bạch lúc này lại giả ngu, nó căn bản không thèm để ý tới Đoạn Vân, một mực ngó ngoáy loạn xạ trong ngực Đoạn Vân, trừ việc này không tổ về gì khác.

Đoạn Vân tìm mọi biện pháp cũng không moi ra được từ Tiểu Bạch nửa điểm tin tức gì. Đoạn Vân bất lực đành phải buông tha cho nó. Đoạn Vân cho rằng, mặc kệ Tiểu Bạch có phải là rồng không, nó cũng là sủng vật của mình. Người thứ nhất mà hắn gặp được khi đi tới dị giới chính là Tiểu Bạch, trải qua thời gian ở chung với nhau, Đoạn Vân hoàn toàn coi Tiểu Bạch như một hạt minh châu quý báu. Duyên phận giữa một người một thú làm hắn không hề để phòng gì cả. Tiểu Bạch còn chưa nói ra tự nhiên phải có đạo lý của nó, mình hà tất ép nó làm gì!

Hôm nay, Đoạn Vân một lần nữa đem Tiểu Bạch lật qua lật lại nhìn khắp nơi, rồi hỏi: "Tiểu Bạch a, Tiểu Bạch, người rốt cuộc có phải là Cự long không?"

Tiểu Bạch cười nói: "Muốn biết hả, cho ta năm mươi phiếu đề cử, rồi ta nói cho người!"

Đoạn Vân vẻ mặt đau khổ nói: "Phiếu hôm nay đã làm cho lão bản Độc Cô Lãnh Giả muốn chết rồi, làm gì còn có nữa!"

Tiểu Bạch trợn trắng mắt: "Người không cần nữa sao? Chân bổn!"

Đoạn Vân lập tức nặn ra vẻ tươi cười: "Các Đại ca Đại tỷ, hôm nay mọi người khỏe không, ăn có ngon miệng không?"

Còn lúc này Tiểu Bạch vỗ đầu của Đoạn Vân một cái: "Đồ tham ăn, ta là muốn có đề cử!"

Không phải là bắt buộc phải thiết lập quan hệ trước sao?” Đoạn Vân vẻ mặt ủy khuất, rốt cuộc ai là chủ nhân đây?

Tiểu Bạch cả giận nói: ”Phế vật! Chủ nhân như ngươi quả thực làm ta mất mặt! Nhìn đây này!”

Chỉ thấy Tiểu Bạch gỡ từ trên vai xuống một khẩu tiểu liên AK47, quay về các vị độc giả điên cuồng hét lên: ” Bây giờ bắt đầu đả kiếp, đem phiếu đề cử giao ra đây nhanh lên cho ta!”

42. Chương 42. Quyết Đấu Đồ Cự Cao Ngạch Chú

Hôm nay đã đến ngày Đoạn Vân và Ốc Nhĩ Tây quyết đấu. Tối hôm qua, hai người nhà Phở lão đầu, hai người nhà Lạp Hi Đức, Tập Sát Phu, Lị Lị Lộ và Khải Sát Lâm cùng với Đoạn Vân tụ tập lại với nhau, cử hành một bữa tửu yến linh đình. Giữa những người này, chỉ có lão đầu là không hề lo lắng gì về trận quyết đấu của Đoạn Vân. Dù sao lão ta cũng đã biết một chút chi tiết về Đoạn Vân! Phải nói là thế này: nếu ai dám đối nghịch với Đoạn Vân, coi như người đó muốn chết hết muốn sống rồi! Lão đầu làm sư phó của Đoạn Vân từ đó tới giờ cuộc sống của lão rất thoải mái. Vốn đã năm mươi tuổi rồi mà lão cùng tình nhân Mã Lệ Á dưới tác dụng của Tủy Tủy Đan Đoạn Vân đã tặng cho, đã biến thành một đôi vợ chồng son mới hơn ba mươi tuổi. Cuộc sống long tinh mãnh hổ (ý nói chuuyện phòng the rất mạnh mẽ) vui vẻ đã làm lão vô cùng thoải mái. Mấy ngày hôm trước lão đầu lại còn tìm đến Đoạn Vân xin cả cái ”Kim thương bất khuất” và ”Tu nữ cũng điên cuồng” nữa, làm Đoạn Vân sặc cười gần như ngất lịm đi! Cô bạn gái câm của Lạp Hi Đức cũng đã bắt đầu bập bẹ tập nói những từ đầu tiên. Bất quá cái làm cho Lạp Hi Đức hơi khó nuốt chính là thanh âm của Lệ Ti lại là tiếng trẻ con dốt dốt. Đoạn Vân phỏng chừng đây là vì thanh đới còn rất yếu ớt, qua một hai tháng nữa khi thanh đới hoàn toàn mạnh khỏe thì cũng sẽ trở lại bình thường thôi. Ánh mắt Tập Sát Phu và Khải Sát Lâm nhìn Đoạn Vân tràn ngập nhu tình cùng say đắm, điều này làm cho Lị Lị Lộ hơi giật mình. Đương nhiên cũng chỉ là giật mình thôi, Lị Lị Lộ tạm thời còn chưa thích Đoạn Vân mà, dù sao hai người kết giao cũng chưa sâu quá. Bất quá thiết tưởng mỡ béo treo miệng mèo đói thì tên Đoạn Vân háo sắc này làm sao lại buông tha một tuyệt thế mỹ nữ như vậy chứ?

Địa điểm quyết đấu là ở Đấu Thú Trường của Hoàng gia, bình thường rất nhiều cuộc quyết đấu hoặc luận võ đều cử hành ở chỗ này. Hoàng gia Đấu Thú Trường được đặt trên một diện tích rất lớn, hơi giống như một căn phòng hình tròn, giữa các phòng có một cửa sổ hình tròn lộ thiên thật lớn, ánh nắng vàng óng như mật ong rực rỡ từ bên ngoài có thể chiếu vào trong trường. Giữa Đấu Thú Trường có một bình đài hình tròn thật lớn, đó là nơi quyết đấu. Chung quanh là những chỗ ngồi đặc biệt dành cho các Hoàng thất và quan lại.

Đoàn người dẫn đầu là lão đầu, Lạp Hi Đức và Đoạn Vân đi tới giác đấu trường rất đúng giờ. Đoạn Vân tay trái ôm một thanh kiếm chế theo kiểu Trung Hoa, thân mặc bộ khôi giáp liền một khối. Khôi giáp này là do tiểu đội Ai Nhân của Gia tộc trải qua năm ngày luyện chế liên tục không ngủ không nghỉ mới thành công, có thể ngăn cản một kích từ bát cấp trở xuống, lại còn được lão đầu phong ấn một Bát cấp ma pháp - Phong thần thủ hộ. Đoạn Vân giơ tay phải lên chào khán giả chung quanh lúc này đang nhiệt tình tiếp đón hân! Người đi sau hân chính là Phì Tử lúc này đã biến thành bản thể, đi theo phía sau là bốn Thú Nhân hộ vệ và Diệp Cô Thành. Vì để qua mặt mấy người Tra Lí, bốn hộ vệ đó đều được tùy tiện tuyển ra từ đám hộ vệ không phải là Thú Nhân của Đoạn Vân Gia tộc, thực lực cũng chỉ khoảng cấp bốn trở xuống.

Sách lược quyết đấu của Đoạn Vân hôm nay là để cho Phì Tử dè bẹp chiến sủng của Ốc Nhĩ Tây, còn mình thì dùng quyền trực đập chết Ốc Nhĩ Tây lão lếu kia. Người hỏi quyền trực ở đâu ra hử, đó là vào cái ngày ta bữa đầu Tra Lí lão bắt tử đó, lúc đó Tra Lí không phải đã cho Đoạn Vân muốn lấy gì thì lấy sao? Đoạn Vân ngoại trừ lấy hơn mười quyền trực trị liệu, còn thuận tay vợ vét mười mấy quyền trực công kích thất bát cấp. Hôm nay Đoạn Vân chính là muốn dùng quyền trực của Tra Lí đập chết cái tên khốn khiếp kia, sau đó sẽ cảm ơn Tra Lí! Hừ hừ!

Trên quyết đấu trường người ra kẻ vào tấp nập. Đoạn Vân phỏng chừng tuyệt đối không dưới một vạn người. Ngồi ghế chủ tọa trên đài chính là Tra Lí và một vài trọng thần, người xem bốn phía lỗ nhá lỗ nhỏ tự tìm lấy chỗ ngồi ở xung quanh vòng tròn quyết đấu. Ai không có chỗ ngồi thì đứng xem. Hơn nữa còn bàn luận không ngừng nữa. Đoạn Vân đi thẳng về phía đài chủ tịch, hướng về Tra Lí vái chào, nói: ”Tiểu thần Đoạn Vân tham kiến Bộ Hạ, Bộ Hạ vạn phúc!”

Tra Lí cười cười, nói: "Hảo, Đoạn Vân à, ta hy vọng ngươi hôm nay biểu hiện thật tốt, chủ yếu nhất là không được có chuyện gì. Quyết đấu hôm nay ta đã hạ chỉ, chỉ chạm đến là được, nếu cảm thấy không chống đỡ nổi thì bất quá cứ đầu hàng là xong. Nếu ai mà hạ độc thủ dưới tình huống đối phương đã nhận thua, thì chớ có trách ta không khách khí." Câu nói sau của Tra Lí là quay về Bồ Khoa Duy Kỳ và Ốc Nhĩ Tây đứng một bên nói. Thấy ánh mắt uy nghiêm của Tra Lí, Bồ Khoa Duy Kỳ và Ốc Nhĩ Tây vội vàng vái Bệ Hạ một lễ, luôn miệng dạ thưa.

Còn Đoạn Vân lại thừa dịp Tra Lí xoay người đi đã hướng về phía Khải Sát Lâm mấy vị Công chúa đang đứng cạnh Tra Lí đá lông nheo liếc mắt đưa tình. Khải Lợi liếc mắt về phía Tra Lí ra hiệu, cảnh cáo Đoạn Vân, còn Khải Sát Lâm thì cả mặt đỏ ửng lên. Lị Lị Lộ cười cười lơ đãng, hai vị Công chúa khác hơi giật mình. Còn một nàng Tạp Sát Phu, này giờ đứng bên cạnh Bộ trưởng Tài chính Khắc Mễ Kỳ cứ nhìn chăm chăm Đoạn Vân, trong lòng thầm lờn cả ba vạn chín nghìn đức tính tốt đẹp cùng mười tám đời tổ tông của những tên dân dê dậm dật mà mắng một tiếng "Sắc lang".

Đoạn Vân nhanh chóng quay về Tạp Sát Phu chúc môi thề lưỡi, rồi lập tức chuyển hướng về Tra Lí hỏi: "Bệ Hạ, xin hỏi hôm nay ta và Ốc Nhĩ Tây thiếu gia quyết đấu có khai thiết đánh cuộc hay không?"

Tra Lí nhìn nhìn Đoạn Vân, cười nói: "Có! Hơn nữa tỉ lệ cá cược cũng rất lớn. Mua Ốc Nhĩ Tây thắng mười bồi một, mua người thắng một bồi mười! Xem tình hình trước mắt, số người mua người thua đã đạt tới một ức kim tệ rồi, còn bên mua người thắng thì không đến một ngàn vạn. Hơn nữa lại là Bồ Khoa Duy Kỳ làm chủ sòng! Bồ Khoa Duy Kỳ còn nói với bốn Hoàng đưa ra điều kiện người chiến thắng có thể chiếm được chức vị phụ trách một vạn quân của Đế quốc Hoàng gia kỵ sĩ Đoàn. Hơn nữa bốn Hoàng cũng ưng chuẩn rồi, Đoạn Vân ngươi cần phải nắm lấy cơ hội cho tốt nhé! Bốn Hoàng tuy chí công vô tư nhưng phi thường kì vọng ngươi sẽ mặc giáp mang gươm chỉ huy quân đội hào sảng giết địch xông pha chốn sa trường!"

Còn nắm chắc cơ hội gì nữa? Tra Lí lão bất tử người chẳng lẽ cho rằng Đoạn Vân ta nhất định thất bại sao? Lại bảo một Tể tự và một võ tướng tranh đoạt binh quyền, người rõ ràng chính là muốn đem chức vị kia cho Ốc Nhĩ Tây mà! Hừ! Tra Lí ơi, bàn tính của ngươi gậy sai rồi!" Đoạn Vân trong lòng rất hậm hực, nhưng ngoài mặt lại rất bình tĩnh gật đầu hưởng ứng, sau đó chuyển hướng về phía Bồ Khoa Duy Kỳ hỏi: "Xin hỏi Hữu tướng đại nhân, tỉ lệ có thể thay đổi không? Ta là một người quyết đấu có thể mua được không?"

Bồ Khoa Duy Kỳ cười cười: "Có thể chứ, bất quá cần cứ theo quyết đấu công ước, người quyết đấu chỉ có thể mua mình thắng thôi! Do đó người nếu nghĩ nhân cơ hội này kiếm tiền thì chắc chắn không làm được đâu! Ha ha! Yên tâm, quyết đấu cũng sắp bắt đầu rồi, cho đến bây giờ tỉ lệ bồi thường dựa theo quán lệ vẫn sẽ không thay đổi. Hơn nữa cũng không cần theo quán lệ nữa, ta tuyên bố tỉ lệ bồi thường hôm nay sẽ không thay đổi."

Đoạn Vân cười cười, mang theo vẻ mặt hí hửng nói: "Được, đã tỉ lệ không thay đổi nữa thì ta đây sẽ mua nhiều. Ta mua hai ngàn vạn, đương nhiên là mua mình thắng!" Nói xong Đoạn Vân móc ra cái hộp bên trong là tạp phiên trị giá hai ngàn vạn, dúi vào tay Bồ Khoa Duy Kỳ. Bồ Khoa Duy Kỳ run rẩy tiếp nhận tạp phiên trong tay Đoạn Vân, nhìn nhìn kiểm tra, thấy đúng là hai ngàn vạn. Hắn cảm thấy rất kinh ngạc, sắc mặt có chút khó coi thầm nghĩ: chẳng lẽ hắn nắm chắc mình sẽ thắng như vậy sao? Hắn là một Tể tự, lại không nghe nói hắn có ma sủng cường hãn nào, hắn làm sao có thể tự tin như vậy được? Chẳng lẽ có cú sát thủ bí mật gì đó ư? Trong lòng Bồ Khoa Duy Kỳ mặc dù hơi lo lắng, nhưng vừa nghĩ đến ma sủng của nhi tử hắn thì cảm thấy không có gì phải lo lắng nữa.

"Được, người đã muốn tặng tiền cho ta, ta đây sẽ không khách khí nữa!" Bồ Khoa Duy Kỳ bình tĩnh tiếp nhận cú đặt cược khổng lồ của Đoạn Vân.

Từ từ, Phổ Hi Kim ta cũng muốn mua Đoạn Vân để tử mình thắng, ta mua một trăm vạn thôi!" Phổ lão đầu nói xong còn làm bộ rất đau lòng vỗ vỗ vai Đoạn Vân nói: "Vân nhi a, vi sư cũng chỉ có thể ủng hộ người như vậy thôi!" Làm trong lòng Đoạn Vân chỉ có thể chửi thầm ông già gian trá. Một trăm vạn này cũng là khoản tiền mà lão đầu mượn của Đoạn Vân khi mới ra đi! Lão quả là giỏi làm tiền, chỉ đảo mắt là đã có thể biến thành một ngàn vạn rồi.

Ta cũng mua huynh đệ Đoạn Vân thắng, đây là năm mươi vạn. Huynh đệ, nhà lão ca không phải giàu có gì, thứ lỗi!" Đây là Lạp Hi Đức.

"Vân ca, ta mua người thắng, Bồ Khoa Duy Kỳ đại nhân, đây là một trăm vạn." Khải Sát Lâm cũng góp mặt. Hơn nữa cách Khải Sát Lâm xưng hô với Đoạn Vân làm cho mọi người ở đây kể cả Tra Lí ai cũng phải giật mình!

"A! Làm sao mà chỉ có một trăm vạn vậy? Vân ca, ta cũng mua người thắng, Phi Tử sẽ giúp người thắng. Bồ Khoa Duy Kỳ đại nhân, đây là năm trăm vạn, là Cha ta kêu ta mua đó." Tập Sát Phu quay về Khải Sát Lâm dần giọng chữ "cha". Còn Khải Sát Lâm lại quay ngoắt đi hừ một tiếng.

Cử động này làm cho Bồ Khoa Duy Kỳ hơi bối rối, thật không ngờ nhân duyên của Đoạn Vân lại tốt như vậy, còn Tam Công chúa và Tập Sát Phu có quan hệ với Đoạn Vân cũng khó mà tưởng tượng được. Đánh cược lớn như vậy, nếu không thay đổi tỉ suất, kiểu này toàn bộ gia sản của mình coi chừng phải vơ vét đến cả nồi niêu bát đĩa, chổi cùn rế rách, xoong thúng chảo thúng tất tần tật mà đem ra bồi thường sạch sẽ! Chỉ còn tự trách mình nhất thời xúc động thôi. Bất quá, Đoạn Vân làm sao có thể thắng chứ? Chẳng lẽ bọn họ vừa ngu vừa hồ đồ dùng phương thức này để ủng hộ Đoạn Vân? Cách này cũng quá ư là ảo tưởng ấy nha!

Đoạn Vân, thật không ngờ người tự tin như vậy. Được, đã như vậy bọn Hoàng cũng mua người một trăm vạn ủng hộ! Bồ Khoa Duy Kỳ, nếu Đoạn Vân thắng, người không thể không đem tiền giao đủ cho bọn Hoàng đâu! Ha ha!" Tra Lí lại cũng nhảy bổ vào tham gia. Điều này làm Bồ Khoa Duy Kỳ càng thêm khó khăn. Tra Lí tham gia vào, cho dù Bồ Khoa Duy Kỳ có muốn quít cũng không dám.

Đoạn Vân mừng rỡ hí hửng, theo tỉ lệ bồi thường như bây giờ, nếu Ốc Nhĩ Tây thua thì một nhà Bồ Khoa Duy Kỳ sẽ phải móc túi ra hơn ba ức kim tệ (ba trăm triệu). Ba ức, cả nền tài chính của đế quốc một năm cũng chỉ thu vào hơn mười ức. Cũng không biết Bồ Khoa Duy Kỳ đáng thương có tiền bồi thường hay không nữa. Không trả hả? Tra Lí Bệ Hạ đã mua, hẳn là một Hữu tướng nho nhỏ mà dám không trả sao? Nghe đây, Bồ Khoa Duy Kỳ, ta đem nhi tử của người đánh cho đỡ sống đỡ chết, người lại còn phải đem một đồng tiền cống cho ta! Bỏn thiếu gia là người văn minh, ta không thêm giết nhi tử của người, mà ta giết cả nhà người cơ! Ai dà, xem ra có một đồng người sắp phải sống rất khổ cực rồi.

Kỳ thật với một gia sản của một đại nhân vật như Bồ Khoa Duy Kỳ, số tiền đó cũng có thể chạy vạy đủ. Chỉ có điều sau lần bị Đoạn Vân bóc lột, một nhà Bồ Khoa Duy Kỳ đều phải tiến hành một chiến dịch phi thường khốc liệt "Chỉnh phong vận động", vận động mọi người trong nhà " Gian khổ phác tố, tiết kiệm trì gia!" (gian khổ để sống sót, tiết kiệm để duy trì).

43. Chương 43. Quyết Đấu Tiên Hành Kích Liệt Thì

Sau khi nghe Tra Lí dẫn dò, Đoạn Vân và Ốc Nhĩ Tây lần lượt bước trên quyết đấu tràng. Vì đảm bảo an toàn cho quần chúng, cũng để cho những người quyết đấu có thể phát ra công kích không phải kiêng kị gì, các Ma pháp sư cung đình đã bố trí một không gian bảo hộ xung quanh khu vực. Đoạn Vân khéo léo bước lên, thanh kiếm chế theo hình thức cổ kiếm của Trung Hoa dắt sau lưng, hai tay ôm trước ngực, dắt theo tên Phi Tử vừa kêu ngạo vừa vô lại quay về hướng Ốc Nhĩ Tây toàn thân võ trang tới tận răng mà hô lên: "Tiểu Bồ Khoa Duy Kỳ thiếu gia, đây là ma sủng của ta hôm nay dùng để đánh bại người - Đại địa chi hùng! Thế nào, sợ chưa? Nếu sợ người có thể xin đầu hàng!" Bất quá mấy lời này của hắn khi người khác nghe ra như là Đoạn Vân cố gắng thể hiện có đánh thua thì cũng không thua về khí thế, thuộc loại tự thôi miên kiểu thắng lợi tinh thần của AQ, Ta chiến bại nhưng về tinh thần ta lại chiến thắng đối thủ.

Ốc Nhĩ Tây đứng đối diện, một thân trang bị toàn đồ cực phẩm, khôi giáp trên người hắn tuyệt đối là đồ cực phẩm giá trị hơn trăm vạn, còn thanh đại kiếm trong tay hắn vừa thấy đã biết không phải là vật phàm thường. Cái làm cho Đoạn Vân có chút nheo mắt là vật ở trên tay hắn, cả năm ngón tay đều đeo nhẫn. Một trong số đó là Không gian giới tử, chỉ cần nhìn qua đã biết vừa lớn vừa tốt hơn so với cái của Đoạn Vân đeo trên tay. Còn bốn cái khác đều là Ma pháp nhẫn có phong ấn một chút ma pháp năng lượng. Đoạn Vân nhìn mà nước miếng chảy ròng ròng. Nghe nói người thắng trận quyết đấu có thể tùy tiện xử lý người thất bại, thậm chí kể cả tánh mạng. Hết cách rồi, mạng hắn thì Đoạn Vân không cần làm gì cho rách việc, bất quá một thân trang bị của hắn thì không cần khách khí làm gì.

Ốc Nhĩ Tây nghe thanh âm tự đại của Đoạn Vân cũng không giận, chỉ cười nói: "Đoạn Vân ơi là Đoạn Vân, người chỉ có một con sủng vật nho nhỏ mà phát ra những lời ghê gớm như vậy sao? Đại địa chi hùng? Ừ thì Đại địa chi hùng trưởng thành quả là rất lợi hại, một con trưởng thành có cửu cấp thực lực, nhưng cái con gấu nhĩ đồng của người muốn trưởng thành thì cứ dài cổ mà đợi vài trăm năm nữa đi. Ha ha! Hôm nay ta sẽ cho người kiến thức mùi vị dấm đặc tội với Ốc Nhĩ Tây ta."

Nói xong, Ốc Nhĩ Tây lấy ra khế ước gọi về ma sủng của riêng hắn. Ma sủng uy vũ của hắn đã xuất hiện trong nháy mắt, người xem chung quanh nhất thời phát ra một tiếng rên sợ hãi. Cả đám đông người không ngừng xì xào, tiếng nghị luận từ bốn phương tám hướng liên tiếp truyền tới tai Đoạn Vân.

"Chắc chắc! Lại là Phi Long! Thật không ngờ, Đoạn Vân Tể tự giá bèo nhưng lại không ăn thua!"

Đúng vậy, thật không ngờ Ốc Nhĩ Tây lại vô sỉ như thế, bản thân mình là một Kiếm sĩ khiêu chiến một Tể tự mà lại còn sử dụng chiến sủng nữa! Được rồi, người mua ai vậy?"

Nói nhảm à, đương nhiên là mua Ốc Nhĩ Tây rồi! Người thì sao?"

Ha ha, ta cũng vậy!"

"Hu hu! Ta sớm nên biết trên thế giới không có kỳ tích mới phải chứ, sớm biết vậy ta đã không cần đem chút tiền còm của mình đặt cửa Đoạn Vân Tể tự, ôi tiền của ta hu hu! Ốc Nhĩ Tây, người quá vô sỉ rồi!"

Đoạn Vân mỉm cười rất bình tĩnh, nhìn con rồng dài năm sáu thước với sải cánh thật dài giống như một con chim không lông, rồi thấp giọng hỏi Phi Tử: "Phi Long? Rồng có dài như vậy không?"

Chủ nhân, con này chỉ là một ngục long (rồng giả) cấp tám, không phải Cự long chính thức. Chủ nhân người cứ yên tâm, nó không dám động thủ với ta đâu. Chứ đợi đấy, ta sẽ xông lên nắm đầu con giun nhỏ đó đập chết cho coi!" Phi Tử nhìn một sủng vật một chủ đối diện với ánh mắt rất khinh thường.

Đoạn Vân cười cười, thì thầm nói vào tai Phi Tử một hồi. Phi Tử rất thông minh lập tức hiểu được ý đồ của Đoạn Vân, sắc mặt có chút tiểu ý khê gặt đầu.

Quyết đấu bắt đầu!" Chủ tịch Tra Lí đứng trên đài tuyên bố.

Đoạn Vân quay về Phi Tử khê gặt đầu, bước từng bước về phía Ốc Nhĩ Tây, bạt kiếm, thần sắc rất nghiêm túc nói: "Thanh kiếm này là do Ái Nhân trong Trung Hoa Gia tộc chế tạo ra, kết hợp cả cương lẫn nhu, tiêu kim đoạn phát (chém tóc chặt vàng), sắc bén vô cùng! Do chính ta đặt tên là Vân Phong kiếm!"

Ốc Nhĩ Tây đứng đối diện cũng tỏ ra nghiêm túc giờ mình thanh đại kiếm của mình lên, giới thiệu: "Thanh kiếm này, là danh chấn đại lục "Lăng hỏa thao thiên" (lửa cháy nuốt trời), là một hỏa hệ á thần khí! Hôm nay, ta chính muốn dùng nó để báo đáp lại nỗi nhục nhã vài ngày trước người đã ban cho ta!"

Nói xong, Ốc Nhĩ Tây có vẻ rất kích động cùng với con Phi Long dài năm sáu thước vọt tới. Phi Long dùng đôi cánh khổng lồ đánh về phía Phi Tử. Phi Tử y theo phân phó của Đoạn Vân khệnh khênh khạng khạng tiến lên tiếp lấy đầu Phi Long. Còn Đoạn Vân thì từ trong giới tử móc ra một mảnh gì đó ném về phía Ốc Nhĩ Tây. Dựa vào khinh công cao mình không ngừng xuyên qua lại, Đoạn Vân đầu tiên là dùng Mê vụ thuật (thuật sương mù) cấp năm, tiếp theo là một Địa thứ thuật (gai trong đất) cấp bảy, rồi tới một Vãn thạch thuật (thuật làm đá rơi) cấp sáu.

Ốc Nhĩ Tây cũng rất phối hợp, hắn đầu tiên là không cần mạng cứ thế vọt tới, tiếp theo cảm giác thấy tầm mắt bị che khuất không còn thấy gì phía trước, nhưng vì tốc độ lao tới rất lớn nên không kịp giảm tốc, sau đó hắn lại cảm giác được mình bị cái gì đó bám vào, thân thể đang rất thẳng bằng của hắn bỗng xô về phía trước, khi ngã xuống đất thì hắn nhất thời cảm thấy ngực bị một vật thể nhọn như cây trùy chống sẵn ở dưới, đau đến thiếu chút nữa phun máu. May mà khối giáp trên người đã che chắn. Nhịn cơn đau đón sóng trào trong ngực, Ốc Nhĩ Tây cố loạng choạng đứng lên. Bất quá khi hắn vừa đứng lên một nửa, sắp cảm thấy mình đã có thể an toàn rồi, thì một viên vãn thạch thật lớn bỗng từ trên trời rơi xuống nện vào cái lưng đáng thương của Ốc Nhĩ Tây một phát như trời giáng. Tầng đá nặng trình trịch đè hắn nằm dẹp lép trên tràng. Ốc Nhĩ Tây ủa lên một tiếng ói ra một búng máu. Người xem chung quanh hiển nhiên không ai ngờ Ốc Nhĩ Tây vừa lên đài đã lúng túng như gà mắc tóc, lại trực tiếp bị Đoạn Vân dùng quyền trực đánh

cho học máu ra. Dựa theo đạo lý, quyền trục dù sao cũng không phải là ma pháp, mặc dù quyền trục cơ hồ phát ra trong nháy mắt, nhưng nó hoàn toàn không có tính linh hoạt như ma pháp. Ốc Nhĩ Tây là kiếm sĩ cấp năm mà bị quyền trục đánh cho thành như vậy, mọi người hiển nhiên cũng rất khó chấp nhận được. Bất quá cũng có không ít người đang xem ở đây kêu gào ủng hộ Đoạn Vân có chiến thuật kỳ diệu.

Ốc Nhĩ Tây cố nén nỗi đau đớn trong ngực, rốt cục gạt được khối vãn thạch đang đè trên người loạng choạng đứng lên. Nhưng khi hắn ngẩng đầu về phía trước thì lại phát giác Đoạn Vân đã biến mất tiêu! Hắn lắc lắc đầu cố bình tĩnh lại! Đột nhiên, hắn cảm giác sau lưng có cái gì đó tấn công hắn, nhưng khi hắn nhanh chóng xoay người lại thì chỉ là một khoảng không. Hắn nhìn khắp bốn phía, hy vọng có thể phát hiện thân ảnh của Đoạn Vân, nhưng hắn lại thấy ma sủng Phi Long của mình đang rất ôn thuận đứng cạnh Đại địa chi hùng, còn Đại địa chi hùng thì đồng đó lại giống như đang huấn thoại thủ hạ, thỉnh thoảng chỉ chỉ hoặc vỗ vỗ vào Phi Long cao ngạo. Ốc Nhĩ Tây giật thót người, chẳng lẽ bát cấp Phi Long cao quý mà không chiến đã hàng? Rốt cuộc chẳng hiểu ra làm sao nữa? Lúc này Ốc Nhĩ Tây hiển nhiên hồn vía đi du lịch trên mây. Cũng chính là lúc vận mệnh của Ốc Nhĩ Tây đã đến lúc thất bại. Ốc Nhĩ Tây vừa mới có chút thất thần đột nhiên nghe bên phải mình truyền đến một tiếng bạo tạc, vì vậy hắn theo phản xạ chuyển hướng tránh đi. Lúc hắn vừa xoay người, Đoạn Vân trước giờ vẫn ở sau lưng Ốc Nhĩ Tây đã thừa cơ ra tay ngay. Ốc Nhĩ Tây đột nhiên cảm giác sau lưng mình nơi kê hở giữa khôi giáp và mũ trụ bị một cái gì nhỏ nhỏ chích vào. Ốc Nhĩ Tây kinh hoàng đang muốn giơ kiếm lên gạt, nhưng hắn lại hoảng sợ phát hiện ra mình toàn thân trên dưới không thể nhúc nhích được. Hắn định lên tiếng, nhưng điều làm hắn thêm sợ hãi là hắn đến ngay cả mở miệng nói ra cũng không được. Ốc Nhĩ Tây hoảng sợ, thân thể hắn đang ở một tư thế rất duyên dáng. Cả người thì quay về bên phải, còn đầu lại hướng về bên trái,.

Rồi Ốc Nhĩ Tây với vẻ mặt khó tin cũng rốt cục phát hiện ra thân ảnh của Đoạn Vân. Đoạn Vân này giờ quanh quẩn ở phía sau lưng hắn, bây giờ bước ra từ bên trái của Ốc Nhĩ Tây. Trên mặt có một nụ cười đắc thắng, nếu dùng một từ để hình dung, thì phải là: "đê tiện"! Đoạn Vân lớn tiếng quỷ dị nói: "Thế nào, Ốc Nhĩ Tây thiếu gia, đầu hàng không? À, người không nói lời nào, vậy là không muốn đầu hàng rồi. Không hàng hả? Tốt lắm!"

Ốc Nhĩ Tây đáng thương lúc ấy không biết diễn tả như thế nào cho hết nỗi sợ của hắn. Cả người hắn trước dưới đều không thể động đậy, nói cũng không ra lời, cái duy nhất động đậy được chỉ là đôi mắt rất ướt át của hắn cùng với con ngươi đang xoay đảo lia lịa. Hắn dùng một loại ánh mắt van xin nhìn chăm chú vào Đoạn Vân, hy vọng hắn có thể cho mình con đường sống. Hắn vốn cũng nghĩ đến việc nhìn về phía cha hắn xin viện trợ, nhưng bất hạnh thay, hắn lại đưa lưng về phía chủ tịch đài. Đoạn Vân giờ thanh kiếm lên, chém thẳng vào người Ốc Nhĩ Tây. Còn Bố Khoa Duy Kỳ đang trên đài chủ tịch đã thoát khỏi cơn khiếp sợ vừa rồi, lúc này kịp có phản ứng. "Dừng tay!" Hai chữ này còn chưa gọi xong, kiếm của Đoạn Vân đã chém xuống trên người Ốc Nhĩ Tây. Choang! Tiếng choang kinh khủng vang lên, nhưng cảnh máu me bay tán loạn đã không xuất hiện. Đoạn Vân vốn cũng không muốn giết Ốc Nhĩ Tây, một kiếm vừa rồi chỉ là để thử năng lực phòng ngự khôi giáp mà thôi. Ừm đúng rồi, hắn là có thể ngăn cản công kích cấp bảy, đúng là một trang bị tốt.

"Dừng tay, chúng ta nhận thua!" Đoạn Vân đang muốn động thủ cởi khôi giáp trên người Ốc Nhĩ Tây, thì Bố Khoa Duy Kỳ trên đài chủ tịch rốt cục cũng phát hiện việc này ra ngoài ý muốn, vội vàng mở miệng hô.

Đoạn Vân cười cười, quát: "Người không phải là người quyết đấu, người dựa vào cái gì mà nói đầu hàng với lại không đầu hàng! Lăn qua một bên đi!"

Người... ! Bệ Hạ, tiểu thần chỉ có một con trai, trận quyết đấu hôm nay chúng ta nhận thua." Bố Khoa Duy Kỳ lập tức chuyển hướng sang Tra Lí. Tra Lí thấy kết cục rất khó hiểu. Nhưng trước mắt chỉ thấy Đoạn Vân đang chế phục Ốc Nhĩ Tây, mặc dù kết cục hoàn toàn nằm ngoài dự liệu, nhưng sự thật xảy ra trước mắt. Tra Lí định thần, nhìn Đoạn Vân nói: "Đoạn Vân, Hữu tướng đại nhân đã nhận thua, người tha cho Ốc Nhĩ Tây đi!"

Đoạn Vân đang định trấn lột sạch sẽ một thân trang bị của Ốc Nhĩ Tây bây giờ rất khó chịu, ngẫm nghĩ rồi nói: "Bệ Hạ, không phải ta không buông tha hắn, nhưng hắn căn bản không thua mà, hắn chưa hề nói là hắn muốn đầu hàng!"

Người còn nói, đừng tưởng rằng ta không biết người dùng một pháp môn kỳ quái gì đó để khống chế thân thể của nhi tử ta!” Bồ Khoa Duy Kỳ vọt xuống quát Đoạn Vân.

Đoạn Vân không để ý đến Bồ Khoa Duy Kỳ đang bưng bưng phần nộ, hướng Tra Lí hỏi: ”Bệ Hạ, có phải là ta thắng trận quyết đấu này?”

Về mặt Tra Lí nhìn Đoạn Vân hơi quái dị, đứng dậy quay về tất cả những người xem trong trường tuyên bố: ”Mặc dù kết cục hơi bất ngờ, nhưng sự thật không thể thay đổi, cũng không thể nghi ngờ. Ta tuyên bố, hôm nay người thắng lợi trận quyết đấu là... Đoạn Vân!” Người xem ở đây hiển nhiên rất giật mình với kết quả này! Lời Tra Lí vừa nói xong, cả giác đấu tràng đều im phăng phắc trong vài giây, sau đó lập tức gầm lên như thú dữ. Các loại tiếng chửi bới, tiếng gọi nhau ầm ĩ khắp nơi không ngừng truyền đến, phần lớn chửi mắng Ốc Nhĩ Tây vô năng làm bọn họ thua rất nhiều tiền. Đương nhiên cũng có người may mắn thì hoan hô nhiệt liệt!

Đoạn Vân dừng một chút, rồi nói với Tra Lí: ”Bệ Hạ, ta nghe nói người thắng lợi trận quyết đấu có thể tùy tiện xử trí bên thất bại hả? Xin hỏi việc này có đúng không?”

Trên mặt Tra Lí hơi có chút khó coi vội vã trả lời: ”Vốn là như thế, bắt quá ta không muốn người bây giờ xuất âm chiêu hoặc lấy mạng của Ốc Nhĩ Tây đâu. Ta biết đám Tế tự nhà người có chút môn đạo có thể làm cho người ta sống không bằng chết!”

Bệ Hạ yên tâm, ta là một Tế tự chân chính, ta chỉ biết cứu người, bắt quá, ta xem thấy một thân Ốc Nhĩ Tây có rất nhiều trang bị tốt.”

Nói xong, Đoạn Vân bước tới bên Ốc Nhĩ Tây, lúc này vẫn không nhúc nhích. Dưới ánh mắt hoảng sợ của Ốc Nhĩ Tây và ánh mắt phần nộ của Bồ Khoa Duy Kỳ, hắn thô bạo lột sạch khôi giáp, kiếm, giới tử từ trên người của Ốc Nhĩ Tây xuống. Đoạn Vân cầm lấy giới tử của hắn lên ngắm nghía, chắc chắn! Lại đến bốn mươi mét khối, cái này lớn gấp đôi của mình à! Hơn nữa bên trong còn có không ít kim tệ và ma hạch. Do mấy thứ này đã được nhận chủ, nên Đoạn Vân không thể dùng được số tiền bên trong nhẫn này. Bắt quá bên trong thực sự có không ít đồ tốt. Ha ha, đại phát tài rồi!

Đoạn Vân lấy ra cái khế ước ma pháp đi lên quyết đấu tràng, hướng về phía góc đài có Phi Tử và Phi Long đang đứng. Thấy Phi Long đang đứng run rẩy ở đó, Đoạn Vân đang mơ mộng biến nó thành phi hành tọa kỵ của mình.

Biết Đoạn Vân muốn thu phục mình, Phi Long nói với Đoạn Vân: ”Muốn cho ta thần phục, nếu thiếu năm mươi trương đề cử, thì đừng hòng!”

Đoạn Vân cười cười, giơ tay thật cao nói với mọi người ở đây: ”Các đồng chí, vì sự nghiệp kiến thiết xã hội vĩ đại, vì dấu chân của những vĩ nhân đi trước, xung phong lên! Chúng ta phải luôn luôn ghi khắc trong tim: chúng ta không phải chiến đấu vì một người, không phải chỉ một người! Vì Tổ quốc vĩ đại của chúng ta! Dùng phiếu đề cử dè bẹp con tiểu phi điều này đi thôi!”

44. Chương 44. Bất Nhạ Tế Tự Vạn Sự Hưu

Nếu nói trận quyết đấu giữa Đoạn Vân cùng Ốc Nhĩ Tây làm cho người xem ở đây có chút khiếp sợ thì cái cảnh Phi Tử và Phi Long quyết chiến một cách vui vẻ thân mật khiến cho mọi người quá mức bất ngờ. Bởi vì hai ma sủng căn bản là không hề động thủ. Theo những khán giả đứng xem, Đại địa chi hùng của Đoạn Vân vọt tới trước mặt Phi Long rồi dừng lại, còn con Phi Long thì mặt hiện rõ vẻ sợ hãi gần như són, vãi... mồ hôi ra khắp toàn thân, rồi lúng ta lúng túng không dám bước về phía trước nửa bước. Còn Phi Tử lại vùng tay múa chân loạn xạ ngẫu trước mặt Phi Long rồi dùng thú ngữ nói gì đó mà Phi Long vội vã cúi đầu xưng thần. Điều này làm cho tất cả mọi người ở đây không thể tưởng tượng ra được. Bắt quá Kiếm Thần Lạp Đức Phu của Đế quốc đứng bên cạnh người Tra Lí thì thấy Phi Tử biểu hiện ra thất cấp thực lực lại sinh ra hoài nghi. Hắn cũng không chắc chắn lắm nói khẽ với Tra Lí: ”Bệ Hạ, Đại địa chi hùng của Đoạn Vân Tế tự hẳn là không thuần túy là thất cấp ma thú đâu, rất có thể đã là bát cấp. Đoạn Vân Tế tự có thể cho nó một ăn một loại ma pháp nào đó, làm cho thực lực của nó chỉ hiện ra ở thất cấp thôi. Bắt quá theo lệ mà nói, hai ma thú bát cấp quyết đấu, Phi Long hẳn là không có biểu hiện yếu hèn như vậy. Cho dù Phi

Long tự biết không địch nổi, cũng phải đánh một trận sống chết cái đã. Hơn nữa, Phi Long nếu kém hơn còn có thể bay mà! Quả là rất khó hiểu!”

Tra Lí rất đồng ý khi gật đầu, ngẫm nghĩ một lát rồi hỏi: ”Người nói con Đại địa chi hùng đó có khả năng là cứu cấp không?”

Không có khả năng này! Theo như tuổi của Đại địa chi hùng mà nói, nó tối đa chỉ hai trăm tuổi thôi, còn cách tuổi trưởng thành xa lắm! Đại địa chi hùng là Địa hệ thánh thú, trưởng thành mới có thể có cứu cấp thực lực. Do vì điểm ấy mà thần dám khẳng định. Ta phỏng chừng, con Phi Long này có thể là kiêng kị tên tiểu Đại địa chi hùng kia vì nể mặt cha mẹ của nó. Hoặc là hai thú vốn quen biết nhau trước đây!” Lạp Đức Phu trả lời khẳng định. Bất quá hần vạn vạn phần không ngờ là dưới cường lực hiệu quả của mười lạp Tẩy Tủy Đan của Đoạn Vân, Phì Tử đã có thể hóa hình thành cứu cấp trung giai ma thú rồi.

Đoạn Vân cầm Ma sủng khế ước của Phi Long đi tới bên cạnh Phì Tử. Phì Tử thấy Đoạn Vân đã đến rồi, rất hưng phấn hướng về phía Đoạn Vân mà ba hoa chích chòe về công lao chiến tích của mình nặng xì cả lên: ” Chủ nhân, người xem, toàn là nhờ có ta mới được như vậy đó! Người may mà không đem con trâu ngu ngốc kia tới, bằng không Chủ nhân, con tiểu phi còn tròng này không dám có cử động gì khi đã vào tay của ta. Nếu hần dám bay, Phì Tử ta một chỉ cần dùng tiếng gầm của Thú vương đã làm cho hần lập tức rơi phịch xuống đất rồi ! (*^____^*) hì hì hê hê !”

Đoạn Vân không để ý đến cái mặt nịnh bợ đầy vẻ ôm chân đỡ mũi chủ nhân của Phì Tử, trực tiếp lấy ra khế ước nói với Phi Long: ” Đây là Ma pháp khế ước của người, bây giờ đã vào tay ta rồi ”

Người không cần nói nhiều, ta nguyện ý làm sủng vật cho người! Bất quá người phải hứa với ta vẫn cho ta được hưởng chế độ đãi ngộ giống như ta đã có ở gia tộc Ốc Nhĩ Tây vậy!” Thần sắc Phi Long có chút ưu thương. Bất quá Đoạn Vân thấy nó cũng thật thức thời, cũng rất thông minh mà lập tức đáp ứng làm sủng vật cho mình.

Đoạn Vân cười cười, nói: ”Được! Có thể được. Người nói coi Bồ Khoa Duy Kỳ Gia tộc đãi ngộ người như thế nào, ta còn phải tính toán một chút!”

Một tháng mười kim tệ, một ngày ăn một đầu Bỉ cách thú!” Phi Long nói chi tiết ra đãi ngộ của mình, Bỉ cách thú là một loại gia súc rất giống loài heo.

Nghe Phi Long nói xong, Đoạn Vân lại xúc động nghĩ tới một thân Ốc Nhĩ Tây mà chỉ ăn như vậy, thật không ngờ Ốc Nhĩ Tây đại gia tộc lại có khuynh hướng ngược đãi động vật, chỉ lo dành thức ăn để bồi dưỡng cơ thể mình. Cười cười, Đoạn Vân quay về Phì Tử nói: ”Phì Tử, nói ra thiếu gia đãi ngộ người như thế nào!”

Phì Tử rất phối hợp, như một tên cò mồi sổ ra một tràng: ”Chủ nhân đãi ngộ ta đây ta như thế nào ấy hả? Nói ra sợ bắt hảo chưa! Một ngày mười kim tệ, hơn nữa thiếu gia lần đầu tiên cũng cho cả một vạn kim tệ tiền lì xì, cũng không bắt phải ăn quá nhiều, chỉ là hai mươi cái đầu Bỉ cách thú thôi, cũng hơi ít. Chủ nhân, hôm nay về nhà người phải tặng cho ta một cân mật ong được không, không năm cân, à mười cân cần bản không đủ cho ta đây ăn đâu. Được rồi chủ nhân, ta hôm nay khổ cực như vậy, buổi tối cho ta ăn thêm một phần sườn nướng như tối hôm qua nhé!” Còn Phi Long đang đứng một bên bị Phì Tử nói một thôi một hồi thì ngớ ngẩn cả người, mật ong phải mười mấy kim tệ một cân a, một ngày hơn mười cân thì tốn bao nhiêu tiền. Hơn nữa lương một ngày cũng bằng với tiền một tháng lúc trước, phải biết rằng một tháng có hơn bốn mươi ngày đó. Trời ạ! Chẳng lẽ Bồ Khoa Duy Kỳ đáng chết trước kia lại nở ngược đãi mình như vậy sao? Quá bất công mà!

Chủ nhân, chủ nhân, ta không cần nhiều như vậy! Dù sao thực lực của ta cũng không cao bằng vị này của Ngài!” Phi Long không biết Đoạn Vân có thể đề cao thực lực cho mình.

Đoạn Vân cười vui sướng, tuyên bố: ”Được, người coi như là Đệ Tam ma sủng của Trung Hoa Gia tộc ta. Hơn nữa là Phi hành ma sủng. Sau này đãi ngộ giống Phì Tử, có yêu cầu gì có thể đề đạt, chỉ cần đừng quá đáng ta sẽ cân nhắc. Người trước kia gọi là gì? Á mà mặc kệ, dù sao hai ma sủng trước đều được ta đổi tên cả rồi, người cũng phải đổi. Từ hôm nay trở đi, người kêu là . kêu là Tiểu Phi Hiệp đi!”

Phi Long Tiểu Phi Hiệp cứ như vậy trở thành Đệ Tam ma sủng của Đoạn Vân!

Đoạn Vân, người làm gì nhi tử của ta thế! Hắn đến bây giờ vẫn chưa thể nhúc nhích được! Mẹ cha người, người còn ở đây làm gì? Cái con phế vật vô dụng này! Ngay cả một thất cấp ma thú mà cũng không đánh được! Người đúng là đồ tai ương mà!” Bồ Khoa Duy Kỳ đang sững sờ quay về Đoạn Vân quát, chợt thấy Phi Long Tiểu Phi Hiệp rất ôn thuận đang đứng dựa vào Đoạn Vân, lửa giận trong lòng càng bốc lên phì phọt.

Phi Long Tiểu Phi Hiệp đối với lão chủ nhân keo kiệt lúc trước một tháng chỉ cho mình mười kim tệ rất bất mãn, vừa nghe thấy tiếng quát mắng của Bồ Khoa Duy Kỳ nhất thời giận dữ, muốn vọt lên rửa hờn một trận. Còn Bồ Khoa Duy Kỳ thấy vẻ mặt hung ác của Phi Long, lúc này mới nhớ ra con Phi Long này là bát cấp, đủ để xử đẹp Kiếm Thánh của nhân tộc, thần sắc không khỏi có chút khùng hoảng. Đoạn Vân quay về phía Tiểu Phi Hiệp vung tay áo nói: ”Tiểu Phi Hiệp không phải là phế vật, Phi Long bây giờ là sủng thú của Đoạn Vân ta. Người nói chuyện cẩn thận một chút cho ta.”

Người...! Vô sỉ!” Bồ Khoa Duy Kỳ gần như phát cuồng rồi. Một trận chiến hôm nay Ốc Nhĩ Tây đã thua một Tề tự cơ hồ không hề có ma pháp cùng đấu khí, đối với Ốc Nhĩ Tây mà nói đây tuyệt đối là một vết thương vĩnh viễn, đời này không biết còn có ngược lên làm người nữa hay không. Hơn nữa Gia tộc còn phải bồi thường hơn ba ức tiền thua cá cược, một Đại gia tộc như thế mà thoảng cái đã bị Đoạn Vân vợ vết sạch như chùi. Còn Đoạn Vân không chỉ lột sạch một thân trang bị của Ốc Nhĩ Tây, đến cả Phi Long mà Gia tộc hao phí không biết bao nhiêu tiền mới mua được từ Long Tộc cũng bị chiêu hồi. Hơn nữa, tình huống của Ốc Nhĩ Tây bây giờ vẫn còn không rõ! Nỗi hận của Bồ Khoa Duy Kỳ với Phi Long và Đoạn Vân không thể dùng vài từ mà có thể hình dung được. Nếu nói ánh mắt có thể giết người, thì Đoạn Vân sớm đã bị ánh mắt hình viên đạn của Bồ Khoa Duy Kỳ giết chết hàng tỷ lần rồi.

Đoạn Vân cười cười, quay về hai đại thủ hạ nói: ” Hai người về trước đi, ta còn đi gặp mấy vị Công chúa và Bộ Hạ.” Dừng một chút, Đoạn Vân tiếp tục nói: ”Bồ Khoa Duy Kỳ, người còn có việc gì thế?”

Thấy Đoạn Vân sắp đi, Bồ Khoa Duy Kỳ vội đứng chặn trước mặt Đoạn Vân, kêu to: ”Không được đi, người trước tiên cứu tính cho nhi tử của ta cái đã! Hắn vẫn không hề nhúc nhích, nếu để như vậy mãi nó sẽ chết đó. Đoạn Vân Tề tự đại nhân, ta van cầu người đó, ta chỉ có một đứa con trai thôi, người buông tha cho hắn đi!” Ngữ khí của Bồ Khoa Duy Kỳ từ bạo nộ chuyển sang van vỉ rên rỉ i i.

Đoạn Vân dùng ánh mắt trêu chọc đánh giá Bồ Khoa Duy Kỳ, cười nói: ” Không Gian Giới Tử của người tốt quá nhỉ! Mua ở đâu vậy?”

Bồ Khoa Duy Kỳ lão hồ ly này làm gì mà không biết Đoạn Vân xảo trá như thế nào, vội vàng tháo nhẫn ra, lấy ra mấy thứ trọng yếu gì đó cho vào tay áo, sau đó vẻ không đành lòng đưa cho Đoạn Vân, cười lấy lòng nói : ” Đoạn Vân Tề tự đại nhân đã thích, bổn quan sẽ đem nó tặng cho người. Cái này là đồ cực phẩm cao cấp rộng đến sáu mươi bốn lập phương đó.”

Đoạn Vân vừa nghe rất cao hứng, hôm nay sao mà phát tài như vậy chứ. Giơ tay đón lấy giới tử, cẩn thận ngắm nghía, rồi tung tung trên tay đánh giá.

Bồ Khoa Duy Kỳ thấy Đoạn Vân nhận giới tử rồi mà còn không cứu người thì rất nóng lòng: ”Tề tự đại nhân, Ngài xem tiểu nhi ta ”

Đoạn Vân cười vẻ bên lên, nói: ” Một giờ sau tự nhiên tự giải khai thôi. Được rồi, cảm ơn giới tử của người nhé! Ngài thật sự là quá khách khí rồi !”

Bồ Khoa Duy Kỳ nghe xong thiếu chút nữa ngã xui ngay tại chỗ, thật không ngờ cực phẩm Không gian giới tử giá trị hơn một ngàn vạn mà chỉ đổi lấy một lời đơn giản như vậy. Bồ Khoa Duy Kỳ cơ hồ muốn phát cuồng lên, hắn điên đại hét lên: ”Đoạn Vân, ta cùng người thế bất lưỡng lập! Người là một tên Tề tự bại hoại!”

Đoạn Vân không bỏ ý định trêu đùa, cười cười: ”Nhớ nhé, người chờ đó! Bất quá ta cũng phải khuyên người một câu: đời này, không, còn có cả những đời sau nữa, ngàn vạn lần không được trêu chọc Tề tự nha! Ha ha ha!”

Cũng vì một câu của Đoạn Vân, mà làm Bồ Khoa Duy Kỳ đáng thương đã thù hận tất cả các Tề tự có mặt trên đời. Khi về đến nhà, Bồ Khoa Duy Kỳ cuồng nộ đánh đuổi hết tất cả các Tề tự trong Ni Khắc Tư Gia

tộc đi. Còn từ đó, Ni Khắc Tư Gia tộc ai có bệnh cũng chỉ có thể tự chịu lấy, vì hấn đặc tội với tất cả các Tế tự, nên không có Tế tự nào nguyện ý phục vụ cho người của Ni Khắc Tư Gia tộc nữa.

45. Chương 45. Ma Quỷ Huấn Luyện Luyện Thiết Đảm

Việc Đoạn Vân dễ dàng thắng trận quyết đấu nằm ngoài dự liệu của mọi người. Điều này làm cho tất cả những người cá cược vốn xem trọng Ốc Nhĩ Tây đều hận hấn ta thấu xương, tới tập dùng hai từ phé vật để miêu tả hấn. Từ đó về sau câu cửa miệng khi mọi người dùng để mắng ai đó vô dụng đều là: người giống như cái tên phé vật Ốc Nhĩ Tây! Cha mẹ dạy con khi cần dẫn chứng về một cái gì đó phản diện thì là: nhi tử, người ngàn vạn lần không được trở thành một Ốc Nhĩ Tây kế tiếp đó! Một nhà Bồ Khoa Duy Kỳ, cũng là Ni Khắc Tư Gia tộc cũng bởi vậy mà cơ hồ phá sản, phải xuất ra ba ức kim tệ để bồi thường.

Còn Đoạn Vân thì lại mừng rỡ cười không khép miệng lại được, có thanh danh lẫy lừng, còn có rất nhiều tiền thắng cược nữa. Ngày thứ hai Bồ Khoa Duy Kỳ đã đem hai ức kim tệ mà mình thua độ đến chung đủ. Thoảng cái hai ức kim tệ từ trên trời rơi xuống làm cho Đoạn Vân sững tựa phát rồ, vung vãi rải tiền khắp nơi. Hấn trả cho tất cả thủ hạ của mình khoản tiền lương được gấp đôi lên. Còn những đám Ải Nhân, Địa Tinh, và thương nhân gia tộc đều bu vào xin hấn các khoản mục đầu tư, Đoạn Vân cũng vô cùng hào phóng, ra tay một cái là trăm vạn, ngàn vạn như không. Điều này làm cho những người nguyên là thủ hạ nô lệ của Đoạn Vân trước đây đều sẵn sàng chết đẹp vì Đoạn Vân! Mà nói đến đây thì không thể không nói tới Phổ Hi Kim lão đầu vô lương được. Một thời gian trước, Phổ Lão Đầu dưới hiệu quả của Tẩy Tủy Đan đã đột phá tới Pháp Thần. Ma lực của lão có thể nội liễm, tuy là thực lực Pháp Thần nhưng lại làm cho thấp hơn nhiều để Tra Lí cho "về hưu", dự tính dùng một ngàn vạn kim tệ thắng cuộc ra này mua một tòa núi ở phía tây Thiên Long thành, cùng là mang theo Mã Lệ Á bây giờ đẹp như hoa như ngọc đến đây "ẩn cư", làm một đôi Đại vương và Ấp trại phu nhân vô ưu vô lo của quả núi này. Còn nói cái gì muốn đi du lịch đại lục nữa chứ! Tra Lí tất nhiên không đồng ý rồi.

Lão tình nhân của lão đầu tự nhiên cũng được hưởng sái khá nhiều, mấy viên Tẩy Tủy Đan cuối cùng của Đoạn Vân lại bị lão đầu lấy danh nghĩa hiếu kính với sư mẫu lấy sạch. Do đó cấp bậc Tế tự của Mã Lệ Á được đề cao về chất, đã rất tiếp cận thần cấp rồi, rất có thể trở thành Thần cấp Tế tự duy nhất trên đại lục trong mấy trăm năm qua.

Tra Lí cũng theo ước định từ trước đem chức vụ Phụ trưởng của Kỳ sĩ đoàn một vạn người giao cho Đoạn Vân, còn bảo Đoạn Vân là sau mười ngày đến quân doanh nhận nhiệm vụ. Đoạn Vân vốn cũng định từ chối, dù sao việc chỉ huy quân sĩ không phải ai muốn làm là làm được. Bất quá vừa nghĩ đến việc mình cứ từ chối trước mặt Tra Lí cũng không hay lắm. Thậm chí khi hấn ám chỉ với Tra Lí mà lão vẫn làm bộ điếc lòi điếc nổ không nghe rõ.

Ba ngày sau trận quyết đấu, Đoạn Vân bắt đầu làm một việc mà trước giờ chưa từng làm: Bế quan! Lần đầu tiên hấn bế quan để tu luyện.

Hấn tuyên bố ra bên ngoài là muốn đề cao cấp bậc Tế tự của mình, kỳ thật lần này hấn bế quan ba ngày chủ yếu là muốn luyện chế một ít Tẩy Tủy Đan. Hết cách rồi, mình cứ cách mười ngày phải uống một viên, còn Tiểu Bạch thì mỗi lần mình phục được đều thó đi vài viên. Hơn nữa hấn chủ yếu nghĩ đến việc luyện chế một mớ cho hộ vệ của mình nữa. Lại còn ma sủng chứ nhỉ, để xem còn có thể thăng cấp nữa hay không? Lòng tham của con người mà! Đồng thời, Đoạn Vân cũng nghĩ đến việc củng cố chân khí trong cơ thể một chút, xem có thể thử tìm ra một loại phương pháp tu luyện có hệ thống và hiệu quả hơn hay không.

Ba ngày sau, Đoạn Vân thuận lợi xuất quan! Ngay khi hấn xuất quan, Diệp Cô Thành đã nói cho một việc: người Giáo Đình tới. Nghe nói là muốn xác nhận tư cách Tế tự của Đoạn Vân và tiến hành sắc phong cho Đoạn Vân. Cụ thể là làm gì thì không được biết.

Sau khi Đoạn Vân nghe được tin này thì hơi giật mình. Phải nhờ Phổ lão đầu giải thích xong mới hiểu được. Nguyên lai là đại bộ phận Tế tự trên đại lục đều được Giáo Đình Thánh điện cấp bằng, nhất là những Tế tự cao cấp có thanh danh ở bên ngoài. Đoạn Vân có thể chữa khỏi ngoan tật của Tra Lí, hơn nữa Đoạn Vân còn sản xuất mấy thứ mà hấn gọi là dược vật gì đó cũng là những cơ động đất trên đại lục. Giáo Đình là một tổ chức thần chức khổng lồ, đại biểu cho hàng ức tín đồ của Sinh mạng Nữ Thần trên đại lục, đối với

Đoạn Vân, người đột nhiên ở đâu lòi ra, một "Truyền kỳ Tế tự" có điều cũng tò mò. Thật ra, Đoạn Vân không hề bài xích Nữ Thần điện. Trong mắt hắn, Giáo Đình cũng là một hệ thống cơ cấu chữa bệnh mà thôi. Mặc dù hình thành một quốc gia, nhưng nó dù sao cũng có ý nghĩa hơn so với những đế quốc quanh năm suốt tháng chỉ lo đồng chinh tây thảo.

Ngẫm nghĩ một lát, Đoạn Vân nói: "Được, ngày mai ta đi gặp bọn họ. Bây giờ, phải triệu tập tất cả hộ vệ gia tộc. Ta có việc muốn làm. À, cả ba ma sủng của ta cũng kêu tới đi. Toàn bộ tập hợp ở hậu viện!"

"Tuân lệnh, thiếu gia!"

Chỉ chớp lát, một trăm hai mươi Thú Nhân hộ vệ, ba con ma sủng của Đoạn Vân, Tiểu Bạch, Diệp Cô Thành còn có Đại quân gia Ước Hàn đều đã tụ tập tại hậu viện, cùng đợi Đoạn Vân huấn thoại!

Đoạn Vân cẩn thận đánh giá một trăm hai mươi hộ vệ của mình, trên người bọn họ tản ra một loại khí thể sát phạt khủng bố. Dưới y thuật thần kỳ của Đoạn Vân, trải qua vô số lần đánh chém bất cần mạng sống mới hình thành một loại thiết huyết quân hồn. Thực lực của bọn họ đều là sáu cấp trở lên, trong đó thất cấp cũng có đến ba mươi hai người, bát cấp sáu người, cộng thêm miêu nữ La Lị là bảy. Mặc dù hơi lờn khờ không được đồng đều cho lắm, nhưng Đoạn Vân cũng khá vừa lòng. Dù sao bọn họ đều được giải phóng khỏi thân phận nô lệ trong một thời gian khá ngắn, thời gian ma quỷ huấn luyện cũng mới có hơn một tháng. Chỉ một thời gian ngắn thế mà đạt tới cấp bậc như vậy, chỉ có thể dùng hai chữ biến thái mới hình dung được. Bất quá về mặt hao phí tiền bạc thì cũng rất biến thái. Căn cứ thống kê sơ bộ của Trung Hoa thương xã, những được hoàn dùng cho Thú Nhân hộ vệ nếu dựa theo giá thị trường bây giờ mà nói thì tuyệt đối đã vượt qua năm trăm vạn. Bất quá Đoạn Vân cũng không quan tâm lắm, hắn chỉ quan tâm đến thực lực. Tiên, đối với nhân tài từ 21 thế kỷ Đoạn Vân này mà nói thì không phải là khó kiếm, chỉ cần hắn nguyện ý, hắn tùy tiện có thể luyện chế ra nhiều thuốc đến nỗi người đếm tiền cũng phải đếm gãy tay lòi xương rão gân. Bất quá đây là một thế giới của vũ lực chí thượng, an toàn mới là quan trọng nhất. Nếu muốn giàu vượt thiên hạ, đầu tiên phải có thực lực đầy đủ.

Ước Hàn dưới sự trợ giúp của Đoạn Vân đã đột phá tới Kiếm Thánh. Sáu Cuồng Chiến Sĩ dưới tác dụng của Tẩy Tủy Đan đã nhảy thẳng lên lục giai, sau khi cuồng hóa có thể tiến tới bát giai, thực lực có thể ăn đứt Kiếm Thánh, kinh khủng hơn nữa là di chứng sau khi cuồng hóa của bọn họ lại giảm thiểu một cách thần kỳ, vốn vài ngày sau mới có thể khôi phục, bây giờ lại có thể không cần một ngày là đã khôi phục hơn phân nửa rồi. Diệp Cô Thành đã có thể dùng cửu cấp Kiếm Thần đánh được Ngưu Ma Vương rồi. Hơn nữa Ngưu Ma Vương, Phì Tử, bây giờ cứ hờ ra một cái là muốn ăn hiếp bát cấp Phi Long Tiểu Phi Hiệp. Hôm nay, với vũ lực của Gia tộc Đoạn Vân mà đưa ra thì cho dù một Hoàng đế hùng mạnh của một đế quốc nào đó cũng phải sợ hãi ba phần. Điểm đáng tiếc là trong số vũ khí hạt nhân của Gia tộc không có ma pháp sư, cũng không có Tế tự chuyên môn. Bất quá cũng chỉ là lòng tham không đáy của Đoạn Vân thôi. Mấy con ma sủng của hắn không con nào không là Ma Vũ song tu trời sinh. Hơn nữa năng lực ma pháp của ma thú so với loài người có ưu thế tuyệt đối, vì ma thú có khả năng phát ra ngay lập tức những ma pháp thấp hơn mình hai cấp, hơn nữa nếu đồng cấp công kích thì cường độ ma pháp cũng mạnh hơn một bậc so với ma pháp sư loài người. Phì Tử và Ngưu Ma Vương đều là có thể trong nháy mắt phát ra ma pháp cấp bảy, mà thất cấp ma pháp của ma thú đã tương đương với bát cấp của ma pháp loài người rồi. Loài người chỉ có Pháp Thần mới phát ra bát cấp ma pháp ngay được, hơn nữa cũng không phải hoàn toàn phát ra trong nháy mắt. Do đó Đoạn Vân có thể nói là đã có vũ khí hạt nhân.

Còn một điều nữa là ma sủng của hắn hiện nằm ở trong Thiên Long thành, nếu bộc phát ra thì cả Thiên Long thành khẳng định sẽ bị đập nát nát tan tành!

46. Chương 46. Gia Đế Phong Hậu Thật Lực Cường

Đoạn Vân ngẫm nghĩ hơn trăm Thú Nhân võ sĩ đang nhìn mình sùng kính với ánh mắt tràn ngập kính nể, rất vui mừng khẽ gật đầu. Đứng ở bậc thang cao, Đoạn Vân quay về mọi người vẫy tay xuống ra hiệu cho mọi người im lặng, rồi hắn mở miệng: "Hỡi các hộ vệ dũng cảm của Trung Hoa Gia tộc, xin chào mọi người! Trong khoảng thời gian này bổn thiếu gia thấy rõ sự tiến bộ của các người, ta rất vui mừng khi thấy các người trong một tháng này có khả năng kiên trì chịu được cường lực huấn luyện. Các người phải nhớ kỹ, các người là hộ vệ của Trung Hoa Gia tộc ta, là bảo chứng an toàn cao nhất của Gia tộc. Các người cần

phải luôn luôn để ích lợi của Gia tộc đặt ở trên đầu, cho dù phải dùng tánh mạng của chúng ta, chúng ta bây giờ cũng sẽ sẵn sàng hi sinh để bảo vệ nó !”

”Dô dô! Dô dô!” Tất cả Thú Nhân võ sĩ đều đồng thanh hô lớn, dùng một phương thức đặc biệt của bọn họ để biểu đạt lòng trung thành với Đoạn Vân. Độ trung thành của họ với Đoạn Vân tuyệt đối không thể nghi ngờ. Không chỉ vì Đoạn Vân đã giải trừ nô lệ thân phận cho họ, quan trọng nhất là Đoạn Vân dùng thái độ rất thân thiết đối xử với họ. Đoạn Vân là một người hiện đại, căn bản là không hề có quan niệm kì thị chủng tộc và tôn ti giai tầng. Dưới sự giáo dục hiện đại, Đoạn Vân lại được học tập tinh thần ”thầy thuốc như mẹ hiền”, luôn luôn tôn trọng tính mạng con người. Do đó hẳn làm cho tất cả thủ hạ của mình phát sinh cảm giác thân tình. Đãi nhân dĩ thành, nhân diệc đãi ngã dĩ lễ (dùng sự chân thành đãi người thì người sẽ đối xử tốt với mình)! Ít nhất Đoạn Vân bây giờ vẫn còn giữ được tư tưởng này. Bất quá, sau này khi Đoạn Vân đã hoàn toàn dung nhập vào thế giới này thì sẽ thế nào nhỉ?

Đoạn Vân khẽ gật đầu hài lòng, tiếp theo đem vài bình thuốc đặt trước mặt, quét mắt nhìn một vòng, hẳn lớn tiếng nói: ” Để thưởng cho sự tiến bộ của các người, thiếu gia chuẩn bị cho các người một chút lễ vật. Mỗi Đội trưởng xuất nhóm, lên lĩnh một bình thuốc. Tiểu đội Cuồng Chiến Sĩ, bình thuốc này là cho các người.”

Sau khi mười hai Tiểu Đội Trưởng trong tay đều đã có một bình Tẩy Tủy Đan, Đoạn Vân kêu họ phát thuốc mỗi người một viên, rồi ra lệnh cho họ uống vào.

Còn Diệp Cô Thành thấy Đoạn Vân một lần cho nhiều người như vậy uống Tẩy Tủy Đan, trong lòng có chút khẩn cấp, vội hô: ”Từ từ đã! Thiếu gia, nhiều người như vậy phục dụng, nhưng mà cái...Kia, cái...Kia ”

Đoạn Vân cười cười, nguyên lai Diệp Cô Thành lo lắng không đủ số mao phòng (nhà xí). Đoạn Vân cười cười: ” Yên tâm, đây là bản cải tiến Tẩy Tủy Đan chuẩn bị riêng cho Thú Nhân hộ vệ thôi, trong đó sử dụng máu của Ngưu Ma Vương làm dẫn dược. Hiệu quả có thể còn tốt hơn so với loại Tẩy Tủy Đan trước đây, hơn nữa tẩy cân phiệt tủy xương sẽ không lập tức xảy ra những điều trái ý. Bất quá, chỉ áp dụng được cho Thú Nhân. Nếu để người khác phục dụng có thể sẽ khiến cho đầu khí hoặc là ma lực rối loạn.” Đoạn Vân lần này bẻ quan đã lấy máu của vài Thú Nhân võ sĩ, Cuồng Chiến Sĩ và Ngưu Ma Vương, Phi Tử, Tiểu Phi Hiệp tiến hành thí nghiệm. Sau đó hẳn phát hiện dùng máu của Ngưu Ma Vương làm dẫn dược cho Tẩy Tủy Đan thì sau khi luyện chế đan dược này sẽ rất thích hợp với Thú Nhân, còn dùng máu của Phi Long thì lại có hiệu quả tốt với Cuồng Chiến Sĩ. Nhưng lại phát hiện không ít tộc không có phản ứng. Tỷ như loài người phi thường không thích hợp phục dụng Tẩy Tủy Đan có cho thêm máu thú. Do đó, Đoạn Vân lần này bẻ quan luyện chế vài loại Tẩy Tủy đan khác nhau. Đoạn Vân luyện chế hai trăm năm mươi lạp Tẩy Tủy đan chuyên dùng cho Thú Nhân, dự định để cho họ phân làm hai lần uống vào, thực lực hẳn là có thể đề cao một giai tầng trở lên. Cũng đặc biệt luyện chế hơn mười lạp giành cho Cuồng Chiến Sĩ sử dụng. Còn Tẩy Tủy đan chính thức thì Đoạn Vân chỉ làm ra năm mươi viên, bất quá loại đan dược này cũng có cải tiến, sẽ không làm cho người ta uống xong có cảm giác như uống thuốc xổ nữa.

Nửa giờ sau, tất cả Thú Nhân và Cuồng Chiến Sĩ đã biến thành một đám ”nhọ” da đen Phi Châu. Bất quá thực lực của họ đều được đề cao nhất định. Toàn bộ lực cấp biến thành thất cấp; thất cấp thì đại bộ phận biến thành bát cấp, số ít còn lại đang ở trong giai đoạn biến chuyển; nguyên trước sáu tên bát cấp Thú Nhân lại chưa đột phá, bất quá phỏng chừng cũng sắp sửa rồi. Còn Miêu nữ La Lị cũng tiến hóa rồi. Vì Đoạn Vân thấy nàng là nữ hài tử, vì vậy cho nàng uống một viên nguyên bản Tẩy Tủy đan không có máu của thú nhân, thật không ngờ chỉ cần một viên đan dược mà Miêu nữ trực tiếp trở thành thích khách Thánh cấp ngay. Điều này làm cho Đoạn Vân hơi giật mình.

Đoạn Vân tươi cười, quay về tất cả những Thú Nhân chiến sĩ ở dưới lúc này như đang lọt vào trong sương mù nói: ” Các nam chiến sĩ, các người cần phải cố gắng lên! Người ta là một nữ hài tử mà bây giờ đã là Thánh cấp rồi, còn các người không một ai đạt đến cả. La Lị, sau này làm thiếp thân tùy tùng cho thiếu gia nhé. Mấy người nam giới kia, tưởng ta dọa các người hả!” Miêu Nữ La Lị đứng một bên nghe Đoạn Vân lên tiếng xong, trên mặt nàng hơi ửng hồng, hoàn toàn không còn vẻ mặt hung dữ như bình thường nữa.

Đoạn Vân ngẫm nghĩ một lát rồi lớn tiếng nói : ” Hiệu quả của loại thuốc này thì các người cũng thấy rồi! Các người mặc dù là thủ hạ của ta, nhưng các người cũng không thể hưởng thụ mà không có làm gì. Do đó,

ta quyết định: không chỉ có một lần cơ hội phát thuốc, nhưng ta sẽ không có bạ ai cũng cấp đâu... Trong một tháng, ai có thực lực đề cao một lần nữa là có thể được cấp thêm một viên. Do đó, các người phải cố gắng lên! Bằng không các người thực lực chênh lệch càng lúc càng lớn. Còn nữa, các người phải nhớ kỹ, các người không được phép cùng bất luận kẻ nào đàm luận về những việc có liên quan đến thuốc này. Các người hiểu hết chưa?”

Hiểu rồi !” Tất cả Thú Nhân võ sĩ gầm rống lên.

”Tiểu Phi Hiệp!” Đoạn Vân cảm thấy cũng tới lúc phải đề cao thực lực cho ma sủng mới rồi.

Chủ nhân, Ngài có gì phân phó, có phải là ách chủ nhân ” Hôm nay Phi Long cao năm sáu thước giắt mình không phải chỉ một hai lần. Nếu không phải mắt thấy tai nghe, hẳn cho dù đến chết cũng sẽ không tin là trên thế giới này lại có đan dược kinh khủng như vậy. Một viên có thể trong nháy mắt đề cao thực lực. Càng làm cho hắn khó tin hơn, người chế ra loại thuốc thần kỳ này lại là chủ nhân mà hắn mới bái phục. Cảm giác vừa hạnh phúc mãnh liệt vừa khiếp sợ hoang mang làm cho bát cấp Phi Long choáng váng loạng choạng.

Đoạn Vân lấy ra một bình, nói: ” Đây là mười lạp Tủy Tủy đan, Phì Tử và Ngưu Ma Vương sau khi dùng mười lạp đã từ thất cấp nhảy lên tới cửu cấp. Phải xem cơ duyên của người thôi.”

Cám ơn chủ nhân!” Tiểu Phi Long cầm lấy chiếc bình rồi trực tiếp dứt cả cái bình vào miệng. Đoạn Vân đang muốn trách mắng, nhưng thoáng nghĩ qua rồi không nói gì thêm. Đối với ma thú này mà nói, nuốt một cái bình chắc chẳng nhằm nhò gì.

Chủ nhân, chủ nhân, ta và Ngưu đại ca cũng muốn. Chủ nhân, người cũng cho chúng ta vài lạp đi. Tiểu Phi Hiệp vốn là bát cấp, ăn mấy viên không chừng tới Thần cấp rồi? Hẳn như vậy sẽ dễ dàng bắt nạt Phì Tử đáng yêu này và Ngưu đại ca trung thực của Ngài đó. Chủ nhân, chúng ta cũng muốn ăn! Chúng ta cũng muốn đột phá đến Thần cấp.” Phì Tử thấy Đoạn Vân đem mười lạp Tủy Tủy đan cho Tiểu Phi Hiệp, rất là hâm mộ và ganh tỵ, vì vậy lập tức tiểu Phì Tử hóa thành hình người rồi lôi kéo góc áo của Đoạn Vân mà nheo vôi vỉnh như trẻ con, Ngưu Ma Vương cũng nhìn Đoạn Vân với vẻ mặt khát vọng khẩn cầu. Lực lượng cửu cấp đã làm cho Đoạn Vân hơi ăn không tiêu rồi, vậy mà Phì Tử còn muốn hơn nữa. Cẩn thận suy nghĩ một chút, cảm thấy cũng có lý, nếu Phì Tử và Ngưu Ma Vương có thể đột phá tới cấp mười, vậy sau này cho dù Tra Lí muốn đối phó với mình, mình cũng sẽ không phải chật vật lắm. Chỉ là không biết còn có hiệu quả hay không nữa mà thôi?

Vì vậy, sau đó Đoạn Vân tiện tay móc ra hai bình Tủy Tủy đan ném cho Phì Tử và Ngưu Ma Vương. Còn kết quả không phải làm cho Đoạn Vân vừa lòng lắm: Tiểu Phi Hiệp đầu tiên là biến thành một đầu Phi Long thật lớn phải nói là lớn gấp đôi so với lúc trước, tên Tiểu Phi Hiệp nói đó là trạng thái Phi Long vương, sau đó hắn biến thành một trung niên nam tử, thực lực cửu cấp trung giai. Còn Phì Tử và Ngưu Ma Vương không có khả năng đạt tới thập giai, bất quá thực lực đã đến Cửu giai đỉnh cấp hậu kỳ.

Lúc lúc đầu, Đoạn Vân quay về hai thị nữ phía sau nói: ” Liên Na, Vân Vân, phục vụ cho thiếu gia tắm rửa đi, ba ngày rồi không có tắm rửa, cả người không thoải mái a! Đợi đã, hai người vừa tắm cho ta vừa đồng thời phục dụng vài viên.” Đoạn Vân ôm lấy hai thị nữ phía sau rồi đi về phía phòng tắm, cũng không để ý đến đám thủ hạ với ánh mắt kỳ quái dòm mình. Nhưng lúc này Tiểu Bạch không biết từ nơi nào chạy đến, cắn ống quần của Đoạn Vân tỏ vẻ cầu khẩn. Đoạn Vân vừa thấy đã biết Tiểu Bạch cũng muốn Tủy Tủy đan, cười ôm lấy Tiểu Bạch nói: ”Được, cùng đi, từ từ ta cho người, đồ tiểu tử này!”

Liên Na và Vân Vân là hai thị nữ của Đoạn Vân đều là tiểu mỹ nữ trắng trong như nước, nhất là khi Đoạn Vân hào phóng tặng cho mấy viên Tủy Tủy đan. Vốn da thịt đã bóng loáng nõn nà trong ngọc trắng ngà nay càng trở nên hoàn mỹ vô khuyết. Bất quá Đoạn Vân cũng cố gắng kiềm chế bản thân, đến thời khắc mấu chốt đều lập tức cưỡng chế lửa lòng. Dù sao hai thị nữ mới chỉ có mười sáu tuổi, trong mắt Đoạn Vân vô luận bề ngoài các nàng có thành thực bao nhiêu đi nữa thì cũng vẫn là gái vị thành niên, cũng chỉ là Lolita mà thôi (Workman: các bạn có biết Lolita không nhỉ, nếu không biết thì vào Google mà Search image nhé???). Quả táo còn xanh mặc dù phong vị có khác, nhưng dù sao không ngọt ngào như quả táo chín đỏ được!

47. Chương 47. Thần Điện Lai Nhân Phong Ngã Chúc

Sáng sớm ngày thứ hai, gọi Diệp Cô Thành lên, rồi đi sắm sanh vài món lễ vật, Đoạn Vân quyết định đi bái phỏng Thần điện đặc sứ. Dù sao họ cũng là người chủ trì việc phong quan, cần phải tìm mọi cách cầu tình mới được. Nghe như Phổ lão đầu nói, hiện vị đặc sứ đó đang ngụ tạm trong Đại giáo đường ở Thiên Long thành tên là Hồng y đại chủ giáo Tật Tư Kỳ. Hồng y chủ giáo tương đương với một đại nhân vật cỡ bộ trưởng rồi, Thần điện phái một người như vậy tới đây để sắc phong cho Đoạn Vân, đủ để thấy Thần điện trọng thị Đoạn Vân như thế nào.

Đại giáo đường Thiên Long ở gần hoàng thành, chẳng mấy chốc Đoạn Vân đã tới nơi. Đoạn Vân nghe nói Đại giáo đường này là một kiến trúc cổ xưa nhất. Theo Diệp Cô Thành, tòa Giáo đường này đã vượt qua ngàn năm lịch sử rồi. Bất quá Giáo đường tuy rất cổ kính, nhưng không hề hoang tàn. Nơi nơi trên Giáo đường tràn đầy một không khí mát mẻ thoáng đãng, làm Đoạn Vân có một loại cảm giác như lọt vào một đền đài linh thiêng thời cổ. Sau khi được mục sư thông truyền, Đoạn Vân rốt cục cũng gặp được người quyền cao chức trọng đang ở trong Thần điện Hồng y đại chủ giáo - Tật Tư Kỳ.

Đoạn Vân Tế tự, Ngài rốt cục cũng đã đến rồi, ta đã đợi Ngài ba ngày rồi đó. Ta nghe nói Ngài bề quan hải? Chẳng hay cấp bậc Tế tự của Ngài có được đề cao chăng?" Tật Tư Kỳ rất khách khí tiếp đón Đoạn Vân một cách hồ hởi.

Đoạn Vân cười cười, nghiêng mình đáp lễ rồi trả lời: "Đoạn Vân xin ra mắt Hồng y chủ giáo đại nhân!"

Tật Tư Kỳ vội vàng đỡ Đoạn Vân đứng thẳng lên, cười nói: "Không cần khách sáo như vậy đâu, tới đây, mời vào trong!" Đoạn Vân đi theo Tật Tư Kỳ đi tới đại sảnh đường của Giáo đường, mắt liếc loạn xạ ra chung quanh. Nơi đây đốt rất nhiều nến đỏ, hơn nữa trên tường còn có không ít bích họa. Trong các bích họa miêu tả rất sống động một việc gì đó, có nam có nữ, chỗ thì mờ lung, nơi lại rõ ràng, hoặc là hung thần ác sát, hoặc là an tĩnh hài hòa. Đoạn Vân nhìn tới nhìn lui cũng không rõ rốt cuộc những bức họa này đại biểu cho cái gì. Tật Tư Kỳ thấy Đoạn Vân đem toàn bộ tinh thần chăm chú xem những bích họa thần thánh, tưởng rằng Đoạn Vân là một tín đồ rất ngoan đạo, nên rất hài lòng. Phải một hồi lâu sau, thấy Đoạn Vân đã ngừng xem, Tật Tư Kỳ mới nói: "Đoạn Vân Tế tự, thật không ngờ Ngài quả là rất tôn kính Thần. Chỉ có điều, quang huy của Thần đã mấy trăm năm không giáng xuống rồi."

Đoạn Vân cười cười: "Chủ giáo đại nhân, ta có một chuyện muốn hỏi Ngài, chỉ là hy vọng Ngài đừng để tâm! Nếu Đoạn Vân gì sai, xin Ngài đừng trách tội tại hạ mới dám nói!"

Xin nói ra đi!" Tật Tư Kỳ ra hiệu cho Đoạn Vân.

Đoạn Vân ngẫm nghĩ một lát rồi, hỏi: "Thần, có tồn tại không?" Đoạn Vân đọc rất nhiều sách có liên quan đến Tế tự, nhưng vấn đề này cứ làm hẩn hẩn khoắn mãi. Chẳng lẽ Tế tự thuật chỉ có những người tin tưởng vào Thần mới có thể sử dụng?

Tật Tư Kỳ nghe Đoạn Vân hỏi như vậy rất giật mình, hẩn hoàn toàn thật không ngờ Đoạn Vân lại hỏi như vậy. Cái hẩn càng không ngờ là, trong mắt hẩn Đoạn Vân có thể là Thần tế tự mà lại phun ra những lời vô thần như vậy. Lúng túng khoảng vài giây, Tật Tư Kỳ nói nhỏ: "Thần, tự nhiên phải tồn tại chứ, mọi người trước giờ vẫn tìm kiếm dấu vết của Thần và chúng ta cũng liên tục phát triển, tiến bộ. Quang huy của Thần làm cho người trần thoát khỏi tất cả tai nạn và bệnh tật! Thần với quyền lực vạn năng không gì không làm được. Do đó, ta là người tuyệt đối tin vào sự tồn tại của Thần!" Tật Tư Kỳ vẻ mặt rất sùng tín, trả lời với thần sắc rất nghiêm túc.

Nhưng, có ai chính thức thấy Thần chưa? Thế giới loạn như vậy, tại sao Thần không đứng ra chủ trì công đạo vậy?" Đoạn Vân tiếp tục truy vấn.

Này có thể là Thần ẩn thế, họ phải có những việc riêng của mình!" Tật Tư Kỳ nói hơi lập bập.

Đoạn Vân cười cười, không có tiếp tục truy vấn nữa để tránh những hiểu lầm về vấn đề tế nhị này. "Được rồi, xin hỏi lần này Thần điện có chỉ thị gì đặc biệt không? Ngài cũng có thể đã biết, tổ tiên của ta đã ẩn thế rồi, còn ta chỉ là tình cờ mới ra ngoài Gia tộc. Đối với thế giới này còn chưa hiểu hết. Những quy củ Thần điện cũng không rõ, do đó " Đoạn Vân chuyển chủ đề.

Tập Tư Kỳ cười cười, nói: "Ta cũng nghe người ta nói qua vài chuyện về Ngài. Thật không ngờ Gia tộc của Ngài cũng là thế gia về Tế tự! Nhưng ta thực ra cũng không rõ lắm! Ta từng tham khảo tất cả Tế tự Danh lục và những tài liệu có liên quan ở Thần điện nhưng vẫn không tìm ra những sự kiện về tổ tiên Ngài. Hôm nay nhân cơ hội này ta muốn được biết thêm một chút, cũng không hiểu cuối cùng Thần tế tự có Tế tự thuật thần kỳ như vậy làm sao lại có thể truyền lưu đến hậu thế. À, Đoạn Vân, xin hỏi tổ tiên Ngài hồi trước gọi là gì nhỉ?"

Đoạn Vân nghe hỏi vậy hơi bối rối, nhưng hấn lấy lại bình tĩnh ngay, sắp xếp lại ý nghĩ một chút, Đoạn Vân nói nhỏ: "Việc này hả? Kỳ thật Gia tộc ta không hề muốn tiết lộ chuyện đó ra, thực sự cuối cùng sự việc xảy ra như thế nào thì ta cũng không rõ ràng lắm. Về phần tổ tiên ta đã từng thay tên đổi họ thì ta cũng không biết nhiều. Theo như gia phả của Gia tộc được lưu lại thì tên của ông Tổ là Hoa Đà."

Hoa Đà? Xin hỏi một chút, Đoạn Vân Tế tự, Ngài họ gì?" Tập Tư Kỳ hơi nghi hoặc, cái tên này thật sự là hơi quái lạ.

Ta đương nhiên là họ Đoạn rồi!" Đoạn Vân bật thốt lên ra, nhưng khi hấn vừa nói nói ra lập tức cảm thấy mình phạm vào một sai lầm nghiêm trọng. Trên đại lục này dường như không có họ nào chỉ có một chữ cụt lủn như thế.

"Đoạn? Thật kỳ lạ! Ở đâu ra cái họ này chứ? Trên cả đại lục dường như không có họ đơn như thế này!" Tập Tư Kỳ càng nghi hoặc hơn, trên người Đoạn Vân rốt cục có bí mật gì?

Ngẫm nghĩ một lát, Đoạn Vân cười cười, giải thích: "Kỳ thật Đoạn chỉ là họ tắt, còn về họ đầy đủ của tộc nhân ta không phải như vậy! Họ chính thức của ta là "Trung Hoa", tên đầy đủ của ta phải là: Đoạn Văn '14? Trung Hoa!"

Sao? Kỳ lạ quá nhỉ!" Tập Tư Kỳ vẫn cứ nghi hoặc, dừng một chút, hấn nói tiếp: "Thôi, không nói việc này nữa, hôm nay chủ yếu ta đến là để xác định cấp bậc Tế tự của Ngài, hơn nữa muốn sách phong cho Ngài một danh hiệu ở Thần điện !" Tập Tư Kỳ chỉnh sắc nghiêm túc nói .

Sau đó hai người bắt đầu trắc nghiệm cấp bậc Tế tự. Phương pháp kiểm tra rất đơn giản, đơn giản chỉ là xem có thể trị được thương tổn cấp mấy thôi. Trải qua những cuộc kiểm tra liên tiếp, Đoạn Vân quá năm quan trăm sáu tướng (Workman:nói về tích Quan Vũ vượt qua năm thành của Tào Tháo), hấn có thể trị thành công thương tổn thánh cấp, đủ điều kiện để trở thành Thánh cấp tế tự! Bất quá Tập Tư Kỳ xem ra không dám kiểm tra Đoạn Vân có đạt đến Thần cấp tế tự không. Chủ yếu vì giáo điển của Tế tự có những quy định rất rõ ràng về việc thăng cấp Tế tự phải do Tế tự cấp bậc tương đương tiến hành. Còn Tập Tư Kỳ bây giờ mới chỉ là một Thánh tế tự, căn bản không có năng lực kiểm tra xem Đoạn Vân có đạt đến Thần cấp tế tự hay chưa. Còn Đoạn Vân cũng không để ý đến việc này, đạt được danh hiệu Thánh tế tự đã là tốt lắm rồi. Vả lại, Đoạn Vân căn bản không háo hức sân si gì với cái danh hiệu này.

Được rồi, Hồng y đại chủ giáo đại nhân, Ngài cần nhắc lại cái vụ quan chức của Thần điện xem có cách nào tránh được không. Ngài cũng biết ta là người của Thiên Long Đế Quốc, hơn nữa ta là người cũng không muốn làm lắm việc. Ta kiến thức nông cạn, quả thực là rất không thích hợp với việc làm quan!" Đoạn Vân nghĩ nếu nhận sắc phong của Thần điện, có thể sẽ phải làm cho mình bị mất tự do .

Ha ha, nguyên lai Ngài là lo lắng việc này. Việc này Ngài chưa minh bạch phải không? Bây giờ quan viên của quốc gia nào mà không có danh hiệu của Thần điện chứ, nhất là Ngài là Tế tự có năng lực rất kiệt xuất. Yên tâm đi, việc này rất bình thường ở đại lục này. Mỗi quốc gia đều có rất nhiều tín đồ của Nữ Thần, Ngài không nên xem Thần điện là một quốc gia. Mặc dù Thần điện về hình thức là một quốc gia, nhưng trong lòng mọi người Thần điện là một tổ chức vượt ra ngoài lãnh thổ quốc gia. Sắc phong này đều được người của các quốc gia khác chấp nhận cả." Tập Tư Kỳ rất kiên nhẫn giảng giải cho Đoạn Vân những quan hệ phức tạp của thế giới này.

Hừm! Đã là như thế này, vậy ta hy vọng Thần điện đừng giao cho ta một chức vụ thực sự nào cả, ta kỳ thật là một người rất lười!" Đoạn Vân cứ nhai đi nhai lại luận điểm đó.

Thấy Đoạn Vân kiên quyết như thế, Tập Tư Kỳ chủ giáo cũng hết phép, hấn nói có chút tiếc rẻ: "Ai! Được rồi ! Kỳ thật với năng lực của Ngài nếu có thể đến Thần điện phát triển thì tiền đồ quả là không thể hạn lượng. Đã như vậy, ta xin đại biểu cho Thần điện phong cho Ngài chức Thần điện Thánh tế tự, là một chức

vụ danh dự của Thần điện. Đoạn Vân, ta hy vọng Ngài có thể đem ánh sáng của Thần chiếu rọi khắp nơi nơi trên đại lục.”

Đoạn Vân tạ ơn Thần điện sắc phong, tạ ơn Chủ giáo đại nhân, nguyện cùng Thần tồn tại!” Đoạn Vân quay về Tập Tư Kỳ với một lễ quý tộc, về mặt rất cung kính.

Tập Tư Kỳ cười cười, mang theo vẻ mặt trêu chọc nói: ”Ha ha, Ngài vốn trước đây không phải là hoài nghi sự tồn tại của Thần sao? Bây giờ sao lại lấy Thần ra thề thốt vậy?”

Đoạn Vân cũng cười cười, nói: ”Có một số việc Ngài cho rằng có thì có đi! Có hay không tất cả chỉ là ở trong quan niệm, cho dù Thần có tồn tại hay không, thì Thần cũng có thể sống trong lòng mọi người!”

”Hay cho một câu ‘Thần sống trong lòng’ ! Đoạn Vân, Ngài quả nhiên là một Tế tự rất vĩ đại, không đối trá không làm phách, ta rất thích. Nếu Ngài đến Thần điện, ta có thể đảm bảo Ngài chắc chắn sẽ ngồi trên ghế Chủ giáo, chẳng lẽ Ngài không quan tâm chút nào sao. Dựa vào trí tuệ của Ngài, Ngài hoàn toàn có thể đại diện thân thủ trong cuộc Thánh chiến tiếp theo, danh lợi toàn thu!” Tập Tư Kỳ vẫn tìm cách dụ dỗ Đoạn Vân đến Thần điện, theo như hắn thấy thì Đoạn Vân tuyệt đối là một nhân tài ngàn năm khó kiếm.

Đoạn Vân cười cười: ”Thánh chiến? Là cuộc chiến tranh với những Thú Nhân hả? Kỳ thật ta rất phản đối loại Thánh chiến này. Thần điện coi Thú Nhân và các dị tộc coi như là dị giáo đồ, hai bên đánh nhau, hao phí nhân lực tài lực không nói, lại còn làm cho người dân không có cuộc sống yên ổn. Hải nạp bách xuyên, hữu dung nãi đại (trăm sông đều ra biển, có bao dung mới lớn được) hình như câu này của Lão Tử ý nói sống phải biết bao dung, thông cảm)! Chiến tranh là căn nguyên của tất cả nỗi thống khổ trên đời. Kỳ thật, Thần điện cũng có thể đem Thú Nhân và dị tộc phát triển thành tín đồ của mình mà!”

Tập Tư Kỳ giật mình, hắn không ngờ Đoạn Vân lại có ý nghĩ lớn mật như vậy. ”Thôi! Hôm nay chúng ta không cần thảo luận chủ đề này nữa. Câu ‘Hải nạp bách xuyên, hữu dung nãi đại’ của Ngài quả là một danh ngôn chí lí! Đoạn Vân, ta xin Ngài cân nhắc lại. Kỳ thật chỉ cần Ngài muốn vào Thần điện, Ngài cũng có thể vận dụng những ý tưởng cách mạng của Ngài để xử lý mọi việc, chẳng lẽ Ngài không hứng thú chút nào sao?” Đoạn Vân cười cười, không trả lời, sau đó lại chuyển chủ đề đàm luận.

Đoạn Vân nói chuyện rất lâu với Tập Tư Kỳ, cũng nói rất nhiều chuyện. Tập Tư Kỳ bị hấp dẫn bởi vài ý nghĩ lớn mật Đoạn Vân, còn Đoạn Vân cũng muốn hiểu rõ thêm về tình hình của Thần điện. Hai người thích thú vô cùng, nói chuyện trên trời dưới biển rất lâu. Cứ nói mãi cho đến tối mịt thì Đoạn Vân mới đi về. Đoạn Vân đi rồi, Tập Tư Kỳ suy nghĩ thật lâu, hắn cứ tự hỏi mình: Đoạn Vân, đến tột cùng người là loại người nào đây hả?

48. Chương 48. Hồng Nhan Tri Kỷ Bất Lưu Lệ

Hôm nay là một ngày trước hạn kỳ Đoạn Vân phải đi quân doanh. Hôm qua, Đoạn Vân đã tìm hiểu rõ thêm về kinh doanh thuốc men của Gia tộc. Trong thời gian vừa qua, thuốc của Đoạn Vân cơ bản cung không đủ cầu. Các loại cực phẩm dược tài bị mua vét bằng sạch. Hơn nữa có sáu thiếu nữ Tinh Linh và bốn Tinh Linh mới gia nhập Gia tộc sau này được bổ nhiệm chuyên phục trách thu mua nguyên liệu làm thuốc, các nàng dựa vào ưu thế chủng tộc về thực vật, đã làm cho Đoạn Vân học thêm không ít những tri thức về dược tài của dị giới, việc này giúp ích rất lớn đối với cấp bậc trung y của Đoạn Vân. Nhân sâm, linh chi và các loại cực phẩm khác mà Đoạn Vân xếp vào danh mục những dược tài quý hiếm đều được Đoạn Vân lên kế hoạch cất trữ, sau này có cơ hội sẽ bỏ ra ít thời gian bào chế.

Cha của Vân Vân, lão Khắc Lí là một người kinh doanh cực giỏi. Để phát huy hết giá trị của lão, Đoạn Vân phóng tay để lão tự do hành động theo ý muốn. Theo ý của Đoạn Vân, Khắc Lí chủ yếu mở rộng mạng lưới mua bán lương thực và vũ khí. Sở dĩ có chuyện như vậy, không phải vì Đoạn Vân cho rằng hai món này kiếm được nhiều tiền, mà là hắn muốn tranh thủ phát triển ảnh hưởng. Khắc Lí cũng như những Địa Tinh khác đều là có tính thông minh nhanh nhẹn, trong môi trường kinh doanh như cá gặp nước dựa vào trí tuệ của họ mà kiếm tiền cho Đoạn Vân.

Bây giờ, nguồn thu chủ yếu của Gia tộc Đoạn Vân là bán thuốc, một tháng thu được lợi nhuận thuần ròng khoảng hai ngàn vạn. Về việc mua bán lương thực và vũ khí thì thu được vài trăm vạn, các nghề khác chỗ nào cũng có lời, bất quá không nhiều lắm. Mua bán vũ khí đã làm cho trang bị của đám hộ vệ gia tộc được

đề cao lên một tầng mới, hơn mười Ái Nhân ở Gia tộc làm ngày làm đêm, sản xuất ra vô số vũ khí cực phẩm trang bị đến tận răng cho một trăm Hộ vệ của Gia tộc. Hơn nữa theo chỉ đạo của Đoạn Vân, đám Ái Nhân đã có thể tạo ra khá nhiều trang bị bằng thép, loại này so với những sản phẩm từ sắt thì tốt hơn gấp mấy lần. Đám Hộ vệ Đoạn Vân được trang bị vũ khí làm cho đến cả Kiếm thánh cũng phải ghen tị. Tiểu đội Địa Tinh chuyên chế tạo của Gia tộc cũng đã nghiên chế ra vài đồ dùng bằng thủy tinh. Sau đó Đoạn Vân lại dạy họ chế tác kính và một vài dụng cụ tựa như cái chén, làm những sản phẩm tiêu dùng hàng ngày rồi tung ra thị trường. Hắn cũng kêu họ khắc chữ "Trung hoa Địa Tinh chế tạo!" trên từng món thành phẩm. Nghe nói bây giờ đã tạo thành cơn sốt trên thị trường.

Gia tộc sự nghiệp phát như điều gặp gió, sáng sớm nay Đoạn Vân tâm tình rất sung sướng đang luyện công trong viện. Kiếm Thần Diệp Cô Thành đứng túc trực một bên. Trong mắt Diệp Cô Thành, Đoạn Vân cơ hồ không gì không làm được. Cái làm hắn bội phục nhất không phải là cấp bậc chế thuốc của Đoạn Vân, mà là võ thuật của hắn. Với người thường thì có thể cho rằng Thái Cực quyền và Thái Cực kiếm của Đoạn Vân chỉ là vẽ vờ cho đẹp mắt, mềm mại cứ như cọng bún ấy. Nhưng Diệp Cô Thành vốn là Kiếm thần thì không cho là như vậy. Từ khi hắn tiến vào cảnh giới Kiếm Thần, trình độ đánh giá về vũ kỹ của hắn cao siêu hơn một tầng. Hắn phát hiện quyền pháp và kiếm pháp của Đoạn Vân cao minh vô cùng, phải nói là thâm sâu khó lường. Hơn nữa mỗi một kiếm, mỗi một quyền đều ẩn chứa triết lý vô tận, mỗi một động tác đều như đã trải qua vô số khảo cứu mà rút tủa ra một chiêu cao minh nhất. Do đó, vì để đề cao vũ kỹ của mình một cách nhanh chóng, Diệp Cô Thành làm mặt dày xin Đoạn Vân chỉ giáo cho. Đoạn Vân cũng không giấu, đem những tinh hoa và chiêu thức của Thái Cực quyền và Thái Cực kiếm dạy cho tên Hộ vệ giáo đầu trung thành này. Đoạn Vân phong cho Diệp Cô Thành làm Thủ lĩnh hộ vệ của mình, thống lĩnh một trăm hai mươi tên Thủ Nhân võ sĩ. Mặc dù Đoạn Vân chỉ nói rất ngắn gọn về kiếm đạo cho Diệp Cô Thành, nên có rất nhiều điểm hắn không thể lý giải được, nhưng thông qua học tập như vậy, Diệp Cô Thành đã phát hiện ra vũ kỹ của mình tăng nhanh còn hơn cả pháo thăng thiên. Hơn nữa, hắn còn chế ra nhiều chiêu thức cao minh thêm vào!

Sau một giờ luyện công, Đoạn Vân muốn đi ra ngoài một chút. Lúc này một hạ nhân chạy đến thông báo là có Tật Sát Phu đến. Hắn nghĩ mình đã mấy ngày rồi không thấy tiểu lão bà của mình đến thăm, vì vậy lập tức vận khinh công trong nháy mắt đã xuất hiện trước mặt Tật Sát Phu.

"Tiểu lão bà, đến sớm vậy hả? Ta đang định đi tìm nàng đây!" Đoạn Vân cười cười, nói.

Tật Sát Phu tỏ vẻ không tin, nhưng vẫn không dấu được sắc mặt vui mừng, nàng nói với vẻ tức giận hờn dỗi: "Hừ! Tên đại sắc lang này còn nhớ tới ta sao, ta nghe nói mấy ngày trước người bề quan hả, nói mau, tại sao không đi tìm ta?"

Đoạn Vân cũng làm bộ như thờ thấy cộp, thần sắc ra vẻ khẩn trương trả lời: "Ta... ta bận mà! Ngày hôm qua ta và Tật Tư Kỳ Chủ giáo Thần điện nói chuyện suốt một ngày đó, mệt chết người đi! Bây giờ môi miệng vẫn còn mím như dây này? Người xem đi!" Nói xong Đoạn Vân đưa tay lên sờ sờ cái miệng rồi kê sát gần vào Tật Sát Phu, thật vô cùng thô bỉ! Tật Sát Phu vội đẩy Đoạn Vân ra, mặt đỏ lên e thẹn nói: "Đại sắc lang...!"

Đoạn Vân nghiêm mặt, nói: "Tiểu lão bà, ta nghĩ hôm nay phải đi gặp Nhạc phụ đại nhân!"

Tật Sát Phu đỏ mặt: "Ai là Nhạc phụ đại nhân của ngươi? Người đúng là không biết điều! Dám nói năng bừa bãi! Được rồi! Như vậy đi, chúng ta cùng đi! Cha ta hôm nay đang ở nhà."

Được rồi, tiểu lão bà, cái viên thuốc ta cho ngươi hôm nọ sao ngươi lại không phục dụng hả?" Đoạn Vân rất khó hiểu, việc này phải xảy ra vài ngày rồi mới đúng chứ.

Tật Sát Phu nghe Đoạn Vân hỏi như vậy, cả người run lên, giống như một đứa trẻ con phạm phải một lỗi lầm nghiêm trọng, ôm lấy cánh tay của Đoạn Vân, giọng có chút xấu hổ: "Vân ca, ta đã dùng lạm dụng của ngươi rồi!"

Dùng rồi? Không có khả năng!" Đoạn Vân biết rất rõ biến hóa sau khi phục dụng Tẩy Tủy đan, Tật Sát Phu căn bản là chưa hề phục dụng đan dược đó.

"Vân ca, mẹ ta một tháng trước bị một bệnh rất kỳ quái, toàn thân phù thũng, da thịt thối rữa. Do đó ta đã, ta đã... Vân ca, xin người chớ trách ta. Ta rất lo cho mẹ ta!" Về mặt Tật Sát Phu rất áy náy, nàng rất

lo Đoạn Vân sẽ giận nàng rồi không để ý tới nàng nữa.

Nghe thế, Đoạn Vân khựng lại, hấn dùng một ánh mắt rất kỳ quái nhìn Táp Sát Phu. Khi hấn thấy vẻ mặt sợ hãi của Táp Sát Phu, nước mắt lăn dài trên mặt nàng rồi cứ đứng khóc như thế thì rất đau lòng. Sau đó hấn tiến đến gần quàng tay ôm nàng vào lòng. Hấn lấy ra chiếc khăn tay nhẹ nhàng lau đi những vệt nước mắt trên mặt Táp Sát Phu. Hấn nói khe khẽ: "Hư quá, đương nhiên ta phải trách nàng rồi. Nhục mầu đại nhân của ta bệnh nặng như vậy mà nàng cũng không nói cho ta biết, bây giờ còn đứng ở đây khóc lóc làm ta thương tâm khổ sở, bây giờ phải trị tội sao đây? Nàng nhớ kỹ, Đoạn Vân ta tuyệt đối không bao giờ làm cho đàn bà của mình phải thương tâm rơi lệ!"

Táp Sát Phu nghe Đoạn Vân nói vậy rất cao hứng, nhìn chiếc khăn trong tay Đoạn Vân, chính là vật mà lần đầu tiên gặp mặt Đoạn Vân nàng đưa cho hấn, thật không ngờ Đoạn Vân luôn luôn giữ nó ở bên người. Vẻ mặt nàng vô cùng hạnh phúc đang tay ôm chặt lấy Đoạn Vân, chỉ sợ hấn chợt biến mất. Một hồi lâu sau, Đoạn Vân buông Táp Sát Phu ra, quàng tay qua eo nàng rồi hỏi: "Mẫu thân nàng bây giờ không còn việc gì nữa chứ?"

Táp Sát Phu khẽ gật đầu, nói: "Từ sau khi dùng lập Tẩy Tủy đan xong, đầu tiên toàn thân mầu thân toát mồ hôi, rồi sau đó tiết ra những chất gì đó màu đen. Thân thể mầu thân bây giờ rất tốt, người cũng trẻ đẹp ra không ít, nhìn qua cứ như là tỷ tỷ của ta. Tẩy Tủy đan quả nhiên là một vật thần kỳ. Văn ca, làm sao người tìm được nó vậy?"

Đoạn Vân cười cười rất quỷ dị thần bí: "Lượm được trên đường đó! Thôi, chúng ta bây giờ đi đến nhà nàng!"

Người gạt người ta! Hừ!"

"Gạt người? Người là con chó nhỏ!"

Hừ! Đồ quỷ sứ!"

Sau đó hai người cứ như vậy người một câu ta một câu không ai nhường ai, chỉ chốc lát đã tới nhà của Khắc Mễ Kỳ, Bộ trưởng Tài chính của Đế quốc, cũng là cha của Táp Sát Phu. Còn Diệp Cô Thành vừa đi theo phía sau vừa lắc đầu! Hấn càng ngày càng không hiểu được Đoạn Vân. Trong mắt hấn, Đoạn Vân có khi tựa như một tiểu hài tử, nhất là khi tiếp xúc với nữ hài tử; có khi lại còn lão luyện hơn cả những bậc trí giả cao niên, hiểu biết thấu triệt mọi sự vật, thường thường chỉ cần một từ là có thể nói thẳng vào chỗ yếu hại. Quả là tác phong xử sự rất kỳ quái! Làm người ta không nhìn thấu được a!

49. Chương 49. Biệt Dạng Thứ Kịch Bả Thương Đàm

Vừa vào cửa, Táp Sát Phu đã kéo Đoạn Vân đến thẳng một gian phòng, vừa lôi kéo vừa hưng phấn gọi lớn: "Cha, cha ra xem ai đến đây này? Cha, cha có đó không?"

Lúc này một thanh âm khàn khàn từ trong gian phòng đó truyền ra: " Táp Sát Phu hử, vào đây đi! Con đưa ai tới gặp cha vậy, ha ha!" Thanh âm đó đúng là của Khắc Mễ Kỳ mập lù, Đoạn Vân đã từng nghe qua vài lần. Những người mập mạp thường sở hữu một giọng khàn khàn rất đặc trưng. Táp Sát Phu vừa nghe thấy Khắc Mễ Kỳ đang ở bên trong, vì vậy túm Đoạn Vân sênh sếch đẩy cửa tiến vào. Đoạn Vân vừa vào tới nơi đã thấy Khắc Mễ Kỳ bò cả người lên một cái bàn rất lớn, đang đọc một cái gì đó. Hiển nhiên gian phòng này chính là thư phòng của Khắc Mễ Kỳ.

"Tiểu chất Đoạn Vân ra mắt Khắc Mễ Kỳ đại nhân, hôm nay không được mời mà dám tự đến, xin đại nhân đừng để tâm. Có ít quà mọn, chỉ mong Ngài đừng cười!" Nói rồi, Đoạn Vân tiếp một kiện lễ vật từ tay Diệp Cô Thành đem lên, đưa thẳng tới tay Táp Sát Phu. Lễ vật này vốn là chuẩn bị để cho Hồng y chủ giáo Táp Tư Kỳ, nhưng Chủ giáo đại nhân lại từ chối không nhận.

Khắc Mễ Kỳ vừa thấy Đoạn Vân tới bái phỏng, có vẻ hơi giật mình, bất quá lão lập tức cười được ngay: " Ha ha! Đoạn Vân Tể tự nói chơi rồi. Cần gì gọi ta là đại nhân chứ? Gọi ta là bá phụ là được rồi, hơn nữa người không phải là Táp Sát Phu à, ha ha!"

Đoạn Vân nhìn lão cười rất tươi, vái dài một cái rồi nói: "Dạ, bá phụ! Sau này Ngài trực tiếp gọi ta là Vân nhi, hoặc là Đoạn Vân đều được. Cứ kêu Tể tự này Tể tự kia nghe khách khi lắm!"

Cha ...!" Táp Sát Phu đứng một bên nghe cha mình nhắc tới quan hệ của mình với Đoạn Vân, rất thẹn thùng, khuôn mặt xinh xắn ửng hồng, dậm dậm chân kéo tay áo của Khắc Mễ Kì.

Ha ha, con gái ngoan của ta còn thẹn thùng nữa! Tốt lắm! Ta gọi ngươi là Vân nhi nhé? Gọi vậy cho thân thiết! Được rồi hiền chất, nghe nói Thần điện đã chính thức sắc phong ngươi là Thánh Tể tự rồi, tuổi còn trẻ như vậy mà đã có thành tựu đến thế, phải nói là người đầu tiên ở trên đại lục đó. Thật sự đáng mừng, đáng mừng!" Khắc Mễ Kì cười nói.

Bá phụ nói quá lên mất rồi!" Đoạn Vân cung kính trả lời.

Ha ha! Tuyệt đối không có đâu, theo ta được biết Thánh tể tự trên cả đại lục chỉ có chín vị. Bây giờ ngươi tể danh là người thứ mười đó, chẳng lẽ sự kiện này không tính là một việc vui sao? Ngươi lại còn là Thánh Tể tự trẻ nhất trên đại lục nữa chứ! Ngươi cũng biết chín vị khác năm nay đã hơn năm mươi tuổi rồi. Quả thực đây là một kỳ tích a!" Khắc Mễ Kì rất coi trọng Đoạn Vân, theo lão thấy, mới trên hai mươi tuổi mà đã là Thánh cấp Tể tự thì tiền đồ tuyệt đối không thể hạn lượng được, hơn nữa lão cũng có hiểu biết nhất định về thuốc dược của Đoạn Vân, từ khi biết Đoạn Vân đưa viên Tẩy Tủy đan cho Táp Sát Phu, lão đoán ra Đoạn Vân cùng Tẩy Tủy đan có vô số đầu dây mối nhợ, lão thậm chí còn hơi hoài nghi mấy viên Tẩy Tủy đan đem đấu giá trước đây cũng được làm từ tay Đoạn Vân. Do đó khi lão biết con gái mình có quan hệ với Đoạn Vân, chẳng những không hề phản đối, ngược lại còn toàn lực ủng hộ. Mấy bữa trước lão cũng đồng ý tặng con ma sủng cho Đoạn Vân, đồng thời còn công khai tình chiến hữu cánh hẩu đem một đồng tiền ra đánh cá nữa.

Đoạn Vân cười cười: "Lần trước nhờ có Đại địa chi hùng của bá phụ đại nhân mà tiểu chất mới có thể may mắn thắng được trận quyết đấu, tiểu chất hôm nay đến đây cảm ơn đại ân bá phụ."

Ánh mắt Khắc Mễ Kì có chút kỳ quái nhìn Đoạn Vân, cười nói: "Ha ha, ngươi đừng tưởng rằng ta không biết ngươi đã chắc thắng trước khi quyết đấu. Mặc dù ta đến nay còn chưa hiểu được hết những nguyên nhân kỳ diệu đằng sau chiến thắng của ngươi, nhưng ta biết chắc chắn là cho dù không có Đại địa chi hùng thì ngươi cũng có thể dễ dàng chiến thắng! Cộng thêm tâm ý của Táp Sát Phu đối với ngươi nữa, hí hí... Mà ta cũng chẳng có thiệt hại gì. Hơn nữa, ta không phải thắng được tới mấy ngàn vạn sao?"

Chiến thắng trận quyết đấu chỉ là may mắn thôi. Cái con Đại địa chi hùng cấp bảy đó tình cờ lại quen biết con Phi Long mới chết chứ. Phi Long cũng ngăn cha mẹ của Đại địa chi hùng trả thù, do đó mới không dám động thủ thôi!" Đoạn Vân phát ra một tiếng cười ha ha rất thô.

Khắc Mễ Kì hiển nhiên không thể tin chuyện ma quỷ của Đoạn Vân, cười cười không tiếp tục truy vấn nữa, rồi chuyển ngay chủ đề: "Được rồi, ta còn phải cảm tạ Đoạn Vân về cái ân cứu mạng phụ nhân nữa!"

Đoạn Vân rất nghi hoặc: "Chuyện đó là sao?"

"Trước trận đấu không phải ngươi đưa cho Táp Sát Phu một viên Tẩy "

Nghe Khắc Mễ Kì vừa nói như vậy, Đoạn Vân vội vàng xua tay ngăn lại. Nếu việc này để người bên ngoài biết thì mình có thể sẽ chẳng còn được một ngày thanh nhàn. Đoạn Vân đến gần Khắc Mễ Kì nhẹ giọng nói: "Bá phụ, việc này đừng nhắc lại nữa! Tẩy Tủy đan nào có quan hệ gì với ta đâu, chỉ là trong lúc vô ý lượm được thôi." Khắc Mễ Kì cũng rất hiểu những chỗ nguy hại khi tiết lộ tin tức này ra nên không tiếp tục truy vấn.

Qua một hồi lâu, Đoạn Vân nói: "Bá phụ, nghe nói Ngài là thương nhân lớn nhất của Thiên Long Đế Quốc, có quan hệ buôn bán rộng rãi khắp nơi a!"

Khắc Mễ Kì suy tư một hồi, rồi trả lời: "Đúng vậy, trước khi ta làm Bộ trưởng Tài chính của Đế quốc ta vốn là một thương nhân, sản nghiệp của nhà ta bây giờ rất lớn, cơ hồ các ngành nghề đều có sản nghiệp của Gia tộc ta. Chẳng biết Vân nhi hỏi việc này làm gì?"

Đoạn Vân ngẫm nghĩ, rồi nói: "Kỳ thật, ta lần này cố ý đến đây gặp Ngài để hợp tác thôi. Việc kinh doanh thuốc dược và các sản phẩm thủy tinh của Gia tộc ta hiện đang rất tốt. Tương lai kinh doanh còn phi thường tốt nữa cơ, không biết bá phụ có hứng thú không nhỉ?"

Làm sao? Hợp tác như thế nào?” Khắc Mễ Kỳ vẻ mặt bình tĩnh, kỳ thật lão biết việc kinh doanh thuốc trước nay cộng thêm với các sản phẩm thủy tinh mới đây của Đoàn Vân có tiềm năng vô cùng lớn. Lão cũng sớm có ý hợp tác với Đoàn Vân, chỉ là chưa biết ý tứ của Đoàn Vân ra sao mà thôi.

Mạng lưới buôn bán của Ngài rất rộng lớn, ta hy vọng Ngài có thể làm đại lý bán sỉ cho ta. Cũng để bù vào ta sẽ để cho Ngài giá cả rất ưu đãi, rồi dựa vào mạng lưới tiêu thụ rất lớn mạnh của Ngài mà vận chuyển và phân phối đi khắp nơi!” Đoàn Vân cũng biết mình bây giờ chưa quen biết nhiều, gần như không có quan hệ với giới kinh doanh, ở thương trường nếu không hợp tác mua bán với nhiều Gia tộc thì không thể buôn bán làm ăn lớn được! Còn Khắc Mễ Kỳ lại là người giàu có nhất Đế quốc, có sản nghiệp rất lớn và quan hệ mua bán rộng lớn, hơn nữa lão cũng là cha của Tập Sát Phu, sau này rất có thể sẽ là nhạc phụ đại nhân của mình. Do đó Đoàn Vân mới tìm đến Khắc Mễ Kỳ để thảo luận về việc hợp tác kinh doanh.

Khắc Mễ Kỳ cúi đầu rất lâu, Đoàn Vân cũng không hề sốt ruột, tranh thủ nắm lấy bàn tay xinh xắn của Tập Sát Phu mà vuốt trộm. Còn Tập Sát Phu thì sợ cha ở một bên phát hiện ra nên không dám có dị động gì. Đoàn Vân thấy Tập Sát Phu im lặng, được thể làm già, bàn tay thô bỉ lại sục sạo rà xuống dưới đùi của Tập Sát Phu, nhẹ nhẹ vuốt ve...! Tập Sát Phu vừa thẹn vừa giận, vội gơ tay đánh nhẹ vào bàn tay bại hoại của Đoàn Vân, rồi trừng mắt nhìn Đoàn Vân vẻ rất tức giận, chỉ tay vào cha đang ngồi suy tư một bên. Đoàn Vân chỉ cười, rồi gơ hai tay lên làm như muốn xâm lấn vào vị trí lộ liễu hơn của Tập Sát Phu: bộ ngực. Bất chợt lúc này hần phát hiện ra Khắc Mễ Kỳ có cử động, vội vàng ngồi ngay đơ làm ra vẻ rất nghiêm chỉnh!

Đoàn Vân, ta cũng có ý hợp tác với người, thuốc được của người ta thấy hợp nhãn nhất. Chỉ có điều hạn lượng tiêu thụ của mớ thuốc đó hình như rất ít, ta sợ nếu vậy thì hợp tác cũng không có ích lợi gì!” Khắc Mễ Kỳ cau mày nói ra vẻ băn khoăn.

Đoàn Vân cười cười: ”Bá phụ có biết ta vì sao phải hạn lượng tiêu thụ không?”

Chẳng lẽ không phải là do hạn chế bởi năng lực sản xuất?” Khắc Mễ Kỳ hơi giật mình, lão luôn luôn nghĩ rằng hạn lượng tiêu thụ thuốc được của Đoàn Vân chủ yếu là do giới hạn về phương diện bào chế, nhưng Đoàn Vân hỏi như vậy xong thì lão lập tức giải thích được ngay: tuyệt đối không phải là nguyên nhân này!

Chỉ có một nguyên nhân nho nhỏ, kỳ thật thuốc được này của ta có thể sản xuất nhiều hơn nhiều. Chỉ có điều bị hạn chế về phương diện tiêu thụ, thị trường tiêu thụ rất hạn chế. Thị trường rất có quy luật, khi ta đem nhiều thương phẩm quá ra thị trường thì giá cả sẽ bị ép xuống rất thấp, nhưng nếu cung không đủ cầu thì giá sẽ đội lên rất cao. Kỳ hóa khả cư* (hàng lạ thì có lời to) chính là đạo lý này! Chúng ta hợp tác chính là muốn mở rộng thị trường ngày càng lớn hơn, như vậy cho dù có sản xuất ra nhiều thương phẩm hơn cũng sẽ không xuất hiện tình trạng cung vượt qua cầu. Một điểm quan trọng nhất là thuốc được của ta có hiệu quả kỳ lạ quá mức, nếu đại lượng bán ra bị những người có tâm cơ lợi dụng thì rất có thể sẽ dẫn đến chiến tranh.”

”Hay cho câu ’kỳ hóa khả cư’! Thật không ngờ Đoàn Vân nhà người vốn là Tế tự mà lại có những luận giải về buôn bán sâu sắc như thế. Tập Sát Phu quả nhiên có con mắt tinh đời! Ha ha! Đại hiệp! Ta quyết định hợp tác cùng người. Người yên tâm, cả thị trường Thiên Long thành này coi như đã thuộc về người, sau này những thương phẩm của ta chỉ kinh doanh ở ngoài phạm vi Thiên Long thành. Nói đi, người còn có thể cung cấp bao nhiêu được hoàn?” Khắc Mễ Kỳ rất ngạc nhiên vì những lý luận buôn bán của Đoàn Vân có thể nói là ’nhất châm kiến huyết’**, thật là tinh tú!

Gấp năm lần!”

Cái gì? Gấp năm hả? Vậy một tháng đến hơn một ức à? Vân nhi người có chắc không?” Khắc Mễ Kỳ giật nảy cả người!

Đoàn Vân cười cười: ”Đúng vậy, bất quá ta cũng hy vọng Ngài sẽ phân phối hợp lý được hoàn này, đảm bảo không có sự bất đồng giữa các thành thị!”

Năm lần thì năm lần! Gia tộc ta cũng có thể tiêu hóa sạch chỗ đó. Ra giá đi?”

Đoàn Vân ngẫm nghĩ rồi trả lời: ”Hoàn Dương đan bớt còn chín phần, các mặt hàng khác chiết khấu còn tám phần! Giá bán do Ngài tự quyết định lấy!”

Như vậy sao? Một tháng năm trăm lạp Hoàn Dương đan ..”

Không, Hoàn Dương đan một tháng chỉ có hai trăm lạp, Giải độc hoàn một tháng có năm vạn lạp, Bổ thận hoàn cũng chỉ có năm trăm lạp, ”Kim thương bất khuất” đại khái trên mười vạn!” Đoạn Vân sau đó đưa ra một số lượng cụ thể.

Khắc Mễ Kỳ suy nghĩ rất lâu, còn Đoạn Vân ngồi một bên hai tay táo tợn lúc này đã vươn lên đến cao phong (đỉnh núi) của Tập Sắt Phu. Bộ ngực của Tập Sắt Phu đã hoàn toàn phát dục, vươn lên rất cao, cũng rất mềm mại đàn hồi. Đoạn Vân một khi đã tìm thấy thì không còn có dũng khí buông tay ra nữa, rất nhanh đã hoàn toàn chìm đắm vào đôi gò núi đó. Hắn vụng trộm sờ sờ mó mó con gái người ta ngay trước mặt phụ huynh thế này thì quả thật quá kích thích. Còn Tập Sắt Phu thì mặt mày xấu hổ vô cùng, lại càng làm cho Đoạn Vân thêm sướng khoái. Cảm giác từng từng dầm dề này quả thực không bút nào tả xiết!

”Được rồi! Cứ án theo những gì người nói mà làm đi! Mọi việc cụ thể, ta sẽ để cho con cả của ta là Áo Lí Tư Kim tới nói chuyện chi tiết với người.” Khắc Mễ Kỳ đột nhiên lên tiếng làm cắt ngang cơn hưởng thụ của Đoạn Vân. Hắn ớn lạnh cả người, cũng không biết có bị phát hiện hay không nhỉ? Còn Tập Sắt Phu thì càng xấu hổ muốn chui luôn xuống đất.

Cố gắng trấn tĩnh một chút, Đoạn Vân lại nói: ”Được, tìm thủ hạ của ta là Khắc Lí để đàm phán nhé!”

Đoạn Vân ở lại hàn huyên một lát với Khắc Mễ Kỳ, sau đó mới cáo từ ra về. Sau khi Đoạn Vân đã ra khỏi cửa một lúc, Khắc Mễ Kỳ chặn Tập Sắt Phu lúc này cũng muốn về phòng lại: ”Tập Sắt Phu, người và Vân nhi cũng lo mà kiểm điểm đi, dám làm mấy thứ tiểu xảo trước mặt ta hả? Đừng tưởng ta không biết nhé, vải thưa sao che được mắt thánh! Động tác ấy ấy của các người đều lọt hết cả vào mắt ta đó. Người cũng quá chiều Vân Nhi rồi đó!”

Còn Đoạn Vân lúc này đã ở ngoài mấy trăm thước, chợt cả người chấn động, sắc mặt có chút khó coi: ”Thảm rồi! Bị lão thấy rồi!” Thính lực cao siêu của Đoạn Vân đương nhiên đã nghe hết được những gì Khắc Mễ Kỳ đang nói. Đoạn Vân vội nghĩ không dám lần sau tí tởn đủ đòn giở thủ đoạn này trước mặt lão trượng tương lai nữa!

* Kỳ hóa khả cư: Tích này nói về Lã Bất Vi tình cờ gặp công tử Tử Sở tại thành Hàm Đan, thấy công tử khốn đốn cùng quần liễn nghĩ bụng: ”Kỳ hóa khả cư, nếu kinh doanh được tốt thì ta sẽ kiếm được một món lời lớn từ người này”. Sau này họ Lã đem Tử Sở kinh doanh thành hoàng đế nước Tần v.v.. (muốn biết thêm chi tiết thì đọc Tầm Tần ký- Workman)

** nhất châm kiến huyết: nghĩa đen châm một kim là thấy máu ngay. Ý nói một câu nói rất ngắn gọn mà đi thẳng ngay vào cốt lõi của vấn đề.

50. Chương 50. La Bốc Đại Bổng Phục Chúng Tượng

Hôm nay đã qua mười ngày sau khi Đoạn Vân quyết đấu với Ốc Nhĩ Tây, cũng là ngày mà Đoạn Vân phải đi quân doanh ở Tây thành nhận giao ban, bắt đầu đảm nhiệm chức vụ Đoàn trưởng của Hoàng gia kỵ sĩ đoàn, một quân đoàn có quân số lên tới một vạn người.

Sáng sớm hôm nay, Đoạn Vân kêu Diệp Cô Thành và Ngưu Ma Vương theo mình đi đến quân doanh của Hoàng gia kỵ sĩ đoàn- đơn vị tinh anh của Đế quốc.

Nói thật ra thì Đoạn Vân không hài lòng lắm khi nhận đội quân này. Đi tới trước đại môn của quân doanh mà ngay cả một tên vệ binh gác cửa cũng không thấy. Đi thẳng vào trong thì thấy cảnh tượng bày ra quả thực làm cho Đoạn Vân giận đến nổi suýt nữa thì ngất xỉu. Chỉ thấy người người tấp nập, chỗ này ba binh, chỗ kia năm lính tụ tập nhàn tản trong cả khu huấn luyện rộng lớn. Cái làm cho Đoạn Vân nổi điên hơn là toàn bộ quân trang quân dụng lại đủ hình đủ vẻ, hơn nữa lại có gần nửa số binh lính chỉ mặc thường phục, không ra cái thể thống gì cả. Hiển nhiên cái lão bất tử Tra Lí đó chắc chắn tìm cách gây khó xử cho mình, hẳn chắc nghĩ ra việc đẩy cho mình một đám binh cấp bụi đời để mình huấn luyện, nếu như không có thành tích gì thì hẳn lập tức sẽ thu hồi binh quyền hoặc hành tội mình. Nhìn một đám lính tráng quần áo xộc xệch, xơ xác, ngơ ngơ ngẩn ngẩn, không hề có tạo nào gọi là kỉ luật nhà binh, Đoạn Vân quả thật rất đau đầu.

Chẳng lẽ cứ để như vậy thỏa hiệp với lão Tra Lí đáng chết ư? Không được! Tuyệt đối không được! Tôi đâu hay tới đó thôi!

Thiếu gia, đám binh lính này xem ra không chuyên nghiệp lắm.” Diệp Cô Thành đứng phía sau lướt mắt vài lần rồi phun ra một câu như vậy với Đoạn Vân.

Đoạn Vân trợn trắng mắt, vẻ rất tức giận: ”Còn cần người phải nói sao? Đám này có thể xem là binh lính không? Đám này quả thực là một đám bụi đời du thủ du thực mà! Một vạn binh lính này thì có đến thất bính bát thất. Tám phần là một đám cô hồn tập hợp lại để làm ta khó xử đây mà! Đây là ý gì đây hời cái lão già Tra Lí kia? Lại dám dùng thủ đoạn hạ tiện này với ta hả?”

Thiếu gia, Ngài nói không chính xác lắm! Đám binh lính này tuyệt đối là bộ đội tinh anh, hơn nữa là cao thủ trong tinh anh nữa kìa. Thiếu gia, Ngài có thể nhìn không ra, chứ thực lực của bọn họ đều tương đương với các cao thủ. Theo ta thấy, trong một vạn người này, thì có gần trăm Cao Cấp Kiếm Sư loại thất cấp, hơn một ngàn người là Trung Cấp Kiếm Sư bậc lục cấp, hơn nữa cơ bản còn lại đều là ngũ cấp cả. Binh lính bình thường không có thực lực cường hãn như vậy đâu! Chỉ có điều bọn họ nhìn qua đều là kiệt ngao bất tuân (chớ dữ khó dạy ý nói ngựa bất kham), rất khó khống chế đó!” Diệp Cô Thành phân tích cẩn thận cho Đoạn Vân thấy.

Đoạn Vân cố vất óc nghĩ ngợi, nhưng cũng không rõ mục đích của Tra Lí. Chẳng lẽ hẳn có thể yên tâm đưa một đám binh lính tài năng như vậy giao cho ta? Theo như tính toán ban đầu, đám bộ đội này tương đương với năm vạn binh lính bình thường. Đã không nghĩ ra thì Đoạn Vân cũng chẳng thêm nghĩ nữa làm gì cho mệt người đau đầu khổ óc. Đoạn Vân đi đến trước trường huấn luyện gầm lên: ”Ai là người phụ trách nơi này? Mau lần ra đây cho ta!”

Lúc này một tên bề ngoài như là một Tiểu Đội trưởng ăn mặc bộ quân phục xộc xệch vạn người oể oải đứng đây, hẳn dùng một giọng quái đản oe oe nói với Đoạn Vân: ”Người nào đó? Ta không rảnh tiếp đón người, đây là quân doanh trọng địa, ai cho phép các người vào đây?”

Đoạn Vân giận dữ cười nói: ”Ta cứ thẳng một đường từ ngoài vào! Rồi sao? Người còn định bắt ta xử phạt hả?”

A, tiểu tử này láo! Thằng điên này! Các huynh đệ, đem ba tên gia hỏa này ném ra ngoài cho ta!” Tên Tiểu Đội trưởng đó thấy thái độ khiêu khích của Đoạn Vân như vậy rất tức giận, sau đó phát tay ra hiệu cho thủ hạ bắt giữ bọn Đoạn Vân.

Diệp Cô Thành đang muốn tiến lên giáo huấn bọn họ, thì Đoạn Vân đứng phía trước hẳn phất tay ngăn lại. Chỉ thấy Đoạn Vân tiến lên một bước, vận khởi Thái Cực chân khí, dùng tay của mình thì triển một Vân thủ đón lấy một tay quyền đang đánh tới, đẩy mạnh đi, tiếp theo liên tục dùng chiêu Tước vĩ đem tất cả lực đạo chuyển qua trên người ba bốn binh lính khác. Trong tích tắc, hàng loạt binh lính đã dính đòn của đồng bạn, tới tấp lão đảo ngã gục xuống trên mặt đất. Còn những binh lính khác thấy Đoạn Vân chỉ thoáng cái đã thu thập xong đám đông kiếm sĩ cấp bốn năm thì tranh nhau giạt nẩy mình, vội vã hấp tấp lùi lại đề phòng. Kỳ thật thì thực lực của Đoạn Vân cũng khoảng cấp sáu thôi, chỉ có điều nguyên lý của Thái Cực chính là tá lực đả lực, đối với quần ẩu đặc biệt có hiệu quả.

Đoạn Vân đi nhanh về phía trước, móc ra một khối lệnh bài từ trong ngực, vận hành chân khí há miệng nói lớn: ”Ta là Đoàn trưởng mới của các người, các người ai dám bất kính với ta?” Thanh âm của Đoạn Vân là do vận dụng chân khí phát ra, theo như những gì được nói trong các quyển tiểu thuyết kiếm hiệp chính là thiên lý truyền âm, mặc dù thanh âm không lớn, nhưng lại làm cho từng binh lính trong doanh trại đều nghe thấy được. Cả bọn giạt nẩy người, tới tấp quay đầu nhìn về phía Đoạn Vân. Đoạn Vân không thêm để ý đến ánh mắt kinh dị của bọn chúng, đi thẳng đến đầu quân doanh, bước lên một bệ đất bằng được đắp cao lên ở giữa quân trường. Bệ đất cao này có thể là nơi binh lính quyết đấu.

Nhìn trước mắt một đám người ồn ào hỗn loạn, Đoạn Vân rất cục hiểu được những phiền toái mà Tra Lí để lại cho mình lớn đến đâu! Nói về thực lực, một vạn người này tuyệt đối là những cao thủ trong đám tinh anh. Nhưng những người này căn bản là không giống một đội quân, có vẻ còn giống một đám thổ phỉ hơn. Bọn họ cơ hồ không hề biết cái gì gọi là quân kỷ cả. Tra Lí chính là muốn đưa cho mình một đám binh lính mà hẳn không cách nào quản được, để cho mình biết khó mà lui đây! Đáng tiếc a, người tính không bằng Trời tính, cho hẳn lần này bản tính gậy không kều rồi!

Đoạn Vân một lần nữa vận khí hô to : ” Mọi người nghe đây!”

Nhưng những tiếng ồn ào như cái chợ vỡ vẫn giữ nguyên như trước! Đoạn Vân giận xít khói lên đầu, hít sâu một hơi, một lần nữa vận chuyển chân khí, sau khi đã lưu chuyển khí chạy khắp một vòng chu thiên trong cơ thể, Đoạn Vân mở rộng miệng gầm lên: ”Hống!”

Một tiếng gầm thật lớn làm cho khắp nơi im thin thít! Trước mắt một vạn binh lính chỉ thấy Đoạn Vân hít một hơi dài, hơi thóp bụng lại, sau đó bỗng nghe một tiếng gầm lớn điếc tai nhức óc phát ra! Tiếng vang thật lớn làm cho tất cả các binh lính phải đỡ đầu người ngậm miệng lại. Đến ngay cả Diệp Cô Thành và Ngưu Ma Vương cũng giật mình! Một tiếng gầm này là do Đoạn Vân nhịn không được tức giận mới sinh ra ý niệm trong đầu - dùng ”Sư tử hống” để trấn trụ bọn họ. Kỳ thật tiếng gầm của Đoạn Vân tuyệt đối không phải Phật môn Sư tử hống, phải nói thật chứ uy lực cũng chỉ giới hạn ở mức làm cho người nghe có cảm giác bị chấn động thôi, còn khuya mới đạt tới cảnh giở dùng sóng âm thanh công kích người! ”Sư tử hống” hả? Đùng có nằm mơ, Đoạn Vân còn lâu mới học được!

Nhìn thấy tất cả binh lính đều chú ý tới mình, Đoạn Vân bắt đầu lên tiếng: ” Các người nghe cho kỹ đây, ta tên là Đoạn Vân, Đoàn trưởng của các người! Bây giờ nghe lệnh của ta, mọi người lập tức tập hợp theo đội ngũ đơn vị của mình!” Nhưng cả đám cù bơ cù bắt đó vẫn bình thản chẳng hề động đậy. Còn lúc này một tên binh lính đứng ở hàng đầu tiên nói: ”Đại nhân, chúng ta đều bị tổng cổ ra từ các quân doanh khác nhau. Chúng ta chỉ biết phiên hào của chúng ta là Đế quốc Hoàng gia kỵ sĩ đoàn, Sư đoàn 11. Chúng ta còn chưa có chia làm đội ngũ gì cả?”

Đoạn Vân ngẫm nghĩ một lát rồi hỏi: ”Nói như vậy, các người không có cả đến một thủ lĩnh hả? Được rồi, đã là như vậy, hôm nay ta chủ yếu sẽ tuyển chọn các chức vụ phụ trách. Mọi người nghe đây, chúng ta bây giờ bắt đầu phân phối chức vụ. Diệp Cô Thành đem giấy ra ghi lại: tất cả mọi người, vô luận người là ai, đều có trở thành có thể sĩ quan. Bây giờ ta ra lệnh, các người tự do tổ hợp, trước tiên chia đều chia làm ba lữ, mỗi một lữ ba ngàn ba trăm người, mỗi lữ tự đề cử Chánh Phó Lữ trưởng; mỗi một lữ tự chia làm ba đoàn, một đoàn khoảng một ngàn người, mỗi một đoàn tự tuyển xuất Chánh Phó Đoàn trưởng; mỗi đoàn lại chia đều làm ba doanh, phân biệt tuyển ra Chánh Phó Doanh trưởng; mỗi doanh chia làm ba đại đội, mỗi một đại đội chia làm ba bài. Các cấp Đội trưởng cho từng loại cũng vẫn do các người tự tuyển lấy. Ta cho các người thời gian một giờ đại lục. Vô luận các người dùng bất kỳ loại phương thức nào, chỉ cần không ảnh hưởng đến nhân mạng là được. Thôi! Bây giờ bắt đầu!” Đoạn Vân không hiểu rõ ràng lắm về chế độ quân hàm ở đây, vì vậy cứ dùng chế độ của quân đội hiện đại mà ép xuống.

Nhưng sau mệnh lệnh của Đoạn Vân, đại bộ phận binh lính đều không có cử động gì! Có vài binh lính lỗ mãng bắt đầu rục rịch, nhưng phần đông vẫn giữ nguyên ánh mắt bất phục. ”Chúng ta tại sao phải nghe lệnh của người hả? Dựa vào cái gì chứ?”

Đoạn Vân rốt cục hiểu ra dụng tâm thâm bí của Tra Lí! Hắn cười cười: ” Không trắng với sao gì cả! Chỉ bằng vào việc ta là chỉ huy của các người thôi! Các người bây giờ muốn thế nào đây? Có tin ta bây giờ tiêu diệt hết các người không?” Sau khi liếc mắt nhìn quanh, Đoạn Vân dùng hết sức gào lên: ”Diệp Cô Thành, đem cái tên vừa nói chuyện lên đây cho ta, đánh nó! Đánh cho nó mềm xiu như cọng bún thiêu, đánh cho nó xì khói ói mật ra! Đánh cho cha mẹ đẻ ra nó cũng không nhận ra được con mình, đánh cho vợ nó cũng tưởng nó là thằng hàng xóm! Hừ, xem các người muốn phản đối nữa không?”

Đoạn Vân vừa dứt lời, Diệp Cô Thành chỉ lưu lại một tàn ảnh, rồi lập tức tên lên tiếng vừa rồi đang đứng tại chỗ bỗng nhiên biến mất, một lát sau một thân ảnh te tua như cái giẻ rách từ trên trời giáng xuống. Tên lính đáng thương đó vốn trước giờ vẫn được những người khác xem là rất tuấn tú và bảnh choẹ, bây giờ ngã huych trên mặt đất, làm bốc lên một đám bụi mù mịt lan ra khắp bốn phía, đám bụi nhiều đến mức che mờ cả mắt mọi người!

Đoạn Vân làm việc này chẳng khác gì dám chọc giận một đám binh sĩ vô thiên vô pháp đông tới cả vạn người. Cả đám người xôn xao rối loạn, những ánh mắt rục rủa nhìn Đoạn Vân một cách căm thù. Cũng có không ít người từ từ đi tới gần Đoạn Vân. Từ ánh mắt của họ, Đoạn Vân cơ hồ có thể thấy những luồng sát khí lóe lên như ánh chớp giữa trời giông .

Đoạn Vân không hề sợ hãi, hắn cũng không có gì mà sợ hãi. Dù sao cho dù cả đám cùng xông cả vào mình, bằng vào khinh công của mình cũng có thể thoát thân an toàn. Nhưng như vậy thì chẳng phải Đoạn Vân

khuyết phục Tra Lí sao?

Đoạn Vân cười rất quỷ dị, vận đủ chân khí, ngữ khí vẻ rất khinh thường: "Các người lúc này tức giận hả? Muốn tạo phản sao? A! Các người làm ơn nghĩ lại cho ta cái đi. Đừng tưởng rằng với bốn sự này mà có thể tự cho phép mình vô pháp vô thiên. Ngươi Ma Vương đâu, rống lên cho cả đám chết hết cho ta!"

Ngươi Ma Vương vừa nghe Đoạn Vân phân phó, tiếng rống đặc hữu của ma thú cấp chín chợt gầm lên. Tiếng rống mang theo uy áp kinh người, mang theo sát ý mãnh liệt chấn động tất cả mọi người. Cả một vạn người không trừ một ai đều cảm giác thấy mình hình như đang đứng trước bờ vực tử vong. Cơ hồ lưng áo của mọi người đều ướt đầm mồ hôi, khối tên còn tề ra cả bãi lớn dưới chân, lúc này thì cả bọn đều sợ hãi khiếp vía thật rồi!

Thấy tiếng rống của Ngươi Ma Vương có hiệu quả như vậy, liền tưởng đến uy lực của mình, Đoạn Vân không thể không cảm thán thực lực của mình thật sự còn quá yếu.

"Được, được lắm! Bây giờ lập tức chia nhau ra làm những gì ta phân công! Nếu ai dám đảo loạn, đừng trách Bốn tướng quân vô tình! Bây giờ ta ban bố Quân lệnh số một: người nào không phục tòng mệnh lệnh, giết! Đoạn Vân ta không phải là người nhân từ gì đâu. Còn nữa, hôm nay tất cả những người được bầu làm sĩ quan sẽ có thưởng rất khá. Cứ theo chức vụ quản bao nhiêu người thì Đoạn Vân ta hôm nay sẽ căn cứ vào đầu người mà đưa cho các người chừng đó kim tệ. Cơ hội rất hiếm có đó nha! Bây giờ bắt đầu đi!" Hắn áp dụng phương pháp vừa đánh vừa xoa, cái đạo lý "cây gậy và củ cải" cơ hồ là một việc mà mỗi người hiện đại đều hiểu được, Đoạn Vân tự nhiên đem ra áp dụng ngay tắp lự!

Lúc này một vạn người đã bắt đầu nghe lời. Dù sao thì ai mà không thích kim tệ? Hơn nữa, bọn họ cũng thấy rõ thực lực của Đoạn Vân. Mọi người tự động chạy tới chạy lui bắt đầu hoạt động phân nhóm. Các hoạt động đề cử Đội trưởng, hoặc thi đấu tuyển chọn, tất cả đều cứ thế được rầm rập tiến hành, đều như vắt chanh nhanh như bóp phanh.

Còn lúc này Đoạn Vân đem tên gia hỏa kiêu ngạo vừa rồi bị Diệp Cô Thành đánh cho biến thể rách nát lên. Đoạn Vân tự mình động thủ điều trị cho hắn và để hắn phục dụng một viên Hoàn Dương đan và hao phí hết một quyển trục, cái tên tiểu tử kiêu ngạo đó toàn thân trên dưới bây giờ đã tốt hơn rất nhiều rồi. Hắn cố đứng lên vẻ rất sợ hãi, lồm lét nhìn Đoạn Vân! Vẻ mặt trắng bệch như ma của hắn làm cho Đoạn Vân khá là đắc ý.

Đoạn Vân chỉnh sắc nói: "Sau này phải nhớ kỹ, là quân nhân phải phục tòng mệnh lệnh! Nếu lần sau còn để ta xem thấy người dám giỡn mặt với ta, ta sẽ làm người sống không bằng chết! Thôi, niệm lần này người mới phạm tội lần đầu, ta tha cho đó! Tự mình làm sao đó thì làm đi!"

Tên lính đó nghe Đoạn Vân nói vậy, tức thời vừa hưng phấn vừa hối hận, hắn thấp giọng trả lời: "Rõ!"

Lớn tiếng một chút!" Đoạn Vân ra lệnh.

"Rõ! Thưa Trưởng quân!" Tên lính đó lớn tiếng trả lời.

Đoạn Vân rất vừa lòng, cười cười: "Tốt lắm, hãy đi xuống dưới đi!"

51. Chương 51. Thâu Nhập Hoàng Cung Kiến Tình Nhân

Một giờ sau, một vạn binh sĩ đã sắp xếp thành đội ngũ trước mặt Đoạn Vân. Lúc này mọi việc hoàn toàn khác với tình cảnh vừa rồi. Ba khối lớn, mỗi khối lớn có một tiểu phương trận, đội ngũ chỉnh tề. Xem ra đã có vẻ là một đội quân có tổ chức. Đương nhiên trong lúc cạnh tranh cũng có không ít người bị thương. Nhưng Đoạn Vân là ai chứ? Làm sao mà hắn lại làm thủ hạ tương lai của mình đổ máu được? Hoàn Dương đan thì hơi quá đáng, nhưng để chữa trị loại thương tổn thấp hơn cấp bảy thì Đoạn Vân tiếc gì mấy viên Giải Độc hoàn? Mấy trăm người bị thương tối đa chỉ tốn mấy trăm viên Giải Độc hoàn thôi, giá thành cũng chỉ mấy ngàn kim tệ!

Chiêu ấy của Đoạn Vân cơ hồ quả là mua được lòng người! Trong mắt bọn lính, Đoạn Vân không chỉ có những thủ hạ thực lực cường hãn như Ngươi Ma Vương hay là Diệp Cô Thành, mà thực lực chính bản thân hắn cũng cao thâm khôn lường, quan trọng nhất là Đoạn Vân là một Thánh Tế tự có y thuật xuất thần

nhập hóa và được hoàn thần kỳ. Chỉ cần theo loại người người này đi chiến đấu, sau này chưa cần nói đến quân công tiền đồ sự nghiệp, chỉ riêng phần tánh mạng có thể được đảm bảo rất lớn, cơ hồ khó mà chết được. Nếu ai không hợp tác họa có là đồ ngu!

Nhìn một đám binh lính nhìn mình với ánh mắt kính nể, tướng quân Đoạn Vân nghĩ mình phải nói cái gì đó. Hắng giọng vài lần, Đoạn Vân vận khí nói lớn: "Từ nay về sau, các ngươi là thủ hạ binh lính của Đoạn Vân ta. Nhớ rõ, ta là lãnh đạo cao nhất ở đây. Bây giờ ta ra lệnh, kể từ hôm nay, đội quân vạn người của chúng ta được gọi là một sư, ta là Sư trưởng của các ngươi. Ba Lữ trưởng và ba Phó Lữ trưởng lên đây!"

"Rõ! Có mặt!" Đoạn Vân vừa dứt lời từ mỗi khối trận đi ra hai người. Sáu người xếp thành một hàng đứng trước mặt Đoạn Vân, ngẩng đầu ưỡn ngực trông rất uy vũ. Đoạn Vân phát hiện trên mặt hoặc trên người bọn họ đều có không ít vết sẹo từ những trận chiến đấu. Giải Độc hoàn của Đoạn Vân tuy có thể trị liệu nội thương, nhưng đối với ngoại thương không có hiệu quả gì lớn. Đoạn Vân đánh giá cẩn thận sáu người này, cảm thấy bọn họ đều có một đặc điểm chung là: Thực lực cường hãn! Xem ra dị giới dù sao cũng là một địa phương dụng võ vi tôn, chỉ có thực lực mới được coi trọng ở nơi này. Bất quá Đoạn Vân cũng biết, nhóm binh lính này thực lực đều rất lớn, tài năng trong mức hàng trăm ngàn người mới tìm được một, nên người được chọn tuyệt đối không tầm thường. Cho nên, sáu người này tuyệt đối không phải là đơn giản.

Gật gật đầu, Đoạn Vân ra lệnh: "Bắt đầu từ người thứ nhất, giới thiệu về mình, bắt đầu từ bên trái trở đi, gọi là lữ thứ nhất, lữ thứ hai và lữ thứ ba!"

"Đệ nhất lữ Lữ trưởng Mã Khắc! Cao cấp Kiếm sư!"

"Phó Lữ trưởng Khải Tư Kỳ! Cao cấp Kiếm sư!"

"Đệ nhị lữ Lữ trưởng Hi La! Cao cấp Kiếm sư!"

"Phó Lữ trưởng Táp Ni Duy Tư! Cao cấp Kiếm sư!"

"Đệ tam lữ Lữ trưởng Kiệt Khắc! Cao cấp Kiếm sư!"

"Phó Lữ trưởng Đặc Lạp Phu! Cao cấp Kiếm sư!"

Đoạn Vân gật gật đầu: "Tốt lắm, nhưng mà bây giờ ta muốn nói cho các ngươi biết một việc. Thực lực cường đại của các ngươi không thể quyết định cái gì. Phải có học thức mới được coi là có bản lãnh địch lại vạn người! Thực lực của ngươi cho dù rất cường hãn, trong những trận chiến vạn quân cũng sẽ không có tác dụng lớn. Chỉ là khích lệ sĩ khí mà thôi. Các ngươi đã có năng lực lên làm Chánh Phó lữ trưởng, cho thấy được năng lực của các ngươi rất tốt! Ta mặc kệ các ngươi trước kia làm gì, chỉ biết rằng bây giờ các ngươi là thủ hạ của ta, ta hy vọng các ngươi có thể tuân thủ quân lệnh, quản lý tốt mấy ngàn thủ hạ của các ngươi!"

"Rõ! Thề tuân lệnh tướng quân!" Sáu người đồng thanh hô lớn!

Đoạn Vân cười cười: "Tốt lắm, các ngươi bây giờ trước tiên làm quen với thủ hạ của mình đi, sau khi làm xong, ghi lại danh sách từ binh lính của mình! Một giờ sau, đem danh sách nộp cho ta! Bắt đầu đi ! Hành động!"

"Rõ!"

Sau một giờ, Đoạn Vân trên tay có ba danh sách binh lính. Đoạn Vân cũng kêu Diệp Cô Thành xuất ra mười vạn mai kim tệ thực hiện lời hứa của chính mình. Hành động này làm cho một vạn quân nhân vô cùng phấn khích. Họ không bao giờ nghĩ đến việc Đoạn Vân thật ra có thể lấy tiền của mình để phân phát cho quân sĩ. Mười vạn kim tệ cơ hồ là một tháng lương của một vạn người chứ ít gì! Điều này làm cho đám binh lính không được lên sĩ quan lé hết cả mắt, cố gắng trấn tĩnh lại chứ không cứ để mắt như thế thì đời này kiếp này chỉ toàn lườm rau gắp thịt !

Đoạn Vân cười cười, lớn tiếng nói: "Lần này chỉ là bước sơ khởi. Nếu đám sĩ quan này không làm đúng chức phận của mình, chỉ cần có hơn một nửa thủ hạ phản đối hẳn, các ngươi có thể báo cáo lại với ta. Nếu ta kiểm tra thấy các ngươi nói hợp lý, các ngươi có thể giáng cấp hẳn, rồi tự tuyển lấy một thủ lĩnh mới cho mình! Đây là dân chủ, nghĩa là mình tự tuyển lấy thủ lĩnh cho chính mình. Các ngươi cần phải cố gắng

lên nhé! Tốt lắm, hôm nay sẽ không huấn luyện nữa, các người làm quen chiến hữu và hoàn cảnh của mình trước. Các sĩ quan phải phụ trách đơn vị, an bài hợp lý mọi việc. Toàn thể giải tán!”

Quân đội giải tán xong, Đoạn Vân lại hỏi mấy vị Lữ trưởng để nắm tình hình. Thông qua trao đổi, Đoạn Vân biết rõ được trạng huống của nhóm người binh lính này. Cũng cơ bản hiểu được dụng tâm của Tra Lí.

Nguyên lai một vạn quân nhân này quả thật từ nhiều nguồn khác nhau. Đại bộ phận bọn họ là từ các đơn vị bộ đội khác nhau vì phạm tội bất tuân thượng lệnh, không nghe lời quân giáo, có người dựa vào uy thế con nhà giàu có, có người vốn là nô lệ nhưng lập được quân công, còn có mấy trăm người là thổ phỉ, ngoài ra còn có không ít người từng là tù phạm!

Hiểu rõ điểm này, Đoạn Vân rất là vừa lòng! Hẳn hóa ra rất hài lòng vì sự an bài của cái lão Tra Lí. Xem ra khi phải quản lý đám bộ đội này, Tra Lí nghĩ Đoạn Vân sẽ vô cùng khó khăn! Ha ha! Tra Lí vốn cũng là muốn cho Đoạn Vân biết khó mà lui, nhưng Đoạn Vân bây giờ tiện thể sinh ra một ý nghĩ lập một đội quân cho riêng mình sử dụng!

”Tra Lí người đúng là cái lão bất tử mà! Bổng thiếu gia sẽ không để cho người đắc ý lâu đâu nhé! Ngưu Ma Vương, Diệp Cô Thành, đi thôi! Bây giờ chúng ta đi tới Hoàng cung!” Đoạn Vân cười to nói.

”Thiếu gia, không có việc thì đi Hoàng cung làm gì?” Diệp Cô Thành rất là khó hiểu.

”Nói nhảm, Khải Lợi của ta bị Tra Lí cấm túc rồi, ta muốn gặp nàng đương nhiên phải vào Hoàng cung chứ!” Đoạn Vân trợn mắt. Đúng vậy, Khải Lợi ôn nhu xinh đẹp của Đoạn Vân đang bị giam cầm mà! Ai kêu mình từng ”đùa giỡn” với nàng làm chi? Phải đến thăm nàng thôi! Không biết nàng bây giờ có nhớ ta không nhỉ?

Sau khi vào Hoàng cung, Đoạn Vân trực tiếp tìm Khải Sắt Lâm. Khải Sắt Lâm hóa trang cho Đoạn Vân thành một thị giả. Trải qua vài chỗ kiểm tra, Đoạn Vân cuối cùng cũng đi tới phòng Khải Lợi, thấy Khải Lợi xinh đẹp đang đau đớn ủ rũ sầu não trông thật đáng thương.

”Đoạn Vân, người sao lại đến đây được? Nếu để cho Phụ hoàng biết được, người vướng vào họa sát thân đó!” Khải Lợi vừa thấy Khải Sắt Lâm đưa Đoạn Vân là người mình ngày nhớ đêm mong đến, giật bắn cả vóc ngà!

”Vì để gặp được nàng, ta cho dù chết hơn một vạn lần cũng được!” Đoạn Vân vốn trước kia là một loại người rất ngỗ nghịch bây giờ bỗng trở nên nói chuyện thật dễ nghe!

”Hi hi! Vân ca, ta ra ngoài gác cửa, các người có việc thì gọi ta nha! Còn nữa, các người có... tâm tình gì thì cũng nhanh lên đấy. Nếu để Phụ hoàng phát hiện ra thì phiền toái lắm!” Khải Sắt Lâm lúc này ý nhị tránh ra ngoài.

”Khải Lợi, ta nhớ nàng, cho nên đến thăm nàng! Khải Lợi, nàng gầy đi nhiều rồi!” Đoạn Vân bước lên nắm tay Khải Lợi nói.

Về mặt Khải Lợi lúc này cũng rất đau khổ, nàng thử tránh né tay của Đoạn Vân, nhưng vô luận nàng dùng sức như thế nào cũng không thể thoát khỏi sự ”đẩy dũa” của Đoạn Vân. Nàng thậm chí còn phát hiện ra nàng rất thích được Đoạn Vân cầm tay vuốt ve. Nàng nghiêng đầu, tránh ánh mắt Đoạn Vân, về mặt rất thương tâm nói: ”Đoạn Vân, chuyện của chúng ta không có khả năng đâu! Ta đã bị hứa gả cho nhị Hoàng tử của Lôi Ngạo Đế Quốc rồi!”

Đoạn Vân không thêm để ý, nhân cơ hội này nắm hai tay Khải Lợi, rồi hắn trực tiếp ôm eo Khải Lợi kéo nàng vào ngực, không quan tâm đến việc Khải Lợi đang giãy dụa tuyệt vọng (giả vờ chẳng?), Đoạn Vân nhìn thẳng vào mắt Khải Lợi, thần sắc ngưng trọng nói: ”Khải Lợi, nàng có biết không? Khi ta biết được nàng thích ta, có biết ta vui sướng biết chừng nào không? Lúc đó, ta đột nhiên cảm thấy, ta là người hạnh phúc nhất trên đời! Ta quyết định rồi, ta nhất định phải lấy nàng làm vợ!”

Khải Lợi thần sắc vẫn có chút bối rối như trước, nàng hơi sợ hãi nói: ”Chính là, chính là ”

”Không cần chính là gì cả, Khải Lợi, ta thích nàng! Ta muốn nàng trở thành nữ nhân của ta!” Đoạn Vân nét mặt vô cùng cương quyết.

Khải Lợi giật mình, vẻ mặt rớt cục hơi đổi sắc, từ khóe mắt nàng hai dòng nước mắt long lanh chảy dài xuống! Nàng ôm chặt Đoạn Vân, như là sợ Đoạn Vân đột nhiên biến mất. Đoạn Vân không nói gì, Khải Lợi cũng không nói gì, bọn họ cứ lặng lẽ ôm nhau như vậy. Trong môi trường im lặng, tình cảm của họ không cần phải biểu hiện ra bằng ngôn ngữ, lời nói đầu môi chót lưỡi sao bằng lời thủ thỉ trong tim, sao bằng được ngôn ngữ cơ thể .... Bởi vì trong giây phút này, họ bỏ qua mọi thứ trên đời, chỉ cần trong lòng có nhau, người này chỉ cần biết có người kia!

Nửa giờ sau, Đoạn Vân lúc này mới từ từ gượng nhẹ nói lỏng vòng tay ôm Khải Lợi, nhìn thấy sắc mặt tiều tụy của Khải Lợi, Đoạn Vân rất đau lòng. Hắn lấy tay nhẹ nhàng lau đi ngấn nước mắt của Khải Lợi, nhẹ giọng nói: "Khải Lợi, cho ta thêm một chút thời gian, ta sẽ làm cho Phụ hoàng của ngươi thay đổi ý kiến. Nếu không có biện pháp, ta sẽ phái người đi tiêu diệt luôn cái tên nhị Hoàng tử thối tha đã dám hứa hôn với nàng! Tin ta đi, cho dù có chuyện gì, ta cũng phải lấy cho được nàng!"

"Vân ca!" Khải Lợi lại ôm chặt Đoạn Vân, nước mắt hạnh phúc lại chảy tràn xuống!

Các Độc giả hơi khó hiểu tự hỏi Đoạn Vân: Vì cái gì mà không nhân cơ hội này chiếm đoạt Khải Lợi luôn!

Đoạn Vân cười cười: Các người bỏ phiếu thật sự quá ít!

52. Chương 52. Đặc Chủng Lang Nha Luyện Binh Đạo

Tối đó, Đoạn Vân tranh thủ đọc ba danh sách binh lính. Trong đó có một danh sách làm Đoạn Vân rất hài lòng, vì còn có một trang giới thiệu lý lịch của từng sĩ quan, nói khá chi tiết về thực lực cũng như đặc điểm thân phận. Điểm đặc biệt là chỉ trong thời gian một giờ đã có thể viết ra một danh sách như vậy, nên có thể nói vị Lữ trưởng này là một nhân tài. Đoạn Vân liếc qua trang đầu, thấy đó chính là tân nhậm Lữ trưởng lữ hai Hi La. Từ những giới thiệu của Hi La về bản thân, Đoạn Vân biết Hi La nguyên trước kia là một nô lệ. Gật gật đầu, Đoạn Vân lấy bút mực bắt đầu viết một chương trình và phương thức huấn luyện để hiện đại hóa quân đội. Đoạn Vân muốn biến một vạn thủ hạ mà Tra Lí giao cho mình huấn luyện thành một "Hổ lang chi sư" cho chính mình!

Ngày thứ hai, Đoạn Vân lại đi tới quân doanh. Trước khi đi, Đoạn Vân đã dặn dò mọi việc trong Gia tộc cho mọi người, còn chính mình dự tính ở lại trong quân doanh vài ngày. Trong khi đó Khắc Lí cũng đã cùng với tiểu cữu tử Áo Lí Tư Kim tiếp xúc làm ăn, bắt đầu khuếch trương việc kinh doanh của Gia tộc. Cũng như trước, hôm nay Đoạn Vân chỉ dẫn theo Diệp Cô Thành và Ngưu Ma Vương đi tới quân doanh. Khi tới nơi, Đoạn Vân ra lệnh tất cả các cấp sĩ quan tới quân trưởng để mở một hội nghị quân sự!

Nhìn hai mươi bốn bộ hạ trước mắt, việc Đoạn Vân làm đầu tiên là phân phát hai mươi bốn bản văn kiện đa thứ. Sau khi mọi người đã yên lặng, Đoạn Vân lên tiếng: "Hôm nay ta triệu tập mọi người tới đây với mục đích muốn xác lập một chế độ mới trong sự của chúng ta. Bây giờ các người xem kỹ các ghi chép trong những văn kiện ta đưa cho các người, nếu có ý kiến gì cứ tự nhiên đề đạt!"

"Phiên hào: Nanh Sói?" Một gã sĩ quan nhịn không được đọc lớn lên!

"Đúng vậy, phiên hào của sự chúng ta được gọi là Nanh Sói! Ta hy vọng chúng ta có khả năng áp chế địch nhân như sói với cừu: giống như Nanh Sói làm cho người ta không rét mà run, mới nghe tên đã mất cả hồn vía vì sợ hãi! Các người chủ yếu là xem kỹ hạng mục huấn luyện này, còn thiếu gì ta sẽ nhanh chóng kêu người chuẩn bị!" Đoạn Vân giải thích.

"Tướng quân, hạng mục huấn luyện xem ra có vẻ rất lạ, sao giống như giỡn chơi vậy? Chạy việt dã là cái gì? Lại còn nhảy cò? Còn có loại huấn luyện đứng nghiêm nữa! Mấy thứ quái dị này, chúng ta chưa hề nghe qua!" Lại có một người khác nói ra những nghi hoặc trong lòng.

Đoạn Vân bần thần, xem ra thật sự là phiên toái. Mình viết ra phương án huấn luyện chủ yếu tham chiếu vào hạng mục huấn luyện cho bộ đội đặc chủng hiện đại, cũng căn cứ vào sự biến thái của người dị giới mà chế ra! Bọn họ không hiểu cũng rất bình thường. Nếu phải giải thích kỹ lưỡng cho bọn họ thì phải tốn rất nhiều công! Nghĩ vậy, Đoạn Vân nói: "Đã như vậy, ta sẽ dùng giáo dục trực quan cho các sĩ quan. Tập huấn trong vòng mười lăm ngày. Sau mười lăm ngày đảm bảo các người sẽ nắm rõ phương pháp huấn luyện này."

Nói cho các người biết, quyển phương án huấn luyện này chính là tài liệu huấn luyện quân sự tiên tiến nhất. Có tác dụng cực kì lớn đối với quân nhân.”

”Được rồi, ai là Lữ trưởng lữ hai Hi La?” Đoạn Vân lúc này nhớ tới danh sách rất đáng nể mà mình xem tới qua.

”Hi La có mặt!” Hi La bước lên trước mặt Đoạn Vân chào theo kiểu nhà binh của dị giới.

Đoạn Vân đánh giá kỹ vị sĩ quan này, người mà mình rất hâm mộ. Chỉ thấy hấn cả người cao lớn, làn da như cổ đồng mới trông thì biết ngay là người rất khỏe mạnh. Nói về hình thể cũng là một mỹ nam tử, chỉ tiếc mấy vết sẹo đao kiếm đã tàn phá làm hỏng khuôn mặt vốn rất anh tuấn. Từ trong ánh mắt hấn, Đoạn Vân có thể cảm nhận được người quân nhân ba mươi tuổi này đã từng kinh qua đủ loại thử thách. Đoạn Vân cười cười: ”Trên mặt có nhiều vết thương thể? Không tưởng tượng được tất cả quân công đều được viết lên trên mặt! Tốt!”

”Ha ha!” đám sĩ quan chung quanh đầu tiên là sửng sốt, rồi hiểu ra Đoạn Vân trêu chọc bèn cười rộ lên.

Hi La cũng giật mình, hấn hoàn toàn không nghĩ đến Đoạn Vân hôm qua vốn hung ác tựa quỷ sứ mà hôm nay lại đùa giỡn với hấn như thế.

Đoạn Vân chỉnh sắc nói: ”Tốt lắm, không cười nữa! Hi La, ai viết danh sách lữ hai ngày hôm qua?” Nói xong, Đoạn Vân sắc mặt bất thiện nhìn Hi La.

Hi La thấy ánh mắt bất thiện, không hề sợ hãi: ”Tướng quân, đó là tôi làm!”

Đoạn Vân cười cười: ”Tốt! Hi La nghe lệnh! Từ hôm nay, người làm phó cho ta, chức vụ Phó Sư trưởng!”

”Tướng quân, tại sao?” Hai vị Lữ trưởng khác cảm thấy khó hiểu, nên hỏi dồn.

Đoạn Vân đưa danh sách binh lính mà Hi La viết cho hai vị Lữ trưởng không phục. Hai vị Lữ trưởng này vừa thấy danh sách, lập tức chịu phục ngay, không hề nói thêm gì nữa!

Đoạn Vân bắt đầu huấn luyện trong mười lăm ngày cho hơn bảy mươi sĩ quan cao cấp! Còn các binh lính được các Tổ trưởng của mình chỉ huy tiếp tục áp dụng phương pháp cũ mà huấn luyện hàng ngày.

Trong mười năm ngày kế tiếp, mỗi ngày Đoạn Vân đều cùng thủ hạ của mình cùng nhau ăn cơm, cùng nhau huấn luyện, rất nhanh đã hòa đồng cùng với hơn mười sĩ quan cao cấp thành một gia đình. Với phương án huấn luyện của Đoạn Vân cũng làm cho đám sĩ quan thủ hạ vốn rất có kinh nghiệm vừa bồi phục vừa sợ hãi. Bất quá, trong mười mấy ngày này, Đoạn Vân có thể nói là có khổ mà không biết nói với ai. Hấn vốn cho rằng chính mình có chân khí, có thể rất dễ dàng thực hiện các hạng huấn luyện đặc chủng hiện đại. Chỉ khi chính thức thực hành, hấn mới thật sự cảm nhận được cái cảm giác đau đớn khắc cốt ghi tâm này! Đây đúng là tự làm tự chịu!

Đoạn Vân căn cứ vào chương trình huấn luyện hiện đại của quân đội đặc chủng, rồi căn cứ vào cường độ thân thể của người trong thế giới này, bố trí chương trình huấn luyện cho bộ đội như sau:

1. Sáng sớm 5:30 thức dậy, mỗi người đeo phụ trọng 40 kg chạy bộ 10.000 mét.
2. 8:00 huấn luyện kéo xà lên xuống 300 lần. Nhảy xuyên qua 30 mét lưới sắt qua lại 300 lần.
3. 10:00 huấn luyện tăng cường thể lực: 30 kg vòng tạ tự chế nâng lên hạ xuống 150 lần, đứng nâng tạ 100 lần, ngồi nâng tạ 100 lần.
4. 13:30 huấn luyện phơi nắng tăng cường sức chịu đựng của cơ thể: nâng ngang Kỵ sĩ thương, không nhúc nhích trong 2 giờ.
5. 16:00 huấn luyện kiếm thuật 1 giờ, sau khi huấn luyện thực chiến, chia làm hai đội chiến đấu với nhau!
6. Sau khi ăn xong nửa giờ, tiếp tục đeo phụ trọng 40 kg chạy bộ 10.000 mét.
7. Ba ngày một lần huấn luyện bơi lội: mặc quân trang với đầy đủ giáp sắt và dụng cụ, bơi một mạch 5.000 mét (tương đương với bơi qua lại hồ chính qui hiện đại năm mươi lần).

8. Năm ngày một lần huấn luyện ba dạng tổng hợp theo kiểu Thiết nhân Trung Quốc: đeo phụ trọng chạy bộ 2.000 mét, bơi lội 2.000 mét, nhảy cóc 2.000 mét.

9. Bảy ngày một lần huấn luyện đeo phụ trọng 30 kg hành quân vượt dã 25 km.

(workman: dịch khúc này xong ớn lạnh cả người ...)

Thiếu thiết bị nào, Đoàn Vân ngay lập tức gọi người đem đến ngay.

Mặc dù đã căn cứ tình huống thực tế mà giảm bớt một vài hạng mục, cường độ huấn luyện như thế này cơ hồ gấp hai so với cường độ huấn luyện của bộ đội đặc chủng hiện đại. Cho nên nếu như không phải Đoàn Vân đã có một chút võ công phòng thân, người dị giới lại rất biến thái, rất ít người có khả năng chịu được cách huấn luyện quân sự khắc nghiệt như thế này. Bất quá với sự dẫn dắt của đích thân hắn, bảy mươi hai sĩ quan cao cấp đều có thể thực hiện trọn vẹn chương trình huấn luyện. Lúc đầu bọn họ rất hoài nghi phương pháp huấn luyện của Đoàn Vân, nên không chấp hành những mệnh lệnh của Đoàn Vân một cách tích cực lắm. Nhưng với những thủ đoạn cường chế của Đoàn Vân, rồi lại dùng những phương pháp lên dây cót tinh thần và đem kim tệ hấp dẫn làm mồi nhử, bọn họ ai cũng cố gắng hết sức. Chỉ sau một thời gian thực hiện huấn luyện, họ phát hiện thực lực của mình đột nhiên tăng lên mạnh mẽ! Nên họ càng thêm tin tưởng và tôn kính Đoàn Vân.

Để tiến hành kiến thiết quân đội thật tốt, mỗi tối Đoàn Vân đều giảng bài cho bảy mươi mấy tướng lĩnh cao cấp. Truyền thụ cho họ một chút phương pháp huấn luyện quân sự hiện đại và giảng giải chiến thuật hiện đại. Ba mươi sáu kế "Tôn Tử binh pháp" và mưu kế quân sự, chiến thuật vây hãm, đánh du kích cùng các loại chiến thuật hiện đại đều được Đoàn Vân đem ra giảng giải cho bọn họ. Trong mắt những tướng lĩnh này, Đoàn Vân đã không còn chỉ là một người Tế tự, mà là một bậc thầy quân sự thiên tài, là một tướng lĩnh vô cùng đúng nghĩa. Mặc dù lý luận của Đoàn Vân dạy có hơi khác hơn so với tinh thần kỵ sĩ, nhưng những gì Đoàn Vân giảng tất cả đều là chiến thuật tuyệt hảo thần kỳ. Mặt khác, bọn này cơ bản phần lớn thuộc loại cấp ba, trước kia không phải là nô lệ cũng là thổ phỉ, nên bọn họ có bao nhiêu tinh thần kỵ sĩ đâu? Cho nên, rất nhiều lý luận của Đoàn Vân đều được bọn họ hấp thu triệt để. Do đó trong các cuộc chiến đấu sau đó, những người này đều phát triển thành những tướng lĩnh độc lập tác chiến rất giỏi. Có thể nói, phân nửa giang sơn của Đoàn Vân cũng do một nhóm người này chiếm được. Bọn họ là nhóm đệ tử quân sự đầu tiên của Đoàn Vân!

Hôm nay đã là ngày huấn luyện quân sự cuối cùng. Buổi chiều, Đoàn Vân triệu tập nhóm đệ tử của mình. Đoàn Vân quay về nhóm thủ hạ của mình phủ dụ: "Trong mười năm ngày qua, các người đã có biểu hiện rất tốt. Ngoài ra, tiến bộ cũng rất lớn! Nhưng việc huấn luyện của các người không thể dừng lại được. Hơn nữa còn có chuyện quan trọng cần các người làm. Nhiệm vụ kế tiếp của các người là đưa phương pháp huấn luyện của ta truyền thụ thành chương trình huấn luyện cho toàn sư đoàn Nanh Sói. Nhiệm vụ của các người là trong thời gian ngắn nhất làm cho các thủ hạ của mình thích ứng phương án huấn luyện mới này! Trong mười năm ngày qua, chắc là ta đã ép các người tập luyện thâm thẳm lắm. Trong thời gian kế tiếp, ta hy vọng các người có thể ép thủ hạ của các người cũng thâm thẳm như vậy!"

"Ha ha ha!" Tiếng cười vỡ òa toàn trường!

Đoàn Vân vẫy tay xuống, tiếp tục nói: "Còn nữa, các người phải chú ý giữ gìn quân phong của quân đội và kỷ luật quân đội, ta không muốn thấy thủ hạ của mình trở thành một đám dã thú vô kỷ luật! Hiểu chưa?"

"Rõ!" Thanh âm không quá lớn!

"Lớn tiếng một chút!"

"Rõ!" Âm thanh lớn hẳn lên!

"Tốt! Tốt lắm. Ta ra lệnh, buổi chiều hôm nay không huấn luyện. Toàn quân nghỉ nửa ngày, ngày mai chính thức bắt đầu toàn quân huấn luyện. Còn nữa, do những biểu hiện rất tốt của các người, ta bao các người một bữa tiệc rượu tối nay! Hi La!" Đoàn Vân ra lệnh.

"Có!" Phó Sư trưởng Hi La bây giờ vẫn đen nhem nhem như trước!

Đoàn Vân cười cười, xuất ra một khối kim tệ, đưa cho hắn nói: "Đây là một vạn kim tệ, đêm nay các người có nhiệm vụ phải xài hết số tiền này! Còn nữa, nhớ kỹ, nhậu xong có thể gọi gái, bắt quá ngàn vạn lần

không được chậm trễ buổi huấn luyện ngày mai!”

”Rõ! Cam đoan hoàn thành nhiệm vụ!” Lần này thanh âm vang lớn như sấm nổ!

”Ai chà, mệt quá ta! Diệp Cô Thành, hôm nay chúng ta về nhà một chuyến! Mới đây mà đã nửa tháng không về nhà rồi, cũng không biết ở nhà thế nào nữa a?” Đoạn Vân vận vẹo thân thể! Huấn luyện mười mấy ngày nay chính là một khảo nghiệm không nhỏ đối với Đoạn Vân. Đầu tiên phải dựa vào những ký ức mơ hồ về những động tác huấn luyện, rồi kết hợp với những kiến thức uyên bác, rồi còn phải tự mình thực hiện một lần các động tác huấn luyện. Thật sự là khổ! Tuy nhiên, trải qua thời gian đặc huấn này, Đoạn Vân tiến bộ rất rõ ràng. Đầu tiên, thực lực của hắn tăng lên không ít, chân khí mặc dù không có đột phá, nhưng bây giờ đã có lực lượng của kiếm sĩ cấp sáu, tốc độ cũng nhanh như thực lực Kiếm thánh. Trình độ vận hành chân khí cũng tăng lên không ít. Tiếp theo là khí chất. Trước kia Đoạn Vân làm cho người nhìn thấy đây là một người uể oải chậm chạp, mới nhìn qua có cảm giác như một gã ăn chơi dề dặt. Nhưng bây giờ Đoạn Vân có một chút đặc hữu quân nhân, phong sương và ổn trọng. Điều này đúng với một câu của người xưa nói: rèn luyện khiến con người ta phát triển toàn diện!

53. Chương 53. Quá Khí Pháp Thần Lai Tương Đầu

Đoạn Vân về đến nhà, nghe Ước Hàn báo cáo một chút tình hình Gia tộc. Trong khoảng thời gian này trong nhà xảy ra vài việc, nhưng đều coi như bình thường. Việc hợp tác giữa Gia tộc và Khắc Mễ Kỳ Gia tộc đã cơ bản triển khai, được hoàn của Đoạn Vân đã lưu truyền tới một vài đại thành thị ở đại lục khác. Còn các chế phẩm thủy tinh do Địa Tinh chế tác bây giờ cũng rất được mọi người yêu thích, giá bán cao ngất ngưỡng. Kính tấm, chén thủy tinh, thủy tinh chế phẩm để trang trí đã chảy vào nhà của các quý tộc giàu có. Mọi người cũng đã coi chế phẩm thủy tinh là một loại vật dụng cao cấp, là biểu tượng cho thân phận cao quý. Còn hai mươi lăm Ải Nhân của Gia tộc trong khoảng thời gian này cũng chế tạo ra không ít cương chế khôi giáp và vũ khí, làm cho trang bị của đám hộ vệ gia tộc lại tăng thêm một cấp bậc. Theo Cấp Lợi nói, bây giờ một trăm hai mươi hộ vệ của Đoạn Vân đều được trang bị những cực phẩm của thế giới này. Tuy không phải là á thần khí hoặc là thần khí, nhưng cũng không kém bao nhiêu.

”Thiếu gia, mấy ngày hôm trước có một người muốn cầu kiến người, hơn nữa người đó vốn là người trong nhà. Hắn cố lên vào Luyện đan phòng của Ngài!” Ước Hàn nhớ lại một chuyện.

”Là ai?” Đoạn Vân không hề giật mình, lạnh nhạt hỏi! Phòng luyện đan kỳ thật cũng chỉ là phòng bình thường, nơi mình luyện công và luyện dược. Bất quá bên trong cơ bản không có cái gì cả, chỉ là một nơi Đoạn Vân cố tình để trống để ngụy trang mà thôi.

”Là người hầu già của Phổ Hi Kim đại sư trước kia!” Ước Hàn tiếp tục trả lời.

”Sao? Là hắn? Hắn muốn làm gì nhỉ? Sư phụ biết không? Hỏi được gì chưa?” Đoạn Vân gặp lão nhân kia vài lần rồi, gần như không có ấn tượng gì nhiều về ông già kì quái kia.

”Phổ Hi Kim đại sư đã biết rồi, bất quá ông già kì quái kia không chịu nói cái gì cả. Chỉ nói là muốn gặp riêng Ngài, cho nên chúng ta tạm giam hắn lại. Cái làm cho chúng ta thấy ngạc nhiên là, ông già đó rõ ràng là không có thực lực, nhưng lại có một quả Không Gian Giới Tử, hơn nữa quả Không Gian Giới Tử kia đến cả Phổ Hi Kim đại sư đều mở không ra!” Ước Hàn nghi hoặc nói.

Đoạn Vân nghĩ ngợi, nói: ”Tốt, bây giờ đưa hắn tới đây! Ta hỏi cung hắn cho. À gọi cả sư phụ của ta tới nữa.”

Lát sau, ông già gầy gò kì quái và Phổ Hi Kim đến nơi ở của Đoạn Vân.

Sau khi cẩn thận đánh giá lão nhân kia, Đoạn Vân kết luận rằng: ông già này không phải là người thường! Bởi vì Đoạn Vân phát hiện trong mắt hắn vài tia tinh minh và một tia tự cao phi thường. Loại người như vậy tuyệt đối không phải là hạng người tầm thường! Cười cười, Đoạn Vân hỏi: ”Xin hỏi cao tính đại danh của vị tiền bối này là gì?”

Ông già vừa nghe Đoạn Vân dùng hai chữ tiền bối để gọi mình, rất giật mình. ”Ha ha, tiền bối! Không có nghĩ đến còn có người gọi ta là tiền bối? Đoạn Vân Tể tự quả nhiên là người làm đại sự, không ngờ ánh mắt lợi hại như thế!” Thần sắc của ông già lúc này đã biến hoàn toàn thành một cao nhân.

Phổ Hi Kim giật bắn mình, lão chỉ vào ông già kia kinh hô: "Người rót cuộc là ai? Nói, người ở nhà ta hơn mười năm, rót cục là vì cái gì?"

Ông già kia nhìn Phổ Hi Kim, vẻ mặt có chút thương cảm nói: "Ta là ai à? Đúng vậy, mười năm rồi! Ta còn nhớ ta tên gọi là Lai Bố Ni Tư- Tật Đức Tật Lạp!"

"Cái gì? Sao có thể thế được?" Phổ Hi Kim giật mình, trên mặt tỏ vẻ không tin!

Đoạn Vân rất nghi hoặc, tại sao Phổ Hi Kim giật mình khi nghe thấy cái tên này? Thấy thần sắc nghi hoặc của Đoạn Vân, Phổ Hi Kim giải thích: "Hai mươi năm trước Lai Bố Ni Tư là một vị luyện kim thuật sĩ truyền kỳ, cấp bậc luyện kim xuất thần nhập hóa, nghe nói thực lực đã đạt tới cấp bậc Thần cấp luyện kim. Là người duy nhất trong mấy trăm năm qua đạt tới Thần cấp trong phương diện Ma pháp luyện kim thuật! Bất quá hơn mười năm trước đột nhiên mất tích, rồi từ đó về sau im hơi lặng tiếng, mất tăm tích trên đại lục!"

Đoạn Vân nghe thế, cơ bản đã hiểu được. Cười cười, Đoạn Vân nói: "Ta tin tưởng rằng người đúng là Lai Bố Ni Tư đại sư. Nói đi, tại sao một nhân vật vĩ đại truyền kỳ lại lạc phách đến tận đây? Thú thực mục đích của người đi, nếu không, ta sẽ làm cái nhân vật truyền kì này mất tích luôn đó!"

"Vân nhi, không được vô lễ!" Phổ Hi Kim quát Đoạn Vân.

"Ha ha, ta Lai Bố Ni Tư mà sợ hãi uy hiếp của người sao? Ta bây giờ đã là một phế nhân, thêm một người cũng không thêm được bao nhiêu, bớt một người, cũng không ai quan tâm!" Ông già kia tỏ thái độ bất cần, tức giận nhìn Đoạn Vân!

Đoạn Vân không nói gì, Phổ Hi Kim đại sư cũng tỏ vẻ rất cung kính hỏi thăm Lai Bố Ni Tư. Theo như Lai Bố Ni Tư nói, vị truyền kỳ luyện kim thuật sĩ này trong một lần chiến đấu bị thua, một thân ma lực toàn bộ biến mất, hơn nữa không thể khôi phục. Hắn ở lại trong nhà Phổ Hi Kim làm người hầu, hoàn toàn là một việc trùng hợp. Mất đi ma lực làm hắn không thể tự bảo vệ mạng sống của mình. Vì vậy nhân một dịp tìm tới Phổ Hi Kim lão đầu, xin lão thu lưu làm người hầu. Về việc vì sao phải lên vào phòng luyện đan của Đoạn Vân, việc này không cần hỏi cũng biết. Đơn giản là hắn trong lúc vô tình phát hiện tính đặc hiệu của Tẩy Tủy đan của Đoạn Vân, hy vọng có thể thông qua Tẩy Tủy đan thần kỳ mà khôi phục ma lực cho chính mình.

Đoạn Vân lại cẩn thận đánh giá nhân vật nổi tiếng đã hô phong hoán vũ vài chục năm trước này, rất nghiêm túc nói: "Ta có thể cho người Tẩy Tủy đan, nhưng ta muốn biết ta có lợi gì! Người có thể đã hiểu rõ là ta, Đoạn Vân này cho tới bây giờ không làm việc gì mà không có lợi."

Lai Bố Ni Tư nghe xong có chút hưng phấn: "Chỉ cần người có thể khôi phục ma lực cho ta.... Ta sẽ đưa Không Gian Giới Tử cho người, Không Gian Giới Tử của ta có thể nói là Không gian Giới tử lớn nhất trên thế giới này, bên trong có không gian gần mấy ngàn khối. Tên của Giới tử các người có thể đã nghe nói qua: Ách Bỉ Đa chi giới!"

"Cái gì? Ách Bỉ Đa chi giới!" Phổ lão đầu càng giật mình!

Đoạn Vân căn bản là không biết cái Ách Bỉ Đa chi giới chó má gì, vẻ mặt đầy nghi hoặc.

"Vân nhi, một ngàn năm trước, Ách Bỉ Đa chi giới là do Không gian Thần thú Ách Bỉ Đa hao phí đại lượng cực phẩm tài liệu tự mình chế tạo không gian thần khí, không gian bên trong nghe nói rất lớn, quan trọng nhất chính là, Ách Bỉ Đa chi giới còn có thể chứa được vật còn sống!" Phổ Hi Kim giải thích.

"Lầm! Ách Bỉ Đa chi giới có mười cái, chia làm một mẹ chín con. Không gian Mẫu giới thì không thể tưởng tượng được, hơn nữa chỉ có Mẫu giới mới có thể chứa vật còn sống. Còn cái của ta chỉ là Tử giới, không gian cũng lớn kinh người!" Lai Bố Ni Tư nói tiếp.

Đoạn Vân nhìn vài lần Lai Bố Ni Tư, cười cười: "Đại sư chỉ sợ là không chỉ có một khối giới tử! Bằng không người như thế nào hiểu rõ như thế được?"

"Người? Đúng vậy! Ta có hai cái, có một cái đúng là Mẫu giới! Bất quá, ta sẽ không trao đổi Mẫu giới đâu. Ta nhất định không đáp ứng! Hơn nữa Mẫu giới ngay cả ta chưa từng mở ra được! Cho người cũng không có tác dụng gì!" Lai Bố Ni Tư không nghĩ đến Đoạn Vân thông minh như thế.

Đoạn Vân cười cười, nói: "Đại sư sao lại nghĩ như vậy? Tốt, ta đáp ứng giúp người khôi phục thực lực! Bất quá ta có một điều kiện."

"Điều kiện gì?" Trong ánh mắt Lai Bố Ni Tư sinh ra vài tia hưng phấn.

Đoạn Vân thần sắc rất nghiêm túc, lạnh nhạt nói: "Làm thủ hạ của ta!"

"Cái gì?" Lai Bố Ni Tư hoàn toàn không nghĩ đến Đoạn Vân đưa ra yêu cầu như vậy. Kỳ thật hắn rất tán thưởng về sự thông tuệ và năng lực của Đoạn Vân, muốn hắn làm thủ hạ của Đoạn Vân cũng không có gì lớn. Chỉ là hắn không thích làm thủ hạ trong tình huống bị người uy hiếp.

"Không được! Ta là Pháp thần!" Lai Bố Ni Tư vẻ mặt rất quyết liệt.

Đoạn Vân cười cười, hỏi lại: "Người bây giờ có còn không? Chớ quên, người bây giờ là một người không hề có ma lực, là một 'bạch si' pháp thần!"

"Người! Dù sao cũng không được!" Lai Bố Ni Tư vẫn cứng đầu như trước.

Đoạn Vân ngẫm nghĩ, lạnh nhạt nói: "Mười năm! Làm thủ hạ cho ta mười năm."

"Người để cho ta nghĩ lại!" Lai Bố Ni Tư vẻ mặt hơi biến đổi, "Được, thì mười năm! Chỉ cần người có thể khôi phục thực lực cho ta!"

Đoạn Vân cười cười, trong lòng rất cao hứng, có Lai Bố Ni Tư làm thủ hạ của mình, cực phẩm Không Gian Giới Tử của lão già đó còn không phải là để cho mình sử dụng sao. Mười năm sau ai có thể đoán trước chuyện gì xảy ra? Khi đó chỉ sợ Đoạn Vân đuổi hắn đi hắn cũng không nhất định không chịu.

"Ha ha, Vân nhi, người thực là hậu đậu. Lần trước trong khi người cứu ta, nếu cũng làm như vậy, sư phó này có thể thành thủ hạ của người rồi! Thế nào, ha ha, có hối hận về việc tôn ta làm sư phó của người chưa! Người học được từ ta cái gì chưa? Ha ha! Tức cười quá! Lai Bố Ni Tư đại sư, người yên tâm, Đoạn Vân là người rất nhu hòa. Chỉ cần có bốn sự, cho dù làm thủ hạ cho hắn cũng giống như làm sư phụ hắn thôi. Nói thật, ta cũng hơi thẹn với đồ đệ Đoạn Vân này!" Phổ Hi Kim cười cười.

Đoạn Vân ra vẻ tức giận nói: "Lão đầu, ai nói là ta đối xử tốt với người thì cũng làm như vậy với người khác! Bao nhiêu uy vọng của ta với thủ hạ đều bị người làm mất sạch!"

"Lai Bố Ni Tư ra mắt thiếu gia!" Lai Bố Ni Tư quay về Đoạn Vân cung kính vái. Lúc này hắn cũng tranh thủ âm thầm quan sát Đoạn Vân. Trước nay hắn cũng hiểu khá rõ Đoạn Vân, nhất là việc Đoạn Vân đối xử với nô lệ làm cho hắn rất kính phục.

Gật gật đầu, sau đó Đoạn Vân bắt mạch cho Lai Bố Ni Tư một chút, phát hiện tình huống không có gì lạ quan, trong lòng nghi hoặc. "Lai Bố Ni Tư, gân mạch toàn thân người đều đã bế tắc. Chắc hẳn là bị ma lực cản trở hoặc bị người đánh rất nặng?"

Lai Bố Ni Tư vừa nghe xong giật mình, lập tức trả lời: "Đúng vậy, nói chính xác là bị phong ấn!"

Đoạn Vân thấy mô tả về phong ấn này từ sách vở. Phong ấn là do một người có thực lực tuyệt cao dùng một loại phương pháp đặc thù để chế trụ lực lượng của đối thủ. Người bị phong ấn ngoại trừ không thể sử dụng ma lực thì các việc khác cơ bản vẫn bình thường, thậm chí còn có thể tu luyện một chút. Ngẫm nghĩ một chút Đoạn Vân hỏi: "Người vẫn có thể thông qua tu luyện để đề cao ma lực mà?"

"Không thể, ta cảm giác ma lực của mình đích thực cũng giảm xuống không ít! Không cần nói đến chuyện tu luyện nữa! Kỳ thật chính là Ách Bỉ Đa Mẫu giới đã giam cầm thực lực của ta! Trong khi ta thử mở nó thì bị công kích, sau đó ma lực toàn thân đều bị giam cầm!" Lai Bố Ni Tư trả lời.

"Sao? Chuyện gì mà lạ thế? Đáng tiếc ta không hiểu ma pháp lắm!" Đoạn Vân nghĩ ngợi, nói: "Đối với tình huống này của người, ta phỏng chừng Tây Tủy đan cũng sẽ không có hiệu quả gì! Ba lạp Tây Tủy đan này Ngài thử trước xem sao, để xem cuối cùng có hiệu quả hay không?" Đoạn Vân thần sắc hơi lo lắng nói cho Lai Bố Ni Tư biết tình huống này, rồi đưa cho hắn ba lạp Tây Tủy đan.

Lai Bố Ni Tư phục dụng một lạp xong, thấy rõ ràng có biến hóa. Tuổi tác trẻ ra, thánh lực và thực lực cũng được đề cao. Hơn nữa hắn cảm giác được ma lực của mình cuối cùng thật ra có tăng lên một chút. Chỉ có điều thực lực vẫn không hề tăng lên. Một thân ma lực vẫn bị giam cầm như trước. " Trước đây ta đã biết

Tỷ Tỷ đan rất thần kỳ, không ngờ sau khi phục dụng xong lại thấy hiệu quả rõ ràng như vậy! Thật ra là còn có thể làm cho người ta trẻ ra hả? Thật sự quá thần kỳ mà!” Mặc dù vẫn không sử dụng được ma lực, nhưng Lai Bố Ni Tư rất kinh ngạc trước sự thần kì của Tỷ Tỷ đan!

Đoạn Vân lắc đầu: ”Đáng tiếc, không có hiệu quả gì! Ai! Xem ra phong ấn này thật sự là một nan đề! Từ từ để sau này ta nghĩ biện pháp điều trị sau!”

”Thiếu gia, kỳ thật kết quả như vậy cũng là trong dự liệu! Cũng đến hơn mười năm rồi! Ta cũng quen rồi!” Lai Bố Ni Tư thật ra rất khoát đạt!

Từ từ để sau này ta nghĩ biện pháp điều trị sau! Yên tâm đi, ta nhất định giúp người giải quyết phong ấn này, sẽ làm cho người mau chóng khôi phục thực lực.” Đoạn Vân vỗ vỗ bả vai Lai Bố Ni Tư lão đầu.

”Cám ơn thiếu gia!”

”Tránh ra, chúng ta muốn gặp thiếu gia! Chúng ta có việc gấp muốn gặp thiếu gia!” Lúc này có tiếng gọi gấp gáp của Cuồng chiến sĩ từ cửa truyền vào!

54. Chương 54. Tình Thiêu Công Chủ Khải Sát Lâm

Chuyện gì thế? Để cho họ vào đi!” Đoạn Vân rất nghi hoặc, nên để đám Cuồng Chiến Sĩ đi vào hỏi xem có chuyện gì .

Thiếu gia, Ngài nhất định phải cứu tộc nhân của chúng ta đây! Thiếu gia!” Sáu Cuồng Chiến Sĩ mồm nậm miệng mười trước mặt Đoạn Vân vẻ rất thê thảm.

Đoạn Vân phải đem toàn bộ lòng kiên nhẫn của mình ra cố nghe cả nửa ngày mới hiểu được chuyện gì đang xảy ra. Nguyên lai là một tháng trước, sau vụ thu hoạch mùa thu, đại bộ phận lương thực của bộ lạc Cuồng Chiến Sĩ bị đốt trụi cả, mười mấy vạn người gặp phải một khảo nghiệm tồn vong sinh tử.

Đoạn Vân nghĩ đi nghĩ lại, cảm thấy sự tình sẽ không đơn giản như vậy, có thể là có một thế lực nào đó dụng tâm làm ra chuyện này. Bọn họ đến tột cùng có mục đích gì thì không thể đoán biết được. Chẳng lẽ là muốn chiếm lĩnh A Nhĩ Ti Tư? Nhưng một nơi hung hiểm như vậy thì có thằng điên nào mà lại mò tới muốn chiếm lĩnh? Với lại, nơi đó về danh nghĩa là quốc thổ của Thiên Long Đế Quốc, mà quốc lực của Thiên Long Đế Quốc rất cường đại. Chẳng lẽ là Lôi Ngạc Đế Quốc?

Đoạn Vân suy nghĩ tới lui chẳng thấy có manh mối gì cả nhưng vẫn còn cố gắng tìm hiểu nguyên nhân tại sao. Tuy nói chuyện này căn bản không phải là chuyện của riêng mình, nhưng Đoạn Vân sớm đã có ý nghĩ lợi dụng mười mấy vạn Cuồng Chiến Sĩ từ lâu rồi, hơn nữa mình đã tìm được phương pháp trị được tính cuồng hóa của Cuồng Chiến Sĩ rồi. Nếu đám Cuồng Chiến Sĩ xảy ra chuyện gì, kia bao nhiêu tâm tư của mình tất cả đều trắng tay cả sao. Hơn nữa sau này có thể chẳng còn chỗ nào để lợi dụng nữa.

Đi gọi Khắc Lí tới đây cho ta!” Đoạn Vân ra lệnh ngay. Vài phút sau, Khắc Lí, người phụ trách tất cả sinh ý của Gia tộc, đã đi tới trước mặt Đoạn Vân .

Khắc Lí, việc kinh doanh lương thực trong Gia tộc hiện nay thế nào rồi?” Đoạn Vân hỏi .

Khắc Lí suy tư một hồi, rồi cung kính trả lời: ” Thiếu gia, dựa theo Ngài phân phó, chúng ta sau vụ thu hoạch mùa thu đã mua được rất nhiều lương thực, hôm nay dự trữ lương thực trong Gia tộc cũng đủ chi dụng cho năm vạn người dùng được khoảng ba tháng.”

Đoạn Vân vừa nghe đã giật nảy mình, mặc dù Đoạn Vân từng phân phó cho Khắc Lí nhân lúc giá lương thực đang giảm xuống tiền ra thu mua đại lượng lương thực, nhưng thật không ngờ Gia tộc của mình lại có nhiều như thế. Kỳ thật, cũng may là ở đế quốc này chưa có ai coi việc quản chế lương thực như là một loại quốc kế dân sanh .

Khắc Lí, ta muốn lấy một nửa số lương thực của Gia tộc! Người đi chuẩn bị đi, ta quyết định trợ giúp bộ lạc Cuồng Chiến Sĩ!” Đoạn Vân quay về Khắc Lí ra lệnh .

Khắc Lí suy nghĩ rồi đáp: " Thiếu gia! Ngài muốn trợ giúp Cuồng Chiến Sĩ thì nhất định Ngài có lý của mình, nhưng đây không phải là một số lượng lương thực nhỏ đâu! Hơn nữa A Nhĩ Ti Tư cách nơi này xa như vậy, muốn vận chuyển đến phải mất thời gian hơn một tháng mới tới. Hơn nữa "

Đoạn Vân xua tay, nói: " Đừng lo lắng, ta quyết định dùng Tiểu Phi Hiệp đưa ta tự mình đến đó. Về phương diện vận chuyển cũng không cần lo lắng, Lai Bố Ni Tư có một Không Gian Giới Tử dung tích tới mấy ngàn lập phương ! Lai Bố Ni Tư, lấy Không Gian Giới Tử ra cho ta mượn dùng một chút, khi ta về sẽ trả lại cho người!"

Lai Bố Ni Tư đem Ách Bửu Đa giới tử đưa cho Đoạn Vân, cười nói: " Thiếu gia, ta đã là thủ hạ của Ngài rồi, của ta cũng là của người thôi! Còn nói cái gì mượn với lại trả nữa! Ta còn chỉ vọng người sớm ngày khôi phục ma lực cho ta nữa!"

Đoạn Vân nghe vậy rất lấy làm cao hứng, tiếp nhận Giới tử nhìn vào không gian bên trong, dò xét hơn thiệt rồi nói : " Quả nhiên là Ách Bửu Đa Không Gian Giới Tử trong truyền thuyết, không gian bên trong thật sự là làm cho người ta khâm phục! Tốt lắm, Khắc Lí người đem giới tử đi lấy lương thực xếp vào trước đi! Ta định ngày mai sẽ tới quân doanh dặn dò một vài sự tình rồi sẽ thẳng tiến A Nhĩ Ti Tư. Tiểu Phi Hiệp, căn cứ vào tốc độ phi hành của người thì cần bao lâu có thể tới đó?"

Tiểu Phi Hiệp nhìn qua như một trung niên ba mươi tuổi trăm tư một hồi, rồi trả lời: " Chủ nhân, hai ngày hẳn là có thể tới rồi!"

Người mang được tới đa mấy người? Ba người được không? " Đoạn Vân đang cân nhắc xem đem mấy người theo thì thích hợp. Minh nhất định phải đi rồi, Cuồng Chiến Sĩ ít nhất cũng phải một, hơn nữa để đảm bảo an toàn, Kiếm Thần Diệp Cô Thành cũng phải đi .

Lúc này về mặt Tiểu Phi Hiệp trở nên hơi bí ối: " Chủ nhân, chỉ cần người cho ta vài lập Tủy Tủy, với thực lực Phi Long vương của ta, tám đến mười người chỉ là chuyện nhỏ!"

Đoạn Vân nghe xong vỗ thẳng vào đầu Tiểu Phi Hiệp, cười mắng: " Đồ tiểu tử nhà người tinh tướng lắm! Được, không cần nhiều người đi như vậy đâu. Ngoài ta và Diệp Cô Thành, Cuồng Chiến Sĩ cũng cần đi hai người! Lạp Lực và Khắc La Phu cùng đi với ta!"

"Cám ơn thiếu gia!" Sáu gã Cuồng Chiến Sĩ vái Đoạn Vân một lễ thật sâu!

"Thiếu gia, sao không đem theo một hai ma sủng trong gia tộc? Có thể sẽ có nguy hiểm đó!" Diệp Cô Thành đề nghị .

Đoạn Vân cười cười : "Làm gì có nguy hiểm chứ? Với lại, tiểu Phi Long cũng đã là Cửu cấp thánh thú rồi, người lại là Kiếm Thần nữa. Hai Cuồng Chiến Sĩ cũng đã tới thất cấp, sau khi cuồng hóa nói không chừng còn có thực lực liều mạng với cả Kiếm thánh ấy chứ. Có cái gì phải sợ chứ? Hơn nữa, chúng ta lại không phải tới đó để đánh nhau? Thôi, mọi người tự đi chuẩn bị đi! Ta còn có rất nhiều sự tình phải làm! Diệp Cô Thành, theo ta tiến cung!"

"Dạ, thiếu gia !"

Đoạn Vân lần này tiến cung chủ yếu là đi gặp Khải Lợi và Khải Sát Lâm, đã hơn mười ngày rồi hẳn không gặp các tiểu mỹ nhân của mình.

Ngựa quen đường cũ (nguyên văn khinh xa thực lộ - xe nhẹ đường quen), Đoạn Vân rất nhanh đã tìm được Khải Sát Lâm. "Tiểu mỹ nhân, có nhớ thiếu gia không vậy?" Đoạn Vân bây giờ đã tới trước mặt Khải Sát Lâm, về mặt Khải Sát Lâm vô cùng kích động, ôm chầm lấy hắn, chỉ sợ hắn chợt đào tẩu chạy đi mất!

Tên bại hoại này, lâu như vậy mà không đến thăm người ta, mà cũng không về nhà nữa, cả ngày đứng ở trong cái quân doanh đáng chết kia! Ta tưởng người đã sớm quên người ta rồi?" Khải Sát Lâm không ngừng dùng nắm tay nhỏ bé xinh đẹp của nàng đâm vào ngực của Đoạn Vân, nước mắt nhớ nhung trào ra tèm lem cả mặt mũi. Đoạn Vân ôm và nhẹ nhẹ vuốt ve lưng nàng, dùng phương thức duy nhất của mình để an ủi nàng.

Ta phải làm việc mà! Lâm lâm, đừng giận nữa! Có rất nhiều việc phải làm ở trong quân doanh! Hơn nữa Phụ hoàng của nàng đúng là không muốn để cho ta an ổn ! Nàng không biết lão đã đưa cho ta một đồng

phiền toái kinh khủng như thế nào đâu!” Đoạn Vân nhẹ giọng nói rồi cứ rử rử, rồi tranh thủ dùng môi mơn trớn tai của Khải Sắt Lâm.

Khải Sắt Lâm bị Đoạn Vân chọc ghẹo chỗ nhạy cảm như vậy, sắc mặt bỗng trở nên đỏ phừng phừng, nằng nề nhẹ giơ tay gạt ra rồi nói : ”Vân ca, đừng như vậy mà, ư ư... nhột lắm! (*^____^*) Hì hì đừng mà!” Chỉ có điều cử động phản đối vô lực của nàng lại bị Đoạn Vân hiểu là một hành động mời gọi, một loại kích thích đặc hữu. Đoạn Vân càng trêu ghẹo dữ hơn. Hắn dùng đầu lưỡi nhẹ nhẹ liếm vào dải tai mẫn cảm của nàng, thỉnh thoảng lại dùng đầu lưỡi đánh lên vài cái. Loại hương vị quyến rũ này làm Đoạn Vân muốn ngừng cũng không thể ngừng được, Đoạn Vân ôm Khải Sắt Lâm, mục tiêu công kích chuyển hướng lên mặt nàng. Hắn rê rê, rồi hôn nhẹ, còn cánh tay đang ôm nàng cũng không ngừng vuốt ve. Khải Sắt Lâm đối với chuyện nam nữ hoàn toàn ngây thơ, lúc này bị Đoạn Vân kích thích mãnh liệt như thế, cả người nàng trở nên mềm nhũn vô lực trước sự công kích của Đoạn Vân, toàn thân trên dưới đều đỏ bừng lên. Hơn nữa dưới sự kích thích của Đoạn Vân, trong miệng Khải Sắt Lâm dần dần bắt đầu phát ra những âm thanh rên rỉ nhẹ nhàng. Nàng nhẹ nhẹ nấc lên từng tiếng đam mê, ôm chặt lấy Đoạn Vân ghì chặt không buông.

Thấy nghi thái của Khải Sắt Lâm như thế, Đoạn Vân càng thêm điên cuồng hơn. Hắn hôn lên đôi môi ngà ngọc mê ly đẹp như vẽ của Khải Sắt Lâm, nụ hôn mang đầy hương sắc ngọt ngào, cảm giác hương diễm này làm Đoạn Vân một lần nữa mê man. Hắn không ngừng dùng đầu lưỡi tách hàm răng đang đóng chặt của Khải Sắt Lâm, thử dùng sức tấn công vào thành trì bên trong một phen. Nhưng về phương diện này thì tri thức của Khải Sắt Lâm quả là quá mức thiếu thốn, gần như chẳng hề biết phối hợp gì cả. Nàng cũng không ngừng vuốt ve Đoạn Vân, sờ soạng, nhưng hai hàm răng vẫn đóng chặt như trước!

Đoạn Vân đâu có đầu hàng dễ dàng vậy, tay hắn không ngừng vuốt ve, từ phía trên kéo dần xuống dưới. Rốt cục hai tay tà ác của hắn đã rơi xuống đến kiêu đồn căng mọng đàn hồi của Khải Sắt Lâm, xoa xoa rồi bóp nhẹ, Đoạn Vân có cảm giác mượt mà và thư sướng tựa như đang vuốt ve một miếng vải lông vũ mềm mại ! Đoạn Vân càng khó tự kiềm chế được, thật không ngờ một tiểu nương bì (cô gái trẻ) như Khải Sắt Lâm này lại làm cho người ta trầm đắm mê đắm đến như thế.

Đoạn Vân một lần nữa mở miệng thè lưỡi, cố gắng tấn công vào bên trong hang động thần bí ngọt ngào ấy. Trong lúc đó một tay của Đoạn Vân lại leo ngoe vuốt dọc theo eo của Khải Sắt Lâm mà lần lên. Chỉ thấy nó ”minh tu sạn đạo ám độ trần thương” trực tiếp xâm nhập vào bộ ngực của Khải Sắt Lâm. Bộ ngực Khải Sắt Lâm bị tập kích, kinh hãi thất thổ, vừa muốn kêu lên, nhưng lúc này đầu lưỡi của Đoạn Vân như một con trường long đã nhân cơ hội một kích công nhập vào trong thành, tung hoành khắp nơi (nguyên văn: đại tứ lực đoạt phóng tứ cướp đoạt)!

Rốt cục, Khải Sắt Lâm cũng phải đầu hàng! Đoạn Vân không ngừng tham lam nuốt lấy cái hương vị ngọt ngào như quỳnh tương, không ngừng chạm vào đầu lưỡi thơm tho nhỏ bé của Khải Sắt Lâm. Khải Sắt Lâm lúc này hoàn toàn mất chủ động, nàng duy nhất chỉ có thể không ngừng tránh né sự công kích của Đoạn Vân, nhưng không gian bên trong thành trì rõ ràng cũng chẳng nhiều nhận gì, do đó vô luận nàng có làm sao cũng không thể trốn thoát được sự truy kích của Đoạn Vân. Không còn biện pháp nào khác, Khải Sắt Lâm chỉ còn cách thỏa hiệp đầu hàng. Vì vậy hai đầu lưỡi cuối cùng cùng quấn lấy nhau, quện chặt không rời.

Thật lâu sau, Đoạn Vân mới buông Khải Sắt Lâm lúc này đã không còn chút khí lực nào. Một tay ôm nàng vào ngực, một tay tẩy máy mồ xuống ngực của Khải Sắt Lâm vuốt ve như trước, Đoạn Vân cười gian tặc, nói : ”Lâm Lâm, thế nào? Đầu hàng đi thôi!”

Không! Tuyệt đối không!” Khải Sắt Lâm vẫn như trước không chịu đầu hàng, hơn nữa để chứng minh ”thực lực” của mình, nàng lại lấy tay chộp thẳng vào cái phần bấy giờ đang vươn cao vô cùng trắng kiêu của Đoạn Vân! Làm đủ mọi thứ trên dưới trong ngoài... Đoạn Vân cơ hồ muốn phát cuồng lên. Hắn không thể ngờ Khải Sắt Lâm lại có cái chiêu này, chẳng hiểu nàng học được ở đâu cái chiêu thức giết người này! Đã tán tỉnh lâu như vậy rồi, Đoạn Vân vẫn không dám làm một hành động nào vào thực tế cả, nên phần dưới của hắn đã bị dồn nén cứng ngắc như sắt, nóng rực râm ran rần rật từng từng... Dưới những cử động tàn bạo từ tay nhỏ bé đầy ma lực của Khải Sắt Lâm, Đoạn Vân run cả người. Hắn vội vàng chặn nàng lại: ”Đừng có kích thích ta nữa, còn làm như vậy nữa nàng coi chừng sẽ xảy ra chuyện đó!”

Khải Sắt Lâm nhìn hắn một chút: ”Người dám làm gì ta chứ? Ăn thịt ta à?”

Đoạn Vân ra vẻ hung ác nói: "Tiểu yêu tinh, ta cảnh cáo ngươi nha! Còn làm như vậy nữa là ta có thể sẽ không khách khí đâu!"

Khải Sát Lâm không để ý đến những lời cảnh cáo của Đoạn Vân, lại càng ra sức kích thích Ân « tiểu Ân » Đoạn Vân dữ dội hơn, tay kia không ngừng vuốt ve trên người Đoạn Vân. Sắc mặt nàng có chút tà ác nói : " Nếu ngươi có bốn sự thì đem ra đi! Ta xem thử ngươi dám làm như thế nào đây? Có bốn sự tới ăn thịt ta đi!"

Nghe thế thì trên đời có nam nhân nào mà không cảm thấy bị xúc phạm chứ! Đoạn Vân rốt cuộc không nén được áp lực của dục hỏa trong lòng, ôm chặt lấy Khải Sát Lâm đi tới phòng ngủ của nàng, xô nàng ngã xuống giường xong, Đoạn Vân như lang tự hổ hết beo y chang sói nhảy chồm lên

Hoa khai kỉ đoá, kỉ độ xuân thu! Xuân mộng liễu hữu ngân! *

(Workman:

Tạm dịch là : vài lần hoa nở, mấy độ xuân thu ! Giấc mơ xuân qua rồi vẫn còn lại dấu vết.

Câu cuối thực ra lấy ý từ câu thơ nổi tiếng của Tô Đông Pha : Sự như xuân mộng liễu vô ngân. Có nghĩa là đời như một giấc mơ xuân, qua rồi thì không còn lại dấu vết.)

Ndphong91 tạm dịch thơ:

Động đào hoa nở chốn thần tiên

Mấy độ xuân thu vẫn triền miên

Xuân xanh hoa mộng đà nếm trải

Dấu ấn tình yêu xóa ưu phiền!.

55. Chương 55. A Nhĩ Ti Tư Cuồng Chiến Hành

Thật lâu ơi là lâu..., sau đó, Đoạn Vân ôm Khải Sát Lâm nằm trên giường nói "Lâm Lâm, đợi ta đi A Nhĩ Ti Tư về, ta sẽ tới gặp Phụ hoàng nàng để xin dề thân!"

Ngươi phải đi sao?" Khải Sát Lâm ôm chặt lấy Đoạn Vân, sau vài giờ giằng co, Tam Công chúa đã không còn có bao nhiêu tinh lực nữa.

"Ta có chút việc phải đi A Nhĩ Ti Tư, yên tâm đi, ta sẽ dùng Phi Long đưa ta đi, rất nhanh sẽ về thôi! Nàng cứ an tâm chờ ta trở lại! À, lần trước ta cho nàng viên Tẩy Tủy đan tại sao nàng vẫn còn chưa sử dụng vậy?" Đoạn Vân rất khó hiểu, chẳng lẽ nàng giống như Tạp Sát Phu đem cho ai dùng rồi?

Ta vẫn giữ nguyên ở đây, ta không nỡ phục dụng nó! Nó quá trân quý! Hơn nữa đây là vật người tặng ta. Ta nghĩ sẽ mãi mãi giữ làm kỉ niệm!" Khải Sát Lâm nói xong, lấy ra một cái hộp nhỏ rất xinh xắn từ trong Không Gian Giới Tử của nàng, nhẹ nhàng mở ra, bên trong là viên Tẩy Tủy đan .

Uống vào đi!" Đoạn Vân nói, dừng một chút, Đoạn Vân lại đề thêm: " Bây giờ nàng đã là người của ta, có một số việc ta cũng không muốn dấu nàng, kỳ thật Tẩy Tủy đan là do ta luyện chế ra! Sau này nàng nếu muốn có thêm cứ đến tìm ta là được rồi."

Cái gì?" Khải Sát Lâm giật bắn cả người, trước đây Đoạn Vân một hơi đưa ra hai viên Tẩy Tủy đan cho nàng và Khải Lợi, nàng đã nghĩ rằng Đoạn Vân và được hoàn thân kỳ đó có liên quan rất mật thiết, nhưng lại không ngờ đây là thuốc do chính Đoạn Vân làm ra. Nàng hoàn toàn không ngờ nam nhân của mình lại có bốn sự như thế. Một niềm tự hào và hạnh phúc lan tỏa khắp người nàng. Nàng nhu tình mềm mại dựa cả người vào ngực Đoạn Vân, cảm thụ trái tim của Đoạn Vân đang đập nhịp mãnh liệt.

Được rồi, Vân ca, Khải Lợi tỷ tỷ đem viên đan của nàng hiến cho Mẫu hậu rồi, ngươi có thể ."

Cái gì?" Đoạn Vân nghe thế nhảy dựng lên, giật bắn mình. Ai ngờ bí mật về Tẩy Tủy đan lại bị bại lộ một cách vô duyên như vậy chứ.

Khải Sát Lâm thấy Đoạn Vân giật mình, cảm thấy hơi khó hiểu: "Làm sao vậy? Người yên tâm đi ! Khải Lợi tỷ tỷ không hề nói thuốc đó là do ai tặng đâu. Vân ca, người ngàn vạn lần không được hiểu lầm Khải Lợi tỷ tỷ đó! Nàng cũng chỉ là hiếu thảo mà thôi!"

Đoạn Vân vừa đảo mắt vừa nghĩ chắc là không sao đâu, người khác nếu mà có biết thì sao chứ, bọn họ còn có thể ăn thịt mình sao? Với thực lực của mình, ai dám đến chỗ mình giở trò cướp đoạt cam đoan mình sẽ làm cho hắn một đi không trở lại.

Thôi không sao, ta biết rồi! Thôi, người ngàn vạn lần không cần cất giữ Tủy Tủy đan mà ta tặng nàng đâu! Bây giờ cứ uống vào, ta đứng đây nhìn nàng uống!"

"Được!" Khải Sát Lâm ngửa đầu cầm Tủy Tủy đan uống luôn .

Tốt lắm, lập tức ra lệnh cho người chuẩn bị bàn cầu và thùng tắm!" Đoạn Vân nói .

Tại sao?" Khải Sát Lâm dường như còn không biết công hiệu kỳ lạ của việc tẩy tủy thay da đổi thịt.

Bởi vì lập tức người sẽ phải ngồi vào bàn cầu và tắm rửa chứ sao! Đây là công hiệu kỳ lạ của Tủy Tủy đan mà ! Thôi, không ở chỗ này mà nhìn cái bộ dáng chật vật của người nữa, ta đi trước đây! Lâm Lâm, chờ ta trở lại cưới nàng nhé!" Đoạn Vân sau đó cứ thế mặc quần áo rồi đóng tuốt!

Tiếp theo, Đoạn Vân lại mò tới phòng của Khải Lợi, rồi lưu lại một viên Tủy Tủy đan ở đây.

Đoạn Vân sau đó lại mò tới và cả đêm lưu lại trong phòng ngủ của Táp Sát Phu. Dựa vào kinh công cao minh, may mà không ai phát hiện hành động ma quỷ của Đoạn Vân. Bằng không, cái tội dám phá hoại thuần phong mỹ tục của xã hội này đủ để làm Đoạn Vân chết trăm lần cũng không đủ bù tội. Trong một đêm mà hắn dám xâm nhập hai cấm địa: một là phòng ngủ của Công chúa và một là khuê phòng của một nàng Thiên kim phú gia tiểu thư quyền quý. Việc này nếu truyền ra ngoài, Đoạn Vân có thể trở thành một nam nhân trong huyền thoại truyền kỳ rồi.

Khải Sát Lâm đáng yêu cuồng nhiệt động nhân, Khải Lợi vẫn nhu tình dịu dàng như trước, còn Táp Sát Phu thì xinh đẹp sắc sảo mê đảo lòng người. Ba hồng nhan tri kỷ của Đoạn Vân đều là Đại mỹ nhân nổi danh của Thiên Long Đế Quốc, Đoạn Vân có thể nói là diễm phúc kinh người ! Sau khi dặn dò Khải Lợi và Táp Sát Phu đủ thứ, thoáng cái đã là sáng sớm ngày thứ hai rồi, Đoạn Vân cảm thấy mệt mỏi, lập tức vận hành chân khí mấy lần, bao nhiêu mệt mỏi toàn thân đều nhất thời biến mất. Sau đó Đoạn Vân bước ra đường hưởng thụ những giọt sương sớm cuối thu, rồi đi thẳng về phía quân doanh .

Triệu tập mấy vị tướng lĩnh thủ hạ, Đoạn Vân chính sắc nói: " Hôm nay là ngày huấn luyện theo chế độ đặc biệt của chúng ta, cứ theo giáo án mà ta dạy cho các người thời gian gần đây lập tức tiến hành. Từ giờ trở đi, các người phải toàn tâm toàn ý dẫn dắt thủ hạ của các người không ngừng tăng cường thao luyện, mười năm ngày sau, ta sẽ tiến hành một lần khảo hạch. Từng đơn vị nhỏ nhất đều sẽ tiến hành tất cả các mục khảo hạch, sẽ có phần thưởng cho đơn vị nào có biểu hiện tiến bộ đột xuất!"

"Rõ! Tướng quân!" Đám thủ hạ trả lời rất cung kính .

Đoạn Vân cười cười, " Ngày hôm qua chơi có vui không?" Nghe Đoạn Vân vừa hỏi như vậy, hơn mười đại lão gia xem ra hơi lúng túng, lúc này Hi La đứng dậy: "Tướng quân, ngày hôm qua Ngài bảo chúng ta phải xài hết một vạn kim tệ, nhưng một đám chúng ta tiêu xài thoải mái mà chỉ hết hơn một ngàn kim tệ, rồi chúng ta đem toàn bộ số tiền còn lại mua thịt rồi, bây giờ chỗ thịt này cũng đủ toàn bộ các huynh đệ trong sư đoàn ăn ngon vài ngày ."

Đoạn Vân nghe thế hơi giật mình, thật không ngờ đám binh sĩ quan ăn to nói lớn này lại keo kiệt như vậy, một vạn kim tệ mà bảy mươi mấy người lại không xài hết. Lắc lắc đầu, Đoạn Vân cười nói: " Nhìn biểu hiện về mặt này của các người, có tiền mà không biết xài như thế nào, thật sự là quá tốt lắm, vài ngày nữa ta sẽ không tới quân doanh, bất quá không có gì phải lo, nhiều nhất là mười ngày ta sẽ trở lại thôi. Do đó, Phó Sư trưởng Hi La toàn quyền phụ trách huấn luyện quân đội! Thôi, bây giờ lo mà đi tập hợp tất cả thủ hạ của các người bắt đầu vào việc đi!"

"Rõ, thưa Tướng quân!"

Dặn dò mọi việc xong, Đoạn Vân dẫn đầu cả nhóm hướng về phía A Nhĩ Ti Tư tiến phát!

Nói thật, Đoạn Vân không khoái cái loại cảm giác làm Long kỵ sĩ cho lắm. Thật sự là rất khó nuốt! Những ảo tưởng cái gì uy phong, cái gì tiêu sái, tất cả đều tan tành cả. Liệng vòng vòng trên cao mấy ngàn thước, không nói đến cảm giác đầu óc quay mòng mòng vì độ cao, mà cái rét lạnh thấm vào tận xương tủy càng làm cho người ta không thể chịu được. Nhất là bây giờ đã là cuối mùa thu rồi, vừa buốt vừa lạnh, gió lạnh thổi ào ào làm nứt nẻ cả môi má, khuôn mặt cũng phải chịu khổ hình không ít! Bất quá cảm giác được bao quát cả đại lục thật ra cũng làm cho Đoạn Vân chẳng biết vì sao sinh ra một ý chí muốn chinh phục cả thiên hạ, đem thế giới dẫm đạp dưới chân mình.

Hai ngày sau, Đoạn Vân đã tiến vào A Nhĩ Ti Tư. Ngồi trên người Tiểu Phi Hiệp, hai Cuồng Chiến Sĩ nói cho Đoạn Vân vài nét đại khái về tình hình của A Nhĩ Ti Tư.

A Nhĩ Ti Tư nằm về phía Đông bắc Thiên Long Đế Quốc, phía Tây của nó là một dải đất tên là cao nguyên Bồ Lạp Tây, nghe nói nơi đó tụ tập mấy ngàn vạn Địa tinh. Theo như Lạp Lực nói thì: nơi đó có rất nhiều Địa Tinh ti tiện hèn hạ, hơn nữa cao nguyên Bồ Lạp Tây rất hoang vu, do đó không có quốc gia nào thèm để ý chiếm lĩnh nơi đó cả. Đó là một dải đất bị người ta khinh rẻ nhất!

Cái làm cho A Nhĩ Ti Tư nổi tiếng chính là dãy núi A Nhĩ Ti Tư hùng vĩ. Dãy núi A Nhĩ Ti Tư có thể nói là một nơi đầy hung hiểm giống như lãnh địa của ma thú rừng rậm vậy. Ở đây, chung quanh diện tích của dãy núi A Nhĩ Ti Tư, các bộ lạc nhỏ rải rác khắp bốn phía như sao trên trời. Nam diện của A Nhĩ Ti Tư là bộ lạc Cuồng Chiến Sĩ, ở nơi này mười mấy vạn Cuồng Chiến Sĩ quần tụ lại với nhau. Đông bộ của A Nhĩ Ti Tư là rừng rậm, nơi đó có hơn mười vạn Tinh Linh sinh sống, là một thế lực không nhỏ. Xa hơn về phía đông là eo biển Đắc Lí Lạp, eo biển ngăn cách A Nhĩ Ti Tư với Tác Không Đồ đảo. Nghe nói không có ai đến được đảo đó cả. Phía tây của A Nhĩ Ti Tư là Bồ Lạp Tây cao nguyên. Phía bắc của A Nhĩ Ti Tư cơ hồ có đại đa số tất cả Ái Nhân trên đại lục. Nơi đó là quê quán của hơn mười vạn Ái Nhân. Tây bắc là thảo nguyên mênh mông, nơi đó thường xuyên xuất hiện những bầy sói và các loại mãnh thú. Ở A Nhĩ Ti Tư, các bộ lạc Thú Nhân tán cư rất nhiều. Rất nhiều các tộc người đều có thể tìm được ở A Nhĩ Ti Tư. Sườn núi A Nhĩ Ti Tư có mấy vạn người khổng lồ rừng rậm và người khổng lồ cao nguyên, hơn nữa, ở A Nhĩ Ti Tư còn có mấy vạn Thực nhân ma (Workman: sẽ giải thích ở các chương sau).

Do đó, A Nhĩ Ti Tư là một nơi tụ tập không biết bao nhiêu dị tộc mà kể. Còn trong mắt Đoạn Vân, nơi này là một địa phương vô cùng thích hợp để mình phát triển.

Thiếu gia, chúng ta đã tới ! Phía dưới là bộ lạc Cuồng Chiến Sĩ của chúng ta đây, Tộc trưởng của chúng ta ở phía dưới !” Đến chiều hôm ấy, Lạp Lực, chỉ xuống phía dưới nói với Đoạn Vân.

”Hay lắm, Tiểu Phi Hiệp, chúng ta giảm độ cao chuẩn bị hạ cánh!” Đoạn Vân ra lệnh.

”Rõ, thưa chủ nhân !”

56. Chương 56. Cuồng Chiến Mĩ Nữ Âu Dã Ny

Thế nhưng, những người dưới đất lại đón tiếp nhóm người của Đoạn Vân theo một phương thức có chút kỳ quái. Chỉ thấy mấy ngàn Cuồng Chiến Sĩ tập hợp thành một đội hình chiến đấu, thần sắc hết thảy vừa cảnh giác đề phòng vừa phẫn nộ, bất quá đội hình có vẻ rất lộn xộn như chồn hôi gặp cáo dữ! Hơn nữa có không ít người còn đứng dưới đất mà tru tréo: ” Long kỵ sĩ loài người đáng chết, có bốn sự xuống đây, xem chúng ta đây sẽ đem ngươi băm thành mảnh nhỏ như thế nào!” Hơn nữa lại phát sinh rối loạn ở hai ba chỗ khác nhau. Đoạn Vân nhìn kỹ lại thì thấy nguyên lai là dưới sự kích thích từ cửu cấp Phi Long vương Tiểu Phi Hiệp đem lại, có vài Cuồng Chiến Sĩ đã cuồng hóa. Bọn họ một khi cuồng hóa rồi, cả đám đồng bạn chung quanh lập tức phải xông lên hợp sức đè xuống, còn có vài người lại bị đồng bạn kích thích trở nên cuồng hóa. Rối loạn cứ thế không ngừng lan ra! Cảm thương cho số phận của những Cuồng Chiến Sĩ và những tệ nạn hậu quả từ việc họ bị cuồng hóa xong, Đoạn Vân để Lạp Lực và Khắc La Phu bày tỏ rõ ràng thân phận của mình, lúc này mới có thể chặn đứng những sự việc đáng tiếc đang phát sinh.

Đoạn Vân bây giờ hiểu thấu được những gian truân của bộ tộc Cuồng Chiến Sĩ! Bộ đội cái loại thần kinh như vậy thì cơ hồ không công tự phá, làm gì có ai dám dùng chứ? Công kích của bọn họ cơ hồ đều là đồng vu quy tận cả! Con Phi Long của mình mới tạo ra một chút kích thích đã xảy ra tình hình như vậy rồi, nếu hai quân phải đánh với nhau thì chẳng biết hậu quả sẽ như thế nào nữa.

Bất quá, bọn họ hẳn là sẽ không đến nỗi chẳng phân biệt được quân xanh quân đỏ mà đánh bừa như vậy chứ? Ai mà biết được!

Thiếu gia, đây là Tộc trưởng của chúng ta đây! Tộc trưởng, vị này là chủ nhân của ta và Khắc La Phu, Đoạn Vân thiếu gia. Sáu chúng ta đây ở Thiên Long thành nhờ có trợ giúp của thiếu gia mới được sống an ổn cơm no rượu say! Hơn nữa thiếu gia còn ” Vốn là một người vô cùng lạc hậu, Lạp Lực cứ thể đem Đoạn Vân giới thiệu liên hồi cho Tộc trưởng của bọn họ. Còn Đoạn Vân thấy vẻ mặt Lạp Lực có vẻ rất hưng phấn, lại còn suýt nữa làm bại lộ chuyện mình có thể trị khỏi ẩn tật cuồng hóa của Cuồng Chiến Sĩ, vội vàng chặn hắt lại, liếc mắt nhìn hắt, giận dữ nói: ”Lạp Lực!”

À, thiếu gia, ta đây không nói nữa!”

Xin chào Tộc trưởng đại nhân, ta là Đoạn Vân, sáu người bọn Lạp Lực bây giờ đang làm việc ở Gia tộc ta, sung làm Hộ vệ!” Đoạn Vân vô cùng cẩn thận lời ăn tiếng nói trước vị Tộc trưởng trung niên đại khái khoảng bốn mươi tuổi. Ấn tượng đầu tiên chỉ giới hạn trong một từ: mãnh! Chỉ liếc mắt nhìn qua, vị Tộc trưởng đại nhân này có thể là một nam nhân có cơ thể cuồng bạo nhất,... người Chiến sĩ tráng kiện nhất. Chẳng lẽ Cuồng Chiến Sĩ tuyển Tộc trưởng dựa theo tiêu chuẩn của cơ thể để bình phán sao? Tộc trưởng trung niên toàn thân trên dưới toát ra một lực lượng kinh khủng, nhưng từ trong ánh mắt hắt Đoạn Vân dám khẳng định về hắt tuyệt đối không phải là loại người đầu óc ngu si tứ chi phát triển. Ánh mắt ổn trọng và đáng vẻ thành thực không thể nào che dấu được!

Tộc trưởng cũng cẩn thận đánh giá Đoạn Vân, hồi lâu sau, Tộc trưởng đại nhân lên tiếng: ”Xin chào ! Ta là Tộc trưởng Cuồng Chiến Sĩ Pháp Lạp Kỳ, đây là nhi tử của ta Mễ Khắc, con gái ta Âu Dã Ny!” Pháp Lạp Kỳ chỉ vào một nam một nữ phía sau hắt, nhi tử của Tộc trưởng cũng bình thường thôi, Đoạn Vân có thể thấy hắt có thực lực chiến sĩ cấp sáu. Bất quá cô gái Âu Dã Ny thì không khỏi làm Đoạn Vân hơi giật mình! Đoạn Vân thấy ánh mắt của nàng có một cảm giác kinh diễm (giật mình thú vị). Hơn nữa cô thiếu nữ da vàng Cuồng Chiến Sĩ này lại có một cơ thể đầy nữ tính, khác xa những gì Đoạn Vân có thể tưởng tượng được. Vóc người của nàng lại rất sexy bốc lửa, lối ăn mặc giản dị thiếu vài của võ sĩ làm lộ ra bộ bông đào đỏ sộ với cái rãnh ngực sâu hoắm, mảnh lưng ong thắt vào, cặp đùi thon dài mạnh khỏe làm cho tên đại sắc lang Đoạn Vân mới nhìn qua đã rớt tròng ra ngoài, mép ứa đầy nước dãi.

Đoạn Vân mắt nhìn sòng sọc từ trên xuống dưới, lại từ dưới lên trên, nhìn ngón ngấu kiểu cắn cẩu, nhìn như chưa bao giờ được nhìn... rồi hắt kéo Tộc trưởng Pháp Lạp Kỳ qua một bên: ”Uy! Tộc trưởng đại nhân, tha thứ cho ta mạo phạm, nàng, thật là con gái người sao? Sao mà ”

Pháp Lạp Kỳ cười lớn một tiếng: ” Ha ha, Đoạn Vân đại nhân, đích thật là như vậy, mẫu thân Âu Dã Ny là một Tinh Linh!”

Sao? Thế thì chẳng trách sao lại ngon... ực à xinh thế! Tộc trưởng đại nhân quả là hảo thủ đoạn! Bội phục!” Về mặt Đoạn Vân làm một bộ ta đây biết rồi. Còn Pháp Lạp Kỳ cũng không thêm để ý.

Còn lúc này Mễ Khắc quay về bọn Lạp Lực và Khắc La Phu đang đứng sau Đoạn Vân nói: ” Hai người các người bây giờ xem ra phát tài quá hả, trang bị trên người sợ là phải đến mấy vạn kim tệ lận!” Lạp Lực và Khắc La Phu vô cùng chất phác gãi gãi đầu vẻ xấu hổ, Khắc La Phu nói: ”Đây đều là thiếu gia cấp cho bọn ta đây để làm việc, là do Ái Nhân công tượng trong Gia tộc đặc chế cho chúng ta. Còn có không ít tính năng đàn hồi, sau khi cuồng hóa sẽ không bị nứt nẻ. Sáu chúng ta đây mỗi người một bộ. Thế nào, trông được chứ hả? Mà có một lăm không?”

”Cuồng hóa? Các người lại mặc quần áo như vậy cuồng hóa?” Mễ Khắc hơi giật mình.

Lúc này Lạp Lực nói: ”Đúng vậy, Thú Nhân võ sĩ của Gia tộc ai nấy đều rất lợi hại, bình thường huấn luyện nếu không cuồng hóa chúng ta đây căn bản đánh không lại bọn họ, bất quá chúng ta đây mà cuồng hóa thì chúng ta đây chấp cả hai đứa!”

Các người thường xuyên cuồng hóa sao?” Thanh âm Tộc trưởng Pháp Lạp Kỳ bất ngờ phát ra, trong ngữ khí có không ít sắc thái hoài nghi.

Thiếu gia đã giúp chúng ta đây giải trừ di chứng cuồng hóa rồi, hơn nữa bây giờ việc cuồng hóa của chúng ta đây đều là lý trí cuồng hóa rồi!” Khắc La Phu cướp lời nói. Nghe Khắc La Phu nói xong, vẻ mặt Pháp

Lập Kỳ nhìn Đoạn Vân một cách kinh dị. Còn Đoạn Vân lúc này đang ở bên cạnh Âu Dã Nỵ tán đông tán tây, cười cợt tí tởn hí hờn trông như thằng hề đủ đờn sắp lên cơn động cởn!

Xin chào! Tiểu thư xinh đẹp, xin hỏi ta có thể cùng nàng nói chuyện về thời tiết hôm nay không?" Đoạn Vân nói rất văn vẻ.

Tiểu mỹ nữ xinh đẹp da da vàng nhìn Đoạn Vân, cười nói: " Có thể, bất quá người phải tặng cho ta một bộ y phục võ sĩ thật đẹp giống như Lập Lực mới được!"

Đoạn Vân cười cười: "À chuyện nhỏ thôi, hôm nào ta tự mình sắp xếp rên riêng cho nàng một bộ đồng phục hộ lý, cam đoan hấp dẫn mười phần!"

"Đồng phục hộ lý?" Âu Dã Nỵ rất khó hiểu.

Đoạn Vân vội sửa lời nói: " À, không, là y phục võ sĩ, y phục võ sĩ chứ! Xin hỏi tiểu thư xinh đẹp, ta có hân hạnh được mời nàng một bữa cơm chăng? Ta có đem theo những món điểm tâm đặc sắc và những món ăn vật tiêu biểu của Thiên Long thành."

Thật không? Vậy hay quá, ta nghe nói Thiên long thành có món cá hấp rất ngon a!"

Nàng còn chưa nói xong, Đoạn Vân đã từ trong Không Gian Giới Tử lấy ra một mâm Hồng thiêu ngư nóng hổi thơm phưng phức. Đây là món mà Liên Na chuẩn bị cho Đoạn Vân trước khi xuất hành, nàng sợ Đoạn Vân trên đường kham khổ, vì vậy thức cả đêm chuẩn bị hơn mười món điểm tâm đặc biệt của Thiên Long cho Đoạn Vân. Có Không Gian Giới Tử, căn bản không cần lo lắng về vấn đề biến chất, đã qua hai ngày rồi mà vẫn còn nóng bỏng tay như trước. Tiểu mỹ nhân vừa thấy Đoạn Vân lấy ra món cá hấp thơm lừng của Thiên Long, rất hưng phấn, rồi cao hứng quá nhảy dựng lên : "Oa! Quá tuyệt vời, Đoạn Vân ca ca, người thật oách! Hay quá ! Để ta ném, oa! Ăn ngon tuyệt! Oa, Đoạn Vân ca ca, người thật tốt quá! Ta trước giờ chưa hề được ăn món gì ngon như vậy!"

Đoạn Vân cười cười : " Sau này mỗi ngày ta sẽ mời nàng ăn!"

Thật nhé !" Âu Dã Nỵ nghe Đoạn Vân nói như vậy có vẻ rất kích động, cứ nắm lấy tay của Đoạn Vân lắc lắc.

"Nỵ Nỵ, lớn đầu rồi mà cứ như trẻ con!" Pháp Lập Kỳ hơi tức giận nói với Âu Dã Nỵ.

Không sao, không sao đâu mà!" Đoạn Vân nói khẽ.

Pháp Lập Kỳ suy nghĩ một hồi, rồi hỏi Đoạn Vân: " Xin hỏi Đoạn Vân đại nhân, Ngài có thể trị khỏi bệnh chứng cuồng hóa cho Cuồng Chiến Sĩ hay không?"

Đoạn Vân cười cười, không trực tiếp trả lời: "Chúng ta đừng nói chuyện này vội, ta rất muốn biết vì sao khi chúng ta vừa tới, các người lại có vẻ rất địch ý với chúng ta như thế?"

Pháp Lập Kỳ rất khẩn cấp, nhưng Đoạn Vân chuyển chủ đề như vậy thì hắn cũng không còn biện pháp nào khác: "Ai! Mười mấy vạn người chúng ta bây giờ đang gặp phải một nan đề thuộc về sinh tử tồn vong. Vụ thu hoạch trước, chúng ta đạt được một sản lượng lương thực đủ dùng cho một quý, nhưng lượng lương thực này xem ra không đủ ăn, vì vậy ta ra lệnh cho mấy vạn tộc nhân đến các nơi trên đại lục, để giảm áp lực lương thực cho toàn tộc. Chúng ta phỏng chừng cố gắng dè xẻn một chút thì có thể vượt qua thời kỳ đói kém này. Nhưng sau khi chúng ta cất trữ toàn bộ lương thực vừa mới thu hoạch vào kho xong, ba tên Long kỵ sĩ chẳng biết ở đâu bỗng đột nhiên chẳng hiểu vì sao lại tiến công chúng ta. Mặc dù chúng ta hợp lực tổn thất hết mấy trăm người giết được một con Cự Long, nhưng đáng hận là bọn hắn lại đem toàn bộ lương thực dự trữ của chúng ta đốt sạch. Ta phỏng chừng mục tiêu của bọn họ chính là muốn thiêu hủy lương thực của chúng ta! Làm chúng ta không công tự phá! Bây giờ, toàn tộc chúng ta có thể sẽ phải chết sạch trong mùa đông này rồi! " Nói xong, các vẻ mặt các Cuồng Chiến Sĩ ở đây đều lộ vẻ âu lo. Đôi mày xinh như vẽ của Âu Dã Nỵ cũng nhăn tít lại, nước mắt ứa ra. Đoạn Vân nhìn vậy không chịu được, kéo đôi tay xinh xinh của Âu Dã Nỵ, tức giận nói với Âu Dã Nỵ nói: "Âu Dã Nỵ, nàng không cần lo lắng, ta đem lương thực đến cho nàng đây!"

Cái gì?" Âu Dã Nỵ, Mễ Khắc, đến cả Pháp Lập Kỳ đều giật mình, bọn họ nhìn chằm chằm vào Đoạn Vân, thần sắc rất phức tạp.

Đoạn Vân cười cười, nói khẽ: " Năm ngàn đấu lương thực, các người xem thử có đủ không?"

Cái gì? Năm ngàn... đấu!" Các Cuồng Chiến Sĩ ở đây ồ lên xôn xao bàn tán. Nhất là Pháp Lạp Kỳ miệng mở tròn ra như hổ đen vũ trụ, cơ hồ có thể tống vào đó cả một quả dưa hấu thật lớn.

Ý Ngài nói là năm ngàn đấu hũ, số lương thực đó cũng đủ cho chúng ta toàn tộc sống sót hơn hai tháng rồi. Hơn nữa còn có một vài người có thể trở về nữa, mùa đông này sẽ là một mùa đông rất ấm áp! Nhưng chúng ta làm sao vô cớ lại có thể nhận sự cứu tế của người?" Sắc mặt Pháp Lạp Kỳ vẫn rất bình tĩnh, nhưng trong lòng lại đang nổi sóng ba đào. Cả người kích động thật lâu không thể nào bình tĩnh được. Hắn cố hết sức để đoán ý đồ của Đoạn Vân.

Việc này tuyệt đối không phải vô cớ!" Đoạn Vân cười cười, tiếp theo nói, " Ta muốn bộ tộc Cuồng Chiến Sĩ phải thuần phục!"

Nhưng tại sao? Cơ hồ không ai dám dùng bộ tộc Cuồng Chiến Sĩ chúng ta cả. Thực lực của chúng ta rất cường ngạnh, nhưng như vậy thì lực tàn phá của chúng ta cũng càng là trí mạng. Từng có một quốc gia xa xưa cố thử sử dụng một vạn Cuồng Chiến Sĩ đi chiến đấu. Nhưng cuối cùng cũng chỉ một kết cục là đồng quy vu tận. Từ đó về sau không có ai nguyện ý sử dụng bộ tộc Cuồng Chiến Sĩ nữa." Pháp Lạp Kỳ rất khó hiểu.

Đoạn Vân cười cười. Chính sắc hắn nói tiếp: "Bởi vì ta có thể làm cho tất cả Cuồng Chiến Sĩ như thế này! Lạp Lực, cuồng hóa!"

"Dạ, thiếu gia ! Hồng!" Lạp Lực vừa nghe lệnh của Đoạn Vân lập tức cuồng hóa. Hắn trong nháy mắt rống to, Mễ Khắc và những Cuồng Chiến Sĩ đứng gần Lạp Lực đều nhảy chồm về phía Lạp Lực, muốn chế trụ hắn trước khi hắn cuồng hóa. Pháp Lạp Kỳ cũng muốn xông lên thì bị Đoạn Vân ngăn lại. Đoạn Vân cười cười, không để ý đến vẻ bất mãn của Pháp Lạp Kỳ! Theo Đoạn Vân phỏng đoán, các Cuồng Chiến Sĩ này cũng có thực lực tầm tầm như Mễ Khắc, không cuồng hóa thì có thực lực khoảng cấp sáu. Còn Lạp Lực đã là thất cấp chiến sĩ rồi, cho dù không cuồng hóa cũng có thể dễ dàng đánh thắng, hơn nữa sau khi cuồng hóa thì cho dù là Kiếm thánh chẳng thể đánh bại hắn được.

Kết quả quả nhiên giống như dự tính. Lạp Lực tuy nói là có thể tự chủ cuồng hóa, nhưng tính tình háo thắng thì vẫn giữ nguyên như trước. Chỉ thấy hắn đem toàn bộ cái thực lực kinh người đến ngay cả Kiếm thánh cũng phải sợ hãi nửa phần của hắn quay sang những tộc nhân chung quanh cho họ ném đủ món đòn. Sau khi hạ xong mọi người, Lạp Lực đôn hậu cười ha ha: " Ha ha, Mễ Khắc, thật không ngờ trước kia người đánh bại ta đây, bây giờ đến phiên ta đây chiến thắng! Vừa rồi ta đây cuồng hóa, coi như không tính, chúng ta đánh lại một hồi nữa!" Nói xong, Lạp Lực giải trừ cuồng hóa của mình, một lần nữa đứng trước mặt Mễ Khắc khiêu khích!

Pháp Lạp Kỳ đứng một bên giật nảy người, hắn chỉ biết trợn mắt há mồm nhìn Lạp Lực: "Làm sao như vậy được, sau khi hắn cuồng hóa mà vẫn còn có lý trí, lại còn có thể tự động giải trừ cuồng hóa của mình. Không có khả năng, hắn làm sao còn có thể đánh bại cả Mễ Khắc? Sau khi cuồng hóa lại còn có thể chiến đấu! Trời ạ! Ta nhất định là đang nằm mơ chứ hả?"

Đoạn Vân cười cười, không nói gì! Đi tới cạnh Âu Dã Nỵ, cười nói: "Âu Dã Nỵ tiểu thư, ta có thể hỏi nàng một vấn đề không?"

"A, cái gì, người nói cái gì?" Âu Dã Nỵ hiển nhiên cũng đang bị tất cả những việc trước mắt làm sợ ngây người, không có nghe tiếng Đoạn Vân nói. Đoạn Vân vì vậy phải lặp lại một lần nữa.

Xin hỏi, nàng có phải là Cuồng Chiến Sĩ không?" Đoạn Vân hỏi.

"Úc, ta hả, đương nhiên rồi! Bất quá ta sẽ không cuồng hóa đâu! Ta kế thừa ma pháp thiên phú Tinh Linh tộc đặc thù của mẫu thân ta, ta là một Ma pháp sư Mộc hệ." Âu Dã Nỵ trả lời, thần sắc vẫn ngây thơ như trước.

Ừa!"

Đoạn Vân đại nhân, van cầu người cứu bộ tộc cả Cuồng Chiến Sĩ đi!" Còn lúc này Pháp Lạp Kỳ quay về mấy ngàn Cuồng Chiến Sĩ ra hiệu một chút, rồi trực tiếp quay về phía Đoạn Vân quỳ xuống. Âu Dã Nỵ vì đang cùng Đoạn Vân đứng nói chuyện, lúc này cũng rất kinh hoảng cả người cũng lập tức quỳ xuống trước

mặt Đoạn Vân. Đoạn Vân vội vàng đỡ lấy tiểu mỹ nhân, rồi quay về Pháp Lạp Kỳ chỉnh sắc nói: " Thiên hạ không có việc gì miễn phí cả! Cái ta muốn chính là sự thuần phục của bộ tộc Cuồng Chiến Sĩ!"

Pháp Lạp Kỳ cúi đầu suy tư một hồi, đứng dậy nói: việc này ta một người không thể quyết định, ta phải cùng vài vị Trưởng lão thương nghị một chút. Ngày mai ta sẽ có phúc đáp cho người!"

Còn khỏe miệng Đoạn Vân lúc này rốt cục lộ ra nụ cười đắc ý!

57. Chương 57. Cuồng Chiến Nhất Tộc Lai Hiệu Trung

Ngày thứ hai, Đoạn Vân một lần nữa tới gặp Tộc trưởng Cuồng Chiến Sĩ Pháp Lạp Kỳ. Đang ở cùng Pháp Lạp Kỳ còn có vài lão nhân lớn tuổi, Đoạn Vân đoán đây là các Trưởng lão của bộ tộc Cuồng Chiến Sĩ!

Sau khi nói vài câu khách sáo chào hỏi hân, Pháp Lạp Kỳ vãi Đoạn Vân một vãi, dùng ngữ khí rất khấn thiết nói: " Trải qua một đêm thương lượng, chúng ta quyết định thuần phục Đoạn Vân đại nhân."

Nhưng Đoạn Vân còn chưa kịp cao hứng, Pháp Lạp Kỳ lại lên tiếng: " Bất quá việc làm cho bộ tộc Cuồng Chiến Sĩ đời đời thuần phục thì không được. Chúng ta chỉ có thể nhận một kì hạn thôi!"

Đoạn Vân cười cười, lạnh nhạt nói: " Nhưng ta lại có thể đem lại những lợi ích vĩnh cửu cho Cuồng Chiến Sĩ! Hơn nữa ta còn có thể làm cho các Cuồng Chiến Sĩ đời đời không nghèo khổ nữa, rốt cuộc không cần phải lưu lạc khắp nơi vì thiếu lương thực nữa!"

Pháp Lạp Kỳ cau mày, thở dài: " Đoạn Vân đại nhân, nói thật, điều kiện của Ngài thật sự rất hấp dẫn. Được rồi! Ta đồng ý với người! Chỉ cần ngày nào Ngài còn sống, bộ tộc Cuồng Chiến Sĩ ta sẽ còn thuần phục ngày đó. Đây đã là giới hạn cuối cùng của chúng ta rồi. Ta không có khả năng để cho hậu nhân của chúng ta đời đời thuần phục một tộc khác!"

"Được, hay lắm! Điều kiện đó ta có thể chấp nhận. Ta đồng ý! Tốt lắm, bây giờ các người đi chuẩn bị một nhà kho thật lớn, ta đem lương thực đến cho các người!" Đoạn Vân cười cười, bước đầu tiên thu phục Cuồng Chiến Sĩ đã vô cùng thuận lợi. Chuyện sau này thì để sau này nói lại! Kỳ thật việc này cũng là kết quả lý tưởng đối với Đoạn Vân rồi. Nếu muốn giữ được bộ tộc Cuồng Chiến Sĩ luôn luôn trung thành thì còn phải xem thủ đoạn của Đoạn Vân sau này nữa.

Nhưng, xin hỏi một chút, lương thực của Ngài ở đâu?" Pháp Lạp Kỳ khẽ giật mình, vì hân chí thủy chí chung đều không thấy Đoạn Vân có một đội ngũ vận lương nào. Đoạn Vân quơ quơ tay khoe cái Ách Bì Đa giới tử trên tay, cười tủm tỉm: "Là ở chỗ này! Được rồi, ta sẽ ở lại đây năm ngày, năm ngày này ta sẽ điều trị cho một nhóm Cuồng Chiến Sĩ trước. Người đi chuẩn bị một chút, ta ước chừng cũng vào khoảng năm ngàn người."

Thật không?" Pháp Lạp Kỳ nghe thế rất hưng phấn. Bộ tộc Cuồng Chiến Sĩ được cứu rồi!

Năm ngày kế tiếp, tình cảnh của Đoạn Vân chỉ có thể dùng một chữ để hình dung: Khổ! Nhìn một đội ngũ xếp hàng dài rồng rắn chờ đến lượt mình, Đoạn Vân cơ hồ muốn phát cuồng lên. Việc trị liệu của Đoạn Vân cho đám Cuồng Chiến Sĩ rất đơn giản, nhưng cũng rất mệt mỏi, cũng phải lao tâm khổ tứ nhiều. Đơn giản chỉ là châm cứu, mổ xẻ, châm cứu, mổ xẻ, làm tới làm lui, từng bước từng bước giải trừ các vấn đề về cuồng hóa không có lý trí nhưng cũng phải rất cẩn trọng. Trải qua năm ngày liên tục trị liệu, Đoạn Vân rốt cục cũng đạt được dự tính ban đầu: trị khỏi cho năm ngàn Cuồng Chiến Sĩ. Năm ngàn người này đã có thể tự chủ lý trí cuồng hóa rồi.

Đương nhiên bọn họ không phục dụng Tủy Tủy đan được Đoạn Vân đặc chế, các di chứng sau cuồng hóa vẫn rất nghiêm trọng như trước. Sau khi cuồng hóa cơ hồ toàn thân hư thoát. Bất quá vì việc cuồng hóa họ không đến nỗi chẳng phân biệt được địch ta hồ loạn công kích như trước nữa, thực lực của họ có thể nói là phi thường kinh khủng. Hơn nữa vì chỉ trị liệu có năm ngàn người, do đó, Đoạn Vân chỉ chọn năm ngàn người từ ngũ cấp võ sĩ trở lên. Sau khi cuồng hóa xong thì lực lượng có thể đạt đến mức của Đại kiểm sự. Có thể nói, trong năm ngày này Đoạn Vân đã làm cho năm ngàn dã thú tự bạo diệt biến thành một quân đội năm ngàn người có chiến lực phi phàm. Đoạn Vân dám nói rằng, trên cả đại lục này cơ hồ không có một quân đội nào có thể so sánh về chiến lực với năm ngàn Cuồng Chiến Sĩ này. Nếu đặt họ trên chiến trường

tuyệt đối là một cơn ác mộng của tất cả địch nhân. Bất quá, mặc dù thực lực bọn họ đều tăng lên, nhưng bọn họ dù sao cũng không phải là quân đội chính qui, tính kỷ luật cũng rất kém.

Nhìn năm ngàn Cuồng Chiến Sĩ với chiến lực kinh khủng xếp hàng trước mặt mình, Đoạn Vân rất hài lòng. Quay về Pháp Lạp Kỳ, Đoạn Vân nói: "Tộc trưởng đại nhân, người cảm thấy thế nào?"

Pháp Lạp Kỳ trong mấy ngày nay đã thấy lối thoát cho bộ tộc Cuồng Chiến Sĩ. Hơn nữa Tế tự đại nhân có làn da vàng trước mắt đã đốt lên ngọn lửa hy vọng cho bộ tộc Cuồng Chiến Sĩ. Hắn bây giờ đã hoàn toàn hiểu ra, chỉ có phục tùng Đoạn Vân, người có năng lực thần kỳ này, mới có thể làm cho bộ tộc Cuồng Chiến Sĩ bước trên con đường hưng vượng. Hắn rất cung kính nói với Đoạn Vân: "Đoạn Vân đại nhân, Ngài đã đem lại cho Cuồng Chiến Sĩ bộ tộc một hy vọng lớn lao nhất! Ta tin rằng Ngài đúng là Đấng Cứu thế của bộ tộc Cuồng Chiến Sĩ! Pháp Lạp Kỳ nguyện ý cả đời thuần phục Đoạn Vân đại nhân, phục tùng Ngài!"

Đoạn Vân cười cười: "Tộc trưởng đại nhân không cần khách khí như vậy, người gọi ta là Đoạn Vân là được rồi."

Làm sao được? Pháp Lạp Kỳ giật mình.

Làm sao không được chứ, Ngài là trưởng bối, sau này ta gọi Ngài là bá phụ nhé. Đoạn Vân còn trẻ lắm, lịch duyệt cũng không nhiều, sau này có rất nhiều sự tình còn phải nhờ bá phụ chỉ điểm." Đoạn Vân cười vỗ vỗ vai Pháp Lạp Kỳ, thần sắc rất khẩn thiết.

Pháp Lạp Kỳ thấy Đoạn Vân xử sự như thế, hắn cũng hào sảng nhìn Đoạn Vân cười: "Được, Đoạn Vân hiền chất! Người có tính toán gì không?"

Đoạn Vân nhìn dãy núi xa xa, trong lòng cảm khái vạn ngàn. Không ngừng suy tư. Suy nghĩ hồi lâu, Đoạn Vân cười cười: "Ta ở đây đồ còn có không ít sự tình phải xử lý. Ta phải về trước đây. Ngài yên tâm, bộ tộc Cuồng Chiến Sĩ đã thuần phục ta, ta tuyệt đối sẽ trở lại. Ta bây giờ là Bá tước của Thiên Long Đế Quốc. A Nhĩ Ti Tư trên danh nghĩa không phải là lãnh thổ của Thiên Long Đế Quốc sao? Sau khi ta trở về sẽ thỉnh cầu Tra Lí Hoàng đế, nhờ hắn phong cho ta là Lãnh chủ của A Nhĩ Ti Tư. Sau khi ta trở về, Ngài giúp ta hảo hảo tuyên truyền thăm dò các bộ lạc khác, xem bọn họ có bao nhiêu người ủng hộ ta. Ta không hy vọng chỉ là Lãnh chủ của Cuồng Chiến Sĩ bộ tộc!"

Đoạn Vân người muốn chinh phục tất cả A Nhĩ Ti Tư? Việc này..., việc này cơ hồ không có khả năng đâu! Trước kia đã có mấy vị Lãnh chủ đại nhân, nhưng tất cả bọn họ đều bị dị tộc nơi này giết sạch. Mặc dù bộ tộc Cuồng Chiến Sĩ của ta ở đây cũng có thực lực không nhỏ, nhưng cũng không có nghĩa là chúng ta có thể đối kháng với tất cả các dị tộc khác!" Pháp Lạp Kỳ giật nảy người!

Đoạn Vân cười cười: "Không có cái gì là không có khả năng cả. Ta đã có biện pháp làm cho cả bộ lạc Cuồng Chiến Sĩ thần phục, thì sẽ có thủ đoạn làm cho các tộc khác cũng thần phục theo. Nhớ kỹ: thế sự vô thường, không có gì là tuyệt đối cả! Được rồi, mấy hôm trước không phải có mấy Long kỵ sĩ đến tập kích đốt hết lương thực sao? Có đầu mối gì chưa?"

Không có, mặc dù chúng ta giết được một bát cấp Cự Long của bọn họ, nhưng vẫn không tìm được đầu mối gì!" Pháp Lạp Kỳ chảnh sắc trả lời.

Ngẫm nghĩ một lát, Đoạn Vân nói: "Các người trong thời gian sau này cần phải vô cùng cẩn thận, ta phỏng chừng bọn họ sẽ có hành động tiếp theo đó. Được rồi, chỗ lương thực mới đưa tới cần phải tuyệt đối giữ bí mật, ngàn vạn lần đừng cho ngoại nhân biết. Chúng ta phải dĩ bất biến ứng vạn biến! Bọn họ nhất định sẽ có những hành động nữa."

"Rõ, ta đã ra lệnh cho toàn tộc tuyệt đối ngậm miệng về việc này!" Pháp Lạp Kỳ cung kính nói.

Được rồi, ta nghe nói Long Tộc cả người đều là bảo bối, vậy đầu Cự Long kia đâu?" Đoạn Vân rất muốn biết đầu cự long trong thời gian một tháng có bị biến chất gì không.

"Bị chúng ta đóng băng cất giữ rồi! Để ta đưa hiền chất đi lấy!" Sau đó Pháp Lạp Kỳ dẫn Đoạn Vân tới một quảng động thật lớn. Bên trong đang nằm một đầu 'Đại Tích Dịch' (con thần lân) dài hơn mười thước màu xám. Chỉ thấy cả người nó đầy kín vết thương cơ hồ không có một chỗ nào nguyên vẹn. Từ đó có thể thấy được các Cuồng Chiến Sĩ khi đó chiến đấu kịch liệt như thế nào. Đoạn Vân cơ hồ có thể tưởng tượng được tràng diện lúc ấy: các Cuồng Chiến Sĩ lần lượt cuồng hóa, chẳng phân biệt được địch ta đánh bừa bãi. Còn

con đại Tích dịch này vốn là một mục tiêu quá lớn, thành một mục tiêu công kích chính của Cuồng Chiến Sĩ.

Chủ nhân, con rồng này là một con Thổ long bát cấp sơ giai đó! Đã trưởng thành rồi. Phỏng chừng là một long kị đến từ Đường Cổ Lạp Sơn.” Tiểu Phi Hiệp đã hóa thành hình người giới thiệu với Đoạn Vân. Đoạn Vân cẩn thận xem xét, sau đó phát tay thu vào tất cả vào Ách Bửu Đa giới tử. Đoạn Vân quyết định đem đầu long này về nhà hảo hảo lợi dụng!

Đoạn Vân ca ca, người muốn đi hả?” Âu Dã Ny hiển nhiên không nỡ đành xa rời Đoạn Vân, mấy ngày nay nàng cứ một mạch quấn rịt lấy Đoạn Vân, Đoạn Vân có một thời gian rảnh nào là nàng kéo Đoạn Vân ra bắt hẩn giảng giải về thế giới bên ngoài. Còn Đoạn Vân cũng rất thích tiểu mỹ nhân da vàng này, hẩn cảm thấy có cảm giác nhất kiến chung tình với mỹ nữ này. Dù sao người da vàng rất hiếm có trên thế giới này, còn mỹ nữ da vàng này là một ”phượng mao lân giác” (lông phượng sừng lân ý nói rất đẹp). Do đó mấy ngày này Đoạn Vân tranh thủ giảng giải cho nàng thật nhiều câu chuyện thú vị. Đương nhiên những câu chuyện đó cơ bản đều là những chuyện cổ tích của địa cầu được cải biên thành dị bản mới. Mấy ngày hôm nay nhờ có Âu Dã Ny luôn luôn bên người Đoạn Vân làm vơi đi nỗi vất vả, bằng không Đoạn Vân một mình phải trị bệnh cho năm ngàn Cuồng Chiến Sĩ thật sự là một nan đề. Cảm tình hai người cũng ngày càng thêm thắm thiết. Đoạn Vân đa tình sẽ không bao giờ chấp nhận một tiểu khả ái như thế này ngã vào vòng tay người khác. Bản tính chiếm hữu của nam nhân không cho phép Đoạn Vân buông tay.

Đoạn Vân kéo bàn tay Âu Dã Ny, cười nói: ” Đoạn Vân ca ca cam đoan với người, ta nhất định sẽ trở về. Ngoan đi, nàng ở chỗ này chờ Vân ca ca, ca ca sẽ trở lại rất nhanh thôi. Ca ca cam đoan lần sau gặp mặt sẽ đem cho nàng thật nhiều đồ ăn ngon hơn nữa.”

Thật không? Đoạn Vân ca ca, ta không muốn người đi đâu! Ta muốn người tiếp tục kể cho ta chuyện Tây Du kí!” Âu Dã Ny kéo tay áo Đoạn Vân.

Đoạn Vân quàng tay ôm nàng vào lòng, hẩn nhẹ giọng thủ thỉ: ”Ny Ny, ngoan nào! Ở đây hảo hảo giúp cha nàng. Ta sẽ trở về nhanh thôi.”

Nói xong Đoạn Vân lấy từ trong giới tử ra một viên Tủy Tủy đan, đặt vào tay Âu Dã Ny nói: ” Cái này là Tủy Tủy đan, đại khái có thể đề cao thực lực của nàng lên hai giai, còn có thể làm cho nàng trở nên xinh đẹp hơn. Ny Ny khi nào rảnh tìm cơ hội uống vào. Ta hy vọng lần sau gặp lại thấy Ny Ny càng thêm xinh đẹp động lòng người hơn!”

Nói xong Đoạn Vân lấy ra hai lạp Tủy Tủy đan có dùng Phi Long huyết làm dẫn dược, thứ nhất cho Pháp Lạp Kỳ, nói: ” Bá phụ, đây là Tủy Tủy đan đặc chế chuyên môn cho Cuồng Chiến Sĩ, ít nhất có thể đề cao thực lực lên một giai, ngoài ra có thể vĩnh viễn làm chậm lại sự suy yếu sau khi cuồng hóa. Vì rất khó phối chế, do đó người và Thước Khắc mỗi người một viên uống vào đi. Những người khác sau này ta sẽ nghĩ biện pháp khác.”

Hai tay Pháp Lạp Kỳ hơi run rẩy tiếp nhận Tủy Tủy đan từ tay Đoạn Vân, vẻ mặt rất kích động. Nếu như Đoạn Vân nói đúng, đây tuyệt đối là bảo vật giá trị liên thành.

Bởi vì cũng không có nhiều việc ở Gia tộc, Đoạn Vân để Lạp Lực và Khắc La Phu lại đó. Dù sao thực lực bọn họ cũng khá tốt, ở đây hẩn là có thể giúp được một tay. Đoạn Vân và Diệp Cô Thành cười Phi Long Tiểu Phi Hiệp hướng Thiên Long thành bay đi.

oOo

Sinh, dễ. Sống, cũng dễ. Nhưng cuộc sống lại không dễ dàng!

Xin phiếu đề cử đề!

(WM: tác giả quả là khát phiếu cùng cực)

58. Chương 58. Bán Lộ Song Long Lai Đả Kiếp

Trên người Tiểu Phi Hiệp, Đoạn Vân cùng Diệp Cô Thành tán gẫu rôm rả.

Diệp Cô Thành, người nói rớt cuộc là ai đã manh tâm gây ra thảm họa cho bộ tộc Cuồng Chiến Sĩ vậy?” Đoạn Vân suy nghĩ rất nhiều nhưng không thể nào giải thích được. Cuồng Chiến Sĩ đối với những người khác thì chẳng hề có tác dụng gì cả. Chẳng lẽ chỉ thuần túy muốn tiêu diệt bọn họ?

Diệp Cô Thành suy tư một hồi rồi nói: ” Ta cũng không thể nào hiểu được, bất quá có thể một lần phái ra ba tên Long kỵ sĩ, rất có thể chỉ gói gọn trong vài Đế quốc thôi. Thiên Long thì chắc là không phải, Lôi Ngạo Đế Quốc và Tập Tu Tư, đến cả Giáo Đình đều có thực lực này, Long Tộc cũng có thực lực này, nhưng Long Tộc thì đâu cần phái ra kỵ sĩ làm gì nữa? Hơn nữa, với thực lực của Long Tộc nếu cần tiêu diệt mười mấy vạn Cuồng Chiến Sĩ thì dễ như trở bàn tay. Chủ yếu là không biết động cơ của họ là gì thôi!”

Đoạn Vân suy nghĩ mãi mà không tìm hiểu ra được động cơ của địch nhân rớt cuộc là gì. Còn lúc này thần sắc Tiểu Phi Hiệp rất nghiêm túc nói với Đoạn Vân: ” Chủ nhân, chúng ta bị người chặn đường!”

Là ai?” Đoạn Vân rất khó hiểu, mình không hề có cừu nhân gì, làm sao sẽ bị người nào đó chặn lại chứ? Hơn nữa bây giờ mình đang bay trong không trung mà.

”Là hai đầu Cự long, hơn nữa là Hắc long với thân thể biến thái nhất. Thực lực rất cường hãn, thực lực cứu cấp sơ giai!” Đoạn Vân nhìn về phía trước theo ánh mắt Tiểu Phi Hiệp, chỉ thấy hai đầu Hắc sắc Cự long dài hơn hai mươi thước đang đứng ở phía trước bọn họ, một tả một hữu, giao nhau bay lượn không ngừng .

Đoạn Vân vận công kêu lớn: ” Xin hỏi hai vị Cự long đại nhân vì sao lại ngăn đường đi của chúng ta?” Vừa hô hoán đồng thời Đoạn Vân ngấm ngầm ra lệnh cho Phi Long hạ xuống, nếu phải động thủ trên không trung thì quả là tai họa. Dù sao bên mình chỉ có Tiểu Phi Hiệp là có thể có khả năng chiến đấu trên không trung, còn đối phương lại có đến hai tên to kềnh càng.

Lúc này một đầu Hắc long dùng thanh âm hùng hậu trả lời vang dội cả không trung: ” Không tại sao cả, chỉ là hai huynh đệ chúng ta đói bụng, muốn dùng bát cấp tiểu Phi Long mà người đang cười đó làm điểm tâm! Hơn nữa chúng ta hy vọng lấy được vài món béo bở từ trên người của người. Người đã có sủng vật là Phi Long thì ta nghĩ người nhất định có rất nhiều tiền. Người yên tâm, chúng ta sẽ không làm thương tổn người đâu.”

Đoạn Vân vừa nghe, cảm thấy rất buồn cười, giữa ban ngày ban mặt lại dám ngang nhiên cướp đoạt. Mà lại là hai đầu Cự long cơ chứ.

Đoạn Vân cười cười, nói: ” Ta ghét nhất bị người khác cản đường cướp bóc, đến cả một chút kỹ thuật ăn cướp cũng không có! Ngoài ra các người lại còn muốn làm thương tổn sủng vật của ta nữa, chúng ta đây cũng không khách khí đâu. Nghe nói trên người Long Tộc toàn thân đều là bảo vật, không biết hai vị Cự long tiên sinh có thể hiến thân một chút vì mục đích nghiên cứu khoa học không nhỉ?”

Chủ nhân, ta biết hai đứa đó, bọn chúng là hai đầu tử Hắc long lưu manh bị trục xuất khỏi Đường Cổ Lạp Sơn. Hai huynh đệ Đạt Nhĩ Ba và Đạt Nhĩ Khắc. Đạt Nhĩ huynh đệ bọn họ nổi tiếng trên toàn đại lục là ác quán mãn doanh!” Tiểu Phi Hiệp nói với Đoạn Vân.

Đoạn Vân cười cười, đã như vậy, ta sẽ không khách khí nữa. Đoạn Vân quay về hai đầu Hắc long đang dương dương tự đắc quát: ” Hai huynh đệ Đạt Nhĩ, các người đã bị Long Tộc khu trục rồi, ta mà có giết hai người các người rồi xẻ thịt làm trang bị thì Long Tộc cũng sẽ không đến hỏi thăm ta đâu! May mà ta đang lúc thiếu mấy con ngựa kéo xe làm tọa kỵ, các người xem ra rất thích hợp đó! Ta quyết định không giết các người. Các người tự đầu hàng là tốt nhất!”

Ha ha ha, huynh đệ, ta nghe thấy cái gì vậy, cái tên tiểu côn trùng lại nói muốn giết chúng ta, một thiếu gia quý tộc ăn trắng mặc trơn võ sĩ nửa mùa, một đầu bát cấp tiểu Phi Long, hơn nữa còn có một tên hộ vệ nữa chứ! Ha ha! Buồn cười quá, hần lại nói muốn giết chết Hắc long vĩ đại chúng ta nữa! Ha ha!” Một đầu Hắc long vừa nghe Đoạn Vân nói xong, sững cả người, rồi dường như đang nghe một chuyện cười hay nhất trên thế giới này, không ngừng cười ngặt nghẽo! Ma lực của Tiểu Phi Hiệp và đầu khí của Diệp Cô Thành đều được nội liễm, còn chân khí của Đoạn Vân không có một chút sơ hở nào. Do đó hai huynh đệ Đạt Nhĩ mới phán đoán sai lầm về thực lực của bọn Đoạn Vân như thế.

Đoạn Vân không để ý đến hai Hắc long huynh đệ đang tí tởn đắc ý trên trời cao, hần âm thầm ra lệnh cho Tiểu Phi Hiệp. ”Tiểu Phi Hiệp, người đợi khi bọn chúng không chú ý, nhanh chóng công kích một đầu Hắc long, nhớ, không được giết chết hần, nhưng nhất định phải cho hần nhất thời không thể nào bay được,

sau đó giao cho Diệp Cô Thành. Sau đó người thu thập một đầu Hắc long còn lại trên không trung! Diệp Cô Thành, chút nữa người dùng thần khí Thượng phong nộ hồng, đánh thẳng vào răng nó cho ta, đừng lo chuyện làm mạnh tay quá mà hấn chết mất, có ta ở đây, hấn muốn chết cũng không chết được. Hơn nữa, dù có chết thì sao chứ? Đâu có chuyện gì đâu!”

Tiểu Phi Hiệp hừ một tiếng: ” Chuyện nhỏ, mặc dù Hắc long bọn chúng thân thể dài lòng thông, nhưng không trung dù sao cũng là thiên hạ của Phi Long chúng ta, nói về thực lực của ta gần đây đã được củng cố ở mức cứu giai hậu kỳ rồi! Chủ nhân, hãy xem nhé!”

Sau khi Tiểu Phi Hiệp đem Đoạn Vân đáp xuống một sườn núi, Đoạn Vân quay về hai đầu Hắc long trong không trung hô to: ”Đạt Nhĩ huynh đệ, nếu các người không chịu đầu hàng ta, hôm nay sẽ là ngày giỗ của các người đó!”

Đạt Nhĩ hai huynh đệ lại một lần nữa bị Đoạn Vân khiêu khích, trong lòng lại rất vui thích: ” Ha ha ha, người không biết gì là người hạnh phúc nhất, ha ha, huynh đệ, chúng ta đã lâu lắm rồi không được nghe câu chuyện đùa dai hay đến thế! Ha ha!”

Hai huynh đệ này cứ đứng trong không trung cười đến ngã nghiêng ngã ngửa, Đoạn Vân nhận thấy thời cơ đã đến liền lập tức ra lệnh cho Tiểu Phi Hiệp ra tay. Chỉ thấy Tiểu Phi Hiệp vừa nghe Đoạn Vân ra lệnh, giống như một mũi tên rời cung bay thẳng về phía một đầu Hắc long, Phi Long trảo sắc như dao chop vào đôi cánh rộng mênh mông của một con Hắc long rồi rọc mạnh. Long trảo của Tiểu Phi Hiệp với thực lực cứu giai hậu kỳ rất dễ dàng xé rách đôi cánh da của Hắc long, nhất thời long huyết phun ra đầy trời. Hắc long kinh hãi cố gắng vẫy vùng đôi cánh bị xé nát te tua kia, lại càng làm cho một lượng máu rồng phun ra tung tóe. Hắc long như bình sa lạc nhận lão đảo trên không, sau khi xoay tròn vài vòng trong không trung, rồi Phịch!!! một tiếng ngã dúi trên mặt đất, thân thể cao lớn như một ngọn đồi nhỏ đè nát cả những cây cối phía dưới.

Còn Tiểu Phi Hiệp sau một chiêu chế địch, lại bay thẳng đến nghênh đón con Hắc long còn lại. Con Hắc long đó thấy đồng bạn chưa đến một hiệp đã rơi xuống, giật nảy người, không dám sơ ý, hấn bắt đầu cẩn thận du đấu với Tiểu Phi Hiệp.

Con Hắc long rơi xuống đất thần sắc rất hoảng sợ cố đập đập đôi cánh rách như xơ mướp, trùng mắt đề phòng Đoạn Vân và Diệp Cô Thành. Đến bây giờ mà hấn cũng không rõ làm sao mình lại bị một đầu Phi Long bắt cấp xé nát cả thân thể.

Đoạn Vân cười cười, quay về con vật to lớn như quả đồi nói : ” Hắc long đại ca, thế nào rồi, có còn muốn ăn Phi Long của ta nữa hay không vậy?”

Hừ! Ta chỉ sơ ý nhất thời nên mới bị cái tên côn trùng biết bay đó làm cho bị chút thương tổn thôi. Hừ! Còn các người hử, Đạt Nhĩ Ba ta cho dù không bay được cũng có thể dễ dàng làm thịt sạch cả hai đứa.” Hắc long Đạt Nhĩ Ba hiển nhiên là một tên gia hỏa trước giờ mắt để lên trời, không coi ai ra gì.

Đoạn Vân sắc mặt hung ác, ra lệnh cho Diệp Cô Thành: ” Diệp Cô Thành, nhớ rằng tên khốn khiếp này cho ta! Chết đến nơi rồi mà còn dám mạnh miệng!”

Đoạn Vân vừa dứt lời, Diệp Cô Thành đã lưu lại một đạo tàn ảnh. Còn Hắc long Đạt Nhĩ Ba cũng bắt đầu gặp thê thảm rồi. Theo như giảng cứu, Kiếm Thần Phong hệ chủ yếu dựa vào tốc độ. Thân thể Hắc long tuy rất cường hãn, nhưng Kiếm Thần dù sao cũng là Kiếm Thần, hơn nữa Diệp Cô Thành còn từ Thái Cực của Đoạn Vân lĩnh ngộ được không ít phương pháp tá lực đả lực và cách ngưng tụ lực công kích vào một điểm. Hắc long khổng lồ với thân thể đang còn lão đảo thế kia làm sao có thể ngăn cản nổi Diệp Cô Thành quỷ dị với những đường kiếm hiểm ác chứ? Vả lại, trong tay Diệp Cô Thành đang cầm á thần khí - Phong chi nộ hồng!

Hắc long Đạt Nhĩ Ba không ngừng kêu gào ầm ĩ, quay cuồng khắp nơi, động tác càng ngày càng chậm dần, rồi rất nhanh chẳng thấy còn nhúc nhích nữa. Chỉ thấy một khối thân thể cao lớn nằm dẹp lép trên mặt đất rên rỉ vô lực, mà thực ra cũng chỉ còn thấy thở yếu ớt, không còn khí thế cuồng ngạo mục hạ vô nhân như lúc nãy nữa .

Đoạn Vân ngẩng đầu nhìn lên trên bầu trời. Chỉ thấy Tiểu Phi Hiệp và Hắc long Đạt Nhĩ Khắc đang đánh nhau mù mịt trên không trung, người tinh mắt có thể thấy được Tiểu Phi Hiệp căn bản là đang nhàn nhạ

vờn địch thủ như mèo vờn chuột. Đoạn Vân thật sự chẳng lấy làm thuận mắt lắm, gào lên vào không trung: "Tiểu Phi Hiệp, ta cho ngươi ba giây, ngươi lập tức đánh rớt cái tên gia hỏa đó xuống cho ta!"

Tiểu Phi Hiệp vừa nghe Đoạn Vân nói như vậy, diên cuồng hét lên một tiếng, uy áp của cửu cấp đỉnh phong lập tức nhắm thẳng vào Đạt Nhĩ Khắc đang liểng xiểng. Đạt Nhĩ Khắc bị long uy của Tiểu Phi Hiệp làm chết sững cả người. Còn lúc này, đôi cánh của Tiểu Phi Hiệp Phi Long bỗng dựng đứng lên, dùng một long trảo cào mạnh vào đầu Đạt Nhĩ Khắc. Đạt Nhĩ Khắc đáng thương rốt cục tiếp bước theo ca ca hấn rớt dài, cả người lao thẳng xuống đất. Sau khi rơi xuống đất có vài tiểu bộ phận thân thể bị vỡ tung ra .

Đoạn Vân quay về Đạt Nhĩ hai huynh đệ cười dài nói: " Thế nào, có nguyện ý làm xa phu cho ta hay không?"

Người..., người nằm mơ đi!" Phát ra thanh âm này chính là Đạt Nhĩ Khắc, bây giờ cũng chỉ có hấn có thể phát ra âm thanh thôi. Đạt Nhĩ Ba sớm đã bị đánh đến ngay cả khí lực để nói chuyện cũng mờ không ra. " Ngươi dám giết ca ca ta, ngươi, ngươi là con côn trùng ghê tởm! Ca! Ngươi tỉnh lại đi, ngươi tỉnh lại cho ta. Ngươi không được chết!" Đạt Nhĩ Khắc cố hết sức gào to gọi tên Đạt Nhĩ Ba đang hôn mê, vẻ mặt rất thê thảm!

Thấy tình cảnh Đạt Nhĩ Khắc như thế, Đoạn Vân trong lòng có chút cảm động. Đoạn Vân chỉnh sắc nghiêm túc nói: " Chẳng lẽ các ngươi trước kia khi sát nhân phóng hỏa không nghĩ sẽ có ngày hôm nay? Con người, à không, phải là con rồng, rồng cũng làm rất nhiều chuyện xấu! Yên tâm đi, chỉ cần các ngươi đồng ý làm thủ hạ cho ta, từ đây quyết tâm sửa đổi hướng thiện, ta sẽ cứu ca ca Đạt Nhĩ Ba của ngươi! Hãy yên tâm, chỉ cần có ta, dù là tử thần cũng không thể bắt ca ca ngươi đi được!"

Đạt Nhĩ Khắc nghe Đoạn Vân nói, giật mình, vẻ mặt tuyệt vọng lại sinh ra vài tia hưng phấn, hấn có chút nghi hoặc đối với Đoạn Vân, nói: "Được, chúng ta nguyện ý làm thủ hạ cho ngươi, chỉ cần ngươi cứu sống được ca ca ta!" Đoạn Vân thấy kết quả đúng như mình mong muốn, lập tức triển khai trị liệu cho Đạt Nhĩ Ba. Kỳ thật vết thương trên người Đạt Nhĩ Ba không phải quá nặng. Theo lệnh của Đoạn Vân, Diệp Cô Thành cũng không hề hạ sát chiêu, các bộ vị bị thương đều không phải là những nơi trọng yếu, chỉ là vài bộ vị mẫn cảm thôi. Sau một hồi điều trị, hơn nữa Đoạn Vân lại chịu hao phí hết mấy viên Hoàn Dương đan, Hắc long Đạt Nhĩ Ba mềm xèo đã từ từ tỉnh lại, vết thương trên người cũng cơ bản đã bắt đầu khôi phục. Trong quá trình trị liệu, long huyết trân quý của Đạt Nhĩ Ba cũng bị Đoạn Vân thu hoạch một mớ. Ước chừng mấy trăm kg Hắc long huyết bị Đoạn Vân chứa đầy vài thùng, phỏng chừng đủ để Đoạn Vân rửa sạch cả một con rồng.

"Đạt Nhĩ Ba, đệ đệ ngươi đã đồng ý làm thủ hạ cho ta rồi, ngươi có ý kiến gì không?" Đoạn Vân lạnh lùng hỏi .

Hắc long Đạt Nhĩ Ba thở dài, thần sắc có chút đau thương nói: " Nếu đệ đệ ta đã đồng ý rồi, ta đây còn có cái gì để phản đối nữa chứ? Đại nhân, chúng ta nguyện ý thủ hạ cho Ngài. Kỳ thật huynh đệ chúng ta sợ dĩ làm ác nhiều như vậy, đơn giản chỉ muốn trả thù Long Tộc. Chúng ta muốn phá hỏng hình tượng mỹ hảo của Long Tộc trong lòng loài người mà thôi. "

Tại sao chứ?" Đoạn Vân rất khó hiểu, đều là Long Tộc, hà tất phải làm như thế?

Lúc này Đạt Nhĩ Khắc cười đau khổ: " Tại sao ư? Chỉ đơn giản là bởi vì hai huynh đệ chúng ta là Hắc long. Trong mắt bọn rồng ở Đường Cổ Lạp Sơn long, chúng ta là sinh vật đọa lạc khốn kiếp ti tiện lộn giống lạc loài, chúng ta từ nhỏ phải chịu đựng vô số ánh mắt khinh bỉ của bọn Hoàng kim long, Bạch long, thậm chí cả Ngân long cũng nhìn chúng ta như chó lợn. Hừ! Bọn họ đơn giản là đồ kỵ với thân thể Hắc long cường hãn của chúng ta thôi!"

Đoạn Vân thật không ngờ vận mệnh hai huynh đệ bọn họ lại thê thảm như thế, cảm thán nói: "Chà, kỳ thật các ngươi cũng không nên dùng phương thức này, các ngươi phải hiểu rằng, các ngươi là sống cho bản thân mình. Hà tất quá để ý đến quan điểm của người khác làm gì!"

Hắc long huynh đệ nghe Đoạn Vân nói xong, trầm tư một hồi, trong lòng đột nhiên giác ngộ. Đúng vậy, số mạng của mình là do mình quyết định, hà tất vì cái đám gia hỏa đối trá kia mà tự hủy hoại cuộc sống của mình? " Hắc long Đạt Nhĩ Ba và Đạt Nhĩ Khắc xin cảm tạ lời dạy bảo quý báu của chủ nhân! Hai huynh

đệ chúng ta nguyện ý thế sẽ bảo vệ an nguy cho chủ nhân đến cùng!” Hai đầu Hắc long khổng lồ cúi gập cái đầu cao quý chào Đoạn Vân, vãi Đoạn Vân một cái rất sâu.

Đoạn Vân cười cười, không ngờ không cần đánh mà đã dạy được người. ” Ha ha, khách khí rồi! Sau này cố gắng phục vụ cho tốt. Đạt Nhĩ Khắc, đây là ba viên thuốc có thể trị liệu nội thương, uống vào đi. Vết thương sẽ hồi phục rất nhanh thôi! Đây là Tiểu Phi Hiệp, các người đã được thưởng thức thực lực của hắn rồi, chính là cứu giai hậu kỳ! Đây là hộ vệ của ta Diệp Cô Thành, là một Kiếm Thần. Ha ha, sau này các người sẽ có nhiều cơ hội để lãnh giáo. Nếu đánh nhau mà bị thương thì cứ đến tìm ta là được, chỉ cần không chết, ta có thể cứu các người sống lại!”

Nghe Đoạn Vân giới thiệu xong, hai vị Hắc long đại nhân mới hiểu ra người đánh bọn chúng chệch bệch lúc này cường đại đến như thế nào. Bao nhiêu bất bình trong lòng lúc này mới lắng dịu xuống.

59. Chương 59. Vũ Lực Bức Cung Tiên Hành Khúc

Nhìn hai thủ hạ vừa thu phục xong, Đoạn Vân cảm thấy rất vừa lòng. Cứu cấp hắc long cơ mà!

” Được rồi, bây giờ các người cảm thấy thế nào rồi, vết thương trên người còn đau không ?”

Sau khi nghỉ ngơi thêm một hồi nữa, cũng tranh thủ hỏi bọn họ thêm vài sự tình, Đoạn Vân quyết định tiếp tục khởi hành.

Chủ nhân, cấp bậc tế tự của ngài thật sự là xuất thần nhập hóa, chỉ một thời gian ngắn như vậy mà ta cảm giác thấy bao nhiêu vết thương trên người mình đã cơ bản khỏi hẳn. Đạt Nhĩ Khắc, người thì sao?” Đạt Nhĩ Ba đang cảm thụ những biến hóa khó tin trên thân thể mình.

Người nói gì cơ? Đại ca, đến cả người mà cũng đã khỏi, thì mấy vết thương quèn của ta đâu là cái gì trong mắt chủ nhân chứ ?” Đạt Nhĩ Khắc cũng rất hưng phấn, xem ra năng lực của vị chủ nhân mới này quả nhiên không giống bình thường, mình đã có một quyết định rất sáng suốt.

Đoạn Vân cười cười : ” Tốt lắm, chúng ta lên đường thôi! Được rồi, hai người các người có thể hóa thành hình người hay không ?” Đoạn Vân không có khả năng mang theo hai con hắc long xông thẳng vào Thiên Long thành được. Không nói tới việc gây ra xôn xao dư luận, còn có thể khiến cho hắn gặp phải những phiền toái không cần thiết.

Thực lực hai huynh đệ chúng ta chỉ là cứu cấp sơ giai, không thể hóa thành hình người được.” Đạt Nhĩ Ba hai huynh đệ trả lời

Đoạn Vân cúi đầu suy nghĩ một hồi, sau đó móc gói tử xuất ra sáu viên Tẩy Tủy đan, chia cho họ một người ba viên, ném thẳng vào miệng họ.

Đây là cái gì ?” Thuốc vừa vào miệng, hai đầu hắc long đã cảm giác được bên trong có ẩn chứa lực lượng cường đại, vội vàng không ngừng cảm thụ.

Đây là Tẩy Tủy đan!” Đoạn Vân nói tỉnh như không.

Cái gì ? Chủ nhân, nguyên lai Tẩy Tủy đan đang nổi danh như cồn trên toàn đại lục lại xuất phát từ trong tay ngài ! Thật sự là làm người khác kinh ngạc!”

Thật không ngờ Đạt Nhĩ huynh đệ chúng ta lại có phúc được dùng được hoàn cực phẩm này! Ca ca, chúng ta lúc này lời to rồi.”

Đoạn Vân cười cười : ” Các người sau này không cần gọi ta là chủ nhân nữa, cứ gọi ta là lão Đại đi! Tiểu Phi Hiệp người cũng nhớ cho rõ, sau này tất cả ma sủng trong gia tộc đổi lại gọi ta là lão Đại. Thôi, chúng ta xuất phát. Ba viên Tẩy Tủy đan hẳn là đủ để các người hóa thành hình người rồi. Hơn nữa Tẩy Tủy đan còn có tác dụng phụ làm lực lượng một thân nội liễm. Trong mấy ngày tới, ta hy vọng các người có thể giấu kín lực lượng của mình, cho dù không thể nội liễm hết, cũng chỉ thể hiện ở mức dưới cấp bảy, tám mà thôi. Ta không thích khoe khoang quá mức ! Hiểu chưa ?”

”Rõ, lão Đại !”

Một giờ sau, hai huynh đệ Đạt Nhĩ biến thành hai thanh niên da ngăm đen hình dạng rất giống nhau, nhìn qua cũng chỉ có tuổi tương đương với Đoạn Vân thôi. Thực lực cũng được đề cao tới cửu cấp trung giai. Nhưng Đoạn Vân hỏi Diệp Cô Thành về tình hình nội liễm của họ thì Diệp Cô Thành nói : " Thiếu gia, việc người muốn che dấu thực lực của họ xem ra rất khó, bởi vì bọn họ một thân toàn là long khí, chỉ cần một cao thủ liếc mắt là có thể thấy ngay. Bất quá, Tẩy Tủy đan dường như cũng có thể làm cho long khí của bọn họ thu liễm lại ít nhiều."

Nghe thế, Đoạn Vân buộc cắn răng móc ra sáu viên Tẩy Tủy đan nữa. Kết quả là thực lực của huynh đệ Đạt Nhĩ một lần nữa tăng vọt, đạt tới cửu cấp hậu giai, long khí cũng cơ bản thu liễm hoàn toàn. Chỉ cần không sơ ý phóng ra long uy, thì nếu chỉ xét vào thực lực bây giờ của họ, không ai có thể nghĩ đến hai người hầu mới của Đoạn Vân này lại là Long Tộc. Còn hai huynh đệ Đạt Nhĩ cũng bị thủ đoạn thần kỳ của Đoạn Vân làm cho sợ chết khiếp, luôn miệng lắp bắp lão Đại lão Đại .

Một ngày sau, đoàn người Đoạn Vân rốt cục về tới Thiên Long thành. Khi Đoạn Vân cười Tiểu Phi Hiệp, mang theo Diệp Cô Thành và Đạt Nhĩ huynh đệ đã hóa thành hình người xuất hiện trên bầu trời gia tộc, hấn phát hiện cả gia tộc đang bị hoàng gia kỵ sĩ đoàn của đế quốc hoàn toàn vây chặt. Hiển nhiên, trong nhà đã xảy ra chuyện !

Đoạn Vân vội vàng ra lệnh cho Tiểu Phi Hiệp bay xuống hậu viện của gia tộc, một mình mang theo Diệp Cô Thành, chạy đi tìm Phổ lão đầu.

"Vân, buổi tối trước hôm người đi A Nhĩ Ti Tư một ngày, có phải người ghé vào hoàng cung phải không ?" Phổ Hi Kim vừa thấy Đoạn Vân lập tức tiến tới hỏi ngay.

Đoạn Vân không hiểu có chuyện gì : " Đúng vậy, phát sinh chuyện gì vậy?"

Lão đầu thở dài, chứng thực : " Người có phải đã làm . cái kia với Tam Công Chúa không ?"

Đoạn Vân cười cười đều giả : " Lão đầu, người làm sao ngay cả chuyện này mà cũng biết vậy. Ta định khi trở về sẽ tới gặp Tra Lí bệ hạ đề thân! Lão đầu rốt cuộc chuyện gì thế? Không phải Khải Sát Lâm đã xảy ra chuyện gì chứ hả!" Đoạn Vân không khỏi có chút lo lắng.

"Ai, nguyên lai là thật hả. Vân, người có biết không, người và Tam Công Chúa đã gặp nạn rồi !" Lão đầu thở dài.

Đoạn Vân rất khó hiểu, hỏi : " Lão đầu, rốt cuộc chuyện gì thế ? Đám binh lính bên ngoài bộ tới đây để bắt ta hả?"

Người không biết sao? Vân à, chuyện này người cũng quá đáng lắm! Bệ hạ đã hạ lệnh, một khi người về nhà lập tức phải bắt người giam vào thiên lao, tội danh là cưỡng gian công chúa ! Người có đến mười đầu cũng không đủ chặt đầu. Khải Sát Lâm thân là công chúa, chưa hề lập gia đình mà lại cùng nam tử phát sinh quan hệ, như vậy cũng là bất kính với hoàng thất, đã bị giam vào thiên lao rồi ! Không chỉ một mình nàng, nghe nói cả Khải Lợi vì cầu xin cho Khải Sát Lâm, cũng bị bệ hạ giam vào thiên lao nốt. Hai vị công chúa đồng thời nhập ngục, chuyện này đã đồn đại ra khắp cả Thiên Long thành rồi !"

Cái gì ? Tên gia hỏa Tra Lí lại dám làm như thế ! Ngay cả Khải Lợi cũng bị liên lụy ! Quá đáng lắm, quá đáng lắm!" Đoạn Vân vừa nghe hai nữ nhân của mình bị Tra Lí giam vào thiên lao rất tức giận. Đàn bà của lại chịu khổ vì liên quan với mình, có nam nhân nào chịu được việc này.

Truyền lệnh ta, gia tộc hộ vệ đoàn nâng cao đề cao cảnh giác ! Phì Tử, Ngưu Ma Vương, Tiểu Phi Hiệp, Đạt Nhĩ huynh đệ, cả Diệp Cô Thành nữa, các người là lực lượng mạnh nhất của gia tộc, mau theo ta tiến cung ! Mẹ kiếp, lão già Tra Lí này cứ chờ đó mà xem. Xem ra ngày thường ta quá mức bảo thủ, bao nhiêu đồ tốt đều ra sức cất dấu. Hôm nay, ta muốn để cho tất cả mọi người trên thế giới biết, Đoạn Vân ta tuyệt đối không phải dễ trêu vào đâu." Đoạn Vân lúc này đã giận điên người, cả người ngạo nghễ tựa như một kim giáp chiến thần.

"Vân, người muốn làm gì ? Người muốn phản quốc sao?" Phổ Hi Kim hiển nhiên hiểu ý đồ của Đoạn Vân, vội vàng ngăn cản hấn. Dù sao đây mới là phạm tội lần thứ nhất, Đoạn Vân làm như vậy sẽ mang một tội danh phản quốc. Tuy nói lực lượng gia tộc rồi Đoạn Vân có thể nói là hùng hậu không kể xiết, nhưng hoàng gia cũng có không ít lực lượng được che dấu. Nếu xảy ra tranh chấp, khó tránh khỏi lưỡng bại câu thương !

Sư phụ, ta hy vọng ngài đừng ngăn cản ta. Hơn nữa hôm nay ta cũng không muốn có đánh nhau đổ máu. Ta sợ dĩ làm như vậy kỳ thật cũng là muốn tạo một chút áp lực cho Tra Lí thôi. Ta còn muốn đi gặp Tra Lí để thân nữa mà!” Đoạn Vân cười cười. Bất quá lửa giận trong lòng vẫn bốc lên phừng phừng

Lão đầu thở dài, không nói nữa, xoay người đi vào thư phòng.

Đoạn Vân vung tay lên, ra lệnh : ” Xuất phát ! Mục tiêu, hoàng cung !”

Sau đó Đoạn Vân dẫn chúng thủ hạ, đi ra cửa. Ngoài cửa đầy nghẹt binh lính, vừa thấy Đoạn Vân bước ra từ bá tước phủ, lập tức cả đám vây chặt Đoạn Vân lại. Một tướng quân lên tiếng nói : ” Đoạn Vân tể tự, phụng chỉ bệ hạ, ta phải bắt người quy án ! Bắt !”

Nhưng hắn vừa mới nói xong, Phì Tử lúc này hóa thành đại địa chi hùng quay đầu về bọn họ điên cuồng gầm lên. Chỉ với một tiếng gầm này, bao nhiêu kỵ sĩ dám chặn đường trước mặt Đoạn Vân tất cả đều văng ra mấy trượng, đại bộ phận tới tấp đầu văng mắt hoa! Cưỡi cấp thú vương hồng, tuy không đủ để cho bọn chúng trí mạng, nhưng cơn đau đầu cũng để cho bọn họ nằm bẹp vài ngày, thậm chí rất có thể còn có di chứng nữa.

Đoạn Vân cước bộ không hề dừng lại, hắn tiếp tục đi tới hoàng cung. Rốt cục, Đoạn Vân đã đi tới cửa thành hoàng cung. Bây giờ đã là buổi tối rồi. Chỉ thấy cửa thành sớm đã đóng chặt, trên thành có rất nhiều quân sĩ có vẻ đang rất bối rối. Bọn họ sớm đã nghe nói đến sự việc của Đoạn Vân. Trong lòng họ vẫn còn hơi sợ hãi con đại địa chi hùng lúc trước có thể chiến thắng được bát cấp Phi Long.

Thấy binh lính trên tường thành lao xao, Đoạn Vân vận hành chân khí hô : ”Người trên thành nghe đây, ta là Đoạn Vân, các người đi gọi bệ hạ đến đây cho ta. Bằng không gọi, ta sẽ kêu thủ hạ công thành đó. Ta tin với cái thứ thành tường này thì tuyệt đối không thể ngăn cản được một kích của cửu cấp thánh thú đầu!”

Còn lúc này, cửu cấp ma thú Khổ Lạp Kỳ của đế quốc từ trên tường thành xông ra. Hắn vừa thấy Đoạn Vân, lập tức kêu lên : ” Đoạn Vân tể tự, người muốn làm gì ? Người đã phạm vào pháp luật của đế quốc. Chẳng lẽ người muốn dùng lực của một người để đối nghịch với cả Thiên Long Đế Quốc sao?”

Đoạn Vân cười cười, nói lạnh lùng : ” Khổ Lạp Kỳ tướng quân, ta hôm nay tới đây là gặp Tra Lí bệ hạ để thân, người đi gọi bệ hạ tới đây ! Hơn nữa kêu hắn đem công chúa ra luôn.”

Khổ Lạp Kỳ suy nghĩ một hồi, ra lệnh ! ” Đoạn Vân tể tự, lát nữa xa giá của bệ hạ sẽ tới. Người cứ chờ đó ! Đoạn Vân tể tự, nói thật, ta rất bội phục người, những viên thuốc của người phụng hiến đã làm cho ranh giới của đế quốc ở rộng không ít. Có thuốc của người, tỷ lệ tử vong của tướng sĩ đế quốc giảm xuống rất nhiều, sĩ khí cũng cao đến mức trước nay chưa từng có. Ta không muốn thấy người đi vào con đường sai trái ! Người thu tay lại đi!”

Đoạn Vân cười cười, nói : ” Ta không ép buộc Khải Sắt Lâm, cả hai chúng ta tự nguyện yêu nhau! Do đó, hôm nay không phải ta tới đây để đánh nhau, ta muốn gặp bệ hạ để thân thôi.”

Người dựa vào cái gì mà muốn cầu hôn với con gái ta, tên gia hỏa hèn hạ này, người tưởng sử dụng thủ đoạn hèn hạ của người là có thể lên làm Phò mã sao? Đoạn Vân, bốn hoàng nói cho người biết, người đúng là đang nằm mơ !” Lúc này Tra Lí mang theo một đoàn nhân mã từ từ tiến tới.

Nhìn Tra Lí, Đoạn Vân nhờ Diệp Cô Thành đánh giá thực lực song phương. Diệp Cô Thành nói nhỏ vào tati Đoạn Vân : ” Thiếu gia, bên bọn họ có ba Kiếm Thần, hai thánh ma đạo sư, hơn nữa cửu cấp trung giai ma thú Khổ Lạp Kỳ. Bên này chúng ta có Ngưu Ma Vương và Phì Tử hai đầu cửu cấp đỉnh giai ma thú, cửu cấp đỉnh giai Phi Long vương Tiểu Phi Hiệp, hai đầu cửu cấp đỉnh giai hắc long, hơn nữa còn có ta. Vô luận xét về nhân số hay là thực lực thì đều mạnh hơn bọn họ. Có thể miêu sát cả đám bên đó!” Bất quá Đan Vân đoán đây không phải là tàn bộ thực lực của đế quốc. Nghe nói đế quốc có hai mươi mấy vị kiếm thánh, còn có bốn vị thần cấp cung phụng trong cung đình. Bây giờ tứ đại cung phụng đã đến hai vị, Kiếm Thần của đế quốc là Lạp Đức Phu cũng đã tới.

Khẽ gật đầu, Đoạn Vân vái một vái dài rồi nói với Tra Lí : ” Bệ hạ, tiểu thần Đoạn Vân hôm nay có chút xúc động, mong bệ hạ tha thứ. Hôm nay mục đích của ta là đến gặp bệ hạ xin để thân!”

Thần sắc Tra Lí cười cười có chút quái dị : ” Đoạn Vân ơ là Đoạn Vân, cho dù người có bốn sự lớn bằng trời, thì người làm sao mà đấu lại bốn hoàng được. Bất quá có một việc ta phải hỏi người trước một chút.

Làm sao người có được Tẩy Tủy đan ?”

Đoạn Vân nghe xong giật nảy người, Tra Lí làm sao mà biết được mình có Tẩy Tủy đan nhỉ?

Nhìn thấy thần sắc nghi hoặc của Đoạn Vân, Tra Lí cười cười : ” Buổi tối hôm đó, người lén lút vào tắm cung gặp Khải Sát Lâm, đừng tưởng rằng ta sau này mới biết. Ngay khi người vừa bước vào hoàng cung một khắc thì ta đã nắm được mọi hành tung của người rồi. Ta nhớ rõ, người để hộ vệ của người đợi ở ngoài cung, người một mình một người dựa vào thân pháp cao minh tránh thoát sự tuần tra của thị vệ, đầu tiên là tìm Khải Sát Lâm, rồi cưỡng gian nàng. Sau đó lại .”

Người nói vậy !” Sắc mặt Đoạn Vân rất cau có. Mình bị người ta theo dõi mà lại hoàn toàn chẳng biết, nếu người này muốn giết mình, chẳng phải quá dễ dàng sao. Hơn nữa, cái lão già Tra Lí này rõ ràng đang đem mình ra đe dọa. Còn mục đích là gì thì chưa biết được.

Sau đó người còn đi đến nơi ở của Khải Lợi công chúa, ta còn thấy người để lại cho Khải Lợi một viên Tẩy Tủy đan. Ha ha, Đoạn Vân, kỳ thật khi Khải Lợi đem viên Tẩy Tủy đan đầu tiên hiến cho mẫu hậu của nó thì ta đã đoán được chắc chắn phải có mối quan hệ gì đó giữa người và Tẩy Tủy đan rồi. Người nói đi, người rốt cuộc lấy Tẩy Tủy đan từ đâu ra?” Tra Lí không thèm để ý đến lửa giận phùng phùng trên khuôn mặt cau có của Đoạn Vân, cứ đều đều nói.

Xem ra hôm nay không làm mặt dày không được ! Đoạn Vân giận dữ cười, hắn không ngừng nhắc nhở mình phải tỉnh táo, rất tỉnh táo.

” Được, bệ hạ, trước tiên ngài hãy đem Khải Lợi và Khải Sát Lâm thả ra. Ta sau đó sẽ nói cho ngài biết !”

60. Chương 60. Cung Môn Huyết Án Chiến Đấu Thì

Đoạn Vân tĩnh tâm lại, yêu cầu Tra Lí trước hết phải để mình gặp mặt Khải Lợi và Khải Sát Lâm. Chỉ thấy Tra Lí vỗ vỗ tay, vài tên hộ vệ đã lôi Khải Sát Lâm rất tiêu tụy và Khải Lợi hơi bơ phờ xuất hiện trước mặt Đoạn Vân. Nhìn tấm thân liêu yếu đào tơ trong bộ quần áo tù, trong lòng Đoạn Vân dâng lên một nỗi niềm đau xót. Đều là do mình nhất thời xúc động mới đưa đến kết cục như vậy.

Khải Lợi, Khải Sát Lâm !” Đoạn Vân kêu lớn, thân thể không khỏi lao đi, may mà Diệp Cô Thành kịp thời chặn đứng hấn lại.

”Vân, người đừng lo lắng, ta và tỷ tỷ không có việc gì đâu !” Về mặt Khải Sát Lâm rất tiêu tụy, nàng không ngừng giãy dụa, muốn thoát khỏi sự khống chế của tên hộ vệ. Khải Lợi cũng rơi lệ nhìn Đoạn Vân : ”Vân, là ta hại người, ta không nên đem Tủy Đan mà người cho ta hiến cho mẫu hậu, lại càng không nên để phụ hoàng biết. Vân!”

Còn lúc này thanh âm rất không hợp nhĩ lại vang lên bên tai Đoạn Vân : ” Lão Đại, hôm nay ta xem như đã phục người sát đất rồi, thật không ngờ người thoáng cái chụp được hai vị công chúa. Lão Đại, người là thần tượng của ta ! Ta muốn vĩnh viễn làm tùy tùng cho người, muốn bắt chước người làm một người có khả năng mê đảo vạn ngàn thiếu nữ mã long!” Thanh âm đó là của Đạt Nhĩ Khắc. Đoạn Vân quay phắt về phía còn rồng ngu ngốc đó quắc mắt lên.

Tra Lí, ta nguyện ý đem năm viên Tẩy Tủy đan làm sinh lễ, nghênh đón Khải Sát Lâm và Khải Lợi.” Đoạn Vân lạnh lùng nói. Năm viên đó chắc chắn là Tra Lí sẽ không đồng ý. Đoạn Vân chỉ tính đưa cho lão bất tử này một lựa chọn để rút lui thôi.

Tra Lí cười cười : ” Đoạn Vân, người tưởng rằng năm viên Tẩy Tủy đan đã đủ để nghênh thú hai con gái của ta sao ? Nằm mơ !”

Ta nói cho người biết, Tra Lí ! Không phải là loại mà Đoạn Vân ta sợ đâu, chỉ có điều ta không muốn người rơi vào tình trạng cá ngư tử vong phá (hết cá phá lưới) mà thôi. Dù sao người cũng là phụ hoàng của Khải Lợi và Khải Sát Lâm, ta thật không muốn làm địch với người ! Khải Sát Lâm và Khải Lợi là vô giá trong mắt ta. Nếu không người xem thường Tẩy Tủy đan của ta, Đoạn Vân sẽ cướp người đó, !” Vài tiếng này của Đoạn Vân cơ hồ chỉ dùng những tiếng quát mà nói.

Nhưng Tra Lí hiển nhiên không chấp nhận : ” Ta muốn phối phương của Tẩy Tủy đan!”

Không có khả năng ! Tẩy Tủy đan căn bản là không có phối phương. Hơn nữa ta cũng không biết chế tác!” Bị ràng buộc như vậy, Đoạn Vân đành phải nói hươu nói vượn cho qua chuyện. Nếu để Tra Lí lấy được Tẩy Tủy đan, người thứ nhất hẳn muốn giết tuyệt đối là mình.

Làm sao có thể được ? Tẩy Tủy đan không phải do người chế tạo sao?” Tra Lí hiển nhiên không tin.

Đoạn Vân cười cười : ” Nguyên lai người là người tưởng ta có hả! Ta nói thiệt cho người biết, Tẩy Tủy đan là do các trưởng các lão của trung hoa gia tộc truyền lưu. Ta lần này đến tổng cộng đem theo năm mươi viên. Ta bây giờ cũng còn lại có hơn mười viên mà thôi. Hơn nữa, ta sẽ không đem cả hơn mười viên này cho người đâu !”

Tại sao ? Chẳng lẽ người không sợ chết sao ?” Tra Lí hiển nhiên rất thất vọng. Theo kế hoạch của hắn từ trước, chỉ cần mình có thể lấy được bí phương luyện Tẩy Tủy đan của Đoạn Vân thì mình có thể trở thành vũ lực cường đại nhất trên đại lục. Chinh phục thiên hạ là vấn đề thời gian ! Nhưng Đoạn Vân nói như vậy, hắn có cảm giác rất hối hận. Có thể từ nay về sau, những thánh dược chữa thương này của Đoạn Vân cũng sẽ không còn. Đế quốc có thể lập tức gặp phải một nguy cơ rất lớn !

Đoạn Vân không ngừng cười to : ” Tra Lí, ta nói cho người hay, Đoạn Vân trước giờ không sợ uy hiếp của bất luận kẻ nào ! Việc đã đến nước này, ta hoàn toàn chẳng còn gì để mất, ta cũng không còn gì phải cân nhắc nữa! Tra Lí, kỳ thật nếu người an phận làm hoàng đế của người, không làm khó Đoạn Vân ta, Đoạn Vân ta còn có thể để cho người lợi dụng. Bây giờ, người tự quật cả mộ phần của đế quốc ! Đoạn Vân ta nhất định sẽ làm người phản quốc!”

Tra Lí nhìn Đoạn Vân cuồng tiếu, sự uy nghiêm của hoàng giả đã bị khiêu khích tới cùng cực : ”Được, Đoạn Vân, hôm nay là ngày giỗ của người đó! Để các tướng của ta biểu diễn cho người xem nhé!”

Còn lúc này, phía sau Đoạn Vân truyền đến những tiếng hét điên cuồng điếc tai nhức óc ! Đó là một trăm hai mươi Thú Nhân võ sĩ của gia tộc theo sự dẫn dắt của các đội trưởng trùng trùng vọt tới trước mặt Đoạn Vân.

Thiếu gia, một trăm hai mươi hộ vệ gia tộc trung hoa đợi lệnh của thiếu gia!” Đây chính là hộ vệ ngưu đầu nhân, Khai La.

Đoạn Vân khẽ gật đầu, cảm thấy có chút kỳ quái, bọn họ làm sao biết mình đến đây chứ !

Thiếu gia, là Phổ Hi Kim đại nhân bảo chúng ta tới đây trợ giúp thiếu gia, những nhân viên không thể chiến đấu của gia tộc đang thu thập hành trang, chuẩn bị dời đi. Thiếu gia, chúng ta chuẩn bị tới A Nhĩ Ti Tư hử?”

Bọn chúng không có nguy hiểm gì chứ?” Đoạn Vân hơi lo lắng cho an nguy của những người khác trong gia tộc. Chuẩn bị dọn dẹp đồ đạc không phải việc khó. Dù sao trong gia tộc cũng có khá nhiều Không Gian Giới Tử. Còn vừa rồi Đoạn Vân cũng không quên đưa Ách Bĩ Đa giới tử trả lại cho luyện kim pháp thần Lai Bố Ni Tư. Phỏng chừng có thể đem theo rất nhiều đồ đạc cần thiết trong gia tộc

Thiếu gia, phụ trách phòng thủ gia tộc là một vị tướng quân tên là Lạp Hi Đức thiếu gia !” Khai la nói.

Đoạn Vân lúc này mới yên tâm, đại ca mình sẽ luôn luôn đảm bảo ra cho mình một con đường sống.

Còn lúc này bên phải Đoạn Vân cũng xuất hiện những tiếng lao xao rất lớn. Đoạn Vân tập trung tinh thần nhìn lại, nguyên lai là Nanh Sói quân đoàn của mình. Chỉ thấy bọn họ cả người mang thương tích, khôi giáp xộc xệch tả tơi ùn ùn chạy tới phía Đoạn Vân.

Chuyện gì thế ? Là ai công kích các người !” Đoạn Vân giật nảy người, cảnh tượng thê thảm của bọn họ làm cho người ta không khó liên tưởng đến một trường chiến đấu thảm thiết mà bọn họ vừa mới trải qua.

Hi La dẫn đầu hướng về phía Đoạn Vân chào theo kiểu nhà binh, mấy hôm nay sau khi được Đoạn Vân ra lệnh, quân đoàn Nanh Sói cao thấp đều là phải huấn luyện theo chế độ hiện đại, ngay cả quân lễ cũng cải biến. Chỉ thấy hắn thở hổn hển nói : ” Sư trưởng, chúng ta bị năm vạn nhân đội của hoàng gia kỵ sĩ đế quốc vây công ! Bọn họ kéo đến khi chúng ta đang ăn cơm chiều rồi cứ thế chẳng hỏi han gì điên cuồng công kích quân ta.”

Đoạn Vân nghe xong cảm tức liếc nhìn Tra Lí, rồi quay lại hỏi Hi La : ” Thương vong thế nào ?”

Hi La thần sắc có chút bi phẫn nói : ” Các huynh đệ không rõ chết bao nhiêu nữa. Ta chỉ huy năm ngàn quân sĩ tập trung hỏa lực công kích một điểm, rồi cục đánh thủng một đường máu, bây giờ thủ hạ của ta binh lực chỉ còn có bốn ngàn !”

Còn lúc này lại thêm một đội binh lính âm âm chạy về phía Đoạn Vân, đây là lữ trưởng lữ một Mã Khắc.

Mã Khắc, thủ hạ của người còn được bao nhiêu huynh đệ !” Đoạn Vân rất muốn biết tình huống thương vong của Mã Khắc như thế nào.

Về mặt Mã Khắc cũng rất bất lực : ” Sư trưởng, ta chỉ huy lữ một ba ngàn quân sĩ cùng với phó sư trưởng mở một đường máu một lần nữa đánh thủng một đợt phá khẩu chạy ra, chết và bị thương tám trăm tướng sĩ !”

Lữ trưởng lữ ba Kiệt Khắc thì sao?”

Đoạn Vân vừa mới hỏi xong, chỉ thấy một đám mây trăm binh lính lục tục chạy tới, chỉ thấy lữ phó lữ ba Đặc Lạp Phu lưng bị chém thê thảm máu chảy đầm đìa, thân ảnh lảo lảo dẫn đầu.

Sư trưởng, Kiệt Khắc bị chém đứt tay rồi !” Đặc Lạp Phu ôm lấy Kiệt Khắc đang hôn mê, quỳ xuống trước mặt Đoạn Vân. Nhìn máu vẫn đang phun ra từ mấy vết thương của Kiệt Khắc, Đoạn Vân lập tức tiến lên đỡ lấy hắn, vận dụng thủ pháp điểm huyết cầm máu cho Kiệt Khắc

Nhìn quân đội tán loạn trước mắt, Đoạn Vân cơ hồ muốn phát cuồng lên. Một vạn tướng sĩ, lại bị một lực lượng không minh bạch tiêu diệt ba ngàn người. Ba ngàn tánh mạng chứ ít ỏi gì !

Cầm tức nhìn Tra Lí, Đoạn Vân điên cuồng hét lên : ” Tại sao người phải làm như vậy ? Bọn họ theo ta mới hơn mười ngày thôi. Chẳng lẽ người bất thông tình lý như thế. Có phải là tất cả những người nào có liên quan với ta người đều phải hủy diệt ?”

Tra Lí thấy năm vạn kỵ sĩ đoàn đánh úp mà lại không thể tiêu diệt hết những binh tướng của Đoạn Vân, hơn nữa lại còn có hơn bảy ngàn người phá vòng vây thì giật nảy người ! Nghe Đoạn Vân vừa hỏi như vậy, Tra Lí cười cười : ” Đoạn Vân, người cũng quả là có bốn sự. Nói vậy người cũng biết, một vạn bộ đội này chính là quân nhân bất trị, trước kia không phải là nô lệ cũng là tù phạm, thậm chí có cả thổ phỉ nữa. Ta nguyên trước ta có ý để cho chúng tự sinh tự diệt. Bất quá đột nhiên người lại dám tiến đánh hoàng cung, buộc ta phải ra lệnh tiêu diệt hết bọn chúng. Thật không ngờ ! Đoạn Vân người quả nhiên là một đại tướng có tài, chỉ có thể trong một thời gian ngắn ngủi không đến ba mươi ngày đã chuyển một đám ô hợp không hề có quân kỷ huấn luyện trở thành một hổ lang chi sư. Năm vạn tinh anh của đế quốc mà cũng không thể tiêu diệt được bọn họ ! Người luôn luôn làm ra rất nhiều kỳ tích ! Việc đối phó với người là sai lầm và tổn thất lớn nhất cả đời này của ta ! Nhưng người không khổ lắm cho ta lo lắng ! Người có thể nói là một đời kỳ tài. Người không chỉ là một tể tự có cấp bậc xuất thần nhập hóa, hơn nữa lãnh đạo quân đội cũng cực kỳ kiệt xuất. Đối với quốc gia đại sự cũng có thể nói là nhất tâm kiến huyết. Nhưng trước giờ ta chưa hề thấy có sự trung thành trong mắt người ! Người tựa như một ám ảnh làm ta không đêm nào ngủ yên! Vì ta phát hiện người lại là một hoàng giả bẩm sinh! Do đó ta không lưu người được. Ở đây chỉ có ta mới là hoàng đế chính thức !”

Nghe Tra Lí nói, Đoạn Vân không kìm chế được cuồng tiếu. ” Hoàng giả trời sinh ”? Cái rắm chó gì thế. Mình là người hiện đại luôn luôn bình đẳng không hề có tư tưởng quan niệm giai cấp lại bị cho rằng là ” Trời sinh hoàng giả”?

Tra Lí, để chúng ta đi ! Ta sẽ không gây khó khăn gì cho người nữa!” Kỳ thật Đoạn Vân nếu muốn thoát thân cũng không khó, chỉ huy đám thủ hạ này thoát thân cũng đơn giản, nhưng gia tộc còn có mấy trăm người không có khả năng chiến đấu. Nếu có chiến tranh có thể không chiếu cố được cho bọn họ.

Ha ha, còn muốn chạy, đừng có mơ ! Động thủ !” Chỉ thấy Tra Lí vừa dứt lời, trên bầu trời lập tức bùng hiện ra hai thân ảnh. Bên Đoạn Vân lập tức có Đạt Nhĩ Ba và Đạt Nhĩ Khắc nghênh tiếp giao phong. Đó là hai ông già, Đoạn Vân phỏng chừng là hai cung phụng khác của đế quốc. Nhìn trận đấu kịch liệt trong không trung, Đoạn Vân hỏi Diệp Cô Thành về thực lực song phương. ” Thiếu gia, đừng lo, hai người bọn họ thân thể rất biến thái, chắc chắn có thể thu thập được đối phương, hơn nữa đối phương nhìn không ra thực lực bọn họ. Thực lực của hai Kiếm Thần xem ra vẫn còn dưới ta một chút, không có vấn đề gì đâu !”

Sự thật cũng đang đang diễn ra theo đúng như lời Diệp Cô Thành, hai đại cung phụng vừa thấy ngênh đón mình là hai tiểu tử bát cấp, nên sinh ra tâm lý khinh địch, hơn nữa dường như còn vì để hiển thị sự tôn quý Kiếm Thần của mình, lại nên ra tay rất chừng mực. Do đó ngay từ đầu, hai đại cung phụng đã rơi vào thế hạ phong. Bọn họ càng đánh càng giết mình, càng đánh càng phát giác thực lực của đối thủ quả là thâm sâu khôn lường. Rốt cục, sau một tiếng long minh vang dội của Đạt Nhĩ Ba, một long uy của hắc long đột nhiên lao thẳng tới đối thủ. Đạt Nhĩ Ba nhân lúc đối thủ vận lực ngăn cản long uy lập tức một long trảo chém thẳng vào đối thủ đứt làm hai đoạn. Còn đối thủ của Đạt Nhĩ Khắc cũng bị tiếng long minh đó làm luống cuống chân tay, bị Đạt Nhĩ Khắc đâm cho một quyền, cả thân thể lão đảo rồi rơi xuống chỗ bọn Đoạn Vân đang đứng, bị Diệp Cô Thành tiến lên một kiếm xuyên tâm.

Còn lúc này Đoạn Vân quay về phía hai Thú Nhân võ sĩ gần đó hô : "Mau lên! Trang bị của Kiếm Thần bộ tướng đồ bèo sao? Giời tử, kiếm, khôi giáp, ma pháp đạo cụ lập tức gỡ xuống hết cho ta !" Cả đám thú hạ vừa nghe vậy ngơ ngác nhìn nhau rồi đều khịt mũi khinh bỉ Đoạn Vân!

61. Chương 61. Cung Môn Huyết Ấn Chi Vĩ Chương

Thấy hai đại Kiếm Thần mình vừa phái đi đánh lén mà lại bị hai thủ hạ của Đoạn Vân dễ dàng đánh bại như thế, Tra Lí giết nãy người. Hơn nữa từ tiếng long minh vừa rồi, Tra Lí có thể khẳng định hai thủ hạ của Đoạn Vân chắc chắn phải là cự long. Mà là loại cự long đã có thể hóa thành hình người rồi. Để quốc mặc dù cũng có vài kỵ sĩ rồng, nhưng đại bộ phận chỉ là bát giai mà thôi, một con rồng cửu giai duy nhất vẫn còn chưa có hoàn toàn hóa hình. Hơn nữa vì phải bảo vệ biên cương, nên toàn bộ lực lượng long kỵ sĩ của đế quốc đều đã được phái tới đó. Tra Lí rốt cục hiểu ra mình phạm phải một sai lầm lớn đến thế nào. Vì đa nghi và tham lam, mình lại đắc tội với tập đoàn vũ lực cường đại nhất đế quốc rồi. Nếu có thể quay đầu làm lại, tỷ như tuyển Đoạn Vân làm Phò mã chẳng hạn, thì khi Đoạn Vân thành con rể của mình chắc chắn sẽ là trợ thủ đắc lực nhất của hắn. Một đám thủ hạ của Đoạn Vân cũng đủ để làm cho thực lực của đế quốc đạt tới một tầm cao mới ? Hơn nữa, phương pháp luyện binh của Đoạn Vân lại có thể làm cho quân lực của đế quốc được đề cao không biết bao nhiêu mà kể? Tra Lí bây giờ đã lỡ đắc tội với Đoạn Vân. Tất cả đều đã hết rồi!

Tra Lí, ta cho ngươi một cơ hội cuối cùng, để chúng ta đi! Hơn nữa, phải thả Khải Sát Lâm và Khải Lợi ra. Ta không muốn giết hại người của đế quốc nữa, ngươi đừng ép ta! Đoạn Vân cố gắng thuyết phục Tra Lí lúc này đã có vẻ hơi thất thần. Nhưng cũng vì những lời này của Đoạn Vân đã làm cho Tra Lí đang ủ rũ mất tinh thần một lần nữa tìm được cái phao mới của mình - Khải Lợi và Khải Sát Lâm.

Chỉ thấy Tra Lí gần như điên cuồng rút một thanh chủy thủ ra, mũi kiếm chìa thẳng vào yết hầu của Khải Sát Lâm. Tra Lí quay về phía Đoạn Vân gào lớn : "Đoạn Vân, ngươi tưởng là ngươi thắng sao? Không, ngươi đừng có mơ! Nghe đây, nộp lại toàn bộ tất cả thuốc men, Tủy Tủy Đan, hoàn dương đan, thậm chí cả giải độc hoàn toàn bộ giao ra đây, nếu không, nếu không ta sẽ giết các nàng!"

Người điên rồi, họ là con gái người! Người lại hèn hạ đến độ này ư? Lại đem cả tánh mạng con gái mình ra mặc cả với ta! Đoạn Vân cơ hồ muốn phát cuồng rồi, hắn vịn vịn không ngờ tên bỉ ổi này lại có một chiêu như vậy. Thật sự là quá vô sỉ!

Về mặt Khải Sát Lâm cũng khiếp sợ, nàng nhìn sắc mặt dữ tợn như hùm beo của phụ hoàng, nước mắt cứ thế ứa ra chảy ròng ròng trên mặt nàng, miệng nức nở khóc : " Phụ hoàng, phụ hoàng! Ô ô! A!"

Chát!!!

Tra Lí bất chấp nước mắt của Khải Sát Lâm, vung tay tát mạnh vào mặt nàng : "Không được gọi ta là phụ hoàng, ngươi là một tiện nhân chẳng biết tu sĩ, bao nhiêu uy nghiêm liêm sỉ của hoàng thất đều bị ngươi làm mất hết. " Dừng một chút, Tra Lí nhìn về phía Đoạn Vân, âm thanh quái khí nói : " Đoạn Vân đại nhân, xin hỏi ngươi tính phải làm thế nào đây?"

Đoạn Vân ra vẻ trấn định trả lời : " Tra Lí, Khải Sát Lâm tuy là đàn bà của ta, nhưng nàng cũng là con gái người mà, dù sao một giọt máu đào hơn ao nước lã, ta cũng không tin ngươi dám phóng tay!" Nói vậy nhưng trong lòng Đoạn Vân đang quặn lên lo lắng. Trong lòng điên cuồng không ngừng gào thét : ngàn vạn lần không được, ngàn vạn lần không được!

Tra Lí cười to một tiếng, chủ thủ sắc bén đâm thẳng vào bả vai Khải Sắt Lâm.

Không! Đừng! Đoạn Vân điên cuồng gào lên, nhưng mũi kiếm vô tình của Tra Lí cứ thế đâm xuyên qua bả vai mềm mại của Khải Sắt Lâm. Máu đỏ thắm đầm bộ áo tù máu trắng của Khải Sắt Lâm. Vốn Khải Sắt Lâm đã suy yếu lại bị một kích như vậy, bây giờ ngất lịm đi. Tra Lí quả nhiên là cầm thú! Khải Lợi thấy muội muội của mình máu tươi cuồn dưng, dưới tình hình khẩn cấp giằng tay ra khỏi sự khống chế của bọn họ vệ, chảy thẳng về phía Khải Sắt Lâm đang nằm trên mặt đất, ôm nàng khóc như mưa.

”Được, ta đồng ý! Đoạn Vân không dám mạo hiểm nữa! Nếu Khải Sắt Lâm hoặc Khải Lợi có mệnh hệ nào, mình có thể sẽ phải hối hận chung thân. Bình thường nhìn Tra Lí trông có vẻ uy nghiêm này lại vô cùng hèn mọn cười hỉ hả : ” Ha ha, nếu đồng ý sớm thì Khải Sắt Lâm của ngươi đã không phải thê thảm như vậy ? Ngươi thật sự là ngây thơ. Là một hoàng đế không phải phải dẫm lên thi thể người khác mới đi lên được sao? Đừng nói là một Khải Sắt Lâm, cho dù phải đem tất cả con gái của ta ra đổi thì ta cũng nguyện ý. Tẩy Tủy Đan còn có công hiệu tăng thêm tuổi thọ, một viên cũng ít nhất sống thêm được hai mươi năm, có hơn mười viên Tẩy Tủy Đan của ngươi, ta có thể sống thêm hai trăm năm nữa. Có thêm thời gian hai trăm năm, lo gì nghiệp lớn không thành!

Đoạn Vân lắc lắc đầu, nói : ” Khải Lợi ngươi cũng phải giao cho ta! Còn Tra Lí lúc này cũng rất hào phóng : ”Được! Ngươi đưa Tẩy Tủy Đan và các loại thuốc khác tới đây.”

Sau đó Đoạn Vân lấy từ Không Gian Giới Tử của mình, đưa mắt ra hiệu cho Diệp Cô Thành, rồi giao hết toàn bộ số thuốc đó cho hắn. Đoạn Vân không dám tự mình đi tới, dù sao Tra Lí ngay cả con gái mình mà cũng có thể thương tổn, quý mới biết hắn còn có cái gì gọi là uy tín nữa hay không.

Tra Lí, ngươi phái hai người đem Khải Lợi và Khải Sắt Lâm đi tới, hộ vệ của ta sẽ đem giới tử đưa qua. Song phương một tay giao người một tay giao thuốc! Nhớ kỹ, không cho phép đem theo vũ khí.” Đoạn Vân đề nghị.

Có thể. Hai vị cung phụng đại nhân, làm phiền các người đem hai vị công chúa đi tới trước một chút, nếu Đoạn Vân dám có gì hành vi làm loạn, các vị cứ giết trước nói sau! Về mặt Tra Lí rất quyết nhiên.

Nhưng, đó là ” Hai vị cung phụng hiển nhiên có chút cố kỵ đối với thân phận của công chúa.

Không có nhưng nhiech gì cả, coi như ta trước giờ không có hai đứa con gái này, toàn bộ trái tim của bọn chúng đã sớm trao hết cho cái tên nam nhân ghê tởm đó rồi! Tra Lí giữ nguyên vẻ mặt lạnh như băng như trước. Khải Sắt Lâm và Khải Lợi vừa nghe Tra Lí nói giật mình, nước mắt không ngừng chảy dài ra.

Diệp Cô Thành và hai vị cung phụng đại nhân đi từng bước một về phía trước. Diệp Cô Thành rất cẩn thận, tay hắn cầm một cái Không Gian Giới Tử, trong giới tử có mười bốn viên Tẩy Tủy Đan, hơn mười viên hoàn dương đan và mấy viên giải độc hoàn. Dù sao Tra Lí chủ yếu là muốn lấy Tẩy Tủy Đan, hơn mười viên Tẩy Tủy Đan mà Đoạn Vân hứa hẹn toàn bộ đều được giao.

Diệp Cô Thành rất cẩn thận sau khi nhận hai vị công chúa từ tay hai vị cung phụng lập tức giao ngay cho Đạt Nhĩ huynh đệ trông nom, còn thuốc được giao cho hai vị cung đình cũng được chuyển cho Kiếm Thần Lạp Đức Phu. Nhưng khi Lạp Đức Phu vừa tiếp nhận giới tử thì trong nháy mắt dị biến đã nổi lên. Chỉ thấy tay trái của Lạp Đức Phu vừa lấy được giới tử thì tay phải đồng thời lấy ra một thanh chủ thủ đâm thẳng vào ngực Diệp Cô Thành. Còn bên này do hai huynh đệ Đạt Nhĩ vừa lúc quay mặt về phía bọn Tra Lí, vừa vịn thấy được dị biến này. Bọn họ lập tức phản ứng ngay lập tức, ôm lấy hai vị công chúa nhanh chóng lui về phía sau. Còn lúc này Phì Tử và Ngưu Ma Vương cũng phát hiện ra điểm dị thường, đứng chắn ngay phía trước Đạt Nhĩ huynh đệ, để phòng ngừa hai vị cung phụng kia tập kích. Còn hai vị cung phụng hiển nhiên không biết phía sau đã xảy ra chuyện gì, vì vậy khi thấy bọn Đoạn Vân bỗng nhiên đề phòng thì cảm thấy rất bối rối.

Còn Diệp Cô Thành bên kia hiển nhiên đã có kinh phản ứng rất nhạy ngay khi Lạp Đức Phu vừa rút ra chủ thủ. Chỉ thấy tay trái hắn vươn ra vuốt theo tay phải của Lạp Đức Phu, nương theo lực đạo gấp lại vào phía trong, tay phải vươn ra nắm lấy tay trái của mình, trợ lực đẩy mạnh, thanh chủ thủ sắc bén chuyển hướng đâm thẳng vào vai phải của Lạp Đức Phu. Cứ như vậy, hắn vận dụng nguyên lý Thái Cực, chủ thủ tập trung lực lượng của hai người Lạp Đức Phu và Diệp Cô Thành, cũng là nguyên lý mượn lực hơn là dùng sức. Hiển nhiên Lạp Đức Phu không thể ngăn cản lực đạo cường đại đến như vậy. Vai phải bị

đâm xuyên qua rất sâu. Mũi nhọn của chủ thủ đã thấu ra tới sau lưng Lạp Đức Phu, phỏng chừng xương tỳ bà cũng có thể đã bị đâm xuyên qua. Tiếp theo Diệp Cô Thành dề xuống vai phải của Lạp Đức Phu, lực đạo của hắn vượt dọc theo cánh tay vô lực chụp thẳng vào giới tử trên tay Lạp Đức Phu. Dùng hết sức giật mạnh một cái, Lạp Đức Phu dù cố hết sức cũng không làm gì được, bàn nắm tay đang nắm chặt nhất thời buông ra. Diệp Cô Thành đoạt được Không Gian Giới Tử, nhảy lui về phía sau, thủ thế đề phòng.

Tất cả đều không lọt qua mắt của Đoạn Vân, hắn không ngờ Tra Lí lại vô sỉ như thế, lại nhân quá trình trao đổi mà tùy tiện công kích. Việc này của hắn quả thực đúng là tự đào mộ chôn mình! Đoạn Vân tiếp nhận Khải Sắt Lâm và Khải Lợi trong tay Đạt Nhĩ huynh đệ, rồi lớn tiếng ra lệnh: "Cầm tặc tiên cầm vương, Đạt Nhĩ huynh đệ, các ngươi lên đi, bắt lấy cái lão Tra Lí kia cho ta!

Sau tiếng ra lệnh, Đạt Nhĩ Ba và Đạt Nhĩ Khắc ngay lập tức biến thân trở thành cự long, đôi cánh dựng lên, đánh thẳng về phía Tra Lí thất thố đang vô cùng kinh hoảng. Hai vị đại cung phụng đang muốn ngăn trở, nhưng lại bị thực lực cửu cấp đỉnh phong của Phì Tử và Ngưu Ma Vương ngăn lại. Hai tên này tùy thời có thể đột phá tới ma thú cấp mười rồi, bọn họ chỉ còn mức niệm bồ tát phù hộ cũng khó có thể tự bảo toàn.

Chỉ trong nháy mắt, thân thể cao lớn của Đạt Nhĩ huynh đệ đã cách Tra Lí lão hỗn đản không tới năm thước. Còn lúc này cửu cấp ma thú Khố Lạp Kỳ vội tiến lên. Cửu cấp ma thú đáng thương đang muốn biến thân đã bị Đạt Nhĩ Ba dùng cái long trảo khổng lồ đánh bay dính vào tường thành. Không có ai bảo vệ, Tra Lí nhiều lần phạm sai lầm của chúng ta lần này bị Đạt Nhĩ Khắc dùng cái long trảo vĩ đại của hắn chụp xuống bắt gọn như điều hâu bắt gà.

Tra Lí giãy dụa vô lực, kêu gào vô vọng! Bao nhiêu lực lượng giỏi nhất của hắn đều gần như đã bị tiêu hao hết sạch. Còn hai đại cung phụng đang chiến đấu với hai tên Phì Tử và Ngưu Ma Vương đang bị chúng đùa giỡn đến chết đi sống lại!

Tra Lí lại một lần nữa đánh giá thấp thực lực của Đoạn Vân. Hắn lại tiếp tục thất bại!

62. Chương 62. Đàm Phán Cuồng Tưởng Tiên Hành Khúc

Đoàn người Đoạn Vân áp giải Tra Lí và vài thủ hạ trọng thương của hắn về tới nhà. Lão đầu vừa thấy Đoạn Vân bắt sống Tra Lí xách về như xách gà giết nấy mình, không ngừng trách cứ Đoạn Vân. Đoạn Vân không thèm để ý Phổ Lão Đầu không ngớt lải nhải bên tai, hắn rất từ tốn ôn nhu đỡ lấy Khải Sắt Lâm hôn mê và Khải Lợi đang ngủ say từ tay thủ hạ, cẩn thận kiểm tra thân thể các nàng. May quá, Khải Lợi chỉ là ngủ mê đi, còn Khải Sắt Lâm cũng chỉ bị mất máu quá nhiều mà thôi. Sau khi xử lý xong, Đoạn Vân cho mỗi người một viên hoàn dương đan, dần dần sắc mặt của hai người đã bắt đầu chuyển biến tốt, rồi ngủ thiếp đi.

Nhìn cảnh người trong gia tộc chạy đi chạy lại rất nhộn nhịp, Đoạn Vân quay về quản gia Ước Hàn hỏi: "Tình huống trong nhà thế nào rồi?"

Ước Hàn ngẫm nghĩ một lát rồi đáp: "Thiếu gia, khi biết xuất sự, ta đã ra lệnh cho các nhân viên trong gia tộc rút cả về. Không có nhân viên nào bị thương vong cả!"

Tốt lắm! Trước hết lấy thuốc men trong gia tộc cho các binh lính uống, vết thương nhẹ thì dùng giải độc hoàn, trọng thương phục dụng hoàn dương đan! Ta không muốn thấy thêm một binh sĩ nào của ta bị chết nữa!" Đoạn Vân ra lệnh.

"Tuân lệnh thưa thiếu gia!"

Khắc Lí!" Đoạn Vân hô.

Thiếu gia, Khắc Lí có mặt!" Khắc Lí đi tới trước mặt Đoạn Vân.

Khắc Lí, người cùng với Lai Bố Ni Tư dùng tất cả không gian trang bị của gia tộc đem tất cả các đồ đạc, tất cả những vật dụng cần thiết, đóng gói mang đi. Nếu không đủ, ta nghĩ Tra Lí và mấy thủ hạ của hắn thế nào mà chẳng có không gian trang bị. Nếu còn chưa đủ, ta sẽ nghĩ biện pháp khác. Ta quyết định triệt thoái tất cả nhân viên trong gia tộc, mục tiêu là: A Nhĩ Ti Tư!"

Đoàn người Đoàn Vân nếu muốn nhanh chóng triệt thoái, phải trang bị rất nhẹ nhàng, nên sử dụng không gian trang bị là tốt nhất.

Ngẫm nghĩ một lát, Đoàn Vân lại hỏi : ” Vũ khí và khô giáp của gia tộc còn được bao nhiêu !”

Còn lúc này đội trưởng Cấp Lợi nói : ” Thiếu gia, còn năm trăm kiện bát cấp khô giáp, khoảng chừng năm ngàn bộ khô giáp cấp sáu bảy! Đại kiếm bằng thép và kỵ sĩ thương có trên một vạn cái .”

Mẹ ơi, đâu ra lắm thế ?” Đoàn Vân giật mình, mình có yêu cầu họ chế tạo nhiều như vậy bây giờ đâu nhỉ.

Thiếu gia, vì gia tộc đã bắt đầu dự trữ vũ khí để kinh doanh, hơn nữa mấy bữa trước vừa vận có một bản hợp đồng của hoàng gia kỵ sĩ đoàn để quốc. Họ muốn một vạn kiện trang bị cấp sáu bảy, Khắc Lí đại nhân ra lệnh cho chúng ta phải làm thật nhanh, bây giờ còn chưa hoàn công!” Cấp Lợi giải thích .

Đoàn Vân cười cười, nhìn Tra Lí đang nằm bèo nhèo một đồng, cười cười rất vừa lòng. Ai ngờ Tra Lí trong lúc vô ý lại giúp mình một chuyện thật lớn. ”Được, tất cả tướng sĩ Nanh Sói nghe lệnh: lập tức dựa theo thứ tự mà lần lượt vào trong kho của gia tộc thay đồ. Cấp Lợi người dẫn bọn họ đi ! Thú Nhân hộ vệ tập trung canh cửa đề phòng !”

”Tuân lệnh!” Cấp Lợi dạ ran.

”Tuân lệnh!” Tất cả quân sĩ Nanh Sói và hộ vệ Thú Nhân đều răm rắp lĩnh mệnh .

Tiếp theo, Đoàn Vân chỉ ngồi lẳng lẳng, vừa suy nghĩ, vừa chờ đợi những người khác của đế quốc đến nói chuyện với hắn. Để nắm quyền chủ động hoàn toàn, Đoàn Vân quyết định đàm phán !

Thiếu gia, một nhóm lớn bao gồm thừa tướng, bộ trưởng tài chính, vài vị công chúa và hoàng hậu, còn có một vài vị đại thần chỉ huy mấy đại đội kỵ sĩ đoàn của đế quốc, đang cùng nhau tiến đến bao vây toàn bộ gia tộc .” Một Thú Nhân võ sĩ nhanh nhẹn chạy tiến đến hồi báo với Đoàn Vân .

Rốt cục cũng đến rồi ! Truyền lệnh ta kêu bọn họ phái ra một nhóm có thể đại diện vào đây đàm phán. Nói Tra Lí đang nằm trong tay chúng ta, chúng ta quyết định đàm phán !” Đoàn Vân cười cười, ” Tất cả các lực lượng từ cấp chín trở lên trong gia tộc nghe lệnh, giám sát chặt chẽ Tra Lí, chúng ta phải đàm phán thương lượng với bọn họ một hồi. Những người khác tiếp tục thu thập hành trang !”

Nhưng mệnh lệnh đó của Đoàn Vân lại làm cho một vài thủ hạ cảm thấy nghi hoặc, còn đám người Tra Lí cũng bị những phản ứng của đám thủ hạ Đoàn Vân gây ra kích thích rất mạnh. Mệnh lệnh của Đoàn Vân là kêu tất cả võ sĩ có thực lực từ cấp chín trở lên. Nhưng mệnh lệnh vừa ra lại giúp Đoàn Vân đại khai nhãn giới khi biết thực lực gia tộc mình bây giờ biến thái bao nhiêu. Một đội ma sủng thì không cần phải nói nữa. Nhưng trừ cái đám nhố nhăng này ra thì lại có năm mươi mấy Thú Nhân võ sĩ và bốn Cuồng Chiến Sĩ cũng chạy đến phía sau Đoàn Vân .

Nhìn phản ứng của thủ hạ, Đoàn Vân kỳ quái hỏi : ” Các người chạy đến sau lưng ta làm gì ?”

Thiếu gia, ngài không phải nói lực lượng từ cấp chín trở lên trong gia tộc phải đi với ngài mà? Năm mươi sáu hộ vệ chúng ta bây giờ đã đạt tới thánh cấp cả rồi còn gì. Cuồng Chiến Sĩ thì đương nhiên được coi như là thánh cấp đúng không ! Chúng ta đây dùng hết sức đánh thì bất quá cũng rất chặt vật khi chống đỡ với Cuồng Chiến Sĩ đã cuồng hóa !” Ngưu đầu nhân hộ vệ đội trưởng Khai La trả lời.

Nguyên lai là mình hạ lệnh mà không ngờ vấn đề này, nhưng mình làm sao đột nhiên lòi ra lắm lực lượng thánh cấp như vậy ta. Đoàn Vân ra lệnh : ”Khai La, giới thiệu một chút về tình huống hộ vệ trong gia tộc xem nào!”

Do vốn dĩ không phải là nhanh nhẹn thông minh gì cho lắm, Khai La phải suy nghĩ một hồi lâu rồi mới mở miệng nói : ” Thiếu gia, Thú Nhân một trăm hai mươi hộ vệ bây giờ đã có năm mươi sáu người đạt tới thánh cấp cường giả rồi, sáu mươi bốn người khác toàn bộ có thực lực của đại kiếm sư !”

Sau khi Đoàn Vân xuất quan , kỳ thật đám thủ hạ này của Đoàn Vân mỗi người đều được uống Tủy Tủy Đan được gia cường thêm thú huyết. Dưới tác dụng của thuốc thực lực của họ đã đến thất bát cấp rồi. Còn tới ngày hôm nay thì đã gần ba mươi ngày rồi. Trải qua ma quỷ huấn luyện kinh khủng, thực lực của đám hộ vệ một lần nữa lại được tăng lên một tầng. Kỳ thật vì có đại lượng được hoàn giúp đỡ, cường độ huấn luyện của đám Thú Nhân cơ hồ nặng gấp đôi so với phương án huấn luyện mà Đoàn Vân chế ra cho Nanh

Sói quân đoàn. Dưới phương pháp huấn luyện biến thái đó, thực lực không đột nhiên tăng mạnh thì đúng là thấy quái rồi!

Đoạn Vân, bỗng hoàng không tin đâu. Đám thủ hạ của người ở đây đều có thực lực cường đại vậy sao? Hừ! Người không cần ở đây giở trò ma quỷ! Ta cũng là một vũ giả, người tưởng rằng bỗng hoàng nhìn không ra thực lực của bọn chúng sao? Năm mươi người đó đại loại cũng khoảng độ kiếm thánh, có thực lực cấp bốn. Một đám khác thì mạnh hơn bọn họ một chút! Hừ!” Tra Lí hiển nhiên không thể chấp nhận hộ vệ của Đoạn Vân có thực lực kinh khủng như thế, hần cười nói với Đoạn Vân.

Bệ hạ, đám người này dường như đều có năng lực đặc thù che dấu thực lực. Nhất là mấy tên thủ hạ đứng kia. Đám đó tuyệt đối không phải đơn giản vậy đâu. Chúng có thể dễ dàng đánh bại cả Kiếm Thần đó! Hơn nữa nhóm Thú Nhân này cũng tuyệt không đơn giản, có thể chúng nó nói thật đó!” Thần sắc Kiếm Thần Lạp Đức Phu có chút bối rối, chỉ vào vị trí nhóm Diệp Cô Thành. Hần hiện trong người đang bị thương nặng, không còn sức đâu mà nhúc nhích nữa. Bất quá vẫn còn một phần sự nhạy cảm của Kiếm Thần như trước.

Tra Lí nghe Lạp Đức Phu nói xong, cẩn thận ngẫm nghĩ, đột nhiên hiểu ra hết: ” Đoạn Vân, người còn dám nói người không luyện chế Tủy Tủy Đan? Hừ! Ta là tiểu nhân, Đoạn Vân người cũng chẳng phải là quân tử gì đâu!”

Đoạn Vân cười cười: ” Tra Lí bệ hạ, người bây giờ đã là tù binh của ta rồi. Theo như qui củ của đại lục, ta có thể tùy ý xử trí người. Nói cho người biết, thực lực của bọn họ, không phải là do dùng Tủy Tủy Đan mà có được đâu, mà là do huấn luyện kinh khủng một cách có khoa học tạo thành đó. Hơn nữa, nếu ta có thể luyện chế Tủy Tủy Đan thì sao? Hừ! Đám đối nghịch với Đoạn Vân ta là sai lầm lớn nhất cả đời này của người đó. Người tốt nhất biết điều một chút cho ta. Bây giờ lập tức đi ra ngoài gặp các trung thần của người đàm phán đi!”

Người! Hừ!” Tra Lí lửa giận bốc lên xoắn cả tóc, nhưng nghĩ lại thấy mình vẫn đang bị hần chế phục nên cũng không dám có cử động gì nữa. Vì hần đã nhìn thấy sát khí nồng nặc trong mắt Đoạn Vân.

Chỉ chớp lát, song phương đã tập trung ở cửa nhà Đoạn Vân mà tiến hành hội đàm!

Đoạn Vân, người tùy tiện dẫn người bức cung, mang theo bộ hạ làm loạn, hơn nữa người còn bắt phụ hoàng của ta. Đã phạm vào tử tội. Người mau thả phụ hoàng ta! Sau đó xin phụ hoàng ta tha tội, ta nghĩ ngài sẽ tha thứ cho người!” Lị Lị Lộ được chỉ định là người phụ trách đàm phán lâm thời, nàng bối rối kêu gọi Đoạn Vân đầu hàng.

Kỳ thật Đoạn Vân có ấn tượng rất tốt với Lị Lị Lộ. Cao quý văn nhã, xinh đẹp hào phóng, cơ hồ tập hợp tất cả khí chất đặc hữu của các thiếu nữ quý tộc, chẳng phải riêng với Đoạn Vân mà tất cả nam nhân đây tuyệt đối là một hấp dẫn trí mạng. Đoạn Vân cười cười, nói nhẹ nhàng: ” Xem ra Lị Lị Lộ công chúa cũng không thấy rõ tình hình bây giờ rồi! Ta nói cho nàng rõ! Tất cả lực lượng mạnh nhất của hoàng gia, vô luận là tứ đại cung phụng cho đến Kiếm Thần, thánh thú đều đã toàn bộ bị đánh bại, nếu không chết thì cũng trọng thương! Phụ hoàng nàng phạm vào một sai lầm rất nghiêm trọng. Kỳ thật mục đích đầu tiên của ta không phải muốn bức cung đâu, ta chẳng muốn gặp Tra Lí để thân thôi. Nhưng phụ hoàng của người lại không biết tốt xấu! Hơn nữa, bộ hạ của ta cũng không hề phản loạn, bọn họ đột nhiên bị hoàng gia kỳ sĩ đoàn vây công, nhờ có lãnh đạo tốt mới có thể phá vòng vây về đến đây. Ta sở dĩ muốn bắt phụ hoàng nàng, là vì hần dám dùng Khải Sắt Lâm và Khải Lợi uy hiếp ta, sau đó lại nói không giữ lời. Đây là hần tự tìm cái khổ!”

Không có khả năng, phụ hoàng làm sao có thể làm như vậy được?” Lị Lị Lộ nghe xong giật cả mình, hổ dũ không ăn thịt con mà! Ngày thường Tra Lí bệ hạ hòa ái làm sao có thể làm chuyện như vậy được chứ.

Đoạn Vân cười to hai tiếng: ” Không có khả năng? Hừ! Nàng tự mà hỏi mấy tên lính ở đây, người hỏi cái tên Tra Lí hôn nhân này đi!” Đoạn Vân chỉ vào Tra Lí đang bị Diệp Cô Thành khống chế, chỉ thấy Tra Lí rất bèo nhèo đang cúi đầu, vẻ mặt vô cùng thương cảm.

Thấy vẻ mặt cam chịu của Tra Lí, Lị Lị Lộ hiển nhiên vô cùng đau lòng. Còn lúc này Tra Lí bỗng ngừng phát đầu lên. Thần sắc hần có vẻ rất uy nghiêm nhìn Đoạn Vân, rồi chuyển hướng sang Lị Lị Lộ: ” Lị Lị

Lộ, người lui xuống cho ta ! Để người đại diện đàm phán thì cả đế quốc xem ra chẳng còn người nào nữa hay sao! Đoạn Vân, nói đi ! Người muốn sao mới có thể thả bốn hoàng!”

Lúc này Đoạn Vân mới nhớ ra mình phạm vào một sai lầm không nhỏ. Tra Lí mặc dù bị mình bắt được, nhưng hắn vẫn còn là người đại diện tối cao của đế quốc như trước. Mình có thể trực tiếp đàm phán với Tra Lí, hà tất phải dây dưa với một trong các đại thần của hắn chứ?

Cười cười, Đoạn Vân nói : ”Được, ta có ba điều kiện .”

Nói nghe xem nào !” Lúc này Tra Lí đã lấy lại một bộ mặt uy nghiêm, vì hắn hiểu, Đoạn Vân muốn đàm phán với mình thì có nghĩa là hắn sẽ không làm mình khó xử. Hơn nữa người có địa vị như hắn đương nhiên hiểu rất rõ trong đàm phán thì tinh thần là rất trọng yếu, thái độ cũng rất trọng yếu .

Đoạn Vân không để ý đến biến hóa của Tra Lí, hắn vốn không có ý định bắt Tra Lí, việc bắt hắn chỉ là việc không thể tránh khỏi mà thôi ! Mình tuy không phải hiểu cách đàm phán gì cho lắm, nhưng Đoạn Vân thân là người thế kỷ 21 nên tuyệt đối không phải là tay mơ. Không ăn được thịt heo, còn chưa thấy da heo sao?

” Thứ nhất, người phải đáp ứng đem Khải Sắt Lâm và Khải Lợi hai vị công chúa gả cho ta, không, là không cho phép người phản đối sự kết hôn của chúng ta !”

Có gì khác nhau sao? Được, dù sao hai con gái của ta cũng đã làm ra chuyện như vậy rồi, hơn nữa sự tồn tại của chúng cũng chỉ làm cho hoàng thất xấu mặt. Ta bây giờ bỏ cáo thiên hạ : trục xuất Khải Sắt Lâm, Khải Lợi khỏi hoàng thất, từ hôm nay trở đi, chúng nó không còn là con gái của Tra Lí ta nữa, không còn là công chúa cao quý của Thiên Long Đế Quốc nữa !” Về mặt Tra Lí rất nghiêm trang .

Phụ hoàng, không cần làm như vậy đâu!” Lị Lị Lộ nghe Tra Lí nói xong, cảm giác như long trời lở đất, vẻ mặt rất đau thương muốn chạy lên, lại bị đám hộ vệ giữ lại. Còn hoàng hậu xinh đẹp khi vừa nghe đến đó, cũng ngơ ngẩn như người mất hồn .

Câm miệng ! Đoạn Vân người nói tiếp các điều kiện khác đi! Còn có hai điều nữa !” Tra Lí quay về Đoạn Vân nói .

63. Chương 63. Đàm Phán Cuồng Tưởng Thu Tàn Cục

Thấy Tra Lí dứt bỏ con gái Khải Sắt Lâm và Khải Lợi của mình dễ dàng như thế, Đoạn Vân lần này hiểu về cái gọi là thuyết ‘ đế vương vô tình ’ của Trung Quốc cổ đại sâu thêm một tầng nữa. Hoàng cung quả nhiên là một nơi tràn ngập những điều dối trá và tàn khốc, hoàng đế quả không còn là người nữa.

Không thèm suy nghĩ nhiều cho mệt, Đoạn Vân nói thẳng ra điều kiện thứ hai : ”Nanh Sói sư đoàn của ta còn chưa có tọa kỵ. Ta nghe nói hoàng gia kỵ sĩ đoàn của đế quốc có một nhóm mãnh mã tọa kỵ cấp năm, ta muốn để hộ vệ của ta mỗi người một con ! Hơn nữa để chắc ăn, ta muốn có một vạn con. Như vậy, việc di chuyển của chúng ta cũng có thể nhanh hơn một chút. Ngoài ra ta còn khuyên người đừng có đại đột mà gây khó dễ với ta, bởi vì thực lực của thủ hạ ta không phải người có khả năng tưởng tượng ra đâu.”

Mãnh mã thú là một loại rất giống ngựa cưỡi trên trái đất, đây là một loại ma thú ăn tạp có hình thể cao lớn hơn ngựa một chút, nhìn qua thì uy mãnh hơn ngựa rất nhiều. Tất cả kỵ binh trên đại lục đều sử dụng loại tọa kỵ này.

Tra Lí trầm tư một chút rồi trả lời: ”Được, Bồ Khoa Duy Kỳ, người kêu người đem một vạn mãnh mã tọa kỵ dắt tới đây.”

”Rõ!” Bồ Khoa Duy Kỳ cung kính vái Tra Lí một vái dài, ánh mắt trao đổi một chút rồi xoay người muốn chạy.

Chậm đã ! Các người nếu dám động thủ động cước, ta cam đoan có thể cho người sống không bằng chết. Tra Lí ta nói cho người rõ, ta có thể bắt người một lần thì ta có thể bắt người thêm lần nữa. Chỉ cần người dám giở trò gì ra, ta không dám cam đoan thủ hạ ma thú cấp chín của ta sẽ đem Thiên Long thành biến thành cái dạng gì! Hừ ! Người chó quên, ta là một tế tực, chỉ cần người giám giở trò táy máy gì trên những tọa kỵ đó là ta liếc mắt đã có thể nhìn ra ngay rồi.”

Người ! Bố Khoa Duy Kỳ, người đi đi ! Cứ theo lời mà làm!” Tra Lí hiển nhiên hơi sợ rồi. Đích xác, lửa giận của Đoạn Vân quả là không dễ chịu gì cho lắm. Nhất là trong tay hắn lại có một đám thủ hạ có thực lực thâm sâu khôn lường, quả thực đúng là toàn một đám biến thái. Làm sao mà một đám biến thái đều tụ tập ở bên người hắn chứ. Ta là hoàng đế ,mà làm sao không có những cao thủ đến làm việc cho ta?

Bố Khoa Duy Kỳ nhìn Tra Lí liếc mắt, xoay người bỏ đi.

Đoạn Vân mau nói ra điều kiện cuối cùng của người đi ! Chỉ cần không quá đáng, bổn hoàng sẽ đáp ứng !” Tra Lí thật sự có vẻ hơi sợ Đoạn Vân. Người như vậy dường như thực sự mình không nên đắc tội, nên để hắn biến đi sớm lúc nào hay lúc đó.

Đoạn Vân cười cười quỷ dị, nói : ” Tra Lí bệ hạ, kỳ thật ta cũng không muốn giữ thái độ thù địch với ngài, dù sao ngài cũng là quân còn ta là thần, trước nay ta vẫn giữ trong tim đạo lý quân thần hữu biệt! Kỳ thật sự tình đêm nay tuyệt đối chỉ là hiểu lầm. Ta hy vọng ngài là đại nhân chắc phải có đại lượng ! Có một hoàng đế có trái tim bao dung mệnh mông!”

Bớt ba hoa đi ! Người dám giết hai đại cung phụng cung đình của ta, làm trọng thương một kiếm thần của ta, người bây giờ còn dám kêu ta phải làm một hoàng đế có lòng đại lượng? Đoạn Vân, người không cần lắm lời. Mau nói ra điều kiện thứ ba của người đi !” Tra Lí vừa nghe Đoạn Vân nhắc tới việc đêm nay thì nghiêng răng kèn kẹt, hận không được lập tức bước lên bắt lấy rồi bóp chết tươi Đoạn Vân. Chỉ trong một đêm, đế quốc bị tổn thất biết bao nhiêu mà kể. Hai đại Kiếm Thần chết phơi xác, Lạp Đức Phu có thể nói là đã bị phế, hai đại cung phụng và hai vị thánh ma đạo bây giờ vẫn còn bị Đoạn Vân giam cầm ! Lực lượng dự khổng lồ của đế quốc hơn mười năm xây dựng cứ như vậy đã hủy trên tay Đoạn Vân !

Tra Lí bệ hạ, kỳ thật việc này không phải là lỗi của ai cả. Người phải có dung nhân chi tâm (lòng bao dung người khác), ngài vẫn có thể sử dụng Đoạn Vân ta, đế quốc trong tương lai sẽ xảy ra chuyện gì đây? Có ta tương trợ, cho dù người muốn thống nhất đại lục cũng không phải là việc khó ! Đáng tiếc quá! Tất cả đã chậm ! Đoạn Vân tuy không phải là một hảo thần, nhưng Đoạn Vân dù sao chưa hề làm gì có lỗi với đế quốc cả. Nhưng mà Tra Lí này, ta thấy người cũng tuyệt đối không phải một hoàng đế tốt!” Đoạn Vân đứng ở trước mặt Tra Lí, thần sắc rất nghiêm túc dạy đời.

Nghe Đoạn Vân nói, Tra Lí hiển nhiên đã hối hận về những sai lầm của mình thở dài, Tra Lí giống như già thêm mười tuổi : ” Đúng vậy, chuyện này đích thật là bổn hoàng làm không đúng. Do ta quá vội vàng ! Không nên bức người ! Bất quá bây giờ đã tới nước này, ta cũng đã không còn có đường quay đầu lại được nữa. Đoạn Vân, nói điều kiện thứ ba của người đi!”

Đoạn Vân cười cười : ” Đừng nóng, còn nhiều thời gian mà ! Chờ người làm cho xong điều kiện thứ hai cái đã, ta tự nhiên sẽ nói ra thôi. Hai người chúng ta dường như trước giờ chưa hề nói chuyện phiếm với nhau nhỉ! Sao không nhân cơ hội này chúng ta nói chuyện cho vui. Dù sao nếu Khải Sát Lâm và Khải Lợi không bị ngài trục xuất khỏi hoàng thất, ngài có thể là nhạc phụ đại nhân của ta rồi. Ta có thể phải gọi ngài là phụ hoàng nữa cơ đấy!”

Ha ha, hay cho một câu phụ hoàng !” Tra Lí nghe Đoạn Vân nói như vậy, thần sắc càng khó coi ! ” Đoạn Vân, người sau này có tính toán gì không ?”

Ha ha, bệ hạ đang suy nghĩ đường ra cho ta hả, thật sự khó mà tin được !” Đoạn Vân cười cười, tiếp theo nói : ” Bệ hạ ngài đừng lo tìm đường ra cho ta, dù sao ta bây giờ vẫn còn là thánh tế tự của thần điện, thanh danh chánh thịnh!”

Người muốn đi thần điện ?” Tra Lí giật nảy mình. Nếu Đoạn Vân đầu thần thần điện, thì thực lực của thần điện sẽ được đề cao đến cỡ nào đây! Chỉ sợ chẳng mấy chốc sẽ vượt qua Long Tộc nữa!

Đoạn Vân cười cười, nói khẽ: ” Không, vạn lần không được đâu. Ta sẽ không làm thủ hạ cho người ta nữa đâu. Bất quá ngài cứ yên tâm, chỉ cần ngài không còn làm khó ta, ta sẽ không đối nghịch với Thiên Long Đế Quốc. Dù sao khi ta từ gia tộc tới đây, nơi đầu tiên ta tới cũng là Thiên Long Đế Quốc mà !”

Nghe Đoạn Vân nói, Tra Lí suy nghĩ lâu lắm, hắn thậm chí còn muốn làm cho Đoạn Vân lưu lại một cảm tình sâu đậm nữa, nhưng vừa nghĩ đến đây thì thấy việc này không có khả năng. Bất quá trong lúc Tra Lí đang trầm tư, Đoạn Vân đi lại chỗ mấy vị bộ hạ của Tra Lí đang trọng thương tiến hành trị liệu. Đường nhiên để phòng ngừa bọn họ gây bất lợi với mình, Đoạn Vân ngay sau khi đã trị khỏi cho họ đã dùng chân

khí phối hợp với châm cứu khổng chế thân thể họ. Phỏng chừng phải hơn hai ngày thì mới có thể khôi phục thực lực.

Ước chừng qua giờ sau, vạn con mãnh mã thú đã được tập trung đầy đủ theo Đoạn Vân yêu cầu, bảy ngàn Nanh Sói tướng sĩ thân mặc toàn cực phẩm khôi giáp, lưng giắt cực phẩm đại kiếm bằng thép do Đoạn Vân gia tộc đặc chế, tay vác kị sĩ thương cũng do gia tộc đặc chế, bây giờ lại kết hợp với mãnh mã thú cấp năm, có thể nói là uy phong bát diện. Đoạn Vân kiểm tra đám mãnh mã thú, không có phát hiện có dị thường gì. Xem ra Tra Lí cũng sợ mình ra phết ! Dù sao trên tay Đoạn Vân cũng đang nắm giữ toàn bộ lực lượng nòng cốt của quốc gia

Đoạn Vân, bây giờ hẳn là người có thể nói điều kiện thứ ba của người rồi !” Tra Lí nói với Đoạn Vân với thần sắc rất bình tĩnh. Hắn thấy toàn bộ việc Đoạn Vân chữa trị cho thủ hạ mình, trong lòng lại có vẻ cảm kích Đoạn Vân. Bất quá khi hắn thấy Đoạn Vân sau khi trị liệu cho đám thủ hạ đó tiện tay lột sạch trang bị và giới tử của họ một cách không thương tiếc, thì hình ảnh Đoạn Vân trong mắt hắn lập tức chuyển từ hình tượng lương y như từ mẫu trở thành một gã lưu manh khôn khiếp !

Đoạn Vân ngược đầu lên nhìn về phương bắc, lạnh lùng nói : ” Ta muốn A Nhĩ Ti Tư !”

Cái gì ?” Tra Lí giật bắn người, ” A Nhĩ Ti Tư chỉ là quốc thổ của Thiên Long trên danh nghĩa thôi. Ta làm sao cho người được ?”

Đoạn Vân cười nói : ” Rất đơn giản, ta cũng chỉ là cần A Nhĩ Ti Tư trên danh nghĩa thôi. Ngài có thể dùng danh nghĩa để quốc tặng cho ta, hoặc là, ngài dung danh nghĩa hoàng thất phong cho ta, tùy ngài làm sao đó coi cho được là tốt rồi !”

Hai phương thức này có khác nhau sao?” Tra Lí rất khó hiểu. Không hiểu đến tột cùng Đoạn Vân đang muốn hí lộng cái gì đây?

Đương nhiên có ! Đem A Nhĩ Ti Tư cho ta, ta đây dù sao đi nữa cũng là một tên phản quốc của đế quốc, nên quan hệ với Thiên Long Đế Quốc cũng là loại quan hệ thù địch, còn người nhất định phải tìm cách giết ta càng sớm càng tốt! Đem đất đó phong cho ta thì Đoạn Vân ta coi như vẫn là bá tước của Thiên Long quốc trên danh nghĩa như trước, là một vị linh chủ. Nghe thửng chưa ?” Đoạn Vân giải thích Tra Lí như dạy học trò.

”Được ! Ta quyết định phong cho người ! Đem giấy da tới đây, ta sẽ viết cho người một bức thư ủy nhiệm ngay lập tức !” Tra Lí lúc này lại đưa ra một lựa chọn rất sáng suốt !

”Được ! Bất quá ta còn có một yêu cầu nữa !” Đoạn Vân đột nhiên nhớ tới một việc khác.

Người ! Đoạn Vân người không được quá đáng như vậy !” Trong lòng Tra Lí vừa mới bình tĩnh bây giờ lại nổi sóng

Ta hy vọng người cho phép thủ hạ của ta đi tìm kiếm và thu thập các thi thể của các huynh đệ trở về ! Còn về phần ngài, đành phải ủy khuất ngài một chút, mong ngài tiếp tục làm tù binh một đêm nữa nhé!” Đoạn Vân nhìn hình dáng khuyết tổn của sư đoàn Nanh Sói mà trong lòng quặn lên, vì vậy lại nhớ tới việc Tra Lí vô cớ ra lệnh tru sát các huynh đệ.

Sang ngày thứ hai, Đoạn Vân ra lệnh hỏa thiêu hai ngàn bốn trăm sáu mươi lăm cỗ thi thể của binh lính mà các huynh đệ đem về, chỉ huy già trẻ lớn bé trong gia tộc, cùng với hơn bảy ngàn tướng sĩ Nanh Sói hướng về phía A Nhĩ Ti Tư xuất phát.

Buổi tối ngày hôm qua, Đoạn Vân ra lệnh tướng sĩ còn thừa trong sư đoàn Nanh Sói ra ngoài thu tập các huynh đệ đã hy sinh, lại tìm được thêm năm trăm người còn sống nữa. Điều này làm cho Đoạn Vân đang vô cùng đau lòng trở nên thanh thản hơn ! Mặc dù đại bộ phận bọn họ đều đã bị trọng thương, bất quá chỉ cần có Đoạn Vân thì không có gì phải lo, cơ bản không thể chết được. Sau khi trải qua trận hạo kiếp này, toàn sư Nanh Sói hy sinh gần hai ngàn năm trăm tướng sĩ, mất tích hơn mười người. Hơn một vạn người của Nanh Sói còn lại khoảng chừng bảy ngàn năm trăm người !

Trên người Phì Tử, Đoạn Vân ôm hai vị kiều thê giảng giải về những việc xảy ra ngày hôm qua !

”Vân, thiếp nhớ mẫu hậu !” Khải Lợi dựa vào người Đoạn Vân ghen ngào nói.

”Vân, thiếp cũng nhớ!” Khải Sắt Lâm cũng rưng rưng nước mắt

Nhìn hình dáng thương tâm của hai vị công chúa, trong lòng Đoạn Vân như có ai bào xé, Đoạn Vân an ủi nói: ” Sau này khi chúng ta đã đứng vững vàng ở A Nhĩ Ti Tư, chúng ta sẽ trở về đến thăm mẫu hậu của các nàng !”

Thật nhé !” Khải Sắt Lâm và Khải Lợi không hẹn mà nên đồng thanh nói lớn. Hai vị công chúa đứng đầu thiên hạ này giống như tiểu hài tử sáu bảy tuổi, luôn luôn phải có người giám hộ.

Đoạn Vân cười cười, giơ tay vuốt mũi các nàng, nói nghiêm túc : ” Thật chứ ! Ta hứa với các nàng !”

”Vân, chàng thật tốt !”

Ôm hai vị mỹ nhân, Đoạn Vân cảm khái vô cùng. Nhất thời nhớ tới cảnh Tạt Sắt Phu động lòng người khóc gọi hân hân cả giọng trước khi đi, cảnh thương cảm ly biệt này cứ giăng xé trong lòng Đoạn Vân không dứt ra được. Đoạn Vân còn nhớ tới Tra Lí nói với mình một chút câu:

Đoạn Vân, hảo hảo chiếu cố Khải Lợi và Khải Sắt Lâm ! Bảo các nàng quên ta đi, ta không phải là một người cha tốt ! Hy vọng người có thể đem đến hạnh phúc cho các nàng !”

Đoạn Vân, hy vọng với tài năng của người có thể cứu được Thiên Long khi Thiên Long gặp nạn ! Người yên tâm, ta đã hạ lệnh giữ bí mật buổi nói chuyện tối hôm qua. Người bây giờ dù sao cũng là chỉ huy của A Nhĩ Ti Tư ! Người vẫn là bá tước của đế quốc như trước ! Bất quá, người cướp đi Khải Lợi công chúa, ta quả rất khó xử khi đối diện với Lôi Ngạo Đế Quốc. Chỉ cần người vừa đến A Nhĩ Ti Tư, ta sẽ tuyên bố về tội phản quốc của người ! Hơn nữa, có thể còn có thể tạo áp lực những thế lực khác tiến hành chinh thảo người !”

Tra Lí đã nói với Đoạn Vân theo cái kiểu nước đôi như vậy, mình cần gì phải vậy hẹp hòi chứ! Dù sao bớt đi một địch nhân cũng tốt hơn là có thêm một địch nhân! Với lại, Tra Lí cuối cùng cũng là cha của Khải Sắt Lâm và Khải Lợi. Đoạn Vân không tin Tra Lí sẽ làm ra một xuẩn sự như đem quân chinh thảo hân !

Quay đầu lại hướng về phía Thiên Long thành nhìn lại, trong lòng Đoạn Vân thầm hứa : Thiên Long, ta nhất định sẽ trở về!

64. Chương 64. Giảng Giải Đồ Long Chiêu Cự Long

Từ sau sự kiện bức cung, Đoạn Vân cùng Tra Lí xem như đã hoàn toàn trở mặt. Mang theo bảy ngàn tướng sĩ Nanh Sói, một trăm hai mươi Thú Nhân hộ vệ, hơn bốn trăm thành viên binh thường trong gia tộc, dẫn một đám thực lực cường hân mà dưới mắt người khác thì chỉ giống như một đám lau nhau vô tích sự, tay ôm hai vị công chúa đẹp nảo lòng, Đoạn Vân ngồi vắt vẻo trên tấm lưng mềm mại của chú Phi Tử to lớn, cố tính tâm suy nghĩ về những kế hoạch và con đường phát triển sau này.

Những về danh nghĩa thì Đoạn Vân bây giờ vẫn còn nguyên là bá tước của Thiên Long Đế Quốc như trước, hơn nữa còn có một khối lãnh địa lớn hơn rất nhiều so với các lĩnh chủ khác. Chỉ có điều, Đoạn Vân có thể đứng chân ở đây được hay không thì không ai biết cả. Mặc dù mười mấy vạn Cuồng Chiến Sĩ đã là thủ hạ của mình rồi, nhưng cứ theo như tộc trưởng Pháp Lạp Kỳ của Cuồng Chiến Sĩ nói thì - A Nhĩ Ti Tư quá mức phức tạp ! Nơi đó bộ lạc Cuồng Chiến Sĩ chỉ là thế lực có thực lực bình thường mà thôi. Đương nhiên nói Cuồng Chiến Sĩ thực lực bình thường, đó là nói trước kia. Chỉ cần Cuồng Chiến Sĩ giải quyết xong di chứng cuồng hóa xong, thực lực của Cuồng Chiến Sĩ ở A Nhĩ Ti Tư sẽ tuyệt đối là một thế lực kinh khủng. Cuồng Chiến Sĩ cơ hồ là toàn dân giai bình, muốn lấy ra hai vạn bộ đội từ mười mấy vạn Cuồng Chiến Sĩ tuyệt đối không phải là vấn đề lớn. Hai vạn bộ đội này tuyệt đối sẽ là cơn ác mộng của tất cả địch nhân. Cứ nghĩ mà xem, hai vạn Cuồng Chiến Sĩ cấp năm, cuồng hóa xong sẽ trực tiếp biến thành một binh lính có thực lực cấp bảy tám của loài người, lại còn có thực lực cuồng hóa. Ai dại gì đưa mạng mình ra cùng họ tranh phong! Hơn nữa Đoạn Vân lại là một tên vô cùng biến thái. Nói không chừng một ngày nào đó khi hân cao hứng, lại đưa ra ma quỷ huấn luyện cái gì gì đó, hoặc là trực tiếp luyện thuốc! Ái chà, ai kêu những người này toàn là loại biến thái cả làm chi!

Bất quá dù là như thế, Đoạn Vân vẫn hơi lo lắng. Dù sao thu phục cũng tốt hơn nhiều so với đánh bại ! Tinh Linh và Ải Nhân đều tự cho chủng tộc của mình là cao quý nhất, còn Thú Nhân thì trời sinh luôn luôn

trần ngập địch ý với loài người. Bất quá Đoạn Vân như con chim sợ cành cong, hẳn không muốn sự kiện bất cung sẽ phát sinh một lần nữa. Con đường phía trước hoàn toàn mờ mịt, đường dài mới biết ngựa hay. Nhân sinh cũng chỉ vì không biết nhiều việc nên mới trở nên lung linh huyền ảo. Tầm tầm cười một mình, Đoạn Vân quyết định trước hết phải an ủi hai vị công chúa động lòng người đang ôm trong lòng.

”Uy, hai nàng làm sao hư thế, lại làm quần áo của bốn thiếu gia ướt hết cả rồi đây này. Thôi, đừng thương tâm nữa! Chúng ta cứ phải nhìn về phía trước thôi, đừng nghĩ lại những việc không vui trước đây! Khải Lợi cười một cái xem nào ! Lâm Lâm tới đây, để thiếu gia thơm một cái nào.” Đoạn Vân cười nói giả lả.

Khải Lợi và Khải Sát Lâm ngược đầu lên, vẻ mặt tiều tụy.

Đoạn Vân cười cười : ” Hai vị công chúa, có muốn tiểu thần kể cho các nàng nghe về mấy chuyện vui giải muộn hay không ? Trong óc tiểu thần có vô số thuốc tốt đó ! ”

”Vân, chúng ta không phải là công chúa nữa! Chàng không cần giễu cợt chúng ta đâu.” Khải Sát Lâm vừa nghe Đoạn Vân nói xong, thần sắc lại trở nên thương cảm.

Đoạn Vân cười cười, ôm chặt nàng xiết chặt vào trong ngực, khuôn mặt làm ra vẻ nghiêm trọng nói : ” Mặc kệ ra sao thì ra, các nàng vĩnh viễn là công chúa xinh đẹp nhất trong lòng của Đoạn Vân ta, là công chúa của riêng ta ! Không có sự ràng buộc của cái danh hiệu công chúa, sau này các nàng muốn làm gì thì có thể làm, có biết bao nhiêu tự do, bao nhiêu những điều hay đang chờ ! Khải Lợi, Lâm Lâm, ta van các nàng đừng giữ cái vẻ mặt đưa đám đó nữa. Các nàng nên suy nghĩ về tương lai sau này đi ! Thời gian luôn luôn về phía trước mà.”

Nghe Đoạn Vân nói, Khải Lợi và Khải Sát Lâm rất trầm tư. Một lát sau, Khải Sát Lâm ôm cổ Đoạn Vân nói : ”Vân, chàng kể một chuyện vui cho thiếp nghe đi, hoặc là kể chuyện cổ cũng được ! Thiếp bây giờ đầu óc tán loạn không nghĩ gì được nữa!”

Còn lúc này Khải Lợi cũng nhìn Đoạn Vân với vẻ mặt khát vọng

Đoạn Vân ôm các nàng vào ngực, nói rất ôn nhu : ” Muốn nghe chuyện xưa hử, cũng được, trước hết mỗi người phải ôm ta một cái.”

Ừm, không được ! Chàng kể trước đi!” Khải Sát Lâm hiển nhiên không đồng ý, Khải Lợi lại càng thẹn thùng hơn. Đoạn Vân cười cười, nói ra vẻ tức giận : ”Muốn nghe chuyện cổ miễn phí sao! Đừng có mơ!”

Còn lúc này Khải Sát Lâm nói thầm vào tai Đoạn Vân : ”Vân, nơi này nhiều người như vậy, để tối tối thiếp để chàng muốn làm gì cũng được ! ”

Thật không, còn Khải Lợi thì sao?” Thần sắc Đoạn Vân lúc này càng lúc càng dâm dăng hơn. Khải Lợi nghe Đoạn Vân hỏi như vậy thì sắc mặt đột nhiên đỏ bừng, vội dẩu vào ngực Đoạn Vân. Còn lúc này, tiếng nói chuyện của hai huynh đệ Đạt Nhĩ bổng lọt vào tai Đoạn Vân.

Tiểu đệ, người xem xem lão Đại của chúng ta ngon lành chưa, một lần thu thập được đến hai vị công chúa. Hơn nữa ta xem cái thiên kim của bộ trưởng tài chính cũng có tình ý gì đó với lão Đại của chúng ta. Ừ, rất có khả năng! Bất quá lão Đại mặc dù đang là một hảo thủ về việc câu dẫn các cô gái, nhưng theo ta thì thân thể của lão Đại hơi có vấn đề. Người xem hẳn gây yếu vậy, chắc chuyện ấy cũng chẳng ra gì! Cũng không biết có thu xếp được không nữa !” Đạt Nhĩ Ba nói với Đạt Nhĩ Khắc không hề cố kỵ. Mặc dù hắn cố ý nhẹ giọng nói rất nhỏ, nhưng Long Tộc dù sao cũng là Long Tộc, trời sinh vẫn là ăn to nói lớn. Tiếng nói của Đạt Nhĩ Ba bị rất nhiều người nghe thấy. Thậm chí đến cả Khải Lợi và Khải Sát Lâm cũng nghe được loáng thoáng, chứ không phải nói tới người có thính lực phi thường như Đoạn Vân.

”Đạt Nhĩ Ba! Người đang nói về ta sao ?” Đoạn Vân quay về Đạt Nhĩ Ba cười lạnh một tiếng.

”A? Không phải, không phải, ta không phải nói lão Đại !” Bị Đoạn Vân hỏi như vậy, Đạt Nhĩ Ba giật nảy người. Thật không ngờ bị người khác nghe được.

Đoạn Vân cười cười quỷ dị, thanh âm độc ác nói với hai người Khải Lợi : ” Hai vị công chúa xinh đẹp không phải muốn nghe chuyện cổ tích sao? Ta sẽ kể một chuyện gọi là 'Na Tra Thịt Rỗng' ! Nếu có hứng thú thì sang bên này nghe.”

Từ xưa có một tiểu hài tử tên là Na Tra ”

Sau đó Đoạn Vân đem chuyện cổ thần thoại của Trung Quốc Na Tra đại náo hải dương cải biên trở thành một dị bản rồi từ từ kể lại. Lần này hẳn cố ý sửa chữ Rồng thành ra Hắc long . Huỳnh đệ Đạt Nhĩ Ba và Đạt Nhĩ Khắc vừa nghe chuyện cổ có liên quan đến hắc long, lập tức rất có hứng thú vênh tai lên nghe. Nhưng bọn hắn càng nghe càng giật mình, càng nghe càng cảm thấy sợ hãi. Khi bọn hắn nghe tới đoạn hắc long tung hoành làm ác khắp nơi, đã kinh hãi cảm thấy Đoạn Vân đang chỉ tang mạ hộc (chửi xiên chửi xỏ). Tiếp tục nghe, đến lúc bọn hắn nghe đến đoạn hắc long cường hãn lại bị một tiểu hài tử đánh cho ôm đầu chạy tán loạn thì cảm thấy rất tức giận và khó tin. Bất quá với sự miêu tả chi tiết của Đoạn Vân, bọn họ lại cảm thấy tràng diện chiến đấu rất hợp lý. Nên sinh ra cảm giác sợ hãi với thực lực của tiểu Na Tra. Đến khi bọn hắn nghe hắc long đáng thương bị tiểu Na Tra lột da rút gân, Đạt Nhĩ huynh đệ không sợ trời đất lại cảm thấy lạnh toát, cả người trên dưới đều hơi run rẩy !

Lão Đại ta sai rồi, lần sau ta không dám nữa!” Đạt Nhĩ Ba vội hướng về phía Đoạn Vân cầu tình. Nếu sau này Đoạn Vân mỗi ngày kể thêm một chuyện như vậy nữa, mình không biết chừng bị dọa chết đứt dừ!

Nhìn thấy vẻ mặt sợ hãi của Đạt Nhĩ huynh đệ, những người chung quanh hắn cười phá lên. Đến ngay cả Khải Lợi và Khải Sát Lâm mở miệng xinh xinh của mình ra không ngừng cười hi hi.

Đoạn Vân cũng không ngờ một Na Tra nháo hải lại có thể làm cho hắc long huynh đệ không sợ trời đất trở nên như vậy, sau khi cười khà khà, Đoạn Vân tiếp tục trên chọc : ” Biết sai ở đâu chưa?”

Biết, biết. Lão Đại năng lực cường hãn, một đêm có thể ngự ngay cả mười, không, là trăm nữ nhân!”

Xem ra người cũng không biết mình sai ở đâu rồi ! Khải Lợi, Lâm Lâm, chúng ta quay lại nghiên cứu bí quyết đồ long xem sao! Ta làm tể tự nhưng về thân thể của Long Tộc thì kiến thức rất nông cạn! Long thì, có ”

Lão Đại, người đừng nói nữa, ta biết ta sai rồi, ta biết sai rồi ! Ta không dám nữa đâu. Ta bây giờ không dám nói gì nữa cả!” Đạt Nhĩ Ba thấy Đoạn Vân lại muốn giảng giải đồ long yếu quyết, bị dọa đến cuống cuồng. Nói chứ lỡ để cho Đoạn Vân cứ tiếp tục lải nhải, mình không chừng suốt đời bị ác mộng hành hạ.

Bất quá, lúc này lại có một rất thanh âm rất hùng hậu truyền tới : ” Rốt cuộc là ai muốn khiêu chiến Long Tộc cao quý hử! Dám ở đây cao giọng thảo luận về phương pháp đồ long! Một đám tiểu côn trùng cũng dám mạo phạm Long Tộc cao quý sao. Là người hử ? Là một tên quý tộc nhân loại không có ma lực !”

Lúc này, bỗng thấy một nam tử trung niên từ phía bên phải Đoạn Vân bay tới, thần sắc hắn rất uy nghiêm hằm hằm nhìn Đoạn Vân đang ngồi vắt vẻo trên người Phỉ Tử.

Còn một đám ma sủng của Đoạn Vân lập tức tiên lên chặn ở phía trước Đoạn Vân.

”Tập Lỗ, người muốn gì ?” Đạt Nhĩ Ba quay về trung niên nam tử đối diện cảm tức nói, tựa hồ gặp phải người quen cũ. À, mà phải nói là cừu nhân cũ.

Sao người biết được tên ta, hơn nữa ta lại có một loại cảm giác quen quen? Người là Long Tộc sao ? Đúng rồi, người tuyệt đối là Long Tộc. Mặc dù long khí trên người người cơ hồ rất nhạt gần như không thể thấy được, nhưng người vẫn còn có vài tia long khí toát ra. Bất quá người đã có thể hóa hình thì tại sao lại chỉ có bát giai thực lực nhỉ?” Đối diện với việc này tên gia hỏa Tập Lỗ hiển nhiên phải giật mình.

”Đạt Nhĩ Ba, hẳn là ai ?” Đoạn Vân hỏi Đạt Nhĩ Ba.

Người là Đạt Nhĩ Ba? Thật không ngờ người lại hóa thành hình người, lại sử dụng đoạn thủ hóa hình. Chẳng trách thực lực của người thấp đi một bậc ! Cái tên bên cạnh người chỉ sợ đúng là đệ đệ Đạt Nhĩ Khắc của người rồi ! Thật không ngờ các người lại rơi xuống bước đường cùng như thế này. Đã đã là cứu cấp rồi, còn sử dụng loại thủ đoạn mà bát cấp long mới sử dụng. Hắc long quả nhiên là một loại đầu óc ngu si tứ chi phát triển! Ngu xuẩn !” Về mặt Tập Lỗ rất khiêu khích.

”Đạt Nhĩ Ba, hẳn là ai ! Hẳn nói về đoạn thủ hóa hình gì đó?” Đoạn Vân nhìn Đạt Nhĩ Ba có chút phần nộ lớn tiếng hỏi.

Lão Đại, hẳn là Long Tộc, một trong mười Đại trưởng lão Long Tộc - Ngân long Tập Lỗ, thực lực đạt tới cứu cấp đỉnh phong. Huỳnh đệ chúng ta khi còn ở Đường Cổ Lạp Sơn, bị hắn khinh khi không biết bao nhiêu lần.! Hẳn nói về đoạn thủ hóa hình chính là một loại bí pháp của Long Tộc. Theo đó những con rồng

bất cấp hoặc là những con cự long cấp chín không thể hóa hình cho dù lực lượng rất mạnh đã đạt tới mức hóa hình rồi. Loại bí pháp này có thể làm Long Tộc hóa thành hình người, bất quá nhất định phải đại giới. Hơn nữa đại giới cũng tùy từng trường hợp. Có loại thực lực giảm xuống, cũng có khi sẽ vĩnh viễn mất đi một bộ phận năng lực, tỷ như biến thành người mù hoặc là người câm cái gì gì đó.” Đạt Nhĩ Ba nghe Đoạn Vân nói, cố nén giận giải thích cho Đoạn Vân.

À !” Đoạn Vân khẽ gật đầu, xem ra cũng hiểu rõ rồi.

(Độc Cô Lãnh Giả:

Tác giả uống chút rượu, tâm tình buồn bực hỏi Đoạn Vân : huynh đệ, người nói có mấy việc làm thương tổn người khác !

Đoạn Vân ngẫm nghĩ, nói rất khẳng định : phiền não, tranh chấp và túi rỗng.

Bút giả độc Cô Lãnh Giả khẽ gật đầu, bất quá nói tiếp : còn có một việc nữa là văn của mình không có ai ủng hộ!

Đoạn Vân cười cười : lão Đại người không bắt một truyền kỳ nhân vật như ta phải đi quyên góp phiếu đấy chứ?

Bút giả gõ đầu Đoạn Vân : biết rồi còn không mau đi !

Vì vậy Đoạn Vân làm mặt như đưa đám, tiếp tục xỏ vào bộ đồ hành khất của hắn, quay về vạn ngàn thượng đế gào lớn: I have a dream! I cần có đề cử và phiếu bầu của YOU, IF hơi ít, cũng rất GOOD! THANKS!)

65. Chương 65. Đả Kiếp Ngã Lai Đả Kiếp Nhĩ

Thấy vẻ mặt ngán long Tập Lỗ khinh thị nhìn đám thủ hạ của Đoạn Vân, Đoạn Vân không khỏi cười lạnh vài tiếng. Xem ra ma lực nội liễm cũng có không ít hữu ích, gặp phải người hiểm độc thì tuyệt đối đã giết hắn rồi! Bất quá Đoạn Vân không phải loại người lạm sát. Trước mắt dù sao tên 'Long' này cũng chưa từng có va chạm gì với mình, hơn nữa hắn lại là trưởng lão của Long Tộc, thực lực Long Tộc rất cường đại cũng làm cho Đoạn Vân phải kiêng kị ít nhiều. Ít nhất với thực lực của Đoạn Vân bây giờ thì không dám gây chuyện gì với Long Tộc. Nghe nói Long Tộc có đến gần một trăm cửu cấp cự long, còn có mười Đại trưởng lão đều là cửu cấp đỉnh phong thậm chí có cả thực lực cấp mười nữa. Còn long hoàng biết đâu còn cường đại hơn cả cấp mười nữa ! Thất cấp, bát cấp thì có đến ngàn vạn. Chưa nói đến ở đó còn có những thực lực được dấu kín không ai biết được. Long Tộc sống lâu đến mấy ngàn năm, nếu không vì tỷ lệ sinh sản của Long Tộc rất thấp thì thực lực đó quả thực đủ để hủy thiên diệt địa.

Trong khi một đám thủ hạ giằng co với Tập Lỗ, Đoạn Vân ra lệnh cho Phì Tử trông chừng Khải Sát Lâm và Khải Lợi, rồi ra lệnh cho đám Thú Nhân hộ vệ bảo vệ xung quanh. Hai thị nữ cũng bị Đoạn Vân ra lệnh lui về phía sau. Bất quá Tiểu Bạch trước giờ vẫn được Liên Na ôm thì lại không chịu đi đâu cả, cứ bám chặt vào ngực Đoạn Vân, hơn nữa chết sống cũng không chịu xuống. Đoạn Vân hết cách, đành phải ôm lấy nó. Đoạn Vân quay về đám thủ hạ phát tay, ra lệnh cho chúng lui ra sau, rồi quay về Tập Lỗ đang đứng ở không trung nói : ” Tập Lỗ đại nhân cường đại, vừa rồi tiểu tử và mấy thủ hạ chỉ đùa chơi cho vui thôi, xin ngài đừng để ý ! Nếu lỡ có mạo phạm, xin ngài mở lượng bao dung.”

Hai huynh đệ Đạt Nhĩ là thủ hạ của người hử? Xem ra hắc long vĩ đại đã thật sự sa đọa rồi, lại nhận một loài người ti tiện làm chủ nhân! Thật sự là làm xấu hổ cả long tộc chúng ta ! Loài người ti tiện nhận một cặp Long Tộc ti tiện làm thủ hạ, đúng là ngu tầm ngu mã tầm mã!” Tập Lỗ dùng một ánh mắt rất khinh miệt đánh giá Đoạn Vân, nói về khinh bỉ.

Đoạn Vân thấy ánh mắt của hắn như vậy lập tức nổi giận bừng bừng, hơn nữa nghe cái tên Long Tộc trưởng lão Tập Lỗ cứ một câu loài người ti tiện hai câu ti tiện nhân loại, rồi còn dám nói thủ hạ ti tiện lúc này càng bất sáng. Trước giờ có ai dùng hai chữ ti tiện để nói về mình đâu? Lửa giận trong lòng Đoạn Vân không ngừng xẹt ra cả hai lỗ tai. May mà lúc này Tiểu Bạch trong lòng hắn bỗng động đậy vài cái, làm Đoạn Vân từ từ định thần lại. Hít một hơi thật sâu, trong lòng Đoạn Vân dần dần yên tĩnh trở lại. Đúng là cần phải tu luyện lại tâm cảnh, mới có một hai câu khiêu khích mà lại như vậy, đối với việc tu luyện võ học của mình

có ảnh hưởng không tốt à. Càng không chế được bản thân mình thì về phương diện tu dưỡng càng cao! Sau khi vận hành Thái Cực một vòng, tâm cảnh Đoạn Vân lại bình tĩnh trở lại.

Nở nụ cười tươi như hoa, Đoạn Vân nói : " Làm phiền đại nhân đừng có một câu ti tiện hai câu tiện ti được không, như vậy sẽ làm hao tổn hình tượng cao quý của ngài đó. Ngài xem ngài cường đại biết bao nhiêu, ngài không cần phải ra oai những đồ tiểu nhược như chúng ta đâu!

Hừ ! Loài người ti tiện, người cho là vài câu nói nịnh bợ của người sẽ làm cho ta bỏ qua cho các người sao? Nằm mơ ! Bất quá, ta thấy người là một thiếu gia quý tộc, hẳn là có không ít kim tệ phải không ! Cũng có thể có cả thần khí không biết chừng. Chỉ cần người đem kim tệ hiến cho ta, ta sẽ không truy cứu cái tội người mạo phạm Long Tộc nữa !" Thần sắc Tập Lỗ có vẻ ba động khi nói với Đoạn Vân, còn trong khi nói đến chữ kim tệ, trong ánh mắt Tập Lỗ lóe lên những tia tham lam làm như cả bầu trời đều một ánh kim lấp lánh.

Đoạn Vân xoay con người vài vòng, cười nói : " Tập Lỗ đại nhân, xin hỏi việc này của người có tính là một loại tống tiền hay cướp bóc không ?"

Làm sao có thể xem như cướp bóc hoặc tống tiền được chứ? Ta là Long Tộc cao quý, làm sao làm một chuyện như vậy được ? Đây gọi là, gọi là tỏ lòng kính trọng với Long Tộc vĩ đại ! Là một loại phương thức tôn kính với Long Tộc cao quý của chúng ta !" Tập Lỗ vội vàng giải thích.

À, đã như vậy thì ta cự tuyệt đề nghị của người !" Đoạn Vân nghiêm trang nói.

Tại sao ? Chẳng lẽ người sẽ không sợ ta giết người sao! Người chó quên, người vừa rồi tỏ ra rất bất kính với Long Tộc đó!" Tập Lỗ sắc mặt giận dữ quay về Đoạn Vân quát, hắn nhìn về đám Đoạn Vân với ánh mắt tựa như một đại ca đang tống tiền một một đứa tiểu hài tử bảy tám tuổi.

Ta không sợ, dù ta có ngã xuống, còn có thiên thiên vạn vạn người như ta đứng lên!" Nghe Tập Lỗ đe dọa, Đoạn Vân bất giác thốt những ra một câu như vậy, hơn nữa ngữ khí cũng giống như đúc như trong phim Kungfu . Điều này làm cho một đám thủ hạ giết mình ! Không ai ngờ Đoạn Vân đột nhiên phun ra một câu quái đản như vậy ! Kể cả Tập Lỗ cũng không ngoại lệ, tất cả mọi người đều nhìn Đoạn Vân rất quái dị.

Dưới ánh mắt lom lom của mọi người, Đoạn Vân cảm thấy hơi mắc cỡ. Mặt hắn đỏ bừng rồi quay về đám thủ hạ quát chữa thẹn : "Nhìn cái gì mà nhìn, cái đồ không lớn không nhỏ kia ! Còn xem nữa hả!"

Tập Lỗ đang giết mình cũng có phản ứng, hắn gầm lên : " Tiểu tử, người thật sự muốn chết ! Dám trêu chọc cự long Tập Lỗ cao quý, Tập Lỗ ta hôm nay trước hết giết người, sau đó cướp sạch kim tệ và bảo vật của người ! Hống!"

Nói xong, Tập Lỗ lập tức biến thân thành cự long màu bạc dài ước chừng hai mươi mấy thước. Hơn nữa nếu xẻ thịt đem bán tuyệt đối được giá hơn nhiều so với hắc long huynh đệ Đạt Nhĩ.

Sau khi Tập Lỗ biến thân, ba con ma sủng phi hành của Đoạn Vân là Đạt Nhĩ huynh đệ và Phi Long Tiểu Phi Hiệp tối tấp phi thân bao vây lấy hắn. Việc biến thân trong nháy mắt đã hoàn thành ! Ba con ma sủng thực lực cửu cấp hậu kỳ của Đoạn Vân hình thành một hình tam giác vây lấy ngân long Tập Lỗ. Tập Lỗ khi thấy bọn họ biến thân đã hơi sợ hãi. Vì hắn trong khoảnh khắc đã cảm giác ba thủ hạ của Đoạn Vân nhìn qua thực lực rất tầm thường lại không phân cao thấp với mình. Mặc dù không rõ tại sao chỉ trong nháy mắt, nhưng loại cảm giác này tuyệt đối chân thật !

Đoạn Vân cười cười, quay về không trung hét lên : "Tập Lỗ đại nhân, người đã muốn giết ta lại còn đòi cướp kim tệ của ta nữa, chính là muốn mưu tài hại mệnh rồi (tham tiền mà giết người) ! Đã như vậy, ta cũng không khách khí nữa! Đạt Nhĩ huynh đệ và Tiểu Phi Hiệp nghe đây, chúng ta chỉ cần phòng vệ! Các người nên chỉ lo phòng vệ thôi! Ngăn vạn lần đừng làm cho Tập Lỗ đại nhân thất vọng đó! Còn nữa, nhớ lột sạch tất cả mọi thứ trên người hắn nhé !"

"Tuân lệnh, lão Đại !" Ba con cửu cấp long sủng nói xong đồng loạt đánh về phía ngân long Tập Lỗ!

Ha ha, ba con côn trùng nho nhỏ biết bay bắt cấp mà dám nghĩ đến việc khiêu chiến cõi Tập Lỗ vĩ đại!" Nhưng cự long cửu cấp đỉnh giai kiêu ngạo còn chưa kịp đắc ý thì Đạt Nhĩ huynh đệ và tiểu Phi Long đã công kích khắp người hắn rồi. Thực lực ba thủ hạ này của Đoạn Vân đều ở cửu giai hậu kỳ, cũng chỉ kém

thực lực của Táp Lỗ cứu cấp đỉnh núi một chút thôi, nhưng bọn chúng lại có tới ba con, số lượng quá đủ để đền bù sự chênh lệch ít ỏi kia.

Không thể nghi ngờ gì nữa, cuộc chiến đấu ngay từ đầu đã có một kết cục không thể đảo ngược ! Táp Lỗ cơ hồ không còn có lực để hoàn thủ nữa. Hơn nữa trong quá trình chiến đấu, Tiểu Phi Hiệp lâu lâu lại đảo người ra tay đánh lén vài cái. Vì Đạt Nhĩ Ba và Đạt Nhĩ Khắc dù sao cũng là hai huynh đệ, việc người tiến ta thoái cơ hồ như một tấm lưới trời không kẽ hở. Hơn nữa thân thể hắc long rất cường hãn và tốc độ thần kỳ của hai huynh đệ phối hợp với nhau, ngân long Táp Lỗ quả thực bị ngược đãi thậm tệ! Luận về thân thể, ngân long làm sao có thể là đối thủ của hắc long chứ. Rồi vì tần suất công kích của Đạt Nhĩ huynh đệ rất cao, nên ngân long căn bản là không phát ra được ma pháp. Ma lực vừa mới ngưng tụ đến một mức nhất định, lập tức đã bị hai huynh đệ công kích đánh bật trở về. Nếu không nhờ có đặc thù của ma thú là rất ít xuất hiện việc ma lực cản trở như loài người, thì một thân thực lực của Táp Lỗ có thể đã phải nói lời trắng trời ở đây rồi!

Từng giây từng giây trôi qua, đoàn người Đoạn Vân cứ ngừng đầu hứng thú nhìn cuộc ' chiến đấu kịch liệt ' trên không trung. Rốt cục Long Tộc trưởng lão Táp Lỗ cả người bị đánh teo tua thê thảm một lần nữa từ không trung rơi phịch xuống đất, cả người thương tích nằm trên mặt đất, rên rỉ vô lực. Khi vừa cảm giác được có gì đó không đúng, Táp Lỗ từng thử chạy trốn, nhưng vô luận hắn chạy đường nào, đều bị tên Phi Long cứ nhàn nhả như đi chơi hoặc bị con thân ảnh hắc long xuất hiện ngăn phía trước hắn. Hắn cũng từng thử bắt giữ Đoạn Vân, nhưng bên người Đoạn Vân có Kiếm Thần Diệp Cô Thành, Phì Tử và Ngưu Ma Vương. Ba tên gia hỏa này một người cũng đủ để làm cho hắn ăn không tiêu rồi. Hơn nữa, khinh công của Đoạn Vân sau khi trải qua đặc huấn quân sự, cho dù là kiếm thánh cũng không có tốc độ biến thái như hắn.

Nhìn Táp Lỗ ngã trên mặt đất thê thảm như vậy, Đoạn Vân cười Phì Tử đến tận nơi xem.

"Táp Lỗ đại nhân, ngài xem ngài còn muốn cướp nữa không ?" Đoạn Vân trêu chọc.

Người, người muốn làm gì ? Ta ta nói cho, nói cho người biết, ta là Long Tộc! Nếu người dám giết Long Tộc, gần vạn đầu cự long của Đường Cổ Lạp Sơn sẽ không buông tha cho người đâu!" Táp Lỗ một lần nữa uy hiếp Đoạn Vân, bất quá ngữ khí của hắn rõ ràng không được cường ngạnh như lúc trước nữa, thực ra hắn bây giờ cũng chẳng có bao nhiêu khí lực nữa.

Đoạn Vân cười cười, dùng một ánh mắt coi thường nhìn Táp Lỗ vô cùng suy yếu nói : " Nghe đây, bây giờ bắt đầu cướp đây ! Đem Không Gian Giới Tử giao ra đây !"

Lão Đại, Không Gian giới tử của hắn ta lấy rồi ! Trước khi biến thân hắn đem Không Gian giới tử giắt vào răng. Bất quá bị hai huynh đệ Đạt Nhĩ đánh cho một cú đến răng cũng phải rụng !" Tiểu Phi Hiệp nói với Đoạn Vân.

Ái chà, hay lắm ! Biết tiết kiệm rồi đó! Được rồi, xem trên người hắn còn có cái gì đáng giá không cướp tiếp đi ! Được rồi, mấy cái răng bị rút ra ở đằng kia cũng phải thu lại cho ta, sau này đưa cho bọn Cáp Lợi chế tạo trang bị!" Đoạn Vân vừa tiếp nhận giới tử vừa đánh giá cẩn thận Táp Lỗ đang nằm rên rỉ trên mặt đất. Trong ánh mắt tham lam của Đoạn Vân, Táp Lỗ không khỏi cảm thấy sợ hãi. Hắn cố gượng dùng đến chỗ khí lực cuối cùng của mình muốn đứng lên, nhưng không thành công.

Người muốn làm gì, ta nói cho người biết, người nếu dám giết Long Tộc chúng ta, lời nguyên tử vong của Long Tộc chúng ta sẽ làm cho rồng ở khắp thiên hạ truy sát người đến chết !" Thần sắc Táp Lỗ rất bối rối. Nếu mình bị người kia lột ra để chế tạo trang bị, vậy mình không phải chết oan sao!

"Lời nguyên tử vong ? Cái quái gì vậy !" Đoạn Vân hỏi hắc long huynh đệ.

Lão Đại, lời nguyên tử vong của Long Tộc chỉ có những người trong Long Tộc phát ra khi bị người giết chết khuất nhục, sẽ cho làm cho người giết hắn bị lưu lại một vết ấn ký vĩnh viễn. Như vậy, những con rồng khác chỉ cần vừa thấy người kia là biết hắn là người người giết rồng!" Đạt Nhĩ Khắc giải thích cho Đoạn Vân.

À, Long Tộc cường hãn như vậy mà có chiêu như vậy sao ! Bọn họ sợ chết như vậy sao? Yên tâm đi ! Táp Lỗ đại nhân, chúng ta dù sao không có thâm cừu đại hận ! Đoạn Vân ta sẽ không vô cớ giết người đâu! Bất quá " Đoạn Vân vốn không nghĩ đến việc giết mấy cái con rồng ngu như heo này!

Cái gì ? Người là Đoạn Vân sao ? Đoạn Vân nhất thời vang danh khắp trên đại lục hả!” Táp Lỗ vừa nghe Đoạn Vân nói mình là Đoạn Vân thì giật nảy người.

Sao thế, Táp Lỗ đại nhân biết ta sao ? Xem ra danh khí của ta cũng không tệ lắm, đến ngay cả Long Tộc cũng biết !” Đoạn Vân cười cười, rồi không thèm để ý. Theo những viên thuốc của gia tộc lan ra khắp cả đại lục, cái tên Trung hoa Đoạn Vân cũng vang danh khắp hang cùng ngõ hẻm trên đại lục.

Ta đương nhiên biết người rồi ! Ta bay cả ngàn dặm đến Thiên Long chủ yếu là muốn tìm người ! Thật không ngờ lại gặp ở chỗ này ! Nhưng lại bất quá ta hy vọng Đoạn Vân tể tự đại nhân có đại lượng, không cần để bụng những chuyện con con.” Lúc này Táp Lỗ làm ra bộ dạng một người tốt

Điều này làm cho Đoạn Vân rất khó hiểu ! Rốt cuộc đây là chuyện gì nhỉ?

66. Chương 66. Cấp Nhĩ Liệu Thương Nã Thác Được

Trải qua một phen Táp Lỗ cố hết sức giải thích, Đoạn Vân mới hiểu được chuyện gì đang xảy ra. Nguyên lai là mục đích chuyến đi lần này của Táp Lỗ chính là muốn mời Đoạn Vân đến Đường Cổ Lạp Sơn để chữa bệnh cho một con rồng. Về phần chữa bệnh cho ai, thì Táp Lỗ lại không chịu nói !

Tại sao là ta ? Thánh cấp tể tự thành danh trên đại lục thiếu gì ! Đoạn Vân ta xuất đạo còn chưa đến hai tháng mà? Hơn nữa, các người làm sao biết được ta nhất định có thể trị khỏi được !” Đoạn Vân rất nghi hoặc, Long Tộc tại sao tìm mình nhỉ?

Táp Lỗ hắng giọng vài cái, tiếp tục nói : ” Bởi vì người từng điều trị khỏi cho Tra Lí, mà trọng yếu nhất là người còn trị khỏi cho ẩn tật của đại ca người Lạp Hi Đức. Hơn nữa người còn trị khỏi cho người trời sinh không thể mở miệng nói chuyện ! Việc này sớm đã được truyền khắp cả đại lục. Sau khi long hoàng đại nhân nghe về người, chỉ đích danh mời người đến Đường Cổ Lạp Sơn gặp mặt. Hơn nữa còn yêu cầu ta đối với người phải rất khách khí nữa ! Ngân vạn lần không thể đắc tội với người !”

Đoạn Vân nghe thế, mới hiểu được tại sao này Long Tộc trưởng lão này lại có thái độ chuyển biến ghê gớm khi nghe thấy tên mình. Nguyên lai là bọn họ có một mệnh lệnh phải mời cho được hần. Bất quá cái tên long hoàng đại nhân đó thật sự là biết người biết của hã!

Suy tư một hồi, về mặt Đoạn Vân có vẻ rất hối lỗi quay về Táp Lỗ đang nằm trên mặt đất cười nói : ”Táp Lỗ trưởng lão, thật sự là bất hảo, ai lại để người bị thương ra như vậy chứ ! Người chờ một lát, ta lập tức trị liệu cho người. Chỉ cần chịu được một lát thôi, chẳng mấy chốc sẽ hết ngay thôi mà ! Người đâu, lấy vài mấy cái thùng nước thật lớn lại đây cho ta !”

Người hỏi nơi này lấy đâu ra thùng nước hã? Hối linh tinh! Đội quân gần vạn người không được uống nước, không được nấu cơm hay sao? Làm sao mà ngay cả vài thùng nước cũng không có chứ!

Người đem thùng nước ra làm gì ?” Táp Lỗ hơi nghi hoặc, cho tới bây giờ hần chưa hề nghe qua việc áp dụng một cái tể tự thuật mà cần thùng nước cả. Thật sự là kỳ quái !

Đoạn Vân cười cười quỷ dị, nói : ”Táp Lỗ đại nhân, người khắp cả người cao thấp nơi nơi đều bị đánh đến bầm dập. Có đại lượng máu bị ứ lại dưới da gây cản trở cho sự tuần hoàn máu trong cơ thể người. Trước tiên cần phải chích cho ra hết ứ huyết sau đó mới có thể thi hành tể tự thuật một cách tốt nhất được. Như vậy, mới có thể chỉ trong nháy mắt khôi phục được ngay, hơn nữa thực lực không hề giảm xuống đến nửa điểm ! Yên tâm đi sẽ không quá đau đâu!”

Cái gì, người muốn chích máu cho ta hã ? Đây cũng gọi là trị liệu sao ? Người không lừa ta đó chứ ! Đoạn Vân, mặc dù người là thượng khách của long hoàng đại nhân, vừa rồi ta cũng có chỗ không đúng, do đó ta sẽ không so đo với người. Nhưng nếu người còn bất kính với ngân long trưởng lão vĩ đại, ta quyết sẽ không sợ người đâu!” Táp Lỗ vừa nghe Đoạn Vân chuẩn bị chích máu mình ra, giật bắn cả người, sắc mặt nhất thời trở nên rất khó nhìn!

Đoạn Vân nghe xong sắc mặt trở nên giận dữ : ”Táp Lỗ đại nhân, trong lòng người dám nghi ngờ cấp bậc tể tự của ta sao? Người chớ quên, ta là một tể tự, không phải một đồ tể. Với lại, nếu ta muốn xuống tay với người, thì ta cần gì phải ra tay khi trị liệu cho người chứ? Người cũng quá miễn cảm thôi. Đã là như

vậy, vậy tùy người thôi! Bất quá ta muốn nói cho người biết, thực lực Đạt Nhĩ hai huynh đệ bây giờ người cũng biết rồi đó, nếu người chết sống không chịu nhận trị liệu, ta cũng tin rằng người có thể khôi phục từ từ. Bất quá thời gian bao lâu thì ta không nói chính xác được ! Đã như vậy, Đoạn Vân ta sẽ không phụng bồi nữa! Mệnh lệnh toàn đội nhân mã lập tức lên đường. Ta nghĩ ở đây hoang vắng dã ngoại, nếu có một hai thất bát cấp mãnh thú có mò tới thì Tập Lỗ đại nhân cũng có thể ứng phó được.”

Vừa nghe Đoạn Vân nói xong, Tập Lỗ vội vàng cười nịnh nọt: ” Đoạn Vân tế tự, ta không phải có ý đó đâu, được rồi ! Người trị liệu cho ta mau lên! Để cho ta được thấy một chút phong thái của truyền kỳ tế tự ! Đoạn Vân tế tự, người đừng để tâm nhé!” Nói đùa, với tình hình hiện tại của mình thì đến cả một hai con dã thú cấp năm sáu cũng đủ để mình khóc ròng rồi. Hơn nữa Đoạn Vân hiển nhiên có vẻ hơi tức giận, nếu vậy coi chừng không hoàn thành nhiệm vụ do chính long hoàng đại nhân giao phó, mình sẽ bị long hoàng đại nhân trách phạt!

Ánh mắt Đoạn Vân lúc này đảo lia lịa rất quỷ dị, chỉ thấy hắt ra lệnh cho thủ hạ đem tới hai thùng nước lớn, mình giơ vân phong kiếm lên nhắm ngay vào một chỗ ứ máu đâm vào. Nhưng sau một kiếm này, Đoạn Vân lại cảm giác đâm vào một miếng sắt nguội, lực phản chấn cường đại trên tay làm cho tay cầm kiếm của Đoạn Vân chôn lên đau đớn. May mà mình kịp thời dùng tới Thái Cực quyết kịp thời giảm bớt lực đem bao nhiêu lực đạo chuyển xuống dưới.

Thấy vẻ mặt đắc ý của Tập Lỗ, Đoạn Vân hơi khó chịu một lần nữa giơ kiếm lên, vận khí vào mũi kiếm, một lần nữa đâm xuống. Lần này, Đoạn Vân rất dễ dàng phá rách thân thể Tập Lỗ, máu phun ra như suối. Còn Tập Lỗ thì một lần nữa khiếp sợ run cả người. Làm sao có thể như vậy được nhỉ ? Tập Lỗ dám khẳng định thanh kiếm trong tay Đoạn Vân tuyệt đối không phải thần khí, hơn nữa hắc cũng không thấy thực lực ghê gớm gì trên người Đoạn Vân cả. Nhưng tại sao Đoạn Vân lại dễ dàng phá vỡ thân thể của mình như thế ?

Bất quá trong lúc còn cả trăm dấu hỏi to dùng quanh quẩn trong đầu hắc, Đoạn Vân đã lấy ra được đến năm thùng long huyết đầy ăm ắp. Sau đó tên gia hỏa Đoạn Vân cũng rất nhân đạo bỏ ra tí thuốc cầm máu cho những chỗ đang chảy máu trên người Tập Lỗ. Làm xong mọi việc, Đoạn Vân tức tức gộp nhặt gần một ngàn chín kg máu cự long.

Sau khi chích lễ, Đoạn Vân quay về Tập Lỗ lúc này càng thêm suy yếu nói : ” Bây giờ chánh thức bắt đầu trị liệu !”

Chẳng lẽ vừa rồi không phải người trị liệu ?” Tập Lỗ giật nảy người !

Đoạn Vân cười cười, nói : ” Vừa rồi chỉ là khởi động chơi chút cho vui, bây giờ mới vào chánh đề !” Lấy nhiều huyết dịch của người ta như vậy, Đoạn Vân cảm thấy hơi áy náy. Lần này Đoạn Vân chính thức trị liệu khá tốt cho Tập Lỗ. Trải qua nửa giờ cố gắng, ngoại thương của Tập Lỗ đã cơ bản khỏi hẳn. Về phần nội thương thì sao! Đoạn Vân quyết định cho hắc uống thuốc của riêng chàng !

”Tập Lỗ đại nhân, ngài biến thành hình người đi! Ta còn phải cho người uống vài thứ nữa !” Đoạn Vân nói.

Bởi vì thực lực khôi phục được một chút, Tập Lỗ cũng hơi tin tưởng về tế tự thuật thần kỳ của Đoạn Vân. Mặc dù phương thức trị liệu của Đoạn Vân rất kỳ lạ, bất quá sự thật đã xảy ra trước mắt. Tập Lỗ lại một lần nữa biến thành một trung niên nam tử.

Đoạn Vân xuất ra vài viên thuốc đưa cho Tập Lỗ nói : ” Mấy viên này là kì dược chữa thương của gia tộc ta - Hoàn dương đan, người phục dụng sau một lát sau là khỏe ngay !”

Tập Lỗ cầm lấy kia mấy viên thuốc nhìn vài cái, rồi hỏi : ” Như thế nào chỉ với một viên nhỏ bé này lại có công dụng to lớn như thế?”

Còn lúc này Đoạn Vân cố ý làm vẻ mặt không ưa Tập Lỗ, nói có vẻ bất mãn : ”Có cái gì mà kỳ quái chứ!”

Khi thấy Đoạn Vân không vui, Tập Lỗ cũng không dám hỏi han gì nữa, ngửa đầu uống sạch tất cả các dược hoàn!

Một lát sau, thần sắc Tập Lỗ hơi kinh ngạc nói : ” Đoạn Vân tế tự, thuốc của người quả nhiên thần kỳ ! Thực lực của ta lại khôi phục đến tám phần rồi ! Quả nhiên người xứng đáng được long hoàng coi trọng. Bất quá ta đang cảm giác một loại xúc động khó hiểu, hơn nữa cả người đều nóng lên !”

Còn lúc này Đoạn Vân ra vẻ kinh ngạc hô lớn : ” Cái gì ? Có phải người vừa rồi nói dường như mấy viên thuốc của ta hơi nhỏ hử ? Có phải là giống như viên này không ?” Nói xong, Đoạn Vân lấy ra một viên thuốc vẩy vẩy trước mặt hân.

Đúng vậy, làm sao vậy ?” Táp Lỗ rất nghi hoặc.

Ếc ! Ta có thể đã lấy ra luận thuốc rồi !” Vẻ mặt Đoạn Vân nhìn qua có vẻ kinh hoảng ! Bất quá đám thủ hạ hân chỉ vừa thấy là biết Đoạn Vân làm bộ làm tịch, dù sao bọn họ cũng có những hiểu biết nhất định về Đoạn Vân rồi.

Cái gì ? Người sao người sơ ý thế ? Ọe đây là một long mệnh đó! Đoạn Vân, người quá đáng lắm!” Táp Lỗ nghe xong phần nộ vô cùng ! Nhưng dưới sự giám sát chặt chẽ của đám thủ hạ Đoạn Vân thì hân dù chết cũng chẳng dám động thủ với Đoạn Vân một lần nữa. Quý mới biết một đám thủ hạ của Đoạn Vân đến tột cùng biến thái đến mức nào!

Bất quá vẻ mặt Đoạn Vân lập tức đổi thành vẻ cứ yên trí lớn , vẻ mặt hân có vẻ rất hối lỗi quay về Táp Lỗ nói : ”Táp Lỗ đại nhân, ngài yên tâm, trong số thuốc người uống có hoàn dương đan giá trị đến mười mấy vạn kim tệ lận, lại có hiệu quả chữa thương cực tốt ! Bất quá vài viên khác là .

Là cái gì ? Không phải độc dược chứ hử!” Táp Lỗ nghe qua sợ run cả vẩy rùng. Hân tuyệt đối không tin Đoạn Vân có thể sơ ý trong việc dùng thánh dược thần kỳ như thế, đây nhất định có thể là một loại thuốc độc trí mạng cho cự long !

Làm sao là độc dược được chứ? Ta là một tế tự, không phải cái đám thầy cúng chuyên môn làm hại người đâu! Mấy viên thuốc đó cũng là đồ tốt mà!” Đoạn Vân nhanh nhẩu giải thích.

Là cái gì ?”

Một loại thuốc có thể làm cho nam nhân trở thành nam nhân chính thức - ’Kim Thương bất khuất ’” Đoạn Vân nói với vẻ rất thần thánh hóa.

Cái gì ?” Vẻ mặt Táp Lỗ vô cùng phần nộ. Chỉ có điều hân càng phần nộ thì lại càng kích thích dục vọng điên cuồng của hân. ”Kim thương bất khuất ” đã bắt đầu phản ứng rồi. Long tính bốn dặm, hơn nữa hình như Đoạn Vân cho nạn nhân uống hơi quá liều. ’Dâm’ long Táp Lỗ cao quý đã dần dần bị dục vọng hung mãnh nung nấu cho mê muội đi !

”Mau, mau đem mấy con mãnh mã thú cái tới đây !” Đoạn Vân quay về thủ hạ cấp tốc ra lệnh.

Chỉ vài phút sau, dâm long Táp Lỗ đã áp vào đám mãnh mã thú mà xử lý. Chỉ có điều sự cường hân của hân làm cho cả đám Đoạn Vân đều nhất loại phải giật mình kinh ngạc. Vì hân vẫn giữ nguyên hình thái con người nắm lấy mãnh mã thú cái cao đến ba thước khiến cho bọn chúng rống lên đau đớn không dứt !

”Táp Lỗ đại nhân, xem ra mãnh mã thú không thể thỏa mãn ngài rồi ! Ta xem bên kia có một mảnh rừng rậm chắc hân là có không ít cự thú, hay là ngài tới đó xem sao ! Chúng ta phải khởi hành rồi ! Ngài cứ giải quyết xong rồi tới tìm chúng ta nhé!” Còn không đợi cho Đoạn Vân nói xong, Táp Lỗ đã dần dần rơi vào trạng thái mơ hồ trực tiếp chạy thẳng về hướng mà Đoạn Vân vừa chỉ!

Vẻ mặt Đoạn Vân cười rất đều nhìn vào kia khoảng rừng cây tươi tốt, mấy thủ hạ khác cũng thi nhau cười phá lên! Chẳng mấy chốc, từ nơi đó truyền đến những tiếng thú hống thật lớn, thật bi thương, pha vào đó là những tiếng long minh điên cuồng !

Đoạn Vân phất tay, ra hiệu cho toàn quân khởi hành! Trong cả buổi hành quân buổi chiều và buổi nghỉ chân buổi tối, phía sau bọn họ liên tục truyền đến những tiếng gầm rú không dứt !

67. Chương 67. Hảo Bảo Long Tộc Đặc Thù Phích

Ba ngày sau, đoàn người Đoạn Vân vẫn đang hành quân!

Lão Đại, ta và Đạt Nhĩ Khắc ngày hôm qua lẳng lặng bay trở lại xem qua tình hình. Tên Táp Lỗ này thật sự là quá hung hân a ! Cơ hồ trẻ không tha già không bỏ !” Đạt Nhĩ Ba nói với Đoạn Vân với một bộ mặt vô cùng dâm đẳng

Sao, nói kỹ lại coi ?” Đoạn Vân vừa nghe qua trẻ không tha già không bỏ, lập tức sinh ra hứng thú. Quả nhiên là vật dĩ loại tụ, dâm dĩ quần phân (vật cùng loại thì ở với nhau, mấy thằng dâm tặc thì tụ tập với nhau ý nói ngư tử ngư mã tử ngư mã)!

Lão Đại, đáng tiếc người không thấy tràng diện đó! Hơn mười đầu ma lang và một đám cự tượng đều bị hấn chụp được hành hạ đến chết đi sống lại ! Chúng ta thấy hấn cười lên người một con gấu cái. Lão Đại người có biết hấn làm sao kiếm được không ?” Đạt Nhĩ Ba hào hứng kể với vẻ mặt hưng phấn

Nói mau, tới khúc hợp khẩu vị ta rồi !” Đoạn Vân gõ đầu Đạt Nhĩ Ba, thần sắc làm bộ giận dữ.

Còn lúc này Đạt Nhĩ Khắc tiếp lời luôn : ” Lão Đại, Tập Lỗ gia hỏa này quả là dâm đẳng, đối với những con có hình dáng nhỏ bé thì hóa thành hình người, gặp phải những con có hình thể vĩ đại thì biến thành bản thể. Quả thực là quá dâm đẳng. Vì vậy cho dù gặp phải con nào dù lớn dù nhỏ hấn cũng không buông tha, trực tiếp quất sạch! Nơi đó thật sự trở thành một khoảng rừng đồi trụy, máu, tinh dịch vân vân rải rác khắp nơi !”

”Chắc chắc! Các người có đếm kỹ không, tổng cộng có bao nhiêu con dã thú làm cái đó với Tập Lỗ hử?” Về mặt Đoạn Vân lúc này cũng trở nên vô cùng dâm đẳng. Còn lúc này Tiểu Bạch trong lòng cào vào hấn một chút, có vẻ kháng nghị nghiêm trọng. Bất quá Đoạn Vân không thèm để ý đến !

Tuyệt đối không dưới một trăm !” Hai huynh đệ Đạt Nhĩ đưa mắt trao đổi một chút rồi đồng thanh nói.

Đoạn Vân nghe xong đưa ra một vẻ mặt khó tin, hồi lâu sau Đoạn Vân hít một hơi thật sâu rồi cảm thán : ” Quả nhiên là 'Dâm' * long trưởng lão a ! ! Đích xác danh bất hư truyền”

Bất quá hấn vừa cảm thán xong thì thân hình thật lớn của ngân long Tập Lỗ đã xuất hiện trong tầm mắt Đoạn Vân.

Đoạn Vân tế tự, người định khi nào thì theo ta đi Đường Cổ Lạp Sơn đây?” Tập Lỗ biến thành hình người trực tiếp dừng lại phía trước Đoạn Vân. Sắc mặt vừa thỏa mãn lại vừa kiệt lực!

”A? Tập Lỗ đại nhân ngài nhanh vậy sao?” Đoạn Vân cả kinh buột miệng nói ra một câu rất không nên nói.

Còn nhanh nữa hả ? Ta sắp bị người hại chết đến nơi! Thôi, bớt sàm ngôn đi, người theo ta đi Đường Cổ Lạp Sơn thôi!” Cái làm cho Đoạn Vân kỳ quái là Tập Lỗ lại không hề có ý trách tội Đoạn Vân, điều này làm cho Đoạn Vân rất khó hiểu.

Sao, xin hỏi kia vị đại nhân đó bị bệnh đã bao lâu rồi, có cần phải khẩn cấp không ? Nếu không lập tức chữa trị thì có chết ngay không vậy?” Đoạn Vân hỏi.

”Long Hoàng làm sao có thể bị bệnh mà chết được ! A! Ta nói cái gì thể? Không phải Long Hoàng! Là ta nói Long Tộc làm sao bị bệnh chết được chứ? Long Tộc cường đại như vậy !” Tập Lỗ lỡ miệng nói một câu nói, bất quá lời vừa ra khỏi miệng hấn đã uốn lưỡi ngay, lập tức sửa lại lời nói.

Nguyên lai là Long Hoàng có bệnh, khó trách hấn muốn Tập Lỗ phải khách khí với mình. Chữa bệnh cho Long Hoàng xem ra là một việc rất hay! Nghe nói Long Tộc cất dấu rất nhiều thần khí, nếu mình có khả năng thuận tiện chôm vài món đem về cho đám thủ hạ cũng rất tốt.

Cái vị đại nhân kia đã không vội thì ba tháng nữa ta sẽ tới ! Dù sao bây giờ ta có rất chuyện trọng yếu phải làm !” Đoạn Vân nói rất khẩn thiết .

Cái gì ? Ba tháng ? Tuyệt đối không được ! Đoạn Vân tế tự, tuy nói vị đại nhân đã bị bệnh khá lâu rồi, không trị thì cũng không có gì đáng lo ngại lắm. Nhưng nếu có thể sớm ngày kháng phục thì tốt hơn nhiều ! Ngài xem thử có cách nào khởi hành ngay bây giờ được không !” Tập Lỗ hấp tấp khuyên Đoạn Vân.

Việc này không được đâu! Nhanh nhất cũng phải ba tháng ! Nói thật chứ ta bây giờ đang phải đào vong ! Thân phận ta bây giờ là một tên phản quốc của Thiên Long Đế Quốc, đang dẫn một đám thủ hạ bỏ chạy đây?” Đoạn Vân sau đó nói trắng ra mọi sự.

Đoạn Vân tế tự thật sự biết nói đùa! Với thực lực đám thủ hạ này của ngài, một Thiên Long Đế Quốc nhỏ nhỏ làm sao dám đối nghịch với ngài chứ? Thực lực ngài bây giờ không phải sợ một quốc gia nào cả! Còn nói cái gì phản quốc với lại không phản quốc. Theo như câu nói của Long Tộc chúng ta là : Ngã khi phư

nhĩ na thị khán đắc khởi nhĩ !” (ta giết người vì ta coi trọng người??) Táp Lỗ cười nói, còn lúc này vô tình thấy Tiểu Bạch trong lòng Đoạn Vân, trên mặt hiện lên vẻ khiếp sợ.

Đoạn Vân té tự, sủng vật trong lòng người từ đâu mà có vậy ?” Thần sắc Táp Lỗ rất kích động, hấn chỉ vào ngực Đoạn Vân lớn tiếng kêu. Thấy vẻ mặt Táp Lỗ như vậy, Đoạn Vân mới nhớ ra có lần Phỉ Tử và Ngưu Ma Vương đã từng nói Tiểu Bạch là cự long. Nếu bọn chúng đều có thể thấy, thì Táp Lỗ thân là Long Tộc trưởng lão làm sao nhìn không ra được ?

Đạo con người vài vòng, sắc mặt Đoạn Vân trở nên bình tĩnh nói : ” Một con sủng vật mà thôi ! Táp Lỗ đại nhân đâu cần phải khiếp sợ như vậy ?” Đoạn Vân quyết định có chết cũng không nhận !

Một con sủng vật bình thường đâu đáng để cho trưởng lão Long Tộc như ta cảm thấy sợ hãi được ? Vừa rồi ta khi vừa đối mặt với nó, ta đột nhiên sinh ra một cảm giác sợ hãi rất khó hiểu ! Ủa, mà sao bây giờ lại hết mất rồi !” Táp Lỗ nghi hoặc, còn Đoạn Vân lại càng nghi hoặc hơn. Táp Lỗ dường như không nhìn ra Tiểu Bạch là cự long sao? Việc này rốt cuộc là sao nhỉ?

Đoạn Vân vội vàng đánh trống lảng : ” Vậy nhất định là ảo giác rồi ! Thôi, Táp Lỗ đại nhân, bây giờ ta thật sự không đi được đâu. Hay là ba tháng sau ngài chịu khó ghé A Nhĩ Ti Tư tìm ta ? Ta cam đoan nhất định phó ước ngay lập tức.” Nói xong, Đoạn Vân ngoắc quản gia Ước Hàn tới rồi rì tai nói nhỏ một hồi. Ước Hàn lập tức bỏ đi, chỉ chốc lát hấn đã quay lại dẫn theo hai Thú Nhân thủ hạ khiêng một cái hộp vĩ đại.

Nhưng, Long Hoàng đại nhân có dặn ta nhất định phải đưa người tới Đường Cổ Lạp Sơn gặp mặt! Người nói như vậy, ta làm sao ăn nói với ngài đây?” Táp Lỗ không chịu buông tha cho Đoạn Vân, vẫn cố gắng thuyết phục.

Đoạn Vân cười cười, phát tay ra lệnh cho thủ hạ mở nắp rương, nhất thời từng luồng kim quang bắn ra. Ánh mắt Táp Lỗ gần như đứng tròng nhìn vào rương, ánh mắt hấn không thể rời đi được, con mắt tham lam cứ gắn chặt vào ánh hào quang màu vàng kim rực rỡ ! Hơn nữa ánh mắt tham lam đó không chỉ từ phía Táp Lỗ, mà ngay cả hai huynh đệ hắc long và Tiểu Phi Hiệp cũng nhìn chăm chú với vẻ mặt đầy khát vọng. Bọn họ thậm chí còn sinh ra một nỗi xúc động nhảy chồm lên cướp ngay tại chỗ ! Bất quá ngấm lại đây là đồ của lão Đại nên chẳng ai dám lộn xộn !

Vài món vặt vặt, quả là không có thành ý ! Chỉ hy vọng Táp Lỗ đại nhân đừng chê!” Đoạn Vân chỉ vào cái rương nói, ” Còn phải nhờ ngài hỗ trợ nhiều hơn, xin ngài trước mặt Long Hoàng nói tốt hộ vài câu. Đoạn Vân thật sự không thể đi được, cả một gia tộc của ta lập tức phải tìm một chỗ cắm dùi cái dĩa ! Do đó xin chờ chúng ta đứng ở A Nhĩ Ti Tư xong, rồi Đoạn Vân sẽ tự mình dâng môn bái tạ! Về phần chữa bệnh, nếu như vị đại nhân đó không đợi được, có thể bí mật tới tìm ta, Đoạn Vân nhất định thể hiện hết khả năng của mình !” Đoạn Vân quay về Táp Lỗ vãi một vãi, thần sắc rất thành khẩn !

Tất cả chỗ này đều cho ta hă! Cái này quá trân quý ! Đoạn Vân đại nhân, ta đây sẽ trở về nói chuyện với Long Hoàng đại nhân ! Xin để ngài xử lý xong những sự tình khẩn cấp trước rồi mời ngài xuất phát. Đoạn Vân té tự thật sự là quá khách khí rồi. Ta không biết nói sao để cảm tạ hảo ý của ngài đây? Đoạn Vân huynh đệ, sau này cần hỗ trợ gì thì đừng ngại nói ra. Chỉ cần đại ca có thể giúp người được, đại ca tuyệt đối sẽ giúp người !” Mới có một chút mà Táp Lỗ đã đổi phất cách xưng hô với Đoạn Vân từ đại nhân biến ra té tự, rồi lại từ té tự biến thành huynh đệ ! Vậy cuối cùng cái hộp kia của Đoạn Vân có là cái gì trong đó nhỉ? Cái gì mà làm Long Tộc trưởng lão cao ngạo lại khách khí với Đoạn Vân đến thế ! Chút xíu nữa tôi nói cho các bạn!

Đúng vậy, cho ngài đó!” Đoạn Vân cười cười.

Vậy ta xin phép huynh đệ về trước nhé! Ta về gặp Long Hoàng thuật lại mọi chuyện xong, ta sẽ đến tìm người sau!” Táp Lỗ nói về rất căng thẳng tay ôm lấy cái hộp chăm chăm, cứ sợ có người cướp đi mất.

Đoạn Vân xuất ra một cái Không Gian Giới Tử vài lập phương đưa cho Táp Lỗ, nói : ”Táp Lỗ đại nhân, đây là một cái Không Gian Giới Tử, ngài cứ việc nhận lấy! Coi như là phương tiện để đem món quà tặng này về nhà !”

Về mặt Táp Lỗ rất nghi hoặc nhìn Đoạn Vân, thò tay tiếp nhận giới tử ngấm nghĩa rồi bắn khoả : ” Ủa, sao không phải cái của ta?”

Đoạn Vân nói về giết mình : " Không Gian Giới Tử của ngài ? Làm sao thế, nguyên lai ngài có một cái hủ! Còn đánh rớt đầu đó nữa hử. Yên tâm đi, ta lập tức ra lệnh cho người đi tìm !"

Thực ra Đoạn Vân vừa thấy bên trong của không gian giới tử của Táp Lỗ đã thích mê người, hơn nữa Lai Bố Ni Tư liếc mắt đã nhận ra đó là một cái Ách Bĩ Đa giới tử. Đồ tốt như vậy đã lạc tới tay của Đoạn Vân thì làm sao mong có ngày trở về chứ. Cho dù cần phải giết người đoạt của, Đoạn Vân cũng sẽ làm ngay.

Về mặt Táp Lỗ nhìn Đoạn Vân một cách quái dị, cười nói : " Được rồi ! Giới tử ta tặng cho người đó!"

Nói xong, Táp Lỗ kéo Đoạn Vân qua một bên về mặt nở nụ cười rất gian tặc, nhỏ giọng nói : " Đoạn Vân tiểu đệ, mấy ngày hôm trước người cho ta phục dụng cái thứ thuốc tên là 'Kim Thương Bất Khuất' đó, bây giờ có còn nữa không !"

Nghe thế, Đoạn Vân cũng rớt cục hiểu ngay Táp Lỗ vì sao không trách mình hãm hại đã hử. Ngân long quả nhiên là 'Dâm' long!

Đoạn Vân cười cười ra vẻ hiểu việc : "Có, người cần bao nhiêu có bấy nhiêu ! Dù sao Ách Bĩ Đa tử giới của người đã mất rồi ! Nói đi ! Muốn bao nhiêu đây ?"

Đoạn Vân huynh đệ, cũng không cần nhiều lắm đâu, cho ta mấy trăm viên cũng tạm được rồi." Về mặt Táp Lỗ rất bỉ ổi !

"Được, đây là một ngàn viên. Mấy viên này giá trị tới mấy trăm vạn lạng đó! Nể tình huynh đệ, người không cần khách khí với ta đâu!" Đoạn Vân móc gói tử xuất ra một cái hũ thuốc lớn được chế bằng pha lê!

"Oa, được chứa trong món bảo bối này thì tự nhiên giá trị không nhỏ chút nào! Đoạn Vân tiểu đệ, cảm ơn người nhiều lắm! Ta phải đi đây, tái kiến !" Táp Lỗ nói xong vọt lên không bay đi !

Táp Lỗ bay đi rồi, Đạt Nhĩ huynh đệ và Tiểu Phi Hiệp lập tức vây quanh Đoạn Vân!

Lão Đại, người không có nghĩa khí, mấy món bảo bối tốt như vậy, người không cho chúng ta lấy một kiện, lại cung cúc cho cái tên dâm long đó!" Đạt Nhĩ Ba nói về hơi bất mãn. Còn hai con rồng còn lại chỉ lộ ra vẻ mặt bất mãn !

Cái gì ? Cái gì chứ? Các người nói ta tặng cho Táp Lỗ một cái rương pha lê lên tỏa sáng lấp lánh đó hử?! Cái đó mà bảo bối gì chứ ! Chỉ là thủy tinh bình thường có bỏ thêm chút bột ngân quang thôi, đúng là một lũ nhà quê! Một lũ nhà quê chưa bao giờ lên thành phố!" Đoạn Vân vừa nghe lập tức hiểu ngay. Nguyên lai Long Tộc trời sinh rất thích những món đồ trong suốt sáng lấp lánh, còn mớ thủy tinh kia thì đương nhiên khỏi phải bàn về độ trong suốt và sáng lấp lánh rồi ! Hơn nữa thủy tinh có pha thêm bột ngân quang lại càng lấp lánh hơn nữa?

Nhưng, người lại không cho chúng ta, còn đưa cho cái con dâm long đó? Vậy mà còn làm lão Đại của chúng ta ?" Đạt Nhĩ Khắc nói với vẻ mặt ủy khuất.

Đoạn Vân quay về ba con rồng ngu ngốc cười sắc sảo : "Được ! Thôi thôi. Ta sợ các người rồi ! Đúng là ba con rồng không có kiến thức ! Mấy món đó là do Địa Tinh công tượng trong gia tộc làm ra đó, muốn bao nhiêu có bấy nhiêu ! Các người nếu thích, thì cứ kêu Cấp Nộ làm cho các người ! Một đám gia hỏa không có kiến thức ! Lại đem mấy hột thủy tinh coi như là bảo vật ! Ở chỗ Ước Hàn còn có mấy tá nữa? Tự mình đi lấy đi!"

Ba con ngu long vừa nghe Đoạn Vân nói vậy, cùng nhau nhảy xổ về phía Ước Hàn .

Còn trong lòng Đoạn Vân tính toán : cả đám Long Tộc đã ngốc như vậy, thì sau này ta đem mấy chế phẩm thủy tinh tới tận Long Tộc, chẳng phải mình muốn lời bao nhiêu là có bấy nhiêu sao? Đúng đúng, cứ vậy đi!

*Chú thích: trong tiếng Hán chữ Ngân (銀) và Dâm (𦵒) đều phát âm là yín

68. Chương 68. Thiên Lí Tiêu Diêu Danh Lợi Thu

Hôm nay đã là ngày ba mươi kể từ khi Đoạn Vân rời Thiên Long thành. Bọn họ đã sắp sửa tiến vào cảnh nội A Nhĩ Ti Tư .

Trong khoảng thời gian này, đoàn người Đoạn Vân hành quân với một tốc độ rất khác thường. Nói bọn họ tốc độ khác thường, không phải là nói về tốc độ bọn họ rất nhanh! Mà phải nói là ngược lại, ba mươi ngày này hành trình của bọn họ chỉ bằng được một nửa người bình thường. Về phần tại sao lại đi với tốc độ rùa bò như thế? Cái đó phải hỏi Đoạn Vân mới biết. Theo thuyết pháp của Đoạn Vân thì: chúng ta là một đội ngũ chính nghĩa, còn Đoạn Vân ta là thánh tế tự truyền kỳ mới nổi ở đại lục, cũng là đại tế ti của thần điện. Chúng ta lần này hành quân, không phải đào vong, mà là phát dương quang huy của thần điện ! Ta muốn những nơi ta đi qua không còn có bệnh tật!

Kỳ thật Đoạn Vân sở dĩ cho hành quân thông thả, hẳn thật sự có vài mục đích tư lợi, chứ kiếm cả ngày cũng chẳng mò ra được cái thứ cao thượng đó trong đầu hắn. Một là để tạo thêm danh khí mình và kiếm chút tiền còm; Đoạn Vân mỗi khi đến một tòa thành thị hơi lớn một chút, thì lưu lại vài ngày ở thành chủ phủ, cũng ra tay chữa bệnh cứu người khắp nơi. Để tránh phiền toái, Đoạn Vân nhất định phải chỉ những bệnh nhân mà các tế tự khác không trị được mới có tư cách tìm đến mình xin trị liệu ! Dùng cách của Đoạn Vân nói là : người khác trị không hết bệnh cho người, vậy thì chúc mừng người, người có thể tới tìm ta, ta nếu cũng không trị hết, vậy phải chúc mừng người một lần nữa, bởi vì người trở thành một người đặc biệt trong số hơn một tỷ người, tên của người sẽ vĩnh viễn truyền lưu trong lịch sử tế tự. Đương nhiên, muốn xem bệnh tự nhiên là phải trả tiền. Còn phương thức Đoạn Vân kiếm tiền một lần nữa làm cho những người đến xem bệnh đều phải giật mình khâm phục ! Bởi vì cam kết của Đoạn Vân là : bất luận ai chịu được đến đâu thì trả tiền đến đó phần còn lại ta trả cho người. Bất quá phần phí chữa bệnh của Đoạn Vân cũng làm cho khối kẻ có tiền kêu cha khóc mẹ. Bởi vì khi Đoạn Vân xem bệnh cho người, hắn tự định đoạt số phí chữa bệnh tùy vào trường hợp. Căn bệnh như nhau, người nghèo chỉ cần đưa vài ngàn tệ là được rồi, còn hắn lại lột của người có tiền mấy vạn kim tệ thậm chí hơn mười vạn. Lần thu phí cao nhất của Đoạn Vân đạt tới mức năm trăm vạn ! Do đó người có tiền đặt cho Đoạn Vân cái ngoại hiệu ' quý tộc hấp huyết quỷ'. Bất quá cho dù như thế, vẫn có vô số người có tiền lũ lượt tìm đến Đoạn Vân chữa bệnh. Tại sao vậy? Vì theo như tình hình trước mắt, chưa hề có một căn bệnh nào mà Đoạn Vân trị không hết cả! Nhưng cũng có không ít cố ý tới để lấy lòng Đoạn Vân, dù sao bên người Đoạn Vân có đi theo hai vị công chúa. Trong mắt họ, Đoạn Vân rất có thể sẽ là quốc chủ tương lai của Thiên Long đế quốc. Bởi vì trước nay trong lịch sử đại lục chưa hề có một đế quốc nào mà đồng thời đem hai công chúa gả cho một người cả, hơn nữa người này cũng không phải là hoàng tử của Thiên Long Đế Quốc. Bất quá chẳng ai ngờ là, Đoạn Vân kia bây giờ đã là một tên phản quốc của Thiên Long. Chiếu thư công cáo về tội hành của Đoạn Vân chỉ được phát ra sau khi Đoạn Vân đã bước vào A Nhĩ Ti Tư, sẽ được truyền tới mọi ngõ ngách của đại lục ! Sau này quả là có không ít quý tộc dở khóc dở cười ! Bất quá chuyện này sẽ nói sau .

Một đường tiến tới, thanh danh Đoạn Vân trên đại lục càng ngày càng vang dội, những truyền kỳ về tế tự được mọi người truyền đi càng ly kỳ hơn nữa ! Còn số tiền mà Đoạn Vân kiếm được dọc đường đi cũng đủ để làm hắn đang ngủ cũng sướng quá mà choàng tỉnh dậy- số tiền đã đột phá một ức kim tệ.

Mục đích thứ hai làm Đoạn Vân thông thả hành quân là để luyện binh. Hơn bảy ngàn tướng sĩ Nanh Sói, mỗi ngày vừa hành quân vừa huấn luyện không ngừng. Hơn nữa Đoạn Vân còn thường xuyên giao cho họ vài nhiệm vụ truy quét thổ phỉ. Nanh Sói hôm nay đã là một chi bộ đội dã chiến có thực lực phi thường cường hãn. Dọc theo đường đi, bọn họ độc lập tác chiến, liên tục tiêu diệt hết đám sơn tặc, đến ngay cả băng cướp Sáp Huyết nổi tiếng kiêu ngạo vài chục năm ở Thiên Long quốc mà dưới sự công kích thần kỳ của sư Nanh Sói cũng phải nuốt hận mà xuống tuyến đài. Thực lực của những binh lính Nanh Sói cũng được đề cao không ít. Trải qua gần ba mươi ngày liên tục không ngừng thông qua những đợt huấn luyện đặc biệt, toàn bộ đã có đột phá. Có không ít người được đề cao đến hai cấp. Hôm nay bát cấp đại kiếm sư đã có gần trăm, thất cấp Cao Cấp Kiếm Sư thì có hai ngàn, những người khác cơ bản đều là lục cấp Trung Cấp Kiếm Sư. Sở dĩ có tiến bộ lớn như vậy là vì không chỉ nhờ vào phương pháp huấn luyện của bộ đội đặc chủng do Đoạn Vân truyền thụ, mà cũng nhờ vào bọn họ không ngừng cọ xát chiến đấu.

Đoạn Vân đưa ra chỉ thị cho Nanh Sói là : chỉ có không ngừng thực chiến mới có thể không ngừng tiến bộ, nếu chỉ đóng cửa với nhau thì có luyện đến đâu cũng không thể sinh ra quân nhân sắt máu chính thức được

! Những lời này của Đoạn Vân được toàn sư Nanh Sói chép vào trong chương trình huấn luyện. Hơn nữa mấy trăm năm sau, những lời này xuất hiện trong mỗi một quyển sách giáo khoa quân sự .

Về phần một trăm hai mươi Thú Nhân hộ vệ của Đoạn Vân lại càng không phải nói nữa. Vì trong lần đầu tiên Đoạn Vân phát Tẩy Tủy Đan cho họ đã hứa hẹn, ai có thể có đột phá một lần nữa sẽ được thưởng thêm một viên Tẩy Tủy Đan. Còn một trăm hai mươi Thú Nhân cũng thật sự là một lũ trâu bò, bọn họ ai cũng đã được đề cao một giai. Sau đó một thời gian, nhờ có tác dụng của những viên Tẩy Tủy Đan của hắn, Đoạn Vân đã sở hữu trong tay một đội kiếm thánh hộ vệ không ai có thể sánh được trên toàn đại lục, hơn nữa lại là một trăm hai mươi Thú Nhân kiếm thánh. Để đảm bảo cho đội quân này có được sự phối hợp tác chiến tốt nhất, Đoạn Vân ban ra một mệnh lệnh cực kỳ vô nhân tính : ai có thực lực yếu thì sẽ bị những người khác đánh, hơn nữa còn bị đánh rất đau! Về phần tại sao lại để ra cái chính sách quái đản như vậy, thì thật ra Đoạn Vân muốn san bằng những chênh lệch giữa bọn họ, buộc những người có thực lực hơi yếu hơn phải nỗ lực vượt lên cố đuổi kịp đồng đội. Nhờ có sự kích thích của Đoạn Vân như vậy, mấy tên gia hỏa có thực lực hơi yếu một chút trong thời gian rất nhanh đã đuổi kịp mọi người. Bất quá chênh lệch vẫn cứ tồn tại như trước, nhưng không rõ ràng lắm thôi. Thấy Thú Nhân hộ vệ áp dụng hiệu quả như vậy, sau đó Đoạn Vân lại áp dụng luôn cả phương pháp này vào Nanh Sói sư đoàn. Mục đích đơn giản là để cho quân đội được đồng đều và hợp đồng tốt. Dù sao nguyên tắc lớn nhất của quân đội chính là phối hợp với nhau, có nhiều người thực lực mạnh nhưng lờm khờ cũng không có tác dụng gì lớn

Dọc theo đường đi, Đoạn Vân còn tranh thủ thu hoạch rất nhiều được tài, là nguồn bổ sung rất phong phú cho kho thuốc của hắn! Đoạn Vân đi đến đâu là bán thuốc dạo tới đó. Đương nhiên, đại bộ phận là 'Kim Thương Bất Khuất', còn có một ít giải độc hoàn. Đoạn Vân đặc biệt không hề bán lấy một viên hoàn dương đan nào!

Về phần tại sao Tiểu Bạch không bị Tạp Lỗ khám phá ra thân phận Long Tộc của nó, Đoạn Vân có hỏi bọn Phì Tử. Bọn họ nói gần đây họ cũng không nhìn ra Tiểu Bạch có phải là Long Tộc hay không nữa, nhìn kỹ lắm chỉ thấy chút long khí phảng phất thôi. Về phần tại sao lại như vậy? Đoạn Vân sau khi kiểm kê tính ra tiểu tử này đã xoi tái của mình bao nhiêu Tẩy Tủy Đan thì không còn nghi hoặc nữa! Tiểu Bạch tiền tiền hậu hậu phục dụng không dưới ba mươi viên Tẩy Tủy Đan ! Chỉ có điều, Đoạn Vân vẫn rất hoài nghi về thực lực của Tiểu Bạch. Nếu nói nó không có một chút thực lực nào, vậy bao nhiêu năng lượng từ Tẩy Tủy Đan chạy đi đâu hết cả đây? Nhưng hình dáng Tiểu Bạch bình thường vẫn rất yếu đuối cỡ gió nhẹ cũng thổi bay mất, lại không giống như đang nguy trang gì cả. Điều này làm Đoạn Vân nghĩ trăm đường, vỡ cả đầu ra cũng không có cách nào giải thích được!

Sư trưởng, phía trước là Bao Đầu Sơn rồi, qua quả núi này, chúng ta sẽ tiến vào cảnh nội của A Nhĩ Ti Tư. Nghe binh lính ngoài biên cương nói, nơi này vốn chỉ toàn phường trộm vặt, thực lực sơn tặc nơi này vốn rất bình thường, chỉ nhờ chiếm lợi thế địa hình mới có thể cầm cự với binh lính địa phương. Bất quá, nghe nói một tháng trước sơn tặc đột nhiên từ ba ngàn tăng vọt lên tới ba vạn. Hơn nữa căn cứ vào lời kể của bọn binh lính đã từng giao thủ với chúng, bọn họ rất có thể là binh lính chính quy ! Hơn nữa bọn họ còn nói thủ lĩnh của bọn là nữ nhân!” Phó sư trưởng Hi La bấm bấm về tình huống trước mặt cho Đoạn Vân .

Sao? Còn có nữ sơn tặc ! Lạ nhỉ ! Không biết có phải là mỹ nữ không ?” Đoạn Vân hỏi một câu chẳng ăn nhập gì cả, một nữ sơn tặc lại bị hắn đem ra so sánh với mỹ nữ. Bất quá kỳ thật cũng không thể trách hắn, dù sao đó là những lần của phim hiện đại trên TV. Bởi vì cơ hồ tất cả phim trên TV thì nữ sơn tặc đều bị nhất định phải là mỹ nữ ! Đoạn Vân nghĩ như vậy cũng không có gì sai. Hơn nữa lần này hắn cũng đoán đúng, nữ sơn tặc kia đích thực là một mỹ nữ, hơn nữa là một đại mỹ nữ !

Tướng quân, chúng ta có cần xuất binh tiêu diệt bọn chúng không !” Hi La quay sang xin lệnh chiến đấu .

Đoạn Vân ngẫm nghĩ, cười nói : ” Ta nghĩ bọn họ có thể đã chuẩn bị mai phục phía trước trong khi ta đang phát phóng Tẩy Tủy Đan lúc này, bây giờ chỉ chờ chúng ta đi qua là tấn công thôi! Nếu tiến thẳng vào đó thì chẳng khác gì khẩu đại văng lí toản (tự chui đầu vào rọ), làm vậy thì dường như hơi bị ngu ! Hơn nữa bọn họ có binh lực tới ba vạn. Chúng ta kéo bừa lên mặc dù không sợ thương vong, nhưng các ngươi không thể mỗi lần đánh là một lần ngạnh chiến, các ngươi đã được học rất nhiều về cách làm sao lấy ít thắng nhiều, lấy yếu thắng mạnh. Ngạnh chiến chỉ áp dụng khi nắm chắc mới đánh. Truyền lệnh của ta, trước hết phái ra một đội trinh sát điều tra xem động tĩnh và vị trí cụ thể của địch nhân. Sau đó căn cứ vào địa hình cụ thể mới bố trí phương pháp tác chiến tương ứng, phải ra năm trăm tinh anh bí mật xuất động, dùng mọi

biện pháp nắm cho được những hành động của quân địch. Lần này mục đích của chúng ta là hoạt tróc đầu não của bọn họ. Nhớ kỹ, chiêu này tên là cầm tặc tiên cầm vương! Trong chiến tranh, chỉ cần phá được trung tâm chỉ huy, địch nhân sẽ không công tự phá. Nhớ kỹ, mấu chốt là tốc độ ! Ngàn vạn lần không được thả lỏng tinh thần ! Chỉ cần bắt được đầu não của bọn họ, bọn họ sẽ tự đầu hàng! Cho dù không đầu hàng thì sĩ khí cũng rơi xuống mức thấp nhất ! Ba vạn con mèo nhỏ đó có thể sẽ phải biến thành mèo mù cả lũ!”

”Tuân lệnh!” Hi La lĩnh lệnh đi ngay!

69. Chương 69. Đặc Chủng Kỳ Tập Sơn Tặc Oa

Đoàn người Đoàn Vân cứ tiếp tục tiến bước, hướng thẳng về phía Bao Đầu Sơn! Ngoại trừ những người trong cuộc, không ai phát hiện ra toàn quân Nanh Sói thiếu đi mất năm trăm người.

Sư trưởng, phía trước là Bao Đầu Sơn rồi, tiểu phân đội năm trăm người của chúng ta đã phát ra tín hiệu, nói là đã tìm được nơi tọa lạc của thủ lĩnh đám sơn tặc rồi, bọn họ đang chuẩn bị xuống tay. Sư trưởng, chúng ta tiến tới luôn, hay là chờ ở đây? Ở đây chúng ta có thể thấy không ít dấu vết mai phục của địch nhân. Oa, sư trưởng quả nhiên là kỳ nhân, lại bày ra một món đồ thần kỳ như vậy ” Hi La cầm ống nhòm chia về phía trước, rồi không ngừng vuốt ve ống kính viền vọng xinh đẹp, sau đó đem đưa cho Đoàn Vân.

Kính viễn vọng được chế tạo bởi Địa Tinh công tượng theo chỉ dẫn của Đoàn Vân, độ tinh xảo cũng tương đương với kính viễn vọng quân dụng của quân đội hiện đại. Để đề cao năng lực tác chiến của Nanh Sói, Đoàn Vân cấp cho tất cả các sĩ quan trở lên mỗi người một cái. Người hỏi làm thế nào mà chế ra được hả, chuyện này cũng hơi kỳ quái hơn ngu ! Đoàn Vân đến chén thủy tinh, quả cầu thủy tinh cũng đã làm được, vậy sao gì mà không tạo ra được một cái thấu kính trong suốt chứ!

Đoàn Vân nhận kính viễn vọng nhìn lướt qua địa hình phía trước, địa hình rất hiểm yếu, tuyệt đối là một địa phương dễ thủ khó công. Bất quá thông qua trợ giúp của kính viễn vọng, Đoàn Vân có thể thấy một đám sơn tặc đang trên đỉnh núi chuẩn bị những khúc cây và tảng đá lớn, hơn nữa trong rừng cây còn ẩn núp không ít nhân mã. Nhìn vào sự kỷ luật nghiêm cẩn của bọn họ, Đoàn Vân dám khẳng định tuyệt đối đây là một đội quân chính qui. Để nắm rõ tình huống, Đoàn Vân ra lệnh cho Tiểu Phi Hiệp nâng hắc lên cao. Lúc này Đoàn Vân thấy được một cảnh làm cho người ta phải rùng mình - Hắc thấy có một tên sơn tặc đang ngoáy mũi, cái làm cho người khác nổi giận là cái tên gia hỏa ác tâm đó còn đang ngồi đại tiện. Đoàn Vân thấy cảnh đó khá buồn cười, sau đó cứ dần mất vào tiếp tục nhìn. Nhưng tên gia hỏa ác tâm đó lại lấy chính bàn tay của mình lau đít, sau đó lại tìm vài bụi cỏ khô lau lau tay vào đó, cuối cùng hắc dùng tay xoa xoa miệng !

Đoàn Vân cơ hồ ói sạch ! Mẹ kiếp, tiểu tử, ta nhớ cái bản mặt ngươi rồi ! Đúng là một tên gia hỏa man rợ thiếu văn minh, đợi chút nữa ta thu thập ngươi xong thì biết tay, sao lại có người mất vệ sinh như vậy !

Người của chúng ta bây giờ ở đâu ?” Đoàn Vân hỏi.

Hi La trả lời : ” Sư trưởng, năm mũi đột kích đều án theo phân phó của ngài, chia làm hai đội. Ba đội nhân mã đi vòng về phía sau, theo dự định họ sẽ là người phát khởi tiến công ! Còn hai nhóm nhân mã còn lại thì vòng qua hai cánh, leo qua vách núi phục kích. Bọn họ đã tìm được hang ổ của sơn tặc, lại mang theo không gian trang bị, sẽ cùng phối hợp với ba đội kia lập tức công kích, trực tiếp tẩy kiếp cái đám sơn tặc này !”

Việc tiến hành tẩy kiếp sơn tặc chính là một trong những nguyên nhân Đoàn Vân cứ suốt ngày đi đối phó với sơn tặc. Từ lần đầu tiên tiêu diệt sơn tặc, Đoàn Vân đã phát hiện đánh cướp của sơn tặc quả nhiên là một quyết định rất sáng suốt. Không nói về việc huấn luyện thủ hạ, thanh danh cũng không bị ảnh hưởng, trọng yếu nhất chính là sơn tặc bình thường có rất nhiều tiền. Có tiền là nhất rồi còn gì! Đoàn Vân vì vậy dần dần rất thích làm việc này. Dọc theo đường đi, Đoàn Vân tiêu diệt không biết bao nhiêu sơn tặc mà kể, hơn nữa đều là những tên gia hỏa khó trị hàng đầu. Đoàn Vân không có có hứng thú với đám tiểu mao tặc, theo Đoàn Vân nói là bọn chúng hoàn toàn không xứng. Chỉ riêng về việc Đoàn Vân cướp phá sơn tặc cũng đã đạt tới thu nhập đột phá một ức kim tệ. Bất quá Nanh Sói trước sau giết khá nhiều người, cơ hồ ai không đầu hàng là giết hết ! Mấy vạn sơn tặc hi sinh anh dũng dưới bàn tay sắt của Nanh Sói. Bất quá dọc theo đường đi, Đoàn Vân còn thu phục không ít sơn tặc có thực lực rất khá, đưa họ bổ sung vào biên chế

của những tiểu đội bị thiếu người, nhanh chóng mở rộng biên chế của Nanh Sói. Bây giờ toàn sư đã được bổ sung tới hơn một vạn người, cơ bản đã gần khôi phục biên chế trước kia. Đoạn Vân khi thu phục sơn tặc còn có một điều kiện : thực lực yếu hơn lực cấp thì biến đi! Đoạn Vân cũng không cần lo lắng về lòng trung thành của chúng vì Đoạn Vân cũng không hề cưỡng chế tráng đinh làm lính, mà là thu phục những người đã chinh chiến. Người không muốn làm, OK, rút đi ! Nếu lần sau ta còn thấy người làm sơn tặc, thì ta trực tiếp bạch đao tử tiển, hồng đao tử xuất (đao trắng đút vào, đao đỏ rút ra) ! Hơn nữa, có ai sinh ra đã nguyện ý làm sơn tặc đâu? Cũng chỉ vì cuộc sống bức bách! Số mệnh thôi, lại có một cơ hội tốt như vậy, được làm một binh lính cũng tốt hơn nhiều. Hơn nữa, Đoạn Vân chia mỗi người phân tán vào các tiểu đội khác nhau, vậy thì còn gì phải lo lắng nữa chứ. Chỉ cần qua vài lần sống chết, có lẽ bọn họ sẽ bắt đầu cảm nhận được quyết định may mắn của mình. Dù sao Nanh Sói sư đoàn không phải một đội quân bình thường ! Kỷ luật và thực lực luôn luôn được giữ vững rất nghiêm. Đoạn Vân cơ hồ có khống chế cả đội bằng tư tưởng. Họ cũng tương lai sẽ làm một quân đội đặc biệt mạnh nhất trên cả đại lục. Sự thật đó sau này được chứng thực bằng những trận đánh khốc liệt của sư đoàn !

Bất quá lúc này trên Bao Đầu Sơn xuất hiện dị động, Đoạn Vân vội vàng dùng kính viễn vọng nhìn tới một chút rồi lạnh lùng nói : ” Họ đã hành động rồi ! Ra lệnh cho một doanh đội xuất động, thu hút sự chú ý của bọn chúng! Không cần giao tranh với địch nhân, chỉ cần sắp bước vào trận địa mai phục của địch nhân lập tức triệt thoái ! Những người khác giữ nguyên đội hình ở ngoài sơn khẩu!”

”Rõ!”

Một giờ đại lục sau, năm trăm binh lính trở về hết không sót một ai cả. Bất quá có mười mấy người trọng thương. May mà Đoạn Vân có thói quen cấp cho tướng sĩ rất nhiều thuốc men cần thiết. Do đó sau trận tác chiến chớp nhoáng, cả đội đã dùng hết mấy trăm viên giải độc hoàn. Bất quá lần này xem ra bị thương hơi nặng.

Sư trưởng, trong khi ba đại đội của chúng ta đánh tập hậu để bắt tên thủ lĩnh, bỗng xuất hiện tình huống ngoài dự kiến. Bọn họ lại có sáu gã cường giả cao cấp, bốn kiếm thánh và hai ma đạo sư. Các huynh đệ hợp lực mới đánh chết một kiếm thánh trong đó, năm tên khác đều trọng thương bị bắt sống! Các huynh đệ có mười mấy người trọng thương !” Một binh lính tiến tới báo cáo với Đoạn Vân. Đoạn Vân chạy lại trị liệu cho mấy binh lính đó trước, cho mỗi người uống một viên hoàn dương đan, hơn mười người bị thương hôn mê toàn bộ đều có chuyển biến tốt!

Sư trưởng, lần này chúng ta bắt được mười mấy đầu mục cốt cán, trong đó có một phụ nữ, hơn nữa từ cách họ nói chuyện với nhau chúng ta có thể phán đoán người phụ nữ đó là một công chúa. Đám cao thủ kia cũng chính là cận vệ bảo vệ nàng một cách điên cuồng, do đó mới làm các huynh đệ chúng ta bị thương nặng như vậy ! Chúng ta đương trường giết được gần ngàn sơn tặc ! Từ sào huyệt của sơn tặc thu hoạch được khá nhiều tiền tài và lương thảo!” Gã doanh trưởng chỉ huy báo cáo với Đoạn Vân.

Sao, lại là một vị công chúa cơ à? Biết là người của quốc gia nào không ?” Đoạn Vân hỏi.

”Bẩm sư trưởng, chúng ta vẫn chưa bắt đầu thẩm vấn mà!”

Dem mười mấy người đó tới đây !” Đoạn Vân phát phát tay ra hiệu.

Chỉ chốc lát, mười mấy tù binh đã bị giải tới trước mặt Đoạn Vân. Còn cô gái đó hiển nhiên là cô công chúa vừa nói tới. Hơn nữa Đoạn Vân chỉ cần liếc mắt qua thì đã có một loại cảm giác phải chinh phục nàng cho bằng được. Chà! quả nhiên là một vị đại mỹ nữ! Người dong dỏng cao lại còn vóc người bốc lửa, khuôn mặt xinh đẹp vô song lộ ra một khí chất vô cùng cao quý nghiêm cẩn, cả người toàn thân trắng nõn. Hơn nữa từ phục trang của nàng người ta có thể biết nàng là một kiếm sĩ. Cả đại lục này bói cả ngày cũng chỉ ra vài vị nữ kiếm sĩ, đặc biệt hơn đây là một vị công chúa. Ôi quá hấp dẫn, quá mức dự hoặc người ta phạm tội! Đoạn Vân thôi bí nghĩ : không được, loại đàn bà này tồn tại ở trên đời tuyệt đối là một tai nạn, ông trời sao lại bắt mình phải thừa nhận tai nạn thể này !

Nói đi ! Vị công chúa này!” Đoạn Vân lạnh lùng hỏi. Con sắc lang nào khi mới bắt đầu cũng đều có một bộ mặt như vậy !

Nói cái gì ?” Ánh mắt người đàn bà tràn ngập phẫn nộ nhìn Đoạn Vân, hình như chỉ cần dùng ánh mắt cũng đủ giết Đoạn Vân chết đủ rồi.

"He he, vị mỹ nữ này, nàng không cần dùng cái thứ ánh mắt đó để nhìn ta như vậy ! Lá gan của Đoạn Vân ta thực ra rất nhỏ ! !" Đoạn Vân cười cười.

Cái gì ? Người đứng là Đoạn Vân !" Cô gái kia vô cùng kinh ngạc, nàng lúc đầu còn tưởng rằng người này là một tiểu tướng quân bình thường đến đây để thăm vấn mình thôi.

Ai nha, nguyên lai mỹ nữ biết ta hử! Vậy thì tốt quá. Nói đi ! Người là công chúa của nước nào. Đoạn Vân ta không muốn đụng hình với đàn bà bao giờ cả."

Cô gái nhìn Đoạn Vân hồi lâu, cơ hồ đánh giá xem Đoạn Vân đáng giá mấy xu, hồi lâu mới nói : " Xem ra lời đồn đãi không đáng tin. Người đâu có kinh khủng như vậy chứ! Người thật là Đoạn Vân hử ? Ta không tin ! Đoạn Vân làm sao lại là một người không có thực lực ? Hơn nữa tuổi lại trẻ măng như vậy !"

Tin hay không tùy nàng thôi, nói mau ! Bằng không ta không khách khí với người đâu!" Đoạn Vân đổi giọng, ra vẻ hung ác dị thường !

Nhưng vị công chúa đại nhân đó hoàn toàn không thèm để ý, nói tiếp : " Theo lời đồn, Đoạn Vân là một nam tử trung niên rất khó coi, có vóc người như thực nhân ma (loại nửa người nửa thú ăn thịt người sẽ nói ở phần sau), hơn nữa khuôn mặt rất kinh khủng dữ tợn !"

Đoạn Vân cười cười, nói : " Lời đồn đãi sao đáng tin chứ! Người nhất định không nói người là công chúa nước nào hử!" Bất quá trong lòng Đoạn Vân đang thống mạ: rốt cuộc cái thằng gia hỏa khốn khiếp nào dám nói xấu sau lưng ta ?

Cô gái kia trầm tư một hồi, rồi lập tức diễn một động tác rất mê người, nàng quay về Đoạn Vân ném cho hắn một tia mị nhãn: " Người muốn biết sao ? Người trói ta như thế này làm sao ta nói được chứ?"

"Mở trói!" Đoạn Vân ra lệnh : " Bây giờ thì nói đi!"

Người đi tới đây, ta chỉ nói cho người biết thôi !" Vị công chúa làm một vẻ Ta cho người muốn làm gì ta thì làm .

Kỳ thật Đoạn Vân nhìn thoáng qua cũng thấy mọi mảnh khoe, lại dám bày ra mỹ nhân kế với mình nữa kia đấy. Bất quá, Đoạn Vân lại rất thích mưu kế này. Vì vậy Đoạn Vân cứ đi thẳng tới, Diệp Cô Thành cũng không hề ngăn cản. Vì hắn hiểu quá rõ Đoạn Vân rồi. Mặc dù ngày thường Đoạn Vân nhìn qua thì đúng là một đại sắc lang, nhưng đến những thời khắc mấu chốt thì hắn tuyệt đối không bao giờ hàm hồ, nhất là sự tình liên quan đến sinh tử của mình.

Quả nhiên, khi Đoạn Vân còn cách cô gái này chỉ có một bước, cô gái đó đột nhiên nhảy chồm lên, tay phải đánh thẳng vào vai trái của Đoạn Vân, tay trái vươn ra chộp vào yết hầu của Đoạn Vân, muốn chỉ một chiêu không chế Đoạn Vân. Đoạn Vân cũng không hề có phản kháng gì, trực tiếp rơi vào tay nàng, cả người vắt vèo trên vai cô gái đó. Bất quá, khi cô gái đó chụp lấy cả người hắn, thì ngân châm của hắn đã đâm vào sau lưng vị công chúa đó. Hơn nữa vì không muốn cô gái đó làm mình đau quá mức, hắn còn xài cả Thái Cực quyền để giảm bớt lực của cô gái, rồi mặc cho cô gái kẹp vào cổ mình, không, phải là chạm vào cổ mình.

"Thơm quá! Hắn là vẫn còn xử nữ !" Đoạn Vân hít sâu một hơi, vẻ mặt rất thư sướng cảm thán nói.

Người biết điều một chút giùm ta cái, người chó quên, người bây giờ đang lọt vào tay ta, chỉ cần tay ta bóp mạnh một cái, tiểu mệnh của người coi như tiêu tùng !" Công chúa ôm Đoạn Vân chặn trước mặt để phòng các binh lính ở đây.

Đoạn Vân không sợ hãi gì cả, hắn căn bản cũng không cần phải sợ hãi : " Nói đi ! Muốn thế nào mới chịu buông tha ta !" Ánh mắt Đoạn Vân lóe lên vẻ trêu chọc du côn.

Thả người hử ! Nằm mơ đi! Ta Như Nguyệt. Nạp Lan hôm nay muốn giết người, cái tên đại dâm ma hại ta nước mất nhà tan, tên đại bại hoại !" Nạp Lan Như Nguyệt lộ ra một vẻ muốn giết chết ngay Đoạn Vân, rồi sau đó lại chuyển sang vẻ vô cùng khoái trá !

Độc cô tiểu tử: mọi người ủng hộ nhiều hơn giùm cái đi, mới có vài ngày mà quyển sách của ta sắp vượt qua 20 vạn tự số đại quan rồi, nói cách khác, hôm nay là cơ hội cuối cùng để ta được một lần tiến vào Tân Nhân Bảng!

Vượt qua hai mươi vạn, tốc độ ra sách sẽ một lần nữa tăng lên !

70. Chương 70. Nạp Lan Công Chủ Tri Quốc Hận

Nguyên lai mỹ nữ gọi là Nạp Lan Như Nguyệt à! Thật sự là người cũng như tên, người quả nhiên giống như ánh trăng trên trời xinh đẹp động lòng người ! Bất quá hình như đây là lần đầu tiên ta gặp người, làm gì có thù hận thâm sâu tới mấy kiếp như vậy nhỉ? Không lẽ vì ta bắt được một đám sơn tặc các người ?” Đoạn Vân cười nói .

Hừ ! Đoạn Vân tên đại dam tặc này ! Người làm ta nước mắt nhà tan còn dám nói người không có cừu hận gì với ta ! Ngày này sang năm cũng là ngày giỗ của người đó!” Nạp Lan Như Nguyệt nghiêng rằng như muốn ăn tươi nuốt sống kẻ thù.

”Uy, người đừng tưởng rằng người là mỹ nữ thì không cần giảng đạo lý, ta làm hại người nước mắt nhà tan bao giờ chứ? Ta tiêu diệt quần đám sơn tặc các người chẳng phải là một việc tốt sao? Người đừng tưởng rằng ta chỉ là một tướng soái trẻ tuổi mà khi dễ, ta nói cho người biết tính tình ta chẳng hay ho gì lắm đâu! Ta lớn lên đã bị người trong nhà khi dễ rồi? Thật sự không phải là người có gia giáo đâu! Không ngờ người được lớn lên rất có giáo dục, lại học đòi cái thói phỉ báng bôi nhọ người khác như vậy, việc này coi sao được chứ ! Sau này người làm sao ngẩng đầu lên? Bây giờ người phỉ báng Đoạn Vân ta là một trong mười thanh niên vĩ đại, mai này người không chừng còn dám phi lễ với cả giáo hoàng trên thần điện nữa!” Đoạn Vân lớn tiếng ra vẻ tức giận, hơn nữa hắn nói liên hồi một hơi không dừng. Trong khi đó đám thủ hạ cứ nhìn hắn chằm chằm, không ít người cố nén để không khỏi cười phá lên. Nhưng lại có mấy tên gia hỏa không thể nhịn được phì phì một chút rồi cười sặc sụa. Có người cười, tự nhiên sinh ra phản ứng dây chuyền, một đám thủ hạ cùng cười ha hả. Bọn họ hiểu rất rõ tình cảnh của Đoạn Vân bây giờ. Vừa thấy Đoạn Vân bày trò như vậy thì biết ngay Đoạn Vân đang thừa cơ lợi dụng máy móc người ta. Lão Đại và sư trưởng của bọn họ bộ dễ dàng bị một tiểu ny tử mê hoặc và bắt cóc như vậy sao? Nói đùa ! Chỉ bằng tay không tác sát hắn cũng có thể bắt được nữ kiếm sĩ cấp năm ?

Còn Nạp Lan Như Nguyệt đang ôm hắn cũng giật bắn cả người, nếu không phải cảm Đoạn Vân không móc vào bả vai, chỉ sợ hắn đã té vỡ đất rồi.

Lão Đại, người cũng quá đáng rồi đó! Người đừng quên người bây giờ là tù binh đó!” Đạt Nhĩ Ba cười nhắc nhở Đoạn Vân .

”À đúng đúng, ta bây giờ là tù binh, mỹ nữ, người phải chú ý, cẩn thận chăm sóc tù binh của người đó !” Đoạn Vân lớn tiếng la lối ở phía sau Nạp Lan Như Nguyệt, nhưng lại rất bí ối cọt sát phía sau của nàng, vẻ mặt hưởng thụ nói : ”Mềm mềm, mát mát! Cảm giác thật tuyệt vời!”.

Người !” Nạp Lan Như Nguyệt hiển nhiên bị cử động của Đoạn Vân làm nàng rất nghi hoặc, hơn nữa cử chỉ táy máy của tên Đoạn Vân sắc lang vô lại cũng làm cho vị mỹ nữ này rất quần bách!

Sư trưởng, Nạp Lan là họ của hoàng gia Nạp Lan vương quốc, Nạp Lan vương quốc gia tính lập quốc. Còn nàng là công chúa thì hẳn nàng phải là công chúa của Nạp Lan vương quốc đó! ” Hi La lúc này đi từng bước một về phía trước nói với Đoạn Vân. Khi hắn vừa lên một bước, công chúa Lan Nạp đã vội vàng cảnh cáo : ” Người không được tiến tới !” Hi La vẻ mặt bất sáng lui về, trong miệng nhỏ giọng nói thầm : người còn tưởng là tên tiểu ny tử này mà cũng bắt được tướng quân của chúng ta sao? Xem ra câu mà tướng quân thường nói quả nhiên rất có đạo lý - hung đại vô nào (ngực to óc rộng)!

”Nạp Lan vương quốc, ở đâu vậy?” Đoạn Vân hỏi. Còn Nạp Lan Như Nguyệt ở phía sau đang muốn chen vào, lại bị Đoạn Vân một câu gào lên cắt ngang : ”Đàn bà, đừng lăm lăm!”

Sư trưởng, Nạp Lan vương quốc ở giữa A Nhĩ Ti Tư và Thiên Long. Là một tiểu quốc gia, thực lực rất yếu. Hơn nữa một tháng trước đã bị mười vạn nhân mã của Thiên Long Đế Quốc tấn công, bị Thiên Long Đế Quốc đánh cho đại bại, hơn phân nửa quốc thổ bị xâm chiếm! Toàn bộ người của Vương thất nghe nói vẫn còn lưu lạc, những người này vẫn tiếp tục tổ chức kháng cự. ” Hi La nói .

Hừ ! Nếu không nhờ công lao của Đoạn Vân tể tự nhà người, Nạp Lan của chúng ta đâu đến nỗi bị bại nhanh như vậy?” Nạp Lan Như Nguyệt cười lạnh nói.

"Mắc mớ gì lôi ta vào đây? Ta không hề xâm lược Nạp Lan của các ngươi! Các ngươi bị đánh bại mà, như vậy là do thực lực của các ngươi không tốt, tổ chất của quân đội không cao. Hơn nữa nếu thất bại nhanh như vậy, thì có thể nói rằng vương thất các ngươi không được lòng dân chúng. Hơn nữa, một tiểu quốc như các ngươi chỉ có một mình mà dám đứng bên cạnh Thiên Long quốc, người ta không diệt các ngươi mới là lạ!" Đoạn Vân vẻ mặt nói về bất sáng.

Nếu không có người cống hiến đại lượng được hoàn thần kỳ cho quân đội Thiên Long, bọn họ làm sao cơ hồ là bất tử như vậy? Chính nhờ có được vật của ngươi cấp cho binh lính Thiên Long nên sĩ khí mới cường đại, tiêu diệt tất cả dũng khí của tướng sĩ Nạp Lan chúng ta! Chúng ta bình bại như núi đổ như vậy!" Nạp Lan Như Nguyệt càng nói càng tức giận, thanh âm càng lúc càng lớn.

Đoạn Vân vừa nghe xong, nguyên lai đúng thật là cũng có quan hệ với mình! Bất quá việc này làm sao trách mình được chứ, thuốc sản xuất ra bán cho Tra Lí mà, người ta bán thuốc thu tiền chứ có cho không đâu. Hơn nữa khi đó mình là một công dân của Thiên Long, cho dù mình có dẫn quân đội đi đánh nhau cũng không cần phải găm mỗi thù hận thâm sâu như vậy mới phải chứ nhỉ!

Đoạn Vân đã cảm thấy hơi nóng bốc lên đầu rồi, chẳng lẽ mỹ nữ này lại có thể đem cái đạo lý chết tiệt ra nói chuyện với hần? "Mek, lão tử chưa làm cái gì cả mà cũng có người thù hận mình, xem ra trước nay ta thật sự là quá thiện lương rồi. Cứ xem đi, đúng là đàn bà ngực lớn não nhỏ, đừng tưởng ngươi vừa đẹp vừa bốc lửa thì nghiêm nhiên là người thông minh! Ta nói cho ngươi biết, bình thường loại đàn bà như ngươi đúng là thiếu suy nghĩ, chỉ thích hợp với một loại chức nghiệp, đó chính là kĩ nữ! Ngươi nếu còn dám hồ loạn phỉ báng ta, ta sẽ không khách khí đối với ngươi nữa đâu!"

Ngươi! Ngươi mới là ngực lớn não teo đó? Cái tên bại hoại này. Ngươi chớ quên, ngươi bây giờ còn nằm trên tay ta, chỉ cần ngón tay ta nhúc nhích một cái, là cái tiểu mệnh của ngươi sẽ ô hô ai tai đó! Ta muốn xem ngươi vốn là một tên gia hỏa cơ hồ có thể làm cho người khác sống mãi không chết, nay có thể tự mình làm cho mình cũng bất tử hay không?" Nạp Lan Như Nguyệt cố uy hiếp Đoạn Vân.

Ha ha, mỹ nữ, ngươi tưởng rằng với cái trò bắt người trẻ con của ngươi mà có thể chế trụ được ta sao? Cũng được, mỹ nhân kế xem ra cũng hay, ta không lừa ngươi nữa. Ngươi nhúc nhích mấy cái ngón tay xinh đẹp đó thử xem?" Đoạn Vân cười ngặt nghèo không dứt, dùng cổ cọ vào người của Nạp Lan Như Nguyệt.

Nạp Lan Như Nguyệt đang muốn dọa Đoạn Vân cho hần nểm chút đau khổ, nhưng nàng lại ngạc nhiên phát hiện ra ngón tay nàng đã hoàn toàn chịu sự khống chế của nàng nữa, chứ không cần nói có thể sử xuất lấy nửa điểm khí lực. Vẻ mặt nàng vô cùng khủng hoảng, nàng căn bản không rõ Đoạn Vân dụng tay dụng chân sử dụng pháp môn kỳ lạ đó khống chế tay nàng vào lúc nào. Hơn nữa nàng cũng hiểu ra tại sao đám thủ hạ của Đoạn Vân cứ để mặc cho mình bắt Đoạn Vân, sau đó chẳng thấy có tên nào tỏ ra sợ hãi cả. Nguyên lai từ trước tới giờ, chỉ có mình là một người bị lừa thê thảm!

Kéo hai tay nàng ra, Đoạn Vân thoát ra khỏi vòng ôm của mỹ nhân: "Đừng sợ, ngươi bây giờ chỉ không cử động được cánh tay thôi. Còn tại sao lại như vậy, là vì vừa rồi trong khi ngươi bắt ta, ta đã cắm vào người ngươi một món đồ độc đáo này!" Nói xong, Đoạn Vân thò tay mò vào lưng của Nạp Lan Như Nguyệt rút cây ngân châm ra. Cây ngân châm này của Đoạn Vân cắm vào bộ vị đặc biệt trên thân thể, chính là một huyết đạo liên quan đến hệ thần kinh điều khiển phản ứng. Bởi vì dây thần kinh điều khiển phản ứng của cơ thể có tần suất bất đồng, hơn nữa lại có nói nhân tố cản trở hoặc khống chế sự phản ứng. Cây ngân châm này của Đoạn Vân chỉ làm cho các ngón tay của Nạp Lan Như Nguyệt không động đậy được mà thôi. Bởi vì ngón tay trên cơ thể con người hoạt động rất nhiều, do đó chiếm tỷ lệ rất lớn ở đại não, nên việc phân khu đại não điều khiển ngón tay rất dễ bị khống chế. ¼ oàn là lý thuyết tào lao thôi! ¼40

Ngón tay ngươi bây giờ lại có thể cử động rồi!" Đoạn Vân cười cười, rồi bước từng bước tới gần nàng!

Ngươi muốn làm gì?" Nạp Lan Như Nguyệt sợ hãi, nàng hoàn toàn rơi vào tình trạng tuyệt vọng rồi! Xem ra mình không hề có khả năng đối phó với tên nam nhân trước mặt này.

Ngươi bây giờ còn có bao nhiêu thủ hạ? Chui rúc vào Bao Đầu Sơn làm gì?" Đoạn Vân lạnh lùng hỏi, vẻ mặt vô cùng nghiêm túc. Nụ cười tí tởn lúc nãy đã hoàn toàn biến mất, mỹ nhân kế cũng phải tương kế tựu kế một chút trong khi làm chánh sự. Một mình mình thì không nói, bây giờ lại có cả đám thủ hạ đang chờ lệnh nữa.

Hừ ! Muốn moi tin tình báo hử, nằm mơ !” Nạp Lan Như Nguyệt thể hiện một bộ mặt rất quyết liệt .

Đoạn Vân cười cười, phát tay hời : ” Đem một thủ hạ nàng giết ngay cho ta !”

”Rồ!” Một tên lính huơ đao chém xuống một tù binh !

Đừng, ta nói !” Nạp Lan Như Nguyệt đứng là ngoài cứng trong mềm. Bất quá kia tên lính kia đương nhiên không tuân lệnh, một đao cứ thế tiếp tục chém xuống, máu tươi phun ra phèo phèo! Bất quá hửn cũng không chém xuống đầu của người ta, còn cái tên gia hỏa bị chém lại là là một kiếm thánh. Do đó hửn không chết ngay lập tức, mà chỉ nằm vật trên mặt đất giãy giãy trông rất kinh dị.

Đoạn Vân tiến lên, dùng ngón châm dứ dứ trước mặt .

Nói đi ! Khai ra tất cả những gì ngươi biết, ta sẽ cứu sống hửn !” Đoạn Vân nói rất nghiêm túc .

”Được!” Nạp Lan Như Nguyệt cắn môi gần ứa máu, rốt cục cũng phải mềm nhũn như con chi chi! Nàng thấy Đoạn Vân đứng là một ác ma ! Nếu không dựa theo những gì hửn nói, chỉ u linh mới biết Đoạn Vân sẽ làm ra chuyện gì nữa?

Sau khi Nạp Lan Như Nguyệt thành thực khai báo, Đoạn Vân đã biết được không ít tin tình báo. Bất quá tin tình báo này cơ bản không có giá trị gì lắm. Bao Đầu Sơn bây giờ có khoảng ba vạn người, có hơn hai vạn lính chánh quy của Nạp Lan. Còn mục đích của họ là muốn công kích một hai thành thị của Thiên Long, hi vọng làm chậm lại những áp lực trên chiến trường trong nước và thu thập một số lương thảo! Khi nghe nói Đoạn Vân muốn đi ngang qua Bao Đầu Sơn, Như Nguyệt vốn rất hận Đoạn Vân nên tổ chức mai phục giết chết Đoạn Vân. Theo như nàng thấy thì chỉ cần giết được Đoạn Vân truyền kỳ tế tự của Thiên Long, sĩ khí của Thiên Long sẽ đã bị đả kích rất lớn. Cứ như vậy, hoàng thất của Nạp Lan sẽ có thêm hy vọng đánh đuổi được giặc ngoại xâm khỏi biên giới Nạp Lan.

Nghe nàng khai báo xong, Đoạn Vân rất bội phục Tra Lí. Tra Lí dựa vào thuốc của mình cấp cho binh lính để chiến đấu, đây là việc mà Đoạn Vân không ngờ tới. Dù sao Đoạn Vânmới giao dịch với Tra Lí có hai lần thôi. Chỉ mấy viên thuốc ít ỏi đó mà Tra Lí đã vận dụng đến xuất thần nhập hóa ! Quả nhiên là một hoàng đế tốt, có thủ đoạn có phách lực! Nếu không phải Đoạn Vân có thực lực quá cường hãn, Đoạn Vân có thể cũng đã bị Tra Lí tiêu diệt từ lâu rồi .

Ta nói cho ngươi một việc nhé! Thuốc men của Tra Lí sẽ không có nữa đâu !” Đoạn Vân nói nhỏ.

Thật hử !” Nạp Lan Như Nguyệt giật mình ! Nếu Thiên Long Đế Quốc không có thuốc hỗ trợ, vậy thì Nạp Lan lại có cơ hội phục quốc rồi .

Bất quá, ngươi nhiều lần mạo phạm ta, rồi lại muốn giết ta nữa! Ngươi nói ta sẽ buông tha cho ngươi sao?” Đoạn Vân cười lạnh một tiếng .

Hừ ! Muốn giết muốn chém tùy ngươi .” Nạp Lan Như Nguyệt cố nặn ra một vẻ mặt thấy chết không sờn .

À vậy là được rồi ! Kia ta có thể đem ba vạn thủ hạ của ngươi ” Đoạn Vân nói tới đây, ngừng lại giây lát, thấy vẻ mặt Nạp Lan Như Nguyệt có vẻ khấn trương, Đoạn Vân bèn nói tiếp : ” Chôn cùng một chỗ! Không sót một tên nào, toàn bộ giết sạch!”

Ngươi không thể làm như vậy ! Vả lại, đó là ba vạn binh lính chính quy ! Hơn nữa, quân ta lại chiếm cứ địa hình có lợi. Hừ ! Chỉ bằng một mớ binh lính của ngươi mà cũng dám nghĩ đến việc toàn diệt quân tinh nhuệ của Nạp Lan ta, ngươi đang nằm mơ giữa ban ngày rồi !” Vẻ mặt Nạp Lan Như Nguyệt ra vẻ rất khinh bỉ. Nàng thấy Đoạn Vân đứng là một tên dốt đặc cán mai về kiến thức quân sự !

Đoạn Vân cười cười : ” Phải không? Ngươi nói thử xem cái đám binh lính đi bắt các ngươi có thực lực thế nào ?”

Thực lực kinh khủng ! Chỉ cần ngươi có thêm một hai đội quân như vậy nữa thì nếu ngươi muốn đánh bại ba vạn người của ta hửn cũng không phải vấn đề gì lớn !” Nạp Lan Như Nguyệt phân tích .

Đoạn Vân cười cười, ra vẻ rất thần bí nói : ” Kỳ thật đám lính đó chỉ là một tiểu phân đội trong số một vạn binh lính của ta !”

Cái gì? Làm gì có chuyện như vậy chứ!” Nạp Lan Như Nguyệt lộ vẻ không tin ! Bất quá, có rất nhiều thứ khác nàng còn phải sợ hơn !

71. Chương 71. Ngã Thu Nữ Nô Lão Bà Thương

Không tin thì thôi! Ta cho ngươi một cơ hội, ta có thể tha không làm thịt đám thủ hạ của ngươi ! Nếu không ta nghĩ với thực lực của quân ta, nếu cần lột da cả đám cơ hồ cũng chẳng có lấy một chút thương vong nào!” Về mặt Đoạn Vân rất nghiêm túc nói, trên mặt còn xuất hiện vẻ máu lạnh và uy nghiêm không gì so sánh được khiến cho không ai dám hoài nghi lời hắn nói .

Về mặt Như Nguyệt. Nạp Lan có vẻ rất sợ hãi, nàng nghẹn ngào nước mắt nói : ” Tại sao ngươi cứ năm lần bảy lượt đuổi tận giết tuyệt dân chúng của Nạp Lan chúng ta? Ngươi là một tế tự lãnh huyết vô tình như thế chẳng lẽ không sợ thần sẽ trừng phạt ngươi sao?”

Đoạn Vân nhìn nàng cười, nhưng ánh mắt vẫn rất nghiêm lệ như trước : ” Xem ra ngươi đến bây giờ vẫn còn chưa rõ ngươi phạm phải sai lầm ở đâu. Để ta đây nói cho ngươi biết nhé! Thứ nhất, ngươi không nên đem việc nước Nạp Lan bị tiêu diệt đổ lên đầu Đoạn Vân ta. Dù sao nguyên nhân chính yếu nằm ở chỗ hoàng thất các ngươi vô năng và thích phô trương. Nạp Lan các ngươi là một tiểu quốc đứng bên cạnh Thiên Long khổng lồ, có khả năng lập quốc đã là một kỳ tích rồi. Cho dù không có thuốc của ta thì các ngươi trước sau gì cũng sẽ bị Thiên Long quốc tiêu diệt ! Đặc biệt, thuốc của Đoạn Vân ta chỉ bán cho đế quốc một hạn lượng rất nhỏ, về phần Tra Lí sử dụng nó làm gì, thì đó không phải việc ta quan tâm! Đây là lầm lẫn trí mạng của ngươi ! Thứ hai, ngươi ngàn vạn lần không nên đem ta biến thành một người nhân từ, nếu không phải ngươi là một công chúa, ta đâu thèm tốn nước bọt nói chuyện với ngươi nhiều như vậy chứ? Hừ ! Lão tử chỉ cần phát tay ra lệnh là đám thủ hạ của ta đã bao trùm cả ngọn núi rồi !”

Như Nguyệt. Nạp Lan cắn môi rất ủy khuất, trong giọng nói pha lẫn nước mắt và tiếng nước mắt : ” Được rồi ! Ngươi muốn làm sao mới chịu buông tha cho họ ?”

Nói thế này mới đúng chứ! Nghe đây, ta muốn ngươi làm ”

Không bao giờ, đừng hòng ta làm đàn bà của ngươi! Nạp Lan Như Nguyệt ta một công chúa cao cao tại thượng, còn ngươi chỉ là một tên vô lại mặt rỗ ! Ngươi đừng có mà cộc lại đòi ăn thịt thiên nga!” Đoạn Vân còn chưa có nói xong, Nạp Lan Như Nguyệt đã phản đối rồi .

Cười lạnh một tiếng, Đoạn Vân nói vẻ rất khó chịu : ” Hừ ! Ngươi đừng tưởng rằng mình tôn quý ghê gớm, Đoạn Vân ta không thiếu đàn bà ! Hừ ! Với cái thứ nhan sắc của ngươi như vậy, bổn thiếu gia xem không lọt nhãn đâu?”

Vậy ngươi muốn làm gì ta ?” Thần sắc Như Nguyệt. Nạp Lan hơi hoảng sợ, nàng đã hối hận vì lỡ miệng nói những lời vừa rồi .

Vốn muốn để ngươi làm một thủ hạ cho ta, ta giúp ngươi quay về bảo vệ Nạp Lan quốc thổ. Nhưng hôm nay, ta thay đổi chú ý rồi ! Cho ngươi hai lựa chọn, một là ngươi tự tử, ta sẽ thu thập cả đám thủ hạ của ngươi hoặc đơn giản hơn là tiêu diệt sạch bọn họ ! Ta đoán với một đám lính bệ rạc như vậy, ta sẽ lựa chọn về sau. Thứ hai là ngươi làm nô lệ cho ta, hơn nữa là một nữ nô tiện nhất ! Còn ta, ta sẽ thả hết đám người đó. Ngươi tự mình chọn đi!” Đoạn Vân rất khó chịu, tiểu ny tử này sao mà ngu quá đi, ta nói lâu như vậy mà đến cả vỏ ngoài của vấn đề cũng không thấy rõ ! Quả nhiên là ngực lớn não teo!

Ngươi !” Nạp Lan Như Nguyệt rất hối hận, nàng cơ hồ đã thương tâm tới cực điểm rồi. Nàng bây giờ mới nhớ tới Đoạn Vân tuy nhìn qua giống như một tên ăn chơi sa đọa, nhưng thực ra lại kinh khủng đến như thế nào. Theo như Đoạn Vân nói, hắn muốn muốn tiêu diệt tất cả bộ hạ của mình, mà quả thực với thực lực của hắn thì việc này dễ như trở bàn tay !

Cho ngươi thời gian ba phút, ba phút sau, Nanh Sói sư đoàn toàn tuyến sẽ tấn công, đem máu của ba vạn người đó để xếp hạng những chiến sĩ hàng đầu của Nanh Sói !” Đoạn Vân nói một câu đó xong lập tức quay sang ra lệnh cho thủ hạ

”Tuân lệnh!”

Ba phút sau, Đoạn Vân quay về Nạp Lan Như Nguyệt về mặt tuyệt vọng đang ngồi phệt trên mặt đất nói :
” Suy nghĩ cân nhắc xong chưa? Tiểu nữ nô của ta !”

Nạp Lan Như Nguyệt một lần nữa suy nghĩ một lát, nhìn Đoạn Vân vài lần, ánh mắt đột nhiên sáng lên một chút. ”Được, ta đồng ý làm nữ nô cho người!”

Đoạn Vân cười cười : ” Lần này người đã có một quyết định chính xác nhất trong đời này. Đã là nô lệ của ta, người phải làm ra vẻ nữ nô cho ta. Sau này người tên gọi là Tiểu Nguyệt nhé! Hơn nữa, người không được thừa cơ giết ta, chỉ bằng cái thực lực ngũ cấp kiếm sĩ mà muốn giết ta thì quả thực đang nằm mơ giữa ban ngày ! Nếu để ta biết người có đến nửa điểm dị động, ta cam đoan mấy ngàn vạn quốc dân của Nạp Lan sẽ vĩnh viễn không còn tồn tại nữa ! Ta Đoạn Vân nói được làm được ! Ha ha ! Kêu chủ nhân cho ta nghe xem nào !” Đoạn Vân càng nói càng đắc ý từ từ tiến tới, làm cho Nạp Lan Như Nguyệt, không, bây giờ phải gọi là Tiểu Nguyệt mới đúng lùi dần từng bước, về mặt vô cùng sợ hãi !

Có nghe hay không, kêu chủ nhân ta coi nào !” Đoạn Vân ra vẻ tức giận .

”A, ô, chủ, chủ, chủ @!%”

Lớn tiếng chút, nhỏ giọng như vậy làm sao ta nghe được chứ? Người đang cố ý chọc ta tức giận phải không ?” Đoạn Vân cơ hồ gào lên hết sức!

Chủ nhân !” Lần này con tim Tiểu Nguyệt xem như hoàn toàn đã chết rồi, nằng cất tiếng kêu rất lớn. Bất quá theo tiếng gọi là một dòng nước mắt bị thương phun ra tưởng không bao giờ khô cạn !

Tốt lắm ! Người đi ra chỗ mấy tên thủ hạ đắc lực của người, ta đã chữa khỏi rồi đó, người đi dặn dò bọn họ mọi việc đi. Sau đó chúng ta sẽ đi tiếp !” Đoạn Vân khẽ gật đầu hài lòng. Kỳ thật Đoạn Vân vốn cũng không nghĩ đến việc ép vị tiểu mỹ nhân này đến như thế, dù sao người ta cũng rất xinh đẹp cao quý. Nhưng ai mà chịu được cái nỗi oan thị kính (nguyên văn: bình bạch chi oan) này chứ? Đàn bà đúng là không biết giảng đạo lý, quốc gia của mình bị người tiêu diệt lại còn đổ thừa người khác. Đoạn Vân là ai chứ? Quả thực hẳn đúng là một tên biến thái! Hẳn có thể vì đàn bà của mình chống lại cả một đế quốc, chẳng lẽ chỉ vì một vị thiên kim tiểu thư này mà bắt mình phải chịu ủy khuất? Nếu Đoạn Vân mà cứ buông tha nằng như vậy, cả đời Đoạn Vân trong lòng sẽ không được thanh thản! Đúng là đàn bà mà!

Một giờ đại lục sau, đoàn người Đoạn Vân cuốn bạt khởi hành! Tiểu Nguyệt kêu mấy tên thủ hạ còn lại dẫn binh lính lập tức trở về Nạp Lan quốc thổ nhập vào quân của đại ca nằng, đại ca nằng đang chỉ huy một đội nhân mã thoát lui trần thủ mạn bắc của Nạp Lan, từ từ tìm cơ hội phản kích. Nghe nói đại ca nằng hiện nay là quốc vương của Nạp Lan, nằng là một công chúa mà cũng là một trưởng công chúa .

”Vân, vị tỷ tỷ này lại là người đem từ đâu tới vậy?” Về mặt Khải Sát Lâm vẻ rất không vui nhìn Đoạn Vân và Tiểu Nguyệt phía sau hẳn, còn Khải Lợi cũng lộ ra vẻ tò mò. Hai tỷ muội này như đi guốc vào bụng Đoạn Vân vậy. Từ khi Khải Sát Lâm được Đoạn Vân cho ném mùi tới giờ, Đoạn Vân đêm nào cũng muốn mò vào chỗ Khải Sát Lâm để qua đêm. Bất quá Khải Lợi vẫn ở cùng Khải Sát Lâm. Còn đối với Khải Lợi, Đoạn Vân lại không muốn tranh thủ lúc tâm tình nằng đang rất rối loạn mà hái hoa. Vì vậy đã lâu rồi tên sắc lang Đoạn Vân này chưa có cơ hội hưởng thụ! Điều này làm cho đám thủ hạ của hẳn thi nhau cười thầm, nhất là hai đầu hắc long ngu như lợn .

Hai con ngu long này cả ngày cứ ấp ủ gìn giữ mấy cái chế phẩm thủy tinh do Đoạn Vân tặng cho coi như bảo bối trân quý. Chỉ cần có người đến gần bảo bối của chúng mười thước là bọn chúng lập tức làm ra một bộ vẻ mặt rất hùng hổ nghiêm trọng .

Còn để làm Khải Sát Lâm nhanh chóng khôi phục lại tâm lý, Đoạn Vân đem vài việc quản lý gia tộc giao cho các nằng. Khải Sát Lâm là một ma pháp sư, Đoạn Vân cũng định tổ chức một pháp sư đoàn cho gia tộc, vì vậy giao cho nằng phụ trách chuyện này. Vốn nằng là một phong hệ Đại ma pháp sư, rồi lại phục dụng mấy viên Tẩy Tủy Đan, thực lực đã đạt tới lực cấp trung giai ma đạo sĩ rồi. Về phần thủ hạ thì sao! Đoạn Vân đem mười Tinh Linh trong gia tộc giao cho nằng. Tinh Linh phần lớn là ma pháp sư trời sinh, việc sống lâu cũng là một ưu thế làm cho ma pháp của Tinh Linh rất lợi hại. Bọn họ có thể bắn ra những mũi tên được tăng cường ma pháp, đây là một loại phương thức công kích rất khó chịu. Trong số mười Tinh Linh, thực lực đều rất tốt, kém cỏi nhất cũng phải lực giai trung cấp ma đạo sĩ, trong số hai nam Tinh Linh có một người tên là Hưu Tư có thực lực đã là bát cấp ma đạo sư rồi. Hơn nữa Đoạn Vân còn đưa cho mỗi

người một viên Tủy Tủy Đan để tăng cường cho bọn họ nên thực lực được đề cao không ít. Ba người đạt tới cấp ma đạo sư, bảy người còn lại có thực lực hậu giai ma đạo sĩ. Có thể nói, Khải Sắt Lâm tuy là đội trưởng nhưng thực lực lại yếu nhất. Bất quá Đoạn Vân luôn luôn cố vũ nàng làm nàng rất phấn khởi và tiếp tục công việc ! Nàng cũng luôn luôn rất cố gắng ! Còn Khải Lợi thì sao? Đoạn Vân nhờ nàng quản lý vài việc trong gia tộc, có cùng địa vị với quản gia Ước Hàn. Còn Ước Hàn bây giờ phụ trách những việc bên ngoài gia tộc. Hơn nữa vì thực lực của Ước Hàn đã là kiếm thánh hậu giai rồi, nên Đoạn Vân luôn luôn có ý định để cho lão lãnh binh, vì vậy mới sai hắn từ từ tiếp nhận vị trí hộ vệ đội trưởng Thú Nhân của Diệp Cô Thành ! Dù sao Diệp Cô Thành đã là người bảo vệ ở bên cạnh Đoạn Vân rồi ! Nói thật, Khải Lợi quản lý thật sự là mọi việc cứ rầm rập. Điều này làm Ước Hàn có phản ứng với Đoạn Vân vài lần, nói Khải Lợi công chúa chôn mũi vào rất nhiều lĩnh vực của hắn ! Đoạn Vân cũng không thêm để ý, kỳ thật làm việc lâu như vậy, hắn biết Ước Hàn tuyệt đối là một người lương thiện. Nếu được sử dụng tốt, đây có thể là tể tướng rất tốt của một quốc gia ! Đoạn Vân sau này phát triển lên thì biết đâu có cơ hội cho Ước Hàn phát huy !

Hai vị phu nhân, đây là tướng công vừa mới thu được đó ” Đoạn Vân đang muốn nói thẳng ra, bất quá thấy ánh mắt của Khải Sắt Lâm, Đoạn Vân lập tức nói tiếp : ” Cô này là thị nữ ta cho chuẩn bị cho các người đó! Thế nào, có được không !”

Nói đùa, nếu lỡ đại nói với lão bà của mình đây là nữ nô của mình thì có khác gì thú thực với lão bà là ta ra bên ngoài cưới vợ bé?

Cho chúng ta hả? Sao ta nghe nói người ép buộc người ta làm nữ nô cho người ! Hay cho cái tên Đoạn Vân này, người cho là Khải Sắt Lâm dễ bị lừa lắm sao ! Tỷ tỷ, chúng ta sau này không thêm để ý tới hắn nữa!” Khải Sắt Lâm vẻ mặt rất hâm hực!

Vốn đúng là như vậy mà, đây là thị nữ cho các người đó!” Đoạn Vân nịnh bợ cười nói. Sau đó Đoạn Vân xuất ra một viên thuốc, nhét thẳng vào miệng Tiểu Nguyệt.

Sau này người là thị nữ của Khải Sắt Lâm công chúa, cố mà làm cho tốt ! Đừng lo, đây là một viên thuốc có khả năng làm cho người không sử dụng được đến nửa điểm thuốc khí hoặc ma pháp. Sau khi người uống xong sẽ giống như một người thường thôi. Đối với thân thể không hề có tổn hại gì, sau khi uống giải được thì thực lực lập tức khôi phục !” Đoạn Vân quay về Tiểu Nguyệt lạnh lùng nói .

”Dạ, thưa chủ nhân !” Tiểu Nguyệt có vẻ rất sợ Đoạn Vân, nàng không dám ngỗ nghịch với hắn nữa. Hơn nữa bây giờ đi theo nữ chủ nhân thì xem ra có điều an toàn hơn !

Lần này ta tha cho người đó! Hừ !” Khải Sắt Lâm làm mặt xấu trừng mắt nhìn Đoạn Vân, còn Khải Lợi thì mặt mày hớn hờ .

”Dạ, lão bà đại nhân nói như vậy ta sao dám không nghe chứ? Bất quá nàng phải đề phòng thị nữ này một chút, nàng từng là công chúa của Nạp Lan quốc, còn Nạp Lan quốc một tháng trước bị cha người tiêu diệt rồi ! Bất quá ta đã phong ấn một thân thực lực của nàng rồi ! Ta cũng lấy toàn bộ tính mạng của Nạp Lan cảnh cáo nàng. Chắc là không có chuyện gì đâu!” Đoạn Vân nói vẻ rất cung kính .

Dù sao đàn bà chỉ có thể dùng miệng lưỡi ngon ngọt! Nhất là trong khi nữ nhân đang giận người, ngàn vạn lần không được đắc tội với nàng, bằng không cẩn thận buổi tối nàng không cho người trên giường đó !

72. Chương 72. A Nhĩ Ti Tư Chi Tái Lâm

Qua bảy ngày hành quân cấp tốc, đoàn người Đoạn Vân rốt cục cũng đi xuyên qua vùng thảo nguyên hoang vu, tiến vào phạm vi của bộ lạc Cuồng chiến sỹ. Thật ra mà nói, Đoạn Vân không thích Vu Ba thảo nguyên hoang sơ này một chút nào. Tại đây khắp nơi đều có những bầy sói lớn và đám cường đạo thực nhân ma ăn thịt người. Dọc theo đường đi Đoạn Vân đã liên tục bị ba đàn dã lang công kích và không dưới mười đám thực nhân ma quấy nhiễu! Quả là làm cho người ta cảm thấy rất phiền não. Bất quá bầy sói này chỉ là mấy con sói hoang bình thường, không có thực lực gì. Hơn nữa, cho dù là ma lang cũng không có nguy hiểm gì lắm, giỏi lắm chỉ gây thêm chút phiền toái mà thôi. Với thực lực đoàn người Đoạn Vân thì có gì mà phải e ngại đám dã thú bình thường? Đám thực nhân ma mới thật sự làm cho Đoạn Vân phải phân tâm. Bọn họ có cả tính chất của con người và dã thú! Là một loại sinh vật có trí tuệ, thực nhân ma trưởng thành có

thực lực đại loại khoảng cấp sáu. Bọn họ còn có một vài đặc tính của con người, nhưng lại có khuynh hướng nghiêng về dã thú nhiều hơn.

Bọn họ sống quần cư, chủ yếu là ăn thịt, hơn nữa lại rất thích ăn thịt người, do đó được gọi là thực nhân ma. Một thực nhân ma thân thể cao ước chừng năm thước, tứ chi rất phát triển, nhưng đầu óc lại hơi ngu muội, không được thông minh cho lắm. Thân thể chúng rất khỏe mạnh, có khả năng một người có thể nâng được thực nhân ma đồng bạn nặng tới bốn, năm ngàn cân. Đoạn Vân vẫn hơi khó hiểu về việc bọn chúng có thể nghe hiểu một vài từ thông dụng của ngôn ngữ đại lục, nhưng không hề nói ngôn ngữ của loài người. Đoạn Vân vốn có ý định cho Nanh Sói đi thanh tiểu bọn chúng, nhưng vừa nghĩ tới đó lại thôi. Dù sao đây cũng là một chủng tộc có trí tuệ, mặc dù bọn họ có thói quen ăn thịt người, nhưng loài người chẳng phải cũng ăn thịt thú sao? Hơn nữa đây là một xã hội phức tạp, việc tồn tại các chủng tộc tự nhiên là có đạo lý hẳn hoi. Đoạn Vân không có có quyền lấy đi quyền lợi sinh tồn của họ!

- Sư trưởng, bộ lạc Cuồng chiến sĩ dường như vừa mới trải qua một cuộc chiến đấu! Phía trước có một tiểu đội Cuồng chiến sĩ đang giới nghiêm!

Tên lính trinh sát của Đoạn Vân báo cáo.

- Ra lệnh cho bốn Cuồng chiến sĩ của gia tộc lên trước nói chuyện với bọn chúng, ta không muốn nảy sinh những tranh chấp không cần thiết!

Đoạn Vân ra lệnh.

Chỉ lát sau, tộc trưởng Pháp Lạp Kỳ của Cuồng chiến sĩ mang theo một tên thủ hạ tới gặp Đoạn Vân!

- Đoạn Vân đại nhân, thật không ngờ gặp lại người mau như vậy, thật tốt quá!

Pháp Lạp Kỳ vẻ mặt rất vui mừng nói với Đoạn Vân.

- Đoạn Vân ca ca, ngươi làm sao bây giờ mới đến, làm cho người ta đợi gần một tháng rồi!

Còn con gái Pháp Lạp Kỳ, cũng là tiểu mỹ nữ Cuồng chiến sĩ Âu Dã Ny cất giọng với bộ mặt vừa ủy khuất vừa hưng phấn. Nàng vừa thấy Đoạn Vân đã chạy vèo tới, thoáng cái đã nhào vào trong lòng Đoạn Vân. Vừa thấy vẻ mặt ăn phải dấm chua của Khải Sát Lâm và Khải Lợi đứng phía sau Đoạn Vân, trong lòng nàng hơi khựng lại. Khải Lợi thì không sao, nhưng Khải Sát Lâm thì nhìn về phía Âu Dã Ny với ánh mắt tràn ngập địch ý.

- Ha ha, sau này Đoạn Vân ca ca mỗi ngày sẽ ở bên cạnh Ny Ny, được không?

Gã sắc lang ôm Âu Dã Ny, rồi quay đầu về phía Khải Sát Lâm và Khải Lợi nháy mắt, vừa cười vừa nói chuyện, vẻ mặt rất dâm đãng! Lại có mỹ nữ thích mình, ai mà không cao hứng chứ. Đây phỏng chừng là chuyện sung sướng nhất của nam nhân khắp thiên hạ!

- Đoạn Vân ca ca, lần trước không phải nói sẽ cho Ny Ny một món lễ vật sao?

Về mặt Âu Dã Ny đầy khát vọng nhìn Đoạn Vân.

Đoạn Vân cười cười, dùng ngón tay kẹp nhẹ vào mũi của tiểu mỹ nhân đáng yêu, ra vẻ tức giận nói:

- Được rồi! Nguyên lai ngươi không phải đang đợi ta, mà là đến đòi lễ vật của ta!

- Đoạn Vân ca ca, không phải mà, ta đây không cần lễ vật của ngươi! Ngươi đừng tức giận!

Âu Dã Ny dù sao chưa hề ra khỏi A Nhĩ Ti Tư, tính cách vốn hồn nhiên nhưng lại thiếu lịch duyệt. Vừa nghe thấy Đoạn Vân nói thì hơi suốt ruột, liền vội vàng giải thích.

- Ha ha, ca ca chỉ nói giỡn với ngươi thôi? Cho ngươi này!

Đoạn Vân cười khà khà, rồi đưa cho Âu Dã Ny một cái Không Gian Giới Tử.

- Ấy! Đây là Không Gian Giới Tử? Đoạn Vân ca ca ngươi tốt quá! Oa, không gian bên trong lớn thật! Có tới hai mươi mét khối cơ đấy! Đoạn Vân ca ca, cảm ơn ngươi, Ny Ny trước giờ luôn luôn mơ ước một cái Không Gian Giới Tử.

Về mừng rỡ của Âu Dã Ny làm nàng trông giống như một thiên sứ nhỏ.

- Xem bên trong có cái gì?

Đoạn Vân nháy nháy mắt ra hiệu cho nàng.

- Thấy rồi, là Đoạn Vân ca ca tặng cho Ny Ny nhiều đồ ăn ngon quá!

Sau đó Âu Dã Ny lấy từ trong giới tử ra một món điểm tâm rồi ăn luôn.

- Quả là ngon!

Âu Dã Ny quay về đánh chén tiếp món ăn béo ngậy kia.

- Còn có cái gì nữa?

Đoạn Vân lại hỏi tiếp.

Thấy vậy Âu Dã Ny hơi nghi hoặc, rồi một lần nữa dùng thần thức tiến vào trong giới tử. Trong chốc lát, vẻ mặt nàng trở nên rất ngạc nhiên lấy ra một kiện chiến giáp cho nữ giới:

- Oa! Thật xinh đẹp! Tặng cho ta hả?

Đoạn Vân khẽ gật đầu! Âu Dã Ny vừa nghe vậy rất cao hứng, nàng chạy tới hôn tới tấp lên mặt Đoạn Vân. Bất quá lại quên mất tiêu nàng vừa mới ăn xong một món ăn gì đó đầy dầu mỡ, vì vậy trên mặt Đoạn Vân còn lưu lại một dấu môi son, dấu son nhoe nhoét dầu mỡ! Lần này thì Đoạn Vân cảm thấy rất xấu hổ, hai cô vợ động lòng người phía sau xem ra không nghĩ nổi cái tư vị này! Bộ khôi giáp này là do Đoạn Vân đặc biệt phân phó đám Ái Nhân của gia tộc làm ra. Hơn nữa để đảm bảo cho gia đình êm ấm, Đoạn Vân cũng bảo may luôn cho Khải Lợi các nàng mỗi người một bộ.

- Ny Ny, thôi. Ta và Đoạn Vân đại nhân có việc cần nói!

Pháp Lạp Kỳ lúc này kéo Âu Dã Ny ra.

- Ha ha, tộc trưởng đại nhân, Đoạn Vân lần này tới A Nhĩ Ti Tư định cư đó! Có hoan nghênh không?

Đoạn Vân cười nói.

- Đoạn Vân đại nhân định thường trú ở A Nhĩ Ti Tư thật hả? Thật tốt quá!

Pháp Lạp Kỳ thoáng cái đã hiểu ý tứ của Đoạn Vân, trong lòng lão rất cao hứng. Nếu được vậy, mười mấy vạn Cuồng chiến sỹ dưới trướng đều có thể sẽ thoát khỏi ác tính cuồng hóa đã gây khốn khổ cho họ bao nhiêu năm qua.

Đoạn Vân khẽ gật đầu, buông Âu Dã Ny ra, dù sao trước mặt lão bà của mình và cha của Âu Dã Ny mà cứ ôm nàng cứng ngắc thì chẳng hay ho gì! Đoạn Vân cười nói:

- Pháp Lạp Kỳ bá phụ, ta đã nói với ngài bao nhiêu lần rồi, đừng gọi ta là đại nhân, ngài là trưởng bối, ngài có thể gọi ta là Đoạn Vân, hoặc là Vân nhi! Được rồi bá phụ, nơi này phát sinh chuyện gì thế?

- Vân Nhi, ta đang muốn nói với người chuyện này đây! Hai ngày trước, có năm tên long kỵ sĩ một lần nữa công kích bộ tộc cuồng chiến của chúng ta. Nhờ chúng ta đã có năm sáu ngàn thất cấp Cuồng chiến sỹ, hơn nữa tất cả mọi người đều có thể cuồng hóa theo lí trí, do đó lần này, năm long kỵ sĩ đều chết rất thảm trọng! Chúng ta đánh chết ba con rồng và bốn gã kỵ sĩ! Một long kỵ sĩ và một con rồng cứu cấp bị trọng thương đào tẩu!

Pháp Lạp Kỳ rất hưng phấn, hẳn bây giờ rốt cục đã hiểu được tầm quan trọng của Đoạn Vân đối với Cuồng chiến sỹ bộ tộc ra sao, chỉ có Đoạn Vân mới có thể chỉ huy bộ tộc Cuồng chiến sỹ tới huy hoàng. Cuộc chiến đấu lần này đã chứng minh sáng tỏ điểm này.

- Sao? Cứu cấp long? Đã tra ra bọn họ là người của ai chưa?

Đoạn Vân rất muốn biết rốt cuộc đây là chủ ý của ai, hơn nữa lại xuất động cả cứu cấp long kỵ sĩ.

- Kiểm tra được rồi, là Lôi Ngạo đế quốc!

Pháp Lạp Kỳ nói đến đây, vẻ mặt bừng bừng phấn nộ. Dù sao cái đám khốn khiếp đó lần đầu tiên đã giết chết của bộ tộc của lão gần ngàn tộc nhân.

Đoạn Vân rất khó hiểu, Lôi Ngạo đế quốc tại sao cần phải làm như vậy chứ?

- Ngài biết mục đích của bọn họ chứ?

Về mặt Đoạn Vân có chút nghi hoặc, rốt cuộc bên trong ẩn chứa âm mưu gì đây?

- Hiện tại còn chưa biết!

Pháp Lạp Kỳ trực tiếp nói với Đoạn Vân

Chẳng lẽ các người không lưu lại một hai người sống để hỏi cung sao?

Đoạn Vân nói giọng có chút bất mãn. Bất quá nghĩ lại cũng thấy bình thường thôi! Cuồng chiến sỹ là ai chứ? Bọn họ hung bạo thành danh, muốn cho bọn họ hạ thủ lưu tình trong chiến đấu quả thực là một điều khó có thể làm được. Xem ra nếu muốn chính thức phát huy hết tác dụng của Cuồng chiến sỹ thì mình còn có một quãng đường rất dài phải vượt qua.

- Lúc ấy ta cũng muốn bắt sống một hai người, nhưng mọi người trong tộc đều kiên tiết xông cả lên. Người cũng biết bọn họ đều không phải là quân chính quy, cũng không có suy nghĩ sâu xa gì. Chỉ có Lạp Lực và Pháp Lạp Kỳ hai đứa có bảo vệ được một tù binh, bất quá hắn cho đến bây giờ vẫn còn hôn mê. Ta đoán rằng chúng cũng sắp chết đến nơi rồi!

Pháp Lạp Kỳ giải thích.

- Không sao! Rốt cuộc cũng xứng đáng là người của ta, lại có ý thức toàn cục như vậy, tốt lắm!

Đoạn Vân gật đầu hài lòng. Hôn mê chẳng là cái đỉnh gì gì? Chỉ cần chưa tắt thở, hắn có thể cướp khỏi tay thần chết như thường!

Pháp Lạp Kỳ cũng nói về mặt tán thưởng :

- Đúng vậy, Lạp Lực và Pháp Lạp Kỳ bây giờ chỉ huy năm ngàn người huấn luyện, dưới sự chỉ huy của bọn họ, chỉ cần dùng một phương án huấn luyện rất đặc biệt làm cho thực lực những tộc nhân được huấn luyện được đề cao rất nhanh! Phương pháp nghe nói là học được từ người hã!

Đoạn Vân khẽ gật đầu, sau đó đi tới nơi bộ lạc đang tụ tập, rồi kể cho Pháp Lạp Kỳ về tình hình cụ thể.

- Pháp Lạp Kỳ bá phụ, lần này ta có thể nói là phải đào vong tới đây, mặc dù Tra Lí còn chưa công bố việc ta phản quốc, ta đoán chỉ cần Lôi Ngạo đế quốc biết việc ta cướp đi Nhị hoàng tử phi tương lai của họ, họ nhất định sẽ hỏi tội Tra Lí. Ta đoán rằng Tra Lí phải tìm ra một lý do để ăn nói với Lôi Ngạo đế quốc, nên hắn nhất định sẽ tuyên bố tội của ta!

- Vân Nhi, người không cần để ý tới bọn họ, bọn họ nói người phản quốc thì cứ phản quốc đi! A Nhĩ Ti Tư mặc dù trên danh nghĩa là Thiên Long quốc thổ, nhưng mỗi một người ở đây chẳng có ai thừa nhận chuyện này. Hơn nữa, Lôi Ngạo đế quốc đã gây nên mối thâm cừu đại hận với Cuồng chiến bộ tộc, đến lúc đó chỉ cần người lên tiếng, ta sẽ dẫn dắt cả đội đánh tới tận thủ đô của Lôi Ngạo đế quốc ấy chứ!

Pháp Lạp Kỳ nghe xong, suy nghĩ một hồi, rồi lão tuân ra một tràng rất hùng tráng.

Đoạn Vân cười cười:

- Bá phụ, lần này chúng ta phải đi thăm vãn tù binh. Ta đang muốn xem Lôi Ngạo đế quốc cuối cùng cùng đang muốn làm gì?

- Nhưng chúng nó vẫn còn hôn mê mà?

Pháp Lạp Kỳ nhắc nhở Đoạn Vân.

- Bá phụ, người đừng quên, ta là một tế tự. Chỉ cần chúng còn chưa tắt thở, ta có thể làm cho hắn sống lại!

Đoạn Vân cười cười, sau đó quay về đám thủ hạ tướng lĩnh ra lệnh:

- Toàn quân, tìm chỗ đóng quân!

- Rồi!

73. Chương 73. Huyết Tinh Thẩm Vấn Bất Tử Y

Đoạn Vân an bài cho nhóm thủ hạ tạm thời nghỉ lại, rồi cùng Pháp Lạp Kỳ đi tới chỗ giam giữ tù binh Lôi Ngạo đế quốc. Đoạn Vân nắm bóp một lúc làm cho tên tù binh Long kỳ sĩ đang hôn mê tỉnh lại, rồi ra lệnh cho mấy tên thủ hạ đặc lực đứng phía trước gã trung niên Long kỳ sĩ đó.

- Các người là ai?

Gã Long kỳ sĩ cả người vết thương đầm đìa, nhìn thấy Đoạn Vân vẻ mặt gã có vẻ rất sợ hãi và rất nghi hoặc. Gã biết mình rõ ràng cùng một đám Cuồng chiến sĩ điên cuồng chiến đấu. Một đám Cuồng chiến sĩ đó đủ để làm cho gã cả đời không quên được. Bởi vì đó là một đám Cuồng chiến sĩ có thể tự chủ cuồng hóa, hơn nữa bọn họ cuồng hóa xong vẫn còn tồn tại lý trí. Chính vì vậy, năm người Long kỳ sĩ Lôi Ngạo đế quốc đã nếm mùi cay đắng về tay của họ. Hơn nữa theo như gã phân tích, đội hình chiến đấu của Cuồng chiến sĩ hiển nhiên đã trải qua huấn luyện đặc biệt, bằng không một đám Cuồng chiến sĩ cũng tuyệt đối không thể phối hợp được như vậy! Đương nhiên Cuồng chiến sĩ phối hợp tác chiến được là nhờ công lao của Lạp Lực và Khắc La Phu. Mặc dù bọn họ đầu óc không quá thông minh, nhưng dù sao dưới sự lãnh đạo của Đoạn Vân bắt chúng huấn luyện chết đi sống lại, không học được hết mọi tinh túy cũng hiểu được chút đỉnh vớ ngoài (nguyên văn: không ăn được thịt heo cũng thấy được con heo)!

Đoạn Vân nhếch miệng với nụ cười rất quỷ dị và đều giả, nói lạnh lùng:

- Nói cho ta biết nguyên nhân, Lôi Ngạo đế quốc các người vì sao muốn công kích Cuồng chiến sĩ bộ tộc, nếu không nói, ta sẽ làm người hưởng thụ mọi hạnh phúc trên cuộc đời này!

- Hừ! Đừng có mơ! Bảo Long kỳ sĩ cao quý chúng ta bán đứng đế quốc hử, chuyện đó không có khả năng đâu!

Tên gia hỏa đó xem ra khá cứng đầu.

- Được, tốt lắm! Có dũng khí. Bất quá Đoạn Vân ra rất thích người nào có xương cứng, không phần sau của trò chơi này mất vui đi!

Đoạn Vân cười cười.

- Người là Đoạn Vân?

Tên tù binh giật mình, gã không thể tưởng tượng được làm sao Đoạn Vân là một ngôi sao mới nổi ở Thiên Long lại mò đến nơi khỉ ho cò gáy này.

- Rồi sao? Nghe nói ta là Đoạn Vân thì người nghĩ ra chiêu gì hử?

- Hừ! Cho dù người là Đoạn Vân, cũng đừng hòng moi được tin tình báo gì từ miệng của ta!

- Được, ta phát hiện ta càng ngày càng thích người! Được rồi, không khen người nhiều quá nữa kéo mũi người lại nổ như bông ngô, Đoạn Vân ta quyết định lấy người làm thí nghiệm. Vừa vặn một thủ hạ của ta vừa bị đứt tay, ta rất muốn gắn cho hắn một cái tay khác, ta muốn xem phần thi thể bị đứt có thể gắn lại được không. Còn người, vừa lúc tới đây để làm đối tượng thí nghiệm.

Đoạn Vân thấy tướng quân cụt một tay phía sau - Lữ trưởng lữ ba Kiệt Khắc. Đoạn Vân luôn luôn nghĩ cách gắn cho hắn một cánh tay khác, chẳng qua Đoạn Vân trước nay chưa kịp làm.

- Người muốn làm gì? Người không thể làm như vậy. Ta là Long kỳ sĩ của Lôi Ngạo đế quốc, là một tử tước, ta là quý tộc! Người không thể làm như vậy.

Tên tù binh đó xem ra hơi sợ hãi rồi.

- Yên tâm, chỉ cần có ta ở đây thì người tuyệt đối sẽ không chết, cho dù tự sát, ta cũng có thể cứu sống người. Người đâu, đem cánh tay trái của hắn chặt bỏ đi!

Đoạn Vân ra lệnh.

- A!

Tên tù binh đó kêu thảm một tiếng rồi ngất lịm đi, vài vài phút sau, gã tỉnh lại ngay. Hơn nữa gã ngạc nhiên phát hiện ra cánh tay trái của mình vẫn còn nguyên. Về mặt hần rất khó tin lắc lắc tay trái vài cái, đúng vậy, cánh tay vẫn còn đây mà. Chẳng lẽ là nằm mơ? Bất quá cơn đau khắc cốt minh tâm cũng chân thật như thể cơ mà!

- Tốt lắm, xem ra cánh tay của mình thì có thể gắn vào bình thường. Bây giờ thử lại cho chân đi!

Thanh âm của Đoạn Vân giống như một ác ma, lúc này lại vang lên bên tai tên tù binh đó. Gã rốt cục cũng hiểu được tất cả những việc này đều là thật cả, gã cũng chứng kiến thủ đoạn thần kỳ của Đoạn Vân tế tự truyền kỳ.

A! Con người đáng thương đó một lần nữa ngất đi, gã một lần nữa cảm nhận được được cảm giác kỳ diệu khi một phần thân thể thoát ly và thấu triệt toàn bộ sự đau đớn đến tận tim gan.

Chỉ chốc lát, gã tỉnh lại. Gã quả thực muốn gào lên, nguyên nhân là gã lại phát hiện ra chân của gã lại bị tên ác ma gắn lại trở về, tất cả tất cả tựa như không có gì phát sinh cả. Bất quá chân gã vẫn còn rất đau đớn làm cho hần hiểu được tất cả những thứ này vẫn là thật nốt!

- Như thế nào? Long kỵ sĩ đại nhân, đã cảm thụ loại cảm giác kỳ diệu này chưa?

Về mặt Đoạn Vân trông như ác quỷ, cười hỉ hả khoái trá làm cho người ta vô cùng sợ hãi.

- Người là một tên điên! Muốn ta nói hả, người nằm mơ! Ta Lạp Nhĩ cho dù chết cũng sẽ không cúi đầu trước một tên tàn bạo nhà người đâu!

Nguyên lai hần tên là Lạp Nhĩ.

- Hắc hắc, ta đột nhiên nhớ tới một vấn đề rất nghiêm trọng. Bởi vì nhóm máu khác nhau, chân tay của người khác nhau bình thường không thể kết hợp cùng nhau được! Ai, xem ra người còn phải ủy khuất thêm một chút nữa, Lạp Nhĩ đại nhân! Đoạn Vân ta là một tế tự rất có trách nhiệm nghề nghiệp, vấn đề này ta nhất định phải hảo hảo nghiên cứu! Người đâu, cắt cho ta một cái chân heo, nhớ kỹ, bộ vị cắt phải có độ lớn bằng với cánh tay của vị Long kỵ sĩ đại nhân này cho ta!

Đoạn Vân sau đó nghĩ tới việc dùng động vật làm thí nghiệm. Dù sao nơi này là dị giới, trên địa cầu có rất nhiều lý luận coi như là chân lý, nhưng tới đây lại không áp dụng được. Đoạn Vân rất muốn thí nghiệm một chút xem thử đến tột cùng nơi này có kháng thể và miễn dịch không.

Bất quá việc thí nghiệm cũng chứng thực ở đây vẫn tồn tại các vấn đề về nhóm máu và kháng thể kháng nguyên như trước.

Thấy cánh tay mình lại biến thành chân heo, Lạp Nhĩ quả thực muốn phát cuồng lên. Hơn nữa vì trong cơ thể có hai loại máu không ngừng công kích sinh ra đau đớn tột cùng. Cảm giác này kinh khủng hơn bất kỳ những đau đớn nào mà gã biết. Đó là một loại đau từ cốt tủy đau ra, loại vừa đau vừa ngứa ở cánh tay như thể này đủ để làm cho gã tê tâm liệt phế.

- Ta nói, ta nói! Ta đều nói hết, Đoạn Vân đại nhân, ngài đem cánh tay của ta gắn vào đi! Ta biết bao nhiêu đều nói cho ngài cả. Hoặc là ngài giết ta cũng được!

Rốt cục thiết hán biến thành nhuẫn hán, Lạp Nhĩ rốt cục nhũn như con chi chi.

Đoạn Vân dùng ngân châm khống chế hai loại máu không cho công kích nhau nữa, làm gã không bị đau và ngứa nữa rồi nói:

Người nói xong rồi ta sẽ giúp người hoặc là gắn cánh tay lại hoặc là giết người.

Lạp Nhĩ không còn biện pháp nào nữa, từ nội tâm của hần đã sinh ra một loại sợ hãi vô bờ với Đoạn Vân. Vì vậy hần biết được bao nhiêu đều phun ra cho bằng hết.

Nguyên lai, Lôi Ngạo đế quốc công kích Cuồng chiến sĩ không phải không có mục đích, mà là để chiếm lĩnh nơi này. Nguyên nhân theo Lạp Nhĩ là muốn phát triển nơi này trở thành bàn đạp của Lôi Ngạo đế quốc để tiến công Thiên Long. Bởi vì Lôi Ngạo đế quốc và Thiên Long Đế Quốc chỉ giáp nhau có một dải đất rất nhỏ ở vùng tây bắc, nếu họ muốn đánh bại Thiên Long, trước tiên phải tìm được những căn cứ tốt xung quanh Thiên Long Đế Quốc. Hơn nữa chỉ cần chiếm lĩnh được A Nhĩ Ti Tư là có thể hợp tác với Nạp Lan

vương quốc, hình thành thế giáp công đối với Thiên Long Đế Quốc, như vậy có thể đứng ở chỗ này kiểm chế đại lượng chủ lực của Thiên Long. Hơn nữa Lôi Ngạo đế quốc còn thấy được sản vật ở A Nhĩ Ti Tư rất phong phú, địa thế hiểm yếu, dễ thủ khó công, nếu ở chỗ này mà thành lập một căn cứ quân sự thì sẽ có ý nghĩa phi thường trọng đại. Lôi Ngạo đế quốc sau khi suy tính kỹ càng, quyết định trước phải tấn công bộ tộc Cuồng chiến sĩ. Việc này chủ yếu vì thông qua nơi này có thể tiến vào nội bộ của Thiên Long, hơn nữa trong số bọn họ có người cho rằng Cuồng chiến sĩ là một thế lực rất yếu, dễ dàng chiến thắng.

Là ai đưa ra kế hoạch này?

Nói thật, Đoạn Vân rất bội phục người đưa ra kế hoạch này. Nếu không phải Đoạn Vân mò vào đây, Lôi Ngạo đế quốc thật sự đã có thể dễ dàng khống chế được bộ tộc Cuồng chiến sĩ. Chỉ cần đứng vững ở chỗ này, biến trở thành nơi này một thế lực, bọn họ hoàn toàn có thể đứng vững ở nam diện A Nhĩ Ti Tư, sau đó tiếp tục phát triển. Nếu bọn họ thật có thể xây dựng một căn cứ ở đây, cho dù Lôi Ngạo đế quốc không chiếm nửa phần của Thiên Long quốc thổ, mà chỉ cần phát triển theo hướng tây, hoàn toàn có thể đem cả khối lãnh thổ rộng lớn ở cao nguyên Bồ Lô Tây nhập vào bản đồ Lôi Ngạo đế quốc, làm cho quốc thổ của Lôi Ngạo đế quốc tăng lên gấp rưỡi. Cứ như vậy, khi Lôi Ngạo đế quốc hoàn toàn chiếm cứ cả phía bắc của Mộng Đa Lợi Á đại lục, thống nhất cả Mộng Đa Lợi Á cũng không còn là việc khó. Hơn nữa Đoạn Vân cũng đoán ra Lôi Ngạo đế quốc có thể câu kết với Man tộc ở phương bắc. Bằng không, Lôi Ngạo căn bản cũng không dám có ý nam hạ.

- Là Tam công chúa Lôi Ngạo đế quốc của chúng ta!

Lạp Nhĩ bất lực nói với vẻ mặt vô cùng thống khổ.

- Các người không phải có hiệp nghị với Man tộc ở phương bắc đó chứ?

Đoạn Vân hỏi.

- Ta không biết, bất quá thủ hạ của Tam công chúa có một đội quân hai vạn Man tộc. Tam công chúa vừa xinh đẹp vừa thông minh, là minh châu của Lôi Ngạo đế quốc chúng ta! Nàng dụng binh như thần, trí tuệ hơn người, chúng ta tin rằng dưới sự dẫn dắt của nàng, Lôi Ngạo chúng ta cuối cùng sẽ thống nhất được đại lục. Bất quá vô luận như thế nào, ta cũng sẽ không bán đứng Tam công chúa đâu.

Khi nói đến Tam công chúa của bọn họ thì gã lộ ra vẻ mặt kính nể vô cùng.

- Người có thể nói cho ta biết nàng gọi là gì không!

- Tam công chúa tên là Hừ! Ta không nói cho người đâu!

Đoạn Vân ngẫm nghĩ một lát, quay về thủ hạ phát phát tay. Một binh lính trực tiếp tiến lên chém rụng đầu Lạp Nhĩ.

Lại là một Tam công chúa! Cũng là một nữ quân thần, tốt quá, rất kích thích! Bất quá, đêm nay ta phải chinh phục Khảm Sát Lâm Tam công chúa của ta cái đã. Tính từ lần đầu tiên đến nay đã lâu như vậy rồi mà vẫn chưa có lần thứ hai, mắc cỡ quá!

74. Chương 74. Gia Tộc Hội Nghị Mười Phát Triển

Ngày thứ hai, Đoạn Vân triệu tập tất cả hạch tâm nhân viên và các đội trưởng ngành nghề khác nhau mở một hội nghị gia tộc, thương nghị về phương châm phát triển gia tộc sau này. Tối hôm qua Đoạn Vân muốn thực hiện nguyện vọng với Khảm Sát Lâm mà không thể thực hiện được .

Nhìn một đám thủ hạ, Đoạn Vân nói :

- Các người cũng đã biết về tình cảnh bây giờ của Trung Hoa gia tộc chúng ta, ta phỏng chừng chỉ trong một thời gian ngắn nữa là Tra Lí sẽ vì áp lực mà tuyên bố việc ta là một tên phản quốc. Như vậy việc làm ăn của chúng ta ở Thiên Long sẽ chịu rất nhiều hạn chế ! Bất quá các người yên tâm, ta có thể khẳng định, Tra Lí không dám trực tiếp đối địch với Đoạn Vân ta đâu. Sinh ý của gia tộc chúng ta có thể vẫn tiếp tục phát triển tại Thiên Long Đế Quốc. Còn chúng ta và bộ trưởng tài chính của đế quốc (cũng là Mã Khả Ni Khắc gia tộc) luôn luôn hợp tác không hề gián đoạn. Như vậy tài nguyên của gia tộc sẽ không bị gián đoạn!

Nghe thế, rất nhiều người trong gia tộc đều cười thầm. Nếu Trung Hoa gia tộc thiếu tiền thì tuyệt đối là một chuyện đùa buồn cười nhất. Đoạn Vân là một gia chủ rất biết cách kiếm tiền, nếu hắn thiếu tiền, bằng vào trí tuệ của hắn, chỉ phát tay là đã có vài ức chảy vào như nước. Nhân viên của gia tộc trong chuyến đi trường chinh vừa rồi cũng biết rõ thêm về việc này. Người khác không rõ ràng lắm chứ bọn họ thì quá hiểu gia chủ Đoạn Vân của họ. Vô luận là xem bệnh cho người ta hay là sai bộ đội liên tục đánh cướp cường đạo, mục đích cuối cùng cũng chỉ có một: đó là vì kim tệ. Một đường về đến đây hắn đã thu hoạch được vài ức kim tệ, đủ để chứng minh Đoạn Vân tuyệt đối là một tên cá mập, hắn làm chuyện gì ở đại lục này tuyệt đối đều để kiếm tiền nhanh nhất, các giao dịch mua bán có lợi nhất, hơn nữa cơ hồ không bao giờ chịu mua bán lỗ lã .

- Thiếu gia, ngài phân phó đi! Công việc của chúng ta sau này là gì? Chúng ta cứ theo lời ngài mà làm ! -
Quản gia Ước Hàn đứng dậy nói .

- Trọng điểm của chúng ta sau này là A Nhĩ Ti Tư ! Chúng ta phải thu phục tất cả các thế lực ở A Nhĩ Ti Tư cảnh nội, cho dù có những bộ lạc không thể thu phục được, chúng ta cũng phải thành lập cơ chế hợp tác với họ, đem vận mệnh ràng buộc lẫn nhau. Hơn nữa, ta có muốn thành lập một thành thị ở A Nhĩ Ti Tư !
- Đoạn Vân nói nghiêm túc .

- Đoạn Vân hiền chất, người muốn lập thành trì ở A Nhĩ Ti Tư sao? Nơi này có lẽ không thích hợp đâu! -
Pháp Lạp Kỳ lúc này lên tiếng .

- Làm sao không thích hợp được, tiến bộ của loài người phải bắt đầu từ một tòa thành trấn. A Nhĩ Ti Tư nếu muốn tiến bộ phải không ngừng phát triển mình, chỉ có mình lớn mạnh, những thế lực khác mới không dám khi dễ chúng ta, nếu giống như các người bây giờ cứ tránh ở trong rừng đi săn kiếm sống qua ngày như vậy, việc diệt vong chỉ là việc sớm muộn thôi. Được rồi, Pháp Lạp Kỳ bá phụ, ta trước có nhờ người đi đến bộ lạc khác truyền lời, phản ứng của bọn họ như thế nào ?

Đoạn Vân trong lần đầu tiên khi tới đây đã phân phó Pháp Lạp Kỳ, bảo hắn đi tìm hiểu phản ứng của các bộ lạc khác .

- Bọn họ không có ai đồng ý với chuyện này cả. Có vài bộ lạc tiểu nhân, vì sợ bộ tộc Cường chiến sĩ chúng ta nên đầu phục người, do đó không tỏ thái độ gì, nói là để xem phản ứng của các bộ lạc khác. Còn vài bộ lạc Thú Nhân đã có thái độ dứt khoát, bọn họ nói ai muốn làm lãnh chủ của A Nhĩ Ti Tư, cứ đến một là họ giết một .

Pháp Lạp Kỳ vẻ mặt bất lực. Nói thật, hắn tuyệt đối tin Đoạn Vân có thể dẫn dắt A Nhĩ Ti Tư đi tới phồn vinh, nhưng bộ lạc khác lại rất không hợp tác!

- Còn bộ lạc Tinh Linh và Ải Nhân thì sao?

Các tiểu bộ lạc khác thì Đoạn Vân không cần lo lắng, chỉ cần buộc vài đại bộ lạc ở A Nhĩ Ti Tư đầu phục mình, mấy tiểu lâu la kia tự nhiên sẽ phải thần phục thôi.

- Bộ lạc Tinh Linh không có biểu hiện gì ! Bộ lạc Ải Nhân bởi vì ở tận phía bắc của A Nhĩ Ti Tư, cách nhau hơi xa, do đó ta còn chưa đi ! - Pháp Lạp Kỳ nói nghiêm chỉnh .

-Ồ !

Đoạn Vân khẽ gật đầu, đây đều là chuyện trong dự liệu của hắn. Tinh Linh và Ải Nhân đều là chủng tộc cao ngạo, muốn bọn họ thần phục thật sự có điểm khó khăn. Bất quá Đoạn Vân tin tưởng tuyệt đối là hắn có thể hoàn toàn chiếm lĩnh được A Nhĩ Ti Tư .

- Tốt lắm, chúng ta từng bước tiến tới thôi!

- Thiếu gia, người có thể không biết, có rất nhiều người trong gia tộc chúng ta đều đến từ A Nhĩ Ti Tư đó!
- Ước Hàn nghe vậy xen vào một câu .

Đoạn Vân vừa nghe, ngược lên, đúng vậy, đại bộ phận gia tộc của mình đều hình thành từ dị tộc, đây là một ưu thế.

- Người đầu nhân Khai La, người trước kia là người ở đâu đó?

Đoạn Vân quay về ngư đầu nhân hộ vệ đội trưởng đáng yêu nói .

- Thiếu gia, Thú Nhân hộ vệ chúng ta đây vốn là những người thuộc bộ lạc Thú Nhân ở A Nhĩ Ti Tư ! Chúng ta đây đều ở Phất La Đa, cách nơi này không xa ! Bất quá thiếu gia, chúng ta đây đã là người trong gia tộc, mặc dù chúng ta đây cũng thỉnh thoảng nhớ nhà, nhưng chúng ta đây đều coi nơi này trở thành gia đình của chúng ta rồi !

Bất quá Khai La nói xong thì Đoạn Vân liếc mắt đã nhìn ra hần những láo ngay từ những lời đầu tiên ! Lá rụng về cội, huống chi là người ?

- Các người trước kia làm gì ở đó?

- Thiếu gia, tộc trưởng bộ lạc ngư đầu nhân nơi đó chú của ta !

Nghe thế, Đoạn Vân hơi cao hứng rồi. Đây là một quan hệ rất hay, cần phải lợi dụng cho tốt .

- Giới thiệu về tình huống ở Phất La Đa !

Pháp Lạp Kì chỉ vào Khai La, nói nhỏ :

- Ta cũng có vài kiến thức về nơi đó, hơn nữa nơi đó có vài tộc trưởng là bạn tốt của ta. Phất La đa là một khối tụ cư của Thú Nhân ở Á Cương, cũng là mặt đông của Cuồng chiến sĩ bộ lạc chúng ta. Nơi đó có rất nhiều Thú Nhân, hơn nữa có rất nhiều chủng tộc. Chủ yếu là ngư đầu nhân và lang đầu nhân, nơi đó có năm vạn ngư đầu nhân, đại khái sáu vạn lang đầu nhân, còn có gần năm ngàn miêu tộc, tượng nhân, hùng nhân, cẩu nhân cũng có chút thế lực, đều có mấy ngàn tộc nhân, còn có một vài bộ tộc có nhân số rất ít ! Tổng nhân số ở đó đại khái mười lăm vạn .

- La Lị, miêu tộc thì sao ?

- Thiếu gia, tộc trưởng miêu tộc là cha ta ! Ta sẽ nói cha ta đầu phục ngài !

La Lị đứng lên nói với Đoạn Vân vẻ rất cung kính. Hôm nay miêu nữ thích khách, thực lực đã là thánh cấp hậu giai rồi, rất kinh khủng. Đoạn Vân khẽ gật đầu rất hài lòng .

- Thiếu gia thiếu gia, tượng nhân chúng ta đây cũng đầu phục người, ta đây cam đoan ! - Một tượng nhân tên là Lực Khắc vội vàng đứng ra lớn tiếng nói .

Đoạn Vân nhìn tượng nhân võ sĩ đáng yêu này, trêu chọc nói :

- Người làm sao cam đoan được? Hơn nữa, tượng nhân các người chỉ biết ăn, còn không phải kéo đến đây ăn cho ta nghèo luôn à? Ta đang túng bấn lắm !

Nghe Đoạn Vân trêu chọc, toàn trường cười ha hả .

- Thiếu gia, thiếu gia, chúng ta đây rất cần lao mà, chúng ta đây nhất định sẽ có biểu hiện tốt. Thiếu gia yên tâm, Lực Khắc ta đây là tộc trưởng bộ tộc tượng nhân, ta đây tuyệt đối đầu phục ngài !

Lực Khắc vừa nghe vậy có vẻ hơi bồn chồn, hần nhưng rất có tình cảm với tộc nhân, hần biết chỉ cần Đoạn Vân thu lưu mấy ngàn tộc nhân của mình thì toàn tộc cao thấp sẽ được cứu. Kỳ thật Đoạn Vân đối với tượng nhân rất thích họ. Hàm hậu thành thật, khí lực kinh người. Mặc dù động tác có chút chậm chạp và hậu đậu, nhưng cũng có không ít tác dụng. Đoạn Vân cười cười :

- Được, vài ngày nữa, ta muốn xem người vốn từng làm nô đãi là sao xứng đáng làm tộc trưởng đại nhân trước mặt tộc nhân của người. Nếu người không làm tất cả tượng nhân võ sĩ đầu phục ta, ta đây sẽ phạt người mười ngày không cho ăn cơm, mười ngày có thể tiết kiệm cho ta rất nhiều lương thực đó!

- Rõ, thiếu gia !

Lực Khắc gơ tay chào Đoạn Vân. Bốn tượng nhân võ sĩ của gia tộc cũng đều trải qua huấn luyện quân sự cả, đã sớm có một chút tác phong quân nhân .

- Tốt lắm, bây giờ ta phân phối nhiệm vụ. À mà Cấp Lợi này, người là Ải Nhân, người có liên lạc với bộ lạc Ải Nhân ở A Nhĩ Ti Tư không? Cấp Nộ, người thì sao?

Đoạn Vân đang định phân phối mọi việc trong gia tộc, chợt thấy đội trưởng tiểu đội Ái Nhân và Địa Tinh Cáp Lợi và Cáp Nộ .

- Thiếu gia, chúng ta đều là công nhân nô lệ, đã cự ngụ ở thế giới loài người lâu rồi . - Cáp Nộ nói, còn Cáp Lợi đứng một bên gật đầu .

- Ô, vậy được rồi ! Bây giờ phân phối nhiệm vụ. Cáp Lợi, nhiệm vụ của các người là chế tạo binh khí, về phần nếu không đủ nhân thủ, các người có thể tìm Ước Hàn, mười mấy vạn Cuồng chiến sĩ và những người khác trong gia tộc sẽ phối hợp với các người. Binh lính gia tộc chúng ta sẽ luôn luôn phát triển, nếu thiếu binh khí thì không được đâu. Ta định từ trong số bộ tộc Cuồng chiến sĩ, rút ra một vạn tộc nhân tạo thành một sư, ta nghĩ phải đào tạo bọn họ trở thành một hổ lang chi sư như Nanh Sói vậy đó.

- Đoạn Vân, bộ tộc Cuồng chiến sĩ chúng ta cơ hồ toàn dân giai binh, như vậy

Pháp Lạp Kỳ vừa nghe Đoạn Vân nói chỉ cần một vạn binh lính Cuồng chiến sĩ thì hơi giật mình .

- Bá phụ, binh quý tinh không quý đa. Chỉ cần huấn luyện tốt, một vạn người này cũng tương đương với mười vạn binh lính bình thường. Hơn nữa, dân cư Cuồng chiến sĩ bộ lạc của chúng ta rất ít, đây đã là một số lượng không nhỏ rồi. Bất quá, dân binh cũng có thể toàn dân giai binh. Khi chiến tranh thì tác chiến, bình thường làm nông, từ từ phát triển, ta phỏng chừng số lượng dân binh tốt nhất không chế ở mức năm vạn người. Dù sao chúng ta cũng phải lấy phát triển làm trọng .

Đoạn Vân kiên nhẫn giải thích. Nghe Đoạn Vân giải thích, Pháp Lạp Kỳ khẽ gật đầu đồng ý .

- Tiểu đội địa Tinh chế tác, các người tiếp tục sản xuất thủy tinh, có thể lựa chọn một chỗ thích hợp xây một nhà máy, dùng mô thức sản xuất dây chuyền như ta nói!

- Còn nữa, tiểu đội làm thuốc của gia tộc, các người phụ trách việc thu hoạch dược tài, rất nhiều dược hoàn của chúng ta bây giờ lại phải sản xuất từ đầu. Tứ Tiểu và Liên Na, các người phụ trách một chút .

Tứ Tiểu chính là Tiểu Vũ-Đại Vũ và Tiểu Lâm-Đại Lâm, bốn đứa hôm nay đều là đệ tử của Đoạn Vân, bọn họ đã học xong không ít tri thức về dược học, hơn nữa Đoạn Vân đã đem vài phương pháp chế tác dược hoàn dạy cho bọn họ. Xuân dược thì không cần phải nói. Giải độc hoàn và hoàn dương đan cũng do bọn họ phụ trách. Làm sao bắt Đoạn Vân này cả ngày ở đó mà chế dược được? Việc đó cơ hồ không có khả năng .

- Khắc Lí, người lo phụ trách sinh ý của gia tộc, tiếp tục quản lý cho tốt nhé! Ta xem A Nhĩ Ti Tư hẳn sẽ có không ít sản nghiệp có thể khai phát!

- Rõ, thiếu gia !

- Nanh Sói sư đoàn cần trong thời gian ngắn nhất ở đây thiết trí thành một căn cứ quân sự, phụ trách an toàn cho cả Á Cương. Còn nữa, gia tăng huấn luyện !

- Rõ!

OOo

Cả một chương này mà vẫn chưa thấy Khải Sát Lâm xuất hiện, thất vọng chưa?

Cho phiếu đề cử dê!

Chương sau sẽ có chút đỉnh tình tiết hương diễm, cứ bình tĩnh mà chờ nhé!

75. Chương 75. Luyện Công Tiệp Kính Song Tu Pháp

An bài xong tất cả mọi thứ, Đoạn Vân bắt đầu ra tay trị liệu cho mười mấy vạn người bộ tộc cuồng chiến sĩ. Bởi vì có quá nhiều người Đoạn Vân phải từ từ tiến hành theo kế hoạch .

Hết ba mươi ngày, Đoạn Vân mới giải trừ toàn bộ căn bệnh cuồng hóa của mười mấy vạn người bộ tộc cuồng chiến sĩ. Hơn nữa, để phát huy tốt nhất năng lực tác chiến của bọn họ, Đoạn Vân đã đem một con rồng cấp tám luyện hóa, phối hợp với các loại dược tài để làm ra một số lượng thuốc nước rất lớn đủ cho mấy vạn người mỗi người một chén. Đây là loại thuốc Đoạn Vân đặc biệt chế ra để điều trị chứng bệnh

cuồng hóa của bộ tộc cuồng chiến sĩ. Loại thuốc này được hẩn đặc ý chế tạo theo một phương pháp hoàn toàn mới. Hẩn đem các loại tinh hoa cho vào rồi dùng phương pháp chưng cất, cho đến khi hình thành ra một thứ thuốc ở trạng thái lỏng. Đoạn Vân phỏng chừng loại dược thủy này sẽ có cùng công hiệu với Tủy Tủy Đan, hơn nữa còn dễ dàng hấp thu hơn so với Tủy Tủy Đan. Còn kết quả cũng rất khả quan, một chén Tủy Tủy Thủy, tương đương với nửa viên Tủy Tủy Đan. Điều này làm cho Đoạn Vân rất hưng phấn, cứ như vậy hẳn có thể đề cao thực lực cho một số lượng lớn thủ hạ của bản thân.

Theo thỏa thuận giữa Pháp Lạp Kỳ và Đoạn Vân, Đoạn Vân sẽ có đội ngũ hai vạn người cuồng chiến sĩ chính qui. Đoạn Vân đặt tên đơn vị này là Cuồng Long lương sư. Dưới tác dụng của Tủy Tủy Thủy, cộng thêm gần ba mươi ngày huấn luyện nữa, khi không cuồng hóa thì thực lực của đội quân có thể đạt tới cấp năm trở lên. Đây là một lực lượng binh lính có thực lực cao cấp kiếm sư (thực lực cấp bảy). Hơn nữa để đảm bảo cho bọn họ có thể phối hợp tốt với nhau, Đoạn Vân tách toàn bộ những người có thực lực cấp sáu trở lên sắp xếp ở cuồng long nhất sư, những người có thực lực cấp năm toàn bộ an bài ở nhị sư. Như vậy, cuồng chiến sĩ dưới sự chỉ huy của Đoạn Vân, có thể nói là như cá gặp nước .

Để cho thuận tiện Đoạn Vân rút ra vài sĩ quan cấp đại đội trưởng từ Nanh Sói tới Cuồng Long giữ các chức vụ sĩ quan cao cấp, đồng thời cũng cho một vài người của Nanh Sói phụ trách các chức vụ giáo quan. Giao cho Pháp Lạp Kỳ làm quân đoàn trưởng của hai Cuồng Long sư đoàn này. Nanh Sói sẽ là một sư đoàn độc lập, do phó sư trưởng Hi La đảm nhiệm chức vụ sư trưởng. Đoạn Vân tự phong cho mình là tư lệnh, chưởng quân binh quyền .

- Lâm Lâm, cái cô thị nữ tên là Tiểu Nguyệt có thật thà không ?

.Đoạn Vân hôm nay đến thư phòng gặp Khải Sát Lâm. Lúc này, trong phòng chỉ có hai người bọn họ, Đoạn Vân ôm Khải Sát Lâm, hai tay đặt ở vài địa phương rất đặc sắc .

- Vân ừm .. không nên, người có chuyện gì thì nói, không nên động thủ động cước .

Khải Sát Lâm dưới bàn tay tà ác của Đoạn Vân dần dần không chống đỡ được nữa, cả người nàng vô lực bị hai tay của Đoạn Vân đánh bại.

- Lâm Lâm, ta muốn nàng !

Đoạn Vân từ phía sau lưng ôm Khải Sát Lâm, không ngừng vuốt ve trước ngực. Theo góc áo, hai bàn tay Đoạn Vân đã trực tiếp leo lên đỉnh núi của Khải Sát Lâm. Trải qua sự cải tạo của mấy viên Tủy Tủy Đan, Khải Sát Lâm vốn đã là một đại mỹ nữ nay mị lực của nàng càng thêm hấp dẫn, làm cho Đoạn Vân dâng lên niềm cảm xúc mãnh liệt. Đầu của hẩn áp vào Khải Sát Lâm không ngừng cọ xát, miệng không ngừng hôn hít. Hẩn xuất toàn lực với chiến ý cuộn cuộn tấn công vào kiều đồn cao cao, vừa mềm mại vừa đàn hồi, lại có xu thế áp sát đánh xáp lá cà !

- Ở đây hả? Bây giờ còn là ban ngày mà!

Khải Sát Lâm dù sao cũng không thể 'hào phóng' như Đoạn Vân, nếu trực tiếp ở ngay thư phòng mà làm cái việc như thế này với Đoạn Vân, nếu ai biết được thì nàng chỉ còn có nước chui đầu xuống đất.

Đoạn Vân vẫn không hề dừng những động tác táo tợn lại, mà cứ từng bước truy bức. Hẩn bắt đầu cởi mấy cái nút áo của Khải Sát Lâm.

- Đúng, Lâm Lâm, đúng là ở chỗ này ! Ta thích nàng !

Nói xong, Đoạn Vân diu Khải Sát Lâm đi tới, hôn nàng. Lần này Khải Sát Lâm không còn cắn chặt hai hàm răng giống như những lần trước .

Nàng không ngừng dùng cái lưỡi vừa mềm vừa thơm chọc ghẹo Đoạn Vân, nhưng lại vẫn trốn tránh không ngừng, làm cho con ô long của Đoạn Vân chạy theo cuống cuồng mà cũng không cách nào đến đích. Đoạn Vân dưới sự chọc ghẹo của Khải Sát Lâm càng bị dục hỏa lần ất, hạ thể căng lên không chịu nổi. Cảm giác đau tức làm cho Đoạn Vân càng tấn công mạnh hơn. Lúc này Đoạn Vân đã áp sát vào chỉ còn cách một lớp quần áo mỏng manh, đã có thể cảm giác được làn da mềm mại ẩm áp . Dưới sự kích thích kiểu này, tiểu Đoạn Vân càng khó có thể tự chủ được.

Đoạn Vân rốt cuộc không chịu được loại kích thích này nữa, dục vọng đã hoàn toàn chiếm lĩnh không gian tư duy trong đại não hắn rồi. Hắn ôm chầm lấy Khải Sát Lâm, xé sạch quần áo của nàng, sau đó là quần của mình. Vật ngăn ở hạ thể Đoạn Vân đã biến mất, tiểu Đoạn Vân nghiêng nghiêng công kích vào cặp đùi mềm mại của Khải Sát Lâm, muốn tìm cách giảm bớt loại đau tức này một chút (Wm: quả là đáng thương). Nhưng cái loại cảm giác mềm mại mát rượi này khi tiếp xúc với tiểu Đoạn Vân thì như tưới dầu vào dục hỏa của hắn. Đoạn Vân cơ hồ muốn phún phát ra. Hắn cố khống chế cửa thành, tiểu Đoạn Vân không ngừng tìm kiếm địa điểm để có thể giúp người phi thăng. Rốt cục, ở một nơi đầy hoa thơm cỏ lạ, hắn đã tìm được một bến thuyền, tiểu Đoạn Vân cứng rắn như sắt thép rốt cục đã tìm được mục tiêu. Không hề nghỉ ngơi, tiểu Đoạn Vân lập tức xung phong, một súng tiến công.

- A! Đau ! Vân, chàng nhẹ chút !

Khải Sát Lâm bị Đoạn Vân phá vỡ cổng thành tiến vào như thác lũ, đau đớn kịch liệt làm cho cả thành trì ẩm ướt của vị Đại mỹ nhân phải kêu ầm lên.

Có một điều làm cho Đoạn Vân rất khó hiểu, của Khải Sát Lâm lại rất chặt, hơn nữa ẩm ướt, một cồi thiên nhiên u huyền vừa sống động vừa mềm mại có một loại hấp dẫn rất kỳ diệu. Nếu không phải Đoạn Vân cấp tốc bế quan tỏa cảng, có thể sớm đã giải giáp qui hàng rồi. Cái loại cảm giác kỳ diệu này làm cho Đoạn Vân không khỏi tự hỏi vì sao cái của Khải Sát Lâm lại rất khác với lần trước, dục hỏa ở hạ thể có thể đốt cháy mọi loại quân phiền loạn. Bất quá, Đoạn Vân cũng đoán ra đây là công hiệu của Tủy Tử Đan !

Đoạn Vân không ngừng tấn công, co kéo. Hơn nữa, khoái cảm mãnh liệt làm cho Đoạn Vân hơi mê man. Không thể thất bại thảm hại trước mặt người đàn bà của mình được, Đoạn Vân lại tiếp tục chính sách bế quan. Lúc này, Đoạn Vân sinh ra một ý nghĩ lớn mật - vào lúc này mà vận hành chân khí chắc có nhiều hiệu quả lắm? Nói là làm, lập tức hắn vận Thái Cực chân khí lên .

Kỳ thật khi Đoạn Vân bắt đầu tấn công, hắn thấy chân khí trong cơ thể đã bắt đầu dục động, còn bây giờ lại do Đoạn Vân tự vận hành lên. Kết quả là, chân khí trong cơ thể Đoạn Vân tuần hoàn không ngừng, hơn nữa có một cổ chân khí nho nhỏ chạy thẳng theo máu của Đoạn Vân tập trung vào một bộ vị - tiểu Đoạn Vân. Cảm nhận được chân khí biến hóa trong cơ thể, Đoạn Vân hơi hồi hận, lẽ nếu hắn tẩu hỏa nhập ma thì quả là oan uổng vì cái trò thử nghiệm ngớ ngẩn này. Bất quá, chuyện trước mắt làm cho Đoạn Vân không dừng lại được, khoái cảm mãnh liệt làm cho Đoạn Vân cứ phải tiếp tục. Họ từ thư phòng chiến đấu cho tới trên giường. Họ không ngừng thay đổi tư thế, tạo ra đủ mọi hoa dạng bất tận đưa đến cho Đoạn Vân và Khải Sát Lâm từ cao trào này đến cao trào khác. Khải Sát Lâm đã phún phát vài lần. Rốt cục, sau khi trải qua vài giờ giằng co, Đoạn Vân mãnh liệt phún phát. Vô số tiểu Đoạn Vân một lần nữa làm cho Khải Sát Lâm đạt đến một cao trào mà trước đó chưa từng có .

Còn trong nháy mắt khi Đoạn Vân phún phát, bộ phận chân khí đang tập kết ở tiểu Đoạn Vân cũng tiến vào trong cơ thể của Khải Sát Lâm. Hơn nữa, Đoạn Vân có thể cảm nhận được lộ tuyến vận hành của bộ phận chân khí đó trong cơ thể Khải Sát Lâm. Nó vận động theo lộ tuyến của Thái Cực chân khí của mình. Cái làm cho Đoạn Vân giật mình là bộ phận chân khí đó sau khi vận hành trong cơ thể Khải Sát Lâm, lại quay về trong cơ thể của Đoạn Vân. Hơn nữa nó trở nên càng thêm lớn mạnh tinh thuần !

Nhìn kỹ Khải Sát Lâm, nàng cũng không mỗi một như vừa rồi nữa, sắc mặt rất hồng nhuận. Đôi môi xinh đẹp ửng ửng làm cho Đoạn Vân một lần nữa xúc động lên, tiểu Đoạn Vân vốn còn đóng quân ở trong cơ thể Khải Sát Lâm một lần nữa phát cờ.

Vì vậy từ trong phòng lại một lần nữa truyền đến tiếng rên rỉ mê người của Khải Sát Lâm và tiếng gầm gừ hưởng thụ của Đoạn Vân ! Từ buổi chiều, một mạch kéo dài tới đêm khuya .

Buổi sáng ngày thứ hai, ôm lấy Khải Sát Lâm về mặt thỏa mãn, Đoạn Vân cảm thụ biến hóa của chân khí trong cơ thể. Chân khí của hắn trong một đêm đã lớn mạnh lên vài phần, điều này trước đây Đoạn Vân phải không ngừng tu luyện trong một tháng mới có thể đạt tới được. Đoạn Vân nghĩ tới hai chữ - Song tu! Bất quá có phải là song tu hay không thì còn phải hỏi Khải Sát Lâm, nếu tiến bộ này lại làm hại đàn bà của mình thì hắn quyết sẽ không làm như vậy .

- Lâm Lâm, tỉnh tỉnh! Ta có việc muốn hỏi nàng !

Đoạn Vân đánh thức Khải Sắt Lâm lúc này vẫn còn hơi mơ màng .

- Làm sao vậy? Vân, có chuyện gì thì chàng hỏi đi !

Khải Sắt Lâm ngái ngủ mắt nhắm mắt mở, thấy Đoạn Vân một bên, vẻ mặt lộ ra vẻ ngọt ngào, ngả đầu vào lòng Đoạn Vân .

- Nàng cảm thụ biến hóa trong cơ thể một chút ! Để ta bắt mạch cho nàng !

Sau đó Đoạn Vân cầm tay bắt mạch cho Khải Sắt Lâm. Hần phát hiện một vấn đề rất trọng yếu - Trong cơ thể Khải Sắt Lâm cũng có chân khí, hơn nữa Đoạn Vân phỏng chừng nàng còn tương đương với kiếm sĩ cấp hai nữa.

- Ma lực dường như có gia tăng nhất định ! À, cái gì trong cơ thể âm âm mềm mại đang lưu động thể nhỉ ?Làm cho người ta cảm thấy rất thoải mái.

Khải Sắt Lâm nhắm mắt lại cảm thụ vẻ rất cao hứng .

- Đó là chân khí

Đoạn Vân dạy cho Khải Sắt Lâm một chút lộ tuyến vận công và tri thức kinh mạch .

- Nhớ kỹ lộ tuyến vận công chưa? Sau này ta sẽ dạy Thái Cực quyền và Thái Cực kiếm cho nàng. Công pháp này là một môn rất cao thâm, ta cũng không biết sau khi luyện tới tầng cao nhất thì ra cái gì, nhưng ta bây giờ mới ở tầng thứ hai đã có thực lực cấp bảy rồi. Lâm Lâm, người cần phải luyện tập cho tốt nhé. Nhớ kỹ, mỗi sớm, mỗi tối !

Đoạn Vân dặn dò.

- Vân, chàng thật tốt ! Thiếp nhớ rồi .

Khải Sắt Lâm ngọt ngào nói, cả người rất ôn nhu ôm lấy Đoạn Vân .

- Tiểu yêu tinh, sau này chúng ta còn phải gia tăng luyện công nữa! Hai người cùng nhau luyện, giống như ngày hôm qua đó ! Sau này, chúng ta luyện công theo đường tắt!

- Ủm, chàng đừng nói nữa, mắc cỡ chết người ta!

- Ha ha, tốt lắm, ra khỏi giường đi ! Tối đây, ta giúp nàng mặc quần áo !

- Được !

Bất quá, Đoạn Vân mặc quần áo cho Khải Sắt Lâm mà phải mất đến nửa giờ ! Nếu không phải Đoạn Vân còn có chuyện phải làm, hẳn nhất định sẽ còn gia tăng thời gian 'luyện luyện công' he he.

76. Chương 76. Á Cương Kiến Thành Chi Cấu Tưởng

Ước Hàn, bây giờ có mấy bộ lạc thần phục chúng ta rồi?

Kỳ thật ngay sau hội nghị gia tộc, Đoạn Vân đã bắt đầu ra lệnh cho Ước Hàn bắt đầu đi du thuyết một vài bộ lạc dị tộc ở A Nhĩ Ti Tư, hy vọng có thể thu phục một bộ phận. Hơn nữa, một tháng nữa là hết năm rồi, hy vọng trong thời gian hơn một tháng này chiếm được càng nhiều bộ lạc càng tốt, còn sang năm, Đoạn Vân sẽ có chính sách mới. Sở dĩ hẳn bảo Ước Hàn phụ trách chuyện này chẳng qua là vì Đoạn Vân có ý muốn bồi dưỡng cho lão, Đoạn Vân rất hy vọng Ước Hàn sẽ trở thành quân gia với thực lực kiếm thánh hậu giai có thể phát triển thành một đời hiền tướng. Dù sao gia nghiệp của Đoạn Vân sớm muộn cũng phải mở rộng, Đoạn Vân tuyệt không cam lòng làm một người bình dân giàu có, mà phải làm nên một sự nghiệp vẻ vang.

- Thiếu gia, La Lị đã đưa cả Miêu tộc đến rồi, bất quá, cha La Lị yêu cầu nói chuyện với người. Còn Lực Khắc vốn là tộc trưởng nên cũng đem cả bộ lạc tượng nhân ba ngàn người tới đây. Bây giờ lo phụ trách vận chuyển bốc xếp cho gia tộc, đồng thời làm luôn những công việc vận chuyển trong việc kiến thiết thành thị Á Cương. Thú nhân hộ vệ Khai La mang theo ba mươi mấy người đầu nhân đến gặp tộc trưởng Ngưu đầu nhân nói chuyện, hiện nay bọn họ chưa có biểu thái gì, vẫn không ngừng khuyên bọn Khai La không nên

trở về, thậm chí còn dùng vũ lực lưu bọn họ lại. Bất quá bọn họ đều đã là kiếm thánh cả, nên không ai có thể ngăn được bọn họ, bọn họ đều đã trở về rồi. Còn hơn mười Lang nhân võ sĩ của gia tộc cũng xảy ra xung đột với Lang tộc, bị lang đầu nhân đuổi chạy. Có một vài tiểu bộ lạc thì hứa hẹn chỉ cần các đại bộ lạc đồng ý là bọn họ sẽ thần phục chúng ta.

Ước Hàn nói tóm tắt cho Đoạn Vân biết tình hình.

- Xem ra việc tập nhóm người lẻ tẻ này lại quả là khó khăn không ít nhĩ, việc kiến thiết Á Cương như thế nào rồi?

Trong khi Đoạn Vân vừa đến Á Cương, đã bắt đầu chuẩn bị kiến thành ở chỗ này rồi. Sở dĩ xây thành ở Á Cương không phải thuần túy chỉ là xây một cái thành bình thường ở A Nhĩ Ti Tư, mà việc này nhất định có suy nghĩ sâu xa. Nơi này là cánh cửa xuống phía nam của A Nhĩ Ti Tư. Không chế nơi này, coi như đã khống chế được cả tính mạng của A Nhĩ Ti Tư sơn mạch. Phía nam có Thiên Long với thì trường khổng lồ, là nguồn gốc lợi nhuận làm ăn của gia tộc, cho dù không tiến hành khuếch trương lãnh địa tới Thiên Long, cũng có thể làm cho A Nhĩ Ti Tư có một cơ sở phát triển rất tốt. Mặt khác, ở Á Cương, về hướng tây có thể tiến thẳng về Bồ Lạp Tây cao nguyên. Đây là một nơi hoang vu, không ai xem trọng nơi này cả. Chặng qua trong mắt Đoạn Vân, đây là một nơi có phong thủy phát triển rất tốt, cao nguyên này cũng có thể khai thác được, Đoạn Vân đoán ở dưới đất cũng có không ít sản vật. Hướng đông tự nhiên là đối tượng cần phải thu phục rồi, Thú nhân tụ tập ở Phát La Đa và Tinh linh bộ lạc. Hướng bắc là một vùng núi non hiểm trở của A Nhĩ Ti Tư, tại đó có rất nhiều ma thú. Còn trong mắt Đoạn Vân, ma thú đều là thủ hạ. Hơn nữa nghe nói, ở A Nhĩ Ti Tư còn có một Á Long cốc, đó là lãnh địa của những con ngụy long giống như phi long chẳng hạn. Đoạn Vân từng hỏi Tiểu Phi Hiệp về việc Á Long cốc có liên lạc gì với Long tộc không. Tiểu Phi Hiệp nói thế này: "Nếu nói về lý, Á Long cốc là một lãnh địa của Long tộc, bất quá Long tộc cũng không thừa nhận Á Long là long, do đó, Á Long cốc không thể xem như một địa phương của Long tộc. Nói chính xác, đó là một địa phương bị Long tộc khinh bỉ! Bất quá, Long tộc sẽ không cho phép có người nào cưỡng chế chiếm lĩnh Á Long Cốc đâu."

- Thiếu gia, dựa theo phân phó của ngài, chúng ta đã chiếm và xây dựng hai căn cứ quân sự ở hai đầu Á Cương, cũng là nơi chúng ta đang hiện nay xây một tòa thành khá lớn. Hôm nay, quân sự đã căn bản làm rất tốt rồi, đã bố trí một lữ bộ đội ở đó, bất quá vì thời gian còn chưa đủ, nên chỉ xây được những doanh trại bình thường thôi, rất đơn giản. Còn việc kiến thiết một tòa thành lớn theo như thiếu gia phân phó thì đã bắt đầu xếp đặt, phỏng chừng vài ngày nữa là có thể động thổ rồi, việc này do Cáp Nộ phụ trách. Chỉ là nhân thủ rất thiếu, mặc dù bộ tộc Cuồng chiến sĩ có mười mấy vạn người, nhưng bọn họ phần lớn đều không hiểu kiến trúc. Hơn nữa, thiếu gia yêu cầu phải làm thành lớn đến mức có thể chứa được hơn một ngàn vạn người, nên cần rất nhiều tiền bạc và công sức.

- Không thể thuê công nhân từ Thiên Long quốc nội sao?

Đoạn Vân hỏi.

- Cũng có thể, bất quá Tra Lí nửa tháng trước đã công bố cho toàn đại lục về tội phản quốc của ngài. Còn Lôi Ngạo đế quốc cũng tuyên bố muốn thảo phạt tên tể dự man rợ về tội cướp đoạt vợ của nhị hoàng tử bọn họ.

Ước Hàn nói.

- Ô, xem ra Thiên Long không nhờ được rồi. Vậy người nói cho ta biết, có bộ lạc hay chủng tộc chuyên về việc kiến trúc không. Chúng ta có thể tranh thủ ưu tiên thu phục bọn họ trước, hoặc là thuê cũng được.

- Địa tinh, còn có Ải nhân! Bọn họ đều là những công nhân trời sinh cả. Bất quá Địa tinh thì dễ hơn, hơn nữa ở phía tây Á Cương có một bộ tộc Địa tinh năm vạn người. Nhưng Ải nhân thì khó hơn nhiều, bọn họ chỉ cảm thấy hứng thú với việc rèn sắt và uống rượu, không hề thích kim tệ.

Ước Hàn giải thích.

Đoạn Vân ngẫm nghĩ, rồi ra lệnh:

- Gọi Cáp Nộ và Cáp Lợi tới đây!

Chỉ trong chớp lát, Cáp Nộ và Cáp Lợi cả hai người bê Bett toàn mồ hôi vội vàng tới trước mặt Đoạn Vân.

- Cáp Nộ, xem ra người chẳng cần tốn công sức mấy đã có thể xây được thành trì rồi phải không? Công việc như thế nào rồi, có cái gì tiến triển gì không?

Đoạn Vân cười cười nói.

- Thiếu gia, Địa tinh chúng ta là công nhân trời sinh, việc xây dựng là sở trường của chúng ta. Lần này ta đã làm theo sự phân phó của ngài đã xây dựng phần cơ sở hạ tầng khác tốt rồi. Bất quá, có mấy việc rất lớn: Một là, chúng ta căn bản không đủ nhân thủ, mặc dù có vài địa phương không nhất định cần phải có nhân viên kỹ thuật vẫn có thể thực hiện được, nhưng có những nơi nếu không có người chỉ đạo chuyên nghiệp thì khẳng định không được. Thứ hai, chúng ta nguyên liệu để xây thành thiếu nhiều lắm. Ta ước với thực lực của chúng ta bây giờ, chỉ sợ phải mất mười năm mới xây xong.

Cáp Nộ kiên nhẫn giảng giải cho Đoạn Vân biết.

- Cáp Nộ, ở phía tây chúng ta có một bộ lạc Địa tinh, ở đó có năm vạn người, người có thể kêu gọi họ tới đầu phục chúng ta, thì tiến độ của chúng ta có thể được đề cao.

- Thiếu gia, việc này có thể làm được. Có một bộ lạc Địa tinh gia nhập liên minh, thì chắc chắn thực lực có thể đề cao không ít.

Cáp Nộ nói về hưng phấn.

- Được, ta kêu lên một lũ đoàn đưa người đi, người tận lực dùng phương thức hòa bình thu phục bọn họ. Còn nữa, đám Thực nhân ma ở dọc đường cũng phải thu làm nô lệ. Hiểu chưa?

Đoạn Vân ra lệnh.

Cáp Nộ vừa nghe xong đã giật mình nhưng cũng hưng phấn, nếu mình mang theo một đội quân đi đánh cho cái Thực nhân ma kia như tử, vậy ra sẽ thành người như thế nào?

- Rõ, thiếu gia, chúng ta khi nào thì xuất phát!

- Ngày mai! Cho các người thời gian mười lăm ngày. Cáp Lợi, ở đây có phát hiện mỏ sắt nào không?

Đoạn Vân sau đó chuyển hướng sang Cáp Lợi, để giải quyết vấn đề cung cấp trang bị cho bọn lính của gia tộc, hẳn luôn luôn bảo Cáp Lợi phải tìm kiếm một chỗ có thể khai thác quặng sắt.

- Thiếu gia, ở phía bắc Á Cương dưới chân núi A Nhĩ Ti Tư chúng ta phát hiện ra một chỗ mỏ sắt, lại là mỏ sắt tinh, thuần độ cực kỳ cao!

Cáp Lợi vẽ mặt hào hứng nói.

- Tốt lắm! Bất quá ở xa như vậy các người làm sao tìm được vậy!

Đoạn Vân có chút nghi hoặc, bọn họ làm sao tìm được mỏ sắt ở tận chỗ đó, muốn tới đó phải mất vài ngày chứ ít gì.

- Là nhờ sủng vật của ngài, Phì Tử đại nhân tìm ra đó. Phì Tử đại nhân là đại địa chi hùng, địa hệ thánh thú, phi thường hiểu rõ về thổ địa.

Cáp Lợi trả lời chi tiết.

-Ồ, quả thật ngạc nhiên! Xem ra sau này chúng ta sẽ không thiếu khoáng sản rồi, lúc nào có cơ hội chắc ta sai tên Hùng tử đó đi tìm mấy chỗ có mỏ vàng, quả này phát tài nữa rồi!

Đoạn Vân rất cao hứng, xem ra mấy tên thủ hạ cũng có giá trị ra phết.

- Đã tìm được khoáng sản rồi, các người mau đi khai thác đi! Được rồi, các người phải sản xuất ra thứ này.

Tiếp theo hắn miêu tả cách luyện thép cho Cáp Lợi biết.

Cáp Lợi rất khó hiểu, làm mấy thứ này có tác dụng gì nhỉ?

- Thiếu gia, cái này có gì hữu dụng đâu?

Đoạn Vân sau đó lại phải giảng giải về xi măng cốt thép hiện đại cho bọn chúng, cũng dạy bọn họ làm sao đem kết hợp hai thứ này để xây dựng. Địa tinh Cáp Nộ nghe xong hai mắt sáng lóe như đèn pha ô tô, thần sắc rất hưng phấn. Nếu Đoạn Vân không giảng giải cách làm này, vậy thì vấn đề tài liệu không biết phải giải quyết ra sao? Hơn nữa chiếu theo cách làm này, mình chẳng phải là có thể xây được căn nhà mấy tầng sao?

Đã giảng xong về sắt và xi măng, Đoạn Vân lại đem các kỹ thuật làm gạch hiện đại cho bọn chúng. Trải qua những giảng giải chi tiết, rốt cục Đoạn Vân cũng dạy cho Địa tinh và Ả nhân của gia tộc học xong cách làm xi măng, sắt xây dựng, cũng hiểu được cách làm sao xây lò nung gạch đỏ.

- Tốt lắm, bây giờ đã biết rồi thì đi làm đi!

Đoạn Vân phát phát tay, bảo bọn họ đi làm việc.

- Ước Hàn, mấy ma sủng của ta chạy đi đâu hết cả rồi? Làm sao mà mấy ngày nay đều không thấy đến ma nào vậy?

Đoạn Vân nhớ ra đã mấy ngày nay rồi không hề nhìn thấy một con ma sủng nào cả, vì vậy mới hỏi Ước Hàn.

77. Chương 77. Thủ Hạ Đại Lực Thu Thủ Hạ

- Thiếu gia, đám ma sủng của ngài bây giờ đang đi khắp nơi thu hoạch tiểu đệ tại A Nhĩ Ti Tư cả rồi!

- Cái gì? Làm sao thu hoạch được? Cướp à! - Đoạn Vân rất nghi hoặc.

- Thiếu gia, ngài không biết chứ, mấy ngày này ngài quá bận rộn, năm tên ma sủng của ngài nhàn nhã đi chơi khắp nơi, nên thường thường hay phát sinh xung đột với đám thú ma địa phương. Nhưng vì bọn họ đều có bốn sự làm cho ma lực nội liễm, thực lực quả là sâu không thấy đáy, ma thú nơi này tối đa cũng chỉ đến cấp bảy, tám, làm gì là đối thủ của bọn họ. Về phần đưa ra sáng kiến thu tiểu đệ thì lúc ban đầu là do Đạt Nhĩ Ba nói ra. Hắn nói như thế này: "Các người xem, lão đại của chúng ta quả là uy phong ngất trời, có một đám chúng ta làm tiểu đệ trung tâm, chúng ta cũng nên đi thu thập vài tên tiểu đệ cho vui, điều đó cũng là rất hợp lý! Mà lại còn tăng thêm thực lực cho lão đại nữa chứ!" Vì vậy Phì Tử, Tiểu Phi Hiệp, Đạt Nhĩ huynh đệ, kéo theo Ngưu Ma Vương, bọn họ đều cày nát cả xung quanh Á Cương tiến hành thành rong rêu, mục đích là muốn thu thập hết tất cả ma thú cấp bảy trở lên làm tiểu đệ.

Ước Hàn cười trả lời.

Đoạn Vân cười khoái trá, quả nhiên chúng nó ảnh hưởng tính hào phóng của mình rồi! Chủ nào, ma sủng này, câu tục ngữ Mông Đa Lợi Á này quả nhiên có đạo lý.

- Bọn họ bây giờ ở đâu?

Ước Hàn hát đầu ra hiệu:

- Ở mấy quả núi đó đó! Bọn họ đều tự chiếm cứ mỗi người một đỉnh núi, dẫn theo một đám thủ hạ nổi lên làm sơn Đại vương.

Ánh mắt Đoạn Vân dừng ở bốn đỉnh núi xung quanh Á Cương, hắn cảm thấy nếu làm như thế này thì quả là rất có lợi cho Á Cương.

Đoạn Vân vận khởi chân khí hướng về không trung gào to:

- Gia tộc ma sủng tập hợp!

Chỉ chốc lát, Đạt Nhĩ huynh đệ vắt giò chạy đến trước, Tiểu Phi Hiệp mang theo Phì Tử và Ngưu Ma Vương cũng lạch bạch bay tới ngay sau đó.

- Lão Đại, có chuyện gì thế!

Đạt Nhĩ Ba cung kính nói với Đoạn Vân.

- E hèm.. Lão đại, chúng ta bây giờ bề bộn nhiều việc lắm, hơn mười thủ hạ đang chờ ta đi thu nhận đó!

Phì Tử mỉm mỉm từ trên người Tiểu Phi Hiệp lặn xuống, nói rất có khí thế.

Đoạn Vân nhìn lướt qua đám thủ hạ ma sủng của mình, cười cười:

- Ta nghe nói các ngươi bắt chước ta đi thu tiểu đệ hả? Quả là không đơn giản há! Mũi trâu (Ngưu Ma Vương) có mấy tên ma thú nguyện ý làm thủ hạ của ngươi vậy?

Ngưu Ma Vương còn chưa kịp trả lời, Phì Tử đã nhanh nhẩu tranh trước:

- Lão đại, ta nói cho ngươi biết, Ngưu đại ca thật không phải là một tên đầu gỗ đâu, ngươi không biết chứ, hắn thu được một đám tiểu đệ toàn bộ đều trâu bò giống hắn. Sau đó hắn liền đổi tên đỉnh núi đó thành Ngưu Đầu sơn rồi! Ôi, thật sự là bi ai!

- Nhưng ta đây đã có chín đầu cuồng bạo dã ngưu cấp bảy làm tiểu đệ. Còn có một đám cấp năm sáu khóc lóc gào la muốn làm tiểu đệ cho ta, nhưng ta đây không đồng ý. Lão đại có nói rồi, chúng ta cần phải có chất lượng, do đó ta đây cũng không có đồng ý, bất quá bọn họ đều là bạn tốt của ta đây!

Ngưu Ma Vương nghĩ mãi một lúc lâu, rốt cục nói ra vài câu cũng khá uy phong.

- Còn Phì Tử ngươi thì sao? Ngươi không đem tất cả mấy con gấu tiểu tử đến đây chứ hả!

Đoạn Vân nhìn Phì Tử hồng quang đầy mặt, rất muốn biết thủ hạ của Phì Tử đến tột cùng là cái dạng quái gì.

- Lão đại, ngươi không được coi thường người ta. Một đám tiểu đệ của ta đây đứa nào đứa nấy cũng là hảo thủ, mặc dù theo đúng hệ của ta chỉ có sáu con đại địa chi hùng cấp tám, nhưng ta đây cũng nhận không ít ma thú khác. Tiểu đệ của ta đây có hơn mười ma thú cấp tám chứ ít gì! Cấp bảy hả? Ta để cho bọn chúng làm tiểu đệ của tiểu đệ ta, hôm nay, thực lực của tiểu đệ ta đã phi thường cường hãn. Tổng cộng có một hơn trăm rồi đó!

Phì Tử chu cái miệng tròn vo của hắn ra nói với Đoạn Vân. Quả là Đoạn Vân hơi giật mình. Hắn không ngờ Phì Tử lại nhận nhiều thủ hạ như vậy, xem ra về phương diện này thì Phì Tử còn mạnh hơn cả mình nữa!

- Tiểu Phi Hiệp, ngươi thì sao?

- Lão đại, ta nhận tám con phi long cấp tám và hơn mười con phi long cấp bảy.

Tiểu Phi Hiệp vẻ mặt bình tĩnh nói.

- Đạt Nhĩ huynh đệ?

- Lão Đại, chúng ta là hắc long, ta cũng thu được mấy con côn trùng nho nhỏ, bất quá sau đó đưa tuốt cho Phì Tử rồi!

Đạt Nhĩ Ba cười nói.

- Ta nghe nói huynh đệ các ngươi ở nơi này tìm được sơn động trú ngụ, còn bảo mấy người công nhân trong gia tộc đặc biệt trang trí bên trong cho các ngươi, bao nhiêu là thủy tinh, cửa kính đều bị các ngươi cuỗm đi trang hoàng khắp nơi, có phải thật vậy không?

- Lão Đại, Tiểu Phi Hiệp chẳng phải cũng làm như vậy sao! Hơn nữa ta đã phạt hiến mấy bồn long huyết đây ầm ập cho Lai Bố Ni Tư, hắn mới bảo đám Địa tinh thủ hạ của hắn làm cho chúng ta đó.

Lai Bố Ni Tư từ sau khi đầu phục Đoạn Vân, Đoạn Vân đã phân phó cho hắn chỉ huy một nhóm công nhân Địa tinh. Vì Đoạn Vân phát hiện ra Địa tinh đối với phương diện ma pháp luyện kim quả là rất có tiền đồ, vì vậy mới bảo tên luyện kim pháp thần đi dạy dỗ bọn họ những tri thức về luyện kim. Nghe nói, đám Địa tinh học không tệ lắm.

Đoạn Vân nhìn vài thủ hạ, hỏi có chút nghi hoặc:

- Ở đây làm sao mọc ra lắm ma thú thế nhỉ?

- Lão đại, đâu chỉ có chừng đó, ở đây cứ một vùng là có vài con ma thú a? Mấy con làm thủ hạ của chúng ta đều là ở mấy vùng núi A Nhĩ Ti Tư mà ra. Lão đại, đến xem đám tiểu đệ của ta nhé. Bọn họ rất sùng bái người đó!

- Sùng bái ta? Tại sao? - Đoạn Vân ngẩn ra có vẻ rất khó hiểu.

- Lão đại của lão đại mà bọn chúng dám không tôn kính hả! Nếu đứa nào dám không sùng bái người, ta trở về sẽ giết hẳn!

Phi Tử nhìn qua thật ra rất giống một tên trùm du đảng, bất quá với thân hình mũm mĩm chừng năm sáu tuổi của hắn thì thật sự làm cho người ta không thể sợ được.

Vì vậy Đoạn Vân cùng một thủ hạ, đi thăm hỏi mấy tên thủ hạ của thủ hạ. Thủ hạ của thủ hạ không phải là thủ hạ của mình sao? Lực lượng này cũng đâu có nhỏ chứ, nếu vận dụng tốt, thực lực gia tộc mình sẽ được đề cao không nhỏ. Quốc gia nào mà không có ma thú để làm chung đoàn vũ lực? Theo Đoạn Vân biết, Thiên Long đế quốc thì có một con cửu cấp ma thú, trên một trăm ma thú cấp tám, hàng hà sa số cấp bảy. Bất quá, vì giai vị uy áp, ma thú cấp tám cơ bản không thể chiến thắng ma thú cấp chín được. Do đó ma thú cấp chín đều rất cao ngạo lại rất hiếm, hơn nữa bình thường không bao giờ hàng phục loài người cả.

Nhìn một đám ma thú lớn nhỏ hình thể không đồng nhất, Đoạn Vân có thể nói đã một lần biết thế nào gọi là "Rách cả mi mắt" Muôn hình muôn vẻ, trăm hoa trăm sắc cái dạng gì cũng có cả. Nhất là một đám thủ hạ của Phi Tử, dài ngắn, lớn nhỏ, cao thấp, tròn dài, cái gì cũng có. Còn hai mươi mấy con phi long của Tiểu Phi Hiệp cũng có đủ loại. Đến cả một đám trâu bò của Ngưu Ma Vương cũng đủ giống.

Để làm cho nhóm thủ hạ này tận trung với mình, Đoạn Vân dùng Tẩy Tủy Đan đề cao thực lực cho mấy con ma thú, cải tạo một đám ma thú này thành mấy đầu cửu cấp. Vì thế, cuối cùng Phi Tử có ba tiểu đệ có thực lực đạt cửu cấp sơ giai, Tiểu Phi Hiệp cũng có một đầu phi long vương. Một con trâu cấp bảy của Ngưu Ma Vương, cũng nhờ vào sáu viên Tẩy Tủy Đan của Đoạn Vân mà trở thành một đầu ngưu cấp chín. Hơn nữa, mấy đầu ma thú đó phỏng chừng sau khi hoàn toàn hấp thu toàn bộ được lực của Tẩy Tủy Đan có thể sẽ có thực lực cửu cấp trung giai chứ không phải đùa. Kỳ thật muốn làm cho tất cả ma thú đề cao tới cửu cấp, Đoạn Vân cũng có thể làm được, chẳng qua một đám ma thú này dù sao cũng chỉ thu phục mới có vài ngày, cũng không biết được sự trung thành của chúng đối với mình như thế nào. Hao phí hơn mười viên Tẩy Tủy Đan chủ yếu là có tác dụng khích lệ, để cho bọn họ hiểu rằng, chỉ cần có biểu hiện tốt, trung thành với hắn, thì hắn sẽ có thể làm bọn họ có đột phá về thực lực.

- Các người là ai, là tiểu đệ của tiểu đệ của ta, cũng là tiểu đệ của ta, ta hy vọng các người có thể phấn đấu cho tốt. Chỉ cần các người có những cống hiến nhất định cho gia tộc, ta có thể làm cho thực lực của các người được đề cao rất nhiều. Sau khi các người chứng minh đã hoàn toàn trung thành với Đoạn Vân ta, ta sẽ thu các người vào Trung Hoa gia tộc của ta, đến lúc đó, giai vị của các người sẽ là cấp mấy đây? Các người mình từ từ nghĩ đi!

Chiêu này của Đoạn Vân chủ yếu để cho bọn họ có thể thấy được ý nghĩa việc trở thành thủ hạ trung tâm của mình là tốt như thế nào

Để lên dây cót tinh thần, đám ma thú cửu cấp được Đoạn Vân thu làm ma sủng, cũng coi như là thành viên gia tộc. Đoạn Vân để cho bọn họ làm đứng đầu các tiểu đội ma thú, hơn nữa giao cho bọn họ vài nhiệm vụ. Cần phải phát triển đội ngũ, cố gắng sớm ngày tạo thành một quân đoàn ma thú. Ngoài ra, hắn còn giao cho chúng đi tìm khắp A Nhĩ Ti Tư, tiến hành tìm tòi lực lợi mọi thứ tài nguyên khoáng sản.

Vài thủ hạ trung thành nhất của Phi Tử bị hắn thu dụng bắt ở nhà, không thể để cho bọn họ nơi nơi chạy loạn. Dù sao cũng phải có người đảm bảo cho an toàn của mình chứ!

- Lão đại, người không có nghĩa khí, ta tân tân khổ khổ xây dựng đội ngũ thế mà bị người thoảng cái đã đoạt mất, người quả là bất công!

Phi Tử vẻ mặt đau khổ đứng sau lưng Đoạn Vân rên rỉ.

Đoạn Vân quay đầu lại, cười ám muội:

- Tiểu tử, người là thủ hạ của ta, thủ hạ của người không phải là thủ hạ của ta sao, xem ra người quên mất điểm này rồi hả! Suốt mặt ong hôm nay xem ra không muốn ăn phải không?

- Lão đại, ta không có ý đó. A a! Ta nói là lão đại hơi bất công, ấy là việc ta tìm cho người nhiều vũ lực cường đại đến như vậy, thế mà người đến một chút tưởng thưởng cũng không có, không công bằng!

Phì Tử vội vàng cười giọng rất nịnh bợ.

- Được, hôm nay cho người ăn mật ong thoải mái!

- Oa!

78. Chương 78. Tiên Thu Miêu Tộc, Hậu Hàng Ngưu

- Ước Hân, người an bài vài việc cho ta. Hôm nay chúng ta đi Miêu tộc bộ lạc. La Lị đâu rồi?

Ngày hôm qua Đoạn Vân đã tìm được một đám thủ hạ đắc lực - thủ hạ do ma sủng mình thu thập được. Điều này làm cho thực lực phòng ngự của Á Cương được đề cao rất lớn, sức mạnh của gia tộc được tăng cường không nhỏ. Đoạn Vân gương mặt rạng rỡ, nên hôm nay quyết định đi thăm Miêu tộc bộ lạc, dù sao vị tộc trưởng đó nói là chỉ cần tự mình tới đó là mấy ngàn Miêu tộc sẽ quy thuận.

- Thiếu gia, ta đi gọi nàng ngay.

- Phải nhanh lên! Gọi cả Đạt Nhĩ huynh đệ, Tiểu Phi Hiệp, à mà cả Diệp Cô Thành nữa. Cả người cũng theo ta cùng đi. Có một số việc dành cho quần gia đàm phán nữa. Phì Tử và Ngưu Ma Vương ở lại đây!

Chỉ chốc lát, đoàn người Đoạn Vân đã bay tới Phất La Đa, đáp xuống nơi Miêu tộc sinh sống. Được La Lị dẫn đường, Đoạn Vân tới gặp vị tộc trưởng của Miêu tộc, cũng chính là cha của La Lị - Lạc Khắc Tây Á.

- Đoạn Vân đại nhân, ngài đến rồi, ta đợi đã lâu!

Lạc Khắc Tây Á đôi mắt rất nhiệt tình, mà cũng rất cung kính với Đoạn Vân. Lão vừa nói vừa đánh giá Đoạn Vân, lão rất muốn biết đến rốt cuộc thì Đoạn Vân là ai mà làm con gái mình coi trọng như thế.

Đoạn Vân cũng đánh giá vị tộc trưởng Miêu tộc này, dưới sự quan sát của Đoạn Vân thì ấn tượng về vị trung niên tộc trưởng là: lão hẳn là một lão hồ ly, chứ không phải một con mèo. Tinh minh, quá sức tinh minh!

- Tộc trưởng khách khí rồi, Đoạn Vân chỉ là một tể tự nho nhỏ, hôm nay chỉ là một người tị nạn, để tộc trưởng đại nhân đợi lâu, thật sự là Đoạn Vân rất áy náy.

Đoạn Vân rất lễ phép đưa đũa, cười nói vui vẻ.

- Chúng ta đi vào nhà nói chuyện!

- Được, xin mời!

- Tộc trưởng đại nhân, ta có một vấn đề muốn lãnh giáo ông, chẳng biết ông có thể trả lời chi tiết được không?

Đoạn Vân vừa vào đến nhà đã đi thẳng vào việc chính.

- Xin đại nhân nói ra!

Lạc Khắc Tây Á đồng ý ngay.

Đoạn Vân mở cửa nhìn khắp rừng núi xung quanh rồi hỏi:

- Tộc trưởng đại nhân vì sao nhất định muốn gặp ta rồi mới nguyện ý quy thuận ta vậy?

- Ha ha, Đoạn Vân đại nhân khách sáo rồi. Kỳ thật khi tiểu nữ của ta đến khuyên nên quy phục, ta cũng có nghi vấn. Đoạn Vân đại nhân sau cùng tại sao muốn làm người đứng đầu A Nhĩ Ti Tư này?

Đoạn Vân vừa nghe, suy nghĩ một hồi, rồi cười ha hả:

- Tộc trưởng thật sự là người thú vị, Đoạn Vân ta không có gia nghiệp, không có một chỗ đứng chân, chỉ là đi tìm một chỗ an thân rồi mới tính tiếp! Với lại, Đoạn Vân ta tự nhận có tư cách và có thực lực này. Dù sao A Nhĩ Ti Tư nếu muốn phát triển, mấu chốt là phải đoàn kết cùng nhau. Nếu tất cả tộc nhân ở A Nhĩ

Ti Ti đoàn kết lại, dưới cùng một sự lãnh đạo, vậy thì nghĩ thử xem, loài người còn có thể không kiêng kỵ đến cướp bóc những dị tộc ở nơi này làm nô lệ nữa không? Bọn họ còn có thể có thực lực áp bức những dị tộc nơi này không?

Nghe Đoạn Vân nói, Lạc Khắc Tây Á suy tư một hồi rồi hỏi:

- Không biết Đoạn Vân đại nhân làm sao chinh phục được cả A Nhĩ Ti Ti, ngài sử dụng vũ lực ư?

- Ha ha, tộc trưởng đại nhân ngài nói giỡn rồi? Vũ lực nhất định phải sử dụng, dù sao nếu ta không có thực lực thì có ai thần phục ta đây? Chớ quên đây là một thế giới nhược nhục cường thực. Bất quá, Đoạn Vân ta rất tự tin về việc này, thực lực của ta tuyệt đối đủ để đối kháng cả một đế quốc, chỉ cần dùng nó để uy hiếp, tuyệt đối bọn họ sẽ không có thương vong quá lớn. Bởi vì chỉ cần có ta, mọi người cơ hồ đều có thể bắt tử!

Nói xong, Đoạn Vân dùng một loại vẻ mặt rất tự tin và uy nghiêm nhìn vị tộc trưởng đại nhân.

Dưới ánh mắt sắc bén của Đoạn Vân, tộc trưởng đại nhân tinh minh của chúng ta hiển nhiên đã bị Đoạn Vân hoàn toàn áp đảo. Bởi vì chỉ trong chớp lát, hắn cảm nhận được một loại uy áp kinh người từ trong mắt Đoạn Vân. Một loại uy áp trời sinh của người trên với kẻ dưới. Loại uy áp vô hình từ trong mắt Đoạn Vân chiếu ra, làm cho lão có cảm giác muốn quỳ lạy cúng bái.

- Trời sinh hoàng giả!

Lạc Khắc Tây Á kinh hô.

- Mẹ ơi, lại là cái trời sinh hoàng giả này nữa? Tra Lí cũng nói như vậy!

Đoạn Vân rất khó hiểu, chẳng lẽ mình thật có cái "Trời sinh hoàng giả" chó má đó sao?

- Đoạn Vân đại nhân, năm ngàn tộc nhân Miêu tộc chúng ta nguyện ý thuận phục ngài, hi vọng ngài có thể dẫn dắt bộ tộc chúng ta đi tới phồn vinh và hưng thịnh!

Lạc Khắc Tây Á rất cung kính quì một gối xuống trước mặt Đoạn Vân, thần phục tuyệt đối.

- Được, tốt lắm, Miêu Tộc các người muốn tới Á Cương định cư không, hay là muốn ở chỗ này? Người yên tâm, ta sẽ thu phục bộ lạc dị tộc khác rất nhanh thôi. Hôm nay, Á Cương đang xây dựng, rất hỗn loạn. Ý của ta là các người có thể góp sức vào việc xây dựng thành trì.

Đoạn Vân rất cao hứng, có thủ hạ mới thì ai lại mất hứng chứ?

- Đoạn Vân đại nhân, ta đây sẽ chỉ huy một bộ phận tộc nhân đi hỗ trợ! Được rồi, ta còn có thể thay ngài đi du thuyết với một vài tiểu bộ lạc khác. Tỷ như Hồ tộc và Thổ tộc, mấy dị tộc nhược tiểu như vậy thì ta chỉ cần nói một tiếng là xong.

Lạc Khắc Tây Á lúc này rất cung kính nói với Đoạn Vân.

- Ý của ta là các người di dời cả bộ tộc cơ, nếu không, sau này xây thành xong để cho ai ở đây? Nhờ những mối quan hệ của người, ta bây giờ ủy quyền cho người làm một chức quan chuyên đi dụ thuyết cho Trung Hoa gia tộc, phụ trách việc ngoại giao của gia tộc! Như vậy đi, ta để cho quân gia Ước Hàn của ta ở lại với người một thời gian, La Lí cũng lưu lại, phụ trách an ninh. Tiểu Phi Hiệp cũng lưu lại, phụ trách việc liên lạc.

Đoạn Vân phân phối tất cả công việc rất hợp tình hợp lý.

- Rồi!

Từ biệt Lạc Khắc Tây Á, Đoạn Vân mang theo Đạt Nhĩ huynh đệ và Diệp Cô Thành đi đến Ngưu đầu nhân bộ lạc. Hắn muốn gặp mặt Ngưu đầu nhân tộc trưởng để tỏ ra có thành ý.

Trải qua một phen thông truyền phức tạp, cuối cùng hắn cũng được đưa tới gặp vị Ngưu đầu nhân trưởng lão già đến rụng hết cả răng. Từ trong ánh mắt của vị Ngưu đầu nhân trưởng lão này, Đoạn Vân thấy hồi ức tang thương, cô đơn vô tận của lão. Đây là một người có lịch duyệt rất phong phú, chắc chắn trong đầu lão biết rất nhiều thứ, trải qua rất nhiều kinh nghiệm khác nhau.

- Đoạn Vân xin ra mắt tộc trưởng đại nhân!

Đoạn Vân rất cung kính vái lão nhân một lễ. Bởi vì hắn cảm thấy lão nhân này rất đáng để tôn kính.

- Ha ha, Đoạn Vân đại nhân khách khí rồi, khụ khụ! Lão nhân già rồi, không còn dùng được nữa. Làm cho Đoạn Vân đại nhân chê cười!

Vị Ngưu đầu lão nhân đó cũng rất lễ phép đáp lễ Đoạn Vân.

- Ta còn chưa kịp cảm tạ đại ân đại đức của Đoạn Vân đại nhân đối với mấy đứa ngưu đầu tiểu gia hỏa của ta! Người đã giúp cho mấy tên ngưu đầu tiểu tử tình nghịch đó miễn trừ được kiếp nô lệ, lại có ân đức tài bồi cho bọn chúng, lão hủ thật sự là không biết phải làm sao mới nói hết lời cảm tạ!

Nghe thế, Đoạn Vân cũng hơi hiểu ý tứ của lão, đơn giản là muốn cho cho hết hơn mười Ngưu đầu nhân hộ vệ về nhà mà thôi. Chưa cần nói Đoạn Vân có chịu hay không, chỉ là bọn hắn có nguyện ý hay không mới là chuyện quan trọng?

- Tộc trưởng đại nhân bắt tất phải như thế, hôm nay bọn Khai La đã là nhân viên nòng cốt trong gia tộc của Đoạn Vân ta, cũng là một trong những nhóm người đầu tiên thành lập nên Trung Hoa gia tộc. Bọn họ là người của ta, ta có vài việc nói với bọn họ, việc đó chắc cũng được chứ hả!

Đoạn Vân nhấn mạnh ba chữ người của ta. Thấy Ngưu Đầu lão nhân có vẻ kích động, Đoạn Vân nói tiếp:

- Kỳ thật, bọn họ đã coi gia tộc là nhà của ta rồi. Bọn họ có về Phát La Đa hay không là do bọn họ tự mình quyết định. Hôm nay ta tới đây với mục đích là muốn nói chuyện với các người.

- Ngài không cần nói nữa, nếu muốn Ngưu đầu nhân bộ tộc chúng ta thần phục cho một nhân loại, chuyện đó tuyệt đối không được đâu. Chúng ta chỉ có ngưu đầu nhân chết trận, chứ không có ngưu đầu nhân đầu hàng. Bọn Khai La là sự sỉ nhục của ngưu đầu nhân bộ tộc chúng ta ! Khụ khụ khụ!

Ngưu đầu nhân tộc trưởng rất kích động, lão lại nhớ tới những phản ứng của Khai La lần trước bây giờ vẫn còn rất kích động. Bởi vì lần đó, Khai La tới đây kêu gọi tất cả tộc nhân đi thần phục một con người, còn nói cái gì chỉ có dưới sự lãnh đạo của hắn mới có thể làm cho tộc nhân hưng vượng, thoát khỏi nghèo đói. Nói là phải làm theo xã hội loài người, hiểu được đường lối. Việc này không thể không làm, điều đó khiến cho lão vô cùng tức giận?

Đoạn Vân vội vàng tiến lên đỡ lấy Ngưu đầu tộc trưởng đang kích động, vỗ lưng lão, Đoạn Vân nói nhỏ:

- Tộc trưởng đại nhân, chẳng lẽ người không muốn biết bọn họ vì sao lại trung thành tuyệt đối với Đoạn Vân ta sao?

- Chúng ta Thú nhân trọng lời hứa, người giải trừ thân phận nô lệ cho bọn họ, bọn họ đương nhiên cảm kích người rồi. Loài người các người đúng là xảo hoạt! Lại giả thủ đoạn đó ra, lừa gạt một đám ngưu đầu nhân hàm hậu thành thật như thế! Thật sự là đáng xấu hổ ! Khụ khụ ! Ta sẽ không đầu hàng người đâu, người đừng có mơ mộng nữa!

Ngưu đầu nhân trưởng lão vẫn rất cố chấp như trước.

Đoạn Vân cười cười:

- Lầm rồi ! Ta giải trừ thân phận nô lệ cho bọn họ, nhưng tuyệt đối không phải lấy lòng dối trá ! Đoạn Vân ta không thèm phải lấy lòng một đám Thú nhân. Hơn nữa, người có biết những thành viên nòng cốt trong Trung Hoa gia tộc ta chủ yếu là loại người gì không?

- Hừ!

Ngưu đầu nhân lão đầu không thèm trả lời, dù sao hắn cũng không hiểu Đoạn Vân rõ lắm.

- Là nô lệ!

Đoạn Vân nói ra đáp án rất lạnh lùng.

- Cái gì?

Tộc trưởng Ngưu đầu nhân rất nghi hoặc, cũng rất giật mình. Lại có người dựa vào một nhóm nô lệ mà thành lập một gia tộc khổng lồ? Có thể có việc này sao?

- Đích xác đúng là nô lệ. Nhóm thành viên đầu tiên trong Trung Hoa gia tộc đều là một nhóm nô lệ. Ta trang bị vũ trang cho tất cả Thú nhân võ sĩ, cho Ải nhân cam tâm tình nguyện chế tạo vũ khí cho ta, cho công nhân Địa Tinh sản xuất hàng hóa cho ta, còn cho Tinh Linh phụ trách việc thu hoạch được tài. Thậm chí người phụ trách thương đoàn của ta tên là Khắc Lí, từng cũng một nô lệ, hẳn chỉ huy một đám Địa Tinh tinh minh đem về rất nhiều kim tệ cho Trung Hoa gia tộc của ta. Những việc ta làm, chỉ là cung cấp điều kiện để bọn họ phát triển!

Đoạn Vân vừa nhớ lại, vừa thuyết phục lão tộc trưởng.

Quá khứ quả thật sự làm cho người ta hoài niệm! Gia tộc của Đoạn Vân có thể nói là một gia tộc nô lệ, gia chủ Đoạn Vân được mệnh danh là ' nô lệ chủ ', bất quá nô lệ của hắn đều là cam tâm tình nguyện đi theo hắn!

79. Chương 79. Cổ Dong Kế Hoa Mưu Các Tộc

- Người không hề cố kỵ sử dụng một số lượng lớn dị tộc như thế, người không sợ có chuyện sao?

Ngưu đầu tộc trưởng đã bắt đầu thay đổi quan điểm về Đoạn Vân.

- Ai nói không có, hoàng đế Thiên Long đế quốc và một đám đại thần từng dựa vào chuyện này mà hạch tội ta một lần. Chẳng qua trong mắt ta, vô luận là loài người hay là thú nhân, cho tới cả ma thú đều là sinh vật có trí tuệ, tất cả đều ngang hàng cả. Không nên phân biệt cao thấp. Thú nhân các người sở dĩ sinh ra địch ý với loài người, đó là vì trong mắt các người loài người đều là gian trá, đều là người xấu. Nhưng ở thế giới nhược nhục cường thực này, ở cái thời đại không phải người sống ta chết như thế, thú nhân các người sở dĩ bị loài người khi dễ, nguyên nhân chủ yếu còn là do thú nhân các người không có thực lực cường đại! Hơn nữa, động lực phát triển chủ yếu của loài người lẫn thú nhân là gì, người có biết không? Là chiến tranh, là mâu thuẫn.

Đoạn Vân nói một hơi dài.

- Đoạn Vân đại nhân, ngài nói rất có đạo lý, ta cũng tin rằng Ngưu đầu nhân tộc chúng ta dưới sự dẫn dắt của ngài, có thể đi tới phồn vinh, nhưng dựa vào cái gì mà muốn ta đem mấy vạn Ngưu đầu nhân giao cho ngài? Hơn nữa, ngài đem Ngưu đầu nhân trở thành vật hy sinh cho dã tâm của người thì sao?

Ngưu đầu nhân tộc trưởng hiển nhiên đã bị những lời của Đoạn Vân làm hơi động tâm rồi .

- Ta có năng lực làm cho người ta có thể gần như bất tử!

Đoạn Vân nói một cách nghiêm chỉnh .

- Đoạn Vân đại nhân, ta biết ngài là một tế tự, nhưng những lời này của ngài, có lẽ hơi quá đáng? Làm cho người ta bất tử! Việc này làm sao làm được chứ?

- Đương nhiên ta không phải nói những người đã chết, ý của ta là chỉ cần có ta thì dù vết thương trí mệnh, chỉ cần còn thở là ta có thể cứu sống hắn.

Đoạn Vân giải thích.

- Ta vẫn chưa tin!

Ngưu đầu nhân tộc trưởng vẫn với vẻ mặt không tin như trước.

Đoạn Vân cười đầy ẩn ý:

- Tin hay không do người thôi, bất quá ta có thể thấy được người có rất nhiều bệnh tật. Người thường xuyên nửa đêm đau bụng, hơn nữa người còn thường xuyên đái ra máu. Còn cách một lớp quần áo ta cũng có thể biết tay trái của người đã từng bị kiếm thương nghiêm trọng, các khớp xương trong người người khi ẩm thấp lạnh lẽo sẽ đau đớn không thôi. Hơn nữa, ta còn nhìn thấy người mặc dù tuổi tác đã cao, đã từng

yêu đương, nhưng người lại vẫn là một xử nam, cả đời chưa hề thử qua đàn bà! Tộc trưởng đại nhân, ta nói như vậy có đúng không?

Vị Ngưu đầu lão nhân càng nghe càng giật mình. Một thân bệnh tật của mình mà bị Đoạn Vân liếc mắt đã nhìn thấy hết, hơn nữa những thứ khác lại có thể đoán ra được. Đây có còn là tế tự thuật của loài người nữa không?

- Cho dù ngài có thể nhìn ra bệnh tật trong người ta, cũng không chứng minh được cái gì? Cái đó chỉ có thể nói ngài là một tế tự có năng lực kỳ lạ mà thôi.

Lão Ngưu đầu nhân tộc trưởng vẫn ngoan cố như trước, quả thực đúng là ngoan cố như trâu!

Thở dài, Đoạn Vân nói tiếp:

- Được rồi! Ta đoán rằng các người không muốn thần phục ta rồi, nói tới nói lui cũng chẳng để làm gì, hiện tại Á Cương chúng ta đang xây thành, ta hy vọng tộc trưởng đại nhân có thể giúp đỡ!

- Đoạn Vân đại nhân, nói đi! Chỉ cần ta có thể làm được, ta nhất định giúp.

Ngưu đầu nhân tộc trưởng lúc này lại tỏ ra rất hào sảng.

- Ta muốn thuê một nhóm tộc nhân của các người đi xây thành! Ta ra giá một người một tháng năm kim tệ để thuê các người, bao ăn ở. Nếu các người không thích kim tệ, ta đây có thể dùng giá hiện nay ở thị trường Thiên Long trả cho các người bằng lương thực! Người xem có được không. Ta biết tộc nhân các người trước nay không được ăn no, còn ta thì cần rất nhiều nhân thủ để xây dựng.

Năm kim tệ cũng bằng với giá công nhân loài người rồi. Đoạn Vân cũng không muốn trả giá quá cao, bằng không có người cho rằng mình phá giá thị trường. Kỳ thật chiêu này của Đoạn Vân cũng là một chiêu một mũi tên bắn hai chim. Nếu Ngưu đầu nhân có một cuộc sống sung túc ở Á Cương, bọn họ sẽ hiểu rõ mình hơn. Hơn nữa cũng sẽ có một loại ý nghĩ muốn có cuộc sống tốt hơn. Cứ như vậy, cho dù Đoạn Vân không thể lôi kéo tất cả Ngưu đầu nhân, cũng có thể kéo được một bộ phận khá lớn. Dù sao mâu thuẫn nội bộ thì ở nơi nào mà chẳng có!

- Việc này ta có thể đồng ý được. Hơn nữa giá mà ngài đưa ra lại cao đến mê người như vậy! Được rồi, ta có thể cử một vạn Ngưu đầu nhân thân cường lực tráng tới giúp cho ngài xây thành! Mà ta muốn lương thực đầy nhé, A Nhĩ Ti Tư không cần kim tệ!

Ngưu đầu nhân tộc trưởng cân nhắc kỹ càng một lúc lâu, sau đó mới đáp ứng điều kiện này của Đoạn Vân.

- Ba ngày sau, gọi người đến lấy một phần lương thực nhé, sau đó các người sẽ cùng với mà ta phái tới cùng nhau đi làm việc!

Kế tiếp, Đoạn Vân trao đổi với Ngưu đầu nhân tộc trưởng một hồi rồi già từ. Sau đó hướng về bộ lạc Lang tộc tiến phát.

Đáng tiếc, tộc trưởng Lang tộc không nhận điều kiện gì của Đoạn Vân cả, đến cả khi Đoạn Vân đưa ra kế hoạch thuê người cũng không đồng ý. Bất lực vì không thuyết phục được, Đoạn Vân đành phải cấp đất bỏ đi. Dù sao mỗi người đều có ý nghĩ riêng!

Bảy ngày sau, một vạn Ngưu đầu nhân đã về đến Á Cương, còn phía Đoạn Vân số lương thực cũng đã được Ngưu đầu nhân hộ vệ Khai La đưa tới đó từ ba ngày trước rồi. Ngày thứ mười, tộc trưởng Miêu tộc Lạc Khắc Tây Á và Ước Hàn dẫn gần năm ngàn Miêu tộc, một ngàn Hồ tộc, gần hai ngàn Hùng tộc, hơn ba ngàn Thổ tộc, còn có một vài tiểu bộ tộc khác nữa, tổng cộng hơn vạn người, cũng đến Á Cương.

Ngày mười lăm, Địa tinh Cáp Nộ dẫn năm vạn Địa tinh và ba ngàn tù binh thực nhân ma thuận lợi về tới Á Cương. Điều làm Đoạn Vân hơi giật mình là, Địa tinh bộ lạc lại có mấy trăm Ải nhân công tượng. Nghe nói đây là một nhóm trốn ra từ các quốc gia loài người. Sau đó Đoạn Vân đem mấy trăm Ải nhân này gia nhập vào nhóm của Cáp Lợi. Hắn giao cho Cáp Nộ và Địa tinh tộc trưởng tên là Đạt Lí Khắc phụ trách việc xây dựng Á Cương đại thành. Địa tinh tộc trưởng vừa thấy là biết người rất tinh minh rồi. Địa tinh bộ lạc vốn không muốn thần phục Đoạn Vân, bất quá thấy quân dung và thực lực của đoàn người Cáp Nộ xong, cũng lập tức thỏa hiệp. Địa tinh vốn một chủng tộc nhỏ bé nhất gan, gặp phải những thế lực yếu thì bọn họ có thể thông qua việc cả đám xông lên, mới có dũng khí giết chết địch nhân. Nếu gặp phải đối

phương mạnh mẽ, chỉ còn biết chạy trốn hoặc là đầu hàng thôi. Bất quá, Đoạn Vân phát hiện ra đặc tính của chủng tộc này có thể sửa được. Dù sao Cấp Nộ cũng là một điển hình!

Hơn ba ngàn thực nhân ma tự nhiên phải làm nô lệ rồi, bất quá vì Đoạn Vân đối đãi với nô lệ rất tốt, nên mỗi một thực nhân ma đều có thể được ăn no, mặc ấm. Cũng không có hạn chế gì nhiều với bọn họ, quan trọng là không có hiện tượng dùng roi da quất người. Việc quản lý ba ngàn thực nhân ma cũng theo hình thức tự tuyển lấy đội trưởng từ trong nội bộ của họ, tự hành quản lý. Đoạn Vân chỉ cần mỗi ngày phân phối nhiệm vụ cho bọn họ là đủ rồi. Nói thật, thực nhân ma đều là những lao động phổ thông rất tốt! Bọn họ mỗi ngày làm việc, phải nói là gấp hai lượng việc của người đầu nhân bình thường. Trong khi xây thành, có vài thực nhân ma tranh thủ chạy mất nhưng Đoạn Vân cũng không để ý. Vài tên này sau khi chạy trốn, mấy hôm sau lại mang hơn sáu ngàn thực nhân ma tới. Bọn họ khóc gào yêu cầu Đoạn Vân thu hạ bọn họ làm nô lệ. Quả này làm Đoạn Vân dở khóc dở cười, đành phải thu hạ mấy tên tự động đến để cho người ta bóc lột! Đương nhiên, việc này nói sau .

Sau đó mười mấy vạn người bắt đầu xây dựng một tòa thành dương danh thiên hạ đến ngàn đời sau! Đoạn Vân rất cục cựa cũng có thể thư giãn vài ngày, tiếp tục yên tâm luyện công! Ở nhà mấy ngày nay, Đoạn Vân mỗi buổi tối đều mò vào phòng ngủ của Khải Sát Lâm một bận. Mỗi lần đều phải luyện công một hồi. Không thể ngưng được, việc đó thật sự sướng nhứt cả người. Chân khí tăng vọt không nói, nhưng lại có thể bay bổng lên chín tầng mây! Sướng quá a!

Nhưng mà tối nay, Đoạn Vân đã quyết định rồi, đó là làm thịt Khải Lợi!

Hết chương 79

80. Chương 80. Cuồng Ngưu Truyền Thuyết Hóa Hình Ngưu

Khải Lợi, gần nhất mọi việc trong nhà nàng vẫn làm tốt chứ ?

Đoạn Vân ôm Khải Lợi về mặt hạnh phúc ngồi trước nhà nhìn cảnh mặt trời lặn trên đỉnh núi. Khải Lợi tươi cười dựa vào trong lòng Đoạn Vân.

- Tất cả đều tốt, dù sao trước kia thiếp cũng là công chúa, cũng có chút ít năng lực quản lý. Vân, thị nữ Tiểu Nguyệt mà chàng an bài cho chúng ta có thể thả nàng về Nạp Lan không, nàng dường như rất đáng thương mà. Vân!

Khải Lợi ôm cánh tay Đoạn Vân như một đứa nhỏ làm nũng, vẻ mặt đầy khát vọng nhìn Đoạn Vân nói giọng ôn nhu.

Đoạn Vân cảm thụ khoái cảm từ cánh tay truyền đến, vẻ mặt hưởng thụ trả lời:

- Ta có thể thả nàng ấy ra, bất quá ta có một điều kiện!
- Điều kiện gì thế, chàng nói đi, chỉ cần thiếp có thể làm được, thiếp sẽ ứng chàng!

Khải Lợi trả lời rất nhẹ nhàng.

Đoạn Vân dùng một ánh mắt rất thâm tiễn nhìn Khải Lợi từ trên xuống dưới, rồi lại từ dưới lên trên mấy lần liền, vẻ mặt rất bí ối trêu chọc Khải Lợi:

- Đêm nay phục vụ ta!

Khải Lợi vừa nghe hần phun ra một điều kiện như vậy lúc này hơi giật mình. Kỳ thật từ khi Đoạn Vân và Khải Lợi xác định quan hệ, đặc biệt là Đoạn Vân lại vì nàng và Khải Sát Lâm không ngại việc phải đối nghịch với đế quốc, Khải Lợi đã hoàn toàn giao hết tâm tình cho Đoạn Vân rồi. Hơn nữa, hần và Khải Sát Lâm mỗi ngày đều sở soạn đùa cợt với nhau trong phòng, Khải Lợi cũng đều thấy cả. Chịu ảnh hưởng của bọn họ, Khải Lợi cũng rất khát vọng nhận được sung hạnh của Đoạn Vân. Nàng từng vô số lần tưởng tượng trong mộng việc sẽ xảy ra trên giường giữa nàng và hần. Dù sao Đoạn Vân cũng là nam nhân mà nàng yêu thầm thiết, có thể hầu hạ nam nhân mình yêu quý là một việc mà mọi nữ nhân đều hướng tới. Chỉ có điều, Đoạn Vân là một tên bại hoại, mỗi lần đều khuấy động dục hỏa của nàng làm nàng gần như không chịu nổi, nhưng vẫn chưa có một lần nào đem dao đem thương ra làm thật cả. Nàng rất khó hiểu vì sao Đoạn Vân

phong tình lại không "làm thật" cả. Nàng thậm chí đã có ý muốn chủ động câu dẫn hắn, chỉ có điều sự rụt rè đặc hữu của thiếu nữ làm cho nàng phải tự khắc chế bản thân mình.

Khải Lợi ngượng đỏ mặt, màu đỏ từ khuôn mặt nàng truyền ra hai tai, rồi đi xuống dưới, sau lưng, kiêu đồn, đại thối, cuối cùng cả hai chân đều ửng hồng lên. Bất quá, nụ cười thẹn thùng trên mặt và sự ngọt ngào trong lòng cũng đã bị Đoạn Vân khám phá ra cả. Đoạn Vân lập tức ôm lấy cả người Khải Lợi đang mềm nhũn ra, bàn tay ma quái sờ soạng, khua loạn khắp nơi.

- Vân, không được, không được làm ở chỗ này!

- Được, chúng ta về phòng!

Sau đó Đoạn Vân ôm Khải Lợi về phòng ngủ.

Lúc này, lại có một tên thủ hạ rất không biết điều chắn ngang đường đi của Đoạn Vân. Tên này là Thú nhân kiếm thánh giữ cửa của Đoạn Vân. Bộ hắn không thấy làm như vậy là quấy rầy chuyện tốt của Đoạn Vân sao?

- Thiếu gia, Ngưu Ma Vương đại nhân và một đám Ngưu đầu nhân chiến sĩ gây chuyện ồn ào với đám làm thuê!

- Ôn thì kệ bố nó, có cái gì đặc biệt đâu! Không thấy ta đang có việc chính sự phải làm sao? Cái gì, người nói là ai cơ?

Đoạn Vân rất giận trừng mắt nhìn tên thủ hạ không hợp nhãn này, bất quá vừa nghe qua lập tức cảm thấy sự tình này có thể gây thành tai họa. Nếu nói là bọn Phì Tử thì thôi kệ chúng nó, nhưng Ngưu Ma Vương rất thành thật cơ mà, hơn nữa lại cùng là 'Ngưu' cả, bọn họ đứng ra sẽ không phát sinh xung đột chứ hả?

Than trời không có biện pháp, ai kêu hắn là chủ nhân làm chi! Buông Khải Lợi với vẻ mặt ai oán ra, Đoạn Vân hỏi:

- Cuối cùng là chuyện gì thế?

- Bọn họ thấy Ngưu Ma Vương đại nhân vừa thu được mấy đầu ma thú thủ hạ nên gây chuyện với Ngưu Ma Vương đại nhân, bọn họ nói trong số đó có một đầu thủ hộ thánh thú của họ, hơn nữa bọn họ còn muốn Ngưu Ma Vương đại nhân trở thành tộc nhân của họ!

- Khải Lợi, người ở nhà chờ ta, ta đi xử lý một chút.

Không biết tại sao, ngày thường Khải Lợi rất quang minh đại nghĩa mà hôm nay lại có vẻ hơi bất mãn chu miệng ra. Đoạn Vân quay sang hôn lên đôi môi đáng yêu đang chu ra của Khải Lợi, sau đó đi theo tên Thú nhân võ sĩ này tới hiện trường.

Hiện trường rất loạn, tất cả người đầu nhân đều đang rất bối rối, còn Ngưu Ma Vương trừng mắt về phần nô nhìn đám Ngưu đầu nhân võ sĩ.

- Chuyện gì thế ?

Đoạn Vân đi đến giữa hai bên đang ghì nhau tóe lửa. Phì Tử đang đứng một bên xem náo nhiệt lại thở dài nói:

- Ai, mới nhìn được một chút xíu là đã hết rồi.

- Đoạn Vân đại nhân, tiểu ngưu đầu nhân thủ hạ của ngài đã thu thủ hộ thú của Ngưu đầu nhân bộ tộc chúng ta. Làm sao có thể bất kính với Ngưu đầu nhân bộ tộc chúng ta như vậy được! Hơn nữa hắn còn không chịu trả thủ hộ thú cho chúng ta nữa.

Lúc này một đội trưởng Ngưu đầu nhân đứng dậy, vẻ mặt hắn vừa sợ hãi nhưng rất phần nô chỉ chỉ vào Ngưu Ma Vương. Còn lúc này Đoạn Vân mới phát hiện phía sau Ngưu Ma Vương còn có một đầu đại ngưu đang rất bồn chồn. Xem ra là vừa rồi Ngưu Ma Vương quá phần nô nên phát ra uy áp dọa nó.

- Ngưu Ma Vương, người nói xem, chuyện gì thế này?

Thấy ánh mắt của Đoạn Vân, Ngưu Ma Vương rất ôn thuận cúi đầu :

- Lão Đại, cũng không có chuyện gì, ta đây gần đây không phải vẫn đang thu thủ hạ hay sao! Ta đây bắt quá kiếm được một con trâu già cấp tám ở gần Phất La Đa, sau đó ta đây mới nhận hấn làm tiểu đệ. Thế mà một đám tiểu ngưu ương bướng đó cứ khăng khăng nó là thủ hộ thú của chúng. Người nói coi, ta đây chẳng lẽ bị khi dễ vậy sao. Thủ hạ của Phì Tử đã có hơn hai trăm rồi, còn tên phi long Tiểu Phi Hiệp đã có hơn mười con, nhưng ta đây thì sao! Bây giờ mới mười lăm người, nếu cộng thêm con này nữa cũng mới mười sáu, hơn nữa không có con nào cấp tám cả, còn lại đều là cấp bảy, thật vất vả mới gặp được một con cấp tám, ta đây buông tha đâu? Ta đây không thể thông minh hơn Phì Tử, nhưng nhưng ta đây sẽ không bại bởi tay Tiểu Phi Hiệp.

Đoạn Vân dùng ánh mắt tinh quái nhìn Ngưu Ma Vương, xem ra Ngưu Ma Vương dưới ảnh hưởng của Phì Tử và mình, đã có thể nói khá trôi chảy rồi. Ấu cũng là hoàn cảnh tạo ra nhân tài a!

Bất quá, nhóm người Ngưu đầu nhân chiến sĩ cũng bị nói lời của Ngưu Ma Vương dọa ngu cả người. Những người ở đây là ai? Nhận một lũ ma thú thủ hạ, hơn nữa có cả phi long đội! Chỉ là bọn chúng nhìn sao cũng không ra bọn họ có thực lực gì cả. Cứ nhìn tên tiểu hỏa Ngưu Ma Vương trước mắt thì rõ, hấn nhìn qua gần như chẳng có thực lực gì cả. Bất quá một trận uy áp kỳ diệu vừa rồi là chuyện gì thế nhỉ?

Đội trưởng Ngưu đầu nhân vái Đoạn Vân rất lễ phép nói:

- Đoạn Vân đại nhân, ta muốn hỏi một chút, tên ngưu đầu nhân tiểu tử của ngài .

- Ta không phải Ngưu đầu nhân !

Lúc này Ngưu Ma Vương vừa nghe bọn chúng lại gọi mình là Ngưu đầu nhân thì rất khó chịu, tức giận mất khôn, uy áp cửu cấp nhất thời không khống chế được, một lần nữa xuất ra ngoài, vì đội Ngưu đầu nhân chiến sĩ đều đang đứng gần đó, lập tức có một đám Ngưu đầu nhân sợ hãi ướt đầm lưng áo, thậm chí có hơn mười tên té xuống .

- Ngưu Ma Vương!

Đoạn Vân quay về Ngưu Ma Vương hét lớn một tiếng, Đoạn Vân đang giận mà. Bị người ta quấy rầy chuyện tốt, ai có thể có tâm tình tốt cho được?

Ngưu Ma Vương cúi đầu rất ủy khuất, giống như trẻ con phạm lỗi vậy!

- Cửu cấp ma thú! Mẹ ơi, là cửu cấp ma thú!

Vị đội trưởng Ngưu đầu nhân tròn tròn mắt khi phát hiện ra thân phận của Ngưu Ma Vương.

- Đoạn Vân đại nhân, xin hỏi bản thể của vị đại nhân này là gì?

Vị Đội trưởng Ngưu đầu nhân hỏi Đoạn Vân rất cẩn thận. Nói đùa, người có thể có cửu cấp ma thú làm thủ hạ chắc chắn phải là người không đơn giản?

Đoạn Vân hơi bực mình nhìn thoáng qua tên ngưu đầu nhân này, nói lạnh lùng :

- Cuồng bạo dã ngưu!

- Cái gì? Làm sao như vậy được? Chẳng lẽ truyền thuyết của bộ tộc là thật sao!

Vị đội trưởng Ngưu đầu nhân giật mình kinh hãi.

- Truyền thuyết gì?

Đoạn Vân hỏi giọng khó hiểu .

Ngưu đầu nhân liếc nhìn Ngưu Ma Vương về sợ hãi, khép nép nói :

- Trong truyền thuyết, những ngưu loại ma thú cửu cấp có thể hóa hình thành người được coi là thủ hộ thần thú của ngưu đầu nhân chúng ta, hấn sẽ dẫn dắt Ngưu đầu nhân bộ tộc chúng ta đi tới phồn vinh và thịnh vượng! Cái này gọi là Cuồng ngưu truyền thuyết! Ai cũng biết, chịu hạn chế về chủng tộc nên các loại ma thú ngưu loại, trừ loại (trâu, lợn) sẽ không có khả năng xuất hiện cửu cấp.

Đoạn Vân vừa nghe đến đây, con người không khỏi đảo lòng mong. Xem ra nếu muốn thu phục Ngưu đầu bộ tộc thì đây là một đột phá khẩu rất tốt. Chẳng qua hẳn cần phải sử dụng chút thủ đoạn. Dục cầm cố tủng!

Đoạn Vân quay về lão ngưu đang đứng phía sau Ngưu Ma Vương nói :

- Ta thấy, người cũng nên trở lại đỉnh núi của ngưu đầu nhân kia đi!

Con trâu già này hiển nhiên cũng chưa coi Đoạn Vân ra gì, còn lúc này Ngưu Ma Vương đã nhảy lên vỗ mạnh vào đầu con trâu đó.

- Có nghe thấy không, đó là lão đại của ta đây, người biến về núi của người đi. Mẹ kiếp, mất công quá.

Đầu lão ngưu vừa nghe xong, hiển nhiên hiểu ra Đoạn Vân mới là chủ nhân chính thức, nên có chút nóng nảy:

- Đại nhân, ta đây không muốn trở về, ta đây muốn làm ma sủng cho người thôi!

Đoạn Vân quay về lão ngưu nổi giận gầm lên một tiếng :

- Biến, người tại sao có thể làm ma sủng của ta được chứ! Người là thủ hộ thú của Ngưu đầu nhân, lo mà làm thủ hộ thú đi. Ma sủng hàng ngũ của ta, bộ tướng ma thú bình thường có thể gia nhập được sao. Hừ!

- Đoạn Vân đại nhân, ngài có thể phái sủng vật phi hành của ngài đi rước tộc trưởng đại nhân được không!

Tên đội trưởng Ngưu đầu nhân yêu cầu với Đoạn Vân.

- Có việc gì sao?

Đoạn Vân hỏi .

- Thủ hộ thánh thú của chúng ta xuất hiện rồi, đây là sự kiện kinh thiên động địa đối với bộ tộc Ngưu đầu nhân chúng ta.

Đội trưởng Ngưu đầu nhân trả lời rất hưng phấn.

- Được rồi ! Tiểu Phi Hiệp, người một con phi long, đưa vị đội trưởng đại nhân này đi! Được rồi, xin hỏi người tên là gì?

- Bội Kì!

Đội trưởng Ngưu đầu nhân trả lời rất cung kính

- Tốt lắm! Mọi người giải tán! Bội Kì, khi tộc trưởng các người tới nơi, cứ bảo hẳn trực tiếp tới tìm ta nhé!

- Rõ!

Hết chương 80

81. Chương 81. Hương Diễm Dụ Hoặc Nữ Nô Hành

Sau khi cho mọi người giải tán, Đoạn Vân triệu tập mấy vị ma sủng lại để bàn bạc .

- Phì Tử, người vừa rồi hình như là đang chờ xem náo nhiệt phải không ?

Đoạn Vân ra vẻ hung hăng, giận dữ nhìn Phì Tử. Nhưng tên quỷ tinh linh Phì Tử này đã sớm đi guốc trong bụng Đoạn Vân từ lâu, hơn nữa hẳn cũng phát hiện ra với cái thân thể mũm mĩm giống như một tiểu hài tử năm sáu tuổi thế này mà giờ các trò làm mình làm mẩy, làm nũng hay cào ngực rạch mặt ăn vạ trước mặt Đoạn Vân thì rất có ưu thế.

- Lão Đại, ta đây không có đâu? Ta đây ngoan mà, hơn nữa, ta đây là một tiểu hài tử còn ngây thơ chưa hiểu nhiều sự đời mà! Đối với Ngài mà nói, xem ra nhân sinh quan và thế giới quan của ta còn chưa thành thục mà. Lão Đại, người đừng hẹp hòi như vậy mà! Lão Đại, ta nghĩ đến một kế hoạch rất hay!

Phì Tử làm ra vẻ "ngây thơ... cụ" rất đáng yêu quay về phía Đoạn Vân cười nói .

- Kế hoạch zềề?

- Lão Đại, đám ngư đầu nhân đó không phải là có Cuồng ngư truyền thuyết gì gì đó sao? Chúng ta có thể để cho Ngư Ma Vương đại ca đi thu phục cái đám nghe con đó. Như vậy phẩy tay là được rồi!

- Linh tinh! Ta biết lâu rồi, còn phải đợi người dạy ta sao. Bây giờ ta đang chờ Ngư đầu Tộc trưởng tới tìm ta thôi! - Đoạn Vân cười cười rất quý dị .

- Lão Đại, chúng ta cũng có thể dùng phương pháp đồng dạng thu phục Thú Nhân khác, thế nào hả? Không có gì hấp dẫn Lang tộc bằng cách dùng chiêu này, làm sao tạo ra một hai lang hình ma thú cấp chín, nói không chừng bọn họ có khi cũng có truyền thuyết nhân lang chó má gì gì đó! - Phì Tử cố gắng kỳ kèo nèo nèo thuyết phục Đoạn Vân.

Đoạn Vân ngẫm nghĩ một lát, cảm thấy việc này chẳng đúng gì cho lắm, dù sao làm gì có chuyện xảo hợp như vậy chứ? Chẳng qua Đoạn Vân này thật ra lại có một ý nghĩ khác, có thể có một phương pháp buộc những dị tộc đang không chịu đầu phục mình phải qui phục hẳn. Đoạn Vân nói:

- Có thể thử qua một lần, bắt quá ta nghĩ cấp cho vài dị tộc đầu phục mình vài tên ma thú để làm Thủ hộ cho họ. Cứ như vậy, chỉ cần chúng ta khống chế được mấy Thủ hộ của bọn họ, chúng ta đã có thể khống chế cả một đám dị tộc! Có điều, thực lực Thủ hộ thú phải đạt tới Thánh thú, ít nhất cũng phải cửu cấp. Cứ như vậy đi, sau một thời gian nữa hãy nói lại, dù sao một đám thủ hạ các người còn chưa trải qua những thử thách kiểm định lòng trung thành! Từ từ thêm một thời gian nữa mới biết chắc được!

- Lão Đại, những lời này của người ta đây nghe không lọt lỗ tai tý nào cả! Cái gì gọi là không biết có trung thành hay không, ta đây tiểu Phì Tử nói cho người biết nhé, Ma thú, không giống như loài người, bọn họ cơ hồ không tồn tại từ "phản bội". Chỉ cần bọn họ đầu phục người thì họ cũng đương nhiên trở thành thành viên trong Gia tộc Trung Hoa. Ma thú chúng ta đây không giống như loài người luôn luôn có rất nhiều âm mưu quỷ kế! - Về mặt Phì Tử có vẻ rất mất hứng.

Đoạn Vân vừa nghe xong, cảm thấy hẳn nói rất đúng, dù sao Ma thú không phải là Nhân loại, lòng trung thành của bọn họ cơ hồ không cần phải có thời gian khảo nghiệm làm gì. Mặc dù việc "thụ đảo hồ tôn tán" (cây đổ thì cáo chạy hết) sẽ phát sinh, nhưng đối với Ma thú mà nói, chỉ cần cây không đổ, thì cả đám cáo sẽ không bỏ đi. Xem ra tư tưởng của hẳn quả là hẹp hòi.

Đoạn Vân rất tán thưởng Phì Tử đáng yêu, cười nói:

- Tốt, nói rất đúng! Như vậy đi, Phì Tử người rút ra từ đám thủ hạ của mình vài tên có thực lực bát cấp chia xuống cho các tộc đã quy thuận chúng ta là Miêu tộc, Thổ tộc, Hồ tộc, chia ra làm ba bộ phận khác nhau! Về phần chuyện làm tăng thực lực của chúng, để ta xem biểu hiện của bọn họ đã.

- Lão Đại, có thể không làm được chuyện này đâu! Chúng ta phải phân phối cho Miêu tộc cái gì? Li miêu cao nhất chỉ tới thất cấp mà thôi, còn Thổ tộc? Cao nhất chỉ có lục cấp! Hồ ly thì thật ra cũng có đồ cao cấp, nhưng trong đám thủ hạ của ta lại không có Cửu Vĩ Hồ? - Phì Tử làm ra một vẻ vô cùng khổ sở.

Đoạn Vân vỗ mạnh vào đầu hẳn nói:

- Người không biết quyền biến một chút à, hồ không phải họ nhà mèo sao, tìm kiếm vài con cạp bát cấp mà cũng không tìm thấy sao? Cửu Vĩ Hồ hả, tự mình không biết đi tìm à, Thổ tộc cũng tương tự? Ta nhớ Phát La Đa còn có ba ngàn Hùng nhân không chịu đầu phục ta, tên Phì Tử béo tròn cồi xay này ta giao cho người hết đây! Người đi tìm Ước Hân, thuận tiện thu phục hết cái đám đầu cầu nhân, đầu trư nhân cho ta. Nhớ là, ta không muốn có thi thể. Nếu không được, người tự mình trở về, ngàn vạn lần không được làm bất kỳ người nào thương vong, hiểu chưa?

- Rồi! - Phì Tử thở dài ảo não như một ông già sắp xuống lỗ.

- Hử?

- Rồi rồi! Lão Đại, ta cam đoan hoàn thành nhiệm vụ !

Thấy trời đã tối rồi, lúc này Đoạn Vân mới nhớ tới việc Khải Lợi đang chờ mình. Đêm nay, rốt cục có thể như ý nguyện rồi!

Đoạn Vân đi thẳng tới phòng của Khải Lợi, vừa vào đến nơi liền thấy không có ai cả! Chẳng biết chạy đi đâu nữa! Biết thế không nên đem mấy việc trong Gia tộc giao cho nàng, hôm nay, chuyện trọng yếu nhất của mình mà không chịu đến giải quyết gấp cho mình. Lão bà này xem ra không xứng đáng ngồi cái ghế đó!

Sau đó Đoạn Vân cúi đầu ủ rũ về ngoại phòng của mình! Đang muốn đẩy cửa bước vào, Đoạn Vân bỗng phát hiện bên trong có động tĩnh! Thích khách à? Khả năng này rất thấp! Mấy tên gác cửa của mình đều là Kiếm thánh cả, ai có năng lực kinh người vượt qua được như vậy! Nghe tiếng hít thở này thì hình như là đàn bà. Khải Sát Lâm? Không giống! Được rồi, chẳng lẽ là Khải Lợi? Xem ra tiểu mỹ nhân đang chơi trò ú tim, ở chỗ này chờ ta, đúng, đúng a!

Sau đó Đoạn Vân đẩy cửa đi vào, cố ý làm bộ không phát hiện trên giường đang có người ẩn nấp. Cởi sạch quần áo, Đoạn Vân đi tới bên giường, cố ý nói một câu:

- Ai nha, đáng tiếc, Khải Lợi không có ở nhà, nếu nàng ở đây thì tốt biết bao!

Không đúng, phản ứng không đúng, người này rõ ràng là đang rất khấn trương, lại còn có vẻ sợ hãi nữa! Thích khách rồi! Đoạn Vân cố ra vẻ tỉnh táo, đánh giá sơ qua về thực lực của đối thủ. Nhưng hần ngạc nhiên phát hiện đối phương là một người không có cường lực gì. Trên thế giới này, có hai loại người có thể làm được điều đó. Một là người thường, hai là một dạng đại cao thủ giống như Diệp Cô Thành, nhưng phải đã phục dụng Tẩy Tủy Đan rồi cơ.

Hiển nhiên, nữ nhân này không phải là dạng người sau, vì Đoạn Vân cảm nhận được sự sợ hãi của nàng. Đoạn Vân đã đoán ra nữ hài này là ai rồi. Nàng đúng là người đang là nữ nô của mình, Nạp Lan Như Nguyệt.

Đoạn Vân vận hành chân khí, lợi dụng thân pháp linh hoạt, từ bên trái nhanh chóng lật tung chăn lên, rồi nhanh chóng chuyển tới phía bên phải giường, tay vung lên điểm huyết liên tục. Nhưng khi hần chuyển sang bên phải, hần lại phát hiện Nạp Lan Như Nguyệt cả thân mình trắng muốt chẳng mặc cái gì cả đang nằm trên giường. Không có động tác gì, cũng không có vũ khí gì.

- Tiểu Nguyệt nữ nô, ngươi tại sao ở chỗ này? - Đoạn Vân hỏi rất nghiêm túc.

Nạp Lan Như Nguyệt hơi sợ hãi, hai tay ôm lấy ngực. Nói thật chứ, đây thật sự là một thân thể quá hấp dẫn đủ giết chết sạch mọi nam nhân trên đời. Đùi ngọc thon dài sexy, cặp eo thon thon thắt lại, tiểu phúc thì chỉ có một chút mỡ thừa, bộ ngực vươn cao như núi, lại còn dung nhan tuyệt thế kia nữa chứ. Tất cả tất cả đều là vũ khí hạt nhân đối với tất cả nam nhân trên đời! Tên Đoạn Vân kia ánh mắt tóe lửa, không ngừng quét tới quét lui trên người nàng, từ khi vừa mới thấy cảnh này, đồng tử lồi ra của Đoạn Vân chưa bây giờ có thể rời khỏi người nàng. Hơn nữa, nàng tiểu yêu tinh này lại còn không ngừng làm một vài động tác rất mê người, muốn giết người hơn nữa là nàng cơ bản chỉ cố tình nửa kín nửa hở, làm người ta sinh ra một loại cảm xúc tò mò mãnh liệt.

Đoạn Vân dù sao cũng là một thanh niên thế kỷ 21 có hạnh kiểm tốt, loại hấp dẫn này chưa đủ để làm cho Đoạn Vân mất đi lý trí. Đoạn Vân ra vẻ bỉ ổi tiến lên sờ mó bộ ngực vươn cao, rất mềm mại mà cũng rất rắn chắc này! Loại cảm giác vừa mềm vừa rắn này quả là hấp dẫn Đoạn Vân. Bất quá, trong khi Đoạn Vân vừa làm như vậy hần lại vừa phun ra một câu:

- Xem ra thì không được tốt như Lâm Lâm nhỉ!

Kỳ thật Khải Sát Lâm, Khải Lợi, cùng với hai thị nữ của Đoạn Vân đều đã trải qua vài lần tẩy căn phiệt tủy. Thân thể tuyệt vời của bọn họ tuyệt đối vượt qua bất kỳ loại đàn bà nào. Đó mới là hấp dẫn chính thức, hơn nữa quan trọng nhất chính là, các nàng thật tâm thích mình. Tình yêu mới có thể cho chất lượng cao được!

- Nói đi! Tại sao phải làm như vậy?

Sắc mặt Đoạn Vân rất bình tĩnh, dự hỏa đã được áp chế hoàn toàn. Hần đứng lên, mặc quần áo vào.

Nạp Lan Như Nguyệt giật mình, nàng tuyệt đối không ngờ thân thể động lòng người của mình lại không có hấp dẫn gì với Đoạn Vân như thế! Nàng tuyệt đối không nghĩ đến điều này. Nàng thấy trước giờ Đoạn Vân đúng là một tên háo sắc mười mươi, chỉ cần nàng hy sinh thân thể ngà ngọc của mình, nhất định có thể mê hoặc được Đoạn Vân, để hần khuất phục phải quì xuống dưới chân mình. Như vậy, việc phục quốc

của Nạp Lan sẽ có thêm hi vọng! Đáng tiếc, nàng phát hiện ra nàng hiểu về Đoạn Vân còn quá ít. Nam nhân này tựa như một mê cung làm cho người ta không thể nào hiểu thấu được.

- Ta thích người mà!

Lúc này, Nạp Lan Như Nguyệt quyết định tiếp tục diễn trò.

Đoạn Vân cười cười, biểu tình trên vẻ mặt rất phong phú. Hắn nâng cằm đại mỹ nhân lên, nhìn thẳng vào mắt nàng nói:

- Từ trong mắt người, ta không thấy sự chân thành của người, người đối với ta vẫn tồn tại không ít hận ý như trước. Hơn nữa, người chớ quên, người là một nữ nô đó! Người có tư cách gì mà nói thích với lại không thích ta? Hừ! Thân thể... ngàn vàng này của ta tùy tiện để cho người nói thích là thích được ngay à? Rút lại những lời giả dối đó đi, làm như vậy chỉ làm ta cảm thấy thêm ghê tởm!

- Người... đến tột cùng là muốn ta phải làm như thế nào? Tử dân Nạp Lan của ta đang phải chịu đau khổ! Ta phải về cứu họ!

Thấy quỷ kế của mình bị phá tan, Nạp Lan Như Nguyệt rốt cục không thêm che dấu nữa, nàng từ trên giường đứng phắt dậy gào lên, tuy ánh mắt nhìn Đoạn Vân vẫn có vẻ hơi sợ hãi như trước.

Rất tiếc là lần này, Đoạn Vân không thấy được ánh mắt của nàng. Bởi vì giường cũng khá cao, khi Như Nguyệt đứng lên chỉ có một mảnh rừng rậm rạp tơ non mơn mẩn thơm lừng đập ngay vào mặt Đoạn Vân...!

82. Chương 82. Dẫn Dụ Thành Công Sắc Lang Toại

Oa! Một nam nhân mà thấy được cái nơi động đào bí mật chết người của nữ nhân thì hẳn sẽ phải có phản ứng như thế nào? Hẳn chắc phải muốn làm một chút gì chứ nhỉ? Rất rõ ràng, Đoạn Vân là một nam nhân, hơn nữa lại là một nam nhân cực kỳ máu chiến trong số các nam nhân. Đã biết có một người con gái vừa đẹp mê hồn vừa còn là bằng trình xử nữ chuẩn bị sẵn một bữa tiệc lớn tuyệt mỹ, còn mình lại đang lúc rất đói bụng, hơn nữa quan trọng nhất là, đồ ăn ngon đó không bị hạ độc! Nạp Lan Như Nguyệt đúng là một bữa tiệc lớn, hơn nữa nàng lại muốn dùng thân thể ngàn vàng của mình kêu gọi, dẫn dụ hầu mong không chế được Đoạn Vân, ngây thơ nghĩ rằng Đoạn Vân sẽ giúp nàng phục quốc. Nhưng Đoạn Vân là ai kia chứ? Những mỹ từ đại loại như "vô lương vô lại", "mặt mỏng như cái thớt" đối với Đoạn Vân mà nói vẫn không đủ để diễn tả được con người hắn.

Do đó, Đoạn Vân quyết định làm một chuyện rất vô sỉ : Ăn xong rồi quệt mồm luôn, không nhận hóa đơn!

Miếng ngon ta cứ ăn xong

No nề quất ngựa truy phong... chạy dài!

Nhìn thấy thân thể diễm lệ mê người của Nạp Lan Như Nguyệt, rồi mùi hương xử nữ cứ ngào ngạt tỏa ra, dục hỏa của Đoạn Vân lại nổi lên. Bất quá lần này Đoạn Vân không có bị áp lực buộc phải đè nén dập lửa nữa. Vừa rồi sợ dĩ phải trấn áp dục hỏa, là vì hắn hơi lo lắng không biết Như Nguyệt sẽ làm loạn với mình như thế nào, còn bây giờ đã biết nàng cần mình, vậy thì mình còn có cái gì phải lo lắng nữa? Để mặc cho dục hỏa bùng phát mãnh liệt một chút cũng được! Đoạn Vân trầm mặc ba giây, còn Như Nguyệt dưới cơn mắt tóe lửa của Đoạn Vân có vẻ hơi khiếp ý, thân thể có xu hướng co rút lại. Bất quá những cử chỉ dấu đầu lòi đuôi của nàng chỉ làm cho ngọn lửa đam tà của Đoạn Vân đạt tới một cao trào kịch liệt hơn, rốt cục hắn bộc phát!

Đoạn Vân vận khởi chân khí toàn thân, gầm lên một tiếng cuồng bạo! Cứ như vậy, tất cả quần áo Đoạn Vân toàn bộ bị xé tan ra tung bay lả tả trong phòng. Cả người Đoạn Vân chẳng còn một thứ gì cả, trực tiếp nhảy dựng lên, như một con hổ chụp mỗi lao thẳng vào Nạp Lan Như Nguyệt đang đứng trên giường. Lúc này hẳn làm gì còn có ý thức thương hoa tiếc ngọc gì gì đó nữa! Đoạn Vân đè cả người lên Tiểu Nguyệt. Cả phần trên và phần dưới thân thể, cộng thêm hai tay không ngừng vò vò máy mó thỏa sức tung hoành...

Tiểu Nguyệt hiển nhiên bị sự hung mãnh của Đoạn Vân dọa cho sợ chết khiếp. Nàng vốn là muốn dùng sắc đẹp dẫn dụ Đoạn Vân, nhưng thật không ngờ Đoạn Vân lúc này đè nàng ra rồi dùng sức mạnh chiếm đoạt! Nàng thật không biết phải làm như thế nào. Nàng muốn giãy dụa, nhưng một thân thực lực của nàng đã bị

Đoạn Vân phong bế từ lâu. Một nữ tử có thân thể suy nhược như vậy thì làm sao phản kháng được Đoạn Vân đang trên đà tiến công mãnh liệt như thế! Nàng muốn kêu lên, nhưng lý trí nói cho nàng biết có lẽ nên để như vậy có thể đạt tới mục đích của mình. Hơn nữa, cái miệng tham lam của Đoạn Vân rất nhanh đã chụp lấy cặp môi nhỏ nhắn thơm lừng của nàng. Đầu lưỡi của Đoạn Vân nhân lúc trong khi nàng đang muốn kêu lên, lao thẳng vào, rồi không ngừng chọc ngoáy. Rất nhanh, đầu lưỡi Tiểu Nguyệt đã bị Đoạn Vân bắt làm tù binh. Hơn nữa Tiểu Nguyệt giật mình khi thấy cái lưỡi thơm tho nhỏ bé của nàng lại không tự giác thu hồi, ngược lại lưỡi nàng cũng cuộn vào trong miệng Đoạn Vân, hương vị ngọt ngào của hai người không ngừng giao hỗ. Hai tay Đoạn Vân cũng gạt tay Tiểu Nguyệt ra. Bởi vì, chúng đã tìm được một chỗ có thể phát huy công kích: đôi eo nhũ phong! Hai bàn tay tà ác của Đoạn Vân không ngừng xoa nắn bộ ngực nhô lên của Tiểu Nguyệt, đem hai cái bánh bao thật to nhào nặn làm ra đủ mọi loại hình dáng. Tiểu Nguyệt đã bắt đầu phát ra những tiếng kêu rên rĩ, những tiếng nấc dập dồn! Nàng tự mình cũng không biết vì sao bản thân lại thấy thích cảm giác tuyệt vời này như thế. Dần dần nàng mê man đi, một luồng hồng lưu từ hạ thể cũng bắt đầu "cuồng dũng" tràn trề dầm dề phún xuất!

Cảm nhận được cỗ khí nóng ấm từ hạ thể Tiểu Nguyệt, tiểu đệ đệ của Đoạn Vân đã chịu kích thích rất lớn, đã sớm "giương cao nòng pháo" rồi, rốt cục cũng tìm được sào huyệt địch nhân. Vì vậy Đoạn Vân đột ngột động thân, tiểu Đoạn Vân trực tiếp phá thành đoạt lũy! Kiếm đâm vào ba phần, máu phụt ra ba thước...! Trong khoảng khắc, trên đại lục thượng lại có một một cô gái biến thành một người đàn bà hoàn mỹ!

- A!

Tiểu Nguyệt cố hết sức gào lên, cảm giác đau đớn kịch liệt và căng cứng từ hạ thể làm cho nàng cau mày. Đoạn Vân thì trắng kiện còn Tiểu Đoạn Vân thì đúng là một kiện vũ khí trí mạng, loại đau đớn mãnh liệt kết hợp với cảm giác thoải mái giao thoa với nhau làm cho Tiểu Nguyệt vừa sợ hãi vừa khát vọng! Dần dần, sự sợ hãi qua mau, đau đớn cũng không còn, chỉ còn lại cảm thoải mái phiêu phiêu dục tiên và kích thích linh hồn xuất khiếu.

Nạp Lan Như Nguyệt cứ dập dềnh như trong sóng nước! Nàng rên rĩ không ngừng, lắc lư qua lại. Hai tay không ngừng vuốt ve sau lưng và trước ngực Đoạn Vân, không ngừng ôm hôn hân.

Vào khoảnh khắc nhập thể đó, Đoạn Vân cũng cơ hồ muốn trầm luân. Nạp Lan Như Nguyệt đích thật là một vật trời sinh, nàng là một cực phẩm làm cho tất cả nam nhân trên đời hướng tới, rất chặt hẹp, cũng rất sâu, cơ hồ mút rất chặt, còn vô cùng nóng ấm, lại sở hữu một cảm giác như uống thuốc phiện trong truyền thuyết! Cộng thêm với vóc người ngạo nghễ hoàn mỹ tuyệt vô cận hữu và những đường cong bốc lửa, đều là đối tượng mà Đoạn Vân luôn luôn say đắm. Hơn nữa quan trọng nhất chính là, Tiểu Nguyệt là nữ nô của mình, không có cơ sở cảm tình gì sắt. Đoạn Vân muốn làm gì thì cứ làm như thế đi! Loại kích thích này tuyệt đối rất kích động. Vận chuyển chân khí một vòng, Đoạn Vân càng sinh long hoạt hổ, tiếp tục gần hai giờ, thay đổi mười mấy tư thế, Đoạn Vân sau đó mới luyện tiếu mà phún phát. Trong lúc đó, kể từ lần đầu phá quan tới giờ Tiểu Nguyệt đã mê lịm sung sướng đi mười mấy lần, cũng hôn mê đắm chìm vào tột khoái vài lần. May mà chân khí của Đoạn Vân với những tinh hoa làm dịu đi, nàng bây giờ ôn nhu nằm trong ngực Đoạn Vân, đôi tay ngà ngọc nhỏ bé vuốt ve trên người Đoạn Vân, một lần nữa lại sắp gây nên một cuộc chiến tranh đẫm máu!

Kiểm tra một chút chân khí trong cơ thể, Đoạn Vân xúc động cười to lên. Hôm nay chân khí trong người Đoạn Vân sau khi cùng Tiểu Nguyệt song tu đã đạt tới cảnh giới bát cấp rồi, hơn nữa chân khí cũng có đột phá tới tầng thứ ba. Thêm vào đó, Đoạn Vân vốn có cảm giác năng lực đặc thù, đã có thể để hân nhấm mắt lại vẫn có thể "thấy" khoảng không gian chung quanh phạm vi mười thước. Loại cảm giác này rất tuyệt vời. Khi chân khí còn ở tầng thứ nhất, không vượt qua được một thước, khi ở tầng thứ hai, cũng khoảng năm sáu thước. Hôm nay Đoạn Vân có thể cảm giác được sự vật xung quanh mười thước, cứ như vậy sau này bất kỳ ai nếu muốn ám sát hân còn khó khăn hơn là ám sát một Kiếm Thần. Hơn nữa, với thực lực của mình bây giờ, phối hợp với khinh công và chiêu thức tuyệt diệu, tuyệt đối có thể đánh bại một trung cấp Kiếm thánh, chống lại Kiếm thánh hậu giai cũng không bại, cho dù nếu gặp phải Kiếm Thần thì cũng có thể toàn mạng vừa bỏ chạy vừa thè lưỡi ra trêu!

Về mặt hoàn toàn thỏa mãn ôm Tiểu Nguyệt vào lòng, Đoạn Vân nói giọng rất ôn nhu:

- Tiểu Nguyệt, ngươi đã là đàn bà của ta, sau này ngươi cứ an tâm mà làm nữ nô cho ta! Không cần phải nghĩ chuyện phục quốc nữa. Ở đây cũng tốt mà!

Tiểu Nguyệt vừa nghe Đoạn Vân nói, thần sắc lộ vẻ thương cảm, nàng ngước lên nhìn Đoạn Vân, trong mắt có vương vài tia sáng mà trước kia không bao giờ có. Thần sắc nàng hơi bi ai nói:

- Tại sao ngươi còn muốn ta làm nữ nô cho ngươi, chúng ta đã đã ấy ấy mà...

Đoạn Vân vuốt ve Tiểu Nguyệt đang thương tâm, cười nói :

- Ngươi trước kia đúng là nữ nô của ta, chẳng lẽ ngươi không thích? Hơn nữa nữ nô bồi tiếp chủ nhân ngủ đó là việc thiên kinh địa nghĩa, ngươi có ý kiến gì sao?

- Nhưng ta nhận thấy ngươi không phải loại người này, theo ta được biết, ngươi rất thông cảm với nô lệ, ngươi từng giải phóng tất cả nô lệ của ngươi ! Ngươi thông hận việc mua bán nô lệ mà!

Nạp Lan Như Nguyệt nói có vẻ kích động.

- Phải không đó? Ta gần đây nhất không phải đã bắt mấy ngàn Thực nhân ma làm nô lệ sao? Bây giờ lại nói như thế? - Đoạn Vân cười biện bác.

- Nhưng ngươi đối với bọn họ tốt lắm, ngươi cho bọn họ thức ăn sung túc, hơn nữa ngươi trước giờ không đối đãi giống như nô lệ, bọn họ đều rất cam tâm tình nguyện! Tại sao ngươi không thể tốt hơn với ta một chút xíu nào cả? - Nạp Lan Như Nguyệt vẫn kích động như cũ.

- Chẳng lẽ ta đối xử với ngươi bất hảo sao? Ta không cho ngươi ăn no? Cũng không cho ngươi mặc ấm?

Thần sắc Đoạn Vân trở nên nghiêm túc.

- Nhưng ta trước kia là một Công chúa cao quý mà!

Đoạn Vân mang theo ánh mắt trêu chọc nhìn vẻ mặt kích động của Tiểu Nguyệt, nói :

- Ngươi trước kia là Công chúa thì đúng rồi, nhưng cũng không cao quý lắm! Nhất là khi ngươi chẳng phân biệt được thanh hồng tạo bạch trắng đen gì hết đem tội Nạp Lan diệt vong đổ lên đầu Đoạn Vân ta. Ngay thơ, dung tục, còn có loại không biết sự đời nữa ! Ngươi có biết ta lúc trước tại sao bắt ngươi làm nữ nô cho ta không? Ta chính là muốn để cho ngươi biết, không ai trời sinh đã là cao quý cả. Ngươi gia thế hiển hách chỉ có thể đại biểu cho việc tổ tiên của ngươi có bốn sự, ngươi và ca ca ngươi không thể bảo vệ cho Nạp Lan, Thiên Long chỉ cần một tháng đã đánh cho các ngươi đại loạn, nghiền nát mọi sự kháng cự, có thể nói lên điều gì? Việc này đơn giản là dùng phương thức trực tiếp nhất chứng minh sáng tỏ việc huynh muội các ngươi vô năng mà thôi! Như vậy làm sao trách Đoạn Vân ta được? Hơn nữa, Đoạn Vân ta lúc đó còn là một thần dân của Thiên Long, cho dù là ta trực tiếp mang binh tiêu diệt các ngươi, vậy cũng là do Nạp Lan các ngươi vô năng hèn yếu thôi! Không nên đem nguyên nhân thất bại qui chụp cho địch nhân cường đại, mà xem nhẹ bản chất. Địch nhân cường đại, dùng một cách đơn giản hơn thì phải nói là mình yếu đuối và vô năng!

Nghe Đoạn Vân thuyết một tràng, Như Nguyệt tràn đầy cảm xúc. Đúng vậy, chính là mình vô năng thì quốc gia mới bị diệt vong! Tất cả chỉ có thể tự trách mình. Nạp Lan Như Nguyệt cũng giết mình, nàng hoàn toàn thật không ngờ Đoạn Vân Tế tự lại có thể giải thích việc chính trị sâu sắc như thế, nàng cẩn thận đánh giá tên nam nhân xấu xa luôn luôn cười cợt trước mắt, rất muốn biết tên chủ nhân trên danh nghĩa đó đến kỳ cùng là cái dạng gì!

- Chủ nhân, Tiểu Nguyệt sau này không dám nữa! Tiểu Nguyệt sau này nhất định hảo hảo hầu hạ chủ nhân!

Tiểu Nguyệt quay sang vái Đoạn Vân thật sâu. Lần này Đoạn Vân thấy trong đáy mắt Tiểu Nguyệt sự chân thành sâu sắc, hơi giết mình, bất quá hẳn còn nhiều dịp khác để cao hứng. Xem ra lại thêm một thiếu nữ bị mình chôm chĩa được trái tim rồi, thật sự là đáng mừng đáng mừng!

- Chết rồi! Khải Lợi còn đang chờ ta? Ta phải đi đây!

Đoạn Vân đột nhiên nhớ tới mình có ước định với Khải Lợi, vội vàng đứng dậy mặc quần áo. Nhưng quần áo của mình đều đã bị mình xé toạc ra hết rồi, vì vậy hắn vội vàng lấy từ Không gian giới tử xuất ra một bộ khác!

Ra khỏi phòng, Đoạn Vân vận chân khí lên, lao thẳng như tên bắn về phía phòng ngủ của Khải Lợi!

83. Chương 83. Lão Bà Hiềm Ngã Nữ Nhân Thiểu.

Đoạn Vân chạy vội về phía phòng Khải Lợi, đang muốn đẩy cửa đi vào thì dừng lại, Đoạn Vân muốn thử dùng thần thức quét vào bên trong quan sát trước đã, Đoạn Vân biết Khải Lợi vừa rồi nhất định đã đi qua phòng mình. Bởi vì bây giờ vẻ mặt Khải Lợi rất thương tâm, ủy khuất ngồi ở đầu giường, nước mắt giọt ngắn giọt dài.

Đoạn Vân nhẹ nhàng đẩy cửa đi vào, Khải Lợi vừa nghe thấy có người tiến đến, vội vã xoay người lau nước mắt. Vừa thấy Đoạn Vân, Khải Lợi đang dung nhan tiêu tụy đột nhiên trở thành cao hứng:

- Vân ca, chàng đã đến rồi! Lại đây, ngồi xuống đi nào! Ta sẽ xoa vai cho chàng.

Đoạn Vân sau đó ngồi xuống trên mép giường, Khải Lợi xoa bóp cho Đoạn Vân rất có kỹ xảo. Đoạn Vân cảm thấy hơi áy náy trong lòng! Một cô gái thiện lương biết bao nhiêu, một người bạn gái tri kỷ biết thông cảm rất nhiều! Thế mà mình lại để nàng phải đứng một bên.

Đoạn Vân trở tay nắm được cánh tay Khải Lợi đang xoa bóp vai cho mình, vuốt ve nhẹ nhàng, nói về có lỗi:

- Khải Lợi, xin lỗi, ta làm người thương tâm rồi!

Đoạn Vân cầm tay Khải Lợi quàng vào người mình, nhìn đôi mắt sưng đỏ của nàng, thần sắc rất thành khẩn.

Khải Lợi hơi nghi hoặc nói :

- A, Vân ca, người tại sao vô duyên vô cớ xin lỗi ta thế?

Đoạn Vân đột ngột ôm lấy Khải Lợi, kéo nàng vào ngực mình, vuốt ve mái tóc của nàng rồi nói với thần sắc rất nghiêm túc :

- Khải Lợi, xin lỗi, ta không nên đứng núi này trông núi nọ, ta không nên làm nàng thương tâm! Khải Lợi, thứ lỗi cho ta nhé! Vừa rồi ta đã nhất thời không kìm chế được, mới cùng với Tiểu Nguyệt lộn xộn làm cái kia. Vốn ta tưởng người ở đó chờ ta, nhưng rồi sau đó ta mới phát hiện ra là nàng ta, nhưng ta đã không nhìn được! Lão bà nương xinh đẹp bé nhỏ của ta, người đừng giận nhé! Sau này ta sẽ không dám nữa!

Khải Lợi kéo Đoạn Vân đứng dậy rồi nói :

- Vân ca, ta không hờn trách gì người trên hoa gheo nguyệt, ta chỉ sợ trong lòng người không có ta, đêm nay người rõ ràng kêu ta chờ người mà! Thế mà người vẫn chưa tới.

- Ta đến rồi ấy chứ! Nhưng lúc ấy nàng không có ở đây!

Đoạn Vân nói về nghi hoặc.

- Xem ra là ta hiểu lầm người, ta đi ra ngoài vài phút thôi, có thể người tới trong khi đó! Vân ca, ta không nên hờn như vậy! Xin lỗi nha, Vân ca!

Khải Lợi lại tự trách móc bản thân, nàng thật là thiện lương quá đi!

- Khải Lợi, chẳng lẽ nàng không hờn giận gì ta nơi nơi đùa hoa cợt nguyệt?

Đoạn Vân hơi khó hiểu về những nữ nhân của mình. Các nàng dường như trước giờ chưa từng trách mình đã quá hoa tâm!

Khải Lợi cười cười:

- Vân ca, người nói xem người có mấy nữ nhân của mình?

- Nàng và Khải Sát Lâm này, cả Tiểu Nguyệt cũng có thể tính luôn! Cộng thêm còn có Âu Dã Nỵ xem ra cũng có vài tia tình ý, Liên Na và Vân Vân. Được rồi, còn có Tạp Sát Phụ nữa, ta đã hơn một tháng rồi chưa gặp nàng, có cơ hội nhất định phải đến gặp nàng! Ai nha, như vậy theo tính toán của ta dường như cũng khá khá rồi, a a, Khải Lợi, khó nói quá, ta cảm thấy mình cũng hơi quá phận. Nhưng ai bảo ta quá đẹp trai trần đầy mị lực làm chi!

Khải Lợi dùng một ánh mắt nguơ ngu ngốc thể nhìn Đoạn Vân, nàng dùng ngón tay dí dí vào trán Đoạn Vân, cười nói:

- Chàng tính giỏi lắm! Chàng có biết Phụ hoàng ta có bao nhiêu nữ nhân không? Phải tới ba mươi mấy người đó ! Người mới chỉ có vài cô thôi mà ! Thật sự là không sợ người ta cười cho đâu!

Đoạn Vân hơi khó hiểu, Khải Lợi nói như vậy, ý tứ chẳng phải là tự trách mình thiếu đàn bà sao?

- Khải Lợi, theo như nàng vừa nói, nàng không có phản đối ta có nhiều đàn bà hả? Cũng không để ý xem ta có phát sinh quan hệ với những người đàn bà khác? Nhưng mà

- Vân ca, một nam nhân có bốn sự mới được nhiều đàn bà yêu thích, Vân ca của ta có nhiều mỹ nhân yêu thương, đó là Vân ca có bốn sự, ta và Khải Sát Lâm cao hứng còn không kịp ấy chứ! Làm sao lại trách người được? Bất quá ta phải nhắc nhở người một chuyện, đàn bà của người bây giờ vẫn còn chưa tính là nhiều, Vân ca, người nên cố gắng nhé!

Khải Lợi ngả vào lòng Đoạn Vân, nói rất ôn nhu.

Đoạn Vân khoái quá chịu không được, làm sao lại có tình huống như vậy ! Làm gì có lão bà nào lại bảo là mình phải tìm kiếm thêm các loại đàn bà khắp nơi! Mãi về sau, Đoạn Vân mới hơi hơi hiểu được nguyên nhân sự việc.

Đầu tiên đây là một loạn thế. Những nam nhân bị chết trên chiến trường rất nhiều, do đó tạo thành tỉ lệ nam nữ mất cân đối nghiêm trọng. Theo như thống kê, cả Á Đại Lục thì tỷ lệ nam nữ là 1: 2, tỷ lệ này có nghĩa là hai cô gái sẽ gả cho một nam nhân. Ở đây chủ nghĩa đa thê nhất định tồn tại, cũng phải tồn tại thôi. Bất quá vì bị ảnh hưởng giai cấp, người nghèo bình thường không cưới nhiều vợ, do đó tạo thành một hiện tượng: Quý tộc thì thê thiếp đầy đàn. Bất quá cũng chỉ có một vài loại đàn bà đặc biệt, tỷ như Công chúa hoặc là thiên kim tiểu thư nhà giàu, trượng phu của các nàng bình thường sẽ không cưới thêm, bất quá có đội ngũ thị nữ khá đông đảo, thậm chí có những người sở hữu cả trăm thị nữ hoặc nữ nô!

Đoạn Vân tròn mắt xoay loạn, hẳn hơi khó có thể chấp nhận thực trạng này, hẳn hỏi Khải Lợi :

- Vậy các nàng muốn ta cưới mấy lão bà?

Khải Lợi cười cười quỵ dị :

- Vậy thì phải xem bốn sự bản lãnh của chàng thôi! Nếu chàng có thể lấy được một quân đoàn, chúng ta cũng không có ý kiến! Có điều không biết Đoạn Vân đại nhân của chúng ta có thực lực này hay không? Cũng không biết Đoạn Vân đại nhân của chúng ta nói ra mồm được nhưng có làm được hay không?

Đoạn Vân nghe thế, ra vẻ hơi tức giận nói:

- Được lắm, còn dám nói ta không làm được! Hôm nay ta sẽ làm cho nàng biết tay, thưởng thức lão công của nàng là một nam nhân uy mãnh đến đâu! Xem ta làm sao trừng phạt nàng nhé! Tiếp chiêu đây!

Nói rồi, Đoạn Vân cù cù Khải Lợi!

Khải Lợi bị Đoạn Vân kích thích, cười nắc nẻ, cả người trong lòng Đoạn Vân không ngừng ngoay ngoay. Còn tiểu Đoạn Vân vì cử động ngoay ngoay này của Khải Lợi mà bị kích thích mãnh liệt, rất nhanh đã ngạo nghễ dương lên. Khải Lợi cũng cảm giác được sự biến hóa của Đoạn Vân, nàng đỏ hồng cả mặt, nhìn Đoạn Vân rất ôn nhu, nói rất thẹn thùng :

- Vân ca, ta muốn làm đàn bà của chàng!

Đoạn Vân một lần nữa ôm sát Khải Lợi vào lòng, cười nói :

- Nàng trước giờ vẫn là đàn bà của Đoạn Vân ta mà?

- Nhưng chúng ta còn chưa có, còn chưa có ai nha ! Ta nghĩ phải làm giống như muội muội mới trở thành đàn bà chính thức của người!

Khải Lợi suy nghĩ cả nửa ngày cũng không có tìm ra từ ngữ thích hợp để hình dung việc này, mặt nàng đỏ bừng, ôm cứng lấy Đoạn Vân, hy vọng hẳn có thể hiểu được!

Đoạn Vân cười nói :

- Phải làm lễ cưới hỏi vợ chồng, làm trên giường ngủ hả? Làm vậy có gì hay ho đâu! Thôi được, hôm nay ta ở đây ngủ với nàng! Bất quá ta có thể sẽ làm chuyện xấu đó!

- Ư ừ ta không sợ đâu!

Khải Lợi tình thực lộ ra vẻ mặt rất khát vọng! Dù sao một khi đã sớm coi mình là đàn bà của Đoạn Vân rồi, có thể cùng Đoạn Vân ngủ với nhau thì tuyệt đối là một chuyện rất hạnh phúc đó nha.

Sau đó Đoạn Vân ôm Khải Lợi bế lên giường, rất ôn nhu nhẹ nhàng.

Đoạn Vân đặt Khải Lợi lên giường, dùng đôi môi rất ôn nhu lại rất có kỹ xảo áp vào đôi môi xinh xắn, rồi hôn vào mặt vào trên cổ của Khải Lợi. Còn Khải Lợi tiểu ny tử cũng bắt đầu rạo rực mà cử động rất rụt rè, hoàn toàn làm ra vẻ để mặc cho quân địch muốn làm gì thì làm. Một đôi bàn tay khao khát của Đoạn Vân sờ soạng khắp nơi rồi dừng lại trên một bộ ngực cao vồng vọt của Khải Lợi đang không ngừng nhấp nhô mời gọi, hạ thể cũng đã vươn lên ngạo nghễ, vươn dài ra tới gần cơ sở bí mật của Khải Lợi. Dần dần dưới sự kích thích của Đoạn Vân, miệng Khải Lợi bắt đầu phát ra tiếng rên rỉ mê mê khe khẽ, vừa then thừng vừa khát vọng thêm muốn, cả người từ trên xuống dưới đều đổ ừng cả lên. Thấy Khải Lợi có phản ứng, Đoạn Vân càng hăng máu hơn. Tay phải tà ác của hắn vuốt dọc theo cái eo của Khải Lợi xâm nhập thẳng vào bên trong, vuốt ve da thịt tuyệt mỹ bóng như tuyết, trong như nước của nàng. Tay Đoạn Vân lại quay ngược lên, một lần nữa lần mò vào tấn công thành trì cao vồng vọt trên ngực Khải Lợi. Đỉnh đồi mềm mại của bộ ngực cực phẩm làm cho Đoạn Vân mê mẩn, Đoạn Vân không ngừng xoa nắn tạo thành thiên hình vạn trạng. Còn Khải Lợi dưới sự chọc ghẹo trần trụi của Đoạn Vân, cả người dần dần bộc phát như núi lửa. Vực thẳm Hỏa diệm sơn của nàng bị Đoạn Vân trêu đùa đã trực tiếp phun nham thủy nóng bỏng ra rồi!

- Vân ca, ta khó chịu, ta muốn... !

Vẻ mặt hưởng thụ của Khải Lợi dưới sự vuốt ve Đoạn Vân, cả người uốn éo, đón lấy thân hình Đoạn Vân. Còn tay nàng cũng đã vội vàng giằng xé những mảnh quần áo của Đoạn Vân.

Nghe nàng nói thế, cánh tay tà ác của Đoạn Vân bắt đầu chạy xuống, vuốt ve đùi của Khải Lợi rồi lướt vào động đào tuyết mật. Cảm thấy còn bị cản trở bởi mở quần áo phiền toái, vì vậy Đoạn Vân nhẹ gỡ quần Khải Lợi xuống. Cánh tay thăm dò lại vươn vào bên trong đùi ngọc mà vuốt ve, hưởng thụ da thịt bóng loáng mềm mại. Nói thật, đùi Khải Lợi quả rất mềm mại đàn hồi, da thịt lại bóng bẩy mịn màng, Đoạn Vân thiếu chút nữa bị hôn mê ngay giữa một đôi đùi ngọc này! Tay của Đoạn Vân nơi nơi giày xéo như ngựa mất cương, vuốt ve cặp eo săn chắc không có chút mỡ thừa của Khải Lợi. Cặp eo nhỏ nhỏ thon thon hôm nay đã trở thành mục tiêu công kích của Đoạn Vân! Lướt theo eo đi xuống, tay Đoạn Vân rốt cục đã xâm phạm bờ cõi khối lãnh thổ u huyền nhất của Khải Lợi....

Oa! Đã ẩm ướt như vậy rồi sao? Đủ rồi, Đoạn Vân cũng không còn phải làm gì thêm nữa cho mất công! Hắn giơ một ngón tay lên trời, quay vòng vòng trong không trung. Đoạn Vân một lần nữa chộp tay vào người Khải Lợi!

- Lợi Lợi, nói là nàng muốn đi, thì ta sẽ cho nàng!

Đoạn Vân tiếp tục xoa bóp bộ ngực và kiều đồn của Khải Lợi, nở một nụ cười xấu xa quay về Khải Lợi híp mắt nói.

Khải Lợi đỏ mặt, nàng ôm chặt lấy eo Đoạn Vân, dùng hạ thể cọ vào tiểu Đoạn Vân, hy vọng dùng động tác này có thể giảm bớt được cảm giác hư không mãnh liệt kia của nàng.

- Ta, ta, ai nha, mắc cỡ chết người rồi ! Vân ca, chàng cho . Chàng -

Khải Lợi há mồm, nhưng lại nói không nên lời.

- Chàng cái gì hả?

Đoạn Vân công kích Khải Lợi càng hung hiểm hơn, cũng càng mãnh liệt hơn. Tiểu Đoạn Vân đã nhắm ngay vào mục tiêu, thời khắc nào cũng chuẩn bị lập tức tiến công!

Khải Lợi cắn chặt răng, đỏ mặt, dùng một loại ngữ khí khổ sở mê người nói:

- Vân ca, ta muốn...! Ta muốn người yêu ta!

Nghe xong, Đoạn Vân cũng không còn dè nén dục hỏa của mình nữa, chịu áp lực lâu như vậy rồi, Đoạn Vân cũng rất khó chịu. Vì vậy Đoạn Vân trực tiếp động thân...!

- A!

Khải Lợi không tự giác được kêu lên một tiếng. Hồng hoàn của Khải Lợi cứ như vậy bị Đoạn Vân cướp đi!

- Trời, nàng... chật hẹp thế, ta muốn... ta muốn ở sâu trong nàng...!

Đoạn Vân cảm thụ khoái cảm từ hạ thể truyền đến, cơ hồ cũng muốn phún phát luôn. Hạ thể của Khải Lợi không hiểu sao lại bé chặt một cách thần kỳ, hơn nữa đây là lần đầu tiên, sau một đợt tấn công của Đoạn Vân, tiểu Đoạn Vân cũng chỉ có thể xâm nhập vào được một đoạn ngắn thôi. Sướng quá! Kết quả là Đoạn Vân lại phải làm một lần nữa, rốt cục, trong nháy mắt trước khi Khải Lợi sắp phún phát, tiểu Đoạn Vân một mình một ngựa đã xông tới đáy! Nhân gian vũ vật a! Cái này so với Tiểu Nguyệt xem ra còn tốt hơn vài phần! Vì vậy Đoạn Vân không ngừng dập dòn lên trên người Khải Lợi. Hơn mười cơn thủy triều lên xuống, mấy trăm lần phong hồi lộ chuyển! Cái làm cho Đoạn Vân hơi giật mình là, sự nhẫn nại của Khải Lợi cũng rất thần kỳ! Nếu không phải Đoạn Vân cường hãn, thì chưa chắc đã hoàn toàn thỏa mãn được nàng!

Vài giờ sau, Đoạn Vân ôm Khải Lợi đang ngủ say, tự cảm thụ biến hóa trong cơ thể. Đoạn Vân qua một đêm làm cho hai cô gái biến thành đàn bà của mình, hơn nữa chân khí trong cơ thể Đoạn Vân cũng tăng vọt một hồi. Trong khi cùng Tiểu Nguyệt hợp thể, Đoạn Vân đã thấy chân khí đột phá đến tầng thứ ba, thực lực bản thân đã đạt tới bát cấp. Còn trong khi cùng Khải Lợi hợp hoan thì Đoạn Vân càng không hình dung ra được, chân khí đã lại đạt tới một tầm cao rất lớn. Mặc dù chân khí của Đoạn Vân đã đột phá khi cùng với Tiểu Nguyệt, nhưng Đoạn Vân dám khẳng định trăm phần trăm trong khi cùng Khải Lợi giao hoan thì chân khí được đề cao tuyệt đối gấp hai lần với Tiểu Nguyệt. Đoạn Vân đối với việc này tiến hành phân tích một chút, cuối cùng đem công lao qui cho Tủy Tủy Đan. Xem ra một âm một dương, nam nữ phối hợp mới có thể làm cho Tủy Tủy Đan phát huy công hiệu lớn nhất. Hơn nữa Đoạn Vân đối với thân thể của Khải Lợi đã từng kiểm tra, phát hiện trong cơ thể Khải Lợi cũng sinh ra chân khí. Bất quá Đoạn Vân nhớ kỹ trong khi cùng Tiểu Nguyệt hợp thể thì trên người nàng không sinh ra chân khí! Xem ra, Tủy Tủy Đan quả là một dược hoàn rất thần kỳ!

Để làm cho Khải Lợi cũng có võ công, Đoạn Vân trong khi cùng Khải Lợi hợp thể đã dạy cho nàng làm sao vận hành chân khí trong cơ thể, còn Khải Lợi cũng đã hoàn toàn nắm giữ pháp môn vận hành, sau đó ngủ mê mệt ngon lành!

Nhìn vẻ mặt với nụ cười thỏa mãn của Khải Lợi, Đoạn Vân dám khẳng định trong giấc mơ của Khải Lợi nhất định có mình! Cười cười, Đoạn Vân ôm Khải Lợi rồi cũng chìm vào xuân mộng ngọt ngào!

84. Chương 84. Ngưu Tộc Thánh Thú Ngã Cấp Nhĩ

Sáng sớm ngày thứ hai, Đoạn Vân ra một khoảng đất trống, một mặt dạy Thái Cực cho Khải Lợi, một mặt củng cố chân khí trong cơ thể mình. Luyện công mỗi buổi sáng đã là một thói quen không thể bỏ được của Đoạn Vân. Hành tẩu vu ý, kiếm tẩu vu phong! Hôm nay, vô luận cả về quyền thuật lẫn kiếm thuật, Đoạn Vân đều có tiến bộ một bước dài. Cũng vì thực lực tăng lên hơi nhanh nên có rất nhiều chỗ đã phải tự mình từ từ nghiên cứu và tiêu hóa. Huyệt đạo khắp nơi trong cơ thể Đoạn Vân đã cơ bản đã thông, bất quá còn có mấy chỗ vẫn y nguyên như trước: đại huyệt Nhâm Đốc nhị mạch vẫn chưa có phản ứng gì. Xem ra phải đợi cho chân khí đề cao hơn nữa mới được.

- Đoạn Vân ca ca, các người đang luyện công hả? Vậy Đoạn Vân ca ca cũng dạy cho Ny Ny nhé? Ny Ny cũng muốn học!

Lúc này, sexy Cuồng chiến sĩ đáng yêu tiểu mỹ nhân Âu Dã Ny của chúng ta đang đi tới. Trong khoảng thời gian này nàng cơ hồ mỗi ngày đều tìm đến Đoạn Vân, nàng rất thích nghe Đoạn Vân kể chuyện. Còn Đoạn Vân cũng có mưu đồ riêng với cô tiểu mỹ nữ da vàng này, nên không hề từ chối!

- Ny Ny muốn học sao? Được thôi, chẳng qua ta có một điều kiện! - Đoạn Vân ngừng lại, cười nói với Âu Dã Ny.

- Được, ta chấp thuận! - Âu Dã Ny trực tiếp đồng ý luôn.

Đoạn Vân cười cười, ra vẻ kinh ngạc nhìn nàng, dùng ánh mắt bỉ ổi quét tới quét lui trên người tiểu mỹ nhân. Còn dưới ánh mắt bốc lửa của Đoạn Vân, tiểu mỹ nhân tự nhiên hơi đỏ mặt, vẻ mặt trở nên rất không tự nhiên.

Đoạn Vân nghiêm mặt lại gần, nói :

- Hôn ta một cái rồi ta sẽ dạy nàng!

Lúc này Khải Lợi đang đứng phía sau vừa nghe Đoạn Vân trơ trên công khai như thế, véo một cái rất mạnh vào lưng hắn. Ai u! Lúc này Đoạn Vân hiểu ra được một đạo lý: Vô luận ở đâu, mọi nữ nhân đều ghen tuông cả! Mặc dù ở xã hội nào đi nữa, cho dù một nam nhân có thể có bao nhiêu đàn bà đi nữa, nhưng chẳng có người đàn bà nào lại cam tâm tình nguyện chia sẻ vợ chồng phu mình cả?

Ny Ny nghe Đoạn Vân nói, đang muốn nhảy tới hôn Đoạn Vân một cái, nhưng vừa nghe tiếng kêu thảm thiết của Đoạn Vân, nàng hơi kỳ quái hỏi:

- Đoạn Vân ca ca bị làm sao vậy?

- Không có việc gì! Bị hũ giấm chua nó... à bị người ta dọa thôi! Tốt lắm, cùng học vậy!

Sau đó Đoạn Vân giảng giải cho hai vị mỹ nữ. Dạy dỗ một trận gần chết mà các nàng mới chỉ học được một chút vỏ ngoài. Nhưng được cái là bất kỳ chiêu thức nào cũng nhớ kỹ! Có điều nếu sử dụng chúng để ra ngoài đánh nhau thì xem ra chẳng có ích lợi gì ! Khải Lợi giỏi hơn một chút, dù sao trong cơ thể nàng có cường độ chân khí của kiếm sĩ cấp hai. Không có Thái Cực chân khí, cơ hồ không thể sử dụng được lực công kích!

- Thiếu gia, vị Tộc trưởng Ngưu đầu nhân đã tới. Hắn cứ muốn nhất định phải cầu kiến Ngài cho bằng được!

Lúc này, Liên Na đã đi tới. Theo nàng tới còn có Tiểu Bạch. Trong khoảng thời gian này, Tiểu Bạch luôn luôn được Liên Na chiếu cố. Về phần Tiểu Bạch xét đến cùng là loại sinh vật gì thì Đoạn Vân cũng không nói được. Bất quá Đoạn Vân rất hoài nghi tiểu tử này có lẽ là một đầu rồng! Bởi vì nó vừa thấy cái gì tỏa sáng rực rỡ là muốn chiếm đoạt ngay. Hôm nay cái phòng nhỏ bé của nó tuyệt đối còn khoa trương hơn cả sơn động của Đạt Nhĩ huynh đệ, nơi nơi đều là thủy tinh và thủy tinh, kim tệ cũng trải ra đầy đất! Hơn nữa chỉ cần có người đi vào phòng nó, nó sẽ cảnh giác đứng gác mấy thứ bảo bối của mình, dù là Đoạn Vân nó cũng làm như thế! Hơn nữa mỗi lần xuất môn nó lại không ngại khổ cực nhét hết bảo bối vào cái Không gian cảnh quyển (cái vòng không gian đeo trên cổ nó, khác với cái nhẫn Không gian giới tử của con người hay đeo).

Hôm nay, Cảnh quyển của Tiểu Bạch đã thay đổi rồi. Đó là một cái mà Đoạn Vân đặc biệt sai Địa Tinh của Gia tộc hao phí không ít cực phẩm khoáng thạch mới chế tạo ra được, không gian bên trong chừng ba mươi mét vuông. Đoạn Vân vô cùng thương yêu Tiểu Bạch, cơ hồ yêu cầu cái gì cũng sẽ thỏa mãn. Dù sao nó là đồng bọn thứ nhất của hắn trên đại lục này!

Đoạn Vân cúi người, ôm lấy Tiểu Bạch đưa lên, ngoắc tay nói :

- Đi, chúng ta đi gặp hắn!

Chỉ chốc lát, đoàn người Đoạn Vân đã tới Nghị sự đình, đây là một phòng họp nơi Đoạn Vân chuyên môn bố trí hội nghị của Gia tộc.

- Tộc trưởng đại nhân, thật không ngờ chúng ta lại gặp mặt nhanh như vậy! Ngài có khỏe không? - Đoạn Vân cười gượng chào mừng lão nhân.

Tộc trưởng Ngưu đầu nhân vốn đang lo lắng đi đi lại lại ở trong phòng, vừa nghe thấy Đoạn Vân nói, quay phắt người lại nói với Đoạn Vân:

- Đoạn Vân đại nhân, Ngài mau đưa ta đi gặp thủ hạ của Ngài! Ta vừa nghe nói là lập tức không quản đêm khuya chạy tới đây.

Đoạn Vân không vội vàng gì, từ từ ngồi xuống, đặt Tiểu Bạch lên trên bàn, vẻ mặt rất tiêu sái nói:

- Tộc trưởng đại nhân nói chính là Ngưu Ma Vương phải không? Chẳng lẽ thủ hạ phế phẩm của ta lại làm cho Tộc trưởng coi trọng như thế?

Nghe Đoạn Vân nói, vẻ mặt Ngưu đầu Tộc trưởng có vẻ không vui nói:

- Đoạn Vân đại nhân, xin người tôn trọng Ngưu Ma Vương đại nhân một chút, dù sao nếu Bội Kỳ nói thật, thì hẳn sẽ là Ngưu đầu nhân Thủ hộ bộ tộc Thánh thú của chúng ta, hẳn sẽ lãnh đạo Ngưu đầu nhân bộ tộc của chúng ta đi tới phồn vinh và hưng thịnh!

Đoạn Vân cười cười, dùng ánh mắt chế giễu nhìn vị Tộc trưởng, nói khẽ :

- Ngưu Ma Vương là sủng vật của ta! Quan hệ giữa chúng ta thì ta nghĩ không cần phải giải thích!

- Thủ hộ Thánh thú của Ngưu đầu nhân bộ tộc sẽ không làm sủng vật cho bất luận kẻ nào! Người không có khả năng làm chủ nhân của hắn đâu. Người phải giải trừ "Sủng vật khế ước" cho Thánh thú đại nhân !

Tộc trưởng Ngưu đầu nhân rất kích động, ngữ khí lại lóe lên vài tia uy hiếp!

Nghe thế, Đoạn Vân rất không thoải mái, Ngưu Ma Vương là đệ nhất chiến đấu ma sủng của mình, khi nào thì đến phiên Ngưu đầu nhân đến quản chuyện của mình. Hơn nữa, Đoạn Vân căn bản là không hề ký khế ước với ma sủng nào của mình cả. Đoạn Vân quay đầu đi, không thêm để ý đến lão già này nữa.

Vừa thấy vẻ mặt bất mãn của Đoạn Vân, ngưu đầu Tộc trưởng hiển nhiên cũng hiểu được mình nói hơi quá đáng, vội vàng bồi lễ nói:

- Đoạn Vân đại nhân, chỉ cần Ngài giao ra "Sủng vật khế ước" của Ngưu Ma Vương Thánh thú đại nhân, bộ tộc Ngưu đầu nhân của ta sẽ giúp Ngài làm mọi việc!

- Việc gì? Kể cả quy thuận ta? - Đoạn Vân trêu chọc!

Tộc trưởng Ngưu đầu nhân suy nghĩ một hồi, nói rất kiên quyết:

- Ngoại trừ điều kiện này!

- Vậy mời trở về đi! Liên Na đâu ra tiễn khách! - Đoạn Vân đứng lên, xoay người tỏ vẻ muốn đi!

Ngưu đầu nhân Tộc trưởng thấy Đoạn Vân muốn đi, vội vàng chạy đến phía trước Đoạn Vân, dang hai tay cản lại, vẻ mặt rất kích động.

- Đoạn Vân đại nhân, tại sao người bất thông tình lý như vậy?

Thần sắc Đoạn Vân rất nghiêm túc nói:

- Như thế nào gọi là bất thông tình lý đây, Ngưu Ma Vương là thủ hạ của ta, các người bây giờ muốn thế nào? Ta muốn hỏi, tại sao các người lại coi trọng một ma thú như thế?

Ngưu đầu nhân ra vẻ rất bất lực, thở dài :

- Đoạn Vân đại nhân, sự tôn nghiêm của Ngưu đầu nhân bộ tộc chúng ta không cho phép Thánh thú của chúng ta trở thành sủng vật cho người khác! Được rồi! Ta hứa dẫn dắt tất cả Ngưu đầu nhân ở Phất La Đa quy thuận Ngài!

Đoạn Vân lúc này nở nụ cười, nụ cười rất quỷ dị! Hắn nói ra vẻ quan tâm :

- Tộc trưởng đại nhân, kỳ thật nếu người muốn Ngưu Ma Vương trở thành Thánh thú Thủ hộ cho bộ tộc, thậm chí là Thủ hộ Thần thú, chỉ có một phương pháp: Đó là đầu phục ta! Đây là lời nói thật đó! Ngưu Ma Vương đúng thật là sủng vật của ta, nhưng ta chưa từng ký "Sủng vật khế ước" với hắn! Đoạn Vân ta khinh thường tất cả những thứ đó. Bất quá không có sự đồng ý của ta, Ngưu Ma Vương sẽ không bao giờ làm Thủ hộ cho các người đâu. Nói cho người một việc nữa, Ngưu Ma Vương phỏng chừng sẽ tiến hóa thành Thần thú cấp mười rất nhanh. Ngưu tộc Thánh thú thì đã từng xuất hiện trên đại lục, bất quá Ngưu đầu Thần thú thì chắc chắn là chưa bao giờ có đâu!

Ngưu đầu Tộc trưởng vẻ mặt khó tin:

- Ngưu đầu Thần thú?

Không đếm xỉa đến Ngưu đầu Tộc trưởng, Đoạn Vân gọi với vào không trung:

- Ngưu Ma Vương, người tới đây cho ta!

Chỉ chớp lát, từ một đỉnh núi xa xa, đã thấp thoáng bóng dáng của Ngưu Ma Vương, rồi rất nhanh, Ngưu Ma Vương đã xuất hiện trước mặt Đoạn Vân.

- Phù! Lão Đại, tìm ta đây có chuyện gì ? - Ngưu Ma Vương thở hồng hộc nói với Đoạn Vân.

Đoạn Vân cười cười, chỉ Ngưu đầu Tộc trưởng nói:

- Cho người một nhiệm vụ, làm Thủ hộ Thánh thú cho Ngưu đầu nhân bộ tộc!

Ngưu Ma Vương nhìn nhìn vị Tộc trưởng ngưu đầu, lúc này vị Tộc trưởng kia đang nhìn hắn với vẻ mặt hưng phấn. Hơn nữa lão ta vừa bắt gặp ánh mắt của Ngưu Ma Vương, lập tức cung kính quỳ xuống.

- Lão Đại, ta đây mặc kệ! Ta đây nói qua bao nhiêu lần rồi, ta đây là Ngưu ma thú, không có quan hệ gì với Ngưu đầu nhân cả ! Cha mẹ ta đây từ nhỏ đã nói rất rõ với ta đây !

Nghe Ngưu Ma Vương nói, Tộc trưởng đại nhân rất giật mình, hắn cung kính nói với Ngưu Ma Vương :

- Thánh thú đại nhân, Ngài không thể bỏ mặc Ngưu đầu nhân bộ tộc được đâu? Ngài đã là cửu cấp rồi, nhất định Ngài phải là Thánh thú Thủ hộ cho Ngưu đầu bộ tộc chúng ta. Ngài không từ chối được trách nhiệm này đâu? Đoạn Vân đại nhân, Ngài khuyên Thánh thú đại nhân một tiếng đi!

- Lão Đại, chuyện gì ta đây cũng có thể nghe người, nhưng việc này, ta đây mặc kệ! Ngưu Nhị không phải cũng đã là cửu cấp rồi sao, người đi mà tìm kiếm hắn đi!

Đoạn Vân biết rõ về Ngưu Nhị. Vốn là một thủ hạ của Ngưu Ma Vương, một ngưu thú thực lực thất cấp đỉnh phong, sau khi dùng sáu lạp Tủy Tủy Đan, thực lực được đề cao tới cửu cấp sơ giai! Ngưu Nhị cũng là tên do Đoạn Vân đặt.

- Đoạn Vân đại nhân, Ngài còn có Ngưu đầu Thánh thú cửu cấp khác sao?

Ngưu đầu nhân Tộc trưởng rất kinh ngạc, vị Đoạn Vân đại nhân này nói đến tột cùng là còn có bốn sự lên trời xuống đất gì nữa đây, vì sao thủ hạ hắn lại còn có cửu cấp ngưu thú nữa?

Đoạn Vân ngẫm nghĩ, rồi nói với Ngưu Ma Vương:

- Ngưu Nhị còn phải quản lý thủ hạ cho người! Hắn là một tên gia hỏa rất thông minh, rất có tài làm Đại tướng! Không giống người, hơn nữa hắn đã là một thành viên của Gia tộc rồi, gọi Ngưu Tam tới đây!

- Lão Đại, dường như không có ai tên là Ngưu Tam đâu ạ! - Ngưu Ma Vương rất khó hiểu.

Đoạn Vân vỗ mạnh vào cái đầu cứng như thép của Ngưu Ma Vương, ra vẻ tức giận nói:

- Người đi gọi một Ngưu Tam nào mà chẳng được! Ngu thế!

- Lão Đại, thật không có Ngưu Tam mà, ai u, đừng đánh! Không có thật, lão Đại, ai u! Là không có mà! Có có có! Lão Đại, có rồi đó, được chưa ?

Ngưu Ma Vương vẻ mặt ủy khuất. Thế nhưng mặc dù ngoài miệng nói có, nhưng trong lòng lại vẫn nói thầm như trước: không có mà!

- Người đâu, kêu Ước Hàn tới đây bàn chuyện qui phục với Ngưu đầu Tộc trưởng! - Đoạn Vân quay ra ngoài cửa hô.

- Đoạn Vân đại nhân, Ngài rốt cuộc là có đến mấy cửu cấp ngưu tộc Thánh thú vậy?

Ngưu đầu nhân Tộc trưởng rất kích thích hưng phấn khi nghe đoạn đối thoại giữa Đoạn Vân và Ngưu Ma Vương! Như thế nào lại lời ra một Ngưu Nhị sau lại phải ra thêm một Ngưu Tam nữa? Đến tột cùng là chuyện gì vậy nhỉ?

Đoạn Vân cười cười thần bí:

- Người đoán thử coi? Tốt lắm, cái tên Ngưu Tam Thánh thú đó đến buổi chiều sẽ giao cho các người đem đi ! Ngưu Ma Vương của ta đã không muốn, vậy ta bảo Ngưu Tam đại nhân làm Thủ hộ Thánh thú cho các người ! Người cứ yên tâm, Ngưu Tam không dám không đáp ứng đâu! Bộ tộc Ngưu đầu nhân các người tuyệt đối sẽ có một vị cứu cấp ngưu tộc mà thú làm Thánh thú cho các người!

Nói xong, Đoạn Vân cười to rồi đi ra ngoài. Bộ tộc Ngưu đầu nhân đã quy thuận rồi, chuyện kế tiếp cứ giao cho Ước Hàn Đại quân gia là xong tuốt!

85. Chương 85. Á Cương Tân Thành Tân Khí Tượng

Nhìn cảnh tượng trước mắt, Ngưu đầu nhân Tộc trưởng không thể dấu được vẻ mặt bàng hoàng!

- Đoạn Vân đại nhân, đây chẳng phải là tên trước đây vốn là Thủ hộ thú của Ngưu đầu bộ tộc chúng ta sao? Chuyện gì thế này?

Ngưu đầu nhân Tộc trưởng rất khiếp sợ. Chỉ trong nháy mắt, một đầu ma thú bát cấp sơ giai đã biến thành một đầu cứu cấp sơ giai Thánh thú rồi, chuyện này nói ra ai mà tin được.

- A? Phải không? Không thể nào! Ủa nhưng mà đây là cứu cấp mà, vậy cái gì thú đó? Không phải là đây còn là bát cấp của các người sao?

Đoạn Vân ra vẻ kinh ngạc, bất quá khóe mắt hần lóe lên tròng mắt trách cứ Ngưu Ma Vương. Tên ngổ kia thật sự là quá đáng, mình cho hắn sáu lap Tủy Tủy Đan kêu hắn chuyển một tên thất cấp Cuồng bạo đã ngưu biến thành cứu cấp, nhưng hắn lại trực tiếp đem cho một tên nguyên trước kia là người của Ngưu đầu nhân bộ tộc cho uống vào. Thật sự là quá đáng!

Thấy ánh mắt Đoạn Vân, Ngưu Ma Vương ghé vào tai Đoạn Vân thấp giọng nói :

- Lão Đại, ta đây đem sáu lap dược của Ngài chia làm hai phần, cho hai thủ hạ. Ta đây cũng hiểu được ý của Ngài nói Ngưu Tam là muốn gì, vì vậy mới đem bọn họ đặt tên là Ngưu Tam và Ngưu Tứ. Người kia là Ngưu Tứ! Khả khả, ta đây quá thông minh đầy mình sáng kiến!

Thấy vẻ mặt Ngưu Ma Vương rất đắc ý, Đoạn Vân thật muốn phóng một chưởng làm hắn chết đứt đừ đi cho rồi. Bình thường thì ngu không còn chỗ nào ngu hơn, bây giờ lại còn tính với chả toán, xem ra vô luận là người hay là thú đều có thiên hướng phát triển a! Đoạn Vân vỗ mạnh vào đầu Ngưu Ma Vương, tròng mắt thêm vài lần nữa! Sau đó vẻ mặt tươi cười chuyển sang Ngưu đầu nhân Tộc trưởng.

- Tộc trưởng đại nhân, vậy chuyện này chúng ta không cần lo nữa! Dù sao đây cũng là cứu cấp ma thú rồi! Bất quá các người cũng sẽ là thủ hạ của ta, sau này các người phải sửa lại cách xưng hô với ta! Được rồi, ta vẫn gọi Tộc trưởng là Tộc trưởng như cũ, xin hỏi

- Linh chủ đại nhân cứ trực tiếp gọi ta là Y Ân được rồi! Ngưu đầu nhân Y Ân ra mắt linh chủ đại nhân!

Ngưu lão đầu vái Đoạn Vân rất sâu, vẻ mặt rất sùng kính! Vị Tộc trưởng ngưu đầu này nếu đến bây giờ mà còn không hiểu được năng lực kinh người của Đoạn Vân thì lão cũng chẳng nên sống được tới tuổi này làm gì! Theo lão, người mà có khả năng tạo một Thánh thú như thế, tuyệt đối sẽ không phải là người thường, mà cũng chỉ có đi theo người như vậy thì bộ tộc Ngưu đầu nhân mới có thể hưng vượng được!

- Ha ha, được! Y Ân, người đã là thủ hạ của ta, ta cũng không gạt người nữa. Kỳ thật ta không phải linh chủ gì cả, ta thân phận bây giờ là tên phản quốc của Thiên Long, tội danh là bắt cóc Công chúa và gây phản loạn bức hiếp Hoàng đế! Bất quá người cũng ứ yên tâm, Thiên Long sẽ không dám gây khó dễ cho ta đâu, các người cũng không cần lo lắng việc có quân đội nước nào đó đến chinh phạt ta. Dù sao thực lực của ta cũng làm cho Tra Lí không dám lộn xộn!

Đoạn Vân rất cao hứng, thu phục được Ngưu đầu nhân bộ tộc, vậy chỉ còn lại có Lang tộc thôi. Hơn nữa, bởi vì Lang tộc rất hiếu chiến và hung ác, nên rất nhiều tộc Thú Nhân không có quan hệ tốt với Lang tộc, chỉ cần Ngưu đầu bộ tộc ở Phất La Đa đầu phục mình, vậy thì các thế lực khác ở Phất La Đa cũng sẽ phải dựa vào hắn. Như vậy sẽ chỉ có một Lang tộc là không quy thuận thôi! Một Lang tộc này, Đoạn Vân sẽ không để vào mắt. Lang tộc không phải là hiếu chiến sao? Đoạn Vân sẽ dùng vũ lực đi chinh phục! Theo Đoạn Vân, dân tộc hiếu chiến sẽ chỉ tôn kính và thần phục cường giả!

- Y Ân, sau này cứ kêu Đoạn Vân ta là 'Thiếu gia' được rồi!

- Thiếu gia! Y Ân một lần nữa vái Đoạn Vân rất dài.

Nhìn Ngưu đầu nhân Tộc trưởng già nua trước mắt, Đoạn Vân ngẫm nghĩ một lát, rồi lấy ra từ giới tử một viên Tẩy Tủy Đan đưa cho lão. Y Ân cầm lấy được hoàn nhìn vài cái, tỏ ý rất nghi hoặc .

Đoạn Vân xoay chuuyển con người vài cái, nói:

- Để chứng minh sự trung thành của người, ta ra lệnh người uống vào!

Y Ân rất kinh ngạc, vẻ mặt có chút biến hóa. Nhưng rồi rất nhanh lão cầm lấy Tẩy Tủy Đan uống ực luôn.

Đoạn Vân cười cười, đi đến chỗ Ngưu Tứ phía sau Y Ân, cũng là tên Ngưu đầu nhân vốn nguyên bản chỉ là một Thủ hộ thú, vỗ vài cái vào thân thể cao lớn của Ngưu Tứ, Đoạn Vân một lần nữa nhìn về phía Y Ân Tộc trưởng, cười nói :

- Tốt lắm ! Y Ân, người yên tâm, đó không phải độc dược đâu. Mà là thánh dược của Đoạn Vân ta đó, nó thể cho làm cho người đề cao thực lực lên! Ngoài ra có thể làm người ta trẻ ra nữa! Ta không muốn người tới đầu phục ta mới một ngày đã đột nhiên lăn quay ra chết ngóm!

Y Ân nghe thế giật bắn mình! Lão nghĩ ngợi nát cả óc cũng không ngờ được Đoạn Vân còn có năng lực thần kỳ như thế. Lần này lão không nói gì nữa, và trong suốt cả cuộc đời sau này, vị Ngưu đầu Tộc trưởng này luôn luôn trung thành hết mực với Đoạn Vân, tuyệt không oán thán, tuyệt không hối hận!

Đoạn Vân ngược lên nhìn Ngưu Tứ cao lớn:

- Sau này người là Thánh thú Thủ hộ cho Ngưu đầu nhân bộ tộc, phải làm cho tốt chức trách của mình đó! Nếu biểu hiện tốt, sẽ cho người trở thành ma sủng cho Đoạn Vân ta!

- Rõ, đại ca!

Ngưu Tứ kêu lên rất hưng phấn, thanh âm như sấm nổ giữa ban ngày. Trở thành ma sủng của Đoạn Vân có nghĩa là gì? Điều đó nghĩa là thực lực tuyệt đối cường hãn. Phì Tử, Ngưu Ma Vương, Tiểu Phi Hiệp, còn có Hắc long huynh đệ nữa, không ai không có thực lực kinh khủng? Một đám thủ hạ của Phì Tử, chẳng có ai không nằm mơ mà không ước mình thành ma sủng của Đoạn Vân?

Cuộc sống cứ như vậy trôi qua, đã hơn mười ngày rồi. Trong mười mấy ngày này, thành thị đã được kiến thiết hoàn toàn một cách chính quy. Hơn nữa có rất nhiều dị tộc ở A Nhĩ Ti Tư đã đến đầu nhập Đoạn Vân. Đối với các chủng tộc, Đoạn Vân cũng có một chút an bài!

Năm vạn Ngưu đầu nhân, Đoạn Vân rút ra một vạn chiến sĩ Ngưu đầu nhân hợp thành một Cuồng ngưu Sư đoàn. Vốn dĩ Đoạn Vân không định tuyển nhiều chiến sĩ như vậy, tỉ lệ này thật sự là có vẻ hơi cao. Nhưng hãn không còn có biện pháp khác. Thú Nhân, trời sinh đã là binh lính rồi. Năm vạn Ngưu đầu nhân cơ hồ toàn dân giai binh, thậm chí cả nữ Thú Nhân chiến sĩ cũng có. Rút ra một vạn người, như Y Ân đã nói, đây đều là binh lính giỏi nhất! Các cấp sĩ quan bậc thấp của sư đoàn này đều là tự bầu cử lấy. Để không chế tốt đội ngũ, hãn giao cho Ngưu đầu nhân Khai La đảm nhiệm chức Sư trưởng sư đoàn này. Dù sao Khai La đã là một Ngưu đầu nhân Kiếm thánh, đã là Ngưu đầu nhân thì đồ ai dám không phục. Để bù trừ cho chỉ số IQ thấp của Ngưu đầu nhân, Đoạn Vân cũng theo quy củ cũ, rút ra từ Nanh Sói Sư đoàn mười mấy người bổ sung nắm giữ Tham mưu trưởng cấp Lữ đoàn trở lên! Chương trình huấn luyện cũng căn cứ vào các hạng mục huấn luyện của Nanh Sói Sư đoàn mà tiến hành.

Năm ngàn Miêu tộc, Đoạn Vân lựa ra một tổ thích khách một ngàn người, do thánh cấp Miêu nữ thích khách La Lị đảm nhiệm chức Đội trưởng. Một ngàn Miêu tộc này đều được trải qua huấn luyện nghiêm khắc, trở thành một chủng bộ đội đặc công kinh khủng, cũng là một đội ám sát! Sau này nếu xảy ra chiến tranh, một ngàn thích khách này tuyệt đối là cơn ác mộng của tướng lĩnh cao cấp đối phương.

Theo ý Đoạn Vân, Phì Tử đi thu phục rất nhiều các dị tộc. Ba ngàn Hùng tộc, gần hai ngàn Trư nhân, đầu Cẩu nhân cũng phải tới ba ngàn. Hơn mười chủng tộc nhỏ có qui mô khoảng mấy trăm người! Đối với những chủng tộc Thú Nhân thiện chiến này, Đoạn Vân cũng tận dụng phát huy hết lực lượng của bọn họ, hợp thành một sư đoàn tạp nham. Ở sư đoàn này, có đủ loại chủng tộc, thực lực tuy không đồng đều, nhưng cũng không để cho coi thường được. Về phần một ít những người không biết chiến đấu, Đoạn Vân cũng tận

dùng hết tiềm lực của bọn họ. Tỷ dụ như Thổ tộc vốn cẩn thận thì Đoạn Vân giao cho các nàng phụ trách tìm kiếm, bảo trì và thu hoạch dược tài. Hồ tộc vốn giỏi hoạt thì Đoạn Vân giao cho bọn họ làm những công việc trí óc, tỷ như để cho bọn họ đầu thân vào các thương đoàn, hoặc là tham gia vào tham mưu quân đội, hoặc là các công việc quản lý.

Cho đến hôm nay tử dân của Đoạn Vân đã lên đến gần bốn mươi vạn. Mười sáu vạn Cuồng chiến sĩ, năm vạn Ngưu đầu nhân, các bộ lạc khác mười vạn tộc Thú Nhân, thêm vào năm vạn Địa Tinh và còn có mấy trăm Ai Nhân nữa!

Nói đến đây, không thể không nói tới Địa Tinh. Nói thật, Đoạn Vân thấy Địa Tinh là một chủng tộc rất có tiền đồ. Thân thể bọn họ suy nhược nên đối với số học và sáng tạo phát minh rất có thiên phú. Luyện kim Pháp thần Lai Bố Ni Tư trước kia đối với hơn mười Địa Tinh công tượng Gia tộc rất tán thưởng, lão từng nói một câu: Địa Tinh quả thực đúng là Ma pháp luyện kim thuật sĩ trời sinh. Bọn họ trên lĩnh vực ma pháp luyện kim có những giải thích phi thường thấu triệt, quả thực đúng là không có chỗ nào bất bẻ được. Bất quá vì bị hạn chế về thể chất, Địa Tinh bình thường không thể làm được Ma pháp sư. Do đó Địa Tinh đối với luyện kim thuật cũng chỉ hạn chế ở trên lý luận thôi!

Luyện kim Pháp thần Lai Bố Ni Tư từ sau khi đầu phục Đoạn Vân, vẫn giống như trước lặng lẽ không nói gì. Dù sao lão gia hỏa đã trầm mặc vài chục năm nay rồi, bây giờ một lần nữa dung nhập thế giới này cần phải có thời gian. Bởi vì ma lực bị phong ấn, do đó Lai Bố Ni Tư luôn luôn trầm uất. Còn Đoạn Vân cũng không ngừng tìm phương pháp giải trừ cấm chế cho lão, chẳng qua là đến giờ vẫn chưa có hiệu quả.

Bất ngờ có một việc đã làm cho Lai Bố Ni Tư vui lên. Mấy ngày trước, Đoạn Vân muốn đến học luyện kim thuật với Lai Bố Ni Tư, nhưng Lai Bố Ni Tư nói Đoạn Vân căn bản không có ma lực, do đó không có cơ sở học được luyện kim thuật.

Đoạn Vân chẳng hiểu gì cả, hỏi lại:

- Lai Bố Ni Tư, tại sao không có ma lực thì không thể học được?
- Tự thân không có ma lực, vậy căn bản không có năng lượng. Tỷ như quyền trượng chẳng hạn, người ta phải quán chú ma lực rồi quyền trượng mới có uy lực. Đây là lý luận nổi tiếng do Đại sư La Tư Phúc phát biểu cả ngàn năm trước: "Định luật bảo toàn ma lực". Lai Bố Ni Tư giải thích.

Đoạn Vân tròn mắt, còn có định luật bảo toàn ma lực? Không phải là "Định luật bảo toàn năng lượng sao"? Ai mà chẳng biết? Đoạn Vân nói rất bất mãn:

- Cần quái gì dùng ma lực của mình, dùng ma lực ngoại giới cũng được mà. Ma tinh không phải có năng lượng rất lớn sao? Đem năng lượng ma tinh xuất ra rồi dùng không được sao? - Nói xong Đoạn Vân xoay người muốn bỏ đi!
- Năng lượng Ma tinh sử dụng như thế nào đây? Vớ vẩn, còn muốn xuất ra? Cái gì, xuất ra! Đúng vậy, ta sao lại không nghĩ ra chứ?

Lai Bố Ni Tư lúc đầu hơi lơ đãng, nhưng nghe Đoạn Vân lâu bầu như vậy xong, trong óc lão lập tức lóe lên chút linh cảm.

- Thiếu gia, người thật sự là quá thông minh! Người là Thần! Ha ha! Đúng rồi!

Lai Bố Ni Tư tựa như một tiểu hài tử chạy tới chạy lui, hình dáng vô cùng khoa trương!

Vì vậy, sau này Lai Bố Ni Tư bỏ hết tâm trí vào việc nghiên cứu làm sao lợi dụng được ma lực ngoại giới, cả ngày chỉ ôm một đồng ma tinh, thử tới thử lui. Sau này, phòng thí nghiệm ma pháp của Lai Bố Ni Tư thường xuyên phát sinh những tiếng nổ! Còn Lai Bố Ni Tư cũng thường thường bị thương cùng mình, cả người không có chỗ nào nguyên vẹn. Nếu không nhờ có Đoạn Vân là một tên Tể tự biến thái, Lai Bố Ni Tư đã có thể sớm hiến thân cho văn minh ma pháp loài người rồi. Để đảm bảo không có vấn đề gì phát sinh ngoài ý muốn, Đoạn Vân cho Lai Bố Ni Tư một số lượng lớn Hoàn Dương đan, còn đặc biệt bố trí người chuẩn bị bất kỳ thời khắc nào cũng chạy tới cứu giúp!

Bất tất xảy ra những việc như thế, Lai Bố Ni Tư vẫn không ngừng nghiên cứu! Lão từng nói: vì một phát minh vĩ đại, cho dù phải chết cũng xứng đáng! Hơn nữa, có thiếu gia ở đây, ta muốn chết cũng không thể

chết được!

Đoạn Vân đối với Lai Bố Ni Tư cố chấp như thế cũng chẳng còn biện pháp gì, chỉ có thể cung cấp cho lão tất cả những gì lão cần, hơn nữa cũng giải trừ cấm chế cho lão! Nghe nói dưới sự ủng hộ toàn lực của Đoạn Vân, Lai Bố Ni Tư đã tiến một bước dài trên con đường nghiên cứu, lão đã có thể từng bước xuất ra một bộ phận năng lượng từ ma tinh rồi!

Còn tại hôm nay, bỗng xuất hiện một người mà Đoạn Vân rất không muốn gặp!

86. Chương 86. Đường Cổ Lạp Sơn Long Tộc Hành

- Đoạn Vân Tề tự đại nhân, Long Hoàng mệnh lệnh cho ta lần này vô luận làm sao cũng phải mời bằng được nhà ngươi đi Đường Cổ Lạp Sơn!

Tại khách sảnh Tiếp đãi thất, Ngân long Tạp Lão nói rất nghiêm túc với Đoạn Vân .

Đoạn Vân cười nói:

- Tạp Lão đại nhân, làm sao như vậy được, quá khẩn cấp đi nha, thời gian ta ước định mới chưa được một tháng mà! Hơn nữa, còn có hai mươi mấy ngày nữa là hết năm, người để cho ta qua năm nói đã rồi mới nói lại nha?

Ngân long Tạp Lão rất khó xử :

- Lão đệ a, người không biết rằng lễ vật lần trước người tặng ta đó ta đâu có được giữ lại, từ chỗ người trở về ta đã bị Long Hoàng mắng cho một trận, rồi tịch thu luôn cả cái rương bảo bối của ta. Thật sự là mất mặt a, lần này Long Hoàng đại nhân nói rất rõ ràng, cho dù có phải dùng đến vũ lực, cũng phải bắt trời người mà mang đi. Do đó lần này Long Hoàng đại nhân đặc ý bắt ta phải đem theo năm Đại long vệ trong số mười Đại long vệ của Ngải, đến đây thỉnh mời người ! Đoạn Vân tiểu đệ, xin người đừng làm khó ta mà, lão ca ta cũng hết cách rồi !

Nói thật, Đoạn Vân chẳng xem năm Đại long vệ đó ra cái thứ gì. Mấy tên đó cũng chỉ có thực lực đến cửu cấp hậu giai chứ mấy, một ma sủng của mình cho tới hôm nay sau khi đã được Đoạn Vân nhồi nhét một mớ Tủy Tủy Đan, đều đã đạt đến thực lực cửu cấp đỉnh phong cả, mấy tên biến thái này chỉ còn cách một ngón chân là bước trên thần giai rồi. Hơn nữa thực lực của Diệp Cô Thành đã là Kiếm Thần rất cường hãn, để chống lại đám đó đảm bảo nắm chắc tất thắng. Nhưng cả Long Tộc cường đại còn khiến cho Đoạn Vân rất kiêng kỵ. Tùy tiện mấy thị vệ đã có thực lực đến thế rồi, vậy còn chín tên Trưởng lão biến thái và một tên Long Hoàng còn biến thái hơn thì sao?

Đoạn Vân cười cười, trong lòng cân nhắc một chút, quyết định đi một chuyến đến Đường Cổ Lạp Sơn. Dù sao chuyện đó chắc cũng chẳng làm mình thiệt hại gì! Nói không chừng còn có thể kiếm chút được không ít. Người ta sống chẳng phải vì lợi ích cả sao?

- Được! Khi nào thì khởi hành? - Đoạn Vân chính sắc hỏi .

- Lập tức khởi hành ngay!

- Khẩn cấp vậy sao? - Đoạn Vân hơi giật mình .

- Ai nha, Đoạn Vân lão đệ, người đừng có lần lữa hết lần này tới lần khác nữa nha. Hơn nữa, Đường Cổ Lạp Sơn cách đây rất xa, phải mất hai ngày chúng ta mới tới được. - Tạp Lão hơi sốt ruột, hẳn có vẻ rất khẩn thiết khuyên Đoạn Vân liên tục .

Đoạn Vân cười cười, quay về Ước Hàn nói:

- Ước Hàn, đem hai rương bảo bối lên đây! Tạp Lão đại ca, bảo bối của người đã bị Long Hoàng đoạt đi, nay tiểu đệ biểu cho người hai món khác! Long Hoàng cũng đã man thật, đồ của thủ hạ mình mà cũng cướp đoạt trắng trợn thế ư?

Tạp Lão vội vàng ngăn Đoạn Vân lại, liếc mắt nhìn về phía mấy Long vệ ngoài cửa, thần sắc có vẻ lo lắng :

- Tiểu đệ, những lời này không được nói lung tung! Nếu để Long Hoàng biết được, người có thể có họa sát thân đó! Rõ ràng nào mà chẳng tham, Long Hoàng còn tham hơn nhiều. Bất quá lần trước là do ta không hoàn thành nhiệm vụ, bị trừng phạt cũng không sao cả. Nhưng chắc lần này Long Hoàng không dám lấy bảo bối của lão ca đâu! Hừ! Tiểu đệ, chỉ có người là thông tình đạt lý.

Đoạn Vân cười nói:

- Đại ca đừng khách khí, đây là tâm ý của tiểu đệ mà! Được rồi, xin chờ ta nửa giờ, ta đi chuẩn bị cái đã!

- Được!

Sau đó Đoạn Vân triệu tập tất cả thủ hạ, dặn dò vài việc.

- Sự tình này các người cũng đã biết, ta phải đi Đường Cổ Lạp Sơn một chuyến, chẳng qua thời gian chắc sẽ không lâu lắm đâu. Trong khoảng thời gian này, các người phải làm tốt việc của mình, các hạng mục công tác không được rối loạn! Nhất là quân đội, phải gia tăng huấn luyện, xây dựng thành thị cũng không được ngừng nghỉ. Các người phải đề phòng có người đến đánh lén! Vì trước đây không lâu, bộ lạc Cuồng chiến sĩ đã bị Long kỵ sĩ của Lôi Ngạo Đế Quốc tập kích. Mặc dù chúng ta có vũ lực rất cường hãn, nhưng nếu như bị người khác nhân cơ hội chúng ta chủ quan mà tập kích, điều đó có thể sẽ gây ra những tổn thất rất lớn. Các người hiểu chưa?

Đoạn Vân an bài rất ổn thỏa tất cả công việc ở nhà .

- Lão Đại, người muốn cử ai đi theo người? - Tiểu Phi Tử mồm mím đáng yêu của chúng ta lúc này lên tiếng hỏi.

Đoạn Vân ngẫm nghĩ một lát, rồi nói :

- Ta và Diệp Cô Thành hai người là đủ rồi!

- Lão Đại, nhưng còn an toàn của người nữa chứ? Cho ta cũng đi theo đi mà, ta có thể bay rất nhanh, có thể công người trở về được!

Tiểu Phi Hiệp nói có vẻ hơi khẩn cấp .

- Lão Đại, hai huynh đệ chúng ta hiểu rất rõ Đường Cổ Lạp Sơn, để cho chúng ta đưa người đi nhé? - Đạt Nhĩ huynh đệ cũng đề nghị .

Đoạn Vân ngăn Phi Tử và Ngưu Ma Vương đang nhấp nhóm cũng muốn đòi đi, nói một cách nghiêm túc:

- Thôi, chỉ thêm Tiểu Phi Hiệp đi cùng hai người chúng ta! Các người không cần nói nữa! Đường Cổ Lạp Sơn là địa bàn của Long Tộc, ai dám ở đó mà gây chuyện chứ? Đạt Nhĩ huynh đệ, ta biết các người bị đuổi ra khỏi chỗ đó, Long tộc ở đó chẳng đối xử tốt với các người đâu, các người không nên đi. Hơn nữa, nếu các người đều đi, chỉ sợ sẽ có người đến kiếm chuyện với Gia tộc, vậy phải làm sao bây giờ? Lôi Ngạo Đế Quốc tới đánh chúng ta thì đối phó thế nào? Nhiệm vụ của các người là ổn định tình hình Gia tộc trong khi ta đi vắng.

Dừng một chút, Đoạn Vân chuyển hướng sang mấy cô vợ của mình:

- Các nàng lo chăm sóc việc nhà cửa, ta sẽ về rất nhanh thôi! Khóc khóc cái gì? Long Tộc rất gần đây thôi mà!

Các vị phu nhân động lòng người lúc này gần như không rời Đoạn Vân được, dù sao ly biệt luôn làm cho người ta có chút thương tâm .

Thấy những vị phu nhân đẹp như hoa như ngọc mà mặt thì lệ chảy tèm lem, Đoạn Vân cười cười:

- Nếu các người ở nhà mà không ngoan, ta đây sẽ đề thân với Long Hoàng, cưới một con mẹ Bạo long về đó!

Đúng lúc này, Tiểu Bạch nhảy dựng lên, rất tức giận quay về Đoạn Vân mà nhếch miệng với vẻ mặt rất kiêu ngạo.

- Lão Đại, Long Hoàng không có Công chúa đâu! - Hắc long Đạt Nhĩ Khắc nhắc .

Đoạn Vân thấy Tiểu Bạch nhếch miệng thì rất lấy làm nghi hoặc, hần ôm lấy Tiểu Bạch đánh giá một chút, cười cười :

- Ta nói cười một khùng long, mắc gì đến ngươi mà phải tức giận thế, người thụ tội cũng không phải ngươi mà? Ai yêu! Dám cản ta hả?

Đoạn Vân giơ tay lên muốn đánh Tiểu Bạch, bất quá thấy Tiểu Bạch nghênh đầu lên một bộ ta đây không thêm sợ, tay của Đoạn Vân lại hạ xuống biến thành động tác vuốt ve .

- Hừ quá! Thôi, Tiểu Phi Hiệp, Diệp Cô Thành, chúng ta chuẩn bị xuất phát ! - Buông Tiểu Bạch ra, Đoạn Vân phát tay ra hiệu .

Ra đến cửa Đoạn Vân vừa vặn gặp phải Ước Hàn.

- Thiếu gia, những thứ Ngài đã yêu cầu đều đặt ở trong giới tử! - Ước Hàn đưa cho Đoạn Vân một Không gian giới chỉ .

Đoạn Vân tiếp nhận giới tử nhìn thoáng qua, khẽ gật đầu:

- Tốt lắm, ngươi phải quản lý việc nhà cho tốt nhé!

- Vâng!

Chỉ chốc lát sau, Đoạn Vân đã tìm tới Tụ Lỗ.

- Tụ Lỗ đại ca, chúng ta có ba người sẽ cùng đi! Đây là hộ vệ Diệp Cô Thành, đây cũng là một hộ vệ của ta, Tiểu Phi Hiệp.

Đoạn Vân chỉ vào Tiểu Phi Hiệp lúc này đã hóa thành hình người nói .

- Đây là hộ vệ của ngươi hả? Hần có phải là người không? - Tụ Lỗ kéo Đoạn Vân ngo qua rồi hỏi .

Đoạn Vân cười cười, nói về quỵ dị :

- Ngươi không cần lo cho hần có phải là người không, chúng ta đi thôi! Ngươi cho ba vị Long vệ đại nhân biến thành Cự long chở chúng ta đi nhé?

- Ta giao cho một vị Long vệ chở ba người là đủ rồi! Xuất phát !

Sau đó Đoạn Vân nhảy lên lưng một con rồng, bay thẳng về phía Đường Cổ Lạp Sơn!

Đoạn Vân an bài như vậy làm cho Tiểu Phi Hiệp rất khó hiểu, ngồi trên lưng rồng, hần khều khều Đoạn Vân thắc mắc. Đoạn Vân cười nói :

- Đường xa như vậy, ngươi không mệt à? Hơn nữa bình thường ngươi đâu có cơ hội được ngồi lên lưng rồng. Bọn họ lại không biết ngươi là phi hành ma thú ! Bình thường ngươi bị người khác ngồi lên, hôm nay cũng nếm thử cái mùi vị ngồi lên lưng người khác chứ! Tiểu tử ngươi đúng là láo lếu, không cảm ơn ta thì thôi!

Về mặt Tiểu Phi Hiệp cười đều giả nói :

- Lão Đại, ngươi thật sự là một tên gia hỏa giảo hoạt! Lão Đại, ngươi đúng là thần tượng siêu cấp của ta !

Đoạn Vân cười rất đắc ý, vỗ đầu Tiểu Phi Hiệp:

- Giảo hoạt? Ngươi dám nói như vậy với lão Đại hả?

- Không, nói sai rồi, là thông minh ! Trí tuệ và anh minh thần vũ của Ngài đủ để chiếu khắp cả đại lục Mộng Đa Lợi Á!

- Còn có gì nữa?

- Đúng, còn cả Tây đại lục cũng chiếu luôn!

- Không đủ!

- Không đủ?

- Ngươi thế! Quang huy của ta còn chiếu đến mọi mỹ nữ trên thế gian!

- Ô là là! Phải phải ! Lão Đại, quang huy của Ngài cũng chiếu tới mọi con rồng cái nữa a!

87. Chương 87. Quy Bái Cầu Thí Long Hoàng Vực

Bay qua rừng rậm thần bí đầy ma thú, ba ngày sau, đoàn người Đoạn Vân rốt cục đã tới được Đường Cổ Lạp Sơn. Trong cả quá trình phi hành, có một hiện tượng rất kỳ quái đã xảy ra. Ngày thường rồng có thể chở người bay vèo vèo không có trục trặc gì, thế mà lần này đám Cự long chốc chốc lại phải hạ xuống đất một lần để nghỉ ngơi! Đương nhiên rồi, con Cự long phải hạ cánh chính là tên Long vệ đang chở ba người Đoạn Vân. Về phần vì sao lại như vậy, chắc hẳn rõ ràng là do tên Đoạn Vân đại nhân đối trá của chúng ta. Ở trên lưng rồng, hắn lặng lẽ ra lệnh cho Tiểu Phi Hiệp gia tăng sức nặng của mình, ngoài ra còn thỉnh thoảng phát ra vài tia uy áp! Hắn làm như vậy có một mục đích rất trực tiếp, cũng rất ngây thơ: Ta đây muốn đối tọa ky! Kết quả là, ba người bọn Đoạn Vân đều chinh phục cả năm đầu Cự long, còn thiếu có mỗi cái lưng của Ngân long Tập Lỗ là bọn Đoạn Vân chưa ngồi lên thôi. Cũng vì thế, vốn ra lộ trình chỉ cần hai ngày là tới nơi mà phải vất vả đi suốt ba ngày!

- Đoạn Vân đại nhân, nơi này là Đường Cổ Lạp Sơn rồi! Mời !

Tập Lỗ dẫn Đoạn Vân giới thiệu khắp nơi! Đoạn Vân trợn mắt ngó nghiêng khắp chốn, tò mò đánh giá.

Ở đây, Đoạn Vân có cảm giác như tiến vào công viên kỷ Jura. Mấy con rắn mỗi bự tổ chẳng, khủng long, cự thú không biết tên nhan nhản khắp nơi, lúc nào cũng có thể thấy được!

- Đường Cổ Lạp Sơn chúng ta là Thánh địa của tất cả Long Tộc trên đại lục ! Cơ hồ tất cả Long Tộc đều tụ tập ở chỗ này. Mà ở đây chỉ là ngoại thành của Long Tộc của chúng ta, nơi này phần lớn là bọn rồng yếu, có thực lực khoảng thất bát cấp, bọn họ có khoảng vạn người, tán cư ở ngoại thành Đường Cổ Lạp Sơn. Trong đó bao gồm Thổ long, có Thủy hệ long, có Hỏa long, coi kìa, ở đằng kia là Ngân long rồi. Ngân long chúng ta là quý tộc của Long Tộc. Đương nhiên còn có các cấp quý tộc khác như Bạch long, Hoàng kim long. Hoàng kim thánh long là Hoàng tộc của chúng ta. Bất quá bây giờ Thánh long huyết mạch cũng chỉ còn lại có Long Hoàng thôi!

Tập Lỗ đi bên cạnh Đoạn Vân giới thiệu tình hình của Long Tộc. Về lý do tại sao cứ lại phải khách khí với Đoạn Vân như thế, tự nhiên là nhờ mấy thứ kiểm soát được từ chỗ của Đoạn Vân! Hai rương thủy tinh đầy ắp là đã quá đủ để làm cho một Ngân long cao quý cúi cái đầu quý phái của mình xuống trước mặt Đoạn Vân rồi.

Đoạn Vân đánh giá khắp nơi, cố nắm hết thực lực Long Tộc. Có điều Đoạn Vân cũng hơi hối hận. Long Tộc mới chính thức là lực lượng biến thái! Thực lực đã không thể dùng tới chữ kinh khủng mà có thể hình dung được. Đó là phi thường kinh khủng, đặc biệt biến thái!

- Được rồi, Tập Lỗ lão ca, Long Tộc các người có rồng cấp chín và cấp mười không?

Đoạn Vân thuận miệng hỏi một câu.

- Đó là Thánh Phong Thượng của Đường Cổ Lạp Sơn rồi. À, Thánh Phong Thượng là quả núi đó đó. Trăm vị Cửu cấp long của Long Tộc, vài vị Đại trưởng lão và Long Hoàng đều ở tại Thánh Phong Thượng. - Tập Lỗ cũng không hề dấu diếm Đoạn Vân, bô bô nói hết cho Đoạn Vân biết.

- Lão ca, xin mạo muội hỏi một chút? Người là vị Trưởng lão thứ mười của Long Tộc, vậy những người khác có phải cũng có thực lực cấp chín không, Đại trưởng lão có mạnh hơn người không?

Đoạn Vân quyết định hỏi tin tình báo, hắn rất muốn biết Long Tộc rốt cuộc có thực lực kinh khủng đến đâu.

Tập Lỗ khựng lại, hắn quay đầu lại nhìn Đoạn Vân với một vẻ kì quái :

- Lão đệ à, nói thật nhé, đây vốn là bí mật của Long Tộc, không thể truyền ra ngoài được. Nhưng vì người đã gọi ta là lão ca, ta đây sẽ nói cho người biết! Ta được làm Trưởng lão bởi vì ta thường xuyên ra ngoài làm việc, Long Hoàng mới phá lệ đề bạt cho làm thôi. Các Trưởng lão khác thì đều dựa vào bốn sự của chính mình mới ngồi được lên trên cái ghế đó! Chín Đại trưởng lão kia đều đã là Cự long mười giai cả. Về

phần Long Hoàng hả? Ta cũng không biết thực lực của hắn thực sự đến đâu? Bất quá ta phỏng chừng đã vượt qua cấp bậc Miện hạ rồi!

Đoạn Vân bị kích động rất mãnh liệt, chín lão gia hỏa cấp mười a! Bọn họ làm sao không chết đi cho rồi? Chẳng lẽ không biết ta yếu tim lắm sao? Đúng là một đám biến thái!

- Miện hạ? Đó là cái gì? - Đoạn Vân hỏi về nghi hoặc .

- À, Miện hạ là Ma thú hoặc là Cự long có thực lực đạt qua cấp mười! Còn đạt tới cửu cấp trung giai, đã có thể hóa hình thì được xưng là Điện hạ! - Tạp Lỗ giải thích .

- Giống như Thần cấp và Thánh cấp của loài người hả? - Đoạn Vân hỏi .

- Thiếu gia, loài người không xưng hô như vậy đâu. - Diệp Cô Thành giải thích cho Đoạn Vân .

- À!

- Đoạn Vân lão đệ, chúng ta đã tới chân núi rồi, chúng ta đi bộ lên trên thôi! - Tạp Lỗ nói với Đoạn Vân .

- Đi bộ lên trên núi? Lão ca ơi, núi cao đến như vậy kia mà! Lão ca, hay là người kêu con rồng nào đó chở chúng ta bay lên đi! - Đoạn Vân vừa nói vừa cười hì hì .

Thế nhưng chính lúc này Tạp Lỗ bỗng nghiêm mặt nói với Đoạn Vân:

- Đoạn Vân tiểu đệ, nơi này là Thánh địa của Long Tộc chúng ta, ngoại trừ Long Hoàng và chín Đại trưởng lão, bất luận là kẻ nào cũng không cho phép có quyền linh không (quyền bay) ở chỗ này! Thánh địa là Thánh địa, để thể hiện sự tôn kính đối với Long Thần, trừ phi có lệnh đặc biệt của Long Hoàng, bất luận kẻ nào, kể cả rồng cũng phải từng bước từng bước mà bước đi lên núi! Đây là quy củ do Long Tộc nhất mạch truyền lưu, chuyện này không thương lượng gì cả! Đoạn Vân tiểu đệ, xin mời!

Đoạn Vân bĩu môi, sau đó bước lên những bậc thang dài tít tắp được thiết kế rất kỳ công, bước từng bước về phía trước! Trong lòng rất không thoải mái :

- Quy củ chó má gì mà một người như vậy, đường thì dài đến thế! Như vậy không phải giống như hành xác sao?

Trải qua hai mươi mấy phút gian nan, đoàn người Đoạn Vân rốt cục đi tới một cung điện ở sườn núi.

- Long Hoàng đại nhân có lệnh, nếu là Đoạn Vân Tể tự đến, có thể trực tiếp đi vào!

Lúc này tên gác cửa có vẻ rất nghiêm trang quay sang đoàn người Đoạn Vân hô:

Tạp Lỗ nhìn Đoạn Vân một lát, vỗ vai Đoạn Vân, rồi nói :

- Lão đệ, ta vào với người nhé!

Đoạn Vân đang muốn nhắc chân bước vào, lúc này tên gác cửa lại hô:

- Long Hoàng có lệnh, chỉ cho phép Đoạn Vân Tể tự một người đi vào, những người khác hết thảy không cho phép đi vào!

Nghe hắn nói như vậy, hai thủ hạ của Đoạn Vân lập tức kháng nghị đồng thanh nói :

- Cái gì? Không được, chúng ta phải đi theo thiếu gia- lão Đại!

Đoạn Vân quay đầu lại, ra lệnh nói:

- Các người cứ chờ ở đây! Không được phép phóng túng! Ta tự mình đi vào được rồi!

Nói đùa, đây là nơi nào chứ? Đường Cổ Lạp Sơn! Ở đây, ngoại trừ Long Tộc ai có năng lực gia hại mình chứ? Nếu Long Tộc muốn đối phó với mình, thì không cần suy nghĩ, trực tiếp giết mình là xong ! Hơn vạn con rồng thất, bát cấp, hơn trăm con rồng cửu cấp, chín Đại trưởng lão Long Tộc cấp mười, hơn nữa còn có một tên đã vượt qua cấp mười là Long Hoàng nữa! Bộ không biết bên mình chỉ là ba con côn trùng trong đám tiểu côn trùng sao? Người ta chỉ cần tùy tiện nhắc tay, hỉ mũi, hắt xì hơi hay đánh... trung tiện một phát là coi như mình cũng xong đời rồi !

Hít một hơi thật dài với hi vọng bơm lá gan lớn lên một chút, Đoạn Vân bước chân đi vào nội đường! Đại sảnh đường rất lớn, không gian tuyệt đối vượt qua hai sân bóng đá, rất trống trải! Hai bên có hai hàng trụ lớn, giống như hai đội vệ binh đứng ở hai bên đại đường. Cả đại đường có một khí thế rất uy nghiêm, rất có phong vị của Cung điện Trung Quốc cổ đại. Ở chỗ cuối cùng có một cái bậc cao lên, trên bậc có một cái ghế dựa rất lớn. Đoạn Vân phỏng chừng đó phải là ghế rồng của Long Hoàng. Đi đến mặt trước của đại đường, Đoạn Vân liếc nhìn chung quanh. Lúc này, một thanh âm uy nghiêm truyền đến tới.

- Ha ha, người đứng là Đoạn Vân rồi!

Một trung niên nam tử trên đầu đội Vương miện từ phía sau đại đường đi ra. Đoạn Vân liếc mắt đánh giá, bỗng thấy có một nỗi xúc động trong lòng tự nhiên muốn quỳ xuống vái lạy! Cảm giác được một trận gió tràn qua, dường như có một tầng khí lưu gì đó bao phủ lấy mình. Đoạn Vân nghĩ: vị Long Hoàng này quả nhiên là một "Chân Long thiên Tử", quá uy nghiêm mà!

- Đoạn Vân bái kiến Long Hoàng Bệ hạ ! Nguyên chúc Bệ Hạ long thể an khang, vạn thọ vô cương!

Đoạn Vân vái Long Hoàng uy nghiêm một lễ quân thần. Trước kia Đoạn Vân từng vái Tra Lí như vậy, đây là quân thần lễ! May đây không phải là cái thứ lễ quỳ bái như ở Trung Quốc cổ đại, bằng không cái khái niệm nam nhân dưới gối có hoàng kim gì gì đó của Đoạn Vân đã sớm không còn đến nửa điểm giá trị nữa!

Bất quá vẻ mặt của Long Hoàng cũng tỏ ra khiếp sợ, hấn dùng một ánh mắt như đang nhìn một con quái vật để đánh giá Đoạn Vân, ngữ khí rất lớn mang theo một vẻ rất khó tin :

- Làm sao người lại có thể dễ dàng ngăn cản long uy của ta, mà không coi "lĩnh vực" của bốn Hoàng ra gì cả! Chẳng lẽ thực lực của người đã đột phá đến cấp mười? Điều này sao có thể được nhỉ?

Đoạn Vân nghe xong rất khó hiểu, vì vậy cẩn thận hỏi :

- Bệ Hạ, "lĩnh vực" là món gì thế? Bệ Hạ có ý gì vậy? Đoạn Vân ta nghe mà chẳng hiểu gì cả!

Long Hoàng nhìn chằm chằm Đoạn Vân, nói một cách nghiêm túc :

- Tuyệt đối thần phục là "lĩnh vực" cao nhất của bốn Hoàng, người ta thường gọi là "lĩnh vực quỳ lạy". Chỉ cần ta phát ra loại "lĩnh vực" này, bất luận là người nào hoặc thú nào, cũng sẽ không tự giác mà phải quỳ xuống trước mặt bốn Hoàng! Thế mà, người lại là người thứ nhất không thấy "lĩnh vực" của bốn Hoàng, hơn nữa người chỉ là một tên nhân loại mà thôi!

Nghe thế Đoạn Vân hiển nhiên bắt đầu hiểu được sơ sơ. Nguyên lai tên kia chẳng phải tốt lành gì, vừa gặp mặt đã dùng "lĩnh vực" và long uy công kích mình. Chẳng trách mình có nảy ra nỗi xúc động muốn quỳ lạy hấn! Còn nói cái gì chó má "lĩnh vực quỳ lạy" nữa? Thật hay là giả đây? Bất quá tại sao mình không thấy "lĩnh vực" của Long Hoàng nhỉ? Việc này ta phải tìm một cách giải thích hợp lý, bằng không biết đâu Long Hoàng nổi điên lên giết mình không biết chừng !

Đoạn Vân ra vẻ trấn định, vẻ mặt biểu lộ vẻ kinh hoàng, thực ra hấn đang âm thầm dùng chân khí bức ra mồ hôi ướt đầm đìa từ đầu tới chân, hấn ra vẻ vô cùng khiếp đảm hãi sợ Long Hoàng mà quỳ xuống nói :

- Long Hoàng đại nhân nói chơi rồi, kỳ thật vừa rồi ta bị uy nghiêm của Ngài chấn động, chắc chắn, thảo dân làm gì có cái loại không thấy uy áp chứ, tiểu dân chẳng qua là bị dọa sợ quá thôi! Đây này toàn thân ta đều đổ mồ hôi ! Mặc dù lúc đó đôi chân nhũn ra, có một loại xúc động muốn quỳ xuống, nhưng vì sợ quá nên cả cử động cũng không dám động. Hơn nữa, thực lực của ta như thế nào thì Ngài cũng đã nhìn ra rồi, cơ hồ không có gì cả ! Ta mới hai mươi mấy tuổi, lại là một Tể tự, thực lực làm gì dám so với ai chứ? Hơn nữa vừa rồi chắc là Ngài nương tay vì sợ làm ngộ thương ta, mới hạ thủ lưu tình ! Đoạn Vân cảm tạ Long Hoàng đại nhân !

Nghe Đoạn Vân nói xong, Long Hoàng mới thôi không khiếp sợ nữa, khôi phục lại vẻ uy nghiêm như trước. Hấn cũng tin là thực lực của Đoạn Vân rất bèo, nhưng vì sao lại không thấy "lĩnh vực" của mình nhỉ, Long Hoàng không rõ lắm. Thấy Đoạn Vân ướt đầm mồ hôi thì hấn lại hơi hoài nghi có lẽ là có sự trùng hợp nào đó! Dù sao theo Long Hoàng biết, vẻ mặt sợ hãi có thể giả ra, nhưng cơ bản phản ứng sợ hãi thì không làm được! Chẳng lẽ thật sự là Đoạn Vân nói đúng, hấn bị dọa làm cho sợ đến ngu cả người?

- Tốt lắm, chúng ta không thảo luận vấn đề này nữa, sau này người cũng không được nhắc tới việc này với bất luận kẻ nào ! Lần này gọi người tới đây, chủ yếu có hai sự kiện !

Long Hoàng sau đó đổi chủ đề!

Về việc Đoạn Văn không thấy "lĩnh vực" của mình thôi thì cho nó như đá chìm đáy biển luôn đi! Mặc kệ đó là thật hay giả, việc này cũng không nên cho người khác biết thì tốt hơn!

88. Chương 88. Đại Lục Chí Tôn Nãi Bất Dục

Đoạn Văn thở phào, gạt mồ hôi trán. Bất quá mồ hôi này không phải là dùng chân khí bức ra, mà đây đúng là mồ hôi thật! Nguy hiểm quá đi mất! May mà phản ứng kịp thời.

- Bệ Hạ xin cứ nói, chỉ cần tiểu dân có thể làm được, tiểu dân nhất định chẳng dám chối từ! - Đoạn Văn cung kính quay về Long Hoàng vái một vái, nói về rất tôn kính .

Long Hoàng bước lên long y, ngồi xuống, mang theo chút tiểu ý nhưng lại nói với vẻ uy nghiêm :

- Đoạn Văn người hôm nay ở đại lục nổi tiếng là Truyền kỳ tế tự, lần này tìm người tới tự nhiên là tìm để xem bệnh rồi!

- Xin hỏi là vị Cự long đại nhân nào mà thân thể bị ốm vậy? Ta mặc dù thanh danh vang dội, nhưng cấp bậc Tế tự của ta còn có hạn. Cũng không nhất định là có thể chữa được đâu! Là người thì dễ nói, bất quá đây là rồng mà, khó nói lắm!

Đoạn Văn nói đều đều, lúc này mình không dám huênh hoang quá đáng, dù sao Đoạn Văn cũng biết người bị bệnh chính là Long Hoàng. Nhưng thông qua quá trình vọng văn* chẩn đoán của Đoạn Văn thì không hề phát hiện Long Hoàng có bệnh gì cả!

Long Hoàng nhìn thoáng qua Đoạn Văn, cười nói :

- Đoạn Văn Tế tự không phải ở thế giới loài người đã đưa ra chiêu bài rất mạnh mẽ là "Phi Tuyệt Chứng Bất Trị" sao? Nghe nói là người từ trước giờ chưa hề bó tay trước căn bệnh nào cả mà! Làm sao vừa đến nơi này gặp bốn Hoàng đã tỏ vẻ khó khăn thế? Trông có vẻ cũng rất yếu đuối nữa! Chẳng lẽ người trước giờ đều là lừa bịp người đời cả?

Vừa nghe Long Hoàng nói thế, Đoạn Văn hơi khó chịu. Cái gì gọi là mạo danh lừa đời chứ? Long Hoàng có thể khi dễ người ta như vậy hả? Hừ hừ, đời lão tử sau này có thực lực rồi á, ta đem cả đám thần lẫn các người toàn bộ ra luyện được!

Bất quá Đoạn Văn tự nén giận trong lòng, hẳn không dám hỗn láo với Long Hoàng.

- Long Hoàng Bệ Hạ, đây là một vấn đề về Tế tự, dù sao người cũng không giống với rồng được đâu. Hơn nữa ta cũng không hiểu rõ rồng lắm. Như vậy đi, người bảo cái vị Long đại nhân bị bệnh tới, để ta khám cho vị đó một lần, thế mới biết được cụ thể là bệnh gì chứ?

Long Hoàng nheo mắt nhìn Đoạn Văn, nói giọng lạnh lùng :

- Nghe nói người có thể thông qua phương pháp đặc thù chẩn đoán được người ta có bệnh gì, Đoạn Văn người thử nhìn xem bốn Hoàng có bệnh gì không !

Đoạn Văn một lần nữa vái Long Hoàng một vái dài, cẩn thận nhìn cả người Long Hoàng.

- Long Hoàng đại nhân, theo ta bước đầu phán đoán, Ngài hẳn là không có chứng bệnh gì cả. Không biết Ngài có cho phép ta sờ vào tay Ngài một chút không?

Long Hoàng đi thẳng xuống dưới, đưa tay phải ra cho Đoạn Văn. Đoạn Văn cầm tay Long Hoàng sờ ngón tay lên mạch! Lục phủ ngũ tạng tất cả đều bình thường ! Thân thể này có thể nói là khá khỏe mạnh, thế quái nào mà bảo là bị bệnh như vậy, chẳng lẽ Long Hoàng cố ý chơi mình?

Buông tay Long Hoàng, Đoạn Văn nói khẽ :

- Chẩn đoán sơ qua, Long Hoàng đại nhân Ngài nếu theo lý luận về thân thể loài người thì không có bệnh gì cả! Bất quá bản thể thì không biết ra sao, dù sao Đoạn Vân chỉ là Tế tự của nhân loại, bản thể của Ngài vì quá lớn, do đó ta không chẩn đoán được ! Long Hoàng đại nhân, thôi thì nói thẳng cho ta biết là Ngài rốt cục có bệnh gì được không ?

Long Hoàng đứng thẳng người, nhìn Đoạn Vân thở dài nói :

- Bỏn Hoàng năm nay đã hơn ba ngàn tuổi rồi ! Còn Long Tộc có thể một ngàn năm mới trưởng thành, đã hơn hai ngàn năm rồi mà bỏn Hoàng vẫn một mạch không có con nối dõi!

Đoạn Vân vừa nghe, đã cơ bản hiểu được bệnh của Long Hoàng: Chứng vô sinh ! Bất quá Đoạn Vân vừa nghe đến tuổi của Long Hoàng cũng phải giật mình, thật sự là một tên đại biến thái, đã là một món đồ cổ ba ngàn tuổi rồi ! Chẳng lẽ thực lực đến mức thâm sâu không lường được? Nhưng cũng là đáng tiếc, sống lâu như vậy thì có gì hữu dụng đâu? Cũng sắp tuyệt hậu đến nơi rồi!

- Long Hoàng đại nhân, theo như ta phán đoán, cơ quan sinh dục của Ngài không có bệnh gì cả, rất bình thường! Ta tin rằng Ngài về phương diện kia hẳn là rất mạnh, ít nhất trước kia rất mạnh. Bất quá có thể là vì nhiều năm qua bị tâm bệnh về việc không có con nối dõi ám ảnh, do đó trong lòng người hơi ức chế, cho đến bây giờ thì không hoạt động tốt nữa! Về phần không có con nối dõi, ta nghĩ ta tiến hành nghiên cứu tinh dịch của Ngài mới có thể biết được .

Đoạn Vân lúc này giở ra một giọng ra vẻ một thầy thuốc mẫu mực, cũng không thèm để ý đến trung niên nam tử trước mắt là tên biến thái kinh khủng nhất trên đại lục - Long Hoàng.

- Tinh dịch? Đó là cái gì thế ? - Long Hoàng cũng không để ý đến ngôn ngữ bất kính của Đoạn Vân, nhưng thật ra lại rất hâm mộ lá gan của Đoạn Vân .

- Tinh dịch là.... Phải nói thế nào nhỉ? Là người trong khi cùng rỗng cái giao đuôi ấy, từ tiểu đệ đệ của Ngài nó phun ra ngoài một thứ chất lỏng. Loài người thì là một loại chất lỏng hơi đặc, dùng đục dinh dính có màu trắng, về phần rỗng thì ta không hiểu rõ. Như vậy đi, Ngài lấy tinh dịch của Ngài và một rỗng đã trưởng thành từng có tiểu hài tử đem giao hết cho ta, ta đem đi nghiên cứu một chút, ta phỏng chừng có thể tìm ra nguyên nhân chuyện Ngài không có con cái! - Đoạn Vân nói rất nghiêm trang.

- Được rồi! Buổi sáng ngày mai ta sẽ đưa tới cho người, người đâu? - Long Hoàng quay ra ngoài cửa gầm lên.

- Bệ Hạ! - Một môn vệ đi đến, quay sang Long Hoàng vái một lễ!

- Người gọi Tập Lỗ đưa Đoạn Vân đại nhân đi an bài chỗ ở!

- Tuân chỉ!

Đoạn Vân ngẫm nghĩ một lát, rồi nói với Long Hoàng :

- Bệ Hạ, buổi sáng ngày mai chỉ sợ không được, Ngài phải lấy đồ mới ngay cho ta, như vậy mới được! Như vậy đi, ta ra ngoài trước! Ngài khi nào có thì lập tức đưa ngay cho ta! Dùng hai cái chén thủy tinh này để đựng tinh dịch đi!

Sau đó Đoạn Vân lấy ra từ Không gian giới tử hai cái chén thủy tinh, kích thước khá lớn! Dù sao lỡ ra nhiều hàng quá sợ chảy tèm lem mất vệ sinh!

Bất quá Long Hoàng vừa thấy cái chén thủy tinh của Đoạn Vân thì cặp mắt lập tức đứng tròn. Hắn cẩn thận nhận đôi chén thủy tinh sáng bóng, vẻ mặt đồ dẫn thần thờ. Điều này làm cho Đoạn Vân một lần nữa thấy được sự đặc sắc của chủng tộc Long Tộc này mê mẩn các thứ trong suốt sáng lấp lánh!

- Đoạn Vân, chẳng lẽ phải dùng bảo bối quý giá như này sao, xài thứ khác được không ?

Long Hoàng ôm hai cái chén thủy tinh khổng lồ, nâng niu tựa như ôm ấp đứa con bé bỏng của mình vậy .

Đoạn Vân cười cười :

- Chỉ cần đồ đựng bóng một chút là được !

Sau đó Đoạn Vân xoay người theo tên môn vệ kia đi ra ngoài ! Lưu lại lão Long Hoàng hai mắt vẫn sáng rực như hai ngọn đèn pha ô tô!

Bất quá Đoạn Vân vừa đi tới cửa đại đường đã bị một tình cảnh lộn xộn trước mắt làm cho thiếu điều nhảy dựng lên. Chỉ thấy Diệp Cô Thành và Tiểu Phi Hiệp vẻ mặt vô cùng phần nộ giằng co với mười mấy môn vệ, còn Tập Lỗ thì đứng giữa không ngừng khuyên giải hai phương nhân mã. Cũng may mà song phương còn chưa động tay chân!

Nhìn thấy tình cảnh như vậy, Đoạn Vân không cần nghĩ cũng biết ngay có chuyện gì! Về mặt Đoạn Vân rất phần nộ quay về Diệp Cô Thành và Tiểu Phi Hiệp chửi luôn:

- Các người dám không nghe lời ta nói, lại còn tính gây chuyện bất kính ở chỗ của Long Tộc nữa hả, rốt cuộc là chuyện gì thế?

Diệp Cô Thành vừa thấy Đoạn Vân ra ngoài, vội vàng chạy tới trước Đoạn Vân nhìn từ trên xuống dưới, còn Tiểu Phi Hiệp cũng tỏ vẻ lo lắng!

- Thiếu gia, người thế nào rồi? Vừa rồi ta và Tiểu Phi Hiệp thiếu chút nữa đã vọt vào trong rồi, nếu không có Tập Lỗ và mấy thằng môn vệ này ngăn lại, hơn nữa còn có lệnh của thiếu gia, chúng ta đã tiến vào trong đó rồi! - Diệp Cô Thành giải thích với Đoạn Vân .

Đoạn Vân thở dài, hỏi về khó hiểu :

- Chuyện gì thế? Ta không phải bảo các người không được gây chuyện sao? Làm sao không nghe lời như vậy ?

Diệp Cô Thành vái Đoạn Vân một cái dài, nói có vẻ xấu hổ :

- Thiếu gia, Ngài đi vào không bao lâu, bên trong bỗng phát ra một uy áp mãnh liệt, rất nhiều Long vệ cũng không tự chủ được phải quỳ hết cả xuống! Lúc ấy người còn ở bên trong, chúng ta rất lo lắng cho người ! May mà người không có việc gì!

Nghe thế, Đoạn Vân cũng hiểu được điều này là do cái "quỳ lạy linh vực" rầm rộ giở trò quỷ. Bất quá vì sao mình lại không thấy nhỉ? Chẳng lẽ là Long Hoàng không tạo được "linh vực" đó lên người mình? Không đúng!

- Tốt lắm, trước tiên chúng ta nghỉ ngơi cái đã! Tập Lỗ đại ca, làm phiền người dẫn chúng ta đi nghỉ ngơi và ăn cơm đi ! Làm phiền quá! - Đoạn Vân quay về Tập Lỗ đang đứng một bên nói .

Kết quả là, Đoạn Vân được bố trí tạm cư trong một long động .

Buổi tối hôm ấy, Đoạn Vân lại được Long Hoàng mời tới. Một lần nữa lại phải bò lên trên các bậc thang cao ngất, một lần nữa diện kiến Long Hoàng uy nghiêm!

*Đồng y có tứ chẩn: vọng(nhìn) văn(nghe) vấn(hỏi) thiết(bắt mạch). Vọng là nhìn qua, văn là nghe tiếng. Ở đây Đoạn Vân mới chỉ Á« vọng văn Á», nghĩa là nghe tiếng và nhìn người, chưa khám kỹ.

89. Chương 89. Đảo Cổ Long Hoàng Tiểu Đệ Đệ

Chỉ khác là lần này, ở trên đại điện có thêm mười Trưởng lão Long Tộc, kể cả Tập Lỗ. Hơn nữa Long Hoàng còn đặc ý chấp thuận cho hai thủ hạ Diệp Cô Thành và Tiểu Phi Hiệp của Đoạn Vân cùng vào với Đoạn Vân.

Nhìn cả gian đại điện lúc nhúc đông nghịt người, Đoạn Vân đầu vầng mắt hoa! Mấy tên này đều là những lão biến thái, chẳng lẽ là kéo nhau lên đây chờ xem tình dịch và "đại đệ đệ" của Long Hoàng sao? Đúng là kỳ quái, từ trước giờ mình trị bệnh đâu có nhiều người đến nhìn như vậy bao giờ? Muốn học lóm hả?

- Đoạn Vân, đây là mười Đại trưởng lão của Long Tộc chúng ta, bọn họ nghe nói người có thể chữa khỏi cho bốn Hoàng nên lập tức yêu cầu đến gặp người. Xem ra thanh danh của Đoạn Vân Tế tự quả là vang dội nhỉ? Ha ha !

Long Hoàng cười nói với Đoạn Vân. Có điều ánh mắt lại liếc qua hai thủ hạ của Đoạn Vân, vẻ mặt mang theo sự nghi hoặc .

Đoạn Vân hành lễ nói:

- Cái đó thật sự là vinh hạnh của tiểu dân! Bệ Hạ, mấy thứ đó Ngài đã chuẩn bị xong chưa?

- Khụ khụ! Đoạn Vân a, cái này , là như thế này. Cái thứ tinh dịch rồng bình thường thì đã chuẩn bị xong rồi, người đầu đem tinh dịch của sáu Long vệ giao cho Đoạn Vân Tế tự xét nghiệm ! Bất quá đồ của bốn Hoàng thì ! Nói thẳng với người chứ bốn Hoàng thật sự làm hoài mà không ra!(?)

Long Hoàng nói đến đây, tự nhiên trên mặt vốn rất uy nghiêm lại sinh ra sắc diện đỏ ửng. Xem ra cũng khá là bối rối!

Đoạn Vân nhận chiếc bình ngọc từ tay Long vệ, đúng, đúng là bình ngọc. Phỏng chừng cái chén thủy tinh mà Đoạn Vân đưa lúc nãy đã bị Long Hoàng biến thủ rồi. Đoạn Vân không khỏi cảm thán: bản tiện thế! Một cái chén thủy tinh mà thôi, có gì mà quý thế? Chỉ có vài ngàn tệ thôi mà !

Đoạn Vân cầm lấy bình ngọc nhìn nhìn. Tinh dịch của rồng và của người có chút bất đồng, đó là một loại nhũ màu trắng pha thêm vài sợi nhỏ màu vàng, hơi giống như một cái bánh kem! Bất quá kích cỡ tinh trùng của Long Tộc quả là làm cho Đoạn Vân giật mình. Có thể trực tiếp dùng mắt thường cũng thấy được. Có rất nhiều tinh trùng bơi tung tăng trong đó, phỏng chừng là vừa mới được sản xuất. Để hiểu rõ các tình huống khác nhau, Đoạn Vân lấy ra cái kính lúp cẩn thận quan sát một hồi. Thế nhưng Đoạn Vân vừa lấy ra kính lúp thì tất cả các con rồng trong điện đều là dùng một loại ánh mắt tham lam nhìn ngấu ngiennes cái kính lúp trong tay Đoạn Vân. Bởi vì với ánh sáng trong điện chiếu rọi xuống, cái kính lúp trong tay Đoạn Vân bắn ra bảy sắc cầu vồng, trông rất đẹp mắt, bất quá chủ yếu cũng chỉ là ánh sáng bình thường thôi.

Mặc kệ, Đoạn Vân không thèm để ý việc này, hắn bây giờ rất chuyên tâm nghiên cứu, tìm kiếm sự khác nhau giữa tinh trùng của Long Tộc và con người. Sau khi dùng kính lúp quan sát một hồi, Đoạn Vân lục lại hơn mười lần mới lấy ra được cái kính hiển vi do người Gia tộc chế tạo. Thông qua quan sát từ việc phóng đại mấy ngàn lần, Đoạn Vân rốt cục hiểu rõ hơn về tinh trùng của Long Tộc. Hình thái thì cơ bản giống nhau, bất quá về nhiễm sắc thể lại có những gen rất kỳ quái. Vô luận là số lượng, và kích cỡ lớn nhỏ thì hình thái đều có bất đồng rất lớn. Đoạn Vân còn phát hiện Long Tộc có một cái nhiễm sắc thể hình như là mang theo ma lực, cũng không biết để làm gì! Bất quá Đoạn Vân phỏng chừng nó rất trọng yếu. Kỳ thật nó có liên quan tới việc truyền thừa của Long Tộc! Đoạn Vân là một "ma pháp bạch si" nên không thể biết được .

Dừng lại một chút, Đoạn Vân đem tinh dịch của Long Tộc thu vào trong Không gian giới tử. Đoạn Vân nói :

- Các vị đại nhân, ta đã xét nghiệm tinh trùng của Long Tộc, đã có những hiểu biết nhất định, thế nhưng nếu Long Hoàng bệ hạ không đưa tinh dịch của Ngài cho ta nghiên cứu một chút thì ta không thể chữa bệnh cho Ngài được .

Long Hoàng rất khó xử, tình huống của mình thì đương nhiên mình hiểu rất rõ, mình căn bản là làm hoài làm mãi làm gần rụng cả tay mà không ra được.

- Đoạn Vân, ta nói với ngươi rồi mà! Bốn Hoàng thật sự là làm không ra!

Đoạn Vân cười cười :

- Vậy xin phép Bệ Hạ cho ta mạo phạm một chút? Tiểu dân tự mình giúp Ngài một tay vậy!

Về mặt Long Hoàng rất bất lực, hắn cắn răng khê gặt đầu, sau đó xoay người đi vào hậu đường, ra hiệu cho Đoạn Vân đi theo. Trong nội đường, Đoạn Vân làm được một việc mà nam nhân khắp thiên hạ không ai làm được: vận cổ "tiểu đệ đệ" của đại lực đệ nhất cường giả Long Hoàng !

Nói thật nha, "vốn liếng" của Long Hoàng dưới hình thái loài người trông rất hùng tráng. Chỉ có điều người khổng lồ khô héo ấy lại mềm như bún, không có một chút sức sống! Ai da! Thua mất, lúc này, uống thuốc cũng chẳng làm gì được. Đoạn Vân đành phải dùng châm đâm vào mấy huyết đạo của Long Hoàng, thông qua phương pháp châm cứu kích thích làm cho túi tinh trùng của Long Hoàng tự động mở ra. Bất quá,

cho dù Đoạn Vân kích thích làm sao đi nữa, "tiểu đệ đệ" của Long Hoàng cực kỳ ngoan cường chí thủy chí chung không hề ngẩng đầu lên. Cuối cùng tinh dịch đành phải trào ra ngoài một cách vô lực!

Sau khi tra xét tinh dịch Long Hoàng, Đoạn Vân hiểu được đây là một vị cường giả tuyệt đối bị ai! Không có tinh trùng! Không có tinh trùng đối với một nam nhân có nghĩa là gì? Bị ai a! Đoạn Vân phỏng chừng, ngay từ đầu Long Hoàng thật ra có thể cương lên được, nhưng vì một lý do nghiêm trọng nào đó, nó hoàn toàn mất đi hiệu lực, cũng dần dần không có tính dục nữa! Kể từ đó vấn đề càng ngày càng nghiêm trọng, cũng từ đó trong lòng y cũng sinh ra một chút biến hóa. Cho tới bây giờ hoàn toàn biến mất công năng! Đây là loại bệnh trong tâm, từ đó xuất hiện các vấn đề liên quan đến khí quan và những tổ chức bộ vị, do đó dùng tứ thuật chuẩn đoán của Trung Y là "vọng, văn, vấn, thiết" bình thường thì không tìm ra được. Nếu nói về sinh lý, tinh hoàn tạo ra tinh khí của Long Hoàng thực ra không có bệnh gì, nhưng vì một nguyên nhân tâm lý, tinh hoàn đã mất đi năng lực tạo tinh. Chắc chắn, Đoạn Vân phỏng chừng có lẽ ngay từ đầu, ống dẫn tinh của Long Hoàng đã bị tắc. Đại khái cả quá trình là như thế này: Ống dẫn tinh bị tắc -> Tinh dục yếu bớt đi -> Tinh hoàn phản ứng tiêu cực -> Không có con -> Trong lòng ảm ức -> Tinh hoàn đình chỉ công tác, nhưng vẫn còn năng lực -> Năng lực hoàn toàn biến mất.

Đoạn Vân dùng vẻ mặt rất đồng tình thông cảm nhìn Long Hoàng, nói khê khàng:

- Cơ bản đã tìm được bệnh căn của Ngài rồi. Ngài bởi vì bị tắc ống dẫn tinh và ngoài ra còn có một ức chế tâm lý và sinh lý nên tính dục không có phản ứng!

- Có thể trị được không?

Long Hoàng vội vàng hỏi.

- Có thể!

Đoạn Vân dùng một loại ngữ khí rất giống bác sĩ chuyên nghiệp nói.

- Bất quá, ta có một chuyện muốn hỏi Bộ Hạ, hy vọng Ngài trả lời chi tiết!

- Người hỏi đi!

- Bộ Hạ, ta muốn biết Ngài trước kia có phải là trúng phải cái gì đó cấm chế, hoặc là nguyên rủa?

Đoạn Vân nói ra hai chữ nguyên rủa rất chậm. Hơn nữa vẻ mặt Đoạn Vân có vẻ rất truy vấn. Long Hoàng là đệ nhất cường giả trên đại lục, là một con rồng, không, là một đầu rồng. Đối với thú hóa hình, Đoạn Vân tuy không hiểu rõ lắm, nhưng Đoạn Vân biết ống dẫn tinh của Long Hoàng bị tắc, sự tình quyết sẽ không đơn giản như vậy! Thật sự việc này phải có liên quan đến tâm lý.

Trên mặt Long Hoàng hiện lên vẻ kinh ngạc, vẻ mặt nhìn Đoạn Vân rất phức tạp. Bất quá vẻ mặt kinh ngạc đó chỉ chợt lóe lên rồi biến mất rất nhanh, Long Hoàng vẻ mặt lạnh nhạt nói:

- Không có chuyện gì! Tốt lắm, người chỉ cần chữa bệnh cho bản Hoàng là được rồi! Bản Hoàng có thể hứa với người một điều kiện.

- Một cái điều kiện gì ư? - Đoạn Vân hỏi.

- Đúng vậy, dù là người muốn làm Trưởng lão thứ mười một của Long Tộc thì ta cũng có thể cho người một danh ngạch danh dự!

Long Hoàng với vẻ mặt uy nghiêm nhìn Đoạn Vân, trong ánh mắt dường như có vẻ đe dọa và uy hiếp.

Đoạn Vân tránh ánh mắt như núi lửa của Long Hoàng, cúi đầu nói:

- Bộ Hạ nói quá lời, Đoạn Vân chỉ là một Tể tự bình thường, nào dám nhận lấy! Để tiểu dân trị ần tật cho Bộ Hạ trước!

Sau đó ngay trên hậu đường đại điện, Đoạn Vân đề Long Hoàng Bộ Hạ vĩ đại ra mà điều trị một phen! Phương pháp trị liệu cũng rất đơn giản. Dù sao Đoạn Vân từng chữa bệnh cho đại ca Lạp Hi Đức của mình, hơn nữa tình huống lúc đó còn nghiêm trọng hơn bây giờ nhiều lắm. Tinh hoàn hỏng mà Đoạn Vân còn có thể chữa khỏi, thì không cần nói đây chỉ là một cái ống dẫn tinh nho nhỏ bị tắc! Hơn mười phút sau, sau khi được Đoạn Vân châm cứu và uống thuốc, công năng "tiểu đệ đệ" của Long Hoàng cơ bản đã khôi phục

xong. Về phần có thể xài được hay không, vậy thì phải tiến hành tâm lý trị liệu nữa. Chẳng qua Đoạn Vân cũng không có ý định tiến hành tâm lý trị liệu cho má đó cho Long Hoàng, quá phiền toái ! Trục tiếp dùng được vật kích thích. Hơn mười viên "Kim Thương Bất Khuất" nã vào, lão đầu cũng phải cuồng bạo ba ngày, chứ đừng nói đến Long Hoàng huyết khí phương cương thể này. Đoạn Vân phỏng chừng thuốc này hình như hơi quá liều!

Rốt cục, Long Hoàng hưng phấn gầm lên, rồi sau đó hơn mười đầu rồng cái ở Đường Cổ Lạp Sơn có được kích thích và khoái cảm mà trước đó chưa từng có! Trong ba ngày liên tục, tiếng rồng gầm không hề dứt đoạn trên Đường Cổ Lạp Sơn! Còn Long Tộc lấy ngày này làm ngày lễ chúc mừng Long Hoàng đã khang phục, hơn nữa bởi vì Long Hoàng là Thánh Long, do đó để kỉ niệm việc nhen nhóm hi vọng Long thái tử dẫn sinh, Long Tộc sau đó lấy mấy ngày 24, 25, 26 tháng 12 (tại dị giới một tháng có khoảng bốn mươi ngày)- ba ngày này trở thành ngày truyền thống của Long Tộc - Thánh dẫn tiết!

Còn ngày thứ tư, Đoạn Vân một lần nữa tới đại điện Long Tộc! Long Hoàng và vài vị Đại trưởng lão đều đang sốt ruột chờ hần!

90. Chương 90. Long Tính Bồn Dâm Nhu Xuân Được

Hôm nay, ánh mắt mười Đại trưởng lão của Long Tộc nhìn Đoạn Vân khác hẳn lúc trước! Dù sao thì Đoạn Vân cũng đã trở tài chữa khỏi ẩn tật cho Long Hoàng. Chuyện sinh dục của Long Hoàng luôn luôn là một chủ đề bí mật được mọi người từ trên xuống dưới Long Tộc rất kiêng kị, chuyện Long Hoàng không thể sinh hoạt tình dục cũng không cho phép bất luận kẻ nào đàm luận ! Hôm nay Long Hoàng trọng chấn hùng phong, liên tiếp sủng hạnh hơn mười rồng cái, điều này làm cho mười Đại trưởng lão không thể không cao hứng như điên cuồng! Dù sao đây cũng là chuyện truyền thừa của Thánh long huyết mạch của Long Tộc, là đại sự quan trọng hàng đầu của Long Tộc. Đoạn Vân chữa khỏi cho Long Hoàng, việc này không thể không nói là một đại sự .

- Đoạn Vân Tế tự, hôm nay ngươi là đại ân nhân của Long Tộc chúng ta, ngươi có nguyện vọng gì, Long Tộc chúng ta đều có thể thực hiện cho ngươi ! Hơn nữa Long Hoàng Bệ Hạ có lẽ sẽ đáp ứng cho ngươi một yêu cầu. Hôm nay là một ngày vui trọng đại, ngươi có yêu cầu gì cứ nói ra đi ! Chỉ cần Long Tộc chúng ta có thể làm được, cho dù là ngươi muốn làm cái việc buộc một Quốc Vương ở đại lục phải thoái vị, chúng ta cũng đồng ý! - Người nói ra những lời này chính là Đại trưởng lão của Long Tộc .

- Đúng vậy, Đoạn Vân lão đệ, hôm nay ngươi là ân nhân của Long Tộc, muốn gì thì cứ nói ra, ta nghĩ vài lão già này có thể làm chủ cho ngươi được !

Tên tự xưng mình là lão già chính là Ngân long Táp Lỗ. Đoạn Vân cũng không ngờ Táp Lỗ dám đứng trước mặt chín Đại trưởng lão tự xưng là lão, thật sự là chẳng biết ở đâu có người vô sỉ hơn nữa!

Mới từ mặt trận trở về, Long Hoàng hôm nay vẻ mặt hân hoan ngồi trên long ỷ, trên mặt tràn đầy sự dâm dăng. Hần đã hoang dâm tới ba ngày rồi, dục hỏa mới vừa miễn cưỡng hạ xuống một chút. Hôm nay Long Hoàng xuân phong đắc ý, với chiến tích huy hoàng đủ để làm cho hần vênh mặt trước tất cả Long Tộc, ngẩng đầu ưỡn ngực, làm một Long Hoàng chính thức oai phong lẫm liệt! Hơn nữa hần cũng biết, giải quyết đại sự của mình xong, sau này hần sẽ có uy tín phân lượng hơn rất nhiều trước mặt mười Đại trưởng lão. Long Hoàng trước kia lúc nào cũng bị chín Đại trưởng lão áp chế ngoại trừ Táp Lỗ. Vì sao? Cũng chỉ vì mình không có Long thái tử? Hôm nay giải quyết vấn đề này xong, sau này từ từ làm cho một đầu mẫu long có long thai thì mình có thể nắm quyền tuyệt đối rồi!

- Đúng vậy, Đoạn Vân, hôm nay ngươi là ân nhân của bôn Hoàng, ngươi có yêu cầu gì thì cứ đưa ra, chỉ cần ta có thể làm được ! - Long Hoàng cười dài nói với Đoạn Vân .

Đoạn Vân cúi đầu trầm tư một chút rồi nói :

- Long Hoàng Bệ Hạ, ba ngày trước, cũng là lúc tiểu dân lần đầu tiên bái kiến Ngài, Ngài nói cho gọi ta vì có hai việc, hôm nay ta đã giải quyết xong một việc rồi, xin hỏi việc thứ hai là cái gì ?

Long Hoàng nhìn nhìn Đoạn Vân, cười nói :

- Yên tâm, sự kiện thứ hai đối với người phải nói là chỉ có lợi thôi! Là Long Tộc chúng ta muốn mua của người một số lượng lớn thuốc men, cái gì gọi là "Kim Thương Bất Khuất" và "Tu Nữ Cũng Diên Cuồng" mua suốt tuần tuốt.

Đoạn Vân vừa nghe qua, trong lòng cố nén cười, quả nhiên là long tính bốn dân, lại cả một tộc trên dưới đều muốn mua xuân dược! Bất quá Long Tộc không phải rất uy mãnh sao? Còn muốn xuân dược làm gì, có gì hữu dụng đâu? Kỳ thật nếu nói là Long Tộc uy mãnh thì đó là giải thích phiên diện của Đoạn Vân thôi. Ai nói là người khỏe thì cái "khoản" kia nhất định cũng phải mạnh? Thân thể Long Tộc quả là rất mạnh, nhưng chưa chắc đã ngon lành được trên người mẫu long. Hơn nữa, lúc đó chẳng phải mẫu long cũng rất mạnh sao?

- Đoạn Vân, người có thể đã biết, Long Tộc chúng ta mặc dù rất cường đại, sống lâu thì cũng rất rất lâu, nhưng bởi vì tỷ lệ sinh sản của chủng tộc quá thấp, do đó Long Tộc chúng ta một mạch không có cơ hội phát triển lớn mạnh! Hôm nay Đường Cổ Lạp Sơn chúng ta cũng đã lâu rồi mà không có "Long bảo bảo" xuất hiện!

Thấy vẻ nghi hoặc của Đoạn Vân, Long Hoàng giải thích. Kỳ thật cũng bởi vì tỷ lệ sinh đẻ của Long Tộc quá thấp, cho nên bí mật về việc hãn là một nam nhân không thể sinh hoạt dục tình cũng không bị quá nhiều người biết.

Đoạn Vân khẽ gật đầu tỏ vẻ đồng ý! Nhưng rồi trong lòng không ngừng chửi thầm: đồ khốn còn không cho người khác sống với, các người đã biến thái như vậy, nếu lỡ để ra một đại đội tiểu biến thái nữa thì thế giới chẳng phải đại náo lên sao? Hơn nữa, người tưởng rằng cho người mấy viên xuân dược để người có thể dùng sức mà lặn lội lộn lộn thì có thể để ra được trứng rồng hả! Được, có sinh ý thì không quan tâm đến đạo lý! Cú áp phe này tiểu gia sẽ xử rất đẹp.

- Bệ Hạ, các vị Trưởng lão, các người quả thật là muốn tìm Đoạn Vân ta để mua "Kim Thương Bất Khuất" và mấy viên nữ tính xuân dược hả?

Đoạn Vân hỏi lại lần nữa. Long Hoàng và tất cả Trưởng lão đều gật đầu khẳng định. "Kim Thương Bất Khuất" của Đoạn Vân thì bọn họ đã biết rồi, hơn nữa Tập Lỗ còn cho bọn họ mỗi người hơn mười viên, họ thấy cái đó tuyệt đối là hàng xịn. Có vài vị Đại trưởng lão cũng nhờ "Kim Thương Bất Khuất" của Đoạn Vân mà một lần nữa được làm chức năng "thăng rồng" chính thức - Long tính bốn dân mà, có dân mới được gọi là rồng xịn!

Đoạn Vân đứng thẳng người, vẻ mặt khá là hoài nghi hỏi lại:

- Các người định dùng cái gì để mua thuốc của ta? Ta cũng muốn lấy kim tệ của Long Tộc các người lắm, nhưng so với việc lên trời còn khó hơn! Ta cuối cùng không thể tặng cho các người miễn phí được! Hơn nữa các người cần một lượng hơi lớn a, phải trên vạn đầu long chứ ít gì! Lấy đâu ra nhiều thuốc thế!

- Chúng ta tự nhiên sẽ không để người bị thiệt thòi đâu, mặc dù không ai có thể móc ra được một đồng kim tệ trên người Long Tộc, nhưng là Long Tộc chúng ta thật ra có không ít đồ tốt! Chỉ cần người nói ra, chúng ta có thể trao đổi với người! - Đại trưởng lão Long Tộc vội vàng nói.

Đoạn Vân cười cười:

- Chúng ta không nói về việc này, chúng ta trước tiên hãy nói về việc của ta nhé, cái..., cái... việc thưởng cho ta đó!

- Được, chuyện thuốc men chúng ta trước hết gác qua một bên. Đoạn Vân, người nói người có yêu cầu gì hả? Chỉ cần đừng có quá đáng thì bốn Hoàng sẽ duyệt cho người luôn!

Long Hoàng cười nói. Theo hãn, Đoạn Vân là một người thông minh, coi trọng lợi ích vật chất. Chỉ cần Long Tộc có thể làm cho Đoạn Vân vừa lòng, chuyện thuốc men chắc sẽ thành công thôi! Hôm nay Đoạn Vân lại nói chuyện xin thưởng, đơn giản chính là muốn bắt họ phải có gì tốt với mình trước, sau đó trở lại đàm phán chuyện mua bán!

Đoạn Vân trầm tư một hồi, cười nói:

- Ta nghe nói bên trong A Nhĩ Ti Tư có một Á Long Cốc! Nghe nói đó là sản nghiệp của Long Tộc!

Nghe Đoạn Vân nói, Long Hoàng suy tư một chút, hơi khó xử nói :

- Người muốn Á Long Cốc? Có lẽ ta phỏng chừng không được đâu ! Ta nói thẳng với người nhé, Á Long Cốc trước kia là một bộ phận của Long Tộc chúng ta, đó là địa phương mà những rồng cao quý chúng ta dùng để khu trục những con rồng ti tiện, hôm nay đó là một địa phương tự lập, hơn nữa, mặc dù nơi đó có rất nhiều Ngự long, nhưng thực lực của đám Ngự long đó rất yếu, khoảng cấp sáu bảy mà thôi, rất nhiều con còn không có trí tuệ, căn bản là không thể nào quản lý được!

Đoạn Vân trợn mắt trắng dã, đúng là đồ phân biệt chủng tộc! Đoạn Vân ra vẻ nghi hoặc nói :

- Ta nghe nói không có sự phê chuẩn của Long Tộc thì bất luận kẻ nào cũng không được bén mảng đến Á Long Cốc!

Nghe Đoạn Vân nói, Long Hoàng nheo mắt nhìn Đoạn Vân, cười cười, nói :

- Được rồi ! Ta dùng danh nghĩa Long Hoàng đem Á Long Cốc giao cho người, chỉ cần người có thể thu phục được mấy con Ngự long ti tiện ở đó, Long Tộc chúng ta sẽ không hỏi đến ! Bất quá, nếu người không có bản sự, không thu phục được bọn chúng thì người không được hối hận về quyết định này, dù sao chỉ có một nguyện vọng, dùng xong coi như hết!

Đoạn Vân vãi Long Hoàng thật dài, thần sắc rất hưng phấn nói :

- Đoạn Vân tạ ơn Long Hoàng Bệ Hạ, tạ ơn các vị Trưởng lão ! Ta kỳ thật cũng đã nghĩ tới nơi đó tìm vài đầu Ngự long làm tọa kỵ ! Hiện ta bây giờ đang ở A Nhĩ Ti Tư, chỗ đó trật tự trị an kém lắm

Sau đó Đoạn Vân cứ thế ở trên đại điện than khổ than sở, kể lể đủ điều với đám Cự long ở đây. Tràn diện đó thật là bi tráng, lại vừa đáng thương, thật sự là nước mắt nước mũi chảy ra đầy một xấp giấy dày a!

Long Hoàng cũng bị Đoạn Vân nói đến xúc động lâm li, hần chĩnh sắc nói :

- Đoạn Vân, bản Hoàng lấy danh nghĩa người cấp cho Thiên Long một đạo sắc lệnh, buộc tên tiểu côn trùng Tra Lí kia thoái vị ngôi vị Hoàng đế của hần. Người xem vậy có được không?

Đoạn Vân vừa nghe là biết ngay Long Hoàng chỉ nói cho có lệ, làm gì mà lấy danh nghĩa. Hơn nữa, một đạo sắc lệnh đó có thể buộc Tra Lí phải xuống đài sao? Long Tộc mặc dù rất dữ dằn, nhưng trên đại lục dù sao cũng còn chưa tới mức đó đâu .

Đoạn Vân cười cười :

- Bệ Hạ, việc này bất tất, dù sao Tra Lí cũng không có làm sai cái gì, chỉ là hẹp hòi một chút thôi, người cảnh cáo hần một chút được rồi ! À mà còn Lôi Ngạo Đế Quốc nữa, ta lỡ tay đem vợ của người ta đi rồi, bọn họ xem ra trước sau gì cũng có ý kiến!

Long Hoàng đứng bật dậy, hần uy nghiêm quay về Tập Lỗ ra lệnh :

- Tập Lỗ, việc này giao cho người đó, người lập tức đối ngoại tuyên bố rằng Đoạn Vân Tể tự là bằng hữu của Long Tộc chúng ta, nếu ai dám gia hại hần, sẽ là thù địch cùng Long Tộc!

- Dạ!

- Đoạn Vân tạ ơn Bệ Hạ !

Đoạn Vân hành lễ. Kỳ thật Đoạn Vân không hề lo lắng đến hai đế quốc đó dám gây bất lợi cho mình, dù sao thực lực của mình như thế còn phải sợ ai, ai dám đến đều phải trả giá rất đắt ! Bất quá nếu được như vậy, thì Gia tộc mình sẽ phải triển rất tốt ở Thiên Long.

- Tốt lắm, cho phép người đi phát triển Á Long Cốc, oan án của người chúng ta sẽ giải quyết cho người luôn. Thôi bây giờ chúng ta nói chuyện về thuốc men nhé!

Long Hoàng hỉ hả cười nói.

91. Chương 91. Long Khẩu Đào Kim Ngã Cầm Vi

Nghe Long Hoàng một lần nữa chuyển chủ đề sang mua bán dược hoàn, Đoạn Vân cười cười, hẳn biết có thể kiếm ăn kha khá từ chỗ của Long Tộc, liền nói:

- Bệ Hạ, xin hỏi Long Tộc có thể dùng cái gì để mua bán với ta?

Long Hoàng Bệ Hạ uy nghiêm ngẫm nghĩ một lát, nhìn về phía vài vị Trưởng lão. Lúc này Đại trưởng lão đứng dậy nói:

- Bệ Hạ, sản vật của Long Tộc chúng ta rất phong phú, nhất là khoáng thạch, cơ hồ có những loại căn bản không tìm thấy trên đại lục! Ta nghĩ chúng ta có thể dùng những loại khoáng thạch không có tác dụng gì đối với Long Tộc chúng ta trao đổi với Đoạn Vân Tế tự! Đoạn Vân Tế tự, người xem như vậy có được không?

Đoạn Vân ngẫm nghĩ, Long Tộc đã tích góp tài phú hàng ngàn năm rồi, hơn nữa Long Tộc cũng là thần giữ cửa, trong số những thứ được họ cất giấu phỏng chừng thật sự có không ít hàng tốt. Dùng những khoáng thạch hiếm để đổi lấy thuốc của mình, vụ mua bán này xem ra cũng kha khá! Bất quá Đoạn Vân cũng nhiễm một thứ bệnh của một người hiện đại, đó là chuyện gì cũng phải tối ưu hóa, muốn tranh thủ ích lợi lớn nhất cho mình.

Vì vậy Đoạn Vân hỏi:

- Ta muốn biết các người có khoáng thạch gì, hơn nữa các người định dùng tỷ lệ trao đổi như thế nào?

- Chúng ta có Không gian chi thạch, Tinh thần chi thạch, Bí ngân, Huyền thiết, Ô kim, vân vân, mấy thứ đó chúng ta dùng phương pháp trọng lượng bằng nhau để trao đổi!

Không gian chi thạch và Tinh thần chi thạch đều là nguyên liệu mấu chốt để chế tác không gian trang bị, sản lượng trên đại lục rất thưa thớt; còn Bí ngân là một nguyên liệu rất trân quý để chế tác thần khí. Bất quá nếu bảo Đoạn Vân dùng trọng lượng bằng nhau để trao đổi khoáng thạch lấy thuốc, thì Đoạn Vân xem ra hơi thiệt thòi, một cân khoáng thạch có thể đủ để vét hết một nửa kho thuốc của Đoạn Vân.

Đoạn Vân cười cười, không thèm để ý, cũng không nói gì. Lúc này mình cũng chỉ nên trầm mặc là khôn nhất!

- Ha ha, phương pháp trao đổi này quả là hơi quá phận! Đoạn Vân bán thuốc, thuốc thì nặng bao nhiêu chữ? Nếu làm như vậy thì chẳng khác gì Long Tộc chúng ta khi dễ người ta rồi! Đoạn Vân yên tâm, giao dịch lần này bốn Hoàng quyết sẽ không để người thiệt thòi đâu. Như vậy đi, người cứ đưa ra giá trước, rồi để chúng ta cân nhắc một chút!

Long Hoàng lúc này đứng dậy nói.

Đoạn Vân liếc mắt lườm Đại trưởng lão, giọng gian thương ra mà hót rất đều đều:

- Không gian chi thạch và Tinh thần chi thạch một cân đổi lấy một ngàn viên 'Kim Thương Bất Khuất' hoặc là 'Tu Nữ Cũng Diên Cuồng', Bí ngân, Huyền thiết mười cân đổi lấy một ngàn viên!

- Cái gì? Người ăn cướp đấy à! Người tưởng là rau dại mọc ven đường sao? Lấy đâu ra lắm khoáng thạch như vậy để đem đi giao dịch chứ?

Đại trưởng lão vừa nghe Đoạn Vân nói xong giật bắn mình, hẳn không kìm được đứng dậy kích động chỉ vào Đoạn Vân mắng.

Long Hoàng cũng giật mình, hẳn cũng không ngờ Đoạn Vân lại dám mở miệng ép giá Long Tộc như thế! Trên đại lục chưa có một ai dám lừa đảo ép giá Long Tộc cả, Đoạn Vân là người thứ nhất trong một trăm năm qua. Còn lúc này Long Hoàng đại nhân liếc nhìn Đoạn Vân, ánh mắt không phải thân thiện gì lắm!

Đoạn Vân lúc này rất trấn định, hẳn biết Long Tộc rất trọng lời hứa, dù sao mình vừa mới trị bệnh thành công cho Long Hoàng.

- Bệ Hạ, các vị Trưởng lão, chẳng lẽ các người cảm thấy giá như vậy có chút quá phận sao? Chẳng lẽ giá này thực sự quá cao? Các vị tính lại đi, một ngàn viên thuốc có trọng lượng hẳn vượt qua một cân rồi ! Chẳng lẽ như vậy không được sao? Ta không rõ nữa! Tại sao các vị lại kinh ngạc và từ chối đề nghị như vậy?

Nghe giải thích Đoạn Vân, Long Hoàng và mấy vị trưởng lão lại cảm thấy cũng có lý. Đúng vậy, một ngàn viên thuốc có trọng lượng chắc chắn vượt qua một cân. Bất quá mới nhìn thì xem ra Đoạn Vân hình như tự động giảm giá, thật khó hiểu!

Kỳ thật trong lòng Đoạn Vân tính toán rất rõ ràng, một ngàn viên "Kim Thương Bất Khuất" nặng trên một cân, nhưng tuyệt đối sẽ không vượt qua hai cân. Làm như vậy chủ yếu là vì mục đích không cho Long Tộc dùng những thứ quý giá không trân quý lẫn vào đó. Nếu Long Tộc đưa vài thứ quý giá thông thường như Huyền thiết ra trao đổi với mình, mặc dù mình cũng không đến nỗi lỗ lã, nhưng cũng chẳng kiếm được lời lãi bao nhiêu ! Chỉ cần sửa đổi tỷ lệ một chút, mới nhìn thì khác biệt không lớn, nhưng trên thực tế lại cách xa nhau tới mười vạn tám ngàn dặm. Nếu Long Tộc đồng ý với đề nghị của Đoạn Vân, vậy thì bọn họ ít nhất đã phải trả giá gấp năm lần mới có thể mua được cùng một số thuốc.

Long Hoàng và vài vị Trưởng lão suy tư một chút, rồi cảm thấy như vậy coi như hợp lý, sau đó nhất trí thông qua đề nghị của Đoạn Vân. Bất quá Táp Lỗ vốn là một Trưởng lão Long Tộc rất có kinh nghiệm thì dùng một ánh mắt kỳ quái nhìn Đoạn Vân, vẻ mặt như muốn nói "ta đây biết rồi nhé". Đáng tiếc, hắn sẽ không đứng ra vạch trần thủ đoạn của Đoạn Vân đâu, dù sao Đoạn Vân đã xưng huynh gọi đệ với hắn, hơn nữa quan trọng nhất chính là Đoạn Vân đã tặng cho hắn hai hộp thủy tinh trong suốt lấp lánh!

Chuyện thuốc men đã được thương thảo xong, Đoạn Vân trước mặt mọi người ở đây lấy ra một món đồ. Món đồ đó vừa được lấy ra, cả đại điện bỗng im phăng phắc, cổ nín tiếng than sợ hãi!

- Long Hoàng Bệ Hạ, đây là một phần lễ vật do tiểu dân kính tặng Ngài. Đây là một khối thủy tinh khắc hình rồng được Công tượng của Gia tộc đặc biệt chế tạo, trên đó khắc hình rồng ý muốn xưng tụng Long Hoàng oai hùng thịnh truyền trên đại lục. Dài tám thước, cao ước năm thước, là do Địa Tinh Công tượng của Trung Hoa Gia tộc chúng ta, trải qua thiên tân vạn khổ, hao phí vô số nguyên liệu cực phẩm mới chế tạo ra được. Mất nó chính là một ma tinh quang hệ cấp tám, có thể gỡ ra được. Nếu Ngài cảm thấy mất này hơi kém, Ngài có thể tự đổi lấy một ma tinh cao cấp hơn. Cả khối thủy tinh này đều dùng những quý giá thạch rất tinh thuần đặc biệt chế tạo ra, vào ban đêm cũng có thể sáng lên được ! Mĩ vật tuyệt vời như thế này, tiểu dân cảm thấy chắc chắn chỉ có Long Hoàng Bệ Hạ, một nhân vật truyền kỳ như vậy mới xứng đáng được sở hữu. Do đó lần này khi nhận được chiếu chỉ, đã đặc ý đem nó theo để dâng hiến cho Bệ Hạ, hy vọng Long Hoàng Bệ Hạ không hiềm lễ bạc vật nhỏ mà bỏ qua!

Đoạn Vân thao thao bất tuyệt giới thiệu bức tượng thủy tinh này cho Long Hoàng và mọi người!

Long Hoàng, chín Đại trưởng lão, kể cả Trưởng lão Táp Lỗ vừa thấy pho tượng này đã lập tức bị vẻ đẹp của pho tượng hấp dẫn hút hồn, mắt nhìn chăm chăm không rời lấy nửa giây. Nhìn biểu hiện của Long Tộc, Tiểu Phi Hiệp đứng sau Đoạn Vân làm ra vẻ khinh bỉ đám nhà quê này. Hắn nhìn Đoạn Vân rất kính nể nghĩ : cũng là lão đại có tầm thủ đoạn, có thể làm ra những thứ thần kỳ như vậy, hàng công nghệ cao đẹp quá mà. Bất quá Long Tộc vốn là một đám rồng ngu ngốc nhà quê trước giờ chưa bao giờ thấy, một khối tượng thủy tinh nho nhỏ như thế mà khiến cho một tên thực lực biến thái như Long Tộc dẫn người ra đến như vậy ! Tiểu Phi Hiệp ta hôm nay đã có những bức tượng phải cao hơn mười thước ! Đó cũng là quà tặng mà lão Đại đặc ý làm một bức chân dung tặng riêng cho mình ! Bức chân dung Phi long Tiểu Phi Hiệp quả thật là do Đoạn Vân vẽ, chẳng qua đó là Đoạn Vân dựa theo bức tranh con gà giương cánh trong thời hiện đại mà vẽ ra. Kết quả là, một đám tiểu đệ phi long của Tiểu Phi Hiệp cả ngày cứ hướng về bức tượng Tiểu Phi Hiệp đại công kê mà xỉ xụp cúng bái!

- A a, Đoạn Vân, làm sao lại khách khí thế? Đây đã là tâm ý của người, vậy bốn Hoàng không thể không nhận rồi ! Ha ha, bảo bối a!

Nói xong Long Hoàng lập tức nắm lấy pho tượng của mình, đem ra trước mặt nhìn ngắm. Khi hắn ngược lên bỗng bắt gặp ánh mắt tham lam của Đại trưởng lão, Long Hoàng vội vàng quơ tay nhét bức tượng khắc hình rồng vào Không gian giới tử ngay lập tức, chỉ sợ đám rồng đó tìm cách cướp đoạt từ tay lão !

Đoạn Vân cười cười, sau đó lại xuất ra một cái gương lớn rồi mở ra. Sau khi mở, cả đại điện một lần nữa kinh hô một trận vang lừng. Ngoại trừ Long Hoàng và Ngân long Táp Lỗ, ánh mắt của chín Đại trưởng lão

kia và đám thị vệ một lần nữa bị cảnh tượng bên trong hấp dẫn! Tiếng tán thưởng, tiếng kinh thán không dứt bên tai!

- Đây là một phần lễ vật tiểu dân tặng cho các vị Trưởng lão, của ít lòng nhiều, bất quá đều là những vật có giá trị liên thành cả ! Những thứ này ban đêm cũng sáng lên! Trong suốt như nước, rất khó chế tác, tài liệu cũng rất khó tìm!

Đoạn Vân cười nói, trong lòng sớm vui như hội ! Xem ra ta phải tìm cách mua bán thủy tinh với Long Tộc mới được, đây là một đám đại ngu long, quả là rất dễ lừa !

- Đoạn Vân, người nói đây là các người chế tác! - Long Hoàng hỏi vẻ hưng phấn .

Đoạn Vân khẽ gật đầu, nói rất khẳng định :

- Nói xác thực là Địa Tinh Công tượng trong Gia tộc chúng ta chế tác ra, hôm nay mấy thứ này đã bắt đầu được đưa ra mua bán trên đại lục, bất quá loài người không có nhiều tiền, bọn họ căn bản không mua nổi, do đó chúng ta trước nay chỉ dám bán với giá gốc, hy vọng sau khi có tiếng rồi thì mới dám nâng giá lên!

- Cái gì? Đồ xịn như vậy mà người bán cho loài người, loài người có mấy ai có tiền chứ, người nên bán cho Long Tộc chúng ta!

Đại trưởng lão Long Tộc lúc này nhảy lên, thần sắc kích động nói. Còn vài Trưởng lão khác cũng đứng một bên xì xào bàn tán.

Trong lòng Đoạn Vân đang mừng như mở hội, tiểu gia đúng là đang chờ những lời này của các người. Bất quá trên mặt Đoạn Vân vẫn một bộ khó xử, hần cau mày nói :

- Nhưng

- Không cần nhưng nhị gì nữa, Long Tộc chúng ta là chủng tộc mạnh nhất trên thế giới, nói đi, người định bán cho chúng ta với giá ra sao? - Long Hoàng vội hỏi.

Đoạn Vân ngẫm nghĩ một lát, nói hơi khó xử :

- Ta không có khả năng bán cho các người lấy kim tệ. Như vậy đi ! Các người dùng ma hạch đổi nhé!

- Ma hạch? Được quá đi chứ! Ngoại trừ quang hệ ra, chúng ta có thể xuất ra các loại khác đổi cho người ! Long Tộc chúng ta không thích mấy cái cục đen đen đó. Nói đi ! Người định dùng một hộp chế phẩm thủy tinh đổi lấy bao nhiêu ma hạch?

- Dùng mười hộp thủy tinh đổi lấy một hộp ma hạch đi! Bất quá phải là cấp sáu hoặc cao hơn, nếu thấp hơn cấp sáu, ta chỉ có thể đổi hai hộp lấy một hộp ma hạch thôi!

Đoạn Vân lúc này giở ra một bộ ta lố lã quá , hần giống như bị người ta chẹt cổ khi nói ra giá này .

- Đồng ý!

Long Hoàng vừa nghe xong lập tức đáp ứng, hần xem ra giá tiền như thế này tuyệt đối hợp lý .

Sau khi ước định với Long Tộc là cứ nửa tháng thì cho Tạp Lỗ đi A Nhĩ Ti Tư lấy thuốc và thủy tinh chế phẩm, Đoạn Vân dẫn hai thủ hạ trở về A Nhĩ Ti Tư!

92. Chương 92. Linh Khí Bức Nhân Bích Hồ Bạ

- Lão Đại, người tại sao không để Long Tộc phái một hai đầu long chở chúng ta về?

Tiểu Phi Hiệp chở Đoạn Vân và Diệp Cô Thành bay trên trời, ầm ục hỏi Đoạn Vân .

Đoạn Vân cười quỷ dị nói :

- Nếu không để cho bọn họ biết người là Phi long, vậy thì mấy đầu Long vệ phỏng chừng sẽ không để ý, nếu bọn họ không để ý, người ngại gì mà không bò lên trên lưng của chúng một lần nữa? Ta phỏng chừng bây giờ trong lòng mấy con rồng ngu ngốc đó hần là đang rất khó tiêu đấy!

Lúc chuẩn bị khởi hành, Táp Lỗ vốn đã kêu hai con rồng cấp tám chuẩn bị để đưa bọn Đoạn Vân về, thế nhưng Đoạn Vân lại bảo Tiểu Phi Hiệp biến thân tại chỗ! Đến đây thì Táp Lỗ giật nảy người, hấn rất cục cũng hiểu được vì sao mấy tên Đại long vệ lúc chờ bọn Đoạn Vân đi tới đây đã liên tục phải nghỉ tạm. Gặp phải ma thú cấp chín, không một chết người mới là lạ!

Biết Đoạn Vân chơi mình, Táp Lỗ thật ra lại không nói gì, nhưng vài tên Đại long vệ thì vô cùng phần nộ, bao nhiêu danh dự của bọn họ lại bị một đầu ngựa Phi long ti tiện dẫm nát dưới chân, đây tuyệt đối là một sự sỉ nhục lớn nhất với bọn họ! Nếu không ngại thân phận của Đoạn Vân hôm nay, mấy vị Long vệ đó đã sớm đem Đoạn Vân ra xé tan mà làm gỏi sống rồi!

Đoạn Vân đi rồi, Long Hoàng triệu tập mười Đại trưởng lão Long Tộc mở Hội nghị Trưởng lão, đối tượng thảo luận tất nhiên là Đoạn Vân!

- Các vị Đại trưởng lão có ý kiến gì về Đoạn Vân không? - Long Hoàng mở đầu.

Chín trưởng lão ngẫm nghĩ, cau mày rồi nói:

- Không có! Năng lực Tế tự của hấn rất cường hãn, cả bệnh của Long Hoàng mà cũng trị được. Hơn nữa mấy thứ đồ của hấn trông quả là ngon lành. Hơn nữa

Bất quá khi các lão thấy sắc mặt Long Hoàng có chút khác thường thì lập tức thức thời ngừng lại.

Long Hoàng nhìn bốn phía, rồi hỏi Trưởng lão thứ mười:

- Táp Lỗ, người thấy Đoạn Vân là người như thế nào?

Táp Lỗ vừa nghe Long Hoàng hỏi mình thì cảm thấy hơi khó xử, nói thật, hấn đã nhận được khá nhiều món quà của Đoạn Vân, bây giờ ở sau lưng nói xấu Đoạn Vân thì mình đúng là không có nghĩa khí, nếu không nói thật ra thì lại không trung thành với Long Tộc. Cân nhắc một chút, Táp Lỗ quyết định nói một nửa, dù sao như vậy cũng chẳng có hại ai cả!

- Bệ Hạ, thông qua những gì thần hiểu về Đoạn Vân Tế tự, ta cảm thấy người này có năng lực kỳ lạ, rất không đơn giản!

- Ô? Người nói Đoạn Vân này làm sao không đơn giản được? - Long Hoàng cười hỏi.

Táp Lỗ ngẫm nghĩ một lát, nghiêm túc nói:

- Bệ Hạ, Đoạn Vân không phải là Tế tự bình thường đâu, theo ta được biết Tế tự thuật của hấn chính là tế tự thuật thượng cổ, có thể trị được các loại bệnh chứng và thương tổn đủ mọi loại cấp bậc! Đây là thứ nhất. Thứ hai là tác phong xử sự của Đoạn Vân Tế tự cũng rất đặc biệt. Ngài biết hấn làm sao mà bị Thiên Long Đế Quốc phán cho cái tội phản quốc không? Hấn vì một, không, chuẩn xác là hai người đàn bà, hơn nữa hai người đàn bà này lại chính là con gái của Thiên Long quốc chủ. Vì hai người đàn bà này, Đoạn Vân dám đối địch với một đế quốc, điều này nói lên Đoạn Vân là một người rất có nghĩa khí. Thứ ba, Đoạn Vân rất thông minh! Việc này ta nghĩ các người không có ai nghi ngờ! Còn nữa.

- Ngoài ra thủ hạ của Đoạn Vân cũng không hề đơn giản! Hấn cùng tới đây với hai thủ hạ, một trong đó là một Phi long, hơn nữa đã là cửu cấp Phi long đỉnh phong! Bất quá tên này lại chỉ biểu lộ ra thực lực có bát cấp. Còn nữa, hộ vệ kia của hấn, mặc dù thực lực biểu lộ ra cũng chỉ là bát giai, nhưng đến cả bốn Hoàng cũng nhìn không ra thực lực của hấn, phỏng chừng đã vượt qua cửu cấp! Bọn họ đều có năng lực kỳ lạ làm nội liêm thực lực! - Long Hoàng tiếp lời Táp Lỗ.

Táp Lỗ há mồm định đem sự tình về Đạt Nhĩ huynh đệ nói ra, bất quá vừa nghĩ đến hai hộp bảo bối của Đoạn Vân thì lập tức nuốt ực vào bụng.

Long Hoàng nhìn quét một vòng, một lần nữa nói:

- Các vị Trưởng lão, có một việc ta nghĩ ta phải nói cho các người, khi lần đầu tiên gặp mặt Đoạn Vân, ta từng thử Đoạn Vân rồi!

- Bệ Hạ có phát hiện gì không? - Đại trưởng lão hỏi.

Long Hoàng nhìn mấy Trưởng lão nói lạnh lùng:

- Ta phát hiện Đoạn Vân có thể không sợ long uy và "thần phục linh vực" của bốn Hoàng!

- Cái gì?

Lời Long Hoàng nói như một viên tạc đạn nổ tung giữa đám rồng già! Các Trưởng lão giật mình nhìn nhau trao đổi, vẻ mặt vô cùng khó tin!

- Bệ Hạ, xin hỏi việc này có thật không? - Đại trưởng lão hồ nghi kinh ngạc hỏi lại.

Long Hoàng khẽ gật đầu, ngữ khí rất khẳng định :

- Chính ra ta không muốn đem chuyện này nói ra đâu, chỉ có điều Đoạn Vân quá mức thần bí, ta cân nhắc mãi, do đó quyết định nói cho các người biết ! Hơn nữa, các người có phát hiện hay không việc Đoạn Vân cơ hồ không có tôn ti trật tự gì cả. Trong mắt hần, ta Long Hoàng cao cao tại thượng này dường như cũng chỉ là một người thường mà thôi. Mặc dù hần cũng biểu lộ ra vài động tác giống như rất kính nể chúng ta, nhưng từ việc hần dám cùng Long Tộc chúng ta đàm phán giá cả, ta dám nói, Đoạn Vân tuyệt đối không phải đơn giản như biểu hiện ra bên ngoài đâu !

Đại trưởng lão giật mình, hần nói nhỏ :

- "Linh vực" của Bệ Hạ là "linh vực" thần kỳ đặc hữu của riêng Thánh Long, Đoạn Vân nếu không bị ảnh hưởng của "linh vực" đó, ta chỉ có thể có một giải thích: trong huyết mạch của hần có thể so được với Long Hoàng Ngài ! Bất quá, ta vẫn khó hiểu tại vì Đoạn Vân căn bản không phải là Long Tộc, ta dám khẳng định hần tuyệt đối là một nhân loại! Điều này khiến cho chúng ta rất đau đầu nhức óc!

Long Hoàng ngồi thẳng người lên, cảm thán nói :

- Đoạn Vân ơi là Đoạn Vân, cho đến tận cùng thì người là cái ẩn số gì đây ?

- Long Hoàng bệ hạ, chúng ta nên làm cái gì bây giờ đây? - Lúc này có một vị Trưởng lão khác đứng ra hỏi .

Long Hoàng trợn mắt, nói giọng uy nghiêm :

- Làm sao bây giờ? Đoạn Vân đúng là một ẩn số, chúng ta hiểu về hần quá ít ! Bất quá, Đoạn Vân mặc dù thần kỳ, nhưng dù sao cũng không đạt tới trình độ có thể uy hiếp được Long Tộc chúng ta, năng lực của hần không thể so với Long Tộc cao quý của chúng ta được. Dù sao loài người sống lâu lắm cũng chỉ có vài chục năm. Tối đa thì cũng trăm năm là cùng. Hơn nữa, tất cả đều là suy đoán của chúng ta, Đoạn Vân cũng chưa làm chuyện gì xấu, chúng ta không cần phải gia hại hần? Hơn nữa, chúng ta bây giờ đang coi hần là đối tác làm ăn, mớ thuốc trong tay Đoạn Vân là một thứ rất trọng yếu đối với sự sinh tồn của chủng tộc Long Tộc chúng ta ! Cứ như vậy đi! Tập Lỗ, người sau này có thời gian phải tìm hiểu thêm về Đoạn Vân cho ta !

- Tuân lệnh!

Tập Lỗ đồng ý ngay. Kỳ thật việc làm như vậy mà vào tay Tập Lỗ thì hần khoái quá đi còn gì nữa, hần cũng rất muốn gặp Đoạn Vân - Mà cụ thể là bảo bối của Đoạn Vân. Chỉ cần sau này mình xì ra vài tin tức về Long Tộc cho Đoạn Vân, vậy thì biết đâu chẳng kiếm được thêm mấy món bảo bối nữa? Về phần những lo lắng của Long Hoàng thì thật ra hần chẳng thêm quan tâm, theo hần thì mấy con tiểu côn trùng vô luận có dài đến đâu đi nữa cũng không thể thành Cự long được, con kiến sẽ vĩnh viễn không thể so được với con voi!

Còn Đoạn Vân lúc này không biết có người ở sau lưng đang bàn tán về mình, hần hôm nay đang tiêu dao liệng vòng vòng trên bầu trời ma thú rừng rậm!

- Tiểu Phi Hiệp, chúng ta bay một vòng quanh bầu trời "Ma thú sâm lâm" xem, ta phát hiện có một loại cảm giác gì đó!

Từ khi thực lực đi vào mức bát cấp, thần thức của Đoạn Vân có thể " thấy' được tất cả trong phạm vi mười thước, còn năng lực cảm giác càng biến thái hơn, bên trong một dặm mà có dị động là Đoạn Vân đã có thể cảm giác ra được. Hơn nữa vì có chân khí hộ thể, rốt cuộc không thấy cảm giác rét lạnh và gió quất buốt rất như lúc trước. Đoạn Vân đang suy nghĩ: cảm giác đây thực là sáng khoái khi nhìn bao quát cả lục địa!

- Rõ, lão Đại !

Tiểu Phi Hiệp nghiêng người bay về phía phương hướng đó !

Đoạn Vân không ngừng đánh giá các loại địa hình ở ma thú rừng rậm, có khi còn lấy cả ống nhòm tiến hành quan trắc. Thông qua sự phóng đại của ống nhòm, Đoạn Vân có thể ở trong không trung thấy rất nhiều sự vật ở trong ma thú rừng rậm. Các loại động vật, thực vật, thậm chí cả dược tài, đều thu hết vào mắt ! Trong quá trình quan sát, Đoạn Vân còn phát hiện không ít cực phẩm dược tài được xếp đầy một mảng lớn trên mặt đất. Kết quả là, Đoạn Vân sau khi thấy ở đây toàn là cực phẩm nhân sâm, linh chi, vân vân bèn nhảy xuống thu hoạch bằng sạch mới thôi! Sau vài lần hạ cánh, Đoạn Vân đã thu hoạch vô số hàng tốt, có lẽ phải tới mấy trăm cân cực phẩm dược tài. Phỏng chừng có thể luyện ra được mấy ngàn viên Tủy Tủy Đan chứ ít gì !

- Tiểu Phi Hiệp, dừng lại, ta cảm giác được linh khí nơi này rất sung túc, có thể sẽ có đồ xịn đó ! Bên kia đi !

Đi ngang qua một hồ nước thì Đoạn Vân đột nhiên cảm giác được linh khí nơi này quá là đậm đặc, linh khí còn muốn nồng đậm hơn một mảng linh chi rất lớn. Vì vậy Đoạn Vân quay sang ra lệnh cho Tiểu Phi Hiệp bay tới đó.

Sau khi Tiểu Phi Hiệp dừng lại, Đoạn Vân dùng thần thức và năng lực cảm giác nhạy cảm của hắc hỏa dò xét. Rốt cục, trên một cái cây ở bên cạnh hồ nước, Đoạn Vân phát hiện ra mười mấy quả màu đỏ .

- Chẳng lẽ đây là Chu quả trong truyền thuyết? Làm sao mà có linh khí kinh người như thế ?

Nhìn hơn mười quả cây màu đỏ ở đó, giống như quả quýt, Đoạn Vân mừng rỡ như điên, xem ra vận khí mình hôm nay khá quá ! Đồ tốt nghe!

- Thiếu gia, ta có một loại cảm giác không tốt, dường như có một cái gì đó không ngừng cảnh cáo chúng ta ! - Diệp Cô Thành cau mày nói với Đoạn Vân .

Đoạn Vân hơi nghi hoặc, Diệp Cô Thành đã là một Kiếm Thần rồi. Hơn nữa thực lực của hắn nhờ Đoạn Vân cung cấp các loại dược vật cộng thêm với giải thích về Thái Cực, có thể đã là cấp Kiếm Thần kinh khủng nhất của loài người trên đại lục. Nhưng cái gì mà có khả năng làm cho một cao thủ tuyệt đỉnh như thế có vẻ bất an đây?

93. Chương 93. Cuồng Mãng Kinh Hồn Chiến Xà Kí

Đang lúc Đoạn Vân nghi hoặc, dị biến đột nhiên nổi lên. Chỉ thấy mặt hồ vốn đang gió êm sóng lặng, đột nhiên bọt nước sôi lên, một đầu mãnh thú khổng lồ không rõ lai lịch từ mặt hồ vọt thẳng lên trời, lao thẳng vào ba thầy trò Đoạn Vân !

Thấy con mãnh xà hung ác và khổng lồ như thế, Đoạn Vân không tự chủ được sinh ra một cảm giác sợ hãi ! Sợ đến nỗi quên cả tránh né. Cuồng mãnh xem ra muốn lao vào làm thịt Đoạn Vân rồi, Diệp Cô Thành thấy tình thế không ổn, cũng cả người nhảy lên, trực tiếp chắn phía trước mặt Đoạn Vân. Tiểu Phi Hiệp cũng nhân lúc Cự mãnh bị Diệp Cô Thành ngăn trở chốc lát, trực tiếp biến thân bay lên, đẩy Đoạn Vân ra ngoài .

Nguy hiểm thật! Đoạn Vân vỗ vỗ ngực lòng còn sợ hãi, mồ hôi lạnh ướt đầm lưng áo. Trấn định một chút, Đoạn Vân mới an tâm quan sát Diệp Cô Thành cùng Cự mãnh quyết đấu ! Nói thật, con mãnh xà đó quả là to bự tổ chẳng a! Đó là một đầu mãnh xà dài chừng ba mươi thước, đường kính lớn ước chừng gần một thước. Chỉ thấy nó rất linh động không ngừng tấn công Diệp Cô Thành, thân pháp rất linh hoạt, hơn nữa lực đạo dường như cũng rất khỏe. Theo nhìn nhận của Đoạn Vân, Diệp Cô Thành dường như chỉ còn biết chống đỡ. Dưới sự công kích liên tục của cuồng mãnh, Diệp Cô Thành cũng dần dần lực bất tòng tâm, nếu không nhờ số thuốc men mà Đoạn Vân cấp cho hắn làm bùa hộ thân, hắn thỉnh thoảng tìm cơ hội ăn vào một hai viên, phỏng chừng đã sớm thất bại rồi. Tình huống như vậy làm cho Đoạn Vân giật mình ! Sau khi tiến vào bát cấp, Đoạn Vân rất miễn cảm với thực lực cấp bậc. Nhưng bây giờ xem ra, đầu Cự mãnh trước mắt này nếu xét về cấp bậc thì cũng chỉ là cửu cấp đỉnh phong mà thôi. Vì sao lại như thế nhỉ?

- Tiểu Phi Hiệp, đây là cái loại gia hỏa gì thế? Tại sao Diệp Cô Thành phải chiến đấu khổ cực vậy? - Đoạn Vân hỏi có vẻ hơi lo lắng .

Tiểu Phi Hiệp một mực chú ý tới trận chiến đấu đó, hần nói về bối rối :

- Lão Đại, ta cũng không biết đây là ma thú gì, bất quá xem ra thân thể của nó cộng thêm với thủy hệ ma pháp đều rất cường hãn, ta phỏng chừng Diệp Cô Thành đại ca chắc sắp bại đến nơi rồi !

- Vậy người còn không mau đi hỗ trợ? - Đoạn Vân hơi khẩn cấp rồi !

- Nhưng

- Người nhưng nhót cái gì? Với khinh công của ta cho dù đánh không lại, ta cũng có thể dựa vào thân pháp tránh được nguy hiểm ! Nhanh lên !

Thần sắc Đoạn Vân càng thêm lo lắng, nếu Diệp Cô Thành bị gì đó, vậy không biết có tai họa gì nữa đây! Hần chính là hạ thủ đắc lực nhất của mình chứ tưởng đồ bỏ sao!

Tiểu Phi Hiệp cắn răng, cả người bay lên, dùng tốc độ nhanh nhất không ngừng tấn công vào sườn con Cự mãng! Được sự trợ giúp của Tiểu Phi Hiệp, áp lực lên người Diệp Cô Thành đã giảm bớt một cách rõ ràng ! Bọn họ một tả một hữu, phối hợp công kích tuyệt vời, thế công rất sắc bén. Bất quá cho dù là như thế, bọn họ cũng không chiếm được ưu thế tuyệt đối để có thể chiến thắng được đầu Cự mãng này ! Cũng chỉ là chiếm chút thượng phong thôi !

Đoạn Vân lo lắng nhìn cuộc chiến đấu kịch liệt ven hồ, trong lòng không ngừng suy tư làm sao có thể hỗ trợ được đây! Hần lực tung cả Không gian giới tử nửa ngày, rốt cục lấy ra một bình dược thủy. Đây là một bình thuốc mê đặc chế, là Đoạn Vân chuyên môn dùng để gây mê ma thú. Đoạn Vân lấy ra một cây cung, sau khi bôi lên mũi tên một lượng lớn thuốc mê, lập tức giương lên muốn đánh lên, nhưng hần lại hoảng sợ dùng thần thức cảm giác thấy phía bên phải của hần có hai đầu mãng xà dài hơn mười thước đang cách hần tầm mười mấy thước phóng đến. Hai đầu tiểu mãng xà này đang quay về phía Đoạn Vân phun ra tiếng phì phì, há hoác hai cái miệng rắn khổng lồ mà đe dọa.

Lúc này, Đoạn Vân không hề bối rối, hần biết chỉ cần hần xuất hiện dị thường là bọn Diệp Cô Thành sẽ bị phân thần, như vậy trong khi chiến đấu sẽ rất bất lợi ! Mờ hết công suất của lá gan ra, Đoạn Vân làm bộ không hề phát hiện ra tiểu mãng xà, đem cung tên hướng vào con đại mãng xà trong không trung ngắm bắn, hơn nữa hần bây giờ bắt đầu giương cung. Tiểu mãng xà phát hiện Đoạn Vân muốn gây bất lợi với Cự mãng, vì vậy một đầu tiểu mãng xà trong đó bay dựng lên, há ngoác cái miệng thật lớn như chậu máu hướng về Đoạn Vân lướt đến!

Lúc này, thần thức của Đoạn Vân vốn chuyên chú tập trung vào con tiểu mãng xà lập tức cảm giác được dị động của nó, vì vậy hần lập tức làm một cú hồi mã xạ (bắn tên về phía sau). Bắn thẳng mũi tên tẩm đầy thuốc mê cực mạnh vào trong cái miệng khổng lồ đỏ như chậu máu của tiểu mãng xà, rồi lọt thẳng vào trong miệng. Tiểu mãng xà đột nhiên thấy miệng mình bị tập kích, nhưng vì nó đã bay dựng lên, quán tính quá lớn làm cho tiểu mãng xà này không dừng lại được. Nó tiếp tục trực tiếp lao thẳng vào Đoạn Vân. Lúc này mới thấy món khinh công quỷ dị của Đoạn Vân có tác dụng rất lớn. Chỉ thấy Đoạn Vân khẽ lắc mình, bước một bước, trực tiếp lọt xuống dưới thân của tiểu mãng xà, đến gần vị trí bẫy tắc của tiểu mãng xà, Đoạn Vân vận dụng chân khí mãnh liệt, cuồng kích ra. Tiểu mãng xà hơn mười thước bị một cú đâm thôi sơn của Đoạn Vân, văng ra mấy thước. Vị trí bẫy tắc của rắn chịu một cú đánh trời giáng, tiểu mãng xà nhất thời chỉ cảm thấy long trời lở đất, ngã nhào xuống đất, sau khi té xuống đất rên ư ử. Còn lúc này thuốc mê cũng bắt đầu có tác dụng, kết quả là, tiểu mãng xà có muốn động cũng không thể động dậy được !

Thấy đồng bạn của mình bị Đoạn Vân một kích đánh cho trọng thương, ngã xuống đất chẳng thấy nhúc nhích gì cả, một con tiểu mãng xà khác nổi giận âm âm, nó điên cuồng gầm lên, thanh âm bi thiết thật lớn. Nghe tiếng gầm rú của tiểu mãng xà, đại mãng xà đang cùng Diệp Cô Thành khổ chiến cũng không cách nào chuyên tâm ứng chiến được, lơ quơ thế nào lại bị Diệp Cô Thành dùng á thần khí - Phong Chi Nộ Hồng trực tiếp chém vào chỗ hiểm, máu tươi phun ra ào ào. Dưới cơn đau nhức, đại mãng xà nổi điên lên, trực tiếp dùng một cú thần long bãi vĩ đánh thẳng vào Diệp Cô Thành hất hần văng ra rất xa. Sau đó uốn thân mình, muốn cuốn cả Tiểu Phi Hiệp đang bay bên cạnh. Tiểu Phi Hiệp thấy tình thế không ổn, vội nghiêng người bay lên. Đại mãng xà chụp vào không khí .

Thoát khỏi sự dây dưa của Diệp Cô Thành và Tiểu Phi Hiệp, Cự mãng cố nén cơn đau nhức ở hông, trực tiếp bay về phía Đoạn Vân. Còn Diệp Cô Thành và Tiểu Phi Hiệp thấy Cự mãng muốn chạy về phía Đoạn

Vân, tới tấp lao tới gần phía trước của nó. Rồi lại bao vây Cự mãng mà giăng co. Cự mãng không thể làm gì hơn, đành phải tạm thời cản rằng một lần nữa cùng hai đại thủ hạ của Đoạn Vân tiếp tục đại chiến ! Diệp Cô Thành và Tiểu Phi Hiệp thấy động tĩnh của Đoạn Vân ở bên kia, vốn cũng muốn đi giúp Đoạn Vân, nhưng bọn hắn cũng biết, nếu không ngăn cản được con mãng xà khổng lồ có thực lực kinh khủng này thì tình cảnh của Đoạn Vân lại càng thêm nguy hiểm hơn. Sau đó bọn họ cũng phát hiện Đoạn Vân coi như có thể cầm cự được ! Theo bọn họ, Đoạn Vân có thể chỉ trong nháy mắt đã thu thập được một con tiểu mãng xà, nhất định có năng lực giết chết một con mãng xà còn lại ! Dù sao bọn họ phát hiện ra thực lực tiểu mãng xà cũng mới có bát cấp mà thôi ! Thiếu gia của bọn họ cũng đã đạt tới bát cấp, hơn nữa khinh công của Đoạn Vân thì cả hai đều biết rất rõ, do đó bọn họ cũng không quá quan tâm nữa !

Kỳ thật nếu thực sự phải chống lại con tiểu mãng xà đó, Đoạn Vân cũng chẳng nắm chắc phần thắng được bao nhiêu. Thu phục được tiểu mãng xà đầu tiên chủ yếu là do Đoạn Vân đánh lén, hơn nữa tác dụng của thuốc mê mới làm cho con tiểu mãng xà này tạm thời mất đi năng lực hành động. Hôm nay nếu phải đánh nhau với con tiểu mãng xà còn lại, Đoạn Vân mới biết được mình thu thập được con mãng xà kia là hạnh vận biết bao nhiêu ! Nói về tính linh hoạt, rắn có khả năng cử động rất nhanh, nó có thể trong vòng vài thước đột nhiên tiến hành công kích. Hơn nữa thân thể kình cang của Cự mãng cũng là một đại ưu thế ! Đoạn Vân cũng hết hồn khi thấy năng lực phòng ngự của con mãng xà này cũng quá là biến thái đi. Nếu mình không vận hành chân khí, một kích toàn lực thì xem ra không đủ làm trầy lấy một chút xiu da rắn nào. Bất quá khi vận hành chân khí thì sự việc khác nhau rất nhiều ! Dù sao chân khí có thể trực tiếp xuyên thấu qua lớp da dày cộp của mãng xà, trực tiếp công kích vào trong cơ thể .

Hết cách rồi, Đoạn Vân đành phải lấy ra cây Trung Hoa trường thương, không ngừng du đấu với con tiểu mãng xà! Nếu không nhờ thân pháp và khinh công lợi hại của mình, phỏng chừng Đoạn Vân sớm thành món điểm tâm trong miệng tiểu mãng xà ! Để tận dụng ưu thế địa hình, Đoạn Vân không ngừng kéo tiểu mãng xà vào những vùng có cây cối rậm rạp. Còn tiểu mãng xà to kình cang thì chỉ có một ý nghĩ báo thù cho đồng bạn, nên không nhìn ra quỷ kế của Đoạn Vân. Rốt cục, tới một cây cổ thụ trong khoảng rừng rậm rạp, Đoạn Vân chạy qua chạy lại vài vòng buộc tiểu mãng xà chạy theo quanh cây đại thụ. Nhân khi tiểu mãng xà sơ ý, trường thương của Đoạn Vân chĩa ra rất nhanh, trực tiếp đâm vào bộ vị bẫy tắc của tiểu mãng xà. Sau đó, tiểu mãng xà hung ác dưới quỷ kế của Đoạn Vân đã hoàn toàn bị đo ván nằm ngửa bụng lên. Sau khi móc từ giới tử xuất ra hơn mười viên thuốc có thể phong ấn thực lực nhét vào miệng hai con mãng xà này, Đoạn Vân lấy trường thương nhắm vào bộ vị bẫy tắc của một con tiểu mãng xà .

- Bớ vị ma thú đại nhân, nếu ngươi không ngừng lại, ta sẽ trực tiếp giết chết tiểu mãng xà của ngươi ngay ! Ta phỏng chừng bọn họ chắc là con trai và con gái của ngươi phải không?

Đoạn Vân hô to vào không trung nơi đang có cuộc chiến đấu kịch liệt. Đồng thời Đoạn Vân cũng thở phào thật sâu, nguy hiểm thật!

94. Chương 94. Quỷ Dị Khế Ước Dĩ Ngô Danh

Thấy Đoạn Vân dùng một thanh kỳ sĩ thương kỳ quái chĩa vào tử huyệt của con trai hắn, đầu Cự mãng kia giật nảy cả người ! Hắn bối rối hạ xuống, còn Tiểu Phi Hiệp và Diệp Cô Thành cũng phi thân xuống đứng trước người Đoạn Vân, bảo vệ Đoạn Vân một cách cẩn mật .

Đầu Cự mãng kia rất lo lắng nhìn hai đứa con của mình, phát hiện họ chỉ là bị ngất đi mà thôi, tâm lý lo sợ đến phát cuồng của hắn cũng từ từ giảm bớt rồi bình tĩnh một chút .

- Loài người hèn hạ này, ngươi đem hai con ta làm gì thế kia?

Từ thanh âm của Cự mãng, Đoạn Vân có thể đoán ra hắn là một trung niên nam sĩ. Thanh âm có một loại cao ngạo rất đặc hữu, cái loại cao ngạo mà Đoạn Vân đã có thể thấy được từ Long Tộc!

Cười cười, Đoạn Vân phát phát trường thương, vận đủ chân khí đâm vào một cây đại thụ bên cạnh. Chỉ thấy những tiếng ầm ầm, rồi cây đại thụ đường kính chừng nửa thước rung động dữ dội. Chiêu thức ấy của Đoạn Vân cũng làm cho thủ hạ Kiếm Thần Diệp Cô Thành cũng rất kinh ngạc, vì hắn không thể tập trung đầu khí được như thế, hơn nữa không hề công kích ra ngoài lấy một chút nào .

- Người có thể lựa chọn tiếp tục chiến đấu, bất quá chúng ta bên này có ba, còn người chỉ có một, hơn nữa người đã bị thương ! Ta nghĩ chúng ta nếu muốn tiêu diệt người, hẳn không phải là việc khó lắm đâu nhỉ?

Nhìn vết thương trên lưng tên Cự mãng kia còn đang chảy máu đầm dề, Đoạn Vân cười nói. Vết thương đó là do Kiếm Thần Diệp Cô Thành toàn lực đâm một kích, còn con ma thú này cho dù lợi hại đến đâu đi nữa, cũng chỉ có thực lực cấp thấp đỉnh phong. Không có thực lực cấp mười, với đầu khí của Kiếm Thần Diệp Cô Thành cũng đủ để làm cho hắn đổ máu đến chết !

- Hừ ! Các người đúng là dám cường đạo ! Các người dám định lấy trộm Hồng quả mà chúng ta canh giữ lâu nay, còn dẫm thương hai đứa con của ta, cho dù ta chết ta cũng sẽ không tha cho các người đâu! - Cự mãng dường như hơi bị kích động .

Đoạn Vân lúc này nghĩ tới một vấn đề, những vật quý giá trên đời thường thường sẽ có linh thú đứng ra thủ hộ, xem ra con Cự mãng này đúng là trông chừng Chu quả. Phỏng chừng bọn chúng phát hiện ra Chu quả có ẩn chứa lực lượng cường đại !

Đoạn Vân cười cười, vẻ mặt bình tĩnh nói :

- Có hai đường, một là ta bây giờ xuống tay giết chết cả hai con của người, sau đó chúng ta ba người kéo lên hợp lực giết chết người ! Bất quá ta phỏng chừng, cho dù chúng ta không giết người, người cũng sống không được đâu! Bởi vì vết thương trên lưng của người là do một vị Kiếm Thần lưu lại .

- Ta chọn điều thứ hai !

- Ta còn chưa có nói điều thứ hai mà? - Đoạn Vân ngơ ngác nghi hoặc .

- Người không cần phải nói ta cũng biết, ta không sống được nữa rồi ! Nhưng ta hy vọng người tha cho hai con ta, mãng bì (da rắn) và ma hạch của ta thì các người có thể lấy đi, các người cũng có thể hái luôn cả hơn mười Hồng quả, có điều ta hy vọng các người cho hai con ta hai quả, chỉ cần hai thôi!

Cự mãng dài ba mươi thước hôm nay lại thê thảm đến thế, thần sắc lộ rất đau thương ! Xem ra biểu hiện bề ngoài của hắn cũng rất khá! Hơn nữa hắn lại hy sinh thân mình vì các con làm cho Đoạn Vân phải cảm động nữa.

Đoạn Vân cười nói :

- Người giác ngộ như vậy sao? Ta nói cho người biết, điều kiện thứ hai của ta là ta muốn người làm ma sủng cho ta, hơn nữa phải ký một cái "huyết chi khế ước" vĩnh viễn không phản bội !

Thấy con Cự mãng này có thể đồng thời chống lại cả Diệp Cô Thành và Tiểu Phi Hiệp, Đoạn Vân sinh ra tâm lý tham lam. Thực lực như vậy, nếu biến thành cấp mười, phỏng chừng cũng có thể chống lại Long Hoàng không biết chừng!

- Ta là một người sắp chết rồi, ta còn có thể làm ma sủng cho loài người được sao! Hơn nữa, muốn ta làm ma sủng cho loài người, chuyện đó quyết không được !

Tâm tình Cự mãng thật ra không hề thay đổi nhiều. Dù sao hắn xem ra việc này cơ hồ không có khả năng, thú chết làm sao thành ma sủng đây?

Cười cười, Đoạn Vân cười ranh mãnh nói :

- Người không cần biết người sống hay chết, người chỉ cần nói người ký hay không ký ?

Nói xong Đoạn Vân quay về một tiểu mãng xà giờ lên ký sẽ thương lên .

- Đừng, ta đồng ý! Thế nhưng ta hy vọng người thả hai con ta ra! - Cự mãng tỏ vẻ hoàn toàn bất lực rồi.

Đoạn Vân cười cười, xuất ra mấy cái thiết bị phẫu thuật và thuốc men, rồi tranh thủ trị liệu cho hai đầu tiểu mãng xà đang im lìm không có phản ứng gì. Vài phút sau, hai tiểu mãng xà lần lượt chuyển mình ! Bất quá chúng rất hờn thoát, vì Đoạn Vân dùng được vật và châm cứu phong ấn một thân ma lực bọn chúng, mấy chỗ đại huyết đều bị chế ngự. Bọn họ muốn đi đứng cũng có chút khó khăn, chứ không cần nói còn có sức chiến đấu hay không !

- Tốt lắm, bọn họ không có việc gì đâu! Bọn họ có thể về hồ nghỉ ngơi trước, chỉ cần người ký xong khế ước ma sủng, ta sẽ đem giải được cho bọn chúng ! Nếu người cảm thấy bọn chúng cần có người chiếu cố, người có thể mang bọn họ theo ! Dù sao ta sở dĩ muốn ký ước với người, chỉ là kiêng kỵ thực lực của người thôi! - Đoạn Vân nói lạnh lùng !

- Được, ta ký !

Cự mãng bắt lực đáp ứng, sau đó chuyển hướng nhìn hai con của hắn.

Sau một tràng những tiếng rên rỉ, hai tiểu mãng xà nhanh chóng nhảy vào trong hồ. Sau đó Đoạn Vân bắt đầu quay sang kí "huyết chi khế ước" với con Cự mãng có năng lực kỳ lạ, thực lực cường hãn này !

Đương nhiên, tại ký ước Đoạn Vân phải cầm máu cho hắn. Đoạn Vân không sợ hắn dám làm loạn với mình, dù sao ma lực của hai con hắn việc còn bị mình phong ấn, ngoại trừ mình ra, không ai có thể giải khai phong ấn đó được ! Cự mãng cũng biết rõ điểm này. Hơn nữa, mình cũng không phải đâu phải là cái thứ vô dụng đâu, hồi đầu sở dĩ lúng túng như vậy, chỉ là vì kinh nghiệm chiến đấu của mình quá thiếu, hơn nữa lúc đó bị Cự mãng quá vĩ đại dọa cho chết khiếp thôi !

- Ta Đoạn Vân trước mắt cùng Cự mãng ma thú này - Được rồi, Cự mãng tiên sinh, người tên gì ?

- Âu Đặc Tư !

- Dùng danh nghĩa Sinh Mạng Nữ Thần, ta Đoạn Vân trước mắt cùng với Cự mãng ma thú Âu Đặc Tư ký "huyết chi khế ước" với ta là chủ, Âu Đặc Tư là nô, vì thế ta sẽ là chủ nhân của Âu Đặc Tư, blah blah blah khế!

Nhưng, sau khi Đoạn Vân nói ra những lời khế tự như thế, chẳng thấy phát sinh chuyện gì cả

- Chuyện gì thế ?

Đoạn Vân rất nghi hoặc! Làm sao không được nhỉ? Sủng vật khế ước này mình đã từng đọc được trong Thiên Long Đồ Thư, mình tuyệt đối không hề nhớ lầm mà! Làm sao mà không có phản ứng vậy?

- Thiếu gia, Ngài dùng danh nghĩa của Khế Ước Chi Thần thử một lần xem sao ! - Diệp Cô Thành đề nghị !

Đoạn Vân ngẫm nghĩ, sau đó lại niệm đão:

- Dùng danh nghĩa Khế Ước Chi Thần, ta Trung Hoa- Đoạn Vân trước mắt cùng Cự mãng ma thú Âu Đặc Tư ký chủ phó khế ước, ta vì chủ, hắn vì phó! Blah blah blah khế!

Nhưng vẫn như trước không có phản ứng gì !

Đoạn Vân giận điên người, hắn nguyên trước đây thấy cái khế ước rắc chớ này rất đáng hoài nghi, dù sao việc này không có chút căn cứ khoa học nào cả ! Còn thấy vẻ mặt trêu chọc của Âu Đặc Tư, Đoạn Vân càng giận hơn! Vì vậy niệm đão:

- ! Ta Đoạn Vân dùng danh nghĩa của mình, trước mắt thu hoạch con Cự mãng Âu Đặc Tư, bắt nó làm chung thân nô lệ cho Đoạn Vân ! Ta tuyên bố, khế ước lập tức sinh hiệu!

Nói xong, Đoạn Vân cắt ngón tay, lấy một giọt máu ấn vào trán Cự mãng !

Nghe Đoạn Vân niệm chú ngữ như vậy, vẻ mặt Âu Đặc Tư càng có vẻ trêu ghẹo hơn ! Hắn nghĩ rất khinh bỉ : người tưởng rằng người là ai? Thần hả? Lại lấy danh nghĩa của mình - Cái gì khế ước lại sinh hiệu! Quái quỷ gì thế này !

Khi Đoạn Vân đem máu ấn vào con cự mãng đang nằm trên mặt đất, chỉ trong thốc lát dị biến đã nổi lên !

Giọt máu của Đoạn Vân dường như có sinh mạng, trực tiếp tiến vào mi tâm của Cự mãng Âu Đặc Tư, sau đó sự tình quỷ dị xảy ra ! Chỉ thấy giọt máu đó giống như du long chạy lên chạy xuống khắp người Âu Đặc Tư đang đỡ cả người ra, làm lóe ra kim quang sáng chói, đỉnh đầu Âu Đặc Tư lưu lại một ấn ký. Hơn nữa Đoạn Vân phát hiện, ấn ký đó lại chính là một Thái Cực đồ. Không thể giải thích loại hiện tượng quỷ dị này. Đoạn Vân bị tất cả những gì xảy ra trước mắt làm sợ ngây người. Còn Diệp Cô Thành và Tiểu Phi Hiệp khi thấy dị biến đó cũng cả kinh trợn mắt há hốc mồm, miệng há hoác ra, nước miếng đã chảy ròng

ròng. Theo bọn họ thấy, Đoạn Vân lấy danh nghĩa của mình ký khế ước đã là loại bất bình thường rồi, hơn nữa, hiệu quả lại quỷ dị như thế !

Bất quá, dị biến cũng không ngừng lại khi hình thành Thái Cực đồ, trong số những dị biến, đây chỉ là cái đầu tiên!

Chỉ thấy hào quang màu vàng kim từ đầu Âu Đặc Tư theo cái thân dài lồng thông của hắn một mạch đi xuống, kim hoàng lan ra mỗi một bộ vị của hắn. Còn Âu Đặc Tư về mặt thống khổ gằm lên, bất quá hắn cũng không quấy phá khắp nơi, bởi vì hắn hoảng sợ phát hiện ra thân thể hắn lại không thể động đậy được !

Trong khi con Cự mãng đang giận điên người này thấy kim sắc lan ra mỗi một bộ vị, thân thể hắn bỗng quỷ dị bay vọt lên. Đúng vậy, bay lên không chẳng theo một quy luật vật lí nào cả! Khi Âu Đặc Tư bay lên không, hào quang kim hoàng càng dày đặc hơn, bao trùm lấy cả thân thể của Âu Đặc Tư, khiến nó cả người đều sáng chói. Đó là loại màu vàng kim trong suốt, là một loại hào quang trong suốt tuyệt đối. Cảnh tượng lúc ấy cực kỳ quỷ dị !

Âu Đặc Tư sau khi bay lên không, thân thể lại một lần nữa trở nên hư ảo, dường như có một lớp vải màu hoàng kim phủ lên trên mình nó. Âu Đặc Tư tru lên, về mặt dường như còn mang theo vài tia hưng phấn. Dần dần, màu vàng kim hư ảo dần dần biến mất, lưu lại chỉ còn là màu vàng kim thực sự. Âu Đặc Tư bây giờ đã hoàn toàn được bao vây bên trong một cái kén màu vàng kim thật lớn. Hơn nữa hào quang màu vàng kim thỉnh thoảng từ những khe hở của cái kén lại lóe ra.

Bất quá lúc này Đoạn Vân cũng hiểu rất rõ ràng tình huống của Âu Đặc Tư. Bởi vì khi ký khế ước hoàn thành, cũng là lúc Đoạn Vân lấy máu tiếp xúc tới Âu Đặc Tư, tự mình đã cảm giác được có một mối liên hệ khó hiểu cùng Âu Đặc Tư, mình lại có thể cảm nhận được rõ ràng nhất cử nhất động của hắn! Loại liên lạc này tuyệt đối còn mãnh liệt hơn cả cảm ứng tâm linh, hơn nữa, Đoạn Vân còn cảm giác thấy mình có thể tùy thời ra lệnh cho Cự mãng trước mặt. Bất quá Đoạn Vân phỏng chừng tên đó đã không thể coi là Cự mãng nữa. Mặc dù không rõ hắn đang biến thành cái gì, nhưng Đoạn Vân cũng hiểu được, mình bây giờ lại thêm một thủ hạ cường hãn .

- Lão Đại, đây là chuyện gì thế ? - Tiểu Phi Hiệp hỏi rất nghi hoặc !

Nhìn vào cái kén bụi tởm chẳng trên không trung thỉnh thoảng thấy lóe ra kim quang, Đoạn Vân gật gù, nói khẽ :

- Hắn là đang tiến hóa! Yên tâm đi, khế ước đã thành công rồi ! Chúng ta cứ ở chỗ này chờ hắn hoàn tất việc tiến hóa!

95. Chương 95. Chung Cực Tiến Hóa Thành Thần Long

- Lão Đại, làm sao người có thể dùng danh nghĩa của mình mà ký khế ước được? Chẳng lẽ

Tiểu Phi Hiệp hỏi, có vẻ rất sùng bái Đoạn Vân, còn Diệp Cô Thành cũng có vẻ khó tin nhìn Đoạn Vân .

Đoạn Vân ho nhẹ một chút, vẻ mặt rất đắc ý nói :

- Hừ ! Lão Đại của người ngọc thụ lâm phong, phong lưu lỗi lạc, mỹ mạo và trí tuệ đều hơn người, là hóa thân của anh hùng lẫm lẫm tài tử, lấy danh nghĩa của mình có gì kỳ quái chứ!

Nói xong, cả đôi mày của Đoạn Vân vênh lên rất có cá tính ! Thấy vậy Tiểu Phi Hiệp tròn mắt, nhìn Diệp Cô Thành cùng nhau cười !

Chỉnh sắc lại, Đoạn Vân nghiêm túc nói :

- Kỳ thật lúc ấy ta cũng không nghĩ việc sẽ xảy ra như vậy, ta chỉ hơi nóng nảy, vì vậy cứ thế nói chơi vài câu. Bất quá việc đó sáng tỏ một đạo lý !

- Đạo lý gì ?

- Làm người phải nghĩ đến khoa học, không nên tin vào mê tín dị đoan! - Đoạn Vân rất nói nghiêm túc .

- Lão Đại, chuyện này làm sao giải thích được ! Nếu không có ai được gọi là Thần, vậy cái khế ước đó làm sao sinh ra hiệu quả như vậy ? - Tiểu Phi Hiệp hỏi lại

Đoạn Vân vỗ đầu Tiểu Phi Hiệp, ra vẻ hung hăng nói :

- Ta là Thần hả? Nếu ta có thể dùng danh nghĩa của mình, do đó cái "ma sủng khế ước" đó cũng là một loại qui luật tự nhiên thôi ! Phỏng chừng chỉ cần nắm được quy luật này, sau này người cũng có thể trở thành Thần đó!

- Lão Đại, ta không biết người có phải là Thần không, nhưng ta biết người là một . Biến thái!

Tiểu Phi Hiệp nói rất khẳng định .

Đoạn Vân nhảy dựng lên, một lần nữa vỗ nhẹ vào đầu Tiểu Phi Hiệp:

- Người nói cái gì ?

- Lão Đại, ta nói Ngài ngọc thụ lâm phong, phong lưu tiêu sái, một đóa lê hoa áp hải đường, mỹ nam tử làm mê đắm vạn ngàn thiếu nữ !

Tiểu Phi Hiệp vội vàng cười cười bồi tội với Đoạn Vân. Bất quá một tràng nịnh bợ của hắn một lần nữa làm cho Đoạn Vân trợn trắng mắt! Trở về nhất định phải đem cái tên Phì Tử tiểu tử kia ra giáo dục lại. Tiểu Phi Hiệp tốt biết bao nhiêu, chính trực bao nhiêu! Thế mà hôm nay thành ra cái gì thế này? Nhưng Đoạn Vân thật không ngờ, thực ra Phì Tử cũng bị ảnh hưởng từ hắn, còn Tiểu Phi Hiệp thì sao? Có lẽ không cần phải nói nữa! Không có tên chủ nhân biến thái, làm sao để ra được một đám ma sủng nhố nhăng như vậy chứ!

Vài ngày kế tiếp, đoàn người Đoạn Vân cắm trại ở ven hồ, cùng đợi Cự mãng Âu Đặc Tư hoàn thành việc tiến hóa. Trong lúc ở đây, Đoạn Vân thu hoạch sạch bong những đồ tốt xung quanh. Hơn mười Chu quả tự nhiên không thể tha được ! Hơn mười Chu quả này nếu luyện thành thuốc, Đoạn Vân phỏng chừng một viên đủ để làm cho vài con ma sủng được đề cao tới cấp mười chứ chơi sao! Hơn nữa Đoạn Vân phát hiện không ít cực phẩm dược tài ở ven hồ. Trên một vùng ẩm thấp, Đoạn Vân lại phát hiện ra nhân sâm sống trên ngàn năm ! Hơn nữa, có một cây sống tới hơn ba ngàn năm ! Ngoài ra, hắn còn đào được hơn mười củ Nhân sâm trên hai ngàn năm tuổi. Càng làm cho Đoạn Vân hưng phấn hơn nữa là hắn tìm được ở trên một tảng đá ven hồ mấy cây Huyết linh chi hai ngàn năm! Huyết linh chi là một cực phẩm, so với linh chi bình thường thì tốt hơn gấp mười lần. Có mấy thứ đó, đem về luyện thành Tẩy Tủy Đan, vậy thì mình phát đạt lắm! Ha ha!

Mấy ngày nay, Đoạn Vân cũng giải huyết cho hai đầu tiểu mãng xà. Đoạn Vân phát hiện ra, từ khi khế ước sinh hiệu, hai đầu tiểu mãng xà đối với Đoạn Vân trở nên rất thân thiết. Hơn nữa, cha của người ta đã trở thành nô lệ của mình rồi, mình cần gì phải làm khó hai tiểu tử này !

Rốt cục, vào ngày thứ năm, cái kén khổng lồ của Âu Đặc Tư bắt đầu có phản ứng !

Hôm nay, Đoạn Vân có liên lạc kỳ quái với Âu Đặc Tư, do đó cảm giác thấy thân thể Âu Đặc Tư đã sinh ra biến hóa rất lớn, bất quá rốt cuộc biến thành cái giống gì thì Đoạn Vân không biết. Bởi vì thần thức của Đoạn Vân không xuyên qua được cái kén màu vàng kim bằng bạc đó! Đoàn người Đoạn Vân vì vậy chỉ biết đứng phía trước cái kén khổng lồ, kiên nhẫn chờ đợi Âu Đặc Tư phá kén chui ra! Còn hai con của Âu Đặc Tư cũng đứng ở một chỗ khác kiên nhẫn đợi .

Bắt đầu, cái kén khổng lồ phát ra những thanh âm lạo xạo, hơi trầm trầm. Dần dần, cái kén màu vàng bắt đầu chấn động. Rốt cục dưới sự cố gắng của Âu Đặc Tư, roac một tiếng, cái kén đã mở ra ! Bất quá, từ bên trong phóng ra một sinh vật kim sắc làm cho Đoạn Vân sợ ngây người !

Chỉ thấy Âu Đặc Tư thân dài hai mươi thước, dưới thân có bốn cái ưng thảo kim sắc, cả người trên dưới đều được bao phủ bằng những lân phiến kim sắc, một tiếng long minh vang vọng trời đất. Đúng vậy, đúng là long minh. Bởi vì hôm nay Âu Đặc Tư đã là một cái con rồng rồi. Hơn nữa là một ông rồng, còn không phải một đầu rồng. Âu Đặc Tư hôm nay đúng là "Ngũ thảo kim long" trong truyền thuyết Trung Quốc .

Vài ngày trước là Cự mãng Âu Đặc Tư, hôm nay hoàn toàn khác hẳn. Sừng như sừng hươu, đầu như sư tử, mắt như hổ, thân thể như rắn, bụng như sò, vây tựa cá, vuốt tựa ưng, bàn chân như hổ, tai trâu, đầu

ngựa, chân chó, râu và vẩy cá. Hẳn cả người bao phủ bởi kim quang, giống như một thiên thần, thân thể không hề theo qui luật vật lý cứ thế trôi nổi giữa không trung, có khí thế uy nghiêm bao trùm cả đại địa!

- Chủ nhân, ta đã hoàn thành "Chung cực tiến hóa" rồi, trở thành Cự long chính thức !

Âu Đặc Tư thấy Đoạn Vân phía dưới, sau đó cúi người bay xuống, cả một thân hoa lệ như một con cá bơi giữa biển khơi, uốn lượn trên không trung theo một quỹ tích huyền ảo ! Hẳn rất ôn thuận dừng lại phía trước Đoạn Vân .

Nhìn Cự long Hoa Hạ trước mắt, Đoạn Vân giật nảy người, vẻ mặt khó tin ! Còn Diệp Cô Thành và Tiểu Phi Hiệp cũng bị uy thế của Âu Đặc Tư dọa cho hết hồn, không tự chủ được đứng chắn phía trước Đoạn Vân ! Đợi đến khi Âu Đặc Tư nói chuyện xong, bọn họ mới có phản ứng, nhưng vẫn đứng ở phía trước Đoạn Vân đề phòng. Bởi vì bọn họ phát hiện, sinh vật không rõ này xem ra rất nguy hiểm !

Nghe Âu Đặc Tư nói xong, Đoạn Vân lúc này mới có phản ứng, hấn phất tay bảo Diệp Cô Thành và Tiểu Phi Hiệp tránh ra, tiến lên chúc mừng .

- Hay ! Hay lắm! Có điều làm sao mà hình như hơi ngắn một chút ?

- Chủ nhân, đây là tiến hóa mà ! - Âu Đặc Tư giải thích cung kính .

- Người nói coi, rốt cuộc việc này là làm sao thế?

Đoạn Vân hỏi về nghi hoặc. Hẳn rất khó hiểu, tại sao ở đây lại lòi ra một con Hoa Hạ Cự long được ?

- Chủ nhân, khế ước của Ngài làm cho ta tiến hóa đó! Nói chuẩn xác, là máu của Ngài làm cho huyết mạch Thần long của ta thức tỉnh ! - Âu Đặc Tư nói rất cung kính .

- Máu của ta ấy hả? Máu của ta có vấn đề sao?

Đoạn Vân càng thêm nghi hoặc. Rốt cuộc cái gì thế nhỉ, làm sao lại dây dưa tới máu của mình nữa đây?

Thấy vẻ mặt Đoạn Vân, Âu Đặc Tư nói với vẻ hiểu biết :

- Chủ nhân, theo ta được biết, người là Chân Long hậu duệ, huyết mạch có di truyền của Chân long cao quý nhất. Mặc dù Chân long huyết mạch của Ngài rất nhạt, có thể đã trải qua mấy ngàn đời rồi, bất quá Chân long huyết mạch cao quý của Ngài vẫn tồn tại .

- Huyết mạch của ta, rất cao quý? - Đoạn Vân rõ ràng hơi sốc!

- Đúng vậy ! Huyết mạch của Ngài tuyệt đối cao quý hơn Long Hoàng bây giờ, thậm chí còn chẳng kém gì Long Thần ! Bởi vì Ngài là Chính long hậu duệ, còn Long Tộc hôm nay tối đa chỉ là ngụ long!

Âu Đặc Tư nói rất khẳng định .

Nghe thế, Đoạn Vân cũng hiểu được sơ sơ ! Nguyên lai tất cả đều quy về việc mình có thân phận truyền nhân của rồng. Truyền nhân rồng, truyền nhân của Chân long! Còn Long Tộc trên thế giới này lại không phải là Long Tộc chính thức, bọn họ có một cái tên rất thô tục khác là thần lẩn! Xem ra cái lý thuyết mấy con khủng long cổ đại trở thành thần lẩn cũng khá là chính xác. Long Tộc hôm nay quả nhiên là thần lẩn. Bọn họ tối đa chỉ được xem là khủng long, còn những người Trung Quốc mới chính là những đời sau của rồng - Truyền nhân của rồng !

Bất quá Đoạn Vân không ngu, cái gì huyết mạch cao quý đều là hư ảo, thực lực mới là quan trọng nhất. Đoạn Vân ngẫm nghĩ một lát rồi hỏi Âu Đặc Tư:

- Thực lực người hôm nay thế nào rồi ?

- Chủ nhân, hôm nay thực lực của ta đã đạt tới cấp mười! Hơn nữa đã là cấp mười trung giai rồi .

Nghe thế, Đoạn Vân vô cùng hưng phấn, mình rốt cục có một thủ hạ có thực lực rất tuyệt đối rồi ! Cũng là một Hoa Hạ Thần long có thực lực kinh khủng, năng lực kỳ lạ ! Truyền nhân của rồng gặp được Chân long, lại nhờ vào huyết mạch của mình mới tiến hóa thành "Ngũ trảo kim long", đây là một việc khiến ai ai cũng phải hưng phấn !

Đoạn Vân ngược lên đánh giá thủ hạ vừa thu phục xong, thấy hẳn vẫn bay ở trên cao, có chút bất mãn nói :

- Cấp mười hã? Tốt, có tiền đồ ! Hóa thành nhân hình đi! Ta tính nói với người lúc người còn là rắn cơ, người ỷ vào thân thể to lớn bay ở trước mặt ta như vậy là có ý gì đây hã?

Âu Đặc Tư xoay người hóa thành một nam tử trung niên, hơn nữa Đoạn Vân hơi giật mình vì hắn cũng có da vàng. Xem ra đúng là huyết mạch của mình có tác dụng !

- Chủ nhân, lúc này không phải ta cố ý không hóa thành hình người, mà là do hạn chế của chủng tộc, Cự mãng chúng ta không thể giống như các ma thú khác có thể hóa hình ở mức cửu cấp trung giai được !

Âu Đặc Tư nhìn thấy vẻ mặt Đoạn Vân, vội vàng giải thích .

- À? Nói rõ hơn coi !

Sau khi Âu Đặc Tư giảng giải, Đoạn Vân mới hiểu được. Nguyên lai bộ tộc Cự mãng không giống với các ma thú, bọn họ vừa sinh ra đã có thực lực cấp bảy, khi đến cửu cấp sơ giai mới có thể mở miệng nói chuyện, đạt tới cấp mười mới có thể hóa thành hình người. Hơn nữa bọn họ có năng lực phòng ngự rất biến thái, phần lớn đều là thủy hệ. Hơn nữa nghe Âu Đặc Tư nói, sau khi trở thành Thủy hệ thần thú, việc tu luyện của họ mới chính thức bắt đầu !

- Chủ nhân, ta muốn xin người thu hai con của ta làm ma sủng của Ngài! Hơn nữa ta hy vọng Ngài có thể ký "huyết chi khế ước" với chúng! - Âu Đặc Tư cung kính nói với Đoạn Vân .

- Cái gì? Còn có ma thú chủ động yêu cầu cùng nhân loại ký cái hợp đồng nô lệ này á? Đầu óc người hỏng hết rồi ! - Đoạn Vân ăn không tiêu hỏi lại cho chắc ăn.

96. Chương 96. A Nhĩ Ti Tư Tân Khí Tượng

- Chủ nhân, Ngài là hậu duệ của Chân Long cao quý, có huyết mạch của Thần Long cao quý, bộ tộc Cự mãng chúng ta cũng chỉ có bái phục dưới chân Ngài mới có thể cường thịnh! Ta hy vọng hai con ta cũng có thể tiến hóa thành Thần long !

Âu Đặc Tư rất kiên nhẫn giảng giải những khúc mắc với Đoạn Vân .

Đoạn Vân cúi đầu ngẫm nghĩ, cảm thấy như vậy thật ra không được, sau này bị người ta nói việc thu nô lệ này có vẻ như quá phong kiến.

- Có phải là chỉ cần máu của ta là có thể làm cho huyết mạch Thần long các người giác tỉnh?

- Cơ bản là như thế đấy !

Âu Đặc Tư khẽ gật đầu .

- Ta đây đem chút máu cho bọn chúng là được chứ gì?

Bất quá ngay sau khi Đoạn Vân vừa nói ra những lời này, Đoạn Vân bỗng nghĩ tới một biện pháp tốt hơn, một biện pháp có thể tạo ra rất nhiều Thần long - Tủy Tủy Đan, trong đó lấy máu của mình làm được dẫn cho Tủy Tủy Đan đích thực.

- Vậy thì tốt quá, nhưng chủ nhân, không phải Ngài kiêng kị thực lực của chúng ta đó chứ ?

- Ha ha ! Người bây giờ là nô lệ của ta, ta có gì mà phải kiêng kị? Tốt lắm, ta sẽ tìm được biện pháp làm cho huyết mạch Thần long của hai con người được thức tỉnh ! Được rồi, ta muốn hỏi người một chút, người có biết những Cự mãng khác hay không? Ta muốn lôi kéo hết bọn chúng về làm thủ hạ !

Thấy Long Tộc có thực lực cường hãn, trong lòng Đoạn Vân có một ý muốn mãnh liệt, đó là phải đề cao thực lực của mình. Nếu mình làm cho hơn mười đầu Cự mãng thành Thần long, vậy thì mình đầu cần phải e ngại Long Tộc nữa? Hơn nữa, Thần long là Thần thú của người Trung Quốc, thêm càng nhiều thì càng tốt!

- Ta biết sáu con! Thực lực bọn họ đã tới cửu cấp sơ giai, về phần những con khác, ừm, chỉ cần ta dùng ảnh hưởng của Thần long đã giác tỉnh gọi về, bọn chúng chắc chắn sẽ phục tùng chủ nhân thôi. - Âu Đặc Tư trả lời cung kính .

- Tốt lắm ! Tốt lắm, chúng ta về trước đây, người phụ trách gọi chúng về, ta hy vọng người có thể không chế bọn họ, người hiểu chưa? - Đoạn Vân nói .

- Chủ nhân, người không muốn ta với Ngài cùng về hay sao ? - Âu Đặc Tư có chút nghi hoặc .

- Ta và người không phải có loại liên lạc khó hiểu gì đó sao? Ở bất kỳ ngõ ngách nào trên đại lục, ta và người cũng có thể bảo trì liên lạc được mà! Người trước hết lo mà thu thập kêu gọi mấy con Cự mãng kia đi, ta sẽ dùng cảm ứng liên lạc với người ! - Đoạn Vân cười nói.

Thấy tiểu mãng xà giỡn nước trong hồ, Đoạn Vân lấy ra hai mươi viên Tủy Tủy Đan nói :

- Cái này là thuốc do chính ta luyện đó, có hiệu quả đề cao thực lực, cho mỗi người con của người mười lạp, ta phỏng chừng thực lực ít nhất có thể đột phá tới cửu cấp trung giai.

- Cảm ơn chủ nhân!

Về mặt Âu Đặc Tư hơi giật mình tiếp nhận Tủy Tủy Đan. Hắn thật không ngờ chủ nhân của mình lại có năng lực thần kỳ như thế. Hồng quả cũng chỉ có thể giúp họ đề cao thực lực lên nửa giai mà thôi, còn thuốc của Đoạn Vân lại có thể đề cao một giai trở lên !

Có qua có lại, Âu Đặc Tư lập tức chui xuống đáy hồ lôi ra một mớ đồ tốt. Mấy đồ đó là: hơn mười khóa cửu cấp ma hạch, hằng hà sa số thất, bát cấp, hơn nữa còn có hai thanh thần khí, và mấy thanh á thần khí. Cái làm cho Đoạn Vân hưng phấn nhất là lại còn có một cái giới tử Ách Bỉ Đa ! Ngoài ra còn có sáu cái giới tử nhỏ hơn một chút. Đoạn Vân phỏng chừng Cự mãng này trong khi khản thủ trông coi bảo vệ Chu quả, đã tiêu diệt khá nhiều ma thú và nhân loại bèn mắng đến gần Chu quả, bao nhiêu đồ tốt đó đương nhiên là lấy được trên người những sinh vật xấu số đấy. Dù sao cũng biết rồi, Âu Đặc Tư khi thấy Đoạn Vân là trực tiếp công kích ngay, không cần nói năng nhiều lời cho tổn nước miếng!

Đoạn Vân lúc này thu hoạch quả là khảm khá!

Con người khi mang đầy tiền bạc trên người, người ta tự nhiên cũng rất có khí thế. Ngạo nghễ nghênh ngang khênh khả khênh khạng, Đoạn Vân đạp trên lưng Tiểu Phi Hiệp, hướng về A Nhĩ Ti Tư bay đi .

Tính đi tính lại, Đoạn Vân đã ở Đường Cổ Lạp Sơn bốn ngày, ở ven hồ chờ Âu Đặc Tư năm ngày, hơn nữa cộng thêm năm ngày hành trình, Đoạn Vân rời A Nhĩ Ti Tư cũng đã tới mười năm ngày rồi .

Rất cục về đến nhà rồi!

Vừa về đến nhà, Đoạn Vân đã bị một bầy mỹ nhân vây lấy. Tất cả các nữ nhân của Đoạn Vân đều như lang như sói, nhào về phía Đoạn Vân. Liên nữ nô Tiểu Nguyệt cũng đứng xa xa nhìn Đoạn Vân, nước mắt như mưa ! Xem ra quả là mình có mị lực vẫn còn rất lớn a!

Trấn an đám nữ nhân xong, Đoạn Vân hỏi Ước Hàn về các tình hình đã phát sinh .

Hóa ra, gần gần có mười lăm ngày này lại xảy ra không ít sự việc!

Đầu tiên, thành phố Á Cương đã được kiến thiết hòm hòm rồi. Hình dáng bộ khung của Á Cương Thành cơ bản đã được hình thành, phỏng chừng thêm hai tháng thi công nữa là tòa thành lớn đủ để dung nạp ngàn vạn người có thể sẽ hoàn công! Có thể không đến thời gian ba tháng mà kiến thiết được một tòa thành thị, điều này không thể không nói là một kỳ tích. Bất quá kỳ tích là do người sáng tạo ra! Hôm nay, lực lượng xây thành đã đột phá lên hơn hai mươi vạn người. Cơ hồ mỗi người đều đang hết sức cố gắng !

Hôm nay, dưới chỉ đạo của Đoạn Vân, Địa Tinh ở Á Cương đã có tới hai mươi vạn người. Sau khi có được năm vạn Địa Tinh, Đoạn Vân ra lệnh cho Nanh Sói phối hợp với Cấp Nộ tiếp tục đi thu phục những bộ tộc Địa Tinh gần Á Cương. Lần này, Tộc trưởng Địa Tinh tên là Đạt Lí Khắc hóa ra lại thành quân tiên phong trong việc thu phục Địa Tinh. Hắn dựa vào thực lực tuyệt đối của Nanh Sói, không ngừng chinh thảo các bộ lạc Địa Tinh khác, không ngừng bắt bớ nhân mã bộ lạc Thực nhân ma làm nô lệ. Nghe nói hắn bây giờ vẫn còn dẫn một lũ Nanh Sói ra bên ngoài không ngừng chinh phạt. Bộ đội đã nhanh chóng đánh tới cao nguyên Bồ Lô Tây ! Hơn nữa, hắn còn nhận dưới sự đồng ý của Ước Hàn, thành lập Sư đoàn Địa Tinh một vạn người. Dựa vào việc Địa Tinh có thể chế tác vũ khí cung nỏ nhất đẳng, thực lực cũng rất khá, đã có lực chiến đấu khá lên nhiều! Đương nhiên, Ước Hàn lúc đầu chỉ muốn cho hắn biết khó mà lui, do đó chỉ cho hắn một vạn biên chế. Thế nhưng kết quả thật sự đã làm cho lão ta kinh ngạc đến rơi cả kính. Nghe

nói bọn họ từng chỉ với số quân này đã tiêu diệt một ngàn người của bộ lạc Thực nhân ma. Việc này cũng đủ để cho bọn họ xây dựng sự tự tin vào chiến thắng.

Còn Phì Tử và đám thủ hạ lau nhau của hắn nữa! Hôm nay, tiểu đệ em út của Phì Tử đã có hơn năm trăm tên, bát cấp có năm mươi mấy tên, hơn nữa cái làm cho Đoạn Vân hơi giật mình là tên tiểu tử mũm mĩm kia lại thu phục được tới ba con cừu cấp Đại địa chi hùng, cộng thêm với ba con Ma thú được Đoạn Vân dùng được hoàn tăng lên thực lực lúc trước, bây giờ Phì Tử đã có sáu tên cừu cấp ma thú làm thủ hạ .

Phi long đội của Tiểu Phi Hiệp cũng tăng vọt, đã có hai mươi lăm con bát cấp rồi, năm mươi lăm con thất cấp. Ngưu Ma Vương cũng có ba mươi đầu. Ngưu Ma Vương còn đổi tên toàn bộ thủ hạ của hắn - Ngưu Nhị, Ngưu Tam, Ngưu Tứ

- Thiếu gia, Lang tộc đồng ý đàm phán với chúng ta ! Bọn họ đưa ra ba điều kiện! Muốn chúng ta hứa với bọn họ ba điều kiện thì bọn họ sẽ đáp ứng quy thuận chúng ta !

Ước Hàn quay về Đoạn Vân đang ngồi với vẻ mặt thỏa mãn hưởng thụ. Nguyên nhân là vì hai thị nữ Liên Na và Vân Vân của Đoạn Vân đang massage cho hắn. Hơn nữa Đoạn Vân sắc lang còn thỉnh thoảng máy mó sờ sờ sờ sờ chọc chọc, thật là hơi mất tác phong rồi !

- Đúng đúng, thoải mái quá, dùng sức mạnh một chút ! Bọn họ đưa ra điều kiện gì thế? - Đoạn Vân quay sang hỏi Ước Hàn .

Đối với tình huống như vậy, Ước Hàn quen rồi nên không trách nữa, hơn nữa Liên Na là con gái hắn, hắn luôn luôn có ý để cho Liên Na đi theo Đoạn Vân. Thỉnh thoảng hắn lại bảo Liên Na chủ động thêm ở một vài điểm ! Hắn biết cá tính Đoạn Vân, không có quan niệm kì thị, không có giác ngộ giai cấp! Hơn nữa trọng tình trọng nghĩa, Liên Na đi theo Đoạn Vân thì nhất định sẽ tìm được hạnh phúc ! Hơn nữa, bản thân Liên Na cũng nói với cha biểu lộ về tình ý của nàng với Đoạn Vân rồi!

- Thứ nhất, bọn họ muốn sau này có hai vạn binh lực!

- Hai vạn? Bọn họ chỉ có sáu vạn người mà? Lão đầu, tiểu hài tử cũng đem hết ra chiến trường sao? Thứ hai là cái gì ? - Đoạn Vân nói về nghi hoặc .

- Bọn họ hy vọng Ngài có thể cấp cho hai vạn nhân sĩ binh lính của họ một người phối hợp với một con ngũ cấp Ma Lang !

- Cái gì? Ta lấy đâu ra Ma Lang? - Đoạn Vân càng chẳng hiểu mô tê răng rứa gì cả .

- Thiếu gia, Phì Tử đại nhân đã thu phục đại bộ phận những Ma Lang cấp bảy trở lên trên thảo nguyên Ba Vu. Hôm nay tất cả bảy sói trên thảo nguyên Ba Vu đều coi như đã trở thành tài sản riêng của chúng ta ! - Ước Hàn giải thích .

-Ồ, còn thứ ba là gì ?

- Bọn họ muốn người cưới con gái Tộc trưởng của họ, vốn luôn luôn được xưng là "Đóa hoa của A Nhĩ Ti Tư" Khả Khả Công chúa!

- Cái gì? Cái này cũng tính là điều kiện sao?

Đoạn Vân nghe xong càng hết hồn hơn. Hắn không ngờ Lang tộc lại đưa ra một điều kiện oái ăm như vậy. Nói thật, hai điều kiện trước thì không có gì quá đáng đối với Đoạn Vân. Chỉ cần Lang tộc hứa đầu nhập dưới trướng mình, thì mình phỏng chừng cũng sẽ an bài bọn họ như vậy ! Chỉ có điều kiện thứ ba lại khiến cho Đoạn Vân rất bất ngờ. Dem Công chúa gả cho mình, chẳng lẽ là định làm một cú mỹ nhân kế với mình? Bất quá một Lang nữ làm sao có thể gọi là mỹ nhân được nhỉ ?

- Lang tộc có gây chuyện gì không ?- Đoạn Vân hỏi .

Ước Hàn cười cười :

- Thiếu gia, Phì Tử của Ngài thu sạch thứ căn bản nhất của bọn họ rồi, bọn họ có thể không đầu phục sao?

- Là cái gì, chỉ giáo cho ta xem?

- Ngài nghĩ xem, Lang tộc chiếm cứ một vùng rộng lớn ở A Nhĩ Ti Tư là dựa vào cái gì ?

- Cái gì nhỉ?

Nói thật nha, Đoạn Vân thật sự là không biết .

- Lang tộc có thể đứng vững được ở chỗ này, không chỉ dựa vào sự thiện chiến của binh lính, hơn nữa bọn họ còn phải dựa vào bầy sói hàng vạn con ! Thảo nguyên Ba Vu là mục trường của bọn họ, bọn họ phải dựa vào bầy sói mới sống được. Hôm nay bầy sói của bọn họ đều bị Phì Tử đại nhân thu phục cả rồi. Bọn họ còn lấy đâu ra vốn liếng mà chống lại chúng ta? Còn lấy gì để quấy nhiễu các đoàn người qua lại? Hơn nữa, những Thú Nhân khác đều đã quy thuận chúng ta rồi, bọn họ không làm như vậy cũng không được .

Ước Hàn kiên nhẫn giải thích.

- Hay! Thật không ngờ lại là công lao của Phì Tử ! Được, đồng ý cho bọn họ đi! Về chuyện Lang tộc quy thuận thế nào thì giao hết cho ngươi ! Ta định bế quan một lần ! - Đoạn Vân đứng lên nói với Ước Hàn .

Xem ra cũng chỉ còn có một bước nữa thôi, chính là bộ tộc Tinh Linh ! Đoạn Vân thật ra rất kì vọng đám Tinh Linh cũng đưa ra loại điều kiện thứ ba như của Lang tộc cho mình! Ta sợ đỏ mắt lắm mà ! Hắc hắc hắc!

97. Chương 97. Thập Thiên Bế Quan Đại Luyện Được

Ngày thứ ba ở A Nhĩ Ti Tư, Đoạn Vân một lần nữa lại bế quan. Ba ngày này, Đoạn Vân dặn dò phân phối mọi việc trong Gia tộc. Hôm nay mọi ngành nghề sinh ý trong nhà tất cả đều như một cỗ máy đã trơn tru chạy đều. Đoạn Vân bây giờ có chuyện gì đều có thể giao cho thủ hạ đi làm, còn mình chỉ lo về việc xây dựng vũ lực ! Vô luận là những vũ lực cấp cao hay binh lính bình thường, đều phải trung thành tuyệt đối với Đoạn Vân. Một Nanh Sói sư đoàn trước giờ vẫn là thân tín của Đoạn Vân, hai sư Cuồng chiến sĩ đối với Đoạn Vân kính trọng như thần minh ; những chức vụ trọng yếu trong Cuồng ngu sư đoàn và Tập bài sư đoàn đều được Đoạn Vân cắm vào những bộ hạ trung kiên nhất, hơn nữa vì chính sách của Đoạn Vân đối đãi với binh lính rất tốt, nên đám binh lính này cũng rất trung thành với Đoạn Vân ! Còn mấy đại ma sủng thì không cần phải nói nữa, thực lực bọn họ đều do Đoạn Vân ban cho, sự trung thành của bọn họ đối với Đoạn Vân càng không chê vào đâu được. Một trăm hai mươi Thú Nhân Kiếm thánh cũng đều từ tay Đoạn Vân đào tạo ra, nếu cần bọn họ sẵn sàng hy sinh tính mạng của mình để bảo vệ Đoạn Vân !

Nhiệm vụ chủ yếu của Gia tộc bây giờ là khuếch trương lãnh thổ !

Hướng Đông, Đoạn Vân đã đoạt được Phất La Đa, hướng Tây Tây Chinh Sư Đoàn Địa Tinh và một Lữ Đoàn Nanh Sói Địa Tinh của Đoạn Vân cũng đã đánh tới cao nguyên Bồ Lô Tây. Bất quá hành quân sang hướng Tây chỉ là cô quân xâm nhập, cũng chỉ thu phục vài bộ lạc Địa Tinh, và bắt thêm một mớ Thực nhân ma làm nô lệ. Về phần này cũng rất nhân đạo, cách làm của Gia tộc là hết sức thu phục. Nếu ai không muốn quy thuận, vậy thì không khách khí nữa, lão tử đánh tới khi nào ngươi chịu phục thì thôi! Ngươi muốn chết hả? Không cho, ta cho ngươi uống được hoàn của gia chủ chúng ta, chết người rồi cũng cứ phải sống lại cho ta. Hôm nay, thế lực của Đoạn Vân đã cơ bản chiếm cứ trọn phía Tây và Nam của A Nhĩ Ti Tư, còn mục tiêu kế tiếp là Tinh Linh bộ lạc ở Phất La Đa. Để đạt được vị trí chiến lược, Đoạn Vân ra lệnh năm vạn Địa Tinh công tước kiến tạo ở Phất La Đa một tòa thành nhỏ, cũng để một bộ phận bộ lạc Thú Nhân chưa dời về Á Cương ở lại đó. Còn Lang tộc vì đồng ý quy thuận, do đó Đoạn Vân quyết định để cho Lang tộc trấn thủ ở Phất La Đa ! Cứ như vậy, Đoạn Vân khống chế cả Ba Vu thảo nguyên!

Về phần mục đích bế quan lần này, cũng giống như là để luyện chế dược hoàn. Bởi vì Đoạn Vân lúc này đang có trong tay một số lượng rất lớn cực phẩm dược tài! Chủ yếu là, Đoạn Vân còn có cái xác rỗng của Lô Ngạo Đế Quốc bị đánh chết lúc trước ! Đám rỗng ở Đường Cổ Lạp Sơn làm Đoạn Vân bị kích thích đến điên đại ! Hắc không ngờ thực lực của Long Tộc lại biến thái như thế ! Hơn mười con rồng cấp mười, trăm tên cấp chín, hơn một ngàn đầu cấp tám, còn cấp bảy thì coi như không đáng giá !

Nhìn lại mình, cũng chỉ đám Phì Tử mới có thực lực coi như tầm tầm, may mà còn có Thần long Âu Đặc Tư vừa mới thu phục được ! Lần này luyện dược, Đoạn Vân là muốn tạo ra vài đầu Thần thú ! Dù sao bọn Phì Tử đều đã là cứu cấp đỉnh phong cả rồi, chỉ một bước là đã đạt tới cấp mười rồi ! Còn Tủy Đan thì đối với bọn họ đã không còn tác dụng gì nữa rồi. Đoạn Vân lần này dùng tới Chu quả, Huyết linh chi, cộng thêm cả củ nhân sâm ba ngàn năm coi như là dược liệu chủ yếu, luyện chế ra một dòng sản phẩm mới có hiệu quả tuyệt giai gọi là siêu cấp Tủy Đan! Hơn nữa, Đoạn Vân cũng muốn nhân cơ hội đó làm

cho đám thủ hạ của bọn Phì Tử tăng thực lực lên một chút. Đoạn Vân cũng muốn thuận tiện dùng máu của mình làm dẫn được, luyện chế vài món Tủy Tủy Đan cho mấy con đại mãng xà phục dụng, loại Tủy Tủy Đan này, Đoạn Vân đặt tên là Thần Long Đan .

Mười ngày sau, Đoạn Vân đã xuất quan ! Luyện được lần này, Đoạn Vân tổng cộng làm được hai mươi viên siêu cấp Tủy Tủy Đan. Hai mươi viên siêu cấp Tủy Tủy Đan đã hao phí hết năm chu quả, hai huyết linh chi, và toàn bộ nhân sâm ba ngàn năm mới luyện chế được. Hiệu quả hả? Đoạn Vân tự mình thử một phát trước, nó trực tiếp làm Đoạn Vân nhảy một phát biến thành trung cấp Kiếm thánh! Đoạn Vân còn luyện chế thêm một ngàn viên Tủy Tủy Đan bình thường, mấy thứ này là để cho đám thủ hạ của Phì Tử sử dụng. Như đã nói, Đoạn Vân còn phải luyện chế một trăm viên Thần Long Đan. Một viên Thần Long Đan này phỏng chừng tương đương với hơn mười viên Tủy Tủy Đan bình thường, nguyên nhân là Đoạn Vân đã xài hai cây Huyết linh chi và một đồng cực phẩm nhân sâm hai ngàn năm tuổi vào đó, cộng thêm với vô số nhân sâm ngàn năm và các linh chi khác ! Còn về một trăm hai mươi Thú Nhân Kiếm thánh hộ vệ của mình, Đoạn Vân lại luyện chế ra hai trăm viên đặc cấp Tủy Tủy Đan. Đây là một loại Thần Long Đan bình thường, không dùng máu của mình vào đó. Kỳ thật luyện chế thuốc này căn bản không dùng tới mười ngày, bất quá trong khi thấy mớ bã thuốc sau khi luyện xong, Đoạn Vân nghĩ đến một câu - Lãng phí là rất đáng xấu hổ ! Vì vậy Đoạn Vân một lần nữa lợi dụng bã thuốc, lấy phụ tùng của con Cự long kia ra, rồi đặc chế toàn bộ. Kết quả là, Đoạn Vân làm ra được ba thùng Tủy Tủy Thủy! Ba thùng lớn Tủy Tủy Thủy này cũng tạm đủ dùng cho năm vạn người mỗi người uống một chén nhỏ. Cái này được chuẩn bị riêng cho hai sư đoàn Cuồng chiến sĩ và một vạn Nanh Sói tướng sĩ của Đoạn Vân. Theo tên Đoạn Vân biến thái này, Cuồng chiến sĩ binh lính mà có thực lực cấp năm thì hơi bèo ! Còn Nanh Sói thì sao, mình trước giờ không sử dụng được vật để làm tăng thực lực cho họ. Đã là thân tín gan ruột của mình, Đoạn Vân quyết định thăng cấp cho toàn thể Nanh Sói tướng sĩ !

Xuất quan xong, việc đầu tiên của Đoạn Vân là tắm rửa! Bất quá trước khi tắm, Đoạn Vân ra lệnh cho người bảo bọn Ai Nhân tới xử lý mấy thứ long cốt, long bì, long lân, long nha (xương rồng, gân rồng, da rồng, răng rồng) còn thừa! Dù sao không thể lãng phí được .

Tắm sau, Đoạn Vân ra lệnh :

- Ra lệnh cho toàn thể Nanh Sói tướng sĩ tập hợp tại quân doanh !

- Rõ!

Sau đó, hơn mười phút sau, một vạn binh lính Nanh Sói đã tập hợp trong quân doanh rộng lớn. Nanh Sói là đặc chủng bộ đội của Đoạn Vân, ngày thường không có nhiệm vụ thì chỉ đóng ở trong đại bản doanh của Đoạn Vân - Á Cương ! Hôm nay toàn sư không có nhiệm vụ, lũ đoàn đi Tây chinh cũng đã vừa vạn trở về .

Nhìn một vạn Nanh Sói tướng sĩ trước mắt, Đoạn Vân mặc khinh giáp, vẻ mặt rất hào hùng. Hồ lang chi sư của mình đây mà! Dưới chính sách 'Thống Đả Thực Lực Nhược Binh Lính ' của Đoạn Vân, hôm nay Nanh Sói toàn sư đã có thực lực phần lớn vào khoảng cấp bảy, chỉ có số ít người vẫn cấp sáu như trước, mà bất cấp cũng có trên năm trăm người. Đoạn Vân vốn là muốn loại mấy trăm tiểu quỷ cấp sáu ra ngoài, nhưng nghĩ đi nghĩ lại, dù sao bọn họ cũng có tiến bộ rất lớn rồi, phỏng chừng cứ để bọn họ bị đám binh lính khác "khi dễ" cho một trận như tử tử thì thực lực cũng sẽ tăng lên thôi .

Đoạn Vân đem một thùng Tủy Tủy Thủy chia ra làm một trăm thùng nhỏ hơn. Phân phối cho mỗi một liên đội một thùng! Rồi ra lệnh cho bọn họ mỗi người uống một chén. Sau đó khoảng hơn mười phút, cả đám người đen thui bắt đầu đại bạo động!

Chỉ thấy một vạn binh lính Nanh Sói cả người bực một tầng hắc sắc nhầy nhầy, vẻ mặt khiếp sợ cảm thụ sự biến hóa trên thân thể mình !

Nhìn một đám thủ hạ xôn xao âm ỉ, Đoạn Vân nhú mày ! Hắn hơi tức giận dùng chân khí hô :

- Trật tự ! Các ngươi bây giờ giống như cái gì? Làm chiến sĩ các ngươi phải có tinh thần lâm nguy bất loạn, thắng không kiêu, bại không nản. Còn hôm nay các ngươi chỉ là được được thủy của ta trợ giúp tăng lên một chút thực lực, các ngươi đã loạn hồng như thế, không hề có quân kỷ gì cả! Ta xem các ngươi lộn xộn như vậy thì làm sao mà trở thành đoàn quân vô địch được đây? Đa số trong các ngươi đều biết, Cuồng chiến sĩ có đến hai sư đoàn, trong Sư số một Cuồng long, thực lực của bọn họ đều đã là cấp sáu hoặc hơn

nữa ! Ngoài ra, Sư số hai Cuồng long cũng đều toàn là có thực lực cấp năm ! Ta nói cho các người, Cuồng chiến sĩ sau khi cuồng hóa, thực lực sẽ trực tiếp đề cao hai cấp, hơn nữa không biết đau đớn ! Các người nghĩ xem, để cho các người chống lại sư hai Long, các người nắm chắc đánh thắng mấy thành ; nếu phải chống lại sư một Cuồng, các người còn được mấy thành ? Ta nói cho các người biết, nếu với cái thứ quân kỷ như thế này mà nói, nửa điểm cũng không có !

Nói đến đây, Đoạn Vân nhìn quét khắp qua hiện trường vài lần, phát hiện rất nhiều binh lính đã cúi đầu, có vẻ hổ thẹn. Khẽ gật đầu, Đoạn Vân tiếp tục nói :

- Bất quá các người đừng lo, các người không có khả năng đánh ngang tay với Cuồng long sư đoàn. Nhưng, các người có cam tâm bị bọn họ vượt qua không ? Nanh Sói sư đoàn làm sao có thể chịu lép vế trước các sư đoàn khác sao ? Nói cho ta xem nào !

Thanh âm Đoạn Vân càng lúc càng lớn, vẻ mặt hần rất kích động quay về tất cả tướng sĩ Nanh Sói nói lớn .

- Không !

Tiếng hô rung trời !

Đoạn Vân khẽ gật đầu vừa lòng, vẫy dè tay xuống nói :

- Tốt lắm ! Các người là bộ đội đặc chủng, trải qua huấn luyện nghiêm khắc đặt biệt, các người cũng có ưu thế của các người. Mặc dù thực lực của các người có thể không phải rất cao, nhưng các người là quân nhân, là một chi đặc chủng bộ đội dựa vào phối hợp tác chiến ! Chỉ cần các người phối hợp cho tốt, các người vẫn có thể chiến thắng địch nhân cường đại hơn mình ! Chỉ cần bộ đội chúng ta có quân kỷ thật tốt, chúng ta sẽ là một Bất bại chi sư !

- Bất bại chi sư, Bất bại chi sư ! Hống hống !

Tiếng hô rung chuyển trời đất !

Đoạn Vân khẽ gật đầu vừa lòng, quay về Sư trưởng Hi La phía sau nói :

- Hi La, trước tiên cho bộ đội đi tắm rửa, một giờ sau, đem tình huống thực lực bộ đội tăng lên thế nào báo cáo cho ta biết !

- Rõ !

Hi La đứng nghiêm, đưa tay lên chào Đoạn Vân một cách rất tiêu chuẩn .

Một giờ sau, trong tay Đoạn Vân đã có một báo cáo về tình trạng thực lực của Nanh Sói. Báo cáo này khá cụ thể, cơ hồ đem thực lực của mỗi nhóm trước sau đều tường thuật lại. Xem danh sách này, Đoạn Vân cảm thán : bả thuốc mà cũng lợi hại vậy sao !

Hơn năm trăm Bát cấp cường giả, có một trăm tên trực tiếp biến thành Kiếm thánh; còn lại chín ngàn tướng sĩ đã đạt cấp bảy, toàn bộ biến thành Đại kiếm sư, hơn nữa đám bộ đội đang ở cấp sáu không biến thành cấp bảy, vì họ tăng vọt lên đến thành cấp tám ! Đúng là biến thái ! Đoạn Vân phỏng chừng nguyên trước kia mấy trăm tên binh lính cấp sáu có lẽ vì nguyên nhân thể chất giới hạn, thực lực mới không thể tăng lên được, trải qua quá trình tẩy căn phiệt tủy của Tẩy Tủy Thủy, cơ thể lập tức được thay đổi, trực tiếp nhảy qua cấp bảy tiến thẳng lên cấp tám !

- Sư trưởng, à không, Tư Lệnh, dưới cường hiệu của dược thủy thần kỳ, thực lực Nanh Sói toàn sư được đề cao rất lớn. Hơn nữa, thực lực của bọn họ đã có thể nội liễm !

Về mặt Hi La vô cùng hưng phấn báo cáo với Đoạn Vân, dù sao thực lực của hần cũng đã là Kiếm thánh rồi .

Đoạn Vân cười nói :

- Hi La, việc xưng hô Tư lệnh như thế ta nghe không quen, sau này các người cứ gọi ta là Thiếu gia, hoặc là Tướng quân cũng được ! Dược vật có thể làm tăng thực lực, nhưng chỉ là cho các tướng sĩ một căn bản, hơn nữa vì thực lực tăng lên quá nhanh, có thể binh lính thích ứng không được, người cần phải gia tăng huấn luyện, hơn nữa tăng cường thực chiến cho bọn lính ! Về phần thực lực nội liễm, đây là hiệu quả thần

kỳ của được thủy , đây là một loại ưu thế, sẽ làm địch nhân phán đoán sai lầm thực lực quân ta, các người sau này phải biết cách lợi dụng cho tốt !

- Rồi!

- Được rồi, người đem một vài bình được thủy này đưa cho các anh em được cầm vào các sư đoàn khác, bí mật đưa tới thôi, bọn họ không có thực lực thì không trị được đám Thú Nhân đó đâu.

Đoạn Vân lại xuất ra một bình nhỏ Tủy Thủy Thủy đưa cho Hi La. Để huấn luyện và khống chế tốt bộ đội của các sư đoàn khác, Đoạn Vân trước sau tổng cộng rút ra hơn mười tên từ cấp Doanh trưởng trở lên từ Nanh Sói sư đoàn sang đảm nhiệm các chức vụ trọng yếu ở vài sư đoàn khác.

- Cảm ơn Tướng quân !

Đi ra khỏi quân doanh, Đoạn Vân một lần nữa cảm thán: bã thuốc mà cũng biến thái đến thế!

98. Chương 98. Biến Thái Thủ Hạ Phê Lượng Tạo

Chỉ chốc lát, Đoạn Vân đã tìm tới Tộc trưởng Cuồng chiến sĩ Pháp Lạp Kỳ!

- Bá phụ, đây là Tủy Thủy Thủy, đây là thứ mà ta dùng để làm cho di chứng cuồng hóa của Cuồng chiến sĩ hạ xuống mức thấp nhất. Ở đây có hai thùng được thủy, so với lần trước thì lần này tốt hơn không ít, người để hai vạn Cuồng chiến sĩ mỗi một người uống một chén nhỏ, ta nghĩ thực lực có thể đề cao đến hai giai. Hơn nữa, di chứng sau cuồng hóa cũng giảm xuống đến một tầng, ta phỏng chừng một khi chiến sĩ cấp sáu cuồng hóa sẽ có thể tăng lên đến ba bốn cấp.

Đoạn Vân xuất ra hai thùng Tủy Thủy Thủy nói với Pháp Lạp Kỳ .

Sau đó Pháp Lạp Kỳ với vẻ mặt khó tin ra lệnh cho người đem Tủy Thủy Thủy về cho các chiến sĩ phục dụng. Theo Pháp Lạp Kỳ thấy, năng lực Tế tự của Đoạn Vân rất phi thường ! Hắn có thể sản xuất ra một số lượng rất lớn được thủy và được hoàn để đề cao thực lực, nếu không phải vì Đoạn Vân thực lực yếu ớt và tính tình láu táu, Pháp Lạp Kỳ đã coi Đoạn Vân là Thần rồi .

Hai vạn Cuồng chiến sĩ sau khi sử dụng hai thùng Tủy Thủy Thủy, xem ra cũng có tác dụng tương đương với tướng sĩ Nanh Sói. Sư đoàn một Cuồng long hôm nay đã là một chi Cuồng chiến sĩ toàn là cấp bảy, thực sự quá mức biến thái. Sư đoàn này tương đương với thực lực của Hồ lang chi sư đều là Kiểm thánh chứ đùa sao ! Sư đoàn hai Cuồng long cũng được đề cao rất lớn, thực lực đều đạt tới cấp sáu, còn có không ít đã là cấp bảy rồi. Còn Pháp Lạp Kỳ, Đoạn Vân trực tiếp làm cho hắn một viên đặc cấp Tủy Thủy Đan, kết quả là, hắn vốn là Cuồng chiến sĩ bát cấp trực tiếp biến thành Kiểm thánh luôn. Đương nhiên, trở thành cửu cấp thánh giai còn có sáu Cuồng chiến sĩ sớm đi theo Đoạn Vân nhất, chính là bọn sáu tên Lạp Lực. Hai vạn Cuồng chiến sĩ phỏng chừng là một lực lượng bộ đội biến thái bằng với thực lực của cả Mộng Đa Lợi Á cộng lại. Hết sư Kiểm thánh này lại đề thêm ra chi khác, cũng chỉ có tên Đoạn Vân biến thái mới làm được sự tình như vậy .

- Người đâu, đi kêu Thú Nhân hộ vệ Gia tộc, kể cả một trăm hai mươi Thú Nhân Kiểm thánh, bảo là ta gọi tới .

Đoạn Vân quay về cửa gọi tên Thú Nhân Kiểm thánh đứng gác .

- Dạ, thiếu gia ! Nhưng thưa thiếu gia, Khai La Đội trưởng của Hộ vệ đoàn bây giờ là Sư trưởng của Cuồng ngũ sư đoàn, có gọi hắn tới luôn không?

Tên Thú Nhân hộ vệ hơi nghi hoặc hỏi .

- Gọi hắn tới luôn ! Được rồi, thuận tiện kêu luôn năm ma sủng của ta tới ! Còn Ước Hàn, Diệp Cô Thành, được rồi, bảo cả lão đầu Lai Bố Ni Tư cũng tới nốt!

- Rồi!

Hơn mười phút sau, nhìn một trăm hai mươi Thú nhân đã theo mình sớm nhất, Đoạn Vân cười nói :

- Các người bây giờ ngon lành há! Khai La, nghe nói người vừa cưới một cô nương xinh đẹp trong tộc của người, làm sao không mời ta uống rượu a! Sợ ta không cho hồng bao phải không ?

Khai La chất phác gãi gãi đầu, rất bối rối nói :

- Thiếu gia, mấy ngày này không phải Ngài không có ở nhà sao! Hơn nữa, ta đây cũng hơi sợ !

- Người sợ cái gì ? - Đoạn Vân nghi hoặc hỏi .

- Thiếu gia, nếu để Ngài thấy mặt Hoa Hoa nhà ta, chỉ sợ nàng bị phong thái anh hùng và khí khái của Ngài mê đảo, nếu vậy thì ta đây không có vợ nữa thì sao? Ngài thấy có phải không !

Khai La cười nói. Nghe Khai La nói, Đoạn Vân giật mình ! Tên này vốn là một Thú Nhân vô cùng trung hậu mà? Làm sao lại biến thành đồ bội đờ nịnh nọt siêu như vậy được? Chẳng lẽ bị lây bệnh? Bị lây bệnh của ai? Chắc không phải là mình rồi !

- Khái khái! Tốt lắm, các người cả đám đều trở nên tinh tướng há ! Được, có tiến bộ .

Đoạn Vân cười cười, tiếp theo nói :

- Tốt lắm, các người đều đi theo thiếu gia ta sớm nhất. Thực lực của các người cũng đều đã ít nhất đạt tới trung cấp Kiếm thánh rồi ! Làm hạch tâm nhân viên của Gia tộc, ta hy vọng các người có thể tiếp tục cố gắng !

- Rõ!

Một trăm hai mươi Thú nhân đồng thời ôm quyền thi lễ với Đoạn Vân .

Đoạn Vân xuất ra một trăm hai mươi viên đặc cấp Tẩy Tủy Đan, chia ra một người một một viên xong, Đoạn Vân mới nói :

- Để thưởng cho các người, ta đặc biệt chế ra một loại đặc cấp Tẩy Tủy Đan, là loại Tẩy Tủy Đan đặc biệt rất mạnh! Các người mỗi người một viên uống vào đi, sau đó tìm một chỗ đất trống đánh nhau nửa ngày cho ta, ta phỏng chừng các người sẽ là những Kiếm Thần của Thú Nhân đó!

Nghe Đoạn Vân nói thế, một trăm hai mươi Thú Nhân ngạc nhiên vui sướng, tới tấp uống ngay viên đặc cấp Tẩy Tủy Đan trong tay. Còn sáu ma sủng của Đoạn Vân thì xem ra không coi trọng mấy thứ thuốc men này. Tẩy Tủy Đan, Đoạn Vân trước giờ cho chúng ăn như ăn kẹo! Đặc cấp hử, kiểu gì cũng chỉ là Tẩy Tủy Đan thôi? Có cái gì đáng ngạc nhiên chứ! Bất quá nếu bọn họ biết một viên này còn tốt hơn cả mười viên Tẩy Tủy Đan bình thường, thì bọn họ có thể sẽ không suy nghĩ như vậy !

- Tốt lắm, các người đi ra ngoài trước đi ! Mau mau cùng đồng bạn đánh nhau một hồi, cố gắng củng cố thực lực cho tốt !

- Rõ!

Nhìn qua Ước Hàn, Đoạn Vân đưa cho hắn một viên đặc cấp Tẩy Tủy Đan, nói :

- Ước Hàn, đây là cho ta người đó, ta rất muốn xem một Quân gia là Kiếm Thần là như thế nào !

- Cám ơn thiếu gia !

Ước Hàn vẻ mặt kích động nhận đặc cấp Tẩy Tủy Đan trong tay Đoạn Vân .

- Tiếp tục làm việc đi!

- Rõ!

Đoạn Vân nhìn năm ma sủng trước mặt, cười rất quỷ dị hỏi :

- Có muốn trở thành Thần cấp không ?

- Lão Đại, người đừng nói giỡn nữa! Tẩy Tủy Đan đối với chúng ta đã không còn nhiều tác dụng nữa, lần trước người không phải cho chúng ta cả năm Tẩy Tủy Đan sao? Nhưng mà kết quả ra sao? Một cái rắm cũng không phóng ra được ! - Đạt Nhĩ Ba vẻ mặt rất nhàm chán nói .

Đoạn Vân trợn rách mí mắt, quay về gõ đầu Đạt Nhĩ Ba một cái rồ đầu :

- Người không muốn trở thành Thần cấp thì thôi! Phì Tử, lão Đại cho người trở thành Đại địa chi hùng cấp mười, cho người làm một tiểu Na Tra, chuyên lột da rồng, kéo gân rồng!

- Lão Đại, người không cần nói giỡn đâu, ta đây còn có mấy trăm huynh đệ cần phải quản lý nữa! Nếu người cảm thấy vũ lực của chúng ta quá ít, vậy dùng mấy viên Tủy Đan đó cho đám thủ hạ của ta để thực lực của chúng tăng lên thì hơn ! Thần cấp bộ tưởng nói đạt là đạt được sao?

Nghe Phì Tử nói, Đoạn Vân rất không thoải mái ! Hắn trực tiếp xuất ra một viên siêu cấp Tủy Đan, đưa qua trước mặt cả bọn, sau đó đem cho Diệp Cô Thành. Diệp Cô Thành ngửa đầu uống luôn. Một lát sau, hắn diện cuồng hét lên một tiếng, đầu khí phóng ra hơn mười thước, một kích phồng chùng phá sập cả một quả núi !

- Thiếu gia, thực lực của ta bây giờ đã đạt tới Thập giai hậu kỳ rồi !

Diệp Cô Thành vẻ mặt hưng phấn ôm quyền cảm tạ Đoạn Vân .

- Lão Đại, lão Đại, hảo lão Đại ! Chúng ta sai rồi, lão Đại có đồ tốt như vậy làm sao không cho chúng ta sử dụng vậy ? - Phì Tử quay về Đoạn Vân vẻ mặt rất nịnh nọt!

Đoạn Vân cười quay về Phì Tử mồm mồm nói :

- Người muốn hả? Không cho!

- Đừng mà, lão Đại, Ngài nhìn xem, Ngài không phải rất khó chịu với thực lực của Long Tộc mà? Ngài không phải nói chúng ta không có vũ lực cấp mười sao? Chỉ cần Ngài cấp cho tiểu Phì Tử một hai vạn như vậy thì quả quá tốt, Phì Tử ta đây sẽ giúp người xử lý đám rồng ở Đường Cổ Lạp Sơn, không, là thần lân, toàn bộ đánh chết mẹ nó hết !

Phì Tử kéo áo của Đoạn Vân rồi lắc qua lắc lại, hình dáng vô cùng đáng yêu !

Mấy con sủng vật khác cũng làm ra vẻ "ta đây sai rồi"!

Đoạn Vân cười cười, móc từ giới tử lấy ra mười viên siêu cấp Tủy Đan, cho bọn chúng mỗi người hai viên. Năm tên gia hỏa khẩn cấp chộp lấy rồi uống luôn !

- Tốt lắm, các người, cả Diệp Cô Thành nữa, các người mau tìm một chỗ rộng rãi vắng người đánh nhau mù trời cho ta ! Như vậy thực lực của các người mới có thể tăng lên nhanh hơn !

Đoạn Vân ra lệnh .

- Rồ!

Năm thú một người cung kính nói, rồi chạy vội đi, hướng tới một tòa núi chạy như ma đuổi !

Lắc lắc đầu, cảm thán hít một hơi, Đoạn Vân chuyển sang Lai Bố Ni Tư ! Hắn cũng cho vị luyện kim pháp thần này một viên siêu cấp Tủy Đan. Đáng tiếc, phong bế trên người lão Luyện kim Pháp thần vẫn tồn tại như trước ! Bất quá, Lai Bố Ni Tư cũng cảm giác được ma lực trong cơ thể mình đang nhanh chóng tăng lên!

- Thiếu gia, mặc dù ta còn chưa giải khai được phong bế, bất quá ta nghĩ, chỉ cần thực lực ta một khi vượt qua được Không gian thần thú Ách Bỉ Đa, thì phong bế này tự nhiên sẽ được giải! Thực lực ta bây giờ đã là Thần cấp hậu giai rồi. Hơn nữa, ta bây giờ đang tìm phương pháp lợi dụng ma lực ngoại giới. Hôm nay ta đã có thể lợi dụng được một chút ma tinh cấp hai rồi !

Lai Bố Ni Tư thật ra rất lạc quan. Bất quá nhìn lão Luyện kim Pháp thần trước mắt tuổi đã hơn trăm, mà hình dạng chỉ khoảng ba mươi, Đoạn Vân xem ra rất tự tin. Cứ như vậy, Lai Bố Ni Tư sống thêm trên trăm năm nữa cũng không thành vấn đề, phỏng chừng có thể từ từ đợi cho thực lực vượt qua cái tên Ách Bỉ Đa chó má đó !

- Tốt lắm, tiếp tục đi! Làm thí nghiệm của người cho tốt nhé, bất quá đừng quá nóng nảy! Nếu như bị nổ đến mức tứ phân ngũ liệt, ta không dám cam đoan có thể cứu sống người được đâu !

- Rõ!

Lai Bố Ni Tư xem ra rất phấn khởi, trong lòng hẳn cảm kích Đoạn Vân vạn phần. Nếu không nhờ có Đoạn Vân năng lực kỳ lạ, ai dám đi làm thí nghiệm nguy hiểm như vậy ni? Xem ra đầu phục Đoạn Vân quả nhiên là một quyết định vô cùng sáng suốt !

Nửa ngày sau, một trăm hai mươi tên Hộ vệ cả người mồ hôi mồ kê nhễ nhại, cộng với thương tích đầy mình chạy trở về. Hỏi han sự tình, Đoạn Vân có cảm giác muốn cười toáng lên chặc chặc, một trăm hai mươi Thú Nhân Kiếm Thần ! Ta xem còn có ai dám khiêu chiến với lão tử nữa không ! Long Tộc không phải có trăm cửu cấp Cự long sao? Lão tử có một trăm hai mươi Thú Nhân Kiếm Thần ! Trên đại lục cho tới bây giờ chưa hề xuất hiện Thú Nhân Kiếm Thần đâu à! Phải biết đây là tiền lệ đầu tiên, mà còn một lần tạo ra tới hơn trăm ! Ta thật sự là một biến thái vĩ đại a!

Năm đại ma sủng của Đoạn Vân và Kiếm Thần Diệp Cô Thành cũng đã quay trở lại. Bất quá bọn họ dùng một bộ mặt như đang nhìn mấy con thú lạ trong sở thú ra nhìn Đoạn Vân. Rồi thất chủ bất thiết quay về Đoạn Vân nói loạn xạ :

- Lão Đại, người đứng là một tên biến thái! - Đây là Đạt Nhĩ Ba.

- Không, lão Đại là một siêu cấp biến thái! - Đạt Nhĩ Khắc

- Đúng ! - Ngưu Ma Vương theo lời.

- Lão Đại, ta hoài nghi người cùng Sinh Mạng Nữ Thần có quan hệ, biết đâu từng sống chung với mẹ ta nữa!

Đoạn Vân lão đảo, nói ra lời này lại là Phì Tử ! Một tiểu mao hài năm sáu tuổi mà biết nói "sống chung", còn biết có "quan hệ"!

Đám ma sủng này chỉ có Tiểu Phi Hiệp là không nói gì, bất quá khi Đoạn Vân vừa dùng ánh mắt tán thưởng nhìn Tiểu Phi Hiệp, Tiểu Phi Hiệp bỗng mở miệng :

- Không, ta nghĩ lão Đại hẳn phải là con tư sinh của Sinh Mạng Nữ Thần !

Đoạn Vân một lần nữa hoa mắt té xỉu !

Sau khi hiểu rõ về thực lực của đám thủ hạ, Đoạn Vân cảm thán :

- Không được a, mới có năm tên cấp mười Trung giai! Cộng thêm với một Kiếm Thần có thực lực Thần cấp đỉnh sơn, cũng mới chỉ có sáu Chung đoạn vũ lực ! Không được a!

Đoạn Vân vừa nói những lời này ra thì đám thủ hạ nhìn hắn tròn tròn mắt!

Đoạn Vân móc từ giới tử ra một cái vỏ nhỏ, rồi nói với Tiểu Phi Hiệp :

- Tiểu Phi Hiệp, đây là bốn trăm viên Tẩy Tủy Đan bình thường ! Người lập tức đem mấy viên này cho đám Phi long thủ hạ của người ăn vào, ta muốn tám mươi con Phi long vương!

- Rõ!

Về mặt Tiểu Phi Hiệp vô cùng hưng phấn tiếp nhận Tẩy Tủy Đan bình thường trong tay Đoạn Vân, thần sắc rất kích động !

- Lão Đại, ta đây thì sao! Ta có tới hơn năm trăm thủ hạ đó!

Phì Tử vừa thấy Đoạn Vân cấp hàng cho Tiểu Phi Hiệp, vẻ hơi nóng nảy vội vã tỵ nạng!

Đoạn Vân cười cười, một lần nữa lấy ra một cái vỏ nữa đưa cho hắn :

- Đây là năm trăm viên, ta muốn người tạo cho ta một trăm thủ hạ có thực lực Cửu cấp sơ giai trở lên ! Hơn nữa ta muốn thủ hạ phải tuyệt đối trung thành. Trước khi cho bọn chúng thuốc, người phải để cho bọn chúng thề cái đã, để cho bọn chúng gia nhập Trung Hoa Gia tộc của chúng ta !

- Được rồi ! Lão Đại, ta rốt cục có thể thực hiện những hứa hẹn với thủ hạ rồi !

Về mặt Phì Tử rất vui sướng nhảy cẫng lên tiếp nhận cái bình trong tay Đoạn Vân .

- Lão Đại, lão Đại, ta đây thì sao, ta đây thì sao! Người không thể không công bình như vậy ! Ta đây Ngưu Ma Vương bị người quên rồi, người khinh ta hả?

Về mặt Ngưu Ma Vương rất mất hứng thú nói với Đoạn Vân .

Cười cười, Đoạn Vân một lần nữa móc từ giới tử ra một cái vỏ nhỏ nữa, bắt quả cái này mới chính thức gọi là nhỏ, rồi nói:

- Như thế là đủ rồi, cũng đến một trăm viên đó, người dùng cho tốt !

- Cám ơn lão Đại !

Ngưu Ma Vương cười tươi như hoa. Mặc dù Đoạn Vân chỉ cho hắn một trăm viên thôi, nhưng đám thủ hạ của hắn cũng chỉ có ba mươi mấy đứa. Một trăm viên này cũng đủ cho đám thủ hạ của mình phục sát đất rồi !

- Tốt lắm, ngày mai trước khi các người đem thuốc này cho các thủ hạ phục dụng thì tập trung chúng lại, ta muốn nói mấy lời!

- Rồi!

99. Chương 99. Nữ Nô Biễn Thân Nạp Lan Vương

Buổi tối hôm đó, trong thư phòng Đoạn Vân.

- Thiếu gia, Nạp Lan sắp bị diệt quốc rồi !

Ước Hàn báo cáo với Đoạn Vân về vài tình huống trên đại lục .

- Cái gì? Không nhanh như vậy chứ? Người tường thuật lại cụ thể xem nào ?

Đoạn Vân hơi nghi hoặc, Tra Lí đã không còn có thuốc men của mình phụ trợ, hắn lấy cái gì để tiêu diệt Nạp Lan nhanh như thế. Cả dân của Nạp Lan đều đứng lên kháng chiến, gọi là bảo vệ quốc gia, nếu xét về tính chất cuộc chiến tranh, Nạp Lan hẳn sẽ không dễ dàng tiêu diệt như vậy.

- Thiếu gia, theo chúng ta biết, được hoàn của Tra Lí không hề bị gián đoạn, cũng không biết hắn làm sao biết được chúng ta và Khắc Mễ Kỳ đại nhân, à phải nói là Khả Ni Khắc Gia tộc có quan hệ kinh doanh buôn bán, Tra Lí sau đó xuống tay với Khắc Mễ Kỳ đại nhân. Hắn dùng danh nghĩa Hoàng đế yêu cầu Khắc Mễ Kỳ đại nhân phải hiến một nửa thuốc trị thương cấp cho Đế quốc, lúc đầu Khắc Mễ Kỳ đại nhân không đồng ý, bất quá sau này Tra Lí lại dùng tiền để ép mua bằng được. Hắn dùng mưu kế thâm độc buộc Khắc Mễ Kỳ đại nhân phải đem một phần tư được hoàn bán cho hắn, hơn nữa hắn còn ra lệnh cho người của mình ra bao vây những điểm bán thuốc ! Công nhiên cướp bóc, ấu dả với đám bán thuốc. Lúc đầu Khắc Mễ Kỳ đại nhân cũng không phát giác chuyện đó, sau đó mới phát hiện được .

Ước Hàn giải thích .

- Nạp Lan thế nào rồi ?

Đoạn Vân muốn biết mình có cơ hội thừa cơ sáp nhập Nạp Lan vào lãnh địa của mình không. Hôm nay dân số của Đoạn Vân thật sự quá ít, nếu có thể thống trị Nạp Lan mấy ngàn vạn người thì thế lực của Đoạn Vân sẽ được tăng cường như tên lửa !

- Đại bộ phận quốc thổ đều bị vây hãm, hơn nữa Quốc Vương cũng bị giết rồi !

- Cái gì? Chuyện xảy ra khi nào? Tiểu Nguyệt biết chưa?

Đoạn Vân hơi giật mình, một Quốc Vương của quốc gia mà bị tiêu diệt thì quốc gia đó coi như xong đời ?

- Tiểu Nguyệt, ờ, Nạp Lan Như Nguyệt Công chúa đã biết chuyện rồi ! Chuyện xảy ra năm ngày trước. Nói thật chứ, Quốc Vương của Nạp Lan thật sự là tiểu quỷ xui xẻo đáng thương, Thiên Long Đế Quốc Khó Lạ Kỳ tự mình tham chiến, hắn dùng uy áp của một Cửu cấp hậu kỳ dọa cho sĩ khí của binh lính Nạp Lan giảm tới mức thấp nhất.

- Từ từ ! Cứu cấp hậu kỳ, ta nhớ thực lực của Khổ Lạp Kỳ mới là Cứu cấp trung giai thôi mà!

Đoạn Vân nghi ngờ hỏi lại.

- Thiếu gia, ta đoán là do Tủy Tủy Đan của Ngài đưa cho Khảm Sát Lâm và Khảm Lợi đó. Ngài còn nhớ không, Tra Lí đã từng trước sau lấy được từ các nàng ba viên Tủy Tủy Đan! - Ước Hàn giải thích .

- À, chẳng trách được! Tiếp tục nào!

- Quốc vương Nạp Lan cứ như vậy bị uy áp trực tiếp của Khổ Lạp Kỳ dọa cho mà chết !

- Cái gì? Bị dọa chết? Vậy là tiêu rồi!

Đoạn Vân hơi giật mình, hẳn tuyệt đối không ngờ ra một kết cục như vậy. Lại có một Quốc Vương trực tiếp bị dọa chết, đây thật sự là cổ kim đệ nhất nhân !

- Tiêu rồi!- Ước Hàn cũng để theo gọn lớn.

Đoạn Vân cúi đầu ngẫm nghĩ một lát, rồi lại hỏi :

- Vậy trong nước Nạp Lan còn có thế lực nào chống cự không?

- Có, Nạp Lan tướng quân Lạc Khắc Tư suất lĩnh nghĩa quân tiếp tục chống cự. Chẳng qua phỏng chừng không có tác dụng gì nhiều !

Đoạn Vân tròn mắt đảo lộn vài vòng, cười nói với Ước Hàn :

- Ước Hàn, người nói xem cái vùng đất Nạp Lan thế nào ?

Ước Hàn vừa nghe xong hơi giật mình :

- Thiếu gia, quốc thổ Nạp Lan này sản vật rất phong phú, thổ địa cũng rất phì nhiêu, hơn nữa quốc dân thiện chiến, là một địa phương tốt ! Ngài nghĩ xuất binh chiếm lĩnh Nạp Lan hả? Việc này chẳng khác gì trực tiếp đối đầu với Thiên Long ?

Đoạn Vân cười cười, quyết định dứt khoát :

- Chúng ta sớm muộn cũng phải chiếm lĩnh Nạp Lan thôi, nếu chúng ta muốn phát triển, cần phải khuếch trương, chiến lực của chúng ta mặc dù rất cường hãn, nhưng tử dân thì lại quá ít ! Người đi kêu Tiểu Nguyệt tới đây cho ta.

Chỉ chốc lát, Tiểu Nguyệt thần tình u buồn đã đi tới trước mặt Đoạn Vân. Thoáng nhìn mỹ nhân thần sắc đau thương, Đoạn Vân trong lòng không thoải mái chút nào. Nói thật, Đoạn Vân càng ngày càng thích vị tiểu nữ nô này. Trên giường, Đoạn Vân có thể cùng nàng tận tình vân vũ, lần trước, Đoạn Vân đã cùng Tiểu Nguyệt phát sinh mười mấy lần du long hí phượng. Hơn nữa mỗi lần đều hoa dạng bách xuất, tận hứng mà về!

- Tiểu Nguyệt, người có thích thiếu gia không?

Nhìn đóa hoa biết nói cười động lòng người trước mặt, Đoạn Vân hỏi vẻ uy nghiêm .

- Tiểu Nguyệt thích chủ nhân!

Tiểu Nguyệt cúi người rất khéo léo trước mặt Đoạn Vân .

Nhìn Nạp Lan Như Nguyệt buồn như cha chết, à không, nàng đích thật là vừa mới mất cha mà. Thấy Như Nguyệt một bộ hình dáng tiêu tụy như vậy, Đoạn Vân thở dài, nói :

- Sau này, người cũng không cần làm nữ nô cho ta nữa!

- Tại sao? Chủ nhân không thích Tiểu Nguyệt nữa sao?

Tiểu Nguyệt hơi giật mình, nàng hôm nay đã toàn tâm toàn ý làm nữ nô của Đoạn Vân, Đoạn Vân đột nhiên nói không cho nàng làm nữ nô nữa, nàng lại cảm thấy một cảm giác vô cùng mất mát khó hiểu !

- Ta tính đuổi người về Nạp Lan! - Đoạn Vân nói lạnh lùng .

- Tại sao? Hôm nay Nạp Lan đã cơ bản bị tiêu diệt quốc, ta là người vong quốc, trở về có thể làm được gì đây ?

Thái độ Nạp Lan Như Nguyệt rất đau khổ bi thương .

Quay đầu nhìn Nạp Lan Như Nguyệt, Đoạn Vân nói uy nghiêm :

- Ta không muốn để cho Nạp Lan bị diệt quốc, Nạp Lan không thể bị diệt ! Ta muốn cho ngươi lên làm Nữ vương Nạp Lan quốc!

Nạp Lan Như Nguyệt nghe Đoạn Vân nói vậy giật nảy người, nàng cũng biết chỉ cần Đoạn Vân nguyện ý, hấn cơ hồ có thể làm được bất kỳ sự tình gì. Dựa vào lực lượng vũ lực đại cường đại mà Đoạn Vân nắm giữ lúc này, không cần nói là bảo trụ một Nạp Lan nho nhỏ, mà muốn tiêu diệt Thiên Long Đế Quốc cũng dễ như trở bàn tay !

- Tại sao?

Nạp Lan Như Nguyệt không rõ Đoạn Vân tại sao lại làm như vậy .

Nhìn Nạp Lan Như Nguyệt, Đoạn Vân nói như đinh đóng cột :

- Nói thật nhé! Ta đánh giá rất cao lãnh thổ của Nạp Lan! Hơn nữa, ngươi hôm nay đã là nữ nhân của ta, ngươi hôm nay đã hoàn toàn làm một nữ nô hoàn hảo rồi, tính cao ngạo của ngươi trước kia cũng đã hết. Ngươi hấn có thể trở thành một Nữ Vương hợp cách rồi ! Ta muốn cho ngươi hiểu rằng, chỉ cần là người của Đoạn Vân, dù là một nữ nô, cũng cao quý hơn một Nữ Vương nhiều lắm !

- Chủ nhân!

Nước mắt Nạp Lan Như Nguyệt trào ra, nàng bị câu "tính cao ngạo trước kia" làm cho kích động rất mạnh! Hôm nay tên nam nhân mê hoặc này đã chiếm cứ cả tâm linh lẫn thể xác của nàng !

Đoạn Vân an ủi Nạp Lan Như Nguyệt, nói khẽ :

- Sau này ngươi có thể gọi ta là Vân ca, hoặc là tướng công !

- Chủ nhân, Tiểu Nguyệt không dám, Tiểu Nguyệt vĩnh viễn là nữ nô của chủ nhân ! Dù ta có trở thành Nữ Vương, ta cũng chỉ muốn làm một nữ nô bé bỏng của chủ nhân thôi !

Tiểu Nguyệt ôm chặt Đoạn Vân, nước mắt hạnh phúc trào ra. Nàng rốt cục được phép an nhiên hưởng thụ sự âu yếm của nam nhân mình yêu!

- A a! Tùy ngươi thôi! Đêm nay lưu lại bồi ta nhé?

Đoạn Vân hôn má Tiểu Nguyệt, nói rất ôn nhu .

- Ừm !

Tiểu Nguyệt ôm chặt Đoạn Vân, rất ngọt ngào đáp ứng.

Thấy Ước Hàn muốn rời đi, Đoạn Vân gỡ tay Tiểu Nguyệt ra, quay về Ước Hàn gọi :

- Ước Hàn, ngươi chờ đi vội, ta có chuyện cần dặn dò .

- Dạ, thiếu gia !

Bất quá trong lòng Ước Hàn lúc này đang nghĩ đến làm sao để cho con gái của hấn Liên Na cũng nhanh chóng trở thành đàn bà của Đoạn Vân, định trở về giáo dục con gái bảo bối của hấn một phen .

- Nghĩ cái gì đó?

Đoạn Vân hỏi .

- A! Không có gì, không có gì ! Thiếu gia Ngài có việc gì phân phó ạ?- Ước Hàn có chút bối rối .

Cười cười, Đoạn Vân nói :

- Người phái người đi đàm phán với Tra Lí, nói ta muốn cả Nạp Lan quốc trở thành vườn nhà ta. Người phái người đi thương lượng cùng Tra Lí một chút. À, nên phái vài tên Địa Tinh có thể đàm phán ấy ! Được rồi, gọi Tiểu Phi Hiệp cấp cho người vài con Phi long. Ta đoán ngày mai chúng ta sẽ thấy Phi long vương bay đầy trời đó ! Nếu Tra Lí không đồng ý, vậy nói cho hắn biết, Đoạn Vân sẽ tùy tiện phái mấy con ma thú cấp chín đi trợ giúp Nạp Lan đó. Về phần danh nghĩa hả! Người cứ nói cho hắn biết Công chúa của Nạp Lan là nữ nhân của ta, ta phải phục quốc cho nàng. Hơn nữa, cảnh cáo hắn không được phá việc hợp tác của Gia tộc chúng ta cùng với Khắc Mễ Kì, người cũng phái người thông báo cho Khắc Mễ Kì, nói cho hắn một phần tư được hoàn có thể bán cho Đế quốc. Bất quá Tra Lí nếu còn dám làm loạn, bảo hắn cẩn thận đó ! Tiểu Nguyệt, ngày mai nàng từ Phất La Đa chuyển đường trực tiếp tiến vào Nạp Lan, nàng hãy dùng thân phận chính danh Công chúa Nạp Lan hiệu triệu một đám quốc dân đứng lên kháng chiến! Như vậy sẽ tạo cho Tra Lí một chút áp lực. Vì an toàn của nàng, ta sẽ sai một Lữ đoàn Nanh Sói đi cùng ! Ta hy vọng rằng lần sau nhìn thấy nàng, thì nàng đã là Nạp Lan Nữ Vương rồi ! Ước Hàn, làm đi thôi!

- Dạ!

Ước Hàn xoay người rời đi, bất quá trong lòng hắn vẫn một mực tính toán thăm kè hay làm thế nào để Đoạn Vân ăn thịt Liên Na càng sớm càng tốt.

- Cám ơn chủ nhân!

- Đừng khách khí, đêm nay nàng hầu hạ tốt cho thiếu gia ta là được rồi!

- Ừm !

Không đợi Nạp Lan Như Nguyệt nói xong, Đoạn Vân nhất thanh ôm lấy nàng đi đến bên giường. Trên giường Tiểu Nguyệt rất khéo léo cởi quần áo cho Đoạn Vân. Khi nàng thấy tiểu Đoạn Vân đã hơi khê nhúc nhích, bàn tay nhỏ bé mềm mại của Tiểu Nguyệt trực tiếp chộp lấy, vuốt ve nhẹ nhàng. Bị Tiểu Nguyệt chiếu tướng, tiểu đệ đệ của Đoạn Vân đột nhiên phụt!!! rồi ngạo nghễ đứng lên, nhúc nhích nhúc nhích, phất phới như một cây cờ oai hùng vậy!

Thấy tiểu Đoạn Vân phản ứng mãnh liệt như thế, Tiểu Nguyệt lại gia tăng thể tấn công, nàng lấy tay nắm lấy tiểu Đoạn Vân, không ngừng phá phách. Oa, muốn giết người mà ! Đoạn Vân cơ hồ sắp hết chịu được rồi, hạ thể căng lên, tiểu Đoạn Vân lại lớn thêm vài phần.

Còn Tiểu Nguyệt vẫn không buông tha cho tiểu Đoạn Vân như trước, nàng cúi người xuống, dùng miệng nhỏ thơm tho của nàng âu yếm tiểu Đoạn Vân, thỉnh thoảng bắt giam tiểu Đoạn Vân trong miệng, dùng đầu lưỡi ôn nhu điểm nhẹ vào tiểu Đoạn Vân lúc này đang không ngừng bành trướng ra. Tiểu Nguyệt tựa như một vú em chăm sóc cho tiểu hài tử, rất ôn nhu dịu dàng.

Dưới sự công kích của Tiểu Nguyệt, tiểu đệ đệ của Đoạn Vân lớn đến mức đau nhức. Đoạn Vân cũng dần dần bắt đầu phát ra tiếng gầm gừ thoải mái sảng khoái! Thấy tiểu Đoạn Vân đã lớn tới một giới hạn cực đại, Tiểu Nguyệt rất cẩn thận giữ lấy tiểu đệ đệ của Đoạn Vân, còn mình thì trực tiếp leo lên trên người Đoạn Vân, nàng đem tiểu Đoạn Vân nhắm thẳng vào cánh rừng rậm nhiệt đới mỹ lệ nóng bỏng của nàng, hạ người xuống rất nhanh ...!

- A a a!!!

Tiểu Nguyệt khê cau mày hô một tiếng nhẹ nhàng. Nhưng rất nhanh sau đó, khoái cảm từ hạ thể truyền đến đã xóa tan cơn đau đớn. Nàng không ngừng nhấp nhô cao thấp lên xuống, tự mình đưa lên một cao trào, bay vút lên đỉnh Vu Sơn

Một đêm điên cuồng ! Đêm hôm đó, vô luận là Tiểu Nguyệt hay là Đoạn Vân đều điên cuồng dị thường, bọn họ không ngừng nhắm vào đối phương mà công kích. Nhất là Tiểu Nguyệt, hình như là muốn một lần bồi thường hết cho cả cuộc đời còn lại của nàng. Bất quá một Nạp Lan Như Nguyệt nho nhỏ làm sao là đối thủ của Đoạn Vân được ! Nạp Lan Như Nguyệt đã sử dụng ra toàn lực ! Kết quả, Đoạn Vân chỉ phún phát một lần cuối cùng, còn Tiểu Nguyệt đã trong một đêm liên tục tiết hạ niềm hoan ca hơn mười lần!

Sớm tinh mơ ngày thứ hai, Đoạn Vân mở mắt chế trên người Tiểu Nguyệt ra! Hắn lấy ra vài viên Tẩy Tử Đan đưa cho Nạp Lan Như Nguyệt nói :

- Tiểu Nguyệt, ta đã mở cấm chế trên thân thể nàng , hôm nay đầu khí trong cơ thể nàng nhờ vào việc cùng ta song tu, đã đạt tới cấp sáu rồi. Đây là mấy viên Tẩy Tủy Đan! Đúng, đúng là Tẩy Tủy Đan. Nàng là đàn bà của ta, ta cũng không gạt nàng , Tẩy Tủy Đan nổi danh như cồn trên đại lục chính là kiệt tác của Đoạn Vân này ! Mấy viên thuốc này nàng tìm cơ hội mỗi ngày uống một viên, ta phỏng chừng, thực lực của nàng hẳn là có thể đạt tới khoảng bát cấp.

Nói xong, Đoạn Vân không để ý đến vẻ mặt khiếp sợ của Tiểu Nguyệt, mà trước mắt quay về Lữ trưởng lão ba của Nanh Sói - cũng chính là Lữ trưởng cụt tay Kiệt Khắc ra lệnh :

- Kiệt Khắc, nhiệm vụ của ngươi lần này là bảo vệ cho Như Nguyệt Công chúa, đồng thời giúp cho nàng ngồi trên Long ý Nạp Lan Nữ Vương, hiểu chưa?

- Rõ, Tướng quân!

Kiệt Khắc nhắc tay chào theo nghi lễ quân nhân. Kiệt Khắc hôm nay mặc dù chỉ có một cánh tay, nhưng thực lực của hắn vẫn là tốt nhất toàn Lữ. Hắn tự nghĩ ra một bộ đao pháp đặc biệt dành riêng cho người độc thủ, hơn nữa đã luyện nó đến mức xuất thần nhập hóa, Lữ đoàn ba từ trên xuống dưới không có ai không tôn kính hắn vạn phần !

100. Chương 100. Lực Lượng Cường Đại Bất Uy Long

Tiến đoàn người Tiểu Nguyệt đi xong, Đoạn Vân kêu năm Thần giai ma sủng của mình tới gặp. Được bọn Phì Tử dẫn đường, Đoạn Vân đi tới một đỉnh núi. Nơi này là địa bàn của Phì Tử, nơi nơi đều lưu lại dấu vết đánh nhau. Ma thú mà! Cái gì cũng tốt, chỉ mỗi tội là hơi háo thắng quá mức, chỉ động tí là muốn cùng một Ma thú khác đánh nhau chết thôi. Do đó, đám thủ lĩnh Ma thú rất hay thay đổi! Được sự hướng dẫn của của Phì Tử, Đoạn Vân đi tới một chỗ đất trống, nơi này có năm trăm Ma thú thủ hạ. Đứng đầu hàng có sáu mươi người, nói đúng ra đó là sáu mươi tên Ma thú có thực lực đạt tới năng lực hóa nhân hình. Còn phía sau, là cả một phương trận bốn mươi tên Ma thú có thực lực Cửu cấp sơ giai .

- Lão Đại, ta đây xếp hạng thực lực của một trăm thủ hạ cho phục dụng Tẩy Tủy Đan trước, mỗi người cho năm viên! Bất quá lần này thuốc của Ngải xem ra có được hiệu mạnh hơn khá nhiều. Do đó cho hơn năm mươi tên bát giai trực tiếp tiến luôn vào Cửu cấp trung giai hoặc là Cửu cấp hậu giai, còn sáu tên cửu cấp thì thực lực được củng cố ở mức Cửu cấp đỉnh phong rồi. Đám còn lại đều đạt tới thất cấp, thực lực đột phá tới Cửu cấp sơ giai! Bây giờ phần lớn đều có thực lực tại Cửu cấp trung giai, còn thực lực ở mức Cửu cấp sơ giai nhưng thật ra tương đối thiếu !

Phì Tử cười khanh khách giới thiệu cho Đoạn Vân về tình huống ở đây .

- Nói như vậy thủ hạ của ngươi bây giờ toàn là thượng tầng cả à? Không mò đâu ra lấy một đầu cấp tám ?

Đoạn Vân có chút buồn cười chứng thực lại cho chắc ăn.

- Đúng vậy ! Một đầu cũng không có ! Chỉ cần phục được xong thì thực lực đã tăng lên tới cửu cấp ráo, chẳng thấy có ai dừng lại ở bát cấp cả ! Bây giờ Phì Tử rất buồn bực !

Phì Tử bĩu môi nói với Đoạn Vân .

Nhìn một đám thủ hạ của Phì Tử, Đoạn Vân ra hiệu cho toàn trường im lặng một chút. Liếc mắt quét nhìn bốn phía xong, Đoạn Vân lên tiếng :

- Một trăm vị có thực lực đạt tới Ma thú cửu cấp, các ngươi là ma sủng thủ hạ của Phì Tử, lần này ta cho các ngươi được đề cao thực lực, chủ yếu là khẳng định ân sủng đối với các ngươi ! Cảm ơn sự cống hiến của các ngươi đối với Trung Hoa Gia tộc của ta. Về phần những Ma thú không được uống thuốc đột này, các ngươi cũng không nên bất bình để chuyện đó trong lòng, dù sao được hoàn cũng chỉ có hạn, hơn nữa đây là thể giới của cường giả vi tôn, thực lực của các ngươi tạm thời chưa mạnh ! Bất quá không cần lo lắng lắm, các ngươi đã là thủ hạ của ta, ta đây tuyệt đối sẽ không để cho các ngươi chịu thiệt thòi đâu. Ta cam đoan với các ngươi, việc giống như tối hôm qua sẽ còn tiếp tục diễn ra. Chỉ cần các ngươi hết lòng vì Gia tộc, Đoạn Vân cam đoan với các ngươi, lần sau khi trở thành cửu cấp, ta sẽ để ý tới những người có cống hiến

trọng đại cho Gia tộc, mà không phải thuần túy chỉ dựa vào thực lực mạnh hay yếu! Ta tin rằng, khi các người tuyệt đối hoàn thành các sứ mạng được Gia tộc giao phó, thực lực của các người sẽ được tăng lên !

Nghe Đoạn Vân nói xong, một đám Ma thú rất kích động. Dù sao bọn họ không có Tủy Tủy Đan vì thực lực bọn họ còn hơi yếu. Đoạn Vân nói như vậy làm cho những chủng tộc ma thú bị hạn chế thêm niềm tin có được cơ hội rất lớn để phát triển .

Bảo Phi Tử cho bốn trăm Ma thú cấp bảy thối lui, Đoạn Vân đi tới một trăm đầu Ma thú cửu cấp đứng trước mặt. Đám ma thú này hình thái kì quái thiên hình vạn trạng, dù là sáu mươi tên có thể hóa hình cũng như thế. Có nam có nữ, có cao có thấp, có già có trẻ! Hơn nữa ngoại hình cũng rất khác biệt, có loại người da trắng, nhưng cũng có loại da đen, thậm chí có những tên Thú Nhân có hình dạng rất giống Ngưu Ma Vương.

- Khái khái! Tốt lắm, các người đều đã là cửu cấp cả rồi, cũng được tính như là lực lượng cao cấp của Gia tộc ! Sau này đi theo lão Đại của các người chinh chiến cho tốt nhé! - Đoạn Vân nói rất cao hứng .

- Rõ!

Chắc chắn, một đám đồng thanh! Tiếng hô vang trời !

Đoạn Vân bị dọa nhảy dựng lên. Hắn cười cười, nói vẻ uy nghiêm :

- Bất quá, các người không thể kiêu ngạo với thành tựu của mình bây giờ, dù sao thực lực của các người đạt tới đây có chút dễ dàng ! Không trải qua khảo nghiệm chiến đấu thì thực lực cũng không chịu nổi một kích, do đó các người phải lo mà tu luyện, cần phải dùng tốc độ nhanh nhất củng cố tu vi của mình. Hơn nữa, ta có thể nói cho các người biết, ta cho các người uống thuốc này, là có những hiệu quả kỳ lạ, có công hiệu tẩy cân phiệt tủy, ờ, ý nói là cải tạo lại cơ thể của các người đó, có thể làm cho các người có một cơ sở rất tốt ! Do đó, các người phải biết lợi dụng nó cho tốt. Ta rất mong có những Thần thú mới của Gia tộc ! Cố gắng lên !

- Rõ!

Lại một loạt tiếng hống rung trời nữa!

- Được rồi, Ngưu Ma Vương, thủ hạ của người thực lực thế nào rồi ? - Đoạn Vân hỏi Ngưu Ma Vương đứng phía sau .

- Lão Đại, bọn họ nhận được một trăm hai mươi viên Tủy Tủy Đan của Ngài, ờ, mỗi người chỉ có bốn viên, ba mươi hai đầu tiểu Ngưu có mười tên thành Cửu cấp, mấy tên khác thành Bát cấp hậu giai! Bất quá, phỏng chừng sẽ có đột phá nhanh thôi ! - Ngưu Ma Vương nói có chút lúng túng .

Nghe Ngưu Ma Vương nói thế, Đoạn Vân cảm thán : xem ra, giới hạn về chủng tộc đúng là vẫn còn tồn tại!

Từ biệt đám thủ hạ của Phi Tử, Đoạn Vân đi tới sơn trại đỉnh núi của Tiểu Phi Hiệp. Đám Phi long của Tiểu Phi Hiệp thật ra rất đồng đều, thực lực đều đạt tới Cửu cấp trung giai, cũng chính là thực lực đủ để hóa hình. Đặc biệt không hề xuất hiện một Cửu cấp sơ giai nào, việc này làm Đoạn Vân hơi giật mình ! Chẳng qua khi nghe Tiểu Phi Hiệp giải thích xong, hắn cũng hiểu được ! Nguyên là đám Phi long của Tiểu Phi Hiệp đều có thực lực thấp nhất là Thất cấp hậu giai, rất nhiều con tùy thời đã sắp đột phá tới Bát cấp. Hơn nữa, buổi tối ngày hôm qua Tiểu Phi Hiệp ra lệnh cho đám thủ hạ mình cuồng ẩu, khi đó hơn mười đầu Phi long đang dừng chân ở Cửu cấp sơ giai. Nhờ sự kích thích mãnh liệt từ bên ngoài, công hiệu của Tủy Tủy Đan đã đạt tới tác dụng tốt nhất, nhờ đó đã tạo ra tám mươi tên Phi long có thực lực Cửu cấp trung giai trở lên ! Nếu để lộ ra đám Phi long của Tiểu Phi Hiệp chắc chắn là việc không ai tin được. Trên cả đại lục thượng cũng chỉ có hơn mười đầu Phi long vương tán cư ở khắp nơi trên đại lục ! Thế mà trong tay Đoạn Vân có thể nói là có một lực lượng Phi long tuyệt đối đông đảo nhất.

- Được rồi, các người biết gì về Á Long Cốc không ?

Sau khi trao đổi, Đoạn Vân hỏi đám Phi long ở đây .

- Lão Đại, nơi đó có mấy vạn Ngự long. Cụ thể là Phi long gần ba vạn, Địa hành long có ba vạn, còn có một vài chủng tộc Ngự long khác nữa!

Một Phi long tiểu tử trong đó đứng ra trả lời câu hỏi của Đoạn Vân .

- Nhiều như vậy sao? Vậy Á Long Cốc có thực lực có thể gần bằng với Đường Cổ Lạp Sơn rồi ! - Đoạn Vân hơi giật mình !

- Lão Đại, kỳ thật Phi long nơi đó phần lớn chỉ có thực lực cấp sáu bảy thôi. Phi long ở đó cũng không phải Phi long giống như chúng ta, bọn họ quần cư, Huyết long tộc cũng không tinh thuần, thực lực yếu ớt lắm ! Còn Địa hành long khi trưởng thành cũng có thực lực cấp sáu bảy, Địa hành long vương cũng tới cấp tám. Nơi đó thật ra cũng xuất hiện vài đầu Ngự long cửu cấp, có điều hơi bị ít !

Lại có một tên Phi long khác đứng ra giải thích .

Xem ra muốn chiếm lĩnh nơi đó cũng không phải là khó a! Chỉ cần phái ra vài thủ hạ của mình tới đó, dùng vũ lực uy hiếp khiến cho cả đám kêu cha khóc mẹ là được rồi chứ gì? Ha ha ! Thảo nào Long Tộc không thêm quan tâm tới nơi đó, nguyên lai thực lực ở đó kém quá!

- Được ! Ta quyết định chiếm lĩnh Á Long Cốc ! - Đoạn Vân hào tình vạn trượng gào lên !

- Lão Đại, người chiếm lĩnh nơi đó làm gì? Hơn nữa, nơi đó có danh nghĩa là địa bàn của Long Tộc ! - Rất nhiều Phi long đều rất nghi hoặc .

Cười cười bí hiểm, Đoạn Vân nói :

- Long Tộc hử, chúng sẽ không hỏi han gì đâu! Hơn nữa chúng ta bây giờ cũng không phải sợ mấy tên Long Tộc nữa, hôm nay chúng ta có hai trăm người đạt tới thực lực Cửu cấp rồi, hơn nữa ta còn có một trăm hai mươi Thú Nhân Kiếm Thần, còn có vài Sư đoàn có thực lực kinh khủng, lão tử rút cuộc không cần phải cúi đầu trước đám Long Tộc rầm rộ đó nữa! Long Tộc không phải coi thường các ngươi là Ngự long sao? Chỉ cần chúng ta có thực lực tăng lên, ai dám xem nhẹ chúng ta? Nói cho các ngươi biết, kỳ thật Long Tộc hôm nay cũng không phải là rỗng chính thức đâu, bọn họ cũng chỉ là Ngự long! Chỉ có điều là Ngự long thực lực mạnh hơn một chút thôi !

- Đã là như vậy, lão Đại, Ngài phân phó đi! Huynh đệ chúng ta bị Long Tộc khi dễ lâu nay rồi, hôm nay đã có thực lực cường hãn, cũng phải vươn mình lên một phen! Lão Đại, người nói người muốn chúng ta làm gì ?

Cả đám Phi long nhất tề hưởng ứng !

Quét mắt nhìn bốn phía, Đoạn Vân chỉnh sắc nói :

- Được, chúng ta ngày mai sẽ bay đi Á Long Cốc, chúng ta phải chiếm lĩnh Á Long Cốc!

- Rồi!

Xem ra đám Phi long cũng hiếu chiến không hề kém cạnh gì đám Ma thú kia!

Á Long Cốc, ta phải biến ngươi thành chuồng ngựa cho Đoạn Vân ta ! Ta sẽ cấp cho đám Cuồng chiến sĩ mỗi người một con Địa hành long cấp bảy làm tọa kỵ, cấp cho Nanh Sói quân tướng của mình mỗi người một con Phi long làm Phi hành ma sủng! Mình nhất định phải có thực lực mạnh hơn Long Tộc, miễn cho việc mình phải luôn luôn phập phồng lo lắng trước mặt Long Hoàng ! Chỉ cần thực lực mình tăng lên, lão tử có thể nói chuyện lớn tiếng hơn rất nhiều. Long Tộc hử? Long Tộc là cái quái gì? Âu Đặc Tư, Thần long Hoa Hạ, mới chính thức là Rồng chứ! Đám thần lùn đó không thể vĩnh viễn chiếm lĩnh không phận! Sau này, ta đây sẽ đem tất cả mấy con thần lùn đó tạo thành phi cơ cho ta! Không, nói bọn họ là máy bay hình như coi trọng bọn chúng quá rồi, bọn chúng chỉ đáng làm lũ lừa tai dài kéo xe thôi!

101. Chương 101. Cường Thế Hoàn Hảo Á Long Cốc

Ngày thứ hai, Đoạn Vân suất lĩnh một đám Phi long rầm rộ bay về phía Á Long Cốc ở dãy núi A Nhĩ Ti Tư. Đường nhiên hần mang theo Kiếm Thần Diệp Cô Thành, Phi long cấp mười Tiểu Phi Hiệp, Hắc long cấp mười Đạt Nhĩ huynh đệ, đến cả Phì Tử cũng đòi đi theo. Còn Ngưu Ma Vương và cả đám trâu bò của hần đều bị lưu lại trấn thủ Á Cương! Đoạn Vân cũng không đem theo bất kỳ ai trong số thủ hạ của Phì Tử. Vì sao ư? Ngự long tuy nói là Ngự long, nhưng lại mang theo vài phần cao ngạo của Long Tộc. Đoạn Vân

đâu có ngu mà đem đám Ma thú đến nơi này chứ! Nếu mang theo cả một đám Ma thú đông nghìn nghịt đi thu phục đàn Ngự long này, thế nào cũng có phiền toái. Hơn nữa, trừ hai đầu Phi long vương được phái đi đàm phán với Tra Lí, còn lại bảy mươi tám đầu Phi long vương kinh khủng cũng đủ để làm cho Long Tộc biến thái siêu cấp phải kinh hoàng rồi!

- Lão Đại, người thu phục chỗ đó làm quái gì chứ? Thực lực đám Ngự long ở nơi đó đều kém lắm, cũng không có bao nhiêu tác dụng đâu!

Vừa phi hành trên không trung, Đạt Nhĩ Ba vừa hỏi Đoạn Vân về rất khó hiểu .

Đoạn Vân cười cười, nói :

- Bộ hạ của ta đang thiếu nhiều tọa kỵ, ta muốn tìm mấy vật cưỡi cho bọn chúng ! Hơn nữa, việc này đối với chúng ta không phải nhấc tay là được sao, ta muốn biến A Nhĩ Ti Tư quần sơn thành địa bàn của Đoạn Vân ta, cũng sẽ cung cấp cơ sở để sau này Gia tộc phát triển lên hướng Bắc ! Hơn nữa, theo ta biết, A Nhĩ Ti Tư quần sơn có được tài rất phong phú, ta muốn biến nó thành cơ sở cung cấp được tài cho chúng ta ! Sau này có thể luyện ra nhiều thuốc hơn cho thủ hạ dùng ! Theo như vài thủ hạ của Phi Tử điều tra thì nơi đó cũng có rất nhiều khoáng vật khoáng sản !

- À ! Cũng tốt ! Nhưng mà lão Đại này, ta thấy người thật sự là một, một đồ .

Đạt Nhĩ Ba lấp bắp!

- Đồ? Cái gì đây?

- Biến thái!

Đoạn Vân tròn trắng mắt, thật là hết chỗ nói!

Ngoảnh đầu lại nhìn thấy Phi Tử có vẻ rất căng thẳng trên lưng một con Phi long, Đoạn Vân cười nói :

- Phi Tử, người không sợ độ cao chứ hả?

Phi Tử vừa nghe Đoạn Vân nói như vậy, cổ hết sức trấn tĩnh rồi ưỡn bộ ngực núc ních ra, có điều thần sắc vẫn nhợt nhạt khủng hoảng như trước, nói :

- Ai... ai nói vậy? Ta đây..., ta đây hôm nay đã là Thần thú địa hệ rồi, làm sao... làm sao lại sợ hãi cái độ cao nho nhỏ này chứ... ừ... ừ?

Nghe thế, Hắc long Đạt Nhĩ Khắc cười hắc hắc nói :

- Lão Đại, vì Phi Tử là Địa hệ thần thú, trời sinh vốn sợ trời cao, do đó mắc chứng sợ độ cao thì cũng bình thường thôi! Chỉ là cái đám Ma thú địa hệ đó, chỉ cần có chỗ nào có đất, thì đã coi như là thiên hạ của chúng rồi ! Hôm nay Phi Tử dậm chân một cái, cả nửa dãy núi A Nhĩ Ti Tư chỉ sợ muốn rung chuyển rồi!

Đoạn Vân lè lưỡi, nói về khó tin :

- Chắc chắn! Lợi hại quá, tiểu Phi Tử, ta giao cho người một nhiệm vụ, ta muốn người thu phục tất cả Ma thú cấp bảy trở lên ở A Nhĩ Ti Tư làm tiểu đệ của người !

Phi Tử nhìn trời rồi nhìn xuống dưới chân, lòng vẫn còn sợ hãi nói :

- Lão Đại, A Nhĩ Ti Tư có nhiều Ma thú lợi hại lắm, chứ người tưởng mấy tên thủ hạ của ta là từ nơi nào tới? Không phải là từ dãy A Nhĩ Ti Tư này sao? Trên đời này làm gì có lắm Ma thú thế?

- Ý của người nói là toàn bộ Ma thú ở A Nhĩ Ti Tư cảnh nội đều bị người vét sạch rồi hả?

Đoạn Vân giật mình hỏi .

- Lão Đại, cũng không phải vét sạch! Bất quá các thể lực Ma thú ở gần Á Cương đều đã qui phục làm tiểu đệ cho Phi Tử cả rồi. Chẳng qua phía Bắc A Nhĩ Ti Tư và đám Tinh Linh rừng rậm ở phía Đông thì ta chưa dám mò tới !

Lúc này Tiểu Phi Hiệp nói leo vào .

- Như vậy à? Phì Tử kia, ta cho người thời gian một tháng, ta muốn người thu phục tất cả các thể lực Ma thú ở A Nhĩ Ti Tư ! Có vấn đề gì không ?

Đoạn Vân quay về Phì Tử hét lên .

- Không, không có vấn đề, lão Đại !

Bất quá bây giờ xem ra tình hình của Phì Tử vẫn không tốt lên cho bao nhiêu, chứng sợ độ cao vẫn rất nghiêm trọng ! Cái này làm một đám thủ hạ cười hí hớ không thôi .

- Lão Đại, tới rồi ! Phía dưới đã là Á Long Cốc rồi ! Người xem, đám Ngự long này đều sống thành quần thể !

Một Phi long nói với Đoạn Vân .

Móc ống nhòm ra nhìn cảnh tượng phía dưới, Đoạn Vân chỉ vào một đỉnh núi ở giữa Á Long Cốc ra lệnh :

- Chúng ta hạ xuống đó ! Các người tự tản ra, tìm tòi khắp nơi, những con có thực lực cấp sáu trở lên ở Á Long Cốc toàn bộ thu phục cho ta ! Hiểu chưa ?

- Rõ !

Gần trăm con rồng có thực lực cấp chín trở lên lớn tiếng hô. Nhưng khí tức bọn họ vừa mới tản ra, cả Á Long Cốc đã rối loạn rồi ! Tiếng gầm gào nơi nơi, chỗ nào cũng tán loạn, những con nào biết bay cũng không thể bay được ! Có những con thậm chí còn cứ đứng yên một chỗ mà run rẩy, cực kỳ sợ hãi !

- Nhìn các người kìa, không chú ý gì đến thân phận của mình, các người muốn dọa chết hết đám tọa kỵ của ta hả? Phi long chia ra chín đến mười người một tổ, chia ra tám hướng khác nhau mà hành động ! Nhớ, nhiệm vụ chủ yếu của các người là thu phục, không phải kêu các người đi giết chóc ! Còn nữa Hắc long Đạt Nhĩ Ba và Đạt Nhĩ Khắc, các người đều là Cự long cấp mười rồi, các người phụ trách thu phục những Ngự long có thực lực mạnh ở đây. Hơn nữa các người rất miễn cảm đối với các loại khí tức, tìm mấy con cấp tám trở lên mà đám Phi long không thu phục được bắt hết về đây cho ta ! Hiểu chưa ?

- Hiểu rồi !

Cả đám đồng thanh hô to một tiếng, Á Long Cốc vừa mới bình tĩnh một chút lại một lần nữa sôi trào lên .

- Tốt lắm, xuất phát ! Ba ngày sau, các người mang theo bộ hạ thu phục được tập hợp ở đây ! Tiểu Phi Hiệp, Phì Tử, Diệp Cô Thành thì theo ta ! - Đoạn Vân ra lệnh .

Sau đó trong ba ngày kế tiếp, Đoạn Vân mang theo ba thủ hạ, quay về Á Long Cốc vơ vét được thảo ! Nói thật chứ hẳn cũng không ngờ lại kiếm được nhiều hàng tốt đến như vậy ! Linh chi và nhân sâm không phải loại bình thường, mà hàng bó hàng bó những cây có tuổi trên ngàn năm, phỏng chừng cũng đủ để thực hiện một lần đại luyện dược rồi !

Ba ngày sau, đám thủ hạ được phái ra ngoài làm nhiệm vụ đã lục tục trở về tụ tập tại đỉnh núi mà Đoạn Vân chỉ định .

Đưa mắt nhìn qua, đủ loại Ma thú và Ngự long tràn ngập khắp nơi! Hơn mười con Phi long vương gian nan duy trì trật tự hiện trường .

Tiểu Phi Hiệp chỉ vào một nhóm rất đông giới thiệu cho Đoạn Vân:

- Lão Đại, tất cả Á long cấp sáu trở lên ở Á Long Cốc đều ở cả chỗ này. Ta dựa theo sự phân phó của Ngài, phân chia bọn họ theo chủng tộc, theo thực lực khác nhau! Ngài xem, bên trái phía trước là hơn năm trăm con Phi long cấp tám, phía sau bọn họ là hơn ba ngàn Phi long cấp bảy, còn ở phía sau xa xa đằng kia là hơn vạn con Phi long cấp sáu ; bên phải phía trước là hơn một trăm Địa hành long vương cấp tám, một đám phía sau là hơn một ngàn Địa hành long cấp bảy. Bởi vì Địa hành long rất ngu ngốc, do đó chúng ta không thèm bắt đám Địa hành long cấp sáu về nữa.

- Địa hành long rất ngu hả? Ý người muốn nói về cái gì ? - Đoạn Vân hỏi vẻ nghi hoặc .

- Lão Đại, Địa hành long phần lớn là Địa hệ ma thú, bọn họ bị hạn chế chủng tộc, do đó chỉ khi đạt tới Địa hành long vương cấp tám mới nói được tiếng đại lục thông dụng ! Cấp bảy thì tương tự với Ma thú cấp sáu có trí tuệ khác, còn đám cấp sáu thì có trí tuệ chẳng khác gì dã thú .

Tiểu Phi Hiệp giải thích .

- Ô, một đám kia có phải là Á long không ? - Đoạn Vân chỉ vào một đám tạp nhạp đủ hình đủ sắc ở phía sau .

- Đúng vậy lão Đại, đó là mấy loại Á Long khác cấp bảy, cấp tám, có Bạo long, Dực long, Xuyên sơn địa long... vân vân ! - Tiểu Phi Hiệp trả lời .

Đoạn Vân hứng thú nhìn quét qua khắp nơi, trong lòng rất cao hứng ! Mấy chủng loại này đều có thực lực cả! Vậy là có đủ cho Nanh Sói của mình phối hợp với Phi long, cấp cho bọn Cuồng chiến sĩ đáng yêu phối hợp với Địa hành long, thực lực của bọn họ chẳng phải sẽ tăng lên một tầm cao mới sao?

- Hắc long Đạt Nhĩ sao đến giờ vẫn chưa về ? - Đoạn Vân nói với vẻ nghi hoặc .

- Lão Đại yên tâm, Đạt Nhĩ huynh đệ đều đã là Thần giai cả rồi, ở đây không có ai có thể làm họ bị thương đâu ! Bọn họ nói gặp được vài việc cần làm, phải tối nay mới xong .

- Ô, hóa ra Á Long nguyên là cũng có đầu lĩnh nhỉ ! Dem mấy tên quân sự tới đây cho ta, ta có việc muốn nói ! - Đoạn Vân ra lệnh .

- Rõ, lão Đại !

Trong chốc lát, mười Phi long cấp tám, năm Địa hành long cấp tám, còn có Dực long, Bạo long, Xuyên sơn địa long tổng cộng ba mươi tên quân sự thần sắc sợ hãi, thân thể vẫn còn run rẩy quỳ xuống trước mặt Đoạn Vân .

Nhìn một đám gia hỏa chân tay vẫn còn chưa hết đánh tiết canh, Đoạn Vân ra lệnh cho thủ hạ của mình không được phát ra uy áp nữa. Chờ bọn chúng bình tĩnh lại, Đoạn Vân lúc này mới lên tiếng:

- Các người là mấy tên Thủ lĩnh ở Á Long Cốc phải không? Được rồi, tốt lắm ! Ta cũng không nói vòng vo nữa. Ta muốn tất cả Á Long các người phải đầu phục ta !

Bất quá bọn họ xem ra không hề coi Đoạn Vân là cái đĩnh rổ gì cả!

Đoạn Vân khẽ cười một tiếng, ra lệnh :

- Tiểu Phi Hiệp, uy áp!

Kết quả là, dưới sự trấn áp mãnh liệt cấp mười của Tiểu Phi Hiệp, ba mươi mấy con côn trùng cấp tám trước mắt thoáng cái đã ngã bẹp trên mặt đất. Cả người giãy dụa kịch liệt như lên cơn động kinh! Cả đám thủ hạ phía sau lại càng không chịu nổi, nếu không nhờ Tiểu Phi Hiệp áp chế bớt uy áp của mình, phỏng chừng cũng phải tới mấy trăm tên bị uy áp ép tới chết !

- Các người hiểu được rốt cuộc ai mới là chủ nhân rồi phải không? Ta muốn các người thuần phục ! Trả lời xem nào ! - Đoạn Vân vận đủ chân khí gầm lên.

Tiểu Phi Hiệp kéo kéo Đoạn Vân, nói :

- Lão Đại, người không cần phải như vậy đâu ! Bọn họ đều đã thuần phục cả rồi. Người còn tưởng rằng người tới đây để hàng phục thủ hạ loài người hay sao? Bọn họ là Long thú mà !

Nghe Tiểu Phi Hiệp nói, Đoạn Vân rất lúng túng !

- Khái khái! Ta biết rồi. Như vậy đi, người tới hỏi bọn chúng có nguyện ý lập "Kỵ sĩ khế ước" với Cuồng chiến sĩ hay không, chịu làm tọa kỵ cho bọn họ không?

- Không được ! Chúng ta đây có thể làm thủ hạ cho người, nhưng Địa hành long chúng ta đây tuyệt không làm tọa kỵ cho loài người !

Lúc này một thanh âm già nua truyền tới. Đoạn Vân liếc mắt nhìn lại, đó là một đầu Địa hành long vương.

Đoạn Vân cười cười, đi đến trước mặt đầu lão long đó nói :

- Tại sao vậy?

- Lão Đại, ở xã hội loài người cũng xuất hiện vài Địa hành long làm tọa kỵ. Thế nhưng Địa hành long chỉ nhận những người có thể đánh bại họ làm kỵ sĩ thôi. Long kỵ bình thường cũng là như thế thôi. Nếu không phải là rồng do Long Tộc bán ra, thì chỉ có những người có thực lực cao hơn bọn họ, bọn họ mới có thể ký "Kỵ sĩ khế ước" với người đó! Hơn nữa một khi đã ký khế ước, Khế ước long sẽ suốt đời trung thành với chủ nhân, nếu chủ nhân chết trận, Khế ước long cũng sẽ tự sát tuân táng theo! - Tiểu Phi Hiệp giải thích .

Nghe Tiểu Phi Hiệp nói xong, Đoạn Vân rất cảm động, thì ra trong Long Tộc cũng có những con rồng có nghĩa khí như vậy ! Tốt lắm !

- Được ! Đã như vậy, ta đây sẽ đem bộ đội của ta tới đây, để bọn họ từng người một đấu với Địa hành long tộc nhân các người, chỉ cần đánh thắng được các người, mặc kệ các người có nguyện ý hay không, các người cũng phải ký "Khế ước tọa kỵ" với bọn họ ! Chẳng biết như vậy có được hay không?

Nói đùa hả, Cuồng long lưỡng sư đoàn toàn là đồ biến thái! Không cuồng hóa thực lực đều thấp nhất ở cấp bảy rồi, cuồng hóa xong, đã lên tới cấp bảy. Chẳng lẽ Cửu cấp Cuồng chiến sĩ mà không đánh được một con Địa hành long cấp bảy cấp tám?

- Như thế thì được !

Bất quá ba ngàn Phi long cấp bảy lại tỏ ra rất phiền toái, chẳng lẽ bảo binh lính Nanh Sói đánh nhau với bọn chúng sao? Thực lực của Nanh Sói cũng đều là cấp tám, hơn nữa là loại cấp tám không ngừng thông qua khảo nghiệm ! Bất quá nếu ký khế ước với Phi long cấp bảy, vậy có lẽ là hơi thấp chăng?

- Lão Đại, chúng ta trở lại rồi !

Đoạn Vân đang trầm tư suy nghĩ thì thấy Đạt Nhĩ huynh đệ dẫn theo một đám gia hỏa đi tới, làm cho Đoạn Vân giật mình tỉnh lại !

102. Chương 102. Á Long Tọa Kỵ Nhất Đại Quân

Đang lúc Đoạn Vân suy tư, thanh âm của Đạt Nhĩ Ba từ xa truyền tới, hơn nữa trong thanh âm còn tràn trề niềm hưng phấn. Đoạn Vân hướng về phía đó nhìn lại, chỉ thấy Đạt Nhĩ huynh đệ dẫn một đám Long thú chạy về phía Đoạn Vân. Cái làm cho Đoạn Vân giật thót mình là trong năm mươi Long thú đó lại có tới mười sáu đầu Hắc long ! Phải biết rằng Hắc long rất hiếm gặp trên đại lục ! Lúc trước, Đoạn Vân nhờ xảo ngộ mới gặp được Đạt Nhĩ huynh đệ, đó cũng đã là một thiên đại duyên phận rồi. Nhưng hôm nay thoáng cái lại xuất hiện đến mười sáu con, việc này không thể không làm cho Đoạn Vân kinh ngạc sửng sốt !

- Lão Đại, ta đã tìm được mười sáu con Hắc long ở một đỉnh núi ở phía Bắc Á Long Cốc ! Lão Đại, toàn là Hắc long đó a! - Đạt Nhĩ Ba rất phấn khích hét lên với Đoạn Vân .

Đoạn Vân trợn mắt ra, có chút bất mãn nói :

- Gào cái gì mà gào? Như vậy đã có gì mà phải phấn khởi đến thế? Không phải chỉ có thêm vài thủ hạ sao, có cái gì mà làm ầm ĩ lên? Nhìn người tí ta tí tởn kia! Được rồi, bọn họ làm sao lại ở chỗ này ?

Nghe Đoạn Vân nói, Đạt Nhĩ Ba gãi gãi đầu, nói về bối rối :

- Lão Đại, mấy trăm năm trước bọn họ bị Long Tộc khu trục tới đây. Bọn họ có không chỗ nào dung thân, vì vậy mới tìm một chỗ ở Á Long Cốc tạm trú. Các người mau ra mắt lão Đại của ta đi !

Đoạn Vân hứng thú quan sát mười sáu đầu Hắc long trước mắt, cố đánh giá thực lực của bọn họ. Hay quá, có tới mười con đều là Cửu cấp sơ giai cả, còn lại sáu con đều là tiểu Hắc long thì có thực lực cấp tám. Cái chính là có một hiện tượng làm cho Đoạn Vân rất thích thú, đó là bên người Đạt Nhĩ Khắc có một con Hắc long luôn quấn quýt. Đoạn Vân phỏng chừng đó là một con rồng cái!

'Đạt Nhĩ Khắc, người còn ở nơi đó làm gì vậy? - Đoạn Vân kinh ngạc hỏi Đạt Nhĩ Khắc .

- A? Lão Đại, không không có gì ?

Đạt Nhĩ Khắc rất lúng túng ngượng ngùng . Đoạn Vân cười cười không để ý đến nữa, dù sao ai cũng có quyền theo đuổi tình yêu của mình .

- Lão Đại, mười sáu con Hắc long này sau này đều là thủ hạ của huynh đệ chúng ta, Ngài xem, Ngài xem .

Về mặt Đạt Nhĩ Ba tỏ ra rất hí hửng, mà bộ điệu của hắn làm cho Đoạn Vân nổi da gà không ít !

- Không được ! Trước mắt tạm thời không được, sau này nói lại đi! Được rồi, mấy con còn lại thì sao? - Đoạn Vân chỉ vào bốn mươi đầu Long thú còn lại hỏi .

- Lão Đại, mấy con Long thú đó đều là Long thú cấp tám do huynh đệ chúng ta thu phục được dựa theo phân phó của Ngài. Sau này, hai huynh đệ chúng ta quyết định cũng phải chiêu nạp thủ hạ ! Hai huynh đệ chúng ta phải trọng chấn hùng phong, phát dương quang đại cho Hắc long bộ tộc của chúng ta !

Đạt Nhĩ Ba hôm nay bưng bưng hào khí nhìn qua tựa như một Quân vương thiên hạ, việc này làm cho Đoạn Vân giật mình thảng thốt không ít !

- Được ! Được lắm, ta cho người tìm kiếm một chỗ giống như đỉnh núi trên Đường Cổ Lạp Sơn, sau này người sẽ là Hắc Long Hoàng của Hắc long bộ tộc các người, đệ đệ Đạt Nhĩ Khắc của người đâu rồi, chắc phải cho hắn làm một Tiêu dao vương, được chưa ? - Đoạn Vân cười nói .

- Thật không?

Đạt Nhĩ Ba quá sung sướng. Theo hắn nghĩ, chỉ cần được Đoạn Vân ủng hộ, hắn muốn thủ hạ sẽ có thủ hạ, muốn thực lực sẽ có thực lực ! Nếu mình làm tốt, phỏng chừng mình có thể làm Long Hoàng cũng không chừng !

Đoạn Vân cười ha ha, vỗ vai Đạt Nhĩ Ba nói :

- Đạt Nhĩ Ba ơi là Đạt Nhĩ Ba, Đoạn Vân ta đã hứa với người rồi, ta nhất định sẽ làm được. Ta xem người phải tìm ở dãy A Nhĩ Ti Tư một đỉnh núi đẹp, rồi kiến tạo một cái Long điện của người ở đó! Về việc kiến trúc, để ta gọi mấy vạn Địa Tinh tới giúp người kiến tạo xây dựng! Người chiêu mộ thu nạp được bao nhiêu thủ hạ thì ta sẽ thăng cấp cho bấy nhiêu! Sau này, thế lực của người nhất định phải vượt qua Đường Cổ Lạp Sơn!

- Cảm ơn lão Đại, chúng ta sẽ cố gắng! - Đạt Nhĩ Ba đảo mắt đầy tham vọng.

Dùng ống nhòm nhìn xa xa, Đoạn Vân chuyển hướng về phía Tiểu Phi Hiệp nói :

- Tiểu Phi Hiệp, dùng năm trăm đầu Phi long cấp tám mở rộng Phi Long Đội của người nhé! Hôm nay người đã là Phi Long Hoàng cấp mười rồi, thực lực thủ hạ cũng rất tốt, Long Tộc trước giờ vẫn tuyệt đối chiếm lĩnh không trung, chúng ta cũng biết như vậy. Sau này nhiệm vụ của các người là lo thu phục tất cả Phi hành ma thú ở A Nhĩ Ti Tư làm thủ hạ hết ! Quyền chiếm lĩnh không gian của A Nhĩ Ti Tư chúng ta đều phải dựa vào các người đó!

- Rõ! - Tiểu Phi Hiệp và một đám Phi long vương cung kính đáp lại .

Một lần nữa nhìn lướt toàn bộ Long thú ở hiện trường, Đoạn Vân ra lệnh :

- Sau này, Á Long Cốc cũng là sản nghiệp của Đoạn Vân ta ! Tiểu Phi Hiệp, người tuyển mười đầu Phi long vương lưu thủ ở nơi này ! Phì Tử, người thấy năm ngọn núi ở A Nhĩ Ti Tư chứ? Sau khi trở về người phải ra một nửa thủ hạ Cửu cấp thành lập một căn cứ ở đỉnh núi chính giữa cho ta, sau đó ra lệnh cho bọn chúng thu phục tất cả Ma thú có thực lực cấp bảy cấp tám ở A Nhĩ Ti Tư làm thủ hạ, các Phi hành ma thú, thì người cứ giao cho Phi Long Đội!

- Rõ ! Tiểu Phì Tử ta đây lại được thu tiểu đệ nữa rồi ! Oa! - Phì Tử rất cao hứng .

- Lão Đại, Ngài không phải cấp cho Cuồng chiến sĩ tọa kỵ sao? - Tiểu Phi Hiệp nhắc nhở Đoạn Vân.

Đoạn Vân cười cười, nói :

- Ta sẽ gọi bọn họ tới đây đấu với Địa hành long! Còn có ba ngàn Phi long cấp bảy, ta quyết định để cho Lữ đoàn một của Nanh Sói tiếp quản, phỏng chừng cũng không phải là vấn đề lớn ! Được rồi, mấy tên Á Long tạp nạp để đưa cho Đạt Nhĩ Ba bọn họ làm thủ hạ đi! Có lẽ dường như hơi nhiều, có tới mấy ngàn lặn !

Đạt Nhĩ Ba, Đạt Nhĩ Khắc, giao cho các người một nhiệm vụ, có thấy đỉnh núi kia không? Chính là quả núi ở bên cạnh Á Long Cốc đó, ta muốn các người ở đó thành lập một thế lực của các người ! Hiểu chưa ?

- Rõ! Nhưng mà lão Đại ơi, Hắc long của chúng ta cũng phải có được vài ưu đãi đặc biệt chứ! Cũng sẽ làm trợ thủ đắc lực cho chúng ta nữa !

Đạt Nhĩ huynh đệ tuân lệnh, bất quá cũng lên tiếng nêu điều kiện với vĩnh Đoạn Vân .

Đoạn Vân ngẫm nghĩ một lát, cảm thấy cũng được, sau đó xuất ra tám mươi viên Tủy Tủy Đan giao cho Đạt Nhĩ Ba rồi nói nghiêm túc :

- Tám mươi viên đó, cũng đủ để chia cho mỗi người năm viên ! Làm sao thì làm ! Còn nữa, do số lượng Hắc long của các người rất ít, tuyệt đối không được làm ra bất kỳ chuyện kì thị chủng tộc nào, ngoại trừ Phi long, chỉ cần là Á Long thì ta cho phép các người thu làm thủ hạ !

- Rõ!

Đạt Nhĩ Ba và Đạt Nhĩ Khắc rất mừng rỡ. Đoạn Vân nhìn con rồng cái cứ loanh quanh bên người Đạt Nhĩ Khắc, rồi móc gói tử ra một viên siêu cấp Tủy Tủy Đan đưa cho Đạt Nhĩ Khắc. Kéo hẳn qua một bên nói nhỏ :

- Tiểu tử, cho người một viên siêu cấp Tủy Tủy Đan nè, bất quá ta phỏng chừng người không đùa giỡn đó chứ?

- Lão Đại, về phương diện này thì người phải dạy ta đó! - Đạt Nhĩ Khắc trưng ra một bộ mặt ra vẻ "ta đây kính nể người lắm".

Đoạn Vân cười thần bí, nói quỷ dị:

- Muốn ăn thịt... à chinh phục nữ hài tử, nhớ kỹ một câu này: không được sợ mất mặt ! Đối với nữ nhân người nhất định phải tấn công dồn dập liên kỳ kiên trì lý lợm cho đến chết, cho dù nàng đối với người không có ý gì thì người vẫn không được bỏ cuộc, còn nữa các nàng thường thường thích lãng mạn, người thỉnh thoảng đưa nàng đi xem mặt trời mọc, đi dạo mát! Nhớ chưa đó?

- Dạ, lão Đại, ta nhớ rồi! Cảm ơn lão Đại!

Đạt Nhĩ Khắc làm một bộ dáng ngoan ngoãn thụ giáo. Thế mà chẳng biết sao về sau này, mấy thứ Đoạn Vân dạy hẳn làm cho hắn phải tốn mất rất nhiều thời gian. Cuối cùng, con Hắc long cấp mười này mất rồng giận dữ, tức mình trực tiếp dùng bạo lực làm thịt con Hắc long cái đó! Thế là xong, còn Hắc long cái đó cả đời trung thành tuyệt đối !

Cứ như vậy, Đoạn Vân lưu lại mười đầu Phi long vương ở đó duy trì trật tự, lưu lại Hắc long huynh đệ đóng trại ở đỉnh núi để phòng phản loạn. Mang theo một đám thủ hạ bay trở về Á Cương .

Sau khi Đoạn Vân về Á Cương, hai ngày sau cũng là sang năm mới rồi ! Bất quá Đoạn Vân rất khó chịu khi biết người ở nơi này không có tục lệ giao thừa gì cả. Cũng không có cái gì gọi là xuân tiết cả! Nằm trên giường Đoạn Vân hỏi Khải Lợi về những ngày lễ ở đây. Khải Lợi nói, ở đây chỉ có ngày thành lập quốc gia mới được xem là ngày lễ, được cả nước kỷ niệm ! Điều này làm Đoạn Vân sinh ra buồn bực không ít !

Rời khỏi Á Long Cốc đã năm ngày rồi, Đoạn Vân dẫn Cuồng long nhất sư và Lữ đoàn một Nanh Sói vào Á Long Cốc tiến hành nghi thức chiến đấu.

Kết quả cũng không ngoài dự tính. Gần một vạn đầu Địa hành long cấp bảy đều ký 'Khế ước tọa kỵ' cho đám quân sĩ, hơn một trăm Địa hành long cấp tám cũng phải trở thành tọa kỵ cho đám sĩ quan quân đội. Địa hành long tự do hầu như không còn mống nào!

Còn hơn ba ngàn Phi long cấp bảy cũng khó thoát ma trảo ! Lữ đoàn một Nanh Sói của Đoạn Vân có thực lực cường hãn nhất trong cả Nanh Sói Sư đoàn, binh lính đều có thực lực ít nhất là cấp tám. Để đảm bảo không xảy ra cái gì ngoài ý muốn, Đoạn Vân cấp cho họ vô số thuốc trị thương, vô luận bị thương đến đâu thì chỉ trong nháy mắt đã bình phục ngay hơn phân nửa ! Hơn nữa Đoạn Vân lại còn đưa ra thể lệ chiến đấu oái ăm, ra lệnh cho đám Phi long không được bay cao trên năm thước! Thế nhưng chiều cao một con

Phi long đã hơn ba thước rồi. Quy định này của Đoạn Vân đơn giản là không cho đám Phi long bay lên, không bay thì Phi long làm sao là đối thủ của đám Nanh Sói tướng sĩ cơ hồ bắt tử kia chứ?

- Từ bây giờ Lữ đoàn một Nanh Sói đổi tên là thành Phi long Kỵ sĩ Lữ! Vẫn thuộc về Nanh Sói Sư đoàn! Cuồng long nhất sư đổi tên là Cuồng long Kỵ binh Sư đoàn! Cuồng long nhị sư tạm thời sửa tên thành Cuồng long Bộ binh Sư đoàn, nếu sau này tìm được tọa kỵ kha khá, ta sẽ cấp cho bọn họ sau!

Đối với quân doanh của Gia tộc, Đoạn Vân đưa ra một vài điều chỉnh cho quân đội của mình.

- Thiếu gia, Tộc trưởng Lang Tộc và con gái hẳn muốn cầu kiến Ngài !

Ước Hàn khi thấy Đoạn Vân rời khỏi quân doanh tranh thủ báo cáo.

- Gặp ta? Bọn họ không phải đã quy thuận rồi sao? Gặp ta làm gì nhỉ ? - Đoạn Vân nghi vấn.

103. Chương 103. Lang Đầu Tộc Trưởng Ba Ba Nội

- Thiếu gia, về phần bọn họ muốn làm gì thì ta không biết. Tộc trưởng Lang Đầu Nhân tên là Ba Ba Nội, còn con gái của hắn là Khả Khả Công chúa, bọn họ đang đợi ở Nghi sự đình! - Ước Hàn cung kính nói với Đoạn Vân .

Đoạn Vân suy tư một lát, cảm thấy nếu muốn chính thức thu phục được Lang đầu Thú Nhân, mình không ra mặt thì không được. Tộc trưởng Lang Đầu Nhân Ba Ba Nội rất thông minh. Hơn nữa, Đoạn Vân cũng muốn gặp vị Lang tộc thiếu nữ Khả Khả Công chúa xem sao! Nếu mà nàng dòm cũng kha khá, mình sẽ chấp nhận thương đau hy sinh đời trai trẻ, nạp thêm một lão bà nữa, nếu mình nhìn không hợp nhãn, vậy thì đuổi nàng biến đi là xong.

- Được, dẫn đường!

Chỉ chớp lát, Đoạn Vân đã thấy vị Tộc trưởng Ba Ba Nội và đóa hoa của thảo nguyên Khả Khả Công chúa ! Trước tiên là nói về Lang nữ Khả Khả cái đã ! Rất cao lớn, lớp da hơi ngăm ngăm, nhưng lại là màu da rám nắng thể hiện một khí tức khỏe mạnh, miệng rất quyến rũ, lông mày thanh tú rất đẹp, một đôi mắt lúng liếng rất mê người. Nàng cao khoảng chừng một thước sáu, vóc người rất bốc lửa. Chỉ thấy mặt một bộ áo da thú bó sát người, nửa người còn lại mặc giáp, trong tay cầm một cái roi da, vừa thấy Đoạn Vân đã không ngừng tiến hành đánh giá Đoạn Vân, trong ánh mắt lộ ra vẻ khó tin và nghi hoặc.

- Người là Đoạn Vân hả? Cha ta nói muốn gả ta cho người, nhưng người muốn kết hôn với ta thì người trước tiên phải đánh thắng ta cái đã! Bằng không thì người đừng có mơ tưởng hão huyền "Cóc ghê đòi ăn thịt thiên nga" nữa!

Vị Khả Khả Công chúa này xem ra chẳng có lấy một điểm nào đáng yêu cả, nàng vừa thấy Đoạn Vân đã làm một bộ dạng hung ác rồi. Tuy nhiên ngoại hình dữ tợn của nàng dưới con mắt của Đoạn Vân thật ra lại có một phong vị rất khác, còn làm cho Đoạn Vân trong lòng kích thích hơn.

- Khả Khả, không được hồ đồ! Thuộc hạ Ba Ba Nội, là Tộc trưởng bộ tộc Lang Đầu Nhân, ra mắt Đoạn Vân thiếu gia! Khả Khả còn nhỏ, mong Ngài không chấp!

Vị Ba Ba Nội Tộc trưởng vội vàng kéo Khả Khả tiểu mỹ nhân sang một bên, giấu nàng ra phía sau lưng mình, quát lớn mắng con!

Đoạn Vân cười cười, nhìn Ba Ba Nội nói:

- Không sao! Tộc trưởng đại nhân đã thần phục rồi cơ mà, vậy người lần này tìm ta có chuyện gì thế?

Ba Ba Nội bước một bước về phía trước, rất cung kính vái Đoạn Vân một lễ, nói :

- Cũng không có đại sự gì cả, chỉ là muốn gặp Ngài thôi, ta suất lĩnh hơn sáu vạn tộc nhân đến thần phục Ngài, muốn biết đại nhân sẽ an bài cho chúng ta như thế nào?

Đoạn Vân nhếch miệng cười nói :

- Các người cứ đóng ở Phất La Đa đi, hơn nữa còn có mấy bộ tộc khác, Phất La Đa hôm nay có đến mười mấy vạn Thú Nhân rồi, với lại ta đã phái năm vạn công nhân Địa Tinh đến xây thành, cũng gần hai mươi vạn dân cư đó. Kế hoạch của ta là thành lập ở đây một thành thị có khả năng dung nạp trăm vạn người, là một sản nghiệp của Gia tộc Đoạn Vân ta! Được rồi, các người yêu cầu hai vạn Lang kỵ bộ đội, ta cảm thấy không hợp lý lắm. Ta muốn biết, các người tổng số dân cư cũng chỉ có hơn sáu vạn mà thôi, vì sao phải lại có binh lính nhiều như vậy ?

Ba Ba Nội một lần nữa vãi Đoạn Vân một lễ, trả lời:

- Đoạn Vân đại nhân, chúng ta Lang Đầu bộ tộc trời sinh ra là để chiến đấu, mặc dù binh lính của chúng ta thực lực phần lớn đều vào khoảng cấp bốn năm, nhưng mà chúng ta rất thiện chiến, trời sinh đã có mầm móng hiếu chiến ! Chúng ta chỉ chăn nuôi, không trồng trọt, sinh ra trên lưng ngựa, trên lưng sói để đánh nhau ! Hơn nữa tộc của chúng ta từ già trẻ lớn bé đều là chiến sĩ dũng mãnh, quyết không cúi đầu trước bất kỳ ai! Lần này nếu không phải là Ngài

Đoạn Vân cười cười, hỏi :

- Ta thì làm sao vậy ?

- Nếu không phải là người phái người đem thu phục hết sạch cả bầy sói trên thảo nguyên, thì chúng ta cũng cương quyết sẽ không đầu hàng người đâu!

Ba Ba Nội xem ra hơi giận dữ, nên lối xưng hô với Đoạn Vân trực tiếp từ "Ngài" đổi thành "người".

Kỳ thật nguyên nhân làm Lang Đầu nhân quy thuận thì Đoạn Vân cũng biết rồi. Lang Đầu Nhân được xưng là chủng tộc thân cận với sói lang nhất, bọn họ sinh ra với sói, sói là bạn thân thiết nhất của Lang Đầu Nhân. Việc chăn nuôi và đi săn của Lang Đầu Nhân bộ tộc cũng đều dựa vào sự trợ giúp của bầy sói! Tới giờ những con sói có thực lực trên thảo nguyên đều bị Phì Tử thu phục hết, mà cái đám sói được Phì Tử thu phục phần lớn đều là những đầu lĩnh của nhiều bầy đoàn sói. Do đó có thể nói, cả bầy sói trên Ba Bể thảo nguyên đều chạy tới làm thủ hạ cho Đoạn Vân. Lang Đầu Nhân mà không có sói thì đúng quả là một chuyện rất không ổn ! Hơn nữa các tộc khác ở Phất La Đa đều đã quy thuận Đoạn Vân, Lang Đầu Nhân cô chường nan mình (một tay vô không kêu: ý nói bị cô lập), tình thế bức bách, cũng chỉ còn lựa chọn duy nhất là thần phục Đoạn Vân mà thôi.

Nhìn Ba Ba Nội một cách uy nghiêm, Đoạn Vân nói rất nghiêm túc :

- Ngoại trừ Lang đầu các người, ta đã thu phục tất cả bộ tộc Thú Nhân ở Phất La Đa, ta sẽ không cho phép trong phạm vi sự thống trị của ta có thể lực nào khác tồn tại cả! Các người nếu không qui thuận, kết quả chỉ có hai đường, hoặc là cả tộc đi chỗ khác, hoặc là bị Đoạn Vân ta diệt tộc ! Ta nghĩ Tộc trưởng đại nhân là người tinh minh, đạo lý này chẳng lẽ không hiểu?

Vừa thấy ánh mắt oai nghiêm của Đoạn Vân, Ba Ba Nội cúi đầu bắt lực! Đúng vậy, nếu Đoạn Vân không có thực lực, thì làm sao có thể trong một đêm đã thu phục được tất cả những con sói có thực lực cấp bảy trở lên trên Ba Bể thảo nguyên? Làm sao có thể chỉ trong một thời gian ngắn nhanh chóng thu phục những Thú Nhân bộ lạc khác ở Phất La Đa? Minh hóa ra lại là người không thức thời a!

Cười cười, Đoạn Vân nói tiếp :

- Kỳ thật Tộc trưởng đại nhân hẳn là rất anh minh quyết đoán, người yên tâm, các người quy thuận Đoạn Vân ta, tuyệt đối không phải là một sai lầm ! Bất quá, ta sẽ có một vài đề nghị với Tộc trưởng ! Nghe cho rõ đây, là đề nghị, không phải mệnh lệnh!

- Đại nhân xin dạy bảo!

- Thứ nhất, ta muốn người khổng chế sĩ số binh lính Lang Đầu Nhân ở mức một vạn, cũng là một Sư đoàn trong biên chế của Trung Hoa Gia tộc, do người làm Sư trưởng, phiên hiệu là Lang kỵ Sư đoàn! Nếu mà người cảm thấy phương pháp luyện binh của ta có chỗ dùng được, vậy người có thể nói với ta, ta có thể phái mấy tướng lĩnh của Nanh Sói Sư đoàn tới chỉ đạo cho các người !

- Đại nhân muốn đặt tên gì cho chúng ta cũng được. Nhưng đại nhân vì sao phải lại giảm binh lính của chúng ta?

Ánh mắt Ba Ba Nội chuyển động không ngừng. Theo hần thấy, nếu Lang Đầu Nhân giữ lại được binh lực, sau này nếu xuất hiện sự cố gì cũng dễ ứng phó, hơn nữa mình có nhiều binh lính dưới tay thì địa vị trước mặt Đoạn Vân cũng sẽ cao hơn.

Đoạn Vân cười nói :

- Tộc trưởng đại nhân, binh quý tinh không quý đa, người muốn hai vạn binh lính, đơn giản chỉ là muốn đề cao thân phận ở nơi này thôi, kỳ thật người cứ yên trí, Đoạn Vân ta sẽ không để cho thủ hạ của mình bị thiệt thòi đâu. Các người chỉ có sáu vạn tộc nhân, hai vạn lại làm binh lính thì tỉ lệ này hơi cao rồi !

- Nhưng....

- Không có nhưng nhiee gì cả! Ta nhiều nhất chỉ có thể đồng ý cho người giữ lại binh lực một vạn người, có điều để cho người hoàn toàn tâm phục khẩu phục, ta sẽ cấp cho binh lính các người toàn bộ phối hợp với Lang kị cấp sáu !

Đoạn Vân quay ngoắt đầu đi, thần sắc rất uy nghiêm nhìn Ba Ba Nội. Bất quá vài lần hần đưa ánh mắt uy nghiêm đó ra đều bị Khả Khả Công chúa đứng phía sau Ba Ba Nội thấy được, trong lòng Khả Khả Công chúa cũng thổn thức loạn xạ !

- Cấp sáu?

Ba Ba Nội đúng là không rõ ý đồ của Đoạn Vân. Hần chính là tưởng rằng Đoạn Vân vì muốn phòng ngừa Lang đầu bộ tộc lớn mạnh, nên mới muốn làm giảm số lượng binh lính của họ. Nhưng nếu để cho một vạn binh lính của bọn họ phối hợp với Lang kị cấp sáu, một vạn bộ đội này sẽ có thực lực cao hơn hai vạn binh lính vài lần a!

- Đúng vậy, cấp sáu ! Ta yêu cầu giảm binh lính của các người, là lo đến chiến lực của bộ đội, người bắt cả tiểu hài tử và lão nhân già yếu sung vào lính hết cả, việc này sẽ gây bất lợi cho sự phát triển của tộc nhân các người ! Chỉ sợ các người kiểm soát không được, chứ thật ra ta muốn tìm kiếm cho các người mấy ngàn con sói cấp bảy kia! Đội sau này thực lực của các người tăng lên, ta sẽ tính tiếp cho !

Đoạn Vân ưỡn lưng, thần sắc rất khoa trương ! Nếu như bị người hiện đại thấy được, nhất định sẽ có người hô to: một con công xòe đuôi đây mà!

- Rõ, Đoạn Vân đại nhân, ta sẽ lập tức trở về cắt giảm bộ đội! Chẳng qua ta hy vọng Ngài có thể phái người tới truyền thụ phương pháp luyện binh của Ngài, ta biết Nanh Sói Sư đoàn của Ngài có thực lực rất kinh khủng!

Ba Ba Nội rất hưng phấn, nếu những điều Đoạn Vân nói đều là thật, cung cấp cho bộ đội tộc nhân mình đám Lang kị cấp bảy, vậy thì tộc nhân của mình có thể ngang cao đầu, rốt cuộc không bị loài người ghê tởm coi như nô lệ nữa!

- Còn nữa, ta không muốn người đem con gái gả cho ta!

- Cái gì hả?

Khả Khả và Ba Ba Nội đều giật mình !

OOo

Phần này của tên Độc Cô Lãnh Giả thêm vào:

Buổi tối hôm đó, Khả Khả và Đoạn Vân gặp nhau!

Khả Khả : Ta không xinh đẹp sao?

Đoạn Vân : Phi thường xinh đẹp!

Khả Khả : Người không thích ta sao?

Đoạn Vân : Thích!

Khả Khả : Vậy tại sao người không cần ta ?

Đoạn Vân : Tiểu mỹ nhân của ta ơi, không phải là ta đâu! Đều là do tên Độc Cô đáng chết đó, hắn nói phải đợi sau này sẽ kết hợp cho ta với nàng!

Khả Khả : Vậy ngươi không thể không để ý tới hắn sao, nếu không ngươi nghĩ ra biện pháp đi, làm cho hắn đi gặp Diêm vương quách?

Đoạn Vân : Quả nhiên là "Tối độc phụ nhân tâm" (Lòng dạ đàn bà là độc ác nhất trên thế gian), có điều vì hạnh phúc của chúng ta, ta cần phải vùng lên! Các vị Đại ca Đại tỷ, Thúc thúc Bá bá Thảm thảm..., lão đại gia lão nãi nãi, van cầu các ngươi đừng thêm phiếu mà đề chết tên Độc Cô tiểu tử độc ác dám "rẽ thùy chia uyên" đó đi!

104. Chương 104. Nạp Lan Chiến Hướng Ngân Long Phóng

- Còn nữa, ta không muốn ngươi đem con gái gả cho ta!

- Đoạn Vân, ngươi nói cái gì? Khả Khả Công chúa ta có gì mà không xứng với ngươi? Hừ! Đừng tưởng rằng cha ta làm thủ hạ của ngươi, thì ngươi có thể không xem ai ra gì ! Vốn ra ta muốn tỉ thí với ngươi, chỉ cần ngươi có thể thắng ta, ta sẽ chịu khuất tất một chút mà gả cho ngươi. Nhưng bây giờ, hừ, Khả Khả ta không thêm ngươi nữa!

Thiếu nữ Lang tộc Khả Khả sắc mặt giận dữ, cái đuôi sói ở sau lưng tức giận đến mức phe phẩy qua lại, trông rất đáng yêu!

Đoạn Vân dùng một loại ánh mắt bất cần nhìn Khả Khả Công chúa, chuyển hướng sang Tộc trưởng Ba Ba Nội nói:

- Ba Ba Nội, ta biết ngươi đem con gái gả cho ta là có dụng ý, bất quá cảm tình là việc không thể cưỡng cầu! Thế nhưng ta có thể theo đuổi con gái của ngươi, dù sao Khả Khả cũng rất xinh đẹp! A a!

Nghe Đoạn Vân nói thế, bao nhiêu nổi tức giận này giờ của Khả Khả lập tức biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi đâu nữa, có điều cái đuôi mượt mà vẫn lúc lắc lia lịa trông càng thêm lợi hại!

Ba Ba Nội nghe Đoạn Vân nói thế, thần sắc có vẻ hơi giật mình, trong lòng lấy làm khó hiểu. Tuy nhiên trong thâm tâm hắn đã nhận định Đoạn Vân là một cây đại thụ mà hắn phải nương tựa dựa dẫm vào, nên hắn đương nhiên phải chấp hành mệnh lệnh của Đoạn Vân thôi.

- Được rồi! Đoạn Vân đại nhân, điều kiện thứ ba của chúng ta coi như xong! Nếu Đoạn Vân đại nhân coi trọng Khả Khả nhà ta, vậy thì sẽ nói chuyện này sau cũng không muộn Thuộc hạ xin cáo lui trước, Khả Khả, mau chào Đoạn Vân đại nhân rồi về! - Ba Ba Nội rất cung kính nói với Đoạn Vân.

- Hừ! Đừng có nằm mơ! - Khả Khả Công chúa quay đầu xoay người ra khỏi cửa.

- A a, xấu mặt quá, Đoạn Vân đại nhân, tiểu nữ bị ta nuông chiều quá sinh hư, Ngài đừng để trong lòng nhé! Thuộc hạ xin cáo lui!

Ba Ba Nội một lần nữa vái chào Đoạn Vân, rồi mới rời đi.

- Từ từ đã! Ước Hàn, Ước Hàn, ngươi vào đây một chút!

Đoạn Vân quay ra ngoài cửa hô to. Chỉ chốc lát Ước Hàn đã xuất hiện trước mặt Đoạn Vân. Dù sao Ước Hàn đã là một Kiếm Thần rồi, thân thủ hắn quả là rất nhanh nhẹn!

- Ước Hàn, sau này Lang kị Sư đoàn Lang Đầu Nhân sẽ có danh ngạch một vạn người, ngươi dựa theo những qui củ của các Sư đoàn khác, cung cấp đầy đủ mọi thứ, hiểu chưa?

Đoạn Vân khi nói về qui củ của các Sư đoàn khác, là nói về Cuồng ngư sư đoàn và Tạp bài sư đoàn, cung cấp được hoàn, cung ứng trang bị vũ khí toàn bộ đều bằng thép tốt do Ải Nhân tộc chế tạo ra. Để đề cao sức chiến đấu cho các Sư đoàn, Đoạn Vân đưa ra một chính sách mới cho tất cả tướng sĩ. Trong điều lệ quản lý Trung Hoa quân đội của Đoạn Vân có quy định: tại A Nhĩ Ti Tư, mỗi binh lính bình thường, một tháng hưởng mười kim tệ, sĩ quan quân đội tùy theo cấp bậc được hưởng tăng lên. Nói cách khác, một Bài trưởng một tháng có thể được hai mươi kim tệ, một Liên trưởng một tháng bốn mươi đồng, Doanh trưởng

tám mươi đồng, Đoàn trưởng một trăm sáu, Lữ trưởng ba trăm hai, Sư trưởng là sáu trăm tư. Khi có chiến tranh có thể được thưởng nhiều hơn!

Cứ trả lương hào phóng như vậy, Đoàn Vân một tháng phải xuất ra hàng trăm vạn kim tệ. Số tiền ấy thì Đoàn Vân tùy tiện bán vài viên thuốc là đủ dùng, không đáng kể chút nào! Nhưng mà cách làm như vậy lại làm cho đám thủ hạ binh tướng càng trung thành với Đoàn Vân hơn nữa. Tiền lương cao như thế, dù là ở trong xã hội loài người cũng không thể có được. Lấy ví dụ, Thiên Long Đế Quốc một binh lính bình thường một tháng cũng chỉ được hai đến ba kim tệ, mà còn bị các loại thủ trưởng tham nhũng mất đi một mớ, phỏng chừng chỉ có thể nhận được một đồng kim tệ đã là tốt lắm rồi!

Ba Ba Nội tự nhiên không hiểu Đoàn Vân nói gì, bất quá hắn cũng biết đó là Đoàn Vân đưa ra các chính sách cho binh lính. Sau này khi hắn hiểu ra, hắn cứ xuýt xoa mãi về việc mình thuận phục Đoàn Vân là quá chính xác. Còn hắn sau này được Lang Đầu Nhân bộ tộc xưng là Tộc trưởng anh minh thần vũ nhất trong lịch sử bộ tộc! Chẳng qua là lúc này, Ngài Tộc trưởng anh minh thần vũ tương lai của Lang tộc hơi bị sốc. Vì sao vậy? Vì Đại Quân gia của Đoàn Vân là Ước Hàn dọa cho một trận! Theo hắn, thực lực vị Quân gia này ít nhất cũng phải là Thánh cấp rồi. Thánh cấp cường giả mà đi làm Quân gia, đây là khái niệm gì chứ? Nếu Ba Ba Nội biết thực lực của Ước Hàn kỳ thật là Thần cấp chứ không phải là Thánh cấp thì không biết Ba Ba Nội Tộc trưởng sẽ còn trưng ra bộ mặt mệt kinh ngạc đến đâu nữa!

Tiến thủ hạ mới Ba Ba Nội đi xong, Ước Hàn nói với Đoàn Vân:

- Thiếu gia, sứ giả chúng ta phái đi Thiên Long đã trở lại rồi!

- À, Tra Lí nói như thế nào? - Đoàn Vân vội vàng hỏi.

Ước Hàn ngẫm nghĩ một lát, sắp xếp mọi việc cho có thứ tự rồi trả lời:

- Thiếu gia, nghe nói Long Tộc đã cảnh cáo hắn, hơn nữa hắn cũng ngại thực lực của Ngài. Lần này phái đi hai đầu Phi long vương cũng làm cho Tra Lí có chút kiêng kị, do đó hắn không dám làm gì quá đáng! Hắn hứa rút lui khỏi Nạp Lan Đế quốc! Bất quá hắn còn có một điều kiện!

- Điều kiện gì cơ? - Đoàn Vân trợn mắt, tên Ước Hàn này cũng biết nói lấp lửng như người ta!

- Hắn muốn mười viên Tẩy Tủy Đan! - Ước Hàn nói thẳng ra.

Ngẫm nghĩ một lát, Đoàn Vân cười nói:

- Mười viên? Ha ha, Tra Lí cũng quả là biết người biết cửa! Vậy ta cho hắn mười lăm viên!

Sau đó Đoàn Vân móc từ Không gian giới tử ra mười lăm viên Tẩy Tủy Đan. Bất quá mười lăm viên Tẩy Tủy Đan này đều là tồn hóa lưu lại từ rất lâu rồi, không phải là nhóm hàng mới luyện chế gần đây, được lực không tốt lắm! Thế nhưng có thêm mười lăm viên Tẩy Tủy Đan này, thành tựu vũ lực của Tra Lí phỏng chừng sẽ mạnh hơn không ít.

- Tiểu Nguyệt và Kiệt Khắc như thế nào rồi?

Đã biết về Tra Lí, Đoàn Vân bây giờ nghĩ ngay đến nữ nô của mình, mấy hôm nay hắn hơi nhớ nàng rồi!

- Bọn họ đã tiến vào cảnh nội của Nạp Lan, đã liên lạc được với Nạp Lan Tướng quân Lạc Khắc Tư. Lạc Khắc Tư rất ủng hộ Như Nguyệt Công chúa. Bất quá bởi vì chiều thư lui binh của Tra Lí còn chưa tới nơi, nên mười mấy vạn đại quân Thiên Long đều chưa thoái lui. Bọn họ đã đánh với bộ đội Thiên Long vài trận. Kiệt Khắc suất lĩnh Lữ đoàn ba Nanh Sói và một đám quân kháng chiến còn sót lại của Nạp Lan quốc đánh nhau một trận với năm vạn bộ đội của Thiên Long. Bọn họ dùng chiến lược của bộ đội đặc chủng, bắt sống hết toàn bộ Đội trưởng của năm vạn quân Thiên Long! Thiên Long quân đội bị bức phải thoái lui ra khỏi Nạp Lan thành! Hôm nay, Như Nguyệt Công chúa đang đóng ở trong thành Nạp Lan!

Ước Hàn nói tới đây, trong ánh mắt lộ ra vẻ khâm phục vô bờ bến. Nanh Sói là do Đoàn Vân một tay đào tạo ra, mặc dù thực lực của binh lính có chút chênh lệch so với Cuồng Long Sư đoàn, nhưng nhờ vào tác chiến chính thể phối hợp với chiến thuật thần kỳ do chính Đoàn Vân chân truyền, tổ chất của quân đội cũng cao hơn rất nhiều. Lữ đoàn một Nanh Sói hôm nay đã có thanh danh vang dội trên khắp đại lục, trở thành tiêu điểm chú ý của các quốc gia!

Khẽ gật đầu rất hài lòng, Đoạn Vân nói:

- Tốt lắm! Kiệt Khắc Tướng quân tuy cụt một tay nhưng vẫn rất anh dũng. Thông báo cho bọn họ biết, bảo Tiểu Nguyệt bắt đầu chuẩn bị việc phục hồi Vương vị đi, lập tức lo vụ mùa màng sản xuất mùa Xuân là vừa, phải làm cho Nạp Lan khôi phục thật nhanh sau chiến tranh!

- Rồi, ta sẽ phái người đi làm ngay!

Ước Hàn đang muốn bước ra, nhưng lúc này lại có một thủ hạ đi đến hô :

- Khởi bẩm thiếu gia, Long Tộc Trưởng lão Tạt Lỗ đến rồi! Đang đợi ở hậu đường.

- Ồ? Mau vậy sao, dường như mới có hai mươi mấy ngày thôi mà! Được, ta lập tức đi gặp hắn! - Đoạn Vân nhắc chân đi tới hậu đường.

Chỉ chốc lát sau, Đoạn Vân đã thấy Long Tộc Ngân long Trưởng lão .

- Ha ha, Tạt Lỗ đại nhân, thật không ngờ lại nhanh như vậy! Gần đây Ngài có khỏe không? - Đoạn Vân cười khà khà chào khách.

- Đoạn Vân lão đệ, người làm sao bây giờ mới đến, ta đã chờ người nửa ngày rồi đó! Không nói vòng vo nữa, ta phụng mệnh Long Hoàng đến đây để thương nghị mua bán với lão đệ. - Về mặt Tạt Lỗ rất lời xởi hướng về Đoạn Vân nói.

- À, không biết lần này Long Tộc định mua bao nhiêu vậy? - Đoạn Vân cười hỏi.

- Năm cân Không gian chi thạch, năm cân Tinh thần chi thạch, trăm cân Huyền thiết, trăm cân Bí ngân, còn có hai trăm cân mấy thứ quáng thạch khác nữa! Còn có năm rương Ma tinh cấp sáu trở lên nữa! - Tạt Lỗ làm mặt nghiêm túc báo ra số lượng các loại quáng thạch.

Mớ quáng thạch này cũng đủ để chế tạo một lượng lớn không gian trang bị và đủ loại Thần khí hoặc Á thần khí. Chẳng qua số lượng Ma tinh hạch mới làm cho Đoạn Vân có chút giật mình! Chỗ đó phải ứng với mấy ngàn viên chứ ít gì? Long Tộc quả nhiên là đồ đầu cơ tích trữ! Bất quá, lão tử chỉ cần xách mớ thủy tinh ra là đủ lộ sạch của các người rồi!

Đoạn Vân quay ra ngoài cửa hô :

- Gọi Khắc Lí tới!

- Rồi!

Sau đó người phụ trách buôn bán của Gia tộc Khắc Lí bươn bả chạy tới. Vì đây là lần đầu tiên Gia tộc cùng Long Tộc tiến hành giao dịch mua bán nên Đoạn Vân vẫn phải hiện diện. Còn việc mua bán sau này, Đoạn Vân trực tiếp giao hết cho Khắc Lí .

Giao dịch xong, Tạt Lỗ hỏi Đoạn Vân:

- Đoạn Vân lão đệ, trong khi ta đi ngang qua Á Long Cốc, phát hiện nơi đó rất náo nhiệt, có phải là người đã thu phục nơi đó rồi không?

Đoạn Vân khẽ gật đầu, không hề phủ nhận. Dù sao chuyện lớn như vậy làm sao giấu được, còn không bằng nhận luôn cho được việc. Hơn nữa Long Hoàng đã ưng thuận cho mình rồi mà, cho mình tự xử lý Á Long Cốc. Minh hôm rồi chiếm lĩnh nơi đó, vậy thì Long Hoàng muốn phản đối cũng không được .

- Đoạn Vân lão đệ, người có thể chỉ trong một thời gian ngắn mà đã nuốt trọn nơi đó, quả là đáng mừng!

Ngân long Tạt Lỗ thần sắc hơi có vẻ quỷ dị nói với Đoạn Vân.

Đoạn Vân cười cười, thần sắc cũng rất thần bí nói:

- Đó là nhờ thủ hạ của ta có thực lực phi phàm, muốn chiếm lĩnh một Á Long Cốc nho nhỏ thì đâu có gì ghê gớm? Mà Long Hoàng đại nhân đã hứa rồi mà, đám Á Long thú đó ai dám không tuân theo chứ? Bọn họ không muốn sống nữa chắc?

- A? Lão đệ ngươi là lấy danh nghĩa của Long Hoàng hả? Không được rồi! Nếu để cho Long Hoàng biết, việc đó có thể không ổn đâu!

Tập Lỗ giật mình, thần sắc có chút bối rối .

Đoạn Vân cười nói:

- Sợ cái gì? Ngươi không nói thì ai sẽ biết? Hơn nữa Long Hoàng lúc trước lại đâu có nói là không được làm thế, hắn không phải nói là lấy danh nghĩa của hãn giao Á Long Cốc cho ta sao? Sao thế, ngươi quên rồi à?

- Ta làm sao quên được? Chỉ có điều

- Ai nha, lão ca, đừng suốt ngày "có điều" nữa ! Khắc Lí, lần này giao dịch với Long Tộc năm mươi rương thủy tinh chế phẩm, nhà ngươi tăng lên năm mươi hai rương cho ta. Tập Lỗ đại ca, hai rương đó là một chút tâm ý của tiểu đệ!

- Ha ha, làm sao làm như vậy được? Ta đây không khách khí nữa! Ai nha, lão đệ à, ngươi thật sự là quá khách khí rồi !

Sau đó, Tập Lỗ bị hai rương thủy tinh của Đoạn Vân đuổi đi. Bất quá khi hắn đem hai rương thủy tinh trở lại Long Tộc, Long Hoàng và chín Đại trưởng lão nghi ngờ hắn rút tĩa bớt từ mấy cái rương khác, vì vậy đã tịch thu hai rương "bảo bối" đó sung công. Còn trừng phạt Thập Trưởng lão đáng thương đó không chia cho hắn một viên thủy tinh nào cả!

Kỳ thật với thực lực của Đoạn Vân bây giờ, hoàn toàn có thể đấu ngang tay với Long Tộc! Nhưng Đoạn Vân cảm thấy không cần phải làm như thế, đạn đã nạp vào nòng súng sẵn sàng rồi ! Hơn nữa, mình còn chưa đào mỏ Long Tộc xong mà! Thủy tinh lại đem đổi được rất nhiều Ma tinh; xuân được thì dùng để đổi quặng thạch!

Tiểu gia ta đây chính là muốn cho heo ăn cạp!

105. Chương 105. Ma Pháp Chi Thủy Nhường Tửu Sinh

Năm ngày trôi qua, hôm nay Đoạn Vân đang thương lượng một việc với Ước Hàn.

- Thiếu gia, người của chúng ta đã liên lạc với bộ lạc Tinh Linh và bộ lạc Ải Nhân! Năm Pháp sư Tinh Linh đại biểu cho Gia tộc đã tới Tinh Linh bộ lạc để đàm phán, thế nhưng bọn họ đều bị Tinh Linh bộ lạc bắt giam rồi!

Ước Hàn bảm báo với Đoạn Vân. Trước đây, Đoạn Vân đã cử người đi đến giao thiệp với Tinh Linh bộ lạc và Ải Nhân bộ lạc, hy vọng có thể mau chóng thu phục xong các bộ lạc ở A Nhĩ Ti Tư. Nếu chiếm được hai đại bộ lạc này, các thế lực lớn ở A Nhĩ Ti Tư cũng chỉ còn lại có một vài bộ lạc Thú Nhân ở phía Bắc và tộc Người khổng lồ.

Ngẫm nghĩ một lát, Đoạn Vân nói:

- Mười Tinh Linh của Gia tộc đều xuất thân từ đó cả, Tinh Linh bộ lạc tại sao lại giam giữ bọn họ nhỉ? Như vậy xem ra Tinh Linh bộ lạc không chịu quy thuận rồi, có lẽ việc này chắc phải có lý do gì đây? Ải Nhân bộ lạc thì sao?

- Thiếu gia, chúng ta phái vài Ải Nhân trong Gia tộc tới đó, nhưng mà bọn họ cũng bị bắt giam cả rồi! - Ước Hàn trả lời cung kính .

- Thật là phiền toái!

Đám người đó làm gì mà cứ như gặp phải ăn cướp không bằng? Chẳng phải thương lượng sẽ tốt hơn sao, làm gì mà cứ tưng tưng hờ ra là bắt người thế?

- Thiếu gia, thiếu gia, mau lên! Ở lò rượu đã xảy ra chuyện!

Lúc này, Liên Na vội vàng hốt hơ hốt hải chạy tới, thần sắc có chút bối rối hét toáng lên với Đoạn Vân.

Đoạn Vân giật mình, xuất sự à? Chẳng lẽ mấy cái lò rượu nho nhỏ mà cũng phát sinh bạo tạc sao? Việc cất rượu này là do Đoạn Vân giao cho Liên Na đi làm năm ngày trước. Hôm ấy Đoạn Vân đột nhiên thêm uống rượu, vì vậy mới sai người lấy rượu đem tới. Nhưng rượu của thế giới này lại quá nhạt nhẽo, độ rượu rất thấp, không biết có tới được năm độ không nữa, xem ra còn thấp hơn cả bia hơi! Vì vậy Đoạn Vân mới vớ lấy giấy bút, đem phương pháp chôn ủ rượu và chưng cất rượu của kiếp trước viết ra, rồi sai Liên Na tìm vài cô Thỏ cái khéo tay nhanh nhẹn đi thử nghiệm.

- Có chuyện gì? Từ từ rồi nói! - Đoạn Vân nghi hoặc hỏi.

- Thiếu gia, chúng ta làm theo phương pháp do Ngài dạy bảo, từng bước thí nghiệm, hôm nay đã là ngày có thể thành rượu rồi, rồi chúng ta cho vào cái lò chưng của Ngài tiến hành chưng cất cho tinh khiết. Nhưng mà khi chúng ta chưng cất xong thì ngoại trừ một chút rượu trong suốt, còn lại vài thứ gì đó rất lạ! Chúng ta đến hỏi Lai Bố Ni Tư Đại sư, nhưng mà lão muốn Ngài lập tức tới ngay đó! - Liên Na cố hết sức mới trả lời được.

Trong nháy mắt, Đoạn Vân khinh thân đi tới lò thí nghiệm cất rượu của Gia tộc. Chỉ thấy Lai Bố Ni Tư thần sắc rất kích động cầm một cái chén thủy tinh đưa lên quan sát cẩn thận. Còn vài Thỏ nữ thì đứng sang một bên, thần sắc khẩn trương cực độ!

- Lai Bố Ni Tư, có chuyện gì thế? Đây là cái gì?

Đoạn Vân bước tới gần, ngửi ngửi chất lỏng trong suốt trong chén thủy tinh, cảm thấy hơi nghi ngờ, nguyên nhân vì đó tuyệt đối không phải là rượu!

- Thiếu gia ! Người xem, chất lỏng này có phải là tràn ngập ma pháp nguyên tố đậm đặc không?

Ánh mắt của Lai Bố Ni Tư cứ nhìn chằm chằm vào cái chén thủy tinh, lão rất hưng phấn đưa cái chén thủy tinh cho Đoạn Vân.

Tiếp nhận chén thủy tinh, Đoạn Vân thử dùng hết sức để cảm giác phần chất lỏng trong đó! Quả nhiên, chất lỏng là ma pháp nguyên tố rất sung mãn, mật độ tuyệt đối vượt qua ma tinh!

- Đây là cái gì? Chẳng lẽ đây là một sản phẩm khác hình thành trong khi chưng cất rượu sao?

Đoạn Vân đánh giá rất cẩn thận những trang bị chưng cất trên mặt đất, nơi đó có một cái vò thủy tinh thật to, bên trong chính là chất lỏng tinh khiết. Thứ chất lỏng đó Đoạn Vân dám khẳng định trăm phần trăm, đó tuyệt đối là rượu, hơn nữa phải là loại rượu rất ngon tới hơn bốn mươi độ chứ chẳng chơi!

Lúc này, Liên Na cũng đã từ ngoài cửa chạy vào rồi, hôm nay Liên Na đã là Trung giai ma đạo sĩ cấp sáu, tốc độ cũng rất nhanh. Vừa rồi sở dĩ nàng thờ hồng học, phỏng chừng là bởi vì quá hưng phấn hoặc là khẩn trương! Nàng vừa tiến vào đã nói với Đoạn Vân:

- Không! Thiếu gia, đó là những thứ còn lưu lại trong bình chưng cất! Thiếu gia Ngài xem đi, ở trong cái vò to kia thì là loại rượu chưng được dựa theo phương pháp của Ngài ! Loại rượu này có thuần độ thần kỳ cực cao, rất cay nồng, đoán chắc là đám Thú Nhân rất thích! Còn cái vò nước kia là dụng cụ do Ngài xếp đặt dùng để giữ lại nước, bất quá bây giờ ở đó không phải là nước, mà là rượu, một loại rượu nhẹ tương đương với rượu bình thường trên đại lục, nhưng mà độ thơm của nó tuyệt đối là nhất lưu! Chúng ta chưng đi chưng lại vài lần, cuối cùng, còn lại một thứ chất lỏng trong suốt đọng lại trong cái bình thủy tinh đó. Cái làm người khác chú ý là, khi ta bảo người lấy cái bình đó để đổ nước ra thì ta lại cảm giác ở đó có ẩn chứa ma pháp nguyên tố rất mãnh liệt, vì vậy ta phải đến hỏi Lai Bố Ni Tư Đại sư!

Nghe thế, Đoạn Vân chuyển hướng sang Lai Bố Ni Tư đang đứng trầm ngâm một bên, hỏi tiếp:

- Đây là cái gì? Người thấy rồi chứ hả?

Lai Bố Ni Tư nhìn Đoạn Vân, trong ánh mắt vẫn mang theo vẻ hưng phấn vô tận như trước, hắn nói nhỏ :

- Ma pháp thủy!

- Cái gì?

Đoạn Vân giật nảy người! Đoạn Vân đương nhiên biết Ma pháp thủy là cái gì, đó là bảo vật vô giá! Hôm nay, Đoạn Vân nấu rượu uống chơi không ngờ lại thò ra cái thứ Ma pháp thủy đó, việc này quả không thể

không làm cho người ta hưng phấn a! Nghe nói, một bình Ma pháp thủy nhỏ nhỏ cũng có thể làm một Pháp sư đề cao ma lực của mình ít nhất một giai. Mặc dù cũng không phải thực lực được đề cao, nhưng một pháp sư mà có thứ Ma pháp thủy đó thì có nghĩa là hẳn có ma lực cơ hồ vô cùng vô tận! Hơn nữa, Ma pháp thủy vì làm cho ma lực của một Pháp sư tăng lên một giai, như vậy hẳn có thể hiểu rõ hơn về ma pháp hơn một giai, việc này sẽ tạo tiền đề rất lớn cho việc nghiên cứu cũng như đột phá sau này! Thứ nước này cũng là thứ vũ khí lợi hại của Pháp sư. Nghe nói trong lịch sử đại lục, từng có một Vương tử của một Đế quốc, sau khi hẳn lấy được Ma pháp thủy, chỉ trong thời gian một tháng, ma pháp tạo nghệ đã đạt tới Thánh cấp cấp bảy! Thánh cấp, người ta phải khổ luyện mấy năm thậm chí hơn mười năm mà cũng chưa chắc có thể đột phá được! Do đó, Ma pháp thủy là thứ trong giấc mơ của tất cả các Pháp sư. Hơn nữa Ma pháp thủy rất hiếm thấy, chỉ tìm được trong suối ngầm Ma pháp chi tuyến ở Tinh Linh Vương Quốc, mà phải mỗi mười năm mới sinh ra được mấy trăm bình! Lưu truyền tới xã hội loài người lại càng hiếm thấy hơn!

- Lai Bố Ni Tư Đại sư, người xác định đúng là thứ đó?

Đoạn Vân hưng phấn quay sang tra vấn muốn chứng thực lại với Lai Bố Ni Tư.

Lai Bố Ni Tư quay về Đoạn Vân tròn tròn mắt, cảm thán nói:

- Ma pháp thủy này không giả, bất quá chỉ cần mấy người này tùy tiện cất vài bình rượu mà điều chế ra được Ma pháp thủy, việc này nếu để lộ cho người ngoài biết, không biết họ sẽ dùng từ ngữ gì để hình dung về người? Đến kết luận cuối cùng sẽ nói người là thần minh hạ phạm, hay là nói người là bà con hoặc con tư sinh của Sinh Mạng Nữ Thần đây? Ta cũng không có cách nào có thể hình dung được, bất quá ta thấy người đúng là một tên cực kỳ quái đản đại biến thái!

Nghe Lai Bố Ni Tư nói thế không biết là lão đang chửi hay đang khen mình, về mặt Đoạn Vân rất bất mãn lắc lắc đầu, suy tư kỹ càng hơn. Theo Đoạn Vân phân tích, nấu rượu mà thu được Ma pháp thủy là có cơ sở khoa học hẳn hoi! Đầu tiên, thế giới này là một thế giới Ma pháp, nguyên tố Ma pháp tràn ngập khắp mọi ngõ ngách trên đại lục, có thể nói nguyên tố Ma pháp cũng như đường khí hoặc chất protein trên địa cầu, là một cấu thành của thế giới này. Trong cơ thể thực vật, động vật cũng hàm chứa đại lượng nguyên tố Ma pháp! Tiếp theo, trên địa cầu, việc chưng rượu là một quá trình phân hủy, thông qua các loại vi sinh vật có phản ứng hiệu suất rất cao. Còn ở thế giới Ma pháp, đương nhiên cũng tương tự như thế. Vì khuẩn phân hủy, làm ra những phản ứng hóa học mãnh liệt, đem những chất dùng để tạo rượu chuyển hóa thành rượu, còn phần Ma pháp nguyên tố bên trong sẽ bị loại bỏ ra.

Việc chưng rượu cũng coi như là một quá trình nắm bắt lại những Ma pháp nguyên tố! Thứ ba, đó là đặc trưng của các sản phẩm thủy tinh! Nếu không phải Đoạn Vân sử dụng thủy tinh trong suốt đưa cho Liên Na dùng để cất rượu, ai mà nghĩ đến việc sau khi chưng cất sẽ có một số lượng rất lớn Ma pháp thủy ngưng tụ ở đáy bình chứ?

- Liên Na, có bao nhiêu người biết chuyện này?

Đoạn Vân nhìn mười mấy Thổ nữ trước mặt, về mặt rất nghiêm túc hỏi Liên Na!

- Thiếu gia, không... không có người khác, chỉ có mấy người chúng ta thôi!

Sự uy nghiêm đặc hữu trong ánh mắt Đoạn Vân làm cho Liên Na có chút e ngại, thần sắc nàng khẩn trương hẳn lên! Thậm chí nàng sinh ra một ý nghĩ là Đoạn Vân muốn giết những người đó để diệt khẩu.

Uy nghiêm đánh giá mười mấy Thổ nữ kia, Đoạn Vân nghiêm trang ra lệnh:

- Chuyện này cần được liệt vào "Tuyệt đối cơ mật" của Gia tộc! Các người nếu dám tiết lộ nửa câu, sẽ bị giết ngay không tha! Sau này cả căn phòng cất rượu của Gia tộc sẽ chỉ có các người chuyên môn làm việc, các người sẽ trở thành Tù sự cho Gia tộc, hơn nữa chỉ phụ trách công việc chưng cất mà thôi. Sau này việc quản lý Ma pháp thủy cũng do các người phụ trách cả đấy!

- Dạ, thiếu gia!

Mười mấy Thổ nữ rất sợ hãi, các nàng vội vàng đáp ứng ngay lập tức. Lúc này, Đoạn Vân mới cười nói:

- Tốt lắm, các người yên tâm đi, bốn thiếu gia sẽ không giết các người đâu, dù sao các người cũng đâu có vi phạm chuyện gì? Chỉ cần làm việc cho tốt, các người muốn gì, chỉ cần không quá đáng đều có thể nói với

ta!

- Dạ, thưa thiếu gia ! - Mười mấy Thỏ nữ lúc này mới thở hắt ra an tâm!

- Liên Na, việc sản xuất rượu của Gia tộc giao hết cho người! Rượu làm ra xong giao cho cha của Vân Vân, bảo hắn phụ trách bán ra thị trường ! Còn nữa, phải giữ kín chuyện Ma pháp thủy này! Ma pháp thủy phải dùng bình thủy tinh cất kỹ vào. Theo ta tính toán, cứ sản xuất một ngàn cân rượu thì được một chén nhỏ, phải khá lâu mới tích lũy được một số lượng kha khá đấy!

Đoạn Vân quay sang nói với Liên Na.

- Dạ! - Liên Na cung kính vái Đoạn Vân!

Võ vai Lai Bố Ni Tư vẫn còn đang suy nghĩ ưu tư, Đoạn Vân thở dài, rồi đi ra ngoài! Đoạn Vân đoán chừng, cho dù Lai Bố Ni Tư có nghĩ đến vỡ tan đầu phọt óc cũng nhất quyết sẽ không nghĩ ra được Ma pháp thủy này tại sao lại sinh ra như vậy, thôi thì cứ để cho tên "Nghiên cứu cuồng nhân" này tiếp tục nghiên cứu đi! Ai bảo lão nhận làm Đại sư làm chi?

Có rượu, phỏng chừng việc thu phục hơn mười vạn Ải Nhân ở phía Bắc hẳn không thành vấn đề nữa rồi! Bọn họ không phải thích rượu sao, bổn thiếu gia ta sẽ cấp cho một nghĩ!

106. Chương 106. Thiên Sinh Hoàng Giả Thị Dĩ Phủ

Ngày thứ hai, Tiểu Phi Hiệp dẫn mười đầu Phi long vương thủ hạ, đem theo Đoạn Vân và Diệp Cô Thành bay về nơi địa điểm quân cư của Tinh Linh bộ lạc: Rừng rậm A Nhĩ Ti Tư!

- Lão Đại, ta không hiểu lắm, chung cục thực chất vũ lực của chúng ta đã đủ để kháng cự được với Long Tộc rồi, vì sao người còn phải thu phục mấy quần thể yếu như sen này chứ? - Tiểu Phi Hiệp hỏi Đoạn Vân về rất khó hiểu .

Đoạn Vân cười cười, không thêm để ý! Kỳ thật đám thủ hạ của mình trước kia không phải đều là yếu ớt cả sao? Mấy tháng trước, bọn Tiểu Phi Hiệp, Phì Tử đều chỉ là những Ma thú cấp bảy cấp tám, chỉ sau khi trở thành thủ hạ của Đoạn Vân thì thực lực mới được đề cao như thế, hôm nay đều đã là Thần thú cả rồi. Thực lực của Nanh Sói trước kia cũng không phải là quá mạnh, hôm nay đã trở thành bộ đội đặc chủng mà binh lính cấp thấp nhất cũng có thực lực Đại kiếm sư rồi! Bộ tộc Cuồng chiến sĩ cũng dưới sự trợ giúp của Đoạn Vân, mới có được hai vạn người có thực lực cấp bảy trở lên, cuồng hóa xong đủ sức đánh bại cả Kiếm thánh. Về phần đám thú nhân như Ngưu Đầu Nhân, binh lính của bọn họ hôm nay cũng đang không ngừng phát triển! Phỏng chừng chẳng mấy chốc sẽ trở nên hùng mạnh! Trong mắt Đoạn Vân, Ải Nhân là thợ rèn trời sinh, bao nhiêu trang bị cho bộ hạ mình đều phải dựa vào họ cả. Còn Tinh Linh là Pháp sư trời sinh, hôm nay thủ hạ là Pháp sư của Đoạn Vân cũng hơi hiếm, do đó dưới mắt Đoạn Vân thì Ải Nhân và Tinh Linh rất có giá trị!

- Lão Đại, nghe nói đám thủ hạ của tiểu Phì Tử đã khuếch trương thế lực tới giáp giới A Nhĩ Ti Tư rừng rậm rồi. Bọn họ hỏi chúng ta có muốn thu phục nốt đám Ma thú rừng rậm bên trong hay không ! Lão Đại, người thấy thế nào? - Tiểu Phi Hiệp thấy Đoạn Vân không trả lời, bèn chuyển chủ đề .

Nghe thế, Đoạn Vân nói:

- Nhất định phải làm rồi, Ma thú là một lực lượng rất cường đại, nhất định phải khống chế kiểm soát cho chặt chẽ! Sau khi trở về nói cho Phì Tử, cứ theo kế hoạch thu phục bằng hết Ma thú có trí tuệ ở A Nhĩ Ti Tư, không được dụng chạm tới dị tộc! Bọn họ sớm muộn đều đã thần phục ta rồi!

- Rõ ! Lão Đại, người xem, phía dưới đã là Tinh Linh bộ lạc rồi! Bọn họ dường như đã phát hiện ra chúng ta rồi, chúng ta tới luôn nhé! - Tiểu Phi Hiệp hắt đầu ra hiệu về phía dưới .

Dùng ống nhòm nhìn xuống, Đoạn Vân phát hiện ra Tinh Linh bộ lạc đang rất bối rối hỗn loạn và có sự chuẩn bị đề phòng cao độ, không ít Tinh Linh cầm cung tiễn, chĩa vào không trung, có một đội Tinh Linh Pháp sư đang chuẩn bị Ma pháp! Xem ra, việc họ đột nhiên phát hiện có nhiều Phi long như vậy làm cho cả bộ lạc Tinh Linh không biết phải làm thế nào cho đúng! Dù sao, trong mắt Tinh Linh thì mười một con Phi long có thực lực cấp tám đã là kinh khủng lắm rồi! Ai nghĩ đến trong không trung lại có mười mấy con

Phi long, trong đó toàn là Phi long vương có thực lực Cửu cấp trung giai hoặc là Hậu giai, còn có con Phi long hoàng cấp mười nữa chứ? Dù là Long Tộc cũng nhất thời phải kinh động hãi sợ đội ngũ này!

Vận khí vào giọng nói, Đoạn Vân quay về phía dưới hồ:

- Các vị Tinh Linh phía dưới nghe đây, ta là Đoạn Vân ở Á Cương, ta yêu cầu gặp Tộc trưởng các người, xin các người thông báo giúp!

Nghe thanh âm từ không trung truyền đến, đám Tinh Linh càng hoảng hốt cuống cuồng! Bọn họ bị chiêu "Thiên lí truyền âm" của Đoạn Vân dọa sợ chết khiếp, dù sao cũng chẳng có mấy người trên đại lục có thể làm được việc ấy. Đám Tinh Linh bị khủng bố tinh thần ngầy hết cả người, mãi rồi mới có người chạy đi mời Tộc trưởng tới. Kỳ thật Tộc trưởng Tinh Linh đã chú ý tới dị hướng nơi này rồi, cũng đang đốc toàn lực chạy tới! Đi theo lão còn có năm Linh Tinh của Gia tộc được Ước Hàn phái đi đàm phán và vài Tinh Linh Trưởng lão.

Đoạn Vân ra lệnh cho Tiểu Phi Hiệp biến thân hạ xuống, rồi ra lệnh mười đầu Phi long vương khác tạm thời bay đi chỗ khác.

Đoạn Vân bay xuống mặt đất, năm vị Tinh Linh cũ của Gia tộc bước lên tiếp đón, rồi cung kính hành lễ với Đoạn Vân! Đoạn Vân gật gật đầu, dùng một ánh mắt không mấy thân thiện gì nhìn Tộc trưởng Tinh Linh và vài Trưởng lão phía sau.

- Tốt lắm, các người về trước đi! Tiểu Phi Hiệp, kêu một đầu Phi long tới đây, đưa mấy người bọn họ trở về nhà trước đi! - Đoạn Vân ra lệnh.

Khi Đoạn Vân vừa nói xong, hần bước thẳng tới trước mặt mấy vị Trưởng lão của Tinh Linh bộ lạc và Tộc trưởng Tinh Linh rồi ngừng lại. Vì những lý do đặc thù của chủng tộc Tinh Linh, mấy người quản sự của bộ lạc Tinh Linh đều là đàn bà. Trong số ba mươi nữ Tinh Linh, Đoạn Vân liếc mắt là nhận ra một người chính thị Tộc trưởng Tinh Linh, bởi vì trong mắt nàng có vài phần vương giả và lươn lẹo, mách bảo cho Đoạn Vân biết người đàn bà này chắc cũng khá là thủ đoạn!

- Tộc trưởng đại nhân, các vị Trưởng lão, ta xin tự giới thiệu, ta gọi là ..

- Không cần! Ta biết người là Đoạn Vân, là người đứng đầu thế lực mới quật khởi ở A Nhĩ Ti Tư. Người muốn Tinh Linh bộ lạc chúng ta thần phục người phải không?

Còn chưa đợi Đoạn Vân nói xong, vị Tinh Linh Tộc trưởng đã ngắt lời nhảy tót luôn vào miệng Đoạn Vân.

Đoạn Vân cười cười, khẽ gật đầu nói:

- Đúng thế! Ta muốn A Nhĩ Ti Tư đoàn kết, có thể hình thành một tập đoàn thế lực thật lớn, như vậy chúng ta không cần phải e ngại sự áp bức của loài người nữa!

- Kỳ thật thì muốn Tinh Linh bộ lạc chúng ta thần phục người khác cũng được. Nhưng người là một nhân loại, chúng ta làm sao tin người có thể dẫn dắt tộc nhân của ta đi tới phồn vinh được đây?

Vị Tinh Linh Tộc trưởng đúng là một người rất biết ăn nói, hơn nữa nghệ thuật ngoại giao cũng rất hoàn mỹ, Đoạn Vân có cảm giác hơi khó nuốt rồi!

- Các người làm sao biết Đoạn Vân ta không làm được chứ? Hơn nữa, ta đã thu phục bộ tộc Cuồng chiến sĩ, còn cả Phất La Đa cũng đã qui phục làm môn hạ cho Đoạn Vân ta. Về phần các người, kỳ thật có hay không cũng không sao hết, có điều nếu như vậy thì ta muốn các người di dời ra khỏi A Nhĩ Ti Tư! Ta không muốn trong phạm vi lãnh địa của ta còn có những thế lực không chịu quy thuận!

Đoạn Vân nói những lời này xong, trong ánh mắt lóe ra một cổ uy nghiêm tuyệt vô cận hữu, ánh mắt oai nghiêm đó làm cho Tinh Linh Tộc trưởng và vài vị Trưởng lão không dám nhìn thẳng vào!

- Trời Trời sinh hoàng giả!

Tộc trưởng đại nhân giật mình, cổ lăm lăm mới rặn ra được vài từ này.

Đoạn Vân cau mày lại, trong lòng rất nghi hoặc. Không phải đây là lần đầu tiên hắn nghe thấy những từ này! Tra Lí, Ngưu Đầu Nhân Tộc trưởng cũng đã nói rồi, hôm nay Tinh Linh Tộc trưởng cũng nói mình là cái thứ "trời sinh hoàng giả" chó má gì gì đó. Chẳng lẽ chuyện này quả thật còn có bí mật gì sao?

Đoạn Vân hồ nghi hỏi lại Tinh Linh Tộc trưởng:

- Tộc trưởng đại nhân, xin hỏi Ngài có thể làm ơn giải thích cho ta một chút về cái gọi là "trời sinh hoàng giả" này không? Nói thật, ta một điểm cũng không hiểu!
- A! Hay lắm, Đặc sứ đại nhân. "Trời sinh hoàng giả" về lý thuyết mà nói là, là
- Người gọi ta là cái gì? Đặc sứ?

Đoạn Vân càng nghi hoặc hơn, như thế nào mà gọi mình là "trời sinh hoàng giả" vẫn còn chưa đủ, bây giờ lại muốn sửa tên của mình thành "Đặc sứ"?

- À, Đoạn Vân đại nhân, Tinh Linh bộ tộc chúng ta có một lời tổ huấn mật truyền, "trời sinh hoàng giả" chính là "Đặc sứ" của chúng ta, là Cứu Thế Chủ do Tinh Linh Nữ thần phái đến cho Tinh Linh bộ lạc.

Tinh Linh Tộc trưởng rất cung kính giải thích cho Đoạn Vân biết.

- Ồ? Vậy tiếp tục đi!

Đoạn Vân khẽ gật đầu. Như vậy xem ra việc thu phục Tinh Linh bộ lạc có thể sẽ dễ dàng hơn!

- Dạ! "Trời sinh hoàng giả" khác với Vương vị ở các nước, các vị vua tối đa cũng chỉ làm Quốc vương của nhân loại, còn "trời sinh hoàng giả" thì có thể trở thành Cứu Thế Chủ của cả đại lục! Vị đó sau này sẽ trở thành người cường đại nhất trên cả đại lục. Vô luận là người thuộc về chủng tộc nào, cũng đều phải nghe hiệu lệnh của Người! - Tinh Linh Tộc trưởng vẫn cung kính giải thích cho Đoạn Vân.

Cười cười về đắc ý, Đoạn Vân lại hỏi:

- Vậy chuyện bộ lạc các người quy thuận ta, chắc là dễ dàng rồi chứ hả?
- Không!
- Tại sao? Ta là "Đặc sứ" của các người mà! Làm sao lại không muốn quy thuận?

Đoạn Vân xem ra có vẻ khá là rối trí, chẳng lẽ này giờ những gì nàng nói đều là rác rưởi cả, mình cho đến thân phận cao quý đến thế mà vẫn chả là cái đinh rỉ gì à?

- Ta vừa rồi đột nhiên nhớ tới một vấn đề rất nghiêm trọng, xét ra người không có khả năng là "trời sinh hoàng giả" được!

Tinh Linh Tộc trưởng nói rất nghiêm chỉnh, ngữ khí cũng rất khẳng định như chém đinh chặt sắt.

Đoạn Vân cười nhạt rồi hỏi tiếp:

- Còn thế nữa hả? Nhưng ta dường như cũng chưa hề nói ta là cái thứ hoàng giả gì đó mà! Ha ha !
- Ánh mắt của người vừa rồi thật ra có vài phần giống với "trời sinh hoàng giả" trong truyền thuyết, thế nhưng cũng chỉ là giống giống mà thôi. Ta sở dĩ nói người không phải, là có ba nguyên nhân: thứ nhất, thực lực người không mạnh; thứ hai, người là một Tể tự, nhân từ quá mức; thứ ba, người không có bá lực! Do đó, ta dám nói, người tuyệt đối không phải "trời sinh hoàng giả"!

Tinh Linh tộc trưởng chốt hạ .

Mẹ kiếp, người đùa ta phải không, một hồi nói là phải, lát sau nói không phải, đừng tưởng rằng người xinh đẹp, người thực ra già sắp rụng răng rồi đó! Lão tử mà tức giận lên thì hậu quả rất nghiêm trọng đó!

Nghe Tộc trưởng nói, Đoạn Vân sầm mặt lại.

- Tốt lắm, ta trước giờ không bao giờ nói ta là cái thứ "trời sinh hoàng giả" loằng ngoằng gì đó! Ta cho người thời gian năm ngày mà suy nghĩ, nếu nói không, ta sẽ huyết tẩy A Nhĩ Ti Tư rừng rậm! Đừng tưởng rằng ta nhân từ, ta quả đúng là Tể tự thật đó, nhưng ta không hề nhân từ một chút nào đâu. Đừng thấy ta thu phục Thú Nhân mà không động võ thì cho rằng Đoạn Vân ta sợ cảnh máu me! Tinh Linh tộc các

người không phải rất cao ngạo hả? Vậy thì lão tử muốn lấy các người ra khai đao! Một đám tự cao tự đại ngu ngốc! Mà còn là một lũ đàn bà ngu xuẩn, hừ!

Đoạn Vân có vẻ giận run cả người, xoay người bước đi! Ánh sáng huy hoàng bỗng chiếu lên người hắn, khiến cho toàn thân cao thấp của hắn như được phủ trong hào quang, làm cho một đám Tinh Linh phía sau nhìn ngây cả người !

Vừa lúc này có một Tinh Linh chạy vội vàng đến bên Tộc trưởng Tinh Linh, ghé tai nhỏ giọng nói cái gì đó, còn Tộc trưởng Tinh Linh vừa nghe xong bất chợt kinh hoàng, sau đó bỏ Đoạn Vân lại, chạy thẳng ra ngoài.

Dựa vào thính lực cường hãn, Đoạn Vân nghe thấy rất rõ ràng một câu : "Tộc trưởng đại nhân, Nguyên tổ Tinh Linh đại nhân bị ác thú Tật Lợi Bĩ bắt đi rồi!"

107. Chương 107. Nguyên Tổ Tinh Linh Tiểu Phương Phương

Nghe mục Tinh Linh đó nói vậy, Đoạn Vân cười cười, ra lệnh:

- Tiểu Phi Hiệp, biến thân, chúng ta đi thôi!

Bay lượn vòng vòng trong không trung, Đoạn Vân ra lệnh cho mười con Phi long vương thủ hạ của Tiểu Phi Hiệp đi tìm những dị động xung quanh Tinh Linh bộ lạc. Chỉ chốc lát, đã có một con Phi long bay về bẩm báo ở phía Nam Tinh Linh bộ lạc phát hiện ra một con Ma thú có thực lực Cửu cấp trung giai, hơn nữa nó đang khống chế một vật gì đó khá nhỏ.

- Được, Tiểu Phi Hiệp, chúng ta bay tới đó đi!

Đoạn Vân phát phát tay, ánh mắt nhìn về phía Nam Tinh Linh bộ lạc.

Chỉ chốc lát, trong rừng rậm chỗ cây cối rậm rạp nhất, bọn người Đoạn Vân phát hiện ra một nơi có mật độ năng lượng cao hơn bình thường rất nhiều. Sau đó cả đoàn tiếp tục bay đi.

- Lão Đại người xem, đó là một con trăn rừng cấp chín! Trong tay nó đang giữ một vật nhỏ, ta đoán đó chính là nguyên tổ Tinh Linh rồi!

Tiểu Phi Hiệp chỉ vào một trung niên nam tử phía trước. Chỉ thấy vị trung niên nam tử đó mặt mày rất hung ác, hắn nhìn Đoạn Vân, vẻ mặt rất sợ hãi!

- Các vị Phi long đại nhân, ta là người tốt mà, các người không nên giết ta, không nên giết ta! Ta trả lại nguyên tổ Tinh Linh cho các người nè. Các người không nên giết ta!

Vị trung cấp Ma thú đó vô cùng sợ hãi, rồi trực tiếp quì sụp trên mặt đất mà không ngừng vái lạy lia lịa như tể sao!

Đoạn Vân có chút nghi hoặc, Ma thú cũng có con sợ chết vậy sao? Dường như trước giờ chưa hề nghe nói qua! Bất chợt đúng lúc này từ trong lòng Ma thú đó thoát ra một vật nho nhỏ, vật đó mới khiến cho Đoạn Vân chú ý. Đó là một tiểu Tinh Linh rất đẹp, ở đầu vai có hai thứ gì đó hình dáng tựa như bàn tay, phía sau có hai cái cánh bạc hơi giống cánh chuồn chuồn, trông rất đáng yêu. Nàng chui ra khỏi bàn tay của tên Cửu cấp ma thú đó lập tức nhìn Đoạn Vân đánh giá, con người lanh lợi xoay chuyển không người, bộ dạng cực kỳ đáng yêu! Đại khái đây đúng là Tinh Linh nguyên tổ của bộ lạc Tinh Linh rồi!

Đoạn Vân đang muốn lên tiếng gọi vị nguyên tổ Tinh Linh đáng yêu kia, nhưng cử động của nàng lại làm Đoạn Vân giật mình đánh thót một cái! Chỉ thấy nàng nhảy lên, trực tiếp bay vù vào trong lòng Đoạn Vân! Hơn nữa trong miệng còn khóc lóc không ngừng:

- Đại ca ca, tên người xấu đó muốn ăn Phương Phương, Phương Phương đánh không lại hắn, Phương Phương sợ lắm! Hu hu! Đại ca ca, hắn là người xấu!

Hai tay Đoạn Vân vừa mở ra là nàng đã bay tới rồi, làm sao như vậy được a, dường như nàng rất quen thuộc với hắn vậy! Bất quá đối với cô tiểu Tinh Linh mê người dễ thương như thế, Đoạn Vân phụng hiến

cái ngực của mình một chút cũng không sao cả. Đoạn Vân lấy tay vỗ nhẹ vào lưng cô nguyên tố Tinh Linh này, nói về an ủi:

- Thì ra người gọi là Phương Phương à, tên rất hay? Tốt lắm Phương Phương, đừng khóc nữa, chúng ta phải kiên cường, hơn nữa, ca ca sẽ bảo vệ người mà! Được rồi Phương Phương, người biết ta sao?

Nghe Đoạn Vân nói, cô nguyên tố Tinh Linh Phương Phương đó đập cánh bay lên, dừng lại trước mặt Đoạn Vân. Trên mặt nàng vẫn còn đọng vài giọt nước mắt như giọt sương long lanh, cười nói:

- Không biết, Đại ca ca, nhưng Phương Phương thích anh. Trên người của anh có loại khí tức rất hay, Phương Phương rất thích thứ khí tức tự nhiên trên người anh!

- Khí tức? Khí tức tự nhiên? Ồ!

Đoạn Vân nghi ngờ suy nghĩ, nhưng một hồi sau cũng hiểu được. Trong cơ thể Đoạn Vân tràn ngập Thái Cực chân khí, còn Thái Cực tính ra cũng chính là "Âm dương hợp nhất chi đạo" của tự nhiên! Cảnh giới cao nhất của Võ thuật Trung Hoa chính là thiên nhân hợp nhất, cũng chính là muốn cùng tự nhiên hợp làm một thể. Nguyên tố Tinh Linh là một loại thuần năng lượng, là do Tự Nhiên Chi Thụ sinh ra, nàng vốn là một bộ phận của tự nhiên, rất gần với những lý luận võ học về tự nhiên chi đạo của Đoạn Vân, tự nhiên phải thuận lý thành chương, là vấn đề tất nhiên thôi!

- Đúng vậy, Đại ca ca, Phương Phương biết anh là người tốt, bởi vì trên người anh có khí tức tựa như của Mẫu thụ, đó là một loại cảnh giới hòa hợp với tự nhiên! Có điều là Mẫu thụ gần đây bị bệnh nặng, còn Phương Phương lại vừa mới bị người xấu đó bắt được! Phương Phương sợ lắm!

Tiểu nguyên tố Tinh Linh nói đến đây, lại nhảy vào trong lòng Đoạn Vân, rất ôn thuận ngã đầu vào đó. May mà Tiểu Bạch không có ở chỗ này, chứ nếu mà nó thấy cái ngực vốn là sở hữu của nó bị người ta chiếm mất, nó nhất định sẽ đại chiến với vị nguyên tố Tinh Linh này chứ chẳng chơi.

- Thôi thôi, Phương Phương, đừng khóc đừng khóc! Ca ca xin người, ngoan nào! Ca ca giết phát cái tên mãnh thú ghê tởm này đi được không? Người đâu, đem con hổ mãng đánh cho hiện nguyên hình, sau đó, lột da rần, nhổ sạch hết răng ra, giao cho Ái Nhân chế tạo trang bị, ma tinh và mật rần cũng móc hết ra!

Đoạn Vân ra lệnh cho mấy con Phi long phía sau.

- Ca ca, không, đừng giết người! Anh thả hần đi đi! Nếu anh sát sinh nhiều thì khí tức tự nhiên trên người anh sẽ biến mất đó! Hơn nữa, hần vẫn chưa ăn Phương Phương mà? Ca ca, van anh đó!

Tiểu Tinh Linh bé bỏng dễ thương vỗ đôi cánh nhỏ, bay chập chờn trước mặt Đoạn Vân, trông xinh xắn đáng yêu vô cùng!

- Được rồi! Tiểu Phi Hiệp, bắt tên hổ mãng Ma thú này giao cho Phì Tử làm thủ hạ! Chỉ cần hần còn dám làm chuyện xấu, cứ trực tiếp đem hần ra nấu ăn, ta thấy canh rần ăn rất ngọt đó!

Đoạn Vân vốn không thích giết người, hôm nay lại có tiểu Tinh Linh khả ái cầu tình cho đầu hổ mãng đó, Đoạn Vân cũng cho hần một cơ hội vậy.

- Tiểu nhân Tật Lợi Bĩ tạ ơn đại nhân không giết, tạ ơn nguyên tố Tinh Linh đại nhân. Tiểu nhân sau này nguyện làm việc cho thủ hạ Ngài, tuyệt đối sẽ không dám làm cả chỉ một nửa chuyện xấu nữa! Tiểu nhân

Cái tên hổ mãng Tật Lợi Bĩ đó không ngừng dập đầu lạy tạ bọn Đoạn Vân rồi lải nhải tạ ơn, thần sắc của hần tỏ ra rất hưng phấn. Theo hần, Đoạn Vân là người có thực lực thâm sâu không lường được, nếu đầu thân làm thủ hạ của người như vậy, mình sẽ có một chỗ dựa vững chắc như núi cao hùng vĩ a!

- Người thật ra rất thông minh! Được rồi, chúng ta đi thôi! Phương Phương, ta đưa người đi tới chỗ Tộc trưởng của người nhé!

Đoạn Vân cười nói.

- Hay lắm, Đại ca ca, ta thì gọi là Phương Phương rồi, còn anh tên gì? - Tiểu Tinh Linh chu miệng hỏi Đoạn Vân.

- Đại ca ca tên là Đoạn Vân! Được rồi Phương Phương, người bao nhiêu tuổi rồi?

Đoạn Vân tươi cười. Lần này, bọn họ cũng không ngồi trên Phi long nữa, Đoạn Vân thả bộ. Đoạn Vân phổng chừng Tộc trưởng bộ lạc Tinh Linh cũng sắp đến rồi.

- Phương Phương năm nay hai trăm hai mươi sáu tuổi!

Mẹ ơi! Già thế rồi mà còn gọi ta là ca ca? Chắc chắc, ta gọi nàng là bà cố vẫn còn chưa đủ lễ phép! Nghe thế, Đoạn Vân rơi vào trầm mặc, dù sao hẳn cũng không thể lếu lảo với bà cố được!

- Đoạn Vân ca ca, anh giúp cho Phương Phương một việc được không?

Phương Phương lại sà vào lòng Đoạn Vân, vẻ mặt khát khao hy vọng nhìn Đoạn Vân.

Cười cười, Đoạn Vân nói:

- Được thôi, chuyện gì thế? Có phải Phương Phương gặp phiền toái gì không?

Phương Phương suy tư một hồi, cau mày nói:

- Ta muốn mời ca ca đi cứu Mẫu thụ, Phương Phương không muốn Mẫu thụ bị chết! Phương Phương chỉ có Mẫu thụ là thân nhân thôi, Mẫu thụ mà chết, Phương Phương cũng không sống nổi! Hu hu....

Nói rồi, nguyên tố Tinh Linh đáng yêu lại khóc một chập nữa, nước mắt một lần nữa chảy dài xuống.

- Ô, Phương Phương ngoan nào, Phương Phương đừng khóc, ca ca cũng không chắc cứu được Mẫu thụ của người đâu!

Đoạn Vân rất nghi hoặc, mình là một Tế tự, nếu động vật thì mình chẳng ngại gì, nhưng Mẫu thụ rõ ràng là một cái cây, là thực vật mà! Mình làm sao cứu được chứ? Nghe Đoạn Vân nói, Phương Phương càng khóc to hơn!

Đoạn Vân thương xót cho nàng lắm, nên đành phải đáp ứng:

- Được rồi, được rồi, ca ca hứa với người, hứa với người!

Lúc này mới ngăn được dòng nước lũ khỏi bộc phát một lần nữa.

Nghe Đoạn Vân nói thế, Phương Phương chuyển khóc thành cười, bay đến trên mặt Đoạn Vân, hôn Đoạn Vân một cái rồi nói:

- Đoạn Vân ca ca thật tốt!

- A a!

Đoạn Vân bị tiểu muội muội mê người hôn một cái làm hân hoi bối rối, việc này quả là khó gặp a!

Thế nhưng đúng lúc này, Tộc trưởng Tinh Linh dẫn một đám thủ hạ chạy về phía Đoạn Vân. Thấy con thổ mãng Tật Lợi Bĩ phía sau Đoạn Vân, tất cả Tinh Linh đều tỏ vẻ đề phòng. Xem ra đám Tinh Linh này chỉ có thực lực khoảng cấp sáu, bảy. Hơn nữa các nàng không phải là Ma thú, căn bản là không biết đám thủ hạ của Đoạn Vân đều mạnh hơn Cửu cấp ma thú Tật Lợi Bĩ rất nhiều!

- Đoạn Vân đại nhân, xin hỏi đây là

Tộc trưởng Tinh Linh nhìn Đoạn Vân khó hiểu.

- Tộc trưởng A di!

Vừa thấy Tinh Linh Tộc trưởng, Phương Phương đang ở trong lòng Đoạn Vân vội ngoái ra cung kính chào nàng, bất quá cả người vẫn ở trong lòng Đoạn Vân như trước. Điều này làm cho một đám Tinh Linh giật mình!

Vuốt ve tiểu khả ái trong lòng mình, Đoạn Vân cười nói:

- Tộc trưởng đại nhân đừng lo, hôm nay con thổ mãng này đã là thủ hạ của Đoạn Vân ta rồi, hẳn sẽ không làm khó xử Tinh Linh bộ tộc các người nữa đâu! Phương Phương nhờ ta đến xem bệnh tình "Sinh mạng chi thụ" của các người, các người dẫn đường đi!

- Cái gì? Người làm sao biết được "Sinh mạng chi thụ" của chúng ta?

Tộc trưởng càng khiếp sợ, dù sao "Sinh mạng chi thụ" trước nay đều là bí mật của bộ tộc Tinh Linh. Ở cả rừng rậm A Nhĩ Ti Tư cũng chỉ có một cây, cả Tinh Linh chi sâm ở phía Nam đại lục cũng chỉ có ba cây mà thôi!

- Tộc trưởng A di, là Phương Phương nói cho Đoạn Vân ca ca đó! Đoạn Vân ca ca đã hứa giúp chúng ta cứu Mẫu thụ rồi, Mẫu thụ được cứu rồi! - Phương Phương rất hưng phấn nói với Tộc trưởng .

Khi nghe Phương Phương nói vậy, Tộc trưởng đại nhân càng giật mình hơn! Người có thể làm cho nguyên tố Tinh Linh thân cận được, cũng chính là tên Đoạn Vân không lâu trước đó tuyên bố muốn huyết tẩy Tinh Linh bộ lạc! Hơn nữa, nguyên tố Tinh Linh đại nhân làm sao lại bảo là cái tên nhân loại trước mắt vừa tuyên bố muốn chiếm lĩnh cả A Nhĩ Ti Tư lại có thể trị khỏi cho Mẫu thụ được nhỉ?

Có điều, nghi vấn vẫn là nghi vấn, nguyên tố Tinh Linh đã lên tiếng rồi, Tộc trưởng cũng chẳng thể nói gì nữa, đành phải hậm hực dẫn bọn Đoạn Vân bọn họ đi tới địa phương thần bí nhất Tinh Linh bộ lạc: "Sinh mạng chi thụ"!

108. Chương 108. Sinh Mệnh Chi Thụ Chi Thù Ngụy

- Đoạn Vân đại nhân, từ nơi này đi vào là Thánh địa của Tinh Linh nhất tộc chúng ta, bên trong là "Sinh mạng chi thụ" và Thủ hộ Độc Giác Thánh Thú đại nhân của chúng ta. Ta hy vọng các người không đem tất cả mọi người cùng vào! Dù sao Mẫu thụ cần phải tu dưỡng ở một nơi an tĩnh.

Tinh Linh Tộc trưởng dẫn dò Đoạn Vân một cách rất cẩn thận ở lối vào.

Đoạn Vân trợn mắt, người đầu mà lắm chuyện thế! Mẫu thụ đã sắp chết đến nơi rồi, còn tính dưỡng cái gì chứ?

- Diệp Cô Thành và Tiểu Phi Hiệp theo ta đi vào, các Phi long khác ở bên ngoài đợi!

Nói xong, Đoạn Vân đi thẳng tới đó. Diệp Cô Thành và Tiểu Phi Hiệp theo đuôi Đoạn Vân.

Vừa tiến vào phiến rừng, tiểu Tinh Linh Phương Phương cứ bay tới bay lui có vẻ rất vui nhộn, không ngừng giới thiệu cho Đoạn Vân mọi thứ ở đây. Nghe Phương Phương kể, Đoạn Vân rất đồng cảm với cô nguyên tố Tinh Linh này. Nàng đã sinh sống ở đây trong cánh rừng nho nhỏ này suốt hai trăm năm, nghe nói từ khi nàng xuất thế đến nay chưa hề rời khỏi nơi đây. Ai, thật sự là một tiểu cô nương quá thuần khiết!

- Đoạn Vân ca ca, ta có vài bạn tốt ở đây! Bọn họ đều là Thú một sừng, Thú một sừng A di thường xuyên hái quả cho Phương Phương ăn, Độc Giác Thánh Thú thúc thúc thì thường xuyên kể cho nghe những chuyện hắc đã trải qua trước kia, rất hấp dẫn! Chỉ có điều hắc nói tới nói lui cũng chỉ có vài chuyện vậy thôi, ta đã nghe tới thuộc lòng rồi! Còn có Tiểu Vân, nàng là con gái của Độc Giác Thánh Thú thúc thúc và a di, chỉ có điều Tiểu Vân thường xuyên cướp quả của ta ăn mất, nàng đánh không lại ta, vì vậy hay ăn trộm lắm, a a, bất quá cho dù là như thế, ta vẫn là bằng hữu tốt của Tiểu Vân! Được rồi Đoạn Vân ca ca, sau này người sẽ kể cho ta nghe nhiều chuyện chứ?

Phương Phương cứ rí rả bên tai Đoạn Vân, xem ra cô nguyên tố Tinh Linh này đúng là ngây thơ quá mức!

Cười cười, Đoạn Vân vuốt nhẹ thân thể của Phương Phương nói :

- Khi nào có cơ hội, đợi sau này đã, ta sẽ kể cho người chuyện Tây du kí!

- Tây du kí? Đó là chuyện gì thế? - Phương Phương có vẻ rất khát khao hy vọng nhìn Đoạn Vân.

- Ờ thì ..

- Đoạn Vân đại nhân, tới đây, đây chính là "Sinh mạng chi thụ" của Tinh Linh bộ lạc chúng ta! Ngài xem có biện pháp gì không?

Tinh Linh Tộc trưởng bây giờ xem ra rất tôn kính Đoạn Vân, nếu như Đoạn Vân có thể chữa khỏi cho Mẫu thụ, vậy thì hắc sẽ là ân nhân của Tinh Linh nhất tộc.

Đoạn Vân đánh giá rất cẩn thận cây đại thụ cao chọc trời trước mắt mình, không khỏi cảm thán nói:

- Cây lớn quá!

Theo Đoạn Vân ước chừng thì "Sinh mạng chi thụ" này cao chừng trăm thước, vô số cành cây bao phủ khắp một vùng rộng lớn. Độ lớn của thân cây cũng làm cho Đoạn Vân phải lè lưỡi: Đường kính phỏng chừng gần mười thước! Đây là một cây cổ thụ cao nhất, lớn nhất mà Đoạn Vân từng thấy. Chỉ có điều, trạng thái của cây bây giờ không tốt gì cho lắm. Lúc này có rất nhiều cành cây đã bắt đầu khô héo, trên những nhánh cây chỉ còn trơ lại nhánh gỗ mà không còn lá cây nữa. Mặc dù bây giờ mới là tháng một, nhưng ở dị giới căn bản là không phân chia ra bốn mùa, còn cây cối ở đây cũng rụng lá rất ít. Xem ra đại thụ này thật sự là bị bệnh rồi!

Cũng chính lúc này, hai đại Thần thú một sừng mang theo một con nhỏ hơn toàn thân màu trắng, có vẻ hơi khảnh trương đi về phía Đoạn Vân.

- Độc Giác Thánh Thú đại nhân, vị này là Đoạn Vân đại nhân, nguyên tố Tinh Linh đại nhân nói hẳn có thể chữa khỏi cho Mẫu thụ! - Tộc trưởng vái ba con Thú một sừng một vái, cung kính bẩm báo.

Hai con Thú một sừng đảo ánh mắt nhìn Đoạn Vân, rồi dừng lại trên người Tiểu Phi Hiệp đang đứng phía sau Đoạn Vân. Trong ánh mắt vừa mang vẻ nghi hoặc vừa có vẻ khó tin.

- Một con Phi long vương? Bất quá thực lực dường như hơi yếu! A ...

Lời nói của con Thú một sừng đó còn chưa dứt, Tiểu Phi Hiệp vừa nghe có người nói hẳn thực lực yếu, lập tức phát ra một cú uy áp cấp mười đề ép tới. Kết quả là, ba con Thú một sừng cao ngạo bất tuân lão đảo ngã bẹp xuống đất, bị dọa đến đến run lấy bầy, có bao nhiêu nước tiểu, phân đều tiết ra bằng sạch, làm khắp nơi hôi thối đến mù trời! Hai con Thú một sừng thực lực mới tới Cửu cấp sơ giai, con Thú một sừng nhỏ cũng chỉ có thực lực cấp tám. Nếu không phải như thế, bọn họ cũng sẽ không bị Thổ mãng Tạp Lợi Bỉ đánh bại mà bắt Phương Phương mang đi! Uy áp cấp mười căn bản không phải mấy con tiểu côn trùng này có thể chống đỡ được.

- Mười, mười ...

Con Thú một sừng đem hết toàn lực muốn nói hai chữ cấp mười, nhưng Tiểu Phi Hiệp phóng ra uy áp một lần nữa, ba con tiểu côn trùng đó rốt cuộc không còn khí lực nữa.

- Đoạn Vân đại nhân, chuyện gì thế này?

Tộc trưởng Tinh Linh giật mình, nàng căn bản không rõ xảy ra chuyện gì, bất quá nàng dám khẳng định nhất định là Đoạn Vân đang làm trò quỷ!

- Đoạn Vân ca ca, Tiểu Vân bọn họ bị làm sao vậy?

Phương Phương đang ở trước mặt Đoạn Vân cũng hỏi rất nghi hoặc.

- Không có gì, có thể bọn họ ăn phải đồ sống nên đau bụng thôi!

Đoạn Vân nói xong quay đầu đi tiếp tục đánh giá Mẫu thụ.

- Được rồi, Tộc trưởng đại nhân, nghe nói Phương Phương nguyên tố Tinh Linh là do "Sinh mạng chi thụ" sinh ra. Ta muốn biết rõ ràng mọi chi tiết!

Đoạn Vân vừa quan sát, vừa hỏi.

- À, dưới mỗi tàng cây của "Sinh mạng chi thụ" đều có một cái giếng, chúng ta gọi là Cổ Nguyệt Tinh, nguyên tố Tinh Linh chính là được sinh ra từ Cổ Nguyệt Tinh này! Cổ Nguyệt Tinh của Mẫu thụ nằm ở phía sau đó.

Vì vậy Đoạn Vân đi ra phía sau cái cây "Sinh mạng chi thụ", quả nhiên thấy một cái giếng. Chỉ có điều hôm nay nước giếng hiển nhiên không có sức sống mà lại giống như nước bình thường.

- Đoạn Vân ca ca, Cổ Nguyệt Tinh là nơi Phương Phương thường tắm rửa, lâu lâu Phương Phương phải tới đây tắm một lần, cho đến khi nào Phương Phương trở thành Thần cấp mới ngưng lại. Cổ Nguyệt Tinh cũng là nơi sinh ra "Sinh mạng thủy", có điều Mẫu thụ đã hơn mười năm nay không sinh ra "Sinh mạng thủy"

mới nữa! Đoạn Vân ca ca, người nghĩ biện pháp cứu Mẫu thụ đi! Không có Mẫu thụ, Phương Phương cũng sẽ chết đó!

Phương Phương bị thương nhìn nước giếng có vẻ ảm đạm, thần sắc của nàng rất thê lương nhìn về phía Đoạn Vân cầu cứu.

Thôi không quan sát mặt nước nữa, Đoạn Vân chuyển sang Phương Phương hỏi:

- Phương Phương, có phải là thực lực của người đột phá tới Thần cấp, nghĩ là Pháp thần ấy, thì người có thể thoát ly "Sinh mạng chi thụ" không? Thực lực của người bây giờ tới đâu rồi?
- Phương Phương còn kém lắm, hơn nữa Mẫu thụ không có đủ năng lượng để cho Phương Phương hấp thụ, hôm nay thực lực của Phương Phương mới là Ma đạo sư cấp tám thôi! Muốn trở thành Pháp thần còn lâu lắm!

Phương Phương trả lời nhỏ nhẹ.

Tinh Linh Tộc trưởng nói tiếp :

- Đoạn Vân đại nhân, nguyên tố Tinh Linh trời sinh đã là Toàn hệ Ma pháp sư, bọn họ là do thuần năng lượng cấu thành, phải không ngừng hấp thụ năng lượng của "Sinh mạng chi thụ" mới có thể phát triển được .

- Toàn hệ hả?

Đoạn Vân có chút nghi hoặc.

- Thế giới này làm sao lại có cái thứ Toàn hệ như vậy nhỉ?

- Đoạn Vân ca ca, kỳ thật Phương Phương không phải Toàn hệ Ma pháp sư, loại ma pháp tà ác giống như Hắc ám ma pháp thì Phương Phương không thêm. Thế nhưng Đoạn Vân ca ca cũng là một Toàn hệ Ma pháp sư mà, chỉ có điều Ma pháp lực của người bây giờ còn quá yếu, xem ra chưa đạt tới bậc nhất!

Phương Phương bay lên, rồi múa lượn không ngừng trước mặt Đoạn Vân .

- A a, ta là Toàn hệ Ma pháp sư? Là "Ma pháp bạch si" mới đúng chứ! Sư phụ ta từng nói là ta có thể giải thích ma lực đã đạt tới Pháp thần rồi, nhưng không hề sử dụng được ma lực, đến cả một cái tiểu hỏa cầu cũng không phát ra được! - Đoạn Vân cười .

- Đoạn Vân ca ca, ma lực trong cơ thể người bây giờ không đủ phát ra một hỏa cầu đâu! Chẳng qua ta tin rằng không bao lâu nữa Đoạn Vân ca ca sẽ là một Toàn hệ Ma pháp sư rất vĩ đại!

Phương Phương cười nói với Đoạn Vân .

Đoạn Vân cười cười, không thể phản đối! Một lần nữa quay sang tiến hành quan trắc Mẫu thụ. Nhưng xem tới xem lui, Đoạn Vân vẫn không tìm được một chút đầu mối nào .

- Được rồi, "Sinh mạng chi thụ" hình như là biết nói ! Sao không thấy nàng nói chuyện vậy? - Đoạn Vân hỏi về nghi hoặc .

- Đoạn Vân ca ca, năng lượng của Mẫu thụ đã yếu lắm rồi nên nói không ra lời nữa! - Nghe Đoạn Vân hỏi thế, Phương Phương trả lời vẻ rất bi thương.

- Ái chà! Sao mà không hề có đầu mối gì thế này? Phương Phương, người làm sao khẳng định ta nhất định có thể chữa khỏi cho "Sinh mạng chi thụ" vậy? Đến giờ ta vẫn không hề có một đầu mối nào cả? - Đoạn Vân nghi hoặc hỏi Phương Phương!

- Ta không biết, Phương Phương thấy Đoạn Vân ca ca là thích ngay, giống như ca ca của mình vậy! Khí tức trên người Đoạn Vân ca ca làm cho Phương Phương nhớ tới Mẫu thụ!

Phương Phương lại nhảy vào lòng Đoạn Vân, rất ôn thuận cọ cọ vào lồng ngực ấm.

- A a! Được Đoạn Vân ca ca ôm vào lòng quả là ấm áp!

Đoạn Vân toát mồ hôi, thích mình á? Kiểu này dễ tạo thành hiểu lầm lắm ! Một đứa bé tí tẹo như thế chẳng lẽ lại phát sinh tình cảm với mình?

- E hèm! Được rồi Phương Phương, ta muốn lấy một ít nước giếng, lá cây, nhánh cây đem đi hóa nghiệm một chút! Ta phỏng chừng ngày mai có thể tìm được nguyên nhân gây bệnh cho Mẫu thụ đó! Được rồi, Phương Phương, người xuống đi mà!

Đoạn Vân vỗ vỗ cô Tinh Linh mê người trong lòng, cười nói.

- Ủm!- Tiểu Tinh Linh vỗ vỗ cái cánh linh hoạt bay lơ lửng trong không trung.

Sau đó Đoạn Vân lập một phòng thí nghiệm dã chiến ở ngay bên cạnh cây "Sinh mạng chi thụ", đem tất cả những gì có liên quan đến đại cổ thụ này đi hóa nghiệm. Thông qua kính hiển vi và những dụng cụ tinh vi khác, Đoạn Vân cuối cùng tìm ra vài đầu mối!

109. Chương 109. Sinh Mệnh Chi Thụ Chi Cứu Thục

Trải qua một phen nghiên cứu và tham thảo cẩn thận, Đoạn Vân phát hiện ra một vài tình huống dị thường. Thứ nhất, năng lượng sinh mạng của cây này đang không ngừng bị rò rỉ, dường như người ta bị cắt đi tay chân vậy, hơn nữa năng lượng sinh mạng là hấp thụ từ dưới đất, cũng chính là bị tiêu tán từ rễ cây ra ngoài; thứ hai, vùng đất ở đây có linh khí rất nghèo nàn, nhưng "Sinh mạng chi thụ" hình như là nhờ không ngừng hấp thu linh khí ít ỏi trong không khí để duy trì sinh mạng cho mình; thứ ba, đó là vấn đề "Sinh mạng thủy", Đoạn Vân phát hiện bên trong "Sinh mạng thủy" có một số lượng vi sinh vật nhiều đến kinh người. Đoạn Vân nghiên cứu mấy thứ vi sinh vật trong đó, hẳn phát hiện ra chúng có một kết hợp đặc thù: Kí sinh, hơn nữa đây là loại kí sinh ác tính! Vi sinh vật này tựa như một đám Hấp huyết quỷ, không ngừng hút máu của "Sinh mạng chi thụ". Cái nghiêm trọng nhất gây nguy hiểm là, Đoạn Vân phát hiện không ít vi sinh vật ở đó lại còn có thể sinh ra một số lượng lớn độc tố! Cây "Sinh mạng chi thụ" này có thể sống đến bây giờ đã là một kỳ tích rồi, còn Phương Phương cứ lâu lâu tắm cái thứ nước giếng tràn ngập thứ độc tố đó mà không sao thì không thể không nói nàng quá hạnh vận may mắn rồi. Nếu không phải nàng vốn là thuần năng lượng, Đoạn Vân phỏng chừng Phương Phương đã sớm toàn thân thối rửa mà chết từ đời tám hoánh rồi.

Đoạn Vân kiểm tra tổng quát thân thể của Phương Phương, không phát hiện độc tố tiềm ẩn mới thấy thoải mái.

- Đoạn Vân ca ca, làm sao vậy? Phương Phương đâu có bệnh, người kiểm tra Phương Phương cái gì thế? - Phương Phương hỏi Đoạn Vân có chút nghi hoặc.

Đoạn Vân cười cười quỷ dị, sau đó vẻ mặt chuyển sang nghiêm chỉnh nói:

- Ta có thể nói là đã tìm được nguyên nhân gây bệnh cho Mẫu thụ rồi!

- Thật không? Đoạn Vân ca ca, ta biết người nhất định làm được mà! Người mau mau cứu Mẫu thụ đi!

Phương Phương rất cao hứng bay vọt lên, tiểu Tinh Linh khả ái mê người phấn khích cứ bay múa trong không trung.

Thấy Tộc trưởng Tinh Linh, Đoạn Vân mắt đảo lên vài vòng, nói lạnh lùng:

- Ta có thể chữa khỏi cho "Sinh mạng chi thụ" của các người, thế nhưng về việc ta muốn Tinh Linh nhất tộc các người quy thuận ta, các người đã quyết định chưa?

Nghe Đoạn Vân nói, Tinh Linh nữ Tộc trưởng sắc mặt đột nhiên chuyển một trăm tám mươi độ. Vốn ra nàng nghe Mẫu thụ có thể cứu được thì vô cùng cao hứng, nhưng Đoạn Vân vừa nói như vậy, lập tức hiểu Đoạn Vân rõ ràng dùng việc này để gây áp lực, hẳn muốn lợi dụng cơ hội lần này để làm Tinh Linh nhất tộc quy thuận hẳn. Tộc trưởng cảm giác rất khó xử, nàng cắn chặt răng nói:

- Xin Đoạn Vân đại nhân chữa khỏi cho Mẫu thụ trước đi, về phần quy thuận để ta cùng vài vị Trưởng lão và Độc Giác Thánh Thú đại nhân thương nghị một chút rồi mới ra quyết định được!

- Hừ! Dù sao bệnh của Mẫu thụ cũng không phải ngày một ngày hai, còn ta đây đợi một chút cũng chẳng sao. Chờ đến khi các người quyết định xong, ta sẽ đến chữa cho nàng ta. Theo như Đoạn Vân ta dự tính, các dấu hiệu về sự sống của Mẫu thụ đã hạ xuống tới mức thấp nhất rồi! Thế nhưng chỉ cần cầm cự được qua mùa này, đến mùa xuân ấm áp, thì ta phỏng chừng cây Mẫu thụ này vẫn còn có thể sống thêm một năm nữa. À mà có chịu được qua mùa này không thì ta không dám nói!

Ngữ khí của Đoạn Vân nghe như lạnh như băng, loại ngữ khí đều đều từng từng này làm cho người ta muốn thoi một cú vào mặt hẳn.

Nghe Đoạn Vân nói, Tinh Linh Tộc trưởng càng khó xử hơn! Để hẳn đợi cũng được, nhưng Mẫu thụ lại không đợi được! Nếu Mẫu thụ có gì trục trặc, không qua được mùa Đông này thì Tộc trưởng ta cũng đi đời luôn. Tinh Linh nhất tộc ở A Nhĩ Ti Tư cũng sắp đến ngày tàn rồi ư?

- Đoạn Vân ca ca, anh không thương Phương Phương rồi! Hu hu, Đoạn Vân ca ca, anh mau cứu Mẫu thụ đi! Ta cảm giác thấy Mẫu thụ rất đau khổ, đang cầu khẩn anh cứu bà! Đoạn Vân ca ca, van anh mà!

Phương Phương nghe Đoạn Vân nói, nước mắt cứ thế chảy tràn xuống, vốn nàng đang rất hưng phấn mà lúc này lại thành nhạc cực sinh bi, tâm tình thoáng cái đã rơi xuống vực sâu trăm trượng. Về mặt thương tâm của nàng cứ chắn trước mặt Đoạn Vân, đôi tay nhỏ bé mảnh khảnh vô lực buông thõng xuống, hai cánh theo bản năng vẫy vờ nhẹ, thân thể run rẩy!

Thấy thần tình của tiểu Tinh Linh như thế, Đoạn Vân trừng mắt nhìn Tinh Linh Tộc trưởng, sau đó ôm tiểu Tinh Linh vào lòng, nhẹ nhàng vuốt ve như muốn che chở tâm can bảo bối, Đoạn Vân nói rất ôn nhu:

- Phương Phương, thôi, đừng khóc đừng khóc, Đoạn Vân ca ca làm sao mà không thương Phương Phương nữa? Đoạn Vân ca ca rất thích Phương Phương mà! Phương Phương ngoan nào!

- Nhưng Đoạn Vân ca ca không cứu Mẫu thụ, Phương Phương sẽ chết đó!

Tiểu Tinh Linh đáng yêu vẫn tiếp tục khóc lóc thảm thiết, mặt hoa đã vương đầy nước mắt.

Kỳ thật, dựa vào năng lực của Đoạn Vân, hoàn toàn có thể làm cho tiểu Tinh Linh trong một thời gian rất ngắn trở thành Thần cấp nguyên tố Tinh Linh Hoàng. Chỉ có điều, nếu để cho cái cây "Sinh mạng chi thụ" biến mất trước mắt mình, Đoạn Vân cũng không đành lòng. Dù sao trên cả đại lục cũng chỉ có bốn cây, số lượng như vậy còn hiếm hơn cả quốc bảo giấu trúc ấy chứ!

- Không đâu, Đoạn Vân ca ca sẽ cứu nàng ta, cứu được mà!

Bất quá khi Đoạn Vân vừa nói ra những lời này, trên mặt Tinh Linh Tộc trưởng bỗng xuất hiện tiểu ý. Đoạn Vân liếc mắt là nhìn thấy ngay.

Hừ, còn dám cười! Các người không thấy được tốt xấu, vậy chớ có trách ta hung ác vô tình!

- Đoạn Vân ca ca, ta không thích vẻ mặt người vừa rồi đâu, hình dáng vừa rồi của người hung ác quá !

Nghe Đoạn Vân đồng ý, Phương Phương rất hưng phấn vỗ cánh bay đến gần Đoạn Vân, nàng đang muốn dùng cái miệng đáng yêu đó hôn vào má Đoạn Vân một cái, nên vẻ hung ác hiện ra trên mặt Đoạn Vân cũng bị nàng phát hiện.

- A, phải không? Thôi được, Phương Phương, ta phải về nhà lấy vài vật, người cứ ở đây chờ! Ta sẽ trở về rất nhanh thôi .

Nói xong Đoạn Vân một lần nữa trừng mắt liếc Tinh Linh Tộc trưởng, kêu Tiểu Phi Hiệp chờ mình bay về Á Cương!

Với thực lực Thần thú của Tiểu Phi Hiệp, Đoạn Vân dùng không đến hai giờ đại lục thì đã về đến nơi rồi! Lần này về Á Cương Đoạn Vân lấy thêm một vài dược tài, tự mình lấy một thứ rất quý giá trên người Ngưu Ma Vương, hơn nữa lần này Đoạn Vân còn kêu cả Phì Tử, tên Địa hệ Thần thú đi theo.

Khi quay về chỗ của "Sinh mạng chi thụ", Đoạn Vân quay sang ra lệnh cho Phì Tử:

- Phì Tử, người cảm ứng một chút, phía dưới của cây này có vật đang sống hay không?

- Dạ, lão Đại!

Sau đó Phì Tử thi hành Địa hệ bí pháp, tìm tòi cả một khoảng đất rất lớn ở đây. Phì Tử là Địa hệ Thần thú, nơi nào có thổ địa thì đó chính là thiên hạ của hắn, hôm nay Phì Tử đã có thể cảm ứng được dễ dàng trong phạm vi một phương viên rất lớn.

Chỉ chốc lát, Phì Tử nói với Đoạn Vân:

- Lão Đại, dưới gốc cây đại thụ này có sáu con vật kỳ quái, nhìn sơ qua thì hơi giống như Địa Tinh, bắt quá cũng không hoàn toàn là như vậy. Ta đây không biết đó là cái gì!

- Bọn họ đang làm gì? Còn thực lực bọn họ như thế nào?

Đoạn Vân hỏi với vẻ phấn khởi. Thật không ngờ đúng thật là có cái gì đó đang bòn rút nhựa cây! (nguyên văn: phủ để trừu tân rút củi khỏi nôi)

- Lão Đại, bọn chúng thì có thực lực quái gì, cũng chỉ khoảng cấp tám thôi! Có điều trong cơ thể bọn chúng dường như ẩn chứa năng lượng không nhỏ, phỏng chừng là do ăn rễ cây mà ra! Bọn chúng bây giờ đều đang ngủ, chẳng qua là rễ cây chung quanh đã bị bọn chúng ăn gần hết rồi!

Phì Tử cười nói với Đoạn Vân.

Ngẫm nghĩ một lúc rồi Đoạn Vân ra lệnh:

- Người bắt tất cả bọn chúng lại cho ta, còn nếu phát hiện ra con hoặc trứng của bọn chúng thì cũng đem tất cả lên đây!

- Rõ!

Sau đó Phì Tử dùng phép độn địa biến mất. Lát sau, Phì Tử đã đem sáu con kỳ quái sinh vật đã dờ sống dờ chết lên mặt đất.

- Lão Đại, không phát hiện thấy con hoặc trứng của chúng!

Cười cười, Đoạn Vân đi về phía sáu sinh vật kỳ quái đó. Sáu tên gia hỏa này có cái đầu cỡ bằng với đầu của Địa Tinh, trông qua cũng khá giống Địa Tinh. Nhưng hình dáng của bọn họ thật ra lại làm cho Đoạn Vân liên tưởng tới một loại sinh vật trên địa cầu: Chuột! Mỏ nhọn tai dài, cả người lông đen, lại có một cái đuôi dài dài xam xám, không phải chuột thì là cái gì? Chỉ có điều kích cỡ khá lớn mà thôi!

- Nói mau! Các người là vật gì?

Đoạn Vân uy nghiêm quay về sáu tên gia hỏa nằm trên đất thét lên. Những người khác cũng có vẻ sững sờ khó tin đánh giá sáu con "chuột" kỳ quái đó!

Nhưng sáu tên gia hỏa cứ nằm trên mặt đất không ngừng kêu chút chít, cũng không hiểu nói cái gì nữa. Đoạn Vân đoán chừng chúng không biết nói!

Thấy một thân năng lượng của bọn chúng, trong lòng Đoạn Vân cảm thán: Được tài tốt quá ta, phỏng chừng một con cũng bằng một quả Chu quả rồi! Vì vậy Đoạn Vân cũng không nhiều lời nữa, hắn bảo Phì Tử dùng uy áp dọa chết bọn chúng, sau đó quơ tay thu cả đám vào Không gian giới tử. Hà hà, ta dùng làm cực phẩm tài liệu để luyện dược!

Thu thập sáu tên xong, Đoạn Vân lấy một viên thuốc được điều chế đặc biệt, bóp vỡ ra rồi thả xuống Cổ Nguyệt tinh. Thuốc này bên trong có món đồ đặc biệt trên người Ngưu Ma Vương: Ngưu hoàng! Đây là cực phẩm lương dược chuyên giải độc đó. Công dụng chủ yếu của Ngưu hoàng là giải độc cho sinh mạng Mấu thụ. Về phần khử độc, Đoạn Vân tự nhiên tiến hành điều chế theo cách khác. Nhờ tác dụng từ thuốc của Đoạn Vân, nước giếng không ngừng thả ra những vật dơ bẩn, điều này làm cho Đoạn Vân không khỏi lè lưỡi, thật không ngờ có nhiều mấu thứ ăn bám như vậy. "Sinh mạng chi thụ" quả nhiên không đơn giản a, vẫn có thể sống được với một đám lúc nhúc như thế!

Lo lắng đến việc linh khí nơi này quá ít, Đoạn Vân sau đó sai đám Tinh Linh đem nhân sâm, linh chi và những thực vật có linh khí di thực tới nơi này. Kết quả là, nơi này sau đó biến thành một cơ sở sản xuất dược tài của Đoạn Vân. Đợi đến khi đám dược tài này lớn lên, Đoạn Vân sẽ tới đây thu hoạch. Với năng lực thân cận thực vật của đám Tinh Linh, các năng cơ hồ có thể di dời bất kỳ loại thực vật gì trên đời này.

Sau một phen cố gắng, Tinh Linh chi thụ đã có phản ứng! Hơn nữa, để làm cho Mẫu thụ mau khôi phục, Đoạn Vân đợi đến khi nước giếng được xử lý xong, trực tiếp thả vào đó một viên Tẩy Tủy Đan.

Sau đó, cây "Sinh mạng chi thụ" đang ngắc ngoải thoi thóp này lại khôi phục sức sống với tốc độ mắt thường cũng thấy được. Lá cây dài ra ngay giữa mùa Đông, còn những cành khô từ từ rụng xuống, từng búp non nhú ra, sinh trưởng nhanh với tốc độ quỷ dị.

Đến khi Mẫu thụ không còn biến hóa nhiều nữa, một thanh âm ôn hòa mang theo một sự yêu thương của Người mẹ hiền từ trong Mẫu thụ truyền đến:

- Cảm ơn người, loài người! Cảm ơn người đã cứu ta, tạo cho ta một sinh mạng mới! Ta cảm ơn người cho ta một viên thuốc ẩn chứa năng lượng cường đại, hôm nay ta dường như trở nên trẻ hơn một chút! Viên thuốc của người cơ hồ làm cho ta thoát thai hoán cốt rồi! Cảm ơn người !

- Mẫu thụ, mẹ đã khỏe thật rồi! Thật tốt quá, Đoạn Vân ca ca rốt cục cũng cứu sống được mẹ! Đoạn Vân ca ca, anh thật tuyệt vời!

Tiểu Tinh Linh bé bỏng dễ thương rất hưng phấn cứ bay vòng vòng trên đầu Mẫu thụ.

110. Chương 110. Tinh Linh Nhất Tộc Thụ Nhược Trí

Đoạn Vân vẫn biết "Sinh mạng chi thụ" có thể nói. Mặc dù sự tình có chút hơi quỷ dị, nhưng cho dù vào thời hiện đại, cũng có những nhà khoa học, chuyên gia làm những nghiên cứu về phương diện ngôn ngữ thực vật. Có một vài nhà khoa học đã tìm ra chứng cứ thực vật có khả năng trao đổi. Hơn nữa nơi này là dị giới, có rất nhiều việc không có khả năng phát sinh ra trên địa cầu thì lại xảy ra ở đây. "Sinh mạng chi thụ" biết nói, việc này cũng chỉ có thể xem là năng có thể thông qua phương thức đặc biệt nào đó để làm cho loài người có thể hiểu được rồi tiến hành trao đổi mà thôi. Hơn nữa, việc "Sinh mạng chi thụ" cho đến cả Phương Phương là một thuần năng lượng thể, mà cũng sinh ra được thì làm gì không thể nói được! Năng nói Tẩy Tủy Đan ẩn chứa năng lượng cường đại, điểm này thì Đoạn Vân không phủ nhận. Theo chuyên gia Đoạn Vân đoán, linh khí ẩn chứa trong một viên Tẩy Tủy Đan đã tương đương với hơn mười cây nhân sâm và linh chi ngàn năm rồi. Bất quá, Mẫu thụ nói Tẩy Tủy Đan có thể làm cho cây cũng trẻ ra, việc này khiến cho Đoạn Vân rất khó giải thích! Chẳng lẽ cây cũng biết tẩy căn phiệt tử à?

- Mẫu thụ đại nhân, Ngài đừng khách khí! Phương Phương là bạn tốt của ta, việc khó khăn của Phương Phương cũng là việc của ta, việc cứu người thì ta đương nhiên phải làm!

Đoạn Vân rất cung kính nói với cái cây đại cổ thụ chọc trời này, còn ánh mắt không ngừng quét lên xuống trên thân cây, cố thử tìm xem miệng của nàng ở đâu, rồi có mắt mũi gì không?

- Người gọi là Đoạn Vân hả? Năng lượng ẩn chứa trên người người quả nhiên có loại khí tức tự nhiên, cũng khó trách Phương Phương muốn thân cận với người.

Thanh âm mang theo âm hưởng mẹ hiền một lần nữa phát ra từ thân cây, thanh âm rất dễ nghe. Nghe thế trong lòng Đoạn Vân rất sáng khoái. Thế nhưng chỉ tiếc là Đoạn Vân thủy chung để ý tìm tòi vẫn không phát hiện được nơi xuất phát của thanh âm !

- A a, nói hay lắm!

Đoạn Vân cười giả lả, thế nhưng trong lúc vô ý lại liếc thấy Tinh Linh Tộc trưởng, chỉ thấy nàng đang rất cung kính đứng khom lưng trước Mẫu thụ.

Thấy việc này, con người của Đoạn Vân lại đảo tít, hần quay về đại thụ nói:

- Mẫu thụ đại nhân, ta có một việc muốn thương nghị với Ngài!

- Loài người, người đã cứu ta, người có yêu cầu gì thì có thể đưa ra, chỉ cần ta có thể làm được, thì ta nhất định sẽ làm cho người!

Bất quá Đoạn Vân một khi nghe nói như thế cũng rất không thoải mái. Nguyên nhân là câu nói đó Đoạn Vân từng nghe qua rất nhiều lần khi tới Long Tộc rồi, chẳng lẽ một gốc cây thực vật cũng muốn cười lên đầu lên cổ Đoạn Vân ta? Mẹ kiếp!

Đoạn Vân cũng không làm bộ làm tịch nữa, trực tiếp chỉ vào Tinh Linh Tộc trưởng, nói uy nghiêm:

- Ta muốn bọn họ quy thuận ta!

Nghe Đoạn Vân nói, Mẫu thụ trầm mặc một hồi lâu, nàng nghi hoặc hỏi lại:

- Loài người, chẳng lẽ người không biết Tinh Linh trời sinh là một chủng tộc cao quý sao? Bọn họ sẽ không phục tùng một nhân loại đâu! Hơn nữa, người thu phục Tinh Linh thì có gì tốt cho người đâu nào?

Nghe thế, Đoạn Vân càng bất mãn hơn, ai mà không phải trời sinh cao quý chứ? Đúng là chó má! Lão tử ta không thấy mấy con chim lông thú Tinh Linh này có cái gì cao quý cả. Cũng chỉ là hơi xinh đẹp một chút thôi? Nam thì ra vẻ yêu mị đáng chết, còn nữ thì mỗi một người cả ngày đều một bộ ta là Công chúa. Cao quý gì chứ, bộ tướng mình là tiên nữ sao?

- Mẫu thụ đại nhân, ta không thích nghe những lời đó, cái gì gọi là trời sinh cao quý? Ai bảo các người cao quý? Dưới mắt Đoạn Vân ta, cả đám Tinh Linh nếu so với Địa Tinh ở Bồ Lạp Tây cao nguyên căn bản chẳng có gì khác nhau cả! Đều là chủng tộc có trí tuệ, hà tất phân chia ta thì cao quý còn người khác thì tiện chứ?

Đoạn Vân theo thói quen khoa tay múa chân, cao giọng nói. Khi hắn nói những lời này, về mặt Phương nhìn Đoạn Vân nghi hoặc, về khâm phục!

- Việc này

Mẫu thụ bị mấy câu nói đó của Đoạn Vân làm cho á khẩu không trả lời được.

- Đoạn Vân đại nhân, mặc dù người chữa khỏi bệnh cho Mẫu thụ, nhưng người cũng không thể vũ nhục Tinh Linh nhất tộc chúng ta như vậy! Tinh Linh nhất tộc chúng ta trời sinh cao quý, đây là việc không được phép nghi ngờ! Người mà nói như vậy, chắc chắn sẽ bị Tinh Linh Chi Thần trừng phạt!

Tinh Linh Tộc trưởng rất tức giận, cố giải thích cho Đoạn Vân.

Nhìn Tinh Linh Tộc trưởng đã sắp nổi nóng, Đoạn Vân cười nói :

- Được rồi, đã lâu như vậy rồi mà còn chưa biết người tên là gì? Cứ gọi người là Tộc trưởng mãi, ta cảm thấy hơi thất lễ!

- Hừ! Ta gọi là Lệ Na!

- Lệ Na Tộc trưởng, ta hỏi lại người một lần, người có nguyện ý quy thuận Đoạn Vân ta trong hòa bình hay không?

Đoạn Vân ra tối hậu thư cho Tinh Linh Tộc trưởng, trong giọng nói mang theo vẻ uy hiếp rõ rệt.

- Hừ! Người đừng có mơ!

Về mặt Lệ Na Tộc trưởng rất tức giận, trả lời Đoạn Vân.

- Được lắm, tốt lắm! Ta cho các người năm ngày để suy nghĩ, người với vài lão bất tử gia hỏa trong Tộc lo mà thương nghị đi. Năm ngày sau, nếu ta còn không có được câu trả lời thuyết phục và minh xác của các người, ta sẽ hạ lệnh huyết tẩy Tinh Linh rừng rậm! Ta muốn xem, ba mươi vạn Tinh Linh các người làm sao ngăn cản được thế công mãnh liệt của Đoạn Vân ta!

Lúc này, sắc mặt Đoạn Vân rất khó coi. Nói thật, Đoạn Vân cũng không muốn thấy tình huống này. Thật ra thì Tinh Linh tộc mặc dù lúc nào cũng cao ngạo, nhưng các nàng đích thật là một chủng tộc yêu chuộng hòa bình. Phần lớn Tinh Linh rất là thiện lương, nếu không phải bị bắt buộc, Tinh Linh sẽ không tự mình xuống tay sát hại bất cứ một sinh vật nào cả. Hơn nữa bọn họ lại có sự kết hợp thiên sinh với thực vật, do đó bọn họ có một sứ mạng rất lớn với tự nhiên, là vệ sĩ trung thành nhất của tự nhiên. Nếu trên địa cầu mà có một dân tộc Tinh Linh như vậy, Đoạn Vân phỏng chừng, mấy vùng sa mạc ở địa cầu chắc cũng biến mất được đến tám phần!

- Phương Phương, người trước tiên cứ ở tại chỗ này! Tộc trưởng đại nhân, ta cho các người năm ngày suy nghĩ, năm ngày sau, bộ đội của ta sẽ quét sạch Tinh Linh rừng rậm trong vòng một ngày! Đến lúc đó các người đừng có mà hối hận!

Đoạn Vân lưu lại mấy câu tàn nhẫn đó xong, dẫn đám thủ hạ leo lên lưng rồng bay đi!

- Phì Tử, ta cho ngươi thời gian ba ngày, ngươi ra lệnh cho thủ hạ của mình thu phục bằng hết tất cả Ma thú trong cánh rừng này! Các ngươi cũng tạm thời thu phục những Ma thú cấp thấp, sau đó chấn chỉnh hợp thành một đại quân Ma thú, vây chặt Tinh Linh nhất tộc cho ta!

Khi ngồi trên Phi long, Đoạn Vân ra lệnh cho Phì Tử vẫn một vẻ sợ độ cao khốn khổ như trước.

- Rõ, lão Đại! Ta... ư... ư... ta sau khi trở về lập tức đem thủ hạ đi tới. Ngài yên tâm đi, chỉ cần hai ngày, tất cả Ma thú có sức chiến đấu ở cái tiểu địa phương này sẽ đều tuân lệnh điều khiển của ta. Cái đám Tinh Linh bụi bặm ngu ngốc đó cũng sẽ bị đại quân Ma thú khổng lồ vây chặt lại! Đến lúc đó, chúng ta đoạt hết đám Tinh Linh tiểu côn trùng này cho làm nô lệ! A a!

Phì Tử cười bỉ ổi dâm dật, vẻ mặt của hắn làm cho Đoạn Vân rất đổi nghi ngờ không hiểu tên tiểu oa nhi năm sáu tuổi trước mắt mình này có phải là có khuynh hướng dậy thì sớm không?

Tinh Linh bộ lạc, trong phiến rừng nơi có "Sinh mạng chi thụ", Tinh Linh Tộc trưởng, các Trưởng lão và Độc Giác thú quay về phía Mẫu thụ khẩn cấp khai mạc hội nghị!

- Các ngươi thấy thế nào, ta phỏng chừng Đoạn Vân căn bản là không có thực lực để tiêu diệt Tinh Linh nhất tộc chúng ta đâu! Tinh Linh nhất tộc chúng ta đều là Ma pháp sư trời sinh! Hôm nay chúng ta có hơn mười vạn Ma pháp sư cấp năm, hơn ngàn cấp sáu, những Ma pháp sư cao cấp (cấp bảy, tám) cũng có gần một trăm người! Còn sáu lão già chúng ta nữa, cũng đều là Thánh cấp Ma pháp sư rồi! Hơn nữa chúng ta còn có ba Thú một sừng đại nhân, chúng ta còn có thể triệu tập những Ma thú khác ở xung quanh chúng ta tiến hành kháng chiến! Ta phỏng chừng, Đoạn Vân lần này có tới mà không có về a!

Tinh Linh Tộc trưởng bắt đầu bằng một giọng rất máu lửa hiếu chiến!

- Đúng, vừa rồi chúng ta nên bắt giữ hắn lại!

Có một Tinh Linh Trưởng lão hòa vào với Tộc trưởng.

- Nhưng, Đoạn Vân có tới mười đầu Phi long, ai lại biết hắn còn có gì nữa không?

Một Trưởng lão cau mày lo lắng, vẻ mặt hơi sợ hãi!

Nghe thế, tất cả mọi người ở đây đều trầm mặc hẳn xuống. Dù sao theo bọn họ thì mười đầu Bát giai Phi long mà chiến đấu thì quả là rất kinh khủng!

Còn đúng lúc này, Thú một sừng lên tiếng:

- Ta khuyên các ngươi nên đầu hàng Đoạn Vân đại nhân đi!

- Ủm, Thú một sừng đại nhân, tại sao Ngài nói như vậy được chứ? Hơn nữa Ngài còn xưng hô cái tên Đoạn Vân khốn khiếp đang muốn gây bất lợi cho Tinh Linh nhất tộc là "đại nhân" cái gì thế? Các ngươi là Thủ hộ Thánh thú của chúng ta cơ mà!

Tinh Linh Tộc trưởng giật mình nhìn ba đầu Thú một sừng trước mắt. Lúc này, ba đầu Thú một sừng nghe chừng đều rất suy sụp, trong ba đầu Thú một sừng cao quý cũng chỉ có một vị lớn nhất là cố gắng đứng lên được, hai đầu còn lại vẫn nằm trơ trơ trên mặt đất như trước, thân thể run rẩy liên hồi!

- Ai, ta nói thật cho các ngươi biết! Trong số mấy tên đi sau Đoạn Vân có con Ma thú cấp mười! Ba người trong nhà chúng ta chính là bị uy áp từ thủ hạ của hắn mà thành ra như vậy! Nói về vũ lực, Tinh Linh nhất tộc các ngươi tuyệt đối không thể bằng được người ta. Có lẽ người ta chỉ cần tùy tiện phẩy phẩy vài ngón tay là ba mươi vạn Tinh Linh sẽ không tồn tại nữa!

- Cái gì? Làm như vậy được? Hắn một nhân loại làm sao có thể có thủ hạ Ma thú cấp mười chứ? Bây giờ làm gì có quốc gia nào trên đại lục có Ma thú cấp mười đâu? Thú một sừng đại nhân, có phải là Ngài đang nói đùa phải không?

Tinh Linh Tộc trưởng rất khó tin, nếu quả thật như lời Thú một sừng đại nhân nói thì Tinh Linh nhất tộc gặp phải đại họa rồi? Các nàng làm sao đủ sức ngăn cản nộ hỏa của Ma thú cấp mười?

- Nhân loại xoàng xĩnh ư? Người thường có thể trị khỏi cho "Sinh mạng chi thụ" sao? Hơn nữa, hộ vệ nhân loại của hần, rồi còn cái tên tiểu hài tử sau này mới tới, bọn họ đều không phải là những nhân vật bình thường đâu. Mặc dù thực lực bọn họ biểu lộ ra ngoài rất bình thường, nhưng ta cảm giác được bọn họ chẳng có ai đơn giản cả! Nếu chấp nhận động võ, các người cứ chờ Tinh Linh nhất tộc ở A Nhĩ Ti Tư bị diệt vong đi!

Thú một sừng có chút nóng giận, lại có người dám nghi ngờ lời hần nói, hơn nữa đám Tinh Linh này làm sao mà chẳng biết thức thời gì cả?

- Đoạn Vân ca ca là người tốt, hần sẽ không làm thương tổn tới các người đâu! Hần muốn các người làm thủ hạ hần, vậy thì các người cứ đi làm thủ hạ hần đi!

Lúc này, Phương Phương bay tới trước mặt mọi người nói ra một câu như vậy!

Nghे Phương Phương nói, đám Tinh Linh ở đây ai nấy cũng đều cảm thấy rất khó xử, còn chính lúc này, "Sinh mạng chi thụ" bỗng bất ngờ cất tiếng nói!

OOo

Trong một tiểu viện, Phì Tử và Tiểu Phi Hiệp đối ẩm .

Phì Tử : -Wow, Phi long đại ca, có nghe thấy không? Lão Đại muốn huyết tẩy Tinh Linh bộ lạc đó!

Tiểu Phi Hiệp uống xong một hơi Mao Đài hảo hạng, nói lạnh lùng: "Người mù à, lão Đại là tên sắc quỷ luôn luôn coi trọng tất cả nữ nhân Tinh Linh xinh đẹp, hần muốn đi bắt hết các nàng về làm nữ nô thôi! Nghe nói, còn muốn thành lập một cái gì Tinh Linh Nữ nô quân đoàn nữa đấy!"

Trên mặt Phì Tử hiện ra một cái dấu hỏi to tổ chẳng: "Xem ra, lão Đại nhất định sẽ dùng vũ lực với Tinh Linh tộc rồi! Ai da! Ai kêu các nàng xinh đẹp như vậy làm chi? Tinh Linh đáng thương a!"

Tiểu Phi Hiệp thở dài, ngửa mặt lên trời gào to: "Lấy gì cứu các người đây, Tinh Linh xinh đẹp của ta!"

Phì Tử hô lớn: "Ta biết ta biết ! Dừng Click+ thôi tiến+ thu tàng (kích chuột thưởng điểm, thêm phiếu đề cử, sưu tập) đánh cho lão Đại biến thành đồ 'Dương nuy' (liệt dương) đi, Tinh Linh nhất tộc chẳng phải sẽ được cứu là gì?"

Tiểu Phi Hiệp: "Đúng vậy! Thương đế a, cứu Tinh Linh đáng thương đi! Thôi tiến, thu tàng, Click nhiều vào!"

Thấy vậy tên long_ngo81 cũng bắt chước voi đua, chó đú, chuột chù nhảy van lao ra kêu la ầm ĩ: "Quý vị Độc giả thân mến ơi, hãy viết nhiều bài đề nghị vùi vĩnh bác workman và bấm Thanks thật nhiều vào nào!"

111. Chương 111. Vũ Lực Cường Công Tinh Linh Tộc

Về phần "Sinh mạng chi thụ" kia rốt cuộc nói gì với mấy lão gia hỏa đó thì chúng ta không cần quan tâm.

Đoạn Vân hôm nay đang điều binh khiển tướng ở Á Cương, chuẩn bị tiến đánh Tinh Linh bộ tộc! Kỳ thật, Đoạn Vân không muốn dùng vũ lực với thủ hạ tương lai của mình, nhưng tình thế bức bách, Đoạn Vân không thể không đưa ra quyết định tâm ngoan thủ lạt này. Xuống tay với Tinh Linh thiện lương là một việc mà Đoạn Vân không bao giờ muốn cả, nhưng đám Tinh Linh kia thật là quá mức cao ngạo! Kỳ thật nếu người mà có thực lực thì người có cao ngạo đến mấy thì cũng mặc kệ người! Long Tộc chẳng phải là luôn luôn cho rằng mình có thực lực cường hần, cho nên coi rẻ các chủng tộc sinh vật khác như con kiến sao? Nhưng đám Tinh Linh thì làm quái gì có thực lực chứ? Người nói coi, một đám gia hỏa không có thực lực mà khi người cho chúng năm lần bảy lượt cơ hội thể mà vẫn không đáp ứng, người có chịu được không? Hơn nữa đám Tinh Linh đó luôn luôn bế quan tỏa quốc, không giao thiệp với ngoại giới, như vậy càng làm cho tầm mắt hạn hẹp giống như đám ếch ngồi nhìn bầu trời qua hình miệng giếng mà thôi! Nếu muốn sử dụng Tinh Linh tốt nhất, Đoạn Vân cảm thấy trận chiến này chắc chắn phải diễn ra! Không chỉ phải đánh, mà còn phải đánh rất mạnh, đánh cho các nàng thê lương hết ả ương, đánh cho các nàng bết nhè bết nhẹt để tỉnh người ra!

Ba ngày sau, Phì Tử đã tới trước mặt Đoạn Vân:

- Lão Đại, tất cả Ma thú ở xung quanh Tinh Linh bộ tộc đều bị ta thu phục cả rồi!

- Tất cả? - Đoạn Vân hỏi về chưa tin hẳn.

- Đúng vậy, Phì Tử ta đây làm việc hữu hiệu nhất đó! Lão Đại, theo phân phó của Ngài, chúng ta đã tiến hành điều chỉnh lại Ma thú có chiến lực ở đó, hôm nay, hơn mười vạn Ma thú đại quân đã bao vây chặt Tinh Linh nhất tộc rồi.

Phì Tử giờ nắm tay mũm mĩm nhỏ tí lên có vẻ rất khí thế oai phong.

Ngẫm nghĩ một lát, Đoạn Vân hỏi:

- Có bao nhiêu tên đạt cấp bảy trở lên?

- Lão Đại, cái chỗ bé tí ấy thì có bao nhiêu? Cũng chỉ có mấy trăm thôi! Bất quá có hơn vạn tên cấp năm sáu. Mấy tên khác đều là cấp bốn trở xuống! - Phì Tử trả lời rất đắc ý.

Nghe thế, Đoạn Vân vỗ đầu Phì Tử, nói ra vẻ tức giận :

- Người đem mấy tên vô dụng tới đó làm gì?

Nghe thế, Phì Tử nói vẻ lúng túng:

- Lão Đại, người cũng đâu có thật sự muốn đánh Tinh Linh tộc đâu, chúng ta chủ yếu là gây thanh thế thôi mà, làm cho bọn chúng sợ mà mau đầu hàng thôi! Nếu không ta sẽ đuổi hết đám Ma thú cấp thấp đi nhé?

Ngẫm nghĩ một lát, Đoạn Vân nói:

- Không cần! Người bây giờ ra lệnh cho thủ hạ ở đó hư trương thanh thế, nhưng không được tiến công! Chủ yếu là dọa cho đám Tinh Linh ngu ngốc đó phải dở sống dở chết mới được!

- Hắc hắc, lão Đại, người chờ đó, ta đi làm ngay!

Nói xong, Phì Tử xoay người rời đi!

Hai ngày sau, Đoạn Vân suất lĩnh Lữ đoàn một Nanh Sói Phi long và Cuồng long kỵ binh sư đoàn, còn có mấy vạn Thú Nhân võ sĩ, kéo róc đến Tinh Linh tộc!

Khi hai bên dàn quân, Đoạn Vân và Diệp Cô Thành đứng trên lưng Tiểu Phi Hiệp, bay thẳng vào Tinh Linh tộc địa. Ở sở chỉ huy lâm thời của Tinh Linh nhất tộc này, Đoạn Vân tìm ra vài lão già khú để của Tinh Linh nhất tộc.

- Ta hỏi các người một lần nữa, các người cuối cùng có nguyện ý quy thuận Đoạn Vân ta hay không hả?

Sắc mặt của Đoạn Vân rất bất hảo, mặc dù hẳn cảm thấy cuộc chiến này là cần phải diễn ra, nhưng một khi đã đánh thì khó tránh khỏi sẽ có chút thương vong, mặc dù dựa vào y thuật cao minh của mình, chắc cũng chẳng có mấy người chết cả, nhưng vẫn có thể có những sự việc phát sinh ngoài ý muốn! Nếu thủ hạ của mình xuống tay quá nặng, với những thân thể suy nhược của Tinh Linh thì làm sao chịu nổi? Nếu đám Cuồng chiến sĩ mà nổi cơn giết người lên, lỡ tay chém một phát vào đầu của đám Tinh Linh cho vỡ toác ra, thì mình làm sao mà cứu cho được?

Vài Tinh Linh ở đây giết mình, các nàng vạn lần không ngờ Đoạn Vân dám trong khi hai quân đang dàn trận mà một mình đi tới quân doanh của địch quân. Về mặt các nàng đều rất khó tin nhìn Đoạn Vân, thần tình vô cùng phức tạp.

Đoạn Vân một lần nữa lướt mắt nhìn chung quanh, hẳn nói có chút phần nộ:

- Xem ra các người rất khinh thường sức mạnh của ta! Có phải các người cho là Đoạn Vân ta sẽ không tiến công các người sao? Ta đoán là ai đưa ra quyết định này rồi!

Thấy tình hình trước mắt, Đoạn Vân cũng hiểu được. Đám Tinh Linh chỉ là làm bộ như sẵn sàng chiến đấu, căn bản là không hề chính thức chuẩn bị chiến đấu.

- Đoạn Vân, ta nói chắc chắn là người căn bản cũng không dám ra lệnh cho đám Ma thú vây chung quanh Tinh Linh bộ tộc chúng ta phát khởi tiến công. Hai ngày trước người triệu tập vô số Ma thú xung quanh Tinh Linh tộc chúng ta bao vây nơi này, ta đã biết người chỉ giả bộ làm hình làm dáng!

Tinh Linh Tộc trưởng vẻ mặt khinh thường nói với Đoạn Vân.

Cười cười, Đoạn Vân hỏi lại, mang theo một vẻ trêu chọc:

- Các người làm sao biết được ta sẽ không dám tiến công vậy?

- Hừ! Mẫu thụ từng nói cho chúng ta biết, trên người người mang theo khí tức tự nhiên hòa bình, người là một người rất thiện lương, như vậy sẽ không đồ lặc đầu! Hơn nữa, mục đích của người chỉ là thu phục chúng ta, chứ không phải tiêu diệt Tinh Linh nhất tộc. Không thể phủ nhận, thực lực của người rất cường hãn, đã đủ để tiêu diệt một quốc gia rồi. Thế nhưng ta biết, người sẽ không hạ độc thủ với Tinh Linh nhất tộc chúng ta đâu!

Tinh Linh Tộc trưởng ngữ xuất kinh người, nàng ta lý luận không thể không làm cho Đoạn Vân phải lắc đầu lè lưỡi! Đây là chủng tộc gì thế này? Đã bình lâm thành hạ rồi, thế mà còn nói lão tử không dám tiến công? Xem ra Tinh Linh chủng tộc này quả nhiên là quá ư ngu ngốc, dám đem vận mệnh của mình ký thác vào sự nhân từ của địch nhân? Thật sự là chẳng biết gì cả!

Nguyên là năm ngày trước, "Sinh mạng chi thụ" nói với Tinh Linh Tộc trưởng và vài Đại trưởng lão như sau:

- Các người đừng lo, ta thấy trên người Đoạn Vân mang theo khí tức tự nhiên và an tường, ta phỏng chừng, hẳn chỉ ép cho các người thần phục thôi! Có điều ta khuyên các người nên quy thuận hẳn thì tốt hơn. Dù sao như vậy sẽ không có gì xảy ra đáng tiếc!

Khi Tinh Linh Tộc trưởng và năm Đại trưởng lão nghe thấy thế, đã đưa mắt trao đổi một chút. Cuối cùng lại đưa ra quyết định trái ngược: mặt kệ! Các nàng quyết định không thêm quan tâm tới bất kỳ hành động nào của Đoạn Vân, Đoạn Vân muốn kéo quân đến đây, thì mặc cho hắn kéo tới! Mẫu thụ không phải nói rồi sao, Đoạn Vân chỉ dọa thôi, sẽ không chính thức đánh các nàng mà! Cũng chẳng hề biết là quyết định này của các nàng thiếu chút nữa đã đưa toàn bộ Tinh Linh nhất tộc đến bờ vực tử vong!

Đoạn Vân dùng ánh mắt rất thương cảm nhìn mấy vị Tinh Linh đầu óc ngu ngốc đó, nói lạnh lùng:

- Xem ra Tinh Linh nhất tộc quả nhiên là một chủng tộc trí khôn thì kém cõi còn tinh thần thì nhu nhược, các người dám đem vận mệnh của mình đánh cược trên sự nhân từ của địch nhân! Quả là bi ai a! Đoạn Vân ta cho dù thu phục được các người, cũng chỉ là thu được một đám đại ngu thôi, có ở trong tay cũng vô dụng! Ai, bi ai! Tiểu Phi Hiệp, chúng ta đi thôi! Truyền lệnh ba quân, giữa trưa toàn diện tiến công! Bảo đội nhật xác của chúng ta chuẩn bị các hạng mục công việc. Ta đoán chừng, hơn mười vạn Tinh Linh đều phải chết sạch hết! Đi!

Nghe Đoạn Vân nói thế, Tinh Linh Tộc trưởng và vài vị Đại trưởng lão kinh sợ giật mình, cũng rất là bối rối! Quân lệnh đã ban ra, xem ra lần này Đoạn Vân muốn động chân động tay thật rồi! Các nàng rối loạn chạy tới "Sinh mạng chi thụ" kể lại, Mẫu thụ đó nghe Tộc trưởng nói xong cũng phát giật mình! Nàng cũng không ngờ Đoạn Vân lại thật sự động thủ với Tinh Linh nhất tộc, chẳng lẽ một câu đánh giá của mình lại làm hại Tinh Linh nhất tộc sao?

- Mau lên! Các người lập tức đầu hàng Đoạn Vân đi, bằng không Tinh Linh nhất tộc ở A Nhĩ Ti Tư sẽ bị diệt vong đó!

"Sinh mạng chi thụ" bối rối quay sang Tộc trưởng và các Trưởng lão Tinh Linh ở đây kêu lớn lên.

- Phương Phương, người mau đi khuyên Đoạn Vân ca ca của người, phỏng chừng hắn sẽ nghe người đó! Mau đi!

Nhưng tất cả đã quá muộn! Phương Phương còn chưa kịp đi, thì bộ đội của Đoạn Vân đã bắt đầu tiến công rồi! Chiến tranh ngay từ đầu đã có kết cục một chiều. Đám Tinh Linh hầu như chưa có chuẩn bị gì, hơn nữa đám thủ hạ của Đoạn Vân cũng thật sự quá biến thái. Địa hành long điên cuồng cắn quét mọi chướng ngại vật trước mắt, vô luận là người hay là kiến trúc, tất cả đều bị phá hủy! Ba ngàn Phi long kỵ sĩ chiếm

cứ toàn bộ quyền lĩnh không, bọn họ không ngừng quét ngang, phá nát đội hình của Tinh Linh quân đội. Từng đám lớn Tinh Linh Pháp sư lúc này không thể phát ra một chút ma pháp nào. Nguyên nhân là cả đám đều bị mấy đại Thần thú thủ hạ của Đoạn Vân dùng Thần cấp uy áp thiết kế ra một cái Cấm chế ma pháp không gian! Làm cho ở đây không một Pháp sư Tinh Linh nào có thể phát ra ma pháp. Pháp sư mà không phát ra ma pháp, vậy thì toàn bộ quân lực hơn mười vạn Tinh Linh cũng coi như không đáng được nhắc tới, bọn họ chỉ còn có một vũ khí duy nhất: Cung tên. Nhưng đám Tinh Linh kia không thể dung nhập ma lực vào mũi tên chỉ được làm bằng gỗ, nếu vậy thì không thể làm thương tổn được Cuồng long kỵ sĩ và Phi long kỵ sĩ được trang bị chiến giáp tốt đến tận răng!

Đúng là đám Tinh Linh không chịu nổi một kích. Do đó, trận chiến vừa xảy ra, năm vạn Tinh Linh dám chống cự với bộ đội của Đoạn Vân đều bị bắt sống. Nhưng lại có một hiện tượng rất quý dị: Không hề có tử vong; điều này được ghi lại trong lịch sử sau trận chiến ấy! Mặc dù Phi long và Địa hành long công kích rất hung mãnh, có rất nhiều Tinh Linh đã bị trọng thương, nhưng Đoạn Vân phái ra tới mấy vạn "Đội nhật xác" đều lo thu hoạch hết đám Tinh Linh bị đo ván đó. Nếu thấy ai sắp chết, bọn họ lập tức móc được hoàn ra cấp cứu ngay!

Còn sau khi Đoạn Vân hạ lệnh tiến công, một tiểu đội bộ đội đặc chủng Nanh Sói cũng hướng về phía trong Tinh Linh tộc trọng địa mà tiến phát! Một giờ đại lục sau, bọn họ trói gô một đám Tinh Linh giải về. Những người bị họ bắt chính là thủ lĩnh của Tinh Linh nhất tộc- Tinh Linh Tộc trưởng và tất cả các vị Đại trưởng lão! Xem ra toàn bộ đã bị xóa sổ rồi! Khi vào trong Tinh Linh trọng địa, không ít những Tinh Linh có địa vị không thấp trong tộc đều bị đánh gục.

Lúc này, Tinh Linh tộc đã nát bấy rồi. Năm vạn bộ đội chính quy của Tinh Linh tộc đều bị bắt, Tinh Linh Tộc trưởng, Trưởng lão, gia quyến của các quý tộc Tinh Linh đều bị Đoạn Vân bắt sống!

Ở một khoảng đất rộng, năm vạn tù binh Tinh Linh được giải tới, còn Tinh Linh Tộc trưởng và các Trưởng lão cũng bị thủ hạ của Đoạn Vân áp giải lên .

- Thế nào? Tộc trưởng đại nhân, người không phải nói Đoạn Vân ta không dám xuống tay với các người hay sao? Bây giờ mình bạch chưa? Không có địch nhân nào nhân đạo cả đâu! Nói mau! Có nguyện ý quy thuận hay không?

Đoạn Vân dùng ánh mắt uy nghiêm thần vũ hỏi mấy lão bà Tinh Linh đỡ người đó.

112. Chương 112. Tinh Linh Nhất Tộc Chi Hàng Phục

- Đoạn Vân, nếu người huyết tẩy Tinh Linh nhất tộc của ta, tội nghiệt thâm trọng, người sẽ gặp báo ứng đó!

Tinh Linh Tộc trưởng vẻ mặt suy sụp hoảng loạn quay về Đoạn Vân quát lớn, thần sắc rất kích động!

- Báo ứng? Ha ha! Các người một đám Tinh Linh yếu đuối mà còn dám nói báo ứng với ta hả? Tức cười quá, ta bây giờ quả thực là rất kính nể Tinh Linh nhất tộc các người đó! Ta dám nói, chủng tộc của các người mà có thể sinh tồn kéo dài cho tới ngày hôm nay không thể không nói đó là một kỳ tích! Một chủng tộc ngu muội như thế không biết tại sao cứ luôn mồm năm miệng mười nói Tộc ta đây rất cao quý? Thật sự là quá buồn cười! Ta nói cho người biết, báo ứng cũng phải có điều kiện gì chứ? Người có thực lực mới có thể báo thù người khác được chứ! Hãy tỉnh lại đi! Các người nếu cứ tiếp tục cái tư tưởng buồn cười như thế, các người sớm muộn gì cũng sẽ bị diệt tộc mà thôi! - Đoạn Vân phản pháo lại.

- Người hôm nay đồ lực vô số tộc nhân của ta, chúng ta dù có làm u linh dã quỷ cũng sẽ không buông tha người đâu! - Tinh Linh Tộc trưởng gào lên có vẻ bị phẫn nộ!

Đoạn Vân quay phắt lại, trừng mắt phẫn hận nhìn lão bà đáng chết đó, vẻ mặt nghiêm trọng nói:

- Không buông tha cho ta? Được! Ta muốn xem các người biến thành u linh dã quỷ xong sẽ không buông tha cho ta như thế nào? Ta cho người một cơ hội đầu hàng! Bằng không ta sẽ hạ lệnh tru sát toàn bộ Tinh Linh ở A Nhĩ Ti Tư cảnh nội này! Không, phải là toàn bộ sinh vật ở đây! Kể cả hoa cỏ cây cối, chỗ nào đại quân ta dẫm chân qua sẽ không còn một bụi cây ngọn cỏ!

- Người...!

Tinh Linh Tộc trưởng càng thêm cực kỳ sợ hãi, bây giờ nàng không dám đánh giá tên Đoạn Vân ma vương này như là một người thiện lương như lời của "Sinh mạng Mẫu thụ" nữa. Sát ý trong mắt Đoạn Vân vô cùng nồng đậm làm cho nàng gần như vỡ mặt, nàng tuyệt đối tin rằng chỉ cần nàng không đáp ứng đầu hàng thì Tinh Linh nhất tộc ở A Nhĩ Ti Tư sẽ không còn tồn tại nữa, còn A Nhĩ Ti Tư rừng rậm cũng sẽ như Đoạn Vân vừa nói, không còn một ngọn cỏ nào sống sót, trở thành một sa mạc hoang vu!

Lúc này, Đại Trưởng lão lên tiếng:

- Đoạn Vân đại nhân, chúng ta nguyện ý đầu hàng!

- Ồ? Các người nguyện ý hả, tốt lắm! Thế nhưng Tộc trưởng đại nhân của chúng ta dường như không đồng ý đâu? - Đoạn Vân cười nói.

Tinh Linh Tộc trưởng nghe thế, cũng cúi cái đầu cao quý xuống, mặc dù cực kì không tình nguyện, nhưng cũng không có cách nào khác. Nàng dùng một giọng nói run rẩy nói:

- Ta đầu hàng!

Cười cười, Đoạn Vân nhướng mày, nói vẻ trêu chọc:

- Người coi các người kia, cả đám thành ra cái dạng gì? Thật sự là buồn cười, các người đứng ra phải biết được kết cục như vậy từ trước rồi chứ? Được, tốt lắm! Bây giờ các người tuyên bố với tộc nhân của các người đi! Hơn nữa, người phải tuyên bố thần phục thân phận Đặc sứ của ta. Nói cách khác, Đặc sứ của Tinh Linh nhất tộc các người chính là Đoạn Vân ta: "Trời sinh hoàng giả" Đoạn Vân Trung Hoa!

Để áp chế đám Tinh Linh này, đảm bảo lấy được sự thuần phục tuyệt đối của đám Tinh Linh ấy, Đoạn Vân phải tìm ra một thân phận, một thân phận cao hơn thân phận Tinh Linh Tộc trưởng! Đoạn Vân cần danh chánh ngôn thuận tiếp quản Tinh Linh nhất tộc, hẳn phải làm cái thứ "Trời sinh hoàng giả" chết tiệt gì gì đó! Mặc kệ hẳn có phải là người đó không, hẳn vẫn phải làm!

- Ta bây giờ càng ngày càng tin rằng người là "Trời sinh hoàng giả" rồi! Người không có nhân từ gì hết, rất có phong phạm Bá Vương Phách giả; hơn nữa thực lực của người quá cường hãn! Có lẽ lúc trước ta nên xem người là Đặc sứ của Tinh Linh nhất tộc, nếu vậy thì có thể tránh được một trường họa kiếp ngày hôm nay!

Tinh Linh Tộc trưởng thở dài, chuyển hướng về năm vạn tù binh Tinh Linh tuyên bố:

- Tất cả tộc nhân nghe đây, ta dùng thân phận Tộc trưởng bốn tộc tuyên cáo: A Nhĩ Ti Tư Tinh Linh nhất tộc chúng ta hôm nay thần phục Đoạn Vân đại nhân, từ hôm nay trở đi, chúng ta sẽ theo dấu chân quang huy của Đoạn Vân đại nhân, cùng kết hợp lại kiến tạo lên một trang lịch sử huy hoàng cho Tinh Linh nhất tộc của chúng ta!

Tinh Linh Tộc trưởng vừa nói xong, đã được thủ hạ của Đoạn Vân dùng Khuyếch âm ma pháp truyền đi khắp mọi ngõ ngách trong Tinh Linh bộ tộc. Tất cả Tinh Linh nghe xong đều rất khiếp sợ, cũng có không ít Tinh Linh nhảy dựng lên, muốn cùng đám người xâm lược đồng quy vu tận!

Ý thức được tình hình bạo động phía dưới, Tinh Linh Tộc trưởng một lần nữa nói lớn:

- Tinh Linh nhất tộc chúng ta thần phục Đoạn Vân đại nhân là rất hợp tình lí! Bởi vì, lần đầu tiên khi hẳn đến tìm ta thì ta đã phát hiện hẳn là một "Trời sinh hoàng giả"! "Trời sinh hoàng giả" sẽ là Đặc sứ cao quý của Tinh Linh nhất tộc chúng ta, do trời phái xuống lãnh đạo chúng ta! Do đó, sau này các người phải nghe lời Đặc sứ đại nhân phân phó! Chúng ta phải cùng đoàn kết kiến thiết tương lai huy hoàng cho Tinh Linh nhất tộc!

Những lời này của Tộc trưởng giống như một viên đạn nổ tung giữa đám Tinh Linh. Đặc sứ của Tinh Linh? "Trời sinh hoàng giả"? Đây chính là Cứu Thế Chủ trong truyền thuyết, người có thể dẫn dắt Tinh Linh nhất tộc đi tới phồn vinh và khương thịnh! Nhưng binh lính của Đoạn Vân vừa mới tàn sát Tinh Linh toàn tộc cũng chính là sự thật! Trong mắt các nàng Tinh Linh, Đoạn Vân chính là một Ma vương! Hẳn đã chỉ huy một đám ác ma vừa rồi không ngừng đồ lục tộc nhân của họ!

Đoạn Vân nhìn lướt qua cả tràng diện đang yên lặng như tờ, khẽ gật đầu, Đoạn Vân vận khí hô to :

- Tất cả Tinh Linh tộc nhân, xin chào! Ta là Đoạn Vân- Trung Hoa, cũng là Đặc sứ theo như lời của Tộc trưởng vừa nói! Các người có lẽ rất nghi hoặc, vì sao ta phải phát động cuộc chiến này. Bất quá, trước khi trả lời câu hỏi này của các người, ta muốn các người xem những người chung quanh mình, các người xem đồng bọn của mình xem có thiếu ai không? Có phải giạt mình rồi không? Sau một hồi đại chiến, các người đều bị bắt, nhưng lại không một người nào tử vong hết!

Lời nói của Đoạn Vân lại tạo nên một tiếng nổ trời long đất lở nữa đối với đám tù binh Tinh Linh! Đám Tinh Linh bắt đầu xao động, nơi nơi tìm kiếm bạn bè mà mình biết, khắp nơi đều nghe tiếng í ới gọi tên nhau. Chỉ chốc lát sau, đám Tinh Linh đó càng hoảng sợ khi phát hiện ra tộc nhân của mình không ai chết cả! Cho dù đương trường cũng thấy vài nàng trọng thương ngã xuống, thế mà bây giờ vẫn còn sinh long hoạt hổ, chỉ còn lưu lại một vài vết thương ngoài da rất nhẹ mà thôi.

Tinh Linh Tộc trưởng và vài vị Trưởng lão thấy vậy đều vô cùng khiếp sợ, khi các nàng phát hiện ra tộc nhân của mình vẫn còn nguyên vẹn cả, các nàng đồng loạt đưa ánh mắt kì quái nhìn Đoạn Vân!

- Đoạn Vân đại nhân, Ngài quả thực không hề thương tổn một tộc nhân nào của ta sao? - Tộc trưởng hỏi lại đầy sự nghi hoặc.

Đoạn Vân trợn tròn mắt, không để ý đến cái lão bà ngu xuẩn này nữa. Hắn trước tiên chuyển hướng về năm vạn tộc nhân Tinh Linh đang náo động kia hô lên:

- Sợ rồi hả? Kỳ thật ta vốn không muốn dùng phương thức vũ lực này để đối phó với các người, chỉ là do những vị đứng đầu Tinh Linh đưa ra quyết sách chống đối, các nàng không chịu quy thuận ta, "Trời sinh hoàng giả" này!

Hắn nói tiếp:

- Hơn nữa các người có thể không biết, năm ngày trước, "Sinh mạng chi thụ" của các người vốn bị đang đe dọa tính mạng nghiêm trọng đã được một tay ta trị khỏi bệnh! Đoạn Vân ta không dám kể công, bất quá Tộc trưởng và các Trưởng lão của các người cũng rất có ý tứ! Khi ta kéo binh đến nơi, ta một mình một người đi tìm Tộc trưởng của các người, các người có biết các nàng nói như thế nào không? Các nàng nói Đoạn Vân ta là một người thiện lương, không đành lòng thấy việc giết chóc! Các nàng còn chắc chắn nói là Đoạn Vân ta sẽ không xuống tay với các người. Đúng, ta thừa nhận ta không đành lòng xuống tay với các người. Nhưng các người chớ quên, Đoạn Vân ta có đủ thực lực để tiêu diệt Tinh Linh toàn tộc! Các người phải biết, chỉ có thể dựa vào sự cường đại của mình mới mong sinh tồn. Nếu như Tộc trưởng và Trưởng lão của các người đều ngây thơ giao phó vận mệnh tương lai của toàn tộc ký thác vào sự nhân từ của địch nhân, vậy thì Tinh Linh nhất tộc các người sớm muộn cũng sẽ bị diệt vong!

- Hôm nay, nếu không phải là Đoạn Vân ta, ta dám nói hạ tràng của các người chỉ có một mà thôi, đó là tổ chức làm đám ma tập thể cho cả tộc! Các người sẽ bị đồ lặc sạch sẽ không còn đến cả một con ruồi, sẽ bị bắt hết làm Tinh Linh nô lệ!

- Tinh Linh Vương Quốc ở phía nam vì sao trước giờ không bị tiêu vong, ta nghĩ các người không biết có một nguyên nhân rất lớn trong đó. Đó là các nàng không ngừng gây chiến với Thần Điện! Ta dám nói, chính là những cuộc Thánh chiến với Thần Điện đã làm cho Tinh Linh Vương Quốc phát triển lên. Phát triển trong chiến đấu mà! Trận chiến hôm nay, ta hy vọng các người có thể thoát ra khỏi những tư tưởng ngu muội của các người! Một chủng tộc trí tuệ mà lại có tư tưởng hủ bại là một chủng tộc bi ai! Các người nói xem, các người có nguyện ý chấm dứt nên văn minh lâu đời của Tinh Linh nhất tộc của người không? Trả lời ta đi !

Bài diễn văn này của Đoạn Vân về sau được Tinh Linh nhất tộc xem là một lời răn dạy về phương pháp cường tộc truyền đến các đời sau, còn được ghi lại trong kinh điển của đám Tinh Linh, thậm chí được xem là chân ngôn của tất cả sinh vật có trí tuệ trên đại lục, được không ít những học giả đời sau coi như là chân lý vĩnh hằng!

Nghe Đoạn Vân nói thế, tất cả đám Tinh Linh đều cúi đầu trầm tư, kể cả Tinh Linh Tộc trưởng và các vị Trưởng lão. Ai ai cũng đều suy nghĩ ! Còn Phi Tử ở phía sau Đoạn Vân lại cười khê rồi nói với Đoạn Vân:

- Lão Đại, quả là ta nhìn không ra, diễn văn của Ngài thật sự là không bình thường! Tuyệt đối kinh điển!

Câu này làm cho Đoạn Vân một lần nữa trắng mắt ra, tên Phì Tử này mà cũng biết dùng từ kinh điển hả trời!

Vài phút sau, Tinh Linh Tộc trưởng và mấy Đại Trưởng lão đi tới phía trước đám Tinh Linh. Các nàng giơ tay ra hiệu cho các tộc nhân phía sau, sau đó, Tộc trưởng và sáu Đại Trưởng lão đều quỳ xuống trước mặt Đoạn Vân. Còn năm vạn Tinh Linh phía sau cũng quỳ xuống theo!

Tinh Linh Tộc trưởng nâng hai tay lên, lòng bàn tay ngửa lên trời, nàng quay về Đoạn Vân hô to:

- Thuộc hạ thề trung thành với Đặc sứ đại nhân!

- Chúng thuộc hạ xin thề thuần phục Đặc sứ đại nhân!

Năm Đại Trưởng lão cũng giơ cao tay hô lớn!

- Thề thuần phục Đặc sứ đại nhân!

Năm vạn Tinh Linh đồng thanh tung hô! Tiếng hô hoán rung trời. Bất quá cái làm cho Đoạn Vân không hài lòng là thanh âm hơi yếu, yếu quá! Có điều cũng khó trách, bởi vì đám Tinh Linh đó đại đa số đều là đàn bà nhu nhược, nam Tinh Linh đều ẻo lả, Tinh Linh là chủng tộc thiện lương, do đó cũng không có sát khí hoặc là thanh thế mạnh mẽ được!

Từ đó, cả Tinh Linh ở A Nhĩ Ti Tư đều quy phục dưới cờ của Đoạn Vân! Trở thành một đội ngũ Pháp sư rất mạnh của Đoạn Vân. Để quản lý, Đoạn Vân tiến hành cải tổ cơ cấu tổ chức của đám Tinh Linh này.

Đầu tiên, điều chỉnh cho Tinh Linh Tộc trưởng và Trưởng lão viện. Đoạn Vân vẫn để Lệ Na giữ chức Tộc trưởng, chẳng qua tăng thêm sĩ số của Trưởng lão viện lên hai mươi người. Hơn nữa các Trưởng lão khác đều được tất cả những Tinh Linh đầu phiếu thôi tuyền (bỏ phiếu bầu cử). Thực lực không phải là mấu chốt, chủ yếu phải có uy tín! Đoạn Vân quy định, việc bầu cử Trưởng lão được tiến hành mỗi kỳ năm năm một lần, các Trưởng lão có thể sau năm năm tái ứng cử. Các Trưởng lão phụ trách Tinh Linh tộc đều có công việc cụ thể. Hơn nữa Đoạn Vân còn cho các Trưởng lão những quyền lợi rất lớn, khi có quá nửa số phản đối quyết định của Tộc trưởng thì có thể phủ quyết quyết nghị của Tộc trưởng. Nếu có tám phần yêu cầu Tộc trưởng từ chức, các nàng có quyền tước bỏ quyền lợi Tộc trưởng, rồi tự tuyền xuất một Tộc trưởng mới!

Tiếp theo là vấn đề dân sinh cho Tinh Linh tộc nhân. Đám Tinh Linh đó đều rất giỏi trồng trọt, bọn họ rất có hiểu biết về thực vật. Do đó, Tinh Linh là những nông dân tốt nhất trên thế giới này! Còn bây giờ đã đến vụ gieo hạt mùa Xuân, vì vậy gần hai mươi vạn Tinh Linh bình thường được Đoạn Vân an trí ở các nông trang ở A Nhĩ Ti Tư tiến hành sản xuất! Các nàng sau này sẽ là người sản xuất lương thực chủ yếu cho Gia tộc của Đoạn Vân. Hơn nữa về sau Đoạn Vân cũng không ngờ đám Tinh Linh này lại sản xuất ra một số lượng lương thực thần kỳ, hơn nữa sản lượng cũng thật là cao. Gia tộc Đoạn Vân nhờ đó trở thành Nhà Cung ứng lương thực lớn nhất trên toàn đại lục, từ A Nhĩ Ti Tư xuất đi các loại lương thực rau quả tới các Gia tộc giàu có! Những nông phẩm có in nhãn hiệu "Trung Hoa Tinh Linh sản xuất" trở thành những xa xỉ phẩm của giới nhà giàu trên đại lục! Hơn nữa, Đoạn Vân còn ra lệnh cho đám Tinh Linh trồng trọt thêm hoặc là di thực được tài. A Nhĩ Ti Tư rừng rậm sau đó trở thành nông trường thuốc khổng lồ của Đoạn Vân.

Cuối cùng, là phân phối lực lượng Tinh Linh. Để phát huy ma pháp thiên phú của đám Tinh Linh này, Đoạn Vân đem những Tinh Linh cấp sáu bảy tám Ma pháp sư, tổng cộng một ngàn người hợp thành một Pháp sư đoàn của Gia tộc. Do mười tên Tinh Linh của Gia tộc trước kia làm thống lĩnh, giao cho Khải Sát Lâm đảm nhiệm chức vụ Đoàn trưởng. Khải Sát Lâm hôm nay đã có thực lực tăng lên đáng kể, chủ yếu là nhờ vào không ngừng song tu với Đoạn Vân và vô số thuốc men bổ dưỡng, thực lực của nàng đã đạt tới Ma đạo sư cấp tám, còn mười Tinh Linh Pháp sư của Gia tộc cũng được sự trợ giúp của Đoạn Vân biến thái này mà đã trở thành Thánh ma đạo. Hơn nữa, để đảm bảo các nàng giống như quân nhân chính thức, Đoạn Vân còn an bài vài người của Nanh Sói, chuyên môn giúp các nàng tiến hành huấn luyện quân sự, không ngừng rèn luyện thân thể và ý chí! Nhờ đó tiến bộ của các nàng cũng khá là tăng lên trông thấy.

Để đảm bảo an toàn cho Tinh Linh bộ tộc, Đoạn Vân tổ chức năm vạn dân binh Tinh Linh. Hơn nữa giáo quan huấn luyện cho các nàng cũng lấy từ Nanh Sói ra, mỗi binh lính Tinh Linh đều phải có nửa tháng

huấn luyện nghiêm túc ngũ hầu đạt được những thành tựu rõ ràng!

113. Chương 113. Hảo Tửu Ải Nhân Tửu Tương Bính

Mười ngày sau, đoàn người Đoạn Vân từ Tinh Linh bộ tộc khởi hành bay đi, mục tiêu chính là bộ tộc Ải Nhân ở phía Bắc A Nhĩ Ti Tư rừng rậm. Hôm nay, Tinh Linh nhất tộc đã ở trong tay Đoạn Vân rồi, Tinh Linh cũng đã tiếp nhận Đoạn Vân với thân phận Đặc sứ. Dù sao thì Phương Phương cả ngày đều nung nấu trong lòng Đoạn Vân, còn "Sinh mạng chi thụ" cũng tỏ vẻ thừa nhận thân phận Đặc sứ của Đoạn Vân.

Ba đầu Độc giác thánh thú của Tinh Linh nhất tộc cũng không thể không bái phục dưới chân Đoạn Vân, thực lực Cửu cấp sơ giai của họ thì dưới mắt Đoạn Vân căn bản là không đáng giá! Trò đời đảo điên a, Độc giác thánh thú uy phong bát diện trước kia bây giờ không thể không đầu thân vào hàng ngũ tiểu đệ của Phì Tử. Bất quá bọn họ với thực lực yếu như thế mỗi ngày đều bị một đám tiểu đệ khác của Phì Tử không ngừng khi dễ. Biết làm sao được, ai bảo các ngươi xinh đẹp làm chi? Đối với đám tiểu đệ của Phì Tử thì: một Ma thú mà xinh đẹp như vậy là một sự vũ nhục lớn lao đối với hàng ngũ Ma thú! Ba đầu Thú một sừng đó suốt ngày bị trêu cợt coi thường đến thảm thiết! Cuối cùng đám Tinh Linh mới báo cáo cho Đoạn Vân biết chuyện này. Đoạn Vân sau đó cho ba con Thú một sừng này về lại chỗ của "Sinh mạng chi thụ", lúc này mới ngăn chặn được một sự kiện thương tâm có thể xảy ra: Ma thú tự sát!

Lần này Đoạn Vân dẫn theo Tiểu Phi Hiệp và Diệp Cô Thành đang phi hành. Phi long đội của Đoạn Vân đều ở nhà! Dù sao Đoạn Vân cũng không muốn dọa khiếp đám Ải Nhân.

Rất nhanh, Đoạn Vân đã tìm ra nơi ở của đám Ải Nhân. Ải Nhân là thợ rèn trời sinh, hơn nữa bọn họ đều quần cư ở trong những nơi gần mỏ quặng. Sau một vài lần thông báo, Đoạn Vân cuối cùng cũng gặp Tộc trưởng Ải Nhân! Đó là một người đàn ông trắng kiện, râu rậm, tay chân rất to khỏe, nhìn qua là một người tuổi tác trung niên!

- Ngươi là Đoạn Vân, ngươi tới nơi này làm gì? Nơi này không chào đón loài người đâu! - Tên Ải Nhân râu xồm nói thẳng với Đoạn Vân.

Mỉm cười nhìn tên Ải Nhân thô lỗ đó, Đoạn Vân nói rất cung kính:

- Tộc trưởng đại nhân, xin chào! Ta đúng là Đoạn Vân! Xin hỏi Tộc trưởng đại nhân họ gì thế?

- Hừ! Loài người các ngươi toàn những lời sáo rỗng dối trá! Ta gọi là Ba Nhĩ Đức Khắc. - Tên Ba Nhĩ Đức Khắc vung vẩy tay nói.

- Ba Nhĩ Đức Khắc đại sư, ta từng phái đến đây vài Ải Nhân của Gia tộc ta nhằm du thuyết bộ lạc các ngươi, lại bị các ngươi bắt giam, không biết Tộc trưởng đại nhân có ý gì ấy nhỉ?

Trong khi Đoạn Vân nói những lời này, ngũ khí mang theo vài tia uy hiếp .

- Làm sao? Ngươi muốn tiêu diệt ta hả? Hừ! Ta nói cho ngươi biết, bọn họ là Ải Nhân, tộc nhân của chúng ta. Bọn họ sẽ không được trở về, ngươi đừng có nằm mơ!

Thế nhưng đúng lúc này, năm tên Ải Nhân của Trung Hoa Gia tộc được phái đi làm thuyết khách từ hậu đường chạy ra. Bọn họ vừa thấy Đoạn Vân, vội vàng quỳ sụp xuống trước mặt Đoạn Vân:

- Bái kiến thiếu gia !

Đoạn Vân cúi xuống, đỡ mấy tên Ải Nhân của Gia tộc mình đứng lên:

- Được, tốt! Ngươi tên là Tây Khắc Ba, còn ngươi là Mễ Khả, còn ngươi là Nhĩ Đa La, Tây Đạt Đa, Thụy Đức đây mà! Các ngươi khổ cực quá rồi!

Mấy vị Ải Nhân thấy Đoạn Vân nhớ kỹ tên mình, trong lòng rất kích động ! Ải Nhân đều rất chất phác thuần hậu nên rất có cảm tình với Đoạn Vân Gia chủ này. Dù sao Đoạn Vân đã dạy cho bọn họ rất nhiều tri thức, Đoạn Vân còn cấp cho Ải Nhân không ít tài liệu cực phẩm, giúp cho bọn họ chế tạo ra không ít cực phẩm vũ khí.

Đoạn Vân chuyển hướng sang Ải Nhân Tộc trưởng, cười nói:

- Tộc trưởng đại nhân, các vị này là một nhóm trong những thành viên hạch tâm của Trung Hoa Gia tộc, bọn họ đã là người của Đoạn Vân ta. Mấy ngày nay đa tạ Tộc trưởng đại nhân đã chiếu cố cho họ!

- Loài người các người toàn là dối trá, rõ ràng là ta bắt giam bọn họ, người lại nói là chiếu cố! Hừ, bọn họ đều là Ái Nhân, ta tự nhiên sẽ không làm khó bọn họ! Có điều này ta chưa được rõ, người dùng phương pháp gì để bọn họ trung thành với người như thế?

- Ha ha! Không nói việc này nữa. Tộc trưởng đại nhân, ta muốn biết bộ lạc Ái Nhân các người có thể quy thuận ta không, chúng ta cùng kết hợp kiến thiết A Nhĩ Ti Tư hùng mạnh!

Đoạn Vân đổi đề tài, rồi không vòng vo nữa, trực tiếp nói ý của mình ra.

- Ha ha, Đoạn Vân, người quả là thẳng thắn! Mặc dù ý tứ tính là đường đột, thế nhưng ta rất thích người hào sảng trực tính như vậy! Có điều muốn chúng ta quy thuận, thì người phải làm được mấy điều kiện sau!

- Ái Nhân Ba Nhĩ Đức Khắc cười nói.

- Ái Nhân các người muốn cái gì? - Đoạn Vân cũng cười mà hỏi lại.

Ba Nhĩ Đức Khắc hưng phấn nhìn Đoạn Vân, nói:

- Ái Nhân chúng ta chỉ cảm thấy hứng thú khi rèn sắt và uống rượu! Được rồi! Ta có nghe nói về việc người thu phục Cuồng chiến sĩ và Thú Nhân ở Phất La Đa, bọn họ đã đầu phục người rồi thì ta đây cũng không làm cao nữa! Như vậy đi, việc rèn sắt thì người kém chúng ta. Bất quá ta cho người một cơ hội: uống rượu! Chỉ cần người có thể uống rượu thắng ta thì ta sẽ thần phục người!

Nghe thế, Đoạn Vân có chút nghi hoặc. Cái ông này quả là quá hào sảng rồi!

Mặc dù giật mình, nhưng Đoạn Vân vẫn cười nói:

- Rèn sắt ư, ta thì không so được với các người. Nhưng những Ái Nhân của Gia tộc ta, có lẽ không kém người đâu!

- Ồ? Năm người bọn họ có kỹ thuật rèn rất tốt, biết rất nhiều kỹ xảo làm cho người ta phải sợ hãi! Chẳng qua thì so ra bọn họ vẫn còn thua ta! Bọn họ nói, Gia tộc của người có một người tên là Cáp Lợi làm thợ rèn, đã có năng lực chế tạo Thần khí rồi, cái này mới làm ta giật mình! Nếu như bọn họ nói thật, ta đây có thể kém hẳn một chút!

Bộ mặt Ba Nhĩ Đức Khắc có vẻ rất khắc khoải tỵ nạnh.

Đoạn Vân cười nói:

- Tộc trưởng đại nhân, kỳ thật một vài kỹ xảo mà bọn họ sử dụng là do ta dạy đó. Nếu các người đầu phục ta, ta cam đoan dạy cho ba mươi vạn người toàn tộc của người đều có thể nắm được kỹ thuật này!

- Không nói việc này nữa! Khi nào có kỹ thuật của người, ta mới thần phục. Người mặc dù không rèn sắt, cũng biết việc rèn sắt, điểm ấy ta bội phục người. Nhưng chúng ta chỉ kính trọng hảo hán uống rượu! Ta từng là người uống rượu mạnh nhất trong tộc nhân, do đó ta lên vị trí Tộc trưởng này! Chỉ cần người uống rượu thắng được ta, ta sẽ nhường chức này cho người!

- Được! Vậy xin mời! - Đoạn Vân cười nói.

- Được, sảng khoái! Mang rượu tới! - Ba Nhĩ Đức Khắc tráng kiện gọi lớn.

Thế rồi vài Ái Nhân lệ khệ khênh hai vò đất bự tổ bố đến, Đoạn Vân rót ra một ly rượu, rồi nở nụ cười quỷ dị. Xem cái thứ rượu này, tối đa cũng chỉ là rượu nhẹ thôi. Đoạn Vân tự nhủ nếu mình khỏe mạnh thì có thể sạch một vò lớn. Nếu dùng chân khí để hóa giải rượu vậy thì chắc uống hoài không say! Đoạn Vân sờ sờ giới tử, tính lấy ra một bình rượu được Gia tộc chưng cất! Có điều sau khi nghĩ lại, hắn quyết định trước tiên chưa vội đưa ra.

- Được! Đoạn Vân huynh đệ, chúng ta uống!

Tộc trưởng đại nhân cầm lấy một chén uống ừng ực một lát thì hết sạch, không còn lấy một giọt nào. Thấy cảnh này, Đoạn Vân cũng ngửa cổ uống một hơi. Một chén rồi mà không có cảm giác gì, cứ như là uống nước.

- Hảo huynh đệ, quả nhiên hào sảng! Tới đây, uống tiếp đi! - Ba Nhĩ Đức Khắc lại cạn thêm một chén nữa.

Sau đó cứ như vậy, Đoạn Vân cùng Ba Nhĩ Đức Khắc người một chén, ta liều mạng theo một chén. Lát sau, hai vò rượu đã bị bọn họ tiêu diệt không còn một giọt! Đoạn Vân lần này chưa hề say, với thực lực gia tăng, Đoạn Vân phát hiện tử lượng của hắn cũng tăng theo. Uống cả một vò lớn, nhưng thật ra chẳng thấy phản ứng gì cả! Thế nhưng với Đoạn Vân biến thái này không phản ứng gì thì bên kia Ái Nhân Tộc trưởng cũng không có phản ứng gì cả, xem ra quả là cuộc đấu rượu cân sức cân tài!

- Đoạn Vân huynh đệ, người quả nhiên hào sảng, uống rượu cũng uống thống khoái! Được, người đâu, mang rượu tới!

- Từ từ! Tộc trưởng lão ca, ta muốn chúng ta uống rượu của ta xem sao? Ta đã được thưởng thức Cô lỗ tửu của các người rồi mà không có phản ứng gì, tử độ kém lắm!

Sau đó Đoạn Vân lấy từ Không gian giới tử của mình ra hai vò rượu chưng. Loại rượu này là do Đoạn Vân đặt hàng trước khi xuất hành, với mục đích dùng nó để nhử cho Ái Nhân cắn câu!

Đoạn Vân mở nắp rượu, lập tức sau đó cả phòng tràn ngập một loại hương rượu nồng nàn! Hương rượu mạnh bay ra thoang thoảng làm cho người ta phải mê say!

- Thiếu gia, đây là rượu của người sao? Làm sao thơm như vậy nhỉ?

Đám Ái Nhân của Gia tộc tới tập đến trước mặt Đoạn Vân, bọn họ dùng những cái lỗ mũi to và đỏ ửng ra sức hít hà loạn xạ ngửi.

Cười cười, Đoạn Vân lấy ra một vò rượu ngon, cười nói:

- Đây là một loại rượu ngon mới được Gia tộc phát minh ra! Độ số rất cao, người bình thường không chịu nổi đâu! Một vò này ta cho các người nếm thử, về nhà rồi cho các người uống thoải mái!

- Cảm ơn thiếu gia!

- Đoạn Vân lão đệ, mau, mau, người mau đưa rượu cho ta nếm!

Ái Nhân Tộc trưởng khát khao hy vọng giờ tay về phía Đoạn Vân, vẻ mặt rất khẩn trương.

Đoạn Vân sau đó đưa cho Ba Nhĩ Đức Khắc một vò, nhưng lại nói:

- Ta coi người như bọn người Tây Khắc trong Gia tộc, ta sẽ cho người uống thoải mái! Tới đây, nếm thử đi! Cái này là kim phẩm mới được phát minh gần đây của Trung Hoa Gia tộc đó!

Ái Nhân Tộc trưởng rất kích động nhận bình rượu từ trong tay Đoạn Vân, hắn rất cẩn thận rót ra một chén nhỏ. Giờ lên, ngửi một lúc lâu rồi mới từ từ trút vào miệng!

- Oa! Rượu mạnh quá! Hay, Đoạn Vân lão đệ, chúng ta uống thứ này đi! Chỉ cần người thắng, ta sẽ đem cả tộc thần phục người! Bất quá người phải cung cấp cho chúng ta thật nhiều rượu ngon! Không cần cực phẩm như thế này, chỉ cần bằng được một nửa cũng tốt lắm rồi!

- Nhưng rượu này là ta tùy tiện lấy từ nhà máy của Gia tộc ra đó, đồ tốt còn cất cả ở trong hầm rượu!

- A? Còn có đồ tốt hơn sao? Thôi không nói nữa, uống rượu trước! Người thắng ta, người được chúng ta toàn tộc thần phục, còn Ái Nhân bộ tộc chúng ta cũng có phúc! Nếu thua, vậy thì đáng tiếc quá! Hay là thôi không đấu nữa!

Ái Nhân Tộc trưởng có chút lo lắng .

Nghe thế, Đoạn Vân rất cao hứng, hắn cũng thật không ngờ sức hấp dẫn của loại rượu ngon lại lớn đến thế. Bất quá đấu thì đấu, dù sao mình cũng có thể dùng chân khí bức rượu ra ngoài không để say mà, sợ quái gì chứ?

- Tộc trưởng lão ca, không được! Nói đấu rượu rồi, chúng ta phải đấu! Chúng ta không thể nói chuyện không tính toán gì hết như vậy! Tới đây, chúng ta uống hết chỗ này!

Nói xong Đoạn Vân lấy từ giới tử ra vài cái chén thủy tinh.

- Oa! Lão đệ, người rút cuộc còn có đồ gì nữa? Đây là bảo bối đó! Được, hôm nay chúng ta hãy dùng bảo bối này uống rượu! Tới đây nào, cùng ly! Uống!

Một giờ đại lục sau, Tộc trưởng và vài Ái Nhân Gia tộc đều say mềm! Còn Đoạn Vân nhờ có chân khí bức rượu, do đó chưa ngã xuống, thế mà cũng lão đảo chân nam đá chân chiêu rồi!

Đoạn Vân lấy từ Không gian giới tử ra một cái giường, rồi nhanh chóng ngáy khò khò ngủ vùi đi mất!

114. Chương 113. Ái Nhân Ma Phiền Hoàn Chân Đa

Sáng sớm ngày hôm sau, Đoạn Vân và Tộc trưởng Ái Nhân Ba Nhĩ Đức Khắc lại gặp nhau.

- Đoạn Vân huynh đệ, Ba Nhĩ Đức Khắc ta trước giờ chưa bao giờ thua rượu ai cả, ngày hôm qua ta chỉ thua người thôi. Ta thua tâm phục khẩu phục! Ngày hôm qua ta đã hứa, chỉ cần người có thể uống rượu nhiều hơn ta, ta sẽ thần phục người! Hôm nay, ta sẽ thực hiện lời hứa này! Ái Nhân chúng ta trời sinh hào sảng, có gì nói đó, không lòng vòng lươn lẹo bao giờ, trước giờ có sao nói vậy không tính toán gì hết. Đoạn Vân huynh đệ, không, Lĩnh chủ đại nhân, sau này ba mươi mấy vạn Ái Nhân sẽ thuộc về quyền của Ngài sai phái!

Nói xong, Ba Nhĩ Đức Khắc cương trực vái Đoạn Vân một lễ!

- Tộc trưởng lão ca đừng khách khí như vậy chứ! Chúng ta cùng uống rượu thì coi như là huynh đệ tốt của nhau, sau này còn phải nhờ đại ca nhiều hơn! Đại ca, ta muốn hỏi một chút, có phải bộ tộc Ái Nhân các người có chuyện gì khó xử phải không? Người làm sao mà chỉ cần uống rượu là chịu thần phục ta được?

Đoạn Vân hiểu, thiên hạ căn bản là không có chuyện tiện nghi dễ dàng như vậy! Uống rượu thắng người thì coi như người phải làm thủ hạ cho ta, chuyện này quả là không hợp tình lý tý nào!

- Việc này !

Nghe Đoạn Vân nói, Tộc trưởng Ba Nhĩ Đức Khắc cau mày một chút.

- Ai! Huynh đệ, không chuyện gì gạt người được cả! Được rồi, ta nói thẳng với người nhé! Ái Nhân chúng ta hôm nay đang có nguy cơ hiểm họa! Bất quá ta tin rằng, chỉ cần đầu phục Ngài, nguy cơ đe dọa tự nhiên sẽ không còn nữa! - Ba Nhĩ Đức Khắc thở dài nói.

- Đến cùng là chuyện gì mà làm cho Tộc trưởng đại ca khó xử như thế? - Đoạn Vân hỏi.

- Mô khoáng sản của Ái Nhân chúng ta bị một đầu Cửu cấp độc long chiếm mất! Phần của nó có rất nhiều độc tố, từng độc chết tới mấy trăm người Ái Nhân chúng ta! Chúng ta cũng từng tổ chức đội quân đi thảo phạt hần, nhưng đầu Độc long đó có thực lực quá lợi hại. Thân thể của hần rất biến thái, bao nhiêu vũ khí lợi hại của Ái Nhân chúng ta không thể làm gì được hần, hơn nữa hần lại là độc hệ nữa, phun khí độc khắp nơi. Chúng ta trong trận chiến ấy đã chết thêm mấy trăm tộc nhân nữa, sau đó hần yêu cầu chúng ta nộp hết tất cả bảo bối của tộc cho hần, hần mới không có hạ sát thủ với Ái Nhân chúng ta. Chúng ta vốn cũng định nhẫn nhục cho qua chuyện, nhưng hần vẫn không ngừng áp bức tộc nhân chúng ta, muốn chúng ta cung cấp các loại bảo bối trong suốt cho hần! Không có thì hần sẽ giết người. Hôm nay chúng ta lại có thêm mấy trăm tộc nhân bị chết vì răng độc của hần! Chúng ta đang định thiên di cả tộc, may mà người tới đúng lúc! Do đó, ta nghĩ đến việc tới lãnh địa của người tìm một chỗ dung thân!

Ba Nhĩ Đức Khắc đem hết mọi sự tình hai năm rõ mười nói cho Đoạn Vân biết.

Đoạn Vân đảo hai con người, trong lòng đã hiểu. Xem ra đầu Độc long đó giúp Đoạn Vân ta rồi! Làm sao cảm tạ được người đây? Hay là ta cho người biến thành cực phẩm trang bị cho ta nhé?

- Có chuyện này sao? - Đoạn Vân ra vẻ nghi hoặc, muốn chứng thực lại .

- Huynh đệ, đây là chuyện sinh tử đại sự tồn vong của Ái Nhân bộ tộc chúng ta đó!

- Ô, vậy còn con Độc long đó ở đâu? Ta đi bắt nó để người chế tạo Thần khí! Tiểu Phi Hiệp, người chở Ba Nhĩ Đức Khắc cùng đi một chút, bắt con Độc long đó giao cho Ba Nhĩ Đức Khắc đại ca xử lý đi! Đại ca, người không cần lo lắng đâu, không phải chỉ là một con tiểu côn trùng cửu cấp thôi sao? Để ta giết hần!

Đoạn Vân đặt tay lên vai Tộc trưởng Ải Nhân, nói vẻ rất dễ dàng.

- Lão Đại, ta cảm ứng được phương vị của hắc, ta đi bắt hắc đây! Không cần Tộc trưởng đại nhân dẫn đường đâu!

Nói xong, Tiểu Phi Hiệp lắc mình biến mất, lưu lại vài tia tàn ảnh!

Ba Nhĩ Đức Khắc bị Đoạn Vân nói cho khiếp sợ hết cả hồn vía! Mẹ ơi, cái gì gọi là con tiểu côn trùng cừu cấp chứ? Cự long cừu cấp đều là côn trùng sao, dưới mắt bọn họ thì mấy tiểu nhân như Ải Nhân chẳng phải là đến cả con kiến cũng không bằng sao?

- Huynh huynh đệ, người đừng nói giỡn, đó là Độc long cừu cấp đó! Không thể coi như con .. con côn trùng đâu!

Đoạn Vân vỗ vai hắc, đang muốn nói chuyện, bỗng nghe thanh âm của Tiểu Phi Hiệp từ bên ngoài truyền vào:

- Lão Đại, ta mang Độc long đến rồi!

- Mau vậy sao?

Vô luận là Ba Nhĩ Đức Khắc hay Đoạn Vân đều giật mình. Tiểu Phi Hiệp vừa mới khởi hành chưa đến vài giây, trong nháy mắt thì sự tình đã xong xuôi rồi! Cái đó gọi là hiệu suất gì đây chứ?

Sau đó Đoạn Vân kéo Ba Nhĩ Đức Khắc đang có vẻ hơi sốc chạy tới, tiến thẳng ra ngoài. Thấy một cảnh tượng rất quỷ dị: chỉ thấy Tiểu Phi Hiệp với hình người đứng trên không trung, tay phải của hắc đang nâng một vật rất to, đó là một con Cự long thân dài chừng hai mươi thước, có màu xanh lam. Độc long một đời oanh liệt hôm nay không ngờ bị dọa đến một cử động cũng không dám, cả người không ngừng run như cầy sấy!

Tiểu Phi Hiệp thấy Đoạn Vân đi tới, liền đem con Độc long bị dọa khiếp đến dõ sống dõ chết vứt trên mặt đất! Tiếng va chạm rầm rầm cơ hồ khiến cho rạn cả núi băng! Cả bộ lạc Ải Nhân giống như chịu một cơn động đất rất mạnh, rung lên bần bật. Vài tảng đá rất lớn trên đỉnh núi hơi lung lay muốn đổ xuống! Con Độc long khổng lồ ngã trên mặt đất lưu lại một cái hố thật lớn, nó nằm dài trên mặt đất không hề nhúc nhích!

Còn lúc này, Tiểu Phi Hiệp nhảy tung tung lên, thoáng cái đã tới trước mặt Đoạn Vân:

- Lão Đại, xin lỗi, ta xuống tay hơi bị nặng! Độc long bị ta ném chết mất rồi!

Đoạn Vân trợn trắng mắt, nhìn về phía Tộc trưởng Ải Nhân. Ải Nhân Tộc trưởng rất khiếp sợ nhìn con Cự long, vẻ khó tin lộ đầy mặt hắc! Hiển nhiên hắc bị dọa đến ngu ngơ rồi. Còn từ trong các hầm mỏ, bỗng chạy tủa ra vô số Ải Nhân, bọn họ cũng khiếp sợ nhìn Độc long màu xanh lam đang nằm đó. Mặc dù không ít người đã phát hiện ra con Độc long đã chết, thế nhưng bọn họ vẫn rất sợ hãi như trước, không dám đi về phía đó!

- Đại ca, đại ca, ề đại ca!

Đoạn Vân sang Ba Nhĩ Đức Khắc lớn tiếng gọi!

- A? Đoạn Vân huynh đệ, hắc chết thật chưa?

Ba Nhĩ Đức Khắc hỏi Đoạn Vân, lòng còn chưa hết sợ hãi. Đoạn Vân khề gật đầu khẳng định.

Ba Nhĩ Đức Khắc nhìn Tiểu Phi Hiệp bên cạnh Đoạn Vân vẻ sợ hãi, kéo tay áo Đoạn Vân, nhỏ giọng hỏi :

- Đoạn Vân lão đệ, thủ hạ của ngươi có thực lực ra sao? Làm sao thoáng cái đã ném chết con Độc long rồi?

Đoạn Vân nhướn mày, quay đầu phun ra hai chữ :

- Bí mật!

Rồi Đoạn Vân lập tức quay đầu lại, chỉ vào con Độc long rồi nói :

- Lão ca, con rồng đó coi như lễ ra mắt của tiểu đệ dành cho các người! Các người đã đầu phục ta, nếu các người còn có phiền toái gì nữa thì cứ nói với ta! Tiểu đệ thế nào cũng giúp đỡ!

- A? Lĩnh chủ đại nhân khách khí quá! Thuộc hạ, thuộc hạ phải đi an bài vài việc, chuẩn bị kêu gọi tộc nhân theo Ngài dời về phía Nam!

- Phía Nam? Độc long đã chết rồi, các người còn di dời cái gì nữa?

Đoạn Vân hỏi có chút nghi hoặc.

Ba Nhĩ Đức Khắc một lần nữa thở dài:

- Đoạn Vân đại nhân, phiền toái của chúng ta không chỉ có con Độc long này!

Sau đó Tộc trưởng đại nhân nói cho Đoạn Vân nghe về một câu chuyện huyết lệ thê thảm!

Nguyên lai, đám Ải Nhân là thợ rèn trời sinh, nên không thích trồng trọt. Tất cả vật tư cung ứng của bọn họ đều dựa vào việc trao đổi đồ sắt ra bên ngoài. Nhưng lần này Độc long uy hiếp họ nhiều năm đã cướp đi rất nhiều của cải, nên bọn họ không còn bao nhiêu tinh lực và tài liệu để chế tạo đồ sắt nữa. Ải Nhân hôm nay gặp phải nguy cơ thiếu lương thực trầm trọng! Hơn nữa thêm cái nguy hiểm là bọn họ đã nhiều năm nay không tìm được mỏ mới. Hôm nay có thể là nếu như Đoạn Vân không đến, bộ tộc Ải Nhân bọn họ chắc cũng sẽ chết hết một phần ba! Cũng có nghĩa là có gần mười vạn Ải Nhân sẽ ô hô ai tai đi châu ông bà ông vải!

Hoan hô Độc long! Nói thật nhé, hôm nay Đoạn Vân cảm thấy mình hơi có lỗi với đầu Độc long đó! Con rồng tốt thế, công lao lớn như thế mà lại bị Tiểu Phi Hiệp một phát ném chết tươi! Thật sự là thẹn với người ta a!

Để đảm bảo mọi việc trôi chảy, Đoạn Vân an bài vài thứ cho Ải Nhân.

Thứ nhất, cử tộc Nam thiên, cho cả tộc di dời về phương Nam! Dù sao đây cũng là phía Bắc A Nhĩ Ti Tư, vừa lạc hậu, vừa khắc nghiệt, rất bất lợi cho việc phát triển sau này. Hơn nữa, Đoạn Vân có một cái thành Á Cương đủ để dung nạp hơn một ngàn vạn người mà không chứa nổi mấy mươi vạn tiểu Ải Nhân sao? Cho dù Ải Nhân không thích ở trong thành, Đoạn Vân cũng có thể tìm kiếm cho bọn họ một chỗ sống tương đối tốt: đó là vùng chân núi phía Nam dãy A Nhĩ Ti Tư. Nơi đó có một mỏ thiên nhiên tinh khiết, Ải Nhân có thể cắm trại ở đấy mà luyện sắt!

Thứ hai, bố trí lại Ải Nhân thành một Sư đoàn! Đoạn Vân phát hiện ra Ải Nhân rất khỏe, rất có ưu thế về bộ binh! Hơn nữa, một vạn binh lính Ải Nhân đều là trải qua những cuộc tuyển chọn gắt gao, thực lực đều vào khoảng cấp năm!

Thứ ba, đưa một lượng lớn công nhân Ải Nhân tới Á Cương và thành thị Phất La Đa xây dựng.

Đương nhiên, phải an bài hai điều đầu tiên trước. Điều thứ ba là do Ước Hàn tiếp tục sắp xếp sau khi Ải Nhân đã di dời về tới Á Cương!

Mười ngày sau, Đoạn Vân suất lĩnh ba mươi vạn Ải Nhân về tới Á Cương! Vì Đoạn Vân có một số lượng lớn không gian trang bị, do đó, mặc dù Ải Nhân có rất nhiều vật công kênh, nhưng hắn không hề lo lắng, không hề có ảnh hưởng gì tới hành trình!

An bài tất cả xong, Đoạn Vân triệu tập các Tộc trưởng và các thành viên hạch tâm của Gia tộc mở một Hội nghị gia tộc! Dù sao việc thu phục A Nhĩ Ti Tư là coi như kết thúc, chỉ còn có hai tiểu thế lực thoát khỏi kiếp nạn lần này thôi!

115. Chương 115. Gia Tộc Hội Nghị Chi Tiểu Nghị

Bên trong Nghị sự phòng của Gia tộc, Đoạn Vân ngồi ở vị trí thủ tọa, còn lại các Tộc trưởng phân theo thứ tự ngồi ở dãy bàn bên trái Đoạn Vân, những hạch tâm nhân viên của Gia tộc ngồi ở bên phải.

Nhìn hơn mười thủ hạ trước mắt, Đoạn Vân đứng lên nói:

- Các vị, hôm nay chúng ta gặp nhau ở đây, chủ yếu là xác định phương hướng phát triển cho Gia tộc trong năm mới, đầu tiên Đại quân gia của Gia tộc sẽ báo cáo về vài tình huống chủ yếu trước mắt của Trung Hoa Gia tộc chúng ta!

Ước Hàn đứng lên cung kính vái Đoạn Vân một lễ, nhắc chân đi tới bực cao của phòng hội nghị. Trên bức tường phía trước, treo lộ ra một bức bản đồ toàn cảnh A Nhĩ Ti Tư. Cầm lấy một cây thước dài, Ước Hàn chỉ vào bản đồ nói:

- Mọi người xin xem bản đồ đây. Đây là toàn cảnh A Nhĩ Ti Tư! Đây là bản đồ do Địa Tinh của Gia tộc dưới sự trợ giúp của Phi long bay lượn khắp nơi mới vẽ ra được. Các người xem, hôm nay bản đồ địa lý của Trung Hoa Gia tộc đang không ngừng mở rộng ra.

Dưới sự dẫn dắt của Gia chủ Đoạn Vân thiếu gia, chúng ta đã cơ bản thu phục được đại bộ phận các chủng tộc ở cảnh nội. Lãnh địa của Gia tộc cũng đã bao trùm toàn cảnh A Nhĩ Ti Tư rồi! Bây giờ, cũng chỉ có phương Bắc nơi Thú Nhân tụ tập - Đông Khắc Tư và vùng núi Tây Á thuộc dãy A Nhĩ Ti Tư thôi.

Đông Khắc Tư có mười mấy vạn Thú Nhân, chủng tộc cũng tương tự như Phất La Đa. Tây Á Cao Sơn thì có hơn ba vạn người khổng lồ, có người "khổng lồ núi" và người "khổng lồ rừng rậm".

Về phía Tây, Sư đoàn Địa Tinh Tây chinh của chúng ta đã cơ bản quét sạch tất cả chủng tộc Địa Tinh phía Tây của Ba Bể thảo nguyên, toàn bộ Thực nhân ma ở cảnh nội đều trở thành nô lệ của Gia tộc!

Hôm nay dân cư của Gia tộc đã đột phá lên tới nhân số một trăm sáu mươi vạn rồi. Trong đó có mười sáu vạn Cuồng chiến sĩ, năm vạn Ngưu đầu Thú Nhân, sáu vạn Lang tộc Thú Nhân, ba mươi mấy bộ lạc Thú Nhân khác cộng lại mười hai vạn người, Tinh Linh ba mươi sáu vạn, Ải Nhân ba mươi hai vạn. Hôm nay Địa Tinh của Gia tộc đã đột phá tới năm mươi vạn, còn có năm vạn Thực nhân ma nô lệ! Cộng lại một trăm sáu mươi hai vạn! Nếu tính chính xác, Nữ vương Nạp Lan cũng là phu nhân của Đoạn Vân thiếu gia, nói đúng ra là nữ nô của thiếu gia. Cả nước Nạp Lan cao thấp hơn ba ngàn vạn nhân tộc cũng có thể xem như dân cư của Gia tộc! Phần sau sẽ do thiếu gia nói tiếp! Xin mọi người hoan nghênh! Vỗ tay... kìa vỗ tay nào!"

Hôm nay, Nạp Lan Vương quốc đã cơ bản ổn định rồi. Tiểu Nguyệt thời gian vừa qua đã thuận lợi đăng quang vương vị Nạp Lan nữ hoàng! Nạp Lan hôm nay đang tích cực sửa chữa những vết tích chiến tranh và chuẩn bị cho vụ Xuân.

Nhìn hơn mười thủ hạ trước mắt, Đoạn Vân cảm khái vạn ngàn. Việc quản lý gia nghiệp hôm nay quả là không dễ dàng a! Những Tộc trưởng ở đây, hoặc là thật tâm, hoặc là bị tình thế bức bách, bọn họ đã đầu phục Đoạn Vân. Chẳng qua, vô luận là tự nguyện hay không tự nguyện, bọn họ đều không thể làm gì hơn được. Dù sao, trong tay Đoạn Vân vẫn nắm giữ tất cả quân quyền của Gia tộc! Hơn nữa, Đoạn Vân đứng ra lãnh đạo bọn họ đi tới phồn vinh mà, chứ không hề muốn nô dịch bọn họ, bọn họ không có lý do gì phải phản bội Đoạn Vân cả! Những luật lệ sau đây, cũng sẽ chứng minh cho điểm này!

- Tốt lắm, các người bây giờ đều là hạch tâm nhân viên của Gia tộc, đều là những Tộc trưởng quản lý rất nhiều tử dân hoặc nhân viên cốt cán quản lý một vài ngành nghề. Ý chí của các người đại biểu cho ý chí của Gia tộc, do đó, mọi sự việc các người làm đều là vì Gia tộc, tích cực ủng hộ cho các chính sách của Gia tộc! Hơn nữa, có một vài việc ta muốn nói rõ một chút, các người ngàn vạn lần không được kì thị chủng tộc! Kì thị chủng tộc là một việc rất xấu xa.

- Nói ví dụ, người không thể vì Cáp Nộ là Địa Tinh mà xem thường hần, các người cũng không có lý do gì xem thường hần cả. Bởi vì hần là một người rất có năng lực! Việc kiến tạo Á Cương và thành thị Phất La Đa cũng do Cáp Nộ lãnh đạo đội Địa Tinh của Gia tộc tạo ra! Việc kế tiếp ta muốn làm, cũng có liên quan rất lớn đến Cáp Nộ!

- Cáp Nộ, người đem Không gian giới tử do địa Tinh các người chế tác ra phát cho mỗi một Tộc trưởng ở đây mỗi người một cái đi!

Sau khi đổi được đại lượng cực phẩm quang thạch ở chỗ Long Tộc, Đoạn Vân đem chỗ đó giao cho Cáp Nộ và Cáp Lợi đi xử lý, Cáp Nộ đã đem năm cân Không gian chi thạch và năm cân Tinh thần chi thạch chế tạo ra một số lượng lớn không gian trang bị. Chắc phải được tới hơn một trăm cái không gian lớn nhỏ khác nhau! Để đảm bảo cho vấn đề vận chuyển lương thực của quân đội, Đoạn Vân định đem không gian trang

bị chủ yếu sử dụng cho quân đội. Bất quá vì tài liệu có hạn, Đoạn Vân hôm nay cũng chỉ là cấp cho Nanh Sói Sư đoàn mỗi một doanh phân phối một cái Không gian giới tử ba mươi lập phương! Những Sư đoàn khác chỉ cấp cho mỗi một đoàn được một cái!

Sau khi các Tộc trưởng ở đây đều được cấp Không gian giới tử xong, ánh mắt bọn họ nhìn Cáp Nộ đã thay đổi rất nhiều. Không gian ba mươi lập phương, nếu đem ra xã hội loài người chắc sẽ bị người ta kéo cả họ cả hàng đi tranh nhau sứt đầu mẻ trán để mua cho được thứ cực phẩm không gian trang bị đó!

Đoạn Vân nói tiếp:

- Các người cũng thấy rồi đó, đây là Không gian giới tử do Địa Tinh của Gia tộc chế tạo, không gian bên trong là ba mươi lập phương. Các người có lẽ không rõ, một cái Không gian giới tử ba mươi lập phương sẽ có giá trị như thế nào ở xã hội loài người, để ta nói cho các người biết: Khi đấu giá, giá trị ít nhất trăm vạn đó! Hơn nữa, Gia tộc cũng có rất nhiều vật được bán ra thị trường, phần lớn đều là do Địa Tinh chế tạo! Do đó, ở cảnh nội A Nhĩ Ti Tư, ta không muốn nghe có người nào nói đến từ Địa Tinh ti tiện nữa, nhất là đối với Địa Tinh của Gia tộc!

Còn Cáp Nộ và mấy Tộc trưởng Địa Tinh đều phục Đoạn Vân lệ chảy đầy mặt trân trối cảm kích nhìn Đoạn Vân. Đoạn Vân cười gật đầu ra hiệu cho bọn họ, rồi lại nói tiếp:

- Còn hai vùng nhỏ bé ở phía Bắc A Nhĩ Ti Tư, ta sẽ phái người đi thu phục! Bây giờ ta phân phối công việc cụ thể một chút. Sau này trọng tâm phát triển của chúng ta ở A Nhĩ Ti Tư là kiến thiết! Hôm nay, Á Cương và Phát La Đa sẽ hoàn công rất nhanh. Hai tòa thành thị này đều là loại đại thành thị, có thể dung nạp rất nhiều người. Đến lúc đó, các tộc nhân có thể vào ở! Còn Sư đoàn Địa Tinh chinh thảo phía Tây, bọn họ cũng đang thành lập ở đó một tòa thành thị. Đó là một thành phố Địa Tinh, là bàn đạp của chúng ta sau này dùng để chiếm lĩnh Bồ Lạp Tây! Địa Tinh Tộc trưởng Đạt Lí Khắc, Sư đoàn Địa Tinh của người cần phải trong thời gian ngắn hoàn thành việc mở rộng lãnh thổ! Lực chiến đấu của các người không mạnh, nhưng các người có trí tuệ, các người có thể thông qua việc chế tác những vũ khí tinh xảo, trang bị cho quân đội của mình! Lực lượng chinh thảo mà Địa Tinh các người làm chủ lực là minh chứng hùng hồn nhất đối với các người! Cũng là an bài hợp lý nhất! Các người cần không ngừng tự mình khẳng định và lớn mạnh hơn, không ngừng cải tiến vũ khí của mình! Ta thật ra rất kì vọng Địa Tinh sẽ trở thành một Vương quốc, còn Đạt Lí Khắc sẽ trở thành Quốc vương đầu tiên từ trước tới nay của Địa Tinh! Hãy nhớ, kỳ tích phải do Địa Tinh tự mình sáng tạo ra! Ta tặng cho các người một câu: "Khoa học kỹ thuật là sức mạnh vô địch"!

- Ái Nhân Tộc trưởng Ba Nhĩ Đức Khắc, các người có ba mươi mấy vạn tộc nhân, người đem đại bộ phận tộc nhân an bài tại ở chân núi phía Nam A Nhĩ Ti Tư, cạnh mỏ sắt! Ái Nhân các người cũng có thể kháng thịnh lên rồi! Các người có thể lập nên một tòa thành phố Ái Nhân cho riêng mình, muốn cái gì đều có thể đề đạt với Gia tộc, Gia tộc sẽ tận lực phối hợp với các người!

- Lang tộc, các người chăn nuôi ở Ba Bể thảo nguyên! Nơi đó là cửa vào của A Nhĩ Ti Tư, nếu gặp phải những Nô đoàn của loài người, các người cứ tiêu diệt, tuyệt đối phải bảo vệ chủ quyền của mình! Còn Tinh Linh, các người tìm một chỗ thích hợp sản xuất ở A Nhĩ Ti Tư cảnh nội thành lập một nông trại lớn! Sau này, những nông sản cung cấp cho Gia tộc đều có thể thông qua Thương đoàn của Khắc Lí đi khắp các ngõ ngách trên đại lục! Về phần các chủng tộc khác, cứ dựa theo sự an bài của Ước Hàn mà làm!

Kế tiếp, Đoạn Vân lại cùng với các vị Tộc trưởng và hạch tâm nhân viên của Khắc Lí thương nghị vài việc. Sau đó, Đoạn Vân triệu tập các sĩ quan quân đội cao cấp đến, tiếp tục hội họp!

- Cáp Nộ và Cáp Lợi, các người cần lập một Tổ nghiên cứu, chuyên môn tiến hành nghiên cứu cải tiến vũ khí! Được rồi, lần trước ta bàn với các người về việc làm ra một cái máy bắn ra hạt châu, các người nghiên cứu tới đâu rồi?

Đoạn Vân chợt nhớ ra.

- Thiếu gia, chúng ta nghiên cứu ra một thứ gọi là "Hỏa đồng", là ta thấy Lai Bồ Ni Tư đại sư làm thí nghiệm ma tinh gây ra tiếng nổ lớn, mới sinh ra ý nghĩ ấy! Bất quá phạm vi hữu hiệu của Hỏa đồng chỉ có hơn mười thước. Hôm nay ta đang cải tiến! - Cáp Nộ trả lời.

- Tốt lắm! Phần Cáp Lợi các người thì sao?

- Thiếu gia, vì người cho chúng ta đại lượng cực phẩm quang thạch và Long cốt, Long lân, Long huyết... vân vân, do đó chúng ta tổ chức một Thần khí chế tác tiểu tổ, chuyên môn chế tác Thần khí, hôm nay đã chế tạo ra hơn mười Á thần khí và hai thanh Thần khí!

Cáp Lợi trả lời vẻ rất hưng phấn. Dù sao nếu không nhờ Đoạn Vân cung ứng một số lượng tài liệu dồi dào thì bọn họ cũng tuyệt đối không thể chế tạo ra Thần khí được!

- Tốt lắm, được rồi, Khắc Lí, người giới thiệu về tài chính của Gia tộc xem nào!

Thấy vẻ mặt đắc ý của Khắc Lí, Đoạn Vân cười nói.

Khắc Lí cung kính vái Đoạn Vân một lễ:

- Dạ, thiếu gia! Hôm nay tổng tài sản của Gia tộc lên tới vài chục ức kim tệ. Sinh ý của Gia tộc ngoại trừ được hoàn ra, còn có cả lương thực, vũ khí, quang thạch. Thủy tinh của Gia tộc đã chiếm một vị trí rất lớn. Thời gian mấy tháng trước, doanh thu thuần của Gia tộc đạt hai ức kim tệ trở lên! Sinh ý được hoàn của Gia tộc hôm nay vẫn là bộ phận chủ yếu, lợi nhuận khoảng năm ức kim tệ! Lương thực thì hạn chế mua bán, chủ yếu cung cấp cho các tộc nhân trong Gia tộc. Việc kinh doanh vũ khí và quang thạch cũng có thị trường rất lớn. Hôm nay chúng ta là nhà cung ứng vũ khí lớn nhất cho Thiên Long Đế Quốc. Vũ khí do Á Nhân của Gia tộc chế tạo đều được coi là cực phẩm trên cả đại lục!

Khẽ gật đầu, Đoạn Vân cười nói:

- Khắc Lí, nghe nói nhi tử Kiệt Phu của người bây giờ đã thành một nhân vật truyền kỳ rồi, được mọi người xưng là ngôi sao mới nổi trong giới kinh doanh! Tốt lắm, tốt lắm! Các người ra ngoài làm ăn rất nguy hiểm, các người có thể mang theo một vài cao thủ của Gia tộc để bảo vệ, sau này khi ra ngoài hãy mang theo những Hộ vệ cường hãn của Gia tộc. Ừm, chắc là nên đem theo vài Thú Nhân Kiếm Thần! Nhớ chiêu lãm nhân tài nhiều hơn đấy!

- Khắc Lí tạ ơn ân điển của thiếu gia! Khắc Lí nhất định tận tâm hết sức làm việc vì thiếu gia!

Khắc Lí rất kích động, hắn không ngờ Đoạn Vân lại giao Kiếm Thần cho mình. Chẳng qua hắn không biết, Đoạn Vân có thể thiếu nhiều thứ, nhưng tuyệt đối không thiếu vũ lực!

- Phì Tử, Ma thú lực lượng ở A Nhĩ Ti Tư cảnh nội, người thu phục đến đâu rồi? - Đoạn Vân quay về tiểu Phì Tử mỉm mỉm hỏi.

- Lão Đại, Phì Tử ta đây là do người chân truyền, làm sao kém được chứ? Hôm nay tất cả lực lượng Ma thú ở A Nhĩ Ti Tư cảnh nội đều đã là sản nghiệp của Gia tộc chúng ta. Hôm nay dưới tay ta có một trăm năm mươi Cửu cấp ma thú, hơn một ngàn con cấp tám, ngoài ra còn khoảng năm sáu ngàn con cấp bảy!

Đoạn Vân vừa thấy hình dạng Phì Tử thì có cảm giác ngược đãi bóc lột sức lao động của nhi đồng, tên này không biết học ở ai mà xem ra điệu bộ rất ngênh ngang!

Trợn tròn mắt, Đoạn Vân hỏi Đạt Nhĩ huynh đệ:

- Các người ở Á Long Cốc sướng nhỉ? Được rồi, các người biến mười sáu đầu Hắc long của ta thành thực lực như thế nào rồi?

- Lão Đại, ta bây giờ thật sự là hối hận về việc hứa với người làm Long Hoàng ở đó! Người không biết, chúng ta khổ lắm! Mặc dù mười sáu đầu Hắc long có thực lực ít nhất đều là Cửu cấp trung giai rồi, nhưng mấy chủng tộc Á Long khác thì chúng ta thật sự không quản lý nổi! Nếu không cần thiết thì, lão Đại, người để cho huynh đệ chúng ta bỏ nơi đó đi!

Đạt Nhĩ Ba khóc lóc với Đoạn Vân .

Đoạn Vân không có hứng thú nghe bọn Đạt Nhĩ Ba kể lể:

- Có thứ gì mà ngay từ đầu đã có thể làm tốt đâu? Các người cứ ở nguyên đó cho ta, xây cho người một cái Hắc Long Điện! Thực lực của các người cũng không kém mà! Người từ từ quản lý cho tốt mấy con Á Long đó, đó là một lực lượng không nhỏ đâu! Yên tâm đi, ta không phải đã hứa sẽ giúp các người đề cao thực lực rồi sao? Người có cái gì phải sợ chứ? Ta hiện nay chỉ sợ các người xây xong Long Điện đó, lại hóa

ra kém Long Tộc quá nhiều! Nếu là như vậy, cho dù các người có thực lực mạnh hơn Long Tộc, nhưng các người vẫn không có khí thế bằng người ta!

- Rõ, lão Đại! Ta nhớ rồi!

- Tốt lắm, ngày mai, năm người các người theo ta đi tới một tiểu đảo ở chỗ cửa sông Lạp Mộc chảy ra biển!

- A? Đi tới đó làm chi?

116. Chương 116. Hoa Hạ Thần Long Mãn Thiên Phi

- Đi tới đó làm gì hả? Đương nhiên là để xây dựng đội ngũ rồi!

Đoạn Vân nói rất thần bí. Kỳ thật mấy hôm trước, Đoạn Vân đã được Thần Long Âu Đặc Tư báo tin. Âu Đặc Tư nói hắn đã triệu tập bốn mươi tám đầu Cự mãng bên trong Ma Thú Sâm Lâm, cộng với hai con của hắn, tổng số năm mươi đầu Cự mãng! Hơn nữa thực lực đều rất khá, trưởng thành đại loại vào khoảng Cửu cấp trung giai. Còn có mười đầu đã là Cửu cấp hậu giai rồi. Tin đó làm cho Đoạn Vân lè lưỡi, hắn cũng không ngờ thực lực của bộ tộc Cự mãng lại biến thái như thế! Nếu phối hợp với Thần Long Đan của mình, vậy thì có thể có được rất nhiều cao thủ đây! Đâu còn phải sợ mấy con chim mọc lông mao Long Tộc nữa? Có điều Đoạn Vân hơi hoài nghi Âu Đặc Tư liệu có phải là đã sớm biết mình luyện được bao nhiêu Thần Long Đan hay sao ấy. Bằng không làm sao vừa vụn năm mươi đầu như thế?

Âu Đặc Tư hỏi Đoạn Vân có chỉ thị gì không, sau đó Đoạn Vân mượn bản đồ tận tình nghiên cứu một phen, muốn tìm cho Thần Long bộ tộc tương lai một lãnh địa thật tốt! Tìm mãi Đoạn Vân mới phát hiện ra một tiểu đảo ở giữa A Nhĩ Ti Tư và Ma Thú Sâm Lâm, ở hạ du của Lạp Mộc hà, nơi cửa sông chảy ra biển, xem ra ở đó là thích hợp nhất! Tiểu đảo đó có hình tam giác ở ngay cửa sông, hơi giống đảo Sùng Minh chỗ sông Trường Giang ở Trung Quốc chảy ra biển. Hải đảo đó diện tích không lớn, nhưng cũng không quá nhỏ. Nếu loài người ở đó, Đoạn Vân phỏng chừng cũng có thể ở được tới mấy vạn người. Hơn nữa, Thần Long đều là Thủy hệ Thần thú, chiếm cứ một hải đảo xem ra là tương đối tốt!

Vì vậy Đoạn Vân dùng cảm ứng ra lệnh cho Âu Đặc Tư dẫn dắt đám thủ hạ chiếm cứ hải đảo, trước hết thu phục bằng sạch các thế lực ở đó! Vài ngày trước Đoạn Vân lại được tin của Âu Đặc Tư, hắn nói bọn họ đã hoàn toàn chiếm lĩnh hòn đảo đó, còn hàng phục thêm cả một vài Thủy hệ ma thú ở cửa biển! Hôm nay bọn họ dựa theo chỉ thị của Đoạn Vân, bắt đầu tiến hành xây dựng, nghe chừng không bao lâu nữa nơi đó sẽ là nhà của Cự mãng, cũng chính là nhà của Thần Long tộc!

Ngày thứ hai, Đoạn Vân dẫn sáu vị "Chung đoàn vũ lực" của Gia tộc, hướng về phía tiểu đảo bay đi! Trải qua một hành trình khá dài, Đoạn Vân hạ xuống ở trung tâm tiểu đảo vô danh! Còn Âu Đặc Tư cũng đã dẫn theo một đám Cự mãng thực lực biến thái, tướng mạo dữ dằn rất cung kính tiến đến cung nghênh Đoạn Vân! Trước đó Đoạn Vân đã ra lệnh cho đám đại thủ hạ của mình nội liễm thực lực, do đó khi năm Đại thần thú và một Đại đỉnh cấp Kiếm Thần hạ xuống đã không xảy ra náo loạn ở bên dưới!

- Âu Đặc Tư cung nghênh chủ nhân- Thần Long Sử đại nhân!

Hôm nay Âu Đặc Tư trông rất uy phong bệ vệ, bước vội đến cung kính vái Đoạn Vân. Còn đám gia hỏa dữ dằn phía sau hắn cũng rất kính cẩn hành lễ với Đoạn Vân!

- Ha ha! Thần Long Sử đại nhân? Tốt, Âu Đặc Tư, đây là thủ hạ người vừa thu phục hả? Được, mọi người khổ cực rồi!

Đoạn Vân rất cao hứng đánh giá đám thủ hạ mới. Một nỗi hạnh phúc vô bờ bến tràn ngập tâm hồn hắn. Đây tuyệt đối là lực lượng của mình sao? Không biết sau khi tất cả bọn chúng uống xong Thần Long Đan, chắc cả đám sẽ biến thành Thần cấp chứ hả?

Đang lúc Đoạn Vân mơ mộng, một đầu tiểu Mãng xà rất ôn thuận đi tới, hắn, à không, là nàng, nàng dùng một giọng nói rất ngọt ngào nói với Đoạn Vân:

- Đoạn Vân ca ca, người rốt cục đến rồi!

Nhìn Mãng xà trước mắt, Đoạn Vân đánh giá đầy nghi hoặc, hỏi:

- Người là .?

- À, chủ nhân, nàng chính là con gái ta, tên là Ny Khả đó! - Âu Đặc Tư giải thích cho Đoạn Vân.

- À, nguyên là nàng hả? Ny Khả, hay lắm, thực lực đã đến Cửu cấp hậu giai rồi, xem ra tiến bộ không ít nhỉ?

Đoạn Vân giật mình hiểu ra, lúc này mới nhớ tới hai người con của Âu Đặc Tư. Chẳng qua là hôm nay một tiểu Mãng xà đã không còn hung ác như lúc trước nữa, chắc là do công hiệu kỳ lạ của Tẩy Tủy Đan đã làm cho nàng có một vài biến hóa! Thế nhưng thanh âm này cũng quá ngọt ngào đi! Ừm, tuyệt đối là một mỹ nữ, ực !

Tiếp theo, Âu Đặc Tư lại giới thiệu cho Đoạn Vân về thực lực của từng con Cự mãng, thuận tiện giới thiệu về tình huống trên đảo! Cự mãng bộ tộc đã chiếm cứ đảo vô danh này hơn mười ngày rồi, các thế lực trên đảo đều bị bọn họ thu phục hết, ai không phục đều bị bọn họ tiêu diệt sạch! Hôm nay, bọn họ cũng thu được một đám thú hạ. Có sáu con thực lực cấp chín, có hơn trăm con thực lực cấp tám, còn có khoảng năm trăm con là cấp bảy! Hơn nữa vì nơi này rất gần biển, phần lớn thú hạ đều là Thủy hệ ma thú! Nghe nói còn có không ít Hải thú ở biển khơi! Đoạn Vân xem ra trong số thú hạ này có không ít Rùa biển, hơn nữa trong đó còn có một con Rùa biển cấp chín nữa!

Nhìn năm mươi Cự mãng trước mắt, Đoạn Vân phủ dụ:

- Tốt lắm! Các người có lẽ đã biết, ta là chủ tử chính thức của các người, còn các người gọi ta là Thần Long Sử (người quản lý rồng). Đích xác, dựa theo Âu Đặc Tư, ta đích xác đúng là truyền nhân của rồng, cũng là Thần Long Sử của các người! Ta cũng biết, tiến hóa thành rồng là giấc mộng ngàn đời của các người! Hôm nay, ta cho các người đạt được nguyện vọng đó! Hôm nay các người có thể biến thân thành Thần Long! Tuy nhiên, ta hy vọng các người phải luôn luôn trung thành với ta.

- Thề thuần phục Thần Long Sử đại nhân! - Năm mươi đầu Cự mãng đồng thanh hô lớn!

Khẽ gật đầu, Đoạn Vân đưa một bình Thần Long Đan cho Âu Đặc Tư, nói :

- Đây là Tẩy Tủy Đan dùng máu của ta để luyện chế, có công hiệu đề cao thực lực và tẩy căn phiệt tử! Ta nghĩ nó cũng có thể làm cho máu Thần Long trong người các người thức tỉnh! Người cho bọn chúng mỗi người hai viên, rồi bảo bọn chúng uống ngay! Ta nghĩ, bọn họ chắc chắn đều có thể biến thân thành rồng đó!

Âu Đặc Tư có chút kích động đưa tay nhận bình thuốc, hai tay hơi run rẩy. Đây tuyệt đối là đồ xịn đó! Không nói có thể đề cao thực lực, mà nó còn có thể làm cho Thần Long máu huyết thức tỉnh mới là điều quan trọng!

Đến khi mỗi đầu Cự mãng tiếp nhận Thần Long Đan thì hai tay đều run lấy bầy như đánh tiết canh ngan, thần sắc vừa kích động vừa hưng phấn!

Kết quả là, sau khi bọn chúng uống Tẩy Tủy Đan khoảng hơn mười phút, năm mươi đầu Cự mãng quả nhiên đã phát sinh tiến hóa. Chỉ thấy trên không trung có năm mươi cái kén bự tổ chẳng nổi lơ lửng, hào quang chói mắt! Tuy nhiên lần này tình hình không hoàn toàn giống như lần Âu Đặc Tư tiến hóa trước kia. Đầu tiên, thời gian tiến hóa của bọn họ ngắn hơn, trước sau tổng cộng khoảng hai ngày ba đêm. Chỉ bằng một nửa thời gian mà Âu Đặc Tư tiến hóa. Tuy nhiên hai con của Âu Đặc Tư thì lại tiến hóa khá dài, suốt bốn ngày bốn đêm! Xem ra, đúng là lần này việc tiến hóa không có hiệu quả bằng Âu Đặc Tư! Trừ con của Âu Đặc Tư, bốn mươi tám đầu Cự mãng khác thật ra cũng tiến hóa thành Thần Long, nhưng rất nhiều tên không có thực lực kinh khủng Ngũ trảo Kim long, phần lớn đều là tứ trảo. Hơn nữa cũng không phải là Kim Long, phần lớn đều là Bán Kim Long. Da rồng của bọn họ mặc dù có một phần màu vàng kim, nhưng vẫn còn pha những màu sắc khác, những màu sắc này cũng bị ảnh hưởng bởi màu của Cự mãng lúc trước. Ví dụ Thanh mãng chẳng hạn: mười hai đầu Thanh mãng tiến hóa thành Tứ trảo thanh sắc Thanh long. Còn hai con Âu Đặc Tư thì tiến hóa thành Ngũ trảo Kim Long, tướng mạo cơ hồ không khác gì với cha!

Dù sao thì có một điều có thể khẳng định được: tất cả Cự mãng đều tiến hóa thành Thần Long Hoa Hạ! Thực lực của bọn họ vốn đã rất biến thái rồi, lại được hai viên Thần Long Đan gia tăng thêm nữa, có mười đầu Cự mãng có thực lực Cửu cấp hậu giai lập tức biến thành Thần Long trung giai cấp mười! Còn hai

mười con Cự mãng trưởng thành Cửu cấp trung giai cũng đạt tới thực lực cấp mười sơ kì. Về phần mấy con tiểu Mãng xà, chúng đều biến thành tiểu Kim Long, thực lực tuy không đột phá đến cấp mười, nhưng đều đã đạt tới Cửu cấp hậu giai trở lên. Thông qua sự tiến hóa của đám tiểu Mãng xà, Đoạn Vân phát hiện ra tuổi càng nhỏ thì tiến hóa càng hoàn mỹ! Tiểu Kim Long này là chứng minh tốt nhất! Nói đến việc này, không thể không nói đến hai con của Âu Đặc Tư! Có thể là bị sủng vật khế ước quý dị của Đoạn Vân và cha chúng làm ảnh hưởng, cả hai đều tiến hóa thành Ngũ trảo Kim Long, thực lực cũng đạt tới cấp mười trung giai!

Nhìn ba mươi hai Cự long hóa hình trước mắt mình, còn có mười tám con tiểu Kim Long đang không ngừng bay lượn thảnh thơi trong không trung, Đoạn Vân gật đầu rất hài lòng. Còn năm Đại Thần thú và Diệp Cô Thành cùng đi với hắn thì bị tất cả cảnh tượng trước mắt làm há hốc mồm cả nửa ngày trời không đóng lại được. Đây là một đám biến thái kiểu gì thế này? Đây rốt cuộc là một chủng tộc gì thế? Thực lực của tiểu hài tử đều đã là Cửu cấp hậu giai rồi, vậy sau này khi bọn chúng trưởng thành thì sẽ có thực lực kinh khủng tới đâu nữa đây?

Tiểu Phi Hiệp và Diệp Cô Thành thì không đến nỗi quá mức kinh ngạc, dù sao bọn họ đã từng thấy sự tiến hóa của Âu Đặc Tư. Nhưng bốn con gia hỏa còn lại bình thường ở Gia tộc diệu võ dương oai bây giờ bị dọa đến dờ người ra! Sự sợ hãi của chúng thể hiện hết trên mặt, Đạt Nhĩ huynh đệ lại càng rõ hơn. Bọn họ trong lúc vô ý khi đối diện với Kim Long đang phát ra uy áp dường như có một loại sợ hãi trời sinh, khi thấy một Thần Long phá kén chui ra, bọn họ tới tấp quỳ xuống trên mặt đất. Nếu không phải Đoạn Vân ra lệnh buộc chúng phải đứng lên, phỏng chừng bọn họ cứ một mạch quì như vậy mãi! Phi Tử thì sao nhỉ, à, hắn cứ một mực ôm chặt lấy chân Đoạn Vân, mãi không chịu buông ra. Ngưu Ma Vương nhìn qua thì vẫn còn rất oai phong, có điều khi Đoạn Vân gọi hắn hàng đồng câu, thật lâu sau vẫn không thấy có phản ứng gì!

- Chủ nhân, năm mươi Thần Long ở Thần Long Đảo đã tiến hóa xong, xin chủ nhân ra chỉ thị! - Âu Đặc Tư cung kính vái Đoạn Vân một lễ.

- Thần Long Đảo?

Đoạn Vân làm sao cứ cảm thấy cái tên nghe quen quen! Chết rồi, Thần Long Giáo!

- Đúng vậy, chủ nhân, sau khi chúng ta nhất trí thương nghị, chúng ta quyết định đặt cho hòn đảo vô danh này tên là Thần Long Đảo! - Âu Đặc Tư giải thích.

À, Thần Long Đảo thì Thần Long Đảo chứ sao? Lão tử cũng đâu phải là Thần Long Giáo chủ đâu? Hơn nữa Âu Đặc Tư đúng là Thần Long chính thức, có cái gì phải kiêng kị chứ?

- Tốt lắm, cứ gọi là Thần Long Đảo đi! Sau này các người thành lập một phương thế lực ở đây. Hôm nay thực lực Thần giai ở Thần Long Đảo chúng ta còn mạnh hơn rất nhiều so với Long Tộc ở Đường Cổ Lạp Sơn! Chỉ có điều thực lực bậc dưới của các người chưa được phát triển lắm! Nếu các người muốn mạnh hơn Long Tộc còn phải đi một quãng đường rất dài nữa! Hơn nữa tên gia hỏa Long Hoàng lại là một siêu cấp biến thái, thực lực không còn ở cấp mười nữa đâu! Được rồi, các người sau này có kế hoạch gì không?

Âu Đặc Tư trả lời cung kính:

- Chủ nhân, Cự mãng bộ tộc chúng ta còn có không ít tộc nhân tán cư ở các nơi trên đại lục, ta sẽ không ngừng tìm kiếm bọn họ. Ta hy vọng chủ nhân có thể trợ giúp bọn họ tiến hóa thành Thần Long!

- Không thành vấn đề, tối đa ta sẽ hi sinh bản thân mình thêm một lần nữa! Được rồi, sau này các người không được xưng mình là Cự mãng bộ tộc, mà các người phải xưng mình là Thần Long bộ tộc nghe chưa?

Đoạn Vân cười nói. Thế nhưng ánh mắt cú vọ vẫn dán vào người con gái của Âu Đặc Tư, cũng chính là tiểu Long nữ Ny Khả!

Quả là một tiểu mỹ nhân a! Mái tóc dài đen mượt mà, mắt tròn long lanh, mặt trái xoan trắng nõn, đôi môi anh đào căng mọng, cái cằm thon thả quý phái. Hơn nữa vóc người cũng quả là tuyệt vời! Những đường cong lả lướt rực lửa, cái nào cần nhỏ thì rất nhỏ, chỗ nào cần lớn thì thật là lớn, chỗ nào cần cong thì ôi con mẹ hồn. Chỉ thấy nàng cả người mặc một bộ võ phục bó sát màu trắng đầy khiêu khích, đó là biến thân Thần long dùng lông phiến trên thân thể mà biến thành. Võ phục đó chỉ đủ che vài bộ vị trọng yếu

của tiểu mỹ nhân mà thôi. Lộ ra cái eo nhỏ tinh tế và cặp đùi thon dài tuyệt vời. Ai, mỹ nữ Đông phương tuyệt đối cổ điển! Ai, ta chỉ có thể gặp được ở trên trời thôi, ở nhân gian làm sao có được chứ?

- Đoạn Vân ca ca, người nhìn người ta làm gì? Làm người ta mắc cỡ quá đi!

Ny Khả chú ý tới ánh mắt nghiêng ngáu tham lam của Đoạn Vân, vì vậy cả mặt nàng đỏ bừng lên nói với hân về nững nịu ngúng nguẩy.

- A? Không có gì... không có gì... !

Thê thăm rồi! Bị mỹ nữ bắt quả tang mình đang ngắm trộm nhìn lén, sau này theo đuổi nàng như thế nào đây hả Vân ơi?

117. Chương 117. Ý Dục Hải Giới Hải Long Vương

Nhìn về phía đại dương xa xa, Đoạn Vân hỏi:

- Âu Đặc Tư, người có biết gì về Hải tộc không?

Âu Đặc Tư nghi hoặc một hồi, sau đó cung kính nói:

- Chủ nhân, Cự mãng, à không, Thần Long bộ tộc chúng ta phần lớn đều là Thủy thổ song hệ cả, hôm nay chúng ta có chiến lực của mười hai đầu Thần Long thực lực cấp mười trung giai, hai mươi đầu cấp mười sơ giai, chúng ta

- Khoan đã! Các người không được xưng mình là một đầu một đầu như vậy, các người là Thần Long, là một "Ông"*, hiểu chưa?

Đoạn Vân lập tức ngăn Âu Đặc Tư, rồi sửa lại cho đúng .

- Dạ, chủ nhân! - Âu Đặc Tư cung kính vái Đoạn Vân một lễ!

- Nói tiếp đi!

- Thần Long bộ tộc chúng ta phần lớn đều là Thủy thổ song hệ Thần thú, đặc biệt là Thủy hệ, chúng ta dám nói, về mặt Thủy hệ thiên phú ma pháp, không có một chủng tộc nào có thể so được với chúng ta cả Tuy nhiên, vì chúng ta sống trên trên mặt đất một thời gian dài, do đó chúng ta hầu như không hiểu rõ Hải tộc lắm! Thế nhưng trong cả đám thủy hạ mà chúng ta vừa thu phục cũng có vài tên Hải tộc! Theo bọn họ, Hải tộc là một chủng tộc rất kinh khủng, thực lực còn mạnh hơn gấp trăm lần so với Long Tộc ở Đường Cổ Lạp Sơn!

Âu Đặc Tư nói tiếp .

- Gấp trăm lần?

Đoạn Vân hơi bị sốc, gấp hàng trăm lần là khái niệm gì chứ?

- Không phải nói là Hải tộc có trên vạn con Cừu cấp hải thú, hơn một ngàn Ma thú cấp mười sao? Con số này quá kinh khủng rồi! Ta còn tưởng cho các người làm Hải Long Vương, thống lĩnh Hải giới nữa chứ, đúng là chuyện đùa! Ai nha! Tiếc nhĩ, sản vật tài nguyên ở ngoài biển rất phong phú! Đáng tiếc quá!

- Chủ nhân, kỳ thật cũng không kinh khủng như vậy đâu, bọn họ tối đa cũng chỉ có mấy ngàn Hải thú cừu cấp, nghe nói Thần thú cũng khoảng trăm con! Bọn họ có thực lực cường đại, đó là nói về số lượng của bọn họ! Đám binh lính Hải tộc nghe nói có tới vài trăm triệu! Hơn nữa, nếu chủ nhân muốn thống trị Hải tộc thì cũng không phải không có khả năng! Bởi vì Thần Long bộ tộc chúng ta có rất nhiều đặc thù, không ít Hải tộc đã thần phục chúng ta! Dù sao dưới mắt bọn chúng, chúng ta chiếm một khu vực ở biển cũng không tính là dị tộc xâm lược, mà là sự việc trong nội bộ Hải tộc thôi! Nếu muốn chiếm cứ một khu Hải vực, chuyện đó cũng không khó, nhưng mà chủ nhân nếu muốn chiếm cứ cả Hạ Lợi Ngõa hải dương thì phỏng chừng phải mất thời gian khá dài!

Âu Đặc Tư rất kiên nhẫn giảng giải cho Đoạn Vân!

Nghe Âu Đặc Tư nói thế, Đoạn Vân cao hứng không tả xiết. Ta nói rồi mà, Hải Long Vương mà không ở ngoài biển thì ở đâu?

- Được! Sau này các ngươi cứ lấy việc phát triển thế lực của mình làm việc chính. Hôm nay A Nhĩ Ti Tư đã là lãnh địa của ta, các ngươi cứ từ từ thu phục đám Hải thú đi. Còn nữa, có một hòn đảo hoang rất lớn ở đầu bên kia, rất hoang vu không có người. Các ngươi có thể thành lập một vài thế lực ở đó !

Đoạn Vân ra lệnh.

- Rõ, xin chủ nhân yên tâm! Ta hứa nhất định sẽ trong một thời gian ngắn nhất quét sạch mọi thế lực ở đây! - Âu Đặc Tư tỏ vẻ rất sốt sắng!

Sau khi quan sát đánh giá tên thủ hạ một lần nữa, Đoạn Vân lấy ra bốn viên siêu cấp Tủy Tủy Đan đưa cho hắn nói:

- Sau này ngươi đã là Thần Long Hoàng rồi, hai con của ngươi cũng là Long Thái tử và Long Công chúa. Hiểu chưa? Phải đảm bảo đám thủ hạ của ngươi tuyệt đối trung thành, còn ngươi phải đương nhiên là tuyệt đối trung thành với ta rồi! Sau này làm cho tốt, mau rèn luyện tăng cường thực lực. Đây là thuốc mà thiếu gia ta đặc biệt chế luyện ra, chính là dùng Chu quả mà các ngươi canh giữ luyện chế ra đó. Vài Ma sủng của ta đã nhờ nó trợ giúp mà trở thành Thần thú! Ngươi phục dụng hai viên, hai con của ngươi mỗi người một viên, nghe chừng thực lực của các ngươi sẽ tăng lên rất cao! Sau này, các ngươi chuyên tâm lo mà mở rộng thế lực, mau chóng chiếm cứ một khoảng Hải vực rộng lớn nha!

Sau khi đưa bốn viên siêu cấp Tủy Tủy Đan, Đoạn Vân cũng chỉ còn lại có bốn viên thôi! May mà vẫn còn có hơn mười Chu quả để giành, phỏng chừng khi nào rảnh rồi lại có thể luyện chế thêm một mớ nữa!

- Cảm ơn chủ nhân!

Âu Đặc Tư tiếp nhận bốn viên Tủy Tủy Đan ẩn chứa năng lượng siêu cường đại với vẻ mặt kích động. Còn đám Thần Long khác thì cực kỳ hâm mộ nhìn viên thuốc trong tay Âu Đặc Tư, thèm thuồng đến nỗi dãi chảy ròng ròng.

Thấy vẻ mặt khát vọng của đám Thần Long, Đoạn Vân cười nói:

- Còn các ngươi, sau này cố làm việc với Âu Đặc Tư cho tốt, đến lúc đấy thì những viên thuốc đó trước sau gì cũng sẽ đến lượt các ngươi thôi!

- Thuộc hạ thề thuần phục Thần Long Sử đại nhân!

Tất cả Thần Long đều quì xuống vái Đoạn Vân, còn mấy tiểu Thần Long cũng bắt chước cung kính cúi đầu hành lễ với Đoạn Vân. Đoạn Vân tán thưởng nhìn tất cả, vẻ mặt rất kích động mãn nguyện! Đây là thực lực tuyệt đối của mình ! Có điều khi hắn nhìn thấy Ny Khả, Đoạn Vân lại bị kích thích một chút, bởi vì hắn thấy rõ ràng Ny Khả tiểu mỹ nhân quay về hắn nháy mắt, rồi còn hơi bĩu môi nữa! Chắc chắn, làm gì mà chọc ghẹo nhau trắng trợn trần trụi thế?

Đoạn Vân vội vàng định thần rồi chỉnh sắc nói:

- E hèm...! Tốt lắm, mọi người đừng nên khách khí như vậy nữa! Ta là Chân Long hậu duệ, còn các ngươi cũng đều là có di truyền của Thần Long, mọi người đều là người một nhà thôi! À, ta có vài vật mọn muốn tặng cho các ngươi, không biết các ngươi có thích hay không?

Nói xong, Đoạn Vân lấy ra hơn mười rương thủy tinh chế phẩm, rồi mở ra. Kết quả là, kim quang lòe lòe từ trong mấy cái rương chiếu ra, chế phẩm thủy tinh trong suốt sáng lập lòe nhìn qua rất mê người.

Bất quá, phản ứng của đám Thần Long lại làm cho Đoạn Vân hơi luống cuống!

- Đoạn Vân ca ca, ngươi cho chúng ta mấy thứ vô dụng này làm gì vậy? - Ny Khả hỏi có chút nghi hoặc.

- Thần Long Sử đại nhân, mấy thứ này toàn là đồ vô dụng, cũng chẳng đẹp đẽ gì! Đưa cho chúng ta làm gì?

- Thần Long Sử, ngươi chắc chắn không cho rằng chúng ta thích mấy thứ sáng bóng trong suốt như đám Long Tộc ở Đường Cổ Lạp Sơn đó chứ?

Nghe đám Thần Long lao xao, Đoạn Vân cực kỳ bối rối! Hóa ra Thần Long căn bản không phải là Ngụy Long, bọn họ có lẽ thích tiền, nhưng tuyệt đối không giống như Long Tộc thích mấy thứ gì sáng lấp lánh! Ai, mình làm sao không hỏi trước cho rõ ràng chứ?

- E hèm! Mắc cỡ quá, ta vốn tưởng các người thích mấy cái thứ này chứ? Dù sao mấy thứ này giúp ta lừa được của đám rồng ngu muội ở Đường Cổ Lạp Sơn rất nhiều tiền đó! Xem ra, Thần Long quả nhiên không phải là Ngụy Long!

Đoạn Vân mặt mày xám xịt cố gắng chống chế!

- Chủ nhân, Thần Long bộ tộc chúng ta tự nhiên không phải là dị ngụy đồ đâu! Chúng ta thích tài phú, chứ không phải ba cái thứ trong suốt sáng lấp lánh vô dụng đó! Mấy thứ loại này nghe nói ở hải lí có đầy, hơn nữa có không ít thứ còn ẩn chứa năng lượng rất lớn! - Âu Đặc Tư giải thích cho Đoạn Vân.

- À! Được rồi, các người cần phải tìm kiếm thu hoạch mấy cái thứ ẩn chứa năng lượng ở ngoài biển, các người khai thác được thì giao cho ta, ta sẽ luyện chế cho các người các loại thuốc giúp cho việc tăng thực lực của các người lên!

Đoạn Vân đột nhiên nghĩ ra một việc: dùng Thủy hệ tài liệu ở biển để luyện thuốc cho Thủy hệ Thần thú, cái này chắc chắn phải tốt hơn nhiều!

- Rõ! Chủ nhân, ta sẽ lưu ý!

- À mà cả khoáng sản nữa. Các người cũng tranh thủ tìm kiếm, sản vật ở hải dương xem ra nhiều hơn ở đại lục hơn mười lần đó! Chúng ta không thể lãng phí đâu!

- Rõ!

Ngẫm nghĩ một lát, Đoạn Vân kéo Âu Đặc Tư qua một bên, hỏi khế:

- Âu Đặc Tư, người phải quản lý chặt đám thủ hạ Thần Long này. Thực lực bọn họ cũn gọi là biến thái rồi đó! Không được đi gây chuyện khắp nơi, nhất là không được trêu vào Long Tộc ở Đường Cổ Lạp Sơn! Hiểu chưa?

- Chủ nhân, kỳ thật bọn họ đều nghe Ngài cả! Ngài có thể không phát hiện, từ sau khi phục dụng Thần Long Đan của Ngài, máu của bọn họ cũng có lạc ấn của Ngài, bọn họ sẽ tuyệt đối không có những hành vi phản bội đâu!

- A? Nếu vậy không phải nói là bọn chúng đều có thể xem là con của ta sao? Nhi tử bình thường sẽ không phản bội lão tử mà! - Đoạn Vân nghi ngờ hỏi lại.

Âu Đặc Tư khế gật đầu:

- Cũng có thể giải thích như vậy!

Đoạn Vân trợn trắng mắt, cả người lão đảo quay cuồng! Âu Đặc Tư hiểu ra Đoạn Vân làm bộ, vì vậy cười nâng Đoạn Vân dậy. Đoạn Vân nhìn tên thủ hạ Thần Long tuyệt đối trung thành Âu Đặc Tư này, nói với vẻ tiếc nuối:

- Thảm rồi! Ta còn định cưa con gái của người nữa! Xem ra không làm được rồi!

Nghe Đoạn Vân nói thế, Âu Đặc Tư giật mình, cũng rất chi là hưng phấn.

- Chủ nhân thích Ny Khả sao? Việc này thật là tốt quá! Ngài yên tâm, Ngài mà thích Ny Khả thì đó là phúc khí của Ny Khả mà! Chỉ sợ Ny Khả không hợp với chủ nhân thôi!

- Cái gì hợp với chẳng không hợp. Hôm nay tất cả Thần Long đều là nhi tử của ta, ta làm sao theo đuổi con gái người được? Người coi như là nhi tử của ta, cả Ny Khả cũng là cháu gái của ta! Nhưng nàng vừa uống xong Thần Long Đan mà! Ái chà, rối loạn! Rối loạn hoàn toàn, rối tứ tung loạn bét nhè rồi!

Đoạn Vân làm bộ mặt than khóc nói với Âu Đặc Tư.

Cười cười, Âu Đặc Tư nói :

- Chủ nhân yên tâm, Thần Long Đan chỉ là lưu lại trong máu bọn họ lạc ấn của Ngài thôi. Đó là một loại tinh thần lạc ấn. Do đó nếu tính về huyết thống, làm gì có quan hệ được chứ!

- A? Như vậy hả? Người làm sao không nói sớm một chút? - Đoạn Vân quay về Âu Đặc Tư trợn mắt dậm dọ!

Một lần nữa nhìn kỹ đám thủ hạ Thần Long của mình, Đoạn Vân nói:

- Các người ở đây làm việc cho tốt, ta về trước A Nhĩ Ti Tư đây!

- Đoạn Vân ca ca, người muốn đi sao?

Mặt vẻ Ny Khả lộ vẻ không vui nói với Đoạn Vân.

- Chủ nhân, nếu không có gì bất tiện, để cho Ny Khả đi với người nhé? - Âu Đặc Tư thật ra rất linh lợi và tâm lý vợ và đề nghị!

- Được thôi! Đoạn Vân ca ca, Ny Khả đi với người nhé? - Ny Khả rất nhanh nói leo vào .

Nhìn tiểu mỹ nhân phương Đông xinh đẹp đáng yêu, Đoạn Vân kéo tay nàng nói:

- Ny Khả, nơi này cách Á Cương của ta không xa lắm đâu, sau này Đoạn Vân ca ca sẽ thường xuyên đến thăm người mà! Người cứ ở chỗ này giúp cho cha người đi!

- Hừ! Ny Khả không muốn đâu! Đoạn Vân ca ca xấu lắm! - Ny Khả chu cái miệng xinh xắn ra, vẻ mặt không vui!

Đoạn Vân không hề khách khí, hôn nàng một phát. Chỉ có điều, Đoạn Vân chỉ là hôn phớt vào hai má của Ny Khả thôi. Tuy nhiên, cho dù là phớt qua một chút thì lực công kích lên Ny Khả cũng gần bằng một cấm chú rồi. Ny Khả đỏ ửng mặt, vết đỏ từ chỗ Đoạn Vân vừa hôn nhanh chóng lan ra bốn phía, nhanh chóng lan tràn toàn thân của tiểu mỹ nhân.

- Đoạn Vân, ca ca

Ny Khả dùng một loại thanh âm còn nhỏ hơn cả muỗi kêu mắng yêu Đoạn Vân .

Đoạn Vân thấy thế ôm chầm lấy tiểu mỹ nhân Ny Khả, cười to nói:

- Ny Khả, ngoan đi mà, nàng sau này cứ ở đây tìm cho Đoạn Vân ca ca một đội quân thật đông vào! Đợi đến khi thủ hạ của nàng vượt qua một vạn người, ta sẽ hảo hảo... đến thăm nàng, he he!

- Thật không?

- Nếu không tin, chúng ta ngoắc tay!

- Ngoắc tay thì ngoắc tay!

(Workman chú thích: trong tiếng Trung, chữ đầu (𠂇) dùng để chỉ số đếm của những con vật. Còn điều (𠂇?) thường được dùng để chỉ số lượng những thứ to lớn. Trong tiếng Việt thì tôi dịch là "con" hết cho nó tiện. Ở đây chỉ dịch thoáng ý cho các bạn hiểu thôi. Mà tôi cũng sẽ không dùng chữ "ông" rỗng hay "ông" Thần Long vì nghe rất chướng tai.)

118. Chương 118. Tẩu Hỏa Nhập Ma Loạn Chân Khí

Hôm nay là ngày thứ ba sau khi Đoạn Vân từ Thần Long Đảo trở về. Trực tiếp thị sát một đám thủ hạ biến thái của mình, Đoạn Vân vừa tự hào mà cũng bị kích thích mạnh, do đó hắn quyết định phải tìm mọi cách đề cao thực lực bản thân cho mình!

Đến nay thực lực của Đoạn Vân đã đạt tới mức Cửu cấp trung giai rồi, kỳ thật nếu là phối hợp với khinh công và kiếm chiêu tinh diệu, cũng đủ để ngạnh kháng với Kiếm Thần! Hơn nữa nội lực trong cơ thể cũng rất thâm hậu, hôm nay chỉ còn lại có hai mạch Nhâm Đốc vẫn chưa được đả thông. Đoạn Vân phổng chừng

chỉ cần giải khai Nhâm Đốc nhị mạch, thực lực của mình có thể đột phá tới Thần cấp, đạt tới "Tiên thiên chi cảnh" trong truyền thuyết! Tuy nhiên, có một việc mà Đoạn Vân rất hoài nghi: đó là chân khí của hắn trước đây đã đột phá ba lượt rồi, mà cấp bậc lại ở tầng thứ tư. Rốt cuộc sẽ có mấy tầng, luyện đến cuối cùng thì kết cục biến thành cái gì đây?

Thôi mặc kệ việc này đi, để làm cho thực lực tăng lên, kết quả là tên Đoạn Vân tham lam quyết định điều chế rượu pha máu rồng: "Long huyết Dược tửu" cho bản thân mình!

Long huyết Dược tửu khác xa Long huyết bình thường. Nói là Long huyết Dược tửu, kỳ thật căn bản thứ này cũng không hẳn là rượu, mà là Đoạn Vân dùng một lượng lớn cực phẩm dược tài phối chế mà thành thứ rượu thuốc trong Trung y. Các loại cực phẩm nhân sâm, linh chi, bất kỳ thứ gì hay ho, đều được nhồi nhét vào đó. Sau đó Đoạn Vân lại lấy cả thùng máu mà hồi đó hắn bóc lột trên người Ngân long Tật Lỗ đổ vào! Hôm nay Đoạn Vân quyết định muốn một lần cuối cùng thử xem việc ngâm máu rồng theo truyền thuyết trên đại lục sẽ có hiệu quả gì?

- Thiếu gia, người tính ngâm mình vào cái thứ nước cống đó hả?

Liên Na nhìn vào thứ thuốc nước hổ lớn lợn cợn nồng nặc tỏa ra một mùi kỳ quái khó tả, cau mày hỏi.

- Đúng vậy, thiếu gia, người đừng làm nữa! Cái thứ nước đó đen thui đặc quánh nhìn thấy phát ớn!

Vân Vân vẻ mặt cũng rất lo lắng ngoái đi ngoái lại nhìn thùng nước lầu thập cẩm hầm bà làng đó rồi can ngăn Đoạn Vân.

Hôm nay, hai thị nữ Liên Na và Vân Vân đều được coi là tâm can bảo bối của Đoạn Vân. Còn Đoạn Vân cũng rất thích động tay chân lên người các nàng.

Cho đến bây giờ hai cô thị nữ này đều đã từng bị Đoạn Vân nhiều lần chiếm tiện nghi, chỉ chừa lại một bước cuối cùng không làm mà thôi! Còn hai cô thị nữ phơi phới phây phây ngon lành cảnh đào này thì tìm mọi cách ám thị với Đoạn Vân, hy vọng có thể tìm được sủng hạnh của hắn. Có điều mỗi lần Đoạn Vân đều chỉ thấp lên dục hỏa của các nàng rồi sau đó nói tuổi còn nhỏ gì gì đó! Làm cho hai thị nữ của hắn khổ sở mà không nói được, mà người thì bị Đoạn Vân kích thích càng ngày càng thành thực...! Hôm nay các nàng có thực lực khá tốt. Đầu là Phong hệ ma pháp sư, hơn nữa thực lực cũng đạt tới cao cấp Ma đạo sĩ cấp bảy rồi! Không có biện pháp, ai bảo Đoạn Vân có tài năng như thế làm chi? Đoạn Vân mặc dù vẫn là một 'Ma pháp bạch si', nhưng hắn lại có thể giải thích ma pháp rất sâu sắc. Liên Na và Vân Vân cơ hồ mỗi ngày đều đi theo bên người Đoạn Vân, Đoạn Vân cũng thường lấy làm vui lòng mà dạy kèm thêm cho các nàng.

Đoạn Vân thò tay vào bộ ngực hấp dẫn của hai thị nữ sờ một cái, sau đó rút tay lại cười rất đều:

- Ừm! Thơm quá! Đường như lại to ra lớn lên không ít nhỉ? Ha ha, xem ra ngày nào đó có thể cho bọn thiếu gia ăn được rồi!

- Thiếu gia người xấu lắm! Làm sao lại động thủ động cước như thế?

Liên Na ngượng đỏ mặt nói, dù sao Đoạn Vân lần này công nhiên đứng trước mặt cô gái khác mà trêu chọc nàng, việc này ai mà chẳng bối rối.

- Đúng thế, thiếu gia, người chỉ biết khi dễ tỷ muội chúng ta! Hơn nữa mỗi lần còn . Còn - Vân Vân cũng tỏ ra xấu hổ không chịu nổi.

- Ha ha! Còn như thế nào hả? Ha ha, thôi đừng mắc cỡ mà!

Nhìn hai nàng thị nữ lúng ta lúng túng, Đoạn Vân không khỏi cười ha hả.

- Đợi hai ngày nữa thiếu gia sẽ "ăn thịt" các người, cho các người hối hận cả đời!

- Ừ ừ...! Chúng ta không hối hận đâu!

Liên Na và Vân Vân nghe Đoạn Vân nói thế, không hẹn mà cùng đồng thanh thốt lên một câu.

Cười cười, Đoạn Vân nói:

- Ha ha, tốt lắm, các người đi làm việc đi! Cứ ở bên ngoài gian phòng kia mà nhìn. Bọn thiếu gia hôm nay muốn tắm rửa cực phẩm Long huyết Dược tửu một lát!

- Dạ! - Vân Vân và Liên Na cùng lui đi ra ngoài.

Nhìn thùng Dược tửu đen thui đặc quánh trước mắt, Đoạn Vân nhú mày, xem ra có vẻ khó xử: xem ra quả thật là bẩn thỉu khó coi quá, cũng không biết có hiệu quả gì không nữa? Mặc kệ, vì mục tiêu vĩ đại để bổn thiếu gia đột phá đến Thần giai, bổn thiếu gia phải liên thân vậy! Ta tới đây! Phong tiêu tiêu hề Dịch thủy hàn, tráng sĩ nhất khứ hề bất phục hoàn! *

Vấn đề an toàn cho mình thì không cần lo lắng, Đoạn Vân đã ra lệnh Diệp Cô Thành âm thầm bảo vệ ở vòng ngoài. Còn Diệp Cô Thành một khi đã hoàn toàn "Ám phục" rồi thì đến cả Đoạn Vân cũng không có cách nào phát hiện ra Diệp Cô Thành hiện đang ở chỗ nào!

Đoạn Vân đầu tiên là lấy tay khuấy khuấy Dược tửu, không thấy có cái gì dị thường. Sau đó Đoạn Vân cởi sạch quần áo, nhấc chân bước vào! Sau khi khoanh chân ngồi xuống, Đoạn Vân không phát hiện tình huống dị biến nào cả, vì vậy Đoạn Vân tĩnh hạ tâm lai bình ổn tâm tình rồi vận chuyển chân khí, thử dưới sự cung ứng năng lượng cường đại của Dược tửu, thừa cơ dẫn thông hai mạch Nhâm Đốc!

Đoạn Vân rất thuận thực đem chân khí vận hành khắp toàn thân, một lần rồi lại một lần vận chuyển, không ngừng hấp thu Dược tửu ẩn chứa linh khí cường đại. Chân khí càng ngày càng nhiều, cũng càng ngày càng đậm! Dưới sự trợ giúp của chân khí mạnh mẽ như thế, Đoạn Vân thử đem chân khí xông tới Nhâm Đốc nhị mạch, một lần công kích là một lần kinh mạch rung lên!

Chân khí vận chuyển một vòng chu thiên, cùng công kích mạnh vào. B៉ằng! Chân khí bị bắn ngược trở về, xảy ra một vài loạn động! Thế nhưng cũng may mà Đoạn Vân lập tức điều tức ngay. Sau đó Đoạn Vân tiếp tục vận chuyển chân khí, đem chân khí vận chuyển hai chu thiên, một lần nữa công kích! B៉ằng! Chân khí vẫn bị bắn ngược trở về như trước. Lần này thiếu chút nữa làm cho Đoạn Vân thổ huyết! Tuy nhiên, Nhâm Đốc nhị mạch rõ ràng có không ít rung động! Có cửa rồi! Vì vậy Đoạn Vân lại tiếp tục cố gắng, hết lần này tới là khác vận chuyển chân khí, không ngừng công kích. Tuy nhiên Đoạn Vân không phát hiện, cứ một lần hần vận chuyển chân khí một vòng, là Dược tửu ẩn chứa năng lượng rất lớn đã bị Đoạn Vân hấp thu vào trong cơ thể. Đến lúc này thì Dược tửu đó với một tốc độ thay đổi mất thường có thể thấy được từ từ nhạt đi, biến thành trong suốt! Bị Đoạn Vân hút vào cơ thể không chỉ có các loại cực phẩm dược tài ẩn chứa linh khí mà còn có một lượng cực lớn Long Huyết và dược tài hàm chứa năng lượng Ma pháp nguyên tố.

Oanh long!

Rốt cục sau bao nhiêu lần kiên trì của Đoạn Vân, hần nghe một tiếng nổ mạnh thật lớn. Cả thân thể chấn động một chút. Theo sau tiếng nổ trong cơ thể, hai mạch Nhâm Đốc của Đoạn Vân trước giờ vẫn tắc tị nay bị luồng chân khí cuộn cuộn hung mãnh dẫn thông! Nhâm Đốc nhị mạch được dẫn thông thành một, chân khí trong cơ thể Đoạn Vân vận chuyển với một tốc độ rất cao như đang chạy trên đường cao tốc, chuyển động điên cuồng! Chân khí mênh mông chảy xuống Đan điền, chân khí vận hành trong Đan điền và giữa Nhâm Đốc nhị mạch hình thành một đại chu thiên, vận chuyển nhanh hơn một tầng! Chân khí vận chuyển, thân thể Đoạn Vân cũng không tự chủ hấp thu năng lượng cường đại trong Dược tửu! Thứ Dược tửu đặc quánh bấy giờ đã gần như trong suốt rồi. Các loại bã thuốc dược bám đầy ở phía ngoài cơ thể Đoạn Vân, tất cả năng lượng bên trong đã được Đoạn Vân hấp thu sạch sẽ!

Đoạn Vân bây giờ khổ sở nói không nên lời! Sau khi giải khai Nhâm Đốc nhị mạch, chân khí trong cơ thể Đoạn Vân hoàn toàn không khống chế được nữa. Chân khí tự động theo những đường gân mạch trong cơ thể tuần hoàn hết vòng này đến vòng khác, cứ thế tiếp tục! Hơn nữa, chân khí mênh mông trong cơ thể lại không ngừng lần lượt phá tan các gân mạch, rồi lần lượt tu bổ chữa lành lại! Ôi quả là những cơn đau tê tâm liệt phế, Đoạn Vân chỉ biết lặng lẽ chịu đựng. Hơn nữa Đoạn Vân còn phát hiện ra trong chân khí ẩn chứa Nguyên tố Ma pháp cường đại! Xem ra nó được ẩn chứa trong Long Huyết rồi. Kỳ thật Đoạn Vân không biết, Long Huyết căn bản là không có khả năng có nhiều Ma pháp nguyên tố đến thế, mấy thứ đó đều là do Đoạn Vân trong khi vận hành đại chu thiên thông qua chân khí đã hấp thu được từ trong không khí. Hôm nay trong phạm vi trăm thước chung quanh Đoạn Vân hình thành một vòng xoáy Ma pháp thật lớn, vòng xoáy này điên cuồng hút Ma pháp nguyên tố rồi cuộn cuộn chảy vào trong cơ thể Đoạn Vân.

Chuyển động lớn như vậy không thể không làm cho đám thủ hạ của Đoạn Vân chú ý. Mặc dù không rõ đang xảy ra chuyện gì, bất quá ai cũng biết loại hiện tượng này rất khác thường! Nhưng không ai dám tiến tới quấy rầy hần. Bởi vì họ biết, Đoạn Vân chỉ có thể dựa vào chính mình. Dù sao chẳng ai trong số họ biết

gì về công pháp luyện tập của Đoạn Vân!

Trong đầu Đoạn Vân lúc này đang rối loạn cao trào. Trong lòng vô cùng khẩn cấp, hắn biết loại tình huống này rõ ràng là Tẩu hỏa nhập ma, không thể khống chế chân khí! Không được, phải tìm ra biện pháp làm cho chân khí trong cơ thể dừng lại mới được. Ít nhất cũng không làm cho mình thống khổ, cũng đảm bảo không làm một thân thực lực của mình bị phế đi, Đoạn Vân một lần nữa cố nén đau đớn, dùng sức áp chế chân khí trong cơ thể vận đi các kinh mạch, hạn chế những tai nạn xe cộ trên con đường cao tốc này! Rốt cục, sau khi Đoạn Vân phun ra một ọc máu, chân khí trong cơ thể đã có những khống chế nhất định, có điều vẫn chạy rất loạn xạ. Tuy nhiên Đoạn Vân cuối cùng cũng giành được quyền khống chế thân thể!

Ái chà, lúc này Đoạn Vân lại cảm thấy từng cơn xúc động khó hiểu, hơn nữa dực vọng càng ngày càng mãnh liệt! Dần dần, những hình ảnh của phim ảnh XXX hiện đại đã lấp đầy mọi tế bào nơ-ron thần kinh của Đoạn Vân.

Đoạn Vân toàn thân chân khí ngoại phóng, chân khí cường đại ép vỡ tan cái hồ đựng thuốc được đặc chế rất chắc chắn, những bã thuốc bám đầy bên ngoài thân bị chấn tung ra khắp nơi, biến thành một đám phấn mịn!

Còn lúc này, hai tiếng âm thanh nữ nhân kêu thét lên truyền tới tai Đoạn Vân !

(Workman chú thích: Kinh Kha là môn khách của Thái Tử Đan nước Yên và là người rất nổi tiếng vì đã ám sát bất thành Hoàng đế Tần Thủy Hoàng (cai trị từ 221 TCN đến 210 TCN). Câu chuyện về Kinh Kha được chép lại ở thiên Thích khách liệt truyện trong cuốn Sử Ký của Tư Mã Thiên.

Khi lên đường, tại bờ sông Dịch (biên giới nước Triệu), Kinh Kha đã ứng tác hai câu thơ với các bạn đi tiễn:

Phong tiêu tiêu hề, Dịch thủy hàn

Tráng sĩ nhất khứ hề, bất phục hoàn

Tạm dịch:

Gió vờn sông Dịch lạnh căm

Tráng sĩ cất bước nào mong ngày về)

119. Chương 119. Dâm Ma Loạn Vũ Hoang Đường Dạ

Nghe hai tiếng hét đó, Đoạn Vân hơi cự mình nhìn lại, chỉ thấy Liên Na và Vân Vân thần sắc sợ hãi đang bịt miệng. Hai nàng vừa thấy Đoạn Vân, lập tức chạy ra đón, ôm chầm lấy Đoạn Vân không chịu buông ra.

- Thiếu gia, phát sinh chuyện gì thế? Thiếu gia, người không có việc gì chứ? Người đừng làm ta sợ mà!

Liên Na ôm Đoạn Vân chầm chập không rời, nhưng Đoạn Vân không hề có phản ứng gì, hai vị tiểu mỹ nhân đều rất sợ hãi, không biết phải nên làm gì đây?

Còn lúc này Đoạn Vân thần trí còn đang mơ hồ vì vị dực hỏa thiêu đốt, hắn bây giờ đây chỉ biết là mình đang được hai cô gái ôm ấp, hơn nữa thông qua tiếp xúc ở ngực, Đoạn Vân biết hai nàng đều là những vật trời sinh, cả người cao thấp vô cùng mềm mại làm cho nam nhân xuất hiện một dực vọng mãnh liệt! Đoạn Vân vốn đang cháy bỏng dực hỏa, lúc này lại bị hai thân thể gợi tình trời sinh ôm chặt lấy, cả người trên dưới trước sau bị bao vây trong ôn nhu, chẳng mấy chốc đầu óc đã hồ đồ. Hơn nữa mùi hương thơm trinh nữ nồng nàn đặc hữu từ hai nàng thị nữ kia càng làm cho Đoạn Vân khó có thể tự kiềm chế được!

Đoạn Vân đang muốn nổi điên lên, thì đúng lúc này thanh âm của Âu Đặc Tư vang lên trong đầu hắn: "Chủ nhân, người luyện công bị tẩu hỏa nhập ma, lại dùng Long Huyết tẩy dực. Long tính bổn dâm, Ngài hấp thu đại lượng tinh hoa Long Huyết vào trong cơ thể, bây giờ tinh trùng xông lên não *, phải nhanh chóng làm dịu dực hỏa và năng lượng trong cơ thể xuống mới được!"

Cảm ứng được lời Âu Đặc Tư nói, Đoạn Vân đã thanh tỉnh lại không ít. Hắn dùng ý niệm hỏi Âu Đặc Tư: "Làm sao hạ xuống được?"

Mấy lời sau của Âu Đặc Tư mới làm cho Đoạn Vân mê man: "Cùng nữ tử giao hợp mau!"

- Thiếu gia, người làm sao vậy? Người đừng làm ta sợ mà!

Liên Na thấy Đoạn Vân vẫn không có phản ứng nên rất lo sợ, liên tục ôm chặt Đoạn Vân lay gọi, bộ ngực mềm mại ấn vào cánh tay của Đoạn Vân mà cọ xát, không ngừng kích thích Đoạn Vân.

Hít sâu một hơi, Đoạn Vân cố hết sức tạm thời đè nén dục hỏa, nhưng xem ra chẳng có tác dụng gì mấy. Cố kìm chế, Đoạn Vân quay ra ngoài cửa hô:

- Diệp Cô Thành, người mau đi bảo Khải Sát Lâm và Khải Lợi đến đây, ta bây giờ bị Tẩu hỏa nhập ma, phải nhanh chóng cùng nữ tử giao hợp, bằng không sẽ bị bạo tử mà chết!

- Rõ!

Diệp Cô Thành lắc mình biến mất.

Còn vài tên Ma sủng của Đoạn Vân vừa nghe Đoạn Vân nói thế tụ tập bàn tán xôn xao!

- Đạt Nhĩ Ba huynh đệ, giao hợp là cái gì thế?

Về mặt Phì Tử lúc này thật ra rất giống như một đứa trẻ vô cùng khao khát học hỏi kiến thức.

- Đại ca, người xem lão Đại quả là hạnh phúc, luyện công mà cũng phải luyện với đàn bà, bằng không còn có thể bạo tử mà chết!

Đạt Nhĩ Khắc nói về trêu chọc.

- Đúng! Chí lý!

Nếu không phải thần trí Đoạn Vân lúc này mê man hồ đồ rồi, căn bản không thể nghe họ nói chuyện, nếu không Đoạn Vân có thể bị bọn họ làm cho tức chết tức đấy. Mạng mình lúc này đang như chỉ mảnh treo chuông, cả đám chúng nó còn tụ tập phun ra những lời khốn khiếp đó! Kỳ thật cũng không thể hoàn toàn trách đám Ma sủng của Đoạn Vân, bọn chúng căn bản là không biết cái gì gọi là Tẩu hỏa nhập ma, hơn nữa bọn chúng cũng rất tin tưởng Đoạn Vân. Dù sao trong mắt họ, lão Đại những là một người dám khiêu chiến với Tử thần cơ mà, làm sao mà hèn chết ngum dễ dàng vậy được?

Nghe Đoạn Vân nói, Liên Na và Vân Vân an tâm nhiều. Thế nhưng khi bọn họ nghe Đoạn Vân nói muốn cùng nữ tử giao hợp thì các nàng bắt đầu nảy ra tâm tư. Dù sao Đoạn Vân các lần trước chỉ toàn là khiêu khích dục tình của các nàng, chứ chưa bao giờ lấy dao thật sắc thật ra chém giết! Điều đó làm cho các nàng thấy cơ hội này quả là quá tốt.

Hai cô thị nữ trao đổi ánh mắt với nhau, sau đó bắt đầu dùng bản lĩnh trời sinh của mình bắt đầu tiến công Đoạn Vân! Đoạn Vân lúc bấy giờ cả người nóng hầm hập như rang, còn "tiểu Đoạn Vân" dưới sự kích thích của dục hỏa đã như khẩu pháo cao xạ rồi. Chỉ thấy Liên Na quơ tay bắt gọn "tiểu Đoạn Vân", rồi rất ôn nhu nhẹ nhàng vỗ về, còn Vân Vân cũng trực tiếp áp miệng vào mặt Đoạn Vân, hơn nữa tay Vân Vân không ngừng vuốt ve xoa nắn khắp ngực của Đoạn Vân. "Tiểu đệ đệ" của Đoạn Vân bị Liên Na tóm được thì coi như bao nhiêu khổng chế của hắn đã đi tong! Thân thể hắn bắt đầu có những cử động giật giật theo bản năng.

Cái nguy hiểm nhất là Liên Na lại cầm lấy "tiểu đệ đệ" Đoạn Vân đưa vào đại thối của mình, hơn nữa Liên Na còn há miệng mình hôn chùn chụt vào bộ ngực Đoạn Vân!

Cảm nhận được phần thân thể mềm mại dưới hạ thể, Đoạn Vân ôm chặt lấy người trước mặt, cũng không biết là Liên Na hay Vân Vân, vật nàng ngã xuống mặt đất. Nàng đó rất sốc vì cử động cuồng của Đoạn Vân, nhưng trên mặt vẫn lộ ra nụ cười rất ngọt ngào!

Đoạn Vân nhào vào thân hạ tấn công điên cuồng, một dòng suối nhỏ trong veo chảy ra từ "đại hạp cốc". Tay Đoạn Vân bắt đầu không ngừng lực lợi một cách cuồng nhiệt khắp nơi, không ngừng xoa vuốt. Từ cặp đùi mấn cảm thon dài, cho đến kiêu đồn co dãn, lướt nhanh đến cái eo không chút mỡ thừa chắc nịch, cuối cùng, nó dừng lại ở ngọc thổ vừa mềm mại vừa săn chắc, không ngừng bóp nặn tạo thành đủ loại hình dáng khác nhau! Cảm giác được còn cách một lớp quần áo vướng víu, vì vậy Đoạn Vân rất thô lỗ xé tung toàn bộ quần áo của nàng đó, đôi thổ ngọc trắng như tuyết xuất đầu lộ diện. Hai ngọc thổ đều bị Đoạn Vân chiếm đoạt, một con bị Đoạn Vân dùng tay không ngừng tấn công, con còn lại cũng bị Đoạn Vân giáo hoạt dùng

miệng không ngừng mút vào. Mỹ nhân đó chỉ là một thiếu nữ không hề biết sự đời, làm sao chịu được sự tấn công cuồng nhiệt đó của Đoạn Vân chứ? Vì vậy tiểu tuyền tình tể bắt đầu phún phát nước suối trong suốt. Tay Đoạn Vân vươn ra tiến vào hạ thể, hướng tới chỗ núi lửa phun trào. Hơn nữa, Đoạn Vân cũng có một dự vọng mãnh liệt phải đi tới nơi tiểu nhũ u tuyền kia. Vì vậy Đoạn Vân một phát là xé tung tiết khô, nhắm ngay vào tiểu tuyền ấm nóng đang mời gọi đó, trực tiếp động thân!

- A! Thiếu gia, người nhẹ chút! Ôi... Đau quá...ừ...á...ừ...ừ...!

Nghe thanh âm đó, Đoạn Vân biết ngay người đó là ai rồi. Chính là thân thân tiểu thị nữ Liên Na của mình. Nhưng bởi vì XXX hơi chật, "tiểu đệ" của Đoạn Vân không thể công phá ngay. Cảm giác được bên phải của mình có một khối gì đó màu da người, Đoạn Vân lại quơ tay ra, vừa lúc chụp trúng một chỗ rất mềm mại, đó là bộ ngực của Vân Vân! Sau đó Đoạn Vân cũng kéo Vân Vân tới, khoắc tay kéo vào người mình, tay phải không ngừng khám xét.

Cảm nhận được sự lấn cấn ở thân hạ, Đoạn Vân không tấn công mạnh mẽ nữa. Hắn không ngừng dùng đầu lưỡi chọc ghẹo đôi môi của Liên Na, dùng tay trái ma lực không ngừng vuốt ve khắp các bộ vị mẫn cảm của Liên Na. Tiểu tuyền âm ỉ của Liên Na dần dần biến thành núi lửa bộc phát! Dự vọng càng ngày càng mãnh liệt, ôm Đoạn Vân càng ngày càng chặt. Sau đó Đoạn Vân hạ ngoan tâm, một thương xóc tới!

- A!

Liên Na cổ hết sức rướn lên, cả người gần như ngất đi! Ở vùng rừng rậm kia chứng kiến một hành trình gian khổ của một xử nữ biến thành đàn bà chính thức!

Nhưng, trong khi Đoạn Vân phá thể xông vào, ý nghĩ của Đoạn Vân vẫn còn rất hỗn loạn! Chân khí loạn xạ trong cơ thể lại bắt đầu cuồng bạo lên. Hắn cũng không thêm chú ý tới phản ứng của Liên Na, cứ trực tiếp làm theo bản năng. Chân khí theo thân thể của hắn, không ngừng chuyển vận, tìm kiếm một địa phương có thể phát tiết. Vì vậy chân khí đại lượng thông qua việc Đoạn Vân giao hợp Liên Na không ngừng dũng mãnh xâm nhập vào trong cơ thể Liên Na, chân khí ẩn chứa lượng lớn Ma pháp nguyên tố. Hơn nữa, Ma pháp nguyên tố trong không trung cũng bắt đầu lấy Đoạn Vân làm trung tâm hình thành một vòng xoáy, rồi liên tục tràn vào trong cơ thể Đoạn Vân. Chân khí sau khi tràn vào trong cơ thể Liên Na, làm cho Liên Na đang ngất đi lại tỉnh lại! Cảm giác được Đoạn Vân vẫn còn đang thật sâu trong người nàng, Liên Na nở nụ cười với vẻ mặt hạnh phúc. Hơn nữa, dần dần những cảm giác thoải mái truyền đến từ hạ thể cũng dần dần làm cho nàng mê đi!

Chân khí trong người Đoạn Vân từ "tiểu đệ đệ" của hắn cùng kết hợp với Liên Na làm thành một vòng tuần hoàn! Chân khí cuồng bạo trong cơ thể Đoạn Vân thông qua việc dũng mãnh tiến vào trong cơ thể Liên Na không ngừng tuần hoàn tái diễn, hơn nữa đại bộ phận chân khí sau khi tuần hoàn đều quay về trong cơ thể Đoạn Vân. Thông qua phương pháp song tu, chân khí của Đoạn Vân trải qua thân thể của Liên Na khi trở về lại hóa ra rất ôn hòa và an tường! Cứ như vậy, Đoạn Vân không ngừng bay bổng trên người Liên Na. Khi hắn cảm giác được mình không còn thỏa mãn trên người Liên Na nữa, Đoạn Vân mới buông Liên Na ra, quơ tay về phía Vân Vân đứng một bên!

Mất nhìn thấy Đoạn Vân hoan lạc với Liên Na, Vân Vân đã bứt rứt động tình lắm rồi. Nàng lúc này đang dùng tay mình vuốt ve bản thân, để kìm chế cảm giác khát khao mãnh liệt! Lúc này, Vân Vân sớm ngàn ngạt lửa tình đã bị Đoạn Vân vồ lấy, rồi chủ động kéo vào lòng. Nàng không ngừng ngo ngoáy trên người Đoạn Vân, hơn nữa nàng còn không ngừng chiếu tướng "tiểu Đoạn Vân". Khi nàng quơ tay bắt được "tiểu Đoạn Vân", thì nàng thử đưa tên "tiểu Đoạn Vân" dử tợn đó vào cỏi u tuyền ấm ướt của nàng, nhưng khi nàng chỉ chiếm đóng được vài cm của "tiểu Đoạn Vân" thì nàng cảm thấy sợ hãi muốn bỏ cuộc!

Thấy Vân Vân dặt dụa muốn bỏ của chạy lấy người, Đoạn Vân lúc này dễ gì buông tha cho nàng. Chỉ thấy Đoạn Vân ôm chặt lấy Vân Vân, một người một súng xung phong, kiếm nhập ba phần! Đoạn Vân cảm thấy một trận khoái cảm tột đỉnh bó chặt lấy quân mình, liền gia tăng thể công, sau đó cũng thành công tốt đẹp!

- A! A.....a....!

Cơn đau đớn truyền đến từ hạ thể làm cho Vân Vân cũng không chịu nổi kích thích, nàng giống như Liên Na, thoáng cái đã ngất đi. Có điều không phải nàng đau quá mà ngất đi, mà là khi Đoạn Vân phá thể tiến

vào, đã phún phát lên tột khoái rồi sướng quá mà lịm đi!

Kế tiếp, Vân Vân và Liên Na hết tỉnh lại rồi lịm đi, lịm đi rồi tỉnh lại, cứ thế xoay vòng hơn mười lần. Đoạn Vân không ngừng giao hồ trên người Liên Na và Vân Vân! Còn chân khí trong cơ thể cũng một mạch vận chuyển không ngừng nghỉ.

Khi Đoạn Vân còn mơ mơ màng màng, Đoạn Vân cảm giác được lại có hai cô gái rất quen thuộc nhào vào lòng mình! Kết quả là, Đoạn Vân cũng chẳng hề buồn tha một ai! Chiến đấu một mạch cho tới buổi sáng ngày thứ hai, lúc này mới ngủ thiếp đi!

(Workman chú thích - Nguyên văn: tình trờn thượng não. Ý nói dục vọng lấn át lý trí. Tôi dịch theo nghĩa đen cho có vẻ hài hước.)

120. Chương 120. Nhất Dạ Tứ Phụng Thánh Ma Đạo

Buổi chiều ngày hôm sau, Đoạn Vân từ trạng thái mê man đã tỉnh lại! Tuy nhiên khi hần liếc mắt nhìn mọi thứ trong phòng, hần biết tối qua mình đã làm phạm phải một việc đến cảm thú cũng không bằng! Hai thiếu nữ vị thành niên, Liên Na và Vân Vân bị mình cưỡng đoạt thân thể! Hơn nữa, đến cả Khải Sát Lâm và Khải Lợi cũng nằm trong đội ngũ tối qua! Đoạn Vân cố gắng mãi mà vẫn nhớ không nổi Khải Sát Lâm và Khải Lợi khi nào thì tiến vào phòng mình, rồi làm sao lại cùng mình làm những việc hoang đường như thế! Tất cả ký ức đều rất mơ hồ, buổi tối ngày hôm qua hần chỉ nhớ được có hai chữ - Đàn bà! Đoạn Vân lúc này toàn bộ đầu óc đều là tư tưởng dâm ô uế tạp, trong đầu vẫn còn hơi ong ong giằng giật! Còn khi hần thấy bốn cô gái nằm ngổn ngang, người trần truồng gác tay chân lên người mình, dục hỏa đã lắng xuống giờ đây lại dâng lên không ít! Hần hít sâu một hơi, thử vận chuyển chân khí áp chế dục hỏa của mình.

Tuy nhiên, khi Đoạn Vân bắt đầu vận chuyển chân khí, hần ngạc nhiên vui mừng phát hiện ra thực lực của mình đã đứng vào hàng ngũ Kiếm Thần rồi! Bây giờ chân khí trong cơ thể đều tuần hoàn rất êm dịu chứ không hỗn loạn như trước, hơn nữa số lượng chân khí đã đạt tới một độ cao trước đó chưa từng có. Rất tuyệt nữa là Đoạn Vân còn phát hiện kinh mạch trong cơ thể hần lại mở rộng ra không ít, xem ra cơn đau tê tâm liệt phế buổi tối ngày hôm qua cũng được trả giá xứng đáng!

Đoạn Vân nhắm mắt, lẳng lặng cảm thụ biến hóa trong thân thể. Bây giờ, chân khí trong cơ thể Đoạn Vân vận chuyển rất nhu thuận thư sướng, hơn nữa Đoạn Vân có thể dễ dàng dẫn các luồng chân khí đến các bộ vị trong thân thể, độ linh hoạt sử dụng chân khí đạt tới một cảnh giới mới! Đoạn Vân phụng chừn cường độ lực lượng của mình lúc này đã có thực lực của Kiếm Thần sơ giai, còn tốc độ cũng đã đạt tới một trình độ kinh khủng, nghe chừn đến cả Phong hệ Kiếm Thần hậu giai Diệp Cô Thành nếu so tốc độ với hần cũng kém một chút! Lúc này, thần thức của Đoạn Vân đã có thể bao trùm phương viên một trăm thước! Nói cách khác, Đoạn Vân có thể nhắm mắt mà vẫn 'thấy' mọi sự vật bên trong bán kính trăm thước. Hơn nữa thần thức có thể xâm nhập xuống dưới đất hai mươi thước, kéo dài lên trời năm mươi thước!

Hơn nữa, Đoạn Vân còn phát hiện ra thân thể mình có những biến hóa khác, hóa ra trong cơ thể đã lại có chứa đựng Ma pháp nguyên tố. Hơn nữa ma pháp nguyên tố trong cơ thể của Đoạn Vân đều tập trung tại đan điền. Ma pháp nguyên tố bây giờ cũng giống như chân khí trong cơ thể. Đoạn Vân thử làm một vòng tuần hoàn khắp vài kinh mạch! Ma pháp nguyên tố trong cơ thể chạy một vòng tuần hoàn, việc này trước nay chưa hề xuất hiện trên đại lục! Hơn nữa, Ma pháp nguyên tố trong cơ thể của Đoạn Vân có đủ mọi hệ, đến cả Hắc ám hệ cũng có. Hơn nữa Ma pháp có cường độ không phải quá nhỏ, đã vào khoảng thực lực cấp năm. Có thể nói, Đoạn Vân bây giờ coi như là một Ma pháp sư rồi, hơn nữa là một Toàn hệ Ma pháp sư cấp năm! Việc này quả là có chút biến thái a! Trên đại lục, với kiến thức hiện nay thì Ma pháp chia làm bảy thứ Ma pháp : Thủy, Hỏa, Phong, Thổ, Quang minh, Hắc ám, Không gian. Còn Đoạn Vân lại vô cùng hoảng sợ khi phát hiện trong cơ thể mình lại có đến tám loại Ma pháp nguyên tố! Đoạn Vân nghiêng cứu đi, nghiêng cứu lại, phát hiện ra mình có thể tùy ý khống chế kim loại nữa, nói cách khác, cái thứ Kim loại ma pháp trong lời đồn xem ra cũng ứng nghiệm trên người Đoạn Vân rồi!

Đoạn Vân cũng không biết mình đến tột cùng trở thành cái giống biến thái gì nữa! Ma vũ song tu, Toàn hệ Ma pháp sư, không đến nửa năm mà từ một vũ sĩ bạch si đột phá tới Kiếm Thần! Ở mọi thời đại nào, bất kỳ chỗ nào, quyết không thể xuất hiện việc như vậy!

Đoạn Vân đang chìm trong hoài nghi ngờ vực, các cô gái đã lần lượt tỉnh dậy! Thấy các cô, Đoạn Vân về mặt thẹn thùng nói :

- Các vị lão bà, thật sự là bối rối mắc cỡ quá đi, ngày hôm qua ta luyện công không tốt! Nhất là Liên Na và Vân Vân, thiếu gia xin lỗi các người!

Liên Na và Vân Vân về mặt hạnh phúc ngã vào lòng Đoạn Vân, nụ cười thỏa mãn trên mặt các nàng lọt vào mắt Đoạn Vân. Liên Na về mặt mãn nguyện nói:

- Thiếu gia, chúng ta đều cam tâm tình nguyện mà! Có thể được làm đàn bà của thiếu gia, Liên Na cảm thấy rất hạnh phúc!

- Thiếu gia, Vân Vân sớm muộn cũng là người của thiếu gia mà, Vân Vân muốn cả đời hầu hạ thiếu gia!

Vân Vân cũng xuân quang đầy mặt, hai dung nhan ửng đỏ tuyệt mỹ đó một lần nữa làm cho Đoạn Vân xuân tâm đại động! Nếu không có Khải Sắt Lâm và Khải Lợi còn ở nơi này, Đoạn Vân nhất định sẽ cùng Liên Na và Vân Vân làm một cú nhất long nhị phượng thật tận tình!

- Vân ca, ta bây giờ đã đạt tới thực lực Thánh ma đạo đỉnh phong rồi! Chuyện gì thế nhỉ?

Khải Sắt Lâm cảm thụ biến hóa trên thân thể, vẻ mặt rất khiếp sợ!

Nghe Khải Sắt Lâm nói, Đoạn Vân cũng rất nghi hoặc, hẩn tỉnh tể quan sát các nàng khác, giật mình phát hiện ra một việc làm cho người ta rất khó thừa nhận :

- Các người cũng cảm thụ biến hóa trên thân thể mình đi! Sự tình lần này dường như hơi quá đáng rồi đó!

- Vân ca, ta cũng đạt tới thực lực Thánh ma đạo rồi!

Khải Lợi ngày thường dịu dàng điềm đạm thế mà cũng kinh hô hưng phấn!

- Thiếu gia, ta cũng thành Thánh ma đạo rồi! - Đây là Vân Vân!

- Ta cũng thế!

Liên Na thật ra đối với thực lực của mình không chẳng quan tâm là mấy, ngũ khí rất bình thản!

Đoạn Vân suy tư một phen, cảm thấy sự tình rất quỷ dị. Chẳng lẽ cả bọn mình chó ngáp phải ruồi* sao? Chỉ qua một đêm mà thực lực của các cô đã biến thành Thánh ma đạo cả lũ! Nhưng nếu Thánh ma đạo mà dễ dàng như vậy thì còn xa mới đạt tới cực hạn!

- Vân ca, chàng thật tốt quá!

Khải Lợi vươn tay ôm lấy Đoạn Vân hôn một cái! Còn Khải Sắt Lâm cũng kéo tay Đoạn Vân, vẻ mặt hạnh phúc vượt ve, hai thị nữ về mặt càng cảm kích ngã vào lòng Đoạn Vân!

Cảm thụ tình yêu của các cô, Đoạn Vân rất bối rối :

- A a! Lần này đúng là nhân họa đắc phúc! Ta cũng không ngờ việc đó lại kết cục như thế này. Lúc đó, ta thật là bị dọa sợ gần chết, cả người đau đớn vô cùng, rất khó chịu, hơn nữa thần trí cũng mơ hồ, bằng không cũng sẽ không phạm phải việc cảm thú như tối hôm qua đâu! Tẩu hỏa nhập ma thôi, gần như ai cũng có thể bị tẩu hỏa nhập ma mà!

- Thiếu gia, ta không cho người nói đó là hành vi cảm thú! Ta và Vân Vân đều tự nguyện cả! Hơn nữa, ta nhớ thiếu gia lúc đó đã phái Diệp Cô Thành đại ca đi tìm hai vị Công chúa rồi! Là ta và Vân Vân lúc đó quyến rũ thiếu gia thôi. Chúng ta muốn có được sung hạnh của thiếu gia!

Liên Na đỏ bừng mặt, vui đầu vào ngực Đoạn Vân .

- Hay lắm! Hóa ra là các người quyến rũ bốn thiếu gia a! Phải bắt tội thôi!

Đoạn Vân ra vẻ tức giận quay về Liên Na và Vân Vân nói .

- Liên Na và Vân Vân tình nguyện để thiếu gia xử trí!

Liên Na thật ra không sợ chút nào. Đoạn Vân trước kia cũng nói về việc trừng phạt rất nhiều lần, đều là nếu không phải vỗ mông các nàng, cũng là phạt các nàng hôn hân vài cái!

- Hay lắm, vậy ta phạt các người mỗi buổi tối phải tới câu dẫn bốn thiếu gia! Ha ha!

Đoạn Vân quay sang cù Liên Na, làm nàng cười nắc nẻ, làm Khải Sát Lâm nhìn hân nguyền dài!

Về sau, Đoạn Vân hỏi Diệp Cô Thành về tình huống lúc đó!

Diệp Cô Thành nói :

- Thiếu gia, ngày hôm qua trong vòng mấy trăm thước khuôn viên Gia tộc, Ma pháp nguyên tố đã hình thành một vòng xoáy khổng lồ xung quanh người. Còn Ma pháp nguyên tố bên ngoài cũng cuộn cuộn trút vào vòng xoáy với tốc độ có thể thấy được! Ta phỏng chừng, bao nhiêu Ma pháp nguyên tố đó đều bị người hấp thu hết!

Nghe thế, Đoạn Vân mới hiểu được vì sao mình trong cơn dâm đang lại tạo cho các lão bà của mình trở thành bốn Thánh ma đạo! Chân khí của mình không khống chế được, sau đó một phần là do dâm tính của Long Huyết làm cho mình tinh trùng thượng não, cộng thêm với các nàng tận lực bồi tiếp xoa xoa vuốt vuốt làm chân khí trong cơ thể mình một mực vận chuyển. Thông qua Được tửu tẩy phiệt, mình lại thu được rất nhiều được Ma pháp nguyên tố. Do đó, Được tửu, rồi cả Ma pháp nguyên tố trong không khí tới tấp tràn vào trong cơ thể mình. Còn khi cùng các nàng song tu, một bộ phận Ma pháp nguyên tố lại thông qua giao hợp tràn vào trong cơ thể các nàng. Hơn nữa trong quá trình song tu mà chân khí cứ vận hành liên tục, coi cơ thể là nơi chứa đựng đại lượng Nguyên tố ma pháp. Hơn nữa, Ma pháp nguyên tố trải qua việc song tu để luyện liên tục không ngừng, nhanh chóng trở thành Ma lực của các nàng! Ma pháp nguyên tố tràn ngập cộng với phương pháp song tu cao minh, hai cái này thay nhau thu giữ Ma pháp nguyên tố! Cứ như vậy, tạo ra bốn Thánh cấp ma đạo sư cũng không phải là việc khó khăn! Hơn nữa, trong cơ thể bốn nàng cũng đều có chân khí không nhỏ! Vân Vân và Liên Na có chân khí cường độ tam cấp Kiếm sĩ, còn Khải Sát Lâm và Khải Lợi đều đã có thực lực Thái Cực chân khí ở tầng thứ hai, cũng tương đương với chân khí cấp năm rồi!

Biết được mọi nguyên nhân, Đoạn Vân nghĩ thầm: xem ra sau này còn phải vận động nhiều hơn, đây quả là một phương pháp tu luyện cao minh! Một đêm tạo ra Thánh ma đạo, phỏng chừng sau này làm thêm vài lần, các nữ nhân của mình chắc đều biến thành Pháp thần hết!

Ha ha, ta cười đắc ý! Ta cười dâm đang!

(Workman: nguyên văn: chàng áo cầu thủ : Đạp nhằm cứt chó)

121. Chương 121. Thiên Hàng Hoàn Họa Ôn Dịch Khởi

- Thiếu gia, cả một vùng rộng lớn ở Tây Nam Thiên Long Quốc đang xảy ra ôn dịch nghiêm trọng, đã có gần một vạn người tử vong rồi!

Hôm nay là ngày thứ ba sau cái đêm dâm đang đó, sáng sớm hôm nay, Đoạn Vân vừa mới buông hai nàng thị nữ ra thì Đại Quân gia Ước Hàn đã thông báo cho Đoạn Vân như vậy!

- Bắt đầu từ lúc nào?

Đoạn Vân vẫn còn ngái ngủ, mắt nhắm mắt mở hỏi.

Ai da, không có biện pháp nào, mình khổ quá rồi! Tối hôm qua, Đoạn Vân đầu tiên tới phòng Khải Sát Lâm và Khải Lợi cùng tỷ muội các nàng chơi đùa một chút, sau đó lại cảm thấy chưa tận hứng, vì vậy lưu hai thị nữ mình của mình lại phòng! Nếu không phải vì quá độ thế này, thì thường ngày hẳn có thói quen tỉnh dậy rất sớm! Xem ra, hoang dâm vô độ quả nhiên tổn thọ a! Sau này nên cẩn thận một chút thì hơn!

- Nghe nói hơn mười ngày trước phát sinh chuyện này, đã có hơn mười vạn Thiên Long tử dân bị bệnh rồi!

- Ước Hàn trả lời cung kính.

Nghe thế, Đoạn Vân lúc này vận khởi một vòng chân khí, cơn buồn ngủ tiêu tan mất hút, hoàn toàn tỉnh táo rồi mới hỏi tiếp:

- Nơi đó không phải rất gần Nữ Thần Điện sao? Làm sao mà Thần Điện không cứu hả?
- Thiếu gia, Thần Điện cũng đã phái ra một số lượng rất lớn nhân viên thần chức tới đó cứu trị, nhưng ôn dịch lần này rất lợi hại. Lại lây lan rất mạnh, nghe nói có cả những Tế tự cũng bị bệnh rồi!
- Lợi hại vậy sao? Khi mắc bệnh này mọi người có những triệu chứng gì? - Đoạn Vân cau mày hỏi.
- Toàn thân phù thũng, cả người yếu đuối, cuối cùng chết vì hư thoát!

Đoạn Vân trước giờ chưa hề thấy loại triệu chứng bệnh trạng này cả, xem ra đã là một Tế tự thì thấy việc nghĩa không thể chối từ, chắc tự mình phải đến hiện trường nắm bắt thực tế mới được. Có điều dường như không có ai đến mời mình đi cả, mình làm sao mà đi đây? Việc này có lẽ không liên quan tới ta!

- Thần Điện có cử người đến thông báo không? - Đoạn Vân hỏi.
- Thiếu gia, Thần Điện không có người nào cả, là Thiên Long Đế Quốc phái người đến nói cho chúng ta biết! Hơn nữa nghe nói, dân chúng Thiên Long rất hy vọng thiếu gia có thể phát huy năng lực "Truyền kỳ Tế tự", cứu trị hơn mười vạn dân chúng Thiên Long!

Xem ra Tra Lí rất tin tưởng vào năng lực của mình!

- Được, hãy truyền hiệu lệnh của ta! Tất cả công việc trong Gia tộc tạm do người toàn quyền làm chủ! Ngày mai ta sẽ lên đường, đi tới chỗ ôn dịch phát sinh! - Đoạn Vân ra lệnh.
- Rõ!

Ngày thứ hai, thu thập đủ loại công cụ và trang bị, Đoạn Vân, Diệp Cô Thành và Tiểu Phi Hiệp hướng về phía Tây Nam Thiên Long bay đi.

- Lão Đại, Thiên Long phát sinh ôn dịch thì mắc mớ gì đến chúng ta, chúng ta việc quái gì phải bay đi xa như vậy để cứu người? Hơn nữa ta nghe nói cái loại bệnh này dễ lây lắm!

Tiểu Phi Hiệp hỏi với vẻ hơi khó hiểu.

Đoạn Vân trợn mắt, có chút bất mãn cầu nhàu:

- Người là một Ma thú thì còn sợ lây bệnh cái gì? Hơn nữa ta nghe nói thực lực mạnh thì đứng ra thường sẽ không bị lây bệnh, ta bây giờ đã là Thần cấp rồi! Hơn nữa, hơn mười vạn loài người a! Chẳng lẽ nhìn bọn họ chết hết cả sao?

Tiểu Phi Hiệp cười nói:

- Lão Đại, ta không phải có ý đó, chúng ta tự nhiên không sợ lây bệnh. Ta nói là chúng ta bay đi xa ngàn dặm như vậy, lại mạo hiểm sinh mạng nguy hiểm, mà không thấy có chỗ tốt nào cả, việc này có vẻ không giống với bản chất của người cho lắm!

Đoạn Vân nghe xong, đập mạnh một phát vào lưng Tiểu Phi Hiệp, làm cho Thần cấp Tiểu Phi Hiệp trầm xuống vài thước mới trụ vững thân hình.

- Lão Đại, thôi thôi, ở đây cao tới mấy ngàn thước đó, rơi xuống cho dù không chết, cũng phải trọng thương tới mười ngày nửa tháng đó! Người quả là quá độc ác hơn cả con tê giác! - Tiểu Phi Hiệp nói có chút bất mãn.

Đoạn Vân bĩu môi, ngữ khí rất kỳ quái:

- Biết lợi hại chưa hả? Ai nói ta chỉ nhìn vào chỗ tốt đẹp điều lợi lộc, người nói coi, tại sao ta chỉ coi trọng chỗ tốt mới làm chuyện tốt? Thiệt là, nói năng lung tung quá đi! Nếu những người biết ta nghe được thì không sao, nếu như bị người khác hiểu lầm thì thanh danh của ta đây đã có thể bị người làm hoen ố rồi!

Tiểu Phi Hiệp trợn lồi đôi mắt ốc nhồi, không để ý tới tên Đoạn Vân đang thao thao bất tuyệt nữa, còn Diệp Cô Thành ngồi một bên cũng nhăn nhó nén cười, khóe môi nhếch lên hàm chứa đầy tiểu ý!

Thấy vẻ mặt bọn họ, Đoạn Vân tự nhủ:

- Chẳng lẽ ta mỗi lần làm việc đều vì ích lợi riêng tư cả hay sao?

Hai ngày sau!

- Lão Đại, phía dưới chính là Tập Lợi Tư thành rồi! Nghe nói Thiên Long Đế Quốc phái đến đội ngũ cứu viện đều ở chỗ này. - Tiểu Phi Hiệp nói với Đoạn Vân.

- Được, tiếp tục! - Đoạn Vân ra lệnh.

Bất quá binh lính phía dưới thì dường như rất cảnh giác, khi Tiểu Phi Hiệp còn cách mặt đất trăm thước thì bọn họ đã phát ra báo động đối với Tiểu Phi Hiệp. Tiểu Phi Hiệp thì sao? Xem ra nhìn cả đám không coi vào mắt, chút uy áp phóng ra ngoài, rồi trực tiếp bay vào trong thành. Lưu lại một đoàn binh lính ngả dúi dụi lẫn lộn phía sau lưng!

- Tiểu Phi Hiệp, ngươi có cần phải như vậy không? Người ta làm chức trách thôi mà, ngươi nhìn lại người một cái đi!

Đoạn Vân vừa nói xong, gõ một cú vào đầu tên Tiểu Phi Hiệp đã hóa thành hình người.

- A, đừng đánh, lão Đại, ta sai rồi!

Tiểu Phi Hiệp với hình dạng hai mươi bảy hai mươi tám tuổi, vẻ mặt hối hận vuốt vuốt cái đầu đang đau như búa bổ của mình.

Nhìn đám người xôn xao trước mắt mình, Đoạn Vân vận khí hô lớn:

- Mọi người không cần khẩn trương, ta là Tế tự Đoạn Vân đây! Mời người phụ trách của các người tới đây gặp ta!

Đám binh lính và bình dân vừa nghe đến chữ Đoạn Vân, lập tức im lặng một hồi. Ba giây sau, mọi người đồng thanh hoan hô. Cho dù là dịp lễ lạt cũng chưa bao giờ gặp cảnh bọn họ cao hứng như vậy! Mọi người liên tục hô tên Đoạn Vân, thanh âm càng lúc càng lớn, tin tức Đoạn Vân Tế tự đại nhân quang lâm dần dần lan nhanh khắp cả Tập Lợi Tư thành, đám đông người hò hét càng ngày càng nhiều!

Lúc này, một vị trung niên sĩ quan mặc áo ngắn đi tới, cúi người chào rồi nói:

- Đoạn Vân đại nhân, ta là Thành vệ binh Đội trưởng của bốn thành. Ngài chờ trong chốc lát, Thành chủ và Đặc sứ của chúng ta lập tức sẽ tới ngay!

- Lão Đại, mọi người ở nơi này có phải là có bệnh thần kinh không hả? Làm sao cứ gọi cái tên người mãi thế? Chẳng lẽ người được hoan nghênh đến vậy sao?

Tiểu Phi Hiệp nhìn đám người đang hân hoan reo hò, cười nói với Đoạn Vân.

Đoạn Vân cười cười, thở dài nói:

- Ai, không có biện pháp mà! Ai bảo ta có khí thế đại soái làm chi chứ?

Tiểu Phi Hiệp lại trợn mắt, hừ một tiếng rồi quay đầu đi, nhỏ giọng căn nhắc : "Ta cũng có khí thế ác liệt đây nè! Sao không chào đón ta chứ?"

Lúc này, một đám người chạy nhanh về phía Đoạn Vân. Đoạn Vân thấy trong đó có một người mà mình từng tuyên bố phải chinh phục: Lị Lị Lộ! Ai, xem ra mỹ nữ này không thể đào thoát khỏi ma trảo của mình a! Chà chà, cơ hội tới rồi! Hắn lại cười be be dâm dăng!

- Đoạn Vân Thánh Tế tự, ta đại biểu cho toàn bộ tử dân chịu tai ương của Thiên Long cảm tạ người đã đến giúp đỡ!

Lị Lị Lộ rất khách sáo với Đoạn Vân một lễ, bất quá Đoạn Vân tựa hồ vẫn thấy được ngoài sự khách khí đó, trong ánh mắt nàng vẫn chan chứa nhiều cảm tình!

- Công chúa điện hạ không cần phải trọng thị như thế, Đoạn Vân ta cũng từng là Thiên Long tử dân, bỏ ra chút sức mọn giúp cho dân chúng Thiên Long là việc cần làm mà!

Đoạn Vân cười nói! Ánh mắt lướt sang vị Thành chủ đại nhân đang đứng bên cạnh nàng, cảm thấy vị Thành chủ này có chút kỳ quái.

- Đoạn Vân diện hạ, ta giới thiệu cho người một chút, vị này là Thành chủ của Tập Lợi Tư Ma Nhĩ Cương, trước kia là một võ tướng!

Lị Lị Lộ chỉ vào vị Thành chủ đó. Nghe thế, Đoạn Vân cũng rất cục hiểu được vì sao vị Thành chủ này lại có sát khí nặng nề hội tụ trên người đến thế!

- Thành chủ đại nhân, ta dám khẳng định người trước kia nhất định là một Tướng quân rất dũng mãnh. Trước kia có khi phải làm tới Đại tướng quân rồi! Phỏng chừng lãnh đạo không dưới mười vạn binh lính a? Ha ha!

Đoạn Vân cười nói, trong ánh mắt lộ ra vài tia tán thưởng!

- Tiểu thần ra mắt Đoạn Vân diện hạ! Đoạn Vân đại nhân nhân lực thật tốt, Ma Nhĩ Cương ta trước kia đóng ở biên quan của Đế quốc, miền Tây Bắc chống đỡ với Man Tộc phương Bắc! Thế nhưng bây giờ ta đã thoái dịch (về vườn) rồi!

Vị Ma Nhĩ Cương đó hơi giật mình nói với Đoạn Vân.

Đoạn Vân cười cười không phủ nhận, thoái dịch? Người mới chừng ấy tuổi, vẫn còn rất sung sức để làm chính trị mà thoái dịch? Ta phỏng chừng hẳn là do người công lao quá lớn, bị Tra Lí lão bắt tử nghị kị, vì vậy bị Tra Lí điều đến địa phương này!

- Tốt lắm, Lị Lị Lộ Công chúa, ta nghĩ trước hết phải hiểu rõ bệnh tình bây giờ như thế nào!

Đoạn Vân dùng một loại ánh mắt dâm tặc rất kỳ quái nhìn Lị Lị Lộ. Nếu Phì Tử có ở đây, hẳn nhất định sẽ không hề cổ kị nói: lão Đại, ánh mắt của người làm sao mà đều cang thế?

-Ồ, được rồi! Chúng ta vừa đi vừa nói nhé! Thế này, Thánh Tế tự đại

- Lị Lị Lộ, người gọi ta tên Vân là được rồi! - Đoạn Vân nhướng mày, cười nói.

- Cũng được! Đoạn Vân, Phụ Hoàng ta đã giải trừ cho người khỏi cái thân phận "Đế quốc phản bội" giả rồi. Hơn nữa, Phụ Hoàng còn phong cho người làm chức Đế quốc nhất đẳng công tước!

Ánh mắt Lị Lị Lộ có chút phức tạp nói với Đoạn Vân.

Nghe thế, Đoạn Vân cười nói:

- Thân phận Phò mã thì sao?

- Phụ Hoàng đã chiêu cáo thiên hạ rồi! Bệ hạ cũng nói nếu người không thích thân phận Công tước, Người có thể phong tặng cho người một thân phận Thân vương!

Lị Lị Lộ trả lời.

-Ồ? Tốt!

Đoạn Vân cười nói, cũng không nói là đồng ý, cũng không phản đối, chỉ tiếp tục bước đi.

122. Chương 122. Ôn Dịch Trọng Khu Tham Dịch Tình

Đoạn Vân đi vào đại sảnh của Phủ Thành chủ, tìm một chỗ ngồi xuống. Một thị nữ đưa tới cho hắn một chén nước, Đoạn Vân nhận chén nước, thuận tiện lợi dụng sờ vào tay nàng thị nữ một cái, hơn nữa Đoạn Vân còn cố ý để cho Lị Lị Lộ nhìn thấy cảnh này. Lị Lị Lộ bĩu môi dài cả mét, nhưng không thèm nói gì!

- Giới thiệu cho ta biết về tình huống bây giờ đi!

Đoạn Vân hắng giọng rồi nói nhỏ, trong miệng vẫn nhấp nhấp miếng nước trà, trước kia ông già dạy hắn Trung Y có thói quen mỗi ngày đều uống trà, vì vậy Đoạn Vân học theo thói quen này. Cho tới bây giờ khi tới dị giới này, mỗi một ngày Đoạn Vân đều mong ước ngày nào cũng được nhấp ngụm trà hiện đại như Phổ Nhị, Thiết Quan Âm, Long Tỉnh! Đoạn Vân cũng thử đi tìm cây chè ở đây, dù sao ở đây có nhân sâm, linh chi và rất nhiều thứ dược tài có ích trên địa cầu, Đoạn Vân cho rằng hẳn là cũng sẽ có trà. Nhưng mãi đến giờ vẫn vô duyên không gặp!

Thần sắc Lị Lị Lộ có chút lo lắng nói:

- Lúc này, tình hình dịch bệnh chủ yếu phát sinh ở Tập Lợi Tư chỗ vài tiểu thành thị ở phía Nam, nghe nói phát xuất ở tiểu trấn Áo Dịch Phổ rồi lan tràn ra bốn phía! Phỏng chừng, đã có hơn một vạn người tử vong. Nếu lấy Áo Dịch Phổ thị trấn làm trung tâm, gần trăm vạn người đã bị lây dịch, sinh mạng bị đe dọa nghiêm trọng! Triệu chứng bệnh tình chủ yếu biểu hiện là toàn thân phù thũng, thối rửa, cả người yếu ớt, hơn nữa người bị lây sẽ bị sốt cao! Cuối cùng chết vì hư thoát, mất sức đề kháng hoặc là bị mất nước!

- Người nói Tập Lợi Tư vẫn chưa bị lây hả? - Đoạn Vân hỏi lại có chút nghi hoặc.

- Đúng vậy! Chúng ta xuất động quân đội lực lượng tới ba mươi vạn người cách ly toàn bộ những thành trấn bị dịch bệnh! Tất cả mọi người ở tiểu trấn đều không được phép rời khỏi đó! Ai muốn chạy trốn sẽ bị giết chết ngay, sau đó thi thể bị đem đi đốt cháy hoàn toàn!

Lúc này Thành chủ Ma Nhĩ Cương đứng ra báo cáo.

Đoạn Vân hỏi rất nghiêm túc:

- Là ai bảo các người làm như vậy hả?

- Là ta hạ lệnh! - Ma Nhĩ Cương nói, vẻ mặt cũng rất nghiêm chỉnh!

Đoạn Vân tán thưởng nhìn vị Thành chủ từng là Đại tướng quân này, khẽ gật đầu:

- Làm rất tốt đấy!

- Cả người cũng tán thành việc làm dã man như vậy sao? Ta thật là không hiểu nổi nam nhân các người, tại sao lại lãnh huyết như thế chứ?

Về mặt Lị Lị Lộ hơi kích động chỉ vào Đoạn Vân.

Đoạn Vân đứng lên, vỗ vai Ma Nhĩ Cương, nói :

- Lão ca, đừng để ý tới nàng! Đàn bà mà! Tóc nhiều, kiến thức ít! Được rồi, người của Thần Điện bây giờ ở đâu?

- Người của Thần Điện bây giờ vẫn còn ở Giáo đường làm nghiên cứu, có vài người thâm nhập vào những trọng điểm ôn dịch! - Lị Lị Lộ trả lời.

- Đưa ta đi!

Lị Lị Lộ dẫn Đoạn Vân đi tới Giáo đường ở Tập Lợi Tư. Đến Giáo đường, Đoạn Vân gặp lại người quen cũ.

- Đoạn Vân, người đến rồi! Lần này có thể hoàn toàn dựa vào người đó!

Hồng y Đại chủ giáo Tập Tư Kỳ vừa thấy Đoạn Vân lập tức chạy tới đón, vồn vã ôm lấy Đoạn Vân!

- Ha ha, Tập Tư Kỳ Chủ giáo đại nhân, thật không ngờ gặp lại Ngài ở đây! Thật là nhân sinh hà xử bất tương phùng. Như thế nào rồi, nghiên cứu của các người có tiến triển không?

Đoạn Vân cười khà khà, nói với Tập Tư Kỳ.

Tập Tư Kỳ thở dài, phẩy tay về bất lực:

- Không có tiến triển chút nào! Bất quá chúng ta tìm được trung tâm ôn dịch, bắt đầu tiến hành điều tra ở đó, cũng phát hiện một vài manh mối!

- Ồ? Là cái gì? - Đoạn Vân hỏi về vội vàng.

- Người đâu, lấy bản đồ ra đây!

Tập Tư Kỳ ra lệnh. lát sau Tập Tư Kỳ chỉ vào bản đồ nói với Đoạn Vân :

- Đoạn Vân lão đệ, xin mời xem đây! Nơi này là Áo Dịch Phổ. Chúng ta phát hiện dịch bệnh chính là phát sinh từ nơi này mà lan ra bốn phía! Hơn nữa, Áo Dịch Phổ hai tháng trước đã phát sinh một chấn động khó hiểu. Bây giờ nơi đó tạo thành một vết nứt thật lớn! Chúng ta từng tiến hành nghiên cứu với vết nứt đó, nhưng chúng ta vừa mới bắt đầu thôi, căn bản không vào đó được. Người nào chỉ cần vào đó một hai

phút, là lập tức thổi rữa ra mà chết! Sau cùng chúng ta phải ra Thần Điện Thánh thú Quang minh hỏ đi vào, hẳn phát hiện có vài việc lạ trong đó!

- Cái gì? - Đoạn Vân hỏi.

- Hơn mười vạn thi thể! - Tạp Tư Kỳ nói nhỏ

Nghe thế, Đoạn Vân cũng cơ bản hiểu ra khởi nguyên của ôn dịch, nguyên lai là do thi độc (chất độc từ xác chết) tiết ra ngoài! Chẳng trách bệnh chứng lại kỳ quái như thế.

- Chẳng trách được!

Đoạn Vân nói khẽ, rồi hỏi tiếp:

- Làm sao mà có lắm thi thể thế?

- Theo như chúng ta khảo cứu sử liệu, chúng ta phát hiện ra số thi thể này đều có từ lâu. Ba trăm năm trước Quân vương sáng lập nên Thiên Long Đế Quốc, uy phong liêm chính một đời, trong một trận chiến đã giết hết đám hàng binh! Ba trăm vạn thi thể, tồn trữ trong điều kiện hoàn toàn kín gió, đã không thể xem như thi thể bình thường được nữa. Trong cốc đó nơi nơi tràn ngập một mùi vị kỳ quái, người nào chỉ cần tiến vào sẽ bị lây loại ôn dịch này! Bây giờ đến cả Thánh thú Quang minh hỏ mà cũng ngã bệnh! Tế tự của Thần Điện đã thúc thủ vô sách rồi!

Tạp Tư Kỳ có vẻ rất lo lắng!

Ngẫm nghĩ một lát, Đoạn Vân nói:

- Chủ giáo đại nhân, người trước hết phải một số lượng lớn Hỏa hệ Ma pháp sư đến đại liệt cốc đó phóng hỏa. Cần phải đốt cháy sạch sẽ! Sau đó lại sai thật nhiều Thủy hệ Ma pháp sư, tới đó làm phép gây ra một trận mưa thật to để tẩy rửa! Tuy nhiên ngàn vạn lần phải rất cẩn thận, bởi vì những mùi hôi khi thiêu cháy sẽ tự động bốc ra! Nhất là với mật độ dày đặc như thế, rất có thể sẽ phát sinh ra những vụ nổ mạnh đấy!

- Có thể như vậy sao? - Tạp Tư Kỳ hỏi có chút nghi hoặc.

Đoạn Vân nghiêm trang khẳng định:

- Làm như vậy chỉ ngăn chặn được nguyên nhân gây bệnh thôi! Còn hơn mười vạn dân chúng chờ chúng ta trị liệu thì sao? Hơn nữa, mấy địa điểm ôn dịch vẫn còn rất nhiều virus lan truyền khắp nơi!

- Virus? - Tạp Tư Kỳ hỏi đầy nghi hoặc.

- Ô, trong không khí hàm chứa một loại vật chất vô hình nhưng lại làm cho người ta lây bệnh! Trên người của rất nhiều người đều có loại vật chất này!

Đoạn Vân vội vàng giải thích, thế giới này hình như là không có lý thuyết về virus.

- Được, để ta còn sai người đi làm!

Tạp Tư Kỳ mặc dù không biết biện pháp của Đoạn Vân có được không, nhưng lão thấy Đoạn Vân tự tin như thế, và cũng hiểu biết như thế, lão cũng chỉ có cách nghe theo an bài của Đoạn Vân!

Còn trong Giáo đường, Đoạn Vân đem những người bị lây bệnh do Giáo Đình đưa tới mang ra làm thí nghiệm. Thông qua kính hiển vi tiến hành phân tích loại virus này. Phát hiện quả nhiên là có một vài vật chất trên thi thể. Loại virus này Đoạn Vân cũng không biết là gì, nhưng Đoạn Vân thông qua việc không ngừng thí nghiệm đã tìm được một vài biện pháp có thể giết chết nó.

Thứ nhất là cho người bệnh uống một viên Giải độc hoàn! Tuy nhiên Đoạn Vân cũng không muốn dùng cách này, gần trăm vạn dân cư chứ ít gì? Mỗi người một viên, còn một viên Giải độc hoàn bây giờ giá thị trường là một ngàn kim tệ một viên. Một trăm vạn người X một ngàn = mười ức! Mười ức kim tệ này ai trả đây? Hơn nữa, Gia tộc nhất thời cũng chẳng đào đâu ra số lượng Giải độc hoàn lớn như vậy? Đợi cho sản xuất đủ, phỏng chừng mọi người bị chết gần hết rồi! Tuy nói nguyên liệu để sản xuất một viên Giải độc hoàn chỉ có hơn mười kim tệ, nhưng nếu mình móc ra một số lượng giải độc lớn như thế, vậy thì sau này Giải độc hoàn bán thế nào được nữa? Hơn nữa, cách trị liệu này cũng không trị hết căn cơ nguồn bệnh!

Phương pháp thứ hai thì có điều khó khăn hơn. Đó là phải dùng phương pháp tiêu độc trên diện tích lớn, trong một vùng rộng lớn tiến hành sát trùng triệt để! Về phần dùng cái gì để sát trùng, Đoạn Vân quyết định dựa theo thuốc Tiêu độc hiện đại Số 84, sản xuất với số lượng lớn. Bất quá tại dị giới có thể không tìm thấy những thành phần hóa học chủ yếu. Do đó, Đoạn Vân quyết định dùng các loại dược thảo phối hợp thành một loại thuốc đặc hiệu có tính sát khuẩn! Đoạn Vân thông qua thí nghiệm, phát hiện loại dược thủy này có hiệu quả rất tốt, cơ hồ cứ gặp virus là giết chết ngay. Hơn nữa, các loại dược tài đều là rất phổ biến trên đại lục, Đoạn Vân có thể kêu Lị Lị Lộ đi thu hoạch với số lượng rất lớn! Một loại phương pháp rất đơn giản. Thông qua phương pháp này, Đoạn Vân có thể diệt sạch mọi nguồn của virus! Bất quá phương pháp này, phải cần một lượng rất lớn nhân lực và vật lực! Hơn nữa, nếu muốn phun một số lượng lớn thuốc trên một diện tích rất rộng để tiêu độc thì xem ra không thực tế lắm! Thuốc tiêu độc cũng không giống như trời mưa mà có thể bao trùm trên từng tấc đất được! Hơn nữa virus trong cơ thể con người cũng không thể loại trừ. Có điều về điểm ấy thì không cần lo lắng, Đoạn Vân có thể phối trí một loại thuốc nước sát khuẩn chuyên môn cấp cho người bị bệnh, một loại thuốc có thể sản xuất với số lượng lớn trong một thời gian ngắn đủ dùng mọi người. Loại dược thủy này hơi giống như Bản Lam Căn** hiện đại, có tác dụng thanh độc rất hiệu quả, thế nhưng phải liên tục uống trong ba ngày!

Nếu bố trí được một cơn mưa cho thuốc tiêu độc rơi xuống thì tốt quá! Trời mưa? Nghĩ tới đây, Đoạn Vân chợt máy động trong lòng rồi nở nụ cười!

oOo

Workman Chú Thích: *Tiêu độc Số 84: là loại thuốc rất phổ biến dùng để sát trùng ở thị trường Trung Quốc, được sản xuất ở một bệnh viện rất nổi tiếng ở Bắc Kinh.

**Bản Lam Căn: thuốc tên là Radix của Trung Quốc. Chế bằng mấy thứ dược thảo gì đó mà tôi cũng không rành. Dùng để trị các chứng nhiễm trùng. Thấy chủ yếu người ta hay uống khi đi tiêu chảy (có lẽ giống Berberin ở bên mình)

123. Chương 123. Tiểu Tiểu Ôn Dịch Tiêu Tiêu Độc

Buổi chiều, Đoạn Vân đi tìm Lị Lị Lộ, xuất ra một danh sách nói:

- Ta đã tìm được phương pháp cứu trị người lây bệnh rồi. Chẳng qua về phần người phải trong vòng ba ngày tìm đủ các thứ theo danh sách này!

Lị Lị Lộ nhận danh sách trong tay Đoạn Vân vẻ mặt hưng phấn. Tuy nhiên khi nàng vừa thấy danh sách đó thì có vẻ khó xử nói:

- Nhiều như vậy sao, mỗi thứ đều phải trên ngàn cân? Hơn nữa thời gian lại gấp gáp như thế, điều này sao có thể?

Cười cười, Đoạn Vân nói :

- Ta mặc kệ, dù sao nếu người không tìm được cho ta đủ số đồ này, ta không thể cứu trị cho dân chúng đang bị đe dọa được! Những thứ này đều là những dược thảo rất thường thức dễ kiếm, người có thể phát động toàn bộ người của Thiên Long đi hái tập! Bất quá vì để đảm bảo vấn đề vận chuyển, ta khuyên người nên có nhiều không gian trang bị! Còn nữa, thêm một ngày, sẽ thêm một ngàn vạn người chết! Người mau mau đi làm đi!

Lị Lị Lộ mím môi, vẻ mặt nghiêm trang:

- Được, ta sẽ phát động Thiên Long tử dân mau mau thu hoạch toàn bộ số dược tài này. Còn có yêu cầu gì nữa không!

Đoạn Vân nói tiếp :

- Trong này có một vài dược tài chỉ dùng để làm thuốc cho người bị lây uống, còn phần còn lại dùng để sát trùng. Các người ngàn vạn lần không được để lẫn vào với nhau! Như vậy đi, người phân biệt an bài hai nhóm người phụ trách! Phần dược tài làm cho thuốc uống, người dựa theo phương pháp của ta nấu lên cho

những người đó uống, phải uống liên tục ba ngày! Những người không bị lây cũng có thể uống, dự phòng một chút! Còn phần dược tài tiêu độc, đem toàn bộ số đó giao cho ta!

Rất nhanh sau đó, Hồng y Đại chủ giáo Tập Tư Kỳ tìm tới Đoạn Vân.

- Đoạn Vân, nghe nói người tìm được biện pháp cứu trị tai dân rồi hả? - Về mặt Tập Tư Kỳ rất phấn khởi hỏi dồn dập.

Đoạn Vân khẽ gật đầu nói:

- Đúng vậy, qua quá trình nghiên cứu của ta, là do virus tạo thành ôn dịch, chúng ta chỉ cần tiêu diệt mọi nguồn virus lây bệnh đó là có thể giải quyết xong! Do đó, phương pháp rất đơn giản: tiêu độc! Được rồi, việc các người đi xử lý vết nứt chuẩn bị đến đâu rồi?

- Ta đã triệu tập mấy trăm Hỏa hệ Ma pháp sư, thế nhưng bọn họ vừa nghe nói phải xâm nhập vào địa phương nguy hiểm đó, đều không dám đi! Ta rất khó xử! - Về mặt Tập Tư Kỳ lộ ra vẻ khó khăn.

Đoạn Vân ngẫm nghĩ một lát, lấy từ giới tử ra mấy trăm viên Giải độc hoàn, nói :

- Người cho họ mỗi người một viên phục dụng vào. Ta đã thí nghiệm rồi, ai mà phục dụng Giải độc hoàn của ta đều sẽ không bị lây virus! Hơn nữa kể cả những người đã bị mắc bệnh, uống vào một viên Giải độc hoàn lập tức sẽ khỏi bệnh chứng này ngay, thuốc vào bệnh trừ! Tuy nhiên, Giải độc hoàn có rất ít, điều chế rất tốn kém vật tư, căn bản không thể thỏa mãn nhu cầu của gần trăm vạn người được. Ta tìm được phương thuốc khác, hiệu quả cũng rất tốt, hơn nữa cũng dễ dàng chế tạo ra. Ta đã kêu Lị Lị Lộ đi thu thập dược tài rồi! Người phải mau mau đi đốt cái khe đó, bằng không khu vực lây nhiễm sẽ càng lúc càng lớn đó! Lần này, các người chỉ cần phóng hỏa đốt cháy nơi đó là được! Không cần phải phái Thủy hệ Ma pháp sư thi triển Thủy hệ Ma pháp đâu!

- Được, Đoạn Vân, ta lập tức đi làm ngay! Vì hơn mười vạn dân chúng vô tội, Tập Tư Kỳ ta lần này hoàn toàn nghe người chỉ huy! Do người đảm nhiệm chức Tổng chỉ huy lần chấn tai này! - Tập Tư Kỳ nói xong vội vàng đi ra ngoài.

Ba ngày sau, Lị Lị Lộ đã thu thập được một khoản dược tài rất lớn, toàn bộ không thiếu chút nào. Các loại Giải độc thủy cũng đã bắt đầu chưng nấu, số lượng rất lớn dược thủy không ngừng được vận chuyển đến những nơi bị dịch! Còn Tập Tư Kỳ cũng tự mình chỉ huy mấy trăm Hỏa hệ Ma pháp sư đi đến liệt cốc tiến hành đốt cháy hoàn toàn nơi đó, bọn họ hợp lực thi triển một Hỏa hệ cấm chú - Lưu Tinh Hỏa Vũ! Làm cho trảng diện đốt cháy trông cực kì hoành tráng! Bạo tạc, sơn băng, núi rừng cháy liên tục hai ba ngày. Cuối cùng mấy trăm Hỏa hệ Ma pháp sư đều bình yên vô sự quay trở lại, không có ai bị lây dịch bệnh, hơn nữa, vài người bình dân bị lây nhiễm cũng nhờ uống Giải độc hoàn của Đoạn Vân mà hết bệnh, do đó rất nhiều người không còn sợ đi vào khu có dịch nữa! Bởi vì Đoạn Vân cam đoan với họ, ai bị lây bệnh thì Đoạn Vân sẽ dùng Giải độc hoàn trị liệu cho hẳn! Đương nhiên mỗi nhân viên khi tiến vào khu vực dịch bệnh đều đã uống trước vài bát thuốc Giải độc thủy, bằng không Đoạn Vân cũng chẳng lấy đâu ra nhiều Giải độc hoàn như thế cho cho bọn họ dùng!

Hôm nay, bên người Đoạn Vân ngoại trừ Tiểu Phi Hiệp và Diệp Cô Thành, còn có thêm hai người, à không, phải nói cho đúng là có thêm hai đầu Long. Chính là Thần long Âu Đặc Tư và Long nữ Ny Khả. Vào hôm Đoạn Vân nghĩ đến trời mưa, hắn đột nhiên nhớ tới chuyện thần thoại Trung Quốc về Thần long.

Trong thần thoại Trung Quốc, Thần long chính là loại Thần thú thi văn bố vũ, chương quản tất cả việc phân phối nước trong nhân gian! Vì vậy Đoạn Vân mới hỏi Âu Đặc Tư, xem Thần long bọn họ có năng lực làm trời mưa không? Còn Âu Đặc Tư trả lời là cũng có thể! Bất quá Âu Đặc Tư còn nói với thực lực Thần cấp hậu giai của hắn, cũng không thể áp dụng đại quy mô Giáng vũ thuật được! Nhưng Đoạn Vân không cần mưa to lắm mà, hắn chỉ muốn Âu Đặc Tư hút một ao dược thủy, rồi phun vào trong những khu bị dịch bệnh là được rồi! Hơn nữa, nếu một lần chưa đủ, hắn có thể làm lại vài lần nữa.

- Đoạn Vân ca ca, người nói chuyện không có tính toán gì hết! Người không có tới Thần Long Đảo thăm Ny Khả! Người xấu lắm!

Ny Khả vừa thấy Đoạn Vân vừa cao hứng vừa oán giận giữ chặt áo của Đoạn Vân, mãi mà không chịu buông ra. Lị Lị Lộ đứng một bên với vẻ mặt buồn bã ghen hờn: "Từ sắc lang, lúc nào bên người cũng có

một vài cô gái xinh đẹp!”

Thanh âm Lị Lị Lộ mặc dù rất nhỏ, nhưng thanh âm dù nhỏ đến mấy vẫn lọt vào tai Đoạn Vân. Đoạn Vân quay về Lị Lị Lộ nhướn mày, khước miệng chu ra làm bộ trêu chọc, làm cho Lị Lị Lộ đỏ bừng mặt!

- Đoạn Vân ca ca, vị tỷ tỷ đó nói ai là sắc lang vậy, chắc không nói người đó chứ?

Ny Khả thực lực bây giờ đã là cấp mười hậu giai, thanh âm Lị Lị Lộ dù rất nhỏ nhưng nàng vẫn có thể nghe được!

- E hèm! Không phải đâu, làm sao là ta được? Người nói coi Đoạn Vân ca ca của người có giống một sắc lang không?

Đoạn Vân vội vàng lắc đầu quây quây. Người nào ngu mới đứng trước mặt nữ hài tử thừa nhận mình là một tên sắc lang?

Ny Khả trừng mắt nhìn Đoạn Vân, ngữ khí rất khẳng định nói :

- Ta cảm thấy giống lắm! Ánh mắt người hôm đó cứ nhìn chăm chăm vào đùi và ngực người ta!

Đoạn Vân nghe xong thiếu chút nữa ngất đi! Làm sao nàng phát hiện được vậy ta?

Nhưng Ny Khả lại nói thào vào tai Đoạn Vân :

- Nhưng mà Ny Khả thích Đoạn Vân ca ca nhìn!

Liếc mắt nhìn chung quanh, Đoạn Vân lập tức tỏ ra nghiêm chỉnh lại. Đoạn Vân vươn tay thu toàn bộ được trước mắt vào Không gian giới tử, sau đó quay về phía Âu Đặc Tư nói:

- Âu Đặc Tư, chúng ta đi về thượng nguồn sông Tây Tây Bể đi!

Tây Tây Bể hà là một con sông chảy qua khu vực có dịch bệnh, Đoạn Vân quyết định tới nơi đó để chuẩn bị điều chế dược tài. Thủ pháp của Đoạn Vân quơ tay cái đã thu hết cả một số lượng dược tài khổng lồ làm cho mọi người ở đây lẽ lưỡi khâm phục! Mọi người đoán già đoán non xem giới tử trong tay Đoạn Vân có một không gian lớn đến thế nào?

Đoạn Vân, Diệp Cô Thành, Tiểu Phi Hiệp, Ny Khả, và Âu Đặc Tư năm người nhảy lên rồi biến mất, một lần nữa làm cho mọi người ở đây lẽ lưỡi một lần nữa! Đoạn Vân có khinh công rất lợi hại, còn Diệp Cô Thành và Tiểu Phi Hiệp đều là Phong hệ, về phần cha con Âu Đặc Tư thì không thể theo lẽ thường mà nói về họ được, dù sao bọn họ có thể bay mà không cần cánh!

Lát sau, nhóm người Đoạn Vân đã đi tới bên cạnh một cái đầm ở bên bờ sông Tây Tây Bể. Từ chỗ này đi xuống không đến một dặm thì đã đến khu vực ôn dịch rồi! Đoạn Vân chính là muốn điều chế thuốc ở đây, rồi hòa vào trong nước đầm, sau đó cho bọn Âu Đặc Tư phun vào trong không trung, tiêu diệt hết đám virus chán ghét đó!

Đoạn Vân tìm một chỗ đất trống, lấy mấy loại dược tài có số lượng trên ngàn cân trộn vào với nhau, sau đó ra lệnh Tiểu Phi Hiệp biến thân, dùng thân thể khổng lồ của hắn ép nát! Để có thể sát độc mạnh hơn nữa, Đoạn Vân còn cho thêm vào đó một số lượng nhất định Ngưu hoàng của Ngưu Ma Vương! Như vậy, số virus này sẽ không còn chỗ ẩn thân nữa, chỉ có một đường chết mà thôi! Dược tài được điều chế xong, Đoạn Vân chuẩn bị hơn mười thùng dược tài và nước thuốc trút cả vào trong đầm nước, những việc sau đó đều giao cho Âu Đặc Tư!

Chỉ thấy Âu Đặc Tư biến thân, trực tiếp biến thành Thần long lao vào trong đầm. Trong đầm nước, Âu Đặc Tư với hình thái rồng lượn trong đó vài vòng, hòa tan toàn bộ dược thủy. Sau đó Âu Đặc Tư dùng thuật Thần long hấp thủy, đem toàn bộ nước trong đầm hút hết vào trong cơ thể. Đoạn Vân không rõ ràng lắm vì sao cái bụng nhỏ nhỏ đó lại có thể chứa được số lượng dược thủy lớn đến thế? Sau này nghe Âu Đặc Tư giảng giải mới hiểu được: nguyên bản bọn họ là Thủy hệ Thần thú, thân mình có công năng trữ thủy cũng rất cường đại! Hơn nữa, bọn họ còn có thể hoàn toàn khống chế tất cả Thủy nguyên tố chung quanh trăm thước!

Âu Đặc Tư long đăng cửu thiên, phi thẳng vào không trung, dễ dàng bay qua lại vài lần. Sau đó bay thẳng vào khu vực bị bóng ma bao phủ

Cười cười, Đoạn Vân nói:

- Mọi người chú ý, thần tích sắp bắt đầu rồi!

124. Chương 124. Thi Vũ Thần Long Thần Tích Hiện

Thần Long Âu Đặc Tư bay lên trên khu vực bệnh dịch, dùng hết sức mình điều động Thủy hệ ma lực trong cơ thể, bắt đầu phun ra một cơn mưa thuốc!

Nhìn kia, cái gì trên bầu trời kia?" Mọi người trong khu vực ôn dịch chỉ cần ngẩng đầu lên đã thấy thân hình uy nghiêm của Âu Đặc Tư, xôn xao bàn tán.

Hình như là Long? Bất quá, làm sao lại có Long dài đến như vậy nhỉ?"

Nghe coi! Là tiếng long minh, xem ra đúng là Long rồi! Long uy nghiêm quá ! Chẳng lẽ là Long Hoàng?"

Không phải, ta đã gặp Long Hoàng rồi, không phải hình dáng này đâu? Các người coi kia, hẳn rõ ràng không có cánh mà vẫn có thể linh hoạt bay lượn không trung, thật sự là thần kỳ!"

Hắn tới cứu chúng ta đó! Nhất định là Thần tích giáng hạ rồi!" Kết quả là, mọi người ở đại bộ phận khu vực bệnh dịch đều thay nhau quỳ xuống trước Âu Đặc Tư!

Không chỉ có nơi này, mà cả Tập Lợi Tư thành ở ngoài vài trăm dặm cũng thấy được tình huống ở đây! Hồng y Đại chủ giáo Tập Tư Kỳ vẻ mặt khiếp sợ cả đôi mắt đứng trông nhìn Âu Đặc Tư uốn lượn trong không trung, nói về kích động: "Thần! Nhất định là Thần! Thần giáng hạ, Thần cứu cho những tử dân gặp tai ương!" Nói xong, Tập Tư Kỳ phấn khởi quỳ rạp về phía Âu Đặc Tư! Hồng y Đại chủ giáo đã quỳ rồi thì những người khác ở đây cũng phải quỳ xuống theo thôi .

Lị Lị Lộ cũng quỳ xuống, thế nhưng trong lòng vẫn rất nghi hoặc: "Đoạn Vân không phải là cũng bay về phía hướng đó sao?"

Đoạn Vân lúc này đang ngồi trên người Tiểu Phi Hiệp, nhìn thấy cử động của mọi người thì giật mình, bất quá hắn cũng không thêm giải thích gì hơn. Bọn họ muốn nhận đó là Thần tích, thì đó chính là Thần tích chứ sao! Dù sao cái mà họ cúng bái chính là Hoa Hạ Thần Long, mà cũng là cái tên thủ hạ của mình! Âu Đặc Tư thành Thần, thì mình không phải là chủ của Thần sao? Ha ha ha!

Âu Đặc Tư không để ý đến dị động phía dưới của mọi người, hắn bây giờ đang thi triển Thủy hệ cấm chú - Giáng vũ thuật! Giáng vũ thuật không phải là cái loại Thủy hệ ma pháp mà Ma pháp sư cấp năm của nhân loại thi triển trong không trung, mà là một Thủy hệ cấm chú rất lớn. Âu Đặc Tư điều động ma lực toàn thân, đem tất cả Thủy nguyên tố chung quanh tụ tập lại, rồi hình thành hơn mười con rồng nước hùng tráng. Những con rồng nước đó cứ không ngừng vỡ ra rồi lại tái sinh từ những Thủy nguyên tố xung quanh, trộn đều tất cả nước với dược thủy. Sau hơn mười phút chuẩn bị, Âu Đặc Tư lúc này đã dùng Thủy hệ ma pháp hùng hậu của hắn tạo ra hơn trăm con rồng nước thật lớn, hơn nữa những con rồng nước đó không ngừng từ Âu Đặc Tư hướng ra phía ngoài uốn lượn, không ngừng mở rộng ra. Chẳng mấy chốc, những con rồng nước đó đã bao trùm toàn bộ khu vực bệnh dịch.

Cuối cùng, sau một tiếng long minh vang trời của Âu Đặc Tư, tất cả các con rồng nước đều há rộng miệng, không ngừng bay lượn lên trên cao! Đến khi bay lên đến độ cao nhất định, hơn trăm con rồng nước một lần nữa ngừng đầu gầm lên, tiếng long minh vang vọng khắp bầu trời! Tiếp theo, tất cả những con rồng nước từ từ hạ xuống. Rồi khi xuống đến gần mặt đất, nước từ những con rồng nước đó lần lượt vỡ tung ra, hình thành những bụi nước nhỏ văng tung tóe. Những bụi nước đầy trời không ngừng ngưng kết lại, hình thành những giọt nước nhỏ, những giọt nước càng ngày càng ngưng tụ lớn hơn. Kết quả là, một đại lượng Tiêu độc dược thủy theo nước mưa bắt đầu rơi xuống!

Nước mưa rơi xuống mặt đất, mọi người trong khu bệnh dịch ai nấy đều cảm nhận được trong nước mưa đang rơi xuống có ẩn chứa một thứ gì đó, là một loại dược vật thần kỳ có thể giảm bớt nỗi thống khổ cho họ, sau đó từng đợt từng đợt người chạy ủa ra tắm mình trong cơn mưa! Rất nhiều người hò hét nhảy cẫng lên, luôn mồm cảm tạ ân trạch của Thần!

Nước mưa bao trùm một diện tích còn rộng hơn cả vùng dự tính trước, hoàn toàn bao trùm toàn bộ vùng ôn dịch bị phong tỏa! Đến cả phía Bắc của Tập Lợi Tư thành cũng có một bộ phận được thủy rơi xuống!

Theo nước mưa, những con virus ghê tởm này coi như bị tuyên cáo chung kết rồi! Sát độc được thủy do Đoạn Vân tự mình phối chế, căn cứ vào đặc điểm của con virus lây bệnh này, những virus này chỉ cần dính vào một chút là lập tức sẽ bị được thủy giết chết ngay, đến cả những mầm mống sinh sản cũng không buông tha! Hơn nữa, loại sát độc dịch của Đoạn Vân còn có tác dụng dẫn dụ virus nhất định, những con virus này cũng như các fan hâm mộ hiện đại đuổi theo những minh tinh vậy, cứ thấy được thủy là lao vào!

Còn ở hạp cốc kia, vẫn còn một trận đại hỏa thiêu cháy cả trời đất, lần này được đặc biệt chiếu cố. Một đầu rồng nước thật lớn trực tiếp bay tới đó, dừng ở trên miệng biển lửa mà phun xuống một trận đại vũ! Kết quả là, lửa bị dập tắt cấp kì, virus nơi đó sớm đã bị cháy sạch rồi! Cho dù có những con virus không bị đốt chết, cuối cùng cũng khó thoát khỏi hạ tràng bị được thủy giết chết!

Sau trận mưa, Âu Đặc Tư cũng hư thoát lão đảo rơi xuống. Ny Khả biến thân thành Long phi thân lên tiếp Âu Đặc Tư đang vô cùng yếu ớt, dìu hắn tới trước mặt Đoạn Vân. Đoạn Vân lập tức lấy từ Không gian giới tử ra mấy viên được hoàn đưa cho Âu Đặc Tư! Dưới tác dụng của hơn mười viên Hoàn dương đan và ba viên Tẩy Tủy Đan, Âu Đặc Tư lập tức khôi phục lại như thường!

Chủ nhân, lần này là lần đầu thi vũ, ta không thể không chế ma lực cho tốt lắm, nên có chút lực bất tòng tâm!” Âu Đặc Tư cung kính nói với Đoạn Vân.

Đoạn Vân khẽ gật đầu, nói vẻ hài lòng: ” Tốt lắm! Phá rồi lại xây, phỏng chừng thực lực của ngươi lại được đề cao lên một chút!”

Vậy phải cảm ơn chủ nhân ban thuốc! Chủ nhân vừa rồi cho ta hơn mười viên thuốc bên trong có mấy viên ẩn chứa năng lượng cực kỳ cường đại! Nghe chừng có thể làm cho thực lực của ta tăng lên không ít!” Âu Đặc Tư nói.

Đoạn Vân cười cười, nhìn bầu trời vẫn còn phảng phất vài hạt mưa, nói vui mừng: ” Âu Đặc Tư, ôn dịch lần này đã kết thúc, ngươi chiếm công đầu! Dân chúng Thiên Long sẽ cảm kích ngươi lắm đó! Phỏng chừng sau này những bức tượng của ngươi có thể sẽ có trong từng nhà một của dân chúng ở Thiên Long, mỗi ngày đều tham bái! Ha ha!”

Đều là công lao của chủ nhân cả! Âu Đặc Tư không dám kể công!” Âu Đặc Tư vẻ mặt rất cung kính. Trong mắt hắn, chủ nhân Đoạn Vân có năng lực thần kỳ mới chính thức gọi là Thần, cũng như chủ nhân Đoạn Vân đã tạo ra Thần Long bộ tộc! Trong tay Đoạn Vân còn rất nhiều được hoàn có thể cho làm người ta tăng thực lực lên rất nhiều. Nếu nói Âu Đặc Tư là Thần thì Đoạn Vân kia phải là đáng Thần Chủ, Sáng Tạo Thần!

Ha ha, hay hay, các ngươi hãy đi về trước đi! Có lẽ nơi này không cần các ngươi nữa đâu! Các ngươi cần phải nhanh chóng phát triển Thần Long Đảo. Phỏng chừng lần này đã có thể đánh động sự chú ý của Long Tộc rồi, bất quá chúng ta bây giờ cũng không thêm sợ Long Tộc! Dù sao thực lực của chúng ta mạnh hơn Long Tộc vài lần rồi!” Đoạn Vân cười nói.

”Dạ!” Âu Đặc Tư vái Đoạn Vân một lễ, chuẩn bị phi thân.

Đoạn Vân ca ca, không cho Ny Khả ở đây với người à?” Ny Khả ghì chặt cánh tay Đoạn Vân, không chịu buông ra!

Đoạn Vân cười cười, lấy từ giới tử ra một pho tượng bằng vàng có hình Thần Long, đưa cho Ny Khả. ” Đây là Đoạn Vân ca ca tự mình dựa theo hình dáng của ngươi làm ra đó! Bởi vì Đoạn Vân ca ca học kĩ thuật rất kém, nên có thể không giống hoàn toàn, tuy nhiên Đoạn Vân ca ca cam đoan lần sau sẽ cho ngươi một cái lớn hơn nữa! Thích không hả?”

Ny Khả vẻ mặt hưng phấn nhận lấy pho tượng Thần Long bằng vàng trong tay Đoạn Vân, cầm lên nhìn ngắm, quả nhiên rất giống mình ở hình thái Thần Long.

”Oa! Thật xinh đẹp! Đoạn Vân ca ca, ngươi thật tốt!” Ny Khả chồm tới hôn Đoạn Vân một cái! Thần Long bằng vàng này là do Đoạn Vân trong khi làm thí nghiệm về ma pháp của mình tiện tay làm một cái. Đoạn Vân bây giờ là Toàn hệ Ma pháp sư, Đoạn Vân đầu tiên dùng Hỏa hệ ma pháp đốt cháy một khối

quặng vàng, đợi cho quặng vàng trở thành chất lỏng thì thi triển Kim loại ma pháp, đem nó biến thành hình thái đã định! Bất quá bởi vì Toàn hệ ma pháp mới dừng lại ở cấp năm, do đó, năng lực khổng vật cũng không mạnh lắm, chưa đến mức tùy tâm sở dục, cố lắm chỉ tạo ra hình thái đại khái, lông mày, trông mắt căn bản là làm hoài mà không ra. Do đó những điều khắc nghệ thuật chi tiết đều là Đoạn Vân dùng tiểu đao khắc gọt mà ra!

Tốt lắm! Người về trước đi! Cố phát triển Thần Long Đảo nhé, Đoạn Vân ca ca sẽ đến tìm người sau!” Đoạn Vân vỗ vai Ny Khả, có điều ánh mắt gian tà lại lạc tới bộ ngực cao ngất ngưỡng của Ny Khả!

Vậy được rồi!” Không để ý đến ánh mắt sàm sỡ của Đoạn Vân, Ny Khả bước đi mà vẻ mặt lưu luyến không nỡ rời xa, sau đó phi thân bay lên không trung.

Tiến cha con Âu Đặc Tư đi rồi, ba chủ phó Đoạn Vân quay về Tập Lợi Tư thành!

125. Chương 125. Thần Long Thần Tích Hữu Dư Ba

Sau khi về đến Tập Lợi Tư thành, Đoạn Vân đã bị Lị Lị Lộ và Tập Tư Kỳ đại chủ giáo chụp lấy ngay, hơn nữa trong ánh mắt mỗi người đều mang theo vẻ rất kỳ quái!

Các người đừng nhìn ta như vậy chứ! Ta biết ta cao lớn đẹp trai, Lị Lị Lộ ngắm ta như vậy thì rất bình thường, nhưng Tập Tư Kỳ Đại chủ giáo đại nhân mà dùng ánh mắt say đắm này nhìn ta thì hơi bất bình thường đó nha! Ta chỉ thích đàn bà thôi!” Trước những ánh mắt ăn thịt người đó, Đoạn Vân cảm thấy rất mất tự nhiên!

Tập Tư Kỳ làm mặt nghiêm nghị hỏi : ” Đoạn Vân, người nói thật với ta xem nào, cự thú kim sắc uy nghiêm vừa rồi có thể phun mưa trong không trung rốt cuộc là cái gì?”

Kim sắc cự thú? Làm sao? Bầu trời hả? Sao ta không thấy?” Đoạn Vân ra vẻ kinh ngạc nhìn về phía chân trời.

Đoạn Vân, người đừng làm bộ làm tịch nữa! Ta biết, kim sắc cự thú trông hơi giống Long đó nhất định có quan hệ rất lớn với người! Người nói đi, đó có phải là Thần vật không?” Tập Tư Kỳ lớn tiếng vẻ hơi kích động nói.

Còn lúc này, Đoạn Vân cũng làm ra vẻ trang nghiêm nói: ” Ai nha ! Làm gì đây? Có rất nhiều người còn ở vùng ôn dịch đó, rất nhiều việc còn chờ chúng ta đi giúp đỡ! Toàn bộ các người ở chỗ này làm gì? Bây giờ ta dùng thân phận Tổng chỉ huy ra lệnh cho các người. Lập tức chuẩn bị đại lượng dược thủy đưa vào trong khu có dịch, còn nữa, Lị Lị Lộ nàng phải nhanh chóng một lần nữa thu thập thật nhiều dược tài, làm thành dược thủy phun vào những nơi không có nước mưa. Thêm vào đó, chuẩn bị cái ao thật to, dựa theo phối phương của ta tạo thành một cái ao dược thủy lớn, cho mỗi người lây bệnh vào ngâm trong đó năm phút! Còn Tập Tư Kỳ Chủ giáo đại nhân, người hãy phái ra thật nhiều nhân viên thần chức đi tới khu nhiễm bệnh để lo cứu trị cho người bệnh! Lần này là một thời cơ rất tốt để Thần điện các người tuyên dương quang huy của Thần! Tốt nhất là kêu gọi giới nhân sĩ mộ quyền!”

”Quyên góp để làm gì?” Lị Lị Lộ khó hiểu.

Thế mà cũng hỏi? Gần trăm vạn người bị ảnh hưởng bởi ôn dịch, lương thực toàn bộ đã hết sạch, rất nhiều đồ đạc không thể sử dụng được vì bị đốt cháy! Không có tiền mua lương thực thực phẩm, dân chúng hít không khí mà sống sao? Đương nhiên rồi, Thiên Long Đế Quốc các người sẽ phải xuất ra một số tiền lớn để cứu những người trong vùng bị dịch! Tập Tư Kỳ Chủ giáo đại nhân, đây cũng lại là một cơ hội để tuyên dương Thần Điện đó!” Đoạn Vân cười nói .

Đúng đó! Đoạn Vân lão đệ người nói rất đúng! Lị Lị Lộ Công chúa,Thần Điện chúng ta cũng phải có lòng tương thân tương ái với dân chúng Thiên Long, ta đại biểu cho Thần Điện, quyết định quyên tặng một ngàn vạn kim tệ cho tất cả gần trăm vạn tử dân thụ tai của Thiên Long, hơn nữa Thần Điện chúng ta cũng kêu gọi các quốc gia khác trên đại lục ủng hộ! Dù sao thiên tai nhân họa không ai muốn gặp cả mà!” Về mặt Tập Tư Kỳ tán thưởng nhìn Đoạn Vân, nói rất cao hứng. Đích xác, đây là một cơ hội phát triển tín đồ, hơn nữa lần này lại xuất hiện Thần tích trăm năm nay chưa hề thấy! Phỏng chừng lần này tín đồ của Thần Điện sẽ gia tăng không ít!

Lị Lị Lộ nghe xong rất cao hứng, nàng cảm kích nhìn Đoạn Vân. Tuy nhiên cũng phải nói là thật ra Đoạn Vân cũng hơi hối hận về cái đề nghị này của mình, vì Lị Lị Lộ nói thêm vào: "Tiểu nữ tử đại biểu Thiên Long tử dân cảm ơn Thần Điện chiếu cố đến dân chúng của Thiên Long! Có điều không biết Đoạn Vân đại nhân của chúng ta quyết định sẽ quyên tặng dân chúng gặp nạn bao nhiêu tiền?"

"A a! Ta đây quyên mười vạn! Người không biết chứ, Đoạn Vân ta hiện nay rất thiếu tiền mặt! Không có tiền đâu?" Đoạn Vân thiếu chút nữa bị mấy lời của Lị Lị Lộ làm chết nghẹn, đúng là Á» gây ông đập lưng ông Á», tự làm tự chịu! Không có việc gì tự dừng lại để ra ý nghĩ mộ quyên làm gì chứ? Làm cho lão hỗn đản Tra Lí chảy máu nhiều nhiều một chút mới tốt!

Hừ! Hẹp hòi keo kiệt!" Lị Lị Lộ nói về trêu chọc .

Hẹp hòi thì hẹp hòi, tùy người nói như thế nào cũng được!"

Buổi tối, Tập Tư Kỳ một mình tìm tới Đoạn Vân.

Đoạn Vân lão đệ, người thành thật nói cho ta biết, thần vật thi vũ trên không trung hôm nay rốt cục có quan hệ với người không?" Tập Tư Kỳ nghiêm túc hỏi Đoạn Vân, làm ra vẻ nếu người không cho ta một câu trả lời minh xác, người đừng hòng nghĩ đến chuyện đi ngủ!

Đoạn Vân cười nói: "Người đã cho rằng đó là thần vật, thì tự nhiên đó là Thần gì đó rồi ! Ta làm sao biết được?"

Người chó quen, người phụ trách được tài! Hơn nữa, chính người phối chế ra loại thuốc chữa cho người lây bệnh ! Hơn nữa, lúc đó, người vừa vận tới chỗ đó ! Ta lấy cái thứ nước mưa mà mọi người gọi là Thánh thủy đó đi nghiên cứu rồi, ta phát hiện chính là thuốc sát trùng do Đoạn Vân người phối trí ra! Người không đừng có chối loanh quanh nữa!" Tập Tư Kỳ truy vấ .

Cười cười, Đoạn Vân hỏi: "Thế Chủ giáo đại nhân bảo ta có quan hệ gì với đầu Thần Long đó nào ?"

Thần Long? Cái gì là Thần Long?" Tập Tư Kỳ nghe Đoạn Vân nói, giật mình hỏi lại!

Thần Long? Ta đâu có nói Thần Long đâu ? Người nhất định nghe lầm rồi, ta nói nói là Thần vật! Thần vật!" Đoạn Vân thật muốn vả miệng mình vài cái, nói như thế nào lại lẹo lưỡi ra thế này, đúng là nên chết đi cho rảnh!

Người đừng giả biện nữa, ta thấy con Thần thú đó hơi giống Long, bắt quá nhìn qua thì còn uy nghiêm và to lớn hơn Long nhiều! Chẳng lẽ . ?" Tập Tư Kỳ vẻ mặt không khỏi hiện nổi khiếp sợ!

Cái gì?" Đoạn Vân hoài nghi hỏi lại .

"Long Thần!" Về mặt Tập Tư Kỳ rất kích động khi nói ra hai chữ như vậy!

"Phốc!" Đoạn Vân nhất thời không nhịn được, phun hết cả ngụm nước trong miệng ra ngoài!

Thấy thần thái của Đoạn Vân, Tập Tư Kỳ nghi ngờ hỏi: "Sao thế, người biết đó là cái gì phải không?"

Không, không, ta không biết, không biết! Ta làm sao biết được chứ?" Đoạn Vân làm một bộ dáng phờ phạc rất thấy tức cười. Nhìn thế thì ai mà chẳng biết Đoạn Vân đang nói chuyện ma quỷ!

Nhìn mặt Tập Tư Kỳ có vẻ hơi tức giận, Đoạn Vân nghiêm mặt nói: "Thôi được, người cũng không nhất thiết phải biết đó là cái gì! Dù sao người chỉ cần nhớ kỹ một điểm, hôm nay là Thần giáng hạ Thần tích, cứu vô số tử dân bị nạn! Quang huy của Thần một lần nữa được ban phát cho mọi người! Được rồi, chúc Đại Tế ti Thần Điện của ta lần này có được thắng tiến nữa không?"

Tập Tư Kỳ thở dài bất lực, nói: "Đoạn Vân người đã không nói, ta cũng không bắt buộc! Lần này người cứu được vô số tử dân của Thiên Long, có công lao rất lớn! Ta có thể đại biểu cho Thần Điện tạm thời tặng người một chức vụ Đại chủ giáo! Đợi ta trở lại Thần Điện sẽ đem sự tình bẩm báo cho Giáo Hoàng đại nhân. Ta đoán, Thần Điện sẽ ban cho người một chức Hồng y Đại chủ giáo! Tuy nhiên, người phải tự mình đi Thần Điện thụ hàm!"

”A? Còn phải đi Thần Điện nữa sao ? Ta đây không cần nữa, ta phải về A Nhĩ Ti Tư của ta để làm chức Sơn đại vương! Nếu không, ta sẽ đi Thiên Long làm chức Thân vương đại nhân cũng được!” Đoạn Vân nói ra vẻ khó xử .

Người không đi, vậy chỉ được làm chức Chủ giáo thôi! Kỳ thật, với năng lực của người, nếu tới Thần Điện phát triển thì ta đồ chừng chức Giáo Hoàng kế tiếp sẽ chính là thuộc về người rồi! Thế mà, đáng tiếc ” Tập Tư Kỳ con người đảo loạn xạ, nói .

Đoạn Vân nói ra vẻ kinh ngạc: ” Thật không đó ? Lão Giáo Hoàng khi nào thì mới về hưu?”

Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, chỉ cần tìm được người thay thế là có thể về hưu rồi, phỏng chừng sẽ không lâu lắm đâu!” Tập Tư Kỳ cười nói.

Đoạn Vân cũng nhìn lão cười cười rồi bĩ ổi hỏi : ” Được rồi, Thánh nữ của Thần Điện các người dường như rất đẹp phải không ? Ta có cơ hội theo đuổi nàng không ?”

Tập Tư Kỳ làm một bộ Á« ta biết ngươi quá mà Á», nói trêu chọc: ” Thánh nữ hả? Người đừng có mơ! Thánh nữ có quyền hành chỉ dưới Giáo Hoàng thôi, hơn nữa Thánh nữ cũng lại là con gái của lão Giáo Hoàng ! Chỉ là Thánh nữ bình thường ra thì sẽ không lập gia đình! Người đừng xe dây tự trói nữa ! Bất quá . Á»

Bất quá cái gì?”

Thánh nữ có thể gả cho một người!”

Ai thế, chẳng lẽ là ta?” Đoạn Vân cười cười rất dâm dề dậm dật.

Người đừng tự sướng như vậy chứ, hơn nữa Thánh nữ trước giờ chưa bao giờ gặp người cả! Thần Điện chúng ta có một quy củ, phải là Thánh nữ tự nguyện, thì mới có thể gả cho Giáo Hoàng! Nói chính xác là: thị phụng thần phò!” Tập Tư Kỳ nói nhỏ .

Đoạn Vân trợn mắt: Á« Quy củ chó má gì thế ? Á»

Còn lúc này, một vị Mục sư Thần Điện đi vào bấm báo tình hình dịch bệnh!

”Chủ giáo đại nhân, sau khi Thần giáng Thánh thủy, bệnh tình mọi người ở khu vực ôn dịch đã có những khống chế nhất định, không ai tiếp tục bị lây nữa! Hơn nữa, sau khi uống xong được thủy của Đoạn Vân đại nhân, rất nhiều người đã bắt đầu có chuyển biến tốt! Chiếu theo lệnh Đoạn Vân đại nhân phân phó, chúng ta đã đem tất cả những bệnh nhân và vật dụng cần thiết khắp các vùng bị phong tỏa ngâm vào cái ao sát trùng hơn mười phút! Lương thực và những không thể ngâm đều đã bị đốt bỏ! Các loại vật tư nhu yếu phẩm cũng đều được từ từ vận chuyển đến!”

Ha ha! Đoạn Vân lão đệ, lần này đại công của người không thể không tính! Người cứu được gần trăm vạn dân chúng vô tội đó!” Nghe tin tức tốt đẹp đó, Tập Tư Kỳ rất phấn khởi!

Cười cười, Đoạn Vân ra vẻ khiêm tốn nói: ” Đều là công lao của Thần!”

Ha ha, người đó!” Tập Tư Kỳ cười chỉ chỉ Đoạn Vân, rồi lắc lắc đầu bắt lực!

126. Chương 126. Cô Nam Quả Nữ Ở Chung Phòng

Ba ngày sau, trận ôn dịch khủng khiếp của hơn trăm vạn dân chúng Thiên Long cuối cùng xem như đã khống chế được! Mặc dù tổn thất ở vùng bị bệnh dịch hơi lớn, trong khu ôn dịch có rất nhiều vật tư bị bắt buộc phải tiêu hủy vì lý do ôn dịch. Hơn nữa, trong lần ôn dịch này tổng cộng có hơn mười vạn tử dân Thiên Long thiệt mạng. Bất quá, sau khi Đoạn Vân đến, ôn dịch lập tức đã được khống chế thành công. Hơn nữa, chỉ không đến mười ngày mà ôn dịch đã bị tiêu diệt, việc này quả là đáng khâm phục!

Thông qua sự kiện ôn dịch lần này, tên của Đoạn Vân càng được truyền bá khắp đại lục, thậm chí có những người còn nói Đoạn Vân là cứu thế chủ do thần phái đến đại lục để cứu thế nhân. Hơn nữa Ấu Đặc Tư dưới mắt hàng vạn người thi triển ‘Thánh Thủy’ thần tích, rất nhiều người đã nói là Đoạn Vân là một thần sứ

có thể liên lạc với thần! Còn Âu Đặc Tư với hình tượng thần long cũng bị những người buôn dưa lê bán cà pháo truyền tụng, những pho tượng thần long rất nhanh đã trở thành đối tượng được mọi người cúng bái!

Hôm nay, trong hậu đường, phía sau nghị sự thánh của thành chủ, chỉ có Đoạn Vân và Lị Lị Lộ ở đó.

- Đoạn Vân, ta đại biểu tất cả dân chúng Thiên Long cảm tạ ơn cử tái tạo của người với gần trăm vạn tử dân của Thiên Long!

Lị Lị Lộ công chúa vẽ mặt rất chân thành vái Đoạn Vân một lễ.

Đoạn Vân lúc này tiến lên đỡ lấy Lị Lị Lộ, nói:

- Công chúa điện hạ sao khách khí thế? Đoạn Vân ta tài hèn sức mọn, chủ yếu phải dựa vào tất cả những nhân viên cứu nạn cùng nhau cố gắng mới làm được. Đoạn Vân ta một người không làm được đâu! Ha ha ha!

Lúc này Đoạn Vân lợi dụng cơ hội, càng lúc càng áp sát vào Lị Lị Lộ.

Bị Đoạn Vân chụp vào tay, Lị Lị Lộ vẽ mặt vốn đang nhìn hẩn vô cùng tôn kính, nhưng khi nàng nhìn thấy ánh mắt kỳ quái của Đoạn Vân thì biết ngay Đoạn Vân nhất định là đang nghĩ chuyện xấu trong đầu, vì vậy vội vàng lui lại, giữ khoảng cách nhất định với Đoạn Vân!

- A a! Hôm nay trời đẹp quá! Không biết Tạp Tư Kì lão gia hỏa đó chạy đi đâu rồi ta?

Đoạn Vân cười cười vẽ xấu hổ, vội vàng đổi chủ đề.

- Chủ giáo đại nhân mang theo mấy trăm thần chức tể tự đến cứu trợ cho những dân chúng bị bệnh nặng, còn tranh thủ hưởng ra toàn đại lực hô hào quyên tặng!

Lị Lị Lộ trả lời chi tiết, sắc mặt không biết vì sao dường như hơi ửng đỏ.

- Phải không? Lão gia hỏa đó muốn ta đi thần điện làm chức chủ giáo, người cảm thấy như thế nào? - Đoạn Vân cười hỏi.

- Tốt lắm! Bất quá, người không nghĩ đến việc trở lại Thiên Long sao, phụ hoàng đã hứa ban cho người thân phận thân vương rồi đó! Hơn nữa, người còn nghĩ đến việc khôi phục thân phận công chúa cho Khải Lợi và Khải Sắt Lâm nữa! - Lị Lị Lộ nói về khát vọng.

Cười cười, Đoạn Vân nói:

- Chỉ cần phụ hoàng người gả người cho ta, ta đây sẽ trở về làm cái chức thân vương đó!

Kỳ thật Đoạn Vân có ý muốn thống nhất đại lục, tuy nhiên hẩn cũng không muốn dụng binh với Thiên Long. Hẩn cho rằng, nếu có thể dùng phương thức hòa bình, làm cho Khải Sắt Lâm hoặc Khải Lợi kế thừa ngôi vị hoàng đế Thiên Long sẽ là biện pháp tốt nhất! Do đó, Thiên Long đế quốc này Đoạn Vân nhất định phải về rồi!

Nghe Đoạn Vân nói, Lị Lị Lộ lắc đầu quầy quậy, ánh mắt rất phức tạp, thần sắc rất kích động nhìn Đoạn Vân:

- Người đã cưới hai Thiên Long công chúa rồi, chẳng lẽ người không thỏa mãn? Hơn nữa ta không có khả năng đâu!

- Tại sao?

Đoạn Vân nghe câu không có khả năng của Lị Lị Lộ, trong lòng gã sắc lang lại dâng lên dục vọng mãnh liệt, nhất định phải chiếm bằng được cô ả này.

Thần sắc Lị Lị Lộ hơi đau thương nói:

- Vì người bắt Khải Lợi tỷ tỷ đi rồi, Lôi Ngạo Đế Quốc muốn hưng sư hỏi tội phụ hoàng, phụ hoàng vì vậy đem ta gả cho nhị hoàng tử của Lôi Ngạo đế quốc!

Nghe thế, Đoạn Vân lập tức dâng lên một nỗi bức tức, hấn muốn phất người đi đâm chết ngay tên nhị hoàng tử Lôi Ngạo! Mẹ kiếp, người đàn bà mà Đoạn Vân ta coi trọng mà người cũng dám ba lần bảy lượt nhòm ngó! Người xem ra không muốn sống nữa rồi!

Đoạn Vân nhìn thần sắc Lị Lị Lộ có vẻ rất đau thương, nói lạnh lùng:

- Ta mặc kệ! Nếu không được thì ta cướp, dù sao lần trước ta đã làm rồi, lần này cướp thêm cú nữa cũng chẳng sao!

Nghe Đoạn Vân nói thế, Lị Lị Lộ tỏ ra rất khiếp sợ nhìn Đoạn Vân, không nói gì nữa! Từ trong ánh mắt của Lị Lị Lộ, Đoạn Vân thấy những suy nghĩ phức tạp!

Cười nham nhở, Đoạn Vân đi tới ôm lấy Lị Lị Lộ. Cảm thụ giai nhân run rẩy trong lòng, hấn càng ôm Lị Lị Lộ chặt hơn!

- Đoạn Vân, người buông ta ra đi! Người buông ta ra, làm như vậy bị người khác thấy được bất hảo lắm!

Tuy nhiên những lời của Lị Lị Lộ không hấn là phản đối, thanh âm rất nhỏ lí nhí trong cổ họng, sợ bị người ta nghe thấy! Hơn nữa, nàng cũng không có dùng tay đẩy Đoạn Vân ra, thân thể chỉ uốn éo vài cái rất khẽ rồi ngưng lại.

Hít hít hương thơm từ cổ Lị Lị Lộ tỏa ra, Đoạn Vân hỏi:

- Lị Lị Lộ, người thích ta từ bao giờ thế?

Lị Lị Lộ nghe Đoạn Vân hỏi thế, thân thể run lên một chút, nàng thở hổn hển, cố hết sức hỏi ngược lại:

- Ta... ta thích người bao giờ đâu? Người đừng tự mình đa tình có được không!

Tạm thời bỏ Lị Lị Lộ ra, Đoạn Vân thối lui một bước, dùng một loại ánh mắt kỳ quái đánh giá Lị Lị Lộ. Lị Lị Lộ bị Đoạn Vân buông ra vội hít mấy hơi, bất quá trong lòng lại sinh ra một cảm giác mất mát khó hiểu! Nàng cũng không rõ mình vì sao lại có loại cảm giác kỳ quái này. Vừa rồi trong khi bị Đoạn Vân ôm lấy, tim nàng đập thật nhanh, dường như muốn lọt ra ngoài. Lúc đó nàng cũng nghĩ tới việc kêu lên, nhưng nàng lại sợ nếu có người thấy sẽ làm hoen ố thanh danh của Đoạn Vân! Đúng vậy, nàng lo lắng cho thanh danh của Đoạn Vân, chứ không phải cho mình!

Tràng diện im lặng vài giây, Đoạn Vân lại một lần nữa tiến lên ôm lấy Lị Lị Lộ. Hơn nữa, lại còn hôn lên đôi môi luôn luôn quyến rũ khiến người ta đi vào con đường phạm tội của nàng!

- Ô ô! Ừm,

Đột nhiên bị người ta ôm hôn thắm thiết, Lị Lị Lộ rất kinh hoảng, nàng muốn kêu lên, nhưng miệng đã bị đôi môi của Đoạn Vân bịt kín, căn bản không thể phát ra thanh âm. Nàng muốn giãy dụa, nhưng nàng kinh hoảng phát hiện ra cả người mình cao thấp lại không có đến nửa điểm khí lực. Cái làm nàng xấu hổ hơn nữa là khi nàng ý thức được người đang hôn nàng chính là Đoạn Vân thì trong nội tâm của nàng lại sinh ra chút hưng phấn và cao hứng!

Đoạn Vân ôm chặt Lị Lị Lộ, đôi môi không ngừng áp vào môi thơm gợi cảm của nàng hôn đắm đuối. Đầu lưỡi của hấn nhân lúc Lị Lị Lộ muốn hô lên thừa cơ tiến vào, tung hoành ở bên trong không kiêng kị gì cả, cố hưởng hết hương vị ngọt ngào ở đó! Đầu lưỡi của Đoạn Vân không ngừng chọc ghẹo lưỡi thơm của Lị Lị Lộ, đuối theo nàng trong không gian nhỏ bé tựa như một con điều hầu đùa giỡn với gà con vậy!

Khi bắt đầu, Lị Lị Lộ vẫn còn giãy dụa, muốn đẩy Đoạn Vân ra, nhưng nàng phát hiện ra việc nàng giãy dụa chỉ là một loại kích thích đặc biệt đối với Đoạn Vân! Khi nàng không ngừng uốn éo đột nhiên cảm nhận được một cái gì đó thật lớn, rất cứng rắn chích vào hạ thể của nàng, Lị Lị Lộ thông tuệ đương nhiên hiểu được rất nhanh đó là cái gì! Xấu hổ quá nàng cũng không dám có dị động gì nữa.

Chẳng bao lâu sau, Lị Lị Lộ khi bị Đoạn Vân không ngừng hôn hít lại phát hiện ra mình rất thích loại cảm giác này, đầu lưỡi của Đoạn Vân tựa như có ma lực, chọc ghẹo kích thích mình. Dần dần Lị Lị Lộ bắt đầu bị lạc không còn thấy lối về nữa, nàng cũng dùng nàng đầu lưỡi ngây thơ không có kinh nghiệm của nàng tấn công lại đầu lưỡi của Đoạn Vân, hai đầu lưỡi lần lượt chạm nhau, cùng sinh ra một loại cảm giác bay bổng.

Cảm nhận được sự nhu tình của Lị Lị Lộ, mục tiêu của nụ hôn Đoạn Vân cũng dần dần từ nàng gương mặt gợi cảm mềm mại chuyển xuống dưới cổ, trên dung nhan tuyệt mỹ còn lưu lại vài dấu hôn ẩm ướt! Đầu lưỡi hần thỉnh thoảng chọc ghẹo dải tai xinh đẹp của nàng, hàm răng nhẹ cắn vào vành tai mềm mại, hưởng thụ hương thơm thoang thoang đặc hữu của Lị Lị Lộ!

Dần dần, hai tay Lị Lị Lộ bắt đầu vòng ra ôm lấy thân thể Đoạn Vân, thỉnh thoảng còn không ngừng vuốt ve lưng Đoạn Vân nữa. Cảm thụ giai nhân trong lòng đang nghênh hợp, hai tay Đoạn Vân đang ôm chặt giai nhân bỗng dần dần buông lỏng ra, dời xuống người Lị Lị Lộ bắt đầu du ngoạn khắp nơi. Hai bàn tay tà ác vuốt dọc theo mái tóc dài mềm mại của mỹ nhân rồi thuận tay hạ xuống dần. Khi vuốt đến vùng eo cong quyến rũ thì bỗng ngừng lại. Cảm thụ sự gợi cảm của vòng eo nhỏ nhắn kia, Đoạn Vân cảm thấy rất hưng phấn, hạ thể lại trảng kiện thêm vài phần. Cảm giác căng cứng đau nhức mãnh liệt làm cho Đoạn Vân nhịn không được nhích về phía trước vài cái.

Oa! Cảm giác thư sướng mềm mại làm cho Đoạn Vân cơ hồ bộc phát, hạ thể của Đoạn Vân gặp một chỗ bí mật vừa mềm mại vừa ôn hòa, mặc dù còn cách một lớp quần áo, nhưng cảm giác đặc hữu đó lại là một loại hấp dẫn tuyệt đối đối với Đoạn Vân! Đoạn Vân thiếu chút nữa không nhịn được rồi!

- A!

Bị người đụng chạm vào khu tư mật, Lị Lị Lộ nhịn không được kêu khẽ một tiếng, phần đặc hữu nóng bỏng của Đoạn Vân làm cho cô thiếu nữ ngây thơ này vừa xấu hổ vừa khát vọng.

Tay Đoạn Vân bắt đầu một lần nữa lần mò tấn công xuống phía dưới. Hai tay tà ác đó còn một lần nữa dừng lại ở một chỗ mẫn cảm của Lị Lị Lộ. Hai tay tà ác, một tả một hữu nắm lấy kiềng đồn cao cao của Lị Lị Lộ, không hề cố kỵ không ngừng bóp nhẹ. Rất nhanh, tay phải của Đoạn Vân chuyển tới mặt trước, áp vào cặp đùi thon dài gợi cảm của giai nhân! Không ngừng lần vào vuốt ve mặt trong mềm mại, hơn nữa có khuynh hướng một lần nữa muốn giở trò xâm lược!

- A! Đoạn Vân, dừng! Mau dừng lại!

Lị Lị Lộ cảm nhận được sự xâm phạm Đoạn Vân, Lị Lị Lộ một lần nữa tỉnh táo lại giữa cơn trầm mê, vô lực ngăn cản bàn tay phải tà ác của Đoạn Vân đang xâm lấn!

Nhưng Đoạn Vân đã tới nước này mà còn buông tha được sao?

He he....

127. Chương 127 Tiêu Diêu Nhận Chứng Tân Nữ Hữu

Thấy lời nói của Lị Lị Lộ rõ ràng có vẻ rất khó khăn, Đoạn Vân cười khoái trá, tay phải thôi không nấn bóp nữa. Thật sự mà nói hần muốn tiếp tục xâm lấn cũng không hữu dụng, bởi vì một tay của Lị Lị Lộ tinh quái phòng thủ nghiêm mật nơi đó rồi.

Bất ngờ tay trái của hần vốn đã yên vị ở kiềng đồn Lị Lị Lộ bỗng dưng công kích lên phía trên, chộp thẳng vào bộ ngực vừa mềm mại vừa săn chắc!

- A! Đoạn Vân, xin người mà, dừng, dừng!

Lại thêm một bộ vị mẫn cảm trên người Lị Lị Lộ bị Đoạn Vân xâm nhập, cả người nàng trên dưới một lần nữa bị khống chế, không còn có chút khí lực nào. Tay trái ngoay ngoáy của Đoạn Vân như có mang theo một ma lực kỳ lạ, làm cho kiên đỉnh Lị Lị Lộ vừa đau vừa nhột, cả người Lị Lị Lộ giống như bị một dòng điện chạy qua, cảm giác kích thích toàn thân này làm nàng không sử dụng tay để ngăn cản Đoạn Vân xâm phạm nữa. Bất chợt Nàng phát hiện nàng hóa ra rất thích cảm giác kỳ diệu này!

Tay phải Đoạn Vân ôm chặt vào eo của Lị Lị Lộ, tay trái cứ để nguyên trên đôi thỏ ngọc của nàng mà xoa bóp, còn đôi môi tham lam cứ lướt khắp mặt giai nhân tìm những nơi có hương vị ngọt ngào mà hôn hít! Còn dục vọng của Đoạn Vân cũng càng lúc càng mãnh liệt hơn, tiểu đệ đã chĩa thẳng vào nơi tư mật của Lị Lị Lộ lúc này đã có chút triều thấp (ẩm ướt) rồi! Lị Lị Lộ cũng cảm nhận được dục vọng của Đoạn Vân, nàng trở nên dờ người ra mà không dám loạn động, loại cảm giác này nếu dùng cách nói hiện đại để hình dung thì phải là - Bị người ra dùng súng chia vào sau lưng, nên sợ quá tùy ý để người kia bắt đi!

Cảm nhận được sự kháng cự của Lị Lị Lộ, Đoạn Vân tạm thời dừng động tác của mình lại, bắt quá hân vắn ôm nàng như trước, hai môi để rất gần, có thể cảm nhận được hơi thở của đối phương!

- Lộ lộ, người gọi ta là Vân! - Đoạn Vân kê mặt vào Lị Lị Lộ, nói nhẹ nhẹ.

- Vân, xin người đừng dùng cách này được không?

Cố tránh ánh mắt trần trụi của Đoạn Vân, Lị Lị Lộ cố hết sức nói ra những lời này!

- Không được! Chỉ khi nào người làm đàn bà của Đoạn Vân ta!

Về mặt Đoạn Vân lúc này rất nghiêm túc, hơn nữa mang theo một khí phách đặc biệt làm cho Lị Lị Lộ lại thấy hơi mê đi!

Hồi lâu, Lị Lị Lộ mới phản ứng, bắt quá lần này trong mắt nàng lại có thêm một thứ khác - Nước mắt! Nàng nói nghẹn ngào:

- Vân, ta thừa nhận ta có chút hảo cảm đối với người, nhưng ta đã được hứa gả cho nhị hoàng tử của Lôi Ngạo đế quốc rồi! Ta không có lựa chọn! Vân!

Nhìn mắt giai nhân mắt đỏ hoe trước mắt, Đoạn Vân rất ôn nhu đưa tay ra lau nhẹ dòng nước mắt của nàng, nhìn vào mắt nàng mà nói:

- Lộ Lộ, ta đã nghĩ ta đã từng vì Khải Sắt Lâm và Khải Lợi mà trở mặt với Tra Lí, thì ta cũng có thể vì người mà làm như vậy! Nếu người không đáp ứng làm đàn bà của ta, thì ta sẽ phát binh tiêu diệt Thiên Long! Đoạn Vân ta nói được làm được!

Lị Lị Lộ giật mình nhìn nam nhân bá đạo này, vẻ mặt rất phức tạp! Mặc dù nàng không phải hiểu Đoạn Vân rõ lắm, nhưng nàng không hề nghi vấn lời này của Đoạn Vân chút nào. Nam nhân làm cho nàng ngày nhớ đêm mong này nhìn qua rất xấu xa độc ác, cũng rất háo sắc, tuy nhiên trong mắt nàng, Đoạn Vân cũng là một nam nhân chính thức. Hắn dám nói dám làm, dám yêu dám hận! Hơn nữa cả người tràn ngập một sắc thái mê người! Ngay từ lần bọn họ gặp mặt lần đầu ở Thiên Long học viện, Đoạn Vân với nụ cười xấu xa đã ăn sâu vào lòng nàng, lưu lại những tơ tình không thể dứt bỏ được!

- Nhưng !

- Không cần nhưng, Tra Lí biết khá rõ tiểu sử của Đoạn Vân ta, hẳn tuyệt đối sẽ không, à mà cũng không dám làm trái ý ta đâu! Ta nói muốn người làm đàn bà của ta, người phải làm đàn bà của ta! Người không có lựa chọn! Nếu người không đáp ứng, ta có thể sẽ huyết tẩy Thiên Long đế quốc đó!

Về mặt Đoạn Vân rất nghiêm túc.

Lị Lị Lộ một lần nữa trầm mặc, lúc này không ai hiểu rõ nội tâm của mình đang nghĩ gì nữa! Nàng biết, giây phút ấy cũng đủ làm mình có cảm giác ấm áp, tràn đầy thỏa mãn.

Thấy Lị Lị Lộ trầm mặc, Đoạn Vân ôm lấy Lị Lị Lộ, kéo nàng về phía phòng của mình bước tới.

Trong phòng, Đoạn Vân rất ôn nhu đặt Lị Lị Lộ lên giường, hôn nàng! Bắt quá đầu lưỡi của hắn lại đột nhiên cảm nhận được vị mặn mặn, Đoạn Vân ngẩng đầu nhìn lên thấy Lị Lị Lộ đã rơi lệ đầy mặt.

Thấy cảnh này, Đoạn Vân dừng tất cả động tác lại, nhìn giai nhân trên giường, rồi hắn lẳng lặng ngồi ở mép giường. Dục hỏa đáng chết của hắn cũng đã bị dòng nước mắt kia dập tắt.

Nhìn vẻ mặt của Đoạn Vân, Lị Lị Lộ nhẹ nhàng chống tay ngồi lên, từ phía sau Đoạn Vân ôm lấy hắn. Gương mặt dán vào lưng Đoạn Vân, ôn nhu vuốt ve bụng Đoạn Vân, Lị Lị Lộ nói có chút áy náy:

- Vân, ta hứa sẽ làm đàn bà của người! Ta chỉ là nhất thời chưa quen thôi. Vân, người có thể cho ta chút thời gian không?

Nghe Lị Lị Lộ nói thế, Đoạn Vân vốn đang mất vui lập tức trở nên rất cao hứng. Nếu xét về mị lực của ta quả nhiên thường nhân đâu có khả năng ngăn cản được! Xem ra lại có một mỹ nữ như hoa tự ngọc bị phong thái mê người của mình khuynh đảo mất rồi.

Xoay người lại, Đoạn Vân ôm Lị Lị Lộ nói:

- "Được! Ta đợi người! Nếu một ngày người muốn, ta chờ người một ngày, nếu người cần một năm, ta chờ người một năm, nếu người muốn mười năm, trăm năm, thậm chí là ngàn năm, ta cũng nguyện ý chờ!

- Ta chẳng phải sẽ biến thành lão thái bà lụ khụ rồi sao, lúc đó chỉ sợ người sẽ chán ghét ta thôi! - Lị Lị Lộ mỉm cười nói.

- Ai nói? Kể cả là người biến thành lão thái bà nhăn nhoe như da cóc, ta đây cũng đã là một lão già râu ria bạc trắng, hàm răng rụng hết rồi còn đâu! Chúng ta giống nhau thôi! A a!

Đoạn Vân cười vuốt ve khuôn mặt ửng đỏ của Lị Lị Lộ, nói rất vui vẻ.

- Hơn nữa, người xem đây là cái gì?

Tiếp theo Đoạn Vân lấy từ gói tử ra một viên Tẩy Tủy đan, quơ quơ trước mắt Lị Lị Lộ vài cái.

- Đây là? Tẩy Tủy Đan. Trời ạ!

Lị Lị Lộ vẻ mặt khiếp sợ.

- Phụ hoàng từng nói người tám phần tự mình luyện chế Tẩy Tủy đan, bằng không người sẽ không hào phóng dùng mười lăm viên Tẩy Tủy đan đổi lấy một Nạp Lan nho nhỏ! Như vậy xem ra, quả nhiên không giả rồi.

Đoạn Vân cười cười, hỏi:

- Người làm sao biết được không phải là gia tộc ta lưu lại?

- Bởi vì người đêm hôm người đến cướp người đã nói người chỉ còn lại có hơn mười viên thôi, mà người lần này lại dùng mười lăm viên đổi lấy Nạp Lan.

Lị Lị Lộ cười phân tích cho Đoạn Vân nghe.

- Ha ha! Đúng, đàn bà mà Đoạn Vân ta coi trọng quả nhiên rất thông minh.

Đoạn Vân cười khê gật đầu, đem Tẩy Tủy Đan đặt vào tay Lị Lị Lộ, nói:

- Người đừng làm giống như Khải Sát Lâm bị lão bắt tử Tra Lí phụ hoàng đó cướp thuốc đi mất đó.

- Người ta không đâu.

Lị Lị Lộ ngả vào lòng Đoạn Vân, vẻ mặt hạnh phúc.

- Người yên tâm, hôn sự thuận như rầm chó của người với nhị hoàng tử, ta sẽ nói chuyện với phụ hoàng! Nếu hắn không đáp ứng, ta phải đi làm thịt tên nhị hoàng đó, ta xem người gả cho ai.

Đoạn Vân ôm Lị Lị Lộ thân thể không ngừng run rẩy nói.

- Người đó, lúc nào cũng bá đạo như vậy.

Lị Lị Lộ vẻ mặt hạnh phúc chỉ tay vào Đoạn Vân, cười nói. Nàng không lo việc Đoạn Vân không có thực lực, dù sao phụ hoàng nàng từng nói với nàng về bốn sự của Đoạn Vân. Phụ hoàng nàng nói Đoạn Vân này sâu không thấy đáy, năng lực kỳ lạ, đa mưu túc trí, kỳ thật có thực lực không phải một quốc gia có thể so với được.

- Thiếu gia, Tật Tử Kỳ chủ giáo đại nhân đang chờ người ở đại đường. Lúc này, thanh âm Diệp Cô Thành như quỷ truyền đến.

Tật Tử Kỳ lúc này tìm kiếm mình, không phải cố tình phá hỏng chuyện tốt mình sao? Lão gia hỏa này, Đoạn Vân vẻ mặt không muốn buông Lị Lị Lộ ôn nhu, quay sang hôn nàng một cái, rồi nói:

- Được rồi, chúng ta gặp nhau sau.

Được Lị Lị Lộ hỗ trợ sửa sang lại quần áo, Đoạn Vân đi thẳng tới chính đường thành chủ phủ.

- Đoạn Vân lão đệ, nói cho người một tin tức tốt, thần điện đã cho gửi văn thư bổ nhiệm người tới rồi ủa? Trên người người làm sao có mùi gái tơ? Đoạn Vân lão đệ, người không thành thật! Ừm, mùi này dường như rất quen thuộc! À, ta biết rồi, Đoạn Vân lão đệ, lão ca không thể không bội phục người! Ha ha

Tập Tư Kỳ đang muốn nói cho Đoạn Vân việc của thần điện, nhưng cái mùi đặc hữu trên người Đoạn Vân lại làm cho thánh tế tự của thần điện này nở một nụ cười đặc biệt đều giả.

Đoạn Vân nói có vẻ lúng túng:

- A a, mũi của chủ giáo đại nhân quả là linh! Bội phục! Vừa rồi người nói cái gì thư bỏ nhiệm ấy?
- À, ồ! Là như thế này. Bởi vì lần này người có biểu hiện đột xuất về việc kháng địch cứu dân, hơn nữa dùng tế tự thuật thần kỳ gia tộc mình cứu trị vô số dân chúng Thiên Long. Do đó, giáo hoàng, thánh nữ cùng năm thần điện đại hồng y chủ giáo mở hội nghị, quyết định bổ nhiệm người làm hồng y đại chủ giáo thứ sáu của thần điện. Sau này ở thần điện, người cũng có quyền lợi gần bằng với những đại như vậy như giáo hoàng, thánh nữ và năm đại hồng y chủ giáo. Có thể từ một đại tế ti mà được lên thẳng chức hồng y chủ giáo, người đúng là cổ kim đệ nhất nhân.

Tập Tư Kỳ cười nói.

Đoạn Vân nhú mày rồi, hỏi:

- Xin hỏi hồng y chủ giáo có cần cần phải thường trú ở thần điện không? Ta bề bộn nhiều việc lắm.

Tập Tư Kỳ cười cười, vẻ mặt trêu chọc nói:

- Người xem người kia, chúng ta nhất trí thương nghị, vì Đoạn Vân người chẳng có căn cơ gì ở thần điện cả, nên không cần thường trú ở thần điện. Tuy nhiên, trong vòng một tháng tới người phải đến thần điện một chuyến.
- Đi làm cái gì?
- Nghe nói là một nghi thức sách phong, còn giấy chứng nhận về tế tự của người nữa, và kiểm tra về thần cấp tế tự - Tập Tư Kỳ giải thích.
- Làm sao các người có thể kiểm tra thần cấp tế tự được?

Đoạn Vân có chút nghi hoặc hỏi. Lúc trước trong hẩn kiểm tra về cấp bậc thánh tế tự, Tập Tư Kỳ đã nói là do tế tự cấp bậc của mình còn hạn chế, không thể cấp giấy chứng nhận thần cấp tế tự cho mình mà.

Tập Tư Kỳ trợn trắng mắt, nói:

- Nói nhảm, cả một thần điện lớn như vậy mà không tìm đại hiệp người kiểm tra cho người sao? Yên tâm đi, thần điện có một đầu quang hệ thần thú, cũng đủ cho người thì kiểm tra rồi. Hơn nữa, cho dù không có tế tự có thần cấp, dù phải mạo hiểm làm cho một người nguy hiểm, chúng ta cũng muốn thử một lần. Hơn nữa chúng ta có thể dùng tử tù. Dù sao thần điện cũng đã trăm năm nay rồi không hề xuất hiện một thần cấp tế tự nào cả.
- Ồ! Bữa đó ta đây sẽ đi. Dù sao ta bề bộn nhiều việc lắm.

Đoạn Vân vắn vắn người, vẻ mặt trêu chọc.

- Người đừng nói khoác. Ta nói cho người biết, lần này là một cơ hội tốt để nhìn thấy thánh nữ. Nghe nói, đại diện sắc phong là do thánh nữ chủ trì đó, cuối cùng, người còn có cơ hội hưởng thụ cái hôn của thánh nữ nữa chứ.

Vẻ mặt Tập Tư Kỳ lộ ra vẻ rất hèn mọn, chẳng còn thấy đâu một chủ giáo tế tự đáng kính nữa.

Đoạn Vân trợn trắng mắt:

- Lão tử có mỹ nữ nào mà chưa gặp qua chứ? Người bộ muốn coi ta là một tên hám sắc sao.

OOo

Click Chuột!!! Bỏ phiếu đề, thanks đề.....

128. Chương 128

Hôm nay đã là ngày thứ năm sau khi Đoạn Vân tới Tật Lợi Tư thành, lúc này tất cả mọi người bị ôn dịch đã dần dần bình phục, những công việc an trí sau cơn dịch cũng được tiến hành trôi chảy không hề có trục trặc gì. Sau trận dịch này, Đoạn Vân có thể nói là thanh danh vang vọng, tên tuổi của Đoạn Vân cũng nhanh chóng khắc sâu mãi mãi vào lòng dân chúng Thiên Long. Hai chữ Đoạn Vân tựa như cơn gió nhanh chóng truyền khắp các nơi trên đại lục. Rất nhanh, truyền kỳ tế tự chỉ trong một thời gian rất ngắn đã không chế được dịch tình, lại còn có thể mời thần giáng hạ thần tích - Đoạn Vân, trở thành một truyền kỳ trong ngành tế tự, trở thành thần tượng được sùng bái trong lòng mọi người. Nhưng ngoài những tin tức làm Đoạn Vân mũi phổng như quả cà chua đỏ thì dọc theo đường đi, từ Thiên Long thành lại truyền đến một tin tức trọng đại khiến ai nấy đều hoảng sợ.

- Người xác định tin tức này là chính xác chứ?

Về mặt Đoạn Vân tỏ ra rất khiếp sợ hỏi Ma Nhĩ Cương khi hắn đem tin này tới. Nguyên nhân là tin thật sự làm cho người ta quá ư là kinh ngạc, kinh ngạc tới mức làm cho Lị Lị Lộ vừa nghe được tin đã coi như ngất lịm đi.

Tật Lợi Tư thành chủ Ma Nhĩ Cương nghiêm mặt nói:

- Ngàn lần xác thực. Bệ hạ đích thật là đã băng hà rồi.

Tra Lí đã chết. Khi Đoạn Vân nghe tin đó xong thì có một cảm giác rất mâu thuẫn. Mặc dù Tra Lí từng đã xuống tay với hắn, nhưng Tra Lí mà chết như vậy lại làm cho Đoạn Vân nhất thời rất khó thừa nhận. Nói thật, theo Đoạn Vân, Tra Lí là một quân vương tốt. Hắn làm một hoàng đế, đối với dân chúng cũng rất tốt, hơn nữa hắn lúc nào cũng nghĩ đến việc mở rộng biên giới, rất có một phong phạm của một thiên cổ nhất đế. Ngoại trừ hơi hẹp hòi không biết dùng người, Tra Lí cơ hồ có thể được xem là thịnh Đường Lí Thế Dân.

- Hắn làm sao mà chết. - Đoạn Vân hỏi mặt không chút thay đổi.

Ma Nhĩ Cương nhìn chăm chú vào Đoạn Vân, dường như muốn đọc trên mặt hắn những chữ gì đó. Hắn nói lạnh lùng:

- Theo những người từ trong cung truyền ra thì bị đột quỵ. Còn hữu tướng Bồ Khoa Duy Kỳ nói là người công trình của Đoạn Vân.

- Ta? - Đoạn Vân rất nghi hoặc, làm sao mà lại dính tới mình nhỉ?

- Đúng vậy, bọn họ nói là lần trước trong khi người chữa bệnh cho bệ hạ, có động chút thủ cước, cho nên tám ngày trước bệ hạ bị đột quỵ mà chết. Bất quá ta tin rằng Đoạn Vân đại nhân chắc chắn không làm vậy.

Ma Nhĩ Cương nói rất nghiêm túc.

Cười khổ một tiếng, Đoạn Vân hỏi:

- Vì sao người lại khẳng định như thế?

- Đầu tiên, người không có động cơ giết bệ hạ. Mặc dù Bồ Khoa Duy Kỳ nói người luôn luôn ghi hận trong lòng đối với bệ hạ, bất quá theo ta được biết, trong khi người và bệ hạ cũng không có gì quá đáng. Hơn nữa, ta tin rằng với năng lực của người, muốn đối phó với bệ hạ căn bản là không cần dùng thủ đoạn. Hơn nữa, ta không tin tế tự thuật của một người lại có thể làm cho một người mấy tháng sau mới phát bệnh mà chết. Quan trọng nhất là, theo tin tức của ta thu được từ Thiên Long, bệ hạ không phải đột quỵ mà chết, mà là bị người hại.

- Xin nói rõ cho?

Đoạn Vân chỉ biết Ma Nhĩ Cương này rất không đơn giản, bây giờ xem ra, hắn quả nhiên là một nhân tài.

- Buổi tối ngay sau khi bệ hạ băng hà, Bồ Khoa Duy Kỳ dùng thế sét đánh không kịp bưng tai nhanh chóng không chế tất cả binh lực Thiên Long để quốc kị sĩ đoàn. Hơn nữa sau khi đoạt được quân quyền, hắn còn giết chết nhiều người. Không ít bộ hạ của ta trước kia đã bị rơi vào trường hợp kiếp mà mất mạng. Bất quá, cũng có vài người cũng chạy thoát khỏi. Ta biết được tin tức này cũng đều nhờ những người đó báo lại

cho ta. Bồ Khoa Duy Kỳ không chế Thiên Long thành xong, lập tức đề cử tứ công chúa Hương Hương lên làm Thiên Long nữ hoàng. Nghe nói rất nhiều lão thần đều bị hấn không chế bắt đi.

Ma Nhĩ Cương giải thích cho Đoạn Vân.

Nguyên lai là Bồ Khoa Duy Kỳ bức cung đoạt quyền, giết chết Tra Lí, cũng không chế cả Thiên Long để đô. Đoạn Vân ngẫm nghĩ một lát, hấn nghĩ tới một vấn đề mấu chốt:

- Với thực lực của Bồ Khoa Duy Kỳ thì không có khả năng công nhập hoàng cung. Đế quốc ma thú Khố Lạp Kỳ đã là có thực lực cứu cấp hậu giai rồi, hơn nữa ta còn cấp cho mười lăm viên Tủy Tủy Đan nữa, lực lượng có thực lực cứu cấp trở lên của Tra Lí ít nhất có thể lên đến năm người.

- Việc này thì ta không nghĩ ra. Nghe nói Khố Lạp Kỳ diện hạ mất tích rồi. Tuy nhiên những tin tức tình báo đó đều là do bộ hạ trước kia của ta mạo hiểm sinh mạng nguy hiểm đưa tới cho ta, tuyệt đối không giả đâu. Ta bây giờ đang lo Bồ Khoa Duy Kỳ có thể cấu kết với một đế quốc khác. Biên quan của Thiên Long có thể rất nhanh sẽ bị thế lực khác xâm lấn. Chẳng mấy chốc mà Thiên Long sẽ bị hấn vào vòng chiến hỏa.

Thần sắc Ma Nhĩ Cương có chút lo lắng nói.

- Vân, làm sao bây giờ? Phụ hoàng nhất định là đã bị Bồ Khoa Duy Kỳ bại hoại hại chết đó, mẫu hậu bây giờ cũng bị hấn không chế rồi, mọi người rất nguy hiểm. Vân!

Mắt Lị Lị Lộ đỏ lên, vẻ mặt nhìn Đoạn Vân rất thương tâm, thần sắc có vẻ vô cùng lo lắng.

Ngẫm nghĩ một lát, Đoạn Vân hỏi Ma Nhĩ Cương:

- Xin hỏi Ma Nhĩ Cương tướng quân, thủ hạ của người có thể điều động được bao nhiêu binh lực?

- Bây giờ ta bị bệ hạ đưa đến nơi này làm thành chủ, còn có bao nhiêu binh lực chiến đấu chứ? - Ma Nhĩ Cương nói với vẻ mặt bất lực.

- Ta muốn biết tướng sĩ biên cương có nghe hiệu lệnh của người không. - Đoạn Vân nói nghiêm trang.

Ma Nhĩ Cương ngẫm nghĩ rồi đáp:

- Khi Lôi Ngạo Đế Quốc và Tạp Tu Tư Đế Quốc lần chiếm biên cảnh, những sĩ quan quân đội cao cấp thống lĩnh hơn mười vạn chiến sĩ biên cương rất nhiều người đều là bộ hạ cũ trước kia của ta. Bây giờ là thời kỳ rất khó khăn, ta chắc là có thể kêu gọi được bọn họ.

- Được, Ma Nhĩ Cương tướng quân, người lập tức đi biên cương trước, nhất định phải trong thời gian ngắn nhất không chế chặt chẽ tất cả binh lực. Sau đó thì bảo vệ cho biên giới. Ngàn vạn lần đừng cho thế lực quốc gia khác thừa cơ xâm lấn.

Đoạn Vân ra lệnh.

- Nhưng ?

Ma Nhĩ Cương nghi hoặc nhìn công chúa Lị Lị Lộ.

Nhìn thấy ánh mắt của Ma Nhĩ Cương, Lị Lị Lộ nói rất uy nghiêm:

- Đại tướng quân, ta dùng thân phận công chúa của đế quốc ra lệnh cho người, nghe theo lời của Đoạn Vân công tước đại nhân an bài. Thật ra, Đoạn Vân nguyện ý trở lại Thiên Long, thân phận của hấn đã là thân vương rồi. Thân phận thân vương nếu so với chức công chúa của ta còn tôn quý hơn nhiều.

- Rồi! Hạ quan đi làm việc này ngay. Đoạn Vân đại nhân, người bảo ta bảo vệ cho biên giới? Chẳng lẽ người không cần ta đi Thiên Long đối phó với Bồ Khoa Duy Kỳ sao? - Ma Nhĩ Cương nói vẻ cung kính.

Mỉm cười, Đoạn Vân nói:

- Để đô hấn, ta cùng với Lị Lị Lộ tự nhiên phải đi rồi. Thứ nhất là người cần phải ổn định các thế lực ở biên cương, ngàn vạn lần đừng cho những người này thừa cơ làm loạn, tự lập làm vương.

- Rồi!

Ma Nhĩ Cương chào Đoạn Vân và Lị Lị Lộ theo một quân lễ rất chuẩn.

- Chờ một chút. Tiểu Phi Hiệp người gọi một đầu ma thú phi hành cấp tám trở lên tới đây.

Đoạn Vân ra lệnh cho Tiểu Phi Hiệp. Lúc này Tiểu Phi Hiệp đã là thần thú rồi, hắn đã có thể tùy ý ra lệnh cho tất cả ma thú biết bay trong thiên hạ.

Lát sau, một đầu bát giai lôi ưng rất ôn thuận quì xuống trước mặt Tiểu Phi Hiệp. Đoạn Vân xuất ra năm viên Tẩy Tủy đan nói:

- Người sau này là sủng vật của Ma Nhĩ Cương tướng quân, người cùng hắn ký sủng vật khế ước xong, ta sẽ làm cho người trở thành cửu cấp thánh thú.

Dưới trợ giúp của Tiểu Phi Hiệp, đầu lôi ưng cấp tám đã thuận lợi trở thành kỵ sĩ thú của Ma Nhĩ Cương. Còn Đoạn Vân cũng giữ lời hứa, đưa năm viên Tẩy Tủy đan cho hắn trở thành một đầu thánh thú có thực lực cửu cấp trung giai.

- Lôi ưng Ma Đa cảm tạ Đoạn Vân đại nhân đã đề bạt.

Lôi ưng hình người xem ra rất có phong phạm quân nhân

Khẽ gật đầu, Đoạn Vân nói:

- Tốt lắm, sau này người là sủng thú của Ma Nhĩ Cương tướng quân, phải phục vụ hắn cho tốt đó.

- Rõ! Thuộc hạ nghe lệnh.

Còn Ma Nhĩ Cương cũng bị Đoạn Vân dọa chết khiếp, lôi ưng cấp tám, đảo mắt đã biến thành một đầu thánh thú cửu cấp. Vô luận là ai cũng không thể tin được.

- Tốt lắm, Ma Nhĩ Cương, người chuẩn bị xuất phát thôi. Có đầu cửu cấp ma thú trợ giúp, phỏng chừng người sẽ không gặp phiền toái gì ở biên cương đâu. Nhớ! Nếu cần có thể giở thủ đoạn phi thường, nếu có người dám can đảm thừa cơ làm loạn, người có thể đương trường giết chết.

Đoạn Vân ra lệnh vẻ rất uy nghiêm.

- Rõ! Thuộc hạ nghe lệnh.

Ma Nhĩ Cương chào Đoạn Vân theo quân lễ, bước trên lôi ưng Ma Đa bay đi.

- Vân, chúng ta nên làm gì bây giờ?

Lị Lị Lộ vẻ mặt lo lắng ôm chặt Đoạn Vân, vội vàng hỏi.

Cười khẽ, Đoạn Vân nói:

- Chúng ta đi Thiên Long đế đô. Người suất lĩnh hơn một vạn đế quốc hoàng gia kỵ sĩ và năm vạn lính binh thường chấn tai, lập tức bắc thượng, đi trước đế đô. Còn nữa, tìm một cơ hội uống Tẩy Tủy đan, có thể đề cao thực lực của người, phỏng chừng sẽ có tác dụng đó. Mọi công việc nơi này toàn quyền giao cho thần điện. Dù sao những gì phát sinh ở Thiên Long chỉ là chuyện nội bộ, người của thần điện không tiện nhúng tay. Ta đi trước một bước. Diệp Cô Thành, Tiểu Phi Hiệp, chúng ta đi.

Nói xong Đoạn Vân và Diệp Cô Thành nhảy lên, Tiểu Phi Hiệp cũng biến thân một cách hoa lệ, tiếp Đoạn Vân và Diệp Cô Thành, hướng về Thiên Long thành bay nhanh như thiểm điện.

129. Chương 129

- Thiếu gia, chúng ta sao không thừa cơ phát binh, đoạt quách Thiên Long đế quốc. Lúc này bên trong Thiên Long đang loạn, các thế lực khắp nơi nhất định sẽ nổi lên tạo phản. Dựa vào thực lực của chúng ta, nhất định có thể chiếm cứ đại bộ phận lãnh thổ Thiên Long.

Trên đường đi Thiên Long thành, Diệp Cô Thành nghi hoặc cất giọng hỏi Đoạn Vân.

Mỉm cười, Đoạn Vân cất giọng thâm thúy:

- Thiên Long chúng ta nhất định nằm trong tay chúng ta, chẳng qua ta muốn không cần đổ máu mà lấy được một Thiên Long đầy đủ, chứ không phải một quốc gia tan tác, cả một vùng lãnh thổ khắp nơi chơ vơ cát cứ. Khải Sát Lâm và Khải Lợi đều là công chúa đế quốc, còn Lị Lị Lộ tương lai cũng sẽ là đàn bà của Đoạn Vân ta, nàng mặc dù không phải công chúa, nhưng lại có uy vọng không nhỏ ở Thiên Long. Chỉ cần ta đưa một trong các nàng lên làm ngôi quốc chủ của Thiên Long quốc, vậy thì cả Thiên Long không phải là của chúng ta rồi sao? Hơn nữa ta cho rằng chuyện này không đơn giản như vậy đâu. Tra Lí là một hoàng đế rất tốt, hẳn làm sao mà bị một tên bại sậu như Bồ Khoa Duy Kỳ lật đổ được? Ta hoài nghi bên trong nhất định cất dấu bí mật trọng đại, hoặc là một kinh thiên đại âm mưu. Tra Lí ời là Tra Lí, thật không ngờ người một đời anh hùng, cuối cùng lại toi mạng như thế. Thật là bi ai!

- Lão Đại, người có muốn cử thêm vài thủ hạ tới không. Nếu xuất hiện tình huống dị thường nào thì hơi khó ứng phó đó.

Tiểu Phi Hiệp ở phía dưới có chút lo lắng nói.

Đoạn Vân trợn mắt có chút khinh thường:

- Người chớ quên người bây giờ là thần thú rồi, còn Diệp Cô Thành cũng là Kiếm thần tối cao, chắc cũng sắp đột phá tới cấp mười một. Còn ta thì sao, bây giờ cũng là một Kiếm thần, hơn nữa thực lực của ta bây giờ so với các người cũng chẳng kém là mấy. Nếu ba chúng ta mà không làm được, vậy thì thế giới này đàn ông đi chuyển giới tính hết.

- A a! Đúng đúng.

Tiểu Phi Hiệp cười và reo lên phụ họa.

- Tuy nhiên, ta có kêu Âu Đặc Tư tới rồi. Hắn là thần long, có thể triển hiện một chút thần dũng anh tư của hắn ở Thiên Long thành, làm cho dân chúng Thiên Long an tâm một chút. Thiên Long ời Thiên Long! Có Âu Đặc Tư làm hộ quốc thần thú cho Thiên Long mới có thể xưng là Thiên Long chân chính được.

Đoạn Vân cười hỉ hả.

- Lão Đại, ta phát hiện người rất có tiềm chất làm một tên thần côn đó. A a

Tiểu Phi Hiệp cười dâm dăng.

Đoạn Vân vỗ bùm bụp vào lưng Tiểu Phi Hiệp, nói gần giọng:

- Thần côn. Ta bảo người, người nói ta là thần côn. Mau lên.

- Lão Đại, đừng đánh, tới rồi kìa. Người xem.

Tiểu Phi Hiệp nói về ủy khuất. Hắn luôn luôn rất nghi ngờ, tại sao nắm tay lão đại nhìn qua thì như vô lực mà đánh vào trên người hắn lại đau như vậy.

- Chủ nhân, Âu Đặc Tư đã ở đây chờ ngài đã lâu.

Lúc này, Âu Đặc Tư hình người xuất hiện trước mặt bọn Đoạn Vân.

Đoạn Vân khẽ gật đầu, nói:

- Ta cũng đã sớm cảm ứng được người rồi. Lần này, Ny Khả không tới hả?

- Đoạn Vân ca ca, người không thích Ny Ny tới sao?

Lúc này thanh âm ngọt ngào của Ny Khả quỷ dị xuất hiện phía sau Đoạn Vân.

Đoạn Vân vội vàng quay đầu lại với vẻ mặt bối rối, cười khà khà nói:

- Sao lại như vậy được? Đoạn Vân ca ca nhớ nàng hỏi mới như vậy chứ. A a.

- Thật không đó! Đoạn Vân ca ca thật tốt.

Ny Khả cười khanh khách vòng tay qua cổ Đoạn Vân, nét mặt rất hưng phấn.

- Tốt lắm! Đừng quấy nữa. Chúng ta còn phải làm chính sự đó.

Đoạn Vân vội vàng thả Ny Khả ra, chuyển sang Âu Đặc Tư.

- Chủ nhân, ta đã tiến hành tìm kiếm năng lượng trên cả Thiên Long thành rồi. Phát hiện tất cả thần cấp hoặc thánh cấp loài người ở Thiên Long thành đều tập trung tại một chỗ trong hoàng cung, hơn nữa dường như năng lượng đều bị cấm cố cả. Kỳ quái là, không có người nào có năng lượng siêu cường trông chừng.

Âu Đặc Tư nói cho Đoạn Vân biết tình hình.

- Quả nhiên có chuyện. Cửu cấp ma thú của Thiên Long đâu?

Đoạn Vân vì vậy nổi lên câu hỏi về cửu cấp ma thú Khố Lạp Kỳ của đế quốc.

Âu Đặc Tư ngẫm nghĩ rồi chỉ vào một phương hướng nói:

- Đầu tinh tinh bị xiềng trong phương vị phủ đệ của một quý tộc loài người, trong một gian phòng lớn. Ta phát hiện người giám sát hẳn dường như không phải sinh vật trên đại lục.

Đoạn Vân nhìn theo hướng tay Âu Đặc Tư chỉ, quả nhiên là phủ của Bồ Khoa Duy Kỳ.

- Cái gì? Chẳng lẽ còn muốn cho cả người ngoài hành tinh xâm lấn? Bồ Khoa Duy Kỳ này cũng quá lợi hại. Liên lạc được với cả người ngoài hành tinh. Thật sự là không đơn giản! Có mấy người? Thực lực bọn họ như thế nào?

Đoạn Vân hơi giật mình, chẳng lẽ có người ngoài hành tinh xâm lấn sao?

Âu Đặc Tư trả lời:

- Cả Thiên Long thành có sáu, ba ở hoàng cung, ba canh chừng đầu tinh tinh đó. Về phần thực lực bọn họ, chủ nhân đừng lo, ta ước đoán một chút, năm tên ma thú có thực lực cửu cấp hậu giai thực lực, một tên có thực lực thần giai sơ cấp.

Suy tư một chút, Đoạn Vân dặn dò:

- Được, chúng ta ngấm ngầm tới phủ của Bồ Khoa Duy Kỳ, trước tiên cứu Khố Lạp Kỳ ra, để ta hỏi hỏi hẳn đến tột cùng xảy ra chuyện gì. Nhớ, phải che dấu thực lực, đừng để người ta phát hiện ra.

- Rõ.

Mấy tên thủ hạ đã thức thời nhẹ giọng đáp.

Sau đó năm chủ phó Đoạn Vân bình liễm khí tức, năm đại siêu cấp biến thái vô thanh vô tức bay vào trong phủ trạch của hữu tướng Bồ Khoa Duy Kỳ đế quốc. Mặc dù thủ vệ nơi này rất nghiêm mật, nhưng do tam đại thần thú và hai đại thần cấp loài người biến thái, do đó không ai có thể phát hiện hành tung của bọn người Đoạn Vân. Cứ như vậy, đoàn người Đoạn Vân thoát ẩn thoát hiện rất nhanh đã tiến tới căn phòng lớn giam giữ Khố Lạp Kỳ. Trong nháy mắt, năm người thú Đoạn Vân đã tới phòng bên trong có ba 'người ngoài hành tinh', cũng là nơi giam giữ Khố Lạp Kỳ. Trong đình viện, Đoạn Vân dùng thần thức cảm ứng những tình huống bên trong. Phát hiện quả nhiên có ba sinh vật dị hình. Nhìn bề ngoài, bọn họ cũng có vài thứ tương tự như người trong đại lục, chỉ có điều lớp da hơi đen đen, không phải đen như da phi châu, mà là một loại màu đen quý dị rất khó diễn tả. Hơn nữa trên đầu họ và vài bộ vị trên người có vài cái vảy hắc sắc, đỉnh đầu lồi lên một chút, hơi giống như cái sừng nghé vừa nhú lên.

Thông qua thần thức biến thái của Đoạn Vân, Đoạn Vân còn phát hiện ra Khố Lạp Kỳ. Khố Lạp Kỳ bây giờ đã là một con đại tinh tinh thân cao năm thước, cả người hắc mao dày rậm, xem ra bản thể của Khố Lạp Kỳ đúng là một con đại tinh tinh. Hẳn bây giờ toàn thân trên dưới vết thương chằng chịt, nơi nơi đều là dấu vết lưu lại từ những đòn tra tấn bằng roi da. Trong trong ánh mắt đòi phẫn của hắn vẫn còn ánh lên vẻ kiên nghị, Đoạn Vân có thể hiểu được vì sao Bồ Khoa Duy Kỳ nhất định phải giam giữ vị ma thú cửu cấp trung thực chất phác này. Dù sao lúc trước Khố Lạp Kỳ đã từng thấy Đoạn Vân chữa u não cho Tra Lí, chỉ cần Khố Lạp Kỳ đứng về phía họ, vậy thì cái sự thật về việc Tra Lí đột quỵ sẽ lập tức được mọi người thừa nhận, như vậy Đoạn Vân cũng sẽ trở thành hung thủ giết người.

Đoạn Vân phát tay, Tiểu Phi Hiệp và Âu Đặc Tư lắc mình vọt vào. Lát sau, trong nhà truyền đến vài tiếng động, bất quá tiếng động đó cũng chỉ có vài cái là hết, căn bản là không khiến cho bất luận kẻ nào chú ý. Đoạn Vân theo sau Diệp Cô Thành và Ny Khả, bước vào căn phòng đó.

Ba sinh vật dị hình đã vô lực nằm dài trên mặt đất, các bộ vị trên thân thể bị thương nghiêm trọng, khớp hàm cũng đã bị vỡ rời. Xem ra không nghi ngờ gì, đây chính là tác phẩm của Tiểu Phi Hiệp. Hắn đi theo Đoạn Vân lâu như vậy, nhất định phải biết một vài thủ đoạn đặc biệt chế phục địch nhân

Tán thưởng nhìn Tiểu Phi Hiệp, Đoạn Vân không để ý đến ba tên dị hình trên mặt đất, đi thẳng tới chỗ Khố Lạp Kỳ đang giật mình. Tuy nhiên khi Khố Lạp Kỳ thấy đó là Đoạn Vân, trên mặt hắn cũng biểu lộ vẻ hưng phấn.

- Đoạn Vân đại nhân, người cuối cùng đã trở lại.

Thần sắc Khố Lạp Kỳ có chút bi thương nói với Đoạn Vân.

Đoạn Vân ra lệnh cho Tiểu Phi Hiệp tháo xiềng xích cho Khố Lạp Kỳ, rồi móc giới tử ra vài viên hoàn dương đan cấp cho Khố Lạp Kỳ uống vào. lát sau, tên đại tinh tinh vốn đã vô lực đã biến thành một tướng quân khôi ngô như trước.

Khố Lạp Kỳ sau khi khôi phục, lập tức quỳ xuống trước mặt Đoạn Vân, chỉ vào ba tên dị hình trên mặt đất nói:

- Đoạn Vân đại nhân, bệ hạ bị sáu tên đó hại chết đó. Ta đây không bảo vệ được bệ hạ, ta đây có tội.

Nói rồi, đại nam nhân biến thành một đứa trẻ khóc nhe, vẻ mặt đau thương nước mắt rơi tí tách.

Đoạn Vân nâng Khố Lạp Kỳ dậy, hỏi:

- Rốt cuộc có việc gì thế? Tra Lí bệ hạ làm sao mà chết?

Sau đó Khố Lạp Kỳ dùng một thứ ngôn ngữ chập vớ không mạch lạc của hắn, kể lại cho Đoạn Vân nghe những sự tình diễn ra lúc đó. Đoạn Vân cuối cùng cũng hiểu được đại khái.

Nguyên lai chín ngày trước, Bồ Khoa Duy Kỳ mang theo sáu sinh vật dị hình lên vào hoàng cung, dẫn thương đế quốc cửu cấp ma thú Khố Lạp Kỳ, chế phục các cung phụng Thiên Long, các chung đoạn vũ lực Kiếm Thần, sau đó bắt cóc Tra Lí, muốn ép Tra Lí thoái vị cho Bồ Khoa Duy Kỳ, còn Tra Lí tự nhiên không chịu, vì vậy Bồ Khoa Duy Kỳ ngược quá hóa giận giết Tra Lí ngay lập tức. Giết Tra Lí xong, Ốc Nhĩ Tây, cũng chính là nhi tử Bồ Khoa Duy Kỳ, nắm giữ năm vạn nhân đội của đế quốc hoàng gia kỳ sĩ, bất ngờ đoạt hết binh quyền của kỳ sĩ đoàn khác ở đế đô, rồi nhanh chóng khống chế đế đô. Sự tình trải qua cũng không khác gì tin tức của Ma Nhĩ Cương.

- Hoàng Hậu và hai công chúa ở đâu?

Đoạn Vân hỏi.

- Mẹ con Hoàng Hậu đều bị Bồ Khoa Duy Kỳ khống chế rồi, mọi người bây giờ đều ở trong hoàng cung. Hai đại cung phụng của đế quốc đều bị bọn họ giam giữ, Kiếm Thần Lạp Đức Phu trong quá trình kịch chiến đã bị giết.

Lạp Đức Phu là Kiếm Thần của đế quốc, tuyệt đối trung thành với Tra Lí.

- À, Lạp Đức Phu quả là trung thành với Tra Lí. Được rồi, mấy người đó là ai thế?

- Đoạn Vân chỉ vào ba tên dị hình trên mặt đất.

- Bọn họ là Ma tộc.

Khố Lạp Kỳ nói rất nghiêm túc.

130. Chương 130 Tiềm Nhập Hoàng Cung

- Cái gì? Ma tộc!

Ma tộc thì Đoạn Vân biết. Ma tộc rất cường đại, nghe nói một binh lính Ma tộc bình thường tương đương với loài người có thực lực cấp sáu, còn Ma tộc cao cấp có thực lực càng cực kỳ kinh khủng. Phải biết rằng,

trên đại lục, ngoại trừ gã Đoạn Vân biến thái ra làm gì có quốc gia nào mà binh lính bình thường lại có thực lực cấp sáu bảy chứ?

Ma tộc không phải sinh vật trên đại lục, bọn họ sinh sống ở Ma giới, bất quá Ma giới lại có liên lạc rất vi diệu với đại lục. Nghe nói cứ cách ba trăm năm, hai mặt trăng trên bầu trời sẽ có một năm trọng hợp thành một, vào lúc này, tai nạn của loài người cũng xảy ra. Bởi vì lúc này, có một cái vết nứt không gian rất lớn sẽ mở ra trên đại lục, còn bên kia vết nứt không gian chính là Ma giới. Mỗi một lần như vậy thì đại lượng binh lính Ma giới sẽ từ vết nứt không gian đổ tràn vào đại lục, nơi nơi đốt nhà cướp của, bọn họ có một mục đích rất trực tiếp, đó là phải chiếm lĩnh đại lục xinh đẹp này.

Còn khi sinh mạng loài người bị ngoại lai chủng tộc uy hiếp, tất cả các chủng tộc trên đại lục sẽ đoàn kết lại với nhau, cùng kết hợp kháng chiến chống lại Ma tộc cường đại. Mặc dù Ma tộc mỗi lần đều bỏ lại trên đại lục đến vài trăm vạn thi thể, nhưng mấy ngàn năm nay, Ma tộc chưa bao giờ buông tha việc xâm lấn đại lục, mỗi một lần bọn họ đều lấy đi hàng ngàn, hàng vạn, thậm chí hàng ức sinh mạng trên đại lục. Ma tộc là một danh từ biểu thị sự tà ác nhất trên đại lục.

- Bọn họ làm sao tới được? Chẳng lẽ vết nứt không gian đã bị mở ra?

Đoạn Vân hỏi có chút nghi hoặc.

- Thiếu gia, khoảng cách đến lần vết nứt không gian thời gian mở ra cũng không còn xa nữa! Vết nứt không gian mở ra cũng không theo một thời gian cố định, còn khoảng cách so với lần trước Ma giới xâm lấn đến nay cũng đã qua hai trăm tám mươi năm rồi.

Diệp Cô Thành bầm bả.

Ngẫm nghĩ một lát, Đoạn Vân nói với Khố Lạp Kỳ:

- Chúng ta bây giờ tiến cung, lão gia hỏa Bồ Khoa Duy Kỳ này cấu kết với Ma tộc, nếu có giết hấn mười lần cũng không quá đáng.

- Được, Đoạn Vân đại nhân, ta đây đi cùng với người.

Khố Lạp Kỳ nói vẻ rất hưng phấn.

- Hay lắm! Khi gặp binh lính Thiên Long, có thể giao cho người. Được rồi, các đại thần của đế quốc hiện nay như thế nào?

- Ài, ta đoán có một nhóm đại thần đều bị Bồ Khoa Duy Kỳ khống chế rồi.

Khố Lạp Kỳ thở dài, nói đầy vẻ lo lắng.

- Sư phụ của ta Phổ Hi Kim thì sao? Hắn đã là pháp thần rồi, hắn là không có việc gì chứ! Đại ca ta Lạp Hi Đức, còn có Tập Sát Phụ nữa?

Đoạn Vân có chút lo lắng cho những thân nhân của mình.

- Phổ Hi Kim đại sư đã là pháp thần sao? Đoạn Vân đại nhân, người thật là thần nhân. Nhưng Phổ Hi Kim đại sư sau khi người ra khỏi Thiên Long đã xin bệ hạ cho từ chức, tới Thiên Long học viện giữ chức Phó hiệu trưởng. Về phần những người khác thì ta không biết được, bất quá ta đoán chắc là dữ nhiều lành ít.

Khố Lạp Kỳ đáp.

Đoạn Vân nói gằn giọng:

- Chỉ cần bọn họ có chuyện gì, Đoạn Vân ta nhất định sẽ làm cho Bồ Khoa Duy Kỳ lão thất phu sống không bằng chết. Diệp Cô Thành, người tìm ra phụ tử Bồ Khoa Duy Kỳ chưa?

Vừa rồi Đoạn Vân đã phái Diệp Cô Thành đi tìm phụ tử Bồ Khoa Duy Kỳ, dù sao năng lượng của chúng quá thấp, Âu Đặc Tư căn bản không tìm ra. Còn Đoạn Vân cũng dùng thần thức tìm kiếm chung quanh, hy vọng có thể tìm được mấy tên khốn này.

- Thiếu gia, ta bắt được một hạ nhân của Bồ Khoa Duy Kỳ, hắn nói phụ tử Bồ Khoa Duy Kỳ bây giờ đang ở trong hoàng cung.

Diệp Cô Thành đáp.

- Được, mục tiêu: hoàng cung. Bay thẳng tới đó luôn.

Đoạn Vân ra lệnh.

- Lão Đại, mấy người này phải làm sao?

Tiểu Phi Hiệp chỉ vào ba tên Ma tộc trên mặt đất.

Ngẫm nghĩ một lát, Đoạn Vân nói với Âu Đặc Tư:

- Âu Đặc Tư, người đóng băng bọn họ, cho biến thành que kem nhưng vẫn giữ sinh mạng.

Sau đó Âu Đặc Tư phun ra một luồng khí lạnh, làm cho ba tên Ma tộc đóng thành tượng băng. Âu Đặc Tư là thủy hệ thần thú, còn băng hệ cũng là do thủy hệ diễn sinh, thần long bộ tộc đối với băng hệ cũng có thiên phú chẳng kém chút nào.

Đoạn Vân giơ tay thu lấy ba bức băng điêu di chủng vào không gian giới tử. Tiếp đó, Tiểu Phi Hiệp chở Diệp Cô Thành và Đoạn Vân, Âu Đặc Tư hóa thành hình người rồi kéo Khố Lạp Kỳ hình người bay vào đi, còn Ny Khả cũng bám vào tay Đoạn Vân, leo lên lưng Tiểu Phi Hiệp. Bọn họ năm người thu liễm thực lực, lặng lẽ bay về phía hoàng cung.

Trong bầu trời hoàng cung, Đoạn Vân ra lệnh:

- Chú ý bí mật. Phải lo cứu người trước, tốt nhất đừng có phát sinh xung đột với chúng.

Vì vậy, đoàn người Đoạn Vân nhẹ nhàng đáp xuống đại lao của đế quốc. Nơi này có có đại lượng binh lính trấn thủ. Đoạn Vân ẩn trước cửa sổ, dùng thần thức quét vào bên trong một chút, hần phát hiện ra hai đại cung phụng đôi phế, còn có mười mấy kiếm thánh của đế quốc, hơn nữa vài thánh ma đạo sư và ma đạo sư, cộng lại hai mươi người. Bọn họ đều bị xiềng chặt bằng những sợi xích rất to, cả người đều thương tích. Xem ra để cho bọn họ ủy khuất một chút cũng được, dù sao Đoạn Vân chủ yếu vẫn muốn tìm được hoàng hậu các nàng trước.

Ra hiệu cho mấy tên thủ hạ, đám người Đoạn Vân kéo nhau đi tìm ba Ma tộc, tại một tấm cung, đám người Đoạn Vân tìm được hai tên ma hình di chủng. Hai tên Ma tộc này đang trấn thủ trước cửa, còn trong phòng, Đoạn Vân dùng thần thức phát hiện ra tình cảnh như thế này:

Bên trong có ba người, một nam hai nữ! Một người trong đó chính là người quen cũ của Đoạn Vân - Ốc Nhĩ Tây, hai nữ kia, Đoạn Vân cũng biết nốt, chính là hai vị công chúa của đế quốc.

- Ốc Nhĩ Tây, phụ tử các ngươi dám làm loạn, các ngươi sẽ không có kết cục tốt đẹp đâu.

Người nói những lời này chính là nhị công chúa Lộ Ti, nàng trừng mắt phẫn nộ nhìn tên bỉ ổi Ốc Nhĩ Tây. Trên khắp thân thể nàng làn da ửng hồng, Đoạn Vân dám khẳng định đó là do tác dụng của xuân dược.

- Hừ hừ, tỷ phụ ta sẽ không buông tha cho người đâu!

Tứ công chúa Hương Hương cũng mặt mũi đỏ hồng lên, nghiêng răng nói.

- Ha ha. Người còn dám nhắc tới Đoạn Vân gia hỏa trước mặt ta, hừ. Đoạn Vân hả, cái thứ xuân dược hần bán xem ra rất tốt. Biết ta vừa rồi cho các ngươi uống cái gì không? Đó là đặc chế xuân dược cho nữ của Đoạn Vân chế rồi đó, để tôn trọng hai vị công chúa cao quý, ta đặc ý cho các ngươi uống một liều cao gấp năm bình thường. Đêm nay, hần để cho Ốc Nhĩ Tây ta chinh phục hai công chúa này, ta muốn xem, các ngươi đến tột cùng cao quý đến đâu! Ha ha.

Về mặt Ốc Nhĩ Tây rất bỉ ổi, từ vẻ mặt ác độc của hần, không khó nhìn ra hần hận Đoạn Vân đến như thế nào.

- Chúng ta cho dù chết, cũng sẽ không cho người được toại nguyện.

Lộ Ti cố nén những cảm giác khó hiểu trong cơ thể, cắn răng cắn tức nhìn Ốc Nhĩ Tây. Còn Hương Hương cũng cố kiên cường khống chế khoái cảm đủ làm cho người ta quên hết cả sự đời này.

- Ta muốn xem xem các người làm sao ngăn cản được được tính mãnh liệt gấp năm lần bình thường kia. Ha ha các người yên tâm, ta sẽ không dùng sức mạnh đối với các người đâu, bởi vì chỉ rất nhanh thôi các người sẽ bị dục vọng của mình khống chế, sau đó trái lại còn tự nguyện ngã xuống dưới chân ta. Ha ha. Đoạn Vân ơi là Đoạn Vân, người thật sự là một thiên tài, những gì tốt nhất thiên hạ dường như đều là xuất phát từ tay người cả.

Dâm tặc Ốc Nhĩ Tây xuất ra vài viên được hoàn, đút vào miệng nuốt "ực" Đoạn Vân nhận ra mấy viên được hoàn đó chính là nam tính cực phẩm xuân dược - Kim Thương Bất Khuất.

Hai vị mỹ nhân từ từ bị dục tính mãnh liệt khuất phục, tay của các nàng đã bắt đầu không tự giác vuốt ve trên người mình. Còn hai mắt Ốc Nhĩ Tây đang tóe lửa, chờ đợi nhìn một bức xuân cung đồ hương diễm đó.

Cảm ứng được tình cảnh bên trong, Đoạn Vân hơi nóng nảy. Mặc dù hai nàng không phải là đàn bà của Đoạn Vân, nhưng ai lại nhẫn tâm thấy hai mỹ nhân đó bị tên dâm tặc Ốc Nhĩ Tây bỉ ổi này lăng nhục chứ? Hơn nữa, các nàng đều là tỷ muội của Khải Lợi và Khải Sát Lâm, còn tứ công chúa Hương Hương vừa rồi còn gọi mình là tỷ phu. Thấy sự việc này, Đoạn Vân chắc chắn sẽ không khoanh tay đứng nhìn, hơn nữa, Đoạn Vân lần này tới đây với mục đích chính là muốn cứu mấy vị công chúa và Hoàng Hậu.

Đoạn Vân phát tay, Diệp Cô Thành và Tiểu Phi Hiệp trực tiếp vọt tới, hai tên cứu cấp trung giai Ma tộc đứng giữ cửa đến không kịp đánh một phát rắm đã bị đánh ngã xuống đất rồi, dù sao Diệp Cô Thành và Tiểu Phi Hiệp chiếm ưu thế tuyệt đối về giai vị.

- Ai ?

Thanh âm Ốc Nhĩ Tây bị ối từ trong phòng vọng ra.

Đoạn Vân đứng trước cửa, dùng kinh khí ép tung cánh cửa ra, căm tức nhìn vào hạ thể của Ốc Nhĩ Tây lúc này đã dựng đứng như măng tre. Ốc Nhĩ Tây vừa nhìn ra cửa đã thấy Đoạn Vân, thân ảnh luôn luôn ám ảnh hắn. Thấy thể tên tiểu đệ đang ngất ngưỡng dưới tác dụng của ' Kim Thương Bất Khuất ' lập tức mềm xiu như bún. Ốc Nhĩ Tây rất sợ hãi lui về phía sau co cả vòi lại, vì sát khí sắc bén của Đoạn Vân dường như đã hóa thành những chiếc kim nhọn đâm vào hắn.

- Đoạn đoạn tới

Ốc Nhĩ Tây sợ hãi lắp bắp như gặp phải tử thần. Hắn thử mở miệng kêu lên! Nhưng thanh âm của hắn còn chưa kịp phát ra khỏi miệng, hắn đã phát hiện ra thân ảnh quỷ dị của Đoạn Vân tự nhiên biến mất. Còn sau đó, hắn lại hoảng sợ phát hiện ra thân thể mình đã hoàn toàn không thể cử động nữa. Cái cảm giác nói không nên lời này vẫn luôn luôn ám ảnh hắn từ khi cùng Đoạn Vân quyết đấu, một lần nữa lại phủ xuống trên người hắn. Cả người Ốc Nhĩ Tây không thể nhúc nhích, rồi sợ đến chờ người ra.

Không thèm để ý tới Ốc Nhĩ Tây không biết sống chết đó, Đoạn Vân chuyển hướng nhìn về phía hai vị công chúa đã mơ màng kia. Hai tay của các nàng không ngừng vuốt ve trên bộ ngực, cổ, đại thối, tất tạt những vùng bí mật khác trên cơ thể của mình. Trong miệng phát ra tiếng rên rỉ ư ử, quần áo của các nàng đều nửa kín nửa hở phơi ra làn da khối thịt mê người bên trong. Hình ảnh mờ ảo như có như không, cái thứ hương diễm nửa kín nửa hở đủ để làm cho mỗi một nam nhân phải phát cuồng lên.

Nhìn hai vị mỹ nhân đã sớm cơn sóng nhập tình, Đoạn Vân cũng bị kích thích một chút, tiểu đệ quỷ dị của hắn bắt đầu có chút phản ứng. Còn hai vị công chúa đã hoàn toàn mất tự chủ, vô ý thức phát ra những lời làm cho Đoạn Vân giật mình không ít.

: 06(1):

131. Chương 131. Xuân Dược Dâm Độc Ngã Lại Giải

Đêm xuân đáng giá ngàn vàng

Thân này đem hiến cho nàng mê ly

Tĩnh mộng cả hai thấy kỳ

Chẳng lẽ ta đã "đi" chàng cả đêm?

Hai vị công chúa gần như thần trí đã hồ đồ dưới tác dụng của xuân dược quá liều, các nàng dưới tình trạng vô thức đã nói ra những lời làm cho Đoạn Vân giật mình không ít.

- Đoạn Vân, ơi, Đoạn Vân, ta khó chịu, người có muốn ta không? Vân, yêu ta đi.

Đây là nhị công chúa Lộ Ti, vừa thấy vẻ mặt nàng thì biết nàng nhất định đang cần xyz, còn đối tượng xyz chính là Đoạn Vân.

Không chỉ có thế, Hương Hương năm ấy mới mười bảy còn ngây thơ trong trắng bây giờ cũng ở vừa vuốt ve mình, vừa kêu lên khe khẽ:

- Tỷ phu, tỷ phu, sao ngày đó không mang Hương Hương luôn? Chẳng lẽ người không biết Hương Hương vẫn luôn thích người sao? Tỷ phu, Hương Hương bây giờ khó chịu quá, Hương Hương nhớ thương tỷ phu nhiều. Tỷ phu a a . Khó chịu quá!

Nghe thấy những lời đó làm Đoạn Vân lè lưỡi, lắc đầu liên tục, hai tiểu mỹ nhân này thích mình từ khi thế nhỉ? Mình kết giao với các nàng cũng đâu có nhiều nhận gì đâu. Tội đa cũng chỉ nói đùa vài câu, hoặc là thỉnh thoảng đùa giỡn vài cái. Ai da xem ra cao lớn đẹp trai như ta quả là đại phiền toái rồi nha.

- Đoạn Vân ca ca, người thật sự là đa tình à.

Ny Khả phía sau Đoạn Vân cười khanh khách nói với Đoạn Vân.

Ánh mắt Đoạn Vân nhìn chằm chằm vào những vùng da thịt lộ ra xuân quang của hai vị tiểu mỹ nhân, miệng không ngừng lẩm nhẩm:

- Thật sự là cực phẩm a, cực phẩm a! Ai ui, đau quá

Đoạn Vân vừa cảm thán xong, eo hắn đã bị người nào đó nhéo một cái đau thấu trời.

- Ny Ny, người nhéo ta làm gì?

Đoạn Vân xoa xoa eo, cau mày hỏi Ny Khả đang chu cái miệng nhỏ ra.

- Ai kêu Đoạn Vân ca ca xấu vậy chứ.

Ny Khả nói về không vui.

- Thiếu gia, chúng ta bây giờ phải làm sao bây giờ?

Diệp Cô Thành hỏi Đoạn Vân.

Đoạn Vân cố kìm nén không cho mình nhìn về phía bức xuân cung đồ đầy dục vọng trên giường, đồng thời nhìn đám thủ hạ của mình ra lệnh:

- Làm đông lạnh hai tên Ma tộc, nhét cả vào không gian giới tử cho ta. Được rồi, Âu Đặc Tư, tìm ra tên Ma tộc cuối cùng chưa?

- Chủ nhân, hắn ở phía đông cung.

- Đông cung hả, đó không phải tẩm cung của Hoàng Hậu sao? Chẳng lẽ hắn giở trò với trượng mẫu lão bà nương?

Đoạn Vân nói hơi lo lắng.

- Chủ nhân, không đâu. Chỗ đó không có khí tức nam nữ lộn xộn. Trong căn phòng đó, có tổng cộng ba người, hai nam một nữ.

Âu Đặc Tư nói.

- Đó nhất định là Bố Khoa Duy Kỳ, chúng ta tới đó đi.

- Nhưng Đoạn Vân đại nhân, hai vị công chúa phải làm sao?

Khố Lạp Kỳ thần sắc có chút lo lắng hỏi.

Bây giờ, hai vị công chúa vốn vô cùng thuần chân, bằng thanh ngọc khiết dưới tác dụng của thuốc xuân được quá liều đã biến thành đấng phụ, nếu không kịp thời hành động thì chắc rằng các nàng rất có thể hư thoát đến toi mạng. Còn hành động tốt nhất là đem dục hỏa của các nàng dẫn xuất ra ngoài, còn phương pháp để dẫn xuất tốt nhất là giao hợp với nam nhân. Nhưng, với tính cách kiên cường của công chúa, nếu các nàng biết bị người ta phá thân, nhất định sẽ tự sát để bảo toàn trinh tiết. Trừ phi, người đó là người mà các nàng thích, còn các nàng dường như lại rất thích Đoạn Vân. Xem ra, Đoạn Vân muốn không đâm dăng cũng không được rồi. He he

Con người Đoạn Vân đảo như rang lạc vài vòng, ra vẻ cao thâm và vĩ đại tuyên bố:

- Ài. Ta không vào địa ngục thì ai vào địa ngục, ta phải lưu lại để trị độ cho hai vị công chúa.

- Đoạn Vân ca ca, Ny Khả lưu lại bảo vệ người.

Ny Khả xem ra không hiểu tình lý gì cả, lúc này xen vào nói với Đoạn Vân.

- Không được, người tuyệt đối không thể lưu lại. Ta bây giờ phân công nhiệm vụ: Khố Lạp Kỳ, người và Ny Khả cùng đi cứu đám Kiếm Thần để quốc bị giam giữ. Còn nữa, mau mau tìm ra những đại thần vị bị Bồ Khoa Duy Kỳ khống chế. Sau đó cướp lại quyền quản lý đế quốc kỳ sĩ đoàn. Diệp Cô Thành, mang theo Âu Đặc Tư đi đông hoàng bắt tên Ma tộc và Bồ Khoa Duy Kỳ, nhớ cần phải bắt sống cho ta. Tiểu Phi Hiệp, người ở ngoài cửa canh gác, bảo vệ an nguy cho ta.

Đoạn Vân ra lệnh với vẻ mặt nghiêm túc.

- Rõ.

Các thủ hạ đều tự lĩnh mệnh ra đi, còn Ny Khả tuy không tình nguyện, nhưng nàng cũng chỉ bĩu môi theo sau Khố Lạp Kỳ rời đi.

- Lão Đại, người ở bên trong từ từ làm việc nhé, không cần khẩn cấp, ta sẽ giữ cửa cho người. Ta hiểu mà, hiểu mà.

Tiểu Phi Hiệp vẻ mặt bí ối nói với Đoạn Vân. Hắn còn không biết Đoạn Vân nữa sao, không phải muốn thừa gió bẻ măng sao?

- Hiểu rồi thì biến.

Đoạn Vân cười khoái trá nói.

- Biến ngay, biến ngay.

Tiểu Phi Hiệp cười hềnh hếch cúp đuôi quay ra.

- Từ từ. Dem cái con chuột chết bên kia đi ra ngoài.

Đoạn Vân chỉ vào Ốc Nhĩ Tây đang bất tỉnh dưới đất.

- Rõ.

Sau đó, Tiểu Phi Hiệp nắm một chân kéo Ốc Nhĩ Tây xềnh xệch ra ngoài cửa, cười rất dâm dăng rồi đóng cửa lại.

- Ha ha, đây là thiên hạ của Đoạn Vân ta. Hai vị tiểu mỹ nhân, lần đầu tiên ngàn vạn lần không làm một mình được đâu.

Vẻ mặt Đoạn Vân đầy dâm tiện chồm lên trên giường, rất kích động ôm lấy ở hai vị tiểu mỹ nhân sớm nhập tình rồi.

Cảm nhận được sự sờ mó của người khác giới, hai vị giai nhân lúc này ôm lấy Đoạn Vân, không ngừng hôn hít, vuốt ve. Cảm nhận được lửa nhiệt tình đặc hữu từ tỷ muội các nàng, Đoạn Vân rất kích động. Tiểu đệ đệ phía dưới vẫn phong còn động, dưới sự kích thích hai vị của giai nhân, đã dần dần ngừng đầu thức tỉnh.

Đoạn Vân ôm lấy một giai nhân, lần tìm môi thơm của giai nhân, tham lam mút lấy hương vị đặc hữu bên trong. Dòng mật ngọt đặc hữu, mang một mùi hương thanh thuần của thiếu nữ, có một vận vị đặc hữu của đàn bà, những điểm mâu thuẫn đó lại kết hợp lại đã kích thích những ham muốn của Đoạn Vân, làm hấn muốn muốn ngừng cũng không thể được. Hai tay Đoạn Vân điên cuồng vừa chụp vừa xoa, vuốt ve bất lưu tình hai bộ ngực của giai nhân. Nhờ cảm giác về độ lớn, Đoạn Vân biết tay phải của mình nắm được nhị công chúa Lộ Ti, còn tay trái thì nắm được bộ ngực không lớn lắm, chính là cái bánh bao điểm tâm của Hương Hương. Hai tay một tả một hữu phân biệt hưởng thụ khoái cảm bất đồng, cảm giác tuyệt vời này làm cho hạ thể Đoạn Vân càng cứng rắn như sắt thép.

Tiểu Đoạn Vân đã sớm vươn ra chạm vào một nơi bí mật rất mềm mại, nơi đó đã bắt đầu tràn ra một dòng suối nước nóng rất ấm áp. Đoạn Vân cũng không cần phải làm cái gì tiền hí, mà cứ thế thoát hạ các thứ che đậy của mình, sau đó thô lỗ xé toang phần ngăn cản dưới thân của giai nhân lúc này đã bị ẩm ướt loang lổ. Sau đó nhắm ngay vào động khẩu nhỏ tinh tế, e thẹn hé mở, nhẹ nhàng xóc tiểu Đoạn Vân dưng cảm xung phong.

Rất nhanh, một cảm giác ấm áp trượt dài trên đầu tiểu Đoạn Vân, nhưng một bức thành trì mềm mại trở cách lại làm cho tiểu Đoạn Vân không thể không dừng lại. Tiểu Đoạn Vân rút lui một bước, Đoạn Vân xoay người, tiểu Đoạn Vân công kích xé toạc cửa thành dưng mãnh tiến vào. Vài tia ánh hồng từ cội u huyền của giai nhân tràn ra, lưu lại trên sàng đan một ấn ký màu đỏ.

- A.

Mỹ nhân đau đớn co người, cảm giác đau nhức làm cho tiểu mỹ nhân đang mê man thanh tỉnh lại một chút. Bất quá rất nhanh sau đó, khoái cảm từ hạ thể truyền đến một lần nữa làm cho nàng lại mê man. Hạ thể truyền ra cảm giác hư không vô tận và bồng bênh thỏa mãn trước đó chưa từng có, khoái cảm phiêu bồng bay lượn làm cho nàng không tự chủ được phải không ngừng nghênh tiếp, hưởng ứng theo cử động tiết tấu của Đoạn Vân, tiểu mỹ nhân rên rỉ rất có quy luật.

Còn lúc này, tao loạn bên ngoài cũng đã bắt đầu rồi. Lửa cháy, đao kiếm tràn ngập khắp nơi. Đoạn Vân không để ý đến những dị động bên ngoài, trời sập cũng có mấy đại thần thú thủ hạ đỡ cho mình. Mình lúc này cần phải làm đại sự.

- Đoạn Vân, a Ừm, ác.

Giai nhân dưới sự tấn công mãnh liệt của Đoạn Vân, dục vọng lại càng mãnh liệt hơn. Đoạn Vân một tay vuốt ve không ngừng giai nhân kia, hạ thể lại động thủ trên người mỹ nhân bên này. Hương diễm cộng với khoái cảm kích thích làm cho Đoạn Vân mê mẩn tâm thần. Miệng hấn cũng dần dần phát ra những tiếng gầm gừ trầm trầm, khoái cảm ở hạ thể làm Đoạn Vân liên tục đạt tới những độ cao dục vọng.

Rốt cục, hơn mười phút sau, Đoạn Vân mãnh liệt phún phát. Những tinh hoa tràn ngập một cách bất lưu tình vào trong cơ thể giai nhân. Còn giai nhân phía dưới cũng bị những cao trào đánh ngực hôn mê.

Còn lúc này, tiểu Đoạn Vân không vì vậy mà đình chiến, ngược lại càng dưng mãnh hơn. Đoạn Vân buông giai nhân đã hôn mê dưới thân ra, chụp thẳng vào tiểu thực nữ đang chờ đợi rất lâu rồi. Đoạn Vân lấy tay cỡi tiết khổ của nàng, hấn vuốt ve tới một chỗ đang phun ra một dòng suối nước nóng nho nhỏ, hơn nữa, Đoạn Vân còn thưởng thức bãi cỏ mềm mại. Xem ra giai nhân này phát dục cũng khá lâu rồi. Tay kia của Đoạn Vân phủ lên bộ ngực của giai nhân, quả quyết xinh xinh đó làm cho Đoạn Vân biết ngay người ở dưới là ai - Hương Hương.

Cảm nhận được dục vọng từ khổ hạ của giai nhân, Đoạn Vân trực tiếp động thân phá quan tiến vào. Nhưng lực cản ở vùng thung lũng hiểm địa của lại có sức phòng ngự không nhỏ, bất quá khoái cảm do đại quân bị cầm chân làm cho Đoạn Vân rất khoái trá.

Sau đó Đoạn Vân nâng giai nhân dậy, để nàng nằm sấp trên giường, còn mình từ phía sau rất cuồng bạo tiếp tục tiến công.

- A, đau.

Giai nhân phát ra một loại rên rỉ đặc biệt, hơn nữa khoái cảm mãnh liệt từ tiểu Đoạn Vân truyền đến làm cho Đoạn Vân có muốn ngừng cũng chẳng làm được. Vì vậy Đoạn Vân lại làm cái việc như trước xé toạc.

Một gương thấy đấy, trên đời lại có thêm một cô gái dưới long thương của Đoạn Vân biến thành vong hồn, a không, là biến thành đàn bà.

Sau đó Đoạn Vân bắt đầu cử động, không ngừng đổi tư thế. Hơn nữa, còn không ngừng đổi cả đối tượng giao chiến. Bởi vì nguyên nhân xuân dược quá liều tới năm lần, nên tỷ muội hôm nay nại lực mười phần, đúng không ngừng cầu xin Đoạn Vân làm việc, dường như vĩnh viễn không biết tới chữ thỏa mãn. Đoạn Vân cũng đổ hết vốn liếng, đem tất cả những chiêu thức mà hắn từng nhìn thấy ở kiếp trước nhất nhất thí nghiệm một lần. Đúng là: đã muốn đâm dăng, thì ta có thừa đâm dăng.

oOo

Wm - Phần này của tên Độc Cô:

Cảnh đó thật sự là:

Nhất song giai nhân minh thúy liễu,

Cô quân bách chiến kỉ đa hồi.

Song ngoại kiếm ảnh hồn bất phạ,

Tiêu hồn thực cốt tại kim tiêu.

Dịch thơ (long_ngo81)

Gái đẹp một đôi tựa yển oanh

Cô đơn trăm trận vẫn tung hoành

Kiếm ảnh đầy trời ta không sợ

Xương tan thịt nát lúc tàn canh!

132. Chương 132. Nhĩ Môn Yếu Đối Ngã Phụ Trách

Sáng sớm ngày thứ hai, Đoạn Vân dùng một tư thế rất tự nhiên nằm trên giường cứng cổ chân khí và ma lực trong cơ thể. Trải qua một đêm điên cuồng song tu giao hợp, Đoạn Vân cảm giác chân khí trong cơ thể mình đã mạnh lên không ít, còn ma lực thì càng kinh khủng hơn, đã đột phá thẳng tới cấp năm, trở thành một toàn hệ ma đạo sĩ cấp sáu trung giai

Xem ra qua một đêm hoang đường với hai cô gái, ngoại trừ làm cho Đoạn Vân hưởng thụ khoái cảm kích thích nhất trên nhân gian, còn có rất nhiều lợi ích trong việc đề cao thực lực cho Đoạn Vân. Xem ra sau này có cơ hội chắc phải làm thêm vài lần nữa.

Buổi tối hôm qua, Âu Đặc Tư dùng sự liên lạc vi diệu giữa hắn và Đoạn Vân thông báo cho Đoạn Vân tất cả những gì phát sinh tối hôm qua. Tất cả đều rất bình thường. Cái tên đầu lĩnh có thực lực thần cấp sơ giai của Ma tộc bị Âu Đặc Tư bắt sống dễ như bắt gà, Bồ Khoa Duy Kỳ cũng bị bắt nốt. Còn đế quốc hoàng gia kỵ sĩ đoàn bị Bồ Khoa Duy Kỳ khống chế cũng đã được Khố Lạp Kỳ suất lĩnh hai mươi mấy người chung đoàn vũ lực của đế quốc khống chế hoàn toàn, rất nhiều đại thần của đế quốc cũng đều được cứu ra. Còn tả tướng Khoa Lí Lôn thì ra tay rất quyết đoán, lúc này suất lĩnh quân đội bắt mấy tên cầm đầu phản loạn tất cả giam vào thiên lao, đơi Hoàng Hậu và mấy vị công chúa xử lý.

Khi biết những việc này, Đoạn Vân mới không hề cổ kị cùng hai vị mỹ nhân chìm đắm vào một đêm hoang đường.

Cảm nhận có hai ánh mắt đang nhìn mình một cách kỳ quái, Đoạn Vân nhắm mắt và để thần thức cảm thụ tất cả mọi việc bên ngoài.

- Uy! Tỷ tỷ, làm sao tỷ phụ lại ở chỗ này? Hơn nữa, tối ngày hôm qua chúng ta còn .

Hương Hương nhỏ giọng nói với nhị công chúa Lộ Ti.

- Làm sao tỷ biết được, bây giờ tỷ thấy nhứt đầu lằm. Tỷ chỉ nhớ là ngày hôm qua Ốc Nhĩ Tây cầu nô tài vô lễ với chúng ta, sự tình sau này thì tỷ cũng không biết.

- Tỷ tỷ, ý tỷ nói có phải người cùng chúng ta ngày hôm qua là tỷ phu hay là Ốc Nhĩ Tây tên bại hoại đó? Thần sắc Hương Hương có chút lo lắng hỏi.

- Tỷ cũng không biết nữa, nếu thật sự là Đoạn Vân thì tốt quá. Tuy nhiên, muội hy vọng là ai?

Lộ Ti cũng hỏi lại về nghi hoặc.

- Muội đương nhiên hy vọng là tỷ phu rồi.

Hương Hương nói không chút nghi ngại.

- Hừ! Không biết xấu hổ. Cho dù là hắc tỷ cũng sẽ không thềm, ai bảo hắc thừa cơ người ta gặp nạn, cần bản không phải quân tử.

Lộ Ti giờ giờ nắm tay ra vẻ hung hăng, nhưng vẻ tươi cười trên mặt lại bán đứng nàng.

Nghe thế, Đoạn Vân ra vẻ ngái ngủ, vận người rồi mở hai mắt. Tuy nhiên khi hắc thấy hai vị mỹ nhân lại làm bộ hoảng hốt giật mình hé mở chăn ra, rồi nhìn vào thân thể trần trụi trụi của mình. Sau đó Đoạn Vân quơ tay kéo chăn trùm kín thân thể, rồi dùng một bộ mặt ra vẻ rất ủy khuất nhìn hai vị công chúa đang bối rối.

- A, hai người nha, tối hôm qua các người Ừm, các người lại lại cường bức ta tối hôm qua bắt làm cái... Kia. Các người bảo Đoạn Vân ta sau này làm sao ra ngoài gặp mặt người khác đây. Ấy! Ta không muốn sống nữa, ta không muốn sống nữa. Tắm thân trong sạch của ta đã bị các người vô tình đoạt đi rồi, hic hic ..

Đoạn Vân có vẻ rất ủy khuất chỉ vào hai vị công chúa, ngữ khí nói chuyện cực kỳ giống một thiếu nữ một bị người con trai cưỡng bức.

Lộ Ti và Hương Hương đưa mắt nhìn nhau vẻ mặt dần thối ra, trong ánh mắt lộ ra một cảm giác kinh ngạc đến khó tin.

Thấy hai công chúa không có phản ứng gì, Đoạn Vân tiếp tục khốc lóc thảm thiết:

- Các người không phải là người a, đừng tưởng rằng các người là công chúa là có thể muốn làm gì thì làm. Ta nói cho các người biết, hành vi như vậy của các người là rất xấu, tội cường gian một thiếu nam đẳng hoàng sẽ bị phán tội không nhẹ đâu đó. Ta nói cho các người biết, thiên tử phạm pháp cùng thứ dân đồng tội. Đừng tưởng rằng các người là công chúa thì không có việc gì, ta nói cho các người biết, ta sẽ tố cáo các người lên tòa án tối cao.

- Tòa án tối cao?

Hai vị công chúa nghi hoặc nhìn nhau không hiểu.

- Hừ! Sợ rồi sao. Các người cũng quá đáng lắm, buổi tối ngày hôm qua ta thiên tâm vận khổ từ khu ôn dịch tới đây cứu các người. Vừa vận gặp Ốc Nhĩ Tây gia hỏa muốn vô lễ đối với các người, vì vậy Đoạn Vân ta dùng hết năng lực bản thân của ta cùng hắc đại chiến sáu trăm hiệp, thật sự là đấu đến thiên hôn địa ám, trăng sao cũng biến sắc. Cuối cùng, ta xuất ra sát thủ của ta - Đoạt mệnh tiên đao cước, tổn hao đến chút công lực cuối cùng mới chế phục được tên Ốc Nhĩ Tây. Nhưng vừa lúc khi ta dừng lại để điều tức, các người, đúng chính là các người, các người lại như lang tặc hổ chụp lấy ta ném lên giường đè nghiền ta xuống, sau đó hu hu, ta không muốn sống nữa. Hu hu . Các người sẽ phải bồi thường và có trách nhiệm đối với ta.

Đoạn Vân ba hoa chích chòe vung thiên địa một hồi, nói xong lời cuối cùng lại còn khốc lóc bắt đền. Thật sự là không thể không làm cho người ta bội phục hành động vô sỉ của Đoạn Vân.

Hai vị công chúa há hốc miệng, vẻ mặt vô cùng khó tin.

Hương Hương nói về áy náy:

- Tỷ phu, huynh đừng thương tâm nữa. Dù sao ván đã đóng thuyền, huynh yên tâm, muội và tỷ tỷ sẽ chịu trách nhiệm đối với huynh.

- Oa!

Nghe thế, Đoạn Vân rốt cuộc không thể giả bộ được nữa. Cái này thành ra cái gì rồi? Còn ngoài cửa vài tên thủ hạ này giờ nghe lên cũng không chịu nổi nữa cười khùng khục, nhất là Tiểu Phi Hiệp. Mọi người thì cố nén cười, còn hần thì phá ra cười ha ha. Hơn nữa miệng còn nói:

- Oa, ha ha. Ta chịu không được nữa rồi, lão đại cũng quá đáng thật. Công chúa đó nói cái gì thế? Chúng ta sẽ chịu trách nhiệm đối với người. Ha ha ha.

Nghe tiếng cười từ ngoài cửa vọng vào, Đoạn Vân không thêm ý. Hần vươn tay kéo hai vị giai nhân, một tả một hữu ôm lấy các nàng kéo tuột vào lòng, nhẹ giọng nói:

- Chịu trách nhiệm hả? Tự nhiên là muốn rồi, bất quá không phải là các nàng, mà là ta. Sau này các nàng là nữ nhân của Đoạn Vân ta. Ta sẽ dùng toàn bộ tình yêu của ta để bảo vệ các nàng, tuyệt đối sẽ không cho các nàng chịu đến nửa điểm thương tổn.

Hương Hương vẻ mặt hạnh phúc ngã vào lòng Đoạn Vân nói:

- Tỷ phu, có thật không. Người nguyện ý cưới Hương Hương chứ?

Đoạn Vân cười nói:

- Ngốc. Chúng ta đã phát sinh đến mức này rồi, các nàng tưởng trốn được sao. Còn gọi ta là tỷ phu nữa?

- Ta gọi huynh là Đoạn Vân ca ca vậy.

- Ngoan. Còn nàng thì sao? Lộ Ti tiểu mỹ nhân của ta.

Đoạn Vân chuyển hướng sang Lộ Ti ở bên kia. Bây giờ Lộ Ti mặt mũi đỏ ửng lên, mặc dù buổi tối ngày hôm qua đã bị Đoạn Vân thấy hết cả rồi, nhưng bây giờ lại tiếp xúc thân thể với Đoạn Vân như thế làm cho thiếu nữ mẫn cảm này rất xấu hổ không nói được lời nào.

- Không nói lời nào sao? Ta đây sẽ không khách khí nữa.

Nói xong, Đoạn Vân quay sang hôn vào khuôn mặt đỏ ửng của Lộ Ti một cái, làm Lộ Ti đã đỏ nay lại càng mãnh liệt hơn nữa.

- Đừng. Đã là như vậy, ta coi như chịu ủy khuất một chút, gả cho người cái tên thừa gió bẻ măng bại hoại này.

Lộ Ti cố nghiêm mặt đỏ bừng bừng nói.

Ngoan. Tới đây, hôn một cái nào.

- Đừng.

- Tới đây, còn thẹn thùng gì nữa. Tối ngày hôm qua chưa có hôn ở đây.

- Chàng còn nói nữa? Hương Hương nhỏ như vậy mà chàng cũng không buông tha. Chàng quả đúng là người xấu.

- Tỷ tỷ, mắc gì mà Đoạn Vân ca ca chỉ có thể tốt với tỷ thôi? Hơn nữa, người ta cũng đâu có nhỏ nữa đâu? Muội đã mười bảy rồi. Đoạn Vân ca ca, nếu huynh thích, chúng ta mỗi tối phải làm vài lần.

Về mặt Hương Hương vùi vào lòng Đoạn Vân dụi dụi, rồi chu miệng về phía Lộ Ti.

Ta ngất! Cô ả này là người nào vậy? Đoạn Vân hít sâu một hơi cố dè dục hỏa chớm dục động xuống, nhưng những hơi thở nóng bỏng của thiếu nữ Hương Hương lại không ngừng làm hần mê say, điều này làm cho Đoạn Vân càng khó có thể tự kiềm chế.

Không có biện pháp, hần phải vận hành chân khí, mạnh mẽ đàn áp dục hỏa xuống.

- Tốt lắm, xuống giường thôi. Chúng ta còn có rất nhiều việc phải xử lý nữa. Bố Khoa Duy Kỳ tuy đã bị bắt rồi, nhưng chúng ta còn phải mau chóng ổn định thế cục. Nếu để cho Thiên Long loạn lên thì dân chúng có thể thiệt thòi nhiều.

Đoạn Vân vừa mặc quần áo, vừa nói rất nghiêm túc.

- Được, bọn thiếp nghe Đoạn Vân ca ca. Ai yêu.

Hương Hương vừa định mặc quần áo, nhưng cơn đau từ hạ thể truyền đến làm cho tiểu mỹ nhân xinh đẹp không chịu được phải chau mày.

Đoạn Vân lấy ra một quyển trục trị liệu, áp vào chỗ đau của hai vị mỹ nhân.

Rất nhanh, ba người đã mặc xong quần áo, Đoạn Vân đi trước, hai vị công chúa theo sau, ba người đẩy cửa bước ra. Một đám thủ hạ của Đoạn Vân tới tấp hành lễ với Đoạn Vân.

- Thiếu gia, sự tình đã cơ bản ổn định rồi. Đám người làm phản đã bị bắt cả, còn tên Ma tộc cũng bị chúng bắt sống.

Diệp Cô Thành cung kính bẩm báo Đoạn Vân.

- Tốt, các đại thần và Hoàng hậu ở đâu?

Đoạn Vân hỏi. Tuy nhiên ánh mắt lại vừa thấy Ny Khả đứng sau lưng cha mình mà chu miệng về phía hắn.

- Bọn họ bây giờ đang ở triều đường nghị sự.

Đoạn Vân quay về Ny Khả hôn gió một phát, sau đó hướng về hai vị tiểu mỹ nhân và các thủ hạ phía sau nói:

- Được rồi, chúng ta bây giờ đi triều đường.

133. Chương 133. Đại Lục Bá Chủ Hoàng Đế Tổ Dữ Phủ

Sau đó, đoàn người Đoạn Vân oai phong ngênh ngang đi đến Thiên Long đường. Lát sau, tại triều đường chư vị đại thần đang nghị sự phát hiện ra Đoạn Vân, lập tức tiến lên nghênh đón, vẻ mặt rất cung kính.

- Hạ quan cung nghênh Phò mã đại nhân.

- Chào Công tước đại nhân.

- Các người sai rồi, Tra Lí bộ hạ đã sớm có ý để cho Đoạn Vân đại nhân làm đế quốc thân vương rồi. Xin chào thân vương đại nhân. Hạ quan là .

Mím cười, Đoạn Vân nói:

- Chư vị đại thần quá đa lễ, Đoạn Vân ta lần này đến đây do dưới sự ủy thác của Lệ Lệ Lộ công chúa, dẫn theo vài thủ hạ tới cứu mấy vị công chúa và hoàng hậu nương. May mà công chúa và hoàng hậu không có chuyện gì, bằng không ta cũng không biết phải ăn nói như thế nào với hai vị phu nhân của ta. Bố Khoa Duy Kỳ cầu kết Ma tộc, phạm thượng làm loạn, đáng chịu tội chết. Không biết các vị đại thần có cao kiến gì với thế cục hôm nay không?

Đoạn Vân không chỉ cứu hai vị công chúa, mà còn cứu được các nàng cái việc này chứ.

- Cái này?

Nghe thế, rất nhiều đại thần lộ vẻ khó xử. Dù sao Thiên Long nội loạn, nếu muốn ổn định thế cục thì biện pháp tốt nhất là tại trong thời gian ngắn nhất, tuyển ra một vị tân quốc chủ. Nhưng về phần tuyển ai, thì bọn họ không dám đề nghị.

Thấy hoàng hậu đứng dưới long y, Đoạn Vân đi ngang qua đám đại thần, sau đó quì một gối hô:

- Nhi thần tham kiến mẫu hậu, cung chúc mẫu hậu thánh an.

Nghe Đoạn Vân nói thế rất nhiều đại thần trong lòng cố lẩm nhẩm học thuộc. Câu 'nhĩ thần' của Đoạn Vân đáng để cho bọn họ học tập.

- Tốt! Khải Lợi và Khải Sát Lâm đều khỏe chứ?

Hoàng hậu vẻ mặt tiêu tụy, xem ra nỗi thống khổ đột nhiên mất đi dường như vẫn ám ảnh vị hoàng hậu phong vận này, hơn nữa việc ở Thiên Long đều đang đợi bà xử lý, gánh nặng này xem ra quá sức bà.

- Hồi bẩm mẫu hậu, các nàng đều an hảo. Bất quá các nàng vẫn luôn luôn nhớ ngài, rất muốn về thăm ngài.

Đoạn Vân đứng lên, ngữ khí bình thản nói.

- Tốt! Vậy kêu chúng về đi. Bệ hạ cũng .

Hoàng hậu nghe Đoạn Vân nói thế vốn đã có hơi vui mừng, nhưng nhắc tới Tra Lí, trên mặt lại lộ vẻ ưu sầu càng thêm trọng hơn, thân hình sụp xuống, nước mắt đau thương vô tận trào ra.

Đoạn Vân ra hiệu cho hai vị công chúa phía sau, hai công chúa đi tới phía trước khéo léo nâng mẫu hậu của các nàng dậy, không ngừng khuyên giải.

Còn lúc này, tả tướng Khoa Lí Lôn, cũng là cha của đại ca kết bái Lạp Hi Đức, cũng là bộ trưởng tài chính Khắc Mễ Kỳ đi tới trước mặt Đoạn Vân.

- Hiền chất, người xem thế cục lúc này nên làm cái gì bây giờ? Ta nghĩ tin tức Tra Lí bị hạ bằng hà một khi bị lộ ra ngoài, chư hầu biết được thì có thể sẽ thừa cơ làm loạn, lật đổ đất cát cứ. Hơn nữa những quốc gia khác như hổ rình mồi sẽ nhân cơ hội phát binh, muốn thừa cơ Thiên Long nội loạn mà chiếm lấy lãnh thổ của Thiên Long chúng ta.

Khoa Lí Lôn thần sắc rất lo lắng nói.

Đoạn Vân ngẫm nghĩ một lát, trả lời:

- Bà phụ không phải lo lắng đâu. Trước khi diệt nhĩ đi Thiên Long, từng kêu tiền nhiệm đế quốc Đại tướng quân Ma Nhĩ Cương đi tới trấn thủ biên cương rồi. Diệt nhĩ nghĩ dựa vào uy vọng của hãn ở trong quân, hãn là có thể trấn trụ nơi đó. Lúc này chúng ta lần làm chính là phải ổn định dân tâm, còn phương pháp ổn định dân tâm tốt nhất là mau mau đề cử một tân quốc chủ có thể làm cho dân chúng tin phục. Diệt nhĩ nghĩ việc này tất cả mọi người không ai nghi vấn cả.

- Nhưng đề cử ai?

Lão mập Khắc Mễ Kỳ lo lắng hỏi.

Suy tư một hồi, Đoạn Vân nói:

- Chúng ta không nói việc này, thế cục để đó bây giờ như thế nào rồi? Đám người làm loạn bị xử lý ra sao?

- Bố Khoa Duy Kỳ toàn tộc đã bị giam vào thiên lao, quyết định xử tử toàn bộ. Còn những đại thần tham gia bạo loạn cũng đều bị bắt cả, đợi hoàng hậu phát lạc. Ba vạn đế quốc hoàng gia kỵ sĩ tham gia phản loạn cũng đều bị tước khí giới, bắt giam, quyết định chôn sống hết, để răn người khác. Một vài binh lính bình thường bị bức bách tham dự bạo loạn chúng ta quyết định xá miễn không giết, chỉ phạt nhẹ thôi.

Sắc mặt Khoa Lí Lôn rất nghiêm túc trả lời.

Đoạn Vân nghe xong không khỏi ớn lạnh, hần cau mày:

- Không phải muốn giết ba vạn người đó chứ?

- Lầm rồi, là hơn bốn vạn. Bố Khoa Duy Kỳ toàn tộc ba ngàn người, những đại thần khác tham dự bạo loạn cộng lại tới hơn năm ngàn người, hơn nữa một vài sĩ quan quân đội cao cấp nữa chứ. Dựa theo pháp luật của đế quốc, phản loạn đều sẽ bị diệt toàn tộc.

Khoa Lí Lôn tỏ ra rất nghiêm lệ, dù sao việc giết nhiều người như vậy thì chẳng ai không muốn làm cả.

- Diệt nhi cảm thấy cũng không cần phải như vậy đâu. Trong số những người đó có rất nhiều người vô tội. Hãy lấy ví dụ về những binh lính này, bọn họ tối đa chỉ là nhất thời mê muội, còn người nhà của đám người bạn loạn có rất nhiều người vô tội mà. Hơn nữa, lúc này đâu cần phải gây tổn thương thực lực của mình.

Đoạn Vân nói nhỏ.

- Hiền chất xem nên làm cái gì bây giờ?

Khoa Lí Lôn hỏi.

- Thế này nhé, chúng ta dùng tốc độ nhanh nhất tuyển ra một đế quốc quốc chủ, sau đó dùng danh nghĩa quốc chủ xá miễn những người tội nhẹ. Về phần nhân sĩ nếu chứng thực được họ không liên quan đến trường bạn loạn đó thì cũng tha luôn. Còn những người trực tiếp tham dự bạn loạn, sẽ chém đầu thị chúng.

Đoạn Vân đề nghị.

- Tốt tốt, vậy chúng ta bầu ai làm Thiên Long quốc chủ đây?

Khắc Mễ Kỳ hứng thú nhìn Đoạn Vân, ánh mắt là lạ.

Tùy các người tuyển ai cũng được. Lão tử bây giờ đã chén sạch hết bốn con gái ruột của Tra Lí rồi, hơn nữa cả cô con nuôi Lị Lị Lộ chắc cũng sắp rồi. Thiên Long hử, vô luận như thế nào cũng đều là đồ trong túi của Đoạn Vân ta thôi.

- Ha ha, các người tự mình bàn tính đi. Tra Lí bệ hạ có bốn con gái ruột, còn Lị Lị Lộ cũng được bệ hạ sủng ái, nắm vị công chúa các người tuyển ai mà chẳng được. Được rồi, nếu các người cho rằng Khải Lợi và Khải Sắt Lâm đã xuất giá không thể đương tuyển, vậy thì không phải vẫn còn ba hay sao?

Đoạn Vân nói xong, quay sang an ủi hoàng hậu, rồi nháy mắt rất quỷ dị với hai vị tiểu mỹ nhân, môi chum lại thổi ra một cái hôn gió. Làm cho hai vị giai nhân đỏ cả mặt lên.

- Ta đề cử đại công chúa Khải Lợi. Khải Lợi công chúa rất biết đãi người, nhất định sẽ là một nữ hoàng nhân từ.

- Ta đề cử Tam công chúa Khải Sắt Lâm, Khải Sắt Lâm anh khí hào phóng, rất có phong phạm của một Đại tướng, nhất định sẽ là một nữ hoàng có thể làm cho đế quốc khai cương khoách thổ.

- Nhị công chúa .

- Hương Hương công chúa cũng

- Lị Lị Lộ công chúa tuy không phải con ruột bệ hạ, nhưng nàng xử sự rất có điều lí, có uy vọng rất cao trong dân gian.

Cứ như vậy, một đám đại thần người một lời ta một câu ồn ào tranh nhau nói. Đoạn Vân tròn mắt, không để ý nữa, đi thẳng đến trước đại điện, nói chuyện với hoàng hậu và hai vị công chúa. Bây giờ Đoạn Vân là Phò mã, đã có quyền lợi tới nơi đó rồi. Hơn nữa, thủ hạ Đoạn Vân lại biến thái, ai dám ngỗ nghịch với hắn chứ? Hoàng hậu bây giờ vẫn cực kỳ thương tâm như trước. Nhưng sau khi Đoạn Vân đưa ra vài mẩu chuyện vui cực phẩm, nỗi đau thương của Hoàng hậu cũng dần dần bắt đầu vơi bớt, sắc mặt cũng dần dần tươi tỉnh.

Hơn nữa, Đoạn Vân còn nhân cơ hội không ngừng vụng trộm với vị công chúa, trên đại đường khinh bạc công chúa, việc này một việc tuyệt đối kích thích. Còn Hoàng hậu tinh minh cũng sớm đã phát hiện ra ánh mắt Lộ Ti và Hương Hương nhìn Đoạn Vân rất không bình thường. Bà cười khê nói với Đoạn Vân:

- Đoạn Vân tên gia hỏa xấu xa này, bây giờ đắc ý rồi nhé. Bốn Thiên Long công chúa đều bị người lấy hết, người chính là thiên cổ đệ nhất phong lưu đó.

Đoạn Vân cười cười lúng túng, trong lòng tự sướng: Ha ha, con gái nuôi của các người Lị Lị Lộ bây giờ cũng nữ nhân của Đoạn Vân ta rồi, mấy con phượng ở Thiên Long đều đã đầu nhập vào lòng Đoạn Vân.

Còn lúc này, tả tướng Khoa Lí Lôn lớn tiếng hô:

- Các vị đồng liêu đừng tranh cãi nữa. Ta và Khắc Mễ Kỳ đại nhân nhất trí đề nghị để Đoạn Vân đại nhân tiếp nhận chức Thiên Long hoàng đế, chẳng biết các vị đại thần có dị nghị gì không?

Khoa Lí Lôn vừa dứt lời, cả nghị đường lập tức im lặng như tờ. Rất nhiều thần dùng ánh mắt không ngừng trao đổi với nhau. Còn hoàng hậu và hai vị công chúa thì nhìn Đoạn Vân cười.

- Ta không có dị nghị gì.

Các vị đại thần đồng thanh nói, nói xong, toàn bộ hướng về phía Đoạn Vân làm một lễ quân thần.

Lúc này, hoàng hậu và hai vị công chúa nghiêm túc đi đến trước mặt Đoạn Vân quì xuống:

- Chúng ta nguyện ý để Đoạn Vân tiếp nhận chức Thiên Long hoàng đế.

Hoàng hậu đứng lên, quay về chúng đại thần nói:

- Kỳ thật bệ hạ đã ban cho Đoạn Vân thân phận thân vương, cũng là cố ý để Đoạn Vân thống lĩnh Thiên Long sau này. Ngài từng nói với ta rằng nếu ngài không có hoàng tử thừa kế để vị, ngài sẽ để Đoạn Vân Phò mã kế thừa ngôi vị hoàng đế của ngài.

- Việc này ta đây có thể làm chứng.

Lúc này, đế quốc cửu cấp ma thú Khố Lạp Kỳ từ bên ngoài đi vào,

- Buổi tối khi bệ hạ bị Bồ Khoa Duy Kỳ bắt giữ, bệ hạ từng nói với ta đây là nếu bệ hạ có phát sinh gì ngoài ý muốn, mà ta đây chạy thoát ra ngoài, kêu ta đây đi tìm Đoạn Vân đại nhân, cũng bảo ta đây ủng hộ hẳn đăng thượng đế vị. Ta đây có thể dùng sinh mạng cam đoan, việc này tuyệt đối là thật.

Khố Lạp Kỳ nói, giống như quả bom nổ tung giữa các đại thần đế quốc. Sự tình như vậy thì Đoạn Vân cũng quả thật không ngờ tới. Tra Lí cho mình làm Thiên Long hoàng đế? Nếu việc này do người khác nói ra thì hẳn tuyệt đối không tin, nhưng Khố Lạp Kỳ là một ma thú vô cùng trung thực. Đã hẳn nói như vậy thì việc đó hẳn phải như vậy. Xem ra Tra Lí cũng xem trọng mình ra phết.

- Bất quá bệ hạ có một điều kiện, hẳn nói Đoạn Vân đại nhân sau khi nhận chức quốc chủ, nhất định phải lấy vài vị công chúa.

Khố Lạp Kỳ nói tiếp.

- Vài vị công chúa?

Đoạn Vân hỏi nghi hoặc.

- Bệ hạ từng nói, các vị công chúa khác có thể trở thành đàn bà của ngài, do đó khi kết thân với Lôi Ngạo lần thứ hai, bệ hạ không gả nhị công chủ và tứ công chúa. Còn sự thật cũng chứng thực điểm này.

Đoạn Vân cười sượng sùng, xem ra Tra Lí lão gia hỏa này thật sự là không đơn giản. Bất quá lão đầu tử đó cũng tính sai một chút, Lị Lị Lộ tiểu mỹ nhân bây giờ cũng là bạn gái của Đoạn Vân ta rồi

Nghe Khố Lạp Kỳ nói xong, chúng đại thần tới tấp quì xuống trước mặt Đoạn Vân, vái theo kiểu quân thần lễ rất sâu:

- Thần tham kiến bệ hạ.

Oa mẹ kiếp! Sao mà lắm người thần phục dưới chân mình thế kia, loại cảm giác này sượng nhưn cả người đi được.

Tuy nhiên, Đoạn Vân có làm hoàng đế của một trong tam đại đế quốc trên đại lục không? Hồi sau sẽ rõ .

134. Chương 134 Cửu Biệt

Đoạn Vân nhếch miệng cười, phun ra một câu kinh người:

- Hoàng đế hả? Không có hứng thú, ai thích thì làm đi.

Nghe Đoạn Vân nói, tất cả đại thần đều giật mình, hoàng hậu và hai vị công chúa cũng khó tin. Lại còn có người không muốn làm hoàng đế chứ, thật sự là thiên cổ kì văn. Trên triều đường, cũng chỉ có vài thần cấp thủ hạ của Đoạn Vân xem ra chẳng quan tâm gì đến lời Đoạn Vân vừa nói cả. Với thực lực của Đoạn Vân, không có một quốc gia nào có thể so được rồi. Thậm chí bây giờ thậm chí có khi còn cường đại hơn cả Long tộc cũng không biết chừng, có khi còn mạnh hơn vài lần là khác. Một hoàng đế Thiên Long nho nhỏ thì Đoạn Vân tự nhiên sẽ không thèm nhìn bằng nửa con mắt.

Nhìn lướt xuống đại đường một lượt, Đoạn Vân nói:

- Các vị đại thần yên tâm, Tra Lí đã có ý cho ta tiếp quản Thiên Long, ta đây tự nhiên sẽ không thể không quan tâm tới Thiên Long được. Đề nghị của ta là chúng ta tuyển ra một trong số năm vị công chúa làm Thiên Long nữ hoàng. Còn ta, vẫn làm chức thân vương của ta, ta sẽ đứng sau phụ tá nữ hoàng, củng cố để vị cho nàng. Làm hoàng đế quá khổ cực, Đoạn Vân ta còn muốn sống lâu hơn vài năm nữa.

- Thân vương đại nhân đề nghị cho ai làm nữ hoàng của Thiên Long đây?

Khoa Lí Lôn hỏi cung kính, mặc dù không biết Đoạn Vân vì sao lại nói như thế, nhưng Đoạn Vân không muốn làm hoàng đế thì bọn họ cũng không có biện pháp.

Ngẫm nghĩ, Đoạn Vân nói:

- Cái này do năm vị công chúa tự quyết định lấy. Tiểu Phi Hiệp.

- Có.

- Người lập tức bay về A Nhĩ Ti Tư, đem hai vị phu nhân Khải Lợi và Khải Sắt Lâm tới đây, Tra Lí bệ hạ bằng hà rồi, các nàng là con gái cũng nên trở về tham gia tang lễ.

- Rõ.

Tiểu Phi Hiệp lắc mình, biến mất khỏi chỗ đứng.

- Các vị đại thần, Lị Lị Lộ công chúa suất lĩnh bộ đội cũng đang tới đây, ta phỏng chừng đại khái ba ngày sau sẽ tới. Đến lúc đó, ta để các nàng tự mình quyết định ai làm Thiên Long quốc chủ. Mấy ngày tới, tạm thời do ta quản lý triều chính, các người có dị nghị gì không?

Đoạn Vân nói vẻ rất uy nghiêm. Dù sao để đám đại thần bàn tới bàn lui cũng bàn chẳng ra được cái gì, còn không bằng đơn giản để mình quyết định luôn thì tốt hơn. Dù sao mấy cô ả đều là đàn bà của mình, ai làm nữ hoàng cũng giống nhau thôi?

- Thần không có dị nghị.

Dưới ánh mắt uy nghiêm của Đoạn Vân, chúng đại thần cảm giác có một loại áp lực vô hình đè lên người mình. Trong lòng bọn họ không ngừng cảm thán: quả nhiên có một đời phong phạm đế vương, uy nghiêm khí thế, không làm hoàng đế Thiên Long chúng ta thật sự đáng tiếc.

- Âu Đặc Tư, chẳng biết người có tìm được mười lăm viên Tẩy Tủy đan bây giờ ở đâu không?

Đoạn Vân hỏi Âu Đặc Tư đang đứng một bên. Mặc dù Đoạn Vân không để vào mắt mấy viên Tẩy Tủy đan, nhưng mười lăm viên Tẩy Tủy đan đối với một quốc gia mà nói thật sự quá trân quý. Hơn nữa, Đoạn Vân hơi lo lắng Tẩy Tủy đan lỡ rơi vào tay ma tộc thì sao.

Âu Đặc Tư đang muốn nói, thanh âm hoàng hậu đã vang lên:

- Đoạn Vân, mười lăm viên Tẩy Tủy đan đó đang ở đây. Là do bệ hạ buổi tối hôm đó dưới tình hình khẩn cấp giấu ở đây.

Nói xong, Hoàng hậu từ một chỗ bí mật trên long ý lấy ra một cái hộp, mở ra thì bên trong có mười lăm viên Tẩy Tủy đan hoàn hảo vô khuyết.

Thấy Tẩy Tủy đan còn nguyên, Đoạn Vân thở phào nhẹ nhõm, nói:

- Mười lăm viên Tẩy Tủy đan giao cho Khố Lạp Kỳ đi. Khố Lạp Kỳ, người lập tức tìm năm ma thú có thực lực cấp tám hơn nữa phải có công hiến khá khá cho đế quốc, bảo họ một người uống ba viên. Từ hôm nay

trở đi, để quốc sẽ tăng thêm năm đầu cử cấp ma thú. Như vậy, những đế quốc khác cũng không dám coi thường vọng động.

- Rõ, mặt tướng lãnh mạng.

- Khoa Lí Lôn, mười đại hoàng gia kỵ sĩ đoàn của đế quốc bây giờ như thế nào rồi? Do ai thống lĩnh?

- Hồi bẩm thân vương điện hạ, lúc này ba vạn nhân đội trực tiếp tham dự bạo loạn bị bắt giam, trừ đi một vạn hoàng gia kỵ sĩ do Lệ Lệ Lộ công chúa mang đi, sáu vạn nhân đội khác bây giờ tạm thời do Khố Lạp Kỳ tướng quân thống lĩnh.

Khoa Lí Lôn trả lời cung kính.

- Tốt, thành vệ quân đâu?

- Năm vạn thành vệ quân trước giờ vẫn do tiểu nhi thống lĩnh. Mấy hôm trước Bồ Khoa Duy Kỳ bạo loạn, tiểu nhi quyết định thật nhanh, thống lĩnh năm vạn thành vệ quân tới hoàng cung cứu giá, nhưng không được như nguyện. Sau đó tiểu nhi thống lĩnh thành vệ quân chạy ra khỏi Thiên Long thành, khi cần sẽ hành động. Bây giờ đang phụ trách trị an của Thiên Long thành.

Khoa Lí Lôn nói rành mạch.

- À, do đại ca Lạp Hi Đức của ta thống lĩnh. Được rồi hẳn hình như là lãnh đạo của thành vệ quân mà. Tốt lắm, xem ra đại ca rất có phong phạm của Đại tướng.

Đoạn Vân khẽ gật đầu tán thưởng.

- Tình hình của dân chúng bây giờ như thế nào?

Đoạn Vân lúc này hỏi đến dân chúng, nếu dân tâm không ổn, sẽ làm dân biến, như vậy cuộc sống của nữ hoàng lão bà mình tương lai sau này sẽ không tốt đẹp lắm.

- Thiên Long thành coi như ổn định, bất quá vài thế lực ở địa phương khác đã rục rịch có hành động.

Khoa Lí Lôn trả lời.

Ngẫm nghĩ một lát, Đoạn Vân nhìn về phía Âu Đặc Tư. Vừa thấy ánh mắt Đoạn Vân, Âu Đặc Tư cung kính nói với Đoạn Vân:

- Chủ nhân, có chuyện gì cứ phân phó.

Cười nhẹ, Đoạn Vân nói:

- Thiên Long, không có Thiên Long làm thủ hộ thần thú thì Thiên Long làm sao gọi là Thiên Long chính thức được chứ? Âu Đặc Tư, người lập tức bay đi các đại thành thị ở Thiên Long, thi triển thần long thần uy cho Thiên Long tử dân thấy, cũng coi như là thi triển thần tích. Người nói với bọn là người là thủ hộ thần của Thiên Long, để dân chúng Thiên Long an tâm.

- Rõ, thuộc hạ đi trước.

- Chờ một chút, đây hơn mười viên hoàn dương đan và mười viên Tẩy Tủy đan, lần này thi triển thần tích có thể tiêu hao năng lượng khá lớn, người mang mấy thứ này theo. Còn nữa, Ny Khả, nàng cũng đi bảo vệ cha nàng, nếu cần giúp hẳn một chút.

- Rõ, Đoạn Vân ca ca, Ny Khả biết rồi.

Nói xong, Ny Khả và Âu Đặc Tư quý dị biến mất khỏi chỗ đứng, chỉ còn lưu lại vài tàn ảnh mà cao thủ mới nhìn được.

Cả đám đại thần trên triều đường thấy tình cảnh đó, nghe những lời đó, mỗi người đều cả kinh trợn mắt.

Thấy Khắc Mễ Kỳ béo phì, Đoạn Vân đi đến hỏi:

- Bá phụ, xin hỏi Tập Sát Phu nàng có khỏe không?

- Ah! Khỏe, nó đang ở nhà? Mấy bữa trước, một nhà ta đều bị Bồ Khoa Duy Kỳ bắt, may mà không ai bị sao, không có vấn đề gì ngoài ý muốn.

Khắc Mễ Kỳ đã từ từ phục hồi tinh thần lại sau khi cha con Âu Đặc Tư biến mất.

Lúc này, trên cửa đại đường xuất hiện một thân ảnh Đoạn Vân ngày nhớ đêm mong, chỉ thấy Tạp Sắt Phu nước mắt đầy mặt, nhìn Đoạn Vân vô cùng kích động, hơi thở hỗn hển, dường như đang muốn chạy ào tới.

Đoạn Vân nhìn Tạp Sắt Phu thâm tình, bước từng bước về phía trước, vừa hưng phấn vừa kích động. Mình nhớ giai nhân biết bao nhiêu a! Tạp Sắt Phu cũng từng bước đi tới Đoạn Vân, ánh mắt tràn đầy nước mắt, tràn ngập nỗi nhớ nhung của nàng với Đoạn Vân.

Rốt cục, hai thân ảnh đã tới rất gần, gần tới mức tiến thêm một bước là có thể đụng vào nhau rồi.

”Bốp” Đột nhiên, một cái tát nảy lửa đánh vào mặt Đoạn Vân. Kỳ thật với thân thủ của Đoạn Vân, hẳn hoàn toàn có thể né tránh được, hơn nữa nếu Đoạn Vân không có kịp thời giải trừ hộ thể chân khí hùng hậu của mình thì bàn tay của Tạp Sắt Phu nhất định bị chấn thương rồi. Đoạn Vân không tránh né, hơn nữa còn kịp thời giải trừ hộ thể chân khí ở chỗ đó. Chát một tiếng, một vết tay đỏ ửng hằn trên mặt Đoạn Vân.

- Người bỗng dưng, tại sao người không tránh đi? Ta biết người có thể tránh được mà.

Tạp Sắt Phu có chút giật mình nước nỡ nói với Đoạn Vân.

Đoạn Vân cười cười, tiến lên vươn tay ôm lấy Tạp Sắt Phu, nói nhỏ:

- Bởi vì ta muốn cảm thụ xem tình yêu của nàng đối với ta sâu đến đâu.

- Vậy cảm nhận được cái gì? - Tạp Sắt Phu dùng một loại ngữ khí khác nói.

- Đau. Đại tiểu thư, nàng có cần phải dùng sức như vậy không. Ai ui! Bây giờ nói chuyện vẫn còn đau đó.

Đoạn Vân cố làm ra vẻ đau khổ, cố gắng nói.

- Hừ. Ai bảo người vô lương tâm, lâu như vậy mà không đến tìm ta? Hừ, hại ta mỗi ngày đều lo lắng cho người.

Tạp Sắt Phu hoàn toàn không còn nghi thái ôn nhu thâm thiếp trước kia nữa. Việc này đủ để thấy Tạp Sắt Phu yêu Đoạn Vân như thế nào.

- Ta lập tức xin cưới nàng ngay, sau này, chúng ta mỗi ngày đều xyz với nhau được không?

Đoạn Vân cười cợt nhả.

- Thật chứ! Vân, đừng rời xa ta nhé? Ta phát hiện ra ta không thể không có chàng được.

Tạp Sắt Phu rơi lệ đầy mặt nói.

Đoạn Vân lục lọi trong không gian giới tử tìm một lúc lâu, muốn tìm cái khăn tay mà lần đầu hẳn gặp mặt Tạp Sắt Phu đã lấy được từ tay nàng, nhưng hẳn không thể tìm được. Không gian giới tử của Đoạn Vân bây giờ lớn quá rồi, hơn nữa bên trong có quá nhiều thứ linh tinh, đâu dễ gì có thể được tìm ra được một cái tay nhỏ bé? Thua. Đoạn Vân đành phải dùng tay áo lau nước mắt cho giai nhân, nói:

- Ngoan, ta hứa với nàng, sau này vô luận đi tới nơi nào, ta cũng mang nàng theo. Sau này, chúng ta vĩnh viễn không chia lìa. Được rồi, đừng khóc nữa. Ngoan.

- Ừm. Được rồi, Vân, cái khăn tay của thiếp chàng còn giữ không?

- Ah!

Thật sự là sợ cái gì thì tới cái đó, làm sao lại hỏi đến khăn nhanh thế nhỉ? Tiêu đời rồi.

Đoạn Vân ra vẻ áy náy nói:

- Tạp Sắt Phu, ta nói nàng đừng giận a. Việc là như thế này, có một hôm, ta đi nhà xí, nhưng khi ta hoàn thành nhiệm vụ xong, ta phát hiện ta lại không mang theo giấy chùi, vì vậy ta tìm, tìm mãi. Cuối cùng tìm

ra được cái khăn tay của nàng, sau đó lờ . Được rồi, thủ quyền đó ta một mạch vẫn giữ đây, bắt quá ta chưa hề giặt, người còn muốn nữa không?

- Ghê! Tên gia hỏa ghê tởm này, không được đụng vào ta. Chuyện ghê tởm như vậy mà người cũng nói ra được.

Tập Sát Phụ lập tức đẩy tay Đoạn Vân ra thối lui vài bước.

- Ha ha ha

Mấy tên thủ hạ của Đoạn Vân là người đầu tiên không nhịn được cười phá lên, tiếp theo thì cả đám đại thần và công chúa hoàng hậu trên điện cũng đều nhịn không được cười theo.

Lúc này, thanh âm hùng hậu của Âu Đặc Tư bắt đầu vang vọng khắp bầu trời Thiên Long thành.

135. Chương 135

Khi thanh âm hùng hậu của Âu Đặc Tư vừa vang lên, mọi người kéo nhau cùng chạy tới phía trước quảng trường, thần sắc chăm chú lắng nghe từng lời của Âu Đặc Tư. Rồi ngẩng đầu trân trối nhìn lên thân ảnh to lớn uy nghiêm của thần long Âu Đặc Tư.

Thần long Âu Đặc Tư thân dài gần bốn mươi thước, có thực lực cấp mười hậu kỳ, bây giờ dùng một nghi thái uy nghiêm bay lơ lửng trên bầu trời Thiên Long thành. Cả hình thái con rồng ngũ trảo uy nghiêm, vẫy rồng khắp người tỏa hào quang kim sắc, lóe ra những tia sáng tuyệt đẹp. Sự uy nghiêm của hắn, giống như thiên thần đang bay lượn trên bầu trời Thiên Long thành, hắn không có cánh mà vẫn có thể uốn lượn trong không trung như đang bơi trong nước. Thân hình hắn trôi nổi không hề theo bất kỳ một qui luật vật lý nào, trên một khoảng không trung rộng lớn lưu lại những tàn ảnh. Những tàn ảnh lấp lánh ánh vàng này lưu lại trong không trung một dòng chữ "Thiên hữu Thiên Long." Dòng chữ hoa lệ, nét chữ tuyệt đẹp, tất cả những chi tiết này hiện lên rất rõ ràng trên bầu trời Thiên Long thành.

- Tất cả Thiên Long tử dân, ta là thần long Âu Đặc Tư cấp mười, phụng mệnh Đoạn Vân đại nhân, từ hôm nay sẽ làm thủ hộ thần thú cho Thiên Long đế quốc các ngươi. Chín ngày trước, hoàng đế của các ngươi bị gian thần Bồ Khoa Duy Kỳ cấu kết Ma tộc phản loạn đã băng hà, bắt quá các ngươi cũng không có gì phải lo, những tên phản bội đã bị trừng trị, tay chân của chúng cũng đã bị xử lý. Nhân đây ta cũng cảnh cáo nói thể lực muốn thừa cơ làm loạn, nếu các ngươi không chịu an phận thủ thường, thần long Âu Đặc Tư ta sẽ dùng nội hỏa cấp mười giáng xuống các ngươi. Hơn nữa, vì Bồ Khoa Duy Kỳ cấu kết với Ma tộc, do đó, trong thời gian này, những người phản bội cũng sẽ bị phán vào tội cấu kết Ma tộc. Hy vọng các ngươi biết cân nhắc. Thiên Long tử dân, Thiên Long sẽ cử ra một tân quốc chủ, ta tin rằng, Thiên Long của ta dưới sự dẫn dắt của tân nhậm quốc chủ, sẽ tiến vào một cục diện mới. Thiên hữu Thiên Long.

Sau màn diễn văn hào hùng của Âu Đặc Tư, một tiếng long minh cao vút vang vọng, thân hình lao vút về hướng về phía tây bay đi. Còn trên không trung vẫn còn lưu lại bốn chữ kim sắc - Thiên hữu Thiên Long rất lớn. Bốn chữ kim sắc này là do Âu Đặc Tư dùng thủy nguyên tố trong không trung ngưng kết tạo thành, dưới ánh mặt trời, thông qua hiện tượng khúc xạ của ánh sáng, chiết xạ biến thành ngũ quang thập sắc, trông rất đẹp mắt. Hơn nữa những chữ đó lưu lại rất lâu, mãi mà không tán đi.

Nhiều cảnh tượng thần kỳ như thế xảy ra, nghe bài diễn văn hùng hậu như thế, vô số tử dân Thiên Long tới tập quỳ xuống trên mặt đất, hô to : thiên hữu Thiên Long.

Mọi người đều rất kích động, họ đương nhiên phải kích động rồi. Thần thú cấp mười làm thủ hộ thần thú cho đế quốc, đây quả là một việc gây chấn động lòng người. Trên đại lục, không cần nói một thần thú cấp mười, một quốc gia nào có một hai cửu cấp thánh thú bảo vệ đã đủ để hiển thị sự cường đại và khương thịnh của quốc gia mình rồi. Thiên Long có Âu Đặc Tư là thần thú cấp mười làm thủ hộ thần thú, việc này sẽ là một sự kiện vĩnh viễn được từ Thiên Long tử dân cho đến mọi người trên đại lục mãi mãi khắc ghi là một đại sự.

Còn Đoạn Vân lại có thể ra lệnh cho một thần thú cấp mười, cũng sẽ là một kỷ ức không thể phai nhòa trong lòng mỗi một người dân của Thiên Long. Đoạn Vân vốn đã có uy vọng rất lớn trong mắt dân chúng Thiên Long rồi, bây giờ thì tên của Đoạn Vân là một thần thoại thực sự trong mắt của Thiên Long tử dân,

rất nhiều người đã bắt đầu nói về thân phận chính thức của Đoạn Vân, vấn đề được nói nhiều nhất là - Đoạn Vân không phải là người. Nói đùa, người mà có thể có thần thú cấp mười làm thủ hạ sao? Người mà có thể có năng lực thần kỳ làm cho người ta cơ hồ bất tử sao? Do đó, Đoạn Vân trong mắt rất nhiều người đã là một vị thần rồi.

Ánh mắt các đại thần trên quảng trường lúc này nhìn về phía Đoạn Vân đủ để chứng minh việc này việc này quả là phi thường. Thần thú cấp mười làm thủ hạ, trên đại lục chỉ sợ chỉ có Long Hoàng mới có thể làm được. Hơn nữa, rất nhiều người chú ý tới việc Âu Đặc Tư gọi Đoạn Vân là chủ nhân. Nói cách khác thần thú cấp mười bất chấp thân phận cao quý, trở thành thủ hạ cho Đoạn Vân. Tuy nhiên bọn họ không ai nghĩ đến việc Âu Đặc Tư từ chuẩn xác ý nghĩa của từ ngữ, phải là nô lệ Đoạn Vân mới đúng, đã ký huyết chỉ khế ước, là một ma sủng của hắn.

Bọn họ rốt cục cũng hiểu nguyên nhân Đoạn Vân không muốn làm hoàng đế Thiên Long. Thực lực của người ta đã vượt cả Long Tộc rồi, làm gì mà hắn để chức hoàng đế con con của Thiên Long vào mắt?

- Ai! Lão Đại người thật là, không nên làm ra cục diện lớn như vậy chứ?

Tiểu Phi Hiệp đứng phía sau Đoạn Vân có vẻ không thoải mái than vãn.

Đoạn Vân cười châm chọc:

- Tiểu Phi Hiệp, có phải ngươi hâm mộ quá phải không? Người xem xem người ta uy phong như thế. Ai, xem ra Âu Đặc Tư sẽ là một thần tượng mới trong mắt các thiếu nữ Thiên Long rồi. Được rồi. Sớm biết thế để ta bảo người đi làm, người cũng là long, phi long cũng khá hợp với Thiên Long. Hơn nữa ngươi chiếm lĩnh tuyệt đối lĩnh không, còn Âu Đặc Tư chỉ là thủy hệ thôi. Ai nha, thất sách rồi!

- Ta thêm vào làm cái chức thủ hộ thần thú rác rưởi đó. Ta Tiểu Phi Hiệp uy vũ bất phàm, ta phải làm không trung chi hoàng mới xứng đáng. Sau này á, mỗi một con ma thú muốn bay vào không trung đều phải trải qua sự cho phép của ta. Không được Tiểu Phi Hiệp ta cho phép, thú gì cũng không cho phép bay lên. Sau này ta còn muốn đặt ra một ngày cấm bay, ngày đó tất cả phi hành ma thú đều không cho phép bay. Hừ.

Tiểu Phi Hiệp xem ra bị Âu Đặc Tư làm cho kích động rồi, đến cả ý quái gở này mà cũng nghĩ ra được thì quả là quá đáng. Còn đặt ra cái ngày cấm bay? May mà Phi Tử không có ở chỗ này, bằng không hẳn đặt ra ngày cấm chạm đất hoặc là ngày cấm chạy, vậy chắc người trong thiên hạ chắc khỏi đi đứng luôn.

Đoạn Vân trợn trắng mắt, không để ý đến đám năm sáu người nhìn Tiểu Phi Hiệp, mà là nhìn về phía xa xa. Ở đó, đang truyền đến thanh âm hùng tráng của Âu Đặc Tư, còn lóe lên những ánh kim quang lập lòe phảng phất. Còn Tạp Sát Phu thì này giờ cứ ngã vào trong lòng của hắn, hoàn toàn không để ý đến thần tích Thiên Long. Trong lòng nàng, Đoạn Vân yêu quý của nàng không gì không thể làm được cả.

- Đoạn Vân đại nhân, ta và Khắc Mễ Kỳ lão gia hỏa có một số việc muốn hỏi một chút.

Tả tướng Khoa Lí Lôn thần sắc có vẻ hơi sợ hãi líu lưỡi nói.

Bật cười, Đoạn Vân buông Tạp Sát Phu trong lòng ra lễ phép:

- Bá phụ xin cứ nói.

- Cái...Kia, cái...Kia, người bây giờ chắc không phải người nữa rồi hả?

Khoa Lí Lôn kinh hoàng phọt ra một câu hỏi làm cho Đoạn Vân dở khóc dở cười. Không phải người? Vậy là cái gì?

- Ha ha, bá phụ, người không phải đang cười diệt nhi sao? Đoạn Vân không phải là người, vậy là cái gì đây?

Đoạn Vân cười ha ha.

- Ta không có ý đó, chỉ là thủ hạ của ngươi bây giờ đã là thần thú rồi, còn ngươi vẫn luôn luôn thần bí như vậy. Chúng ta đã hơi hoài nghi ngươi là thần, cho dù không phải là thần, cũng rất có thể là thần chuyển thể.

Khắc Mễ Kỳ béo ú na ú nần vội vàng cải chính lại.

Cười cười, Đoạn Vân nói :

- Thôi thôi, hai vị bá phụ, Đoạn Vân cũng là thần. Diệt nhi nghĩ thần tích triển hiện một lần như vậy là đủ để Thiên Long đoàn kết với nhau rồi, việc này sẽ là một cơ hội phát triển rất tốt. Lần này đột nhiên xuất hiện vài tên Ma tộc, diệt nhi đoán chừng cũng sắp tới lúc vết nứt giữa đại lục và không gian Ma giới mở ra rồi đó. Thiên Long chúng ta phải nhanh chóng phối hợp và tự cường. Bằng không, đến lúc Ma tộc xâm lấn, chúng ta sẽ gặp tổn thất rất lớn. Còn trên đại lục, cũng sẽ gặp phải một nguy cơ nghiêm trọng. Tả tướng đại nhân, người phải đem việc này thông qua nhân viên thần chức của Thiên Long truyền lại cho thần điện đi. Thần điện trước nay vẫn luôn luôn giữ vai trò lãnh đạo đối kháng với người Ma tộc, sự kiện Ma tộc lần này, hẳn là sẽ khiến cho họ rất quan tâm đó.

- Dạ, hạ quan sẽ đi làm ngay.

- Được, Tiểu Phi Hiệp, Diệp Cô Thành, chúng ta đi thăm vấn mấy tên Ma tộc thôi, cũng tham cứu về thực lực của Ma tộc. Khoa Lí Lôn bá phụ, các người phụ trách thăm vấn bọn người Bồ Khoa Duy Kỳ, ta phải biết khi nào thì bọn họ bắt tay với Ma tộc.

- Rõ.

- Vân, thiếp và chàng cùng đi. Thiếp chưa gặp qua Ma tộc bao giờ.

Tập Sát Phu lôi áo Đoạn Vân không nhéo không buông.

- Vân, chúng ta cũng muốn đi. Muội muốn đi đánh mấy tên Ma tộc xấu xí đó.

Hương hương dắt theo Lộ Ti, vẻ mặt khát vọng nhìn Đoạn Vân.

- Được, thì đi. Cũng không biết các nàng tại sao lại muốn thế, Ma tộc khó coi như vậy, các nàng còn muốn xem. Chẳng thực nữ tử nào cả.

Đoạn Vân cười đùa với các nàng.

- Chàng nói cái gì?

Ba cô trừng mắt tức giận nhìn Đoạn Vân đồng thanh nói.

- A? Ta nói cái gì đâu? Tiểu Phi Hiệp ta vừa rồi nói cái gì vậy?

Đoạn Vân làm vẻ hồ đồ.

- Lão Đại, người vừa rồi nói bọn họ là ba hảo hữu.

Tiểu Phi Hiệp cười trả lời. Hắn vừa mới nói xong, ba nắm tay xinh đẹp cùng đánh phủ lên người hắn:

- Người nói cái gì?

- Ai ui! Ba vị đại tẩu, lão Đại ta quả là nói chính xác, quả nhiên không thực nữ tử nào.

Tiểu Phi Hiệp làm vẻ đau khổ nói. Nói đùa, phi long hoàng cấp mười mà bị vài nhợc nữ tử đánh đau sao? Nếu không phải Tiểu Phi Hiệp kịp thời chế trụ lực phản chấn của mình, bằng không mấy nắm tay xinh đẹp của ba mỹ nhân đã có thể sưng tím lên rồi, xương cốt chắc cũng rạn nứt cả.

:c ute:

136. Chương 136 Ma Tộc Thật Lực Sơ Bộ Cổ

Trong một căn phòng bí mật, đoàn người Đoạn Vân dùng xích quăn tên Ma tộc lại như trói lợn. Lúc này sáu Ma tộc đều đã bị mấy người Đoạn Vân sinh cầm, nằm trong số đó cũng đã biến thành tượng băng rồi, Đoạn Vân tùy thời có thể làm cho bọn chúng sống lại, cũng có thể để cho bọn chúng chết vĩnh viễn. Trước mắt bọn Ma tộc này có thực lực tương đương với thần thú sơ giai, đoán chừng cũng phải là một nhân vật có giá trị ở Ma giới.

Đoạn Vân đem hắn ra so sánh với năm tên Ma tộc khác, phát hiện hắn có chỗ bất đồng với những đồng bọn. Sừng của hắn rõ ràng hơn, không giống năm tên kia chỉ hơi nổi lên. Hơn nữa, Đoạn Vân còn phát hiện lần

phiến trên người hắn cũng có vẻ hơi ít, nếu không có có đoạn sừng kia, Đoạn Vân đã coi hắn là một người trong nhân tộc rồi.

- Diệp Cô Thành, dùng nước hắt cho hắn tỉnh lại đi.

Thấy tên Ma tộc vẫn còn hôn mê, Đoạn Vân ra lệnh.

Rất nhanh, dưới sự kích thích của nước lạnh, tên Ma tộc đó lúc này tỉnh lại, vừa tỉnh việc đầu tiên là đánh giá chung quanh với vẻ đầy nghi hoặc. Khi hắn thấy đoàn người Đoạn Vân, vẻ sợ hãi trên mặt lộ ra cả. Hắn giãy dụa không ngừng, muốn dứt đứt dây xích to tổ bố kia. Nhưng hắn lập tức hoảng sợ phát hiện ra một thân thực lực của mình đã bị người ta phong ấn rồi.

- Thiếu gia, thực lực của hắn bị Âu Đặc Tư dùng bí pháp phong ấn rồi, đã không còn lực sát thương nữa.

Diệp Cô Thành nói nhỏ vào tai Đoạn Vân.

Khẽ gật đầu, Đoạn Vân đi về phía trước, một lần nữa đánh giá tên Ma tộc này.

Tuy nhiên khi tên Ma tộc thấy mặt Đoạn Vân, hắn lại kinh hô:

- Ma Vương.

- Ma Vương? Người là nói ta hả.

Đoạn Vân hỏi có vẻ rất nghi hoặc.

Tên Ma tộc đó một lần nữa đánh giá Đoạn Vân một cách cẩn thận, sau đó lắc lắc đầu nói:

- Không phải, người không phải ma vương. Mặc dù mắt của người là màu đen giống mắt ma vương, nhưng cho dù là ma vương cũng chẳng đen như mắt của người. Hơn nữa, trước giờ ta chưa nghe nói qua có người Ma tộc nào lại có tóc đen như thế kia.

Cười mỉa, Đoạn Vân dùng một vẻ mặt rất kỳ quái nhìn tên Ma tộc này, nói:

- Xem ra không có rào cản ngôn ngữ gì cả nhỉ. Ma tộc các người cũng nói tiếng đại lục thông dụng hả?

- Nói cho người cũng không sao. Sáu chúng ta đã sinh sống ở đại lục gần mười năm rồi, chúng ta đều đã học tiếng đại lục thông dụng. Ma giới chúng ta có ngôn ngữ của chính mình - Ma giới thông dụng ngữ.

Tên Ma tộc đó rất cao ngạo nói.

- Văn minh bất đồng sinh ra ngôn ngữ bất đồng, việc này cũng chẳng có gì là kỳ quái cả. Nếu Ma tộc các người cũng sử dụng tiếng đại lục thông dụng, vậy thì đó mới là chuyện hơi kỳ quái. Thôi, bây giờ nói cho ta biết tên của người, địa vị và chức vụ tại Ma giới.

Đoạn Vân hỏi trực tiếp.

- Có phải ta nói ra thì, người sẽ tha cho ta?

Tên Ma tộc này nhìn Đoạn Vân vẻ hứng thú.

- Nói thật nhé, không thả.

Đoạn Vân nói lạnh lùng.

- Vậy ta đây mắc công gì phải nói.

- Tốt, có chí khí. Người nói cho ta biết tên của người, việc này không tính là cái gì bí mật ở Ma giới chứ hả.

Đoạn Vân cười.

Tiểu đội trưởng Ma tộc ngẫm nghĩ một lát, trả lời:

- Ta gọi là Đạt Ma Tinh.

- Tốt! Đạt Ma Tinh, ta muốn biết các người làm sao lại tới đại lục được. Nói cho ta biết, người sẽ không chịu đau khổ về da thịt. Nếu không, người có muốn thử cái cảm giác sống không bằng chết không.

Đoạn Vân đe dọa, mang theo một nụ cười rất dữ tợn.

- Ta đây thật ra muốn thử một lần xem sao. Ta cũng muốn xem xem hình phạt của các người trên đại lục đến tột cùng có cái gì độc đáo không. Hừ.

Tên Đạt Ma Tinh nhếch miệng cười khinh khỉnh nói với Đoạn Vân.

Đoạn Vân cười nói:

- Người không nói hã, tốt lắm. Người đâu, dùng roi da trước tiên dần hấn ra một trận nhừ tử cho ta. Nhớ, trong roi da phải tẩm tiêu ớt. Sau khi đánh xong, xoa lên những vết thương trên người hấn chút muối.

- Dạ.

Tên cai ngục và vài thủ vệ trả lời răm rắp.

Nhìn vẻ mặt khấn trương trên mặt ba vị mỹ nhân, Đoạn Vân nói:

- Ba người các nàng không nên nhìn, đi ra đi. Lắm khi ta ta phải móc tim, móc phổi, ruột rà của hấn ra nghiên cứu một chút, sợ các nàng sẽ không nhìn nổi đâu.

- Đoạn Vân, có phải chàng thật phải móc hết đồ nghề của hấn gỡ ra ngoài không. Tỷ tỷ, chúng ta đi mau.

Vẻ mặt Hương Hương tỏ vẻ rất sợ hãi lôi áo Lộ Ti.

- Đừng sợ, hấn lừa muối đó. Hấn còn muốn tìm được tin tình báo từ trong miệng tên Ma tộc đó nữa mà, làm sao giết hấn nhanh như vậy chứ?

Lộ Ti nắm chặt tay của Hương Hương nói.

- Không tin hã? Được lắm, Diệp Cô Thành, trước tiên chặt bỏ một tay của hấn.

Đoạn Vân quay sang Diệp Cô Thành ra lệnh.

Diệp Cô Thành tiến lên một bước, vung kiếm lên nhắm vào cánh tay trái của tên Ma tộc, chém cả tay lẫn xích đứt đoạn.

- A.

Tên Ma tộc ngã dúi trên mặt đất rên rỉ, sau đó rất nhanh ngất lịm đi.

- Còn không đi, ta sẽ tụt quần của hấn xuống bây giờ đó.

Đoạn Vân cười đều giả.

- Tỷ tỷ, ta sợ lắm, chúng ta đi thôi.

Hương Hương sợ hãi lôi tay Lộ Ti, kéo ra ngoài cửa. Lộ Ti và Táp Sát Phu cũng không ngờ Đoạn Vân lại xuống tay dã man với tên Ma tộc này như vậy, vì vậy vội vàng lui ra ngoài.

- Nếu sớm ra ngoài đã không thấy cảnh đó, các nàng còn không tin. Tốt lắm, mấy tên thủ vệ cũng đi ra ngoài luôn.

Đoạn Vân cười hì hì.

- Dạ.

Sau đó trong phòng chỉ còn lại Tiểu Phi Hiệp, Diệp Cô Thành và Đoạn Vân ba người. Đoạn Vân xuất ra các loại dụng cụ phẫu thuật, nhanh chóng nối cánh tay trái của tên Ma tộc vào thân thể. Một lần nữa lay cho tên Ma tộc Đạt Ma Tinh tỉnh lại. Tên Ma tộc Đạt Ma Tinh vốn không biết sợ là gì, bây giờ phát hiện cánh tay mình vẫn còn nguyên, thì rất sợ hãi. Hấn căn bản cũng không rõ cảnh bị chặt tay vừa rồi rốt cuộc là thật hay giả, hấn suy nhược ngồi ở góc tường, thân thể run rẩy.

- Thế nào, đợi mãi mà không thấy ớt đem tới, có phải là có chút thất vọng không? Tuy nhiên, cảm giác bị chặt tay thì như thế nào? Có muốn thử lại một lần nữa không?

Đoạn Vân cười gian xảo hỏi.

- Vừa rồi, vừa rồi là.. là thật hả? Không đúng. Cánh tay của ta rõ ràng bị đứt đoạn rồi mà.

Về mặt Đạt Ma Tinh tỏ ra rất khó tin.

- Người lớn tiếng như vậy làm gì? Làm điếc cả tai của ta. Ta nói cho người biết, chỉ cần có Đoạn Vân ta ở đây, người muốn chết cũng không thể chết được. Chẳng lẽ người không phát hiện ra tay người được gắn vào không đúng vị trí cũ à? Ha ha?

Đoạn Vân lắc lắc đầu nói.

Về mặt Đạt Ma Tinh lại càng sợ hãi nhìn lại cánh tay trái của mình, hoảng sợ phát hiện ra nơi đó còn lưu lại dấu vết vừa gắn vào. Đó là Đoạn Vân tùy tiện nối cánh tay vào cho hắn, vì thủ pháp quá cầu thả nên mới lưu lại như vậy.

- Làm sao lại thành ra như vậy? Chẳng lẽ tay đã đứt đoạn mà cũng có thể nối lại à? Ta nhất định là đang nằm mơ.

Đạt Ma Tinh hiển nhiên kích thích quá mạnh, hắn luôn luôn cho rằng ngoại trừ ma thần thì cơ hồ không có ai có thể làm được chuyện như vậy.

- Nói đi. Nói cho ta biết tất cả những gì người biết. Các người làm sao nào tiến vào đại lục được? Nói.

Về mặt Đoạn Vân rất nghiêm túc, hắn quát.

- Ta ta không nói. Chết cũng không nói cho người.

- Hừ, chờ một lát, người sẽ phát hiện ra chết sẽ là một chuyện hạnh phúc đến bao nhiêu. Người đâu, bắt hắn trối lên trên bàn đó cho ta, nhớ phải trối cho tứ chi của hắn mở ra.

Đoạn Vân ra lệnh cho Diệp Cô Thành và Tiểu Phi Hiệp.

Rất nhanh, tên Ma tộc mạnh miệng này đã bị trối dang chân tay trên bàn, thân thể thành hình chữ đại. Đoạn Vân lấy ra các hạng công cụ, chuẩn bị tiến hành nghiên cứu cấu tạo thân thể của Ma tộc.

Đoạn Vân dùng ngân châm khổng chế thân thể của Đạt Ma Tinh làm cho hắn toàn thân trên dưới không thể nhúc nhích được, độc nhất chỉ còn lại năng lực cảm giác rất miễn cưỡng. Hơn nữa, Đoạn Vân còn cầm một cái gổ nhỏ gổ trên đầu hắn, làm cho hắn có thể thấy rõ ràng quá trình giải phẫu bản thân mình.

Đầu tiên, Đoạn Vân chỉ trích lấy mẫu máu trên cánh tay hắn đem đi tiến hành hóa nghiệm. Sau đó, Đoạn Vân lại dựa vào tế tự thuật cao minh của mình, từ từ mổ lấy ra các loại khí quan như phổi, dạ dày, tim, gan vãn vãn của Ma tộc này tiến hành nghiên cứu. Nghiên cứu một thời gian xong, lại quý dị đem gắn trở lại.

Cùng nghiên cứu càng hiểu rõ hơn đối với tới Ma tộc, Đoạn Vân còn đem hai trong số năm cái tượng bằng Ma tộc kia ra, rã đông ra, khôi phục tình trạng hoạt động của tên Ma tộc bị đóng băng này. Sau đó lại rất tàn nhẫn cắt chân cắt tay, nhất nhất đem đi hóa nghiệm. Tuy nhiên hai Ma tộc sau đó thật sự đã biến thành tứ phân ngũ liệt. Bởi vì Đoạn Vân cảm thấy sớm muộn gì cũng phải giết bọn chúng, mắc mớ gì phí công cứu lại cho một xác? Thôi thì cứ để cho bọn chúng chết ngổm đi mà không có cảm giác gì. Dù sao thể cũng là tôn trọng đối tượng thí nghiệm rồi.

Trải qua gần hai giờ thí nghiệm không ngừng, Đoạn Vân cũng có vài hiểu biết nhất định về tình huống ở Ma giới.

Sau khi đánh thức tên Ma tộc Đạt Ma Tinh lúc này đang si ngốc, Đoạn Vân trả lại cho Đạt Ma Tinh quyền khổng chế thân thể. Lúc này, Đạt Ma Tinh vốn vô cùng cứng rắn đã bị thủ đoạn thần kỳ của Đoạn Vân dọa đến mức nửa sống nửa chết. Bởi vì, hắn đã từng thấy tên ác ma Đoạn Vân này gỡ sạch phụ tùng trên thân thể hắn, nhưng mỗi lần đều cố ý bắt mắt mình phải nhìn thấy thật rõ. Hơn nữa, những vết dao mổ rạch vào thân thể gây nên những trận thống khổ mãnh liệt, như vậy làm sao không làm cho người ta lạnh người. Đoạn Vân trong mắt Ma tộc bây giờ đã không còn là một tên nhân loại, mà là một ác ma còn ác hơn cả những đại ác ma nữa.

Đoạn Vân cười nói với Ma tộc Đạt Ma Tinh:

- Thông qua nghiên cứu thân thể của người, ta đại khái hiểu ra vài tình huống của Ma tộc các người. Nói tóm lại, cuộc sống trên Ma giới cũng không khác nhiều so với đại lục chúng ta. Bất quá, trọng lực trên Ma giới các người đại khái gấp rưỡi đại lục. À, người không hiểu cái gì gọi là trọng lực, nói thế này cho dễ hiểu vậy, người ở Ma giới có thể nhảy cao hai thước, thì tới đại lục đại khái có thể nhảy cao ba thước. Hiểu chưa? Đây là ta từ mật độ thân thể Ma tộc các người mà tính toán ra, có thể sẽ không chuẩn lắm, bất quá cũng cỡ cỡ đó. Còn nữa, ta dám khẳng định không khí ở Ma giới các người thì loãng hơn đại lục khá nhiều, thức ăn của các người cũng không nhiều lắm, điều kiện sống rất khắc nghiệt. Ta phỏng chừng, dưỡng khí ở Ma giới các người chỉ bằng khoảng hai phần ba của đại lục thôi. Do đó Ma tộc các người khi tới đại lục thì cảm giác rất thư sướng, còn nếu loài người chúng ta tới Ma giới các người thì chắc không chịu được. Chỉ từ hai điểm này, ta dám khẳng định thực lực Ma tộc các người rất cường đại. Từ sáu tên Ma tộc các người đã ta đã nhìn ra rồi. Một ma binh bình thường của các người có thực lực vào khoảng cấp sáu, còn trên đại lục thì một binh lính nhân tộc bình thường cũng chỉ khoảng cấp ba bốn mà thôi. Ta khẳng định vài người các người đã là cao thủ của Ma tộc, Ma tộc bình thường tuyệt đối không có thực lực như các người. Nếu phải tính toán về thực lực của các người, chỉ cần biết dân số của các người là có thể tính được rồi. Ta nói đúng không? Ha ha.

- Người rốt cuộc là ai? Người làm sao hiểu rõ tình hình của Ma giới chúng ta như vậy, chẳng lẽ người đã đi Ma giới rồi?

Đạt Ma Tinh nhìn rất Đoạn Vân sợ hãi

- Muốn biết thì nói cho ta biết các người làm sao tới đây được.

Đoạn Vân nói rất quỷ dị.

- Kỳ thật nói cho người cũng không sao, mười năm trước chúng ta thừa dịp vết nứt không gian mở ra một chút, hao phí ma lực của hơn mười không gian pháp sư, mới mở ra một vết nứt không gian rất nhỏ. Mấy người chúng ta được phái tới điều tra tình huống đại lục và ở bên trong phá hỏng đại lục của các người. Ma vương đại nhân nói, chỉ cần chúng ta khống chế được một quốc gia trên đại lục, thì trong cuộc xâm lấn đại lục tiếp theo, sẽ có nhiều cơ hội chiến thắng hơn. - Đạt Ma Tinh nói về sợ hãi.

- Ma giới các người có bao nhiêu nhân khẩu?

Đạt Ma Tinh trả lời:

- Trên một trăm ức (mười tỷ).

Bất quá trong khi hắn nói, con người cứ đảo lộn liên tục đã bị Đoạn Vân dùng thần thức cảm ứng được.

Cười cười, Đoạn Vân nói:

- Người lừa được người khác, chứ đừng hòng lừa được ta. Nếu các người có dân số một trăm ức, vậy thì đại lục đã bị các người chiếm lĩnh lâu rồi. Ta phỏng chừng tối đa cũng chỉ vài ức thôi. Đúng không?

- Người! Coi như người nói đúng đi.

Đạt Ma Tinh cúi thấp đầu xuống vô lực.

Đứng lên, Đoạn Vân ra lệnh:

- Thế cái đã, sau này từ từ hỏi tiếp. Thôi, đem đóng băng lại. Tìm một pháp sư băng hệ tới đây.

Rất nhanh, gã Ma tộc có tên Đạt Ma Tinh một lần nữa bị đóng thành băng điêu, cùng với ba tên Ma tộc còn lại bị Đoạn Vân thu vào không gian giới tử.

: uong2::u ong2:

137. Chương 137 Nhĩ Thôi Tha Nhượng Định Nữ Hoàng

Ba ngày sau, Khải Sát Lâm và Khải Lợi thần sắc đau thương đi tới Thiên Long thành. Tra Lí mặc dù đã từng trực xuất các nàng khỏi hoàng thất, nhưng dù sao một giọt máu đào hơn ao nước lã, Tra Lí đột nhiên băng hà, thân là con ruột của Tra Lí, các nàng là con gái tự nhiên cũng rất đau khổ. Hai vị giai nhân vừa

thấy Đoạn Vân đã nhào tới, nước mắt thương tâm chảy đầm đìa. Rồi gập lại mẫu hậu của các nàng những giọt lệ lại một lần nữa lã chã cả khuôn mặt hoa, đau xót đến chết đi sống lại.

Những ngày này, Lị Lị Lộ suất lĩnh một vạn hoàng gia kỵ sĩ để quốc chấn tai và mấy vạn binh lính bình thường đã về tới Thiên Long thành. Mọi người bi ai, ôm lấy Đoạn Vân khóc òa lên. Chỉ cần là người không mù chỉ liếc mắt đã khám phá quan hệ mập mờ của bọn họ. Còn Khải Sát Lâm cũng vì thế mà cấu rất mạnh vào eo Đoạn Vân, làm Đoạn Vân thiếu chút nữa phải đeo mo vào mặt (xấu hổ) trước mọi người.

Còn Âu Đặc Tư cũng đã về báo cáo với Đoạn Vân. Theo Âu Đặc Tư hồi bẩm, hấn và Ny Khả đã bay tới trên trăm đại thành thị ở Thiên Long cảnh nội thi triển thần tích. Nhờ có việc này mà dân tâm của dân chúng Thiên Long cũng cơ bản đã ổn định. Về phần ở biên cương, với Ma Nhĩ Cương thành chủ tướng quân, hơn nữa nhờ những tin tức về náo loạn ở kinh thành còn chưa truyền tới đây. Tuy nhiên, Đoạn Vân cũng chắc là sẽ không có vấn đề nữa, dù sao việc được tăng cường thêm năm đầu cửu cấp ma thú mới, uy danh đại chấn. Nếu có một nước nào can đảm dám nhân lúc này gây chuyện với Thiên Long thì Đoạn Vân cũng không ngại làm cho bản đồ của Thiên Long được mở rộng đôi chút.

Còn Âu Đặc Tư và Ny Khả sau khi làm xong việc, cũng bị Đoạn Vân 'tá ma sát long' (1), sai bay thẳng về Thần Long đảo. Dù sao bây giờ Thần Long đảo đang phát triển, rất cần bọn họ.

Ngày thứ hai sau khi Khải Lợi trở lại Thiên Long thành, Đoạn Vân cùng năm công chúa tụ tập với nhau, cùng thương nghị xem cuối cùng ai sẽ tiếp nhận vị trí nữ hoàng của Thiên Long.

- Vân, phụ hoàng vốn không phải nói là để chàng làm hoàng đế Thiên Long sao? Tại sao chàng không làm theo như vậy?

Nhị công chúa Lộ Ti nghi hoặc hỏi.

Còn lúc này, eo của Đoạn Vân bỗng truyền đến một cơn đau nhức. Không cần phải nói, vừa rồi là Khải Sát Lâm ăn phải giấm chua.

- Vân? Kêu thân mật gồm nhĩ, chàng thành thật thú nhận ra đây, chàng tán tỉnh nhị tỷ của thiếp như thế nào hả.

Khải Sát Lâm thăm thì vào tai Đoạn Vân giọng chua lè. Cố nén cơn đau đón từ chỗ bị nhéo, Đoạn Vân khẽ sát vào tai Khải Sát Lâm nói rất đặc ý:

- Không chỉ có Lộ Ti, sau này năm tỷ muội các nàng đều là nữ nhân của Đoạn Vân ta. Coi, thấy lão công nàng giới chưa.

- Chàng còn nói nữa.

Khải Sát Lâm không ngừng gia tăng lực độ của cái nhéo vào eo Đoạn Vân, làm gương mặt của hấn hơi méo đi.

- Ối ối! Đau...

Đoạn Vân cuối cùng hết chịu nổi, phải kêu ầm lên. Còn hấn vừa lên tiếng kêu lên, ánh mắt bốn nữ nhân khác đều dừng lại trên người Đoạn Vân và Khải Sát Lâm.

- Đoạn Vân ca ca, chàng và tam tỷ của muội làm cái gì đó?

Hương Hương hỏi vẻ rất hứng thú. Từ vẻ mặt trêu chọc của nàng, Đoạn Vân dám khẳng định nàng nhất định là biết Khải Sát Lâm đang ăn giấm (2).

- E hèm. Thôi thôi, hôm nay kêu các nàng tới đây, chủ yếu là muốn xác định xem ai trong số các người sẽ là nữ hoàng của Thiên Long. Các nàng ai có hứng thú, nhanh nhanh nói cho bốn thiếu gia.

Gã sắc lang đứng lên, ra vẻ đứng đắn nói.

Vừa nghe Đoạn Vân nói thế, chúng nữ lập tức quay đầu đi chỗ khác, không để ý đến. Các nàng hoặc nhìn nhau hoặc là nhìn trời, chẳng ai chịu nhìn Đoạn Vân bằng nửa con mắt.

Không có ai đứng ra, Đoạn Vân bắt buộc phải chỉ đích danh.

- Lộ Ti, nàng làm nhé?

Đoạn Vân cười nịnh nọt nói với nhị công chúa Lộ Ti.

- Không không, thiếp không làm đâu.

- Nàng không làm hử, thôi đừng khiêm nhường như vậy chớ. Nếu không, thì Khải Sắt Lâm cũng được.

Thiếp không thèm làm nữ hoàng đâu. Khổ cực như vậy, bộ thiếp không có việc gì làm hay sao. Hơn nữa lý tưởng của thiếp là làm một Đại tướng quân, tương lai chinh chiến tứ phương.

Khải Sắt Lâm giở cái vẻ mặt hào tình trả lời.

- Nàng làm nữ hoàng cũng có thể chinh chiến tứ phương vậy, hơn nữa còn thống lĩnh quân đội hơn trăm vạn chứ ít gì. Nghĩ kỹ một chút đi.

Đoạn Vân vẫn tiếp tục dẫn dụ.

- Không.

Thở dài, Đoạn Vân vẽ mặt tiểu ý nhìn lom lom về phía Lị Lị Lộ:

- Lị Lị Lộ tiểu nương tử, nếu không thì nàng làm?

- Ta? Ta không được đâu, ta không phải là con ruột của bệ hạ, các đại thần và dân chúng Thiên Long sẽ không đồng ý đâu. Đoạn Vân, người tìm trong số ba nàng đi.

Lị Lị Lộ vội vàng từ chối.

Ngẫm nghĩ, Đoạn Vân cảm thấy nàng nói như vậy cũng đúng. Nếu để cho Lị Lị Lộ làm nữ hoàng, vậy đâu có phải là hoàng thất? Vì vậy Đoạn Vân lại tiếp theo dò hỏi những cô kia.

Khi ánh mắt Đoạn Vân đảo qua Hương Hương, vẽ mặt nàng ửng hồng cười nói:

- Đoạn Vân ca ca, chàng không muốn muội làm đó chứ hử? Tên Bố Khoa Duy Kỳ đáng chết từng nghĩ tới việc cho muội làm nữ hoàng, nhưng Hương Hương chẳng biết gì hết mà. Ha ha, Hương Hương còn nhỏ, còn nhỏ. Muội đề nghị để cho Khải Lợi tỷ tỷ làm nữ hoàng. Khải Lợi tỷ tỷ là đại công chúa, hơn nữa về phương diện quản lý xem ra rất có triển vọng. Tỷ ấy làm nữ hoàng Thiên Long là thích hợp nhất rồi còn gì nữa.

- Đúng, ta cũng đề cử Khải Lợi tỷ tỷ.

Nhị công chúa cất tiếng.

- Tỷ tỷ chịu ủy khuất một chút, chịu khó làm nữ hoàng nhé.

Tam công chúa Khải Sắt Lâm phụ họa. Nếu những lời này của nàng bị các đại thần nghe được nhất định sẽ bị các đại thần chỉ trích mãnh liệt, làm nữ hoàng mà gọi là ủy khuất? Nói vậy mà cũng nói được.

- Ta không có ý kiến.

Lị Lị Lộ nhìn Khải Lợi nói đầy tiểu ý.

Nhìn sắc mặt Khải Lợi ửng đỏ, Đoạn Vân cười to nói:

- Tốt, tốt lắm! Khải Lợi, nàng phải làm Thiên Long nữ hoàng thôi, thật sự cũng quá ủy khuất cho nàng. Chẳng qua tướng công tiêu sái anh tuấn của nàng sẽ toàn lực ủng hộ mà."

- Vân, thiếp không làm được đâu. Cả một quốc gia lớn như vậy mà giao cho thiếp thì thiếp biết làm như thế nào đây? Thiếp không làm được đâu, không làm được đâu.

Khải Lợi vừa nghe thấy tất cả mọi người đều đề cử nàng làm nữ hoàng Thiên Long, có vẻ rất bối rối.

Hí hửng, Đoạn Vân nói dụ dỗ:

- Khải Lợi, nàng nhận mạng thôi. Cái ghế Long ý dành cho nữ hoàng Thiên Long nhất định là nàng phải ngồi rồi. Ha ha. Các nàng ai muốn đại công chúa Khải Lợi làm nữ hoàng xin giơ tay.

Đoạn Vân vừa nói xong, ngoại trừ Khải Lợi bốn cô khác đều giơ tay lên cao.

- Ha ha ha, hết chuyện rồi. Ta tuyên bố, có hiệu lực ngay bây giờ, đại lão bà Khải Lợi của ta, sẽ là nữ hoàng của Thiên Long Đế Quốc.

Đoạn Vân cười ha hả.

- Hay lắm!

Bốn cô ả tới tấp hoan hô nhảy lên, nhất là Hương Hương còn chạy đến bên người Khải Lợi không ngừng chọc ghẹo.

Khải Lợi mặt đỏ bừng, chỉ vào Đoạn Vân nói về khẩn cấp:

- Các người, các người khi dễ người ta. Các người nhất định đã sớm ước định với nhau rồi. Ta không đồng ý.

Đoạn Vân gạt các cô ra, đi thẳng tới chỗ Khải Lợi, kéo cánh tay Khải Lợi ngọt ngào nói:

Khải Lợi Đại mỹ nhân, ta van nàng mà, nàng đáp ứng đi. Nhé!

Đoạn Vân nhẹ giọng nói rất êm ái, hơn nữa thân thể không tự chủ được cũng uốn éo theo.

Khải Lợi không để ý đến sự năn nỉ của Đoạn Vân, ngoảnh đầu không quan tâm tới hân, nhưng tiểu ý trên mặt lại không nén được bất giác mỉm cười.

Một lát sau, Khải Lợi nói với Đoạn Vân:

- Kỳ thật muốn thiếp làm nữ hoàng cũng được, bất quá chàng phải hứa với thiếp một điều kiện.”

Trong lòng Đoạn Vân vô cùng kinh ngạc, đây là người nào vậy trời? Người ta liều chết đánh nhau tới bước đầu sứt trán, máu chảy tèm lem, cũng chỉ vì cái bảo tọa này, nhưng các nàng lại đem cái ngôi vị hoàng đế như một trái bóng da đá qua đá lại, việc này nếu bị người khác biết được, nhất định sẽ được coi là thiên cổ kì văn. Kỳ thật trong lòng các cô vợ của Đoạn Vân đều biết, vô luận ai làm nữ hoàng, chủ nhân chính thức của Thiên Long cũng chỉ có một, đó là Đoạn Vân. Các nàng đẩy qua đẩy lại ngôi vị hoàng đế cũng là việc bình thường thôi.

- Được, nàng nói đi.

Đoạn Vân nói.

- Thiếp biết chàng đợi sự tình ở Thiên Long ổn định xong sẽ về A Nhĩ Ti Tư, thiếp cũng cầu xin chàng ở lại Thiên Long, nhưng thiếp biết với năng lực của chàng, từ Á Cương và A Nhĩ Ti Tư quay trở lại đây cũng chẳng mất bao nhiêu thời gian. Thiếp chỉ hy vọng chàng cách mười ngày đúng mười ngày thôi, mỗi cách mười ngày phải đến thăm thiếp.

Khải Lợi ôn nhu nhìn Đoạn Vân rất thâm tình, ánh mắt khát vọng biểu lộ tình cảm sâu đậm.

Ngẫm nghĩ một lát, Đoạn Vân nói:

- Được, ta đồng ý.

Mặc kệ mình có làm được hay không, cứ đưa Khải Lợi lên ngôi vị hoàng đế rồi nói sau. Hơn nữa, cách mười ngày mình đoàn tụ với nữ hoàng đại mỹ nhân và mấy vị tiểu mỹ nhân một hai lần cũng hạnh phúc rồi. Hắc hắc.

- Ta tuyên bố, việc chọn người làm nữ hoàng Thiên Long đã xác định, đó là đại công chúa Khải Lợi. Mười ngày sau, sẽ cử hành nữ hoàng đăng cơ đại điển. Đến lúc đó, đế quốc thủ hộ thần thú sẽ tự mình đội vương miện cho Khải Lợi công chúa.

Đoạn Vân chỉnh sắc nói. Xem ra, Âu Đặc Tư đúng thật sự là mạng khổ, lại phải tới Thiên Long một chuyến.

- Hay quá.

Bốn cô tới tấp nhảy lên.

- Sự tình đã xác định rồi, để kỷ niệm hội nghị tuyển cử nữ hoàng thành công tốt đẹp, đêm nay chúng ta sẽ làm một hội cùng giường, được không? Các Đại mỹ nhân của ta.

Đoạn Vân xoa xoa tay trông rất dề cụ, ánh mắt tựa như bốc lửa quét lên quét xuống trên người nằm đại tiểu mỹ nhân.

Bất quá hắn không đắc ý lâu lắm, năm năm tay nhỏ nhỏ đồng thời ào tới dẫm vào người hắn:

- Đi tìm chết.

- Ối ối. Mưu sát thân phụ a.

(1) tá ma sát long: lợi dụng có việc để đuổi rồng đi (chỉ là lời đùa của tác giả nói lái từ câu mượn đao giết người)

(2) ăn giấm: các bạn theo link này tham khảo. Tích Phòng Huyền Linh được nhiều người chấp nhận hơn. Khi tôi hỏi các bạn ở cơ quan thì họ đều cho rằng chỉ có tích này mới là chính thống.

138. Chương 138 Thiên Long Phát Triển Định Mưu Lược

Ba ngày sau, bên trong thư phòng của hoàng cung. Đoạn Vân cùng nữ hoàng tương lai của Thiên Long - Khải Lợi thương lượng vài sự tình.

- Khải Lợi, Thiên Long là một đại quốc, nàng xem bản đồ này: mặt đông Thiên Long là duyên hải, phía tây tiếp giáp hai đế quốc cường đại - Lôi Ngạo và Tập Tu Tư ; phía bắc vốn là một nơi hoang vu, bất quá bây giờ có ta ở đó phát triển, Nạp Lan cũng là thế lực của ta, do đó phương bắc coi như vô ưu; còn phía nam có nữ thần điện và rất nhiều tiểu vương quốc có quốc thổ rất nhỏ, cũng tương đối ổn định. Thiên Long có thể nói là một nơi phát triển rất tốt.

Đoạn Vân giảng giải cho Khải Lợi.

- Nhưng Vân, Lôi Ngạo và Tập Tu Tư đều là những quốc gia rất cường đại, hơn nữa quan hệ giữa hai nước này hữu hảo hơn so với quan hệ với Thiên Long.

- Trên đời không có bằng hữu vĩnh viễn, quốc thổ giữa Lôi Ngạo và Tập Tu Tư có rất nhiều vùng chồng lấn, bọn họ cuối cùng sẽ có kết cục là người tử ta vong. Trước tiên là nói về Tập Tu Tư. Có rất nhiều quốc gia vây quanh Tập Tu Tư, bất kỳ thời khắc nào cũng như đi trên băng, nếu không cẩn thận sẽ rơi vào cảnh nước mất nhà tan. Nếu Tập Tu Tư xảy ra chuyện giống như Thiên Long, Tập Tu Tư rất có thể sẽ ngay lập tức lâm vào chiến loạn.

Đoạn Vân mỉm cười giải thích cho lão bà nữ hoàng của hắn.

- Kỳ thật lần này Thiên Long nếu không có chàng tới giúp, rất có thể đã bị chiến hỏa nổi lên bốn phía, sinh linh đồ thần rồi.

Khải Lợi nói vẫn còn vẻ sợ hãi,

- Vân, ý chàng có phải là Tập Tu Tư không đủ sức gây áp lực không?

- Lầm. Ngược lại là khác, mặc dù quốc lực của Tập Tu Tư so với Lôi Ngạo và Thiên Long thì yếu hơn một chút, nhưng sinh vu ưu hoạn, tử vu an nhạc (thời loạn thì sống, an nhàn nhiều quá thì chết), ta dám nói sức sống của Tập Tu Tư có thể nói là mãnh liệt nhất trong tam đại đế quốc.

Đoạn Vân nói nghiêm chỉnh.

Thấy Khải Lợi khê gật đầu, Đoạn Vân tiếp tục:

- Lôi Ngạo đế quốc ở phía bắc, tiếp giáp với Man tộc rất hảo chiến, dân tình thượng võ, tướng sĩ bọn họ đều rất kiên dũng thiện chiến. Do đó lực chiến đấu của họ thuộc loại cực mạnh trên cả đại lục, nếu không có gì ngoài ý muốn, rất có thể trong vòng trăm năm Lôi Ngạo đế quốc sẽ thống nhất cả Mông Đa Lợi Á đại lục.

Khải Lợi cười:

- Đáng tiếc việc ngoài ý muốn này đã xảy ra. Chàng xuất hiện rồi, đúng là tình thế đại lục bị ảnh hưởng rất lớn. Bây giờ, mọi người vẫn còn tưởng rằng Long tộc là thế lực cường đại nhất trên đại lục. Kỳ thật, cường đại nhất trên đại lục chính là tướng công của ta.

- Đúng thế, trên đại lục thế lực có thực lực hùng hậu nhất không phải là Long tộc, mà là ma thú. Chỉ có điều ma thú không có người thống nhất, nếu ta có thể thu thập toàn bộ tất cả trí tuệ ma thú trên đại lục, vậy ta có thể sẽ hình thành một thế lực kinh khủng, đây cũng là lý do vì sao ta không muốn làm hoàng đế Thiên Long. Ta muốn cả đại lục cơ, chứ không phải một Thiên Long nho nhỏ này. Khải Lợi, ta biết đưa nàng lên chức nữ hoàng sẽ làm nàng rất khổ cực, nhưng nàng phải biết rằng nàng là đại công chúa Thiên Long, trên vai nàng mang heo cả Thiên Long, đây là sứ mạng của nàng, nàng căn bản không thể đào thoát được đâu.

- Vân, thiếp biết rồi, thiếp sẽ hết sức làm một hảo nữ hoàng. Vân, sau này thiếp nên làm như thế nào đây? Về mặt Khải Lợi có vẻ rất nghiêm túc.

Ngẫm nghĩ một lát, Đoạn Vân nói:

- Mục đích của ta là muốn đưa Thiên Long chế tạo thành một siêu đại quốc.

- Siêu đại quốc?

Khải Lợi hỏi về khó hiểu.

Cất tiếng cười, Đoạn Vân giải thích:

- Đại quốc tương lai phải thống nhất cả nhân tộc. Mặc dù mục tiêu này hơi xa vời, nhưng ta tin rằng dưới sự hỗ trợ của ta, bằng vào ưu thế về địa lý của Thiên Long, việc thống nhất cả đại lục sẽ không phải là việc khó.

- Chúng ta nên làm như thế nào?

Khải Lợi hỏi.

- Đầu tiên, Thiên Long phải tiến hành cải cách.

- Cải cách? Nhưng cải cách có thể tạo thành những xáo trộn trong xã hội.

Khải Lợi hơi giật mình nói.

- Đúng xác, cải cách nếu không thuận theo dân ý, rất có thể sẽ tạo thành sự rối loạn trong xã hội. Tuy nhiên, nếu muốn tiến bộ thì phải tiến hành cải cách. Còn đối tượng cải cách chủ yếu nhất chính là quân đội. Bây giờ quân đội trên đại lục đều có một căn bệnh chung, đó là nhân viên tham ô, quân giai hỗn loạn, rất nhiều binh lính chỉ được gọi vào cho đủ số. Ta nghĩ trước tiên phải thi hành trên mười vạn Thiên Long hoàng gia kỵ sĩ đoàn, chế độ quân đội phải dựa theo các loại biên chế của sư đoàn Nanh Sói, phương án huấn luyện cũng có thể tham khảo Nanh Sói. Hơn nữa chúng ta phải hủy bỏ chế độ sĩ quan quân đội cha truyền con nối. Các cấp sĩ quan quân đội phải căn cứ vào năng lực. Chế độ của sĩ quan quân đội, chế độ thăng giáng và quân giai phải nghiêm khắc, làm cho bộ đội nghiêm chỉnh trong sạch.

Đoạn Vân kiên nhẫn giảng giải cho Khải Lợi.

- Vân, chuyện này chàng mau mau đi làm đi. Thiếp sợ thiếp làm không được đâu.

Khải Lợi vội cau mày.

Đoạn Vân cười trấn an:

- Được rồi, mấy ngày nay ta sẽ ở đây để thực hiện chuyện này, ta sẽ phái tới một vài Nanh Sói nòng cốt. Bất quá ta muốn nói cho nàng biết, ta sẽ không ở bên nàng mãi đâu, hơn nữa nàng cũng sắp trở thành nữ hoàng rồi, có rất nhiều việc phải dựa vào chính mình.

- Vân, thiếp vẫn còn chút lo lắng, thiếp sợ thiếp làm không tốt.

Khải Lợi vẫn còn rất lo lắng nhẹ giọng nói.

Đoạn Vân an ủi:

- Đừng lo, bất luận kẻ nào cũng phải có lần đầu tiên, hơn nữa, ai có hạnh vận được làm hoàng đế tới hai lần đâu? Hơn nữa, ta nghĩ cần phải thi hành một hệ thống giáo dục mới ở Thiên Long. Đó là phổ cập giáo

dục trên toàn Thiên Long cảnh nội, chủ yếu là dạy về ma pháp, vũ kỹ, lịch sử và quân sự vân vân. Về phần những thứ văn hóa nghệ thuật khác, người tự mình tính toán lấy. À mà còn đối với những đệ tử có tiềm lực thiên phú, ta hy vọng đế quốc có thể bỏ tiền ra đưa họ vào diện bồi dưỡng trọng điểm. Để có thể làm tốt việc khai triển sự nghiệp giáo dục, người cần phải lập một bộ giáo dục cho đế quốc, chuyên môn quản lý giáo dục cả nước.

Đoạn Vân sở dĩ muốn khai triển giáo dục tại Thiên Long, chủ yếu là muốn đề cao tổ chất cho quốc dân, đương nhiên những tổ chất này, chủ yếu là những tổ chất thượng võ. Vì hệ thống giáo dục lạc hậu trên đại lục, làm rất nhiều nhân tài thiên phú bị mai một, tạo thành tổn thất không nhỏ đối với đế quốc.

- Còn nữa, nàng phải cho người khai thác trí tuệ của nhân dân. Như vậy đi, ngoại trừ bộ giáo dục, nàng lập ra một bộ khoa kỹ, cấp tốc chiêu lãm những kỳ nhân dị sĩ. Hơn nữa trong phạm vi cả nước, dùng hết sức cổ vũ phát minh sáng tạo, khen thưởng thật lớn và ủng hộ cho những người có những phát minh hữu dụng cho sự tiến bộ của xã hội.

- Kỳ thật, còn có một điểm rất trọng yếu, đó là tiền. Vô luận là bộ giáo dục lẫn bộ khoa kỹ có làm tốt tới đâu, thì trong một thời gian ngắn cũng chẳng có hiệu quả gì lớn, nhưng đây là đại sự cho đời sau, không thể không làm. Về phần vấn đề tiền bạc, vậy phải dựa vào tài chính của đế quốc. Bộ tài chính bây giờ do Khắc Mễ Kỳ chưởng quản, hẳn có thể quản lý rất tốt vấn đề tài chính. Sau này phải phát huy thật tốt mới có thể phát triển được. Phải liên tục phát triển tài chính của đế quốc, chứ không phải cứ dựa vào việc đánh thuế thật nặng đối với dân chúng đế quốc. Ta phải phát triển trên hai phương diện. Một là phải kiến thiết kinh tế ở bốn quốc. Bây giờ đế quốc không có năng lực khống chế kinh tế, có rất nhiều đại sản nghiệp liên quan đến quốc kế dân sinh không nằm trong sự khống chế của đế quốc. Các nàng có thể cảm thấy đế quốc đi kinh doanh mua bán là một việc rất hoang đường, nhưng nếu muốn đưa kinh tế tài chính của đế quốc phát triển mạnh mẽ, phải làm như vậy thôi. Sau này, nàng cứ từng bước mà quốc hữu hóa các sản nghiệp lớn, làm cho nó sinh lợi cho đế quốc. Một việc nữa là phải cổ vũ mọi người kinh doanh. Người có tiền nhiều nhất trên đời chính là thương nhân. Do đó, thuế buôn bán sẽ là mấu chốt về kinh tế của đế quốc sau này. Còn về mặt còn lại, đó là mậu dịch quốc tế. Có thứ kiếm được tiền nhiều nhất trong mậu dịch quốc tế là mua những nguyên liệu rẻ tiền từ các quốc gia khác, sau đó đem về nước chúng ta gia công, đẩy giá cao lên rồi bán cho các quốc gia khác. Để làm được như vậy thì vấn đề mấu chốt là kỹ thuật. Khoa học kỹ thuật chính là tiền bạc, đây cũng là lý do mà ta muốn nàng thành lập bộ khoa kỹ. Có khoa kỹ tốt nhất, cũng của đem về cho đế quốc mấy trăm ức đó.

- Vân, chàng giảng quá cao siêu. Thiếp không hoàn toàn hiểu hết những gì chàng nói. Chàng nói lại một lần nữa được không?

Thần sắc Khải Lợi có chút thống khổ, dù sao Đoạn Vân đưa ra nhiều lý luận mới mẻ như vậy, nàng nhất thời không thể tiêu hóa hết. Còn nàng lại phát hiện Đoạn Vân nói vậy rất có đạo lý, hơn nữa nói câu nào cũng đúng vào chỗ yếu hại. Việc này nếu không hiểu rõ, vậy thì khi làm có thể sẽ làm hư đại sự.

Cười khẽ, Đoạn Vân nói:

- Đừng lo. Ta sẽ viết lại những gì ta giảng hôm nay thành một bộ hệ thống phương án áp dụng. Sau này, nàng cứ tham chiếu vào đó mà làm là được.

- Ừm. Vân, chàng thật tốt.

Về mặt Khải Lợi nhìn Đoạn Vân rất nhu tình.

Đoạn Vân cười tinh quái:

- Bây giờ biết ta tốt rồi hả? Nàng cảm tạ ta như thế nào đây?

Nói xong, tên dâm tặc này bắt đầu khua khoắng tay loạn lên trên người Khải Lợi.

- Vân, bây giờ còn sáng mà?

Khải Lợi có chút thẹn thùng vờ quát khẽ.

- Phải trời sáng mới kích thích chứ. Tối đây, đừng sợ, không có người nào dám vào đâu.

Tay Đoạn Vân đã chụp trúng vào con hổ ngọc trên ngực Khải Lợi rồi.

- A, đừng.

Đoạn Vân không để ý đến sự giãy dụa của Khải Lợi, cứ thế tấn công cô nàng nữ hoàng Khải Lợi, cuối cùng đè nghiêng cô ả ngồi lên cái ghế trong thư phòng.

: 04(1):

139. Chương 139 Thiên Long Liêu Lí Tục Vụ Đa

Để đảm bảo việc cải cách quân sự cho Thiên Long diễn ra tốt đẹp, Đoạn Vân về Á Cương một chuyến, đem lữ trưởng lữ một sư đoàn Nanh Sói Mã Khắc và mười sĩ quan quân đội cao cấp Nanh Sói có thực lực kiểm thánh điều tới đây. Dưới sự trợ giúp của Đoạn Vân, Mã Khắc trở thành thống lĩnh của mười vạn Thiên Long hoàng gia kỵ sĩ, cũng là tổng tư lệnh hoàng gia kỵ sĩ đoàn! Còn mười Nanh Sói tướng sĩ khác được chia ra làm sư trưởng của mười hoàng gia kỵ sĩ sư đoàn. Mặc dù cách làm của Đoạn Vân làm cho rất nhiều đại thần hơi dị nghị, nhưng những người đã biết Đoạn Vân thì chẳng ai dị nghị gì cả. Dù sao bọn họ cũng hiểu, chủ nhân chính thức của Thiên Long chính là Đoạn Vân! Nữ hoàng tương lai sẽ là lão bà của Đoạn Vân, ngoài ra trong tay Đoạn Vân còn sở hữu một vũ lực cường đại mà không đế quốc nào có thể so bì được. Hơn nữa các đại thần càng bức mình hơn khi thấy vô luận là vị công chúa nào lên làm nữ hoàng thì cũng không thể thay đổi được sự thật này. Bởi vì xem ra tất cả công chúa đều là nữ nhân của Đoạn Vân!

Về phần tướng sĩ của hoàng gia kỵ sĩ đoàn, họ căn bản không có dị nghị gì hết! Vì sao? Người ngẫm lại mà xem, với danh khí của Nanh Sói trên đại lục bây giờ, hơn nữa thống lĩnh của mới bọn họ có thực lực đều là kiểm thánh, chỉ có mùi mới không phục? Hơn nữa, Đoạn Vân còn ra sức tiến hành cải tổ hoàng gia kỵ sĩ đoàn, mà đầu tiên là tiến hành một lần đại tuyển. Giống như sư đoàn Nanh Sói lúc trước, do họ tự mình tuyển ra các chức danh tiểu đội trưởng và phó, liên đội trưởng và phó rồi cứ thế tiếp tục các chức danh sĩ quan quân đội khác. Trải qua một lần thanh lọc qui mô lớn, cả hoàng gia kỵ sĩ đoàn đã xảy ra biến hóa vô cùng lớn. Các loại bệnh tật, kí sinh trùng trong quân đội đều đã được loại trừ.

Đoạn Vân cũng tiến hành sửa đổi danh xưng của hoàng gia kỵ sĩ đoàn - Thiên Long Nanh Sói đại quân đoàn, mười vạn bộ đội lần lượt được phân chia và đặt tên là sư một đến sư mười Nanh Sói Thiên Long. Được gắn vào hai chữ Nanh Sói trong danh xưng mới làm tất cả hoàng gia kỵ sĩ đều rất hưng phấn. Bởi vì như vậy có nghĩa là tương lai họ cũng sẽ oai phong lẫm liệt như Nanh Sói vậy! Còn Đoạn Vân giao cho tổng tư lệnh Mã Khắc nhiệm vụ là trong thời gian ngắn nhất, đem Thiên Long Nanh Sói trở thành một Nanh Sói thực sự, phải làm cho đội quân này trở thành một hổ lang chi sư chính thức!

Một ngày trước khi đăng cơ đại điển của Khải Lợi, đại tướng quân Ma Nhĩ Cương đã về đến đế đô. Theo như Ma Nhĩ Cương bẩm báo, toàn bộ biên giới Thiên Long coi như đã ổn định. Mặc dù Lôi Ngạo Đế Quốc từng tập trung một lượng lớn quân đội dọc biên giới, nhưng vừa nghe thấy chuyện thủ hộ thần thú đế quốc liền lập tức lui binh!

”Ma Nhĩ Cương, người nói cho ta biết một chút về tình hình quân đội đế quốc đi!”

”Rõ, thân vương điện hạ! Bây giờ có mười vạn binh lính của Thiên Long đế quốc đang tập trung tại biên giới Nạp Lan, ở biên giới với Lôi Ngạo đang đóng bốn mươi vạn quân, ở biên giới với Tạp Tu Tư có hai mươi vạn! Ở phía nam, và các quốc gia lân cận tổng cộng cũng có năm mươi vạn binh lực! Trong đế quốc có gần trăm vạn tướng sĩ đóng quân rải rác khắp nơi.” Ma Nhĩ Cương cung kính báo cáo tình hình cho Đoạn Vân.

Còn có dân binh nữa phải không?” Đoạn Vân hỏi. Bởi vì hắn biết, Thiên Long không có khả năng chỉ có chừng đó binh lực. Bởi vì Thiên Long tổng dân cư có đến vài ức, hơn nữa nơi này là dị giới, vốn dựa trên tinh thần dụng võ vì tôn.

Về việc này? Không rõ số lượng dân binh nhưng phỏng chừng cũng có hơn một ngàn vạn!” Ma Nhĩ Cương trả lời.

Ngẫm nghĩ một lát, Đoạn Vân cảm thấy tỷ lệ này cũng xem như hợp lý, tuy nhiên không biết khả năng chiến đấu đến tột cùng là tới đâu?

Đây là phương pháp huấn luyện của Nanh Sói bộ đội, người có thể đem đi tham khảo! Còn nữa, đây là một bản kế hoạch cải cách quân đội, ta muốn người bắt đầu bắt tay vào tiến hành cải cách quân đội! Người

yên tâm, không phải chúng ta phá nát quân đội ra đâu, chỉ là làm một vài điều chỉnh trong chế độ quân giai* mà thôi. Cơ bản đều là dựa vào hình thức cải tổ của Nanh Sói sư đoàn, người cứ làm theo là được rồi!” Đoạn Vân đưa cho Ma Nhĩ Cương hai cuộn da thú, nói với vẻ uy nghiêm. Thấy cuộn da thú đó, Đoạn Vân lại nhớ tới xấp giấy ở kiếp trước, xem ra lần này trở về nhất định phải kêu người làm giấy cho ta, dùng da thú viết quá ư là thống khổ!

Ma Nhĩ Cương tiếp nhận cuộn da thú rồi xem xét rất cẩn thận! Rất nhanh sau đó, Ma Nhĩ Cương về mặt hưng phấn nói với Đoạn Vân : ” Kế hoạch cải cách quân đội của Thân vương đại nhân thật sự là thần kỳ! Trong đó ngài nhắc tới rất nhiều việc mà ta đã suy tư bấy lâu, nhưng vẫn chưa tìm ra được phương pháp giải quyết, cũng không có quyền để điều chỉnh. Ta nghĩ trải qua cải cách quân đội lần này, thực lực của quân đội Thiên Long Đế Quốc chúng ta sẽ được đề thăng rất lớn! Trong đó ngài còn nhắc tới việc thực hiện các chính sách đối với gia đình tướng sĩ, ta nghĩ tất cả binh lính Thiên Long đều phải cảm tạ ngài! Về việc ngài đề nghị cắt giảm quân số, ta phải xem kỹ lại, rất nhiều lý luận trong đó ta nhất thời còn chưa hiểu hết.”

Đoạn Vân khẽ gật đầu, cười nói : ” Người cứ đem về chậm rãi mà xem! Chỗ nào không hiểu, người cứ tới đây hỏi ta. Nếu ta không có ở đây, người cứ đi tìm mấy người mà ta điều tới từ Nanh Sói đang làm tướng lĩnh của hoàng gia kỵ sĩ đoàn, bọn họ đều là người của ta đưa tới, về phương diện quân sự cũng chịu ảnh hưởng của ta không ít! Được rồi, sau này người sẽ là đại tướng quân của đế quốc, thống lĩnh binh mã cả nước, người nhất định phải làm cho tốt. Có một sự nghiệp lẫy lừng, sau này còn lưu danh sử sách!”

”Rõ!” Ma Nhĩ Cương rất cung kính vái Đoạn Vân một vái. Dù sao, trong mắt hắn, Đoạn Vân là một quân nhân chính thức, là một cao thủ quân sự! Bất quá nếu hắn biết Đoạn Vân toàn là sao chép lại, không biết hắn sẽ thất vọng tới đâu?

Ngày thứ hai, đăng cơ đại điển của Khải Lợi nữ hoàng được tiến hành thuận lợi, thần long Âu Đặc Tư lại thi triển thần tích trên bầu trời Thiên Long một lần nữa, cũng tự mình đội vương miện sáng lấp lánh cho chủ mẫu!

Việc đại sự của Thiên Long như vậy, thần điện tự nhiên phải đến tham dự, lần này đại biểu của thần điện được phái tới Thiên Long tham gia đăng cơ đại điển chính là hồng y giáo chủ Tập Tư Kỳ. Tập Tư Kỳ vừa nhìn thấy thân hình hùng tráng của thần long Âu Đặc Tư, cả kinh trợn mắt há mồm! Hắn không ngừng kéo áo Đoạn Vân bắt Đoạn Vân phải giải thích thần tích quý dị này

Đoạn Vân, người nói cho ta ngay, cái tên thần thú gọi là thần long đó có quan hệ gì với người?” Tập Tư Kỳ vô cùng kích động hỏi Đoạn Vân.

Đoạn Vân cười nói : ” Quan hệ chủ tớ!”

Người nói khoác! Đây là thần thú đó!” Tập Tư Kỳ về mặt không tin!

Không tin thì thôi!” Đoạn Vân xoay người muốn bỏ đi, bất quá vừa nhắc chân lên lại bị Tập Tư Kỳ kéo trở lại.

Đoạn Vân đại nhân, Đoạn Vân thân vương, Đoạn Vân hồng y đại giáo chủ , người nói cho ta biết đi mà!” Tập Tư Kỳ về mặt đầy mong chờ nói.

Thấy vẻ mặt nghiêm túc của Tập Tư Kỳ, Đoạn Vân cười nói : ” Thần điện các người cũng có thần thú cơ mà? Ta cũng có thần thú làm thủ hạ thì có gì mà kỳ quái chứ. Chuyện là thế này, chẳng là một lần ta phải đi đến Đường Cổ Lạp Sơn một chuyến , rồi sau đó tiếp theo sau lại cuối cùng ta có được tên thủ hạ Âu Đặc Tư này! Về phần tình hình lúc đó như thế nào, ta đây không thể nói cho người được, đó là bí mật!”

Người lắm chuyện, còn bí với chả mật. Ta mặc kệ, người phải nói thật cho ta, chừng nào thì người đi thần điện nhận sắc phong hồng y giáo chủ hử!” Tập Tư Kỳ trợn mắt lên, về mặt không hài lòng nói.

Cái gì sắc phong?” Đoạn Vân đảo con người cười nói.

Người!”

Thôi được, Tập Tư Kỳ lão ca, ta đi, từ từ rồi ta đi! Ta bận lắm, hết Thiên Long, còn có A Nhĩ Ti Tư, có rất nhiều việc chờ ta xử lý nữa!” Đoạn Vân nói với vẻ mặt thống khổ, nói xong ghé tai nói nhỏ với Tập Tư

Kì : " Hơn nữa, ta có nhiều lão bà như vậy, mỗi tối ta phải thụ tội nữa!"

Tập Tục Kì dùng một loại vẻ mặt đáng đời người nhìn Đoàn Vân, không để ý đến hân nữa rồi bỏ đi luôn. Hơn nữa trong khi đi còn khúc khích cười!

Ngày thứ mười, Đoàn Vân mang theo ba thủ hạ - Diệp Cô Thành, Tiểu Phi Hiệp và Âu Đặc Tư, ly khai Thiên Long thành. Bây giờ tình hình Thiên Long đã cơ bản ổn định, cải cách quân đội cũng đã bước đầu đi vào ổn định, các chính sách khuyến khích kinh tế đã được thực hiện, hệ thống giáo dục cũng sắp bắt đầu thay đổi!

Đoàn Vân lưu lại các cô vợ ở Thiên Long, chủ yếu là không muốn để Khải Lợi phải ở đó một mình chịu cô đơn tịch mịch. Hơn nữa, các nàng cũng có thể giúp Khải Lợi về chính sự trong khi cần cơ của tân nhiệm nữ hoàng vẫn chưa hoàn toàn ổn định! Khải Sát Lâm là thánh ma đạo, phụ trách mở rộng Thiên Long pháp sư đoàn, trở thành đội trưởng pháp sư đoàn. Nhị công chúa và Lệ Lệ rất có năng khiếu về phương diện quản lý, do đó các nàng có tác dụng rất lớn trong việc phát triển Thiên Long. Về phần Tập Sát Phu con gái của tên Khắc Mễ Kì mập ú kia, nàng được chân truyền về quản lý tài chính từ phụ thân, có thể giúp đỡ cho cha về vấn đề tài chính của đế quốc!

Vốn Đoàn Vân muốn thừa cơ ăn thịt Lệ Lệ và Tập Sát Phu, nhưng đáng tiếc, không có cơ hội gì cả!

Đoàn Vân tranh thủ thời gian đi gặp sư phụ Phổ Hi Kim và sư nương Mã Lệ Á. Lúc này gia đình hai người, à không, là hai lão, đang vô cùng hạnh phúc. Hơn nữa Mã Lệ Á còn đang mang thai một một tiểu hài tử, nghe nói cũng phải hai tháng rồi! Không có biện pháp, dưới tác dụng thần kì từ Tẩy Tủy Đan của Đoàn Vân, hai người bọn họ bây giờ nhìn qua cứ như vợ chồng mới cưới, khoảng hai mươi bảy, hai mươi tám tuổi gì đó, đang lo hưởng thụ cuộc sống! Đoàn Vân sau đó mời Phổ lão đầu rồi nói đi giúp Khải Lợi nữ hoàng, còn Phổ Hi Kim cũng bắt đầu dĩ danh phải đồng ý! Kết quả là, Thiên Long có một pháp thần thực lực vô cùng cường hãn!

Về phần đại ca của mình Lạp Hi Đức, tự nhiên sẽ không thay đổi gì. Cái làm cho Đoàn Vân bị bất ngờ lần này là không ngờ Lệ Ti đại tẩu cũng mang một cái bụng vĩ đại! Chà, lưu lại ba viên Tẩy Tủy Đan cho gia đình hạnh phúc đó xong, Đoàn Vân lao thẳng vào hoàng cung, vật Khải Lợi và Khải Sát Lâm ra làm một cú long trời lở đất! Vốn còn muốn đem ngọn lửa cách mạng tới cho Lệ Ti và Hương Hương nữa, nhưng các nàng lại vừa vặn đi ra ngoài. Ai, đúng là vẫn còn những việc không được như ý!

(*) quân giai: các cấp bậc trong quân đội

: 04(1):

140. Chương 140. Sơ Đáo Nạp Lan Nữ Nô Gia

Ngồi trên lưng Tiểu Phi Hiệp, Diệp Cô Thành hỏi Đoàn Vân:

- Thiếu gia, chúng ta bây giờ đi đâu?

Ngẫm nghĩ một lát, Đoàn Vân nói:

- Chúng ta trước tiên hãy tới Nạp Lan đã! Dù sao cũng đã lâu rồi ta chưa gặp Tiểu Nguyệt. Tiểu Phi Hiệp, mục tiêu nhé: Nạp Lan thành!

Nhìn nhân hình Âu Đặc Tư đang bay lượn trong không trung, Đoàn Vân hỏi:

- Âu Đặc Tư, Thần Long Đảo bây giờ như thế nào rồi?

- Chủ nhân, Thần Long Đảo bây giờ tất cả đều đã hoàn toàn bình thường, chúng ta đã thu phục được tất cả Hải thú xung quanh, phạm vi thế lực đã sắp sửa bao trùm tới tận Tác Bất Đồ đảo rồi. Eo biển Đắc Lý Lạp bây giờ là thiên hạ của Thần Long bộ tộc rồi! Tuy nhiên, chúng ta vẫn chưa tới được Tác Bất Đồ đảo.

- Âu Đặc Tư nói cung kính.

- Hả? Các người phát triển nhanh thế! Tới lúc này mới hơn mười ngày mà thôi, thế lực đã phát triển xa đến như vậy rồi! Tốt, xem ra các người rất cố gắng! Được rồi, thực lực thủ hạ các người đã đạt tới trình độ nào rồi? - Đoàn Vân rất cao hứng, phấn khích.

- Chủ nhân, trừ Thần Long bộ tộc chúng ta, trong khoảng thời gian này chúng ta đã thu phục tổng cộng hai mươi đầu cửu cấp Hải thú, hơn một ngàn con cấp tám, về phần cấp bảy thì cũng phải trên vạn con rồi! À này thiếu gia, chúng ta còn tìm được hai mươi lăm con rắn biển Hải xà, còn có hơn mười đầu Cự mãng, bọn họ đều có thể dùng máu của chủ nhân để cũng sẽ trở thành Thần Long đấy!

- Rắn biển mà cũng được sao? - Đoạn Vân nghi hoặc.

- Rắn biển bình thường tự nhiên là không được, phải là mấy con có thực lực cấp tám trở lên mới được. Còn chúng ta chỉ thu phục mấy con Hải thú cửu cấp thôi, Rắn biển có mười con, phỏng chừng bọn chúng cũng có Thần Long huyết mạch đó! - Âu Đặc Tư giải thích.

- Tốt, người cần hết sức khuếch trương thực lực! Như vậy đi, chờ các người triệu tập tới một trăm con Mãng xà hoặc là Rắn biển có thể giác tỉnh máu Thần Long, ta lại dùng được vật để biến chúng thành Thần Long! Lần này việc chúng ta làm ở Thiên Long Đế Quốc có thể đã khiến cho Long Tộc ở Đường Cổ Lạp Sơn kinh hãi mà sinh ra cảnh giác rồi! Đoạn Vân ta nhanh chóng quật khởi thế này, đối với Long Tộc là một sự khiêu chiến và uy hiếp rất lớn. Ta đoán chừng, Long Tộc có thể sẽ quay sang đối phó với ta! - Đoạn Vân nói vẻ hơi lo lắng.

- Lão Đại, người lo cái gì chứ? Thực lực của chúng ta bây giờ đã lớn mạnh như vậy rồi, chẳng lẽ còn sợ mấy tên Long Tộc đáng chết đó? - Tiểu Phi Hiệp cười nói.

Đoạn Vân ngẫm nghĩ một lát rồi nói:

- Ta chỉ là hơi lo về cái tên Long Hoàng vượt qua thực lực cấp mười kia thôi!

- Chủ nhân, kỳ thật Ngài không cần sợ hãi. Giai vị của Long Hoàng xem ra chẳng làm ảnh hưởng tới Thần Long bộ tộc chúng ta! Ngài không phải là có thể không thêm sợ uy áp của Long Hoàng đó sao? Thực lực của Thần Long bộ tộc chúng ta bây giờ đã rất kinh khủng rồi. Ta và Ny Khả huynh muội bây giờ đều là thực lực cấp mười hậu kỳ, hơn nữa trải qua thi triển thần tích lần này, ta đã phải cố gắng hết sức, thực lực của ta đã sắp đạt đến cấp mười đỉnh phong rồi! Chúng ta có mười đầu có thực lực cấp mười trung giai, và hai mươi đầu Thần Long có thực lực cấp mười sơ cấp. Về phần hơn mười đầu tiểu Thần Long, bọn họ cũng đều có thực lực cửu cấp đỉnh phong! Uy áp của Long Tộc đối với Thần Long bộ tộc thì chẳng có ảnh hưởng gì. Hơn nữa, so về máu huyết, chúng ta còn cao quý hơn chúng nhiều, uy áp của chúng ta thì chúng lại rất sợ hãi!

Âu Đặc Tư giải thích tường tận hai năm rõ mười cho Đoạn Vân nghe.

Nghe thế, Đoạn Vân cao hứng vung tay múa chân, Long Tộc xem ra chẳng uy hiếp nổi mình, vậy hôm nào mình đi Long Tộc bắt một mớ đem về cho thủ hạ mình làm tọa kỵ! Bọn họ không phải có cả trăm con Cự long cửu cấp hay sao? Ta có một trăm hai mươi tên Thú Nhân Kiếm Thần, ta cho bọn chúng một người một đầu, để cho bọn họ trở thành nhóm Thú Nhân Long kỵ sĩ đầu tiên trên đại lục. Ha ha!

- Tốt lắm, Âu Đặc Tư người bay nhanh thì người về Thần Long Đảo trước đi! Vài bữa nữa, ta sẽ đến xem xét các người! - Đoạn Vân nói với Âu Đặc Tư.

- Rồi!

Nói xong, Âu Đặc Tư biến thân thành Thần Long, hướng về Thần Long Đảo bay đi.

Trong Nạp Lan thành, Đoạn Vân tới gặp nữ nô Nữ Vương Tiểu Nguyệt mà đã lâu rồi không gặp. Có điều lần này Tiểu Nguyệt làm cho Đoạn Vân cao hứng vô cùng. Bởi vì, thông qua thần thức nhạy cảm của hắn, Đoạn Vân phát hiện ra trên người Tiểu Nguyệt có dấu hiệu mang thai! Đoạn Vân vội vàng bắt mạch cho nàng, phát hiện thai nhi đã hơn một tháng rồi. Hắc hắc, Đoạn gia ta có kế thừa rồi!

Trong khi đi tới Nạp Lan, binh lính Nạp Lan vừa nghe được tin Đoạn Vân tới nơi, tới tập quì xuống trước mặt Đoạn Vân hành lễ. Điều đó làm cho Đoạn Vân hơi giật mình. Về sau hỏi qua Tiểu Nguyệt mới biết, nguyên là theo ý chỉ của Tiểu Nguyệt, tên Đoạn Vân đã ăn sâu vào lòng mỗi một tử dân của Nạp Lan rồi, hơn nữa lại dùng danh nghĩa Cửu Thế Chủ mới kinh chứ. Vốn Đoạn Vân là một hóa thân ác ma ở Nạp Lan, bây giờ, Đoạn Vân lại hóa thân thành Thần tại Nạp Lan Quốc, việc này không thể không làm cho Đoạn Vân cảm thấy sự vô thường!

Ở đây, Đoạn Vân còn gặp lại mấy tên thủ hạ Nanh Sói của mình trong Lữ đoàn ba Nanh Sói đã hộ tống Tiểu Nguyệt tới Nạp Lan. Hơn nữa, trong quá trình phụ tá Tiểu Nguyệt đăng thượng vương vị, bọn họ cũng có không ít công lao phù tá.

- Kiệt Khắc ra mắt Tướng quân!

Kiệt Khắc suất lĩnh hai mươi mấy tên sĩ quan doanh cấp trở lên của mình giơ tay chào Đoạn Vân theo quân lễ rất chuẩn!

Nhìn mấy tên thủ hạ cùng mình vào sinh ra tử, Đoạn Vân rất cao hứng. Dựa vào bản lĩnh đặc thù đã gặp qua là không quên được, Đoạn Vân nhất nhất gọi tên từng người, làm cho mấy người bọn họ cảm động, phấn khích muốn chết!

- Kiệt Khắc, Độc Thủ tướng quân bây giờ thanh danh đại chấn a! - Đoạn Vân cười nói.

- Toàn nhờ vào sự tài bồi của thiếu gia!

Kiệt Khắc giơ cánh tay duy nhất của hắn lên xua xua.

Cười cười, Đoạn Vân nói:

- Tài bồi hử, chỉ một chút thôi, chẳng qua chủ yếu còn là do các người tự mình cố gắng! Tốt, tốt! Bây giờ Nạp Lan đã ổn định, các người muốn trở lại A Nhĩ Ti Tư, hay muốn ở chỗ này phát triển?

- Chúng ta muốn về nhà!

- Đoạn Vân đại nhân, có thể không làm việc này được không?. Bây giờ bọn họ đều là những Tướng quân thống lĩnh thượng vạn đại quân cho Nạp Lan, nếu mà bọn họ bỏ đi, quân vụ ở Nạp Lan có thể có trục trặc không ít đó!

Lúc này, Nạp Lan Tướng quân Lạc Khắc Tư vội vàng nói với Đoạn Vân. Cái tên Lạc Khắc Tư chính là người đứng đầu lực lượng nghĩa quân lúc trước toàn lực ủng hộ Tiểu Nguyệt, vừa mới được giới thiệu cho Đoạn Vân biết.

- Ồ? Thật không ngờ các người đều làm làm quan lớn hử? Tốt! Nói xem nào, dưới tay của các người có bao nhiêu nhân mã?

Đoạn Vân cười nói. Hắn cũng không phản đối bọn họ làm lãnh đạo tại Nạp Lan Quốc, dù sao Tiểu Nguyệt là bà xã mình, bọn họ ở đâu cũng giống nhau cả thôi!

- Thiếu gia, ta bây giờ là Đại Thống lĩnh của năm vạn Vương gia Kỵ sĩ đoàn Nạp Lan, bọn họ làm các chức vụ như Sư trưởng, Lữ trưởng! - Kiệt Khắc trả lời.

Đoạn Vân cười phấn khởi nói :

- Tốt, tốt! Kiệt Khắc, cho người một nhiệm vụ mới! Đó là đem năm vạn Vương gia kỵ sĩ của người biên chế thành Nanh Sói Sư đoàn! Ta nói cho người biết, nguyên Mã Khắc ở Lữ đoàn một Nanh Sói bây giờ mang theo mười người, đang ở Thiên Long Quốc mở rộng đội ngũ Nanh Sói, thống lĩnh mười vạn Hoàng gia kỵ sĩ Thiên Long! Để công bằng, ta cũng cho người lưu lại mười người, Lữ đoàn ba Nanh Sói ta phải đưa về. Ta muốn người tăng số lượng Nanh Sói quân nhân ở Nạp Lan lên số mười vạn tướng sĩ! Người hiểu chưa?

Đoạn Vân sẽ kéo quân trở về, để Nanh Sói toàn sư một lần nữa hảo hảo chùy luyện, làm cho vạn tên Nanh Sói này trở thành Kiếm thánh sư đoàn!

- Rõ!

Kiệt Khắc nghiêm túc nói.

Trong tấm cung của Tiểu Nguyệt Nữ Vương, Tiểu Nguyệt rơi lệ ngã vào trong lòng Đoạn Vân. Từ ánh mắt thương tâm của Tiểu Nguyệt, Đoạn Vân có thể thấy được Tiểu Nguyệt thương nhớ mình sâu đậm biết bao nhiêu!

- Chủ nhân, Ngài tới thăm Tiểu Nguyệt nhiều hơn được không?

Tiểu Nguyệt kéo tay Đoạn Vân, hoa dung âu sầu nói.

Đoạn Vân sờ sờ bụng nàng, cười nói:

- Được, ai kêu nàng là tiểu bảo bối của ta? Bây giờ lại còn mang giọt máu của Đoạn Vân ta nữa! Ai, nàng đã phải chịu khổ cực quá rồi!

Cầm thụ sự vuốt ve từ Đoạn Vân, Tiểu Nguyệt nhắm hai mắt lại, vẻ mặt hạnh phúc nói:

- Tiểu Nguyệt không sợ khổ cực! Chỉ cần chủ nhân đối xử tốt với Tiểu Nguyệt là Tiểu Nguyệt không sợ gì nữa hết! Chủ nhân, bây giờ Tiểu Nguyệt mang thai trong người nên tạm thời không thể hầu hạ chủ nhân được!

Đoạn Vân cười nói:

- Nàng nghe ai nói thế? Ai đã nói là phụ nữ hoài thai thì không thể làm chuyện kia hả? Thật sự là không hiểu biết gì cả. Nàng không thích thiếu gia ta hay sao, không muốn làm chuyện ấy với thiếu gia à?

- Không phải không phải! Chủ nhân, Tiểu Nguyệt nguyện ý kiếp này phải hầu hạ chủ nhân thật tốt! Chủ nhân, chúng ta có thể làm được hả?

Tiểu Nguyệt vừa nghe thấy thế liền tỏ ra vừa khẩn cấp, vừa khát vọng.

- Đương nhiên có thể rồi, chẳng lẽ nàng hoài nghi về Tế tự cấp bậc của thiếu gia sao? Tuy nhiên, chúng ta phải làm nhẹ nhàng một chút, không thể điên cuồng giống như trước được! Với lại cũng ít tư thế hơn... hi... hi!

Đoạn Vân cười, hơn nữa cánh tay tà ác đã thò vào trong lớp quần áo của Tiểu Nguyệt mò mẫm!

- A, chủ nhân, chàng phải chú ý bảo bảo đó!

Tiểu Nguyệt ôm lấy cổ Đoạn Vân, hôn như mưa lên mặt Đoạn Vân.

- Đương nhiên rồi, nàng và nó đều là tiểu bảo bối của ta mà!

Đoạn Vân nhẹ nhàng vỗ về Tiểu Nguyệt, sau đó nói nhỏ vào tai nàng mấy câu.

Tiểu Nguyệt nghe xong, rất khéo léo cởi quần Đoạn Vân ra, lộ ra tiểu Đoạn Vân lúc này hơi ngóc đầu lên, dùng cái miệng thơm tho gợi cảm của nàng hôn hít. Miệng của Tiểu Nguyệt hôn tiểu Đoạn Vân rất có kỹ xảo, thỉnh thoảng ngậm ra ngậm vào, đã thế đầu lưỡi của nàng còn thỉnh thoảng... tát nhẹ, chọc ngoáy rồi lướt từ trên xuống dưới cơ hồ làm Đoạn Vân run rẩy giật lên đùng đùng từng cơn, sung sướng như lên tiên.

Hồi lâu, Đoạn Vân rốt cục bị Tiểu Nguyệt khẩu kỹ mất hồn khiến cho phún phát! Phần lớn con cháu Đoạn gia phun cả vào miệng Tiểu Nguyệt. Tiểu Nguyệt bị Đoạn Vân phun đầy vào miệng, nhưng nàng không hề nhổ ra, mà là rất khéo léo nuốt vào!

Thấy Tiểu Nguyệt nhu tình như thế, dục hỏa Đoạn Vân một lần nữa nổ bùng lên, sau đó nhẹ nhàng đè ép xuống người Tiểu Nguyệt

141. Chương 141. Ma Quỷ Huấn Luyện Huấn Toàn Quân

Sáng sớm ngày thứ hai, Đoạn Vân ôm Tiểu Nguyệt vẻ mặt hạnh phúc, cắn nhẹ vào dái tai của nàng, không ngừng trêu chọc.

- Hi hi , thiếu gia... ư ư đừng mà .... ngứa lắm ....ư ư!

Tiểu Nguyệt tựa vào lòng Đoạn Vân cọ cọ, thiếu chút nữa làm dục hỏa của tên háo sắc Đoạn Vân này bị thổi bùng lên.

- Đừng nhúc nhích, còn loạn động nữa thì đừng nghĩ tới việc rời khỏi giường! Không thấy tiểu đệ phía dưới lại bị nàng làm cho ngóc đầu dậy hay sao?

Đoạn Vân ôm Tiểu Nguyệt uy hiếp, nhưng hai tay của hắn lại cứ thế mà vuốt ve ngực Tiểu Nguyệt.

- Được rồi, Tiểu Nguyệt, nàng là Nữ vương mà không cần lên triều sao? - Đoạn Vân hỏi.

Tiểu Nguyệt cười nói :

- Thiếu gia, người xem bộ dạng của muội lúc này còn lên triều được sao? Hơn nữa, đã qua thời gian thượng triều rồi!

- À, nguyên lai Nữ vương vì ta mà đến cả việc thượng triều cũng bỏ bê. Xem ra ta thật sự là một "họa quốc ương dân", một tên sủng nam chuyên môn mê hoặc Nữ vương bệ hạ! Ta xin cảm tạ sủng hạnh của Nữ vương bệ hạ!

Đoạn Vân nói vẻ rất thành thật, hình dáng cực kỳ giống với một sủng phi nói với hoàng đế, làm cho Tiểu Nguyệt cười mãi không thôi.

- Giải lăm, dám cười bốn thiếu gia, xem ta làm sao trừng phạt nàng đây! Xem chiêu!

Đoạn Vân nói xong vươn tay hướng tới bộ ngực của Tiểu Nguyệt tấn công! Tiểu Nguyệt bị dọa kêu cứu ầm ĩ.

Hồi lâu sau, Đoạn Vân chánh sắc nói:

- Thôi, xem ra ta cũng sắp phải về A Nhĩ Ti Tư rồi!

- Thiếu gia, người muốn đi sao? Nhưng Tiểu Nguyệt vừa nghe thấy Đoạn Vân lại muốn đi, vốn tâm tình đang vui vẻ lập tức trở nên rất u sầu.

- Đúng vậy, trong nhà còn có rất nhiều việc phải làm! Ta sẽ để Kiệt Khắc và mười một tướng lãnh cao cấp lưu lại, bọn họ sẽ thay nàng quản lý quân vụ! Còn nữa, đây là văn thư về cải cách quân sự, nàng xem xong, ra lệnh cho thủ hạ trên cả Nạp Lan làm theo. Còn đây là văn thư về cải cách hệ thống giáo dục, bên trong ghi lại một loại hệ thống giáo dục rất tiên bộ, nàng cần phải tiến hành trong phạm vi cả nước! Thứ ba, đây là một vài những kiến thức về quản lý tài chính kinh tế, bên trong có chút lý luận nàng phải đọc cho kỹ, cũng là một đạo lý để làm dân giàu nước mạnh! Cũng chỉ có nước giàu thì mới có cường binh!

Đoạn Vân liên tục lấy ra ba bản kế hoạch, ba kế hoạch này chỉ hơi khác so với ba bản đưa cho Khải Lợi! Nhất là về phân phát triển kinh tế Nạp Lan, do Đoạn Vân căn cứ vào thực tế của Nạp Lan mà viết ra. (tên này học y mà cứ như học kinh tế ra)

- Thiếu gia! - Tiểu Nguyệt rơi lệ ôm chặt lấy Đoạn Vân.

- Được rồi, Nạp Lan có ma thú gì lợi hại không?

Đoạn Vân đột nhiên hỏi về việc này. Dù sao ma thú là vũ lực mạnh nhất của một quốc gia.

- Chỉ có vài đầu bát cấp thôi!

Đoạn Vân ngẫm nghĩ một lát, lấy từ gói tử ra mười lăm viên Tủy Tử Đan, nói :

- Nàng cho ba đầu ma thú bát cấp tuyệt đối trung thành với vương quốc mỗi con bốn viên. Ta ước chừng, Nạp Lan rất nhanh sẽ có ba đầu ma thú thực lực cửu cấp trung giai đó! Ba viên kia nàng giữ lại dùng cho mình! Thực lực của nàng bây giờ đã là đại kiếm sư rồi, đoán chừng tiếp tục uống vào có thể thành kiếm thánh đó, hơn nữa, sẽ có lợi ích rất lớn cho sự phát triển của đứa nhỏ này!

- Ủ.....m!

Tiểu Nguyệt ôm Đoạn Vân không buông ra, nàng sợ một khi buông ra thì Đoạn Vân sẽ vĩnh viễn mất đi vậy.

- Nạp Lan có mấy ngàn vạn dân cư, nước nhỏ, rất dễ dàng phát triển! Chim sẻ tuy nhỏ, nhưng ngũ tạng câu toàn (ý nói tuy nhỏ nhưng rất tốt). Ta tin rằng nàng tương lai sẽ là quốc vương anh minh nhất Nạp Lan từ trước tới nay! Nàng cần phải cố gắng! Tuy nhiên, Nàng cũng đừng làm việc quá sức, dù sao Bảo Bảo của chúng ta mới là quan trọng nhất.

Đoạn Vân hôn lên trán Tiểu Nguyệt một cái, nói tiếp.

- Thiếu gia, ở lại với Tiểu Nguyệt thêm một ngày nữa có được không?

Tiểu Nguyệt cố nài.

- Tiểu Nguyệt ngoan! Thiếu gia phải đi rồi, bất quá thiếu gia hứa sẽ trở lại tìm nàng rất nhanh thôi! Dù sao trong bụng của nàng cũng có cốt nhục của Đoạn Vân ta!

Tiểu Nguyệt quyến luyến không buông Đoạn Vân, Đoạn Vân sau khi lưu lại một lượng lớn thuốc an thai bỏ được mới an tâm ngồi trên Tiểu Phi Hiệp bay về Á Cương!

- Rốt cục cũng về đến nhà rồi! Ước Hàn, nói cho ta biết gia tộc gần nhất phát sinh chuyện gì!

Đoạn Vân rất thoải mái nửa ngồi nửa nằm trên ghế ở phòng nghị sự, hai cô thánh ma đạo thị nữ Liên Na và Vân Vân rất khéo léo xoa bóp gáy, lưng cho Đoạn Vân!

- Thiếu gia, gia tộc đã thu phục những bộ lạc Thú Nhân phía bắc rồi! Bây giờ mười mấy vạn Thú Nhân ở đó đều đã dời về Á Cương. Hơn nữa tộc trưởng của tộc người khổng lồ cũng đã đồng ý cân nhắc chuyển thần phục chúng ta!

Ước Hàn cung kính nói.

- Ủ, tốt lắm! Thú Nhân quả thật là thức thời. Đã an bài mọi việc cho họ chưa?

Đoạn Vân khẽ gật đầu về hài lòng.

- Thiếu gia, Thú Nhân vừa thu phục đều muốn được những Kiếm Thần Thú Nhân của gia tộc lãnh đạo. Theo họ, Thú Nhân Kiếm Thần là một đại kỳ tích của Thú Nhân tộc, có thể nói là thần của Thú Nhân, do đó bọn họ đương nhiên phải đầu phục! Ta dựa theo mấy phương pháp của thiếu gia trước kia an bài cho bọn họ! Thú Nhân có năm vạn người đầu nhân và bốn vạn hùng tộc nhân, còn có sáu bảy vạn chủng tộc khác! Vì vậy ta cứ theo đó mà tổ chức thành cuồng ngu sư đoàn, những người khác tạo thành một sư đoàn toàn bộ do hùng tộc nhân cấu thành tạm gọi là hùng tộc sư đoàn, mấy người khác tổ chức thành một tạp bài sư đoàn. Tuy nhiên, sư đoàn cấu thành từ hùng tộc lại không muốn dùng danh xưng đó.

- Bọn họ muốn dùng tên gì?

Đoạn Vân cười hỏi, hỏi xong quơ tay lấy cái ly thủy tinh uống một ngụm!

- Phì Tử sư đoàn!

- Phụt!

Đoạn Vân có bao nhiêu nước trong miệng đều phun hết ra ngoài!

- Ha ha! Phì Tử sư đoàn, Phì Tử sư đoàn! Tên đó mà cũng nghĩ ra được! Ha ha! Được, Phì Tử sư đoàn thì Phì Tử sư đoàn chứ sao. Bất quá bọn họ vừa mới bắt đầu huấn luyện, thực lực của họ nếu so với các sư khác có phải được rồi, mấy sư đoàn khác có thực lực như thế nào rồi.

Đoạn Vân hỏi tiếp.

- Nhờ đại lượng được hoàn của thiếu gia, cộng thêm phương pháp luyện binh cao minh, bọn họ tiến bộ rất nhanh! Trải qua gần một tháng huấn luyện theo phương thức đặc chủng Nanh Sói, cuồng ngu sư đoàn bây giờ phần lớn đều là võ sĩ có thực lực cấp sáu, hơn nữa thực lực thấp nhất đều là cấp sáu rồi; tạp bài sư đoàn cũng phần lớn ở vào cấp sáu, tuy nhiên bên trong có một vài người còn ở cấp năm, cũng có không ít cấp bảy nữa, thực lực rất chênh lệch; còn lang kỵ binh, thực lực của bọn họ cũng có tiến bộ rất nhanh, thực lực bọn họ cũng phần lớn ở vào cấp sáu, còn nhờ thiếu gia phối trí cho họ ma lang cấp sáu, sư đoàn này có thể được coi là lang kỵ binh có thực lực cực mạnh!

Ngẫm nghĩ một lát, Đoạn Vân cảm thán:

- Thực lực vẫn chưa được! Thực lực như vậy chưa đủ để sử dụng? Truyền lệnh của ta, tất cả Thú Nhân phải tham gia vào quá trình Ma Quỷ huấn luyện mà số Thú Nhân của gia tộc từng tiến hành! Người nói cho bọn họ biết, nếu muốn trở thành Thú Nhân Kiếm Thần giống như Khai La thì phải trải qua Ma Quỷ huấn luyện như vậy!

- Thiếu gia, việc này hình như hơi quá liều?

Ước Hàn hỏi có chút lo lắng.

- Quá liều? Chẳng quá gì sất! Từ ngày mai trở đi, phát được hoàn cho chúng gấp bội! Bọn họ phải tiến hành một tháng huấn luyện kinh khủng! Hơn nữa, việc huấn luyện cho họ là do Thú Nhân Kiếm Thần của gia tộc tự mình hướng dẫn!

Đoạn Vân về mặt uy nghiêm ra lệnh!

- Dạ! Ta lập tức sai người đi làm! - Ước Hàn cung kính nói.

- Được rồi, La Lị miêu nữ bây giờ dường như cũng là thánh cấp rồi phải không! Lần trước ta dường như quên không đưa cho nàng được hoàn! Còn đội quân một ngàn miêu nữ thích khách của nàng thì như thế nào rồi?

Đoạn Vân lúc này đột nhiên nhớ tới miêu nữ kiên cường kia, lần trước trong khi cấp cho đám Thú Nhân đặc cấp Tủy Tủy Đan, Đoạn Vân cũng để dành cho nàng một viên, khi có cơ hội sẽ đưa cho nàng bồi thường!

- Thiếu gia, La Lị dựa vào cố gắng của mình đã đột phá tới thần cấp rồi!

- A? Lợi hại như vậy sao! Phải tìm cơ hội gặp nàng mới được! Nhân tài a!

Đoạn Vân không khỏi lè lưỡi. Trực tiếp dựa vào chính mình mà đột phá, thật sự là biến thái. Kỳ thật, La Lị sở dĩ có thể tự mình đột phá có quan hệ rất lớn với mấy viên Tủy Tủy Đan, chính là nhờ có tác dụng tẩy cân phiệt tủy của Đoạn Vân khi xưa. Kỳ thật, mấy thủ hạ Thú Nhân gia tộc của Đoạn Vân, cho dù không phục dụng đặc cấp Tủy Tủy Đan, cũng sẽ có người đột phá tới thần cấp, chỉ có điều thời gian dài hơn một chút mà thôi.

- Một ngàn thích khách Miêu Tộc, thực lực bây giờ đã ổn định ở cấp bảy!

Ước Hàn nói tiếp.

- Không ngờ, miêu nữ vừa đáng yêu vừa hung ác lại có năng lực lớn như thế! - Đoạn Vân cảm thán nói.

- Tốt lắm, sản lượng thuốc gia tộc bây giờ được bao nhiêu? - Đoạn Vân hỏi tiếp.

Lúc này, Liên Na trả lời :

- Đây là do tiểu đại Vũ và tiểu đại Lâm phụ trách. Bây giờ tốc độ sản xuất Kim Thương Bất Khuất và cái . Viên .. xuân dược của gia tộc đại khái một ngày trên một vạn viên, giải độc hoàn có sản lượng hai vạn, hoàn dương đan có thể một ngày làm ra hơn một ngàn, bất quá vì thiếu gia không cho bán số lượng lớn loại thuốc này nên cũng không có sản xuất số lượng lớn!

Ngẫm nghĩ một lát, Đoạn Vân nói :

- Giải độc hoàn phải tăng gấp đôi sản lượng, nghĩa là một ngày phải sản xuất bốn vạn viên giải độc hoàn trở lên. Nếu không đủ người làm, vậy lo mà mở rộng đội ngũ luyện dược! Ma Quỷ huấn luyện mà không có đại lượng dược hoàn cung ứng thì có thể sẽ làm cho rất nhiều người thương vong! Ước Hàn, có một việc cần người an bài một chút. Lúc này Khải Lợi đã là Thiên Long nữ hoàng, còn Mã Khắc thì ở lại Thiên Long thống lĩnh mười vạn Nanh Sói bộ đội vừa mới thành lập. Do đó, để đảm bảo việc huấn luyện cho họ, chúng ta một tháng phải cung ứng mười vạn viên Tủy Tủy Đan cho họ! Còn Kiệt Khắc cũng thành lập một Nanh Sói bộ đội mới ở Nạp Lan, biên chế cũng mười vạn, đồng dạng cũng phải cung ứng! Được rồi, gia tộc một tháng bán được bao nhiêu giải độc hoàn?

- Hơn mười vạn! - Ước Hàn trả lời.

- Tốt, xem ra giải độc hoàn có thể bảo đảm cho gia tộc một tháng thu vào trên một ức kim tệ! Duy trì cung ứng theo số lượng này!

Đoạn Vân ra lệnh.

- Dạ! - Ước Hàn đáp.

- Liên Na, Tứ Tiểu phải đảm bảo khả năng mỗi ngày sản xuất hơn một ngàn viên hoàn dương đan, ta muốn cho Nanh Sói và Cuồng Long tiến hành thêm một lần Ma Quỷ huấn luyện nữa! Bây giờ ta có ý muốn cho Nanh Sói toàn bộ biến thành Kiếm Thần cả! Về phần Cuồng chiến sĩ, tất cả đều phải trở thành thánh cấp, thực lực phải như vậy mới có thể gọi là kinh khủng được! - Đoạn Vân mỉm cười nói.

Khi nghe Đoạn Vân nói như vậy, Ước Hàn cũng bị kích thích! Kiểm Thần mà muốn làm thành một sư đoàn sao? Thế giới này sắp đảo điên lên rồi!

Về phần Đoạn Vân vì sao phải vội vàng tăng cường thực lực của mình như thế, chủ yếu là để chuẩn bị nghênh tiếp sự xâm lăng của đám Ma tộc kia! Dù sao Ma tộc đã có dã tâm xâm lược rồi, nói không biết chừng, chỉ một thời gian ngắn nữa là vết nứt không gian lại mở ra. Thực lực của Ma tộc kinh khủng như thế! Người nghĩ mà xem, tùy tiện phái đến đại lục vài tên để điều tra thu thập tin tình báo, thế mà đều đã có thực lực ở cấp chín của đại lục rồi, vậy mấy người khác thì sao.

- Còn có chuyện gì nữa không?

Đoạn Vân hỏi mà không nhìn Ước Hàn!

- Có!

Hồi lâu, Ước Hàn mới phản ứng, nói với vẻ khẳng định.

142. Chương 142. Ma Tinh Đoản Lộ Hội Bạo Tạc

- Còn có chuyện gì nữa đây? - Đoạn Vân hỏi.

- Tộc Người khổng lồ ra một vài điều kiện, bọn họ nói thiếu gia phải đồng ý chấp nhận điều kiện của họ thì họ mới nguyện ý quy thuận! - Ước Hàn trả lời.

- Điều kiện gì? Nói nghe xem nào! Có điều ta phải nói trước, nếu chúng muốn bắt chức Lang tộc bắt ta lấy con gái của Tộc trưởng họ hoặc là cháu gái của Trưởng lão thì ta đây không đồng ý đâu! Dù sao thì bọn họ đều là người khổng lồ mà, hú vía lắm!

Đoạn Vân nhìn qua thì rất nghiêm túc, nhưng hai vị thị nữ vừa nghe Đoạn Vân nói vội bịt miệng cố nén cười ở phía sau Đoạn Vân!

Ước Hàn cũng cười:

- Thiếu gia yên tâm, tuyệt đối không có điều kiện này! Bọn họ đề ra ba điều kiện như sau: thứ nhất, bọn họ không muốn cuốn vào phân tranh trên đại lục, do đó sau này thiếu gia muốn tranh bá thiên hạ thì bọn họ sẽ không xung phong hãm trận đâu!

- Sợ chết như vậy còn dám ra điều kiện cho ta? Bọn thiếu gia mà dậm chân dọa sơ sơ cũng đủ làm cho chúng vỡ mặt rồi! Nói tiếp đi! - Đoạn Vân cười nói.

- Thiếu gia, không phải họ sợ chết đâu. Ngài có thể không biết, tộc Người khổng lồ là chủng tộc rất yêu hòa bình. Họ còn thiện lương và chất phác hơn cả đám Tinh Linh. Bọn họ có chiến đấu lực rất mạnh, một người khổng lồ trưởng thành có thực lực cỡ chừng cấp bảy! Kỳ thật chủng tộc họ vốn đã từng có dân số vào khoảng hơn mười vạn, thế nhưng cơ bản đều đã chết sạch trong cuộc xâm lược của Ma tộc lần trước! - Ước Hàn giải thích.

- Thực lực cấp bảy? Đúng là lợi hại! Sau này dùng họ làm người giữ nhà cũng được đó! Hơn nữa, người đem cái bức tượng bằng Ma tộc này đưa cho họ xem, ta phỏng chừng họ sẽ thần phục ngay lập tức!

Sau đó Đoạn Vân lấy từ Không gian giới tử ra một tượng bằng Ma tộc.

- Thiếu gia, đây là Ma tộc? Mặc dù hẳn bị đóng băng, nhưng ta vẫn có thể thấy thực lực cỡ bằng với Ma thú cửu cấp trung giai, chẳng trách thiếu gia muốn đề cao thực lực của mình! Ma tộc quả nhiên là một chủng tộc có thực lực cường hãn! Thiếu gia, làm sao người có được thân thể của Ma tộc? Chẳng lẽ bọn họ đã xâm lấn rồi? - Ước Hàn nói có chút giật mình.

- Vẫn chưa đâu, mười năm trước chúng được Ma tộc phái đến đại lục để tìm hiểu tình hình thực lực của đại lục! Cái chết của Tra Lí Hoàng đế có góp mặt công lao rất lớn của họ đó! Người đem tượng bằng Ma tộc này cho mấy tên khổng lồ nhìn một phát, ta tin rằng, vô luận hai điều kiện sau là cái gì thì họ cũng sẽ thần phục chúng ta thôi!

Đoạn Vân nói rất đặc ý, xem ra tượng bằng Ma tộc cũng có tác dụng há, có thể lợi dụng được cái thứ phế vật này.

Ước Hàn cười nói :

- Thiếu gia, kỳ thật hai điều kiện sau căn bản không xem là điều kiện. Điều kiện thứ hai là muốn chúng ta kiến tạo cho họ một vài căn nhà thích hợp cho bộ tộc Người khổng lồ ở, điều kiện thứ ba là họ muốn thiếu gia tìm cho họ một chỗ thật tốt để họ cất cây!

- Cất cây á? Cây mà cũng muốn cất hả, chẳng lẽ không canh chừng thì cây chạy mất sao? - Đoạn Vân hỏi đầy vẻ nghi hoặc.

- Thiếu gia, bộ tộc Người khổng lồ là một chủng tộc rất thân cận với cây cối, bọn họ yêu cây lắm, còn hơn cả tình yêu của Tinh Linh đối với thực vật nữa. Hơn nữa, vô luận là Người khổng lồ trên núi hoặc Người khổng lồ sống trong rừng, bọn họ đều có cách làm cho cây cối sinh sản, có năng lực độc đáo làm tăng tốc phát triển cực nhanh! - Ước Hàn giải thích.

Đoạn Vân há mồm, thở dài nói:

- Thần kỳ như vậy sao? Chẳng lẽ bọn họ có Suối sinh mạng ?

- Về chuyện này thì ta không biết đâu! - Ước Hàn khoát tay nói.

- Không có Suối sinh mạng thì sao có thể sinh sản? Thôi kệ! Tất cả đều đồng ý, bọn họ có thể trồng cây, sau này chúng ta sẽ có đủ một số lượng củi để dùng! Việc ta muốn sản xuất ngàn vạn tấn giấy thì cho họ lo mà cung cấp cho đủ, như vậy sẽ không làm cho cây cối trên đại lục bị hao tổn, mà còn có thể kiếm chác được chút đỉnh nữa! Ha ha ha! Ta thật sự là một thiên tài a!

Đoạn Vân rất đặc ý cười hỉ hả, làm cho mấy người trong phòng không còn cách nào khác là đưa mắt nhìn nhau đầy ẩn ý.

- Thiếu gia, còn có một việc cần phải nói cho người biết. Đó là Lai Bố Ni Tư đại sư đã thành công sản xuất Ma lực từ Ma tinh cấp bốn, hơn nữa còn thành công đem Ma lực này làm thành quyền trực cấp bốn!

Ước Hàn cắt ngang tràng cười nham nhở của hắn bằng cách nói thêm cho Đoạn Vân nghe một việc khác.

- Hả? Chuyện tốt như thế sao? Có thể lấy ra Ma tinh cấp bốn, phỏng chừng sau này còn có thể làm được những thứ còn cao hơn nữa! Tốt! Ước Hàn, nếu người không có chuyện gì nữa, thì đi làm việc đi! Ta sẽ đi tới chỗ tiểu đội Địa Tinh thăm họ một chút!

Đoạn Vân cười nói. Xem ra tên nghiên cứu cuồng Lai điên Bố Ni Tư này đúng là có chút bản sự, trên đại lục không ai làm được chuyện này, thế mà hắn lại làm được. Luyện kim pháp thần quả nhiên không đơn giản, vốn là Luyện kim pháp thần mà Ma lực bị phong ấn thế mà vẫn còn lợi hại như vậy! Xem ra Ma lực bị phong ấn của Lai Bố Ni Tư cũng chưa chắc là chuyện xấu! Nếu không phải vì tên Luyện kim pháp thần đó bị phong ấn Ma lực, thì đâu có người nào đã đạt tới đỉnh cấp ma pháp tạo nghệ như vậy mà còn đi nghiên cứu mấy thứ Ma tinh cấp thấp chứ?

Nếu một người thường không có Ma lực có thể lợi dụng Ma tinh năng lượng, vậy thì nhóm luyện kim cao thủ Địa Tinh không có Ma lực phỏng chừng có thể sẽ quật khởi rồi, còn thời đại văn minh Địa Tinh cũng đã sắp tới rồi! Đây là đại sự, phải đến xem xét cẩn thận.

- Hai tiểu bảo bối, theo thiếu gia đi xem Lai Bố Ni Tư nhé? - Đoạn Vân cười nói với hai vị tiểu mỹ nhân phía sau.

Sau đó, ba người bọn họ đi tới Phòng thí nghiệm ma pháp của Lai Bố Ni Tư! Nhưng chào đón họ là vài tiếng nổ kinh hoàng!

- Âm... Âm!

Tiếng nổ thật lớn làm cho mấy cánh cửa sổ trong Phòng thí nghiệm ma pháp của Lai Bố Ni Tư vỡ vụn bay tung ra ngoài, còn đám người Đoạn Vân thì bị tiếng nổ làm giật nảy cả người. Tiếp theo đám Đoạn Vân thấy Lai Bố Ni Tư cả người đen trùi trùi từ bên trong cười hắc hắc chạy ra, miệng thì không ngừng lảm nhảm : Ta thành công rồi, ta thành công rồi!

- Lai Bố Ni Tư, người làm gì đó? Làm pháo hả? - Đoạn Vân có chút bất mãn hét lên.

Vừa bị tiếng nổ làm cho ù cả tai, bây giờ Lai Bố Ni Tư làm sao mà nghe thấy Đoạn Vân đang nói cái gì.

Vì vậy Đoạn Vân trực tiếp chặn phía trước Lai Bố Ni Tư, sắc mặt bất thiện trừng mắt nhìn Lai Bố Ni Tư lúc này trông có vẻ hơi ngớ ngẩn. Lai Bố Ni Tư chẳng thèm quan tâm tại sao hắn ngẩn lâu lại, mà lão cũng mặc kệ người kia là ai, nhảy chồm tới ôm người kia nhảy dựng lên, hơn nữa vừa nhảy nhót loạn cào cào vừa gào ầm ĩ lên:

- Ta thành công rồi, ta thành công rồi!

Đoạn Vân bị Lai Bố Ni Tư làm cho không còn biết phải nói gì! Đây là người nào đây?

Đại khái vài phút sau, Lai Bố Ni Tư mới từ tình trạng quá hưng phấn khôi phục lại, tai cũng đã có thể nghe thấy một vài tiếng động.

- Nguyên là thiếu gia đến hả, thiếu gia, nói cho người một tin tốt, ta đã .

- Có phải là người muốn nói người đã trích xuất thành công Ma tinh cấp bốn không?

Đoạn Vân dùng một loại ánh mắt I'll kill You nhìn Lai Bố Ni Tư, nói lạnh lùng.

Lai Bố Ni Tư cười cười, nói hơi bối rối:

- Thì ra thiếu gia đã biết rồi! Nhưng mà, đó là chuyện vài ngày trước cơ. Hôm nay trong lần thí nghiệm này, ta dám nói, ta có thể tìm được phương pháp lợi dụng mà tính cấp rất cao.

Đoạn Vân tròn tròn mắt:

- Vừa mới dám nói, lại còn có thể, người rốt cuộc muốn nói cái gì?

Thấy vẻ mặt Đoạn Vân, Lai Bố Ni Tư nói có chút xấu hổ:

- Thiếu gia, nói cách khác, ta chỉ tìm được một vài linh cảm, ý nghĩ cụ thể cũng rất hoàn chỉnh rồi, còn phải trải qua nhiều lần thí nghiệm mới biết chắc chắn được.

- Lão Đại, ta gọi người là lão Đại nhé! Trước kia, người khua chiêng múa trống với mấy Ma tinh cấp thấp mà đã dễ sống dễ chết như vậy rồi, bây giờ người còn muốn sờ vào Ma tinh cao cấp nữa. Chẳng phải người muốn bị tứ phân ngũ liệt hả? Không được! Người không thể tiếp tục làm thí nghiệm nữa! Nếu người chết, bốn thiếu gia sẽ bị tổn thất lớn lắm đó! Hơn nữa, người đã hơn trăm tuổi rồi! Mặc dù nhờ vào sự trợ giúp của mấy viên thuốc của ta thì nhìn qua cũng chỉ khoảng ba mươi mấy, nhưng mà người dù sao cũng cao tuổi rồi! Nếu bị nổ vài lần nữa, nếu biến thành ngốc nghếch thì làm sao bây giờ? Người mà si ngốc, với tốc độ lão hóa của người bây giờ, phỏng chừng còn phải sống vất vưởng mấy trăm năm mới có thể già chết được, ta đây chẳng phải là còn tốn kém rất nhiều cơm để nuôi không?

Đoạn Vân thao thao bất tuyệt nhồi cho Lai Bố Ni Tư một bài diễn văn hoang đường. Những lời hắn nói làm cho Liên Na và Vân Vân một lần nữa không thể nén cười được!

Nghe Đoạn Vân nói, Lai Bố Ni Tư có chút nóng nảy, lão lôi tay Đoạn Vân nói:

- Thiếu gia, ta thật sự sắp thành công rồi! Không tin người tới đây mà xem!

Nói xong, Lai Bố Ni Tư kéo Đoạn Vân lôi tới Phòng thí nghiệm của lão, bên trong có một vài thứ gì đó mà lão đang nghiên cứu. Có quyển trục cấp thấp, Ma pháp vũ khí và Ma pháp đạo cụ... vân vân! Bất quá tất cả đều được biến thành cấp thấp cả rồi!

- Thiếu gia người xem đây! Ta đã nắm được phương pháp lấy ra năng lượng từ Ma tinh. Để đảm bảo an toàn, ta chỉ dùng cục Ma tinh bậc nhất thôi. Người xem, ta tìm được hai vị trí rất kỳ lạ, ta dùng dây dẫn ma pháp nối vào một đầu, sau đó lại dùng một sợi dây khác nối vào chỗ kia. Sau đó .

- Từ từ! Liên Na và Vân Vân các người lui ra phía sau!

- Ai nha, thiếu gia, hai thị nữ của người đều đã là Thánh ma đạo rồi, có cần phải như vậy không? - Lai Bố Ni Tư tròn mắt trắng dã nói.

- Cần, rất cần! Người đừng nói cho ta là người muốn nối hai cái sợi dây đó với nhau nha? Theo ta được biết, cực dương và cực âm tương giao sẽ tạo thành đoản mạch! Nếu nói về Ma tinh, ta nghĩ kết quả đoản mạch sẽ là nổ!

Đoạn Vân hơi sợ hãi lùi về sau một bước!

- Người làm sao biết được chứ?

Lai Bố Ni Tư rất hưng phấn, lão đang muốn hỏi Đoạn Vân chi tiết hơn, nhưng hần vừa buông tay hai sợi dây kia, hai sợi dây đó vừa vện chạm vào nhau. Kết quả là Ầm tiếng, viên Ma tinh cấp một nổ tung!

Mặc dù chỉ là Ma tinh cấp một, nhưng uy lực của vụ nổ cũng rất kinh khủng, cả cái bàn đều bị phá nát bầy! Còn Lai Bố Ni Tư cũng bị lực nổ rất lớn đánh bay đi vài thước!

- Ta đã nói là nổ mà, người còn muốn thử nữa không?

Đoạn Vân vỗ bụi đất trên người cười nói.

143. Chương 143. Siêu Cấp Súc Điện Ma Tinh Năng

Lai Bố Ni Tư không màng đến những vết thương do vụ nổ gây nên, vô cùng kích động chạy tới trước mặt Đoạn Vân, thần sắc thập phần hưng phấn hỏi: "Thiếu gia, làm sao người biết được sẽ phát sinh bạo tạc như vậy? Ta thí nghiệm vô số lần mới tìm ra được đó!"

Đoạn Vân chỉ tay vào Lai Bố Ni Tư đang phấn kích, chỉnh sắc nói: "Lui ra phía sau một bước, đừng đứng gần ta như vậy! Cả người người dơ bẩn như thế kia cơ mà!"

Lai Bố Ni Tư vội vàng lui ra phía sau một bước, thế nhưng ánh mắt khát vọng vẫn nhìn chăm chăm vào Đoạn Vân.

Cười cười, Đoạn Vân nói: "Mặc dù ta không rành về cấu tạo của Ma tinh, nhưng mọi sự đều có âm dương tương hỗ, ta cũng biết đạo lý chia ra cực dương và cực âm. Một viên Ma tinh ẩn chứa năng lượng thật lớn, còn loại năng lượng này ở tình trạng bình thường cũng sẽ không tự nhiên biến mất, do đó ta đoán Ma tinh có thể có hai cực! Như vậy, chỉ cần tìm được hai cực này, chúng ta có thể lấy năng lượng từ Ma tinh ra ngoài! Được rồi, người làm sao tìm ra được hai cực của Ma tinh thế? À à hay là người chỉ cho ta xem hai đầu nối cũng được!"

Nghe Đoạn Vân giải thích, Lai Bố Ni Tư vị Luyện kim pháp thần vĩ đại cặp mắt hấp háy nháy loạn xà ngầu, vừa thấy là biết ngay căn bản không hiểu được gì cả! Kỳ thật những gì Đoạn Vân giảng đều là những kiến thức về điện năng bình thường thời hiện đại, mỗi một người hiện đại cơ hồ đều có thể hiểu được. Nhưng khổ là tại dị giới cơ bản là không có điện. Mặc dù ở đây có Điện hệ ma pháp, cũng chính là Ma pháp do Quang hệ và Hỏa hệ hợp thành mà sinh ra. Nhưng bởi vì Điện hệ Ma pháp sư rất hiếm, mọi người gần như không ai biết cách vận dụng điện năng cả. Tại dị giới, mọi người chủ yếu dùng Quang hệ ma pháp chiếu sáng, nấu cơm thì dùng Hỏa hệ ma pháp, ngoại trừ sát thương lực do Điện hệ ma pháp tạo ra trên chiến trường, cơ hồ không có nơi nào dùng tới điện cả!

"Này! Ta đang hỏi người đó? Đừng đứng ngăn ra nữa!" Đoạn Vân nhìn Lai Bố Ni Tư đang lơ mơ ngơ ngẩn lẫn thần ngù ngờ ngây ngốc gọi lớn.

"A? Cái gì? Thiếu gia, ta vẫn chưa rõ những gì người vừa nói! Không hiểu đầu hay tai ta có vấn đề a? Người cố giảng lại một lần nữa được không?" Lai Bố Ni Tư rốt cục cũng hồi phục lại.

Từ từ nói sau đi nha! Người trước tiên hãy nói cho ta biết là người làm sao tìm ra được được hai cực Ma tinh thế?" Đoạn Vân rất tò mò. Còn lúc này Địa Tinh Cấp Nộ mang theo mười mấy Địa Tinh đi đến, lặng lẽ đứng một bên nghe chuyện.

Thiếu gia, trong lúc vô ý ta đã phát hiện ra. Thiếu gia người xem khóa Ma tinh này đi, Ngài nhìn kỹ mặt ngoài của nó có cái gì bất đồng không hả?" Lai Bố Ni Tư xuất ra một viên Ma tinh đưa cho Đoạn Vân xem xét.

Đoạn Vân nhận viên Ma tinh, đánh giá thật cẩn thận, hy vọng có thể từ những đường vân trên vỏ Ma tinh mà nhìn ra vài đầu mối nào đó! Lúc đầu, Đoạn Vân không phát hiện ra cái gì dị thường, bất quá rất nhanh sau đó Đoạn Vân đã phát hiện ra sự phân bố những hoa văn trên Ma tinh có một vài điểm bất đồng. Vì vậy Đoạn Vân lấy một cái kính lúp từ Không gian giới tử ra, quan sát cẩn thận hơn.

Nhờ công hiệu phóng đại của kính lúp, những hoa văn trên cục Ma tinh nhanh chóng hiện ra một cách rõ ràng. Nguyên là mặt ngoài Ma tinh có một vài những đường vân nhỏ nhỏ như dấu vân tay, ngoài ra còn có những cái rãnh lớn hơn. Những đường vân này bố trí rất có quy luật rải ra ở mặt ngoài Ma tinh.

Hơn nữa, thông qua những cái rãnh nhỏ, Đoạn Vân còn có thể phán đoán ra hai đầu của Ma tinh: có một đầu Ma tinh có những đường vân rất dày đặc, hơn nữa tới điểm cuối cùng còn ngưng kết thành một điểm, xem ra đây là nơi thu vào. Còn tại một chỗ khác, màu sắc có vẻ nhạt hơn, hơn nữa những đường rãnh cũng rất thưa thớt, xem ra đây là nơi phóng ra.

Lại Bố Ni Tư, người nhất định đã phát hiện ra những đường rãnh này phải không ?” Đoạn Vân buông Ma tinh ra hỏi .

Đúng vậy, nhờ có kính lúp của thiếu gia, ta phát hiện thấy mấy hoa văn này, nhưng rất lâu không tìm thấy đột phá khẩu! Gần đây ta mới tìm được cách làm ra vài vụ nổ!” Lại Bố Ni Tư trả lời.

Ngẫm nghĩ một lát, Đoạn Vân hỏi : ”Ma tinh là ở trong óc Ma thú gì đó, hơn nữa giai vị của Ma tinh cũng đại biểu cho giai bậc của Ma thú, người có biết một viên Ma tinh chứa ở chỗ nào trong cơ thể Ma thú không?”

Thiếu gia, việc này ta không biết đâu, ta dù sao không có Tế tự thuật cao minh như Ngài được. Mấy con Ma thú ta nghiên cứu đều là đồ chết cả mà!” Lại Bố Ni Tư nói .

Người đâu, đưa một đầu Ma thú tới đây, không cần cao cấp đâu!” Đoạn Vân ra lệnh .

Ngay lập tức một con Ma thú cấp ba đáng thương đã bị Đoạn Vân tiến hành giải phẫu sọ. Cầm đủ mọi dụng cụ, Đoạn Vân nghiên cứu rất lâu trên đầu con Ma thú đó, cũng nhờ vào lần nghiên cứu này mà Đoạn Vân phát hiện ra không ít việc hay.

Sau khi cứu sống lại con Ma thú cấp ba rồi cho thả đi, Đoạn Vân thở phào nói: ” Xem ra, những nơi hoa văn thưa thớt, cũng chính là Catod (cực dương), còn đầu bên kia là Anod (cực âm)! Kỳ thật như vậy cũng đã giải thích được rồi, Ma thú hấp thu Ma pháp nguyên tố trong không khí tiến hành tu luyện, một mặt hấp thu năng lượng, sau đó tập hợp lại cho mình sử dụng! Chúng ta có thể coi đầu có hoa văn dày đặc đó là một chính cực, Ma lực có thể từ một cực này chạy ra ngoài, sau đó trải qua một dụng cụ có thể chứa năng lượng hoặc là thiết bị tiêu hao năng lượng, sau đó quay về cực kia. Như vậy, chúng ta có thể sử dụng một lượng rất lớn năng lượng từ Ma tinh rồi! Xem ra, Ma pháp văn minh của Địa Tinh vốn là chủng tộc không có Ma lực từ hôm nay sẽ bắt đầu được phát triển rồi!”

Mười mấy Địa Tinh ở bên đang nghe Đoạn Vân nói đều nổi cơn hưng phấn, mặc dù bọn họ cũng không hiểu gì về lý luận của Đoạn Vân cho lắm, nhưng Đoạn Vân đã nói như vậy thì nhất định sẽ là sự thật chắc như cua gạch, Địa Tinh sắp quật khởi rồi! La là lá la!

Địa Tinh Cấp Nộ vẻ mặt vẫn còn khó hiểu hỏi lại: ” Nhưng thưa thiếu gia, tại sao phải nối thành một vòng mới sử dụng được năng lượng? Hơn nữa, tại sao cần phải đặt ở giữa một trang bị tiêu hao ma pháp? Chẳng lẽ như vậy sẽ không gây nổ sao?”

Đoạn Vân cười cười, nhìn hơn mười ánh mắt đang long lanh khát vọng, kiên nhẫn giải thích: ” Nói với các người thế này cho đơn giản nhé, nếu người không nối mạch thành một vòng kín, vậy Ma tinh sẽ không biết được có người cần dùng năng lượng của nó. Còn nếu người nối hai cực âm dương, một luồng năng lượng thật lớn sẽ nhanh chóng thoát ra khỏi cực dương, sau đó quay trở lại cực âm. Cứ như vậy thì hai cực Ma lực sẽ không khống chế được, Ma tinh không tiếp nhận được, đương nhiên sẽ phát nổ. Hiểu chưa?”

Không hiểu lắm!” Cấp Nộ nói với vẻ ngây thơ vô tội.

Đoạn Vân có chút nóng nảy, sau đó hắn đem toàn bộ kiến thức có được về nguyên lý điện hiện đại giảng một lần lại cho bọn chúng. Nhưng hai thế giới có văn hóa bất đồng, mọi người kể cả Lại Bố Ni Tư càng thêm mơ hồ hơn!

Bao nhiêu kiên nhẫn của Đoạn Vân đều bị họ hoàn toàn tiêu diệt, hấn gào lên: " Thôi, các người nhớ vài điểm này là được rồi! Đừng hỏi tại sao lắm như vậy! Đúng là không yên được với các người! Cáp Nộ, việc nghiên cứu hỏa đồng của các người tới đâu rồi !" Còn Đoạn Vân không thể ngờ về sau mấy cái lý luận tạp nham của hắn đã được đám Địa Tinh phụng thành thần dụ, trở thành chân lý không thể sửa đổi!

À, thiếu gia, hỏa đồng của chúng ta đã được nghiên chế thành công rồi. Có xạ trình hữu hiệu đạt tới ngoài trăm thước, trong phạm vi trăm thước, có thể làm cho địch nhân phải chịu thương tổn cấp năm, còn trong vòng năm mươi thước thì tương đương với thương tổn của Ma pháp cấp sáu, trong vòng mười thước, sẽ tạo thành thương tích cấp bảy!" Cáp Nộ hưng phấn báo cáo rất to, dù sao đây là một loại siêu vũ khí có thể chế tạo hàng loạt do Địa Tinh tiểu đội tự mình nghiên cứu chế tạo ra.

Tốt lắm ! Đã đưa ra sản xuất chưa? Sản lượng được bao nhiêu?" Đoạn Vân rất cao hứng, xem ra đám Địa Tinh yếu hèn này bây giờ đã không còn nhu nhược nữa, bọn họ sau này sẽ trở thành cơn ác mộng của tất cả địch nhân!

Bây giờ mới bắt đầu sản xuất các loại thiết bị cho hỏa đồng thôi, hai ngày nữa là có thể sản xuất số lượng lớn rồi! Phỏng chừng một ngày có thể sản xuất trăm khẩu! Đến khi công nhân của chúng ta đã thuần thục, một ngày chắc phải làm được hơn một ngàn khẩu đó!" Cáp Nộ trả lời.

Ngẫm nghĩ một chút, Đoạn Vân cười nói: " Cáp Nộ, người từ vụ nổ Ma tinh này có linh cảm gì không ?"

Thiếu gia, ta đang muốn nói với Ngài đây. Nếu chúng ta đã có khả năng khống chế được sức nổ của Ma tinh, chúng ta có thể gắn vào Ma tinh một trang bị kích nổ, làm cho Ma tinh bay đến trận doanh của đối phương mới nổ!"

Tốt, rất có tiềm lực! Chỉ cần người nghĩ biện pháp làm cho Ma tinh bay đến nơi địch quân đồn trú, khi đó mới làm cho hai dây nối cực ma pháp chạm vào nhau, vậy thì coi như địch quân ô hô ai tai rồi! Ta ước chừng, một viên Ma tinh cấp một mà nổ, đại khái cũng tạo ra uy lực cấp hai, cấp hai thì có uy lực cấp bốn. Cấp ba phỏng chừng có uy lực cấp năm. Cấp bốn cấp năm đại khái có uy lực cấp sáu cấp bảy! Về phần những Ma tinh cao cấp, như cấp tám, cấp chín chẳng hạn, thậm chí cả cấm chú nữa, thì thật không biết uy lực bá đạo đến mức nào! Ha ha ! Sau này nếu ai còn dám trêu vào Địa Tinh các người, các người cứ dùng Ma tinh đại pháo bắn chết mẹ chúng nó đi!" Đoạn Vân cười nói rất đắc ý (cái này tôi dịch nguyên văn, mong độc giả thông cảm) .

Đúng, bắn chết mẹ chúng nó đi!" Mười mấy Địa Tinh hưng phấn gầm lên .

Còn Lai Bố Ni Tư đứng một bên nói thầm: thật sự là một đám cuồng chiến, hơn nữa còn là loại chiến cuồng biến thái ! Đây là phát minh gì thế? Làm sao không phục vụ cho chánh đạo chứ?

oOo

Có một ngày một Ma thú cấp tám kiêu ngạo trước mặt Cáp Nộ, rồi còn bắt cần đập chết một đóa hoa nhỏ, Cáp Nộ rất tức giận, đem một Ma tinh đại pháo cấp bảy bắn hấn nát thành cám, cũng tranh thủ lấy đi Ma tinh cấp tám của hắn! Tội danh là phá hoại hoa cỏ ảnh hưởng đến sự tươi đẹp của thiên nhiên!

Lại có một ngày, một con Cự long cừu cấp khắc nhỏ trên đường cái, Cáp Nộ thấy được vô cùng giận dữ, dùng Ma tinh cấp tám bắn Cự long thành bụi phấn, tội danh là khắc nhỏ tùy tiện ảnh hưởng đến vệ sinh chung của cộng đồng!

Còn có một ngày nữa, cha của con Cự long bất hạnh vừa khắc nhỏ hôm nọ, một con Cự long cấp mười muốn báo thù, cũng mua được một khẩu pháo trúc đem đến thị uy, Cáp Nộ cười lạnh một tiếng, hạ lệnh khai pháo, tội danh là đem theo vũ khí có quy mô sát thương lớn đe dọa công dân gương mẫu. Kết quả là, Ma tinh cấp mười tới tay .

Vì Địa Tinh Cáp Nộ giết hai đầu Cự long liên tiếp, sau đó Long Hoàng biết tin mặt rồng tức thời giận dữ. Thế nhưng hắn còn chưa kịp hạ lệnh tấn công trả thù, một viên Ma tinh đại pháo mười cấp đã nổ ngay vào đỉnh đầu của hắn, Cáp Nộ nói với hắn trước khi chết: người đã có động cơ và khuynh hướng giết người, có thể trở thành tên bạo dân cuồng sát đe dọa xã hội!

Cáp Nộ lấy ra Ma tinh cấp mười một của Long Hoàng, chuyển nòng pháo quay về phía người, nói rất kiêu ngạo: Nếu người còn không đem truyện này sưu tầm và nộp ngay phiếu đề cử, ta sẽ hạ lệnh khai pháo!

Còn Độc Cô Lãnh Giả vừa thấy tình hình như vậy cũng nhảy vào, vội vàng khuyên giải Cáp Nộ, Cáp Nộ gào lên: Người cầm miệng cho ta! Còn nói nhảm nữa ta bắn một phát lên người người bây giờ!

Độc Cô lắc lắc đầu bất lực, nói với người: Huynh đệ, việc này ta không có khả năng không chế được, tạo ra lắm tên biến thái như vậy, ta cũng không còn biện pháp nữa rồi!

144. Chương 144. Cuồng Dã Ma Thú Dục Thành Quân

Ngày thứ hai, sau bài diễn thuyết đầy xúc động của Đoạn Vân, tất cả thành viên chiến đấu của Gia tộc đều tiến hành Ma Quỷ huấn luyện rất nghiêm khắc và tàn khốc. Hai Cuồng ngu sư đoàn, hai Tạp bài sư đoàn, còn có một Phì Tử sư đoàn, trên năm vạn Thú Nhân Gia tộc, dưới sự đôn đốc của một trăm Thú Nhân Kiểm Thần, cả ngày hăng say huấn luyện. Còn hơn hai vạn Cuồng chiến sĩ và một vạn quân sĩ Nanh Sói sư đoàn cũng đã bắt đầu Ma Quỷ huấn luyện khùng bố dưới sự dẫn dắt của các Đội trưởng. Dưới sự tác động của họ, một vài đội quân phi chính qui Thú Nhân cũng đua nhau tổ chức huấn luyện quân sự. Đối với loại hiện tượng này, Đoạn Vân cũng không có ý kiến gì, dù sao đây cũng là chuyện tốt, hơn nữa hiểu chiến vốn là thiên tính của Thú Nhân.

Ma Quỷ thức huấn luyện lần này nếu so với lần đầu Nanh Sói đặc chủng huấn luyện thì kinh khủng hơn vài lần! Khi Đoạn Vân bắt đầu khởi nghiệp ở Thiên Long, Thú Nhân Gia tộc Hộ vệ cũng đã tiến hành loại huấn luyện này. Còn hiệu quả của Ma Quỷ thức huấn luyện thì quả là biến thái. Thú Nhân của Gia tộc có rất nhiều người trực tiếp trong thời gian không đến một tháng đã đột phá tới hai giai. Người không thể coi thường việc này được đâu! Hai giai lận đó! Mặc dù một viên Tủy Đan của Đoạn Vân có thể làm cho một võ sĩ cấp năm cấp sáu đột phá thẳng lên cấp bảy hoặc cấp tám, nhưng dù sao đó cũng không phải là thông qua sự cố gắng nỗ lực của bản thân mình! Rất nhiều người lúc đầu không thể nắm bắt được năng lượng mới của mình. Nói cách khác nếu kiểm sĩ cấp tám mà chỉ dựa vào được lực để tăng hai giai, thì không thể đánh lại một võ sĩ dựa vào tự thân cố gắng mới đạt tới cấp bảy. Nếu không nhờ có công hiệu tủy căn phiệt tủy và xây dựng nền móng từ Tủy Tủy Đan của Đoạn Vân, Đoạn Vân quyết sẽ không để thủ hạ mình sử dụng với số lượng lớn!

Thế nhưng tình huống bây giờ lại bất đồng, Đoạn Vân là một tên biến thái, hắn có những viên thuốc cơ hồ còn có thể làm cho người ta bất tử. Ý định của Đoạn Vân là dùng được vật và Ma Quỷ thức huấn luyện kết hợp lại, như vậy mới chính thức tạo ra một quân đội thiết huyết có thực lực biến thái. Do đó, lần này Đoạn Vân dự định trong khi thủ hạ của mình đánh nhau với đồng đội dễ sống dễ chết, hắn sẽ luyện chế một lượng lớn được hoàn hoặc được thủy có thể tăng lên thực lực! Chỉ có sự kết hợp hoàn mỹ như vậy mới có thể để cho thực lực bọn họ tăng lên nhanh chóng, lại vẫn có thể đề cao tiềm lực phát triển của họ. Được hoàn để xây dựng nền móng, hơn nữa dựa vào huấn luyện biến thái mà củng cố lại. Đoạn Vân ước chừng, không bao lâu sau, việc họ trở thành Thần cũng không phải không có khả năng!

Nhìn năm siêu cấp Ma sủng của mình, Đoạn Vân cười hỏi: "Các người bây giờ đều là Thần thú rồi, thủ hạ có thực lực như thế nào?"

A, lão Đại, có phải là sắp phát thuốc không? Hắc hắc!" Phì Tử cười hí hửng hỏi.

Đoạn Vân trợn mắt: "Người hỏi vậy để làm gì? Mau báo cáo thực lực của thủ hạ!"

"Rõ!" Tiểu Phì Tử cũng rất nghiêm chỉnh đứng nghiêm trước mặt Đoạn Vân, rồi nhấc tay làm một quân lễ thật buồn cười. Hình dáng tròn trịa mũm mĩm của hắn làm cho Đoạn Vân lắc lắc đầu cười to lên!

Lão Đại, thực lực thủ hạ của ta không có biến hóa nhiều lắm! Có một trăm sáu mươi tên Ma thú cửu cấp, một ngàn hai trăm tên cấp tám, cấp bảy bây giờ đang nhanh chóng gia tăng, đoán chừng cũng trên vạn rồi!" Phì Tử bẩm báo rất ra dáng và có phong độ của một Thống soái, dù sao hắn cũng có nhiều thủ hạ như vậy, cũng phải học lấy vài tư thế uy nghiêm và oai phong chứ!

Tốt, trừ đi lực lượng Thần thú, khoảng chừng cũng bằng với thực lực của Long tộc rồi!" Đoạn Vân khẽ gật đầu, nhìn về phía Tiểu Phì Hiệp!

Lão Đại, thủ hạ Phi Long Vương cửu cấp trung giai trở lên vẫn là tám mươi tên như trước. Trong đó hai mươi tên có thực lực cửu cấp hậu giai, năm tên có thực lực cửu cấp đỉnh phong, còn lại đều là trung giai

cả! Còn có trên năm trăm Phi long cấp tám ! Theo như lão Đại phân phó, ta còn thu phục vài đám Phi hành ma thú khác: có hơn ba trăm con cấp tám, đại khái khoảng một ngàn con cấp bảy, năm con cấp chín !” Tiểu Phi Hiệp trả lời.

Đoạn Vân nói: ” Ta biết rất rõ tình huống của ngươi. À còn Đạt Nhĩ Ba, Đạt Nhĩ Khắc? Các ngươi bây giờ có bao nhiêu thủ hạ rồi? Các ngươi dường như trước giờ còn chưa nói cho ta biết thì phải?”

Hắc hắc, lão Đại, ngươi không biết huynh đệ chúng ta khổ cực thế nào đâu! Bây giờ, chúng ta có trên vạn thủ hạ. Có điều phần lớn đều là cấp bảy cả! Chúng ta chỉ có năm trăm đầu Á Long thú cấp tám cấp chín thôi, ngoại trừ mười sáu con Hắc long, thế thôi! Lão Đại, ngươi cũng bỏ bê chúng ta quá mà!” Đạt Nhĩ Ba vẻ mặt như chỉ rõ ra rằng ‘ngươi không có nghĩa khí’.

Kỳ thật Á Long thú trong mắt Đoạn Vân chính là Khủng long chính thức! Thân thể mấy tên gia hỏa này đều rất biến thái, có lẽ da thịt còn dày hơn cả Ma thú cửu cấp nữa!

Lão Đại, làm sao ngươi không hỏi ta đây?” Thấy Đoạn Vân đã lâu mà không hỏi tới hắn, Ngưu Ma Vương sốt ruột vội vàng hỏi.

Ngươi tự mình không biết nói à? Còn phải đợi ta hỏi!” Đoạn Vân quát lớn.

Hắc hắc! Lão Đại, ta bây giờ có hai mươi lăm tên thủ hạ Ma thú cửu cấp, một trăm hai mươi sáu tên cấp tám, năm trăm bốn mươi tám cấp bảy!” Ngưu Ma Vương báo cáo với vẻ mặt dương dương tự đắc.

Tốt! Đúng là nhỏ thì dễ quản!” Đoạn Vân cười nói.

Nhìn năm thủ hạ thân quen, Đoạn Vân chính sắc nói: ”Giao cho các ngươi một nhiệm vụ. Ta muốn các ngươi huấn luyện thủ hạ của mình trở thành binh lính Ma thú. Nói rõ ra là Ma thú có quân kỷ. Ta biết việc này đối với các ngươi có hơi khó khăn một chút, cũng có vẻ hơi lờ mờ. Nhưng yêu cầu của ta cũng không cao quá. Ta yêu cầu đám Ma thú có thể đạt tới mức có năng lực phối hợp tác chiến, còn nữa, ta muốn chúng có thể xếp thành đội ngũ chỉnh tề. Để đảm bảo các ngươi quán triệt tốt kế hoạch này, ta quyết định, các ngươi cũng phải tham gia huấn luyện quân sự chính quy. Đây chỉ là cho các ngươi biết cái gì gọi là huấn luyện quân sự, sẽ không khổ cực lắm đâu mà lo!”

”Lão Đại, Không phải đùa chứ? Ma thú mà cũng phải tiến hành quân huấn sao? Đại ca, ta không nghe lầm đó chứ!” Đạt Nhĩ Khắc vừa khó tin vừa kinh hoàng.

Lão Đại có phải là bị bệnh không nhỉ?” Đạt Nhĩ Ba nói vào.

Lão Đại à, Phi long chỉ dùng để bay thôi!” Tiểu Phi Hiệp nhắc nhở Đoạn Vân.

Lão Đại, ta là tiểu hài tử đáng yêu thế này không chịu được huấn luyện khổ cực, không cần làm vậy đâu!”

Nhìn một đám nhố nhăng quen thuộc, Đoạn Vân thật sự là dở khóc dở cười. Lắc lắc đầu, Đoạn Vân nói rất nghiêm túc: ” Ta đâu có bắt Ma thú thủ hạ các ngươi phải có quân kỷ nghiêm minh giống như Nanh Sói đâu. Ta chỉ yêu cầu các ngươi có thể xếp thành hàng, các ngươi có thể đứng trước mặt họ mà nói chuyện, họ phải đứng nghiêm chỉnh lắng nghe. Những Ma thú nào đã hóa thành hình người, phải dùng hình người để tiến hành huấn luyện. Đối với Ma thú khác ta sẽ phái chuyên gia đi chỉ đạo. Tiểu Phi Hiệp, đối với Phi long và Phi thú của ngươi, yêu cầu của ta cũng không cao lắm. Ta chỉ hy vọng trong khi họ bay trong không trung, có thể làm thành một đội ngũ chỉnh tề làm cho người ta chấn động. Còn nữa, các ngươi phải để họ học cách phối hợp chiến đấu. Phi Tử, ngươi đúng là một tiểu hài tử, nhưng ngươi cũng là Thần thú oai phong quần lý hàng vạn nhân mã thủ hạ. Nhưng cần nhắc về tuổi tác của ngươi, ta có thể chấp thuận cho ngươi không cần tham gia. Ta muốn sau khi các ngươi hoàn thành quân huấn sẽ làm cho các ngươi đột phá tới cấp mười hậu kỳ, như vậy... xem ra..., tên béo nhà ngươi có lẽ không cần nữa rồi!”

”Đừng đừng, lão Đại, ta đi, ta đi được chưa?” Phi Tử vội vàng cười nịnh nọt nói. Nói đùa, lão Đại làm cho cả đám Đạt Nhĩ Ba phát triển thực lực, mình như vậy chẳng phải là lạc hậu sao? Sau này làm sao lên mặt trước đám tiểu đệ được?

”Muốn quân huấn hả? Được! Ngươi có một vạn Ma thú thủ hạ có trí tuệ, ngươi có thể tập hợp lại thành một Ma thú sư đoàn! Danh xưng thì ta đã nghĩ ra cho ngươi rồi, gọi là Thú Vương thân binh Sư đoàn!” Đoạn Vân cười nói.

Lão Đại, đổi tên khác được không?” Phì Tử cau mày nói.

Sao thế? Tên Thú vương không phải dễ nghe sao? Các người nói thử xem!” Đoạn Vân cười hỏi.

Đích xác là chẳng dễ nghe gì cả!” Năm thú đồng thanh nói.

Đoạn Vân trợn trắng mắt, cái tên uy phong kêu to như mõ vậy lại nói là không dễ nghe! Đúng là đồ không có văn hóa mà!

Vậy tên là Bách thú Sư đoàn nhé!” Đoạn Vân ngẫm nghĩ một lát rồi nói.

Tên này được đấy! Lão Đại, kêu là Bách thú Sư đoàn đi! Wow wow!” Phì Tử nhảy dựng lên rất hưng phấn.

Lão Đại, thủ hạ của chúng ta cũng có thể tạo thành một sư đoàn rồi!” Đạt Nhĩ Ba nói.

Đoạn Vân nhìn Đạt Nhĩ Ba cười nói: ” Các người có thủ hạ Khủng long rất uy mãnh, đặt tên là Mãnh long Sư đoàn nhé! Đám thủ hạ của người khối lượng lớn như vậy, ta nghĩ rằng, cái đám gia hỏa đó có thể đè dẹp lép toàn bộ địch nhân đó!”

”Được, kêu là Mãnh long Sư đoàn! Lão Đại, người hơi bị có năng khiếu đó!” Đạt Nhĩ Ba cười nói.

Nghe Đạt Nhĩ Ba nói thế, Đoạn Vân thiếu chút nữa té xỉu - Ai dạy hắn nói ”Hơi bị có năng khiếu” nhỉ?

Lão Đại, làm sao người cứ quên ta đây thế?” Ngưu Ma Vương có vẻ sốt ruột.

Người ít thủ hạ như vậy, lại toàn là trâu! Người tự mình tùy tiện muốn gọi gì mà chẳng được. Sau này khi chiến đấu, chỉ cần cho đám người các người ủi tới một lần, có lẽ địch nhân sẽ chết một mảng lớn. Các người ít người, chỉ đủ biên chế một doanh thôi! Sau này sẽ mở rộng đội ngũ ra! Danh xưng hử, đặt tên là Thiết ngư Doanh nhé? Thế nào? Có uy phong không hử?” Đoạn Vân cười nói. Thiết ngư Doanh, tại sao không gọi là Quỷ Doanh nhỉ? Ha ha!

”Được! Thiết ngư Doanh thì Thiết ngư Doanh, sớm muộn gì ta đây cũng sẽ phát triển đội ngũ lên thành mấy vạn! Sau này á, Thiết ngư Doanh sẽ biến thành Thiết ngư Sư đoàn!” Ngưu Ma Vương nói rất huênh hoang(*).

(*)Nguyên văn: ngư khí.

145. Chương 145. Khuynh Tình Nhất Vãn Miêu Nữ Tình

Thiếu gia, tại sao tiến hành khóa Ma Quỷ huấn luyện lại không có tên Miêu tộc thích khách chúng ta trong đó? Thân cấp Miêu nữ thích khách La Lị vẻ mặt rất phức tạp nhìn Đoạn Vân, hơn nữa từ trong ánh mắt của nàng, Đoạn Vân dường như thấy được cả một trời ai oán nào nùng!

Khái khái! Miêu tộc thích khách các người đại đa số đều là nữ hài tử, ta sợ các người không chịu được khổ cực! Đoạn Vân có chút bối rối khi trả lời. Mặc dù La Lị là thuộc hạ của mình nhưng nàng cũng là đàn bà a! Đàn bà là cái gì biết không? Cho dù đắc tội với tiểu nhân cũng không nên đắc tội với đàn bà, đó chính là đạo lý a, mà đạo lý này hẳn đã hiểu được rất minh bạch!

Nhưng Miêu tộc thích khách chúng ta hôm nay có thực lực rất cường hãn rồi! Bọn họ bây giờ thấp nhất cũng phải thất cấp! Ta tin rằng chỉ cần trải qua khóa huấn luyện Ma quỷ lần này, bọn họ đều có thể biến thành Thánh cấp! Hơn nữa, ta trước kia cũng chẳng phải kiên trì huấn luyện tới cùng hay sao? Thiếu gia, ta không cho phép người coi thường đàn bà chúng ta! Miêu nữ La Lị có chút kích động khi nói, bộ ngực trinh nữ căng mọng rung rinh phập phồng...

Nhìn sự kích động đó của La Lị, Đoạn Vân cười nói: Được rồi! Vậy cùng nhau huấn luyện! Còn nữa, người đã nói ta coi thường đàn bà nên thiếu gia ta sẽ cho đàn bà các người một cơ hội để chứng minh! Ta cần các người ở Miêu Gia tộc thành lập một nữ tử Sư đoàn biên chế toàn bộ đều do nữ Thú Nhân tạo thành! Ta nói cho người biết nhé, cái chuyện tổ chức Sư đoàn nữ tử này thiếu gia ta đồng ý thành lập là đã mạo hiểm đem thân ra cho tất cả mọi người cười chê dè bêu, chắc sẽ chịu nhiều lời đồn thổi nháy nhó sau lưng! Ài...! Do đó nếu người không làm cho tốt là phụ một phen tâm ý của thiếu gia ta đó! Ha ha ha!

La Lị vừa nghe xong, vẻ mặt lập tức hồng hào rạng rỡ hưng phấn cúi xuống hành lễ với Đoạn Vân: La Lị tạ ơn thiếu gia! La Lị nhất định lãnh đạo chi nữ tử Sư đoàn này cho thật tốt! Thiếu gia yên tâm, La Lị nhất định sẽ không phụ lòng và kì vọng của thiếu gia!

Hảo, hảo! La Lị, người có thể bằng vào sức cố gắng của chính mình mà đột phá lên Thần cấp, đây đã là một kỳ tích! Rất tốt! Lần trước trong khi cấp được cho Gia tộc Thú nhân, thiếu gia ta nhất thời hồ đồ không nghĩ tới người, đây là lỗi của thiếu gia ta!

Về mặt đầy tiểu ý khi nhìn La Lị, Đoạn Vân lấy ra một đặc cấp Tẩy Tủy Đan, sau đó kéo bàn tay trắng như tuyết của La Lị, nhẹ nhàng đặt viên thuốc vào trong tay nàng.

Loại đặc biệt này lần trước thiếu gia cấp cho một trăm hai mươi Thú nhân! Loại này là của người, thiếu gia lần này đền bù cho người! Ta phỏng chừng hiệu quả có thể đạt tới Thần cấp trung giai. Khai La bọn họ đều đã đạt Thần cấp nhưng chỉ ở mức sơ giai, sau này a, chắc chắn người sẽ là Thú nhân mạnh nhất! Đoạn Vân về mặt tán thưởng khi nói, còn trong lòng hắn cũng vang lên: "Người là Thú nhân xinh đẹp nhất!"

Không hề nói ngoa tí nào chứ Miêu Nữ La Lị kỳ thật rất đẹp! Cái miệng nhỏ nhắn, đôi môi đỏ tươi rất là khiêu gợi, mắt to tròn long lanh ướt át, lông mi dài hơi cong vút lên, còn có đôi tai mèo rất xinh, phối hợp tạo nên một khuôn mặt mỹ lệ tuyệt luân! Hơn nữa thân thể vóc dáng của La Lị gợi tình bốc lửa ngùn ngụt thật muốn lấy mạng của nam nhân mà, cái cần nhỏ thì rất nhỏ, cái cần lớn thì ôi lớn tuyệt vời! Tuyệt đối có thể so sánh với Tiểu Nguyệt cùng nhau đích thực là vưu vật trong vưu vật!

Nhưng Đoạn Vân đã từng chứng kiến sự hung ác của La Lị! Hơn nữa trước kia lão bản buôn bán nô lệ từng nói qua, La Lị hay dùng miêu trảo sắc bén của nàng cắt đứt tay chân của nam nhân nào có ý đồ lạm dụng tình dục với nàng! Vừa nghĩ đến đây, Đoạn Vân đã cảm thấy rất là kinh khủng! Hơn nữa, La Lị chỉ là thủ hạ của mình, ta không thể có yêu cầu gì không phải nhỉ?

Khi Đoạn Vân kéo tay La Lị, thân thể La Lị có phản ứng rất kịch liệt để lộ ra thần thái thẹn thùng của thiếu nữ, làm cho người ta rất thích thú mà. Đoạn Vân nhất thời ngây người! Đó chính là Miêu nữ hung ác lừng danh ư? Trong một chốc lát, La Lị trong mắt Đoạn Vân cơ hồ trở thành một nữ tử yếu nhược cần tình yêu và sự bảo vệ của một nam nhân! Hơn nữa còn là một vưu vật trời sinh, Đoạn Vân xúc động chỉ muốn tiến lên đem nàng ôm vào lòng hảo hảo "bảo hộ" một phen! Sau đó được dùng bàn tay tà ác mà vuốt ve toàn thân xinh đẹp gợi cảm của nàng, lại còn vuốt ve thêm cái đuôi đặc biệt êm như nhung kia nữa chứ!

Dùng sức lắc đầu thật mạnh, Đoạn Vân vội vàng đẩy tư tưởng dâm ô uế tạp này ra khỏi đầu! Mình có phải là lão Đại nữa không hả?

La Lị tạ thiếu gia ân tứ! La Lị thổ thổ rất ôn nhu làm cho Đoạn Vân mắt muốn tóe lửa, thấy lúc này khuôn mặt nàng sớm đã đỏ hồng.

Đoạn Vân vội vàng che dấu bản tính sắc lang của mình, chính sắc nói: Cái này vốn là của người nên có, đều là do thiếu gia sơ sót quên đi mất mà! Như vậy đi, vì để đền bù lỗi lầm của thiếu gia ta, thiếu gia hứa đáp ứng người một điều kiện, hơn nữa bất cứ là điều kiện gì!

Thật chứ? La Lị nghe Đoạn Vân nói xong rất là phấn khởi.

Đoạn Vân khẽ cười gật đầu, Đoạn Vân căn bản không sợ La Lị đưa ra yêu cầu gì quá mức!

La Lị ngẫm nghĩ một chút, sau đó đáp ứng nói: Thiếu gia, những điều này người nói là thật chứ, điều kiện gì cũng có thể đáp ứng phải không? Ta cũng chỉ có một yêu cầu là ta muốn thiếu gia... hôn ta một lần!

Cái gì? Đoạn Vân có chút hoài nghi cái lỗ tai của chính mình có vấn đề hay không? Cái này không phải để cho mình chiêm tiện nghi à? Không cần nói là hôn, cho dù cùng lên giường đi, thiếu gia ta cũng không ngại đâu mà!

La Lị vẻ mặt xấu hổ không chịu nổi, khuôn mặt nàng vốn đã hồng nhuận nay lại càng đỏ bừng, tựa như đã biến thành một quả táo chín, làm cho Đoạn Vân muốn lại gần ôm chầm lấy hôn hít một phen để thỏa mãn cơn xúc động!

Đúng vậy thiếu gia! Ta muốn cho người hôn ta một cái hoặc là người để cho ta hôn một cái! Âm thanh La Lị phát ra càng ngày càng nhỏ.

Ha ha ha, mỹ nữ cho mình hôn, không hôn thì không phải với mình. Đoạn Vân tiến lên phía trước, tay trái ôm lấy eo nhỏ của La Lị, tay phải đặt lên tấm lưng bóng loáng như tuyết của nàng, chân phải tiến lên đưa La Lị ngã về phía sau, sau đó hôn vào đôi môi đỏ mọng của La Lị.

Lúc ấy bọn họ đã tạo thành một hình thể như thế này: La Lị mái tóc rất tự nhiên xõa xuống, thân hình nàng song song với mặt đất, cả thân hình nàng uốn cong (hình như là thân hình nghiêng về phía sau gần như ngã xuống). Còn Đoạn Vân lấy chân phải làm trụ, cả người cơ hồ nằm trên người La Lị. Và tay phải vốn đặt ở sau lưng cũng đưa lên vuốt ve cái cổ ngọc ngà thon nhỏ trơn nhẵn của La Lị.

(Em Hoàng: Cái thế này em chưa thực hành bao giờ nên không biết tả có đúng hay không; Workman: Không thực hành được, cũng đừng bắt chước, làm thế té chết đấy! Long Ngổ chen vào: Tên Tác giả Độc Cô Lãnh Giả đã biến thái, đến lượt mấy anh em Dịch giả nhà này cũng biến thái theo hết à?)

Hai đôi môi chạm vào nhau, họ đang tiến hành một nghi thức thần thánh: hôn (chắc là kiss)! Hơn nữa đây còn là một nụ hôn kiểu Pháp cực kỳ lãng mạn ướt át;.

Hai phiến môi đỏ mọng, nhất loạn Khê Lưu (nghĩa đen: một dòng nước cong cong, ý nói môi nàng rất đẹp) ! Miêu nữ kia có một đôi môi hồng mơn mọc khiêu gợi, khuôn mặt đẹp tuyệt mỹ quả nhiên mang một hương vị ngọt ngào riêng. Cái hương vị ngọt ngào này mang lại một loạt khoái cảm khác thường, Đoạn Vân cho tới bây giờ cũng không có tìm được cảm giác như vậy trên người những cô gái khác. Chỉ một cái kiss môi đã làm cho người ta mê say điên đảo đến như vậy, nếu có thể... kiss khắp người nàng thì... ực... có sướng tới phát rồ lên không nhỉ?

Nghĩ vậy, Long thần thương của Đoạn Vân đã nghỉ ngơi được vài ngày, lúc này lại bắt đầu ngo ngoe dục động! Hơn nữa tư thế lúc này của Đoạn Vân thật sự quá mức mập mờ và quỷ dị, tiểu Đoạn Vân phản ứng lại rất là mãnh liệt. Vì gì nhỉ, người ngắm lại xem, tư thế ôm ấp của bọn họ như thế kia, tiểu đệ đệ của Đoạn Vân lại đang đặt tại nơi nào? Ai! Ngay tại nơi thần bí nhất trên thế giới cũng là địa phương thần kỳ nhất a! Bao nhiêu anh hùng hào kiệt, bao nhiêu văn nhân võ tướng, lại có bao nhiêu công hầu đế vương từ cổ chí kim, vô luận là Tần Hán Hán Vũ (Em Hoàng: Cái này hình như là Lý Thế Dân hay Tần Thủy Hoàng hay sao á? Workman: Không phải Lý Thế Dân, mà là Thời Tần, Hán), hay Thành Cát Tư Hãn, Hốt Tất Liệt... cũng đều là bắt đầu tại nơi này mà tạo nên sự nghiệp vĩ đại lưu danh thiên cổ!

Đoạn Vân cảm nhận được sự xúc động ở hạ thể, La Lị càng vừa thẹn vừa mừng! Nàng vốn là Thần cấp cao thủ nhưng hôm nay cả người không có đến nửa điểm khí lực gì cả! Nàng cũng không nói lên được đó là loại cảm giác gì, nàng chỉ biết là trong thời khắc này mình là người hạnh phúc nhất!

Khái khái! Một hồi lâu sau, Đoạn Vân mới từ từ tách ra khỏi thân hình mềm mại của La Lị. Kỳ thực Đoạn Vân cũng không muốn kết thúc nụ hôn lãng mạn này nhanh như vậy, nhưng phản ứng phía dưới lại vô cùng mãnh liệt, lúc này hơi thở của La Lị đã trở nên có chút hỗn loạn. Hơn nữa nếu lại tiếp tục, Đoạn Vân phỏng chừng mình không thể khống chế nổi trận tà hỏa muốn bốc lên đây, đến lúc đấy lại làm ra hành vi cuồng bạo nào đó thì lại làm mất đi thể diện của mình.

La Lị vẫn còn có chút si ngốc! Hồi lâu, nàng nói với vẻ mặt nghiêm túc: Thiếu gia, vừa rồi có việc ta còn chưa nói cho Ngài hay!

Chuyện gì vậy? Đoạn Vân nghi hoặc hỏi lại.

Miêu tộc chúng ta có một quy củ: Nếu ai là người đầu tiên thân mật với Miêu nữ thì nam nhân đó sẽ là trưởng phu của Miêu nữ ấy. Mà lúc này cái việc người vừa làm thế kia cũng tính là thân mật đấy! La Lị cắn răng nói.

Cái gì? Đoạn Vân có chút giật mình kinh hô. Chẳng trách điều kiện chỉ là một cái hôn, nguyên là giá của nụ hôn này cũng không đơn giản a!

Thấy Đoạn Vân giật mình, La Lị chợt nước mắt lưng tròng: Thiếu gia, vô luận người xem ta như thế nào, La Lị đời này sẽ chỉ là nữ nhân của Ngài! Vô luận người muốn ta trở thành cái gì, muốn ta làm cái gì, dù là cho ta làm nữ nô, hoặc là bắt ta đem bán, đều là La Lị cam tâm tình nguyện!”

Ha ha ha, xem ra mị lực của ta thật là bất khả kháng a!

Đoạn Vân rất nhanh tiến đến ôm lấy La Lị, ôn nhu nói: Yên tâm đi, thiếu gia như thế nào có thể bỏ nàng được? Chẳng qua cảm tình loại này có chút hơi miễn cưỡng! Chúng ta trước tiên làm quen với nhau đã! Sau đó khi chúng ta có cơ sở tình cảm nhất định rồi mới lo lắng đến đồng cư đồng sàng a, rồi cuối cùng chúng ta mới lo đến cái chuyện thành thân và sinh tiểu hài tử a!

Nghe Đoạn Vân nói, La Lị giật mình nhìn Đoạn Vân, vẻ mặt rất hưng phấn nói: Thiếu gia, người đáp ứng La Lị thật à?

Đương nhiên! Nàng xinh đẹp như vậy, thiếu gia ta đương nhiên phải yêu thương nàng rồi! Bây giờ chúng ta cũng nên bắt đầu đoạn cảm tình này ha?

Ừm... La Lị vẻ mặt hạnh phúc dựa vào lòng Đoạn Vân.

Đoạn Vân mặc dù nói với La Lị cần một đoạn thời gian để bồi dưỡng cảm tình, nhưng cảm thú thì vẫn là cảm thú! Đoạn Vân ngay tối hôm ấy đã dè La Lị ra mà thân mật. Hơn nữa lại còn làm việc với nàng suốt đêm đến sáng, hưởng thụ một đêm phong tình đặc biệt với Miêu nữ, nếu La Lị không là Thần cấp cường giả, phỏng chừng ngày thứ hai tuyệt đối không thể đứng dậy nổi.

Một đêm điên cuồng, cũng là một đêm tu luyện! Sau khi lấy được hồng hoàn tiết trinh của Thần cấp Miêu nữ xong, Đoạn Vân ngạc nhiên vui mừng phát hiện chân khí trong cơ thể mình lại tăng vọt, thực lực đã trực tiếp tiến vào Thần cấp trung giai! Mà Ma lực cũng lần nữa đột phá thành thất cấp Toàn hệ Ma pháp sư!

Đàn bà thật là tuyệt vời a!

146. Chương 146. Thủ Hạ Nhất Quân Chiến Tranh Cuồng

Cuộc sống cứ như vậy mà trôi qua! Hình thức Ma Quỷ huấn luyện của Gia tộc cũng đã được triển khai toàn diện, có thể thấy được tốc độ tăng thực lực của bọn lính một cách rõ rệt. Đoạn Vân trong một ngày nếu không luyện được thì cũng đi dò xét tình hình huấn luyện biến thái của đám kia! Nhưng tại buổi tối, Đoạn Vân rất hài lòng, đêm nay thì lưu lại phòng của hai thị nữ, đêm mai lại tới phiên tìm kiếm Miêu nữ La Lị nói chuyện tình ái. Cùng La Lị đàm tình thuyết ái tiếng là để tăng tiến tình cảm lẫn nhau một chút nhưng mỗi lần như vậy đều là đàm luận cuồng nhiệt trời long đất lở trên giường.

Còn nữa, sau khi Đoạn Vân hứa cho phép La Lị tổ chức kiến tạo "Nữ tử sư đoàn", trong Gia tộc có hai nữ trung hào kiệt còn đang nhàn rỗi lập tức cực lực hưởng ứng. Cuồng chiến sĩ tiểu mỹ nhân Âu Dã Nỵ biết được sự tình đương nhiên là đầu tiên tìm đến Đoạn Vân nói muốn tổ chức một Cuồng chiến nữ Sư đoàn. Rồi còn có Khả Khả Công chúa nữa, thân là "thảo nguyên nhất chi hoa Lang nữ" lại không cần xin phép Đoạn Vân đã tự triệu tập hơn một vạn Lang nữ, thành lập một Lang nữ Sư đoàn! Đối mặt với loại sự tình này, Đoạn Vân cũng không phản đối, mặc cho các nàng muốn làm thế nào cũng được. Dù sao ta cũng phải tôn trọng phái nữ đúng không? Phái nữ là một bộ phận trọng yếu cấu thành nên xã hội mà, có nữ binh âu cũng là điều bình thường! Có điều Đoạn Vân cực lực phản đối nữ binh cũng tiến hành cái hình thức Ma Quỷ huấn luyện kia, dù sao thì nó cũng quá mức tàn nhẫn khốc liệt. Do đó Đoạn Vân yêu cầu các nàng dựa trên phương pháp huấn luyện bình thường của binh lính trên đại lục mà luyện tập thôi.

Thời gian cứ như vậy trôi qua được mười lăm ngày, trong những ngày này, Đoạn Vân đã chế luyện được không ít được hoàn. Tẩy Tủy Đan có cả thủy ba ngàn lập, siêu cấp Tẩy Tủy Đan có hai mươi lăm lập, đặc cấp Tẩy Tủy Đan có hai trăm năm mươi lập! Về phần Thần Long Đan, bởi vì Đoạn Vân đã có một kế hoạch lâu dài, dù sao thì huyết dịch giác tỉnh của Xà thú tại Âu Đặc Tư này mỗi ngày lại không ngừng gia tăng.

Đương nhiên rồi, làm ra chừng đó được hoàn thì số lượng bã thuốc cũng phải nhiều tương ứng. Sáu ang lớn Tẩy Tủy Thủy đã làm cho thực lực của hai sư đoàn Nanh Sói và Cuồng Long một lần nữa lại có đột phá kinh người. Nanh Sói trên dưới một vạn người, với hiệu lực của hai ang lớn Tẩy Tủy Thủy, tất cả đều biến thành Thánh cấp. Một Sư đoàn Kiếm thánh a! Một quốc gia có thể có hơn mười Kiếm thánh đã kinh khủng lắm rồi, mà Đoạn Vân này lại có cả một sư đoàn! Hai vạn Cuồng Long chiến sĩ dùng bốn ang lớn Tẩy Tủy Thủy còn lại, tất cả đều trở thành siêu cấp cường giả bát cấp và từ bát cấp trở lên! Một bát cấp Cuồng chiến sĩ đã có thể đả bại một trung giai Kiếm thánh! Mà trong đó, cửu cấp Cuồng chiến sĩ tổng cộng có tới hơn ngàn người! Cửu cấp Cuồng chiến sĩ so với cửu cấp Ma thú cường đại hơn nhiều lắm, một cửu cấp Cuồng chiến sĩ không cuồng hóa có thể đả bại cửu cấp Ma thú đồng giai, hơn nữa nếu cuồng hóa, lực

chiến đấu còn có thể tăng lên nữa. Mà Tộc trưởng Cuồng chiến sĩ Pháp Lạp Kỳ, nhi tử Mê khắc của Pháp Lạp Kỳ, còn có Lạp Lực là thành viên Gia tộc sớm nhất, Tạt Lạc Phu cùng sáu Cuồng chiến sĩ khác cũng được Đoạn Vân đặc biệt chiếu cố tới, dưới hiệu quả của hai Lạp đặc cấp Tủy Tùy Đan, vốn bọn họ chỉ là cửu cấp chiến sĩ đã trở thành nhóm Cuồng chiến sĩ đầu tiên trong bộ tộc đạt tới Kiếm thần, thực lực siêu cấp biến thái: Thần cấp Cuồng chiến sĩ, cho dù là Diệp Cô Thành cũng không hơn được quá nhiều so đám nửa người nửa ngợm siêu cấp, à không, là siêu cấp Cuồng chiến sĩ này!

Chính ra Đoạn Vân muốn dùng một tháng thời gian này để cho thủ hạ mình phục dụng được hoàn chế tạo thành đội quân siêu cấp biến thái, nhưng lại có một số người, à không là Long, với tầm mắt hạn hẹp đã hết lần này tới lần khác muốn quấy rầy Đoạn Vân, nếu không có nguyên nhân này thì có lẽ Đoạn Vân vẫn đang ở phòng luyện được mà ra sức cố gắng nghiên cứu chế luyện cho sự nghiệp biến thái của mình.

Điều này làm cho Đoạn Vân đối với Long Tộc rất bất mãn!

Thiếu gia, Thiên Long phái người tới báo lại, Lôi Ngạo, Tạt Tu Tư, còn có Man tộc phương Bắc, bọn họ ba thế lực lớn tạo thành một liên minh. Bọn họ tại biên giới Thiên Long tập kết số lượng lớn quân đội, phân thành hai lộ hướng tới Thiên Long quốc mà vây công! Hôm nay, quân đội Thiên Long đã thất bại và rút lui vài trăm dặm, bị mất một số tòa thành trì rồi! Ước Hàn báo cho Đoạn Vân một chút tin tức từ Thiên Long.

Đoạn Vân cau mày hỏi: Tam quốc liên minh? Chẳng lẽ bọn họ không tuyên bố mà gây chiến trước? Còn nữa, kể ra thì quân đội Thiên Long cũng có thực lực mà? Thiên Long hôm nay cũng có bảy đầu cửu cấp Ma thú a, hơn nữa, Khố Lạp Kỳ vừa là cửu cấp hậu giai thực lực, còn cái tên Ma Nhĩ Cương đó cũng có Ma sủng Lôi Ứng Ma thực lực cũng vào khoảng cửu cấp trung giai! Cho dù ba nước liên minh cũng không có khả năng liên tục chiếm đoạt được một số thành trì a? Chẳng lẽ ? Đoạn Vân đầu tiên là nghĩ tới Long tộc, ngoại trừ Long tộc không thế lực nào có thực lực đủ để ngăn cản nộ hỏa của bảy đầu cửu cấp Ma thú đó!

Đúng vậy, thiếu gia! Long tộc ở sau lưng ủng hộ Lôi Ngạo đế quốc! Hơn nữa cuộc chiến tranh lần này cũng bắt nguồn từ Lôi Ngạo đế quốc. Bọn họ từng đưa Quốc thư cho Khải Lợi Nữ hoàng Bệ hạ, yêu cầu Thiên Long quốc dựa theo hiệp nghị đã đạt được cùng Tra Lí hồi trước, mang Lị Lị Lộ Công chúa gả cho Lôi Ngạo! Nhưng mà Khải Lợi Nữ hoàng Bệ hạ đã cương quyết cự tuyệt yêu cầu này. Vì vậy Lôi Ngạo đế quốc mang đại quân áp sát biên giới! Lôi Ngạo đế quốc sở dĩ trở thành đệ nhất đại cường quốc trên đại lục, trong đó một nguyên nhân rất lớn là bọn họ cùng Long tộc có quan hệ rất tốt! Lôi Ngạo đế quốc có số lượng Long kỵ sĩ khổng lồ nhất trên đại lục, ở đây cũng còn gọi là Long nhân thành! Ước Hàn giải thích.

Long nhân thành? Đó là cái gì? Đoạn Vân nghi hoặc hỏi

Long nhân, tức là Long tộc cùng nhân loại tạp giao sinh ra cũng được xem là một chủng tộc bán giao bán long. Thành chủ Long nhân Vương của Long nhân thành tại Lôi Ngạo đế quốc có thân phận là Thân vương, từng là phò mã của Lôi Ngạo đế quốc, đây cũng là nguyên nhân làm cho Lôi Ngạo đế quốc cùng Long tộc có quan hệ không bình thường! Bất quá, thiếu gia, lần này Long Tộc lại trực tiếp xuất ra mười cửu cấp Cự long hiệp trợ Lôi Ngạo đế quốc. Ta đoán chừng, mục đích của bọn họ là nhắm vào chúng ta! Dù sao "Thần long Thần tích" sự kiện tại đại lục đã truyền đi rất rộng rãi, Long tộc rất có thể đã biết! Ước Hàn giải thích.

Đoạn Vân cười nói: Hắn tưởng rằng xuất ra mười cửu cấp Cự long là có thể dò xét được thực lực của Đoạn Vân ta? Thật sự quả là bất trí! Vừa lúc ta luyện được mà được tài nguyên liệu lại không đủ, có mười đầu Cự long này làm tài liệu, phỏng chừng thực lực của thủ hạ càng thêm kinh khủng! Triệu tập quan quân cao cấp Nanh Sói và vài Thú nhân Sư trưởng khác tập trung về Hội nghị Phòng của Gia tộc, ta cần triển khai Hội nghị quân sự!

Vâng! Ước Hàn sau đó lập tức gọi người đi an bài mọi thứ.

Cứ qua một đoạn thời gian, Đoạn Vân lại thông qua Thiên Long truyền đến một tín hàm để có thể hiểu rõ hơn một chút về thế cục tại biên giới Thiên Long.

Rất nhanh, Hi La đã dẫn mười mấy quan quân cao cấp đi tới Phòng hội nghị Gia tộc, tiếp đó vài Sư trưởng khác cũng nối tiếp đi tới.

Sau khi mọi người ngồi xuống, Đoạn Vân nói: Nói cho các người một tin tức thời sự sốt dẻo! Thiên Long quốc bây giờ đã khai chiến!

Nghe Đoạn Vân nói, các quân nhân cao cấp ở đây đã lộ ra vẻ mặt hưng phấn.

Thiếu gia, đã khai chiến à? Hào a! Thiếu gia người không biết chứ, Ma Quỷ huấn luyện mặc dù rất kích thích thể nhưng lại có chút kiềm chế! Mặc dù mỗi ngày đều có đánh nhau, nhưng lúc hỗn chiến chúng ta cũng không dám buông thả tay chân ra đại sát một hồi, thật sự có chút bực dọc! Thiếu gia, Nanh Sói chúng ta xin Ngài được ra ứng chiến! Quan chỉ huy cao nhất của Nanh Sói Hi La này rất phấn khởi hướng về phía Đoạn Vân nói.

Đoạn Vân à, Ngài đem bộ tộc Cuồng chiến sĩ chúng ta chế tạo thành một đội quân chính quy thực lực thật kinh khủng, Ngài cũng nên cho chúng ta đi đánh nhau một trận thống khoái! Ngài có lẽ không biết, cùng đồng bạn đánh nhau thật sự không thể nào thống khoái được! Phóng tay chân phải kiềm chế, không thể ra tay dữ dội được! Do đó, ta là chỉ huy cao nhất của Cuồng long Sư đoàn cũng muốn xin Ngài cho được ứng chiến! Pháp Lạp Kỳ cung kính hướng về phía Đoạn Vân nói.

Thiếu gia, Bội Kỳ đại biểu Cuồng ngư Sư đoàn cũng xin Ngài được ra ứng chiến! Bội kỳ hôm nay thay thế vị trí của Khai La, tiếp nhận vị trí Cuồng ngư Sư đoàn trưởng,

Thiếu gia, Lang kị chúng ta cũng xin Ngài được ra ứng chiến!

Thiếu gia, chúng ta

Đoạn Vân tròn tròn mắt: hắn không ngờ tất cả đều là một lũ cuồng chiến tranh! Mọi người khác nghe đến chiến tranh đều e sợ né tránh vậy mà bọn hắn đều muốn đi trước tiên!

Đoạn Vân phẩy tay ra hiệu giữ trật tự, đi đến bàn đồ trong Hội nghị thất nói: Ta không thể phái toàn bộ các người ra ngoài, dù sao trong nhà cũng cần phải có bộ đội trấn giữ! Trước tiên ta giới thiệu một chút tình huống lần này! Đầu tiên có mười vạn Man Tộc ở phía Tây của Bồ Lô Tây Cao Nguyên, có một người là Mã Tề, một Thiên Long biên quan áp cảnh, các người hãy xem bản đồ này, cũng tại nơi này còn có Tập Tu Tư, Lô Ngạo và còn có thêm Thiên Long ba nước cũng đóng lại biên giới, chỗ này gọi là Lạc Nhật Hạp Cốc, tổng cộng có năm mươi vạn Lô Ngạo quân đội và hai mươi vạn quân của Tập Tu Tư! Hơn nữa, còn có mười cửu cấp Cự long bố trí tại chỗ này!

Thiếu gia, quân đội của địch đông như vậy, người chỉ phái một vài chi bộ đội liệu có quá ít không? Dù sao Thiên Long quốc cũng là cơ sở của chúng ta, bọn họ xâm lược Thiên Long, thì chúng ta cũng giúp đỡ Thiên Long quân đội đi xâm chiếm lại Lô Ngạo và Tập Tu Tư. Chúng ta cầm giữ Lô Ngạo từ phía Nam và Tập Tu Tư từ phía Đông đi tới. Làm cho lãnh thổ của Thiên Long đế quốc tăng một phần nhỏ là có khả năng mà! Hi La cười nói. Mười đầu Cự long? Chuyện nhỏ như chim con thỏ, ta chỉ cần xuất ra một liên đội là bắt được ngay! Còn số quân đội kia ư? Hơn một vạn thủ hạ Kiếm thánh của lão tử lại không đánh cho bọn người tan như đám cát ấy ư?

Không! Ta chỉ định phái hai toán bộ đội đi ra ngoài là được! Nanh Sói toàn sư, các người dùng Phi long di chuyển đến Lạc Nhật Hạp Cốc, nhiệm vụ của các người là đem mười đầu Cự long đáng chết kia về đây luyện được! Còn nữa, cũng là xem xét cơ hội mà hành động phản công Lô Ngạo và Tập Tu Tư, như vậy cứ theo người nói đi, bắt buộc bọn họ ký hiệp ước nhường một phần lãnh thổ cho chúng ta!”

Vâng! Nanh Sói lĩnh mệnh! Hi La về mặt hưng phấn trả lời, rốt cục cũng được xuất chiến, thật không dễ dàng a!

Còn nữa, ta nghe nói Man Tộc thực lực cũng rất mạnh! Như vậy đi, chúng ta cũng đang không có cái gì để luyện binh! Ta thấy dùng Man Tộc cũng được! Pháp Lạp Kỳ, người mang Cuồng long Nhị Sư đoàn đi. Nơi này có mười vạn quân Man Tộc, phỏng chừng có thể đánh nhau một trận thống khoái! Sau khi tiêu diệt địch nhân tại nơi đó, người tiếp tục xuất quân tiến nhanh về hướng Tây, để quân đội Thiên Long hiệp trợ cho người,, người cần làm cho chiến hỏa lan tới sâu bên trong Lô Ngạo Đế quốc, nhất định đánh cho Lô Ngạo Đế quốc một trận nhớ đời!

Vâng!

Nhìn số quan quân cao cấp còn lại trong phòng có chút thất vọng, Đoạn Vân cười nói: Những người khác vẫn ở tại Gia tộc và tiếp tục huấn luyện! Các Thú Nhân Sư đoàn chú ý, các người phần lớn thực lực đều là lục thất cấp, các chi bộ đội ở lại đây tiếp tục huấn luyện Ma Quỷ một tháng, nếu như đạt tới bát cấp, ta sẽ có cách để cho bọn họ trở thành Thánh cấp! Các người phải nắm chắc lấy cơ hội của mình!”

Vâng! Nghe Đoạn Vân nói, các Sư trưởng Thú Nhân này rất hưng phấn! A, huấn luyện đạt tới bát cấp đã kinh khủng lắm rồi, nếu mà đạt tới Thánh cấp, thật là không biết trở thành cái dạng gì?

Hảo, giải tán! Hai Sư đoàn xuất chinh lập tức đi chuẩn bị! Ngày mai toàn quân bắt đầu xuất phát!

Thiếu gia, Long tộc phái Đặc sứ tới muốn cầu kiến người! Lúc này hội nghị đã chấm dứt, một Thú Nhân Kiếm Thần phụ trách canh cửa đi vào hướng tới Đoạn Vân bẩm báo.

147. Chương 147. Thập Giai Cự Long Luân Phiên Tấu

Long tộc Đặc sứ? Là Tạp Lỗ ư? Đoạn Vân có chút nghi hoặc hỏi. Long tộc lúc này lại muốn tìm đến mình làm gì nhỉ?

Không phải! Là một trong mười giai Cự long, nghe nói là một Long tộc Trưởng lão! Tên Thú Nhân Kiếm thần cung kính trả lời.

Ngẫm nghĩ, Đoạn Vân ra lệnh: Đi, dẫn đường phía trước! Diệp Cô Thành và Tiểu Phi Hiệp theo ta đi xem sao! .

Chỉ trong chốc lát, Đoạn Vân đã thấy vị Đặc sứ được Long tộc phái tới: Long Tộc đệ cửu Trưởng lão. Vị này đứng vào hàng thứ chín trong Long Tộc Hội đồng Trưởng lão, Đoạn Vân liếc mắt một cái đã nhìn ra được thực lực của hắn – mười cấp sơ giai. Trước kia Đoạn Vân thực lực không đủ nên nhìn không ra thực lực của các Trưởng lão Long Tộc, nhưng bây giờ không giống với ngày trước, Đoạn Vân bây giờ đã là Kiếm Thần trung giai, hơn nữa hắn còn có năng lực cảm giác đặc biệt mạnh mẽ nữa.

Ha ha! Nguyên lai là đích thân Long giá Cửu Trưởng lão tới, thất kính thất kính! Không biết Ngài tới A Nhĩ Li Tư nhỏ nhố này của ta có việc gì không a? Đoạn Vân cười hì hì nghênh đón. Mặc dù bây giờ mình cùng Long Tộc có quan hệ rất căng thẳng khẩn trương, nhưng mình cũng không thể có thái độ khiếm nhã được.

Thế nhưng mặc dù Đoạn Vân tiếp đón đối đãi rất có lễ tiết nhưng vị Trưởng lão này dường như không hiểu nhiều về phép lịch sự thì phải! Bộ dáng của hắn hoàn toàn giống như là Đoạn Vân nợ tiền hắn rất lâu chưa trả vậy.

Sắc mặt của hắn lộ vẻ không có thiện ý nói: Đoạn Vân, chúng ta cũng không trực tiếp nhiều lời nữa! Ta lần này tới là phụng mệnh lệnh của Long Hoàng đại nhân, đến truy cứu trách nhiệm người đã vũ nhục Long Tộc!

Đoạn Vân nghi hoặc hỏi: Ngài nói thế là sao nhỉ?

Hừ! Người tùy tiện tìm một hình thù rồi nói là Thần Long, chẳng lẽ cái này không phải là nhục mạ Long Tộc ta? Còn nữa, người dùng cái loại thủy tinh này để tiến hành giao dịch cùng Long Tộc, nguyên là tại đại lục chỉ cần bỏ ra hơn 10 kim tệ là có thể mua được một món, cái này là cái chén loài người tí tiện dùng để uống nước, uống rượu! Cửu Trưởng lão phát nộ trừng mắt lớn tiếng hô.

Uy, làm gì làm gì? Nói các người không có kiến thức thì các người lại không phục! Cái chén của ta có thể sáng lên mà! Cái chén của ta là bảo bối xinh đẹp như vậy mà? Đoạn Vân giương mắt lên hỏi lại.

Cái gì? Người dám nói Long Tộc chúng ta không có kiến thức? Chúng ta là Long tộc cao quý nhất tại đại lục, cho tới bây giờ không có người nào hay thế lực nào dám khiêu khích đến Long Tộc nhất mực cao quý của chúng ta! Người ... Nghe Đoạn Vân nói vị Cửu Trưởng lão này vô cùng kích động.

Đoạn Vân cười cười, đi qua đi lại vài bước rồi sau đó đi đến trước mặt tên Trưởng lão nhè nhẹ nói: Đầu tiên, Âu Đắc Tư chân chính là một Thần Long! Hắn có huyết mạch cao quý đó, so với các người còn hơn rất nhiều! Do đó, tội thứ nhất không được thành lập! Thứ nhì, ta dùng hạt châu, đồ thủy tinh để giao dịch

cùng với Long tộc các người, đây là do các người thích, các người có nhu cầu nên Đoạn Vân ta với các người mới làm cuộc mua bán đó! Thứ ba, ta muốn nói cho các người biết là, Đoạn Vân ta đúng là cũng muốn khiêu khích Long tộc các người đấy! Người đâu, bắt hấn lại hành hung cho ta! Mẹ kiếp! Đã đến địa bàn của ta mà còn dám ra oai!

Nói xong, Đoạn Vân lùi lại vài bước, khi hấn vừa nói xong, hai Thú nhân Kiếm thần thu thu lại nắm tay vọt lên! Bị hai Thú Nhân Kiếm thần toàn lực vây công, Trưởng lão Long Tộc vẫn đang trong hình người bị đánh đến thê thảm! Vốn ra một Thú Nhân Kiếm thần đã đủ để hành hạ hấn, thế mà lại có đến những hai! Trong khi đó Long Tộc ở trong trạng thái hình người căn bản là không thể cường hãn như khi ở trong hình dạng Cự long. Bị cuồng ẩu như vậy, Trưởng lão Long tộc vội vã muốn biến thân nhưng hấn quá hoảng sợ khi phát hiện không hiểu vì sao mình lại không thể biến thân! Trong khi hấn điều động lực lượng muốn biến hình Cự long, những cú đánh mãnh liệt cứ thế mà ập lên người hấn, hấn căn bản là không có lực để mà chống cự phản kháng lại! Phải biết rằng ở đây có Thần thú cấp mười giai Tiểu Phi Hiệp và một Kiếm thần mạnh nhất Diệp Cô Thành, một thập giai sơ cấp như hấn làm sao có thể có lực hoàn thủ chứ?

Tốt lắm, dừng lại! Nhìn vị Trưởng lão bị cuồng ẩu trong vài phút, Đoạn Vân phát tay ra lệnh. Nghe Đoạn Vân ra lệnh, hai tên Thú Nhân Kiếm thần còn đánh cho vị Trưởng lão xui xẻo mỗi người một cước nữa rồi mới dừng lại, vẻ mặt bọn họ vô cùng đắc ý! Thập giai Cự long bị đánh hội đồng cho đến mức không thể hoàn thủ, vinh diệu lần này đủ cho uy danh của bọn họ lưu truyền cho tử tôn ngàn năm sau!

Đoạn Vân, người dám đánh ta ư? Long tộc chúng ta sẽ không buông tha người đâu! Vị Trưởng lão thổ ra một ngụm máu tươi, căm tức nhìn Đoạn Vân. Mặc dù hấn không có hiểu vì sao mình bị vài Thú nhân thực lực rất yếu đánh cho không có lực hoàn thủ, cũng không thể biết vì sao mình không thể biến thân như bình thường, nhưng sự cao ngạo của Long tộc hàng ngàn năm nay làm trong đầu hấn tràn ngập lửa giận, sự cuồng vọng của thập giai Cự long này làm cho hấn căn bản không thấy rõ được tình hình lúc vừa này.

Cười cười, Đoạn Vân đá ra một cước dẫm trước ngực của vị Trưởng lão, nhìn sự thống khổ của Cự long rồi nói: Ta đoán này lần này chắc các người lúc đầu định phái Tật Lỗ tới phải không? Mà Tật Lỗ hấn nhất định dù chết dù sống cũng không đến! Do đó, Long Tộc mới phái người thay hấn! Hảo, người bây giờ đã biết vì sao Tật Lỗ không muốn tới chưa?

Người! Khái khái... ! Vị Trưởng lão ngẫm nghĩ thoáng qua, dường như đã hiểu được cái gì!

Các người âm thầm trợ giúp Lôi Ngạo Đế quốc công kích lão bà của ta ở Thiên Long Đế quốc, chuyện này ta còn chưa tính toán với các người, vậy mà các người lại dám hướng đến ta hỏi tội ư? Tốt lắm, Long Tộc các người quả nhiên rất lợi hại đấy! Mang theo ánh mắt uy hiếp, Đoạn Vân ngừng khí bất thiện nói.

Đoạn Vân, Long Tộc chúng ta cũng sẽ không buông tha cho người! Vị Trưởng lão lửa giận ngút trời điên cuồng gào lên.

Ai nha, vẫn còn khí lực để hét lên cơ à? Lão tử tiếp tục đánh người nữa! Thấy vị Trưởng lão vẫn còn sinh long hoạt hổ như vậy, nhân thần Đoạn Vân rất quý dị đảo mắt vài cái. Nhìn xuống những Thú nhân Kiếm thần thủ hạ của mình, Đoạn Vân cười nói: Trong các người có ai muốn thử tư vị đánh thập giai Cự long một lần không?

Ta muốn, ta muốn! Vài Thú nhân Kiếm thần nghe Đoạn Vân nói thể hưng phấn giơ tay nhảy cẫng lên.

Ha ha, tốt! Các người bắt tên Trưởng lão nhìn không thuận mắt này về đến Luyện võ trường của Gia tộc, nhớ dặn các Gia tộc Hộ vệ hảo hảo chiếu cố hấn một chút! Nhớ kỹ, đây là Trưởng lão do Long Tộc phái tới do đó chúng ta không thể đối xử quá đáng được! Cầm lấy, đây là 20 lạp Hoàn Dương Đan, mỗi lần vị Trưởng lão tôn kính này không chịu nổi nữa, các người cho hấn uống một viên, nhớ kỹ ngàn vạn lần đừng để cho Trưởng lão vĩ đại và cao quý có gì không hài lòng tại chỗ chúng ta đấy! Còn nữa, hai quân giao phong không được chém sứt giả, đừng đánh hấn chết, nhớ chưa? Nói xong, Đoạn Vân đưa cho một Thú Nhân Kiếm thần một bình chứa hai mươi lạp Hoàn Dương Đan.

Vâng, thiếu gia, chúng ta hiểu được ý Ngài! Các Thú nhân Kiếm thần này mỗi một tên đều đã thành tinh, sao có thể không biết tâm ý của Đoạn Vân chứ! Đoạn Vân nói như vậy chính là để cho bọn họ ra uy một lần, làm cho bọn Long tộc biết thế nào là lễ độ để lần sau đừng có ra oai uy hiếp bọn họ nữa!

Vài Thú nhân vẻ mặt hưng phấn nâng vị Trưởng lão hướng về Luyện võ trường đặc chế của Gia tộc. Một bên thì chạy, còn một bên hô: "Có muốn biết đánh thập giai là có tư vị như thế nào không? Người muốn trở thành Đồ long giả khiêu chiến thập giai Cự long? Hãy đến Luyện võ trường của Gia tộc! Nơi đó có thập giai Cự long thật sự để khiêu chiến, hơn nữa miễn phí quan khán! Mau đến xem trò vui nào! Có hứng thú thì lên đài thử nghiệm một chút a! Nhanh nào, nhanh lên kéo hết!"

Nghe bọn họ hò hét, Đoạn Vân cười nói: Thời đại của Long Tộc đã là quá khứ rồi! Truyền lệnh xuống, toàn bộ đều gia tăng huấn luyện, gia tăng đề phòng! Long Tộc sẽ là hòn đá lót đường để cho Trung Hoa Gia tộc chúng ta sau này dương danh thiên hạ!

Vâng! Các thành viên Gia tộc ở đây đã rất hưng phấn đồng loạt hò hét vang trời.

Cứ như vậy, Trưởng lão Long Tộc đáng thương bị tất cả Thú nhân Kiếm thần trong Gia tộc thay nhau đánh cho bét nhè, rồi lại bị Tiểu Phi Hiệp cùng tám mươi tên Phi long vương hợp lực cuồng ẩu một trận, sau lại bị Phi Tử mang theo mười tiểu đệ đi tới đánh hơi thêm một trận nữa. Ai! Vị Trưởng lão kia thật thảm a! Càng làm cho hắn khó chịu chính là, vô luận mình bị trọng thương khổ sở tới cỡ nào, chỉ cần ăn xong được hoàn thần kỳ của Đoạn Vân là lập tức trở thành lành lặn, hơn nữa thực lực cũng sẽ khôi phục hơn phân nửa! Mà khi hắn vừa khôi phục thực lực một chút lại thấy vài ngũ lục cấp Thú nhân hoặc là thất bát cấp Phi long vọt lên loạn đả, hắn đã nghĩ mang bọn họ đánh chết cho hết giận, nhưng hắn không hề biết trong mắt hắn những ngũ lục cấp Thú nhân đã được nội liễm thực lực, chứ thật ra thực lực bọn họ đều là Kiếm thần mà bên này thất bát cấp Phi long đều đã là cửu cấp Phi long vương!

Do đó sau khi bị không biết là bao nhiêu người cuồng ẩu hàng mấy trăm lần, đáng thương cho tên Trưởng lão lại không có hiểu được vì sao mình ở nơi này bị những tên côn trùng nhỏ bé trước mặt đánh cho không có lực hoàn thủ! Hơn nữa hắn cũng không có tinh lực mà đi tưởng tượng những thực lực kia đến tột cùng là cái gì, trong đầu hắn chỉ có hai chữ: "Ta né"! Nhưng tránh né cả nửa ngày mà rốt cục một lần cũng không thoát được! Hắn cũng từng nghĩ tới muốn giương cánh lên mà bay đi nhưng hắn vừa nhảy lên, lập tức có 5, 6 thiết bồng thật lớn nện xuống đầu hắn! Thật bi ai a!

Vào buổi tối, thân thể trạng thái hoàn hảo nhưng tinh thần lại bị thương tổn nghiêm trọng, vị Cửu Trưởng lão gặp hạn này thì thâm hướng về phía Đường Cổ Lạp Sơn bay đi!

148. Chương 148. Gia Tộc Thần Thú Chi Khoách Kiến

Lão Đại, người nói vị Cửu trưởng lão kia sau khi trở về có thể nhục nhã quá mà tự sát hay không nhỉ? Tiểu Phi Hiệp vẻ mặt đầy tiểu ý đứng ở phía sau Đoạn Vân nói, và ánh mắt cũng như Đoạn Vân cùng nhìn về phía Đường Cổ Lạp Sơn.

Hắn có tự sát hay không thì ta không biết, bất quá ta lại biết Long Tộc có thể có phản ứng gì đó. Truyền mệnh lệnh của ta, triệu tập tất cả Ma thú có cửu cấp đỉnh phong thực lực tập trung về đây! Gọi cả Phi Tử cũng lên đây! Nhìn về phương hướng Đường Cổ Lạp Sơn, Đoạn Vân chính sắc nghiêm túc nói.

Lão Đại, Ma thú Gia tộc đạt cửu cấp đỉnh phong thực lực cũng không có nhiều đâu a! Thủ hạ ta cũng chỉ có năm người, thủ hạ Phi Tử cũng có đại khái mười người còn Hắc long Đạt Nhĩ huynh đệ cũng có năm Hắc long đạt cửu cấp đỉnh phong. Tổng cộng lại cũng được hơn hai mươi người thôi! Tiểu Phi Hiệp nhìn Đoạn Vân bầm bầm.

Ước Hàn ở phía sau Đoạn Vân cũng không ngừng trợn đôi mắt trắng dã lên nhìn: "Ma thú cửu cấp đỉnh phong có hơn hai mươi vị mà còn nói là không có bao nhiêu? Có lẽ chỉ có thực lực là Thần thú mới được tính là hữu dụng a?"

Đoạn Vân cũng trợn tròn mắt nói: Người còn không mau gọi bọn chúng tới đây!

Vâng! Tiểu Phi Hiệp lắc mình một cái rồi biến mất.

Người đâu, gọi một trăm hai mươi Thú nhân Hộ vệ Gia tộc lại đây cho ta! Đoạn Vân mệnh lệnh cho Thú nhân Kiếm thần đang đứng gác ngoài cửa.

Rất nhanh, một trăm hai mươi người đã bị triệu tập tại Luyện võ đường của Gia tộc, nhìn đội ngũ Thú nhân thực lực đã đạt Thần cấp sơ giai trước mắt, rất khả ái a, Đoạn Vân cười nói: Xem ra các người hôm nay đánh cái đầu Long ngu ngốc kia rất sáng khoái có phải không? Nói xem là có tư vị gì? Khải La người nói trước!

Ngưu đầu nhân Kiếm thần Khải La hôm nay là Đội trưởng của Thú Nhân Kiếm Thần tiểu đội, thực lực so sánh với các Thú nhân khác mạnh hơn một chút, vẻ mặt có chút tiểu ý khi nói: Thiếu gia, người không biết a, hồi trước kia khi ta đối mặt với Cự long ngay đến cả ngẩng mặt lên cũng không dám a, nhưng hôm nay ta lại có thể dễ dàng khi phụ một Cự long thập giai. Thiếu gia, cái loại cảm giác này không cần phải nói người cũng biết, quả thực chỉ là một từ thôi: Sáng khoái!

Đúng! Sáng khoái, tột cùng sáng khoái! Các Thú Nhân khác liên tục hét lên.

Đề đề tay xuống, Đoạn Vân nói: Các người hôm nay đều đã là Kiếm thần, cũng là nhóm Thú nhân đầu tiên đạt tới Kiếm thần, các người đã là một Huyền thoại truyền kỳ của Thú nhân, tên các người trong tương lai sẽ được hậu nhân đời đời ca tụng! Thế nhưng, các người cần phải để cho các Thú nhân khác khi chiêm ngưỡng các người đều cảm thấy cao xa vời vợi, biết không? Các người tuổi còn rất trẻ, dựa theo kiến thức hiểu biết trên đại lục thì đạt được Thần cấp sẽ sống rất lâu, các người còn có thể sống mấy trăm năm nữa, các người tuyệt đối không thể giới hạn mình tại thành tựu chỉ như thế này!

Rõ! Nghe Đoạn Vân nói, tất cả Thú nhân đều rất hưng phấn! Đúng vậy, bây giờ phần lớn bọn họ mới là hai ba mươi tuổi mà đã trở thành Thú nhân Kiếm thần, nếu tiếp tục tu luyện không ngừng thì sau này sẽ biến thành cái gì? Thần? Đường như cũng không phải là quá khó!

Nhìn vẻ mặt hưng phấn của các Thú Nhân, Đoạn Vân cười nói: Tốt lắm, nhìn bộ dạng các người hưng phấn như thế kia! Lần này chúng ta đã đắc tội với Long tộc, phỏng chừng qua một thời gian là sẽ cùng với Long tộc khai chiến! Mọi người nghe đây, trên vai các người gánh vác một sứ mạng trọng yếu bảo gia vệ quốc, do đó nhất định phải luyện tập thật tốt!

Rõ! Nghe Đoạn Vân nói, Thú Nhân lại càng hưng phấn, rốt cục cũng khai chiến đánh nhau với Long tộc rồi! Lần này có thể đánh thoải mái, đánh cho ra đánh chứ đánh nhau lúc tập luyện với đồng bạn thực không sáng khoái mà!

Ha ha, các người rất cao hứng a? Hay là ta cho các người đi tấn công Đường Cổ Lạp Sơn? Đoạn Vân trêu chọc.

Hảo a! Thật không thiếu gia? Thú nhân lại càng hưng phấn hơn gào thét rầm trời.

Đoạn Vân tròn tròn mắt, thật là một đám gia hỏa chẳng biết trời cao đất rộng là gì cả! Đoạn Vân phỏng chừng, một Thú Nhân sơ cấp Kiếm thần có thể ngang kháng với một Cự long cửu cấp trung giai, nếu như cho những người này xông lên Đường Cổ Lạp Sơn nghe chừng cũng có thể tiêu diệt hết mười đầu Trưởng lão cửu cấp Cự long, có điều kết cục cuối cùng cũng có vẻ thiệt hại nặng nề!

Tốt lắm, các người hãy luyện tập thật tốt rồi hãy nói lại nha! Đoạn Vân lắc đầu nói rồi lấy ra đặc cấp Tủy Tủy Đan phát cho mỗi người một lạp.

Đặc cấp Tủy Tủy Đan này lần trước các người đã phục dụng qua một lần rồi! Các người hãy tiếp tục ăn vào đi!

Đám Thú nhân vẻ mặt hưng phấn ngửa đầu nuốt nuốt vào đặc cấp được hoàn trong tay ắn chứa một lượng lớn năng lượng, Sau đó lẳng lặng cảm thụ sự biến hóa của thân thể mình.

Tốt lắm, nơi này là Luyện võ trường của Gia tộc, các người hãy ở chỗ này hấp thu cho tốt được lực đi! Phỏng chừng có thể đột phá lớn mà bước vào Thần cấp trung giai! Đoạn Vân vẻ mặt hài lòng nói, mà lúc này, bọn Phì Tử cũng mang theo thủ hạ của mình đi tới nơi này.

Về đến nơi, khi nhìn thấy tình huống của bọn Thú nhân, Phì Tử là người thứ nhất tiến lên, đến trước mặt Đoạn Vân lộn nhào vài cái rồi cười hì hì nói: Lão Đại, có phải là lại muốn phát được a? Phì Tử ta lần này tại quân huấn rất tuân thủ quân quy à! Lão Đại, ha ha! Mà sao lão Đại hôm nay đẹp trai thế?

Người cũng muốn à? Trước tiên phải hành quân lễ đi đã! Đoạn Vân nhin cười ra lệnh.

Nghe Đoạn Vân nói thế, Phì Tử bước lên ưỡn ngực, cả thân hình tròn ửng phục phịch của hắn gây nên những tiếng phình phịch, đập mạnh chân, hai tay đập mạnh xuống cái đùi đầy mỡ của mình, sau đó giờ tay phải mũi mồm lên đầu mình!

Ha ha! Người tự nghĩ ra quân lễ này à cũng có vài phần giống a! Có điều cần đưa tay cao lên một chút! Lên một tí nữa, chỉ vào huyết Thái Dương của mình! Đúng! Đoạn Vân cười chỉ cho Phì Tử vài động tác.

Lão Đại, tất cả Ma thú cử cấp đỉnh phong thực lực đều đã ở chỗ này! Có điều gì phân phó ạ?” Tiểu Phi Hệp hỏi.

Ta muốn cho các người thăng cấp! Đoạn Vân ra vẻ lạnh nhạt nói. Nói xong Đoạn Vân đi tới trước mặt hơn hai mươi Ma thú cử cấp đỉnh phong, trước vẻ mặt hứng thú của bọn họ xuất ra vài chục lạp đặc cấp Tẩy Tủy Đan, tự mình đưa tới tay bọn họ mỗi người hai lạp.

Thực lực các người đều đã rất mạnh, cử cấp đỉnh phong rồi đấy! Thế nhưng làm thủ hạ cho Đoạn Vân ta, ta có thể cho lực lượng các người đột phá một lần nữa! Trên tay các người chính là dược hoàn đặc biệt, trong đó ẩn chứa năng lượng rất lớn, phỏng chừng các người cũng đã cảm ứng được! Các người hãy tiếp tục phục dụng cái này, ta nghĩ thực lực ít nhất cũng đều là Thần cấp sơ giai! Các người là thủ hạ của Đoạn Vân ta, thực lực phải cường hãn một chút mới không làm mất mặt Gia tộc! Chẳng qua cần các người nhớ kỹ một điểm, chỉ cần trung thành đối với Đoạn Vân ta, thậm chí là siêu Thần thú cũng không phải là giấc mộng tưởng đâu!

Thề trung thành với lão Đại! Hơn hai mươi Ma thú hình người đồng thanh hô lớn. Bọn họ vẻ mặt đã rất hưng phấn, dù sao rất nhanh thôi là sự cường đại của Long Tộc không phải là chương ngại mà bọn hắn không thể vượt qua, được lão Đại Đoạn Vân này chỉ huy, Long Tộc đích thực đã đi vào quá khứ!

Hảo! Phục dược đi! Các người tương lai sẽ là một nhóm vũ lực tuyệt đối của Gia tộc! Đoạn Vân cũng hưng phấn hô lớn.

Rồi rất nhanh một nhóm biến thái đã được sinh ra! Một trăm hai mươi Thú nhân đã là sơ cấp Kiếm thần, trong đó một số người đã biến thành Kiếm thần trung giai, mà bên kia Phi long a, Hắc long a, Ma thú a, hơn hai mươi đầu cử cấp đỉnh phong thực lực, rất nhanh đã biến thành Thần thú cả! Tuy nhiên từ trong đó, Đoạn Vân đã phát hiện ra một vấn đề! Năm Phi long và năm Hắc long đều đã biến thành thập cấp trung giai thực lực, đều là trung cấp Thần thú cả, mà bên kia hơn mười tên Ma thú thủ hạ của Phì Tử lại chỉ có ba Đại địa chi hùng trở thành trung cấp Thần thú, còn lại đều dừng lại tại cấp Thần thú sơ giai! Xem ra Long Tộc sở dĩ có khả năng bảo trì vị trí độc tôn trên đại lục cũng là có nguyên nhân của nó! Sơ với Ma thú, Long Tộc thật sự có ưu thế quá lớn.

Lão Đại, như thế nào lại như vậy? Phì Tử vẻ mặt bất mãn chu cái miệng húp híp ra nói.

Đoạn Vân cười cười, nhìn về phía Ngưu Ma Vương vẫn đang đứng im lìm: Tiểu Bàn Tử a, người không cần bất phục tức giận làm gì! Người xem Ngưu Ma Vương kia, bởi vì thủ hạ hắn không có ai là cử cấp đỉnh phong cho nên lần này chỉ có thể đứng nhìn!

Lão Đại, thực lực của thủ hạ ta không đủ, ta cảm thấy rất hổ thẹn! Nghe Đoạn Vân nói, Ngưu Ma Vương chất phác nói.

Tốt lắm, cho bọn hắn giải tán đi! Phì Tử, các người vài người lưu lại! Đoạn Vân nhìn thoáng qua chung quanh rồi ra lệnh.

Rất nhanh, Luyện võ trường chỉ còn lại có Diệp Cô Thành và Đoạn Vân cùng năm siêu cấp Ma sủng nữa!

Đoạn Vân xuất ra mười một siêu cấp Tẩy Tủy Đan, dựa theo quy củ cũ, Diệp Cô Thành được một, năm Ma sủng khác mỗi người được hai lạp.

Ta nghĩ Long Tộc sẽ nhanh chóng đến tìm chúng ta gây phiền toái! Do đó, các người cần phải đề thăng thực lực nhanh một chút! Các người cầm thuốc tiếp tục phục dụng, dựa theo quy củ cũ, tìm một chỗ mà đánh nhau tận tình vào! Đoạn Vân hạ lệnh.

Rõ! Năm thú một người rất hưng phấn đem dược hoàn trong tay đút tọt vào miệng.

149. Chương 149. Siêu Việt Thần Cấp Đích Lực Lượng

Ngày hôm sau, kết thúc đại hội thệ sư huyết khí sôi trào, Đoạn Vân cho hai Sư đoàn thực lực kinh khủng hướng tới hai nơi trên biên giới Thiên Long Đế quốc xuất phát! Một vạn Nanh Sói Kiếm thánh bước lên ba ngàn Phi long, nhằm hướng Lạc Nhật Hạp Cốc đi tới; bên kia Cuồng long hai Sư đoàn cũng do Phi thú thủ hạ của Tiểu Phi Hiệp chở đi, do Cuồng chiến Tộc trưởng và nhi tử Mễ Khắc chỉ huy trực tiếp chạy thẳng tới phía tây Bồ Lô Tây Cao Nguyên. Bọn họ xuất binh lần này mục đích không chỉ là tiêu diệt kẻ địch xâm phạm Thiên Long quốc mà chủ yếu là vì luyện binh! Vô luận sử dụng mưu kế, hay ở trong tình huống ngạnh chiến, Đoạn Vân yêu cầu họ thông qua thực tiễn mà đề cao thực lực của mình. Nói thật, một vạn Kiếm thánh cơ hồ có thể quét ngang đại lục; một vạn Cuồng chiến sĩ thực lực thấp nhất là bấp cập càng là cơn ác mộng của tất cả địch nhân! Phỏng chừng ngay cả bất kỳ một Quốc vương nào đấy, chỉ cần chính mình có một phần trăm chiến lực trong đó, ước chừng ngay cả khi đang ngủ cũng có thể cười lên khăng khắc trong giấc mơ yên bình!

Phi Tử bọn họ năm trung giai Thần thú, dưới được lực mạnh mẽ của siêu cấp Tủy Tủy Đan nhất thời đã biến thành Thần cấp hậu giai. Phỏng chừng sau khi được lực toàn bộ được hấp thu hết, thực lực bọn họ hẳn có thể đạt tới Thần cấp đỉnh phong. Diệp Cô Thành vốn là thực lực Thần cấp đỉnh phong sau khi dùng siêu cấp Tủy Tủy Đan cũng trở thành siêu việt Thần cấp: đệ Thập nhất cấp! Cái này có thể nói đối với lực lượng của loài người đã có một đột phá trọng đại.

Diệp Cô Thành, người nói cho chúng ta biết, cấp Mười một đó là loại cảm giác dạng gì thế? Đoạn Vân vẽ mặt đầy tiểu ý hỏi Diệp Cô Thành, mà bên kia Phi Tử bọn họ cũng hướng tới chăm chú ngắm nhìn người đạt tới Thập nhất cấp: nhân loại Đệ nhất cao thủ!

Diệp Cô Thành nhắm mắt lại ngẫm nghĩ rồi trả lời: Đầu tiên ta phát hiện lực lượng ta đúng là tăng lên đồng thời năng lực cảm giác cũng đạt tới một giai tầng hoàn toàn mới, ta nhắm mắt lại mơ hồ cảm giác được các lực lượng cường đại tồn tại trên đại lục. Ví dụ nhé, tại Đường Cổ Lạp Sơn, có hai cỗ năng lượng đã đạt tới cao thủ cấp Mười một!

Sao? Có tới những hai cơ à? Đoạn Vân nghi hoặc hỏi lại, ngoại trừ Long Hoàng chẳng lẽ Long Tộc còn có siêu việt Thần cấp khác tồn tại?

Đúng vậy thiếu gia! Trong đó một người ta dám khẳng định đó chính là Long Hoàng. Lần trước tại Đường Cổ Lạp Sơn ta đã nhớ kỹ khí tức của Long Hoàng, tuyệt đối không thể lầm lẫn! Còn có một khí tức kinh khủng khác nữa tồn tại, phỏng chừng hẳn so với Long Hoàng còn có thể mạnh hơn! Diệp Cô Thành khẳng định.

Nghe Diệp Cô Thành nói, Đoạn Vân hít một hơi thật sâu, trong lòng có chút khẩn trương, để tâm tình hoàn toàn bình tĩnh lại rồi mới hỏi tiếp: Người có khả năng đoán được thực lực của Long Hoàng không?

Thiếu gia, thực lực Long Hoàng so với ta thì cũng chẳng hơn kém bao nhiêu đâu! Ta là Mười một cấp sơ giai, mà Long Hoàng hẳn cũng là Mười một cấp sơ giai, cái này thì không nói! Nhưng một tên gia hỏa khác cũng có năng lượng kinh khủng, không rõ có phải là năng lượng của Cự long hay không, năng lượng hẳn ít nhất hơn ta vài lần, thực lực hẳn là Thập nhất cấp trung giai! Diệp Cô Thành nói rất nghiêm túc.

Đáng chết! Ngày hôm qua mình đã đắc tội với Long Tộc, Long Hoàng chắc chắn sẽ không quên, không chừng để bảo vệ long uy hẳn có thể phái bọn Thần long kia để đối phó với chúng ta, hơn nữa Long Hoàng nhất định sẽ không dễ dàng rời Đường Cổ Lạp Sơn để đi đối phó với mình. Mà tên gia hỏa mang theo năng lượng không rõ kia lại muốn làm gì nhỉ? Mình đáng lẽ nên nghĩ tới, mình đã có thể tạo một đám thủ hạ thực lực cường đại, Long Tộc kia sống lâu mấy ngàn năm lẽ nào lại không có một hai tên biến thái? Nghe Diệp Cô Thành nói, Đoạn Vân vẽ mặt đầy lo lắng.

Lão Đại, người lo lắng cái gì? Long Tộc không biết thực lực thật sự của chúng ta, bọn họ sẽ không dễ dàng phái ra kẻ đã đạt Thập nhất cấp đâu! Tiểu Phi Hiệp nhìn về mặt Đoạn Vân khẽ nhắc nhở.

Đúng vậy, thủ hạ mình đều có năng lực nội liễm rất hiệu quả, Long Hoàng hẳn cảm ứng không ra năng lượng của bọn họ: Diệp Cô Thành, người có khả năng cảm ứng được thực lực của Phi Tử hay không? Nghĩ vậy, Đoạn Vân hướng Diệp Cô Thành hỏi.

Thiếu gia, mặc dù ở khoảng cách gần như vậy, ta cũng chỉ có thể cảm ứng được năng lượng bọn họ chỉ ở mức cửu cấp, nếu cách khá xa, ta phỏng chừng năng lượng mỏng manh của bọn họ sẽ trực tiếp bị các năng lượng khác che dấu! Không chỉ như thế, Cường chiến sĩ, Nanh Sói, Phi long đã dùng qua Tủy Tủy Đan, uống qua Tủy Tủy thủy, ta đã không thể cảm ứng chuẩn xác được thực lực của bọn họ! Ta nghĩ Long Hoàng cũng sẽ cảm ứng không ra đâu a!

Nghe thế, Đoạn Vân rất đắc ý nở nụ cười! Cái gì mà giả trụ ăn thịt cạp? Cái này phải gọi là cạp ăn thịt trụ! Thủ hạ mình có thực lực nhưng địch nhân lại không có cảm ứng được! Hắc hắc! Long tộc, Đoạn Vân ta chờ ngươi đến đây! Vô luận ngươi tới bao nhiêu, lão tử đều bắt các ngươi đem đi luyện được hết, các ngươi cứ đợi thực lực ta đề thăng đi, lão tử sẽ mang theo thủ hạ tiến đến Đường Cổ Lạp Sơn đánh cho tan tành! Các ngươi không phải có rất nhiều bảo vật à? Lão tử sớm muộn cũng lấy toàn bộ mang đi.

Được rồi, người nói năng lượng bên cạnh con rồng kia cảm ứng không rõ ràng, liệu hẳn có phải là Ma giới sinh vật? Đoạn Vân đột nhiên nghĩ tới Ma tộc vì vậy hỏi ngay Diệp Cô Thành.

Diệp Cô Thành ngẫm nghĩ nói: Có cảm giác hơi giống thế nhưng khoảng cách quá xa ta cũng không có cách xác định rõ ràng!

À, ở cấp Mười một ngoại trừ năng lượng cảm giác có biến hóa, còn có sự thay đổi đặc biệt nào nữa không? Đoạn Vân hỏi thêm một lần nữa.

Diệp Cô Thành trả lời: Còn có đấy, ta phát hiện có thể thấy được tình trạng trong cơ thể mình. Mỗi một huyết dịch, đầu khí, ta đều có thể cảm ứng rõ ràng được. Hơn nữa so với mắt nhìn còn thấy rõ ràng hơn. Cái cảm giác tựa như là trong cơ thể mình có một đôi mắt vô hình, chỉ cần một ý niệm đảo qua, ta có thể thấu suốt ngay! Rất thần kỳ!

Nội thị? Đoạn Vân cũng không có quá kinh hãi, nội thị cái loại năng lực này khi chân khí Đoạn Vân đạt tới tầng thứ ba đã có rồi! Hơn nữa, Đoạn Vân có thể quan sát toàn bộ bên trong cơ thể, mỗi chỗ trong thân thể đều có thể đồng thời thấy được tường tận! Cái này Đoạn Vân cũng không có để ý, Đoạn Vân cho rằng duyên cớ là do thần thức của mình.

Đúng vậy! Diệp Cô Thành kính nể trả lời, hẳn thấy không ngờ Đoạn Vân lại có thể dùng từ chuẩn xác như vậy để nói về dạng năng lực này.

Vậy người có khả năng nhắm mắt lại và nhìn thấy những gì xung quanh mình không? Đoạn Vân muốn biết Diệp Cô Thành có thể giống như mình hay không có thể sinh ra thần thức!

Không thể! Mặc dù ta có thể thông qua năng lượng cảm ứng một chút về tình huống xung quanh, bắt quá đó chỉ là cảm giác, căn bản không phải là thấy rõ ràng! Còn có, khi ta nhắm mắt lại, ta lại hoàn toàn không có cảm giác được sự tồn tại của thiếu gia! Diệp Cô Thành khẳng định.

À! Chẳng lẽ ta như vậy lại vô tình đạt đến cảnh giới thiên nhân hợp nhất rồi sao? Không thể nào? Đoạn Vân cười vui thầm nhủ. Minh tu luyện chân khí chính là một loại hài hòa, có lẽ là một loại tự nhiên chi đạo, Diệp Cô Thành không cảm ứng được mình chắc cũng có tình lý bên trong: Được rồi, người cảm giác được đầu khí có gì biến hóa không? Đoạn Vân hỏi tiếp.

Có! Ta phát hiện đầu khí vô cùng nồng đậm, đã bắt đầu bị dịch hóa! Hơn nữa không ít năng lượng đã tự giác hội tụ tại thể nội lưu chuyển một vòng, cuối cùng lưu trở lại bộ vị này! Diệp Cô Thành vừa nói vừa vung tay minh họa, cuối cùng chỉ hướng về phía tiểu phúc mình.

Đan điền? Để ta xem nào! Nói xong Đoạn Vân cầm lấy tay Diệp Cô Thành, vận thần thức để tra xét hướng đầu khí trong thể nội hẳn.

Thông qua một phen kiểm tra, Đoạn Vân phát hiện theo tuyến đường vận chuyển đầu khí của Diệp Cô Thành đã có một chút chân khí vận hành theo tuyến đường đó, chỉ có điều phương thức vận hành đầu khí đó là tối cơ bản nhất, kém hơn nhiều so với phương pháp thổ nạp. Xem ra chân khí nội công quả nhiên là phương pháp tu luyện thượng thừa.

Buông Diệp Cô Thành ra, Đoạn Vân ra vẻ lạnh nhạt nói: Bộ vị tại tiểu phúc người gọi là Đan điền, phương pháp ta tu luyện cũng chính bắt đầu tại nơi đó. Lực lượng trong cơ thể ta gọi là chân khí, có thể coi là một loại đầu khí phức tạp, có điều chân khí so với đầu khí thì cao minh hơn nhiều lắm. Để qua vài ngày nữa, ta

sẽ tham khảo phương pháp tu luyện chân khí của ta rồi căn cứ theo cấu tạo kinh mạch của các người, sáng tạo một phương pháp vận hành đấu khí để truyền thụ cho các người, ta nghĩ các người tu luyện hẳn là rất nhanh đạt được thành tựu.

Tạ ơn thiếu gia! Diệp Cô Thành vẻ mặt hưng phấn hành lễ với Đoạn Vân. Xem ra không đến nửa năm mà có thể làm cho một bạch si vũ kỹ biến thành một Thần cấp cao thủ tuyệt đối là công pháp tu luyện thượng thừa. Đích xác, tu luyện nội công đích thực là một phương pháp tu luyện rất cao minh. Tu luyện đấu khí chỉ là vận hành một số kinh mạch chủ yếu trên cơ thể mà chân khí lại điều động toàn bộ kinh mạch cơ thể, khả năng sử dụng công lực được đề thăng rất nhiều.

Lão Đại, chúng ta có phải là cũng có thể tu luyện không? Tiểu Phi HIệp vẻ mặt hóng hớt nói với Đoạn Vân, mà bọn Phi Tử cũng thể hiện sự khát khao nhìn Đoạn Vân cùng chờ đợi.

Ngẫm nghĩ, Đoạn Vân nói: Cấu tạo thân thể các người cùng với nhân loại không giống nhau, các người là Ma thú, người và thú là hai loại hình thái, do đó pháp quyết tu luyện của loài người không thích hợp với các người! Bất quá, ta có thể căn cứ vào cấu tạo thân thể các người, cải tiến một chút phương pháp thổ nạp đơn giản, sau đó chỉ cho các người, phỏng chừng các người sẽ tu luyện rất tốt! Chuyện này sau một thời gian nữa sẽ nói lại, chuyện trọng yếu trước mắt của chúng ta chính là ứng phó với Long Tộc!

Rõ! Các Thần thú Ma sủng hưng phấn đồng thanh trả lời.

150. Chương 150. Địa Tinh Quật Khởi Phong Vân Lộ

Để chuẩn bị nghênh đón Long Tộc tập kích, Đoạn Vân đã gia tăng sức mạnh các lực lượng quân sự, bố trí tại các vọng gác cao điểm đặt hơn mười kính viễn vọng, phụ trách luân lưu giám thị phương hướng Đường Cổ Lạp Sơn, chỉ cần phát hiện tung tích của Long tộc, lập tức báo động để toàn dân giới bị sẵn sàng ứng chiến.

Hơn nữa, Đoạn Vân còn ra lệnh cho Địa Tinh nghiên cứu chế tạo hơn mười chiếc Ma tinh đại pháo được đặt trên các tường thành nhằm tăng cường lực lượng phòng thủ. Ma tinh đại pháo đều chứa tạc đạn, toàn bộ đều là cao cấp Ma tinh Thất cấp trở lên, như vậy sẽ làm cho tạc đạn của Ma tinh đại pháo bắn ra nổ cực mạnh tuyệt đối vượt qua Cửu cấp cấm chú. Vì để đề phòng Long Hoàng cho Cự long tập kích, Đoạn Vân đặc biệt cho trang bị mười Cửu cấp Ma tinh đại pháo. Cửu cấp Ma tinh sinh ra bạo tạc mạnh mẽ, phỏng chừng siêu Thần thú Thập nhất cấp cũng bị thương a!

Về phần vì sao Đoạn Vân lại có nhiều Cửu cấp Ma tinh thì phải hỏi Long tộc. Đoạn Vân trước sau đã giao dịch với Long Tộc tổng cộng ba lần, hơn nữa số lượng trong một lần cũng rất lớn! Ba lần giao dịch này, Đoạn Vân tổng cộng lấy từ Long Tộc gần năm mươi căn Không gian chi thạch và Tinh thần chi thạch, với một số cực phẩm tài liệu tổng số cũng vượt qua một ngàn. Long Tộc dùng để trao đổi bảo bối Thủy tinh tổng cộng có tới hai mươi hòm Ma tinh cao cấp, hơn năm mươi hòm Ma tinh lục cấp. Hơn nữa, Cửu cấp Ma tinh cũng có hơn mười khóa. Hai lần giao dịch đầu đều là Ma tinh cao cấp, nhưng lần thứ ba chỉ có một ít là cao cấp còn lại là năm mươi hòm cấp thấp. Xem ra Long Tộc đã vì thứ bảo bối đều giả của Đoạn Vân mà thật sự là đã dốc hết vốn liếng, ước chừng bao nhiêu tài sản cất giữ hơn một ngàn năm này đã xuất ra toàn bộ. Trong khi Đoạn Vân một ngày có thể sản xuất ra trên trăm hòm Thủy tinh bảo bối, nếu không phải hiện tại quan hệ song phương đã trở nên căng thẳng khẩn trương, Đoạn Vân quả thật vẫn còn muốn cùng Long Tộc tiếp tục giao dịch. Dù sao mua bán kiểu này so với đánh cướp còn lợi hại hơn nhiều!

Kỳ thật Đoạn Vân cũng không cần dùng tới Địa Tinh này làm pháo binh, có điều trong lòng Đoạn Vân tự dưng phát sinh ý nghĩ, Địa Tinh tộc rất nhỏ yếu nên trong thời gian dài đã trở nên yếu nhược, nếu có thể để cho bọn họ tự mình cầm đại pháo do chính họ chế tạo mà oanh kích Cự long, điều này tuyệt đối được Địa Tinh toàn tộc ủng hộ mạnh mẽ. Tìm được phương pháp lợi dụng Ma lực của Ma tinh, Địa Tinh lại là chủng tộc có thiên phú luyện kim, đã là đủ để làm cho bộ tộc Địa Tinh quật khởi. Bất quá muốn làm cho một bộ tộc yếu nhược phát triển, Đoạn Vân cho rằng biện pháp tốt nhất là tạo nên vài sự tích anh hùng và huy hoàng cho Địa Tinh bộ tộc! Mà đồ long là một sự kiện mà tuyệt đại đa số loài người cũng không dám tưởng tượng đến, nếu chuyện này Địa Tinh có thể làm được, Địa tinh bộ tộc kia sẽ coi đây là khởi điểm nhanh chóng quật khởi, đó sẽ là một bước nhảy vọt thật lớn thuận lợi trên hành trình phát dương quang đại.

Còn nữa, muốn cho Địa tinh bộ tộc trở nên cường đại thì cách trực tiếp nhất chính là chiến tranh, do đó, để cho Địa Tinh được thống nhất. Đoạn Vân cơ hồ không có phái các lực lượng khác trong Gia tộc đi, mà là để cho chính người Địa Tinh công đả chính đồng loại mình. Cái này không phải là để cho bọn họ tự tàn sát lẫn nhau mà bởi vì muốn một bộ tộc thống nhất cần phải như thế. Địa Tinh quá mức rối loạn, hơn nữa bọn họ cũng yếu nhược quá mức. Nếu Đoạn Vân cho một quân đội cường đại đến Bồ Lô Tây thu phục bọn họ thì chỉ tìm được một đám nô đai chán nản, dơ bẩn và yếu đuối. Đoạn Vân cũng không cần nô lệ, hẳn hi vọng thấy một nền văn minh mới được đản sinh, một chủng tộc quật khởi, mà Địa tinh có tiềm chất quật khởi.

Hôm nay đại quân Địa Tinh chinh thảo đã tiến vào Bồ Lô Tây Cao nguyên, bọn họ từng bước tiến lên, không ngừng thu phục các bộ lạc Địa Tinh xung quanh, không ngừng làm đội ngũ mình lớn mạnh. Làm cho Địa Tinh tấn công chính Địa Tinh sẽ không sinh ra sự sợ hãi trong lòng, dù sao trong mắt bọn họ, đều là Địa Tinh, tất cả đều nhỏ yếu, căn bản là không cần phải sợ hãi! Bất quá quy thuận làm thủ hạ của Đoạn Vân, Địa Tinh đã có một ưu thế rất lớn, bọn họ biết sau lưng mình có một thế lực cực kỳ cường đại ủng hộ, mà bọn họ còn có vũ khí quân dụng tối tân nữa.

Địa Tinh trên phương diện sáng tạo tuyệt đối là thiên tài! Ban đầu, Đoạn Vân đơn giản nhất là đem phương pháp chế tác cung tên truyền cho Địa Tinh bộ tộc, mà Địa Tinh tộc này lại truyền lại cho các Địa Tinh khác, hơn nữa lại không ngừng cải tiến. Bắt đầu từ cung tên, lúc đầu muốn bắn ra một tiễn tốn khá nhiều thời gian, hơn nữa xạ trình cũng rất có hạn. Sau khi trải qua một thời gian dài và rất nhiều phương thức kỳ công tìm tòi cải tiến, lại chế ra loại cung nỏ đặc biệt có thể bắn hai mũi tiễn cùng lúc, sau lại có thể bốn tiễn, hôm nay đã có thể bắn một lần tới mười mũi tiễn! Hơn nữa tốc độ bắn đã đạt tới không đến hai phút một lần, xạ trình đã được đề cao gấp ba lần! Điều này làm cho Đoạn Vân không thể không có chút bất ngờ, Địa Tinh quả nhiên là một chủng tộc rất có tiềm lực và khả năng sáng tạo thiên tài.

Bây giờ tộc nhân Địa Tinh quy thuận Đoạn Vân tổng số đã hơn trăm vạn, hơn nữa còn số này lại tiếp tục tăng lên từng ngày. Hơn nữa, Đoạn Vân yêu cầu bọn họ mỗi một người đều phải lên chiến trường để nhận chiến hỏa tẩy lễ! Điều này rất tốt cho sự phát triển sau này, Đoạn Vân còn yêu cầu bọn họ tìm một địa phương thích hợp để thành lập Địa Tinh thành thị. Đến hôm nay, Địa Tinh trên đường lối đó đã thành lập được không ít cứ điểm quân sự, cũng đã bắt tay thành lập được nhiều Địa Tinh thành thị ở hậu phương. Đội quân Địa Tinh khổng lồ dưới sự chỉ huy của Địa Tinh Tộc trưởng Đạt Lý Khắc hướng về phía Tây chinh phạt. Đối mặt với sự cường đại và tuyên bố muốn thống nhất Địa Tinh bộ tộc của Tây chinh Địa Tinh đại quân, các Địa Tinh bộ tộc khác chỉ có hai sự lựa chọn duy nhất: quy thuận hoặc là diệt vong! Đoạn Vân đã từng nói qua với các Địa Tinh đầu lĩnh: nếu muốn thống nhất Bộ Tộc cần phải trải qua máu lửa để khảo nghiệm, nếu muốn quật khởi thì phải chấp nhận và phát động chiến tranh để tẩy lễ, mà bọn Địa Tinh Tộc trưởng này đầu tiên vốn là một đám yếu nhược nhưng rồi dưới sự dẫn dắt của Đoạn Vân đã sinh ra một vài phân huyết tính, dũng khí và cương quyết. Sau lại trải qua bao cuộc chinh chiến, đám Địa Tinh cũng đã dần dần có dũng khí giơ đao tấn công về phía địch nhân. Ban đầu đối tượng là những Bộ tộc Địa Tinh số lượng ít hơn mình mà không muốn quy thuận, rồi mở rộng ra các bộ lạc khác mạnh, cường đại và đông đúc hơn.

Từ A Nhĩ Ti Tư tới Đường Cổ Lạp Sơn qua lại cần khoảng bốn ngày, hơn nữa Long Tộc cũng cần chuẩn bị một chút, phỏng chừng sau sáu hoặc bảy ngày mới có thể tới. Hôm nay đã là ngày thứ tư mà Long Tộc Trưởng lão từ Á Cương khuất nhục rời đi, mấy ngày nay Đoạn Vân không có việc gì, không chế tạo thử nghiệm thuốc, chỉ là đi dạo khắp nơi. Các buổi tối đương nhiên là những đêm dâm đảng, nếu không phải là làm tình cuồng nhiệt với hai vị thị nữ thì cũng là tiến vào phòng La Lệ, mang danh giúp tăng tiến tình cảm lẫn nhau một chút, thật ra, là... quần quai rên rỉ sướng khoái vắng cả nhà...

Thiếu gia, đây là cái loại giấy gì đó mà Ngài yêu cầu, Ngài xem có được không? Địa Tinh Cấp Nộ cung kính đưa cho Đoạn Vân xem một thứ sản phẩm mới, Đoạn Vân nhìn tờ giấy mà lúc trước đã giao cho đám Địa Tinh nghiên cứu chế tạo. Thế giới này không có giấy viết đối với Đoạn Vân mà nói thật sự là có chút bất tiện. Vì để ghi chép phải cần một lượng lớn da thú, hơn nữa bởi vì da thú rất dễ bị mục nát, rất nhiều tấm đã bắt đầu bị bong ra. Rất nhiều phát minh hữu dụng hoặc là tình huống lịch sử đều không thể truyền xuống bình thường được, cái này có ích rất lớn trên phương diện thư tín liên lạc. Văn minh phân lớn đều dựa vào cái này để ghi lại a, có hòn đá này cản đường, thật sự là có chút làm cho nhân sinh chịu thống khổ a!

Đoạn Vân tiếp nhận một tấm lá có chút giống tờ giấy, rất cẩn thận nhìn nhìn, sờ sờ. Độ dày hơi lớn, bắt quá còn tốt hơn so với da thú, nhưng thật ra có vài phần không giống lắm. Kéo kéo tờ giấy, Đoạn Vân có chút ngạc nhiên!

Như thế nào lại như vậy? Đoạn Vân nghi hoặc hỏi.

Thiếu gia, cái trên tay người là cái gì vậy? Lúc này, Lai Bố Ni Tư tên nghiên cứu diên cuồng vừa thấy được món đồ trong tay Đoạn Vân, vẻ mặt lộ rõ vẻ ngạc nhiên vui mừng!

Đoạn Vân giơ tờ giấy trong tay cười nói: Cái này a? Dùng để ghi chép a! Sao thế?

Lai Bố Ni Tư đối với Đoạn Vân không hề khách khí, quơ tay cầm lấy tờ giấy trong tay Đoạn Vân vuốt ve, vẻ mặt kích động: Hảo đồ vật a! Bản ghi chép Ma pháp sau này không phải lo không có chỗ để viết nữa rồi! Hơn nữa, mặt ngoài nó bóng loáng như vậy, dùng để làm Ma pháp quyền trục cũng rất tốt a!

Cái gì? Món đồ này có thể dùng để làm Ma pháp quyền trục? Người không nói giỡn đấy chứ? Đoạn Vân nghi ngờ.

Lai Bố Ni Tư hỏi lại: Như thế nào lại không thể? Người nhìn xem, cái này mặt ngoài bóng loáng như vậy, làm sao mà không vẽ được chứ? Hơn nữa, độ mềm dẻo của nó so với da thú cũng đâu có kém! Hôm nay chúng ta đã có thể lợi dụng Ma lực của Ma tinh, chỉ cần họa lên quyền trục sau đó mang Ma lực quán thấu vào là có thể được!

Ngẫm nghĩ, Đoạn Vân cũng thấy có chút khả thi! Chỉ có điều đám Địa Tinh như thế nào lại làm mảnh giấy trở thành như vậy?

Sau khi hỏi Cấp Nộ, Đoạn Vân mới biết được, nguyên là họ đem không ít nhựa cây bỏ thêm vào, lúc này mới tạo được trang giấy đủ để họa quyền trục!

Đoạn Vân tự mình chỉ đạo, đám Địa Tinh đơn giản chỉ sản xuất loại giấy trắng để viết, mà loại giấy có thêm nhựa cây này dùng để sản xuất quyền trục có xác suất thành công cao thần kỳ như vậy! Sau đó Đoạn Vân cũng ra lệnh cho bọn hắn đẩy mạnh sản xuất, cho Luyện kim Pháp thần Lai Bố Ni Tư này làm ra các Ma pháp quyền trục đồng thời cũng chỉ dạy một chút cho đám Địa Tinh, làm cho Địa Tinh đẩy mạnh công việc chế tác quyền trục cấp cho Gia tộc.

Vuốt ve mảnh giấy trắng non mềm nhẵn vừa xuất xưởng, Đoạn Vân không khỏi cảm khái: "Địa cầu, ta thật sự rất nhớ người!"

151. Chương 151. Tích Dịch Một Tộc Tại Khai Hội

Một ngày trôi qua, trong ngày hôm ấy Long Tộc rất cuộc cũng có phản ứng..

Thiếu gia, ta cảm giác được có một lượng lớn cử cấp cự long của Long tộc đang bay về hướng chúng ta. Diệp Cô Thành nhìn về phía Đường Cổ Lạp Sơn nói với Đoạn Vân.

ha ha ha, chỉ một lũ côn trùng cử cấp ư? Long Tộc cũng quá xem thường ta rồi, đúng là không để Đoạn Vân ta vào mắt mà. Đoạn Vân cười nói

Diệp Cô Thành cười nói: Thiếu gia, Long tộc làm sao biết được thực lực chân chính của chúng ta chứ, dù sao chúng ta đều có năng lực nội liễm cả đấu khí lẫn ma lực. Hơn nữa, thực lực của chúng ta tăng vọt quả thật có hơi biến thái, Long tộc nghĩ lời óc cũng không tưởng tượng được thực lực của chúng ta đã vượt xa bọn họ, đây đều là do sự lãnh đạo anh minh, xuất thần nhập hóa của thiếu gia ban cho

Đoạn Vân hỏi: số lượng bọn chúng là bao nhiêu?

Diệp Cô Thành nhắm mắt lại, cảm ứng một hồi đáp: Năm mươi cử cấp Cự long, thực lực sơ trung hậu kỳ đều có, phần nhiều là cử cấp trung giai, trong đó còn có hai con thập cấp Cự long, đoán chừng là hai Long tộc Trưởng lão

Đoạn Vân ngẫm nghĩ một lát, lại cười nói: chừng này đã khoảng một phần ba số cử cấp Cự long của Long Tộc..ai cha..nếu số cự long này bị chúng ta làm thịt hết thì người nghĩ xem Long tộc cần bao nhiêu năm để

khôi phục lực lượng đây? Quả thực ta cũng không nỡ, nhưng thế giới này vốn là kẻ mạnh ăn thịt kẻ yếu, thủy chung Long Tộc cũng chỉ là bàn đạp cho chúng ta thôi, hơn nữa, có lẽ chúng ta vẫn tiếp tục che giấu được lực lượng chủ lực. Khoảng chừng khi nào thì bọn chúng đến đây?

”Sớm nhất cũng khoảng chiều mai.”

người đầu, truyền lệnh xuống, cho toàn dân tiến vào bên trong Á Cương thành để tránh bị ngộ thương, lại cho các quân đội canh phòng chuẩn bị tốt để nghênh chiến. Đoạn Vân ra lệnh.

Thật ra, để đối phó với Đoạn Vân, Long tộc đã thảo luận rất chi tiết. Sau khi trở về Đường Cổ Lạp Sơn, cử Trưởng lão Long tộc để chuyện Đoạn Vân bất kính với Long Tộc bẩm báo với Long Hoàng và vài Trưởng lão khác. Cả Long tộc đều phẫn nộ, rất nhiều Cự long đều yêu cầu phải trừng phạt tội lỗi của tên nhân loại xảo trá này. Đa số Cự long đều cho rằng Long tộc là chủng loại cường đại và cao quý, bị một tên nhân loại yếu ớt khi dễ thật là sự vũ nhục to lớn. Đồng thời bọn chúng cũng tuyên bố sẽ san bằng A Nhĩ Ti Tư.

Tất nhiên, để giữ thể diện, cử Trưởng lão không hề đem chuyện mình bị thủ hạ Đoạn Vân đánh cho không có lực hoàn thủ nói cho ai biết. Hắn chỉ nói Đoạn Vân không nghe theo hiệu lệnh của Long tộc nhưng không hề đề cập đến việc Đoạn Vân vũ nhục Long tộc. Theo suy nghĩ của hắn, thập cấp Cự long bị một đám Thú nhân yếu nhược tấn công, còn đám phi long thậm chí bị bắt làm ma thú, bị đánh đập mới cho ăn, thật quá coi thường và sỉ nhục Long tộc, nhưng hắn cũng không ngờ sự dẫu điểm này đã đem lại cho Long Tộc một tai nạn cơ hồ gần như diệt tộc.

Ngày thứ hai sau khi cử Trưởng lão trở về, Long tộc triệu tập hội nghị thượng đỉnh thập đại Trưởng lão Long tộc, mục đích chính là để thương nghị giải quyết Đoạn Vân, nhưng mà long tộc thật sự quá tự đại, đến lúc này vẫn không nghĩ xem là mình có đủ năng lực để xét xử Đoạn Vân hay không!

Trong hội nghị Long tộc, Long hoàng nói :

Mọi người đã biết, Đoạn Vân đã phạm tội lớn không thể tha thứ, đầu tiên hắn dùng mấy cái thứ thủy tinh trong suốt bảo là bảo bối để lừa gạt Long tộc. Các người đều biết, chế phẩm thủy tinh này đều có trong nhà của các qu ý tộc, đồ vật hạ đẳng này là trang sức của quý tộc loài người, làm chai làm đĩa. Mặc dù thứ Đoạn Vân bán cho chúng ta có chút bất đồng, có thể phát quang nhưng Đoạn Vân dùng những thứ rẻ mạt này để lấy đi của chúng ta một lượng lớn ma tinh, đây là sự thực không thể chối cãi. Để không ai dám coi thường trí tuệ của Long tộc chúng ta , ta quyết định các người phải tiêu hủy toàn bộ mấy cái thứ thủy tinh phát quang này, các người thấy như thế nào?

Nghe Long Hoàng nói, thập đại Trưởng lão đều lắc đầu liên tục, các Trưởng lão nói: ”Long Hoàng bệ hạ, ta thấy không cần phải như thế. Về chuyện tiêu hủy bảo bối à không thủy tinh thì chúng ta tự mình làm là được rồi! . Rất nhiều Cự long trong lòng đều ngăn ngừa, có quỷ mới biết người tiêu hủy bảo bối hay là tranh thủ biến thủ! Mấy thứ này đều là hàng thật chứ bộ, trong suốt, kim quang sáng ngời, có đúng là món đồ của loài người đang dùng không, hay là những đồ vật này căn bản không hề giống nhau. Có thể cái mà Đoạn Vân bán cho con người là hàng thứ cấp, nhưng bán cho Long tộc chúng ta biết đâu đều là bảo bối a!

Long hoàng cũng không nói tiếp, dù sao quyền lợi của mười Trưởng lão cũng không kém hơn Long Hoàng. Long Hoàng nói tiếp: tội thứ hai của Đoạn Vân, tại Thiên Long Đế Quốc giả mạo thần tích, giả xưng thần long, theo ta biết cái xưng là Thần long kia, kỳ thật ngay cả thực lực thần cấp cũng không có, chỉ là một thủy hệ thánh thú cấp thấp. Đoạn vân tưởng rằng tùy tiện làm ra một màn giáng hạ mưa gió là có thể lừa gạt được chúng ta sao. Thật ra hắn đi lừa gạt đám người ngu xuẩn đó cũng không quan hệ gì tới chúng ta, nhưng hắn nói dối rằng đó là thần long thì đúng là khiêu khích Long tộc chúng ta. Long tộc mà cũng là thủ hạ của Đoạn vân thì không phải nói là chúng ta cũng thần phục hắn ư?

Đúng, chúng ta phải trừng phạt hắn, biến một ma thú trở thành thần long đúng là nỗi nhục của Long Tộc.” Tất cả đều nghĩ như vậy như vậy, thậm chí Long Hoàng cũng ngộ nhận Âu Đặc Tư chỉ là cử cấp cự long, nguyên nhân chủ yếu là do nội liêm. Âu Đặc Tư dùng quá nhiều siêu cấp Tủy Tủy Đan, thực lực toàn thân nội liêm phi thường nghiêm mật. Thật ra, tại thời điểm Âu Đặc Tư tiến hóa thành Thần long, Long Hoàng cũng cảm ứng được một làn khí tức nhân nhật của Thần long. Tuy nhiên, máu huyết di truyền của Long Tộc thần long là vô cùng ít ỏi và nghiêm mật, do đó huyết dịch cấp thấp Long hoàng căn bản là không thể cảm ứng rõ được khí tức của Thần long, hơn nữa Long Hoàng cũng không dám đem chuyện này nói lung

tung, dù sao lỡ nếu tồn tại ngôi vị Thần long cao cả này thì địa vị của Long Hoàng cũng không được an toàn gì cho lắm.

Long hoàng dẹp yên sự ồn ào của đám Long tộc thủ hạ, uy nghiêm nói: "việc thứ ba Đoạn Vân gây ra cũng chính là vũ nhục Long Tộc. Chúng ta phải cứu Trưởng lão đi cảnh cáo tên Đoạn vân ti tiện kia thế mà hắn lại dám buông lời vũ nhục cứu Trưởng lão, nói ra nhiều điều bất kính, ba điều này cũng đủ để phán Đoạn Vân tội chết. Nhưng mà Đoạn Vân đã từng cứu bản hoàng, lại thêm được hoàn của hắn cũng giúp cho thực lực của Long tộc chúng ta được đề cao. Hơn nữa, Long tộc cao quý chúng ta không thể như loài người ti tiện, do đó ta quyết định dành cho Đoạn Vân một phán quyết nhân hậu. Chỉ cần Đoạn Vân sau này có thể đều đặn cung cấp đủ được hoàn cho chúng ta, bổn hoàng sẽ tha chết cho hắn. Tuy nhiên, để cảnh cáo hắn, chúng ta sẽ phái một nhóm cứu cấp Cự long đi tiêu diệt lãnh địa của hắn, giết một mớ dân chúng ở đó, ta xem giết khoảng chừng mấy vạn là được rồi, các người thấy thế nào?

Các vị Trưởng lão ngẫm nghĩ, một Trưởng lão đứng ra nói: Chúng ta còn muốn Đoạn Vân đem đội Địa tinh công tượng chế tác thủy tinh bảo bồi hiến cho Long tộc chúng ta, để bọn họ sản xuất thủy tinh cho chúng ta, hơn nữa phải bắt hắn đem tài phú trong lãnh địa hắn giao cho Long tộc cao quý vĩ đại chúng ta

Đúng Vài Trưởng lão tới tấp ủng hộ. Mặc dù thủy tinh tại đại lục đã bắt đầu phổ biến nhưng trong lòng bọn họ vẫn coi thứ chế phẩm thủy tinh này còn hơn cả kim tệ, vẫn muốn sở hữu thật nhiều. Nếu có thể nắm giữ phương thức chế tạo sau này chẳng phải chính mình có thể có nguồn bảo bối vô tận ư?

Long Hoàng uy nghiêm nói: được, đã như vậy, truyền lệnh bổn hoàng, phái năm mươi cứu cấp Cự long đi trước đến A Nhĩ Ti Tư tiến hành xét xử, ta muốn trừng phạt tên nhân loại yếu nhược dám xúc phạm đến Long tộc ta.

nhưng bề hạ chúng ta chỉ phải lực lượng cứu cấp của Long tộc đi, nếu thật sự Đoạn Vân có thủ hạ thập cấp Cự long thì làm sao?" Cứu Trưởng lão nghĩ đến trận đánh hội đồng trong lòng vẫn còn kinh sợ, mặc dù hắn không biết thực lực chân chính của bọn họ nhưng hắn lại có thể khẳng định, những người đó đều không hề đơn giản.

vậy phiên cứu Trưởng lão người lại đi một chuyến rồi Long Hoàng cười nói.

A a, không được đâu, ta nhất định không trở lại nơi đó đâu, hơn nữa ta đề nghị phái thêm vài người có thực lực thập cấp cùng đi vì ta thấy Đoạn vân cũng quá mức thần bí, ta lo lắng sẽ phát sinh chuyện không hay. Cứu Trưởng lão kiên quyết nói. Đám người điên kia ngay cả thập cấp cự long cũng dũng cảm điên cuồng tấn công, mình lại đến nơi đó không phải là muốn chết sao?

Long Hoàng ngẫm nghĩ, uy nghiêm nói: vậy người và bát Trưởng lão hãy cùng đi, hơn nữa đây là mệnh lệnh của ta, người phải đi

ta...ta....được rồi . "cứu Trưởng lão bắt lực rầu rĩ đáp. Đùa sao, mệnh lệnh của Long Hoàng ai dám không tuân chứ.

Cứ như vậy, Long Tộc sau một phen ba hoa kết tội Đoạn Vân, tập trung lại kéo một lực lượng lớn bay tới A Nhĩ Ti Tư. Trên đường đi, đám Cự long liên tục nói về kho báu bảo bối ở A Nhĩ Ti Tư mà không hề biết được: chúng đang bước trên con đường nguy hiểm không có lối về.

Lại nói tới bên Đoạn Vân, từ sau khi Diệp cô Thành phát hiện sự xuất động của Long tộc, bên trong lãnh địa Đoạn vân đã bắt đầu tiến hành bố trí. Mặc dù với thực lực bọn họ, việc đối phó với năm mươi cứu cấp Cự long kia là vô cùng đơn giản, nhưng mà hai quân giao chiến, có nhiều chuyện phát sinh. Hơn nữa Đoạn Vân là vì dân cư trong lãnh địa của mình lo lắng, không muốn xuất hiện ngộ thương khi cùng Long Tộc giao chiến. Như vậy thật không đáng bởi vì trong mắt hắn, chỉ cần là thủ hạ của mình, dù chỉ là một tính mệnh của Địa tinh cũng quý giá hơn so với sinh mệnh của nhiều.

Trong lúc đoạn vân đang bố trí sắp xếp phòng ngự, Liên Na vẻ mặt lo lắng ôm Tiểu Bạch chạy đến bên Đoạn vân.

Thiếu gia, người xem Tiểu Bạch rốt cuộc là bị làm sao vậy? Từ khi nó ăn viên siêu cấp tẩy tủy đan mấy hôm trước, nó một mạch hôn mê đến nay đã 4 ngày rồi, nó có bị làm sao không?" Liên Na thần sắc có chút khẩn trương nhìn Đoạn vân.

Nghe Liên Na nói, Đoạn vân quên đi mọi thứ chuyên tâm kiểm tra Tiểu Bạch. Siêu cấp Tủy tủy đan tâm đắc bị Tiểu Bạch lén trộm ăn, Đoạn vân thiếu chút nữa phải đem Tiểu Bạch đi súc ruột. Đoạn vân cũng không hiểu được, vì sao sủng thú của mình lूम một lượng lớn Tủy tủy đan như vậy mà trước sau lực lượng của nó cũng không tăng lên chút nào, một chút năng lượng cũng không cảm ứng được.

Trải qua một phen kiểm tra, Đoạn vân chậm rãi nói: ta cũng không biết là chuyện gì nữa, nhưng mà ta dám khẳng định thân thể nó đang ở trong tình trạng rất khỏe khoắn, không có gì nguy hiểm đến tính mạng đâu

Uh..mm nghe Đoạn Vân nói như vậy, vẻ mặt sầu thảm của Liên na mới tốt lên được một chút.

Buổi chiều ngày thứ hai, rốt cuộc năm mươi Cự long của Long tộc cũng đã đến Á cương thành, một trận đại chiến sắp diễn ra.

152. Chương 152. Ma Tinh Đại Pháo Oanh Cự Long

Năm mươi đầu Cự long, có phóng mắt nhìn khắp đại lục cũng đều là một thế lực khủng bố tới cường! Ngẫm lại, tại một đế quốc nào đó, chính mình có hai đầu cừu cấp Ma thú đã là đại biểu cho toàn bộ quốc lực rồi. Những năm mươi đầu Cự long, đó là khái niệm gì? Đó là một lực lượng tuyệt đối cường đại a!

Cái này cũng là lý do tại sao Long Tộc có thể tại đại lục hô mưa gọi gió. Nếu Long Tộc có ý định chống lại một quốc gia hay thế lực nào đó không vừa mắt, một lần phái ra vài đầu Cự long, người cũng phải im miệng mà thôi.

Long Tộc tự tin cũng là do nguyên nhân này, theo cách nhìn của Long Tộc, Đoạn Vân thật sự là không có khả năng sở hữu một lực lượng cường đại như vậy. Bọn họ cho rằng phái ra năm mươi đầu Cự long là có thể làm cỏ cả Gia tộc Đoạn Vân rồi, nhưng để thể hiện sự cường đại của Long Tộc, và vì để Đoạn Vân thuận phục phải xuất ra bảo bối pha lê, Long Hoàng cùng mấy vị Trưởng lão quyết định phái ra lực lượng mạnh nhất từ trước đến nay, cũng là muốn dạy cho Đoạn Vân một bài học xương máu đích đáng, cho hắn biết rằng Long Tộc là bất khả xâm phạm, dù chỉ là một cái vảy Rồng cũng không thể động đến được!

Đáng tiếc là Long Tộc lần này hiển nhiên đã tìm sai đối tượng. Nơi này là A Nhĩ Ti Tư, là thiên hạ của Đoạn Vân! Thủ hạ của Đoạn Vân có rất nhiều tên biến thái, có thể nói, nếu Long Tộc không có hai đầu Cự long cấp mười một, Đoạn Vân nếu muốn tiêu diệt Long Tộc thì cũng sẽ không hao phí bao nhiêu khí lực! Không phải là cừu cấp thôi sao? Nếu mà ta vui, ta có thể làm ra cả một Sư đoàn! Thần thú ư? Tùy ý cấp cho thủ hạ vài lập siêu cấp Tủy Tủy Đan là lập tức thăng cấp ngay. Kiếm thánh hử, cả Sư đoàn Nanh Sói có ai không phải là Kiếm thánh! Kiếm thần hử? Cừu cấp Cuồng chiến sĩ khi cuồng hóa không phải là Kiếm thần ư, không chừng còn là trung giai Kiếm thần nữa! Hơn nữa, ta không phải còn có một trăm hai mươi trung giai Thú nhân Kiếm thần hay sao?

Tính đi tính lại, đội ngũ Ma pháp sư lại có vẻ yếu nhất. Tinh Linh Sư đoàn với một ngàn Ma pháp sư, cũng có mười mấy Thánh ma đạo sư, những người khác cũng là thất cấp, bát cấp Ma pháp sư rồi. Không phải ta còn có Địa Tinh tộc hay sao, sử dụng Ma pháp quyền trực so với phát ra ma pháp không phải nhanh hơn sao? Cho dù không có Ma pháp quyền trực, ta cũng còn sở hữu Ma tinh đại pháo uy lực kinh người nữa cơ mà! Nhà người cứ từ từ mà niệm ma pháp chú ngữ, lão tử nhắm đại pháo vào người, muốn bắn lúc nào thì bắn, ta cũng chẳng cần phải gấp, chỉ là bấm cái nút thôi mà!

Năm mươi hai đầu Cự long trên không trung Á Cương thành hò hét tán loạn, không có sắp xếp cái gì trận hình, còn có những Cự long cuồng chiến kiêu chể không được, thỉnh thoảng phát ra vài tiếng long minh nữa!

Suất linh một đám thủ hạ, Đoạn Vân đứng trên đầu thành dễ dàng xem xét màn biểu diễn của Long tộc! Vì chẳng có gì đáng xem, sau đó đang định quay về nghỉ ngơi một chút. Nhưng mà chính lúc này, Cửu Trưởng lão của Long Tộc lại lên tiếng:

Đoạn Vân, nghĩ người nhiều lần mạo phạm Long Tộc cao quý, ta phụng mệnh Long Hoàng tiến hành phán quyết đối với người! Bất quá Long Hoàng có lệnh, có thể tha cho Đoạn Vân người một mạng!

Cười cười, Đoạn Vân quay về phía ngoài thành hỏi lại: Thấm phán? Haha, Long tộc các người lại có cái năng lực phán quyết Đoạn Vân ta sao?

Đoạn Vân, ta khuyên người hãy đầu hàng đi! Người cũng thấy đấy, vì người mà Long Tộc chúng ta đã xuất động tiêu trừ Ma Tộc bằng lực lượng cường đại nhất! Đoạn Vân, nghĩ lại người cũng thật có mặt mũi, Long Hoàng phải phải đến năm mươi đầu cửu cấp Cự long để mà phán quyết người. Chúng ta từ trước đến giờ chưa vì một nhân loại nào mà phải như vậy cả! Cửu Trưởng lão về mặt đầy hào khí nói.

Nghe Cửu Trưởng lão nói, Đoạn Vân cười nói: Haha! Năm mươi đầu cửu cấp Cự long mà đòi phán quyết Đoạn Vân ta? Thật là buồn cười quá đi! Ta hôm nay thật sự muốn thấy, các người một lũ quần long ở đây còn có mấy người sống sót mà quay về Đường Cổ Lạp Sơn!

Lão Cửu, người đối với hần nói nhiều vậy làm cái gì? Trực tiếp đánh không phải tốt hơn sao? Lúc này Bát Trưởng lão có chút không nhịn được mà nói với Cửu Trưởng lão.

Cửu Trưởng lão quay về Bát Trưởng lão khoát tay, rồi quay sang Đoạn Vân nói: Đoạn Vân, Long Hoàng có lệnh, có thể tha người tội chết! Có điều Long Hoàng Bệ hạ muốn cho người một bài học, do đó, chúng ta phải xuống tay với người! Người sau này trở thành nô lệ của Long Tộc, đời này chuyên tâm cung cấp cho Long Tộc chúng ta bảo bối thủy tinh là được rồi!”

Ha ha ha, các người cuối cùng cũng nói đến chuyện này rồi, ta đây cũng không cần khách khí nữa! Đến đây đi, các người có những chiêu thức tân kỳ độc đáo gì thì đem ra hết đi! Đoạn Vân thực ra là có chút không đành lòng xuống tay với Long Tộc, dù sau đây cũng là chủng loại có trí tuệ với ngàn năm văn minh. Thế nhưng hiện tại Long Tộc cũng đã lộ ra ý đồ, muốn tiêu diệt mình, mình tại sao lại phải khách khí cơ chứ?

Lui ra đầu thành, Đoạn Vân hướng tới Tiểu đội pháo binh ở phía dưới mà hỏi: Ma tinh pháo chuẩn bị đến đâu rồi?

Khải bẩm thiếu gia, năm mươi khẩu Ma tinh đại pháo đều đã vào vị trí, tất cả đều được trang bị Ma tinh thất cấp, bát cấp! Chúng ta tự tin là một phát có thể bắn rớt một Cự long! Vị Địa Tinh Tiểu đội trưởng cung kính trả lời. Hôm nay ở lại Á Cương đều là Địa Tinh đã kinh qua chiến trường, tính ra mỗi người đều đã giết vài người rồi. Bọn họ cũng đang từ từ phát triển theo hướng mà Đoạn Vân muốn họ theo.

Đoạn Vân rất vừa lòng khẽ gật đầu!

Thiếu gia, người mau nhìn kia, Long Tộc đang chuẩn bị ma pháp, hơn nữa lại là cao cấp ma pháp! Diệp Cô Thành hướng về Đoạn Vân nói.

Đoạn Vân nhìn nhìn, cũng sử dụng thần thức cảm giác một chút, phỏng chừng xuất ra Long Tộc cao cấp ma pháp có hơn mười cái. Người nha, người khi dễ ta không có vũ lực mạnh sao? Bổng thiếu gia là không muốn tổn thương các người mà thôi! Còn dám ở trước mặt ta sử dụng mấy thứ Long ngữ ma pháp cũ rích này! Tưởng là có thể phá vỡ được phòng ngự của Á Cương thành dễ dàng như vậy sao? Bổng thiếu gia đã an bài một trăm cửu cấp trung giai ở nội thành rồi! Các người có năm mươi đầu Cự long cửu cấp chẳng lẽ ta không có cả trăm thủ hạ lợi hại hay sao?

Cười cười, Đoạn Vân quay về phía Địa Tinh pháo thủ hạ mệnh lệnh: Ma tinh đại pháo chuẩn bị!

Nghe Đoạn Vân hạ lệnh, Địa Tinh quân tới tấp hành động. Bọn họ mỗi người đều biết cái trường chiến tranh này không có gì phải lo lắng. Bởi vì Đoạn Vân đã sớm nói qua, lần này mục đích chính là thí pháo! Do đó, bên cạnh mỗi một khẩu Ma tinh đại pháo đều một người cầm kính viễn vọng do Địa Tinh chế tác mà quan sát, mục đích chung của bọn họ là thử nghiệm uy lực của Ma tinh đại pháo và tầm bắn của nó, và tìm ra những điểm cần phải cải tiến nữa.

Cảm nhận được Cự long ma pháp sắp kết thúc, Đoạn Vân hạ lệnh: Chuẩn bị! Bắn!

Oanh oanh! Oanh oanh oanh! Cứ hơn mười phát đại pháo do thất, bát cấp Ma tinh tạo nên tới tấp hướng về thân mỗi một Cự long mà oanh tạc! Kỳ thật nguyên lý của Ma tinh đại pháo rất đơn giản. Đó là lợi dụng lý luận hai tính chất tương phản của Ma tinh khi gặp nhau sẽ phát sinh ra nổ mạnh, những Địa tinh thông minh đã dựa vào nguyên lý này mà làm ra đạn pháo, kỳ thật cũng giống với nguyên lý đạn pháo của xã hội hiện đại, đầu đạn hơi nhon, đuôi cũng làm cánh xòe ra để có thể bay được dễ dàng. Địa Tinh dựa vào nguyên lý phát nổ, trên thân đại pháo thiết kế một dụng cụ khá lớn có tác dụng phóng ra trang bị. Nếu

trang bị có thể phóng ra, vậy đại pháo cũng có thể phóng ra! Về phần vì sao có thể rơi xuống đất mà phát nổ, lại càng đơn giản hơn. Địa Tinh ở trong thân đầu đạn đã làm một bộ phận rất tinh xảo, chỉ cần đầu đạn gặp được một vật cản đủ lớn thì sẽ dẫn đến hai cực khác nhau của Ma tinh va chạm. Sau đó thì: bùm!

Oanh! Mười đầu đạn phát nổ mãnh liệt. Trong khi đang chuẩn bị Long Tộc ma pháp, bọn Cự long phát hiện có vật thể không xác định đang bay về phía mình, nhưng bọn chúng rất tự tin vào thân thể cường hãn của mình, hơn nữa bọn chúng cũng không phát hiện thấy cái gì đặc biệt cả. Rất nhiều Cự long nghĩ là: chỉ bằng cái khối kim loại có đuôi này mà cũng đòi phá vỡ thân thể cường hãn của Long Tộc ư, thật là buồn cười đến vỡ bụng rụng rốn mất! Còn có vài Cự long vận công khắp toàn thân, làm cho thân thể cứng rắn như sắt, nghiêng ngang chờ đợi đại pháo!

Đúng như dự định, đại pháo nổ rung trời, như cuồng phong bạo vũ oanh tạc trên mình đám Cự long! Sau loạt đạn pháo gần tiếp cận uy lực của cấm chú này, ngoài thành Á Cương rơi rụng một cơn mưa Cự long! Thân hình của đám Cự long theo một tiếng nổ rung trời mà tới tấp rơi xuống. Đám Cự long nằm thẳng cẳng trên mặt đất, lại thêm một đợt pháo nổ nữa làm tăng thêm hiệu quả âm thanh! Cả bầu trời đều là vì tiếng nổ của Ma tinh đại pháo mà chấn động, Cự long cũng theo đó mà lần lượt rơi xuống. Những chấn động lớn như vậy đến cả Đoạn Vân đang trên tường thành Á Cương cũng cảm nhận được.

Những đợt oanh kích cực mạnh này tạo thành những luồng sóng thổi bay cả tóc của đám thủ hạ Đoạn Vân đang xem biểu diễn, mà dưới chân cũng không ngừng truyền đến từng đợt từng đợt sóng chấn động nhẹ nhẹ!

Thân thể của đám Cự long từ con từng con một rớt xuống, thậm chí đã tạo thành một tòa núi nhỏ. Cả lũ Cự long đều vô lực té thẳng trên mặt đất mà gãy dựa, thân thể bọn chúng thụ thương rất nghiêm trọng, Long dực Long giáp đều bị bắn tả tơi, Long huyết nhiễm hồng cả ngoại thành Á Cương. Mặc dù đường trường không có Cự long nào chết, nhưng trên bầu trời không còn thân ảnh của một Cự long nào nữa! Bao gồm cả hai vị Trưởng lão với thực lực cấp mười của Long Tộc, tất cả đều không thể trong thời gian ngắn hồi phục lại được mà bay lên.

Khải bảm thiếu gia, Địa Tinh Pháo thủ Tiểu đội đã hoàn thành nhiệm vụ! Lúc này cái vị Địa Tinh Tiểu đội trưởng kia về mặt hưng phấn chạy về phía Đoạn Vân mà bầm báo. Không có lý do gì mà bọn họ không phấn khích, trước kia ngay cả Thực nhân ma mà bọn họ cũng không dám đối mặt, nhưng hôm nay, hơn một vạn Thực nhân ma đã là nô lệ của Địa Tinh bọn họ, ngay cả cửu cấp Cự long trước mặt mình mà cũng không có lực hoàn thủ! "Đồ Long", cái việc này nhân loại cũng không dám nghĩ tới, vậy mà bọn họ một trăm Địa Tinh lại làm được, hơn nữa lại là đã bại năm mươi đầu cửu cấp Cự long! Chiến tích thật huy hoàng, chiến quả quá thần kỳ!

Đoạn Vân cười nói: Rất tốt! Lần này biểu hiện rất tốt, mặc dù các người lúc đầu trước mặt Long Tộc rất sợ hãi, nhưng các người biểu hiện rất tốt! Năm mươi đầu cửu cấp Cự long, hơn nữa lại có hai đầu Cự long cấp mười lại bị các người một trăm người đã bại! Từ việc này, tên của mỗi người các người đều sẽ lưu danh vào sử sách của Địa Tinh tộc, trở thành sự tích huy hoàng của Địa Tinh bộ tộc văn minh quật khởi. Các người cũng sẽ là những người anh hùng đầu tiên của Địa Tinh bộ tộc với một chiến tích vĩ đại!

Nghe Đoạn Vân nói, đám Địa Tinh càng thêm hưng phấn, rất nhiều người thân thể run rẩy, khoe mắt bắt đầu long lanh!

Nhìn thấy lực chiến đấu của đám Cự long đã tiêu tán, Đoạn Vân cười cười, quay về phái một trăm hai mươi Thú nhân Kiếm thần hạ mệnh lệnh: Bây giờ các người tiến hành thu phục, quy thuận thì sống, không quy thuận giết chết không tha! Phỏng chừng có thể luyện được vài đan dược có khả năng đề cao thực lực!

Rõ! Thú nhân võ sĩ có chút bất hảo lên tiếng hồi đáp. Nguyên là bọn họ cho rằng có thể cùng Cự long chiến đấu một hồi, nhưng không ngờ, đám Cự long lại bị Địa Tinh bắn rớt hết thấy! Bọn họ trong lòng đều suy nghĩ: Thu phục? Thu phục cái rắm, các người cái đám Cự long vô dụng, thật đáng để cho thiếu gia luyện thành đan dược a!"

Chờ một chút! Lúc này một thanh âm có chút mơ hồ quen thuộc, lại có chút nữ tính vang lên phía sau Đoạn Vân!

153. Chương 153. Long Tộc Bí Tân Tiểu Bạch Mê

Đoàn người Đoàn Vân vừa quay đầu lại thì thấy một thiếu nữ thanh tú thuần khiết toàn thân mặc một bộ võ phục màu trắng rất gợi cảm bay về phía Đoàn Vân. Bằng vào thị lực siêu nhân, Đoàn Vân dám nói vị tiểu mỹ nhân này tuyệt đối là cô gái xinh đẹp nhất mà mình được thấy từ trước tới giờ. Chỉ thấy nàng có làn da trắng mịn, vóc người hấp dẫn giết người, còn có khuôn mặt thiên sứ thánh khiết, tất cả tất cả đều hoàn mỹ không có khuyết điểm gì! Tóc dài óng ả phiêu dật, thả dài trên thân thể nàng cứ thể bay phát phối trong không trung càng làm cho tuyệt thể dung nhan của nàng có vẻ hoàn mỹ hơn nữa. Thật sự không biết bậc cha mẹ nào mà có thể sinh ra được một cô con gái đẹp như vậy. Nét đẹp của một người, mà lại có thể đẹp tới bước này, cũng có thể coi là một loại siêu cảnh giới rồi! Thanh tân phiêu dật, hào phóng sải thoát, đẹp tới mức siêu thực!

Khi mỹ nữ thanh thuần đó vừa xuất hiện, Diệp Cô Thành và mấy đại Ma sủng lập tức khấn trương đứng bảo vệ phía trước Đoàn Vân. Đoàn Vân cũng đã nhìn ra, nữ nhân xinh đẹp này tuyệt đối có lực sát thương kinh người, năng lượng tuyệt đối vượt qua cấp mười!

Mỹ nữ thanh thuần này thấy trận thế của đám thủ hạ Đoàn Vân, sau đó ngừng lại cách hai mươi thước phía trước Đoàn Vân, ánh mắt có chút kỳ quái nhìn chăm chăm vào Đoàn Vân. Từ trong ánh mắt nàng, Đoàn Vân thấy có một cái gì đó rất quen thuộc!

Nhưng cô gái kia lại rất cung kính cúi xuống trước mặt Đoàn Vân, vái một lễ chủ phó:

- Chủ nhân!

Cử động và cách xưng hô của mỹ nữ đó đối với Đoàn Vân làm cho đám thủ hạ của Đoàn Vân đều rất giật mình, đến cả Đoàn Vân cũng rất nghi hoặc.

- Người là Tiểu Bạch? - Đoàn Vân hỏi về nghi hoặc.

Lúc này, Liên Na Thánh ma đạo cũng rất lo lắng bay tới. Nàng nói rất vội vàng:

- Thiếu gia, Tiểu Bạch vừa tỉnh lại bỗng biến thành nàng đó!

- Đúng vậy, ta là Tiểu Bạch!

Thiếu nữ thấy Đoàn Vân có thể nhận ra vài nét quen thuộc của nàng, nói về hưng phấn.

Đoàn Vân đi hai bước về phía trước, quay về đám thủ hạ của mình nói:

- Các người làm gì đó? Có cần phải khấn trương vậy không?

- Thiếu gia, ta không biết nàng có phải là Tiểu Bạch không, nhưng năng lượng của nàng cũng phải tới cấp Mười một rồi! Mặc dù không biết vì sao năng lượng của nàng xem ra không phải là quá lớn, nhưng nàng rất nguy hiểm! Hơn nữa, quan trọng nhất là, nàng là Long Tộc!

Diệp Cô Thành vẫn đề phòng như trước. Còn năm Ma sủng khác cũng rất khấn trương, không phải vì thấy nàng là Tiểu Bạch mà dám lơ là!

Đoàn Vân cười cười, nói:

- Tiểu Bạch là Long Tộc, chuyện này không phải trước kia chúng ta đã có nói chuyện rồi sao? Có gì mà ngạc nhiên chứ?

- Nhưng

Đoàn Vân ra lệnh:

- Đừng nhưng nhieh gì nữa! Còn đứng đó làm gì nữa, Thú Nhân hộ vệ tiếp tục đánh đi!

Nghe Đoàn Vân nói thế, thiếu nữ Tiểu Bạch vội vàng nói:

- Chủ nhân, đừng mà! Ta muốn xin người buông tha cho họ!

Đoàn Vân hỏi có chút nghi ngờ:

- Tiểu Bạch a, tại sao? Được rồi, người là Long Tộc, hơn nữa thực lực lợi hại như vậy, người có thân phận gì ở Long Tộc thế?

Tiểu Bạch trả lời tỉnh như không:

- Cha ta là Long Hoàng đời trước!

- Cái gì cơ?

Đoạn Vân giật bắn người! Không chỉ Đoạn Vân và đám thủ hạ của hắn, đến cả đám Cự long đang ở ngoài thành cũng tỏ ra vô cùng khiếp sợ!

Hai vị Long Tộc Trưởng lão bị thương không phải là quá nặng, sau khi Tiểu Bạch xuất hiện, cứ một mực quan sát Tiểu Bạch. Bây giờ nghe Tiểu Bạch nói như vậy, họ lần lượt hóa thành hình người bay tới. Nhưng, họ lập tức bị hai cú găm thét Thú vương như tiếng bom nổ của Phì Tử đánh bay đi, trọng thương nằm dài trên mặt đất!

- Hai tên tiểu tử! Ông nội Phì Tử của người ở đây mà người còn dám bay hả? Chẳng biết chết sống gì cả!

Phì Tử mồm mồm vỗ đôi bàn tay mập mập nhỏ xíu, cười khanh khách nói. Bây giờ Phì Tử đã là Đại địa chi hùng có thực lực cấp mười hậu kỳ rồi, cũng đã là một Đại địa chi hùng có thực lực cực mạnh từ trước tới nay, tiếng gầm Thú vương của hắn bây giờ có thể trong nháy mắt phát ra vài ngàn uy lực sát thương không khác gì bom đạn rồi!

Tiểu Bạch nhìn cả đám Cự long trọng thương trên mặt đất, thần sắc có chút đau thương, nàng cắn cắn môi nói với Đoạn Vân:

- Ta vốn tên là Đài Ân Na (Diana), là con gái duy nhất của Long Hoàng trước kia! Chủ nhân, người có thể buông tha tộc nhân của ta hay không?

- Người nói cho ta biết có chuyện gì xảy ra với người trước?

Đoạn Vân làm mặt nghiêm nói. Tiểu Bạch là sủng vật mà mình yêu thích nhất, nó là sinh vật có trí tuệ mà Đoạn Vân biết đầu tiên khi bị lạc tới thế giới này, cảm tình giữa họ cũng rất sâu nặng! Nhưng nữ thiếu nữ này lại cho Đoạn Vân một loại cảm giác xa lạ, điều này làm cho hắn có chút không được thoải mái!

Tâm tình Tiểu Bạch có vẻ rất bất ổn nói:

- Chủ nhân, Tiểu Bạch vĩnh viễn là Tiểu Bạch của Ngài, điểm này vĩnh viễn sẽ không cải biến! Chủ nhân muốn biết sự tình của ta trước kia, ta sẽ nói rõ cho chủ nhân nghe!

Sau đó nàng chuyển hướng về mấy Cự long đang rên rỉ trên mặt đất, nói giọng uy nghiêm:

- Các người cũng nghe đây!

- Dạ, Công Chúa điện hạ! - Một vài Cự long lập tức trả lời vẻ cung kính.

- Hơn một trăm năm trước, Long Hoàng tiền nhiệm của Long tộc, cũng là cha ta ạ thế. Sau đó Long Tộc đề cử một Long Hoàng mới. Lúc đó, vì ta là con gái của Long Hoàng, là một người có Thánh long huyết mạch nồng hậu nhất, do đó là người có hy vọng nhất trở thành Long Hoàng. Nhưng, vì Long Tộc trước giờ không xuất hiện một nữ Long Hoàng, cho nên các Đại Trưởng lão tranh chấp rất lâu. Lúc đó, cha ta có một đệ đệ, cũng chính là Long Hoàng bây giờ Tập Mạt Tư Đặc. Tập Mạt Tư Đặc cao quý có uy tín không nhỏ trong Long Tộc, mấy vị Trưởng lão đồng minh hữu hảo của hắn đã ủng hộ hắn! Nhưng vì Long Tộc có tổ huấn nói là Long Hoàng bất truyền thứ (không truyền cho con thứ), do đó hắn không thể lên làm Long Hoàng được! Hơn nữa Thánh long huyết mạch của hắn rất đậm bạc, thực lực cũng yếu hơn ta, chỉ cần ta cao quý hơn, hắn sẽ không có khả năng được tuyển!

Nhưng Tập Mạt Tư Đặc vì muốn lên làm Long Hoàng, đã cấu kết với hai Trưởng lão Long Tộc, lừa đưa ta tới một chỗ vắng vẻ không người qua lại, sau đó đang tâm vây công đánh lén ta! Trong khi đó, thực lực của ta đã là cấp mười hậu kỳ, họ đều là cấp mười trung kỳ, nhưng chỉ một mình ta địch ba người bọn họ quần công, họ lại còn khả ố đánh lén nữa, do đó ta chỉ có thể giết chết một Trưởng lão trong số đó, rồi trọng thương thất thủ, bị họ bắt đi! Sau đó, Tập Mạt Tư Đặc rất tà ác đã hấp thu một thân thực lực và máu Thánh long cao quý của ta! Vì vậy ta biến thành một con Ma thú không hề có thực lực, mặc dù có trí tuệ,

nhưng không hề có thực lực gì. Sau đó, Tập Mạt Tư Đặc cũng giết nốt tên Trưởng lão cùng tham dự tập kích ta để bịt miệng. Cuối cùng thấy ta không hề còn thực lực gì nữa, hắn ném ta thật xa ra hàng ngàn dặm ở ngoài Ma Thú Sâm Lâm, để ta tự sinh tự diệt! Bất quá vì ta không có chút thực lực nào, Ma thú bên trong cũng chẳng hứng thú gì với ta cả, ta một mình cố sống bên bờ vực tử vong ở Ma Thú Sâm Lâm một trăm năm, mãi đến khi gặp được chủ nhân!

Nghe Tiểu Bạch, à không, nói đúng ra phải là Công chúa Đài Ân Na kể chuyện xưa, trong lòng Đoạn Vân nghĩ thầm: thật là một câu chuyện cổ điển a!

Đoạn Vân ngẫm nghĩ một lát, đi về phía trước hỏi:

- Bây giờ ngươi đã khôi phục thực lực rồi hả?

- Đúng vậy, dưới tác dụng thần kỳ từ dược hoàn của chủ nhân, Tiểu Bạch không chỉ khôi phục tự thân thực lực, còn đột phá cấp mười, trở thành cấp Mười một sơ giai rồi!

Đài Ân Na nhìn Đoạn Vân cười mồm mím, trong ánh mắt nàng, Đoạn Vân dường như thấy được Tiểu Bạch của ngày nào.

- A a a, tốt! Ngươi cũng đừng gọi ta là chủ nhân nữa! Nghe không hợp... - Đoạn Vân cười nói.

Đài Ân Na nghe xong nói về đau thương:

- Chủ nhân, Ân Na nguyện ý vĩnh viễn làm Tiểu Bạch của Ngài!

Nói xong, Đài Ân Na khóc lóc tiến lên ôm chầm lấy Đoạn Vân, nàng rất khéo léo ngả vào lòng Đoạn Vân dụi đầu nhẹ nhẹ!

Đột nhiên bị một thiếu nữ thuần khiết thanh xuân ôm lấy, mùi thơm đặc hữu từ cơ thể thiếu nữ trinh nguyên cứ thế xông lên mũi, làm cho Đoạn Vân đã bắt đầu mê đi rồi! Đoạn Vân ôm Tiểu Bạch, dùng cả gương mặt dán vào mái tóc mềm mại của Tiểu Bạch, muốn thử tìm cảm giác trước kia. Nhưng Đoạn Vân phát hiện hắn lại tìm được một loại cảm giác khác, loại cảm giác này có thể dùng một từ để hình dung: Thơm quá! Muốn biết Đoạn Vân đang muốn làm cái gì, phỏng chừng mỗi một nam nhân đều phải biết rõ.

Hai người cứ ôm nhau như vậy. Đoạn Vân không nở rời sự hương diễm ôn nhu trong lòng, còn Đài Ân Na cũng sớm đã rất chung tình với Đoạn Vân rồi.

- Đạp Nhĩ Ba đại ca, ngươi xem lão Đại và Tiểu Bạch có thuần khiết không vậy? - Phì Tử nhẹ giọng hỏi Đạp Nhĩ Ba!

Đạp Nhĩ Ba lắc lắc đầu, thở dài:

- Phỏng chừng không thể nào thuần được đâu? Ngươi xem tay của lão Đại đã thò ra rồi kia? Còn nữa, về mặt của lão Đại trông rất hưởng thụ!

- Ai, các ngươi nói gì, Tiểu Bạch trước kia là sủng vật của chủ nhân, còn bây giờ, có tính việc này là người đàn dúi với thú không vậy? - Tiểu Phi Hiệp nói leo vào!

Còn Ngưu Ma Vương thật ra vẫn giữ vẻ mặt nghi hoặc, hắn lắc lắc đôi sừng trâu của mình nói thầm: lão Đại vì sao ôm con rồng cái kinh khủng đó lâu vậy ta?

- E e hèm! Tiểu Bạch, chẳng lẽ chúng ta cứ ôm nhau như vậy sao? Còn chưa xử lý đám Cự long này nữa?

Nghe đám thủ hạ nghị luận ồn ào, Đoạn Vân cũng không thể làm bộ không nghe được, vì vậy hắn ho nhẹ vài tiếng, sau đó buông giai nhân trong lòng ra.

Nghe Đoạn Vân nói thế, Đài Ân Na nói về khó xử:

- Chủ nhân, ta hy vọng ngươi có thể buông tha cho họ!

Đoạn Vân ngẫm nghĩ một lát rồi nói:

- Có thể! Nhưng họ cũng không phải là người của nàng, vì sao nàng phải như thế chứ? (Á à chuyển từ "người" sang "nàng" rồi!)

- Cha ta là Long Hoàng đời trước, trước kia ta là Công chúa Long Tộc. Họ đều là tử dân của ta! Hơn nữa, chủ nhân cũng có huyết thống Long Tộc! Thêm nữa là huyết thống Chân long cao quý nhất, Ngài còn cao quý hơn cả Long Thần nữa! Do đó, ta hy vọng chủ nhân có thể buông tha cho những Thần Long hậu duệ thấp kém này! - Tiểu Bạch giải thích.

- À! Thấy sang bắt quàng làm họ phải không? Không đâu, ta là người, không phải là Rồng! Mà thôi, ai bảo nàng trước giờ vẫn là thân thân tiểu bảo bối của ta? Giao cho nàng đó!

Nói xong Đoạn Vân quay về đám Thú Nhân Kiếm Thần phát tay, ra hiệu cho họ lui ra!

- Chủ nhân người thật tốt! - Tiểu Bạch cười nói với Đoạn Vân, vẻ mặt trên gheo.

Bất quá sau khi nàng xem qua thương thế của đám Cự long này, lập tức trở nên sầu khổ.

- Chủ nhân, người có thể trị thương cho họ không?

Tiểu Bạch cau mày nói.

Đoạn Vân cười cười, nói:

- Được thôi! Người đâu, đem năm mươi mấy cái thùng lớn ra đây!

Kết quả là, dưới ánh mắt đầy kinh ngạc của đám thú hạ, Đoạn Vân kêu bọn Thú Nhân Kiếm Thần vác tới hàng đồng thùng nước thật lớn, chuẩn bị trị thương cho đám Cự long! Sau khi chữa xong, tất cả các vết thương trên người Cự long đều đã khỏi, nhưng tất cả đều trở nên thiếu máu nghiêm trọng!

Tại sao vậy? Muốn trị thương hả? Dễ thôi, trước tiên cống nạp một thùng máu ra đây cho ông đã. Nói một cách hoa mỹ: trích ứ huyết ra thì sẽ mau khỏi bệnh, hơn nữa không hề ảnh hưởng đến thực lực! Hơn nữa, những tên có thực lực cường đại phải chịu những chiêu cố đặc thù, hai đầu Cự long cấp mười càng xui xẻo hơn, mỗi một rồng bị chích lễ hết ba thùng lớn! Nếu không nhờ bọn chúng có căn cơ và thực lực rất kinh khủng, phỏng chừng không chết thì cũng phải trọng thương rồi!

Trời ơi, có thể đổ đầy một hồ bơi Long huyết rồi!

154. Chương 154. Thánh Long Công Chủ Bất Tái Long

Nhìn năm mươi tên Cự long đang cung kính trước mặt Tiểu Bạch, Đoạn Vân làm ra vẻ mặt uy nghiêm nói:

- Lần này coi như các người gặp may, vừa vặn đúng lúc tiền nhiệm Công chúa của các người vừa giác tỉnh, bằng không tất cả các người đều phải chết hết rồi! Long Tộc các người đừng có mà trên vào Đoạn Vân ta!

Nghe Đoạn Vân nói, tất cả Cự long đều nhìn hẩn với vẻ khinh thường! Trong mắt họ, Đoạn Vân vẫn chỉ là một nhân loại nhược tiểu mà thôi, lần này đánh bại họ tất cả đều dựa vào vũ khí ma pháp đặc thù, cũng do sơ ý chủ quan nữa. Nhưng họ vẫn còn rất sợ hãi về cái thứ vũ khí ma pháp đó, đúng là quá kinh khủng! Một lượng rất lớn Cẩm chú ma pháp lại có thể một lần phát ra công kích như vậy, hơn nữa độ chuẩn xác và tốc độ đều rất cao, cơ hồ làm cho người ta không có cơ hội để mà tránh né!

Thấy một đám tộc nhân không biết trời cao đất dày của mình cứ giương mắt ếch nhon nhon lườm nguýt Đoạn Vân, Đài Ân Na nói rất nghiêm túc:

- Các người căn bản không có khả năng là đối thủ của Đoạn Vân đại nhân đâu! Cho dù tụ tập tất cả lực lượng Long Tộc, các người cũng không có khả năng đạt được một nửa phần quân đội của A Nhĩ Ti Tư! Ta nói cho các người biết, lần này là nhờ ta cầu xin chủ nhân, lần sau, phỏng chừng không gặp may như vậy đâu! Hai vị Trưởng lão, mời các người trở về báo cho Tập Mạt Tư Đặc biết, nói rằng Đài Ân Na ta sớm muộn gì cũng sẽ đi tìm hẩn báo thù, bảo hẩn hãy cẩn thận một chút!

Hai vị Trưởng lão không ngu như cái đám rồng kia, bọn họ hiểu rõ tình hình trước mắt. Nếu không nhờ có sự xuất hiện của Đài Ân Na, tất cả đám Long Tộc cao quý này đều đã biến thành những thi thể thối hoắc cả rồi! Hai cú Thú vương gầm thét của Phi Tử đã làm cho hai người bọn họ phải ném mùi đau khổ bằng chính thân thể trọng thương của mình, đó là công kích cấp mười chứ chơi sao! Đoạn Vân đã có một Thần

thú thủ hạ như thế, ai mà dám khẳng định sẽ không có người thứ hai thứ ba? Hơn nữa, đầu Thần Long cấp mười kia còn chưa xuất hiện nữa cơ mà?

- Công chúa, chẳng lẽ ngươi không trở về Long Tộc nữa sao? - Bát Trưởng lão hỏi vẻ nghi hoặc.

- Về? Ngươi muốn ta trở về sao? Ta vừa tới Đường Cổ Lạp Sơn, việc đầu tiên sẽ là tìm tên Tạt Mạt Tư Đặc đáng chết báo thù! Tên Tạt Mạt Tư Đặc vô sỉ đó đã làm cho ta mất tất cả thực lực, đến cả huyết thống cũng bị hắn cướp đi! Ta cố gắng mà sống đã gần một trăm năm, lăn lộn trong Ma Thú Sâm Lâm gần trăm năm nay! Giữa ta với hắn sẽ chỉ là một kết cục người sống ta chết mà thôi! - Tiểu Bạch nói với diện mục dữ tợn.

Đoạn Vân tiến lên, kéo tay Tiểu Bạch nói nhỏ:

- Lầm rồi, nếu chết thì nhất định phải là tên gia hỏa hèn hạ kia! Tiểu Bạch của ta làm sao dễ dàng chết như vậy được chứ?

- Chủ nhân... - Tiểu Bạch nhìn hần rưng rưng.

Đoạn Vân đưa tay vuốt tóc Đài Ân Na, trước kia hần vẫn thích vuốt ve Tiểu Bạch như vậy, Đoạn Vân cười nói:

- Thân thân tiểu bảo bối, nàng vĩnh viễn là người mà ta yêu nhất! Trước kia khi nàng vẫn còn là một con vật cưng, ta đã thích vẻ đáng yêu của nàng rồi. Bây giờ, ngoại trừ đáng vẻ đáng yêu này, ta còn thích... cả nàng nữa!

- Cái gì cơ?

- Xinh đẹp đó! - Đoạn Vân cười nói.

- Sắc lang!

Tiểu Bạch cười nhẹ nói, thế nhưng trên mặt không dấu được tiểu ý, có cô gái nào mà không thích nam nhân của mình nói mình xinh đẹp chứ?

Hai Đại Trưởng lão Long Tộc và đám Cự long kia thấy Công chúa của bọn họ quan hệ mập mờ với Đoạn Vân, tất cả đều rất giật mình! Nhưng họ cũng không dám có biểu hiện gì bất mãn, dù sao sự thật vẫn là sự thật.

- Công chúa, chuyện ngươi nói Long Hoàng đại nhân đã làm hại ngươi thì chúng ta không thể nghe từ một phía được, do đó chúng ta phải về hỏi cho đến nơi đến chốn! Nếu sự thật giống như những gì Người nói, ta nghĩ Trưởng lão Viện chúng ta nhất định sẽ ra mặt giải quyết chuyện này. Chúng ta kết hợp quyền của mười Đại Trưởng lão, sẽ có thể xử phạt Long Hoàng, hơn nữa chúng ta còn có thể đề nghị để Người đảm nhiệm chức Long Hoàng nữa. Đoạn Vân tuy là tội nhân của Long Tộc, chúng ta có thể nể mặt Người mà không truy cứu, hơn nữa, chúng ta hy vọng Người đừng ở cùng hần nữa! Dù sao nếu Người muốn trở thành Long Hoàng, thì không thể ở cùng với loài người được!

Cửu Trưởng lão rất cung kính nói với Đài Ân Na.

Đoạn Vân cười cười, không để thêm ý. Tùy ngươi muốn nói như thế nào thì nói, lão tử có thực lực mà! Các ngươi muốn nói gì là có thể nói cái đó sao? Cẩn thận lão tử nổi giận lên, tiêu diệt sạch sẽ cả Long Tộc các ngươi bây giờ!

Đài Ân Na cau mày nói:

- Ta sẽ không thêm đảm nhiệm cái chức Long Hoàng gì gì đó đâu! Ta bây giờ vẫn là Tiểu Bạch của chủ nhân Đoạn Vân như trước, trước kia là như vậy, sau này cũng vẫn sẽ như thế! Hơn nữa ta muốn cảnh cáo các ngươi, nếu các ngươi còn chấp mê bất ngộ muốn đối nghịch với Đoạn Vân đại nhân thì đến khi Long Tộc bị diệt tộc, ta sẽ không nói gì nữa đâu! Hơn nữa, một thân Long khí của ta đều bị tên Tạt Mạt Tư Đặc hèn hạ hút đi cả rồi, nếu xét về ý nghĩa chuẩn xác, ta đã không thể xem như một đầu Cự long chính thức nữa! Còn nói ta có quan hệ gì đó với Long Tộc thì cũng chỉ là trên tinh thần lạc ấn của ta thôi, chỉ còn sót lại chút ký ức này! Lần này là việc cuối cùng mà Đài Ân Na ta làm cho Long Tộc các ngươi, sau này nếu

các người không nghe lời ta khuyên, vẫn coi chủ nhân Đoạn Vân của ta là địch nhân thì chính ta sẽ là người đầu tiên không buông tha cho các người!

Nghe Đài Ân Na nói, tất cả Cự long đều thất kinh! Còn Đoạn Vân nghe Tiểu Bạch nói như vậy thì vô cùng cao hứng. Vì sao? Có một mỹ nữ chân thành với mình như vậy làm sao mà mất hứng được?

- Thôi, các người đi về đi! Nhớ, cần phải nghe lời ta nói! Còn nữa, ngàn vạn lần đừng có gây chuyện với Đoạn Vân đại nhân! Ta không muốn thấy Long Tộc bị diệt toàn tộc đâu!

Nói xong, Tiểu Bạch chuyển người sang Đoạn Vân, nắm tay Đoạn Vân rồi kéo hắn bay vào trong thành. Còn đám Cự long này cũng tỏ ra bất lực mà bay ngược trở lại Đường Cổ Lạp Sơn!

Buổi tối hôm đó, các chung đoạn (lực lượng chủ lực tối cao) của Đoạn Vân tụ tập lại.

- Tiểu Bạch, nàng hãy cho chúng ta biết, nàng rốt cuộc bị làm sao thế? Vì sao nàng nói nàng không phải là Long tộc nữa vậy? - Đoạn Vân hỏi có chút hoài nghi khó hiểu.

- Vân ca, từ sau kiếp nạn đó, một thân thực lực và đại bộ phận Long khí của ta đều bị tên hèn hạ Tạt Mạt Tư Đặc hút đi rồi, hơn nữa, thời gian ở trong Ma Thú Sâm Lâm, vì để bảo trụ mạng sống của mình, ta lại dùng hết sức làm tiêu tán phần Long khí còn thừa! Do đó bây giờ, ta đã không thể xem như một đầu Cự long nữa! Hơn nữa, ta cũng không thể tái biến thân thành Long được!

Tiểu Bạch rất kiên nhẫn giải thích cho đám người Đoạn Vân. Về phần vì sao nàng xưng hô với Đoạn Vân là Vân ca, thì đó là vì buổi chiều Đoạn Vân bắt nàng phải tập nói cho quen! Nói đùa chứ, tâm can bảo bối mà gọi mình là chủ nhân, nghĩ tới nghĩ lui cũng thấy có chút khó chịu.

Tiểu Phi Hiệp ngẫm nghĩ một lát rồi hỏi:

- Tiểu Bạch tiểu thư, thứ cho ta mạo muội hỏi nhé, thực lực của người bây giờ rốt cuộc là tới giai vị gì rồi? Ta vẫn cảm giác người nhìn qua thì có năng lượng cấp Mười một nhưng lại không có bao nhiêu lực sát thương!

Tiểu Bạch cười cười, nói:

- Nói cho các người biết cũng không sao, kỳ thật thực lực của ta đã là Thần thú trung giai rồi, sở dĩ bị các người ngộ nhận cho rằng là cấp Mười một, chủ yếu là giai vị của ta đích xác đã tới cấp Mười một, nhưng là Tiểu Bạch cấp Mười một, chứ không phải Cự long cấp Mười một. Nói như thế này đi, bản thể của ta bây giờ là một bé tí hon. Đích xác, một bé tí hon có giai vị đạt tới cấp Mười một, nhưng bởi vì thể tích thân thể của nó quá nhỏ, do đó năng lượng trong thân thể nó tổng cộng không chứa được quá nhiều! Sở dĩ sinh ra loại ảo giác này, chủ yếu là vì các người cho ta là Long, đánh giá giai vị của ta dựa theo tiêu chuẩn Long Tộc! Kỳ thật, thân thể của ta bây giờ không thể xem như Long được, nói chính xác là, ta bây giờ rất gần với người, thậm chí là một con thú nhỏ, còn nhỏ yếu hơn cả người nữa! Ma thú và Cự long sở dĩ cường đại hơn loài người, chủ yếu là có liên quan đến kích thước thân thể mạnh yếu và lớn nhỏ! Long Tộc sở dĩ cường đại, chủ yếu là nhờ vào thể tích lớn, cho nên chứa đựng được nhiều năng lượng. Loài người đồng giai thì thấp hơn. Ma thú cũng theo đạo lý này!

Diệp Cô Thành ngẫm nghĩ một lát rồi nói:

- Chẳng trách mỗi lần thiếu gia cấp thuốc cho ta đều ít hơn so với Phì Tử một chút, nguyên lai thiếu gia cũng đã biết đạo lý này?

Đoạn Vân cười nói:

- Kỳ thật trước kia ta cũng không quen với thứ lý luận này lắm đâu. Việc phát thuốc trước kia đều cần nhắc về năng lực thừa nhận của thân thể các người! Tình huống bình thường, nếu đồng giai thì Cự long cường đại hơn Ma thú, Ma thú cường đại hơn Thú Nhân, Thú Nhân cường đại hơn loài người! Nhưng đây cũng không phải là đạo lý vĩnh viễn không thay đổi. Nói như thế, lực công kích, là do tốc độ cộng với sức mạnh! Nói về giai vị, chỉ là nói về sức mạnh. Nếu loài người có thể đưa tốc độ tới một cảnh giới mới, thì có thể bù vào sự thiếu hụt về sức mạnh của mình. Do đó, giai vị về sức mạnh cũng không có nghĩa là tất cả!

- Lão Đại, tốc độ của người rất nhanh mà, sau này lỡ xuất hiện tình huống gì là người nghe chừng chạy trốn nhanh nhất đấy! - Tiểu Phi Hiệp nhún nhún cười nói.

Đoạn Vân trợn trắng mắt đã tỏ vẻ tức giận, rồi tiếp tục quay sang Tiểu Bạch hỏi:

- Tiểu Bạch, Ma thú và Cự long không phải có thể tạo ra những biến hóa trên thân thể mình sao? Nàng có làm được không?

Tiểu Bạch cười nói:

- Vân ca, ta đã nhỏ như vậy, người còn muốn ta nhỏ nữa sao? Biến hóa bản thể là một quá trình đưa năng lượng tự thân tiến hành ép nhỏ lại. Do đó, các Ma thú khi tiến hóa thì bản thể có thể sẽ nhỏ đi!

- Không phải đâu? Ta nhớ khi Tiểu Phi Hiệp tiến hóa thành Phi long Vương và Phi long Hoàng, bản thể biến thành lớn hơn cơ mà! - Đoạn Vân hỏi lại.

- Vân ca, Tiểu Phi Hiệp là Á Long, hơn nữa đang trong giai đoạn phát triển. Thật ra ta có thể chuyển năng lượng của mình hóa thành bản thể mình, thông qua phương pháp này có thể biến bản thể của mình thành lớn hơn! Nhưng mà Vân ca yêu quý ơi, có thật là người muốn nhìn thấy ta biến thành Cự long không? Ta thấy người dường như thích gọi nữ hài tử xinh đẹp là Khủng long mà? - Tiểu Bạch cười hì hì nói.

Đoạn Vân hết hồn, nhưng chẳng mấy chốc đã lại cười nói:

- Hiểu lầm, hiểu lầm rồi, hơn nữa nàng là Long, không phải là Khủng long, hơn nữa lại xinh đẹp như vậy, ha ha! Dù sao nàng bây giờ là rất được rồi, bây giờ năng lượng của nàng cũng đã là Thần thú trung giai rồi, Công chúa Long tộc này hẳn là sẽ có thể tự thân đề cao thực lực! Nhưng nàng có ưu thế về giai vị, sau này trực tiếp dùng uy áp là được rồi! Nàng chỉ cần nhớ cố hết sức không được ra tay!

Tuy nhiên, khi nói Tiểu Bạch là Long, Đoạn Vân cũng nghĩ tới từ kia: thần lẫn!

- Được, ta nghe lời chủ nhân!

- Lại kêu ta là cái gì đó? - Đoạn Vân trừng mắt ra vẻ tức giận.

- Vân ca

- Ngoan! Lại đây hôn một cái nào

- Ư ừ... Đừng mà

.....

155. Chương 155. Tích Dịch Nhất Tộc Nội Loạn Khởi

Mâu thuẫn giữa Đoạn Vân và Long Tộc nói trắng ra là sự tranh đoạt địa vị bá quyền của trên đại lục Mông Đa Lợi Á. Mặc dù Long Tộc còn chưa có ý thức được sự cường đại của Đoạn Vân, nhưng một núi không thể có hai hổ, bây giờ Đoạn Vân và Long Tộc đã ở vào thế đối lập, không phải là Đoạn Vân nuốt chửng Long Tộc, thì cũng là Long Tộc sẽ tiêu diệt Đoạn Vân. Đương nhiên, Long Tộc không hề đánh giá Đoạn Vân cao đến như vậy. Theo họ thì Đoạn Vân cũng chỉ là một nhân loại tiểu nhược, hơn nữa thời gian quật khởi cũng rất ngắn, không có khả năng chống lại được với Long Tộc có trên ngàn năm lịch sử.

Trong chiến dịch phán quyết Đoạn Vân này, Cự long đoàn đã gặp phải thảm bại. Nhưng vì Đoạn Vân nể mặt Tiểu Bạch, chấp thuận chữa trị cho đám Cự long, nên đám Cự long này tựa hồ như không hề bị thương gì cả. Do đó, nếu đám rồng đó không tự miệng nói ra sự thực chuyện này, những Long tộc nhân khác cũng không biết sự thảm bại của chiến dịch! Hơn nữa, sự thật là chính cả hai vị Long Tộc Trưởng lão cũng làm như vậy! Họ dựa vào lý do tới A Nhĩ Ti Tư gặp Thánh long Công chúa Đài Ân Na, đem đại thảm bại lần này nói trở ra trở thành một tiểu thất lợi nho nhỏ ngoài ý muốn mà thôi. Hai người bọn họ vô sỉ đã đe dọa bịt miệng tất cả đám Cự long đi chinh thảo, nói là vì sự can thiệp của Công chúa, đại quân chinh thảo đã không thể phát sinh đại xung đột với Đoạn Vân, hơn nữa, họ cũng muốn điều tra minh bạch việc Công chúa mất tích trăm năm trước nên phải nhanh chóng trở về Đường Cổ Lạp Sơn.

Dù sao Long Tộc cũng là một chủng tộc cao quý đã tồn tại ngàn năm, địa vị bá quyền trên đại lục cường hành hàng ngàn năm nay đã làm cho Long Tộc một mực mù quáng tin vào sự cường đại của mình. Nếu nói là năm mươi cửu cấp Cự long không thể thu thập nổi một tên nhân loại nhược tiểu, chắc chắn họ sẽ bị

những Cự long khác khinh bỉ chê cười. Quan trọng nhất là nếu như bị Cự long khác biết họ lần này bị vài tên Địa Tinh đánh bại, họ sẽ trở thành những vết nhơ nhục nhã cho hậu thế bêu giếu!

Bất quá, giấy không thể bọc được lửa. Bộ tộc Địa Tinh mới quật khởi tự nhiên là muốn ra sức tuyên truyền cho chiến tích oai hùng này! Chỉ hai ngày sau sự kiện đám Cự long bị đánh bại, sự tích Địa Tinh dùng Ma tinh đại pháo đánh bại năm mươi đầu cửu cấp Cự long đã lập tức truyền đi khắp cả A Nhĩ Ti Tư, tiếp theo chuyện này như vết dầu loang cứ thế nhanh chóng lan truyền khắp trên đại lục. Rất nhiều người nghe được tin tức đó, đều cảm thấy rất khó tin, cơ hồ tất cả mọi người đều có thái độ hoài nghi rất lớn về tin tức này, thậm chí đại bộ phận đều cho rằng đây chỉ là chuyện ngồi lê đôi mách của đám người vô công rồi nghề bày ra để lừa gạt đại chúng!

Nhưng tại Bồ Lạp Tây và A Nhĩ Ti Tư, tình huống lại khác hẳn! Tất cả cư dân đều quay về đám Địa Tinh thủ hạ của Đoạn Vân mà vặn hỏi, lúc đầu không thể công nhận sự thật này, nhưng sau đó lại được truyền tụng càng ngày càng nhiều hơn, hơn nữa tên tuổi của một trăm tên Pháo thủ Địa Tinh được dân tộc Địa Tinh tuyên dương khắp nơi, lúc đó họ không thể không tin được!

Kết quả là, nhờ vào chiến tích huy hoàng của Địa Tinh, sĩ khí đã nâng cao tới một mức độ chưa từng thấy, còn những bộ lạc chưa bị Địa Tinh thu phục thì cũng tranh nhau tiến đến đầu hàng! Theo tốc độ phát triển như vậy, Đoạn Vân phỏng chừng không tới một tháng, Địa Tinh trên cả Bồ Lạp Tây cao nguyên sẽ hoàn thành việc thống nhất! Việc này có thể sẽ là một cuộc thống nhất ít có chiến tranh nhất trong lịch sử đại lục! Mặc dù có rất nhiều Địa Tinh không hề có kinh nghiệm về chiến tranh, nhưng mục đích mà Đoạn Vân cần phải đạt tới đã được thực hiện. Địa Tinh từ đó đã bỏ được chướng ngại tự ti về sự hèn yếu khiếm khuyết của họ, hình thành một chủng tộc có văn minh cho riêng mình, chủng tộc có tinh thần cường đại! Hơn nữa, Đoạn Vân cũng không muốn thấy Địa Tinh bị tiêu hao trong chiến tranh. Muốn đánh, sau này sẽ đánh với địch quốc, đánh với Ma tộc!

Sự tích chiến bại của Long tộc không chân mà vẫn chạy, chẳng mấy chốc những Cự long khác cũng đã biết về việc đại quân chinh thảo đại bại, có điều họ cũng không có thời gian cười nhạo những tên Cự long bị Địa Tinh dùng Ma tinh đại pháo quỷ dị đánh bại, bởi vì, Long Tộc đang gặp phải một trận nội chiến tranh giành quyền lực Long Hoàng.

Sau khi tin tức Công chúa Đài Ân Na còn sống trên đời và Long Hoàng hiện nay từng giở thủ đoạn hèn hạ mưu hại Công chúa bị truyền ra ngoài, mấy Trưởng lão vốn ủng hộ Đài Ân Na lập tức tiến hành hạch tội Long Hoàng, kiên quyết yêu cầu Long Hoàng thoái vị! Nhưng Long Hoàng Tập Mạt Tư Đặc giở thủ đoạn cường ngạnh, triệu tập tất cả thủ hạ trung thành với mình lập tức bắt giam toàn bộ mấy lão gia hỏa lẩm mồm này lại, sau lại đưa ra độc chiêu, dùng tội danh chinh chiến bất lực, làm mất mặt Long Tộc, bắt các vị Trưởng lão cùng với năm mươi đầu Cự long phải chịu cực hình! Bất quá, Cửu Trưởng lão và Bát Trưởng lão vô cùng nhanh trí cũng đã có chuẩn bị từ trước rồi, đem theo năm mươi đầu Cự long nhanh chóng triệt li, đầu tiên họ trốn vào Ma Thú Sâm Lâm, sau đó trải qua một hồi thương nghị, quyết định tới chỗ Đoạn Vân xin tị nạn chính trị.

Chẳng mấy chốc, Long Hoàng Tập Mạt Tư Đặc đã nhanh chóng khống chế thế cục của Đường Cổ Lạp Sơn. Mặc dù tội hành mưu hại tiền nhiệm Công chúa bại lộ, nhưng hẳn dù sao vẫn là Long Hoàng, trong tay nắm giữ thực lực cường đại nhất Long tộc bao gồm Long vệ và gần trăm cửu cấp Cự long thân tín. Mấy vị Trưởng lão phản đối Tập Mạt Tư Đặc cũng đều bị Long Hoàng khống chế cả. Mặc dù vài vị Trưởng lão còn lại tuy rằng vẫn ủng hộ Long Hoàng nhưng cũng vẫn một mực phản đối việc này, vài lần muốn cứu các Trưởng lão bị giam giữ ra, nhưng không thể được như ý nguyện! Con giận dữ của Long Hoàng Thập nhất cấp thì không phải ai cũng có thể chịu nổi. Do đó, mặc dù có rất nhiều Long phản đối Long Hoàng, nhưng không ai dám hó hé gì!

Long Tộc phát sinh nội loạn, chuyện đại sự như vậy làm sao mà Đoạn Vân không biết được. Diệp Cô Thành dùng năng lực cảm ứng mơ hồ của hắc, phát hiện ra có một vài sinh mạng lực Cự long tự nhiên biến mất, Đoạn Vân từ đó phán đoán trong Long Tộc có thể đã xảy ra chuyện. Năm ngày sau cuộc chiến Ma tinh đại pháo của Địa Tinh, Bát Trưởng lão và Cửu Trưởng lão mò tới đầu hàng đã chứng minh suy đoán của Đoạn Vân! Nhưng Đoạn Vân lại không nhận sự thuận phục của họ, dù sao năm mươi đầu cửu cấp cũng là một lực lượng không lớn lao gì cho lắm, thế nên Đoạn Vân cũng không thêm để vào mắt. Chỉ cần Đoạn Vân thích, Đoạn Vân có thể trong nháy mắt tạo thành một đám cửu cấp tuyệt đối trung thành với mình, chưa nói tới

lực lượng Thần cấp! Hắn nhận thấy Long Tộc quá ngu ngốc, không có tiềm chất phát triển làm thủ hạ tốt! Tồi đa cũng chỉ có thể mượn sức chúng mà làm tọa kỵ! Do đó Đoạn Vân trả lời hai vị Trưởng lão cấp mười là: "Không phải ai cũng có thể làm thủ hạ của Đoạn Vân ta đâu, Long Tộc các ngươi không xứng!"

Bát, Cửu Trưởng lão thiếu chút nữa tức giận đến phun máu mũi, lửa giận bốc lên đầu khiến họ tuyên bố muốn tiêu diệt Đoạn Vân để tiết hận, nhưng sát khí của họ vừa mới toát ra, một đám thủ hạ biến thái của Đoạn Vân đã nhảy tới vây lại! Đám Phi Tử cũng không cần phát ra uy áp gì cả, cứ trực tiếp dùng nắm tay mà cuồng ẩu, họ nói, dùng uy áp không sướng, không có cảm giác thực chất, cứ từng quả đấm đánh ra mới sướng!

Kết quả là, hai vị Trưởng lão bươu đầu sứt trán mang theo năm mươi đầu cửu cấp Cự long đồng mệnh tương lân có nhà không dám về, lếch tha lếch thếch quay trở lại Ma Thú Sâm Lâm, ở tạm bên trong đó, cũng coi như là một loại lạc thảo vi khẩu! Họ muốn đợi một thời gian nữa rồi sẽ trở lại Đường Cổ Lạp Sơn.

Còn sau trận náo loạn của Long Tộc, dưới chính sách trấn áp sát máu của Tập Mạt Tư Đặc dần dần đã khôi phục lại về thanh bình. Qua trận này, Long Tộc có thể nói là tổn thất thảm trọng. Năm mươi đầu Cự long và hai Đại Trưởng lão thì bỏ trốn, rồi tự lập sơn trại riêng. Còn ba vị Trưởng lão vốn trung thành với Đài Ân Na thì sinh dị tâm, mặc dù thế lực của họ bị Long Hoàng đánh tan, còn họ thì bị Long Hoàng bắt, nhưng chính vì thế mà lực lượng nội bộ Long Tộc cơ hồ mất đi một nửa! Hơn nữa rất nhiều người đều tỏ thái độ đứng ngoài làm trung lập mà quan vọng.

Tựa như Trưởng lão Tập Lỗ vậy. Hắn cứ nhõn nhơ ở xã hội loài người, các ngươi cứ đấu đi, ta chẳng biết gì cả.

Lúc này nhìn bề ngoài Long Tộc thì xem ra gió êm sóng lặng, nhưng rất nhiều Long trong lòng đang âm thầm xảy ra những biến hóa. Rất nhiều Long trong lòng đã tỏ ra khinh bỉ Long Hoàng, người từng là một thần tượng siêu cường trong lòng bọn họ. Người ngấm lại đi, một người làm thúc thúc, vì ngôi vị Hoàng đế, đã ngoan tâm hãm hại chái gái của mình. Nếu Công chúa Đài Ân Na không có tư cách, hoặc là huyết thống không bằng hắn thì thôi, nhưng mọi người ai nấy đều biết nội tình rõ ràng, lúc đó vô luận là thực lực hay Thánh long huyết mạch, Công chúa đều siêu cường hơn Tập Mạt Tư Đặc nhiều. Không ít Long trong lòng dùng những chữ nhục mạ như vô sỉ, hèn hạ, không có Long tính để miêu tả Long Hoàng Tập Mạt Tư Đặc. Nhưng họ chỉ nghĩ chứ không dám nói!

Đoạn Vân rốt cục cũng hiểu ra Tập Mạt Tư Đặc vì sao lại có dục chứng kỳ quái như vậy! Theo Tiểu Bạch kể lại, trăm năm trước Tiểu Bạch đã âm thầm dùng Thánh long bí pháp hạ một lời nguyền vào Tập Mạt Tư Đặc, làm cho hắn vĩnh viễn mất đi năng lực nam nhân. Nhưng sau khi Tập Mạt Tư Đặc hút được Thánh long huyết mạch của Tiểu Bạch, lời nguyền đó cũng không thể hoàn toàn sinh ra đầy đủ hiệu lực. Nhưng lại gây nên chấn động về tâm lý, cuối cùng trong lòng sẽ có chút biến thái. Đây là nguyên nhân vì sao lúc trước Đoạn Vân nói bệnh của Long Hoàng là những triệu chứng nội tâm và sinh lý! Người ngấm lại xem, mưu hại cháu gái ruột của mình, trong lòng làm sao dễ chịu thoải mái được?

- Tiểu Bạch, sớm biết như vậy lúc trước ta đã không thềm chữa bệnh cho tên gia hỏa hèn hạ xấu xa đó! - Đoạn Vân ôm Tiểu Bạch cười nói với nàng.

- Lúc trước ngươi không biết, hơn nữa, lúc đó ngươi cũng không có thế lực, ngươi dám không nghe Long Tộc không? - Tiểu Bạch cười nói.

Còn lúc này, Diệp Cô Thành vội vàng vọt đến.

- Thiếu gia, có một đầu Long có thực lực cấp Mười một trung giai đang hướng tới chỗ chúng ta rất nhanh! - Diệp Cô Thành nói rất vội vàng.

- Cái gì?

Nghe thế, Đoạn Vân giật nảy người! Hắn hoàn toàn không ngờ lúc này mà Long Hoàng còn dám phái người tới! Hắn lộ vẻ khẩn trương, ngấm nghĩ một lát rồi hỏi Tiểu Bạch:

- Tiểu Bạch, nàng có biết đầu Long đó giữ địa vị gì ở Long Tộc không?

- Hắn là một đầu Ma Long! - Tiểu Bạch thần sắc cũng khẩn trương không kém trả lời.

OOo

Độc Cô Lãnh Giả: Cầu xin sư tập!

156. Chương 156. Ma Long Yếu Lai Bị Chiến Trung

- Ma Long? Long tộc ở Ma giới? - Đoạn Vân hỏi hơi nghi hoặc.

- Đúng vậy! Ma Long Táp Ba là tên tù binh của Long Hoàng đời trước, cũng là ông nội của ta, kết hợp với các Đại Trưởng lão của Long Tộc thời đó bắt được trong trận đại chiến với Ma Giới một ngàn năm trước! Sau đó dùng Khốn long hoàn do Long Tộc tổ truyền thu phục hắn, khiến hắn trở thành nô lệ của Long Tộc, làm cho hắn vĩnh viễn phục vụ cho Long Tộc. Khốn long hoàn là một trong mười đại pháp bảo của Long Tộc, cũng là kiện pháp bảo duy nhất còn tồn tại tới ngày nay. Hắn là một ngàn năm trước có một nhân loại thiên tài nào đó đã phát minh ra nó! Nó có tác dụng khống chế Long, có thể làm cho một đầu Long sống không bằng chết, chuyên làm ra với mục đích để khống chế Cự long, luôn luôn được giữ gìn trong kho của Long Hoàng! Hơn nữa vì loại khống chế này cũng không thể khống chế tất cả hành động của người bị khống chế, do đó Ma Long Táp Ba bình thường thì không được thả ra! - Tiểu Bạch nói rất nghiêm túc.

Đoạn Vân ngẫm nghĩ, rồi phân tích:

- Xem ra Táp Mạt Tư Đặc vì địa vị Long Hoàng của hắn, nhất định muốn đẩy ta vào chỗ chết! Hắn thả Ma Long ra, mục đích chính là muốn giết chúng ta. Chỉ cần nòng, Công chúa trước kia chết đi, lúc đó ngôi vị Hoàng đế của hắn chắc chắn sẽ không ai dám dị nghị! Hơn nữa ta nghĩ, khi Long Hoàng thả Ma Long ra, hắn nhất định sẽ ra lệnh cho Ma Long giết tất cả mọi sinh vật ở đây!

- Chúng ta nên làm gì bây giờ? Ma Long Táp Ba về mặt giai vị đã đạt tới cấp Mười một, hơn nữa độ mạnh mẽ của thân thể Ma Long lợi hại hơn vài lần so với Long Tộc bình thường! Chúng ta không có đủ lực lượng để đối phó hắn đâu?

Tiểu Bạch rất lo lắng, nòng biết Ma Long kinh khủng như thế nào.

Cười cười, Đoạn Vân nói:

- Ai nói không có? Diệp Cô Thành, người ước lượng xem đầu Ma Long này khi nào thì tới đây?

- Thiếu gia, hắn đã tiến vào Ma Thú Sâm Lâm rồi! Phỏng chừng không tới một ngày sau là tới đây! Bây giờ là buổi chiều, có lẽ sáng mai là tới đó! - Diệp Cô Thành trả lời.

- Được, ra lệnh toàn quân ở chế độ cảnh giới phòng bị cao nhất! Địa Tinh đại pháo toàn bộ chuẩn bị ứng chiến, mười khẩu Ma tinh pháo có thể phóng ra cứu cấp Ma tinh cũng phải vào vị trí sẵn sàng. Còn nữa, ngoại trừ Địa Tinh pháo thủ, mọi người có thực lực thấp hơn cấp mười đều phải lui xuống!

Đoạn Vân ra lệnh. Ma Long hả? Cút chó! Dám trêu vào lão tử, lão tử đập nát cả Đường Cổ Lạp Sơn của các ngươi cho biết!

- Tiểu Bạch nòng nói rõ cho ta biết Ma Long rốt cuộc lợi hại tới đâu? Ta không tin một đầu dã thú đã bị người ta khống chế thì còn có được bao nhiêu lực sát thương? - Đoạn Vân hỏi về uy nghiêm.

- Thiếu gia, mặc dù Ma Long đã bị người ta khống chế, nhưng việc này không ảnh hưởng đến lực chiến đấu của hắn! Ma Long căn bản không cần có tính linh hoạt nhiều, thân thể của hắn thật sự quá biến thái! Ta dám nói, nếu không có sức mạnh của cấp Mười hai thì rất khó phá vỡ được phòng ngự thân thể của hắn! Hắn có thể dựa vào thân thể khổng lồ của hắn, càn qua quét lại, đủ để làm hao tổn hết năng lượng của đối thủ.

- Lợi hại như vậy sao? Như vậy thành Á Cương của ta chẳng phải cũng sẽ bị hắn quét bằng hay sao? Không được, không thể đánh nhau ở chỗ này được! Truyền lệnh Địa Tinh Đội trưởng Cấp Nộ tới đây! - Đoạn Vân cau mày ra lệnh.

Chẳng mấy chốc, Địa Tinh Cấp Nộ vẻ mặt phơi phới đắc ý đi tới trước mặt Đoạn Vân.

- Cấp Nộ, các người có thể gắn vào Ma tinh một cái thiết bị làm chậm lại thời gian nổ, làm cho Ma tinh trở thành một vật có thể cầm tay ném ra được không?

Đoạn Vân hỏi. Muốn chặn Ma Long lại, nếu không có vũ khí uy lực mười phần thì không được. Ma tinh đại pháo lại không thể vận chuyển xa được, vì vậy Đoạn Vân nghĩ tới lựu đạn thời hiện đại! Tính linh hoạt của lựu đạn cao hơn Ma tinh đại pháo nhiều, nếu thừa cơ nhét nó vào miệng Ma Long, mặc kệ thân thể hần mạnh bạo cỡ nào cũng sẽ bị nổ tới mức nửa sống nửa chết.

Cấp Nộ ngẫm nghĩ một lát rồi trả lời:

- Có thể, nhưng nhiều nhất chỉ có hoàn được năm giây!

- Được! Người lập tức đi chế tạo ba vật như vậy, hơn nữa cần dùng Ma tinh cấp mười! Sau này cứ như vậy mà sản xuất thêm vài cái như thế, tên là Lựu đạn Ma tinh nhé!

Đoạn Vân nghe thế rất cao hứng, nếu không có sự chuẩn bị tốt nhất, cuộc chiến đó có thể sẽ là một hồi ác chiến, có thể tổn thất rất lớn, thậm chí có thể toàn quân bị tiêu diệt!

- Cấp cấp mười? - Đại náo Cấp Nộ phản ứng hơi chậm, Gia tộc tổng cộng chỉ có năm viên Ma tinh cấp mười thôi!

- Đúng vậy, hơn nữa cần đồ tốt nhất, cấp bậc cao nhất! Ta biết gia tộc bây giờ cũng chỉ có năm viên Ma tinh cấp mười, người chứ thế mà làm! Sau này, nếu cần Ma tinh thì cứ trực tiếp đi Long Tộc mà cướp! Hừ hừ, dám phái ra lực lượng cấp Mười một tới đối phó với ta!

- Rõ, ta lập tức đi ngay!

Cấp Nộ nghe xong cũng biết lần này lớn chuyện rồi! Địch nhân là cấp Mười một đó! Nhưng lúc này trong lòng hần lại nghĩ đến một chuyện khác, đó là nếu thiếu gia đánh bại lực lượng cấp Mười một, vậy thì có tính là đám Địa Tinh dùng Lựu đạn Ma tinh giết chết một vũ lực cấp Mười một không nhỉ?

Một giờ đại lục sau, Cấp Nộ cầm ba quả Lựu đạn Ma tinh cấp mười trung giai và mười quả Lựu đạn cửu cấp tới nộp cho Đoạn Vân.

Cấp Nộ vừa đưa lựu đạn cho Đoạn Vân, vừa nói:

- Thiếu gia, ba quả màu đỏ này là cấp mười, mười mấy viên hắc sắc là cấp chín, để phòng ngừa có việc ngoài ý muốn! Còn nữa, mười mấy quả Lựu đạn này đều dùng trang bị đặc chế chuyên truyền dẫn Ma lực mà chế thành, sức nổ còn mạnh hơn cả Ma tinh đại pháo nữa, uy lực cũng rất lớn! Đây là trang bị kích nổ, chỉ cần giật vòng kim loại này là lựu đạn sẽ nổ tung sau năm giây! Chúng ta ước lượng, Lựu đạn Ma tinh cửu cấp có thể gây thương tổn cấp Mười một sơ giai, còn cấp Mười, phỏng chừng cũng tới gần cấp Mười hai đó! Ngài yên tâm, tuyệt đối có thể ném chết con côn trùng nhỏ cấp Mười một đó!

Nghe thế, đám Thần cấp ở đây đều cười ồ lên. Đến cả Địa Tinh mà cũng nói là con côn trùng, thì mình còn có gì phải sợ chứ?

Đoạn Vân nhìn Cấp Nộ tán thưởng, không ngờ Địa Tinh lại thông minh như thế, lại biết dùng phương pháp này để ủng hộ sĩ khí! Tốt lắm!

Nhìn qua đám thủ hạ quen thuộc, Đoạn Vân cười nói:

- Lần này chúng ta đi luyện binh! Chúng ta có đại lượng được hoàn, cơ hồ là bất tử! Hơn nữa, chỉ cần có ta, cho dù người có chết, bốn thiếu gia cũng sẽ cứu người sống lại! Xuất chinh lần này, do một trăm hai mươi Thú Nhân Kiếm Thần cùng tất cả lực lượng Thần thú của Gia tộc. Hơn nữa, ta còn mời Thần Long Đảo cử ra một nhóm Thần Long tới giúp! Người nghĩ đi, với lực lượng như vậy làm gì mà không đập nát một đầu Ma Long ngu ngốc chứ? Dùng người dè cũng đã dè chết hần rồi! Có tự tin không hả?

Đoạn Vân nói liên tục, càng nói càng kích động, thanh âm cũng càng lúc càng lớn. Chẳng mấy chốc, tất cả thủ hạ ở đây đã bị Đoạn Vân hoàn toàn cuốn hút!

- Có!

Đám thủ hạ khí thế tăng vọt, họ đang kỳ vọng được quyết chiến với cấp Mười một. Dù sao cơ hội như vậy cũng không nhiều lắm.

Đích xác, Đoạn Vân có thể làm cho người ta cơ hồ bất tử, cuộc chiến lần này nhìn như hung hiểm vạn phần, kỳ thật cũng không có cái gì ghê gớm lắm! Tối đa là chết một hai lần mà thôi, chỉ cần chưa đoạn khí và đóng băng kịp thời, thiếu gia hôm nào rảnh rồi có thời gian sẽ cứu cho sống lại! Hơn nữa, người cũng nên nhìn lại xem những người này là ai? Một trăm hai mươi Thú Nhân Kiếm Thần, mang theo Khổn long tỏa liên (xích trối rồng) chuyên dụng, còn đem theo cả những trang bị đồ long chuyên dụng nữa! Vì sao ư? Vì khi Đoạn Vân huấn luyện cho Thú Nhân Kiếm Thần, vẫn dùng Long Tộc làm kẻ địch giả tưởng, họ có thể nói đã trở thành một đám bắt rồng chuyên nghiệp rồi, nhân sĩ đồ long cao cấp! Đây là nguyên nhân vì sao Đoạn Vân chỉ lựa chọn họ, mà không dẫn theo một vài Cuồng chiến sĩ! Luận về thực lực, Cuồng chiến sĩ cấp chín bình thường thì cũng chẳng kém gì so với một Thú Nhân Kiếm Thần, hơn nữa trong số này có những Cuồng chiến sĩ có thực lực có thể ngạnh kháng với cả Diệp Cô Thành! Nhưng để phòng ngừa những việc ngoài ý muốn, Đoạn Vân cũng đem theo cả Tộc trưởng Cuồng chiến sĩ và sáu Cuồng chiến sĩ cao cấp của Gia tộc bây giờ đã là Thần cấp. Hừ hừ, Cuồng chiến sĩ một khi phát cuồng lên, mặc kệ người là Cự long cấp Mười một hay là cấp Mười hai, cứ thế mà tràn lên xé xác nhà người!

Còn có hai mươi Thần thú thủ hạ của Đoạn Vân cũng đi theo, lần này chủ yếu là để cho bọn họ được so chiêu với lực lượng cấp Mười một cho biết, để cho họ có điều kiện đề cao thực lực một chút.

Năm đại siêu Ma sủng và Kiếm Thần Diệp Cô Thành cấp Mười một tự nhiên không thiếu được, và Tiểu Bạch, cấp Mười một giả danh cũng muốn đi theo!

Lực lượng này tuyệt đối có thể đồ thần diệt ma, hơn nữa Đoạn Vân còn tính để một đám từ Thần Long Đảo tới chiến đấu với đầu Ma Long này. Ở Thần Long Đảo, mười đại Thần Long đã có thực lực Thần cấp trung giai, mà còn cả nhà Âu Đặc Tư nữa chứ.

Một trăm hai mươi Thú Nhân Kiếm Thần đồ long chuyên nghiệp, bảy Thần cấp Cuồng chiến sĩ có thể tự chủ cuồng hóa, hai mươi đầu Thần thú, năm đại siêu Ma sủng, Kiếm Thần cấp Mười một nhân loại, hơn nữa có một Tiểu Bạch Long tộc cấp Mười một mạo danh, cộng thêm mười ba đầu Thần Long có thực lực Thần cấp trung giai trở lên, một lực lượng cường đại như thế nghênh chiến với Ma Long cấp Mười một trung giai siêu cấp, trận chiến này sẽ như thế nào đây?

Được rồi, còn phải nhắc đến một tên Thần cấp trung giai có chân khí với thực lực vô cùng biến thái Đoạn Vân. Mà quan trọng nhất là, bên Đoạn Vân có một số lượng phong phú và đầy đủ thuốc men thần kỳ có thể làm cho người ta cơ hồ trở thành bất tử!

Lần này cuối cùng sẽ là một hồi ác chiến, hay là một trận đánh hội đồng đây?

157. Chương 157. Thị Chiến Đấu Hoàn Thị Đề Thăng

Rạng sáng ngày hôm sau, Đoạn Vân mang theo đám thủ hạ cường hãn có thực lực biến thái cấp tốc hành quân hướng về phía Ma Thú Sâm Lâm. Do tám mươi đầu Phi long vương tự mình vận chuyển, đoàn người Đoạn Vân chỉ mất không đến hai giờ đã tới được cửa sông Lạp Mỗ, tìm một nơi có địa thế rộng rãi tĩnh tâm chờ đợi. Còn Âu Đặc Tư cũng mang theo Ny Khả và mười hai Thần Long cùng Đoạn Vân gặp nhau ở đây!

Nhìn đám thủ hạ cường hãn quen thuộc, Đoạn Vân hỏi Diệp Cô Thành:

- Diệp Cô Thành, người phỏng chừng xem Ma Long Tạt Ba khi nào thì tới đây?

Diệp Cô Thành nhắm mắt lại, cảm giác một chút rồi trả lời:

- Thiếu gia, hần sắp đến ngoại vị Ma Thú Sâm Lâm rồi! Ta đoán chừng chưa tới một giờ đại lục nữa là có thể tới đó!

Ngẫm nghĩ một lát, Đoạn Vân móc ra vài viên thuốc, mấy viên thuốc này là do Đoạn Vân mấy ngày nay luyện chế ra. Từ khi biết Long Tộc còn có một đầu cấp Mười một khác nữa, quả tìm yếu đuối của Đoạn Vân một lần nữa đã bị kích thích. Vì vậy mấy ngày nay hần tăng cường việc luyện chế đại lục được hoàn, hơn nữa toàn là được hoàn cao cấp. Lúc này đây, Đoạn Vân lại luyện chế hai mươi lăm viên siêu cấp Tẩy

Tủy Đan, cộng thêm hơn mười viên còn thừa, trong tay Đoạn Vân cộng lại có ba mươi tám viên siêu cấp Tủy Tủy Đan. Đặc cấp Tủy Tủy Đan hử, lần trước còn thừa, trong tay Đoạn Vân có tới hai trăm năm mươi viên.

Vì Thần Long vẫn chưa phục dụng thuốc do Đoạn Vân đặc chế, do đó lần này, Đoạn Vân quyết định bồi thường cho họ. Đây cũng là nguyên nhân vì sao Đoạn Vân muốn gọi hết cả mười đầu Thần Long có thực lực Thần cấp trung giai tới tham gia! Đoạn Vân lần này tính cho mười ba Thần Long mỗi rông hai viên. Mười hai viên khác, Đoạn Vân chia cho siêu Ma sủng của mình mỗi thú một viên, còn Diệp Cô Thành, Tiểu Bạch cũng được chia một viên. Năm viên còn thừa Đoạn Vân quyết định giữ lại.

Đặc cấp Tủy Tủy Đan thì cấp cho một trăm hai mươi Thú Nhân Kiếm Thần và bảy đại Thần cấp Cuồng chiến sĩ mỗi người một viên, hai mươi thủ hạ Thần thú của Đoạn Vân mỗi thú hai viên. Còn lần này những con cứu cấp Phi long vương có công vận chuyển đoàn người, Đoạn Vân một lần nữa hào phóng ra tay ban thưởng cho bảy mươi lăm Phi long vương mỗi người một viên. Do đó sau khi cấp thuốc xong, kho thuốc dự trữ của Đoạn Vân cũng gần hết sạch.

Nhìn đám thủ hạ vẻ mặt hưng phấn, Đoạn Vân hỏi:

- Các người có biết mục đích lần này của chúng ta là cái gì không?
- Lão Đại, người không phải muốn nhân lần này muốn cho thực lực của chúng ta đột phá sao? - Tiểu Phi Hiệp cười nói.
- Đúng vậy!

Tiểu Phi Hiệp vừa nói xong, rất nhiều thủ hạ cũng hò hét hòa theo.

- Chủ nhân, kỳ thật mục đích của Ngài không phải quá rõ sao? Nếu cần đối phó một đầu Ma Long, Ngài đâu cần phải đem nhiều chung đoạn vũ lực ra như vậy! Ngài cũng biết, Thần Long bộ tộc chúng ta không sợ uy áp. Hơn nữa thân thể chúng ta cũng rất lợi hại, có mười mấy Thần Long thực lực cường hãn chúng ta bu lấy hấn mà quần ẩu, phỏng chừng cũng chẳng có gì phải lo lắng cả! - Âu Đặc Tư nói với vẻ mặt cung kính.

- Đúng thế, Đoạn Vân ca ca, người phát thuốc nhiều như vậy, hơn nữa yêu cầu chúng ta uống vào trước khi gặp Ma Long nữa giờ, không phải muốn dựa vào uy áp của Ma Long làm cho thực lực thủ hạ của người gia tăng đột phá hay sao? Ai mà chẳng biết chứ?

Ny Khả đứng ở bên người ca ca Long thái tử của nàng nói, nhưng ánh mắt vẫn nhìn Tiểu Bạch bên người Đoạn Vân có vẻ không có thiện ý.

Đoạn Vân cười cười:

- Xem ra các người có tính giác ngộ rất cao! Đích xác, ta có ý nghĩ này, nhưng, Ma Long cấp Mười một cũng không dễ ăn đâu, các người nhất định phải vô cùng cẩn thận. Ta đã cho các người mỗi người vài viên Hoàn Dương đan, đến lúc đó cần phải uống vào cho kịp thời. Nhưng ta phỏng chừng khi bắt đầu, vì các người đã uống Tủy Tủy Đan nên dược hiệu vẫn chưa tan hết, do đó, khi bắt đầu các người cơ hồ không gặp phải cái gì ngoài ý muốn cả! Bất quá vẫn phải cẩn thận như trước, nhất định phải tránh xa những công kích trí mạng! Mục đích lần này của chúng ta là luyện binh! Các người không phải đều muốn có sức mạnh cực hạn sao? Bây giờ có một đối thủ cấp Mười một siêu cường thì hẳn là đều cảm thấy rất hưng phấn a! Có tự tin không?

- Có! - Tiếng hò hét rung trời.

- Được, bây giờ Ma Long cũng sắp tới, các người uống thuốc trước đi, cho tiêu hóa một chút trước đã, đợi khi đối kháng với Ma Long, giai vị các người sẽ được gia tăng! - Đoạn Vân gật gật đầu rất hài lòng.

- Thiếu gia, Ma Long còn cách chúng ta không tới trăm dặm. Phỏng chừng mười mấy phút nữa sẽ tới! - Diệp Cô Thành bẩm báo.

- Được, Phi long đội lui ra phía sau mười dặm! Các người đứng ở đó cũng có thể cảm nhận được uy áp cấp Mười một, cần mượn uy áp để tiêu hóa dược lực của mình, nhằm làm cho thực lực gia tăng mau chóng! - Đoạn Vân ra lệnh.

Chẳng mấy chốc, thông qua ống nhòm, Đoạn Vân rốt cục phát hiện ra thân ảnh của Ma Long! Đó là một đầu rồng, cả người trên dưới màu xám xịt, hơi giống như Hắc long Đạt Nhĩ Ba, nhưng hình thể rất lớn, thân dài phồng chùng phải trên tám mươi thước, hơn nữa mấy cái răng trong miệng nó thật dữ tợn kinh khủng, mới nhìn qua cũng biết ngay đó là sinh vật rất tà ác!

Đoạn Vân mang theo cả đám thủ hạ tụ tập ở một đỉnh núi, bày ra thành một trận hình chiến đấu chuẩn bị sẵn sàng.

Rốt cục, Ma Long Táp Ba cũng chú ý tới đám người Đoạn Vân, dù sao dựa vào năng lực siêu cường của cấp Mười một, hẳn phát hiện đám người và thú của Đoạn Vân, cả đám đều không có ai đơn giản cả! Ma Long dừng lại ở khoảng cách năm trăm thước!

Đoạn Vân vận khí hô to:

- Ma Long Táp Ba đại nhân, người đã sắp bước vào cảnh nội A Nhĩ Ti Tư của ta rồi, xin hỏi Ngài có việc gì không? Nếu không có, vậy mời trở về đi!

Ma Long vẻ mặt nghi hoặc đánh giá đoàn người Đoạn Vân, xoay người biến thành một trung niên nam tử rất hung dữ, cơ bắp của trung niên nam tử đó còn cuồng bạo hơn cả Cuồng chiến sĩ vài phần, hơn nữa một cặp răng nanh dữ tợn lộ ra bên ngoài, nhìn qua rất kinh khủng.

- Hống! Tên nhân loại tiểu nhân kia biết ta là Ma Long Táp Ba vĩ đại, vì thế ta quyết định nuốt chửng người, ta tuyệt đối sẽ không để người cảm thấy thống khổ chút nào đâu! Khách khách!

Thanh âm khàn khàn hùng hậu từ miệng Ma Long Táp Ba đem theo một uy áp chụp thẳng tới. Thế nhưng đám thủ hạ của Đoạn Vân cũng không vì vậy mà khiếp đảm. Bởi vì bọn họ biết, chỉ cần vượt qua cánh cửa này, thực lực của mình có thể tăng lên! Hơn nữa sự thật cũng đang phát triển như thế. Uy áp cấp Mười một ép xuống người họ, cả người họ đã trải qua một loại khảo nghiệm rất nghiêm lệ, đó là một loại sinh tử khảo nghiệm sinh tử, cũng là một loại khát vọng của người có giai vị thấp muốn vọt lên cao. Do đó, dưới sự kích thích của những lời Ma Long Táp Ba đe dọa, thực lực của rất nhiều thủ hạ đã đột phá dưới tác dụng trợ giúp của dược lực!

Cảm thụ sức mạnh của thủ hạ, Đoạn Vân khẽ gật đầu rất hài lòng. Quay về Táp Ba trên không trung nói:

- Táp Ba đại nhân, ta muốn biết người tới A Nhĩ Ti Tư của ta có việc gì không?

Táp Ba vẫn rất khinh thường đoàn người Đoạn Vân, mặc dù hẳn cảm giác những người của Đoạn Vân tuyệt không đơn giản. Nhưng vì nội liêm, hẳn căn bản không phán đoán ra thực lực của đám Đoạn Vân. Hơn nữa hẳn còn ngạo thị rằng mình có thực lực cấp Mười một trung giai là đã tuyệt đối có thể tung hoành trên cả đại lục này rồi.

- Ha ha ha, A Nhĩ Ti Tư của người? Xem ra người đúng là tên Đoạn Vân rồi! Tốt, người đúng là thức thời, lại tự động mò đến tận đây! Cái cô gái bên cạnh người hẳn là Long nữ Đài Ân Na rồi! Ta phụng mệnh Táp Mạt Tư Đặc tới giết các người! Các người cứ chờ chết đi!

Táp Ba chỉ chỉ vào Ny Khả bên người Đoạn Vân nói. Dù sao Tiểu Bạch đã không thể xem như một đầu Long nữa rồi, do đó Táp Ba hiểu lầm chút đỉnh.

Đoạn Vân cười cười, nói:

- Ta nghe nói người bị Khốn long hoàn khống chế phải không, đều dùng từ chuẩn xác thì hẳn xem như là một nô lệ! Chẳng lẽ trông người thế này mà phải nghe lệnh của tên Táp Mạt Tư Đặc hèn hạ sao?

- Người đừng có nói về việc Khốn long hoàn với ta, Ma Long cao quý chính là vì việc này mà tới đây! Táp Mạt Tư Đặc đã hứa, nếu ta có thể giết các người, hẳn sẽ để ta được tự do! Hơn nữa ta thấy đây tuyệt đối là một mỹ sự. Các người và lực lượng Ma thú đều không đơn giản, trong cơ thể ẩn chứa rất nhiều lực lượng có thể tiêu hóa được. Ha ha, ta ăn sạch cả đám các người, phồng chùng thực lực còn có thể tăng lên không ít! Khách khách!

Táp Ba rất hưng phấn nhìn xuống đoàn người Đoạn Vân. Bởi vì thủ hạ Đoạn Vân vừa uống Tủy Tử Đan xong, dược hiệu còn chưa hoàn toàn tiêu hóa, do đó Ma Long Táp Ba có thể nhìn ra năng lượng ẩn chứa trong cơ thể họ.

- Tên gia hỏa Táp Mạt Tư Đặc hèn hạ hứa mà cũng tin sao? - Đoạn Vân hỏi lại.

- Nếu hần dám nuốt lời không giải trừ Khốn long hoàn cho ta, ta sẽ tự bạo đồng quy vu tận với hần!

Táp Ba điên cuồng hét lên vẻ rất dữ tợn. Nói xong, Ma Long một lần nữa biến thân thành con rồng hắc sắc thật lớn, muốn lao vào đám người Đoạn Vân.

- Từ từ đã! - Đoạn Vân vội vàng xua tay hô lên.

Ma Long tạm thời đình chỉ chiến ý, ánh mắt khinh thị nhìn Đoạn Vân nói:

- Chẳng lẽ ngươi có di ngôn gì sao? Các ngươi yên tâm, ta sẽ ăn hết tất cả các ngươi, chôn kỹ các ngươi vào bụng ta. Các ngươi không cần tìm người lo chuyện hậu sự cho các ngươi đâu!

Đoạn Vân cười cười, nói:

- Ma Long đại nhân, là như thế này, chúng ta ở đây có nhiều người như vậy, cùng tiến lên thì cảm thấy có chút khi dễ ngươi! Do đó, chúng ta cần chia ra từng nhóm một!

- Ngươi nói cái gì? Ngươi muốn chết!

Ma Long nhìn trời điên cuồng gầm lên, rồi lập tức lắc mình vọt tới.

Đoạn Vân cười cười, quay về mười đại Thần long phát phát tay! Thần Long có thể áp chế uy áp của Cự long, để họ đánh trận đầu tốt hơn! Không chỉ có thể thử thực lực của Ma Long, mà còn có thể tiêu hao nhuệ khí của Ma Long nữa.

Sau đó mười đại Thần Long tất cả đều biến thân thành Hoa Hạ Thần Long uy vũ, lao lên nghênh đón Ma Long Táp Ba!

158. Chương 158. Kịch Chiến Ma Long Luân Phiên Thượng

Mười đại Thần Long có thực lực Thần cấp trung giai đồng loạt đánh về phía Ma Long Táp Ba, hơn nữa họ vừa mới phục dụng mỗi người hai viên siêu cấp Tủy Tủy Đan, năng lượng đang tăng lên nhanh chóng, có mấy tên Thần Long thậm chí đã đạt tới cấp Mười hậu giai rồi. Chủ yếu là, thực lực của Thần Long bộ tộc không thể dùng giai vị để đánh giá được. Họ không đếm xỉa gì đến uy áp, thân thể lại cường hãn hơn Long Tộc vài lần. Nhớ lúc thu phục Cự mãng Âu Đặc Tư, Diệp Cô Thành và Tiểu Phi Hiệp phải liên thủ mới đánh ngang tay được Âu Đặc Tư lúc đó mới chỉ có thực lực ở cửu cấp hậu giai. Phải biết rằng khi đó, Diệp Cô Thành đã là Kiếm Thần, còn Tiểu Phi Hiệp cũng đã có thực lực cửu cấp đỉnh giai rồi. Còn sau khi Cự mãng tiến hóa thành Thần Long, lực lượng của họ lại tăng lên vài cấp nữa. Đoạn Vân ước chừng, một đầu Thần Long cấp Mười trung giai cũng đủ để đánh ngang tay với một đầu Thần thú Thần cấp hậu giai, cho dù có phải chống lại lực lượng cấp Mười một, cũng tuyệt đối không đến nỗi không có lực hoàn thủ.

Do đó, mười đại Thần long nương theo được hiệu ứng đang biến hóa kinh hồn trong người, vừa bay lên đã công kích mãnh liệt vào Ma Long Táp Ba. Ma Long Táp Ba vốn vẫn rất khinh thường đám kim sắc sinh vật dài ngoằng này, nhưng đến lúc giao thủ, hần lập tức nếm mùi cay đắng vì khinh địch! Một Thần Long lợi dụng lúc Ma Long không phòng bị, lướt qua đôi cánh mềm mại của Ma Long cho ăn một long trảo! Mặc dù một kích này không thể phá vỡ thân thể cường hãn của Ma Long, nhưng một kích này cũng đã làm cho Ma Long biết sự phòng ngự cơ hồ vô địch của mình xem ra cũng không hẳn là ưu thế trước những sinh vật kỳ quái không có cánh nhưng vẫn có thể linh hoạt bay lượn trước mặt! Con đau nhức truyền đến từ vết rạch rất sâu của long trảo làm cho hần tin rằng, nếu bị đánh một lần nữa, mình tuyệt đối sẽ bị chảy máu.

Ma Long Táp Ba không dám khinh địch nữa, rất cẩn thận giằng co với đám Thần Long. Nhưng hần càng đánh càng kinh ngạc, bởi vì hần dần dần phát hiện, năng lượng của đám sinh vật kỳ quái trước mắt lại càng lúc càng lớn, nếu chiếu theo tốc độ tăng tiến này, nghe chừng chẳng mấy chốc sẽ có cả một đám cường hãn chẳng khác gì Ma Long, có thể hôm nay sẽ bị đám quái vật có thực lực yếu hơn mình này đánh cho chết mất. Hơn nữa, hần còn phát hiện, vô luận đối phương bị trọng thương cỡ nào, chỉ lát sau lập tức khôi phục lại, hơn nữa lực chiến đấu lực còn mạnh hơn lúc trước không ít!

Thần Long dựa vào thân hình linh hoạt du đầu với Ma Long, không trung là thiên hạ của họ, công kích của Ma Long lại bị quán tính vật lý hạn chế, nhưng bọn họ thì không bị bó buộc như thế, Thần Long không cần cánh vẫn có thể di chuyển trong không trung. Thân hình quỷ dị cứ bay lượn vòng quanh Ma Long, thỉnh thoảng cho Ma Long nếm thử vài đòn nghiêm trọng. Mục tiêu công kích của họ cơ hồ bao trùm khắp người Ma Long, còn long dực thì trở thành đối tượng được họ công kích nhiều nhất. Bởi vì họ phát hiện ra cánh của Ma Long có lực phòng ngự kém nhất. Mặc dù rằng một kích hữu lực nhất của Thần Long cũng vẫn chưa thể làm cho Ma Long bị thương tổn nặng nề, nhưng nhiều kiến thì cắn chết voi, cho dù chỉ đau đớn thôi, họ cũng muốn làm cho Ma Long đón đau tới chết. Huống chi công kích của họ đối với Ma Long có uy hiếp không nhỏ. Lúc đầu, Ma Long hoàn toàn còn khinh thường mặc kệ cho họ đánh, về sau, Ma Long bắt đầu phải ngăn trở vài đòn công kích, hoặc là bản năng, hoặc là chiến thuật, dù sao Ma Long rất kiêng kỵ sự công kích của đám Thần Long này!

Huống chi, đã là thủ hạ của Đoạn Vân, trên người họ bao giờ cũng dự trữ vài viên Hoàn Dương đan có thể trong nháy mắt làm các vết trọng thương khôi phục ngay. Nếu tên gia hỏa nào gặp phải xui xẻo không cần thân bị long chảo của Ma Long chụp trúng gây trọng thương, hẳn sẽ móc được hoàn ra uống ngay, lực chiến đấu lập tức khôi phục lại. Hơn nữa, vừa khôi phục, vì được hiệu lại được hấp thu tốt hơn dưới ngón đòn nghiêm trọng đó, thậm chí bởi vì vậy họ còn có thể đạt tới đột biến, do đó lực chiến đấu lại càng tăng lên kinh khủng hơn.

Đang ung dung nhàn nhã xem cuộc chiến, Đoạn Vân thấy tình cảnh này, cười nói:

- Nhất định trong lúc loạn đấu, vô tình bọn họ đã được Ma Long thả thông Nhâm Đốc nhị mạch rồi!

Còn đám thủ hạ bên ngoài đang quan chiến thì bị lực chiến đấu của Thần Long gây kích thích mãnh liệt, đây là chủng tộc gì thế nhỉ? Không chỉ có thể bay lượn vèo vèo trong không trung mà không cần cánh, hơn nữa bất luận thân thể, chiêu thức, tốc độ của họ đều làm cho người ta khó tin. Cả đám há hốc mồm miệng, vẻ mặt đầy khiếp sợ, nước miếng theo khóe miệng chảy xuống ròng ròng mà không ai để ý.

Trải qua gần nửa giờ kịch chiến, Ma Long càng ngày càng lực bất tòng tâm, mặc dù Thần Long vẫn chưa thể phá vỡ phòng ngự cường hãn của hắn, nhưng sự đau đớn trên người cứ càng lúc càng tăng lên thống khổ mãnh liệt. Hơn nữa, hắn cũng bị Thần Long đánh cho sợ rồi! Người nghĩ lại mà xem, nếu người gặp phải một đám gia hỏa cơ hồ bất tử, người sẽ nghĩ như thế nào đây?

- Lão Đại, người không thể cứ để như vậy được, nếu để cho đám Thần Long đánh tiếp tục, phỏng chừng đầu Ma Long này chẳng còn gì để vui nữa cả! - Đạt Nhĩ Ba nói với Đoạn Vân về vội vàng khẩn cấp.

Đoạn Vân ngẫm nghĩ một lát, cảm thấy cũng đúng, không thể đem cơ hội chiến đấu với Ma Long lãng phí như vậy! Thần Long trải qua gần nửa giờ chiến đấu kịch liệt rồi, được lực trên người cũng đã hấp thu gần hết! Thực lực của họ dưới tác dụng của các viên siêu cấp Tẩy Tủy Đan đã đạt tới Thần cấp hậu giai, hơn nữa là Thần cấp hậu giai tuyệt đối, có mấy người thậm chí đạt tới Thần cấp đỉnh phong, phỏng chừng thêm một lần củng cố nữa là họ sẽ trở thành Thần cấp đỉnh phong cả. Với thực lực Thần cấp đỉnh phong thì cho dù phải đơn độc chống lại Long Hoàng cũng có thể đánh ngang tay rồi!

Đoạn Vân ra lệnh:

- Mười đại Thần Long lui xuống đi!

Nghe lệnh của Đoạn Vân, mười đại siêu cấp Thần Long lui xuống một cách bất mãn, nhưng trước khi lui ra, họ còn tiếc rẻ hợp lực đánh ra một kích mạnh nhất của họ. Mười đại Thần long cùng tập trung vào người Ma Long, hợp lực đánh một quyền vào ngực Ma Long, một quyền vô cùng khủng bố này đã đánh cho Ma Long Táp Ba tung lên phải lui lại hơn mười thước!

Nhìn Táp Ba thở hổn hển, Đoạn Vân cười nói:

- Thế nào? Ma Long tiên sinh, vài thủ hạ của ta có hợp vị khẩu của người không?

Táp Ba ngửa mặt lên trời cười lớn một tiếng:

- Ha ha, sướng! Thống khoái! Nói thật nhé, đám thủ hạ này của người thực lực cũng rất khá, họ cũng có đủ tư cách đánh với Táp Ba cao quý ta! Nhưng ta vẫn không rõ, vì sao họ không sợ chết chút nào? Hơn nữa, họ cơ hồ đều là bất tử, chẳng lẽ họ đều là sinh vật bất tử?

Đoạn Vân cười cười, nói về quỷ dị:

- Người muốn biết lắm ư? Đánh thắng hai mươi thủ hạ này của ta rồi ta nói cho nghe! Lên!

Vừa nghe lệnh của Đoạn Vân, hai mươi đại Thần thú ủa hết cả lên! Họ đều đã bị mười đại Thần long làm cho rất kích thích! Cùng là thủ hạ của Đoạn Vân cả, dựa vào cái gì đám Thần Long ấy có thể đánh được với Ma Long? Uy áp cấp Mười một hả? Lão tử không sợ! Lão tử chính là đang muốn nương vào uy áp của người để làm cho thực lực tăng trưởng! Lão tử đến cả chết cũng không sợ, còn sợ gì cái uy áp chó má của người? Hơn nữa, nhục khí của Ma Long đã bị Thần Long tiêu hao hết sạch, năng lượng cũng đã giảm xuống không ít.

Trong số hai mươi thủ hạ Thần thú, có năm đầu là thần trung giai Phi long, năm đầu thần trung giai Hắc long, họ ủa vào không trung bao vây Ma Long triển khai công kích! Còn trên mặt đất, mười đầu Thần thú, hơn nữa trong đó có ba là Đại địa chi hùng, Địa hệ trung giai Thần thú! Họ có thể thông qua khổng chế địa hình, gây cho Ma Long rất nhiều chướng ngại vật phiền phức. Hơn nữa, quan trọng nhất là, trải qua một lần tiêu hóa, thực lực của họ đều đã có đột phá một giai, sơ cấp biến thành trung cấp, trung giai biến thành hậu giai. Chỉ cần được đánh với Ma Long một trận, thực lực sẽ được củng cố thêm một chút, chỉ cần đột phá một chút cũng đã có thể coi là đại phát rồi! Họ biết, chỉ cần bất tử, bị đánh càng thảm thì thực lực tăng lên càng nhanh hơn!

Còn sự thật cũng đang diễn ra y như vậy! Ngay từ đầu họ còn có thể bị uy áp Ma Long gây ảnh hưởng, thậm chí có thân thể vài Thần thú đã run lên, nhưng chẳng mấy chốc, sau một hai hồi sợ hãi, không chỉ tăng thực lực, hơn nữa tâm tính của họ cũng hoàn toàn có tiến bộ! Mẹ kiếp, người không đánh ta chết được, lão tử cần gì sợ uy áp của người! Kết quả là, Thần thú giống như nổi cơn điên cuồng, tranh nhau điên cuồng lao vào Ma Long phát khởi công kích. Năm đại Thần cấp hậu giai Hắc long, bằng vào thân thể cường hãn của mình không ngừng thí nghiệm các ngón đòn của mình trên người Ma Long, hoặc dùng quả đấm, hoặc dùng đuôi quét, hoặc dùng long trảo chụp vào, thậm chí còn dùng răng cắn nữa! Còn năm đại Thần cấp hậu giai Phi long vương thì triển khai công kích mãnh liệt khắp người Ma Long, lợi trảo của họ không ngừng cào rách vào người Ma Long, chỉ chăm chăm tìm những nơi mềm mại yếu hiểm trên người Ma Long. Hơn nữa họ còn không ngớt thay nhau nhắm vào một bộ vị lần lượt liên tiếp cào rách! Còn Đại địa chi hùng trên mặt đất thì thỉnh thoảng cho Ma Long ăn vài phát địa thứ (gai đất) siêu lớn, ao đầm, thậm chí cả vài khối vụn thạch to dùng đánh vào bước di chuyển của Ma Long. Còn bảy vị Thần thú khác thì không ngừng gây đủ mọi phiền toái cho Ma Long!

Chẳng mấy chốc, dưới sự công kích không biết sợ chết của đám Thần thú, một khối lân phiền đầu tiên của Ma Long Tụ Ba đã bị Phi long lột ra. Hơn nữa, còn có một đầu Phi long dùng cảm bay đến đỉnh đầu Ma Long, chụp rất nhanh vào mắt Ma Long. Kết quả là, Ma Long gầm lên một tiếng bi thống, biến thành Độc nhãn long ngay! Ma Long điên cuồng gầm thét, uy áp cấp Mười một phát huy tới cực hạn. Tuy nhiên uy áp kinh khủng của hắn được đám thủ hạ Đoạn Vân coi là một biện pháp hữu hiệu nhất để đề cao thực lực! Bảy mươi lăm Phi long vương ở ngoài xa mười dặm, dưới uy áp cường hãn như thế, thực lực cũng mạnh thêm không ít, trung giai đã đạt tới hậu giai, hậu giai đạt tới đỉnh phong! Còn một trăm hai mươi Thú Nhân trung giai Kiếm Thần của Đoạn Vân cũng nhờ vào sự phối hợp giữa được lực và uy áp, đều bạo phát cả. Rất nhiều người đã đột phá tới trung giai, và cũng không ít đạt tới hậu giai rồi!

Cảm nhận được sự biến hóa của thủ hạ, Đoạn Vân cảm thán: uy áp thật là tốt lắm thay!

159. Chương 159. Cuồng Ấu Ma Long Chi Thống Ngược

- Thiếu gia, người mà còn không cho chúng ta lên, tên Ma Long sẽ bị chúng nó đánh chết đó! - Đội trưởng Khai La Thú Nhân Kiếm Thần vội vàng khẩn thiết nói với Đoạn Vân.

Còn đám Phì Tử cũng nhìn Đoạn Vân vẻ bất mãn, Phì Tử cười đều cổ tình khích bác:

- Lão Đại, ta xem ra người có ý rồi! Đối phó một đầu Ma Long nho nhỏ như thế này thì người có cần phải đem nhiều vũ lực tới đây như vậy không?

- Đúng thế, quá đáng lắm! Chúng ta chẳng có phần gì cả! Bất công!

Tiểu Phi Hiệp cũng ra vẻ không sáng khoái. Còn Đạt Nhĩ huynh đệ vốn háo chiến bây giờ cứ xoa xoa quyền chưởng, mồm mũi phì phò, thân hình giậm giật, thời khắc nào cũng chuẩn bị để tiến lên đồ long! Năm đại siêu cấp Ma sủng vừa rồi được uy áp kích thích tất cả đã tiến vào Thần cấp đỉnh phong, Đoạn Vân phỏng đoán khi cho họ lên đánh một trận với Ma Long nữa, nghe chừng có thể đột phá tới cấp Mười một. Còn năng lượng của một nhà ba khẩu Âu Đặc Tư đều đã ở cấp Mười một rồi, nhưng vì chưa được củng cố tốt, vẫn chưa thể hoàn thành đột phá.

Đoạn Vân nhìn hai mươi thủ hạ Thần thú đang cùng Ma Long liều mạng, cảm thấy cũng đến lúc để cho họ lui xuống được rồi. Có thể nói họ đã chịu cả áp lực ở thân thể lẫn tinh thần, dựa vào lực lượng cấp Mười mà dám cùng Ma Long cấp Mười một đánh tới bởi khối lửa một trận như thế. Đương nhiên, trong chiến đấu, thương vong của họ cũng rất lớn, có long đực của ba đầu Phi long bị Ma Long dùng lợi trảo xé rách hơn phân nửa. Nhưng Đoạn Vân thấy lúc này bọn chúng vẫn tiếp tục đánh rất máu. Đoạn Vân nhìn thấy thế toát cả mồ hôi lạnh lo lắng thay cho bọn chúng, nếu đầu mà bị phá hủy, thì cho dù mình giỏi tới đâu cũng không thể cứu sống chúng được. Do đó, Đoạn Vân đã chỉ thị cho bọn chúng, vô luận như thế nào, ngàn vạn lần không được để Ma Long đánh trúng đầu!

Bây giờ, trải qua gần nửa giờ kịch chiến, hai mươi đầu Thần thú có thực lực đã ổn định ở cấp Mười hậu giai, hơn nữa, phỏng chừng trải qua trận này, sự miễn dịch đối với uy áp của họ sẽ được đề cao rất lớn! Kỳ thật, sở dĩ họ có thể kiên dũng đến thế, chủ yếu có liên quan tới hiệu quả mãnh liệt của Tẩy Tủy Đan! Sau khi họ được tẩy căn phiệt tủy, cấu tạo thân thể đạt tới một cảnh giới rất hoàn mỹ. Đoạn Vân có thể bằng vào chân khí của mình coi thường mọi thứ uy áp, còn chân khí cũng có ngàn đầu dây mối nhợ liên quan với Tẩy Tủy Đan!

Sau đó Đoạn Vân quay về không trung hô to:

- Truyền hiệu lệnh của ta, hai mươi Thần thú lui ra!

Kết quả là, cả đám gia hỏa ra vẻ ta còn chưa đã nghiệm lực tục lui xuống.

Thấy vẻ mặt thèm thuồng say máu của đám Thần thú, Đoạn Vân cười nói:

- Các người đánh chưa đủ hay sao? Còn có mấy đội đang xếp hàng kia kìa?

Còn bây giờ, Ma Long Tạt Ba cũng vô cùng phần nộ! Vì sao? Bị một đám tiểu tử cấp Mười khi dễ thành ra như vậy đây, ai mà chịu được chứ? Hơn nữa Ma Long bây giờ cả người bị dính vô số thương tích, lân giáp bị phá mất vài khối, một con mắt cũng bị chọc mù, năng lượng của hắn cũng tiêu hao không ít sau hai lần đánh nhau liên tục, thực lực sớm đã bị thoái lui tới cấp Mười một sơ gia.

Nhìn Ma Long khốn đốn chật vật, Đoạn Vân cười nói:

- Tạt Ba đại nhân a, không biết người còn có năng lực nhận khiêu chiến kế tiếp nữa không?

- Hừ! Lên đi, ai sợ ai hử?

Tạt Ba bướng bỉnh gào lên. Nghe ngữ khí của hắn, Đoạn Vân biết hắn rõ ràng chẳng còn nhiều khí lực nữa.

- Kế tiếp ta muốn phái ra vài Thú Nhân võ sĩ, không biết Ma Long đại nhân có gì dị nghị không?

Đoạn Vân chỉ vào đám Thú Nhân Kiếm Thần vẻ mặt đang rất hưng phấn.

- Ha ha! Người còn tưởng là có thể khinh thường ta được sao, lại phái ra vài Thú Nhân hèn mọn thôi sao? Ha ha, nhân loại yếu ớt kia, có phải là người thấy ta bây giờ bị thương chút đỉnh, đã cho là Tạt Ba ta dễ bị khinh thường hay sao? Một trăm Thú Nhân mà muốn đối kháng với Ma Long Tạt Ba cao quý cường đại ta đây, chúng cũng không có tư cách này! - Tạt Ba nghe thế nói với vẻ mặt trêu chọc!

Đoạn Vân cười cười, không để ý đến Ma Long cuồng vọng nữa, quay về đám Thú Nhân Kiếm Thần phát tay. Kết quả là, một trăm hai mươi Thú Nhân Kiếm Thần vẻ mặt phấn khởi háng hái kéo nhau mà lên, còn đại Cuồng chiến sĩ Thần cấp thấy tình thế không ổn, vì vậy cũng vọt theo luôn! Nói đùa chứ, một trăm hai mươi tên Thú Nhân Kiếm Thần trung giai trở lên cùng ủa lên, Ma Long cho dù không chết cũng cũng ngắc ngoải chẳng còn sức chống cự nữa, còn không bằng bây giờ thừa cơ lao lên đánh hắn vài đao cho đỡ nghiệm!

Lúc đầu, Ma Long Tạt Ba tỏ vẻ khinh thường Thú Nhân, nhưng chẳng mấy chốc, thêm một lần nữa hắn đã ném phải mùi vị khinh địch cay đắng. Thú Nhân cứ hai mươi một tổ, cầm cương thảo (móc sắt) đặc chế tập trung ở long đầu và tứ chi của Ma Long, chia ra năm hướng hè nhau dùng sức kéo mạnh xuống. Kết quả là, Ma Long vĩ đại dưới sự hợp lực công kích của Thú Nhân, bị ném rớt xuống đất tạo thành một hình đặc biệt khổng lồ có năm lỗ trên mặt đất. Tiếp theo, Ma Long khủng hoảng sợ hãi thấy một cây cương thương đang đâm vào con mắt còn lại của mình.

Hắn muốn cố hết sức lực tránh thoát sự khống chế, nhưng khí lực khổng lồ của hắn lúc này không thể sử dụng lấy một điểm! Đoàn Vân đã đặc ý chỉ đạo, tiểu đội đồ long Thú Nhân Kiếm Thần toàn bộ đều móc vào những bộ vị đặc thù trên các đốt xương của Ma Long, điều này vừa đủ để rồng không sử dụng được khí lực của tay chân, càng giãy dụa, chỗ bị móc vào càng đau đớn. Bảy Cuồng chiến sĩ đã cuồng hóa xong, lao thẳng lên đầu của Ma Long bắt đầu công kích. Họ vừa trèo lên người Ma Long, cầm theo đại kiếm của mình thì nhau chém xuống. Tuy nhiên chẳng mấy chốc, kiếm của họ không chịu được chấn động mãnh liệt đã vỡ tan tành, vì vậy Cuồng chiến sĩ phải dùng nắm tay mà đâm! Cuồng chiến sĩ sau khi cuồng hóa có lực chiến đấu phải tới Thần cấp rất kinh khủng. Mà không cần hơn nữa, vì dù sao Ma Long cấp Mười một dưới sự công kích điên cuồng của đám Cuồng chiến sĩ đã bắt đầu hoa mắt, thần trí dần dần trở nên rối loạn.

Thấy Cuồng chiến sĩ chiếm tiên cơ, Thú Nhân đã có thể lợi lông chút đỉnh! Vì vậy mỗi một đội Thú Nhân đang giữ xích sắt rút ra năm Thú Nhân, cộng thêm hai mươi người còn thừa lúc đầu, bốn mươi Thú Nhân biến thái lao vào thân thể Cự long mà công kích như cuồng phong đại vũ.

Vì Ma Long bị bắt, cả người cao thấp khắp nơi đầy những vết thương ngoại trừ đôi cánh te tua là ít trầm trọng nhất, đã cơ bản không thể động đậy được, sau đó Thú Nhân còn hè nhau vào nạn những tấm vải rồng đầy cấm kỵ trên người Ma Long. Theo họ, chỉ cần nạn tung được long lân ra, thì con Ma Long có phòng ngự vô cùng cường hãn sẽ biến thành một con Nhục long, mà Nhục long dùng để làm bao cát luyện quyền thì còn gì bằng!

Kết quả là, dưới sự công kích điên cuồng của Thú Nhân, long lân của Ma Long cứ thế bị bóc ra hết khối này tới khối khác. Ma Long Tạt Ba rất thống khổ gặm thét, giãy dụa, nhưng bộ phận duy nhất mà hắn còn có thể sử dụng để công kích chỉ còn là đôi cánh đầy vết thương rách te tua! Hắn không thể tưởng tượng được, vì sao đám Thú Nhân lại có lực chiến đấu cường hãn như thế, so với mấy đầu Ma thú vừa rồi cũng chẳng thua kém gì cả. Còn Tộc trưởng Cuồng chiến sĩ Pháp Lạp Kỳ thấy long dực của Ma Long chụp vào vai Thú Nhân, lập tức mang theo Lạp Lực và sáu Cuồng chiến sĩ chuyển hướng tấn công sang long dực của Ma Long. Sau khi cuồng hóa, bọn người đó bu vào cấu xé đôi cánh của Ma Long cấp Mười một. Kết quả là, dưới sự cấu xé của bảy tên nửa người nửa ngợm siêu cấp, à không, là Cuồng chiến sĩ siêu cấp, đôi cánh của Ma Long đã bị phá tung!

- Hết rồi! Hết rồi! - Đạt Nhĩ Ba rên rỉ với vẻ đầy thất vọng.

- Lão Đại, người bảo chúng ta phải đánh làm sao đây? Nó đã giống như đồng giẻ rách mất rồi! Người xem, long lân bị móc ra! Cánh cũng phế nốt! Làm sao mà họ không biết thương hoa tiếc ngọc như vậy chứ? - Tiểu Phi Hiệp về mặt bất mãn nói với Đoàn Vân.

Đoàn Vân trợn tròn mắt, "thương hoa tiếc ngọc" cái gì chứ? Tìm đâu ra hương hoa với châu ngọc trên người Ma Long vậy hả trời? Nhưng Đoàn Vân cũng hơi có chút hối hận, sớm biết Thú Nhân lợi hại như vậy thì đã không cho họ lên rồi! Hơn nữa, đám Cuồng chiến sĩ mắc mớ gì mà ulla lên tham gia náo nhiệt nữa, ta đâu có kêu các người lên chứ? Thiệt là!

Thấy Ma Long cơ hồ không có lực chiến đấu nữa, Đoàn Vân bèn ra lệnh cho đám Thú Nhân buông chú Ma Long đã bị lột mất hơn mười cái long lân ra, sau đó đặt Ma Long quý báu nằm lại để dành cho lần sau!

Ma Long được thả tức khắc phát cuồng lên như dã thú, bắt chập hai mắt mù lòa vẫn không ngừng quay sang bốn phía đánh bừa bãi. Bất quá cũng chẳng mấy chốc, Ma Long cường hãn một lần nữa bị một trăm tên Thú Nhân thực lực Kiếm Thần vô cùng cường hãn bao phủ! Một trăm hai mươi bảy tên siêu cấp biến thái công kích trên toàn thân Ma Long đánh đến mức thâm không còn thâm thiết hơn được.

Ném đủ mùi vị, Ma Long toàn thân đầy vết thương, bây giờ mới gọi là thảm thương đây này! Phòng ngự cường hãn của hắn đã hoàn toàn tan vỡ, long lân long giáp gì cũng bị vỡ hết hơn phân nửa! Ma Long coi như không còn lực hoàn thủ nữa rồi.

Sau khi bị Thú Nhân và Cuồng chiến sĩ tẩm quất cho nửa giờ đại lực, thực lực của Thú Nhân Kiếm Thần đã được củng cố ở mức Thần cấp hậu giai còn bảy Cuồng chiến sĩ thực lực đã ở mức Thần cấp trung giai rồi.

Nhìn Ma Long lần lộn rên rỉ trên mặt đất, Đoạn Vân cười hỏi:

- Tạp Ba đại nhân, ta muốn biết khi người bị Thú Nhân và Cuồng chiến sĩ tẩm quất đau thế, sao người không tự bạo vậy?

Kỳ thật Đoạn Vân cũng không sợ Ma Long tự bạo, vì sự tự bạo có dấu hiệu báo trước. Từ khi có dấu hiệu tự bạo tới khi hoàn thành tự bạo phải tới gần năm giây. Hơn nữa Đoạn Vân có năng lực cơ hồ làm cho người ta bất tử, chỉ cần người không làm cho thủ hạ ta nát thành tro, tiểu gia vẫn có thể đảm bảo cho họ không chết được!

Tạp Ba nói yếu ớt vô lực:

- Tự bạo? Đám người biến thái đó đúng là không thể chết được? Có người ở đây canh chừng, nếu có chuyện gì tên gia hỏa biến thái nhà người lập tức sẽ cứu sống bọn chúng ngay! Ta tự bạo thì làm được cái rắm gì?

- Ha ha, đúng thế, người thật ra đã hiểu được rồi! Như vậy đi, có hứng thú đánh với đám thủ hạ của ta vài trận nữa không? - Đoạn Vân cười nói.

Ma Long nghe xong không ngừng cười to, hắc quát thẳng vào Đoạn Vân:

- Ta xem như hiểu rồi! Nguyên là người lần này chủ yếu là dùng ta để huấn luyện thủ hạ của người! Ta bây giờ cả người đều đã bị thương, người còn muốn ta đánh với ai nữa?

Đoạn Vân sau đó ném cho Ma Long một viên Hoàn Dương đan, nói:

- Uống viên thuốc này vào, người có thể khôi phục hơn phân nửa thực lực đó! Phỏng chừng ít nhất cũng phải có thực lực cấp Mười một sơ giai! Yên tâm, lần này ta sẽ không để cho nhiều người đánh với người đâu! Nhiều nhất cũng chỉ là ba, được không? Chỉ cần người thắng, ta cho người đi!

Ma Long lần này có nỗi khổ cũng không thể nói nên lời! Làm sao mà mình xui xẻo như vậy chứ? Đám người kia có còn là người không, đánh tới đánh lui cũng không chết, hơn nữa càng đánh lại càng lợi hại! Hậm hực uống viên thuốc vào, Ma Long lập tức lấy lại vẻ sinh long hoạt hổ. Mặc dù lần giáp trên người không có còn nguyên vẹn, nhưng nội thương đã cơ bản khỏi rồi, thực lực cũng đã khôi phục rất nhiều!

- Ha ha, người khôi phục thực lực cho ta à? Ha ha ha, ngày hôm nay chính là ngày giỗ của người!

Cảm nhận được sức mạnh mệnh mông trong người mình, Ma Long rất kiêu ngạo quát.

Đoạn Vân cười cười, quay về Âu Đặc Tư ra hiệu một chút, sau đó cho phép Âu Đặc Tư cấp Mười một biến thân thành Hoa Hạ Thần long uy vũ đánh với Ma Long Tạp Ba!

Muốn phát triển, cần phải chiến đấu, hơn nữa phải chiến đấu sinh tử!

160. Chương 160. Ma Long Tạp Ba Dã Vĩ Đại

Với mục đích đề cao thực lực cho thủ hạ mình, Đoạn Vân không tiếc hao phí một viên Hoàn Dương đan để chữa trị cho thương thế của Ma Long. Mặc dù việc này làm cho vài thủ hạ của hắn rất khó hiểu, nhưng cũng làm cho cả đám thủ hạ rất hưng phấn! Rốt cục lại có cơ hội cuồng ẩu Ma Long rồi!

Thần Long Âu Đặc Tư biến thân thành Ngũ trảo Kim Long dài bốn mươi thước lao lên triển khai công kích Ma Long Tạp Ba rất mãnh liệt. Khi mới bắt đầu, Âu Đặc Tư do sức còn yếu, cho nên không thể chiếm được thượng phong, cơ bản cũng chỉ có thể phòng ngự, uốn lượn tránh né. Nhưng chẳng mấy chốc, hắn đã thích ứng được với thực lực mới của mình, hắn dần dần có thể đánh ngang sức ngang tài với Ma Long! Dù sao Thần Long cũng là những sinh vật có thiên phú về chiến đấu, họ không đếm xỉa gì đến uy áp, thân thể cường hãn, hơn nữa có thể di động một cách tự do trong không trung tựa như trên mặt đất vậy.

Về sau, khi thực lực Âu Đặc Tư dần dần củng cố ở cấp Mười một, cuộc chiến giữa Âu Đặc Tư và Ma Long hoàn toàn đảo ngược lại! Nói về thân thể, long lân của Ma Long đã bị Thú Nhân gỡ mất hơn mười vảy, còn cánh rồng cũng đã sớm không thể hoạt động tự nhiên, nói cách khác Ma Long không thể bay được.

Sau khi Âu Đặc Tư quần Ma Long nửa giờ đại lục, Đoạn Vân lại cho Ma Long Tập Ba uống thêm một viên Hoàn Dương đan nữa, rồi cho Long Thái tử Lạc Khắc và Long Công chúa Ny Khả lên thay. Sau đó đến lượt Đạt Nhi huynh đệ, tiếp theo là Ngưu Ma Vương và Phì Tử, rồi cuối cùng là Diệp Cô Thành và Tiểu Phi Hiệp luân phiên chơi đòn hội đồng! Đám siêu cấp biến thái này tất cả đều như lên cơn nghiện tha hồ mà ngược đãi thân thể Ma Long! Thế nhưng đến trận chiến cuối cùng của Diệp Cô Thành và Tiểu Phi Hiệp, họ vừa lên tới nơi thì trận đấu căn bản đã kết thúc, chỉ có tập dợt hơn mười mấy phút mà Ma Long đã bị trọng thương nằm dài trên mặt đất. Điều này làm cho tất cả thủ hạ của Đoạn Vân rất khó hiểu, mặc dù thực lực của Diệp Cô Thành và Tiểu Phi Hiệp cũng rất cường hãn, nhưng hẳn là không thể dễ dàng đánh bại Ma Long như thế chứ? Nguyên do trong đó như thế nào, cũng chỉ có tên gia hỏa hèn hạ Đoạn Vân này biết thôi.

Cả trận chiến đấu liên tục từ buổi chiều tới hoàng hôn, tràng diện đó làm cho thiên hôn địa ám, quỷ khóc thần sầu! Trải qua trận chiến đấu ấy, cả một nhà ba khẩu Âu Đặc Tư đều đã trở thành siêu cấp cao thủ cấp Mười một, năm đại siêu cấp Ma sủng cũng trở thành siêu Thần thú, Diệp Cô Thành biến thành Kiếm Thần cấp Mười một trung giai. Chính ra Tiểu Bạch cũng lên cơn hấp muốn lao lên đánh hôi để hiển thị thân thủ, bất quá Đoạn Vân đã không cho phép.

Nhìn Ma Long vết thương đầy người, Đoạn Vân cười nói:

- Đoạn Vân ta phi thường cảm tạ người đã giúp cho đám thủ hạ của ta có được thực lực cường hãn. Nhưng dường như người không hề đánh thắng một trận quyết đấu nào, do đó người vẫn thất bại như thường! Là người thắng trận, ta có quyền xử quyết người!

- Grừ ~...

Ma Long điên cuồng gầm lên phẫn nộ:

- Mấy tên thủ hạ này của người đều uống rất nhiều thuốc từ trước, cơ hồ đều là bất tử, chiến đấu như vậy làm sao đại gia ta thắng được chứ! Đồ chơi bẩn! Hổng!

- Ai nha! Người còn dám tự xưng là đại gia nữa hả? Đừng tưởng rằng bốn thiếu gia hồi nãy kêu người vài tiếng đại nhân là ta sợ người à? Hơn nữa, người chẳng qua là đồ bù nhìn, sống như vậy có ý nghĩa gì chứ? Đánh nhau, người đánh không lại thủ hạ ta! Làm Long, người bị Long hoàn khốn khốc chế hơn một ngàn năm rồi! Hơn nữa, tương lai của người cũng có thể càng thất bại hơn. Người nói người xấu xí như vậy, không lo dấu mặt trong nhà mà chạy đến chỗ ta để làm chi? Chẳng lẽ muốn ta sửa sắc đẹp lại cho người hả? Giải phẫu thẩm mỹ đối với Đoạn Vân ta kỳ thật cũng chỉ coi như một cái phẩy tay thôi. Nhưng người lại tuyên bố muốn ăn sống nuốt tươi chúng ta mới chết chứ, việc này hoàn toàn là không tốt rồi! Muốn sửa sang sắc đẹp cái lão hoàn đồng lên đời nâng giá hả? Ta xem người cũng không còn cơ hội nữa đâu! Mấy cái vảy của người dùng làm khôi giáp quả là vô cùng thích hợp, còn long nha (răng) của người, dùng làm thần binh, phỏng chừng cũng khá! Chủ yếu là long thân, long huyết của người kia kìa. Đối với Đoạn Vân ta mà nói thì đó là đồ tốt lắm đó! Nói tới long huyết, ta không thể không nói với đám thủ hạ của ta một câu, các người xem đi, đã đánh cho hắn bét nhè máu me chảy ra tề le thế kia à? Trời ơi, lãng phí biết bao nhiêu là đồ tốt của ta!

Đoạn Vân thao thao bất tuyệt nói loạn xạ một hồi, khiến cho cả đám thủ hạ đều mắt tròn mắt dẹt mà nhìn, còn Tiểu Bạch và Ny Khả thì bịt miệng cười như nắc nẻ không ngừng! Ma Long giận dữ vô cùng, có lẽ là bị Đoạn Vân nói thâm quá đã tạo thành đả kích quá lớn, không hề đáp lại một câu nào, cứ thế trực tiếp lăn đùng ra ngất xỉu!

Kỳ thật Ma Long không thể chỉ vì bị mắng mà tức giận đến té xỉu được, Ma Long sợ dĩ ngất đi, thực sự là có nguyên nhân từ tên gia hỏa Đoạn Vân hèn hạ này! Trước trận chiến đấu cuối cùng của Ma Long, Đoạn Vân đã cho Ma Long phục dụng một viên Hoàn Dương đan, mà trong đó Đoạn Vân đã chế thêm vài thứ trong đó. Đó là một loại hỗn hợp giữa ma túy và Mông hãn được rất đặc hiệu, là một loại mê dược cường hãn có thể làm cho bất kỳ sinh vật nào cũng phải hôn mê trong vòng nửa giờ. Đây chính là duyên cớ mà Diệp Cô Thành và Tiểu Phi Hiệp chỉ đánh được có mười mấy phút là hết phần.

Thấy Ma Long ngã xuống đất, cả đám thủ hạ của Đoạn Vân đều nhìn Đoạn Vân với vẻ khó tin, ánh mắt lộ ra vẻ khiếp sợ hãi hùng mãnh liệt, ai nấy đều có một vẻ mặt như muốn nói: "Người quá kinh khủng"!

Dưới những ánh mắt hâm mộ của cả một đám người, Đoạn Vân không hề đỏ mặt xấu hổ, không hề loạn nhịp tim, hần nhân nhả quay về đám thủ hạ ra lệnh:

- Âu Đặc Tư, nhân lúc Ma Long hôn mê, người gỡ Ma tinh ra trước đi! Mấy thứ khác cũng toàn là đồ tốt cần phải lưu lại để chế tạo siêu Thần khí đấy.

Đoạn Vân không thể giải thích vì sao Ma Long tự nhiên bất thành linh ngất đi. Dù sao thủ đoạn của mình cũng chẳng lấy gì làm quang minh cho lắm. Nhưng vì để an toàn móc ra được Ma tinh và một thân bảo bối của Ma Long cấp Mười một, Đoạn Vân cũng chỉ còn cách xuất ra chiêu hạ sách này thôi! Nói đùa chứ, ta đồ người tìm được Ma tinh của Ma Long còn sống đó? Nếu lỡ đại để Ma Long tự bạo, phỏng chừng đến cả thi thể cũng chẳng còn. Đoạn Vân lần này giết Ma Long quả là hơi buồn cười! Ma Long trước hết là muốn làm gì? Đầu tiên hần tìm đến Đoạn Vân gây chuyện, cũng tuyên bố muốn giết Đoạn Vân mà!

Sau khi Âu Đặc Tư gỡ ra Ma tinh của Ma Long với đường kính nửa mét, Đoạn Vân thu lấy thân thể của Ma Long vào Ấch Bì Đa tử giới. Toàn bộ những vẩy rồng rắn rác khắp nơi trên hiện trường cũng được mọi người thu hoạch không chừa lấy một miếng, dù sao đó đều là bảo bối mà! Còn trước khi Ma Long bị thu vào giới tử, Tiểu Bạch đã gỡ Khốn long hoàn khỏi cổ của Ma Long, rồi giao cho Đoạn Vân. Theo như Tiểu Bạch nói, chỉ cần Đoạn Vân không chế được Long Hoàng vào tay, là có thể không chế được thực lực cường hãn của Long Tộc. Đoạn Vân cầm cái Khốn long hoàn nhìn ngắm một chút, rồi ném vào nơi sâu nhất trong giới tử! Nói đùa à, Đoạn Vân ta mà cần phải dựa vào thủ đoạn hèn hạ này để không chế Ma thú hay Rồng sao? Muốn có thủ hạ, cứ chế tạo ra là được rồi!

Sau lần này, Đoạn Vân có thể nói đã thu hoạch rất khấm khá. Trước hết không nói tới một thân bảo bối Ma Long, chỉ việc một đàn thủ hạ biến thái của mình đã có thành tựu rực rỡ đủ để làm cho Đoạn Vân nửa đêm trong mơ cười hí hờn rung rồn mà giật mình bừng tỉnh dậy rồi! Bây giờ, nắm đại siêu cấp Ma sủng tất cả đều biến thành những siêu Thần thú Thần cấp; mười đại Thần Long Thần cấp trung giai lúc này thấp nhất cũng phải là Thần cấp hậu giai, tương đương với cấp Mười một siêu cấp biến thái; một trăm hai mươi Thú Nhân Kiếm Thần có thực lực Thần cấp hậu giai, bảy đại Cuồng chiến sĩ có thực lực Thần cấp trung giai; còn hai mươi thủ hạ Thần thú Thần cấp hậu giai đã hoàn toàn miễn dịch đối với uy áp nữa chứ!

Tất cả những thứ này làm cho Đoạn Vân hơi áy náy hối hận là không thể làm gì để cảm ơn Ma Long Táp Ba. Tạo ra vô số thủ hạ thực lực cường hãn như vậy, toàn là nhờ vào công lao của Ma Long thôi! Người đầu mà tốt bụng hiếm có như thế! Ôi con rồng vĩ đại vô tư biết bao! Ma Long Táp Ba không chỉ là một cuộc khảo nghiệm kinh người đối với đám thủ hạ của Đoạn Vân, hơn nữa trong chiến đấu hần cũng để một đám thủ hạ của Đoạn Vân cuồng đả, sau khi chết còn bị Đoạn Vân nã thịt róc xương ra để chế tạo trang bị Thần cấp. Gia hỏa như vậy, ngoại trừ ngoại hình xấu xí một chút, phỏng chừng cũng có thể đưa đi thi thanh niên thanh lịch được rồi đấy chứ!

Trở lại Á Cương, mở tiệc mừng công! Người cao hứng nhất đương nhiên chính là Tiểu đội chế tạo Thần khí của Gia tộc rồi. Tài liệu chế tạo Thần khí cấp Mười một, có ai thấy chưa? Long nha long cốt, có thể chế tạo thành thần binh đủ để phá vỡ bất kỳ mọi phòng ngự siêu cường nào, còn long lân long bì cũng có thể chế tạo thành khôi giáp đủ để ngăn cản bất kỳ loại công kích nào, còn long cân này lại có thể chế tạo thành cây cung mạnh cấp Mười một! Nếu khéo phối hợp những thứ này với lý luận chế tạo hợp kim và sắt thép của Đoạn Vân, nghe chừng có thể chế tạo ra những trang bị đủ để so sánh được với những thứ vũ khí siêu cường trong truyền thuyết như Thần giáp của Chiến Thần, Tinh Linh cung thần của Tinh Linh nữ thần! Từ trước tới giờ những thứ này đều là vũ khí dành riêng cho Thần trong truyền thuyết mà thôi. Còn bây giờ những trang bị như vậy đều sẽ được Ái Nhân và Địa Tinh của Gia tộc chế tạo ra, việc này không thể không nói là một sự kiện làm cho người ta hưng phấn tự hào dị thường.

Tiểu đội chế tác Thần khí luôn luôn hướng tới việc chế tạo những trang bị Thần cấp siêu việt trên, cũng chính là những vũ khí dành riêng cho Thần trong truyền thuyết.

Trải qua trận đại chiến với Ma Long tuy hữu kinh vô hiểm xong, mọi hạng mục công việc của Trung Hoa Gia tộc bắt đầu đi vào chính quy. Về phần Long Tộc đang vô cùng bối rối bên kia thì cũng cứ mặc kệ họ đi! Đoạn Vân đã không để vào mắt cái Long Tộc nhỏ nhố đó nữa rồi. Nếu ngày nào đó Đoạn Vân cao hứng

lên, sẽ phải ra vài thủ hạ tới càn quét Long Tộc cốc, hoặc bắt lấy vài tráng đinh của Long Tộc biến thành nô lệ đem về làm tọa kỵ!

Dù sao, bây giờ ông cũng có thực lực rồi. Nếu người không biết điều, ông sẽ tiêu diệt người. Nếu biết điều, phỏng chừng còn có thể để mấy con rồng ngu ngốc các người làm tọa kỵ cho thủ hạ mình, hoặc cho làm Ô-sin xử lý mấy việc vặt trong nhà.... Khả khả!

161. Chương 161. Tiền Tuyến Chiến Huống Nhất Diện Đảo

Ngày thứ hai sau khi Đoạn Vân cùng Ma Long đại chiến, quân tình từ Thiên Long tiền tuyến truyền tới Á Cương thành!

Ước Hàn cung kính bẩm báo với Đoạn Vân: Thiếu gia, Nanh Sói và Cuồng Long Nhị Sư đoàn xuất chinh đã được mười ba ngày! Tin tức ở tiền tuyến cũng tới tập truyền tới! Hơn nữa, Nanh Sói Sư đoàn còn đoạt được nhiều chiến lợi phẩm là Không gian giới tử gửi trở về.

Ồ? Truyền lệnh binh ở đâu? Mau tiến vào đi! Đoạn Vân nghe xong có chút hưng phấn nói, chiến lợi phẩm đều đã được chuyển đến, nghe chừng trận chiến đã thắng lợi rồi! Bất quá suy nghĩ một chút, với lực lượng một vạn Kiếm thánh đặc chủng bộ đội thì muốn thua cũng không phải dễ dàng a!

Rất nhanh chóng, một Nanh Sói binh lính và một Cuồng chiến sĩ bước tới.

Khởi bẩm Tướng quân, Nanh sói đặc chủng binh sĩ XX báo cáo với Ngài! Tên binh sĩ kia rất cung kính gơ tay chào Đoạn Vân theo quân lễ.

Cuồng Long Nhị Sư đoàn binh sĩ YY xin báo cáo với thiếu gia! Cuồng chiến sĩ cũng cung kính nhắc tay hành lễ với Đoạn Vân.

Nanh Sói binh, người trước tiên nói về tình huống của bộ đội ở trước tiền tuyến! Đoạn Vân ra lệnh.

Vâng! Ba ngày sau khi quân ta khởi hành đã tới Lạc Nhật Hạp Cốc, nhưng trong khi quân ta tới nơi, Lạc Nhật Hạp Cốc đã bị địch quân công chiếm! Chúng ta không hề tìm thấy quân đội Thiên Long Đế quốc, phải qua nhiều ngày điều tra liên tiếp, chúng ta mới phát hiện ra trong Lạc Nhật thành có hơn mười vạn quân, hơn nữa, bọn chúng còn đóng cả sở chỉ huy tại đó nữa, nên chúng ta đã trực tiếp phát động tấn công liên quân mười vạn người của Lôi Ngạo và Tập Tu Tư! Trải qua không đến nửa ngày kịch liệt chiến đấu, chúng ta đã thuận lợi chiếm giữ Lạc Nhật thành. Sau đó chúng ta phái ra Phi long tiểu đội tìm trong thời gian hai ngày đã phát hiện được nơi đóng quân của mười vạn bộ đội Thiên Long! Sau đó quân đội hai bên hợp quân ở Lạc Nhật thành. Để quân đội Thiên Long một lần nữa đóng tại Lạc Nhật thành. Quân ta tiếp tục hành quân chiến đấu, nhanh chóng thu phục các thành thị bị chiếm khác. Nhưng sau đó, liên quân của hai nước Lôi Ngạo và Tập Tu Tư đã tập kết thêm ba mươi vạn đại quân, uy hiếp Lạc Nhật thành. Hơn nữa, Long Tộc cũng phái ra mười tên cửu cấp Cự long đến hỗ trợ chiến đấu.

Bên ngoài Lạc Nhật thành, quân ta triển khai chính diện quyết chiến với ba mươi vạn đại quân của địch quân. Vì Tướng quân từng yêu cầu chúng ta tận lực hạn chế giết chóc nên chúng ta đã phát huy ưu thế của bộ đội đặc chủng, trực tiếp tiến hành công kích về phía chỉ huy của địch. Hơn phân nửa tướng lĩnh cao cấp của địch quân đã bị chúng ta bắt làm tù binh! Sau đó bọn họ phái ra mười tên cửu cấp Cự long tiến công quân ta, muốn giải cứu cho những tướng lĩnh cao cấp này, Tướng quân người cũng biết đấy, đối với binh lính bình thường chúng ta có thể khách khí một chút, nhưng đối với những con điều long này chúng ta nhất định không buông tha. Chúng ta phái ra ngay một liên đội, thuận lợi tiêu diệt mười đầu Cự long và thêm tám tên Lôi Ngạo Long kỵ. Địch quân sĩ khí đại giảm, quân ta cùng mười vạn quân Thiên Long đã thừa thắng truy kích, nhanh chóng công hãm một mảng lớn lãnh thổ của Lôi Ngạo Đế quốc và Tập Tu Tư Đế quốc, bắt được trên mười vạn tù binh! Tên truyền lệnh binh này càng nói càng trở nên hưng phấn.

Đoạn Vân cười cười nói: Đám các người không có quên những lời ta nói, nếu các người trực tiếp cùng ba mươi vạn bộ đội kia liều mạng, chắc cũng phải có tới cả thập vạn địch quân phải trắng trời ở đây rồi! Nếu sức mạnh của toàn đại lực đều bị tiêu hao tại những cuộc chiến như thế này, thì mai sau khi Ma tộc xâm lấn, phỏng chừng sẽ rất gian nan đấy! Rất tốt, đáng để thưởng!

Cảm ơn Tướng quân khích lệ!

Nói tiếp đi! Đoạn Vân ra hiệu.

Dưới sự phối hợp của quân ta với bộ đội Thiên Long, chúng ta liên tục đánh bại hơn chục thành trì của Lôi Ngạo và Tập Tu Tư, cũng thuận lợi chiếm được một phần lãnh thổ. Có điều vì Thiên Long không chuẩn bị đủ lương thực, chiến tuyến lại kéo dài nên chúng ta cũng không có đủ lực để tổng tiến công. Hơn nữa chúng ta cũng bắt được rất nhiều tù binh, tổng số tù binh của hai đại đế quốc cũng đạt tới trên bốn mươi vạn người! Thiếu gia Ngải cũng đã biết, tù binh cũng cần phải ăn cơm uống nước! Hi La Sư trưởng bảo chúng ta lần này cử Phi long về đây chủ yếu cũng là xin chỉ thị của thiếu gia xem phải làm như thế nào? Còn nữa, đây là Long thi của mười đầu cử cấp Cự long và tám tên bát cấp Long kỵ của Lôi Ngạo!

Nói xong, tên lính đưa cho Đoạn Vân một Không gian giới chỉ. Đoạn Vân nhận lấy, đem các thứ chuyển sang Không gian giới chỉ của mình, sau đó trả giới chỉ lại cho vị binh lính kia.

Đoạn Vân ngẫm nghĩ một lát rồi nói: Như vậy a, thế này đi, các người trước hết đàm phán với Lôi Ngạo và Tập Tu Tư đã! Dù sao thế cục tại Thiên Long còn chưa hoàn toàn ổn định! Việc thống nhất đại lục không phải là chuyện trong ngày một ngày hai mà hoàn thành. Thế nhưng các người trước tiên phải làm như đại quân có thể tiến sát tới bất cứ lúc nào, như thế việc đàm phán mới có thể thu được nhiều lợi ích! Hơn nữa, cần tận lực tranh thủ có thêm những điều kiện có lợi cho kinh tế Thiên Long phát triển, không cần quá coi trọng diện tích quốc thổ. Nếu có thể, tận lực đòi bọn họ các khoản bồi thường. Còn nữa, nhất định phải nhớ kỹ một điều, bảo bọn họ phải miễn thuế cho thương nhân để quốc! Tính ra, nói nhiều cũng không có rõ ràng lắm, ta viết một văn kiện giao cho người mang đi! Người cứ giao cho người phụ trách nơi đó là được!

Rõ! Nhưng những tù binh này thì như thế nào? Bọn chúng một ngày ăn hết rất nhiều lương thực đó! Tên lính lo lắng hỏi lại.

Đoạn Vân ngẫm nghĩ nói: Bảo Lôi Ngạo và Tập Tu Tư dùng kim tệ mà chuộc lại! Cụ thể một binh lính cần phải đổi bao nhiêu kim tệ, thì các người tự mình định đoạt!

Rõ! Nhanh Sói binh sĩ cung kính hành lễ với Đoạn Vân.

Cuồng Long binh, người hãy nói về tình huống tại chiến trường phương Bắc đi! Đoạn Vân hướng về Cuồng chiến sĩ hỏi.

Thiếu gia, Cuồng long toàn sư vừa đến biên quan Mã Tề Nhĩ, đã có cơ hội quyết chiến với Man tộc. Sau đó, Man tộc phái ra năm vạn bộ đội triển khai quyết chiến với quân ta. Ngải cũng biết khi chúng ta không cuồng hóa cũng đã có thực lực bát cấp, kết quả là, không có gì phải lo lắng, năm vạn Man tộc không đến nửa giờ đã bị giết đến manh phiên giáp cũng không để lại. Sau đó, Man tộc đã chỉnh hợp lại hai mươi vạn đại quân liên hợp với mười vạn đại quân ở phía Tây Lôi Ngạo Đế quốc, phục kích chúng ta tại một ngọn núi. Bất quá chúng ta đã được thiếu gia bố trí kính viễn vọng thần kỳ, tự nhiên đã sớm phát hiện ra âm mưu của bọn họ. Nên chúng ta đã tương kế tựu kế, đánh cho ba mươi vạn địch quân không thành hình người nữa, còn bắt được chủ soái của bọn họ nữa! Bắt được hơn tám vạn tù binh của Lôi Ngạo Đế quốc! Hơn nữa, biên giới phía Bắc và phía Tây của Thiên Long kéo dài thêm mấy ngàn dặm nữa!

Đoạn Vân tròn mắt, xem ra mười mấy vạn quân binh Man Tộc chắc phải nói lời già từ cuộc sống trong cuộc tấn công điên cuồng của đám Cuồng chiến sĩ này rồi. Bất quá Đoạn Vân có thể làm gì được đây? Mấy tên Man tộc đến xâm lược Thiên Long, gây tội ác giết hại mười mấy vạn người? Hơn nữa, đây là chiến tranh, không thể không có người chết mà? Đoạn Vân ngẫm nghĩ nói:

Chiến tích như vậy cũng có lý do của nó! Giờ đây Thiên Long tiền tuyến đại thắng, dân chúng Thiên Long tất nhiên hết lòng ủng hộ. Thế nhưng chúng ta là chiến đấu chống xâm lược, nếu cứ tiếp tục, phỏng chừng sẽ trở thành cuộc chiến tranh xâm lược mất. Xâm lược và thực dân bây giờ không thích hợp với Thiên Long, quốc lực của Thiên Long hiện giờ không đủ, đột nhiên lại gia tăng quốc thổ như vậy, Thiên Long sẽ không tiêu hóa được! Người trở về nói cho Sư trưởng Mê Khắc, nếu có khả năng không giết thì tuyệt đối không giết, nếu Man tộc bị các người giết sạch thì các người đi đâu để tìm đối thủ mà luyện binh đây? Còn nữa, nói cho Mê Khắc, có thể thu phục được Man tộc thì tận lực thu phục! Hôm nay Man tộc chưa thống nhất, nếu có cơ hội, bảo hẳn phù trợ một vị Man tộc Tộc trưởng, sau đó mà khống chế cả Man tộc!”

Rõ! Cuồng chiến sĩ đáp.

Tướng quân, chúng ta tại Lạc Nhật đại chiến, phái ra một liên đội bộ đội đặc chủng đi trước tấn công vào hậu phương địch quân, bắt được viên tướng chỉ huy cao nhất tại đó. Hơn nữa, chúng ta còn bắt được hai vị Hoàng tử của Lôi Ngạo Đế quốc! Sư trưởng bảo chúng ta mang bọn chúng tới giao cho Ngài xử trí! Nhanh Sói binh một lần nữa hướng tới Đoạn Vân bẩm báo.

Hả? Hoàng tử mà các người cũng bắt được sao, không đơn giản a! Mang tới đây ta xem sao! Ta muốn nhìn xem đứa con lớn mật của lão gia hỏa rốt cuộc là có hình dạng như thế nào? Đoạn Vân cười cười, nhất định cái tên gia hỏa Hi La kia biết tên Nhị Hoàng tử này nhiều lần giành lấy lão bà của mình, vì vậy đặc ý mang nhị vị Hoàng tử Lôi Ngạo Đế quốc giao cho mình, để cho mình tiết hận. Bất quá Đoạn Vân có gì để mà tiết hận chứ? Chính Đoạn Vân là người đoạt lấy lão bà của người ta mà, hơn nữa, Đoạn Vân này cũng đâu có hẹp hòi như vậy. Lúc ấy Đoạn Vân cũng chỉ là thuận miệng nói cho vui, thật không ngờ lại bị những thủ hạ của mình nhớ kỹ!

Cuồng chiến sĩ nghe Nanh Sói binh sĩ vừa nói như vậy, vội vàng bẩm báo:

Thiếu gia, Cuồng Long chúng ta tại tiền tuyến trong đám quân nhân bắt được cũng có người mà thiếu gia cảm thấy hứng thú. Thượng cấp trưởng quan chúng ta cũng bảo chúng ta mang người này đến cho thiếu gia!

Đoạn Vân nhíu nhíu mày, nghi hoặc hỏi: Ta cảm thấy hứng thú? Ta đối với Man tộc thì có cái gì hứng thú?

Không phải Man tộc, là Tam Công chúa của Lôi Ngạo Đế quốc được xưng là Nữ Quân Thần! Lần này nàng là quan chỉ huy cao nhất của chiến trường phương Bắc. Thiếu gia, trong khi Ngài thăm vấn cái tên Lôi Ngạo Đế quốc Long kỵ sĩ kia hẳn đã từng nhắc qua cho Ngài.

Đoạn Vân vừa nghĩ, quả nhiên có việc này! Từ nay về sau cần phải chú ý đến ngôn từ của mình một chút, mình chỉ là thuận miệng nói một câu, đã bị thủ hạ mình nhớ kỹ rồi. Nếu một ngày nào đó mình nói muốn tất cả mỹ nữ trong thiên hạ hầu hạ vậy thì mỹ nữ trong thiên hạ có thể gặp phải tai ương hết a!

Giương đôi mắt trắng lên, Đoạn Vân nói: Mang huynh muội bọn họ tới đây đi! Nói cho Sư trưởng của các người, sau này không cần phải làm cái loại sự tình này nữa! Cần thận coi chừng làm hỏng quân vụ và quốc sự đấy!

Rõ! Hai binh lính cùng kinh hãi hành lễ với Đoạn Vân.

Rất nhanh sau đó, Lôi Ngạo Đế quốc quân thần Tam Công chúa đã bị dẫn lên trước tiên, sau đó vị Nhị Hoàng tử kia cũng bị dẫn vào theo. Bất quá khi ánh mắt Đoạn Vân dừng ở trên người Tam Công chúa, ánh mắt đột nhiên trở nên sáng ngời như hai ngọn đèn pha. Cái này không phải vì da dẻ nàng quá trắng trẻo, vóc người quá nóng bỏng, hoặc là khuôn mặt có thể so được với thiên sứ! Mà chủ yếu là trên người nàng có loại khí chất đặc biệt, còn có một đôi mắt tràn ngập trí tuệ. Nữ nhân như vậy, nhất định là thuộc mẫu người mạnh mẽ, tinh minh, quả cảm, còn có một loại tư thế hiên ngang đặc hữu của quân nhân.

Khẽ gật đầu tán thưởng, Đoạn Vân chuyển hướng nhìn vị Nhị Hoàng tử đáng thương kia đã hai lần bị mình đoạt mất thê tử! Nhưng khi vừa nhìn thấy, Đoạn Vân bất ngờ giật mình.

Hắn là Nhị Hoàng tử của Lôi Ngạo Đế quốc? Không phải là mạo danh đấy chứ?

Đoạn Vân hỏi tên Nanh Sói binh lính.

Đúng vậy, thiên chân vạn xác! Vị binh sĩ kia trả lời rất khẳng định.

Sao lại là nữ nhân? Đoạn Vân nghi hoặc hỏi.

A?

Nghe Đoạn Vân nói, không chỉ mấy người thủ hạ ở đây, mà cả vị Tam Công chúa bị bắt cùng với vị Nhị Hoàng tử chẳng biết thật giả kia cùng giật bắn cả thân hình!

162. Chương 162. Lôi Ngạo Đế Quốc Lương Tử Muội

Quả là một việc kỳ lạ, cái tên Hoàng tử Lôi Ngạo Đế quốc vẫn chăm chăm máu me muốn kết hôn với Công chúa Thiên Long té ra là nữ nhân! Cái này có thể nói là vụ tai tiếng lớn nhất thế kỷ! Theo Đoạn Vân hiểu, vị Lôi Ngạo Nhị Hoàng tử này cũng là người sẽ kế thừa vương vị Lôi Ngạo Đế quốc, nghe nói đã được lập làm Thái tử rồi, phỏng chừng một khi lão Hoàng đế thoái vị, lập tức sẽ đăng cơ lên làm Tân Hoàng. Thế nhưng Đoạn Vân ngoại trừ thoảng có giật mình một chút thì lại cảm thấy sự tình xem ra rất hợp lý. Trong lịch sử Trung Quốc nữ nhân giả trang thành nam nhân cũng có không ít! Hơn nữa, dưới ảnh hưởng của phim ảnh hiện đại, Đoạn Vân sớm đã luyện thành một thân kim cương bất hoại, đối với những sự tình giật gân bất ngờ loại này cũng có đủ kháng lực!

Ha ha ha, tốt lắm, thoát nhìn cũng là một vị mỹ nhân! Uy, tiểu thư, người đem ngực ép chặt lại như vậy không thấy khó chịu hay sao? Đoạn Vân cười nói, tiện đó cũng dùng một loại ánh mắt thưởng thức mỹ nữ mà suông sã lướt nhìn vị Nhị Hoàng tử kia từ đầu đến chân một lần, khẽ gật đầu tán thưởng. Có điều nàng toàn thân mặc khôi giáp của binh sĩ làm cho Đoạn Vân thưởng thức có chút khó chịu.

Ai nói ta là nữ nhân? Ta là Thái tử của Lôi Ngạo đế quốc. Ta Nghe Đoạn Vân nói, vị Nhị Hoàng tử giả trang kia có chút bối rối cố biện bác lại.

Phải không đấy? Để ta đến xem nào! Nói xong Đoạn Vân tiến lên, vị Nhị Hoàng tử kia thấy cặp dâm thủ của Đoạn Vân công kích tới vội vàng tránh né. Kỳ thật, Đoạn Vân vốn nghĩ không có chính thức bóc trần thân phận của nàng, chỉ có điều muốn đùa giỡn nàng một chút mà thôi. Nhưng mà đúng lúc này, vị Tam Công chúa kia về mặt đầy phần nộ trừng mắt nhìn Đoạn Vân thét lên: Người dừng tay!

Đoạn Vân cười cười, chuyển hướng về phía vị Tam Công chúa nói: Xin hỏi phương danh vị tiểu thư này?

Hừ! Tam công chúa về mặt bất mãn ngẩng đầu lên không nói.

Tướng quân, Tam Công chúa Lôi Ngạo Đế quốc tên là Lộ Dịch Ti, vị Nhị Hoàng tử kia tên là Tạp La Nhĩ! Một vị binh lính trả lời.

Đoạn Vân rất dâm dăng nghĩ nghĩ nói: Lộ Dịch Ti? Tên rất hay! Tạp La Nhĩ? Một nữ nhân dùng danh tự của nam nhân ta cảm thấy không hợp! Như vậy đi, bổn thiếu gia đổi cho người một cái tên khác nhé, thế nào? Vậy tên là, tên là Tạp La Lan? Đoạn Vân nhớ tới Hoa Mộc Lan, vì vậy mới đặt cho vị Tạp La Nhĩ kia cũng mang một từ Lan.

Nghe Đoạn Vân nói xong, vị Tạp La Nhĩ giả nam tử kia về mặt chấn kinh, vô tình bật thốt lên phát ra thanh âm của nữ nhân: Người làm sao biết được tên thật của ta?

A? Không phải xảo hợp như vậy chứ? Mỹ nữ a, xem ra chúng ta rất có duyên phận với nhau đấy a! Xem ra ông trời đã chỉ định cho ta và người nhất định phải đoàn tụ bên nhau! Thế thì người gả cho ta nhé, thế nào? Đoạn Vân cười cười nói.

Sắc lang! Nhìn thấy đúng là một tên ăn chơi trác táng! Tam Công chúa Lộ Dịch Ti đứng tại một bên nói thầm.

Mặc dù thanh âm nàng nói rất nhỏ nhưng cũng bị tên Đoạn Vân biến thái này nghe được, hắn về mặt tiểu ý nói: Nếu thế thì Tam Công chúa người cũng gả cho gã ăn chơi trác táng này được không?

Người! Tam Công chúa giật mình, tên sắc lang này tai thính hơn cả con cẩu a, như thế nào lại nghe được ta nhỏ giọng nói thầm như vậy chứ?

Nhìn hai vị Công chúa địch quốc, Đoạn Vân cũng thôi không trêu chọc nữa, chỉnh sắc nghiêm nghị nói: Các người đều là Công chúa của Lôi Ngạo Đế quốc, đã thế ta cũng không nói nhiều nữa! Các người cầu kết với Long Tộc có mưu đồ đối với Thiên Long Đế quốc ta... ”

Từ từ đã! Cầu kết Long Tộc? Lời nói này mà người cũng có thể nói được a? Đích xác, chúng ta cả ba thế lực lớn xâm lấn Thiên Long là có Long Tộc đứng phía sau lưng ủng hộ! Nói cho người biết rõ là chúng ta còn có chỗ dựa Long Tộc phía sau, người mà không thả chúng ta ra, Long Tộc sẽ không buông tha cho người đâu! Tam Công chúa về mặt hí hửng ngược lên nói.

Đoạn Vân mỉm cười lạnh nhạt nói: Các người yên tâm, Long Tộc bây giờ đã phát sinh nội loạn, hỗn loạn khắp nơi! Giờ đây bọn họ tự thân cũng khó bảo toàn! Hơn nữa, thế lực của Long Tộc về điểm này thì bổn thiếu gia còn không có để vào trong mắt!

Tốt, không cần khoác lác như vậy đâu! Cẩn thận thổ da bò phòng quá đấy! Đồ kiêu ngạo! Tam Công chúa khinh miệt nói.

Ha ha ha, nếu ta e ngại Long Tộc thì ta đã không phái thủ hạ ta đến chiến trường rồi! Hơn nữa, các người cũng đã biết, mười cửu cấp Cự long đó cũng đều là bị thủ hạ của ta tàn sát! Long Tộc ư, ta nói thật là ta không thèm để ý đâu! Đoạn Vân cười to nói.

Nghe Đoạn Vân nói, hai vị Công chúa đều tỏ ra chấn kinh, Nhị Công chúa Tịch La Lan lớn tiếng hỏi: Người rốt cuộc là ai?

Không thể nào? Đại tỷ, các người đến bây giờ cũng còn không biết ta là ai sao? Thật sự là quá thất bại a! Nói cho các người hay, ta đây cũng có một vài thân phận! Trước tiên, ta là Hồng y giáo chủ của Thần Điện! Đoạn Vân cười nói.

Không có khả năng! Ta đã thấy hình vẽ của năm đại Hồng y giáo chủ rồi, hơn nữa căn bản là không thể có một Hồng y giáo chủ còn trẻ như vậy? Lộ Dịch Ti phản bác.

Đoạn Vân trừng mắt với tiểu ny tử, tiếp theo nói: Không tin thì thôi! Ta là người thứ sáu. Ta còn là Thân vương Thiên Long Đế quốc!

Người chắc là Đoạn Vân ư? Nhị vị Công chúa không quá khẳng định hô lên.

Đoạn Vân cười to nói: Ha ha, tốt lắm! Mĩ nữ cũng biết được ta a? Xem ra Đoạn Vân ta thật sự đã trở thành thần tượng trong mắt hàng vạn thiếu nữ rồi nhỉ, thế nào, hai người các người muốn hay không điền thêm tên vào?

Hừ! Đoạn Vân thì thế nào chứ? Dù người có năng lực thì cũng không có khả năng cùng đối kháng với Long Tộc đâu! Tam Công chúa vẻ mặt khinh thị nói.

Người câm miệng lại! Đoạn Vân vẻ mặt không vui gầm lên. Mịa, làm bộ làm tịch hoài, bộ tưởng mình là bảo bối cao giá lắm đó hả?

Người!...

Người cái gì, người dám chỉ về ta một lần nữa xem ta có mang ngón tay người ra cắt đi không? Người chỉ lại một lần nữa đi, người có tin chỉ cần ta phát tay một cái thôi, Lôi Ngạo các người từ đây xóa tên trên đại lục không hả? Đoạn Vân thật là có điểm phát hỏa, đã làm tù binh mà lại không thành thật như vậy, mỹ nữ rất giỏi a? Ngưu khí Đoạn Vân lộ ra nét uy nghiêm mãnh liệt, mang theo sát khí lạnh lùng lao thẳng đến Tam Công chúa Lộ Dịch Ti. Dưới ánh mắt sắc bén của Đoạn Vân, Lộ Dịch Ti nữ quân thần này rất sợ hãi lùi vài bước, không còn dám đối mắt với Đoạn Vân.

Mẹ kiếp, đợi ta tức giận lên thì các người mới chịu thành thật hả? Đoạn Vân nhìn ngó hai vị Công chúa có vẻ đang sợ hãi, hỏi: Trước hết hãy trả lời ta một số vấn đề, sau đó nếu ta thấy hài lòng thì ta sẽ tha cho các người! Đầu tiên, người có phải là Nhị Hoàng tử của Lôi Ngạo?

Trải qua một phen giảng giải của Tịch La Lan, Đoạn Vân rốt cục cũng đã hiểu được một chút nguyên do trong đó. Hoàng đế Bĩ Đặc Đại đế của Lôi Ngạo Đế quốc nguyên là có năm đứa con, Đại Hoàng tử bất hạnh sớm ngày chết yếu, mà Nhị Công chúa này cũng là dưới cơ duyên xảo hợp, trong một trường âm mưu chính trị trọng đại đã giả trang thành Nhị Hoàng tử, từ nhỏ đã được bồi dưỡng để trở thành Thái tử của Đế quốc! Tam Công chúa Lộ Dịch Ti từ nhỏ đối với quân sự đặc biệt có thiên phú, mặc dù tuổi còn trẻ nhưng hôm nay đã có thể trở thành Thống soái chỉ huy cao cấp thống lĩnh hơn mười vạn đại quân. Lôi Ngạo còn có một Tứ Công chúa mười tuổi và một công chúa gần tám tuổi. Lôi Ngạo này cùng với Thiên Long giống nhau, đều là không có Hoàng tử, Bĩ Đặc Đại đế tại vị hơn hai mươi năm, lúc nào cũng nghĩ đến việc mở rộng, nhưng vì trong những năm đầu chinh chiến lâu đã thụ thương trong tâm tạng nên hôm nay cũng không còn sống được mấy năm nữa, mà vị Quốc vương khai quốc đã lưu lại cho Lôi Ngạo một cái tổ huấn là Đế vị truyền nam bất truyền nữ. Vì không muốn cho cơ nghiệp tổ tông bị hủy trong tay lão nên Bĩ Đặc đã đem Nhị Công chúa tuyên bố ra ngoài là Nhị Hoàng tử và lập làm Thái tử!

Như thế nào lại là một nữ tính thị tộc? Chẳng lẽ các đế quốc trên đại lục đều như vậy? Trong hậu cung nhiều gái đẹp như vậy mà chỉ sinh được vài nữ nhân thôi sao? Thiên Long đã như thế này, Lôi Ngạo cũng lại như thế! Không biết Tật Tu Tư có là như vậy không a? Nếu biết như thế ta đã sớm lưu lại với các hoàng phi mỹ nhân trong cung để giúp đám Hoàng đế vô năng này! Đoạn Vân rất dâm dăng nói.

Nhị Công chúa trả lời: Tật Tu Tư thì không phải, Tật Tu Tư trên đại lục là quốc gia có nhiều Hoàng tử nhất. Tật Tu Tư Đế quốc tổng cộng có hơn một trăm người nối dõi!

Oa, trời! Nhiều như vậy sao? Không biết ta sau này có thể có nhiều như vậy hay không nữa? Nhưng mà không cần nhiều nhi tử như vậy, có năm hoặc sáu đứa là cũng được rồi! Nếu nhiều người quá gia nghiệp này của ta không phải bị bọn họ mang đi phân ra hết a! Đoạn Vân không khỏi cảm thán.

Ngẫm nghĩ, Đoạn Vân nói: Kỳ thật, ta là một Tể tự có thể cho Phụ hoàng các người còn sống ít nhất là một trăm năm nữa.

Thật ư? Hai vị Công chúa nghe xong đều giật mình.

Khẽ gật đầu, Đoạn Vân nói: Tẩy Tủy Đan, các người có biết không?

Biết thì thế nào? Cho dù là Tẩy Tủy Đan có thể chữa được cho Phụ hoàng chúng ta, nhưng trên đại lục truyền lưu mười lăm Tẩy Tủy Đan đó đều đã bị phục dụng qua! Căn bản là không còn khóa nào! Lộ Dịch Ti thốt lên.

Tật La Lan có chút thận trọng, nghi hoặc hỏi lại: Người sẽ không nói là người có chứ?

Đoạn Vân khẽ gật đầu!

Thật ư? Nếu người có thể đem Tẩy Tủy Đan hiến cho Phụ hoàng ta, người có điều kiện gì chúng ta cũng có thể đáp ứng! Tam Công chúa có chút hấp tấp vội vàng khi nói.

Đoạn Vân tròn mắt: Các người chớ quên, các người bây giờ đang là tù binh! Còn dám đặt điều kiện mặc cả với ta hả? Hơn nữa, Phụ hoàng các người chết đi thì đối với Thiên Long Đế quốc phi thường có lợi! Thiên Long có thể cùng Tật Tu Tư kết thành liên minh, đem Lôi Ngạo ra chia cắt! Ha ha, như vậy ta cứu Hoàng đế các người để làm chi đây? Bất quá ” Nói đến chỗ này, Đoạn Vân cố ý ngừng lại, quay về phía hai vị giai nhân, ánh mắt không ngừng chăm chú nhìn vào vóc người hai nàng.

Ánh mắt Đoạn Vân như muốn phun lửa ra, hai vị Công chúa rất sợ hãi lui lại mấy bước. Sau khi cảm thấy thoát ra khỏi ánh mắt như muốn lột truồng người ta ra đó, hai nàng toàn thân đổ ểng hết lên.

Cười cười, Đoạn Vân nói: Nếu hai người các người ở đây với ta một đêm, ta sẽ đáp ứng tha cho các người! Hơn nữa còn hai tay dâng lên Tẩy Tủy Đan cực kỳ quý báu nữa!

163. Chương 163. Thâu Khuy Vô Tội Ngã Thâu Khuy

Thế nào a, sự tự do và trăm năm thọ mệnh của Phụ hoàng các người, chỉ là chờ ở một câu nói của các người? Đoạn Vân rất dâm dăng thúc giục.

Người! Tam công chúa Lộ Dịch Ti nghe Đoạn Vân nói, vừa tức vừa giận, trong lòng rất mâu thuẫn. Đúng vậy, chỉ cần mình gật đầu một cái, mình có thể có được tự do, mà điều trọng yếu nhất là có thể giúp cho Phụ hoàng mình từ bệnh nặng hồi phục lại. Bất quá nàng vừa nghĩ tới sự tình mà Đoạn Vân yêu cầu các nàng, sự ngượng ngùng và xấu hổ của thiếu nữ làm cho nàng toàn thân đổ hồng lên, trên mặt lập tức nóng bừng! Mà vẻ mặt của Nhị Công chúa Tật La Lan cũng như bếp lửa, làm cho Đoạn Vân không khỏi tưởng tượng ra thân thể mơn mớn dưới cái lót nam trang này sẽ làm người ta mê mẩn như thế nào?

Bọn ta làm sao biết chắc chắn người rốt cuộc có Tẩy Tủy Đan hay không? Cuối cùng Nhị Công chúa cũng lấy lại được phong phạm một đời đế vương mà hỏi lại.

Đoạn Vân mỉm cười, trực tiếp móc ra hai lạp được hoàn, nhanh chóng tiến lên cưỡng ép hai vị giai nhân nuốt vào. Thực lực của hai vị Công chúa đều rất yếu, cả hai nàng mới chỉ là ngũ cấp Kiếm sĩ, làm sao có khả năng phản kháng lại Đoạn Vân với thực lực kinh khủng Kiếm Thần này?

Ha ha, các người vừa rồi ăn vào chính là Tủy Tủy Đan! Đoạn Vân cười cười, sau đó quay ra ngoài cửa hô: Người đâu, hầu hạ hai vị Công chúa đi tắm và thay quần áo! Sau đó đưa các nàng đến phòng ngủ của ta! Rất nhanh, Liên Na đã dẫn vài vị Thỏ nữ đem hai vị Lô Ngạo Công chúa về mặt vẫn còn kinh hãi này đi xuống.

Tiếp theo, Đoạn Vân cùng tướng sĩ ở đây một lần nữa thảo luận một chút về tình huống ở tiền tuyến, đồng thời hạ xuống hai đạo văn thư, phân biệt giao cho Sư trưởng của bọn chúng. Sau đó, Đoạn Vân còn giao cho bọn họ mỗi Sư đoàn hai thùng lớn Tủy Tủy thủy. Bọn họ tại tiền tuyến luyện binh, ở Gia tộc chỉ có chút thực chiến, để cho bọn họ ở tại chiến trường giao tranh ác liệt thực sự mà phát triển, đây là yêu cầu của Đoạn Vân đối với bộ đội. Phỏng chừng có đồ tốt này, thực lực bọn họ có thể đạt tới mức đột phá, cho dù không thể đạt tới mức Kiếm Thần, nhưng Nanh Sói ít nhất có thể toàn bộ đạt tới hậu giai Kém thánh, mà Cuồng chiến sĩ thì thấp nhất cũng có thể đạt tới Thánh cấp!

Bọn rận giải quyết mọi việc trong Gia tộc, thời gian cũng đã tới. Nghĩ đến hai đại vật đang chờ mình trong phòng, Đoạn Vân đứng là bốc hỏa một trận. Thế nhưng Đoạn Vân cũng không phải là một nam nhân tùy tiện (Tùy tiện thì không phải là nam nhân), đứng ra mà nói thì: không phải nữ nhân nào cũng có thể cùng mình trên giường, cho dù là mỹ nữ cũng không nhất định!

Đi tới bên ngoài phòng ngủ của mình, Đoạn Vân xuất thần thức cảm thụ tất cả bên trong, không hề cố kỵ rình trộm.

Chỉ thấy Tạp La Lan và Lộ Dịch Ti đang ngồi ở mép giường nói chuyện.

Nhị tử, người nói tên Đoạn Vân kia rốt cuộc là hạng người gì? Nữ quân thần Tam Công chúa rất có hứng thú hỏi Nhị Hoàng tử giả dạng.

Ta làm sao biết được? Người muốn biết thì đi mà hỏi hán? Nhị Công chúa hôm nay đã hoàn toàn mang hình thái của một tiểu nữ nhi.

Ta không có hỏi hán đâu? Cái tên tử sắc lang kia, vừa nhìn thấy nữ hài tử xinh đẹp thì cái gì cũng không biết hết! Bất quá, người nói hán có thể tha cho chúng ta hay không, sau khi làm cái kia cùng chúng ta, đem Tủy Tủy Đan cho chúng ta a? Vừa nghĩ tới chuyện Đoạn Vân tương hội đối với các nàng, về mặt Tam Công chúa cũng ứng hồng.

Ta nghĩ có thể là được! Hán tiện tay là có thể cho chúng ta mỗi người ăn vào một viên Tủy Tủy Đan, đủ để thấy hán đối với Tủy Tủy Đan căn bản là không có hiếm hoi! Ta hoài nghi Tủy Tủy Đan chắc chắn là do hán luyện chế, chẳng lẽ người quên những được hoàn của hán có thể trong nháy mắt làm cho một người bị trọng thương khôi phục hay sao? Giải Độc hoàn, Hoàn Dương đan, còn có Tủy Tủy Đan cũng có một chút điểm đặc thù, hán có thể chế tạo những được hoàn này so với trị liệu quyền trục còn muốn thần kỳ hơn, ta tin rằng hán cũng có cái năng lực luyện chế cái Tủy Tủy Đan thần kỳ kia. Còn nữa, ta đoán chừng những điều hán nói đều là sự thật! Long Tộc có thể là đang xảy ra nội loạn, hơn nữa ta nghe chừng việc nổi loạn của Long Tộc cũng chắc là có dính dáng quan hệ với Đoạn Vân đó! Về phần hán nói không để Long Tộc vào mắt thì ta cũng không rõ lắm. Tạp Lạc Phụ giải thích với Lộ Dịch Ti.

Tỷ, người có sợ không? Lộ Dịch Ti kéo cánh tay Tạp La Lan hỏi.

Sợ cái gì?

Đợi cái tên sắc lang kia tiến vào! Hán muốn, ai nha, hán muốn làm chuyện xấu! Tỷ, người có thể không biết, ban ngày ta cảm thấy rất sợ hãi ánh mắt hán, cái loại nhãn thần ấy so với Phụ hoàng còn muốn uy nghiêm hơn! Từ trong ánh mắt hán, ta dám khẳng định hán nhất định không đơn giản! Hơn nữa hán còn hét lên với ta, người có biết, cho tới bây giờ không có ai đối với ta hung ác như vậy, ngay cả Phụ hoàng cũng chưa bao giờ làm thế. Ta thật không ngờ hán đúng là Đoạn Vân! Tỷ à, trong lúc người là Nhị Hoàng tử, hán đã đoạt lấy lão bà của người! Vậy mỗi hận đoạt thê kia chẳng lẽ người không hận hán chút nào sao? Lộ Dịch Ti ánh mắt đầy chờ mong nhìn Tạp La Lan.

Tạp La Lan ngẫm nghĩ, trả lời: Nói thật nhé, ta đứng ra rất khâm phục Đoạn Vân. Hán có thể vì người đàn bà của hán mà đối nghịch với cả Thiên Long Đế quốc. Từ đó ta đã nhớ kỹ danh tính của tên Đoạn Vân này, dù sao hán cũng dám mạo hiểm cướp lấy hoàng phi của Nhị Hoàng tử ta! Bất quá, hôm nay khi ta nhìn thấy Đoạn Vân, ta lại phát hiện nam nhân này toàn thân đều như tràn ngập sắc thái mê hoặc! Người

có phát hiện ra hay không, chúng ta nhìn không ra trên người hắn có nửa điểm thực lực. Thế nhưng chỉ bằng thân thủ hắn thì triển như vậy, ta dám khẳng định thực lực hắn tuyệt đối đạt tới Thánh cấp.”

Thánh cấp cường giả khi mới hai mươi mấy tuổi? Điều này có thể sao? Lộ Dịch Ti nghi hoặc hỏi.

Tạp La Lan thở dài nói: Người có thể không biết, hắn phái đội quân một vạn người cứu viện Thiên Long đến Lạc Nhật thành tên là Nanh Sói, bọn họ có thể giữa ba mươi vạn đại quân tiến nhập như chỗ không người, trực tiếp bắt ta và những tướng lĩnh cao cấp làm tù binh! Hơn nữa bọn họ còn tiêu diệt toàn bộ mười cửu cấp Cự long và tám đại Long kỵ Long Tộc phái đến giúp chúng ta ! Người ngẫm lại xem, thực lực của một vạn người kia kinh khủng biết bao nhiêu a!

Tỷ, nghe người vừa nói như vậy, vấn đề đó thật ra ta cũng đã nghĩ tới! Hắn phái đến biên cảnh Mã Tề Nhĩ một vạn Cuồng chiến sĩ, lại có thể gần như không có thương vong nào tàn sát mười vạn Man tộc như chỗ không người! Nếu tám vạn tàn binh Lôi Ngạo ta không đầu hàng, phỏng chừng mười vạn đại quân Man tộc này đã không còn tồn tại, tại sao thủ hạ hắn lại có lực chiến đấu cường đại như vậy nhỉ?

Do đó ta nói hắn là một điều bí ẩn! Người hắn là chưa nghe đồn về Thần Long Âu Đặc Tư, nghe nói Âu Đặc Tư cũng là thủ hạ của Đoạn Vân, nếu tin đồn là xác thực, vậy Đoạn Vân kia đúng là có Thần thú làm thủ hạ, vậy thực lực của hắn phỏng chừng có thể đã vượt qua Long Tộc! Cho dù không có cường đại như Long Tộc thì có lẽ tuyệt đối cũng không cách quá xa.

Tạp La Lan cau mày nói. Nếu Đoạn Vân có thực lực lớn như vậy thì vận mệnh ngày mai của Lôi Ngạo Đế quốc sẽ như thế nào đây?

Lắc đầu, Lộ Dịch Ti vắn vắn người , nhìn tất cả trong phòng nói: Tỷ, người xem cái phòng này, xinh đẹp như vậy kìa! Người xem sàn nhà đều bằng phẳng như vậy, hơn nữa, trên mặt còn khảm hình gì đó thật xinh đẹp a! Thật không biết dùng cái gì để chế tạo?

Đó là thanh thạch bản! Đoạn Vân đẩy cửa phòng ra rồi đi vào!

Sự xuất hiện đột ngột của Đoạn Vân, hiển nhiên làm cho hai vị giai nhân lại càng hoảng sợ. Chẳng biết có đúng là sợ hãi Đoạn Vân từ trước hay là vừa bị Đoạn Vân dọa nạt không nữa?

A a, các người không cần phải sợ ta như vậy! Ta sẽ không ăn thịt các người đâu! Đoạn Vân cười ngồi xuống cạnh cái bàn ở giữa phòng, từ trong giới tử xuất ra một vỏ mỹ tửu tinh chế, dùng một chén thủy tinh nhỏ chế vào, sau đó hương tửu thơm lừng tỏa ra bốn phía, rất nhanh cả căn phòng tràn ngập một trận tửu hương nồng nặc.

Sảng khoái uống xong một chén nhỏ, Đoạn Vân quay về hai vị giai nhân giờ chén rượu lên nói: Cảnh đẹp như thế này, chẳng lẽ hai vị giai nhân lại không muốn cùng tại hạ đối ẩm một phen?

Uống thì uống! Tam Công chúa quả nhiên xuất thân từ quân đội, rất có phong thái của một Đại tướng. Nàng bị tửu hương nồng đậm kích thích, vì vậy quả quyết đi đến đối diện Đoạn Vân ngồi xuống. Đoạn Vân rót cho nàng một chén rượu. Mà Tạp La Lan cũng lộ vẻ bất lực đi đến bên cạnh Lộ Dịch Ti ngồi xuống.

Nào, cạn nào! Đoạn Vân giờ chén rượu lên vẻ mặt hào sảng một hơi uống sạch.

Tam Công chúa cũng ngửa đầu uống hết. Bất quá loại liệt tửu hơn bốn mươi độ này không phải là loại mà một nữ tử như nàng có khả năng tiếp nhận được, do đó vừa uống xong một chén, hơi nóng đặc hữu của liệt tửu tỏa ra ngút trời trong người làm Lộ Dịch Ti ho khan không thôi.

Đoạn Vân lúng túng nói: Cái này là Tinh phẩm tửu do Trung Hoa Gia tộc chế tạo ra, nồng độ hơi lớn, người uống như vậy không được, phải từ từ chậm rãi! Nếu thật sự uống không quen, người hãy thử xem cái này! Sau đó, Đoạn Vân lại xuất ra một bình mỹ tửu nồng độ chừng mười độ thôi.

Loại rượu thấp độ này kỳ thật cũng là nước còn lại từ quá trình điều chế chưng cất rượu. Nhưng cho dù là nước sái, thì mùi vị vẫn tốt hơn rượu trên đại lục vài lần. Do đó, rượu này tuy được ghi là "nước" trên vỏ bình, nó vẫn được hoan nghênh nhiệt liệt trên đại lục. Cả liệt tửu cũng được không ít người hào sảng yêu thích, việc kinh doanh rượu của Gia tộc vì vậy đã phát triển chỉ đứng sau dược hoàn, thủy tinh đã rơi xuống vị trí thứ ba, một tháng cũng phải đem về cho Gia tộc mấy ngàn vạn kim tệ!

Rất nhanh chóng loại tình chế tửu trải qua sự gia công đặc biệt này lập tức được hai vị tiểu mỹ nhân nhiệt liệt hoan nghênh, các nàng không biết là vô ý hay cố tình mà một hơi liên tiếp uống hết một bình lớn, cuối cùng trực tiếp gục xuống bàn.

Nhìn hai vị đại mỹ nhân đã say mềm, tên Đoàn Vân sắc lang phơi đản này sẽ làm gì tiếp theo đây?

164. Chương 164. Biến Thái Gia Chủ Tạo Biến Thái

Một đêm hoang dã!

Bất quá người không cần hiểu lắm như thế, Đoàn Vân không phải là cái loại nam nhân không biết kiềm chế, hẳn là một thanh niên được hưởng một nền giáo dục hiện đại tốt đẹp, mặc dù có hơi háo sắc, nhưng dù sao cũng không phải là dâm ma! Hơn nữa, lưỡng vị mỹ nữ bị say rượu một cách hồ đồ như vậy, Đoàn Vân cũng sẽ không làm cái chuyện vô sỉ này.

Hoang dã thì tự nhiên đã có hai vị thị nữ Thánh ma đạo rồi! Nói thật nhé, dưới tác dụng tẩy cân phiệt tửu của Tẩy Tủy Đan và sự chăm sóc tận tình của Đoàn Vân, hai vị thị nữ này càng trở nên xinh đẹp hơn, tại đại lục tuyệt đối có thể bài danh trong mười thị nữ đứng đầu!

Ban đêm ngày hôm qua, Đoàn Vân ra lệnh cho Nanh Sói binh lính phục mệnh đem hai vị mỹ nhân đã say mềm bất tỉnh nhân sự trở về Lôi Ngạo Đế quốc. Hơn nữa Đoàn Vân còn đưa cho Nhị Công chúa Tạt La Lan một Không gian giới tử chứa ba lạp Tẩy Tủy Đan, mà trong cái hộp đựng Tẩy Tủy Đan, Đoàn Vân còn viết một phong thư gửi cho Lôi Ngạo Hoàng đế.

Tất cả mọi người trong Gia tộc đều trải qua những ngày phát triển yên bình, "Ma quỷ huấn luyện" cũng đã tiến hành được hơn phân nửa. Để đối phó với sự quấy nhiễu của Long Tộc sắp tới, Đoàn Vân hạ lệnh cho "Ma quỷ huấn luyện" thức gia tăng thêm mười ngày. Kì thật Đoàn Vân đối với việc mang công cuộc "Ma quỷ huấn luyện" tiến hành vô thời hạn có một loại ham muốn mãnh liệt, dù sao như vậy mới có thể tính là cao thủ chân chánh! Thế nhưng do có nhiều tình huống phải lo lắng phát sinh, Đoàn Vân cũng không có làm như vậy.

Cho tới ngày hôm nay, trải qua gần ba mươi ngày tiến hành "Ma quỷ huấn luyện" cực kỳ nghiêm túc, năm vạn Thú nhân bộ đội đều đã đạt tới thất cấp thực lực. Hơn nữa bởi vì nguyên nhân đe dọa chiến tranh của Long Tộc, Đoàn Vân đến nay còn chưa có phát cho bọn hắn được vật gì để đề thăng thực lực. Nói cách khác, bọn họ đều phải dựa vào sự cố gắng của chính mình mà đột phá. "Ma quỷ huấn luyện" thức, so với ma quỷ còn muốn kinh khủng hơn.

Bọn họ mỗi ngày đều tiến hành huấn luyện thể năng siêu cường độ, sức chịu đựng dưới các loại huấn luyện, mà chủ yếu chính là bọn họ mỗi ngày đều muốn tiến hành bính sát (đánh nhau liều mạng)! Vô luận là "đồ thủ nhục bác" (tay không đánh nhau), hay là "huyết tinh thực chiến", đều là một loại khảo nghiệm sinh tử. Quân hồn, thiết huyết, còn có tuyệt đối phục tùng các hạng mục huấn luyện được đề ra, đã tạo ra một đám quân nhân sắt đá không sợ chết. Tại "Ma quỷ huấn luyện", giáo quan tùy thời có thể mệnh lệnh người dùng chùy thủ cắm vào đùi của mình, hoặc là tùy thời ra lệnh cho hơn mười đồng ngũ đối với người tiến hành công kích khủng bố! Trên huấn luyện tràng, tiến hành song trọng khảo nghiệm chính là tâm chí cùng thực lực.

Đoàn Vân cấp cho bộ đội chỉ thị: "Huấn luyện không chỉ đổ mồ hôi mà phải đổ cả máu thì trong chiến đấu mới có thể tránh được đổ máu!" Đương nhiên là, mặc dù nghe ra rất kinh khủng, nhưng tất cả đều có hạn độ! Đoàn Vân sẽ không cho phép thủ hạ mình xuất hiện chuyện gì ngoài ý muốn. người bị thụ thương ư, Giải Độc hoàn cho người ăn vào, nếu còn chưa hồi phục ngay, Hoàn Dương đan ta cũng sẽ không tiếc. Do đó, dưới sự huấn luyện kinh khủng ở đây, hệ thống chế được của Đoàn Vân cũng phải tổ chức lại sự vận hành mà tăng cường năng suất, Giải Độc hoàn một ngày sản xuất đạt tới năm vạn lạp, Hoàn Dương đan dưới sự cố gắng của bọn họ một ngày cũng có thể sản xuất được tới hai ngàn lạp. Không có cách nào, sự tiêu hao của huấn luyện thật sự quá lớn, mỗi ngày đều tiêu thụ hơn vạn lạp Giải Độc hoàn cùng mấy trăm Hoàn Dương đan. Nếu dựa theo giá cả trên đại lục một lạp Giải Độc hoàn giá một ngàn kim tệ mà tính toán, Đoàn Vân một ngày phải hao phí hơn một ngàn vạn kim tệ! Đây cũng là duyên cớ mà Đoàn Vân không có để loại huấn luyện này tiến hành tiếp tục đến vô hạn định. Cái này so với quân phí của Mỹ quốc

còn khổng lồ tốn kém hơn nhiều! Bất quá nếu án chiếu theo giá nguyên liệu thì tính ra không phải như vậy! Dù sao, Đoạn Vân cũng biết được giá trị của vụ đầu tư này^{1/4}?

Tiến hành huấn luyện kinh khủng như thế, thực ra quân sĩ mọi người cũng có chút bất mãn. Bất quá, bọn họ được giáo quan cho biết một trăm hai mươi Thú nhân Hộ vệ của Gia tộc thực lực đều là Kiếm thần, là nhóm siêu cấp biến thái đầu tiên của "Ma quỷ huấn luyện" tạo ra! Có tấm gương tiên phong trước mặt, tất cả Thú nhân đều vô oán vô đối lấy những Thú nhân Kiếm thần này làm mục tiêu mà cố gắng noi theo. Bọn họ cho rằng, huấn luyện tuy có dã man sát máu kinh khủng một chút nhưng lại có đại lượng được hoàn thần kỳ do thiếu gia luyện chế hỗ trợ, an toàn của bọn họ có thể được đảm bảo! Dù sao cũng không chết được, cũng là chỉ bị đao chém vài cái, ăn vài quả đấm mà thôi? Vì mục tiêu trở thành Kiếm thần, ta đây nhất định sẽ kiên trì đến cùng! Ta nhất định không thể trở thành loại yếu ớt trong Thú Nhân được!

Đồng thời với đám Thú nhân nhiệt hỏa ngút trời này tiến hành huấn luyện, Đoạn Vân cũng cần phải luyện chế được hoàn mới! Vì phối hợp với tiến độ huấn luyện của đám Thú nhân, Đoạn Vân cấp cho năm vạn Thú nhân mười thùng lớn Tẩy Tủy thủy, thế rồi dưới hiệu lực mạnh mẽ năm Sư đoàn Thú nhân Đại kiếm sư đã được dẫn sanh! Hơn nữa, còn có không ít Thú nhân thiên phú trở thành Thánh cấp cường giả. Lại còn thêm số Thú nhân đạt tới Thánh cấp cũng đạt tới con số kinh khủng, có tới hơn hai ngàn tên! Hơn nữa, một ngàn thủ hạ Miêu Tộc thích khách của La Lị hôm nay đều đã đạt đến Thánh cấp!

Đoạn Vân trong lòng luôn nung nấu một ý nghĩ chính là muốn thống nhất toàn nhân loại trên thế giới này, điều này đối với Đoạn Vân mà nói cũng không phải là quá khó. Bất quá trên đại lục, còn có Thú Nhân, Ái nhân, Tinh Linh và các dị tộc khác. Hơn nữa, các dị tộc này đối với nhân loại đều có địch ý mãnh liệt. Đoạn Vân nếu muốn dùng quân đội loài người đi thu phục những dị tộc này thì cơ hồ không thể được. Người muốn đem bọn họ hết thảy tiêu diệt đi thì quá đơn giản, thế nhưng nếu muốn chân chính thu phục bọn họ, điều này thật chẳng dễ dàng gì. Đây cũng là duyên cớ vì sao Đoạn Vân muốn đem mọi người đến phát triển ở A Nhĩ Ti Tư. Chỉ cần lực lượng Thú nhân của Gia tộc trở thành cường đại nhất trong Thú nhân tộc, vậy thì sau này đối với việc thu phục Thú Nhân Quốc thì sẽ dễ dàng hơn. Đương nhiên, Tinh Linh tộc ở A Nhĩ Ti Tư hôm nay cũng là một trong những thành viên của Gia tộc, làm cho đám Tinh Linh Gia tộc trở thành Tinh Linh cường đại nhất là vì Đoạn Vân rất muốn có ảnh hưởng lớn tới Tinh Linh Quốc.

Thú Nhân Gia tộc đều phải tiến hành "Ma quỷ huấn luyện", do đó một ngàn Tinh Linh Pháp sư cao cấp tự nhiên cũng không thể rảnh rỗi được. Tinh Linh Ma pháp Sư đoàn của Gia tộc mỗi ngày đều phải tiến hành Ma pháp huấn luyện rất nghiêm ngặt. Các nàng chịu sự chỉ huy của thập đại Tinh Linh Thánh ma đạo sư ở Gia tộc, mỗi ngày cũng đều tiến hành thực hành Ma pháp khắp nơi, mỗi ngày đều khiến cho ma lực mình tiêu hao hết mới thôi. Thông qua giải thích đối với Ma pháp của mình, Đoạn Vân đặc ý chế ra một bộ phương pháp huấn luyện Pháp sư hợp lý. Đám Tinh Linh Pháp sư này sáng sớm đã phải bước lên đỉnh núi để minh tường, không chỉ có thể rèn luyện thân thể yếu nhược của Tinh Linh, mà còn cũng có thể làm cho Ma lực các nàng tăng lên rất nhanh. Rồi vào các buổi chiều, các nàng phải tiến hành huấn luyện thực chiến! Chia làm hai đội, tiến hành Ma pháp đối chiến. Các nàng mỗi ngày làm cho Ma lực mình tiêu hao cạn kiệt, sau đó vào buổi tối minh tường bổ sung! Cứ phá xong lại lập như thế, thực lực của đám Tinh Linh Pháp sư tăng lên rất nhanh. Đương nhiên là, trong quá trình phá xong lại lập, Tẩy Tủy thủy không thể thiếu được. Một thùng lớn Tẩy Tủy thủy đủ để cho đám Tinh Linh Pháp sư uống trên mười lần, cơ hồ cứ mỗi ba ngày lại uống một lần. Kết quả là, Ma pháp Sư đoàn cứ như vậy mà được tạo nên! Mà mười Tinh Linh Thánh ma đạo sư đầu tiên của Gia tộc đã trở thành Pháp thần siêu cường của Gia tộc! Hơn nữa trong Tinh Linh Pháp sư đoàn cũng có năm mươi Thánh ma đạo sư cường hãn.

Rốt cục, năm mươi ngày "Ma quỷ huấn luyện" cực kỳ gian lao vất vả cũng đã kết thúc! Trong lần huấn luyện này, Đoạn Vân đã có một Quân đoàn Thú nhân siêu cường. Thú nhân thực lực thấp nhất cũng là bát cấp Đại kiếm sư. Hơn nữa số lượng đạt đến Kiếm thánh cũng được hai ngàn người! Một ngàn Miêu Tộc thích khách Thánh cấp! Còn có một ngàn Tinh Linh Ma đạo sư, năm mươi Tinh Linh Thánh ma đạo, thập đại Gia tộc Tinh Linh Pháp thần!

Tại Thiên Long Quốc một vạn Nanh Sói tướng sĩ đã cùng Lôi Ngạo và Tạp Tu Tư hai nước ký kết "Lạc Nhật điều ước" hòa bình. Về tới Gia tộc thực lực bọn họ chỉ trong năm mươi ngày mà hết thảy đều đạt tới Thánh cấp hậu giai, nhưng có tới hơn mười ngàn quân quan đã bước vào hàng ngũ Kiếm thần. Hai vạn Cuồng chiến sĩ trong lần "Ma quỷ huấn luyện" cũng đã đạt đến điểm đột phá, tất cả đều trở thành một đám Thánh cấp siêu cường tồn tại. Mà Mã Khắc sau khi đem Man tộc đánh cho quỵ hết xuống cầu xin tha thứ đã dẫn

Cuồng long Nhị Sư đoàn trở về. Thế lực Man Tộc được Đoạn Vân ủng hộ cũng bắt đầu phát triển lên rất hùng hậu.

Nói cách khác, A Nhĩ Ti Tư hôm nay trên đại lục sở hữu vũ lực cường hãn nhất. Vấn đề trước kia không đề cập tới! Hai vạn Thánh cấp Cuồng chiến sĩ đủ để ngành kháng với Thần thú, một vạn Nanh Sói đặc chủng đều đã là hậu giai Kiếm thánh, còn có năm vạn Thú nhân Đại kiếm sư. Tám vạn bộ đội có thực lực siêu cấp này đủ để làm cho các thế lực khác phải sợ hãi kinh hoàng. Đoạn Vân trên đại lục còn có Quân đoàn Pháp sư cường đại nhất, hơn một ngàn Tinh Linh Pháp sư thực lực thấp nhất cũng là Ma đạo sư; còn sở hữu Sát thủ Đoàn biến thái nhất trên đại lục: hơn một ngàn thích khách Miêu Tộc Thánh cấp.

Vũ lực tuyệt đại siêu cường nhiều như vậy đã chỉ định cho Đoạn Vân trên đại lục có địa vị bá quyền tuyệt đối! Long Tộc trước mắt Đoạn Vân vĩnh viễn không còn là đám rồng cao quý và cường đại nữa.

Hơn nữa, Đoạn Vân hôm nay đã có gần ba vạn Ma thú trí tuệ làm thủ hạ. Càng làm cho chúng nhân thổ huyết chính là việc Đoạn Vân này lại hoàn toàn vì Ma thú quân huấn mà đặc biệt chuẩn bị mười thùng lớn Tủy Thủy! Kết quả là hai vạn Ma thú tấn cấp nhanh chóng. Thất cấp thì biến thành bát cấp thậm chí cửu cấp; bát cấp biến thành cửu cấp; cửu cấp thì trở thành đỉnh cấp, đương nhiên Thần thú thì không dễ dàng tạo ra như vậy! Trải qua một phen kiểm tra, Đoạn Vân phỏng chừng xuất ra Tủy Thủy Đan bình thường cùng Tủy Thủy thủy thì được lực đủ để đột phá Thánh cấp, nếu muốn trong nháy mắt đột phá Thánh cấp, vậy thì phải dùng đặc cấp hoặc siêu cấp Tủy Thủy Đan! Bất quá, Tủy Thủy Đan có công hiệu làm nền tảng, Đoạn Vân phỏng chừng, thực lực của đám Ma thú và thủ hạ sẽ dừng ở đó một đoạn thời gian sau đó sẽ mạnh dần lên!

Trải qua sự giúp đỡ của Đoạn Vân như vậy, năm trăm bát cấp Phi long đệ tử của Tiểu Phi Hiệp đã có thể hóa hình trở thành Phi Long vương! Thủ hạ Phi Tử cũng có năm trăm Ma thú có thể hóa hình, cửu cấp sơ giai thực lực cũng có hơn năm trăm tên! Có điều những tên khủng long của Hắc Long Đạt Nhĩ huynh đệ, mặc dù cũng có hơn năm trăm đạt tới cửu cấp, bất quá có khả năng hóa hình lại không đủ năm mươi tên! Ngưu Ma Vương mới là đáng thương! Chỉ có hai mươi lăm tên Ngưu là có thể hóa hình, một trăm tên là cửu cấp Ngưu, còn lại đều là bát cấp Ngưu!

Thời gian ngắn ngủi năm mươi ngày đã tạo được một đám biến thái đủ để hủy diệt đại lục!

Nhưng đúng lúc này, đã có một đám gia hỏa không biết sống chết ở đâu lại muốn đến thử móng vuốt của Đoạn Vân sắc bén tới đâu thế này?

165. Chương 165. Long Tộc Chân Địch Hoạt Nị Liễu

Hôm nay là ngày thứ hai sau khi chương trình "Ma quỷ huấn luyện" kết thúc, bên trong thư phòng của Đoạn Vân, Đại quân gia Ước Hàn đang đưa cho Đoạn Vân những hồi báo về tình hình Thiên Long.

Thiếu gia, trong Lạc Nhật điều ước chủ yếu có vài điểm chú ý sau. Đầu tiên là việc xử lý hơn mười vạn tù binh. Lôi Ngạo và Tạt Tu Tư đồng ý với việc chuộc một binh lính bình thường là một ngàn kim tệ, các cấp quan quân thì án chiếu theo chức vụ mà bồi thường từ năm ngàn đến mười vạn kim tệ! Thêm nữa, trong bàn đàm phán, Thiên Long Quốc còn đòi hỏi thêm một khoản lương thực tiêu hao của tù binh lấy được một ngàn vạn kim tệ. Vì để lấy lại số tù binh này, Lôi Ngạo và Tạt Tu Tư mỗi nước không thể không bỏ ra một ức kim tệ. Còn có cả khoản bồi thường chiến tranh! Bởi vì Lôi Ngạo và Tạt Tu Tư là người đi xâm lược, hơn nữa bọn họ là nước chiến bại, do đó bọn họ mỗi nước phải trả cho Thiên Long mười ức kim tệ. Còn nữa, án chiếu theo Thiếu gia phân phó, thương nhân Thiên Long từ nay không còn phải chịu thuế của lưỡng quốc nữa, chúng ta tuyệt đối có quyền tự do khai thác khoáng sản và tự do thông thương buôn bán kinh doanh ở lưỡng quốc. Người của Thiên Long Đế quốc ở lưỡng quốc đều được tự do và được bảo vệ tuyệt đối, còn được hưởng chế độ đãi ngộ của hạng quốc dân cao cấp! Còn về khoản cắt đất, Lôi Ngạo và Tạt Tu Tư phân biệt cắt ra năm tòa thành trì cấp cho Thiên Long vô điều kiện.

Mỉm cười, Đoạn Vân nói: Chiến tranh quả nhiên là một cơ hội tốt để kinh doanh kiếm tiền! Một trận chiến xảy ra đã làm cho tài chính Thiên Long tăng thêm hai năm thu vào. Có điều này giúp cho cuộc sống của Nữ hoàng lão bà ta tốt hơn nhiều! Tình huống của Bồ Lạp Tây thì như thế nào?

Thiếu gia, trước tiên không nói về cái Bồ Lạp Tây kia vội! Khải Lợi Nữ hoàng và Khải Sắt Lâm Công chúa các nàng đã phái người đến hồi báo, các nàng nói Ngài nếu không đến Thiên Long một chuyến thì hãy nhắn bảo với Ngài vĩnh viễn đừng đến nữa! Ước Hàn cười nói.

Đoạn Vân vừa nghe liền cười nói: Cũng đã qua năm mươi ngày rồi! Cũng nên đi xem Thiên Long thế nào! Người trước tiên cứ nói về tình hình của Bồ Lạp Tây đã!

Địa Tinh ở Bồ Lạp Tây cơ bản đã hoàn thành thống nhất thành một thể, hôm nay đã có trên một trăm tòa đại thành thị đã lục tục bắt đầu kiến lập, các chính quyền, ngành nghề ở Bồ Lạp Tây đã bắt đầu được vận hành, Địa Tinh bộ tộc dần dần chuyển hóa thành một quốc gia có tổ chức! Rất nhiều Địa Tinh Tộc trưởng đã hướng đến Thiếu gia thỉnh ý về vấn đề vị trí để kiến lập đô thành. Ước Hàn hồi đáp.

Ấn! Người tự mình xem và xử lý đi, ta như vậy còn phải bỏ thời gian và công phu ra để mà chọn để đô cho bọn hần a? Đoạn Vân trợn tròn mắt, chuyện gì cũng dính dáng đến ta, người làm Quân gia để làm cái gì? Ta còn có mấy lão bà đang nóng lòng chờ ta ở Thiên Long đây này!

Nói xong, Đoạn Vân đi ra phía ngoài: Diệp Cô Thành, Tiểu Phi Hiệp, cùng ta đi đến Thiên Long một chuyến!

Thiếu gia, chỉ sợ rằng bây giờ thì không được! Ta phát hiện Long Hoàng đang dẫn một trăm tên cửu cấp Cự long hướng về phía chúng ta bay đến! Diệp Cô Thành nhìn về phía Đường Cổ Lạp Sơn nói.

Cái gì? Mịa cái bọn Long Tộc, bọn chúng không muốn sống chẳng? Đoạn Vân vừa nghe, lập tức có chút phát hỏa. Cái đám Long Tộc kia như thế nào lại không biết quý trọng cái mạng nhỏ của mình như vậy chứ? Mình không đi tìm bọn chúng gây phiền toái thì thôi, duyên cớ nào bọn chúng lại vác xác tìm đến đây, lại kéo đội ngũ hùng sư tới vấn tội! Các người đến đây đi, các người sớm không đến, muộn cũng không đến, hết lần này tới lần khác toàn đúng lúc lão tử muốn đến Thiên Long gặp lão bà, các người không phải cố tình gây khó khăn cho ta đấy chứ?

Đoạn Vân đi qua đi lại vài bước sau đó ra lệnh: Triệu tập tất cả cửu cấp lực lượng trở lên có khả năng phi hành của Gia tộc, hôm nay nhất định phải đem Long Tộc toàn bộ tiêu diệt! Ái chà chà, đã quấy rầy chuyện tốt của bốn thiếu gia, thật sự là đám gia hỏa chẳng biết sống chết gì đây mà!

Vâng! Diệp Cô Thành cười trả lời.

Từ từ đã! Phải cần nhiều như vậy sao? Cửu cấp lực lượng có khả năng phi hành của Gia tộc chỉ riêng Phi long vương thì có năm trăm rồi! Như vậy còn không đem Long Tộc dọa chết sao? Mang năm tên Thập giai Hắc long, năm tên Thập giai Phi long hoàng, lại mang thêm một trăm hai mươi tên Phi long vương thực lực tối cường, thêm một trăm hai mươi Thú nhân Kiếm thần Hộ vệ của Gia tộc đến! Chúng ta sẽ ở trên đường làm cho lũ Long Tộc dẫn độn kia khiếp sợ một phen. Đoạn Vân ngẫm nghĩ rồi ra lệnh.

Vâng! Xin tuân lệnh Thiếu gia!

Rất nhanh sau đó, Đoạn Vân dẫn theo Đạt Nhĩ huynh đệ, Tiểu Phi Hiệp, Diệp Cô Thành, còn có một trăm hai mươi Phi long vương thực lực cửu cấp đỉnh phong, thập đại Thần thú hậu giai, một trăm hai mươi Thú nhân Kiếm thần, hướng về phương hướng Đường Cổ Lạp Sơn bay đi. Đương nhiên, đi theo còn có Tiểu Bạch Long Tộc Công chúa tiền nhiệm này, nàng nói muốn nhìn cái tên Tạp Mạt Tư Đặc kia chết như thế nào!

Một ngày sau, đại quân Đoạn Vân cùng một trăm tên Cự long gặp nhau tại bầu trời Ma thú sâm lâm.

Đoạn Vân, người mang theo nhiều thủ hạ như vậy ngăn chặn chúng ta để làm gì?

Long Hoàng Tạp Mạt Tư Đặc vẻ mặt phẫn nộ trừng mắt nhìn Đoạn Vân. Bất quá từ trong ánh mắt hần, Đoạn Vân thấy Long Hoàng đối với mình cũng có sự sợ hãi e dè!

Ha ha, Long Hoàng chó má, hôm nay mà cũng dám uy hiếp lão tử!

Ta đang muốn hỏi người đây? Phương hướng người đang đi dường như chính là đến A Nhĩ Ti Tư của ta! Để cho các người đến lãnh địa của ta phá hoại không bằng nhường cho chúng ta đến Đường Cổ Lạp Sơn của các người một phen! Đoạn Vân cười nói.

Đoạn Vân, người không cần phải gạt người quá đáng! Người trên Thiên Long chiến trường, giết hại mười người của Long tộc ta, chúng ta còn chưa có tìm người tính sổ? Hơn nữa người nghe ai nói là chúng ta muốn đi A Nhĩ Ti Tư? Bốn Hoàng lần này đi là muốn tìm bắt năm mươi tên phản đồ của bốn tộc! Long Hoàng rất phẫn nộ nói.

Đoạn Vân nghe thế, càng khó chịu, người đó, người đi tìm kiếm tộc nhân thủ hạ thì có cần phải kéo theo nhiều người như vậy không? Hơn nữa, người thân là Long Hoàng không hảo hảo ở lại Đường Cổ Lạp Sơn lại chạy đến nơi này làm gì?

Đoạn Vân cười nói: Phải không đấy? Ta nghe nói Bát Trưởng lão và Cửu Trưởng lão mang theo năm mươi tên Cự long đến Ma thú sâm lâm này định cư a! Không biết có phải là thật không? Được rồi, bọn họ đã từng đến gia nhập với bọn ta hay nói đúng ra là muốn về với Công chúa Đài An Na của các người! Tạp Mạt Tư Đặc, nghe nói hoàng vị của người là đoạt được từ trên người nàng! Như thế làm cho ta đối với người có cái nhìn khác đấy! Thật không ngờ người lại có khả năng quyết đoán đến như vậy! Ân! Đúng là dạng người làm đại sự mà! Đoạn Vân nhìn xuống Tiểu Bạch nói.

Đoạn Vân! Người rốt cuộc là muốn như thế nào? Long Hoàng không thể không cúi đầu, Ma Long đều đã bị Đoạn Vân thu phục, hẳn thực lực so ra không hơn Ma Long nên Long Hoàng có thể muốn Đoạn Vân thế nào đây? Long Hoàng cho rằng, Đoạn Vân đã đến chỗ này ngăn cản mình, vậy nhất định phải có thực lực để đối phó với mình! Hơn nữa, bởi vì khoảng cách gần như vậy, Long Hoàng cảm thấy những tên thủ hạ của Đoạn Vân này thực lực đều phi phàm.

Cười cười, Đoạn Vân nói: Ta không muốn thế nào cả, vốn hôm nay ta định đến Thiên Long gặp lão bà của ta, mà các người hùng hùng hổ hổ, khí thế ngênh ngang bay tới lãnh địa của ta, ta sợ hãi a! Do đó, chỉ phí do tổn công sức và tinh thần tổn thất phí, các người đều phải chịu cả!

Người rốt cuộc muốn thế nào? Chẳng lẽ Long Tộc ta còn có thể sợ một tên loài người nho nhỏ như người sao? Long Hoàng nghe Đoạn Vân nói, vừa nghi hoặc lại vừa phẫn hận! Xem ra Đoạn Vân rõ ràng là muốn tìm đến ta gây sự đấy mà!

Ai nha! Người nói thế này có được tính là uy hiếp ta không đây? Đoạn Vân cười nói.

Vân ca, người không cần phải nhiều lời với hân, trực tiếp giết hân là được!

Tiểu Bạch ở một bên vừa nhìn thấy Tạp Mạt Đặc Tư về mặt vô cùng phẫn nộ, hận không được tiến lên sống mái với tên gia hỏa hèn hạ kia một phen.

Đoạn Vân nghĩ: "Nếu đem Long Hoàng giết đi, phỏng chừng các vị Trưởng lão khác có thể đề cử Tiểu Bạch đảm nhiệm vị trí Long Hoàng. Như vậy Long Tộc có thể đạt tới một thế cục ổn định, hơn nữa mình có thể mang lực lượng cường đại của Long Tộc khống chế trong tay mình. Cho dù mình không có khả năng đạt được hòa bình nắm trong tay Long Tộc nhưng như vậy cũng giống như là thu phục Á Long Cốc vậy, mang những tên Long Tộc mạnh mẽ nhất thu làm tọa kỵ! Vậy sau này không phải mình sở hữu Không trung bộ đội có thực lực tuyệt đối!"

Ha ha, Đài An Na, người cho rằng chỉ dựa vào thực lực của người là có thể giết được ta hay sao? Người là Thập nhất cấp, bốn Hoàng ta cũng là Thập nhất cấp. Hơn nữa bốn Hoàng dám khẳng định, nếu đơn đả độc đấu người tuyệt đối không phải là đối thủ của ta! Một trăm năm trước bốn Hoàng có thể đem người phế đi, bây giờ ta cũng như trước có thể đem người giết đi, trừ bỏ hậu hoạn! Nếu không cố kỵ những thủ hạ này của Đoạn Vân, hơn nữa bốn Hoàng thật sự không nghĩ sẽ cùng Đoạn Vân là địch nhân, nếu không, bốn Hoàng đã sớm hạ lệnh công kích các người rồi! Long Hoàng cười to nói.

Nghe thế, Đoạn Vân mỉm cười, hẳn quay về trăm tên Cự long phía sau Long Hoàng nói: Các người cũng đã nghe được, chuyện Tạp Mạt Đặc Tư mưu hại Công chúa các người bây giờ chính miệng hân đã thừa nhận. Bây giờ ta quyết định, nếu các người vẫn còn đứng ở bên Long Hoàng, Đoạn Vân ta tuyệt đối không do dự mà tiêu diệt hết tất cả! Nếu ai còn muốn sống thì hãy lui ra phía sau mười dặm!

Bất quá, Đoạn Vân quét mắt qua xong, kết quả thật sự làm cho Đoạn Vân rất hài lòng. Ha ha, không có một tên Cự long nào tức khắc lui về sau! Thật sáng khoái!

Đoạn Vân, người chớ quên, ta ở nơi này nhưng còn có tam đại Thần cấp Cự long Trưởng lão, còn thêm

một trăm cửu cấp Cự long! Mặc dù người có một trăm hai mươi Phi long kị sĩ, bất quá ta dường như cho tới bây giờ không có nghe nói qua Thú nhân có thể Làm long kị sĩ! Nói về thực lực người so ra còn kém hơn chúng ta! Long Hoàng cười to.

Đoạn Vân cười lạnh một tiếng, nói: Phải không? Vậy thử xem sao!

Nhìn thoáng qua đám Thú nhân Kiếm thần và Phi long, Ma thú thủ hạ hùng hực nồng nặc chiến ý phía sau, Đoạn Vân ra lệnh nói: Thú nhân Hộ vệ nghe lệnh, nhiệm vụ các người là bắt hết đám Cự long này, bắt buộc bọn họ thiêm đỉnh 'Kỵ sĩ khế ước', nếu bọn hắn không tuân theo, trực tiếp giết ngay! Phi long đội nghe lệnh, nhiệm vụ các người là hiệp trợ cho Thú Nhân công kích, còn phải bắt giữ những Cự long chạy trốn, ta không muốn thấy bất cứ tên Cự long nào mà dưới lợi triều của các người đào thoát được! Đạt Nhĩ huynh đệ, nhiệm vụ đánh Long Hoàng giao cho hai người! Nhớ kỹ, ta muốn đầu của hắn vẫn được dính trên vương miện! Còn ba Trưởng lão, các người người nào có hứng thú thì chọn đại lão già nào đó mà đánh! Lên!

Rõ!

Khi Đoạn Vân ra lệnh dứt tiếng, đám thủ hạ lưu manh thực lực cường hãn hùng hổ hướng đám Cự long vọt tới.

Lão Đại, còn chúng ta thì sao? Tiểu Phi Hiệp ở bên dưới Đoạn Vân hỏi.

Đoạn Vân nhất thanh ôm lấy Tiểu Bạch bên người, ở trên lưng Tiểu Phi Hiệp bình thản nằm xuống, nói: Ta hơi buồn ngủ rồi! Để ta trước tiên làm một giấc đã! Khi nào xong hết thì gọi ta!

166. Chương 166. Nhất Kiếm Khảm Điệu Nhĩ Đích Đầu

Kết quả là, sau một tiếng ra lệnh của Đoạn Vân, một trăm hai mươi Thú Nhân Kiếm Thần, cười Phi long tiến lên nghênh đón trăm tên Cự long đó. Bọn họ bằng vào thực lực Kiếm Thần hậu giai cực kỳ cường hãn của mình, khi Phi long còn cách Cự long không tới mười thước, liền lần lượt bay vọt lên, rồi lao xuống lưng của Cự long, tận lực tạo thành những cú công kích như cuồng phong! Dưới sự rèn luyện của Đoạn Vân, Thú Nhân Kiếm Thần không chỉ có giai vị kinh khủng, hơn nữa sau những lần huấn luyện Ma Quỷ kinh khủng đã trở thành những đồ đệ thiết huyết sắt đá cường hãn không biết sợ chết là gì. Vô luận là thân thể cho đến sức mạnh, Thú Nhân Kiếm Thần đều đã đạt tới một trình độ kinh khủng vượt xa một Kiếm Thần bình thường. Khảo nghiệm đã chứng minh cơ hồ tất cả những binh lính Thú Nhân có tham gia "Ma Quỷ huấn luyện" đều có được bản lãnh như vậy. Thân thể bọn họ dưới sự rèn luyện kinh người đã có sự tiến bộ vượt bậc, dũng khí cũng được bồi dưỡng từ những lần thập tử nhất sinh mà thành.

Không hề có gì lo lắng, đội ngũ Phi long chở theo đám Thú Nhân chiến đấu như chơi đùa. Rất nhiều Thú Nhân dựa vào lực lượng cường đại của mình chụp vào đuôi Cự long múa tít như con quay, thậm chí có mấy tên Thú Nhân tâm ý tương thông, còn vung cả Cự long trong tay lên đập vào những con đối thủ còn trùng kia: Cự long không ngừng va chạm với Cự long. Thậm chí có vài tên Thú Nhân còn tranh nhau cướp đoạt tượng công kích từ tay đồng bạn, trên chiến trường ngoại trừ những tiếng rên rỉ ai oán của đám Cự long đau khổ xấu số bị biến thành đồ chơi, còn truyền ra hàng loạt những tiếng tranh giành "Đây là của ta mà!". Còn đám Phi long này cũng kết hợp với Thú Nhân đồng thời tiến công, không ngừng bay khắp bầu trời, chỉ cần một con Cự long muốn bay lên, tặng cho hắn một cái cự trảo gần đến cấp mười, một cú chụp đã man như thế cũng đủ để làm cho Cự long cửu cấp cường đại rơi lộn xuống đất hình thành một cái huyết mộ sâu hoắm cho chính mình!

Một tên Phi long lao đi đánh với ba lão Long Tộc Trưởng lão. Còn năm đầu Hắc Long Thần cấp hậu giai cộng thêm năm đầu Phi Long Hoàng hậu giai, mười tên biến thái đã có kinh nghiệm đánh với tên Ma Long cấp mười một rồi, mười người bọn họ đã từng ở giữa không trung đánh cho tên Ma Long có thực lực cấp Mười một trung giai đến không còn lực không hoàn thủ một trận lên bờ xuống ruộng rồi.

Nhìn đám Thú Nhân điên cuồng đâm đá, mười tên biến thái này bị kích thích không chịu được. Bọn họ không ngừng chửi rủa nhục mạ thực lực của Long Tộc làm sao mà yếu thế? Chẳng có tính khiêu chiến gì cả, mười tên đó cứ nhấp nha nhấp nhồm, hai tên hí hửng lao về phía ba Long Tộc Trưởng lão. Tuy phải hai đánh với ba, bọn chúng vẫn có thể cùng ba Đại Trưởng lão đánh ngang tay, thậm chí còn có thể chiếm chút

thượng phong. Bất quá, cũng chỉ được một chút thời gian thì ba Đại trưởng lão coi như cung đã căng hết dây, chỉ cố gắng lần cuối cùng ! Có rắm cũng không đánh được, kết quả là, ba vị Trưởng lão đáng thương biến thành cái bao cát cho bọn họ phát tiết!

Về phần Long Hoàng Tạt Mạt Tư Đặc thì thê thảm hơn nhiều! Huynh đệ Hắc long Đạt Nhĩ Ba và Đạt Nhĩ Khắc đều có thực lực đạt tới cấp Mười một rồi, cộng thêm với thân thể tuyệt đối cường hân của Hắc long nữa. Nếu cận chiến một đánh một, Tạt Mạt Tư Đặc cũng chỉ đánh ngang tay với một người. Nhưng bây giờ bọn họ có tới hai, hơn nữa lại là hai huynh đệ tâm ý tương thông! Nếu tính về lực lượng thì tuyệt đối cao gấp đôi! Kết quả là, Tạt Mạt Tư Đặc một đời cao cao tại thượng trở thành đối tượng để Đạt Nhĩ huynh đệ cuồng ẩu một trận sướng tay.

Đây là một tràng chiến đấu của Đạt Nhĩ huynh đệ nhìn thích mắt nhất từ trước tới giờ. Bọn họ phối hợp công kích vô cùng chặt chẽ, không chừa cho Tạt Mạt Tư Đặc một cơ hội để triển khai công kích. Đạt Nhĩ Ba ở phía trước Long Hoàng giương long trảo của hắn lên, đệ đệ hắn Đạt Nhĩ Khắc ở sau lưng lập tức phun một luồng long viêm vào Long Hoàng. Đạt Nhĩ Khắc cào vào long dực của Tạt Mạt Tư Đặc, trong khi Long Hoàng đang muốn xoay người đối phó với cái tên gia hỏa dám vô lễ với long dực cao quý của Long Hoàng vĩ đại thì một trọng quyền nện thẳng vào mặt hắn. Đang muốn phun long viêm vào tên Hắc long trước mặt, đã cảm thấy cái đuôi của mình bị người nào đó nhấc lên, dùng hết sức kéo thân hình của mình lùi về phía sau, rồi mất thăng bằng lão đảo rơi xuống đất. Cú quật đó của Đạt Nhĩ Khắc quả là tuyệt đẹp!

Thiếu gia, chiến đấu đã kết thúc !” Tiểu Bạch vỗ vỗ vào mặt Đoạn Vân gọi.

Bên ngoài ồn ào như vậy, Đoạn Vân vốn cũng chẳng thể ngủ được! Chỉ có điều sau một lần bế quan luyện được thật sự quá khổ cực, đã hơn mười ngày rồi không được chớp mắt! Đoạn Vân chỉ đóng thần thức ngăn cách ngoại giới mà thôi, rồi tranh thủ tọa công một lát! Mặc dù Đoạn Vân bồng vào chân khí tư dưỡng, cho dù không ngủ cũng không có cái gì khó chịu, nhưng thân thể không cần nghỉ ngơi không có nghĩa là đại não không cần nghỉ ngơi!

Đoạn Vân mở mắt ra, vận người vài cái, vẫn còn hơi ngái ngủ, uể oải nói: ”A? Đánh xong rồi à? Chúng ta trở về đi!”

”A? Vân ca, Long Tộc phải làm sao bây giờ? Còn có Đường Cổ Lạp Sơn nữa? Chẳng lẽ ngươi không muốn khống chế Long Tộc sao?” Tiểu Bạch hỏi có chút nghi hoặc.

Đúng là phiền toái mà! Long Hoàng đâu?” Đoạn Vân vận một lần chân khí, nhất thời cơn ngái ngủ lập tức biến mất. Sau đó đi tới hiện trường xem xét! Chỉ thấy Long Hoàng ngày thường vốn uy nghiêm, bây giờ rách nát thê thảm bị Đạt Nhĩ Ba dẫm dưới chân! Còn ba Long Tộc Trưởng lão lúc này đã bị đánh thành đầu heo dẹp lép. Còn đám Thú Nhân Kiếm Thần bên cạnh cũng đang đánh bẹp dí nốt vài đầu Cự long cuối cùng.

Được rồi, có thương vong không ?” Đoạn Vân nhìn đám Thú Nhân hỏi.

Thiếu gia, đã chết năm đầu Cự long !” Diệp Cô Thành trả lời.

Đoạn Vân trợn mắt: ”Ta nói là bên chúng ta có thương vong gì không? Cho dù Long Tộc chết sạch ta cũng không thêm quan tâm!”

Diệp Cô Thành cười cười, trả lời: ” Vốn ra có mười mấy tên Thú Nhân bị vài vết thương nhẹ, thế nhưng bây giờ đã khỏi hẳn rồi!”

Chiến đấu có chút đỉnh mà cũng bị thương sao? Xem ra còn chưa có bốn sự đến nơi đến chốn! Như thế nào, có thu được Long kỵ sĩ cho đám Thú Nhân không?” Đoạn Vân cười nói.

Kỳ thật Đoạn Vân cũng biết, trên chiến trường, vô luận làm sao cũng luôn luôn có vài việc ra ngoài ý muốn, dính phải vài vết thương nhỏ cũng là điều bình thường thôi.

Thiếu gia, không biết như thế nào mà chẳng thể ký được một 'Kỵ sĩ khế ước' nào cả! Có thể là bị hạn chế chủng tộc gì đó! Bất quá đám Cự long đã nguyện ý đầu hàng, bọn họ đều bị Thú Nhân đánh sợ tè ra quần, nói là tình nguyện làm tọa kỵ!” Diệp Cô Thành trả lời cung kính.

Như vậy hả? Đã không ký ước được thì quên đi, đám Thú Nhân sau này có thể tìm Ma thú làm tọa kỵ cũng được!” Đoạn Vân ngẫm nghĩ một lát rồi nói.

Đi đến Long Hoàng nằm bẹp thê thảm trước mặt, Đoạn Vân cười nói: ”Long Hoàng đại nhân, người dấn đầu xuống đất để làm gì thế?”

Ha ha, thật không ngờ! Thật không ngờ!” Long Hoàng dù đang nằm mềm xèo mồm meo bèo nhèo một đồng vẫn cố thét lên diên cuồng.

Có phải là người không ngờ nhà người cũng có ngày hôm nay? Lúc đó người xuống tay với ta, chẳng lẽ không bao giờ nghĩ là ta sẽ tìm người báo thù?” Về mặt Tiểu Bạch phần nộ, một cước đạp lên trên mặt Long Hoàng lúc này đang có hình người.

Long Hoàng cố nhịn đau, cố hết sức nói: ”Đoạn Vân ơi là Đoạn Vân, lần đầu tiên gặp người, ta chỉ biết người nhất định không đơn giản! Hơn nữa, ta có trực giác Đoạn Vân người tương lai sẽ là địch nhân lớn nhất trong cuộc đời này của bốn Hoàng! Lúc đó ta đã nghĩ đến việc cần phải đối phó với người! Bất quá vì lúc đó người chẳng có bao nhiêu thế lực, hơn nữa người lại có thể trị khỏi cấm chế mà Đài Ân Na hạ vào người bốn Hoàng, làm cho bốn Hoàng trọng chấn hùng phong của Thánh Long! Do đó, ta chỉ phái Trưởng lão Tạp Lỗ bí mật nghiên cứu và giám thị người. Ta hoàn toàn không ngờ, không đến nửa năm mà thế lực của người đã phát triển tới bước kinh khủng như thế này! Nếu lúc trước ta tin vào trực giác của mình, lập tức giết người ngay, vậy thì sẽ không có tất cả những việc ngày hôm nay. Ha ha!”

Đoạn Vân cười nói: ”Người quả là tinh mắt! Nhưng mà bây giờ tất cả đã muộn mất rồi! Tạp Mạt Tư Đặc, cừu hận của Tiểu Bạch ... À ... Cũng chính là Công chúa Đài Ân Na của Long Tộc, ta nhất định phải thay nàng báo phục! Ta cho người hai con đường. Thứ nhất, người giao ra Long Hoàng Ấn, ta cho người đeo Khốn long hoàn vào, sau đó người tiếp tục làm Long Hoàng như cũ!”

Không được! Long Hoàng tuyệt đối không thể là một thứ bù nhìn, hơn nữa, Khốn long hoàn là cấm kỵ của Long Tộc, tuyệt đối không cho phép dùng trên người Long Tộc!” Long Hoàng còn chưa nói gì, Đại Trưởng lão lúc này cũng cả người bị đánh tan nát đã cố vươn cổ lên phản đối.

Ha ha, Đoạn Vân, người muốn dùng Khốn long hoàn khống chế ta? Ta tình nguyện không chấp thuận! Hơn nữa, bây giờ ở Long Tộc, Long Hoàng này đã không được nhiều người thừa nhận nữa rồi! Mau nói con đường thứ hai mà người chuẩn bị cho ta đi!” Long Hoàng cười lạnh.

Đoạn Vân ra hiệu cho Đạt Nhĩ Ba, bảo hắn thả Long Hoàng ra! Long Hoàng bây giờ dưới sự công kích của Đạt Nhĩ huynh đệ, đã cơ bản suy sụp, một thân thực lực không còn tới cửu cấp, hơn nữa cả người toàn là thương tích, đối với Đoạn Vân đã không còn tạo thành uy hiếp nữa. Long Hoàng cố hết sức loạng choạng đứng lên, đứng cách Đoạn Vân không tới hai thước.

Nhưng ... Ánh mắt Long Hoàng còn chưa kịp chính thức nhìn thấy Đoạn Vân, thì một ánh sáng màu vàng kim từ một cây cỏ kiếm Trung Quốc đã liếm vào cổ hắn! Trong tích tắc, Long Hoàng dùng bản năng né người qua một chút, nhưng nhìn kiếm chiêu dường như thông thả đó lại có tốc độ ly kỳ quỷ dị, hệ thống thần kinh của Long Hoàng còn chưa kịp đưa ra phản ứng, kim kiếm đã xẹt qua cổ hắn rồi.

Keng! Kim kiếm chui vào vỏ. Đoạn Vân bảo trì một tư thế rất oai nghiêm, nói lạnh lùng: ”Con đường thứ hai là ... Chết !”

Đoạn Vân vừa những lời này, Long Hoàng vẫn chưa chết. Hắn chỉ cảm giác cổ của mình đột nhiên mát lạnh một chút! Bất quá khi hắn vừa cúi đầu xuống muốn nhìn xem xảy ra chuyện gì, cái đầu rỗng hình người của hắn theo đó rơi tõm từ trên cổ của hắn xuống đất. Máu trên cổ bắt đầu phun ra. Cả thân thể Long Hoàng ngã uỳnh xuống đất, đầu người biến thành một cái đầu rỗng thật lớn, thi thể không có đầu biến thành một cổ Long thì!

Tất cả mọi người ở đây đều giật mình vì cử động của Đoạn Vân! Cự long thì giật mình vì Đoạn Vân chẳng nói gì nhiều đã giết chết Long Hoàng, còn đám thủ hạ của Đoạn Vân thì giật mình vì một kiếm nhìn tưởng như rất đơn giản của Đoạn Vân mà oai lực khủng khiếp đến thế! Phải biết rằng, Đoạn Vân cất lấy đầu Long Hoàng, đó là Long Hoàng cấp Mười một chứ ít gì ! Mặc dù Long Hoàng Tạp Mạt Tư Đặc đã không còn có bao nhiêu lực chiến đấu, nhưng phòng ngự của hắn vẫn còn nguyên, nếu không có thực lực vượt qua cấp Mười một căn bản là không có khả năng phá vỡ thân thể của Long Hoàng.

Diệp Cô Thành và Tiểu Bạch đứng rất gần Đoạn Vân, bọn họ thấy một tình cảnh như thế này: kiếm của Đoạn Vân dùng một tốc độ mắt thường nhìn thấy được, rất chậm rãi chém vào Tật Mạt Tư Đặc, còn Tật Mạt Tư Đặc cũng làm một động tác tránh né, tuy nhiên trong khi động tác tránh né còn chưa kịp thực hiện xong, kiếm Đoạn Vân đã xẹt qua cổ của hắn rồi.

Thế rồi, dị biến nổi lên rất nhanh. Trên người Tật Mạt Tư Đặc vốn đã chết đến mức không thể chết lại một lần nữa lại xuất hiện rất một màn vô cùng quỷ dị ! Khiếp!

167. Chương 167. Trở Chú Oán Linh Quỷ Thượng Thân

Dị biến nổi lên! Chỉ thấy trên người Tật Mạt Tư Đặc, đột nhiên toát ra một hình ảnh con rồng rất hư ảo, con rồng hư ảo đó nhìn thoáng qua thì thể của Long Hoàng trên mặt đất, sau đó lao thẳng vào Đoạn Vân.

"Vân ca, cẩn thận!" Về mặt Tiểu Bạch vô cùng kinh hoảng hô lớn với Đoạn Vân. Còn Diệp Cô Thành cũng vung kiếm lên chém vào cái bóng rồng mờ ảo quỷ dị kia!

Nhưng đầu tiểu Long đó cũng y như một cái bóng bình thường khác, cự kiếm của Diệp Cô Thành không hề có tác dụng chút nào, cứ thế lướt qua, sau đó cái bóng hư ảo đó hóa thành một màn sương khói bao vây lấy Đoạn Vân.

Cảm nhận được bên trong con rồng ảo đó ẩn chứa oán niệm, Đoạn Vân giật nảy người lên! Bất quá hắn không hề sợ hãi, hắn phỏng chừng đây nhất định là cái "lời nguyền" của Long Tộc mà Đạt Nhĩ huynh đệ đã nhắc tới, tới đây cũng chỉ làm cho mình một cái ẩn ký đồ long mà thôi! Bộ tướng lão tử giết rồng ít lắm sao?

"Vân ca, ngàn vạn lần đừng để cho khí thể này chui vào trong cơ thể, đó là 'Long Thần oán linh'! Bị nó chui vào trong người, rất có thể sẽ bị ảnh hưởng đó!" Về mặt Tiểu Bạch rất khẩn cấp gọi Đoạn Vân.

Nghe Tiểu Bạch nói, Đoạn Vân cũng hiểu được sự tình sẽ không đơn giản như vậy! Nhưng Đoạn Vân biết, lúc này mình không thể bối rối. Cái thứ oán linh này, dùng ngôn ngữ hiện đại mà nói chính là âm hồn quỷ hồn không tiêu tan. Bây giờ đã biết tình huống như vậy rồi, đơn giản cũng chỉ là một loại quỷ quái nào đó! Nhưng Đoạn Vân là ai kia chứ? Sự tu luyện của hắn là ở giữa thiên địa và nhất là chân khí rất hài hòa với tự nhiên, cả người trên dưới tràn ngập một loại hào nhiên chính khí, Thái Cực chân khí dùng để làm gì chứ? Chính là để trừ tà diệt ma chứ còn làm gì nữa!

Đoạn Vân khẽ cười một tiếng, đem dương khí trong khối âm dương chân khí trong cơ thể ra vận chuyển khắp toàn thân. Quả nhiên, khi chân khí Đoạn Vân gặp phải oán linh khí âm trầm, oán khí vừa gặp phải chân khí dương cương của Đoạn Vân bỗng tỏ ra rất sợ hãi, vội vàng lui lại. Còn Đoạn Vân lúc này lại sinh ra một loại cảm giác thêm ăn rất kỳ quái!

Đúng vậy, đúng là thêm ăn, hơn nữa thêm ăn chân khí. Chân khí trong cơ thể dường như đem cái thứ oán linh này trở thành một mồi vị ở nhân gian, chỉ cần vừa tiếp xúc với oán linh khí, lập tức sẽ tự động không ngừng thôn phệ, hơn nữa sau khi dung nhập vào chân khí tuần hoàn trong cơ thể, đã nhanh chóng bị tiêu hóa. Hơn nữa, oán khí này trải qua một vòng tuần hoàn, cũng biến thành không chỉ chân khí, mà còn có Tinh thần lực.

Tinh thần lực đối với người đến từ đại lục thì rất trọng yếu, tu luyện Ma pháp có quan hệ rất lớn với Tinh thần lực. Người có Tinh thần lực cường đại thì cấp bậc Ma pháp cũng sẽ rất cao. Hơn nữa, Pháp sư khi tập trung tu luyện, ngoại trừ Ma lực, Tinh thần lực cũng là một phương diện rất trọng yếu. Còn Tinh thần lực của Đoạn Vân thì cũng rất khá, trước kia Phổ Hi Kim từng nói qua, Tinh thần lực của Đoạn Vân nếu không phải là bằng không (0), thì đã đạt tới một mức kinh khủng. Hơn nữa Đoạn Vân vẫn một mực hoài nghi thần thức cũng là một loại biểu hiện của Tinh thần lực, còn tình huống bây giờ cũng đang chứng thực suy đoán của mình!

Vì vậy Đoạn Vân khoanh chân ngồi xuống, tập trung hấp thu oán linh khí ẩn chứa năng lượng cường đại này. Theo luồng oán linh không ngừng bị tiêu hóa, Tinh thần lực của Đoạn Vân cũng không ngừng được gia cường, hơn nữa thần thức của Đoạn Vân cũng phát triển với một tốc độ kinh người. Vốn thần thức chỉ có hai trăm thước, lúc này đã đạt tới năm trăm thước! Năm trăm thước là một khái niệm gì đây? So với

mắt người thấy còn xa hơn rất nhiều đó! Nếu để Đoạn Vân đi làm lính bắn tĩa thì phỏng chừng muốn giết tổng thống Mỹ Quốc cũng chỉ là một việc dễ dàng như phẩy ngón tay!

Rốt cục, sau khi Đoạn Vân ngồi xuống nửa giờ, một trận oán linh đã bị Đoạn Vân hấp thu sạch sẽ! Lúc này, sau khi Đoạn Vân kiểm tra xem tình huống hiện trạng trong cơ thể mình biến hóa ra sao, Đoạn Vân đã nhin không được phải há hốc miệng ra! Mẹ ơi, đại bổ a! Chân khí đạt tới Thần cấp hậu giai. Còn Ma pháp tạo nghệ chạy một hơi tới Ma đạo sư rồi ! Nhưng đây là Toàn hệ Ma pháp sư đó! Phỏng chừng là cho dù có phải chống lại Thánh ma đạo cũng có thể rất nhẹ nhàng thôi!

Nhìn đám thủ hạ đang lo lắng, Đoạn Vân cười cười nói: " Không có việc gì cả! Chỉ có điều Tật Mạt Tư Đặc đến chết vẫn còn muốn đưa cho ta một phần đại lễ! Bây giờ, thực lực của bốn thiếu gia lại tăng lên không ít, he he!"

Nghe Đoạn Vân nói, một đám thủ hạ cũng rốt cục thở phào nhẹ nhõm.

Còn lúc này, Đại Trưởng lão Long Tộc về mặt kinh ngạc kêu lên: "Thần Long sử!" Còn hai vị Trưởng lão Long Tộc cũng nhìn hẩn với vẻ mặt rất khó tin.

"Thần Long sử? Thần Long bộ tộc sao xưng hô với ta như vậy? Cuối cùng việc này là như thế nào nhỉ? Tiểu Bạch, vừa rồi người nói một đoàn oán khí đó chính là Long Thần oán linh, vậy đó là cái gì thế?" Đoạn Vân nghi hoặc.

"Vân ca, ta sớm đã nói rồi, huyết mạch người là Chân Long hậu duệ! Còn khối oán khí vừa rồi chính là một thứ oán khí trong truyền thuyết, được ngưng tụ khi Cự long bị người ta giết chết một cách không thể hiểu được. Đó là một loại năng lượng gì đó mà có thể khống chế tâm linh người khác, là một loại ẩn ký do Long Thần để lại cho hậu duệ của hẩn để đối phó với Đồ long giả (người giết rồng). Đồ long giả bị nó khống chế được sẽ trong vòng bảy ngày bỗng dưng bị chết một cách bí ẩn! Hơn nữa trong khoảng thời gian này tinh thần Đồ long giả sẽ bị công kích mãnh liệt! Cuối cùng cơ bản chết vì tự sát! Lúc đó Tật Mạt Tư Đặc không dám giết ta, cũng chính là vì kiêng kỵ thứ này! Lần này người không có việc gì, ta phỏng chừng là do huyết thống của người đó. Trong cơ thể người có Chân Long huyết mạch cao quý, mức độ cao quý cũng chẳng kém gì Long Thần cả. Do đó ta nghĩ oán linh đó mới không hề có tác dụng gì với người cả!" Tiểu Bạch giải thích.

À!" Đoạn Vân khẽ gật đầu! Huyết thống gì chứ, chẳng qua là bị mớ chân khí dương cương của ta hấp thu thôi! Mọi sự đều có âm dương, dùng dương khống chế âm, dùng âm bổ dương! Huyết thống gì gì đó đều là giả cả? Ở cái thế giới nhục cường thực này, thực lực mới là chính! Tật Mạt Tư Đặc vì sao có thể lên làm Long Hoàng được? Không phải là do thực lực của hẩn quá kinh khủng sao?

"Thần Long sử đại nhân, Ngài giết chết phản đồ của Long Tộc, ba lão gia hỏa chúng ta thương nghị rồi, muốn mời Ngài làm tân Long Hoàng của chúng ta!" Sau khi ba Trưởng lão bàn luận rì rầm với nhau một trận, Đại Trưởng lão cung kính nói với Đoạn Vân.

Nghe thế, Đoạn Vân hơi giật mình! Bất quá ngẫm lại cũng là đương nhiên thôi. Vô luận mình có phải là Thần Long sử hay không, vì sinh tồn, Long Tộc cũng chỉ có một lựa chọn như vậy thôi! Đoạn Vân hỏi về nghi ngờ: " Tại sao lại là ta ?"

Từ việc Đoạn Vân đại nhân có thể ngăn cản Long Thần oán linh, chúng ta dám khẳng định huyết thống của Ngài tuyệt đối còn cao quý hơn cả Long Hoàng ... À là Tật Mạt Tư Đặc! Bây giờ Long Tộc tứ phân ngũ liệt, lòng người tan rã, nếu Ngài đảm nhiệm chức vụ Long Hoàng chương quản đại cục, đó là việc tốt nhất! Ngài yên tâm, huyết mạch của Ngài tuyệt đối có thể làm cho tất cả mọi Cự long đều phải thần phục!" Đại Trưởng lão nói rất cung kính.

Phải không đấy? Thế nhưng Đoạn Vân ta không có hứng thú với chức vụ Long Hoàng đó! Hơn nữa, Đoạn Vân ta là một nhân loại, ta không phải Rồng! Tối đa ta cũng chỉ có thể xem như truyền nhân của Rồng! Nếu các người thật muốn tìm một con rồng có Thần Long huyết mạch cao quý để làm Long Hoàng cho các người, ta thật ra có thể đề cử một người!" Đoạn Vân cười nói.

Ngài nói là công chúa Đài Ân Na hử ?" Đại trưởng lão hỏi lại.

Tiểu Bạch sẽ không làm Long Hoàng cho các người được! Ta nói với các người, Thần Long bộ tộc kỳ thật

chính là Thần Long! Các người muốn có Thần Long huyết mạch, có thể tìm được ở Thần Long Đảo!” Đoạn Vân nói về uy nghiêm.

Nghe Đoạn Vân nói, Đại Trưởng lão trầm tư một chút, hỏi: ” Xin hỏi trên đại lục đang lưu truyền về bức họa Thần Long Âu Đặc Tư, chuyện đó có thật không?”

Đoạn Vân khẽ gật đầu!

Đại Trưởng lão lấy từ Không gian giới tử ra một bức họa, đưa cho Đoạn Vân, về mặt bình tĩnh nói: ” Ngài nhìn xem, bức họa này có phải là Long Thần không ?”

Đoạn Vân nhận bức họa này liếc nhìn, nghi hoặc: ” Ngũ trảo Kim long? Các người đem bức họa Âu Đặc Tư ra đùa với ta đó chứ hả?”

”Ai, sớm biết thế sẽ không phát sinh nhiều việc như vậy! Đoạn Vân đại nhân, xin được nói cho Ngài rõ, Thần Long trước nay là truyền thuyết của Long Tộc chúng ta. Theo đó, khi Thần Long xuất hiện, Long Tộc đều phải nghe theo hiệu lệnh của Thần Long! Còn nếu thủ hạ của Ngài là Âu Đặc Tư thực sự là Ngũ trảo Kim long thì hẳn đương nhiên là Thần của Long Tộc chúng ta! Toàn tộc trên dưới đều phải nghe hiệu lệnh của hắn! Cho dù là Long Hoàng cũng không ngoại lệ!”

Nghe thế, Đoạn Vân hỏi: ”Thần Long bộ tộc là thủ hạ của Đoạn Vân ta, mà các người đều nghe hiệu lệnh từ họ, như vậy có phải là cũng phải nghe hiệu lệnh của ta, đúng không?”

Tất nhiên là đúng rồi!”

Tốt lắm, ta bây giờ tuyên bố về việc chọn Long Hoàng mới! Hẳn chính là Đạt Nhĩ Ba, Hắc long cấp Mười một! Các người có ai có ý kiến gì không?” Đoạn Vân nói về uy nghiêm .

Không được, Đạt Nhĩ Ba không có Thánh long huyết mạch, hẳn không thể làm Long Hoàng!” Đại Trưởng lão vội vàng phản đối.

Đoạn Vân cười lạnh một tiếng: ” Phải không đó? Người có biết kết cục của Long Tộc các người chứ hả? Đó là toàn tộc bị diệt! Các người có nguyện ý bị diệt toàn tộc không, hay là chịu quy thuận dưới tay của Đoạn Vân ta?”

”Thần Long sử dụng đại nhân, người đừng làm như vậy. Nói đúng ra, Ngài là Đặc sứ của Long Tộc chúng ta, là Long Thần phái xuống dẫn đường cho Long Tộc chúng ta! Chúng ta có thể quy thuận dưới tay Ngài, nhưng Ngài không thể tùy tiện đưa một đầu long lên làm Long Hoàng của chúng ta được! Ý ta là nếu Ngài làm Long Hoàng, chúng ta sẽ tuyệt đối không có ý kiến gì cả!” Đại Trưởng lão có vẻ rất bồn chồn. Nói về thực lực, Đoạn Vân tuyệt đối có thể tiêu diệt Long Tộc của họ. Hơn nữa, theo hắn thấy, Đoạn Vân còn có thể dễ dàng đưa ra một kiếm chặt đầu Long Hoàng cấp Mười một như chặt chuối, thực lực của Đoạn Vân nhất định đã cao đến mức không lường được rồi!

Đạo con người vài vòng, Đoạn Vân nói: ” Nếu không thì ta cho người làm Long Hoàng nhé?”

”A! Không được, ta không có Thánh long huyết mạch!” Đại Trưởng lão nói về bối rối.

168. Chương 168. Long Hoàng Chức Vị Khán Bất Thượng

Ngẫm nghĩ một lát, Đoạn Vân quay sang Tiểu Bạch, thấp giọng hỏi: ” Tiểu Bạch, Long Thần của Long Tộc các người thật ra có hình dáng như thế nào? Ta nghi lắm!”

”Vân ca, Long Thần có hình dạng gì thì kỳ thật ta cũng không biết! Long Thần là một nhân vật rất thần bí trong Long Tộc, bất quá ta dám khẳng định tuyệt đối không phải hình dáng kia! Người ngẫm lại mà xem, Thánh Long là hậu duệ của Long Thần, chẳng lẽ Long Thần lại khác với hậu duệ Thánh Long của hắn đến thế sao? Ta nghĩ đây là Đại Trưởng lão vì muốn bảo toàn Long Tộc nên mới nghĩ ra mưu kế đó. Vân ca, ta không muốn người tiêu diệt Long Tộc! Dù sao ta từng thuộc về Long Tộc.” Tiểu Bạch thấp giọng trả lời, về mặt có chút đau thương.

Đoạn Vân suy nghĩ cẩn thận, xem ra Long Tộc sợ mình, muốn thần phục, vì vậy tìm cái chiêu bài Thần Long sử! Long Tộc thần phục, vốn cũng là một chuyện tốt, có điều nói thật là Đoạn Vân không thích Thần

lần, nhất là một đám Thần lần muốn tự xưng mình là Rồng. Bất quá, có phải đang chứa đựng một âm mưu gì đó hay không?

Nhìn Tiểu Bạch, Đoạn Vân nói: " Nếu không thì Tiểu Bạch đi làm Long Hoàng nhé?"

Tiểu Bạch cười khê vài tiếng, hỏi lại: " Chẳng lẽ người nghĩ đến việc rời xa ta sao?"

"Không có chuyện đó! Nàng là tâm can tiểu bảo bối của ta, ta làm sao bỏ nàng được? Nhưng mà muốn khống chế được Long Tộc, cuối cùng cũng phải tuyển ra một Long Hoàng, đúng không? Nàng không thể bắt ta làm chuyện đó được! Ta là nhân loại, bắt ta cả ngày nhìn cái đám Rồng ngu ngốc đó, ta không chịu được!" Đoạn Vân vội vàng cười giải thích. Chính là hắn vừa nghĩ tới một khả năng, cũng có một loại trực giác, vài lão gia hỏa Long Tộc đang có âm mưu gì đối với mình đây!

Đoạn Vân đại nhân, Ngài làm ơn xem có thể cứu giúp cho tộc nhân ta một chút không?" Đại Trưởng lão nói chưa hết vẻ sợ hãi.

"A? Cứu trị hả? Được thôi!" Sau đó Đoạn Vân một lần nữa xuất chiêu "phóng huyết đại pháp" của hắn, sau đó mới trị liệu cho tất cả đám Cự long bị thương. Sau khi chữa trị xong, giới tử của Đoạn Vân lại có hêm hơn mười cái vại khổng lồ, đại khái gần trăm thùng long huyết, còn năm đầu rồng xui xẻo đã chết đi cũng bị Đoạn Vân quơ tay thu vào Không gian giới tử. Đương nhiên rồi, còn có một cái thi thể Long Hoàng cấp Mười một nữa chứ, làm sao buông tha được. Sau đó, thương thể của đám Cự long căn bản đã khỏi, nhưng tất cả đều hơi lão đảo! Làm gì mà có chuyện Đoạn Vân hào phóng phụng hiến Hoàn Dương đan cho mấy con Rồng ngu ngốc này dùng!

Đoạn Vân đại nhân, Ngài cuối cùng có an bài gì cho Long tộc không vậy?" Đại Trưởng lão cung kính vái Đoạn Vân một lễ, hỏi.

Ngẫm nghĩ một lát, Đoạn Vân nói: " Như vậy đi, các người đưa Bát Trưởng lão và Cửu Trưởng lão cùng với năm mươi đầu Cự long kia, tất cả đưa về Đường Cổ Lạp Sơn. Thập Đại Trưởng lão tạm thời lo việc quản lý các việc nội vụ của Long Tộc. Về phần chọn Long Hoàng, ta vẫn cứ đề nghị cho Hắc long Đạt Nhĩ Ba làm ! Ta nói cho các người biết, thực lực của Đạt Nhĩ Ba đã đạt tới cấp Mười một rồi, không có con Rồng nào dám thách thức quyền uy của hắn đâu."

Nhưng "

Đừng nhưng nữa! Ta còn không biết các người muốn gì nữa sao! Vô luận ta có phải là Thần Long sử không, cũng không thay đổi được sự thật, Long Tộc các người chỉ có hai con đường, hoặc là diệt vong, hoặc là thần phục Đoạn Vân ta! Các người đừng giở cái trò huyết thống gì gì đó của các người ra! Thần Long hả? Các người đừng mơ mộng nữa, bọn họ căn bản coi thường các người là Ngụy long! Nói thật, ta cũng rất ghét đám Thần lần các người! Sao hả, nói các người là Thần lần người không phục phải không?"

Không phải, ta chỉ muốn Ngài tôn trọng Long Tộc chúng ta!" Đại Trưởng lão cúi đầu bắt lặc, nhưng Đoạn Vân không thể đoán được trong lòng hắn đang nghĩ cái gì.

Đoạn Vân cười cười, nói: " Muốn ta tôn trọng các người hả? Dễ thôi! Vậy phải xem các người có đủ tiềm chất làm thủ hạ cho ta không? Các người đã đầu phục Đoạn Vân ta, ta cũng không thể không tiến hành cải tổ trong nội bộ Long Tộc! Long Tộc các người có quan niệm chủng tộc gia cấp mãnh liệt. Còn ta thì lại rất ghét cái thứ gia hỏa dựa vào huyết thống để kiểm soát! Do đó, với danh nghĩa chủ nhân chính thức của Long Tộc, ta muốn ban bố mấy việc về Long Tộc: thứ nhất, từ nay về sau, Long Tộc không còn dùng quan niệm huyết thống giai cấp nữa, ở Long Tộc phải dựa vào thực lực mà tìm được địa vị trong Long Tộc! Việc này các người có ý kiến gì không?"

Không! Ta cũng có ý nghĩ này từ lâu rồi!" Đại Trưởng lão nói cung kính. Kỳ thật đối với chủng tộc Long Tộc này, trước nay vẫn dựa theo thực lực mà phân chia địa vị. Hoàng Kim long cường hãn nhất, Bạch long đứng sau, Ngân long thấp hơn một chút, ...vân vân! Đoạn Vân cũng biết, việc này chỉ là một thuyết pháp bất đồng mà thôi, việc này cũng chỉ muốn cho những chủng tộc Rồng không có ưu thế có thể tìm được một căn cứ để phát huy. Đoạn Vân cũng hiểu nếu muốn chính thức khống chế được Long Tộc, tất cả phải dựa vào điều này! Thực lực? Nếu người muốn thì lão tử có thể đem người chế ra thành cừu cấp đỉnh phong, cho dù là đến Thần cấp cũng không phải là việc khó! Hắc long không hề có địa vị gì ở Long tộc, muốn Đạt Nhĩ Ba ngồi lên ngôi vị Hoàng đế, chủ yếu còn là muốn lấy lòng mấy con Rồng cấp thấp! Đoạn Vân biết, sau

khi Đạt Nhĩ Ba là Hắc long có thực lực cường hãn mà đăng thượng ngôi vị Long Hoàng, mấy con Rồng cao cấp tự nhiên sẽ phản đối kịch liệt, còn đám quý tộc sẽ tỏ thái độ tiêu cực, tệ hơn là không chịu nghe hiệu lệnh từ Long Hoàng. Nhưng Đạt Nhĩ Ba nhất định sẽ được một số lượng khổng lồ Rồng cấp thấp ủng hộ mãnh liệt. Trong Long Tộc, quý tộc dù sao cũng chỉ là số ít! Đại Trưởng lão cũng không hiểu được tính toán này của Đoạn Vân.

Thứ hai, ta muốn hạn chế quyền lợi của mười Đại Trưởng lão!” Đoạn Vân nói uy nghiêm.

Nghe Đoạn Vân nói, thần sắc Đại Trưởng lão có vẻ thống khổ: ” Ngài muốn hạn chế quyền lợi của Trưởng lão đoàn thật sao?”

Trưởng lão đoàn không còn có quyền phế trừ Long Hoàng nữa! Hơn nữa, các việc bên trong Long Tộc phải có tám Trưởng lão đồng ý mới có thể phủ quyết quyết định của Long Hoàng! Hơn nữa, Trưởng lão đoàn không được phép điều động trên mười đầu cửu cấp Cự long!”

Nói thật chứ, Đoạn Vân thấy tổ chức Trưởng lão đoàn quả là việc làm rất tốt. Dù sao nó cũng có thể hạn chế quân quyền. Tuy nhiên, Đoạn Vân cũng muốn làm Vua của cả thiên hạ. Nếu để mấy lão bất tử này vướng tay vướng chân, như vậy mọi việc mình làm cũng không thoải mái!

Việc này hả? Chúng ta cần thương lượng một chút! Bất quá cũng không phải là chuyện lớn. Còn có gì nữa không?” Đại Trưởng lão trả lời cung kính. Có lẽ hẳn thấy Hắc long mà làm Long Hoàng, nhất định sẽ có rất nhiều Rồng không phục, đến lúc đó, Long Hoàng Đạt Nhĩ Ba cũng chỉ là thùng rỗng kêu to mà thôi. Bất quá hẳn không biết Đoạn Vân đã sớm nghĩ thay cho Đạt Nhĩ Ba mọi việc rồi.

Điều thứ ba chưa có, sau này nói lại!” Đoạn Vân cười nói.

Ồ !”

Còn lúc này, Đạt Nhĩ Ba cũng có vẻ bất mãn chẳng có chút sáng khoái nào nói: ” Lão Đại, ngươi không bắt ta làm Long Hoàng đó chứ? Có thể từ chối không?

Không được!” Đoạn Vân nói rất nghiêm túc.

Thấy vẻ mặt kiên quyết của Đoạn Vân, Đạt Nhĩ Ba cười nói: ” Lão Đại, Ngài xem ta bây giờ là Hắc Long Hoàng, chẳng quản Á Long Cốc trên vạn thủ hạ. Hơn nữa, bây giờ, thực lực thủ hạ của ta cũng mạnh hơn Long Tộc nhiều, ngươi đừng có mà vô cớ giáng chức của ta chứ. Lão Đại, thương lượng một chút đi mà, để đệ đệ của ta nhé? Thực lực của nó đâu có kém gì ta đâu!”

Lão Đại, ngươi ngàn vạn lần đừng kéo ta vào đó! Ta mặc kệ việc Hoàng đế của người ta? Làm Hoàng đế chẳng bao giờ có kết quả tốt cả! Người xem, Tra Lí đó, bị Ma tộc giết rồi. Còn Tiểu Bạch nữa, vì ngôi vị Hoàng đế mà phải lang bạt ở Ma Thú Sâm Lâm hơn một trăm năm. Còn cả cái tên Tạp Mạt Tư Đặc thì sao, bị lão Đại một kiếm cắt bết mất cái đầu. Đại ca, ta xem ngươi là thích hợp nhất, ngươi có phúc tướng, nhất định có thể làm được lâu lắm!” Đạt Nhĩ Khắc vội vàng từ chối.

Người!” Đạt Nhĩ Ba trừng mắt liếc Đạt Nhĩ Khắc, rồi đổi sang vẻ mặt tươi cười với Đoạn Vân, vẻ mặt cười rất nịnh nọt!

Đoạn Vân trợn trắng mắt, đúng là hai nhân vật quốc bảo ! Đến cả Long Hoàng mà coi thường. Xem ra Long Tộc kiểu này chắc diệt tuyệt đến nơi rồi!

Đoạn Vân ngẫm nghĩ một lát, nghiêm túc nói: ” Đạt Nhĩ Ba, ngươi phải làm chức Long Hoàng này thôi, không muốn làm cũng phải làm! Ta biết bắt đầu mới làm thì ngươi sẽ gặp nhiều khó khăn, nhưng ngươi có thể đưa năm đại Hắc long theo! Nếu ngươi cảm thấy cần thì có thể đem theo cả năm đại Phi long nữa! Nếu ngươi không đi, ta sẽ khai trừ Đảng tịch của ngươi!”

”Đảng tịch?”

”A, không phải, ta nói là ta đuổi ngươi ra khỏi hàng ngũ Ma sủng của Gia tộc!” Đoạn Vân vội vàng sửa lời, làm sao lại lẫn lộn với Đảng tịch như vậy chứ. Ừm, mà xem ra cũng có thể thành lập một Đảng phái ở đây chứ nhỉ, như vậy cũng dễ quản lý hơn! Sau này nếu ai phạm vào sai lầm, nhẹ thì cảnh cáo, nặng thì trực tiếp khai trừ Đảng tịch! Kỳ thật, Trung Hoa Gia tộc của Đoạn Vân cũng có tính chất tương đương với một

đăng phái rồi, thông qua việc cơ cấu chương trình và tổ chức của Gia tộc. Chỉ có điều Đoạn Vân không để ý đó thôi.

Vậy cũng được! Năm đại Hắc long phải theo ta!” Đạt Nhĩ Ba nói về bất lực.

Nhìn đám thủ hạ, Đoạn Vân quay về phía ba vị Long Tộc Trưởng lão nói: ” Mười ngày sau, ta sẽ tự mình tới Đường Cổ Lạp Sơn xem Lễ đăng cơ đại diện của Đạt Nhĩ Ba! Các người chuẩn bị một chút!”

”Rõ, Thần Long sử đại nhân!” Ba vị Trưởng lão rất cung kính vái Đoạn Vân một lễ. Bất quá trong khi mấy lão cúi đầu xuống, sự biến đổi trên gương mặt đều đã bị thần thức của Đoạn Vân thấy rõ ràng!

Trong lòng cười lạnh một tiếng, Đoạn Vân dùng một loại ánh mắt rất kỳ quái nhìn Tiểu Bạch.

Long Tộc có khuất phục dưới chân Đoạn Vân như vậy không?

169. Chương 169. Ma Pháp Quyền Trục Điều Bản Chế

Chẳng mấy chốc đoàn người Đoạn Vân đã về tới Á Cương! Còn Đạt Nhĩ Ba và năm đại Hắc long thủ hạ của hắn cũng đi theo đám Cự long, đầu tiên là đi tìm Bát, Cửu Trưởng lão. Bất quá, trước khi đi, Đoạn Vân đã kéo Đạt Nhĩ Ba ra một chỗ dặn dò vài việc. Hơn nữa, Đoạn Vân còn bí mật để Đạt Nhĩ Khắc Hắc long cấp Mười một âm thầm biến mất khỏi đội ngũ đang đi về Á Cương. Về phần Đạt Nhĩ Khắc đi đâu, tự nhiên là một bí mật, một bí mật mà cả Tiểu Bạch cũng không biết.

Trở lại Á Cương thì trời đã sẩm tối, Đoạn Vân cũng không đi Thiên Long, mà là đi gặp Lai Bố Ni Tư lão khùng Luyện kim pháp thần.

Lai Bố Ni Tư, mấy ngày hôm trước ta cho người một viên thuốc, sau khi người dùng xong đã giải trừ được Ma lực cấm chế chưa?” Mấy ngày hôm trước Đoạn Vân đặc ý đem một viên siêu cấp Tủy Tủy Đan đưa cho cho lão Luyện kim pháp thần có Ma lực đã đạt tới Thần cấp đỉnh giai, nhưng lại bị cấm chế này, hy vọng lão khôi phục thực lực chút đỉnh.

Thấy Đoạn Vân quan tâm tới mình, Lai Bố Ni Tư trả lời rất cung kính: ”Phục dụng xong viên thuốc đó xong, thực lực của ta đã đạt tới cấp Mười một, cấm chế đã bắt đầu giải trừ! Bây giờ ta có thể sử dụng Ma lực cấp năm. Phỏng chừng chỉ cần cường độ Ma lực ta đạt tới mức của Không gian thần thú Ách Bỉ Đa, cấm chế của ta có thể sẽ được giải khai. Thế nhưng thiếu gia à, bây giờ có giải trừ hay không giải cấm chế này thì cũng chẳng còn ý nghĩa bao nhiêu với ta nữa! Chúng ta bây giờ đã có thể linh hoạt vận dụng năng lượng Ma tinh, nói cách khác có Ma tinh cấp bao nhiêu, ta sẽ là Luyện kim pháp thần cấp bấy nhiêu. Mấy bữa trước, thiếu gia cho ta viên Ma tinh của Ma Long, ta dùng nó làm ra một siêu cấm chú cấp Mười một!”

”A? Bảo bối Ma tinh đã bị người lãng phí hết rồi hả?” Đoạn Vân xót ruột, nói.

Thiếu gia, người đừng hẹp hòi như vậy chứ! Ta chỉ là lấy ra một chút năng lượng mà thôi, chưa đến một phần trăm năng lượng của nó thôi mà!” Lai Bố Ni Tư trợn trắng mắt nói.

Đoạn Vân nói về rất bối rối: ”A a, thế hả, thế hả? Sao người không nói sớm? Vậy để bổn thiếu gia cho người thêm một viên Ma tinh cấp Mười một nữa nhé! ” Nói xong, Đoạn Vân móc Long tinh của Long Hoàng ra đưa cho Lai Bố Ni Tư.

Lai Bố Ni Tư vô cùng hưng phấn nhận lấy, quan sát cẩn thận. Nhưng chẳng mấy chốc, lão đã giật mình kêu lên: ” Đây là Long tinh? Chẳng lẽ là ”

Đúng, đúng là lão gia hỏa Long Hoàng Táp Mạt Tư Đặc đó! Hơn nữa là ta tự tay giết chết. Lần này ta tới tìm người, cũng là muốn hỏi một câu tại sao Thú Nhân không thể ký kết Kỵ sĩ khế ước với đám Tích dịch vậy?” Đoạn Vân suy nghĩ một lúc lâu cũng không hiểu được tại sao Thú Nhân không thể ký Kỵ sĩ khế ước với Cự long, vì vậy phải tới hỏi lão gia hỏa Lai Bố Ni Tư này một chút.

Lai Bố Ni Tư nhận Long tinh thu vào Không gian giới tử của mình, ngẫm nghĩ một lát rồi nói: ”Trên đại lục có một thần thoại như thế này. Nghe nói Long Thần và Thần Thú là tình địch, bọn họ rất ngưỡng mộ Sinh Mạng Nữ Thần. Kỳ thật cơ hồ mỗi nam thần ai nấy đều là ngưỡng mộ Sinh Mạng Nữ Thần cả, chỉ có điều hai tên đó có biểu lộ khác nhau thôi! Nhất là Thần Thú, hắn không dưới một lần biểu lộ tình cảm với

Sinh Mạng Nữ Thần. Ngài cũng biết là Thú Nhân cũng khá là trực tính, bọn họ có gì cũng nói thẳng, làm Thần Thú của Thú Nhân cũng không giảo hoạt hoặc là ăn nói vòng vo. Còn Sinh Mạng Nữ Thần thì thuộc loại người vô cùng lịch sự tao nhã, do đó, nàng không thích Thần Thú, thậm chí là hơi ghét hẳn nữa! Việc này giải thích tại sao Thú Nhân có thù oán với nhân loại.”

Đoạn Vân trợn mắt: ”Ừa, ta hỏi ngươi tại sao Thú Nhân không thể ký Kỵ sĩ khế ước với Cự long mà, không phải bảo ngươi kể chuyện thần thoại cho ta đâu?”

Ngươi không thể kiên nhẫn một chút sao? Ta già thế này rồi còn gì!” Lai Bố Ni Tư oán giận hờn dỗi nói.

”Được, ngươi nói tiếp đi!” Đoạn Vân cũng ngậm miệng luôn, còn nói là già nữa! Dưới sự bồi dưỡng của Tủy Đan, đặc cấp Tủy Đan, siêu cấp Tủy Đan, ngươi cũng chỉ hơn có mấy thanh niên vị thành niên vài tuổi thôi! Còn nói già lão, hừ?

Ngàn năm trước Thú Nhân có Long kỵ sĩ hay không thì ta không biết, nhưng từ khi Long Thần biết Thần Thú ve vãn Sinh Mạng Nữ Thần, nghe đồn hẳn đã hạ cấm chế với Cự long, do đó Kỵ sĩ khế ước với Thú Nhân không còn có hiệu lực nữa. Từ đó trên đại lục không còn có Thú Nhân Long kỵ sĩ nữa!”

”Thế thôi à?” Đoạn Vân hỏi về nghi hoặc.

Hết rồi!” Lai Bố Ni Tư trả lời.

Ý ngươi là nói Long Thần vì ăn dấm mà hạ cấm chế đối với tất cả Rồng, để cho chúng không thể trở thành tọa kỵ của Thú Nhân, phải không?” Đoạn Vân hỏi.

Lai Bố Ni Tư khẽ gật đầu.

”Oa, mịa... !” Đoạn Vân gào to một tiếng: ” Sao lại có cái thứ chó má đó hả? Chẳng lẽ có Thần thật sao?”

Thiếu gia, ta đoán là có đó! Nhưng ta cảm thấy Thần cũng chỉ là loài người tu luyện đến mức tận cùng đạt tới một loại cảnh giới tối cao mà thôi! Cứ nhìn theo tình hình của chúng ta mà nói, bây giờ thực lực thủ hạ của thiếu gia đều đã ở vào đỉnh cao ở đại lục rồi! Hơn nữa, tốc độ phát triển cũng rất nhanh! Ta ước chừng chỉ cần thực lực đột phá đến cực hạn của thế giới này, chúng ta cũng có thể trở thành Thần cả lũ!” Lai Bố Ni Tư nói rất khẳng định.

Ngẫm nghĩ một lát, Đoạn Vân nói: ” Đích xác, dựa theo đám Thần cấp sống được khoảng năm sáu trăm năm, thì đám cường giả đạt tới cấp Mười một ít nhất có thể sống được trên một ngàn năm! Chỉ cần trong vòng một ngàn năm nếu làm cho thực lực của mình đạt tới một đột phá mới, có thể sống lâu hơn nữa, cuối cùng có thể đạt tới mức độ trường sinh bất tử rồi! Tuy nhiên nếu thật sự xảy ra việc như thế, vậy thì mấy vị thần trên đại lục này đã chạy đi đâu cả rồi? Theo như điển tịch ghi lại ở Nữ Thần điện, Sinh Mạng Nữ Thần đã hơn một ngàn năm nay không hề giáng hạ Thần tích rồi. Chẳng lẽ ngoại trừ Ma giới ra, còn tồn tại một cái gọi là Thần giới? Việc này dường như hơi lạ đó! Không biết ở đó có Điều nhân không nhỉ?”

”Điều nhân? Đó là cái gì?” Lai Bố Ni Tư hỏi về nghi hoặc.

À, không có gì? Ta thuận miệng nói thôi! Được rồi, ngươi nói ngươi đã giải khai được một bộ phận cấm chế, nói cách khác Không gian thần thú Ách Bỉ Đa tới đa cũng khoảng cấp Mười một thôi? Vậy ngươi có thể mở ra xem có vật còn sống nào trong Ách Bỉ Đa mẫu giới không?” Đoạn Vân liếc mắt thấy Ách Bỉ Đa tử giới trên tay mình, vì vậy đã nghĩ ngay đến cái mẫu giới kia.

Ta đang thử vận dụng lực lượng Ma tinh để mở giới tử, phỏng chừng vài ngày nữa là có thể thành công rồi!” Lai Bố Ni Tư nói hưng phấn.

Khẽ gật đầu hài lòng, Đoạn Vân thuận tay cầm một quyển trục, nhìn rất chăm chú. Trượng quyển trục đó là một bản thành phẩm, còn chưa được quán thấu Ma lực, thấy trên quyển trục này có vẽ một đường dây Ma pháp, trong đầu Đoạn Vân nhất thời sinh ra một linh cảm.

Lai Bố Ni Tư, ngươi làm quyển trục này có phải là trước tiên vẽ mấy hình vẽ Ma pháp này trên giấy, sau đó quán thấu Ma lực của Ma tinh vào đó phải không?” Thần sắc Đoạn Vân có vẻ hơi kích động hỏi.

Đúng vậy? Có vấn đề không? Từ khi thiếu gia phát minh ra giấy, xác suất chế tác thành công Ma pháp quyển trục của ta cao một cách thần kỳ, đã đạt tới tám mươi phần trăm rồi.” Lai Bố Ni Tư nói về hoài nghi.

Người có nghĩ tới việc trước hết điêu khắc Ma pháp trận, sau đó in bằng Ma pháp dược thủy, rồi đem quyền trục ra in hàng loạt không?” Đoạn Vân nghĩ tới việc in ấn ở kiếp trước! Nếu kỹ thuật in ấn có thể áp dụng vào in ấn Ma pháp quyền trục, vậy thì chẳng phải mình sẽ có vô tận Ma pháp quyền trục sao? Bỏ công phu khắc ra một bản in, sau đó dùng tốc độ một giây một bản mà sản xuất.

Thiếu gia, Ngài nói là làm giống như đám Địa Tinh đang in bộ sách ấy hả, đem Ma pháp trận trước tiên khắc lên thạch bản, sau đó cứ thế mà in!” Lai Bố Ni Tư cũng kích động không kém.

Đoạn Vân khẽ gật đầu rất hài lòng: ” Đây là một phát minh thời đại đó! Lúc đầu thế nào cũng có chút khó khăn, dù sao việc này cũng yêu cầu độ chuẩn xác rất cao, bản in cũng không dễ làm! Bất quá ta nghĩ đây là việc tuyệt đối có thể làm được. Người tự mình từ từ nghiên cứu đi!”

Thiếu gia, người thật sự là một thiên tài!” Lai Bố Ni Tư nói với vẻ kính nể vô bờ.

”A a, ta đâu có bốn sự như Đại sư Ngài được? Ta cũng thuận miệng nói thôi, nếu để cho ta nghiên cứu việc này, ta chắc sẽ đau đầu lắm! Thôi, ta đi đây!”

Ngày thứ hai, Đoạn Vân kêu Tiểu Phi Hiệp bảo hắc tử tới Thiên Long một chuyến, tới Thiên Long chơi bởi với một đại đội lão bà của mình hết ba ngày, Đoạn Vân lại đi Nạp Lan thăm Tiểu Nguyệt, cô Nữ vương đang mang thai cốt nhục của mình một lần. Lúc này bụng Tiểu Nguyệt đã gồ lên không ít, làm cho ông bố gia hỏa tương lai Đoạn Vân cả ngày cười hỉ hả không ngừng. Thông qua thần thức, Đoạn Vân rất đặc ý phát hiện ra tiểu bảo bảo trong bụng Tiểu Nguyệt hẳn phải là một nam hài! Mặc dù hắc tử không trọng nam khinh nữ, nhưng Đoạn Vân vẫn cảm thấy nếu sinh ra một cô gái thì mình cũng thiệt thòi nhiều. Dù sao sau này con gái cuối cùng cũng sẽ đi lấy chồng thôi. Chẳng lẽ tìm kiếm một thằng ở rể? Ừm! Nếu là con gái, chắc là nhất định phải tìm một tên ở rể ” chó chui gầm trạn” thật đấy chứ!

Năm ngày sau, Đoạn Vân về tới A Nhĩ Ti Tư. Còn Đạt Nhĩ Ba cũng vừa vặn từ Long Tộc chạy về, không, phải nói là chạy thoát về!

Quả nhiên, Đoạn Vân đoán không sai! Đoạn Vân tính thế nào cũng phát sinh ra chuyện, quả đúng là xảy ra chuyện thật!

170. Chương 170. Long Tộc Phong Vân Phong Tái Khởi

”Lão Đại , quả nhiên đúng như người nói! Long Tộc lúc ấy đã lừa chúng ta. Buổi tối sau khi quay trở lại Đường Cổ Lạp Sơn, bọn họ đã ra tay với chúng ta !” Đạt Nhĩ Ba phẫn nộ nói.

Nghe thấy vậy, Đoạn Vân rất nghi hoặc. Mặc dù biết Long Tộc lừa mình, nhưng Đạt Nhĩ Ba đã là cấp Mười một rồi, chuyện này Long Tộc cũng biết, chẳng lẽ bọn họ nắm chắc có thể bắt được sáu siêu cấp cao thủ sao? Phải biết rằng mỗi người trong bọn họ đều mạnh hơn bất kỳ Trưởng lão nào của Long Tộc.

Có cần phải tức giận như vậy không? Hơn nữa, thực lực của bọn họ đều yếu hơn người, bọn họ có thể làm gì chứ?” Đoạn Vân cười nói: ”Hay lắm, Long Tộc các người quả nhiên có quyết sách sáng suốt a! Đấu với ta, quả nhiên không biết chữ ‘chết’ viết như thế nào hả?”

Lão Đại a , lần này thiếu chút nữa chúng ta bị Ngài hại chết a! Lão Đại người có biết không, tên gia hỏa này định cho chúng ta ăn Long đảm trấp gì đó!Nếu không có được hoàn của Ngài cùng với sự tiếp viện của Đạt Nhĩ Khắc, phỏng chừng chúng ta đều nằm xuống ở nơi đấy rồi đó!” Về mặt Đạt Nhĩ Ba còn đầy vẻ ám ức hậm hực nói.

Long đảm trấp? Vật gì vậy?

Vân ca, Long đảm trấp là độc dược độc hại nhất trong thiên hạ, đúng như tên của nó, Long đảm trấp chính là mật rồng, giải dược cũng là mật rồng nhưng là mật của Độc long!” Tiểu Bạch đứng một bên giải thích. Về mặt của Tiểu Bạch hôm nay tràn đầy sự lo lắng, quả nhiên là Long Tộc muốn chết mà. Long Tộc cũng quá mất bình tĩnh, lại còn muốn đụng đến móng vuốt của Đoạn Vân. Nàng bây giờ có chút hối hận trong lòng, nếu nàng nguyện ý làm Long Hoàng, có lẽ sẽ không xảy ra tràng cảnh bất đắc ý như vậy.

Lão Đại a, hình như tất cả Cự long đều sợ hãi cái gì đó! Lúc Long Tộc cho chúng ta ăn cơm tối xong, thập Đại Trưởng lão liền bao vây lấy chúng ta. Khởi đầu có vẻ tốt đẹp, có lẽ một lúc sau khi chúng ta phát hiện

trúng độc, thực lực trên người chỉ xuất ra không tới một thành! Lúc ấy nếu như Đạt Nhĩ Khắc không kịp thời tới cứu viện, chúng ta đã trở thành nhóm cao cấp đầu tiên trong Gia tộc đi chấp hành nhiệm vụ bị đánh chết rồi!” Đạt Nhĩ Ba càng nhớ lại càng tức giận, hỏa khí càng tăng thêm ngàn ngút.

Uy, bớ giận nào! Sao lại như vậy chứ? Đạt Nhĩ Khắc mau kể lại diễn biến mọi sự xem nào! Đoạn Vân chỉ vào Đạt Nhĩ Khắc.

Lão Đại, ta theo sự phân phó của Ngài, âm thầm theo dõi bọn họ, lúc phát hiện ra Long Tộc đối với đại ca ta có ý đồ xấu, ta liền tới cứu viện kịp thời. Ngài cũng biết đấy, nơi này là địa bàn của Long Tộc, bọn họ có thập Đại Trưởng lão, một mình ta đấu với mười người bọn họ cũng phải cố gắng hết sức. Bọn Đạt Nhĩ Ba đã bị trúng độc nên không phát huy hết thực lực, hơn nữa lúc ấy ta cũng không biết tìm giải được ở đâu. Vì vậy đành lấy một số lượng lớn Giải Độc đan và Hoàn Dương đan tiếp tế cho bọn họ uống vào, về sau thấy quả nhiên có hiệu quả. Thế nhưng độc được trong người bọn họ cũng chưa được giải hết, nên chỉ có thể miễn cưỡng khôi phục năng lực phi hành! Vì vậy ta phải mang bọn họ bay đi cố trốn thoát!”

Đạt Nhĩ Ba hơi kích động, giải thích với Đoạn Vân. Bất quá, hẳn đối với Đoạn Vân lại tăng thêm một phần kính nể khâm phục. Hắn thấy Đoạn Vân sớm đã biết Long Tộc không có ý tốt, nên mới bảo hắn âm thầm đi theo để tiếp ứng!

Đoạn Vân chia sáu người Đạt Nhĩ Ba ra lần lượt xem mạch một chút, phát hiện độc tố trong cơ thể bọn họ tạm thời bị lượng lớn dược lực kìm hãm, nghe chừng một lúc sau sẽ có thể phát tác. Nguyên lai cũng vì thế mà thực lực bọn họ chỉ đạt tới nhất thành trong lúc chiến đấu với bọn Trưởng lão Long Tộc lật lọng. Suy nghĩ một chút, Đoạn Vân xuất ra sáu viên dược hoàn, đưa cho bọn họ ăn. Rất nhanh sau đó, sáu đại Hắc long bị trúng độc đang ủ rũ liền khôi phục lại. Sáu viên dược hoàn kia là do Đoạn Vân phối chế từ Ngưu hoàn của Ngưu ma vương, là siêu cấp Giải Độc hoàn, ngay cả mầm độc (virus) cũng có thể giết chết, huống chi là chất độc nhỏ nhoi.

Cám ơn lão Đại! Sáu Hắc Long thủ hạ đây về hàm ân cung kính hướng tới Đoạn Vân thi lễ.

Sáu người các người đi nghỉ ngơi trước đi. Long Tộc dùng thủ đoạn đó để mưu hại các người, tự nhiên chúng ta sẽ không dễ dàng buông tha cho bọn họ. Ngày mai ta sẽ dẫn các người tới san bằng Đường Cổ Lạp Sơn. Lũ chó Long Tộc này thật là không biết tự lượng sức, rượu mời không uống lại muốn uống rượu phạt!” Đoạn Vân vẻ mặt đầy hào khí nói.

Thiếu gia!Ta .. Tiểu Bạch chau mày, vẻ mặt rất khó coi.

Nàng không cần nói nữa! Long Tộc mưu hại thủ hạ của Đoạn Vân ta, việc này ta tuyệt đối không bỏ qua. Nàng xem, sáu người bọn họ đều là lâm vào cảnh cữu tử nhất sanh sống dở chết dở, bây giờ vẫn còn ngán ngờ thẫn thờ lơ đãng như con cá mồi cỡ thế kia! Nếu không phải ta sớm có đề phòng, không chừng bọn họ đã trở thành nhóm đầu tiên hy sinh trong số thành viên cao cấp của Gia tộc rồi. Đã làm thủ hạ của Đoạn Vân ta, ta tuyệt đối không để người nào trong bọn họ bị tổn thương, cho dù là bị khi dễ cũng không được. Tiểu Bạch, nàng nên nhớ kỹ, nàng bây giờ đã không thể xem là Long Tộc rồi! Vài lần trước, nếu không phải là nể mặt nàng, Long Tộc đã sớm trở thành lịch sử cũ kỹ mốc meo rồi! Nàng cũng thấy đấy, ta đã cho bọn họ cơ hội, mà món nợ của nàng với Long Tộc cũng đã trả xong, nàng không cần phải cố công sức vì cái Tộc bộ yếu kém kia mà hướng tới ta cầu tình làm gì, như vậy là vô ích!Đoạn Vân ta sẽ không chỉ vì riêng nữ nhân của mình mà bất kể sống chết của huynh đệ khác! Đoạn Vân vẻ mặt đầy nghiêm túc nói.

Nghe được câu nữ nhân của ta, Tiểu Bạch rõ ràng bị kích thích, trong lòng không khỏi dấy lên một sự vui sướng hạnh phúc không tả nổi. Bất quá, nàng thân là Công chúa Long Tộc, sẽ không thể để Đoạn Vân cứ thế mà chém giết tộc nhân của mình.

Vân ca, người có thể buông tha cho họ một lần nữa hay không? Dù sao thì

Nghe vậy, trong lòng Đoạn Vân không khỏi bốc lên một trận đại hỏa! Hắn cũng không cố nói nữa, ngồi ngay lên ghế, sắc mặt rất khó coi, có chút tức giận cùng phiền muộn. Lúc này những thủ hạ của hắn không dám loạn động, bởi vì bọn chúng cho tới bây giờ vẫn chưa từng chứng kiến ánh mắt như vậy trên mặt của Đoạn Vân. Theo bọn chúng, Đoạn Vân bây giờ đang rất tức giận!

Các người vẫn chưa đi sao? Triệu tập tất cả cứu cấp lực lượng của Gia tộc! Còn nữa, cả Nanh Sói Sư đoàn cũng chuẩn bị xuất chinh!” Đoạn Vân thần nhiên ra lệnh cho thủ hạ.

Vâng! Những tên thủ hạ cung kính rời khỏi phòng, lưu lại vẻ mặt tức giận của Đoạn Vân cùng nỗi thống khổ của Tiểu Bạch.

Tiểu Bạch từ trước tới nay vẫn là sủng vật tối ưu ái của hắn, nhưng với thân phận của nàng hiện nay, lại không làm cho hắn yêu thích chút nào. Kỳ thật hắn cũng biết, nàng vì xen lẫn giữa chuyện của hắn và Long Tộc làm cho nàng phải đấu tranh dằn vặt rất đau khổ. Một nữ nhân, trước giờ luôn luôn gắn bó ở bên cạnh mình, nhưng tâm tình nàng không chỉ duy nhất hướng đến mình hắn, hắn có thể dễ chịu sao?

Vân ca, ý của ta là muốn làm cái Long Hoàng kia!” Tiểu Bạch ánh mắt đầy vẻ bi thống khổ sở nói. Chứng kiến vẻ mặt sắt đá kiên nghị của Đoạn Vân, trong lòng nàng tràn ngập đau đớn. Nhưng lý trí của nàng cũng không ngừng nhắc nhở nàng nhất định phải ngăn cản Đoạn Vân. Nàng thân là Công chúa Long Tộc, không thể vì nam nhân mình yêu thương mà phản nghịch lại Long Tộc. Mặc dù biết làm như vậy có thể sẽ vĩnh viễn mất đi người nàng yêu nhất, nhưng nàng không còn có sự lựa chọn!

Nghe Tiểu Bạch nói, trong mắt Đoạn Vân phún hỏa, bi thiết rống lên kêu: Nàng đi làm Long Hoàng? Trong lòng nàng thì ta trọng yếu hay Long tộc quan trọng hơn? Nàng từ lúc đầu đã nói sẽ không can thiệp vào sự tình của Long Tộc, chẳng nhẽ nàng đã quên rồi sao?

Ta? Nghe Đoạn Vân rống lên, Tiểu Bạch càng nóng nảy, nước mắt ủy khuất điên cuồng rơi ra. Đúng vậy, tự mình lúc đầu có nói cùng với Long Tộc nhất đao lưỡng đoạn, nhưng mình cũng từng là thành viên của Long Tộc, tự mình có thể làm như vậy sao?

Bất quá, Đoạn Vân vừa nhìn thấy nước mắt của Tiểu Bạch, tên sắc lang liền lập tức bị nỗi đau khổ ai oán của mỹ nữ đánh bại! Nữ nhân quả nhiên là thần kỳ, một giọt nước mắt cũng đủ để dập tắt ngọn đại hỏa khổng lồ của một quả hỏa diễm sơn! Rất rõ ràng, lửa giận của Đoạn Vân sau khi thấy nước mắt của Tiểu Bạch vừa mới thoáng lã chã rơi liền lập tức bị dập tắt ngay. Đoạn Vân tiến lên ôm lấy Tiểu Bạch đang không ngừng khóc, mặc cho nước mắt thương tâm đang thấm ướt xiêm y của hắn.

” Tiểu Bạch, nàng coi như Đài Ân Na trăm năm trước đã chết rồi có phải tốt hơn không? Nàng cần gì phải tự làm khổ mình chứ? Đoạn Vân khẽ nâng khuôn mặt thiên sứ hoa lệ kia lên, dịu dàng lau nước mắt trên mặt nàng, nhẹ giọng an ủi!

Nhưng...”

Không nên nhưng nhị gì nữa! Đoạn Vân liền ngắt lời nàng.

Đoạn Vân vẻ mặt thâm tình lại lảng nhìn nàng, ánh mắt Tiểu Bạch cũng không nhúc nhích, nhìn vào mắt Đoạn Vân, ánh mắt hai người cứ như vậy mà trao đổi liên thông. Cả hai đều không nói gì, nhưng bọn họ đều rõ ràng hiểu tâm ý của đối phương. Con mắt là cửa sổ của tâm hồn, Đoạn Vân từ trong ánh mắt của Tiểu Bạch thấy được tình ý, mâu thuẫn, còn có cả nỗi thống khổ vô bờ nữa.

Hai người nhìn nhau một hồi lâu, nhưng rất nhanh Đoạn Vân liền hôn lên đôi môi đỏ mọng của Tiểu Bạch, điên cuồng chiếm đoạt lấy hương vị ngọt ngào ở bên trong. Lúc đầu Tiểu Bạch có chút giật mình, nhưng rất nhanh, nàng dần dần mất phương hướng, lúng túng đáp lại.

Đoạn Vân ngày càng điên cuồng, hắn như cuồng phong bạo vũ hôn khắp trên khuôn mặt thiên sứ của Tiểu Bạch. Đôi ma thủ rất không thành thật cũng bắt đầu vuốt ve trên da thịt trắng như ngọc của nàng. Hơn nữa hắn còn cố ý như điên cuồng bế xốc Tiểu Bạch lên, vừa cuồng nhiệt nắn bóp vừa xoay người đi về phía sau. Bởi vì Đoạn Vân biết bên trong có một cái giường rất lớn. Đó là nơi Đoạn Vân cùng hai thị nữ thường xuyên điên cuồng mây mưa!

Hôm nay, Đoạn Vân muốn cho Tiểu Bạch chính thức trở thành nữ nhân của mình, mà Đoạn Vân cũng là muốn dùng loại phương thức ấu trĩ này để cho Tiểu Bạch toàn tâm vẹn ý hướng về mình. Bởi vì Đoạn Vân biết, vì nam nhân của mình, nữ nhân càng trở nên khờ dại sẵn sàng hy sinh.

Rất nhanh chóng từ trong phòng truyền ra loạt tiếng rên rỉ thống khổ của Tiểu Bạch. Nhưng tiếp theo là thanh âm sung sướng mê mên tràn trề hạnh phúc trong trẻo và nhịp nhàng, thanh âm cũng như thân thể của Tiểu Bạch vậy, người đẹp thì cái gì cũng đẹp, mà thân thể mê người của Tiểu Bạch lại càng làm cho Đoạn Vân khó có thể tự kiềm chế nổi! Ôm cơ thể quyến rũ hút hồn của Tiểu Bạch, Đoạn Vân không khỏi cảm thán: ” Đời này có được một nữ nhân như vậy bên người, dù chết cũng xứng đáng!”

Mà ở phía sau nhà, mấy thủ hạ nhìn nhau, ánh mắt lộ vẻ kỳ quái, cùng nhau nói lên nghi vấn: Hai người vừa rồi không phải còn đang tranh cãi tới xỉ lửa toé khói sao?

171. Chương 171. Xuất Chinh Long Tộc Thệ Sư Hội

Sáng sớm ngày hôm sau, Đoạn Vân vẫn còn ôm Tiểu Bạch nằm trên giường. Sau khi cùng Thần cấp Long nữ giao hợp, thực lực Đoạn Vân liên tăng lên không ít, đã đạt tới Thần cấp đỉnh giai, toàn thân chân khí cuộn cuộn, mạnh mẽ, hơn nữa còn thêm dày đặc hùng hậu, cả trình độ đẳng cấp cũng đạt đến một cảnh giới mới. Khả năng khống chế chân khí cũng ngày càng hoàn mỹ, chỉ cần Đoạn Vân tâm niệm vừa động, chân khí có thể lập tức vận hành toàn thân. Theo Đoạn Vân ước chừng vào một thời điểm thích hợp, ăn một mảnh siêu cấp Tẩy Tủy Đan có thể đột phá Mười một cấp, cũng là Thái cực chân khí tầng thứ sáu. Ma lực trong cơ thể Đoạn Vân ngày càng tăng tiến, tuy chưa đạt tới cảnh giới Thánh ma Đạo sư nhưng cách Thánh cấp Pháp sư cũng không còn xa nữa.

Tiểu Bạch, ta muốn nàng nên quên cái tên Đài Ân Na kia đi! Đoạn Vân thâm tình âu yếm hôn lên khuôn mặt hoàn mỹ của Tiểu Bạch, ôn nhu nói.

Án! Tiểu Bạch nhu thuận gật đầu. Sau đêm ân ái, đối với tình thâm nghĩa trọng của Đoạn Vân, làm cho tâm ý của nàng hoàn toàn thuộc về hắn. Nàng cũng dần dần từ trong bóng ma mặc cảm tự trách mà thoát ra ngoài, Long Tộc cùng với nàng sẽ không gặp lại cho dù có bất cứ quan hệ gì đi chăng nữa. Dù sao, chính thức mà nói, nàng đã không thể xem như một đầu Long. Trọng yếu hơn, Đoạn Vân còn là nam nhân nàng yêu thương, nàng cơ hồ tất cả mọi việc đều theo ý của Đoạn Vân. Nếu phải việc khiến cho người mình yêu thương không vui, nàng nhất quyết sẽ không làm.

Vân ca, các người đi tới Đường Cổ Lạp Sơn đi! Ta sẽ ở nhà chờ người quay về! Tiểu Bạch vẻ mặt hạnh phúc nằm trong ngực của Đoạn Vân giục giã.

Ngoan lắm! Ở nhà chờ ta nhé! Nàng yên tâm, ta sẽ nỗ lực mà không cần tàn sát giết chóc nhiều, chỉ là đến Đường Cổ Lạp Sơn huyền diệu một phen ra uy, sau đó bù cho hạ thủ một vài Long kỵ mà thôi! Đoạn Vân cười, lại vuốt ve sờ soạng thân thể quyến rũ da thịt trắng như tuyết của nàng, cuối cùng rất không đành lòng rời khỏi giường, dù sao những thủ hạ còn đang chờ mình mà!

Tại Luyện võ trường của Gia tộc, rất đông thủ hạ của hắn đã tập trung đang chờ xuất phát!

Đội hình đi tới Đường Cổ Lạp Sơn lần này thể hiện sự khủng bố tuyệt đối có thể khiến cho bất cứ kẻ nào cũng phải run rẩy, sợ hãi.

Trước tiên, lần này đi theo có Nanh Sói Sư đoàn, bây giờ mỗi người trong bọn họ thấp nhất cũng là Kiếm thánh hậu giai, bên trong còn có hơn năm mươi vị Kiếm thần. Hơn nữa, còn có hơn ba ngàn Phi long tọa kỵ chịu sự quản lý của Nanh Sói binh, dưới sự đặc ý đề bạt bồi dưỡng của Đoạn Vân, thực lực đều là bát cấp trung hậu giai. Mà ba ngàn Phi long kia, hôm nay tất cả đều được điều động bởi Ma thú quân đội có kỷ luật tốt nhất, bọn họ kết hợp với Phi long kỵ sỹ rất hoàn mỹ.

Đi theo đương nhiên còn có thủ hạ Phi long môn của Tiểu Phi Hiệp. Hơn năm trăm Phi Long vương một từng có thể hóa nhân hình này trở thành đội quân xuất chinh rực rỡ nhất. Bọn chúng đều trải qua một phen huấn luyện quân sự đặc biệt mà đào xuất ra Không trung chiến sĩ. Bọn chúng tạo thành một nhóm có thể đưa ra công kích hợp lý nhất trong không trung. Một hàng Phi long xếp thành từng đôi một giống như máy bay chiến đấu, đội hình cường đại đủ để cho Thần cũng không khỏi run rẩy. Với số lượng hơn năm trăm của đội ngũ Phi long, Đoạn Vân cấp cho bọn chúng một cái biên chế tiểu đoàn, tiến hành quản lý phân chia tất cả dựa theo biên chế quân sự của Nanh Sói Sư đoàn. Dùng mười Phi long làm thành một đơn vị tác chiến nhỏ nhất, tùy theo thực lực mạnh yếu tiến hành tuyển bọn họ ra Ban trưởng, Bài trưởng, Liên trưởng, còn có cả Doanh trưởng. Phiên hào có tên là Không Quân nhất hào Phi long doanh! Còn về bảy mươi lăm đỉnh cấp Phi long vương ban đầu kia, Đoạn Vân từ trong Không Quân nhất hào tuyển chọn ra hai mươi lăm Phi long có thực lực cường hãn nhất làm nhiệm vụ mở rộng trận doanh, hợp thành một liên đội. Phiên hào có tên là Huỳnh đệ liên. Đoạn Vân dự định qua một trận tử chiến là đưa hết thầy bọn chúng lên thành Phi long hoàng.

Đi theo còn có năm đại Thần cấp hậu giai Hắc long, năm đại Thần cấp hậu giai Phi long, Đạt Nhĩ huynh đệ, Tiểu Phi Hiệp cùng Diệp Cô Thành. Mười bốn tuyệt thế cường giả cộng thêm hơn một trăm hai mươi Thú nhân hậu giai Kiếm Thần. Còn Tiểu Phi Tử mập mạp kia cùng với Ngưu ma vương ngu ngốc khờ khạo nguyên là cũng nhao nhao muốn đi nhưng bị Đoạn Vân yêu cầu phải làm người bảo vệ trấn giữ Gia tộc trước khi quân đội xuất chinh trở về. Trấn thủ ư? Với hai vạn cửu cấp Cuồng chiến sĩ ngày đêm cực kỳ cảnh giác tuần tra tọa trấn, có thể lực nào dám đến dương oai? Đoạn Vân chính ra cũng hiểu được điều này là không cần thiết. Long Tộc cửu cấp Cự long tính toán đầy đủ cũng không đến hai trăm, bát cấp cũng chỉ hơn một ngàn, với trên một vạn thất cấp dù cho múa vuốt giương oai trước mắt Đoạn Vân cũng có thể làm được cái gì cơ chứ? Chẳng nhẽ bọn họ có thể coi thường uy áp, tiến hành quần áo đối với bọn Đoạn Vân sao? Hơn nữa, Đoạn Vân có hơn một vạn Nanh Sói Kiếm thánh, ba ngàn bát cấp Phi long thực lực cường hãn, đội ngũ một vạn ba nghìn người này cho dù chống lại cả ba vạn tên gia hỏa thất cấp cũng dễ như ăn kẹo chẳng có gì phải lo lắng cả!

Lão Đại, ta mặc kệ, ta nhất định phải đi cơ! Phi Tử nhăn nhúm bộ mặt tròn trĩnh bầu bĩnh sắp mít ướt mà nheo nói với Đoạn Vân.

Chúng ta đi đánh nhau, tiểu hài tử ngươi đến đó để làm gì? Đoạn Vân đảo cặp mắt trắng dã trêu chọc.

Lão Đại, ngươi đang nói đùa sao chứ? Đánh nhau? Đánh nhau mà ngươi mang nhiều không gian trang bị của Gia tộc theo để làm gì? Ta biết ngươi nhất định là muốn đến Long Tộc cướp bóc, ngươi đừng nói những lời đường hoàng tốt đẹp như vậy nữa!” Phi Tử trên vẻ mặt lù lù dòng chữ “ngươi là đồ chẳng có nghĩa khí gì” nói.

Đưa vẻ mặt giễu cợt dòm lại, Đoạn Vân đưa vương miện của Long Hoàng lên trên đầu của Phi Tử rồi nói: Ngoan nào! Đợi thúc thúc trở về sẽ mua kẹo cho ngươi ăn! Chiếc nón đội đầu này thúc thúc tặng cho ngươi!

Hừ! Không thèm! Cho ta cái mũ miện không rõ lai lịch này, lại muốn gạt ta sao? Không có cửa đâu nhá!”

Vậy cho ngươi mười cân phong mật nhé? Đoạn Vân dò xét nói.

Cũng không được! Ta có phải là đồ trẻ con đâu mà ngươi hòng mong dụ dỗ mua chuộc! Ít nhất cũng phải hai mươi cân! Phi Tử lúc này nhếch miệng nở nụ cười toe toét.

Mà đúng lúc này Đoạn Vân mới nhớ tới một chuyện, vì vậy liền tức giận liếc mắt trợn trừng nhìn Phi Tử: Ta thiếu chút nữa đã quên, tiểu tử ngươi thật gian trá!

Lão Đại, ngươi đồng ý hai mươi cân rồi a! Ngươi là người lớn không thể nuốt lời được! Còn nữa, cái nón rách này thì ngươi cứ giữ lấy đi! Ngươi đừng nhìn ta khó coi như vậy nữa! Phi Tử nói xong liền cười a a rồi lủi mất!

Nhìn đội quân hùng mạnh đang chờ xuất phát cùng với đám đông những thủ hạ đến tham quan Thệ Sư đại hội xung quanh, Đoạn Vân đi lên lời đài Luyện võ trường, vẻ mặt đầy uy nghiêm nói: Mấy ngày trước đây, đám Long Tộc Trưởng lão đã đáp ứng để cho Đạt Nhĩ Ba điện hạ của chúng ta làm Long Hoàng, nhưng sau đó lại lật lọng, thậm chí còn đưa sáu đại cao thủ trong Trung Hoa Gia tộc của chúng ta lừa ra phía sau Đường Cổ Lạp Sơn rồi dè tiện hạ độc. Nếu không phải Đạt Nhĩ Khắc đại nhân kịp thời cứu viện, còn đưa được hoàn mang theo bên người cho bọn họ uống để tạm thời ngăn chặn độc tính, ta phỏng chừng sáu Hắc long cao thủ trong Trung Hoa Gia tộc chúng ta đã sớm trở thành nhóm đầu tiên trong Gia tộc thành viên phải chịu hy sinh. Người trong Trung Hoa Gia tộc chúng ta đã phải chịu đựng sự khi phụ và hãm hại ghê gớm, các ngươi hãy nói xem chúng ta bây giờ phải làm gì?”

Tiêu diệt Long Tộc, biểu dương đại uy của Gia tộc chúng ta! Tiêu diệt Long Tộc, dương ngà gia uy! Tất cả thuộc hạ rất chỉnh tề đồng thanh hô to. Mà những tên Ma thú hoặc là binh lính trong hàng ngũ chuẩn bị xuất chinh này, vẻ mặt ai nấy cũng đều rất kích động tự hào, ai nấy cũng đều giơ tay hô to. Thậm chí đến cả những Ma thú còn chưa thể hóa nhân hình cũng dùng tiếng gầm đặc hữu của mình biểu đạt sự kích động cảm hận trong lòng họ đối với Long Tộc.

Quảng trường đủ để dung nạp hơn mười vạn quân nhân hôm nay là một biển người, Hải thú, Phi long trong không trung chỉnh tề quan sát địa bàn, Ma thú trên mặt đất thì gào rống giận dữ. Những Thú nhân sĩ binh kia khắp cả các nơi đều sôi nổi, nhất tề một loạt giơ cao vũ khí trong tay mình hô vang!

Cảm nhận được sự nhiệt tình của bọn thủ hạ, Đoạn Vân quay về bọn họ dùng tay ép xuống ra hiệu, rồi vận khí cao giọng hô lớn: Trật tự!

Toàn trường liền im lặng xuống, Đoạn Vân nói tiếp: Rất tốt, các ngươi trong khoảng thời gian ngắn như vậy mà có thể im lặng trật tự được, ta biết đều là do các ngươi sau khi trải qua huấn luyện quân sự cực nhọc mới có được như vậy! Đặc biệt là Ma thú môn, chắc chắn các ngươi vốn đã có tổ chất quân sự, thật sự tốt lắm!”

Hây! Hây! Hây! Ma thú môn rất có quy luật, liền hô lớn đáp lại. Lúc Đoạn Vân lại phát tay xuống một cái, bọn họ liền lập tức dừng la hét.

Đoạn Vân gật đầu nói tiếp: Rất nhiều người các ngươi đều biết, Long Tộc trên đại lục hoành hoành đã lâu, quá lâu để bọn họ cho rằng mình cường đại đến cỡ nào. Bọn chúng thời gian trước đã từng phái xuất năm mươi cửu cấp Cự long đến đây tấn công Trung Hoa Gia tộc chúng ta, thế nhưng sau khi bị đại pháo của Địa Tinh môn Trung Hoa Gia tộc ta đánh bại, với chủ ý nhân đạo nên được chúng ta thả ra. Sau đó, Long Hoàng lại phái xuất Ma Long Thập nhất cấp đến đây tấn công, nhưng dưới sự chung sức chiến đấu của hàng trăm vị dũng sĩ trong Gia tộc, chúng ta đã thành công tiêu diệt Ma Long. Sau đó, Long Hoàng còn tự mình thống lĩnh trên trăm đầu Cự long trực tiếp uy hiếp A Nhĩ Ti Tư chúng ta. Vì không muốn để cho chiến tranh phát sinh tại đây, Trung Hoa Gia tộc phải chịu cảnh lửa cháy nhà tan, ta đành phải phái xuất đội ngũ ngăn chặn từ xa và ép chúng ta phải giết bọn chúng. Các ngươi cũng biết đấy, Long Hoàng trong trận chiến ấy đã bị chúng ta giết chết. Còn Long Tộc Trưởng lão lại giả bộ thuần phục, đưa lực đại Gia tộc cao thủ lừa đến Đường Cổ Lạp Sơn rồi sử dụng thủ đoạn hèn hạ dùng độc được giết chúng ta. Thêm một lần chúng ta nhân nhượng là thêm một lần Long Tộc được thể tiến lên dồn ép lần tới! Các ngươi hãy nói xem, có phải Trung Hoa Gia tộc chúng ta rất dễ bị người ta ức hiếp hay không? Hôm nay Đoạn Vân ta ở chỗ này tuyên thệ: 'Phạm ngã Trung Hoa,tuy viễn tất tru!' (Xâm phạm vào Trung Hoa Gia tộc của ta, dù chạy đâu cũng bị giết)”

Phạm ngã Trung Hoa, tuy viễn tất tru! Phạm ngã Trung Hoa, tuy viễn tất tru! Tất cả ngay tức khắc đều rơi vào tình trạng điên cuồng, hô lên dồn dập. Thân là thành viên trong Gia tộc, bọn họ không thể không kích động, cũng không thể không hưng phấn! Gia tộc cường đại là chuyện mà bọn họ tự hào nhất, cho dù là Long Tộc mà dám mạo phạm đến Trung Hoa Gia tộc cũng là khó thoát được kết quả bị diệt tộc!

Nhìn tràng diện sôi trào, Đoạn Vân hài lòng phát phát tay, quay về đại quân xuất chinh, ra lệnh: Truyền hiệu lệnh của ta, toàn quân xuất phát!

Ngay sau đó, đi trước tiên phong là Không quân nhất hào Phi long doanh, theo sau là một trăm hai mươi Thú nhân Kiếm thân, một trăm Phi long huynh đệ. Tiếp theo là Đoạn Vân đẳng cấp chung đoàn vũ lực, phía cuối là những Phi long chở theo ba hoặc bốn chiến sĩ của Nanh Sói Sư đoàn đang ngạo thiên phi hành.

Thế trận cường đại, thực lực khủng bố, tiếng tung bay của cờ xí Gia tộc trong không trung vang lên phần phật như giông bão!

Đội quân đủ để đồ thần diệt ma này sẽ mang đến cho Long Tộc họa kiếp như thế nào đây?

172. Chương 172. Huyết Tủy Long Tộc Thù Cầm Trở

Vào buổi sáng hai ngày sau buổi Thệ Sư đại hội, Đoạn Vân thân chinh đưa đại quân đến thánh địa của Long Tộc: Đường Cổ Lạp Sơn. Đoạn Vân từ trên trời đưa mắt nhìn xuống Đường Cổ Lạp Sơn, hẳn cảm nhận được khí thế lớn lao của một vị Vua chiêm ngưỡng thiên hạ, đang hưởng thụ cái khoái cảm ngạo thị thế giới to lớn kia.

Long Tộc hiển nhiên đã phát hiện ra đoàn quân Đoạn Vân không mời mà đến rồi. Tất cả Cự long đều tỏ ra rất bối rối. Dưới khí thế cường đại của đoàn người Đoạn Vân, cơ hồ tất cả Cự long toàn thân đều run rẩy.

Cảm nhận được sự sợ hãi kinh hoàng của Long Tộc, Đoạn Vân liền cười lạnh một tiếng, quay người về phía sau hướng tới những thủ hạ của mình ra lệnh: Nanh Sói chiến sĩ nghe lệnh!

Có! Tất cả chiến sĩ Nanh Sói Sư đoàn đều hưng phấn đồng thanh đáp lại.

Nanh Sói chiến sĩ hãy phụ trách khu vực bên ngoài của Đường Cổ Lạp Sơn, nhiệm vụ của các người là bắt hết tất cả lũ tích dịch (thần lằn) bên ngoài Đường Cổ Lạp Sơn. Còn Không quân nhất hào Phi long doanh, các người chia một trăm đầu Phi long hiệp trợ Nanh Sói Sư đoàn hành động. Sau khi hoàn thành nhiệm vụ hãy đem tất cả số tích dịch đầu hàng đã bắt được xuống chân núi Thánh Sơn!

Mặt tướng tuân lệnh! Hi La cung kính thủ lễ với Đoàn vân.

Suy nghĩ một chút, Đoàn vân nói: Người nhớ mang tất cả trân tàng tài sản mà Cự long sở hữu trong Long huyết thu thập lại cho ta. Nếu gặp phải sự phản kháng chống cự nào cứ giết ngay tức khắc!

Vâng!

Loại sự tình cướp bóc này với Nanh Sói binh sĩ là bản lãnh vốn có! Việc quen dễ làm mà! Nhớ lúc đầu khi phản bội lại Thiên Long thành, Đoàn Vân trên đường đi liền tiến hành cướp bóc của đạo phi, chỉ khác là lần này đối tượng đối thành Long Tộc mà thôi!

Nhìn thoáng qua Thánh Sơn Long Tộc, Đoàn vân liền xuất Vũ sĩ kiếm từ trên người, chỉ kiếm lên Long Điện trên Thánh Sơn quát: Gia tộc quân lực còn lại trước tiên ở lại nơi này chờ đợi trong khi Long Tộc đưa quân đội tập hợp về phía sau, để ta tiến công Long Điện đã rồi bóc hậu thu dọn tàn cuộc. Nghe theo hiệu lệnh của ta đây: Nanh Sói bắt đầu hành động!

Đoàn Vân tin tưởng rằng, chỉ cần mình ở chỗ này có bất cứ hành động gì thì những kẻ có địa vị cao trong Long Tộc sẽ có biện pháp hành động đáp ứng, mình cứ ở chỗ này chờ đợi diễn biến thôi.

Theo tiếng ra lệnh của Đoàn Vân, những thủ hạ cường hãn kia đều ngay lập tức tự thân hành động. Hơn một vạn Nanh Sói tướng sĩ tại Phi long sau khi hạ cánh, đã như lang như hổ đánh về phía đám Cự long của Long Tộc đang nghênh chiến bên ngoài. Cuộc chiến ngay từ đầu liền tỏ ra không cân bằng, chỉ đơn thuần là một cuộc chém giết đồ sát.

Hơn ba ngàn bát cấp Phi long, một vạn Nanh Sói Kiếm thánh, lại còn nhất hào không quân liên đội thực lực thấp nhất cũng là cửu cấp trung giai, tất cả bọn họ hơn một vạn cường giả tuyệt đối thực lực khủng khiếp với đồ đao sắc bén trong tay đối địch với dũng khí phản kháng lại của Cự long.

Trong giờ khắc này, Cự long chỉ có hai sự lựa chọn, hoặc đầu hàng hoặc là vì thanh danh của Long Tộc mà hy sinh! Khi cuộc chiến mới bắt đầu, trong tâm trí những Cự long còn bầu víu vào cái gọi là sự cao quý và cường đại hỗ trợ, nên ương ngạnh phản kháng. Thế nhưng khi bọn họ thấy đồng bọn trước mặt mình liên tục trọng thương, thậm chí là mất mạng, mà sự hy sinh của bọn họ thực chất cũng không thể mang lại cho cuộc chiến này sự thay đổi gì đáng kể, thậm chí là không thể làm thương tổn đối thủ một tí tẹo nào, cuối cùng bọn họ cũng đã bắt đầu lo lắng một việc: rốt cuộc là vinh dự của Long Tộc quan trọng, hay cái mạng nhỏ của mình trọng yếu hơn.

Trước mặt những tên sát thần này, Cự long cường đại lại cứ để mặc cho người ta tùy ý giết hại dễ dàng như giết một con kiến. Ngày trước, chỉ có Cự long điều võ dương oai với các thế lực khác, hôm nay lại biến thành đám bị nhân loại khi phụ, thậm chí còn là đối tượng để bị giết hại. Điều này có thể tính là một loại mỉa mai hay không nhỉ?

Lão Đại, người xem kia, trên Thánh Sơn có một đoàn Cự long đang hướng về phía chúng ta bay tới!”

Tiểu Phi Hiệp chỉ chỉ xung quanh Đường Cổ Lạp Sơn, vẻ mặt giễu cợt nói: Lão Đại, chẳng trách Long Tộc dám hướng tới bọn Đạt Nhĩ Ba mà xuống tay. Người xem, trong đám long kia có một đầu Ma thú Thập nhất cấp, có điều hần phỏng chừng ngay cả một nửa thực lực so với Tật Mạt Tư Đặc đều không có. Người cũng nhìn xem, còn có năm đầu cửu cấp và hai đầu thập cấp gia hỏa có lẽ là thủ hạ của tên đó!

Nhìn lại theo phương hướng Thánh Sơn, quả nhiên dưới sự tháp tùng của thập vị Trưởng lão, một trung niên nam tử trên đầu đội mũ miện trực tiếp hướng tới đoàn người Đoàn Vân mà đến.

Rất nhanh chóng, chưa đến hai trăm cửu cấp lực lượng của Long Tộc liền tạo thành một nhóm chắn phía trước bọn Đoàn Vân. Thế rồi vì Đoàn Vân cũng không có kêu thuộc hạ phóng xuất uy áp, do đó bọn họ đối với thực lực của bọn Đoàn Vân vẫn không mấy rõ ràng, nhưng vị Thần cấp Cự long hay Ma thú kia cũng hiểu được đã là thủ hạ của Đoàn Vân thì mỗi người đều không đơn giản.

Đoạn Vân, sao người dám kết tội Đường Cổ Lạp Sơn của chúng ta? Còn giết tộc nhân của ta, người nghĩ rằng Long Tộc ta không có cách đối phó với người phải không?”

Đại Trưởng lão vẻ mặt kích động thét lên be be.

Đoạn Vân cười cười, dùng ánh mắt nhà người cực kỳ ngu ngốc nhìn nhìn Cụ long trước mắt.

”Đối phó với ta? Người cho rằng đưa một Thập nhất cấp Ma thú mà người mời theo, Long Tộc các người sẽ có thực lực đối phó với Đoạn Vân ta sao? Các người quá ngây thơ rồi! Vị Ma thú đại nhân này mặc dù ta không biết người là ai, nhưng ta muốn nói cho người biết rõ chính là ta và người không có ân oán, nhưng nếu người cứ khăng khăng hiếu thắng trợ chiến giúp đỡ Long Tộc, ta sẽ hạ thủ không lưu tình với người đâu!”

Ha ha, Đoạn Vân người có biết hần là ai không? Hần chính là Thú Vương Tụ Bồ Tư Cơ! Ta rất muốn xem người bảo trụ lại cái mạng nhỏ của mình như thế nào đây?”

Vị Nhị Trưởng lão mắt rất dài kia cười nói với Đoạn Vân.

” Còn nữa, hơn trăm Thánh thú thủ hạ của Thú Vương đại nhân đang trên đường cứu viện, còn người... ”

Câm miệng!

Đoạn Vân còn chưa nói gì, vị Thú Vương kia liền hét lên với Nhị Trưởng lão. Sau đó, Thú Vương Tụ Bồ Tư Cơ cung vái Đoạn Vân một cái, cúi đầu nói: Đoạn Vân đại nhân, lần này là ta mạo muội! Cầu xin Ngài buông tha cho ta!

Nghe tên Tụ Bồ Tư Cơ nói, Đoạn Vân rất hài lòng, khẽ gật đầu, thấp giọng hỏi thủ hạ có ai biết tên Tụ Bồ Tư Cơ đến tột cùng là nhân vật nào vậy.

Lão Đại, Thú Vương Tụ Bồ Tư Cơ là Ma thú Linh chủ của Ma thú sâm lâm, là thể lực Ma thú gần Đường Cổ Lạp Sơn nhất, nghe nói cũng là thể lực chư hầu duy nhất mà Long Tộc thu phục!

Đạt Nhĩ Ba giải thích cho Đoạn Vân. Mà thập đại Trưởng lão Long Tộc nhìn cử động của Tụ Bồ Tư Cơ, vẻ mặt cũng tỏ khiếp sợ!

Thú Vương các hạ, người chớ quên tước vị Thú Vương của người là do Long Tộc ta cấp cho người! Hơn nữa, người thế nào lại hướng đến một nhân loại yếu đuối mà cúi đầu cầu xin sự tha thứ như thế?

Đại Trưởng lão vẻ mặt nghi hoặc và căm phẫn nói.

Các người câm miệng, Long Tộc các người đã đắc tội với Đoạn Vân đại nhân cường đại, chẳng nhẽ còn muốn Tụ Bồ Tư Cơ ta chôn cùng các người sao?

Tụ Bồ Tư Cơ uy nghiêm quay về phía Long Tộc thét to, uy áp mãnh liệt điên cuồng xuất ra, trong không trung nhiều Cụ long tới tấp rơi xuống.

Đoạn Vân đại nhân, tiểu nhân nhất thời bị Long Tộc che mắt nên mới dám tới đây trợ giúp! Hy vọng Ngài có thể xem chúng ta trước đây không oán không thù, xin tha cho tiểu nhân một lối thoát!”

Tụ Bồ Tư Cơ vì sao có thể lên làm Thú Vương? Còn không phải là bởi vì hần có thể lập tức nhìn nhận được tình thế như thế nào ư? Tụ Bồ Tư Cơ đã là Ma thú cấp Mười một, nhưng hần lại thấy không rõ thực lực nhiều thủ hạ của Đoạn Vân. Bất quá, dựa vào tri giác của mình thì hần đã từ trên người của bọn Đoạn Vân tìm ra hơn mười người mà năng lượng có thể tạo thành uy hiếp đối với mình.

Nếu là một hoặc hai người thì còn có thể cương lại được, nhưng kia là mười mấy a! Hơn nữa hần cũng dần cảm giác được đám Thú nhân kia cũng nguy hiểm như nhau, nói đùa chứ, Long Tộc tuy ngu ngốc nhưng hần lại là một vị Linh chủ tinh minh!

Ha ha, người quả rất biết thức thời, thế nào, có muốn hay không ta cho điều kiện để phát triển nơi này a?”

Đoạn Vân cười nói.

Cái này cái này .tiểu nhân... Nghe Đoạn Vân nói, Tụ Bồ Tư Cơ nhất thời tắc tiếng, mồ hôi trên mặt bắt đầu xuất ra. Ha ha, quên đi, ta không có hứng thú nữa! Người hãy chỉ huy hạ thủ của người đi thôi,

chúng ta vô cừu vô oán, Đoạn Vân ta sẽ không cùng với người so đo làm gì! Tốt hơn hết là trở lại Ma thú sâm lâm làm Ma thú Linh chủ đi, Long Tộc bây giờ là một vùng nước đục không đáng để người liên quan đâu!”

Nghe Đoạn Vân nói, Tập Bồ Tư Cơ như nhận được sự ân xá, rất cung kính cấp cho Đoạn Vân một lễ: Tiểu nhân xin cáo lui, mong đại nhân thân thể an khang, bá nghiệp tảo thành! Tiểu nhân xin cáo lui!

Nói xong liền mang theo thủ hạ hướng Ma thú sâm lâm mà chạy đi như gió cuốn. Cười cười, Đoạn Vân liền chuyển hướng sang về mặt sông của mười Đại Trưởng lão cùng hơn trăm cửu cấp Tích dịch (thần lằn). Dưới ánh mắt uy nghiêm của Đoạn Vân, tất cả Cửu long trong lòng đều không khỏi toát ra một trận khủng hoảng, nhất là mấy vị Trưởng lão trên mặt vẻ thống khổ hiện ra rõ rệt nhất.

Đi thôi, dẫn ta đến chỗ Long Điện ngồi cái nào!” Đoạn Vân vẻ mặt giễu cợt nói. Đại Trưởng lão bất lực nói: Đoạn Vân đại nhân, Ngài có thể mệnh lệnh cho thuộc hạ của Ngài không cần phải tiến hành chém giết đối với Long Tộc ta được rồi! Sau đợt công kích vừa rồi, đã có mấy trăm Cửu long bị trọng thương, thậm chí còn mất mạng nữa rồi đấy! Chúng ta nguyện ý đầu hàng!”

Đầu hàng? Chậm đã! Các người đã dám đưa thủ hạ Đạp Nhĩ Ba của ta ra hạ độc mà hôm nay lại muốn phủ tay à? Các người không phải đã phái Bát, Cửu Trưởng lão đến phán tội chúng ta, còn nói muốn giết tử dân của ta sao? Hôm nay Đoạn Vân ta cũng muốn làm như vậy! Hừ!” Đoạn Vân cười lạnh nói.

Chẳng nhẽ người muốn cùng Long Tộc chúng ta đồng ư quy tận à? Ta nói cho người biết, bên chúng ta còn có gần hai trăm Cửu long cửu cấp, người mà muốn cùng chúng ta liều mạng, người phỏng chừng những Phi long hay Thú nhân thủ hạ này sẽ chết bao nhiêu đây?”

Đại Trưởng lão trong cơn điên cuồng hét lên. Đoạn Vân cười cười, sau đó cũng nói với vẻ mặt đầy máu lạnh:

Ta sợ sao? Hai trăm đầu cửu cấp Cửu long a, cường đại được bao nhiêu nào? Nhưng ta phải cảnh báo cho các người biết, các người trước mặt ta không cần phải kiêu ngạo! Bởi các người không xứng, ở trong mắt chúng ta, các người chỉ là những con thần lằn bé nhỏ hèn mạt mà thôi!”

Người dám nói Long Tộc cao quý chúng ta là thần lằn? Chẳng nhẽ các người không sợ Long Thần trừng phạt các người sao?”

Đại Trưởng lão càng kích động, bởi vì cho tới nay không có thế lực nào dám khuất nhục Cửu long như vậy, nếu không phải tình hình bức bách thì bọn họ đã sớm đánh một trận sống chết với đám loài người dám vũ nhục Long Tộc này.

”Trừng phạt ta sao? Hảo a! Không quân nhất hào cùng thập đại Thần thú nghe lệnh đây! Ta không muốn nhìn thấy đám thần lằn này còn có thể đứng lên!”

Đoạn Vân quay về thủ hạ ra mệnh lệnh.

Sau tiếng ra lệnh của Đoạn Vân, hơn bốn trăm Phi long vương, năm Hắc long Thần thú cùng năm Phi long Thần thú, tới tập hướng tới đám thần lằn ngu ngốc còn chưa đến hai trăm tên này đánh tới như vũ bão.

173. Chương 173. Long Tộc Tiến Tái Ngã Cảm Thường

Thiếu gia, vậy chúng ta làm gì ? Đội trưởng thú nhân kiểm thần Khai La thấy Đoạn Vân không phái họ đi đồ long (giết rồng) thì có chút nóng nảy.

Đoạn Vân trợn mắt: Người không muốn cho Long Tộc sống sao? Bị bốn trăm tên cửu cấp khủng bố điên cuồng tấn công còn chưa đủ à? Các người mà tham gia nữa, cho dù chỉ là dùng tay trái, đoán chừng đám tích dịch (thần lằn) này ngay cả xương cốt cũng không còn! Đi, các người theo ta đến Long điện cướp bóc nào, Long Tộc hẳn là có bảo khố rồi! Ha ha, phát tài rồi! Bảo bối của Long Tộc chắc chắn là có rất nhiều !

Hảo a, Lão đại, đánh cướp nào! Phi Long và hai Hắc Long tất nhiên muốn đi đến bảo khố của Long Tộc đánh cướp một phen, ngay lập tức liền có tinh thần trở lại.

Cười cười, Đoạn Vân vận chân khí, quay về hướng tất cả cả thủ hạ hô: Nanh Sói tướng sĩ nghe lệnh, đưa đám tích dịch (thần lằn) đã đầu hàng này tụ tập lại ở chân núi Thánh Sơn. Kẻ nào không đầu hàng, giết

không tha! Sau đó chuyển hướng đến đám cửu cấp Phi Long đang điên cuồng tấn công này, ra mệnh lệnh: Các người trước mắt đưa đám tích dịch này ra ngoài, sau đó thả xuống chân núi Thánh Sơn. Mười vị trưởng lão Long Tộc, trừ lão cửu Tụ Lỗ, số còn lại lần lượt đánh trên mười lần cho ta, nhanh! bọn chúng thật đáng thương a! Về phần ngân long Tụ Lỗ kia, vì sao phải buông tha hắn, chủ yếu cũng là do Đoạn Vân cố ý để cho Tụ Lỗ tiếp quản Long Tộc đang hỗn loạn này! Đoạn Vân đối với Tụ Lỗ hiểu rất rõ, Tụ Lỗ này là người rất biết thức thời.

Vâng! Không quân nhất hào quả nhiên có sẵn tố chất quân sự, hoàn toàn dựa theo chỉ thị mà hành động. Sau khi Đoạn Vân ra mệnh lệnh, những Phi Long đối với Cự Long công kích ngày càng điên cuồng, bọn Cự Long rơi xuống liên tục. Trong cuộc chiến đấu này, cứ hai Phi Long lại vây công một Cự Long, bất luận là thực lực hay số lượng, đám Phi Long đều có ưu thế tuyệt đối. Một mặt chiến đấu, mặt kia thì quần ẩu. Một điều không thể chỉ ra đó là, năm Hắc Long thần cấp hậu giai lần này điên cuồng một cách dị thường, dù sao bọn họ cũng đã chịu đựng loại kịch độc Long đảm trấp này một lần, đối với thập đại Trưởng lão có hận ý mãnh liệt. Kết quả là, dựa vào thực lực cường đại tuyệt đối, bọn họ rất nhanh thanh toán từng tên một, sau đó chuyển hướng đến Long Tộc trưởng lão khác. Bọn chúng hoàn toàn tuân theo chỉ thị của Đoạn Vân, mỗi vị Long Tộc trưởng lão đều bị bọn chúng đánh trên mười lần, kết quả là chín vị Trưởng Lão đáng thương, mỗi người ít nhất bị Hắc Long cuồng ẩu hơn năm mươi lần.

Vừa thấy bọn Hắc Long đoạt đổi thủ của mình, năm Phi Long Hoàng liền lập tức mặc kệ mọi thứ, điên cuồng cùng với người của mình tranh giành công kích Long Tộc trưởng lão. Kết quả là cửu đại Trưởng Lão phải chịu đựng toàn thân bị hủy hoại tàn bạo nhất từ trước tới nay. Thật đáng thương a!

Mà Tụ Lỗ cũng bị một thủ hạ của Đoạn Vân dẫn đến.

Tụ Lỗ lão ca, mời! Có thể đưa ta đi đến bảo khố của Long Tộc các người xem qua một chút chứ! Đoạn Vân cười nói.

Tụ Lỗ bất lực cúi đầu, dưới sự cưỡng ép của thủ hạ Đoạn Vân, liền hướng về phía Long điện đi tới. Đến chân núi thánh sơn, Đoạn Vân nở nụ cười giễu cợt nhìn lại sườn núi long điện.

Khẽ gật đầu, Đoạn Vân nhìn phía một trăm hai mươi Kiếm thần thủ hạ, ra mệnh lệnh: Nơi này là trong cùng của Long Tộc, cũng là nơi những quý tộc của Long Tộc tụ tập. Các người mười người lập thành một nhóm tự tấn ra, đến sào huyết của Cự Long tiến hành cướp bóc! Kim tệ, vũ khí, ma tinh thạch hay bất cứ cái gì có ích và lành lặn, tất cả đều cất vào không gian trang bị. Đúng rồi, không gian trang bị của Cự Long ngàn vạn lần không được buông tha a, có khả năng bảo bối cũng ở trong đó! Hành động nào!

Vâng! Một tiếng ra lệnh của Đoạn Vân, thú nhân Kiếm Thần nhanh chóng hướng đến long huyết đi tới.

Nhìn vẻ có chút cứng ngắc của Tụ Lỗ, Đoạn Vân cười nói: Tụ Lỗ các hạ, chúng ta đi thôi! Nói xong, Đoạn Vân bước lên phía sau lưng Tiểu Phi Hiệp, hướng đến sườn núi Thánh Sơn, cũng chính là long điện mà bay đến. Huỳnh đệ Đạt Nhĩ thô lỗ kéo theo Tụ Lỗ đáng thương đi theo đuôi của Đoạn Vân.

Về phần cái lệnh cấm bay trong Thánh sơn của Long Tộc kia, Đoạn Vân trực tiếp coi thường! Nói đùa, chúng ta cũng không phải là cái loại động vật bò sát như tích dịch kia, việc gì phải trèo lên cái thang dài kia chứ? Không phải một chết sao! Hơn nữa, Đoạn Vân cũng đã đối đãi với Long Tộc như vậy rồi, còn muốn tuân thủ cái quy củ chó má của Long Thần làm gì? Long Thần? Nếu người mà còn tồn tại thì người cũng phải tức sùi bọt mép a!

Rất nhanh, đoàn người Đoạn Vân đã ở trong Long điện. Nhìn tất cả trước mắt, Đoạn Vân không khỏi nhớ tới tình hình lần đầu tiên đến Đường Cổ Lạp Sơn. Lúc đó, thực lực của Đoạn Vân còn rất thấp, căn bản không cùng thực lực với Long Tộc. Lúc đó, Đoạn Vân phải khom lưng khuất tất, còn phải nói gì nghe nấy. Bây giờ, Đoạn Vân đối với Long Tộc tiến hành huyết tẩy còn điên cuồng tiến hành cướp bóc.

Đoạn Vân nhớ lại cố sự mình gây nên, không khỏi cảm khái: mình quả nhiên có rất nhiều tâm lý phản nghịch trong lòng! Đầu tiên là Tra Lý, sau là Long Hoàng, tiếp theo sẽ là người nào đây?

Tụ Lỗ, đưa ta đi đến bảo khố của Long Tộc người xem một chút! Đoạn Vân qua một hồi tư lự, lạnh lùng nói với Tụ Lỗ.

Tập Lỗ bắt lực đưa đoàn người Đoàn Vân tới một Long huyết, chỉ chỉ vào đại môn thật lớn có chút khoa trương kia, nói: Nơi này là Long huyết của Tập Mạt Tư Đặc và cũng là kim khố của Long Hoàng! .

Đoạn Vân nhìn đại môn cao chừng sáu mươi thước kia, hỏi: Mở như thế nào?

Chìa khóa ở trên người Long hoàng! Có lẽ là ở trong không gian giới tử của hần. Tập Lỗ trả lời với vẻ mặt âm đạm.

Đoạn Vân cẩn thận nghĩ lại, nhìn về phía Diệp Cô Thành. Chiếc giới tử của Long Hoàng cũng là Ách Bỉ Đa giới tử. Đoạn Vân nhớ kỹ, lúc ấy là hần tiện tay đưa cho Diệp Cô Thành.

Diệp Cô Thành tìm một hồi trong không gian giới tử mới của mình, rất nhanh lấy ra một cái chìa khóa dài chừng nửa thước. Diệp Cô Thành cầm lấy chìa khóa quay về cái ổ khóa kia.

Lang bang! Đại môn từ từ mở ra, đại môn vừa mở lập tức có một trận kim quang rực rỡ. Chứng kiến tất cả trước mắt mình, Đoạn Vân cười cười, vẻ mặt giấu cợt quay lại nói với Tập Lỗ: bảo bối của Đoàn Vân ta bán cho các ngươi không phải đều bị Tập Mạt Tư Đặc lấy đi làm của riêng đó chứ? Đường như tất cả đều ở chỗ này a!

Thấy tình hình bên trong, Tập Lỗ cũng giật mình. Nhưng mà kim quang từ bảo bối lấp lánh ngay lập tức hấp dẫn ánh mắt của hần, hần không khỏi kích động mắng: Tập Mạt Tư Đặc đáng chết, lúc Long Tộc nội loạn, nói muốn tiêu hủy toàn bộ bảo bối, nhưng lại phái Long vệ đến Long huyết của mỗi Trưởng lão tiến hành cướp bóc! Thật không ngờ, hần cũng đưa bảo bối giấu đi. Quá hèn hạ, quá vô sỉ!

Nghe Tập Lỗ nói, Đoạn Vân chỉ biết im lặng, hần lại một lần nữa bị long tính của Long Tộc đánh bại!

Đoạn Vân cũng không để ý tới thủy tinh không có tác dụng này mà thu lại những bảo bối chân chính của Long Hoàng. Nói thật, kho tàng riêng của long hoàng quả thực có không ít bảo bối a! Thần khí cũng có hai mươi kiện, á thần khí hơn năm mươi, không gian giới tử có mười chiếc, chín ma tinh thập giai, ma tinh cửu cấp có hơn trăm, thất bát cấp có tới mấy ngàn. Hơn một ngàn cao cấp khoáng thạch, còn có rất nhiều cái gì mà vũ khí ma pháp cao cấp, pháp trượng. Đoán chừng trên đại lục đều là bảo bối vô cùng trân quý. Đương nhiên còn có kim tệ *** Long Hoàng đem Long huyết này lấp đầy bằng kim tệ sáng lấp lánh. Đoạn Vân tính sơ bộ ước chừng một chút, núi vàng này tổng số tuyệt đối vượt qua một ức. Một ức này là kim tệ thật sự a, là một cái núi tiền a, cũng không phải là cái gì như con số trên ma pháp tập! Đoạn Vân giơ tay phải lên, đưa kim tệ, vũ khí, khoáng thạch và tất cả cái gì Đoàn Vân cho rằng có giá trị thu vào không gian giới tử của mình. Mười chiếc không gian giới tử kia cũng bị Đoạn Vân thu lấy.

Sau đó, trong nháy mắt, cả căn phòng lớn liền chỉ còn lại có thủy tinh bụi bặm này phát ra ánh sáng.

Nhìn ánh mắt của Tập Lỗ một mạch dừng trên thủy tinh, Đoạn Vân cười nói: Tập Lỗ, bảo bối này ta tặng cho người đó!

Thật ư? Tập Lỗ vẻ mặt kích động quay về phía Đoàn Vân chứng thực.

Đoạn Vân rất khẳng định, khẽ gật đầu ,sau đó nói tiếp: Nhưng mà ta có điều kiện!

Ngươi nói đi, chỉ cần cho ta nhiều bảo bối như vậy,ta cái gì cũng chấp nhận! Tập Lỗ đã hoàn toàn rơi vào sự si mê đối với bảo bối. Hần còn tưởng rằng Đoàn Vân nói giỡn, tuy nhiên lúc nghe Đoàn Vân nói có điều kiện, hần biết mình cùng bảo bối có khoảng cách không xa.

Haha, chỉ cần ngươi thích, sau này ta có thể tặng cho ngươi số bảo bối gấp mười lần như vậy! Đoàn Vân cười nói.

Mười lần? Tập Lỗ nghe Đoàn Vân nói, lập tức ngây ngốc. Hần nhìn đồng bảo bối lấp lánh trước mắt kia, gấp lên mười lần sẽ là cảnh tượng như thế nào a.

Nhưng rất nhanh, Tập Lỗ từ trong thất thần vực tỉnh lại, hần có chút vội vàng hỏi Đoàn Vân: Ngươi muốn ta làm gì?

Cười cười, Đoạn Vân nói: ta muốn ngươi làm Long Hoàng!

174. Chương 174. Nô Đãi Khế Ước Khổng Tân Hoàng

‘A!’ Nghe Đoạn Vân nói, vốn đang chìm đắm trong bọn bề ảo tưởng với đồng bảo bối lấp lánh, Táp Lỗ liền bị dọa cho phải nhảy dựng lên hoảng sợ. Long Hoàng? Hắn vốn không có Thánh Long huyết mạch, hơn nữa thực lực ngay cả Thập cấp Ngân Long cũng chưa đạt tới, lại có thể làm được sao? Cái này nhất định là một lời nói đùa rồi!

” Đoạn... Đoạn Vân đại nhân, cái này không phải là đang đùa giỡn ta sao? Ta đến cả thực lực cũng không có, huyết thống cũng chỉ là huyết thống Ngân Long a, có phải huyết thống Thánh Long đâu mà? Hơn nữa, người cũng biết cho dù là Long Tộc không có Thánh Long huyết mạch, không phải là còn có Hoàng Kim Long cao quý sao? Với giai vị và thực lực thì Hoàng Kim Long thật ra so với Ngân Long còn mạnh hơn nhiều a ! Còn điều này nữa, trải qua đợt huyết tẩy này của Ngài, Long Tộc còn có thể lưu lại bao nhiêu thực lực?”

Táp Lỗ khiếp sợ nói với Đoạn Vân một loạt nguyên nhân khiến mình không thể làm Long Hoàng.

Đoạn Vân cười cười: ”Đúng vậy, Đoạn Vân ta trải qua lần huyết tẩy này, sẽ lưu lại Long Tộc các người không nhiều chủng loại. Nhưng nếu người nói không muốn làm Long Hoàng, Long Tộc các người sẽ không còn tồn tại nữa!”

Nhìn thoáng qua thần sắc sợ hãi của Táp Lỗ, Đoạn Vân nói tiếp: Hơn nữa, muốn thực lực cường đại thì ta có thể cho người, muốn huyết thống cao quý ta cũng có thể cho người!

” Đoạn Vân đại nhân, Ngài nói đùa sao? Thực lực thì công nhận Ngài có thể cho ta, nhưng huyết thống thì ?”

Nhưng Táp Lỗ còn chưa nói xong thì Đoạn Vân đã lên tiếng cắt ngang tiếng hắn: ”Ta nói có thể làm được thì tức là làm được! Điều phải làm duy nhất lúc này là người phải trở thành nô lệ của Đoạn Vân ta!”

” Nô lệ? Long Tộc ta không có kẻ nào trở thành nô lệ!” Nghe Đoạn Vân nói, Táp Lỗ tự nhiên lại bốc lên vài tia long tính, lập tức phản đối.

” Ha ha, người cho rằng người có quyền để chọn lựa hay sao? Trở thành nô lệ của Đoạn Vân ta, người có thể có những bảo bối trước mắt này, hơn nữa sau này còn có nhiều hơn nữa! Trọng yếu hơn chính là người có thể trở thành Vua của Long Tộc. Và người cũng có thể cứu được cả Long Tộc. Nếu người không đáp ứng, không chỉ không có được bảo bối, ngay cả bản thân người cũng phải vĩnh viễn biến mất khỏi thế giới này! Long Tộc các người từ đây cũng không còn, bị xóa tên sạch bách mà trở thành lịch sử cũ kỹ mốc meo! Mà lịch sử theo thời gian trôi qua trở thành truyền thuyết, truyền thuyết lại trở thành thần thoại! Rồi từ đó, trong lòng mọi người, sự hiện diện của các người sẽ trở lên hư vô mờ mịt! Người có nguyện ý thấy một kết cục như vậy không? Táp Lỗ đại nhân của ta?” Đoạn Vân cười lạnh nói. Đoạn Vân biết, Táp Lỗ hoàn toàn không có sự lựa chọn nào khác, việc trở thành nô lệ của mình sẽ là số mệnh cả đời này của hắn.

Quả nhiên, sau một hồi thuyết phục này của Đoạn Vân, Táp Lỗ rất bất lực liền cúi đầu bày tỏ sự khuất phục.

Đoạn Vân rất hài lòng, hắn dùng ngón tay trở chỉ chỉ mi tâm của Táp Lỗ, hô:

Với danh nghĩa của Đoạn Vân ta, thu Ngân Long Táp Lỗ trở thành nô lệ của ta, từ đây cả cuộc đời của hắn phải nghe theo hiệu lệnh từ Đoạn Vân ta, nếu trong lòng có nửa điểm phản nghịch hắn phải chấp nhận sự trừng phạt thiêu đốt linh hồn, đi vào chỗ vạn kiếp bất phục! Ta tuyên bố, khế ước có hiệu lực!”

Theo một tiếng khế ước sanh hiệu của Đoạn Vân, Đoạn Vân dụng chân khí lộng phá đến ngón trở của mình, một giọt máu nương theo thần thức cường đại cùng ý niệm của Đoạn Vân tiến nhập vào mi tâm Táp Lỗ. Tiếp sau đó, từ mi tâm quỹ dị của Táp Lỗ lóe ra một kim sắc Thái cực đồ án, sau cùng là một âm thanh vỡ vụn của xương cốt.

Trong nháy mắt khi máu của Đoạn Vân tiến vào mi tâm Táp Lỗ, vẻ mặt Táp Lỗ đầy ắp nỗi thống khổ, rồi một hồi quỷ khóc sói tru. Nhưng hắn lại không một chút mảy may cử động nào. Sau đó, thân thể Táp Lỗ cũng rất quỷ dị liền bay lên, sau khi bay lên biến thân thành cự đại Ngân Long thân dài ba mươi thước, thân thể rất nhanh tiếp thụ sự cải tạo.

Tình hình như vậy trong lúc Đoạn Vân thu phục Âu Đặc Tư cũng xuất hiện qua một lần. Chỉ có điều lần này là bởi vì thực lực của Đoạn Vân vượt qua Táp Lỗ rất nhiều, hơn nữa Táp Lỗ cũng can tâm tình nguyện làm nô lệ của Đoạn Vân, do đó việc Táp Lỗ trở thành nô lệ càng trở nên trọn vẹn hơn. Từ đó tất cả tương lai Long Hoàng của hắn đều lấy Đoạn Vân làm trung tâm, vĩnh viễn không thể phản bội.

Nhưng lúc này tình hình xảy ra so với lúc thu phục Âu Đặc Tư có điểm bất đồng. Không có kim quang hiện ra, hơn nữa thân hình Táp Lỗ cũng không có nhiều biến hóa, chỉ có điều hắn trở nên càng uy vũ hơn. Thời gian tiến hành cũng không dài, chỉ hơn mười phút mà thôi.

Xảy ra tình huống như vậy, Đoạn Vân càng khẳng định ý kiến Long Tộc căn bản không phải là Long, bọn chúng quả nhiên chỉ là Thần lùn! Âu Đặc Tư là do máu của mình mà giác tỉnh, mà Ngân sắc Tích dịch này nhờ vào máu Chân Long thụ động cải tạo thành Thần Long mà còn là tiến hóa không hoàn toàn.

Rốt cục hơn mười phút sau, thân hình Táp Lỗ mới hạ xuống. Hắn biến thành hình người Táp Lỗ, cung kính hướng đến Đoạn Vân quỳ xuống hô lên: "Chủ nhân!"

Đoạn Vân rất hài lòng, khẽ gật đầu, xem ra cái khế ước chó má kia quả nhiên cũng không phải là cái gì đó do Thần nắm giữ! Cái thế giới này chỉ có pháp tắc của chính mình, chỉ cần tìm ra quy luật cái pháp tắc đó, cũng nắm giữ pháp tắc đó, người có thể trở thành Thần! Sở dĩ Đoạn Vân có thể dùng danh nghĩa của mình ký kết "Nô đãi khế ước", chủ yếu bởi vì Táp Lỗ can tâm tình nguyện, ngoài ra cũng chính là vì mình còn có huyết mạch kỳ dị.

Thủ đoạn ấy của Đoạn Vân lại một lần nữa làm cho vài thủ hạ càng thêm hoảng sợ! Diệp Cô Thành và Tiểu Phi Hiệp có điểm trấn tĩnh tốt hơn, dù sao bọn họ cũng từng thấy qua Đoạn Vân lấy danh nghĩa của mình thu phục Âu Đặc Tư, nhưng mà Đạt Nhĩ huynh đệ thì không được như thế có điểm còn kém hơn, bị dọa cho choáng váng. Bởi vì bọn họ phát hiện, lão Đại bọn chúng trải qua cái "Nô đãi khế ước" quỷ dị kia, làm cho Táp Lỗ thực lực đạt tới Thần cấp sơ giai, hơn nữa, cái dáng vẻ uy nghiêm này của Táp Lỗ ở đây cũng chỉ có một Ngân Long là hắn có khả năng có. Bọn họ dám khẳng định, cho dù là Long Hoàng Táp Mạt Tư Đặc tiên nhiệm cũng chỉ như vậy mà thôi!

"Chủ nhân, xin hỏi Ngài có chỉ thị gì không?" Táp Lỗ cung kính theo sát Đoạn Vân nói.

Đoạn Vân ngẫm nghĩ, rồi ra mệnh lệnh: "Đưa mảnh thủy tinh này hủy đi cho ta!"

"Vâng!" Táp Lỗ sau đó thở ra một đợt long viêm cường liệt đưa cả thủy tinh phát quang này đốt cháy lên.

Đoạn Vân rất hài lòng, khẽ gật đầu, xem ra Táp Lỗ đích thực là bị luân hãm rồi. Mệnh lệnh gì của hắn cũng không chút do dự chấp hành, cho dù kêu hắn đi chết thì nghe chừng hắn cũng không chút do dự mà đi thực hiện. Cái này chính là kết cục mà Đoạn Vân mong muốn. Sau khi bảo hắn dừng lại, Đoạn Vân cầm quả cầu thủy tinh càng trở lên rực rỡ khi bị long viêm đốt cháy này lên. Món đồ chơi này, sau này tất sẽ có hữu dụng!

"Lão Đại, hắn là Táp Lỗ phải không?" Tiểu Phi Hiệp trong lòng sợ hãi hỏi.

Táp Lỗ, người nói cho bọn chúng tình hình xảy ra đi! Đoạn Vân lạnh lùng ra mệnh lệnh.

"Vâng, vị đại nhân này, ta chính là Táp Lỗ đây. Có điều bây giờ ta không thể xem như một Ngân Long nữa, chủ nhân sau khi thu ta làm nô lệ đã ban cho ta Thần Long huyết mạch, đem so sánh với huyết dịch của Táp Mạt Tư Đặc xem ra còn cao quý hơn. Mặc dù ta bây giờ là Thần cấp sơ giai, nhưng thực lực thì đã là của Thần cấp trung giai. Hơn nữa, tuyệt cường uy áp Thần Long của ta cũng phải khiến cho tất cả Cự long đều sợ hãi. Nếu Cự long có thực lực cao hơn ta không nhiều lắm thì nhất loạt đều phải thuận phục trước uy áp của ta! Chủ nhân, Ngài muốn ta làm Long Hoàng cũng tốt thôi, còn chuyện khống chế Long Tộc ta nghĩ ta hẳn là có thể làm được!" Táp Lỗ hướng tới tứ đại thủ hạ của Đoạn Vân giải thích.

"Ta sợ chín vị Trưởng lão kia không phục!" Đoạn Vân lạnh lùng nói.

"Chủ nhân, không cần Chủ nhân phải tự mình ra tay thu phục bọn họ, nếu chúng không phục, ta sẽ tự mình giết chúng!" Táp Lỗ rất hung ác nói. Từ thái độ hắn mà thấy, nếu có người để cho chủ nhân của hắn có nửa điểm rắc rối thì ai cũng đều phải chết! Ai dám ngăn cản bước chân chủ nhân của hắn đều phải xuống địa ngục! Trong ý thức hải của hắn, Chúa tể Đoạn Vân là tất cả.

” Lão Đại, người dùng phương pháp gì mà biến Táp Lỗ trở thành như vậy a? Hẳn bây giờ xem như một khối lỗ (hình nhân) còn gì?” Đạt Nhĩ Ba hiển nhiên đối với sự thật trước mắt rất khó tiếp thụ. Một đầu Long còn sống sờ sờ, đột nhiên biến thành một khối lỗ, cái này bất cứ là ai cũng không thể tiếp thụ được.

Đoạn Vân dùng thần niệm ra lệnh cho Táp Lỗ giải thích một chút, Táp Lỗ sau khi tiếp thu chỉ lệnh lập tức nói: ”Đạt Nhĩ Ba đại nhân, Chủ nhân trong khi ký kết cái khế ước nô đãi kia, một lượng lớn năng lượng ý niệm của chủ nhân đã tiến vào ý thức hải ta, khống chế tư duy của ta! Từ đó, ta sẽ là nô lệ trung thành nhất của chủ nhân, cả đời vì chủ nhân phục vụ. Người yên tâm, ta không phải là một bộ khối lỗ! Ta có tư duy độc lập, có phương thức làm việc của chính mình. Bất quá, cả đời ta, mọi việc của chủ nhân sẽ là quan trọng nhất. Sau khi ta không có nhận được chỉ lệnh của chủ nhân, ta sẽ thi hành tất cả các nguyên tắc xử sự theo chủ nhân làm trung tâm, là thủ hạ trung thành nhất! Còn trong khi nhận được chỉ lệnh của chủ nhân, ta sẽ không chút do dự chấp hành mệnh lệnh sau khi được truyền đạt. Chủ nhân chỉ cần nói cho ta biết phải đạt mục đích gì, ta sẽ dụng phương thức của chính mình thực hiện để đạt bằng được cái mục đích kia!”

Nghe Táp Lỗ nói, tứ đại thủ hạ bị một phen kích thích mạnh mẽ! Mịa nó, như vậy chẳng phải là Thần sao? Cái này chẳng phải so với Khốn long hoàn kia còn hảo dụng hơn sao?

Lão Đại, người ép người quá đáng thật! Đạt Nhĩ Ba không nhịn được vẻ khâm phục đối với Đoạn Vân, giờ ngón cái lên ra vẻ tán thưởng. Bọn Đạt Nhĩ Khắc bộ mặt hoàn toàn một vẻ Ta phục người sát đất!

Lão Đại, điều này người giải thích thế nào đây? Người không phải một mực không tin có Thần tồn tại sao?” Tiểu Phi Hiệp cười nói với Đoạn Vân.

Đoạn Vân cười cười nói: ”Cái Nô đãi khế ước này giải thích cũng dễ thôi, hơn nữa còn là một loại phương pháp rất khoa học. Các người cũng biết, ta có một loại năng lực rất thần kỳ, cái đó là thần thức. Mà thần thức kỳ thật chính là một loại tinh thần lực. Từ đó có thể nói, tinh thần lực của ta rất cường đại. Vừa rồi trong khi ký kết cái khế ước kia, ta liền đưa một chút chân khí cùng Tinh thần lực ẩn của mình dung nhập vào bên trong huyết dịch. Bởi vì máu của ta là Chân Long huyết mạch thần kỳ, nên sau khi Táp Lỗ được máu của ta kích thích liền mạnh mẽ sinh ra tiến hóa, như vậy Tinh thần lực ẩn của ta sẽ theo giọt máu khế ước hoàn toàn dung nhập toàn thân Táp Lỗ, còn có dung nhập vào cả trong ý thức hải của hắn. Nói cách khác, trong ý thức hải của Táp Lỗ có Tinh thần lực ẩn của ta.”

Nhìn thủ hạ chớp chớp mắt, Đoạn Vân nói tiếp: ”Không hiểu sao? Nói với các người như thế này vậy! Tinh thần lực ẩn của ta dung nhập vào thức hải của Táp Lỗ, cũng ở trong đó cải tạo một chút, từ đó Táp Lỗ phải hoàn toàn nghe theo ta, hiểu chưa?”

Còn chưa hiểu lắm! Tiểu Phi Hiệp vẻ mặt ngây thơ... cụ nói.

Đoạn Vân trợn mắt, nói: ”Nói cách khác, Táp Lỗ trở thành một bộ phận của ta. Tương tự, hẳn giống như cánh tay của ta, ta muốn tay ta làm gì thì nó phải làm cái đó, đã hiểu chưa?”

Hơi hiểu được một chút rồi! Có phải nói như này hay không, Táp Lỗ biến thành người, mà người vẫn là người, người có thể khống chế Táp Lỗ, nhưng Táp Lỗ lại chỉ có thể nghe lệnh từ người, có phải không? Đạt Nhĩ Ba không quá khẳng định nói.

” Đại khái là như vậy đó!” Để có thể cho chúng hiểu được đến đây, giọng điệu Đoạn Vân hiển nhiên thoải mái hơn nhiều.

” Vậy lão Đại ơi, nếu ta đánh Táp Lỗ người có đau hay không?” Tiểu Phi Hiệp hỏi.

Đoạn Vân trực tiếp không thèm nói nữa! Đúng a, thực sự thì Táp Lỗ đã coi như một bộ phận của ta rồi, người có giết hắn thì lão tử cũng không có bất kỳ ảnh hưởng nào! Thực sự là không có văn hóa mà!

175. Chương 175. Muốn Chết Muốn Sống Tự Mình Chọn

Táp Lỗ cứ như vậy mà trở thành nô lệ của Đoạn Vân, hơn nữa còn là nô lệ trung thành nhất. Trong thế giới ma pháp này có rất nhiều điều thần kỳ, cũng có nhiều điều khó tin. Mặc dù Đoạn Vân cũng cố sức đi tìm lời giải thích hợp nhưng những giải thích này đều dựa trên một chút lý luận trong thế giới ma pháp,

nếu muốn tìm được lời giải thích trên địa cầu thì căn bản là không có khả năng. Dấu sao trên địa cầu, ngay cả loại ma pháp sơ cấp nhất cũng đều không có.

Đoạn Vân nhờ vào cái nô dãi khế ước kia có thể nói hoàn toàn khống chế được Tật Lỗ, hẳn mặc dù có tư tưởng hoàn toàn độc lập nhưng mọi tư tưởng này của hắn đều lấy Đoạn Vân làm chuyện quan trọng nhất. Nói cách khác, tư tưởng của Tật Lỗ chỉ là tương phản với Đoạn Vân mà độc lập, nếu có vài sự kiện nào đó dính líu đến Đoạn Vân chủ nhân của hắn, tư tưởng của Tật Lỗ liền hoàn toàn bị lợi ích của Đoạn Vân chi phối.

Nhìn Tật Lỗ với lực lượng thập cấp sơ giai, Đoạn Vân nghĩ: Mặc dù huyết thống Tật Lỗ đã đủ để cho Long Tộc đồng ý nhưng thực lực của hắn còn quá yếu, những trưởng lão khác nhất định sẽ không đáp ứng.

Nghĩ thế, Đoạn Vân từ trong giới tử xuất ra hai lap siêu cấp tẩy tẩy đan đưa cho Tật Lỗ, nói: uống vào đi! Tiếp đó, Đạt Nhĩ Ba người phụ trách đối với Tật Lỗ tiến hành kích thích uy áp, thậm chí có thể tiến hành cuồng ẩu với hắn! Ta muốn trong vòng nửa giờ phải làm cho Tật Lỗ đạt tới thực lực thập cấp hậu giai.

Cảm ơn chủ nhân! Tật Lỗ vẻ mặt kích động, ngay lập tức ăn vào dược hoàn mà Đoạn Vân cấp cho hắn. Hai lap đủ để làm cho thực lực của mình đạt tới thần cấp hậu giai, chủ nhân của mình thực sự không phải là con người, chẳng trách Tật Mạt Tư Đặc bị chủ nhân giết chết.

Vâng Đạt Nhĩ Ba vẻ mặt đùa cợt nhìn Tật Lỗ, bẻ các khớp ngón tay vang lên rộp rộp.

Cười cười, Đoạn Vân nói: Đạt Nhĩ Ba, Tật Lỗ bây giờ là người của chúng ta, người đối dãi với hắn phải có chút khách khí, phải khống chế được lực lượng, ngàn vạn lần không nên đánh hắn đến tàn phế! Đây là năm lap hoàn dương đan, còn nữa, Tật Lỗ, ta muốn người trước khi chưa hoàn toàn khống chế được Long Tộc, không cần phải gọi ta là chủ nhân. Có thể trực tiếp gọi ta là Đoạn Vân đại nhân được rồi!

Vâng Tật Lỗ và Đạt Nhĩ Ba trả lời.

Chủ .nga, Đoạn Vân đại nhân, Long Tộc còn có một đại bảo khố nữa! Tật Lỗ lúc này mới nói cho Đoạn Vân.

oh yeah! Ta đoán Long Tộc cũng còn bảo khố nữa, cái kia là của tên Tật Mạt Tư Đặc đoán chừng cũng chỉ là kim khố riêng. Long Tộc thể lực lớn như vậy, bảo khố hẳn là có không ít đồ tốt! Nhưng mà chúng ta cũng không cần vội, người và Đạt Nhĩ Ba tìm một chỗ tăng thực lực đã. Ta còn muốn đưa người bước lên Long Hoàng bảo tọa, chỉ cần người ngồi lên vị trí Long Hoàng thì bảo khố của Long Tộc không phải là của ta sao! Cần gì phải lấy ngay bây giờ? Đoạn Vân cười nói, Bổng thiếu gia lần này đến, chủ yếu là cướp bóc, sau này, trân tàng bảo địa ngàn năm của Long Tộc đều là của Đoạn Vân ta rồi!

Nửa giờ sau, Tật Lỗ cả người mệt mỏi trên dưới đầy vết thương cùng Đạt Nhĩ Ba quay trở lại nơi này. Hôm nay thực lực Tật Lỗ cũng đã đạt tới thần cấp hậu giai, ước chừng muốn ngồi trên ngôi vị Long Hoàng hẳn là không có vấn đề gì.

Mà lúc này, vài tên Thú Nhân kiếm thần tìm đến Đoạn Vân đang trong Long điện, nói: thiếu gia, tất cả Cự Long đều đã đầu hàng, bọn chúng bây giờ đang bị đưa tới mảnh đất trống ở chân núi Thánh Sơn.

Àn, tốt lắm! Đi, chúng ta đến xem! Đoạn Vân cười rồi ra lệnh.

Sau đó, đoàn người Đoạn Vân liền đi khỏi Long điện, từ sườn núi Thánh Sơn, Đoạn Vân nhìn về hướng chân núi. Quả nhiên, trên vạn Cự Long bị dồn lại thành một khối mà những Cự Long này cơ hồ không ai không mang theo thương tích, phần lớn lân giáp bọn chúng đã bị bóc ra, rất nhiều kẻ đều đang thoi thóp thở!

Mỉm cười, Đoạn Vân lập tức bước lên Tiểu Phi Hiệp mà bay xuống. Trên bậc tam cấp ở chân núi, Đoạn Vân nhìn lướt qua tình hình nơi đây thêm một lần nữa, hơn một vạn Nanh Sói tướng sĩ, hơn năm trăm không quân nhất hào Phi Long doanh, tiểu đội Thú Nhân kiếm thần, còn có hai mươi thần thú, bọn họ vội vàng từ bốn phía đem hơn vạn Cự Long thất cấp và trên thất cấp đến. Hơn nữa, ở mảnh đất trống dưới chân núi còn đặt chông chất vô số vàng bạc châu báu, ma tinh, khôi giáp, đại kiếm, vũ khí ma pháp các loại! Số lượng gia bảo khổng lồ của Long Tộc chất thành một tòa tiểu sơn.

Đại nhân, Long Tộc ước chừng có khoảng một vạn năm trăm ngàn thất cấp Cự Long, một ngàn sáu trăm bát cấp Cự Long, còn có một trăm sáu mươi cửu cấp Cự Long và cửu đại trưởng lão Long Tộc đều đã bị

bắt! Trong trận chiến này, tướng sĩ quân ta không có ai thương vong! Nanh Sói sư trưởng Hi La cung kính bẩm báo với Đoạn Vân.

Đoạn Vân gật gật đầu, nhìn đồng vàng bạc nọ, hỏi: Như thế nào lại không thu giữ vào không gian giới tử?

Đại nhân, tài phú của Long Tộc này quá mức lộn xộn ,chúng tôi nghĩ phải phân loại ra một chút! Hi La trả lời.

Gật gật đầu, Đoạn Vân nói: Các người trước tiên sửa sang lại đi! Đoạn Vân chuyển hướng đến chín Trưởng Lão đã không thể biến thành hình rồng.

Cửu đại Trưởng Lão, các người còn cái gì muốn nói với Đoạn Vân ta không? Nếu không có, các người liền có thể đi tìm chết đi! Đoạn Vân khinh thường cười nói.

Nghe Đoạn Vân nói,về mặt chín vị Trưởng Lão đều thấy hỗn loạn. Bọn họ vốn tưởng rằng Đoạn Vân sẽ thả bọn ra, cho dù không buông tha cũng sẽ tìm cách thu phục bọn họ, nhưng thật không ngờ Đoạn Vân lại muốn giết bọn họ.

Kỳ thật Đoạn Vân cũng không có ý định giết bọn họ, Đoạn Vân muốn cho Tập Lỗ ngồi lên chiếc ghế Long Hoàng còn cần phải có sự ủng hộ của bọn họ, lưu bọn họ lại còn có chút hữu dụng.

Đoạn Vân đại nhân, van xin ngài buông tha vài lão già chúng ta đi! Chúng ta nguyện ý quy thuận dưới trướng của ngài, chúng ta nguyện ý trở thành thuộc hạ trung thành nhất của ngài! Lúc này, không biết là vị trưởng lão thứ mấy rất sợ hãi đầu cúi rạp xuống đất rồi quỳ xuống.

Lão Ngũ, người làm gì vậy? Chết thì chết! Long Tộc chúng ta sao có thể hướng tới một nhân loại mà khuất phục! Đại trưởng lão tức giận quay về vị chắc là ngũ Trưởng Lão kia hét lên.

Mỉm cười, Đoạn Vân nói: không sai, ngũ Trưởng Lão này quả là rất biết thức thời! Tốt, người có thể sống, hơn nữa người có thể tiếp tục làm Long Tộc trưởng lão, trước tiên đứng lên đi! Tuy nhiên còn về phần bọn họ ..

Tiểu nhân tạ ơn Đoạn Vân đại nhân tha mạng, tạ ơn đại nhân đã tha mạng! Ngũ trưởng lão rất cung kính liền hướng Đoạn Vân hành lễ thuận phục, thần sắc rất sợ hãi, hơn nữa, còn mang theo vài tia vui sướng sau khi sống sót qua tai nạn.

Từ khi có một Cự Long đầu hàng, rất nhanh, Long Tộc trưởng lão liền tiếp hướng Đoạn Vân cúi xuống đầu hàng. Tiếng cầu xin tha thứ vang lên một lúc, khi thấy các Trưởng Lão đều đã đầu hàng rồi, trên bình địa các Cự Long cấp thấp cũng liền tiếp đầu hàng, âm thanh cầu xin vang lên khắp nơi.

Đoạn Vân không ngờ tình hình lại xảy ra như vậy. Hắn tưởng rằng, Long Tộc là một chủng tộc cao ngạo, tuyệt đại đa số đều thà chết chứ không chịu khuất phục. Mà lúc này nhìn lại, tình hình dường như không phải như vậy, cửu đại Trưởng Lão thì chỉ có đại Trưởng Lão,nhị Trưởng Lão ,tứ Trưởng Lão là không đầu hàng, còn lại thì liên tục hướng tới Đoạn Vân cầu xin tha thứ, quỳ xuống thành một đồng.

Nhìn sáu vị Trưởng Lão đã đầu hàng, Đoạn Vân cười nói: Tốt lắm, các người phải biết các người đã chọn ra một quyết định sáng suốt rất nhiều!

Chuyển hướng sang ba vị Trưởng Lão đứng im lặng không chịu đầu hàng, Đoạn Vân cười nói: Các người đã không chịu đầu hàng thì ta đây cũng không cần phải khách khí với các người nữa!

Ngẫm nghĩ, Đoạn Vân nhìn qua sáu vị Trưởng Lão đã đầu hàng, lật tay một cái Đoạn Vân xuất ra một thanh thần khí, về mặt uy nghiêm ra lệnh: Vì muốn chứng minh sự trung thành của các người, ta muốn mỗi một người các người, trên người mỗi người trong ba bọn họ chém xuống một kiếm!

A! Nghe Đoạn Vân nói, sáu vị Trưởng Lão ai nấy về mặt đều trắng bệch, cả người run rẩy.

Thế nào? Chẳng nhẽ các người đều không phải thật lòng hướng Đoạn Vân ta đầu hàng? Đã như vậy,ta đây có thể

Được,ta làm Ngay sau đó là vị ngũ Trưởng Lão đứng dậy, hắn tiếp nhận thanh kiếm trong tay Đoạn Vân, quay lại hướng bụng đại Trưởng Lão chém một kiếm! Kết quả, đại Trưởng Lão sớm đã bị thương, thêm một

lần nữa lại càng nặng thêm, máu tươi lập tức chảy ra. Sau đó, ngũ Trưởng Lão lại lần lượt tới chỗ hai vị Trưởng Lão chém mỗi người một kiếm nữa. Ba vị Trưởng Lão không chống đỡ nổi liền tiếp ngã xuống!

Đoạn Vân rất hài lòng, khẽ gật đầu, nhìn về phía năm Trưởng Lão khác. Về mặt bất lực một vị Trưởng Lão nữa đứng dậy, vị tam Trưởng Lão kia tiếp nhận thần khí trong tay ngũ Trưởng Lão, hai tay run rẩy rồi nhắm vào phía sau lưng đại Trưởng Lão, hắn giơ đại kiếm lên, đang muốn chém xuống!

Nhưng lúc này, đại kiếm của hắn không có bổ xuống đại Trưởng Lão đang bị trọng thương mà là thẳng tay bổ xuống Đoạn Vân!

Đoạn Vân cười lạnh một tiếng, vận chân khí lên đầu ngón tay, trực tiếp đưa tay kẹp chặt một kiếm này! Kết quả là kiếm của tam Trưởng Lão không thể di chuyển được nữa phân, tam Trưởng Lão khủng hoảng, đưa đại kiếm đâm tới nhưng thân hình yếu đuối của Đoạn Vân lúc này đem so với tòa đại sơn không khác gì nhau, không hề nhúc nhích một chút nào.

Chiêu thức ấy của Đoạn Vân một lần nữa làm mọi người ở đây hoảng sợ. Hai ngón tay lại có thể làm cho một kích toàn lực của thần cấp cao thủ dừng lại, cái thủ pháp khoa trương này phải có bao nhiêu lực lượng a? Ngay cả Diệp Cô Thành là cao thủ thập nhất cấp trung giai về mặt cũng phải khiếp sợ, không biết chủ nhân mình đến tốt cùng còn có năng lực thần kỳ gì nữa mà mình chưa biết đây?

Người xem ra là cũng muốn giống như bọn chúng! Nói xong, Đoạn Vân vận chân khí, linh tề nhất điểm. Kết quả, vị tam Trưởng Lão này cảm thấy trời đất quay cuồng lập tức lộn ngược ra ngoài, cuối cùng ngã xuống đất, máu tươi chảy ra không ngừng!

Đoạn Vân uy nghiêm đem đại kiếm bay vọt tới trước mặt bốn trưởng lão còn lại, lạnh lùng nói: Đến các người

Không còn cách nào khác, vì cái mạng nhỏ này của mình, bốn Trưởng Lão đều liên tiếp chém một kiếm trên người ba vị Trưởng Lão kia. Hơn nữa, cũng vì ý muốn làm loạn của tam Trưởng Lão nên dưới sự ra lệnh của Đoạn Vân, bọn họ liền nhận được một sự chiếu cố đặc biệt.

176. Chương 176. Đặc Chủng Lang Nha Long Kỳ Sư

Nhìn bốn vị Long Tộc Trưởng lão đang rên rỉ chia nhau té lăn cù trên mặt đất, Đoạn Vân cười cười không thèm để ý tới bọn họ nữa. Bốn lão già này là Thần cấp biến thái, mà mấy vị Trưởng lão kia cũng không nhằm đâm vào chỗ hiểm cho nên nhất thời không thể chết được. Hơn nữa bọn họ cho dù có chết thì đối với Đoạn Vân cũng sẽ không có gì ảnh hưởng.

Chuyển hướng sang năm vị Trưởng lão bị bức bách hướng đến mình thỏa hiệp, Đoạn Vân chỉ chỉ Tật Lỗ nói: "Ta tuyên bố, người nhậm chức Tân Long Hoàng của các người là Thánh Long Tật Lỗ! Nếu các người không phục, có thể đến khiêu chiến với Tật Lỗ! Vô luận là Long Tộc các người coi trọng cái huyết mạch chó má kia hay là coi trọng thực lực cao nhất giống như trên đại lục thì chỉ cần ai đó trong các người có thể thắng được Tật Lỗ, người đó có thể trở thành Vua mới của Long Tộc các người, hoặc là hắn có thể có quyền lợi tuyển xuất Long Hoàng của các người!"

Nghe Đoạn Vân tuyên bố như thế, năm vị Trưởng lão cũng đều giật mình. Bọn họ trong lòng đều không rõ ý tứ mấy câu nói đó của Đoạn Vân, Tật Lỗ rõ ràng là Ngân Long, thế nào lại bị Đoạn Vân nói thành Thánh Long, hơn nữa Tật Lỗ thực lực vốn chỉ có cửu cấp đỉnh giai, như thế nào cùng Thần cấp Cự long bọn chúng làm đối thủ đây?

Tật Lỗ đúng lúc này quay về đám Long Tộc Trưởng lão và bọn Cự long phát ra một trận long uy mãnh liệt! Dưới long uy của Tật Lỗ, cửu đại Trưởng lão liên tục không rét mà run! Mà những Cự long kia cũng dưới sự áp bức của long uy mà cả người cũng run sợ mãnh liệt rung lên bần bật!

"A! Như thế nào mà có thể như thế? Tật Lỗ không có khả năng có Thánh Long huyết mạch, cái này thật sự không có khả năng!" Đại Trưởng lão về mặt khó tin, mà mấy vị Trưởng lão khác cũng đầy sự kinh nghi ngạc nhiên trên mặt!

Tập Lỗ thu lại long uy, uy nghiêm nói: "Các người không cần quản ta vì sao có Thánh Long huyết mạch, bây giờ ta muốn làm Long Hoàng! Các người còn có ai không phục không?"

"Ha ha ha, Tập Lỗ người cho rằng người có Thánh Long huyết mạch là có thể làm Long Hoàng sao? Người chớ quên, thực lực của người ngay cả Thập cấp đều chưa đạt tới. Người tưởng rằng bằng vào Thánh Long. A, như thế nào lại có thể là Thập giai uy áp?"

Đại Trưởng lão còn chưa nói xong, một trận uy áp của Thần cấp hậu giai che kín cả trời đất ràn rụa phát xuất ra đè lên người hắn.

Cười cười, Đoạn Vân hướng tới Tập Lỗ nói: "Tập Lỗ, chín lão già này ta giao cho người đó! Nhất định phải để bọn họ thừa nhận địa vị Long Hoàng của người, nếu bọn chúng thật sự không nghe theo thì người cứ tự xử lý đi!"

"Vâng! Đoạn Vân đại nhân!" Tập Lỗ cung kính hành lễ với Đoạn Vân.

Đoạn Vân chuyển hướng sang đám Cự long. Hôm nay hơn một vạn Cự long này chia thành hai khối. Một khối bên trái đang cúi đầu hướng đến Đoạn Vân là tám ngàn Cự long. Hơn nữa, bên trong phần lớn là một ít cấp thấp thất cấp, bát cấp, cửu cấp căn bản là không có. Còn lại một khối khác, cũng vì còn chút long tính ương ngạnh ngoan cố, là những gia hỏa thể chết không chịu đầu hàng, số lượng cũng tới trên dưới tám ngàn.

Còn nữa, Đoạn Vân phát hiện một vấn đề: những Cự long đầu hàng này cả người trên dưới không có bao nhiêu vết thương, trọng thương thì căn bản là không có. Xem ra bọn Long này quả nhiên là tham sống sợ chết. Ngược lại những Cự long đứng im không chịu đầu hàng lại này lại không giống như thế, rất nhiều tên trong bọn chúng đã bị trọng thương, thậm chí bên trong còn có hơn mười Cự long đang ngắc ngoải thoi thóp thở, phỏng chừng bọn họ muốn thấy Long Thần đại nhân cũng không được bao lâu nữa.

Ngẫm nghĩ, Đoạn Vân quay sang Hi La hỏi: "Lần này Long Tộc đã chết bao nhiêu?"

"Khải bẩm Tướng quân, tổng cộng có hơn năm mươi Cự long sau khi công kích chúng ta đã mất mạng, hơn năm ngàn Cự long trọng thương đã hoàn toàn mất đi sức chiến đấu!" Hi La cung kính trả lời.

Thương vong như vậy khiến cho Đoạn Vân có chút giật mình, hắn vốn tưởng rằng Long Tộc phải chết ít nhất trên trăm. Xem ra thân thể cùng sinh mệnh lực của Long Tộc quả nhiên cường hãn!

Nhìn lũ Tích dịch to xác cứng đầu không chịu đầu hàng phục này, Đoạn Vân hài lòng khê gật đầu. Không sai, những Tích dịch có sẵn long tính như thế rất có tiềm chất để bắt lấy làm thủ hạ. Nanh Sói tướng sĩ không phải chỉ có mỗi Phi long Lữ đoàn sao? Tọa kỵ của hai Lữ đoàn khác hay là dùng những Cự long không chịu đầu hàng của Long Tộc này đi! Như vậy Long Tộc mới có đủ tư cách làm thủ hạ của Đoạn Vân ta.

Rất tốt! Long Tộc các người đều là rất có cốt khí, các người trước bạo quyền không cúi đầu đúng là Long Tộc chân chính! Nhưng mặc dù các người rất có long tính, nhưng Đoạn Vân ta sẽ không bởi vì như vậy mà buông tha các người. Ta bây giờ sẽ cho các người một con đường, thấy những Nanh Sói tướng sĩ này của ta không? Đúng vậy, bọn chúng là những kẻ đã đánh bại các người! Chiến đấu lực của bọn họ ta nghĩ các người đã nhận thức rất rõ, bọn họ là thuộc hạ trung thành nhất của Đoạn Vân ta, cũng là những kỵ sĩ vĩ đại nhất trong thế giới loài người. Ta nghĩ cho bọn họ làm kỵ sĩ của các người hẳn là sẽ không làm nhục các người chứ?" Đoạn Vân chỉ vào Sư đoàn Nanh Sói tướng sĩ đang hùng dũng đứng nghiêm với tác phong quân đội ngay ngắn mà lớn tiếng nói.

Nghe Đoạn Vân nói, những Cự long này đều giữ nguyên sự trầm mặc, bọn họ liên tục tự hỏi mình vẫn đề muốn sống hay muốn chết. Ý tứ của Đoạn Vân đã rất rõ ràng rồi, những Cự long này chỉ có hai sự lựa chọn: làm Kỵ long cho Nanh Sói tướng sĩ hoặc là chết!

Thấy đám Cự long vẫn không tỏ thái độ phản đối, Đoạn Vân đã biết mình bước thêm một bước nữa rồi! Xưa nay Long Tộc bị cường giả nhân loại đánh bại bình thường đều cam tâm tình nguyện để nhân loại đó làm kỵ sĩ của mình. Nhưng bây giờ, tình huống lại có chút bất đồng, Nanh Sói tướng sĩ là những kẻ xâm lược, bọn họ đều điên cuồng chém giết Cự long, càng trọng yếu hơn chính là Nanh Sói còn cướp hết tài sản bảo bối của bọn họ.

Liếc mắt qua, Đoạn Vân nói tiếp: Ta biết các người đang suy nghĩ cái gì, các người cứ yên tâm, Đoạn Vân ta tuyệt đối sẽ không đối xử tệ với thuộc hạ của mình. Chỉ cần các người cùng với tướng sĩ của ta ký kết Kỵ sĩ khế ước, Đoạn Vân ta liền... liền thấy đồng bảo bối kia không? Đúng vậy, những cái đó đều là vợ vét của Long Tộc các người mà có. Tất cả bảo bối Long Tộc các người cơ hồ đều tụ tập lại chỗ đó. Mà đồng đồ vật đó là chiến lợi phẩm của Nanh Sói tướng sĩ, bọn họ sẽ được chia một nửa số tài phú đó. Ta nghĩ, chỉ cần các người trở thành Kỵ long của bọn chúng, hẳn là chúng sẽ đem bảo bối chia cho các người! Ta ước chừng tài phú của bọn chúng đem so với tài phú của các người còn muốn nhiều hơn mấy lần a! Còn nữa, A Nhĩ Tây Tư của ta có đủ thứ thủy tinh bảo bối mà từng làm cho Long Hoàng của các người si mê, chỉ cần các người trở thành thủ hạ của Đoạn Vân ta, ta có thể mỗi tháng tặng cho các người mỗi Long một rương!”

Nghe Đoạn Vân nói, bọn Cự long bắt đầu xôn xao! Mỗi tháng một rương cực phẩm bảo bối, còn có thêm bao nhiêu tài phú khác nữa a!

”Đoạn Vân đại nhân, chúng ta nguyện ý làm tọa kỵ cho dũng sĩ của Ngài!” Một đám Cự long thức thời đã sớm xác định tư tưởng rõ ràng liền cúi đầu khuất phục liên tục thét lên!

Nhưng mà những tiếng thét này của bọn Cự long cấp thấp liền bị đám Cự long còn được coi là có long tính không đáp ứng: ”Các người lần ra chỗ khác cho lão tử, lão nương ngay! Mấy tên gia hỏa nhát gan các người mà cũng muốn làm Long kỵ cho những dũng sĩ oai hùng này à? Đoạn Vân đại nhân, chúng ta có thể đáp ứng điều kiện của Ngài!”

Đoạn Vân rất hài lòng, cười cười. Quay về những Cự long không có long tính nói: ”Lần này các người không cần phải suy nghĩ nữa! Thủ hạ của ta chỉ có hơn bảy ngàn tướng sĩ không có Long kỵ thôi! Do đó Long kỵ của dũng sĩ phải là sinh ra từ Dũng sĩ môn của Long Tộc!”

Lúc này một thanh âm vang lên: ”Đoạn Vân đại nhân, mười người chúng ta đều là Long vệ cuối cùng của Long Hoàng! Vô luận là ai làm Long Hoàng, chúng ta đều nghe theo hiệu lệnh từ Tân Long Hoàng đó! Đã có thập đại Trưởng lão ở đây thương nghị chọn người làm Long Hoàng, do đó mười người chúng ta vẫn tiếp tục làm Long vệ! Còn nữa, thân binh của Long Hoàng cũng không thể trở thành tọa kỵ của Nanh Sói dũng sĩ được! Chức trách của chúng ta là bảo vệ Long Hoàng!”

’Tốt! Các người hãy đi tới bên kia trước đi! Có lẽ sẽ rất nhanh thôi, Long Hoàng mới của các người sẽ xuất hiện thôi!” Đoạn Vân chỉ chỉ vào Tập Lỗ ở bên bọn họ.

Nhất thời một trận âm ỉ vang lên!

Im lặng!” Đoạn Vân quay về đám Cự long đang hò hét rầm trời mà hô lớn.

Đợi đám Cự long im lặng xuống, không kể Phi long Lữ đoàn, Đoạn Vân ra mệnh lệnh tập hợp hai Nanh Sói Lữ đoàn lại. Để cho bọn họ tự mình lựa chọn tọa kỵ mà bọn họ ngưỡng mộ trong lòng. Hơn nữa vì muốn sau này có sự tác chiến hài hòa, Đoạn Vân mệnh lệnh cho bọn chúng dùng ngay cả đơn vị nhỏ nhất, cố gắng sắp xếp các loại Long giống nhau cùng một chỗ.

Bất quá, trong quá trình thu phục Long kỵ, đám Cự long yêu cầu phải dựa theo nghi thức triệu hoán Long kỵ của Đại lục. Điều quan trọng đầu tiên là phải đánh bại Cự long, sau đó xuất ra bảo bối làm cho Cự long hài lòng.

Không còn cách nào khác, Đoạn Vân đành phải đáp ứng. Vì để cho đám Cự long không chống đối nữa, Đoạn Vân còn phải đặc biệt khổ cực một phen đem tất cả Cự long bị thương cứu chữa lại, sau đó cho cả bọn ăn một viên Hoàn Dương đan hoặc là Giải Độc hoàn. Sau khi Cự long khôi phục thực lực, sau đó để cho bọn chúng cùng Nanh Sói từng cặp đơn chiến! Có điều việc đơn chiến này cũng chỉ là một nghi thức, một đám Long thất, bát cấp có khả năng đánh lại Nanh Sói tướng sĩ Thánh cấp hậu giai có năng lực bất tử không? Nói đùa chứ! Tất nhiên bên trong còn có một trăm đầu cứu cấp Cự long, lo lắng đến việc sau này Tập Lỗ thống trị suôn sẻ nên Đoạn Vân chỉ để cho hơn năm mươi vị Kiểm Thần quan quân trong Nanh Sói mỗi người thu phục một đầu. Về phần còn sáu bảy chục đầu cứu cấp Cự long khác, Đoạn Vân để lại cho Tập Lỗ làm cái Long vệ đoàn phụ trợ cho ngôi Hoàng tương lai kia!

Về phần bảo bối mà bọn Cự long ngưỡng mộ trong lòng, Đoạn Vân trực tiếp đưa đến nơi kho báu của Long Hoàng đã cất giấu thủy tinh.

Kết quả là hai Lữ đoàn cộng với hơn bảy ngàn Nanh Sói tướng sĩ hết thấy đều biến thành Long kỵ sĩ! Cứu cấp kỵ sĩ có năm mươi đầu, cái này chủ yếu là cao cấp quan quân của Nanh Sói; bát cấp Long kỵ sĩ có một ngàn sáu trăm, thất cấp cũng phải đến năm ngàn rưỡi! Để cho Kiếm thánh hậu giai kết hợp với thất cấp Cự long, tuy nói có điểm không phù hợp nhưng đám Nanh Sói chiến sĩ cũng không có để ý, bởi vì chúng biết sau khi bọn chúng chính thức quy phục thì đẳng cấp của bọn chúng nhất định sẽ đi lên, cuối cùng thì bảy ngàn thất bát cấp Cự long này có thể trở thành cứu cấp hoặc là Thần cấp, cái này thì cũng chỉ có Đoạn Vân gia chủ siêu cường mới biết.

Mà lúc này, bên Tập Lỗ cũng đã có chuyện được thu xếp, an bài ổn thỏa rồi!

177. Chương 177. Long Tộc Gia Đế Ngận Hậu Thật

Lão Đại, bốn lão gia ngu xuẩn, ngoan cố này đã bị Tập Lỗ giết! Hơn nữa là bị Tập Lỗ giết trong trận quyết đấu. Dựa theo sự phân phó của Ngài, chúng ta đã đưa Hoàn Dương đan cho chín lão gia này phục dụng, sau đó bọn họ liên tục hướng đến Tập Lỗ khiêu chiến. Có năm vị Trưởng lão đã bị thua dưới tay Tập Lỗ nên đã nguyện ý thừa nhận địa vị Long Hoàng của Tập Lỗ! Thế nhưng còn bốn lão gia hỏa ương ngạnh khác thì thực không biết xấu hổ, sau khi đánh thua lại trở mặt không chịu thừa nhận, thế rồi bốn người bọn họ còn kết hợp lại vùng lên quần công Tập Lỗ. Dưới cơn thịnh nộ, Tập Lỗ hấn ta đã xuất sử ra uy áp của Thánh Long. Vào lúc bốn người bọn họ vừa bị trấn trụ lại, hấn đã đem hết thấy bọn họ giết chết! Với tội danh là có ý đồ mưu sát Long Hoàng!

Tiểu Phi Hiệp đứng một bên giải thích cho Đoạn Vân về tình huống của Tập Lỗ, rồi đi theo sau Đoạn Vân hướng đến nhóm người Tập Lỗ mà đi tới.

Chết thì cũng đã chết rồi! A, như thế cũng là đáng đời bốn lão gia hỏa ngu xuẩn, ngoan cố ấy! Như thế nào lại có mấy con thần lần không biết xấu hổ như vậy? Lại thêm một lần làm mình không giữ được lời đã hứa a, thật sự là chết cũng không hết tội!” Đoạn Vân nghe xong không khỏi cảm khái. Dù sao không phải là do ta giết, cũng dễ khai báo với Tiểu Bạch ở chỗ đó. Hơn nữa Tiểu Bạch cũng hoàn toàn không can thiệp vào sự tình của Long Tộc rồi, cho dù là ta đem Cự long ra giết sạch, nằng nhiều lắm cũng chỉ là thương tâm vài ngày mà thôi, rồi qua một thời gian cũng sẽ dần lãng quên đi.

Đoạn Vân đại nhân! Năm đại Trưởng lão còn lại cung kính hành lễ thuận phục. Hôm nay Đoạn Vân thế lực lớn mạnh, nếu như bọn họ vừa này cũng giống như Đại Trưởng lão không hiểu thời thế, thì nghe chừng bọn họ đã sớm trở thành xác chết rồi.

” Ân! Cuối cùng các người cũng có được một quyết định sáng suốt. Bây giờ Thánh Long huyết mạch của Tập Lỗ đã không còn gì nghi ngờ nữa, các người cũng đã thừa nhận địa vị Long Hoàng của hấn rồi. Rất tốt, phần gia tài này các người có thể mang trở về rồi. Nhớ cho kỹ, chỉ cần các người cố gắng hết sức làm việc phục vụ cho Long Hoàng mới của các người, thì các người muốn kim tệ ta sẽ cho, mà muốn bảo bối ta cũng có thể thỏa mãn đầy đủ cho các người. Ngàn vạn lần không được có cái gì mà không thuận phục, nếu không bốn tên Trưởng lão này sẽ là những tấm gương tốt cho các người noi theo học tập đấy! Đoạn Vân về mặt uy nghiêm nói.

” Vâng, vâng, mấy người chúng ta nhất định toàn tâm toàn ý phụ tá Tân Long Hoàng! Năm đại Trưởng lão bị ánh mắt sắc bén kia của Đoạn Vân dọa cho cả người đều không khỏi run sợ. Trong lòng bọn họ, Đoạn Vân đã sớm không phải là một nhân loại yếu đuối, mà là một Sát thần khủng bố! Long Hoàng trước đây hấn cũng có thể không chút do dự liên một kiếm chặt đầu, mấy lão gia hỏa này lại không biết nặng nhẹ hay sao mà dám ngỗ nghịch với Đoạn Vân đây chứ?

Hôm nay, Long Tộc cơ bản đã bị thất thủ! Hơn bảy ngàn Cự long có Long tính vốn thì chết cũng không chịu hàng cũng đã trở thành tọa kỵ của Nanh Sói sĩ binh, lúc này đang ngoan ngoãn cùng với kỵ sĩ của bọn chúng rôm rả nói chuyện phiếm để tăng thêm tình cảm. Còn tám ngàn Cự long khác dồn dập hướng đến Tập Lỗ mới nhậm chức Long Hoàng mà tỏ vẻ thuận phục. Mười Long vệ, năm mươi Long Hoàng Thân binh đều đã tuyên thệ lời thề thuận phục Tập Lỗ, còn về phần hơn một ngàn Cự long có long tính mà lại không thể trở thành Nanh Sói Long kỵ cũng rất bất lực mà hướng về phía Tập Lỗ tỏ vẻ thuận phục.

Vì có thể để cho đám Cự long chân chính tâm phục khẩu phục, Đoạn Vân còn đưa cho bọn chúng kim tệ, nhưng mà những Ma pháp vũ khí Đoạn Vân thu lại không cấp cho bọn chúng. Lúc đầu bọn Cự long nhao nhao phản đối tỏ vẻ bất mãn của mình, có điều sau khi Đoạn Vân đến chỗ kho báu của cự Long Hoàng thu vét đồng kim tệ chất thành núi đem chia cho bọn chúng bọn họ liền không nói thêm cái gì nữa, thậm chí còn có một ít Cự long đem cực phẩm bảo bối của mình cất giấu đến đổi kim tệ.

Thế nhưng trong mắt Đoạn Vân thì kim tệ so với thủy tinh có giá trị hơn nhiều, vì vậy Đoạn Vân liền xuất ra mấy khối thủy tinh cùng bọn chúng trao đổi lại. Nhưng sự trao đổi này quá sức rồi! Những Cự long khác cũng liên tục dốc hết tài sản bảo bối cất giấu riêng của mình ra, mãnh liệt yêu cầu Đoạn Vân cùng bọn chúng trao đổi. Gặp phải sự tình dở khóc dở cười mà lại có lợi ích mười phần này, Đoạn Vân đương nhiên phi thường vui sướng! Cự long thực sự có tài cất giấu a! Một lần trao đổi như vậy, tài phú đúng mãnh ồ ạt tiến vào Không gian giới tử của Đoạn Vân, so với trước kia đi cướp bóc còn tốt hơn vài lần a!

Đoạn Vân cũng có chút hối hận khi dùng cái phương thức cướp bóc dã man này. Sớm biết như vậy thì đã trực tiếp trên quảng trường mở ra một gian hàng, sau đó xuất ra chút ít thủy tinh đổi lấy Ma tinh, cực phẩm khoáng thạch hoặc là cực phẩm vũ khí có giá trị liên thành của bọn họ. Nếu là như vậy Long Tộc còn không ngoan ngoãn mang tất cả bảo bối đến sao?

Sau khi ngôi vị Long Hoàng của Tập Lỗ được an bài ổn thỏa, Long Tộc dần dần cũng ổn định lên. Những Cự long bị trọng thương đều nhờ vào Hoàn Dương đan thần kỳ của Đoạn Vân cứu trị thoát cái đã sinh long hoạt hổ, mà những vết thương nhẹ lại càng đơn giản hơn, một lọ Giải Độc hoàn liền cơ bản chữa lành hẳn. Còn về năm mươi đầu Cự long đã chết, sau khi Đoạn Vân cho người nhà bọn họ mỗi nhà một rương thủy tinh gọi là bồi thường, bọn gia chủ kia liền hận người nhà hắn sao không chết thêm vài người nữa để được bồi thường nhiều hơn. Mà những Cự long khác đều liên tục lắc đầu cảm thán vì sao nhà bọn hắn lại quá xấu số không có được vài người chết để mà phát tài?

Về phần năm đại Trưởng lão thì lại càng không phải nói, Đoạn Vân cho bọn họ mỗi người năm kiện thủy tinh, còn để cho bọn họ được quyền phân chia tài phú của bốn vị Trưởng lão đã đi theo ông bà ông vải, trong khi đó cũng đáp ứng nếu họ chứng tỏ đầy đủ lòng trung thành sẽ cho bọn họ thêm nhiều bảo bối. Ngũ đại Trưởng lão hôm nay cũng đã phụ trách công tác khắc phục hậu quả! Về phần hơn bảy ngàn Nanh Sói Long kỵ thì bọn họ đang thu thập đồ đạc chuẩn bị đi tới A Nhĩ Ti Tư. Hôm nay bọn họ cũng trở thành giai cấp Long trong Long Tộc có nhiều tài phú nhất, đương nhiên loại tài phú chủ yếu của bọn họ cũng là thủy tinh bảo bối!

Chủ nhân, nơi này đúng là bảo khố của Long Tộc rồi! Tất cả cực phẩm khoáng thạch và tài bảo cự Long Hoàng thu thập ngày trước đều cất giấu ở bên trong đó!” Tập Lỗ đưa Đoạn Vân tới ngọn núi phía sau Long Điện, chỉ vào một tòa đại môn làm bằng kim loại nói.

” Mở ra như thế nào? Đoạn Vân nhìn Kim chúc đại môn kiên cố, cau mày hỏi. Ngoài hẳn ra có Diệp Cô Thành, Đạt Nhĩ huynh đệ, còn có Tiểu Phi Hiệp cũng tại đây tìm cơ quan mở ra cánh cửa Đại môn bằng kim loại. Còn một trăm hai mươi Thú nhân Hộ vệ cũng tản ra bốn phía đề phòng.

” Cánh cửa này cần phải có trong tay chìa khóa của thập đại Trưởng lão kết hợp lại mới có thể mở ra được, mà vừa rồi ta từ trên người bốn lão gia hỏa đã chết tìm được chìa khóa, cũng từ trong năm vị Trưởng lão còn lại lấy được chìa khóa mà bọn họ quản lý! Chủ nhân, xin chờ một chút, ta sẽ đi mở cửa ngay! Tập Lỗ nói xong lấy ra mười cái chìa khóa lớn, chia ra cắm trên các ổ khóa khác nhau đã bị che đậy của Kim chúc đại môn.

Rất nhanh phát ra một tiếng Bang bang bang, đại môn ào ào đẩy nghiêng sang hai phía, Đoạn Vân liền nhìn độ dày của cánh cửa mà tắc lưỡi: dày đủ ba thước a! Cánh cửa kim loại dày như vậy, cho dù là dùng Ma tinh thủ lôi cũng không chắc chắn phá nổ ra được!

Đại môn vừa mở, Đoạn Vân liền thấy được bên trong kim tệ châu báu chất thành núi, còn có khối lượng lớn Ma tinh, Ma pháp vũ khí. Đoạn Vân sơ bộ ước chừng, bảo bối trong kho chứa tuyệt đối là hơn cái kim khố của Long Hoàng kia gấp hàng mười lần!

Đoạn Vân tại nơi này tìm được hơn hai trăm thanh Huyền thiết đại kiếm có thể đem so với Thần khí, sự cứng rắn và sự dẻo dai của Huyền thiết đại kiếm thực là cực phẩm vũ khí a, trên lịch sử binh khí còn không có nghe nói qua thanh huyền thiết vũ khí vì không chịu đựng nổi áp lực mà tổn hại.

Đoạn Vân rất là hài lòng liền thu lại thanh Huyền thiết đại kiếm. Khí lực của Thú nhân đặc biệt mạnh mẽ, kiếm bình thường đều không chịu nổi cự lực của bọn họ khi sử dụng mà gãy đoạn, thậm chí còn bị nghiền nát! Huyền thiết đại kiếm này không phải đúng là đặc biệt vì Thú nhân Kiếm thần thủ hạ của mình mà chuẩn bị sao?

Đương nhiên, cực phẩm quang thạch của Long Tộc ở chỗ này cũng tích thành đống. Gần ngàn cân Tinh thần chi thạch và Không gian chi thạch cũng đã đủ để chế tạo trên một vạn Không gian giới tử rồi! Còn hơn một ngàn bí ngân, trên ngàn cân vẫn thạch, huyền thiết cao cấp cực phẩm quang thạch cũng đã đủ để Ải Nhân của Gia tộc chế tạo số lượng Thần khí đáng kinh ngạc rồi! Ma tinh lại càng phổ biến, Đoạn Vân ở chỗ này tìm được trên trăm khối Thần cấp Ma tinh, khoảng chừng một ngàn cửu cấp Ma tinh, về phần bát cấp tuyệt đối trên vạn, Ma tinh thấp hơn bát cấp Đoạn Vân ở chỗ này không thể tìm được! Đúng rồi, công sức tích góp trên ngàn năm cất dấu của Long Tộc quả nhiên rất có giá trị a! Căn cứ vào sự hiểu biết của Đoạn Vân, hiện nay trên đại lục Ma thú Thần cấp tuyệt đối không có hơn một trăm, thế mà nơi này đã có trên trăm Thần cấp Ma tinh rồi, đúng là biến thái.

Ở chỗ này, Đoạn Vân còn tìm được bốn cái Ách Bỉ Đa tử giới! Phải biết rằng Ách Bỉ Đa tử giới tổng cộng cũng chỉ có chín cái, mà trước kia trong tay Đoạn Vân đã có bốn cái Ách Bỉ Đa tử giới rồi, hơn nữa nơi này lại có thêm bốn cái, thế là một mình Đoạn Vân có tổng cộng tám cái! Xem ra nhân phẩm của Đoạn Vân cũng thật là rất tốt mới có phúc khí như thế!

Sau khi đem số lượng lớn Ma pháp vũ khí, Ma tinh, quang thạch thu vào Không gian giới tử của mình, không gian khổng lồ của Ách Bỉ Đa tử giới cũng đã bị nhét đầy vào rồi!

Sau khi ra lệnh cho Diệp Cô Thành dùng Ách Bỉ Đa tử giới trong tay hắn đem những món đồ mình vừa ý này thu vào, Đoạn Vân đưa cho Tập Lỗ một cái Ách Bỉ Đa tử giới nói: "Cái tử giới này ngươi hãy mang theo bên mình!"

"Cảm ơn chủ nhân!" Tập Lỗ nghẹn ngào cung kính tiếp nhận giới tử trong tay Đoạn Vân. Nói đến thì cũng buồn cười, cái Ách Bỉ Đa tử giới thứ hai của Đoạn Vân nguyên là trước kia cướp từ trong tay Tập Lỗ, hôm nay Đoạn Vân lại đem một cái tử giới y hệt thưởng cho Tập Lỗ. Thực là có chút tức cười!

"Ngươi còn biết một cái Ách Bỉ Đa tử giới khác đang ở nơi nào không?" Đoạn Vân hỏi.

"Chủ nhân, theo ta được biết Long Hoàng từng đem một cái Ách Bỉ Đa tử giới cho vị Thú Vương Tập Bồ Tư Cơ!" Tập Lỗ mau mắn trả lời.

Ồ!" Đoạn Vân gật gù đầu, xem ra sau này nếu có cơ hội sẽ cướp lại từ hắn cũng không muộn lắm!

Ngẫm nghĩ, Đoạn Vân từ trong giới tử móc ra mười viên đặc cấp Tủy Tử Đan và hai mươi viên Hoàn Dương đan chia ra đưa cho Tập Lỗ nói: "Đây là mười loại thuốc có thể làm cho thực lực của bọn ngươi tăng lên! Ngươi có thể cho năm Cự long hoàn toàn trung thành với ngươi có thực lực cửu cấp hậu giai trở lên phục dụng, ta phỏng chừng bọn chúng hẳn là có thể đạt tới Thần cấp cảnh giới! Hai mươi loại Hoàn Dương đan này là thuốc có thể trị liệu bất kể thương tổn gì, ngươi lưu lại đi, có thể sẽ có hữu dụng!"

"Cảm ơn chủ nhân!" Tập Lỗ vẻ mặt kích động tiếp nhận được hoàn trong tay Đoạn Vân, trong mắt hắn, mọi thứ được chủ nhân ban thưởng đều là trân quý chưa kể càng không phải nói đến sự thần kỳ của dược hoàn này.

Hai ngày sau khi Tập Lỗ hoàn thành đăng cơ ở đại điện, Đoạn Vân dẫn thủ hạ cùng bảy ngàn Long kỵ mới và một khối lượng lớn đầy tài phú lên đường trở về A Nhĩ Ti Tư.

Về cục diện hỗn loạn của Long Tộc này, sẽ để lại cho tân Long Hoàng Tập Lỗ này đi!

178. Chương 178. Địa Tinh Vương Quốc Chi Quật Khởi

Trở lại A Nhĩ Ti Tư, Đoạn Vân liền làm một việc đó là điều động hơn mười vạn Địa Tinh công tượng và mười mấy vạn Ải Nhân nhanh chóng chế tạo quân doanh cho bảy ngàn Cự long và đám Phi long. Đúng, là quân doanh!

Đoạn Vân ra lệnh cho đám công tượng tại bên cạnh quân doanh của Nanh Sói Sư đoàn, ở trên núi chế tạo một lượng lớn Long huyết hoặc là trực tiếp dùng xi măng kiến tạo mấy tòa đại phòng cho Cự long và Phi long môn cư trú. Hơn nữa, vì để thỏa mãn đầy đủ cái loại tập quán đặc thù của Long Tộc, Đoạn Vân còn để cho công tượng của Gia tộc đến trang trí cho đám Cự long, trên vách tường tại Long huyết khảm vào một lượng lớn thủy tinh phát quang, rồi tại những chỗ thích hợp còn lắp thêm mấy tấm gương có độ trong rất cao. Cứ như vậy, tại nơi Long huyết mà Long kỵ ở lại phỏng chừng đúng là nơi xa xỉ nhất!

Dưới sự kiến tạo gấp rút của đám đông công tượng, không đến mười ngày, cái Long quật làm bằng xi măng bóng bẩy hơn nữa còn rất chắc chắn này đã được hoàn thành. Lúc đám Cự long tiến vào nhà mới, tất cả đều rất hưng phấn và kích động. Nhiều tên trong bọn chúng sôi nổi bàn tán việc mình may mắn có thể trở thành thủ hạ của Đoạn Vân, cũng cảm thấy thương cảm cho cuộc sống khổ sở trước kia tại Đường Cổ Lạp Sơn.

Để có thể khống chế tốt hơn những Cự long này, Đoạn vân ra lệnh cho Nanh Sói kỵ sĩ đối với bọn Cự long không ngừng làm công tác tẩy não, truyền thụ tư tưởng của Gia tộc. Để cho bọn chúng giống như những Ma thú khác phải mãnh liệt sinh ra sự vinh dự tự hào cùng trách nhiệm đối với Gia tộc.

Còn nữa, cũng phải thực hiện quân huấn đối với Cự long, đương nhiên bọn chúng rất cường đại rồi nhưng nếu không có kỷ luật tốt và tác phong quân đội tốt, những Cự long này có thể giống như bị Nanh Sói lần trước đánh bại vậy, một lần nữa có thể bị địch nhân khuất phục.

Đoạn Vân cũng biết, quân đội là nơi có hoàn cảnh tốt nhất khiến cho một đội ngũ có thể đồng tâm nhất trí. Rất nhiều thuộc hạ thân tín đều chính thức là từ quân doanh đi ra. Đương nhiên, bởi vì nguyên do của kế ước kỵ sĩ, cộng thêm cả cuộc sống xa hoa tại A Nhĩ Ti Tư, bọn Cự long đối với Trung Hoa Gia tộc bắt đầu quy thuận. Trong quân huấn, bọn họ cũng bắt đầu nhận được sự cải tạo về tư tưởng của Đoạn Vân. Để rồi sau đó, bọn chúng không còn dùng cái danh hào tự xưng Long Tộc cao quý nữa, mà là xưng hô mình thành Long kỵ vĩ đại của Trung Hoa Gia tộc.

Đương nhiên, cái này đều là nói về sau!

Buổi tối ngày đầu tiên trở về từ Đường Cổ Lạp Sơn, Ước Hàn liền báo cáo lại tình hình gần đây của Gia tộc.

Thiếu gia, Địa Tinh của Bồ Lạp Tây cao nguyên đã thu phục được toàn bộ, bọn thủ lĩnh của Địa Tinh các tộc này đều nhận nhiệm chuẩn bị kiến quốc. Hôm nay, các loại thủ tục cơ bản đã làm xong rồi, chỉ chờ thiếu gia đến chủ trì cái khai quốc Đại điển kia thôi! Còn đây là danh sách sơ bộ đại thần của Địa Tinh Vương quốc!”

Ước Hàn cung kính liền đưa cho Đoạn Vân một quyển sổ tay.

Đoạn Vân mở quyển sổ tay được đóng những trang giấy trắng tinh ra, cẩn thận đưa lên nhìn.

Sau khi được Đoạn Vân bày mưu tính kế, hệ thống chính trị của Địa Tinh và hệ thống cải cách của Thiên Long cơ bản là thống nhất. Các chính sách cũng cùng Thiên Long có rất nhiều chỗ giống nhau. Chỉ có điều Địa Tinh có hai trọng điểm phát triển lớn, một là khoa kỹ (khoa học kỹ thuật), hai là kinh tế! Địa Tinh ở phương diện sáng tạo là chủng tộc có ưu thế đặc biệt, hơn nữa hiện nay Gia tộc Địa Tinh đã tìm được phương pháp lợi dụng Ma tinh rất hữu hiệu. Do đó, nền văn minh Luyện kim ma pháp của Địa Tinh sẽ tới rất nhanh; còn nữa, đúng là Địa Tinh đối với ngôn từ đặc biệt có ưu thế, khiến cho bọn chúng có một số lượng lớn những tên gia hỏa rất giảo hoạt, mà bọn họ có thể trở thành một nhóm người giàu có nhiều tiền nhất trên đại lục: Thương nhân.

Đoạn Vân tin rằng, chỉ cần dốc sức đưa Địa Tinh mở rộng thêm, rất nhanh dùng một vạn thương nhân Địa Tinh khôn ngoan tiến vào thế giới loài người, sẽ kiếm được nhiều lợi ích vượt mức. Như vậy, Đoạn Vân có thể từ trên kinh tế khống chế xu hướng của cả đại lục.

Hôm nay, quân đội Địa Tinh hẳn là cũng có thể xem như rất khủng bố rồi. Hơn ba ngàn vạn (ba mươi triệu) Địa Tinh sau khi hoàn thành việc thống nhất, tạo ra hơn một trăm vạn Địa Tinh Vũ sĩ chắc chắn có quân hồn. Mà những Địa Tinh này sẽ trở thành nhóm đầu tiên của Địa Tinh là quân nhân chuyên nghiệp. Bọn họ áp dụng biên chế quân hàm của Nanh Sói, chia ra làm mười đại Quân đoàn, có một trăm Sư đoàn đóng giữ ở các nơi của Bồ Lạp Tây. Bọn họ đã tiếp thụ huấn luyện quân sự chính quy, có cơ chế quân sự

độc lập của chính mình. Những Địa Tinh quân nhân này, vừa là binh lính, vừa là công tượng, bọn họ có thể chế tạo ra những nổ tiễn hoàn hảo nhất, vũ khí của sự cố gắng lớn lao chưa từng xuất hiện trên đại lục. Mặt khác, bọn họ còn phát minh ra vũ khí quân sự cường hãn hiện đại hơn rất nhiều, đó là Đầu thạch cơ (máy bắn đá). Ma tinh đại pháo và hỏa đồng cũng bắt đầu được trang bị cho Địa Tinh Hoàng gia quân đoàn trong Vương thành. Lực chiến đấu của Địa Tinh quân đoàn mặc dù vẫn như trước không phải là quá mạnh, nhưng nổ tiễn của bọn họ đối với binh lính ngũ cấp và hơn ngũ cấp một chút của nhân loại thì tuyệt đối có đủ lực sát thương. Hơn nữa nổ tiễn còn có hiệu quả liên hoàn xạ (bắn liên tục), chỉ cần không cho quân địch lại gần, một vạn Địa Tinh bộ đội trong nháy mắt có thể đưa mấy vạn binh lính phổ thông của loài người biến thành những con nhím chết hết!

” Thiếu gia, những nhân vật cấp cao của Địa Tinh vô cùng hi vọng Ngài có thể chủ trì Khai quốc đại điển của Địa Tinh!”

Ước Hàn hướng đến Đoạn Vân nói.

Hơn nữa, thiếu gia, bởi vì Địa Tinh là một trong những thành viên của Gia tộc, bọn họ hi vọng trên quốc hào (tên đất nước) của bọn họ có thêm hai chữ Trung Hoa, là Trung Hoa Địa Tinh Vương quốc! Với lại bọn họ hy vọng quốc kì quốc huy của Địa Tinh cũng áp dụng gia huy của Gia tộc!”

Ồ, như vậy cũng tốt! Dù sao Địa Tinh cũng là một phần tử của chúng ta, được rồi, Khai quốc đại điển của bọn chúng vào ngày nào vậy?” Đoạn Vân cười nói. ”Trung Hoa Địa Tinh? Đường như hơi sớm quá!”

Vốn là ngày hôm qua nhưng bởi vì thiếu gia không có mặt, do đó bọn chúng đưa đại điển trì hoãn chậm lại! Bọn chúng đang đợi thiếu gia trở về!” Ước Hàn trả lời.

” Thế à? Vậy ba ngày sau đi!”

” Vâng! Thuộc hạ sẽ đi an bài ngay!”

Hai ngày sau, Đoạn Vân đi tới đế đô của Địa Tinh. Đây là một tòa đại thành nằm ở Trung bộ Bồ Lạp Tây, quy mô của nó rất lớn, các pháo đài quân sự xây dựng rất hợp lý, nếu không có mấy trăm vạn tinh binh mạnh mẽ thì đừng mong có thể vây hãm được tòa đại thành này. Bất quá, nó chỉ có thể làm nảy sinh một chút lo lắng nào đó. Tòa thành này không lớn lắm, nhưng cũng không nhỏ, đủ để dung nạp năm sáu trăm vạn dân cư.

Ngày tiếp theo, Khai quốc đại điển của Địa Tinh Quốc xôn xao trong tiếng khai mạc. Mà Đoạn Vân cũng để mặc cho Đế nhất Quốc vương Đạt Lý khắc đem hoàng quan rực rỡ đưa lên cái đầu tròn ủng của tên lùn ấy. Vị Địa Tinh Tộc trưởng Đạt Lý Khắc này là người thứ nhất quy thuận Gia tộc, Đoạn Vân hứa hẹn chỉ cần hắn có thể thống nhất Bồ Lạp Tây kia, liền để cho hắn làm Địa Tinh Quốc Vương. Hắn suất lĩnh đám Địa Tinh đông chinh tây thảo, cuối cùng cũng thuận lợi thống nhất được Bồ Lạp Tây. Mà Đoạn Vân cũng thỏa mãn nguyện vọng của hắn, tự mình giúp hắn ngồi lên chiếc ghế Địa Tinh Quốc Vương này.

Khai quốc đại điển của Địa Tinh nội dung chủ yếu cũng là duyệt binh!

Trong điển lễ duyệt binh, có mười vạn Địa Tinh tinh binh tham gia cái nghi thức duyệt binh chưa từng có tiền lệ này. Trọng nỗ trang giáp Sư đoàn, Cận chiến nỗ tiễn Sư đoàn, Hỏa đồng sư đoàn, Ma tinh đại pháo Binh đoàn, còn có Ma pháp Địa Tinh đoàn ... Một đám luyện kim công tượng mang theo hàng loạt quyền trục nữa, tất cả tiến bước đều đặn, quân dung chấn động, khí thế cường đại, đại biểu cho một thế lực mới quật khởi. Đám nô lệ của Địa Tinh - Thực nhân ma bộ lạc, cũng phái ra một Sư đoàn Thực nhân ma tham dự nghi thức duyệt binh lần này, giúp nền văn minh Địa Tinh quật khởi càng tăng thêm sắc thái thần kỳ.

Trước gần ngàn vạn Địa Tinh dự lễ, Đoạn Vân chủ nhân của tất cả Địa Tinh này bắt đầu một phen diễn thuyết rất là cảm động. Mà diễn thuyết này, được Địa Tinh bộ tộc nhất mực tôn sùng đã từ buổi lễ long trọng này mà tiếp tục lưu truyền.

Cảm thụ được hiện trường sự nhiệt tình của Địa Tinh Tộc, Đoạn Vân vận khí cao giọng nói: ”Chúng tộc Địa Tinh rất sung mãn trí tuệ và lực sáng tạo, ngày hôm nay là cuộc sống vĩ đại của Địa Tinh bộ tộc đã bắt đầu! Bởi vì hôm nay, sau khi Trung Hoa Địa Tinh Vương quốc trải qua một phen thống nhất chiến tranh của máu và thịt, nghênh đón ngày huy hoàng nhất, ngày này, một đại biểu vĩ đại của nền văn minh mới trên đại lục đã quật khởi rồi !!!!

Địa Tinh, từng tồn tại nhỏ bé biết bao nhiêu, quá khứ Địa Tinh từng sinh tồn trong vô tận khuất nhục, bởi vì lực lượng nhỏ bé, người Địa Tinh liên tục sa vào kiếp sống tủi nhục làm nô lệ của loài người.

Thế nhưng, chúng ta không thể vì thân thể nhỏ bé này của chúng ta mà khổ sở bị trói buộc, bởi vì chúng ta còn có trí tuệ, chúng ta có thể dùng trí tuệ có một không hai của chúng ta, và đôi tay thần kỳ kia, để chế tạo ra vũ khí vũ trang hoàn hảo nhất trên thế giới cho chính mình. Chúng ta có thể không ngừng sáng tạo ra nền văn minh, càng nhiều lại càng làm cho chúng ta tăng mạnh hơn, chúng ta còn có thể lợi dụng càng nhiều Ma pháp khoa kỹ (khoa học kỹ thuật) lại càng làm cho lực lượng của chủng tộc chúng ta càng thêm hùng cường; thậm chí lực lượng của chúng ta có thể còn hùng mạnh hơn những nhân loại kia, bởi vì chúng ta có ưu thế của chủng tộc mình.

Sáng tạo ra kì tích phải chính là trí tuệ, phải là không ngừng thăm dò, mà hai loại thế mạnh ưu điểm này Địa Tinh đều có. Do đó, Địa Tinh là một chủng tộc có thể sáng tạo ra kỳ tích, là một chủng tộc cường đại. Chúng ta phải đưa tộc dân nhờ vào trí tuệ và năng lực sáng tạo của chúng ta nhanh chóng quật khởi, trở thành một lực lượng cường đại trên đại lục mà không một ai có thể xem thường.

Hồi đồng bào, sự khuất nhục của ngày trước đã là quá khứ, thời đại mới, kỷ nguyên mới của Địa Tinh cũng đã tới rồi, Địa Tinh đã không còn là chủng tộc hèn yếu nữa! Nếu ai còn dám nô dịch đồng bào của chúng ta, chúng ta sẽ không chút do dự cầm lấy vũ khí ở trong tay, hướng đến địch nhân chúng ta mà trút lửa giận của Địa Tinh bộ tộc! Mà cỗ lửa giận này cũng đủ để hủy thiên diệt địa!

Ta xin tuyên bố, Trung Hoa Địa Tinh Vương Quốc hôm nay chính thức thành lập!”

Theo một câu tuyên ngôn thành lập Vương quốc này của Đoạn Vân, tất cả Địa Tinh đều hoan hô lên, bọn họ rất hưng phấn, cũng rất kích động, không ngôn từ gì có thể biểu đạt phần tình cảm trong lòng của bọn họ. Địa Tinh, từng là tồn tại trong biết bao tiện, nhưng hôm nay lại trở thành một thế lực mới quật khởi trên đại lục rồi. Thời đại văn minh của Địa Tinh đã đến rồi!!!

Đại bộ phận trong đôi mắt các Địa tinh đều thấm đẫm nước mắt, là hưng phấn, là vui sướng, còn là gạt sạch một quá khứ đầy khuất nhục! Đã không còn một ai có thể nói lên lời!

Dù sao, trong khoảng khắc đó, tất cả Địa Tinh đều rơi vào trong một trạng thái điên cuồng. Trong lòng bọn họ chỉ có một câu: ”Chúng ta cuối cùng cũng đứng lên!”

Các vị huynh đệ, hai chương hôm nay là Độc Cô đang trên đường về nhà cấp cho các vị, ủng hộ nhiều hơn đi! Trong nhà có việc gấp, mấy ngày này không quá ổn định, thậm chí ngay tức khắc có thể.....

179. Chương 179. Giải Phóng Nô Lệ Toàn Đại Lục

Sau khi Khai quốc đại điển của Trung Hoa Địa Tinh diễn ra long trọng và thành công tốt đẹp, Đoạn Vân cùng với một vài người lãnh đạo chủ yếu của Địa Tinh họp bàn để xác định đường lối phát triển. Quốc vương Đạt Lý Khắc của Địa Tinh Vương quốc trong hội nghị đã đưa ra những phát biểu quan trọng, từ Địa Tinh Vương quốc chia ra việc xây dựng kinh tế, xây dựng quân đội, hoàn thiện hệ thống chính trị.

Đạt Lý Khắc chỉ ra rằng, chúng ta phải kiên định tiến hành quán triệt phát triển các loại kinh tế, quân sự, thậm chí là các tư tưởng chính trị tiên tiến của Trung Hoa Gia tộc một cách hân hoan, phải có nghị lực đoàn kết xung quanh Gia tộc. Trong Địa Tinh Vương quốc, lợi ích của Gia tộc cao hơn tất cả, chúng ta phải nhiệt liệt ủng hộ các loại chính sách của gia chủ Đoạn Vân đại nhân, còn nữa, chúng ta phải đẩy mạnh việc đem các Địa Tinh tử dân trong Vương quốc vĩ đại phát triển trở thành thành viên của Gia tộc, cũng dùng tư tưởng tiên tiến của Gia tộc cải tạo Vương quốc, làm cho Vương quốc có thể đóng góp nhiều hơn nữa cho Gia tộc.

Đoạn Vân nghe Lý Khắc nói, cảm thấy có chút gì đó khó chịu, còn có một loại cảm giác quen thuộc.

Nhìn hơn năm mươi vị Địa Tinh đã là thành viên trung tâm của gia tộc, Đoạn Vân cười nói:

”Hôm nay các người đều là những người chỉ đạo trung tâm trong Địa Tinh Vương quốc, trên vai các người gánh vác trách nhiệm tương lai của mấy ngàn vạn Địa Tinh, do đó các người phải cố gắng nỗ lực hơn nữa.

Địa Tinh Vương quốc mặc dù mới thành lập, nhưng căn cơ của nó còn rất mỏng, nếu muốn cường đại hơn, có thể phải trải qua một thời gian nữa, thậm chí là khảo nghiệm qua chiến tranh.

Hơn nữa, bây giờ rất nhiều Địa Tinh vẫn còn mang tư tưởng nô dịch trong quá khứ, ngược lại cũng có rất nhiều Địa Tinh có lòng tự tin rất mãnh liệt, nhưng thời gian sẽ hòa tan tất cả. Với lại, chiến tích huy hoàng Địa Tinh Môn dùng Ma tinh đại pháo đã bại Cự long thực sự đã làm loài người trên đại lục bắt đầu tiếp thụ, chiến thắng hoàng tráng này đã trở thành liều thuốc kích thích cực mạnh đưa Địa Tinh từ trong bóng ma quá khứ thoát ra, ta cũng tin rằng, những chiến tích như vậy chúng ta sẽ có thể làm được rất nhiều.”

Nghe Đoạn Vân nói, những Địa Tinh cốt cán ở đây đều rất hưng phấn. Chính xác, Địa Tinh bộ tộc dưới sự chỉ huy của Đoạn Vân đã dần dần thức tỉnh, bọn họ đều tin chắc Địa Tinh nhất định sẽ có một tương lai xán lạn tốt đẹp.

” Thiếu gia, rất nhiều tộc nhân Địa Tinh vẫn sống rải rác như cũ. Ta nghĩ, bởi vì Địa Tinh Vương quốc chúng ta vừa mới thành lập, bọn họ cũng có thể hướng đến chúng ta mà nương tựa.” Đạt Lý Khắc cung kính nói với Đoạn Vân.

” À! Đại khái là có bao nhiêu Địa Tinh?” Đoạn Vân hỏi.

’ Ước lượng sơ bộ phải có hơn một ngàn vạn Địa Tinh, thưa thiếu gia!”

” Nhiều như vậy sao?” Đoạn Vân đối với con số này lại có chút giật mình.

Thiếu gia, rất nhiều Địa Tinh ở các quốc gia khác trên đại lục đều tồn tại dưới thân phận nô lệ. Cơ hồ mỗi một thành thị đều có rất nhiều Địa Tinh trở thành nô lệ, thậm chí còn có một ít Địa Tinh cả thế hệ đều là nô dịch. Địa Tinh Quốc vương Đạt Lý Khắc này vừa nghĩ đến đồng bào Địa Tinh của mình vẫn như trước phải chịu nỗi bất công thống khổ tại xã hội loài người, nét mặt trông rất khó coi, nhìn không ra một chút thân thiện nào.

Thực lực Địa Tinh ngày càng cường đại, đã làm cho Địa Tinh đối với loài người đã bắt tộc nhân của bọn họ làm nô dịch này càng tăng thêm lửa giận.

Cảm nhận được vị Địa Tinh Quốc vương này đối với tộc nhân có tinh thần trách nhiệm mãnh liệt, Đoạn Vân rất hài lòng, khẽ gật đầu, nói:

” Lấy danh nghĩa của Gia tộc, hướng đến các quốc gia trên đại lục phát ra thông điệp, yêu cầu bọn họ đưa tất cả Địa Tinh trong cảnh nô lệ nhanh chóng giải phóng. Hơn nữa, các người phải phái Địa Tinh binh lính đến các quốc gia trên đại lục thu nhận các tộc nhân Địa Tinh nguyện ý trở về. Nhớ kỹ, cái này cũng là một cơ hội rất tốt để tuyên dương sự quật khởi của Địa Tinh.”

” Vâng!” Đạt Lý Khắc rất cung kính hướng tới Đoạn Vân hành lễ, vẻ mặt có chút kích động. Việc dùng danh nghĩa Gia tộc này trọng lượng cũng không nhẹ a! Đoạn Vân hôm nay căn bản đã làm cho thế lực của Long Tộc tan rã, hơn nữa, thủ hạ có chung đoàn vũ lực cường hãn nhất cả đại lục, nếu quốc gia nào dám ngang bướng chống lại mệnh lệnh của Trung Hoa Gia tộc, như vậy là muốn cùng với Trung Hoa Gia tộc còn cường đại hơn so với Long tộc mấy lần này đối nghịch, thế thì chắc chắn sẽ phải chuốc lấy một kết cục duy nhất: đó là diệt vong.

Sau đó, Ái Nhân của Gia tộc sau khi biết chuyện này, cũng liên tục cầu xin Đoạn Vân đưa những tộc nhân còn đang lưu lạc bên ngoài của bọn họ triệu hồi về, mấy vị Thú nhân Tộc trưởng và Tinh Linh Tộc trưởng của Gia tộc cũng cầu xin Đoạn Vân giải cứu tộc nhân của bọn họ từ thế giới tà ác của loài người trở về.

Đoạn Vân đối với những thỉnh cầu như vậy tự nhiên là nhất nhất đồng ý, cũng cho phép bọn họ giương cờ hiệu của Gia tộc điều động vũ sĩ đi đến các nơi trên đại lục. Trong một tháng sau đó, Địa Tinh tổng cộng từ các nơi trên đại lục triệu hồi hơn năm trăm vạn Địa Tinh tộc nhân, Ái Nhân cũng triệu hồi hơn năm vạn người lưu lạc trên đại lục. Thú nhân thì triệu hồi khoảng gần một vạn thú nhân có số mệnh cơ khổ đau xót, Tinh Linh Môn cũng từ trong thế giới loài người cứu ra hơn một ngàn Tinh Linh gặp nạn điều linh. Bất quá, sau khi cân nhắc, Đoạn Vân cũng không để cho bọn chúng giải cứu những Thú nhân hoặc Tinh Linh đã trở thành nô lệ của Thú Nhân Đế quốc và Tinh Linh Vương quốc.

Hơn nữa, vì đảm bảo sự an toàn cho bọn họ, Đoạn Vân đưa một ngàn Miêu tộc Thánh cấp thích khách của Gia tộc phái ra ngoài, âm thầm thực hiện bảo vệ bọn họ. Miêu tộc thích khách trên đại lục xuất quỷ nhập

thần, dùng ưu thế của mình triển khai hành động tiêu diệt các Bộ nô đoàn (đoàn thể buôn bán nô lệ) trên đại lục, kết quả là hơn trăm Bộ nô đoàn trên đại lục bị xóa sổ, hơn mười tên chủ Nô lệ cũng cực kỳ thâm khi gặp phải cảnh diệt môn.

Phần lớn nô lệ được bọn họ giải cứu, Miêu tộc thích khách đã trở thành cơn ác mộng của Nô đãi chủ và Bộ nô đoàn. Kết quả là, rất nhiều chủ nô lệ liên tục đem nô lệ trong tay thả ra, hơn mười Bộ nô đoàn vì mạng sống cũng không thể không giải tán.

Thêm vào đó, lần hành động này cũng mang về cho Đoạn Vân một nguồn tài phú không nhỏ. Vô luận là từ việc mua bán nô lệ, hay là từ thủ đoạn bắt giữ nô lệ, đều là mua bán bạo lực, theo vòng tròn này đấm Miêu tộc thích khách tổng cộng mang về cho Gia tộc tính ra cũng được một ức kim tệ. Ngoài ra, dựa vào những nô lệ thương nhân phát tài cũng thu được một nguồn tài phú có giá trị không nhỏ. Còn về chuyện vận chuyển này thì tự nhiên là không cần phải lo lắng rồi.

Cần không gian giới tử để vận chuyển hàng hóa ư? Cứ việc ra tay cướp đoạt thôi!

Lại nói, Đoạn Vân có số lượng lớn Không gian trang bị, trước khi đội thích khách xuất chinh, Đoạn Vân đã sắp xếp đưa cho bọn chúng rất nhiều trang bị với mấy ngàn mét vuông không gian, muốn mang trở về chút chút tài phú cũng chỉ là việc ăn miếng bánh trên đĩa mà thôi!

Mặc dù rất nhiều người đều đoán rằng tổ chức thần bí đã tiêu diệt Chủ nô lệ hoặc Bộ nô đoàn này là do một tay Đoạn Vân làm ra. Nhưng cũng không có ai dám nói gì, dù sao tại ngày thứ ba thành lập Vương quốc Địa Tinh, Đoạn Vân sớm tuyên bố với đại lục, yêu cầu những đế quốc này phải tự mình giải phóng bọn họ khỏi cảnh nô lệ, bằng không thì tự gánh lấy hậu quả. Cũng chính bởi vì nhân vật có thể lực cường đại Đoạn Vân này mà rất nhiều đế quốc liên tục sinh ra một pháp luật mới, pháp lệnh cấm mua bán nô lệ. Với lại, một vạn Nanh Sói tướng sĩ trên Thiên Long chiến trường khiến cho bọn họ không thể không lo lắng, nếu một vạn bộ đội tinh nhuệ cường hãn kia xâm lấn quốc gia bọn họ, bọn họ sẽ phải đem cái gì ra mà ngăn cản. Những tin tức khiếp sợ trên đại lục từ những người có quan hệ mật thiết trong Lôi Ngạo Đế Quốc cùng với Long Tộc đã bắt đầu truyền ra.

Gây chấn động nhất là tin tức: Long Hoàng Tụ Mạt Tư Đặc trong khi giao chiến cùng với Đoạn Vân đã mất mạng, bảy ngàn Cự long trở thành Long kỵ của Nanh Sói!

Hơn nữa, cho dù là ở chợ đen, cũng cấm mua bán nô lệ dị tộc của A Nhĩ Ti Tư, nếu ai dám động chạm gì đến dị tộc có liên quan với A Nhĩ Ti Tư, rất nhanh chóng sẽ bị Hắc ám thế lực hợp lại mà đánh.

Tin tức Long Hoàng chết, Long Tộc thất thủ lan truyền nhanh chóng trên đại lục. Trung Hoa Gia tộc nhanh chóng quật khởi, làm cho nhiều thế lực trên đại lục lâm vào khủng hoảng. Trong lòng bọn họ, thế lực cường đại nhất trên đại lục đã không còn là Long Tộc nữa, mà là Trung Hoa Gia tộc. Cái tên Đoạn Vân này, liên tục trở thành một cái tên vượt qua sự tồn tại của Long Hoàng.

Nhưng ngược lại, điều này lại làm cho rất nhiều nhân loại hưng phấn không thôi, bởi vì trong tâm bọn họ, Đoạn Vân là nhân loại, hơn nữa còn là một Tế tự, một Tế tự có năng lực thần kỳ.

Sự cường đại của Đoạn Vân mặc dù làm cho nhiều kẻ thống trị khủng hoảng, nhưng những dân chúng bình thường đối với sự quật khởi của Đoạn Vân rất là vui mừng. Bởi vì, Đoạn Vân này có thể trở thành Tân Thủ hộ thần của nhân loại.

Mà Thần Điện, với thực lực của Đoạn Vân Hồng y giáo chủ sớm đã hơn mấy lần Thần Điện hợp bàn tìm đối sách nên phải đối đãi như thế nào cũng rất mâu thuẫn. Luận về thực lực, Đoạn Vân đã đánh bại được Long Tộc, trở thành một thế lực cường đại nhất trên đại lục. Bất quá, thân phận của Đoạn Vân lúc trước lại là Hồng y giáo chủ của Thần Điện, mà Đoạn Vân đối với thân phận này cũng không có ý kiến gì. Chính vì Đoạn Vân không bày tỏ thái độ, khiến cho Thần Điện rất khó xử. Về phần Đoạn Vân đưa ra cái việc giải phóng nô lệ kia, Thần Điện liên bày tỏ thái độ ủng hộ rất mạnh mẽ. Bọn họ liên tục điều động Thần Điện kỵ sĩ đến các quốc gia nhắc nhở, để cho bọn họ nhanh chóng đem lệnh cấm Nô lệ viết vào trong luật pháp của quốc gia.

Đương nhiên những việc này về sau mới nói.

Ngày thứ mười sau khi Địa Tinh lập quốc đại điển, Đoạn Vân mang theo Diệp Cô Thành và Tiểu Phi Hiệp

bay đi Thần Long Đảo. Bởi vì căn cứ theo Âu Đặc Tư bẩm báo, hôm nay trên Thần Long Đảo đã có một trăm con Cự Mãng hoặc Hải Xà sẵn sàng có thể làm cho Thần long huyết dịch thức tỉnh. Lần này Đoạn Vân hi vọng cái kế hoạch Hải Long Vương kia của mình sẽ trở thành sự thật.

180. Chương 180. Hạ Lợi Ngõa Hải Hải Tộc Thế

Chỉ trong vòng hai tháng ngắn ngủi để phát triển, đến hôm nay Thần Long đảo đã có quy mô cực kỳ lớn. Bây giờ bộ hạ của Thần Long đảo đã có hơn 3 vạn thất cấp hải thú, hơn 2 ngàn bát cấp hải thú, cửu cấp hải thú tính ra cũng đã có gần trăm. Vả lại, đây là còn chưa tính đến Thần Long nhất tộc biến thái nữa. Âu Đặc Tư 1 nhà 3 người thân đều là hoàng gia Thần Long bộ tộc. Thực lực đã là thập nhất cấp kinh khủng rồi. Bộ hạ dưới trướng 3 người còn có mười con Thần Long với thực lực thập cấp hậu giai, thực lực thân cấp sơ giai có 20 tên, còn tiểu Thần Long thực lực cửu cấp đỉnh phong tính ra cũng có 18 con.

Hơn nữa lần này Âu Đặc Tư từ các nơi trên đại lục triệu tập về Thần Long đảo 40 đầu cự mãnh, 60 đầu hải xà. Mà những cự mãnh này thực lực cửu cấp trung giai trở lên có 25 con, 15 con khác vẫn còn là tiểu mãnh. 60 con hải xà thực lực cửu cấp có 15 con, số còn lại đều có thực lực bát cấp hậu giai. Đoạn Vân ước chừng, những loại xà thực lực cường hãn này, nếu có thể tiến hóa thành Thần Long, thực lực tối thiểu đều có thể gia tăng thêm nửa giai, thậm chí tất cả đều có thể đề cao thêm 1 giai, cứ như vậy sẽ là một lực lượng rất cường đại.

Thưa chủ nhân ngài nhìn mà xem:

”120 tên bao gồm cự mãnh hoặc hải xà, trong người đều sở hữu chân long huyết mạch của Thần Long đảo hiện giờ đã tập trung toàn bộ ở đây rồi.”

Âu Đặc Tư cung kính giới thiệu với Đoạn Vân.

Khẽ gật đầu, Đoạn Vân quay đến trước mặt 120 con hải xà nói:

”Các người có lẽ đều đã biết, ta là chân Long hậu duệ, ta có thể khiến cho các người tiến hóa trở thành Thần Long. Bất quá các người phải nhớ kỹ một điều rằng, các người phải tuyệt đối trung thành với Đoạn Vân ta, ngoài ra phải trung thành đối với Trung Hoa gia tộc của ta.

Vô luân các người trước kia là dạng ma thú gì, vô luận là các người trước kia làm bao nhiêu việc ác, hoặc các người trước kia là một lũ ham sống sợ chết, sau khi ta làm cho các người tiến hóa thành Thần Long. Các người phải hoàn toàn thay đổi hình tượng để xuất hiện trước mắt thế nhân (người trần). Các người, với tư cách là một thành viên trong Trung Hoa gia tộc, mọi lời nói của các người ngoài đại biểu cho Thần Long nhất tộc ra, cũng là đại biểu cho Trung Hoa gia tộc. Sự vinh diệu của các người cũng sẽ là sự vinh diệu của Trung Hoa gia tộc, sự sỉ nhục của các người cũng sẽ trở thành sự sỉ nhục của gia tộc.

Do đó, các người phải luôn luôn ghi nhớ thời khắc này. Các người thân là Thần Long phải có khí phách của một Thần Long làm cho người người ngưỡng mộ và kính trọng, đối với tộc nhân phải có tinh thần trách nhiệm và tinh thần sứ mạng mãnh liệt.

Các người nghe ta nói đã hiểu chưa?

Nguyện thề đi theo Thần Long sứ đại nhân.

120 con cự mãnh hoặc hải xà với thực lực kinh khủng kêu rống ngất trời, sự hưng phấn và vui sướng sắp sửa được tiến hóa làm Thần Long khiến cho bọn chúng rất điên cuồng.

Cảm nhận được cảm xúc mãnh liệt của đám cự mãnh này, Đoạn Vân rất hài lòng. Sau đó, từ trong người Đoạn Vân lấy ra Thần Long đan phát cho bọn chúng mỗi con hải xà hoặc cự mãnh một viên, rồi cho bọn chúng tùy ý tiến hóa.

Đoạn Vân dùng máu của mình làm thuốc dẫn mà chế thành Thần Long đan này, tuy vậy cũng hao phí của Đoạn Vân không ít máu. Nếu không phải là Đoạn Vân có nhiều thuốc bổ khí dưỡng huyết, hơn nữa còn có chân khí hộ thể, phỏng chừng muốn không thiếu máu cũng khó. Đoạn Vân trước sau tổng cộng luyện chế ra 120 lạp Thần Long đan. Tính ra nếu trong thời hiện đại có thể hao phí số lượng hiến máu đến mười lần ý chứ.

Nhìn đám cự mãng và hải xà liên tiếp hóa thành những cái kén lớn, Đoạn Vân rất hài lòng liền khẽ gật đầu. Tiểu Phi Hiệp và Diệp Cô Thành đối với loại sự tình này đã từng xem qua nên không ngạc nhiên, dù sao loại tình huống này cũng là lần thứ ba bọn chúng trông thấy.

Vốn là Đoạn Vân cũng muốn đưa vài người Đạt Nhĩ huynh đệ và Phì Tử đến xem, nhưng Phì Tử vừa nghe phải đến Thần Long đảo liền lập tức lại lủi mất, mà anh em Đạt Nhĩ Ba, Đạt Nhĩ Khắc cũng thà chết chứ không chịu đi. Còn nói cái gì mà tìm mình không tốt lắm, sợ bị dọa chết. Điều này làm Đoạn Vân trợn tròn mắt lên, các người đều thuộc vào loại thấp nhất siêu cấp biến thái rồi, còn nói tìm mình không tốt sao?

Ngưu Ma Vương lại thật thà đến ngu ngốc, hẳn vẫn kiên trì nói với Đoạn Vân:

”Lão đại, người đã muốn ra đi, ta đây dứt khoát sẽ đi cùng người. Đoạn Vân vừa nghe thấy tên ngu dần Ngưu Ma Vương nịnh hót, nhiệt hỏa trong người bốc lên, bực mình lớn tiếng quát:

Cút ngay !

Đoạn Vân vừa dứt lời, Ngưu Ma Vương liền lập tức biến mất hút không còn thấy bóng dáng tăm hơi đâu cả.

Đoạn Vân vẫn không hiểu, uy áp của Thần Long bộ tộc lợi hại đến vậy sao?

Kỳ thật cái này đều là ảnh hưởng tâm lý của mấy tên thủ hạ mà ra. Trong lần tiến hóa Thần Long trước, thực lực của bọn chúng vẫn chưa mạnh, mới chỉ ở mức thần cấp trung giai, mà dùng thần cấp trung giai chống đỡ hơn mười Thần Long với thần cấp Thần Long uy áp, đích xác là có chút khủng khiếp.

Vấn đề này thực ra mà nói cũng không phải là bọn chúng sợ, bọn chúng cho rằng mình không có lý do phải đi, không cần phải đến hưởng thụ cái loại uy áp kích động này. Tuy nhiên nếu Đoạn Vân cấp cho bọn chúng một cái tử lệnh, bọn chúng cũng không dám trái lại.

Nhìn Âu Đặc Tư bên cạnh mình, Đoạn Vân hỏi:

Huynh muội Ny Khả bọn họ đi đâu cả rồi?

Thưa chủ nhân, huynh muội hai người bọn họ đang đem quân đi thu phục hải thú trong hải vực rồi.

Phạm vi thế lực hôm nay của Thần Long bộ tộc chúng ta đã ngày càng lớn mạnh. Ở hướng bắc, chúng ta đã xâm nhập đến trung bộ của ma thú sâm lâm tương ứng với hải vực, còn trên một số đảo nhỏ liên tiếp thành lập lên căn cứ thế lực của chúng ta. Tại hướng nam, chúng ta sắp mở rộng đến hải vực xung quanh Thiên Long Đế Quốc rồi. Bất quá, bởi vì thực lực của chúng ta còn chưa cường đại cho lắm, do đó chúng ta cũng chưa dám trêu chọc tới những đại thế lực ở sâu bên trong biển.

Ở tận dưới biển sâu hả?

Đoạn Vân nghi hoặc hỏi Âu Đặc Tư, chẳng nhẽ dưới đó còn có rất nhiều sao?

Đúng vậy thưa chủ nhân, dựa vào những gì chúng ta biết, Hạ Lợi hải dương bây giờ cũng chưa thành một thể thống nhất, chúng là một dạng giống như nhân loại trên đại lục, có lãnh thổ (trên biển nên gọi là lãnh hải) và phạm vi thế lực.

Vậy đến tốt cùng là có mấy thế lực khá lớn đây? Còn nữa, thực lực của bọn chúng như thế nào? Đoạn Vân đối với Thâm hải quốc gia này không khỏi sinh ra hứng thú.

Dựa theo những dò xét ban đầu của chúng ta, hải vực Hạ Lợi Ngoại chủ yếu có tứ đại hải dương thế lực. Chúng chia ra thành 4 khu vực lớn là Đông, Nam, Tây, Bắc. Mà phạm vi của chúng ta tại nơi đó chính là cửa khẩu tiếp giáp với ranh giới Mỹ Nhân Ngư quốc ở Bắc Hải cùng với Đông Hải Sa Ngư quốc gia. Phía Tây Hải hiện do ma thú linh chủ Bát Kỳ đại xà thống trị, mà ở Nam Hải nghe nói đây là một địa phương thần bí, nơi đó băng tuyết ngập trời, với Thủy hệ Bạch Hùng (gấu bắc cực) và Băng hệ ma thú Sứ Lai Mỗ.

Ở khu vực Bắc Hải, các Mỹ Nhân Ngư hình thành lên một quốc gia, thực lực bọn họ rất cường đại. Nghe nói Bắc Hải, hải hoàng Ba Nhĩ Hi Đặc thực lực rất kinh khủng, nhưng thực lực mạnh đến như thế nào, cũng chỉ là tin đồn. Bất quá, có thể khẳng định, thực lực của hải hoàng Ba Nhĩ Hi Đặc tuyệt đối vượt qua gia chủ Mặc Nhĩ Bồn của Bát Kỳ đại xà gia tộc, mà nghe nói thực lực của Mặc Nhĩ Bồn đã không còn ở trong

nhóm thập nhất cấp nữa rồi. Còn thực lực của Đông Hải Sa Ngự hoàng cũng rất kinh khủng, phỏng chừng cũng đã vượt qua thập nhất cấp.

Nghe thế, Đoạn Vân liền hung dữ hít một hơi mạnh vào trong lồng ngực. Mẹ nó, Đại hải thực là*** thần bí(***là tác giả chữ tục ^.^)

Thế lực rất mạnh này thế mà người đại lực lại hoàn toàn không biết. Đúng rồi, nếu hải tộc hướng về đại lực mà xâm lược, phỏng chừng những sinh vật có trí tuệ trên đại lực cũng đều phải đi đời nhà ma. May mắn là Hải tộc phần lớn không được rời khỏi nước, hơn nữa đại lực cùng với địa phương thần bí của bọn họ xem ra cũng không hơn nhau, nếu không sự tình có thể quá trốn rồi.

Nhưng ngẫm đi nghĩ lại, Đoạn Vân cũng không giật mình cho lắm bởi vì biển, là nơi căn nguyên của sinh mệnh, cũng là nơi năng lượng ẩn chứa nhiều nhất, Hải tộc có thực lực cường đại cũng là rất hợp lý thôi. Hơn nữa, biển rộng bao la, cũng bồi dưỡng ra không ít hải tộc có trọng lượng với ưu thế cường đại về giai vị.

Chúng ta ở chỗ này phát triển, có thể khiến cho các thế lực lớn này chú ý đến hay không? Đoạn Vân có chút lo ngại sự quật khởi của Thần Long nhất tộc sẽ đưa tới họa sát thân cho bọn họ.

Chủ nhân, trong đại hải có một quy luật bất thành văn, đó là tất cả thủy hệ thần thú đang sinh tồn trên đại hải, cũng đều có thể tùy tiện mở rộng lãnh địa của mình. Vì vậy, cả Hạ Lợi Ngõa hải dương này, tuy nói là có bốn thế lực hoặc nói là 4 quốc gia cường đại, nhưng hải tộc trước sau vẫn rời rạc như trước. Mượn Bắc hải mà nói thì, các ma thú linh chủ chiếm cứ hải vực, đại bộ phận giữa bọn họ đều không thống nhất về Hải hoàng, hơn nữa, ở chỗ này cá lớn nuốt cá bé là rất thường thấy. Tuy nói nhân ngư Ba Nhĩ Hi Đặc là Hải hoàng, nhưng phạm vi thế lực chính thức của hắn cũng không phải rất lớn, đại khái chỉ là chiếm cứ một nửa Bắc Hải mà thôi.

Còn nữa, các thế lực khác lại chủ yếu tập trung trong thâm hải. Mà Tây Hải Bát Kỳ đại xà Mặc Nhĩ Bốn, hẳn vốn là một linh chủ, chỉ có điều là linh chủ với thế lực nổi trội hơn một chút mà thôi. Hơn nữa, bây giờ, thực lực của Thần Long nhất tộc chúng ta cũng coi như là có chút thế lực cường đại, ta phỏng chừng thực lực bằng một nửa Mặc Nhĩ Bốn, Âu Đặc Tư nói tiếp.

Đoạn Vân cúi đầu suy nghĩ sâu xa một hồi, xem ra nếu muốn hoàn thành cái kế hoạch Hải Long Vương kia của mình còn rất nhiều vấn đề cần giải quyết. Thế lực Tứ đại hải tộc, tất cả mọi cái sẽ phải điều tra. Vốn mình còn tưởng rằng thực lực của mình cường hãn rất nhiều, còn thực lực của thủ hạ cũng không kém, thế nhưng xem ra, vốn liếng của mình về điểm này còn chưa đủ nhét vào kẽ răng của người ta.

Cái gì gọi là tầm nhìn hạn hẹp, cái gì gọi là "ếch ngồi đáy giếng". Xem ra con người phải tự mình đi ra ngoài, ra bên ngoài xem xem, mới có thể chính thức biết đến sự nhỏ bé và còn thiếu của mình a.

Ngẫm đi nghĩ lại, Đoạn Vân lắc đầu, hẳn liếc mắt đến Âu Đặc Tư, sau đó về mặt hăng hái nói:

"Thực lực hôm nay của chúng ta tuy yếu, chúng ta cần phải học hỏi để âm thầm phát triển thế lực của mình. Thế lực của bọn họ đều tích lũy qua thời gian mà lớn mạnh lên, chúng ta mới chỉ phát triển có 2 tháng, thực lực đạt được như vậy là tốt lắm rồi. Chỉ cần chúng ta có đủ thời gian, ta nghĩ, chúng ta sẽ thống nhất cả Hạ Lợi Ngõa hải dương cũng không phải là vấn đề khó khăn cho lắm. Cái quan trọng hơn nữa là, chúng ta có một ưu thế mà bọn họ không có.

Lão đại, là ưu thế gì vậy? Tiểu Phi Hiệp có chút vội vàng hỏi.

Cười cười, Đoạn Vân từ trong người xuất ra 100 lap đặc cấp Tủy Tủy đan rồi đưa cho Âu Đặc Tư, ra lệnh:

"Đưa cho 20 Thần Long thần cấp sơ giai và 18 con tiểu Thần Long chưa uống qua Tủy Tủy đan, mỗi con 2 lap. Còn lại hơn 20 lap người tự mình xử lý đi, người có thể lưu lại bên mình, hoặc là thưởng cho những thuộc hạ trung thành này.

Nhớ kỹ, Thần Long nhất tộc phải bí mật âm thầm phát triển thế lực của mình, ngàn vạn lần không thể để lộ ra ngoài. Tủy tủy đan có công hiệu che dấu thực lực cường đại, các ngươi có thể cố gắng lợi dụng, hóa trang giống với cự long.

Vâng thưa chủ nhân!

Âu Đặc Tư hưng phấn liền tiếp nhận được hoàn trong tay Đoạn Vân.

Sau đó, dưới hiệu quả mạnh mẽ của Đặc cấp tẩy tủy đan, 20 thần long thần cấp sơ giai trở thành thần cấp trung giai, mà bọn tiểu thần long bởi vì thể tích của bọn chúng nhỏ, tiềm lực lớn, cũng trở thành siêu cấp thần cấp trung giai.

181. Chương 181. Tác Bất Đồ Đảo Đích Quỷ Dị

Ba ngày sau, một trăm hai mươi con Cự mãng hoặc Hải xà với Thần long huyết mạch liền thuận lợi hoàn thành xong việc tiến hóa. Bốn mươi đầu Cự mãng công cuộc tiến hóa coi như thành công, năm đầu Cự mãng thực lực cửu cấp đỉnh giai tiến hóa trở thành Thần cấp trung giai, hai mươi đầu thực lực cửu cấp trung giai biến thành Thần cấp sơ giai, mười lăm đầu tiểu Mãng xà bát cấp tất cả biến thành tiểu Kim long cửu cấp hậu giai; mà những Hải xà này đại để đều trở thành Thanh long gồm mười lăm con Thanh long Thần cấp sơ giai. Còn lại bốn mươi lăm con biến thành Thanh long cửu cấp trung hậu giai thực lực. Đoạn Vân ước chừng đã là Thanh long thực lực cửu cấp trung giai nếu chống lại Ma thú vừa bước vào Thần cấp thì tuyệt đối sẽ không bị thua, còn Thanh long thực lực cửu cấp hậu giai nếu chống lại Cự long Thần cấp sơ giai cũng đủ có thực lực để mà liều mạng.

Hiện nay Thần Long bộ tộc có thể nói là thực lực tăng vọt. Ba siêu Thần thú Thập nhất cấp, mười Thần long Thần cấp hậu giai, bốn mươi ba Thần cấp trung giai, Thần cấp sơ giai có ba mươi lăm con, về phần cửu cấp Thần long có sáu mươi con, còn lại Hải thú cũng có hơn năm mươi đầu. Thực lực như vậy mà đem so sánh trên đại lục tuyệt đối sẽ là kinh khủng nhất, có điều nếu tính ở Hải tộc thì như vậy chỉ có thể xem là bình thường thôi. Nhưng Đoạn Vân tin rằng thực lực của mình có thể đề cao lên được. Qua thời gian không lâu nữa mình sẽ trở thành thế lực cường đại nhất của đại lục, thậm chí là của cả Hải tộc nữa.

”Chủ nhân, ta gần đây trong lúc vô ý phát hiện có ít Cự quy (rùa lớn) cũng có lạc ấn của Thần long, điều này làm cho ta rất khó hiểu!” Âu Đặc Tư sau khi hoàn thành tiến hóa Thần Long nghi hoặc hỏi Đoạn Vân.

Nghe thế, Đoạn Vân ngẫm nghĩ rồi nói: ”Rồng sinh chín con, trong chín con đó lão Đại gọi là Tù Ngưu, lão Nhị gọi là Nhại Tí, lão Tam Trào Phong, lão Tứ Bồ Lao, lão Ngũ Toan Nghê, lão Lục Phách Hạ, còn gọi là Bi Xi, lão Thất Bệ Ngạn, lão Bát Phụ Chất, lão Cửu Ly (Chi) Vãn. Mà lão Lục Phách hạ cùng với Rùa có liên hệ rất lớn! Thế nhưng người không cần phải quản, Long sinh chín con không thành Long, hơn nữa người ngầm lại Ô quy nếu là dùng Thần Long Đan cải tạo thành Thần Long sẽ trở thành cái dạng gì đây? Hẳn không cần mai rùa sao? Bất quá người phải xem xét kỹ những Ô quy này sống có lâu không, tuổi thọ của Ô quy so với đám Thần lân trên đại lục còn dài hơn nhiều lắm, là biểu tượng của bậc trí giả, dùng làm Đại thần hoặc là Thừa tướng thì là hơn hết! Còn tên là Quy Thừa tướng! Ha ha! Kỳ thật Đoạn Vân ta không biết là Long quy có thể thể biến thân thành Long! Chỉ có điều đối với sự tiến hóa của bọn họ thì Tẩy Tủy Đan của ta căn bản là không có nhiều tác dụng! Vua tuổi thọ họ Rùa thọ tám vạn năm tuổi, Long quy có Thần long huyết dịch này tuổi thọ có thể đạt đến một vạn năm, sau khi cởi bỏ mai rùa của chúng lập tức biến thân thành Thần Long. Thế nhưng vị Cự quy mà người đề cập tới cũng không phải là Long Quy!”

”À, được rồi chủ nhân, chúng ta trên đảo Tác Bất Đồ còn phát hiện ra một ít đồ vật nữa!” Âu Đặc Tư nói.

”Cái gì a?” Đoạn Vân cười hỏi. ”Chẳng nhẽ phát hiện ra mỏ vàng? Mỏ vàng với chúng ta đã không còn hiếm nữa rồi!”

”Ở Trung bộ đảo Tác Bất Đồ có một cái huyết động rất lớn, mà bên trong cái huyết động kia là một Cẩm ma không gian (không gian cấm ma pháp)!” Âu Đặc Tư thần sắc có chút nghiêm túc nói.

”Cấm ma không gian? Trên đảo hẳn là không có vết tích con người chứ?” Đoạn Vân có chút nghi hoặc nói. Cẩm ma không gian tên như ý nghĩa, đó là trong khoảng không gian bị đặt cấm chế thì tất cả Ma pháp đầu khí đều sẽ bị giam cầm, chiến đấu bên trong đó chỉ có thể dựa vào thân thể và vũ kỹ. Cẩm ma không gian không thể để cho người bình thường có thể đến chơi đùa được, ít nhất ngay bây giờ kể cả Đoạn Vân cũng không tìm được cách ra, với lại Đoạn Vân cũng tin rằng, với các lực lượng hiện tại trên đại lục cũng không có khả năng tạo ra một Cẩm ma không gian. Xem ra trên đại lục vẫn còn vài vị Thần còn thực sự tồn tại.

”Chủ nhân, trên đảo không chỉ vô cùng hiếm hoi vết tích con người, mà Ma thú trên đảo cũng ít một cách ngạc nhiên! Ma thú sinh sống trên đảo cũng phần lớn đều là Ma thú cấp cao, bình thường cũng là bát hoặc

cửu cấp. Trên đảo tổng cộng có hơn một trăm cửu cấp Ma thú, bát cấp Ma thú hơn năm, Thần thú cũng có mấy đầu! Thấp hơn bát cấp một đầu cũng không có, đủ thấy nơi này rất nguy hiểm!” Âu Đặc Tư trả lời.

Nghe thế Đoạn Vân không khỏi sinh ra một loại kích thích mong muốn thu phục được đàn Ma thú nọ! Nhưng là thực lực nguyên thủy nhất a, như vậy không thể dùng Ma thú thủ hạ của mình đã phục dụng qua Tủy Tủy Đan! Xem ra, đội ngũ Ma thú Gia tộc sắp được mở rộng rồi!

” Âu Đặc Tư, những Ma thú này các người có thể thu phục được hay không?” Đoạn Vân vẻ mặt uy nghiêm hỏi.

” Không thể, Thần Long nhất tộc chúng ta là Thủy hệ Thần thú, mà đám này chỉ là Ma thú bình thường sống trên cạn, chúng ta đi tới thu phục cũng không có ích gì!” Âu Đặc Tư trả lời.

Ngẫm nghĩ một lúc rồi Đoạn Vân nói: ”Đảo Tác Bất Đồ diện tích chỉ bằng một nửa A Nhĩ Ti Tư, nhưng lại có cao cấp Ma thú tốt hơn A Nhĩ Ti Tư vài lần. Hơn nữa còn không có Ma thú cấp thấp, xem ra cái Cẩm ma không gian kia nhất định có bí mật gì đó! Người từ Tác Bất Đồ Đảo còn biết đến những cái gì?”

” Chủ nhân, ta cảm giác cái huyết động bên trong kia có chứa vật gì đó, hơn nữa hình như là bị vây khốn. Cái huyết động kia cho ta cảm giác như là ngục tù! Phải rồi, đúng là ngục tù, kinh nghiệm lão luyện của ta cảm giác bên trong dường như giam giữ vật gì đó hơn nữa số lượng còn không ít!” Âu Đặc Tư phân tích rồi trả lời.

” Huyết động quý dị kia giam giữ vật kỳ lạ gì đó à, xem ra cái huyết động thần bí kia thật sự làm cho người ta cảm thấy tò mò a? Âu Đặc Tư, người triệu tập mười Thần Long theo ta tiến về phía trước của đảo Tác Bất Đồ, ta muốn tự mình tham khảo nơi đó đến cùng! Ta phải tìm xem cái huyết động thần bí kia đến tột cùng là cất giấu cái dạng bí mật gì!” Đoạn Vân quỷ dị cười nói. Xem ra lại có một thể lực sắp bị mình khai quật ra rồi!

” Vâng! Ny Khả bọn họ đã trở lại, mười đại Thần cấp hậu giai Thần Long cũng ở đây, ta thấy dễ ta cộng với Ny Khả và mười đại Thần Long đi giúp đỡ chủ nhân! Dù sao nơi đó cũng quá mức quý dị, không thể để xuất hiện cái gì ngoài ý muốn mới được!”

” Được rồi, chúng ta đã sẵn sàng, lập tức động thân nào!” Tác Bất Đồ đảo cùng Thần Long đảo cách nhau qua một cái eo biển dài, phải một hồi công phu mới tới.

” Lão Đại, có muốn ta gọi mấy người Đạt Nhĩ Ba bọn họ trở lại không?” Tiểu Phi Hiệp hỏi.

Đoạn Vân cười nói: ”Muốn nhiều người dính líu vào sao? Có mười Thần Long và cha con Âu Đặc Tư ở đây, còn phải sợ cái gì? Hơn nữa chúng ta chỉ là đến xem một chút thôi mà!”

” Lão Đại, nơi đó không phải có không ít cao cấp Ma thú sao? Chúng ta có thể đến thu phục bọn chúng a!” Tiểu Phi Hiệp nói có vẻ thản nhiên, bất quá từ trong ánh mắt của hắn Đoạn Vân có thể thấy được hắn đang lo lắng cho mình.

Hơi cảm động, Đoạn Vân nghĩ một chút rồi nói: ”Được rồi! Người hãy trở về Á Cương một chuyến, gọi cho Phi Tử điều động tập hợp một trăm đầu cửu cấp Ma thú có thực lực cường hãn nhất, và người cũng gọi cả Phi Long huynh đệ rồi dẫn bọn họ đến trung tâm đảo Tác Bất Đồ này, sau đó tiến hành thu phục Ma thú trên đảo. Nếu tên béo Phi Tử và thủ hạ cũng muốn đến, thì cứ để cho bọn chúng tham dự! Chẳng qua ta đoán chừng bọn chúng đến hay không đến cũng chẳng quan trọng. Ta và Âu Đặc Tư trước tiên đến cái huyết động thần bí của Tác Bất đồ đảo kia xem một chút! Thôi mau đi đi!”

Đoạn Vân phân phó xong, Thập nhất cấp Tiểu Phi Hiệp lắc mình một cái rồi biến mất. Với thực lực của hắn từ Thần Long đảo chạy tới Á Cương cũng không cần đến một giờ đại lục.

Mà Đoạn Vân, Diệp Cô Thành và Âu Đặc Tư cùng mười hai con Thần Long sau khi Tiểu Phi Hiệp rời đi cũng lập tức hướng đến Tác Bất Đồ đảo mà bay tới. Đoạn Vân vốn là muốn cho Âu Đặc Tư chở mình, nhưng tiểu ny tử Ny Khả kia dở chứng thể nào mà cứ nặng nề đòi phải để cho nàng công Đoạn Vân. Đoạn Vân cố từ chối nhưng không được đành phải cười trên thân thể Thần Long của Ny Khả này, ôm lấy cái cổ được lớp vảy rồng xinh đẹp kia che kín, tùy ý Ny Khả muốn chở mình bay cao bay thấp cũng mặc kệ. Thật là không có biện pháp, mà Ny Khả tiểu Thần Long bé nhỏ này cũng thật là đáng yêu a! Mà Ny Khả này thật sự là quá hiếu động, nàng không ngừng liệng lên cao rồi lại lao xuống thấp, nàng vui sướng giống như một

con cá nhỏ trong đại hải tự do bơi lội, thân thể nhẹ nhàng như chim yến đã không còn từ ngữ nào có thể hình dung ra tư thế bay lượn của nàng lúc này.

”Đoạn Vân ca ca, Ny Khả đưa người lên trên mây xem một chút có được không?” Ny Khả cười nói với Đoạn Vân.

Đoạn Vân cười gượng: ”Ny Khả à, chúng ta bây giờ đang đi làm chuyện nghiêm chỉnh, không phải là đi đùa chơi đâu a!”

”Ta mặc kệ, Đoạn Vân ca ca xấu xa nhất! Nói chuyện không tính toán gì hết, mỗi lần đều lừa gạt Ny Khả! Hơn nữa cũng không cùng Ny Khả chơi đùa!” Ở trên không trung tung tăng bay lượn ngũ khí của Ny Khả có chút làm nũng nói.

”Ta khi nào nói chuyện không tính toán gì hết vậy?” Đoạn Vân cười hỏi.

”Người từng nói qua sẽ thường xuyên đến gặp Ny Khả mà, nhưng mỗi lần đều không phải chủ ý đến thăm Ny Khả mà mỗi lần đều là có chuyện mới đến tìm ta, hơn nữa sau đó thậm chí có chuyện gì hay ho cũng không đến tìm ta!” Ny Khả thay đổi từ nũng nịu sang làm càn rồi! Tiểu Thần Long giở trò vòng vo ở trên không trung liên tục xoay tròn mười mấy vòng, giống như một dải lụa ở trên không trung múa lượn. Nếu không phải là Đoạn Vân có Thái cực nghe chừng cũng đã té lộn cổ xuống rồi.

Ai nha, dọa chết Đoạn Vân ca ca rồi, Ny Ny a, người muốn Đoạn Vân ca ca ngã chết a! Đoạn Vân ca ca bị người dọa làm cho choáng váng mất rồi!” Nói xong Đoạn Vân liền trực tiếp ôm cổ Ny Khả giả vờ ngất đi.

”Hừm! Người lại gạt ta! Xem Ny Khả thu thập người như thế nào!” Ny Khả ở trên không trung lại bay lượn một vòng hoa lệ, chỉ thấy cả thân thể nàng cuộn thành một vòng tròn, không ngừng điên cuồng hướng về phía trước mà nhào lộn. Lần này lại khiến cho Đoạn Vân như đứa trẻ khổ sở bị nghiện trò chơi xe lửa. Cảm giác đó chỉ có thể nói bằng một từ: lạnh buốt khắp người!

”Chủ nhân, chúng ta đến rồi!” Âu Đặc Tư quay về phía Đoạn Vân vẫn đang giả vờ hôn mê như mà nói.

”A, đến rồi a! Tốt, Ny Khả, nếu có cơ hội nhất định phải để cho Đoạn Vân ca ca cười lại!” Nhảy một cái từ trên người Ny Khả xuống, Đoạn Vân liền dùng một ánh mắt rất kỳ quái nhìn Ny Khả mãnh liệt nói ra một câu mang theo rất nhiều ý nghĩa, hơn nữa hắn còn đem cái từ cười kia ra đặc biệt nhấn mạnh.

”Hừ! Ai sợ người?” Ny Khả liền biến thân thành tiểu Mỹ nhân phương Đông đầy hấp dẫn giơ bàn tay thanh tú lên nói.

182. Chương 182. Cẩm Ma Không Gian Sơ Bộ Tham

Đoạn Vân nhìn ngó ngọn núi khổng lồ trước mắt này, dùng thần thức quét qua xung quanh một chút. Rất nhanh ở một chỗ âm u phía chân núi Đoạn Vân tìm được một cái cửa vào.

”Chủ nhân, chỗ kia đúng là cửa vào!” Âu Đặc Tư chỉ chỉ vào chỗ âm u kia nói.

Khẽ gật đầu, Đoạn Vân vung tay về phía trước: Đi nào!

Rất nhanh chóng đoàn người Đoạn Vân liền đi tới cái cửa sơn động kia!

Di, như thế nào lại còn có cánh cửa!” Đoạn Vân có chút nghi hoặc nói. Huyệt động trước mắt này sâu hơn mười thước có một cánh cửa rất lớn, hơn nữa Đoạn Vân còn liếc mắt xem qua, cái cửa kia tuyệt đối là một cái cửa sắt.

”Chủ nhân, nơi này đúng là có cánh cửa!”

”Các người đã đi vào chưa?” Đoạn Vân nghi hoặc hỏi.

”Còn chưa có! Chúng ta không mở ra nổi cánh cửa này, nhưng ta cảm giác bên trong có cái gì đó rất cường đại.” Âu Đặc Tư nhìn cửa sắt kia nói.

”Vậy các người làm thế nào biết bên trong là Cẩm ma không gian?” Đoạn Vân lại càng nghi vấn.

” Chúng ta chỉ cần bước vào cái sơn động kia, thực lực trong cơ thể liền bị trói buộc lại! Ma pháp và đấu khí nửa điểm đều không thể phát ra!” Âu Đặc Tư giải thích.

” Thế à? Mau đến đây xem, không có nguy hiểm sao?” Thật ra Đoạn Vân đối với Cẩm ma không gian này lại sinh ra hứng thú.

” Không có, vì chỉ cần rời khỏi nơi đó, tất cả đều có thể bình thường trở lại!”

Đoạn Vân sau đó nhấc chân bước vào cái sơn động kia, Diệp Cô Thành và Âu Đặc Tư cũng tiến vào trong. Ny Khả và mười đại Thần Long nghe lệnh chờ ở bên ngoài.

” Thiếu gia, ta cảm giác đấu khí của ta bị trói buộc một chút, thế nên ta lại có thực lực Kiếm thánh ngày trước!” Diệp Cô Thành có chút nghi ngờ nói.

” Thế là như thế nào? Toàn bộ thực lực của ta đã bị trói buộc!” Âu Đặc Tư có chút giật mình nói.

Đoạn Vân cười cười một cách quỷ dị, nói: ”Xem ra cái Cẩm ma không gian này chỉ có thể giam cầm Ma lực hoặc đấu khí, với chân khí lại không có chút nào ảnh hưởng! Diệp Cô Thành, khoảng thời gian trước không phải ta đã dạy cho ngươi một chút về cách vận hành chân khí hay sao? Đấu khí trong cơ thể ngươi bắt đầu đã có chút chuyển biến sang chân khí rồi! Về phần ta, trong cơ thể chỉ có chân khí mà không hề có đấu khí, do đó, chân khí của ta một điểm cũng không bị trói buộc! Thế nhưng ma pháp của ta lại đều bị trói buộc rồi!”

Diệp Cô Thành nghe xong rất hưng phấn, xem ra thiếu gia dạy cho hắn phương pháp tu luyện quả nhiên cao minh, lại không thể bị trói buộc! Thiếu gia quả nhiên là thần nhân.

” Âu Đặc Tư, ngươi đi ra ngoài trước đi! Nơi này có ta và Diệp Cô Thành là đủ rồi!” Đoạn Vân ra lệnh với Âu Đặc Tư.

Vâng!

Sau đó Đoạn Vân liền thả thần thức ra, tiến hành rà quét qua khu vực này. Thần thức của Đoạn Vân đầu tiên tìm xung quanh ở cánh cửa sắt xem có cơ quan có thể mở ra đại môn kia hay không. Cuối cùng tại bên trái thạch bích tìm thấy một chỗ nhô lên, xuyên thấu qua thạch bích kia thần thức của Đoạn Vân trực tiếp theo mấy cái đường nối liền tìm ra được cơ quan, dụng cụ bên trong không phải rất phức tạp, chỉ đơn giản là nguyên lý đòn bẩy và nguyên lý bánh răng. Bất quá bên trong lại sắp đặt thành một cái mã khóa, hơn nữa có thể có hơn trăm loại khóa mật mã. Đoạn Vân dám nói rằng kẻ thiết kế cánh cửa này nhất định là một thiên tài về máy móc, biết được cơ quan bên trong, lại thông qua một hồi phân tích, Đoạn Vân rất nhanh chóng biết được có thể xoay cái chỗ nhô lên kia như thế nào để mở cánh cửa nọ.

Thế nhưng Đoạn Vân cũng không có lập tức mở cửa ngay. Bởi vì Đoạn Vân không biết sau khi mình mở cửa, từ sâu bên trong kia sẽ thoát ra cái dạng quái vật gì. Âu Đặc Tư từng đề cập qua cái huyết động này cho hắn cảm giác bị kiềm nén, giống như một ngục giam vậy đó mà.

Thần thức của Đoạn Vân tiếp tục quét qua, rất nhanh, thần thức Đoạn Vân liền xuyên qua một kẽ hở của cánh cửa chui vào bên trong. Mà bên trong là một không gian lớn, hơn nữa bởi vì có vài đặc tính che kín quá tốt, lại là cửa sắt nên thần thức không thể tiến được vào căn phòng bên trong, còn có một vài chấn song, xem ra đây thật sự là một cái ngục giam.

Thông qua thần thức, Đoạn Vân phát hiện trên nóc không gian này có một cái Ma pháp trận rất lớn được bố trí bởi rất nhiều cao cấp Ma tinh, phỏng chừng đúng là chỗ đầu não của cái Cẩm ma không gian kia rồi!

Đoạn Vân cẩn thận tra xét qua một lần nữa, muốn ở bên trong tìm được một chút đầu mối lưu lại dấu vết con người. Nhưng không gian này quá lớn, thần thức của Đoạn Vân chỉ có bán kính khoảng sáu bảy trăm thước, căn bản là không có cách nào tiến về phía trước thêm nữa phân. Có điều dựa vào cảm giác với lực lượng trên, Đoạn Vân cảm thấy bên trong nhất định càng thần bí hơn.

Thu hồi thần thức, Đoạn Vân một lần nữa đem thần thức quét qua động khẩu, thật là đúng khi Đoạn Vân quét qua như vậy, Đoạn Vân cảm thấy may mắn biết bao nhiêu khi chính mình vừa rồi không có vội vàng mở cánh cửa kia ra. Bởi vì sau khi cánh cửa gian phòng kia vừa mở ra, cửa sơn động liền rút xuống một

khối cửa sắt thật lớn, với ý đồ vây hãm người mở cơ quan lại ở bên trong. Nếu muốn mở cánh cửa kia ra, trước hết phải đem cái chốt mở cửa sắt ở miệng huyết động kia cố định lại khiến cho nó không rơi xuống.

Ngữ khí sáng khoải, Đoạn Vân nói: "Chúng ta trước tiên đi ra ngoài nào!"

Sau đó, Đoạn Vân và Diệp Cô Thành liền rời khỏi cái cửa sơn động kia.

"Đoạn Vân ca ca, có phát hiện thấy cái gì không? Cánh cửa đó có thể mở ra hay không?" Ny Khả vừa thấy Đoạn Vân ra đến liền lập tức chạy ào tới giữ chặt cánh tay của hắn mà hỏi.

Nhìn thoáng qua mười mấy thủ hạ trước mặt, Đoạn Vân nói: "Thông qua một phen khảo cứu của ta thì ta đã tìm được cách mở ra cái cửa sắt kia, chẳng qua không gian bên trong đối với ta mà nói vẫn mơ hồ như trước, ta ở bên trong thực chất không tìm thấy cái gì. Nga, ở bên trong không gian kia ta lại thấy được sự bố trí trên nóc của Cẩm ma Ma pháp trận. Cái không gian kia rất lớn, thần thức của ta chỉ có thấy một bộ phận nhỏ bé ít ỏi bên trong đó. Với lại ở bên trong ta cũng không tìm được sinh vật gì quý dị cả!"

"Chúng ta tiến vào xem xem chẳng phải sẽ biết hay sao?" Ny Khả tò mò nói.

Đoạn Vân cười cười, véo cái mũi của nàng một cái nói: "Tại sao lòng hiếu kỳ của đàn bà lại nặng như vậy nhỉ? Người không sợ bên trong sẽ có ác ma à?"

"Ác ma thì có gì phải sợ? Ny Khả cũng là cường giả Thập nhất cấp rồi, rất lợi hại rồi! Đoạn Vân ca ca, chúng ta cùng nhau tiến vào đi! Hơn nữa không phải người nói người ở bên trong đó cũng không phát hiện ra cái gì hay sao?" Một câu ác ma của Đoạn Vân lại càng khiến cho lòng hiếu kỳ của Ny Khả càng ngày càng tăng thêm.

Đoạn Vân cười cười: "Chính vì đã không phát hiện ra cái gì, do đó chúng ta mới không thể không cẩn thận được! Cẩn thận đã làm nên những thành tựu vạn năm qua, cái không gian kia quá mức quý dị, lại có hiệu quả cấm ma đặc thù, nếu mà làm không tốt thì tất cả chúng ta đều bị nhốt lại ở bên trong."

"Chủ nhân, bọn Tiểu Phi Hiệp đến rồi!" Âu Đặc Tư chỉ vào một đoàn mây đen trong không trung đang nhanh chóng tiến đến nói.

Rất nhanh, Tiểu Phi Hiệp đã dẫn bọn Phi Long thủ hạ mang theo một đám binh lính đến.

Đoạn Vân nhìn quét qua bọn thủ hạ đang đi tới một cái, rồi trợn trắng mắt! Quả nhiên là đại bộ đội! Đúng thế, cơ hồ tất cả chung đoàn của Gia tộc đều đến đây cả rồi. Một trăm hai mươi Thủ nhân Hộ vệ, một trăm thủ hạ Ma thú hậu giai của Phi Tử, thủ hạ của Phi long huynh đệ vận chuyển binh lính, còn có hai mươi Thần thú hậu giai của Gia tộc, ngũ đại siêu cấp Ma sủng toàn bộ đều đến đây.

Kỳ thật Đoạn Vân biết rằng bọn họ đều là lo lắng đến an nguy của mình mới đi tới đây! Dẫu sao thì bọn họ cũng cho rằng, nếu đã tồn tại một địa phương quý dị thì chắc chắn có nguy hiểm tiềm ẩn. Mà Đoạn Vân trước khi đến Thần Long đảo bọn chúng đều không có một điểm nào lo lắng, bởi vì thực lực của Thần Long cũng đã đủ đảm bảo sự an toàn cho Đoạn Vân và chính bọn họ rồi. Về phần Tác Bất Đồ đảo quý dị này không thể không khiến cho bọn họ coi trọng phải cảnh giác.

"Lão Đại, nghe nói người có trò vui ở đây, vài người chúng ta phải đến xem xem!" Tiểu mập mạp Phi Tử cười khanh khách nói với Đoạn Vân.

Đoạn Vân trợn mắt, bất luận thực lực của Phi Tử như thế nào, cũng mặc kệ hắn có bao nhiêu thủ hạ, hắn vẫn như trước là một bảo bối tuổi nhỏ rất tò mò.

"Lão Đại, nghe nói nơi này có một bảo tàng, hai huynh đệ chúng ta vội vàng qua đây làm tay chân cho người sai bảo!" Đột Nhĩ Ba cười nói.

"Lão... lão Ngưu ta đây cũng đi cùng bọn họ tới!"

Nhìn những thủ hạ trung thành với thực lực cường hãn, Đoạn Vân cảm thấy một sự thoải mái chưa từng có trước đây. Cười cười, Đoạn Vân nói: "Phi Tử, ta ra lệnh cho những thủ hạ này của người tiếp tục thu phục tất cả Ma thú của Tác Bất Đồ đảo! Trong hai mươi Thần thú phái ra năm người đi theo hiệp trợ bọn họ, nghe nói nơi này còn có vài con thực lực đạt đến thần thú."

"Lão Đại, người nói là toàn bộ?" Phi Tử có chút nghi hoặc nói.

” Nơi này chỉ có cao cấp Ma thú thôi. Theo ước lượng ban đầu có hơn năm trăm bát cấp Ma thú, cửu cấp Ma thú hơn trăm, Thần thú có 4 đầu. Sau khi các người thu phục Ma thú xong xuôi thì tập trung tại đây!” Đoạn Vân nói.

” Vâng!” Kết quả là năm trăm đầu Ma thú cửu cấp hậu giai và năm đầu Thần cấp Ma thú hướng đến nơi có năng lượng ma thú tập trung mà tiến đánh.

Ngẫm nghĩ, Đoạn Vân quay về phía Phi long trong Huỳnh đệ liên đoàn ra lệnh: ”Các người chia ra năm mươi đầu Phi long tại không trung trợ giúp cho bọn họ!”

Vâng!

Nhìn những thủ hạ còn ở nơi này, Đoạn Vân ra lệnh: ”Một trăm hai mươi Thú nhân Kiếm thần và năm Hắc long, mười Thần long, và cả Ngưu Ma Vương, Đạt Nhĩ Ba, Diệp Cô Thành, Âu Đặc Tư, các người sẽ đi vào cùng với ta!”

Vâng! Chúng thủ hạ liên tục đáp lại.

” Lão Đại, tại sao không cho chúng ta đi vào cùng? Phì Tử và Tiểu Phi Hiệp có chút khó chịu nói.

Đoạn Vân ca ca, Ny Khả cũng muốn tiến vào!”

Đoạn Vân cười cười nói: ”Các người cũng có nhiệm vụ quan trọng! Đó là canh gác. Bên trong là một Cấm ma không gian, nếu gặp được địch nhân bên trong thì chỉ có thể nhờ vào thân thể cường hãn mà chiến đấu thôi! Do đó ta an bài Hắc long, Thần long, còn có Thú nhân thân thể đều rất cường hãn mới được theo ta vào. Ny Khả, người phải ở chỗ này vì Đoạn Vân ca ca bảo vệ hậu phương, ta không muốn người đi vào. Phì Tử, tiểu mập mạp người đứng là thân thể rất mạnh, nhưng nếu người không có Ma lực người cũng chỉ là tên tiểu tử dễ bị người khác bắt nạt mà thôi! Nếu người không sợ, coi lời nói của ta chỉ để dọa dẫm nhà người, thì người cứ đi đi! Tiểu Phi Hiệp người phải canh giữ cẩn thận. Người dẫn đầu năm mươi thủ hạ Phi Long và mười lăm đầu Thần thú của Gia tộc bảo vệ cái cửa động này, phòng ngừa những phát sinh ngoài ý muốn!”

”Vâng được rồi! Lão Đại, người phải cẩn thận một chút!” Tiểu Phi Hiệp bắt lực đành phải tiếp nhận nhiệm vụ canh gác, cao giọng hô: Huỳnh đệ liên! Xếp thành hàng!

Mà Phì Tử vẫn cứ kiên quyết yêu cầu đi vào, không cách nào khác Đoạn Vân đành phải mang theo Đại địa chi hùng còn nhỏ với lực phòng ngự siêu cấp biến thái này đi vào. Nhưng với Ny Khả Đoạn Vân kiên quyết yêu cầu nàng lưu lại.

183. Chương 183. Thần Giới Điện Ngục Đích Bút Ký

Đoạn Vân dựa theo những suy luận phù hợp của mình về cơ quan mật mã, đem cái chốt mở nhô lên kia làm đến hơn mười lần, rất nhanh một tiếng bang bang vang lên, cánh cửa sắt liền bị đẩy lên. Sau đó, Đoạn Vân mang đám thủ hạ đông đảo này cẩn thận tiến vào trong không gian rộng lớn quỷ dị kia.

Phóng thần thức ra, Đoạn Vân ở trong không gian to lớn kia cẩn thận xét tìm manh mối.

Trải qua ước lượng ban đầu, cái thạch động to lớn này dài khoảng năm trăm thước, rộng khoảng hai trăm thước, cao khoảng một trăm thước. Hơn nữa trên thạch bích rất là nhẵn bóng, nguyên nhân có thể là do Ma tinh hoặc trang bị ma pháp đặc thù, nơi này rất sáng, hoàn toàn không giống với những hầm mộ tối tăm.

Bên trong không gian có vài cái quạt, giống như hoàn toàn đóng chặt cánh cửa vào, nếu không có thần thức siêu mạnh của mình thì Đoạn Vân thực sự không thể phát hiện ra chúng. Mà trong không gian thạch bích điêu khắc một huyết động nhỏ, lại rất giống một phòng giam trong nhà tù dùng để giam giữ phạm nhân. Xung quanh huyết động nhỏ này là hàng rào làm bằng huyền thiết, bên trong còn sót lại một vài dụng cụ tra tấn.

” Lão Đại, nơi này hẳn là một ngục giam! Không biết là loại phạm nhân gì mà nhà tù cần phải làm bằng huyền thiết cứng rắn vậy?” Đạt Nhĩ Ba hoặc hỏi.

” Người chắc là muốn hỏi là ai có thể có năng lực lớn như vậy mà làm ra một tòa nhà tù như thế này chứ gì?” Đoạn Vân cười nói.

” Mọi người phải cẩn thận, ngàn vạn lần không được chạm vào cạm bẫy hoặc các chỗ cơ quan thiết kế. Còn nữa, tận lực không được phát ra động tĩnh gì nhé! Đoạn Vân ra lệnh cho thủ hạ.

Đoạn Vân đi đến một cái cửa phòng, dùng thần thức xuyên qua kẽ hở ở chỗ đó, thăm dò tình hình ở bên trong. Thông qua thần thức, Đoạn Vân phát hiện được một chút tình hình bên trong đó.

Trống rỗng! Hơn nữa là hoàn toàn trống rỗng! Bên trong có một cái hộp lớn mấy trăm mét vuông hình lập thể. Cảm nhận được sự trống trơn bên trong, Đoạn Vân rất nghi hoặc. Như thế nào lại giống như là cái thang máy a? Vừa nghĩ đến thang máy, thần thức Đoạn Vân liền lập tức quét lên trên. Quả nhiên đây là một món đồ giống như thang máy. Ở trên đầu của cái hộp cách năm mươi thước, có một cái bánh xe thật lớn, phỏng chừng là một cái thang máy. Mà trong khi thần thức của Đoạn Vân quét xuống phía dưới, lại một lần nữa phát hiện ra một cái phòng trống rỗng. Thần thức tiếp tục hướng xuống dưới, lại dò tìm xuống một trăm thước nữa cho đến khi chạm đất.

Thần thức Đoạn Vân tiếp tục quét qua, nhưng Đoạn Vân lại phát hiện được một đám gia hỏa khiến cho mình rất chán ghét: Điều nhân!

A, như thế nào ở dưới lại có Điều nhân? Các người có gặp qua hoặc nghe qua về loài người có đôi cánh dài hay chưa? Đoạn Vân nghi hoặc nói.

” Lão Đại, nhân loại có đôi cánh dài? Chưa từng nghe qua!” Phì Tử cũng hoài nghi.

” Lão Đại, chúng ta cũng chưa từng nghe qua!” Đạt Nhĩ huynh đệ trả lời.

Đoạn Vân ngẫm nghĩ rồi hỏi tiếp:” Thiên sứ cũng chưa từng nghe qua hả?”

Tất cả thủ hạ ở đây trên vẻ mặt đều xuất hiện sự ngơ ngác không hiểu.

Xem ra Mộng Đa Lợi Á chưa từng xuất hiện qua Điều nhân.

Đoạn Vân nhớ lại rất rõ ràng, trong các loại sách của Mộng Đa Lợi Á cũng không có ghi lại gì về Thiên sứ. Như thế nào ở nơi này lại đột nhiên xuất hiện ra Điều nhân đây?

Đoạn Vân ước lượng sơ qua một chút, trong không gian bên dưới của mình có một trăm Điều nhân cánh dài, hơn nữa thân phận của họ ở chỗ này cũng rất rõ ràng là phạm nhân! Đúng vậy, đám Điều nhân này đích xác là bị người ta giam giữ ở chỗ này. Bọn họ rất nhiều người toàn thân đều là dơ bẩn, vẻ mặt đau khổ chán chường.

Thế nhưng lại có một điểm khiến cho Đoạn Vân cũng khá là yên tâm. Thực lực của đám Điều nhân này cũng không phải là rất kinh khủng, phần lớn đều là Thần cấp sơ giai, hơn nữa là Thần cấp sơ giai của nhân loại, không phải Ma thú! Mạnh nhất cũng chỉ là Thần cấp hậu giai!

Đoạn Vân lại từ cánh cửa khác dùng thần thức quét qua rồi đi xuống, phát hiện cái thang máy kia đều là thông xuống phía dưới cái lao phòng giam giữ Thiên sứ kia.

Bên trong cánh cửa tiếp cận gần cửa vào đại môn nhất là phòng giam chính thức. Bên trong có khô giáp, binh khí, còn có một ít chìa khóa. Phỏng chừng là phòng của lính coi ngục trông coi Điều nhân.

Mỗi cánh cửa đều có một ổ khóa lớn được khóa lại, hơn nữa cái khóa lớn kia chính là dùng vãn thiết (thiên thạch có chứa thiết) mà chế tạo thành, cho dù là Huyền thiết đại kiếm cũng không đủ khả năng đem chặt phá mà mở ra, nghe chừng trước tiên phải lấy được chìa khóa này mới có thể mở ra được cánh cửa cầu thang máy. Rất may là Đoạn Vân lại có biện pháp, vì để có được chìa khóa này, Đoạn Vân dùng thần thức quét qua hình dạng mắt khóa của cái cửa phòng lính coi ngục kia, sau đó định dùng Hỏa hệ và Kim loại ma pháp của mình mô phỏng lại rồi làm ra chìa khóa. Thế nhưng sau khi thử lại, Đoạn Vân lúc này mới nhớ tới đây là một Cầm ma không gian. Sau khi tự cười nhạo mình, Đoạn Vân ra lệnh cho thủ hạ đứng im tại chỗ, một mình đi ra ngoài. Sau khi mô phỏng thành công chìa khóa kim loại kia, Đoạn Vân đem ra mở cửa phòng ngục tốt. Đem chùm chìa khóa giao cho thuộc hạ, Đoạn Vân lại từ phòng ngục tốt tiến hành tìm tới bằng thần thức, hy vọng có thể tìm được một chút ghi chép lại về không gian quỷ dị này.

Cuối cùng, Đoạn Vân tìm được trong ngăn kéo một quyển bút ký làm bằng da thú. Lật xem qua quyển bút ký này, Đoạn Vân trợn mắt, những chữ này mình đều không biết. A, đây không phải là căn cứ của người ngoài hành tinh chứ?

” Lão Đại, loại chữ này ta biết!” Đạt Nhĩ Ba lúc này liền nói với Đoạn Vân.

” Ồ, người biết? Cái này không phải là Long ngữ a! Rốt cục là cái văn tự gì vậy? Đọc nhanh lên nào, mặt trước nói cái gì?” Đoạn Vân có chút hưng phấn hỏi.

Đạt Nhĩ Ba cầm quyển nhật ký da thú nói: ”Lão Đại, Long Tộc chúng ta có một loại năng lực đặc thù, đó là truyền thừa. Long đời trước có thể thông qua hải tử hay là Long dẫn (trứng rồng) đời sau của bọn họ truyền cho bọn chúng một ít về ký ức ngôn ngữ. Mà thông qua loại năng lực kỳ lạ này, ta có thể biết được loại chữ viết này. Cái này không phải là Long ngữ, mà là một loại chữ viết được gọi là Thần ngữ. Nghe nói là chữ viết mà Thần sử dụng.”

” Thần ngữ? Chẳng lẽ thật sự có Thần?” Đoạn Vân nghi hoặc nói.

” Lão Đại, có Thần hay không ta cũng không biết, ta chỉ biết loại chữ viết này được Long Tộc chúng ta gọi là Thần ngữ! Vốn là nếu ta không nhận ra loại chữ viết này mà nói, thì truyền thừa về Thần ngữ của ta cũng không thể được coi là thức tỉnh đầy đủ. Hôm nay, ta vừa thấy được chữ viết này, trong những bản thảo của ta về ký ức Thần ngữ liền liên tục mạnh mẽ hiện ra. Ta tin rằng Đạt Nhĩ Khắc cũng như vậy!”

” Đúng vậy, lão Đại!” Đạt Nhĩ Khắc khẽ gật đầu.

” Người mau nhìn xem trong bút ký nói như thế nào?” Đoạn Vân có chút vội vàng nói.

Đạt Nhĩ Ba cầm lấy quyển bút ký da thú rồi đọc lên: ”Hôm nay là thế kỷ Thứ nhất năm 9001 Nữ Thần Lịch, tháng Sáu ngày 26, ngày này, ta lên làm Cháp bút sử quan (quan chuyên viết sử sách) của Nữ Thần!

Thế kỷ Thứ nhất năm 9002, Ma Tộc tà ác thừa cơ khi vết nứt không gian bị mở ra liền trắng trợn phát động cuộc xâm lược, chém giết rất nhiều tín đồ của Nữ Thần, vì muốn để Ma Tộc ghê tởm phải chịu sự trừng phạt, Nữ Thần đã triệu tập mười vạn Thần tộc đại quân, phản công Ma giới, ta với tư cách là Sử quan đã cực lực ngăn cản hành vi nông nổi này của Nữ Thần, nhưng dưới cơn thịnh nộ của Nữ Thần đã giáng ta làm Trưởng cai ngục của Cúu thế Chi Địa.....

Năm 9003, mười vạn Thần tộc đại quân chịu sự thất bại lớn, chỉ có chưa đầy một vạn tàn binh Thần tộc là có thể phá được vòng vây mà quay trở lại Thần giới.....

Nữ Thần lịch đầu năm 9004, Tây phương Thần giới thừa cơ hội lúc Đông phương Thần giới ta suy yếu, phái ra rất đông Thiên sứ Tây phương ồ ạt xâm lấn Đông phương Thần giới ta. Đông phương Thần giới của chúng ta hăng hái chống trả lại, ngăn chặn được sự xâm lăng của Tây Phương Thần giới. Nữ Thần đem năm ngàn tù binh Thiên sứ giam giữ vào Cúu thế Chi Địa do ta chưởng quản.

Nữ Thần lịch sau năm 9004, Long Thần Tạt Tây Cách Nhĩ vì hãm hại Thú thần mà bị giáng tội, Tạt Tây Cách Nhĩ phản lại rồi chạy trốn, không rõ tung tích.....

Nữ Thần lịch năm 9300, Ma Tộc một lần nữa ồ ạt xâm lấn..... Nữ Thần thân chinh ứng chiến. Có thêm Thú Thần chỉ huy hơn một ngàn Thần thú võ sĩ trong Thần Ma đại chiến chém giết mấy vạn cao cấp Ma tộc, từ đó Ma Thần nhất tộc của Ma giới bắt đầu suy vong, mà Thú Thần cũng mất tích từ đó.....

Nữ Thần lịch năm 9304, Quang Minh Thần tộc ghê tởm một lần nữa phái xuất đại quân xâm lấn, Nữ Thần cùng Quang Minh thần A Tu La đấu đến lưỡng bại câu thương, liên tiếp rơi vào ngủ say trong thời gian dài, vì để tránh cho ngọn lửa chiến tranh của Thần giới kéo dài xuống Nhân giới, Nữ Thần trước khi mê trầm đã liên hợp lại sáu vị Thần Vương của Thần giới thực hiện bí pháp, đem thông đạo của cả Đông Tây Thần giới cùng Nhân giới toàn bộ đóng lại, từ đó, Nhân giới cùng Thần giới cách biệt trời Nam đất Bắc, mà những cai ngục chúng ta cũng muốn trở lại Thần giới, về phần Thiên sứ tù binh, liền tùy ý để cho bọn họ ở chỗ này tự sinh tự diệt!”

Nghe Đạt Nhĩ Ba thuật lại, Đoạn Vân cuối cùng cũng tin sự tồn tại của Thần trên thế giới này. Dựa theo những gì Bút ký đã ghi lại, sự tình này đại khái đã phát sinh hơn một ngàn năm trước, cái này cũng dễ giải thích vì sao Thần tộc trong một ngàn năm gần đây nhất đều không có dấu vết giáng hạ!

Không thể nghĩ ra quan hệ của Thần nghe qua lại phức tạp vậy, không chỉ có Đông phương Thần giới, còn có Tây phương Thần giới quản lý Điều nhân. Bất quá, Đoạn Vân thật ra đối với Thần giới kia rất hoài nghi. À, Thần giới ở đâu a? Chẳng lẽ là tồn tại trong hư không?

”Thật kỳ quái, không phải nói có năm ngàn Điều nhân tù binh hay sao? Nhưng ta chỉ thấy được hơn một trăm thôi a!” Đoạn Vân nghi hoặc nói.

”Lão Đại, người có thể dùng cái loại gọi là thần thức gì đó của người mà thấy hơn trăm người đã là tốt lắm rồi, chúng ta đến một người cũng đều không nằm mơ ra! Thực muốn nhìn một chút xem nhân loại có cánh dài là cái dạng gì? Phì Tử về mặt háo hức hướng tới Đoạn Vân nói.

Đoạn Vân cười cười, nói: ”Người cánh dài không phải là Điều nhân à? Nhìn có gì mà đẹp!”

Sau đó, Đoạn Vân lại hướng đến bên trong đi tới, hy vọng có thể tìm được thêm nhiều đầu mối về Thần! Nhưng tiếp tục tìm xuống dưới, Đoạn Vân phát hiện đi vào bên trong những phòng này đều là nơi giam ngục cư ngụ, mặc dù tình cờ thấy được chút đồ lưu lại, nhưng lại không có ghi chép hoặc sổ sách gì.

Hơn nữa, Đoạn Vân cũng không phát hiện thêm những phạm nhân Thiên sứ khác. Ở phía dưới cầu thang máy bên trong cái phòng giam lớn hình vuông dài chừng ba trăm thước kia, Đoạn Vân tìm tới tìm lui cũng chỉ tìm được một trăm mười lăm Điều nhân. Chẳng nhẽ chết hết rồi ư? Hoặc là đã chạy thoát?

Trải qua một hồi tự phân tích cẩn thận, Đoạn Vân nghĩ tới một điều rất dễ giải thích vấn đề này. Hơn một ngàn năm qua, những Điều nhân này ăn cái gì a?

184. Chương 184. Trảo Bộ Điều Nhân Thiên Sứ Tà

Vừa nghĩ đến đây, Đoạn Vân đã rùng mình. À, Điều nhân ăn Điều nhân, ăn hơn một ngàn năm rồi mà bọn họ cũng không cảm thấy ngán!

”Lão Đại, ta phỏng chừng bọn họ đều chết rồi! Người ngẫm lại mà xem, trong một thời gian dài như vậy mà không ăn uống, còn có thể sống sao? Nhưng lão Đại người nói phía dưới có hơn một trăm thiên sứ còn sống, chẳng nhẽ... ?” Đạp Nhĩ Khắc có chút khó tin nói.

Đoạn Vân khẽ gật đầu, lạnh nhạt nói: ”Hơn một trăm Điều nhân bọn họ đúng là thông qua việc ăn thịt đồng bọn mà sống sót!”

Nghe Đoạn Vân nói, những thủ hạ ở đây đều không khỏi ớn lạnh, chủng tộc có trí tuệ mà tương tàn, ăn thịt người cùng tộc loại sự tình này không phải là không có, nhưng với tư cách Thiên sứ Tây phương Thần tộc lại ăn thịt lẫn nhau thì đúng là có điểm làm cho người ta tiếp thụ không nổi rồi. Người đều không ăn thịt người, sao Thần cao quý lại có thể ăn Thần? Quả là bí mật động trời a!

Bất quá, Đoạn Vân với chuyện này cũng không có nhiều kinh ngạc, bởi vì sinh tồn thì kỳ thật chuyện này cũng không có gì đáng trách cả.

”Lão Đại, chúng ta phải làm sao bây giờ?” Phì Tử hỏi Đoạn Vân.

Đoạn Vân cười cười: ”Các người không cần phải đoán Điều nhân phía dưới sức mạnh bao nhiêu, bọn họ cũng chỉ là một chủng tộc, một chủng tộc tự xưng là Thần! Vô luân là Tây phương Thần giới hay là Đông phương Thần giới, thực lực của bọn họ đều không kinh khủng như các người tưởng tượng vậy đâu. Ta nói cho các người biết, Thiên sứ phía dưới thực lực cũng chỉ ở Thần cấp của nhân loại. Như vậy kể cả là ở trong Cẩm ma linh vực, hay là ở bên ngoài, bọn họ đều không phải là đối thủ của chúng ta. Thần? Chớ má! Đắc tội tới Đoạn Vân ta, ta vẫn giết như thường!”

Nghe Đoạn Vân nói, thủ hạ trong lòng đều nở nụ cười! Lão Đại đúng là lão Đại, Thần cũng không được hấn để trong mắt, cái này mới gọi là hào khí, mới gọi là khí phách!

Nghĩ ngợi một lúc rồi Đoạn Vân nói: ”Phía dưới địa phương quý quái kia chúng ta không cần phải tiếp tục nữa! Chúng ta đem cái thang kia phóng xuống, để cho Điều nhân tự mình đi lên đi. Sau đó chúng ta ở cửa chờ bọn họ, bọn họ lên một người chúng ta sẽ bắt một người! Thiên sứ ư? Bỏn thiếu gia phải bắt chúng về nghiên cứu một phen, ta phải xem xem những vị Thiên sứ này rốt cục là sinh vật phương nào!”

Đầu tiên Đoạn Vân mở cái cửa thang máy ra, sau đó thông qua việc khống chế chốt mở, đem một cỗ thang máy thả xuống dưới. Theo ước tính ban đầu của Đoạn Vân, một cỗ thang máy đủ để một lần mang tất cả Điều nhân phía dưới lên trên.

Quả nhiên, sau khi thang máy rơi xuống, về mặt đầu tiên của những Điều nhân này đều là giạt mình, sau đó liên tục tranh nhau tiến vào trong thang máy.

Sau khi tất cả Điều nhân tiến vào thang máy, Đoạn Vân ra hiệu cho thủ hạ của mình đề phòng, sau đó Đoạn Vân khống chế đẩy thang máy lên. Độ cao hơn một trăm hai mươi thước hết gần một phút, xem ra cái thang máy này thực sự là có chút lạc hậu rồi.

Cuối cùng, cửa thang máy đã mở, hàng loạt Thiên sứ điên cuồng lao ra!

Thế nhưng khi đám Thiên sứ nhìn thấy đoàn người Đoạn Vân, tất cả đều bối rối! Bọn họ liên tiếp thủ thế đề phòng, bởi vì bọn họ từ Huyền thiết cự kiếm sắc bén trên người Thú nhân Kiếm thần thấy được sự nguy hiểm rất lớn. Bọn họ đều biết, trong Cẩm ma lĩnh vực thì bọn họ không có khả năng đánh thắng được những Thú nhân võ sĩ với thân thể cường hãn, sức mạnh siêu hạng này.

” Nhân loại, các người muốn làm gì?” Lúc này, một vị Thiên sứ có thân hình khá lớn đứng ra cất vản.

Đoạn Vân nghe bọn họ nói là ngôn ngữ đại lục, Đoạn Vân cũng không có nhiều giạt mình, dựa theo bộ sách ghi lại, vô luận là Đông đại lục hay Tây đại lục, nhân loại đều nói ngôn ngữ thông dụng của đại lục. Hơn nữa, chữ viết mấy ngàn năm trước đã là như vậy rồi.

Đoạn Vân cười cười, hỏi: ”Các người thế nào lại biết chúng ta là nhân loại, mà không phải Thần tộc của Đông phương Thần giới vậy?”

” Hừ! Chỉ bằng thực lực của các người mà cũng dám xưng là Thần tộc ư?” Vị Thiên sứ kia vẻ mặt khinh bỉ coi thường nói.

” Ha ha, thực lực các người quả nhiên lợi hại, đều đã là Thần cấp rồi!” Đoạn Vân không giận mà ngược lại còn cười âm lên, Điều nhân như thế nào mà lại ngu dần đến vậy?

” Chúng ta ở Tây phương Thần giới cũng đều được tính là cao thủ rồi, như thế nào nhân loại yếu đuối các người có thể so sánh được đây? Ân? Người làm sao lại biết được thực lực của chúng ta?” Vị thiên sứ kia nói với Đoạn Vân, vẻ mặt xem ra rất đắc ý a! Theo hấn đánh giá, những nhân loại trước mắt bọn chúng này hẳn là không dám cùng Thần cấp cao thủ bọn chúng động thủ. Nhưng qua phản ứng của hấn, đúng là có vẻ giạt mình.

” Nga? Xem ra thực lực của Thần giới các người chẳng qua cũng chỉ như vậy mà thôi!” Đoạn Vân nghe nói bọn chúng đều là cao thủ cũng không biết là thật hay giả, chẳng qua bọn chúng có thể ở trong năm ngàn Thiên sứ bộ đội còn sống sót, hẳn không có khả năng là những kẻ ngu ngốc! Ít ra trong năm ngàn tù binh Điều nhân, thực lực của bọn họ coi như thế là tốt lắm rồi.

” Người... ! Nhân loại yếu đuối người dám nói thực lực của Tây phương thần giới ta không bằng?” Vị Thiên sứ kia phần nộ trừng mắt với Đoạn Vân.

Đoạn Vân cười cười, sau đó vẻ mặt trở lên uy nghiêm nói: ”Ta cho các người hai con đường: thứ nhất là trực tiếp đầu hàng, thứ hai cũng là đầu hàng, chỉ có điều là bị thủ hạ của ta đánh bại sau đó đầu hàng! Các người tự mình chọn đi!”

” Chẳng nhẽ người tự tin có thể đánh thắng được chúng ta! Các người chớ quên chúng ta đều là Thần, mà các người lại chỉ là nhân loại yếu đuối thôi!”

Kể đứng đầu điều nhân kia lớn tiếng nói. Còn sau lưng hấn lại ra hiệu cho một vị Thiên sứ đầu lĩnh khác chỉ huy đám Thiên sứ vừa được tự do hướng đến đại môn định rồi đi. Theo bọn chúng nghĩ chỉ cần lao ra khỏi Cẩm ma không gian này thì những nhân loại yếu đuối kia sẽ không thể là đối thủ của bọn chúng.

” Muốn lao ra khỏi đại môn sao? Không dễ như vậy đâu!” Mặc dù Đoạn Vân cũng muốn thử thách lực chiến đấu của Thiên sứ một lần, nhưng đôi cánh Thiên sứ lại khiến cho Đoạn Vân có chút kiêng kị. Nếu để bọn chúng chạy ra khỏi đại môn, Phi long có thể ở trên không chiếm được ưu thế hơn thiên sứ hay không cũng chưa biết thế nào!

Đoạn Vân vùng tay lên, một trăm hai mươi Thú nhân Kiếm thần liên vùng Huyền thiết đại kiếm xông tới. Hơn nữa, trận đánh ngay từ đầu đã là cuộc chiến đấu đơn phương một mặt, đám Thiên sứ sau khi bị Thú nhân công kích cơ hồ không còn chút lực hoàn thủ nào. Mặc dù tốc độ khôi phục thân thể của bọn họ rất nhanh, nhưng sau mỗi một nhát chém của đại kiếm thì máu màu vàng kim của đám Thiên sứ nọ điên cuồng phun ra, cho dù là năng lực khôi phục của người mạnh trở lại, người cũng không có khả năng khôi phục trong nháy mắt được. Cảm nhận được năng lượng trong máu Thiên sứ, Đoạn Vân ra lệnh: "Lực chiến đấu của Điều nhân có hạn, các người trực tiếp dùng quyền đầu đi! Thân thể của bọn họ ta còn phải mang đi nghiên cứu đó!"

Thế nhưng Điều nhân mặc dù đang ở trong Cẩm ma không gian nên lực chiến đấu không bằng, nhưng bốn sự chạy trốn của bọn chúng lại là hạng nhất. Sau một phen ác đấu, hơn nửa Điều nhân bị Thú nhân bắt giữ, mà vẫn còn có tới ba mươi Điều nhân Thiên sứ xông tới cửa đại môn rồi.

Nhưng Đoạn Vân cũng không lo lắng Điều nhân sẽ chạy mất, bởi vì siêu cấp cường cấp cường giả Diệp Cô Thành vẫn có Thánh cấp thực lực như trước đã lắt mình vụt đi.

Đám Điều nhân còn đang sung sướng tự hào về khả năng chạy trốn của mình thì đúng lúc này, thân hình ngạo nghễ đứng sừng sững của Diệp Cô Thành giống như một kim giáp Chiến thần từ trên giong giáng xuống đã chặn lại ở cửa đại môn.

Đám Thiên sứ đều giật mình kinh hoảng, sao lại có người có thể ở trong Cẩm ma không gian sử dụng đấu khí? Bất quá, giật mình thì kệ giật mình, bọn họ đã chạy đến cửa thì sẽ không bỏ qua cơ hội tiếp tục sống, dù sao một ngàn năm bị cầm tù thật sự là quá lâu rồi. Không có ánh nhật nguyệt, không biết thời gian, càng quan trọng đó là không có thực vật. Hư không vô tận, chờ đợi vô biên, bọn họ vốn vô cùng cao ngạo nhưng lại bị hủy diệt trong cái không gian kia, bọn họ đã không thể không vì sinh tồn mà đi ăn thịt đồng bọn của họ.

Đám Thiên sứ thấy có người chắn phía trước bọn họ, sau khi dừng lại một chút lại liên tục xông lên. Diệp Cô Thành cười lạnh một tiếng, thuận tiện giơ kiếm lên chém. Trong Cẩm ma không gian, một cường giả Thánh cấp tiến hành chiến đấu cùng với ba mươi Điều nhân mà toàn bộ thực lực đã bị trói buộc, nên chiến đấu không phải lo lắng. Dưới lưỡi kiếm sắc bén của Diệp Cô Thành, cho dù là lực khôi phục của đám Điều nhân có mạnh như thế nào đi chăng nữa bọn họ cũng không thể chống cự lại được. Kết quả là hai mươi Điều nhân ngã gục xuống dưới kiếm của Diệp Cô Thành, thế nhưng bọn họ lại không bị đổ máu, bởi vì Diệp Cô Thành chỉ dùng sống kiếm hoặc chuôi kiếm bổ xuống trực tiếp đánh ngắt đi. Bởi vì hắn vẫn nhớ Đoạn Vân từng nói qua, máu Điều nhân so với máu Long còn trân quý hơn!

Lúc này có năm Điều nhân thừa cơ nhân lúc hỗn loạn mà trốn ra khỏi huyết động kia. Nhưng Đoạn Vân cũng không lo lắng, bởi vì ở cửa động có năm mươi đầu Phi long cửu cấp đỉnh giai, năm Phi Long vương Thần cấp hậu giai, còn có mười Thần thú hậu giai nữa. Chỉ còn năm sáu mống Thiên sứ tàn tạ, vô luận thế nào cũng đều trốn không thoát.

"Lão Đại, Điều nhân này xử lý như thế nào?" Đạt Nhĩ Ba hỏi. Trong cuộc chiến đấu vừa rồi, Đạt Nhĩ Ba và Đạt Nhĩ Khắc bọn họ cũng không có tham gia. Vì sao? Đánh những Điều nhân yếu đuối như vậy thì còn có ý nghĩa gì?

"Lão Đại, người nói phải nướng cánh Điều nhân như thế nào? Hẳn là rất ngon đó! Người xem trong máu bọn chúng có ẩn chứa năng lượng ngon lắm đấy!" Phì Tử đẩy vế thềm thường nhậu nhẹt vừa nói vừa chảy dớt dãi đầy mồm.

Ngẫm nghĩ, Đoạn Vân ra lệnh: "Mang ra ngoài trước đã, trước tiên cũng để cho bọn chúng phơi nắng tí chút!"

"Vâng!" Sau đó một trăm Thú nhân gô cổ hơn một trăm Điều nhân lại rồi dẫn ra ngoài.

Còn năm Thiên sứ lúc này may mắn trốn đi, nhưng bây giờ lại không may mắn chút nào. Có năm vị Thần cấp hậu giai Phi Long vương tiếp đón tận tình. Theo tính toán về giai vị của nhân loại là Thần cấp trung hậu giai nên trường chiến đấu này không hề có chút lo lắng nào. Năm Điều nhân liên tiếp trọng thương rồi bị tóm cổ.

” Lão Đại, chúng ta nghe được bên trong truyền đến tiếng đánh nhau liên lập tức đề phòng. Ngay sau đó lại thấy năm Thần cấp nhân loại có đôi cánh dài này chạy tới. Oa, lão Đại, các người bắt được nhiều quá! Lão Đại đây là quái vật gì a?” Tiểu Phi Hiệp chỉ trở năm Thiên sứ bị Thú nhân bắt đang chán nản nằm trên mặt đất mà kể lể.

Đoạn Vân cười nói: ”Đây là năm vị Thần của Tây đại lục! Tây đại lục gọi bọn chúng là Thiên sứ, có điều ta thích đặt cho chúng cái tên là Điều nhân hơn.”

” Cái gì? Món đồ này mà cũng dám gọi là Thần? Thần mà có thực lực yếu thế này sao?” Tiểu Phi Hiệp có chút khó tin nói, mà những thủ hạ khác cũng chẳng ai thêm tin!

185. Chương 185. Tây Phương Thần Giới Thật Lực Cường

Đoạn Vân cười cười, nói: ”Nếu có mấy vạn gia hỏa tốt như thế này, thậm chí là hơn mười vạn, người còn nói bọn chúng thực lực yếu nữa hay không?”

Nghe Đoạn Vân nói, chúng thủ hạ đều hít sâu một hơi rồi lắc đầu lè lưỡi. Mười mấy vạn Thần cấp là cái khái niệm gì?

” Theo ta được biết, nơi này chỉ là một nhà giam, Điều nhân này đều là phạm nhân bị giam giữ ở bên trong, hơn nữa là bị giam giữ từ hơn một ngàn năm trước! Vốn là bên trong có hơn năm ngàn Điều nhân cơ đấy! Còn về phần Tây phương Thần giới kia rốt cục có bao nhiêu Điều nhân, chính ta cũng không biết !” Đoạn Vân nói tiếp.

” Năm ngàn cơ à? Thế sao bây giờ đây lại chỉ có hơn một trăm thôi? Những kẻ khác đâu?” Tiểu Phi Hiệp nghi hoặc hỏi.

Đoạn Vân quỷ dị cười cười, thì thầm vào lỗ tai Tiểu Phi Hiệp: ”Qua hơn một ngàn năm rồi, theo người năm ngàn Điều nhân này ăn cái gì để mà sinh tồn?”

Nghe Đoạn Vân nói, Tiểu Phi Hiệp đầu tiên có chút nghi hoặc, nhưng rồi sau đó vẻ mặt rất nhanh chóng biến thành khiếp sợ. Hắn chỉ vào đám Điều nhân kinh hãi hô lớn: ”Người không phải nói bọn họ, bọn họ....?” Ngón tay Tiểu Phi Hiệp chỉ từ Điều nhân này sang Điều nhân khác, vẻ mặt đầy nét kinh hoàng như vừa đoán ra được điều gì kinh khủng lắm!

Khẽ gật đầu, Đoạn Vân quay về mười đại Thần Long ra lệnh: ”Trước tiên các người đem đám Điều nhân này đóng băng lại! Lưu lại năm Điều nhân đầu lĩnh, ta có điều muốn thẩm tra!”

” Vâng!” Kết quả là một trăm mười Điều nhân thân đầy thương tích biến thành băng điều được Đoạn Vân vắt vào Không gian giới tử, chỉ để lại ở bên ngoài năm vị Điều nhân thiên sứ nhìn qua hình như là Đội trưởng, mà trong đó còn có vị Thiên sứ điều nhân từng cùng với Đoạn Vân nói chuyện.

” Thế nào hả năm vị Thiên sứ đại nhân, sự tiếp đãi của ta với các người có vừa lòng không?” Đoạn Vân cười nói.

” Nhân loại ti tiện kia, Tây phương Thần giới chúng ta sẽ không buông tha cho người đâu! Quang Minh Thần A Tu La vĩ đại nhất định sẽ trừng phạt người! Vị Thiên sứ với hình thể to lớn hơn một chút so với các Điều nhân khác quả nhiên là đầu lĩnh Điều nhân, ngũ khí vẫn còn rất cường ngạo.

”Ồ! Theo ta được biết, thông đạo giữa Thần giới và Nhân giới toàn bộ đã bị bịt kín lại rồi! Điều nhân các người ở nơi này phỏng chừng là nhóm Điều nhân cuối cùng lưu lại trên đại lục. Hơn nữa xin người chớ quên, nơi này là Mộng Đa Lợi Á đại lục, không phải là Tây đại lục của các người. Người tốt nhất phải biết thức thời một chút, bởi vì bây giờ ta chỉ cần khẽ búng ngón tay, các người sẽ rất dễ dàng từ Cứu Thực Chi Địa biến ngay về Tây phương thần thánh, và đương nhiên các người ngay lập tức có thể hội ngộ với vị đại Điều nhân Quang Minh Thần kia. Hoặc là, ta có thể quăng các người vào Cứu Thế Chi Địa dưới kia trở lại! Sinh mệnh lực của các người không phải rất mạnh à? Năm ngàn người sau khi trải qua hơn ngàn năm vì sinh tồn phải ăn thịt lẫn nhau chỉ còn có một trăm mười lăm người sống sót. Ân, phỏng chừng một ngàn năm sau ta mà quay lại, các người hẳn sẽ không chết hết đâu nhỉ?” Đoạn Vân rất tà ác cười nói.

” Không cần phải thế!” Năm đại thiên sứ đối với cách nói chắc chắn của Đoạn Vân, vẻ mặt đều xanh lét, bối rối nói.

” Vị cường giả nhân loại này, Ngài đã giết hơn một trăm đồng bạn của ta rồi, xin Ngài hãy thả năm người chúng ta đi đi!” Một vị Thiên sứ rất cung kính cố rặn ra nụ cười méo xệch cầu tình nói với Đoạn Vân.

” Ai nói ta giết đồng bạn của các ngươi rồi? Yên tâm đi, một trăm mười tên đồng bạn của các ngươi đều không thể chết được, tuyệt đối có thể làm vật thực cung cấp cho các ngươi. Có điều theo ta thấy, mặc dù vài người trong các ngươi là cao thủ, các ngươi đã có khả năng sống sót trong đám cuối cùng này. Nhưng ta chắc rằng các ngươi hẳn đều không phải là người có chức vị cao nhất trong năm ngàn Điều nhân, đúng không?” Đoạn Vân vẻ mặt giễu cợt nói.

” Đúng đúng, đại nhân ngài thật sự là trí tuệ phi phàm. Bốn người chúng ta chỉ là bách phu trưởng ở bên trong! Vị Pháp Lạp Lợi kia mới là Thiên phu trưởng của chúng ta!” Vị Thiên sứ đang nịnh hót kia chỉ vào một tên đứng sau cùng cười nói với Đoạn Vân.

Nhìn vị Thiên phu trưởng Pháp Lạp Lợi, Đoạn Vân ước chừng ra lực chiến đấu của hắn: Thần cấp hậu giai. Thực lực Thần cấp hậu giai của nhân loại lại có thêm một đôi cánh, phỏng chừng có thể ngang ngửa với Phi Long hoàng sơ giai. Một Thiên phu trưởng thực lực đã như thế rồi, vậy Vạn phu trưởng thì sao? Còn có chung đoàn vũ lực cốt cán thì sao? Xem ra Thần giới quả nhiên là có chút thực lực.

Ngẫm nghĩ một lát, Đoạn Vân quay về thủ hạ ra lệnh: ”Đạt Nhĩ Ba, Đạt Nhĩ Khắc, Tiểu Phi Hiệp, cả Phi Tử nữa, bốn người các ngươi chia nhau đem bốn Điều nhân đến các chỗ khác nhau hỏi xem, nhất định phải khiến cho bọn chúng nói ra tất cả những gì chúng biết! Nếu mà bọn chúng khai báo khác nhau, ta sẽ đưa bọn chúng trở lại Cửu Thực Chi Địa. Ta không tin hơn một trăm Điều nhân lại không có một người chịu thú nhận khai ra sự thực!”

” Vâng!” Bốn Ma sủng đối với chỉ thị hỏi cung chéo của Đoạn Vân đều là sáng tỏ, sau đó liền chia nhau chỉ huy vài thủ hạ lôi kéo bốn Điều nhân theo.

Nhìn vị Thiên sứ Pháp Lạp Lợi kia, Đoạn Vân cười nói: ”Ngươi có gì để nói không?”

” Ngươi muốn cái gì từ ta?” Điều nhân Pháp Lạp Lợi vẻ mặt bất lực. Những cái tiểu mạng của tộc nhân mình đều đang nằm trong tay những nhân loại trước mắt này, cho dù mình không nói, thì bốn người kia cũng sẽ nói, mà cho dù bốn người kia kiên cường liều chết im lặng không chịu khuất phục, cổ bịt mồm đóng mồm lại, nhưng còn có hơn một trăm Thiên sứ nữa mà! Nhiều Thiên sứ như vậy, thế nào chẳng có không ít người chịu đầu hàng khai báo để chuộc lấy sinh cơ tồn tại, càng không cần nói chỉ là cung khai một vài sự tình mà thôi.

” Ta muốn biết thực lực của Tây Phương thần giới các ngươi!” Đoạn Vân lạnh lùng ra lệnh.

” Ngươi ngay cả điều này cũng không biết sao? Thực lực thủ hạ của ngươi cường hãn như vậy, ở Đông phương Thần giới hẳn được coi như một Đại nhân vật rồi!”

” Ngươi làm sao lại đoán ta không phải nhân loại vậy?” Đoạn Vân cười nói.

Điều nhân Pháp Lạp Lợi khẽ cười nói: ”Chúng ta bị giam cầm ở bên trong, cho nên mới nhìn không ra thực lực của các ngươi, mới nhầm lẫn các ngươi là nhân loại, nhưng sau khi ra khỏi Cầm ma không gian, chúng ta vẫn như trước nhìn không ra thực lực của các ngươi. Nhưng ta dám khẳng định là, thực lực của các ngươi đều là cao thâm khó lường! Hơn nữa có kẻ thủ hạ bên cạnh ngươi lại có thể ở Cửu Thực Chi Địa này sử dụng đầu khí. Nhân loại các ngươi thì làm sao lại có thực lực kinh khủng như vậy?”

” Tốt lắm, không cần nhiều lời nữa!” Đoạn Vân sốt ruột nói.

” Ngươi thực sự không biết sao?” Pháp Lạp Lợi vẫn dậm dậm cù nhảy mà nói.

Đoạn Vân đá một cước vào bụng hắn, nóng giận quát: ”A, ngươi muốn khảo nghiệm tính nhẫn nại của lão tử có phải không? Còn không mau nói đi! Cứ còn nói nhảm nữa ta sẽ đập gãy đôi cánh Điều nhân của ngươi xuống đem nướng làm mồi nhậu đấy! Mịa! Ngươi cho rằng lão tử có nhiều thời gian để nói vớ vẩn với ngươi a?”

” Khắc khắc!” Dưới một cước mạnh mẽ của Đoạn Vân, Điều nhân Pháp Lạp Lợi ối ra một búng máu tươi, hấn cổ gắng hết sức ôm bụng rên rĩ i i.

Thấy Điều nhân này vẫn không tỉnh nguyện như thế, nộ khí của Đoạn Vân càng tăng.

” Ta đếm đến ba, nếu ngươi còn không nói, ngươi sẽ không còn cơ hội để nói nữa đâu! Ta tin rằng bốn vị Thiên sứ kia phỏng chừng đã phun ra hết rồi! Một , hai... !”

”ẶẶẶ, ta nói, để ta nói!” Thiên sứ Pháp Lạp Lợi hết sức gân cổ cổ la lên. Từ vẻ mặt thống khổ của hấn, Đoạn Vân phỏng chừng một cước của mình sử dụng chân khí có vẻ hơi nặng.

” Tây phương Thần giới do Quang Minh Thần Hoàng A Tu La thống lĩnh, dưới trướng có sáu đại Thần vương, mà mỗi Thần vương đều thống lĩnh trên dưới mười vạn Thiên sứ bộ đội! Thiên sứ chúng ta dựa theo số cánh của Thiên sứ mà chia ra đẳng cấp thực lực. Chúng ta đây chỉ có một đôi cánh, đều là Thiên sứ binh lính bình thường, ta tương đương với tam giai Thiên sứ, ngươi xem trong đám Thiên sứ này chỉ có vài người tam giai Thiên sứ, còn lại đều là nhị giai Thiên sứ.”

” Chờ chút, vậy nhất giai Thiên sứ đâu?” Đoạn Vân nghi hoặc hỏi.

” Kỳ thật chúng ta trước đây đều là nhất giai Thiên sứ, sau khi chúng ta ăn thịt vài Thiên sứ thì chúng ta liên tục có tiến hóa!” Pháp Lạp Lợi giải thích.

Nghe thế, Đoạn Vân liền thay đổi cách nhìn, với sáu mươi vạn quân Thiên sứ bộ đội cũng không sợ hãi chút nào. Cứ theo sự phân chia thực lực đẳng cấp này mà đoán chừng thì nhất giai Thiên sứ đại khái tương đương với Thánh cấp nhân loại, bát cấp Ma thú; mà nhị giai Thiên sứ tương đương với Thần cấp sơ giai nhân loại, tam giai Thiên sứ đại khái cũng là trung hậu giai rồi.

” Nói tiếp đi!”

” Vâng, Thiên sứ có hai đôi cánh thì được gọi là Thánh thiên sứ, thực lực chia thành tứ-ngũ-lục tam giai; có ba đôi cánh trong Thiên sứ là thất bát giai Thiên sứ được xưng Thần tướng, cửu giai Thiên sứ trở thành Thần vương; Quang Minh Thần Hoàng là Thiên sứ bốn cánh.” Thiên sứ Pháp Lạp Lợi nói tiếp.

Nghe thế, Đoạn Vân hít một hơi thật sâu. Cứ theo phương pháp tính toán này, thì cơ nghiệp nhà mình phỏng chừng ngay cả xách giày cho người ta cũng chưa xứng. Thánh Thiên sứ chắc đúng là thực lực tiền-trung-hậu Thập nhất cấp nhân loại rồi, mà Thần tướng Thần vương, đại khái cũng là lực lượng Thập nhị cấp, về phần Quang Minh Thần kia thực lực hẳn là Thập tam cấp rồi! Quả thực không có cách nào so bì, bọn mình bây giờ lực lượng Thập nhất cấp cũng chỉ có Âu Đặc Tư, Ny Khả, Long Thái tử, ngũ đại siêu cấp Ma sủng, còn cả Diệp Cô Thành nữa. Về phần mình, kết hợp kiếm chiêu và thân pháp, phỏng chừng cũng có thể miễn cưỡng được tính vào. Mặc dù mình có vài chung đoạn, phỏng chừng một người cũng có thể ứng phó hai Thánh Thiên sứ lục cấp; mà đám Thần thú và Thú nhân Kiếm thần cũng có thể chống lại Thánh Thiên sứ thực lực ngũ giai, nhưng không phải còn có Thần tướng, Thần vương, còn có A Tu La Quang Minh Thần sao?

Ngẫm nghĩ một lát, Đoạn Vân vẻ mặt uy nghiêm quay đầu về phía Điều nhân Pháp Lạp Kỳ nói: ”Ta còn muốn biết số lượng Thánh Thiên sứ và Thần tướng!”

Pháp Lạp Kỳ lắc lắc hàm răng ngẫm nghĩ một lát, nói: ”Dù sao đó cũng là sự tình hơn ngàn năm trước rồi, nói cho ngươi cũng không chính xác lắm! Bộ hạ của Quang Minh Thần Hoàng có sáu vị Thần vương, cũng là cửu giai thiên sứ ba cánh; bộ hạ của mỗi vị Thần vương đều có khoảng mười vị Thần tướng, về phần Thánh Thiên sứ, phỏng chừng cả Thần giới có hơn ngàn người!”

Nghe xong con số này, Đoạn Vân liền bị kích động nặng nề. A, sau khi trở về, lão tử phải đem tất cả thủ hạ của mình biến thành Thần giai, làm cho không người nào sống mà yếu ớt nữa!

Rất nhanh sau đó bọn Đạt Nhĩ Ba cũng liên tục áp giải bốn Điều nhân đang ngắc ngoải gần chết lần lượt quay trở lại. Sau một hồi đối chứng lời khai của riêng từng người với nhau, bọn họ cũng đều bị đả kích trầm trọng.

186. Chương 186. Điều Nhân Một Hữu Tiểu Kê Kê

Nhưng các thủ hạ cũng chỉ bị kích động một chút mà thôi. Bọn họ cho rằng, thực lực vẫn có thể chậm rãi đề cao. Chỉ cần có Đoạn Vân lão Đại ở đây, bọn họ tin rằng, hẳn đã từng trong thời gian không đến nửa năm khiến cho bọn họ đề cao tới Thần cấp vượt hơn hẳn đại lục, thì nhất định có thể khiến cho thực lực của bọn họ đuổi kịp Tây phương Thần giới, thậm chí có thể vượt qua bọn họ nữa.

Sau khi để cho Thú nhân Kiếm thần đem năm vị Thiên sứ đầu lĩnh kia trước tiên giam giữ lại, Đoạn Vân liền kéo thủ hạ chung đoàn của mình đến cửa động tổ chức hội nghị, cũng là để tính toán thực lực của Tây phương Thần giới.

Tiểu Phi Hiệp ngẫm nghĩ rồi nghiêm túc nói: "Lão Đại, theo cách nói của bọn chúng thì thực lực của bọn họ cũng không phải rất mạnh lắm đâu a! Người thử ngẫm nghĩ lại xem cách chia giai vị của bọn họ đều là dựa theo tiêu chuẩn cách chia của nhân loại. Ta nghĩ, như thực lực của người trong nhà bọn Ấu Đặc Tư, hẳn là có thể chống lại thất cấp Thần tướng bọn họ rồi, mà vài huynh đệ chúng ta và mười đại Thần long đều là cấp Mười một, hẳn là cũng có thể đánh bại lục cấp Thiên sứ bọn họ rồi. Về phần hai mươi Ma thú hậu giai của Gia tộc ta nếu muốn đánh bại ngũ cấp Thánh Thiên sứ bọn họ cũng không thành vấn đề. Một trăm hai mươi Thú nhân Kiếm thần chống lại tứ cấp Thánh Thiên sứ thì chắc cũng có đủ thực lực để mà liều mạng. Còn nữa lão Đại, chúng ta lại có hai vạn Thánh cấp Cuồng chiến sĩ a! Mà hai Cuồng chiến sĩ chống lại một Thánh Thiên sứ hẳn là không có lo lắng phải không? Nếu như hai đứa vẫn không được, thì mười người gộp lại xúm vào chơi hội đồng đi! Bọn chúng không phải nói cũng chỉ có một ngàn Thánh Thiên sứ sao?"

"Đúng vậy, thiếu gia, thực lực chúng ta bây giờ cũng không còn bé nhỏ nữa rồi! Nhất giai Thiên sứ, ta nghĩ Thiết huyết Thú nhân bát cấp chiến sĩ của chúng ta một người hẳn là có thể đối phó lại một. Nanh Sói Sư đoàn giờ đây đều kết hợp với Long kỵ, chưa kể Phi long cũng là Cự long, phối hợp tác chiến ứng phó với một nhị giai Thiên sứ hẳn là không phải chuyện lớn. Hơn nữa, chúng ta còn có rất nhiều Ma thú bộ đội nữa!" Diệp Cô Thành cũng thêm vào.

"Chủ nhân, thực lực Thần Long Đảo cũng không nhỏ đâu!"

Lúc này, Phì Tử cũng chu cái miệng tròn vo lên nói: "Ta thực không hiểu các người nói cái gì, Tây phương Thần giới ư? Nó ở đâu? Các người không thể nói rõ được! Chờ đến khi chúng ta gặp được đám Điều nhân của Tây phương Thần giới, cũng là mười năm hoặc hàng trăm năm sau rồi, mà trong lúc đó thì đội ngũ Thần cấp của chúng ta cũng đã trên trăm vạn rồi! Chúng ta có còn phải sợ đám Điều nhân này nữa không?"

Nghe Phì Tử nói, Đoạn Vân trong nhất thời liền sáng tỏ, đúng vậy, thông đạo giữa Thần giới và Nhân giới đã bị bịt kín lại rồi. Bất kể là Tây phương Thần giới hay là Đông phương Thần giới, bọn chúng đều không có khả năng quay trở lại đại lục trong một thời gian ngắn được. Với lại, Đoạn Vân luôn cảm thấy cái gọi là Thần này rất không đúng, chắc cũng không phải là Thần chân chính gì! Cái gì là Thần? Đoạn Vân đối với chuyện này cực kỳ sáng suốt không bị mê hoặc.

Mà thông qua sự khai nhận của mấy Thiên sứ đầu lĩnh, Đoạn Vân càng khẳng định ý nghĩ này của mình. Thiên sứ ư, không phải là một chủng tộc có thực lực mạnh không thể so sánh sao? Hơn nữa, Thần giới ở đâu?

Ngẫm nghĩ, Đoạn Vân hỏi: "Các người có hỏi bọn chúng sự tình liên quan đến Đông phương Thần giới không?"

Phì Tử gơ bàn tay hơi mập mập lên nói: "Lão Đại, ta hỏi rồi!"

"Ta cũng hỏi qua một chút, dù sao ta cũng muốn biết Thần rốt cục hình dáng ra sao!" Tiểu Phi Hiệp cũng nói theo.

"Lão Đại, hai huynh đệ chúng ta cũng hỏi rồi!" Đạt Nhĩ Ba kéo theo Đạt Nhĩ Khắc vội vã trả lời.

Đoạn Vân cười cười, xem ra mình đã quên mất chuyện này. "Nói đi, tình hình Đông phương Thần giới rốt cuộc là sao?" Đoạn Vân lạnh lùng nói.

Sắp xếp lại dòng suy nghĩ, Tiểu Phi Hiệp nói: "Lão Đại, theo những lời khai báo của Thiên sứ ta tra hỏi, bọn họ nói thực lực Đông phương Thần giới trước khi Nữ Thần trả thù Ma tộc, thì mạnh hơn so với Tây phương Thần giới của bọn chúng. Hơn nữa, cho dù là sau đó Nữ Thần gặp phải thất bại lớn, tổn thất gần mười vạn Thần tộc đại quân, Đông phương Thần giới vẫn như trước có năng lực ngăn cản sự tiến công của Tây phương Thần giới. Chỉ có điều, sau khi Đông phương Thần giới đệ nhất mãnh nam Thú Thần phản công Ma giới bị mất tích cùng với Long Thần tạo phản sau đó, thực lực Đông phương Thần giới liền bị yếu đi một chút. Nhưng nghe nói bọn họ vẫn như trước có đủ thực lực cùng với Quang Minh Thần tộc liều mạng. Theo bọn họ nói, Đông phương Thần giới cũng có hơn mười vạn Thần tộc đại quân. Cách chia thực lực cùng với cách chia của chúng ta cũng gần giống nhau."

Tiểu Phi Hiệp vừa nói xong, Phì Tử liền lập tức giơ tay lên tiếng: "Lão Đại, ta có một vấn đề không được rõ!"

" Nói đi!"

" Lão Đại, Thiên sứ không phân biệt nam nữ à? Ta thế nào cũng không nhìn ra bọn chúng đâu là nam đâu là nữ được vậy?" Phì Tử nghi hoặc hỏi. Mà Phì Tử vừa hỏi như vậy xong, bọn thủ hạ liền háo hức không ngừng nhìn Đoàn Vân.

Đoàn Vân nghĩ ngợi rồi nói: "Hiện tại ta cũng không biết, có điều để ta mang bọn chúng đi nghiên cứu một lát phỏng chừng có thể tìm ra được đáp án! Được rồi, ai nói bọn họ không phân biệt nam nữ, vậy hơn một trăm Thiên sứ kia không phải đều là nam nhân sao?" Đoàn Vân lại nhớ rõ ràng Điều nhân bọn chúng đều có khuôn mặt dài của nam nhân anh tuấn a!

" Lão Đại, chẳng nhẽ ngươi không phát hiện ra vị Thiên sứ này không có tiểu kê kê (là cái gì thì biết rồi đấy) sao?" Phì Tử có chút giật mình nói.

" A? Ta việc gì phải lưu ý đến tiểu kê kê của bọn họ?" Đoàn Vân trợn mắt. Dùng thần thức quét thử ra xa chỗ năm Điều nhân do Thú nhân canh giữ. Quả nhiên, sau khi thần thức của Đoàn Vân quét qua, Đoàn Vân phát hiện ra cái bí mật kia Thiên sứ quả nhiên không có tiểu kê kê.

" Ha ha, thật sự là không có tiểu kê kê a! Không có tiểu kê kê thì bọn họ làm sao sinh ra được đời sau a? A, không ngờ nhìn qua những nam Thiên sứ xinh đẹp này khi lớn lên lại đều là thái giám! Ha ha, quá hài rồi!" Vừa nghĩ đến Thiên sứ đều là thái giám, Đoàn Vân không nhịn được liền cười to một trận. Mà vài thủ hạ khác lại nhìn hắn có chút khó hiểu. Bọn họ liên tục suy nghĩ: "Có gì mà tức cười như vậy? Không phải là không có tiểu kê kê chứ?"

" Thiên sứ là 'sư thiên', không có tiểu kê kê là đúng rồi, có gì mà cười chứ?"

" Khắc khắc, được rồi, thử hỏi bọn chúng sẽ biết ngay mà!" Thấy một mình mình cười khúc khích ở đây, Đoàn Vân cảm thấy thật mất mặt, vì vậy liền ra lệnh cho thủ hạ dẫn đám Thiên sứ trở về.

Nhìn năm Điều nhân tinh thần sa sút, Đoàn Vân hỏi đập: "Ta muốn biết các ngươi rốt cục là trống, hay là mái đây nhỉ?"

" Cấm người vũ nhục Thiên sứ thánh khiết chúng ta!" Nghe Đoàn Vân nói, mấy vị Thiên sứ đều rất kích động. Nhìn ánh mắt hung ác của bọn họ, thần sắc hoảng loạn giống như bị người ta vạch trần bí mật cố công che giấu, nếu không phải bọn họ bị Thú nhân bắt giữ, nghe chừng liền muốn đi tới sống chết với Đoàn Vân ngay.

Đoàn Vân cười lạnh một tiếng: "Các ngươi tốt nhất hãy thành thật khai ra! Thánh khiết ư? Trên người mỗi Điều nhân các ngươi đều chảy máu tươi của ít nhất năm mươi tên đồng bọn, các ngươi còn thánh khiết sao? Chó chết!"

" Ngươi !" Xem ra vấn đề giới tính này quả nhiên là sự đau xót vĩnh hằng của Điều nhân, bọn họ đều rất kích động, dù là dưới Huyền thiết cự kiếm sắc bén của Thú nhân đang kề cổ cũng cố gắng giãy dụa muốn phản kháng.

" Tốt lắm, kích động đến mức ấy sao? Ta cũng không hỏi nhiều lời nữa, các ngươi trực tiếp nói đi! Giới tính của các ngươi rốt cục là xảy ra chuyện gì? Một chút cũng không nói? Đến mức ấy sao?" Đoàn Vân trợn mắt quát, xem ra thái giám thì dù cho quả nhiên là thái giám cũng đều chán ghét cái gì đó.

Tình thế phụ thuộc vào kẻ mạnh, thế lực mạnh mẽ của Đoạn Vân khiến cho những Điều nhân này không thể không cúi đầu. Và lại cái này cũng không phải là chuyện cơ mật gì của chủng tộc, cái này chỉ là sỉ nhục của riêng họ mà thôi.

Vị Thiên sứ Pháp Lạp Lợi cuối cùng cũng bắt lực trả lời: "Ồ Thần giới chúng ta, không kể nam nữ, Thiên sứ cấp thấp đều không có cơ quan sinh dục. Chỉ khi thực lực đạt tới Thánh Thiên sứ, chúng ta mới đủ khả năng trở mã để có thể sinh ra cơ quan sinh dục của mình... !"

"Chờ chút, ta nhớ được Thánh Thiên sứ của các ngươi nhiều nhất cũng là một ngàn người mà! Vậy Thiên sứ cấp thấp các ngươi từ nơi nào xông ra đây? Thế nhưng phải biết rằng các ngươi có hơn sáu mươi vạn Thiên sứ cấp thấp a! Người đừng lừa dối ta, và lại cho dù ngươi không nói, ta cũng có thể hỏi những người khác!" Đoạn Vân có chút nghi hoặc hỏi.

"Ai, đến nước này, ta nói thật cho ngươi cũng không tổn hại gì! Ở Thần giới chúng ta có một cái Chuyển Sinh Trì, một vài tín đồ Quang Minh Thần trung thành sau khi chết sẽ do Thiên sứ chuyên môn mở Thiên sứ chi Môn cho hần, đưa linh hồn hần tiếp nhập Thần giới. Sau đó, linh hồn của hần được ngâm trong Chuyển Sinh Trì một ngày, hần lập tức có thể biến thân thành Thiên sứ." Pháp Lạp Lợi giải thích.

"Chuyển Sinh Trì? Lợi hại vậy sao? Vậy chẳng lẽ người bình thường trải qua một lần ngâm trong đó, thực lực sẽ đạt đến nhất giai Thiên sứ? Phải biết rằng nhất giai Thiên sứ có thể tương đương với Thánh cấp lực lượng trên đại lục a!" Đoạn Vân có chút nghi hoặc nói. Ai nha, như vậy chẳng phải là so với được hoàn của mình còn lợi hại hơn sao?

"Người bình thường thì đương nhiên không thể được! Để có tư cách trở thành Thiên sứ chỉ có thể là cường giả trong tín đồ mà thôi. Thông thường, thấp hơn bát giai thì không có khả năng tiến vào Thần giới! Sau khi trải qua Chuyển Sinh Trì, người kia sẽ quên hết tất cả ký ức kiếp trước, nhưng nhờ vào sự Quang hệ ma lực thần kỳ của Chuyển Sinh Trì, hần sẽ được cải tạo trở thành Thiên sứ có Quang hệ thần lực, hơn nữa thực lực sẽ đề cao một giai. Bởi vì tác dụng của Chuyển Sinh Trì nên linh hồn Thiên sứ mới sinh ra sẽ không còn có cơ quan sinh dục, chỉ có thể nhờ vào việc tu luyện tiến hóa sau này mà chậm rãi khôi phục một chút công năng của thân thể! Thậm chí khi tu luyện đạt tới Thần tướng, ký ức kiếp trước của bọn họ sẽ bắt đầu thức tỉnh!"

Ngẫm nghĩ, Đoạn Vân có chút nghi hoặc hỏi: "Như vậy không phải nói là các ngươi chỉ cần linh hồn tồn tại, bất kể vết thương nặng bao nhiêu, ngâm trong Chuyển Sinh Trì, các ngươi liền có thể khôi phục đầy đủ trở lại?"

Pháp Lạp Lợi khẽ gật đầu, sau đó lại lắc đầu, nói: "Sự thật thì không phải như vậy! Thiên sứ chúng ta thông thường là chết không nổi, tuy nhiên nếu chúng ta sau khi trọng thương lại ngâm thêm lần nữa ở Chuyển Sinh Trì mà nói, thực lực sẽ bị giảm xuống hai giai. Thiên sứ chúng ta sau khi chết, nếu linh hồn trong vòng một ngày không kịp tới ngâm trong cái hồ đó, linh hồn Thiên sứ sẽ vĩnh viễn bị tiêu tán, mà nhất-nhị giai Thiên sứ sau khi chết thì đó sẽ là chết vĩnh viễn! Linh hồn cũng sẽ lập tức tiêu tán!"

Nghe thế, Đoạn Vân liền hít một hơi, cũng tốt, cũng không phải là rất kinh khủng!

"Năng lực của Tây phương Thần giới các ngươi quả nhiên thần kỳ, nhất là cái Chuyển Sinh Trì kia! Nhưng ta muốn nói cho các ngươi biết là khi Đông phương Thần giới li khai khỏi đại lục, đã đem thông đạo của Đại lục cùng Thần giới bịt kín tất cả rồi! Nói cách khác, Thần giới đã cùng với đại lục bị ngăn cách rồi! Nói tóm lại các ngươi đừng mơ tưởng tìm được đường quay lại Thần giới nữa!"

187. Chương 187. Gia Tộc Cơ Địa Bất Tác

Sau khi đóng băng năm Điều nhân cho vào Không gian giới tử, những Ma thú của Gia tộc đến khu vực này tiến hành thu phục Ma thú trên đảo cũng lần lượt trở lại. Dưới sức mạnh chinh phạt của một trăm đầu cửu cấp Ma thú có thể hóa nhân hình, năm mươi đầu Phi long và năm đại hậu giai Thần thú nên tất cả Ma thú đảo Tác Bất Đồ đều đi theo dưới cờ của Đoạn Vân. Hơn năm trăm bát cấp Ma thú, cửu cấp Ma thú một trăm đầu, Thần thú bốn đầu, tuy nói thực lực không phải rất mạnh nhưng đám Ma thú thủ hạ mới này cũng khiến cho Gia tộc của Đoạn Vân lớn mạnh lên không ít.

” Thiếu gia, chúng ta phải làm gì bây giờ?” Diệp Cô Thành hỏi Đoạn Vân đang chìm đắm trong suy tư.

Đoạn Vân nhìn nhìn cái Cấm ma không gian, ngẫm nghĩ rồi nói: ”Nơi này gọi là giám ngục trong Cửu Thục Chi Địa, nhất định Đông phương Thần minh giới còn lưu lại cái gì đó. Hơn nữa nơi này còn là một căn cứ tốt. Tác Bất Đồ đảo là một đại đảo trên biển, phỏng chừng sản vật trên đảo tuyệt đối sẽ không hề thiếu, do đó ta nghĩ đem nơi này chế tạo thành một căn cứ quân sự của chúng ta.”

” Căn cứ quân sự?” Đám thủ hạ có chút không rõ hỏi lại.

” Đúng vậy, là căn cứ quân sự! Hơn nữa phải là một căn cứ quân sự dùng làm nghiên cứu bí mật. Cửu Thục Chi Địa này là món đồ Thần lưu lại, rất có giá trị nghiên cứu. Ta phỏng chừng Luyện kim Pháp thần Lai Bố Ni Tư của chúng ta đối với nơi này sẽ cảm thấy rất hứng thú. Ta sẽ đưa hần đến nơi này nghiên cứu Ma pháp trận, ta còn phải điều động một số lượng Địa Tinh tương xứng đến nơi này khai phá!” Đoạn Vân gật đầu trả lời.

” Lão Đại, tại sao là Địa Tinh?” Tiểu Phi Hiệp có vẻ khó hiểu liền hỏi.

” Bên trong này có các cơ quan rất tinh vi chỉ có đám Địa Tinh mới có thể khám phá được đầy đủ, hơn nữa Địa Tinh trong Gia tộc chúng ta có mấy ngàn vạn, tụ tập chỉ ở Bồ Lạp Tây thì làm ta cảm thấy hơi đông đúc! Tác Bất Đồ đảo tạm thời không có người ở, so với Bồ Lạp Tây chắc là giàu có hơn nhiều! Nơi này là địa phương tốt, chúng ta tuyệt đối không thể bỏ qua, để cho Địa Tinh đến nơi này khai phá cũng là đúng thôi!”

Nghe Đoạn Vân giải thích, chúng thủ hạ đều sáng tỏ.

” Lão Đại, đám Ma thú này làm sao bây giờ?” Phì Tử chỉ vào đám Ma thú mới thu phục được hỏi tiếp.

Đoạn Vân suy nghĩ rồi nói: ”Cứ để cho bọn chúng ở chỗ này đi. Giờ đây xung quanh hải vực Tác Bất Đồ đảo này đều là thế lực của Thần Long đảo, để chúng ta khai phá ở chỗ này cũng là một điều kiện tốt. Sản vật trên biển chúng ta cũng có thể thông qua căn cứ này vận chuyển về Gia tộc. Ta nghĩ, có căn cứ này thì bất kể là đối với sự phát triển của Gia tộc chúng ta, hay là sau này chúng ta chiếm lĩnh Hải giới, đều có tác dụng rất lớn! Đây là một hàng không mẫu hạm (tàu sân bay) vĩnh viễn không thể chìm được a!”

” Hàng không mẫu hạm?” Đám thủ hạ nghi hoặc thắc mắc.

” Nga, nói cách khác đây là một căn cứ có thể nổi lên đại lục cùng hải dương lại.” Đoạn Vân vội vàng giải thích.

Sau đó, Đoạn Vân đầu tiên đưa cái đại môn của Cửu Thục Chi Địa đóng xuống, phái đám Thần long quay trở lại, để cho năm đầu Thần thú đang ở đây thống lĩnh đám Ma thú mới thu phục được. Sau đó Đoạn Vân liền dẫn đám thủ hạ hướng đến Á Cương mà đi về.

Trở lại Á Cương, Đoạn Vân liền tới gặp Lai Bố Ni Tư nói về sự tình của Cửu Thục Chi Địa, cũng đem bản ký sự của Trưởng cai ngục kể lại chi tiết. Lai Bố Ni Tư nghe xong rất kích động, cuồng nhiệt yêu cầu Đoạn Vân lập tức đưa hần qua đó xem xét.

Đoạn Vân cười cười, nói: ”Lai Bố Ni Tư a, ngươi không cần nóng lòng như vậy mà, ta định khai phá Tác Bất Đồ đảo kia, ta nghĩ cho ngươi đi làm Đảo chủ ở đó! Tuy là một hòn đảo diện tích không lớn lắm nhưng sản vật rất phong phú. Thế nào, còn không có hứng thú đi làm Lãnh chủ Tác Bất Đồ đảo a?”

” Thiếu gia a, ngươi không cần phải trêu đùa ta nữa, lão đầu ta cũng có tuổi rồi, răng cũng sắp rụng hết sạch rồi, ngươi còn gọi ta đi làm cái Lãnh chủ chó má gì chứ? Điều lão già ta bây giờ chỉ muốn làm duy nhất đó là nghiên cứu Cửu Thục Chi Địa kia!” Lai Bố Ni Tư nhìn về phương hướng của Tác Bất Đồ đảo mà nói, trên mặt tràn trề niềm khao khát!

Đoạn Vân đối với việc tên tiểu hỏa tử lớn tuổi Lai Bố Ni Tư này nói mình già cũng không phải một hai lần rồi, nên sớm đã sinh ra đầy đủ lực miễn dịch. Ngươi nói gì thì nói đi, ta cũng không cần phải nhượng bộ với ngươi nữa!

” Định cái gì cũng mặc kệ, nếu chỉ đi đến để nghiên cứu Cửu Thục Chi Địa thì không có cửa đâu! Tối thiểu ngươi cũng phải treo tên tuổi ở nơi đó. Với lại, ta nghĩ một mình ngươi cũng không nghiên cứu được đâu, bên trong ngoại trừ có Ma pháp trận rất thần kỳ, phía ngoài còn có rất nhiều cơ quan bí mật. Do đó ta

muốn từ Địa Tinh vương quốc chuyển mười vạn Địa Tinh đến nơi đó khai phá tài nguyên. Mà người phù hợp làm người phụ trách nơi đó!”

” Thiếu gia, người nói người phái Địa Tinh tới, mà người để một nhân loại như ta quản lý à, người không phải không có việc gì để gây chuyện hay sao? Địa Tinh tự nhiên sẽ có người Địa Tinh quản lý cơ mà!” Lai Bố Ni Tư vẫn như trước không chịu nhả ra.

Cười cười, Đoạn Vân nói: ”Nơi đó còn có hơn một ngàn cao cấp Ma thú nữa!”

” Thì sao? Ma thú đã có Ma thú quản lý a!” Lai Bố Ni Tư nhắc nhở Đoạn vân.

Đoạn vân ngẫm nghĩ, nếu tên điên cuồng nghiên cứu này phải làm cái gì quản lý nhân sự thì cũng khó xử cho hắn, với lại lão già này sau khi hoàn thành nghiên cứu Cửu Thực Chi Địa xong thì cũng cần trở lại Á Cương.

” Được rồi! Người hãy chuyên tâm làm cái nghiên cứu của người đi!T a hi vọng người có thể nghiên cứu nhanh chóng ra cái Cẩm ma không gian kia, còn nữa, tận cùng bên trong huyết động còn có một không gian lớn, nhưng bởi vì bên trong vô cùng trống rỗng nên chúng ta cũng chưa có lưu ý cẩn thận! Cái gian phòng kia không lý nào lại vô dụng, các người phải dốc sức nghiên cứu một phen!”

” Cảm ơn thiếu gia!” Lai bố Ni Tư cuối cùng cũng thở phào ra một hơi.

Đoạn Vân cười cười, nói: ”Người giống như được giải thoát a, yên tâm làm nghiên cứu của người đi, ta nghĩ có thể tìm được vị Thần này, đó là một đầu mối rất tốt!”

Lai Bố Ni Tư gật đầu, có chút cảm động.

” Được rồi, vậy cái Ách Bỉ Đa mẫu giới người có mở ra được hay không?” Đoạn Vân đột nhiên nhớ tới lúc trước Lai Bố Ni Tư từng nói có thể lợi dụng lực lượng Ma tinh mở cái Ách Bỉ Đa mẫu giới này.

” Còn chưa có, nhưng ta tin rằng sẽ rất nhanh ta có thể mở được nó. Vì bảo đảm tuyệt đối chắc chắn, ta đã làm rất nhiều thí nghiệm và tìm tòi lý luận nghiên cứu, đã phát hiện ra được phương pháp mở nó rồi! Hơn nữa rất nhiều công cụ và tài liệu đều chuẩn bị tốt cả rồi, bây giờ chỉ còn kém thực hành chân chính mà thôi!”

” Nga!Tốt lắm! Người mấy ngày này hãy tĩnh tâm tìm cách đi, việc điều động nhân viên cần phải có chút thời gian.” Đoạn Vân vỗ vỗ bả vai Lai Bố Ni Tư rồi đi ra ngoài.

Điều động nhân lực Đoạn Vân trực tiếp giao cho Đại quân gia Ước Hàn. Ba ngày sau, mười vạn Địa Tinh công tượng tề tụ ở Á Cương thành. Dưới sự vận chuyển của Phi long Gia tộc, mất thời gian một ngày thì mười vạn Địa Tinh toàn bộ đã đi đến Tác Bất Đồ đảo.

Dựa theo ý tưởng của Đoạn vân, Tác Bất Đồ đảo sẽ thành lập lên một tòa thành thị, một tòa thành thị đúng nghĩa của Địa Tinh. Về phần cơ địa của kiến thành, Đoạn Vân liền lấy phía bên cạnh của Cửu Thực Chi Địa kia. Dựa theo kiến trúc ngọn núi, vừa lúc có thể kết hợp chặt chẽ với Cửu Thực Chi Địa ở xa đó. Đoạn vân xem ra Cửu Thực Chi Địa kia đơn giản đúng là một đại huyết động, một đại huyết động chắc chắn đủ để dung nạp trên vạn người.

Mà Tác Bất Đồ đảo cũng sẽ trở thành một căn cứ của Trung Hoa Gia tộc. Sản vật trên đảo tương đối phong phú, rất có giá trị khai phá. Theo như tin tức Ma thú trên đảo trước kia cung cấp, mỏ thiết (thiết quặng) trên đảo có ít nhất ba mỏ, về phần các mỏ quý hiếm ở chỗ này cũng có không ít. Mà Ái Nhân Gia tộc nghe thấy trên đảo tìm được rất nhiều quặng thạch, Tộc trưởng Ba Nhĩ Đức Khắc liền khẩn thiết yêu cầu Đoạn Vân đem nhóm người Ái Nhân bọn họ đi xem qua. Mà Đoạn Vân cũng lo lắng đến ưu thế chủng tộc của Địa Tinh, vì vậy cũng liền đưa năm vạn Ái Nhân thiết tượng (thợ rèn) chuyển đến Tác Bất Đồ đảo. Vì để cho đám Ái Nhân có thể tìm được thêm nhiều khoáng sản còn ẩn tàng, Đoạn Vân còn đem ba đầu cửu cấp Đại Địa chi hùng phân cho bọn họ. Đại Địa chi hùng trong việc tìm khoáng tàng lại sẵn có thiên phú rất lớn. Vô luận là khoáng tàng ẩn giấu sâu bao nhiêu, chỉ cần trong phạm vi trăm dặm rà soát của bọn chúng, bọn chúng đều có thể tìm được ra chuẩn xác.

Sau khi thu xếp ổn thỏa cho Địa Tinh và Ái Nhân xong cũng đã mất năm ngày rồi. Nhìn Gia tộc Địa Tinh và rất nhiều Ái Nhân đều đi tới Tác Bất Đồ đảo, vị Lai Bố Ni Tư đối với sự nghiệp nghiên cứu có lòng kiên

trì mãnh liệt kia cũng nóng lòng lắm rồi. Lúc Đoạn Vân quay trở lại từ Tác Bất Đồ đảo hấn liền ngay lập tức tìm đến Đoạn Vân.

”Thiếu gia, thiếu gia, ta đã mở được Ách Bĩ Đa mẫu giới rồi!” Lai Bố Ni Tư hưng phấn nói.

”Đã mở ra rồi? Bên trong có cái gì?” Đoạn Vân nghe xong đối với giới tử có thể phong ấn Pháp thần này liền sinh ra hứng thú thiết tha.

Lai Bố Ni Tư đem Ách Bĩ Đa mẫu giới đưa cho Đoạn Vân nói: ”Người tự mình xem đi!”

Tiếp nhận giới tử, Đoạn Vân đem thần thức chìm vào trong giới tử. Oa káo! Không gian thực là lớn a. Vậy nghe chừng phải là $300 \times 200 \times 50 = 30$ triệu mét khối. Nha, bên trong có thể kiến lập vài gian biệt thự rồi. Ở bên trong cho dù là chứa đựng một vạn bộ đội cũng được, mỗi người đều có thể chiếm được 6m2 không gian rồi. Trâu quá, quả nhiên không hổ danh là vua trong các loại Không gian giới tử.

”Cái gì thế này? Bên trong sao lại có một quan tài thủy tinh nhỉ?” Đoạn Vân có chút nghi hoặc hỏi.

188. Chương 188. Ách Bĩ Đa Mẫu Giới Chi Mê

Cả trong Ách Bĩ Đa mẫu giới cũng chỉ có duy nhất một cái quan tài thủy tinh, điều này đủ để chứng minh quan tài thủy tinh đó không bình thường. Đoạn Vân rất cẩn thận đưa quan tài thủy tinh nhắc ra ngoài, lẳng lặng đặt lên trên mặt đất.

Oa, mỹ nhân đang ngủ a! Xuyên thấu qua lớp thủy tinh trong suốt, ở bên trong quan tài Đoạn Vân thấy được một giai nhân xinh đẹp khoảng chừng hai mươi xuân xanh. Chỉ thấy giai nhân nét mặt rất bình thản nằm ở bên trong quan tài thủy tinh, dáng vẻ an tường giống như đang ngủ say vậy. Bất quá khi thông qua thần thức quan sát, Đoạn Vân phát hiện mỹ nhân đang ngủ say kia từ lâu đã không còn dấu hiệu của sự sống.

”Ai, thật đáng tiếc! Xưa nay hồng nhan thường hay bạc mệnh, một vị giai nhân xinh đẹp khuôn mặt tao nhã như vậy mà tiêu thất trở về với cát bụi, thật sự là đáng tiếc a!” Nhìn tuyệt thế dung nhan của giai nhân, Đoạn Vân không khỏi sinh ra thương tiếc. Xưa nay anh hùng yêu thích mỹ nhân, Đoạn Vân tuy không dám tự nhận mình là anh hùng, nhưng Đoạn Vân lại là một tên sắc lang đủ mười phần, giai nhân ngọc vẫn, tuy giữ lại được tuyệt thế dung nhan nhưng lại vĩnh viễn không thể nhìn thấy mỗi ngày.

Lai Bố Ni Tư trợn trắng mắt: ”Thiếu gia à, người cũng đã có nhiều hồng phần mỹ nhân tri kỷ rồi, người không cần phải cảm thán thêm nữa! Hơn nữa, người không phải có năng lực khiến cho người ta chết đi sống lại sao, nếu thật sự coi trọng nàng ta còn không đi nhanh tới cứu đi! Ta xem nàng bây giờ hình dáng giống như là đang ngủ, có lẽ còn chưa chết mà?”

Đoạn Vân thở dài nói: ”Không chết mới là lạ! Tất cả năng lượng sinh mệnh đều đã ngừng, còn không chết sao? Ta dám nói nếu đưa nàng ra ngoài chỉ một lúc, năng lượng tức sẽ biến thành một đồng xương trắng. Quan tài thủy tinh này chỉ có thể lưu giữ lại thân thể nàng, có thể là một nam nhân yêu nàng sâu đậm hoặc người thân nàng không đành lòng để cho tuyệt thế dung nhan của nàng biến mất, mới dùng quan tài thủy tinh đặc chế này giữ lại thân thể của nàng.”

”Thiếu gia, không phải người đầu tiên có thể đưa năng lượng sinh mệnh một người đông kết lại (đóng băng), sau đó lại cứu hấn trở về sao? Cái này cũng có khả năng thành công mà!” Lai Bố Ni Tư nghĩ suy rồi nói.

”Người sống đông kết, đó là đem năng lượng sinh mệnh của hấn đóng băng lại, khiến cho hoạt động sinh mệnh của hấn tạm thời ngừng hoạt động. Nhưng người chết lại không như vậy, năng lượng sinh mệnh của người chết sẽ vì cái chết của họ mà biến mất. Người nói xem năng lượng sinh mệnh đều tan biến, ta làm thế nào còn có thể khôi phục lại sự hoạt động sinh mệnh của nàng? Khôi phục lại rồi thì cũng chỉ là một cỗ thi thể mà thôi!” Đoạn Vân giải thích.

Lai Bố Ni Tư mắt chớp chớp, hoàn toàn u mê như là lọt vào trong sương mù. Mà khi Đoạn Vân hỏi lại lão, khóe miệng lão lại nói thầm: ”Lại là sinh mạng năng lượng, sinh mạng năng lượng... ta lại không phải là Tế tự, sinh mệnh năng lượng là cái đồ vật gì ta làm sao mà biết được?”

Nghe thế, Đoạn Vân đột nhiên cả kinh: "Đúng vậy, năng lượng sinh mệnh rốt cục là cái gì nhỉ?"

"Thiếu gia, không thể nào a? Té ra người cũng không biết cái gọi là sinh mệnh năng lượng là cái gì a, vậy mà người còn ở đó nói lung tung cái gì?" Lai Bố Ni Tư vừa nghe Đoạn Vân lầm bầm tự hỏi năng lượng sinh mệnh là cái gì thì lập tức có chút giễu cợt xỏ xiên lại ngay. Tiểu dạng, gọi người là sư phụ cho oai trước mặt thôi chứ chính người cũng chẳng biết đêch gì, ha ha!

Đoạn Vân không để ý đến sự cười nhạo của Lai Bố Ni Tư, nhìn giai nhân trong quan tài thủy tinh cẩn thận tự hỏi mình.

"Thiếu gia, không cần nghĩ nữa, ta nghĩ nếu quan tài thủy tinh này đặt ở bên ngoài quá lâu, tiểu mỹ nhân bên trong của người có lẽ sẽ biến thành bạch cốt đó! Người hãy bỏ nàng vào trong giới tử đi!" Lai Bố Ni Tư chỉ vào quan tài thủy tinh nói.

Nghe Lai Bố Ni Tư nói, Đoạn Vân từ trong suy nghĩ sâu xa trở lại, dò hỏi: "Giới tử này có thể đưa cho ta được không? Ta phỏng chừng sau này sẽ có ích!"

Lai Bố Ni Tư cười cười, nói: "Ngay cả xương đầu lão già này cũng là của thiếu gia, giới tử của lão già này tự nhiên cũng là của thiếu gia rồi! Giới tử này vốn là bị người ta phong ấn lại, nói cách khác là đã có chủ nhân rồi. Có điều sau khi ta lợi dụng năng lượng bên trong Ma tinh của Ma long giải trừ cái phong ấn kia, cái giới tử này liền trở thành vật vô chủ. Ta đã tiến hành một phen khôi phục và cải tiến lại bên trong giới tử, người chỉ cần chích một giọt máu vào mặt sau giới tử, cái giới tử này lập tức sẽ là của người. Sau này cũng chỉ có người mới có thể mở nó ra, sau này nàng cũng sẽ dành riêng cho người rồi! Ha ha!"

Nghe Lai Bố Ni Tư nói, Đoạn Vân lập tức cứa ngón tay của mình, chích một giọt máu vào mặt sau Ách Bỉ Đa mẫu giới. Ngay lúc đó một trận ánh sáng chói mắt liền toát ra, sau đó Đoạn Vân cảm thấy mình cùng giới tử dường như hợp lại thành một thể thống nhất, có thể cảm giác thâm thấu rất rõ ràng đến tất cả bên trong giới tử. Vốn là Đoạn Vân dựa vào thần thức cũng có thể cảm ứng được tất cả bên trong giới tử, nhưng lại cần thời gian đem thần thức chìm vào bên trong giới tử, mà bây giờ, Đoạn Vân chỉ cần tâm niệm vừa động là có thể cảm giác đến tất cả từng ngõ ngách bên trong.

Tuy nhiên một cảm giác như thế có lẽ là không xong rồi! Bởi vì ở bên trong Không gian giới tử Đoạn Vân phát hiện thiếu nữ bên trong quan tài thủy tinh kia có điều dị thường! Lúc trước nàng đang an nhàn nằm ở bên trong quan tài thủy tinh, nhưng nơi đó chỉ là một vùng trong suốt mênh mông. Giống như Đoạn Vân đem quan tài thủy tinh chuyển ra mà cái thứ trong suốt kia lại tựa như linh hồn của một người, cũng không có theo thân thể của nàng mà di chuyển.

"Lão đầu, phát sinh sự tình lớn rồi! Bên trong còn một nàng nằm trong đó!" Đoạn Vân chỉ chỉ vào quan tài thủy tinh nói.

Lai Bố Ni Tư có chút giật mình nói: "Sao có thể như thế được? Ta lần tìm cả giới tử, chỉ tìm được một quan tài thủy tinh mà thôi! Không có khả năng ấy!"

"Lão đầu, nếu ta không đoán sai, cái thứ hư ảo ở bên trong hẳn là linh hồn của nàng! Thân thể cùng với linh hồn nàng đã tách rời khỏi nhau rồi!" Đoạn Vân giải thích.

"Lão đầu, trước tiên tiến vào xem sao! Ta muốn xem xét cái thứ kia đến tột cùng là cái gì? Nói xong Đoạn Vân trước tiên thu quan tài thủy tinh vào giới tử, sau đó lại tự thu mình vào giới tử.

Trong Ách Bỉ Đa mẫu giới, Đoạn Vân phóng ra thần thức cảm thụ tất cả bên trong. Quả nhiên Ách Bỉ Đa mẫu giới có thể dung chứa được những vật còn sống. Cùng với sự sáng khoái bên trong, không khí rất trong lành, ngoài ra Đoạn Vân còn cảm nhận được không khí bên trong cơ hồ không có lẫn tạp chất, cũng không có nấm mốc và sự ô nhiễm, tất cả đều hài hòa và tốt đẹp như vậy.

Đoạn Vân nhắm mắt lại, dùng thần thức cảm nhận mỹ nhân hư ảo đang ngủ kia. Đoạn Vân phát hiện thần thức mình có thể dễ dàng cảm nhận được một năng lượng linh hồn thần bí. Ban đầu không phát hiện ra, có thể là bởi vì linh hồn cùng thân thể nàng đang trùng hợp khiến cho mình không quá mức để ý.

Thần thức Đoạn Vân cảm nhận được rõ ràng tất cả năng lượng. Phát hiện linh hồn nàng đã rất suy yếu, năng lượng cũng tan biến không còn một chút nào. Nhưng năng lượng sau khi biến mất cũng không thoát vào trong không gian, có khi còn có thể trở lại bản thể thêm lần nữa.

Đoạn Vân nhè nhẹ tiến đến, muốn dùng tay vuốt ve một chút linh hồn kia, nhưng hấn lại chạm vào hư không. Nhưng khi thân thể Đoạn Vân cùng đoàn năng lượng kia chạm vào nhau, chân khí trong cơ thể Đoạn Vân liền tự động được lưu chuyển, muốn hấp thu phần năng lượng kia. Hoàn hảo là Đoạn Vân kịp thời chặn đứng lại. Thông qua thần thức có thể xuyên thấu linh hồn của mình, Đoạn Vân phát hiện linh hồn kia đang bị thương. Đúng vậy, giống như là thân thể bị thương vì ở trái tim có một lỗ thủng. Đoạn Vân dám nói chính là vết tích của một kiếm trí mạng cho vị mỹ nhân này.

Mà thông qua thần thức quét ra, Đoạn Vân phát hiện thân thể kia cũng có một vết thương như vậy. Trái tim bị người ta xuyên thấu, muốn không chết cũng khó!

Đoạn Vân đi tới cái quan tài thủy tinh lớn kia, muốn tìm phương pháp để mở quan tài thủy tinh ra. Thông qua một phen quét ra thần thức, Đoạn Vân phát hiện ra một cơ quan, còn phát hiện thân dưới của vị giai nhân kia có một lớp giáp. Bên trong lớp giáp có vài quyển sách, cũng không biết là nói về cái gì.

Đoạn Vân cẩn thận mở quan tài thủy tinh ra, cũng ôm lấy mỹ nhân đặt ở trên tấm nắp đáy của quan tài thủy tinh. Có chút kích động sau khi mở lớp giáp kia ra, Đoạn Vân tìm được vài quyển sách da thú. Mở ra xem, Đoạn Vân kêu lên một tiếng thật to. A, bảo bối a! Bên trong ghi lại rất nhiều phương pháp tu luyện Không gian ma pháp, còn có phương pháp chế tạo Không gian giới tử, Triệu hoán dị không gian, Ma pháp truyền tống, vv có rất nhiều liên quan gì đó cùng với Không gian ma pháp.

A, nhất được Quỷ Hoa bảo điển rồi. Có Không gian truyền tống sau này việc lão tử quay trở lại Thiên Long, đến Nạp Lan đúng là chỉ mất mấy giây thôi. Hắc hắc, sau này a, trước nửa đêm đến Thiên Long thành cùng vài lão bà nơi đó đi đi dạo dạo, sau nửa đêm trước tiên đến nơi Tiểu Nguyệt ngủ một lúc, nhìn xem nhi tử xuất thế, sau đó lại trở lại Ác cương cùng hai thị nữ hoặc là Miêu nữ La Ly tâm tình một chút. Ha ha, sáng khoái quá!

Lợi dụng trí nhớ siêu cường của mình, Đoạn Vân rất nhanh chóng liền đem một chút giảng giải về lý luận không gian trong đó nhớ kỹ. Giờ đây Đoạn Vân là Toàn hệ pháp sư, mặc dù tu luyện ma pháp có chút cổ quái, nhưng có vật này thì sau này lợi dụng Không gian ma pháp có phương hướng rồi. Dù sao trên đại lục thì Không gian pháp sư thật là quá ít, ít đến nỗi cả Thiên Long cũng tìm không thấy nửa người. Mà thư tịch về Không gian ma pháp cũng gần như tuyệt tích rồi.

Nhưng ở lớp giáp tận cùng bên trong còn một mảnh bì thư da thú lại khiến cho Đoạn Vân có chút kinh ngạc! Bởi vì mặt trước ghi lại một đoạn văn tự nội dung động trời, một bí văn cùng với Đông phương Thần giới và Không gian pháp sư có quan hệ.

189. Chương 189. Cứu Trì Tử Nhân Thiên Niên Thi

Đó là một phần di thư mà Thần thú Ách Bỉ Đa lưu lại!

Thông qua tấm thư da thú, Đoạn Vân biết được cô gái này có liên quan đến một sự tình trọng đại. Cô gái này thì rất bình thường! Nhưng cha nàng lại rất lợi hại: Thập nhất cấp Không gian ma pháp nhân loại.

Căn cứ vào sự giải thích của Ách Bỉ Đa Thần thú thì sự tình là như sau.

Không gian pháp thần Khoa Lâm Mễ Khắc hơn một ngàn năm trước là Không gian pháp thần lợi hại nhất của loài người, dựa vào thiên phú của mình đưa Ma pháp không gian của mình tu luyện tới Thập nhất cấp trung giai, mà Không gian thần thú Ách Bỉ Đa Thập nhất cấp sơ giai lại còn là Ma sủng phò trợ của hắn. Cũng chính vì thiên phú về Không gian ma pháp của Khoa Lâm Mễ Khắc, khiến cho hắn phát hiện được một ít bí mật về Đông phương Thần giới. Hắn phát hiện được sự giáng xuống của Thần, kỳ thật cũng chỉ là một loại Ma pháp truyền tống, hơn nữa thông qua rất nhiều thí nghiệm hắn tự mình cũng tìm được phương pháp Không gian truyền tống này. Cũng chính vì hắn tìm được phương pháp này mới dẫn tới việc bị Thần trừng phạt, cả nhà bọn họ đều bị diệt môn.

Lúc ấy hắn cũng không có hoài nghi thật giả về sự tồn tại Thần. Nhưng Thần vẫn không buông tha cho hắn. Thêm nữa, vì để cho Thần càng trở nên thần bí, vào một đêm toàn bộ Không gian pháp sư của Đông đại lục đều mất tích, rất nhiều thư tịch, bút ký, thư từ các loại có liên quan đến Không gian ma pháp tất cả đều bị tiêu hủy. Mà tiểu chủ nhân Hi Nhã của Ách Bỉ Đa bị binh lính Thần tộc đâm một kiếm và lão

chủ nhân của hần bị bắt đi. Cuối cùng thì Ách Bỉ Đa cũng không thể cứu sống được tiểu chủ nhân, vì vậy liền có ý định đem nàng và Ma pháp của Khoa Lam Mễ Khắc đặt vào trong quan tài thủy tinh, rồi hy sinh cả cuộc đời mình dành thời gian luyện chế Ách Bỉ Đa mẫu giới.

Tuy nhiên Đoạn Vân nhìn vào thời kỳ đó cảm thấy sự tình đã không đơn giản như vậy. Bởi vì thời gian đó đúng là thời kỳ Đông phương Thần giới rút khỏi đại lục. Lúc đó Thần giới đang chuẩn bị rút khỏi đại lục, chẳng lẽ trong thời khắc quan trọng lại phải vì một nhân loại pháp thần mà không đi? Hơn nữa bên trong còn giành chỗ cho những Không gian pháp sư.

Thông qua cái này, không có thể chứng minh Thần nhất định là giả dối. Nhưng lại có thể chứng minh một điều: Thần, quả nhiên không phải là chim tốt (hảo diệu).

Sau khi đem tất cả thu vào, Đoạn Vân đối với vị thủy mỹ nhân đã chết Hi Nhã và cả quan tài thủy tinh kia đồng thời phóng tới mặt trên của quan tài thủy tinh, đem nơi đó biến thành một phòng Phẫu thuật tạm thời.

Hôm nay, Đoạn Vân muốn nhân cơ hội này xem qua linh hồn người chết, thách thức y thuật của mình, Đoạn Vân lần này muốn trên ý nghĩa chân chính cứu người chết sống lại.

Nếu muốn cho Hi Nhã sống lại, Đoạn Vân phải hành động từ hai mặt. Một là thân thể nàng, trái tim nàng đã bị lợi kiếm đâm xuyên, Đoạn Vân vừa muốn tìm cách phục hồi sinh cơ cho thân thể nàng; về mặt khác còn cứu vớt linh hồn của nàng nữa. Năng lượng linh hồn của nàng rất yếu, và lại còn bị thương, điều này đối với Đoạn Vân chưa từng tiếp xúc qua linh hồn mà nói thì quả là một thách thức không nhỏ.

Đầu tiên, Đoạn Vân muốn chữa trị tốt thân thể nàng. Bởi vì trái tim Hi Nhã bị lợi kiếm xuyên qua, hơn nữa trên ngực có một lỗ kiếm, và lại nàng cũng đã chết rồi, nguyên bản đối với một Tế tự mà nói nếu muốn dùng Tế tự thuật chữa trị cho một thân thể người không có dấu hiệu của sinh mệnh căn bản là không có khả năng. Bởi vì Tế tự thuật chỉ có thể thúc đẩy các loại chức năng của thân thể con người, làm cho thân thể dưới tình huống ở bên ngoài thúc đẩy sản sinh thêm mấy lần thậm chí mấy chục lần tốc độ khôi phục, mà người chết thì không có chức năng của sinh mệnh.

Bất quá, điều này đối với Đoạn Vân mà nói cũng không thành vấn đề. Đoạn Vân có thể lợi dụng phương pháp châm cứu của Trung y làm cho các chức năng của Hi Nhã đạt được sự khôi phục tạm thời, cũng là một sự khôi phục giả tạo. Cái này giống như trên người của một con ếch đã chết, sau khi kích thích hệ thần kinh của nó, hệ thần kinh của con ếch vẫn sẽ có phản ứng giống như trước.

Nói thật, nếu không phải thân thể Hi Nhã kịp thời được đặt vào bên trong Không gian giới tử được miễn dịch hoàn toàn, sẽ không biến chất này, thì Đoạn Vân tuyệt đối không có khả năng biện pháp nào. Nhưng may mắn là Hi Nhã chỉ mất đi tất cả dấu hiệu của sinh cơ, ngoại trừ trái tim thì các chức năng có thể coi như hoàn hảo không khuyết tật.

Lấy ra các loại dụng cụ phẫu thuật, Đoạn Vân liền mở lồng ngực mỹ nhân đang ngủ ra. Oa! Tên gia hỏa ấy không biết thương hoa tiếc ngọc hay sao? Một cô gái xinh đẹp như vậy lại một kiếm xuyên phá ngay bên trái đôi ngọc thổ hoàn mỹ như vậy! Có lẽ là bà tám rồi, chứ nam nhân ai lại độc ác như vậy!” Đoạn Vân nhẹ nhẹ vuốt ve ngọc thổ bên đó, một bên tính toán khai đao ở chỗ nào tốt nhất, một bên không khỏi đối với hung thủ kia có chút thành kiến.

Sau khi bàn tay dâm dăng lưu luyến không muốn buông ra đã rời khỏi nơi khiến cho Đoạn Vân hoài niệm kia, hần bắt đầu chữa trị thân thể cho thủy mỹ nhân.

Đương nhiên rồi, bắt đầu vẫn như cũ là mổ bụng! Đoạn Vân trước tiên dùng ngân châm khống chế hệ thần kinh của thủy mỹ nhân, khiến cho trái tim Hi Nhã dưới kích thích của châm cứu tạm thời khôi phục một chút cơ năng chữa trị trái tim. Sau đó Đoạn Vân dùng Quang hệ ma pháp, thảo dược và Tế tự thuật kết hợp lại, trải qua một hồi cố gắng, cuối cùng cũng chữa trị tốt cho trái tim nàng.

Sau khi chữa trị tốt cho trái tim, Đoạn Vân cũng không lập tức khâu lồng ngực đã bị mổ ra, mà là chuyển hướng sang linh hồn. Ở trong Không gian giới tử, bất kể là thân thể được đặt trong bao lâu cũng sẽ không phát sinh một biến hóa gì, do đó Đoạn Vân muốn giải phóng thân thể trước.

Đoạn Vân đem thần thức của mình quét qua linh hồn Hi Nhã một lần, rồi rất bất lực lắc lắc đầu. Theo

Đoạn Vân suy đoán, năng lượng linh hồn của linh hồn này quá yếu, cho dù chữa trị vết thương trên linh hồn kia, cũng không có khả năng làm cho nàng có đủ năng lượng sinh mệnh. Trừ phi mình bổ sung cho nàng một ít năng lượng linh hồn. Tuy nhiên chân khí trong cơ thể mình một khi gặp được năng lượng linh hồn sẽ sinh ra một loại lực hút đem năng lượng hấp thu lại, vả lại, năng lượng linh hồn của mình tặng cho nàng, vậy không biết mình sẽ có việc gì hay không đây? Nếu có năng lượng linh hồn khác để cho mình hấp thu, sau đó lại thông qua chân khí quý dị của mình truyền cho nàng một phần năng lượng linh hồn thì tốt quá rồi.

Nghĩ vậy, Đoạn Vân rất tà ác mò mẫm Không gian giới tử trong tay mình. Đúng a, trong giới tử không phải có hơn một trăm Điều nhân sao? Điều nhân không đúng là linh hồn ngâm qua Chuyển Sinh Trì mới tạo thành sinh vật đặc thù hay sao? Linh hồn hẳn là rất cường đại a! Chỉ cần giết chết một Điều nhân đã bị đóng băng lại, sau đó hút năng lượng linh hồn của hắn, thuận tiện đem một chút năng lượng truyền cho linh hồn Hi Nhã, cái này không phải có thể sao?

Vừa nói là làm! Sau đó Đoạn Vân từ trong Không gian giới tử lấy ra một Điều nhân bị đóng băng, sau đó làm tan băng, làm cho Điều nhân từ chết giả biến thành chết thật. Trong nháy mắt khi Điều nhân chết, một linh hồn cường đại từ trên người Thiên sứ đã chết liền xông ra. Cảm nhận được sự bổ ích lớn của linh hồn đó, Đoạn Vân cũng không khách khí trực tiếp vận chuyển chân khí hấp thu lại. Đoạn Vân ngưng tụ một cỗ tinh thần lực cường đại, đưa linh hồn Thiên sứ bao vây lại, vận chuyển chân khí đưa năng lượng nọ chuyển hóa thành chân khí và tinh thần lực rồi Đoạn Vân truyền cho linh hồn Hi Nhã.

Quả nhiên, dưới sự gào thét của Thiên sứ, năng lượng linh hồn Thiên sứ nhanh chóng bị Đoạn Vân hấp thu, chân khí và tinh thần lực của Đoạn Vân vào lúc này cũng có thể thấy được tốc độ gia tăng. Đương nhiên có một cỗ năng lượng không nhỏ vẫn y nguyên từ trong cơ thể Đoạn Vân truyền tới linh hồn Hi Nhã. Rất nhanh, linh hồn Hi Nhã lúc này bằng mắt thường cũng có thể thấy được tốc độ chữa trị, tăng trưởng lên. Mà trong khi linh hồn Hi Nhã đạt đến độ bão hòa, thì linh hồn Thiên sứ nọ cũng bị Đoạn Vân hấp thu được không ít rồi.

Nha, Thiên sứ quả nhiên không hổ danh là sinh vật quý dị do linh hồn trải qua Chuyển Sinh Trì mà sinh ra, thực sự là đại bổ. Trải qua một phen hấp thu, chân khí trong cơ thể Đoạn Vân đề cao lên không ít, đặc biệt là tinh thần, thực sự tăng cường lên không biết bao nhiêu!

Linh hồn Hi Nhã hẳn là cũng coi như được chữa trị tốt rồi! Nhưng bây giờ một vấn đề mới lại phát sinh. Linh hồn Hi Nhã căn bản không có tính lại. Từ linh hồn Thiên sứ có thể sinh ra sợ hãi, phát ra than khóc, Đoạn Vân liền dám khẳng định linh hồn cũng có thể có suy nghĩ riêng của mình, thậm chí rất có thể suy nghĩ của một người căn bản là do linh hồn khống chế.

Tuy nhiên đã bất tỉnh thì cứ bất tỉnh đi, lão tử vẫn phải làm đau người khi người đang ngủ. Sau khi dùng tinh thần lực rất mạnh đưa linh hồn Hi Nhã đặt lên người nàng, Đoạn Vân bắt đầu một đợt cứu trị khác.

Lần này chủ yếu là khôi phục công năng của các cơ quan nội tạng. Còn như thế nào làm cho linh hồn Hi Nhã tỉnh lại, Đoạn Vân muốn thông qua kích thích hệ thần kinh thử lại một lần.

Trước tiên dùng châm cứu khống chế toàn bộ vị trí dưới đầu Hi Nhã, Đoạn Vân bắt đầu khôi phục các cơ quan quan trọng của Hi Nhã. Đầu tiên phải là trái tim, cái này cũng là duyên cớ vì sao lúc vừa rồi Đoạn Vân không khâu ngực nàng. Thông qua châm cứu phụ trợ, Đoạn Vân tạm thời làm cho trái tim Hi Nhã bắt đầu đập lên; tiếp theo đó cũng chính là hô hấp.

Sau khi làm cho trái tim đập trở lại, buồng phổi bắt đầu vận hành, Đoạn Vân nhanh chóng khâu ngực Hi Nhã lại, đem thân thể hoàn tất chữa trị. Tuy nhiên bởi vì Hi Nhã chết đã lâu, nên cơ hồ không có nhiệt độ cơ thể. Vì thế mà huyết dịch nàng không thể vận chuyển được! Vì để có thể khiến cho huyết dịch nàng một lần nữa tuần hoàn trở lại, nên Đoạn Vân vận dụng chân khí dùng phương pháp đẩy lên, làm cho nhiệt độ cơ thể Hi Nhã bình thường trở lại trước, sau đó khôi phục năng lực tuần hoàn máu của nàng.

Làm được bước này, Đoạn Vân cũng cơ bản khiến cho các vị trí dưới đại não của Hi Nhã bắt đầu hồi phục! Cái này tương đương với lúc Đoạn Vân giải phẫu não cho Tra Lí, làm cho đại não của hắn giống như chết giả. Nhưng nơi này không phải chết giả mà là thật sự đã chết, nhưng đạo lý cũng đều là giống nhau thôi.

Lợi dụng ngân châm, Đoạn Vân làm cho một chút công năng của đầu Hi Nhã cũng dần dần khôi phục lại.

Như vậy, thân thể Hi Nhã cơ bản được sống lại. Tuy nhiên Hi Nhã sống lại sẽ mang trong mình một linh hồn đã chết, hoặc nói là linh hồn ngủ say trong thân xác, cũng là ngay cả tư duy của người thực vật cũng đều không có.

Không còn cách nào khác, Đoạn Vân đành trị bệnh thêm một lần nữa. Vì muốn để cho linh hồn Hi Nhã giác tỉnh, Đoạn Vân dùng cây ngân châm khẽ cắm ở các huyệt gây đau đớn cảm nhất trên thân thể Hi Nhã, còn cắm ở các nơi hệ thần kinh nữa.

Bắt đầu, theo cây ngân châm Đoạn Vân khẽ cắm vào, thân thể Hi Nhã bắt đầu run rẩy nhẹ, tiếp theo rung càng lúc càng kịch liệt.

Mà sau khi Đoạn Vân đem một cây ngân châm cắm vào đại huyệt sau ót của Hi Nhã, nàng ta đang từ trạng thái giây đàn đạch đột nhiên nhảy dựng lên.

” Đau... !” Hi Nhã lớn tiếng hét lên.

190. Chương 190. Không Gian Pháp Sư Thiên Niên Mê

Hi Nhã bởi vì đau đớn mà nhảy bật dậy, làm cho Đoạn Vân giật bắn mình hoảng sợ. Thấy các cây ngân châm này vẫn cắm y nguyên ở trên người Hi Nhã, Đoạn Vân tiến lên điểm vào huyệt đạo của Hi Nhã. Nhìn Hi Nhã vẻ mặt thống khổ mà không thể nhúc nhích, Đoạn Vân nhanh chóng lấy ngân châm trên người nàng xuống.

Sau khi kiểm tra lại thân thể Hi Nhã một lần, Đoạn Vân rất hài lòng rồi nở nụ cười khoe cả cái chuông thịt nhỏ trong họng. Ai nha, ta đúng là thiên tài a! Bây giờ người chết cũng được ta cứu sống lại rồi, xem ra Tử thần không có cách nào nhiều loạn mãi rồi.

Thấy vẻ mặt nghi hoặc của Hi Nhã, Đoạn Vân giải khai huyệt đạo cho nàng, cười nói: ”Người cuối cùng cũng sống lại rồi!”

Hi Nhã vẫn còn có chút si ngốc, ánh mắt dừng lại ở nơi nào đó rồi nhìn quét xung quanh, hoài nghi hỏi: ”Nơi này là nơi nào? Tại sao ta lại có cảm giác quen thuộc như vậy? Còn nữa, người là ai? Vì sao ta đối với người lại có loại cảm giác thân thiết vậy?”

Cảm giác thân thiết? Đoạn Vân cũng đầy một bụng hồ nghi. Nhưng vừa đảo mắt nghĩ ngợi liền hiểu được ngay. Năng lượng linh hồn Hi Nhã là được Đoạn Vân lấy linh hồn Thiên sứ tiêu hóa sau đó truyền cho Hi Nhã, mà chủ nhân của năng lượng linh hồn sau khi bị tiêu hóa đã không còn là Thiên sứ xui xẻo kia nữa mà phải được xem là Đoạn Vân.

Đoạn Vân cười cười nói: ”Trước tiên người không cần phải quản ta là ai, người bây giờ có biết người là ai hay không?”

”Ta đương nhiên biết, ta tên là Hi Nhã! Mặc dù có rất nhiều sự tình ta đều không nhớ rõ, nhưng trong não của ta vẫn có một chút ký ức còn sót lại. Tại sao lại như vậy nhỉ? Ta nhớ kỹ rõ ràng là đã chết rồi!” Hi Nhã khi nhớ lại chuyện cũ của mình vẻ mặt cũng rất kinh hãi.

Nhưng rồi rất nhanh nàng nở nụ cười: ”Thật không ngờ sau khi chết linh hồn ta còn có tư duy! Ta nghĩ người đúng là Tử thần rồi!”

”Ta không phải Tử thần, nơi này cũng không phải là địa ngục! Người không phải nói nơi này đối với người có chút quen thuộc hay sao?” Đoạn Vân nhắc nhở lại.

Nghe Đoạn Vân nói Hi Nhã một lần nữa nhìn ngắm xung quanh, sau đó vẻ mặt liền kinh ngạc: ”Đây là Không gian giới tử của Đa Đa Điểu?”

Đoạn Vân gật đầu.

”Vậy thì người là ai? Người vì sao lại ở chỗ này? Còn nữa, ta bây giờ đã chết hay là còn sống? Đa Đa đã chạy đi đâu rồi?” Hi Nhã thoáng cái hỏi Đoạn Vân mấy vấn đề, làm cho Đoạn Vân há hốc mồm miệng, tiếp đó lại nhắm mắt.

Ý thức được sự lỗ mãng của mình, Hi Nhã có chút lúng túng nói: "Xin lỗi, ta chỉ là có chút kích động! Cầu xin người hãy chậm rãi nói cho ta biết có được không?"

Khóe miệng Đoạn Vân rất quý dị liền cười nói: "Nếu muốn ta trả lời người những chuyện này, người trước hết phải trả lời vấn đề của ta!"

"Được thôi!" Hi Nhã nở nụ cười xinh đẹp, nụ cười này khiến cho tên sắc lang Đoạn Vân thiếu chút nữa thì ngây dại mất hồn vía.

"Hí hí " Thấy Đoạn Vân vẻ mặt ngây ngốc chờ đợi, ánh mắt si mê ngây dại, mồm miệng há hốc sắp sùi bọt mép..., Hi Nhã che miệng cười khúc khích.

Đoạn Vân lúng túng nói: "Khắc khắc, ta hỏi người chuyện thứ nhất. Ta muốn biết vì sao cả nhà các người lại bị Thần tộc diệt tộc?"

Nghe Đoạn Vân nói, Hi Nhã có chút thương cảm nói: "Tình huống cụ thể ta cũng không nhớ được quá nhiều. Ta chỉ nhớ được phụ thân ta từng nói qua với ta, Đông phương Thần minh khả năng có lẽ buông tha cho Mộng Đa Lợi Á đại lục, hơn nữa, bọn họ phải đi trước khi thông đạo giữa Thần giới và Nhân giới đóng lại. Nhưng nếu muốn đem toàn bộ thông đạo đóng lại, đầu tiên phải làm cho trên đại lục không còn Không gian pháp sư, nhất là Không gian pháp sư lực lượng cường hãn, bởi vì Không gian ma pháp của không gian pháp sư sẽ có thể làm thông đạo bị đóng lại một lần nữa mở ra.

Theo cha ta phỏng đoán,tại cuộc chiến giữa Đông phương Thần giới và Tây Phương Thần giới, nếu như để cho Tây phương Thần giới từ không gian thông đạo của Đông đại lục tiến vào Thần giới,như vậy Thần giới sẽ rất nguy hiểm!"

Chẳng nhẽ Tây đại lục không có Không gian pháp sư sao? Hơn nữa, Tây phương Thần giới hẳn là có thể có vài tên gia hỏa Không gian ma pháp cường hãn mà!" Đoạn Vân hỏi lại.

"Kỳ thật, trong lần đại nạn của Không gian pháp sư, toàn bộ Không gian pháp sư của Tây đại lục đều bị Thần tộc tiêu diệt hết, ngay cả đến khu vực khoảng không thông gian thông đạo toàn bộ cũng bị phong ấn lại! Mà rất nhiều Không gian pháp sư Đông đại lục cũng bị đưa tới Thần giới. Theo nghiên cứu của cha ta, chịu sự ảnh hưởng về lý luận không gian, nếu không có không gian thông đạo, từ Thần giới tới đại lục thì rất khó khăn, nếu như cưỡng ép phá vỡ không gian mà nói, thực lực bị giảm xuống ít nhất một giai, thậm chí có thể sẽ tan thành tro bụi. Không có không gian thông đạo, Tây phương Thần giới nếu muốn từ trên đại lục tiến công Đông phương Thần giới căn bản không có khả năng."

"Theo ta được biết, cha người lúc ấy rất lợi hại, có thể là Không gian pháp thần lợi hại nhất trên đại lục rồi. Vì sao các người không bị đưa đến Thần giới, mà cả tộc bị diệt vong đây?" Đoạn Vân nghi hoặc hỏi.

Hi Nhã vẻ mặt trở lại đau thương, lạnh lùng nói: "Mẫu thân ta là người Tây đại lục, vả lại cũng là một Không gian pháp thần của Tây đại lục. Bởi vì Thần tộc thanh tẩy Tây đại lục trước, do đó bộ tộc của mẫu thân ta chịu sự bức hại trước tiên. Đa Đa lợi dụng Không gian truyền tống của mình đưa mẫu thân ta từ nơi đó trốn thoát, nhưng lại dẫn võ sĩ của Thần tộc tới. Vì vậy, nhà ta liền.... !" Nói tới đây, nước mắt của Hi Nhã liền bắt giạt chảy xuống.

Nghe thế, Đoạn Vân rốt cục cũng đã hiểu được phần di thư trên của Ách Bỉ Đa về chuyện Thần giới đuổi giết, nguyên Ách Bỉ Đa vốn là Ma thú Tây đại lục. Ta nói rồi mà, Thần như thế nào lại không còn chút nhân tính như vậy?

Cũng mặc kệ người ta có nguyện ý hay không, Đoạn Vân tiến tới ôm lấy giai nhân đang khóc, vỗ nhẹ phía sau lưng nàng, ôn nhu nói: "Không cần phải thương tâm nữa! Mọi việc cũng đã trôi qua rồi!"

"Hu hu! Cha bị bọn họ bắt, người hầu trong nhà cũng bị bọn họ giết! Bọn họ còn đem Hi Nhã ra giết. Từ thân đại nhân,t a muốn gặp thân nhân của ta, ta muốn gặp mẫu thân của ta, có được không?" Hi Nhã ở trong ngực Đoạn Vân mà khóc lóc kể lể.

Nghe thế, Đoạn Vân quý dị cười cười, nói: "Không được, mẫu thân người là quý hồn của Tây đại lục, không phải do ta quản!"

Nghe Đoạn Vân từ chối, Hi Nhã khóc lóc càng thương tâm hơn.

Đoạn Vân ôm giai nhân đang khóc trong lòng ra vẻ vỗ về an ủi, nhưng vẻ mặt tên sắc lang lại là bộ mặt từng từng vì đang lợi dụng để mà hưởng thụ, hần nhẹ giọng cảm thán: "Thực mềm mại a!"

"A!" Tựa hồ nghe được Đoạn Vân nói, Hi Nhã vẻ mặt kinh hoảng đẩy Đoạn Vân ra.

"Người thật sự là Tử thần? Vì sao lúc đầu người còn nói người không phải? Với lại, người thế nào lại ở trong Không gian giới tử của Đa Đa?" Hi Nhã nhìn vào Đoạn Vân, có chút đề phòng hỏi.

Sự ôn nhu trong lòng đột nhiên biến mất, khiến cho Đoạn Vân có chút không sáng khoái, hần nhìn giai nhân trên chộc nói: "Là như thế này, bổn đại nhân thấy người lớn lên xinh đẹp như vậy, liền muốn cho người làm tiểu thiếp thứ ba mươi tám của ta. Người có biết là có thể được Tử thần ta để mắt tới cũng được coi như phúc khí của người rồi!"

"Người? Người gạt người ta! Người căn bản không phải là Tử thần, ta vừa rồi còn cảm giác được nhiệt độ cơ thể nóng rực của người! Nhất là phía dưới, có một cây gì đó rất nóng rất nhọn rất cứng cứ chọc chọc... vào người ta. Hơn nữa, hình dáng người nhìn qua đều không có điểm nào giống Tử thần cả!" Hi Nhã bộ mặt hoàn toàn một vẻ "ta coi thường người!"

Xấu hổ một chút, Đoạn Vân quỷ dị cười trừ lấp liếm: "Người sao lại biết Tử thần không có thân nhiệt vậy? Ta không giống Tử thần, vậy chẳng nhẽ người đã gặp qua hần?"

"Dù sao thì người cũng không phải! Tử thần như thế nào lại có thể giống một tên sắc lang như người? Hơn nữa, nhìn qua người vẫn còn trẻ tuổi!" Hi Nhã có chút giễu cợt nói.

Đoạn Vân cười cười nói: "Được rồi, ta thừa nhận ta không phải Tử thần! Ta tên là Đoạn Vân, người có thể trực tiếp gọi ta là Vân, Vân ca hoặc trực tiếp gọi Đoạn Vân cũng được! Còn chức nghiệp của ta là một Tế tự. Vả lại ta muốn nói cho người biết đó là người vốn đã chết, ngay cả linh hồn cũng đã chết! Nhưng bây giờ người đã sống lại, nếu người không tin có thể véo tay mình, xem có đau hay không?"

"Đau? Ta khôi phục tri giác trong lúc người cầm những cái gì nhỏ nhỏ trên người ta, sau đó có một cái làm ta đau muốn chết. Ta có thể cảm giác được đau đớn! Nói như vậy, ta thật sự chưa chết? Là người đã cứu ta?" Hi Nhã hưng phấn nói.

Đoạn Vân gật đầu, nói: "Chính xác mà nói, người vốn đã chết rồi! Nhưng may mà có cái Ách Bỉ Đa mẫu giới này. Ta đoán người lúc trước được đặt vào Ách Bỉ Đa mẫu giới, cũng chưa có chết hẳn, linh hồn còn không bị tiêu tán hoàn toàn. Mà Ách Bỉ Đa mẫu giới lại có tác dụng đặc thù giam hãm linh hồn, do đó, thân thể và linh hồn người ở chỗ này được bảo toàn lại. Nếu không phải linh hồn người còn chưa có tiêu thất, cho dù là Đoạn Vân ta tự xưng đối đầu với Tử thần cũng không thể cứu người sống lại."

Nghe Đoạn Vân giảng cái gì linh hồn a, thân thể a, đối với đầu óc Hi Nhã đều có điểm hơi quá. Nhưng năng đối với năng lực của Đoạn Vân cũng rất giật mình, cùng Tử thần đối nghịch? Vậy không phải là có thể cho con người ta bất tử sao? Thật sự thần kỳ a!

"Cám ơn người! Đoạn Vân ca ca, cảm ơn người đã cứu ta!" Hi Nhã rất cung kính khom người xuống.

Nghe nàng nói cái câu "ca ca" kia, Đoạn Vân một trận rùng mình! Đoạn Vân rất bối rối nói: "Hi Nhã, không cần phải gọi ta là ca ca đâu, thực tế nói về tuổi thì người làm tổ tiên ta cũng có thể được đấy!"

"Đoạn Vân ca ca sao lại nói như vậy?" Hi Nhã có chút nghi hoặc hỏi.

Đoạn Vân ngẫm nghĩ rồi nói: "Vậy người nói đi! Thân thể và linh hồn bị tàn phá của người ở trong này ngậy đại hơn một ngàn năm qua. Hiện tại khoảng cách thời gian người tử vong, cũng là lúc Thần tộc rời khỏi đại lục, đã trôi qua hơn một ngàn năm rồi!"

"A!" Nghe Đoạn Vân nói, Hi Nhã vẻ mặt đầy hồ nghi.

Đoạn Vân còn nói: "Nhưng bởi vì người sống trong giới tử, tất cả đều là trống không! Do đó người cũng không thể xem như hơn một ngàn tuổi! Nói đùa, mỹ nữ hơn một ngàn tuổi, sau này mình muốn theo đuổi thì khi đó phải làm sao đây?"

"Ô, thật không ngờ thời gian nhoáng cái đã hơn một ngàn năm rồi!" Hi Nhã không khỏi cảm thán nói.

"Hi Nhã, chúng ta ra ngoài đi! Không cần phải đứng lâu ở bên trong này mãi!" Đoạn Vân nói xong, tâm niệm vừa động thì Đoạn Vân và Hi Nhã thân đã đặt ở bên ngoài rồi.

"Ta ra rồi nè! Lão đầu, ta cho người kiến thức một chút cái gì gọi là vết tích của Thần đây này!" Lôi kéo Hi Nhã, Đoạn vân về mặt hưng phấn quay về phía Lai Bố Ni Tư đang ngủ gà ngủ gật mà kêu réo.

191. Chương 191. Không Gian Truyền Tống Phong Cuồng Hành

Lai Bố Ni Tư mặc đồ ngủ hài lòng liếc mắt Đoạn Vân một cái, đang muốn chìm vào giấc mộng đẹp một lần nữa, nhưng vừa nhìn thấy Hi Nhã phía sau Đoạn Vân về mặt liên kinh hãi, vội vàng xoa xoa mắt, rồi lại ra sức dụi dụi mắt.

"Thiếu gia, người thực sự đem người chết cứu sống lại rồi sao?" Lai Bố Ni Tư có chút khó tin nói.

Đoạn Vân cười cười hỏi lại: "Người nói gì thế? Lại đây, lão đầu, ta xin giới thiệu cho người một chút, đây là Hi Nhã, là con gái của Không gian Pháp thần Khoa Lâm Mễ Khắc trong truyền thuyết của ngàn năm trước!"

"Khoa Lâm Mễ Khắc!" Lai Bố Ni Tư về mặt đầy kinh hãi.

Ngẫm nghĩ, Đoạn Vân đưa cho Lai Bố Ni Tư bút ký ma pháp của Khoa Lâm Mễ Khắc rồi nói: "Đây là một chút tâm đắc về Không gian ma pháp của Khoa Lâm Mễ Khắc đại sư, bên trong có ghi lại rất nhiều lý luận chú giải về Không gian ma pháp! Người xem trước đi, Cứu Thế Chi Địa trước hết ta sẽ đóng lại, chờ sau khi người tìm ra Truyền tống trận, ta lại cho người đến nơi đó nghiên cứu. Ta đoán người tạm thời cũng sẽ không muốn đến cái địa phương quỷ quái đó đâu."

"Cám ơn thiếu gia!" Lai Bố Ni Tư về mặt kích động liền tiếp nhận bộ sách da thú trong tay Đoạn Vân.

"Đoạn Vân ca ca, người sao lại gọi vị đại ca ca này là lão đầu a?" Hi Nhã có vẻ nghi hoặc hỏi Đoạn Vân. Theo nàng thấy, Lai Bố Ni Tư cũng chỉ là thanh niên khoảng hai mươi tuổi, mặc dù trong mắt hiện rõ vẻ lão luyện, nhưng hình dáng nhìn qua cùng lắm cũng chỉ là tầm hai mươi năm, hai mươi sáu tuổi mà thôi.

"Đoạn Vân cười cười, nói: "Sau này người sẽ biết ngay! Đây là Luyện kim Pháp thần, tuổi đã hơn một trăm rồi!"

"Đoạn Vân ca ca chỉ biết gạt người ta, lúc thì nói mình là Tử thần, có lúc còn nói mình là tử địch đối đầu với Tử thần, bây giờ còn nói vị đại ca này là một lão ông hơn trăm tuổi, chẳng có câu nào là thật cả!" Hi Nhã về mặt tiểu ý nói.

Mà lão đầu này, sau khi tiếp nhận tập bút ký từ trong tay Đoạn Vân, liền hoàn toàn bị Ma pháp lý luận bên trong hấp dẫn, lão lẳng lặng đi tới cái bàn bên cạnh rồi ngồi xuống, tập trung toàn bộ tinh thần khám phá bên trong thế giới thần kỳ của Ma pháp không gian.

"Lão đầu!" Đoạn Vân quay về phía Lai Bố Ni Tư hét lên.

A? Chuyện gì vậy thiếu gia? Lai Bố Ni Tư bị tiếng hét lớn của Đoạn vân làm cho hoảng sợ, vội vàng khép quyển sách lại hỏi.

Đoạn vân trợn mắt, nói: "Lão đầu, Hi Nhã là nhân loại một ngàn năm trước, đối với lịch sử ngàn năm trước kia, đặc biệt là Thần giới có hiểu biết không ít, ta nghĩ nàng đi theo người chắc là tốt rồi!"

"A? Thiếu gia, người tha cho lão già ta đi, ta cũng có tuổi rồi! Đương nhiên lúc có chuyện, ta sẽ đi thỉnh giáo. Tuy nhiên, người mà để cho một tiểu cô nương đi theo lão già như ta, cái đó cũng quá .rồi đấy!" Lai Bố Ni Tư vội vàng từ chối.

"Đoạn Vân ca ca, ta đi theo người được rồi!" Hi Nhã lúc này kéo cánh tay Đoạn Vân nói.

Ngẫm nghĩ, Đoạn Vân truyền âm cho Liên Na kêu nàng tới đây.

"Liên Na, đây là Hi Nhã, nàng trước tiên đưa nàng ta đi thu xếp một chút đi!" Đoạn Vân quay về phía thị nữ Liên Na xinh đẹp tuyệt vời của mình mà nói.

”Vâng, thiếu gia!”

Sau đó Hi Nhã liền cùng Liên Na và Vân Vân các nàng ở cùng một chỗ. Tuy nhiên từ khi có người ngoài cuộc Hi Nhã này, vài lần chuyện tốt của Đoạn Vân cùng hai nàng đều bị quấy rầy.

Thông qua Hi Nhã, Đoạn Vân hiểu rõ không ít về một chút tình hình và lịch sử của ngàn năm trước. Nhưng vì ký ức của Hi Nhã có chút khiếm khuyết, rất nhiều sự tình trước kia là ký ức mơ hồ, bây giờ có vài điều nàng quên sạch bách.

Lai Bố Ni Tư lão gia hỏa kia quả nhiên là một đại kỳ tài của Ma pháp giới, trong thời gian không quá ba ngày lão đã tìm ra được Truyền tống trận. Lợi dụng số lượng lớn Khoáng thạch không gian hệ thu hết được từ chỗ Long Tộc mà có, Đoạn Vân chế tạo ra mười bộ tiểu hình không gian Truyền Tống Trận. Hơn nữa vì tính cơ động của việc chiến đấu sau này, Đoạn Vân còn không tiếc vốn liếng, hao phí rất nhiều tài liệu, chế tạo ra ba bộ đại hình Truyền Tống Trận đủ để một lần truyền tống một ngàn người.

Vì sự nghiệp dâm dăng của mình, Đoạn Vân lợi dụng tiểu hình Truyền tống trận đem phòng ngủ của mình cùng tẩm cung của Khải Lợi và tẩm cung của Tiểu Nguyệt chia ra liên kết theo hình ngôi sao. Từ đó, nếu Đoạn Vân không có việc gì thì rất vui mừng chui vào Truyền Tống trận. Sau một hồi lần mò đến tẩm cung của Khải Lợi, sau khi cùng Khải Lợi tâm tình ở đó đến nửa đêm, lại đi tìm Khải Sát Lâm, Lộ Ti, Hương Hương, còn có các nàng Lị Lị Lộ và Tạp Sát Phu nữa...

Với lại, vì để cho hành động của mình càng thêm thuận tiện, Đoạn Vân còn ở trong Không gian giới tử Ách Bĩ Đa mẫu giới mới của mình thiết lập một đại hình Truyền Tống Trận liên kết cùng với Á Cương. Cứ như vậy, bất kể Đoạn Vân đi tới nơi nào, chỉ cần hắt mang theo Ách Bĩ Đa mẫu giới của hắn, cần bao nhiêu thủ hạ cũng có thể tùy lúc mà điều động tới. Còn lại hai bộ đại hình Truyền Tống Trận, Đoạn Vân bố trí ở Thần Long đảo và Cửu Thế Chi Địa. Hơn nữa vì để cho Nanh Sói đặc chủng khi tác chiến có tính cơ động cao hơn, Đoạn Vân còn đặc ý ra lệnh cho Lai Bố Ni Tư nhanh chóng chế tạo một bộ đại hình Truyền Tống Trận phân phối cho Nanh Sói Sư đoàn của mình.

Ngày hôm nay, trong Thiên Long thành, Đoạn Vân ôm lấy Khải Lợi mặt vẫn đỏ bừng bừng sau cuộc mây mưa nhiệt cuồng.

”Vân ca, Thiên Long ngày nay tất cả đều đã đạt tới một sự cường thịnh chưa từng có từ trước tới giờ. Bởi vì Lôi Ngạo và Tạp Tu Tư bị đánh bại, Thiên Long thu được một khoản bồi thường chiến tranh kéké xù, cái này đối với sự nghiệp cải cách của Thiên Long đều là rất có lợi! Hiện tại, thể hệ quân sự của Thiên Long đã toàn bộ hoàn thành cải cách rồi, lực chiến đấu của quân đội đạt được một cảnh giới trước đây chưa từng có. Thực lực của Thiên Long Nanh Sói kỵ sĩ đoàn đến nay đã rất mạnh rồi. Thực lực thấp nhất cũng đã đạt tới thấp cấp, hơn nữa có một số ít binh lính đã đạt tới thực lực Đại kiểm sư. Ta dám nói, trên đại lục đã không có một đội quân nào có thể là đối thủ của bọn chúng rồi! Cho dù là Thần Điện kỵ sĩ của Thần Điện nhiều nhất cũng chỉ cùng đội quân này đánh ngang tay là giới lắm rồi! Khải Lợi rúc người vào trong lòng Đoạn Vân, giãi giải một chút tình hình Thiên Long cho Đoạn Vân nắm được.

Đoạn Vân nghĩ ngợi rồi nói: ”Thực lực thấp cấp thôi thì còn chưa được a! Nếu Ma tộc xâm lấn mà nói, thực lực như vậy ta nghĩ sẽ chịu tổn thất rất lớn, người phải làm cho Mã Khắc cố gắng lên. Ở Nạp Lan, lúc đầu Kiệt Khắc Lữ trưởng cũng là ở nơi này mang theo mười vạn bộ đội Nanh Sói, hắn cùng với Mã khắc tiến hành cạnh tranh nhau. Hiện nay mười vạn Nanh Sói bộ đội thủ hạ của Kiệt Khắc thực lực thấp nhất cũng thất cấp. Còn nữa, Khải Lợi, ta muốn cho Nanh Sói bộ đội ban đầu là Hoàng gia kỵ sĩ đoàn thoát ly ra khỏi, trở thành đại quân đoàn có đủ năng lực tác chiến độc lập. Về phần Hoàng gia kỵ sĩ đoàn, ta muốn nâng từ trong những quân đoàn bộ đội khác chọn lọc ra những binh lính tinh duệ một lần nữa thành lập tổ chức lại.”

”Được, ta nghe chàng! ”Khải lợi vẻ mặt ôn thuận nói, khuôn mặt dán tại ngực của Đoạn Vân.

Cảm nhận được tình ý của Khải Lợi, Đoạn Vân nói: ”Hôm nay Tiểu nguyệt đã mang thai cốt nhục của Đoạn Vân ta, mà nàng là đại lão bà lại không có trước, ta xem nguyên nhân là do chúng ta đã không cố gắng ấy mà! Nào lại đây, chúng ta cố gắng hơn nào!” Nói xong Đoạn Vân liền nghiêng người đặt Khải Lợi ở phía dưới rồi tiến hành công cuộc ”cố gắng” ấy....

Sau khi trải qua mây mưa phong tình, Đoạn Vân liền từ biệt Khải Lợi, rồi lần lượt mò tới phòng ngủ của

Lộ Ti, Hương Hương, Khải Sát Lâm, Lị Lị Lộ, còn có cả Tật Sát Phu nữa mà tiếp tục "cố gắng". Sau cuộc hoan cuồng cùng với một đám nữ nhân, thì trời đã sáng rồi!

"Ai, xem ra, sau này không thể làm như vậy nữa. Phải làm cho tất cả các nàng đều tập trung một chỗ, rồi cùng ngủ chung a! Như vậy chưa nói là phí thời gian công sức, lại còn không có chất lượng gì cả. Ân, nhất định phải nghĩ biện pháp để cho các nàng đồng ý ngủ cùng nhau mới được."

Bụng Tiểu Nguyệt lại lớn lên không ít, Đoạn Vân chuẩn đoán qua một chút, khoảng chừng qua hơn bốn tháng nữa là phải lâm bồn rồi. Vì muốn chiếu cố tốt hơn cho Tiểu Nguyệt, Đoạn Vân không ngừng khuyến khích vài nữ nhân khác của mình đến bầu bạn với Tiểu Nguyệt. Dù sao có Truyền Tống Trận, có thể trước tiên từ Thiên Long đến Á Cương, rồi lại từ Á Cương chuyển đến Nạp Lan, căn bản không tốn mất bao nhiêu thời gian.

Truyền Tống Trận này đối với Đoạn Vân mà nói quả thật là quá tốt. Trước tiên chúng ta không nói tới tính cơ động trên chiến trường, nói cuộc sống riêng của Đoạn Vân đi! Trước kia, Đoạn Vân nếu muốn cùng vài lão bà thân thiết của mình nghỉ ngơi một chút, cho dù là do Tiểu Phi Hiệp Thập nhất cấp tự thân đi, cũng phải mất thời gian trên nửa ngày. Hơn nữa, sự nghiệp của Đoạn Vân đang ổn định thành một thể nhất thống, tuy nói việc lật vật lớn nhỏ trong Gia tộc đều do đám Ước Hàn làm, nhưng nếu gặp phải sự tình lớn giống như Long Tộc vậy, Đoạn Vân không thể không tự mình xử lý. Vả lại Đoạn Vân là chỉ huy tối cao của Gia tộc vũ lực, là người chủ soái cầm binh quyền, mà trong quân đội cũng có rất nhiều sự tình phải do Đoạn Vân đích thân điều hành. Cái cuộc sống này khỏi phải nói có biết bao nhiêu vất vả khó chịu!

Nhưng bây giờ thì tốt rồi, từ khi có Truyền Tống Trận, chỉ cần trong nháy mắt, Đoạn Vân vốn còn đang ở Á Cương có thể lập tức đặt chân ở Thiên Long, hơn nữa là trực tiếp ở tẩm cung của Khải Lợi. Đường nhiên rồi, đám lão bà này của Đoạn Vân tự nhiên cũng rất cao hứng, nếu cũng không có việc gì liền chui vào trong Truyền Tống Trận, tự mình đến Á Cương tìm Đoạn Vân. Các nàng có thời gian còn đi đến thăm Tiểu Nguyệt.

Thấy tiểu phúc của Tiểu Nguyệt lớn lên, đám nữ nhân của Đoạn Vân khỏi phải nói cũng có sự tị nạnh và mong ước được như thế. Mỗi một lần ái ân đều điên cuồng đặt yêu cầu cao với Đoạn Vân, tuyên bố nhất định muốn sớm có ngày mang cốt nhục của Đoạn Vân. Đoạn Vân thì không cần phải nói có biết bao nhiêu sáng khoái rồi! Cơ hồ mỗi ngày vào ban đêm đều không ngừng song tu, chưa nói lợi ích là công lực tăng lên, hơn nữa mỗi lần còn càng đánh càng hăng, những nữ nhân của hắn, không có một người nào là đối thủ của hắn.

Về sau, thấy Đoạn Vân cường hãn như thế, vì vậy đội quân hậu cung liền đôi một liên hợp lại. Khải Lợi cùng Khải Sát Lâm một tổ, Hương Hương cùng Lộ Ti một tổ, Lị Lị Lộ cùng Tật Sát Phu một tổ hợp công chia lửa. Tuy nhiên cho dù là như vậy, các nàng vẫn như trước đều không phải là đối thủ của Đoạn Vân, mỗi lần đều bị đánh đến tơi bời hoa lá, phải xé cả váy áo mà chạy, bất quá mỗi lần đều là luôn đánh luôn thua, làm tình không biết mệt mỏi!

Thời gian cứ như vậy mà trôi qua mười ngày nữa. Lai Bố Ni Tư đã ngừng việc nghiên cứu Không gian ma pháp trong tay mình, ngay tức khắc chui đến Cửu Thực Chi Địa để nghiên cứu nơi đó. Lão hy vọng có thể ở nơi này, thông qua thăm dò vết tích Thần lưu lại, tìm được một chút sự tình có liên quan tới Thần.

Mà đúng lúc này, đặc sứ Thần Điện lại chạy tới Á Cương!

192. Chương 192. Chủ Giáo Tổ Đại Thần Điện Khủng

Đoạn Vân ở Thần Điện còn có chức vụ Hồng y chủ giáo của Thần Điện, mặc dù Đoạn Vân cũng không có để ý tới chức vụ này lắm, nhưng Thần Điện cũng bởi vậy mà sốt ruột lâu rồi. Sự cường đại của Đoạn Vân đã vượt xa dự tính của họ Thần Điện này không thể có khả năng so bì được. Bởi vì, Long Tộc cường đại ngày trước ở trước mặt Đoạn Vân cũng đã là đối tượng để mặc cho bị khi dễ, mặc dù Thần Điện có hàng triệu tín đồ nhưng tổ chức Tế tự chung đoàn rõ ràng không đủ, đến ngay cả Long Tộc cũng chưa bao giờ Thần Điện dám chọc ghẹo. Và cái thân phận Hồng y chủ giáo kia của Đoạn Vân lại quá mức nhỏ nhặt. Bởi vậy Thần Điện rất là khó xử!

Đối với sự khó xử của Thần Điện, Đoạn Vân rất hiểu rõ tình hình. Nhưng khiến cho hắn có chút giật mình chính là thân phận Đặc sứ của Thần Điện. Cũng không biết có phải là đề nghị của Tật Tư Kỳ kia hay không, lần này Đặc sứ Thần Điện ngoại trừ lão ra, ngoài ra còn có Thần Điện Thánh nữ được tín đồ Nữ Thần của đại lục tôn sùng là đại lục đệ nhất mỹ nhân. Hơn nữa, vị Thánh nữ này còn có một cái tên làm cho Đoạn Vân vừa nghĩ đến đã muốn cười: Nhã Điện Na! Lúc đầu nghe Tật Tư Kỳ giới thiệu mỹ nhân về mặt thuần khiết cả người thanh bạch kia, khi nhìn qua một cái thì đúng là Thánh nữ thiên sứ mỹ nhân, Đoạn Vân nhất thời không nhịn được lại cười to lên.

"Ha ha, Nhã Điện Na? Quả nhiên có vẻ đẹp không gì có thể so sánh nổi, cả người trên dưới diễm lệ thánh khiết nhất định phải là đại lục đệ nhất mỹ nhân rồi!" Đoạn Vân không nhịn được cười.

(** Nhã Điện Na= Athena: một nữ thần của Hy Lạp cổ đại)

"Đoạn Vân đại nhân, người...?" Tật Tư Kỳ vừa thấy vẻ mặt đầy tiếu ý của Đoạn Vân thì rất là khó hiểu. Cái tên mà thôi, buồn cười như vậy sao? Hơn nữa cái tên đó không phải là rất hay sao?

"Được, Tật Tư Kỳ lão ca, người cũng gọi ta là Đoạn Vân lão đệ đi! Người gọi ta là đại nhân, ta có lẽ đảm đương không nổi!"

Đoạn Vân cười rồi nói. Ánh mắt cũng không ngừng sảo soi trên người vị Thánh nữ kia. Đại lục đệ nhất mỹ nhân quả nhiên không phải là bình thường! Chỉ thấy nàng có mái tóc vàng óng ả, khuôn mặt thiên sứ càng xinh đẹp khiến cho người ta không dám xâm phạm, đôi mắt to long lanh, hàng mi nhỏ dài cong vút, sống mũi nhỏ nhắn thanh tú, cái miệng xinh xắn tươi như đóa hoa, cái cằm thon thả mang theo sự ý nhị của Tây phương cổ điển. Cả người trên dưới toát ra khí tức thánh khiết, đáng người cũng là đẹp bậc nhất. Vẻ đẹp của nàng giống như ngôi sao lóe lên trên bầu trời, một vẻ đẹp khiến cho người ta sinh ra cảm giác chỉ có thể nhìn từ xa mà không thể đùa giỡn, đó là vẻ đẹp làm cho người ta không thể sinh ra tà niệm. Vẻ đẹp của nàng đã là một môn nghệ thuật, thánh khiết mà cao quý; thưởng thức vẻ đẹp của nàng tựa như trong suối nước nóng nhẹ nhàng ôn hòa vỗ về, làm cho từ trong tâm hồn người ta tìm được sự thăng hoa; vẻ đẹp của nàng cũng làm cho người ta có cảm giác không chân thật, làm cho người ta đối với nàng sinh ra sự mộng lung hư ảo.

Tuy nhiên, Đoạn Vân này từ hiện đại đi tới dị giới nên căn bản không phải là người bình thường. Cái chớ má gì mà không thể đùa giỡn? Đoạn Vân từ lần đầu tiên nhìn thấy nàng, trong lòng liền nổi lên một ý nghĩ: không biết khi cười lên thân dưới, lại dùng chiêu thức tinh diệu nhất trên thế giới liên tục thí nghiệm sau đó, sẽ là một phen kích thích như thế nào nhỉ? Nếu có thể khiến cho nàng cho mình làm cái việc ấy ấy, như vậy thì tốt quá rồi!

"Tiểu nữ tử Nhã Điện Na ra mắt Đoạn Vân đại nhân!" Nhã Điện Na hiển nhiên là chịu không nổi ánh mắt kỳ quái của Đoạn Vân, dưới ánh mắt soi mói như cú vọ của Đoạn Vân, nàng cảm giác mình giống như bị người ta lột hết quần áo, cả người toàn thân trần truồng hiện rõ trước mắt Đoạn Vân vậy. Hơn nữa, nàng sớm đã phát hiện ra ánh mắt Đoạn Vân nhìn về phía mình cùng ánh mắt những người khác nhìn mình có rất nhiều bất đồng.

Đoạn Vân cười cười, nói: "A a, Thánh nữ đại nhân nàng đây là không đúng rồi. Đoạn Vân ta hiện tại là Hồng y chủ giáo của Thần Điện, vả lại còn chưa đến Thần Điện nhận thụ phong, chức vụ của ta so với nàng còn thấp hơn không biết bao lần. Đáng vẻ này của nàng, không phải làm cho Đoạn Vân ta khó xử sao? Ha ha!"

"Đoạn Vân đại nhân nói đùa rồi, thực lực của đại nhân ngày nay đã cường đại như vậy, ngay cả Long Tộc cũng không còn là đối thủ. Thánh nữ Thần Điện nho nhỏ như ta sao lại dám trước mặt Đoạn Vân đại nhân xưng là đại nhân được?" Nghe Đoạn Vân nói, Nhã Điện Na sau đó nở nụ cười xinh đẹp nói. Trong lòng Nhã Điện Na nghĩ, nam nhân cường đại như vậy lại làm cho người ta có một cảm giác rất bình thản, thật sự là kỳ quái.

Oa! Người nói điều này có tính là đang câu dẫn ta không đây? Còn cười nữa! Người làm cho ta không muốn sống nữa rồi...!

"Ha ha, xin hỏi Thần Điện lần này kể cả Thánh nữ đại nhân cũng phải tới Á Cương nho nhỏ của ta, không biết có chuyện gì quan trọng? Các người không phải sẽ hướng đến ta hỏi tội chứ? Tật Tư Kỳ lão ca, cái

này các người không thể trách ta! Ta đã lâu như vậy không có đến Thần Điện làm chuyện kia, chuyện nhận chứng kia, chủ yếu là do Đoạn Vân ta gần đây thật sự quá bận rộn mà! Các người cũng biết vừa rồi Lôi Ngạo, Tạp Tư Tư, còn có Bắc cương Man Tộc hợp công đánh Thiên Long. Mà sau đó Long Tộc cũng tới tìm ta gây phiền toái, nếu không phải Đoạn Vân ta lanh lợi, có lẽ ngay cả cái mạng nhỏ cũng không còn rồi!” Đoạn Vân ra vẻ xấu hổ nói.

Nghe Đoạn Vân nói, sắc mặt Thánh nữ và Tạp Tư Kỳ rõ ràng đều có chút bối rối. Nếu làm cho Đoạn Vân cùng với Thần Điện kết thù, vậy sự tình phát sinh sẽ lớn lắm.

”Không không không, Đoạn Vân đại nhân, chúng ta lần này đến đây không phải vì ý tứ đó!” Nhã Diễm Na vội vàng giải thích.

”Đúng vậy, Đoạn Vân đại nhân a, Thần Điện chúng ta đến để xử lý thân phận của Ngài!” Tạp Tư Kỳ cũng có chút bối rối nói.

”Nga? Nói xem! Thế nhưng Tạp Tư Kỳ lão ca ơi, người có thể không gọi ta là Đoạn Vân đại nhân được hay không?” Đoạn Vân cười nói.

Tạp Tư Kỳ liên tinh tâm, nói: ”Được rồi, Đoạn Vân lão đệ! Lần này ta và Thánh nữ đại nhân là đặc ý đến giải trừ thân phận của Ngài tại Thần Điện!”

”Cái gì? Đoạn Vân ta đã phạm vào tội gì rồi? Vì sao lại giải trừ chức vụ của ta?” Kỳ thật Đoạn Vân cũng biết một chút nguyên nhân bên trong, sự cường đại của mình Thần Điện đã không còn có thể so bì nữa rồi. Nếu mình còn ở Thần Điện treo lên cái chức vụ Chủ giáo, vậy thì Thần Điện không thể không lo lắng thực lực của mình có chế ngự lên trên bọn họ hay không?

Nhã Diễm Na có chút giật mình nói: ”A không phải đâu! Ý của Thần Điện không phải như thế!”

”Vậy ý của các người là ý gì đây?” Đoạn Vân vẻ mặt giễu cợt nói.

”Đoạn Vân lão đệ, người đã để cho ta gọi người là lão đệ, ta đây cũng liền nói rõ với người nhé! Người bây giờ đã quá cường đại, Thần Điện đã không thể có khả năng dung nạp! Nói cách khác, cho dù là để cho người làm Giáo Hoàng của Thần Điện, cũng đã không xứng đối với thực lực của người!” Tạp Tư Kỳ lạnh nhạt nói.

Đoạn Vân cười cười, nói: ”Điều này ta tự nhiên là biết rồi! Tuy nhiên điều ta muốn nói chính là Đoạn Vân ta cũng không muốn buông tha cho cái chức vụ Hồng y chủ giáo kia của mình, dù sao ta vẫn như trước kia là một Tế tự!”

”Nhưng Thần Điện phải đưa người đặt ở vị trí nào đây?” Tạp Tư Kỳ có chút lo lắng nói.

Đoạn Vân ngẫm nghĩ, Thần Điện có trên triệu tín đồ, cơ sở ở dân gian rất tốt, nếu muốn khống chế được đại lục, đầu tiên phải chính thức khống chế được Thần Điện.

”Ta biết ta ở trong dân gian uy vọng rất cao, nhất là ở Thiên Long ta cơ hồ giống như là Thần tồn tại. Nhưng Đoạn Vân ta vẫn như trước là một Tế tự, ta vẫn mang theo chức vụ của Thần Điện cũng là nguyên nhân này. Nếu các người đuổi ta ra khỏi Thần Điện, các người yên tâm ta sẽ không có nửa câu gì oán hận cả. Nhưng các người không nghĩ qua những tín đồ của Nữ Thần sẽ cảm nhận như thế nào sao? Ta muốn biết, Đoạn Vân nếu rời khỏi Thần Điện các người, tín đồ của các người sẽ giảm xuống bao nhiêu? Các người không phải một mực truy tìm tung tích của Thần sao? Ta nói cho các người biết, chỉ cần cho ta thời gian, ta tin rằng ta có thể tìm đến Thần giới.” Đoạn Vân vẻ mặt uy nghiêm nói.

”Đoạn Vân đại nhân, Ngài nói Ngài có thể liên lạc được với Thần sao?” Thánh nữ Nhã Diễm Na có chút giật mình nói.

”Nói đúng ra hiện tại còn chưa thể! Nhưng ta có thể nói cho các người vì sao Thần lại không giáng hạ Thần tích hơn một ngàn năm nay!”

”Người biết sự tình của Thần?” Tín đồ ngoan đạo Tạp Tư Kỳ này kích động nói.

Đoạn Vân khẽ gật đầu, nói: ”Hơn ngàn năm trước, Tây phương Thần giới, cũng là tương ứng với Thần giới của Tây đại lục, thừa lúc trong khi Đông đại lục cùng Ma Tộc giao tranh tổn thất nghiêm trọng, ồ ạt xâm lấn. Đông phương Thần minh sau khi đánh lui địch nhân, tổn thất thật sự là quá lớn, ngay cả Nữ Thần

cũng rơi vào ngũ say! Vì phòng ngừa địch nhân từ trên đại lục xâm lấn, Thần liên đem thông đạo giữa Đại lục và Thần giới vội vàng phong bế lại, đoạn tuyệt liên hệ cùng đại lục.”

‘Cái này là thật sao?’ Táp Tư Kỳ có chút khó tin liền nói.

Đoạn Vân khẽ gật đầu, cũng từ trong Không gian giới tử lấy một Thiên sứ bị đóng băng ra.

Táp Tư Kỳ cùng Nhã Điển Na liền sững sờ kinh ngạc khó tin.

”Đoạn Vân, đây là Thần sao? Thần dường như không phải hình dáng này a? Nhưng nhìn qua hẳn quả thực có chút thánh khiết!” Táp Tư Kỳ kích động nói.

”Sai! Đây cũng không phải là Thần! Đây là Thiên sứ Điều nhân của Tây phương Thần giới. Bọn họ là đều là Thiên sứ tù binh bị Đông phương Thần giới bắt được. Người đừng xem bọn chúng thánh khiết như vậy, kỳ thật nội tâm bọn chúng muốn có bao nhiêu xấu xa thì có bấy nhiêu ô uế. Bọn chúng vốn có năm ngàn người, nhưng bởi vì bị Thần vứt bỏ ở trong ngục giam, nhaoáng cái đã là ngàn năm. Mà bọn chúng chính là thông qua ăn thịt thân thể những đồng bọn Điều nhân hấp hối sắp chết để mà sinh tồn. Năm ngàn người, cuối cùng còn dư lại có hơn một trăm thôi. Bọn họ đã ăn thịt đồng bọn của mình, các người còn có thể nói bọn họ thánh khiết không?” Đoạn Vân vừa nghĩ đến tình cảnh những Điều nhân ăn thịt Điều nhân này liền cảm thấy có chút ghê tởm.

Nghe Đoạn Vân nói, Táp Tư Kỳ và Nhã Điển Na liền một trận rét run. Tây phương Thần giới quả nhiên tà ác!

”Đoạn Vân đại nhân, hiện tại Ngài có tính toán gì không?” Nhã Điển Na hỏi.

”A a, ta nghĩ tiếp tục làm Hồng y chủ giáo của ta! Dù sao khoảng thời gian Ma Tộc xâm lấn cũng đã không còn xa, đại lục chúng ta cần phải chuẩn bị sẵn sàng thật tốt! Hai lần trước là bởi vì trong cuộc Thần Ma Đại chiến ngàn năm Ma giới tổn thất cũng rất nặng nề, do đó hai lần xâm lấn gần đây nhất quy mô cũng không có to lớn lắm. Nhưng qua thời gian một ngàn năm, ta nghĩ hẳn là cũng đủ cho bọn chúng nghỉ ngơi và phục hồi rồi. Lần này nếu phải chống cự Ma giới xâm lấn, ta nghĩ sẽ là một trận chiến sinh tử tồn vong của đại lục. Nếu đại lục chúng ta không đoàn kết lại thì nhân loại trên đại lục có thể sẽ không tồn tại nữa. Các người hãy tự cân nhắc kỹ càng đi!” Đoạn Vân vẻ mặt nghiêm túc nói.

”Đoạn Vân lão đệ, chúng ta trước tiên quay trở về! Người đã vì cả Mộng Đa Lợi Á đại lục phải tự hạ thấp thân phận khuất thân với Thần Điện, chúng ta sau khi trở về nhất định sẽ đem việc này bẩm báo cho Giáo Hoàng đại nhân, sau đó thương nghị cho người một thân phận gì thích hợp mới được. Chúng ta xin cáo lui đi trước!” Táp Tư Kỳ cung kính nói với Đoạn Vân.

Đoạn Vân khẽ gật đầu! Hừ! Thân phận? Cho dù là Giáo Hoàng, lão tử cũng không vừa ý, nếu không phải vì tiến trình thống nhất đại lục của bốn thiếu gia còn đang dang dở, lão tử mới không loại bỏ các người!

193. Chương 193. Ma Thú Hội Nghị Thế Dục Trường

Sau khi đưa tiễn sứ giả của Thần Điện, Đoạn Vân liền triệu tập tất cả Ma thú cao cấp thủ hạ, tổ chức Ma thú hội nghị.

Ngũ đại siêu cấp Ma sủng, hai mươi vị đại hậu giai Thần thú, Phi Long huynh đệ, Liên trường Không quân nhất hào Phi Long doanh trưởng, Bách thú Sư đoàn, Mãnh long Sư đoàn còn có cả mười Ma thú sĩ quan cao cấp của Thiết ngư doanh, tổng thể tụ họp ở Phòng hội nghị Gia tộc.

‘Lão Đại, Ma thú cao cấp sĩ quan đại quân đều ở chỗ này rồi. Người có chuyện gì cần dặn dò vậy?’ Tiểu Phi Hiệp nói với Đoạn Vân.

Nhìn thấy một phòng chật ních toàn Ma thú nhân hình, Đoạn Vân cảm thấy gia cơ của mình thật phong phú bèn tỏ ra rất hài lòng. Nhưng vừa nghĩ đến Ma Tộc, sự cường đại của Đông -Tây phương Thần giới, Đoạn Vân lại cảm thấy thực lực vẫn còn quá mức nhu nhược.

"Lần này ta triệu tập các vị đến đây chủ yếu vì muốn thương nghị một chút con đường phát triển của Ma thú các Gia tộc!" Đoạn Vân nhìn quét qua những Ma thú ở đây, phát hiện bọn chúng đều rất thận trọng tập trung lắng nghe mình khai mạc nên rất hài lòng.

Dừng lại một chút, Đoạn Vân nói tiếp: "Chư vị ở đây đều là Ma thú cấp cao của Trung Hoa Gia tộc ta, có thể phát triển lên được những vị trí quan trọng như vậy, ta nghĩ các ngươi đều không những có năng lực, mà thực lực cũng rất mạnh. Ngày nay, thực lực Ma thú của Trung Hoa Gia tộc ta chắc hẳn các ngươi cũng đều biết cả rồi. Trung Hoa Gia tộc ta có số lượng cửu cấp Ma thú đã vượt quá hai ngàn, đạt đến một con số tương đối kinh khủng trên đại lục. Số còn lại cơ bản là bát cấp, số lượng cũng trên dưới hai vạn! Còn thấp cấp Ma thú, trong Gia tộc căn bản đã không còn rồi. Thực lực như vậy xem ra cũng tương đối cường hãn, nhưng tầm mắt của chúng ta phải phóng xa ra một chút. Về điểm này gia cơ chúng ta chỉ là từ A Nhĩ Ti Tư phát triển lên, còn về bộ phận được xưng là Ma thú sâm lâm của Ma thú thế giới, chúng ta còn chưa thấy qua được nửa phần!"

"Lão Đại, ý ngươi nói, chúng ta phải huy động quân tiến đến Ma thú sâm lâm?" Phì Tử có chút hưng phấn hỏi. Mà những thủ hạ khác về mặt cũng phần khởi tràn trề nhiệt huyết, xem ra không cần bao lâu nữa bọn chúng sẽ càng cai quản nhiều Ma thú hơn.

Đoạn Vân khẽ gật đầu, nói: "Ma thú sâm lâm diện tích khổng lồ, từ bên này sang bên kia của A Nhĩ Ti Tư chỉ cần hai giờ đại lục, mà bên này sang bên kia của Ma thú sâm lâm lại cần gần hai ngày, diện tích sâm lâm so với Thiên Long Đế quốc lớn hơn nhiều. Hơn nữa theo bước đầu thăm dò của Diệp Cô Thành và ta, số lượng Ma thú bên trong cũng tương đối lớn. Trước tiên Ma thú cấp thấp chúng ta không nói, vậy nói từ Ma thú cấp cao trở lên nhé! Số lượng thất cấp Ma thú bên trong có trăm vạn, bát cấp hơn vạn, cửu cấp Ma thú hơn ngàn, còn Thần thú thì cũng có hơn mười tên. Nhất là dải đất trung tâm Ma thú sâm lâm, ngay cả Ma thú siêu việt Thần cấp cũng tồn tại."

Nghe Đoạn Vân nói, chỉ có cá biệt vài Ma thú thoáng giật mình một chút, còn tuyệt đại đa số đều cười nhạt! Thử hỏi, thực lực về điểm này có thể tính tròn sao? Mà thực lực Trung Hoa Gia tộc chúng ta lớn mạnh như vậy, còn sợ người cần ta sao?

Đoạn Vân khẽ gật đầu nói tiếp: "Tốt lắm, thực lực Ma thú sâm lâm nhìn tưởng như cường đại, kỳ thật cũng không phải vậy đâu. Ma thú bên trong sâm lâm cũng không phải đoàn kết lại giống như chúng ta, bọn chúng rất tản mác, thậm chí có không ít Ma thú đơn độc rải rác đến cả một tổ chức cũng không có. Ma thú Linh chủ bên trong Ma thú sâm lâm có thực lực không rõ ràng, bọn chúng chia nhau chiếm cứ Ma thú sâm lâm. Còn nữa, ngoại trừ dải đất trung tâm của Ma thú sâm lâm, Ma thú nơi khác đều không phải cũng mạnh mẽ như thế. Chúng ta hoàn toàn có thể bước từng bước xâm chiếm bọn chúng! Còn về dải đất trung tâm Ma thú sâm lâm kia, nơi đó tuy có vài siêu việt Thần cấp, nhưng ta nghĩ sau khi thể lực của chúng ta bao trùm hơn nữa Ma thú sâm lâm, cửu cấp lực lượng của các ngươi khi đó cũng đã là Thần cấp, thậm chí là siêu việt Thần cấp. Mà hôm nay hai mươi Thần thú cũng đã là Thần cấp, vậy càng không phải nói nữa rồi!"

Nghe Đoạn Vân giảng giải, những thủ hạ ở đây đều rất hưng phấn, lần đánh nhau chiếm địa bàn này có thể là một việc nhàn hạ a, không nói mình có thể chỉ huy thêm nhiều thủ hạ, mà lão Đại còn có thể tìm cách đề cao giai vị của đám chúng ta nữa.

"Lão Đại, ngươi hãy phân phó đi, ngươi muốn chúng ta làm thế nào thì chúng ta sẽ làm thế đó!" Phì Tử ưỡn bộ ngực núng nính kích động hô hoán.

Đoạn Vân cười nói: "Ma thú sâm lâm diện tích rất lớn, thể lực rất nhiều, hơn nữa Ma thú cũng có phép tắc như của Ma thú chúng mình. Do đó ta nghĩ, nếu chúng ta muốn chiếm lĩnh cả Ma thú sâm lâm cũng sẽ không phải dễ dàng. Bất quá với tư cách thành viên của Trung Hoa Gia tộc ta, chúng ta không thể bởi vì khó khăn mà không làm. Gia tộc muốn phát triển, chúng ta phải dựa vào những kẻ này mà Ma thú chúng ta cũng phải nỗ lực! Quý trọng sự nỗ lực phần đầu mới dành được chiến thắng! Sự huy hoàng của Gia tộc là mục tiêu cao nhất mà chúng ta theo đuổi. Suy nghĩ của ta chính là như vậy! Sau khi chúng ta thắng tiến vào Ma thú sâm lâm, đối với các thể lực lớn nhỏ bên trong tiến hành thu phục, nhớ kỹ là thu phục chiêu nạp, không phải ta kêu các ngươi đến để tàn sát! Sau đó từng bước lập doanh trại, rồi áp sát các hướng khác. Ta nghĩ ở bên ngoài trung tâm Ma thú sâm lâm làm thành một thể lực Ma thú của Trung Hoa Gia tộc ta. Tốt nhất là thành lập một thành thị Ma thú của mình."

"Lão Đại, chờ chút! Thành thị của Ma thú?" Tiểu Phi Hiệp có chút khó hiểu.

Đoạn Vân cười cười, nói: "Tại sao không thể chứ? Các ngươi cũng không nhất định phải dựa theo khuôn mẫu xây dựng thành thị của nhân loại, các ngươi có thể sáng tạo ra thành thị có phong cách của chính Ma thú các ngươi. Nga, giống như Long Tộc vậy, ở những nơi Ma thú sống tập trung tạo lên một tòa Ma thú chi thành có văn minh, cũng không phải không có khả năng. Ngươi thử nghĩ xem, Ma thú các ngươi từ thất cấp trở lên liền có trí tuệ ở mức độ cao, có thể nói tiếng người, vậy các ngươi tại sao không thể giống như loài người, có nền văn minh thuộc về Ma thú các ngươi chứ?"

Nghe Đoạn Vân động viên như thế, đám Ma thú đều không khỏi hưng phấn thêm một lần nữa. Đúng vậy, Ma thú có trí tuệ, hơn nữa là trí tuệ cao. Mà Ma thú đã có thể có trí tuệ giống như loài người, vì sao không thể sản sinh ra một nền văn minh thuộc về Ma thú mình đây?

"Dạ, lão Đại, ngươi cho đám Long kỵ và Phi Long kỵ chế tạo một hạp tử, sau này Ma thú đại quân chúng ta phát triển lên, chúng ta cũng muốn sử dụng cái đó làm thành quân doanh. Còn về thành thị của Ma thú, ta nghĩ chúng ta có thể xây dựng lớn hơn, hào hoa hơn." Lúc này một Ma thú tướng lĩnh nói.

"Đúng! Đúng!" Các Ma thú khác liên tục hưởng ứng thêm vào.

Khẽ vẫy tay, Đoạn Vân cười nói: "Tốt lắm, các ngươi đã có ý nghĩ này đương nhiên là rất tốt rồi. Ta nghĩ chúng ta có thể thông qua từng bước tiến hành cuộc xâm lăng, trước hết ở bốn phía của trung tâm Ma thú sâm lâm xây dựng lên Đô thành Ma thú của chúng ta. Nhưng đầu tiên, các ngươi trước đó cần phải ở nơi này chiếm cứ đầy đủ thế lực và địa bàn! Còn về chuyện xây dựng Ma thú đô thành, mấy ngàn vạn Địa Tinh của Gia tộc chúng ta đều là công tượng tốt nhất, Ma thú chi thành của Ma thú các ngươi sinh sống do bọn họ xây dựng hẳn là tốt rồi. Còn về dải đất trung tâm Ma thú sâm lâm, chúng ta có thể đem làm thành Ma thú chi đô."

"Ma thú chi đô? Vậy chẳng phải là muốn thành lập lên quốc gia của Ma thú rồi?" Đạt Nhĩ Ba trong lúc đầu nghe Đoạn Vân giảng giải liền liên tục bị lời nói của Đoạn Vân dọa chết khiếp, lúc này thấy Đoạn Vân ngay cả Ma thú chi đô cũng làm đến, không khỏi suýt nữa cắn vào lưỡi!

"Nếu Ma thú các tộc cảm thấy điều này quan trọng, xây dựng Ma thú đế quốc cũng có thể được. Bất quá ta lại thấy được Ma thú thế giới kia, cũng đúng là thế giới Ma thú các ngươi. Phạm vi đế quốc quá mức nhỏ hẹp rồi!" Đoạn Vân cười nói.

"Ma thú thế giới? Oa! Lão Đại, ta phục ngươi rồi!" Tiểu Phi Hiệp vẻ mặt kính nể nói.

Gật đầu, Đoạn Vân nói tiếp: "Việc tạo ra Ma thú thế giới cũng không phải không có khả năng, Ma thú có trí tuệ của mình, có thể có nền văn minh của mình, có nền văn minh riêng của mình đương nhiên có thể có thế giới hoàn toàn thuộc về mình rồi!"

"Lão Đại, ngươi nhanh hạ lệnh đi! Ta cũng có chút nóng lòng rồi!" Phì Tử kích động nói.

Đoạn Vân cười cười, nói: "Bởi vì Gia tộc còn có sự tình khác, do đó hành động chinh phạt lần này ta muốn giao cho Phì Tử!"

"Lão Đại, không được!" Tiểu Phi Hiệp và Đạt Nhĩ huynh đệ tất cả đồng thanh phản đối.

"Tại sao? Phì Tử là Ma thú, những gia hỏa trong Ma thú sâm lâm căn bản cũng là Ma thú. Long Tộc các ngươi tới bên trong nhắm mắt tham gia hợp tác một chút thì làm sao?" Đoạn Vân cười nói.

"Lão Đại, điều này có thể ngươi đã nói sai rồi! Bên trong Ma thú sâm lâm ít nhất cũng có trên vạn Phi Long, hơn nữa rất nhiều đầu là Phi Long cao cấp. Còn nữa, số lượng thú bay cao cấp trong Ma thú sâm lâm tuyệt đối vượt quá mười vạn!" Tiểu Phi Hiệp rất nghiêm túc nói.

"Nga? Điều này ta quên mất! Vậy phái ra vài Phi Long thực lực cường hãn cùng đi đi!" Đoạn Vân cười nói. Đúng a, mười mấy vạn thú bay, tốt hơn nhiều Không trung bộ đội a!

"Lão Đại, bên trong Ma thú sâm lâm có hơn mấy vạn Cuồng bạo dã ngu, ta đây muốn đi thu phục bọn chúng!" Ngưu Ma Vương cũng nóng lòng muốn thử.

Đoạn Vân gật đầu nói: "Có thể!"

Thấy Đạt Nhĩ huynh đệ ở bên cạnh, Đoạn Vân cười nói: "Các người không cần phải nói nhé! Chẳng nhẽ bên trong Ma thú sâm lâm cũng có Á Long thú?"

Đạt Nhĩ huynh đệ vẻ mặt khinh bỉ quay về phía Đoạn Vân, Đạt Nhĩ Ba rất nghiêm túc nói: "Lão Đại, người nói gì cơ? Ngay cả Phi Long cũng có, Á Long sao lại không có? Lão Đại, Long tính vốn thâm, số lượng Á Long người không thể nào tưởng tượng được đâu. Ta đoán rất nhiều cao cấp Ma thú bên trong đều là Á Long, số lượng nếu không vượt qua mười vạn, ta chấp nhận cả đời độc thân!"

Đoạn Vân trợn mắt: "Người nha, chấp nhận độc thân với không chấp nhận đều như nhau cả thôi, đừng tưởng rằng ta không biết, lần trước trong khi xâm lấn Long Tộc, người nha, một mình mang trở về mấy Mẫu long, còn nói cái gì lấy làm nữ nô! Cũng không biết học của ai cái thói điều ngoa ấy nữa?"

Tốt! Hắc Long điện có thể phái xuất bộ đội tới cùng xuất chinh!" Đoạn Vân đồng ý nói. Có nhiều thủ hạ như vậy mà không cho đi thu phục, ta là thằng ngốc a?

"Cám ơn lão Đại!"

Đoạn Vân nháy mắt, cười nói: "Nhưng trước hết ở nơi này, ta muốn cho Ma thú tướng lĩnh cao cấp và đám Ma thú đỉnh giai của Gia tộc thăng cấp lên đã!"

194. Chương 194. Thần Thú Khoách Kiến Tái Tứ Bách

- Tốt quá! Lão Đại, người đúng là thần tượng của ta. Tiểu mập mập Phì Tử nói với vẻ mừng rỡ.

Đoạn Vân trợn đôi mắt ốc nhồi, nói:

- Thần cấp lần này thì không cần nữa. Dù sao gia nghiệp của chúng ta có nhiều như vậy rồi, lần này chủ yếu là nhằm vào ma thú gia tộc đã đạt tới thực lực cửu cấp đỉnh giai, còn kém một bước để có thể đạt được đột phá.

Phì Tử cười hềnh hếch:

- Lão Đại, làm cho thực lực của tiểu đệ của ta tăng lên, ta cũng sẽ vốn cùng cao hứng. Hơn nữa, vài người chúng ta đều là thập nhất cấp rồi, thực lực tăng lên hơi nhanh đó.

- Người biết là tốt rồi. Truyền hiệu lệnh của ta, tập hợp toàn bộ ma thú, long thú của gia tộc có thực lực cửu cấp đỉnh giai ở luyện võ trường. Lần này bốn thiếu gia muốn tạo ra một số lượng lớn thần thú.

Đoạn Vân vẻ mặt uy nghiêm ra lệnh.

Nghe Đoạn Vân truyền lệnh, năm đại ma sủng ở đây đều không dám loạn động, trong mắt bọn họ nhìn Đoạn Vân lom lom với vẻ hơi kỳ quái.

- Sao thế?

Đoạn Vân có chút nghi hoặc hỏi.

- Lão Đại, người nói là tất cả, tất cả cửu cấp đỉnh giai? - Tiểu Phi Hiệp cất giọng nghi ngờ trả lời.

- Đúng vậy! Ta nói như vậy đó, có chuyện gì sao? Ha ha - Đoạn Vân cười.

Phì Tử nói rất nghiêm túc:

- Lão Đại, có vấn đề, hơn nữa vấn đề rất lớn. Người có biết bây giờ gia tộc có bao nhiêu cửu cấp đỉnh giai không?

Đoạn Vân mắt chớp chớp:

-Không phải vượt quá hai trăm sao?

Phì Tử rất bất lực lắc lắc đầu, quay về phía đám Tiểu Phi Hiệp cất giọng:

-Các người một người đi báo cho thủ hạ cửu cấp đỉnh giai lực lượng của các người đi. Tiểu Phi Hiệp người nói trước.

- Lão Đại, thủ hạ của ta bây giờ có một trăm sáu mươi sáu đầu phi long thực lực cử cấp đỉnh giai. - Tiểu Phi Hiệp về mặt nghiêm túc bẩm báo.

Giọng Đoạn Vân có chút nghi hoặc:

- Không thể nào! Ta ban đầu còn tưởng rằng chỉ có hơn trăm thôi mà. Ủa, nhưng mà cũng tốt.

Đạt Nhĩ Ba tiếp lời:

- Lão Đại, lực lượng cử cấp đỉnh giai ở hắc long điện hiện tại rất ít, chỉ có sáu đầu hắc long trưởng thành, còn có hai mươi đầu long thú.

- Lão Đại, thủ hạ của ta đây có năm đỉnh giai ngưng thú.

Đoạn Vân mỉm cười:

- Đâu có quá nhiều đâu, hiện tại còn không đến hai trăm mà? May quá! Phì Tử, người không phải thủ hạ người cũng có hơn trăm sao?

Phì Tử cười với nét mặt quỷ dị trả lời:

- Lão Đại, người nói gì? Ta hiện tại là thú vương, thuộc hạ dưới tay không thể có vài người có thực lực cường hân hay sao? Đúng ra thủ hạ có lực lượng cử cấp đỉnh giai của ta đây cũng không nhiều lắm, cũng chỉ đến hai trăm thôi.

- Cái gì?

Nghe Phì Tử nói với vẻ đắc ý, Đoạn Vân rõ ràng bị con số 'hai trăm' của Phì Tử dọa cho sợ suýt vãi tè ra.

- Đến hai trăm sao, rốt cuộc là hai trăm bao nhiêu? - Đoạn Vân có chút vội vàng hỏi

- Không nhiều lắm, hai trăm lẻ ba. Ha ha còn nhiều hơn cả toàn bộ đám bọn chúng. Lão Đại, người có thể không biết, vì tác dụng mạnh của Tẩy tủy đan, thực lực của đám thủ hạ ta đều tăng lên rất nhanh, bây giờ đã có không ít cử cấp sơ giai đạt tới cử cấp trung giai. Mà trung giai, hậu giai, cũng có không ít, vừa mới được tăng lên đây thôi. Tiểu mồm mồm lúc này rất đắc ý.

Đoạn Vân ngẫm nghĩ một lát rồi nói:

- Ân, tốt lắm! Xem ra gia cơ của gia tộc quả là rất tốt. Bốn trăm rồi, tốt lắm! Ân, rất tốt, rất tốt! Ha ha chỉ thoáng cái đã là bốn trăm đầu thần thú rồi. A, thiên sứ điều nhân thì sao chứ, lão tử vẫn có thực lực áp đảo người như thường.

- Lão Đại, người không phải đang nói thật đó chứ? Đây là bốn trăm đầu thần thú à. Cái này không thể là cử cấp gì đó đâu.

Đạt Nhĩ Ba hơi giật mình hỏi. Mà các ma thú ở đây về mặt cũng kinh hãi.

Đoạn Vân tủm tỉm cười, trả lời:

- Điều này có gì kỳ quái đâu. Không phải là bốn trăm đầu thần thú thôi sao? Ta nghe nói điều nhân ngàn năm trước có hơn một ngàn thánh thiên sứ, hôm nay Đoạn Vân ta có bốn trăm thủ hạ thần thú có gì mà phải giật mình?

- Lão Đại, người tổng cộng có bao nhiêu thuốc vậy?

Phì Tử hỏi với vẻ ngưng ngung.

Đoạn Vân cười rất quỷ dị, hạ giọng:

- Bí mật.

Hiện tại, trong không gian giới tử của Đoạn Vân có một ngàn viên đặc cấp Tẩy tủy đan. Người hỏi đan dược này từ nơi nào tới hả? Cần gì phải hỏi. Đương nhiên là luyện chế rồi. Luyện khi nào? Người nghĩ lại cẩn thận xem, Đoạn Vân dùng cái gì để tăng thực lực thú nhân thủ hạ, ma thú thủ hạ của mình? Tẩy tủy thủy à. Tẩy tủy thủy thì sử dụng cái gì để làm ra? Dùng máu cự long và bã thuốc làm thành nguyên liệu. Người nghĩ lại coi, nhiều bã thuốc như vậy, phải luyện chế bao nhiêu dược hoàn mới có thể đạt được

a. Đường nhiên siêu cấp tẩy tủy đan thì Đoạn Vân không luyện chế thêm nữa rồi. Tài liệu cao cấp a. Điều này cũng là nguyên nhân vì sao Đoạn Vân muốn thể lực của mình thăng tiến vào Ma Thú Sâm Lâm.

Ma Thú Sâm Lâm đối với Đoạn Vân mà nói, tuyệt đối đúng là kho báu. Chỗ đó cơ hồ nơi nơi đều là cực phẩm nhân sâm, linh chi. Có tài liệu phong phú, Đoạn Vân muốn biến toàn bộ thủ hạ thành thần cũng không phải không có khả năng.

Nhìn đám thủ hạ đang ngẩn ngơ, Đoạn Vân hô:

- Nhanh. Ta muốn lực lượng cứu cấp đỉnh giai của gia tộc trong vòng nửa giờ đại lục, toàn bộ tập hợp đến Luyện võ trường của gia tộc.

- Rõ! Đám thủ hạ vô cùng hưng phấn chạy tung tóe ra khỏi phòng hội nghị.

Diệp Cô Thành đi theo phía sau Đoạn Vân, có chút kích động:

- Thiếu gia, có thật là ngài có thể khiến cho bọn chúng đều trở thành thần thú không?

Đoạn Vân cười nhẹ:

- Người nói có thể ta có một ngàn lạp đặc cấp Tẩy tủy đan hay không?

Một một ngàn lạp? Diệp Cô Thành kinh hô vẻ rất kích động.

Nửa giờ sau, bốn trăm ma thú, long thú gia tộc tụ tập ở luyện võ trường của Gia tộc.

Nhìn đội ngũ bốn trăm thủ hạ ma thú hình người đứng thành hàng chỉnh tề, Đoạn Vân rất hài lòng gật gật đầu. Đi lên đài chủ tịch của Luyện võ trường gia tộc, Đoạn Vân vẻ mặt tiêu ý nhìn những thủ hạ thực lực cường hân của mình, trong lòng không khỏi có chút kích động.

Đoạn Vân vận khí nói to:

- Thấy lực lượng chung đoàn của gia tộc như thế này, ta làm gia chủ cũng cảm thấy rất tự hào về các người. Ta thấy được từ tác phong chỉnh tề của các người, các người đã có đủ tố chất quân sự của binh lính, không còn là ma thú bình thường nữa. Các người, là ma thú võ sĩ của Trung hoa gia tộc ta, là ma thú quân nhân của Trung hoa gia tộc ta. Chức trách của các người là bảo vệ các khoản lợi ích của gia tộc, bảo vệ cơ nghiệp gia tộc của trung hoa gia tộc ta. Chính vì có các người, Trung hoa gia tộc ta mới có thể cường thịnh, mới có thể càng ngày càng trở nên cường đại trong vũ trụ. Gia tộc muốn bay cao, các người đã chuẩn bị sẵn sàng chưa?

- Dzô dzô

Nghe Đoạn Vân nói, đám ma thú đều rất kích động. Bọn họ kích động không chỉ bởi vì qua một lát nữa bọn họ đều trở thành thần thú, mà bởi vì sự vinh diệu của gia tộc, bọn họ sớm đã đem hai chữ Trung hoa dung nhập vào trong lòng mình; bọn họ với tư cách ma thú, lần đầu tiên có sự phấn đấu và hướng đi của mình; bọn họ, cũng là lần đầu tiên trên ý nghĩa chân chính có nhà của mình - Trung hoa gia tộc. Vả lại, trong lòng bọn họ, Đoạn Vân sớm đã không còn là một nhân loại nữa, mà là một truyền thuyết còn thần kỳ hơn cả thần. Quan trọng hơn, Đoạn Vân là lão Đại của bọn chúng.

Khẽ gật đầu, Đoạn Vân nói tiếp:

- Tốt lắm! Ta từng nói qua, chỉ cần trong đầu các người có ý nghĩa trở thành một thành viên trong gia tộc, ta có thể đề cao thực lực của các người, thậm chí làm cho các người trở thành thần thú. Hôm nay, gia tộc ma thú có bốn trăm người sắp sửa trở thành một nhóm cường đại trong gia tộc. Bởi vì hôm nay, ta muốn biến tất cả các người trở thành thần thú. Suy nghĩ đi, bốn trăm thành viên thần thú của Trung hoa gia tộc ta sắp ra đời, mà các người cũng sẽ trở thành nhóm vô cùng siêu mạnh trong khắp Nhân giới, Hải giới, thậm chí là Thần giới. Chấn hưng Trung hoa, dương gia uy của chúng ta...

Chấn hưng Trung hoa, dương ngã gia uy... Đám ma thú rất có tiết tấu liền hét lên, đợt này cao hơn đợt trước.

Sau đó, Đoạn Vân đem tám trăm viên đặc cấp Tẩy tủy đan mỗi tên hai viên phân phát cho bọn họ. Dựa theo quy củ trước nay, sau khi phục thuốc, đám ma thú biến thành bản thể đều tự tìm đến mấy ngọn núi

bằng phẳng đầu đá. Để cho bọn chúng tiêu hóa được lực tốt hơn, Đoạn Vân còn phái bọn Đạt Nhĩ Ba phóng ra uy áp. Thông qua sự kiện Ma Long, Đoạn Vân phát hiện, được lực của Tủy tủy đan dưới uy áp thích hợp sẽ đạt được sự hấp thu tốt hơn.

Sau một giờ đại lực, bốn trăm cửu cấp đỉnh giai tất cả đều biến thành thần cấp. Trong đó, một trăm sáu mươi tám đầu phi long tất cả biến thành thần cấp trung giai, sáu đầu hắc long cũng trở thành thần trung giai, hai trăm thủ hạ của Phì Tử, cũng có tám mươi ma thú trở thành thần cấp trung giai; những ma thú khác có thể là đã bị hạn chế bởi chủng tộc, chỉ đạt tới thần cấp sơ giai.

Tuy nhiên Đoạn Vân còn phát hiện một chuyện, ma thú vốn có hạn chế chủng tộc, chỉ cần sau khi cho bọn chúng ăn vào, thực lực bọn chúng có thể đạt tới chủng tộc có ưu thế rất nhanh. Để gia tộc có nhiều chủng đoàn hơn, Đoạn Vân đối với những ma thú thần cấp sơ giai trước đây thi hành một việc rất tàn nhẫn - Hành hung, đánh một mạch tới khi thực lực được đề cao. Mà kết quả sau đó cũng làm cho Đoạn Vân rất lấy làm hài lòng, sau một buổi tối bị ma thú thần trung giai hành hung và kích thích uy áp, hầu hết thần cấp sơ giai ma thú đều đạt tới trung giai. Còn về số ít chủng tộc yếu thế quá mức rõ ràng, thì cả thân thể lẫn tinh thần đều bị song trọng tàn phá thâm.

Vì Tủy tủy đan của Đoạn Vân vốn có tác dụng tác dụng Tủy căn phiệt tủy, người hoặc là ma thú dưới tình huống phục dụng Tủy tủy đan hoặc tủy tủy thủy, sẽ có tốc độ tu luyện được đề cao mấy lần, đặc biệt là trong khoảng thời gian vẫn còn được lực, thực lực quả thật đúng là tăng như gió. Tính đến những gia tộc ma thú có thực sự tăng nhanh hơn bình thường, Đoạn Vân ban hành mấy điều quy định cho đám ma thú này.

Thứ nhất, thực lực đạt tới bát cấp đỉnh giai, hơn nữa đã có thời gian hoàn thành trong mười ngày, có thể tự thân hướng đến gia tộc xin một viên Tủy tủy đan, để cho hắn có thể nhanh chóng đột phá đến cửu cấp.

Thứ hai, thực lực đạt tới cửu cấp đỉnh giai, hơn nữa thời gian hoàn thành trong hai mươi ngày, có thể tự thân hướng đến gia tộc xin đạt đến thần cấp.

Hai ngày sau khi bốn trăm thần thú ra đời, gia tộc ma thú sau cuộc diễn thuyết đầy xúc động của Đoạn Vân, tất cả hướng về phía Ma Thú Sâm Lâm xuất phát.

Lần này đội ngũ ma thú thẳng tiến đến Ma Thú Sâm Lâm không phải rất lớn, chỉ là điều là hơi biến thái. Đoạn Vân đem năm mươi thần thú thủ hạ của Phì Tử, hai mươi Phi long hoàng thủ hạ của Tiểu Phi Hiệp, sáu con hắc long của Đạt Nhĩ Ba, năm đầu thần ngư của Ngư Ma vương. Tám mươi đầu thần thú này tất cả lao vào Ma Thú Sâm Lâm. Bọn chúng dùng tốc độ nhanh nhất thu phục những ma thú trí tuệ nơi này. Còn về thực lực của bọn chúng, cũng đã đủ cho bọn chúng tung hoành ở nơi này rồi. Nghĩ lại đi, có tới tám mươi đầu thần thú a, Ma Thú Sâm Lâm này nhiều nhất cũng chỉ hơn mười đầu mà thôi.

Hơn nữa, vì để liên lạc được thuận tiện, Đoạn Vân còn cho bọn chúng được thiết lập Truyền Tống trận, có tin tức gì thì có thể lập tức liên lạc với gia tộc.

Ma Thú Sâm Lâm, ắt phải trở thành một vườn sau của Đoạn Vân rồi.

195. Chương 195 Lôi Ngạo Đế Quốc Yếu Thần Phục

Ước Hàn ở thư phòng báo cáo cho Đoạn Vân một sự tình.

- Thiếu gia, tám mươi một đầu thần thú ngày hôm qua đã tiến vào Ma Thú Sâm Lâm. Vì để phù hợp với tiến độ thu phục ma thú bên trong Ma Thú Sâm Lâm, chúng ta trước tiên ở trên ngọn núi nơi cự nhân tộc sống tập trung có tên là Tây Á xây dựng một cứ điểm ma thú, do lũ đoàn bách thú sư đoàn của Phì Tử đóng giữ ở nơi này. Hơn nữa, Địa tinh công tượng đã bắt đầu tìm chỗ thích hợp ở đây thiết kế một thành thị cho ma thú cư trú rồi. Còn nữa, đám Địa tinh còn hướng đến gia tộc xin một thỉnh cầu khác, nếu sau khi thể lực của gia tộc thẳng tiến đến Ma Thú Sâm Lâm, ở Ma Thú Sâm Lâm, Bó Lạp Tây cùng A Nhĩ Ti Tư và Lạp Mỗ Hà Bạt ba vùng có cửa khẩu giao nhau kia xây dựng một thành phố cảng, dùng để chế tạo thuyền ma pháp.

- Thuyền ma pháp?

- Không sai, cũng không biết kỹ thuật tạo thuyền của đám Địa tinh thế nào. Ha ha được! Để cho bọn chúng tới làm đi. Nơi đó là một địa phương tốt, sau này có thể phát triển vận tải đường sông và đường biển rồi. Tuy nói chúng ta có truyền tống trận, nhưng dù sao như vậy cũng quá hao phí tài liệu. Hiện tại chế tạo được mấy bộ Truyền tống trận, thì đã đem trên một ngàn cân không gian khoáng thạch hao mất hơn nửa rồi. Hơn nữa ta cũng không muốn để cho Truyền tống trận phổ biến quá mức, mà nó cũng không có năng lực và sự cần thiết để mà phổ biến. Truyền tống trận sau này là một vũ khí sát thủ trong quân đội tác chiến của chúng ta, chúng ta phải lợi dụng tốt ưu thế này. Được rồi, người nói đến ngọn núi Tây Á kia, còn đám cự nhân đó thế nào rồi?

Đoạn Vân lúc này đột nhiên nhớ tới đám cự nhân đó.

Ước Hàn cười trả lời:

- Thiếu gia, cự nhân nhất tộc đã sát nhập lại với Á cương rồi, bọn họ trong khu vực A Nhĩ Ti Tư trồng cây mọi nơi, còn nói cái gì mà cây cối là bằng hữu của con người, nói cái gì mà chúng ta phải bảo vệ tốt. Thiếu gia, ngài vốn không phải muốn để cho đám cự nhân phụ trách chế tạo giấy cho gia tộc sao? Nhưng bọn chúng vừa nghe phải làm thương tổn đến cây cối liền lập tức phản đối, không cách nào khác, ta đành phải để cho đám Địa tinh sản xuất giấy, nhưng nguyên liệu do đám cự nhân cung cấp vẫn hạn chế như trước.

Đoạn Vân gật gật đầu nói:

- Vậy à! Đám cự nhân có bộ đội hay không?

- Thiếu gia, nguyên là đám cự nhân không có bộ đội, nhưng sau khi nghe thấy trên đại lục đã xuất hiện tung tích Ma tộc, bọn họ liền thành lập cự nhân bộ đội với số lượng năm ngàn, thực lực trên dưới thất cấp. Vả lại, bọn họ có ưu thế về hình thể, ta nghĩ bọn ở trên chiến trường sẽ là một đội quân xung phong rất tốt.

Ước Hàn trả lời.

Nghĩ một lát, Đoạn Vân nói:

- Năm ngàn thất cấp bộ đội, vẫn chưa được. Hơn nữa bọn chúng không có sự dũng dội của đám Thú nhân chiến sĩ, đội ngũ như vậy đưa lên trên chiến trường tuyệt đối là cứu tử nhất sinh. Không được! Ước Hàn, người phải thúc giục bọn chúng tiến hành ma quỷ huấn luyện, ta không mong đội ngũ binh lính của ta có một lỗ tòm tép yếu xìu.

Ước Hàn nghe Đoạn Vân nói, vội vàng nhắc nhở:

- Thiếu gia, để cho đám cự nhân tiến hành ma quỷ huấn luyện, điều này không tốt lắm đâu. Dù sao nhân tố chủng tộc của bọn họ đều khiến cho bọn họ rất thiện lương.

- Vậy tiến hành Lang nha huấn luyện bình thường đi, dù sao ta cũng không muốn lãng phí được hoàn trên người bọn chúng. Còn nữa, hãy đưa ngành chế được của gia tộc nhanh chóng chế tạo số lượng lớn được hoàn, qua một lúc phải triển khai lần ma quỷ huấn luyện thứ hai của quân đội gia tộc.

Đoạn Vân nghiêm túc nói.

- Lần thứ hai?

Ước Hàn có vẻ không tiếp nhận được liền hỏi lại.

Đoạn Vân gật đầu:

- Đúng! Hôm nay thực lực của binh lính Thú nhân gia tộc, tiềm lực phát triển của Lang nha, Cuồng chiến sĩ đều rất cường đại, thành tựu sau này của bọn chúng tuyệt đối sẽ không nhỏ. Hơn nữa với tư cách quân nhân gia tộc, phải có ý niệm không ngừng hướng về phía trước, phải lấy cảnh giới cao nhất của võ đạo mà cố gắng theo đuổi. Với thực lực bây giờ của bọn họ, bất luận là đối phó Ma tộc, hay là Tây phương thần giới, ngay cả nghĩ cũng không nghĩ được. Ma tộc ngàn năm trước có thể chống chọi được với Đông phương thần giới, những điều nhân của Tây phương thần giới thực lực ngàn năm trước đã rất kinh khủng. Vì sự sinh tồn và sự phát triển của gia tộc sau này, chúng ta phải nhanh chóng tăng cường thực lực của mình. Nếu như thần thực sự có tồn tại, ta muốn cho các những người các người trở thành thần.

Nghe Đoạn Vân nói, Ước Hàn rõ ràng có chút giật mình, để cho chúng ta trở thành thần? Có thể sao?

Nhìn thấy thần sắc nghi hoặc của Ước Hàn, Đoạn Vân phì cười:

- Muốn cho các người trở thành Thần thì điều kiện đầu tiên phải là Thần thật sự tồn tại. Nếu những vị thần của Tây phương, Đông phương này đều chỉ là một chủng tộc khác thì chúng ta càng phải cố gắng hơn. Trung hoa gia tộc chúng ta phải trở thành thế lực cường đại nhất. Đúng rồi, Ước Hàn, thực lực của người bây giờ thế nào?

- Thiếu gia, hiện tại thực lực của ta là thần cấp trung giai.

Ước Hàn cung kính trả lời.

Gật đầu, Đoạn Vân lấy ra cho Ước Hàn một viên Đặc cấp tẩy tủy đan, nói:

- Uống vào đi, có lẽ thực lực có thể tăng lên không ít đấy.

Cảm ơn thiếu gia. Ước Hàn đối với việc này đã thành thói quen rồi, dù sao một thân thực lực của mình đúng là dùng được hoàn của Đoạn Vân mà tích tụ lại.

Mà lúc này, Liên Na từ bên ngoài đi tới bấm báo:

- Thiếu gia, Lôi Ngạo đế quốc phái người phụ trách tới, muốn gặp ngài.

- Lôi Ngạo? Ai muốn gặp ta?

Đoạn Vân có chút nghi hoặc hỏi.

Liên Na cười, xảo quyết đáp:

- Thiếu gia đến xem, không phải sẽ biết ngay thôi mà.

Nghe Liên Na nói vậy, Đoạn Vân đã đoán ra là ai đến đây rồi. Có lẽ là một trong hai công chúa của Lôi Ngạo, nhưng Lôi Ngạo lại đến tìm mình để làm gì?

Rất nhanh, Đoạn Vân liền đi tới đại sảnh. Quả nhiên đúng là công chúa của Lôi Ngạo, nhưng không phải là một, mà là nhị công chúa cùng tam công chúa đến.

- Ha ha, hai vị tiểu mỹ nhân, mới nhanh như vậy mà đã nghĩ đến bổn thiếu gia. Không thể chờ đợi mà tới gặp thiếu gia rồi. - Đoạn Vân cười trâng tráo rồi tiến đến.

Hai cô ả vốn đang thưởng thức vài tác phẩm nghệ thuật và vài món trang sức kỳ quái trên đại sảnh, vừa nghe được thanh âm của Đoạn Vân, vẻ mặt các nàng đều hưng phấn liền quay đầu lại, nhưng vừa nghe thấy mấy lời nói trâng trợn của Đoạn Vân, còn có cả khuôn mặt tươi cười thiếu chút nữa đã tắt, vẻ mặt lập tức liền nghiêm túc lại.

Hai người rất khách khí liền hành một lễ với Đoạn Vân, nhị công chúa Tịch La Lan cung kính nói:

- Đoạn Vân đại nhân, hai tỷ muội chúng ta tiếp nhận mệnh lệnh đặc biệt của phụ hoàng ta, đến đây đáp tạ ơn cứu mạng của ngài, đồng thời cũng là trình Quốc thư.

- Ha ha chút lòng thành, chút lòng thành, thuận tiện nhắc tay thôi mà. Nhưng xảy ra chuyện gì mà phải trình Quốc thư thế?

Đoạn Vân cười hỏi.

Tam công chúa Lộ Dịch Ti trả lời:

- Lôi Ngạo đế quốc ta muốn thần phục dưới chân ngài. Nói cách khác, nếu Đoạn Vân đại nhân muốn thống nhất đại lục mà nói, phụ hoàng ta nguyện ý giúp ngài một tay.

Nghe thế, Đoạn Vân cũng liền hiểu được. Hoàng đế Bì Đặc đại đế của Lôi Ngạo đế quốc kia quả nhiên rất có con mắt tinh tường, sau khi biết được dựa vào Lôi Ngạo của hắn, thậm chí là liên hợp lực lượng các quốc gia còn lại cũng không thể ngăn cản dã tâm xưng bá thiên hạ của mình. Giữa thuần phục và diệt vong, Bì Đặc với con mắt sáng suốt lựa chọn thuần phục, lại còn thuần phục rất sớm.

Trên thực tế, từ sau khi Bì Đặc biết được tên bại hoại Đoạn Vân này đã bại Long tộc, hắn liền tự hỏi mình một vấn đề "Tương lai Lôi Ngạo là ở đâu?" Hắn xem ra, Long tộc kia cũng là một dị tộc cường đại, cũng

không thể tạo nhiều ảnh hưởng đối với loài người, mà Đoạn Vân thì không giống, Đoạn Vân là nhân loại. Từ sự nâng đỡ của Đoạn Vân với Thiên Long và Nạp Lan liền có thể thấy được, mục tiêu của Đoạn Vân là nhắm vào thiên hạ. Hẳn biết, Thiên long dưới sự ủng hộ của Đoạn Vân đã nhanh chóng trở thành đệ nhất cường quốc của đại lục, hơn nữa còn là một siêu cấp cường quốc. Cả Nạp Lan tiểu vương quốc kia cũng dưới sự ủng hộ của Đoạn Vân, sức mạnh quốc gia cũng nhanh chóng đạt tới sự cường đại có thể sánh với đế quốc.

Bỉ Đặc đối với vấn đề này suy nghĩ đã lâu rồi, cuối cùng cũng làm ra một quyết định làm cho hẳn cả đời đều thấy may mắn "Sớm ngày nương nhờ vào Đoạn Vân, trở thành quân tốt cho Đoạn Vân chinh chiến thiên hạ."

Như vậy, cho dù sau này Đoạn Vân có thật sự thống nhất đại lục, mình cũng sẽ là một khai quốc nguyên lão. Mà làm một trọng thần của siêu cấp cường quốc đã thống nhất đại lục, so với hoàng đế một đế quốc hô phong hoán vũ cũng không kém bao nhiêu. Vả lại, Đoạn Vân còn có tẩy tủy đan, được vật thần kỳ có thể khiến cho con người trẻ lại hơn mười tuổi, chỉ cần hẳn trở thành người thân tín của Đoạn Vân, sau này sống trên mấy trăm năm cũng không thành vấn đề.

- Ồ? Phụ hoàng Bỉ Đặc của các người nói như thế nào vậy?

Đoạn Vân cười ướm lời.

Nhị công chúa Tạp La Lan và tam công chúa Lộ Dịch Ti đưa mắt nhìn nhau, Tạp La Lan nói:

- Phụ hoàng ta từng nói qua, thực lực của Đoạn Vân đại nhân ngài đã đạt tới mức kinh khủng rồi, mà ngài hôm nay đã là chủ nhân chính thức của Thiên Long đế quốc, Nạp Lan vương quốc, hai quốc gia dưới sự cố ý nâng đỡ của Đoạn Vân đại nhân, thực lực đều là nhanh chóng tăng cao. Thiên Long hôm nay đã chen mình từ cường quốc thứ ba đại lục thành đệ nhất cường quốc, thực lực của Tiểu vương quốc Nạp Lan kia cũng đã là gần với đế quốc rồi. Nếu Đoạn Vân đại nhân muốn thống nhất đại lục, thì cũng sẽ không đơn giản như vậy đâu. Lôi Ngạo của ta và Tạp Tu Tư hai đế quốc thực lực tuy không bằng so với A Nhĩ Ti Tư, nhưng cũng không nhỏ chút nào. Bất quá vì không muốn để cho những tướng sĩ vô tội hy sinh, Phụ hoàng ta quyết định nương nhờ ngài, như vậy thì đế quốc thứ hai trong ba đế quốc đại lục đều trở thành thế lực của ngài, nếu muốn thống nhất đại lục sẽ tương đối đơn giản hơn.

Đoạn Vân đầy cười ẩn ý:

- Phụ hoàng người quả thật có con mắt rất tinh tường. Chính xác, Đoạn Vân ta muốn thống nhất đại lục, nhưng ta cũng không muốn dùng phương thức chiến tranh để thống nhất đại lục, dù sao vết thương do chiến tranh tạo ra thật sự là quá lớn. Đoạn Vân ta muốn dùng một phương thức hòa bình khiến cho đại lục đạt được sự thống nhất. Cũng chính là dùng uy hiếp tuyệt đối của Trung hoa gia tộc ta, làm cho những thế lực phải thuần phục. Thì cũng giống như Lôi Ngạo các người đó. Nói đi, phụ hoàng người còn có điều kiện gì.

Nghe Đoạn Vân nhắc tới điều kiện, sắc mặt hai cô công chúa đều đỏ ửng. Mà thấy vẻ mặt hai cô ả, Đoạn Vân đúng là nhúc nhích đầu, hẳn đoán:

- Phụ hoàng người không phải là để cho ta lấy các người chứ?

Tạp La Lan cắn răng thừa nhận:

- Đúng vậy, phụ hoàng ta đúng là muốn để cho chúng ta trở thành hoàng phi của ngài. Ông ấy cũng muốn làm thừa tướng sau khi đã thống nhất đại lục.

- Ta ghét!

Đoạn Vân có vẻ bất lực cảm thán một câu.

Thật ra, thật ra trong lòng hẳn đã sướng run cả người. Ah, quyền lực thực sự là một thứ đồ tốt. Ha ha nhưng ta thích.

196. Chương 196. Thực Lực Kinh Người Của Ta

Đoạn Vân, chẳng nhẽ ngài không muốn? - Lộ Dịch Ti có vẻ tức giận nói,

- Chúng ta đây tuyệt đối không thấp hơn ngài. Hơn nữa, buổi tối hôm đó, ngài với tỷ muội chúng ta, đã như vậy rồi. Vừa nói đến buổi tối hôm đó, thì mặt Lộ Dịch Ti liền một trận đỏ ửng.

Buổi tối hôm đó? - Đoạn Vân có vẻ nghi ngờ hỏi lại.

- Buổi tối hôm đó ta cái gì cũng chưa làm a?

- Người! Hừ, mặc dù người chưa phá thân chúng ta, nhưng hôm đó hai chúng ta đều uống rượu say hết cả, cái gì cũng không nhớ rõ. Người dám nói tên dâm dê nhà người không khua khoắc tay chân lên người tỷ muội chúng ta? - Lộ Dịch Ti quả nhiên là một quân thần thẳng thắn, lên tiếng nói lại chuyện lần trước.

Đoạn Vân về mặt dâm đang, tiến đến ôm lấy hai vị giai nhân, cười hê hê rồi nói:

- Hôm đó ta thật sự cái gì cũng chưa làm, nếu các nàng thực sự hy vọng giữa chúng ta phát sinh cái gì đó ta đề nghị bây giờ chúng ta hãy tới làm thật luôn đi. Nhưng lần này ta có thể sẽ không cho các nàng uống rượu nữa.

- Quả nhiên là một tên sắc lang. Lộ Dịch Ti xoay đầu qua chì chiết, nhưng khóe miệng nàng lại lộ ra một tia tiếu ý rất rõ ràng, liền bị Đoạn Vân dùng thần thức quét qua, mà vị Tập La Lan vốn là thân phận nam nhân về mặt cũng đỏ ửng. Thấy vậy, Đoạn Vân không thể không cảm thán:

- Ài! Ai bảo mình đẹp trai làm gì, mới nhìn một cái lại có hai vị mỹ nhân thích mình rồi, hơn nữa của hồi môn còn là một đế quốc.

Đoạn Vân về mặt gian xảo cười khoái chí:

- Ha ha, bổn thiếu gia đúng là có chút máu dê. Được, ta đáp ứng điều kiện của cha nàng. Bất quá, ta cũng có điều kiện.

- Người thế nào lại làm vậy, Lôi Ngạo chúng ta cũng đã giao cả đế quốc cho ngài rồi, ngài còn có điều kiện gì nữa? - Lộ Dịch Ti có chút bất mãn nói.

Đoạn Vân buông hai mỹ nữ ra, nghiêm mặt nói:

- Ma tộc vốn muốn xâm lấn, chúng ta sớm phải chuẩn bị sẵn sàng. Do đó, ta muốn trong khu vực Lôi Ngạo các nàng tuyển mộ mười vạn lực cấp chiến sĩ, thành lập Lôi Ngạo lang nha quân đoàn. Hơn nữa, mười vạn bộ đội này phải độc lập với Lôi Ngạo đế quốc, nói cách khác mười vạn quân đội này, trực tiếp do Đoạn Vân ta chỉ huy.

- Đoạn Vân, đây là ý gì của ngài vậy? Cha ta nương nhờ ngài, đã là đem cả Lôi Ngạo giao cho ngài, cả quân đội Lôi Ngạo cũng là của ngài rồi, ngài còn muốn làm chuyện đó để làm gì? - Lộ Dịch Ti có chút không hiểu.

Đoạn Vân mỉm cười:

- Điều này thì không giống. Lôi Ngạo đế quốc quy thuận ta chỉ là hình thức. Đoạn Vân ta căn bản không có thừa tình lực đến chinh lý một đế quốc bình thường. Nói cách khác, cha nàng như trước vẫn là hoàng đế Lôi Ngạo, giống như Khải Lợi nữ hoàng ở Thiên Long là Thiên Long quốc vương. Còn nữa, vì sự cường đại của Lôi Ngạo, ta yêu cầu Lôi Ngạo cũng phải tiến hành cải cách. Giống như Thiên Long và Nạp Lan, về quân sự, giáo dục, kinh tế các mặt đều phải tiến hành cải cách.

Sở dĩ thành lập Lang nha quân đoàn, chủ yếu bởi vì lực lượng dự bị của mình. Đoạn Vân có một ý nghĩ, chính là muốn đưa một nhóm người chế tạo thành thần cấp. Như vậy, mới có năng lực để cùng hơn mười vạn điều nhân Tây phương kia đối đầu, còn cùng với cả Ma Tộc đối đầu nữa.

Nhị công chúa trầm ngâm một lát, nói:

- Điều kiện này của ngài tính là điều kiện gì? Thiên Long thông qua cải cách, sức mạnh quốc gia của nó đã ngày càng cường thịnh, Lôi Ngạo nếu muốn phát triển thì phải học hỏi Thiên long, cải cách là bắt buộc rồi.

Còn về chuyện ngài nói thành lập Lôi Ngạo lang nha quân đoàn kia càng không thành vấn đề. Phụ hoàng ta từng nói qua, ngài có quyền điều động bất cứ bộ đội gì trong lãnh thổ Lôi Ngạo. Quân đội trên làm thế nào, tất cả đều có thể tùy ngài.

- Được, rất tốt! Sau khi các nàng trở về, ban đầu phải hiệp trợ phụ hoàng bắt tay vào công việc cải cách, nhanh chóng đưa sức mạnh quốc gia tăng lên. Còn về chuyện thành lập Lang nha quân đoàn, ta sẽ phái một nhóm Lang nha sĩ quan chuyên nghiệp tới. Các nàng ở đây phải làm một việc, chính là cung cấp binh nguyên cho bọn chúng. Nhớ kỹ, toàn bộ phải là binh lính lực cấp, hơn nữa càng trẻ tuổi càng tốt.

- Vì sao chỉ cần mười vạn? Lôi Ngạo đế quốc ta người dân chuộng võ, binh lính phổ thông đều có tứ cấp thực lực. Còn về lực cấp võ sĩ, ta nghĩ ở Lôi Ngạo đế quốc có hơn mười vạn. - Tạp La Lan có chút khó hiểu hỏi.

Đoạn Vân cười nhẹ nhàng:

- Binh quý tinh bất quý đa (ý là quý chất lượng chứ không phải số lượng). Mười vạn bộ đội này, chỉ là biểu tượng Lôi Ngạo các nàng là một phần tử của Trung hoa gia tộc. Còn về quân đội khác, ta muốn thông qua cải cách quân sự tổ chức quân đội có thể tăng lên không ít. Còn về phần sau này Lang nha có thể mở rộng ra thêm lần nữa hay không, việc đó tính sau. Nói cho phụ hoàng các nàng, Ma tộc tùy lúc có thể phá vỡ vết nứt không gian ồ ạt xâm lấn. Nếu chúng ta còn không đốc sức chuẩn bị sẵn sàng, đại lục sẽ phải chịu tai ương ngập đầu. Nhớ kỹ, ta quyết không nói đùa.

Nghe hẳn nói, hai vị công chúa cũng rất tán thành liền khẽ gật đầu.

Buổi chiều, Đoạn Vân cùng với Lang nha cấp cao tổ chức một hội nghị quân sự lâm thời ngay sau đó. Hẳn cùng mười một vị lang nha sĩ quan cao cấp một lần nữa tìm đến hai vị công chúa.

Mười một vị cao cấp sĩ quan này là từ Lang nha sĩ quan quân đoàn điều tới, trưởng quan cao nhất ở bên trong nguyên là phó lý trưởng của Lang nha sư đoàn Khải Tư Kỳ, thực lực đã là Kiếm thần. Còn lại mười gã đều là sĩ quan tương đối ưu tú của Lang nha, thực lực đều đạt tới Kiếm thánh đỉnh giai.

- Nhị vị công chúa, mười một người này đúng là do ta phái cho các nàng. À không, là nhân viên thành lập Lôi Ngạo lang nha quân đoàn của Lôi Ngạo đế quốc chúng ta. Bọn họ đều là tướng lĩnh rất ưu tú trong Lang nha, ở trong quân đội là những nhân tài quân sự phi thường ưu tú. Sau này, Lôi Ngạo lang nha sư đoàn sẽ do bọn họ thống lĩnh. Đoạn Vân chỉ chỉ vào mười một tiểu tử tác phong chỉnh tề trước mắt này nói.

- Bọn họ? Bọn họ nhìn qua tuổi đều không lớn. Có thể có bao nhiêu kinh nghiệm chiến đấu?

Vừa nghe Đoạn Vân nói bọn họ là những tướng lĩnh ưu tú, Lộ Dịch Ti thân là đế quốc quân thần có chút không chịu phục liền nói.

Đoạn Vân tủm tủm cười:

- Tuổi của bọn họ kỳ thật đều không nhỏ đâu, vài người bọn họ đều đã là hơn ba mươi tuổi rồi. Làm đặc chủng bộ đội, thực lực lang nha binh sĩ của ta vĩnh viễn sẽ không bị địch nhân biết được. Còn về năng lực chỉ huy của bọn họ, ta dám nói mỗi người bọn họ, chỉ cần một nửa binh lực của nàng cũng có thể đánh bại. Cái này không phải là ta khoác lác, sau này thì nàng sẽ biết thôi.

Còn nói là không khoác lác. Về mặt Lộ dịch Ti hoàn toàn lộ ra bốn chữ Ta không tin người

Hắn cười không thèm để ý đến điều đó, trực tiếp chuyển hướng sang nhị công chúa Tạp La Lan.

- Tạp La Lan, đây là một bộ sách cải cách có liên quan đến các lĩnh vực quân sự, kinh tế, giáo dục, khoa học, kỹ thuật. Đoạn Vân đưa cho Tạp La Lan một quyển sách dùng giấy viết lên. Đúng vậy! Là một quyển sách dùng giấy đóng thành.

Tạp La Lan có chút kích động tiếp nhận quyển sách hình vuông có phần kỳ lạ trong tay Đoạn Vân, vừa mở ra thì càng vô cùng kinh hãi.

- Oa! Như thế nào lại dùng thứ xinh đẹp gì đó viết được vậy? Hơn nữa đóng sách rất chỉnh tề, kiểu chữ cũng chỉnh tề như vậy, thật sự là quá thần kỳ! - Tạp La Lan có vẻ hưng phấn liền cảm thán.

Đoạn Vân cười khẽ, cũng không giải thích nhiều, loại giấy này sớm muộn cũng sẽ phổ biến trên đại lục, chẳng qua Đoạn Vân không muốn trước khi mình còn chưa thống nhất đại lục, làm cho thứ đồ giống như thần tích này xuất hiện quá nhiều. Cũng chính là cách làm này, trang giấy quyền sách viết tay của Đoạn Vân từng một lần bị Lôi Ngạo để quốc tôn sùng là thịnh điển. Bởi vì đồ vật bên trong kia đích xác mang lại cho Lôi Ngạo sự giàu mạnh, trong mắt thế nhân món đồ này tuyệt đối là do thần sáng tạo.

Hắn suy nghĩ một lát, đưa cho Nhị công chúa Tập La Lan một bình thủy tinh, nói:

- Trong này có hai mươi lạp Tẩy Tủy đan, trong đó năm viên coi như là lễ vật của ta cho hoàng thất Lôi Ngạo các nàng. Còn lại mười lăm lạp, các nàng có thể dùng để đề cao thực lực chung đoàn của đế quốc. Ta đoán, ba lạp thì có thể cho một đầu ma thú bát cấp hậu giai bình thường đạt đến cửu cấp sơ giai, cửu cấp sơ giai có thể đạt đến trung giai hoặc là hậu giai. Còn về phần các nàng sử dụng như thế nào hãy tự xem khác rõ.

Nghe Đoạn Vân nói, hai vị công chúa Lôi Ngạo vẻ mặt khiếp sợ nhìn hắn, Lộ Dịch Ti giọng rất kích động:

- Hai mươi viên? Nhiều như vậy ư? Ngài có thể nói cho ta biết số lượng Tẩy tủy đan của ngài được không?

Đoạn Vân cười đầy ẩn ý:

- Bí mật. Được rồi, các nàng cầm theo cái này trở về đi. Vài người bọn họ đều là Long kỵ sĩ, mà vài người đi theo các nàng cũng là Long kỵ sĩ, hẳn là rất nhanh có thể đến.

Ngài nói bọn họ đều là Long kỵ sĩ?

Lộ Dịch Ti đã nhanh bị Đoạn Vân kích thích không chịu được rồi. Đây là một Long kỵ sĩ a, hơn nữa bọn họ còn là quân nhân chính quy.

Các nàng có thể chưa biết, Long tộc bây giờ là sản nghiệp của Đoạn Vân ta rồi. Ta muốn tất cả cự long làm bộ hạ Long kỵ sĩ của Đoạn Vân ta cũng không phải là vấn đề gì khó cả. Hơn nữa, vài người bọn chúng đều là cao cấp sĩ quan của Lang nha sư đoàn ta, là Long kỵ sĩ thì có cái gì lớn đâu. Nàng xem, bên ngoài chính là Long kỵ của bọn họ. Đoạn Vân chỉ chỉ một cự long đang bay lượn trên không trung.

Mà lúc này một Long kỵ sĩ đi cùng hai vị công chúa vẻ mặt khiếp sợ liến kinh hô:

- Cái gì? Đều là cửu cấp cự long. Trời ơi!

- Cái gì? Đoạn Vân, thực lực hiện tại của ngài rốt cục đạt tới mức nào rồi?

Hai vị công chúa thiếu chút nữa bị dọa ngất đi. Cái gì mà gọi là Long tộc là sản nghiệp của Đoạn Vân? Mười một đầu cửu cấp cự long, đó là cái khái niệm gì? Bất quá nếu để cho các nàng biết hơn một vạn Lang nha tướng sĩ đều là Long kỵ sĩ hoặc là bát cấp hậu giai Phi long kỵ sĩ, vậy về mặt các nàng sẽ thành cái dạng gì đây?

Đoạn Vân cười nói:

- Thực lực của ta? Còn chưa muốn nói cho các nàng biết, sợ rằng sẽ dọa các nàng. Các nàng ra ngoài trước đi, ta cùng mười một sĩ binh này của ta có chuyện cần dặn dò một chút.

Sau khi vài người của Lôi Ngạo để quốc rời khỏi, Đoạn Vân đưa cho viên quan chỉ huy cao nhất đi tới Lôi Ngạo lần này là Khải Tư Kỳ một cái không gian giới tử với mấy trăm mét khối không gian, nói:

- Bên trong cái không gian giới tử này có một trăm viên hoàn dương đan, còn có một tiểu hình Truyền tống trận, chỗ kia của Truyền tống trận được bố trí trong thư phòng của ta, các ngươi có thể tùy lúc trở về báo cáo cho ta tình hình chỗ đó. Các ngươi lần này đến Lôi Ngạo, ta không biết tên Bỉ Đặc kia có phải thật sự quy thuận ta không, do đó các ngươi ở chỗ đó phải cẩn thận mọi chuyện.

Khải Tư Kỳ tiếp nhận không gian giới tử trong tay Đoạn Vân, hành một quân lễ, nói:

- Tướng quân yên tâm, chúng ta nhất định sẽ không phụ lòng ủy thác của tướng quân.

Đoạn Vân khẽ gật đầu:

- Ta đối với năng lực của các ngươi cũng rất có lòng tin. Tốt lắm, các ngươi xuất phát đi.

- Rõ.

Mười một Lang nha tướng lĩnh chỉnh hành một lang nha quân lễ với Đoạn Vân.

197. Chương 197. Địa Tinh Xuất Chinh Trung Hoa Hồn

Buổi tối hôm Tập La Lan các nàng rời khỏi, Ước Hàn có chút kỳ quái hỏi Đoạn Vân:

- Thiếu gia, tại sao người không tự mình tới kiểm tra Lôi Ngạo, Bĩ Đặc đại đế kia mới có thể chính thức quy tâm.

Đoạn Vân cười cười, nói:

- Đến chỗ đó nhất định phải đi rồi. Nhưng không phải bây giờ, chờ sau khi Bĩ Đặc áp dụng phương hướng cải cách, ta hãy đến xem tình hình. Hơn nữa, ta hà tất gì phải đi đường xa vậy chứ? Ta đã để cho Khải Tư Kỳ mang theo Truyền tống trận rồi, đến lúc đó ta bước một bước là tới. Ha ha

Ước Hàn cười nịnh:

- Hóa ra thiếu gia sớm đã có tính toán rồi.

- Đúng rồi, còn chuyện gì không? - Đoạn Vân hỏi.

- À, có chút chuyện như thế này. Trong khi Cuồng long chạy tới cửa khẩu Mã Tề Nhĩ chống trả lại Man Tộc, thiếu gia không phải nói rằng muốn chúng ta bồi dưỡng một Man Tộc thủ lĩnh, để cho hắn thống nhất Bắc Cương Man tộc. Mà thế lực Man tộc được chúng ta nâng đỡ kia bây giờ đã thống nhất cả phía Nam của Bắc Cương rồi, nói cách khác, hắn đã thu phục được gần một nửa thế lực Man tộc. - Ước Hàn trả lời.

- Hả? Hay lắm! Trong thời gian ngắn như vậy đã gây dựng được một vùng thiên hạ, dã man nhân này quả nhiên rất xuất sắc. Hắn tên gì vậy?

Đoạn Vân rất có hứng thú liền khẽ gật đầu hỏi tiếp. Xem ra Man tộc hơi giống người Mông Cổ của Trung quốc cổ đại, có tính xâm lược cao, thế lực như vậy cũng khiến cho người có dã tâm như hắn rất thích.

Ước Hàn trả lời:

- Man tộc thủ lĩnh tên là A Thập, khi còn bé bị nhân loại bắt làm tù binh, ở trong xã hội loài người lẫn lộn mười năm sau đó trốn về địa bàn của Bắc Cương Man tộc. Sau lại dựa vào sự dũng mãnh của mình và trí tuệ học được của loài người đã trở thành thủ lĩnh một bộ lạc nhỏ, tiếp sau đó bộ lạc của hắn không ngừng mở rộng. Trước khi bị chúng ta thu phục, bộ lạc của hắn mặc dù là một bộ lạc hạng vừa, nhưng thực lực so với đại bộ lạc cũng không bị chênh lệch nhiều.

Đoạn Vân rất hài lòng gật đầu, nói:

- Tốt! Biết che dấu thân phận và tài năng. Nhân tài như vậy phải bồi dưỡng cho thật tốt. Thu hắn vào trung tâm gia tộc, bồi dưỡng hắn trở thành kẻ thống trị tối cao của Bắc Cương.

- Vâng. - Ước Hàn cung kính nói.

- Còn có chuyện gì nữa không? - Thấy trời đã tối, Đoạn Vân lúc này có điểm muốn chui vào Truyền tống trận lại hỏi thêm.

- Thiếu gia, còn có một việc ta nghĩ cần phải nói cho người một chút, chính là ở Tập Tu Tư xảy ra sự việc Địa tinh bị giết hại.

- Cái gì? Địa Tinh bị giết? Có chuyện gì thế?

Vừa nghe thấy người dân của mình bị sát hại, Đoạn Vân lập tức liền nổi giận đùng đùng.

Ước Hàn đối với phản ứng của Đoạn Vân cũng đoán được tám chín phần, hắn bình tĩnh trả lời:

- Chuyện là như thế này, có một Địa tinh thương nhân, trên đường cái nhìn thấy một tên khất cái nhân loại đang ăn xin ở đó, vì vậy liền có lòng tốt cho tên khất cái đó một ngân tệ. Bất quá lại đúng lúc bị một đám binh lính đi tuần trên đường của Tập Tu Tư thấy được. Thiếu gia người cũng biết, một ngân tệ trong dân

gian có thể so với món của cải không nhỏ. Đám binh lính nhìn thấy vì vậy liền nổi tâm địa độc ác, đem Địa tinh kia với tội danh gián điệp quốc gia rồi bắt lấy, cũng rất sẵn lòng tặng vài mũi tên trên người hắn. Sau khi người kia bị bắt đi thì Địa tinh triệu tập tại cai thành hơn năm mươi Địa tinh và trên trăm tên võ sĩ Địa tinh làm thuê, hướng đến thành chủ cai quản đưa ra kháng nghị. Nhưng thành chủ kia lại lấy tội danh gây rối trật tự xã hội, có ý đồ làm loạn phá vỡ vệ quân của thành phải đem bọn họ đuổi ra ngoài, sau đó một bên xảy ra đánh nhau, đã có hơn mười Địa tinh đã chết.

Nghe thế, Đoạn Vân giận dữ bật dậy, lớn tiếng nói:

- Người cấp cao của Tập Tu Tư có biết hay không? Có phải người ra can thiệp bọn họ hay không?
- Thiếu gia, chuyện này ta cũng vừa mới biết không lâu. Địa tinh vương quốc phải người phụ trách tới đàm phán cùng Tập Tu Tư, yêu cầu bọn họ cho Địa tinh vương quốc một lời nói rõ, nhưng đám người cấp cao Tập Tu Tư lại nói là chỉ chết vài Địa Tinh, không có gì lớn cả. Địa tinh đang thỉnh cầu đến gia tộc phải xử lý chuyện này như thế nào? - Ước Hàn trả lời.

Tĩnh tâm xuống, Đoạn Vân hỏi:

- Đám Địa tinh nói như thế nào?
- Bọn họ nói muốn đi gặp Tập Tu Tư đòi lời giải thích.

Đoạn Vân cười rất tàn ác nói:

- Muốn đòi sự giải thích. Xem ra có người phải xui xẻo rồi. Truyền hiệu lệnh gia tộc, Địa tinh vương quốc cùng Tập Tu Tư khai chiến. Đúng! Địa tinh vương quốc nếu muốn chính thức quật khởi trên đại lục, cuộc chiến tranh này không thể bỏ qua được. Tập Tu Tư, cũng chỉ trách người xui xẻo, ai kêu người trong lúc này lại đắc tội với Địa tinh nhất tộc.

Ước Hàn có vẻ giật mình hỏi:

- Thiếu gia, khai chiến? Phải khai chiến như vậy sao?
- Người tưởng đây là việc nhỏ sao? Mười mấy địa tinh đã chết. Hắn tưởng rằng Tập Tu Tư của hắn có bao nhiêu cường đại. Đúng! Vốn là nhận sai, biết ân hận cũng có thể bỏ qua cho bọn chúng, đáng tiếc bọn chúng lại không có. Ha ha được lắm, người tưởng rằng Địa tinh nhất tộc của Trung hoa ta dễ bị khi phụ lắm sao? Truyền lệnh, mười vạn Địa tinh nỗ tiên đội, Địa tinh ma tinh pháo binh đoàn, hỏa đồng sư đoàn, còn có thực nhân ma sư đoàn, kết hợp thêm một ngàn Địa tinh quyền trục pháp sư, ba ngày sau mượn đường Thiên Long, đi tới cửa khẩu Tập Tu Tư. - Đoạn Vân vẻ mặt hăng hái ra lệnh.

Ước Hàn có chút lo ngại nói:

- Thiếu gia, để cho Địa tinh độc lập tác chiến? Có cần phải thêm một, hai đội ngũ khác của gia tộc hay không? Ta hơi lo đám Địa tinh có thể làm không nổi?

Đoạn Vân cười to nói:

- Ha ha làm không nổi? Ta nói cho người biết, mười vạn nỗ tiên sĩ binh lại đồng thời bắn, quân địch trong vòng nửa dặm sẽ chết hơn phân nửa. Cự li bắn của mấy trăm Địa tinh đại pháo đã đạt tới hai dặm, nếu đồng thời bắn mà nói, một tòa thành lớn cũng sẽ bị san bằng. Còn nữa, trên người mỗi một Địa tinh quyền trục pháp sư đều mang hơn mười cái cao cấp quyền trục sao chép, cho dù pháp sư đoàn của đối phương tất cả đều là thánh ma đạo sư cũng đừng tưởng có lực lượng ma pháp mạnh hơn bọn họ. Hỏa đồng sư đoàn và Thực nhân ma sư đoàn chủ yếu vì ngăn chặn toán bộ đội cận chiến. Một đội ngũ như vậy ra trận mà nói, chỉ ta nguyện ý, cả Tập Tu Tư sẽ không còn tồn tại.

Nghe Đoạn Vân nói, Ước hàn có vẻ không tiếp thu được liền há hốc mồm miệng, trên mặt hắn hiện lên vẻ khiếp sợ mà biến thành không có chút biểu tình.

Đoạn Vân vỗ vỗ bả vai Ước hàn, một mình chui vào Truyền tống trận đi tới.

Ba ngày sau, trên quảng trường lớn của Địa tinh chi đô, mười mấy vạn Địa tinh mặc vũ trang đang chờ xuất phát.

Mười địa tinh nỏ tiễn sư đoàn, bọn họ trên lưng mang theo nỏ tiễn tinh xảo, rất nhiều binh lính bên cạnh để cự nỏ cho Thực nhân ma chuyên môn vận chuyển. Nỏ tiễn bình thường có hiệu quả bắn xa là năm trăm thước, có thể bắn liên tục mười lần, cự li bắn của cự nỏ cũng có chút khoa trương, tới hơn một ngàn dặm, số lượng cự nỏ không phải rất nhiều, cũng chỉ là một vạn cái mà thôi. Bộ đội hoàn hảo của bọn họ cận chiến và viễn chiến đều thích hợp.

Địa tinh ma tinh pháo binh đoàn, có năm trăm quả ma tinh đại pháo. Mặc dù không có khả năng đều cho bọn họ kết hợp với cao cấp ma tinh, nhưng ma tinh cấp bốn năm thì Đoạn Vân đủ sức cấp cho. Hơn nữa, vì để ứng phó với lực lượng chung đoàn của Tập Tu Tư, hẳn phân phát hơn trăm khẩu cao cấp ma tinh cho bọn họ, mà những ma tinh cao cấp này khi chế thành pháo đạn, một quả cũng đủ để đánh cửu cấp cự long rất xuống.

Hỏa đồng sư đoàn nhưng lại là cường giả trong cận chiến. Cho dù người là cao cấp võ sĩ, thậm chí là Kiếm thánh, gặp hỏa đồng sư đoàn cũng chỉ có nhận cái chết đầu đón thôi.

Thực nhân ma sư đoàn có hơn một vạn thực nhân ma lực cấp hoặc lực cấp trở lên tạo thành, bọn họ được cầm đại chùy, đại thiết bồng các loại vũ khí hạng nặng do gia tộc Ái Nhân đặc chế cho bọn chúng, các người tới bao nhiêu thì bị bọn họ nện bẹp bấy nhiêu.

Còn về Địa tinh pháp sư đoàn kia lại càng biến thái hơn. Từ khi Lai Bố Ni Tư đem in ấn bản khắc ứng dụng tới trong việc sản xuất quyển trục sau đó, Đoạn Vân liền gần như có vô tận quyển trục. đương nhiên rồi, chủ yếu cũng là trị liệu quyển trục, Đoạn Vân để cho người ta điên cuồng in ra hơn mười vạn cái. Một ngàn địa tinh pháp sư này, trên người mỗi người bọn họ đều mang theo hai mươi quyển trục cao cấp, đủ loại cấp sáu bảy tám, thậm chí hẳn còn đưa cho bọn họ hai mươi quyển Á cấm chú và năm quyển cấm chú quyển trục, nói để dùng khi nào cần đến.

Nhìn mười mấy vạn Địa tinh bộ đội trước mắt này, Đoạn Vân rất hài lòng liền khẽ gật đầu, hét lớn:

- Các Địa tinh dũng sĩ, các người đại khái đã biết nguyên nhân xuất chinh của chúng ta tới Tập Tu Tư lần này. Đúng vậy, đồng bào Địa tinh của chúng ta, trong khi bán hàng rong, chịu sự dọa nạt, tống tiền bóc lột của thành vệ quân nơi đó, thậm chí là đánh người, càng chủ yếu hơn là đã có hơn mười vị đồng bào Địa tinh nhất tộc chết dưới sự ức hiếp của bọn họ. Thế nhưng đế quốc Tập Tu Tư ghê tởm lại trả lời đối với sự tình gây ra này làm ta không hài lòng gì cả. Đồng bào của chúng ta, quốc dân của chúng ta chịu sự ngược đãi vô tình của đất nước chúng, chịu sự ức hiếp nơi đó, mười bị đồng bào của Địa tinh nhất tộc chúng ta cũng bị đất nước bọn chúng nhấn chìm sát hại. Các người nói, ngữ khí này chúng ta có thể nuốt trôi xuống không?

- Không thể, không thể.

Đám địa tinh rất chỉnh tề hô vang, những thực nhân ma cũng rất tức giận gào lên.

Hạ tay xuống, Đoạn Vân nói tiếp:

- Có lẽ trong mắt đại đa số nhân loại, Địa tinh vẫn là chủng tộc hèn yếu như trước kia. Mà rất rõ ràng, Tập Tu Tư đế quốc kia đúng là nghĩ như vậy. Trong mắt bọn họ, sinh mạng của Địa tinh vẫn hèn hạ như trước, không đáng giá một xu. Nhưng lần này, chúng ta cần hoàn toàn dùng lực lượng thuộc về Địa tinh chứng minh sự cường đại của bộ tộc Địa tinh, chúng ta phải sử dụng vũ khí tinh xảo trong tay chúng ta, phải chứng minh với các thế lực khác - Địa tinh nhất tộc ta đã không còn là bộ tộc hèn yếu, dơ bẩn như trước kia, mà là chủng tộc cao quý, cường đại mà tự tin. Chúng ta phải dùng tiền của chúng ta, pháo của chúng ta, hướng đến đại lực chúng mình, Địa tinh đã cường đại rồi, nếu ai dám bất kính đối với Địa tinh nhất tộc ta, kết quả duy nhất của hẳn chính là diệt vong. Các dũng sĩ, đồng bào của chúng ta bị người khác mưu hại, chúng ta phải làm điều gì bây giờ? Chúng ta muốn nợ máu phải trả bằng máu.

- Nợ máu trả bằng máu, nợ máu trả bằng máu.

Địa tinh trong lúc này lại một lần nữa rơi vào trong điên cuồng. Chính xác, mình đã cường đại, đã không còn nhỏ yếu, cự long bọn họ còn dễ dàng đánh bại. Thế lực quốc gia bọn chúng nếu muốn ức hiếp thêm địa tinh nhất tộc lần nữa, vậy không phải tương đương với ức hiếp một thế lực còn muốn cường đại hơn so với Long tộc sao? Điều này tuyệt đối không cho phép.

Sau khi một hồi Thệ sư đại hội kích động lòng người, mười mấy vạn Địa tinh tinh nhuệ hùng dũng oai vệ, khí phách hiên ngang liền hướng về phía cửa khẩu Tập Tu Tư chạy tới.

Đại lục rất nhanh bị khiếp sợ, bởi vì Địa tinh vừa mới thành lập quốc gia không lâu, lại hướng đến Tập Tu Tư để quốc tuyên chiến, Địa tinh yếu đuối hướng đến đế quốc Tập Tu Tư cường đại tuyên chiến, hơn nữa là chủ động tuyên chiến.

Mà rất nhiều người đều không biết rằng, cuộc chiến tranh này kỳ thật là do một đồng ngân tệ dẫn tới.

198. Chương 198. Chương 198 Biên Quan Đại Chiến Thiểu Chiến Tiệp

Ngày thứ mười sau khi Địa tinh xuất chinh, đại quân Địa tinh đã tiến vào cảnh nội Tập Tu Tư. Hai mươi vạn tướng sĩ Tập Tu Tư tập kết tại một thành trì tại biên giới Tập Tu Tư.

Lúc đầu, binh lính Tập Tu Tư phát động tiến công Địa tinh trước, nhưng sau khi ăn một trận mưa tên nê của Địa tinh, năm vạn bộ đội tiến công đã lưu lại trên một vạn thi thể và binh lính trọng thương, sau đó đua nhau tới tấp lẫn trốn vào trong thành. Sau đó, đội Địa tinh bố vây thành trì đầu tiên ở Tập Tu Tư. Lần này họ muốn đem hai mươi vạn quân đội bên trong Tập Tu Tư tiêu diệt bằng sạch.

Đối mặt với thành tường chắc chắn, vị Đại tướng chỉ huy cao nhất của Địa tinh Mã Khả Ni chỉ cười nhạt. Thành tường như vậy, cơ bản là không chịu nổi công kích của Địa tinh đại pháo. Chỉ cần bắn nạp một viên ma tinh cao cấp vào đại pháo, Địa tinh pháo thủ tự tin một phát đã đủ bắn tung cửa thành.

Bên trong thành, ông râu rĩ đi đi lại lại. Mấy vị tướng lĩnh cao cấp ánh mắt dõi theo sự chuyển động của vị thống soái.

Cuối cùng, một vị tướng cao cấp đứng lên nói:

- Đại tướng quân, ta không tin chúng ta đánh không lại một đám Địa tinh nhu nhược, nhút nhát đó. Thất bại vừa rồi chỉ là quân ta nhất thời sơ ý. Ta nghĩ, chỉ cần chúng ta xông lên đánh tới bản doanh của Địa tinh, họ lập tức giống như một đàn dê gặp sói, chắc chắn phải chạy tán loạn. Đến lúc đó, đám Địa tinh cũng chỉ còn cách để chúng ta tiêu diệt.

Tập Tu Tư vẫn cúi đầu trầm tư một lát, lắc đầu thở dài:

- Vũ khí của họ quá mức quỷ dị, người có phát hiện ra được là tiền phóng ra có mật độ rất dày, tối đa quân địch cũng phải tới mười vạn người. Nhưng vừa rồi một lần xạ kích, tổng số đạt tới hơn mười vạn mũi tên. Người xem, một trận mưa tên mà quân ta đã tổn thất trên vạn tướng sĩ, hơn nữa còn có vô số người mang thương tích, số người trọng thương gần tới hai vạn. Nói cách khác, qua trận chiến vừa rồi quân ta đã tổn mất ba vạn tướng sĩ. Người nghĩ coi, nếu chúng ta tùy tiện xông lên, cho dù chúng ta có thể tới gần trận doanh của đại quân Địa tinh, quân ta còn lại bao nhiêu binh lính có lực chiến đấu đây? Các người chớ quên, họ có một vạn thực nhân ma bộ đội đó.

Nghe thế ông nói thế, những sĩ quan ở đây đều tỏ vẻ trầm mặc. Địch quân không hề tổn thất một người, quân ta thương vong ba vạn, chiến đấu như vậy thật sự là chưa từng bao giờ thấy.

- Đại tướng quân, chẳng lẽ chúng ta cứ trốn ở trong thành, bị một đám Địa tinh yếu ớt đánh cho giống như rùa rút đầu vào mai hay sao? - Một vị tướng quân còn trẻ nói về rất bức mình.

Đại tướng quân nhìn lại, nói về tức giận:

- Địa tinh nhỏ bé yếu ớt hả? Địa tinh như vậy mà có thể xem là nhỏ yếu sao? Người chắc đã nghe nói việc họ từng dùng cái thứ gọi là ma tinh đại pháo gì đó, chỉ cần "bòm" một phát đã bắn rơi năm mươi đầu cừu cấp cự long. Địa tinh đã sớm không còn là một chủng tộc vốn nhút nhát và yếu đuối nữa đâu. Dưới sự dẫn dắt của Đoạn Vân, bộ tộc Địa tinh có thể đã trở thành một thế lực còn mạnh hơn cả bất kỳ một đế quốc nào trên đại lục.

- Chúng ta phải làm sao bây giờ? - Một tướng hỏi về lo lắng.

- Làm sao hả? Đành phải kiên thủ thôi. - Ông nói giọng bất lực.

Còn lúc này, một thanh âm hùng hậu vang vọng cả bầu trời trên tòa thành biên quan.

- Tướng sĩ Tập Tu Tư Đế Quốc nghe đây! Ta, Mã Khả Ni là chỉ huy cao nhất của đại quân Địa tinh chinh thảo, đại biểu cho Trung hoa Địa tinh khuyên các người nên đầu hàng. Theo chủ nghĩa nhân đạo, ta cho các người một cơ hội trở thành tù binh. Ta cho các người thời gian nửa giờ đại lực mà suy nghĩ. Nửa giờ đại lực sau, quân ta sẽ bắt đầu công thành.

Thanh âm dùng một ma pháp khí để tăng âm truyền ra. Thanh âm rất lớn, cả biên quan Tập Tu Tư đều có thể nghe thấy rất rõ ràng.

Còn lúc này, Địa tinh cũng hợp lực đồng thanh hô lớn:

- Đầu hàng không giết. Đầu hàng không giết.

Nghe Địa tinh kêu gọi, Đại tướng Tập Tu Tư quay về đám thủ hạ cười lạnh một tiếng, nói:

- Người nghe xem, thanh âm lớn thế thì những binh lính bình thường có thể làm được không? Chúng đều là bộ đội đã được huấn luyện, quân luật nghiêm minh, không phải là đám Địa tinh ti tiện nhỏ yếu như các người nghĩ đâu.

- Tướng quân, chúng ta phải làm sao? - Một tướng hỏi về khẩn cấp.

Tập Tu Tư ngẫm nghĩ một lát, nói:

- Đầu hàng thì tuyệt đối không được. Ta đường đường là Đại tướng của đế quốc, hai mươi vạn binh lính tinh nhuệ của đế quốc sao có thể đầu hàng mười vạn lính Địa tinh chứ?

- Chúng ta phải làm sao?

Ông trầm tư rồi trả lời:

- Trước hết cho pháp sư đoàn lên trước. Theo ta được biết, Địa tinh không có khả năng có ma pháp sư đâu.

- Đúng, lần này đế quốc tăng viện cho chúng ta năm ma đạo sư, còn có xxx . đại sư, một trong tam đại thánh ma đạo của đế quốc. Địa tinh không có pháp sư, đây là một ưu thế của chúng ta. Hơn nữa, theo ta tính toán, cung tiễn của họ cũng không hề hữu dụng đối với những người có đầu khí hệ thể siêu cường. Các pháp sư có hệ thể ma pháp thuần, hẳn là có thể ngăn cản cung tên của họ. Ta phải đi an bài một chút.

Một sĩ quan quân đội lập tức tiến đến điều khiển pháp sư đoàn.

Rất nhanh, một trăm pháp sư cao cấp đã đứng trên tường thành.

Nhưng họ vừa xuất hiện, đã bị ống nhòm của Địa tinh tia thấy toàn bộ.

Mã Khả Ni nhìn trận thế của đám pháp sư môn, cười lạnh một tiếng, ra lệnh:

- Mẹ kiếp, cự nỏ chuẩn bị, dùng hai trăm cây cự nỏ, gắn huyền thiết tiễn đầu phá ma tiễn, đợi khi họ gần chuẩn bị xong ma pháp trận, bắt chết sạch một trăm mấy tên gia hỏa chẳng biết chết sống đó cho ta.

- Rõ.

Chẳng mấy chốc, đám pháp sư đang minh xương sắp đạt cao trào. Họ lần này chuẩn bị thi triển một loại cấm chú ma pháp có phạm vi rất lớn, họ tin đám Địa tinh suy nhược đó chết vài vạn dưới cấm chú này. Khi tiếng minh xương đã lên tới cao trào, dự tính đám Địa tinh sắp rơi vào thảm trạng, trên mặt họ đã bắt đầu xuất hiện nụ cười dữ tợn.

Bất quá rất nhanh, chỉ thấy một một tiếng ra lệnh 'Phóng' từ phía đám Địa tinh, một đám mây đen mù mịt ập xuống với một tốc độ kinh người. Họ vừa nghĩ tới việc trốn tránh, nhưng bọn họ đang thi triển ma pháp tới chỗ mấu chốt nhất, hơn nữa rất nhiều người đều rất tự tin với ma pháp thuần trên người mình, họ cho rằng, với khoảng cách xa như vậy, mấy mũi tên quèn của đám Địa tinh không có khả năng phá vỡ phòng ngự của họ.

Chẳng mấy chốc mà họ đã phát hiện họ sai lầm nghiêm trọng. Còn kết quả của lỗi lầm đó chính là cái mạng nhỏ bé của chính họ. Hơn một trăm pháp sư cao cấp, tất cả đều bị phá ma tiễn xuyên thủng thân thể, cả đám đều bị ma lực cản trở mãnh liệt. Hơn nữa, hơn phân nửa cấm chú đang chuẩn bị cũng vì không phát

ra được đã chạy ngược vào trong người, những quầng lửa liếm vào quần áo, ma pháp hoa mỹ đưa tiễn họ tới thế giới cực lạc. Đến cả lão thánh ma đạo cũng không thể thoát khỏi vận mệnh dành sẵn cho lão.

Còn tất cả sĩ quan đang trên đứng trên thành chứng kiến cảnh này, mọi người đều há mồm không thể chấp nhận được. Họ thống khổ nhìn nhau, trong ánh mắt ngoại trừ khiếp sợ, còn có cả sự bất lực.

- Tướng quân, một trăm hai mươi sáu pháp sư của đế quốc toàn bộ tử trận, không một ai may mắn thoát khỏi. Bây giờ chúng ta nên làm gì bây giờ? Nếu không, chúng ta rút lui vậy.

- Lui? Lui sao được? Cả thành đều bị đại quân Địa tinh vây chặt rồi. - Đại tướng nói rất bất lực.

- Tướng quân, để ta chỉ huy năm vạn quân sĩ, cầm thuẫn bài xông lên mở một đường máu. Sau đó đại quân lui về phía tây. - Một sĩ quan đề nghị.

Tên sĩ quan này vừa nói xong, vài người khác thì nhau ủng hộ.

- Đúng vậy, mấy mũi tên của họ của phá nổi thuẫn bài đâu. Còn đại nỗ tiến của họ thì chắc là không có nhiều lắm đâu. Chúng ta hẳn là có thể phá vòng vây ra ngoài.

Thở dài, ông nói:

- Đành phải thử một lần vậy.

Chẳng mấy chốc, năm vạn Tập Tu Tư tướng sĩ giờ cao đại thuẫn từ cửa thành phía tây ào ào lao ra. Nhưng tiếp đón họ là năm ngàn cự nỗ, một loạt cự nỗ phóng đi, không chỉ cự thuẫn cũng bị xuyên thủng, đến cả người cũng bị xuyên thủng. Rất nhiều binh lính bị cự nỗ xuyên tảo giống như thịt nướng xâu vào nhau vậy.

Lưu lại hơn hai vạn thi thể bị xuyên thủng, tàn binh bại tướng Tập Tu Tư mang theo nỗi sợ hãi vô biên lui vào bên trong thành.

- Tướng quân, chúng ta lại thất bại nữa rồi. Hai vạn tướng sĩ bị chết, hai vạn người trọng thương. Năm vạn bộ đội đã sắp tiêu hao hết sạch rồi.

Tên phụ trách tướng lĩnh xung phong đầu khổ gần như phát khóc nói với Đại tướng quân Tập Tu Tư.

Ông nhìn về phía chân trời hất đầu lên, nói vẻ rất bất lực:

- Thật không ngờ, thật không ngờ! Ta nhiều lần chinh chiến trên sa trường đã hơn mười năm, không ngờ hôm nay gặp phải đại bại này. Chỉ trong chốc lát đã tổn thất gần bảy vạn tướng sĩ, đến cả pháp sư đoàn cũng đều tử trận. Còn quân địch lại không hề tổn thất người nào cả. Trời ơi!

Đại tướng vô cùng thống khổ kêu lên.

- Tướng quân. - Những tướng lĩnh khác hô lên lo lắng.

Đại tướng khoát khoát tay bất lực, nói:

- Đừng hy sinh vô ích nữa. Đầu hàng thôi. Lực lượng biến thái của Đoạn Vân không phải người thường có khả năng đối phó được. Tập Tu Tư, chắc sắp phải vong quốc mất rồi.

Nói xong, ông lão đảo đi vào phòng với vẻ mặt thê thảm.

- Tướng quân, ngài đừng làm chuyện điên rồ.

- Ta là thống soái cao nhất, đến cả nửa cộng lòng của địch quân cũng không thể làm thương tổn. Quân ta đã tổn thất gần nửa tướng sĩ, tướng quân như ta còn dùng được không? Lần trước ta đã bị Nanh Sói bắt làm tù binh một lần rồi, chẳng lẽ ta lại phải làm tù binh một lần nữa.

Tập Tu Tư xem ra thật sự muốn tự sát rồi.

Lúc này, thanh âm Đại tướng Địa tinh Mã Khả Ni một lần nữa vang lên:

- Tướng sĩ Tập Tu Tư đế quốc, các người đừng làm chuyện rồ dại. Các người đã tổn rất nhiều binh lính rồi, vì không muốn các người chết nhiều hơn nữa, ta một lần nữa khuyên các người buông vũ khí đầu hàng. Nếu không đầu hàng, mười phút nữa, ta sẽ hạ lệnh khai pháo. Tòa thành này sẽ trở thành một phế địa vĩnh

viễn, còn các người cũng tan thành mây khói. Còn nữa, những tướng lĩnh cao cấp, ta không muốn các người tự sát tuấn quốc gì gì đó đâu. Do đó, nếu là các người tự sát thì binh lính các người sẽ bị quân ta giết hết.

Nghe thế, Táp Tu Tư Đại tướng vừa giơ thanh đại kiếm lên lại vô lực hạ xuống, cảm thán nói:

- Mấy tên này là ai hả trời! Đến cả quyền tự sát cũng không cho người ta làm nữa.

199. Chương 199. Duyên Lộ Đả Kiếp Kỳ Công Lược

Cứ như vậy, toàn bộ hai mươi vạn tướng sĩ biên phòng Táp Tu Tư, từ thống soái cao nhất cho tới binh sĩ hậu cần, tất cả đều đầu hàng. Thành trì địa đầu biên giới Táp Tu Tư đã bị công chiếm.

Dựa theo ý của Đoạn Vân, phương thức xử lý tù binh của đại quân Địa Tinh quả là làm cho người ta rất khó tin. Đối với binh lính bình thường, Địa Tinh sau khi bắt giao nộp khí giới còn phát cho mỗi người năm mai kim tệ làm lộ phí để họ tự tìm đường về nhà, còn gần bốn vạn tên tướng sĩ trọng thương và ba vạn tên bị những vết thương nhẹ, Địa Tinh cũng không tiếc hao phí một lượng lớn giải độc hoàn để trị thương cho họ, về phần các sĩ quan từ Bách Phu trưởng trở lên thì còn lạ hơn, Địa Tinh còn đối xử với họ rất chu đáo.

Thắng lợi và cách đối đãi với tù binh của của Địa Tinh làm cho cả đại lục khiếp sợ. Đây có còn là chiến tranh nữa không? Không nói Địa Tinh không hề tổn thất lấy một người nào mà đã khiến cho Táp Tu Tư mất đi hơn một phần ba số quân đóng ở thành trì biên giới, các binh lính còn lại đều bị bắt. Chỉ bằng phương thức Địa Tinh đối đãi với tù binh, phát kim tệ cho tù binh, còn thêm trị thương cho tù binh, tất cả đều khiến cho những quốc gia lớn trên đại lục đều rất khó mà hiểu được.

Hơn nữa, lực chiến đấu của Địa Tinh cũng làm cho các thế lực lớn phải trợn tròn mắt. Không tổn thất một người mà đánh cho tám vạn bộ đội Táp Tu Tư tan tác, làm cho mười mấy vạn tướng sĩ Táp Tu Tư không chiến mà hàng. Còn cách đối đãi quý dị đối với tù binh, thậm chí có vài thế lực còn đoán già đoán non rằng có phải là Đoạn Vân cùng Táp Tu Tư đang tập trận không nữa! Nhưng mà lực chiến đấu của đám Địa Tinh cũng làm họ vô cùng sợ hãi, họ thậm chí e ngại ở nước mình không phát sinh việc Địa Tinh bị giết. Hơn nữa các thế lực khác cũng tới tập ra một vài điều luật mới, trong đó có một điều khoản liên quan tới Địa Tinh. Tại rất nhiều quốc gia, Địa Tinh được liệt vào công dân nước ngoài nhất đẳng, được hưởng đãi ngộ như quý tộc trong nước.

Phương thức Địa Tinh đối đãi tù binh chính là do Đoạn Vân đề ra, đây chính là kim tệ của Đoạn Vân a! Hơn nữa, mấy sĩ quan quân đội cao cấp lưu lại để làm gì nhỉ? Chính là vì tiền thôi. Tên Đoạn Vân này mà chịu làm ăn lỗ lã thì chẳng khác gì heo leo cây. Kỳ thật, Đoạn Vân chỉ là đặt nền móng để sau này chiếm lĩnh Táp Tu Tư, trong trận chiến với Địa Tinh, ba vạn tướng sĩ Táp Tu Tư bị giết hại, Đoạn Vân muốn dùng phương thức này để đánh lạc hướng sự chú ý của các nước trên đại lục, đặc biệt là dân chúng Táp Tu Tư. Nếu các nước khác là cho mình là kẻ chuyên giết chóc, sau này nếu mình muốn hòa bình thống nhất đại lục sẽ có rất nhiều phiền toái.

Kết quả thảm bại tại biên giới làm cho tầng lớp lãnh đạo Táp Tu Tư khủng hoảng nghiêm trọng. Tuy nhiên họ không muốn khuất phục dưới sức mạnh của Địa Tinh, rất nhiều người trong số họ đều cho rằng, thành XXX ở biên giới chẳng qua chỉ vì chiến sĩ tác chiến gặp hoàn cảnh bất lợi nên mới chuốc lấy thảm bại. Còn việc đám Địa Tinh đòi Táp Tu Tư nộp tiền chuộc mới thả những tướng lĩnh cao cấp mà họ bắt được ra, đám lãnh đạo Táp Tu Tư chỉ dùng một lý do 'tuyệt không dùng tiền để hao phí cho một đám người yếu hèn' mà cự tuyệt. Hơn nữa họ còn nhanh chóng triệu tập năm mươi vạn đại quân chuẩn bị chống cự lại sự tiến công dũng mãnh của đại quân Địa Tinh. Nhưng những binh lính được Địa Tinh thả về thì tình nguyện chết trong tay người của mình chứ không chịu ra chiến trường đánh nhau với Địa Tinh. Dù sao bọn họ vẫn còn sợ hãi phương thức gần như là tàn sát tất cả của Địa Tinh, mà Địa Tinh còn phát kim tệ cho họ nữa cơ mà.

Táp Tu Tư bỏ qua không màng tới sự sống chết của một nhóm tù binh cao cấp thật ra làm cho Đoạn Vân hơi giật mình, nhưng ngẫm lại hẳn cũng không còn cảm thấy gì kỳ quái nữa. Táp Tu Tư bây giờ đã nghèo mạt rệp rồi, sau cuộc chiến với Thiên Long, Táp Tu Tư cơ hồ vét sạch cả quốc khố rồi. Còn giá tiền mà Địa Tinh đưa ra quả là hơi cao. Từ Bách Phu trưởng tới Vạn Phu trưởng, Địa Tinh yêu cầu giá mười vạn kim tệ là mức thấp nhất, cứ cấp cao hơn thì lại tăng lên. Nói cách khác, gần hai ngàn Bách Phu trưởng tốn hết hai ức kim tệ, hai trăm Thiên Phu trưởng tốn hết bốn ngàn vạn, hai mươi Vạn Phu trưởng tốn hết

tám trăm vạn, còn đối với mấy tướng lĩnh cao cấp, Đoạn Vân đưa ra giá là một người hai trăm vạn, viên đại tướng kia thì giá đến năm trăm vạn. Cứ như vậy, Tạp Tu Tư nếu muốn chuộc những tù binh này về thì phải tốn gần ba ức kim tệ. Kỳ thật ba ức kim tệ cũng không phải là quá lớn đối với Tạp Tu Tư, chỉ có điều họ vừa mới đại chiến với Thiên Long, bây giờ nếu đề đám quý tộc nộp tiền cho để quốc thì họ sẽ không vui. Ngoài ra, rất nhiều người trong số họ đã có ý nghĩ, cứ đánh nhau một trận sẽ có bao nhiêu tướng sĩ bị bắt? Nếu Địa Tinh một lần nữa đưa ra yêu cầu lấy kim tệ đổi tù binh, họ phải làm gì bây giờ đây?

Vì vậy đám lãnh đạo Tạp Tu Tư cắn răng, hạ quyết tâm bỏ qua không cứu hai ngàn sĩ quan cao cấp. Đường nhiên, việc này là thứ mà Đoạn Vân thích thấy nhất, người không chuộc thì thôi, ta nuôi cho béo, sau này thế nào cũng có chỗ dùng thôi, còn như muốn đánh, vậy thì ta đánh.

Đoạn Vân ra chỉ thị cho Địa Tinh, Tạp Tu Tư không muốn bỏ tiền vậy thì chúng ta đành phải tự mình đi cướp thôi. Chiến tranh nếu không làm ra tiền, vậy đánh làm cái quái cái gì!, nơi này có vậy nhiều nhân lực vật lực như vậy, ngu gì bỏ qua miếng mồi này?

Dưới chính sách kiếm tiền của Đoạn Vân, Địa Tinh bắt đầu thò tay tới các quý tộc thành thị lớn nhỏ. Hơn nữa đúng nghĩa thật sự là thò tay vào, sau khi họ vây một tòa thành thị bèn ra lệnh cho thành chủ dùng kim tệ đổi mạng đám quý tộc. Địa Tinh trước đó đã bắt được một vài binh dân, hỏi cung họ về tình huống các quý tộc trong thành, giống như thành này có bao nhiêu quý tộc, đám quý tộc này có bao nhiêu tài sản, thuộc loại gì .v.v.

Mà giới binh dân ghét nhất là hấp huyết quý tộc (đám quý tộc bóc lột binh dân) nên kết quả là hỏi cung biến thành hỏi, hỏi một lần nữa biến thành bắt bớ, thậm chí có vài tên binh dân đến cả quý tộc nào có bao nhiêu thê thiếp, phu nhân xinh đẹp như thế nào cũng nói ra tuốt tuột tuột cho Địa Tinh võ sĩ. Còn Địa Tinh cứ căn cứ vào danh sách do đám binh dân cung cấp, bắt buộc những quý tộc này phải giao ra tài sản. Bình thường Địa Tinh chỉ muốn một nửa tài sản thôi, tuy nhiên đối với những quý tộc hấp huyết quý làm ác vô số, Địa Tinh đôi khi cũng làm theo yêu cầu của một vài tên binh dân, quyết định xét nhà.

Dùng phương pháp này, tại các thành thị bình thường có thể thu hoạch phải tới mấy ngàn vạn kim tệ. Còn Đoạn Vân cũng không nuốt trọn, những kim tệ thu được từ giới quý tộc, Đoạn Vân lại trích ra một bộ phận trong đó chuyển cho những người dân nghèo khổ. Sự tình tuy phát sinh như vậy nhưng đám quý tộc thật ra cũng có phần an tâm. Họ cũng biết rằng mạng sống mới là quan trọng nhất, đến lúc đó chỉ cần chủ động giao ra một nửa gia tài thì sẽ không có việc gì cả. Sau này tin tức đã lan ra cả giới quý tộc, rất nhiều quý tộc trước khi đại quân Địa Tinh kéo tới đã chủ động giao ra số kim tệ đã chuẩn bị sẵn. Còn giới binh dân khi thấy bóng dáng của bộ đội Địa Tinh thì lại hoan nghênh nhiệt liệt, có vài binh dân thành thị còn nhiệt tình tặng cho đại quân Địa Tinh những nghi thức hoan nghênh đặc biệt, khi Đoạn Vân nghe thế cũng dở khóc dở cười. Các thế lực trên đại lục nghe tới việc này một lần nữa tròn mắt, cái này có còn là chiến tranh nữa hay không?

Sau khi đại quân Địa Tinh đã chiếm được mười tòa thành trì lớn nhỏ của Tạp Tu Tư, túi tiền của Địa Tinh đã phồng lên một cách đáng kể, sáu ức kim tệ thì nhau chảy vào túi Đoạn Vân.

Hôm nay, Địa Tinh và năm mươi vạn đại quân Tạp Tu Tư chuẩn bị triển khai đại chiến trên một địa phương gọi là Lạc Nhật bình nguyên. Sau khi vượt qua Lạc Nhật bình nguyên, tòa thành lớn kế tiếp chính là đế đô của Tạp Tu Tư rồi.

Năm mươi vạn đại quân Tạp Tu Tư, một ngàn pháp sư cao cấp, toàn bộ ma thú chung đoàn của Tạp Tu Tư, khí thế khổng lồ như muốn nuốt chửng đại quân Địa Tinh trước mặt.

Đối mặt với địch quân có binh lực gấp mấy lần mình, Đại tướng Mã Khả Ni của Địa Tinh một lần nữa cười nhạt khinh bỉ. Ai, ta cũng hết cách rồi, họ đúng là quá đáng yêu, lại chạy đến gần đây cho mình bắn, còn xếp thành đội ngũ dày đặc, thật là khờ khạo một cách đáng yêu, xem ra muốn không giết người cũng không được a!

Còn lúc này, trong đại quân Tạp Tu Tư bước ra một tiểu tướng khoảng chừng ba mươi tuổi, hần lớn tiếng hô:

- Địa Tinh đại quân nghe đây, ta là Đại hoàng tử Tạp Tu Tư XXX, ta là chỉ huy của năm mươi vạn dũng sĩ Tạp Tu Tư tới đây tiêu diệt các ngươi, các ngươi hãy lập tức buông vũ khí đầu hàng.

Còn Địa Tinh bên này, một vị tướng Địa Tinh quay sang Mã Khả Ni nói:

- Quân trưởng, có muốn chúng ta phóng tiễn tiêu diệt cái tên ngu ngốc đó không!

Mã Khả Ni cười nói :

- Hai quân giao chiến, không chém sứt giả, tên gia hỏa đó cũng xem như là một sứt giả. Chúng ta hô lớn lên, đem khí thế của đại quân Địa Tinh chúng ta hô lên đè bẹp hết nhuệ khí của họ. Truyền lệnh ra, cho đại quân hô to đầu hàng không giết, dìm khí thế của họ xuống!

- Quân trưởng, người không nói giỡn đó chứ, họ có năm mươi vạn, ta thấy chúng ta cứ trực tiếp bắn nát họ ra là đơn giản nhất. Hà tất phải phiền toái như vậy! - Tên sĩ quan Địa Tinh kia nói.

Mã Khả Ni cười cười, nói :

- Đây là lý do vì sao người mới là sư trưởng còn ta đã là một Đại tướng rồi, không chiến mà vẫn khuất phục địch nhân, điều đó thiếu gia đã nói qua rồi. Chúng ta không phải có một ngàn cái loa ma pháp sao? Cho bọn lính chôn miệng vào mấy cái loa ma pháp đó mà gào, nhất là đội ngũ Thực Nhân Ma, bọn họ lớn hòng lắm!

- A a, quả nhiên là nhân tài được thiếu gia coi trọng! - Tên sĩ quan Địa Tinh kia cười nói.

Vì vậy chẳng mấy chốc, thanh âm khổng lồ của Địa Tinh đã vang vọng trên cả Lạc Nhật bình nguyên, tiếng gầm rú rung trời làm cho tất cả binh lính Tập Tu Tư đều chấn động, còn tiếng rống ghê hồn của Thực Nhân Ma thì nghe như tiếng ác ma đòi mạng, làm cho bên Tập Tu Tư rất hoài nghi về số lượng của bộ đội Địa Tinh và Thực Nhân Ma. Bởi vì Địa Tinh vốn thấp cổ bé họng, rất nhiều binh lính Tập Tu Tư ở phía sau thậm chí còn bị những tiếng gầm này gợi lên ý nghĩ có lẽ cỏ cây cũng trở thành đại quân Địa Tinh. Tiếng hô vang vọng, làm cho bọn lính có cảm giác trước mặt họ có lẽ căn bản không phải là mười vạn Địa Tinh mà là có hàng trăm mũi tên đang chĩa vào ngực mình.

Năm mươi vạn binh lính Tập Tu Tư đứng trước mặt mười vạn Địa Tinh bắt đầu có cảm giác sợ hãi, Trận chiến này có lẽ là chúng sẽ thua!

200. Chương 200. Huyết Tinh Đại Chiến Ngân Nghệ Thuật

Tập Tu Tư tướng sĩ mặc dù vô cùng sợ hãi, nhưng vẫn phải tiếp tục chiến đấu.

Chẳng mấy chốc, đại quân dự bị Tập Tu Tư xông lên, bộ đội kỵ binh chuẩn bị xung phong.

Nhưng khi họ vừa di động, Địa tinh đại quân bắt đầu mãnh liệt công kích.

Đại quân Địa tinh vừa tiến tới, đẩy lên một vạn cây cự nỏ(cây cung lớn), họ dùng mưa tên bắn ngang qua toàn bộ binh lính Tập Tu Tư trong phạm vi hai ngàn thước. Tiếp theo là tới hỏa đồng sư đoàn, trong phạm vi năm trăm thước hỏa đồng đi qua tất cả mọi sinh vật đều bị cháy thành than đen thui. Những binh lính may mắn thoát khỏi hai lần công kích đầu trở thành mồi ngon cho Thực nhân ma sư đoàn. Họ sử dụng đại thiết bổng, đại đồng chùy đập bẹp sọ toàn bộ đám binh lính còn sót lại. Phía sau Thực nhân ma là tám vạn binh lính Địa tinh cầm cung tên. Đằng sau đại quân cung tiễn của Địa tinh, có một vạn máy bắn đá vừa mới chế tạo và một ngàn khẩu ma tinh đại pháo.

Quan trọng nhất là Địa tinh đã chiếm được cao điểm trên Lạc Nhật bình nguyên, bao quát cả Tập Tu Tư đại quân. Do đó tầm bắn của Địa tinh có thể bao trùm toàn bộ đại quân Tập Tu Tư.

Đội quân Tập Tu Tư đầu tiên bị đánh tan, một vạn cự nỏ của Địa tinh liên lập tức hướng về phía đại quân Tập Tu Tư dày đặc phía dưới mà trút giận. Sau lượt tên đầu tiên, hai vạn kỵ binh xung kích của Tập Tu Tư phần lớn hoàn toàn bị loại khỏi vòng chiến. Đáng thương cho những con Mãnh Mã thú bị cự tiễn xuyên thủng thân thể, những mũi tên sắc bén bắn thủng những lỗ lớn đầy máu, thậm chí còn những con Mãnh Mã cự thú bị bắn thủng bụng lòi hết cả phèo, lòng thông màu xanh xám xịt. Những kỵ sĩ trên Mãnh Mã thú rất nhiều người cũng dính tên, còn đại bộ phận thì bị thương nặng, đang rên rỉ một cách thống khổ. Đám Mãnh Mã thú đã chết hơn nửa dưới làn mưa tên, phần còn lại nổi điên chạy tán loạn, chẳng mấy chốc đã làm rối loạn trận hình của đại quân Tập Tu Tư.

Tuy nhiên, công kích của Địa tinh không đình chỉ lại. Đợt tên thứ hai lại tiếp tục một lần nữa bộc phát. Dưới làn mưa tên, hai vạn binh lính Tập Tu Tư lại ra đi vĩnh viễn.

Những tướng lĩnh cao cấp của Tập Tu Tư tất cả đều bị lực tác chiến của Địa tinh làm chấn động. Chỉ hai lần xạ kích đơn giản, quân lực của Tập Tu Tư đã tổn thất gần năm vạn, trong đó có tới hai vạn là lính tinh nhuệ của đế quốc. Chiến đấu như vậy thì có ý nghĩa gì chứ, thực tế cho thấy không thể nào đánh thắng được.

Hai lần bị càn quét, chí khí của quân lính Tập Tu Tư rơi vào thế hạ phong một cách thê thảm, hầu hết không còn đủ dũng khí tiến lên phía trước. Thấy trận địa trước mặt toàn là thi thể của mấy vạn binh lính, bốn mươi mấy vạn tướng sĩ còn lại đều lạnh mình. Họ tuyệt đối tin rằng, chỉ cần bị đám Địa tinh bắn thêm vài lần nữa, thì người kế tiếp bị xuyên thủng hoặc bị đốt cháy chắc chắn sẽ là bọn họ. Nhưng họ thầm kêu may mắn là đội quân Địa tinh đã không tiến công tiếp.

Lúc này, có một viên tướng chuyên đi điều tra quân tình của đại quân Địa tinh chạy tới bẩm báo với Mã Khả Ni:

- Báo cáo, quân ta dùng dụng cụ điều tra ma pháp phát hiện ra có ma lực ba động phía sau địch quân, dùng ống nhòm quan sát, phát hiện hơn một ngàn pháp sư của chúng đang chuẩn bị đại hình ma pháp.

Trên sở chỉ huy, một vị sư trưởng mỉm cười, quay sang Mã Khả Ni nói:

- Quân trưởng, để pháp sư của chúng ta bắn trước vài phát nhĩ?

- Báo cáo, một đầu cừu cấp ma thú của Tập Tu Tư mang theo mười tên ma thú cấp bảy, cấp tám đang hướng về phía quân ta bay tới - Lúc này lại có một lính truyền lệnh Địa tinh tiến đến bẩm báo.

Mã Khả Ni ngẫm nghĩ một lát, ra lệnh:

- Dùng cự nỗ phối hợp với phá ma tiễn bắn chết mẹ mười đầu ma thú cho lão tử. Dùng ma tinh đại pháo của chúng ta gắn vào ma tinh cấp bảy, cấp tám bắn vài phát về phía đám pháp sư đó.

- Rõ!

Chẳng mấy chốc, hơn mười đầu ma thú đã bay tới gần đại quân Địa tinh, chỉ còn cách không đến năm trăm thước. Khi bọn chúng tới gần đại quân Địa tinh không đến hai trăm thước, một mảng mây đen từ trận địa của Địa tinh bỗng bốc lên lao thẳng về phía chúng. Chỉ thấy một mảng giống như một đám mây, rộng năm mươi thước, cao ước mười thước màu đen dày đặc lao thẳng về phía họ. Đó là một cơn mưa tên, một trận mưa thực sự với vô số mũi tên rất dày đặc.

Chẳng mấy chốc, đám ma thú phát hiện ra đám mây đen đó đang hướng về phía họ tấn công, hơn nữa đám mây đen lại kết thành một hình vuông rất hoàn chỉnh. Trên những mũi tên lập lòe lãnh quang, chỉ nghe một tiếng "vèo" tất cả ma thú đều khựng lại một khắc.

Còn đám Địa tinh chứng kiến cuộc chiến nhận thấy: Chỉ thấy sau khi hơn một ngàn mũi tên nhất tề bắn ra, một tiếng "vèo" vang lên rồi bắn trùm vào đám ma thú khổng lồ đang xông tới. Những mũi tên này xẹt qua thân thể ma thú, mũi tên dùng thân thể ma thú làm nên một bức tượng ma thú nghệ thuật tuyệt đẹp. Hơn mười đầu ma thú cầm chỉ chút tên bảo trì tư thể chạy trốn, dừng lại trong vài giây, rồi chẳng mấy chốc đã vô lực rơi xuống. Đám ma thú đều bị tiêu diệt rất nhanh, toàn bộ phương vị chính diện trên thân thể chúng không một chỗ nào không cắm tên. Một khắc sau, Địa tinh nhìn vào tràng cảnh đó, cứ ngỡ như mình đang xem một bức họa đen trắng đầy vết loang lổ, màn mưa tên như một nền vải màu đen, điểm xuất mười mấy ma thú uy vũ đang bôn tập. Chẳng mấy chốc, những hình tượng ma thú đó chuyển sang một sắc thái đỏ như máu, nhìn qua vừa kinh khủng lại vừa diễm lệ.

Còn những binh lính Tập Tu Tư đối diện lại thấy... một cảnh tượng hoàn toàn khác. Họ thấy một đám mây đen hướng họ lao tới, khi đám mây đen đó lướt qua hơn mười đại ma thú lưu lại mười mấy chỗ lỗ trống trên đám mưa tên đó. Còn những nơi những mũi tên xuyên qua thân thể ma thú thì tạo thành những lỗ trống màu trắng. Còn những lỗ trống đó đối với tướng sĩ Tập Tu Tư là một hạnh vận vô cùng. Bởi vì họ có thể sống, nếu đám mây hắc sắc quét qua họ, chắc họ sẽ không hạnh vận như vậy, vì những tướng sĩ bất hạnh trúng phải tên chắc chắn sẽ bị xuyên thủng hoặc bị xâu thành một cây kẹo hồ lô ngào đường.

Phá ma tiễn vẫn còn lao đi với một tốc độ kinh khủng lướt qua một đám binh lính, một binh lính trong khoảng trống gần năm mươi thước tương ứng với cái lỗ trên bức đồ họa lúc này, ứng với vị trí của đám ma thú, trong khi cự tiễn quét qua những binh lính này, họ đều thất thanh gào lên sợ hãi. Còn những binh lính ở phần còn lại thì hoàn toàn khác hẳn. Họ không hề thét lên, bởi vì những mũi tên cơ hồ xẹt qua khắp thân thể họ. Lần này, không còn lưu lại hình dạng nghệ thuật nào cả, nguyên nhân là binh lính nhân loại không có được thân thể cường hãn như ma thú, cự tiễn xẹt qua là bắn ra một trận mưa máu, thịt nát xương tan. Phá ma tiễn có lực xuyên siêu cường, một tiễn đủ để xuyên thủng mười mấy thân thể binh lính. Nhiều tên như thế, tạo thành một thảm trạng huyết nhục. Mấy trăm binh lính thi cốt vô hồn. Cảnh như vậy, tuyệt đối dọa khiếp toàn bộ binh lính Tập Tu Tư. Nhất là những binh lính thoát chết qua khe hở ma thú, họ toàn thân trên dưới bầm đầy máu tươi, thịt vụn, thậm chí cả phân từ đồng đội của mình. Tinh thần họ phải chịu một trận đả kích nghiêm trọng.

Một tiễn qua đi, mười mấy tiếng pháo ùng oàng một lần nữa làm cho binh lính Tập Tu Tư hiểu được cái gì mới gọi là kinh khủng.

Dưới sự bắn phá của hơn mười ma tinh đại pháo của Địa tinh vào pháp sư đoàn của Tập Tu Tư, hơn một ngàn pháp sư đang chuẩn bị ma pháp chỉ trong một khắc cơ hồ toàn bộ bị bắn ra tro. Hơn mười viên ma tinh đại pháo nổ ngay bên người đội ngũ pháp sư cao cấp đang sắp hàng rất trật tự. Ma tinh cấp bảy, cấp tám bộc phát, uy lực còn mạnh hơn cả cấm chú nhiều. Hơn nữa, sự công kích của chấn động cường đại và xung động ma lực từ ma tinh làm cho những ma pháp đang được pháp sư chuẩn bị bộc phát ra. Đại pháo bắn đi, không còn lấy một ngọn cỏ, chỉ còn lưu lại một ngàn thi thể hình người bị thiêu nham nhở. Xác những pháp sư rải rác khắp nơi, chân gãy tay nát trở thành một nét vẽ ghê rợn trên bức tranh chiến trường.

Nhìn thấy đội ngũ pháp sư chết sạch, ma thú chung đoàn của đế quốc hầu như không còn, những nhà lãnh đạo Tập Tu Tư rốt cục cũng thấy được sự cường đại của Địa tinh. Họ đã không còn dũng khí đấu tranh với quân đoàn Địa tinh nữa, do đó bọn tở tập ra lệnh rút lui.

Nhìn thấy Tập Tu Tư muốn triệt thoái, đội quân Địa tinh đời nào cho phép. Kết quả là cự nỗ, máy bắn đá, ma pháp quyền trượng một lần nữa điên cuồng hướng về phía bại quân Tập Tu Tư đang giống như kinh cung chi diêu mà tiết hận. Không đến nửa phút, tướng sĩ Tập Tu Tư một lần nữa chết trận mười mấy vạn tướng sĩ, trong đó có vô số binh lính bộ binh, lại bị người của mình đạp chết hoặc giết chết. Trong khi chạy bán sống bán chết, ai chặn đường lão tử đều coi là kẻ thù. Người chết so ra vẫn tốt hơn là lão tử chết.

Đương nhiên, Địa tinh cũng triển khai truy kích mãnh liệt. Dùng cự lại thú và Thực nhân ma của họ làm động cơ, kéo đi những thiết bị cự nỗ. Tốc độ mặc dù so ra kém kỵ sĩ, nhưng so với những binh lính bình thường thì nhanh hơn không ít. Hơn nữa vì Địa tinh chân ngắn, khi chiến đấu mỗi một Địa tinh đều có những con thú làm tọa kỵ. Trên cao nguyên Bồ Lạp Tây có không ít ma thú cấp ba cấp bốn có thể làm tọa kỵ cho Địa tinh. Còn Thực nhân ma sư đoàn lần này trở thành chủ lực truy kích. Họ thân cao chân dài, chạy rất nhanh, lại còn dùng đại thiết bổng và đại chùy tiến lên thu thập trên vạn tàn binh của Tập Tu Tư.

Đương nhiên, đại bộ phận binh lính đều lựa chọn đầu hàng. Nhưng lúc đầu, có mấy tên lính chạy tới đầu hàng đám Thực nhân ma, Thực nhân ma cứ mặc kệ người đầu hay không đầu hàng, cứ thấy có người đi tới, một bổng đập cho phọt óc. Sau đó đám binh lính này có những tên đầu hàng Địa tinh, lúc này mới có kết quả là "Nếu đầu hàng thì sống, chống lại thì chết"

Sau khi thống kê sơ bộ, chiến dịch lần này Tập Tu Tư có gần mười vạn binh lính tử trận, mười vạn trọng thương, bắt được mười vạn bị thương nhẹ, gần mười vạn tự động đầu hàng. Nói cách khác, năm mươi vạn đại quân Tập Tu Tư cơ hồ toàn quân bị tiêu diệt. Chỉ có mười vạn tàn binh lui về được đế đô của Tập Tu Tư.

Sau khi cứu sống các binh sĩ bị thương, hỏa thiêu mười vạn tướng sĩ Tập Tu Tư bị chết, cũng phát kim tệ cho tù binh binh lính bình thường để tự mình chạy về, Mã Khả Ni mang theo đại quân Địa tinh vây kín đế đô thành của Tập Tu Tư.

Còn lúc này, Đoạn Vân cũng xuất hiện trong đại quân Địa tinh.

OOo

Ai, một tiếng thở dài (của Độc Cô Lãnh Giả): thiếu bầu ít quá, sưu tầm ít quá!

Ài, một tiếng thở dài (của dịch giả workman): người đọc nhiều quá, thanks lại ít quá.

201. Chương 201. Chân Khí Dịch Hóa Thập Nhất Cấp

Đại quân Địa tinh từ khi xuất chinh tới giờ đại chiến liên miên, tấn công bất kỳ thành trì nào của Tập Tu Tư cũng đều chiến thắng, tổng thời gian đã hơn ba mươi ngày. Còn trong vòng ba mươi ngày qua cũng phát sinh rất nhiều việc đối với Đoạn Vân.

Quay trở lại buổi tối cái ngày mà Địa tinh xuất chinh.

Tối hôm đấy hần có một dự cảm, đó là đã lâu rồi chân khí bản thân không hề đột phá, hôm nay tiếp tục một lần nữa chuẩn bị đột phá và cũng không cần dùng đến thuốc men gì cả.

Do đó, buổi tối hôm ấy hần bé quan.

Trong phòng luyện công của mình, Đoạn Vân khoanh chân ngồi xuống, cảm thụ chân khí mệnh môn trong cơ thể. Vì chân khí rất đậm đặc, hần cũng có thể cảm nhận được rõ ràng các kinh mạch trong cơ thể cảm giác như bị căng phồng lên.

Hết này tới lần khác, chân khí trong cơ thể theo sự vận chuyển càng ngày càng lớn mạnh. Theo sự cường đại của chân khí, cảm giác đau nhức càng mãnh liệt, hần cố đè nén để chân khí trong cơ thể mình chạy chậm lại một chút. Trong khi chân khí chạy tới đan điền, tự nhiên hình thành một vòng xoáy, tựa hồ trong đan điền có cái gì đó khuấy lên vậy. Hần cảm nhận thấy bên trong, trên vách đan điền của mình bắt đầu có vài giọt chất lỏng ngưng kết lại. Thấy cảnh này, hần biết được chân khí tới tầng thứ sáu rồi cuộc cũng đã đạt đến cảnh giới "Chân khí dịch hóa" (hóa lỏng). Tựa như Diệp Cô Thành cũng có một bộ phận đầu khí được dịch hóa, chân khí Đoạn Vân cũng vì quá mức đậm đặc mà đạt tới một cảnh giới dịch hóa.

Chân khí từ thể khí đạt tới thể lỏng, đây là một biến hóa về chất. Nếu chân khí trong cơ thể Đoạn Vân đạt tới dịch hóa, như vậy có nghĩa là thân thể hần có thể dung nạp nhiều năng lượng hơn, thực lực cũng sẽ được đề cao không nhỏ.

Giữ tâm trạng bình tĩnh, hần đem chân khí khắp trên cơ thể chạy tới đan điền, để dòng chân khí càng lúc càng lớn mạnh. Dần dần, chân khí trong cơ thể càng lúc càng nhiều, áp lực trên đan điền cũng lớn dần. Để đảm bảo đan điền mình không bị ép vỡ, hần đem đại lượng chân khí hình thành một bức tường bên trong đan điền. Vì vậy, một tầng bảo vệ cường đại được hình thành ngay trên vách đan điền, còn chân khí ngưng kết trên vách tạo ra áp lực lớn, dần dần bắt đầu dịch hóa.

Đoạn Vân vừa thấy chân khí bắt đầu dịch hóa, đã biết biện pháp này cũng có thể dùng được. Hần lại để chân khí ngưng kết bên trong vách đan điền, để năng lực chịu đựng của đan điền một lần nữa tăng lên. Vừa lần lượt vận chuyển chân khí, vừa làm chân khí ngưng kết, chẳng mấy chốc trên vách đan điền đã có một tầng chân khí dịch hóa ẩn chứa năng lượng cường đại. Chân khí dịch hóa hình thành một tầng dày khoảng nửa ly trên vách đan điền.

Hần nhận thấy tầng dịch hóa chân khí đó có đủ năng lực thừa nhận, lúc này hần dùng hết sức vận chuyển chân khí, dần dần đề cao tốc độ và số lượng chân khí trút vào đan điền, đồng thời cũng bắt đầu tiến hành áp súc (nén) chân khí.

Chẳng mấy chốc, theo những luồng chân khí dũng mãnh trút vào đan điền, chân khí dịch hóa càng ngày càng nhiều hơn, chân khí ở thể khí càng ít, thậm chí có vài kinh mạch bắt đầu xuất hiện hiện tượng thiếu chân khí. Để chân khí trong cơ thể đạt tới một mức tuần hoàn hữu hiệu, Đoạn Vân vận chân khí ở thể khí đi tới những kinh mạch bên phải, để nó có thể tự động từ bên phải trút vào đan điền tiến hành áp súc. Còn ở bên trái đan điền, hần bắt đầu từ từ đưa những luồng chân khí đã dịch hóa cho chảy ra, bổ sung những chân khí còn ở thể khí bị thất thoát.

Đoạn Vân không chế rất cẩn thận tốc độ hai bên, làm cho chân khí năng lượng ở đan điền cơ bản đạt tới mức cân bằng. Cứ như vậy, chân khí bên phải không ngừng trút vào đan điền tiến hành áp súc, hình thành dịch thái. Một bộ phận dịch thái chân khí ở đan điền bên trái bắt đầu lưu thông vào những kinh mạch trong cơ thể. Chẳng mấy chốc, một chút dịch thái chân khí bắt đầu từ đan điền bên phải đã hoàn thành một lần

tuần hoàn, việc áp súc chân khí trong cơ thể hẳn cuối cùng cũng kết thúc. Chân khí của hắn một lần nữa đạt tới một cảnh giới mới - Tầng thứ sáu của Thái Cực chân khí.

Tuy nhiên lúc này, Đoạn Vân cũng không thu công ngay. Hắn đem chân khí dịch hóa chạy hết một vòng tuần hoàn trong cơ thể, làm cho chân khí lớn mạnh thêm một chút. Lúc mới bắt đầu vận hành chân khí dịch hóa, vì áp suất của dịch thái chân khí khá lớn, hắn cũng không thể dễ dàng vận hành như thể khí lúc trước. Hơn nữa, trong khi vận hành các kinh mạch, phát sinh ra áp lực cường đại đã xuất hiện những cơn đau nhức kinh khủng. Nhưng sau khi dịch thái chân khí vận hành vài lần trong cơ thể, kinh mạch tự động khuếch trương không ít, việc vận hành cũng rất thuận lợi và thư sướng. Loại cảm giác khoan khoái này làm cho hắn thấy giống như được tắm trong ánh mặt trời mùa hạ, ôn hòa thanh tâm, thư sướng tự nhiên.

Đoạn Vân ổn định tinh thần, đem chân khí vận chuyển khắp nơi một lần nữa, để chân khí tự hành gần trăm đại chu thiên, đến lúc này hắn mới rất hài lòng mở mắt ra.

Cảm thụ lực lượng cường đại của mình, khoe miệng hắn lộ ra nụ cười vô cùng phấn khích.

Chân khí tầng thứ sáu, đạt tới cấp mười một sơ giai trên đại lục, gần đạt đến thực lực trung giai. Hắn dám khẳng định trăm phần trăm, bằng vào chân khí quý dị của mình, kiếm chiêu Thái Cực tinh diệu, phối hợp với khinh công cường hãn, tuyệt đối tự tin đánh bại được cấp mười một trung giai, cho dù có phải chống lại cấp mười một hậu giai, Đoạn Vân ước đoán cũng có thể đánh ngang tay.

Chân khí đột phá, không chỉ mang đến thực lực tăng lên mà còn có các loại lễ vật khuyến mãi phụ nữa. Lúc này, thần thức của Đoạn Vân tiếp tục đạt tới một cảnh giới biến thái, hắn có thể cảm giác rõ ràng sự vật trong phạm vi hai ngàn thước. Thần thức hai ngàn thước là khái niệm gì? Người ngẫm lại một chút mà xem. Hơn nữa hắn ngưng thần tĩnh tâm thì phạm vi này còn muốn lớn hơn. Thính lực cũng đạt tới một biến hóa về chất, bất kỳ tiếng động nào trong phạm vi thần thức, hắn đều có thể nghe rất rõ ràng mà không cần dùng thần thức xem xét. Thị lực cũng không cần phải nói, không cần thần thức, Đoạn Vân có thể nhìn thấy sự vật ở ngoài vạn thước. Nếu đi kiểm tra thị lực thời hiện đại, thị lực của hắn tuyệt đối vượt 20/10 (mặc dù không có độ này)

Về phần ma lực, cũng nhờ chân khí tăng vọt mà đạt tới đột phá, đạt tới cảnh giới thánh ma đạo. Bởi vậy hắn đoán, chân khí có thể không chỉ làm cho đầu khí thăng hoa, nó cũng có liên lạc rất lớn với ma pháp. Từ việc hắn là một toàn hệ ma pháp sư, chân khí rất có thể là sự tổng hợp tất cả các loại năng lượng ma pháp nguyên tố rất cao cấp. Toàn hệ thánh ma đạo a, đây là quả là một kỳ tích.

Thêm nữa, Đoạn Vân còn phát hiện ra chân khí đạt tới tầng thứ sáu lại có những hiệu quả kỳ quái, đó là chân khí chất lỏng trong cơ thể giống như máu, tự động vận chuyển khắp cơ thể. Đan điền giống như trái tim đói khát, không ngừng bơm, hút vận hành chân khí trong cơ thể. Nói cách khác, Đoạn Vân sau này cũng không cần đặc ý tu luyện chân khí của mình, mỗi ngày cho dù là đi đứng, ăn cơm, thậm chí cả khi đi ị, hắn cũng tự động tu luyện không ngưng nghỉ. Vô luận ban ngày hay ban đêm, mỗi phút mỗi giây, Đoạn Vân đều tu luyện. Hắn ước chừng, tốc độ này sẽ phải gấp mười lần lúc trước. Còn từ cảm giác đan điền trống rỗng như không, hắn khẳng định chân khí của mình chưa hề phát triển tới mức cuối cùng, rất có thể đây mới là một sự bắt đầu mới mà thôi. Về phần chân khí rốt cuộc có mấy tầng hắn cũng gà mờ chẳng biết gì, bất quá hắn biết tiềm lực phát triển chân khí của mình rất kinh khủng.

Nhờ chân khí đã dịch hóa, không còn hình thái khí nữa, hắn tự đặt cho năng lượng trong cơ thể mình một cái tên - Chân nguyên.

Cảm nhận được thực lực sung mãn, hắn cười rồi đi ra ngoài. Nhìn ra ngoài cửa thấy một đám người đang chờ với vẻ mặt lo lắng, hắn hỏi có chút nghi hoặc:

- Các người đợi ở chỗ này làm gì?

Tiểu Bạch, Liên Na và Vân Vân vừa thấy Đoạn Vân đi ra thì tỏ vẻ vui mừng chạy ào tới dúi vào lòng hắn, còn Hi Nhã được Đoạn Vân cứu sống cũng ra vẻ rất hưng phấn muốn nhào tới. Nhưng vừa thấy mặt cô vợ của Đoạn Vân đã đi trước rồi, liền lập tức dừng lại.

- Vân.

Tiểu Bạch là người thứ nhất chui vào lòng Đoạn Vân.

- Thiếu gia.

Liên Na và Vân Vân là hai thánh ma đạo có thực lực đã sắp đạt tới cảnh giới pháp thần cũng từ hai bên nhào vào ôm lấy hắn.

Đoạn Vân tủm tỉm cười:

- Hê hê các nàng đừng quá lo như vậy. Ta chỉ muốn làm thực lực của mình tăng lên một chút thôi.

- Vân, chàng đã ở bên trong ba ngày rồi. Từ trước tới giờ luyện công đâu có bao giờ lâu như vậy đâu. - Khóe mắt Tiểu Bạch hoe hoe đỏ, nhũn nhặn nói.

- Ba ngày? Không thể nào! Ta cảm giác mới chỉ có một tý tẹo thôi mà?

Hắn ngạc nhiên nhìn về phía hai thị nữ.

Hai cô thị nữ ngẩn lệ, khẽ gật đầu khẳng định.

Còn lúc này, Diệp Cô Thành hỏi:

- Thiếu gia, thực lực của người bây giờ dường như lại tăng lên không ít?

Đoạn Vân cười híp mắt trả lời:

- Quả là tăng lên không ít, thực lực đạt tới cấp mười một sơ giai, cũng có thể đối phó được thần tướng cấp bảy chứ chẳng chơi. Ha ha Diệp Cô Thành, nếu cơ hứng thú thì chúng ta đánh một hồi cho vui?

- A! Thiếu gia, người đừng nói đùa như vậy, ta làm sao dám động thủ với người được. Trước kia khi người còn ở mức thần cấp hậu giai, ta tự thấy giữa ta và người có thực lực khá chênh lệch nhau, ấy thế mà ta đã không thể thắng được người. Bây giờ lại càng không được - Diệp Cô Thành cười, chối phắt.

Đoạn Vân cười khoái chí:

- Kiểm chiêu của người hấp thu từ ta, hơn nữa phương pháp tu luyện đấu khí của người cũng căn cứ vào chân khí của ta rồi cải tạo cho người mà ra. Bây giờ mặc dù người chỉ là cấp mười một trung giai, nhưng ta nghĩ người cũng có thể đối phó được với thiên sứ điều nhân cấp thần tướng ấy chứ. Thôi được rồi, vừa rồi là ta đùa người đó. Người cũng biết ta không phải là người có hứng thú với võ đạo mà. Cả ngày đánh giết giết chán phèo. Cho dù người muốn ta đánh với người, ta cũng không đánh. Đánh nhau khổ cực lắm a, ta thà dành thời gian, sức lực để đi bồi tiếp mấy tiểu mỹ nhân yêu quý. Ha ha Tiểu Bạch mỹ miều của ta, Na Na và Vân Vân bảo bối của ta, thiếu gia lần này bế quan lĩnh ngộ được một vài công pháp tu luyện rất tinh diệu, bây giờ ta phải vào trong truyền thụ cho các nàng.

Nói xong hắn hôn lên mặt ba cô vợ của mình một cái "chụt" thật kêu.

Diệp Cô Thành lúc này quay sang đám thủ hạ phát tay, lắc lắc đầu rồi kéo cả lũ đi ra ngoài.

202. Chương 202. Đại Cảo Giáo Dục Mười Phát Triển

Sau khi Đoạn Vân xuất quan được năm ngày, hắn cho năm vạn Thú nhân võ sĩ của gia tộc, hai vạn cuồng chiến sĩ và sư Nanh Sói đoàn một lần nữa tiến hành phương thức huấn luyện Ma Quỷ. Phương pháp huấn luyện lần này sẽ thực hiện liên tục trong một tháng, theo Đoạn Vân dự tính, hắn ước chừng năm sư đoàn Thú Nhân tất cả sẽ đạt tới thánh cấp, Cuồng chiến sĩ ít nhất đạt tới thánh cấp hậu giai, còn Nanh Sói tướng sĩ vốn đã là đỉnh giai thì đạt tới thần cấp.

Hiện tại, Miêu nữ thích khách vẫn còn lang thang trên đại lục chấp hành nhiệm vụ, do đó không tham gia huấn luyện. Nhưng Tinh Linh pháp sư của gia tộc lại tham gia tu luyện ma pháp với cường độ rất cao. Lần này, hắn muốn Tinh Linh pháp sư trong gia tộc đều trở thành thánh ma đạo.

Theo gương Tinh Linh pháp sư của gia tộc, các pháp sư Tinh Linh còn lại cũng đua nhau theo phương pháp tu luyện hữu hiệu của hắn mà thực hành theo. Hơn mười vạn Tinh Linh pháp sư dưới sự tu luyện ma pháp có những bộ không ít. Vì những người có thực lực càng thấp lại càng cố học theo phương pháp của Đoạn Vân, do vậy trước đó một thời gian, rất nhiều Tinh Linh pháp sư cấp năm đạt tới cấp sáu, thậm chí cá biệt

có người phá lệ do thiên phú cao cộng với chăm chỉ tu luyện đã đạt tới cấp bảy. Thực tế tộc Tinh Linh vốn là những thiên phú đối với ma pháp. Trước kia, Tinh Linh nhất tộc có hơn mười vạn pháp sư cấp năm, sau khi hần phổ cập phương pháp tu luyện ma pháp, trải qua mấy tháng tu luyện chăm chỉ, lập tức sinh ra được hơn năm vạn pháp sư cấp sáu.

Đối mặt với tình huống như vậy, Đoàn Vân quyết định mở rộng Tinh Linh pháp sư đoàn. Ba mươi vạn Tinh Linh nhất tộc, trong đó có năm vạn dân binh pháp sư, nhưng lại chỉ có một đội ngũ một ngàn người là pháp sư chính quy, như vậy thật sự là hơi ít. Tinh Linh pháp sư không giống binh lính loài người, làm gì có chuyện tinh thần kỳ sĩ, làm gì có chuyện nữ cũng có thể cầm binh ra chiến trường. Tinh Linh phần lớn đều là nữ, nếu để Tinh Linh làm theo những việc như truyền thống của loài người, đến cả một đội ngũ tương tự như một đội quân Tinh Linh cũng chẳng có. Hơn nữa, ở A Nhĩ Ti Tư, La Li thống lĩnh một sư đoàn nữ Thú Nhân, lực chiến đấu của binh lính cũng cỡ khoảng cấp sáu. Âu Dã Ny tiểu ny tử cũng chưởng quản một nữ Cuồng chiến sư đoàn, toàn những nữ Cuồng chiến sĩ được Đoàn Vân chữa trị đã có thể lương tính cuồng hóa, thực lực cũng khá kinh khủng, các nàng phần lớn đều khoảng chừng cấp sáu cả. Còn đoá hoa thảo nguyên Khả Khả cũng đem một sư đoàn nữ Thú Nhân lang đầu tạo thành một đoàn nữ lang kỳ binh có thực lực thấp nhất cũng phải là cấp năm.

Do đó, Đoàn Vân bèn ra lệnh mở rộng đội ngũ Tinh Linh nhất tộc, lần mở rộng này lên tới năm vạn. Năm vạn Tinh Linh pháp sư trở thành lực lượng pháp sư của gia tộc, phải tuân theo hệ thống huấn luyện chính quy dành cho pháp sư. Đương nhiên, Tinh Linh vẫn giữ lại năm vạn dân binh. Nói đến Tinh Linh nhất tộc, cần phải nói đến cô Phương Phương bé bỏng, Phương Phương thỉnh thoảng vẫn tìm đến hần đùa giỡn. Dưới sự trợ giúp của hần, cô bây giờ đã đạt tới thánh cấp toàn hệ ma pháp (trừ hắc ám hệ). Cô nguyên tố Tinh Linh cũng giống hệt như Tiểu Bạch, rất thích chui vào lòng hần không nhẽo.

Bộ đội gia tộc đã tiến hành phương thức huấn luyện Ma Quỷ, đám ma thú tự thấy không thể nhàn rồi. Họ cũng đua nhau lao vào những hạng mục huấn luyện mới. Đứng trong đội ngũ ma thú của gia tộc, họ không chỉ phải hoàn thành những phương pháp cơ bản như xếp thành đội ngũ, trận hình đơn giản, mà còn phải qua những khóa huấn luyện siêu uy áp. Huấn luyện siêu uy áp có nghĩa là để cho họ chịu đựng sự uy áp của những ma thú có giai vị cao hơn mình rất nhiều. Thông qua những nghiên cứu của Đoàn Vân, dùng uy áp của ma thú có giai vị cao hơn sẽ có ảnh hưởng rất lớn tới những con có giai vị thấp. Hần cũng phát hiện đối với những ma thú đã được tẩy căn phiệt tủy thì có vẻ hơi miễn dịch với uy áp. Do đó hần cho họ tiến hành huấn luyện chịu đựng uy áp, như vậy không chỉ làm cho thực lực của họ nhanh chóng tăng lên, mà còn có thể làm cho họ không e ngại đối phương có giai vị cao hơn mà chưa đánh đã bại trong những cuộc chiến đấu sau này.

Đồng thời hần còn nghĩ ra một vài phương pháp thổ nạp đơn giản, tiến hành phổ cập cho đám ma thú, mục đích là để họ có thể hấp thu ma pháp nguyên tố hoặc linh khí trong không khí phục vụ cho việc tu luyện. Mặc dù trong mắt hần thì đó chỉ là những phương pháp tu luyện đơn giản, nhưng cái thứ đơn giản này của Đoàn Vân lại làm cho tốc độ tu luyện của ma thú được đề cao hơn ba lần.

Còn ở Thần Long đảo, để đảm bảo cho đám hải thú mới thu phục chính thức trung thành với gia tộc, Đoàn Vân làm tiến hành huấn luyện quân sự cho mấy vạn hải thú. Trong quá trình huấn luyện quân sự, còn nhồi nhét vào đầu óc chúng vô số tư tưởng gia tộc. Thực lực Thần Long đảo bây giờ không hề thua kém đội quân khác, số lượng Thần Long cũng khá kinh khủng. Nhưng hần vẫn không cho phép Âu Đặc Tư đình chỉ việc sưu tầm cự mãng, hải xà. Trong mắt hần, những Thần Long mang theo ấn ký của mình sẽ là những thủ hạ tuyệt đối trung thành. Hơn nữa, nếu muốn chính thức chiếm lĩnh hải giai, thực lực Thần Long đảo hiện tại vẫn còn chưa đủ.

Quân đội tạo ra anh hùng, bồi dưỡng tạo ra nhân tài. Thông qua quản lý quân sự, ma thú chính thức có thể chuyển biến từ một dã thú trở thành chủng tộc có trí tuệ. Trong quá trình huấn luyện, hần còn yêu cầu có những chuyên gia dạy riêng cho đám ma thú. Còn nội dung khóa học chủ yếu là những kiến thức về lịch sử đại lục, quân sự, lý luận chiến đấu và văn minh loài người. Vì có rất nhiều ma thú không biết chữ, đám ma thú cũng phải trải qua một khóa học cơ bản, nói cách khác là hần muốn phổ cập giáo dục cho ma thú. Đoàn Vân vốn tưởng rằng, phổ cập giáo dục cho ma thú sẽ khiến cho ma thú bất mãn, thậm chí phản đối. Nhưng kết quả hoàn toàn ngược lại, đám ma thú lại rất ủng hộ chính sách của Đoàn Vân. Nhưng Phi Tử, tên tiểu hài tử phản nghịch vừa nghe Đoàn Vân bắt hần đọc sách, lập tức giãy dụa đạp từ chối thẳng thừng. Còn nói biện minh ma thú đọc sách là vô dụng, muốn phản bác lại hần. Nhưng khi Đoàn Vân nhắc

tới đến cả Ngưu Ma Vương đã có thể nhận mặt chữ thì gã choáng hấn, quyết tâm không chịu thua tên kia, nên từ một gã bảo thủ, luôn luôn lắc đầu quầy quậy phản bác cũng sáng sáng chăm chỉ lên lớp rất đều đặn.

Phì Tử quả là một tên rất có thiên phú, hơn nữa thân thể đã được Tủy Tử Đan cải tạo gần như hoàn mỹ, đại não tự nhiên cũng có những biến đổi cơ bản. Gã béo tròn này không đến nửa tháng đã gần như học hết những từ ngữ thông dụng trên đại lục, làm cho Đoạn Vân mở rộng tầm mắt.

Đến cả ma thú cũng phổ cập giáo dục, các di tộc ở cảnh nội A Nhĩ Ti Tư tự nhiên cũng không thể chịu thua. Để phổ cập giáo dục cho đám Thú Nhân và cuồng chiến sĩ, hắn đã mời rất nhiều cao nhân chuyên về lịch sử và văn minh đại lục từ Thiên Long tới dạy.

Nói về giáo dục, hắn thật ra vô cùng kinh ngạc trước thiên phú đặc hữu của Long tộc. Truyền thừa Long tộc lại có thể dùng tri thức một đời truyền lại cho đời sau, hơn nữa truyền lại vô cùng hoàn mỹ. Nhưng cho dù là Long tộc có năng lực thần kỳ truyền thừa, Đoạn Vân vẫn yêu cầu cự long khi tham gia huấn luyện quân sự phải đi học. Đích xác, Long tộc đúng thật là có năng lực truyền thừa, nhưng cũng chỉ là thiên phú của chủng tộc họ, vẫn không theo kịp bước tiến của thời đại. Trước kia, tiền bộ của loài người rất ít, không rõ ràng, nhưng từ khi có tên Đoạn Vân biến thái này, đại lục đã phát sinh biến hóa ngất trời đảo lộn thiên địa. Từ ma tinh đại pháo, Địa Tinh có thể một phát bắn hạ cửu cấp cự long đã đủ chứng minh cho điểm này. Văn minh đại lục đang trên đường đạt tới một tầm cao mới.

Nói đến có chút xấu hổ, sau khi Thiên Long và Nạp Lan đã trở thành thế lực của mình, hai nơi lập tức quán triệt phương châm phổ cập giáo dục của Đoạn Vân. Bây giờ hắn mới triển khai việc này tại A Nhĩ Ti Tư một cách tích cực.

Hệ thống giáo dục ở A Nhĩ Ti Tư hơi khác với Thiên Long, Nạp Lan. Ở Thiên Long và Nạp Lan, phổ cập chính là giáo dục đại chúng, chủ yếu là ma pháp, vũ kỹ, quân sự, lịch sử. Còn ở A Nhĩ Ti Tư, phổ cập là giáo dục cơ sở. Cũng không có cách nào khác, vì cơ hồ tất cả Thú Nhân và cuồng chiến sĩ đều không biết chữ. Nếu bắt họ tiếp nhận giáo dục cao cấp, việc đó cơ hồ không có khả năng. Hơn nữa, một Thú Nhân cần lắm tri thức như vậy để làm gì? Hắn chỉ cần làm họ hiểu được lịch sử đại lục, có thể viết chữ là được rồi. Thú Nhân, dù sao cũng là chiến sĩ vĩ đại, không phải là học giả, chính trị gia gì cả.

Còn ở Địa Tinh vương quốc, hệ thống giáo dục lại kinh khủng hơn. Địa Tinh thông minh đã hoàn thiện chế độ giáo dục tới một cảnh giới gần như hoàn mỹ. Mỗi một hương trấn đều xây một trường giáo dục cơ sở, cũng tương đương với trung tiểu học, mỗi một tiểu thành thị đều có trong dạy công nhân kỹ thuật Địa Tinh và ma pháp văn minh loài người, tương đương với trung học hoặc cao đẳng. Còn ở những thành thị lớn của Địa tinh thì có những trường học cao cấp tương đương với đại học. Ở đây, Địa Tinh có thể học được rất nhiều phương pháp khoa học, kỹ thuật cao cấp, thậm chí có thể học được phương pháp chế tạo vũ khí ma pháp.

Nhưng công nghệ cao thì chính thức vẫn là Á Cương của Đoạn Vân. Sau khi thành lập Á Cương thành, Đoạn Vân đã quy hoạch riêng một khu vực chuyên dành cho giáo dục. Bây giờ, khu giáo dục đã trở thành một tòa học phủ cao cấp có thể dung nạp cả mười vạn người được gọi là Trung Hoa đại học. Ở Trung Hoa đại học, Địa Tinh có thể học được những ma pháp khoa kỹ hàng đầu, thậm chí là nguyên lý lợi dụng ma tinh. Ái Nhân có thể học được những phương pháp mới nhất để chế xuất sắt thép của Ái Nhân đại sư. Tóm lại những lý luận ma pháp, vũ kỹ đứng đầu trên đại lục đều được Đoạn Vân sưu tập vào trường của mình. Đương nhiên, cho đến giờ học phủ này vẫn chưa mở ra cho toàn đại lục.

Bởi vì điều quan trọng nhất của hắn vẫn như trước, chính là thực lực quân sự. Do đó, Trung Hoa quân giáo cũng sớm được thành lập. Các sĩ quan quân đội, dù là chỉ là một ban trưởng cũng có thể vào đó nghe giảng dự giờ. Giáo viên đứng giảng chủ yếu đều là tướng lĩnh cao cấp Nanh Sói, những lý luận quân sự của họ đều là do Đoạn Vân truyền thụ, rất có phong cách của tác chiến hiện đại.

203. Chương 203. Đại Quá Giáo Hoàng Đại Giáo Hoàng

Sau khi bộ đội bắt đầu huấn luyện phương thức Ma Quỷ được năm ngày, đó cũng là ngày thứ mười ba sau khi Địa Tinh xuất chinh, Thần điện tiếp tục phái đến một người đặc biệt. Lần này Thần điện đưa đến một văn thư làm cho Đoạn Vân vô cùng hài lòng.

Hắn cảm bức văn thư đó nhìn ngắm cẩn thận, rồi ngẩng đầu nhìn Đại hồng y Chủ giáo Tạt Tư Kì, người truyền đạt văn thư của Thần điện, cười nói:

- Tạt Tư Kì lão ca, có một việc này ta không rõ lắm. Quyền của Đại giáo hoàng lớn hơn hay là nhỏ hơn so với Giáo hoàng?

- A, điều này điều này nói chung là như thế này, Đại giáo hoàng là một chức vụ do năm Đại hồng y chủ giáo và Thánh nữ, cộng thêm Giáo hoàng thương nghị rất lâu mới lập ra. Quyền của Đại giáo hoàng nếu xét về mặt từ ngữ thì đương nhiên là lớn hơn so với giáo hoàng. Nhưng Thần điện cũng không thể lấy một tay che trời, nói cách khác Đại giáo hoàng cũng chỉ có quyền lớn hơn giáo hoàng một chút mà thôi. - Tạt Tư Kì giải thích cho hắn hiểu.

Đoạn Vân mỉm cười, hỏi:

- Một chút kia thật ra là bao nhiêu?

Gương mặt của Tạt Tư Kì nhếch lên cười có chút đều giả, trả lời:

- Nói cách khác, quyền của Giáo hoàng và Hồng y chủ giáo cộng lại đại khái bằng quyền của Đại giáo hoàng. Nhưng người cũng nên biết, thánh nữ hiện nay Nhã Điển Na là con gái của Giáo hoàng, quyền của thánh nữ cộng lại với Giáo hoàng cũng rất là lớn. Ngài muốn đem cái họ trung hoa gán cho Thần điện, ta nghĩ trước tiên người phải chinh phục con tim được thánh nữ.

Hắn đưa mắt nhìn lom lom Tạt Tư Kì đầy vẻ kỳ quái, cười một cách gian trá:

- Ta nhất định trong một thời gian ngắn nhất sẽ chinh phục thánh nữ ở trên giường.

- A.

Nghe Đoạn Vân trả lời, Tạt Tư Kì giật mình thon thót.

Hắn cười to, vỗ vai Tạt Tư Kì, nói:

- Tạt Tư Kì lão ca, ngài ngắm lại mà xem, nếu ta chinh phục được thánh nữ, Giáo hoàng không phải là nhạc phụ của ta sao. Như vậy Thần điện không phải cũng là nhà của ta sao? Mà thánh nữ đẹp như vậy, Đoạn Vân ta nhất định sẽ không để tuột khỏi tay.

- Ha ha, người đó...

Tạt Tư Kì cười mếu mếu về bất lực. Ông cũng không biết để Đoạn Vân có quyền lớn hơn Giáo hoàng là chuyện tốt hay xấu đối với Thần điện. Nhưng ông biết thực lực và uy vọng tại dân gian của Thần điện sẽ được đề cao không ít.

- Được rồi, ta dường như nghe nói Giáo hoàng đã rất già. Nhưng vì sao thánh nữ Athena chỉ có hai mươi tuổi thôi vậy? - Đoạn Vân đột nhiên nhớ tới một vấn đề.

Tạt Tư Kì phì cười chỉ tay vào Đoạn Vân, nói:

- Lão đệ, người cũng quá lơ là với những tình huống ở Thần điện đó. Người nghĩ lại đi, Giáo hoàng đại nhân có phong lưu giống như người không? Vì truy cầu theo con đường của thần, Giáo hoàng đại nhân đã đem cả cuộc đời của ngài phụng hiến cho thần. Cả đời chỉ biết làm việc, không vợ không con, Athena vốn chỉ là một dưỡng nữ do Giáo hoàng đại nhân thu nhận thôi.

Nghe thế, hắn lúc này mới sáng tỏ nói:

- Nguyên lai là Giáo hoàng đến bây giờ vẫn còn trinh, thật sự là kì văn. Một lão trong trắng trăm tuổi.

- Lầm, Giáo hoàng đại nhân đã hai trăm tuổi rồi. - Tạt Tư Kì đính chính lại lời của hắn.

Hắn trợn mắt há hốc mồm nửa buổi, giật mình nói:

- Lão gia hỏa hai trăm tuổi hả, không đơn giản. Thảo nào không gọi là cháu gái, mà gọi là con gái. Tuổi chênh lệch như vậy thì gọi bằng cái gì mà chả giống nhau. Ha ha...

Tạt Tư Kì khẽ gật đầu, nói tiếp:

- Thần điện yêu cầu Đại giáo hoàng phải tới Thần điện nhậm chức, khảo hạch về giấy chứng nhận thần cấp tế tự, đồng thời còn phải làm nghi lễ nhậm chức nữa.

- A! Lại còn bắt ta đi Thần điện nữa? Lão đại ca, Thần điện cách nơi này xa lắm mà. - Đoạn Vân nói vẻ khó xử.

Tạp Tư Kỳ tròn tròn đôi mắt, nói:

- Người khoác loác vừa vừa thôi. Mất bao lâu? Với thực lực phi hành của ma sủng thủ hạ người, đi không mất tới hai ngày. Hơn nữa, người không đi Thần điện chứng nhận, chức vụ Đại giáo hoàng chẳng lẽ tự phong à?

Đoạn Vân nói vẻ bối rối:

- À à ta đi. Đại giáo hoàng... so với Giáo hoàng còn cao hơn vài bậc cơ mà. Ngài nói cho ta vài tình huống của Thần điện cái nào.

Tạp Tư Kỳ ngẫm nghĩ một lát, nói:

- Thần điện chủ yếu là do những nhân viên tế tự tạo thành. Thực lực của Giáo hoàng bây giờ còn cao hơn cả thần cấp tế tự nữa, nhưng khi Giáo hoàng còn chưa có lên làm Giáo hoàng, một lần cứu người đã bị thần lực tế tự cản trở, thực lực tế tự thoái lui trở thành thánh cấp. Cũng nhờ vào tinh thần dũng cảm hy sinh của ngài, nên ngài có uy vọng rất cao trong dân gian, nhưng bây giờ vì đã lâu quá rồi, uy vọng của Giáo hoàng bây giờ không bằng được lúc trước nữa. Năm đại hồng y chủ giáo đều là thánh tế tự. Thần điện tổng cộng có trăm vạn nhân viên tế tự, được phân tán đi các đại thành thị trên đại lục tuyên ngôn quang huy của thần. Trong đó có khoảng mười vạn tế tự cao cấp, tức là tế tự cấp sáu trở lên.

- Còn quân đội Thần điện thì sao? - Hẩn hỏi.

Tạp Tư Kỳ lắc lắc đầu bất lực, nói:

- Ta biết điều người quan tâm nhất là quân đội Thần điện. Thần điện có thực lực phần lớn tập trung ở Giáo hoàng thần điện kỵ sĩ cấp bảy; bốn mươi vạn quân đội Thần điện có thực lực cấp sáu, ta xem người cũng chẳng xem vào đâu. Thần điện có sáu đầu thánh thú, đa số là thủy hệ hoặc quang minh hệ, còn có một đầu quang minh hổ thần cấp sơ giai. Thần điện có thánh kỵ sĩ có thực lực đạt tới kỵ sĩ thánh cấp, sáu mươi lăm kiếm thần cấp, hai pháp thần. Đại kỵ sĩ, tức là đại kiếm sư có ngàn người. Thần điện còn có đội ngũ pháp sư của riêng mình. Ngoại trừ Tinh Linh vương quốc, đội ngũ pháp sư Thần điện là một pháp sư đoàn lớn nhất trên đại lục. Có tám thánh ma đạo, một trăm ma đạo sư, còn có một ngàn cao giai ma đạo sĩ.

Nghe Tạp Tư Kỳ giảng giải, Đoạn Vân đem thực lực của Thần điện ra so với vài đế quốc đại lục. Xem ra thực lực của Thần điện cũng khá quá chứ. So với một đế quốc thì còn mạnh hơn không ít.

- Được rồi, trước kia ta từ có đọc được vài chi tiết về Thần điện ở đồ thư quán, ngày còn có Quang Minh đế quốc, lúc đó Thần điện tên là Giáo đình, làm sao bây giờ lại kêu là Thần điện vậy?

Đoạn Vân lúc trước đã càn quét toàn bộ thư đồ quán của Thiên Long, nhớ kỹ trong đó có ghi tên nguyên thủy là Giáo đình.

Tạp Tư Kỳ cười khê:

- Chắc là người xem phải bộ sách cũng phải tới ngàn năm tuổi rồi. Ngàn năm trước, Sinh Mạng nữ thần giáng hạ thần dụ, ra lệnh cho Giáo đình đổi tên thành Thần điện. Về phần nguyên nhân thì không ai biết được.

Đoạn Vân ngẫm nghĩ một lát, đoán rằng do thiên sứ phương tây làm theo đông đại lục, thành lập ở tây đại lục một tổ chức tế tự tên là Giáo đình. Còn thần giới phương đông vì một ý nghĩ nào đó, mới đổi tên tổ chức tế tự phương đông. Hồi còn trên địa cầu chẳng phải Giáo đình ở châu Âu cung phụng cái đấng thiên sứ điều nhân đó sao? Chắc chắn tây đại lục cũng tương tự như vậy.

- À, nguyên lai là như vậy. - Đoạn Vân khê gật đầu.

- Cái gì nguyên lai là như vậy, chẳng lẽ người biết nguyên nhân? - Tạp Tư Kỳ giật mình hỏi.

- Ta làm sao biết được. - Đoạn Vân ra vẻ thần bí nói.

- Không nói thì thôi.

Ngẫm nghĩ một lát, Đoạn Vân hỏi:

- Tập Tư Kỳ lão ca, ta muốn biết vì sao Thần điện các người không có long kỵ sĩ. Chẳng lẽ Thần điện có ghi lại việc Long thần phản bội nữ thần?

- Cái gì? Long thần phản bội nữ thần? Làm sao người biết được? Nhưng theo ta được biết, Thần điện sở dĩ không có long kỵ sĩ là bởi vì Long tộc có mâu thuẫn với Thần điện.

Tập Tư Kỳ bị câu nói vừa rồi của hắc dọa cho, sợ sun cả vùi lại.

Đoạn Vân lại cười, nói tiếp:

- Xem ra các ngài không biết thật. Ta đây bật mí một điểm có liên quan đến thần cho người nghe nhé. Ngàn năm trước, Long thần hãm hại thần thú rồi bị nữ thần trừng phạt, do đó Long thần bỏ chạy khỏi Thần giới, từ đó mất tích.

Tập Tư Kỳ nhìn hắc trong lòng có chút khó tin, nghi ngờ hỏi lại:

- Làm sao người biết được việc này? Chẳng lẽ người có thể liên lạc với Thần giới? Còn nữa, tù binh thiên sứ phương tây của người tìm được ở đâu vậy? Sau khi các người cho chúng ta thấy đám phương tây thiên sứ, chúng ta đã về hỏi Giáo hoàng. Giáo hoàng cũng biết vài sự tình liên quan tới thần giới phương tây. Giáo hoàng gọi đám thiên sứ này là thánh khiết tà ác ma đồ.

- Thánh khiết tà ác ma đồ? Đúng thật là rắc rối. - Hắc bật cười.

Tập Tư Kỳ hồi thúc với vẻ sốt ruột:

- Người mau nói cho ta biết đi.

Đoạn Vân tình quái hỏi ngược lại:

- Nói cho ngài cái gì?

- Chuyện Thần giới đó. - Tập Tư Kỳ cơ hồ bị Đoạn Vân chọc cho tức giận kêu be be.

Nhếch phép cười quỷ dị, hắc nói lấp lửng:

- Ta làm sao biết chuyện Thần giới được? Ta không phải là thần. Ngài thật làm ta buồn cười quá đi. Ha ha...

- Người...

Tập Tư Kỳ cơ hồ bị hắc chọc giận sắp xì cả khói. Nếu không vì thực lực kinh khủng của Đoạn Vân, hơn nữa lúc này lại là Đại giáo hoàng, Tập Tư Kỳ thật sự là muốn tấn cho hắc một trận mềm xương.

Ngày thứ hai, Đoạn Vân mang theo một đám thủ hạ cùng Tập Tư Kỳ hướng về phía phương hướng Thần điện bay đi. Trong số đám thủ hạ này, ngoài Tiểu Phi Hiệp, Diệp Cô Thành, còn có mười một sĩ quan cao cấp Nanh Sói sư đoàn được cử ra để chuẩn bị tiến hành tiếp thu cải tổ Thần điện kỵ sĩ. Nanh Sói bây giờ cũng sắp trở thành nơi xuất khẩu sĩ quan quân đội ra khắp nơi rồi. Thiên Long, Lô Ngạo, Nạp Lan, hơn nữa cả Thần điện bây giờ, Nanh Sói tổng cộng đã đưa ra gần năm mươi sĩ quan quân đội cao cấp.

Theo Đoạn Vân, muốn cho Thần điện mang họ Đoàn, việc đầu tiên bộ đội của Thần điện phải mang họ Đoàn. Về phần thánh nữ, xinh đẹp như vậy, nếu mình có thể đưa nàng vào quỹ đạo ái tình đương nhiên là tốt nhất, nếu không được, bốn thiếu gia sẽ QJ (híp dâm - workman: từ lóng của TQ; Duyên: tên này khiếp thật, định híp dâm cả Thánh nữ) Cho ván đóng thuyền cái đã rồi tính sau. Người xinh đẹp như vậy, bản thân đã là một cái tội rồi, hơn nữa đã xinh đẹp mà còn nhận danh hiệu thánh nữ, vậy thì càng không nên. Giáo hoàng không phải có thể lấy thánh nữ sao? Nếu để tên Đại giáo hoàng (còn lớn hơn cả Đại giáo hoàng ấy chứ) QJ thánh nữ, chắc là không phải là chuyện lớn. Ta chưa nói không cưới người, đến lúc đó ta cưới người là được.

Hắc hắc. Ta cười tà đạo.

OOo

Tựa hồ ngày mai có đề cử, các huynh đệ, dùng hết sức nhé.

Ngày mai có thêm vài chương, các huynh đệ cố hết sức thank cho tại hạ nhé.

204. Chương 204.tiết Độc Nữ Thần Trang Thần Côn

Hai ngày sau, cũng chính là ngày mười sáu ngày sau khi đoàn quân Địa Tinh xuất chinh, Đoạn Vân đi tới Thần điện - Sinh Mạng thành. Bên trong Sinh Mạng thành, các tín đồ của nữ thần đã chuẩn bị một nghi thức đón tiếp đặc biệt dành cho hắn. Đoạn Vân vừa xuất hiện, cả đám tín đồ nơi đó vừa nhìn thấy thần tượng liền trở nên điên cuồng thực sự. Nhìn sự hâm mộ của họ đối với mình, hắn đưa ra một kết luận, tại đây đúng là một thế giới dụng võ vi tôn, người càng cường đại thì càng được mọi người tôn kính.

Sau khi đi qua đến ngã tư ở quảng trường trước Thần điện, Đoạn Vân một lần chứng kiến vô số khuôn mặt hào hứng cộng với sự điên cuồng của các tín đồ đang tiếp đón hắn. Hắn bất lực kể tai hỏi nhỏ Tập Tư Kỳ:

- Tập Tư Kỳ lão ca, chúng ta có cần phải như vậy không? Sao không trực tiếp bay đến Thần điện?

Tập Tư Kỳ xem ra rất khoái những việc như vậy, ông cười nói với Đoạn Vân:

- Các tín đồ đã lâu không được phát cơn điên cuồng rồi. Xem ra, người rất có uy tín trong dân gian đó. Chịu khó chút đi, chút xịu nữa là tới rồi.

Đoạn Vân mở to đôi mắt. Bất lực nhìn đám đông, hắn đành phải cố rặn ra nụ cười, vẫy tay chào những tín đồ đang tiếp cuồng nhiệt chào đón mình. Nhìn đám người này, hắn không khỏi cảm thán: chỉ số được yêu thích của mình xem ra không nhỏ chút nào, nhiều fan hâm mộ phết nhỉ, nếu mình ở thời hiện đại, chắc rằng cũng có lực hút chẳng kém gì những siêu minh tinh màn bạc ấy chứ.

Cuối cùng, sau khi qua đám người hơn mười vạn, hắn bước lên những bậc thang tiến vào Thần điện. Nhưng Thần điện được thành lập trên một địa điểm làm cho Đoạn Vân hơi choáng váng. Giống y như long điện của Long tộc, Thần điện thành lập ở giữa chừng một quả núi tên là Thần Sơn. Hơn nữa, nếu muốn lên tới Thần điện, cũng giống y như Thánh sơn của Long tộc là... phải đi từng bước. Mặc dù nơi này không có lệnh cấm bay như Long tộc, nhưng Tập Tư Kỳ nói để hiển thị sự tôn kính đối với nữ thần, tốt nhất nên bước từng bậc thang mà lên.

Đi thì đi, dù sao đối với lão tử cũng chẳng phải là chuyện lớn.

Khi Đoạn Vân tới sườn núi, hắn nhìn thấy một đám lão gia hỏa của Thần điện. Trong số năm Đại hồng y chủ giáo thì Tập Tư Kỳ vẫn còn trẻ hơn so với bốn lão gia hỏa khác. Còn Giáo hoàng là một lão gia hỏa già khụ đến nỗi không thể già hơn được, nếu già thêm chút nữa là chết ngổm củ tỏi rồi. Một đám Chủ giáo, Đại chủ giáo thể hiện sự hoan nghênh nhiệt tình nhất mà họ có cho tân nhậm Đại giáo hoàng Đoạn Vân. Họ rất sùng bái tự giới thiệu mình với hắn, biểu đạt sự kính nể của mình đối với một nhân vật truyền kỳ sớm đã nổi tiếng khắp trên đại lục.

Đi đến trước tứ Đại hồng y chủ giáo, thánh nữ và lão Giáo hoàng, hắn hí hửng đưa mắt nhìn một đội ngũ nhân viên lúc này đều có cấp bậc thấp hơn mình.

Mỉm cười, hắn vái lão Giáo hoàng già khụ một lễ, cất lớn giọng:

- Nữ thần có nói, tôn kính trưởng giả là một đức tính tốt đẹp. Do đó, ta kính ái Giáo hoàng đại nhân, làm tín đồ sùng bái nữ thần, ta chúc nguyện ngài có thể thân thể khỏe mạnh, có thể sớm ngày truy tùy theo dấu chân của thần. Nguyện thần cùng ngài cùng tồn tại. A men.

Thấy Đoạn Vân mấy câu nói đó xong, cả đám nhân viên Thần điện ngớ người ra, họ không thể khảo cứu nữ thần rốt cuộc có nói như vậy hay không nữa. Đoạn Vân đã nói là có, thì những điều kia thì phải là có chứ. Dù sao tôn kính lão giả cũng không phải là chuyện xấu. Nhưng cái câu 'A men' cuối cả nải của hắn càng làm cho những nhân viên thần chức chẳng hiểu ngô khoai ắt giáp gì cả.

Lão giáo hoàng có thể đã hơi lớn tuổi rồi, thân thể đã không còn cường tráng, lão có chút chậm chạp gờ tay phải mình lên, làm một động tác như thần chức ban phước, dùng một thanh âm rất già nua nói:

- Đại giáo hoàng đại nhân khách khí rồi. Sau này các việc trong Thần điện đều còn phải nhờ đại giáo hoàng Đoạn Vân dụng tâm nhiều hơn mới đúng.

Đoạn Vân cung kính cười đáp:

- Điều đó là lẽ đương nhiên rồi.

Chẳng mấy chốc, đoàn người Đoạn Vân đã đi tới trên nội đường của Thần điện. Đây là một đại điện rất lớn. Khi bước vào đại điện, đầu tiên đập vào mắt một pho tượng nữ thần thật lớn. Hai bên nữ thần như có pho tượng nam thần nhìn rất uy vũ. Còn hai cánh cửa đại điện có rất nhiều bức bích họa (tranh vẽ trên tường), những bích họa này nội dung rất phong phú. Nhưng nội dung nó là cái gì thì Đoạn Vân cũng ù ù cạc cạc chẳng hiểu gì cả.

Phía dưới tượng nữ thần có một vị trí chắc là chỗ của Giáo hoàng, bên trái có một chỗ ngồi, đoán chừng là chỗ ngồi của thánh nữ. Nhưng bây giờ, ở phía bên phải có một cái ghế hơi thấp hơn so với cái ghế của Giáo hoàng, so với ghế của thánh nữ thì cao hơn một chút. Chẳng lẽ đó là cho mình? Nhưng tại sao muốn lão tử ngồi thấp hơn lão Giáo hoàng chứ, lão tử vô môn bỏ đi bây giờ.

Chẳng mấy chốc hần lại nở nụ cười rất hài lòng. Bởi vì thánh nữ Athena và lão Giáo hoàng chia nhau ra ngồi trên hai ghế bên cạnh ghế chủ tọa, họ đưa hai tay ra hiệu cho Đoạn Vân ngồi lên ghế chính giữa.

Nhìn lướt qua hơn mười nhân viên thần chức trong đại điện, hần cảm thấy lúc này mình cũng nên cho bọn họ được mở mắt, có lẽ làm cho ra một cái thần tích giáng lâm cũng tốt.

Vì vậy Đoạn Vân nở nụ cười quỷ sứ, nhìn pho tượng nữ thần đẹp tới mức không thể diễn tả đẹp hơn được nữa, với vẻ mặt rất sùng tín hần thuận miệng dùng tiếng Hán nói vài câu.

Còn sự tình kế tiếp thì quả là vô cùng quỷ dị đối với những người ở đây. Chỉ thấy sau khi hần niệm những câu ' chú ngữ ' kỳ quái, phía trước mặt hần bỗng xuất hiện một vầng hào quang rất lớn màu vàng kim chói lòa, hơn nữa hào quang đó càng lúc càng lớn, dần dần biến thành màu trắng. Sau đó Đoạn Vân hô to một tràng những tiếng chú ngữ mà ai nghe cũng không hiểu, phiến hào quang ấy bỗng bao phủ cả pho tượng nữ thần. Còn dưới màn hào quang bao phủ ấy, pho tượng nữ thần trở nên càng ngày càng mờ dần, mờ dần rồi bỗng sáng rực lên, hơn nữa cũng càng ngày càng rực rỡ.

Hào quang chói lòa từ trên người nữ thần bắt đầu lóe ra, vẻ mặt đầy vi diệu, ánh mắt đó trông như thật, làm cho một đám tín đồ trung thành lập tức quỳ xuống trước mặt nữ thần, kể cả Giáo hoàng cũng thế, trên đại điện ngoại trừ ba chủ phó Đoạn Vân, những người khác đều quỳ xuống vẻ rất sùng bái. Sau khi Đoạn Vân niệm thêm một tràng chú ngữ kỳ quái nữa, bạch quang chói mắt trên người nữ thần bỗng biến mất, nhưng tượng nữ thần đã hoàn toàn biến thành một bức tượng mới. Những dấu vết bị thời gian bào mòn nay đã được tu bổ, kể cả những tỷ vết cũng sớm biến mất vô tung. Bức tượng nữ thần bây giờ trên người lóe ra kim quang bất tận. Nhưng nếu người nào chú ý một chút sẽ phát hiện ra bộ ngực của nữ thần so với lúc trong thì có vẻ to hơn không ít, những đường cong trên người nữ thần cũng sexy hơn so với trước kia, hơn nữa, áo của nữ thần so với trước kia thì ngắn đi một chút (Duyên: chắc áo hai dây hở rún quá, hi hi) còn đùi thì dài hơn một chút ít.

Không ai biết vài câu chú ngữ của hần là có ý gì. Còn sự tình càng ngày lại càng quỷ dị, hần trông rất thần bí, mà càng thần bí thì lại càng có thể làm cho mọi người tin rằng Đoạn Vân có sự liên lạc kỳ diệu với thần.

Hóa ra, đó chỉ là một chiêu đơn giản của Đoạn Vân, đó là hần lợi dụng năng lực siêu cường của toàn hệ ma pháp. Còn sau khi hần nói câu: 'Tiểu nữ nữ, tiểu gia thay quần áo cho người nhé ' hần liền móc từ không gian giới tử của mình ra đại lượng kim tệ, sau đó ma pháp kim loại và hỏa hệ ma pháp mà mình có thể khống chế linh hoạt hòa tan số vàng này. Về phần hào quang, đó là hần thi triển quang hệ ma pháp đơn giản để mê hoặc mọi người thôi.

Sau khi hòa tan kim tệ, hần đem vàng đã hóa lỏng ra thổi tới trùm vào người nữ thần. Khi thần thức Đoạn Vân vừa tiếp xúc với bức tượng nữ thần, hần không khỏi mắng: Mịa! Toàn làm bằng vàng mười cả, thể mà còn làm tiểu gia lãng phí kim tệ, người đúng là không thật thà.

Sau đó hần dùng thần thức bao phủ cả thân tượng nữ thần, lại dùng ma pháp kim loại và hỏa hệ ma pháp hòa tan lớp bên ngoài, đây là nguyên nhân vì sao lúc bắt đầu tượng nữ thần bỗng trở nên mờ ảo, toàn thân

nữ thần một lần nữa được cải tạo làm mới. Nhưng lần cải tạo này, Đoạn Vân lại muốn thay đổi hình tượng nữ thần, Đoạn Vân muốn cho nữ thần trở nên nóng bỏng con mắt hơn. Vì vậy, hắn mới bỏ công ra thiết kế lại vóc dáng người của nữ thần một cách hoàn mỹ hơn, làm cho những cái gì cần nhô ra thì nhô cao hơn, cái gì cần thụt lại thì thụt hơn, nắn ngực cao lên một chút, vuốt đùi dài ra một chút. Mấy tiếng cuối cùng của Đoạn Vân là: xong rồi, để ta sờ một cái. Sau đó hắn dùng thần thức xoa xoa vào bộ ngực cao vút tâng mây của nữ thần rồi mới thu công lại.

- Đại giáo hoàng đại nhân cái này cái này rốt cuộc là chuyện gì thế? - Lão Giáo hoàng đứng lên vẻ rất khó tin hỏi hắn.

Đoạn Vân cười bỉ ổi trả lời:

- Không có gì, đó là phân thân của nữ thần vừa giáng lâm.
- Cái gì! Nữ thần giáng lâm hả? Nữ thần vừa rồi nói gì đó?

Lão bất tử vừa nghe vậy kích động vô cùng, nữ thần giáng lâm, đây là đại sự ngàn năm không gặp được.

Đoạn Vân nói về lo lắng:

- Nữ thần vừa rồi nói với ta, Ma tộc muốn xâm lấn, còn Thần giới phương đông bởi vì sự xâm lược của Thần giới phương tây nên không còn có năng lực phái ra những thần tộc võ sĩ xuống giúp chúng ta chống đỡ cuộc xâm lăng của Ma giới nữa. Ngài muốn chúng ta làm ba việc.

Lão giáo hoàng rất kích động:

- Đúng vậy, Ma tộc xâm lấn là một việc rất nghiêm trọng. Vậy thần dụ của nữ thần rốt cuộc nói gì?

Đoạn Vân cau mày lại có vẻ quan trọng:

- Nữ thần nói, trí tuệ loài người là vô cùng tận, lực lượng của loài người cũng thật vĩ đại. Nàng nói lần này qui mô xâm lược của Ma tộc sẽ lớn hơn trước rất nhiều, loài người rất có gặp phải tai ương tuyệt diệt. Do đó, nữ thần muốn cả đại lục trong thời gian ngắn nhất phải đoàn kết lại. Chỉ khi tất cả các thế lực trên đại lục đoàn kết lại, chúng ta mới có thực lực liều mạng trong cuộc kháng chiến chống xâm lược từ Ma tộc. Hơn nữa, để đối phó với đám thiên sứ thần tộc phương tây, nữ thần yêu cầu chúng ta phải chinh phục Tây đại lục. Như vậy, thiên sứ phương tây vì không còn có tin đồ nữa sẽ không công tị phá.
- Hai việc này đều là những việc liên quan đến vận mệnh của đại lục Mộng Đa Lợi Á và Thần giới phương đông, hơn nữa đã là thần dụ của nữ thần, chúng ta nhất định phải nghiêm chỉnh chấp hành. Đại giáo hoàng đại nhân, chuyện thứ ba là gì?

Lão giáo hoàng gật đầu rất dứt khoát, nói về khẳng định.

Đoạn Vân vẻ mặt rất nghiêm túc trả lời lão bất tử:

- Chuyện thứ ba cũng rất trọng yếu, nữ thần nói rằng các ngươi đã làm đối với pho tượng của nàng, làm cho dung nhan tuyệt thế của nàng bị lu mờ trên thế gian, nàng có thể sẽ giáng hạ thần phạt. Nữ thần nói, hình dạng của nàng so với bức tượng trước kia đẹp hơn rất nhiều. Do đó, các ngươi không được khinh nhờn sắc đẹp của nữ thần.

- A.

Nghe Đoạn Vân phán, một đám nhân viên thần chức và lão giáo hoàng đều lộ ra vẻ mặt khiếp sợ.

205. Chương 205. Tán Ngẫu Với Giáo Hoàng

Cứ như vậy, sau khi làm cho nữ thần giáng hạ, uy tín của Đoạn Vân đạt tới đỉnh điểm. Hắn cũng không lo có người nhìn thấu mách khéo của hắn, ông mặc kệ ai muốn nghĩ gì thì nghĩ, cóc cần biết có người nào nghi vấn về thần tích của ông, dù sao chẳng có ai nói đó không phải là thần tích, nhưng tình hình lúc đó chính xác phải là thần tích rồi. Trên đại lục, không có bất luận kẻ nào có thể có thần thức biến thái giống như hắn, cũng không có ai có ma pháp kim loại, càng không có ai có thể trở thành toàn hệ ma pháp sư. Năng

lực khổng vật gần như hoàn mỹ, thần thức thần kỳ quỷ dị, hơn nữa tinh thần lực kinh người cộng với sự cường đại của hắc của chẳng kém gì so với thần rồi.

Buổi tối hôm đó, khi trời còn chập choạng, lão Giáo hoàng một mình lờ mờ tìm tới nơi ở của hắc. Trong một gian mật thất, lão Giáo hoàng nhìn Đoạn Vân về rất kỳ quái.

Dưới ánh mắt kỳ quái của lão khú đế đó, hắc cảm giác không được tự nhiên. Hắc không nhin được đành nói với Giáo hoàng:

- Giáo hoàng đại nhân, chẳng lẽ ngài tìm ta là vì hâm mộ bề ngoài anh tuấn đầy phong lưu tao nhã của ta?

Lão Giáo hoàng cười nửa miệng:

- Đoạn Vân, không cần ta phải nói nhiều nữa. Việc xảy ra trong ngày đều chẳng phải là do một tay người làm ra hay sao.

Nghe thế, Đoạn Vân biết lão sắp xuống lỗ này đã nhìn thấy mảnh khóc của hắc. Về phần vì sao lão không vạch trần thủ đoạn đó thì hắc cũng có thể lờ mờ đoán được. Nhưng với thực lực của hắc bây giờ, cho dù là bị vạch mặt cũng chẳng có gì là lớn lắm. Thần điện hả? Ông không hề để vào mắt. Chẳng qua lão gia hỏa này quả nhiên không hổ là yêu tinh sống hai trăm tuổi, đồ tinh tướng.

Hất khuôn mặt bất cần, hắc cười:

- Giáo hoàng đại nhân, ngài đã biết ta giả trò, vậy sao lúc đó người không vạch trần âm mưu của ta ra?

Lão Giáo hoàng lúc lắc cái đầu bạc:

- Vạch trần? Vì sao ta phải vạch trần người. Cái đó quả thật là thần tích mà, thần tích do thần tự mình thi triển. Mặc dù ta không biết người rốt cuộc có phải là thần minh không, nhưng cũng là một loại người nào đó rất gần với thần, ta còn là có thể khẳng định nhất định người không hề đơn giản, hơn nữa còn có sự liên quan với thần nữa.

Nghe thế, hắc bật cười to:

- Ý của Giáo hoàng nói ta là thần hả? Ta muốn hỏi ngài, ngài đã từng gặp thần chưa? Hơn nữa, thần đến tột cùng là cái gì?

Nghe Đoạn Vân nói, lão Giáo hoàng thở dài:

- Đoạn Vân, ta đích xác chưa hề gặp thần. Giáo hoàng đời trước đã nói với ta một vài việc có liên quan đến, những gì hắc nói với ta so với những điều người nói cơ hồ giống nhau như đúc, thậm chí còn không rõ ràng được như người. Ta không biết người làm sao biết được những việc bí mật có liên quan tới thần, nhưng ta có thể khẳng định một điểm, người lúc này là một tế tự, một tế tự có năng lực kỳ lạ. Còn Thần điện cần phải có tế tự.

Hóa ra Thần điện cũng có một vài manh mối nhất định về thần, chắc rằng khi chúng thần sắp rời khỏi đại lục, họ đã lưu lại một vài những mẫu tin này.

- Giáo hoàng, làm sao ngài biết được Đoạn Vân ta không phải là người xấu? Các ngài để ta làm Đại giáo hoàng, vậy không sợ ta dẫn dắt Thần điện tới vực sâu tội ác hay sao? - Đoạn Vân tủm tỉm cười hỏi.

Lão Giáo hoàng vẫn lúc lắc đầu bất lực, nói:

- Cũng gần tới đại hạn của ta rồi, còn Ma tộc cũng sắp xâm lấn đến nơi, ta đành phải đánh cược một phen vậy. Hơn nữa, thực lực của người vô cùng mạnh, có thể trong một thời gian rất ngắn đánh bại Long tộc, làm cho Long tộc chịu một tai nạn chưa từng có trong lịch sử. Ta không muốn để Thần điện trở thành Đường Cổ Lạp Sơn kế tiếp.

Đoạn Vân vui vẻ nói:

- Long tộc bây giờ đã là sản nghiệp của Trung Hoa gia tộc ta rồi. Lần này Long tộc chưa hắc đã là tai nạn. Với lại Đoạn Vân ta không phải là một danh từ đồng nghĩa với sự tà ác, ta dựa vào tế tự mà phát triển. Bây giờ, ta vẫn là một tế tự như trước thôi. Ta sợ dĩ không thoát ly Thần điện là vì ta rất thích tế tự. Nếu cả đại lục không có tế tự, cái đó mới là tai nạn của đại lục. Hơn nữa, Thần điện có thực lực, nhưng lại không

giống đế quốc khác, không ngừng chinh chiến thỏa mãn dã tâm của mình. Thần điện có một sứ mạng bảo vệ đại lục Mộng Đa Lợi Á, khi Ma tộc xâm lấn, nó sẽ có tác dụng làm đầu tàu, đây cũng là một khía cạnh mà ta thích nhất.

Giáo hoàng không đồng ý phản bác lại:

- Thần điện không cần phải đi chinh thảo. Việc này không có ý nghĩa gì cả, Thần điện chỉ muốn tín đồ. Nơi nào có những tín đồ nữ thần là coi như thế lực Thần điện sẽ tiếp cận nơi đó, đây là một loại chiếm lĩnh khác. Còn người vô tình lại có rất nhiều tín đồ, hơn nữa toàn là những tín đồ rất trung thành.

Hắn nhìn lão Giáo hoàng già khảm khú, hỏi về nghi hoặc:

- Trung thành với ta? Ha ha Giáo hoàng đại nhân nói đùa rồi. Đoạn Văn ta chỉ là một nhân loại bình thường thôi.

- Ta không biết người có phải là thần không, nhưng người cũng không phải một nhân loại đơn giản. Trong lòng giới bình dân trên đại lục có rất nhiều người cho rằng người đã là một vị thần rồi. - Giáo hoàng nói về kích động.

Hắn cười rung cả rốn, nói:

- Ha ha... ta chỉ có vài truyền kỳ trong dân gian thôi. Làm sao mà Giáo hoàng đại nhân cũng cho là như vậy chứ?

- Ta đương nhiên không cho là như thế. Mà ta cho rằng, người bây giờ còn chưa phải là thần, về phần sau này người có trở thành thần không thì ta đây không có khả năng biết được.

- Ngài dựa vào cái gì mà bảo ta có thể trở thành thần? Chẳng lẽ ngài biết điều gì gọi là thần?

Ánh mắt Đoạn Văn kỳ quái nhìn Giáo hoàng. Chẳng lẽ lão cóc chết này biết một vài sự tình về thần?

Nghe câu hỏi của hắn, lão Giáo hoàng suy tư một hồi, cuối cùng nói nhỏ:

- Người hỏi rất đúng, mặc dù ta luôn luôn nói ta cần phải đi theo bước chân của thần, nhưng đến cuối cùng thần là gì thì ta vẫn không thể nào hiểu được. Lúc đầu ta cho rằng thần là thần, luôn luôn ở tại Thần giới, nhưng đến Thần giới là cái gì thì ta lại không thể giải thích được. Nếu ta nói họ là một loài người sống ở Thần điện, vậy thì chẳng phải ý nói thần cũng là loài người sao? Chẳng lẽ dùng từ sinh vật để hình dung? Thần là sinh vật, người cũng là sinh vật, thú cũng là sinh vật, tại sao người không phải là thần? Vấn đề này cứ day dứt cả cuộc đời ta. Có lẽ chắc đến chết ta cũng không thể hiểu được vấn đề này.

Hóa ra lão gia hỏa này bị chủ đề thần làm day dứt mãi, lão ta cũng không biết cái gì là thần. Thần một loại sinh vật sống ở Thần giới? Vậy Thần giới ở nơi nào? Hơn nữa, nhờ thiên sứ điều nhân phương tây cung cấp tin tức, nếu thần là dựa theo thực lực để quy định thì giới hạn để trở thành thần là bao nhiêu đây? Cấp mười? Cấp mười một? Hay là cấp mười hai?

Nhìn lão Giáo hoàng lợm khộm trước mắt, hắn thì thầm:

- Lão gia hỏa, cả đời ngài đều hoa phí vào việc truy tìm những dấu vết của thần, ngài có nghĩ tới việc cho dù được thần chính thức, ngài sẽ trở thành một người như thế nào, đại lục sẽ trở thành như thế nào? Ngài có nghĩ tới khi phát hiện ra những gì ngài theo đuổi bao lâu nay lại không hoàn hảo như người tưởng tượng, thậm chí có chút tà ác, ngài phải làm như thế nào? Còn nữa, cả cuộc đời ngài truy tìm dấu chân của thần, ngài có nghĩ tới nếu có một ngày trở thành thần, lúc đó còn có một người suốt ngày truy tìm dấu vết của ngài, ngài sẽ cho hắn cái gì? Trong đầu ngài nghĩ toàn là những chữ thần thần thánh hư vô, ngài có nghĩ tới bản thân mình, giả sử ngài có thể sẽ là một vị thần, còn thần mà ngài theo đuổi bấy lâu lại có thể là ác ma, hoặc là một người bình thường. Tuy nhiên, nếu Đoạn Văn ta có thể trở thành thần, ta nhất định cho ngài cũng trở thành thần.

Nghe Đoạn Văn nói, lão Giáo hoàng giật mình nhìn hắn, ánh mắt lộ ra vẻ vô cùng khó tin. Sau một lúc, lão lại lắc đầu nói:

- Ta cũng sắp tới ngày phải đi rồi, chắc không đợi được ngày đó nữa. Nhưng chỉ cần người thật có thể trở thành thần, ta cũng thực sự rất muốn làm một chức thần phó cho người.

Đoạn Vân nheo mắt lại, hỏi:

- Ngài nói là năng lượng sinh mạng của ngài đang biến mất, còn ngài vì quá già nên cũng sắp chết phải không?

Giáo hoàng khẽ gật đầu.

Đoạn Vân cười to, nói:

- Ha ha... Ngài có thể đã biết, sở dĩ ta có thể lập danh trên đại lục, cũng bởi vì năng lực tế tự thần kỳ của ta. Có thể nói như thế này, chỉ cần có Đoạn Vân, cho dù tử thần cũng không thể đem bất luận kẻ nào ra khỏi tay ta. Chỉ cần ta muốn ngài sống, ta có thể cho ngài sống đến khi người trở thành thần. Bởi vì, ta là Đoạn Vân.

Giáo hoàng nghe Đoạn Vân tuyên bố như đinh đóng cột, không khỏi giật mình, lão nói nhỏ:

- Cấp bậc tế tự của ngài có thể nói đã đạt tới một mức làm cho không ai có thể tưởng tượng được. Nhưng vấn đề của ta thuộc loại lão hóa tự nhiên, tế tự thuật căn bản không có năng lực phục hồi.

Đoạn Vân kiêu ngạo trả lời:

- Thật không? Lão gia hỏa, nếu ta có thể trao lại cho ngài tuổi trẻ - Ồ, ngài nhìn qua đúng là quá già rồi, như vậy đi. Chúng ta đánh cược một lần, nếu ta có thể biến ngài thành một người tầm bốn, năm mươi tuổi, ngài hứa với ta một điều kiện.

- Ha ha, làm cho một lão nhân hơn hai trăm tuổi biến thành bốn năm mươi tuổi? Ta nghĩ cho dù là thần cũng không làm được. Nếu người thật có năng lực này, ta đây cũng không tin nữ thần nữa, mà chắc phải cải giáo sang tin Đoạn Vân người quá. Tuy nhiên, người gọi ta là lão gia hỏa thật ra làm cho ta rất thoải mái. Điều kiện hả? Điều kiện của Thần đưa ra gọi là thần dụ. - Thấy hắn nói vậy Giáo hoàng cười thoải mái, bắt đầu nói đùa.

Nét mặt quỷ dị, Đoạn Vân cầm lấy tay Giáo hoàng, khám kỹ một lần rất cẩn thận.

- Năng lực tim, gan và các đại bộ phận khí quan bên trong đã xuống cấp tới mức thấp nhất, hơn nữa do nguyên nhân đại bộ phận kinh mạch bị thương nhiều năm nay đã hoàn toàn bế tắc, năng lượng linh hồn đã bắt đầu yếu đi. Nói cách khác, ngài sống không quá một năm nữa.

- Cái gì? Tim, gan hả? Làm sao mà ta không rõ? - Lão Giáo hoàng nói rất nghi hoặc.

Buông tay Giáo hoàng ra, hắn đưa cho lão Giáo hoàng một viên đặc cấp Tủy Tủy Đan, nói:

- Uống nó vào, ngày mai người sẽ vào khoảng bốn mươi tuổi.

Giáo hoàng tiếp nhận viên thuốc trong tay Đoạn Vân, nghi ngờ, hỏi:

- Đây là cái gì thế?

Đoạn Vân cười đáp:

- Tủy Tủy Đan. Hơn nữa là một loại Tủy Tủy Đan cao cấp. Nếu ngài cho nó là thần vật thì ta cũng sẽ không phản đối. Bởi vì nó do ta, một vị thần tương lai luyện chế ra.

Giáo hoàng giật mình cảm thụ năng lượng cường đại ẩn chứa bên trong, hai tay hơi run rẩy đặt viên thuốc vào trong miệng.

Đoạn Vân cười đi ra ngoài, lưu lại một câu làm cho lão Giáo hoàng giật nảy người, giọng nói cứ văng vẳng trong căn phòng

- Lão gia hỏa, thần dụ của bốn đại thần là . ta muốn theo đuổi con gái người Athena.

206. Chương 206. Thánh Nữ Tẩy Táo Sắc Lang Khuy

Từ trong mật thất đi ra, hần mỉm cười rất quý dị. Ài, hóa ra lão gia hỏa này cũng rất khả ái đó chứ. Vừa bước ra, Diệp Cô Thành và Tiểu Phi Hiệp đang âm thầm bảo vệ thành linh xuất hiện trước mặt hần.

- Thiếu gia, chúng ta phải làm gì nữa? - Diệp Cô Thành hỏi cung kính.

Đoạn Vân suy nghĩ một lát rồi nói về hứng thú:

- Các người cứ ẩn độn trước, ta muốn gặp thánh nữ một chút.

Nghe Đoạn Vân nói, ánh mắt Tiểu Phi Hiệp lóe tia kỳ quái nhìn hần, sau đó giơ ngón cái, cất giọng bội phục:

- Lão Đại, người ghê thật.

Nói xong, Diệp Cô Thành và Tiểu Phi Hiệp lắc mình biến mất.

Đoạn Vân buông thần thức quét khắp nơi tìm vị trí thánh nữ Athena. Nhưng khi lia thấy nàng thì không nhận được phải nuốt nước bọt. Ừm, thật sự là một thời cơ tốt a. Tình cờ vậy sao? Thật sự là! Ài, thật sự là không biết phải nói như thế nào nữa. Lúc này, thánh nữ Athena đang tắm rửa. Hơn nữa căn phòng mà nàng đang tắm chính là phòng ngủ của nàng.

Đoạn Vân vận khởi chân khí, một cái lắc mình đã chạy vù tới chỗ mà luôn luôn làm cho nam nhân tràn ngập ảo tưởng vô tận. Nhìn lướt qua chung quanh, hay lắm, không có ai.

Đoạn Vân lặng lẽ đi vào một góc, lấy ra một cái ghế đẩu, ngồi chống phao câu xem một cách hứng thú. Phim miễn phí mà, không xem hết thực sự quá lãng phí.

Athena cũng không thể phát hiện trong nhà đã lòi ra thêm một người, hơn nữa lại là một nam nhân rất háo sắc. Trong đầu nàng bây giờ đang nghĩ đến một việc có liên quan tới người này. Đúng vậy, nàng đích thật là đang nghĩ đến hần. Nhưng không phải loại suy nghĩ đàn bà nghĩ về nam nhân, mà là những thần tích mà Đoạn Vân thi triển ra hồi ban ngày. Nàng cảm thấy thần tích ban ngày có chút quý dị. Với lại, nam nhân này làm cho nàng có một loại cảm giác rất không bình thường, nếu không biết nội tình của hần, tuyệt đối nàng không tin được thể lực của hần lại cường đại như vậy. Nhìn qua rất háo sắc. Athena cơ hồ chưa bao giờ thấy một nam nhân nhìn thánh nữ với ánh mắt giống như hần, đó là một loại ánh mắt khinh nhờn. Đúng, đúng là ánh mắt khinh nhờn. Ngày hôm nay, nàng luôn luôn chú ý tới hần, từ ánh mắt của hần nhìn về phía tượng nữ thần, tựa hồ cũng thấy được vài tia khinh thường.

- Ấy da Sao ta lại hoài nghi một tế tự xuất thần nhập hóa sớm đã là truyền kỳ đó lại khinh nhờn nữ thần chứ. Đúng là quá ngớ ngẩn. Nhưng ánh mắt tên gia hỏa xấu xa Đoạn Vân đó tựa hồ rất giống với ánh mắt nhìn mình. Chẳng lẽ ta sai rồi.

Athena đang ngâm mình trong bồn tắm, nhắc cảm lên tự nói.

Nghe Athena nói thế, hần sung sướng cười hí hửng, mắt tiếp tục nhìn chăm chăm vào thân hình tuyệt mỹ. Lốp da trắng nõn lộ ra vẻ thánh khiết, sự thánh khiết bên trong còn pha vài phần cao quý lẫn tự ngạo.

Hồi lâu, thánh nữ rốt cục tắm xong. Nhưng khi nàng vừa bước ra chuẩn bị mặc quần áo, một thanh âm ở đầu bồn truyền tới tai nàng.

- Ai nha, mệt quá. Rốt cục có thể ngủ một giấc rồi.

Đoạn Vân ra vẻ không thấy gì, vẻ mặt tựa như đang về tới phòng ngủ của chính mình.

Còn lúc này thánh nữ vừa đứng dậy, ngọc thể tuyệt mỹ đã hoàn toàn bày ra ra trước mắt Đoạn Vân.

Trong phòng đột nhiên lòi ra một nam nhân, điều này làm cho thánh nữ tự cho là luôn luôn thánh khiết đổ mắt tía tai. Cảm giác tựa như bị người ta QJ vậy (xem chú thích QJ ở chương trước). Thánh nữ Athena đưa tay chỉ vào Đoạn Vân, nàng tức giận muốn hét lên. Nhưng lại có một tiếng thét của nam nhân át đi làm cho nàng chẳng hiểu gì cả.

- A . Làm sao người lại ở chỗ này. Hơn nữa . Người ..

Đoạn Vân chỉ vào Athena nói vẻ rất trong sạch. Phòng này đã bị hắc thiết trí một tầng ma pháp cách âm, cho dù Đoạn Vân có QJ thánh nữ bên trong cũng không ai nghe được. (Duyên: tên này giống Chí Phèo quá, vừa ăn vạ vừa .)

- A người không mặc quần áo .

Về mặt hắc giả bộ cực kỳ khôn khiếp, tựa như một tiểu hài tử đang nhìn một đại tỷ tỷ, đầy vẻ ngây thơ, hồn nhiên, thuần khiết giống như một tờ giấy trắng.

Nghe hắc kêu, nàng vội vàng nhảy tồm xuống bồn tắm, chỉ thò ra cái đầu.

Hắc nói với gương mặt vô tội:

- Ta muốn hỏi người. Làm sao người lại ở được trong phòng ta?

- Cái gì? Đây sao lại là phòng người, phòng của người ở phía sau đại điện cơ mà. Tên sắc lang kia, người mau đi xéo ra ra ngoài cho ta.

Athena cơ hồ sắp phát điên. Trên đời lại có thể có loại người vô sỉ như vậy sao?

Đoạn Vân nhắc chân lên, bước lại gần ra vẻ như bị cái gì hấp dẫn, tò mò nhìn vào bên trong hồ tắm.

- Người còn nhìn nữa.

Về mặt Athena rất kích động trừng mắt nhìn hắc, nam nhân trước mắt này đúng là một đại sắc lang trăm phần trăm.

Đoạn Vân bĩu môi, nói vẻ ủy khuất:

- Ta chỉ muốn nói cho người biết, người lộ ra ngoài một chút.

- A.

Athena vội vàng cúi đầu nhìn, rồi vội vàng dùng tay bắt chéo trước ngực mình.

- Người mau đi ra ngoài. - Athena cơ hồ muốn khóc đến nơi.

- E hèm. Hê hê Đường như đúng là ta đi nhầm phòng rồi. Đều do lão Giáo hoàng, bệnh gì mà lắm thế, làm cho ta hơi chóng mặt nhức đầu, rốt cuộc làm sao mới có thể cứu trị được Giáo hoàng đại nhân nhỉ? Ừm, vấn đề này nhân mạng đó - Hắc lẩm bẩm rồi như đang muốn đi ra ngoài.

Vừa nghe Đoạn Vân nhắc tới lão Giáo hoàng, Athena vội vàng gọi giật lại:

- Người khoan đi, người nói phụ hoàng ta như thế nào?

Hắc quay đầu lại, ánh mắt không ngừng quét qua lại trên người thánh nữ. Có thể là vì quá lo lắng cho bệnh tình của lão Giáo hoàng, Athena đã không tự chủ được ngoi lên, cả đôi thỏ ngọc trước ngực nàng nhảy ra làm cho hắc đã mắt sáng như sao sa.

- Đồ dê.

Vừa thấy hành động của hắc, Athena vội vàng ngâm cả người vào trong nước.

Đoạn Vân cất giọng hỏi:

- Chẳng lẽ người không biết? Giáo hoàng đã sắp lên thiên đường.

- Người nói vậy, phụ hoàng ta làm sao có thể dễ dàng chết như vậy được? Người mới là sắp chết đó.

Athena vừa nghe hắc nói có vẻ rất nóng nảy, nàng lại kích động không tự chủ được ngồi bật dậy.

Đoạn Vân bĩu môi, đi ra ngoài lưu lại một câu:

- Lại lộ ra hết rồi. Hay là người trước hết mặc quần áo cái đã. Ta đứng ở bên ngoài chờ người, ta sẽ nói cho người sau.

Vài phút sau, Athena sắc mặt rất khó coi từ trong phòng ngủ đi tới một phòng khách ở gần. Còn Đoạn Vân đang ngồi ở đó, hưởng thụ chút rượu xịn của mình trong không gian giới tử, vẻ mặt rất khoái trá.

- Đoạn Vân, người nói lại xem nào. Phụ hoàng ta rốt cuộc thế nào rồi? - Athena có cảm giác rất muốn xé xác, băm vằm hẳn ra làm đôi.

Hắn buông chén rượu đang nhâm nhi xuống, trả lời:

- Ấy, mỹ nữ người đừng dùng ánh mắt như cha chết mà nhìn ta được không? Cha của người, à cũng cũng là lão Giáo hoàng đại nhân còn chưa chết đâu. Hơn nữa, người phải chú ý đến việc xưng hô của người với ta, ta đã là Đại giáo hoàng rồi. Người vẫn gọi ta là Đoạn Vân, Đoạn Vân, nếu như bị người khác nghe được sẽ cho là quan hệ giữa chúng ta có gì mập mờ đó?

- Người.

Athena một lần nữa lại bị sự vô sỉ Đoạn Vân đánh bại. Sắc mặt nàng hậm hực đầy vẻ bất lực, hắng giọng rồi ngồi xuống đối diện với hắn. Vì vừa tắm xong, trong lúc vội vàng nàng chỉ mặc một bộ quần áo màu trắng đơn giản, những giọt nước trên người lại thấm ướt quần áo, dán sát vào da thịt, đem toàn bộ những chỗ tốt trên thân thể đồng trinh tuyệt mỹ hiển lộ ra ngoài. Như ẩn như hiện, như hư như vô, đối với nam nhân thì đây tuyệt đối là một loại hấp dẫn mông lung. Hơn nữa Đoạn Vân cũng không phải chính nhân quân tử gì cả, hắn là một đại sắc lang mười mười.

Lúc này, Athena chẳng hề có ý muốn ngăn trở ánh mắt sàm sỡ của hắn nữa. Nàng thấy, dù sao thân thể của mình đã bị nhìn hết cả rồi, để hắn nhìn thêm chút nữa thì có gì đâu?

- Người rốt cuộc có nói hay không. Phụ hoàng ta rốt cuộc sao rồi?

Athena dùng ánh mắt rất bất thiện trừng mắt nhìn hắn.

Đoạn Vân lúc này cũng không còn vẻ cười cợt nữa, hắn nói rất nghiêm túc:

- Lão Giáo hoàng trước kia bị tế tự thần lực cản trở, hơn nữa tuổi đã cao, do đó cuộc sống của ngài sắp đến hồi kết thúc.

Athena trước giờ không hề hoài nghi về năng lực tế tự của Đoạn Vân bao giờ, nàng vô lực dựa vào ghế, thần sắc đau thương:

- Người nói, phụ hoàng ta còn sống được bao lâu nữa?

Lúc này, Đoạn Vân bắt đầu lộ ra bản tính sắc lang của mình, hắn nói thì thầm:

- Cái đó phải trông vào người. Người muốn cho lão sống bao lâu, thì lão có thể sống bấy lâu.

Nghe hắn nói vậy, Athena khẽ lắc đầu, nàng nói rất kích động:

- Có phải là người có thể cứu phụ hoàng ta?

Hắn gật đầu, thừa nhận:

- Phụ hoàng người chỉ thuộc loại già yếu bình thường, chỉ cần bổ sung cho hắn một vài năng lượng sinh mạng là được rồi. Còn theo ta được biết, trên đại lục cũng chỉ có hai thứ có thể sinh ra sinh mạng năng lượng.

- Sinh mạng chi tuyền ở Tinh Linh vương quốc. Thứ kia là cái gì? - Athena bình tĩnh hỏi.

Đoạn Vân cười he he, xuất ra một viên Tủy Tủy đan.

- Tủy Tủy đan. Làm sao người có được?

Thấy Tủy Tủy đan trong tay Đoạn Vân, Athena vốn sắc mặt lo lắng bây giờ xuất hiện vài tia vui sướng.

Đoạn Vân hí hửng, nói:

- Tại sao ta không có? Vốn là do ta luyện chế mà.

Athena thu hồi vẻ mặt hưng phấn, hỏi lạnh lùng:

- Nói ra điều kiện của người đi.

Đoạn Vân đắm đuối nhìn, nói nhỏ:

- Điều kiện là, người hôn ta một cái, ta sẽ đưa viên thuốc này cho người.

Nói xong, Đoạn Vân chu miệng ra về phía trước.

- Người .

Athena nghe thế có chút kích động, nhưng vừa nghĩ qua cũng không phải là cái gì quá đáng. Vì tính mạng của phụ hoàng, so với sự trong sạch của mình, cho dù hẳn muốn nàng lên giường, nàng cũng sẽ đồng ý, đừng nói chỉ là một cái hôn nho nhỏ mà thôi. Nhưng nàng vốn không biết việc hôn sẽ đại biểu cho cái gì, thường thường nó sẽ đánh vào trái tim của thiếu nữ.

207. Chương 207. Thánh Nữ Chinh Phục Giáo Hoàng Phó

Bặm môi cắn răng, Athena nhắm mắt lại.

Hắn từ nãy giờ vẫn dùng thần thức nhìn nàng, vừa thấy Athena đã mềm lòng, vì vậy lắc mình một tới bên cạnh chỗ của nàng, dám dăng nhìn gương mặt Athena lúc này đang tràn ngập nét kỳ quái.

Một lát sau, cảm nhận phía trước hoàn toàn không có ai, Athena từ từ mở mắt ra.

- Ủa? Tên Đoạn Vân bại hoại đó chạy đi đâu rồi.

Nàng có vẻ ngạc nhiên buột miệng nói.

Lúc này, một thanh âm như tiếng quỷ sứ từ địa ngục từ bên trái của nàng bỗng truyền tới.

- Mỹ nữ, người tìm ta hả?

Nghe thanh âm của hắn, Athena quay người lại, khi vừa quay đầu nàng bỗng cảm giác có một cái gì đó âm ỉ chạm vào đôi môi nhỏ nhắn của mình, còn mình thì bị một cánh tay mạnh khỏe ôm lấy rồi thuận thể xoay người lại.

Nàng giãy dụa, muốn đẩy tên nam nhân đang bịt miệng nàng ra nhưng không có đủ khí lực. Hơn nữa, cái chết người là dưới sự công kích của hắn lại sinh ra một cảm giác kì lạ. Cảm giác này tựa như thân thể mình rất thích được tên nam nhân này ôm lấy, thậm chí là bị nam nhân đó hôn hít.

Athena không ngừng dùng nắm tay đâm vào ngực hắn, nhưng lực từ nắm tay nàng tựa hồ hoàn toàn không đủ sức mạnh. Còn Đoạn Vân thì lại càng ôm nàng chặt hơn, cái miệng tham lam của hắn cứ thế áp vào cặp môi xinh xinh của nàng. Tựa hồ có gì hơi thô ráp, nhưng lại có gì đó mềm mại, nhẹ nhàng lướt qua hàm răng mình. Athena ngậm chặt hàm răng, cố gắng ngăn cản sự công kích như muốn ăn tươi nuốt sống của hắn.

Đột nhiên, nàng cảm giác kiều đồn của mình bị người ta chộp vào, hoảng sợ nàng há miệng ra, hàm răng của nàng liền bị thất thủ. Đầu lưỡi đầy ma lực của tên sắc lang tấn công trực diện, không ngừng chọc ghẹo cái lưỡi nhỏ bé của mình, cũng không ngừng o ép nàng.

Tuy nhiên, điều làm cho Athena tức giận không phải là Đoạn Vân, mà là bản thân mình. Trong khoảnh khắc, thân thể nàng tựa hồ phản bội lại nàng, hòa hợp với tên dâm dê đó, cả người dán sát vào người hắn, song chuồng này giờ đang chống cự kịch liệt lúc này như ma xui quỷ khiến vòng tay ôm lấy hắn. Cái chết người là mình không thể khống chế đầu lưỡi, nó tựa hồ như chọc ghẹo lại đầu lưỡi của hắn, thỉnh thoảng lại chạm vào đầu lưỡi kia. Chẳng mấy chốc, hai đầu lưỡi lại còn hình như đang ôm giống nhau, quấn lại cùng nhau. Loại cảm giác này làm vừa làm cho Athena rất thích, vừa có chút sợ hãi, pha thêm chút chút ngượng ngùng. Nhưng nếu dùng một từ để hình dung cảm giác đó thì nàng sẽ nói hai chữ - Tuyệt vời.

Trong giây lát, Athena dần dần quên hết tất cả. Nàng dần dần bắt đầu chủ động nghênh đón nụ hôn của hắn, còn trong miệng nàng thỉnh thoảng phát ra vài tiếng rên rỉ làm cho hắn hết hồn.

Hồi lâu sau Đoạn Vân và Athena rốt cục kết thúc nụ hôn dài bất tận này.

Ôm Athena gần như vô lực, Đoạn Vân hỏi về tà ác :

- Thánh nữ đại nhân, nụ hôn đầu của nàng đã bị đại Giáo hoàng ta đoạt mất, không biết nàng có cảm giác mất mát gì không.

Nghe hắn nói thế, Athena nhất thời đỏ mặt xấu hổ. Nàng chỉ muốn tìm một cái lỗ mà chui xuống, nhưng nơi đó lại không có cái lỗ nào cả, chỉ có cánh tay khỏe mạnh của Đoạn Vân à mà còn có bộ ngực rộng rãi nữa. Athena đành phải vùi gương mặt xấu hổ vào ngực hắn.

Nàng xấu hổ quá hóa tức giận:

- Người còn nói nữa. Nếu không phải vì người ta cũng đâu có bị như vậy.

Đoạn Vân vỗ vỗ lưng Athena, cười nói :

- Ta không có làm gì? Không phải chỉ là hôn nàng một cái sao?

Athena ngược lên, ánh mắt trách cứ nhìn Đoạn Vân, nói :

- Hôn một chút biến thành như vậy hả? Còn nữa, cái...kia eo ơi làm người ta ngượng chết đi được.

Vừa nghĩ tới sự việc vừa xảy ra, thánh nữ lại đỏ bừng mặt mũi.

Đoạn Vân cười hì hì, thì thầm vào tai nàng:

- Nếu nàng muốn bắt ta chịu trách nhiệm thì ta rất vui lòng.

- Ai cần người chịu trách nhiệm chứ? Ta đâu có ngu vậy, chẳng lẽ có bao nhiêu tiện nghi để cho người lấy sạch cả sao?

Athena nghe hắn nói vậy, liền trả lời cộng với ánh mắt thẹn thùng.

- Hả? Không sợ hả! Nếu không chúng ta làm lại một lần nữa nhé.

Đoạn Vân cười hê hê rất đều giả đưa lời.

- Muốn làm lại một lần nữa hả? Đưa Tủy Tủy đan ra đây đi.

Athena làm ra vẻ nếu người không đưa Tủy Tủy đan cho bà, người đừng nghĩ đến chuyện làm lại một lần nữa.

Hắn cười đầy vẻ khoái chí, xem ra thánh nữ cũng sắp bị mình thu phục rồi. Ai, cũng không uổng công mình nửa đêm không ngủ, vô sỉ mò tới nhìn lên người ta tắm rửa.

Hắn vừa lấy ra một viên Tủy Tủy đan, cố ý để nàng giật lấy cướp đi. Khi Đoạn Vân đang muốn làm chuyện tốt, thân thể nàng lại trơn như một con lươn trượt đi mất.

- Ha ha Đoạn Vân người còn nói người không phải là sắc lang, ta chỉ dùng một chút tiểu xảo, người đã tự động dâng nạp Tủy Tủy đan ra rồi. - Athena giờ Tủy Tủy đan trong tay mình lên, trêu ghẹo hắn.

Đoạn Vân mỉm cười, đáp trả:

- Nàng đừng đắc ý, đợi ta bắt được nàng coi như xong đời luôn.

- Tới đây, ai thêm sợ ai.

Thánh nữ Athena lúc này tựa như một cô gái tinh nghịch, làm mặt quỷ trêu chọc hắn. Nhưng khi nàng đang muốn chạy trốn, bỗng cảm giác ngay từ phía trước bỗng bị một người nào đó ôm chặt lấy. Đó là một thân ảnh trần ngực nam tính, nhưng tuyệt không làm Athena cảm thấy sợ hãi. Bao nhiêu năm tích mịch, thoáng cái đã bị tên Đoạn Vân sắc lang xóa tan hết, cảm giác này tựa như một người cô độc bất lực, đột nhiên gặp được một bằng hữu rất hợp duyên.

Hắn mắt nhìn Athena, đầu từ từ áp sát vào mặt nàng. Khi cảm nhận được khí tức và ánh mắt cháy bỏng của của hắn, nàng tự nhiên nhắm mắt lại.

Nhưng qua một hồi lâu, Athena cứ nhắm mắt hoài mà không cảm nhận được sự vuốt ve, nàng lại từ từ mở mắt ra, nhưng trước mắt mình tuyệt không hề có bóng dáng của hắn. Trong tích tắc, nàng tựa hồ vô cùng mất mát, trong lòng một lần nữa biến thành trống vắng hư vô.

Nàng quay người nhìn khắp phòng cố tìm kiếm nam nhân mạnh mẽ đã đoạt đi nọ hôn đầu của mình, nhưng nàng chỉ thấy cánh cửa trống rỗng vô hồn như trước.

- Ghê tởm... Đoạn Vân... Người đừng hòng có lần sau nữa.

Athena vẫn cảm thấy một sự mất mát khó hiểu tràn ngập tâm hồn nàng. Còn Đoạn Vân đang dùng thần thức một mạch lưu ý sự việc trong phòng, lúc này nở cười cười rất quái ác và đầy quỷ dị. Xem ra, kế hoạch chinh phục thánh nữ của mình đã bắt đầu thành công rồi.

Thật ra, hẳn vì sao phải tới Thần điện, đến quá một nửa nguyên nhân là vì đệ nhất mỹ nhân của đại lục. Với thể lực của Thần điện lúc này, trong mắt hắn hầu như không có gì đáng kể, nếu hắn muốn hoàn toàn khống chế Thần điện, thánh nữ cũng là một nhân vật máu chó. Mặc dù dưới cường hiệu của Tủy Tủy đan và sự chăm sóc của mình, mấy cô vợ của mình có phần còn đẹp hơn cả Athena, nhưng đối với cái cô đệ nhất mỹ nữ đại lục này, hắn thấy có vẻ rất đáng khiêu chiến. Nếu muốn lấy được thân thể thánh nữ, đối với hắn cũng chẳng phải là việc gì to tát lắm. Với thể và thực lực, hắn không hề muốn chinh phục nàng bằng thể xác. Cái Đoạn Vân muốn là tình yêu của thánh nữ, là một tình yêu của một người đàn bà dành cho một người đàn ông.

Một nam nhân cướp đoạt một nọ hôn đầu của một người đàn bà sẽ có hai kết quả. Thứ nhất là cô gái đó sẽ yêu người này, thứ hai là cô gái sẽ hận. Nhưng theo phân tích của hắn, nếu nam nhân đó thuận lợi đắc thủ thì bình thường sẽ có kết quả đầu tiên. Còn đối với thánh nữ vốn là một mỹ nữ thánh khiết siêu thoát thể tục, bình thường sẽ có kết quả thứ nhất. Dù sao thánh nữ cũng quá là ngây thơ. Do đó, hắn chỉ cần thò tay là đắc thủ rồi.

- Lão Đại, thánh nữ thế nào rồi ? - Tiểu Phi Hiệp hỏi Đoạn Vân với giọng rất quái đản.

Đoạn Vân cười hi hi, hỏi lại:

- Người nói gì cơ? Về phòng trước đã, sau đó các người lưu lại ở đây. Ta về Á Cương một chuyến. Mẹ ơi, cảnh thánh nữ tắm quả nhiên có lực sát thương kinh người, ta phải về nhà một chuyến.

- Hắc hắc, lão Đại, chúng ta hiểu mà, hiểu mà. - Tiểu Phi Hiệp nở một nụ cười dâm dăng làm cho hắn trợn tròn mắt.

Sớm ngày thứ hai, Đoạn Vân từ Á Cương học tốc trở về Thần điện, lao vào trong phòng mình rồi đi ra. Khi hắn vừa ra, đã gặp lão Giáo hoàng đang phờ phạc đi tới.... à... Mà lúc này không thể gọi là lão Giáo hoàng được nữa, mà phải gọi là Giáo hoàng đại nhân. Lão cung kính vái Đoạn Vân một lễ. Còn Athena với ánh mắt lóng lánh đứng sau lưng lão Giáo hoàng trừng mắt nhìn Đoạn Vân với vẻ mặt bất thiện.

- Đại Giáo hoàng đại nhân dậy sớm thế? - Lão Giáo hoàng cung kính hành lễ nói.

Đoạn Vân mỉm cười, cẩn thận đánh giá Giáo hoàng tuyệt đối không vượt qua bốn mươi tuổi này, khề gật đầu, nói :

- Thế nào? Ngày có gì muốn nói không?

Lão Giáo hoàng cười khà khà ghé tai hắn nói:

- Sau này ta sẽ là thần phó cho người. Bất quá, chuyện mà người nói tối hôm qua về việc theo đuổi Athena thì ta là tuyệt đối không đồng ý đâu.

Đoạn Vân nhẹ giọng hỏi:

- Tại sao?

Lão Giáo hoàng cười nói :

- Bởi vì ta phát hiện người rất háo sắc.

- Ặc.

Đoạn Vân nghe xong nhất thời không nhin được, nắc một tiếng rồi nở nụ cười bí hiểm.

- Lão gia hỏa, chẳng lẽ mỗi người đều phải cả đời làm lão xử nam giống như

người sao! Ta nói cho ngài biết, đàn ông bốn tính hiếu sắc. Ta nhất định theo đuổi Athena. Ha ha ha...

Đoạn Vân cười đầy khiêu khích.

Lão Giáo hoàng vẫn cái vẻ mặt trêu chọc đó nói tiếp :

- Ta sẽ không để người đắc thủ đâu.

- Vậy hãy chờ xem.

Nói xong Đoạn Vân quay sang Athena đang nhìn họ vẻ nghi hoặc ném ra một cái hôn gió, làm cho nàng vừa giận, vừa xấu hổ, vừa bất lực, rồi lại thấy rất....ngọt ngào.

Nhìn vẻ mặt phức tạp của Athena, trong lòng hắn cũng chẳng để ý nhiều. Mẹ ơi, thánh nữ cũng sắp tới tay ông rồi. Lúc này, ta phải làm gì đây? Dục cầm cổ tưng.

Kết quả là, ba ngày sau hắn hoàn thành lễ đăng cơ đại diện chức đại Giáo hoàng và chỉ huy mười một tướng lĩnh Nanh Sói cải biên Thần điện kỵ sĩ thành Thần điện Nanh Sói quân đoàn, đồng thời đưa ra một vài chính sách mới. Sau những việc đó, hắn về Á Cương. Lưu lại thánh nữ một mình cô linh ở nơi đó, ngày nhớ đêm mong.

Lão Giáo hoàng Thần điện coi như đã trở thành người thân tín của hắn, Thần điện kỵ sĩ trở thành Nanh Sói của hắn, quân đội Thần điện cũng được hắn tiến hành cải tổ. Nói cách khác, không bao lâu nữa, Thần điện chắc cũng bắt đầu mang họ Đoàn rồi.

208. Chương 208.như Hà Xử Lý Tạp Tu Tư

Thông qua truyền tống trận thần kỳ, Đoạn Vân trong nháy mắt đã từ thần điện quay về Á Cương . Bây giờ, các hình thức huấn luyện Ma Quỷ của bộ đội gia tộc đã được tiến hành cấp tốc trong mười ngày. Để đảm bảo thực lực của họ tăng lên một lần nữa, hắn lại phải hì hục bỏ công sức ra luyện chế được vật cho họ.

Ma thú bộ đội của gia tộc đã chinh thảo Ma Thú Sâm Lâm, bắt đầu thành lập thể lực cho mình. Đội ngũ ma thú cũng không ngừng lớn mạnh đạt tới mấy vạn người. Hắn thông qua truyền tống trận, chạy tới xem xét thể lực mới của gia tộc tại Ma Thú Sâm Lâm, thuận tiện bổ sung cho kho thuốc của mình một chút. Cực phẩm dược tài trong Ma Thú Sâm Lâm nhiều tới nỗi đủ để làm cho người ta mê mẩn tới mức xịt máu ra vì thèm thuồng, điều này càng làm hắn thấy quyết định xâm lấn Ma Thú Sâm Lâm của mình thực sự là một quyết định sáng suốt. Ở Ma Thú Sâm Lâm, nhân sâm, linh chi ngàn năm mặc dù không nhiều được như cỏ dại, nhưng cứ cách vài dặm thì có một mảng rất lớn. Mọc tươi tốt giống như rau, măng nào cũng đều dày đặc.

Phối hợp với tiến trình huấn luyện của thủ hạ mình, Đoạn Vân cũng không tiếc việc hao phí đại lượng long huyết thu được từ trước tới giờ, luyện chế ra hai vại Long huyết Tủy Thủy khổng lồ dành riêng cho hai vạn cuồng chiến sĩ. Luyện chế mười vại Tủy Thủy thủy cho năm vạn bộ đội Thú Nhân, rồi còn phần lớn cực phẩm tài liệu luyện chế thành hai vại đặc cấp Tủy Thủy thủy phân phối cho bộ đội Nanh Sói. Hắn gọi tất cả thủ hạ lại phân phát dược thủy, kết quả là chín ngày sau khi hắn từ thần điện trở về, vũ lực của gia tộc một lần nữa đạt tới một đột phá về chất. Hai vạn cuồng chiến sĩ cơ bản đạt tới hậu giai, Nanh Sói tướng sĩ tất cả đạt tới thần cấp, còn năm vạn Thú Nhân võ sĩ cũng cơ bản đạt tới thánh cấp. Thực lực như vậy, dù là một tên binh lính bình thường, nếu được đặt vào bất kỳ chỗ nào trên đại lục cũng đều được coi là lực lượng chung đoạn, còn lực lượng chung đoạn của tên biến thái Đoạn Vân là một sư đoàn, phải tính bằng sư đoàn mới đếm được.

Đám Miêu Tộc thực hiện nhiệm vụ thích khách trên khắp đại lục cũng đã quay trở về. Hắn cho bọn họ tiến hành cấp tốc huấn luyện phương thức Ma Quỷ. Thực lực thích khách của Miêu Tộc bây giờ đều tăng mạnh, đại đa số đều là thánh cấp trung giai. La Li miêu nữ thực lực cũng đạt tới thần cấp đỉnh giai.

Tuy nhiên thực lực biến thái như vậy cũng chưa đủ để Đoạn Vân dừng lại, ngược lại càng làm cho hắn điên cuồng hơn. Lần này phương thức huấn luyện Ma Quỷ mới đi được một nửa đường, trong hai mươi ngày kế tiếp, hắn muốn thực lực của họ phải một lần nữa đột phá.

Thực lực thấp nhất của Điều nhân phương tây cũng tương đương với một thiên sứ thánh cấp cấp một, nhưng lại có cánh. Tuy lực chiến đấu trên mặt đất thì không hơn gì loài người đồng cấp, nhưng nhờ vào tính chất tự bản thân có thể nhanh chóng chữa lành các thương tổn, chúng còn cặp cánh để bay lượn, lực chiến đấu của Điều nhân phương tây thực sự cho hấn phát sốt lên.

Hơn nữa bộ tộc thiên sứ phương tây còn có thiên sứ cấp hai, cấp ba, một mạch cho tới thiên sứ cấp chín. Thực lực như thế làm cho Đoạn Vân phải rùng mình. Số lượng thiên sứ cấp thấp có hơn mười vạn . Trời ơi! Có tới hơn mười vạn đó. Còn mình thì sao? Thú Nhân đạt tới thánh cấp tối đa cũng chỉ có thể chống lại một hai thiên sứ cấp một thôi. Nanh Sói tướng sĩ phối hợp với long kỵ cũng giỏi lắm chống lại được thiên sứ cấp hai cấp ba. Thánh cấp Cuồng chiến sĩ cho dù ngon tới cỡ nào, cũng chỉ đủ sức chống lại thiên sứ cấp ba. Còn đám thiên sứ trung cấp từ cấp bốn cho tới cấp sáu, còn có thiên sứ cao cấp thần tướng, thần vương cấp bảy cấp tám, cấp chín. Lại còn Ma tộc sắp xâm lấn tới nơi, nếu mình không chuẩn bị tốt, có thể sẽ phải chết cả chùm theo cái đại lục này rồi.

Mịa! Vì cái mạng nhỏ của xú mình, hấn chỉ có thể làm hai việc. Việc thứ nhất là che dấu thực lực, một việc nữa là không ngừng đề cao thực lực của mình. Cả hai việc này khả năng hấn có thể làm được. Sau khi trải qua tẩy cân phiệt tủy, vô luận là ma thú hay nhân loại đều có bản lãnh đặc thù nội liễm thực lực. Muốn đề cao thực lực, đúng ra trên đại lục đã không có ai dám mơ tới tốc độ tu luyện biến thái như hấn. Có thể nói, trong thời gian một tháng, hấn có thể làm cho thủ hạ mình đạt tới một mức mà người thường luyện cả mười năm cũng không thể đạt tới.

Để đề cao thực lực cho mình, hấn ra lệnh cho tất cả quân đoàn Nanh Sói tập trung huấn luyện, phải nhanh chóng đề cao thực lực. Đoạn Vân có một ý nghĩ, đó là thành lập một đội quân Nanh Sói mới ở Thiên Long, nhằm mở rộng biến nó thành quân dự bị cho mình. Nói cách khác, họ sau này sẽ trở thành một đội quân mới mà hấn sẽ chế tạo thành thánh cấp, sau đó tiến tới thần cấp. Hấn muốn cố hết sức để tám vạn bộ đội tuyệt cường trở thành một lực lượng khủng bố nhất.

Sau khi hưởng thụ khoái cảm khi thấy thực lực đám thủ hạ mình tăng lên nhanh chóng, hấn về thư phòng. Lúc này, Ước Hàn tìm tới báo cáo:

- Thiếu gia, có tin báo từ tiền tuyến truyền về tình hình chiến đấu của Địa Tinh. Sáng hôm nay, đại quân Địa Tinh và năm mươi vạn đại quân Tập Tu Tư triển khai chiến đấu, Địa Tinh đại thắng. - Ước Hàn nói đầy hưng phấn.

Hấn cười rất tự tin:

- Không thắng thì đúng là thấy quỷ giữa ban ngày. Đại quân Địa Tinh chống lại binh lính loài người thì cũng dễ như cầm liềm cắt cỏ. Lần này chống lại năm mươi vạn đại quân, ta nghĩ binh lính Tập Tu Tư nhất định chết không ít nhỉ.

Ước Hàn trả lời về kính nể:

- Đúng vậy, năm mươi vạn đại quân cơ hồ bị tiêu diệt hầu như không còn . Mười vạn người chết, mười vạn trọng thương, mười vạn bị thương nhẹ rồi bị bắt sống, mười vạn đầu hàng. Mười vạn tàn quân còn lại chui rúc vào Tập Tu Tư thành. Nhưng ta vẫn chưa hiểu được phương thức thiếu gia xử lý tù binh.

Hấn cười nói:

- Ý người nói về việc ta bảo Địa Tinh chữa trị cho thương binh của địch quân hả?

- Việc này ta không rõ. Vì sao chúng ta phải hao phí nhiều được hoàn như vậy, chữa chạy cho đám binh lính Tập Tu Tư miễn phí nữa chứ! Ta cũng lấy làm khó hiểu tại sao thiếu gia lại thả hết tất cả tù binh, còn phát cho họ rất nhiều kim tệ làm lộ phí.

Đoạn Vân trả lời:

- Ta làm như vậy là có mục đích nhất định. Đầu tiên, trị thương cho thương binh là muốn xây dựng hình tượng tốt đối với binh lính Tập Tu Tư, để bọn họ không ủng hộ chiến tranh của đám lãnh đạo Tập Tu Tư. Người ngầm lại mà xem, chúng ta có thể nói là đã đồ lức mười mấy vạn binh lính của họ, món nợ máu này nếu bắt chúng ta tự mình gánh thì việc khuếch trương thế lực của chúng ta sau này có rất nhiều bất lợi. Về phần thả bọn lính Tập Tu Tư ra cũng là một việc được cân nhắc kỹ. Đại quân Địa Tinh thuộc loại bộ đội

viễn chiến, nói cách khác, chỉ cần không để địch nhân đến gần người, cho dù địch quân có bao nhiêu quân lính, đại quân Địa Tinh cũng đều có thể đánh bại mà không hề có thương vong. Thả đám binh lính này ra, chủ yếu làm cho quân tâm Tật Tu Tư dao động, để cho họ có một loại cảm giác đại quân Địa Tinh là đội ngũ vô địch, muốn họ hoàn toàn không còn ý chí chống cự nữa. Việc phát kim tệ cho họ thì cũng có cách giải thích rất tốt. Có câu "Nã nhân thủ đoản" sau khi những binh lính Tật Tu Tư được thả ra rồi được Địa Tinh cấp cho kim tệ, sẽ tìm một lý do để không quay lại chiến trường. Đây cũng nhằm vào việc đẩy món nợ máu của mười mấy vạn người từ bên Địa Tinh chuyển sang cho giới lãnh đạo Tật Tu Tư.

Nghe hẳn giải thích, Ước Hàn đã hoàn toàn sáng tỏ.

- Thiếu gia quả nhiên cân nhắc chu đáo, cơ hồ không sót điểm nào cả. - Ước Hàn bội phục vô cùng.

Đoạn Vân cười nói tiếp:

- Kỳ thật, ta không hề lo nhiều về chuyện Tật Tu Tư. Bây giờ đại quân Địa Tinh chẳng mấy chốc sẽ tiến tới chân thành rồi, Tật Tu Tư sẽ đầu hàng rất nhanh. Nhưng ta hầu như chưa có quyết sách gì về tương lai của Tật Tu Tư.

- Thiếu gia, có gì đâu. Họ đã đầu hàng rồi thì chúng ta cứ chiếm lĩnh cả Tật Tu Tư là được rồi? - Ước Hàn nói khá đơn giản.

Đoạn Vân hỏi lại:

- Quốc gia lớn như vậy, ai tới đó mà quản?

- Việc này chúng ta có thể cho Thiên Long chiếm Tật Tu Tư. Lôi Ngạo cũng đã xưng thần với chúng ta rồi, để Lôi Ngạo chiếm cũng được mà.

Hắn khẽ lắc đầu, trả lời:

- Nếu chỉ hoàn toàn dựa vào vũ lực chiếm lĩnh Tật Tu Tư mà không bỏ ra thời gian vài năm thì không thể làm xong. Những dân chúng ở tầng dưới nhất định sẽ bị những nhân sĩ có lòng yêu nước kích động tâm lý vùng lên chống quân xâm lược. Đến lúc đó, sẽ có nội chiến liên miên, nổi loạn khắp nơi. Tật Tu Tư là một nước lớn như vậy có thể sẽ biến thành tứ phân ngũ liệt. Chúng ta có thể dễ dàng đả bại quân đội địch nhân, nhưng muốn đánh bại dân tâm hoặc lòng yêu nước của họ lại là một vấn đề vô cùng nan giải, có thể nói là không thể làm được.

- Vậy, chúng ta phải làm gì đây?

Nghe hẳn nói, Ước Hàn cũng rốt cục hiểu được những lo lắng của hẳn.

Trầm ngâm một lát, Đoạn Vân nói:

- Nếu muốn chính thức chiếm lĩnh Tật Tu Tư, chỉ có một biện pháp.

- Thiếu gia, người đừng có nhử nhử như vậy nữa. - Ước Hàn cướp lời có vẻ vội vàng.

- Đó là để cho hoàng tộc Tật Tu Tư tiếp tục thống trị. - Hẳn trả lời nghiêm túc.

Nghe hẳn nói, Ước Hàn vẫn còn thắc mắc:

- Vậy thì cuộc chiến của chúng ta còn có ý nghĩa gì nữa?

Hẳn cười đầy quỷ dị:

- Có ý nghĩa. Trận chiến này, uy tín của hoàng tộc Tật Tu Tư trong nước sẽ hạ xuống mức thấp nhất. Những sĩ quan cao cấp mà chúng ta thả ra trong thời gian này có thể sẽ ủng hộ chúng ta. Nói cách khác, Tật Tu Tư cũng vẫn là Tật Tu Tư, hoàng tộc Tật Tu Tư vẫn là hoàng tộc như trước, nhưng họ không còn có quân đội nữa. Hàng trăm vạn bộ đội chính quy Tật Tu Tư sẽ bị chúng ta khống chế. Sau đó, lợi dụng quân đội của Tật Tu Tư để chinh thảo mấy vương quốc lân cận. Đem mâu thuẫn trong nước, chuyển qua thành mâu thuẫn ngoài nước.

Ước Hàn hỏi tiếp:

- Nhiều bộ đội như vậy thì chúng ta phải phái ra bao nhiêu sĩ quan đi mới có thể đủ?

Hắn tùm tùm, trả lời:

- Không nhiều lắm, theo quy củ cũ, mười một người là đủ rồi. Chúng ta phải cải tổ hoàng gia kỵ sĩ đoàn tinh nhuệ trở thành Nanh Sói quân đoàn ở Tập Tu Tư, đưa mười vạn bộ đội khác lên làm hoàng gia kỵ sĩ. Những sĩ quan mà chúng ta bắt được cũng phải thu phục vài người tốt. Chỉ cần chúng ta khống chế được quân đội Tập Tu Tư, sau khi tiến hành cải tổ bộ đội, sẽ có cả trăm vạn hùng sư, tương lai cũng giống như Thiên Long, Nạp Lan vậy, trở thành tư binh của Trung Hoa gia tộc. Về phần vấn đề phản bội cũng không cần phải lo. Trở thành binh lính của Đoạn Vân ta là một vinh hạnh của họ, hơn nữa với tổ chức phân chia quân đội, công thêm những chính sách quân đội mới sẽ tuyệt đối có thể thu phục được lòng họ .

Nghe thế, Ước Hàn giãn đôi lông mày ra:

- Đó là đương nhiên, đãi ngộ cho quân đội của thiếu gia cơ hồ còn tốt hơn những quốc gia khác vài lần. Những binh lính này tự nhiên sẽ hướng về thiếu gia thôi. Thiếu gia, người muốn đi Tập Tu Tư một chuyến không?

Hắn nói một cách chắc chắn:

- Đi, nhất định phải đi . Khi đại quân Địa Tinh vây chặt Tập Tu Tư, ta sẽ thông qua truyền tống trận đi tới đó xem .

- Tốt!

209. Chương 209.điên Đảo Thị Phi Chích Nhân Cường

Hai ngày sau, cũng chính là ngày mà đại quân Địa Tinh vây chặt Tập Tu Tư thành, Đoạn Vân xuất hiện trong đội ngũ đại quân Địa Tinh. Từ khi đại quân Địa Tinh xuất chinh đến giờ cũng đã qua ba mươi ngày rồi. Trong ba mươi ngày đó đã có hai lần đại chiến, mấy lần tiểu chiến, tất cả đều đại thắng, hơn nữa không một người nào dính thương vong, điều này làm cho các thế lực trên đại lục một lần nữa ngả mũ cúi chào Địa Tinh. Kết quả của cuộc chiến như vậy, bất kỳ là ai cũng không thể không thừa nhận. Đến cả Đoạn Vân vốn cũng cho rằng Địa Tinh nhất định sẽ tổn thương không ít, nhưng hắn không ngờ, phương thức tác chiến quỷ dị của đại quân Địa Tinh lần đầu xuất hiện trên đại lục, cộng với phương thức chiến đấu mới làm cho địch quân sợ mặt xanh như đất nhái, không ai còn muốn đánh nữa. Người nghĩ xem, người còn chưa chạm được vào địch quân, người đã chết hơn một nửa rồi, người còn có tự tin vọt tới nữa không chứ? Những binh lính trong cuộc chiến bị chết rất thê thảm, cho dù là ác ma cũng phải xanh mắt ba phần, chứ đừng nói là binh lính loài người bình thường.

- Thiếu gia, quân ta đã vây chặt cả Tập Tu Tư thành. Bây giờ bên trong thành, quân địch có hai mươi vạn quân, trong đó mười vạn là hoàng gia kỵ sĩ, mười vạn khác là tàn binh sau cuộc chiến Lạc Nhật.

Địa Tinh Đại tướng Mã Khả Ni vừa đưa ống nhòm cho Đoạn Vân vừa giảng giải về tình hình chiến sự.

Buông ống nhòm xuống, hắn cười nói với gã:

- Ha ha, Mã Khả Ni, bây giờ ngươi đã có thanh danh lẫy lừng rồi. Nghe nói hiện nay ở các thành thị của nhân loại, người đã trở thành Địa Tinh chiến thần rồi đó. Ừm, ừm tốt, tốt! Không phụ là người của Trung Hoa gia tộc.

Đại tướng Mã Khả Ni bối rối như đứa trẻ con, gãi gãi đầu:

- Đều là nhờ vào sự lãnh đạo anh minh của thiếu gia, hì hì Ta chỉ bảo tướng sĩ thủ hạ phương hướng bắn tên, rồi đến lúc nào khai pháo. Cơ bản không làm gì cả.

Hắn cười khuyến khích:

- Ngươi sai rồi. Hai quân tác chiến, chỉ huy là rất trọng yếu. Ngươi không then là Địa Tinh chiến thần, có phải là người cảm thấy chiến đấu như vậy hơi dễ dàng quá không?

- Đối với Mã Khả Ni Hả! Thiếu gia binh lính của nhân loại có thực lực quá yếu, hơn nữa thiếu gia lại muốn chúng ta hạ thủ lưu tình. Đến cả một nửa lực chiến đấu của chúng ta còn chưa phát huy hết, địch nhân đã bị dọa chạy trốn mất rồi. Quả là hơi chán.

Mã Khả Ni vừa nghe hần nói thế, lập tức lầu bầu thốt lên sự bất mãn của mình với hần.

Hần nheo mắt cười:

- Người đã giết mười mấy vạn binh lính loài người rồi, còn tuyên bố hạ thủ lưu tình nữa hả? Nhưng trong chiến đấu, việc lưu tình cho địch nhân là một việc rất không nên làm. Chỉ một sai lầm nhỏ là cả quân đội đã có thể bị tiêu diệt. Do đó, làm một chỉ huy người đã thực hiện rất tốt. Người yên tâm, lần này là chúng ta có những điều đặc thù, trong những cuộc chiến đấu sau này, sẽ không còn cơ hội cho các người hạ thủ lưu tình cho địch nhân nữa đâu. Dù sao trên chiến trường, nhân từ với địch nhân chính là tàn nhẫn với mình. Cổ mà lãnh đạo binh lính cho tốt, đảm bảo lực chiến đấu của các người đạt tới một trình độ cao nhất.

- Rõ!

Đại tướng Mã Khả Ni hưng phấn vênh mông chào hần theo quân lễ.

- Ha ha, người nói họ đầu hàng?

Đoạn Vân nhìn Tập Tu Tư thành đang bị vây chặt hỏi gã.

- Thiếu gia, có muốn chúng ta cho chúng ném vài phát pháo, để cho bọn chúng mau mau đầu hàng không?

- Mã Khả Ni đề nghị.

- Báo cáo! Tập Tu Tư phái ra sứ giả tới, nghe nói là muốn đàm phán. - Lúc này một tên lính Địa Tinh tiến đến bẩm báo.

- À, tốt! Mã Khả Ni, người đàm phán với bọn chúng đi, ta chỉ cần nghe lõm là được.

Đoạn Vân nói xong, lắc mình một cái biến mất. Kỳ thật hần rất thích thần bí, hần chỉ chạy vèo đến một cái trường bông (lều bạt) quân dụng, ẩn mình vào bên trong.

Chẳng mấy chốc, ba sứ giả của Tập Tu Tư đã tới trước dàn tên của Địa Tinh võ sĩ, rồi đi tới trường bông của Tinh Đại tướng Mã Khả Ni.

- Đại tướng Mã Khả Ni tướng quân tôn kính, ta là Đại hoàng tử Tập Tu Tư XXX. Lần này, ta đại biểu cho Tập Tu Tư Đế Quốc tới đây xin đàm phán với quý quốc, xin được tiến hành hiệp thương. - Vị Đại hoàng tử dẫn đầu đoàn hơi run rẩy nói với gã.

Mã Khả Ni, cả người mặc chiến giáp nhẹ do Địa Tinh đặc chế đưa mắt nhìn người tự xưng là Đại hoàng tử, đại diện đàm phán về cuộc đại chiến Lạc Nhật rồi nhìn nhìn vào hai tùy tùng sau lưng hần, lắc lắc đầu.

Trong trường bông, có trăm Địa Tinh thân vệ mang theo phá ma tiễn đồng thời đứng hộ vệ phía trước và hai bên Mã Khả Ni.

Còn lúc này, một thân vệ thủ hạ nói nhỏ vào tai gã:

- Quân trưởng, theo sự đo đạc của máy thăm dò năng lượng chúng ta, hai tên gia hỏa nhìn qua như hộ vệ tùy tùng đó thực ra là hai Kiếm Thần.

Mã Khả Ni khẽ gật đầu, ra hiệu cho tên thân binh đó lui ra. Kiếm Thần? Nếu dám lộn xộn, cứ một tiễn xuyên thủng lòi phèo như cũ thôi. Hơn nữa thân là người chỉ huy tác chiến cao nhất, trên người gã có mặc một kiện long bì khinh giáp do Địa Tinh và Ải Nhân liên hợp chế tạo ra. Có thể phòng thủ những đòn tấn công thần cấp ma pháp, cho dù là thần cấp đấu khí cũng không thể xuyên thủng được.

- Xem ra các người không có bao nhiêu thành ý nhỉ. Ta thấy không cần nói chuyện nữa, trực tiếp hạ lệnh bắn pháo, san bằng tòa thành thị này là xong chuyện. - Mã Khả Ni cười nhạt nói.

- Đại tướng quân tại sao lại nói lời như vậy? - Đại hoàng tử giật mình hỏi.

Mã Khả Ni cười lạnh một tiếng, lớn tiếng đáp trả:

- Các người được phái tới đàm phán, lại đem theo Kiếm Thần. Người đừng tưởng rằng ngày đó ở trong trận đại chiến Lạc Nhật, do khoảng cách rất xa là ta không thể thấy được hình dáng của Đại hoàng tử. Người chỉ là kẻ giả mạo thôi.

Nghe Mã Khả Ni nói thế, hai Kiếm thần cùng một lúc đánh về phía gã. Nhưng thân hình họ vừa nhảy lên, phá ma tiểu tiên của Địa Tinh đã tiếp đón khắp người. Chưa kịp hiểu ra chuyện gì, hai Kiếm thần lập tức đã lên đường châu Diêm vương. Trước mặt phá ma tiên, cho dù là thân thể cường hãn của ma thú cũng tuyệt đối không chịu nổi một tiên, chứ đừng nói là thân thể loài người vốn yếu đuối mỏng manh hơn ma thú nhiều.

Còn tên Đại hoàng tử giả mạo lại không bị Địa Tinh công kích, nhưng hắn bị dọa dẫm sống dở chết. Đó là Kiếm Thần, hai người đó chắc là hai Kiếm thần mà bị tên bắt chết.

- Mịa! Thật sự là phiền toái. Lão tử lấy đầu ra làm thời gian chờ họ bày hết trò ra. Lại còn dám ám sát nữa? Họ bị động kinh à! - Lúc này, Đoạn Vân xuất hiện bên trong trường bông.

- Thiếu gia, chúng ta phải làm sao bây giờ? - Mã Khả Ni quay sang hỏi hắn.

Nhìn tên mạo danh Đại hoàng tử bị dọa đến vãi tè ra quần, hắn thủng thẳng nói:

- Để tên kia trở về báo tin. Nói rằng, nếu chúng không đầu hàng, một giờ đại lục sau, đại quân Địa Tinh sẽ hạ lệnh công thành. Mẹ kiếp, trực tiếp san phẳng cả thành cho ta.

- A, Đoạn Vân đại nhân. Ngài làm sao lại ở chỗ này? - Tên sứ giả kia vừa thấy hắn lập tức giật nảy người lên.

Hắn cười khẩy:

- Tại sao ta không thể ở chỗ này? Chẳng lẽ người không biết Địa Tinh vương quốc còn có tên là Trung Hoa Địa Tinh vương quốc hả? Người trở về nói cho hoàng đế của các người, nói là Đoạn Vân ta muốn họ nhanh chóng đầu hàng lão tử. Bằng không các người sẽ biết hậu quả.

- Dạ dạ dạ, tiểu nhân, tiểu nhân... đi ngay.

Tên sứ giả chưa nói xong đã bị đám Địa Tinh võ sĩ lôi xềnh xệch ra ngoài.

Tin tức về Đoạn Vân đang ở trong quân của Địa Tinh theo đó truyền về thành. Phản ứng của Tập Tu Tư lại làm cho hắn sửng sốt.

Giới bình dân vừa nghe nói Đoạn Vân đã đến, lập tức phóng ra đủ loại pháo ma pháp, ai nấy đều hoan hô nhảy nhót. Còn hoàng tộc và các quan lại của Tập Tu Tư thì chạy vội ra ngoài hoàng thành, thi nhau quì rạp trước mặt hắn.

Điều này làm cho hắn tròn tròn mắt, đây có còn xem như là chiến tranh nữa không hả trời? Chẳng lẽ lão tử có bá khí vương giả đến thế, hổ vờ ho một cái, các thế lực đã đua nhau tới bái phục? Mẹ ơi!

Quốc chủ Mạch Khắc Hưu Tư của Tập Tu Tư suất lĩnh quần thần cung nghênh Hồng y chủ giáo Đoạn Vân đại nhân đại giá.

Hoàng đế Tập Tu Tư Mạch Khắc Hưu Tư cung kính vái lạy hắn theo một lễ thần phục.

Mịa! Đường như lão tử tới đây để thanh tra hắn vậy.

- Tốt lắm! Đứng lên đi. Nhưng cái chức Hồng y chủ giáo thì lạc hậu rồi, thân phận ta bây giờ ở Thần điện là đại Giáo hoàng. - Hắn nói ra vẻ uy nghiêm.

- A! Đại Giáo hoàng?

Nghe Đoạn Vân nói thế, cả đám trọng thần Tập Tu Tư đều có vẻ mặt khó tin. Đại giáo hoàng vừa nghe qua là biết còn cao hơn cả Giáo hoàng nữa kia.

Hắn cất giọng uy nghiêm:

- Hoàng tộc Tập Tu Tư, các người biết tội chưa?

- Đại giáo hoàng đại nhân, chúng ta biết tội rồi, biết tội rồi. Cầu xin Đại giáo hoàng đại nhân đại lượng, tha cho Tập Tu Tư tiểu quốc.

Mạch Khắc Hưu Tư nghe hắn nói thế, vội vàng lấp bắp trả lời.

- Người nói xem, người đã phạm vào tội gì? - Hấn nghiêm túc hỏi.

- Cái này... Đây... Xin đại nhân dạy bảo cho. - Mạch Khắc Hưu Tư đáp ứng vẻ cầu khẩn.

- Được, người đã không biết, ta đây sẽ nói cho người biết. TẬP TU TƯ thành vệ quân của các người vì tham tiền sinh lòng dạ ác độc, giết hại hơn mười tử dân của Địa Tinh vương quốc. Tội danh là mưu tài hại mạng. Còn người thân là hoàng tộc TẬP TU TƯ, lại cực lực che chở cho phạm nhân phạm tội, không chịu nhận sai với Địa Tinh vương quốc. Đây là bao che phạm tội. Còn nữa, các người không muốn bỏ tiền chuộc các tướng lĩnh tù binh của bốn quốc, đây là tội vô trách nhiệm với dân chúng của mình. TẬP TU TƯ mới bị chết mất mười mấy vạn tướng sĩ, có thể nói đều là sai lầm từ những quyết sách kém cỏi của người. Người nghĩ lại xem, nếu vài thành vệ quân kia không tham lam tiền bạc của đám Địa Tinh rồi sau đó mưu hại họ, nếu là người có thể nhận sai với Địa Tinh bộ tộc. Tự xét lại bản thân, thì làm sao có cuộc chiến tranh này? Làm sao có chuyện mười mấy vạn tướng sĩ hi sinh vô ích? Mười mấy vạn tướng sĩ chết ít gì. Ma tộc sắp xâm lấn tới nơi rồi, người lại còn để xảy ra những cuộc nội chiến trên đại lục, ta xem ra người cố ý muốn làm giảm thực lực của đại lục, có phải người đã đầu phục Ma tộc không?

Hấn đúng là mồm trơn như bôi mỡ, rõ ràng là hấn phái đại quân Địa Tinh đến TẬP TU TƯ gây chiến, thế mà lúc này đem toàn bộ trách nhiệm đổ lên đầu hoàng tộc TẬP TU TƯ, thật sự là một tên vô sỉ không chịu được.

- A! Đại Giáo hoàng đại nhân, ta không... Ta không có cấu kết với Ma tộc đâu. Lần này chỉ là việc ngoài ý muốn thôi, là việc ngoài ý muốn thôi.

Mạch Khắc Hưu Tư bị dọa đến nỗi lại sợ hãi quỳ rạp xuống trước mặt hấn, tội cấu kết với Ma tộc là một tội tày trời. Nhưng hấn nghĩ lại bỗng cảm thấy xem ra có gì đó không ổn, hình như Địa Tinh thừa cơ xâm lấn cơ mà? Còn giết chết mười mấy vạn tướng sĩ của đế quốc cũng là kiệt tác của đại quân Địa Tinh?

Đoạn Vân nói rất uy nghiêm:

- Được, đó đã là một việc ngoài ý muốn, ta đây cũng không nói nhiều nữa. Đại quân Địa Tinh chẳng mấy chốc sẽ triệt thoái, người cũng có thể tiếp tục làm hoàng đế như cũ.

- Cảm ơn ân cứu mạng của Đại giáo hoàng. Cảm ơn ân cứu mạng của Đại Giáo hoàng.

Nghe Đoạn Vân nói thế, Mạch Khắc Hưu Tư và một lũ đại thần đều thở phào nhẹ nhõm. TẬP TU TƯ rốt cục được bảo tồn rồi.

Nhưng những lời kế tiếp của hấn, lại một lần nữa làm cho họ chấn động.

- Tuy nhiên, ta muốn TẬP TU TƯ tiến hành cải tổ! - Hấn nói rất nghiêm túc.

210. Chương 210. Đế Quốc Cải Tổ Cường Quốc Lộ

- A! Cải tổ? Vậy chẳng phải sẽ làm cho TẬP TU TƯ đế quốc tan rã sao? Đại giáo hoàng, ngài không thể làm như vậy được đâu.

Mạch Khắc Hưu Tư bối rối nói với Đoạn Vân.

Hấn mỉm cười, trấn an:

- Yên tâm, ta không nói là muốn để TẬP TU TƯ tan rã. TẬP TU TƯ vẫn là TẬP TU TƯ, người Mạch Khắc Hưu Tư vẫn là hoàng đế như trước, hoàng tộc các người vẫn là hoàng tộc như trước, đại thần cũng vẫn là đại thần như trước.

Nghe hấn nói, sắc mặt Mạch Khắc Hưu Tư chẳng tốt thêm lên được chút nào. Bởi vì hấn biết, cho dù mình cũng là hoàng đế, TẬP TU TƯ từ nay sẽ không còn do mình định đoạt nữa. Sắc mặt ông trắng bệch ra, nói.

- Ngài nói đi, muốn cải tổ TẬP TU TƯ thành cái dạng gì?

- Ha ha trước tiên là cải tổ về hệ thống chính trị. Nói thế này cho dễ hiểu, ta muốn giảm bớt hoàng quyền, đề cao quyền tham chính của các đại thần. - Hấn vui vẻ tuyên bố.

Nghe Đoạn Vân muốn đề cao quyền của các đại thần, các đại thần ai ai cũng có vẻ cao hứng. Họ cũng không thể để ý nghĩ của mình biểu lộ ra ngoài, dù sao đế vương vẫn còn đứng ở đây.

Mạch Khắc Hưu Tư cắn răng, nói tiếp về khó khăn:

- Đoạn Vân đại nhân, ta muốn biết Tật Tu Tư còn có thể có được chủ quyền nữa không. Nói cách khác, Tật Tu Tư sẽ có thân phận như thế nào trước thế nhân?

Nghe Mạch Khắc Hưu Tư hỏi vậy, hấn ngoắc ngón tay giải thích.

- Chủ quyền?Ồ không, người hiểu lầm ý của ta rồi. Ý của ta là Tật Tu Tư có chủ quyền tuyệt đối, nói cách khác trong tương lai sẽ là một lãnh thổ đầy đủ, thậm chí lãnh thổ còn có thể không ngừng mở rộng ra. Nhưng có một việc ta cần phải nói cho người, Tật Tu Tư từ nay về sau sẽ được Trung Hoa gia tộc bảo hộ. Nói cách khác, Tật Tu Tư trở thành một bộ phận của Trung Hoa gia tộc.

Nghe Đoạn Vân nói thế, sắc mặt của hoàng đế Tật Tu Tư nhìn nhẵn giống y như mộng khí.

- Ý của ngài nói rằng Tật Tu Tư bị khống chế?

Hấn lắc đầu phủ nhận:

- Không, không phải bị khống chế. Ta tuyệt không chiếm lĩnh nước các người, đất nước các người vẫn tự quyết định. Sau này người sẽ phát hiện, đầu phục Đoạn Vân ta là một hạnh vận cho các người. Ta muốn nói thêm cho biết, Lôi Ngạo đã là một nước phụ thuộc của Trung Hoa gia tộc ta.

Nghe Đoạn Vân nói thế, các lãnh đạo Tật Tu Tư đều mất bình tĩnh. Thiên Long sớm đã là thế lực của Đoạn Vân, bây giờ Lôi Ngạo lại đầu phục hấn nữa, vậy thì tình thế bây giờ còn gì để nói nữa đây, Tật Tu Tư nếu còn không thần phục hấn thì vấn đề gì sẽ xảy ra? Hủy diệt, hay là tang tóc?

Nghe Đoạn Vân nói Tật Tu Tư chỉ phải gia nhập Trung Hoa gia tộc, Mạch Khắc Hưu Tư thở phào một cách nhẹ nhõm. Theo ông, với cường thế của Đoạn Vân, thần phục dưới tay hấn chỉ là vấn đề thời gian mà thôi. Từ khi Thiên Long trở thành thế lực của Đoạn Vân tới nay, quốc lực của Thiên Long có thể nói mỗi ngày tiến ngàn dặm. Tật Tu Tư vốn cũng đang đợi cơ hội, một cơ hội để thần phục Đoạn Vân. Tuy nhiên cơ hội này hiện tại không hợp thời, bởi vì hôm nay Tật Tu Tư đã bị đại quân Địa Tinh đánh bại. Nếu Tật Tu Tư có thể làm như Lôi Ngạo Đế Quốc, sớm thần phục hấn, vậy thì địa vị hoàng đế Tật Tu Tư của ông cũng sẽ có một vị trí hoàn toàn khác.

- Được rồi! Ta đại biểu cho sáu trăm triệu dân chúng trên cả nước Tật Tu Tư, xin được thần phục Trung Hoa gia tộc của gia chủ Đoạn Vân. Từ nay, Tật Tu Tư đế quốc sẽ trở thành một nước được bảo hộ của Trung Hoa gia tộc. Nhưng, Đoạn Vân đại nhân, ta có một điều kiện. - Mạch Khắc Hưu Tư đề nghị.

Đoạn Vân khẽ gật đầu, nói:

- Người có điều kiện gì đều có thể nói ra, nhưng người bây giờ là một nước chiến bại, ta không nhất định phải đồng ý.

Ông thở dài một lúc rồi nói:

- Con gái thứ ba của ta

- Khoan, khoan Ta không đáp ứng điều kiện này. Tại sao các người ai cũng thích đem con gái gả cho ta thế hả? Ngũ long công chúa của Thiên Long đế quốc bây giờ đều là bà xã của ta, Lôi Ngạo lại muốn gả nhị công chúa cho ta, Tật Tu Tư người cũng muốn bắt chước. Các người có làm không đó. Muốn làm gì? Xài mỹ nhân kế hả?

Hấn vốn rất sợ loại điều kiện này, vội vàng giãy dụa nói át đi. Cái gì mà có một cái được nói tới liên tục, tại sao lão tử ta lúc nào cũng dính tới nữ nhân như vậy?

- Đoạn Vân đại...

- Thôi, thôi... Người là nước chiến bại, phải đầu hàng vô điều kiện. - Hấn toát mồ hôi, vội vàng ngắt lời.

Mặc dù cảm nhận được vẻ chán ngấy của Đoạn Vân, nhưng Mạch Khắc Hưu Tư vẫn cố nói.

- Ta muốn nhờ Đoạn Vân đại nhân cứu con gái thứ ba của ta. Nó bị bệnh nặng, ta nghĩ chỉ có ngài mới có thể cứu được nó.

Nghe ông nói thế, hần không khỏi thở phào nhẹ nhõm. Hóa ra không phải đem con gái gả cho tiểu gia ta. Nhưng lão gia hỏa này tại sao không đem con gái xinh đẹp gả cho mình? Chẳng lẽ mình không đẹp trai, ưu nhã sao?

- À à Hóa ra là như vậy. Hiểu lầm thôi, trước hết người nói cho ta về mọi sự tình của Tập Tu Tư cái đã rồi tính tiếp. - Hần nở nụ cười vui vẻ đáp ứng.

Kết quả: Đầu tiên, Đoạn Vân dùng thực lực của mình đem hoàng gia kỵ sĩ của Tập Tu Tư tiến hành cải tổ, biên chế mười vạn hoàng gia kỵ sĩ sửa thành mười Nanh Sói sư đoàn, do mười một sĩ quan Nanh Sói của hần phái tới thống lĩnh. Bây giờ mười một sĩ quan đều là thần cấp long kỵ sĩ, cộng thêm giới lãnh đạo ở Tập Tu Tư cũng đã thần phục, nếu muốn khống chế mười vạn bộ đội cũng là chuyện quá dễ dàng.

Tiếp theo, Đoạn Vân lại kêu Địa Tinh thả toàn bộ những tù binh sĩ quan bắt được ra, đưa họ nhập vào những đơn vị khác của quân đội Tập Tu Tư, đồng thời bắt đầu tiến hành cải tổ quân đội Tập Tu Tư một cách cương quyết. Hần còn tước sạch mọi quân quyền của Mạch Khắc Hưu Tư. Bây giờ quân quyền do nguyên lão phó lão hai Tập Uy Ni Tư của Nanh Sói sư đoàn và một vị Đại tướng Tập Tu Tư cùng nhau quản lý. Tập Uy Ni Tư cũng là người phụ trách cao nhất của mười một vị sĩ quan Nanh sói cao cấp đóng Tập Tu Tư.

Từ đó, tất cả quân quyền Tập Tu Tư tất cả đều nằm trong tay Đoạn Vân. Mạch Khắc Hưu Tư vẫn là hoàng đế như trước, nhưng chỉ là một hoàng đế có thực nhưng không có lực (Duyên: chắc giống chế độ quân chủ). Nhưng Đoạn Vân hứa với ông, chỉ cần ông có biểu hiện tốt, hần sẽ cân nhắc giao binh quyền lại. Mạch Khắc Hưu Tư thật ra rất thức thời, ông tỏ vẻ với hần là mình không quan tâm tới quân đội, muốn bỏ thời gian làm tốt chính vụ, làm một hoàng đế tốt nhằm đem lại cho dân chúng Tập Tu Tư một cuộc sống mới tốt hơn. Ông nói, chỉ khi quân đội nằm dưới sự khống chế của Đoạn Vân thì Tập Tu Tư có thể sẽ đạt tới mức ổn định, toàn dân mới có thể đồng tâm hiệp lực kiến thiết lại đất nước. Thấy Mạch Khắc Hưu Tư phối hợp như thế, Đoạn Vân cũng chẳng hẹp hòi gì, thưởng cho ông một viên Tẩy Tủy đan, làm cho lão hoàng đế trẻ ra vài tuổi, chiêu thức ấy của hần khiến cho Mạch Khắc Hưu Tư bắt đầu tự nguyện ủng hộ một cách vô điều kiện.

Quyền của các đại thần Tập Tu Tư thật là cũng tăng lên không ít, nguyên nhân là các đại thần không còn phải nơm nớp lo sợ quyền sinh sát của hoàng đế nữa. Nhờ đó, các công việc hành chính của Tập Tu Tư từ đó trở nên rất sáng sủa.

Để khống chế Tập Tu Tư, Đoạn Vân còn nghĩ đến việc thu phục tất cả các sĩ quan của đế quốc, đưa họ gia nhập dưới cờ Trung Hoa gia tộc. Đường nhiên nhóm sĩ quan đầu tiên mà hần thu phục chính là đám tù binh cao cấp. Tổng cộng tất cả, đại quân Địa Tinh đã bắt được hơn một ngàn tù binh là sĩ quan cao cấp. Mặc dù không thể tránh khỏi có mấy tên sĩ quan tham những biển thủ tiền của binh lính (Duyên: giống Giangdk của TTV quá, hi hi) nhưng chắc chắn cũng có khá nhiều sĩ quan cao cấp có tính cách trung thực. Giống như Đại Tướng Tập Tu Tư đã đầu hàng ngay từ lần đầu tiên khi bắt đầu giao chiến với Địa Tinh, còn có mười mấy tên sĩ quan cấp vạn phu trưởng, mấy người này sẽ trở thành những lãnh đạo quân đội của gia tộc ở Tập Tu Tư.

Đoạn Vân thỉnh thoảng tụ tập những giới lãnh đạo Tập Tu Tư lại, bỏ ra chút thời gian giảng giải những vấn đề lý luận quân sự, chủ yếu là đem chuyện Ma tộc và nước của hần. Hần muốn họ quán thấm tư tưởng xâm lược hiện đại và thực dân chủ nghĩa. Phải giảng giải về mấy thứ lý luận đó cho đám sĩ quan quân đội đầu óc bả đậu như vậy quả là một chết người.

Sau khi Tập Tu Tư đã trở thành quốc gia dưới trướng Đoạn Vân, những cải cách không chỉ hạn chế ở quân đội. Trên lĩnh vực kinh tế, chính trị, giáo dục, khoa học, kỹ thuật cũng triển khai sâu rộng. Hần có ý muốn áp dụng các hạng chính sách cải cách ở Tập Tu Tư hướng theo hướng phát triển thực dân. Nói cách khác, hần muốn đế quốc này không ngừng xâm lược để phát triển.

Dựa theo lý luận của Đoạn Vân, tam đại đế quốc đã quy phục dưới cờ của mình, những Tiểu vương quốc trên đại lục tự nhiên không thể buông tha được. Tam đại đế quốc đều là thế lực của lão tử rồi, mấy nước

tiểu trùng còn không mau mau chạy tới dưới trướng của ta hay sao, he he Bức kế tiếp của Đoạn Vân là muốn thống nhất mọi quốc gia và thế lực trên đại lục.

Về phần bệnh vật của con gái thứ ba của Mạch Khắc Hưu Tư, hẳn đặc biệt bỏ chút thời gian tới xem bệnh. Chuyện vật, bệnh tim thối, trị hai lần là hết ngay.

Đương nhiên Tật Tu Tư là một quốc gia rất lớn, nếu muốn hoàn toàn khống chế nó, chỉ dùng thời gian một hai ngày là chuyện không thể làm được. Nhưng Đoạn Vân là ai? Một tên điên siêu biến thái. Hắn bỏ thời gian gần mười ngày, tự mình soạn giáo án và cải cách quân sự cho Tật Tu Tư. Trong thời gian mười ngày, tuy không thể hoàn toàn làm cho đám sĩ quan này trung thành với hắn, nhưng thời gian mười ngày cũng đủ để giúp Đoạn Vân phát triển được vài người thân tín. Ngoài ra, hắn còn phát lương mới cho binh lính, lương hắn phát rất cao, gần gấp ba lần mức cũ, người nói xem, binh lính này không phải sẽ cảm kích hắn lắm lắm ư? Trải qua tình giản binh lính và đơn giản hóa thủ tục, Tật Tu Tư giữ lại một trăm vạn bộ đội chính quy, thực lực của trăm vạn bộ đội này tuy không phải là rất mạnh, phần lớn đều là các chiến sĩ cấp bốn năm. Hắn tin rằng, thông qua phương pháp luyện binh cho đặc chủng Nanh Sói, thực lực những binh lính này sẽ tăng lên không ít, ít nhất cũng phải có tinh thần của quân đội Nanh Sói. Từ lực chiến đấu của quân đội Thiên Long và Nạp Lan thì có thể thấy, phương pháp huấn luyện đặc chủng của Nanh Sói thật sự rất thích hợp với việc kiến thiết quân đội.

Về phần đại quân Địa Tinh, hẳn lợi dụng truyền tống trận mỗi lần có thể truyền tống được ngàn người để đưa họ về Bồ Lạp Tây. Còn vài ức kim tệ cướp bóc được, tự nhiên đều đã bị hắn cuỗm sạch. Bằng không, lương bổng của gần trăm vạn binh lính, nếu chỉ dựa vào tài chính của Tật Tu Tư thì làm sao có thể duy trì được?

Mười ngày sau, các hạng mục quân chính vụ của Tật Tu Tư đã tương đối ổn định, Đoạn Vân quay về Á Cương. Tại Á Cương đang tiến hành được nửa đường phương pháp huấn luyện Ma Quỷ nhằm đạt tới hiệu quả tốt nhất cho những được vật thần kỳ của hắn.

211. Chương 211.thật Lực Đề Thăng Bất Thái Nan

Trở lại Á Cương, đầu tiên Đoạn Vân đi dạo một vòng Ma Thú Sâm Lâm, muốn tìm hiểu xem tình hình mở rộng của ma thú gia tộc. Trải qua gần một tháng, tám mươi thần thú đã phát triển đội ngũ ma thú tới mười vạn người. Thế lực bắt đầu bao trùm ra ngoài phạm vi phía nam Ma Thú Sâm Lâm, không ngừng phát triển dọc theo mặt Đông duyên hải và phía Tây Bắc. Hơn nữa, Địa Tinh đã kiến tạo cho ma thú một thành trì ở Tây Á Cao Sơn, được đám ma thú vô cùng hoan nghênh, lúc này mười vạn Địa Tinh tạo thành một đội xây thành chuyên nghiệp tiến tới Ma Thú Sâm Lâm, tiếp tục xây thêm ở đây ba tòa thành trì.

Để đảm bảo việc dự trữ được tài cho mình, hắn đặc ý phái Tinh Linh pháp sư của gia tộc đã từng có kinh nghiệm thu hoạch được tài tới Ma Thú Sâm Lâm, thu hoạch đại lượng cực phẩm được tài cho mình, đây cũng là một trong mười thành viên Tinh Linh sớm nhất của gia tộc, hiện giờ các nàng đều đã là pháp thần. Số lượng thuốc mà các nàng thu thập được làm cho hắn giật mình, cả một không gian giới tử đầy ắp. Đoạn Vân đoán, số nguyên liệu đó cũng đủ cho luyện chế mười vạn viên Tẩy Tủy đan bình thường, và hơn một ngàn viên đặc cấp Tẩy Tủy đan.

Điều làm cho hắn hưng phấn hơn cả là mấy tên thần thú chấp hành nhiệm vụ ở Ma Thú Sâm Lâm đã đưa về năm mươi lạp chu quả. Ma thú vốn không có khả năng nhận biết chu quả, nhưng thần thú của gia tộc đều đã trải qua những biến hóa thần kỳ của Tẩy Tủy đan, cộng thêm hắn còn dạy cho họ một vài thổ nạp thuật đơn giản có thể giúp cho hấp thu linh khí. Do đó cảm giác linh khí của chúng cũng bắt đầu trở nên khá mặn mòi. Mẹ ơi, năm mươi lạp chu quả chứ ít gì, dùng chu quả này phối hợp với nhân sâm hai vạn năm và linh chi cực phẩm, hẳn có thể luyện chế ra hơn năm trăm viên siêu cấp Tẩy Tủy đan. Siêu cấp Tẩy Tủy đan là thuốc cực phẩm có thể ra lực lượng chung đoàn vũ lực chứ đùa hay sao.

Có nhiều được tài như vậy, hẳn cần phải làm gì? Đương nhiên là bế quan luyện đan rồi. Mịa, luyện ra mấy ngàn viên Tẩy Tủy đan cũng chẳng có nhiều tác dụng nữa. Trước hết ông đem mớ được tài luyện chế ra đặc cấp Tẩy Tủy đan cái đã. Dù sao bộ đội của Thú Nhân gia tộc vẫn còn đang chờ bã thuốc để chế thành Tẩy Tủy thủy. Mỗi lần luyện, cũng tạo ra được mười vại Tẩy Tủy thủy mà thôi, sau khi cho năm vạn Thú Nhân uống, còn lại một vại cho Tinh Linh pháp sư và Miêu Tộc thích khách. Về phần siêu cấp Tẩy Tủy

đan, để tăng thêm sức mạnh cho lực lượng thần cấp hậu giai của mình, hắn cũng luyện chế ra một trăm viên. Còn bã thuốc sau khi luyện chế siêu cấp Tẩy Tủy đan, hắn đem đi luyện chế thành sáu vại đặc cấp Tẩy Tủy thủy, mục đích là chuẩn bị sẵn cho đám cuồng chiến sĩ và Nanh Sói.

Chín ngày sau khi Đoạn Vân từ Tập Tu Tư trở về, cũng là ngày kết thúc khóa phương thức huấn luyện Ma Quỷ lần thứ hai, hắn cũng thuận lợi xuất quan sau chín ngày tu luyện. Việc đầu tiên sau khi xuất quan là hắn chạy vào phòng tắm rửa.

Nhờ có đại lượng Tẩy Tủy thủy, lực lượng quân đội biến thái của hắn một lần nữa lại thăng hoa lên một tầm cao mới. Vốn dĩ Thú Nhân võ sĩ đã ở mức thánh cấp sơ giai, sau hai mươi ngày huấn luyện Ma Quỷ cơ bản đạt tới thánh cấp trung giai, cộng thêm vào mười vại Tẩy Tủy thủy nhồi vào, thực lực của Thú Nhân võ sĩ tất cả trở thành thánh cấp hậu giai, thậm chí còn có cả đỉnh giai. Đương nhiên, cũng có cá biệt vài người biến thái trở thành thần cấp.

Cuồng chiến sĩ mới chính thức biến hóa kinh khủng. Khi chưa tiến hành phương thức huấn luyện Ma Quỷ, đám Cuồng chiến sĩ đã đạt tới thánh cấp sơ giai, trải qua nửa tháng huấn luyện, uống thêm với số thuốc đột trước, tất cả đã biến thành trung, hậu giai. Còn lần này trải qua nửa tháng huấn luyện, hấp thu những dược lực còn lưu lại của lần trước, bọn họ tất cả đều củng cố thực lực tại hậu giai và đỉnh giai cả. Đợt cấp thuốc lần này, hắn lại đặc biệt để ý chiếu cố một chút cho đội cuồng chiến sĩ, cho hai vạn cuồng chiến sĩ phục dụng bốn vại đặc cấp Tẩy Tủy thủy to tổ bố. Kết quả là, siêu cấp Cuồng chiến sĩ xuất hiện đầy nhà. Hai vạn cuồng chiến sĩ sau khi phục dụng đặc cấp Tẩy Tủy thủy, thay nhau trở thành thần cấp cả đám. Mấy trăm tên chưa thuận lợi vượt cấp thì dưới chính sách quần áo đã man của tên Đoạn Vân biến thái cũng bị bức bách vượt cấp cả.

Mẹ ơi! Hai vạn thần cấp Cuồng chiến sĩ, sau khi cuồng hóa thực lực có thể đạt tới cấp mười một. Đám này so với trên một ngàn thánh thiên sứ điều nhân xem ra còn mạnh hơn nhiều. Còn về chuyện tọa kỵ chuyên dụng cho sư một của Cuồng Long sư đoàn - Địa Hành Long, đã được chiếu cố ở lần trước, đều đã trở thành cấp tám trung hậu giai rồi. Hắn định sau một thời gian nữa sẽ biến họ thành thánh cấp, dù sao cũng cần phải có thực lực.

Còn trên một vạn tướng sĩ Nanh Sói thần cấp sơ giai, sau khi được phát hai vại lớn đặc cấp Tẩy Tủy thủy, đều đã trở thành thần cấp trung giai. Cả một đội quân thần cấp trung giai nhân loại, có nói cũng chẳng ai tin nhưng hắn lại có thể làm cho thủ hạ của mình đạt tới trình độ như vậy. Về phần tọa kỵ của Nanh Sói võ sĩ, Hắn lấy một vại Tẩy Tủy thủy dự trữ riêng cho gia tộc Tinh Linh pháp sư và Miêu Tộc thích khách phát cho đám cự long cấp bảy, làm cho cấp bảy cự long trở thành cấp tám. Cũng hứa với tất cả cự long, chỉ cần trung thành với gia tộc, sau này hắn sẽ làm đám cự long trở thành cửu cấp hết. Về phần phi long thì Đoạn Vân tự nhiên phải cho họ trở thành cửu cấp giống như Tiểu Phi Hiệp, đám phi long sẽ tuyệt đối trung thành với hắn.

Đám cự long đã dần dần chấp nhận thân phận thành viên gia tộc của mình, họ đều rất tự nguyện chấp nhận huấn luyện long kỵ từ giống như ba ngàn phi long vậy, trở thành một nhóm không quân rất hợp cách, có kỷ luật không quân rõ ràng. Mặc dù làm long kỵ, cự long cấp tám vẫn còn rất kiêu ngạo, tuy nhiên đều rất hoan nghênh việc được nhảy cấp. Bọn họ vốn cũng đã nghe nói về năng lực thần kỳ của gia chủ mình, cự long cấp bảy sau khi thể nghiệm khoái cảm được vượt cấp, cả đám cự long đều kính hắn như thần minh. Trong quá trình huấn luyện, đám cự long cũng rất cố gắng, bọn họ cố hết sức huấn luyện vì lời hứa sẽ tăng cấp cho họ của hắn.

Còn trên một ngàn Tinh Linh pháp sư của gia tộc, các nàng cũng rất cố gắng tu luyện ma pháp của mình, thực lực đều đạt được không ít đề cao. Trong vòng một tháng, Tinh Linh pháp sư lần lượt xuất hiện gần trăm thánh ma đạo, còn rất nhiều Tinh Linh pháp sư cũng chỉ còn cách mức thánh ma đạo một bước ngắn. Do vại Tẩy Tủy thủy vốn định cho Tinh Linh pháp sư uống đã bị Đoạn Vân đưa tuốt cho long kỵ, hắn giao cho một ngàn Tinh Linh pháp sư của gia tộc mỗi người một viên Tẩy Tủy đan, còn để các nàng trước uống một chén ma pháp thủy xong mới uống Tẩy Tủy đan vào. Kết quả là, dưới sự phối hợp của ma pháp thủy và Tẩy Tủy đan, thánh ma đạo đoàn của gia tộc đã hiện ra. Một ngàn Tinh Linh pháp sư toàn bộ đều trở thành thánh ma đạo cả. Hơn nữa, còn có hai mươi người vốn đã là thánh ma đạo nay trở thành pháp thần. Về phần mười thành viên lão thành của gia tộc, tự nhiên cũng trở thành pháp thần trung giai, còn nam Tinh Linh tên là Đặc Duy Tư cũng là đội trưởng của Tinh Linh pháp sư đoàn của gia tộc, dựa vào sự cố

gắng của mình đã trở thành pháp thần hậu giai.

Tên Đặc Duy Tư này là một nam Tinh Linh bị khinh miệt ở loài người xã hội, chỉ vì quá mức xinh đẹp sớm bị vài quý tộc biến thái tiết ngoạn. Bây giờ, tiểu tử nam Tinh Linh này nhìn qua còn lạnh hơn cả sắt thủ nữa. Nhưng Đoàn Vân lại rất thích, thủ hạ như vậy mới là thủ hạ tốt. Đoàn Vân từng nói với gã rằng là mình có thể cải tạo hình dáng của gã trở nên giống như một nam nhân thực thụ, nhưng bị gã cự tuyệt, gã nói thực lực mới là quan trọng nhất. Do đó, tiểu tử này quả thực đã trở thành một tên tu luyện điên cuồng.

Còn Miêu Tộc thích khách, sau khi trở về gia tộc cũng chính là vào lúc đám Thú Nhân đã tiến hành phương thức huấn luyện Ma Quỷ thức ngày thứ mười, theo đó họ cũng bắt đầu bước vào huấn luyện theo. Lần trước Đoàn Vân đã cung cấp thuốc cho họ, cộng thêm lần này huấn luyện thêm ba mươi ngày, bọn họ đều từ trung giai trở thành thánh cấp đỉnh giai cả lũ. Lần này, hắn phát thêm cho họ mỗi người một viên Tủy Tủy đan, kết quả là gia tộc bỗng sinh ra một ngàn thần cấp Miêu Tộc thích khách.

Trong hơn một tháng, quân đội của gia tộc huấn luyện vô cùng khẩn trương. Chung đoàn vũ lực của gia tộc tự nhiên cũng không dám nhàn rỗi. Năm đại siêu cấp ma sủng và Diệp Cô Thành mỗi ngày đều tiến hành một hai trận đánh nhau kịch liệt; một trăm hai mươi Thú Nhân hậu giai Kiếm Thần tiến hành huấn luyện còn dã man hơn cả phương thức huấn luyện Ma Quỷ, bọn họ chia làm bốn người một tổ cứ ba ngày lại thi đấu hữu nghị với năm đại siêu cấp ma sủng, mấy trận thi đấu hữu nghị bốn đánh một cuối cùng phát triển thành một trận đánh nhau mù trời, thậm chí gần như là chung cực đối quyết, sinh tử quyết đấu. Còn có mấy tên thần cấp trung giai cuồng chiến sĩ, bọn họ cứ hai người chống lại một mình Diệp Cô Thành hoặc là năm đại ma sủng.

Theo ý của Đoàn Vân biến thái, trải qua một tháng tu luyện, chung đoàn thực lực của gia tộc đã tăng lên một bước không nhỏ. Một trăm hai mươi Thú Nhân hậu giai Kiếm Thần và hai mươi đại thần thú thần cấp hậu giai, tất cả đều biến thành thần cấp đỉnh giai. Chỉ cần hắn cho họ một viên đặc cấp Tủy Tủy đan nho nhỏ là có thể đủ cho bọn họ đột phá tới cấp mười một. Thất đại trung giai Cuồng chiến sĩ cũng đạt tới thần cấp hậu giai. Năm đại siêu cấp ma sủng đang ở cấp mười một sơ giai cũng đều đã cảm nhận được sự đột phá. Diệp Cô Thành cũng dựa vào năng lực lĩnh ngộ vũ kỹ của mình mà nhảy thẳng tới cấp mười một hậu giai. Đây là thực lực tuyệt đối của mình sao?

Sau đó, để làm cho thực lực của mình càng ngày càng biến thái, hắn cho năm đại ma sủng và Diệp Cô Thành mỗi người phát hai viên siêu cấp Tủy Tủy đan, dưới hiệu lực của nó Diệp Cô Thành cảm nhận được một vài lực lượng của cấp mười hai, còn năm đại ma sủng bây giờ đã đạt tới cấp mười một trung giai, cũng bắt đầu cảm nhận được đột phá. Đoàn Vân cho một trăm hai mươi Thú Nhân, hai mươi đại thần thú, thất đại cuồng chiến sĩ mỗi người thả hai viên đặc cấp Tủy Tủy đan. Kết quả là, sau khi cả đám đánh nhau một trận mù trời, một loạt Thú Nhân kiếm thần cấp mười một được sinh ra, hai mươi gia tộc siêu thần thú cấp mười một cũng xuất hiện, về phần Cuồng chiến sĩ, tất cả cảm nhận được sự đột phá của thần cấp đỉnh giai.

Về phần những người đã cảm nhận sắp đột phá, hắn cho họ tiến hành một lần ẩu đả thăm đến mức không thể nào thăm hơn được. Nhờ quá trình hấp thu được lực kết hợp với áp lực ngoại giới, Diệp Cô Thành trở thành loài người siêu cấp cường giả cấp mười hai, năm đại ma sủng biến thành cấp mười một hậu giai biến thái kinh khủng. Về phần những người khác, tất cả đều biến thành cấp mười một.

Người thường xuyên song tu với hắn - La Lị miêu nữ, cũng sau lần huấn luyện này đã trở thành một cao thủ cấp mười một sơ giai. Thân hình nàng lại càng gợi cảm hơn.

Mịa! Cuối cùng trong lòng Đoàn Vân cũng không còn khúc mắc gì nữa. Lão tử có thực lực rồi, thiên sứ điều nhân hả? Lão tử đây cóc sợ, lão tử không tin ngay từ đầu người đã đem thần vương, hoặc là quang minh điều thần tới đây đối phó với lão tử. Về phần người phái ra vài tên thần tướng gì đó, ông tiêu diệt các người từng đứa một. Đợi cho thực lực lão tử lên rồi, lão tử sẽ tìm tới tận Điều thần giới các người, sau đó nhổ sạch mấy cái lông trên người các người làm chối lông gà.

Bất quá, Điều nhân ơi là Điều nhân, các người bây giờ ở đâu rồi?

212. Chương 212.hải Dương Sản Vật Ngân Phong Phú

Đương nhiên thực lực của mình ở Á Cương đã được tăng cao, đối với Thần Long bộ tộc có ấn ký của mình, Đoạn Vân tất nhiên sẽ không quên được. Thông qua truyền tống trận giữa Á Cương và Thần Long đảo, hắc chẳng mấy chốc đã xuất hiện tại Long đường của Thần Long đảo.

Qua một tháng phát triển, thể lực Thần Long đảo có thể nói một lần nữa đã đạt tới tầng cao mới. Dưới tay của Thần Long đã có số lượng hải thú cấp bảy tới mười vạn, cấp tám thì khoảng năm ngàn, về phần cấp chín, trừ đám Thần Long bộ tộc biến thái cũng có gần hai trăm người. Nghe nói còn có mười thần cấp hải thú phi Thần Long nữa.

Còn chung đoạn của Thần Long bộ tộc đương nhiên là Thần Long. Thực lực của toàn thể quân đội tại Á Cương đã tăng vọt, đám Thần Long cũng không thể thấp hơn. Thực lực của Âu Đặc Tư, Nỵ Khả, Long thái tử Lạc Khắc sau một tháng chùy luyện đã đột phá đạt tới cấp mười một sơ giai, mười đại hậu giai Thần Long đạt tới thần cấp đỉnh giai, cũng sắp đột phá tới cấp mười một đến nơi rồi. Về phần Thần Long thần trung giai, sơ giai, sau khi tu luyện cũng đều sắp sửa đột phá, chỉ cần hắc cho cấp mỗi người một viên được hoàn là có thể giúp cho họ đột phá. Sáu mươi con Thần Long cửu cấp, cũng đều có thực lực được củng cố ở cửu cấp hậu giai, hoặc là đỉnh giai.

Vốn thực lực Thần Long đảo bây giờ đã rất kinh khủng. Nhưng Đoạn Vân đối với thực lực như vậy vẫn chưa thỏa mãn, bởi vì Thần Long bộ tộc sẽ thay mình chiếm lĩnh toàn bộ hải giới, còn thể lực Hải tộc thì lại quá cường đại. Trừ Nam hải quá sức thần bí, Bắc hải Mỹ Nhân Ngư, Tây hải Bát Kỳ Đại Xà, Đông hải Sa Ngư Hoàng, bất kỳ một trong số ba thể lực này đều mạnh hơn Thần Long đảo không ít. Nhất là thể lực của Mỹ Nhân Ngư Bắc hải. Thực lực của hải hoàng Ba Nhĩ Hi Đặc rất có thể đã đạt tới cấp mười ba, còn Âu Đặc Tư cho dù cường thịnh tới đâu, thì cũng chỉ mới là cấp mười một sơ giai, tối đa chỉ có thể đả bại cấp mười một hậu giai thôi. Nếu chống lại một tên có sức mạnh cấp mười hai, cho dù là có lực hoàn thủ nhất định, nhưng vì giai vị chênh lệch, cuối cùng cũng sẽ bị thua thôi. Mấy người đứng đầu ba thể lực đó gần như không có ai còn ở cấp mười một.

Do đó, lần này Đoạn Vân không tiếc máu của mình cấp cho Thần Long bộ tộc. Âu Đặc Tư, Nỵ Khả, Mạt Khắc, ba người được hai viên siêu cấp Tủy Tủy đan, mười đại Thần Long được hai viên siêu cấp Tủy Tủy đan ; bốn mươi ba đầu Long thần trung giai, ba mươi lăm đầu thần sơ giai cũng được hai viên đặc cấp Tủy Tủy đan,. Còn sáu mươi Thần Long cửu cấp hậu giai hoặc là đỉnh giai, bọn họ cũng đều được hai viên đặc cấp Tủy Tủy đan.

Kết quả là không có gì ngoài dự kiến, cả nhà ba người Âu Đặc Tư dưới được lực cộng với uy áp của năm đại cấp mười một hậu giai ma sủng của hắc hợp lực với Diệp Cô Thành, trực tiếp lướt qua cấp mười một trung giai, trở thành cấp mười một hậu giai. Mười đại đỉnh giai Thần Long sau khi được hai viên siêu cấp Tủy Tủy đan, dưới cường hiệu của siêu cấp được liệu trở thành cấp mười một trung giai, còn bảy mươi tám Thần Long sơ giai hoặc trung giai, dưới uy áp của Âu Đặc Tư kích thích kết hợp với hiệu quả của hai viên đặc cấp Tủy Tủy đan, trở thành Thần Long thần cấp hậu giai thậm chí đỉnh giai. Còn sáu mươi cửu cấp Thần Long cũng lần lượt vượt cấp trở thành thần cấp Hoa Hạ Thần Long. Người nghĩ mà xem, lực lượng đó kinh khủng đến như thế nào.

Hắc ước đoán sơ sơ, ba người nhà Âu Đặc Tư cấp mười một hậu giai, nếu liên thủ thì cũng có thể tiêu diệt được Bát Kỳ Đại Xà cấp mười hai, chống lại Sa Ngư Hoàng phỏng chừng cũng có thể thắng thế một chút, về phần tên Hải Hoàng có thực lực thâm sâu khó lường, xem ra vẫn còn kém một chút.

Được Đoạn Vân cải tạo, Thần Long đảo đã có vô số cao thủ thực lực đỉnh giai vô cùng cường đại, nhưng lực lượng tầng dưới cùng rõ ràng hơi ít. Để đảm bảo Thần Long đảo phát triển thật tốt, hắc ra lệnh cho Âu Đặc Tư mau chóng phát triển đội quân ma thú, theo như một vài Hải thú báo cáo, bây giờ đại quân thủ hạ của Hải Hoàng đã quá một ức rồi. Tuy chỉ là đám lính hải thú cấp thấp, nhưng nghe nói bên trong Hải thú cấp bảy cũng phải có tới trăm vạn, cấp tám thì hơn mười vạn, cũng cấp chín cũng phải gần vạn.

- Chủ nhân, bây giờ Thần Long đảo đang thu phục toàn Hải thú từ cấp bảy trở lên, việc này có phải là không được thực tế? - Âu Đặc Tư hỏi hắc.

Hắc suy tính một lát không trả lời mà hỏi lại:

- Người muốn thu phục cả Hải thú cấp thấp sao?

- Đúng vậy, dù sao ở trên Lợi Ngõa hải dương cũng chỉ có rất ít hải thú cao cấp. Nếu chúng ta bỏ qua đám hải thú cấp thấp thì việc mở rộng thực lực của chúng ta sẽ bị ảnh hưởng. - Âu Đặc Tư trả lời.

Hắn phì cười, phân tích:

- Số lượng hải thú cao cấp không ít đâu. Theo ta được biết, bên trong Ma Thú Sâm Lâm có trên trăm con vạn ma thú cấp bảy, ta nghĩ trên biển, số lượng ma thú cấp bảy hẳn là hơn hàng ngàn vạn lần ấy chứ. Dưới tay Hải hoàng, cũng có hơn trăm vạn hải thú cấp bảy rồi. Trí tuệ hải thú cấp thấp cũng có hạn, căn bản là không thể thu phục làm binh lính được. Dù sao cũng có vài hải thú đặc biệt thông minh sẽ có tiền đồ phát triển nhất định. Nhưng ma thú có uy áp, thu phục đám hải thú cấp thấp cũng chỉ có thể cho làm tử dân, chứ không thể cho làm thủ hạ được. Do đó, đối với chúng ta bây giờ, việc thu phục đám hải thú cấp thấp cũng không có lợi gì. Nhiệm vụ chủ yếu của chúng ta là phát triển thế lực của mình, chỉ cần chúng ta thu phục được những ma thú cao cấp làm thủ hạ, hải thú cấp thấp cũng gõ keng một cái là về cả lũ?

Nghe hắn nói, Âu Đặc Tư trong lòng thấy thông suốt hơn:

- Cũng nhờ chủ nhân nhìn xa trông rộng.

Hắn cười xoay người đang muốn rời đi. Âu Đặc Tư bỗng gọi giật lại.

- Chủ nhân từ từ đã.

Đoạn Vân quay đầu lại, hỏi gã:

- Còn có việc gì nữa?

Âu Đặc Tư đưa cho hắn một không gian giới tử, nói:

- Chủ nhân, đây là dược tài có ẩn chứa năng lượng cường đại mà Thần Long chúng ta dựa vào năng lực đặc thù có thể cảm ứng năng lượng đã thu hoạch được dưới đáy biển và trên một vài hải đảo.

Hắn nhận giới tử, dùng thần thức quét qua không gian giới tử, mặt lộ ra vẻ kinh hãi.

- Nhiều như vậy sao? Không gian giới tử mấy trăm mét khối đều chất chật ních. Trong đó có rất nhiều dược tài có ẩn chứa năng lượng không dưới chu quả. Xem ra đại dương quả nhiên là một nơi tích tụ nhiều của cải. - Hắn vô cùng kích động thở dài một hơi.

- Chủ nhân, bên trong có một thứ gọi là hải dương tâm do chúng ta tìm được dưới đáy biển. Hải dương tâm này là một loại san hô, bên trong ẩn chứa năng lượng thủy hệ rất lớn. Nhưng trực tiếp dùng nó lại không thể tiêu hóa được. - Âu Đặc Tư giảng giải cho hắn.

Đoạn Vân lấy vài viên trân châu màu trắng khá lớn ra khỏi giới tử, ngắm nghía:

- Cái này ấy hả? Cái thứ bé như cái móng tay này mà lại ẩn chứa năng lượng thủy hệ vượt qua ma tinh cấp mười, thật sự là hiếm thấy. Đây có phải là thực vật không nhỉ? Cho dù là thực vật hay động vật cũng không sao. Ta đều có thể đem đi luyện hóa hết. Bên trong giới tử có bao nhiêu viên như vậy?

- Bên trong giới tử có một trăm viên như vậy. - Âu Đặc Tư trả lời.

Đoạn Vân lục lợi trong giới tử một lúc. Lăn thò ngoáy này càng làm cho tinh thần hắn phấn khích hơn.

- Đây là Hải sâm.

Hắn cầm lấy một gốc cây hơi giống nhân sâm, giọng kích động. Dựa vào cảm giác đối với linh khí, hắn phát hiện đây là hải sâm, tuổi đã vượt qua năm ngàn năm rồi. Quả đúng là bảo vật.

- Ủa? Cái này chẳng phải là tuyết liên trong truyền thuyết sao. Nó ẩn chứa băng hệ năng lượng mạnh quá.

- Chẹp chẹp Chẳng lẽ cái này là Huyết linh chi trong truyền thuyết? Tìm được ở hải đảo hả? Tốt! Có hơn phân nửa là ba vạn năm tuổi, mà có tới hai mươi cây. Linh chi và nhân sâm hai ngàn năm cũng có không ít, xem ra mấy thứ này có thể luyện chế được mấy thứ còn dã mang hơn cả siêu cấp Tủy Tủy đan nữa ấy chứ. Ha ha

- Cái này thì sao? Chà chà ta cũng không đoán được là cái gì, dù sao bên trong cũng ẩn chứa năng lượng không nhỏ, cũng tương đương với nhân sâm ngàn năm. Còn cái này, chắc chắc... Tốt quá! Xem ra sau này cũng có đủ tài liệu để luyện chế vô số được hoàn hảo cao thực lực cho thủ hạ rồi. Âu Đặc Tư, người vất vả quá.

Thoảng cái đã lấy được nhiều đồ tốt như vậy, hân rất cao hứng nức nở khen gã.

Đối với người khác, được vật này của hắn chỉ làm cho tăng lên chút thực lực, thậm chí còn như một thứ phế vật vô dụng, nhưng những đồ gần như bỏ đi này rơi vào tay hắn đều có thể coi là bảo vật. Hắn ước chừng, nếu lợi dụng tốt chỗ tài liệu này cũng đủ để làm cho mười vạn lực lượng cấp bảy, cấp tám của mình toàn bộ đề cao ít nhất một giai. Mặc dù đều khai thác ở dưới đáy biển nên rất nhiều thứ ẩn chứa đại lượng năng lượng thủy hệ, nhưng nếu dùng tài liệu này hắn có thể luyện chế những Tủy Tủy đan thích hợp cho đám Hải thú phục dụng nhằm tăng thêm lực lượng thủy hệ cho chúng. Hơn nữa, con hải sâm đó, thêm vào hai mươi huyết linh chi Được thu hoạch từ hải đảo, cũng có thể luyện chế những được hoàn hảo còn kinh khủng hơn siêu cấp Tủy Tủy đan - Thăng cấp bản siêu cấp Tủy Tủy đan. Tổng cộng, mấy thứ này mới có lợi cho đám thủ hạ đã đạt tới cấp mười hai của mình.

- Chủ nhân, đây là nhiệm vụ của ta. - Âu Đặc Tư cung kính nói với hắn.

Âu Đặc Tư lại bẩm báo tiếp:

- Chủ nhân, chúng ta còn tìm được một vài mỏ khoáng sản dưới đáy biển.

-Ồ, tốt. Mỏ khoáng sản gì thế? - Đoạn Vân hứng thú cười hỏi.

Đáy biển xem ra phong phú hơn nhiều so với đại lục, có mỏ khoáng sản cũng là chuyện bình thường.

- Có một mỏ quặng sắt, còn có cả mỏ bạc nữa. Ngoài ra, chúng ta còn thu hoạch được hơn một ngàn cân không gian thạch và tinh thần thạch dưới đáy biển. - Âu Đặc Tư vui vẻ trả lời.

- Hô hô Mẹ kiếp! Thật sự là những bảo bối tốt. Mỏ sắt nhất định phải khai thác, mỏ bạc cũng nhất định phải khai thác nốt. Không gian thạch và tinh thần thạch thì làm sao các người tìm được được thế?

Có quặng sắt hay bạc thì Đoạn Vân cũng không cảm thấy ngạc nhiên, mấy thứ này trên đại lục cũng tìm được vào mỏ, nhưng không gian quặng thạch lại khiến cho hắn giật mình. Mấy thứ đó trên đại lục hầu như không có.

- Tìm cũng dễ thôi, nhìn qua hình dáng dường như hơi giống vẩy thạch. Hình như là từ trên trời rơi xuống biển.- Âu Đặc Tư trả lời.

Nghe vậy, hắn cũng rất cực hiểu được tại sao trên đại lục không có không gian quặng thạch. Hóa ra không gian quặng thạch là từ vũ trụ rơi xuống, chẳng trách. Xem ra, trong vũ trụ mệnh mông nhất định có một tinh cầu có năng lượng không gian rất biến thái, ở tinh cầu đó có thể phát sinh ra những vụ nổ. Còn Ma giới sở dĩ có liên lạc khó hiểu với đại lục, có thể có những liên quan với những mảnh nhỏ ẩn chứa không gian năng lượng từ vũ trụ này.

213. Chương 213. Đại Lục Nhân Tộc Đại Nhất Thống

Thực lực Đoạn Vân bây giờ có thể nói là tăng vọt vượt bậc. Bởi vì tam đại đế quốc thực lực cực mạnh trên đại lục đều đua nhau tụ tập dưới cờ của hắn. Còn Thần điện, Long tộc đều đã nếm qua sức mạnh của hắn, do đó những tiểu quốc trên đại lục cũng chỉ có thể đua nhau dựa dẫm vào Trung Hoa gia tộc.

Mặc dù chẳng ai muốn dựa vào người khác, chẳng ai muốn trở thành một nước chư hầu. Nhưng tình thế bây giờ Đoạn Vân lại mạnh hơn mình quá nhiều. Trong số đại bộ phận các quốc gia nhỏ, có những vương quốc quy thuận hắn giống như hiệu ứng dây chuyền. Giới bình dân tới tập thông qua chính quyền địa phương yêu cầu tăng lớp lãnh đạo của vương quốc biểu đạt ý nguyện muốn đưa nước mình dưới cờ của hắn. các nước Thiên Long, Tập Tu Tử, Lôi Ngạo, Đường Cổ Lạp Sơn, thậm chí cả Thần điện, cũng liên tục gây áp lực tới những thế lực chưa quy thuận Trung Hoa gia tộc, yêu cầu hòa bình thống nhất đại lục.

Dưới áp lực từ bên trong và ngoài nước, vô số nước nhỏ đua nhau giao quốc thư cho Trung Hoa gia tộc, đề nghị trở thành chư hầu của Trung Hoa gia tộc hoặc là trở thành nước được bảo hộ. Bọn họ cũng đề nghị với Trung Hoa gia tộc, mời hần tới thành lập Nanh Sói bộ đội tại bốn quốc, cũng giống như Thiên Long, các nước chư hầu khác của Trung Hoa gia tộc hần cho tiến hành cải cách quân sự, chính trị, kinh tế, giáo dục. Thậm chí có vài vương quốc còn muốn đặt thêm chữ Trung hoa bên trên tên nước của mình nữa. Tóm lại, tất cả những nước này đều muốn tập trung dưới sự lãnh đạo của hần và Trung Hoa gia tộc.

Rất nhiều quốc vương đã biết tới một chuyện: trước mặt Đoạn Vân cường đại, bọn họ chỉ có thể vĩnh viễn làm một nước nhỏ, nếu muốn lớn mạnh cũng chỉ có thần phục hần. Những nước có quốc vương ngu ngốc vô năng, sẽ biết là nếu không thần phục hần thì sẽ gặp phải chuyện gì? Thực lực Nanh Sói dũng mãnh thâm sâu không lường? Hay là hơn mười vạn đại quân Địa Tinh trong quá trình đại chiến không một người nào bị thương vong? Nếu không cũng sẽ là đối phó với trăm vạn hùng sư của tam đại đế quốc? Không ai biết hần đến tột cùng còn có thực lực nào nữa, tuy nhiên họ đều biết trên đại lục, cho dù tất cả các đế quốc, vương quốc, tập hợp toàn bộ các thế lực lại, tuyệt đối không tới một nửa của hần. Huống chi, bây giờ những thế lực chủ yếu trên đại lục đều đã tụ tập dưới cờ của hần cả rồi.

Muốn sinh tồn hay là muốn diệt vong, đây là sự lo lắng của tất cả các thế lực lớn trên đại lục. Lựa chọn giữa sinh và tử, mạnh hay yếu, trên đại lục đối với Đoạn Vân, đối với hai chữ Trung Hoa, phải phân tích rất kỹ về lý hay cảm tính.

Trung Hoa, một gia tộc cường đại, làm cho các thế lực trên đại lục nghe thấy đều phải rùng mình. Quy hàng dưới trướng, trở thành một thành viên của Trung Hoa gia tộc, người sẽ cảm thấy đó là một việc tốt đến như thế nào, đó là một việc tự hào đến như thế nào, cũng là một việc an toàn như thế nào. Nếu ai không có tầm nhìn xa, muốn chống lại thì kết quả không cần nói cũng biết. Hai chữ Trung hoa đủ để làm cho tất cả những thế lực thù địch sợ hãi, là cơn ác mộng vĩnh viễn không dứt của của địch nhân.

Đoạn Vân, một nam nhân cường đại, một nam nhân tuyệt đối thần bí. Hần từ một tế tự có năng lực thần kỳ, trở thành một người có lực lượng lớn mạnh nhất Mộng Đa Lợi Á. Lực lượng của hần tột cùng mạnh đến đâu, người cũng không thể tưởng tượng. Thực lực người có thể rất mạnh, là thánh cấp hay thần cấp, người cũng có thể biết được, nhưng mà lực lượng của hần, thực lực của hần mạnh như thế nào người cũng không thể tính ra được. Tế tự thuật của hần có thể làm cho người ta cơ hồ đạt tới bất tử, hần mạnh tới mức tử thần cũng phải đầu hàng. Đoạn Vân đã không còn là một con người, trong lòng đại bộ phận người trên đại lục, hần đã là một vị thần. Người có thể tưởng tượng, nếu hần không thể xem như thần, chẳng biết những vị thần mình ẩn náu ở ở nơi nào đó dựa vào cái gì mà nói bọn họ là thần chứ?

Một nam nhân cường đại, sáng tạo ra một gia tộc còn mạnh hơn một đế quốc. Đây là một truyền kỳ, một thần thoại sử thi. Quan trọng hơn Trung Hoa gia tộc, trên đại lục cũng không phải là một thế lực tà ác, bởi vì nó có một gia chủ là một tế tự có danh vọng cao trên đại lục, một Đại giáo hoàng thần bí có thể cho người bất tử một cách thần kỳ. Còn nữa là sự cường đại của nó, người có thể tưởng tượng rằng, đối mặt với một thế lực vừa cường đại vừa đại biểu cho chính nghĩa, người sẽ lựa chọn thần phục, hay là muốn lựa chọn diệt vong?

Hôm nay là ngày thứ mười sau khi kết thúc phương thức huấn luyện Ma Quỷ, cũng là mười ngày sau khi thực lực hần đại tăng, Ước Hàn báo cáo cho hần về tình hình trên đại lục.

- Thiếu gia, từ khi tin tức Tập Tu Tư và Lôi Ngạo trở thành một nước phụ thuộc Trung Hoa gia tộc chúng ta lan đi khắp đại lục, trên đại lục tuyệt đại đa số vương quốc nhân loại đều lần lượt phái ra sứ giả tới Á Cương, bọn họ giao văn thư quy thuận gia tộc, cũng đưa ra yêu cầu thành lập Nanh Sói phân đội tại bốn quốc và thỉnh cầu tiến hành các hạng mục cải cách. Người xem, đây là danh sách các quốc gia hoặc tổ chức nguyện ý quy thuận. - Ước Hàn cẩn thận đưa cho hần một xấp văn thư.

Đoạn Vân nhận xấp văn thư xem, bên trong có hơn mười quốc gia lớn nhỏ, còn có những tổ chức như dòng binh công hội, ma pháp công hội.

- Ước Hàn, trên đại lục còn có bao nhiêu thế lực không có phản ứng? - Hần vừa nhìn văn thư, vừa hỏi Ước Hàn.

Ước Hàn cẩn trọng, trả lời:

- Thiếu gia, trên đại lục có tam đại đế quốc, bây giờ đã là thế lực của chúng ta. Hiện tại có bốn mươi lăm người vương quốc lớn nhỏ, bây giờ đã có ba mươi lăm vương quốc tỏ ý muốn thần phục, muốn thành làm chư hầu của Trung Hoa gia tộc chúng ta. Thậm chí có vài vương quốc không ổn định còn đề nghị trở thành một tỉnh của gia tộc hoặc đề nghị trở thành một lãnh địa. Trong số các vương quốc trên đại lục, phần lớn đều có biểu hiện muốn thần phục, còn vài tiểu vương quốc chưa có động tĩnh, chủ yếu là vì nội chiến, quốc vương mấy tiểu vương quốc đó vì nội chiến mà thay đổi liên tục. Dong binh công hội và ma pháp công hội là hai tổ chức, bọn họ có thực lực không nhỏ trên đại lục. Tôn chỉ thành lập chính là muốn phát triển thực lực cường giả. Nhất là dong binh công hội, bọn họ có mấy trăm vạn phần dong binh phân bố khắp nơi trên đại lục, thực lực đều cấp năm sáu trở lên cả, phải tới năm sáu mươi vạn người. Ma pháp công hội trên đại lục là một tổ chức do ma pháp sư lập nên, chủ yếu là phụ trách khảo hạch và chứng nhận cho ma pháp sư. Ta nghĩ chúng ta nhất định phải khống chế hai thế lực này, sau đó phái ra vài người tới nói liên lạc với họ. Họ nghe nói bèn nguyện ý thần phục.

Bằng trí nhớ tuyệt đỉnh, chẳng mấy chốc Đoạn Vân đã nhớ kỹ danh sách kia. Hắn nói:

- Tốt, ma pháp công hội và dong binh công hội mặc dù chỉ là tổ chức, nhưng bọn họ tầm ảnh hưởng lớn trên đại lục. Việc phát triển sau này của chúng ta rất cần tới họ. Người phải đưa những lãnh đạo của hai tổ chức này mau chóng phát triển thành hạch tâm nhân viên của Trung Hoa gia tộc.

- Dạ, thiếu gia. - Ước Hàn cung kính tuân lệnh.

- Được rồi, số người trên đại lục có tổng cộng có bao nhiêu? Một vương quốc bình thường có bao nhiêu dân số? - Hắn hỏi.

- Thiếu gia, theo thống kê chưa đầy đủ, số người trên đại lục tổng cộng đại khái năm mươi triệu, Thiên Long có bảy triệu, Lôi Ngạo và Tập Tu Tư có sáu triệu trở lên, dân cư tam đại đế quốc tổng số đạt tới gần hai mươi triệu; về phần các vương quốc khác trên đại lục, có hơn mười nước có dân cư hơn một triệu, phần lớn những nước còn lại có từ một ngàn vạn tới một triệu. Dân cư những tiểu vương quốc có dân số trăm vạn bình thường sẽ bị những nước khác nuốt chửng. Thú Nhân đế quốc có tám ngàn vạn thú nhân, nhưng vì họ chiếm cứ một địa phương rất lớn, hơn nữa lực chiến đấu của thú nhân rất cường hãn, do đó được xưng là một đế quốc; Tinh Linh vương quốc mặc dù chiếm cứ một phần lớn rừng rậm khổng lồ, nhưng vì số lượng Tinh Linh chỉ có sáu trăm vạn, do đó chỉ là một vương quốc.

Đoạn Vân đầu khê gật gù:

- Hóa ra là như vậy. Được rồi, Tinh Linh vương quốc và Thú Nhân đế quốc có phản ứng gì không?

Hai chủng tộc này rất tốt a, nhất định phải thu phục mới được.

Ước Hàn nhú mày, tâu:

- Thiếu gia, bọn họ đều không có phản ứng gì, dường như muốn lơ chúng ta đi.

Hắn cười nhận xét:

- Thú Nhân và Tinh Linh hay coi thường loài người, tự nhận mình rất cao quý. Nhất là Tinh Linh, mỗi người đều kiêu ngạo vô cùng. Nhưng người đừng lo, bên trong thế lực của Trung Hoa gia tộc chúng ta chủ yếu đều là dị tộc. Ba mươi vạn Thú Nhân, ba mươi vạn Tinh Linh, ba mươi vạn Ải Nhân, thế lực gia tộc hiện bây giờ đều là dị tộc. Vậy, Bắc Cương Man tộc hẳn là sắp thống nhất rồi hả?

- Đúng vậy thiếu gia, dưới sự hiệp trợ của Lôi Ngạo đế quốc, Man Tộc thủ lĩnh A Tháp đã cơ bản thống nhất Bắc Cương Man tộc. Mấy ngàn vạn Man tộc đều thay nhau tới quy hàng, còn A Tháp phái người đến xin phép thiếu gia, nói là muốn thành lập một Man tộc quốc gia ở Bắc Cương. - Ước Hàn trả lời.

- Tốt, cho A Tháp đảm nhiệm đệ nhất quốc chủ của Man tộc, quốc hào tên là Mông Cổ. - Hắn thú vị đặt một cái tên cho nước mới.

- Mông Cổ? - Ước Hàn hỏi lại vẻ rất kỳ quái.

Hắn cất tiếng cười rất quý dị:

- Đúng vậy, tên là Mông Cổ. Nếu bọn họ hỏi vì sao gọi tên này, nói là bổn thiếu gia đặt cho. Sau này, Mông Cổ vương quốc! Ồ không, Mông Cổ hoàng đế sẽ có tên là Đại Hãn. Còn A Thập, ta đổi cho hắn một tên mới là Thành Cát Tư Hãn. Sau này, Thành Cát Tư Hãn sẽ theo đại quân Đoàn Vân ta chinh phục khắp nơi trên thế giới. Người bảo Thành Cát Tư Hãn, cũng chính là A Thập nhanh chóng phát triển quốc gia của mình. Sau một thời gian nữa, ta muốn cho hắn đi chinh thảo tây đại lục.

- Thiếu gia, người không phải đang nói đùa đó chứ? - Ước Hàn nghe nói dường như lên cơn đau tim ập đến. Hắn chỉnh sắc mặt nghiêm túc:

- Tuyệt đối ta không nói đùa, người nghĩ lại mà xem, thực lực võ sĩ Man tộc rất cường hãn, hơn nữa Man tộc là toàn dân giai binh. Bây giờ lại đã thống nhất thành một khối, nếu xét về thế lực của Mông Cổ hiện nay, nếu không khuếch trương thật sự là lãng phí. Chắc, bọn họ chỉ là một chủng tộc dựa vào thu phục man thú và thuần dưỡng man thú, lại không làm nông. Người muốn cho bọn họ ăn cái gì? Chỉ chờ sau khi họ phát triển kinh tế nông nghiệp, mục nghiệp, bọn họ mới có thể từ từ khuếch trương lên được. Như vậy không cần binh lính, chẳng lẽ ta lại dùng võ sĩ đầu hàng đi chinh thảo tây đại lục sao?

- Ồ! Nguyên lai là như vậy. Được, ta sẽ mau chóng truyền đạt chỉ thị của ngài cho A Thập, à cũng là Thành Cát Tư Hãn. - Ước Hàn nói vẻ đã sáng tỏ.

Sau một lúc suy tính, hắn nói:

- Bây giờ thế lực Nhân tộc trên đại lục đã cơ bản thống nhất. Ước Hàn, người làm việc này cho ta: phái quân tới các nước, triệu tập một hội nghị thượng đỉnh các nhà lãnh đạo quốc gia ở Á Cương, mười ngày sau ta muốn mở hội nghị đại lục. Nhớ, phải toàn bộ, hơn nữa phải là lãnh đạo cao nhất. Những nước không muốn quy thuận cũng nên phái ra một đại biểu tới. Cứ vài Thú Nhân và Tinh Linh gia tộc ra, Kiếm thần cấp mười một và mấy Tinh Linh pháp thần, nhất định phải mời bọn họ phái người tới.

- Rõ.

214. Chương 214. Đại Lục Hội Nghị Quân Quân Tự

Mười ngày sau, đó là một buổi sáng rất tinh khiết, bầu trời dường như cũng muốn chào mừng cuộc sống mới này, nơi nơi đều tràn ngập ánh mặt trời. Hôm nay là một ngày đặc thù, bởi vì hôm nay trên đại lục có một đại sự, một sự kiện từ trước tới nay chưa bao giờ xuất hiện. Tất cả quốc vương, đế vương trên đại lục đều tụ tập về Á Cương, đại biểu của thần điện cũng xuất hiện trong cuộc thịnh hội lần này.

Rất nhiều lãnh đạo và nguyên thủ các vương quốc tụ hội tại đây, quả là một việc xưa nay chưa hề có. Họ sợ dĩ tương tự ở đây cũng vì một yêu cầu của một người, cũng một mệnh lệnh của một nam nhân. Do đó, ngày hôm nay là một ngày vĩnh viễn không bao giờ bị lãng quên trên đại lục, đây là ngày mà Mộng Đa Lợi Á lần đầu tiên mở một hội nghị về tương lai đại lục, biểu tượng cho sự hoàn toàn thống nhất trên đại lục, cũng là một ngày mở ra một kỷ nguyên mới.

Ngày 01 tháng 6 năm 10289 nữ thần lịch, hội nghị thượng đỉnh Trung Hoa gia tộc, quốc vương các nước, đế quốc, vài những tổ chức đều tụ tập đông đủ. Đại diện thần điện tham dự hội nghị lần này không phải là lão giáo hoàng, mà là Tập Tư Kỳ Hồng y đại chủ giáo, vì Đoàn Vân bản thân đã là Thần điện Đại giáo hoàng rồi. Thú Nhân đế quốc và Tinh Linh vương quốc cũng e dè thế mạnh của hắn cũng phái ra đại biểu dự hội nghị, nghe nói cả hai tên gia hỏa đó đều là hai người có địa vị tương đương với thừa tướng - Một lão hồ ly và một Tinh Linh Đại trưởng lão.

Tiểu Nguyệt bụng mang dạ chứa đã sáu tháng cũng tham dự hội nghị. Dựa theo thời gian mang thai chín tháng trên đại lục, còn gần ba tháng nữa thì nhi tử của hắn cũng sẽ xuất thế rồi; Khải Lợi nữ hoàng Thiên Long đế quốc cũng tham dự hội nghị; hoàng đế Lôi Ngạo đế quốc Bỉ Đắc, nhìn qua cũng khoảng ba mươi tuổi, vẻ mặt rất uy nghiêm, đại biểu cho Lôi Ngạo đến tham gia; Tập Tư Đế Quốc hoàng đế Mạch Khắc Hư Tư, lão gia hỏa này lúc này nhìn qua cũng không thể gọi là già được, dù sao hắn cũng từng cho lão một viên Tẩy Tủy đan; quốc vương Địa Tinh - Đạt Lí Khắc; Thành Cát Tư Hãn vừa trở thành Đại hãn của Mông Cổ. Những người này đều là đã hoàn toàn là những thế lực thuộc về Trung Hoa gia tộc, đều được

ngồi ở hang ghế đầu. Sau khi cân nhắc tính đặc thù của Tinh Linh vương quốc và Thú Nhân đế quốc, hai đại biểu thế lực này cũng được an bài ở phía trên.

Còn phía sau, có bốn mươi bốn quốc vương trên đại lục. Trong đó có năm người chỉ là quốc vương lâm thời, vì năm tiểu quốc đang chiến loạn. Tuy nhiên do e ngại sự cường đại của hãn, vài quốc gia này cũng tạm đình chiến. Dù sao trước mặt Đoạn Vân, bọn họ chỉ là con kiến mà thôi. Bốn mươi bốn quốc vương, đã có ba mươi lăm vương quốc thần phục hãn rồi, còn những nước khác sau khi hãn phái Nanh Sói long kỵ sĩ đi 'mời' họ tới thì các thế lực lớn nhỏ toàn bộ đều nguyện ý nghe hiệu lệnh từ Trung Hoa gia tộc. Ai mà chẳng biết, với thanh vọng và thực lực của Đoạn Vân trên đại lục, bọn họ nếu không phải chủ động đầu hàng, cũng sẽ bị chinh phục bằng vũ lực. So với việc bị người ta cưỡng ngược khuất phục, còn không bằng đầu phục sớm.

Nhìn năm mươi nhà lãnh cao cấp đạo các quốc gia trên đại lục trước mắt, Hãn ngồi trên ghế thủ tọa khẽ gật đầu hài lòng, ra hiệu cho Ước Hàn chuẩn bị bắt đầu.

Với tư cách là đại quân gia gia tộc, Ước Hàn cầm một xấp văn thư đi đến trước từng các nguyên thủ quốc gia nhất nhất giới thiệu một lần. Sau đó gã quay về nhà lãnh đạo nói:

- Xin kính chào các vị hoàng đế, nữ hoàng, quốc vương, nữ vương. Vừa rồi ta đã giới thiệu về các nhà lãnh đạo cao nhất của bốn mươi lăm vương quốc nhân loại, tam đại đế quốc nhân loại, Địa Tinh vương quốc, Mộng Cổ đế quốc. Đương nhiên, còn có đại biểu của Tinh Linh vương quốc và Thú Nhân đế quốc. Đối với những vị quốc chủ, ta nghĩ các người cũng đều rõ, mọi người đang ngồi đây đều là nguyên thủ quốc gia. Hôm nay triệu tập các người tới Trung Hoa gia tộc, chủ yếu là muốn thương nghị những vấn đề có liên quan đến quy định và sự phát triển đại lục sau này. Các vị đang ngồi đây, đều nguyên thủ của những quốc gia đã nguyện ý quy thuận Trung Hoa gia tộc ta hoặc là đã là thành viên của ta Trung Hoa gia tộc khắp nơi trên đại lục. Do đó, hôm nay, mọi thế lực trên đại lục cần phải đạt tới sự thống nhất về hình thức. Sau đây, xin mời gia chủ Đoạn Vân thiếu gia của Trung Hoa gia tộc.

Sau lời mời của Ước Hàn, Đoạn Vân lúc này mới từ chỗ ngồi đứng lên.

Nhìn lướt qua những vị quốc chủ trước mắt, hãn bắt đầu nói:

- Các vị quốc chủ, xin chào các vị. Ta là Đoạn Vân. Hôm nay là một ngày rất đặc biệt, bởi vì sau ngày hôm nay, cả Mộng Đa Lợi Á đại lục cũng sẽ được tuyên cáo thống nhất.

Nói đến đây, Đoạn Vân dùng thần thức lướt qua những quốc chủ ở đây, phát hiện Mạch Khắc Hư Tư và Bỉ Đắc đều rất bình thản, vài đại biểu của những thế lực nhỏ trực thuộc mình thì có vẻ hưng phấn, còn rất nhiều quốc vương thì lại mặt ủ mày chau. Dù sao quyền lợi bị người ta đoạt đi ai mà cảm thấy dễ chịu cho được.

Mỉm cười, Hãn tiếp tục:

- Nhưng các vị cứ yên tâm, việc thống nhất cũng không phải là muốn truất ngôi vị hoàng đế hoặc vương vị của các người. Các vị vẫn là quốc chủ của quốc gia như trước, các vị vẫn tiếp tục lãnh đạo quốc dân của các vị. Trung Hoa gia tộc ta là một thế lực đã vượt khỏi tầm một thế lực một quốc gia rồi. Có thể nói, thủ hạ của ta đã là lực lượng đỉnh cao của đại lục... Tuy nhiên Trung Hoa gia tộc ta không có ý gì khác, chỉ là muốn hủy diệt thế lực tà ác trên đại lục. Mặt khác, tôn chỉ của Trung Hoa gia tộc là muốn duy trì hòa bình và bảo vệ đại lục.

Ta sở dĩ muốn triệu tập hội nghị này, chủ yếu là nói rõ cho các vị biết về lập trường của Trung Hoa gia tộc, cho thấy lập trường của Đoạn Vân ta. Rất nhiều người trong số các vị có lẽ đang lo sợ việc kiến quốc của Trung Hoa gia tộc, Đoạn Vân ta khi nào thì lên làm hoàng đế của đại lục. Bất quá ta cần phải nói rõ ràng, Trung Hoa gia tộc của ta sẽ không lập quốc. Một quốc gia đối với Trung Hoa gia tộc ta mà nói thì thật sự vẫn còn quá nhỏ bé.

Dừng một chút, hãn nói tiếp:

- Nói cách khác, các vị là những thế lực chư hầu của Trung Hoa gia tộc. Các vị vẫn là quốc vương, hoàng đế như trước, quốc gia của các vị vẫn là quốc gia đó, nhưng các vị phải nghe sự điều khiển của Trung Hoa

gia tộc. Việc đầu tiên các vị cần làm là làm một thành viên của Trung Hoa gia tộc. Nếu có ai không muốn gia nhập Trung Hoa gia tộc ta, các vị có thể đưa ra ngay bây giờ.

Nhìn lướt qua hai lượt, hần khê gật đầu rất hài lòng. Xem ra, các quốc gia trên đại lục không ai dám chống đối mình. Dù sao mình thật sự quá mức cường đại.

Lúc này, một quốc vương tuổi chừng ba mươi rụt rè gơ tay lên.

Sau khi Đoạn Vân gật đầu ra hiệu, vị quốc vương đó hỏi:

- Đoạn ... Đoạn Vân đại nhân, xin hỏi một chút. Sau khi Tiểu vương quốc chúng ta gia nhập Trung Hoa gia tộc, chúng ta cần phải làm gì?

Hần cười, nói trả lời:

- Câu hỏi rất hay. Chúng ta phải làm gì, đây chính là vấn đề. Đầu tiên, các vị cần phải cải cách. Theo chân của tam đại đế quốc, tiến hành cải cách trên phương diện quân sự, kinh tế, giáo dục. Còn mục đích cải cách thì chỉ có một, phát triển quốc lực. Các vị cũng đều biết, Ma tộc sắp xâm lăng, chúng ta không có bao nhiêu thời gian chuẩn bị nữa. Hơn nữa ta muốn nói cho các vị biết, lần này Ma tộc xâm lấn sẽ có quy mô vô tiền khoáng hậu. Rất có thể là cả đại quân của Ma giới đều kéo tới. Còn theo như ta ước chừng, thực lực của Ma tộc rất cường đại, mạnh như thế nào ta cũng không có nhiều chi tiết. Chẳng qua ta muốn nói cho các vị một việc, ngàn năm trước, thần minh phương đông chúng ta sợ dĩ biến mất, chắc chắn có quan hệ rất lớn với Ma tộc.

Nghe hần nói thế, các quốc chủ đều nín thở.

- Đoạn Vân đại nhân, ý của ngài là thực lực của Ma tộc có thể chống lại thần tướng của chúng ta? - Một vị quốc vương lộ vẻ khó tin đứng lên chứng thực.

Đoạn Vân khê gật đầu, khẳng định:

- Ta nghĩ đúng vậy. Trong thần ma đại chiến ngàn năm trước, thần giới phương đông đích thật đã bị tổn thất thảm trọng. Nếu cần nói thêm cho các vị về những việc có liên quan đến thần, thì phải là đã xảy ra cuộc chiến tranh giữa thần giới phương tây (tương ứng với tây đại lục) và thần giới phương đông. Hơn nữa, cuộc chiến tranh đó bây giờ chắc chắn có thể xảy ra tiếp. Do đó, chúng ta phát triển quốc lực, tăng cường thực lực của mình để chuẩn bị sẵn sàng, không để cho nước đến chân mới nhảy. Đại lục nếu muốn đảm bảo sinh tồn, nếu muốn đảm bảo phát triển thì phải phải nhất nhất đoàn kết lại.

Nghe Đoạn Vân phát biểu, những quốc vương vốn còn đang lo lắng bị đoạt mất cho vương vị của mình lúc này tâm tính đã hoàn toàn thay đổi. Ma tộc sắp xâm lấn, đại lục nguy cơ như dao kề cổ, mấy Tiểu vương quốc, tiểu thế lực có còn sống sót qua họa kiếp này không?

Nhìn thần sắc vô cùng lo lắng của các quốc vương, hần mỉm cười trấn an:

- Kỳ thật các vị cũng không cần quá lo lắng như vậy. Trên đại lục có hơn năm mươi triệu nhân loại, hơn nữa còn có các dị tộc. Ma tộc và thần giới phương tây cũng không phải không có lực mà hoàn thủ. Binh lính Ma tộc bình thường đều có thực lực cấp sáu, còn binh lính bình thường trên đại lục chúng ta mặc dù chỉ có thực lực ở vào cấp ba, bốn. Nhưng chúng ta có ưu thế về nhân số, hơn nữa ta còn muốn các vị thành lập một chi bộ đội Nanh Sói có thực lực cường hãn ở nước mình, một chi bộ đội Nanh Sói có thực lực thấp nhất cũng phải vào cấp sáu. Các vị có thể nghiên cứu vận dụng phương pháp luyện binh của Nanh Sói võ sĩ chúng ta. Ta nghĩ không tới nửa năm, chúng ta có thể làm cho binh lính bình thường đạt tới thực lực cấp năm, cấp sáu. Còn đặc chủng Nanh Sói có thể đạt tới cấp thực lực bảy cấp tám. Như vậy, Ma tộc đối với chúng ta cũng không còn đáng sợ nữa. Đến lúc đó, cuộc chiến tranh chống xâm lược của chúng ta có thể biến thành chiến tranh xâm lược. Trước kia là Ma giới xâm lược phương đông đại lục của chúng ta, đến lúc đó phương đông đại lục chúng ta cũng muốn thử một lần tư vị đánh tới tận Ma giới xem sao.

- Nói hay lắm, chúng ta đánh tới Ma giới đi.

Nghe Đoạn Vân nói thế, rất nhiều quốc vương đều rất kích động, nhất là Thành Cát Tư Hãn của Mông Cổ và Bỉ Đắc đại đế của Lôi Ngạo, hai người đó là hờ hét lớn nhất.

Chống hai tay xuống bàn, hần nói tiếp:

- Bây giờ, các người còn có gì dị nghị đối với Trung Hoa gia tộc của ta nữa không? Nếu không có, các người hãy tuyên thệ gia nhập Trung Hoa gia tộc ta, dù sao đây cũng là một hình thức nhất thống đại lục. Từ đó, đại lục tương tại dưới sự lãnh đạo của Trung Hoa gia tộc sẽ trở thành lực lượng cường đại nhất trong vũ trụ. Còn mâu thuẫn giữa các nước cũng sẽ không giải quyết bằng chiến tranh, mà là do những thành viên của Trung Hoa gia tộc, cũng chính là các vị, thông qua hiệp thương mà giải quyết. Quan hệ giữa các nước phải đạt tới một mối quan hệ hai bên cùng có lợi để cùng nhau phát triển. (Workmam: cái này nghe quen lắm. Duyên: đây là câu nói của các nguyên thủ quốc gia trên thế giới khi ký một hiệp ước về kinh tế, cả hai bên đều muốn mình được lợi từ hiệp ước này) Ta nghĩ đến lúc đó, các người nếu muốn xâm lược tây đại lục, hoặc là khuếch trương lãnh thổ sang tây đại lục sẽ không còn là một mộng ảo xa xôi. Còn Ma tộc, vết nứt không gian cũng sắp mở ra, hàng ngàn vạn quân tinh nhuệ của Trung Hoa chúng ta sẽ nghênh đón bọn chúng.

Nhưng còn có mấy câu mà Đoạn Vân không nói ra tại đương trường, dù sao nói như vậy cũng chẳng hay ho gì. Đó là - Hắn ta muốn chỉ huy các công thượng thần giới phương tây, thậm chí là cả thần giới phương đông của các vị nữa.

215. Chương 215. Đại Lục Chi Chủ Định Cơ Nghiệp

Nghe Đoạn Vân giải thích, các vị quốc chủ ở đây đã hiểu rõ hơn. Họ cho rằng, hẳn để họ gia nhập Trung Hoa gia tộc là muốn tiến hành thống nhất không chế cả đại lục. Nói cách khác, đây là một loại thống nhất đặc thù, một loại xâm lược phi lãnh thổ để thống nhất đại lục. Đại lục có bốn mươi lăm vương quốc lớn nhỏ, tam đại đế quốc, có Địa Tinh vương quốc vừa mới quật khởi, Mông Cổ đế quốc, các quốc gia lớn nhỏ đều được phát triển, mọi việc có phân chia quốc tế, thậm chí còn có thể tránh được chiến tranh. Chiến tranh, đây là một danh từ lao dân thương tài (dân khổ nước nghèo), cơ hồ không ai thích cả, nhất là những quốc gia có quốc lực yếu. Phải đối diện với những đại quốc, bọn họ mỗi ngày đều giống như đi trên giàn chông. Cho dù cả đại quốc như Tập Tu Tư, sau khi đắc tội với Đoạn Vân cũng không tránh khỏi số phận binh lâm thành hạ.

Nhưng bây giờ Trung Hoa gia tộc là một thế lực đã siêu thoát khỏi quốc gia, tình huống này hoàn toàn thay đổi. Gia nhập Trung Hoa gia tộc, những quốc vương này cũng chỉ nói thêm hai chữ Trung hoa vào cái tên của quốc gia mình. Hơn nữa, Thiên Long, Nạp Lan dưới sự dẫn dắt của Trung Hoa gia tộc, đã có thành quả phát triển rất đáng được học theo. Nói cách khác, dưới sự dẫn dắt của Đoạn Vân, gia chủ có thực lực kinh khủng của Trung Hoa gia tộc, Tiểu vương quốc của họ có thể tìm được sự sinh tồn và phát triển. Về phần những đại quốc thì không cần phải nói nữa, hiện bây giờ, tam đại đế quốc không phải đều là thuộc quốc của gia tộc cả sao?

Kết quả, dưới sự chủ trì của Ước Hàn, quốc chủ những nước chưa gia nhập đều rất kích động, vô cùng hưng phấn tuyên thệ gia nhập Trung Hoa gia tộc. Hơn nữa, bọn họ cũng ký vào bản hiệp ước gọi là Đại Lục công thủ đồng minh. Còn điều thứ nhất của Đại Lục công thủ đồng minh có liên quan tới địa vị của Trung Hoa gia tộc trên đại lục. Văn kiện được ký kết, Trung Hoa gia tộc là một tổ chức quốc tế vượt lên trên tất cả quốc gia, có quyền lãnh đạo tuyệt đối đối với tất cả quốc gia trên đại lục. Nói cách khác, Đoạn Vân là lão Đại, hẳn có quyền chỉ phối tất cả đại lục, là quốc vương của tất cả quốc vương, hoàng đế của tất cả hoàng đế.

Đương nhiên rồi, hiệp nghị này còn xác định rõ những quy định về việc xử lý những quan hệ quốc tế. Văn kiện đặc biệt ghi rõ, khi sau này cần phải tác chiến, Trung Hoa gia tộc sẽ có quyền lãnh đạo tuyệt đối về vũ lực. Sĩ quan quân đội cao cấp của các nước có quyền lợi vào nghĩa vụ phải tham gia trường bồi dưỡng quân sự của Trung hoa. Còn hiệu trưởng viện giáo dục quân sự chính là hắn. Trường giáo quân Trung hoa sẽ đào tạo các lão tướng quân có chiến tích và các giáo sư quân sự trên đại lục, còn việc tiến hành cũng làm cho người ta cười xít cả khối. Bởi vì hắn lại ghi tiêu chí đào tạo là - Sống lâu ba mươi năm. Khi nhận được thư triệu tập của Trung Hoa gia tộc mấy lão tướng đều rất nghi ngại, họ cảm thấy sự tình này rất khó tin. Nhưng sau khi tới Á Cương, được hắn dùng Tẩy Tủy đan biến tất cả bọn họ thành những Đại tướng ba bốn mươi tuổi, bọn họ trực tiếp lập tức coi Đoạn Vân là thần rồi. Bất quá những lão tướng khi trẻ ra đều yêu cầu với hắn xin ra chiến trường giết địch, dù sao người trẻ ra, tinh thần cũng theo đó mà tăng lên, hơn nữa

Đoạn Vân còn quán triệt tư tưởng cho họ. Quả là biến thái, sĩ quan quân đội từ học viện quân sự ra, cơ hồ không ai không phải là một tên cuồng chiến tranh. Đương nhiên, đây là việc về sau.

Sau khi các nước ký kết gia nhập Trung Hoa gia tộc, được giải thích rất kỹ về quyền lợi và nghĩa vụ. Quyền lợi đơn giản là thu thuế và những ưu đãi về mậu dịch quốc tế ở nước họ, còn có thể đề xuất với gia tộc việc phát triển những thị trường ngoài nước. Còn có một việc làm cho các quốc chủ vô cùng động tâm. Đó là Đoạn Vân hứa với họ, chỉ cần là quốc chủ hoặc quốc vương có thể làm cho dân chúng ủng hộ, hẳn có thể sống rất lâu, thậm chí cả về thực lực cũng sẽ tăng lên. Bí mật về Tẩy Tủy đan của hắn cũng hé lộ ra cho những quốc chủ này, nhưng hắn cũng cảnh cáo bọn họ, yêu cầu năm mươi quốc vương ở đây phải bảo trì bí mật này. Để cho bọn họ trung thành hơn với mình, hắn phát cho các quốc chủ mỗi người một viên Tẩy Tủy đan. Kết quả là, các vị ở đây đều cho Đoạn Vân là một thần nhân, cũng trở nên vô cùng cung kính với hắn. Kỳ thật Tẩy Tủy đan cũng không còn là bí mật trên đại lục nữa. Trên đại lục đã có rất nhiều người đoán ra Đoạn Vân có thể luyện chế Tẩy Tủy Đan, chỉ có điều bọn họ nghĩ vỡ đầu cũng tuyệt đối không thể tưởng được, hắn có thể trong vòng một ngày luyện chế hơn trăm ngàn viên. Dù sao bọn họ cũng cho rằng, những đồ tốt như thế thì số lượng tuyệt đối không nhiều lắm.

Để đảm bảo sự phát triển trên đại lục, Đoạn Vân đem năm mươi văn kiện có liên quan tới việc cải cách cho các vị quốc chủ. Đó này những văn kiện dùng giấy đóng thành sách, tên là Đại quốc quật khởi, bên trong ghi lại những điều lệ, giải thích có liên quan tới chế độ quân sự, kinh tế, giáo dục. Ngoài ra, bên trong còn có gia quy điều lệ của Trung Hoa gia tộc được in ở phần đầu tiên.

Các quốc chủ kia thấy văn thư hoa lệ đó, đầu tiên cả đám nâng lên tám giấy thần kì kia xem xét, hít ngửi một hơi. Sau đó, Đại quốc quật khởi đều được coi là thần điển quốc phụng. Lão giáo hoàng sau khi biết về giấy, còn đặc ý bảo hắn in những giáo nghĩa của thần điện đóng thành sách, rồi tuyên truyền quang huy thần ra khắp đại lục. Còn giấy cũng được xưng là là một loại thần tích, người sáng tạo ra loại thần tích này là thần, chính là loài người Đoạn Vân.

Về cải cách quân sự, hắn đặc ý lựa ra ba trăm Nanh Sói tướng sĩ cử đi. Họ chỉ có một nhiệm vụ, kiến tạo bộ đội đặc chủng Nanh Sói trên đại lục. Những Nanh Sói tướng sĩ này đều là những sĩ quan quân đội hoặc sĩ quan quân đội dự bị. Thực lực của bọn họ đều đã là Kiếm thần, được sự phát triển của hắn ngay từ đầu. Bọn họ đều là những Nanh Sói bộ đội vĩ đại, là những tướng lĩnh đã hấp thu hoàn toàn lý luận quân sự của Đoạn Vân. Mặc dù rất nhiều người trong số họ không muốn thoát ly Nanh Sói sư đoàn, nhưng quân nhân chính thức phải tuyệt đối phục tùng mệnh lệnh của thượng cấp. Bộ đội Nanh Sói sở dĩ được hắn coi trọng, cái quan trọng nhất không phải là thực lực họ, mà là kỷ luật của họ. Nanh Sói là một chi bộ đội rất có kỷ luật, tướng sĩ đều có thể nói thuộc loại thiết huyết. Hắn tin rằng, để bọn họ tới các phân đội Nanh Sói, nhất định cũng sẽ có quân kỷ nghiêm minh, cái hồn của Nanh Sói sẽ tạo ra đội quân thiết huyết.

Bây giờ, Thiên Long, Nạp Lan, Lô Ngạo, Tạp Tu Tư, thần điện, đều đã có phiên hào quân đoàn Nanh Sói, còn gần ba trăm sĩ quan quân đội Nanh Sói này được cử tới các vương quốc lớn nhỏ khác thành lập Nanh Sói phân bộ. Dựa theo qui mô của các vương quốc, Đoạn Vân phân phối một cách hợp lý cho các nước chư hầu trên đại lục. Nếu như một vương quốc lớn có dân số quá triệu, hẳn phân phối mười sĩ quan quân đội Nanh Sói cho họ. Những nước đó ngàn vạn nhân khẩu, hẳn cứ theo tỷ lệ một ngàn vạn dân cư phân phối một danh ngạch sĩ quan quân đội Nanh Sói, cứ thế mà phân phối đều xuống. Hơn nữa, phái tướng sĩ Nanh Sói ra ngoài, mỗi người đều trở thành sư trưởng, mỗi người đều lãnh đạo một vạn Nanh Sói thiết huyết.

Nanh Sói bây giờ đích xác trở thành một nơi xuất khẩu sĩ quan. Trước sau, Nanh Sói tổng cộng đã đưa ra ba trăm năm mươi sáu danh Nanh Sói sĩ quan đến các thế lực lớn trên đại lục. Nói cách khác, trước kia nếu là bài trưởng ở Nanh Sói, bây giờ có thể đã được đưa ra ngoài làm chức sư trưởng. Nhưng Nanh Sói tướng sĩ không thích tới các nước làm Đại tướng, bọn họ đã biểu đạt ý muốn được ở lại Nanh Sói sư đoàn với hắn. Đoạn Vân cũng hứa hẹn với họ, sau khi họ tới các quốc bồi dưỡng ra vài người thân tín, rồi phát triển đội ngũ Nanh Sói lớn mạnh, bọn họ có thể được trở lại Nanh Sói. Hắn còn hứa hẹn, tiến độ tu luyện của họ sẽ không bị ảnh hưởng nhiều lắm, mỗi lần phân phối thuốc đều có phần, nhất định để họ hưởng thụ mọi sự đãi ngộ y như Nanh Sói gia tộc.

Lúc đầu khi Đoạn Vân muốn phái người tới bốn quốc thành lập Nanh Sói, cũng có vài quốc gia không muốn, nói là bốn quốc của mình có thể tự thành lập lấy. Nhưng sau khi hắn bộc lộ thực lực của tướng sĩ Nanh Sói, mấy quốc vương này lại hận không được đưa toàn bộ binh lính của họ vào Nanh Sói. Mịa! Một lũ toàn là

Kiểm thần cả. Một Tiểu vương quốc nếu có vài kiểm thánh đã phải kêu cha gọi mẹ rồi. Lần này được phân phối sĩ quan Nanh Sói, cũng coi như họ được tặng mấy vị Kiểm thần. Cái này làm cho mấy vương quốc này hiểu thêm về sự cường đại của hắn. Kiểm thần đối với Đoạn Vân quơ tay một cách đã gần ba trăm người. Hơn nữa mấy tên quốc chủ thông minh cũng có thể đoán được, một vạn tướng sĩ Nanh Sói có thể đều đã là thần cấp cả. Do đó, cả đám rốt cuộc không có hề có tâm địa phản nghịch nào. Dù sao hắn thật sự là quá cường đại.

Mục tiêu Đoạn Vân đặt ra cho đại lục là phải làm cho các nước thật mạnh, sẵn sàng trước sự xâm lấn của Ma tộc. Muốn đề cao lực chiến đấu của quân đội, nhất định phải tiến hành hoàn toàn cải cách quân sự. Hắn rất nghiêm túc, cũng dùng cả những uy hiếp nhất định buộc các quốc vương phải duy trì sự tốt đẹp của quân đội, những ung nhọt sâu bọ của quân đội nhất định phải loại trừ, những quý tộc thiếu gia dựa vào quân công cũng nhất định phải loại trừ ra ngoài. Hắn còn đặc biệt chỉ đạo, những tướng sĩ được phái đến chuyên phụ thành lập bộ đội Nanh Sói cho từng quốc gia sẽ có quyền nhất định trong việc điều khiển quân sự của vương quốc. Nói cách khác, những sĩ quan quân đội Nanh Sói được phái ra ngoài, sẽ được kiêm một hoặc hai chức đại tướng quân hoặc phó tướng cho vương quốc, sau này cải tổ lại thành phó bộ trưởng bộ Quốc phòng. Vì vậy, các vị quốc chủ không còn dám có dị nghị gì. Để một Kiểm thần Nanh Sói làm Đại tướng thì không thể có gì trục trặc. Sau đó khi họ biết tướng sĩ Nanh Sói đều là long kỵ sĩ, bọn họ lại phải hít hà thần phục một lần nữa về sự cường đại của hắn.

Tên nam nhân cường đại như thế, nếu người không biết nhìn xa trông rộng mà có ý phản nghịch Đoạn Vân, vậy người tuyệt đối chán sống rồi.

Về phần Thú Nhân đế quốc và Tinh Linh vương Quốc, bọn họ cũng vô cùng chấn động. Bây giờ, Thần điện đã là của Đoạn Vân, người trên đại lục cũng là của hắn nốt, vương quốc Địa Tinh cũng là của hắn. Thú Nhân đế quốc và Tinh Linh vương quốc đứng trước một lựa chọn sinh tử. Lão hồ ly Thú Nhân đế quốc rất giỏi hoạt, lão đương trường nói với các quốc vương ở đây, tuyên thệ gia nhập Trung Hoa gia tộc. Nhưng lão lại tỏ vẻ với Đoạn Vân là lão không thể đại biểu cho Thú Nhân đế quốc, phải về xin phép Thú Nhân hoàng đế. Nhưng lão cam đoan sẽ hết sức khuyến Thú Nhân hoàng đế gia nhập hàng ngũ Trung Hoa gia tộc. Đối với chuyện này, hắn cũng chỉ cười trừ. Còn Tinh Linh Đại trưởng lão lại vô cùng mù quáng, nàng đương trường cự tuyệt gia nhập Trung Hoa gia tộc, nàng muốn cùng ký hiệp ước hòa bình với hắn, hy vọng Tinh Linh vương quốc có thể thành lập minh hữu quan hệ cùng Đoạn Vân. Còn Đoạn Vân thì không hề thoải mái với việc này. Lão tử bây giờ đã cường đại như thế này rồi, người còn có tư cách gì mà kết minh với lão tử?

Vì vậy hắn đưa ra một câu trả lời minh xác cho vị Tinh Linh trưởng lão ngu ngốc đó, ngoài việc thần phục hoặc diệt vong, sẽ không có con đường thứ ba.

216. Chương 216. nguyệt Lượng Chi Thượng Hữu Đông Tây

Hội nghị toàn đại lục kết thúc tốt đẹp bằng nghi thức duyệt binh cực kỳ ấn tượng của gia tộc Đoạn Vân. Trong nghi thức duyệt binh lần này, chủ yếu có lũ phi long của Nanh Sói sư đoàn, trong Thú Nhân sư đoàn thì có Lang kỵ sư đoàn và Cuồng ngư sư đoàn, còn có Cuồng Long sư đoàn với Địa Hành Long làm tọa kỵ, Địa Tinh thì có sư đoàn cung tiễn và Thực Nhân Ma sư đoàn. Địa Tinh biểu diễn bằng cách bắn cung tiễn, diễn tập quân sự ma tinh đại pháo. Cuối cùng, hắn còn cho không quân phi long trình diễn một màn hoa lệ. Màn biểu diễn này làm chấn động lòng người, những quân vương đều không khỏi sợ hãi trước thực lực cường đại của hắn. Quân dung chính tề như thế, thực lực hùng mạnh như vậy, đã làm cho những quốc vương này có một cảm giác hắn đạt tới một mức không thể với tới được. Nhưng vừa nghĩ tới việc mình đã trở thành một thành viên của gia tộc, những quốc vương này cũng thấy an tâm ít nhiều, thậm chí còn có không ít quốc vương trong lòng sinh ra một loại cảm giác tự hào. Bởi vì họ cho rằng, đây cũng là vũ lực của Trung Hoa gia tộc chúng ta.

Nghi thức duyệt binh dọa lão hồ ly đại biểu cho Thú Nhân và Tinh Linh Đại trưởng lão sợ đến rung cả râu tóc. Nhất là lão hồ ly, lão cũng biết có nhiều dị tộc dưới sự quản lý của lão ở A Nhĩ Ti Tư, nhưng lão không ngờ tên nhân loại Đoạn Vân lại có thực lực vượt hẳn Thú Nhân nhà mình. Còn Tinh Linh trưởng lão cũng một lần nữa lo lắng cho tiền đồ của Tinh Linh nhất tộc.

Đối với việc Thú Nhân đế quốc và Tinh Linh Vương Quốc không chịu thần phục, Đoạn Vân cũng không hề

nóng ruột. Dù sao họ đã có mấy trăm năm thánh chiến với thần điện rồi. Muốn họ đột nhiên nhận một tên Thần điện Đại giáo hoàng, thật sự là có chút viển vông. Nhưng điều này không có nghĩa là hắn sẽ buông tha cho bọn họ. Ngược lại là khác, hắn muốn đưa họ phát triển trở thành bộ hạ trung thành nhất của mình. Thú Nhân thiện chiến, còn Tinh Linh đều là pháp sư vĩ đại. Hai lực lượng dũng mãnh này nếu vào tay mình sẽ hóa thành một lực lượng kinh khủng đến đâu. Đến lúc đó, hắn sẽ chế tạo hơn mười vạn Tinh Linh thành pháp thần, đem mấy trăm vạn Thú Nhân võ sĩ chế tạo thành Kiếm thần, xem trong vũ trụ này ai còn dám tranh phong với Đoạn Vân ta?

Ngày thứ hai sau hội nghị toàn đại lục, quốc chủ của các quốc gia phần lớn đã lần lượt trở về. Những vương quốc này được tháp tùng bởi thần cấp Nanh Sói long kỵ sĩ, được ngồi trên cự long, dưới sự bảo vệ của Nanh Sói tướng sĩ phản hồi vương quốc, chuẩn bị phát triển các hạng mục cải cách, cũng cố hết sức vì mục tiêu chống lại sự xâm lấn của Ma giới và xâm chiếm tây đại lục. Hoàng đế Lôi Ngạo đế quốc Bỉ Đắc còn ở lại một đêm sau đại hội, nói chuyện với Đoạn Vân một lần, nhưng chủ đề nói chuyện không phải xung quanh sự phát triển của Lôi Ngạo, mà là xung quanh nhị công chúa Tạt La Lan và Tam công chúa Lộ Dịch Ti. Bỉ Đắc đại đế nói chuyện với hắn khá lâu, chỉ hỏi khi nào nghênh đón hai con gái xinh đẹp ôn nhu của lão. Điều đó làm cho tên Đoạn Vân biến thái mắt tròn mắt dẹt há hốc cả mồm.

Đại lục bây giờ có thể nói đang ở giai đoạn vô cùng tốt đẹp.

Chiến tranh? Người muốn đánh nhau thì trước tiên phải xin phép gia tộc.

Tranh chấp Quốc tế? Ai, người nói xem, đều là người một nhà cả, người còn nói tranh chấp cái gì nữa?

Cái gì? Có người chiếm lĩnh thị trường của người hã? Người nói xem, tất cả chính sách đều giống nhau cả, người làm sao mà lại cạnh tranh không lại người ta chứ? Như vậy đi, chúng ta hợp tác, ta bán nguyên liệu của ta cho người, người bán nguyên liệu của người cho ta, chúng ta cùng nhau hợp tác và phát triển.

Này, lão ca! Nghe nói quốc gia các người vừa nghiên cứu ra sản phẩm kỹ thuật cao hã? Sao rồi, đem kỹ thuật chuyển giao công nghệ cho chúng ta được không? Không được hã? Ta đây trao đổi với người nhé. Tất cả mọi người đều là thành viên của Trung Hoa gia tộc mà, người nói xem, chúng ta cùng phát triển không phải hai bên cùng có lợi sao?

Được rồi, lão ca, chúng ta hai nước láng giềng, lại đều là Trung Hoa gia tộc cả, chúng ta cùng nhau khai thác khoáng sản ở biên giới nhé? Chúng ta ăn chia đều năm trên năm được không?

Ngày thứ mười sau hội nghị, cũng là ngày mười tháng sáu, năm 10289 nữ thần lịch, Địa Tinh gia tộc mang đến cho Đoạn Vân một tin tức làm cho hắn rất hứng thú.

- Thiếu gia, Địa Tinh thông qua kính viễn vọng tầm xa nhìn lên mặt trăng, phát hiện một vài sinh vật, bước đầu đoán đây có thể là thần. - Ước Hàn vẻ rất hưng phấn nói với Đoạn Vân.

- Cái gì? Mặt trăng có sinh vật? Đi, mau dẫn ta đến xem.

Hắn giật thót mình. Nếu thần ở tại nguyệt cầu, vậy thì thần cũng rất có thể chỉ là giả. Thần, cũng chỉ là một loại sinh vật tinh cầu mà thôi.

Chẳng mấy chốc, Đoạn Vân và Ước Hàn đã đi tới phòng nghiên cứu thiên văn học của Địa Tinh gia tộc.

Nhìn gã Địa Tinh nhìn qua hao hao giống học giả, hắn hỏi:

- Người hình như là một trong nhóm Địa Tinh sớm nhất của Trung Hoa gia tộc ta. Người tên là gì?

- Khỏi bẩm thiếu gia, tiểu nhân tên là Galile, chính xác là một trong thành viên Địa Tinh sớm nhất của gia tộc. - Gã Địa Tinh đó trả lời.

- Galile? - Nghe tên đó, hắn cảm thấy đầu óc choáng váng. Chẳng lẽ là Galile chuyển thể đầu thai?

- Người nói tiếp đi.

Gã Địa Tinh Galile đó trình bày:

- Trước kia thiếu gia dạy chúng ta làm ra kính viễn vọng, ta không ngừng nghiên cứu để tăng thêm tầm nhìn cho kính. Với lại, ta thấy rất hứng thú với không trung và vận động của các vì sao, sau này khi có thời gian

ta sẽ nghiên cứu quỹ tích và quy luật vận hành của sao, nhất là mặt trăng. Hơn một tháng trước, thông qua việc không ngừng nâng cao tầm nhìn của kính viễn vọng, ta dần dần phát hiện trên mặt trăng có một vật thể lạ vận động. Để theo dõi, ta không ngừng cải tiến tinh độ của kính viễn vọng, mới gần đây cuối cùng ta đã cải tiến kính viễn vọng tới một bước mới. Nhờ thế, ta phát hiện ra những sinh vật trên mặt trăng.

Hắn trầm ngâm một lát rồi hỏi:

- Galile, người có tính được khoảng cách giữa mặt trăng và đại lục là bao nhiêu không?

- Thiếu gia, phỏng chừng, khoảng cách giữa hai mặt trăng, một đông một tây là hai tháng, tới đại lục cơ bản là như nhau. Thông qua kính viễn vọng, ta tính toán đơn giản thì khoảng cách từ mặt trăng tới đại lục khoảng chừng năm mươi vạn ngàn thước. - Galile trả lời.

Hắn suy nghĩ cẩn thận rồi nói:

- Hơn năm mươi vạn ngàn thước? Quả là rất xa! Với tốc độ nhanh nhất của Tiểu Phi Hiệp, cho dù là một một trăm thước một giây, hơn một vạn ngàn thước một ngày, vậy cần phải năm mươi ngày. Khoảng cách giữa nguyệt cầu và đại lục có đại lượng chân không, cho dù có thực lực cường hân cũng không nhất định có thể bay được trong hư không. Còn khoảng cách giữa nguyệt cầu thì sao?

- Thiếu gia, ta đoán khoảng cách giữa hai nguyệt cầu gần mười vạn ngàn thước. Có đôi khi, ta thấy có những sinh vật dùng tốc độ bay qua lại giữa hai nguyệt cầu, còn thông qua máy chụp ảnh quang hệ, ta chụp được vài tấm ảnh thấy được những thân ảnh mơ hồ. Thiếu gia mời xem.

Galile đưa cho Đoạn Vân tám giấy có hình ảnh. Hắn cầm lấy nhìn qua đã thấy ngay đó là một hình ảnh thân hình của một tên điều nhân.

Galile nói tiếp:

- Thiếu gia, hai bên đông tây của nguyệt cầu có gì đó nối liền, khoảng cách giữa họ không hề thay đổi. Bọn họ gặp nhau rất có quy luật từ nam diện hiện lên, rồi từ bắc diện mất đi, cứ thế liên tục. Từ cách đi xuyên kỳ quái của đám sinh vật này, tựa hồ giữa bọn họ có một cái thông đạo vô hình nào đó.

- Ở giữa hai nguyệt cầu rốt cuộc có cái gì nhỉ? - Hắn buông tám ảnh ra, hỏi.

Galile một lần nữa đưa cho Hắn vài tấm ảnh, nói:

- Thiếu gia mời xem đây. Ở mặt đông nguyệt cầu, có một vài kiến trúc giống như những căn nhà trên đại lục ngàn năm trước. Sinh vật bên trong có chín thành giống như người trên đại lục chúng ta. Chỉ có điều, bọn họ tựa hồ đều rất mạnh, có thể tự do bay lượn. Nhìn qua cách bọn họ đấu võ, cả về đấu khí lẫn ma pháp, nhìn qua là biết vô cùng cường đại. Còn phía tây nguyệt cầu thì có một vài loài giống như loài người nhưng có cánh.

Nhìn vào tám ảnh trong tay, nghe Galile giải thích, hắn cất giọng đầy kích động:

- Theo sinh vật ở đông nguyệt cầu này, ta đoán rằng chính là thần minh phương đông, bên kia là thiên sứ điều nhân. Như thế thần rất có thể đều là giả. Galile, người có hiểu biết gì về những sinh vật trên nguyệt cầu không?

217. Chương 217.đường Cổ Lạp Sơn Long Thần Hiện

- Chủ nhân, Long thần đột nhiên xuất hiện.

Thông qua khế ước truyền tin giữa Đoạn Vân và Tạp Lỗ, Tạp Lỗ có vẻ bối rối cấp báo với hắn.

- Cái gì? Y có phát hiện người có gì không ổn không? - Đoạn Vân hơi lo cho Tạp Lỗ vội truyền tấn lại.

- Chắc là không. Bây giờ y ở trước mặt ta, ta truyền tấn cho ngài mà y cũng không phát hiện ra. Nhưng thực lực của y quá kinh khủng, ta vốn là cấp mười đỉnh giai mà đứng trước mặt y tựa như con kiến. Y vừa tới, vẻ mặt rất tức giận, còn giết vài đầu cự long cho hả cơn điên, y phần nộ truy vấn nguyên nhân tại sao số rồng trong Long tộc chúng ta trở nên ít như thế, y còn nói cái gì năng lượng từ tín ngưỡng của cự long

đã trở nên rất mờ nhạt. Năm Đại trưởng lão còn lại bây giờ đều rất sợ hãi quỳ xuống trước mặt y, ta nghĩ bọn họ chẳng mấy chốc sẽ nói ra tên ngài đó. Chủ nhân mau nghĩ biện pháp đi.

Tập Lỗ truyền tấn thúc dục. Thông qua nô lệ khế ước, hắn có thể cảm nhận được rõ ràng sự sợ hãi từ nội tâm của Tập Lỗ, thậm chí còn cảm nhận được một chút Long thần uy áp nữa, nhưng uy áp này tựa hồ vô dụng đối với hắn.

Im lặng một lát, hắn ra lệnh:

- Tập Lỗ, năm trưởng lão kia trước sau gì cũng khai tên ta ra, không bằng người khai với Long thần trước, như vậy chúng ta sẽ có nhân tuyển tại Long tộc. Người nhớ rằng, nhiệm vụ chủ yếu của người bây giờ là bảo trụ bản thân mình. Tốt lắm! Ta sẽ liên lạc lại sau.

- Rõ.

Sau đó, Tập Lỗ cắt đứt tâm linh liên lạc với hắn.

- Thiếu gia, phát sinh việc gì thế? - Ước Hàn cất giọng hỏi.

Đoạn Vân nói có chút lo lắng:

- Long thần xuất hiện rồi.

- Long thần? Thiếu gia, chúng ta khuấy đảo cả Long tộc, người nói hắn tới trả thù hả. - Diệp Cô Thành hỏi đầy lo ngại.

- Trả thù thì nhất định hắn sẽ làm, nhưng cũng đừng sợ hắn. Thực lực chúng ta cũng không hề yếu, mặc dù không biết Long thần rốt cuộc biến thái như thế nào, nhưng chúng ta cũng không phải không có thực lực liều mạng. - Hắn nói đầy uy nghiêm.

Suy tư một chút, Đoạn Vân ra lệnh cho Diệp Cô Thành:

- Diệp Cô Thành, người nhanh chóng triệu tập toàn bộ lực lượng cấp mười một của gia tộc lại.

- Rõ.

Diệp Cô Thành lắc mình biến mất.

- Ước Hàn, người nhanh chóng báo Nanh Sói sư đoàn cẩn thận không chế đám cự long. Ta không muốn đám cự long này nhân lúc chúng ta nguy cấp lại gây trở ngại.

- Rõ.

Thông qua thần niệm, hắn truyền tấn cho Âu Đặc Tư:

- Âu Đặc Tư, Long thần xuất hiện rồi. Người nhanh chóng triệu tập lực lượng Thần Long cấp mười một. Lần này có thể sẽ là một hồi ác chiến đó.

- Hiếu, thiếu gia.

Rất nhanh, tất cả lực lượng cấp mười một của đã hội tụ ở luyện võ trường của gia tộc. Diệp Cô Thành cấp mười hai, năm siêu cấp đại ma sủng cấp mười một hậu giai, Thần Long Âu Đặc Tư có thực lực cấp mười một hậu giai, Ny Khả, Mạt Khắc, mười đại Thần Long cấp mười một trung giai, hai mươi siêu thần thú cấp mười một sơ giai, một trăm hai mươi Thú Nhân Kiếm Thần cấp mười một, bảy đại cuồng chiến sĩ cấp mười một sơ giai.

- Lão Đại, Long thần sắp xuất hiện thật không? - Đạt Nhĩ Ba hỏi có chút nghi hoặc.

Đoạn Vân khẽ gật đầu về ngưng trọng:

- Đúng vậy, chính xác một trăm phần trăm. Là Tập Lỗ truyền tấn cho ta.

Tuy nhiên vừa nghe hắn nói thế, chung đoàn lực lượng của gia tộc đã tỏ ra vô cùng hưng phấn.

- Hay quá, rốt cục cũng có một tên có thực lực mạnh một chút. Ha ha. - Đạt Nhĩ Ba cười hỉ hả nói về rất hưng phấn.

- Ai da! Lão Đại, đúng là tốt quá, tên gia hỏa Long thần đột nhiên lòi ở đâu ra. - Đạt Nhĩ Khắc tiếp lời về đây chiến ý.

Tiểu Phi Hiệp cũng giống như cả bọn, gã mỉm cười gãi gãi tóc mình, nói lạnh lùng:

- Tới rồi, nên tới! Lão Đại, lần này nhất định phải đánh cho tên quái thai đó đến chết?

Phi Tử còn huênh hoang hơn, gã cố tình khoe ra cơ thể béo ịt đến mức không thể phì nộn hơn được, mặt dương dương tự đắc:

- Ai nha, mệt quá! Lần trước đánh tên quái thai đó còn chưa đã, lần này có đồ để vỗ béo rồi.

Gã Ngưu Ma Vương vẫn chất phác như cũ, nghe thế Phi Tử nói thế chỉ quay sang cười hề hề với Đoạn Vân.

Đoạn Vân tức giận trợn mắt, mắng:

- Lão Đại, ta gọi các ngươi là lão Đại được chưa. Đó là Long thần đó, mặc dù không biết có phải là thần hay không, nhưng dù sao ở đây cũng là thuộc loại thần. Chẳng lẽ các ngươi không hề khấn trương chút nào sao?

Phi Tử nghe hần máng mở to ra bất bình, gã bĩu cái mồm ú nói:

- Lão Đại, có cái gì mà phải khấn trương chứ! Cho dù Long thần có thực lực cường thịnh tới đâu chẳng nữa, tên đó cũng chỉ có một thân một mình, còn chúng ta có cả một đại đội. Thực lực của y mạnh tới đâu? Cấp mười hai, hay là cấp mười ba vậy?

Vừa nghe Phi Tử nói thế, Đoạn Vân cũng biết mình đã khấn trương quá mức. Cho dù những thiên thần kinh khủng của thần giới phương tây, quang minh thần cũng là thiên sứ cấp mười, thực lực chỉ đạt cấp mười ba. Còn Long thần, là một vị thần minh bình thường ở thần giới phương đông, thực lực của hắn cao tới đâu được chứ?

Diệp Cô Thành cũng mỉm cười giải thích:

- Thiếu gia, ngài không phải muốn biết thần có thực lực tới đâu sao? Chúng ta đi tìm tên Long thần hỏi một chút là được rồi. Dựa vào năng lực cảm giác năng lượng của ta, cũng có thể nói sơ sơ cái tên Long thần đang ở Đường Cổ Lạp Sơn đại khái có thực lực trong tầng mười hai, chưa đạt tới cấp mười ba đâu.

Âu Đặc Tư cũng khuyên nhủ:

- Chủ nhân đừng lo, Thần Long bộ tộc ta đủ để tiêu diệt tên Long thần này.

Đoạn Vân nói:

- Mặc dù không biết thực lực cụ thể của Long thần, nhưng ta nghĩ thực lực của y chắc cũng chẳng cao lắm. Cho dù là cấp mười hai, có thể cấp mười hai hậu giai, hoặc đỉnh giai. Còn chúng ta bên này, Diệp Cô Thành vừa đạt tới cấp mười hai không lâu, Âu Đặc Tư, Ny Khả, Long thái tử Mạt Khắc, thực lực của bọn họ đã đạt tới cấp mười một hậu giai, năm người bọn Phi Tử cũng tới cấp mười một hậu giai, mười đại Thần Long cấp mười một trung giai, hai mươi thần thú chỉ mới tới cấp mười một sơ giai, một trăm hai mươi Thú Nhân Kiếm Thần cấp mười một, bảy đại cuồng chiến sĩ cấp mười một sơ giai. Nói tóm lại, Long thần Tạt Tây Cách giỏi lắm thực lực của người chỉ mạnh hơn chúng ta chưa tới một bậc. Ta nghĩ, nếu Long thần có thực lực là mười hai cấp trung giai, trận này chúng ta cũng sẽ đánh tựa như đánh với Ma Long Tạt Ba vậy, kết cục của Long thần cũng chỉ có một, bị chúng ta luân phiên đánh đến chết. Nếu thực lực của y còn mạnh hơn trung giai hoặc hậu giai trở lên, trận chiến của chúng ta sẽ hung hiểm dị thường, nhưng cũng vẫn có thực lực liều mạng. Nếu thực lực của y đạt tới cấp mười ba, chúng ta chắc chắn hết cười nổi rồi.

- Lão Đại, cho dù y có là cấp mười bốn đi nữa thì sao chứ? Đến lúc đó, nếu đánh nhau chính diện không lại, chúng ta tìm cách dụ y tới cái chỗ nhà giam thần. Tới đó, thực lực của y sẽ bị phong ấn, lúc đó cũng bị chúng ta quần ấu thôi.

Phi Tử hiến kế với hắn một cách gian xảo.

Đoạn Vân cười, hỏi dồn:

- Nếu chỗ đó không hữu dụng đối với y, vậy ta phải làm sao bây giờ?

- Cái đó, cái đó

Phi Tử lấp bắp ngậm hột thị một lúc lâu không nói gì được.

Hắn cười trấn an:

- Các ngươi cũng đừng lo, chúng ta có ưu thế của chúng ta. Chỉ cần có ta, các ngươi sẽ không chết được. Nói cách khác, cho dù y là cấp mười ba đi chăng nữa, chỉ cần y không đánh tới ta, ta có thể làm cho các ngươi sống lại. Nếu đến lúc đó chúng ta đánh không lại, cũng có thể trốn vào không gian giới tử của ta, rồi theo truyền tống trận bên trong chạy thoát.

- Lão Đại, sao mà ngươi nghĩ tới chuyện chạy trốn như vậy? Chúng ta nhiều người như vậy mà sợ y, một tên quái thai nho nhỏ sao? - Tiểu Phi Hiệp phùng mồm gào lên.

Hắn giơ tay lên ra hiệu cho đám thủ hạ im lặng, vì lúc này Tập Lỗ đang truyền tin tới.

- Chủ nhân, Long thần nghe ta nói xong rất tức giận, y đang phi tới chỗ ngài đó.

Đoạn Vân quay về Tập Lỗ truyền tấn:

- Tốt lắm, ta biết rồi. Đường Cổ Lạp Sơn bây giờ như thế nào? Năm Đại trưởng lão có ý đồ phản bội không?

- Chủ nhân, lần này năm lão gia hỏa đã lựa chọn im lặng. Sau khi ta nói hết sự tình ra, bọn họ cũng không nói thêm những gì có liên quan tới chủ nhân nữa. Long tộc bây giờ rất bất bình, sau khi Long thần xuất hiện bọn họ không còn trung thành với y như trước, y đã chém giết hai mươi cự long, đám cự long bây giờ đều rất hoang mang. Còn nữa, lúc đầu Long thần cũng rất hoài nghi vị trí Long Hoàng của ta, y đã thi triển uy áp dữ dội đối với ta, có một điểm mà ta không rõ, dường như ta không chịu ảnh hưởng bởi long uy của hắn. Nhưng uy áp giai vị vẫn làm cho ta sợ hãi. Ta nghĩ, thực lực Long thần đã đạt tới cấp mười hai rồi.

Thanh âm Tập Lỗ có chút hoảng loạn.

- Tốt lắm, người tận lực ổn định Đường Cổ Lạp Sơn, Long thần cứ giao cho chúng ta.

Đoạn Vân ra lệnh cho Tập Lỗ. Xem ra, lần này năm Đại trưởng lão không dám làm loạn. Dù sao bọn họ cũng rất sợ hắn, ngoại trừ sợ hãi họ cũng có ý định đầu hàng hắn rồi. Dù sao, hắn là người trong nháy mắt đưa Tập Lỗ, một đầu long chỉ có thực lực cửu cấp đỉnh giai biến thành một hậu giai thần cấp có Thánh long huyết mạch. So về điểm này, cho dù là Long thần cũng không có khả năng làm được cho bọn họ. Trong mắt bọn họ, đi theo hắn tốt hơn, hay là đi theo Long thần có tiền đồ hơn. Từ khi Đoạn Vân đề cao thực lực cho Tập Lỗ, bọn họ cũng thấy rõ thực lực của hắn tuyệt đối không giống như bề ngoài, nhất định còn cất giấu một tuyệt đại vũ lực đủ để hủy thiên diệt địa. Chắc, hắn là chủ nhân chính thức của Long tộc thì đối với bọn họ cũng xem như là một việc tốt. Hắn không phải Long tộc, không thích bảo bối trong suốt, nhưng lại có năng lực thần kỳ chế tạo bảo bối. Do đó, lần này trong cuộc chiến giữa Đoạn Vân và Long thần, bọn họ hy vọng hắn có thể thắng. Bởi vì nếu Long thần tiêu diệt hắn, Long tộc bọn họ cũng trở về nguyên như cũ, cuộc sống thư sướng bây giờ coi như chấm dứt. So với việc làm thủ hạ Long thần miễn phí, còn không bằng đầu thân làm thủ hạ hắn được còn được tiêu dao tại ngoại.

- Thiếu gia, có một đoàn năng lượng khổng lồ đang hướng về phía A Nhĩ Ti Tư chúng ta. Với tốc độ của y, ta tính không tới hai giờ đại lục là có thể tới đây rồi.

Diệp Cô Thành báo cáo Đoạn Vân.

Hắn nhắm lại mắt tìm hiểu, quả nhiên đoàn năng lượng khổng lồ đó dùng một tốc độ đến chóng mặt bay về hướng A Nhĩ Ti Tư.

Hắn cười, ra lệnh:

- Thông qua truyền tống trận tới Thần Long đảo trước, sau đó tới địa phương lần trước thống ẩu Ma Long chờ vị thần của Long tộc này. Long thần? Hừ! hôm nay bốn thiếu gia muốn cho ngươi trở thành Ma Long Tập Ba kế tiếp.

218. Chương 218. Bắc Hải Trợ Quyền Nhạ Nhân Ưu

Thông qua truyền tống trận giữa Á Cương và Thần Long, Đoạn Vân dẫn một đám thủ hạ thực lực mạnh nhất phi tới Thần Long đảo, vòng theo sông Lạp Mỗ hướng tới đỉnh núi lần trước quần chiến Ma Long Táp Ba.

Họ vẫn ở bên ngoài vùng Ma Thú Sâm Lâm, gần cửa sông Lạp Mỗ, chỗ này lại sắp có một trận chiến của một đám siêu cấp biến thái. Đoạn Vân vẫn giữ nguyên một đám thủ hạ đi theo, ma thú vẫn là ma thú, Thần Long vẫn chính là những Thần Long lúc xưa, Thú Nhân, cuồng chiến sĩ toàn bộ đều giống hệt như lần trước quần chiến Ma Long. Chỉ có điều trải qua một thời gian phát triển, thực lực của họ đều có những bước tăng vọt không tưởng.

Diệp Cô Thành, Thú Nhân Kiếm Thần vừa bước vào cấp mười hai.

Âu Đặc Tư, Ny Khả, Mạt Khắc, ba đầu Thần Long bây giờ đều đã là Thần Long cấp mười một hậu giai.

Đạt Nhĩ huynh đệ, Tiểu Phi Hiệp, Ngưu Ma Vương, Phi Tử, năm siêu cấp ma sủng lúc này đã là siêu thần thú cấp mười một hậu giai.

Mười đại Thần Long không những là cấp mười một trung giai, mà còn là Thần Long đặc biệt uy áp không thể gây khó dễ cho chúng được.

Hai mươi siêu thần thú, ma thú cấp mười một sơ giai. Sau khi trải qua tẩy cân phiệt tẩy, cũng trải qua khảo nghiệm uy áp dũng mãnh, nhất là năm đầu hắc long, lúc nào cũng sẵn sàng lao lên liều mạng.

Tộc trưởng Cuồng chiến sĩ Pháp Lạp Kỳ cùng bảy siêu Cuồng chiến sĩ đều ở cấp mười một sơ giai, có thể tự chủ cuồng hóa thành Cuồng chiến sĩ cực mạnh. Thần cấp cuồng chiến sĩ trước nay chưa bao giờ xuất hiện, thế mà hần còn biến họ đều trở thành cấp mười một. Khi họ cuồng hóa thì một Cuồng chiến sĩ có thể đánh ngang tay với Diệp Cô Thành

Một trăm hai mươi Thú Nhân Kiếm Thần cấp mười một, thực lực của họ đều rất mạnh. Họ thân là Thú Nhân, trong lịch sử Thú Nhân cũng gần như không hề có cấp mười một, họ có thể liều mạng với cả một đầu ma thú cấp mười một sơ giai bình thường của gia tộc, dũng khí và thực lực đều được Đoạn Vân rất tán thưởng. Hơn nữa, họ còn có một thân phận đặc thù - Đồ long chuyên nghiệp. Chuyên dùng một dụng cụ chế tạo bằng huyền thiết chuyên để bộ long, hai mươi người có thể bắt sống cả Đạt Nhĩ Ba hoặc Đạt Nhĩ Khắc, hắc long cấp mười một hậu giai.

- Thiếu gia, tên quái thai đó chắc khoảng nửa giờ nữa là tới nơi này rồi. - Diệp Cô Thành bấm báo.

Đoạn Vân khẽ gật đầu, nói với đám thủ hạ:

- Các người còn nhớ chỗ này chứ? Lần trước, Ma Long Táp Ba tử trận chính ở đây? Bị chúng ta quần chiến cho đến chết. Hôm nay, cùng một chỗ, cũng một đội ngũ, cũng lại là một kẻ địch lớn mạnh hơn chúng ta rất nhiều. Ngoài ra hần còn là Long thần, thần của Long tộc. Ta muốn hỏi các người một câu, đối mặt cường địch, chúng ta phải làm như thế nào?

- Lão Đại, không phải chỉ là một tên Long thần thôi sao? Hần đến thì chúng ta ủa lên quần cho hần một trận là được chứ gì, có cần phải bày ra trò diễn thuyết xúc động như vậy không? - Đạt Nhĩ Ba cười, nói bô bô với hần.

- Ha ha

Đám thủ hạ còn lại đều cười thống khoái.

Cảm nhận được không khí thoải mái trước mắt, Đoạn Vân muốn nghiêm túc cũng không thể được, hần cười phán:

- Tốt lắm, tư tưởng các người thoải mái như vậy thì ta quả là rất vui mừng, nhưng trong chiến đấu, kẻ sinh tử, chúng ta nhất định cần phải trọng thị y, ngàn vạn lần không được phép khinh địch. Nhớ! Kiêu binh tất bại.

- Rõ. - Đám thủ hạ rầm rập hô to.

Hắn ra lệnh:

- Được, các ngươi bây giờ uống ngay số được hoàn trong tay. Trận chiến này, đối với thực lực của các ngươi sẽ có ích rất nhiều đấy.

Phát thuốc, đó chính là những kinh nghiệm rút ra từ cuộc chiến với Ma Long Táp Ba. Trước khi cho thủ hạ phục dụng được hoàn, không chỉ có thể nâng lên thực lực lên cao một trình độ nhất định, mà được lực còn có thể nhanh chóng chữa trị những vết thương trên thân thể. Ngoài ra, dưới kích thích của uy áp, được lực sẽ được hấp thu tốt nhất, tốc độ tăng thực lực sẽ đạt tới mức cực đại.

Vì lần gần nhất mà họ phục dụng được vật đã ba mươi ngày, được lực lần trước đã bị hấp thu gần hết. Do đó, lần này hắn không tiếc huyết bản, một lần nữa luyện chế một loại được vật mới.

Ba Thần Long, năm ma sủng cấp mười một hậu giai, cộng thêm Diệp Cô Thành. Đoạn Vân cho họ mỗi người một viên siêu cấp Tủy Tủy đan, hắn muốn dựa vào cơ hội lần Long thần tấn công này làm thực lực họ tăng lên một chút.

Về phần những người khác, hắn cho Thần Long, ma thú mỗi thú ba viên đặc cấp Tủy Tủy đan. Dù sao trận chiến này quá mức hung hiểm đối với họ. Thú Nhân và Cuồng chiến sĩ, hắn cho họ mỗi người hai viên đặc cấp Tủy Tủy đan.

Đám thủ hạ tỏ vẻ hưng phấn uống hết được hoàn ngay lập tức, sau đó lẳng lặng hấp thu được lực.

Lúc này, Đoạn Vân bỗng phát hiện, có một năng lượng rất mạnh đang hướng phía Ma Thú Sâm Lâm bay tới. Còn nơi phát ra năng lượng lại là Bắc Hải.

- Thiếu gia, nguồn năng lượng ngài vừa cảm thụ đã đến rồi hả? Hình như là từ biển phi lên. Người nói xem, y có phải là đồng bọn của Long thần không?

Diệp Cô Thành nhìn hướng đông bắc, có chút lo lắng nói với hắn.

Hắn cau mày, trả lời:

- Chỉ sợ là lai trứ bất thiện. Nhưng chúng ta cũng không cần phải lắng, năng lượng đó không phải là quá mạnh, không cường đại được như Long thần đâu, ta đoán chắc là một đầu Hải thú cấp mười hai sơ cấp. Âu Đặc Tư, người có thể cảm thụ được nó chứ hả?

- Chủ nhân, hắn chắc là một trong Bắc Hải Thất Đại Hải Vương. - Âu Đặc Tư trả lời.

- Thế lực ở Bắc Hải, họ là địch hay là bạn của Long thần? Nếu là địch nhân thì rất tốt, nếu là bang thủ do Long thần mời tới, vậy xem ra không ổn rồi. - Đoạn Vân tự hỏi đầy vẻ lo lắng.

- Lão Đại, có gì mà phải lo. Chúng ta có nhiều người như vậy, với lại không phải chỉ là một đầu Hải thú cấp mười hai sơ giai thôi sao? Đến lúc đó, thế nào cũng có phần cho chúng ta quần áo. - Đạt Nhĩ Ba giờ nắm tay lên miệng gặm gừ.

- Đúng! Đến một chết một, tới mười thì cả mười cùng chết. - Đám thủ hạ hò hét.

Hắn khẽ lắc đầu, ai, xem ra tới lúc đó phải để cho ném chút khổ sở, mới có thể làm cho họ không còn cuồng vọng như vậy nữa. Toàn là sai lầm của mình a.

Đoạn Vân dè tay xuống, nói:

- Ta không phải lo chuyện này. Các ngươi nghĩ lại mà xem, chúng ta mâu thuẫn với Long thần, nếu như bị Bắc Hải Hoàng xen vào, chúng ta chẳng phải là sẽ kết thù cùng Bắc Hải sao? Mặc dù thực lực chúng ta bây giờ rất mạnh, nhưng so với hải hoàng thì vẫn còn kém. Bây giờ không phải là lúc chúng ta khiêu chiến với Hải Hoàng. Chúng ta đợi xem kỳ biến thôi.

- Rõ. - Đám thủ hạ trả lời cung kính.

Một lát sau, hắn cảm nhận được hai luồng năng lượng gặp nhau trên bầu trời Ma Thú Sâm Lâm. Sau khi gặp nhau, họ đều hướng về phía A Nhĩ Ti Tư của hắn mà bay tới. Mịa! Xem ra quả nhiên là địch, không phải là bạn.

- Thiếu gia, chúng ta không hòa bình được với Bắc Hải rồi. - Diệp Cô Thành nói với hắn.

Đoạn Vân thở dài:

- Đúng vậy, ta muốn để thực lực của chúng ta lớn mạnh hơn chút nữa rồi mới gặp Hải Hoàng. Nhưng bây giờ xem ra, hải giới không còn an bình nữa. Ta cũng không rõ, làm sao Long thần lại gặp và liên lạc với Hải tộc được nhỉ? Mịa kiếp, may mà người tới không phải là Hải Hoàng, bằng không trận chiến này chúng ta cũng khó có thể mà ứng phó được.

- Chủ nhân, chúng ta bây giờ sắp phát sinh xung đột với Bắc Hải. Sau hơn ba mươi ngày phát triển, thể lực Thần Long đảo chúng ta lúc này đã mở rộng khá nhiều, hướng bắc đã phát triển tới Hải vực ở gần Đường Cổ Lạp Sơn. Nói cách khác, nếu khuếch trương sẽ đánh động tới phạm vi thể lực của Hải Hoàng. - Âu Đặc Tư lúc này nói với hắn.

- Hả? Phát triển lớn vậy rồi à? Còn hướng nam và hướng tây thì sao? - Hắn hỏi.

- Chủ nhân, hướng nam còn có không gian phát triển rất lớn. Miền duyên hải đại lục không nằm trong phạm vi thể lực của hải tộc. Thể lực của Đông hải Sa Ngư Hoàng bình thường chủ yếu ở vùng biển Đông hải thôi, hướng nam chúng ta có thể một mạch phát triển tới tận phía nam của Tinh Linh vương quốc. Nhưng đối với biển sâu, sự ảnh hưởng của chúng ta vẫn còn rất ít. Dù sao nơi đó đều là những lãnh địa thuộc phạm vi thể lực của Hải tộc, một khi tiến vào chúng ta có thể phải khai chiến với những thế lực này.

Âu Đặc Tư trả lời.

Ngẫm nghĩ một lát, hắn hỏi:

- Thực lực của chúng ta bây giờ như thế nào?

- Chủ nhân, bây giờ chúng ta có hai mươi vạn thủ hạ Hải thú cấp bảy, một vạn Hải thú cấp tám, bốn trăm cửu cấp Hải thú, hai mươi thần cấp Hải thú phi Thần Long. Còn theo chúng ta tìm hiểu, trừ chung đoàn, Đông hải Sa Ngư Hoàng dưới tay có lực lượng lớn gấp năm lần chúng ta, Bát Đại Xà có thực lực gấp bốn lần chúng ta, còn Hải Hoàng gấp tám lần chúng ta trở lên. Nếu phải khai chiến, chúng ta không hề chắc thắng. - Âu Đặc Tư trả lời.

Suy nghĩ một lúc, hắn nói:

- Có thể trong thời gian không đến một tháng, mà mở rộng thực lực mình lên vài lần, các người đã làm rất tốt rồi. Ta nghĩ, chỉ cần khống chế được thể lực không thuộc về tam đại hải tộc khống chế, thực lực của chúng ta sẽ có số lượng nhanh chóng thượng vượt qua họ rồi. Tốt lắm, việc này tạm thời gác qua một bên. Chỉ còn vài phút nữa là hai tên này sẽ chạy tới đây, chúng ta phải toàn tâm toàn ý ứng phó với trường ác chiến này.

- Rồi.

Đám thủ hạ đồng thanh hô lên. Sợ dĩ phải hô to, đó là muốn bộc lộ vị trí của mình, hấp dẫn hai tên gia hỏa chẳng biết chết sống tới gần.

Chẳng mấy chốc, hai luồng năng lượng cường đại đã tới gần bọn người Đoạn Vân không tới mười dặm. Đoàn người cũng đã chuẩn bị một trận địa phòng ngự sẵn sàng.

- Ha ha, hóa ra họ đã sớm ở chỗ này chờ chúng ta rồi.

Chẳng mấy chốc, một thanh âm hùng hậu mang theo uy áp cường đại từ phía bắc truyền đến.

219. Chương 219. lương Quân Trận Tiền Lai Khiếu Trận

Theo thanh âm đó, nhóm người Đoạn Vân lập tức cảm thấy một luồng gió mãnh liệt mang theo âm phong đập vào mặt. Trận âm phong này mang theo sát khí và uy áp vô tận, đến cả những cây đại thụ cao vút ở xa xa cũng như bị bị một trận bão thổi qua, lá cây trong nháy mắt đã bị thổi tung mất hơn phân nửa.

Nhóm người Đoạn Vân cũng bị thanh âm hùng hậu đánh tới khiến cho hoa cả mắt, ù cả tai do chịu phải công kích không nhỏ. Nhưng thanh âm theo uy áp mãnh liệt đó, sau khi lướt qua trên người đoàn người

Đoạn Vân thì giống như thần tích giáng hạ, thực lực một đám thủ hạ của hắn đua nhau tăng cấp, thậm chí còn có vài tên đột phá. Thuộc được ngoại lực giúp tiêu hóa, nội lực được kích thích từ bên ngoài, thực lực đám thủ hạ từ dựa vào uy áp của kẻ địch tăng lên không nhỏ.

Lúc này, hai thân ảnh có hình dáng trung niên xuất hiện trước mặt nhóm người Đoạn Vân, dừng cách họ khoảng năm trăm thước. Hắn cẩn thận quan sát hai người này, đánh giá thực lực của họ. Trong hai trung niên đó, một người là một nam tử có hàm ria mép rất dài, nhìn qua rất uy nghiêm, mang theo một khí chất hoàng giả đặc hữu, thực lực rất kinh khủng. Hắn đoán tên gia hỏa đó chính là Long thần Tật Tây Cách Nhĩ. Còn tên gia hỏa kia lại khiến cho hắn có thấy bất sảng, tên này nhìn qua thuộc loại xinh đẹp. Mẹ ơi! Nam nhân cần xinh đẹp vậy để làm gì? Người xinh đẹp thì kẻ xinh đẹp chứ, người sống ở Bắc Hải là được rồi, người chạy đến chỗ này giúp đỡ cho tên quái thai đó là sai lầm nghiêm trọng của người, người đúng là một con yêu quái.

- Ủa? Một đám kiến này lại có thể ngăn cản uy áp của ta sao? Xem ra quả là không đơn giản.

Tên nam tử có râu mép uy nghiêm đó nói vọng về phía nhóm người Đoạn Vân. Nhưng thanh âm đó làm hắn cảm thấy không thoải mái. Con bà nó, ta vốn không thiếu nợ người, người có cần phải thể hiện ta đây là người đệ nhất thiên hạ không?

Hắn nhếch mép cười, quay về đám thủ hạ phát tay, ra hiệu cho họ tạm thời dấu binh khí đi.

- Ta muốn biết hai vị đại nhân cường đại là thần thánh phương nào thế? - Hắn cất giọng nhẹ nhàng.

Long thần Tật Tây Cách Nhĩ cười ha hả:

- Ha ha, con kiến cũng muốn biết tên chúng ta? Ta thực sự lại cảm thấy hứng thú với các người. Thực lực của các người nhìn qua thì rất yếu, nhưng các người mới rồi lại có thể ngăn cản uy áp của ta, chứng tỏ các người không đơn giản. Các người chắc đều đã là thần cấp nhân loại, hoặc là thần thú gì đó? Bất quá ta dường như trước giờ chưa nghe nói là Thú Nhân cũng có thần cấp?

Cao thủ Hải tộc không nhịn được quay về Tật Tây Cách Nhĩ nói:

- Tật Tây Cách Nhĩ, người nói lảm nhảm như vậy với chúng làm gì? Người mau giết chết Đoạn Vân đi, rồi mau mau theo ta đi gặp Hải Hoàng đại nhân.

Nhưng y vừa nói câu muốn giết Đoạn Vân, đám thủ hạ của Đoạn Vân gần như bất chấp tất cả, lập tức cầm binh khí trong tay mình giơ lên.

- Ha ha Hứa Đức Lạp đại nhân, người cần gì nóng lòng thế? Hắn chắc là trong đám người này đó. Người nghĩ lại mà xem, ngoại trừ Đoạn Vân ra, ở trên đại lục Mộng Đa Lợi Á này còn có ai có vũ lực cường đại như vậy chứ? - Tật Tây Cách Nhĩ cười trả lời.

Nghe hai tên này nói chuyện, Đoạn Vân biết hai tên này cũng không hẳn là đồng bọn, rất có thể là Hải Hoàng Ba Nhĩ Hi Đặc tìm Long thần có việc gì đó. Nếu là như vậy, hắn còn có cách để Hải tộc không nhúng tay vào vụ này.

- Chủ nhân, Hứa Đức Lạp đứng hàng thứ bảy trong số Bắc Hải Thất Đại Hải Vương, thực lực cấp mười hai sơ giai.

Âu Đặc Tư dùng tâm linh cảm ứng nói cho Đoạn Vân. Hắn tạm thời không thêm để ý tới Hải vương kia nữa, mà là chuyển hướng về phía Long thần Tật Tây Cách Nhĩ.

- Tật Tây Cách Nhĩ? - Hắn nói về nghi hoặc.

- Ha ha Tiểu xú trùng, cho người giết mình rồi hả. Ta đúng là Long thần Tật Tây Cách Nhĩ, hôm nay ta tìm Đoạn Vân tính sổ. Ta muốn biết trong số các người ai là Đoạn Vân, hoặc có ai biết Đoạn Vân ở nơi nào. - Tật Tây Cách Nhĩ cất giọng đầy kiêu ngạo.

Đoạn Vân cười trả lời:

- Theo ta được biết, Đoạn Vân chỉ là một nhân loại bình thường, còn ngài là Long thần. Ta nghĩ một người cũng không nên có mâu thuẫn gì với thần cả?

- Hừ! Không có mâu thuẫn? Tên Đoạn Vân ghê tởm đó dám một kiếm giết chết Long Hoàng của Long tộc ta, hơn nữa mang binh huyết tẩy Đường Cổ Lạp Sơn, còn ép buộc mấy ngàn cự long ký sĩ ký khế ước với thủ hạ của hắn nữa. Người nói đi, một tên loài người nghe tởm tội nghiệt thâm trọng như vậy, dám trêu vào Long tộc làm cho ô uế chúng ta, thân là Long thần, ta làm sao có thể buông tha hắn được? - Táp Tây Cách Nhĩ nói rất tức giận.

Hứa Đức Lạp nghe xong thì giật nảy người, y hỏi lại đầy rất nghi vấn:

- Không thể nào, Táp Tây Cách Nhĩ, chuyện này có thật không? Một nhân loại làm sao có thể trêu vào Long tộc như vậy được? Theo như Hải Hoàng đại nhân chúng ta dùng cảm giác siêu cường về năng lượng, trên đại lục không hề xuất hiện một cường giả tuyệt đối đâu?

- Chẳng lẽ ta còn vu khống hắn, một tên nhân loại nhỏ nhỏ sao? - Long thần quát lên đầy tức giận.

Thấy Táp Tây Cách Nhĩ nổi giận tóe cả khói, thực lực Long thần vượt xa y, Hứa Đức Lạp rõ ràng có chút sợ hãi, nhưng y vẫn cố lấy vẻ tự tin nói với Táp Tây Cách Nhĩ:

- Táp Tây Cách Nhĩ, người phải chú ý thái độ người một chút. Ta là đại biểu cho Hải Hoàng đại nhân tới mời người, người có xung đột gì với đám nhân loại kia thì chúng ta không quan tâm, ta chỉ muốn người mau mau tới Bắc Hải của làm khách. Hải Hoàng đại nhân có chuyện muốn gặp người chứng thực một chút.

Nghe Hứa Đức Lạp nói thế, Đoạn Vân cười nói:

- Vị này chắc là Hải Vương đại nhân, ngài là

- Từ từ. Người làm sao biết ta là Hải Vương chứ?

Hứa Đức Lạp vừa nghe hắn nói thế thì giật nảy người lên.

Về mặt hắn cười đầy bí mật:

- Ngài không cần biết tại sao ta biết ngài là Hải Vương. Ta chỉ muốn biết lời nói của ngài vừa rồi, không tham gia vào chuyện giữa Đoạn Vân và Long thần có phải là thật không?

Nghe hắn nói thế, Hứa Đức Lạp hỏi có chút nghi hoặc:

- Người chính là Đoạn Vân?

- Cái gì, người chính là Đoạn Vân.

Táp Tây Cách Nhĩ rất kích động. Chính là tên Đoạn Vân này làm cho hậu duệ hắn chịu phải kiếp nạn chưa từng có, Long Hoàng bị hắn giết, bốn Đại trưởng lão cũng bị hắn giết. Long thần còn tức giận hơn khi biết Đoạn Vân dám cưỡng bức bảy ngàn hậu duệ của y biến thành long ký cho thủ hạ hắn. Phải biết rằng, Long mà trở thành long ký, họ không còn trung thành với Long thần nữa, do đó Long thần không thể tìm được tín ngưỡng lực từ trên người đám rồng này. Tín ngưỡng lực ngày càng thiếu thốn sẽ có ảnh hưởng rất lớn tới việc đề cao thực lực của y, đây là nguyên nhân vì sao Táp Tây Cách Nhĩ hơn một ngàn năm ẩn dật đột nhiên xuất hiện. Điều càng làm cho Táp Tây Cách Nhĩ tức giận hơn, đó là cả những con rồng không làm tọa kỵ cũng có không ít con bắt đầu không còn trung thành với y nữa, làm cho tín ngưỡng lực dành cho Táp Tây Cách Nhĩ càng ngày càng ít. Người nhỏ nhen như Long thần làm sao bỏ qua cái tên Đoạn Vân đã gây cho y tổn thất thảm trọng như vậy chứ?

Đoạn Vân cười giả lả:

- Long thần đại nhân, ta đúng là Đoạn Vân. Hứa Đức Lạp đại nhân, người ngàn vạn lần đừng quên lời nói của ngài vừa rồi, đây là chuyện giữa Đoạn Vân ta cùng Táp Tây Cách Nhĩ, Hải giới các ngài không có quan hệ gì cả.

Hứa Đức Lạp nghe xong, nói vẻ buồn cười:

- Đoạn Vân, chẳng lẽ ta không nhúng tay thì các người có thể đối phó được Táp Tây Cách Nhĩ sao? Chẳng lẽ chỉ dựa vào đám ma thú và thủ hạ Thú Nhân này của các người? Nếu người muốn ta nói giúp cho các người vài lời, chuyện đó lại càng không có khả năng. Táp Tây Cách Nhĩ, đây là sự tình giữa các người. Người giải quyết nhanh lên, rồi mau chóng cùng ta đi gặp Hải Hoàng đại nhân.

Ánh mắt Táp Tây Cách Nhĩ nhìn nhóm người Đoạn Vân tóe lửa, nói về trêu chọc:

- Yên tâm đi, ta không dùng tới vài phút đâu. Thật không ngờ họ lại chờ ta ở chỗ này, đỡ công ta ta đi tìm. Ha ha Đoạn Vân, trước khi chết người còn có lời gì muốn nói nữa không?

Lúc này, đám thủ hạ của Đoạn Vân một lần nữa giờ vũ khí của mình lên đề phòng.

Hắn quay về đám thủ hạ phát tay, ra hiệu họ không nên khẩn trương.

Nhìn Táp Tây Cách Nhĩ đang lơ lửng trong không trung, hắn cũng nói về trêu chọc:

- Táp Tây Cách Nhĩ, ngàn năm trước người bị nữ thần giáng tội, sau lại chạy thoát khỏi Thần giới, ẩn dật ngàn năm. Ta rất muốn biết, một ngàn năm qua người đã chạy tới nơi nào rồi, làm sao có thể tiêu thanh biệt tích như thế.

- Làm sao người biết được chuyện này?

Táp Tây Cách Nhĩ nghe tên nhân loại biến thái Đoạn Vân lại biết việc xảy ra ngàn năm trước ở Thần giới, y tỏ ra rất khiếp sợ.

Hắn ngược lên nhìn bầu trời, cất giọng thâm trầm:

- Ta tự nhiên phải biết chứ. Người là phản đồ Thần giới, người không có tư cách biết làm sao ta biết được. Hôm nay, ta muốn đại biểu cho Thần giới, trừ đi tên phản đồ là người.

- Ha ha, đại biểu cho Thần giới? Người cho người đã là thần rồi sao? Thật sự là quá buồn cười, mặc dù người biết chuyện Thần giới nhưng người nếu muốn dùng loại phương pháp này để trì hoãn thời gian, chờ đợi cứu binh của Thần giới thì ta đây nói cho người biết, chuyện đó không bao giờ xảy ra đâu. Thông đạo giữa Thần giới và các người đã bị phong kín toàn bộ, những vị thần không dễ dàng gì có thể từ Thần giới tới đây được. Nếu không không gian năng lượng trên đại lục phải hoạt động thường xuyên, ta cũng không thể trở lại đại lục được nữa. Hơn nữa, cho dù bọn chúng có thể tới được nơi này thì sao chứ? Chúng chưa chắc đã là đối thủ của Táp Tây Cách Nhĩ ta?

Táp Tây Cách Nhĩ nói giọng cuồng vọng.

- À, nguyên lai người không phải trốn ở Nhân giới. Chẳng lẽ người trốn tới Ma giới? Ừm, xem ra đúng thể rồi. Được! Người đã có thể từ Ma giới trở về, vậy thì ngày Ma giới xâm lấn đại lục hắn cũng không còn xa nữa. - Đoạn Vân nhìn Táp Tây Cách Nhĩ nói.

- Xem ra tên xú trùng này quả là biết khá nhiều việc. Người đắc tội với Táp Tây Cách Nhĩ ta, hôm nay vô luận là ai cũng không cứu được người đâu? Người chịu chết đi. Ha ha ha

Về mặt Táp Tây Cách Nhĩ trông vô cùng kiêu ngạo, điều đó khiến Đoạn Vân cảm thấy rất không thoải mái.

Hắn quay về tên Hải vương nói:

- Hứa Đức Lạp đại nhân, mời ngài đứng sang một bên được không? Ta không muốn bị ảnh hưởng trong quá trình chiến đấu.

Hứa Đức Lạp nhìn nhìn Long thần Táp Tây Cách Nhĩ, rồi lắc mình bay ra xa tới hai ngàn thước.

Sau khi Hứa Đức Lạp bay về phía sau, Táp Tây Cách Nhĩ hô to một tiếng muốn vọt đi lên.

Hắn vội vàng chặn lại:

- Từ từ đã.

- Chẳng lẽ người có gì muốn nhấn lại? Ta xem chắc cũng không cần đâu, bởi vì người đắc tội với Long thần cao quý. Do đó, ta sẽ hủy diệt những tên tùy tùng của người và tất cả hàng ngũ của người nữa.

Trên mặt Táp Tây Cách Nhĩ giống như muốn phô ra câu "người chết chắc rồi."

Đoạn Vân hắn cười, nói:

- Sở dĩ ta bảo người từ từ, bởi vì chúng ta cũng đang muốn đánh. Thần Long, lên.

Hắn vung tay, Âu Đặc Tư một nhà ba người và mười đại Thần long đồng loạt hướng về phía Long thần đón chào nhiệt liệt.

220. Chương 220. Thần Long Chiến Long Quân Âu Chiến

Mười ba đại Thần Long của Thần Long Đảo dùng hình dáng loài người lao lên nghênh đón Long Thần Tập Tây Cách Nhĩ, còn Tập Tây Cách Nhĩ cũng không thềm biến thân. Thấy đám Thần Long đồng loạt lao lên, Tập Tây Cách Nhĩ cười lạnh một tiếng, giờ nắm đầm lên nồng nhiệt chào mừng.

- Bang....!

Một quyền của Tập Tây Cách Nhĩ đã đánh bắn một Thần Long nhân hình ra ngoài. Đầu Thần Long đó dưới một kích mãnh liệt, đã bị đánh bay ra ngoài mấy trăm thước, lão đảo rơi thẳng xuống đoàn người Đoạn Vân. Hắn liền ra hiệu cho Diệp Cô Thành. Diệp Cô Thành khẽ gật đầu, nhẹ phi thân tiến lên, vận khởi "Tá lực quyết" của Thái Cực Thần Công mà Đoạn Vân từng dạy cho, rất dễ dàng đỡ được Thần Long vừa bị trọng thương tiếp đất. Thần Long đó ói ra một ngụm máu tươi, Diệp Cô Thành vội vàng móc ra hai viên Hoàn Dương đan cho hắn uống vào. Thần Long đó lập tức điều tức, nghe chừng một hai phút sau là có thể khôi phục lại chiến lực như cũ rồi.

Trong trận chiến đấu trên không trung, sau khi Tập Tây Cách Nhĩ một quyền đánh bay một đầu Thần Long, lập tức liên tiếp những nắm đầm, cú đá, những ngọn trảo của những Thần Long khác thay nhau công kích khắp cả người của hắn. Dưới sự công kích đồng loạt liên hoàn của mười hai đầu Thần Long, hơn nữa cũng vì khinh địch nghiêm trọng, Tập Tây Cách Nhĩ đã ăn phải quả đắng. Thân thể dù cố hết sức trụ lại vẫn không thể không bị đánh bay về phía sau.

- Khếch khếch! Thật không ngờ các người lại còn có thể làm cho ta bị thương? Đúng là nhìn không ra. Bất quá như vậy mới hay chứ, ha ha!

Tập Tây Cách Nhĩ cố chế trụ nỗi đau đớn trên người, hướng về phía đám người Đoạn Vân cười to. Thế nhưng trong lòng hắn đã tỏ ra xáo động rồi. Vừa rồi dưới sự công kích quần đả của đám Thần Long đã làm cho Long Thần cao ngạo cảm nhận được nguy hiểm. Tập Tây Cách Nhĩ có nghĩ vỡ cả đầu cũng không nghĩ ra, vì sao đám Ma thú kỳ quái có thực lực nhìn qua chưa đến cả Thần cấp này thế mà có thể đánh ra những công kích gần tới cấp mười hai.

Đoạn Vân nói với vào không trung:

- Ha ha, Tập Tây Cách Nhĩ, so sánh đám thủ hạ của ta với cái đầu Tích dịch (Thần lằn) nhà ngươi thì thế nào hả?

Từ khi thấy Thần Long thủ hạ có thể làm cho Tập Tây Cách Nhĩ bị thương, dù chỉ là tiểu thương, thì xem ra trận chiến hôm nay mình có cơ hội chiến thắng khá lớn rồi.

Tập Tây Cách Nhĩ nói về khinh miệt:

- Hắc, người tưởng rằng dựa vào hơn mười đầu Ma thú kỳ quái này là có thể thắng được ta sao? Người cũng quá ngây thơ rồi, người chớ quên rằng giai vị của ta cao hơn các người rất nhiều.

- Phải không vậy? Vậy chờ coi đi nhé!

Đoạn Vân nói về bất cần. Nhưng trong lòng hắn cũng đang đánh giá về tỷ lệ mình có thể đánh thắng cái đầu "Tích dịch thần" Tập Tây Cách Nhĩ này.

- A, biến thân!

Tập Tây Cách Nhĩ gầm lên một tiếng, biến thành một đầu Cự long thân dài trăm thước, cả người toàn thân trên dưới được che kín bằng những cái lân giáp màu vàng. Mặc dù đầu Cự long này nhìn qua rất uy vũ, cường đại, lại còn rất hoàn mỹ, nhưng hắn vẫn chỉ là một con thần lằn dưới mắt của đám người Đoạn Vân như trước.

- Quả nhiên, Long Thần cũng là thần lẩn. Diệp Cô Thành, người ước lượng xem đầu "Tích dịch thần" này có thực lực tới giai vị gì rồi? - Đoạn Vân cười nói.

Liếc nhìn Hứa Đức Lạp lúc này đang tròn mắt khiếp sợ đứng cách đó hai ngàn thước, Diệp Cô Thành nhẹ giọng trả lời:

- Thiếu gia, giai vị Tập Tây Cách Nhĩ mạnh hơn ta nhiều lắm. Ta bây giờ đã là cấp mười hai sơ giai, hơn nữa vừa rồi được uy áp của Long Thần kích thích và được lực bổ sung, ta đã bắt đầu cảm nhận được lực lượng của cấp mười hai trung giai rồi. Ta dám khẳng định, thực lực của Tập Tây Cách Nhĩ tuyệt đối không phải chỉ là cấp mười hai trung giai.

- Nói cách khác, hần hần là cấp mười hai hậu giai hoặc là đỉnh giai rồi. Vậy có thể lên tới cấp mười ba không?

Đoạn Vân vặn hỏi vẻ hơi lo lắng. Nếu lão bắt tử tử bỏ đó mà lên tới cấp mười ba thì lần này mình rất có thể gặp phải một trường kiếp nạn rồi.

- Chắc không phải cấp mười ba đâu! Nếu hần là cấp mười ba thì ta vốn là cấp mười hai có lẽ không thể cảm nhận được cường độ lực lượng của hần đâu. Hơn nữa, cấp mười hai và cấp mười ba cách biệt quá lớn, nhưng ta vẫn có thể cảm nhận được bọn chúng ta ở cùng một giai vị. Do đó, thiếu gia không cần lo lắng về việc này đâu! - Diệp Cô Thành trả lời.

Long Thần Tập Tây Cách Nhĩ hét lớn một tiếng, muốn dựa vào uy áp cường đại tuyệt đối của mình ép chết đám côn trùng trước mặt này. Nhưng sau khi hần điên cuồng gân cổ ngoác mõm hét âm lên, thì vẻ mặt hần lại càng khiếp sợ hơn trước. Bọn Thần Long này có không thêm đếm xỉa gì đến uy áp, nhất là long uy của hần.

- Làm sao có thể như vậy được chứ? Tại sao các người có thể coi thường Long Thần Long uy của ta? - Tập Tây Cách Nhĩ sợ hãi nói.

Nhưng câu trả lời chính là cả đám Âu Đặc Tư cùng lúc biến thân một cách hoa mỹ. Âu Đặc Tư biến thành Ngũ trảo Kim Long thân dài tám mươi thước màu vàng kim vô cùng uy nghiêm. Còn Ny Khả, Long Thái tử Mạt Khắc và chín đại Thần Long đua nhau biến thành Thần Long thân dài sáu mươi thước. Và lúc này, đầu Thần Long trọng thương lúc này cũng đã điều tức xong, hần cũng phi thân lên, sau khi biến thân, lập tức gia nhập vào hàng ngũ Thần Long. Họ muốn bằng vào thân thể cường hãn và ưu thế số lượng đánh một trận trời long đất lở với Tập Tây Cách Nhĩ.

Sau một tràng tiếng long minh vang trời của đội ngũ Thần Long, mười ba đầu Thần Long từ các phương vị khác nhau thay nhau tập kích Tập Tây Cách Nhĩ còn đang bị sốc nặng.

Thần Long thì có thể coi thường uy áp, nhưng cũng không có nghĩa là đám thủ hạ Ma thú của Đoạn Vân có thể coi thường uy áp. Hai mươi đại siêu Thần thú thực lực cấp mười một bây giờ lại có vẻ hơi yếu, sau một trận uy áp của Long Thần tập kích, họ lập tức dùng cường lực ngăn cản, Ma lực trong cơ thể vận chuyển điên cuồng. Uy áp, không chỉ là một loại áp bức trên thân thể, mà một loại đả kích rất lớn về tinh thần và tâm thần. Nhưng điều hạnh vận may mắn là họ vừa mới phục dụng mỗi người ba viên đặc cấp Tủy Tủy Đan. Do đó, dưới uy áp của Long Thần, hai mươi đại siêu Thần thú bắt đầu vượt cấp. Chẳng mấy chốc, họ đã biến thành cấp mười một trung giai rồi. Hơn nữa, thân thể bọn họ dưới tác dụng kinh khủng của những viên Tủy Tủy Đan, đã được cải tạo thành một tình trạng lý tưởng. Tình huống năm đại Ma sủng cũng đại khái như thế, dưới được lực siêu cấp Tủy Tủy Đan cộng với uy áp vừa rồi kích thích, thực lực đều đã đạt tới cấp mười một đỉnh giai. Tình hình của một trăm hai mươi Thú Nhân Hộ vệ và bảy đại siêu Cuồng Chiến sĩ cũng y như thế. Họ vừa bị uy áp đè xuống, lập tức biến thành cấp mười một trung giai. Thực lực trở thành tuyệt đối kinh khủng.

Nhìn lên chiến trường, thực lực của đám Thần long dưới sự kích thích của được lực và uy áp thì ai nấy đều được tăng lên không ít. Nói cách khác, họ càng đánh càng mạnh mẽ. Hơn nữa, vì họ chiếm ưu thế về số lượng, lại thêm họ không sợ chết nên cứ thế mà nhằm vào địch nhân sử dụng những công kích mãnh liệt nhất. Mười đại Thần Long chia nhau công kích vào các vị trí khác nhau trên người Long Thần Tập Tây Cách Nhĩ. Nhất là đôi cánh của Tập Tây Cách Nhĩ bị đám Thần Long bu vào đánh cho đau đớn tưởng muốn rụng rời ra. Vì lực phòng ngự ở cánh có phần bạc nhược, do đó, lần giáp ở đó chẳng mấy chốc đã bị

xé mở rách nát không ít. Còn Âu Đặc Tư, Ny Khả và Mạt Khắc thì cứ tập trung vào đầu Tật Tây Cách Nhĩ mà phát khởi công kích. Ba người bọn họ, Ny Khả chịu trách nhiệm bên trái của tên Tật dịch này, Mạt Khắc tập trung vào bên phải, chỗ công kích chủ yếu là mắt và cổ của Tật dịch, còn Âu Đặc Tư với chiến lược Thần Long cường hãn thì cứ chính diện mà ngạnh kháng với Tật Tây Cách Nhĩ.

Dưới sự phối hợp tác chiến gần như hoàn mỹ, Thần Long bộ tộc dũng mãnh đã lưu lại khá nhiều ấn ký mờ mờ trên người đầu Tật dịch Tật Tây Cách Nhĩ này. Rõ ràng, mặc dù công kích của Thần Long không thể gây nên những thương tổn nghiêm trọng nào cho Tật Tây Cách Nhĩ, nhưng bấy kiến vẫn có thể cắn chết cả voi. Huống chi, công kích của Thần Long vẫn gây thương tổn không nhiều thì cũng chẳng ít cho Tật Tây Cách Nhĩ. Đám mưa đòn những quyền, trảo của Thần Long hầu như không bỏ sót chỗ nào trên người và mặt mũi của Tật Tây Cách Nhĩ.

- Khách khách! Đám côn trùng các ngươi làm đau ta rồi, ha ha! Ặc...!

Dưới sự công kích của bấy Thần Long, Tật Tây Cách Nhĩ đang muốn cười to, nhưng quả đấm cường hãn của Âu Đặc Tư lập tức đấm thẳng vào đầu của hắn.

- Hổng...!

Tật Tây Cách Nhĩ bị một kích của Âu Đặc Tư chọc giận. Chỉ thấy hắn điên cuồng gầm lên một tiếng, quay sang Âu Đặc Tư chụp mạnh. Nhưng Âu Đặc Tư cũng chỉ cần lắc mình một cái, lưu lại một đạo tàn ảnh là đủ làm cho Tật Tây Cách Nhĩ chụp hụt vào không khí. Sau đó Tật Tây Cách Nhĩ nhanh chóng vùng vẩy thân thể khổng lồ của mình, muốn tìm cách bắt được một tên Thần Long xé ra làm đôi cho hả giận. Nhưng Thần Long đều có thể tự do uốn lượn trong không trung, độ linh hoạt còn nhỉnh hơn cả Tật Tây Cách Nhĩ nữa. Hơn nữa Thần Long có ưu thế về số lượng, người vừa muốn công kích Thần Long này, thì một đám Thần Long khác lại bu vào mắt người hoặc cánh của người. Thậm chí cá biệt có tên Thần Long liều lĩnh không sợ chết còn đánh cả vào long trảo của Tật Tây Cách Nhĩ. Mặc dù có thể bị tên Tật dịch Tật Tây Cách Nhĩ đang bạo nộ này công kích, nhưng Thần Long đều rất cẩn thận tránh được những đòn nghiêm trọng, chỉ để thân mình chịu những vết thương nho nhỏ rồi lập tức bay tránh ra ngoài, sau đó nhanh chóng mọc được hoàn ra uống ngay, vì vậy lực chiến đấu chẳng mấy chốc lại khôi phục như cũ.

Hơn nữa, dưới sự "trợ giúp" của tên Tật dịch đó, thực lực của đám Thần Long đã nhanh chóng tăng lên. Ba người nhà Âu Đặc Tư đạt tới cấp mười một đỉnh giai, mười đại Thần long thì có sáu đầu sau khi thương phế lành từ những đòn nghiêm trọng, lập tức đạt tới hậu giai. Dù sao họ phục dụng tới ba viên đặc cấp Tủy Đan, năng lượng nhiều kinh khủng. Được hiệu còn chưa hoàn toàn hấp thu hết, chỉ cần thân thể và đầu không dính phải những công kích trí mạng, họ cơ hồ sẽ không chết được. Trọng thương, chỉ xem như một loại cải tạo tựa như tẩy căn phiệt tủy. Muốn thực lực tăng lên, thân thể và nguyên thần đều phải được trui rèn qua những khảo nghiệm sinh tử. Còn Đoạn Vân, rõ ràng đã tạo cho đám thủ hạ mình một thói quen liều mạng không sợ chết. Vì hắn có thể đảm bảo cho thủ hạ của mình bất tử. Mặc dù lúc trước dưới thực lực cường đại tuyệt đối trước mặt, đám Thần Long không khỏi sinh ra sợ hãi, nhưng sợ hãi không có nghĩa là không có dũng khí.

Cuộc chiến đấu cứ thế tiếp tục. Mặc dù đám Thần Long vẫn không thể chiếm thượng phong, nhưng họ cũng đã bắt đầu lưu lại trên người Tật Tây Cách Nhĩ một đồng thương tổn có vẻ khá là lợi hại. Lân giáp của Tật Tây Cách Nhĩ đã bị bóc ra vài khối, thậm chí trên đôi cánh của Tật Tây Cách Nhĩ đã bắt đầu xuất hiện những vết xước rất dài đang rớm rớm rỉ máu. Tuy nhiên đây không phải là điều chủ yếu nhất. Điều chủ yếu nhất chính là thực lực của Thần Long bọn họ. Mười đại Thần Long đã trở thành cấp mười một hậu giai rồi. Còn một nhà ba khẩu Âu Đặc Tư bây giờ cũng đều là siêu cấp biến thái cấp mười một đỉnh giai rồi. Nói cách khác, từ khi cuộc chiến đấu bắt đầu đến giờ, thực lực của cả đám Thần Long đã tăng lên gần gấp đôi.

Mười mấy phút sau, Thần Long đã bắt đầu có thể đánh ngang tay với Tật Tây Cách Nhĩ rồi. Dưới một vài đòn nghiêm trọng của bấy Thần Long, Tật Tây Cách Nhĩ cũng không thể không e sợ, bắt đầu phải cuống quýt né tránh. Hơn nữa đám Thần Long cũng đã liên tiếp tạo thành trên người Tật Tây Cách Nhĩ những vết thương không thể xem nhẹ.

Lúc này, Đoạn Vân quay về đám thủ hạ của mình ra lệnh:

- Thần Long lui xuống, Đạt Nhĩ Ba, năm người các ngươi và hai mươi Ma thú của Gia tộc xông lên đi!

Sau tiếng ra lệnh của hắn, mười ba Thần Long lập tức lui xuống, nắm đại siêu cấp Ma sủng và hai mươi siêu Thần thú của Gia tộc lập tức lắc mình xông lên, sau khi biến thân đánh thẳng về phía Tập Tây Cách Nhĩ lúc này đang khổ sở thở hổn hển. Mặc dù đám Thần Long vẫn còn rất luyến tiếc và hoài niệm chiến trường vui vẻ bên trên, nhưng lão Đại đã ra lệnh rồi, vậy thì lui xuống thôi!

221. Chương 221. Ma Thú Công Lược Ấu Long Thần

- Hồng!

Tập Tây Cách Nhĩ thấy một đám Ma thú tiến lên công kích mình còn có cả bảy đầu Hắc Long và sáu đầu Phi Long thì vô cùng tức giận, quay sang gạt phắt cả đám Ma thú, Long thú rồi điên cuồng gầm lên một tiếng. Dưới tiếng gầm thét trời long đất lở của Long Thần mang theo uy áp mãnh liệt, cả đám siêu Thần thú của Gia tộc giống như vừa đi qua bờ vực tử vong, còn bọn Hắc Long và Phi Long đang bay lượn trong không trung gần như bị ép xuống mặt đất, và còn mấy tên Ma thú đang ở trên mặt đất cũng khựng lại hết một khắc.

Mặc dù Ma thú Gia tộc có lực miễn dịch khá tốt đối với các loại uy áp, nhưng uy áp của Long Thần dù sao cũng quá mức cường đại. Cũng phải gần tới uy áp cấp mười ba đó, còn Ma thú Gia tộc thì sao? Đến cả cấp mười hai cũng chưa đạt tới. Do đó, Ma thú Gia tộc vẫn còn xuất hiện tình trạng chật vật này, thế nhưng Đoạn Vân cũng không giết mình chút nào. Hắn sợ dĩ để Ma thú Gia tộc tiến lên đánh với Long Thần, cũng không chỉ muốn họ có thể đánh bại Long Thần, mà còn muốn cho họ đối mặt và cảm thụ kẻ thù có thực lực vượt qua họ rất nhiều, để họ biết cái gì gọi là "thiên ngoại hữu thiên, nhân ngoại hữu nhân".

Nhưng chẳng mấy chốc, biểu hiện của đám Ma thú Gia tộc đã khiến cho Đoạn Vân giống như được mở rộng tầm mắt. Chỉ thấy lúc đầu tiên khi họ ngã xuống, lập tức Đạt Nhĩ Ba, Đạt Nhĩ Khắc và cả Tiểu Phi Hiệp nữa, ba siêu cấp Ma sủng đã lập tức lao lên, Đạt Nhĩ Ba và Đạt Nhĩ Khắc hai huynh đệ trực tiếp một tả một hữu lao thẳng vào hai bên Tập Tây Cách Nhĩ cho ăn một Hắc long trảo, một kích này đã bóc ra hai phiến lân giáp trên đầu Long Thần Tập Tây Cách Nhĩ. Còn Tiểu Phi Hiệp cũng không hổ được xưng là "Siêu cấp biến thái Không trung Vương", một lần bay lướt qua dưới thân Tập Tây Cách Nhĩ, cặp trảo Phi long sắc bén đã cào trúng bụng Tập Tây Cách Nhĩ lưu lại một vết rạch thật dài.

Vừa thấy uy áp của mình làm cho cả đám côn trùng bé nhỏ dám khiêu chiến với quyền uy tối thượng của mình tới tấp rơi rụng, Tập Tây Cách Nhĩ rất đắc ý. Nhưng hắn còn chưa kịp ngoác mồm nở một nụ cười tròn vẹn, công kích mãnh liệt của ba người Đạt Nhĩ Ba đã ập yểm mát-xa khắp nơi trên người hắn.

Thân thể nóng bừng, cơn đau đớn trên mặt cũng rất mãnh liệt, hơn nữa dưới sức mạnh quá lớn của cặp Hắc Long kia, Long Thần Tập Tây Cách Nhĩ đã bắt đầu hơi choáng váng, thân thể run lẩy bẩy như sắp nhảy hit-hộp.... Nhìn đám Ma thú trước mắt một cách chập choạng mơ hồ, Long Thần Tập Tây Cách Nhĩ lại tiếp tục há mồm gào lên, muốn dùng long viêm (lửa rồng) đốt cháy toàn bộ đám tiểu côn trùng cứ bay nhảy lảng quăng trước mắt. Nhưng long viêm của hắn còn chưa kịp phát ra, hắn đã cảm giác có một đoàn năng lượng thật lớn bộc phát trong miệng rồng của hắn.

- Oanh!

Phi Tử dùng tiếng gầm Thú vương cấp mười hai công kích vô cùng chuẩn xác đánh thẳng vào long khẩu của Tập Tây Cách Nhĩ. Một kích này, nếu đánh vào trên người, thì cũng chẳng có ảnh hưởng gì, tối đa cũng như một quả pháo chuột mà thôi, nhưng nếu pháo chuột mà nổ trong miệng thì quả là không thể tưởng tượng được. Hơn nữa, long viêm cũng đã được chuẩn bị sẵn trong miệng hắn, sắp sửa bộc phát lại bị dội ngược vào trong, cộng thêm với uy lực sát thương khủng khiếp của tiếng gầm Thú vương. Thì các bạn có thể tưởng tượng Tập Tây Cách Nhĩ lúc đó đáng thương bao nhiêu, thê thảm đến thế nào, phải không? Đại náo vốn ở rất gần long khẩu cũng chịu phải sự công kích mãnh liệt, Tập Tây Cách Nhĩ nhất thời cả người mê muội, thậm chí đến cả thân hình cũng lao đảo, mắt chỉ nhìn thấy ảnh ảo.

Cổ nện sự đau đớn từ trong miệng xói lên óc, Tập Tây Cách Nhĩ dùng sức lắc đầu, nhưng lúc này, tầm mắt của hắn đã bắt đầu mơ hồ. Một kích đó thật sự đã làm hắn thương tổn rất nhiều, cả đầu choáng váng trầm trầm, tai còn văng vẳng tiếng nổ ầm ầm, mồm chỉ muốn tụt kinh... lằm rằm. Lắc đầu một lần nữa, Tập Tây Cách Nhĩ rốt cục cũng thanh tỉnh lại, nhưng nghênh đón hắn lại là những tiếng gầm Thú vương

khác. Ba con Đại Địa Chi Hùng của Gia tộc cũng bắt chước tiếng gầm thét của Phì Tử, liên tục hướng vào long đầu của Táp Tây Cách Nhĩ mà phóng ra những cú gầm của Thú vương. Táp Tây Cách Nhĩ chỉ thấy ba viên lửa đỏ càng ngày càng rõ dần trong tầm mắt của mình, hơn nữa dường như hướng vào mắt mình mà bắn tới. Lúc đó, dựa vào bản năng thân thể, Táp Tây Cách Nhĩ lập tức muốn tránh né, nhưng vì vừa rồi bị một kích thật sự làm cho hệ thống thần kinh hắn biến thành chậm chạp không ít. Do đó, hắn chỉ còn kịp nhắm mắt lại.

- Oanh oanh! Oanh...!

Hai cú gầm của Thú vương đã bộc phát vào hai mắt Táp Tây Cách Nhĩ, còn viên kia thì có chút buồn cười, vì viên pháo đỏ đánh thẳng vào lỗ mũi thần lẫn của hắn.

Sau ba tiếng nổ rầm trời phát ra, lập tức xuất hiện một thanh âm rất thống khổ:

- A.....! Mắt của ta... a...!

Mắt là một bộ vị rất mẫn cảm a. Pháo chuột nổ tung trong mắt, chỉ có một kết cục: Mù! Long Thần đáng thương, dưới một cú gầm của Phì Tử đã bị thương, hơn nữa đại não cũng bị công kích, cả người chìm vào mê muội hồ đồ, cũng vẫn còn đang đau đớn, thì đã bị ba đầu Đại Địa Chi Hùng cấp mười một trung giai tặng thêm cho mấy cú gầm của Thú vương nữa. Ba quả pháo liên tiếp đánh vào hai mắt và mũi rỗng của Táp Tây Cách Nhĩ. Còn gì để nói nữa, Táp Tây Cách Nhĩ đáng thương biến thành mù. À chưa hết, cái mũi cũng có thể từ đây đã điếc đặc.

Nhưng, công kích của Ma thú Gia tộc vẫn chưa chấm dứt. Man Ngưu Ngưu Ma Vương thân cao hơn mười thước sau khi choáng váng một chút, cặp ngưu giác sắc như dao kia đã chọc thẳng vào ngực Táp Tây Cách Nhĩ, dưới một kích này, trước ngực Táp Tây Cách Nhĩ lưu lại một cái lỗ thủng sâu hoắm. Một sừng của Man Ngưu gần cấp mười hai đầu phải chuyển đùa, hơn nữa, bộ vị công kích của Ngưu Ma Vương cũng rất ác độc: xung quanh trái tim. Long Thần dưới một kích này, một lần nữa thụ trọng thương.

Nhìn tất cả những gì diễn ra trước mắt, Đoạn Vân há hốc mồm. Hắn không dám tin vào mắt mình, vội hỏi Diệp Cô Thành:

- Lão Diệp, người nói coi, họ có phải là đã thương lượng với nhau từ trước không? Làm sao mỗi bước đều được tính toán chuẩn xác như vậy?

Diệp Cô Thành cười trả lời:

- Thiếu gia, ta nghĩ hắn là bọn chúng sớm có chuẩn bị rồi mới có thể làm được như vậy chứ! Về phần ai trong số bọn chúng xếp đặt việc này thì ta không biết!

- Hổng...!

Táp Tây Cách Nhĩ bị trọng thương nặng nề cuối cùng đã nổi điên lên. Hắn nhìn trời sôi gan điên tiết cổ găm lên. Nhưng hắn vừa há miệng ra, tiếng gầm Thú vương của Phì Tử một lần nữa đánh thẳng vào cảm hắn, tiếng gầm lập tức tắt ngấm. Một cú này phỏng chừng đã nhỏ đi vài răng của Long Thần đáng thương.

- Mấy tên côn trùng các người.... Ta muốn các người chết hết!

Long Thần Táp Tây Cách Nhĩ đã giận lắm rồi. Nhưng thanh âm của hắn đã không còn hùng hậu như trước nữa, thậm chí có vài chữ phát âm không rõ. Ngực bị trọng thương, đại não chấn động đã làm cho hắn bắt đầu suy yếu xuống sức nhanh chóng.

Nhưng, hắn còn chưa kịp lấy lại tinh thần từ những đòn vừa rồi, công kích của Ma thú Gia tộc một lần nữa lại rải đều trên người hắn.

Lần này, mới đúng với ý nghĩa của sự tẩm quất. Đạt Nhĩ huynh đệ chỉ huy năm thủ hạ đại Hắc Long trực tiếp chính diện đối kháng với Táp Tây Cách Nhĩ, họ vừa phối hợp với nhau rất xảo diệu. Nhất là Đạt Nhĩ hai huynh đệ, sự phối hợp của họ quả thực liên lạc kín kẽ như áo trời không lỗ thủng. Một long trảo của Táp Tây Cách Nhĩ chụp vào Đạt Nhĩ Khắc, thì một trọng quyền của Đạt Nhĩ Ba đã đâm thẳng vào đầu Táp Tây Cách Nhĩ. Táp Tây Cách Nhĩ đang muốn phun lửa vào Đạt Nhĩ Ba, Đạt Nhĩ Khắc lại trảo vào Long vĩ (đuôi rồng) làm ngọn lửa tắt ngấm. Còn năm đầu Hắc Long khác cũng lợi hại không kém. Họ bu lấy cái cổ trắng kiện của Táp Tây Cách Nhĩ mà cuồng đá. Mặc dù trong thời gian ngắn không thể cấu thành uy hiếp

đối với thân thể cường hãn của Táp Tây Cách Nhĩ, nhưng dưới những cú đấm nặng như tạ của đám Hắc Long cường hãn này, thân thể Táp Tây Cách Nhĩ rõ ràng dính phải những đòn rất nghiêm trọng, cả người giật đùng đùng như bị động kinh.

Tiểu Phi Hiệp mang theo năm đại Phi Long bay về phía sau lưng Táp Tây Cách Nhĩ. Họ chuyên tấn công Táp Tây Cách Nhĩ vào những nơi yếu ớt nhất ở đôi cánh mềm mại của hắn. Chẳng mấy chốc, dưới công kích điên cuồng của đám Phi Long, long dực của Táp Tây Cách Nhĩ đã xuất hiện dấu vết tổn hại. Không ít lần giáp trên người đã bắt đầu bị đám Phi Long cào tróc ra.

Mấy đầu Ma thú Gia tộc cũng không hề rảnh rỗi. Họ tập trung vào chân và đuôi của Táp Tây Cách Nhĩ, làm cho Táp Tây Cách Nhĩ cả người trên dưới rất khó cử động. Còn Phì Tử và ba đầu Đại Địa Chi Hùng thủ hạ, cũng thỉnh thoảng phóng vào đầu Táp Tây Cách Nhĩ vài tiếng gầm Thú vương, hoặc dùng Siêu Ma pháp phụ trợ như gai đất, hoặc tạo thành những ụ đất, trói buộc không gian hoạt động của Táp Tây Cách Nhĩ, họ làm cho các Ma thú, Long thú khác được an toàn hơn dưới những công kích phản kháng của Táp Tây Cách Nhĩ.

Mặc dù, thỉnh thoảng cũng có vài con Hắc Long bị Táp Tây Cách Nhĩ chụp trúng, có vài con Phi Long bị long dực đánh bay, vài tên Ma thú có khi vì vô hụt long vĩ mà bị quất văng ra, nhưng đám thủ hạ của Đoạn Vân đều biết cách tránh xa những công kích trí mạng một cách xảo diệu. Sau khi bị thương, vội móc ra được hoàn uống ngay, rồi lại lập tức điên cuồng xông lên, thậm chí lực chiến đấu và sự liều mạng còn cường đại hơn lúc trước.

Chẳng mấy chốc, Táp Tây Cách Nhĩ càng đánh càng giật mình, hắn càng đánh thì càng yếu đi. Hắn vất cả óc mõi mà cũng không hiểu ra, thực lực của đám này cao nhất cũng chỉ là những Ma thú cấp mười một hậu giai, tại sao dưới sự cường đại của mình mà vẫn liều mạng không sợ chết, hơn nữa họ dường như cũng đứng là bất tử thật. Thậm chí dường như "chết" vài lần xong, lại trở nên càng hung hãn hơn.

Hai mươi phút đã qua...!

- Thiếu gia, năng lượng của Long Thần đã bắt đầu yếu đi rồi! - Diệp Cô Thành nói với Đoạn Vân.

Nhìn cuộc chiến đấu kịch liệt phía trước, hắn nói:

- À, mẹ kiếp, Long Thần này đúng là cường hãn. Mãi đến bây giờ năng lượng mới bắt đầu yếu đi. Nếu không vì hắn bị mù, ta nghĩ chúng ta có thể sẽ gặp phải thương vong khá lớn. Vừa rồi, có vài đầu Phi Long bị gãy xương cánh, nếu không nhờ ta kịp thời chữa trị cho chúng, có thể đã thành tàn phế rồi. Nhưng, chiến đấu như vậy mới thích chứ! Thực lực bọn Ma thú đã sắp đột phá tới hậu giai rồi!

Ngẫm nghĩ một lát, Đoạn Vân ra hiệu cho Thú Nhân và Cuồng Chiến sĩ, sau đó quay sang đám Ma thú trong không trung hô:

- Gia tộc Ma thú lui ra!

Nói xong, hắn quay sang Thú Nhân Hộ vệ và bảy đại Cuồng Chiến sĩ vung tay lên.

Chẳng mấy chốc, đám Ma thú lập tức lui hết về phía sau.

Còn Long Thần Táp Tây Cách Nhĩ vẫn còn chưa hiểu vì sao đối thủ của mình đang chiến đấu kịch liệt thì lại lui bước, liền đó một trận mưa đại kiếm của đám Thú Nhân đã giã lên người hắn.

Dựa theo kinh nghiệm lần trước giằng co với Ma Long, Thú Nhân cứ hai mươi người vào một tổ lập tức dùng Cẩm Long trảo (móc bắt rồng), Khốn Thân tảo (xích khóa rồng) đặc chế túm chặt lấy tứ chi, long đầu, long vĩ của Long Thần. Sau đó toàn lực từ sáu hướng đồng loạt dùng sức lôi mạnh. Kết quả là, Long Thần vốn đã lão đảo lão khéo liền bị họ kéo ngã xuống mặt đất.

Lúc này, bảy đại Cuồng Chiến sĩ cấp mười một trung giai tự chủ cuồng hóa giờ cao Huyền thiết đại kiếm đánh về phía cái đầu mù lòa của con thần lân khổng lồ kia. Nơi tập trung công kích là long đầu.

222. Chương 222. Tích Dịch Thân Tử Long Hồn Diệt

Thực lực của bảy đại Cuồng Chiến sĩ sau khi cuồng hóa quả là vô cùng kinh khủng, họ toàn là cấp mười một trung giai, sau khi tự chủ cuồng hóa, cường độ công kích có thể đạt tới cấp mười hai sơ giai thậm chí là trung giai rồi. Kết quả là, dưới cơn mưa cự kiếm của siêu cấp Cuồng Chiến sĩ thi nhau nện mãnh liệt vào cái đầu rồng của Tập Tây Cách Nhĩ, Tập Tây Cách Nhĩ vốn đã bị vỡ hết mấy dải lân giáp ở long đầu lập tức chịu những thương tổn nghiêm trọng! Những công kích từ đại kiếm ngưng tụ cường độ của cấp mười hai làm cái đầu rồng sưng vù của Tập Tây Cách Nhĩ đã bị phá ra vài vết máu thật sâu.

- Hống!

Dưới cơn đau đớn làm cho kích thích, Tập Tây Cách Nhĩ bộc phát toàn bộ thực lực trước đó chưa từng có. Chỉ thấy hấn hét lớn một tiếng, lực lượng trên thân thể đạt tới một mức vô cùng kinh khủng, trong một khắc, hấn vốn lúc trước chỉ là mười hai cấp đỉnh giai, lúc này sức mạnh bỗng tạm thời vọt tới cấp mười ba! Nhưng đám Cuồng Chiến sĩ cũng chẳng vì đầu Tích Dịch trước mặt gào thét điên dại mà đình chỉ công kích của mình! Sau khi thấy Huyền thiết đại kiếm của mình có thể lưu lại những đòn rất nghiêm trọng trên người Long Thần, bảy đại siêu Cuồng Chiến sĩ vô cùng hưng phấn, sáu Cuồng Chiến sĩ trong đó nhảy dựng lên lao về phía đầu long của Tập Tây Cách Nhĩ mà bắt đầu một cuộc tổng công kích mới! Lần này, Tập Tây Cách Nhĩ rất xảo diệu cúi đầu tránh thoát đại bộ phận các đòn tấn công! Nhưng, hấn vừa cúi đầu xuống, đã tạo cho Pháp Lạp Kỳ đang chờn vờn ở chính diện trước ngực Tập Tây Cách Nhĩ một cơ hội rất tốt! Pháp Lạp Kỳ vừa thấy Tập Tây Cách Nhĩ cúi đầu, vừa đang muốn công kích vào ngực Long thần lập tức đổi hướng phát đòn, ngưng tụ toàn bộ lực lượng đánh thẳng vào cằm của tên Tích Dịch Long!

- Oác!

Huyền thiết đại kiếm ngưng tụ toàn bộ sức mạnh của Pháp Lạp Kỳ đã cuồng hóa đâm thẳng vào cằm Long Thần, hơn nữa cự kiếm sắc bén còn đâm thẳng vào xương cằm của Tập Tây Cách Nhĩ.

- Hống ...!

Thân thể Long Thần một lần nữa chịu phải một đòn đánh nghiêm trọng, một kiếm đó đã xuyên thủng vào cái cằm nhu nhược của hấn! Pháp Lạp Kỳ vừa cảm nhận được sự thống khổ của Long Thần lại càng phần khích hơn, thân thể của hấn một lần nữa cuồng hóa, cũng có nghĩa là cuồng hóa cấp độ hai. Pháp Lạp Kỳ hoàn toàn rơi vào trạng thái điên cuồng hét lớn một tiếng, đem thanh Huyền thiết đại kiếm mãnh liệt đâm thẳng tới!

Tập Tây Cách Nhĩ vốn đã bị dính nhiều đòn nghiêm trọng, vì quá đau đớn nên căn bản không thể đem đầu khi ngưng tụ nên bị đại kiếm xuyên thủng cằm. Cũng vào lúc đó, vì cằm đã bị thương từ trước nên lực phòng ngự cũng hạ xuống một mức rất bạc nhược, còn Pháp Lạp Kỳ sau khi cuồng hóa cấp hai, thực lực có thể đạt tới cấp mười hai hậu giai! Vì vậy, không có gì lạ là cằm Tập Tây Cách Nhĩ bị Pháp Lạp Kỳ một kiếm chém thành hai nửa, dòng máu của Long Thần phun ra như suối!

- A !

Tập Tây Cách Nhĩ lúc này rõ ràng đã không thể phát ra tiếng gầm thét như bình thường nữa rồi! Cái miệng rồng của hấn đã biến thành ba miếng, há miệng rộng ra cũng làm cho hấn đau muốn chết ngay lập tức! Hơn nữa, bạn ngấm lại mà xem, cằm đã bị người ta chém thành hai nửa, Tập Tây Cách Nhĩ bây giờ còn có được bao nhiêu lực chiến đấu nữa đây?

Cả người trên dưới bị người ta chế trụ, đầu chịu phải những đòn nghiêm trọng, cằm đã bị phế bỏ, hơn nữa tại các bộ vị yếu hại khác đám Thần Long và Ma thú Gia tộc đã lưu lại những vết thương lớn nhỏ cũng làm giảm đáng kể thực lực của đầu Tích Dịch Thần đáng thương. Lúc này, Tập Tây Cách Nhĩ khốn khổ đã hoàn toàn trọng thương, thực lực đã xuống tới mức cấp mười hai sơ giai, hơn nữa, hấn bây giờ lại là một người mù nữa chứ!

Thế nhưng đám Cuồng Chiến sĩ cũng chẳng vì Long Thần trọng thương mà đình chỉ công kích của mình! Sáu gã Cuồng Chiến sĩ còn lại lợi dụng lúc Pháp Lạp Kỳ một kiếm chém nát cằm Long Thần, cũng nhân lúc Long Thần còn sóc vì đau nhức, hướng thẳng vào cổ Tập Tây Cách Nhĩ phát khởi đại công kích mãnh liệt! Đoạn Vân từng nói với họ, trái tim của Long tộc nằm ở phía dưới cổ Cự long một chút, hơn nữa cổ rồng

cũng là một trong những nhược điểm của Long tộc, chỉ cần tìm đúng bộ vị mà tấn công mãnh liệt, hiệu quả còn hữu hiệu hơn nhiều so với công kích đầu!

Kết quả là, sáu cây Huyền thiết đại kiếm với kim sắc đầu khí chém thẳng vào các bộ vị ở cổ Tập Tây Cách Nhĩ! Hơn nữa, trong thời gian đó, thực lực của Tập Tây Cách Nhĩ đã giảm xuống không ít, năng lực phòng ngự thân thể cũng vì Ma lực bị tiêu hao quá lớn nên cũng tụt xuống đáng kể!

- Phập!

Cự kiếm cứ thế chém vào thân thể phạm phập! Đám Cuồng Chiến sĩ rất xảo diệu tránh những bộ vị thân thể của Tập Tây Cách Nhĩ được bao phủ bởi lân giáp, trực tiếp dùng cự kiếm đâm vào mấy khe mềm ở cổ Tập Tây Cách Nhĩ. Kết quả là, mấy thanh cự kiếm đã đâm suốt vào thân thể Tập Tây Cách Nhĩ!

- A!

Cảm nhận được những ngón đòn của mình đã có hiệu quả, sáu đại Cuồng Chiến sĩ đều rất hưng phấn, họ liên tiếp thay nhau đặt tới cảnh giới cuồng hóa cấp hai, nhanh chóng rút cự kiếm ra, một lần nữa lại hướng về bộ vị đó đâm vào! Sau đó lại rút ra, rồi lại đâm vào. Rút ra, đâm vào! Đâm vào, rút ra ...! Cứ như thế làm đi lặp lại nhiều lần. Kết quả là, những vết thương vốn rất nhỏ nhanh chóng mở rộng toang hoác ra. Chẳng mấy chốc, dưới hơn mười kiếm điên cuồng, sáu vòi máu từ những cái lỗ to như huyết động trên cổ Long Thần Tập Tây Cách Nhĩ đã vọt ra! Còn Cuồng Chiến sĩ tiếp tục hướng vào cổ hần mà đâm chọc làm Tập Tây Cách Nhĩ cũng nghĩ tới việc muốn bỏ trốn, nhưng đầu mình tứ chi của hần, còn cả đuôi rồng cũng đều bị Thú Nhân dùng bộ xích bằng Huyền thiết chuyên môn dùng để cầm Long trói chặt cứng, hơn nữa, những bộ vị bị chế trụ, đều là những khớp nối của Long, càng giãy dụa, khí lực trên thân thể lại càng nhỏ đi, sự đau đớn trên thân thể cũng càng lúc càng tăng mãnh liệt!

Cổ đã bị công kích trí mạng, hiển nhiên cũng làm Long Thần nổi điên lên, chỉ thấy hần một lần nữa giãy dụa điên cuồng, muốn dùng lực của Long chống lại một trăm hai mươi Thú Nhân cường hãn! Hơn nữa, hần còn phải chịu đựng những cơn đau buốt xương từ những khớp bị móc vào! Nhưng lúc này thì Tập Tây Cách Nhĩ còn làm được gì nữa! Trong một khắc hần cũng thành công, hần dựa vào thực lực vô cùng cường hãn của mình, giật mạnh thân thể mình thoát khỏi các vòng xích sắt!

Nhưng, chẳng mấy chốc, sự thật tàn khốc một lần nữa làm cho Tập Tây Cách Nhĩ lâm vào tuyệt cảnh! Bởi vì hần phát hiện ra, những bộ vị sau khi thoát khỏi sự khống chế của đám Thú Nhân đã cơ bản bị hỏng hoàn toàn! Tứ chi đã hoàn toàn không bị chịu sự khống chế điều khiển của hần nữa, vì những khớp xương đã bị tổn thương nghiêm trọng, tổn hại về cơ bản nặng nề! Nói cách khác, Long Thần đã cơ bản tàn phế rồi!

Tập Tây Cách Nhĩ vô lực té xuống trên mặt đất! Hần không còn hơi sức cố gắng giãy dụa trên mặt đất! Nhưng cái giãy dụa của hần chỉ có thể xem như thân thể có chút cử động. Chỉ thấy cái đuôi rồng bị tàn phá lác qua lác lại! Tứ chi đã giống nhau không còn thuộc về hần nữa, long đầu cũng vì những đòn đánh nghiêm trọng trên cổ nên không còn đủ sức hoạt động nữa, chỉ có thể vận vẹo khê vài cái!

Nhưng chẳng mấy chốc, dưới sự ra hiệu của Đoạn Vân, đám Cuồng Chiến sĩ và Thú Nhân một lần nữa phủ lấy tên Long Thần dở sống dở chết mà phát khởi công kích mãnh liệt! Bảy đại siêu Cuồng Chiến sĩ dưới mệnh lệnh của Đoạn Vân mà lao thẳng vào cổ Tập Tây Cách Nhĩ rồi thi nhau đâm, chém, ngoáy, thọc... điên cuồng! Chẳng mấy chốc, dưới sự công kích mãnh liệt của bảy đại Cuồng Chiến sĩ đã cuồng hóa cấp hai, bao nhiêu lân giáp trên cổ của Long Thần tội nghiệp đã bị tổn hại nghiêm trọng hết cả. Tiếp theo, đám Cuồng Chiến sĩ lại tiếp tục bấm, chặt, chém, bổ... như điên vào những cái lân giáp đã bị tổn hại kia! Không nghĩ ngờ gì, sau hơn mười kiếm điên cuồng của đám Cuồng Chiến sĩ, long đầu Long Thần đã bị chặt xuống!

Long Thần Tập Tây Cách Nhĩ đã chết!

Thấy tình cảnh trước mắt, Đoạn Vân rất hài lòng! Hần lao thẳng tới bên cạnh thi thể Tập Tây Cách Nhĩ, nhìn nhìn Tập Tây Cách Nhĩ đã chết đứ đừ, Đoạn Vân đem thần thức quan sát mọi nơi trên người Tập Tây Cách Nhĩ. Chẳng mấy chốc, Đoạn Vân nở nụ cười rất quỷ dị! Bởi vì hần phát hiện linh hồn của Tập Tây Cách Nhĩ vẫn không hề tiêu tán. Lúc này linh hồn của Tập Tây Cách Nhĩ từ thân thể đã chết của Long Thần từ từ thoát ra! Linh hồn Tập Tây Cách Nhĩ ngó nhìn vào thân thể đã chết của mình, rồi nhìn vào cả đám thủ hạ của Đoạn Vân, dùng một loại ngữ khí rất quỷ dị âm trầm nói lẩm bẩm : Đoạn Vân ơi là Đoạn

Vân, thật không ngờ Táp Tây Cách Nhĩ hôm nay lại thua vào tay người! Thật là nhìn không ra, người lại có thực lực cường đại như thế! Nhưng, tên nhân loại này không thể nào biết được, ta đã là Thần rồi, ta có thể bất tử! Chỉ cần linh hồn ta còn tồn tại, ta có thể tìm một thân thể thích hợp để nhập vào! Đoạn Vân à, người sớm muộn gì cũng có một ngày phải chết trên tay Táp Tây Cách Nhĩ ta!

Nói rồi, Táp Tây Cách Nhĩ giờ nắm đấm dứ dứ về phía Đoạn Vân!

Nhìn biểu hiện của đám thủ hạ Đoạn Vân, họ cũng không hề phát hiện linh hồn của Táp Tây Cách Nhĩ, nói cách khác, họ căn bản không nghe tiếng Táp Tây Cách Nhĩ nói! Nhưng mà Táp Tây Cách Nhĩ không biết rằng Đoạn Vân có thể nghe hắn nói!

Táp Tây Cách Nhĩ vừa nói xong, quay về đám thủ hạ của Đoạn Vân đánh giá! Vừa đánh giá vừa tự nói : Thực lực của những người này quả là phi thường không đơn giản, nhất là mấy tên gia hỏa mà tên Đoạn Vân hèn hạ gọi là Thần Long! Xem ra, ta có thể dùng tạm cái con có hình thể rất lớn, nhìn qua như là đầu linh của đám gia hỏa đó! Cái thân thể đó xem ra quá tốt! Khách khách! Đoạn Vân à, xem Táp Tây Cách Nhĩ ta hôm nay giết kẻ thù nhà người đây! Ha ha!

Nhưng lúc này, một thanh âm như từ trên trời giáng xuống bắt thần xuất hiện trong óc hắn!

- Phải vậy không? Vì sao người không trực tiếp dùng thân thể của ta đi?

Đoạn Vân quay về linh hồn Long Thần trước mắt cười nói. Nói thật, Đoạn Vân cũng chẳng sợ gì Táp Tây Cách Nhĩ chui vào thân thể mình, bởi vì khi linh hồn Táp Tây Cách Nhĩ vừa thoát ra, chân khí trong cơ thể Đoạn Vân đã sinh ra một loại cảm giác thèm ăn rất mãnh liệt!

- A, người lại có thể thấy hình thái linh hồn ta? Không thể có khả năng đó được? Trên thế giới này, ngoại trừ Tử Thần, không ai có khả năng có thể nhìn thấy linh hồn cả! - Táp Tây Cách Nhĩ giật nảy người kêu lên.

Đoạn Vân cười cười quỷ dị, quay về Táp Tây Cách Nhĩ nói:

- Xin lỗi quên chưa nói cho người biết, Tử Thần có quen với ta!

Nói xong Đoạn Vân lách mình lao vào đầu linh hồn Long Thần. Còn chân khí trong cơ thể khi vừa chạm vào linh hồn Long Thần liền lập tức vận chuyển điên cuồng, nhanh chóng hấp thu linh hồn Long Thần. Ngay lúc đó, chân khí của Đoạn Vân cũng vận chuyển liên tục, Đoạn Vân như một vầng sáng vàng, ở trong Long đầu của Long Thần mà huy kiếm chém xuống như điên.

- A? Linh hồn thiêu đốt? Rồi sao lại còn có loại hấp thu linh hồn thể này? Không có khả năng, cho dù là Tử Thần cũng không thể đồng thời sử dụng hai dạng năng lực này! A ...!

Sau khi gào thét đau đớn, linh hồn ở đại não Táp Tây Cách Nhĩ lập tức bị Đoạn Vân hấp thu hơn phân nửa! Linh hồn đại não đã bị Đoạn Vân hấp thu thì toàn bộ linh hồn của Táp Tây Cách Nhĩ cũng tuyên cáo chung kết! Sau vài phút điên cuồng hấp thu, Đoạn Vân cảm nhận được linh hồn Táp Tây Cách Nhĩ đang tiêu tán về bốn phía, vì vậy lập tức đình chỉ hấp thu, trước tiên đem linh hồn Táp Tây Cách Nhĩ thu vào nơi mình có thể lưu giữ linh hồn: Ách Bỉ Đa mẫu giới!

Nhìn thân thể Long Thần dài trăm thước trên mặt đất, Đoạn Vân quay sang đám thủ hạ ra lệnh:

- Quét dọn chiến trường, tất cả những gì hữu dụng đều thu hoạch hết!

Trải qua cuồng hóa cấp hai, bảy đại Cuồng Chiến sĩ rõ ràng có chút hư thoát, để giúp họ khôi phục nhanh hơn, cũng để làm cho thực lực họ đạt tới một cảnh giới mới, Đoạn Vân phát cho họ mỗi người một viên đặc cấp Tẩy Tủy Đan.

Còn lúc này, Hải Vương Hứa Đức Lạp bị đám người của Đoạn Vân làm cho khiếp sợ mãnh liệt, mặt mày ỉu xiu như cái bánh đa nhúng nước hương về đám người Đoạn Vân vội vàng bay tới!

223. Chương 223. Nhất Đồn Hải Đả Tẩu Hải Vương

Hứa Đức Lạp đích thật là bị đoàn người Đoạn Vân dọa cho sợ chết khiếp! Đây là loại người nào đây? Mặc dù không nhìn ra chính xác thực lực đám người này, nhưng từ thực lực của đám thủ hạ Đoạn Vân biểu hiện qua cuộc chiến đấu vừa rồi, Hứa Đức Lạp dám khẳng định rằng đám thủ hạ của Đoạn Vân tuyệt đối yếu hơn Long thần Tật Tây Cách Nhĩ nhiều. Nhưng điều này lại càng làm cho Hứa Đức Lạp khiếp sợ hơn! Một đám Ma thú, Thú Nhân, Cuồng Chiến sĩ có thực lực tương đối yếu mà dám cầm đao chém giết Long Thần có thực lực vô cùng cường hãn. Hơn nữa, trong chiến đấu họ cơ hồ không bị ảnh hưởng bởi uy áp cấp bậc và Long uy tối thượng!

Thêm nữa sự điên cuồng và hung tợn, không hề biết sợ chết trong chiến đấu của họ cũng quả là dễ sợ. Họ công kích điên cuồng tên Long Thần kia, ngoài ra còn có một loạt người cứ thay nhau tiếp tục liên hoàn quần ẩu, tất cả những điều đó còn quá cả mức tưởng tượng làm cho người ta khiếp sợ! Chưa kể Hứa Đức Lạp còn phát hiện ra một vấn đề quái lạ khác, đó là cả đám thủ hạ của Đoạn Vân vô luận bị trọng thương tới đâu, chẳng mấy chốc lại có thể khôi phục như cũ, thậm chí chiến lực còn tăng lên nữa mới chết chứ! Cuối cùng thì điều gì đã làm cho họ cơ hồ có một tâm thần bất tử nhỉ?

"Đoạn Vân đại nhân, ta ..." Hứa Đức Lạp vẻ sợ hãi nói với Đoạn Vân.

Đoạn Vân hứng thú nhìn nhìn một vị trong Bắc Hải Thất Đại Hải Vương là Hứa Đức Lạp trước mắt, nói vẻ bí ẩn: "Hải Vương đại nhân, Ngài làm sao lại gọi ta là đại nhân chứ? Làm vậy không phải quá coi trọng ta sao?"

"A, không! Đoạn Vân đại nhân, thực lực của Ngài bây giờ cường hãn đến thế, tuyệt đối xứng đáng với hai chữ đại nhân! Tiểu nhân lần này phụng mệnh Hải Hoàng đến đây mời Long Thần Tật Tây Cách Nhĩ tới Bắc Hải chúng ta, nhưng bây giờ Long Thần đã chết, ta xin phép được trở về!"

Hứa Đức Lạp bây giờ chỉ nghĩ tới việc rời khỏi đám biến thái kinh khủng của Đoạn Vân càng sớm càng tốt, bởi vì ở đây, hắn cảm thấy rất bất an!

Thiếu gia, thả hắn ra như vậy sao?" Diệp Cô Thành nói với Đoạn Vân. Diệp Cô Thành vừa nói xong, mười đại Thần Long cũng nhanh chóng vây kín Hứa Đức Lạp.

Đoạn Vân đại nhân, Ngài đây ...làm gì thế? Chẳng lẽ Ngài muốn đối địch với Bắc Hải sao?" Hứa Đức Lạp vừa thấy một đám thủ hạ Đoạn Vân vây xung quanh mình, có vẻ rất kinh hoảng! Dựa vào trực giác, Hứa Đức Lạp phát hiện mười thủ hạ của Đoạn Vân đang bao vây này cơ hồ tên nào tên nấy cũng đều có đủ thực lực để liều mạng với mình! Còn sự thật cũng đúng là như thế, mười đại Thần Long bây giờ đều là cấp mười một hậu giai, bằng vào thiên phú đặc hữu của chủng tộc Thần Long coi thường uy áp, thân thể lại cường hãn và năng lực tự do bay lượn thần kỳ trong không trung, nên cứ một cặp Thần Long đã cơ hồ có thể thừa sức đánh ngang tay với Hứa Đức Lạp!

Nhìn Hứa Đức Lạp lúc này có vẻ bối rối, Đoạn Vân cười cười nói: "Yên tâm, Hứa Đức Lạp Hải Vương đại nhân, Đoạn Vân ta cũng đâu có ngu xuẩn mà gây thù chuốc oán chứ, ta chỉ là muốn biết một việc thôi!"

Hứa Đức Lạp nghe Đoạn Vân nói thế, có vẻ an tâm ít nhiều! Đích xác, nam nhân trước mắt nhìn qua cũng có thực lực cường đại thật, nhưng so với Bắc Hải bộ tộc của mình thì vẫn còn kém hơn không ít! Vừa nghĩ tới đây, ngũ khí nói chuyện của vị Hải Vương Hứa Đức Lạp cũng có vẻ khí thế hãn: "Người nói thế có tính là uy hiếp ta không nhỉ?"

Đoạn Vân lắc lắc đầu cười nói: "Làm sao có thể xem như uy hiếp được? Ta chỉ muốn biết một việc rất nhỏ thôi, nếu người không nói, ta cũng không thể bắt người được! Nhưng sợ là, đám thủ hạ của ta ...!"

Vừa đúng lúc này, Hứa Đức Lạp nhất thời cảm thấy một trận sát khí mãnh liệt đảo qua người mình! Đó là mười đại Thần Long đồng loạt phát ra cảnh cáo với hắn, cũng là một loại uy hiếp!

Dưới khí thế kinh người của mười đại Thần Long, Hứa Đức Lạp vừa mới thở ra nhẹ nhõm thì một lần nữa lại căng thẳng. Một khắc vừa rồi, hắn nghĩ tới một đám thủ hạ của Đoạn Vân vô cùng hung ác vây kín Long Thần Tật Tây Cách Nhĩ, không khỏi rung mình một cái!

Được rồi, Đoạn Vân đại nhân muốn ta nói về tin tức gì thế?" Hứa Đức Lạp bất lực vội vã hồi đáp.

Đoạn Vân chỉ chỗ vào thi thể Long Thần trên mặt đất, nói: "Ta muốn biết Tập Tây Cách Nhĩ có quan hệ gì với Hải Tộc các người, vì sao Hải Hoàng muốn mời hần đi Bắc Hải?"

Ta chỉ là phụng mạng tới đây mời Tập Tây Cách Nhĩ thôi, về phần Hải Hoàng đại nhân tìm hần có chuyện gì thì ta cũng không biết nữa! Tập Tây Cách Nhĩ gần đây xuất hiện trên đại lục, nghe nói hần trước kia vì trốn tránh sự đuổi giết của Nữ Thần Thần giới, trốn biệt một mạch không sủi tăm ở Ma giới! Ta chỉ biết là Hải Hoàng tìm Long Thần, có lẽ vì muốn biết một việc xảy ra ngàn năm trước, à . Cũng có thể là muốn biết một vài tin tức Ma giới. Rốt cuộc là cái gì thì ta không biết thật!" Hứa Đức Lạp trả lời.

Ngẫm nghĩ một lát, Đoạn Vân hỏi: "Các người đã biết Tập Tây Cách Nhĩ là phản đồ của Thần giới, vì sao các người còn dám cùng kết giao với hần? Từ việc Tập Tây Cách Nhĩ nguyện ý theo người đi Bắc Hải gặp Hải Hoàng, tựa hồ như các người ở Hải giới cũng e ngại Thần giới điều gì hả?"

Ha ha, Đoạn Vân đại nhân, vấn đề này người hỏi hơi buồn cười đó! Hải giới chúng ta việc gì mà phải e ngại Thần giới chứ? Thần giới có gì đặc biệt hơn người đâu, Thần Tộc trải qua Thần Ma đại chiến ngàn năm trước đã trải qua đủ loại tổn thất cũng suy tàn lắm rồi! Ta nói cho người một việc, quan hệ giữa tam đại thế lực Hải tộc chúng ta với Thần giới Phương Đông từ trước giờ không hề tốt! Cơ hồ có thể nói là cừu nhân. Hải Tộc chúng ta vốn là do Hải Thần Tái Bác Tây Đặc thống trị, ngàn năm trước, Hải Tộc chúng ta được Hải Thần Tái Bác Tây Đặc vĩ đại suất lĩnh đại quân Hải Tộc ta xâm lấn cả đại lục !"

Từ từ! Xâm lấn đại lục? Hải Tộc lại có thể kéo cả lực lượng rời khỏi nước sao?" Đoạn Vân hỏi vẻ nghi hoặc.

Hứa Đức Lạp cười lạnh một tiếng, nói: "Đoạn Vân đại nhân, ta muốn hỏi người, cứu cấp Ma thú trở lên có còn lo lắng về việc này không?"

Đích xác, sau khi trở thành Ma thú cấp chín, căn bản là không cần lo về vấn đề rời khỏi mặt nước! Bởi vì, thân là Thủy hệ Thánh thú, chỉ cần không rơi vào sa mạc khô hạn, chỉ bằng vào Ma lực Thủy hệ cường đại tự thân thì Ma thú đó có thể vẫn sống bình thường! Nhưng xem ra, ngàn năm trước thực lực của Hải Tộc thật sự là quá kinh khủng a!

Chắc người không nói là số lượng Hải thú cứu cấp của các người có thể đạt tới một con số kinh khủng đó chứ?" Đoạn Vân nghi ngờ hỏi tiếp.

Dù sao đây cũng chỉ là lịch sử xưa kia thôi, nói cho người biết cũng chẳng sao! Ngàn năm trước, Hải Tộc chúng ta có thực lực vô cùng kinh khủng! Số lượng Thánh thú Hải Tộc chúng ta đạt tới gần mười vạn! Ngàn năm trước Hải Thần Hải Đại Chiến bị Thần giới Phương Đông dùng thủ đoạn hèn hạ đánh lừa đem đại quân Hải Tộc hành quân tới sa mạc, làm cho toàn bộ võ sĩ cao cấp Hải Tộc chúng ta bị đồ lức hết! Còn Hải Thần trong trận chiến ấy cũng bị Sinh Mạng Nữ Thần giết chết! Từ đó Hải Tộc mới không còn được huy hoàng hiển hách như xưa, tới bây giờ thì chia xẻ tứ phân ngũ liệt!" Hứa Đức Lạp kể chuyện có vẻ căm giận lắm.

Đoạn Vân cười cười, nói: "Theo ta được biết, bằng vào chỉ có mười vạn Hải Tộc Thánh thú của các người, cho dù Thần giới không đưa các người tới sa mạc thì các người cũng không có khả năng chiến thắng Thần Tộc đâu! Chỉ có điều lúc đó tướng lĩnh của Thần giới quả là có rất nhiều mưu kế, ta thật ra rất tôn trọng họ, lại biết công kích vào nhược điểm kém trí của địch nhân, hay hay!"

Nghe Đoạn Vân nói thế, Hứa Đức Lạp nói về tức giận: "Đoạn Vân đại nhân, người .!"

Thôi, ta chỉ dựa vào việc mà nói thôi! Người nói Hải Tộc các người từng có ý định xâm lấn đại lục à? Đại lục có cái gì tốt đâu?" Đoạn Vân cười nói.

Nghe Đoạn Vân nói thế, Hứa Đức Lạp khẽ gật đầu, nói vuốt đuôi: "Đoạn Vân đại nhân nói đúng lắm! Hải Tộc chúng ta chỉ cần ở Hải giới là tốt lắm rồi! Nếu Đoạn Vân đại nhân không còn có gì muốn hỏi nữa, ta đây xin phép đi thôi? Nếu ta chậm trễ không về kịp, ta sợ Hải Hoàng đại nhân sẽ rất lo lắng!"

Đoạn Vân cười nói: "Ai nói ta không có chuyện nữa? Ta còn muốn hỏi một vài tình huống ở Hải giới các người đây! Thế này, ta muốn biết Hải Hoàng là nam hay là nữ, nếu là nữ, nàng đã lập gia đình hay chưa? Nếu là nam, vậy hần có muội tử hoặc con gái xinh đẹp nào không hả?"

Nghe Đoạn Vân nói thế, Hứa Đức Lạp giật mình nói: "Đoạn Vân đại nhân chắc không muốn thiết lập quan hệ hôn nhân với Hải Tộc chúng ta đó chứ?"

Ta hỏi một chút không được à?" Đoạn Vân trợn mắt! Kỳ thật hắn muốn biết tình hình ở Hải giới, sở dĩ hỏi như vậy là muốn Hứa Đức Lạp không còn đề phòng mình nữa, để hắn chủ động nói ra vài tin tức ở Hải Tộc một cách chân thật không giấu giếm gì.

Quả nhiên, Hứa Đức Lạp thấy vẻ mặt Đoạn Vân đã cười cười nói: "Ha ha, Đoạn Vân đại nhân quả nhiên là một nhân vật một đời đa tình phong lưu đấy! Hải Hoàng đại nhân của chúng ta là Hoàng đế của Bắc Hải bộ tộc, không phải Nữ hoàng; dưới trướng Ngài có hai con trai, còn có một con gái, nhưng con gái của Ngài đã đã gả cho người ta rồi! Hải Hoàng đại nhân còn có vài cô cháu gái rất xinh. Đại Hoàng tử có hai Công chúa thiên kim xinh đẹp như hoa, Nhị Hoàng tử cũng có một con gái. Ba vị Hải Tộc Công chúa này đều vừa mới trưởng thành không lâu, hơn nữa, các nàng nổi tiếng là đại mỹ nhân của Bắc Hải bộ tộc chúng ta, hơn nữa, còn chưa có ai xuất giá!"

Ba mỹ nhân ngư hả! Được rồi, người nói coi, nếu ta xin cầu thân với Hải Hoàng, người nói hắn có đem cháu gái gả cho ta không?" Đoạn Vân lúc này thật sự đã giở ra vẻ mặt bỉ ổi! Mẹ ơi, cũng phải tìm ra vài tin tức tốt đẹp đã chứ.

Hứa Đức Lạp nói về khinh bỉ: "Người ư? Chỉ là một nhân loại thôi! Đừng có mơ!"

Vừa nghe Hứa Đức Lạp nói thế, Đoạn Vân vốn đang tìm kiếm lý do trở mặt lập tức nhân một cơ hội tốt này đổi ngay nét mặt: "Người! Mẹ kiếp nhà người, không muốn ăn đòn đó chứ hử? Dám dùng cái loại ánh mắt này nhìn lão tử à? Lão tử thấy người chẳng thuận mắt tý nào, là một tên quái vật người không ra người cá không ra cá! Dám nhìn đều ta ư? Người đâu, đánh hắn trước rồi hãy nói!"

Thấy Đoạn Vân nói trở mặt là trở mặt ngay, Hứa Đức Lạp rõ ràng bị dọa đến vãi linh hồn. Nhưng hắn còn chưa kịp giải thích, mười nắm đấm của đại Thần Long đã đầm bốp ầm ầm trên người hắn! Hứa Đức Lạp không ngừng rên rỉ, cầu xin tha thứ, nhưng hắn không dám phản kháng lại! Hắn thà bị Đoạn Vân đánh cũng được, chứ nếu chọc giận sát thần trước mắt này, cái mạng nhỏ mình chắc cũng ô hô ai tai nhanh chóng! Dù sao, hắn tin rằng, dựa vào sự uy hiếp của Hải Hoàng, Đoạn Vân sẽ không dám xuống tay với hắn!

Thiếu gia, đây là Không gian giới tử móc được từ trong miệng Long Thần ra!" Diệp Cô Thành đưa cho Đoạn Vân một cái giới tử bên ngoài có khắc một đầu Thần lân!

Đoạn Vân nhận giới tử vĩ đại đó, xem ra cú làm ăn này tốt thật!

Lão Đại, đó là Long Thần giới!" Đạt Nhĩ Ba nói có chút kích động.

Long Thần giới? Nghe lên rất kinh khủng! Hắn là còn ngon lành hơn cả Ách Bỉ Đa mẫu giới nữa, đáng tiếc ta không mở ra được!" Đoạn Vân thở dài nói.

Chủ nhân, Ngài dùng thần thức xóa ấn ký trên mặt, sau đó lại dùng một giọt máu thử xem!" Âu Đặc Tư lúc này nói xen vào.

224. Chương 224. Họa Thủy Đông Di Tù Hải Vương

Nghe Âu Đặc Tư nói, Đoạn Vân vội xuất thần thức ra, truy tìm ấn ký ở giới tử của Long Thần! Chẳng mấy chốc, Đoạn Vân đã tìm ra trên giới tử vài mẫu ấn ký yếu ớt của Long Thần. Bằng vào chân khí cường đại, Đoạn Vân đem toàn bộ ấn ký Long Thần đó hấp thu vào cơ thể mình. Còn lúc này, thần thức của Đoạn Vân nhân đó dũng mãnh tràn vào bên trong giới tử!

Oa mẹ kiếp! Nhặt được bảo vật rồi! Không gian giới tử này quả là một không gian thần kỳ a! Đoạn Vân phỏng chừng, bên trong không gian tối thiểu cũng phải trên ngàn vạn mét khối. Ách Bỉ Đa mẫu giới cũng chỉ có không gian ba mươi vạn mét khối thôi, có thể nói như một con kiến so với con voi! Đại khái thể tích vào khoảng 1000 x 500 x 50 mét khối! Quả là khổng lồ a! Hơn nữa, dựa theo năng lực cảm giác về năng lượng của Đoạn Vân, Đoạn Vân biết, giới tử Long Thần cũng có thể chứa đựng được vật sống nữa! Mẹ ơi, đây quả là đồ tốt đủ để dung nạp mười mấy vạn đại quân!

Nhưng những đồ vật được cất giấu bên trong mới một lần nữa làm cho Đoạn Vân thấy được sự tham lam của Long Tộc! Mẹ kiếp, có trên vạn Ma hạch bên trong, hơn nữa phần lớn đều là Ma hạch cao cấp! Thấp nhất phải là cấp tám, Ma hạch cấp mười cũng có đến hai trăm viên bự tổ bố, hơn nữa, bên trong còn có hai mươi Ma hạch cấp mười một nữa! Chắc chắn, Long Thần không hổ là một tên siêu cấp biến thái, lại có nhiều tinh hạch Ma thú đến thế!

Số lượng quang thạch bên trong cũng làm cho cái lưỡi của Đoạn Vân thè lè ra ngoài cả đống. Nhưng, Đoạn Vân hơi buồn cười là, quang thạch bên trong phần lớn là những loại quặng có màu sắc rực rỡ, như vàng, bạc ...vân vân. Hơn nữa, Đoạn Vân còn tìm thấy trong đó có cả thủy tinh! Đúng vậy, đích thật là thủy tinh! Đoạn Vân phỏng chừng là Long Thần thu hoạch được trên người đám Cự long, hơn nữa từ số lượng thủy tinh mà xét, Đoạn Vân quả rất bội phục bổn sự của Tập Tây Cách Nhĩ. Cơ hồ tất cả thủy tinh ở Đường Cổ Lạp Sơn đều bị tên bỉ ổi này vét sạch!

Số lượng kim tệ bên trong cũng làm cho Đoạn Vân không thể không liú lưỡi! Mẹ ơi, cơ hồ xếp thành một tòa núi lớn, Không gian giới tử cao năm mươi thước đã bị hai quả núi kim tệ sáng lập lờ chồng chất lên đến tận đỉnh! Đoạn Vân ước lượng, một số lượng núi kim tệ này cũng phải tới hàng trăm ức tiền vàng! Nhưng toàn là một vài thứ tiền cổ, trên đại lục cơ bản không lưu thông được, chỉ có giá trị sưu tập! Hơn nữa, cho dù kim tệ này có thể lưu thông trên đại lục, Đoạn Vân cũng sẽ không đem ra tiêu dùng. Dù sao, cả một núi tiền như vậy, đối với người bình dân trên đại lục thì tuyệt đối là một thảm họa! Người ngấm lại mà xem, số lượng tiền đó mà tung ra lưu thông bên ngoài thị trường thì chắc chắn có thể khiến cho hàng hóa tăng giá, đồng tiền lạm phát a?

Nhưng Đoạn Vân lại rất hưng phấn khi thấy bên trong có rất nhiều vũ khí và Ma pháp khí! Chắc chắn, tất cả đều là Thần khí! Mẹ ơi, đến cả những loại thần binh cũng được tên Long Thần bỉ ổi này thu tập ở đây! Đoạn Vân móc cây Thần nhận (lưỡi dao của thần), cầm cầm trên tay cảm nhận một chút! Hừ hừ, không thích hợp với mình, Đoạn Vân tiện tay ném luôn cho Diệp Cô Thành! Diệp Cô Thành cầm thanh Thần nhận múa lên vài cái, tâm tình rất hưng phấn! Đoạn Vân một lần nữa lại lục lọi bên trong lấy ra hơn hai trăm đại kiếm vút đầy trên mặt đất để đám thủ hạ tự chọn lựa lấy! Binh khí này đều dùng thứ sắt đặc biệt tạo thành, so với Huyền thiết đại kiếm thì còn tốt hơn vài lần! Đám Thủ Nhân và Cuồng Chiến sĩ vô cùng hưng phấn chọn lựa cho mình những cây thiết đại kiếm thích hợp nhất cho mình, cả đám đều cười hỉ hỉ, không ngừng nói với Đoạn Vân: "Cám ơn thiếu gia, cám ơn thiếu gia! Công nhận thiếu gia hôm nay hơi bị đẹp trai đấy!"

Chỉ trong tích tắc mà được nhiều bảo bối như vậy, Đoạn Vân rất cao hứng! Dựa theo đề nghị của Âu Đặc Tư, Đoạn Vân lấy máu nhận chủ thu hoạch Thần Long giới! Hơn nữa, đưa tất cả những gì trong Ách Bỉ Đa mẫu giới chuyển vào bên trong Thần Long giới tử. Thấy một đống lân giáp và thi thể Long Thần còn trên mặt đất, Đoạn Vân vung tay đem thân thể Long Thần và mấy linh kiện trên người Long thần cắt hết vào bên trong giới tử.

Xóa ấn ký của mình trên Ách Bỉ Đa, Đoạn Vân tiện tay ném luôn nó cho Âu Đặc Tư! Đoạn Vân vốn là muốn đưa cho Diệp Cô Thành, nhưng ngấm lại Diệp Cô Thành vẫn luôn luôn đi theo bên người mình, hẳn không cần một giới tử có thể chứa được vật sống, hơn nữa, hẳn đã có một cái Ách Bỉ Đa tử giới rồi. Còn Âu Đặc Tư là Hải Long Vương thì không giống như vậy. Hắn bây giờ đang mở rộng thế lực của mình, giới tử này sẽ có cơ hội được dùng tốt hơn!

- Cám ơn chủ nhân!

Âu Đặc Tư rất cung kính tiếp nhận Ách Bỉ Đa mẫu giới trong tay Đoạn Vân.

- Thiếu gia, Hải Vương Hứa Đức Lạp phải xử lý như thế nào đây?

Diệp Cô Thành chỉ vào Hứa Đức Lạp đang nằm trên mặt đất.

Nhìn Hứa Đức Lạp cả người đầy thương tích đến nỗi biến thể bầm dập như đồng giẻ rách, Đoạn Vân ngẫm nghĩ một lát, rồi nhìn vào Âu Đặc Tư, nói:

- Hứa Đức Lạp này nếu cứ thả hắn về như vậy, chúng ta có thể sẽ có phiền toái đó! Nhưng nếu giết hắn, Hải Hoàng hẳn là có thể dựa vào cảm ứng năng lượng mà tìm được vài đầu dây mối nhợ, cuối cùng cũng sẽ tìm được chúng ta thôi! Thật sự là phiền toái!

- Không, Đoạn Vân đại nhân, ta nhất định sẽ không đem sự tình liên quan tới Ngài lộ ra cho Hải Hoàng đại nhân đâu! Ta xin cam đoan mà! Van xin Ngài đừng giết ta, ta đâu có làm gì đâu!

Hứa Đức Lạp nghe Đoạn Vân nói thế rất sợ hãi! Hắn hiển nhiên hiểu Đoạn Vân muốn giết hắn diệt khẩu!

Đoạn Vân cười quay về Hứa Đức Lạp lúc này đang ngã trên mặt đất nói :

- Cam đoan? Dùng cái gì để cam đoan? Nhưng người yên tâm, theo như lời người nói thì người chẳng làm gì cả, do đó, ta cũng sẽ không giết người đâu!

- Đại nhân rốt cuộc muốn thế nào?

Hứa Đức Lạp đúng thật sự quá xui xẻo mà. Hắn vốn là chẳng làm gì sai cả, chỉ có lẽ đại mà nhìn thấy Đoạn Vân diệt sát Long Thần Tật Tây Cách Nhĩ mà thôi.

- Rất đơn giản, ta kêu thủ hạ ta giết người! - Đoạn Vân nói vẻ uy nghiêm.

- Ha ha, Đoạn Vân a, người muốn giết ta? Nếu người dám giết ta thì người đã sớm động thủ rồi! Người giết ta, người đợi mà xem Hải Hoàng đại nhân có buông tha người không?

Nghe Đoạn Vân nói thế, Hứa Đức Lạp xem ra lại không sợ hãi nữa! Theo hắn, Đoạn Vân tuyệt đối sẽ không dám giết mình! Còn sự thật thì cũng như thế. Dựa vào thái độ của tên Tích dịch Thần Tật Tây Cách Nhĩ đối xử với Hứa Đức Lạp thì thấy tên này rất kiêng kỵ Hải Hoàng! Nói cách khác, thực lực của Hải Hoàng đủ để uy hiếp Long Thần! Thực lực của Tật Tây Cách Nhĩ là cấp mười hai đỉnh giai, thực lực của Hải Hoàng Ba Nhĩ Hi Đặc tuyệt đối phải là cấp mười ba! Hơn nữa, thực lực của Hứa Đức Lạp đang đứng hàng thứ bảy trong số các Hải Vương cũng đã là cấp mười hai sơ giai rồi. Như vậy sáu Hải Vương còn lại cũng phải có thực lực kinh khủng hơn nhiều!

Đây cũng là vấn đề mà Đoạn Vân thấy khó xử nhất! Nếu thả Hứa Đức Lạp, sau khi hắn trở về nhất định sẽ nói với Hải Hoàng về thực lực của mình, như vậy mình rất có thể sẽ bị Hải Hoàng bóp chết từ trong trứng nước! Nếu giết Hứa Đức Lạp đi, hoặc giam giữ hắn lại, Hải Hoàng nhất định sẽ tìm ra được mình! Như vậy, mình sẽ cũng chẳng còn đường sống với Hải Hoàng nữa.

Đoạn Vân quả là tiến thoái lưỡng nan! Thật sự là phiền toái, người nói xem, mâu thuẫn giữa ta và Long Thần, tự nhiên một thế lực Hải Tộc lại mò vào làm gì không biết? Các người sao không bơi tung tăng ngoài biển cho thoải mái đi, tới đây làm gì để bổn thiếu gia đau đầu thế này?

Cẩn thận suy nghĩ một hồi, Đoạn Vân nở nụ cười vô cùng quỷ dị! Từ khuôn mặt tươi cười tà ác của Đoạn Vân, Hứa Đức Lạp đã thấy được cả một trời âm mưu đang diễn ra trong đầu hắn.

Đoạn Vân ra hiệu cho mười đại Thần Long canh giữ Hứa Đức Lạp chặt chẽ, còn mình triệu tập vài thủ hạ nói:

- Âu Đặc Tư, Đông hải Sa Ngư Hoàng có cách xa Bắc Hải lắm không?

Âu Đặc Tư trả lời:

- Không xa lắm! Nếu từ đây bay một mạch về hướng Đông thẳng về biển sâu, đại khái chính là giới tuyến của hai thế lực lớn này! Phía Nam của Đông bộ hải vực là phạm vi thế lực của Sa Ngư Hoàng, khu vực phía Bắc thì thuộc về thế lực của Hải Hoàng!

- Nói cách khác, nếu đi từ đây về phía Bắc Hải, có thể dọc theo đường giới tuyến này mà đi, sau khi tới hải vực, hướng Bắc là thế lực Bắc Hải, hướng Nam là thế lực Đông hải? - Đoạn Vân cần chứng thực lại.

- Đúng vậy! - Âu Đặc Tư trả lời.

Nghe thế, nụ cười tà đạo dị hợm trên mặt Đoạn Vân càng thêm đều giả!

- Đoạn Vân ca ca, huynh đang nghĩ chuyện xấu gì phải không? Cười gì mà kỳ quái vậy? - Ny Khả cười hình hích nói với Đoạn Vân.

Đoạn Vân một lần nữa cười bí ẩn, nói:

- Ta muốn Hứa Đức Lạp chết ở Đông Hải, hoặc là mất tích ở Đông Hải! Tốt nhất là làm cho hấn mất tích, như vậy chúng ta sau này còn có thể có đường sống! Dù sao tên tiểu tử xui xẻo đó cũng chưa làm gì cả! Như vậy đi, Âu Đặc Tư, ngươi và Diệp Cô Thành mau đưa Hứa Đức Lạp tới giới tuyến giữa Bắc Hải này và Đông Hải, tạo thành một tình cảnh Hứa Đức Lạp đang bay về Bắc Hải! Sau đó, ngươi ném hấn vào bên trong Đông Hải! Cuối cùng, Âu Đặc Tư ngươi đóng băng hấn lại, nhét hấn vào Ách Bỉ Đa mẫu giới!

- Thiếu gia, ngươi muốn tạo mâu thuẫn giữa Bắc Hải và Đông Hải? - Diệp Cô Thành nói.

Đoạn Vân cười nói:

- Hai thế lực lớn này nếu không đánh nhau vài trận lớn, Thần Long bộ tộc của ngươi làm sao có thể nhanh chóng phát triển lên được?

- Lão Đại, chiêu này "họa thủy đông di" này của ngươi quả nhiên cực cao! - Tiểu Phi Hiệp quay sang Đoạn Vân giơ ngón cái lên tán thưởng!

- Lão Đại, ngươi thật sự là quá âm hiểm! Nhưng ta thích! - Phi Tử quay sang Đoạn Vân nở nụ cười đùa giả nói.

Còn đầu óc Ngưu Ma Vương rõ ràng không đủ dùng! Hấn ôm đầu nghĩ: làm sao lại đưa được người tới chỗ kia, rồi tại sao lại làm cho hai thế lực lớn của Hải Tộc khai chiến với nhau nhỉ? Nghĩ mãi mà không hiểu!

Còn hai huynh đệ Đạt Nhĩ thì chẳng nói gì cả, dù sao hai tên này quả thực là hai tên man di vô cùng bạo lực, chỉ cảm thấy hứng thú với ba thứ đánh nhau, bảo bối, và rồng cái!

- Chủ nhân, sợ làm không khéo! Đến lúc đó, hai thế lực ở Hải Tộc liên kết lại đối phó chúng ta thì quả là chuyện lớn đó! - Âu Đặc Tư nói vẻ lo lắng.

Đoạn Vân cười cười, nói :

- Chúng ta sẽ tiếp tục ẩn náu. Chúng ta muốn học cách ẩn nhẫn! Để bọn họ vẫn một mực có cảm giác thực lực của chúng ta căn bản không đáng nhắc tới. Ta nghĩ đối phó với một tên thế lực tiểu nhược, chắc là không cần phải Hải Hoàng, Sa Ngư Hoàng đích thân tới đối phó chúng ta đâu? Đến lúc đó, chúng ta từng bước nuốt dần bọn chúng! Hơn nữa, chúng ta có năng lực nội liễm thực lực thần kỳ! Ta nghĩ, chỉ cần chúng ta tiếp tục âm thầm phát triển thực lực của mình, đến lúc đó, cho dù họ có liên kết với nhau, chúng ta cũng không cần sợ bọn họ! Hải giới, cuối cùng sẽ là thiên hạ của Thần Long bộ tộc chúng ta!

Kết quả là, Đoạn Vân đầu tiên là dùng được vật và châm cứu chế trụ hoàn toàn một thân thực lực của Hứa Đức Lạp, sau đó Âu Đặc Tư và Diệp Cô Thành tự mình áp giải Hứa Đức Lạp với thực lực có thể hiển lộ nhưng lại không thể vận dụng được, bay về phía hướng Đông!

Còn ở Bắc Hải, Hải Hoàng Ba Nhĩ Hi Đặc chính là đang cảm thấy cảnh tượng như thế này! Năng lượng của Long Thần tự nhiên biến mất một cách khó hiểu, hấn cho rằng Long Thần lại chạy tới Ma giới, nhưng lộ tuyến thì hơi kỳ quái. Lộ tuyến này cũng không làm cho hấn để ý lắm. Chẳng mấy chốc, Hứa Đức Lạp đã tiến vào Bắc Hải, rồi đột nhiên lại bay về phía Đông Hải, hơn nữa rất nhanh đã biến mất một cách khó hiểu trong vòng thế lực của Đông Hải!

Nhưng kế hoạch hãm hại Đông Hải của Đoạn Vân lại không thành công! Bởi vì khi cảm nhận được năng lượng Hứa Đức Lạp đột nhiên biến mất, Hải Hoàng cảm thán một câu: "Vết nứt không gian bây giờ nhiều quá, Long Thần thông qua vết nứt chạy thoát không nói, không ngờ Hứa Đức Lạp chạy quảng quảng thế nào mà cũng lọt vào đó! Ai, thế này xem ra quả là dễ dàng a!"

225. Chương 225. Tích Dịch Thần Tử Hảo Xử Đa

Long Thần đã bị Đoạn Vân thu thập rồi, Đoạn Vân có thể yên tâm lớn mật đề cao thực lực cho Nanh Sói Long kị! Bây giờ, binh lính bình thường trong Sư đoàn Nanh Sói của Đoạn Vân đều đã là Thần cấp trung giai rồi, nếu được phối hợp với Long kị cấp tám, thì sẽ có ảnh hưởng rất lớn tới lực chiến đấu của Sư đoàn Nanh Sói! Dựa theo tính toán của Đoạn Vân, Long kị cho Sư đoàn Nanh Sói chỉ có thể thấp hơn binh lính Nanh Sói một giai! Nói cách khác, Nanh Sói bây giờ là Thần cấp trung giai, vậy thì Cự long phải có thực lực ít nhất đạt tới cửu cấp trung giai. Nếu Sư đoàn Nanh Sói đạt tới cấp mười một, vậy Đoạn Vân cũng

không còn cách nào khác phải chế tạo tất cả Cự long thành Thần cấp cả! Nhưng, Đoạn Vân chưa làm như vậy ngay. Đám Cự long có thể chưa chính thức quy tâm, vấn đề này còn phải chờ thêm một thời gian để khảo nghiệm, sự trung thành cũng phải chờ thời gian mới có thể xây dựng nên và khẳng định!

Long Thần bị Đoạn Vân thu thập xong, đối với Đoạn Vân còn có một chỗ tốt khác nữa, đó là những Cự long khác ở Đường Cổ Lạp Sơn từ đó trở đi chỉ có thể còn là một bộ phận phụ thuộc vào mình! Nói cách khác, Long Tộc ở Đường Cổ Lạp Sơn sau này sẽ vĩnh viễn là một phần của Đoạn Vân! Trước kia Đoạn Vân không phát triển Long Tộc và không làm tăng thực lực cho Nanh Sói Long kị, chủ yếu là vì kiêng kị tên Long Thần này! Nếu Đoạn Vân đề cao thực lực cho Long kị, Long Thần lại dùng một phương pháp quỷ dị nào đó mà giải trừ Khế ước kị sĩ, vậy sau này Long Tộc lại phản bội mình, chẳng phải mình lỗ lã lớn sao?

Hơn nữa, trải qua trận chiến với Long Thần, thực lực của Đoạn Vân có thể nói một lần nữa đạt tới một mức tăng trưởng mới! Lúc này, Âu Đặc Tư, Ny Khả, Long Thái tử Mạt Khắc, năm đại Ma sủng đều đã là cấp mười một đỉnh giai, bảy đại Cuồng Chiến sĩ, thực lực của họ trải qua trận đại chiến và cuồng hóa cấp hai, rồi dưới sự trợ giúp của được lực cũng thi nhau mà cũng cố thực lực của mình ở cấp mười một trung giai, thực lực tuyệt đối kinh khủng! Cuồng Chiến sĩ cấp mười một trung giai, sau khi cuồng hóa có thể có thực lực gần tới cấp mười hai trung giai, nếu cuồng hóa độ hai thì thực lực có thể trong thời gian ngắn đạt tới cấp mười hai hậu giai, vậy tuyệt đối sẽ là một lực lượng đồ Thần diệt Ma chứ chẳng chơi!

Theo Đoạn Vân, Tích dịch Thần Tật Tây Cách Nhĩ xem ra thật sự có cống hiến rất nhiều cho mình! Hắn không chỉ đem cả một Long Tộc cường đại tặng cho mình, mà còn làm cho thực lực thủ hạ mình đạt tới mức kinh khủng như thế! Cái quý nhất là, Tật Tây Cách Nhĩ cuối cùng còn đem cả bản thân mình phụng hiến cho Đoạn Vân. Cái Không gian giới kinh khủng của Long Thần này, còn một thân Long Thần bảo bối, toàn là hậu lễ mà Tật Tây Cách Nhĩ vô tư tặng cho tên biến thái Đoạn Vân, thực sự là một lễ vật vô cùng trân quý hậu hĩnh!

Trở lại Á Cương, việc đầu tiên của Đoạn Vân là bế quan! Đoạn Vân phải nhanh chóng hấp thu linh hồn cường đại của Long Thần Tật Tây Cách Nhĩ; còn có thân hình rồng dài ngoằng vĩ đại của Long Thần kia nữa chứ, bên trong ẩn chứa năng lượng rất cường đại, Đoạn Vân phải nhanh chóng đem ra luyện chế thành một loại thuần năng lượng có thể để cho thủ hạ hấp thu dễ dàng. Hơn nữa với một thân bảo bối Long Thần, Đoạn Vân cũng muốn lợi dụng nó một phen! Lần này địa điểm bế quan của Đoạn Vân là phòng luyện công ở Long Thần giới tử! Ở trong Không gian giới tử, vừa an tĩnh lại vừa an toàn, ngoại trừ linh khí hơi ít, tuyệt đối là một nơi bế quan rất tốt! Về phần vấn đề linh khí hơi ít ỏi, Đoạn Vân nghĩ tới một phương pháp là đem vô số những được tài có linh khí sung túc di thực vào trong Long Thần giới!

Hai ngày này, Đoạn Vân chỉ chuyên hấp thu năng lượng linh hồn cường đại của Long Thần. Hắn cũng chỉ hấp thu không tới một phần ba! Nhưng một phần ba cũng đủ làm cho tinh thần lực của tên biến thái Đoạn Vân được đề cao ít nhất gấp đôi. Sau khi hấp thu linh hồn năng lượng này, chân khí của Đoạn Vân tăng lên tới cấp mười một trung giai, cấp bậc Ma pháp đã đạt tới Toàn Hệ Thánh Ma đạo Ma pháp sư đỉnh giai, phỏng chừng sau một thời gian nữa, Đoạn Vân cũng sắp đi vào hàng ngũ Pháp Thần rồi! Còn phạm vi thần thức của hắn thì nguyên là hồi trước chỉ ở mức hai ngàn thước nay tăng lên tới năm ngàn thước! Mẹ ơi, là năm ngàn thước đó! Nói cách khác, dưới thần thức của Đoạn Vân, tất cả trong phạm vi năm ngàn thước, đều được hiển thị từng chân tơ kẽ tóc trong óc Đoạn Vân! Người thử tưởng tượng năm ngàn thước là khái niệm gì chứ? Phạm vi hữu hiệu thị lực của người được bao nhiêu, người cho rằng mình hẳn là rất sáng mắt ư? Trong vòng trăm thước, hay là hai trăm thước? Cho dù người kinh khủng tới đâu, ta nghĩ người cũng chẳng thể nào thấy rõ mọi sự vật ngoài ngàn thước đâu?

Bên trong giới tử, nhìn thi thể khổng lồ của Long Thần, Đoạn Vân lắc lắc đầu bất lực! Nếu bảo một người tự mình xử lý cái thứ này, phỏng chừng không mười ngày cũng phải nửa tháng! Mình có nhiều thủ hạ, hà tất phải tự khổ cực như vậy? Sau đó Đoạn Vân cho đám Á Nhân đi vào đó, ra lệnh cho họ xử lý thân thể Tật Tây Cách Nhĩ. Lân giáp, long nha thì rã ra thành từng mảnh, còn long bì long cân thì xả ra cất giữ, để dành làm tài liệu chế tạo Thần khí cho Gia tộc! Mệnh lệnh của Đoạn Vân làm cho đám Á Nhân Gia tộc vô cùng hưng phấn! Những thứ này đều là tài liệu gần tới cấp mười ba, nếu dùng mấy thứ như vậy có thể chế tạo ra những mặt hàng cùng cấp, người từ từ mà tính toán sự thần diệu đi nha!

Nhưng, trải qua một ngày Á Nhân làm việc hết mình, Đoạn Vân rất bất lực tiếp nhận sự thật: Thực lực của Á Nhân quá yếu, căn bản không thể nhanh chóng giải quyết Long Thần! Sau một ngày vất vả nhiệt

ình, Ái Nhân Gia tộc chưa hoàn thành tới một phần mười! Để đẩy nhanh tiến độ, Đoạn Vân một lần nữa gọi thêm năm trăm Ái Nhân vào đây, lại còn kêu thêm một trăm hai mươi Thú Nhân Hộ vệ Gia tộc dùng vắn thiết đại kiếm hiệp trợ! Dưới sự trợ giúp của Thú Nhân Hộ vệ, chẳng mấy chốc cả người Long Thần đã bị lột da, nhổ răng, rút gân, lóc xương, để lại một khối thịt không gân không xương! Long Thần sau khi được xử lý sẽ là một loại nguyên liệu để Đoạn Vân luyện chế một loại dược hoàn mới. Loại dược hoàn mới này có dược hiệu rất kinh khủng, Đoạn Vân đặt tên cho dược hoàn mới này là "Thành Thần hoàn"! Nói cách khác, chỉ cần người có thể tiếp nhận dược lực, người có thể chỉ cần một viên Thành Thần hoàn sẽ trở thành một người có thực lực Thần cấp! Kỳ thật cái thứ "Thần" của Đoạn Vân này, cũng chỉ cấp mười hai thôi! Đoạn Vân tin rằng, loại dược hoàn này có thể làm cho thực lực của Đoạn Vân vốn đã đạt tới cấp mười một hậu giai nhảy vọt lên cấp mười hai. Nhưng nghĩ lại, chỉ cần siêu cấp Tủy Tủy Đan cũng đủ để họ trở thành cấp mười hai rồi, do đó, Đoạn Vân để dành Thành Thần hoàn lưu lại cho họ dùng sau khi đã đạt tới cấp mười hai!

Đoạn Vân ước chừng, dược lực Thành Thần hoàn đại khái gấp hai lần siêu cấp Tủy Tủy Đan! Loại thuốc này có thể nói là vượt xa loại Tủy Tủy Đan thăng cấp rồi! Nguyên nhân chính là ở chỗ thành phần thần dược này và nguyên lý luyện chế. Thuốc này dùng một lượng lớn năng lượng ẩn chứa trong thịt của Long Thần, thông qua chưng cất, đem năng lượng bên trong cô đặc lại, rồi phối hợp với một ít cực phẩm dược tài, dựa theo qui trình luyện chế Tủy Tủy Đan mà luyện thành viên! Sau khi hao phí hết một phần mười thân thể dài trăm thước của Long Thần, Đoạn Vân luyện ra dược một trăm viên Thành Thần hoàn! Một trăm viên Thành Thần hoàn, tương lai sẽ dùng khi gặp tình huống thích hợp, lúc đó sẽ làm thực lực đám thủ hạ mình tăng lên tới mức tuyệt đối kinh khủng!

Nhưng Thành Thần hoàn cũng chưa phải là thứ dược hoàn kinh khủng nhất, vì ngoài việc lấy năng lượng từ thịt Long Thần, còn có rất nhiều nguyên liệu khác nữa chưa được sử dụng. Những phụ gia này cơ hồ mỗi thứ đều ẩn chứa năng lượng không nhỏ. Năng lượng ẩn chứa nhiều nhất chính là Long Thần huyết! Bên trong máu Long Thần ẩn chứa rất nhiều năng lượng, có thể nói, máu Long Thần có chứa gần một nửa năng lượng Long Thần! Hơn nữa, năng lượng trong máu để luyện chế hơn năng lượng trong cơ thể! Nhưng Đoạn Vân chưa dùng máu Long Thần để luyện chế bất kỳ vật gì, vì đối với đám thủ hạ của mình bây giờ, nếu để cho họ phục dụng siêu cấp Tủy Tủy Đan được chế xuất từ Long Thần huyết thì tuyệt đối là một loại lãng phí, hơn nữa họ còn có thể bị năng lượng cản trở vì không chịu nổi dược lực! Vì vậy, Đoạn Vân chứa toàn bộ những máu còn lại trên người Long Thần để đẩy vào hai cái vại lớn. Đợi đến khi nào thực lực mình hoặc thủ hạ đạt tới mức thích hợp, Đoạn Vân sẽ tận dụng hoàn hảo loại máu này, làm cho thực lực của mình tăng lên mức cao hơn!

Còn Ma tinh của Long Thần, năng lượng ẩn chứa bên trong quý báu đến nỗi khiến cho Đoạn Vân lú lẫm! Từ từ nói sau, cất đi cái đã!

Cứ như vậy bận rộn suốt năm ngày, Đoạn Vân cuối cùng tuyên cáo xuất quan! Kỳ thật bế quan lần này, căn bản không thể xem như bế quan! Bởi vì Đoạn Vân này cứ xầm tối là mò ra khỏi Long Thần giới, sau đó theo vài Truyền tông trận chạy đi! Chậc chậc, bây giờ tên Đoạn Vân háo sắc này cơ hồ cách vài ngày lại muốn cùng mấy lão bà XXX hoan hảo một phen! Thân thể tuyệt mỹ của mấy giai nhân thật sự là làm cho Đoạn Vân háo sắc điên đảo thần hồn, muốn ngừng lại cũng không thể được! Dưới sự chăm sóc của Đoạn Vân cộng với những loại thuốc men do Đoạn Vân cung cấp, mấy lão bà của Đoạn Vân vốn đã là quốc sắc thiên hương bây giờ lại càng xinh đẹp như thiên tiên.

Còn dưới sự trợ giúp của tên Đoạn Vân biến thái này, phạm là đàn bà từng song tu với Đoạn Vân, lúc này đều có thực lực Ma vũ song tu vô cùng cường hãn. Hai thị nữ của Đoạn Vân: Liên Na và Vân Vân, bây giờ Thái Cực chân khí đều đã đạt tới tầng thứ ba, đại khái Kiếm sĩ cấp sáu, thực lực Ma pháp của các nàng đều đã đạt tới cấp bậc Pháp Thần; đạt tới cấp bậc Pháp Thần còn có Khải Lợi và Khải Sát Lâm, thực lực chân khí của tỷ muội này cũng đạt tới Thái Cực chân khí tầng thứ ba; còn Tạp Sát Phu, Lị Lị Lộ, Lộ Ti và Hương Hương, bốn vị đại tiểu mỹ nhân dưới sự trợ giúp của Đoạn Vân đạt tới Thánh Ma đạo, Thái Cực chân khí đạt tới tầng thứ hai; còn Tiểu Nguyệt trên người có mang theo cốt nhục của Đoạn Vân, thực lực cũng đã là Kiếm thánh hậu giai; còn Tiểu Bạch không còn là Long nữa, cũng dưới sự trợ giúp của Đoạn Vân, giai vị nàng đạt tới cấp mười một hậu giai, thực lực thực tế đại khái ở cấp mười một sơ giai!

Lúc này bụng Tiểu Nguyệt càng ngày càng lớn, Đoạn Vân ước chừng hơn trăm ngày nữa là con trai đầu của Đoạn Vân sẽ xuất thế. Bây giờ các cô vợ Đoạn Vân thường xuyên thông qua Truyền tông trận đi đến

chăm sóc Tiểu Nguyệt, chỉ có điều mỗi lần các nàng từ Nạp Lan về, thì dường như bị cái gì đó kích thích ghê lắm, điên cuồng thì triển thủ đoạn với Đoạn Vân! Nhưng, dưới sự khống chế của Đoạn Vân, các nàng không ai mang thai cả! Sở dĩ Đoạn Vân khống chế, vì Đoạn Vân phát hiện ra một vấn đề thế này! Đó là, khi giao hợp với đàn bà của mình, nếu vận hành phương pháp song tu thì sẽ không thể làm cho các nàng thụ thai được!

Đoạn Vân cũng nói cho mấy cô vợ của mình về chuyện này! Dù sao, ngày rộng tháng dài mà! Người khác còn lo lắng đến thời gian không buông tha con người, chứ Đoạn Vân thì không quan tâm! Dưới những viên thuốc thần kỳ của Đoạn Vân, Đoạn Vân muốn người ta sống ngàn tuổi cũng không phải là vấn đề gì lớn! Về phần trường sinh bất lão, Đoạn Vân cho rằng cũng có thể làm được. Dù sao mấy vị Thần đường như đều là mấy tên biến thái bất tử cả! Nhưng mấy cô vợ của hắn lập tức phản đối, nhưng mỗi một lần đều bị khoái cảm tột cùng mang đến từ phương pháp song tu thần kỳ của Đoạn Vân làm cho các nàng quên phất đi chuyện mang thai.

Theo như lời Đoạn Vân nói, lúc này toàn bộ phải lấy sự nghiệp làm trọng!

226. Chương 226. Long Thần Vãn Diệt Lâm Long Sơn

Đoạn Vân vừa xuất quan, Ước Hàn lập tức tìm tới Đoạn Vân, hỏi báo cho Đoạn Vân một vài tình huống trên đại lục!

- Thiếu gia, hôm nay là ngày mười chín tháng Sáu Nữ Thần lịch, Hội nghị đại lục đã kết thúc hai mươi ngày rồi, bây giờ các nước trên đại lục đều đang triển khai các hạng mục cải cách! Theo tin từ các Quốc chủ, việc cải cách cũng không bị trở ngại gì nhiều! Về mặt quân sự, Nanh Sói Quân đoàn ở các nước đã bắt đầu được thành lập. Dựa theo sự phân phó của thiếu gia, tiêu chuẩn chọn lựa Nanh Sói tướng sĩ đều dựa theo những sự khảo hạch nghiêm khắc chặt chẽ! Đầu tiên, thực lực của họ phải là cấp sáu hoặc là từ cấp sáu trở lên, mặt khác, cũng kiểm tra cả về thể năng, nghị lực; về mặt kinh tế trên đại lục thì các nước kinh doanh bổ sung cho nhau, làm tăng quốc lực và đoàn kết hợp tác quốc tế; về

- Dừng lại! Ước Hàn, người không cần phải nói cẩn thận như vậy, ta cũng đã biết vài thứ rồi. Ta muốn biết Tinh Linh Vương Quốc và Thú Nhân đế quốc có phản ứng gì không, dù sao hai thế lực lớn này cũng chưa có thái độ gì chính thức quy thuận chúng ta?

Nghe Ước Hàn thao thao bất tuyệt, Đoạn Vân vội vàng ngắt lời hắn.

Nhân loại trên đại lục vừa hoàn thành việc thống nhất, lúc mới bắt đầu khẳng định sẽ gặp phải rất nhiều vấn đề, nhưng chỉ cần cây đại thụ Đoạn Vân này không ngã, tốc độ phát triển đại lục sẽ tiếp tục tăng trưởng không ngừng, cứ nhìn Thiên Long và Nạp Lan là biết! Dưới sự cải cách hiện đại về quân sự, lực chiến đấu của quân đội đã được đề cao không ít, chính sách cắt giảm chỉ lưu lại tinh binh của Đoạn Vân là muốn loại bỏ những lão nhược tàn binh! Khi bắt đầu, những binh lính bị loại hoặc là những quý tộc thiếu gia bị giải trừ quân tịch vì cạy quân công, đều có thể cảm thấy bất mãn đối với Đoạn Vân. Nhưng bất mãn thì làm được gì, Đoạn Vân cường đại như thế, cả đại lục đều là gia nghiệp của Đoạn Vân! Hơn nữa, Đoạn Vân còn đặc ý yêu cầu Quốc chủ có những chính sách hỗ trợ rất tốt cho những cựu chiến binh có quân công. Ngoài ra, Đoạn Vân còn ra lệnh cho các nước cấp cho mỗi binh lính bị tinh giảm về vườn đọt này ít nhất năm mươi kim tệ một người!

Về phần cải cách kinh tế, giáo dục và khoa kỹ, việc này không phải ngày một ngày hai mà thấy được hiệu quả! Cải cách chỉ là một phương thức hướng đạo, làm cho đại lục giàu có mới có thể mạnh lên. Phú quốc cường binh, quốc có phú thì sẽ có binh cường! Nếu muốn sau này thực dân Tây đại lục, muốn ngăn Ma giới xâm lược, muốn phản công Ma giới, nếu không có kinh tế dồi dào duy trì thì căn bản không có khả năng làm được! Kinh tế tăng trưởng lên, quân đội mới có thể kiến thiết tốt được; còn nếu muốn kinh tế phát triển, giáo dục và khoa kỹ là một việc rất trọng yếu, là tiền đề cho nền kinh tế.

Nghe Đoạn Vân hỏi về Tinh Linh và Thú Nhân, Ước Hàn vội đáp:

- Thiếu gia, thái độ của họ rất hàm hồ! Tinh Linh nói loài người quá mức giáo hoạt, Thần Điện lại phát khởi thánh chiến với họ mấy trăm năm rồi, mang đến cho Tinh Linh nhất tộc không ít tai họa. Ngài lại là Đại Giáo hoàng của Thần Điện, do đó, họ không chịu quy thuận! Về phần Thú Nhân, họ nói loài người quá

hèn hạ, giết hại Thú Nhân của họ khắp nơi, nhưng việc thiếu gia giải phóng nô lệ đã chiếm được cảm tình của Thú Nhân, họ tỏ vẻ chỉ cần thiếu gia không còn giữ chức Đại Giáo hoàng nữa thì họ sẽ nguyện ý quy thuận! Hơn nữa, họ cũng e ngại Trung Hoa Gia tộc cường đại của ta, hai thế lực lớn này đã nguyện ý chung sống hòa bình với Trung Hoa Gia tộc chúng ta.

Đoạn Vân nhú mày, nói:

- Họ thật sự là không biết tốt xấu! Nếu không nể mặt đám Thú Nhân và Tinh Linh ở A Nhĩ Ti Tư, ta nhất định trực tiếp triệu tập đại quân, đập bằng hai thế lực lớn này! Ước Hàn, người nói với chúng, chức Đại Giáo hoàng của Đoạn Vân ta chỉ là một cách xưng hô, kêu bọn hắn đừng có đánh đồng Trung Hoa Gia tộc của ta với Thần Điện! Còn nữa, đại lục thống nhất là xu thế thời đại, Đoạn Vân ta không muốn thông qua vũ lực chiến tranh mà thu phục họ, người bảo họ nhất định phải đưa ra một quyết định cho tốt! Cũng bảo Tinh Linh Nữ Vương và Thú Nhân Hoàng đế phải nghĩ tới dân chúng của họ, quy thuận Trung Hoa Gia tộc xong, tất cả nô đoàn của loài người sẽ vĩnh viễn không tồn tại nữa, Tinh Linh và Thú Nhân không còn bị loài người kì thị và giết hại nữa! Nói cách khác, nô lệ dị tộc sẽ bị cấm trên cả đại lục văn minh này! Nếu không thì bảo họ nên nghĩ về hậu quả đi là vừa!

- Thiếu gia muốn dụng binh đối với họ sao? - Ước Hàn hỏi về nghi hoặc .

- Dụng binh? Không! Ta không muốn dụng binh! Nhưng không gây cho họ một chút áp lực, họ sẽ không nhận rõ tình thế. Ma Tộc sắp xâm lấn rồi, ta sẽ không làm giảm thực lực của đại lục đâu! Cho dù bọn họ không chịu quy thuận, ta cũng sẽ không gây ra một cuộc chiến nào trên đại lục này nữa đâu! Muốn dụng binh, cũng chỉ có thể dụng binh chống lại cuộc xâm lăng của Ma Tộc sau này! Dù sao, mỗi lần Ma giới xâm lấn, loài người và dị tộc đều sẽ lại đoàn kết dị thường! Còn nữa, có thể khi Ma Tộc xâm lăng chính là cơ hội thu phục hai thế lực lớn này đó!

Đoạn Vân trả lời rất hào hùng.

- Thiếu gia quả nhiên anh minh! - Ước Hàn cung kính nói đệm vào.

Đoạn Vân cười cười, nói:

- Kỳ thật, Thú Nhân Đế Quốc và Tinh Linh Vương Quốc nếu muốn sinh tồn ngoại trừ thần phục chúng ta, cơ hồ không có con đường thứ hai đâu! Nhân loại trên đại lục đã đạt được sự thống nhất, Tinh Linh và Thú Nhân gần như không có khả năng tự tách mình ra, nhất là bây giờ Ma Tộc sắp xâm lấn! Ước Hàn, người lưu ý về động tĩnh của họ cho ta, ta nghĩ, chẳng mấy chốc thời gian nữa là họ sẽ thần phục chúng ta!

- Rồi! - Ước Hàn cung kính đáp.

Ngày thứ hai sau khi xuất quan, Đoạn Vân mang theo tam đại Phi hành Ma sủng và Diệp Cô Thành đi tới Đường Cổ Lạp Sơn! Bây giờ Long Thần đã chết, nói cách khác, cả Long Tộc xem ra hoàn toàn là một thế lực tay sai chư hầu của Trung Hoa Gia tộc! Đoạn Vân cũng không cần sợ việc sau khi Long Tộc phát triển thì sẽ phản bội mình! Hơn nữa, thông qua Long Hoàng Tập Lỗ, Đoạn Vân biết năm Đại Trưởng lão và giới Cự long rất bất mãn với việc Long Thần cướp đoạt bảo bối của họ! Còn khi Long Thần xuất hiện, biểu hiện của năm Đại Trưởng lão cũng làm cho Đoạn Vân rất hài lòng. Dù sao, họ không nói cho Long Thần bất kỳ sự việc gì có liên quan tới mình, những gì Long Thần biết đều là Đoạn Vân bảo Tập Lỗ nói cho hắn biết! Còn từ những lời Long Thần nói với mình, Long Thần đã không thể thu được sự tôn sùng kính ngưỡng từ đám Cự long cũng đủ biết có không ít Cự long bắt đầu sinh ra bất tín nhiệm về việc coi Tập Tây Cách Nhĩ là Thần của Long Tộc, nói cách khác, đã có Cự long bắt đầu phản bội Long Thần!

Mặc dù không biết sự tôn sùng kính ngưỡng theo như lời Tập Tây Cách Nhĩ rốt cuộc là như thế nào, nhưng từ giọng nói của Tập Tây Cách Nhĩ, Đoạn Vân có thể phỏng chừng cái đó nhất định là có liên quan tới lòng trung thành! Rốt cuộc vì sao lực tín ngưỡng này lại trọng yếu như thế, làm cho Tập Tây Cách Nhĩ phải bất chấp nguy hiểm mạo hiểm cho dù có bị Thần giới phát hiện cũng phải từ Ma giới phản hồi về đại lục? Đối với việc này, Đoạn Vân hoàn toàn không biết rõ, dù sao Đoạn Vân cũng không tiếp xúc với Thần nhiều lắm! Nhớ lại những lời từ linh hồn của Tập Tây Cách Nhĩ, Thần có thể bắt tử, linh hồn sẽ không tiêu tán, Đoạn Vân phỏng chừng, tiêu chuẩn của một vị Thần bình thường hẳn là cấp mười hai! Cao thủ cấp mười một như Long Hoàng Tập Mật Tư Đặc sau khi chết thì linh hồn biến thành một thứ oán linh, đó là một loại năng lượng linh hồn vô ý thức. Còn linh hồn Tập Tây Cách Nhĩ sau khi chết lại có thể tìm một thân thể

khác để sống lại, năng lượng linh hồn sẽ không tiêu tan đi. Tật Mạt Tư Đặc không phải là Thần, còn Tật Tây Cách Nhĩ có thể tự xưng là Thần! Định nghĩa về "Thần" rốt cuộc là như thế nào? Đoạn Vân không thể biết rõ hơn được! Nhưng không rõ cũng không quan trọng, dù sao Thần cũng không phải là bất tử! Long Thần không phải đã bị mình giết chết rồi sao? Hơn nữa từ phương thức chiến đấu của Tật Tây Cách Nhĩ, Thần cũng chẳng qua là một loại năng lượng cường đại mà thôi, cũng không có cái gì ghê gớm lắm!

Có ba tên Long sủng thực lực gần tới cấp mười hai ở đây, Đoạn Vân chẳng mất bao lâu đã tới Đường Cổ Lạp Sơn! Bây giờ dân số của Long Tộc còn khoảng tám ngàn, thực lực thì có vẻ hơi tức cười! Sau khi Đoạn Vân đem bảy ngàn Cự long ra ngoài, thực lực Long Tộc có thể nói đã rơi xuống ngàn trượng! Trong số tám ngàn Cự long ở đây, rồng cấp bảy chiếm tuyệt đại đa số! Cự long cấp tám thì sau trận hạo kiếp đó cơ bản đã biến thành tọa kỵ cho Nanh Sói tướng sĩ. Số lượng Cự long cấp chín còn khoảng một trăm đầu! Nếu không có mười đại Long vệ và năm mươi thân binh của Long Hoàng, Long Tộc quả thật hoàn toàn tan hoang rồi!

Trên Long đường, Đoạn Vân nhìn Tật Lão và năm Đại Trưởng lão còn lại! Bây giờ, năm Đại Trưởng lão đã không còn dùng chức vụ như trước kia nữa, họ sửa lại là Đại Trưởng lão, Nhị Trưởng lão, Tam Trưởng lão, Tứ Trưởng lão và Ngũ Trưởng lão. Toàn bộ chức vụ trước kia đã bị Đoạn Vân gỡ bỏ hết rồi!

Lúc này năm Đại Trưởng lão đều rất cung kính đứng trước mặt Đoạn Vân, vẻ mặt có chút kỳ quái! Họ thì nhau đoán già đoán non xem Long Thần rốt cuộc ra sao rồi? Đoạn Vân quay trở lại đây, chẳng lẽ Long Thần đã chết?

Nhìn năm Đại Trưởng lão, Đoạn Vân nói uy nghiêm:

- Từ việc ta còn có thể đứng ở chỗ này, ta nghĩ các người cũng đã đoán được. Long Thần Tật Tây Cách Nhĩ của các người . đã chết .! Đã chết hoàn toàn! Hơn nữa, là ta giết!

Nghe Đoạn Vân nói, năm Đại Trưởng lão đều rất giật mình kinh hoàng, nhưng sau khi hoàn hồn, lập tức có một Long Tộc Trưởng lão rất thức thời quỳ xuống trước mặt Đoạn Vân, nói cung kính:

- Đoạn Vân đại nhân, Tật Tây Cách Nhĩ lúc tới đây đã tàn sát hơn mười đầu Cự long ở Đường Cổ Lạp Sơn của Long Tộc chúng ta, chúng ta hận hấn thấu xương! Đoạn Vân đại nhân giết hấn, chúng ta thật là cao hứng!

Đoạn Vân cười nhạt, hỏi lại:

- Những lời người nói có thật không? Các người cần phải nghĩ cho kỹ, ta giết chết Long Thần của các người đó! Chẳng phải tất cả Long Tộc các người đều được xưng là hậu duệ của Long Thần sao?

- A? Việc này . Việc này Đoạn Vân đại nhân, tuy nói là thế, nhưng nhưng !

Dưới câu hỏi của Đoạn Vân, vị Trưởng lão đó nhất thời ngậm miệng!

Đoạn Vân cười nói:

- Chẳng lẽ các người không nghĩ đến một vấn đề như thế này sao? Đó là Long Thần căn bản không phải là tổ tiên của Long Tộc! Các người ngẫm lại coi, nếu các người đều là hậu duệ của Tật Tây Cách Nhĩ, vì sao các người gặp phải nhiều chủng loại trong Long Tộc như vậy? Còn theo ta được biết, Tật Tây Cách Nhĩ chỉ là một đầu Thánh Long! Nếu từ một đầu Thánh Long hậu đại mà xuất hiện vô số Thổ long, Ngân long đủ mọi loại Long hình kỳ lạ quái trạng, vậy thì hơi thấy tức cười đó!

Nghe Đoạn Vân nói thế, năm Đại Trưởng lão đều chìm vào suy tư! Đúng vậy, Long Thần không phải chỉ có thực lực cường đại một chút thôi sao? Hơn nữa, mỗi một đầu Long đều biết, mình không có khả năng đều là hậu duệ của Long Thần! Hậu duệ Long Thần chỉ là một loại thuyết pháp mà Long Tộc gạt mình, dối người mà thôi!

- Đoạn Vân đại nhân Ngài nói quá đúng!

Năm Đại Trưởng lão đua nhau a dua.

Đoạn Vân cười cười, tiện tay vung lên, mấy đồng đồ thủy tinh hiện ra trước mặt năm Đại Trưởng lão, nói:

- Cho các người đó! Tập Lỗ từng nói cho ta biết, Tập Tây Cách Nhĩ cướp đoạt hết bảo bối của các người, lần này ta đem nó trả lại cho các người! Hơn nữa để chúc mừng các người lần này giữ vững được trận doanh, ta trích một phần kim tệ lấy được từ tay Long Thần cho các người!

Nói xong Đoạn Vân một lần nữa vung tay lên, đem một đồng kim tệ đặt trên đại đường! Một đồng kim tệ tỏa ánh sáng lấp lánh như một quả núi nhỏ làm cho mắt năm Đại Trưởng lão cũng sáng rực như đèn pha! Kỳ thật đồng kim tệ đó cũng không nhiều lắm, cũng khoảng mười ức mà thôi, chỉ có điều cứ chất hàng đồng lên như vậy, số lượng cộng lại trông có vẻ rất khoa trương!

- Cảm ơn Đoạn Vân đại nhân!

Năm Đại Trưởng lão đều rất hưng phấn, cũng cảm thấy rất may mắn, dù sao Long Tộc thích nhất là bảo bối trong suốt và kim tệ lấp lánh! Thế mà hai thứ này thì Đoạn Vân từ trước tới giờ không bao giờ tiếc với họ cả!

227. Chương 227. Đường Cổ Lạp Sơn Yêu Tính Đoạn

Cảm nhận được sự tham lam của Long Tộc đối với kim tệ và thủy tinh của mình, Đoạn Vân cười rất hài lòng! Thấy Tập Lỗ đang đứng một bên, Đoạn Vân ngẫm nghĩ một lát rồi đưa cho Tập Lỗ một viên đặc cấp Tẩy Tủy Đan và một viên siêu cấp Tẩy Tủy Đan nói:

- Tập Lỗ, thực lực của người bây giờ ở mức Thần cấp hậu giai, người thân là Long Hoàng, thực lực như vậy tựa hồ hơi yếu! Hai viên được hoàn này hẳn là có thể làm cho thực lực của người đạt tới cấp mười một đấy!

- Cảm ơn chủ nhân!

Tập Lỗ cung kính vái Đoạn Vân một vái, rất cảm động cầm lấy được hoàn uống ngay!

Nhìn năm vị Trưởng lão bên kia vẫn còn đang nhìn kim tệ và thủy tinh bảo bối một cách si ngốc, Đoạn Vân nói với họ:

- Năm người các người đều là Trưởng lão Long tộc, thế mà thực lực lại chỉ có Thần cấp sơ giai hoặc trung giai, thực lực như vậy thật sự quả là hơi kém! Mười viên được hoàn này dành cho các người mỗi người hai viên! Ta muốn các người có thể trở thành cấp hậu giai.

Nói xong, Đoạn Vân đưa cho Đại Trưởng lão mười viên đặc cấp Tẩy Tủy Đan, cũng sai hân chia phát được hoàn! Năm vị Trưởng lão đều giật mình khi thấy hành động của Đoạn Vân, họ rốt cục cũng hiểu ra vì sao thực lực của Đoạn Vân lại cường đại như thế! Trong nháy mắt đã có thể làm cho hậu giai đạt tới cấp mười một, làm cho sơ giai đạt tới hậu giai, năng lực như vậy cho dù là Thần, cũng không có khả năng đạt tới!

- Cảm ơn Đoạn Vân đại nhân!

Năm Trưởng lão rất hưng phấn, cũng rất kích động hành lễ với Đoạn Vân .

Đoạn Vân cười quỷ dị, nói:

- Uống thuốc vào thì thực lực tự nhiên có thể được đề cao! Nhưng để đảm bảo thực lực của các người tăng lên nhanh hơn, còn phải giúp các người tiêu hóa mới được! Đạt Nhĩ Ba!

- Lão Đại, ta hiểu rồi!

Nghe Đoạn Vân gọi, Đạt Nhĩ Ba hiểu ngay nhìn về phía năm vị Trưởng lão và Tập Lỗ, các đốt xương của hân căng ra nghe lách cách!

Đoạn Vân cười ra lệnh:

- Đùng xuống tay nặng như vậy, đủ để cho được lực hấp thu là tốt rồi! Các người phải đi tìm một chỗ mà kích thích cho thực lực tăng lên!

- Rồi!

Năm vị Trưởng lão mặc dù không hiểu lắm về hành động của Đoạn Vân, nhưng nhờ có Tập Lỗ đứng bên cạnh giải thích, cũng hiểu ra! Đánh thì đánh, dù sao có thể làm tăng thực lực là tốt rồi!

Sau khi bọn Trưởng lão, Táp Lỗ và Đạt Nhĩ Ba lắc mình ra ngoài, Đoạn Vân gọi mười đại Long vệ vào!

Đánh giá mười đại Long vệ vạm vỡ trước mặt, Đoạn Vân nói:

- Các người là đại Long vệ, chức trách là bảo vệ cho Long Hoàng! Nhưng mười người các người chỉ là Cự long đạt tới cửu cấp hậu giai, sau khi Long Tộc trở thành một phương thế lực của Đoạn Vân ta, thực lực như vậy thật sự là hơi yếu đó! Do đó, ta muốn tất cả các người đạt tới Thần cấp!

Sau đó, Đoạn Vân căn dặn để đầu tư, cho mỗi một Cự long hai viên đặc cấp Tủy Tùy Đan! Kết quả là, sau nửa giờ đại lục, mười đại Long vệ trở thành Thần cấp trung giai, năm Trưởng lão đạt tới Thần cấp hậu giai thậm chí đỉnh giai, còn Táp Lỗ Long Hoàng dưới sự chiếu cố đặc biệt của Đoạn Vân, đột phá tới cấp mười một sơ giai! Bây giờ, Táp Lỗ có thể nói là một vị Long Hoàng cực mạnh, muốn thực lực có thực lực, muốn huyết thống có huyết thống!

Nhìn năm vị Trưởng lão và Táp Lỗ trước mắt, Đoạn Vân nói:

- Các người có thể đã biết, ta là Chân Long hậu duệ! Huyết mạch của Chân Long hậu duệ so với Long Thần của các người còn cao quý hơn nhiều! Do đó, các người thần phục ta cũng không phải một loại phản bội, mà là một hành động trở về cội nguồn! Phải biết rằng, Đoạn Vân ta có thể dẫn dắt Long Tộc đi tới vinh quang khương thịnh! Các người ngẫm lại đi, các người có được những gì từ Táp Tây Cách Nhĩ? Thực lực hay bảo bối nào? Điều không có! Còn Đoạn Vân ta đã làm cho thực lực các người tăng lên không ít! Hơn nữa, trải qua lần tẩy cân phiệt tủy này, tiềm lực của các người đã có một cơ sở phát triển tốt nhất, nói cách khác, tốc độ tu luyện của các người sẽ tăng lên rất nhanh! Các người có thể đã phát hiện ra, nhất là những người đã già, là các người đã trẻ lại không ít! Đây là năng lực thần kỳ của Đoạn Vân ta! Ta kích hoạt hết tiềm lực của các người, về phần sau này các người phát triển tới đâu, tới cấp mười một, cấp mười hai, hay là cấp mười ba như Táp Tây Cách Nhĩ, vậy thì phải xem biểu hiện và cố gắng của các người đó!

- Cảm ơn Đoạn Vân đại nhân đã tài bồi!

Năm vị Trưởng lão rất cung kính hành lễ quân thần với Đoạn Vân, vẻ mặt vừa nghẹn ngào cảm kích vừa hưng phấn sung sướng! Đúng vậy, Long Thần đã cho họ cái gì? Không gì cả! Không chỉ có thế, Long Thần còn tham lam vô sỉ đoạt đi bảo bối của họ! Còn Đoạn Vân thì khác hẳn, bảo bối là do Đoạn Vân cấp cho, kim tệ cũng là do Đoạn Vân đem cho, còn thực lực cường đại của mình cũng là một tay Đoạn Vân tạo ra!

Đoạn Vân khẽ gật đầu, nói:

- Sau này, Đường Cổ Lạp Sơn sẽ trở thành một phần tử của Trung Hoa Gia tộc! Nói cách khác, tất cả Cự long trở thành thành viên của Trung Hoa Gia tộc, còn các Trưởng lão các người, rất vinh hạnh trở thành thành viên hạch tâm của Trung Hoa Gia tộc chúng ta, thống lĩnh cả những lãnh đạo cao cấp của Long Tộc! Các người yên tâm, Đoạn Vân ta trước giờ không bao giờ đối xử tệ với thủ hạ mình! Còn đối với gia quy của Gia tộc, ta nghĩ các người sau này từ từ sẽ hiểu rõ!

- Thề thuần phục Trung Hoa Gia tộc!

Nghe Đoạn Vân nói thế, năm vị Trưởng lão càng hưng phấn hơn! Hai chữ Trung Hoa lúc này không còn là một danh từ bình thường nữa, phân lượng của hai chữ này rất có trọng lượng! Năm vị Trưởng lão có thể trở thành VIP của Trung Hoa Gia tộc ở Đường Cổ Lạp Sơn này, cũng có nghĩa là tiền đồ phát triển sau này của họ cũng sẽ rất rộng mở! Cuối cùng tới mức nào thì phải xem bọn họ cống hiến được bao nhiêu cho Gia tộc!

Đoạn Vân cười nói:

- Nhớ là chỉ cần trung thành tuyệt đối với Gia tộc, nếu có cống hiến cho Gia tộc, Đoạn Vân ta nhất định sẽ không bạc đãi! Ta tin rằng Long Tộc của Trung Hoa Gia tộc dưới sự dẫn dắt của các người, sẽ đi tới một tương lai rất huy hoàng! Còn các người, nếu muốn trở thành Thần, cũng tuyệt đối không phải là việc khó!

- Chúng ta luôn ghi nhớ lời Gia chủ dạy bảo!

Năm vị Trưởng lão rưng rưng sụt sịt hành lễ với Đoạn Vân!

Một lát sau, Táp Lỗ đi tới nói với Đoạn Vân:

- Chủ nhân, hơn tám ngàn ba trăm đầu Cự long ở Đường Cổ Lạp Sơn đã có mặt ở bên ngoài, họ đang chờ Ngài huấn thị!

Đoạn Vân khẽ gật đầu, ra lệnh:

- Đi, chúng ta đi ra ngoài!

Chẳng mấy chốc, Đoạn Vân đã đi tới chân núi Thánh sơn của Long Tộc, nhìn hơn tám ngàn đầu Cự long trước mắt, trong lòng Đoạn Vân không khỏi có chút cảm khái! Sự cường đại của mình, làm cho Long Tộc không thể không đầu phục a! Xem ra, thế giới này quả nhiên là thế giới chỉ nói chuyện bằng nắm đấm! Chỉ cần người có thực lực, người cơ hồ có thể làm gì cũng được! Đoạn Vân đầu tiên là giết Long Hoàng, tiếp theo giết Long Thần, vốn phải là đệ nhất cừu gia của Long Tộc! Thế nhưng, sau khi giết Long Hoàng, Đoạn Vân mang theo thủ hạ cướp đoạt Long Tộc, Long Tộc cũng không nói gì! Giết Long Thần, Long Tộc cũng vẫn hoàn toàn trung thành với hắn! Huống chi, rất nhiều Cự long tựa hồ đã hoàn toàn thần phục Đoạn Vân, thậm chí có vài Cự long còn cho rằng, đi theo Đoạn Vân mới là cuộc về nguồn cội đáng vinh dự và tự hào của Long Tộc (?), bởi vì Đoạn Vân cho họ bảo bối và kim tệ!

Nhìn đám rồng chấp chùy trước mặt, Đoạn Vân vận khí hô lớn:

- Cự long Đường Cổ Lạp Sơn, lần này Đoạn Vân ta đến đây, chủ yếu có hai sự kiện! Thứ nhất là, từ ngày hôm nay trở đi, Long Tộc Đường Cổ Lạp Sơn trở thành một phương thế lực của Trung Hoa Gia tộc! Nói cách khác, Cự long các ngươi từ hôm nay trở đi, chính thức trở thành thành viên của Trung Hoa Gia tộc! Sau này, khi các ngươi xưng hô, ta chấp thuận cho các ngươi xưng mình là Trung Hoa Long Tộc! Mặc dù bây giờ hai chữ Trung Hoa này chưa phải là cái gì có thể so được với thần minh, nhưng Trung Hoa Gia tộc ta bây giờ cũng đã cơ bản thống nhất nhân tộc trên cả đại lục rồi! Chẳng mấy chốc Trung Hoa Gia tộc ta sẽ thống nhất cả Mộng Đa Lợi Á đại lục! Ta nói thống nhất, cũng không chỉ nói về nhân loại và dị tộc trên đại lục, ta muốn nói là tất cả chủng tộc trên đại lục! Kể cả Long Tộc các ngươi lẫn những Ma thú có trí tuệ và các sinh vật có trí tuệ khác trên đại lục! Việc thứ hai, Đoạn Vân ta hôm nay muốn tặng thủ hạ mới của mình một vài món lễ vật!

Nói xong, Đoạn Vân vung tay lên, cả một vùng trước mặt phủ đầy thủy tinh trong suốt, tiếp theo hắn vung tay một lần nữa, một núi kim tệ cũng xuất hiện ở ngay trên quảng trường! Thủy tinh này là loại mới được Gia tộc sản xuất gần đây, còn vài món lấy từ Long Thần Tụ Tây Cách Nhĩ! Kim tệ đều là những cổ kim tệ, chỉ có giá trị lưu trữ đồ cổ. Nhưng Long Tộc quả là rất thích tích trữ chúng! Do đó, long huyết (ổ rồng) của Cự long, đều có cất giữ những đồng kim tệ cổ xưa này! Mặc dù số lượng kim tệ này chỉ có khoảng mười ức, hơn tám ngàn đầu Cự long chia nhau thì một đầu Long cũng chỉ được chia mười mấy vạn mà thôi! Nhưng nhiều kim tệ như vậy mà chất vào một chỗ, thì đối với Long Tộc tham lam này tuyệt đối là cơn chấn động khủng khiếp!

Chiêu mị dân này của Đoạn Vân đã thu được long tâm. Cách làm đó quả là cao minh! Kim tệ ư? Lão tử không thiếu, mấy con rồng ngu các ngươi nếu thích, cứ đi theo lão tử, lão tử sẽ cho các ngươi kim tệ! Thủy tinh hả? Là do bốn thiếu gia tạo ra đó, muốn sở hữu hả? Không cho! Trừ phi ngươi trở thành thủ hạ của ta!

Bị Đoạn Vân tên gia hỏa giở chiêu thức hèn hạ này ra như vậy, tất cả Cự long đều phát sinh hảo cảm mãnh liệt với thiếu gia Đoạn Vân! Một người nếu sinh ra hảo cảm với một thiếu gia cường đại thì kết cục sẽ là: Thần phục! Người tưởng Cự long ngu sao? Đoạn Vân cường đại như vậy, không thần phục, được thôi! Nanh Sói Sư đoàn đều là Kiếm Thần, còn cái Đồ long đội lại còn cường đại hơn! Thần phục thì không chỉ có thể bảo trụ tính mạng, mà lại còn có vô số thủy tinh bảo bối, còn có hàng núi kim tệ! Long Tộc không thể tìm được một xu kim tệ từ chủng tộc của mình, còn Đoạn Vân lại đem rất nhiều kim tệ cho một chủng tộc coi vàng còn quan trọng hơn tính mạng, cho dù họ mang họ Long, cũng sớm bị kim tệ và bảo bối đánh bay đi!

Để giúp cho việc chiếm lĩnh Ma Thú Sâm Lâm, Đoạn Vân hao phí hai vại Tẩy Tủy Thủy cho trên tám ngàn Long tộc! Nói thật, hai vại Tẩy Tủy Thủy này đem cho thì thật sự có chút keo kiệt! Nhưng sự keo kiệt của Đoạn Vân cũng làm cho đám Cự long cấp bảy trở thành cấp tám rồi, còn có một số không nhỏ nhảy lên được cấp chín nữa! Nói cách khác, thực lực Long Tộc bây giờ đã mạnh hơn vài lần so với lúc Tụ Mạt Tư Đặc còn tại vị! Đoạn Vân còn giao nhiệm vụ cho Long Tộc dùng tốc độ nhanh nhất, khuếch trương phạm vi thế lực của Trung Hoa Gia tộc về phía Nam, mau chóng hội quân với đại quân Ma thú chinh thảo phía

Nam! Đây cũng chính là muốn sớm ngày chiếm lĩnh Ma Thú Sâm Lâm!

Để đảm bảo phương tiện liên lạc, cũng giúp mình mau trở về, Đoạn Vân lưu lại một Truyền tống trận trong một gian mật thất của Long Tộc! Khi về tới Á Cương, Đoạn Vân cảm giác được không khí trong nhà có chút khẩn trương, thần thức vừa đảo qua, Đoạn Vân muốn xỉu đi, mẹ kiếp, Hải Tộc lại mò đến thăm rồi!

228. Chương 228. Thích Quán Hải Tộc Ngạn Hiêu Trương

- Chuyện gì thế?

Đoạn Vân dắt theo tam đại Phi hành Long sủng và Diệp Cô Thành lách mình một cái đã tới trên tường thành. Ở đây, một đám thủ hạ Đoạn Vân đang cùng mười mấy tên Hải Tộc giằng co ở ngoài thành, bạt kiếm giương cung, Đoạn Vân đoán chừng nếu mình chỉ đến chậm nửa bước, họ sẽ trực tiếp tràn vào rồi!

- Thiếu gia, mười mấy Hải Tộc này nói là muốn tìm chúng ta lý luận! - Ước Hàn vừa thấy Đoạn Vân trở lại, rõ ràng đã thở phào nhẹ nhõm!

- Muốn lý luận gì? Muốn thuyết pháp gì? Họ đến lâu chưa?

Đoạn Vân vừa nghe liền lộ vẻ nghi hoặc, chẳng lẽ việc mình bắt giam Hứa Đức Lạp bị lộ tẩy rồi sao? Hay là việc mình xúc xiểm Đông Hải và Bắc Hải bị rò rỉ? Hẳn là khó có thể như vậy được!

Ước Hàn trả lời:

- Thiếu gia, họ cũng vừa tới, họ muốn biết Long Thần Tật Tây Cách Nhĩ làm sao mà chết!

- Họ làm sao biết được? Hơn nữa, Long Thần có chết cũng chẳng liên quan gì tới họ cả? Mẹ kiếp, tưởng ta dễ bắt nạt sao!

Nhìn mười mấy Hải Tộc rất kiêu ngạo đứng trên khoảng không trung phía trên tường thành, Đoạn Vân nổi giận bưng bưng! Mẹ nó, sớm muộn cũng phải đánh các người, các người lại tìm đến, chẳng phải là muốn chết sao?

- Người bên trong nghe đây, chúng ta là tam đại Hải Vương dưới trướng của Hải Hoàng vĩ đại. Mau gọi người phụ trách cao nhất của các người ở nơi này ra đây, bằng không, chúng ta sẽ phải sử dụng cấm chú san bằng nơi này đó!

Một thanh âm rất kiêu ngạo từ ngoài thành vọng vào.

Đoạn Vân cẩn thận đánh giá mười mấy tên Hải Tộc đó, chủ yếu là xem xét thực lực của họ! Họ có mười bốn người, Đoạn Vân nhìn không ra thực lực của tam đại Hải Vương, chỉ cảm thấy họ mạnh hơn Hứa Đức Lạp vài cấp. Còn mười tên Hải Tộc khác đều là Hải thú có thực lực khoảng cấp mười một. Nhưng lần vào trong đám đó lại có một mỹ nữ, hơn nữa vừa thấy là biết ngay đúng loại băng sơn mỹ nữ!

- Thiếu gia, thực lực tam đại Hải Vương còn mạnh hơn ta vài phần, hẳn là đều ở cấp mười hai trung giai, còn lại là cao thủ cấp mười một, còn cô gái kia là một Nhân Ngư, nghe chừng là Công chúa Hải Tộc! - Diệp Cô Thành nói với Đoạn Vân.

Ước Hàn nghe thực lực của đối thủ cường đại như vậy, nói về lo lắng:

- Thiếu gia, có cần kêu lực lượng Thần Long tới không?

Đoạn Vân lắc lắc ngón tay trở, nói:

- Không cần đâu! Cho dù phải đánh nhau, chúng ta cũng tuyệt đối có thể thu thập được mười mấy tên Hải Tộc kiêu ngạo này! Thực lực tam đại Hải Vương không phải cũng chỉ cấp mười hai trung giai thôi sao? Bấy đại Cuồng Chiến sĩ cũng đủ trị họ rồi? Về phần mấy con côn trùng còn lại căn bản không đáng nhắc tới! Dám kiêu ngạo với chúng ta ở đây, ta sẽ để cho chúng chết mà cũng không biết mình chết như thế nào!

Nhìn mười mấy tên Hải Tộc kiêu ngạo trên không trung, Đoạn Vân thầm khinh bỉ chúng! Mẹ nó, dường như muốn khoe cho mọi người biết lực lượng mình cường đại đến đâu, bay trên không trung lâu như vậy! Thân là Hải Tộc mà có thể bay trong không trung, chứng tỏ thực lực của họ đã đột phá tới Thần cấp. Cả

đám thuộc hạ của Đoạn Vân khi có thực lực đạt tới cấp mười một, cũng có thể bay lượn trong không trung! Chỉ có điều, tốc độ phi hành vào trình độ linh hoạt thì kém hẳn đám Phi hành Ma thú. Họ là cấp mười một, nhưng về tốc độ phi hành tối đa đại khái chỉ tương đương với Phi thú cấp chín thôi.

Nhìn qua một đám chung đoạn thủ hạ của mình, Đoạn Vân ra lệnh:

- Đạt Nhĩ huynh đệ, Tiểu Phi Hiệp, Diệp Cô Thành, năm đại Hắc long, năm đại Phi long, các người theo ta bay tới giao thiệp với chúng! Về phần Phì Tử, Ngưu Ma Vương, và mười siêu Thần thú của Gia tộc, Cuồng Chiến sĩ thì ở nguyên chỗ này! Một trăm hai mươi Thú Nhân hộ vệ đề phòng trên tường thành. Ta không muốn để bọn chúng biết thực lực của chúng ta, hiểu chưa?

Phì Tử nhìn Đoạn Vân khinh bỉ một chút, hần nói vẻ hơi khó chịu :

- Lão Đại, chúng ta không phải không biết bay, người được bay mà lại bắt chúng ta ở lại, người làm vậy quả là không công bằng đâu!

Đoạn Vân cười nói:

- Nếu chúng nó thoáng cái thấy bao nhiêu Thú Nhân, Ma thú bay như châu chấu đầy trời, chắc chúng bị dọa chết mất!

Nói xong, Đoạn Vân và Diệp Cô Thành nhảy lên lưng của Tiểu Phi Hiệp, bay về phía mười mấy Hải Tộc đang bay ở ngoài thành! Hai huynh đệ đại Hắc long một tả một hữu bảo vệ hai bên Đoạn Vân, theo sát phía sau là mười đại Phi hành Long thú! Còn Phì Tử và Ngưu Ma Vương dẫn mười đại siêu Thần thú nhảy xuống tường thành, Pháp Lạp Kỳ dẫn sáu đại siêu cấp Cuồng Chiến sĩ cũng nhảy xuống tường thành.

Kỳ thật, mười mấy tên Hải Tộc bay rất gần thành tường, đại khái chỉ cách có năm trăm thước. Nhưng Đoạn Vân lại ra lệnh cho Tiểu Phi Hiệp phải bay thật chậm.

Tiểu Phi Hiệp bị Đoạn Vân bắt phải hành động như vậy cảm thấy rất bức bối! Hần nói rất bất mãn:

- Lão Đại a, người có cần phải như vậy không? Người không phải không biết bay, mà còn bay nhanh hơn cả ta! Hơn nữa, còn bảo ta bay chậm như vậy, ta thật sự hoài nghi có phải đầu người bị chạm mạch gì không!

Đoạn Vân cười nói:

- Chúng ta bây giờ còn chưa khai chiến với Hải Tộc, rất cần phải giả vờ yếu đuối!

- Lão Đại, ta khinh người!

Tiểu Phi Hiệp cũng không quản đám Hải Tộc này, vốn đang cố nén thanh âm, bây giờ lại lớn tiếng gào lên với Đoạn Vân.

- Các người cuối cùng cũng ra rồi! Người chính là người phụ trách ở đây?

Lúc này một trong tam đại Hải Vương bay tới trước mặt Đoạn Vân.

Phía Đoạn Vân cũng dừng lại sau cái phát tay của hần, rồi đậu lại hình thành một trận địa phòng ngự rất cẩn thận! Tiểu Phi Hiệp và Đạt Nhĩ huynh đệ lập thành một hình tam giác, mười đại Long thú ở phía sau họ xếp thành một hàng dài!

Đoạn Vân ngồi trên người Tiểu Phi Hiệp quay về đám Hải Tộc nói:

- Ta là Lãnh chủ của A Nhĩ Ti Tư, ta tên là Đoạn Vân, các người là Hải Tộc, vì sao phải đến xâm phạm A Nhĩ Ti Tư của ta?

- Người chính là Đoạn Vân hả? Đoạn Vân đại nhân cường đại tự xưng là Lãnh chủ, thật là hơi buồn cười đó!

Lúc này mỹ nữ Nhân Ngư đứng đầu dùng một ngữ khí kỳ quái nói với Đoạn Vân.

Không thể nào, tên mình đã truyền tới Hải Tộc rồi sao? Hơn nữa, đến cả Công chúa Hải Tộc này mà cũng biết mình, thật sự là !

Đoạn Vân cười cười, nói vẻ nghi hoặc:

- Người biết ta hả? Ta chỉ là một nhân loại nhỏ bé thôi mà!

- Hừ! Nếu người nhỏ yếu, vậy thì trên đại lục chắc không ai dám tự xưng cường mãnh! Ta nghe nói người mang binh đi thiếu chút nữa san bằng cả Đường Cổ Lạp Sơn!

Nhân Ngư mỹ nữ nói với Đoạn Vân có chút khinh bỉ.

Mẹ nó, nguyên là họ có liên lạc với Long Thần, cũng khó trách chúng biết mình! Xem ra, mình đã khiến cho Hải Tộc chú ý rồi, chắc không thể tiếp tục ẩn dật nữa rồi! Ai, không ngờ lại phải khai chiến với Hải Hoàng sớm như vậy!

Đoạn Vân cười cười, nói:

- Thật không ngờ bây giờ tiếng tăm của Đoạn Vân ta lại vang dội đến thế! Nhưng người nói là ta chiếm giữ Đường Cổ Lạp Sơn, thì có hơi khoa trương! Đoạn Vân ta dù sao cũng không phải Thần, chỉ là một nhân loại bình thường! Làm sao dám tự xưng cường đại trước mặt Hải Hoàng và chư vị Hải Vương chứ!

- Người rất thức thời đó! Chúng ta muốn biết, Long Thần chết như thế nào!

Nhân Ngư mỹ nữ vẻ mặt băng giá tiến lên nói với Đoạn Vân. Khẩu khí đó giống như đang ra lệnh, làm Đoạn Vân rất bất mãn! Mẹ nó, mỹ nhân ngư lão thật, cứ theo như những gì ta đã làm trước đây thì phải bắt người làm nữ nô cho bốn thiếu gia là xong!

Đoạn Vân đánh giá một lần nữa thực lực của Bắc Hải. Bây giờ, trong số Thất Đại Hải Vương, Hứa Đức Lạp thì bị mình đóng băng! Ở đây có tam đại Hải Vương, chỉ cần thu thập họ xong, vậy thì bộ tộc Bắc Hải cũng chỉ còn lại có tam đại Hải Vương! Tam đại Hải Vương, cho dù thực lực vượt qua cả Long Thần, Đoạn Vân cũng có thể dùng chiến thuật biển người bắt giữ họ! Về phần Hải Hoàng, Đoạn Vân phỏng chừng hẳn tuyệt đối sẽ không dễ dàng ra tay, dù sao hẳn cũng phải trấn thủ Bắc Hải! Đến lúc đó, mình có thể liên hợp với Đông Hải hoặc Tây Hải đánh nát Bắc Hải.

Xem ra, cái kẻ giả con giả cháu này thật sự là sai lầm! Người chẳng việc gì phải giả trang cả, mẹ nó, có thực lực mà còn phải cất giấu, để cho người ta khi dễ người có thoải mái không?

Nghĩ vậy, nét mặt Đoạn Vân nhanh chóng biến thành một vẻ rất uy nghiêm, hắn nói lạnh lùng:

- Làm sao các người biết Long Thần đã chết?

Lúc này, một tên Hải Vương từ đầu vẫn một mực lắng nghe bỗng lên tiếng nói:

- Đoạn Vân, chẳng lẽ người còn muốn giả bộ? Hải Hoàng chúng ta phái lão Thất đến mời Long Thần tới Bắc Hải làm khách, nhưng hắn cùng với Long Thần Tạt Tây Cách Nhĩ nửa đường lại ghé A Nhĩ Ti Tư của người! Hơn nữa, chúng ta còn phát hiện xung quanh Lạp Mỗ hà đã xảy ra chiến đấu kịch liệt! Còn Long Thần cũng tự nhiên biến mất! Nhưng, chúng ta lại tìm thấy mùi của Long Thần ở Á Cương thành, hơn nữa là mùi từ một bộ phận thân thể của hắn!

Nguyên là ngửi được mùi của mấy thứ linh kiện của con Thần lặn Tạt Tây Cách Nhĩ! Mấy hôm trước, Đoạn Vân bảo đám Ái Nhân xách một đồng long lân, long bì, long cốt đi chế tạo Thần khí. Xem ra long bì long lân này lắm phiền toái quá! Ai, thật sự là quá bất cẩn rồi! Nhưng cái mùi họ cũng quả là kinh khủng? Chẳng lẽ họ là chó? Đoạn Vân không biết trong số tam đại Hải Vương trước mắt, có một người là một con Hải cẩu! Cái mũi Hải cẩu còn mạnh hơn cả chó trên đại lục ấy chứ, hắn có thể ngửi được mùi trong nước chứ sá gì nói là ngửi ở trên bờ!

Nghe thế, Đoạn Vân cười cười, hỏi lại:

- Các người không nghĩ là Long Thần bị ta giết đó chứ?

Vị Hải Vương đó cười to vài tiếng, đáp:

- Ha ha ha, Đoạn Vân, người tưởng rằng dựa vào thực lực của người mà có thể giết được Long Thần sao? Phải biết rằng, thực lực của Long Thần đã coi như là một cao thủ ở Thần giới rồi! Chỉ bằng một nhân loại bình thường mà đòi giết Long Thần sao? Nhưng, cho dù người không giết Long Thần, thì người làm sao có thể giải thích được việc thân thể Long Thần ở đây? Chuyện này người phải nói rõ cho ta! Còn nữa, Thất Hải Vương Hứa Đức Lạp của bộ tộc Bắc Hải chúng ta cũng mất tích luôn, chúng ta muốn biết hôm đó rốt

cuộc xảy ra chuyện gì? Từ việc người có thể tìm được thi thể Long Thần, chúng ta dám khẳng định, cái chết của Long Thần và sự mất tích Hứa Đức Lập nhất định có quan hệ rất lớn với người!

Đoạn Vân cười nhạt hỏi lại:

- Chẳng lẽ các người thật sự không nghi ngờ ta giết Long Thần? Phải biết rằng, nếu ta giết Long Thần thì việc các người dám tới kiêu ngạo giương oai diễu võ ở Á Cương thành xem ra khá nguy hiểm đó!

Vị Hải Vương đó vừa nghe Đoạn Vân nói xong, rõ ràng hơi giật mình, nhưng chẳng mấy chốc hấn lại khôi phục sắc mặt kiêu ngạo:

- Ha ha, Đoạn Vân, người đúng là thật hài hước! Chỉ bằng một nhân loại nhược tiểu mà nghĩ đến việc giết được Long Thần ư? Vậy chẳng phải là trò đùa lớn nhất mấy trăm năm nay sao?

Lúc này, Nhân Ngư Công chúa ngắt lời Hải Vương đó, nàng bay đến trước mặt Đoạn Vân nói:

- Chúng ta chỉ muốn biết hôm đó rốt cuộc xảy ra cái gì, chúng ta cũng không phải tới đây để khi dễ loài người nhỏ yếu các người!

Nghe chữ "nhỏ yếu" của Nhân Ngư Công chúa, Đoạn Vân vặc lại vẻ rất bất mãn:

- Nếu ta không muốn nói thì sao?

- Vậy chỉ có ...chết!

Tên Hải Vương kia kiêu ngạo nói với Đoạn Vân. Hơn nữa, ngữ khí rất âm trầm, mang theo vài tia sát khí rờn rợn lạnh lẽo!

229. Chương 229. Hiêu Trương Một Hữu Hảo Hạ Tràng

Nhưng sát khí của hắn vừa toát ra, một đám thủ hạ của Đoạn Vân lập tức có hành động! Đạt Nhĩ huynh đệ che chắn bảo vệ phía trước Đoạn Vân, mười đại Long thú lập tức nhào lên phía trước! Cuồng Chiến sĩ và Ma thú Gia tộc phía dưới cũng lập tức phi thân bay lên, xúm xít chắn phía trước Đoạn Vân, một trăm hai mươi Thú Nhân Kiếm Thần cũng lập tức lao lên, từ bốn phía bao vây kín đáo người Hải Tộc, đại kiếm trực chỉ vào mười mấy tên Hải Tộc!

Thấy tình cảnh như vậy, Đoạn Vân muốn xui ngay tại chỗ! Mẹ ơi, việc này chẳng phải làm lộ hết cả thực lực của mình sao? Ai, xem ra, vận mệnh của mười mấy tên Hải Tộc này quả là bi thảm a! Người cũng thiệt là, không việc gì lại lộ sát khí trước mặt thủ hạ của ta để làm gì chứ? Không phải muốn chết hay sao?

- Đoạn Vân, người muốn gì đây?

Nhân Ngư Công chúa tỏ vẻ tức giận nói với Đoạn Vân. Còn mười mấy Hải Tộc thì thấy mới thoáng một cái đã lòi ra nhiều cao thủ như vậy, hiển nhiên hơi sợ! Nhưng tam đại Hải Vương hình như rất tự tin với thực lực của mình. Dù sao họ đều là siêu biến thái cấp mười hai trung giai cả! Họ cũng không nhận thấy được uy hiếp gì từ đám thủ hạ này của Đoạn Vân! Bởi vì, dưới sự dẫn dắt từ trước của Đoạn Vân, thực lực của họ tuyệt đối phải ẩn dấu thật kỹ! Cuồng Chiến sĩ không hề cuồng hóa, Ma thú không phóng nộ hồng, Thú Nhân cũng không hiển lộ ra nửa điểm thực lực!

Đoạn Vân cười cười, nói:

- Việc này là hiểu lầm thôi! Thủ hạ ta đều đã trải qua huấn luyện nghiêm khắc, lại tuyệt đối trung thành với ta, vừa rồi vị Hải Vương đại nhân kia biểu lộ ra chút sát khí với ta, do đó họ có chút khấn trương! A a, người cũng thừa biết thực lực của các người mạnh đến thế nào cơ mà!

Lúc này, một tên Hải Vương cao thủ này giờ vẫn một mực không nói năng gì bỗng cười lạnh:

- Đoạn Vân, người tưởng rằng đem một nhóm thủ hạ cho mặc khinh thân khôi giáp, làm cho chúng có năng lực phi hành là vượt qua được Thần cấp sao? Chỉ bằng vào cái đám Thú Nhân, Ma thú nhược tiểu này mà nghĩ có thể đối phó được với chúng ta sao? Mặc dù bây giờ trên đại lục thì thực lực của Đoạn Vân người đã có thể so với Long Tộc, thậm chí còn vượt qua cả Long Tộc. Nhưng, ta muốn nói cho người biết, thực lực Hải Tộc chúng ta tuyệt đối không phải để các người trên đại lục có khả năng so sánh được đâu! Chút thực

lực của Đoạn Vân người trong mắt chúng ta tựa như một con kiến nhỏ yếu thôi! Người tốt nhất là nói cho chúng ta biết ngày đó xảy ra chuyện gì! Như vậy chúng ta còn có thể tha cho người một cái tiểu mệnh, hiểu chưa?

Nghe thế, Đoạn Vân khê cười một tiếng, nói:

- Có thể? Ý nói là các người nghĩ tới việc muốn giết ta hả?

- Người có thân thể Long Thần, việc này cũng đủ để người chết mấy trăm lần rồi! Nhưng, nếu người thành thật mà hợp tác khai ra, chúng ta có thể nghĩ đến việc buông tha cho người! Hơn nữa, Hải Hoàng đại nhân cường đại của chúng ta còn có thể che chở cho bọn nhân loại nhỏ yếu như người, cho người vinh dự được trở thành một tiểu binh ở Hải Tộc chúng ta!

Một Hải Vương khác đứng ra nói. Nhưng ba Hải Vương này đều cùng giở một giọng lưỡi giống hệt nhau, nhai đi nhai lại chỉ một luận điệu nào Hải Hoàng là thiên hạ đệ nhất, lão tử ta đây là thiên hạ đệ nhị ...!

Nhìn nhìn bằng sơn Nhân Ngư xinh đẹp gợi cảm, Đoạn Vân nói:

- Xinh đẹp dễ thương quá! Như vậy đi, các người đem vị tiểu thư này gả cho ta làm vợ, ta đây sẽ nói cho các người biết ngày đó xảy ra việc gì?

- Ta thấy người muốn chết rồi! Còn dám bắt kính với Hải Tộc Công chúa chúng ta?

Tam đại Hải Vương vừa nghe Đoạn Vân nói thế, đều rất tức giận, một khí thể cường đại theo thanh âm họ ràn rụa tràn ra!

Nhưng, khi uy áp của họ vừa toát ra, cả đám Thú Nhân cứ lờ đi! Sau đó bỗng nghe Đội trưởng Khai La ra lệnh một tiếng, đám Thú Nhân cùng gầm lớn một tiếng: hống!!!

Tiếng hống đó vừa phát ra, thập đại cao thủ Hải Tộc bị uy áp mãnh liệt công kích, lần lượt từ không trung rơi xuống như sung rụng! Sau đó thập đại cao thủ Hải Tộc đều lặn lộn trên mặt đất, hiển nhiên đều bị nội thương rất nghiêm trọng! Còn tam đại Hải Vương sau cú hống của Thú Nhân, lập tức tọa trấn chắn phía trước Nhân Ngư Công chúa, cố hết sức ngăn cản khí thể cường đại đó!

Nhìn việc xảy ra trước mắt, Đoạn Vân hơi giật mình nhìn không chớp mắt! Đây là chiêu thức gì vậy? Lợi hại như vậy sao? Hét lớn một tiếng mà đánh cho bao nhiêu là cao thủ trọng thương, mẹ ơi, chẳng lẽ đây là "Sư tử hồng" trong truyền thuyết? "Sư tử hồng" này đến cả mình cũng không luyện được mà!

- Thiếu gia, đây là hợp thể bí pháp của Thú Nhân: Thú vương hống! Nó thông qua đấu khí ngưng tụ thành thanh âm rồi phát ra ngoài, bây giờ thực lực của họ đều đã đủ cường hãn, hơn nữa số lượng lại có hơn một trăm người, do đó uy lực của bí pháp mới cường đại như vậy!

Diệp Cô Thành giải thích cho Đoạn Vân.

Đoạn Vân khê gật đầu, ra lệnh:

- Mẹ nó, đã đắc tội với họ rồi, vậy đơn giản là cứ đắc tội luôn cho xong! Truyền lệnh ta, mọi người cùng tiến lên, đánh tàn phế ba tên Hải Vương kiêu căng rởm đời kia cho ta! Mười tên Hải Tộc trọng thương trên đất thì đánh cho tàn phế trước rồi bắt lại!

Kết quả là, sau một tiếng ra lệnh của Đoạn Vân, cả đám thủ hạ như lang tựa hổ hung hãn lao vào đám Hải Tộc ít ỏi! Đoạn Vân cũng ra lệnh cho Tiểu Phi Hiệp lao lên! Tiểu Phi Hiệp lác người bắn đi, làm Đoạn Vân đang trên người hấn rơi lại phía sau, làm cho Đoạn Vân thiếu chút nữa từ không trung rơi tòm xuống đất! Nếu không kịp thời vận khinh công, Đoạn Vân khẳng định sẽ nếm mùi chiêu thức "Bình sa lạc nhận" mà ít nhất cũng dập nát hết ...bộ ngòi!

Đoạn Vân ổn định thân hình, quay về tên Tiểu Phi Hiệp chửi ầm lên:

- Tiểu Phi Hiệp người chờ đó, dám vứt bốn thiếu gia qua một bên!

Nhưng Tiểu Phi Hiệp lúc này đang quá sướng, đầu thềm để ý tới tiếng gọi của Đoạn Vân? Hấn bây giờ con đang mãi đánh nhau với một vị Hải Vương! Bằng vào ưu thế trong không trung của mình, Tiểu Phi Hiệp cấp mười một đỉnh giai có thể đánh cho Hải Vương cấp mười hai trung giai xác bác xang bang! Ai, không

có biện pháp mà, Hải Tộc một khi đã thoát ly biển cả cũng chỉ phát huy thực lực được có một nửa bình thường là tốt lắm rồi! Một nửa này phỏng chừng cũng vào khoảng cấp mười hai sơ giai thôi! Hơn nữa đây là đánh nhau trong không trung, do đó Tiểu Phi Hiệp còn có thể chiếm chút tiện nghi!

Đạt Nhĩ huynh đệ đánh hai Hải Vương khác, họ dựa vào thân thể cường hãn và ưu thế không trung, quả thực tạo thành áp lực rất lớn lên hai Hải Vương đó! Kỳ thật sở dĩ họ có thể chiếm thượng phong, chắc chắn có liên quan rất nhiều tới sự cải tạo của Tủy Tủy Đan! Tủy Tủy Đan không chỉ đề cao thực lực họ, mà còn có tác dụng với cảm quan, còn cả những phối hợp giữa các bộ phận trên thân thể nữa! Nói cách khác, Tủy Tủy Đan tạo ra một cao thủ tổng hợp có thực lực cao hơn các cao thủ cùng giai!

Năm đại Hắc Long và năm đại Phi Long đều bay tới vây kín khắp các phương vị xung quanh Hải Vương, phòng ngừa họ đào tẩu, hơn nữa còn thỉnh thoảng giúp cho Phi long Hoàng hoặc là Hắc long Hoàng của họ! Về phần Cuồng Chiến sĩ và Thú Nhân, họ rất hậm hực! Trên mặt đất chỉ còn mấy tên cao thủ Hải Tộc bị mười mấy Thú Nhân sớm đã quần ẩu đánh đập đến mức bết nhè không thành hình người nữa rồi! Còn vài tên Hải Vương trên không trung thì đã có đối thủ rồi, họ không tìm ra thêm một đối thủ nào nữa, tức giận đến nổi gào ầm lên! Thế là một đám thủ hạ không tìm thấy đối thủ này, thì nhau hướng về phía Nhân Ngư mỹ nữ đáng thương đánh tới!

Nhìn một đám Cuồng Chiến sĩ và Thú Nhân đang hướng về băng sơn mỹ nhân đánh tới, Đoạn Vân gấp gấp đến độ gào lạc cả giọng lên với đám thủ hạ:

- Con Nhân Ngư đó phải bắt sống, không được làm thương tổn! Diệp Cô Thành, người mau đi bắt con Nhân Ngư kia xuống cho ta!

Còn Diệp Cô Thành đang hộ vệ bên người Đoạn Vân nghe nói thế, rất bất lực lắc lắc đầu, rồi lắc mình lao về phía băng sơn mỹ nhân đang kinh hoàng run rẩy!

Ba vị Hải Vương đứng là thê thảm a! Tốc độ của Tiểu Phi Hiệp chỉ dùng có một chữ: Nhanh! Hắn sắp bước vào cấp mười hai rồi, tốc độ trên không trung cơ hồ đã đạt tới thuần di! Nói cách khác, vốn người đang đứng trước mặt hắn, chỉ sau một khắc đã có thể thấy hắn đột nhiên xuất hiện ở phía sau người, làm người khó lòng phòng bị! Còn nắm đấm của Đạt Nhĩ huynh đệ cũng chỉ có một chữ: Nặng! Họ thân là Hắc Long, lực lượng đã đạt tới một mức kinh khủng lắm rồi! Hơn nữa, thân thể họ lại rất cường hãn! Cộng thêm ưu thế phi hành, do đó việc chống lại Hải Vương cấp mười hai trung giai thì họ vẫn dựa vào đặc điểm cơ thể của mình mà chiếm được ưu thế! Về phần vấn đề uy áp thì không cần phải lo! Người nghĩ đi, thân là Long Tộc, đến cả Long Thần cũng dám đánh, thì còn e ngại gì cái uy áp nho nhỏ của Hải thú? Hơn nữa, cho dù lão tử đánh không lại người, năm đại Phi Long có thể cào người chết, năm đại Hắc Long cắn đi vài cục thịt thì người cũng đủ chết!

Kết quả là, sau khi được Tiểu Phi Hiệp và Đạt Nhĩ huynh đệ chăm sóc tận tình trong mười mấy phút, đám Hải Vương bắt đầu chính thức gấp xui xẻo! Đầu tiên là Tiểu Phi Hiệp vỗ một kích vào đầu tên Hải Vương đang giằng co! Hải Vương đó bị chụp quá mạnh rơi phịch xuống đất, rồi lập tức bị hơn mười Thú Nhân và Cuồng Chiến sĩ bu lại! Còn Đạt Nhĩ huynh đệ cũng đánh rơi đối thủ của họ! Cuồng Chiến sĩ, Phi Tử, Ngưu Ma Vương, mười đại siêu Thần thú và những Thú Nhân còn thừa, lập tức chào mừng nhiệt liệt! Dám kiêu ngạo trước mặt lão Đại họ, trước giờ chưa có ai từng có được kết quả tốt cả! Còn ba vị Hải Vương, dường như là bọn người kiêu ngạo nhất trước mặt Đoạn Vân! Do đó, chỉ có một kết quả dành cho họ: bị quần ẩu tới tấp!

Còn Nhân Ngư mỹ nữ cấp mười một sơ giai kia thì gặp phải Diệp Cô Thành thực lực siêu cường hãn căn bản là không đáng nhắc tới! Diệp Cô Thành chỉ cần trở tay là chế phục được nàng rồi, rồi dùng đấu khí của mình, chế trụ hoàn toàn thực lực của nàng lại!

- Thiếu gia, đây là người mà Ngài muốn! Ta đã chế trụ thực lực của nàng rồi, bây giờ Ngài muốn thế nào thì được thế đó!

Diệp Cô Thành đưa Nhân Ngư mỹ nữ đặt trước mặt Đoạn Vân.

Đoạn Vân nhìn vào băng sơn mỹ nhân, cười nói:

- Vị tiểu thư xinh đẹp này, có thể nói cho ta biết tên của nàng và số điện thoại được không? A không, ...là địa chỉ gia đình!

Băng sơn mỹ nhân nói với Đoạn Vân:

- Đoạn Vân, thật không ngờ thực lực của ngươi lại mạnh như thế! Xem ra, Long Thần Tật Tây Cách Nhĩ đúng là bị người giết chết rồi! Nhưng, chẳng lẽ ngươi không sợ Hải Tộc trả thù sao?

Đoạn Vân cười lạnh một tiếng, nói:

- Trả thù? Các ngươi tất cả sẽ trở thành con tin của ta hết, ta xem Hải Hoàng của các ngươi làm gì được? Hơn nữa, khai chiến với Đoạn Vân ta thì bộ tộc Bắc Hải các ngươi cũng phải lo về hậu quả nữa chứ! Dù sao, Đoạn Vân ta cũng không nhỏ yếu như các ngươi nghĩ!

- Hừ, cho dù ngươi cường thịnh tới đâu đi nữa, ngươi cũng không có khả năng vượt qua Hải Tộc chúng ta! Đắc tội với Hải Tộc chúng ta, Đoạn Vân nhà ngươi chỉ có một hậu quả, đó chính là diệt vong!

Băng sơn mỹ nhân giận dữ, cười khẩy nói!

- Ái chà, thật không ngờ, thật không ngờ! Thật không ngờ a!

Lúc này Đoạn Vân cũng hơi giật mình.

- Thật không ngờ cái gì ?

Băng sơn Nhân Ngư hỏi về nghi hoặc.

- Thật không ngờ khi nàng tức giận, nụ cười thật là đẹp! Như vậy đi, nàng làm vợ ta, ta trở thành rể của Hải Hoàng, như vậy chúng ta sẽ không có mâu thuẫn nữa! Cũng không cần phải ta đánh người người đánh ta nữa!

Đoạn Vân nói về dâm đảng.

- Ngươi muốn chết?

Băng sơn mỹ nhân hiển nhiên vô cùng tức giận, gương mặt băng giá hoàn mỹ đã hơi biến sắc và méo mó đi!

Cười cười, không thèm để ý tới khối băng sơn này nữa, Đoạn Vân chuyển hướng sang đám thủ hạ ra lệnh:

- Tiếp tục đánh, đánh tới chết luôn! Hừ hừ, dám kiêu ngạo trước mặt Đoạn Vân ta, thật sự là chẳng biết chết sống gì hả?!

- Rõ!

Sau đó một đồng thủ hạ vô cùng hưng phấn như ruồi bâu chen chúc nhau bu vào tắm quất ba vị Hải Vương đây người thương tích còn đang nằm trên mặt đất.

230. Chương 230. Bức Ngư Vi Thiếp Sắc Lang Hành

Thấy mười mấy người Hải Tộc nhà mình bị thủ hạ Đoạn Vân đánh cho thương tích đầy mình biến thành những đồng giẻ rách ngã xuống đất kêu la rên rỉ, Nhân Ngư Công chúa rất khẩn trương muốn can thiệp nhưng lại bị phong bế cả người rồi! Nhưng cho dù thực lực của nàng không bị chế trụ thì sao chứ? Với một người có thực lực cấp mười một như nàng thì căn bản không đáng phải chấp trong mắt của cả đám thủ hạ Đoạn Vân!

Nhân Ngư Công chúa gấp gấp thở không ra hơi vội vàng nói với Đoạn Vân:

- Đoạn Vân, ngươi mau bảo thủ hạ của ngươi dừng tay đi! Còn đánh nữa, họ sẽ chết đó!

Cười lạnh một tiếng, Đoạn Vân nói:

- Họ không phải mới vừa đứng trước mặt ta xù lông giương vây rất kiêu ngạo sao? Người nào dám kiêu ngạo trước mặt Đoạn Vân ta, trước giờ chưa có ai có kết quả tốt cả! Vốn ra nếu các ngươi không tới tìm ta gây phiền toái thì chắc chẳng có chuyện gì xảy ra cả? Cho dù các ngươi có tới tìm hiểu hỏi han điều gì ở chỗ ta, nếu các ngươi không kiêu ngạo khinh người thì sẽ không chuốc lấy bài học như vậy! Còn bây giờ hả? Đã muộn rồi! Đối với địch nhân của Đoạn Vân ta, thì ta từ trước tới nay đều tình nguyện tha giết nhằm còn hơn bỏ sót!

Bắc Hải các ngươi không phải có Thất Đại Hải Vương sao? Nếu ba tên bọn chúng chết đi, như vậy thực lực Bắc Hải các ngươi nhất định sẽ giảm đi không ít. Như vậy thì cho dù sau này Hải Tộc các ngươi muốn khai chiến với Đoạn Vân ta, với việc thực lực các ngươi bị suy giảm, Đoạn Vân ta cũng sẽ không bị động! Do đó, ba người bọn họ đều phải ...chết!

- Ngươi không thể làm như vậy! Nếu ngươi cố tình gây hậu quả nghiêm trọng như vậy, Hoàng gia gia của ta sẽ không buông tha cho ngươi đâu!

Vừa nghe Đoạn Vân muốn hạ sát thủ tam đại Hải Vương, Nhân Ngư Công chúa càng sốt ruột hơn!

- Ha ha, Hoàng gia gia của ngươi hả? Là Hải Hoàng Ba Nhĩ Hi Đặc ấy à? Ngươi yên tâm, ta sẽ không cho Hoàng gia gia của ngươi biết là ta giết họ đâu! Hơn nữa, cho dù hắn biết thì làm gì được chứ? Nếu hắn dám đến đây, ta sẽ làm cho hắn có đi không về! Hừ! Thực lực mạnh thì sao chứ? Đánh công khai không giết được hắn, bổn thiếu gia sẽ âm thầm ám toán!

Đoạn Vân lạnh lùng cười nói.

Cho dù phải khai chiến với Hải Tộc, Đoạn Vân cũng không phải không có lực hoàn thủ! Bây giờ, thuốc trị thương của Gia tộc đã tích trữ hơn trăm vạn viên, còn quyền trục trị liệu cũng đã được chế ra hơn mười vạn cuốn! Hơn nữa Đoạn Vân có thể luyện chế rất nhiều được hoàn, nếu khai chiến với Hải Tộc, cũng chưa chắc đó không phải là một điều gì ghê gớm, có khi còn là một phương pháp luyện binh tốt! Dù sao bên mình có năng lực cơ hồ bất tử, cho dù lúc bắt đầu mình có thể sẽ có chút khó khăn, nhưng trong quá trình chiến tranh, thực lực bên mình càng ngày càng mạnh, còn Bắc Hải bộ tộc thì càng ngày càng yếu đi! Cứ phát triển như vậy, Hải Tộc nếu muốn chiến thắng mình, thì chỉ có một phương pháp, đó là bắt được mình! Nhưng nếu muốn bắt Đoạn Vân thì gần như là một việc không thể làm được. Không nói khinh công quỷ dị và năng lực che dấu thực lực thần kỳ của Đoạn Vân, chỉ cần mấy cái Truyền tống trận của Đoạn Vân đã là một loại pháp bảo thần kỳ để bảo vệ tánh mạng rồi!

- Ngươi! Ngươi rốt cuộc muốn thế nào?

Nhân Ngư Công chúa vô cùng sợ hãi! Theo những gì tên loài người này nói ra, xem ra hắn thực sự muốn hạ sát thủ với mười mấy thủ hạ Hải Tộc của mình rồi!

Cười cười quỷ dị, Đoạn Vân nói:

- Ngươi đừng nóng nảy thế, ta muốn biết họ là ai, mà cả tên ngươi nữa!

Nhân Ngư Công chúa khẩn cấp trả lời:

- Ba người họ là tam đại Hải Vương của bộ tộc Bắc Hải! Phân biệt là Tứ Hải Vương Ba Tây, Ngũ Hải Vương Khắc Lạp Mỗ, và Lục Hải Vương Uy Nhĩ Tồn! Họ không phải cố ý bất kính với ngươi đâu, ta van ngươi tha cho họ đi!

Đoạn Vân cười cười, hỏi:

- Còn ngươi thì sao?

Nhân Ngư Công chúa dừng một chút, trả lời:

- Ta tên là Ngải Vi Nhi, là đại Công chúa của bộ tộc Bắc Hải! Cha ta là Bắc Hải Nhân Ngư Thái tử Ốc Đặc Nhĩ!

Đoạn Vân nói ra vẻ kinh ngạc:

- Ái chà, nguyên lai là Đại Công chúa! Thật sự là thất kính thất kính!

- Ngươi còn không mau bảo thủ hạ dừng tay! Họ đã sắp không chịu được nữa rồi!

Thấy tam đại Hải Vương bị đám thủ hạ Đoạn Vân đánh cho chảy máu như suối, Nhân Ngư Công chúa Ngải Vi Nhi càng nóng nảy hơn! Bằng sơn mỹ nhân vẻ mặt vô cùng đau khổ, làm cho người ta không khỏi sinh ra cảm giác thương cảm đau lòng, nhất là Đoạn Vân háo sắc nhà ta, càng sinh ra tâm lý không đành lòng! Nhưng, nàng lại không phải đàn bà của Đoạn Vân, có đau khổ đến chết cũng không liên quan tới Đoạn Vân mà, Đoạn Vân tự nhiên sẽ không vì vậy mà mềm lòng!

Đoạn Vân cười cười quỷ dị, nói:

- Ta chưa hề nói sẽ tha họ, ta chỉ muốn biết lai lịch của ba tên gia hỏa kiêu ngạo trước mắt! Nhưng ta thật ra lại rất cảm thấy hứng thú với Nhân Ngư mỹ nữ nàng. Theo ta được biết, Bắc Hải Hả Hoàng có ba cháu gái, hơn nữa chưa cô nào lập gia đình cả! Như vậy đi, nàng đem gả cho ta, ta sẽ đáp ứng không giết bọn họ! Hơn nữa, nếu nàng gả cho ta rồi, ta sẽ là cháu rể của Hả Hoàng, hẳn cũng sẽ không đụng binh với ta đâu, như vậy chẳng phải là đại song hỉ hay sao?

Nghe Đoạn Vân nói, Ngải Vi Nhi lại thấy vô cùng bình tĩnh, nàng nói lạnh lùng:

- Chỉ cần người thả họ ra, ta cam đoan Bắc Hải bộ tộc của ta sẽ không làm khó dễ Đoạn Vân nhà ngươi! Dù sao, Nhân giới và Hải giới là hai thế giới khác nhau, chúng ta cơ hồ không có xung đột ích lợi gì cả!

Đoạn Vân cười cười, nói:

- Người lấy cái gì cam đoan? Đến lúc đó Thất Đại Hải Vương và Hả Hoàng ở Bắc Hải các người vây công Đoạn Vân ta, Đoạn Vân ta chẳng phải là ôm hận mà chết sao? Ta hà tất phải mạo hiểm! Nhưng, nếu người gả cho ta, tình huống đó hoàn toàn bất đồng! Sao, nói thế được chưa? Ta phải thanh minh một điểm, đó là cho dù người gả cho ta, ở bên ngoài, người có thể là lão bà của Đoạn Vân ta, nhưng ở nhà, người chỉ được xem là tiểu thiếp của Đoạn Vân mà thôi. Còn tiểu thiếp đối với Đoạn Vân ta chính là: Nữ nô!

- Cái gì?

Nghe Đoạn Vân muốn bắt nàng làm nữ nô cho hắn, Ngải Vi Nhi vẻ mặt rất khiếp sợ!

- Cho dù chết, ta cũng sẽ không đồng ý đâu! - Ngải Vi Nhi nói rất kích động.

Đoạn Vân cười cười rất tàn nhẫn, lạnh giọng nói:

- Đến nước này thì mọi thứ không phải do người quyết định nữa rồi! Mọi người nghe đây, tiếp tục đánh! Đùng đánh chết, trước hết phế họ đi đã! Rồi chặt một chân, một cánh tay mỗi đứa!

- Rõ!

Đám thủ hạ nói về hưng phấn. Bây giờ diện mục ba vị Hải Vương đại nhân đã bị hủy. Thú Nhân và Cuồng Chiến sĩ cuồng ẩu trên người họ cũng được vài chục phút rồi! Cả bọn mười mấy tên gia hỏa dám ở trước mặt Đoạn Vân kiêu ngạo đã bị đánh thành một đồng thịt rồi!

- Ta van người mà, người buông tha họ đi! - Ngải Vi Nhi cầu khẩn Đoạn Vân.

- Có phải nàng đồng ý với điều kiện của ta rồi không? - Đoạn Vân cười nói quỷ dị.

Vừa nghe Đoạn Vân nói thế, Nhân Ngư mỹ nữ lộ vẻ mặt thống khổ, nàng cắn cắn môi mình, nói về đầy đau thương:

- Được! Ta hứa với người! Chỉ cần người thả bọn họ đi, ta đáp ứng lưu lại!

Đoạn Vân lắc đầu nói:

- Tiểu nữ, người tưởng Đoạn Vân ta coi trọng người sao? Quá buồn cười rồi! Đoạn Vân ta gặp qua vô số đàn bà rồi! Hơn nữa, từ vẻ mặt tuyệt vọng của người là ta có thể thấy, người đã quyết định tìm đến cái chết! Có phải người muốn ta thả họ đi, rồi sau khi họ đi khỏi rồi, người sẽ tự tử luôn? Như vậy, Hoàng gia gia của người phỏng chừng sẽ không cần kiêng kị ta nữa mà san bằng chỗ này thành đất bằng, còn chém Đoạn Vân ta làm tám mảnh, coi như là báo thù cho người! Ha ha, người tự nhìn mình đi, lạnh lẽo tựa như băng sơn vậy, người còn tưởng mình là nữ thần sao? Cho dù người muốn làm đàn bà cho Đoạn Vân ta, người cũng chưa chắc đã được phép làm!

- Cuối cùng thì người muốn thế nào?

Nghe Đoạn Vân nói, Ngải Vi Nhi vừa tức vừa hận! Nam nhân trước mắt này lại nói mình không xứng với hắn. Phải biết rằng, ở Hải giới nàng là mỹ nữ nổi danh. Hằng hà sa số Hải Tộc quý tộc theo đuổi nàng! Nhưng nàng lại thấy Đoạn Vân có vài phần đáng kính trọng. Nam nhân trước mắt này có thể đoán ra tâm tư của mình, xem ra quả nhiên không phải là nhân vật đơn giản!

Đoạn Vân cười nói:

- Hơn nữa, ta vốn đã nói, chỉ cần ngươi gả cho ta, ta đáp ứng không giết bọn chúng. Ta không hề nói là ta sẽ thả bọn chúng đi! Nhưng ngươi đã đồng ý với điều kiện của ta, ta đây tự nhiên sẽ không nuốt lời! Do đó, ta sẽ không giết bọn chúng!

Đoạn Vân quay về đám thủ hạ hỏi:

- Chết chưa đó?

- Thiếu gia, ba con tiểu Ngư đã cơ bản bị đánh cho tàn phế rồi! Vô luận hấn có bao nhiêu tay, chân, tất cả đều bị đánh gãy cả rồi! Xương cốt trên người cũng bị đánh gãy vài cái! Ta nghĩ trên trên thế giới ngoại trừ thiếu gia, chắc cũng không có người nào có thể chữa trị được cho họ!

Diệp Cô Thành hồi bẩm với Đoạn Vân.

Khẽ gật đầu, Đoạn Vân quay về Diệp Cô Thành nháy mắt, nói:

- Các ngươi phải khổ cực thêm một chuyến, dựa theo quy củ cũ nhé! Hiểu chưa?

Diệp Cô Thành vừa thấy ánh mắt kì quái có vẻ "buồn bạc giả" của Đoạn Vân, lập tức dùng vẻ mặt đồng lõa đáp lại:

- Hiểu rồi! Thiếu gia yên tâm, lần này chúng ta nhất định sẽ giống như lần trước!

Diệp Cô Thành hiểu rất rõ con người Đoạn Vân! Ý tứ Đoạn Vân không phải là muốn hấn làm như hồi xử lý Hứa Đức Lạp, đưa chúng tới vùng biển của Hải tộc Đông Hải, sau đó bắt tích một cách khó hiểu! Như vậy, Bắc Hải cho dù có thể mò ra mình, nhưng thời gian cũng nhất định sẽ không ngắn! Trong khi đó, thực lực của Đoạn Vân có thể dưới sự kích thích nho nhỏ, một lần nữa đạt tới một biến đổi về chất! Đến lúc đó, nếu chiến hỏa bùng cháy, sẽ là cơ hội tốt cho đám biến thái của Đoạn Vân!

- Nhưng thiếu gia, còn nàng phải làm sao bây giờ?

Diệp Cô Thành hất đầu về phía Nhân Ngư mỹ nữ Ngải Vi Nhi, dò hỏi.

Ngẫm nghĩ một lát, Đoạn Vân nói:

- Cho phép nàng đi lại trong một khu vực nho nhỏ! Nhớ, phải luôn luôn cẩn thận! Ta sẽ để Âu Đặc Tư đi tiếp ứng các ngươi!

- Rõ!

Diệp Cô Thành trả lời cung kính.

Tiếp theo, Đoạn Vân dùng thuật điểm huyết thần kỳ của hấn làm cho năng lượng của hơn mười đầu Hải thú hoàn toàn bị khống chế, để năng lượng họ hiển lộ ra rất rõ ràng, nhưng lại không thể lợi dụng nửa phần, thậm chí Đoạn Vân còn khống chế cả thân thể họ nữa! Còn đối với Nhân Ngư Ngải Vi Nhi, Đoạn Vân đầu tiên là làm cho Diệp Cô Thành giải trừ phong ấn trên người nàng, sau đó trực tiếp dùng phương pháp điểm huyết kiểm chế tiếp!

Cuối cùng, Diệp Cô Thành, Tiểu Phi Hiệp, và năm đại Phi long, áp giải mười ba đầu Hải thú và Nhân Ngư Ngải Vi Nhi, bay thẳng về phía giao giới giữa Đông Hải và Bắc Hải! Hơn nữa, Đoạn Vân còn đặc biệt chỉ thị, phải khống chế tốc độ của mình, dù sao Hải thú không phải là Phi thú!

Một ngày sau, những người này và Âu Đặc Tư đã an toàn từ Thần Long đảo qua Truyền tống trận trở lại! Còn trong Không gian giới tử của Âu Đặc Tư có thêm mười ba bức tượng băng! Nhân Ngư Ngải Vi Nhi cũng bị hấn rất thô lỗ nhét vào Không gian giới tử! Để không cho Ngải Vi Nhi hiển lộ năng lượng của mình, Đoạn Vân một lần nữa vận dụng thủ pháp điểm huyết, phong ấn toàn bộ một thân thực lực của nàng. Từ đó, chỉ cần Đoạn Vân không giải khai huyết đạo cho nàng, Ngải Vi Nhi đừng nghĩ đến việc dùng năng lượng để Hải Hoàng tìm tới đây được! Hơn nữa, để ứng phó với biến cố sau này, trong Ách Bể Đa mầu giới, Đoạn Vân trước tiên giải đông cho tứ đại Hải Vương và thập đại cao thủ Hải Tộc, sau đó dùng thủ pháp điểm huyết phong ấn toàn bộ thực lực của họ, cuối cùng một lần nữa đóng băng như cũ!

Hơn nữa, Đoạn Vân lại chuyển đám Hải Tộc này đặt vào trong Long thần giới tử! Long thần giới có thần thức cường đại của Đoạn Vân, ngoại trừ Đoạn Vân, cơ hồ không có ai, thậm chí cho dù là một vị Thần, cũng không thể mở nó ra được!

231. Chương 231. Đại Lục Hùng Sư Trung Hoa Uy

Buổi tối khi Diệp Cô Thành trở về rồi, sau một trận ái ân đất trời điên đảo mưa gió tới bờ, Tiểu Bạch dùng một loại ngữ khí hơi kỳ quái nói với Đoạn Vân:

- Vân ca, có phải chàng đang nghĩ cách hay tìm một cơ hội để ăn thịt con Nhân Ngư đó có phải không?

Đoạn Vân cười cười, nhún nhún vai:

- A a, đâu có, làm sao lại như thế được chứ? Ta đã có Tiểu Bạch xinh đẹp yêu quý của ta đây mà, Tiểu Bạch của ta là nữ nhân tốt nhất trên thế giới rồi còn gì! Tối đây, chúng ta làm thêm một lần nữa, như vậy thực lực mới tăng nhanh được!

Tiểu Bạch chu miệng, trên mặt lộ ra nụ cười hạnh phúc, nhưng nàng vẫn rất nghiêm túc đồ dấm chua ra nói với Đoạn Vân:

- Vân ca, không phải thiếp ghen tuông với con Nhân Ngư kia đâu. Chàng thật sự không có khả năng dùng bạo lực ép buộc nàng ta đâu! Mĩ Nhân Ngư là một chủng tộc rất quý dị, các nàng có một loại đặc điểm chủng tộc rất kỳ quái! Nếu một Nhân Ngư mỹ nữ bị người ta cưỡng đoạt trinh tiết, tương lai nam nhân đó có thể sẽ bị nguyên rủa suốt đời!

- Không thể nào chứ? Là loại nguyên rủa gì vậy? - Đoạn Vân ngạc nhiên hỏi.

- Lời nguyên đó không xác định được, nhưng nó có tác dụng rất kinh khủng! Theo như sử liệu ghi lại, trên đại lục từng xuất hiện những nam nhân hư thân mất nết cưỡng đoạt tiết trinh Nhân Ngư, nhưng ba người này ngay khi giao hợp đã gặp ngay quả báo: bị thiến gọn ghê! Hơn nữa, sau này toàn thân còn bị thối rữa mà chết! Nhưng nếu con Nhân Ngư đó tự nguyện thì tình huống lại khác hẳn. Nghe nói còn có thể được hưởng một loại gì đó có tên là "Lời chúc phúc của Hải Thần"! Về phần rốt cuộc đó là chúc phúc gì, thì thực ra không ai xác định được! Do đó, nếu Vân ca muốn có được trinh tiết của Mĩ Nhân Ngư thì đầu tiên phải cố mà chiếm được trái tim của Mĩ Nhân Ngư đó! Còn đối với Đoạn đại thiếu gia của chúng ta vốn phong lưu thành tính, cao thủ tình trường thì cái việc chiếm được trái tim của một thiếu nữ thơ ngây hẳn là không phải việc khó! -Tiểu Bạch cười trả lời.

Nghe Tiểu Bạch nói thế, Đoạn Vân ra vẻ hung hăng nói:

- Giỏi lắm, dám cười nhạo bổn thiếu gia phải không? Xem ta thu thập nàng đây này! Ngày mai nàng đừng có hòng bước ra khỏi giường nữa!

Nói xong Đoạn Vân như một con sói chồm lên, làm cho Tiểu Bạch kêu lên xin tha, nhưng thân thể nàng ngọc đang nóng bừng bừng lại tỏ ra muốn làm việc ngược lại.... Thế rồi vũ trụ... ngừng quay!

Ngày thứ hai, tức ngày hai mươi ba, tháng sáu năm 10289 Nữ Thần lịch, Đoạn Vân ra chỉ thị cho Gia tộc tiên hành "Ma quỷ thức huấn luyện" lần thứ ba! Hơn nữa, Đoạn Vân còn thông qua Nanh Sói Tổng bộ, đưa chỉ tiêu huấn luyện đến toàn bộ những Quân đoàn, Sư đoàn Nanh Sói vừa được thành lập trên khắp đại lục! Bây giờ, trên đại lục nơi nơi đều đã được triển khai các Quân đoàn Nanh Sói, các hạng huấn luyện đều đã được tiến hành! Để sẵn sàng cho những nguy cơ trong tương lai, các binh lính này đều phải thực hiện đầy đủ hai mươi ngày huấn luyện đặc chủng của Nanh Sói. Sau này, dần dần gia tăng lượng huấn luyện cho họ, phải trong một tháng làm cho toàn bộ binh lính đều có thể chịu được cường độ huấn luyện tăng gấp hai lần!

Bây giờ, Nanh Sói Quân đoàn ở Thiên Long và Nạp Lan đều đã có lực chiến đấu khá cơ bản! Hơn một tháng trước, thực lực binh lính bình thường ở hai Nanh Sói Quân đoàn này thấp nhất đều là cấp bảy, trải qua hơn một tháng gia tăng huấn luyện lần này, thực lực của họ một lần nữa lại tăng lên. Thực lực đã cơ bản đột phá tới cấp bậc Đại kiếm sư cấp tám! Dù sao Đoạn Vân cũng đã phát ra một lượng Giải Độc hoàn kha khá cho hai Nanh Sói Quân đoàn địa phương này! Mặc dù một tháng chỉ phát cho họ mỗi người chưa

tới một viên, nhưng được hoàn này cũng tạm đủ để họ mỗi tháng "chết đi sống lại" một lần, do đó tiến bộ của họ cũng tăng lên rất nhanh!

Lúc này, sau khi đại lục đã thống nhất, Đoạn Văn thiết lập rất nhiều Nanh Sói Quân đoàn trên khắp các nước chư hầu trên đại lục. Còn những Nanh Sói Quân đoàn này lại trực tiếp nhận sự quản lý của Nanh Sói Tổng bộ. Trên đại lục có bốn mươi đến năm mươi vương quốc lớn nhỏ, tam đại Đế quốc, và những quốc gia nhân loại khác, Đoạn Văn cộng lại có khoảng ba trăm hai mươi vạn quân sĩ Nanh Sói. Muốn trở thành Nanh Sói võ sĩ ít nhất phải đạt cấp sáu. Về tuổi cũng có khống chế. Bình thường tuổi không thể vượt qua ba mươi lăm tuổi! Do đó, thực lực của Nanh Sói rất mạnh, tiềm lực càng mạnh hơn! Chỉ cần cho Đoạn Văn thời gian một năm, Đoạn Văn có thể làm cho hơn ba trăm vạn Nanh Sói tướng sĩ tất cả trở thành Thánh cấp cả! Đến lúc đó, những tướng sĩ này sẽ là lực lượng cường đại để Đoạn Văn thống nhất tứ giới!

Do đó, Nanh Sói của các quốc gia chư hầu trên đại lục chính là quân đội cường đại nhất trên cả đại lục!

Còn những quân đội khác trên đại lục cũng thi nhau tiến hành cải cách quân sự! Toàn bộ lực lượng quân sự đại lục đều theo Trung Hoa Gia tộc cả! Họ đều tiến hành các hạng mục huấn luyện quân sự do Đoạn Văn tự mình xây dựng, chế định cho họ! Cường độ huấn luyện mặc dù không bằng với Nanh Sói, nhưng về kỷ luật và tổ chức quân sự của họ cũng được huấn luyện chẳng kém gì Nanh Sói cả! Đặc biệt là kỷ luật bộ đội và tổ chức quân đội được coi là quan trọng nhất trong việc tuyển chọn binh lính trên đại lục, kỷ luật quân đội và tổ chức binh lính, trở thành một trong những chỉ tiêu vô cùng quan trọng trong việc khảo hạch quân sự! Hơn nữa, trong quá trình kiến thiết bộ đội, Đoạn Văn còn đưa những kiến thức giáo dục quốc phòng được học ở Đại học tiền kiếp biên soạn lại, rồi đưa xuống các đơn vị quân đội để quán triệt!

Hơn nữa, về biên chế quân đội, Đoạn Văn cũng tiến hành thống nhất lại! Trên đại lục, tam đại Đế quốc đã có một trăm vạn quân chính quy, còn những vương quốc lớn nhỏ khác đều có hai mươi vạn tới năm mươi vạn quân chủ lực! Tổng cộng bộ đội chính quy trên đại lục đạt tới hơn một ngàn sáu trăm vạn! Nhân tộc trên đại lục có bốn mươi tám quốc gia lớn nhỏ, Đoạn Văn dựa theo phạm vi của những quốc gia trước đây chia họ làm bốn mươi tám đại Quân khu, lấy biên chế mười vạn tạo thành một Quân đoàn! Cho mỗi một binh lính thuộc quân đội chính quy Trung Hoa một chức danh! Nói cách khác, trên hình thức, tất cả quân đội chính quy trên đại lục đều bị khống chế trong tay Trung Hoa Gia tộc! Tướng sĩ quân đội tuyệt đối trung thành với hai chữ "Trung Hoa"! Tỷ như, Hoàng gia kỵ sĩ đoàn của Tạp Tu Tư bây giờ đã không gọi là Hoàng gia kỵ sĩ đoàn nữa, mà sửa tên thành Tạp Tu Tư Hộ quốc Quân đoàn thuộc Trung Hoa Gia tộc! Những biên quan quân vốn trấn thủ biên giới, do lúc này đã thống nhất đại lục, họ không còn phải đặc ý đề phòng những quốc gia láng giềng xâm phạm nữa, vì vậy đều đổi tên thành Trung Hoa quân chính quy biên giới, XXX Quân khu Quân đoàn thứ YYY (XXX là tên quốc gia, ví dụ: Nạp Lan Quân khu Quân đoàn thứ 123).

Hơn nữa, số lượng dân binh trên đại lục cũng khá lớn! Thống kê sơ bộ, số lượng dân binh trên đại lục có khoảng hơn một ức! Chủ yếu là bị ảnh hưởng của tư tưởng "dụng võ vi tôn", nên đối mặt với số lượng dân binh khổng lồ như thế, Đoạn Văn cũng chẳng muốn nói đến việc giải trừ quân bị làm gì! Dân binh, tại trên đại lục này cũng bình thường thôi! Dù sao dân binh cũng là một loại quân dự bị. Rất nhiều binh lính tốt đều từ dân binh phát triển lên! Ngược lại, Đoạn Văn còn dùng hết sức cổ vũ việc tăng vũ lực cho dân binh lên một trình độ nhất định, nhất định phải đề cao mức độ đãi ngộ cho dân binh! Cũng hứa rằng, khi thực lực của dân binh đạt tới trình độ nhất định, có thể tự mình xin được trở thành binh lính chính quy của đại lục, thậm chí còn có thể xin trở thành tướng sĩ Nanh Sói! Trên đại lục có năm mươi ức dân cư nhân loại, ở đại lục Mộng Đa Lợi Á vốn vũ lực là chí thượng, tỷ lệ binh lính như vậy cũng vẫn được xem là bình thường! Dù sao Ma Tộc cũng sắp sửa xâm lấn, nếu đại lục muốn sống sót mà không đủ số lượng binh lính cần thiết, vậy thì chắc chắn sẽ chỉ có một kết quả: Diệt chủng!

Mặc dù Đoạn Văn tiến hành cải cách quân đội cũng khiến cho một vài Quốc Vương bất mãn, nhưng cũng chỉ biết bất mãn suông mà thôi! Nói về uy thế, Đoạn Văn quả thực quá cường đại! Hơn nữa, nguyên trước đây Quốc Vương cũng có quyền khống chế nhất định đối với những thống lĩnh quân đội! Nhưng bây giờ thì Quốc Vương là ai? Là thành viên của Trung Hoa Gia tộc. Còn những sĩ quan quân đội cao cấp là ai? Cũng đều là thành viên của Gia tộc! Đoạn Văn làm như vậy, thực ra chỉ trù lên mọi lực lượng trên đại lục một cái tên Trung Hoa Gia tộc mà thôi! Người ngấm lại mà xem, Quốc Vương và những quan lại của quốc gia đều bị khóa cho cái chữ Trung Hoa vào đó, Đoạn Văn tiến hành sửa phiên hào của quân đội thì họ còn có ý kiến gì được cơ chứ?

Đoạn Vân vừa truyền xuống chỉ tiêu luyện binh, những đơn vị quân chính quy Trung Hoa khác trên đại lục cũng thay nhau mô phỏng theo! Vì vậy bỗng nhiên trên đại lục nổi lên một cơn sốt luyện binh khủng khiếp như triều dâng! Dưới sự chỉ huy của quân đội, dân binh trên đại lục cũng bắt đầu hành động! Hơn nữa còn đưa ra khẩu hiệu là: "Ma Tộc sắp xâm lăng, vì sinh tồn, vì đại lục, chúng ta phải tăng cường đoàn kết chung quanh Trung Hoa Gia tộc vĩ đại, cường binh kiện vũ"!

Nhưng thôi không nói về việc này nữa. Lúc này Đoạn Vân đã đắc tội với Hải Tộc rồi. Mặc dù Hải Tộc muốn tìm kiếm những đầu mối dẫn đến mình cũng cần phải mất một khoảng thời gian. Đoạn Vân phỏng chừng cái ngày đó tuyệt đối sẽ không quá xa! Nhưng Đoạn Vân cũng không có gì phải e ngại Hải Tộc. Hải Tộc sở dĩ xưng là Hải Tộc, chủ yếu cũng là bởi vì họ phải sinh sống ở biển! Giống như tam đại Hải Vương khi mò lên đại lục cũng bị đám Tiểu Phi Hiệp đánh cho một trận tơi bời bầm dập. Hải Tộc mà mò lên đại lục, thực lực chắc chắn sẽ bị ảnh hưởng không nhỏ! Do đó, nếu Hải Tộc chủ động tìm đến gây phiền toái với mình thì Đoạn Vân cũng rất vui lòng! Dù sao, có thể hấp dẫn sự chú ý của Hải Tộc như vậy thì Thần Long đảo có thể sẽ phát triển nhanh hơn nhiều!

Nhưng thực lực Hải Tộc xem ra không thể xem nhẹ như trước. Do đó Đoạn Vân ra lệnh cho Diệp Cô Thành phải bất kỳ thời khắc nào cũng chú ý quan sát mọi cử động của Hải Tộc cường đại bên kia. Hơn nữa, Đoạn Vân còn nghĩ đến việc tăng cường phòng ngự cho Á Cương ngày một hoàn mỹ hơn. Đoạn Vân đưa những chung lực lượng chủ chốt vũ khí cực mạnh như Địa Tinh đại pháo, Phá ma tiễn do Địa Tinh sản xuất đặt xung quanh tường thành! Đoạn Vân tin rằng, dưới sự phòng ngự như thế này, nếu Hải Tộc muốn công thành, những lực lượng dưới Thần cấp chắc chắn phải chết hết! Còn những chung đoàn của Hải Tộc thì cũng không biết chừng! Nhưng Đoạn Vân biết chắc số lượng Thần thú của Hải Tộc tuyệt đối không nhiều lắm! Nếu con số vào khoảng một ngàn thì cũng có thể xử lý được! Về phần cấp mười một, tối đa cũng không có khả năng hơn trăm tên! Về phần cấp mười hai, Đoạn Vân đoán chừng cũng chỉ có ba tên Hải Vương còn lại mà thôi! Đoạn Vân chỉ kiêng kị duy nhất có cái tên Hải Hoàng Ba Nhĩ Hi Đặc! Thực lực của Hải Hoàng Ba Nhĩ Hi Đặc đã ở vào mức cấp mười ba rồi, còn bên Đoạn Vân thì chỉ có một người có thực lực ở cấp mười hai là Diệp Cô Thành, mà lại là một nhân loại!

Năm đại Ma sủng đều đã tới đỉnh giai, ba người nhà Âu Đặc Tư cũng đều tới đỉnh giai, do đó Đoạn Vân yêu cầu tám chung đoàn của Gia tộc này phải nhanh chóng đưa thực lực của mình tăng lên tới cấp mười hai! Còn mười đại Thần Long có thực lực cấp mười một hậu giai ở Thần Long đảo, bảy đại Cuồng Chiến sĩ ở cấp trung giai, một trăm hai mươi Thú Nhân cũng ở mức trung giai, hai mươi đại Ma thú của Gia tộc vẫn còn nguyên ở mức trung giai!

Hơn nữa, Đoạn Vân có hơn bốn trăm Thần thú Gia tộc, khoảng một trăm Thần Long Hoa Hạ đạt tới Thần cấp! Mẹ kiếp, hai vạn Cuồng Chiến sĩ Thánh cấp đỉnh giai, một vạn Kiếm Thần trung giai thuộc Nanh Sói! Thực lực như vậy đã đủ cường đại làm cho quỷ thần cũng phải sợ hãi rồi!

Tính sơ qua về lực lượng của mình, Đoạn Vân chỉ muốn tát tai mình một cái! Mẹ kiếp, chỉ cần khổng chế được con chim lông mao Hải Hoàng xong, Bắc Hải bộ tộc coi như sẽ bị suy sụp! Mình vốn còn muốn giả vờ làm con cháu người ta nữa làm gì? Hôn... mộng ôm chân liếm gót? Có cần phải như vậy không?

Ai, xem ra thực lực tăng lên quá nhanh, làm cho mình vẫn tưởng rằng mình còn nhỏ yếu như trước! Mẹ kiếp bọn Hải Tộc, giỏi thì đến đây, đến một tên là giết một tên ngay tắp lự!

Ha ha, té ra bốn thiếu gia đã cường đại như vậy rồi!

232. Chương 232.mạch Nhiên Hồi Thủ Gia Phong Để

Nghĩ vậy, ngày thứ hai sau khi truyền ra Hiệu lệnh tổng luyện binh, Đoạn Vân lúc này triệu tập hội nghị chung đoàn Gia tộc, gồm có Diệp Cô Thành, năm đại siêu cấp Ma sủng, còn có Âu Đặc Tư Thần Long đảo. Những người này đều là những cốt cán tuyệt đối trong số nòng cốt thân tín của Đoạn Vân!

Thấy những thủ hạ đắc lực nhất tập trung đông đủ, Đoạn Vân rất hài lòng mở miệng nói:

- Lần này triệu tập mọi người chủ yếu là muốn xác định đường lối phát triển của chúng ta sau này!
- Lão Đại, không thể nào! Cái gì mà lộ tuyến phát triển? - Phì Tử nói vẻ hơi ngạc nhiên.

Đoạn Vân cười cười, nói:

- Kỳ thật cũng không phải lộ tuyến phát triển. Ngày hôm qua, ta tự nhiên có ý nghĩ đem thực lực của chúng ta so sánh với Hải Tộc một phen, phát hiện ra một vấn đề rất lớn lao!

- Lão Đại, người phát hiện cái gì?

Tiểu Phi Hiệp hỏi Đoạn Vân về kỳ quái, còn một đám chung đoạn khác cũng nhìn ngó Đoạn Vân như nhìn một con quái vật.

Lướt qua đám thủ hạ của mình, Đoạn Vân hỏi:

- Các người thử đem thực lực của chúng ta so sánh với thực lực của Bắc Hải bộ tộc xem sao, các người xem rốt cuộc là ai mạnh ai yếu?

- Lão Đại, không cần so nữa, chúng ta khẳng định là kém người ta! - Đạt Nhĩ Ba nói về chắc chắn.

- Ừm? Thật vậy không?

Ánh mắt Đoạn Vân nhìn Đạt Nhĩ Ba về chế diễu kỳ lạ! Dưới ánh mắt lộ vẻ kỳ quái của Đoạn Vân, đám thủ hạ đều chìm vào suy tư!

Âu Đặc Tư đột nhiên nói:

- Chủ nhân, nếu so sánh một cách cẩn thận, hình như là thực lực chúng ta mạnh hơn một chút!

- Âu Đặc Tư lão ca, không thể nào! Chúng ta quả thật có mạnh hơn họ được không?

Tiểu Phi Hiệp ngạc nhiên hỏi Âu Đặc Tư!

Âu Đặc Tư nói không khẳng định lắm:

- Kỳ thật việc này cũng không chính xác! Căn cứ vào những phát hiện của Thần Long đảo về thực lực của Bắc Hải, Nhân Ngư bộ tộc ở Bắc Hải có Thất Đại Hải Vương, còn thực lực của Thất Đại Hải Vương đều đã là cấp mười hai rồi! Nhưng bây giờ có tứ đại Hải Vương đã trở thành tù binh của chúng ta rồi còn gì! Về phần tam đại Hải Vương khác, họ là hai con trai của Hải Hoàng, người còn lại con rể của Hải Hoàng, thực lực họ vào khoảng cấp mười hai hậu giai! Về phần Hải Hoàng, thực lực của hắn quả là thâm sâu khôn lường! Nhưng số lượng những tên cấp mười một của Bắc Hải bộ tộc đại khái cũng chỉ vào khoảng một trăm, hơn nữa bên trong có không ít lực lượng chỉ là sơ giai! Về phần lực lượng Thần thú trong Hải Tộc, số lượng tuyệt đối sẽ không vượt quá một ngàn!

Đoạn Vân ngẫm nghĩ rồi hỏi:

- Ta muốn biết tin tức của người có chuẩn không? Phải biết rằng, lần trước khi chúng ta vừa đến Thần Long đảo, chúng ta đã sai lầm khi nhận định thực lực của Hải Tộc ở Hải vực là tất cả thực lực ở Hải Tộc! Nhưng bây giờ đột nhiên lại lòi ra cái biển sâu, thực lực của Hải Tộc hoàn toàn không phải như chúng ta phỏng chừng lúc trước nữa! Dù sao, vì ảnh hưởng của Hải vực làm chúng ta căn bản không cảm thụ được hết thực lực của họ mạnh như thế nào!

Âu Đặc Tư trả lời:

- Chủ nhân, lần trước bởi vì chúng ta vừa tới Hải giới, hơn nữa Hải Tộc quá mức thần bí, cho nên mới thu thập được vài tin tức sai lầm! Chủ nhân yên tâm, tin tức lần này rất chuẩn xác. Bây giờ bộ tộc Thần Long đảo chúng ta cũng đã thu phục được không ít thể lực ở Hải Tộc, tin tức này được tổng hợp rất nhiều nguồn tin khác nhau mà có đó!

Đoạn Vân khẽ gật đầu, nói:

- Người tiếp tục nói đi!

Âu Đặc Tư khẽ gật đầu nói tiếp:

- Cừu cấp Hải thú ở Bắc Hải bộ tộc đại khái có khoảng một vạn! Nhưng nếu tính cả những chư hầu chính thức của Bắc Hải, ta phỏng chừng có thể có thêm năm ngàn nữa! Dù sao đại dương rất rộng lớn, thể lực cũng không tập trung được như chúng ta! Về phần những thể lực khác, chúng ta không cần phải lo lắng.

Hải thú không giống Thần Long bộ tộc chúng ta. Họ không phải thủy lộ song tê, những Hải thú dưới cấp không thể rời biển được!

Ngẫm nghĩ, Đoạn Vân nói:

- Các người ngẫm lại mà xem, thực lực của Hải Tộc như vậy, nếu chúng ta khai chiến với họ, có thể nắm chắc mấy thành thắng lợi?

Tiểu Phi Hiệp suy nghĩ tính toán một hồi rồi nói:

- Dựa theo thực lực của Hải Tộc như vậy, ta thấy nếu Hải Tộc tấn công chúng ta, họ tuyệt đối sẽ gặp tổn thất trầm trọng, thậm chí toàn quân có thể bị tiêu diệt sạch! Lão Đại, chúng ta không cần quan tâm tới cái lão Hải Hoàng kia, dù sao chúng ta cũng không biết được thực lực của hắn tới đâu! Bây giờ nói về tam đại Hải Vương của hắn trước đã! Thực lực của họ vào khoảng cấp mười hai hậu giai, thoát ly biển thì thực lực sẽ bị ảnh hưởng kém đi một chút! Ta nghĩ, ta và Phì Tử đồng thời kéo lên đánh, hơn nữa tham chiến còn hai mươi siêu Thần thú Gia tộc nữa, hẳn là có thể đánh bại họ! Dù sao, dưới năng lực thần kỳ của lão Đại, chúng ta cơ hồ có tám thân bất tử! Về phần một trăm tên Hải Tộc cấp mười một, chúng ta có một trăm hai mươi Thú Nhân có thể ứng phó được! Về phần mấy con cá tép riu oắt con cấp chín cấp mười, chúng ta đây căn bản là không cần lo lắng! Hai vạn bộ đội Cuồng Chiến sĩ và một vạn tướng sĩ Nanh Sói Sư đoàn có thực lực Thần cấp trung giai đã có thể trong vòng mười phút nhất nhất đồ sạch sẽ cả đám! Hơn nữa, theo tính toán như vậy, chúng ta còn chưa dùng đến lực lượng của Thần Long đảo nữa đó. Ta nghĩ, cho dù là Hải Hoàng có đến, mười đại Thần Long, Âu Đặc Tư, Ny Khả, hơn nữa còn bảy đại Cuồng Chiến sĩ của Gia tộc nữa, họ cùng tiến lên chắc cũng có đủ thực lực để liều mạng với Hải Hoàng! Hơn nữa, Hải Tộc không có khả năng đem toàn bộ lực lượng ra để công kích chúng ta. Do đó, Hải Tộc trước mặt chúng ta tính ra rất nhỏ yếu!

Nghe phân tích của Tiểu Phi Hiệp, một đám thủ hạ đều sáng tỏ!

- Ha ha, lão Đại, ta nói người lúc trước muốn cần thiết phải tỏ ra yếu đuối trước mặt họ xem ra không thể thực hiện được rồi! Nhưng làm sao mà ta lại có cảm giác hơi là lạ nhỉ! Thế quái nào mà chỉ trong nháy mắt, thực lực chúng ta đã cường đại như thế chứ? Hà hà! - Phì Tử cười khà khà nói.

Đoạn Vân khẽ gật đầu, nói:

- Kỳ thật, sở dĩ sinh ra loại ảo giác là chúng ta còn rất yếu này là vì thực lực của chúng ta tăng lên quá nhanh! Tốc độ này nhanh tới nỗi làm cho ý nghĩ của chúng ta không theo kịp! Hơn nữa, chúng ta cũng có vẻ hơi kiêng kỵ tên Hải Hoàng kia! Phải biết rằng, một tháng trước, chúng ta cũng không có nhiều cấp mười một lắm! Loại hiện tượng này đúng là có chút buồn cười, suy nghĩ của mình không theo kịp với tốc độ tăng trưởng của thực lực mình! Ha ha! Như thế nào, có cảm tưởng gì không?

Đạt Nhĩ Ba cười đều nói với Đoạn Vân:

- Lão Đại, ta muốn nói là %~@#...!

- Nói cái gì thì nói đi! - Đoạn Vân cười.

Còn lúc này Phì Tử giơ lên bàn tay nhỏ bé mũm mĩm lên vẫy vẫy... phiên dịch:

- Lão Đại, hắn nói người là một tên biến thái đấy!

Đoạn Vân trợn mắt, không còn gì để nói nữa! Biến thái thì biến thái chứ, các người cũng là thủ hạ của biến thái đó thôi!

- Chủ nhân, chúng ta sắp tới phải làm thế nào?

Âu Đặc Tư hỏi Đoạn Vân!

Ngẫm nghĩ một lát, Đoạn Vân nói:

- Các người ở đây đều là cấp mười một đỉnh giai, phải nhanh chóng đề cao thực lực tăng lên tới cấp mười hai! Chung đoạn lực lượng của Gia tộc cũng phải bắt đầu mở rộng ra! Ta nhớ là hai tháng trước đội ngũ Thần thú Gia tộc đã được mở rộng rồi! Hiện nay lực lượng có thực lực cửu cấp đỉnh giai ở Gia tộc hẳn cũng có không ít rồi! Báo cáo về số lượng cho ta, ta chắc phải lo chuẩn bị cung cấp được hoàn cho chúng đấy!

Phi Tử nghe Đoạn Vân nói thế, lập tức cười khành khạch nói:

- Lão Đại, số lượng này có thể hơi khoa trương! Lão Đại, người chớ quên Long tộc Đường Cổ Lạp Sơn, có thể chẳng mấy chốc sẽ chiếm cứ cả phía Bắc diện Ma Thú Sâm Lâm, còn chúng ta đã cơ bản chiếm lĩnh được phía Nam, phía Đông và phía Tây của Ma Thú Sâm Lâm! Nói cách khác, Gia tộc đã sắp chiếm hết sạch cả Ma Thú Sâm Lâm rồi. Về phần ở bên trong Ma Thú Sâm Lâm, qua thăm dò của chúng ta, số lượng Ma thú ở đó cũng khá ít, nhưng đều là Ma thú cao cấp cả! Bây giờ, đội ngũ Ma thú của chúng ta đã phát triển tới hơn năm mươi vạn! Ta phỏng chừng, chỉ cần thêm nửa tháng nữa, cả Ma Thú Sâm Lâm toàn bộ sẽ là thế lực của Gia tộc chúng ta rồi!

Đoạn Vân hơi giật mình:

- Nhanh thế! Ta vốn tưởng chúng ta còn phải cần thêm mấy tháng nữa chứ? Còn tình hình của chúng ta ở A Nhĩ Ti Tư thì sao? Thời gian hai tháng hẳn là có thể làm không ít Ma thú gia tăng thêm thực lực của mình chứ hả?

Tiểu Phi Hiệp trả lời:

- Thống kê sơ bộ của ta thì lần này số lượng Ma thú có thực lực đạt tới cửu cấp đỉnh giai đại khái vào khoảng sáu trăm! Dựa vào được lực lần trước, cộng thêm với phương pháp tu luyện mà lão Đại truyền thụ, thực lực của đám Ma thú đã tăng lên rất nhanh chóng! Có hai trăm năm mươi đầu thủ hạ Phi Tử đạt tới Ma thú đỉnh giai; đám thủ hạ Không quân của ta có ba trăm tên đạt tới đỉnh giai, còn lại đều là hậu giai; còn Đạt Nhĩ Ba lần này cũng có thêm năm mươi Long thú đỉnh giai; Ngưu Ma Vương, cũng có hai mươi tên Ngưu Thần thú đạt tới đỉnh giai!

Nghe Tiểu Phi Hiệp báo cáo, Đoạn Vân cười cười rất hài lòng, nói:

- Thấy không, đây là thực lực! Tốt lắm, mấy ngày tới, ta cần phải lập tức luyện chế một mớ thuốc! Ta vốn không phải nói những người đạt tới cửu cấp đỉnh giai có thể tự mình tới để đạt với Gia tộc để trở thành Thần thú sao? Nhưng vì trận tử chiến lần này thật sự hơi bận rộn, do đó không thể áp dụng hạng chính sách này được! Lần này ta bồi thường cho chúng! Ma thú bên trong Gia tộc hẳn là cũng không ít! Thực lực những người khác thì thế nào rồi?

Lúc này Phi Tử mập là Thú Vương tự phong báo cáo:

- Ngoại trừ Ma thú ở Ma Thú Sâm Lâm, thủ hạ của ta có một vạn hai ngàn thủ hạ Ma thú, Đạt Nhĩ Ba có một vạn năm ngàn, thủ hạ của Tiểu Phi Hiệp đại ca có hơn một ngàn Phi long hoặc Phi thú! Hơn nữa, trong đám Ma thú đó thực lực ít nhất cũng vào khoảng cấp tám, có tới ba ngàn cấp tám! Ngoài ra còn có hai ngàn cửu cấp!

Ngẫm nghĩ một lát, Đoạn Vân nói:

- Xem ra gia nghiệp lớn quá cũng không dễ quản lý tốt được! Chẳng mấy chốc, trăm vạn Ma thú ở Ma Thú Sâm Lâm cũng sẽ là sản nghiệp của Trung Hoa Gia tộc chúng ta rồi! Sau này nếu muốn đề cao thực lực cho họ, chắc phải lựa chọn kỹ lưỡng! Nhưng số lượng chung đoàn của chúng ta vẫn phải phát triển! Ước lượng, nếu chúng ta chiếm lĩnh cả Ma Thú Sâm Lâm, vũ lực của Ma thú Gia tộc sẽ đạt tới một số lượng rất lớn! Nói cách khác, số lượng Ma thú tăng lên, có trăm vạn Ma thú cấp bảy, trên vạn cấp tám, hơn một ngàn cửu cấp Ma thú. Vũ lực như vậy nếu không quản lý tốt thì có thể sẽ gây loạn đó! Nhưng chỉ cần đặt người cán bộ chung đoàn của chúng ta quản lý thì đám Ma thú có thể sẽ vô cùng trung thành! Đến lúc đó, nếu muốn thành lập một thế giới Ma thú, cũng chỉ là một việc khá dễ dàng thôi! Còn khi đã thành lập được một cái thành đó riêng cho Ma thú, chế tạo ra một thế giới Ma thú xong, chúng ta có thể thành lập Ma thú đại quân ở đây!

- Lão Đại, người không nghĩ đến việc dùng Ma thú làm binh lính đó chứ?

Đạt Nhĩ Ba hỏi Đoạn Vân vẻ rất ngạc nhiên.

Đoạn Vân trợn mắt, nói:

- Làm sao có thể để cho chúng thành binh lính hết được? Số lượng tới hơn trăm vạn chứ ít gì! Sau này, người có nguyện ý thấy một quân đội Ma thú hình thể khác nhau không? Ma thú đại quân, phải được thành lập

từ những Ma thú võ sĩ có thực lực rất cường hãn. Họ phải là những Ma thú đã có thể hóa hình! Về phần sau này rốt cuộc phải làm sao thì đến lúc đó hãy tính tiếp! Bây giờ, việc các người cần làm là nhanh chóng đề cao thực lực của các người lên tới cấp mười hai! Như vậy đi, các người bây giờ là cấp mười một đỉnh giai, lo mà tập luyện thêm mười ngày nữa tháng nữa! Đến lúc đó nếu vẫn còn chưa có đột phá, ta lại dùng thuốc men trợ giúp cho các người tăng cấp!

- Cám ơn lão Đại! - Đám thủ hạ nói về cung kính.

Thêm một hồi suy tư, Đoạn Vân nói tiếp:

- Tiểu Phi Hiệp, triệu tập Đại đội Không quân, Phì Tử, Đạt Nhĩ Ba, và Ngưu Ma Vương nữa, lập tức triệu tập tất cả thủ hạ của các người có thực lực cửu cấp đỉnh giai lên đây! Lần này, ta sẽ cho chúng trở thành Thần cấp hết!

- Lão Đại, có nhiều thuốc vậy không? - Tiểu Phi Hiệp nghi ngờ hỏi vặn.

Đoạn Vân tươi cười nói:

- Lần trước khi ta bế quan đã luyện chế một ngàn viên đặc cấp Tủy Tủy Đan, vẫn chưa dùng đến mà!

233. Chương 233. Cảnh Thần Siêu Hải Đại Luyện Được

Chẳng mấy chốc, một đám Thánh thú thủ hạ thực lực mạnh mẽ đã được triệu tập tới Luyện võ trường của Gia tộc! Đại đội Không quân sau lần mở rộng Thần thú, cũng còn lại bốn trăm năm mươi đầu Phi long không thể trở thành Thần cấp. Trong số bốn trăm năm mươi đầu Phi long vương, có ba trăm con Phi long đạt tới đỉnh giai, còn lại một trăm năm mươi đầu đều đạt tới cửu cấp hậu giai hoặc đỉnh giai! Tính tới việc sử dụng Đại đội Không quân Phi long trong một chính thể tác chiến, Đoạn Vân quyết định đem tất cả Phi long này biến thành Thần thú hết! Có hai trăm năm mươi thủ hạ Phì Tử đạt tới đỉnh giai Thánh thú, huynh đệ Đạt Nhĩ cũng có năm mươi con Hắc long, Ngưu Ma Vương có hai mươi. Nói cách khác, Đoạn Vân lần này phải muốn biến tất cả bảy trăm bảy mươi Gia tộc Thánh thú thành Thần thú hết!

Tuy nhiên, lần này không thể cho bọn chúng mỗi một thú hưởng dụng hai viên đặc cấp Tủy Tủy Đan được! Dù sao số lượng Tủy Tủy Đan trong tay Đoạn Vân cũng chỉ còn có một ngàn hai trăm viên thôi. Nhưng, mỗi người phục dụng hai viên đặc cấp Tủy Tủy Đan có thể làm họ đột phá tới Thần cấp trung giai, còn chỉ tiêu một viên Tủy Tủy Đan, kết hợp với uy áp của những Ma thú Gia tộc cao cấp hơn cũng coi như một liều thuốc bổ cực mạnh, nếu muốn họ đạt tới Thần cấp sơ giai thì chắc chắn không có gì phải bàn cãi! Phải biết rằng đám Ma thú trước kia có thể phục dụng Tủy Tủy Thủy mà thôi, còn Tủy Tủy Thủy lại chỉ là loại nước thuốc được luyện chế từ bã thuốc mà thôi, mặc dù có thể hấp thu rất nhanh, nhưng hiệu quả được liệu dù sao cũng chỉ có hạn, hơn nữa không kéo dài lâu được. Còn Tủy Tủy Đan thì khác hẳn, được lực Tủy Tủy Đan mạnh mẽ hơn, được hiệu kéo dài hơn, còn hiệu quả đặc cấp Tủy Tủy Đan lại càng rõ ràng hơn nữa!

Kết quả là, sau khi Đoạn Vân hao phí gần tám trăm viên đặc cấp Tủy Tủy Đan, cộng thêm một trận uy áp lâm liệt của đám Ma thú cao cấp hơn phối hợp kích thích, Gia tộc lại có thêm một nhóm chung đoàn vũ lực nữa!

Bảy trăm tám mươi đầu Gia tộc Ma thú, mỗi thú một viên đặc cấp Tủy Tủy Đan và vài lần được kích thích bởi uy áp của các đại cao thủ Gia tộc, lần lượt đạt tới Thần cấp sơ giai hết! Cộng với nguyên bản bốn trăm trung giai Thần thú của Gia tộc, lực lượng Thần thú thủ hạ của Đoạn Vân có thể nói đã đạt tới số lượng kinh khủng rồi!

Còn tỷ lệ giữa cửu cấp Ma thú của Gia tộc so với số lượng Thần thú thì xem ra có chút khoa trương. Lực lượng cửu cấp của Gia tộc có khoảng chừng ba ngàn thôi. Về phần những cấp khác, có hai vạn bảy ngàn nhóm Ma thú có thực lực thấp nhất vào khoảng cấp tám trung giai. Vì đám Ma thú này là nhóm đầu tiên trong số Ma thú Gia tộc, là do sau khi Đoạn Vân tới A Nhĩ Ti Tư xây dựng nên đội ngũ Ma thú đầu tiên. Hơn nữa họ đã trải qua huấn luyện quân sự rất nghiêm khắc, lại vô cùng trung thành với Gia tộc. Do đó, Đoạn Vân sớm muộn gì cũng sẽ đem toàn bộ hơn ba vạn Ma thú Gia tộc nâng thực lực họ lên thấp nhất cũng phải là Ma thú võ sĩ có thực lực Thánh cấp trung giai!

Về phần thể lực Ma thú vừa được thu phục ở Ma Thú Sâm Lâm, chỉ có thể dùng phương pháp lựa chọn ra những Ma thú có thực lực cường hãn, tiềm lực lớn nhất thành lập thành một Ma thú Quân đoàn.

Thực lực Gia tộc Đoạn Vân như vậy nếu so với đám Thiên sứ Điều nhân ngàn năm trước cũng không phải là quá nhiều! Năm vạn bộ đội Thú Nhân Thánh cấp hậu giai, một tên tiểu binh cũng có thực lực Thần cấp trung giai trong Nanh Sói Sư đoàn, còn có hai Cuồng Long Sư đoàn có thực lực đạt tới Thần cấp sơ giai. Hơn nữa một đám chung đoạn trải qua mấy lần đại chiến vượt cấp nữa chứ!

Những lực lượng này cũng đủ để làm cho Thần cũng tuyệt đối phải run sợ! Mặc dù về mặt số lượng thì có thể ít hơn đám Điều nhân nhiều, nhưng nếu số lượng có thể quyết định mọi việc thì hơn một ngàn vạn quân đội chính quy của loài người trên đại lục làm sao hình dung được nhỉ? Hơn nữa, Ma Thú Sâm Lâm lập tức sắp có hơn trăm vạn Ma thú có trí tuệ trở thành thủ hạ của Đoạn Vân!

Nhưng, cho dù thực lực mạnh tới đâu, nhưng sự biến thái phát sinh trong lòng mọi người thì không phải người thường có thể hình dung ra được! Ngày thứ hai sau khi Luyện binh lệnh của Đoạn Vân được ban ra, cũng là vào ngày Đoạn Vân hội nghị với đám chung đoạn, Gia tộc vừa được sinh ra thêm bảy trăm tám mươi Thần thú. Các sư đoàn một lần nữa tiến vào "Ma quỷ thức huấn luyện" vô cùng khốc liệt! "Ma quỷ thức huấn luyện" lần trước đã diễn ra vào hơn ba mươi ngày trước, lần đó đã tạo ra một đám người có thực lực tuyệt đối phải nói là kinh khủng! Còn lần này rồi cuộc có thể tạo ra được đám biến thái nào không thì cũng chỉ có tên siêu cấp biến thái Đoạn Vân mới biết được.

Phải biết rằng, Nanh Sói đã là Thần cấp trung giai, Cuồng Chiến sĩ cũng đã là Thần cấp sơ giai, đám Thú Nhân thấp nhất cũng phải là cửu cấp hậu giai! Nếu để cho họ cứ vài ngày lại "chết đi sống lại" một hai hồi, rồi sau đó cho họ uống vài thứ bả thuốc nào đó, phỏng chừng trời cũng phải sụp!

Sau khi dặn dò thủ hạ thân tín vài sự tình trọng đại cần lưu tâm xử lý, Đoạn Vân bắt đầu chui vào cái ổ của hắc bế quan để luyện được! Bế quan đối với tên Đoạn Vân xấu xa này thật sự là một việc rất đau khổ, rất gian nan! Dù sao bế quan cũng có nghĩa là cấm dục, không thể tiếp tục thân mật với các lão bà lớn nhỏ của mình như bình thường! Nhưng vì sinh tồn, vì sự phát triển trong tương lai, hắc phải tạm thời nhẫn nại một thời gian, chấp nhận hy sinh những lạc thú đời thường!

Lúc này, Đoạn Vân vừa đắc tội với Hải Hoàng, Bắc Hải sớm muộn gì cũng sẽ điều tra ra ngọn nguồn từ mình! Khai chiến với Hải Tộc là chuyện không thể tránh khỏi, cũng là một việc nhất định phải làm để Thần Long đảo khuếch trương! Cho dù bây giờ họ không đến tìm Đoạn Vân gây sự, đợi đến khi Thần Long đảo có thực lực mạnh lên, Đoạn Vân cũng sẽ chủ động đi chinh thảo bọn họ! Hải giới, nhất định phải do Thần Long chấp chưởng! Đoạn Vân đặc biệt chỉ thị, nếu Hải Tộc tìm đến gây phiền toái cho Gia tộc trong khi mình đang bế quan, phải kịp thời thông báo ngay cho hắc.

Lần này địa điểm bế quan chính là Luyện đan phòng của mình, trọng điểm bế quan là luyện được! Hơn nữa, trọng điểm chính yếu của việc luyện được, Đoạn Vân đều chú trọng vào Thần Long đảo! Nói cách khác, Đoạn Vân phải luyện chế hết những dược tài ở Hải giới do Âu Đặc Tư giao cho mình. Đồng dược tài đó đại bộ phận đều ẩn chứa Thủy hệ hoặc Băng hệ năng lượng rất cường đại, dùng dược tài này luyện chế ra Tẩy Tủy Đan sẽ cực kì có lợi cho những người tu luyện Thủy hệ, đặc biệt là thủ hạ Hải thú của Âu Đặc Tư!

Đoạn Vân đồng thời cũng luyện chế đặc cấp Tẩy Tủy Đan, bởi vì lần này quy mô Thần thú mở rộng, số lượng thuốc đặc cấp Tẩy Tủy Đan chỉ còn lại có bốn trăm viên. Do đó Đoạn Vân cũng không cần phải luyện chế nhiều lắm, chỉ là luyện thêm khoảng sáu trăm viên, coi như khổng chế số lượng tồn kho ở mức một ngàn viên. Còn siêu cấp Tẩy Tủy Đan, lần trước bế quan luyện được, Đoạn Vân đã luyện chế một trăm viên, vừa mới tiêu hao một mớ cho thủ hạ, nhưng vẫn còn lại tới sáu mươi viên, do đó Đoạn Vân cũng chưa cần phải luyện chế thêm nữa! Dù sao trong tay Đoạn Vân còn có trăm viên Thành Thần hoàn được luyện chế từ thân thể Long Thần!

Còn đối với hơn tám vạn tướng sĩ của Gia tộc, lần bế quan luyện được cho "Ma quỷ thức huấn luyện" trước, Đoạn Vân đã chế tạo cho họ một vài thứ dược thủy! Loại Tẩy Tủy Thủy này dùng những bả thuốc khi luyện chế thuốc cao cấp lưu lại, phối hợp với đại lượng long huyết, rồi lại còn bỏ ra không ít cực phẩm dược tài luyện chế ra. Dược lực mạnh hơn nhiều so với Tẩy Tủy Thủy bình thường! Đoạn Vân luyện chế mười bốn thùng lớn loại dược thủy mới này. Trong đó tám thùng cũng đủ làm cho Thú Nhân tướng sĩ của Gia tộc cảm nhận được đột phá, từ đó sẽ có bước tiến vượt bậc trở thành Thần cấp, có thể làm cho Cuồng Chiến

sĩ và Nanh Sói một lần nữa tăng lên một cấp! Còn lại sáu thùng dược thủy để chuẩn bị cho ba vạn Ma thú của Gia tộc sau này! Đoạn Vân tính sau khi Gia tộc chính thức quản lý Ma Thú Sâm Lâm, sẽ biến họ toàn bộ thành Thánh cấp hết!

Hơn nữa, cân nhắc về vấn đề tọa kỵ cho Nanh Sói và Cuồng long, Đoạn Vân một lần nữa quyết định cần rằng đầu tư lớn, đem đại lượng long huyết phối hợp với đại lượng dược tài, luyện chế bốn thùng lớn đặc cấp long huyết Tủy Tủy Thủy! Nanh Sói có hơn bảy ngàn Cự long tọa kỵ, hơn ba ngàn Phi long tọa kỵ, còn Cuồng long nhất sư có hơn một vạn đầu Địa hành long thấp nhất cũng đều là cấp tám trung giai rồi. Lần này, Đoạn Vân muốn đảm bảo Long kỵ, Phi long kỵ, Địa hành long kỵ, tất cả đều trở thành cửu cấp hết. Những tọa kỵ này đều tuyệt đối trung thành với thủ hạ của mình, do đều đã ký "Kỵ sĩ khế ước tọa kỵ long" rồi. Chỉ cần kỵ sĩ còn sống, họ sẽ tuyệt đối trung thành với Đoạn Vân. Hơn nữa đây cũng là một cách để mở rộng quân đội! Long kỵ cấp tám phối hợp với kỵ sĩ Thần cấp thật sự là có chút không hợp lắm. Đoạn Vân phỏng chừng, bốn thùng đặc cấp này, tuyệt đối có thể biến họ trở thành Thánh cấp cường đại rồi. Về phần có bao nhiêu tên trở thành cửu cấp hóa hình được, vậy thì phải xem tạo hóa ban cho họ những gì?

Âu Đặc Tư từng giao cho Đoạn Vân một Không gian giới tử đầy ắp tài liệu cực phẩm. Hơn nữa đa số dược tài ở đấy biến đều là cực phẩm của hải dương ẩn chứa năng lượng Thủy hệ cường đại. Do đó, trọng tâm luyện dược lần này của Đoạn Vân đặt hết vào đây!

Đoạn Vân đem một trăm viên Hải dương chi tâm phối hợp với một vài cực phẩm dược tài dựa theo phương pháp luyện chế Tủy Tủy Đan phương dược mà luyện chế thành một ngàn viên Thủy hệ Tủy Tủy Đan ẩn chứa Thủy hệ năng lượng cường đại. Đoạn Vân đặt tên cho loại Tủy Tủy Đan này là Thủy Linh Đan! Loại thuốc này có dược hiệu đại khái tương đương với hiệu quả của đặc cấp Tủy Tủy Đan, nhưng đối với người tu luyện Thủy hệ mà nói, hiệu quả xem ra lớn hơn đặc cấp Tủy Tủy Đan nhiều lắm! Nếu người tu luyện phi Thủy hệ bình thường phục dụng nó thì không thấy hiệu quả rõ ràng lắm, tối đa cũng chỉ đề cao một vài khía cạnh thiên phú về Thủy hệ của hắn.

Hơn nữa, Đoạn Vân còn nghĩ tới việc dùng dược tài để luyện chế đại lượng Thủy hệ Tủy Tủy Đan nữa. Nhưng vì thực vật ở hải dương phần lớn ẩn chứa Thủy hệ năng lượng rất nhiều, do đó, lần luyện chế được hoàn này của Đoạn Vân đều là dùng cho những Hải thú bình thường! Loại Tủy Tủy Đan Thủy hệ bình thường này có dược lực đại khái cũng bằng một phần ba phần của Thủy Linh Đan, nhưng như thế cũng đủ để làm cho không ít Hải thú cấp tám đột phá tới cấp chín rồi! Vì có rất nhiều dược tài, Đoạn Vân lần này luyện chế được một vạn viên Thủy hệ Tủy Tủy Đan như vậy! Thế mà cũng chỉ mới dùng có hơn phân nửa số dược tài của Âu Đặc Tư mà thôi! Đương nhiên, Đoạn Vân cũng đâu có lãng phí những bã thuốc còn lại! Đem toàn bộ bã thuốc tập hợp lại rồi lại bỏ thêm một mớ dược tài nữa luyện chế một lần nữa. Từ đó Đoạn Vân luyện ra thêm được mười thùng Tủy Tủy Thủy! Nhưng loại Tủy Tủy Thủy này đương nhiên cũng là thuộc loại Thủy hệ, hơn nữa còn ẩn chứa năng lượng Thủy hệ nốt!

Lần này Đoạn Vân cũng không sử dụng Huyết linh chi, Tuyết liên, do những thứ này vẫn còn hơn một ngàn cây. Còn siêu cấp Tủy Tủy Đan, lần trước bế quan luyện dược đã sử dụng năm phần cực phẩm nhân sâm thu hoạch được trên hải đảo luyện chế thành thuốc cả. Dù sao những thứ này chỉ có thể gấp chứ không thể cầu, dùng mất một cây là ít đi một chút. Mấy món này phỏng chừng phải đợi cho đám thủ hạ của mình đột phá tới cấp mười ba rồi phục dụng mới đạt tới hiệu quả tốt nhất!

Đoạn Vân ước lượng, với loại dược tài cao cấp nhất này, nếu phối hợp với máu của Long thần, luyện chế thành Tủy Tủy Đan thì dược lực sẽ rất cường đại. Bây giờ, thủ hạ chung đoàn của mình, đều đã phục dụng không ít dược hoàn, nếu không qua trải nhiều trận đấu vất kiệt sức, nếu muốn thuần túy dựa vào dược lực bình thường của Tủy Tủy Đan mà cho họ đột phá thì cơ hồ không thể được! Bây giờ, đặc cấp Tủy Tủy Đan gần như không có hiệu quả rõ ràng với họ nữa rồi, dược hiệu của siêu cấp Tủy Tủy Đan mặc dù vẫn còn rất hữu hiệu đối với đám Phi Tử, nhưng còn xa mới bằng dược lực lúc đầu! Đương nhiên, với những Thú nhân, Cuồng Chiến sĩ và một trăm hai mươi Ma thú Gia tộc chưa hề phục dụng siêu cấp Tủy Tủy Đan, thì vẫn còn có thể cho để họ thuần túy dựa vào dược lực mà đột phá từ trung giai tới hậu giai!

Cứ như vậy, sau khi luyện chế đại lượng thuốc men đủ để làm cho thế giới hủy diệt, Đoạn Vân đã kết thúc thành công mười ngày bế quan đây vất vả và lao tâm khổ trí!

234. Chương 234. Thật Lực Biến Thái Tái Đề Thăng

Ngày mồng bốn tháng Bảy i¹/₄0»x Dị giới này một tháng có bốn mươi ngày i¹/₄0, sau khi xuất quan, dưới sự hầu hạ của hai vị thị nữ xinh xắn, Đoạn Vân tắm rửa một cách vô cùng sướng khoái. Sau khi tắm rửa, việc đầu tiên của Đoạn Vân là gọi Diệp Cô Thành và Ước Hàn tới thư phòng.

Trong thư phòng của Đoạn Vân, Diệp Cô Thành và Ước Hàn cung kính đứng trước mặt Đoạn Vân.

- Ước Hàn, hai mươi ngày vừa qua có sự tình gì phát sinh không?

Đoạn Vân dựa vào lưng ghế, hai chân gối vào nhau gác lên trên bàn, sau lưng có hai thị nữ cấp bậc đại Pháp thần đang rất khéo léo xoa bóp vai cho Đoạn Vân, vẻ mặt và tướng ngồi của hắn tựa như một quý tộc du côn bảnh chọe khôn khiếp* ăn chơi trác táng. Nhưng dưới mắt hai thị nữ sau lưng hắn thì tư thế của Đoạn Vân thật sự là đầy soái khí.

Ước Hàn trả lời:

- Thiếu gia, mấy ngày vừa rồi thật sự cũng có xảy ra vài việc. Đầu tiên, năm ngày sau khi thiếu gia bế quan, từ Tinh Linh Vương Quốc đột nhiên xuất hiện một năng lượng rất cường đại, sau đó từ Tinh Linh Vương Quốc truyền ra một tin nói rằng Tinh Linh Nữ Thần đã giáng trần. Sau khi Tinh Linh Nữ Thần giáng trần, Tinh Linh Vương Quốc vốn không muốn quy thuận chúng ta lúc này càng tỏ vẻ tuyệt đối sẽ không thần phục chúng ta nữa !

Nghe thế, Đoạn Vân nhú nhú mày lắc đầu. Bao nhiêu lâu nay không ai có thể sử dụng Truyền tống trận, xem ra đúng là có một vài dao động không gian giữa dị thể giới và đại lục. Vốn trước giờ không hề xuất hiện một vị Thần nào nay sao đột nhiên lại lòi ra Nữ Thần nhỉ? Chẳng lẽ giữa Thần giới nguyệt cầu và đại lục còn có một cái thông đạo nào đó mà không ai biết cả? Hoặc là, Tinh Linh Nữ Thần căn bản không phải từ Thần giới trở về. Chẳng lẽ là từ Ma giới? Mẹ kiếp, nghĩ đau đầu mà chẳng được cái gì, không thèm nghĩ nữa!

- Diệp Cô Thành, hẳn là ngươi cũng có thể phát hiện được Tinh Linh Nữ Thần chứ? - Đoạn Vân hỏi.

- Đúng vậy, sau khi thiếu gia bế quan năm ngày, trong Tinh Linh sâm lâm đột nhiên xuất hiện một luồng năng lượng rất cường đại, hơn nữa loại năng lượng này rất giống với Tự nhiên Ma pháp đặc hữu của Tinh Linh. Theo ta ước lượng, thực lực của Tinh Linh Nữ Thần tuyệt đối không dưới Long Thần Tạp Tây Cách Nhĩ. - Diệp Cô Thành chảnh sắc nói nghiêm túc.

Đoạn Vân thở phào, nói:

- Tinh Linh Nữ Thần xuất hiện thì xuất hiện, dù sao chúng ta cũng chưa hề chính thức kết thù oán gì với Tinh Linh nhất tộc. Nhưng, Ước Hàn, ba mươi vạn Tinh Linh ở Gia tộc thì như thế nào? Hẳn là chưa xuất hiện dị thường gì chứ?

- Thiếu gia yên tâm, Tinh Linh của Gia tộc đều đã trải qua cải tạo tư tưởng về Gia tộc, họ xem như đã tiếp nhận thân phận là thành viên của Gia tộc. Hơn nữa, chúng ta cũng không hề khai chiến với Tinh Linh nhất tộc, cũng chưa làm việc gì có lỗi với Tinh Linh cả. Do đó, tất cả Tinh Linh Gia tộc đều rất bình thường. Kỳ thật, cho dù thiếu gia cần dùng vũ lực chinh phục Tinh Linh nhất tộc, ta nghĩ Tinh Linh Gia tộc cũng sẽ không phản ứng quá mức đâu, dù sao trong lòng họ, Gia tộc vẫn có trọng lượng rất lớn. - Ước Hàn trả lời.

Khẽ gật đầu, Đoạn Vân hỏi tiếp:

- Vậy Thú Nhân Đế quốc có phản ứng gì chưa? Thần thú của họ đã mất tích lâu rồi, chắc sẽ không tự nhiên xuất hiện chứ?

Ước Hàn cười cười, nói:

- Thiếu gia, đám Thú nhân cũng không tỏ vẻ gì cả. Nhưng Tinh Linh Nữ Thần lại nói rằng nếu chúng ta động võ với Thú Nhân Đế quốc, năng ta sẽ phải nhúng tay vào.

- Cái gì? Mụ đàn bà này làm sao mà phiền toái thế chứ? Năng ta tưởng năng là ai chứ? Không phải chỉ là một Nữ Thần thôi sao? Đến cả Thú Nhân mà năng cũng muốn nhúng tay, chẳng lẽ năng ta là tình phụ nhân của Thần thú sao?

Đoạn Vân vừa nghe vị Nữ Thần Tinh Linh này lại đòi nhúng tay vào quản cả việc của Thú Nhân, lúc này đã hơi khó chịu.

Ngẫm nghĩ một lát, Đoạn Vân nói tiếp:

- Mẹ kiếp, nhúng tay thì nhúng tay. Dù sao chúng ta cũng không hề có ý muốn động võ với họ, vốn cũng chỉ là dọa họ chút đỉnh thôi. Xem ra nếu muốn thu phục được hai thế lực lớn này còn phải đợi cho Ma Tộc xâm lấn mới được. Tính ra, cứ để cho họ muốn làm gì thì làm, hai thế lực lớn này sớm muộn gì cũng sẽ thuộc về chúng ta thôi. Diệp Cô Thành, thực lực các người có được đề cao gì không?

Nghe Đoạn Vân hỏi về thực lực, Diệp Cô Thành nói về hưng phấn:

- Thiếu gia, dựa vào sự tiêu hóa được lực trong lần nghênh chiến Long Thần Tật Tây Cách Nhĩ, trải qua hai mươi ngày vừa rồi liệu mạng đánh nhau với bọn Tiểu Phi Hiệp, ta đã đạt tới cấp mười hai trung giai rồi. Còn năm người bọn Phi Tử, thực lực cũng đã đột phá tới cấp mười hai. Thần Long Âu Đặc Tư, Ny Khả Công chúa, Long Thái tử Mạt Khắc, thực lực cả ba người đều đạt tới cấp mười hai sơ giai.

Nghe Diệp Cô Thành nói thế, Đoạn Vân cười rất hoan hỉ.

Còn lúc này, hai người bọn Phi Tử dùng dùng kéo vào thư phòng của Đoạn Vân. Họ vừa vào đến gần thư phòng, trong thư phòng lập tức như có một trận cuồng phong thổi tới. Hơn nữa, trận gió đó thiếu chút nữa thổi lật ngược cả hai cái chân trời treo trên trần nhà ra phía sau. Nếu không nhờ có hai thị nữ ở phía sau giúp đỡ, hơn nữa thực lực của Đoạn Vân cũng có thể tùy ý bay lượn trong không trung, phỏng chừng Đoạn Vân chắc lộn ngược đầu rồi ngã bẹp xuống đất rồi.

Sau khi thân hình họ vừa xuất hiện, một loạt những thanh âm liên tục vang lên:

- Lão Đại, nghe nói người xuất quan rồi à? - Đây là Tiểu Phi Hiệp.

- Lão Đại, nói cho người một tin tức tốt, chúng ta đột phá rồi. - Đây là Phi Tử.

- Lão Đại, Hải Tộc thành Ô quy co đầu rút cổ rồi, một mực không hề tìm đến gây phiền toái với chúng ta. Thanh âm Đạt Nhĩ Ba nghe đặc biệt hùng hậu, vừa nghe đã biết chủ nhân của thanh âm này là một mãnh nam.

- Lão Đại, phát binh đánh Hải Tộc đi!

Đạt Nhĩ Khắc bình thường vẫn hung hăng bạo ngược chẳng kém gì ca ca hắn Đạt Nhĩ Ba.

- Ái chà! Các người từ từ, ta đây

Trong năm đại Ma sủng, cũng chỉ có Ngưu Ma Vương vẫn còn nói "ta đây... ta đây" không bỏ được.

Chỉ thấy năm người bọn họ thân hình như tàn ảnh, thanh âm xem ra còn chậm hơn cả tốc độ của họ, vừa ổn định thân hình xong, Đoạn Vân giận dữ trừng mắt nhìn cả đám: Mẹ kiếp, đâu phải là mỹ nữ đâu, có cần phải khấn cấp như vậy không?

Thấy vẻ mặt Đoạn Vân, lại nghe những thanh âm còn chậm hơn cả người, Phi Tử cười hà hà nói:

- Lão Đại, chúng ta vừa nghe nói người xuất quan liền lập tức chạy đến. Phải biết rằng, chúng ta đang phụ trách việc huấn luyện quân sự cho thủ hạ đó. Người ta đã quan tâm thế mà còn ra vẻ, phì...!

- Đúng vậy lão Đại, người xem, thanh âm không nhanh bằng chúng ta nữa! - Tiểu Phi Hiệp cười trừ nói.

Còn Đạt Nhĩ Ba thì phun ra một câu kinh người:

- Lão Đại, Hải Tộc xem ra muốn làm Ô quy rồi, chúng ta đi Hải giới đánh cho họ một trận đi!

- Đúng thế! Lão Đại, ta và đại ca ta đi bắt sạch hết mấy nàng Nhân Ngư mỹ nữ đem về cho lão Đại làm nữ nô nhé? - Đạt Nhĩ Khắc đứng một bên phụ họa.

Còn Ngưu Ma Vương thấy bốn người đã nói hết rồi, hắn chỉ còn biết há mồm, nhưng nghĩ mãi không biết phải nói cái gì, cuối cùng đành phải a dua theo một tiếng:

- À uôm ! Đúng thế đấy!

Nghe họ nói thế, Đoạn Vân cười vui vẻ, nói:

- Chúng ta đi đánh Hải giới hả? Việc này cơ hồ không có khả năng. Ở biển, thực lực của chúng ta sẽ bị ảnh hưởng. Hơn nữa, Hải Tộc có rất nhiều Hải thú, chỉ ào lên cũng đủ đè chết người rồi. Nhưng nếu muốn khai chiến với chúng cũng không quá khó. Tiết lộ tin tức đại Hải Vương đã bị chúng ta bắt, hơn nữa cả tin cô nàng mỹ nữ Nhân Ngư Công chúa cũng sắp bị bổn thiếu gia... ăn thịt bét nhè rồi. Như vậy, Hải Hoàng chắc chắn vô cùng tức giận, lập tức triệu tập tất cả mấy con cá nhỏ thủ hạ tới đánh chúng ta. Đến lúc đó, hà hà....

- Lão Đại, chẳng lẽ ngươi còn chưa hề ăn gỏi cô Nhân Ngư đó? Ta không tin! - Tiểu Phi Hiệp vẻ mặt đầy vẻ hồ nghi không tin nói.

Đoạn Vân trợn mắt, nói:

- Me kiếp, ngươi có bổn sự thì làm thử đi! Tiểu Bạch nói là trên người Nhân Ngư có lời nguyện, bảo ta đừng làm bậy. Hơn nữa, bổn thiếu gia đâu có ác độc như vậy, nếu vội vàng, chẳng phải là quá hạ lưu sao?

Nghe những lời này của Đoạn Vân, đám thủ hạ lập tức quay đầu lại nhìn nhau, rồi xì xào trao đổi, làm cho hai đại thị nữ phía sau Đoạn Vân bật mồm cười khế.

Đoạn Vân lại trợn mắt, nói tiếp:

- Thôi được, Hải Tộc đợi chút nữa nói sau. Ước Hàn, người đi triệu tập Sư trưởng các Sư đoàn đang tiến hành "Ma quỷ thức huấn luyện" lại đây. Ta muốn cho tất cả bộ đội của ta đều trở thành Thần cấp hết.

- Lão Đại, Ma thú thì sao? - Phì Tử lúc này vội vàng hỏi.

Đoạn Vân cười cười, nói:

- Yên tâm, lần này mọi Ma thú trong Gia tộc toàn bộ đều có thể trở thành cửu cấp.

Sau đó, thực lực quân đội của Đoạn Vân một lần nữa lại tăng lên kinh khủng.

Năm vạn Thú nhân võ sĩ, vốn đã là hậu giai hoặc là đỉnh giai, trải qua hai mươi ngày "Ma quỷ thức huấn luyện" kinh khủng, họ lần lượt trở thành cửu cấp đỉnh giai, thậm chí đã có hơn một ngàn Thú Nhân có thực lực ở mức Thần cấp rồi. Vốn những Thú nhân võ sĩ chỉ còn cách Thần cấp chỉ một khoảng cách nhỏ, sau khi được Đoạn Vân cho uống năm thùng Tủy Thủy lớn, tất cả đều trở thành Thần cấp hết, thậm chí đã có một vài con đặc biệt biến thái trở thành Thần cấp trung giai. Hơn nữa, họ đều là những võ sĩ siêu cường đã trải qua chiến đấu sinh tử trong quá trình "Ma quỷ thức huấn luyện", dũng mãnh tuyệt đối không gì sánh được. Cả bọn đều hung tợn không sợ chết, trực tiếp có thể đánh ngang tay với những ma thú đồng giai với họ.

Thực lực Sư đoàn Nanh Sói lần này cũng có thể nói đã tiến bộ ngàn dặm. Họ vốn đã là những binh lính đặc chủng Thần cấp trung giai rồi, sau khi trải qua hai mươi ngày sinh tử khảo nghiệm, thực lực của họ đã có những tiến bộ rất lớn. Sau khi được chia một thùng lớn Tủy Thủy có được tính vô cùng mạnh mẽ, thực lực của họ lần lượt đạt tới Thần cấp hậu giai, một bộ phận sĩ quan quân đội thậm chí đạt tới Thần cấp đỉnh giai. Hơn nữa, binh lính Nanh Sói toàn bộ đều là Long kỵ sĩ. Còn thực lực Nanh Sói Long kỵ thấp nhất cũng phải cấp tám trung giai. Hơn nữa, Long Tộc còn dựa vào thiên phú chủng tộc của mình nữa. Kết quả là, sau khi Đoạn Vân cho hơn một vạn Phi long hoặc Cự long phục dụng hai thùng lớn đặc cấp long huyết Tủy Thủy, đám Cự long và đám Phi long tất cả đều trở thành hóa hình Thánh thú. Nói cách khác, hơn bảy ngàn Cự long, hơn ba ngàn Phi long, sau khi được tên biến thái Đoạn Vân chế tạo bồi dưỡng, tất cả đều có thực lực thấp nhất phải là cửu cấp trung giai. Nhưng khi thấy đám Cự long hóa thành hình người, Đoạn Vân hơi choáng váng. Hơn bảy ngàn Cự long lại có tới năm ngàn là Rồng cái, hơn nữa sau khi được cải tạo bằng Tủy Thủy, bao nhiêu khổng long đều biến thành mỹ nữ Long. Điều này làm cho Đoạn Vân rất hoài nghi có phải đám võ sĩ Nanh Sói khi chọn lựa tọa kỵ có lẽ đã dùng mũi để chọn chăng. Sau này hỏi lại Long Hoàng Tạp Lỗ mới biết được, ở Long Tộc, Rồng cái thật sự chiếm tới hai phần ba. Về phần nguyên nhân vì sao, thì chẳng ai biết rõ được.

Hai Sư đoàn Cuồng Chiến sĩ cũng được phân hai thùng Tủy Thủy to đùng, trở thành Cuồng Chiến sĩ Thần cấp trung giai. Nghe nói còn có mấy trăm người đạt tới Thần cấp hậu giai. Cuồng Chiến sĩ khi cuồng

hóa thì có thể có thực lực ở cấp mười một trung giai. Nhớ là có tới hai Sư đoàn Cuồng Chiến sĩ có thực lực như vậy.

Còn tọa kỵ Địa hành long của Cuồng long nhất sư, dưới sự chiếu cố đặc biệt của Đoạn Vân, đều tiến hóa vượt cấp. Vốn thực lực đều ở mức cấp tám trung giai hoặc hậu giai, sau khi dùng hai thùng lớn đặc cấp long huyết Tủy Tủy Thủy, lần lượt đều xảy ra tiến hóa, trở thành nhóm Địa hành long đầu tiên trên đại lục đạt tới Thánh cấp, hơn nữa toàn bộ đều là Địa hành long có thể hóa nhân hình. Vốn ra Địa hành long bị hạn chế về năng lực chủng tộc, họ không có khả năng trở thành Thánh cấp được. Cấp tám đối với họ đã là kinh khủng lắm rồi, nhưng với Đoạn Vân thì tất cả đều có khả năng, những thứ không thể đều biến thành có thể. Sau khi họ trải qua tẩy căn phiệt tủy đã phát sinh một loại tiến hóa, chứ không phải một loại vượt cấp bình thường. Sở dĩ phát sinh tiến hóa, nguyên nhân chủ yếu là Đoạn Vân cho họ phục dụng long huyết Tủy Tủy Thủy, hơn nữa là loại đặc cấp, thêm nữa số lượng được thủy rất dồi dào. Nhưng khi họ hóa thành hình người, trông bề ngoài cũng rất hợp với đám Cuồng Chiến sĩ. Mẹ ơi, toàn là loại nam tử cơ bắp, ồ, còn có nữ tử cơ bắp cuộn cuộn nữa chứ.

Nguyên văn - SB: sủa bút - Ngu ngốc

235. Chương 235. Phiên Thiên Phúc Hải Thần Long Đăng

Đối với Ma thú Gia tộc, Đoạn Vân lần này cũng không tiếc được thủy. Dưới sáu thùng đặc hiệu Tủy Tủy Thủy, gần ba vạn Ma thú Gia tộc lần lượt vượt cấp trở thành Thánh cấp! Hơn nữa, gần ba vạn Thánh cấp Ma thú có hơn nữa có khả năng hóa hình. Có hai ngàn tên chỉ dừng lại ở mức cửu cấp sơ giai không tiến thêm được. Nhưng Đoạn Vân không cho phép họ kéo lùi thực lực của toàn bộ Ma thú đại quân của Gia tộc được! Do đó, Đoạn Vân lại dùng một chính sách riêng cho họ! Uy áp, ầu ẩu, hành hạ, cơ hồ không có gì không sử dụng! Nếu vẫn chưa hóa hình, lại cho người thêm một chút thuốc nữa, thế nào cũng phải hóa hình cho lão tử! Kết quả là, những Ma thú trong Gia tộc lần lượt có thể hóa hình, trở thành cửu cấp trung giai trở lên. Hơn nữa, những Ma thú này đều có thể nội liễm thực lực! Nhưng đúng ra mà nói, Ma lực nội liễm cũng không có nhiều tác dụng lắm. Dù sao chỉ cần là cao thủ, liếc mắt là đó có thể thấy được thân phận thực sự của Ma thú! Hơn nữa khi họ có thể hóa nhân hình, người khác cũng có thể đại khái phỏng chừng được thực lực của họ.

Tóm lại, thủ hạ của Đoạn Vân bây giờ bao gồm Bách thú Sư đoàn của Phi Tử có một vạn hai ngàn Ma thú đã hóa hình, còn Đạt Nhĩ huynh đệ có Sư đoàn mãnh thú một vạn năm ngàn thủ hạ, thủ hạ của Ngưu Ma Vương cũng có bảy trăm lính trong Thiết ngư Doanh! Phi thú của Tiểu Phi Hiệp có hơn một ngàn con. Bây giờ, tất cả bọn chúng đều có thể hóa hình. Cái gì gọi là thực lực, đây chính là thực lực đó! Người ngấm lại mà xem, gần ba vạn Ma thú kia hóa nhân hình là khái niệm gì? Ta nghĩ cho dù là Thần, cũng không nhất định có thực lực như vậy. Nhưng, tên biến thái Đoạn Vân này lại có. Hơn nữa thực lực còn liên tục tăng trưởng với tốc độ kinh người.

Sau khi xử lý hết mọi sự tình ở A Nhĩ Ti Tư vào buổi sáng, buổi chiều ấy Đoạn Vân thông qua Truyền tống trận chạy tới Thần Long đảo! Nếu muốn hoàn toàn chinh phục Hải giới, phải dựa vào đám Thần Long trời sinh là Hoàng đế của Hải giới này!

Khi tới Thần Long đảo, Âu Đặc Tư báo cáo cho Đoạn Vân về tình hình ở Thần Long đảo.

- Chủ nhân, qua vài ngày phát triển, Hải thú ở Thần Long đảo một lần nữa tăng lên rất nhiều! Hiện bây giờ, ở Trung Hoa Thần Long bộ tộc đã có năm mươi vạn Hải thú cấp bảy, hai vạn Hải thú cấp tám, gần một ngàn Hải thú cấp chín, sáu mươi đầu Thần cấp Hải thú Phi Hành Thần Long, còn có bốn đầu Phi Hành Thần Long Hải quy (rùa biển) cấp mười một, cả một gia đình Hải quy gồm mười khẩu thì có sáu tiểu Hải quy có thực lực Thần cấp! - Âu Đặc Tư trả lời cung kính.

Đoạn Vân khẽ gật đầu hài lòng, nói:

- Tốt, xem ra các người đều đã nỗ lực không ít nhỉ? Nhưng ta đoán chừng chắc cũng không thể thu phục thêm nhiều Hải thú nữa đâu! Nếu muốn, thì phải tìm tới phạm vi thế lực của Đông Hải và Bắc Hải rồi!

- Đúng vậy, nếu chúng ta muốn tiếp tục xâm nhập, chắc chắn đụng đến thế lực biển sâu! Phải biết rằng ở biển sâu đều là những phạm vi thuộc quyền khống chế của các thế lực khác nhau của Hải Tộc, nếu chúng

ta muốn tiến vào đây rất có thể sẽ dẫn phát chiến tranh. Hơn nữa là đại chiến Hải giới! Nhưng những vùng duyên hải ở đại lục, vẫn còn rất nhiều không gian phát triển như trước. - Âu Đặc Tư trả lời.

Ngẫm nghĩ một lát, Đoạn Vân nói:

- Lần này, ta có thể cho mười vạn Hải thú cấp bảy đạt tới cấp tám, có thể cho một vạn cấp tám Hải thú đạt tới cấp chín. Về phần những con cấp chín, ta cũng có thể toàn bộ chiếu cố hết! Người an bài một chút cho ta! Người chọn ra mười vạn Hải thú cấp bảy, những con nào vừa trung thành với Gia tộc vừa có thực lực rất mạnh! Từ trong hai vạn Hải thú cấp tám, chọn ra một vạn Hải thú cấp tám. Về phần cửu cấp thì không cần chọn lựa nữa. Ta sẽ an bài cho họ. Rốt cuộc bao nhiêu người trong số họ đạt tới Thần thú thì phải trông vào tạo hóa ban cho họ những gì!

Nghe Đoạn Vân nói thế, Âu Đặc Tư rõ ràng hơi bất ngờ. Nếu như Đoạn Vân không đùa, thì thực lực của Thần Long đảo sẽ được đề cao đến bao nhiêu đây! Xem ra, chủ nhân không hổ là chủ nhân, Thần cũng kém chủ nhân nửa phần!

Kết quả là, dưới sự an bài của Âu Đặc Tư, mười vạn Hải thú cấp bảy hậu giai chia nhau mười thùng Thủy hệ Tủy Tủy Thủy, lần lượt trở thành cấp tám, thực lực đại khái dừng lại ở cấp tám trung giai! Âu Đặc Tư cũng lựa ra một vạn Hải thú trong số Hải thú cấp tám, một vạn Hải thú này sau khi phục dụng Đoạn Vân một vạn viên Thủy hệ Tủy Tủy Đan, lần lượt trở thành Thánh cấp hết. Còn gần một ngàn cửu cấp Hải thú, dưới một ngàn viên Thủy Linh Đan đặc chế riêng cho Hải thú của Đoạn Vân, có năm trăm Hải thú đạt tới Thần cấp, nhưng phần lớn đều chỉ là Thần cấp sơ giai; còn vài con chỉ mới đạt tới hậu giai hoặc là đỉnh giai. Hơn nữa, đợi sau khi toàn bộ được hiệu Thủy Linh Đan được hấp thu, thực lực của họ sẽ có thể tăng lên hơn nhiều. Về phần sáu mươi Thần thú Hải tộc Phi Hành Thần Long, dưới chính sách một thú hai viên Thủy Linh Đan, trở thành Thần cấp hậu giai hoặc là đỉnh giai!

Vốn trong đám Hải tộc có hai trăm Cự mãng hoặc Hải xà! Nhưng vì Đoạn Vân lần này không luyện chế Thần Long đan, do đó họ không thể tiến hóa thành Thần Long! Nhưng trải qua sự tẩy căn phiệt tủy của Thủy Linh Đan, thực lực của họ đều được tăng lên không ít. Trong số hai trăm con rắn lần này có tám mươi con dừng lại ở mức cửu cấp trung gia, hậu giai. Còn lại một trăm hai mươi con lên tới Thần cấp sơ giai! Đến lúc đó, chỉ cần Đoạn Vân luyện chế thêm vài viên Thần Long đan sẽ giúp cho họ tiến hóa thành Thần Long, thực lực của họ có thể sẽ tăng lên đến mức kinh khủng nhất!

Đương nhiên rồi, Hải thú bình thường đã được cung cấp được hoàn, Thần Long tự nhiên càng không thể ít hơn được! Bảy mươi tám mươi con Thần Long hậu giai hoặc đỉnh giai, dưới chính sách mỗi Rồng hai viên đặc cấp Tủy Tủy Đan, thì nhau trở thành Thần Long cấp mười một sơ giai; về phần sáu mươi con còn lại thì trở thành Thần Long có thực lực chỉ kém Thần cấp một chút, dưới tác dụng của hai viên đặc cấp Tủy Tủy Đan, lần lượt trở thành Thần cấp hậu giai hoặc Thần cấp đỉnh giai! Đoạn Vân cho rằng, thực lực như vậy mới có thể đối kháng cứng chọi cứng với thực lực Bắc Hải cường hãn! Phải biết rằng, đối đầu được với lực lượng cấp mười một của Bắc Hải là rất khó. Nhưng có đám cao thủ Thần Long này, Bắc Hải cũng sẽ không dám xem nhẹ được! Phải biết rằng, một Thần Long Thần cấp đỉnh giai tuyệt đối có thể áp chế một con Hải thú bình thường cấp mười một sơ giai!

Về phần mười đại Thần Long, thực lực của họ nửa tháng trước đã là cấp mười một hậu giai rồi. Hơn nữa sau khi đối kháng với Long Thần, mỗi người đều phục dụng thêm hai viên siêu Tủy Tủy Đan. Mặc dù như vậy, Đoạn Vân vẫn còn cấp thêm cho họ mỗi Rồng một viên đặc cấp Tủy Tủy Đan, để thực lực của họ lần lượt đạt tới cấp mười một đỉnh giai. Phỏng chừng không bao lâu nữa, tên Đoạn Vân biến thái này sẽ biến họ thành cấp mười hai hết!

Nói cách khác, Đoạn Vân bế quan hai mươi ngày, thực lực của Thần Long đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất! Thoáng cái, bộ tộc Thần Long đã có năm trăm Hải giới Thần thú Thần cấp sơ giai hoặc trung giai, có một trăm hai mươi chung đoạn Hải tộc Thần cấp hậu giai hoặc đỉnh giai. Hơn nữa, còn có bảy mươi sáu con Thần Long cấp mười một. Thực lực như vậy, cho dù Thần thú có ít hơn một chút so với Bắc Hải Hải Hoàng bộ tộc, nhưng thực lực lại vị tất kém hơn bao nhiêu. Tối đa cũng là tương đương. Nhưng chớ quên, Đoạn Vân là một tên siêu biến thái, nếu hắn bị thế lực nào đó kích thích, quay trở lại bế quan mười bữa nửa tháng nữa là có thể tạo thêm những thực lực mới mạnh hơn nữa! Và thêm nữa, thực lực như vậy nếu so với Đông Hải Sa Ngư hoàng và Tây Hải Tám Kì đại xà đã mạnh hơn khá nhiều rồi! Nói cách khác, tốc độ khuếch trương của Thần Long bộ tộc xem ra còn có thể tăng thêm nữa !

Để thống lĩnh đám Hải thú này, Đoạn Vân sắp xếp mười một vạn Hải thú cấp tám thành Trung Hoa Thần Long Hải thú Quân đoàn, gọi tắt là Trung Hải Quân đoàn. Một vạn cửu cấp Hải thú được sắp xếp thành một Sư đoàn, phiên hào gọi là Trung Hoa Hải Long Sư đoàn! Năm trăm Thần thú sắp xếp thành một Hải Long Vệ đội. Về phần những con có thực lực cường hãn, toàn bộ được trở thành trọng điểm bồi dưỡng luôn luôn để trở thành vũ lực chung đoàn sau này! Quân sự hóa mọi việc quản lý, nhờ đó có thể làm đám võ sĩ Hải Tộc mau chóng phát triển thành quân đội ở Hải giới, cũng gọi là Hải quân!

Sau khi làm xong những việc này, Âu Đặc Tư cũng bị chủ nhân Đoạn Vân làm cho hơi choáng! Thực lực lớn mạnh nhanh như vậy, lại phát triển chỉ trong một thời gian rất ngắn! Phải biết rằng, vô luận là Hải thú hay Ma thú, muốn đề cao một giai, có thể phải cần hao phí rất nhiều năm, thậm chí hơn mười năm, hơn nữa là trong khi Ma thú còn đang phát triển. Đến khi Ma thú đã trưởng thành, thực lực của họ sẽ tăng chậm hơn rất nhiều, thậm chí có thể cả đời cũng không thể có đột phá.

Do đó, dưới năng lực kì lạ của Đoạn Vân, vô luận là Hải thú hay Ma thú đều thực tâm thần phục Đoạn Vân. Không chỉ Đoạn Vân làm họ tăng thực lực, mà ở một nơi sát nhân phóng hỏa như thế này, làm cả một thế lực cường đại thần phục mới là một loại lựa chọn sáng suốt. Hơn nữa, Đoạn Vân còn có bản lãnh thần kỳ chống lại được cả với Tử thần. Điều này không chỉ làm cho thủ hạ của Đoạn Vân có thể có được chỗ dựa rất tốt, mà mức độ tử vong cũng rất nhỏ.

Trong nội đường Thần Long đảo, Đoạn Vân hỏi Âu Đặc Tư:

- Âu Đặc Tư, gần đây bộ tộc Bắc Hải có phản ứng gì không? Tứ đại Hải Vương và mỹ nữ Nhân Ngư Công chúa đều tự nhiên biến mất, nhất định họ không có khả năng không có lấy nửa điểm phản ứng!

Âu Đặc Tư trả lời:

- Chủ nhân, từ sau khi Hải Tộc Hải Vương bị chúng ta bắt, Bắc Hải bộ tộc phái ra không ít thám tử Hải Tộc đi tới đại lục điều tra. Còn Thần Long bộ tộc chúng ta có thể cũng khiến cho họ chú ý! Dù sao một thế lực cường đại ở sát nách, chỉ trong một thời gian rất ngắn đã quật khởi, Bắc Hải và Đông Hải không thể không để ý! Còn nữa, Đông Hải và Bắc Hải gần đây kết giao thường xuyên, theo tin tức chúng ta thu được, họ muốn hợp lực xâm lấn Đông đại lục!

- Không thể nào? Họ muốn xâm lấn đại lục sao? Khó có khả năng này! Những con có thực lực cấp chín trở lên có thể thoát ly môi trường nước dù sao cũng không nhiều lắm, hơn nữa họ cũng không có khả năng đột nhiên đề ra cái ý nghĩ xâm lấn đại lục này! - Đoạn Vân lắc đầu nói.

- Chủ nhân, theo tin của chúng ta thu được, hai thế lực lớn Đông Hải và Bắc Hải mấy ngàn năm trước đã cấu kết cùng nhau. Để xâm lấn đại lục, họ cũng có không ít chuẩn bị! Hơn nữa, nghe nói họ có thể đã tìm được một phương pháp có thể làm cho Hải thú rời khỏi nước! - Âu Đặc Tư nói tiếp.

Cúi đầu suy tư một hồi, Đoạn Vân nói:

- Nếu họ thật sự tìm được phương pháp có thể làm cho Hải thú thoát ly khỏi nước, vậy thì kế hoạch xâm lấn đại lục của họ có thể đúng là thật rồi! Nhưng, ta không rõ, Hải Tộc của họ sao lại tự nhiên xâm lấn đại lục nhỉ? Ta là người đứng đầu đại lục đang muốn xâm lấn họ, họ ngược lại, từ nhiều năm trước đã có kế hoạch xâm lấn chúng ta rồi! Nhưng xâm lấn cũng tốt! Như vậy, bộ tộc Thần Long có thể lừa họ vào đại lục rồi thừa cơ chiếm lĩnh Hải giới! Ừm, tốt đấy! Đánh nhau cũng tốt! Ta đang buồn vì không có đối thủ luyện binh đây! Như vậy phạm vi thế lực của Thần Long đảo chúng ta hiện này đang ở ven bờ duyên hải đại lục, quả là có ưu thế trong việc thăm dò tình hình Hải Tộc. Người phải chú ý đến những động thái của Hải Tộc nhiều hơn! Tốt lắm, ta về trước đây, tập trung luyện tập tốt cho bộ đội nhé. Nhớ kỹ, dựa theo phương pháp luyện binh của Ma thú Gia tộc và Sư đoàn Nanh Sói, nhất định phải đào tạo ra một quân đội chính qui ở Hải giới đó!

- Rõ! Thưa chủ nhân!

Âu Đặc Tư trả lời cung kính rồi lưu luyện tiễn Đoạn Vân rời đi.

236. Chương 236. Thần Bí Nam Hải Ngập Khổng Phổ

Khi về tới Á Cương, Đoạn Vân lập tức bảo đưa Nhân Ngư Công chúa Ngải Vi Nhi tới. Toàn bộ một thân thực lực của Ngải Vi Nhi lúc này bị Đoạn Vân phong ấn cả. Nói cách khác, vốn ra nàng là cấp mười một, bằng vào thân thể cấp mười một của nàng như vậy, tối đa cũng chỉ có sức chống lại võ sĩ cấp năm cấp sáu thôi. Hơn nữa, cô Nhân Ngư này hiển nhiên là một Ma pháp sư. Cũng vì thế, mặc dù Ngải Vi Nhi là tù binh của Đoạn Vân, nhưng Đoạn Vân không hề hạn chế tự do của nàng, chỉ cần không đi khỏi Á Cương thành, nàng có thể tùy ý hoạt động khắp nơi! Trong khoảng thời gian này, Ngải Vi Nhi ở chung với Liên Na, Vân Vân, và cả Hi Nhã nữa.

Nhìn Nhân Ngư Công chúa cong cong trán ngập địch ý với mình, Đoạn Vân cười nói:

- Tiểu thiếp thứ một ngàn sáu trăm bảy mươi tám của ta ơi, gần đây nàng có được khỏe không? Ừa, dường như có vẻ tiêu tụy không ít, nhưng nàng yên tâm, tướng công của nàng chỉ cần nhắc tay một cái là đẹp lại ngay ấy mà !

- Ai là tiểu thiếp ngươi, ngươi nói chuyện gì mà bại hoại thế?

Ngải Vi Nhi có vẻ tức giận gào lên ngắt lời Đoạn Vân, một lát sau, nàng lại giảm bớt âm lượng nói thầm thì:

- Hơn nữa, ngươi đã có nhiều lão bà như vậy rồi mà? Trong thời gian vừa qua ta đã dò xét và phát hiện được ngươi có cả quan hệ với cả mấy người bạn Liên Na nữa!

Đoạn Vân cười cười, nói:

- Nàng nói sai rồi! Đàn bà của ta phân bố khắp các nơi trên đại lục! Về phần rốt cuộc có bao nhiêu người, đây là một thứ thuộc loại bí mật quân sự! Liên Na và Vân Vân là thị nữ của ta. Về phần Hi Nhã, trước mắt chưa có quan hệ gì với ta. Nhưng ta nghĩ, chẳng mấy chốc sẽ có thôi!

Nói xong Đoạn Vân nhìn Hi Nhã đang đứng cạnh Liên Na, đá lông nheo, dùng một loại ánh mắt rất đậm đàng đưa tình chọc ghẹo nàng, làm cho mặt Hi Nhã ửng hồng lên, trong lòng bị câu "chẳng mấy chốc sẽ có" của Đoạn Vân khiến cho tim đập thành thịch.

- Sắc lang, vừa thấy là biết không phải là người tốt rồi! - Nhân Ngư vẻ mặt hờn giận nói.

Lúc này Đoạn Vân cũng không trêu chọc nữa, hần chính sắc hỏi:

- Ngải Vi Nhi, ta muốn biết Bắc Hải bộ tộc các ngươi có phải đang muốn xâm lấn đại lục không?

Nghe Đoạn Vân nói thế, Ngải Vi Nhi chợt giật mình biến sắc, nhưng chỉ chợt thoáng qua thôi. Chẳng mấy chốc Ngải Vi Nhi đã lập tức khôi phục lại như thường, nói ráo hoảng:

- Chưa! Hải Tộc chúng ta muốn xâm lấn đại lục để làm gì chứ?

Mặc dù ánh mắt của Ngải Vi Nhi chỉ thoáng xuất hiện chút dị động, nhưng Đoạn Vân vốn có thần thức rất cường đại làm gì mà không phát hiện ra biến hóa của Nhân Ngư này chứ. Xem ra, sự tình Hải Tộc muốn xâm lấn cũng không phải là chuyện không có lửa mà có khói!

Cười cười, Đoạn Vân nói tiếp:

- Phải không? Không thật hả? Làm sao ta nghe nói là Bắc Hải Nhân Ngư bộ tộc các ngươi cùng Đông Hải Sa Ngư Hoàng đã đạt thành hiệp nghị, hơn nữa các ngươi từ nhiều năm trước đã lập kế hoạch muốn xâm lấn đại lục rồi! Chẳng lẽ Nhân Ngư Công chúa ngươi không hề nghe nói về việc này sao?

Nghe Đoạn Vân nói, Ngải Vi Nhi cuối cùng không giấu được vẻ giật mình. Chỉ một lát sau, vẻ khiếp sợ đã xuất hiện trên mặt nàng. Nhưng nàng vẫn ra vẻ trấn định như trước, nói:

- Ta nói không có là không có, Hải Tộc chúng ta căn bản là không ra khỏi biển được, chúng ta làm sao có thể xâm lấn đại lục cho được chứ?

Đoạn Vân có vẻ trêu chọc nói:

- Nếu các người tìm được một phương pháp có thể làm cho Hải thú các người bình thường có thể thoát khỏi biển, vậy người nói xem các người có thể sẽ xâm lấn không? Mặc dù ta không biết các người làm cách nào để đám Hải thú có thể rời biển, nhưng Đoạn Vân cũng tự nhận có năng lực này!

Nghe Đoạn Vân nói thế, Ngải Vi Nhi rút cuộc không che dấu được vẻ khiếp sợ của mình:

- Người rút cuộc là ai? Người làm sao có thể hiểu rõ Hải Tộc chúng ta như thế? Đối với những chủng tộc sống trên đại lục thì đại dương là một thứ cực kỳ thần bí. Cho dù cả những Hải thú Hải Tộc bình thường cũng không có khả năng biết những thế lực lớn ở biển sâu, còn người rõ ràng chỉ là tên nhân loại bình thường mà thôi. Hơn nữa kế hoạch xâm lấn đại lục này trước nay đều liệt vào loại cực kỳ bí mật, tất cả mọi việc đều đang âm thầm chuẩn bị. Đến cả những Hải Tộc bình thường ở biển sâu cũng không biết được kế hoạch ngầm này! Thế mà người nói người có thể tìm ra phương pháp cho Hải thú thoát ly biển, ta xem ra rất hoài nghi!

- Về phần ta là ai, ta nghĩ người cũng đã biết sơ sơ rồi! Theo người nói, bây giờ cả đại lục Mộng Đa Lợi Á cơ bản xem như của Đoạn Vân ta rồi! Nhưng vẫn còn ba thế lực lớn của Hải Tộc các người, thật ra ta phải cải chính một chút, bốn thế lực lớn của Hải Tộc mới phải!

Ngải Vi Nhi nói về nghiêm túc:

- Ý người nói về thế lực Nam Hải sao? Nhưng ta cũng cải chính lại, Nam Hải bình thường không được xem là đứng cùng hàng ngũ với Hải Tộc. Ở Hải giới chúng ta, Nam Hải là một thế lực tà ác rất dã man! Nếu không vì họ bị hạn chế về số lượng, ta nghĩ dân chúng Hải Tộc chúng ta cũng đã bị họ ăn mòn hết rồi! Cơ hồ mỗi một năm đã ăn mất của chúng ta trên trăm vạn Hải Tộc!

Nghe Ngải Vi Nhi nói thế, Đoạn Vân hỏi lại về nghi hoặc:

- Tà ác? Bình thường chỉ có những người cường đại mới xứng với hai chữ này thôi! Chẳng lẽ Thủy hệ Bạch hùng và Băng hệ Slime rất cường đại sao?

Ngải Vi Nhi có chút kích động:

- Nếu họ không cường đại, vậy thì cả Hải giới coi như không có ai là cường đại cả! Thủy hệ Bạch hùng, vừa sinh ra đã là cửu cấp Hải thú, sau khi trưởng thành sẽ là cấp mười một; Băng hệ Slime, là một loại Ma thú linh cấp, họ có thể không đếm xỉa gì đến uy áp. Hơn nữa, họ có một loại năng lực rất thần kỳ: Thôn phệ! Họ có thể thôn phệ linh hồn của vài Ma thú cường đại, rồi từ đó làm cho mình không ngừng cường đại hơn! Ví dụ, nếu như một con Hải thú cấp mười bị nó thôn phệ, nó có thể từ cửu cấp trở thành Thần cấp Hải thú!

Nghe thế, Đoạn Vân giật nảy cả người! Mẹ ơi, Thủy hệ Bạch hùng vừa sinh ra đã là cửu cấp, trưởng thành sẽ là cấp mười một. Nếu tiếp tục tu luyện thêm nữa, vậy có ngày sẽ bay trên trời rồi còn gì? Mẹ kiếp, quả là làm cho người ta nhức óc văng đầu! Như vậy không phải còn kinh khủng hơn cả Thần Long không chứ?

Ngẫm nghĩ một lát, Đoạn Vân hỏi:

- Ta nghĩ số lượng của họ hẳn sẽ không nhiều lắm?

Ngải Vi Nhi trả lời:

- Không nhiều lắm ư? Ta nói cho người biết, số lượng Thủy hệ Bạch hùng bây giờ đã quá một vạn rồi! Về phần Băng hệ Slime, số lượng của họ phải tới trên một ức!

Nghe thế, Đoạn Vân hít một hơi thật sâu, rồi cau mày hỏi:

- Chẳng lẽ họ không có nhược điểm hoặc tử địch thiên định gì sao?

- Có! Thủy hệ Bạch hùng có tiến độ tu luyện rất chậm, cơ bản phải tu hành rất lâu mới thành công! Hơn nữa, trí tuệ của họ lại có hạn! Băng hệ Slime chỉ có thể thôn phệ Thủy hệ hoặc là những vật có liên quan tới Thủy hệ, cụ thể là Hải thú Băng hệ. - Ngải Vi Nhi trả lời.

- Vốn Slime chỉ có thể thôn phệ những Hải thú đã chết mà linh hồn chưa kịp tiêu tán, do đó thực lực của họ còn rất yếu! Nhưng, năm ngàn năm trước, hai thế lực lớn là Thủy hệ Bạch hùng và Băng hệ Slime cấu kết với nhau! À, phải nói là Thủy hệ Bạch hùng bộ tộc bị Slime thu phục! Vì vậy, Băng hệ Bạch hùng cường đại thâm sát đại lượng Hải thú, thân thể thì làm thức ăn cho mình, còn linh hồn Hải thú thì để Slime tùy

ý thôn phệ! Do đó, thực lực Nam Hải bộ tộc cường đại lên rất nhanh chóng, từ đó có đà tiếp tục tầm thực (ăn mòn) điên cuồng những Hải thú ở hải dương! Còn hai ngàn năm trước, Nam Hải bộ tộc tổ chức một cuộc xâm lược qui mô lớn vào tam đại Hải Tộc. Bạch hùng đại quân làm tiên phong, tàn sát vô số Hải Tộc. Bọn Slime đi sau thôn phệ linh hồn Hải Tộc. Cứ thế này mà tiếp tục, họ quả thực càng đánh lại càng cường đại! Sau này, chúng ta đã tìm đến tận sào huyệt của họ ở Nam Hải, đồ lục sạch mấy ngàn vạn Slime cấp thấp, do đó chúng mới không thể không rút lui! - Ngải Vi Nhi nói về rất đau khổ.

- Phối hợp như vậy quả thật là không hề có chút sơ hở nào! Bạch hùng bộ tộc cường đại tàn sát địch nhân, rồi dùng linh hồn địch nhân nuôi dưỡng làm lớn mạnh đội ngũ Slime! Cách làm này quả là kinh người! Chà, ta nguyên là tướng ta đã biến thái lắm rồi, thật không ngờ chúng còn kinh khủng hơn cả ta, lại còn có năng lực thần kỳ như thế nữa chứ! Bằng hệ Bạch hùng hả? Được lắm, xem ra đó là một thể lực cần phải thu phục! Ừm, tốt! - Đoạn Vân gật gù nói.

- Người lại muốn thu phục cái đám Bạch hùng dã man đó sao? Thật đúng là không biết trời cao đất rộng! Nên biết rằng, họ có lực lượng mấy ngàn tên cấp mười một đó. Hơn nữa, họ còn có cả lực lượng cấp mười hai nữa đó. Nghe nói, Bạch Hùng Hoàng là cấp mười ba đó, dưới cờ của hắn còn có mười Bạch hùng Đại tướng, đều là cấp mười hai cả. Chúng tộc cường đại như vậy, làm sao người có thể chiến thắng được chứ? Hơn nữa, Bạch hùng chính là thiên địch của Ngư tộc chúng ta! Chúng nó trời sinh thích ăn các loại cá biển. Đến cả cá mập cường đại, võ sĩ kinh ngư to lớn, chỉ cần là các loại cá trong Hải Tộc, tất cả đều là thức ăn cho chúng! - Ngải Vi Nhi nói mà cả người đều run rẩy.

Nghe thế, Đoạn Vân cười khà khà nói:

- A a, bộ tộc Nhân Ngư các người không phải rất đáng thương sao? Ừm, tốt, chỉ cần thu phục họ xong, sau đó dùng họ tới đối phó Nhân Ngư bộ tộc các người, ha ha ha, ta xem các người làm sao dám kiêu ngạo trước mặt ta đây!

- Người...!

Ngải Vi Nhi vừa nghe Đoạn Vân nói thế, giận đến đỏ mặt tía tai!

Đoạn Vân cười cười, nói :

- Kỳ thật, cho dù hai thể lực kinh khủng ở Nam Hải không đi tìm các người gây phiền toái, các người cũng chẳng an lành được bao lâu nữa đâu! Bởi vì, ta cũng muốn chiếm lĩnh Hải giới, hơn nữa là toàn bộ cả Hải giới cơ!

- Hừ! Người một tên nhân loại đến cả biển rộng cũng không thể vào được, người làm sao chiếm lĩnh được Hải giới chứ? Hơn nữa, cho dù người có thể làm cho đám thủ hạ của người hít thở trong hải vực, nhưng thực lực họ ở biển chắc chắn sẽ bị ảnh hưởng! Huống chi, cho dù ở trên đại lục, mấy tên thủ hạ của người cũng tuyệt đối kém xa Bắc Hải bộ tộc bọn chúng! Người cũng nên nghĩ kỹ lại mà bảo vệ cái mạng nhỏ của mình đi! Hoàng gia gia của ta khẳng định sẽ tìm đến nơi này! Đến lúc đó, người sẽ trở thành nô lệ của ta!

Ngải Vi Nhi nói có chút khinh bỉ. Theo nàng thấy, nam nhân trước mắt này thật sự không biết trời cao đất rộng là gì, lại còn mơ đến việc xâm lấn Hải giới nữa! Phải biết rằng, Hải giới không đến xâm lấn đại lục là đã tốt lắm rồi!

- Biến thành nô lệ của người? Chẳng lẽ người không nỡ giết ta sao? Ừm, tốt, xem ra đẹp trai tuấn tú cũng là một loại vốn liếng tốt để bảo vệ tánh mạng! Ha ha! - Đoạn Vân cười to nói.

- Người? Làm sao ta có thể coi trọng một tên xấu xa bại hoại như người chứ? Ta ta chỉ muốn từ từ hành hạ người thôi!

Nhân Ngư mỹ nữ Ngải Vi Nhi vừa thẹn vừa giận, vì sao mình lại không hề có sát ý với tên Đoạn Vân bại hoại này nhỉ? Nàng tự an ủi mình, chắc mình muốn hành hạ hắn mới có ý nghĩ như vậy thôi!

Đoạn Vân cười nói:

- Ta đâu nói là người coi trọng ta đâu, đó là người không đánh tự khai thôi! Nhưng, lần này ta tìm người tới, chủ yếu là muốn nhờ người dẫn dụ Hoàng gia gia của người tới đây. Như vậy, đám cá sống mới có thể tất cả biến thành cá chết! Về phần các người có vào hay không vào được đại lục, ta nghĩ cũng không phải

là vấn đề quan trọng nữa! Cả đại lục bây giờ đều là thế lực của ta, nếu các người tới thì chúng ta coi như một lần diễn tập quân sự để chuẩn bị sẵn sàng nghênh chiến khi Ma Tộc xâm lược mà thôi!

237. Chương 237. Hải Tộc Chung Đoàn Tề Tương Tự

Nghe Đoàn Vân nói thế, Nhân Ngư Công chúa Ngải Vi Nhi nhất thời bị Đoàn Vân làm cho hoàn toàn mất phương hướng! Vốn nàng cho rằng, Đoàn Vân nhất định sẽ phải đem giấu nàng thật kỹ, tuyệt đối sẽ không để cho Hải Tộc phát hiện ra sự tồn tại của nàng ! Nhưng, chiếu theo những gì Đoàn Vân nói, nàng có cảm giác nam nhân trước mắt này dường như không phải đang nói giỡn, mà hình như hẳn đúng là có thực lực này.

- Người muốn dẫn dụ Hoàng gia gia ta tới nơi này để đối phó với người hả? Người rốt cuộc muốn gì? - Ngải Vi Nhi hỏi vẻ khó hiểu.

Đoàn Vân dăm dăng nhìn vốc người bốc lửa, da thịt mềm mại mát rượi như nước của Nhân Ngư Ngải Vi Nhi, cười nói:

- Lầm rồi, là dụ hẳn tới đây để chúng ta đối phó với hẳn! Thực lực Hải Hoàng Ba Nhĩ Hi Đặc chắc là rất mạnh, nhưng khi có Đoàn Vân ta ở đây, ngoại trừ thực lực ra, còn có một số lượng đông đảo thủ hạ của ta nữa! Chúng ta nhất định sẽ quần ẩu như đã làm với Long Thần Tật Tây Cách Nhĩ, đánh cho Ba Nhĩ Hi Đặc thành một mớ bèo nhèo bầm dập! Ồ, nói cách khác là giống như Tật Tây Cách Nhĩ vậy đó, cả thân thể sẽ bị lột ra từng miếng khối một!

- Người không thể đối xử với Hoàng gia gia của ta như vậy được!

Nghe Đoàn Vân nói thế, Ngải Vi Nhi có vẻ hơi nóng nảy! Nàng có dự cảm, nam nhân lúc nào cũng mang theo nụ cười xấu xa trước mắt thật sự có thực lực này, và nhất định hẳn sẽ làm như vậy!

Đoàn Vân cười nói:

- Nếu ta không nhân cơ hội này làm suy giảm bớt thực lực của các người, sau này ta làm sao chiếm lĩnh được Hải giới chứ? Chà, kỳ thật, chỉ cần Hoàng gia gia của người đem người gả cho ta, ta đây đương nhiên sẽ là con rể của Bắc Hải, như vậy chúng ta sẽ là người một nhà, cũng không cần phải người đánh ta, ta đánh người nữa!

- Vậy ta đây gả cho người... được chưa?

Nghe Đoàn Vân nói thế, Ngải Vi Nhi bất ngờ bật thốt ra vài từ này!

- Ừm, tốt!

Đoàn Vân nghe Ngải Vi Nhi nói thế, hứng thú nhìn nhìn Nhân Ngư gợi cảm trước mắt, khẽ gật đầu rất hài lòng!

- Ta ta !

Còn lúc này, Ngải Vi Nhi hận không tìm ra được một cái hố để chui vào, mình làm sao đột nhiên lại phun ra một câu như vậy chứ? Mắc cỡ chết người đi mất!

Thấy vẻ mặt ngượng ngùng của Ngải Vi Nhi, tên háo sắc Đoàn Vân này chỉ lo nhìn cho no mắt! Hắn cười đểu nói:

- Ha ha, tiểu nữ, đây là nàng chính miệng nói đó nha, ta không hề ép nàng đâu đó! Ta sẽ nhớ kỹ những lời này đó. Nhưng ta muốn nói cho rõ, cho dù nàng có gả cho ta, ta vẫn muốn chiếm lĩnh Hải giới như thường. Chỉ có điều ta sẽ tận lực dùng một phương thức văn minh hơn một chút mà thôi! Ừm, nếu có thể dùng phương pháp hòa bình là tốt nhất đấy!

Ngải Vi Nhi cắn răng lấy hết dũng khí e lệ nói:

- Gả cho người thì gả cho người! Dù sao sớm muộn đời này ta cũng phải gả chồng thôi, gả cho ai thì cũng là gả cả!

Đoạn Vân cười cười, đang muốn nói chuyện, thì Diệp Cô Thành bỗng lắc mình xuất hiện trong phòng. Hấn nói có việc khẩn cấp:

- Thiếu gia, lần này có chuyện lớn rồi!

- Làm sao vậy? - Đoạn Vân thu hồi nụ cười hỏi lại.

- Lần này Hải Hoàng tự mình đến rồi! Bây giờ đoàn người của họ đã sắp tới Thần Long đảo rồi! - Diệp Cô Thành nói có chút khẩn cấp.

- Từ từ, người nói đoàn người bọn chúng? Rốt cuộc có bao nhiêu tên? - Đoạn Vân nghi hoặc hỏi lại.

- Thiếu gia, lần này hình như là hai đại Hải Tộc cao thủ! Họ còn có năm tên cấp mười hai và trên một trăm tên Hải Tộc võ sĩ cấp mười một. - Diệp Cô Thành trả lời.

Nghe thế, Đoạn Vân ngẫm nghĩ một lát, nói:

- Người ý muốn nói là họ có năm tên cấp mười hai sao? Bắc Hải bộ tộc làm sao có thể có tới năm tên cấp mười hai nhỉ? Chẳng lẽ là Đông Hải cũng tham gia vào đây?

- Chắc đúng vậy, trong năm cao thủ cấp mười hai, có một tên gia hỏa có năng lượng cùng cấp bậc với Long Thần Tật Tây Cách Nhĩ, phỏng chừng chính là tên Sa Ngư Hoàng Ba Lạp Cương ở Đông Hải đó! Về phần bốn tên khác, có một tên cấp mười hai hậu giai, có một tên cấp mười hai trung giai, hai tên còn lại là sơ giai! - Diệp Cô Thành trả lời.

Đoạn Vân nhíu nhíu mày, lắc đầu rồi nói:

- Mẹ kiếp, phỏng chừng cả đám này đã là một nửa chung đoạn của hai đại Hải Tộc rồi!

Còn lúc này, Âu Đặc Tư truyền tin tức cho Đoạn Vân:

- Chủ nhân, chung đoạn của hai đại Hải Tộc vừa tụ tập với nhau một giờ đại lục trước, bây giờ đột nhiên bay về phía chúng ta! Ta nghĩ mục tiêu của họ chính là Á Cương thành đó. Dựa theo lộ tuyến của họ bây giờ, họ sẽ trực tiếp lướt qua Tác Bất Đồ đảo, rồi đánh thẳng vào Á Cương thành!

Ngẫm nghĩ một lát, Đoạn Vân dùng thần niệm ra lệnh:

- Âu Đặc Tư, người bảo toàn bộ lực lượng ở Thần Long đảo tạm thời che dấu hết đi! Cũng phải cố mà tránh xa họ. Giao chiến trên biển đối với chúng ta rất bất lợi! Còn nữa, sau khi chúng đi vòng qua các người, người cùng mười đại Thần Long thông qua Truyền tống trận lập tức tới Á Cương ngay nhé!

- Rồi!

- Đoạn Vân, bây giờ người còn dám nói mạnh miệng nữa không? Bắc Hải bộ tộc chúng ta đã liên kết với Đông Hải bộ tộc. Ta xem người làm sao còn có thể kiêu ngạo được nữa đây?

Ngải Vi Nhi nghe hai đại Hải Tộc đã liên kết với nhau cùng đối phó với tên bại hoại này, nhất thời vô cùng hưng phấn!

Đoạn Vân quay sang nài cười về tà ác, nói:

- Ta vốn là muốn dùng người để dẫn dụ Hải Hoàng Ba Nhĩ Hi Đặc. Thật không ngờ nhỉ, xem ra, không cần phải phiền toái như vậy! Liên Na, người chiếu cố Tiểu nương tử tương lai của ta nhé! Ta phải đi nghênh đón lão trượng tương lai của ta rồi!

Sau đó Đoạn Vân triệu tập một đám chung đoạn của Gia tộc, ngoài ra còn ra lệnh báo động toàn quân tăng cường đề phòng, tạm thời đình chỉ "Ma quỷ thức huấn luyện"!

Nhìn một đám thủ hạ chung đoạn trước mắt, Đoạn Vân khẽ gật đầu rất hài lòng! Bây giờ, thực lực những thủ hạ này đều rất mạnh. Một trăm tên Hải Tộc có lực lượng cấp mười một, chúng ta có thể dùng binh lính đánh hội đồng chúng! Dù sao đây cũng là địa bàn của chúng ta, chúng ta cũng không cần phải sợ hãi! Cấp mười hai hả? Toàn là bao cát, chúng ta dùng nó để luyện binh! Về phần cấp mười ba, hẳn chỉ là cấp mười ba ở ngoài biển thôi, nhưng khi lên bờ thì chắc chắn sẽ có chút ảnh hưởng.

Bây giờ, đám chung đoạn vũ lực cốt cán của Đoạn Vân đã cơ bản tập trung hết ở nơi này!

Diệp Cô Thành, cấp mười hai sơ giai, sắp đột phá tới trung giai, đầu khí đã cơ bản dịch hóa, hơn nữa đầu khí của hắn cũng đã tiếp cận chân khí tới sáu mươi phần trăm!

Năm đại Ma sủng, cấp mười hai sơ giai, dưới sự bồi dưỡng của đại lượng dược hoàn, xem ra hoàn toàn coi thường uy áp rồi!

Bảy đại Cuồng Chiến sĩ, cấp mười một trung giai, đều sắp đột phá tới cấp mười một hậu giai! Cuồng hóa xong có thực lực ở vào khoảng cấp mười hai trung giai.

Hai mươi Gia tộc siêu Thần thú, cấp mười một trung giai, vừa qua một thời gian huấn luyện kinh khủng, liên tục, đều đã cảm nhận được đột phá, sắp đột phá tới cấp mười một hậu giai!

Một trăm hai mươi Thú Nhân Gia tộc, đều là cấp mười một trung giai cả. Tương tự như với đám chung đoạn của hắn, cũng có xu thế muốn đột phá rồi.

Nghĩ đến cuộc đại chiến sắp tới, hơn nữa thực lực đám thủ hạ cũng sắp đột phá cả rồi, vì vậy Đoạn Vân lấy ra thuốc men của mình phân chia cho mọi người!

Lần này, Đoạn Vân muốn tận dụng cơ hội tốt này để làm cho chung đoạn lực lượng của mình một lần nữa bành trướng lên một chút! Một trăm hai mươi Thú Nhân Hộ vệ, Đoạn Vân cho chúng mỗi người hai viên đặc cấp Tủy Tủy Đan; về phần hai mươi siêu Thần thú, Đoạn Vân cho chúng mỗi thú hai viên đặc cấp Tủy Tủy Đan; bảy đại Cuồng Chiến sĩ, Đoạn Vân lần này không hề tiếc, trực tiếp cho họ một người hai viên siêu cấp Tủy Tủy Đan! Đây là lần đầu tiên họ phục dụng siêu cấp Tủy Tủy Đan, Đoạn Vân phỏng chừng có thể làm cho họ trực tiếp trở thành cấp mười hai! Cho dù không thể trở thành cấp mười hai, nhưng chắc chắn cũng phải đạt tới cấp mười một đỉnh giai!

Khi vừa cảm nhận được đám Hải Tộc đã lướt qua Tác Bất Đồ đảo, một đám Thần Long từ Thần Long đảo cũng thông qua Truyền tống trận chạy tới Á Cương thành!

Lần này tới đây, ngoại trừ Âu Đặc Tư, Ny Khả, Mạt Khắc, và mười đại Thần Long, còn có năm mươi Thần Long thực lực đạt tới cấp mười một sơ giai.

- Chủ nhân, lần này bởi vì chung đoạn của quân địch hơi nhiều, do đó ta đem thêm năm mươi Thần Long có thực lực cường hãn tới đây luôn!

Âu Đặc Tư cung kính nói với Đoạn Vân.

Đoạn Vân hài lòng nhìn năm mươi người trước mắt, nhìn qua đủ loại nam nữ khoảng hai mươi mấy tuổi, nói:

- Tốt! Phản ứng rất nhanh. Hải tộc vừa lướt qua Đắc Lí Lạp là các ngươi đã tới đây rồi. Ừm, mặc dù Hải Tộc bay không nhanh lắm, nhưng ta nghĩ, khoảng hai mươi phút nữa, họ sẽ tới đây đó! Uống thuốc vào trước đi! Mẹ kiếp, lần này thực lực chúng ta sẽ được đề cao bao nhiêu nữa đây! Ha ha!

Mười đại Thần Long tuy vừa dựa vào dược hiệu đạt tới cấp mười một đỉnh giai, nhưng lần này Đoạn Vân vẫn tiếp tục cho họ mỗi Rồng một viên siêu cấp Tủy Tủy Đan!

Âu Đặc Tư, Ny Khả, Mạt Khắc, cộng với năm đại Ma sủng, đã lâu chưa phục dụng thuốc men rồi! Họ đột phá tới cấp mười hai đều là dựa vào việc đánh nhau rất phi nhân tính. Do đó lần này, Đoạn Vân cho họ một vài thứ thuốc mới. Mỗi người một viên Thành Thần hoàn! Thành Thần hoàn dùng năng lượng trên thân thể Long Thần Tập Tây Cách Nhĩ làm dược liệu chính, rồi phối hợp với đại lượng những cực phẩm trong số cực phẩm dược tài luyện chế thành. Dược lực của một viên Thành Thần hoàn mạnh gấp hai lần Tủy Tủy Đan, nhưng gấp hai cũng có nghĩa là một cộng một là hai! Một viên Thành Thần hoàn, cộng thêm với uy áp cường độ cao kích thích, có thể làm cho họ trực tiếp trở thành cấp mười hai trung giai.

Về phần năm mươi Thần Long cấp mười một, mặc dù cũng vừa phục dụng đặc cấp Tủy Tủy Đan xong, nhưng vì sắp có đại chiến, sẽ có rất nhiều uy áp. Do đó, Đoạn Vân cũng hào phóng một chút, cho chúng mỗi Rồng một viên đặc cấp Tủy Tủy Đan. Có đột phá được tới trung giai không thì phải tùy vào chúng thôi!

- Thiếu gia, bây giờ họ đã bay tới chỗ bầu trời rừng rậm Tinh Linh A Nhĩ Ti Tư rồi! - Diệp Cô Thành bẩm báo.

Đoạn Vân khẽ gật đầu, xoay xoay cái Không gian giới tử của mình, ra lệnh:

- Họ đã tới nội bộ A Nhĩ Ti Tư chúng ta rồi, chúng ta đơn giản sẽ chờ họ trên thành tường. Dù sao thực lực bình thường cũng không có thể đánh vỡ được hệ thống phòng ngự của Á Cương thành chúng ta! Truyền lệnh cho Địa Tinh Pháo thủ và Sư đoàn Nanh Sói đóng ở thành tường, những đơn bị bộ đội còn lại ở hết trong thành để phòng đột biến!

- Rõ!

Đám thủ hạ trả lời rất chỉnh tề.

Sau đó cứ như vậy, Đoạn Vân dẫn một đám thủ hạ thực lực cường hãn hướng về phía thành tường bay đi!

Chẳng mấy chốc, một đám cao thủ Hải Tộc cũng đã tới ngoài thành Á Cương!

Song phương dàn quân, hai quân giao phong, cuộc đại chiến kinh hoàng nhật nguyệt sắp bắt đầu!

238. Chương 238. Lưỡng Quân Đối Trận Kiếm Nỗ Trương

Ngày mùng sáu tháng Bảy năm 10289 Nữ Thần lịch.

Hai quân dàn trận, cung giương kiếm bạt đằng đằng sát khí. Bên Đoạn Vân có mấy trăm khẩu Ma tinh đại pháo vừa mới được nạp một loạt viên Ma tinh cao cấp, nòng pháo rất chỉnh tề quay về đám Hải Tộc đang đứng ngoài thành. Trên tường thành, Sư đoàn Nanh Sói đang tuần tra khắp nơi trên tường thành. Ở trên tường thành, ngay phía trên cửa thành, Đoạn Vân dẫn một đám thủ hạ thực lực cường hãn, uy phong lẫm lẫm đứng giăng co với đám Hải Tộc.

Đầu lĩnh lực lượng Hải Tộc xâm nhập ngoài thành là một nam tử râu dê, tuổi nhìn qua vào khoảng bốn mươi, trông rất uy nghiêm, một thân thực lực thâm sâu khôn lường. Hơn nữa, còn có một nam tử khác trông rất hung ác, thân cao hai thước, cơ bắp cuộn cuộn, thực lực cũng rất cường hãn, mãnh nam này phỏng chừng chính là Đông Hải Sa Ngư Hoàng. Năng lượng thấp hơn có một mỹ nam tử khoảng hai mươi bảy hai mươi tám, thực lực của hắn được Diệp Cô Thành ước chừng là vào khoảng cấp mười hai hậu giai. Từ vẻ uy nghiêm bề ngoài cộng thêm với ngạo khí trên mặt hắn, Đoạn Vân đoán chừng người này phải là một nhân vật khá lớn ở Bắc Hải. Âu Đặc Tư nói cho Đoạn Vân biết, người kia chính là cha của Ngải Vi Nhi - Nhân Ngư Thái tử Ốc Đặc Nhĩ.

Hai phương thế lực giăng co một hồi, phía Hải Tộc có một tên tiểu binh cấp mười một đứng ra hô hoán:

- Người trên tường thành nghe đây, chúng ta là Hải Tộc cường đại. Gọi Thành chủ của các người mau đưa Công chúa Hải Tộc thả ra, bằng không, chúng ta sẽ san bằng cả chỗ này đó.

Cái buồn cười nhất là, hắn chỉ là một tên Hải thú cấp mười một nhỏ nhoi mà trước mặt đám người Đoạn Vân còn thả ra uy áp "kinh khủng" của hắn. Còn đám thủ hạ của Đoạn Vân được lệnh của chủ tướng, không hề hiển lộ ra thực lực, nên cũng không thèm dùng uy áp đáp lại con tiểu Ngư cấp mười một kia. Cả đám đều lơ tịt không đếm xỉa đến.

Đoạn Vân bước lên một bước, nói đồng dục:

- Ta là Thành chủ ở đây. Các người tự nhiên kéo đàn kéo lũ đến Á Cương thành nhỏ nhoi của ta, không nói năng gì đã đòi chúng ta giao Công chúa gì gì đó ra, ta muốn biết các người đến tột cùng là thần thánh phương nào vậy?

- Ít nói nhảm đi, mau giao con gái ta ra đây! - Lúc này Nhân Ngư hậu giai bước vài bước về phía trước, nói với Đoạn Vân về kích động.

- Làm sao người biết được con gái người ở trong tay ta?

Đoạn Vân lúc này muốn trước hết cứ chối phăng, dù sao kiểu gì cũng phải đánh nhau, cứ để cho đám đầu óc có chuyện này rồi loạn một hồi đã. Mẹ nó, cho các người một chết luôn!

- Bớt nói nhảm nào, ta là cha nó, ta tự nhiên có thể phát hiện ra con gái ta ở nơi nào chứ! Ta có thể cảm giác được rất rõ ràng, nó đang ở bên trong tòa thành này. Nếu người còn không mau giao nó ra đây, ta sẽ trực tiếp san bằng tòa thành này của người. - Ốc Đặc Nhĩ nói có vẻ sốt ruột không nhịn được nữa rồi.

Đoạn Vân cười cười, nói:

- À, nguyên lai là Bắc Hải Nhân Ngư Thái tử Ốc Đặc Nhĩ điện hạ. Thật sự là thất kính, thất kính!

- Làm sao người biết được thân phận ta?

Nghe Đoạn Vân mở miệng là nói đúng ngay thân phận của hắn, Ốc Đặc Nhĩ rất giật mình. Cả đám Hải Tộc phía sau hắn cũng rất kinh ngạc. Hải Hoàng cũng có vẻ nghi hoặc. Hải Hoàng Ba Nhĩ Hi Đặc soi mói đánh giá đám thủ hạ của Đoạn Vân, trên mặt lộ vẻ hơi khó tin.

- À, là như thế này. Ngải Vi Nhi đã giả cho ta rồi, do đó dựa theo lý thì Ngài chính là Nhạc phụ đại nhân của ta. Tiểu chất ra mắt Nhạc phụ đại nhân, Nhạc phụ đại nhân có mạnh khỏe không ạ? - Đoạn Vân cười đều giả nói liên thoắt.

- Cái gì, người quả là khinh người quá lắm? Người mau trả Vi Nhi cho ta, người nói mau, người cuối cùng đã làm gì nó rồi?.

Nói rồi, Ốc Đặc Nhĩ kích động chỉ muốn lao tới chỗ Đoạn Vân. Hải Hoàng vội vàng phi thân lên bắt hắn hạ xuống đất.

- Lão Đại, người bình tĩnh lại một chút đi! Vi Nhi, còn có mấy đại Hải Vương nữa, chắc vẫn còn trên tay họ cả! - Hải Hoàng lớn tiếng quay về Ốc Đặc Nhĩ quát lớn .

Sau khi quát Ốc Đặc Nhĩ, Hải Hoàng Ba Nhĩ Hi Đặc dùng một vẻ mặt uy nghiêm nói với Đoạn Vân:

- Nhược tiểu nhân loại kia, mặc dù bốn Hoàng không biết người đến tột cùng có đảm lượng gì mà dám bắt giam Công chúa Hải Tộc của chúng ta, nhưng người đã đắc tội với Bắc Hải bộ tộc cường đại của chúng ta, nhất định sẽ bị trừng phạt! Nhưng, niệm tình tên nhân loại nhà người vô tri không biết phân biệt cao thấp, bốn Hoàng có thể cân nhắc việc buông tha cho người. Chỉ cần người chưa làm gì thương tổn đến cháu gái của bốn Hoàng. Từ những việc người làm, người hẳn là vẫn chưa gây ra sự tình gì khiến người chịu cảnh vạn kiếp bất phục phải không? Người cứ giao cháu gái ta ra đây, Bắc Hải bộ tộc ta sẽ rất cảm tạ người. Bốn Hoàng còn nguyện ý tặng cho người một khoản tiền rất lớn nữa, coi như ban thưởng cho người.

- Chà, còn có tiền thưởng nữa à? Tốt!

Đoạn Vân nói ra vẻ hoan kinh ngạc. Dừng một chút, Đoạn Vân lại nói tiếp:

- Ta không thích tiền! Như vậy đi, các người giả Ngải Vi Nhi cho ta nhé?

- Người muốn chết?!

Nghe Đoạn Vân nói như vậy, Hải Hoàng nhất thời bị Đoạn Vân chọc giận, lập tức một trận uy áp cường đại giàn dụa tràn ra mờ mịt cả một góc trời. Khí thế cường đại đó như những cơn sóng mãnh liệt trên đại dương, liên miên không dứt. Khí thế đó thật sự là, phải nói như thế nào nhỉ, phải nói thật sự là quá bỗ . Mẹ kiếp, với uy áp cấp mười ba ép xuống, cả đám thủ hạ của Đoạn Vân nường theo khí thế cường đại đó mà liên tiếp đột phá.

Bảy đại siêu Cuồng Chiến sĩ mỗi người sau khi phục dụng hai viên siêu cấp Tủy Tủy Đan, thực lực đã sớm trực tiếp đột phá tới cấp mười một hậu giai, vừa rồi lại bị khí thế cấp mười ba của Hải Hoàng ép xuống, liên tiếp trở thành cấp mười một đỉnh giai siêu cường.

Một trăm hai mươi Thú Nhân và hai mươi Ma thú Gia tộc cũng liên tiếp nường theo được lực và trận uy áp mãnh liệt vừa rồi đua nhau vượt cấp trở thành cấp mười một hậu giai cường đại. Nhưng điều này cũng làm cho Đoạn Vân hơi hối hận lúc này sao không chuẩn bị vài món siêu cấp cho chúng phục dụng. Phải biết rằng bọn họ trước nay đều chưa phục dụng siêu cấp Tủy Tủy Đan, tiềm lực vẫn còn rất lớn. Nếu cho họ phục dụng siêu cấp Tủy Tủy Đan phỏng chừng họ có thể trực tiếp đột phá tới cấp mười hai. Chà, đáng tiếc quá!

Dưới uy áp cấp mười ba, Diệp Cô Thành vốn thực lực chỉ còn cách cấp mười hai trung giai một bước, sau khi phục dụng một viên Thành Thần hoàn, cũng trực tiếp trở thành cấp mười hai trung giai, hơn nữa năng lượng vẫn không ngừng tăng thêm bất kể cấp mười hai trung giai.

Ba Thần Long Âm Đặc Tư, Ny Khả, Mạt Khắc cũng nhờ được lực của Thành Thần hoàn trở thành cấp mười hai trung giai. Còn mười đại Thần Long vốn là cao thủ cấp mười một đỉnh giai, dựa vào được hiệu và uy áp song trọng kích thích, liên tiếp trở thành cấp mười hai sơ giai.

Năm đại Siêu Ma sủng, vốn đều là cấp mười hai sơ giai, vừa mới phục dụng một viên Thành Thần hoàn, nhờ đó cả đám đều trở thành cấp mười hai trung giai.

Nhưng, cái làm cho Đoạn Vân hưng phấn hơn nữa là năm mươi con Thần Long. Vốn họ chỉ vừa mới trở thành cấp mười một không lâu, hơn nữa lại chỉ uống có một viên đặc cấp Tủy Tử Đan, nhưng dưới uy áp cường đại ép xuống, vốn họ có thể coi thường uy áp lần này lại bị khí thế cường đại này làm ảnh hưởng, cộng với được lực đậm đặc trong cơ thể, liên tiếp trở thành trung giai.

Hơn nữa, những võ sĩ cao cấp đang bố trí trong thành để phòng, có thể cũng nhờ vào uy áp khổng lồ vừa rồi làm ảnh hưởng, đấu khí của họ không ngừng tăng lên không ít.

Đương nhiên, thủ hạ đã đột phá, tên biến thái Đoạn Vân này làm sao không đột phá cho được? Trước đây, Đoạn Vân đã phục dụng hai viên đặc cấp Tủy Tử Đan, vừa rồi dưới uy áp kích thích, vốn hắn đang ở cấp mười một trung giai, sau khi hấp thu điên cuồng được lực, thực lực tăng lên tới cấp mười một hậu giai. Nói về được hoàn, so với đám chung đoạn của Đoạn Vân, hắn tuy là lão Đại chuyên luyện được nhưng thật ra lại phục dụng ít nhất.

Cảm nhận được những biến hóa của bên Đoạn Vân, vốn Hải Hoàng đang rất tức giận nhất thời trợn tròn mắt khó tin. Người khác bị uy áp làm ảnh hưởng thì thể thảm bèo nhèo, thế mà từ tên nhân loại kì quái đến Thú Nhân, Ma thú trước mắt này tựa hồ dựa vào uy áp của mình để đột phá. Làm sao phát sinh sự tình quỷ dị như vậy chứ? Hơn nữa, một đám thủ hạ kẻ địch trước mắt này, tựa hồ tuyệt đại đa số đều không bị uy áp làm ảnh hưởng.

Phì Tử cười hà hà nói với Đoạn Vân:

- Lão Đại, người lợi hại quá! Lại khiêu khích Hải Hoàng làm cho hắn phát ra uy áp xịn như vậy. Lão Đại, người thật sự là thần tượng của ta a!

Còn Đạt Nhĩ Ba cũng thúc giục Đoạn Vân:

- Lão Đại, làm gì mà không hạ lệnh tiến công đi ?

Đoạn Vân cười cười, thấp giọng nói:

- Người gấp cái gì? Sẽ đến lúc cho người biểu hiện.

Đoạn Vân quay về phía Hải Hoàng trong không trung cười nói:

- Lão gia tử, Ngài đừng nóng giận! Cần thận kéo ảnh hưởng đến thân thể đấy!

Nhưng lúc này, Hải Hoàng Ba Nhĩ Hi Đặc thật ra bình tĩnh một cách thần kỳ. Hắn lạnh lùng nói với Đoạn Vân:

- Loài người, ta muốn biết cái chết của Long Thần Táp Tây Cách Nhĩ có quan hệ gì với người không? Còn nữa, tam đại Hải Vương và cháu gái ta mấy hôm trước đã tới nơi này. Nhưng họ đều mất tích rất khó hiểu. Nhưng họ không phải mất tích ở đây, mà là mất tích trên biển. Còn từ việc cháu gái ta hiện này đang ở nơi này, ta nghĩ tam đại Hải Vương của ta, à còn cả Hứa Đức Lạp đã mất tích từ lâu chắc cũng có liên quan tới người. Nhân loại kia, nói cho ta biết tên của người đi! Ta muốn biết một người như người có năng lực cường đại như thế, đến tột cùng là thần thánh phương nào?

Đoạn Vân cười nói:

- Ha ha, Hải Hoàng đại nhân quả là quá khách khí rồi! Lão gia tử, con gái của người đích thật là đang ở trong tay ta. Còn tên của ta là Đoạn Vân.

- Hừ! Trên đại lục, ngoại trừ ngươi, một Truyền kỳ Tế tự có năng lực mang binh đi khi dễ Đường Cổ Lạp Sơn Long Tộc ra, ta nghĩ cũng chẳng có ai khác cả. Đoạn Vân, ngươi thả cháu gái ta ra, chúng ta từ từ bàn tiếp các việc khác được không?

Ba Nhĩ Hi Đặc nói, sắc mặt có chút khó coi. Hắn ngồi trên vị trí cao ngất ngưỡng mấy ngàn năm này chưa hề có ai dám dùng ngữ khí này, hơn nữa lại còn dám mang theo nụ cười kỳ quái nhún nhở trên môi khi nói chuyện với hắn.

Đoạn Vân lắc lắc đầu, nói:

- Hải Hoàng đại nhân, phải biết rằng thực lực của ta cũng hơi yếu. Nếu ta giao Ngải Vi Nhi cho ngươi, chẳng những không thể bảo vệ tánh mạng của ta, mà trái tim ta cũng sẽ xuất hiện vết nứt sau khi Vi Nhi rời đi, chẳng mấy chốc sẽ bị vỡ tan tành đó.

- Đoạn Vân, cái tên nhân loại ti tiện chẳng biết chết sống này, đồ gia hỏa hèn hạ lưu vô sỉ kia, ngươi mau thả con gái ta ra!

Nhân Ngư Thái tử Ốc Đặc Nhĩ rất kích động gào lên với Đoạn Vân.

Nghe thấy có người chửi mình, Đoạn Vân tự nhiên rất bất mãn, chẳng sảng khoái tí nào. Ánh mắt hắn bất thiện nhìn nhìn Ốc Đặc Nhĩ cơ hồ muốn dùng pháo bắn nát hắn ra mới thỏa lòng. Nhưng rồi nghĩ đi nghĩ lại, hắn quyết định không lãng phí Ma tinh. Cho dù là Ma tinh Thần cấp mà gặp phải Nhân Ngư cấp mười hai hậu giai này cũng vị tất có thể tạo thành thương tổn thực chất được.

- Đoạn Vân, ta muốn biết có phải là ngươi giết Long Thần không? Còn nữa, Bắc Hải tứ đại Hải Vương của ta bây giờ bị ngươi giam ở đâu rồi?

Ánh mắt Hải Hoàng cũng không có thiện ý trừng mắt nhìn Đoạn Vân.

Đoạn Vân cười cười, nói:

- Tạp Tây Cách Nhĩ là do ta giết, còn tứ đại Hải Vương của ngươi bây giờ cũng là tù binh của ta nốt! Nói thẳng ra đi, các ngươi muốn như thế nào đây hả?

239. Chương 239. Song Phương Đối Trì Thần Thiệt Chiến

- Được lắm, nhà ngươi ngon lắm đó, té ra tất cả là do ngươi giở trò quỷ! Vốn ta tưởng rằng Hứa Đức Lạp bị một vết nứt không gian xuất hiện hút đi, thật không ngờ ! Đoạn Vân, ta muốn biết, tứ đại Hải Vương bây giờ còn sống hay không? Nhưng sao ta không cảm thụ được năng lượng khí tức của họ?

Hải Hoàng Ba Nhĩ Hi Đặc bị Đoạn Vân chọc tức đến nổi cả râu mép cũng vênh ngược lên, ánh mắt như tóe lửa căm hờn nhìn Đoạn Vân.

Đoạn Vân cười cười, nói tiếp:

- Lão gia tử, ngươi yên tâm, mấy người bọn họ vẫn còn sống! Nhưng ta muốn để cho bọn họ sống, thì họ sẽ sống, còn nếu ta muốn cho bọn họ chết thì họ sẽ tiếp tục chết ngay đứ đừ!

- Tiếp tục chết hả? Những lời này của ngươi là ý tứ gì đây? Chẳng lẽ ngươi đã giết họ rồi sao?

Ba Nhĩ Hi Đặc hỏi có chút kích động.

Đoạn Vân nói:

- Yên tâm, họ chưa chết đâu. Ta chỉ tạm thời làm đóng băng hoạt động sinh mạng của họ mà thôi, còn trên thế giới này cũng chỉ có ta mới có thể làm cho hoạt động sinh mạng của họ khôi phục lại được! Nói cách khác, ngươi muốn cứu họ thì phải nghe những chỉ thị của ta!

- Bảo Hải Tộc thần thánh cường đại của ta mà phải nghe chỉ thị của một tên loài người yếu đuối sao? Ha ha, Đoạn Vân ơi là Đoạn Vân, ngươi quả thật không biết trời cao đất rộng là gì rồi! Đoạn Vân, bốn Hoàng cho ngươi một cơ hội cuối cùng, ngươi mau thả cháu gái ta và tứ đại Hải Vương Bắc Hải ra. Bằng không ta nhất định sẽ làm cho tòa Á Cương này của ngươi biến thành bãi đất bằng!

Ba Nhĩ Hi Đặc quả thật sắp bị Đoạn Vân chọc tức đến nổi điên rồi, không thể tưởng tượng được một tên loài người nhìn qua rất nhỏ bé yếu ớt lại dám bắt Hải Tộc cường đại phải nghe chỉ thị của hắn?

- Ha ha, Ba Nhĩ Hi Đặc, cho dù ta giao họ cho ngươi, họ cũng chỉ là những thi thể trong tay ngươi mà thôi! Nhưng, ta đã dám đem bọn người Hải Vương bắt giam đi, thì ta cũng đã sớm tính đến cục diện ngày hôm nay rồi!

Đoạn Vân cười nói:

- Ba Nhĩ Hi Đặc, ngươi cần gì phải nói nhiều với một tên phế vật như hắn chứ? Cứ hạ lệnh tiến công đi, đem toàn bộ chủng tộc ti tiện này đồ sạch sẽ, sau đó chúng ta sẽ cẩn thận tìm kiếm. Ta nghĩ, chúng ta có thể tìm được họ thôi!

Tên béo nung núc Đông Hải Sa Ngư Hoàng này xem ra đã không nhịn được nữa nói với Hải Hoàng. Thanh âm của hắn quả là rất hùng hậu, đúng là một nam nhân đúng nghĩa!

Đoạn Vân cười cười, nói:

- Đông Hải Sa Ngư Hoàng Ba Lạp Cương, Đoạn Vân ta hơi khó hiểu đấy. Ngươi là một thể lực ở Đông Hải, ngươi mắc mớ gì lại dây dưa với Bắc Hải làm gì? Nếu ta là ngươi, ta nhất định lợi dụng lúc Bắc Hải tổn thất tứ đại Hải Vương, chính trị hư nhược lỏng lẻo, cử đại quân xâm lấn Bắc Hải. Ta nghĩ với thực lực Đông Hải của ngươi, dưới tình huống Bắc Hải Thất Đại Hải Vương bị thiếu mất bốn người, hẳn là có thể chiếm được không ít Hải vực của Bắc Hải đấy!

Nghe Đoạn Vân nói thế, ngươi giật mình không phải là Đông Hải Sa Ngư Hoàng Ba Lạp Cương, mà là Bắc Hải Hải Hoàng Ba Nhĩ Hi Đặc.

Ba Nhĩ Hi Đặc chỉ vào Ba Lạp Cương nói về hơi kích động:

- Ba Lạp Cương, có phải ngươi cố ý dẫn bốn Hoàng tới đây không?

Ba Lạp Cương vội vàng giải thích:

- Ba Nhĩ Hi Đặc, ta làm sao lại làm như vậy chứ? Hai thể lực lớn chúng ta sớm đã có kế hoạch hợp lực xâm lấn đại lục rồi mà! Chúng ta không nên nghe tên loài người này xúc xiểm ly gián chúng ta!

- Bốn Hoàng thấy ngươi cũng chẳng có đảm lượng đó!

Mặc dù nói như vậy, nhưng trên mặt Ba Nhĩ Hi Đặc vẫn có vẻ hơi lo lắng. Sự lo lắng này cũng không thoát khỏi cặp mắt sắc bén của Đoạn Vân.

Đoạn Vân quay về Ba Nhĩ Hi Đặc trên không trung kêu lớn lên:

- Lão gia tử kia, ngươi ngẩng lại mà xem, vì sao Sa Ngư Hoàng phải cùng ngươi đi tới đây? Hơn nữa, ngươi tính thử xem trong nhà ngươi còn lưu lại bao nhiêu chung đoạn cấp mười hai là hiểu được thôi! Ta nghĩ, lúc này, võ sĩ Hải Tộc Sa Ngư Hoàng có thể đang phát khởi tiến công đối với Bắc Hải các ngươi! Nên biết rằng, chung đoạn của Bắc Hải các ngươi phòng thủ ở nhà chắc không còn nhiều lắm nhỉ!

Nghe Đoạn Vân nói, vẻ lo lắng trên mặt Ba Nhĩ Hi Đặc càng rõ ràng hơn!

Còn lúc này Ba Lạp Cương bừng dục nóng nảy rồi, hắn quay sang Đoạn Vân thét lên:

- Loài người hèn hạ này, đừng có ly gián chúng ta!

Hắn vừa nói vừa phát ra uy áp cuồng dũng ép xuống đám thủ hạ của Đoạn Vân, một lần nữa làm cho đám thủ hạ như được uống thuốc bổ!

Đúng lúc này, Bắc Hải Hải Hoàng nói về uy nghiêm:

- Ba Lạp Cương, ngươi đừng sử dụng uy áp với họ nữa. Những người này cơ hồ đều có thể coi thường uy áp, hơn nữa dường như còn có thể dựa vào uy áp làm tăng thực lực của mình lên! Thật sự là rất quý dị! Ta tin ngươi sẽ không gây ra sự tình như vậy! Ta biết nếu ngươi làm như vậy thì cái mạng nhỏ của ngươi cũng sẽ gặp nguy hiểm! Dù sao ngươi vẫn chưa đạt tới cấp mười ba, ta có thể dễ dàng bắt giữ ngươi được!

Lập tức Đoạn Vân xen vào nói:

- Ba Lạp Cương, người không phải võ sĩ đi đánh lên họ đó chứ? Ái chà, đáng tiếc! Người làm sao mà không biết suy nghĩ như vậy chứ?

Ba Lạp Cương mắt tóe lửa mũi xì khói nhìn Đoạn Vân quát:

- Người im miệng đi! Nếu lúc này bốn Hoàng xâm lấn Bắc Hải, Đông Hải của ta đây cũng chẳng mấy chốc sẽ bị Nam Hải tà ác thôn phệ hết, chẳng phải tự mình đi tới diệt vong sao?

- À, nguyên lai là như vậy, chẳng trách! Thảo nào người lại quan tâm tới Hải Hoàng Bắc Hải như vậy, lúc đầu ta còn tưởng giữa mấy người bọn họ có bí mật gì đó không thể cho người khác biết! Nguyên lai là như vậy! Ta thấy người lo lắng như vậy làm gì cho khổ? Không tốt cho sức khỏe đâu!

Đoạn Vân cười nói.

Nghe mấy câu của Đoạn Vân, Ba Lạp Cương giận điên người. Hắn đang đứng trong không trung nên có thể thấy rõ cả thân thể đã hơi run lên! Nếu không nhờ Hải Hoàng Ba Nhĩ Hi Đặc giữ hắn lại, phỏng chừng hắn đã sớm lao xuống tấn công Đoạn Vân rồi!

- Đoạn Vân, ta cũng không nhiều lời với người nữa! Ta hỏi lại người một câu, người rốt cuộc có chịu thả người không?

Ba Nhĩ Hi Đặc trừng mắt gần giọng, ánh mắt như núi lửa phun trào!

Lúc này, Đoạn Vân cũng không thèm trêu chọc nữa, hắn nói về mặt rất nghiêm túc:

- Kỳ thật, muốn ta thả người cũng không phải không thể được. Ta muốn một nửa Hải vực Bắc Hải biển sâu các người!

- Cái gì? Người xem ra điên thật rồi! Làm sao người không nói luôn là người muốn lấy cả Bắc Hải đi? Hơn nữa, người là một nhân loại mà lấy Hải vực thì có tác dụng gì chứ?

Ba Nhĩ Hi Đặc gầm lên rất kích động.

- Nếu người nguyện ý suất lĩnh cả Bắc Hải thần phục ta, ta cũng sẽ không có ý kiến gì nữa! Về phần thống lĩnh Hải vực làm gì hay như thế nào, ta nghĩ đó là chuyện của Đoạn Vân ra, do đó không dám phiền đến Ngài phải phí tâm!

Đoạn Vân trả lời.

Suy tư một lát, Hải Hoàng nói:

- Đoạn Vân, nếu người thật sự muốn có vài thế lực ở Hải giới, ta thật ra có thể giao cho người một phần biển cạn được! Hơn nữa, phần đó sẽ được chúng ta bảo vệ!

Đoạn Vân cười nói:

- Ba Nhĩ Hi Đặc, người quả là ấu trĩ buồn cười! Người đừng tưởng rằng ta không biết, Hải vực cạn căn bản không phải là thế lực thuộc phạm vi thống lĩnh của người! Hơn nữa, bây giờ Hải vực cạn đã là thế lực của Trung Hoa Gia tộc rồi! Người lấy phạm vi thế lực của ta chia cho ta, vậy có phải là quá buồn cười rồi không?

- Không có khả năng? Một nhân loại làm sao có thể có năng lực thống lĩnh thế lực trên biển được? Chẳng lẽ Thần Long bộ tộc mới quét khỏi gần đây chính là thế lực của người?

Ba Nhĩ Hi Đặc nói về giật mình.

Đoạn Vân khẽ gật đầu, nói :

- Thần Long bộ tộc là bá chủ trời sinh của cả đại dương. Việc họ thống lĩnh cả Hải giới chỉ vấn đề thời gian! Nếu các người thức thời, các người có thể sớm quy thuận dưới cờ của Đoạn Vân ta! Đến lúc đó, cũng sẽ không dẫn tới đại chiến Hải giới nữa!

- Ha ha ha, thật sự là quá buồn cười! Người cho rằng một nhân loại chỉ sống trên mặt biển cạn mà có thể cường đại được sao? Lần này, chúng ta san phẳng Á Cương của người thành bình địa, sau đó bốn Hoàng lập tức dẫn quân tiêu diệt nốt Thần Long bộ tộc kia!

Hải Hoàng cười lớn nói.

Còn Sa Ngư Hoàng cũng đứng một bên xen vào:

- Đoạn Vân ơi là Đoạn Vân, thật không ngờ thế lực Thần Long bộ tộc vừa mới quật khởi chính là người! Chẳng trách người dám đứng trước mặt chúng ta mà kiêu ngạo? Bồn Hoàng từng được thủ hạ bẩm báo về Thần Long bộ tộc này, nhưng cái đám côn trùng đó chẳng thể làm bồn Hoàng có lấy nửa điểm hứng thú!

Nghe thế, Đoạn Vân cười lạnh một tiếng, nói:

- Các người muốn tiêu diệt Thần Long bộ tộc ư, vậy phải xem các người hôm nay có thoát khỏi tay ta không cái đã...!

- Đoạn Vân, người không muốn nói với bồn Hoàng là người muốn bằng vào cái mớ Ma thú bát nháo này của người mà giết Hải Tộc chúng ta đó chứ? Bây giờ ta thật sự hơi hoài nghi liệu có phải đầu óc người có chuyện rồi không? Nếu không kiêng kị Vi Nhi còn nằm trong tay người, bồn Hoàng đã sớm ra lệnh hủy diệt mảnh đất Á Cương nhỏ bằng móng tay này rồi!

Hải Hoàng cười nói, còn đám Hải Tộc cũng hòa theo cười vẻ đầy nhạo báng!

- Lão Đại, hôm nay người nói nhảm nhiều thế!

Đạt Nhĩ Ba không nhịn được nói với Đoạn Vân.

- Lão Đại, nếu người còn khua môi múa mồm nữa, ta trực tiếp tiến lên đó! Mẹ kiếp, người xem bọn chúng kiêu ngạo thành cái dạng gì rồi kia kìa!

Đạt Nhĩ Khắc tính tình vô cùng bạo lực bây giờ càng bất mãn ầm ục hơn!

Đoạn Vân cười cười, nói:

- Chờ một lát! Thực lực thủ hạ cũng đã được củng cố rồi, ta còn muốn hỏi họ vài vấn đề nữa!

- Lão Đại, người hà tất phải phiền toái như vậy, bắt sạch cả bọn lại rồi đánh cho nhừ xương, vấn đề gì mà hỏi không ra chứ?

Phì Tử cũng có chút bất cần đời nhìn Đoạn Vân.

Đoạn Vân cười cười, quay sang tên Hải Hoàng Ba Nhĩ Hi Đặc trên không trung nói:

- Lão gia tử, ta muốn hỏi người một vấn đề!

Thấy Ba Nhĩ Hi Đặc không để ý đến mình, Đoạn Vân cố nói:

- Ta nghe nói hai đại Hải Tộc các người đang chuẩn bị xâm lấn đại lục phải không? Ta nghĩ

- Từ từ! Đến cả việc này mà người cũng biết sao? Xem ra người quả nhiên không đơn giản! Đúng vậy, chúng ta đích thật là đã quyết định xâm lấn đại lục! Hơn nữa, kế hoạch vốn mới chỉ được quyết định hơn mười ngày trước thôi. Nhưng vì tứ đại Hải Vương Bắc Hải bỗng nhiên biến mất một cách khó hiểu, do đó, kế hoạch này tạm thời bị gác lại!

Ba Nhĩ Hi Đặc hơi giật mình nói.

Đoạn Vân cười cười, nói:

- Lão gia tử, ta biết kế hoạch này có cái gì đó hơi kỳ quái! Chẳng lẽ người đã quên, vừa rồi Sa Ngư Hoàng đại nhân cũng đã nhắc tới cái gì rồi sao? Ta vẫn chưa rõ Hải Tộc các người sao lại tự nhiên xâm lấn đại lục nhỉ?

- Đây là chuyện của Hải giới chúng ta, không cần người quản! Hôm nay người nói nhảm nhiều rồi đó! Muốn chết như thế nào, người tự mình chọn lấy đi!

Ba Nhĩ Hi Đặc nói vẻ uy nghiêm.

Đoạn Vân cười nói:

- Lão gia tử, ta nghĩ đến một phương pháp rất tốt để giải quyết vấn đề của chúng ta!

- Ngoại trừ người thả tứ đại Hải Vương và Vi Nhi của ta, chúng ta không có gì để thương lượng nữa! Chỉ cần người thả họ ra, ta cam đoan sẽ lưu lại cái mạng nhỏ của người!

Ba Nhĩ Hi Đặc vẫn sắc mặt như trước gần giọng nói!

Đoạn Vân cười cười, nói:

- Lão gia tử, trước hết người nghe về phương pháp như thế nào cái đã? Ta đề nghị chúng ta tiến hành... quyết đấu!

240. Chương 240. Đồ Chú Vi Lỗ Quyết Đấu Hành

- Quyết đấu? Với thực lực của người như thế này thì làm sao có thể quyết đấu với bốn Hoàng chứ?

Ba Nhĩ Hi Đặc lộ ra vẻ khó hiểu.

Đoạn Vân giải thích:

- Ta nói là cho thủ hạ chúng ta đánh vài trận tỷ thí. Như vậy đi, các người không phải có mười lăm người đang nằm trong tay chúng ta sao? Chúng ta sẽ đấu sáu trường tỷ thí. Mười Hải Tộc bình thường sẽ là vật cược cho một lần tỷ thí, chỉ cần các người thắng, mười đại cao thủ Hải Tộc cấp mười một sẽ trả lại cho các người. Còn tứ đại Hải Vương và Vi Nhi thì chia ra làm vật cược cho các tỷ thí khác, các người thắng một trận, ta sẽ trả lại cho các người một người.

- Được lắm. Bốn Hoàng đồng ý. Mặc dù ta không biết vì sao người tự tin như thế, nhưng người muốn đưa thủ hạ của người cho ta giết, vậy bốn Hoàng cũng không thể ngăn người được. Người nói, rốt cuộc làm sao quyết đấu đây? - Vẻ mặt Ba Nhĩ Hi Đặc rất uy nghiêm chấp thuận.

Đoạn Vân nhìn thực lực của đám Hải Tộc, ngẫm nghĩ suy tính một lát rồi nói:

- Bên kia người có một trăm hai mươi cao thủ nhìn qua như là Hộ vệ Hải Tộc, còn ta bên này vừa lúc cũng có một trăm hai mươi Thú nhân Hộ vệ. Ta xem, cứ để họ đánh với nhau một trận đi, coi như họ đánh trận đầu.

- Từ từ...! Người nói là Thú nhân Hộ vệ hả? Có phải đầu óc người hư hỏng chấp mạch nặng rồi không? Đám Thú Nhân đến cả Thần cấp cũng chưa tới, người còn dám đưa bọn chúng ra đấu với võ sĩ Hải Tộc cấp mười một của bốn Hoàng, chẳng lẽ người muốn dùng loại phương thức đưa dê dâng miệng cợn này để làm giảm bớt lửa giận của ta sao?

Hải Hoàng hỏi có chút khó tin. Theo hần nghĩ Đoạn Vân tuyệt đối là muốn đưa thủ hạ mình ra chịu chết. Thú Nhân, xem ra cũng không khác nhân loại cho lắm, chỉ mạnh hơn chút ít. Hần cũng biết, Thú Nhân bình thường không có khả năng xuất hiện cao thủ Thần cấp được.

Đoạn Vân cười cười, nói:

- Việc này không phiền hà đến Ngài phí tâm. Trận thứ hai, ta nghĩ để cho tứ đại cao thủ Hải Tộc của các người, à, phải trừ đi Hải Hoàng Ba Nhĩ Hi Đặc và Sa Ngư Hoàng Ba Lạp Cương. Bốn đại cao thủ này sẽ đấu với hai mươi Ma thú thủ hạ của ta. Mặc dù lần này nhân số của chúng ta chiếm ưu thế một chút, nhưng thực lực của chúng ta xem ra hơi yếu, còn bốn đại cao thủ các người hẳn đều là cấp mười hai rồi. Sắp xếp vậy có được không ?

- Không có vấn đề gì! Nhưng chúng ta như vậy bên này chỉ còn lại có bốn Hoàng và Ba Lạp Cương thôi. Vậy làm sao đấu đủ sáu trận đây? - Ba Nhĩ Hi Đặc vẫn một vẻ hồ nghi nhúc nhúc.

Đoạn Vân nói:

- À, là như thế này! Bởi vì thủ hạ của ta cũng có vài tên muốn so chiêu với hai siêu cấp cao thủ các người. Do đó, ta nghĩ hai đại cao thủ các người một người đánh hai trận.

- Lão Đại, hai trận đánh như thế nào? - Đạt Nhĩ Ba hơi vội vàng khẩn cấp hỏi.

Đoạn Vân cười cười, không để ý đến Đạt Nhĩ Ba, nói:

- Vì hai cao thủ này thật sự quá lợi hại, do đó chúng ta không có khả năng một đối một với các người được!
- Ha ha ha, cho dù các người lên hết, ai có thể làm khó dễ được ta? - Sa Ngư Hoàng Ba Lạp Cương thú vị bật cười lớn.

- Không, chúng ta sẽ không lên hết đâu. Là như thế này, các người xin nhìn đây! Ta chia đám thủ hạ còn lại ra làm bốn phần. Bảy Cuồng Chiến sĩ một nhóm, mười người này chính là mười đại cao thủ của Thần Long đảo, năm tên này, là vài Ma sủng không còn dùng được của ta

- Lão Đại, điên à, chúng ta làm sao không còn dùng được chứ? - Phì Tử chu cái miệng nhỏ nhắn ra nói vẻ hờn giận.

Đoạn Vân cười quát lớn:

- Đại nhân nói chuyện tiểu hài tử đứng một bên im lặng mà nghe! À, còn có ba tên này, Thần Long đảo Đảo chủ Âu Đặc Tư, còn có hai con của hắn nữa!

- Thiếu gia, người không cho ta đánh à? - Diệp Cô Thành nói với Đoạn Vân.

- À, bối rối quá! Còn có đại hộ vệ Diệp Cô Thành của ta. Hắn thì ... Thì làm quái còn gì mà đánh cái này tính ra... Để cho hắn trực tiếp đánh với Thái tử Ốc Đặc Nhĩ của Bắc Hải đi. Ốc Đặc Nhĩ Nhạ phụ đại nhân, vất vả cho người rồi!

Đoạn Vân cười nói. Từ vẻ mặt hắn xem ra hắn rất tự tin khi an bài cục diện trường quyết đấu.

- Đoạn Vân, ta muốn biết tại sao người tự tin như thế? Chẳng lẽ người không hề thương xót cho thủ hạ của mình? - Ba Nhĩ Hi Đặc hỏi rất bình thản.

Đoạn Vân cười cười quỷ dị, nói:

- Đến lúc đó người sẽ biết. Còn nữa, ta tuyên bố quy tắc quyết đấu. Trong quyết đấu bất luận sinh tử nếu sợ vẫn có thể đầu hàng. Và kết cục thất bại sẽ có hai lựa chọn: trở thành tử thi, hoặc là trở thành tù binh. Còn có nghi vấn gì nữa không?

Đông Hải Sa Ngư Hoàng nghe Đoạn Vân nói thế, cười nói:

- Ha ha, nguyên là người định đầu hàng. Nhưng đã là quyết đấu, vậy thì không cho phép đầu hàng đâu. Do đó, trong quá trình quyết đấu, cho dù các người đầu hàng, chúng ta theo qui tắc vẫn đánh chết!

Nghe thế, Đoạn Vân nhú nhú mày lắc đầu, nói:

- Như vậy đi, sửa lại một chút thôi! Không cho phép đầu hàng, không cho phép lui về phía sau!

- Vậy bắt đầu nhé? Nhưng trước tiên, phiền người đem những Hải Tộc bị người cầm tù ra đây cho chúng ta xem cái đã! - Ba Nhĩ Hi Đặc nói với vẻ mặt nghiêm lạnh.

Đoạn Vân cười cười, vỗ vỗ tay. Chẳng mấy chốc, Tiểu Bạch tự mình mang theo Nhân Ngư Công chúa Ngải Vi Nhi xuất hiện trên tường thành .

- Hoàng gia gia, Phụ vương ...!

Ngải Vi Nhi ghen ngào khích động quay về phía Hải Hoàng và Thái tử đang đứng trên không trung kêu lớn.

- Vi Nhi, tên cầm thú này đã có làm gì người chưa...?

Đã lâu không gặp con gái, Nhân Ngư Thái tử Ốc Đặc Nhĩ vừa xúc động vừa lo lắng. Còn Hải Hoàng tựa hồ chỉ có chút hưng phấn. Xem ra, "khối băng sơn" mỹ nữ của họ ở Bắc Hải quả là cũng rất có tình cảm. Nhưng Đoạn Vân phát hiện, trong ánh mắt của Hải Hoàng tựa hồ thiếu cái gì đó. Nhưng hắn chỉ cho rằng đó là vì làm Hoàng đế lâu quá rồi, nên nhân tính cơ bản cũng bị tiêu vong.

- Phụ vương, con không việc gì cả. Hắn luôn luôn đối xử với con rất tốt. Chỉ có điều hắn phong ấn một thân thực lực của con. Bọn Ba Tây thúc thúc cũng đều bị hắn bắt rồi, nhưng con cũng không biết hắn giam giữ họ ở đâu nữa! - Ngải Vi Nhi quay về phía không trung gào lớn lên.

Đoạn Vân cười hềnh hếch, đơn đả nói:

- Nhạc phụ đại nhân, kỳ thật ta cũng rất thích con gái của người, mà con gái người cũng đồng ý gả cho ta rồi. Do đó, ta muốn cưới Vi Nhi làm vợ, không biết ý Ngài thế nào?

Ốc Đặc Nhĩ sắc mặt trầm trọng nói:

- Hừ! Người đừng có nằm mơ! Chốc nữa đây người sẽ trở thành người chết rồi. Con gái ta làm sao có thể gả cho một người chết được chứ? Hơn nữa, cho dù chúng ta tha cho người, nó cũng không thể gả cho một tên nhân loại bình thường được. Lần này, cho dù không chết, người cũng sẽ biến thành tàn phế!

- Đừng thế mà! Phụ vương, người không thể tha cho hắn sao?

Ngải Vi Nhi nghe Phụ vương muốn xuống tay cạy tâu ráo máng với Đoạn Vân, ai oán thất sắc bật thốt lên.

- Vi Nhi, người không phải là thích cái tên nhân loại tà ác này đó chứ?

Nghe Ngải Vi Nhi cầu tình cho Đoạn Vân như thế, Ốc Đặc Nhĩ giật mình hỏi. Dưới sự truy vấn của Ốc Đặc Nhĩ, Ngải Vi Nhi lại đỏ mặt. Đoạn Vân đại sắc lang này vừa thấy nàng đỏ mặt bên lên thẹn thò thì thần tình phát ngây phát ngốc. Ai, mị lực của mình xem ra lại tăng trưởng không ít rồi.

- Oan nghiệt! Đoạn Vân, hôm nay người nhất định phải chết!

Thấy vẻ mặt đỏ lựng như ráng chiều của Ngải Vi Nhi, Ốc Đặc Nhĩ kích động không cách nào diễn tả hết được.

- Như thế nào, chúng ta có thể bắt đầu trận tỷ thí đầu tiên chưa?

Đoạn Vân quay về đám Hải Tộc trên không trung khiêu chiến.

- Tứ đại Hải Vương đâu? - Ba Nhĩ Hi Đặc nói rất nghiêm túc.

Đoạn Vân lập tức lấy từ Không gian giới tử ra một khối tượng băng của Hứa Đức Lạp, rồi ra lệnh cho Ngưu Ma Vương làm tan nó ra. Rồi chỉ vài phút sau khi được Đoạn Vân chữa trị, Hứa Đức Lạp tỉnh dậy.

Nhưng câu nói đầu tiên của hắn sau khi tỉnh lại là:

- Thả ta đi mà!

Đoạn Vân nhớ lúc trước mình quên không điểm á huyết của hắn, khi Âu Đặc Tư đóng băng hắn, phỏng chừng hắn đang cầu xin tha thứ.

Chứng kiến Đoạn Vân cứu sống bức tượng băng Hứa Đức Lạp, cả đám Hải Tộc đều cảm thấy tốt cùng nghi hoặc.

- Như thế nào? Về phần những người khác, để phòng việc các người nói không giữ lời, do đó ta không đưa họ ra đây. Trên thế giới này, ngoại trừ ta, không có ai có thể làm họ sống lại được đâu! - Đoạn Vân vẻ uy nghiêm khẳng định.

- Hải Hoàng đại nhân, họ đích thật ...!

Hứa Đức Lạp thấy rõ tình thế, muốn ra hiệu cho Hải Hoàng về thực lực của đám người Đoạn Vân, nhưng Đoạn Vân lập tức tiến lên điểm á huyết của hắn. Cả người hắn vốn không thể nhúc nhích, bây giờ đến cả mở miệng cũng không còn làm được nữa.

- Được rồi. Đừng nói chúng ta khi dễ người, nơi này là địa bàn của người, tất cả chúng ta đều nghe người an bài. Địa điểm và thứ tự trận đấu do người đưa ra! - Hải Hoàng Ba Nhĩ Hi Đặc dâng cao chiến ý.

- Được! Trận đấu do một trăm hai mươi võ sĩ Hải Tộc của các người đánh với một trăm hai mươi Thú nhân hộ vệ của ta. Địa điểm là ở ngoài thành, cũng chính là khu đất trống dưới chân các người đó. Nhưng, các người phải lui ra phía sau hai dặm!

Đoạn Vân chỉ vào khoảng đất trống dưới chân họ. Sau khi đám Cự long ở Đường Cổ Lạp Sơn lần đầu tiên xâm phạm lãnh thổ của Đoạn Vân, năm mươi đầu Cự long đã bị Ma tinh đại pháo bắn rơi ở khu đất đó. Lần đó, năm mươi đầu Cự long đã có cống hiến không ít, rơi xuống làm đất ở khu vực đó được lên xuống

rất chặt. Sau đó Đoạn Vân lại còn đặc ý sai người dùng xi măng trát lại một lần, biến khối đất đó trở thành một trảng đất vô rất lý tưởng.

- Từ từ, trước tiên người phải nói là vật đánh cuộc lần này là gì chứ? - Ốc Đặc Nhĩ nhìn con gái mình nói về kích động.

Đoạn Vân cười cười, nói:

- Đánh cuộc lần này hả? Ta nghĩ người cũng không hy vọng đánh cuộc Ngải Vi Nhi đó chứ? Đánh cuộc lần này là thập đại cao thủ Hải Tộc của các người.

Chẳng mấy chốc, dưới sự chỉ đạo của Đoạn Vân, đám Hải Tộc đã lui ra phía sau hai dặm, còn một trăm hai mươi võ sĩ Hải Tộc cầm những vũ khí đặc biệt ở đây biển, dùng hình thái loài người đứng ở rất nghiêm chỉnh ở khối đất trống ngoài thành.

Một trăm hai mươi Thú nhân Hộ vệ của Đoạn Vân đứng trên tường thành nhìn Đoạn Vân với vẻ rất hưng phấn.

Đoạn Vân cười cười, nói:

- Trên người các người có thuốc để bảo vệ tánh mạng rồi chứ? Thực lực các người cũng đã đủ mạnh, trận chiến này đối với các người thì chắc hẳn cũng không phải là việc khó khăn quá sức. Thực lực của các người đều là cấp mười một hậu giai rồi, đối mặt với một trăm hai mươi Hải Tộc, ta nghĩ với hình thái loài người của họ thì chúng ta có thể ra tay tàn sát hơn phân nửa. Các người cứ phóng tay phóng chân mà tàn sát đi. Bình thường trong khi huấn luyện, các người không phải nói bị gò bó tay chân, đánh nhau không thoải mái sao? Lần này, ta muốn xem xem các người dũng mãnh như thế nào trước mặt địch nhân. Mẹ kiếp, Ma tính của Hải thú cấp mười một chắc rất có giá. Ha ha...! Truyền hiệu lệnh của ta, xếp thành trận hình nghênh địch!

- Rõ!

Sau một tiếng hô lớn, Thú nhân Hộ vệ nhảy ào xuống tường thành, hướng về phía một trăm hai mươi Hải Tộc cao thủ lao tới.

Trong nháy mắt, một trăm hai mươi Thú nhân Hộ vệ đã chỉnh tề đứng thành một nhóm đối diện với đám võ sĩ Hải Tộc.

Thấy hai đội ngũ đã chuẩn bị sẵn sàng, Đoạn Vân gầm lên:

- Hai quân chuẩn bị... Quyết đấu bắt đầu!

Sau tiếng hô "bắt đầu" của Đoạn Vân, Thú nhân Hộ vệ, võ sĩ Hải Tộc hộc tốc lao vào nhau đánh giết.

241. Chương 241. Kiên Tĩnh Lợi Lạc Sơ Chiến Tiệp

Một trăm hai mươi siêu Thú nhân võ sĩ cầm Vãn thiết Đại kiếm trong tay, tạo thành một trận hình tam giác xung phong, tựa như một lưỡi dao sắc bén cắm thẳng vào đội hình của một trăm hai mươi võ sĩ Hải Tộc mà chém giết. Vãn thiết cự kiếm trong tay họ, mũi kiếm sắc bén mang theo khí thế cường đại và hào quang chói mắt. Trên lưỡi Vãn thiết Đại kiếm sắc bén còn pha lẫn những mảng máu màu vàng lấp lóe. Chỉ trong giây phút trở thành một đạo ánh sáng tràn ngập cả chiến trường. Các cạnh của trận hình tam giác xung phong không ngừng lóe ra máu màu vàng kim, tựa như một mũi đao khổng lồ sắc nhọn đang lao tới âm âm.

Khi đám Thú nhân Hộ vệ giao hội với đội hình của võ sĩ Hải Tộc, trận hình Thú nhân Hộ vệ chỉ hơi dừng một chút, rồi lập tức xuyên qua trận hình của võ sĩ Hải Tộc. Vãn thiết kiếm sắc bén xé ra một lỗ hổng như một đóa hồng nhung đỏ tươi trên người võ sĩ Hải Tộc. Một trận mưa máu tràn ngập khắp nơi như Tử thần ra tay trang điểm, tiếng kêu gào chết chóc là nốt nhạc chủ của giai điệu chiến tranh khùng khiếp kia. Đám Thú nhân Hộ vệ hung ác dùng một tư thái tuyệt đối dũng mãnh lao thẳng vào trận hình của Hải Tộc như một con vật sống. Họ phối hợp nhịp nhàng, động tác dứt khoát, mỗi một kiếm cơ hồ đều chọc trúng vào một người võ sĩ Hải Tộc, hơn nữa vì trận hình rất chặt chẽ và hợp lý, khi đám Thú nhân Hộ vệ công kích

lúc nào cũng chiếm số lượng tuyệt đối ưu thế. Họ tựa như một lưỡi dao sắc bén, không những reo rắc cái chết vào ngực võ sĩ Hải Tộc mà còn thừa lực để đánh tiếp. Sớm đã được huấn luyện sinh tử, hơn nữa còn dũng mãnh không sợ chết, cộng thêm việc giữa Thú Nhân luôn luôn có tính đoàn kết rất cao. Trong quá trình chiến đấu, thường thường có cảnh ta đỡ cho người công kích của địch nhân, người nhanh chóng xả cho hẳn một kiếm trí mạng...

Lần đầu tiên công kích, đám võ sĩ Hải Tộc đã ngã xuống một mảng rất lớn. Cả một đám người gãy chân cụt tay nằm khắp nơi, máu tươi nhuộm hồng cả đấu trường. Tuyệt đại đa số võ sĩ Hải Tộc ngã xuống vì bị trọng thương liên tiếp biến thành hình hài Hải thú. Võ sĩ Hải Tộc lên đất liền đại lục tác chiến vốn không có bao nhiêu ưu thế, hơn nữa thực lực của họ vốn cũng chẳng mạnh hơn Thú nhân võ sĩ, thế mà họ còn dùng hình thái nhân loại để tác chiến nữa chứ. Còn Thú Nhân thì hoàn toàn khác hẳn. Vũ khí của họ rất mạnh, tâm tính kiên định, hơn nữa vũ dũng bất khuất. Tên biến thái Đoạn Vân này đã để cho đám Thú nhân Hộ vệ rèn trải qua rất nhiều trận sinh tử. Đám Thú nhân Hộ vệ bây giờ muốn thực lực có thực lực, muốn dũng khí có dũng khí. Trận chiến này, một nửa võ sĩ Hải Tộc hoặc trọng thương, hoặc chết, liên tiếp ngã xuống không còn sức chiến đấu nữa.

Nhưng, đám Thú nhân Hộ vệ không hề có ý định dừng tay, vì Đoạn Vân chưa hề hạ lệnh cho họ hạ thủ lưu tình, họ đã nhận được lệnh là cứ thoải mái phóng tay chân mà giết địch. Trận công kích đầu tiên vừa xong, Hộ vệ trưởng Ngưu đầu nhân Khai La ra lệnh cho bộ đội chia ra bốn phía tàn sát. Kết quả là sau lệnh của Khai La, đám võ sĩ Hải Tộc một lần nữa chịu cảnh hành hạ tàn khốc nhất. Đám Thú nhân hung ác tựa như viên đạn rời nòng pháo, một lần nữa nổ tung giữa đám Hải Tộc này. Còn đám võ sĩ Hải Tộc xấu số sớm đã kinh sợ sau lần tiến công điên cuồng đầu tiên của đám Thú nhân, bây giờ đâu còn dũng khí tiếp tục chiến đấu nữa. Trận hình sớm rối loạn, sĩ khí đã giảm xuống mức thấp nhất. Mặc dù rất nhiều võ sĩ Hải Tộc kịp thời biến thành hình thể Hải thú khổng lồ, nhưng cho dù thân thể cường hãn như Long Thần mà trước mặt Thú Nhân cũng không phải an toàn tuyệt đối, thì mấy cái vẩy cá nhỏ nhỏ của đám tiểu Ngư cấp mười một thì làm sao có thể ngăn cản được lưỡi dao sắc bén điên cuồng của đám Thú nhân đây? Một kiếm chém xuống, vẩy cá lập tức tổn hại, còn Thú Nhân bên cạnh lại nhân dịp vết nứt vừa bị đánh hở ra, một kiếm lập tức đâm vào ngay. Sau đó Thú Nhân điên cuồng dùng Vĩn thiết Đại kiếm ngoáy mạnh, rồi từ đó rạch ra một vết thương chí mạng thật dài.

Đây là một cuộc chiến đấu, hay là một cuộc đồ sát? Trước mặt Thú Nhân vũ dũng như thế, địch nhân chỉ chuốc lấy một kết cục, đó là bị đồ lục một cách tàn nhẫn vô tình. Bản chất của chiến tranh vốn là tàn khốc như vậy. Trên chiến trường, không có ai là một sát nhân ma vương, người thắng lợi vĩnh viễn được xưng danh là dũng sĩ. Dù sao, đây là cuộc chiến đấu giữa võ sĩ và võ sĩ, là sinh tử quyết đấu. Kết cục của trận quyết đấu này, vận mệnh của người cơ bản đã được xác định: hoặc sống, hoặc là chết.

Trận chiến đấu này, tính từ đầu tới cuối, tuyệt đối không vượt qua hai phút. Đầu tiên là một trận Thú nhân công kích như một lưỡi dao sắc bén, sau khi Hải Tộc bị vỡ trận hình, lại dùng ưu thế binh lực tuyệt đối đồ lục Hải thú còn sót lại. Trong thời gian hai phút đó, một trăm hai mươi võ sĩ Hải Tộc toàn bộ đều ngã xuống. Hoặc là trọng thương, hoặc là chết, chỉ một khắc, cả một khu vực chiến đấu đều trở thành một Tu La tràng.

Còn đám chung đoạn của Hải Tộc đang đứng xa xa xem cuộc chiến cũng bị sự vũ dũng của đám Thú nhân làm giật bắn cả người. Không đến hai phút, một trăm hai mươi Hải Tộc cao thủ đều bị đồ lục sạch sẽ. Lực chiến đấu cường đại, trận hình công kích gần như hoàn mỹ, sự công kích sát máu của đám Thú Nhân dũng sĩ hung ác không sợ chết, vừa quyết đoán vừa công kích nhanh chóng, tất thấy đều vô cùng hoàn mỹ. Đám chung đoạn Hải Tộc lập tức tự mình đánh giá lại, nếu mình phải chống lại một chi bộ đội như vậy, tình hình sẽ như thế nào đây?

Thấy đám Thú nhân đã bắt đầu lập lại đội ngũ chỉnh tề, chuẩn bị quay về thành, Đoạn Vân ra lệnh:

- Thú nhân Hộ vệ nghe lệnh, bắt hết toàn bộ một trăm hai mươi võ sĩ Hải Tộc đem về. Nhớ không được để sót một ai!

Đám võ sĩ này có người đã chết, nhưng đại đa số chỉ là trọng thương hoặc đang chờ chết. Dù sao Thú Nhân cũng đồng giai với chúng, nếu muốn miếu sát họ thì cũng không phải là việc dễ dàng gì.

- Đoạn Vân, người muốn làm gì?

Hải Hoàng vừa nghe Đoạn Vân muốn thu hoạch thân thể dũng sĩ Hải Tộc, có vẻ rất tức giận gầm lên với Đoạn Vân.

Nhìn nhìn sắc mặt Hải Hoàng, Đoạn Vân nói với vẻ uy nghiêm:

- Nếu người không muốn họ chết sạch, người đứng yên một bên cho ta. Hơn nữa, là người thắng lợi trận quyết đấu này, ta có quyền xử lý chiến lợi phẩm của mình.

Chẳng mấy chốc, một trăm hai mươi thân thể Hải Tộc đã được Thú nhân võ sĩ vớt ở chân tường thành. Đoạn Vân dùng thần thức lướt qua. Tình huống xem ra cũng không phải là quá kém. Có hơn mười đầu Hải thú tử vong, linh hồn cũng đã bắt đầu tiêu tán. Còn lại một trăm Hải thú, cũng cơ bản đều bị tàn phế, nhưng xem ra cũng chưa đến nỗi chết. Nếu Đoạn Vân không cứu trị cho họ, Đoạn Vân phỏng chừng, tỷ lệ sống sót tuyệt đối sẽ không vượt qua năm mươi phần trăm, hơn nữa cho dù sống sót cũng coi như tàn phế tay què chân cụt cả đời lê lét.

Khẽ gật đầu, Đoạn Vân ra lệnh cho Âu Đặc Tư đóng băng cả đám lại, rồi thu vào trong Không gian giới tử của mình. Cứu thì đương nhiên không cứu họ rồi, còn tùy vào tình huống sau này nữa.

Còn Nhân Ngư Công chúa Ngải Vi Nhi sắc mặt rất khó coi. Nàng thấy, nếu không phải vì mình, đám võ sĩ Hải Tộc này cũng sẽ không chết như vậy. Thấy vẻ mặt thống khổ của Ngải Vi Nhi, Đoạn Vân xoa nhẹ vào gương mặt tuyệt thế của nàng, nói an ủi:

- Nàng yên tâm, chỉ cần ta nguyện ý, họ có thể không chết đâu!

Nghe Đoạn Vân nói thế, Ngải Vi Nhi hơi giật mình nhìn Đoạn Vân, ánh mắt có chút phức tạp.

Ngẩng đầu nhìn đám chung đoạn Hải Tộc, Đoạn Vân cười cười rồi nói:

- Như thế nào? Trận tỷ thí sắp tới là hai mươi đại Ma thú của Trung Hoa Gia tộc, đấu với tứ đại chung đoạn của Hải Tộc các người. Về phần giai vị của họ, ta có thể nói rất minh xác cho các người biết. Họ là cấp mười một trung giai.

Nhưng trong lòng Đoạn Vân lại nói thầm: nhưng bây giờ, họ đều có thực lực ở cấp mười một hậu giai rồi, hơn nữa chẳng mấy chốc cũng sắp đạt tới siêu cấp đỉnh giai.

Đoạn Vân tươi cười nói tiếp:

- Như thế nào, có nguyện ý nhận khiêu chiến này không? Ta nghĩ tứ đại cao thủ các người là cấp mười hai, hẳn là sẽ không e ngại thực lực này đó chứ?

- Các người đã không nói lời nào, vậy coi như đồng ý rồi! Tốt lắm, lên đi thôi!

Đoạn Vân quay về sáu đại cao thủ của Hải Tộc còn sót lại ở không trung nói.

- Chờ một chút! Lần này trước hết do ta tới khiêu chiến hai mươi người bọn họ.

Lúc này, Đông Hải Sa Ngư Hoàng Ba Lạp Cương đứng ra nói.

Nghe thế, Đoạn Vân nói hơi khinh bỉ:

- Lão cá mập, người thật sự là không biết xấu hổ? Ý người quả là tốt! Người là một tên đã sắp đột phá tới cấp mười ba rồi, người còn dám đưa ra khiêu chiến với đám Ma thú Gia tộc cấp mười một của ta hả?

- Hừ! Đoạn Vân, người đừng có lắm mồm! Muốn bốn Hoàng một người chống lại bốn người Ốc Đặc Nhĩ, bốn Hoàng cũng tới đa chỉ đánh ngang tay mà thôi, bây giờ do bốn Hoàng đại diện cho bọn họ nghênh chiến với hai mươi thủ hạ của người, có gì mà không ổn chứ?

Ánh mắt Ba Lạp Cương nhìn Đoạn Vân rất bất thiện.

- Lão Đại, chúng ta nhận khiêu chiến đi!

Vào lúc này, một đầu Hắc long đứng ra nói với Đoạn Vân.

Đoạn Vân trợn trắng mắt, nói gắt:

- Các ngươi đứng là không biết trời cao đất rộng là gì! Phải biết rằng, Đông Hải Sa Ngư Hoàng nếu so với Long Thần thì chẳng kém một chút nào cả. Mặc dù đang khi lên cạn thì thực lực của hắn cũng sẽ bị một vài hạn chế, nhưng thực lực của hắn vẫn rất cường hãn đấy!

- Lão Đại cứ yên tâm, chúng ta sẽ cẩn thận mà!

Lúc này, một đầu Phi long cũng đứng ra xin Đoạn Vân cho lên ứng chiến.

- Lão Đại, xin cho phép chúng ta ứng chiến!

Hai mươi đại Ma thú của Gia tộc lúc này đầy chiến ý tràn trề nhiệt huyết cùng đồng thanh nói.

Ngẫm nghĩ một lát, Đoạn Vân nói:

- Được rồi! Ta phỏng chừng chống lại bốn người bọn họ, hay là chống lại một tên Sa Ngư Hoàng cũng không khác nhau nhiều lắm, các ngươi hãy đi đi! Nhớ kỹ đừng để thân xác bị đánh quá nát đó!

- Cảm ơn lão Đại!

Hai mươi đại Ma thú Gia tộc rất cung kính vái Đoạn Vân một lễ.

- Lão Đại, không được rồi...! Họ lên hết rồi thì chúng ta cùng đánh với ai đây?

Nghe Đoạn Vân muốn cho hai mươi Ma thú Gia tộc nghênh chiến với Sa Ngư Hoàng, Đạp Nhĩ Ba nói về khẩn cấp.

- Đúng vậy, chúng ta đây đánh với ai?

Đạp Nhĩ Khắc đệ đệ xem ra cũng hiểu chiến chẳng kém gì Đạp Nhĩ Ba, hắn lúc này đứng một bên giậm chân phụ họa.

Đoạn Vân ghé tai họ thì thầm nói:

- Không có việc gì, đợi chúng ta đánh cho đám Hải Tộc ngu ngốc này vài trận đã. Ta phỏng chừng đám Ma thú Gia tộc cũng chưa chắc thắng được Ba Lạp Cương đầu. Nhưng trận chiến đấu này sẽ giúp cho thực lực của họ tăng lên nhiều. Cứ để cho bọn họ đánh trước đi!

Còn Phì Tử cũng đảo tròn con ngươi đứng ra phân tích đúng đáng quân sư quạt mo:

- Lão Đại, ngươi không nghĩ là họ sẽ thua đó chứ? Ngươi để cho hai mươi tên nghênh chiến một đầu cấp mười hai hậu giai, một đầu cấp mười hai trung giai, hai đầu cấp mười hai sơ giai, ta nghĩ chiến đấu như vậy cũng chưa chắc thắng được!

Đoạn Vân vỗ mạnh vào đầu Phì Tử, nhẹ giọng nói:

- Nói nhảm nào, hai mươi đại siêu cấp Ma thú nghênh chiến bốn con tiểu Ngư mà thất bại sao? Ngươi ngẫm lại coi, họ vừa mới uống hai viên đặc cấp Tủy Tủy Đan, thực lực đang tăng vùn vụt. Lại còn nắm đánh một, trước tiên cầm chân hai tên mạnh nhất. Sau đó chẳng mấy chốc hai đầu cấp mười hai sơ giai sẽ bị xử lý. Sau đó tới lượt đầu trung giai. Thu thập nốt trung giai, bây giờ cả hai mươi tên thực lực vừa mới đại tăng ủa vào đánh một con cá nhỏ cấp mười hai hậu giai, ngươi nói xem, làm sao mà thua được chứ?

- A a, có lý! Lão Đại, ta sai rồi! - Phì Tử nói có chút thẹn thùng.

Đứng thẳng người lên, Đoạn Vân nói với Sa Ngư Hoàng Ba Lạp Cương:

- Được rồi! Ba Lạp Cương, hai mươi tên thủ hạ của ta đã đồng ý rồi, ta đây cũng không có gì nói nữa. Do đó, trận thứ hai, coi như do ngươi và hai mươi đầu siêu Thần thú của Trung Hoa Gia tộc quyết đấu.

242. Chương 242. Gia Tộc Ma Thú Chiến Cự Sa.

Theo đó, trận quyết đấu thứ hai giữa Đoạn Vân và Hải Tộc do hai mươi siêu Thần thú của Gia tộc quyết đấu với Đông Hải Sa Ngư Hoàng. Nói thật, thực lực hai bên chênh lệch không chỉ là một hai bậc mà thôi. Phải biết rằng, Đông Hải Sa Ngư Hoàng là cấp mười hai đỉnh giai thực lực chẳng kém gì Long Thần Táp

Tây Cách Nhĩ. Còn hai mươi siêu Thần thú của Gia tộc này, mặc dù có thể chống cự được với uy áp, nhưng với uy áp rất mạnh vẫn có ảnh hưởng nhất định tới họ.

Thế nhưng hai mươi siêu Thần thú của Gia tộc sở dĩ có dũng khí ứng chiến, chủ yếu là vì đám Ma thú cực kỳ tín nhiệm năng lực thần kỳ của Đoạn Vân. Còn Đoạn Vân sở dĩ cũng dám đồng ý cho họ ứng chiến, cũng chỉ dựa vào y thuật xuất thần nhập hoá của mình. Mà sự thật là như thế, vô luận họ bị trọng thương tới đâu đi chăng nữa, chỉ cần chưa chết tại đương trường thì Đoạn Vân vẫn có thể một trăm phần trăm cứu sống họ. Hơn nữa, cho dù có bị tử vong ngay tại đương trường, chỉ cần thân thể không bị đánh nát, linh hồn vẫn tồn tại, Đoạn Vân vẫn còn có thể làm cho sống lại.

Hơn nữa, Đoạn Vân vừa mới phát cho họ mỗi người hai viên đặc cấp Tủy Tuỷ Đan! Với dược hiệu của hai viên Tủy Tuỷ Đan đó, hai mươi đại thủ hạ này có thể có ít nhất năm phút an toàn. Chỉ cần dược tính còn chưa hết, năng lực tự chữa trị thân thể của họ sẽ còn tiếp tục tồn tại. Hơn nữa mỗi một Ma thú đều có đem theo vài viên Hoàn Dương Đan để có thể nhanh chóng trị khỏi mọi thương tổn.

Đề phòng giai vị của Đông Hải Sa Ngư Hoàng quá mạnh mẽ sẽ phá hỏng tương quan lực lượng giữa hai bên, Đoạn Vân thay đổi địa điểm quyết đấu ra bãi đất trống cách Á Cương thành mười dặm.

Đây là một nơi có vài trái núi nhỏ, toàn bộ địa hình cũng có thể coi như là một khoảng đất bằng phẳng, rất thích hợp cho việc chiến đấu. Đoạn Vân mang theo một đám thủ hạ cường hãn tụ tập ở một đỉnh núi. Năm đại cao thủ còn lại của Hải Tộc thì đứng trên bầu trời cách nơi quyết đấu hơn mười dặm. Họ dường như rất thích bay, mặc dù năng lực phi hành của mình thì chẳng hơn ai.

Trong tràng quyết đấu, Đông Hải Sa Ngư Hoàng Ba Lạp Cương bay lơ lửng cách hai mươi Ma thú Gia tộc khoảng năm trăm thước. Còn hai mươi Ma thú Gia tộc chia làm hai lộ cao thấp, mười đại Phi hành Long thú bay trên không trung còn mười đại Ma thú bày trận trên mặt đất, đề phòng nghiêm mật.

Sau khi song phương đã ổn định, Đoạn Vân vận khí hô to:

- Quyết đấu bắt đầu!

Đoạn Vân vừa ra lệnh xong, song phương lập tức hành động. Đông Hải Sa Ngư Hoàng lập tức biến thành một đầu cá mập thân dài tám mươi thước. Mẹ kiếp! Đúng là cá mập có khác, thân dài tới tám mươi thước! Xem ra còn dài hơn cả Kinh ngư nữa! . Hơn nữa, cá mập này hơi khác so với loại cá mập trên địa cầu. Đầu tiên, Ba Lạp Cương biến thành một cá mập có sừng trên đầu, hơn nữa lại là sừng của loài động vật sinh trưởng trên cạn: sừng tê giác. Một đôi vây rất lớn dùng để quạt nước, căn bản trở thành hai thanh đại đao bên ngoài cơ thể hần. Cái miệng rộng hoác lộ ra năm sáu hàm răng cá mập đặc hữu, hàng loạt những cái răng sắc nhọn như dao chìa lên. Cả người trên dưới nhìn qua là biết đây là loại người da thịt thô dày, cơ bắp phát triển.

Con cá mập miệng đầy răng lởm chởm quay về phía đám thủ hạ của Đoạn Vân gầm lên, dùng cái uy áp mạnh mẽ đập thẳng vào người đám thủ hạ này. Nhưng cả đám thủ hạ này xem ra chẳng bị ảnh hưởng là mấy. Khi đại chiến với Long Thần, thực lực còn không được mạnh mẽ như thế này mà họ còn dám xuống tay nhiệt tình với Long Thần cường đại cơ mà. Hiển nhiên, uy áp của cá mập thì còn kém Long Thần khá xa. Cá mập dù sao cũng không phải là Cự long chuyên môn dùng uy áp để kiếm cơm.

Năm đại Hắc long chính diện nghênh tiếp Sa Ngư Hoàng, còn năm đại Phi long thì dựa vào tốc độ thần kỳ của họ từ các bên, phía dưới, phía trên, đủ mọi phương hướng phát khởi tấn công. Mười đại Ma thú còn lại cũng từ mặt đất lao thẳng vào Sa Ngư Hoàng!

- Bùng .bùng .bùng .bùng .! Bùng .!

Năm tiếng va chạm cực lớn vang lên gần như cùng một lúc. Năm đại Hắc long cùng nhau áp sát người Sa Ngư Hoàng, một đầu Hắc long đầu tiên trực tiếp bị Sa Ngư Hoàng đánh cho một cú thật mạnh văng đi xa lắc, thân thể ngã phịch xuống mặt đất. Nhưng rất nhanh, dựa vào dược lực, hần cũng không có tổn thương gì nhiều, lập tức lại lao lên, một lần nữa gia nhập lực lượng hỗn chiến. Còn bốn đầu Hắc long kia thì hợp lực đánh lui Sa Ngư Hoàng hơn mười thước. Nhưng dưới những cú đánh cường đại kia, thân thể cường hãn của năm đại Hắc long cũng cảm thấy khó mà chịu nổi, nếu không dựa vào dược lực thần kỳ thì nghe chừng họ đã bị trọng thương rồi.

Còn năm đại Phi long cũng nhân cơ hội này nhảy vào. Hai đầu Phi long dựa vào tốc độ trực tiếp công kích vào mắt Sa Ngư Hoàng, còn hai đầu Phi long trực tiếp công kích vào cái vây mềm mại của Sa Ngư Hoàng, đầu Phi long còn lại thì đánh từ dưới bụng cá mập đánh lên, trực tiếp công kích vào cái bụng trắng hếu. Nhưng hiển nhiên, công kích của năm đại Phi long cũng không có hiệu quả nhiều. Hai đầu Phi long công kích mắt Sa Ngư Hoàng bị hấn lắc lắc đầu đẩy văng đi, còn hai đầu Phi long công kích bên sườn thì một tên bị cái vây cứng như thép của Sa Ngư Hoàng chém rách vào người, bật ra vài cái vảy rồng, nhưng cũng không có gì đáng ngại. Đầu Phi long khác công kích vào bên sườn còn lại thì rất xảo diệu tránh được cú chém của cái vây mà trực tiếp bổ vào người Sa Ngư Hoàng một long chảo. Nhưng lần công kích này tựa hồ cũng không có hiệu quả gì. Còn đầu đại Phi long công kích vào dưới bụng cá mập cuối cùng cũng có một chút hiệu quả. Phi long chảo sắc bén tạo thành một đạo vết xước khá dài, đáng tiếc còn rất nông, đến mức không thấy máu chảy ra nữa!

Năm đại Hắc long và Phi long đồng thời phát khởi công kích đợt thứ nhất, như một trận mưa giông rải đều khắp người Sa Ngư Hoàng nhưng không sinh ra thương tổn thực chất nào. Còn họ đã cảm nhận được sự cường hân của con cá mập này: lực lượng cường đại, thân thể cường hân! Nhưng dưới sự luân phiên công kích, họ cũng tìm ra được một vài nhược điểm của Sa Ngư Hoàng. Tỷ như cá mập về vấn đề hình thể thô kệch chậm chạp, nếu muốn quay đầu thì rất khó khăn, nếu muốn lui về phía sau thì cũng khó nốt. Hơn nữa, phương thức công kích của cá mập cũng không nhiều lắm. Cái vây cá mập chém lia lịa như bão táp nhưng phạm vi công kích thì rất có hạn.

Sau khi dùng mắt trao đổi với nhau một phen, mười đại Long thú bắt đầu phát khởi tiến công đợt thứ hai. Còn trước khi họ tiến công, mười đại Ma thú còn lại của Gia tộc cũng bắt đầu sự công kích của mình. Ba con Đại địa chi hùng dũng Trọng lực thuật hướng thẳng vào thân hình Sa Ngư Hoàng kéo tụt xuống hơn mười thước mới đứng vững được. Khi Sa Ngư Hoàng còn đang chống cự "Trọng lực thuật", hai khối thiên thạch rất lớn nện vào đầu hấn, một lần nữa nện hấn rơi xuống hơn mười thước nữa. Lúc này thân hình Sa Ngư Hoàng cũng chỉ còn cách mặt đất hơn mười thước. Thừa lúc đó, một đầu Hoả hệ Ma thú phun một luồng lửa vào người Sa Ngư Hoàng. Phải biết rằng, cá mập là Hải thú, một luồng lửa như vậy lập tức làm Thuỷ hệ nguyên tố trong không khí bốc hơi, còn vòng nước khắp thân thể Sa Ngư Hoàng cũng bị biến mất không ít. Nói cách khác, chỉ trong một lát, phòng ngự của Sa Ngư Hoàng đã bị giảm xuống đáng kể.

Sau khi những luồng lửa luân phiên công kích qua đi, công kích của mười đại Long thú như cuồng phong bạo vũ phủ xuống trên người Sa Ngư Hoàng. Đầu tiên là năm đại Hắc long bay lên cao rồi dùng sát chiêu từ trên trời đánh xuống, nhân lúc Sa Ngư Hoàng bị đại hoạ thiêu đốt, mắt không mở ra được, trực tiếp đánh mạnh vào lưng và đầu cá mập. Dưới sự luân phiên công kích của họ, lại vốn đã bị "Trọng lực thuật" lôi kéo kiến cho Sa Ngư Hoàng rất khó chịu giờ đã ngã dúi dụi xuống mặt đất. Đại địa chi hùng đã lập tức chuẩn bị cho hấn một trận địa gai đất thật lớn.

- Âm ..!

Thân thể vĩ đại của Sa Ngư Hoàng giáng xuống mặt đất tạo thành một âm thanh thật lớn, còn từ vẻ mặt thống khổ thâm trầm của Sa Ngư Hoàng thì biết được đám gai đất đã đâm cho hấn những cú thật nặng. Cá mập vốn thuộc loại động vật thân mềm, dưới những đòn nghiêm trọng rất dễ bị trọng thương, còn một kích vừa rồi đã khiến Sa Ngư Hoàng tự nguyện chịu thương tổn không nhỏ.

Còn khi Sa Ngư Hoàng vừa ngã xuống đất, Đại địa chi hùng một lần nữa phát uy, biến nơi Sa Ngư Hoàng vừa ngã xuống thành một hầm đất rất lớn, nhốt một nửa thân thể Sa Ngư Hoàng vào đó. Thân thể cá mập vừa bị nhốt lại, lúc này lại một trận Đại địa cố hoá thuật (thuật làm cứng đất) chôn chặt Sa Ngư Hoàng xuống đất. Sa Ngư Hoàng lúc này chỉ còn lộ ra nửa người, và lúc này cái đầu trở thành đích ngắm cho đám Ma thú Gia tộc đánh vào. Năm đại Hắc long lợi dụng lúc Sa Ngư Hoàng không thể nhúc nhích cứ nhắm vào đầu lão mà đánh, nhất là họ đặc biệt chiếu cố tới đôi mắt; còn năm đại Phi long Gia tộc thì ở sau lưng mà cào cào, cố tìm đánh những điểm yếu của Sa Ngư Hoàng. Mười đại Ma thú còn lại ủa nhau kéo lên, công kích mãnh liệt trên người Sa Ngư Hoàng. Ba tên Đại địa chi hùng không ngừng gia cố cái hầm đất, làm cho Sa Ngư Hoàng đang cố sức giãy dụa cũng không thể phá thổ mà chui ra.

Hiển nhiên, dưới sự công kích mãnh liệt của đám Ma thú Gia tộc, Sa Ngư Hoàng cảm nhận được sự uy hiếp chết chóc, ra sức giãy dụa kịch liệt. Rốt cục sau khi Sa Ngư Hoàng mở rộng cái miệng khổng lồ ra, Sa Ngư Hoàng cường đại cũng phá nứt được cái hầm đất, phá thổ chui ra, hấn há mồm điên cuồng gào thét, biểu

lộ sự tức giận cực độ của mình.

Nhưng đúng lúc này, ba Đại địa chi hùng với hình thể chiến đấu rất lớn đã nắm bắt ngay được cơ hội này! Họ cùng nhau quay về phía cái miệng gớm ghiếc đỏ lôm của Sa Ngư Hoàng phóng ra một cú găm của Thú vương! Còn Sa Ngư Hoàng cảm nhận được vừa có cái gì đó chui tọt vào trong miệng mình, theo phản ứng tự nhiên lập tức ngậm miệng lại.

- Âm!

Ba viên đạn găm của Thú vương đồng loạt nổ tung trong miệng Ba Lạp Cương đáng thương. Sau khi bộc phát, Đoạn Vân nghe rất rõ vài tiếng lắc cắc, phỏng chừng khá nhiều răng của Sa Ngư Hoàng đã bị nổ gãy rồi!

Đoạn Vân cười cười, trêu chọc:

- Theo ta được biết, cá mập có vài hàm răng dự trữ! Lần này cũng không biết bị gãy mất mấy cái răng nữa? Nhưng đừng lo, dù sao hắc cũng còn nhiều răng mà!

Sau khi ba phát pháo nổ tung trong miệng mình, tai của Sa Ngư Hoàng lập tức cảm thấy đau nhức mãnh liệt, những tiếng ong ong không ngừng vang mãi trong lỗ tai! Hắc vừa phá thổ chui ra, một lần nữa lại bị đám Hắc long hợp lực kéo xuống.

Tiếp theo, Sa Ngư Hoàng thấy hai nắm tay cực lớn, càng lúc càng lớn, trực tiếp đâm thẳng vào mắt mình.

Bình! Tiếng quyền thủ đánh vào mắt và cơn đau buốt thấu óc làm Ba Lạp Cương hiểu rằng mắt mình đã bị người ta công kích nghiêm trọng! Mặc dù mắt hắc chưa hoàn toàn mù hắc, nhưng dưới một quyền mạnh như núi đổ của Hắc long, mắt hắc xem như tạm thời mất đi năng lực. Phải biết rằng mắt cá bình thường đều phải mở ra. Vừa rồi hiển nhiên là mắt của hắc chưa kịp đóng lại.

Ma thú Gia tộc quay về phía Sa Ngư Hoàng đã bị suy sụp nửa phần một lần nữa phát khởi công kích mãnh liệt. Hơn nữa, họ cũng bắt đầu tìm được những nơi phòng thủ yếu nhược trên người hắc. Những nơi cơ thể tội nghiệp này đã phải chịu sự công kích liên hoàn mãnh liệt nhất của đám Ma thú.

243. Chương 243. Cuồng Dã Thú Chiến Phách Vương Thù.

Trong tích tắc, Sa Ngư Hoàng bị hai mươi Ma thú Gia tộc đánh đắm điên cuồng, hiển nhiên một lần nữa làm kích thích sự hung tợn của Cá mập. Chỉ thấy Ba Lạp Cương điên cuồng găm lên một tiếng, biến thành hình người bay thẳng lên cao, thân hình vừa bay lên, một quyền đánh thẳng vào một đầu Hắc long đang lảng cháng ở trên đỉnh đầu hắc, làm con Hắc long này bay đi xa lắc.

Ma thú Gia tộc vừa nhìn thấy con cá mập vừa bị chôn dưới đất lại biến thành hình người thoát ra, rồi một quyền đánh bay một đồng bọn của họ, thi nhau một lần nữa lao vào người Sa Ngư Hoàng. Năm đại Phi long bằng vào ưu thế tốc độ, vây kín trước người Ba Lạp Cương, rồi từ bốn phương tám hướng phát khởi tiến công! Hiển nhiên, Ba Lạp Cương hình người mặc dù linh hoạt hơn nhiều, nhưng lực lượng và cường độ thân thể thì lại giảm xuống không ít, còn Phi long lại dựa vào tốc độ của mình vẫn chiếm ưu thế hơn Ba Lạp Cương. Do đó, dưới sự hợp lực công kích của năm đại Phi long, Ba Lạp Cương bị đánh bật ra vài lần, hơn nữa, trên người cũng bắt đầu xuất hiện một vài vết máu do long trào lưu lại.

Vừa bay lên trên, năm đại Hắc long của Gia tộc đã điên cuồng công kích khắp người Sa Ngư Hoàng Ba Lạp Cương. Thân thể Hắc long lớn hơn hình thái loài người của Ba Lạp Cương khá nhiều. Một vài Hắc long dùng cự trảo cào mạnh vào người Ba Lạp Cương đáng thương. Ba Lạp Cương tội nghiệp một lần nữa như quả bóng bị đánh nảy tung tăng thêm vài lần nữa!

Thấy dưới hình thái loài người tuy có nhanh hơn chút đỉnh nhưng không hề có ưu thế trước mặt đám Long thú điên cuồng này, Ba Lạp Cương một lần nữa biến thân trở thành con cá mập thật lớn. Sau khi ổn định thân hình, lập tức hướng về phía đám thủ hạ của Đoạn Vân công kích mãnh liệt! Hiển nhiên, Ba Lạp Cương biến thành hình thú sẽ lại có ưu thế về lực lượng và thân thể. Hắc điên cuồng lao vào đám Phi long và Hắc long, đánh bay đi vài con. Thậm chí còn có vài đầu Long thú bị cái sừng vô cùng lợi hại của tên cá mập đó

húc bay đi, trên người bị đâm thủng một lỗ thủng chảy máu đầm đìa. Cũng có con bị cái vây cá mập là đại khảm đao chém cho vài nhát.

Đối mặt với sự công kích mãnh liệt, đám Ma thú cũng không hề sợ hãi chút nào. Ngược lại xem ra còn kích thích chiến ý mãnh liệt của họ! Bị đánh bay lộn nhào bật ra, sau khi ổn định thân hình lại một lần nữa phát khởi công kích mãnh liệt; nếu bị trọng thương liền âm thầm uống một hai viên dược hoàn, lại càng công kích điên cuồng hơn; còn nếu dính vết thương nhẹ thì coi như không thèm đếm xỉa đến, được lực còn sót lại trong cơ thể cũng đủ để ứng phó rồi! Năm đại Phi long và năm đại Hắc long bị đánh tung lên vài lần, rồi vài lần bị đánh rơi xuống đất, lại gượng đứng lên, lần lượt phát khởi công kích mới. Còn mười đại Ma thú Gia tộc đứng trên mặt đất không ngừng tạo ra đủ mọi thứ phiền toái cho Sa Ngư Hoàng! Ba con Đại địa chi hùng thỉnh thoảng cho Ba Lạp Cương ném thử vài cú siêu cường "Trọng lực thuật", không ngừng tiêu hao năng lượng của Ba Lạp Cương, hoặc thừa cơ nhắm vào bụng Ba Lạp Cương bắn cho vài cú găm Thú vương. Còn bảy đầu Ma thú Gia tộc còn lại thì thỉnh thoảng ném cho Ba Lạp Cương ăn vài món vũ khí sở trường! Bằng trụ, vân thạch, siêu cấp đại hỏa cầu... vân vân, cứ hết món này đến món khác rải đều lên người Ba Lạp Cương.

Mười đại Long thú trên không trung không ngừng phát khởi công kích trên thân thể Ba Lạp Cương. Năm đại Phi long lao tới sau lưng Ba Lạp Cương cắn xé điên cuồng, long trảo sắc bén lưu lại trên cái lưng cá mập tương đối bạc nhược này những vết cào đáng nể! Sau khi bị cắn xé mãnh liệt hết lần này tới lần khác, trên người Sa Ngư Hoàng dần dần xuất hiện vài vết máu! Chỉ cần phát hiện ra vết máu, đám Phi long sẽ lại điên cuồng cào vào chỗ vết thương, chẳng mấy chốc, vết rách nhỏ biến thành vết rách lớn, vết rách lớn chẳng mấy chốc sẽ biến thành một vết thương miệng toang hoác máu phun ra như suối!

Công kích của năm đại Hắc long kỳ thật lại hữu hiệu nhất! Năm đại Hắc long không sợ chết, bằng vào thân thể cường hãn dùng long trảo nắm chặt lại thành nắm quyền thật lớn đâm mạnh vào người Ba Lạp Cương. Hơn nữa, họ cũng chỉ tập trung vào một chỗ không ngừng điên cuồng công kích. Thậm chí có một đầu Hắc long còn hướng về phía cái vây cá trông như đại khảm đao phát khởi công kích. Hắc xảo diệu tránh được công kích của cái vây cá mập, ngưng tụ hết sức rồi dùng một quyền mạnh mẽ đâm thẳng vào góc của vây cá, cũng chính là chỗ nối giữa vây cá với thân thể. Sau một quyền đó, lực công kích của đại khảm đao rõ ràng chậm hơn không ít. Nhìn thấy công kích của mình có tác dụng tốt, hắc hưng phấn một lần nữa lao vào khớp nối đó phát khởi công kích mới. Sau khi bị hắc đánh cho vài quyền, đại khảm đao bắt đầu trở nên mềm oặt đi! Mấy con Hắc long khác thấy công kích có vẻ công hiệu, sau đó hợp lực với nhau đánh vào cái vây còn lại!

Nhưng, Sa Ngư Hoàng không có sử dụng được khảm đao cũng không phải đã mất sức chiến đấu! Ngược lại càng kích thích hung tính của hắc! Hắc điên cuồng găm lên, điên cuồng ném bay một đầu Long thú từ trên người hắc, rồi điên cuồng đâm đá mấy con Rồng xung quanh.

Cứ như vậy cuộc chiến đấu tiến vào giai đoạn giằng co. Năm đại Hắc long và năm đại Phi long lần lượt tiến công trên không trung, bằng vào ưu thế số lượng, công kích liên miên không dứt vào thân thể cá mập da dày thịt cứng; còn trên mặt đất mười đại siêu Thần thú của Gia tộc cũng chạy khắp nơi trên mặt đất gây đủ thứ trở ngại cho Sa Ngư Hoàng, rồi không ngừng chế tạo cho hắc một vài chướng ngại, hỏa cầu, tiếng găm Thú vương, trọng lực, dây trời v.v, Ma pháp công kích hoặc phụ trợ liên tiếp rải khắp người Sa Ngư Hoàng. Mười đại Ma thú Gia tộc trên mặt đất vì không có ưu thế phi hành, rõ ràng không phải lực lượng chủ công, nhưng họ cũng xảo diệu tạo ra cho mười đại Long thú những cơ hội công kích rất tốt!

Hai mươi Gia tộc Ma thú, mặc dù lực lượng hơi khiếm khuyết, nhưng họ hầu như không bị ảnh hưởng bởi uy áp, sự vũ dũng của họ cũng trải qua hơn đủ loại khiêu chiến với các siêu cấp cao thủ mới hình thành được như ngày nay! Hơn nữa, bằng vào được lực trong cơ thể họ, năng lượng của họ có thể mỗi lúc một mạnh hơn. Hơn nữa, trên người họ còn có đại lượng dược hoàn có thể nhanh chóng trị liệu mọi thương tổn cho họ. Do đó, mặc dù gặp phải một siêu cấp cao thủ như Sa Ngư Hoàng, họ cũng vẫn chiến đấu rất bất khuất. Lần lượt bị đánh bay, lần lượt bị trọng thương, tất cả những thứ này không thể ngăn được bước tiến của họ! Ương ngành, sắt máu, lại rất đoàn kết, vũ dũng không sợ khí thế cường đại, phối hợp công kích gần như hoàn mỹ, hai mươi siêu cấp Ma thú Gia tộc trong trận chiến này, tuyệt đối là những dũng sĩ cường đại nhất.

Chiến đấu tiếp tục diễn ra mãnh liệt! Dựa vào sự cường hãn, phòng ngự biến thái, còn có lực công kích

cường hãn của thân thể, Sa Ngư Hoàng Ba Lạp Cương lần lượt đánh bay từng tên Ma thú Gia tộc; còn Ma thú Gia tộc dựa vào sự phối hợp hoàn mỹ của mình, cộng thêm số lượng tuyệt đối ưu thế, lần lượt phát khởi công kích mãnh liệt vào người Ba Lạp Cương.

Nửa giờ sau, Diệp Cô Thành nói với Đoạn Vân:

- Thiếu gia, năng lượng của Sa Ngư Hoàng Ba Lạp Cương đã giảm xuống không ít rồi, ta nghĩ chẳng mấy chốc hẳn sẽ bị bại vì hao tổn lực lượng quá lớn!

Đoạn Vân lắc lắc đầu nói:

- Người có phát hiện ra năng lượng của Ma thú Gia tộc cũng đã bắt đầu giảm xuống rồi không? Ta nghĩ, chiến đấu kịch liệt như vậy, coi như đã tiêu hao đại lượng được lực trong cơ thể họ rồi! Mặc dù trong quá trình chiến đấu kịch liệt như vậy, thực lực của họ đạt tới cấp mười một đỉnh giai rồi, nhưng nếu không kịp bổ sung năng lượng cho bọn họ thì tràng chiến đấu này cũng rất khó nói!

- Thiếu gia cho rằng . như thế nào? - Diệp Cô Thành hỏi.

Đoạn Vân cười cười, nói:

- Ta nghĩ trận chiến đấu này cuối cùng sẽ là hòa nhau! Ma thú Gia tộc mặc dù có đại lượng được hoàn có thể trị khỏi mọi thương tổn, nhưng nếu thương tổn quá lớn thì thực lực họ cũng sẽ bị giảm xuống! Mặc dù thân thể Ba Lạp Cương rất cường hãn, lực công kích rất cường đại, nhưng phương thức công kích của hắn rõ ràng không đủ hiệu quả!

- Hòa nhau? Nhưng Ba Lạp Cương đã bị thương tổn không nhỏ rồi mà? - Diệp Cô Thành hỏi lại đầy vẻ nghi hoặc.

Đoạn Vân cười nói:

- Thân thể Sa Ngư Hoàng rất mạnh, hơn nữa cơ thể hắn cũng rất cường tráng đầy cơ bắp. Mấy thương tổn này đối với hắn mà nói thì chỉ có thể xem như một vài vết thương ngoài da! Chính thức tạo thành thương tổn cho tên cá mập này, cũng chỉ nhờ vào công kích của mấy con Hắc long mà thôi! Nhưng, lực lượng Hắc long xem ra hơi kém, dù sao họ vẫn còn kém Sa Ngư Hoàng một bậc! Chênh lệch một bậc ba giai tạo thành chênh lệch rất lớn rồi! Nếu không nhờ trong cơ thể họ còn lưu lại đại lượng được lực, hơn nữa lại có đại lượng thuốc men có thể trị khỏi nội thương, ta nghĩ, họ đã sớm bị thua rồi! Người hãy chờ mà xem!

Đúng như lời Đoạn Vân sáng suốt phân tích, cuộc chiến đấu tiếp tục thêm nửa giờ đại lực nữa! Sau đó,, Sa Ngư Hoàng và mười đại Long thú đều kiệt lực, cả người Sa Ngư Hoàng trên dưới khắp nơi không tìm thấy chỗ da nào còn nguyên lành, cả người phủ đầy máu tươi! Hơn nữa, năng lượng của hắn đã hao tổn quá lớn, thân hình rõ ràng có vẻ không ổn. Hắn không có cánh nên không đủ sức bay lượn trong không trung nữa, thân hình không ngừng rơi xuống dần! Còn năm đại Phi long và năm đại Hắc long cũng cơ bản kiệt lực hết sức rồi, năng lượng của họ chỉ đủ giúp họ ổn định thân hình trong không trung thôi! Mười đại Long thú toàn bộ đều bị thương khắp nơi, lân giáp cũng bị lột ra không ít.

Nhưng, tràng diện hòa nhau theo như phán đoán của Đoạn Vân lại không hề xuất hiện! Vì trên mặt đất, còn có mười đại Ma thú Gia tộc! Mặc dù đã qua gần nửa giờ đại lực công kích Ma pháp, họ hầu như không thể phát ra một Ma pháp cứu cấp nào. Nhưng, sau khi cuộc chiến đấu đi vào tàn cục, họ chỉ một mực đứng xa xa mà chiến đấu, thân thể chẳng hề bị thương tổn chút nào. Thực lực của họ vẫn còn nguyên vẹn! Xem ra không hề có ưu thế chút nào trước một đám Long thú điên cuồng, thân hình Sa Ngư Hoàng không ngừng hạ xuống gần mặt đất. Ba con Đại địa chi hùng một lần nữa ngưng tụ Ma lực, thi triển một "Trọng lực thuật" cực mạnh. Kết quả là, thân hình Sa Ngư Hoàng bị lôi xuống nện mạnh trên mặt đất. Lập tức mười đại Ma thú Gia tộc cuồng dũng nhào lên, cùng lao vào thân hình cá mập to lớn gần như không thể nhúc nhích phát khởi công kích mãnh liệt nhất mà họ có! Ba con Đại địa chi hùng thật lớn phụ trách cái đầu của Sa Ngư Hoàng đám đá điên cuồng. Còn bảy đại Ma thú khác thì quay về thân thể đã bị tàn phá của Sa Ngư Hoàng mà công kích! Dưới sự công kích mãnh liệt của Ma thú Gia tộc, Sa Ngư Hoàng thống khổ gào, giãy dụa! Nhưng năng lượng căn bản đã dùng hết, cả người hắn lại bị thương trầm trọng làm sao có thể ngăn cản được những công kích mãnh liệt của đám Ma thú? Chẳng mấy chốc, đám Phi long và Hắc long từ từ khôi phục thực lực, cũng tham gia vào nhóm công kích! Dưới sự công kích điên cuồng lần này, con cá mập uy mãnh khi xưa chẳng mấy chốc rốt cuộc không thể động đậy được nữa!

- Thiếu gia, xem ra Ngài đoán sai rồi! - Diệp Cô Thành cười nói với Đoạn Vân.

Đoạn Vân cười cười, nói:

- Ta quên tính tới mười đại Ma thú Gia tộc trên mặt đất! Hà hà! Tốt lắm!

- Đoạn Vân, người mau bảo thủ hạ người dừng tay đi! Năng lượng sinh mạng của Ba Lạp Cương đang không ngừng yếu đi, người còn không ngừng tay, hắn sẽ chết đó!

Lúc này Hải Hoàng Ba Nhĩ Hi Đặc có vẻ rất khẩn cấp kêu gọi Đoạn Vân.

Cười cười, Đoạn Vân nói:

- Chết thì chết, có gì mà không được? Trong quá trình quyết đấu có chết cũng là một loại quang vinh! Ba Nhĩ Hi Đặc, người trước hết lo nghĩ cho mình đi! Bởi vì chẳng mấy chốc nữa, người sẽ là người kế tiếp đó!

- Người !

Nghe Đoạn Vân nói thế, Ba Nhĩ Hi Đặc cực kỳ phẫn nộ, nhưng khi hắn đang muốn tiến lên cứu Sa Ngư Hoàng, Âu Đặc Tư dẫn mười ba đại Thần Long liền lập tức tiến lên ngăn trở!

Đoạn Vân sắc mặt rất bất thiện nói:

- Ba Nhĩ Hi Đặc, người đừng quên đây là quyết đấu! Nếu người không biết điều một chút, ta đây sẽ không khách khí với người nữa!

Nhìn Ba Lạp Cương rên rỉ trên mặt đất, Đoạn Vân ra lệnh cho Ma thú Gia tộc:

- Bắt Ba Lạp Cương cho ta! Tối nay, trong tiệc mừng công, chúng ta sẽ dùng con cá mập nhỏ này làm bữa đại tiệc! Ừm, hình như ta trước giờ chưa ăn vây cá mập thì phải?

OOo

Sau khi Sa Ngư Hoàng bị hai mươi dũng sĩ đại Ma thú Gia tộc của Đoạn Vân đánh bại, cứ một mực co đầu rụt cổ không dám ra mặt gặp người khác. Vào ngày thứ chín ngàn chín trăm chín mươi chín thì tự sát nhưng không thành công. Trong lúc vô ý hắn bị bắt tới lão bản của Đoạn Vân: Độc Cô Lãnh Giả.

Sa Ngư Hoàng Ba Lạp Cương gầm lên nói với Độc Cô: "Nói, tại sao lại đối xử với ta như vậy? Ta rốt cuộc đắc tội với người ở đâu?"

Độc Cô tự biết không địch lại, lúc này kéo Đoạn Vân ra để cứu mạng.

Đoạn Vân nói: "Ba Lạp Cương, ta lúc này không nhúng tay vào! Đây là việc của các người!"

Độc Cô sợ hãi: "Đoạn Vân, vì sao đối xử với ta như vậy?"

Đoạn Vân cười nói: "Tiểu Độc Cô, tên tiểu tử quá xấu xa này, đến cả chi phí hoạt động của bốn thiếu gia mà người cũng dám ăn chặn sao?"

Độc Cô biện bác nói: "Việc này việc này không thể trách ta!"

Đoạn Vân cười lạnh: "Không trách người chẳng lẽ trách ta? Nhiều người đọc như vậy, còn muốn đấu hử?"

Độc Cô nói về bất lực: "Rất nhiều người đọc sách không bỏ phiếu, còn mắng chửi người, người nói ta phải làm sao bây giờ?"

Nghe thế, Đoạn Vân đang muốn phát hỏa, Ba Lạp Cương đứng một bên lúc này bộc phát: "Cái gì? Có người đọc sách không đầu phiếu hử? Vậy tiền chữa bệnh của ta thì ai trả đây? Ta bị tổn thương tâm linh và thân thể sẽ do ai phụ trách? Rốt cuộc là ai? Ra đây đại chiến với ta sáu trăm hiệp!"

Đoạn Vân thở dài, nói: "Xem ra, một đám tiểu đệ của ta cũng bắt đầu nổi nóng rồi! Không biết chừng sẽ có bạo động?"

Nhưng lúc này, cũng không biết ai làm lộ tin tức này ra, cả Mộng Đa Lợi Á và Hải giới toàn bộ đều sôi trào!

Hơn mười ức nhân dân giờ cao nắm đầm hồ lớn: "Bỏ phiếu nhanh nhanh! Sưu tập mau mau! Đừng quên bấm Thanks nữa! Hãy chứng tỏ là người hào hoa phong độ và biết điều đi nhé!"

244. Chương 244. Hải Tộc Tâm Khiếp Diệt Phạp Thuật

Thấy Đoạn Vân muốn hạ sát thủ với Sa Ngư Hoàng, Hải Hoàng Ba Nhĩ Hi Đặc vừa sốt ruột vừa tức giận lập tức ra tay tấn công đám Thần Long dám đứng ra ngăn trở. Nhưng hắn vừa ra tay đã ý thức được hôm nay mình bị cuốn vào vòng nước xoáy trí mạng!

Ba Nhĩ Hi Đặc tức giận phát khởi công kích vào đám người Âu Đặc Tư. Khi vừa thấy Hải Hoàng muốn công kích mình, Âu Đặc Tư, Ny Khả, Long Thái tử Mạt Khắc cả nhà hợp lực cứng đối cứng ngạnh kháng với Hải Hoàng! Ầm một tiếng, Hải Hoàng bị đánh bay đi, còn một nhà ba khẩu Âu Đặc Tư cũng chỉ lui lại mười thước! Điều này không thể nói là thực lực của nhà Âu Đặc Tư cường đại hơn Hải Hoàng. Họ chỉ là cấp mười hai trung giai, thực lực so với Long Thần Tập Tây Cách Nhĩ vẫn còn kém hơn một chút, dù sao họ mới vừa đặt chân vào cấp mười hai trung giai, năng lượng vẫn chưa được củng cố! Nhưng vì Thần Long có bốn sự đặc thù có thể bay lượn được, do đó một kích trên không trung của họ có được ưu thế nhất định. Hải Hoàng mặc dù là cấp mười ba, nhưng hắn lại chỉ là một thứ người cá!

Âu Đặc Tư dùng vẻ mặt uy nghiêm nói với Hải Hoàng:

- Nếu ngươi còn dám lộn xộn, chúng ta sẽ hợp lực xé ngươi thành mảnh nhỏ đấy!

Dưới ánh mắt uy vũ của Âu Đặc Tư, Hải Hoàng cảm giác trong lòng ủa đến một sự sợ hãi khó hiểu, thế rồi không dám lộn xộn nữa!

Đoạn Vân đứng ở trên tường thành, nhìn thấy con cá mập bị đám Ma thú Gia tộc lôi xềnh xệch tới, hắn khẽ gật đầu hài lòng! Đoạn Vân quay sang tên Sa Ngư Hoàng Ba Lạp Cương lúc này chỉ còn nửa cái mạng hết nhỏ:

- Ba Lạp Cương, ngươi đã phục chưa?

Ba Lạp Cương thê thảm cả người bị tàn phá như đồng thít bằm, toàn thân vô lực cổ mở hai mắt, nói về thống khổ:

- Đoạn Vân, bốn Hoàng xem như đã ném mùi đủ rồi! Ta vốn là cấp mười hai đỉnh giai, lại bị bại dưới tay một đám Ma thú đại lục thực lực không đến cấp mười hai! Nhưng ta muốn biết vì sao họ bị đánh rất đau mà không chết?

Đoạn Vân cười cười, vẻ mặt nghiêm nghị nói:

- Ha ha, vì sao họ không chết hả? Bởi vì bọn họ là thủ hạ của Đoạn Vân ta! Ba Lạp Cương, ta thấy ngươi khắp cả người cơ bản đã hết xài được rồi, dưới sự công kích của hai mươi dũng sĩ nhà ta, ngươi đã bị nội thương rất nghiêm trọng đấy! Ta nghĩ, cho dù ngươi có thể sống được, thực lực của ngươi cũng bị suy thoái không ít! Do đó, ta cho ngươi hai con đường để lựa chọn! Thứ nhất, đó là chỉ huy bộ tộc Đông Hải của ngươi thần phục ta. Về phần ta, ta có thể chữa trị khỏi vết thương cho ngươi, ta còn cam đoan thực lực của ngươi tuyệt đối sẽ không bị thoái lui! Chỉ cần sau này ngươi có biểu hiện tốt, ta còn có thể làm cho thực lực của ngươi có đột phá tăng lên nữa!

- Khục khục, ha ha, Đoạn Vân, bốn Hoàng thật nghĩ không ra, một nhân loại như ngươi mà muốn chiếm lĩnh Hải giới để làm gì?

Sa Ngư Hoàng cười nói. Nhưng hắn thân là cá mập, trông dáng cười của hắn quả thật sự vô cùng kỳ quái!

Đoạn Vân cười cười, nói:

- Về phần vì sao ta phải chiếm lĩnh Hải giới, thì đó không phải là việc ngươi cần biết. Con đường thứ hai là .

- Ngươi muốn giết ta hả? - Sa Ngư Hoàng hỏi vẻ trêu chọc khiêu khích.

Đoạn Vân tươi cười nói:

- Không, ta không giết ngươi! Dù sao ngươi cũng đã là một phế vật rồi, vậy ta để ngươi tự sinh tự diệt! Hơn nữa, ta còn muốn cảm tạ ngươi nữa. Thực lực hai mươi đại siêu Thần thú thủ hạ của ta có thể nói là nhờ

một tay người tạo thành đó! Ha ha ha! Thú nhân võ sĩ của Gia tộc, lo trông chừng cái tên chẳng biết chết sống này, đợi chút nữa bốn thiếu gia sẽ quyết định nên xử lý hắn như thế nào!

Nói xong Đoạn Vân chuyển hướng về phía hai mươi Ma thú Gia tộc. Thân thể hai mươi đại ma thú bây giờ rõ ràng có chút hư thoát, thân thể họ bị tàn phá, cả người từ đầu tới chân cũng bị thương không nhẹ. Nếu không nhờ vào Đoạn Vân có đại lượng dược hoàn cho họ phục dụng, những cú đánh mãnh liệt của Sa Ngư Hoàng nhất định sẽ làm cho họ bị nội thương nghiêm trọng! Nhưng cũng may nhờ có hiệu quả kỳ lạ trị liệu nội thương của dược hoàn thần kỳ của Đoạn Vân mà không việc gì.

Hài lòng nhìn hai mươi Ma thú Gia tộc, Đoạn Vân tươi cười phủ dụ:

- Tốt lắm! Biểu hiện của các người trong chiến đấu rất xuất sắc, đã không làm mất mặt Gia tộc chúng ta!
- Cảm ơn lão Đại khích lệ! - Đám thủ hạ trả lời vẻ hỷ khí vô lự.

Đoạn Vân cười cười, lợi dụng y thuật thần kỳ xuất thần nhập hóa của mình trị khỏi hết những vết thương trên người bọn họ, sau đó lại lấy từ giới tử ra hai mươi viên siêu cấp Tủy Tủy Đan, rồi chia cho họ mỗi thú một viên. Sau khi ra lệnh cho họ uống vào, Đoạn Vân nói:

- Lần này trong chiến đấu, các người rất biết cách lợi dụng ưu thế nhân số của mình, phối hợp gần như hoàn mỹ, lấy tinh thần vũ dũng không sợ chết mà nghênh chiến với Sa Ngư Hoàng vốn có thực lực chỉ còn cách cấp mười ba một chút, vô luận về chiến thuật hay chiến ý, đều có biểu hiện rất tốt! Nhưng cái làm cho ta cao hứng nhất chính là thực lực của các người đã tăng lên! Sau trận chiến này, năng lượng trong cơ thể các người cơ hồ toàn bộ bị tiêu hao hết, còn thực lực của các người vốn tới cấp mười một đỉnh giai, ta nghĩ, sau khi phục dụng siêu cấp Tủy Tủy Đan này xong, các người toàn bộ đều có thể trở thành cấp mười hai! Bây giờ các người ra sau hấp thu dược lực, làm cho thực lực mình đột phá tới cấp mười hai đi! A a, Sa Ngư Hoàng đáng khen quả thật đã giúp ta một việc rất lớn!
- Rõ, lão Đại!

Hai mươi đại siêu Thần thú đáp rất hưng phấn! Trải qua cuộc chiến gay go lần này, họ vừa mới phục dụng siêu cấp Tủy Tủy Đan, hơn nữa đây là lần đầu tiên họ phục dụng siêu cấp Tủy Tủy Đan, dược hiệu rất mạnh. Do đó, hai mươi Ma thú Gia tộc vũ dũng này, không gặp trở ngại gì tất cả đều đã đột phá, trở thành một nhóm chung đoàn cường hãn có thực lực cấp mười hai của Gia tộc!

Ra lệnh cho hai mươi đại siêu cấp Ma thú của Gia tộc ra sau nghỉ ngơi và hồi phục, Đoạn Vân chuyển hướng sang mấy tên Hải Tộc còn lại!

Lúc này, Bắc Hải Hải Hoàng xem ra đã khiếp sợ Đoạn Vân rồi. Hải Hoàng hoàn toàn không ngờ thực lực thủ hạ Đoạn Vân cường đại như thế. Đoạn Vân đầu tiên bằng vào số lượng Thú nhân võ sĩ tương đương, chỉ trong thời gian vài phút, đã đồ lức sạch sẽ một trăm hai mươi Hải Tộc võ sĩ cấp mười một của hắn, Đoạn Vân lại phái ra hai mươi tên Ma thú thực lực còn chưa tới cấp mười hai đánh với Đông Hải Sa Ngư Hoàng. Vốn Bắc Hải Hoàng vẫn tin rằng, bằng vào ưu thế giai vị, Sa Ngư Hoàng Ba Lạp Cương hoàn toàn có thể miểu sát hai mươi tên Ma thú diệc không sợ sủng đó. Nhưng kết quả cũng làm hắn phải giật mình!

Hai mươi đầu Ma thú đó dường như có thể coi thường uy áp của Sa Ngư Hoàng. Hơn nữa, họ công kích điên cuồng, phối hợp gần như hoàn mỹ, quả là khó tin. Hải Hoàng Ba Nhĩ Hi Đặc còn phát hiện, vô luận thủ hạ của Đoạn Vân có bị trọng thương tới đâu, chỉ trong nháy mắt, lập tức sẽ lại khôi phục, hơn nữa thực lực tựa hồ còn tăng thêm so với trước khi bị thương.

Hơn nữa, từ trận đấu vừa rồi, Ba Nhĩ Hi Đặc cũng phát hiện ra một đám thủ hạ hơi giống Long của Đoạn Vân có thực lực tuyệt đối kinh khủng! Ba Nhĩ Hi Đặc cho rằng, mặc dù nếu đơn đả độc đấu thì họ vẫn còn kém mình không ít, nhưng họ liên thủ thì bằng vào bốn sự họ có thể coi thường uy áp, thực lực của họ cũng chắc không kém mình bao nhiêu!

Đoạn Vân dẫn đám thủ hạ hướng về phía đoàn người Hải Hoàng bay tới. Bây giờ, trên chiến trường, cả một phương viên rộng lớn đã bị Ba Lạp Cương và hai mươi đại Gia tộc Ma thú làm cho không thành hình đáng gì nữa. Hầm hố lỗ chỗ trên mặt đất, có thể tưởng tượng được lúc chiến đấu kịch liệt như thế nào. Còn trên bầu trời lúc này Ba Lạp Cương vừa chiến đấu, mười ba Thần Long đang giằng co với đám Hải Tộc còn

lại. Hải Hoàng trừng mắt phần nộ nhìn đám người Âu Đặc Tư, tứ đại Hải Vương còn lại cũng tỏ ra rất đề phòng cao độ.

Phi thân bay lên, Đoạn Vân cười cười nói:

- Hải Hoàng đại nhân, Ngài có hài lòng với thực lực đám thủ hạ của ta không?

Ba Nhĩ Hi Đặc phần nộ dị thường nhìn Đoạn Vân, rồi nói lớn:

- Đoạn Vân, ngươi rốt cuộc muốn thế nào? Ngươi tưởng ngươi có thực lực cường hãn thì có thể muốn làm gì thì làm sao?

Đoạn Vân vẫn tươi roi rói cười nói:

- Ba Nhĩ Hi Đặc ơi là Ba Nhĩ Hi Đặc, lúc này ngươi tự nhận mình có thực lực cường đại, hình như là còn muốn san bằng cả Á Cương thành của ta nữa mà? Hơn nữa, ta dường như cũng đâu có muốn làm gì thì làm đâu? Bên thắng lợi quyết đấu có quyền xử lý bên thất bại chứ! Ta thu hoạch thân thể họ thì có cái gì sai đâu?

- Nhưng họ đều là dũng sĩ Hải Tộc ta, hẳn phải giao cho chúng ta tự mình xử lý chứ! Đây là sự tôn nghiêm của võ sĩ! - Hải Hoàng nói với Đoạn Vân.

- Ngươi im miệng đi! Đừng tưởng ta gọi ngươi một tiếng Hải Hoàng đại nhân là ngươi có thể muốn gì thì được cái đó! Mẹ kiếp, còn tưởng ngươi là Thiên Hoàng lão tử sao? Giao đám Hải Tộc này cho ngươi thì họ sớm sẽ biến thành tử thi hết! Bây giờ nói thẳng nào, trận đấu kế tiếp các ngươi muốn phái ai lên đây?

Đoạn Vân xem ra có vẻ sốt ruột nói gay gắt.

- Chúng ta không làm theo những gì ngươi sắp xếp nữa! Lần này chúng ta cùng tiến lên !

Hải Hoàng lớn tiếng nói.

Nghe thế, Đoạn Vân hứng thú ngẩng nhìn Ba Nhĩ Hi Đặc, dùng một loại ngữ khí kì quái nói:

- Ngươi có chắc là muốn cùng tiến lên không?

- Đúng vậy, chúng ta còn năm đại cao thủ! Còn các ngươi bên kia cũng phái ra năm đại cao thủ, như vậy coi như là công bình! Hoặc là cứ hai người một đấu với nhau! - Hải Hoàng dùng ánh mắt rất bất thiện nhìn Đoạn Vân.

Ngẫm nghĩ một lát, Đoạn Vân lắc đầu nói:

- Việc này việc này không được đâu! Nếu như thế này, thì mấy tên thủ hạ của ta phỏng chừng không phải là đối thủ của ngươi! Không được!

- Sao không được? Chẳng lẽ Đoạn Vân ngươi chỉ muốn dựa vào nhân số mới dám đánh với chúng ta sao? Tên gia hỏa hèn hạ này! - Hải Hoàng lớn tiếng khiêu khích.

- Lão Đại, ngươi nghe thấy không, hẳn nói ngươi hèn hạ đó! - Phì Tử vẻ mặt trêu chọc nói với Đoạn Vân.

- Đúng vậy, lão Đại, ngươi nhìn cái lão gia hỏa đó kìa, chẳng lẽ ngươi vẫn tiếp tục nhẫn nhịn sao? - Tiểu Phi Hiệp cũng cười nói với Đoạn Vân.

Còn Đạt Nhĩ Ba nói với Đoạn Vân:

- Lão Đại, muốn ta lên đó làm thịt lão không? Ta cam đoan bữa tiệc của chúng ta sẽ có món người cá đó!

Đoạn Vân trợn mắt, nói với Đạt Nhĩ Ba:

- Ngươi một người mà có thể thu thập được hẳn, ta đây cho ngươi làm lão Đại luôn!

- Như thế nào, Đoạn Vân? Chẳng lẽ ngươi không có can đảm sao? Ngươi phái ra năm cao thủ, cùng năm Hải Tộc có thực lực không đáng giá này đại chiến một hồi nhé?

Hải Hoàng vừa thấy vẻ mặt khó xử của Đoạn Vân, cười khẩy xoay đầu.

Nhìn ngó năm đại cao thủ Hải Tộc đối diện, Đoạn Vân ước lượng thử xem mình có thể phá ra năm cao thủ được không. Từ việc Âu Đặc Tư có thể dùng một kích đánh với Hải Hoàng, thực lực Hải Hoàng Ba Nhĩ Hi Đặc xem ra cũng chỉ mới ở cấp mười ba sơ giai thôi; thực lực cha của Ngải Vi Nhi Ốc Đặc Nhĩ chắc là vào khoảng cấp mười hai hậu giai; họ còn có một cao thủ cấp mười hai trung giai và hai cao thủ cấp mười hai sơ giai! Nhưng họ đều là Hải Tộc, thực lực cũng bị những hạn chế nhất định. Còn bên mình, năm đại Ma sủng đều là siêu cấp cao thủ cấp mười hai trung giai, thực lực có thể hoàn toàn phát huy; gia đình ba người Âu Đặc Tư cũng là cao thủ cấp mười hai trung giai; thực lực tương đương với thực lực của Ba Lạp Cương; thực lực mười đại Thần Long đều là cấp mười hai sơ giai; thực lực bảy đại Cuồng Chiến sĩ cũng ở cấp mười một đỉnh giai.

Kỳ thật, Đoạn Vân phá ra năm đại cao thủ cực mạnh của Gia tộc, cũng có thể nắm được phần thắng không nhỏ! Gia đình Âu Đặc Tư, Diệp Cô Thành và Tộc trưởng Cuồng Chiến sĩ Pháp Lạp Kỳ, năm đại cao thủ này mà liên thủ, chỉ cần trước tiên cho hai đại cao thủ ngăn chặn Ba Nhĩ Hi Đặc, những người khác có thể chẳng mấy chốc là thu thập được tứ đại cao thủ Hải Tộc khác!

Nhưng Đoạn Vân cũng không muốn làm như vậy, hần cười cười rất tà ác, nói:

- Ta không đáp ứng! Ba Nhĩ Hi Đặc, nếu một tên siêu cấp cao thủ cấp mười ba mà hèn yếu vô năng như thế thì ta đây cũng không thèm để ý nữa! Không dựa theo phương thức tỷ thí của ta, chúng ta sẽ cùng tiến lên, trực tiếp đánh chết hết cả đám các người!

245. Chương 245. Thứ Sát Vị Toại Bị Luân Âu.

- Cái gì? Người dám nói bốn hoàng hèn yếu vô năng hả? Được lắm, người muốn thế nào thì nói thẳng ra đi. Ba Nhĩ Hi Đặc thấy Đoạn Vân nói y hèn yếu vô năng, bị chọc giận đến nổi râu ria dựng đứng, kêu be be âm lên.

Đoạn Vân cười nhạt:

- Người là siêu cao thủ cấp mười ba, theo ý ta như vậy đi: thủ hạ của ta có mười đại Thần long do người tự chọn lấy, còn có bảy đại Cuồng chiến sĩ. Về thực lực của họ, ta cũng không dối gạt người, thực lực mười đại Thần long đã đạt tới cấp mười hai sơ giai, cũng vừa mới đạt tới cấp mười hai sơ giai đây thôi. Về phần thực lực Cuồng chiến sĩ, xin lỗi ta không thể nói thẳng, dù sao ta cũng không được phép ước đoán.

- Bốn hoàng đánh với mười đại Thần long của người. Cuồng chiến sĩ hử? Hừ, Cuồng chiến sĩ thì làm gì có thực lực chứ. - Ba Nhĩ Hi Đặc quay phắt đầu đi, nói đầy vẻ khinh thường.

Đoạn Vân khẽ cười đáp lại:

- Chỉ mong người có một quyết định sáng suốt. Nhưng ta nghĩ để cho bốn người còn lại đánh với hai thủ hạ của ta là tốt nhất.

- Được. Bốn hoàng đang chờ đây. - Ba Nhĩ Hi Đặc phất ống tay áo nói.

Theo đó, Nhân Ngư thái tử Ốc Đặc Nhĩ đánh với Diệp Cô Thành một trận. Về phần tam đại hải tộc còn lại, Đoạn Vân vô sỉ liền tiện tay ra lệnh cho đám Tiểu Phi Hiệp tiến lên thu thập.

Nhân Ngư Ốc Đặc Nhĩ đấu với Diệp Cô Thành có thể nói là kinh hiểm vạn phần, cuối cùng vẫn là Ốc Đặc Nhĩ bị Diệp Cô Thành đánh bại. Dù sao Diệp Cô Thành cũng có đấu khí tiếp cận với chân khí. Lực sát thương của hắn có thể nói là phi thường cường đại. Lân giáp hử? Không thành vấn đề, chuyện nhỏ. Dùng chân khí ngưng tụ thấu vào trong là được, chui thẳng vào trong lân giáp tạo thành những thương tổn rất lớn.

Đương nhiên, đối với những tên lâu la bại bại trận, hần đều tóm hết làm tù binh. Nói cách khác, sau vài trận chiến đám hải tộc cũng chỉ còn lại có Hải Hoàng, một tên tướng không có binh lính.

Thấy thủ hạ của mình thua trận rồi lần lượt bị bắt giữ, tâm tình Ba Nhĩ Hi Đặc cũng càng ngày càng buồn rầu bất an, nội tâm cũng càng ngày càng khó chịu. Y muốn chạy xem ra cũng không thể chạy nữa, dù sao mình cũng thuộc loại hải tộc, trong không trung không có ưu thế tốc độ. Y suy tính cẩn thận, ước lượng

tốc độ của đám thủ hạ Đoạn Vân, sau lại lắc đầu bất lực. Y phát hiện ra tốc độ mười ba con Thần Long xem ra mạnh hơn y nhiều lắm, còn mấy con đại phi hành ma sủng của Đoạn Vân cũng có tốc độ chẳng kém gì, thậm chí còn mạnh hơn nữa phần.

Nhìn sắc mặt khó coi của Ba Nhĩ Hi Đặc, Đoạn Vân cười cất giọng hỏi:

- Như thế nào? Ba Nhĩ Hi Đặc. Bây giờ hải tộc các người cũng chỉ còn lại có một người thôi, ta xem người cũng đừng phí công nữa, người cứ đầu hàng ta là xong.

Hải Hoàng thở dài, giọng uể oải:

- Thật không ngờ, ta quả là sơ ý! Đoạn Vân, đến tột cùng người là thần thánh phương nào? Người có thực lực cường hãn như vậy mà không biểu lộ ra ngoài. Còn thủ hạ của người tựa hồ đều là hạng người vũ dũng, Thú Nhân, ma thú, Cự long rất cuộc đây là tổng hợp các loại gì vậy? Ta không hiểu tại sao một đám chủng loại cường hãn, lại tập hợp xung quanh người, một tên nhân loại loài bình thường như vậy. Đối với những tên cao thủ có thực lực cường hãn này, bốn hoàng chỉ có thể dựa vào cảm giác mà đánh giá thực lực của họ. Nếu họ cố ý che dấu thực lực thì bốn hoàng cơ hồ cũng coi họ giống như người thường mà thôi. Đến giờ ta vẫn không thể khám phá thực lực, dường như người đã hoàn toàn hợp nhất với thiên địa. Chỉ nhắm mắt lại là bốn hoàng hoàn toàn không cảm thụ được sự tồn tại của người.

Hắn cất tiếng cười to nói với Hải Hoàng:

- Ta hả? Ta không có thực lực gì cả. Ta chỉ là một tên nhân loại nhỏ bé và yếu đuối thôi, giống như là gió mạnh thổi qua là ngã chổng vó, sức trời gà không chặt.

- Ai mà tin lời người chắc chắn hắn sẽ không biết đến cả tại sao mà mình lại chết. Tựa hồ bốn hoàng cũng là một ví dụ thật tốt cho loại người này. - Ba Nhĩ Hi Đặc cười to sắc mặt lộ vẻ dữ tợn.

- Tốt lắm, Ba Nhĩ Hi Đặc, ta cũng không làm khó người. Mười đại Thần long, bảy đại Cuồng chiến sĩ, chỉ cần người có thể thắng được họ, ta sẽ cho người đi. - Đoạn Vân phát tay nói.

Hải Hoàng cười to nói:

- Ha ha, Đoạn Vân ơi là Đoạn Vân, người cũng quá coi thường bốn hoàng rồi. Ta muốn đánh với cả mười ba đại Thần long của người, còn địa điểm chiến đấu thì ở ngay đây.

Vừa nói, Hải Hoàng vừa chỉ về phía bên phải hắn. Đó là một chỗ mà Ba Lạp Cương và hai mươi ma thú chưa phá hỏng, địa hình khá bằng phẳng, xem ra so với cuộc chiến đấu trước cũng không kém bao nhiêu.

Đoạn Vân nhìn qua đó, khẽ gật đầu, dùng vẻ mặt trêu chọc nói với Ba Nhĩ Hi Đặc:

- Người đã muốn chết sớm như vậy, ta cũng không ngăn cản người nữa. Mười ba Thần Long, nhớ kỹ, đừng cùng tiến lên một lúc, phải thay nhau mà lên. Thôi lên đi.

- Rồi.

Ấu Đặc Tư dẫn một đám Thần Long thủ hạ lớn tiếng hô, rồi xoay người lao về phía địa điểm chiến đấu.

Nhưng lúc này, dị biến nổi lên. Chỉ thấy Hải Hoàng Ba Nhĩ Hi Đặc biến thành trở thành một con quái vật phía dưới là cá, trên thân là người, thân dài năm sáu thước, hướng thẳng về phía Đoạn Vân lao tới.

Khi dị biến vừa nổi lên, Diệp Cô Thành lập tức chắn phía trước Đoạn Vân, rút kiếm ra đề phòng. Còn Đạt Nhĩ Ba và Đạt Nhĩ Khắc đứng phía trước nghênh tiếp đón siêu cấp Nhân Ngư dài năm sáu thước đó. Nhưng họ đều bị thực lực cường hãn của Ba Nhĩ Hi Đặc một chưởng hất tạc qua một bên, Nhân Ngư tiếp tục lao vào Đoạn Vân.

Khoảng các hai trăm thước đối với Nhân Ngư thực lực siêu cường hãn mà nói thì cũng trong nháy mắt là tới nơi. Sau khi gạt phăng Đạt Nhĩ huynh đệ ra, hai đại ma sủng khác của Đoạn Vân là Phì Tử và Ngưu Ma Vương cũng lao lên đón tiếp Nhân Ngư hoàng, nhưng vẫn bị gạt văng ra như trước. Vì quá đột ngột, tứ đại ma sủng đều chưa kịp biến thân, vốn thực lực đã không bằng Nhân Ngư hoàng rồi, bây giờ làm sao có thể ngăn cản được đòn tấn công điên cuồng của Ba Nhĩ Hi Đặc?

Khoảng cách chưa tới mười thước. Còn lúc này, Diệp Cô Thành giờ cao đại kiếm của hân, chém thẳng vào quái vật Nhân Ngư trước mặt.

- Choang ...

Diệp Cô Thành cũng bị hất lùi lại. Xem ra lực phòng ngự trên ngư lân của Nhân Ngư hoàng là vô cùng cường hân. Lão có ưu thế giai vị tuyệt đối, cho dù Diệp Cô Thành có chân khí, cũng không thể ngăn trở được một kích của Nhân Ngư hoàng.

- Ha ha, Đoạn Vân, chịu chết đi. Chỉ cần giết người, tất cả nguy cơ của bốn hoàng coi như đã giải quyết xong.

Thanh âm kiêu ngạo đắc ý của Ba Nhĩ Hi Đặc vang vọng cả không trung.

Đoạn Vân cũng không hề sợ hãi, vì hân cũng không cần phải sợ hãi. Nói về tốc độ, trên thế giới này chắc chẳng có mấy người có thể so với mình được. Huống chi, mình còn đang ở trên người Tiểu Phi Hiệp, với tốc độ của Tiểu Phi Hiệp, có thể rất nhẹ nhàng né tránh được đòn công kích này.

Đoạn Vân cười cười, làm mặt quỷ với Nhân Ngư hoàng đang lao tới như điên. Tiểu Phi Hiệp kêu lên một tiếng lãnh lốt, lập tức đã lui ra phía sau cả trăm thước.

Còn Nhân Ngư vừa đánh hụt Đoạn Vân, bầy đại Cuồng chiến sĩ lập tức từ phía sau xông đến trước người Đoạn Vân, chắn trước mặt Hải Hoàng. Bầy đại Cuồng chiến sĩ điên cuồng hét lên một tiếng, hợp lực một kích đánh thẳng vào người Ba Nhĩ Hi Đặc đang lao tới. Họ cầm đại kiếm, thân thể trong nháy mắt lập tức cuồng hóa, họ vốn là cấp mười một đỉnh giai, thực lực lập tức tăng lên cấp mười hai hậu giai. Ba Nhĩ Hi Đặc cho dù cường hân hung tợn, cũng không có khả năng trong nháy mắt đánh bại được bầy đại Cuồng chiến sĩ mà tiếp tục đuổi theo Đoạn Vân. Hơn nữa sau khi bị hàng loạt trở ngại từ đám thủ hạ của Đoạn Vân, Hải Hoàng coi như đã là cung căng hết mức.

Sau khi đám Cuồng chiến sĩ ngăn trở thành công công kích của Nhân Ngư hoàng, mười ba Thần Long cũng đã vòng trở lại. Đám thủ hạ lúc này vây chặt lấy Ba Nhĩ Hi Đặc, hơn nữa toàn bộ đều tỏ ra vô cùng phần nộ.

Được đám thủ hạ bảo vệ nghiêm mật, Đoạn Vân nói với vẻ uy nghiêm:

- Ba Nhĩ Hi Đặc, thật không ngờ người dám dùng chiêu này giỡn mặt với ta. Chẳng lẽ người không biết tánh mạng tất cả thủ hạ người đều đang nằm trong tay Đoạn Vân ta sao? Nên biết rằng, nếu giết ta, cả đám thủ hạ của người xem ra đều phải chôn cùng ra đó. Hơn nữa, tất cả hải tộc các người đều sẽ bị đồ sát sạch dưới lửa giận của thủ hạ ta. Ta cũng muốn nói thêm cho người biết, người trên thế giới này có thể giết chết Đoạn Vân ta còn chưa sinh ra đâu. Bầy đại Cuồng chiến sĩ nghe lệnh.

- Rõ.

Pháp Lạp Kỳ đại diện cho đám Cuồng chiến sĩ cao thủ lớn tiếng hô.

- Bấy người các người, đánh chết tên Nhân Ngư chẳng biết chết sống này cho ta. - Đoạn Vân vẻ mặt cực kỳ lạnh lùng ra lệnh.

- Ha ha, Đoạn Vân, hôm nay xem như bốn hoàng thua trong tay người rồi. Sợ ý quá. Thật không ngờ trên đại lục lại có thể lực cường đại như vậy. Một đám cao thủ hải tộc tất cả đều bị Đoạn Vân người đả bại. Nhưng nếu người muốn bắt bốn hoàng, vậy phải xem người có bốn sự này hay không.

Lúc này sắc mặt Hải Hoàng Ba Nhĩ Hi Đặc trở nên rất dữ tợn, ánh mắt tóe lửa biểu đạt hận ý mãnh liệt vô tận đối với Đoạn Vân.

Nhưng rất nhanh sau đó, bầy đại Cuồng chiến sĩ đã vây kín lấy hân rồi. Những công kích điên cuồng của đám Cuồng chiến sĩ lập tức rải khắp người Hải Hoàng Ba Nhĩ Hi Đặc. Pháp Lạp Kỳ giờ thanh đại kiếm lên chém thẳng vào thân thể Nhân Ngư, thân hình Nhân Ngư linh hoạt tránh được. Nhưng lúc này, lại một Cuồng chiến sĩ vung đại kiếm lên vừa lúc từ phía sau chém vào người Ba Nhĩ Hi Đặc. Dưới một kích này, Nhân Ngư không khỏi bị đánh văng về phía trước vài thước, còn đám Cuồng chiến sĩ vẫn tiếp tục lao tới tiếp tục chém giết.

Cuộc chiến đấu tiếp tục. Bảy đại Cuồng chiến sĩ vây chặt lấy Ba Nhĩ Hi Đặc, phối hợp công kích rất xảo diệu ; còn Ba Nhĩ Hi Đặc cũng dựa vào thân hình linh hoạt, lực lượng cường hãn, thân thể biến thái, du đấu với bảy đại Cuồng chiến sĩ, hơn nữa thỉnh thoảng lại đánh bay một hai Cuồng chiến sĩ. Khi bắt đầu, song phương có thể nói khá tương đương với nhau. Bảy đại Cuồng chiến sĩ có thực lực cấp mười một đỉnh giai, cuồng hóa xong thực lực có thể đạt tới cấp mười hai hậu giai hoặc là đỉnh giai, còn thực lực của Ba Nhĩ Hi Đặc thì đang ở cấp mười ba sơ giai, tính cả về lực lượng lẫn thân hình thì chiếm chút ưu thế.

Nhưng càng chiến đấu, tình huống của Ba Nhĩ Hi Đặc càng lúc càng không ổn. Hắn phát hiện ra lực công kích của đám Cuồng chiến sĩ tăng lên một cách kinh khủng. Phải biết rằng trong cuộc chiến đấu bình thường, năng lượng tiêu hao dần, thực lực sẽ càng ngày càng yếu, không thể có khả năng càng ngày càng mạnh được. Nhưng Ba Nhĩ Hi Đặc không biết, trong quá trình chiến đấu với hắn, được lực trong cơ thể đám Cuồng chiến sĩ được kích thích rất mạnh. Hơn nữa, vì nguyên nhân Cuồng chiến sĩ cuồng hóa, rồi bị uy áp kích thích, thực lực của họ lại tăng lên càng lúc càng nhanh. Do đó, khi cuộc chiến đấu tiến hành được mười mấy phút, bảy đại Cuồng chiến sĩ đều trở thành cấp mười hai cả.

Sau khi chiến đấu tiến hành được nửa giờ đại lục, Ba Nhĩ Hi Đặc đã bị thương trầm trọng. Nhưng bảy đại Cuồng chiến sĩ cũng chẳng lấy gì làm lành lặn cho lắm.

Lúc này, Đoạn Vân quay về đám thủ hạ ra lệnh

- Mười đại Thần long, các người lên thay cho bảy đại Cuồng chiến sĩ. Nhớ đánh chết tên Ba Nhĩ Hi Đặc cho ta.

Rất hiển nhiên, Ba Nhĩ Hi Đặc bây giờ đã không còn khả năng đánh được với mười đối thủ đại Thần long nữa rồi. Chỉ chiến đấu với đám Thần Long trong một thời gian ngắn, Ba Nhĩ Hi Đặc đáng thương đã biến thành cái bao cát cho đối phương.

Dưới sự tàn phá của mười đại Thần long, Đoạn Vân vô sỉ lại một lần nữa sai năm đại ma sủng lên đánh Ba Nhĩ Hi Đặc một trận nữa. Vốn cũng muốn cho mấy người nhà Âu Đặc Tư đi, nhưng vừa thấy tên Nhân Ngư muốn đứng không không đứng nổi, Đoạn Vân vội gác lại ý niệm này. Xem phương thức chiến đấu của Nhân Ngư, Đoạn Vân tựa hồ thấy được từ thân thể bị tàn phá của Nhân Ngư Ba Nhĩ Hi Đặc một vài khí tức ma hóa. Nhưng Đoạn Vân cũng không có quá để ý. Hắn cho rằng đó có thể là do đám thủ hạ mình kích thích mà ra. Dù sao, một đời hoàng giả, bị người ta thay nhau đánh đấm quần áo vài lần, vô luận là ai, cũng sẽ khó mà chịu được. Không tự sát đã là một việc đáng kinh ngạc rồi.

Hải Hoàng bây giờ sau vài lần chịu sự quần áo của đám thủ hạ Đoạn Vân, đã không chỗ nào còn nguyên lành nữa. Hơn nữa, năng lượng của hắn sớm đã khô kiệt. Trong miệng học vài ngụm máu tươi, thân thể cũng đã mang đầy thương tích. Việc duy nhất mà Nhân Ngư hoàng có thể làm là nằm trên mặt đất rên rỉ vô lực.

Nói cách khác, Hải Hoàng Ba Nhĩ Hi Đặc đã cơ bản đã thành phế nhân rồi.

246. Chương 246. Hải Dương Mị Hoặc Siêu Cường Hãn.

Nhìn nhân ngư Ba Nhĩ Hi Đặc Lạc Phách nằm trên mặt đất, Đoạn Vân nói rất uy nghiêm:

- Ba Nhĩ Hi Đặc, ta cho ngươi hai con đường. Thần phục ta, hoặc là chết.

Ba Nhĩ Hi Đặc vô lực cố cửa quây, thống khổ nói:

- Đoạn Vân, thật không ngờ bốn Hoàng hôm nay lại rơi vào tay ngươi. A a, thật sự thật không ngờ. Nhưng, muốn ta đầu hàng thì vạn vạn lần không thể được. Bắc Hải của ta tổng cộng có hơn mười ức Hải tộc, tuyệt đối sẽ không thần phục dưới chân một tên nhân loại đâu. Cho dù ngươi giết ta, những Hoàng nhi của ta tương lai sẽ trở thành Hải Hoàng, Bắc Hải bộ tộc ta sẽ không bị diệt tộc đâu.

Cười cười, Đoạn Vân nói:

- Phải không? Ta không tin sau trận chiến hôm nay Bắc Hải bộ tộc của ngươi đã bị thiệt hại nhiều thủ như vậy, mà thực lực còn có thể chống lại Thần Long bộ tộc của ta. Ta khuyên ngươi nên thức thời vụ một chút,

dù sao thời đại Nhân Ngư bộ tộc các người thống trị hải giới đã qua rồi, hải long vương sẽ là tân chúa tể của đại dương. Nếu người không muốn toàn tộc bị tiêu diệt thì ta khuyên người sớm nên đầu hàng đi.

- Hừ. Khục khục. Muốn bốn hoàng đầu hàng hả? Tuyệt đối không có khả năng đâu. Người đã giết nhiều hải tộc cao thủ của ta như vậy rồi, người xem như đã là kẻ thù không đội trời chung của hải tộc ta. Đoạn Vân, người chờ mà xem đại quân hải tộc của ta. Khục khục. - Hải Hoàng kích động cổ hết sức nói.

Nghe thế, Đoạn Vân sắc mặt lạnh lùng, hạ lệnh cho thủ hạ:

- Người đầu, dùng xích huyền thiết trói tên Nhân Ngư kiêu ngạo này cho ta. Mẹ kiếp, không đầu hàng hử. Không đầu hàng thì đúng là muốn chết rồi? Lưu lão già đó cũng là một tai họa, Âu Đặc Tư, người trước tiên phế công lực của hắn đi, sau đó tổng giam hắn vào chỗ cũ.

- A? Chủ nhân, muốn phế hắn hả? - Âu Đặc Tư hơi giật mình hỏi lại.

Ngẫm nghĩ một lát Đoạn Vân nói :

- Tính ra, dùng phế nữa. Miễn cho ta sau này lại phải khổ cực trị liệu cho lão. Cầm cố thực lực của hắn là được rồi.

Nói xong Đoạn Vân quay sang điểm điểm cuồng lên người Nhân Ngư này. Những đại huyết trên người Ngư Nhân đều bị Đoạn Vân điểm vào, mang theo một chân khí nhất định. Những chân khí này bình thường không làm ảnh hưởng gì tới Ba Nhĩ Hi Đặc, chỉ khi Hải Hoàng muốn điều động ma lực trong cơ thể thì sẽ nổi lên phá hỏng những gân mạch của Ba Nhĩ Hi Đặc.

Thấy Sa Ngư Hoàng đang bị đám Thú nhân giám sát, Đoạn Vân đi đến hỏi:

- Ba Lạp Cương, người nghĩ kỹ chưa? Là đầu hàng hay là chết?

Ba Lạp Cương bị nội thương nghiêm trọng rõ ràng không có chút khí lực nào nữa. Hắn mở mắt, hữu khí vô lực nhìn Đoạn Vân, sau đó một lần nữa nhắm mắt lại.

Thấy Ba Lạp Cương không đáp lời, Đoạn Vân lắc lắc đầu bất lực, tự nói:

- Làm sao phải như vậy chứ? Chẳng lẽ nhất định phải dùng chiến tranh mới có thể chiếm lĩnh cả hải giới? Chà, ta không muốn cứ hờ ra là chiến tranh. Dù sao sự tàn phá của chiến tranh thật sự quá lớn. Nhưng, ngoại trừ chiến tranh, làm gì còn có biện pháp nào khác chứ?

Lúc này Âu Đặc Tư nói:

- Chủ nhân, kỳ thật ngài hoàn toàn không cần phiền não. Bây giờ, gần một nửa thể lực chung đoàn của hai đại hải tộc đều bị chúng ta bắt rồi. Lúc này, chính là lúc chúng ta tiến quân vào hai đại hải tộc. Chúng ta dựa vào thực lực mạnh mẽ hoàn toàn có thể thu phục được thể lực của hai đại hải tộc này.

Ngẫm nghĩ một lát, Đoạn Vân nói :

- Chúng ta nên làm gì với hơn một trăm tên chung đoàn hải tộc này đây? Giết chết hết thì hơi đáng tiếc.

- Chủ nhân, đối với hơn một trăm hải tộc cấp mười một, chúng ta hoàn toàn có thể thu phục được. Đối với Hải Hoàng Ba Nhĩ Hi Đặc và Ba Lạp Cương và các cao thủ cấp mười hai, ngài trước tiên cứ giam họ lại.

- Ngài nghĩ xem, bây giờ thực lực chúng ta tựa hồ vẫn còn chưa có cao thủ giống như Ba Lạp Cương, dù sao cấp bậc của những chung đoàn cực mạnh của chúng ta vẫn còn chút chênh lệch so với chúng.

Do đó, đối với Ba Lạp Cương và Ba Nhĩ Hi Đặc, nếu chủ nhân bây giờ không nên giết họ, mà giam họ lại. Cứ giam giữ cho đến khi nào thực lực của chúng ta mạnh hơn họ sẽ lôi họ ra thu phục sau. - Âu Đặc Tư trả lời.

- Cũng có cách như vậy thôi. Một trăm hai mươi tên đã trở thành tượng băng vừa này, ta nghĩ cứ để cho họ ở nguyên trong giới tử cũng được. Dù sao lúc này chưa phải là lúc thu phục họ. Bây giờ chúng ta không thiếu thực lực. Khi nào cần thì hao phí chút được tài, muốn có bao nhiêu thực lực là có thể có bấy nhiêu. Chế trụ năng lượng của Ba Nhĩ Hi Đặc, Ba Lạp Cương và tứ đại cao thủ hải tộc cấp mười hai, sau đó giam vào ngục. - Đoạn Vân ra lệnh.

- Rõ. - Âu Đặc Tư trả lời.

Nhìn hoàng thái tử Ốc Đặc Nhĩ về mặt phần nộ, Đoạn Vân cười cười nói:

- Âu Đặc Tư, người nói chúng ta có nên thả hai hải tộc trở về báo tin.

Âu Đặc Tư ngẫm nghĩ một lát, nói :

- Chủ nhân, thả một tên hải tộc trở về báo tin cũng tốt. Dù sao chúng ta đang giam giữ Hải Hoàng và Sa Ngư Hoàng của họ. Như vậy, sĩ khí của họ sẽ giảm xuống không ít, việc này đối với quá trình thu phục hải thú có thể chúng ta sẽ có lợi không ít.

Cười cười, Đoạn Vân truyền âm cho Tiểu Bạch, bảo nàng đưa Nhân Ngư công chúa Ngải Vi Nhi tới. Sau khi Ngải Vi Nhi vừa xuất hiện, Đoạn Vân cười nói với Ngải Vi Nhi:

- Tiểu mỹ nhân, phụ vương của người, Hoàng gia gia của người, còn có cao thủ hải tộc nữa, tất cả hải tộc lần này xâm phạm đều đã trở thành tù binh của ta. Bây giờ người có còn cho là Đoạn Vân ta nói quá mạnh miệng nữa không?

Thấy đám hải tộc lặn lội trên mặt đất, thấy Ba Nhĩ Hi Đặc bị đám thủ hạ của Đoạn Vân dùng xích huyền thiết chế trụ, còn có cả phụ vương Ốc Đặc Nhĩ của nàng cả người đầy thương tích, Ngải Vi Nhi rất khản cấp, về mặt nàng rất ngưng trọng, nói với Đoạn Vân với một giọng nghẹn ngào nước mắt:

- Đoạn Vân, ta cầu người, người thả phụ vương ta ra đi, ta nguyện ý cả đời hầu hạ người, người muốn ta làm gì cũng được.

Lắc lắc đầu, Đoạn Vân nói:

- Thả họ? Chuyện này không có khả năng đâu. Ta phải bỏ ra rất nhiều khí lực mới bắt được họ. Bằng vào một câu của người, ta lại thả họ ra, người xem Đoạn Vân ta là cái gì thế?

- Đoạn Vân, van người mà. Cầu xin người đó.

Ngải Vi Nhi khóc lóc cầu xin Đoạn Vân.

- Vi Nhi, đừng van cầu tên ác ma hèn hạ đó.

Ốc Đặc Nhĩ lớn tiếng nói với Ngải Vi Nhi.

- Phụ vương, đều là Vi Nhi hại các người, đều là Vi Nhi hại các người.

Ngải Vi Nhi khóc lóc thảm thiết, nước mắt thương tâm, gần như đã tích lũy từ rất lâu, lúc này biến thành cả một con suối tràn châu trong suốt chảy xuống. Những viên trân châu trong suốt rơi lã chã trên mặt đất, tiếng vang thanh thúy làm cho người ta nghe mà cảm thấy một loại đau thương vô tận.

Thanh âm đó của Ngải Vi Nhi đồng thời cũng làm cho người ta nghe có chút tê lương bi phẫn. Cả một khoảng không gian, tràn ngập một âm thanh bi ai, một loại thương cảm tràn ngập. Còn Đoạn Vân lúc đó, lập tức bị đắm chìm vào trong loại thương cảm này, từ nội tâm sâu nhất của mình tràn ra. Lúc đó, Đoạn Vân nhớ tới Kỳ Kỳ. Nhớ tới cái ngày chia tay với Kỳ Kỳ trên địa cầu, những câu nói làm lòng Đoạn Vân đau xót khắc cốt ghi tâm, còn cả sự lo lắng khi biết căn bệnh trầm kha của Kỳ Kỳ.

Lúc này, Đoạn Vân tựa hồ cảm giác được Kỳ Kỳ đang ngoắc ngoắc mình, khuôn mặt Kỳ Kỳ vốn rõ ràng vô cùng nhất thời trở nên rất mơ hồ, khuôn mặt đó chớp mắt biến thành Khải Lợi, một hồi lại biến thành Tật Sát Phu, tiếp theo lại biến thành Khải Sát Lâm, thậm chí cả Tiểu Nguyệt, bọn thị nữ Liên Na nữa. Những nữ nhân của mình cứ thế thoáng hiện ra, lúc thì rõ ràng, lúc thì trở nên mơ hồ.

Nhưng chẳng mấy chốc, Đoạn Vân đã ý thức được tình hình có gì đó không tầm thường. Lúc này, Đoạn Vân đang trầm mê với vận khởi chân khí. Trong nháy mắt, tất cả ảo ảnh đều không còn nữa.

Trước mắt một lần nữa hiện ra hình ảnh đám thủ hạ của mình rõ ràng có chút mê muội.

Thấy tình cảnh trước mắt, Đoạn Vân ý thức được sự tình rất không ổn. Lập tức vận khí hô lớn :

- Tỉnh lại hết cho ta.

Thanh âm của Đoạn Vân tràn ngập chân khí cường đại vang vọng khắp không trung. Dưới một tiếng hồng của Đoạn Vân, đám thủ hạ lúc này từ từ tỉnh lại.

- Thiếu gia, Hải Hoàng biến mất rồi.

Lúc này một tên Thú Nhân thủ hạ kêu lên thất thanh.

Đoạn Vân lúc này nhìn nhìn về phía trước. Hừ, Hải Hoàng Ba Nhĩ Hi Đặc biến đâu mất rồi?

- Rốt cuộc chuyện gì thế này?

Đoạn Vân kêu lên. Mẹ kiếp, làm sao mà gặp phải sự tình này cơ chứ? Bị người ta mê hoặc hả?

- Chủ nhân, đây là một loại bí pháp của Nhân Ngư, tên gọi là hải dương mị hoặc. Người trúng phải loại bí pháp này, đều bị tạm thời mê hoặc tâm trí, sinh ra một loại ảo ảnh. - Âu Đặc Tư trả lời.

- Làm sao có thể có uy lực lớn như vậy nhỉ? Phải biết rằng chúng ta có tới hơn trăm cao thủ ở đây chứ ít gì. Hơn nữa, Hải Hoàng chỉ còn lại có nửa cái mạng thôi. Hừ làm sao còn có năng lực thi triển loại mị hoặc thuật cường đại này chứ?

Đoạn Vân thật sự rất khó hiểu, làm sao mà đột nhiên xuất hiện tình huống như vậy. Nếu mình đang bị mê hoặc, đối thủ cho mình một lưỡi dao, vậy thì cái mạng nhỏ của mình xem như kết thúc ở đây rồi.

- Chủ nhân, bí pháp này tựa hồ không phải do Hải Hoàng thi triển. Nam Nhân Ngư không có khả năng thi triển ra loại bí pháp này đâu. Đây là do Nhân Ngư công chúa Ngải Vi Nhi thi triển đó. Hơn nữa được Nhân Ngư thái tử Ốc Đặc Nhĩ trợ giúp thi triển ra. Cái giá phải trả cũng rất lớn. Người nhìn xem hình dáng hai Nhân Ngư bây giờ sẽ biết.

Âu Đặc Tư chỉ chỉ vào Ngải Vi Nhi và Nhân Ngư thái tử Ốc Đặc Nhĩ trên mặt đất nói.

Đoạn Vân nhìn về phía Ngải Vi Nhi và Ốc Đặc Nhĩ, nhưng vừa thấy cảnh này thì Đoạn Vân lập tức giật bắn cả người. Bây giờ Ngải Vi Nhi nhìn qua tuyệt đối là một bà già bảy tám mươi tuổi, còn Nhân Ngư thái tử Ốc Đặc Nhĩ vốn đẹp trai tuấn tú xem ra như một lão đầu tám mươi tuổi. Thấy cảnh này, Đoạn Vân không khỏi nhũn mày lắc đầu. Hừ, các người giỏi lắm. Lại dùng sinh mạng năng lượng thi triển bí pháp. Mẹ kiếp, các người tưởng có thể để Nhân Ngư hoàng đào tẩu thì Đoạn Vân sẽ sợ các người sao?

Thấy vẻ nghi hoặc trên mặt Đoạn Vân, Âu Đặc Tư giải thích:

- Chủ nhân, Nhân Ngư là một chủng tộc rất quý dị. Ta phỏng chừng, khi Ngải Vi Nhi khóc, nàng đã bắt đầu thi triển bí pháp rồi. Nhưng vì thực lực của nàng quá yếu, vì vậy cha nàng phải dùng năng lượng của hắn thông qua một phương pháp đặc thù truyền cho nàng. Vì họ sống rất lâu, lại dùng rất nhiều sinh mạng năng lượng để thi triển bí pháp, do đó uy lực rất mạnh mẽ. Những người của chúng ta đều chịu những mê hoặc nhất định.

- Không đúng lắm. Nhân Ngư hoàng Ba Nhĩ Hi Đặc rõ ràng bị trói chặt. Hơn nữa, hắn chỉ còn lại có nửa cái mạng thôi. Một thân thực lực cũng bị ta cầm cố, hừ làm sao có thể đào thoát được?

Đoạn Vân nghĩ ngợi đến một vấn đề khác.

- Việc này thì ta không biết. Nhưng thiếu gia có thể hỏi Ngải Vi Nhi. - Âu Đặc Tư trả lời.

Nhìn lão đầu và lão thái bà trên mặt đất, Đoạn Vân cau mày, lúc này chuyển hướng sang Âu Đặc Tư, ra lệnh:

- Đem những tên hải tộc còn lại đóng băng hết. Giam Ốc Đặc Nhĩ và Ngải Vi Nhi lại, ta muốn thẩm vấn họ một phen. Mẹ kiếp, lại để cho Hải Hoàng chạy thoát.

247. Chương 247. Lương Cự Linh Hồn Tự Nhất Thế

Nhìn Ngải Vi Nhi già nua, trong lòng Đoạn Vân không khỏi đau xót. Vừa mới đây còn là một mỹ nhân tuyệt sắc, thế mà giờ đã như cánh hoa tàn héo úa, điều này làm cho hắn cảm thấy rất khó chịu.

- Nói đi, tại sao phải làm như vậy?

Đoạn Vân về mặt rất uy nghiêm hỏi Ngải Vi Nhi.

Ngải Vi Nhi lúc này, nhìn qua tuyệt đối là một nhân vật cấp bậc nãi nãi rồi. Khuôn mặt ngày xưa xinh đẹp không ai sánh bằng, bây giờ đã đầy những nếp nhăn, hơn nữa khí chất thanh xuân cũng sớm biến đi đâu mất hết. Ngoại trừ ánh mắt, Đoạn Vân cơ hồ không thể tìm ra trên người Ngải Vi Nhi một chút sắc đẹp khi xưa

Ngải Vi Nhi dùng một thanh âm rất nhỏ, yếu ớt thì thào:

- Đoạn Vân Hoàng gia gia là Hải Hoàng, ông ấy bảo ta làm, ta phải làm như vậy.

Còn lúc này, Ốc Đặc Nhĩ già hơn hèm có chút phần nộ nói với Ngải Vi Nhi:

- Vi Nhi, tại sao ngươi phải làm như vậy? Tại sao?

Nghe Ốc Đặc Nhĩ nói, Đoạn Vân có chút mơ hồ. Chẳng lẽ sự tình còn có ẩn tình gì bên trong?

Ngải Vi Nhi quay đầu một cách vô lực về phía bên phải, thấy Ốc Đặc Nhĩ râu tóc trắng xóa, da nhăn nheo, giật mình đánh thót một cái.

- Phụ vương, ngươi làm sao lại thành hình dáng như thế này?

Ngải Vi Nhi khiếp sợ nhìn Ốc Đặc Nhĩ như một lão nhân, hỏi vẻ rất khẩn cấp.

Rốt cuộc chuyện gì thế này nhỉ? Vì sao họ dường như không biết tình huống của mình vậy?

Đoạn Vân nâng hai cha con dậy, nhìn hai người già lão này, khẽ lắc đầu bất lực:

- Ta muốn biết các ngươi rốt cuộc xảy ra chuyện gì thế? Chẳng lẽ các ngươi bị biến thành như vậy là vì muốn cứu Hải Hoàng nửa chết nửa sống kia?

Ốc Đặc Nhĩ cũng cố hết sức ngẩng đầu nhìn Đoạn Vân cầu khẩn:

- Đoạn Vân đại nhân, ta biết tế tự thuật của ngươi rất thần kỳ, van ngươi cứu con gái ta đi! Van ngươi đó!

- Trước ngươi nói cho ta biết rốt cuộc đây là chuyện gì mới được. - Đoạn Vân về mặt nghiêm túc hỏi.

Nghe Đoạn Vân hỏi vậy, Ốc Đặc Nhĩ đành thở dài trả lời:

- Nhân Ngư chúng ta có thể tự do trao đổi trong một khoảng cách nhất định. Nói cách khác, có thể dùng một loại ngôn ngữ khác với ngôn ngữ thông dụng trên đại lục để trao đổi giữa những Nhân Ngư. Người bình thường không nghe được loại ngôn ngữ này của chúng ta. Sau khi Vi Nhi xuất hiện, phụ hoàng ta dùng Nhân Ngư ngữ ra lệnh cho Vi Nhi thi triển mị hoặc thuật, thi triển bí pháp để làm cho mọi người bị mê hoặc. Nhưng ta kiên quyết phản đối, bởi vì hải dương mị hoặc của Nhân Ngư bộ tộc chúng ta phải dùng sinh mạng năng lượng hiến tế mới thi triển được. Còn thực lực của Vi Nhi vốn rất kém, nếu thi triển mị hoặc thuật cường đại như vậy, có thể sẽ chết vì năng lượng khô kiệt. Nhưng lúc đó Vi Nhi dường như không nghe được những gì ta nói, theo đó tận lực thi triển bí pháp làm cho Nhân Ngư trên châu rơi xuống đất.

- Việc này xem ra không đúng lắm, ta đã sớm không chế thực lực của Vi Nhi rồi mà, trên thế giới này ngoại trừ ta, không không có ai có thể giải khai cấm cố của nàng được. Chẳng lẽ

Nói rồi, Đoạn Vân lập tức nắm lấy cánh tay của Ngải Vi Nhi. Dưới một trảo này, tất cả đều đã sáng tỏ. Kinh mạch của Ngải Vi Nhi cơ bản đã bị hủy, xem ra cô nàng dường như cưỡng chế thực lực của mình bức xuất ra ngoài. Hơn nữa, Ngải Vi Nhi còn bị nội thương nghiêm trọng.

Thở dài, Đoạn Vân nhắm chặt hai mắt, nói giọng đầy thống khổ:

- Vi Nhi, ngươi hà tất ngu ngốc như vậy? Sớm biết rằng ngươi làm như vậy, ta sẽ thả phụ vương ngươi ra là được rồi.

Nghe hẳn nói thế, Ngải Vi Nhi khẽ cười, cố hết sức nói:

- Đoạn Vân, chàng có biết không? Ta thích chàng. Lần đầu tiên gặp mặt, chàng không thèm nhìn ta, hơn nữa chàng còn dám ở giữa thanh thiên bạch nhật chọc ghẹo ta. Mặc dù chàng đối xử với ta hung tợn, lại còn có nụ cười xấu xa, nhưng ta vẫn thích chàng khi dễ ta. Vĩnh viễn xấu xa, bá đạo kiêu ngạo. Khục khục Nghe Ngải Vi Nhi nói thế, Đoạn Vân không hề giật mình. Theo hắn thấy, Vi Nhi lúc này cũng không việc gì phải lừa mình. Bởi vì, nếu hắn không cứu nàng thì Vi Nhi tuyệt đối không sống quá đêm nay.

- Vi Nhi, tại sao ngươi ngốc vậy?

Đoạn Vân giơ tay ôm lấy thân hình thống khổ của Vi Nhi, trên mặt hiện lên những tình cảm phức tạp, không biết là thống khổ hay hưng phấn.

- Đoạn Vân, ta rất vui sướng! - Ngải Vi Nhi mỉm cười nói.

Đoạn Vân hỏi nhỏ:

- Vì sao?

- Ta biết, chàng cũng thích ta, có phải không? Hình dáng ta bây giờ, đã là một lão bà bảy tám mươi tuổi, quá già rồi, chàng vẫn nguyện ý ôm ta. Nhưng cho dù chàng không thích ta thì cũng không sao hết. Dù sao ta cũng sắp chết rồi. Trước khi chết mà còn được nằm trong vòng tay ấm áp của chàng một lần, ta cảm thấy hài lòng lắm rồi. - Ngải Vi Nhi cười nhẹ trả lời ầm ầm.

Lúc này Nhân Ngư thái tử Ốc Đặc Nhĩ vẻ mặt vô cùng khiếp sợ. Y điên cuồng hét lên:

- Không có khả năng. Phụ hoàng không có khả năng làm vậy với ta và Vi Nhi, tuyệt đối này không có khả năng. Khục khục.

Ôm Ngải Vi Nhi đang suy yếu dần vào lòng, Đoạn Vân nhìn Nhân Ngư thái tử Ốc Đặc Nhĩ vẻ nghi hoặc :

- Ốc Đặc Nhĩ, ta muốn biết rốt cuộc xảy ra chuyện gì thế?

Ánh mắt Đoạn Vân nhìn lão đầu Ốc Đặc Nhĩ vẻ bất thiện, dùng một loại ngữ khí uy hiếp truy vấn.

Dưới ánh mắt uy nghiêm của hắn, Ốc Đặc Nhĩ nói về thống khổ :

- Đoạn Vân đại nhân, Vi Nhi bị cầm cố, bằng vào lực lượng của mình thì không có khả năng thi triển ra hải dương mị hoặc. Do đó, ta dám khẳng định Vi Nhi nhất định là bị một người có tinh thần lực rất mạnh khống chế, sau đó cường hành giải khai phong ấn.

- Còn ngươi thì sao? Vì sao ngươi lại có hạ tràng như thế? - Đoạn Vân hỏi về nghi hoặc.

- Lúc đó ta cũng bị mị hoặc. Lúc đó, khi Vi Nhi thi triển bí pháp, năng lượng đã không còn đủ nữa, từ trong não của ta đột nhiên phát ra một thanh âm, thanh âm đó nói cho ta biết, nếu ta không đem sinh mạng năng lượng của ta truyền cho Vi Nhi, Vi Nhi sẽ lập tức chết ngay. Ta chỉ nhớ đầu óc của ta rất loạn, sau đó ta không khống chế được đem năng lượng của mình truyền cho Vi Nhi. Một khi truyền đi thì không thể thu lại được nữa. - Ốc Đặc Nhĩ trả lời.

- Đó chính là Hải Hoàng Ba Nhĩ Hi Đặc sao?

Đoạn Vân nói, mang theo ngữ khí đầy nghi vấn.

- Đúng vậy. Chính là phụ hoàng ta. - Ốc Đặc Nhĩ nói về thống khổ.

Đoạn Vân nhíu nhíu mày, lắc đầu nói:

- Ba Nhĩ Hi Đặc cũng thật là vô sỉ, để bản thân chạy trốn lại hy sinh cả nhi tử và cháu gái mình.

- Không đâu, Hoàng gia gia của ta không phải người như thế. - Ngải Vi Nhi giọng hơi kích động.

Lúc này, ánh mắt Ốc Đặc Nhĩ có vẻ bất thiện:

- Ai nói ông ta không phải, ông ta chính là loại người như thế. Từ chín năm trước từ bên ngoài trở về, tính tình ông ta trở nên đại biến. Đến cả ta là nhi tử mà cũng không tha.

Tính tình đại biến? Chẳng lẽ là bị một linh hồn khác nhập vào người? Có chuyện huyền ảo như vậy sao.

Lúc này, Diệp Cô Thành và mười đại Thần long đã trở về.

Diệp Cô Thành nói với Đoạn Vân :

- Thiếu gia, chúng ta đuổi theo Ba Nhĩ Hi Đặc, nhưng ông ta đã biến thành như thế này rồi.

Nói xong, Diệp Cô Thành lấy không gian giới tử của mình ra một thi thể, một thi thể Nhân Ngư.

Thấy thấy thi thể đó, Đoạn Vân nhú mày đầy nghi ngờ cất giọng:

- Không phải Ba Nhĩ Hi Đặc vừa rồi. Nhưng, ta nghĩ đây hẳn là Ba Nhĩ Hi Đặc thực sự.

- Thiếu gia, người nói sao? - Diệp Cô Thành hỏi lại.

Đoạn Vân khẽ gật đầu, phân tích:

- Bên trong thân thể Ba Nhĩ Hi Đặc có hai linh hồn. Nguyên lai linh hồn Ba Nhĩ Hi Đặc đã chết, Ba Nhĩ Hi Đặc chiến đấu với chúng ta là một tên giả danh. Như vậy cũng có thể giải thích được vì sao Ba Nhĩ Hi Đặc lại lãnh huyết như thế, vô tình đến thế.

- Đoạn Vân đại nhân, ngài nói là phụ hoàng ta sớm đã chết rồi. Trước giờ vẫn do linh hồn người kia chiếm cứ thân thể phụ hoàng ta? - Ốc Đặc Nhĩ hỏi dồn.

Đoạn Vân khẽ gật đầu, trả lời:

- Ta nghĩ chắc là chín năm trước phụ hoàng người đã không còn là phụ hoàng của người nữa rồi. Ta muốn biết chín năm trước, phụ hoàng người rốt cuộc đã đi đâu.

Ốc Đặc Nhĩ ngẫm nghĩ một lát, nói:

- Lúc đó, ta nhớ là phụ hoàng từng nói với ta là trên đại lục đột nhiên xuất hiện vài Ma tộc. Hẳn vì an nguy của Hải giới, nên phải tìm tiêu diệt bọn họ.

Nghe thế, Đoạn Vân tự nhủ "ta có lẽ cũng đoán được tám chín phần. Nguyên lai vừa rồi là Ma tộc làm trò quỷ." Lúc trước ở Thiên Long, tên tiểu đội trưởng Ma tộc bị Đoạn Vân bắt từng nói với hắn là mấy tên Ma tộc đã sống trên đại lục gần mười năm rồi. Còn từ câu 'chín năm trước', xem ra thời gian cũng khá trùng hợp.

Nghĩ vậy, hắn hỏi:

- Long thần Tập Tây Cách Nhĩ trước kia có liên lạc gì với Hải tộc các người không.

Ốc Đặc Nhĩ lắc đầu khẳng định:

- Trước kia, hải giới chúng ta rất ít khi liên lạc với đại lục. Chúng ta gần đây mới có chút liên lạc với Long tộc.

Đoạn Vân cười lạnh:

- Nguyên lai là Ma tộc làm trò quỷ. Chẳng trách Long thần Tập Tây Cách Nhĩ từ Ma giới trở về, Hải Hoàng giả mạo của các người lại muốn tìm y, hơn nữa ngàn năm trước các người không hề có ý định xâm lấn đại lục, nhưng bây giờ lại muốn xâm lấn đại lục. Thật không ngờ Ma tộc vì muốn xâm lấn đại lục mà phải tốn rất nhiều tâm cơ.

Nghe Đoạn Vân nói thế, Ốc Đặc Nhĩ rõ ràng có chút khó tin, còn Ngải Vi Nhi cũng tỏ vẻ khiếp sợ.

Thấy thi thể Nhân Ngư trên mặt đất, Đoạn Vân nói:

- Ta từng dùng chân khí cảm cố thực lực của tên Hải Hoàng giả này lại, còn tên Hải Hoàng giả này dám mạnh mẽ phá vỡ phong ấn của ta, do đó gây ra những tổn hại cho thân thể tuyệt đối không dưới Vi Nhi. Do đó, linh hồn yêu nghiệt đó không biết bây giờ đang ở phương nào, nhất định là bỏ qua thân thể của Hải Hoàng này, tiếp tục tìm một thân thể thật tốt khác.

- Phụ hoàng của ta đâu? - Ốc Đặc Nhĩ hỏi vẻ rất khẩn cấp.

Đoạn Vân cười khẽ, phân tích:

- Phụ hoàng ngươi chín năm trước đã chết rồi. Hơn nữa linh hồn của tên giả danh chiếm ý thức của phụ hoàng ngươi. Nhưng, mặc dù phụ hoàng ngươi đã chết, đến cả linh hồn cũng đã chết, nhưng vì phụ hoàng ngươi là một cao thủ cấp mười ba, linh hồn sẽ không tiêu tán, do đó ta cũng có thể cứu sống hắn được.

- Cái gì? Ngươi có thể cứu phụ hoàng ta. Đoạn Vân đại nhân, chỉ cần ngài có thể cứu sống phụ hoàng ta, chuyện gì ta cũng nguyện ý làm.

Ốc Đặc Nhĩ nói rất kích động. Còn Ngải Vi Nhi cũng dùng ánh mắt giết chết mọi nam nhân của nàng nhìn hắn.

Đoạn Vân cười, nói:

- Có thể cứu phụ hoàng ngươi, nhưng ta muốn Bắc Hải bộ tộc các ngươi thuần phục ta. Ngươi cũng biết, ta không thích chiến tranh. Bằng vào vũ lực trong tay ta, ta tuyệt đối có thể chỉ một thời gian ngắn tiêu diệt sạch cả Bắc Hải bộ tộc của các ngươi. Nhưng ta không phải là một tên giết người, ta muốn một hải giới hoàn mỹ.

- Việc này việc này ta không có quyền. Hay là ngài cứu phụ hoàng ta sống dậy rồi ngài hỏi phụ hoàng ta đi. - Ốc Đặc Nhĩ xem ra rất khó xử.

Đoạn Vân cười lãng sang việc khác:

- Việc này bỏ qua một bên cái đã. Chúng ta về trước. Ta không muốn Vi Nhi xinh đẹp của ta một mạch là một lão thái bà.

248. Chương 248. Đảo Mồi Hải Tử Thượng Thác Thân

Nói xong, Đoạn Vân đang muốn ra lệnh cho đám thủ hạ quay về Á Cương thành, nhưng vừa nhấc chân hắn chợt nghĩ tới một vấn đề rất nghiêm trọng "Linh hồn chiếm cứ thân thể Ba Nhĩ Hi Đặc biến đi đâu mất rồi?" Phải biết rằng, Ba Nhĩ Hi Đặc vốn là cường giả cấp mười ba, tên Ma giới có năng lực chiếm được thân thể Ba Nhĩ Hi Đặc cũng tuyệt đối không phải người bình thường. Linh hồn đâu phải chuyện chơi, nếu thủ hạ mình bị tên gia hỏa đó chiếm được thân thể, vậy thì chắc sẽ có nhiều phiền toái lắm.

Nghĩ vậy, Đoạn Vân đưa Ngải Vi Nhi đang nằm trong lòng cho một thủ hạ, tập trung thần thức phát ra, ngưng tụ đến độ có thể xuyên qua linh hồn, nhất nhất đảo qua người mọi thủ hạ. Khi thần thức đảo qua Diệp Cô Thành, đôi mày hắn không khỏi cau lại. Thật không ngờ mình đã đoán trúng, tên kia lại dám ẩn trên người Diệp Cô Thành. Nhưng tình huống cũng không tệ như tưởng tượng. Xem cường độ năng lượng, linh hồn của tên gia hỏa đó đã bị thương không nhẹ, hình như rất suy yếu. Đoạn Vân tin rằng, trong thời gian ngắn, tên gia hỏa đó không có đủ thực lực để chiếm cứ tâm thần Diệp Cô Thành, bây giờ chỉ bí ẩn sống tạm trong cơ thể Diệp Cô Thành thôi.

Cười một cách quỷ dị, Đoạn Vân đi đến bên người Diệp Cô Thành, hỏi:

- Lão Diệp, vừa rồi ngươi chắc không sử dụng đấu khí trong cơ thể phải không?

- Thiếu gia, ngươi hỏi việc này để làm gì? Vừa rồi không chiến đấu, ta đương nhiên chưa sử dụng đấu khí rồi.

Diệp Cô Thành trả lời vẻ rất khó hiểu.

Đoạn Vân khẽ gật đầu, dùng thần thức mình ngưng tụ thành thực thể, bao phủ mọi phương vị trên người Diệp Cô Thành, rồi ra lệnh:

- Diệp Cô Thành, ngươi đứng yên tại chỗ dùng hết sức vận chuyển đấu khí của ngươi.

Cảm nhận được tinh thần lực cường đại của Đoạn Vân đang bao trùm lên mọi nơi mọi chỗ trên người mình gã cũng hơi giật mình, nhưng vốn rất tín nhiệm Đoạn Vân, gã lợi dụng phương pháp vận chuyển chân khí mà hắn từng dạy cho gã, điên cuồng vận chuyển đấu khí trong cơ thể. Khi đấu khí của Diệp Cô Thành vừa vận chuyển, gã lập tức hiểu ngay vì sao Đoạn Vân phải làm như vậy. Bởi vì, khi gã vừa vận chuyển đấu khí

đã cảm ứng được sự dị thường trong cơ thể mình. Trong cơ thể gã có một loại năng lượng khó hiểu đang bị mình hấp thu. Hơn nữa, Diệp Cô Thành còn có thể cảm nhận được khối năng lượng đó đang rên rỉ.

Đấu khí của Diệp Cô Thành, sau khi tu luyện theo phương pháp mà Đoạn Vân dạy cho, đã sớm bắt đầu chuyển hóa thành chân khí. Theo tình hình trước mắt, đấu khí Diệp Cô Thành và chân khí có rất nhiều điểm rất giống nhau. Đấu khí đã dịch hóa của gã, sáu mươi phần trăm năng lượng có thuộc tính tựa như chân khí rồi. Còn chân khí thì có thể thiêu đốt và hấp thu linh hồn. Tên Ma tộc đáng thương, tìm thân thể ai không tìm, lại mò tới Diệp Cô Thành người đã có chân khí? Chà, thật sự là quá xui xẻo.

Khi Diệp Cô Thành vừa vận hành chân khí trong cơ thể, tên Ma tộc cao thủ từng ở trong thể Ba Nhĩ Hi Đặc đã cảm nhận được sự nguy hiểm cường đại, trong tích tắc, hắn có hai quyết định phải lựa chọn. Một là, nhanh chóng thoát ly thân thể mà mình còn chưa chiếm cứ được, lựa chọn thứ hai là chỉ trong một thời gian ngắn, phải công nhập linh hồn Diệp Cô Thành. Nhưng lúc đó hắn đã rất suy yếu sau trận đại chiến, hơn nữa còn liều lĩnh mở phong ấn do Đoạn Vân dùng chân khí thiết trí. Khi linh hồn hắn cố gắng phá vỡ phong ấn bị chân khí công kích, đã chịu một số thương tổn. Do đó, linh hồn năng lượng của hắn nếu so với linh hồn của Diệp Cô Thành vốn đã là cấp mười hai trung giai thì thật sự là quá nhỏ yếu. Do đó, linh hồn xui xẻo bị Diệp Cô Thành thiêu đốt, lúc này chỉ còn có thể lựa chọn vùng vẫy muốn thoát khỏi cơ thể. Khi hắn ra ngoài, chỉ cần thoát ra khỏi thân thể này, thì coi như tự do như chim trời rồi. Vì hắn cho rằng, trên thế giới này, ngoại trừ tử thần, chắc chắn không có ai có thể tiêu diệt linh hồn được.

Nhưng đáng tiếc, Đoạn Vân là một tên biến thái, chân khí của hắn rất thích ăn linh hồn cường đại, thần thức của hắn lại là một loại tinh thần lực có thể áp chế mọi thứ linh hồn. Đoạn Vân ngưng tụ thần thức thành thực thể, bao phủ cả người Diệp Cô Thành đến một giọt nước cũng không chảy ra ngoài được, linh hồn Ma tộc đó vừa thoát ra khỏi thân thể Diệp Cô Thành liền bị thần thức của Đoạn Vân tóm được ngay. Hắn dùng thần thức ngưng tụ thành một cái lưới rất chặt, bao vây cả Diệp Cô Thành lẫn linh hồn Ma tộc. Sở dĩ phải làm như vậy vì hắn phát hiện ra đấu khí đã chân khí hóa của Diệp Cô Thành có thể hấp thu được linh hồn.

Diệp Cô Thành nghe lệnh của Đoạn Vân, khoan chân ngồi xuống điên cuồng vận chuyển đấu khí dịch hóa trong cơ thể. Trong khu vực đó, xuất hiện một vòng nước xoáy lấy gã làm trung tâm. Còn linh hồn Ma tộc bị Đoạn Vân dùng thần thức bắt lại bị rơi xuống đất bên cạnh Diệp Cô Thành, năng lượng linh hồn bắt đầu từ từ biến mất. Phần linh hồn năng lượng bị biến mất đó đang bị hút vào giữa dòng xoáy cuộn cuộn kia. Phần năng lượng đều bị Diệp Cô Thành hấp thu vào trong cơ thể. Sau khi theo đấu khí trong cơ thể gã vận chuyển vài vòng, lần lượt chuyển hóa thành năng lượng của chính gã, một phần dung nhập vào đấu khí, một phần chuyển thành tinh thần lực, cũng còn có một phần nhỏ chuyển thành sinh mạng năng lượng.

Cứ như vậy, năng lượng linh hồn của tên Ma tộc đó càng lúc càng bạc nhược, cỗ linh hồn này cũng dần dần trở nên rất nhạt nhòa. Ước chừng hơn mười phút sau, Đoạn Vân cảm nhận được năng lượng trong cơ thể Diệp Cô Thành đã đạt tới mức bão hòa. Hắn bắt đầu dùng thần thức bắt cỗ linh hồn Ma tộc đã nửa chết nửa sống lại, rút kiểm ra, vận đủ chân khí một kiếm chém thủng cỗ linh hồn Ma tộc, sau đó nhét cỗ linh hồn đã chết này vào trong giới tử của mình. Loại linh hồn có thể tự do di chuyển trên thân thể người khác nếu không tiêu diệt ngay, sớm muộn gì cũng sẽ gây phiền toái về sau. Vốn Đoạn Vân muốn hỏi hắn vài vấn đề, nhưng xem ra hắn cũng không hiểu rõ lắm về linh hồn, hơn nữa linh hồn đó từng có năng lực chiếm được cả một thân thể cường đại như Ba Nhĩ Hi Đặc, do đó Đoạn Vân lựa chọn biện pháp tiêu diệt là an toàn nhất. Dù sao tên đó cũng đã nửa chết nửa sống, chắc cũng không thể nghe được hắn nói gì nữa.

- Thiếu gia, vừa rồi có phải là ta bị tên Ma tộc đó chiếm lĩnh thân thể không?

Sau khi vận chuyển đấu khí trong cơ thể vài lần, Diệp Cô Thành vội vàng đứng lên, hỏi Đoạn Vân.

Đoạn Vân khẽ gật đầu, nói:

- Đúng vậy. Tên Ma tộc đó đích thực đã ở trên người ngươi, nhưng hiển nhiên hắn lại chọn sai đối tượng. Đấu khí trong cơ thể ngươi có trình độ chân khí hóa rất cao, còn chân khí thì rất miễn cưỡng đối với linh hồn. Ta nghĩ, sau khi hấp thu linh hồn, thực lực của ngươi đã tăng lên không ít. Phải biết rằng, gần một phần ba linh hồn năng lượng đã bị hắn hấp thu.

Diệp Cô Thành nhắm mắt lại cảm thụ một lúc, sau đó nói với vẻ mặt rất hưng phấn:

- Đúng vậy! Thiếu gia, ta cảm giác ta đã sắp đột phá tới hậu giai. Vừa rồi, khi ta vận hành năng lượng trong cơ thể, đầu khí trong cơ thể ta tựa hồ cảm nhận được sự biến hóa. Vừa tiếp xúc với linh hồn Ma tộc, đầu khí trong cơ thể bắt giác hấp thu linh hồn năng lượng, sau đó lại dung nhập khối năng lượng đó vào đầu khí dịch hóa của ta. Hơn nữa, ta cảm giác thấy tinh thần lực của ta cũng tăng lên không ít.

Đoạn Vân mỉm cười, nói:

- Ha ha Tốt! Cũng đáng đời tên Ma tộc xui xẻo đó, tìm ai không tìm, lại mò vào thân thể của người. Ha ha...

- Lão Đại, vừa rồi các người làm gì đó? Vừa rồi ta nhìn thấy lão Đại thả ra một thứ gì đó giống như cái vòng bao chặt lấy Diệp Cô Thành đại ca. Sau đó, Diệp Cô Thành đại ca nhìn trông như là đang hưởng thụ, dùng một tư thế kỳ quái ngồi xuống. Sau đó, trên người Diệp Cô Thành đại ca tự nhiên xuất hiện một vòng xoáy, tựa hồ đang hấp thu thứ gì kỳ quái. Vừa rồi các người còn nói về Ma tộc gì gì nữa. Lão Đại, rốt cuộc đây là chuyện gì thế?

Tiểu Phi Hiệp nghi ngờ và đang chất vấn Đoạn Vân. Còn đám Phì Tử cũng ù ù cạc cạc chẳng hiểu gì cả.

Đoạn Vân bật cười, đem sự tình vừa xảy ra nói cho bọn họ. Sau khi kiên nhẫn giải thích, đám thủ hạ lúc này mới hiểu được. Họ cảm giác thấy mình rất may mắn. Dù sao nếu như bị tên Ma tộc chui vào người, kết quả hôm nay có thể sẽ không được như thế này. Nhân Ngư Ba Nhĩ Hi Đặc bị người ta chiếm thân thể gần mười năm, sự việc trước mắt đủ để làm cho đám thủ hạ của hắn vô cùng sợ hãi. Nhưng họ cũng không lo lắng nhiều, vì họ tin chỉ cần lão Đại còn ở đây, mình muốn chết cũng không chết được. Bị người chiếm mất thân thể, mời lão Đại tới bắt sinh vật tà ác không biết chết sống đó ra ngoài là xong chuyện.

Kỳ thật, Đoạn Vân không biết, việc linh hồn chiếm lĩnh thân thể bình thường cũng rất khó phát sinh. Bởi vì Ba Nhĩ Hi Đặc đã chết nên mới bị tên Ma tộc chiếm lĩnh thân thể. Nếu muốn chiếm thân thể một người còn sống, chỉ có một khả năng, đó là tinh thần lực của linh hồn phải cường đại hơn người bị chiếm gấp mấy lần. Hiển nhiên, giữa mười Thần Long và Diệp Cô Thành, tên Ma tộc đã lựa chọn Diệp Cô Thành. Bởi vì trong mắt hắn, Thần Long thuộc loại ma thú, tinh thần lực chắc chắn rất cường đại, nếu muốn công nhập vào tâm thần xem ra không thể làm được. Còn Diệp Cô Thành là một nhân loại, hơn nữa cũng không phải là ma pháp sư vốn có tinh thần lực mạnh. Do đó tên tiểu tử xui xẻo này lựa chọn Diệp Cô Thành làm chỗ trú ngụ cho mình. Còn kết quả là bị gã hấp thu linh hồn, sau đó lại bị Đoạn Vân một kiếm giết chết.

Sau khi xử lý xong ẩn họa Ma tộc, Đoạn Vân mang theo đám thủ hạ có thực lực biến thái, cùng giới tử chứa Ba Lạp Cương và một đám hải tộc trọng thương bị đóng băng trở về Á Cương thành.

249. Chương 249: Hoàn Nhĩ Thanh Xuân Nhân Ngư Mĩ

Từ chỗ chiến đấu về tới Á Cương thành, Đoạn Vân lập tức cử hành lễ mừng công.

Đoạn Vân đem lão thái bà Nhân Ngư Ngải Vi Nhi đặt vào trong Thần Long giới. Lúc này, tình ý của Ngải Vi Nhi đối với hắn đã được trải qua khảo nghiệm tử vong, còn hắn cũng tuyệt đối sẽ không để cho người đàn bà mà mình thích trở thành một lão thái bà có thể chết bất kỳ lúc nào.

Trong Thần Long giới, Đoạn Vân tiến hành kiểm tra thân thể Ngải Vi Nhi từng bước một, hắn phát hiện ra một số vấn đề khá là nghiêm trọng. Đầu tiên, thân thể nàng hầu như đã bị tàn phá, lại còn là nội thương. Nếu muốn chữa trị khỏi hắn thì tuyệt đối không làm được. Kinh mạch toàn thân Ngải Vi Nhi bây giờ đã đứt đoạn, ngũ tạng lục phủ cũng chịu những thương tổn ở những mức độ khác nhau, vấn đề nghiêm trọng nhất là nàng đã hóa thành một lão thái bà, khí quan toàn thân đã bắt đầu lão hóa. Thêm vào đó, linh hồn năng lượng trở nên yếu đuối dị thường, có thể chỉ còn được một nửa so với bình thường. Nếu không nhờ nàng đã vượt qua thần cấp, lại có chủng tộc thiên phú cực cao của Nhân Ngư bộ tộc, ngoài ra cha nàng Ốc Đặc Nhĩ kịp thời truyền linh hồn năng lượng cường đại cấp mười hai hậu giai cho. Đoạn Vân trăm phần trăm khẳng định, sau khi thi hành Nhân Ngư bí pháp, Ngải Vi Nhi chắc chắn sẽ biến thành một cái cây ma. Nếu như vậy, cho dù là y thuật cao minh như Đoạn Vân, cũng chỉ có nước cảm thán mà ca cải lương hôm qua còn là giai nhân, hôm nay là thành bạch cốt .

Tình huống của Ngải Vi Nhi lúc này tạm thời có chút phức tạp, nhưng Đoạn Vân vẫn tự tin có thể trả lại cho mỹ nhân dung nhan ngày xưa. Đầu tiên, hần lấy Thần Long giới ra, tự mình điều chế một thùng lớn được thủy. Một thùng được thủy này là do Đoạn Vân hao phí rất nhiều cực phẩm được điều chế, có tác dụng chữa thương nhất định.

Bên trong Thần Long giới, hần cẩn thận đem Ngải Vi Nhi đã hoàn toàn hôn mê đặt vào thùng được thủy đó, cầm mấy viên Tẩy Tủy đan nhét vào miệng nàng. Sở dĩ chỉ cho nàng phục dụng Tẩy Tủy đan bình thường, cũng không phải là Đoạn Vân keo kiệt, mà là tính tới năng lực thừa nhận của thân thể Ngải Vi Nhi. Kinh mạch đứt đoạn không phải là việc giỡn chơi, nếu tiến hành tẩy căn phiệt tủy bừa bãi, thân thể đã bị thương sẽ càng suy sụp hơn nữa. Ngâm thân thể nàng vào trong được thủy cũng nhằm giúp cho việc trị liệu thương thể trên người. Thuốc viên uống tác dụng bên trong, được thủy tác dụng bên ngoài, dưới hai mặt giáp công, nội thương nghiêm trọng trong cơ thể Vi Ngải Nhi sẽ có thể được chữa trị rất nhanh lại vô cùng an toàn.

Về phần linh hồn năng lượng Ngải Vi Nhi, Đoạn Vân cũng chữa trị tựa như đã làm với Hi Nhã. Lấy một thân thể thiên sứ điều nhân ra, dùng chân khí trong cơ thể mình chuyển hóa linh hồn cường đại của tên điều nhân đó thành thuần năng lượng không có thuộc tính, sau đó truyền lại cho nàng.

Thiên sứ, đó là một sản vật thuần linh hồn, linh hồn năng lượng rất cường đại, chỉ cần lấy một thiên sứ, mặc kệ là cấp một giai hay cấp hai, linh hồn họ đã có thể tương đương với cường giả cấp mười hai, lúc đó sẽ không bị tiêu tán. Sau khi so sánh, hần phát hiện ra linh hồn năng lượng một thiên sứ bình thường cơ hồ có thể so với linh hồn năng lượng Ma tộc ẩn dấu trong cơ thể Ba Nhĩ Hi Đặc. Nói cách khác, thiên sứ cũng có thể dễ dàng nhập vào một người nào đó.

Sau khi được linh hồn năng lượng cường đại của thiên sứ bổ sung, linh hồn Ngải Vi Nhi từ từ lớn mạnh. Dưới phương thức trị liệu trong ngoài kết hợp cộng với những thánh dược trị liệu, thương thể trên người Ngải Vi Nhi cũng từ từ được chữa trị.

Ước chừng sau nửa giờ đại lục, linh hồn năng lượng Ngải Vi Nhi đã đạt tới mức bão hòa. Còn nàng cũng đã biến thành trung niên nữ tử bốc lửa đầy phong vận. Trong thùng, thân thể nàng vẫn tiếp tục được được thủy làm mềm mại, cả người cũng được Tẩy Tủy Đan tu bổ dần dần.

Sau một thời gian trị liệu khá dài. Khoảng thời gian này, Đoạn Vân chứng kiến một lão thái bà, biến thành một mỹ nhân trung niên, tiếp theo dần dần biến thành một giai nhân đầy phong vận nhìn qua khoảng ba mươi tuổi. Ngải Vi Nhi bây giờ sở dĩ có thể từ một lão thái bà biến thân thành một vị mỹ nhân xinh đẹp hấp dẫn chủ yếu cũng chính là từ nguyên nhân làm cho giai nhân này chỉ trong nháy mắt đã biến thành lão thái bà lúc trước. Tổ chức khí quan thân thể Ngải Vi Nhi, chỉ trong nháy mắt đã bị lão hóa, chính vì như thế, những cơ năng của tổ chức khí quan vẫn còn nguyên vẹn. Chỉ cần kịp thời bổ sung linh hồn là có thể nhanh chóng nghịch chuyển loại biến dị này, trả lại cho Ngải Vi Nhi một dung nhan tuyệt mỹ. Nhưng đại bộ phận những tế bào trong cơ thể Ngải Vi Nhi cũng đã lão hóa, tuy nói không thể có một sắc đẹp nào có thể vĩnh viễn sống cùng năm tháng, nhưng việc làm cho tế bào sinh sản, dùng tế bào mới thay cho tế bào già nua và tế bào chết, quá trình này dù sao cũng tạo thành những chất thải trong cơ thể. Do đó, Đoạn Vân cũng không thể trong nháy mắt đưa Ngải Vi Nhi biến thành cô gái hai mươi tuổi như lúc đầu được. Đối với Đoạn Vân thì cái không đáng tiền nhất lại chính là tuổi thanh xuân. Có đủ loại Tẩy Tủy đan cấp bậc khác nhau. Một viên Tẩy Tủy đan bình thường có thể làm cho người khác tẩy căn phiệt tủy, thoát thai hoá cốt. Về phần bài tiết những chất thải trong cơ thể ra, đối với một thầy thuốc có năng lực kì lạ như Đoạn Vân thì quả thực còn đơn giản hơn một bữa ăn sáng.

Sau khi sai Liên Na và Vân Vân tắm rửa sơ qua cho Ngải Vi Nhi, Đoạn Vân đã thấy lại hình ảnh Nhân Ngư công chúa gợi cảm ngày trước.

- Hê hê . Ngải Vi Nhi, như thế nào? Nàng cảm giác thân thể có ổn không ?

Đoạn Vân cười hỉ hả thưởng thức giai nhân tuyệt đẹp trước mắt, trong lòng không khỏi vô cùng thỏa mãn. Cô gái này từng như một băng sơn mỹ nhân. Hơn nữa cô băng sơn mỹ nhân này khi biết mình sắp chết lại nói là mình rất thích tên Đoạn Vân sắc lang gia biến thái này. Có câu, người trước khi chết, luôn luôn nói thật. Ngải Vi Nhi nói thích Đoạn Vân thì chắc chắn là nàng thích hần. Về phần cảm tình của Đoạn Vân với Ngải Vi Nhi, thật sự cũng không nên nói ra. Có giai nhân ngã vào vòng tay, tên hảo sắc này tự nhiên

phải cao hứng rồi, nhưng nếu bảo hần có cảm tình sâu đậm với Ngải Vi Nhi đến như thế nào thì cũng rất khó nói.

Đối với đàn bà, Đoạn Vân cơ hồ gặp người nào là thích người nấy. Nói hần đa tình ư? Kiếp trước của hần, trong lòng hần luôn luôn chỉ có một Kì Kì. Đến bây giờ, hần phát hiện ra mình vẫn còn có một loại cảm tình khắc cốt铭心 tâm với Kì Kì. Nói hần bạc tình ư? Quả thực hần không đành tâm dứt bỏ bất kỳ người đàn bà nào của hần, mỗi một cô đều là người yêu chí thân chí ái của tên sắc lang này. Ví dụ như lúc trước, Đoạn Vân chỉ vì Khải Sắt Lâm và Khải Lợi mà trở mặt với Tra Lí, nổi giận ngút trời chỉ vì hồng nhan, phải nói đó là một loại hào tình. Lúc này, cô Nhân Ngư công chúa này biểu lộ tình ý với Đoạn Vân, lại còn biểu đạt khi biết đại hạn của mình sắp tới. Do đó, tên bạc tình lang Đoạn Vân này cũng không thể không tiếp nhận. Về chính trị, Đoạn Vân tự nhủ nhất định phải cưới Ngải Vi Nhi, từ đó có thể thâm tóm được cả Bắc Hải bộ tộc. Vấn đề cảm tình, vậy thì có vẻ hơi buồn cười. Thế đạo của thế giới này là gì? Thế đạo mà lão bà người chỉ sợ người không có đủ vợ. Ở nơi không có tội cưới nhiều vợ, thân là một nam nhân có năng lực, giang sơn mỹ nhân, mỹ nhân giang sơn, theo đuổi cả hai, không phải là tuy hai mà một sao? Lúc này, trái tim mỹ nhân đã đặt cả vào người, người ngu sao mà cự tuyệt? Chà, không có biện pháp, ai bảo mình trông đẹp trai ưu nhã như vậy làm gì? Chẳng lẽ đẹp trai ưu nhã cũng là sai lầm sao ?

Ngải Vi Nhi vừa tắm xong, sắc mặt ngượng ngùng nhìn nhìn Đoạn Vân, rồi thẹn thùng khẽ khom người, vái Đoạn Vân một lễ, cất giọng ôn nhu:

- Vi Nhi tạ ân cứu mạng của đại nhân.

Thấy giai nhân dùng tư thế của tiểu nữ nhân như vậy, Đoạn Vân cười lớn nói:

- Ha ha, Vi Nhi, nàng còn gọi ta là Đoạn Vân sao. Cứ trực tiếp gọi tên ta Vân là được rồi. Cái gì đại nhân với chả đại nhót, ta cảm thấy không hợp.

- Dạ... Đoạn... Vân. - Ngải Vi Nhi lí nhí nói.

Cười sung sướng, Đoạn Vân nói:

- Kinh mạch cả người nàng bị đứt đoạn, vô số nội thương trong cơ thể. Tuy được ta chữa trị, nhưng vết thương của nàng vẫn chưa hoàn toàn hồi phục đâu. Nhất là thực lực của nàng vốn là cấp mười một sơ giai, bây giờ trong cơ thể cũng không còn bao nhiêu thực lực nữa. Kinh mạch đã đứt đoạn, phỏng chừng thực lực chỉ còn có cấp năm sáu. Nhưng đừng lo, Tiểu Bạch cũng từng chịu tình huống như thế này. À, phải nói là tình huống còn tệ hơn của nàng nữa. Nhưng sau một quá trình chữa trị lâu dài đã hoàn toàn khôi phục, hơn nữa thực lực còn mạnh hơn trước kia. Về phần dung mạo của nàng, bây giờ ta cũng chỉ có thể giúp nàng trở lại thành một người ba mươi tuổi. Nhưng nàng hãy yên tâm, trong vòng một tháng, ta cam đoan sẽ hóa phép biến nàng trở lại thành một mỹ Nhân Ngư xinh đẹp gợi cảm động lòng người như cũ, thậm chí còn đẹp hơn trước nữa.

- Vi Nhi tạ Đoạn Vân đại nhân.

- Hử?

Nghe Ngải Vi Nhi tiếp tục nói như thế, Đoạn Vân bí xị ra vẻ không vui.

- À... Đoạn Vân... cảm ơn chàng. - Ngải Vi Nhi lại một lần nữa hiển lộ thái độ e thẹn.

- Ha ha Vi Nhi, cái này cũng chưa đúng. Sau này trực tiếp gọi ta là Vân là được.

Đoạn Vân cười híp mắt.

- Dạ, Vân!

Tòa băng sơn Ngải Vi Nhi khi lộ ra nghi thái đàn bà, đích thật là có một phong vị khác hẳn. Đây thật sự là giai nhân nhất tu bách hoa tu, mỹ nhân nhất tiểu bách điệu trụ. (Giai nhân ngượng ngùng trăm hoa cũng ngượng, mỹ nhân cười một cái trăm chim đều rơi)

- Tốt lắm, Vi Nhi, nàng bây giờ cứ giống như trước kia, ở chung với Liên Na cùng mọi người nhé.

Đoạn Vân khẽ gật đầu, đang muốn xoay người ra ngoài. Dù sao còn có rất nhiều việc chờ mình giải quyết.

- Đoạn Vân, ta...

Nhìn thấy Đoạn Vân sắp rời khỏi, Ngải Vi Nhi ấp úng muốn nói gì đó, rồi lại không dám nói.

- Làm sao vậy?

Đoạn Vân nhìn nàng vẻ nghi hoặc, từ ánh mắt của nàng, hắn cũng đoán được ý đồ của Ngải Vi Nhi.

- Đoạn Vân, ta xin chàng cứu cha ta, còn Hoàng gia gia của ta nữa.

Cắn răng, Ngải Vi Nhi rất cố gắng mới nói ra được câu này.

Đoạn Vân dùng một ánh mắt kỳ quái nhìn Ngải Vi Nhi, nói nhỏ:

- Việc cứu họ thì tuyệt đối không có vấn đề gì.

Nghे hắn nói thế, trên mặt nàng không khỏi xuất hiện vẻ hưng phấn. Theo nàng thấy, Đoạn Vân đã có thể biến một người già cả lúc trước khôi phục lại vẻ thanh xuân, nhất định có thể cứu trị phụ vương của nàng. Về phần Hoàng gia gia đã chết, hắn nói là có thể cứu trị. Nhưng nàng chưa kịp cao hứng thì câu nói kế tiếp của Đoạn Vân một lần nữa giống xối một chậu nước lạnh vào người.

- Nhưng, ta muốn cả Bắc Hải. Chỉ cần họ nguyện ý suất lĩnh cả Bắc Hải bộ tộc thần phục ta, ta có thể trả lại cho phụ vương người vẻ thanh xuân, cũng chữa cho Hoàng gia gia đã chết chín năm của người sống lại.

Nghे Đoạn Vân tuyên bố, nét mặt Ngải Vi Nhi đầy thống khổ trả lời:

- Ta.. ta không có quyền này. Đoạn Vân, có phải là phụ vương ta không đáp ứng thì chàng sẽ không cứu phụ vương và Hoàng gia gia của ta không?

Đoạn Vân cười khê:

- Yên tâm, ta nghĩ phụ hoàng nàng sẽ đồng ý thôi. Ta không tin, đã trở thành tù binh của ta rồi mà ông ta còn không biết thức thời như vậy.

Nói xong, hắn bước thẳng ra ngoài, lưu lại Nhân Ngư công chúa vẻ mặt đầy lo lắng.

250. Chương 250. Khuyển Hàng Cuồng Tướng Nhân Ngư Khủng

Sau khi đã điều trị cho mỹ nhân ngư gợi cảm của mình, tâm tình của hắn vui như hội, hí hửng đi tới phòng giam Nhân Ngư thái tử Ốc Đặc Nhĩ. Hiện tại, Sa Ngư Hoàng đã bị đám thủ hạ của hắn đánh cho trọng thương, thân thể đã phần lớn đã bị phế. Cha của Ngải Vi Nhi, Nhân Ngư thái tử Ốc Đặc Nhĩ, cũng vì có liên quan tới Hải dương mị hoặc mà bị biến thành một lão đầu tóc bạc phơ. Còn ba tên Hải tộc cao thủ cấp mười hai, toàn bộ bị trọng thương. Năm đại cao thủ Hải tộc này, ngoại trừ Ốc Đặc Nhĩ ra, toàn bộ đều bị hắn đóng băng lại. Nhưng, đối với tên Đoạn Vân biến thái này, hắn cho rằng nếu đóng băng đám thương binh lại, lúc đó không cảm giác được sự đau khổ, như vậy quá tiện nghi cho chúng rồi. Vì vậy, Đoạn Vân nhất nhất giải đông cứu tỉnh một đám Hải tộc. Tam đại cao thủ cấp mười hai, bị đóng băng trước khi hóa hình, do đó hắn giam chúng cùng chỗ với Ốc Đặc Nhĩ. Tên đầu cá mập khổng lồ thì vì bị thương quá nặng không thể hóa hình, nên hắn tìm một căn phòng lớn bỏ y vào đó, rồi ra lệnh cho Thú nhân hộ vệ canh giữ nghiêm ngặt.

Không quản tới năm tên Hải tộc cao thủ này nữa, Đoạn Vân đầu tiên ra lệnh hai Thú nhân võ sĩ áp giải Ốc Đặc Nhĩ tới một gian phòng. Hắn muốn thử dùng một phương thức rất hòa bình để thu phục hai đại thế lực ở Hải tộc. Đầu tiên, Đoạn Vân muốn đem Nhân Ngư thái tử ra khai đao.

Nhìn Ốc Đặc Nhĩ già nua, Đoạn Vân ngoắc tay ra hiệu cho một thủ hạ, ghé tai gã nói nhỏ, tên võ sĩ đó lập tức dùng một tốc độ rất khoa trương biến mất khỏi chỗ của mình.

- Đoạn Vân! Tại sao người lại đem ta tới nơi này, rốt cuộc người muốn cái gì?

Thương tổn của Ốc Đặc Nhĩ dù sao cũng không nghiêm trọng như Vi Nhi, với lại thực lực của y rất cường hãn, tuy nói y là một lão đầu, nhưng khí lực để nói chuyện thì còn rất dồi dào.

Đoạn Vân cười he he trả lời:

- Thái tử điện hạ cần gì phải sốt ruột thế? Chẳng lẽ người không muốn phụ hoàng người sống lại? Người cũng biết mặc dù phụ hoàng Ba Nhĩ Hi Đặc của người đã chết, nhưng thực lực của lão đã là cấp mười ba, chỉ cần linh hồn còn tồn tại ta cũng có thể cứu sống được.

- Người có thể cứu sống phụ hoàng ta thật chứ? Đối với người chết, cho dù là Sinh Mạng nữ thần cũng chưa chắc có biện pháp cứu sống được đâu.

Ốc Đặc Nhĩ nói về kích động.

Đoạn Vân rất nhàn nhã tựa lưng vào ghế, vẻ mặt ẩn hiện vẻ khoái chí, khẽ gật đầu:

- Ta nói có thể chữa cho Ba Nhĩ Hi Đặc sống lại, nghĩa là có thể làm được. Hơn nữa, ta còn có thể khôi phục lại cho người nữa giống như trước, không so với lúc trước còn trẻ hơn nữa.

- Người nói người có thể khôi phục cho ta về lại hình dáng ba mươi mấy tuổi hả? Điều này sao có thể?

Ốc Đặc Nhĩ nói với nét mặt khó tin.

Đoạn Vân gác chân lên bàn, nói đủng đỉnh vẻ dễ dàng:

- Với Đoạn Vân ta, không có cái gì không có khả năng. Người chớ quên, ta là một tế tự, một tế tự có năng lực kỳ lạ. Vừa rồi ta vừa mới trị liệu thành công cho Ngải Vi Nhi. Vi Nhi bây giờ mặc dù chưa khôi phục lại dung mạo hai mươi tuổi lúc trước, nhưng cũng đã khôi phục thành công tới ba mươi tuổi rồi.

- Người nói thật chứ? Vi Nhi, nó khỏe không?

Nghe Đoạn Vân nói thế, tuy chẳng biết thật giả ra sao, nhưng Ốc Đặc Nhĩ thân làm phụ mẫu lúc này lộ ra vẻ mặt vô cùng hưng phấn không thể giấu được.

- Phụ vương.

Bỗng nhiên thanh âm Ngải Vi Nhi từ ngoài cửa truyền tới, trong ngữ khí mang theo nỗi mong nhớ vô bờ. Chẳng mấy chốc, dưới sự dẫn dắt của một Thù nhân võ sĩ, nàng xuất hiện trên bậc cửa.

- Vi Nhi.

Ốc Đặc Nhĩ đang đứng giữa phòng, vừa thấy Ngải Vi Nhi lập tức đứng lên đón con. Vài thủ hạ của Đoạn Vân đang muốn ngăn trở, thấy hấn đưa mắt ra hiệu liền vội rút tay lại. Trong tích tắc, hai cha con đau khổ ôm nhau giữa phòng.

- Phụ vương! Cha không việc gì chứ? Xem ra cha già đi rất nhiều.

Nắm cánh tay Ốc Đặc Nhĩ, Ngải Vi Nhi khóc lóc thảm thiết rồi đánh giá sự già nua của phụ vương mình.

- Vi Nhi, phụ vương không có việc gì đâu.

Ốc Đặc Nhĩ cũng rất kích động, hai hàng nước mắt không kìm được chảy dài xuống cằm má nhăn nheo.

Đoạn Vân rất thích ý dựa ghế ngồi nhìn cảnh đó, xem ra cảnh đoàn tụ ở nơi nào cũng tràn đầy xúc động.

Một lát sau, Ngải Vi Nhi tạm thời rời khỏi vòng tay Ốc Đặc Nhĩ, nàng đi đến trước mặt Đoạn Vân, rồi đột nhiên quỳ xuống trước mặt hấn.

- Đoạn Vân ta van chàng, hãy cứu phụ vương của ta. Ta nguyện ý làm trâu làm ngựa hầu hạ người cả đời.
- Ngải Vi Nhi về mặt khẩn thiết van xin.

Thấy giai nhân quỳ xuống, Đoạn Vân thật sự quả rất khó chịu. Hấn lập tức dùng chân khí nâng Ngải Vi Nhi lên, khuyên nhủ:

- Vi Nhi, chuyện phụ vương và Hoàng gia gia, nàng cũng không thể làm chủ được. Nàng trước hết đứng qua một bên, ta cam đoan rằng sẽ không để cho phụ vương nàng chết đâu. Còn khôi phục cho lão có được như lúc ban đầu hay không, vậy phải xem phụ vương nàng có nguyện ý hay không hay không nữa. Người đâu, dẫn Vi Nhi đi.

- Vân... Ta van cầu chàng.

Ngải Vi Nhi không dám để mặc chuyện này, bởi vì nàng biết chỉ cần Đoạn Vân nguyện ý, phụ vương của nàng cũng có thể khôi phục lại tuổi thanh xuân.

- Vi Nhi tiểu thư, xin theo ta.

Tên Thú Nhân bước đến khom người mời với Vi Nhi. Nàng nhìn thấy Đoạn Vân đang nhắm hai mắt, rồi nhìn nhìn Ốc Đặc Nhĩ già nua, cần mồi bắt lực bước ra ngoài.

- Đoạn Vân, ngươi muốn thế nào?

Khi Ngải Vi Nhi đi rồi, Ốc Đặc Nhĩ có chút kích động nói với hân.

Đoạn Vân từ trên ghế đứng lên, hứng thú đánh giá Nhân Ngư trước mắt mình. Sau khi quan sát kỹ lưỡng một phen, hân cười nhận xét:

- Ốc Đặc Nhĩ, ngươi quả thật sự là có thực lực cường hân nhỉ. Sinh mạng năng lượng đã lưu thất hơn một nửa rồi mà còn có thể đứng vững như thế này. Nhưng dưới tình huống ngươi bị trọng thương mà sinh mạng năng lượng bị mất đi, thân thể ngươi đã phải chịu nội thương nghiêm trọng một lần nữa. Nhưng ta có thể nói với ngươi thế này, nếu ta không chữa trị cho ngươi, cho dù ngươi có thể may mắn sống sót, thực lực của ngươi đại khái cũng không còn lại bao nhiêu nữa đâu. Cả người ngươi đầy thương tích, cho dù có sống toàn thân cũng sẽ tê liệt. Ta ước đoán, tình huống tốt nhất là sau khi vết thương khỏi hẳn, thực lực đạt tới được thần cấp đã là vạn hạnh lắm rồi. Bình thường cũng chỉ đạt tới thánh cấp thôi. À, mà thánh cấp Nhân Ngư hẳn là cũng còn tốt đấy nhỉ. Chỉ không biết Nhân Ngư vừa sinh ra là cấp mấy ta? Ha ha ha

- Đoạn Vân, ngươi rốt cuộc muốn thế nào?

Nghe hân nói thế, Ốc Đặc Nhĩ tỏ ra rất thống khổ. Dích xác, một siêu cường giả cấp mười hai hậu giai, thoáng cái thực lực đã giáng xuống tới đến cả thần cấp cũng không đạt, vô luận là ai cũng sẽ khó có thể chịu đựng được.

Đoạn Vân dùng một loại ánh mắt rất uy nghiêm nhìn Ốc Đặc Nhĩ, nói nghiêm nghị:

- Ta muốn Bắc Hải của các ngươi.

- Không được.

Nghe Đoạn Vân lại đưa ra điều kiện như vậy, Ốc Đặc Nhĩ ngoác miệng phản đối.

Cười lạnh một tiếng, Đoạn Vân nói:

- Không được sao? Ốc Đặc Nhĩ, ta khuyên ngươi nên thức thời đi. Lúc này, Bắc Hải bộ tộc các ngươi đã không còn bao nhiêu thực lực. Ngươi chớ quên phụ hoàng ngươi bây giờ là một cổ thi thể. Còn trong Bắc Hải bộ tộc của ngươi, Thất Đại Hải vương cũng chỉ còn lại Nhị Hải vương đệ đệ ngươi và Tam Hải vương muội phu của ngươi mà thôi. Hà hà hai đại ca thủ cấp mười hai, thật sự là cường đại ha. Các ngươi có bao nhiêu lực lượng cấp mười một đây? Một trăm hai mươi võ sĩ cấp mười một lần trước, ngươi đừng nói cho toàn bộ đều là thể lực của Đông hải đó nhé? Thần cấp hả? Một ngàn hay là hai ngàn? Cửu cấp thì sao, chắc là không tới một vạn? À, được rồi, Bắc Hải bộ tộc các ngươi được xưng là có trên một ức Hải tộc tướng sĩ, ta đây muốn biết trong đại quân Hải tộc của ngươi, tổng số có bao nhiêu Hải thú có trí tuệ?

- Ngươi....

Nghe ngữ khí hân có chút quái dị, Ốc Đặc Nhĩ vừa tức vừa sợ, lão hoàn toàn không ngờ, nam nhân trước mắt nhìn như không có đến nửa điểm thực lực, thế mà hiểu rất tường tận về tình hình Bắc Hải của mình.

Đoạn Vân vừa nói dứt lời, lại tiếp tục:

- Được rồi! Ngươi xem thực lực thủ hạ Thần Long của ta có tốt không? Hân là phải coi như là đồ tốt chứ hả. Ta nghĩ, sau khi Long nhập đại hải, bằng vào chủng tộc thiên phú, cộng với đại quân hơn mười vạn trí tuệ Hải thú thủ hạ, nếu muốn khai chiến với Bắc Hải các ngươi, gần như nắm chắc phần thắng. Dù sao các ngươi đều trở thành tù binh rồi, hai hải vương còn lại, căn bản không đủ gây khó khăn cho ta. Dù sao

Thần Long không phải mấy con thần lẩn ở Đường Cổ Lạp Sơn, Thần Long bộ tộc, họ trời sinh đã là hoàng giả trên biển. Ta dám khẳng định, trong Đại Hải cho dù là một Thần Long cấp mười một bình thường, nếu cần chống lại một đầu Hải thú cấp mười hai cũng tuyệt đối đánh thắng. Hơn nữa, long uy của Thần Long là một thứ uy áp mà tất cả Hải thú cường đại không thể ngăn cản được. Nếu ta đem mười đại Thần long đưa tới Bắc Hải các người, ta dám cam đoan, cả Bắc Hải các người xem như có thể không còn tồn tại nữa.

- Ha ha Đoạn Vân! Những lời này mà người cũng có thể khoe môi, múa mép được sao. Ta nhìn thấy mấy con xú trùng kỳ quái màu vàng kim đâu có cái gì gọi là chủng tộc thiên phú đặc biệt đâu chứ? Nhìn họ là biết là ma thú sinh ra ở rừng rậm. Người đưa họ lên làm bá chủ trên biển, ta xem những lời này của người, tựa hồ hơi khoác loác rồi. - Nghe Đoạn Vân nói thế, Ốc Đặc Nhĩ vênh râu cười.

Đoạn Vân lắc đầu, tiếp tục:

- Tin hay không do người thôi. Thần Long có thủy hệ thiên phú, đó là chủng tộc khác không so sánh được. Hừ, ta cần gì phải nói với người điều này chứ? Đơn giản một chút, thẳng thắn một chút, các người có đáp ứng điều kiện ta vừa nói không? Nên nhớ, còn có thể cứu sống cả phụ hoàng người nữa đó.

Nghe hẳn vừa nói như vậy, Ốc Đặc Nhĩ lâm vào tình cảnh rất khó xử. Lúc này, sự cường đại của Đoạn Vân là không có gì phải nghi ngờ nữa. Thú nhân võ sĩ cường đại, ma thú dũng mãnh, Thần Long bộ tộc chiến lực mười phần, lại còn có một đám siêu Cuồng chiến sĩ làm cho người ta nghe qua là sồn tóc gáy... tất cả những người này đều là chung đoạn vũ lực mà Đoạn Vân đã đưa ra. Lực lượng như vậy so với Bắc Hải bây giờ thì đích thực là mạnh hơn vài phần. Xem ra, vận mệnh của bộ tộc Bắc Hải chắc sắp kết thúc nhưng Ốc Đặc Nhĩ vẫn không hề biểu hiện chút lo lắng nào. Lão cho rằng, dù sao Hải giới cũng rất rộng lớn, lớn hơn nhiều so với những gì Đoạn Vân có khả năng giải thích được. Hơn nữa, vũ lực của Bắc Hải cũng không chỉ thuần túy chỉ như hắn biết.

- Đoạn Vân, việc đưa toàn tộc đầu hàng dưới cờ của người là một sự tình rất trọng đại, ta không thể làm chủ được. Hay là người cứu sống phụ hoàng ta trước đi, sau đó người nói với ông ấy.

Sau khi đảo con người giống như rang lạc, Nhân Ngư Ốc Đặc Nhĩ phun ra vài câu làm cho Đoạn Vân cơ hồ muốn thổ huyết tại chỗ.

Hắn nổi giận dùng dùng muốn xẹt cả khói:

- Hừ, không cứu. Để cho Hải Hoàng của các người cứ chết như vậy cũng được. Dù sao Bắc Hải bộ tộc các người cũng chẳng còn bao nhiêu thực lực nữa. Ta sẽ ra lệnh cho Thần Long bộ tộc tấn công Bắc Hải. Ta tin rằng không tới vài ngày, Bắc Hải bộ tộc các người sẽ toàn bộ bị tiêu diệt. Các người đã muốn diệt tộc, ta đây sẽ thành toàn cho các người. Ta xem các người làm sao ngăn cản được mấy ngàn thần cấp và mấy vạn thánh cấp của Thần Long bộ tộc ta. Các người muốn tìm chết, vậy thì cứ đợi đó.

- Thần cấp? Thánh cấp? Ta thấy thần cấp thánh cấp của người khi vào biển rộng sẽ trở thành cấp mấy đây?

Ốc Đặc Nhĩ cười lạnh thách thức, nhưng trong lòng lại vô cùng xáo động. Lực lượng này quả là quá sức kinh khủng.

- Phải không? Nhưng ta đang nói đến Hải thú mà

Đoạn Vân lạnh lùng cười trả lời. Kỳ thật Thần Long đảo bây giờ, số lượng Hải thú thần cấp cũng vào khoảng bảy trăm, trong đó có năm trăm Hải thú thần cấp sơ trung giai, một trăm hai mươi Hải thú thần cấp hậu giai hoặc đỉnh giai. Nhưng lực lượng cửu cấp thì phải quá một vạn. Số lượng Hải thú cấp tám thì phải nói là tuyệt đối kinh khủng, có mười vạn con. Đại quân như vậy nếu phối hợp với đám chung đoạn, muốn công nhập Bắc Hải, thật sự cũng chẳng phải là việc gì khó khăn.

- Không có khả năng này. - Ốc Đặc Nhĩ tỏ ra vô cùng khiếp sợ.

251. Chương 251. Tái Thứ Khuyển Hàng Sa Ngư Hoàng

Nghe Ốc Đặc Nhĩ lên tiếng nghi vấn, Đoạn Vân cũng không biện bác. Thật ra một năm nay trong mắt hắn, bộ tộc Thần long bây giờ là hoàn toàn khác trước. Nói về chung đoàn, Thần Long có cấp gia đình Ấu Đặc Từ một nhà ba người cấp mười hai trung giai, còn có mười đại Thần long cấp mười hai sơ giai, có năm mươi Thần Long vừa mới bước vào cấp mười một trung giai, hai mươi tám Thần Long cấp mười một sơ giai, còn hơn sáu mươi Thần Long khác, toàn bộ đều đã là thần cấp cao thủ. Hơn nữa, Thần Long đảo còn có hai trăm Thần Long dự bị, đây là cự mãng và hải xà, thực lực thấp nhất đã là cửu cấp trung giai, ngoài ra còn có một trăm hai mươi con đạt tới thần cấp. Chỉ cần Đoạn Vân có hứng, chỉ cần bỏ ra chút máu, tám mươi con dự bị Thần Long cửu cấp lập tức sẽ tiến hóa thành Hoa Hạ Thần long thần cấp sơ giai hoặc trung giai. Còn một trăm hai mươi thần cấp cự mãng là hải xà, cũng toàn bộ tiến hóa thành thần cấp hậu giai, thậm chí còn là Thần Long đỉnh giai. Có lực lượng Thần Long chung đoàn này, nếu muốn san bằng một Bắc Hải nho nhỏ, Đoạn Vân tự nhận thấy đó chỉ là chuyện vặt. Nhưng hắn lại quên mất, Bắc Hải tuyệt đối không thể dùng chữ 'nho nhỏ' để hình dung được. Qua ngàn năm văn minh phát triển, với trăm ức dân chúng Hải tộc, trêu vào Hải giới, đâu có phải nhỏ yếu như hắn nghĩ?

Thấy Đoạn Vân không nói gì, Ốc Đặc Nhĩ rõ ràng ý thức được kiếp nạn bộ tộc Bắc Hải. Mặc dù lão rất tự tin có thể đánh bại đám vũ lực của Đoạn Vân nhưng lão lại biết, dưới sự uy hiếp của Nam Hải vốn có thực lực kinh khủng, hành động này của Đoạn Vân tuyệt đối là một tai ương đối với Hải giới. Lão nói về suy nhược:

- Đoạn Vân đại nhân, ta thấy ngài ngài có phải ngài thích Vi Nhi không?

Nghe thế, Đoạn Vân dùng ánh mắt quái lạ nhìn Ốc Đặc Nhĩ, nhếch miệng cười lạnh:

- Ốc Đặc Nhĩ ơi là Ốc Đặc Nhĩ! Người nghĩ Đoạn Vân ta loại người chỉ vì mỹ nhân mà không màng đến giang sơn sao? Vi Nhi thích ta, ta cũng coi trọng nàng, chuyện này thì đúng. Nhưng ta muốn nói cho người biết "Vi quân chi đạo" bốn thiếu gia còn hiểu hơn người nhiều. Người đừng tưởng rằng một Vi Nhi là có thể cứu Bắc Hải bộ tộc các người. Ta nói rõ, trước mặt người chỉ có hai con đường. Một là, chủ động cử tộc thần phục Trung Hoa gia tộc ta, trở thành một thế lực Hải tộc của Trung Hoa gia tộc đóng ở Bắc Hải. Con đường còn lại là không đầu hàng. Nhưng nếu như vậy bộ tộc Thần long của Trung Hoa sẽ cử đại quân tiến công, toàn bộ hoàng tộc Bắc Hải của các người toàn bộ sẽ bị đồ lục. Bộ tộc Thần long từng bước thu phục thế lực khắp nơi, sau đó chường quân cả Hải giới. Đến lúc đó, trên thế giới này có thể không còn Nhân Ngư bộ tộc nữa đâu.

- Chẳng lẽ người muốn dụng binh với Bắc Hải của ta? Chẳng lẽ người không màng đến sinh tử của thủ hạ tướng sĩ của người? Phải biết rằng, một khi khai chiến, song phương sẽ có chết chóc. Đến lúc đó, nếu để cho những thế lực thừa cơ xâm lấn biên giới Trung Hoa của người, tình hình sẽ không ổn đâu. - Ốc Đặc Nhĩ cố giải thích cho Đoạn Vân.

Đoạn Vân cười gằn:

- Việc này không nhọc người phí tâm. Người ngẫm lại mình đi. ta cho người ba ngày suy nghĩ. Ba ngày sau, nếu vẫn có câu trả lời chính xác, ta sẽ thông cáo toàn Bắc Hải các người, nói tất cả chung đoàn Hải tộc các người đều bị Đoạn Vân ta bắt. Đến lúc đó, chỉ cần chúng phát binh tới cứu, vậy coi như tới một tên chết một tên. Hơn nữa, ta nghĩ Bắc Hải bộ tộc các người khẳng định sẽ rất náo nhiệt. Không chừng xuất hiện thêm tây Bắc Hải, đông Bắc Hải. Ốc Đặc Nhĩ, người cũng lo mà nghĩ kỹ đi. Nhớ, phụ hoàng người Ba Nhĩ Hi Đặc bây giờ đã chết rồi. Người đâu, giam Ốc Đặc Nhĩ lại cho ta.

Sau khi áp giải Ốc Đặc Nhĩ đi, hắn hỏi Diệp Cô Thành:

- Diệp Cô Thành, người nói xem nếu hai đại thế lực Bắc Hải và Đông Hải đầu hàng, chúng ta sẽ an trí họ như thế nào?

Diệp Cô Thành cười ra vẻ khó xử, trả lời:

- Thiếu gia việc này ta làm sao biết được? Họ đầu hàng rồi, sự tình chẳng phải đã giải quyết xong rồi sao? Còn muốn xử lý gì nữa?

Đoạn Vân đi tới đi lui, nói:

- Không. Người ngầm lại xem, thế lực chúng ta ở Hải giới cũng chỉ có Thần Long đảo. Nếu lúc đó, hai thế lực Hải tộc này hợp nhau cùng phản bội, vậy chẳng phải là rất không ổn sao? Dù sao, Thần Long đảo cũng không phải A Nhĩ Ti Tư ở Mộng Đa Lợi Á. Không được, thực lực cần phải nhanh chóng khuếch trương. Lúc này, nếu Bắc Hải và Đông Hải quy thuận, vậy không cần có một cuộc đại chiến nữa. Chỉ cần chúng ta khống chế được những lãnh đạo của đám Hải tộc này, cho dù Trung Hoa gia tộc không sử dụng được hai thế lực này, họ cũng không dám đối địch với bộ tộc Trung Hoa của ta. Sau đó, ta sẽ tiến hành cải cách Hải tộc, toàn lực khống chế quân đội Hải giới. Đến lúc đó, cả Hạ Lợi Ngõa hải dương cũng chính thức sẽ vào tay bộ tộc Trung Hoa của ta. Nhưng còn Nam Hải, tựa hồ hơi khó giải quyết. Với thực lực chúng ta, tựa hồ không thể chống lại Nam Hải được. Có thể đối phó với Bạch Hùng thủy hệ này, ta ngoại trừ Thần Long ra cũng không còn thế lực nào khác nữa. Đáng tiếc, số lượng Thần Long quá ít. Bây giờ cả Thần Long đảo cũng chỉ có một trăm sáu mươi Thần Long mà thôi, cộng cả hai trăm hải xà và cự mãng dự bị vẫn chưa đến bốn trăm. Thực lực như vậy làm sao mà chống lại bộ tộc Bạch Hùng có trên vạn người chứ? Thôi, cứ mặc kệ. Người giải tên Ba Lạp Cương lên đây.

- Sa Ngư Hoàng Ba Lạp Cương? - Diệp Cô Thành hơi giật mình hỏi.

- Đúng vậy, có vấn đề gì hả? Chẳng lẽ hắc đã chết? - Đoạn Vân hỏi lại vẻ nghi hoặc.

- À, việc này chết thì thật ra không chết. Nhưng thiếu gia, con cá mập đó thật sự là có chút không ổn. Bây giờ hắc vẫn còn là hình thái cá mập? Cả một cơ thể khổng lồ như vậy thì làm sao mà đưa tới được? - Gã trả lời vẻ khó xử.

- Ha ha ta quên. Đầu cá mập đó đã bị thương nặng, đến cả năng lực hóa hình cũng không có. Được, ta tự mình tới đó.

- Thiếu gia bên này, xin mời! Ba Lạp Cương bây giờ được Thú nhân hộ vệ canh chừng trong dinh viện.

Diệp Cô Thành đi trước dẫn đường, dẫn Đoạn Vân tới một dinh viện tanh ngòm.

Cổ chịu đựng mùi tanh tươi bốc ra, hắc ra lệnh cho một thần thú thủy hệ đưa tên cá mập dở sống dở chết lên. Thần thú đảo qua, phát hiện ra đầu cá mập này bị nội thương không nhẹ. Cá mập là động vật xương mềm, dưới những đòn rất nặng tay đã bị nội thương nghiêm trọng. Xem ra nắm tay của đám hắc long thật không phải dễ chịu gì, ăn vài quyền nữa, phỏng chừng con cá mập đã thành cá chết rồi.

Nhìn Sa Ngư Hoàng không thể động đây, Đoạn Vân móc ra hai viên Hoàn Dương đan, bảo người cho đầu cá mập này uống vào. Khi thương thế của Ba Lạp Cương đã có chuyển biến tốt, Ba Lạp Cương hóa thân thành một người cao hai thước đầy cơ bắp.

Ba Lạp Cương vẫn nhún nhúm như trước chẳng mấy chốc đã được giải tới trước mặt Đoạn Vân.

- Ba Lạp Cương, người nghĩ xong chưa? Thần phục ta thì ta có thể phong người làm tướng quân quản hết mọi cá mập ở Hải giới, thống lĩnh trăm vạn võ sĩ Hải tộc. À, ta nói trăm vạn, chính là những hải thú cao cấp có thực lực cấp bảy trở lên.

Đoạn Vân quay về Ba Lạp Cương, nhìn vào cơ thể cơ bắp nhún nheo tàn tạ trước mắt cười cười

Ba Lạp Cương thở dài, nói:

- Đoạn Vân, đến bây giờ ta vẫn không rõ, người là một tên nhân loại, thế mà người muốn chiếm lĩnh Hải giới để làm gì?

Đoạn Vân quay đầu, nhìn Ba Lạp Cương nói:

- Nói cho người biết, ta muốn thống lĩnh cả Hải giới. Bộ tộc Thần long thủ hạ của ta, là vương giả trên biển trời sinh, ta phải tìm cho họ một chỗ đứng. Hơn nữa, ta muốn có thực lực. Hải giới các người tứ phân ngũ liệt, cũng đã đến lúc cần phải thống nhất rồi.

- Người còn muốn thống nhất cả Hải giới? Người không nằm mơ đó chứ? Đoạn Vân, Ba Lạp Cương bội phục thực lực của người, nhưng muốn ta giao cả Đông Hải cho người thì đó là việc vạn lần không có khả năng. Đối với Hải giới thì tuyệt đối sẽ là một tai ương. Ta phải có trách nhiệm với hơn mười ức dân chúng

Đông Hải. Ta nghĩ, cả Hải tộc sẽ không muốn một tên nhân loại thống lĩnh họ. Hơn nữa, chỉ cần bộ tộc Thần long của người có đủ thực lực, chắc chắn có thể xây dựng được thế lực của mình ở Hải giới. Người đừng tưởng rằng chỉ cần ta nguyện ý quy thuận là mọi người sẽ quy thuận. - Ba Lạp Cương nói rất kiên quyết.

Nghe thế, Đoạn Vân lại điên tiết xẹt cả khói - Hừ, dám khi dễ ta. Lão tử thuyết phục người đến khô nước bọt là vì cái gì? Còn không phải cố tránh chiến tranh sao? Chiến tranh đối với Hải giới mà nói, tuyệt đối là một tai ương. Mấy lời đó đe dọa của người ăn thua gì? Ta có vô số được hoàn và quyền trục. Khai chiến, bên ta có bao nhiêu người chết được chứ? Còn không phải là vì họ cả sao? Đến lúc đó, họ là người đã chết, lại nói cái gì Đoạn Vân là một tên cuồng ma giết chóc, đến lúc đó còn cho mình thành một con quái vật tám chân, sáu tay, mặt xanh nanh bạc nữa chứ. Hừ, muốn thuyết phục xem ra khó vậy sao?

Kiểm chế lửa giận trong lòng, hấn cổ nhẹ giọng:

- Ba Lạp Cương, người cần phải nghĩ cho rõ ràng. Nếu không đầu hàng, người còn sống được không? Còn Đông Hải của người còn có thể giữ lại được không? Đến lúc đó, đại quân trên biển của Đoạn Vân, kiếm phong quét qua, người chết sẽ là tướng sĩ Đông Hải các người. Đoạn Vân ta có năng lực làm cho thủ hạ của ta bắt tử. Người có làm được không? Đừng nói người không thể, cho dù người có thể, người cũng đã bị ta bắt giam rồi. Đến cả hoàng đế mà cũng rơi vào tay chúng ta, người ngẫm lại xem, Hải giới các người còn khai chiến được với ta nữa không, các người còn có thể thắng không? Ta muốn biết, người không chịu đầu hàng, là vì muốn bảo trụ ngôi vị hoàng đế của mình, hay là có ý định khác?

- Đoạn Vân, ta không có nói ta không muốn đầu hàng? Hơn nữa, ta đã là tù binh rồi, đầu hàng hay không thì có gì khác nhau chứ? Người muốn chiếm lĩnh Hải giới, vậy người tự mình phái người đi tới đó đi. Người ngẫm lại xem, ta là một Sa Ngư Hoàng thất thủ, làm gì còn uy tín ở Hải giới nữa chứ? Ta đầu hàng, vậy cả Đông Hải có đầu hàng không? Không phải theo như người nói sao, Hải giới là dựa vào thực lực để nói chuyện, người có thực lực, người có bao nhiêu thế lực. Đoạn Vân, ta còn muốn khuyên người một câu, Hải giới khác xa những gì người tưởng tượng. Sa Ngư Hoàng còn sống hay chết thì đối với Hải giới cũng sẽ không sinh ra ảnh hưởng nghiêng trời lệch đất gì cả. Còn nữa, người có thể tưởng tượng một chút, thực lực Bắc Hải Ba Nhĩ Hi Đặc hẳn là không hề thua kém người, vì sao hẳn không thể nhất thống Hải giới chứ?

Ba Lạp Cương nhìn qua như một tên gia hỏa thô kệch, kỳ thật gã không hề hàm hồ. Theo gã, Đoạn Vân tuyệt đối không có cường đại lực lượng trên biển để chinh phục Đông Hải. Lần này họ thất thủ bị bắt, chủ yếu là vì sự việc xảy ra trên mặt đất. Một tên nhân loại, cho dù cường thịnh đến đâu, cũng không có khả năng mở rộng thế lực tới Hải giới được. Đoạn Vân sở dĩ phải kiên trì khuyên gã đầu hàng là muốn thu phục mình, để mình làm tay sai cho hắn ở Hải giới. Kỳ thật gã không biết, Đoạn Vân đích thật là muốn thu phục gã, cũng đích thật là muốn cho gã làm tay sai ở Đông Hải, nhưng Đoạn Vân cũng nghĩ mình có đủ thực lực có thể tiêu diệt Đông Hải bộ tộc của gã.

Nghe Ba Lạp Cương nói thế, Đoạn Vân hiểu được tám chín phần ý tứ của Ba Lạp Cương. Đảo qua đảo lại vài bước, hấn nở nụ cười rất quỷ dị. Lượng đại Hải tộc, đã muốn mình tự mình đi thu phục Hải tộc, vậy bốn thiếu gia không khách khí nữa. Về phần mấy lão bảo thủ này, cứ tạm thời đặt qua một bên, đến lúc đó, đợi khi cả Bắc Hải và Đông Hải vào tay Trung Hoa, sẽ thu phục hết đám cao thủ Hải tộc cũng cũng không muộn.

Nhưng, Đoạn Vân thật có thực lực để trêu vào Hải giới có ngàn năm lịch sử không? Bắc Hải bộ tộc thân là hoàng tộc chính thống của cả Hải giới mà vẫn không thể nhất thống Hải giới, Thần Long đảo của Đoạn Vân có thời gian phát triển còn không đến một năm có thực lực như vậy không?

252. Chương 252. Kế Mưu Hải Giới Cổ Hình Thế

Đoạn Vân một phen thuyết phục đầu hàng khô nước bọt mà không có kết quả gì, lượng đại Hải tộc tựa hồ không hề tin hắn có thể đưa quân tiến đánh Hải giới. Họ cho rằng, cho dù Đoạn Vân có thu phục toàn bộ khu vực duyên hải, cũng không có khả năng có nhiều cao thủ như Hải tộc được. Hơn nữa, họ rất hoài nghi bộ tộc Thần long. Họ cho rằng, một chủng tộc trên lục địa sẽ không tránh khỏi những hạn chế về chủng tộc, khi ra biển thực lực nhất định sẽ bị ảnh hưởng. Hiển nhiên, họ có thể nghe qua câu điều bay vào núi, nhưng trước giờ chưa hề nghe qua long nhập biển rộng.

Vì vậy, ngày hôm đó Đoạn Vân đem năm tên hải thú chẳng biết sống chết phong bế toàn thân năng lượng. Ốc Đặc Nhĩ lão đầu, Ba Lạp Cương không ngốc như hình dạng bên ngoài, còn ba tên chung đoạn Hải tộc cấp mười hai, toàn bộ đều chịu cùng một sự đãi ngộ. Còn đối với vết thương trên người chúng, hẳn chỉ cần phẩy tay giúp trị liệu một chút, để chúng trong một thời gian ngắn không chết là được. Năm tên gia hỏa này bị Đoạn Vân cho canh phòng rất nghiêm mật. Sau này mình làm gì thì cũng chỉ có về sau mới biết, Nói thật, hẳn muốn cho chúng một kiếm giết chết ngay. Nhưng nghĩ kỹ lại thôi, dù sao giết người cũng không tốt. Hơn nữa, Đoạn Vân muốn lưu lại để cho chúng thấy, Bắc Hải và Đông Hải bị Trung Hoa Thần Long nuốt dần từng bước như thế nào.

Buổi tối hôm đó, Đoạn Vân gọi Âu Đặc Tư từ Thần Long đảo trở về.

- Âu Đặc Tư, bây giờ bộ tộc Thần long đã chiếm cứ được bao nhiêu vùng Hải vực rồi?

Trong thư phòng, Đoạn Vân hỏi Âu Đặc Tư.

- Chủ nhân, bây giờ chúng ta đã chiếm cứ đại bộ phận Duyên hải đại lục. Thế lực khuếch trương rất nhanh. Nhưng chủ nhân không hạ lệnh, nên chúng ta không thể xâm nhập đến các Hải vực khác xa hơn.

Âu Đặc Tư trả lời.

Ngẫm nghĩ một lát, Đoạn Vân nói:

- Âu Đặc Tư, Hải Hoàng Bắc Hải Ba Nhĩ Hi Đặc đã chết rồi, chỉ cần ta không cứu lão, lão đúng là đã chết. Còn Sa Ngư Hoàng Đông hải, cũng đã bị chúng ta bắt được. Nhưng Nhân Ngư thái tử Ốc Đặc Nhĩ không muốn đầu hàng. Còn Sa Ngư Hoàng, cũng không tin chúng ta có thực lực. Lúc này, điều chúng ta cần làm là nhanh chóng mở rộng lãnh địa. Truyền lệnh tiếp tục, Trung Hoa hải quân của ta phải toàn lực mở rộng địa bàn mình. Ta cho người thời gian một tháng, người cần phải đưa đại kỳ của Trung Hoa tung bay trên góc biển biên giới Tinh Linh quốc tại hướng nam, hướng bắc ta mở rộng thế lực tới cực bắc băng nguyên. Người có thể khuếch trương thế lực ra hướng biển Đông hải, và biển Bắc Hải. Bây giờ, thế lực lưỡng đại Hải tộc Đông Bắc đều không còn đủ gây áp lực cho ta nữa. Nếu chúng muốn khai chiến, người cứ trực tiếp nói với chúng, hoàng đế chúng đang làm khách ở A Nhĩ Ti Tư. Nếu muốn cứu giá, vậy để cho chúng phái binh tới đây đi tìm chết đi.

Dừng một chút, Đoạn Vân nói tiếp:

- Cần phải nghiêm mật giám thị động tĩnh của Hải tộc. Ta nghĩ, chẳng mấy chốc họ sẽ biết, hoàng đế của họ bây giờ đã bị ta bắt giam. Đến lúc đó lưỡng đại Hải tộc sẽ loạn, bộ tộc Thần long có thể khuếch trương. Họ đã không muốn đầu hàng một cách hòa bình, ta đây không khách khí nữa.

- Chủ nhân, ngài muốn thừa cơ mở rộng thực lực ở Hải giới chúng ta? - Âu Đặc Tư giật bắn mình hỏi.

- Như thế nào? Có gì không ổn hả?

Âu Đặc Tư bối rối:

- Chủ nhân, bộ tộc Thần long là chủng tộc có thiên phú, ở trên biển là thế giới của chúng ta. Nói cách khác, long uy của bộ tộc Thần long chúng ta có tính uy hiếp rất lớn đối với Hải tộc. Ồ, về điểm này, chúng ta tựa như Long tộc trên đại lục, lại còn hơn cả đám tích dịch rất nhiều. Để chúng ta khuếch trương thì chắc chắn sẽ rất nhanh thôi. Nhưng chủ nhân, người tựa hồ quên thế lực Nam hải. Nếu chúng ta tiêu diệt hai thế lực Hải tộc này, vậy chuyện ngăn cản Nam hải xâm lấn cũng chỉ có thể dựa vào bộ tộc Thần long chúng ta thôi. Nếu như hai thế lực lớn đột nhiên phản kháng, vậy cũng không tốt lắm đâu.

Nghe thế, Đoạn Vân phân tích:

- Đây là lý do vì sao ta phải lưu lại đám Hải tộc bị chúng ta bắt làm tù binh. Thực lực bộ tộc Bạch hùng Nam hải thật sự quá mạnh. Nếu trên đại lục, hai vạn Cuồng chiến sĩ tuyệt đối có thể chiến thắng họ, nhưng trên biển thì xem ra không ổn lắm. Về phần chuyện hai đại thế lực Đông, Bắc liên hợp cũng không cần lo lắng. Hải Hoàng và Sa Ngư Hoàng đều trong tay chúng ta, họ tất phải kiêng kị. Thêm vào đó, cho dù họ có một vài tên muốn đứng ra soán quyền đoạt vị, muốn nhân đó bức hại hai người đứng đầu Hải tộc, vậy thì những hải vương Hải tộc ủng hộ hai người này sẽ cực lực phản đối. Lúc đó, Hải tộc chắc chắn sẽ bị tứ phân ngũ liệt.

- Chủ nhân thánh minh. Nhưng
- Nhưng nhị cái gì? Người cho rằng chúng ta không có thực lực đối kháng với lưỡng đại Hải tộc à?
- À, không phải, thực lực hẳn là đủ.

Nghĩ lại thì thực lực bộ tộc Thần long bây giờ đã rất kinh người, Âu Đặc Tư cũng không không lảng nữa.

- Ủm! Âu Đặc Tư, ta hỏi người, Thần Long có ưu thế trên biển so với các Hải thú khác, đến tột cùng thì mạnh tới bao nhiêu?
- Khi Thần Long đảo vừa thành lập, Đoạn Vân đã nghe Âu Đặc Tư nói qua, Thần Long trên biển có ưu thế tuyệt đối chủng tộc, chỉ có điều không biết ưu thế chủng tộc đến tột cùng mạnh đến đâu.
- Việc này à? Chủ nhân, ở trên biển Thần Long đồng giai vị có thể trực tiếp dùng Thần Long uy áp đánh bại đối thủ. Chúng ta không sợ uy áp, có thể chống lại Hải thú thực lực mạnh hơn chúng ta hai giai. - Âu Đặc Tư trả lời.
- Hai giai? Thế à! Thần Long thần cấp sơ giai có thể ngạnh kháng với thần cấp hải thú hậu giai. - Đoạn Vân nói có chút kinh dị.
- À, việc này, việc này cũng không rõ ràng lắm. Giai vị càng lớn, chênh lệch lại càng nhỏ. Tỷ như nói, ta là cấp mười hai trung giai, bây giờ tối đa có thể đánh bại cao thủ Hải tộc cấp mười hai hậu giai. - Âu Đặc Tư nói tiếp.

Nghe thế, hẳn vô cùng sung sướng.

Trầm ngâm một lát, Đoạn Vân lấy từ giới tử ra một hộp dược hoàn, đưa cho Âu Đặc Tư phân phó:

- Đây là hai trăm năm mươi viên Thần Long đan. Ta nhớ Thần Long đảo có hai trăm con cự mãng và hải xà, người cầm đi, cho đám Thần Long dự bị này tất cả tiến hóa thành Thần Long. Nếu muốn nhanh chóng mở rộng thế lực mình, đầu tiên phải làm phát triển thực lực cho mình. À này, Âu Đặc Tư, chẳng lẽ cự mãng trên đại lục ít như vậy sao?

Âu Đặc Tư cung kính tiếp nhận cái hộp trong tay Đoạn Vân, trả lời:

- Chủ nhân, kỳ thật cự mãng trên đại lục sinh sống những vùng nóng ẩm ở nam phương. Theo ta được biết, ở vùng đất phía nam Tinh Linh Sâm lâm, số lượng cự mãng trong đó có thể rất kinh khủng.

- Nói nhanh lên, có bao nhiêu?

Nghe thế, hẳn cao hứng vô cùng. Nếu có nhiều thì sẽ không làm mình lo lắng không có đủ thực lực chinh phục Hải giới nữa.

- Chủ nhân, ước lượng cả Tinh Linh Sâm lâm, số lượng cự mãng có hơn một ngàn con. - Âu Đặc Tư tính toán.

- Nhiều như vậy? Chẳng phải là cả Tinh Linh Sâm lâm nơi nơi đều là cự mãng sao? Ở rừng nhiệt đới quả là có nhiều mãng xà. Thật tốt quá. - Đoạn Vân cao hứng cất giọng.

- Đúng vậy. Chủ nhân, nếu biến những cự mãng này thành bộ tộc Thần long, chúng ta sẽ có đủ thực lực đi đối phó với đám Bạch hùng. Hơn nữa, trong biển rộng mênh mông, cũng có rất nhiều hải xà có thể hóa thành thanh long. Theo ta được biết, hải xà bình thường đều là sinh vật độc cư, bình thường họ sẽ không theo bất kỳ một phương thế lực nào.

Đoạn Vân khẽ gật đầu rất hài lòng:

- Tốt! Âu Đặc Tư, kế hoạch của chúng ta cần thay đổi một chút. Như thế này, chúng ta sẽ đặt trọng tâm phát triển vào duyên hải đại lục. Nhưng đối với hải xà, cả Hạ Lợi Ngõa hải dương đều cần phải phát triển. Nhớ kỹ, ngàn vạn không thể làm cho người khác biết bí mật của bộ tộc Thần long.

- Chủ nhân, làm như vậy chỉ sợ khiến cho Bắc Hải và Đông hải chú ý. - Âu Đặc Tư có chút lo lắng.

Đoạn Vân cười đắc ý:

- Chú ý? Không đâu. Lúc này lưỡng đại Hải tộc đang bị mưa gió vùi dập, họ không rảnh rỗi như vậy. Cho dù chú ý thì sao chứ? Đến lúc đó, đại quân chúng ta cùng tiến lên, Hải tộc vị tất có thể chống đỡ được thế công mãnh liệt của bộ tộc Thần long.

- Chủ nhân, ý ngài là muốn khai chiến với chúng?

Âu Đặc Tư hỏi có chút khó hiểu.

- Khai chiến? Không cần. Hải Hoàng và Sa Ngư Hoàng bị bắt, một khi tin tức này truyền ra, Hải giới chắc chắn sẽ đại loạn. Ta nghĩ, bộ tộc Thần long làm vua Hải giới, muốn ở trong biển rộng tìm kiếm mấy tên hải xà, chắc không có vấn đề gì quá lớn. Chúng ta, rất rõ ràng sẽ phát triển ở Hải vực đại lục. Một mặt ngầm triệu tập hải xà, bí mật thành lập vài cứ điểm ở trong phạm vi lưỡng đại Hải tộc. Đến lúc đó, cả Hải giới sớm muộn gì cũng là vật trong túi của Trung Hoa gia tộc.

Đoạn Vân cười trả lời.

Âu Đặc Tư gật gù vẻ đã hiểu:

- Chủ nhân, ta hiểu rồi. Ý của người là, để chúng ta vừa không ngừng lớn mạnh ở duyên hải, một bên bí mật thu hoạch long hải xà, chế tạo thành đại quân Thần Long.

Đoạn Vân khẽ gật đầu.

- Chủ nhân, còn cự mạng bên trong Tinh Linh Sâm lâm thì phải làm sao? Nên biết, Tinh Linh nữ thần đột nhiên xuất hiện, có thể tạo thành những thay đổi trong Tinh Linh Sâm lâm. Nếu Thần Long chúng ta tùy tiện tiến vào Tinh Linh Sâm lâm, vậy Tinh Linh nữ thần sẽ gây phiền toái đó. - Âu Đặc Tư nói có chút băn khoăn.

Nghe thế, Đoạn Vân không khỏi cau mày. Hừ, mục đàn bà này thật sự là phiền toái. Cần phải giải quyết nàng sớm một chút. Nghe Diệp Cô Thành nói, thực lực mục đàn bà này không dưới Long thần Tập Tây Cách Nhĩ. Nhưng so với Tập Tây Cách Nhĩ thì cũng không cao hơn bao nhiêu.

Nghĩ vậy, Đoạn Vân nói:

- Đừng lo về nàng. Chúng ta phải đi thu phục ma thú trong Tinh Linh Sâm lâm, chứ không phải đi gây chuyện với Tinh Linh nhất tộc. Chúng ta thông báo với nàng trước, nếu nàng dám phản đối, vậy thì xin lỗi. Thực lực của nàng không mạnh được như Hải Hoàng, không đủ gây ra cái gì phiền phức. Đừng tưởng rằng nàng là đàn bà thì bốn thiếu gia sẽ nương tay. Ngăn đường ta, Sinh Mạng Nữ Thần cũng sẽ bị gạt sang một bên.

- Chủ nhân, ta hiểu rồi. - Âu Đặc Tư nói cung kính.

Lúc này, Tiểu Phi Hiệp lặn vào vào thư phòng, hắc vôi vàng nói với Đoạn Vân:

- Thiếu gia, bất hảo. Đại quân chinh thảo Ma Thú Sâm Lâm gặp phiền toái rồi.

253. Chương 253. Ma Thú Sâm Lâm Hữu Quái Thú

Nhìn gương mặt bối rối và lộ ra vài sắc ưu tư của Tiểu Phi Hiệp, Đoạn Vân cất giọng trên chộc:

- Rốt cuộc có chuyện gì, làm gì mà hoảng hốt thế?

- Lão Đại, đại quân gia tộc chinh thảo Ma Thú Sâm Lâm gặp phiền toái bên trong đó rồi. - Tiểu Phi Hiệp cố định thần trả lời.

- Cái gì phiền toái chứ? Người đừng nói là người phát hiện Thần thú trong Ma Thú Sâm Lâm đó nhé? Chuyện gì, từ từ nói. - Đoạn Vân vẫn cười trấn an.

- Bên trong Ma Thú Sâm Lâm, đội quân ma thú chinh thảo cùng mấy tên siêu thần thú gia tộc, nghĩ là chỉ phải đối phó với vài siêu thần thú bên trong Ma Thú Sâm Lâm. Không ngờ hai mươi ma thú của gia tộc không biết làm sao lại vô tình động vào một phong ấn kỳ quái, vừa chạm vào đã làm cho con ma thú bị phong ấn đó có thực lực kinh khủng bên trong chui ra ngoài. - Tiểu Phi Hiệp nói nhanh.

- Thực lực kinh khủng? Kinh khủng tới cỡ nào?

Đoạn Vân vẫn mỉm cười hỏi. Theo hẳn, dù có kinh khủng đến đâu cũng chỉ có mức độ. Thực lực kinh khủng có thể mạnh hơn thần sao?

- Lão Đại, lần này thật là kinh khủng đó. Ta dám nói, tên gia hỏa đó so với Hải Hoàng thì chỉ mạnh hơn chứ không kém. - Tiểu Phi Hiệp nói líu cả lưỡi.

- Cái gì? So với Hải Hoàng còn kinh khủng hơn? Điều này sao có thể? - Nghe thế, Đoạn Vân có chút giật mình.

- Chủ nhân, ta lập tức đi điều động chung đoàn vũ lực ở Thần Long đảo. - Âu Đặc Tư nói với hẳn.

Ngẫm nghĩ một lát, Đoạn Vân nói:

- Tiểu Phi Hiệp, triệu tập toàn bộ chung đoàn gia tộc. Âu Đặc Tư, người thông qua truyền tống trận, triệu tập mười Thần Long tới.

- Lão Đại, khi ta tới tìm người, một đám chung đoàn gia tộc đã bảo tập hợp rồi. Bây giờ, có thể đã toàn bộ tập hợp xong. - Tiểu Phi Hiệp nói với Đoạn Vân.

- Được, truyền lệnh ta, thông qua truyền tống trận gia tộc, toàn bộ chung đoàn đều đi tới Ma Thú Sâm Lâm.

Vài phút sau, đoàn người Đoạn Vân đã đến cả Ma Thú Sâm Lâm. Bây giờ, cả Ma Thú Sâm Lâm đã cơ bản thuộc về Trung Hoa gia tộc. Đám vũ lực ma thú dưới tay hẳn phát triển tới số trăm vạn. Nhớ lúc trước, Đoạn Vân ra lệnh cho tám mươi một đầu thần thú gia tộc tiến vào Ma Thú Sâm Lâm, trải qua hai tháng phát triển lớn mạnh, cộng với những hiệp trợ từ phía bắc diện từ Đường Cổ Lạp Sơn, tám mươi một thần thú gia tộc, thành công lấn chiếm cả Ma Thú Sâm Lâm. Còn tám mươi một dũng sĩ được phái đến đó, hiện giờ thực lực cũng đã phát triển rất khá. Hai tháng trước đội ngũ thần thú gia tộc gồm bốn trăm ma thú đều có thực lực phần lớn ở thần cấp trung giai, nay thực lực đều đã tăng lên tới hậu giai. Tám mươi một đầu thần thú gia tộc này, vì phải khuếch trương thế lực, cơ hồ mỗi ngày đều phải chiến đấu PK (Duyên: kiểu như quần chiến hoặc là ngày nào cũng chiến đấu giống như đấu vật) với đám gia hỏa dã man Ma Thú Sâm Lâm, do đó thực lực của họ tăng lên rất nhanh. Bây giờ tuyệt đại bộ phận trong số họ đã là cao thủ ma thú thần cấp đỉnh giai. Theo như lời Đoạn Vân, chiến trường mới là võ đài phát triển tốt nhất. Nhân loại là thế, mà ma thú cũng như thế.

Vừa đến Ma Thú Sâm Lâm, Đoạn Vân không kịp hỏi thủ hạ về tình huống trong rừng, lập tức ra lệnh cho mấy tên ma thú gia tộc hiểu rõ tình hình đưa mình tới nơi phát hiện ma thú kinh khủng kia.

Theo đám ma thú, Đoạn Vân dẫn đội ngũ chung đoàn tới một khoảng rừng rậm hoàn toàn bị tàn phá thảm thương. Xa xa, hẳn phát hiện ra phía trước ước chừng một vạn thước, một gốc cây đại thụ đang đổ sập xuống, tiếng thú hồng thê lương vang vọng khắp nơi trong rừng rậm, uy áp cường đại như cuồng phong quét ngang, làm cho tất cả ma thú chung quanh mười dặm đều run sợ. Giữa những cây đại thụ rậm rạp cao tít tắp, tên gia hỏa thực lực kinh khủng đó lúc ẩn lúc hiện. Nhìn qua hình dáng, tên này quả là rất khổng lồ.

Thấy tên gia hỏa đó tạm thời không uy hiếp gì tới mình, Đoạn Vân tĩnh tâm hỏi:

- Ai có thể nói cho ta biết tên đó rốt cuộc ở đâu lòi ra không.

Một đầu thần thú gia tộc đứng ra bẩm báo:

- Lão Đại, tên đó vốn bị phong bên trong một cấm khu ở Ma Thú Sâm Lâm. Nhưng gần đây không biết tại sao phong ấn đột nhiên rung động. Vừa rồi, khi chúng ta đang thu phục bốn siêu thần thú trong Ma Thú Sâm Lâm, nhưng không nghĩ là khi vừa đánh xong, ba ma thú gia tộc đại nhân không hiểu huyền diệu thế nào, lỡ tay công kích một cái làm động chạm vào phong ấn đã rất lỏng lẻo kia. Do đó, đầu ma thú kinh khủng này đột nhiên phóng vèo ra.

- Trời! Chỉ chạm nhẹ mà cũng có thể thả con gia hỏa kinh khủng như vậy sao? Nhưng, người làm sao biết được nơi này có một phong ấn? - Đoạn Vân nghi hoặc hỏi.

- Việc này việc này lão Đại người hỏi lão ấy.

Nói xong, tên ma thú gia tộc đó chỉ vào một lão đầu tóc, râu ria hoa râm.

- Hẳn hả? - Nhìn siêu thần thú xa lạ này, Đoạn Vân hỏi.

- Lão Đại, lão là một đầu địa hành qui tự xưng sống lâu ngàn năm, là một siêu thần thú mà chúng ta vừa thu phục được, bây giờ hẳn đã là ma thú của Trung Hoa gia tộc chúng ta. Nghe nói, hẳn biết rất nhiều những chuyện ngàn năm trước. - Tên gia tộc thần thú đó giới thiệu cho Đoạn Vân biết.

Khẽ gật đầu, hắn nhìn về phía lão đầu hơi giống trí giả này.

Dưới ánh mắt Đoạn Vân, tên địa hành quy cung kính vái hắn một lễ, lễ này có chút kỳ quái, hơi bất đồng so với những lễ nghi trên đại lục.

- Lão tiên sinh, người sống lâu như thế, hẳn là biết chi tiết về đầu ma thú này chứ?

Ngữ khí Đoạn Vân xem ra rất khách khí, dù sao tôn lão ái ấu (yêu trẻ kính già) là những mỹ tục của dân tộc Trung Hoa.

- Hồi bẩm gia chủ thiếu gia, đây là một đầu Hồng Hoang cự thú, thực lực rất kinh khủng. Một vạn năm ngàn năm trước con ác thú này đã bị Sinh Mạng Nữ Thần phong ấn. - Vị lão già đó cung kính giãi giải cho hắn.

- Hồng Hoang cự thú? Sinh Mạng Nữ Thần tự mình phong ấn? - Đoạn Vân giật mình hỏi lại.

Lão giả khẽ gật đầu, nói chắc chắn:

- Đúng vậy.

Đoạn Vân ánh mắt hơi kỳ quái nhìn tên vương bát ngàn năm, nói về tức giận:

- Người không là đang dối gạt ta đó chứ? Theo ta được biết, năm nay, chỉ là nữ thần lịch thứ .10289, một vạn năm ngàn năm trước? Sinh Mạng Nữ Thần còn không biết ở đâu?

- Thiếu gia, ngài không rõ rồi. Bây giờ lịch đang sử dụng trên đại lục là nữ thần nguyên niên sáng lập ra. Còn trước khi có nguyên niên là theo lịch Hồng Hoang. Thời kỳ Hồng Hoang, sự phát triển văn minh của người trên đại lục cũng vừa mới bắt đầu thôi. Nhưng lúc đó đã có thần ở đại lục rồi. - Lão ô quy cung kính giải thích cho Đoạn Vân.

- Nói vậy. Ngàn năm trước phát sinh cuộc chiến Thần Hải, Hải tộc đại bại. Việc này làm sao giải thích được? - Đoạn Vân hỏi lại.

Nghe Đoạn Vân nói thế, lão ô quy rõ ràng hơi giật mình, lão trả lời:

- Ngàn năm trước, đích thật là phát sinh đại chiến Thần Hải. Thiếu gia, xem ra ngài cũng có những hiểu biết nhất định về thần. Khi Thần Hải đại chiến, Hải tộc xâm lấn đại lục, muốn bằng ưu thế tuyệt đối chiếm cứ một phương thế lực trên đại lục. Lần đại chiến với Hải tộc, không phải là nhân loại chủng tộc mà văn minh chưa được phát triển, mà một chủng tộc trước nhân loại - Thần tộc.

Nghe thế, Đoạn Vân sinh ra hứng thú đối với nguồn cội của Thần tộc. Nhưng tình hình lúc này, căn bản không để cho hắn ở đây thảo luận những chuyện cũ năm xưa. Nhìn đầu Hồng Hoang cự thú đang tàn phá ở xa xa, Đoạn Vân muốn biết thêm một chút:

- Lão tiên sinh, sau này người sẽ là một đại cung phụng của Trung Hoa gia tộc. Để xử lý chuyện hôm nay xong, người làm ơn giải thích rõ ràng cẩn thận những gì người biết liên quan tới sự tình về thần.

- Rõ, thiếu gia. - Lão ô quy tạm thời lui ra.

Nhìn đầu đại cự thú đang làm tàn phá rừng rậm xa xa, Đoạn Vân cau mày hỏi Diệp Cô Thành:

- Diệp Cô Thành, người có thể đánh giá thực lực đầu quái thú kia không?

Diệp Cô Thành nhắm lại mắt cảm ứng một chút, trả lời:

- Thiếu gia, thực lực đầu cự thú này tuyệt đối kinh khủng. Hắn còn mạnh hơn cả Hải Hoàng Ba Nhĩ Hi Đặc cấp mười ba rất nhiều. Từ lực tàn phá của hắn thì thực lực chưa hoàn toàn triển khai, tựa hồ còn chịu hạn chế rất lớn. Bây giờ hắn có thể sinh ra lực tàn phá này, cũng chỉ là cấp mười hai trung giai mà thôi.

- Người khẳng định chứ? - Nghe thế, Đoạn Vân rõ ràng thở phào một hơi.

- Việc này có thể khẳng định. Nhưng tình huống lúc này tựa hồ cũng không tốt lắm đâu. Năng lượng của hắn cũng đang tăng lên với một tốc độ ổn định, ta nghĩ nếu để hắn hoàn toàn khôi phục thực lực, chúng ta muốn đối phó hắn quả thật có chút khó khăn. - Diệp Cô Thành trả lời.

Ngẫm nghĩ một lát, Đoạn Vân nhìn nhìn đám chung đoạn phía sau, ra lệnh:

- Mười ba Thần Long, bảy đại Cuồng chiến sĩ, năm đại Siêu Ma sủng, các người theo ta lên. Thú nhân hộ vệ gia tộc, hai mươi thần thú gia tộc tạm thời chờ ở đây. Nhớ, các người tùy thời phải nghe lệnh ta.

- Rõ.

Đám thủ hạ trả lời cung kính.

Dưới sự hộ vệ của đám chung đoạn tuyệt cường, Đoạn Vân bay tới chỗ có luồng năng lượng cường đại.

Cách đầu cự thú khoảng ngàn thước, hắn ra lệnh cho đoàn người tạm thời dừng lại, từ từ dò xét đầu Hồng Hoang cự thú đó.

Đoàn người Đoạn Vân vừa đến gần, đầu Hồng Hoang cự thú lúc này lập tức quay phắt lại, giằng co với đoàn người Đoạn Vân. Dưới khí thế cường đại của đám đại thủ hạ, đầu cự thú thực lực còn chưa hoàn toàn khôi phục đó cũng không tấn công, cũng không biết là vì kiêng kỵ thực lực đám Đoạn Vân, hay căn bản không thèm đánh nhau.

Thả thần thức ra, hắn bắt đầu phân tích đầu Hồng Hoang cự thú. Đầu Hồng Hoang cự thú này, chỉ thấy nó có sáu cái chân đầy móng vuốt, ngực có ba cánh tay, mỗi bên thân thể có một cái chi giống như cánh, cái đầu to kèn, ba cái răng nanh kinh khủng chìa ra, cơ bắp cuộn cuộn trắng kiện dị thường, cái đuôi khổng lồ, nhìn trông như một ngạo long thương, nếu như bị cái đuôi đó quét trúng, phỏng chừng chắc là cái mạng nhỏ cũng về với tổ tiên luôn. Điều làm Đoạn Vân đau đầu là, tên đó cả người được che kín bằng lân giáp hắc sắc, hắn phân tích lân giáp đó phát hiện ra thành phần lân giáp lại là một loại vật chất không biết tên, tựa hồ là một thứ một loại kim loại.

Tên đó, cả người một cỗ xe tăng đầy lợi khí giết người, một cỗ máy cơ khí giết người. Đối mặt với thứ gia hỏa như vậy, nếu Đoạn Vân muốn bằng vào lực lượng trong tay mình để chiến thắng nó, thì thật rất khó khăn.

254. Chương 254. Đả Bất Tử Nhĩ Khổ Liễu Nhĩ

- Lão Đại, tên đó nhìn tới nhìn lui không giống sinh vật. Người xem hắn cả người toàn là lân giáp?

Tiểu Phi Hiệp xem ra có vẻ ăn không tiêu nói với Đoạn Vân.

- Đúng vậy, tên đó hẳn là một cỗ máy giết người. Hơn nữa người xem, cả người hắn từ trên xuống dưới đều được lân giáp bao bọc, trên người lại có đủ các loại vũ khí công kích. Nếu muốn đối phó, quả chẳng dễ dàng gì. Nhưng, lúc này hắn mới phát huy thực lực ở mức cấp mười hai trung giai. Theo Diệp Cô Thành nói, hắn mà khôi phục xong thì thực lực cũng phải là cấp mười ba trở lên. Ta phỏng chừng, hắn là đã đạt tới cấp mười ba trung giai, mà không chừng cấp mười ba hậu giai cũng nên. Hơn nữa năng lực phòng ngự của hắn cường hãn như thế, lân giáp còn cứng hơn cả sắt thép, cơ hồ đánh thế nào cũng không thua. Ta rất cục hiểu ra hồi đó vì sao có người phải phong ấn hắn lại. Đây, nếu muốn giết tên gia hỏa quả thật không dễ dàng.

- Lão Đại, người nói cái gì? Hắn không phải cũng chỉ là một đầu quái thú cấp mười hai trung giai thôi sao? Chúng ta cứ kéo đến cho hắn một trận là được. Ta không tin chúng ta có nhiều cao thủ thể này, làm gì không đánh lại một đầu quái thú như hắn. Chúng ta dùng chiến thuật biến người, lấy số đông thừa dịp hắn chưa đủ mạnh, đánh chết hắn.

Đạt Nhĩ Ba nhìn đầu quái thú đó, khoa trương nói.

Nhìn nhìn Đạt Nhĩ Ba, Đoạn Vân trợn mắt, nói:

- Người lợi hại vậy sao, người đi thử xem?

- Đi thì đi.

Nói xong, Đạt Nhĩ Ba đang muốn phi thân xông lên.

- Đứng lại.

Đoạn Vân vội vàng hét lên. Tùy tiện xông lên như vậy, có quỷ mới biết sẽ phát sinh những chuyện gì?

Nhìn đầu cự thú đó, nhìn lại đám thủ hạ mình, Đoạn Vân nói:

- Các người từ từ cái đã. Chúng ta hòa đàm.

Nói xong, Đoạn Vân quay về con quái thú đang ở xa ngàn thước, nói:

- Vị đại nhân này, xin hỏi vì sao ngài bị giam giữ ở đây?

Thế nhưng, trả lời Đoạn Vân chỉ là những tiếng ngao ngao chẳng ai hiểu là gì của đầu cự thú đó. Xỉu, đến cả thông dụng ngữ đại lục mà cũng không hiểu. Nhưng Đoạn Vân đảo mắt cũng nghĩ ra - Ngàn năm trước, ngôn ngữ thông dụng trên đại lục còn chưa xuất hiện mà.

Suy nghĩ một phen, Đoạn Vân ra lệnh cho thủ hạ kêu tên ô quy ngàn năm lên.

- Lão tiên sinh, chúng ta đang đàm phán với đầu cự thú này?

Đoạn Vân hỏi lão ô quy lúc này đang bị uy thế của con cự thú áp xuống làm cả người run rẩy.

Lão ô quy cố kiềm chế nỗi sợ hãi trong lòng, trả lời:

- Thiếu gia, đầu Hồng Hoang cự thú này là sinh vật ngàn năm trước, cũng là cự thú tiền sử theo như tiền nhân nói. Chúng căn bản là không có trí tuệ, không thể sử dụng ngôn ngữ trao đổi đầu.

- Không thể nào? Thực lực mạnh đến mức biến thái như vậy mà trí tuệ lại kém phát triển thế sao?

Nghe thế, Đoạn Vân có chút bất ngờ. Đã có thể lên tới cấp mười ba, thế mà không có trí tuệ.

- Thiếu gia, ngài có thể không biết về thời kỳ hồng hoang. Thời đại đó là một thời đại tiền văn minh, Hồng Hoang cự thú hung ác thành tánh, thực lực cũng rất cường hãn, nhưng chúng chỉ là một đám dã thú. Chúng căn bản không thể nói chuyện. Thiếu gia, đầu Hồng Hoang cự thú này thật sự quá lợi hại. Chúng ta đi chỗ khác thôi.

Lão ô quy nói với hần.

Đoạn Vân cười cười, nói:

- Đi. Một đầu Hồng Hoang cự thú nhỏ bé mà khiến cho bốn thiếu gia lui bước sao? Nói đùa. Chạy đi đâu? Lúc này cả Ma Thú Sâm Lâm, mà đến cả Mộng Đa Lợi Á cũng đều là cơ nghiệp của bốn thiếu gia. Ta sao để một đầu dã thú làm loạn trong phạm vi lãnh địa của ta? Với tốc độ tàn phá này, ta thấy không bao lâu cả Ma Thú Sâm Lâm đã không còn tồn tại nữa. Đạt Nhĩ Ba, Đạt Nhĩ Khắc, Tiểu Phi Hiệp các người lên thử một lần, toàn lực công kích nó.

- Rồi.

Nói xong, ba con long thú thực lực đã là cấp mười hai trung giai lao về phía đầu Hồng Hoang cự thú đó. Đạt Nhĩ Ba phi thân tới trước mặt con cự thú, vận khởi ma lực tặng cho đầu cự thú này một quả cầu năng lượng. Nhưng, kết quả quả làm cho đoàn người Đoạn Vân mở rộng tầm mắt, chỉ thấy luồng năng lượng đó không hề xâm nhập được vào người con cự thú, hoàn toàn mất hần uy lực.

Đạt Nhĩ Khắc thấy công kích của Đạt Nhĩ Ba không công hiệu, quay về đầu cự thú phun ra một luồng long viêm, nhưng đầu cự thú đó há miệng ra, lập tức nuốt trọn long viêm của Đạt Nhĩ Khắc. Tiểu Phi Hiệp không chấp nhận sự thật, lúc này vận khởi một phong nhận thật lớn, một phong nhận có năng lượng cấp

mười hai chém mạnh vào thân thể cự thú, nhưng phong nhận đó chỉ như một trận gió, không thể gây tổn thương cơ thể cự thú.

- Thiếu gia, bất hảo, đầu cự thú này có thể hấp thu năng lượng công kích. Vừa rồi đám người Đạt Nhĩ Ba công kích nó, đã làm cho năng lượng đầu cự thú này tăng lên không ít.

Diệp Cô Thành vội vàng nói với Đoạn Vân.

- Cái gì?

Nghe thế, Đoạn Vân hơi cuống, hần vội gọi Đạt Nhĩ Ba:

- Đừng sử dụng công kích thuần năng lượng. Các người trực tiếp tiến lên, dùng thân thể đánh với nó.

Nghe Đoạn Vân nói thế, Đạt Nhĩ Ba lúc này vận khởi nắm đấm, đấm mạnh vào đầu cự thú này một cú như trời giáng. Nhưng Đoạn Vân cũng chỉ nghe một tiếng va chạm kim loại. Tiếp theo, đang lúc Đạt Nhĩ Ba nghi hoặc, cánh tay trước ngực đầu cự thú đã đánh bay Đạt Nhĩ Ba bắn đi mấy chục thước. Chẳng mấy chốc, những công kích thân thể của Đạt Nhĩ Khắc và Tiểu Phi Hiệp cũng phủ xuống, nhưng vẫn chẳng có tác dụng gì như trước. Nhưng Đoạn Vân vẫn cảm thấy may mắn là tốc độ và lực độ công kích của đầu cự thú này rõ ràng có hạn, mấy thủ hạ mình đều không bị bao nhiêu thương tổn cả.

Thấy cảnh này, Đoạn Vân rõ ràng nhú mày. Đối mặt với một khối sắt như vậy, mình phải làm sao mới có thể hàng phục được nó nhỉ?

- Đạt Nhĩ Ba, các người lui ra.

Đoạn Vân ra lệnh cho đám Đạt Nhĩ Ba.

- Lão Đại, người để chúng ta đánh nữa. Ta không tin ba người chúng ta không giết được nó?

Nắm tay Đạt Nhĩ Ba hơi sừng đỏ, thở hổn hển nói với Đoạn Vân.

Đoạn Vân quay về Đạt Nhĩ Ba nói:

- Người thôi đi. Người nhìn nó kìa, khắp người đều là vũ khí, hơn nữa toàn thân đều là sắt. Đánh tới đánh lui cũng không thua được, nhưng lại còn có thể hấp thu năng lượng đối thủ. Đánh mãi, đầu cự thú này tương lai càng đánh càng mạnh, còn năng lượng của các người cũng càng ngày càng yếu. Như vậy thì sớm muộn gì cũng thất bại.

- Chủ nhân, cho Thần long bộ tộc thử nhé.

Âu Đặc Tư lúc này nói với hần.

Nhìn Thần Long bộ tộc thành viên chiến ý ngập trời, rồi nhìn đầu Hồng Hoang cự thú đó, Đoạn Vân suy tư một phen. Suy nghĩ một hồi, Đoạn Vân nở nụ cười quỷ dị, nói:

- Đánh? Tại sao phải đánh? Tên đó vừa thấy là biết chỉ thuộc loại gia hỏa ngu ngốc. Hần không phải một đầu dã thú sao? Đối với dã thú, chúng ta có cần phải phí sức lực chính diện cứng đối cứng với nó không? Hơn nữa các người xem, mặc dù nó có nhiều chân tay như vậy, nhưng năng lực phản ứng của nó thì kém hơn nhiều so với những cao thủ đồng giai.

- Thiếu gia, người muốn làm gì?

Diệp Cô Thành hỏi.

Đoạn Vân cười đầy ẩn ý, nói:

- Bảo Thú nhân hộ vệ lên đây, để cho họ trực tiếp dùng cầm long trảo trói tên kia lại. Mẹ kiếp, lân giáp của nó không phải rất lợi hại sao? Ta sẽ không đánh vào lân giáp nó. Không phải nó có thể hấp thu năng lượng sao? Ta không công kích nó, xem nó làm sao hấp thu được năng lượng. Bốn thiếu gia trực tiếp trói nó lại.

- Lão Đại, người nói chúng ta không cần đánh nó hả?

Tiểu Phi Hiệp giật mình hỏi.

- Đánh, chỉ biết đánh. Dã thú cả người toàn là vũ khí có chỗ nào mà đánh. Lúc này năng lượng của nó cũng đã là cấp mười hai trung giai, ta nghĩ, không giết được nó, thì trói hẳn lại. Hà tất phí công chứ?

Đoạn Vân cười trả lời.

Chẳng mấy chốc, đám Thú nhân đang ở dưới chờ đến lượt mình, vừa nghe lệnh của hắn, thoáng cái là chạy lên. Nhìn đầu cự thú trước mắt, đám Thú nhân xoa tay múa chân, nhún nhảy khởi động.

Nhìn đám Thú nhân vô sĩ, Đoạn Vân cười ra lệnh:

- Thú Nhân gia tộc nghe lệnh, không cho dùng năng lượng công kích nó, nhiệm vụ của các người là dùng thật nhiều xích sắt trói chặt đầu dã thú này cho bốn thiếu gia. Nhớ kỹ, nhất định phải trói thật chặt lại cho ta.

- Rõ.

Đám Thú nhân hí hửng chia nhau đi lấy ra đủ loại công cụ, rồi kéo lên vây kín đầu cự thú kia lại.

Ngẫm nghĩ một lát, Đoạn Vân lại ra lệnh cho đám thủ hạ bên cạnh tiến lên hiệp trợ. Nhất là Thần Long, bằng vào thân pháp linh hoạt của họ thì việc dùng những sợi xích sắt vòng vài vòng khắp người đầu con quái thú tuyệt đối là sự tình rất dễ dàng.

Chẳng mấy chốc, một trăm hai mươi Thú Nhân đem theo đủ loại công cụ cầm long phủ xuống khắp nơi trên người con Hồng Hoang cự thú. Thú nhân hộ vệ bây giờ có thực lực cấp mười một hậu giai, chiến lực của họ mặc dù không phải rất cường đại, nhưng một trăm hai mươi Thú Nhân mà đối phó với một con dã thú ngu ngốc, luôn qua những cái xích sắt, thì là một việc quá đơn giản.

Đầu tiên, Thú Nhân dùng ba cái xích thật lớn tập trung quấn quanh sáu cái chân to dùng của đầu cự thú này. Đám Thú nhân chia làm sáu tổ, hai tổ phụ trách một cái xích, mỗi một cái xích, chia ra đối phó với hai cái chân. Dưới sự giúp đỡ của đám Thần Long, luôn trước luôn sau, sáu cái chân khổng lồ của đầu cự thú đã bị xô qua. Tiếp theo, giữa sự kết hợp của đám Thú nhân và Thần Long, sáu cái chân của Hồng Hoang cự thú cũng cơ bản bị đám Thú nhân trói chặt. Sau khi đã trói được chân, Đoạn Vân còn cho Cuồng chiến sĩ và ma thú gia tộc cũng kéo lên trợ giúp một phen. Khí lực của con Hồng Hoang cự thú này không phải cường đại lắm sao, nhưng cho dù người cường đại tới đâu, khí lực cộng lại làm sao so với được với nhiều người chứ.

Khi sáu cái chân của Hồng Hoang cự thú bị trói chặt, đầu Hồng Hoang cự thú đó cũng chỉ còn nước nằm lăn trên mặt đất, kêu ngao ngao. Cự thú ngã xuống đất, đám Thú nhân lập tức quay về ba cặp cánh tay trước ngực nó phát khởi công kích. Người nói người có sáu cánh tay hả, chúng ta đây cứ hai mươi Thú Nhân lực lượng cường đại phụ trách một cánh tay người? Cho dù chúng ta không làm được, còn có Cuồng chiến sĩ, Thần Long, cả đám thần thú gia tộc nữa chứ, so về khí lực, chúng ta đây nhiều người, chúng ta đây mạnh hơn người nhiều. Cứ thế đám Thú nhân, và một đám đồ long không chuyện bên cạnh đứng bên cạnh trợ giúp, một lần nữa thành công trói chặt sáu cánh tay của cự thú.

Tay và chân đã được trói chặt, cả thân hình cho dù có mạnh tới đâu cũng chẳng còn chỗ mà thi thố. Kế tiếp, rất đơn giản, Thú Nhân trực tiếp trói chặt cả người đầu cự thú này lại, hơn nữa trói rất nhiều vòng. Đám Thú nhân cũng không buông tha cái đầu của con cự thú này, trực tiếp trói mồm nó lại. Về phần cái đuôi như một mũi giáo của nó, đám Thú nhân trực tiếp vắt nó lên đùi sau rồi trói lại.

Sau một phen cố gắng, cỗ xe tăng bọc thép đầy vũ khí này cũng cơ bản tuyên cáo chung kết. Con cự thú cả người, trên dưới đều bị trói chặt, bây giờ trông như một cục gỗ, bị vứt lăn lóc trên mặt đất.

Nhìn con cự thú nằm trên mặt đất kêu gào ầm ĩ, cả người trước sau chỉ có thể vằn vẹo khe khẽ, Đoạn Vân và đám thủ hạ thở phào một hơi.

Nhưng, tên gia hỏa khổng lồ này có phải là Hồng Hoang cự thú không?

255. Chương 255. Quái Thú Thể Nội Hữu Mĩ Nữ

Nhìn đôn bánh tét * trước mắt mình, Đoạn Vân trong lòng tự hỏi không biết phải làm gì với hắc đây. Nói thật, đối với cục sắt có lực lượng cường hãn này, hắc có hơn mười phương pháp giết chết nó. Chỉ cần là một sinh vật, nó hắc phải có nội tạng. Trực tiếp nhét vào bụng nó vài quả lựu đạn ma tinh siêu năng lượng, kiểu gì cũng sẽ bị nổ ra tro. Đoạn Vân cũng không tin, nội tạng của nó cũng có thể hấp thu năng lượng. Cho dù nội tạng nó có thể hấp thu năng lượng, nhưng năng lượng cường đại nổ mạnh trong nháy mắt như thể, cũng tuyệt đối có thể nổ tan xác hắc. Thêm vào đó, còn có thể trực tiếp dùng được vật độc chết nó. Chỉ cần nó có máu có thịt, hắc cũng làm cho máu thịt nó biến thành bùn.

- Thiếu gia, chúng ta phải làm gì đây?

Diệp Cô Thành hỏi Đoạn Vân.

Nghĩ một lát, hắc trả lời:

- Hắc lợi hại như vậy, nếu có thể thu phục làm ma sủng thì tốt. Gọi tên địa hành quy lên đây.

- Thiếu gia, ngài tìm ta?

Lão ô quy ngàn năm cung kính nói với hắc.

Đoạn Vân khẽ gật đầu, nói:

- Lão tiên sinh, à, mà người tên gì?

- Ta tên là Mạch Dịch Phổ Tư.

- À Mạch Dịch Phổ Tư, người sống chừng ấy tuổi rồi, chắc cũng biết vài sự tình tiền sử chứ hả? Người nói xem, đối với đầu Hồng Hoang cự thú này, ta hắc là phải có cách nào xử lý nó chứ.

Đứng ở một gốc cây bị con cự thú phá hỏng thành đồng gỗ vụn, Đoạn Vân hỏi lão ô quy Mạch Dịch Phổ Tư.

- Việc này hử? Thiếu gia đã không có năng lực giết nó, vậy thì bắt nó phong ấn lại đi.

Mạch Dịch Phổ Tư trả lời.

Đoạn Vân khẽ lắc đầu nói:

- Ai nói ta không có năng lực giết hắc? Ta chỉ cần tìm một ma tinh cấp mười hai, nhờ Địa Tinh chế cho ta thành lựu đạn ma tinh, sau đó đem nó nhét vào bụng cự thú này. Như vậy, với một lực nổ siêu năng lượng cấp mười ba bộc phát trong cơ thể, nó muốn không chết cũng khó.

- A? Thiếu gia nguyên lai có cách giết chết nó hả. Vậy thiếu gia muốn thế nào?

Mạch Dịch Phổ Tư hơi giật mình nói. Đích xác, dựa theo phương pháp này của Đoạn Vân, tuyệt đối có thể giết đầu Hồng Hoang cự thú này.

Đoạn Vân cười hỏi lại:

- Người nói, ta có thể thu hoạch nó để dùng vào việc gì không?

- Việc này việc này ta không biết. Mặc dù thực lực của nó thì vô cùng cường hãn, nhưng trí tuệ Hồng Hoang cự thú có hạn, hơi giống dã thú. Đối với việc thu hoạch Hồng Hoang cự thú làm ma sủng, tựa hồ không ai làm cả.

Mạch Dịch Phổ Tư trả lời.

Ra hiệu cho lão ô quy lui xuống, Đoạn Vân đánh giá cẩn thận con Hồng Hoang cự thú này một phen. Càng xem hắc càng thích, quyết định thử một lần. Lúc này, tinh thần lực của hắc đã rất cường đại, do đó muốn dựa vào tinh thần lực cường đại của mình xâm nhập vào biển ý thức của cái đầu to đùng này, lưu lại ấn ký. Như vậy, mình hắc là có thể khống chế được đầu cự thú này rồi.

Nghĩ vậy, Đoạn Vân ra lệnh cho đám thủ hạ đứng một bên đề phòng, còn hần chuẩn bị dùng thần thức xâm nhập vào đại não của cự thú. Kỳ thật Đoạn Vân cũng nghĩ tới việc trực tiếp dùng huyết chi khế ước quỷ dị, giống như thu phục Âu Đặc Tư và Tập Lỗ, trực tiếp dùng danh nghĩa của hần ký khế ước. Nhưng tên quái gia hỏa này cả người đều là lân giáp, xem ra toàn là những thiết bị phi sinh vật, để máu có pha ý nghĩ của mình thẩm thấu, xâm nhập vào đại não thì cơ hồ không thể làm được. Nhưng Đoạn Vân có thần thức cường đại, hơn nữa hần có thể ngưng tụ ấn ký mình trong thần thức. Chỉ cần Đoạn Vân xâm nhập thành công vào đại não đầu cự thú này, đưa ấn ký của mình khắc vào trong đó, đầu cự thú này cũng tuyên cáo thuộc về mình rồi.

Đoạn Vân đưa tay phải đặt nhẹ vào đầu con cự thú, thần thức cường đại theo cánh tay cuộn cuộn tuôn ra, trực tiếp xuyên qua lân giáp con cự thú. Thần thức tựa như có vô số ánh mắt, hiểu rõ những phương vị bên trong lân giáp cự thú. Thần thức cứ thế chui vào trong, phát hiện ra thế giới bên dưới cái vỏ bọc ngàn năm này. Đoạn Vân ước lượng, lân giáp ở da đầu cự thú dày gần hai mươi li, vào sâu bên trong tổ chức này lại càng mỏng dần. Trong đó có vô số những loại tương tự như mạch máu phân bố phía dưới lân giáp. Đoạn Vân phỏng chừng, những mao quản này có thể đưa năng lượng hấp thu được vào trong cơ thể. Cự thú thông qua lân giáp có thuộc tính hấp thu để hấp thu năng lượng công kích của đối phương cấp cho mình sử dụng, sau khi chuyển hóa, truyền vào những nao quản này, từ hệ thống mao quản sẽ đưa năng lượng truyền tới các nơi, hoặc là chuyển hóa tồn trữ, hoặc là trực tiếp sử dụng.

Thần thức Đoạn Vân tiếp tục đi sâu vào trong. Sau khi xuyên thấu qua lân giáp, hần phát hiện ra dưới lớp da cứng như thép là lớp thịt mềm. Cường độ tổ chức của lớp thịt này so với lớp da bên ngoài cự thú thì đúng là một trời một vực. Đoạn Vân dám khẳng định, nếu tầng lân giáp đó không có thuộc tính hấp thu thì với chân khí của Đoạn Vân cũng đủ để phá hỏng toàn bộ cơ quan bên trong của Hồng Hoang cự thú. Nói cách khác, chỉ cần chút chân khí của Đoạn Vân cũng đủ để làm cho đầu Hồng Hoang cự thú hình thể công kênh này bị nội thương nghiêm trọng. Xuyên qua da thịt, thần thức tiếp tục hướng vào trong. Sau khi phát ra những xung động mạnh hơn, hần thành công tiến vào đại não con cự thú, hơn nữa thành công tìm được biến ý thức ** của đầu cự thú.

Khi Đoạn Vân đang suy nghĩ biện pháp đem ấn ký của mình khắc vào ý thức hải của con cự thú, một thanh âm bỗng nhiên truyền tới.

- Người là ai? Người muốn làm gì?

Thanh âm này, là thanh âm nữ tính, thanh âm có vẻ rất ngọt ngào. Đoạn Vân biết, thanh âm này là từ tinh thần lực hoặc linh hồn của con cự thú này phát ra. Nếu mình muốn thu phục thành công đầu cự thú, chắc chắn phải tìm ra chủ nhân của thanh âm này, rồi thu phục người phát ra thanh âm. Nhưng thanh âm này lại không hề phù hợp với thân thể tựa hồ công kênh kia. Đây là món đồ quái quỷ gì thế nhỉ?

Giữa ý thức hải của cự thú, thần thức Đoạn Vân phát ra một thông điệp, nói:

- Người là ai?

- Ta hả? Ta là ta. Làm sao người bây giờ ở trong cơ thể ta? Người có phải là người xấu không?

Thanh âm vang vọng đó có chút đề phòng.

Đoạn Vân trong lòng cười lạnh trả lời: Ta đã vào trong đầu người rồi, người nói ta có phải là người tốt không?

Còn thần thức Đoạn Vân phát ra thông điệp, nói:

- Người nói cho ta biết trước người là ai, sau đó ta sẽ nói cho người ta là ai?

- Được rồi. Người thấy con quái thú bị những người bên ngoài bị chặt không? - Thanh âm đó hỏi.

Thần thức Đoạn Vân nói:

- Ta thấy rồi. Vậy đó chính là người hả?

- Không phải ta. - Thanh âm ngọt ngào cất lên.

- Không phải người? Vậy là ai?

Đoạn Vân hỏi lại về nghi hoặc. Đã ở trong ý thức hải của quái thú, vậy hẳn phải là linh hồn của quái thú rồi? Nhưng nói không phải, rốt cuộc là chuyện gì?

- Nó vốn là sủng vật của ta, một sủng vật rất đáng yêu, nó tên là Quả Quả. Nhưng sau đó, tỷ tỷ ta giấu ta, bí mật bắt Quả Quả thí nghiệm. Tỷ tỷ ta dùng một đại lượng các chất có thuộc tính hấp thu, ép buộc Quả Quả ăn vào, lại còn đưa năng lực thôn phệ của đám slime di thực vào người Quả Quả. Như vậy, Quả Quả biến thành một đầu quái vật thôn phệ vạn vật, cũng không e ngại công kích. Hơn nữa, tỷ tỷ ta dùng sủng vật khế ước, ép Quả Quả biến thành sủng vật của nàng, rồi ra lệnh cho Quả Quả thôn phệ ta. Ta không nghĩ lại bị Quả Quả thôn phệ mình, nên thân thể biến thành thân thể của Quả Quả. Nhưng, linh hồn ta đã chui được vào thức hải của Quả Quả, chính là nơi này này. Ở đây ta giết chết được linh hồn tà ác của Quả Quả. Nhưng chính vì vậy, ta lại bị nhốt ở bên trong này, vĩnh viễn không ra ngoài được.

Giọng nói ngọt ngào rất kiên nhẫn giảng giải cho Đoạn Vân.

Nghe thế, hẳn bị kích thích một chút. Lão ô quy này, chờ ta ra ngoài sẽ thu thập ngươi, lại nói đây là cái gì Hồng Hoang cự thú? Chó má. Vốn còn tưởng rằng ở nhà có một người có kinh nghiệm, cái gì cũng biết, không ngờ tin tức đầu tiên lão ô quy cung cấp lại hoàn toàn lảm lẩn.

- Ngươi bị tỷ tỷ ngươi phong ấn bên trong Ma Thú Sâm Lâm hả?

Đoạn Vân dùng thần thức hỏi.

- Đúng vậy. Lúc đó, tỷ tỷ ta nghĩ là ta đã chết, vì vậy bắt ta nhét vào Ma Thú Sâm Lâm, hơn nữa còn sử dụng một đại phong ấn, muốn vĩnh viễn chôn ta lại. Mãi đến gần đây, ta mới ra ngoài được. Nhưng linh hồn của ta vẫn bị giam cầm trong vòng thân thể Quả Quả như trước.

- Bị nhốt trong thân thể? Không thể nào. Chẳng lẽ ngươi không ra được? Ta đây làm sao lại vào đây được?

Đoạn Vân hỏi có chút khó hiểu.

- Mặc dù ta không biết ngươi làm sao mà vào đây được, nhưng ta cũng không ra được đâu. Toàn thân Quả Quả được bọc kín bằng phệ ma thạch, phệ ma thạch lại gây thương tổn cho linh hồn rất lớn. Linh hồn chỉ cần tới gần phệ ma thạch, lập tức sẽ bị hấp thu sạch sẽ.

Thanh âm đó giải thích cho Đoạn Vân.

- À, ngươi rốt cuộc là ai? Thực lực thân thể mạnh đến thế, vậy ngươi cũng nhất định rất lợi hại phải không?

- Đoạn Vân dùng thần thức hỏi.

- Ta? Ta không thể nói cho ngươi.

- Tại sao?

Đoạn Vân hỏi lại.

- Ta không thể nói cho ngươi, nói không thể tức là không thể.

Thanh âm đó có chút nóng nảy.

Đoạn Vân ngẫm nghĩ một lát, rồi dùng thần thức nói:

- Ngươi ra ngoài cho ta xem cái nhé.

- Ngươi ra trước đi.

Thanh âm kia nói.

Trong lòng Đoạn Vân cười lạnh: Ta đi ra? Ta làm sao mà đi ra được? Đây là thần thức của ta, ta đâu có giống ngươi, vốn là một linh hồn.

- Nơi này là địa bàn của ngươi, ngươi ra trước đi, sau đó ta sẽ ra.

Hắn nói.

- Vậy cũng được.

Thanh âm ngọt ngào chấm dứt, Đoạn Vân lúc này phát hiện giữa ý thức hải có chút ba động, sau đó mở rộng thần thức ra bao vây khắp nơi.

- A. Người làm gì đó?

Cô gái này chợt kêu lên. Nói thật, cũng không phải Đoạn Vân muốn thô lỗ như vậy với người ta, chỉ có điều căn bản là nếu thần thức của Đoạn Vân không ôm người ta thì làm sao mà biết được người ta trông như thế nào?

Thần thức Đoạn Vân cũng rất cực phát hiện ra chủ nhân của thanh âm đó - Một thiếu nữ rất xinh đẹp thánh thiện khoảng hai mươi tuổi, hơn nữa là thiếu nữ trông thâm trầm. Nhưng vừa thấy hình dạng đó Đoạn Vân giật mình, hẳn cảm thấy rất quen thuộc.

* nguyên văn - Tổng tử: là loại bánh làm bằng nếp và đậu của người Trung Quốc, bó bằng rất nhiều dây lạt.

** Nguyên văn - Thức hải. Đây là một khái niệm của người Trung Quốc, chỉ nơi tất cả tri thức được lưu lại. Nó nằm dưới huyết Bách Hội trong não người, chính giữa hai lông mày, ẩn sâu phía sau ấn đường, Tây Y gọi là tuyến tùng, bên Đạo gia gọi là thiên nhãn, Đạo Phật thì gọi là thức hải. (các bạn xem thêm ở Baiké, có rất nhiều giải thích rất hay về thức hải này)

256. Chương 256. Sinh Mệnh Nữ Thần Đích Muội Muội

Bị thần thức Đoạn Vân bao vây, cô gái đó thử cố gắng giãy dụa và công kích vài lần. Nhưng thần thức của hắn, vốn chính là một loại tinh thần rất quý dị, căn bản không thể công kích được. Với chút thần thức ấy, cho dù bỏ qua thì cũng sẽ không có ảnh hưởng quá lớn gì với hắn.

- Người muốn làm gì? Người buông ta ra.

Cô gái bị thần thức bao vây linh hồn đang muốn cố gắng trốn tránh, nhưng thần thức hắn tựa như không khí, tràn ngập khắp nơi khắp chốn.

- Đường như ta gặp người ở đâu rồi thì phải?

Đoạn Vân dùng thần thức nói với cô gái bị bao vây. Thật ra mà nói, dùng thần thức ôm lấy một linh hồn căn bản không có cảm giác gì, so với ôm lấy một khối không khí cũng chẳng khác gì nhau.

- Gặp ta rồi hả? Không có khả năng đó? Ta đã ở đây đã ngàn năm rồi.

Cô gái đó có chút giật mình chối phất.

- Từ từ. Sinh Mệnh nữ thần. Cô nói là tỷ tỷ của cô phong ấn cô hả? Còn một thủ hạ của ta lại nói là đầu cự thú này là do Sinh Mệnh nữ thần tự mình phong ấn. Chẳng lẽ cô là muội muội của nữ thần? Làm sao biến thái như vậy được, nếu cô không nói dối, cô tuyệt đối là muội muội của Sinh Mệnh nữ thần. Ta đã nhìn thấy pho tượng nữ thần, trông rất giống với cô đó.

Đoạn Vân lúc này chợt dạ hỏi dồn.

- Ta, ta không phải. Người buông ta ra trước.

Cô gái đó nói với Đoạn Vân có chút thẹn thùng.

Gã sắc lang sử dụng thần thức cười:

- Hê hê không cần khẩn trương. Ta có ôm cô thật đâu, ta chỉ dùng thần thức của ta mà quan sát phương vị của cô thôi mà.

- Người là mấy tên xấu xa ở bên ngoài trời ta đó hả? Người trời thân thể ta, bây giờ lại trời buộc linh hồn ta, người rốt cuộc muốn làm gì? Người mau thả ta ra, ta cam đoan không gây chuyện, ta sẽ lập tức đi ngay.

Cô gái đó hét lên với Đoạn Vân.

- À, cô có thấy một thanh niên mắt đen, tóc đen, chính là ta đó. Bây giờ tay của ta đang vuốt ve cô không . Là đang sờ đầu con sủng vật Quả Quả của cô.

Đoạn Vân dùng thần thức truyền tới đầy ý tứ.

- Tại sao ngươi muốn vào đây? Nơi này đã vào là không ra được đâu.

- Ngươi khi cô gái đó có chút nghi hoặc.

Cất tiếng cười, Đoạn Vân dò hỏi tiếp:

- Không nói về ta, hãy nói về phần cô đi. Tại sao tỷ tỷ cô muốn phong ấn cô? Sinh Mạng nữ thần có thanh vọng rất cao ở Mộng Đa Lợi Á. Có phải là người tà ác như cô nói không?

Nghe Đoạn Vân dò hỏi như vậy, cô gái vội vàng đáp:

- Ta vừa rồi lừa ngươi thôi, việc này không phải tỷ tỷ của ta làm. Hơn nữa, tỷ tỷ của ta cũng không phải Sinh Mạng nữ thần.

- À, vậy chẳng trách được. Thế nào! Cô muốn ra ngoài hả?

Đoạn Vân hỏi.

- Muốn lắm, nhưng ta không ra được. Cho dù ra khỏi... ta cũng chỉ có thể là một linh hồn, sau khi rời khỏi đây vẫn không có bằng hữu gì cả.

Giọng cô gái có vẻ lo lắng.

Đoạn Vân cười khê, thần thức vẫn truyền đều đều:

- Ta đã đi vào thì sao cô lại không ra được chứ? Cho dù ta không trực tiếp mang cô ra ngoài, chỉ cần đánh vỡ thân thể con quái thú này à hoặc là khoan một cái lỗ, cô cũng có thể ra khỏi đây mà? Với lại, sau khi ra ngoài sẽ tìm một thân thể khác, vậy còn không dễ dàng sao?

- A, muốn chiếm cứ thân thể người khác hả? Không được! Ta cũng có thể tự mình trọng tổ thân thể.

Tâm địa cô gái thật ra cũng rất tốt.

- Không nói việc này nữa. Được rồi, có phải là thân thể này không thể nói chuyện không?

Đoạn Vân hỏi tiếp.

- Đúng vậy, Quả Quả là sủng vật, sủng vật bình thường đều không thể nói chuyện. Quả Quả đã qua sự cải tạo, kết cấu thân thể không cho phép nó phát ra ngôn ngữ phức tạp.

Cô gái trả lời.

Ngắm nghĩ một lát, hần bảo:

- Như vậy ta đi ra ngoài trước, nhưng ta sẽ lưu chút thần thức ở chỗ này, thông qua chút thần thức giữa chúng ta có thể trao đổi được.

Nói xong, Đoạn Vân tách một bộ phận thần thức của mình ra, gắn vào trong biển ý thức, sau đó rút lui ra khỏi thân thể quái thú.

Sau khi trở ra, đám thú hạ vẫn còn chưa phản ứng gì, hần đã nhắm mắt dùng thần niệm hỏi thử:

- Cô nghe được không?

- Ngươi ở nơi nào đó?

Thanh âm cô gái vang vọng trong biển ý thức của Đoạn Vân.

- Ta đã ra ngoài. Được rồi, cô có thể khống chế được thân thể quái thú này chứ? Ta cưỡi trời cho cô, sau này ta sẽ nghĩ biện pháp đưa cô ra.

Hần dùng thần niệm nói với cô gái.

- Tốt! Người mau đưa thả ta ra.

Cô gái nói với Đoạn Vân.

- Được rồi, cô tên là gì?

Hắn hỏi.

- Ta? Ta gọi là Helen.

Cô gái trả lời.

- Ta gọi là Đoạn Vân. Cô thấy mấy người ở đây không? Họ đều là thủ hạ của ta. Tốt lắm! Không nói nữa ta thả cô đây.

Đoạn Vân nói với Helen. Nói xong, hắn cắt đứt liên lạc với nàng, rồi thu hồi thần thức lại.

Việc liên lạc giữa Đoạn Vân và Helen không được chặt chẽ liên lạc như Âu Đặc Tư và Tật Lỗ. Hắn chỉ lưu chút thần thức ở lại trong biển ý thức của Helen, chỉ cần Đoạn Vân thả thần thức ra, chỉ cần trong phạm vi thần thức có thể sẽ liên lạc được với chút thần thức mà Đoạn Vân lưu lại đó, cũng có nghĩa là có thể liên lạc với Helen. Và cũng chỉ Đoạn Vân có thể liên lạc Helen, Helen không thể liên lạc với hắn.

- Lão Đại, người làm gì vậy? Làm gì mà lục đục ở bên trong lâu thế.

Đoạn Vân vừa mở mắt, đám người Tiểu Phi Hiệp đã vây kín lấy hắn.

- Lâu đâu? Không phải mới có một chút thôi sao? Ồ, được rồi, các người thả nàng ra đi.

Đoạn Vân ra lệnh cho thủ hạ.

- Nàng? Lão Đại, nó là giống cái hả?

Tiểu Phi Hiệp giật mình vĩnh mồm hỏi.

- Nhất thời cũng khó nói hết mọi việc được, bảo các người tha thì các người làm đi. Nói nhảm nhiều thế.

Hắn trợn mắt quát.

Nghe Đoạn Vân nói thế, đám Thú nhân hì hục cỡi trời cho con cự thú đang nằm thu lu thành một cục. Còn Tiểu Phi Hiệp vẫn đứng một bên nói thầm: nàng nàng nàng cũng không biết mắt lão Đại có toét tòe loe không, một quái vật xấu xí như thế, vậy mà vẻ mặt lúc đó quả thực tựa như nhìn thấy một đại mỹ nữ vậy.

Đoạn Vân cũng không để ý đến lời lảm bảm của Tiểu Phi Hiệp nữa, hắn hỏi Diệp Cô Thành:

- Diệp Cô Thành, làm sao nàng bắt động thế?.

- À, thiếu gia, người đi vào không bao lâu, nó vẫn không nhúc nhích. Còn thiếu gia, lúc này vẻ mặt người trông rất phong phú. Ta nhớ, vẻ mặt người lúc đó giống gặp được mỹ nữ vậy.

Nghe thế, Đoạn Vân cười he he:

- Đừng nói là trông giống, ta thật sự thấy mỹ nữ bên trong, người nói không sai chút nào, đó là muội muội của Sinh Mạng nữ thần. Ta đoán rằng, sau khi ta đi vào linh hồn nàng chuyển từ thân thể nhập vào ý thức hải, do đó thân thể cũng tạm thời mất đi sự khống chế.

- Lão Đại, không thể nào. Đây sao có thể là muội muội của Sinh Mạng Nữ Thần chứ? Nữ thần đúng là một Đại mỹ nhân mà. Muội muội nàng hẳn là không biến thành quái vật như vậy chứ?

Đạt Nhĩ Ba chỉ vào con quái thú hung ác đó, giật bắn mình nói.

Đoạn Vân cũng không giải thích gì thêm. Sau khi Helen khống chế được thân thể Quả Quả, nàng cũng rất ôn thuận nằm một bên, không hề gây sự. Đám thủ hạ của Đoạn Vân cũng cơ bản tin tưởng hắn đã chế trụ đầu quái thú này rồi.

Đoạn Vân vốn là muốn tìm biện pháp đưa Helen ra, nhưng thử qua vài lần hắn cuối cùng cũng hiểu những gì Helen nói - Phệ ma thạch quả là có tác dụng ngăn cản linh hồn.

Lúc này, sự kiện quái thú cũng cơ bản giải quyết xong. Nếu không tận mắt nhìn thấy Đoạn Vân làm sao tin được, bên trong thân thể xấu xí bị phong ấn đó lại là muội muội của Sinh Mạng nữ thần, cũng là một vị Đại mỹ nhân khuynh quốc khuynh thành.

Về phần phong ấn, Đoạn Vân cũng tiến đến tận nơi nhìn ngó một lần. Nơi đó chỉ là một huyết động bình thường, cấu tạo bên trong cũng không khác gì hầm giam lúc trước, có một không gian cấm ma, chỉ có điều kích thước lớn hơn hầm giam nhiều. Huyết động được đào sâu xuống dưới, phía trên có một tòa núi nhỏ. Nghe đám thủ hạ nói lại, khi thu phục nhóm siêu thần thú và thần thú cuối cùng, ba đại địa chi hùng của gia tộc, cũng là một trong số hai mươi Ma thú gia tộc có thực lực cấp mười hai, ba người họ muốn triển khai thân thủ cho đám thủ hạ mới biết mùi, họ dùng thổ hệ ma pháp cường hãn, dời quả núi này sang một bên, phá hỏng ma pháp trận cấm ma. Còn ma pháp trận cấm ma đó vừa bị phá hỏng xong, Quả Quả cả người đều là lợi khí giết người, lập tức phá đất chui ra. Vốn giai vị và thực lực của Quả Quả đã là cấp mười ba trung giai, vừa nhảy ra đã tỏa uy áp. Còn ba đầu đại địa chi hùng vừa mới vào nhóm cao thủ cấp mười hai tự nhiên cũng biết ngay thực lực của đầu quái thú này đã không còn ở trong cấp mười hai. Mặc dù đầu quái thú này chỉ có khả năng thể hiện được thực lực cấp mười hai trung giai, nhưng, những gì thể hiện ra ngoài, cũng không có nghĩa là là thực lực thực tế. Ma thú gia tộc tự nhiên lập tức cấp báo lên gia tộc.

Thực sự cái mạng nhỏ của Helen rất là may mắn. Nếu Đoạn Vân không tìm thấy mỹ nữ bên trong là muội muội của Sinh Mạng nữ thần, hẳn đã tìm một viên ma tinh cấp mười hai nhét vào bụng Helen rồi cho nổ tung rồi, cho dù năng lực phòng ngự của đầu quái thú biến dị có biến thái đến đâu đi nữa, cũng khó mà thoát khỏi cảnh thân nát hồn diệt.

Đối với Helen, Đoạn Vân vốn cũng muốn an trí nàng ở Á Cương thành nhưng lại bất lực, cả thân quái thú đều gắn phệ ma thạch, căn bản không thể thông qua truyền tống trận được. Còn bảo nàng đi bộ tới Á Cương thành thì mất thời gian vài ngày. Do đó, hắn đành phải tạm thời an trí nàng ở Ma Thú Sâm Lâm.

Mặc dù lúc này hắn không tìm được phương pháp cứu Helen khỏi phong ấn, nhưng hắn đã nghĩ đến cách lợi dụng đầu quái thú toàn là lợi khí giết người này - Rèn luyện thủ hạ. Theo Helen tiết lộ, linh hồn khổng lồ có một vài điểm thiếu sót, hơn nữa vừa mới từ thoát khỏi phong ấn, nên nó chỉ phát huy thực lực cấp mười hai trung hậu giai. Như vậy cũng đủ làm một món đồ rèn luyện thủ hạ không tệ chút nào. Do đó, hắn quyết định kiến tạo một chỗ ở đặc biệt cho Helen ở trong Ma Thú Sâm Lâm. Nung quanh chỗ nàng ở kiến tạo một tòa luyện võ trường. Đoạn Vân muốn cho đám chung đoạn gia tộc, nếu không có việc gì thì tới đây đánh với Helen vài trận. Để tính tới cảm tình của nàng, hắn cũng tìm cách mau chóng đưa nàng thoát khỏi thân thể kia. Về phần thân thể đó, hắn muốn cho luyện kim thần Lai Bố Ni Tư cải tạo thành một mô hình.

An trí Helen xong, việc hắn phải làm đầu tiên là tìm lão ô quy Mạch Dịch Phổ Tư.

- Mạch Đế Phổ Tư, người nói thật cho ta biết, người rút cuộc có gặp qua Hồng Hoang cự thú bao giờ chưa? Trong thư phòng ở Á Cương, Đoạn Vân hỏi con ô quy ngàn năm mà mình vẫn cho là một bảo vật.

- Thiếu gia, ta chỉ nghe nói qua thôi.

Lão ô quy trả lời có chút bối rối.

Nghe thế, hắn thật muốn tấn cho lão rùa già một trận như tử. Hừ, lão gia hỏa này cũng không giỏi lắm. Chà, bỏ qua cho lão thôi, ai bảo hắn là lão ô quy làm gì?

- Người có biết Sinh Mạng nữ thần có một muội muội không?.

Đoạn Vân hỏi tiếp.

Nghe hắn hỏi vậy, lão ô quy hơi giật mình trả lời:

- Thiếu gia, chuyện này ta cũng nghe cha ta nhắc tới. Sinh Mạng nữ thần đích thật là có một muội muội.

- Tên nàng gọi là gì?

- Cái này cái này thì ta không biết.

- Người hắn phải biết nàng là nữ thần gì chứ?

Đoạn Vân thật muốn tấn lão quá. Hừ, cái gì cũng không biết.

- Thiếu gia, nàng không phải là nữ thần. Nhưng nếu bảo nàng là một nữ thần gì đó, thì cũng chỉ có thể nói nàng là Sinh Mạng nữ thần dự bị. Bởi vì, hai tỷ muội các nàng đã từng tranh đoạt danh hiệu Sinh Mạng nữ thần mà.

- Hả? Thần cũng cạnh tranh sao. Tốt lắm! Mạch Dịch Phổ Tư, người đi đi.

Nghe lão ô quy phân trần, Đoạn Vân thầm nói: thần cũng có thể tự phong, vậy sau này đợi cho ta có thêm thực lực, bốn thiếu gia cũng muốn phong thần phong thánh cho đám thủ hạ ta.

257. Chương 257: Ma Thú Thế Giới Cao Tăng Nghi

Nữ thần lịch, ngày mười tháng bảy năm 10289, trong nghị sự phòng của Trung Hoa gia tộc, Đoạn Vân ngồi ghế chủ tọa, còn đám lãnh đạo ma thú cung kính ngồi ở dãy ghế phía dưới.

Ngoài năm đại ma sủng của Đoạn Vân là những đầu lĩnh của ma thú còn có sĩ quan quân đội cao cấp của đại đội không quân Phi long, Bách thú Sư đoàn của Phì Tử, Mãnh long Sư đoàn ở Hắc Long điện, Thiết ngư Doanh của Ngưu Ma Vương v.v , cũng đều đến tham gia hội nghị lần này.

Lúc này, một trăm đầu phi long hoàng có thực lực đã là thần cấp hậu giai, thậm chí không ít con đã là đỉnh giai rồi; đại đội không quân do năm trăm phi long tạo thành, chỉ một tiểu binh cũng là thần cấp sơ giai rồi; Bách thú Sư đoàn do hơn một vạn đầu thánh thú thủ hạ của Phì Tử hợp thành; Mãnh long Sư đoàn, thủ hạ của Đạt Nhĩ Ba, gồm một vạn năm ngàn Á Long thánh thú; Thiết ngư Doanh của Ngưu Ma Vương có bảy trăm đầu cửu cấp ngư thú. Còn thủ hạ Tiểu Phi Hiệp có tới một ngàn thánh cấp thú bay cao, thấp. Quan trọng nhất là những thánh cấp này của Đoạn Vân, toàn bộ đều là thánh thú hóa hình có thực lực cửu cấp trung giai trở lên. Gần đây, đại bộ phận trong số gần ba vạn thủ hạ ma thú đã trở thành thánh thú hóa hình. Về phần hai ngàn tên không thể hóa hình cũng bị Đoạn Vân dùng chính sách quần ẩu gây nên kích thích nên rất cuộc cũng hóa hình thành thánh cấp.

Đây là lực lượng vũ lực mà Đoạn Vân từng bước phát triển ở ở A Nhĩ Ti Tư. Đoạn Vân biến thái dùng phương pháp quản lý quân sự, đem mấy vạn ma thú cuồng dã này đào tạo thành loại binh lính cơ bản hợp cách. Ma thú đại quân này, nếu nói về thực lực thân thể, mỗi một tên đều là vô cùng cường hãn, là lực lượng quân đoàn lớn nhất đại lục. Cái chính là, lực lượng này được Đoạn Vân hợp thành quân đội. Phải biết rằng, thực lực thân thể dù mạnh đến đâu thì cũng không dám đối đầu với quân đội có kỷ luật nghiêm minh. Hơn nữa, cho dù thế giới này tồn tại một thứ gọi là uy áp, nhưng những uy áp này cũng không ảnh hưởng gì lớn tới cả một đội quân đông đảo thế này.

Kỳ thật nếu nói về quân đoàn thì quả là Đoạn Vân cũng có không ít. Thủ hạ phi long của Tiểu Phi Hiệp, đại đội không quân, tất cả đều là thần cấp, số lượng cộng lại có tới sáu trăm con; thủ hạ thần thú của Phì Tử, trải qua rèn luyện khổ cực, bây giờ cũng có năm trăm tên; trong đó, có hai trăm ma thú thần cấp hậu giai và đỉnh giai. Về phần những người khác, phần lớn là sơ, trung giai, với số lượng trung giai chiếm tỉ lệ lớn nhất. Hắc Long điện của Đạt Nhĩ Ba, số lượng thần thú có ít hơn, chưa được trăm tên, chính xác là chỉ có tám mươi tên. Nhưng trong số này, có tới hai mươi sáu thần cấp hậu giai và đỉnh giai, hai mươi sáu con Long thú này đều phát triển từ số bốn trăm thần thú thu được trong thời kỳ mở rộng. Trải qua hai tháng rèn luyện sinh tử, thực lực của chúng cũng tăng lên rất nhiều. Thủ hạ ngư hoàng thần cấp của Ngưu Ma Vương là ít nhất. Hắn chỉ có năm đầu hậu giai thần ngư và hai mươi đầu trung giai thần ngư. Chà, ai bảo người ta bị chủng tộc thiên phú kìm hãm? Nếu không nhờ có Đoạn Vân, mấy tên gia hỏa ngư thú này mà xuất hiện một cửu cấp thì cũng đã là kỳ tích rồi.

Số lượng các thần thú thủ hạ ngày một đông, lúc này đã tới một ngàn hai trăm có thừa. Số lượng này đủ để làm cho bất luận kẻ nào cũng phải run sợ. Một ngàn hai trăm đầu thần thú, vậy mà trong đánh giá của Đoạn Vân lúc này, hắn vẫn cho rằng thực lực của mình còn quá yếu. Tuy nhiên khi Đoạn Vân liên tưởng về hai mươi đầu siêu thần thú gia tộc bây giờ đã đột phá tới cấp mười hai, hắn chợt nghĩ tới một việc đó là phải mở rộng siêu thần thú. Dù sao lực lượng cấp mười một của hắn cũng không thể thiếu thốn như vậy được.

Nhìn cả phòng chật ních lãnh đạo ma thú của gia tộc, Đoạn Vân nói :

- Các vị, lúc này Trung Hoa gia tộc ta đã thành công trong việc chiếm lĩnh hoàn toàn Ma Thú Sâm Lâm. Bây giờ, trăm vạn trí tuệ ma thú và trên một ức ma thú cấp thấp ở Ma Thú Sâm Lâm đều đã là chư hầu của Trung Hoa gia tộc ta. Phì Tử, người là người phụ trách xuất chinh Ma Thú Sâm Lâm lần này, vậy người chịu trách nhiệm giới thiệu cho chúng ta biết về tình huống ở Ma Thú Sâm Lâm.

Đoạn Vân vừa dứt lời, Phì Tử mồm mím đứng bật lên, lùn cùn đi tới bên người Đoạn Vân, sau đó nhìn về đám ma thú gia tộc ở dưới.

E hèm hai tiếng, khuôn mặt tiểu mồm mím đỏ bừng, hần lên tiếng nói:

- Các vị, dưới sự lãnh đạo anh minh của lão Đại chúng ta, cộng với sự cố gắng của các vị, đội ngũ ma thú của Trung Hoa gia tộc đã có những thành tựu rất lớn. Phạm vi thế lực ma thú của chúng ta đã bao phủ cả Ma Thú Sâm Lâm. Trải qua hai tháng cố gắng của tám mươi một thần thú dũng sĩ gia tộc, trong Ma Thú Sâm Lâm, chúng ta đã thu phục thành công một trăm linh một vạn ma thú cấp bảy, hai vạn đầu ma thú cấp tám, một ngàn một trăm đầu cửu cấp thánh thú. Về phần thần thú, chúng ta thu phục thành công bốn mươi ba đầu. Còn siêu thần thú, trong Ma Thú Sâm Lâm, có tám đầu siêu thần thú trở thành chư hầu của Trung Hoa gia tộc, kể cả tên Tật Bố Tư Cơ, ma thú linh chủ tự xưng là Thú Vương

Thú Vương Tật Bố Tư Cơ chính là tên mà Đoạn Vân đã gặp khi đưa quân tới Đường Cổ Lạp Sơn, lúc đó hần xuất đầu cho Long tộc, sau đó lại lẳng lặng bỏ đi. Sau khi Long tộc chính thức trở thành chư hầu của Trung Hoa gia tộc, hần vốn là Thú Vương do Long Hoàng sách phong, tự nhiên cũng xem như qui phục Trung Hoa gia tộc.

Nói đến đây, khuôn mặt Phì Tử cũng càng ngày càng đỏ lên, tiếng hít thở cũng trở nên hơi ngưng trọng. Đoạn Vân vừa nhìn là biết tên tiểu tử này có chút khẩn trương khi đứng trước số đông như vậy, nên chắc đã quên tuốt những gì cần nói rồi. Phì Tử đúng là đã quên mất cần phải nói gì, hần lúc này dùng ánh mắt đáng thương liếc nhìn Đoạn Vân, rồi ngượng ngùng nói: Lão Đại, kế tiếp nên nói cái gì?

Đoạn Vân cười cười, quay về đám thủ hạ nói :

- Phì Tử đại nhân của chúng ta đã nói hết về tình huống phát triển ở Ma Thú Sâm Lâm rồi. Phần còn lại do ta bổ sung một chút.

Đoạn Vân vừa nói xong, Phì Tử như trút được gánh nặng, vội vàng chạy về chỗ ngồi của mình. Khi hần vừa trở về, Tiểu Phi Hiệp ngồi ở bên cạnh hần lúc này nhẹ giọng thì thầm :

- Phì Tử, sao mà thở hổn hển thế? Hà hà.

Đám Đạt Nhĩ Ba cũng nhìn hần cười hích hích không thôi, làm cho Phì Tử càng đỏ mặt hơn. Trong lòng hần cứ tự hỏi: Ta học thuộc lòng cả một đêm, làm sao mà lại quên được nhỉ?

Nhìn đám ma thú một lượt, Đoạn Vân nói tiếp :

- Trải qua hai tháng cố gắng, sự phát triển của đội ngũ ma thú Trung Hoa gia tộc đã được Phì Tử nói rồi. Lúc này, Trung Hoa gia tộc ta đã thành lập mười tòa thành ma thú bên ngoài Ma Thú Sâm Lâm. Ma thú thành này được Địa Tinh và Ái Nhân của gia tộc, dưới sự giúp đỡ của các ma thú, hao phí rất nhiều vật liệu mới kiến tạo thành. Những thành thị này đủ sức ngăn cản công kích cường hãn của thần cấp. Hơn nữa, ma thú thành đều có kiến trúc phù hợp với hình thể cao lớn của ma thú. À, mặc dù quy cách hơi to, nhưng ta nghĩ những tòa thành thị này mà so với huyết động thì tốt hơn rất nhiều. Mặc dù các ma thú gia tộc từng nói với ta rằng ma thú căn bản là không cần thành thị, nhưng ta muốn nói một việc đó là những tòa thành thị này không phải để cho ma thú bình thường. Nó được chế tạo dùng làm quân doanh cho ma thú đại quân của ta. Ma thú đại quân chính thể giới ma thú do chúng ta kiến tạo ra. Ma thú có trí tuệ của mình, hơn nữa còn có chiến lực cường hãn. Bây giờ, Trung Hoa gia tộc ta đã thống nhất Ma Thú Sâm Lâm, nên cũng đã đến lúc thành lập đế quốc ma thú của riêng mình ở Mộng Đa Lợi Á đó là Thể giới ma thú. Tuy nhiên dù đã thống nhất rồi, nhưng ma thú vẫn có cuộc sống và phương thức riêng của mình, nếu ta đem mô hình cuộc sống nhân loại áp dụng vào ma thú, thì việc này sẽ tạo ra hỗn loạn rất lớn. Vì thế, ta muốn mọi người thảo luận một chút, đối với thể giới ma thú này, chúng ta cần phải phát triển như thế nào?

- Lão Đại, người không muốn đem toàn bộ lực lượng này phát triển thành quân đội của chúng ta hả?

Tiểu Phi Hiệp nghi hoặc hỏi Đoạn Vân.

Đoạn Vân nheo mắt cười, đáp lời hắn :

- Làm sao có thể phát triển thành quân đội hết được? Cả trăm vạn ma thú, nhiều như vậy, nếu tạo thành quân đội, ta đem họ đi đánh ai đây? Nhưng, quân đội thì tự nhiên ta cũng muốn thành lập. Ta nghĩ đem trăm vạn ma thú này rút ra mười vạn thành lập một ma thú quân đoàn và ma thú quân đoàn này tương lai sẽ được ta từng bước chế tạo thành thánh cấp. Còn nữa, bộ đội Á Long thú và phi thú, cũng sẽ dựa theo số lượng nhất định mà thành lập. Sau này, họ sẽ là vũ lực tuyệt cường của bộ tộc Trung Hoa của ta.

- Lão Đại, còn những ma thú khác thì làm gì?

Tiểu Phi Hiệp hỏi tiếp.

Đoạn Vân trả lời :

- Làm gì hả? Lực lượng đó sẽ làm dân chúng của thế giới ma thú. Từ việc có không ít ma thú đã gia nhập vào thế giới nhân loại, ta hi vọng sẽ lập nước của ma thú. Vì vậy, ta phải thành lập một quốc gia ma thú ở Ma Thú Sâm Lâm. Các vị ma thú, tương lai sẽ có Thú hoàng cho riêng mình, ngoài ra còn một hàng ngũ đại thần nữa. Trong thế giới ma thú, Thú hoàng có quyền uy nhất định, tương đương với hoàng đế ở thế giới nhân loại. Còn dưới tay Thú hoàng, sẽ có quân đoàn vũ lực của Thú hoàng. Nếu cần, chúng ta có thể thành lập chế độ linh chủ. Nguyên trong Ma Thú Sâm Lâm vốn cũng đã có một vài linh chủ rồi, chúng ta chỉ cần phân chia khu vực trong Ma Thú Sâm Lâm để các linh chủ mỗi người thống lĩnh một phương. Các linh chủ này sẽ chịu sự chi phối trực tiếp của Thú hoàng. Chỉ cần như vậy, thế giới ma thú sẽ không hỗn loạn khi gia nhập Trung Hoa gia tộc ta.

- Lão Đại, ngài nói thế, rốt cuộc mọi việc sẽ phải làm như thế nào?

Nghe Đoạn Vân thuyết một hồi, Tiểu Phi Hiệp có chút mơ hồ hỏi lại hắn.

Nhìn những ánh mắt nghi hoặc của cả hội trường, ngẫm nghĩ một lát, Đoạn Vân cất giọng nói:

- Theo ý của ta là phỏng theo Đường Cổ Lạp Sơn, thành lập thế giới ma thú. Mặc dù thế lực này hơi quá lớn, nhưng chỉ cần chúng ta có số lượng quân đoàn tuyệt đối, thế giới ma thú tương lai sẽ rất phát triển. Ta nghĩ, để cho Phi Tử đảm nhiệm chức Thú hoàng, một đại địa chủ hùng cấp mười hai làm chức Thú hoàng, còn hơn cả Long Hoàng cấp mười một ấy chứ

- Lão Đại, Tiểu Phi Hiệp ta không có ý kiến khi để Phi Tử làm Thú hoàng, nhưng

Nghe Đoạn Vân nói thế, Tiểu Phi Hiệp bấy giờ đứng ra nói.

Đoạn Vân cười cười, nói:

- Tiểu Phi Hiệp, không phải lo lắng, người tương lai sẽ là thống lĩnh tất cả phi thú trên đại lục, là ông hoàng trong không trung. Nói cách khác, từ nay về sau, tất cả phi thú ở Mộng Đa Lợi Á đều là dân chúng của Tiểu Phi Hiệp người. Còn Đạt Nhĩ huynh đệ, các người tiếp tục làm hắc Long Hoàng đi. Dưới tay các người thống lĩnh toàn bộ Á Long thú. Còn đối với vũ lực của Á Long thú, ta sẽ chế tạo thành một đại quân Á Long tuyệt đối cường hãn.

- Lão Đại, ta đây thì sao?

Nghe Đoạn Vân nói một hồi nhưng chưa thấy nhắc tới mình, Ngưu Ma Vương có chút lo lắng hỏi.

- Ngươi cứ tiếp tục làm Ngưu Ma Vương. Tất cả trâu bò trong thiên hạ, đều cho ngươi quản lý. Ha ha!

Đoạn Vân cười nói.

258. Chương 258. Tổ Kiến Thú Quân Tráng Gia Để

Nghe Đoạn Vân nói thế, đám thủ hạ xem ra đã sáng tỏ.

- Lão Đại, đại quân ma thú chúng ta phải thành lập làm sao đây? Chẳng lẽ những binh lính phi ma thú của gia tộc lại bỏ qua hết sao?

Tiểu Phi Hiệp hỏi hắn.

Đoạn Vân nói:

- Bây giờ chúng ta đã có gia gần ba vạn thánh thú đại quân tộc. Một Mãnh long Sư đoàn, còn có Bách thú Sư đoàn của Phì Tử cũng thuộc loại siêu biên chế. Đối với những thế lực mới thu phục ở Ma Thú Sâm Lâm, ta cũng đã có những phân tích nhất định. Đầu tiên, ta muốn từ trăm vạn ma thú chọn lựa ra mười vạn ma thú có thiên phú chủng tộc cao làm

- Từ từ! Lão Đại, chủng tộc thiên phú cao hả? Lão Đại, người nói gì đây? Chủng tộc thiên phú chủ yếu thể hiện trên giai vị mà. - Tiểu Phi Hiệp cướp lời nhắc nhở hân.

Đoạn Vân cười giải thích tiếp:

- Giai vị? Ta nghĩ Trung Hoa gia tộc hôm nay chẳng thấy rõ về giai vị đó sao. Ta nói chủng tộc thiên phú là nói về tác chiến. Nói cách khác, ta muốn nói về những ma thú dũng mãnh cường hân, tỷ như Á Long, Phi long chẳng hạn. Đối với những loài này chúng ta cần bồi dưỡng trọng điểm. Do đó, ta nghĩ lấy ra một vạn phi long trong Ma Thú Sâm Lâm thành lập một phi long sư đoàn. Ta biết lúc này giai vị phi long chỉ là cấp bảy cấp tám, nhưng từ tốc độ tăng trưởng của Nanh Sói phi long thì rõ ràng tiềm lực của phi long là rất lớn. Còn nữa, mười vạn Á Long thú, lập thành một Á Long quân đoàn. Về phần ma thú khác, tạm thời chọn lựa mười vạn con tạo thành một Bách Thú quân đoàn. Về Ngưu Ma Vương, ta nghĩ một vạn ngưu thú vừa thu phục trong Ma Thú Sâm Lâm, vậy cấp cho Ngưu Ma Vương thành lập Thiết ngưu sư đoàn. Được rồi, vì ta thấy không quân của chúng ta hơi kém, do đó, trên một vạn thú hạ mới thu phục của Tiểu Phi Hiệp, toàn bộ lập thành bộ đội không trung.

- Lão Đại, thoáng cái mà quân đội chúng ta đã mở rộng ra mấy lần. Làm như vậy có được không? - Tiểu Phi Hiệp nói có chút lo lắng.

Đoạn Vân chỉ cười, nói:

- Bây giờ, cả đại lục đều là cơ nghiệp Trung Hoa ta, nuôi một quân đội hơn mười vạn ma thú, việc đó cũng đơn giản thôi. Nhưng ta muốn nói cho các người biết, trước khi quân đội còn chưa đạt tới tiêu chuẩn, ta là tuyệt đối không dùng được vật để làm tăng thực lực cho họ. Còn nữa, quân đội này chỉ có thể bí mật thành lập ở trong Ma Thú Sâm Lâm thôi. Trước khi hình thành lực chiến đấu, tuyệt đối không thể để ngoại giới biết được. Đặc biệt ta muốn khẳng định, quân đội ma thú là thành viên của Trung Hoa gia tộc, ma thú trí tuệ trong Ma Thú Sâm Lâm cũng chỉ có thể là thành viên Trung Hoa gia tộc. Trăm vạn ma thú có trí tuệ ở Ma Thú Sâm Lâm tuyệt đối phải tuân theo gia qui của gia tộc.

- Lão Đại, người nói ta Thú hoàng phải làm gì đây? - Phì Tử cười hì hì nói với hân.

Nhìn tiểu mũm mĩm Phì Tử, Đoạn Vân nói:

- Thú hoàng là ông hoàng của tất cả ma thú, chức trách là lãnh đạo ma thú khắp nơi. Lúc này cái người phải làm là suất lĩnh toàn bộ sĩ quan quân đội cao cấp của Bách thú Sư đoàn tới Ma Thú Sâm Lâm thành lập Bách Thú quân đoàn của người. Ta hy vọng có thể thấy ngày xưa hiệu quả giống như Bách thú Sư đoàn lúc trước, quân đoàn này sẽ phát triển thành một chi quân đội chính thức. Người phải nhớ kỹ, khi họ chưa phát triển quân hồn, chưa đưa hai chữ Trung Hoa chính thức ăn vào trong tim óc, bí mật của gia tộc vẫn sẽ là bí mật. Về phần thuật thổ nạp mà ta dạy cho ma thú gia tộc, cũng không thể đưa ra dạy cho chúng được.

- Lão Đại, ta thấy người có bị loạn óc không? Chẳng lẽ người lo ma thú sẽ phản bội người sao? Lão Đại, người yên tâm đi. Chỉ cần người không chết, éc phì phì nói sai rồi dù sao, cũng không có chuyện đó.

Phì Tử nói với hân về mất hứng.

Đoạn Vân phì cười nói với gã:

- Đích xác, chỉ cần ta không chết, cây cỏ thụ Trung Hoa gia tộc sẽ không ngã, ma thú sẽ không phản bội. Nhưng ta muốn nói cho dù ta có chết, ai đã từng là thú hạ của ta cũng phải trung thành với hai chữ Trung Hoa. Ta muốn hồn Trung Hoa phải trở thành một truyền kỳ tuyệt đối.

Dừng một chút, hân nói tiếp:

- Các người phải biết rằng, Trung Hoa gia tộc chúng ta gặp phải rất nhiều thế lực thế lực địch nhân. Đương nhiên cũng không phải nói là chúng ta sẽ đắc tội với họ, nhưng Trung Hoa gia tộc quật khởi, chắc chắn sẽ phát sinh xung đột với Thần giới. Ít nhất, Đoạn Vân vẫn luôn luôn không đứng dưới những thần minh này. Lúc này, chúng ta đang có mâu thuẫn với Hải tộc. Chẳng mấy chốc, Ma giới lại có thể đại cử xâm lược. Nếu chúng ta muốn khuếch trương, tạm thời cũng chỉ có xâm lấn Tây đại lục thôi. Các nước Mộng Đa Lợi Á đều là sản nghiệp của Trung Hoa gia tộc, chúng ta có thể để quân đội nhân tộc trên đại lục đi chiếm lĩnh nhân giới ở Tây đại lục. Nhưng Thần giới Phương tây đối ứng với Tây đại lục, trong tương lai sẽ là địch nhân của chúng ta. Các người đừng tưởng rằng thực lực chúng ta bây giờ đã rất mạnh, nếu so với hai Nguyệt Lượng trên đầu chúng ta, thực lực của chúng ta quả thực không chịu nổi một kích. Bây giờ đại quân quân đội Nanh Sói của ta cũng chưa hình thành lực chiến đấu lớn lắm, căn bản là không chịu nổi chiến đấu qui mô. Đại quân mà ta có thể sử dụng nếu tính cả sư đoàn Nanh Sói thì cũng chỉ có tám vạn quân đội trực tiếp thôi. Đương nhiên, hai sư đoàn ma thú cũng có lực chiến đấu nhất định.

- Địa Tinh chịu trách nhiệm quan sát hai nguyệt cầu, đại sư Galile cơ bản đã thống kê số lượng sinh vật của hai nguyệt cầu. Trên hai nguyệt cầu có mấy trăm vạn sinh vật cường hãn. Đông phương thần minh, phương tây thiên sứ, của số lượng họ thực ra lớn hơn rất nhiều so với chúng ta tưởng tượng. Các người cho rằng chúng ta đã biết rõ về thực lực của thần minh sao? Chúng ta Trung Hoa gia tộc biết cách che giấu thực lực của mình, chẳng lẽ mấy tên thiên sứ diệu nhân mà chúng ta bắt được nói rõ về thực lực của Thần giới sao? Quan trọng nhất là cho dù họ nói thật, thì những tin tức này cũng chỉ là những tin tức ngàn năm trước. Thời gian một ngàn năm, Thần giới rốt cuộc đã phát triển đến mức độ nào chúng ta không ai biết cả.

Nghe Đoạn Vân nói thế, đám thủ hạ chìm vào trầm tư.

Thấy đám thủ hạ đang tự hỏi về vấn đề mình nêu ra, hắn rất vui mừng. Đoạn Vân không lo sau này sẽ phát sinh việc gì, phía trước rốt cuộc có bao nhiêu trở ngại thì cũng không quan hệ. Nhân sinh, chỉ có hai chữ tùy thời.

Cười khê hắn nói tiếp:

- Tốt lắm, các người cũng bắt tất như thế. Ta sở dĩ nói như vậy là muốn nói cho các người biết, ta không muốn để đại quân mà ta một tay thành lập, sau này khi gặp địch nhân lại không hề có chút quân hồn, không có hai chữ Trung Hoa ăn sâu vào lòng. Tựa như Đạt Nhĩ Ba họ dám có dám xuống tay với Long Thần nếu họ không phát triển quân hồn, không có hai chữ Trung Hoa ở trong lòng không? Ta hy vọng đại quân thủ hạ ma thú của ta, tuyệt đối trung thành với Trung Hoa gia tộc ta. Ma thú theo lời đồn là dân chúng của Thần Thú, nhưng ta hy vọng trong lòng họ hai chữ Trung Hoa sẽ có phân lượng lớn hơn tên Thần thú mờ mịt kia. Bởi vì nếu Thú Nhân là Thần thì ta sẽ chế tạo các người thành thần hết.

- Lão Đại, ta khoái nghe người nói những lời thế này. - Đạt Nhĩ Ba cười nói với Đoạn Vân.

Khê gật đầu, hắn phân phó:

- Bây giờ, ta phân phối nhiệm vụ một chút. Phì Tử, người ra lệnh cho thủ hạ người, chịu trách nhiệm thành lập một chi Bách Thú quân đoàn do ma thú cấu thành. Ở Ma Thú Sâm Lâm chỉ có khoảng hai vạn ma thú cấp tám. Tính ra dù sao hai vạn cũng không nhiều lắm, người điều thêm mười vạn ma thú cấp bảy tạo thành một quân đoàn, như vậy giai vị tương đương, sau này cũng dễ điều phối.

- Lão Đại, ý của người là ta có thể thành lập đại quân mười hai vạn? - Phì Tử hỏi lại để chứng thực.

Đoạn Vân gật đầu xác nhận:

- Đúng! Còn một ngàn hai trăm thánh thú, vũ lực này không cần thành lập quân đội. Cứ đưa bọn họ bổ sung vào Bách thú Sư đoàn của người. Nhưng phải nhớ kỹ, khi họ chưa có phát triển trở thành binh lính thực thụ, họ cần phải huấn luyện độc lập. Về phần thần thú và siêu thần thú cứ trực tiếp đưa về gia tộc. Chung đoạn như vậy để lại trong Ma Thú Sâm Lâm, ngược lại rất khó chỉ huy. Mà này tên của quân đội người sẽ dùng tên 'Bách Thú' đi. Nguyên lai Bách thú Sư đoàn, đổi thành Bách Thú quân đoàn. Về phần những sư khác, cứ đặt từ sư đoàn một tới sư mười hai.

- Lão Đại, ta biết rồi. - Tiểu mỗ mỗ cung kính trả lời.

Khê gật đầu, Đoạn Vân nói với Tiểu Phi Hiệp:

- Tiểu Phi Hiệp, một vạn phi long vừa thu phục thành lập một phi long sư đoàn. Ngoài ra, đối với hơn mười vạn phi thú cao cấp, ta muốn người trong một thời gian ngắn, chế tạo chúng thành một đại đội không quân giống như bộ đội không trung. Về phần phiên hào, phi long sư đoàn đặt tên là sư đoàn số một Trung Hoa không quân, những phi thú khác phân biệt là sư đoàn hai tới sư đoàn mười một.

- Lão Đại, ta biết rồi.

- Đạt Nhĩ Ba Đạt Nhĩ Khắc, các người hai chịu trách nhiệm huấn luyện Á Long thú và thành lập Á Long quân đoàn. Nguyên lai Mãnh long Sư đoàn đổi thành mãnh long quân đoàn. Về những tên khác, người cứ dựa theo sư đoàn một đến sư đoàn mười mà tiến hành biên chế.

- Rồi. - Đạt Nhĩ huynh đệ cung kính trả lời.

Đoạn Vân nhìn Ngưu Ma Vương trung hậu, phân công:

- Ngưu Ma Vương, mặc dù người chủng tộc thiên phú về giai vị của ngưu thú không cao, nhưng chiến lược của ngưu thú thì không ai sánh nổi. Do đó, Thiết ngưu Doanh của người cũng mở rộng thành Thiết ngưu sư đoàn.

- Cám ơn lão Đại.

Ngưu Ma Vương chào Đoạn Vân theo quân lễ.

Khê gật đầu hài lòng, hần nói:

- Về phần vấn đề biên chế bộ đội, ta nghĩ ta cũng đã dạy cho các người rồi. Các người trực tiếp dựa theo biên chế của sư đoàn Nanh Sói là được. Về phần tuyển chọn sĩ quan quân đội, trong thế giới ma thú của các người điểm này hần là không khó. Ai mạnh thì người đó làm. Đã nhớ chưa?

- Rồi.

Đám thủ hạ đứng dậy cung kính, vái Đoạn Vân một lễ.

Đoạn Vân khẽ gật đầu, trong lòng tràn đầy vui sướng, nói:

- Tốt lắm, hội nghị hôm nay kết thúc ở đây. Các người theo đó mà làm. Thời gian không chờ người, ở hải giới còn có rất nhiều sự tình phải xử lý.

- Lão Đại, từ từ. Người vừa nói hải giới hử. Ta bỗng nhiên nhớ tới một việc. - Phì Tử đột ngột nói với hần.

- Chuyện gì? - Đoạn Vân nghi hoặc hỏi.

- Lão Đại, trong số trăm vạn ma thú ở Ma Thú Sâm Lâm, có hơn hai trăm cự mãng có thể hóa thân thành Thần Long. - Phì Tử nói với hần.

- Hử? Thật tốt quá. Phì Tử, người đem tất cả cự mãng điều tới Thần Long đảo, ta sẽ bảo Âu Đặc Tư tiếp ứng người.

Nghe tin đó, Đoạn Vân thật sự quá cao hứng. Không ngờ Ma Thú Sâm Lâm lại còn có nhiều cự mãng như vậy, nhưng ngẫm lại cũng đương nhiên thôi. Ma Thú Sâm Lâm lớn đến thế, chỉ dựa vào Âu Đặc Tư và mấy tên Thần Long, làm sao có thể tìm ra tất cả cự mãng cho được? Nhưng nếu cứ như vậy thì tựa hồ mình lại phải hiến máu nhân đạo nữa rồi. Chà, số ta khổ quá. Phải ăn uống bồi dưỡng thêm.

259. Chương 259. Phân Tích Cách Cự Nghiên Tứ Hải

Năm ngày sau, cũng là ngày mười lăm tháng bảy, thông qua truyền tống trận giữa Thần Long đảo và Á Cương, Đoạn Vân đã tới được Thần Long đảo. Lúc này, bộ tộc Thần Long đang mở rộng thế lực của mình, còn những hải thú dưới tay Thần Long, cũng đang gia tăng với một tốc độ rất kinh khủng.

- Chủ nhân, lần trước ngài cho ta hai trăm năm mươi viên Thần Long đan, ta đã cho hai trăm linh sáu con cự mãng và hải xà phục dụng rồi. Lúc này, họ đều đã biến thành Thần Long thực lực rất cường hãn. Vì một trăm hai mươi con đều là thần cấp sơ giai cự mãng hoặc hải xà nên sau khi tiến hóa đều biến thành Thần Long thực lực hậu giai, còn đám rắn cừu cấp khác, cũng biến thành Thần Long thần cấp sơ giai. Cứ như

vậy, số lượng Thần Long của bộ tộc Thần long chúng ta đã đạt tới hơn ba trăm bốn mươi tên. Trong đó có năm mươi tên cấp mười một trung giai, cũng chính là năm mươi Thần long nghênh chiến hải tộc lần trước, hai mươi tám con thần cấp hậu giai hoặc đỉnh giai, có một trăm tám mươi con thần cấp sơ giai, trong đó cũng có tám mươi con vừa mới tiến hóa, về trung giai thì tạm thời không có. - Trong đại sảnh Thần Long đảo, Âu Đặc Tư nói với Đoạn Vân.

Khẽ gật đầu, Đoạn Vân hỏi:

- Hai trăm cự mãng của Phì Tử hãn là đã tới rồi!

- Đúng vậy, trong số hai trăm con cự mãng đó, có bốn mươi con thực lực cứu cấp trung giai trở lên, tám mươi con cứu cấp sơ giai, mấy con tiểu mãng xà khác ở vào bát cấp trung hậu giai! Nếu chủ nhân biến họ thành Thần Long, lực lượng Thần Long của bộ tộc Thần long chúng ta tương lai sẽ được nâng lên một tầng cao mới, chỉ về số lượng là cũng sẽ đạt tới hơn năm trăm rồi. - Âu Đặc Tư trả lời.

Đoạn Vân ngẫm nghĩ một lát, nói:

- Vì ta không luyện chế Thần Long đan nữa, do đó tạm thời không thể làm họ tiến hóa được, đợi thêm một thời gian nữa đi! Được rồi, hải tộc bây giờ có phản ứng gì không?

Âu Đặc Tư trả lời:

- Chủ nhân, hai thế lực lớn ở hải tộc là Bắc hải và Đông hải gần đây kết giao thâm tình, về phần họ sẽ có cử động gì thì chúng ta tạm thời không biết, nhưng từ việc lưỡng đại hải tộc không hề rục rịch gì, xem ra họ cũng chưa rõ sự tình về tầng lớp lãnh đạo của lưỡng đại hải tộc. Hơn nữa, đám hải tộc tìm chủ nhân gây phiền toái, không bị giết thì cũng bị bắt, do đó, họ cũng không biết gì về chúng ta cả.

Đoạn Vân cười nói:

- Đối với những sự kiện đó, ta nghĩ đám lãnh đạo cao tầng của lưỡng đại hải tộc cũng biết một vài việc đó! Ít nhất họ biết những cao thủ của họ nếu không chết thì bị bắt, hơn nữa, họ nhất định cũng biết được sự tình này có liên quan rất lớn tới Á Cương thành của ta, dù sao, mục đích của cao thủ lưỡng đại hải tộc này là tới Á Cương thành tìm phiền toái! Ta nghĩ, lưỡng đại hải tộc bây giờ có thể làm hai việc: thứ nhất là chỉ huy các cao thủ cường đại nhất tới Á Cương thành của ta, thứ hai là phái ra sứ giả hòa đàm. Nhưng, nếu áp dụng phương pháp thứ nhất, hải tộc chắc sẽ có đại loạn, do đó, ta nghĩ hẳn là chẳng mấy chốc nữa họ sẽ liên lạc với Á Cương thành mà thôi.

- Chủ nhân, nếu chúng phái cao thủ đến đánh Á Cương thành, chúng ta sẽ phải làm gì? - Âu Đặc Tư hỏi.

Đoạn Vân cười nói:

- Làm gì hả? Họ dám sao! Một nhóm chung đoàn tuyệt đối đã tiêu tòng, một vài tên cá nhỏ còn lại thì còn có thể làm gì được? Được rồi, hải tộc chắc không biết quan hệ của Thần Long đảo với A Nhĩ Ti Tư đó chứ?

Âu Đặc Tư cau mày nói:

- Việc này hẳn là biết không nhiều lắm! Nhưng chắc cũng đoán ra chút đỉnh, dù sao phiên hào của bộ đội chúng ta đều là Trung Hải quân đoàn, ồ, cũng là Trung Hoa Thần Long hải thú quân đoàn nữa, do một vạn hải thú thánh cấp tạo thành Trung Hoa hải long sư đoàn. Phiên hào như vậy, những người tinh mắt liếc qua là có thể thấy được quan hệ giữa Thần Long đảo và Trung Hoa gia tộc. Hơn nữa hải thú ở Thần Long đảo cũng có thể để lộ ra, do đó .

- Biết được thì sao! Cũng không có gì lớn, dù sao thực lực của Thần Long cũng đã đủ để bắt cả tên hoàng đế hải tộc làm tù binh. Nhưng lúc này, nếu lưỡng đại hải tộc vây công Thần Long đảo thì có thể không ổn lắm, dù sao thực lực của Thần Long đảo cũng không được mạnh như lưỡng đại hải tộc. Đến lúc đó, nếu phát sinh đại chiến, xem ra tình hình rất không ổn. Từ đó cũng sẽ gây ra ảnh hưởng xấu tới tốc độ phát triển của bộ tộc Thần Long. - Đoạn Vân phân tích.

Âu Đặc Tư trả lời:

- Chủ nhân, ngài đừng lo! Lực lượng chung đoàn của họ quá ít, ngài giấu lại mà xem, Thất Đại Hải Vương của Bắc hải cũng chỉ còn lại hai người, một là đệ đệ của Ốc Đặc Nhĩ tên là Ai Tư Khoa Lâm , người kia là

con rể của Hải Hoàng tên là Tam Hải vương Mạc Khắc Tây Tư. Thực lực của họ cũng chỉ khoảng chừng Nhân Ngư thái tử Ốc Đặc Nhĩ mà thôi, tức là thập nhị cấp hậu giai. Lực lượng thập nhị cấp ở Bắc hải cũng chỉ có hai người này, về phần thập nhất cấp thì quá đáng thương. Trong trận vừa rồi, một trăm hai mươi con siêu thần cấp hải thú, một nửa là chư hầu của Bắc hải. Về phần còn lại bao nhiêu con thì trong lòng chủ nhân cũng có thể khá rõ ràng, số lượng xem ra cũng chỉ còn hơn mười tên. Còn Đông Hải bộ tộc của Sa Ngư Hoàng, trong năm đại cao thủ thập nhị cấp của Đông Hải bộ tộc thì lần trước hao tổn mất ba đại cao thủ, bây giờ cũng chỉ còn lại có hai. Một người là đệ đệ Sa Ngư Hoàng Ba Lạp Cương, tên là Lạp Khắc Lí Á, người kia là tỷ tỷ của Ba Lạp Cương tên là La Y Tư. Về phần thực lực của họ, nghe đồn là tỷ tỷ Ba Lạp Cương có thực lực còn mạnh hơn cả Sa Ngư Hoàng, còn đệ đệ Ba Lạp Cương, cũng chỉ vào khoảng thập nhị cấp hậu giai. Đối mặt với thực lực như vậy, cho dù họ liên hợp, chúng ta cũng có thể chống lại bọn chúng.

Nghe y diễn giải thế, Đoạn Vân nói với Âu Đặc Tư:

- Âu Đặc Tư, trước hết cố tránh những cuộc đại chiến giữa Thần Long đảo và lưỡng đại hải tộc. Lúc này, có thể tạm thời không nên chọc vào chúng, nhưng ta nghĩ, họ bây giờ đã không còn tâm tư nào để ý đến Thần Long đảo nữa, họ nhất định muốn lập tức hòa đàm với Á Cương thành. Còn việc hiện giờ ta muốn người làm là nhân cơ hội này, tìm mọi cách mở rộng thế lực Thần Long đảo. Lúc này chính là thời cơ tốt nhất để ta chiếm lĩnh cả hải giới. Nếu muốn chiếm lĩnh và ổn định hải giới, chúng ta chắc chắn phải có thực lực, hơn nữa cần phải có một đại quân trên biển tuyệt đối trung thành.

- Chủ nhân, ta hiểu rồi! - Âu Đặc Tư cung kính trả lời.

- Được rồi, Tây hải thì sao? Có động tĩnh gì không? Ta nghĩ, khi bộ tộc Thần long ta đang hướng về hải giới, nếu lúc này bất chợt có thế lực nào đó ngáng chân chúng ta thì sẽ ảnh hưởng rất lớn. Người ngấm lại mà xem, nếu Bát Đại Kỳ Xà nhân lúc này mà huy động quân đánh Đông hải hoặc Bắc hải, chúng ta lại đưa quân đánh hải giới, thì chắc chắn sẽ đỡ rất nhiều công sức, nhưng nếu hấn bị hai đại hải tộc Bắc hải và Đông hải lôi kéo, thì chắc chắn sẽ không ổn lắm!

Đoạn Vân đột nhiên nghĩ tới Bát Kỳ Đại Xà ở Tây Hải vực, tên đó có thể sẽ gây ra cho bộ tộc Thần Long những phiền toái không nhỏ.

Âu Đặc Tư cười nói với Đoạn Vân:

- Chủ nhân, chúng ta cần bản là không cần lo lắng! Theo chúng ta được biết, tên Bát Kỳ Đại Xà này, mặc dù nghe đồn hấn là thuộc thế lực hải tộc, nhưng hấn lại thuộc về thủy lực song tê (sống được cả trên bờ lẫn dưới nước). Hơn nữa, từ sau khi thế lực Thiên Sứ bộ tộc lui về Thần giới, Bát Kỳ Đại Xà vẫn một mình làm đại bá chủ ở Tây đại lục. Nói cách khác, Bát Kỳ Đại Xà ở Tây đại lục, có thế lực trên cạn của mình. Ngoài ra, theo ta được biết, quan hệ giữa Tây hải và Đông hải không được tốt lắm, mặc dù không thù hận gì, nhưng cũng thuộc loại không thêm qua lại với nhau. Về phần nguyên nhân tại sao, chủ yếu là vì Bát Kỳ Đại Xà là một thế lực trên đại lục, một thế lực tương đương với Đường Cổ Lạp Sơn ở Tây đại lục. Chỉ là sau đó, à, cũng là lúc Hải Thần bị Thần giới tiêu diệt, hấn mới vào hải vực. Ta nghĩ, hấn chắc không bằng ngang qua hải dương tới tìm chúng ta gây phiền toái đâu.

Đoạn Vân hơi giật mình nói:

- Không thể nào? Tên này còn khống chế cả A Lí Hi đại lục cơ à? Ta ngất mắt! Ta vốn tưởng nếu muốn xâm chiếm Tây đại lục thì chỉ cần phái ra đại quân nhân tộc bình thường là được rồi, không ngờ con rắn này lại có thế lực lớn đến thế. Chà chà, xem ra muốn chiếm lĩnh được Tây đại lục thì cần phải đưa bộ đội chính quy của Trung Hoa đánh trận đầu rồi. Thôi, đến lúc đó tính tiếp vậy! Tên kia không tham gia vào, chúng ta trước hết cứ an tâm tập trung đối phó với Bắc hải và Đông hải. Đúng thật là phiền toái, chúng ta vốn đã bắt được Hải Hoàng và Sa Ngư Hoàng, thế mà họ vẫn không đầu hàng. Mà lúc này, bộ tộc Thần Long của ta cũng cần bản không đủ sức mạnh để uy hiếp cả hai thế lực hải tộc cường đại này. Bằng không thì đâu có phiền toái đến như vậy chứ?

- Ý chủ nhân là muốn trước khi phát sinh xung đột, cố gắng toàn lực phát triển thế lực chúng ta phải không, chờ thực lực chúng ta tuyệt đối cường đại, bằng vào những tù binh trong tay chúng ta, chúng ta có thể làm một mẻ hốt trọn lưỡng đại hải tộc! - Âu Đặc Tư nói với Đoạn Vân.

Đoạn Vân khẽ gật đầu, cười nói:

- Không sai! Nếu bộ tộc Thần Long đủ cường đại để làm cho lưỡng đại hải tộc sợ hãi, vậy ta chỉ cần phí chút tâm tư cứu sống mấy tên Nhân Ngư đó thì cả Bắc hải tương lai sẽ trở thành thế lực chư hầu của ta, còn Đông hải, cũng sẽ ở dưới chân Trung Hoa gia tộc. Trong thời điểm này, điều chúng ta cần nhất là thời gian. Nhưng đừng lo, chúng ta đang giữ tù binh cao cấp của họ, trì hoãn một thời gian thì chắc không thành vấn đề.

- Đúng, ta nghĩ như vậy cũng được! - Âu Đặc Tư trả lời.

- Được rồi, thế lực Nam hải lúc này chắc không có động tĩnh gì chứ?

- Chủ nhân, không nghe ngóng thấy điều gì! Ta nghĩ họ chắc là tạm thời không triển khai công kích hải giới, nhưng có điều này ta không rõ, tại sao họ lựa chọn thời điểm Ma giới sắp xâm lấn mà cử quân tiến nhập hải giới, chứ bình thường chỉ đánh vài trận nho nhỏ mà thôi. - Âu Đặc Tư trả lời.

- À, không chừng chúng lại có liên quan gì tới Ma giới đó chứ? Chuyện này, người phải tìm hiểu nhiều hơn!

- Đoạn Vân nói với vẻ nghi hoặc.

- Rồi!

Lúc này Đoạn Vân có chút lo lắng, nếu lúc này mấy ngàn đầu Bạch hùng trưởng thành của Nam hải cử đến xâm lấn thì cho dù là Thần Long cũng không chắc chắn có thể chống đỡ được. Nên biết rằng, mấy ngàn tên siêu cấp biến thái đều là thập nhất cấp. Về phần slime thì căn bản không cần lo lắng, có thể thôn phệ linh hồn hả? Vậy thì sao? Hai thế lực lớn năm ngàn năm trước đã cấu kết với nhau, thời gian năm ngàn năm, cho dù là hải thú ở cả hải giới cũng sẽ bị họ giết một lần, thì cũng không phải là việc gì khó khăn. Dù sao, họ thôn phệ linh hồn xong, thực lực cũng hạ xuống một bậc. Hơn nữa, cả hải giới có mấy tên gia hỏa thập nhị cấp chứ, cho dù đều bị slime thôn phệ, cũng biến thành gia hỏa thập nhất cấp mà thôi.

Do đó, theo Đoạn Vân phân tích, đánh bại hai thế lực mấu chốt này thực ra cũng chỉ cần để ý tới đám Bạch hùng có thực lực thủy hệ cường hãn kia. Chỉ cần chế trụ xong Bạch hùng thì đám slime cũng không còn hải thú để thôn phệ nữa, cứ như vậy, toàn bộ ưu thế của họ sẽ không thể tận dụng được, trong chiến đấu, căn bản sẽ không xảy ra tình huống bất ngờ gì nữa. Đây là nguyên nhân vì sao Đoạn Vân muốn mở rộng đội ngũ Thần Long.

260. Chương 260. Đồ Thần Diệt Ma Gia Để Phong

Từ Thần Long đảo trở lại Á Cương, sau khi phân phó Ước Hàn tạm thời lo thu xếp mọi việc lớn nhỏ trong nhà, Đoạn Vân quyết định bế quan vài ngày. Lúc này thế lực của gia tộc càng ngày càng lớn mạnh, thực lực cũng càng ngày càng tăng. Gia tộc đã có một số lượng nhất định ma thú đỉnh sĩ thần cấp đỉnh giai. Để đảm bảo bổ sung cho lực lượng của mình một cách tốt nhất, Đoạn Vân quyết định biến tất cả bọn họ thành siêu thần thú. Vốn chỉ cần nghĩ đến thủ hạ mình có nhiều thần thú như vậy, Đoạn Vân cho dù đang ngủ say cũng sẽ cười mà tỉnh dậy, nhưng vừa nghĩ tới đội ngũ bổ sung cho đám siêu thần thú bị thiếu sút, Đoạn Vân lại thấy không thoải mái.

Bên cạnh đó đám Địa Tinh ngày nào cũng dùng kính thiên văn viễn vọng quan sát Thần giới và đưa đến vài tin vô cùng kích thích. Bởi vì bọn họ phát hiện ra trên nguyệt cầu đối ứng Tây đại lục có hơn mười tên điều nhân thiên sứ bốn cánh, hơn nữa đây không phải là thống kê đầy đủ, còn nghe bọn họ nói đã thấy những thiên sứ còn nhiều cánh hơn! Điều này rốt cuộc có nghĩa là gì? Số lượng thiên sứ bộ tộc cũng đã được xác định vào khoảng vài trăm vạn, thậm chí còn có thể nhiều hơn đến ngàn vạn! Còn Thần giới Phương Đông có thực lực đến đâu thì vẫn còn là một điều bí ẩn! Lúc trước những tin tức thu được từ đám tù binh thiên sứ căn bản là không tin được!

Do đó, để có thể sinh tồn và phát triển, Trung Hoa bộ tộc phải tìm mọi cách cường đại hơn địch nhân.

Kỳ thật trong lần bế quan hai mươi ngày trước, Đoạn Vân đã luyện chế ra không ít thuốc men, tuy tiêu dùng cũng khá, nhưng vẫn còn lại không ít. Tỷ như đặc cấp Tủy Tủy đan, lần trước còn thừa ngàn viên, xài dần dần, đến nay còn lại hơn sáu trăm viên. Về phần siêu cấp Tủy Tủy đan, số thuốc còn lại hơi thiếu, còn có ba mươi viên.

Nói thật Tẩy Tủy đan là lá bùa cứu mạng cho Đoạn Vân. Sở dĩ hắn có thể mạnh hơn địch thủ của mình và còn có thể đả bại những cao thủ này, chủ yếu dựa vào Tẩy Tủy đan thần kỳ. Đại chiến với Ma Long, đại chiến với Long thần, tiếp theo lại đại chiến với cao thủ hải tộc. Qua mấy chiến dịch như vậy, hắn đã cấp cho thủ hạ mình phục dụng không ít Tẩy Tủy đan. Nên biết rằng khi chiến đấu với tuyệt đại cao thủ, một kích cũng có thể trí mạng, nhất là gặp phải những địch nhân cường đại hơn mình, chỉ trong khoảnh khắc mà bị trúng đòn là việc rất bình thường.

Cho dù Đoạn Vân có Hoàn Dương đan có khả năng chữa trị thương tổn cực nhanh, nhưng hiệu quả của Hoàn Dương đan dù sao cũng có hạn thôi. Tuy nói Hoàn Dương đan trị liệu nội thương cực tốt, nhưng trong một thời gian ngắn Hoàn Dương đan cũng không có khả năng làm cho thực lực của người dùng không bị giảm đi. Nói cách khác người đã bị trọng thương, cho dù dùng Hoàn Dương đan điều trị nội thương thì thực lực người dùng vẫn giảm xuống chút ít. Còn nữa, thực lực đẳng cấp của thủ hạ ngày một tăng lên thì mức độ thương tổn cũng không ngừng tăng theo. Loại Hoàn Dương đan nguyên thủy nhất sớm đã không còn hiệu quả gì với mức độ thương tổn trầm trọng như thế này. Hoàn Dương đan bây giờ được Đoạn Vân không ngừng tăng cường chất lượng dược tài, từng bước cải tiến quá trình điều chế thuốc, rồi dần dần cải tạo thành một loại Hoàn Dương đan mới. Hoàn Dương đan mới bây giờ đã là loại thuốc được cải tạo lần thứ ba rồi!

Nhưng Tẩy Tủy đan thì khác hẳn, Tẩy Tủy đan ẩn chứa năng lượng cường đại, đối với thân thể còn có tác dụng cải tạo nhất định. Hơn nữa nó còn có tác dụng chữa thương giống như Hoàn Dương đan. Nói cách khác, trước khi chiến đấu mà phục dụng Tẩy Tủy đan, cũng có nghĩa là đem năng lượng dự trữ vào một cái kho trong cơ thể. Trong lúc được hiệu vẫn còn, tùy lúc tùy thời sẽ có tác dụng chữa trị thương tổn. Được liệu đã dung nhập vào máu đi khắp thân thể, một khi thân thể bị thương, được lực lúc này sẽ tiến hành chữa trị thân thể. Người có thể tưởng tượng một chút, không đầy một giây trước người bị thương tổn, ngay lúc đó đã được trị liệu, đó là cái dạng gì? Hoàn Dương đan thì khác hẳn, cho dù có có công dụng mau đến đâu, cũng cần phải có một thời gian mới được tiêu hóa và hấp thu xong. Nếu không bị thương mà phục dụng thì không ổn lắm! Không bệnh mà uống thuốc, sẽ chỉ có một tác dụng - Có bệnh thật!

Bể quan lần này, Đoạn Vân hao phí rất nhiều dược tài được khai thác từ Ma Thú Sâm Lâm, luyện chế ra một ngàn viên đặc cấp Tẩy Tủy đan. Về phần siêu cấp Tẩy Tủy đan, Đoạn Vân cũng luyện chế ra hai trăm viên. Cộng với lần trước còn thừa, trong tay Đoạn Vân đã có tới một ngàn sáu trăm viên đặc cấp Tẩy Tủy đan và hai trăm ba mươi viên siêu cấp Tẩy Tủy đan. À, còn có chín mươi viên Thành Thần hoàn dùng thân thể tích dịch thần để luyện chế ra nữa chứ. Về phần bã thuốc thu được sau quá trình luyện dược cũng được Đoạn Vân tận dụng hết. Chà lúc này mình có nhiều thủ hạ như vậy, bã thuốc vẫn có thể làm tăng thực lực thủ hạ lên mà!

Ngày hai mươi tháng bảy, vừa xuất quan Đoạn Vân cho triệu tập ngay năm đại ma sủng. Đoạn Vân muốn chế tạo đám thủ hạ tuyệt đối trung thành với mình thành những tên biến thái có thực lực siêu kinh khủng.

Bây giờ đội ngũ siêu thần thú dự bị của Đoạn Vân chính là những thần thú gia tộc có thực lực đã đạt tới thần cấp đỉnh giai.

Thủ hạ của Phì Tử, có một trăm tên thực lực ở mức đỉnh giai; còn huynh đệ của Tiểu Phi Hiệp, mặc dù trong một trăm đầu phi long vẫn chỉ có hai mươi đầu phi long thực lực hậu giai như trước, nhưng để đảm bảo phối hợp tác chiến, Đoạn Vân đem toàn bộ đám này bố trí vào hàng ngũ siêu thần thú hàng ngũ mở rộng; còn thủ hạ của Đạt Nhĩ Ba, hai mươi đầu long thú thần cấp hậu giai và sáu đỉnh giai, cũng nằm trong nhóm cần mở rộng thực lực. Ngưu Ma Vương thì sao, năm thần ngư thủ hạ hậu giai bây giờ biến thành một đám gia vị mắm muối mà thôi.

Nhờ Đoạn Vân không tiếc của cải cấp cho mỗi một con ma thú hai viên đặc cấp Tẩy Tủy đan, trải qua mấy trận đánh nhau sứt đầu mẻ trán, đội ngũ siêu thần thú của Đoạn Vân rất cực cũng đã được sinh ra rồi!

Một trăm đầu phi long hoàng, toàn bộ trở thành siêu cấp phi long cấp mười một sơ giai; một trăm ma thú gia tộc của Phì Tử, cũng trở thành siêu thần thú cấp mười một sơ giai; hai mươi sáu thủ hạ lực chiến đấu cường hãn của Đạt Nhĩ Ba trở thành siêu long thú; năm thần ngư của Ngưu Ma Vương, bây giờ được xem như kỷ lục mới ở trong ngư tộc, ngoại trừ Ngưu Ma Vương.

Để củng cố thực lực thủ hạ mình, Đoạn Vân ra lệnh hai mươi đầu ma thú gia tộc cấp mười hai kéo lên gây

uy áp cho đám siêu thần thú vừa mới hình thành. Trải qua uy áp của hai mươi ma thú gia tộc cấp mười hai, hai trăm ba mươi đầu siêu thần thú gia tộc mới tinh này đã thành siêu thần thú chính thức.

Để tổ chức đội ngũ, ngoại trừ một trăm siêu cấp phi long ra, Đoạn Vân trả lại cho đội ngũ siêu thần thú của Phi Tử phiên hào cú - Phi Hồ đội. Về phần hai mươi sáu thủ hạ long thú của Đạt Nhĩ Ba và năm đầu ngư thú của Ngư Ma Vương, tự nhiên là được Đoạn Vân bố trí ở trong Phi Hồ đội. Thoáng cái Đoạn Vân đã có thêm hai trăm ba mươi đầu siêu thần thú, thực lực tăng lên rất nhiều. Mặc dù hao phí gần năm trăm viên đặc cấp Tẩy Tủy đan, nhưng Đoạn Vân biết, mình trước giờ chưa bao giờ kinh doanh lỗ lã cả.

Nhưng việc này vẫn chưa hết đâu, vì Đoạn Vân còn nhớ, đám thần thú gia tộc, từ khi mở rộng lần thứ nhất tới bây giờ chưa phục dụng thêm thuốc men gì cả. Lần trước khi vừa mở rộng, Đoạn Vân chỉ cấp cho đám ma thú có thực lực cửu cấp và cao hơn cửu cấp một bát tẩy tủy thủy. Còn thực lực của đám ma thú cũng không cao lắm! Thời gian trôi đi đã hơn hai tháng, Đoạn Vân nhớ rất rõ ràng, lần chinh thảo Ma Thú Sâm Lâm trước, bốn trăm thần thú mới được mở rộng ra. Trước khi bế quan hai mươi ngày, Đoạn Vân lại đem một trăm bảy mươi đầu ma thú gia tộc có thực lực cửu cấp đỉnh giai tăng lên tới thần cấp, chuyện này đã xảy ra một tháng trước rồi.

Trong tay Đoạn Vân vẫn có một ngàn hai trăm viên đặc cấp Tẩy Tủy đan. Trong một ngàn hai trăm thần thú gia tộc, có hai trăm đầu đã trở thành siêu thần thú, một ngàn thần thú gia tộc còn lại Đoạn Vân tự nhiên cũng muốn chiêu cố cho chúng. Kết quả là dưới sự trợ giúp của Tẩy Tủy đan và sau một phen ma thú hỗn chiến, thực lực đám ma thú gia tộc thì nhau tăng lên. Trong một ngàn thần thú gia tộc này, có tám trăm đầu trở thành thần thú trung giai, hai trăm đầu còn lại trở thành hậu giai và đỉnh giai. Về phần những tên vốn là hậu giai mặc dù lần này không thể đột phá, nhưng Đoạn Vân phỏng chừng trong vòng vài ngày nữa họ đều có thể đột phá tới siêu giai rồi. Để dễ quản lý, Đoạn Vân đem một ngàn thần thú trực tiếp mệnh danh là Thần Thú đoàn, rồi quyết định sau này nếu gia tộc sinh ra thần thú sẽ được trực tiếp gia nhập vào Thần Thú đoàn. Bên cạnh đó toàn bộ thần thú gia tộc đều phải trải qua chương trình huấn luyện quân sự nghiêm khắc. Đoạn Vân cho rằng, không có thực lực tuyệt đối đám người đó phải dựa vào số đông và sự kết hợp chiến đấu nhuần nhuyễn. Chỉ cần họ hình thành một đội quân có quân hồn, Đoạn Vân tin, cho dù gặp phải đối thủ cường hãn họ cũng có thực lực liều mạng.

Thực lực của Đoạn Vân có thể nói là đã tăng vọt đáng kể. Kết quả có Diệp Cô Thành thực lực còn một bước là tới hậu giai; năm ma sủng có thực lực cấp mười hai trung giai; ba Thần Long, về phần vũ lực thực lực cấp mười hai sơ giai, cũng làm cho Đoạn Vân vô cùng mừng rỡ; hai mươi Ma thú gia tộc, bảy đại Cuồng chiến sĩ, tất cả đều đã là cấp mười hai sơ giai. Dưới sự trợ giúp của một viên đặc cấp Tẩy Tủy đan, hai mươi Ma thú gia tộc, trải qua tình huống từng bước quyết chiến với cao thủ tuyệt đối, cộng thêm với việc chịu vô số uy áp, đã phát triển rất nhanh. Tuy không giống như bộ tộc Thần Long coi thường uy áp, nhưng mức độ ảnh hưởng của uy áp đối với họ cũng rất nhỏ. Nguyên nhân làm được như vậy thì Đoạn Vân phỏng chừng chắc là nhờ hiệu lực của Tẩy Tủy đan. Còn bảy đại Cuồng chiến sĩ, có thể nói là vũ lực cường hãn nhất của Đoạn Vân lúc này. Họ cuồng hóa xong thì thực lực thậm chí có thể đạt tới cấp mười ba. Mặc dù thời gian có thể đạt tới cấp mười ba cũng có hạn thôi, nhưng thực lực như thế này thì tuyệt đối có thể đồ thần diệt ma. Còn một trăm hai mươi Thú nhân hộ vệ của gia tộc, trải qua từng bước phát triển, thực lực cũng tăng vọt. Bây giờ đại bộ phận những Thú nhân võ sĩ đều có thực lực đạt tới cấp mười một đỉnh giai. Đạt tới đỉnh giai cũng có nghĩa là đạt tới một giai đoạn mới. Hơn hai trăm ba mươi đầu siêu thần thú vừa thành công tấn cấp, kết quả là chung đoàn thể lực của hắn xem ra đã rất kinh khủng rồi.

Còn nữa lực lượng thần cấp của Đoạn Vân cũng rất cường đại.

Sư đoàn Nanh Sói, binh lính bình thường cũng có thực lực ở mức thần cấp hậu giai. Toàn bộ số đó đều được phối hợp với Long kỵ sĩ đã hóa hình tạo thành một chi bộ đội đặc chủng vừa không chiến vừa lực chiến.

Hai Cuồng Long sư đoàn, thực lực hai vạn Cuồng chiến sĩ toàn bộ đều là thần cấp trung giai, sau khi cuồng hóa thực lực họ có thể đạt tới cấp mười một trung hoặc hậu giai chiến lực tuyệt đối kinh khủng. Tọa kỵ của Cuồng long nhất sư là một vạn đầu địa hành long đã hóa hình, chiến lực cũng tuyệt đối không ai dám khinh thường. Ma thú đã hóa hình thực lực cũng phải tương đương với Kiếm Thần của nhân loại rồi. Ngoài ra hơn năm vạn Thú Nhân trong năm sư đoàn Thú Nhân của gia tộc cũng đều đã là thần cấp, tuy nói đại bộ phận là thần cấp sơ giai, nhưng nhiều Thú Nhân Kiếm Thần như vậy thì tuyệt đối có thể sánh ngang với một chi bộ đội Thần giới rồi!

Còn Mãnh Long sư đoàn, một vạn năm ngàn Á Long biên chế thành một sư đoàn, lực chiến đấu tuyệt đối không còn gì để nói. Bách thú Sư đoàn thủ hạ của Phì Tử, hơn vạn ngàn đầu ma thú võ sĩ hóa hình, cũng tuyệt đối đủ để làm cho bất luận kẻ nào cũng phải sợ hãi.

Quan trọng nhất là vũ lực của Đoạn Vân, đến bây giờ cơ hồ còn là một điều bí mật. Ngoại giới căn bản là không biết đến A Nhĩ Ti Tư, sớm đã an bài một đội quân vô cùng kinh khủng!

261. Chương 261. Gia Tộc Tinh Linh Chích Tinh Đoạn

Sau khi Đoạn Vân xuất quan, cũng thuận lợi đề cao thực lực của mình, đại quân gia Ước Hàn tới tìm hắn.

- Thiếu gia, ba ngày trước, Tinh Linh vương quốc phái đại sứ tới, muốn đưa toàn bộ ba mươi vạn dân chúng Tinh Linh ở cảnh nội A Nhĩ Ti Tư di cư nam hạ. - Ước Hàn nói với Đoạn Vân.

- Cái gì? Ta tận tâm khổ cực mới thành lập được Tinh Linh pháp sư, làm sao có thể khơi khơi giao cho họ được. - Đoạn Vân hơi bức mình nói.

Ước Hàn trả lời:

- Đúng vậy, thiếu gia. Người có biết không, thực lực pháp sư Tinh Linh bây giờ, chỉ một nhóm pháp sư bình thường đã không phân cao thấp với thực lực của cả Tinh Linh vương quốc, thậm chí nhóm cao thủ cao nhất còn mạnh hơn Tinh Linh vương quốc rất nhiều. Lúc này, Tinh linh pháp sư đoàn của gia tộc đã có hơn một ngàn Tinh Linh pháp sư, toàn bộ đều là thực lực thánh ma đạo, hơn nữa phần lớn đều là thánh ma đạo hậu giai. Đặc biệt Tinh Linh pháp thần của gia tộc cũng có hơn một trăm người rồi. Sau khi chúng ta mở rộng thành năm vạn Tinh Linh pháp sư, thực lực bây giờ cũng đã rất cường đại, thực lực thấp nhất cũng đã đạt tới cao giai ma đạo sĩ cấp bảy, trong đó cũng có không ít ma đạo sư. Theo chúng ta biết, cả Tinh Linh sâm lâm mặc dù có sáu trăm vạn Tinh Linh, nhưng cũng chỉ có bốn pháp thần thôi, mà họ cũng chỉ là pháp thần sơ giai. Còn Tinh Linh nữ vương, thực lực cũng chỉ là pháp thần trung giai. Về phần thánh ma đạo thì khoảng mười người mà thôi.

Nghe thế, Đoạn Vân hỏi:

- Tinh Linh gia tộc có phản ứng gì?

- Việc này họ chưa có phản ứng gì nhiều. Ta nghĩ họ không, mà cũng không dám làm như vậy. Dù sao, tuy nói các nàng lúc trước bị chúng ta thu phục, nhưng các nàng đã cơ bản tiếp nhận thân phận thành viên của Trung Hoa gia tộc. Hơn nữa, các nàng cũng biết, gia tộc cường đại cũng không cho phép các nàng làm như thế. Lúc này, chỉ là Tinh Linh vương quốc phái đại sứ tới, do đó các nàng tạm thời không có phản ứng gì cả. Nhưng. Ta hơi lo lắng về Tinh Linh nữ thần. Ta nghĩ Tinh Linh nữ thần nếu hạ một thần dụ, lúc đó có thể không hay lắm đâu. Tinh Linh nhất tộc của Trung Hoa, nếu như bị mù nữ thần kêu gọi như vậy, có thể thực sự sẽ đi theo con đường của nữ thần mà Nam hạ đó.

Ước Hàn nói về lo lắng.

Đoạn Vân ngẫm nghĩ một lát, ra lệnh:

- Ước Hàn, người đi gọi Tinh Linh tộc trưởng Lệ Na, cả mấy bà già của Tinh Linh tộc nữa, kêu hết lên đây. Bảo các nàng đến phòng hội nghị của gia tộc nhé.

- Dạ.

Ước Hàn nói xong chuẩn bị rời đi.

- Từ từ, bảo người gọi đoàn trưởng của Tinh Linh pháp sư đoàn, cũng chính là pháp thần cao nhất Đặc Duy Tư tới thư phòng của ta. - Đoạn Vân nói tiếp.

- Rồi.

Ước Hàn xoay người đi ngay.

Một lát sau, gia tộc Tinh Linh Đặc Duy Tư đã tới thư phòng hắn.

- Thiếu gia, ngài tìm ta?

Gia tộc Tinh Linh Đặc Duyệt Tư rất cung kính với Đoạn Vân. Đặc Duyệt Tư là thành viên trong nhóm Tinh Linh đầu tiên của gia tộc, cũng chính do hắn còn làm bá tước ở Thiên Long Đế Quốc mua được từ chợ nô lệ. Đám Tinh Linh này có thể nói là vô cùng trung thành với Đoạn Vân. Lúc này, nam Tinh Linh này đã có thực lực đạt tới thần cấp đỉnh giai, là đoàn trưởng của Trung Hoa Tinh Linh pháp sư đoàn. "Tình huống cụ thể của Đặc Duyệt Tư, xin xem thêm chương 211"

Đoạn Vân khẽ gật đầu, chỉ tay vào một cái ghế bảo:

- Ngồi đi.

- Cảm ơn thiếu gia.

Đặc Duyệt Tư cung kính ngồi xuống.

Nhìn nam Tinh Linh xinh đẹp hơi quá mức một chút, Đoạn Vân lựa lời:

- Đặc Duyệt Tư, ta nói thẳng với ngươi nhé. Bây giờ ngươi nói cho ta biết, nếu Tinh Linh nữ thần truyền thần dụ muốn Tinh Linh nhất tộc của ta ở A Nhĩ Ti Tư nam hạ, trở về vòng tay nữ thần. Ngươi nói xem, rốt cuộc sẽ có bao nhiêu Tinh Linh tuân theo lời thần dụ của nữ thần?

Nghe Đoạn Vân nói thế, Đặc Duyệt Tư suy nghĩ một lát rồi nói:

- Thiếu gia, việc này ngài không cần quá lo lắng. Cho dù là nữ thần truyền ra thần dụ, lúc bắt đầu chắc chắn một hơn ngàn thánh ma đạo và các pháp thần dưới tay ta sẽ không tuân theo đâu.

Nghe thế, Đoạn Vân cười hỏi:

- Vì sao?

Đặc Duyệt Tư nói:

- Thiếu gia, ngài chớ quên, pháp thần thánh ma đạo này đều nhờ vào sự trợ giúp của ngài mới trở nên cường đại như thế. Nữ thần, tuy nói về danh nghĩa là một vị thần, nhưng nàng không thể cho chúng ta thứ này. Hơn nữa thiếu gia đối với Tinh Linh pháp sư đoàn chúng ta quản lý theo kiểu quân đội cực kỳ nghiêm khắc, còn tác dụng của quân đội, ta nghĩ chắc thiếu gia rõ ràng hơn ta nhiều. Như thiếu gia có nói qua, Tinh Linh pháp sư đoàn bây giờ đã không còn là một đám chỉ biết ở trong rừng rậm, bề quan tỏa cảng không biết tốt xấu nữa. Với lại thiếu gia đồ lực Long tộc, rồi tiêu diệt Long thần cũng đã trở thành một truyền thuyết đồn đại khắp trong gia tộc.

Đoạn Vân khẽ gật đầu:

- Như thế thì không tệ. Kỳ thật ta cũng không lo Tinh Linh vương quốc đó. Ta muốn nói cho người biết sở dĩ ta bồi dưỡng bọn người, chỉ có mục đích là để sau này thu phục Tinh Linh nhất tộc. Còn động cơ ta làm như vậy, người chắc cũng biết rồi?

Đặc Duyệt Tư ngẫm nghĩ một lát, nói:

- Thiếu gia, ta cũng hiểu được. Thiếu gia không muốn thấy Tinh Linh nhất tộc máu chảy thành sông. Chúng ta cũng biết với thực lực của thiếu gia, nếu muốn xóa sổ Tinh Linh vương quốc ra khỏi đại lục, thậm chí làm cho cả Tinh Linh sâm lâm biến mất cũng không phải là việc khó. Sau này để cho Trung Hoa Tinh Linh đi tới hàng phục Tinh Linh vương quốc, chính là tránh cho Tinh Linh vương quốc khỏi những cái chết vô tội.

Đoạn Vân vô cùng cao hứng:

- Tốt lắm. Kiến thức quả nhiên bất phàm. Duyệt Đặc Tư người phải cố gắng cho thật tốt, ta nghĩ nếu thần thực sự tồn tại thì ta có thể cho người trở thành Tinh Linh thần kế tiếp. Đây là một viên đặc cấp Tẩy Tủy đan, người phục dụng đi. Thực lực của người sẽ trực tiếp vượt qua pháp thần đỉnh giai, đạt tới pháp thần thần cấp cấp mười một.

- Cảm ơn thiếu gia.

Đặc Duy Tư cung kính tiếp nhận được hoàn của hấn, vẻ mặt có chút kích động.

Cho Đặc Duy Tư ra về, Đoạn Vân vào phòng hội nghị của gia tộc, thấy Tinh Linh tộc trưởng Lệ Na, còn có bốn Tinh Linh trưởng lão.

- Ra mắt thiếu gia.

Năm vị Tinh Linh cao cấp cung kính vái thiếu gia một lễ.

Đoạn Vân khẽ gật đầu, đi lên phía trên phòng hội nghị, sau đó xoay người nhìn về phía năm Tinh Linh.

- Các người đã gặp đại sứ của Tinh Linh vương quốc chưa?

Đoạn Vân hỏi lạnh lùng.

- Có, chúng ta đã gặp.

Lệ Na cung kính nói với hấn.

Khẽ gật đầu, Đoạn Vân hỏi:

- Các người có gì muốn nói không?

- Thiếu gia yên tâm, chúng ta sẽ không nghe theo sự điều khiển của Tinh Linh nữ vương đâu.

- Lệ Na nói với Đoạn Vân.

- Thế nếu Tinh Linh nữ thần muốn các người Nam hạ thì sao?

Đoạn Vân uy nghiêm nhìn năm vị Tinh Linh, ngữ khí mang theo chút uy hiếp.

- Việc này việc này. Thiếu gia, chúng ta chúng ta

Năm lão gia hỏa lấp ba lấp bắp, không biết phải nói cái gì.

Đoạn Vân cười, nói:

- Kỳ thật, ta cũng không phải muốn làm các người khó xử, nhưng các người ngẫm lại xem thực lực các người bây giờ như thế nào. Lệ Na, người bây giờ đã là pháp thần trung giai rồi, thực lực tương đương với Tinh Linh nữ vương rồi. Còn mấy người các người ở đây cũng đều đã là pháp thần cả. Còn cả Tinh Linh vương quốc có được mấy pháp thần đây? Bốn. Ta nghĩ, cho dù là không tính Tinh Linh Trung Hoa gia tộc pháp sư đoàn của ta, một chi Tinh Linh các người cũng có thực lực gần bằng với Tinh Linh vương quốc rồi. Hơn nữa các người cũng biết, toàn bộ thành viên của Tinh Linh pháp sư đoàn là cái gì? Thực lực thấp nhất cũng là thánh ma đạo. Chẳng lẽ các người thực sự cam tâm tình nguyện thần phục Tinh Linh vương quốc có thực lực nhược tiểu như thế? Các người đừng quên, những thứ lúc này của các người là ai cho các người. Tinh Linh nữ thần? Hừ. Ta thật ra rất muốn xem mục đàn bà này có mạnh hơn Long thần chút nào không.

- Thiếu gia, ngài yên tâm, chúng ta đều là thành viên của Trung Hoa gia tộc, chúng ta sẽ cả đời thuần phục gia tộc.

Lệ Na lúc này quỳ xuống trước mặt Đoạn Vân, tỏ vẻ rất trung thành. Còn bốn Tinh Linh trưởng lão khác, cũng thay nhau quỳ xuống sau lưng Lệ Na.

Đoạn Vân khẽ gật đầu, nói:

- Đứng lên đi. Ta chỉ hy vọng các người đừng quên gia quy của gia tộc. Nên biết, phản bội Trung Hoa gia tộc ta sẽ bị trừng phạt rất lớn. Đừng nói các người căn bản là không có năng lực thoát ly gia tộc, cho dù các người có năng lực, ta cũng tuyệt đối không cho phép Trung Hoa gia tộc ta tồn tại sự phản bội gia tộc. Thuận ta thì sống, nghịch ta thì chết. Lệ Na, ta nghĩ người hấn cũng đã so sánh rõ ràng về thế cục hiện nay rồi.

- Thiếu gia, chúng ta biết rồi.

Dưới ánh mắt sắc bén của Đoạn Vân, bốn người Lệ Na đều không dám nhìn thẳng vào mắt Đoạn Vân, chỉ biết cúi đầu.

Khẽ gạt đầu hài lòng, Đoạn Vân nói tiếp:

- Còn có một việc ta muốn nói với các người, đó là Trung Hoa gia tộc tuyệt đối sẽ không buông tha cho Tinh Linh gia tộc đâu. Hơn nữa, Trung Hoa gia tộc cũng tuyệt đối không buông tha cho Tinh Linh vương quốc. Nói cách khác, Tinh Linh vương quốc sớm muộn gì cũng sẽ là vật trong túi của Trung Hoa gia tộc.

- Thiếu gia, ngài muốn dụng binh với Tinh Linh vương quốc sao? Thiếu gia, Lệ Na cầu xin thiếu gia đừng thế.

- Nghe Đoạn Vân nói như vậy, Lệ Na giật mình. Nàng cố lấy hết cam đảm nói với hắn.

- Chẳng lẽ người muốn ta buông tha cho Tinh Linh nhất tộc ở Mộng Đa Lợi Á sao?

Đoạn Vân cất giọng uy nghiêm.

- Thiếu gia, ngài cũng biết, Tinh Linh nhất tộc đều là chủng tộc thiên tính thiện lương, cho dù không đối phó họ, họ cũng quyết sẽ không trở thành địch nhân của ngài đâu.

Lệ Na nói với hắn.

Đoạn Vân cười, chỉ nói:

- Lệ Na à, không ngờ lâu như vậy rồi mà tầm mắt của người vẫn thiển cận như thế. Lần trước khi ta vừa đến A Nhĩ Ti Tư, nếu không phải ta không đành lòng giết người, ta nghĩ không biết vì người, cả Tinh Linh nhất tộc ở rừng rậm A Nhĩ Ti Tư chắc đã không còn tồn tại nữa rồi. Được, ta muốn hỏi người, hiện lúc này, Trung Hoa Tinh Linh của ta so với trước kia như thế nào?

- Thực lực cường đại đủ làm cho bất kỳ đế quốc cũng sợ hãi. Cuộc sống của ba mươi vạn Tinh Linh rất sung túc, cả rừng rậm A Nhĩ Ti Tư có thể nói hòa bình thịnh vượng.

Lệ Na trả lời.

- Đã như vậy, người nói xem, nếu Tinh Linh vương quốc cũng là chư hầu của Trung Hoa gia tộc, vậy là tốt hay không tốt? - Đoạn Vân hỏi tiếp.

- Việc này hử? Tự nhiên là tốt rồi. Tinh Linh vương quốc trở thành thành viên gia tộc, như vậy thánh chiến giữa Tinh Linh vương quốc và Thần điện mấy trăm năm qua cũng sẽ không tồn tại nữa. Hơn nữa, Tinh Linh có thể sẽ được phép an toàn xuất hiện khắp nơi trên đại lục.

- Đã như vậy, ta phải thu phục các nàng thôi, có gì mà không thể chứ? - Đoạn Vân hỏi lại.

Lệ Na khẽ cắn răng, nói:

- Thiếu gia, người cũng biết, Tinh Linh nhất tộc đối với nhân loại có thành kiến rất lớn. Đặc biệt, các nàng đều là loại người tâm cao khí ngạo. Nếu ngài cường công thì ta chỉ sợ, cho dù ngài có đồ lục toàn bộ, các nàng cũng quyết sẽ không khuất phục đâu.

Đoạn Vân gạt đầu:

- Lệ Na, thật không ngờ người không chỉ trẻ ra mà đầu óc cũng trở nên lanh lẹ hơn nhiều. Tốt. Người có biết ta đang nghĩ như thế nào không?

- Xin thiếu gia nói ra. - Lệ Na nói với hắn.

Đoạn Vân nói:

- Ta nghĩ cho các người đến thu phục Tinh Linh vương quốc.

- Cái gì? Thiếu gia việc này việc này làm sao làm được?

Lệ Na giật mình kinh hô.

Đoạn Vân cười, cất giọng:

- Làm sao không được? Người ngẫm lại xem, nếu ta phái bộ đội khác đi thì cả Tinh Linh vương quốc còn có thể tồn tại được không? Nếu các người không muốn vô số Tinh Linh chết dưới gót sắt của Trung Hoa

gia tộc ta, việc thu phục Tinh Linh nhất tộc chỉ có thể do Tinh Linh gia tộc các người mà thôi. Nhưng đây chỉ là việc ta nghĩ trong đầu thôi, chỉ trong trường hợp Tinh Linh vương quốc không chịu qui thuận ta dưới tình huống hòa bình. Ta chỉ muốn cho các người có chuẩn bị về tinh thần trước. Các người nên biết rằng, cho dù thật sự các người phải làm như vậy, đó cũng là vì cứu những Tinh Linh vô tội thôi. Chà, Tinh Linh, chúng tộc thiện lương biết bao nhiêu. Bỗng thiếu gia không muốn xuống tay với các nàng.

- Thiếu gia, ta hiểu rồi, cảm ơn thiếu gia.

- Lệ Na cung kính vái hân một lễ.

Lúc này, Diệp Cô Thành chạy vào kêu lớn:

- Thiếu gia, Tinh Linh nữ thần xuất phát từ Tinh Linh sâm lâm, tựa hồ đang hướng về phía chúng ta.

262. Chương 262. Tinh Linh Nữ Thần Hoa Ma Phiền

Nghe Diệp Cô Thành nói thế, khóe miệng Đoạn Vân không khỏi lộ ra một nụ cười quỷ dị. Còn trong lòng năm gia tộc Tinh Linh cao cấp ở đây không khỏi cảm thấy lo lắng cho vận mệnh của Tinh Linh nữ thần.

- Lệ Na, các người hãy đi về trước đi. - Đoạn Vân ra lệnh.

Khi Lệ Na các nàng đã đi, hắc hắc Diệp Cô Thành:

- Diệp Cô Thành, những gì người nói là thật hả?

- Thiếu gia, việc này tựa hồ cũng có hơi lạ. Nàng chỉ bay về hướng bắc mà thôi, ta cũng không biết có phải là nàng muốn tới Á Cương của chúng ta không.

Diệp Cô Thành nói có vẻ không chắc chắn lắm.

- Nàng tới nơi nào nhỉ?

- Mới bay từ Tinh Linh bộ tộc ra. Bây giờ đã sắp bay ra Tinh Linh lâm sâm rồi. - Gã trả lời.

Ngẫm nghĩ một lát, Đoạn Vân ra lệnh:

- Diệp Cô Thành, người triệu tập chung đoàn gia tộc, toàn bộ đều phải tập hợp lại cho ta. Về phần Thần Long đảo, coi như không cần quấy rầy họ.

Vài phút sau, đám chung đoàn gia tộc của Đoạn Vân cũng đã tụ tập ở chỗ của hắn. Năm đại siêu ma sủng, bảy đại siêu Cuồng chiến sĩ, hai mươi ma thú gia tộc cấp mười hai, còn có một trăm hai mươi Thú nhân hộ vệ gia tộc.

- Thiếu gia, thị tựa hồ không phải bay về phía chúng ta mà trực tiếp bay tới Nữ Thần điện. - Diệp Cô Thành cau mày bẩm báo.

- Mục đích đến Thần điện để làm gì nhỉ? Phải biết rằng Thần điện thánh chiến mấy trăm năm với Tinh Linh nhất tộc cơ mà. - Đoạn Vân nhăn mày hỏi.

- Thiếu gia, đúng là mục này đang đi Thần điện đó. Lúc này, nọ đã dừng lại ở chỗ đó rồi. - Diệp Cô Thành khẳng định.

Trầm lặng một lúc, Đoạn Vân truyền:

- Chúng ta cũng đi Thần điện.

- Thiếu gia, từ từ. Chỉ chúng ta thôi sao? Thực lực của Tinh Linh nữ thần không kém đâu. Từ cường độ năng lượng, ta thấy Tinh Linh nữ thần tuyệt đối là một cao thủ cấp mười ba.

Diệp Cô Thành nói có chút lo lắng

- Thôi mà, Diệp Cô Thành đại ca, lão Đại nói đi, vậy chúng ta cứ đi đi. Có gì đâu? Người không tin thực lực chúng ta sao? - Tiểu Phi Hiệp nói với Diệp Cô Thành.

- Chúng ta mà sợ một con tiểu mẹ mìn sao? Đến lúc đó, cứ dè nghiêng Tinh Linh nữ thần xuống, trối lại làm nữ nô hầu hạ cho lão Đại. - Đạt Nhĩ Ba tỏ ra vô cùng hưng phấn.

Đoạn Vân ép tay xuống, nói:

- Tốt lắm, thực lực chúng ta cũng không kém, cần bản không cần phải sợ mù. Hơn nữa, ta còn tính thu phục Tinh Linh nhất tộc sớm một chút. Trong Tinh Linh sâm lâm còn có gần ngàn cự mãng chờ ta tới thu phục nữa. Mụ đàn bà này bây giờ cố tình ngăn cản việc của chúng ta, vậy nhân cơ hội này chúng ta đi gặp mụ luôn.

- Rõ.

Cứ như vậy, thông qua truyền tống trận giữa Á Cương cùng Thần điện Nanh Sói quân đoàn, đoàn người Đoạn Vân chẳng mấy chốc đã tới trong quân doanh của Thần điện Nanh Sói quân đoàn.

- Ủa? Người đâu? Đặc Lạp Phụ phụ trách quân đoàn chạy đi đâu rồi.

Đoạn Vân vừa lẩm bẩm tự hỏi, vừa phóng thần thức điều tra mọi tình huống bên trong Thần điện.

Thông qua phạm vi thần thức rộng lớn, hắn phát hiện ra mọi tình huống ở Thần điện. Chỉ thấy phía trước đại đường Thần điện, có hơn một vạn Thần điện tướng sĩ Nanh Sói lập thành trận hình. Cả một đội quân hùng hậu đứng đối diện với một mụ đàn bà xinh đẹp giằng co nhau. Tướng sĩ Nanh Sói không ngừng được điều động thêm, những quân sĩ Nanh Sói giới nghiêm được điều tới càng ngày càng nhiều. Trong phạm vi thần thức, Đoạn Vân cũng có thể đánh giá được cấp bậc năng lượng của Tinh Linh: so với Ba Nhĩ Hi Đặc mạnh hơn, nhưng cũng không hơn nhiều lắm. Nhìn một đám chung đoàn gia tộc của mình, sau khi suy nghĩ một phen, hắn dùng thần niệm liên lạc tới Âu Đặc Tư, rồi ra lệnh cho gã tạm thời tham gia vào vụ này, phân công Long thái tử và Ny Khả tạm thời tọa trấn Thần Long đảo, rồi ra lệnh cho gã suất lĩnh năm đầu Thần Long chạy tới. Đoạn Vân biết, thông qua truyền tống trận giữa Thần Long đảo và Á Cương, rồi sau đó thông qua truyền tống trận Á Cương và Thần điện, Âu Đặc Tư chẳng mấy chốc sẽ có mặt ở đây.

Lúc này đoàn người Đoạn Vân đã đi tới quân doanh Nanh Sói, có khoảng cách khoảng ba ngàn so với Thần điện. Với thực lực của một đám cao thủ, cơ hồ chỉ một bước nữa là có thể tới nơi rồi.

Sau khi ra lệnh cho đám thủ hạ không được bại lộ khí tức của mình, hắn phóng thần thức ra, tiếp tục quan sát tình huống trong đại đường ở Thần điện.

- Người là người phương nào? Nơi này là đại đường của Trung Hoa gia tộc Thần điện, không để cho người ngoài quấy nhiễu. Xin mời vị đại nhân này trở về.

Lúc này, một vị sĩ quan quân đội đứng ra hô lên với Tinh Linh nữ thần. Đoạn Vân liếc mắt nhìn, đó nguyên là lữ phó lữ ba sư đoàn Nanh Sói Đặc Lạp Phụ, là người được Đoạn Vân phái đến Thần điện phụ trách việc kiến thiết hạch tâm gia tộc cho quân đội Thần điện Nanh Sói.

- Ta là Tinh Linh thần, hôm nay muốn tìm Giáo hoàng đại nhân của Thần điện nói chuyện. Các người lui ra.

Một âm thanh ngọt ngào vang vọng như được phát ra từ trên trời, âm vang cả Sinh Mạng thành. Mụ đàn bà đó hiển nhiên không coi quân đội của nhân loại bình thường này vào đâu. Trong mắt nàng, mặc dù đội quân này cũng xem như khá là tinh nhuệ, khi thấy nàng xuất hiện cũng đã lập nên một trận thế phòng ngự rất kín kẽ, nhưng cấp bậc năng lượng của họ thì quá yếu.

Vừa nghe mụ đàn bà xinh đẹp có chút quá phận trước mắt xưng là Tinh Linh thần, một đám tướng sĩ đã có chút bối rối. Nhưng khi vừa nghe lệnh của Đặc Lạp Phụ, một đám tướng sĩ đang xông xáo lập tức im phăng phắc.

- Xin lỗi, cho dù người là Tinh Linh thần, cũng không có quyền ra lệnh cho tướng sĩ của ta. Còn nữa, Thần điện trước giờ có thể xem như là cừ địch của Tinh Linh nhất tộc, do đó chúng ta không thể để cho người gặp Giáo hoàng đại nhân được. Hơn nữa đại Giáo hoàng đại nhân bây giờ đang ở Á Cương thành A Nhĩ Ti Tư.

Đặc Lạp Phụ nói với ngữ điệu trầm trầm.

- Đại Giáo hoàng? Người nói chính là Đoạn Vân hả? Ta giết chết người ở đây xong sẽ đi tìm hắn. Nhưng hôm nay, ta tới tìm lão Giáo hoàng thôi.

Tinh tình Tinh Linh nữ thần thật ra cũng tốt, ngũ khí cũng rất bình thản.

Lúc này, lão Giáo hoàng và thánh nữ Athena dẫn một đám Thần điện chủ giáo từ trong đại đường Thần điện vội vàng chạy ra ngoài. Chẳng mấy chốc, mười mấy như vậy cao cấp của Thần điện đã được tướng sĩ Nanh Sói bảo hộ cẩn mật xung quanh.

- Tinh Linh nữ thần đại nhân, xin hỏi ngài tới tìm ta có chuyện gì muốn nói vậy ?.

Lão Giáo hoàng hơi giật mình khi thấy Tinh Linh nữ thần.

- Người chính là Giáo hoàng Thần điện? Ta muốn hỏi người vì sao phải người lại phản bội Sinh Mạng nữ thần, còn dấu thân dưới tay tên ác ma Đoạn Vân nữa chứ?

Tinh Linh nữ thần dùng giọng nói ngọt ngào đủ mê chết mọi nam nhân trên đời hỏi lão Giáo hoàng.

- Đoạn Vân đại nhân là tín đồ sùng bái nữ thần nhất, làm sao người có thể nói hắn là ác ma được? Ta biết Thần điện của ta thường xuyên có chiến tranh với Tinh Linh nhất tộc các người. Nhưng nếu người cậy mình là thần, muốn tự mình nhúng tay vào việc hạ giới thì ta đây cũng có chuyện gì có thể nói nữa. Dù sao thực lực cách nhau quá xa. Ta nghĩ Sinh Mạng Nữ Thần đại nhân cũng không buông tha cho người đâu.

Lão Giáo hoàng nói với Tinh Linh nữ thần.

Còn lúc này, Âu Đặc Tư dẫn năm điều Thần Long đã xuất hiện phía sau đoàn người Đoạn Vân. Nhìn nhìn đám thủ hạ, hắn nói:

- Chúng ta đợi một chút, để xem vị Tinh Linh nữ thần này hôm nay rốt cuộc vì sao mà tới đây.

Tinh Linh nữ thần cất giọng dụ khị:

- Giáo hoàng đại người cứ bình tĩnh, ta sẽ không làm khó xử những người ở đây đâu. Nhưng ta hy vọng Giáo hoàng đại nhân hứa với ta vài điều kiện. Đừng tiến hành cuộc thánh chiến vô nghĩa với Tinh Linh Vương Quốc chúng ta nữa. Ở Thần giới, ta là thuộc hạ của nữ thần, nói cách khác, Tinh Linh nhất tộc của chúng ta cũng là dân chúng của Sinh Mạng nữ thần đại nhân. Còn Thần điện các người là người thay mặt cho nữ thần tại nhân giới, người ngắm lại xem cuộc thánh chiến đó còn có ý nghĩa gì không?

- Chuyện này ta không thể hứa với người được. Lúc này cả Thần điện là một phần tử của Trung Hoa gia tộc, đã hơn một ngàn năm rồi mà nữ thần không hề giáng hạ thần tích, những tín đồ thấy được thần tích cũng đã chết từ lâu rồi. Ta rất nghi ngờ việc người tự xưng là Tinh Linh nữ thần. Ta muốn biết người dựa vào cái gì mà nói mình chính là Tinh Linh nữ thần?

Nghe lão Giáo hoàng nói như vậy, Đoạn Vân rõ ràng hơi giật mình. Xem ra, dưới sự chỉ đạo của mình, vị cự chủ Thần điện này đã bắt đầu có những ý nghĩa nghi ngờ về thần.

- Việc này hả?

Bị Giáo hoàng truy vấn, Tinh Linh thần nhú mày lắc đầu. Nhưng chốc lát sau, mặt bà này cất giọng đầy tức giận:

- Các người muốn chất vấn sự tồn tại của thần sao? Nếu Sinh Mạng nữ thần biết chuyện này, người chắc chắn sẽ giáng hạ thần phạt.

- Thần phạt? Người không phải nói làm cho nước dâng, vài nạn châu chấu, ôn dịch lây lan? Ta nói cho người biết, một tên thủ hạ của Đoạn Vân đại nhân, có năng lực kêu mây gọi mưa, kể cả việc phun nước khắp nơi hắn cũng có thể làm được. Về phần ôn dịch, trên đại lục vừa mới xảy ra một trận, nhưng đã được Đoạn Vân đại nhân tiêu diệt thành công rồi.

Lão Giáo hoàng lúc này phản bác lại. Đoạn Vân cũng không biết lão gia hỏa này đang nghĩ gì, sao mà đứng ở đây cãi lý với mặt bà tự xưng là Tinh Linh thần này. Phải biết dưới con mắt của Tinh Linh nữ thần, với thực lực chỉ là một tiểu tể tự thân cấp, cái mạng nhỏ của lão chắc cũng khó mà bảo toàn được.

- Xem ra, nữ thần bỏ đi lâu quá rồi, lâu tới nỗi làm cho tín đồ của người không còn sùng bái người nữa rồi. Đã như vậy, ta sẽ thay mặt nữ thần đại nhân giáng hạ thần phạt, xóa bỏ Nữ Thần điện khỏi đại lục.

Nói xong, mục uốn mình trong không trung lui ra phía sau một bước, quay về đám tướng sĩ Nanh Sói tiện tay đẩy ra một công kích năng lượng.

Toàn quân Nanh Sói đã có trên hai vạn quân sĩ lập thành trận hình. Đoạn Vân còn thấy trong trận doanh còn có một ngàn xe phá ma nổ (mũi tên phá ma pháp).

Hắn hoàn toàn thật không ngờ mục đàn bà tự xưng là thần này lại xuống tay với đám nhân loại bình thường, muốn tới cứu viện đã không còn kịp nữa. Nhưng thông qua cảm giác về năng lượng, hắn biết quả cầu năng lượng đó cũng chỉ khoảng cấp mười một mà thôi. Còn trong chi Nanh Sói bộ đội cũng có mười một cao thủ Nanh Sói đạt tới thần cấp hậu giai. Thực lực của hai vạn tướng sĩ còn lại, thấp nhất cũng đã là cấp tám đại kiếm sư.

Chỉ thấy dưới một tiếng ra lệnh của Đặc Lạp Phu, hơn hai vạn tướng sĩ Nanh Sói nhất tề hướng vào không trung hợp lực đánh ra một kích. Một kích này, cũng đủ để đỡ được một cú tiện tay tấn công của Tinh Linh nữ thần. Hai luồng năng lượng nổ tung trong không trung. Vụ nổ này cũng làm một vài tướng sĩ Nanh Sói bị thương, cũng may không xuất hiện người nào tử vong. Một kích vừa qua đi, một ngàn xe phá ma nổ lúc này quay về mục Tinh Linh nữ thần trong không trung tiết xuất lửa giận của họ. Chỉ nghe những tiếng vèo vèo tràn ngập bầu trời, hơn một ngàn phá ma tiến công kích chuẩn xác trên người mục đàn bà kia. Nhưng cái làm cho người ta tiếc nuối là những mũi tên này căn bản không tạo thành thương tổn gì đáng kể với mục. Mục tiện tay vung lên, hơn một ngàn phá ma tiến lúc này bao nhiêu quay đầu lại, trực chỉ vào đội ngũ tướng sĩ phía dưới.

Nhưng lúc này, Đoạn Vân đã kịp đuổi tới chiến trường. Năm điều Thần Long lập tức đứng ra ngăn cản, một ngàn phá ma tiến bị đánh rơi là tả xuống đất.

263. Chương 263.ngôn Ngữ Giao Phong Hà Vi Thần

- Ai nha, may mà kịp thời chạy tới. Cái bà già này, làm sao mà người không hiểu quy củ một chút nào thế. Người tự xưng là thần, thế mà mặt dày vô sỉ xuống tay với nhân tộc quân đội bình thường như vậy hả? Người còn có liêm sỉ nữa không? Đây, ta nói người đó.

Sau khi năm Thần Long phá vỡ cơn mưa phá ma tiến, đoàn người Đoạn Vân lúc này đã phi thân tới đứng đối diện với Tinh Linh nữ thần.

Khi Đoạn Vân vừa hiện ra, mười một sĩ quan quân đội được Đoạn Vân phái đến Thần điện thành lập Nanh Sói quân đoàn tới tập quí xuống trước mặt Đoạn Vân, cùng hô to:

- Tham kiến thiếu gia.

Mấy vạn tướng sĩ Nanh Sói phía sau họ cũng quỳ một gối xuống, nhất tề hô theo.

Cảm nhận được sự trung thành của quân đội, Đoạn Vân rất hài lòng. Xem ra Đặc Lạp Phu đã bỏ ra không ít tâm tư đối với Thần điện Nanh Sói quân đoàn. Vừa rồi những binh lính này lại có thể hợp lực đỡ được một kích của Tinh Linh nữ thần, lực chiến đấu như vậy, lực ngưng tụ như vậy, nếu không phải là binh lính tinh nhuệ thì tuyệt đối không làm được. Phải biết rằng, những tướng sĩ này ngoại trừ Đặc Lạp Phu và mười một sĩ quan quân đội cao cấp đã là Kiếm Thần hậu giai, những người khác chỉ là đại kiếm sư. Sư đoàn này trước kia là Thần điện kỵ sĩ, hơn nữa thực lực cũng chỉ vào khoảng cấp bảy mà thôi. Trải qua hai tháng huấn luyện theo Nanh Sói đặc chủng, mặc dù thực lực chỉ tăng lên một bậc, nhưng lực chiến đấu lại có thiên tăng nhanh hơn nhiều.

Hắn hài lòng vẫy tay chào các tướng sĩ, đang muốn nói vài lời cổ vũ, bỗng thanh âm của mục má mị kia bỗng vang lên:

- Đoạn Vân? Người có thể tới đây mà thần không biết quỷ không hay? Xem ra, người quả nhiên không đơn giản. Quân đội của người cũng rất tốt, còn có thể có chiến kỹ hợp lực thần kỳ như thế. Một đám nhân tộc quân đội thực lực chỉ ở mức đại kiếm sư mà lại có thể ngăn cản được một kích của ta. Tốt lắm!

Đoạn Vân quay đầu lại nhìn Tinh Linh nữ thần, cười hề hề rồi quay về đám tướng sĩ của mình:

- Đặc Lạp Phu, dẫn bộ đội của người đi nghỉ ngơi và hồi phục đi. Vừa rồi có hơn mười danh tướng sĩ bị thương, cần phải chữa trị cho tốt nhé.

- Rõ!

Sau đó, dưới sự chỉ huy của Đặc Lạp Phu, hơn hai vạn tướng sĩ Nanh Sói từ từ triệt tiêu.

- Thuộc hạ tham kiến đại Giáo hoàng đại nhân.

Lão Giáo hoàng vái Đoạn Vân một vái, còn các chủ giáo khác cũng thay nhau hành lễ với hắn. Thánh nữ thần điện từ khi Đoạn Vân xuất hiện tới giờ không rời ánh mắt khỏi hắn, trong ánh mắt của nàng tựa hồ mang theo một nỗi u uất mãnh liệt.

Đoạn Vân khẽ gật đầu, nói với một đám nhân viên Thần điện:

- Các người lui xuống trước đi, nơi này do chúng ta xử lý.

Sau khi được hắn ra lệnh, hơn mười nhân viên Thần điện đều lùi vào trong đại điện. Nhưng Athena tựa hồ không muốn vào, nếu không phải lão Giáo hoàng kéo tay nàng lùi vào, chắc vị thánh nữ này còn muốn đứng ở đây mãi.

Đợi cho một đám nhân viên có thực lực nhược tiểu lui ra phía sau, Đoạn Vân lúc này mới chuyển hướng sang mục tiêu bà tự xưng là Tinh Linh nữ thần.

- Này, lão bà .

- Đoạn Vân đại nhân có thể không dung cách xưng hô như thế với ta được không? Ta là Tinh Linh nữ thần Tina (Tuệ Nhã).

Tinh Linh nữ thần này giờ vẫn giữ nguyên khuôn mặt tươi cười, nhưng Đoạn Vân phát hiện ra khi hắn ngoác miệng gọi là bà già thì vị thần của Tinh Linh nhất tợ vốn được xưng là chủng tộc thiện lương nhất xem ra tâm tình đã có ba động nhất định. Ít nhất, hắn có thể thấy được nét tức giận của mục.

- Hử? Tina? Tên này ưu nhã ra phết, nhưng ta muốn biết người thật có phải là Tinh Linh nữ thần không?

- Đoạn Vân cười khẽ rồi hỏi.

- Ta tự nhiên là Tinh Linh nữ thần rồi. - Tina bình thản nói với hắn.

Khẽ cười một tiếng, hắn vặn hỏi:

- Được rồi, Tinh Linh nữ thần Tina, ta muốn biết người tới lãnh địa của ta để làm gì?

- Lãnh địa của người? - Tina hỏi lại.

Đoạn Vân khẽ gật đầu, nói:

- Thực ra người cũng đã biết, bây giờ mọi thế lực nhân tộc ở Mông Đa Lợi Á tợ đều là thế lực của Trung Hoa gia tộc ta rồi. Vừa rồi người lại tiến hành công kích đối với tướng sĩ Nanh Sói của Trung Hoa gia tộc. Thậm chí, đã tạo thành thương vong cho họ. Do đó, mặc dù người tự xưng là thần, nhưng được xem như là kẻ thù của Trung Hoa gia tộc, chỉ có một hạ tràng mà thôi.

- Người muốn giết ta sao?

Tinh Linh nữ thần Tina cười khẽ.

Hắn cũng cười nói:

- Không, ta không muốn giết người. Dù sao ở chỗ của Đoạn Vân, cơ bản không tồn tại khái niệm tử vong. Nhưng ta muốn nói cho người biết nếu phải người cố tình ngăn trở, Trung Hoa gia tộc đã sớm thống nhất Thú Nhân đế quốc và Tinh Linh vương quốc rồi.

Tinh Linh nữ thần nói:

- Đoạn Vân đại nhân sẽ không bởi vậy mà phần nộ đó chứ? Tinh Linh nhất tộc là dân chúng của ta, ta tự nhiên phải che chở rồi.

- Còn Thú Nhân đế quốc thì sao? - Đoạn Vân hỏi lại

- Cái này? Thú Nhân đế quốc là dân chúng của một lão bằng hữu, ta tự nhiên phải làm như thế rồi.

Tinh Linh nữ thần nghiêng đầu nói với hắn.

- Ái chà? Chẳng lẽ đúng theo ta đoán? Người thật là tình nhân của thần thú? Nhưng theo ta được biết, trong đại chiến thần ma lần trước, thần thú bị hãm ở Ma giới rồi mất tích ở đó, rất có thể đã chết rồi. Người cũng biết, ta sở dĩ muốn thống nhất đại lục, cũng chỉ là để ứng phó với cuộc xâm lược sắp tới của Ma giới.

- Đoạn Vân đại nhân, lúc nào Ma giới xâm lấn, Tinh Linh nhất tộc và Thú Nhân đế quốc nhất định sẽ cử một một phần lực lượng của mình tới đóng góp. - Tina nghiêm mặt nói.

Đoạn Vân nói:

- Chẳng lẽ người không muốn thấy cả đại lục hoàn toàn thống nhất, trên đại lục tất cả chủng tộc trí tuệ được hòa bình an lạc như chung một nhà sao? Phải biết rằng, đại lục thống nhất, vô luận đối với Tinh Linh nhất tộc hay Thú Nhân đều là một sự kiện rất tốt. Dù sao, chỉ cần nhất thống xong, các thế lực khắp nơi sẽ quy thuận dưới cờ Trung Hoa gia tộc của ta, như thế cũng sẽ không tồn tại mâu thuẫn chủng tộc nữa. Cả Mông Đa Lợi Á chỉ biết có một chủng tộc, đó là bộ tộc Trung Hoa. Nữ thần đại nhân, ta khuyên người đừng ngăn cản xu thế thời đại này nữa.

- Đoạn Vân đại nhân, chẳng lẽ người thống nhất cả nhân tộc còn chưa hài lòng sao? Phải biết rằng, cả Mông Đa Lợi Á có hơn mười ức nhân loại nay đã là dân chúng của Đoạn Vân đại nhân rồi. Chẳng lẽ ngài không thể buông tha cho Tinh Linh nhất tộc và Thú Nhân bộ tộc sao?

Đoạn Vân cười lạnh một tiếng, chính sắc nói:

- Không thể! Cho dù là ta nguyện ý làm như vậy, hơn bốn mươi quốc quân thủ hạ của ta cũng sẽ không đồng ý làm như vậy. Trừ phi là người của tộc ta, những người khác đều coi như có dị tâm. Người có thể tưởng tượng, nếu không thống nhất, hơn mười ức nhân tộc làm sao có thể chống lại được hai dị tộc Tinh Linh và Thú Nhân ở phía nam được. Chỉ cần ta còn ở đây, mọi thế lực nhân tộc trên đại lục đều sẽ có những cơ hội phát triển. Đến lúc đó, nhân tộc cường đại, kết cục của hai chủng tộc các người, cũng chỉ có một: biến thành nô lệ. Nếu ta phát lệnh chinh thảo đại lục, mấy ngàn vạn binh lính trung hoa tinh nhuệ lập tức có thể xâm lấn hai thế lực lớn của các người. Chỉ cần người nghĩ lại một chút, hai thế lực lớn các người tương lại sẽ gặp phải hạ tràng như thế nào.

Nghe hắn nói thế, trên mặt Tinh Linh nữ thần bắt đầu xuất hiện vẻ lo lắng. Nàng cũng biết được những điều phân tích của hắn. Lần này nàng tiến đến Thần điện, mục đích chính là muốn nói cho Thần điện phục, làm cho Thần điện trở thành một thế lực phản đối Đoạn Vân. Nhưng nàng không ngờ người cầm quyền chính thức của Thần điện, chính là hắn. Đoạn Vân nay trở thành một đại Giáo hoàng biến thái, không thêm quyền gì khác mà chỉ nắm thật chặt quân đội và vũ lực chung đoàn. Bây giờ tất cả quân đội Thần điện, sai khi trải qua cải cách quân sự được tập luyện như một binh lính của Trung Hoa. Thời gian hơn hai tháng qua, qua hơn mười ngày quân huấn, cuộc cách tân kết thúc, xem ra ý thức của quân đội đã sớm trải qua một phen tẩy não. Nhất là Nanh Sói bộ đội, sau khi hắn phái ra rất nhiều sĩ quan quân đội tiến hành cải tạo, mười vạn Thần điện kỵ sĩ đều biến thành trung hoa Nanh Sói kỵ sĩ. Hơn nữa thần vốn đã biến mất hơn một ngàn năm rồi, người của Thần điện cho dù có sùng bái như thế nào đi nữa, sau khi trải qua hơn mười ngày, cũng sớm đã chỉ còn lại danh nghĩa mà thôi. Tín ngưỡng hả? Sớm đã trở thành một loại hư vô viễn cổ, thần thoại mờ ảo rồi.

Thấy vẻ mặt Tinh Linh nữ thần, Đoạn Vân nói tiếp:

- Nữ thần đại nhân, ta muốn hỏi người một vấn đề, không biết người có thể trả lời cho ta được không?

- Đoạn Vân đại nhân xin cứ hỏi.

- Ta muốn biết, người rút cuộc có phải là Tinh Linh nữ thần không? - Đoạn Vân hỏi rất nghiêm túc.

- Đoạn Vân đại nhân vì sao nói những lời ấy? - Tinh Linh nữ thần hỏi về khó hiểu.

Đoạn Vân nghiêm chỉnh nói:

- Hỏi như vậy mà người không nghe rõ sao? Ta đây đổi câu hỏi khác nhé. Cái gì gọi là thần?
- Đoạn Vân đại nhân không biết thật sao? Nên biết thủ hạ người, với mớ thực lực này thì cũng có thể xem là kinh khủng rồi. Chẳng lẽ một định nghĩa đơn giản về thần mà cũng không biết sao? - Tinh Linh nữ thần nghi hoặc hỏi.

Hắn nói về nghiêm túc:

- Nữ thần đại nhân, nếu người nói cho ta biết chỉ cần thực lực đạt tới một bậc nhất định thì thành thần thì ta đây rất muốn biết, vì sao Ba Nhĩ Hi Đặc Hải Hoàng cấp mười ba chỉ có thể tự xưng là Hải Hoàng, còn con thần lần Tạt Tây Cách Nhĩ cấp mười hai, lại được người ta xưng là Long thần.
- Việc này, xem ra Đoạn Vân đại nhân cũng đã tìm hiểu khá kỹ về họ, vậy đại nhân nghĩ xem tại sao Tạt Tây Cách Nhĩ lại khác với Ba Nhĩ Hi Đặc?

Hắn ngẫm nghĩ một lát, nói:

- Người đừng nói với ta là vì tất cả rồng đều nhận Tạt Tây Cách Nhĩ là thần. Còn hải tộc thì chỉ nhận Hải Thần Bắc Tây Đặc là thần thôi?

Nữ thần gật đầu không nói gì.

- Ha ha... Ta xem như hiểu được rồi. Thật không ngờ thần, lại chỉ là một loại sinh vật dối gạt mình dối gạt người. Thật sự là buồn quá. - Hắn khoái chí cười ha hả.
- Tại sao đại nhân nói những lời như vậy? - Nữ thần cau mày nói.

Nhìn mục đàn bà xinh đẹp trước mắt, Đoạn Vân chỉnh lại sắc mặt nói:

- Chiếu theo thuyết pháp của người, thần chỉ là một loại hình tượng mà mọi người ký thác mà thôi. Tỷ như nói Tạt Tây Cách Nhĩ, hắn vốn chỉ là đầu Thánh long, vì thực lực cường đại, đã trở thành một thần thoại trong Long tộc. Bởi vậy, tất cả long đều cho hắn là thần minh. Còn người, bởi vì có tín ngưỡng của Tinh Linh nhất tộc, cũng có thể xưng là Tinh Linh thần. Còn Sinh Mạng nữ thần, cũng vì trên đại lục có rất nhiều tín đồ nữ thần, nên trở thành một phương thần minh. Lúc này thực lực Hải Hoàng tuy có cường hãn, nhưng vì dân chúng hải tộc đều đã đặt cả niềm tin vào Hải Thần, hơn nữa bản thân hắn cũng tin vào Hải Thần. Do đó, hắn cứ một mạch chỉ là Hải Hoàng. Nếu muốn làm thần, đầu tiên là chính mình phải tin mình một là vị thần, cứ như vậy người sẽ không tin có thần nữa. Lúc trước, chỉ cần người tạo cho mình một sự tích thần thoại, trải qua vô số lần tuyên dương, người cũng sẽ thành một hình tượng được mọi người ghi tạc trong lòng. Nữ thần đại nhân, nói thế có đúng không?
- Đoạn Vân đại nhân giải thích rất cô đọng, tựa hồ không có gì không đúng cả. - Tinh Linh nữ thần bình thần nói với hắn.

Một lần nữa dùng ánh mắt kỳ quái nhìn Tinh Linh thần, hắn cất giọng với vẻ uy hiếp:

- Nữ thần đại nhân, ta muốn biết thần tộc các người rốt cuộc là sinh vật bắt tử được sinh ra từ nơi nào.

264. Chương 264. Ý Dục Đại Chiến Chiến Nữ Thần

- Đoạn Vân đại nhân, người hỏi như vậy, ta có thể hiểu, người thực ra muốn hỏi ta về nguồn gốc của thần phải không? - Tinh Linh nữ thần cười khẽ nói.

Đoạn Vân cười cợt nói:

- Tina đại nhân quả nhiên cực kỳ thông minh.
- Xin lỗi, việc này là bí mật của Thần giới, xin thứ cho ta không thể nói ra được. - Tinh Linh nữ thần ngọt nhạt trả lời.

- À, ta đây chỉ muốn biết, người rút cuộc từ đâu tới nơi này. Theo ta được biết, toàn bộ thông đạo giữa Thần giới và đại lục đã bị phong kín. Thần đã không thể đi tới đại lục này nữa rồi. - Đoạn Vân tiếp tục truy vấn.

- Đoạn Vân đại nhân, mặc dù ta không biết người đã dựa vào cái gì mà đối kháng được với Long thần Tập Tây Cách Nhĩ và hải tộc vốn có thực lực không thua gì Thần giới. Nhưng ta phải nói cho người biết, ta không hề sợ người. Chuyện người hỏi, ta không nhất định phải bồi đáp. - Tina lộ vẻ không vui nói.

Đoạn Vân không để ý đến vẻ mặt hờn giận của Tina, hần truy tiếp:

- Mấy bữa trước, Long thần Tập Tây Cách Nhĩ trở về từ Ma giới. Tiếp theo, người lại đột nhiên xuất hiện trên đại lục này, chẳng lẽ... Tinh Linh nữ thần người cũng từ Ma giới trở về?

Ngữ khí Tina có vẻ căng thẳng lên:

- Đoạn Vân đại nhân, chẳng lẽ hôm nay người không áp bức người như thế thì không được sao? Người nên biết, mặc dù người có thực lực đánh bại được Long thần và Hải Hoàng, nhưng chẳng lẽ hôm nay người cũng nắm chắc có thể đánh bại cả ta sao ?

Đoạn Vân cười rất thoải mái, nói:

- Tinh Linh nữ thần đại nhân, người có chút nghi vấn về thực lực của thủ hạ ta sao? Được rồi, ta cũng xin mạo muội đoán thử vài việc nhé? Vài năm trước, người, Tinh Linh nữ thần Tina, vì nguyên nhân nào đó mà vẫn ở tại Ma giới. Gần đây thông đạo không gian giữa Mộng Đa Lợi Á và Ma giới mở ra một chút, do đó người và cả Long thần Tập Tây Cách Nhĩ đã trở lại đại lục, chính xác là từ Ma giới trở lại đại lục. Còn từ việc Tinh Linh và Thú Nhân bộ tộc ngàn năm nay vẫn luôn luôn phát sinh thánh chiến với tín đồ của Sinh Mạng Nữ Thần, ta khẳng định người và Thần Thú không ít thì nhiều đã đắc tội với Sinh Mạng Nữ Thần, rồi bị nữ thần trừng phạt. Sau đó trước mặt những tín đồ lại biểu lộ sự bất mãn của các người, do đó mới sinh ra thánh chiến ngàn năm nay.

- Sức tưởng tượng của Đoạn Vân đại nhân thật sự là phong phú. Ta khâm phục. Nhưng nếu Đoạn Vân đại nhân không có chuyện gì nói nữa thì ta đây xin cáo lui trước. - Nói xong, Tina xoay người muốn bỏ đi.

Đoạn Vân lập tức ra hiệu. Sáu đại Thần long lúc này phi thân chặn phía trước Tina rồi vây kín nàng lại.

- Đoạn Vân đại nhân, người có ý gì đây? Chẳng lẽ người tưởng rằng, bằng vào thực lực của người mà có thể lưu ta lại sao? Ánh mắt Tina phẫn nộ nhìn Đoạn Vân.

Đoạn Vân coi như pha, cười cười nói:

- Thủ hạ của ta không có bao nhiêu thực lực cả, so với Tinh Linh nữ thần cường đại tự nhiên còn kém nhiều lắm. Nhưng hình như Tập Tây Cách Nhĩ và Ba Nhĩ Hi Đặc cũng có nói với ta những lời tương tự như vậy. Còn kết quả Ài, nữ thần đại nhân, Tinh Linh là một chủng tộc thiện lương, hơn nữa người là Tinh Linh thần, nhân phẩm của người chắc cũng sẽ không kém lắm. Đoạn Vân ta cũng không thích giết người, nhất là người tốt, lại là một nữ thần trông rất xinh đẹp. Nhưng chỉ cần người hứa với Đoạn Vân ta vài điều kiện, à không đúng, vài đề nghị. Chỉ cần người đáp ứng ta vài đề nghị, chúng ta xem như sẽ trở thành bằng hữu. Hay ít nhất chúng ta sẽ không trở thành địch nhân.

- Đoạn Vân đại nhân có chuyện gì muốn nói? Nhưng ta phải nói trước cho người biết, ta tuyệt đối sẽ không chịu sự uy hiếp nào của người đâu.

- Ta muốn Tinh Linh nhất tộc các người nên cân nhắc một lần nữa về việc gia nhập Trung Hoa gia tộc.

- Đoạn Vân, người đừng quá đáng. Điều kiện này, ta quyết không đồng ý. - Tinh Linh nữ thần xem ra đã nổi giận thật sự.

Đoạn Vân đang muốn nói tiếp, Đạt Nhĩ Ba đứng một bên không nhịn được vội nói với Đoạn Vân:

- Lão Đại, người lằng nhằng như vậy làm gì? Một con đàn bà thôi mà, cứ ủa lên kéo mụ xuống đất giã một trận có phải đơn giản hơn không?

Nghe Đạt Nhĩ Ba nói, Đoạn Vân trợn tròn mắt, thật muốn gõ vào đầu hắn một cái cho thật đau. Người cũng quá đáng thật. Trước mặt nữ thần mà người không thể lịch sự một chút hay sao? Làm thế là đắc tội với thần đó, sau này chẳng phải sẽ bị người ta chê cười sao?

Còn Phỉ Tử thì ngược lại đưa ra một vẻ mặt vô cùng đáng yêu:

- Lão Đại, đại tỷ tỷ đây xinh đẹp như vậy, người sao nở nhần tâm? Nhưng chúng ta cũng nên đánh vài trận gọi là trao đổi học tập cũng tốt. Đại tỷ tỷ, người đừng xuống tay quá nặng nhé.

Diệp Cô Thành ghé tai Đoạn Vân nói :

- Thiếu gia, mục đàn bà này có thực lực rất mạnh. Chúng ta chưa chắc có thể đánh thắng được nàng đâu. Ta đánh giá sơ bộ, cấp bậc năng lượng của nàng so với Ba Nhĩ Hi Đặc có vẻ mạnh hơn vài phần, nhưng cũng chỉ vào khoảng cấp mười ba sơ giai thôi. Nhưng ngài xem, nàng rõ ràng là một ma pháp sư, không phải một người chuyên đánh cận chiến. Hơn nữa chúng ta cũng không biết phương thức chiến đấu của nàng sẽ như thế nào. Dù sao những cao thủ đại chiến với chúng ta trước tới giờ đại để đều là thuộc hệ chiến đấu. Đối với loại cao thủ không thuộc hệ chiến đấu mà có thực lực đến cấp bậc này, chúng ta quả thật không dễ ứng phó đâu.

Nghe Diệp Cô Thành nói thế, Đoạn Vân có vẻ hơi bồn chồn. Thực lực cấp mười ba sơ giai, nếu nàng là một đầu dã thú, Đoạn Vân cứ để bảy đại Cuồng chiến sĩ cấp mười hai sơ giai trực tiếp lao lên xé nàng làm vài mảnh. Nhưng theo như Diệp Cô Thành nói thì quỷ mới biết phương thức chiến đấu của nàng rốt cuộc là cái gì? Chà, thất sách quá. Sớm biết thế, Đoạn Vân đã điều động tất cả thực lực của mình đến rồi. Đến lúc đó, bằng vào thực lực của ba siêu cấp Thần Long cấp mười hai trung giai, cộng thêm mười đại Thần Long sơ giai, cùng với đôi ngũ lão bà của mình vốn có ma vũ song tu cùng lao lên vùi dập mục đàn bà đẹp như hoa này, cho dù nữ thần cũng khó mà sống nổi. Nhưng trong lúc này, sáu đại Thần long đang giằng co với mục, không biết có thể có thực lực để liều mạng hay không nữa, bảy đại Cuồng chiến sĩ tự nhiên thì có thể. Nhìn vào thái độ của mục đàn bà này, tựa hồ cũng hơi kiêng kỵ mình. Hơn nữa mình mà bắt được Tinh Linh nữ thần thì cũng có nhiều chỗ tốt xài được. Chỉ cần bắt được mục thì cả Tinh Linh nhất tộc không thể không thần phục, còn Thú Nhân đế quốc cũng chỉ còn nước đầu thần dưới cờ của Trung Hoa gia tộc thôi.

Nghĩ vậy, Đoạn Vân lấy ra một lọ thuốc nhỏ từ giới tử của mình, âm thầm đưa cho Diệp Cô Thành, rồi ra lệnh cho hắn chia cho đám thủ hạ mỗi người một viên thuốc uống ngay vào. Đoạn Vân tin rằng, trận chiến này nhất định phải đánh. Về phần rốt cuộc có hiệu quả hay không thì phải nhìn vào sự chuẩn bị. Cái Đoạn Vân đưa cho Diệp Cô Thành là siêu cấp Tẩy Tủy Đan. Lúc này, thực lực của một trăm hai mươi Thú Nhân đã dừng lại ở cấp mười một sắp đột phá tới đỉnh giai, một viên siêu cấp Tẩy Tủy Đan cũng đủ để họ đột phá tới cấp mười hai. Về phần lực lượng đám thủ hạ cấp mười hai, mặc dù siêu cấp Tẩy Tủy Đan không đủ làm tăng giai vị cho họ, nhưng có được hiệu Tẩy Tủy Đan thì coi như cơ hồ có một tấm thân bất tử.

Sau khi đám thủ hạ đã âm thầm uống xong thuốc, Đoạn Vân quay về nữ thần lúc này bị sáu đại Thần long vây quanh nói:

- Tina, theo như thủ hạ của ta nói, chúng ta chỉ cần trao đổi học tập giao lưu văn hoá thôi. Qua đó cũng có thể kết chặt thêm tình thân hữu một chút.

- Đoạn Vân, người đừng quá đáng. Tuy rằng thủ hạ của người, chẳng có ai là đơn giản cả, nhưng người chớ quên, ta là Tinh Linh thần. Chẳng lẽ các người thực sự muốn làm kẻ thù với cả Thần giới sao?

Bị Đoạn Vân truy bức, khuôn mặt nữ thần trở nên nhần nhó rất khó coi. Chính vào lúc đó, Đoạn Vân thấy được một chút dị động trong cơ thể nữ thần. Trên người nữ thần tựa hồ có vài tia ma tính. Tình huống như vậy, Đoạn Vân đã từng thấy một lần trên người Tạp Tây Cách Nhĩ từ Ma giới trở về. Xem ra mục đàn bà này thật sự là từ Ma giới trở về. Thời gian ngàn năm, trải qua cuộc sống nơi Ma giới, thân thể chắc chắn sẽ có chút bất đồng. Nhưng nếu không phải nhờ thần thức vừa quỷ dị vừa biến thái của Đoạn Vân, cộng thêm kiến thức thu thập được qua rất nhiều công cuộc nghiên cứu về cấu tạo thân thể, nếu muốn phát hiện dị động trên người Tinh Linh nữ thần quả là một việc không dễ dàng.

- Tina, ta càng ngày càng tin người từ Ma giới trở về. Còn việc người nói ta muốn đối địch với cả Thần giới, nếu Đoạn Vân có thực lực này thì ta chắc cũng sẽ làm như vậy. - Đoạn Vân cười nói.

- Đoạn Vân, chẳng lẽ ngươi thực sự dựa vào mấy tên thủ hạ giai vị bèo bọt thế này mà chống lại với ta sao? Đoạn Vân, vừa rồi ngươi bắt kính với ta, ta có thể không so đo mà bỏ qua. Nhưng ngươi nếu cứ bức người quá đáng, cho dù là thần, ta cũng phải có chút tự trọng chứ.

Tina vừa nói vừa cười nhạt với Đoạn Vân. Đối địch với cả Thần giới? Nói đùa, làm gì mà dám chứ.

Nhưng trong lòng Tina vẫn rất bồn chồn, lúc này chư thần ở Thần giới căn bản không thể tới đại lục. Tinh Linh nữ thần chỉ một thân một mình, nếu trước mắt phát sinh xung đột với nam nhân kỳ quái này thì có thể rất nguy hiểm. Tinh Linh nữ thần nghe tin Tập Tây Cách Nhĩ bị Đoạn Vân tiêu diệt mới mò đến đại lục này, do đó cũng không rõ ràng lắm về việc xảy ra với Long thần. Nhưng gần đây Tina cũng nghe qua về việc Đoạn Vân có mâu thuẫn với hải giới. Trong cuộc đại chiến với hải tộc, rất nhiều cao thủ của hải tộc đã bỏ mình ở Á Cương của Đoạn Vân. Tina với thực lực một người, làm sao có thể chống lại Đoạn Vân đây? Mặc dù Tinh Linh nữ thần nhìn không thấu thực lực đám thủ hạ của Đoạn Vân, nhưng bằng vào trực giác, nàng biết đám thủ hạ của Đoạn Vân tuyệt đối không kém mình bao nhiêu. Ít nhất, nàng đã cảm nhận được sự uy hiếp từ sáu con ma thú kỳ quái còn uy nghiêm hơn cả Long thần đang vây quanh nàng. Còn thêm bảy tên Cuồng chiến sĩ đang hộ vệ bên người Đoạn Vân. Mấy tên đó cũng có thực lực tuyệt đối kinh khủng. Ngoài ra còn một đám ma thú, Thú Nhân, mặc dù giai vị họ có thể yếu hơn mình khá nhiều, nhưng nếu hợp lực lại thì quả hôm nay mình thực sự có lẽ lãnh thi ít mà dữ thì nhiều.

Diệp Cô Thành trả cái lọ thuốc lại cho Đoạn Vân, rồi ghé tai Đoạn Vân nói thầm:

- Thiếu gia, ngoại trừ sáu Thần Long đang vây quanh mục đàn bà đó, mọi người đều đã phục dụng thuốc cả rồi.

Nghe Diệp Cô Thành nói thế, Đoạn Vân khẽ gật đầu hài lòng. Thực lực Diệp Cô Thành mấy ngày hôm trước sắp đột phá tới hậu giai rồi. Hôm nay dưới sự trợ giúp của dược hoàn, Diệp Cô Thành chắc chắn sẽ đạt tới hậu giai. Còn một trăm hai mươi Thú Nhân, trước giờ chỉ phục dụng đặc cấp Tủy Tủy Đan, bây giờ được một viên siêu cấp Tủy Tủy Đan trợ giúp đã có thể đạt tới cấp mười hai sơ giai. Hai mươi đại siêu cấp ma thú của gia tộc, còn bảy đại Cuồng chiến sĩ, dưới sự trợ giúp của thuốc men đã có thể ổn định thực lực mình tuyệt đối ở cấp mười hai sơ giai. Về phần năm đại ma sư chắc chắn cũng sẽ củng cố thực lực của mình ở cấp mười hai trung giai.

Đoạn Vân quay sang Tinh Linh nữ thần chột nhả nói:

- Nữ thần đại nhân, chúng ta tỷ thí vài trận nhé? Yên tâm, cũng chỉ là học tập luận bàn thôi.

265. Chương 265. Quỷ Di Triệu Hoán Cự Thạch Tượng

- Đoạn Vân, chẳng lẽ ngươi tưởng ta dễ bị uy hiếp lắm sao?

Sắc mặt Tinh Linh nữ thần bắt đầu trở nên rất khó chịu, nàng biết chuyện hôm nay, cơ bản đã không thể giải quyết hòa bình được nữa.

Đoạn Vân dùng vẻ mặt nghiêm túc nói :

- Tina, đừng tưởng rằng ngươi tự xưng là Tinh Linh nữ thần là ghê gớm lắm. Vừa rồi, may là chúng ta kịp thời chạy tới, chứ không ta nghĩ Trung hoa Thần điện, còn cả những dân chúng bình thường ở Sinh Mạng thành chắc có lẽ đã thành vong hồn dưới tay của ngươi rồi. Ngươi thân là tuyệt đối cường giả cấp mười ba, dù chỉ là tiện tay một kích, lực công kích cũng lớn hơn nhân tộc võ sĩ bình thường biết bao nhiêu lần mà kể. Ta thật khó có thể tưởng tượng được một kích vừa rồi, nếu không phải nhờ mấy vạn tướng sĩ của ta hợp lực ngăn cản, chắc mấy vạn thủ hạ của ta rốt cuộc chắc chết la liệt rồi? Tinh Linh nhất tộc được xưng là một chủng tộc thiện lương, theo ta thấy việc này không hoàn toàn chính xác. Ít nhất, một Tinh Linh thần cũng là một tên giết người điên cuồng coi mạng người như cỏ rác. Cả đời ta ghét nhất là loại đàn bà giống như ngươi, lòng dạ độc ác mà luôn luôn ra vẻ thuần khiết.

- Ngươi nói ta giết người điên cuồng hả, còn ngươi thì sao? Đoạn Vân, chẳng lẽ ngươi giết người ít lắm sao?

Nghe Đoạn Vân nói thế, Tinh Linh nữ thần rốt cuộc không duy trì được vẻ cao quý của nữ thần nữa, sắc mặt nàng trở nên dữ tợn, thanh âm cũng bắt đầu trở nên hơi chói tai.

Đoạn Vân cười lạnh một tiếng, nói:

- Đoạn Vân cũng giết người, nhưng Đoạn Vân ta còn tạo phúc cho nhiều người hơn. Ta thừa nhận, khi thống nhất đại lục nhân tộc, đã từng làm chết mười vạn tướng sĩ nhân tộc. Nhưng, việc chết người trong chiến tranh là điều không thể tránh khỏi. Đoạn Vân ta trước giờ không hề tự xưng là hạng người thiện lương gì cả, giết người kiểu gì cũng là giết người, ta sẽ không như mấy vị thần bề ngoài xinh đẹp mà bên trong dối trá. Tina, người không có đảm lược tiến đến A Nhĩ Ti Tư, tưởng bằng vào thân phận và thực lực thần thánh của mình mà hoành hành ở Thần điện, thậm chí còn có ý định động thủ giết người sao? Ta muốn biết lão bà ngươi có phải sắp tới thời kỳ mãn kinh? Hay là, ngươi ở Ma giới lâu ngày quá nên đã đọa lạc vào ma đạo rồi?

- Hay lắm, Đoạn Vân, hôm nay ta phải ra tay rồi. Dù sao ngươi cũng không có ý định buông tha cho ta, tại sao ta không tiện tay tiêu diệt ngươi luôn? Vừa rồi sở dĩ ta khách khí với ngươi như vậy là còn có chút kiêng kỵ ngươi có năng lực đối phó với Hải tộc. Đoạn Vân, chịu chết đi!

Tina nói, sắc mặt trở nên xấu xí. Nàng vừa nói dứt lời lập tức quay về đoàn người Đoạn Vân phát ra một quang năng lượng. Nhưng quang năng lượng của nàng lập tức bị Diệp Cô Thành đánh tan. Diệp Cô Thành chỉ tiện tay một kích, dùng cường độ tối đa của cấp mười hai, bằng vào đầu khí dịch hóa trong cơ thể, cộng với thực lực đã sắp đến hậu giai, tự nhiên có thể ứng phó một cách nhẹ nhàng.

- Xú nữ nhân, ngươi dừng lại cho ta!

Đoạn Vân ngữ khí rất bất thiện quát Tina. Dưới tiếng hô hào của Đoạn Vân, Tina tạm thời không động thủ nữa. Sáu Thần Long cũng không có dám phát khởi tấn công mù đàn bà này khi chưa có lệnh của Đoạn Vân.

- Đoạn Vân, ngươi muốn thế nào? Muốn đánh thì đánh đi.

Lúc này, vị Tinh Linh thần này cơ hồ sắp nổi điên rồi. Từ đầu tới giờ, Đoạn Vân cứ một mạch gọi nàng là lão bà, còn bây giờ lại mắng nàng là xú nữ nhân. Phải biết rằng, mặc dù nàng đã hơn vạn tuổi, nhưng nàng vốn là thần, hình dạng này chính là niềm tự hào lớn nhất của nàng. Tinh Linh nữ thần lúc này nhìn qua cũng khoảng hai mươi tuổi. Hơn nữa, nhìn qua nàng cũng có không ít những nét đẹp thuần khiết của Tinh Linh tộc. Tai hơi nhọn, thân thể thon dài, gương mặt thanh tú đẹp tự nhiên, tuyệt đối là một tác phẩm nghệ thuật đẹp nhất của thiên nhiên. Nàng thân là Tinh Linh nữ thần, cả người cao thấp tản ra một loại khí tức rất tự nhiên, ánh sáng ẩn hiện, tựa hồ cả tấm thân nàng được bao phủ trong làn kim quang.

Nhưng Đoạn Vân không có tâm tình mà hâm mộ nét đẹp của mù đàn bà này. Bây giờ hấn mắt như tóa lửa trừng mắt nhìn vào mù đàn bà trước mắt, vẻ mặt rất bất thiện.

Kiểm chế sự phẫn nộ trong lòng, Đoạn Vân nói rành mạch từng chữ một:

- Tina, nếu ngươi muốn đánh ở đây, vậy cả Sinh Mạng thành còn có thể tồn tại nữa không? Ta nói cho ngươi biết, nếu ngươi ngộ thương một người dân bên trong thành, Đoạn Vân ta sẽ trực tiếp xóa sổ cả Tinh Linh sâm lâm khỏi bản đồ Mộng Đa Lợi Á.

- Không thế nào? Đoạn Vân đại nhân giết người thành tánh, lại để mắt tới tánh mạng "con kiến" này hả? Thật sự là kì lạ.

Tina ra vẻ giật mình nói với Đoạn Vân.

Đoạn Vân cười lạnh một tiếng, nói:

- "Con kiến?" Hừ! Chẳng lẽ thần minh các ngươi cao quý lắm sao? Tina, ở phía tây Sinh Mạng thành có một đỉnh núi hoang, chúng ta tới chỗ đó đi.

- Đoạn Vân, nếu ta bất chấp tất cả đánh nhau ở trên bầu trời Sinh Mạng thành thì sao? - Tinh Linh nữ thần cười nói với Đoạn Vân.

Đoạn Vân sắc mặt lạnh lùng, lúc này quay về không trung hô to:

- Đặc Lạp Phu nghe lệnh! Phát chinh thảo lệnh cho các chư quốc trên đại lục, tập trung một ngàn vạn nhân tộc tinh nhuệ nhất, cường công Tinh Linh sâm lâm! Ta muốn cả Tinh Linh Vương Quốc không tồn tại nữa!

- Được lắm, Đoạn Vân, coi như ta sợ người đi. Chúng ta đi tới đỉnh núi phía tây .

Nói xong, Tinh Linh nữ thần hướng về đỉnh núi phía tây bay đi. Sau khi thu hồi mệnh lệnh, Đoạn Vân và một đám thủ hạ cũng bay theo sau.

Lúc này, mỹ danh "Đoạn Vân yêu dân như con" lập tức lan truyền khắp đại lục. Một cường giả yêu quý dân chúng, mặc dù chỉ là một chuyện nhỏ, nhưng đối với dân chúng trên đại lục thì một quân vương như vậy mới xứng đáng là một quân vương.

Trên bầu trời đỉnh núi ở thành tây, Đoạn Vân dẫn một đám chung đoàn, đứng trong không trung đối diện với Tina.

- Đoạn Vân, ta biết, chỉ bằng vào thân thể, bất kỳ một thủ hạ nào của người cũng không đánh lại ta. Ta thân là Tinh Linh thần, chỉ cần nơi nào có thực vật thì ở đó chính là thiên hạ của ta.

Đoạn Vân cười nói :

- Ta biết. Người không phải chỉ là một Tinh Linh có thực lực mạnh hơn bình thường sao? Có gì đặc biệt hơn người chứ. Đây chính là nguyên nhân ta không trực tiếp đi tìm Tinh Linh gây phiền toái. Ta biết, ở trong Tinh Linh sâm lâm, chỉ cần có người thì đại quân nhân tộc đừng mong công phá được. Hơn nữa, nếu giao chiến với người trong Tinh Linh sâm lâm, ta cũng sẽ gặp rất nhiều khó khăn. "Vi cổ giai bình", việc này đối với Tinh Linh thần như người kia tuyệt đối là một việc rất dễ dàng. Nhưng hôm nay, nơi này tựa hồ không có nhiều thực vật lắm. Ủa? Kỳ quái vậy, làm sao nơi này chỗ nào cũng đều là những tảng đá trọc lóc thế kia? Ồ, còn có một chút bùn đất nữa.

Tinh Linh nữ thần lắc lắc đầu, nói :

- Đoạn Vân đại nhân nói đùa rồi, dùng một hệ triệu hoán thuật triệu hoán cây cối thì làm sao có thể đối địch được với những thủ hạ thực lực cường hãn của Đoạn Vân đại nhân được chứ? Nhưng, nếu Đoạn Vân đại nhân cảm thấy hứng thú với triệu hoán thuật của ta, ta thật ra có thể cho đại nhân có được thêm một chút kiến thức.

Nói xong, Tinh Linh nữ thần Tina bắt đầu minh xướng, thân thể nàng cũng bắt đầu nhảy múa, cả người tỏa ra bạch quang, năng lượng trong tay từng chút một lan rộng ra ngoài thấm vào tọa thạch sơn (tảng đá núi). Theo nguồn năng lượng của nàng xuất ra càng lúc càng lớn, tọa thạch sơn bắt đầu dao động, tiếp theo Đoạn Vân thấy một người khổng lồ bằng đá thân cao mười xé tung tảng sơn thạch bước ra ngoài. Theo tiếng minh xướng của Tinh Linh nữ thần, năng lượng bên trong những tượng đá khổng lồ nhanh chóng gia tăng, còn số lượng của chúng cũng tăng lên không ngừng. Ước chừng vài phút sau, hai mươi tượng đá khổng lồ đã tập trung thành một nhóm đứng dưới chân Tinh Linh nữ thần .

Nhìn nhìn đám tượng đá khổng lồ này, Đoạn Vân không biết nói gì nữa. Chẳng lẽ đây chỉ là "biểu diễn"? Dùng những hòn đá bình thường làm tượng đá khổng lồ, trước không nói tới tốc độ của chúng ra sao, chỉ nói về thân thể dềnh dàng khổng lồ của chúng, chắc chẳng thể chịu nổi một kích của đám thủ hạ Đoạn Vân. Hơn nữa, hòn đá biến thành người khổng lồ, làm gì có độ linh hoạt chứ? Cứ nhắm thẳng vào chúng mà đánh là được.

- Thiếu gia, đám tượng đá khổng lồ này rất không đơn giản! Năng lượng của chúng chẳng kém gì cấp mười hai trung giai. - Diệp Cô Thành nói với Đoạn Vân .

Nghe Diệp Cô Thành nói thế, Đoạn Vân lúc này xuất ra thần thức đánh giá hai mươi tượng đá khổng lồ trước mắt một phen. Quả nhiên, cấp bậc năng lượng không ngờ đạt tới cấp mười hai trung giai, hơn nữa năng lực phòng ngự của tượng đá cũng cũng không tệ như Đoạn Vân tưởng tượng. Thông qua thần thức thăm dò, Đoạn Vân phát hiện cấu tạo thân thể tượng đá rất phức tạp, giữa những hòn đá tràn ngập năng lượng hộ thể cường đại, giữa năng lượng và những hòn đá cũng có một vài thứ rễ cây thực vật gì đó bảo vệ. Hơn nữa, chúng căn bản không giống tượng gỗ không có sinh mạng, những tượng đá này tựa như sinh vật có trí tuệ.

- Lão Đại, hai mươi tên gia hỏa này rốt cuộc là cái gì thế?

Phì Tử đứng là một đứa trẻ con, luôn luôn rất tò mò đối với với những loại đồ vật kì lạ.

- Lão Đại, hai mươi tên cấp mười hai trung giai đó, phải làm sao bây giờ? Kêu ai lên đấu đây?

Tiểu Phi Hiệp hỏi Đoạn Vân .

- Lão Đại, với lũ gia hỏa này, nếu cho ta một đánh một với chúng, ta có thể cứ nửa phút giải quyết một tên.

- Đạt Nhĩ Ba giờ nắm tay lên nói với Đoạn Vân.

- Thiếu gia, mấy người chúng ta có thể miểu sát bọn chúng! - Pháp Lạp Kỳ nói với Đoạn Vân.

- Chủ nhân, ta cũng có thể miểu sát bọn chúng! Năm đầu Thần Long, một chống lại hai, bằng vào thân pháp linh hoạt, tuyệt đối có thể không bại được! - Âu Đặc Tư nói với Đoạn Vân.

Còn ngư đầu Thú Nhân Khai La đội trưởng Thú nhân hộ vệ nói với Đoạn Vân:

- Thiếu gia, Thú Nhân chúng ta cũng có không ít người đã đột phá tới cấp mười hai rồi, chúng ta phái những người này lên chắc cũng có thể chiến thắng bọn chúng. Cho chúng ta lên đánh nát bọn chúng nhé!

Nghe đám thủ hạ nói thế, Đoạn Vân trợn tròn mắt . Thấy Tinh Linh nữ thần có vẻ hơi nóng ruột, Đoạn Vân hỏi :

- Nữ Thần điện hạ, có thể cho ta biết hai mươi cao thủ này từ đâu tới không?

Nữ thần cố nén nguồn năng lượng đang bắn loạn trong cơ thể mình, cười nói :

- Đoạn Vân đại nhân, chỉ sợ việc này không được . Bây giờ xin mời người phái thủ hạ của người ra đây!

Đoạn Vân ngẫm nghĩ một lát, quay đầu nhẹ giọng hỏi Diệp Cô Thành :

- Diệp Cô Thành, năng lượng sinh mạng của mục đàn bà này có giảm xuống không vậy ?

- Thiếu gia, vừa rồi năng lượng của mục quả thật đã giảm xuống, nhưng mục vẫn có thực lực cấp mười ba sơ giai như trước. - Diệp Cô Thành trả lời.

Nghe thế, Đoạn Vân cười cười quỷ dị, sau đó quay về đám Thú Nhân phía sau ra lệnh:

- Thú Nhân vệ đội nghe lệnh! Trận chiến này, ta giao cho các người. Nhớ kỹ, cho dù địch nhân cường mạnh đến đâu, chắc chắn nó sẽ có nhược điểm. Khi đối mặt với lũ tượng đá khổng lồ cao hơn mười thước này, các người trước tiên dùng chiến thuật du đấu, đến khi biết được thật giả và nhược điểm của địch nhân, sau đó mới nhất cử giết chết .

- Rõ!

Một đám Thú Nhân gầm thét rung trời.

- Từ từ!

Nghe thấy Đoạn Vân nói thế, nữ thần giật mình. Nàng cố ngăn cản Đoạn Vân .

- Như thế nào? Ta để một trăm hai mươi Thú Nhân nghênh chiến với hai mươi tượng đá khổng lồ của người, chẳng lẽ người thấy việc này có gì không hợp lý sao? - Đoạn Vân hỏi về nghi hoặc.

- Việc này việc này thực ra cũng không có gì. Chỉ có điều người để nhóm Thú Nhân này nghênh chiến với tượng đá khổng lồ có thực lực tương đương với cấp bậc phó thần, như vậy chẳng phải người để cho họ chịu chết sao? Không được, tuy nói họ là thủ hạ của người, nhưng họ vẫn là dân chúng của Thần Thú. - Tina nói với vẻ mặt rất nghiêm túc.

Đoạn Vân cười cười, nói:

- Người đã không chịu điều kiện của ta, vậy thì người cũng không có quyền phản đối ta phái ai xuất chiến. Gia tộc hộ vệ nghe lệnh, tiến công!

Trong lòng Đoạn Vân thực ra đang băn khoăn về cái từ phó thần mà Tina vừa nói. Hừ, mấy tên gia hỏa cấp mười hai mà chỉ là phó thần phó thần .. nói cách khác còn chưa phải là thần. Vậy thần rốt cuộc có thực lực như thế nào đây? Mẹ kiếp, chẳng lẽ thần biến thái vậy sao!?

Sau một tiếng ra lệnh của Đoạn Vân, một trăm hai mươi Thú Nhân chạy về phía bốn tượng đá khổng lồ, bắt đầu cuộc chiến đấu của mình.

266. Chương 266. Chiến Hậ Tái Chiến Định Đồ Cục

Sau đó, hai bên triển khai hỗn chiến!

Một trăm hai mươi Thú Nhân thực lực sắp đạt tới cấp mười hai nghênh chiến với hai mươi tượng đá khổng lồ cấp mười hai trung giai. Nói cách khác, sáu Thú Nhân nghênh chiến một tượng đá khổng lồ. Chiến đấu như vậy, kết quả cũng rất khó đoán trước được. Bởi vì hai mươi tượng đá khổng lồ đó rất quý dị, người nói chúng là sinh vật sao? Nhưng thân thể chúng toàn làm bằng đá, căn bản không đếm xỉa đến đau đớn. Người nói chúng không phải sinh vật sao? Nhưng chúng lại có phương thức chiến đấu của mình, hơn nữa tựa hồ còn có cả trí tuệ nữa, chúng thậm chí còn có thể có vài cử động rất nhân tính, tỷ như quay về đám Thú nhân ngoắc tay khiêu chiến!

Một trăm hai mươi Thú Nhân gia tộc, sáu người một tổ, quay về hai mươi tượng đá khổng lồ triển khai công kích. Trong tay họ cầm [Vấn thiết Đại kiếm], bằng vào thân pháp linh hoạt và thân hình nhỏ bé luồn vào những kẽ hở của tượng đá khổng lồ mà công kích, hơn nữa thỉnh thoảng còn chém vào thân thể tượng đá khổng lồ vài kiếm. Lúc mới đầu, thực lực đại bộ phận Thú nhân võ sĩ đều chỉ dừng ở cấp mười một. Tuy nói chỉ cách cấp mười hai có một bước, nhưng chỉ một bước này cũng quyết định chất lượng đấu khí trong cơ thể. Dùng đấu khí cấp mười một mà đi công kích thân thể cấp mười hai trung giai, kết quả tự nhiên không cần nói cũng biết. Tuy nói vấn thiết cự kiếm trong tay họ chẳng kém gì thần binh lợi khí, nhưng thực lực không đủ thì cho dù là thần binh cũng không cách nào đã thương địch thủ được. Kỳ thật, sáu phương vị công kích bất đồng, năng lượng phòng ngự tượng đá khổng lồ chia ra chống cự, cũng sẽ có một vài chỗ phòng ngự năng lượng yếu hèn đi. Cứ như vậy, kiếm kích của một vài Thú Nhân cũng có thể gây ra vài vết nứt nhỏ trên người tượng đá khổng lồ.

Với tình huống trên chiến trường, Đoạn Vân cũng không có gì phải lo lắng. Công kích của tượng đá khổng lồ tuy rất mạnh, nhưng tốc độ công kích của chúng lại quá kém, nếu muốn đã thương người, trừ những đòn không mạnh, chứ muốn ra đòn thật nặng thì cần phải có thời gian chuẩn bị, hơn nữa một phải chống lại sáu. Do đó, tượng đá khổng lồ căn bản không thể tạo thành thương tổn gì đáng kể cho đám Thú nhân này! Hơn nữa, hình thể tượng đá khổng lồ thực sự quá lớn. Tượng đá khổng lồ cao hơn mười thước, chống lại đám Thú Nhân cao hai thước, hơn nữa trong đám Thú Nhân có một vài tên có thể bay được, nếu tượng đá khổng lồ muốn công kích thành công Thú Nhân thì quả thật có chút khó khăn. Nhiều kiến can chết voi, vài Thú Nhân công kích tượng đá khổng lồ ở chính diện, vài Thú Nhân khác thừa dịp chúng không đề phòng, trực tiếp công kích vào lưng tượng đá khổng lồ, nhưng cũng có vài Thú Nhân còn công kích vào chân hoặc đầu gối ở những chỗ nối ở dưới thân của tượng đá khổng lồ, vài Thú Nhân khác lại nhắm vào những khớp xương phía trên của tượng đá khổng lồ.

Đôi khi cũng có vài Thú Nhân không cẩn thận bị tượng đá khổng lồ công kích trúng, nhưng đám Thú nhân tối đa cũng chỉ vì không chịu nổi lực công kích quá mạnh mà bị đánh bay, nhưng dưới dược hiệu của siêu cấp Tủy Đan trong người, chỉ cần không bị vết thương trí mệnh thì có thể nhanh chóng khôi phục lại bình thường. nói chung, phần lớn đám Thú nhân đều cẩn thận tránh xa những đòn nghiêm trọng này. Cứ như thế, cuộc chiến kéo dài được hơn mười phút. Trong mười phút này, một trăm hai mươi Thú Nhân thủ hạ của Đoạn Vân toàn bộ từ cấp mười một đỉnh giai đột phá tới cấp mười hai. Đối mặt với cường giả, dược liệu và ý chí chiến đấu đồng thời phát sinh đột biến về chất tạo nền tảng cho sự thăng cấp! Năng lượng đạt tới cấp mười hai, công kích của đám Thú nhân cũng sẽ khác hẳn. Mặc dù giữa sơ giai và trung giai luôn có chênh lệch không nhỏ, nhưng chênh lệch này đối với đám thủ hạ biến thái của Đoạn Vân mà nói thì vẫn có thể dùng số lượng để bù vào.

Sau khi toàn bộ đám Thú nhân đã đột phá, Thú nhân thay đổi phương thức tác chiến du kích, mà tiến hành những đòn công kích trực diện với đám tượng đá khổng lồ. Cứ một đội Thú Nhân sáu người họ không còn lựa chọn những chỗ nào sơ hở mà chọc vào nữa, mà tập trung hỏa lực, nhắm vào một điểm, ra sức công kích. Sau khi Thú Nhân đầu tiên tạo thành một vết thương nho nhỏ trên đầu gối của tượng đá khổng lồ, năm Thú Nhân còn lại sẽ lập tập trung triển khai công kích vào vết thương đó. Cứ như vậy, một vết thương

nhỏ, sau đó bị sáu đòn nghiêm trọng liên tục, chỗ nổi sẽ không còn là chỗ nổi nữa, bởi vì nơi đó sẽ biến thành một mớ đá vụn.

Tình huống bình thường, đám Thú nhân sẽ tập trung vào phần dưới của tượng đá khổng lồ mà triển khai công kích. Mục tiêu công kích ở thân dưới chính là đầu gối. Đám Thú nhân không ngừng tập trung vào một chỗ ở đầu gối mà đâm chém. Chỉ cần chém ra một vết nứt, trải qua vài đòn nghiêm trọng, một đầu gối của tượng đá khổng lồ này xem như tuyên bố cáo chung. Một khi tượng đá khổng lồ một chân này không chịu nổi ngã xuống đất, các khớp nối khác trên thân thể sẽ trở thành mục tiêu công kích kế tiếp. Không tới vài phút, tượng đá khổng lồ cấp mười hai đã bị phá vỡ, hóa thành một đồng đá. Năng lượng hộ thể trên người tượng đá khổng lồ cũng vì tượng đá bị vỡ nát ra mà tiêu tán dần. Cứ như vậy, những tượng đá khổng lồ lần lượt ngã xuống, còn những tượng đá khổng lồ còn sót lại, những Thú Nhân vừa phá xong một tượng đá khổng lồ này sẽ gia nhập vào một nhóm chiến đấu khác, đẩy nhanh tốc độ diệt vong của tượng đá khổng lồ! Đến khi tiêu diệt xong tượng đá khổng lồ cuối cùng, tổng thời gian không quá hai mươi phút. Một trăm hai mươi Thú Nhân, dùng hai mươi phút đã hoàn toàn đánh bại hai mươi tượng đá khổng lồ, hơn nữa họ đã thành công đưa thực lực mình tăng lên tới cấp mười hai sơ giai.

Đoạn Vân một mực chú ý tới Tinh Linh nữ thần, đặc biệt là nét mặt của Tinh Linh nữ thần. Đoạn Vân phát hiện ra khi đám Thú nhân vừa mới công kích, mặt bà này đã có chút lo lắng rồi. Khi Thú Nhân và tượng đá khổng lồ bắt đầu đánh nhau kịch liệt, vẻ lo lắng trên mặt Tina càng lúc càng rõ ràng. Còn khi những tượng đá khổng lồ ngã xuống đất, vẻ mặt Tinh Linh nữ thần hơi mím môi lại một chút. Đến khi tượng đá khổng lồ hoàn toàn thua trận, vẻ mặt Tinh Linh nữ thần thực ra lại trở nên rất bình tĩnh, tựa hồ không xảy ra việc liên quan tới mình vậy.

Đám Thú nhân vừa lui ra sau, Đoạn Vân quay về Tina nói :

- Nữ thần đại nhân, trận chiến này người thua rồi!
- Đoạn Vân, trận chiến này đích thật là ta thua! Nhưng người cũng không hề đánh bại ta.

Tinh Linh nữ thần đến lúc này cũng bị Đoạn Vân kích thích chiến ý, nàng lấy ra một cái pháp trượng, quay về đoàn người Đoạn Vân xuất ra một tư thế phòng thủ.

Đoạn Vân cười cười, nói :

- Trong tay người có đúng là pháp trượng chính thức của Tinh Linh nữ thần không đó! Hay là đồ cướp đoạt ở đâu đó! Được rồi, bây giờ ta xin hỏi một câu : Vừa rồi hai mươi tượng đá khổng lồ đó rốt cuộc là cái gì thế?

Thấy Đoạn Vân tạm thời chưa có ý định ngênh chiến, Tinh Linh nữ thần cũng tạm thời thu hồi pháp trượng, đứng lơ lửng trong không trung, thu hồi thế phòng thủ, đứng thẳng người lên,, đáp lời :

- Đoạn Vân đại nhân, người đã muốn biết, người đã đánh bại chúng, ta sẽ nói cho người biết! Chúng là những địa ngục sinh vật do ta triệu hoán tới, cũng chính là một loại linh hồn. Nói đúng ra, chúng cũng không thể xem như địa ngục sinh vật, bởi vì bọn chúng là không có những đặc thù của sinh vật địa ngục hay loài người. Chúng không có trí tuệ, chỉ là những sinh vật ở giữa địa ngục và nhân giới. Ta triệu hoán chúng về, đưa bọn bọn chúng vào trong tượng đá, hơn nữa còn cung cấp cho chúng năng lượng và ý thức nhất định. Cứ như vậy, chúng cũng có thể chiến đấu thay cho ta! Nguyên lý triệu hoán phi dị thời không cũng dựa trên cơ sở này!

Nghe Tinh Linh nữ thần nói thế, Đoạn Vân nghi hoặc một chút rồi hỏi :

- Được rồi, mấy cục đá vừa rồi làm sao mà được như vậy thế? Ta thấy mấy hòn đá bình thường, căn bản không có khả năng có độ cứng và tính linh hoạt như thế!
- Đó là một loại bí pháp, là do ta hao phí nhiều năng lượng ngưng tụ mà thành. Chỉ cần triệu hoán linh hồn ra, cung cấp đủ năng lượng, rồi đưa linh hồn vào cục đá, cho thêm vài rễ cây dây rừng phụ trợ, chỉ vậy là đã có thể có được một tượng đá khổng lồ rồi. Nhưng chúng chỉ duy trì được có nửa giờ đại lực thôi. Do đó, vừa rồi cho dù người thù hạ người không thể đánh bại họ, qua nửa giờ đại lực thì hai mươi tượng đá khổng lồ đó tự nhiên cũng sẽ vỡ ra!

Tina giải thích.

- Nói như vậy, chúng chính là một loại vật thể linh hồn rồi? - Nghe thế, Đoạn Vân mỉm cười hỏi.

- Cứ xem như vậy đi! - Tina trả lời.

Cười cười rất quý dị, Đoạn Vân nói :

- Tinh Linh nữ thần đại nhân, tiếp theo ngài còn có chiêu thức gì nữa không vậy? Hoặc người triệu hoán vài tượng đá khổng lồ như vậy đánh với chúng ta được không?

Tinh Linh nữ thần cắn răng, nói :

- Đoạn Vân, bên người có nhiều cao thủ như vậy, chẳng lẽ người muốn khi dễ một nữ tử yếu đuối như ta sao?

Nghe câu nữ tử yếu đuối , Đoạn Vân đỏ mặt hơi lạnh! Một bà lão yêu quái sống ngàn năm thực lực cấp mười ba rồi, còn nữ tử yếu đuối cái nỗi gì? Người quả là trơ trên.

Sau khi đảo con người vài vòng, Đoạn Vân nói:

- Nữ thần đại nhân, như vậy đi, người triệu hoán một tượng đá khổng lồ thực lực cường hãn khác, ta sẽ phái ra một thủ hạ ra chiến đấu với vật mà người triệu hoán. Chỉ cần người thắng, ta có thể thả người đi. Nhưng trước khi thả người, người phải hứa với ta một điều kiện, đó là ma thú Tinh Linh sâm lâm phải thần phục dưới tay thú hoàng. Đoạn Vân ta sẽ phái ra một đội ma thú đến thu phục họ, người không được ngăn cản.

- Thú hoàng? - Tina nói có chút nghi hoặc hỏi.

Phi Tử cười hì hì nói với Tina:

- Bà dì xinh đẹp, ta chính là thú hoàng đó.

- Ạc! Cái này... Đoạn Vân... sao lại để cho một tiểu hài tử làm thú hoàng chứ, chỉ có người mới nghĩ ra trò này. Tuy nói ma thú cũng không phải là dân chúng của ta, nhưng nếu người thu phục họ, vậy cả Tinh Linh Vương Quốc cũng sẽ bị vây hãm luôn. Việc này có khác gì đưa Tinh Linh Vương Quốc vào tận tay người? Do đó, ta không thể hứa được! Tên Đoạn Vân vô sỉ kia, dù ta có bại cũng không đồng ý đâu

Nhìn hình dạng đáng yêu của tên tiểu mập mạp này, Tinh Linh nữ thần nói về bất lực.

- Được! Vậy không phải là toàn bộ ma thú, mà chỉ là đại địa chi hùng trong Tinh Linh sâm lâm thôi.

- Lão Đại, ở đó có bao nhiêu đại địa chi hùng chứ, làm ơn đi. Người nghĩ lại đi, cả Ma Thú Sâm Lâm cũng chỉ có khoảng trăm con mà thôi, Tinh Linh rừng rậm thì có được bao nhiêu? - Lúc này Tiểu Phi Hiệp nhắc nhở Đoạn Vân.

- Vậy tất cả cự mãnh nữa! Ta muốn chút mặt mũi thôi, vì Đoạn Vân trước giờ không bao giờ chịu lỗ lã cả! Chiến bại hay chiến thắng, ta đều phải tìm được chỗ tốt! - Đoạn Vân lúc này mới nói ra mục đích của mình.

- Cự mãnh? Người muốn cái loại ma thú dã man trí tuệ thấp kém này làm gì? Người nên biết, chúng là một loại chủng tộc tựa như cự thú thời đại hồng hoang, cho dù là cửu cấp thánh thú, cũng không thể hóa hình! Không đạt tới cửu cấp trung giai, chúng căn bản không nói được tiếng đại lục, còn ma thú bình thường, chỉ cần tới cấp bảy là có thể nói đại lục ngữ rồi! - Tinh Linh nữ thần hỏi về nghi hoặc.

Đoạn Vân cười cười quý dị, nói :

- Bởi vì ta thích!

- Được, ta hứa với người! Nhưng, người không thể phái ra quá nhiều cao thủ đến thu phục đại địa chi hùng và cự mãnh bộ tộc! Hơn nữa, nếu người chiến bại, người phải hứa vĩnh viễn buông tha cho Tinh Linh nhất tộc. - Tina chánh sắc nói.

- Được, nhất ngôn vi định! - Đoạn Vân trả lời nghiêm chỉnh.

- Nếu ta thua thì sao? - Tinh Linh nữ thần hỏi.

- Người thua thì ta đây cũng thả người đi thôi! Nhưng những điều kiện trước vẫn hữu hiệu, Tinh Linh nhất tộc của người sẽ là đối tượng chinh phục của Trung Hoa gia tộc! Hơn nữa, người phải trả lời ta ba vấn đề!

Đoạn Vân làm mặt nghiêm nói.

267. Chương 267. Không Cần Cần Ta, Ta Muốn Lên!

- Đoạn Vân, nếu người thắng, ta có thể trả lời người ba vấn đề. Nhưng các vấn đề đó sẽ không nói về nguồn gốc của các vị thần. - Tinh Linh nữ thần nghiêm túc nói.

Nghe Tinh Linh nữ thần Tina nói thế, Đoạn Vân tức giận thật chỉ muốn tiến đến bắt lấy tiểu nữ tử này mà QJ một trận cho đỡ tức. Không hỏi nguồn cội các vị thần, vậy ta hỏi cái gì chứ? Nhưng sau khi đảo mắt nghĩ ngợi, Đoạn Vân cũng từ từ ổn định lại. Bây giờ, cho dù để cho Tinh Linh nữ thần thoát đi cũng chẳng gây tổn thất gì cho ta cả. Tinh Linh Vương Quốc không muốn đầu quân dưới cờ Trung Hoa, đó là các nàng không có phúc phận! Các nàng nếu muốn tiếp tục làm một chủng tộc ngang bướng ngu ngốc, vậy cứ để cho các nàng tiếp tục như vậy đi! Ta cũng chỉ có ít bớt đi vài Tinh Linh pháp sư mà thôi. Hơn nữa, trên đại lục, số lượng ma pháp sư loài người cộng lại thì cũng chẳng kém gì bộ tộc Tinh Linh. Lúc này ta còn đang phát triển, có nhiều kẻ địch cũng không tốt. Đoạn Vân cũng biết rõ đạo lý tham thì thâm.

- Được, đó là người nói! Ba vấn đề này, ta sẽ không hỏi người về nguồn gốc của các vị thần. Nhưng, trừ những vấn đề này ra, những vấn đề khác người phải trả lời rõ ràng cho ta. - Đoạn Vân nghiêm nghị nói.

- Được! Ta đáp ứng người! - Tinh Linh nữ thần lạnh nhạt đáp.

Tina vừa nói xong, cảnh tượng triệu hoán lại một lần nữa xuất hiện. Chỉ có điều triệu hoán thuật lần này khác hẳn với lần trước. Lúc này, Tinh Linh nữ thần mất rất nhiều thời gian, hơn nữa nghi thức cũng phức tạp hơn nhiều. Nhìn về mặt Tinh Linh nữ thần, lần triệu hoán này có lẽ dùng rất nhiều năng lượng, nếu so với lần trước thì lớn hơn không biết bao nhiêu lần. Mặt đất bắt đầu rung lên, lớp cỏ cây xung quanh giống như bị lửa cháy đều trở nên khô héo vàng đi. Hơn nữa thông qua thần thức, Đoạn Vân phát hiện trong phương viên hai dặm, những rễ ngầm đều bị nghi thức triệu hoán gọi tới. Những cái rễ cây này được Tinh Linh nữ thần bố trí ẩn vào trong đồng đất đá. Hơn nữa, cũng thông qua thần thức, Đoạn Vân còn phát hiện ra một linh hồn cường đại đang giương nanh múa vuốt uốn lượn dưới đất, sau đó nương theo địa thế lướt tới chui vào trong tòa núi đá mà Tinh Linh nữ thần đang tiến hành nghi thức triệu hoán.

Sau những chú ngữ phức tạp liên tiếp và những thao tác kì lạ trong nghi thức triệu hoán, tòa núi đá trước mặt Tinh Linh nữ thần bắt đầu rung lên kịch liệt, những tảng đá lớn xáo động, đất rung núi chuyển, như phát sinh một trận động đất mãnh liệt. Khi tòa núi đá vừa tách ra khỏi quả núi, một đầu ma thú mười phần quái dị găm lên một tiếng ầm ầm phá vỡ núi đá thoát ra ngoài. Đoạn Vân cẩn thận xem xét con ma thú do một đồng đất núi hình thành, phát hiện ra đây này lại là một đầu Cự long.

Đầu Cự Long này dài chừng trăm thước, cả người trên dưới đều được bao phủ bởi những khối đá dày đặc hình thành nên một con thạch long (rồng đá), lại có một đồng đá tiếp tục chuyển động, cuộn cao lên trở thành long dục (cánh rồng), rồi là cả một cái đuôi rồng dài ngoằng. Nhìn thân thể to lớn kinh khủng đó, mặc dù do những hòn đá cấu thành, thế nhưng dưới chân lại còn có cả long trảo (móng vuốt rồng). Mọi bộ phận đều xem ra rất chân thật. Hơn nữa, thạch long này vừa xuất thế liền quay về không trung găm lên một tiếng rồng ngâm. Nhưng có một việc làm Đoạn Vân cảm thấy rất khó hiểu là con rồng này tựa hồ nhìn hẳn rất cừ địch. Tựa hồ chỉ cần Tinh Linh nữ thần không còn trói buộc nó nữa, nó sẽ lao thẳng tới chộp lấy Đoạn Vân xé thành mảnh nhỏ. Trái lại Đoạn Vân nhìn thấy Cự Long tựa hồ cũng cảm thấy quen mắt, hình như đã gặp nó ở đâu rồi.

- Thiếu gia, đầu thạch long này rất kinh khủng! Cấp bậc năng lượng đạt tới cấp mười ba! Thiếu gia, người xem, vị Tinh Linh nữ thần đó chẳng còn bao nhiêu năng lượng nữa. Lúc này, nếu muốn đối phó với Tinh Linh nữ thần xem ra còn dễ hơn đối phó với đầu Cự Long bằng đá này nhiều.

Nhìn Cự Long đá phía trước, Diệp Cô Thành có chút lo lắng nói với Đoạn Vân.

Đoạn Vân cười cười, vẻ không quan tâm, nói:

- Đối phó với nó cũng không khó, ta hoặc người chỉ cần một chiêu đã có thể khống chế được nó rồi. Nhưng tại sao ta thấy con vật đó nhìn rất quen mắt, hơn nữa, người xem, nó tựa hồ rất thù địch chúng ta.

- Lão Đại, ta nhớ ra rồi! Ma Long Táp Ba! - Đạt Nhĩ Ba hình như sức nhớ ra, bật thốt với Đoạn Vân.

Nghe Đạt Nhĩ Ba vừa nói xong, Đoạn Vân lập tức sáng tỏ. Nhưng Ma Long Táp Ba làm sao lại ở chỗ này được chứ? Nên biết, Ma Long Táp Ba đã bị Đoạn Vân dùng mê dược làm cho mê đi, sau đó còn bị Đoạn Vân chặt cái long đầu đáng thương của nó. Còn viên long tinh của Ma Long Táp Ba cũng đã giao cho luyện kim pháp thần Lai Bố Ni Tư nghiên cứu rồi mà.

- Tina, xin hỏi đây là Thạch Long hay là Ma Long? - Đoạn Vân quay về phía Tina đang gần như kiệt lực hỏi.

- Đoạn Vân, đúng! Chính là Ma Long Táp Ba từng bị người độc sát! Trong lúc làm nghi thức ta biết, đầu Ma Long này vốn là sinh vật Ma giới, sau đó bị người giết chết trên đại lục, hơn nữa là bị người độc sát. Do đó, Ma Long Táp Ba sau khi chết, oán linh không tiêu tan, vẫn quanh quẩn ở khoảng giữa địa ngục và nhân giới. Hơn nữa khi hắc còn sống bị Long Hoàng khống chế hơn một ngàn năm, tâm tính được rèn luyện rất cường đại. Do đó lúc bị người giết, Ma Long Táp Ba cũng trở thành một cường giả số một số hai ở vùng giữa địa ngục và nhân giới. Lần triệu hoán vừa rồi, vốn ta chỉ muốn triệu hoán linh hồn có thực lực cấp chín hoặc cấp mười khi còn sống, nhưng không ngờ, lại có thể triệu hoán được linh hồn của cường giả Ma Long cấp mười hai.

Nghe Tinh Linh nữ thần nói, lại nhìn Ma Long bằng đá đang nhìn mình với hận ý sâu đậm, Đoạn Vân cười nói :

- Nữ thần đại nhân, thoáng cái đã triệu hoán được linh hồn cường đại như thế, người tuy có giai vị ở mức cấp mười ba, nhưng ta rất muốn biết lúc này thực lực của người còn có bao nhiêu? Nếu lúc này, ta đột nhiên không thêm tuân thủ lời hứa của ta, trực tiếp bắt người thì hẳn là vô cùng dễ dàng nhỉ? Ha ha, chẳng lẽ nữ thần đại nhân thật sự tin tưởng nhân phẩm của Đoạn Vân ta đến vậy?

Nghe Đoạn Vân nói, Tina mặc dù sắc mặt cực kì căng thẳng, nhưng lại không nói gì. Đoạn Vân phát hiện, sắc mặt nàng quả thật rất khó coi, tựa hồ trong mắt nàng hiện lên một thoáng đau thương và lo lắng. Không biết đây có thể là Tinh Linh nữ thần giả vờ, hay thật sự nàng đã không còn có uy lực gì nữa!

Đoạn Vân cười cười, nói :

- Tina, người yên tâm, Đoạn Vân ta cũng không phải là người bội tín. Nhưng người phải nhớ kỹ, nếu ta hoặc thủ hạ ta chiến thắng đầu Ma Long đá này, người nhất định phải làm theo lời hứa của người.

- Đoạn Vân, người đã tuân thủ lời hứa, ta cũng nhất định sẽ giữ lời! Người phái thủ hạ ra xuất chiến đi!

Những lời này của Tinh Linh nữ thần làm cho Đoạn Vân có vài phần kính trọng. Kỳ thật, triệu hoán sinh vật cường đại như thế, cũng không phải là bốn ý của nàng. Nên biết rằng, triệu hoán sinh vật càng cường đại thì càng khó khống chế, nếu không phải vì Ma Long rất cảm hận Đoạn Vân, thì lúc này người mà Ma Long muốn công kích nhất rất có thể chính là người triệu hoán nó về, Tina.

- Thiếu gia, ta xung phong đánh trận này. - Pháp Lạp Kỳ nói với Đoạn Vân.

- Chủ nhân, tuy ta không nắm chắc tuyệt đối thắng nó, nhưng ta cũng tình nguyện xuất chiến. - Âu Đặc Tư cũng xin Đoạn Vân cho xuất chiến.

- Thiếu gia, vừa rồi người nói ta có thể chiến thắng nó, nhưng Diệp Cô Thành lại tự biết không là đối thủ.
- Diệp Cô Thành rất xấu hổ nói với Đoạn Vân.

Đoạn Vân cười cười, nói:

- Các người đừng nói nữa, trận chiến này, ta tự mình lên!

- Lão Đại, người không nói giỡn đó chứ?

Tiểu Phi Hiệp giãy nảy lên hỏi Đoạn Vân, còn các thủ hạ khác cũng giật mình kinh sợ.

- Thiếu gia, để ta lên đi!

Diệp Cô Thành lúc này vội vã nói với Đoạn Vân. Hắc biết rất rõ ràng thực lực của Đoạn Vân còn chưa đạt tới cấp mười hai. Nếu lên đấu với đầu Ma Long cấp mười ba này thì chỉ một cú là tiêu đời!

- Lão Đại, chủ nhân, thiếu gia,... cho ta đi đi!

Đám thủ hạ, kể cả Thú Nhân cũng đều xin Đoạn Vân cho xuất chiến.

Đoạn Vân trợn mắt, mắng:

- Ta thấy các người thật sự là quá đáng! Cơ hội biểu hiện tốt như vậy mà không để cho ta. Có phải coi thường ta không? Đừng tưởng rằng bốn thiếu gia bình thường không tham gia chiến đấu là bốn thiếu gia không chịu nổi một kích! Hôm nay, ta thật sự muốn đánh!

- Thiếu gia, ngài đừng có đùa nữa! Con vật đó hiện nay là cấp mười ba đó! Lần này lần này dù sao cũng không cho ngài đi!

Diệp Cô Thành thật sự có vẻ rất nóng nảy.

- Đoạn Vân! Có phải là người cố ý trì hoãn thời gian? Phải biết rằng, thời gian tồn tại của Cự Long này chỉ có nửa giờ đại lực thôi. Nếu trong nửa giờ đại lực mà người không đánh bại nó sẽ coi như người thua. - Tina lúc này lớn tiếng hét lên với Đoạn Vân.

Mà Đoạn Vân bây giờ đang bị một đám thủ hạ mình vây chặt! Đám thủ hạ chặn ngang trước người hắn, hơn nữa còn có vài tên ôm chặt lấy hắn, vô luận Đoạn Vân nói như thế nào, đám thủ hạ cũng không cho hắn nghênh chiến.

Sau một hồi giải thích khô cả nước bọt mà không có hiệu quả, Đoạn Vân đã rất nóng nảy, quay về đám thủ hạ ra lệnh:

- Toàn bộ lui ra cho ta! Các người không nghĩ là nếu bốn thiếu gia không nắm chắc phần thắng mà lại dám mạo hiểm đánh nhau với tên súc sinh kinh khủng đó sao? Hơn nữa, hắn có thể làm ta bị thương được sao? Với tốc độ của đồng đá này hả? Hừ hừ thật là một chút cơ hội biểu hiện cũng không cho!

- Lão Đại, không được! Nói không được là không được! Bình thường chúng ta đều nghe người. Nhưng lúc này, dù người nói cái gì chúng ta cũng không cho người đi chịu chết!

Tiểu Phi Hiệp ngăn trước mặt Đoạn Vân vẻ mặt nghiêm túc nói.

- Lão Đại, ta biết người muốn biểu hiện trước mặt người con gái kia, nhưng việc này thực ra không đáng giá! - Đạt Nhĩ Ba cũng hét vào mặt Đoạn Vân.

- Lão Đại, tuyệt đối không cho người đi!

Phi Tử béo mồm mím, ôm chặt đùi Đoạn Vân, khuôn mặt đỏ bừng, mắt cũng hơi ửng đỏ, làm như Đoạn Vân không đáp ứng điều kiện của hắn, thì hắn sẽ khóc òa ra.

- Chủ nhân, xin vì nghiệp lớn gia tộc mà nghĩ cho kỹ!

Âu Đặc Tư ngăn trở Đoạn Vân.

Đối mặt với những lời chân thành của đám thủ hạ, Đoạn Vân cũng không nói gì được nữa! Hắn thở không ra hơi:

- Được rồi! Ta sợ các người! Các người cũng quá đáng rồi, chỉ một cơ hội biểu hiện mà cũng không cho ta! Diệp Cô Thành, người lên đi. Nhớ lấy thi triển thanh tài quyết thần nhận (nhận: cây đao rất sắc, hình dáng tựa như cây mã tấu của mình thì phải), vận đủ đấu khí, sau đó chém thẳng vào thân thể Thạch Ma Long! Mẹ kiếp, mấy tên này quả là quá đáng, không để cho bốn thiếu gia có cơ hội biểu diễn một chiêu!

- Rõ, thiếu gia!

Thấy Đoạn Vân không ứng chiến, Diệp Cô Thành lúc này vọt đi, còn đám thủ hạ cũng thở phào một hơi.

Diệp Cô Thành đứng trước người Ma Long Tạp Ba, hồi tưởng lại những lời Đoạn Vân nói. Chỉ chốc lát tựa hồ đã hiểu ra cái gì đó! Vì vậy hắn rút ra thanh kiếm sắc bén, chiếu theo phân phó của Đoạn Vân, đem tất cả đấu khí vận vào lưỡi kiếm, sau đó hét lớn một tiếng, cả người lao đến Thạch Ma Long chém xuống một kiếm.

268. Chương 268: Đường Không Nhất Dao Trục Phách Hạ!

Trước một kích này của Diệp Cô Thành, Tinh Linh nữ thần chỉ đứng nhìn cười nhạt. Mặc dù nàng nhận thấy lưỡi kiếm trong tay Diệp Cô Thành là một thanh thần binh Thần giới có thể chém sắt như chém bùn, nhưng nàng hoàn toàn tin tưởng vào khả năng phòng ngự siêu cường của Ma Long cấp mười ba của mình. Vì bình thường năng lượng của người cấp thấp rất khó có thể công phá được phòng ngự của người cao cấp hơn. Thanh thần nhận sắc bén trong tay Diệp Cô Thành chính là do Đoạn Vân lấy được trong bảo khố của Long tộc khi tẩy kiếp Long tộc lần trước. Lúc đó, Đoạn Vân không cảm thấy hứng thú với binh khí, nên tiện tay ném thanh thần binh này cho Diệp Cô Thành. Còn Diệp Cô Thành vì quen luyện võ kỹ của mình, do đó rất ít sử dụng loại binh khí này, chỉ biết nó rất sắc bén.

Theo sự phân phó của Đoạn Vân, Diệp Cô Thành với thực lực đã đạt tới cấp mười hai hậu giai, vận đấu khí toàn thân ngưng tụ vào thanh thần nhận, đấu khí lan tỏa ra ngoài chừng hai mươi thước. Kim sắc đấu khí tựa như một thanh kiếm phóng đại mấy chục lần, kim quang chói mắt, chém thẳng vào đầu Cự long đá. Ánh nhận bao phủ cả mặt đất, rồi xé toang thành một vết nứt dài gần trăm thước, rộng chừng bốn năm thước.

Một kích đó tập trung toàn bộ sức mạnh của Diệp Cô Thành. Lúc đó, trong đầu Diệp Cô Thành chỉ có một ý nghĩ duy nhất là nghe lời thiếu gia, dùng một kích mạnh mẽ nhất của mình, trực tiếp chém đầu tượng đá kinh khủng trước mắt thành hai nửa. Dưới một kích toàn lực của Diệp Cô Thành, con Cự long đá lúc này đứng khựng một chút, rồi cả bọn Đoạn Vân bỗng thấy trên người con cự long đá khổng lồ bắt đầu xuất hiện một vết nứt thật dài, những vết âm u từ vết nứt sâu bỗng nhiên xuất hiện. Tiếp theo, đầu Cự long đá cường hãn đó từ từ tách thành hai mảnh, cuối cùng hóa thành một đồng loạn thạch ngã sầm xuống đất. Đồng đá đó vừa vỡ hợp thành hai tòa núi nhỏ, ở giữa có thung lũng con con. Cự long thực lực cấp mười ba đã bị một kích của Diệp Cô Thành chém thành hai nửa.

Thật ra Đoạn Vân đã sớm đoán trước được cái kết quả này. Đây cũng là nguyên nhân tại sao hắn cực lực yêu cầu để tự mình xuất chiến. Bởi vì, chiếu theo những gì Tinh Linh nữ thần nói thì triệu hoán một tượng đá khổng lồ như vậy chẳng qua là triệu hoán linh hồn về, rồi sau đó dùng năng lượng của Tinh Linh nữ thần làm cho nó mạnh hơn, dùng vị hình thái mô của linh hồn, dùng đá và những tài liệu xây dựng nên. Nói cách khác, năng lượng mà nữ thần cung cấp tràn ngập trong linh hồn đó. Còn thực chất của tượng đá, cũng dùng linh hồn lực ngưng tụ mà thành, chỉ cần linh hồn vỡ ra, vậy thì tượng đá khổng lồ cũng xem như xong đời. Mà muốn đối phó với những linh hồn thì dùng chân khí là tốt nhất. Dưới chân khí, linh hồn dù cường đại tới mấy cũng chỉ là một miếng đậu phụ.

Đoạn Vân thật ra muốn làm oai với đám gia hỏa này, vốn muốn dùng một tư thái rất oanh liệt, vận đủ chân khí vào kiếm phong rồi chém vào thân thể Cự long đá này, rồi dùng một thức xoáy kiếm vào trong cốt lõi thân thể. Nhưng, không có biện pháp, một đám thủ vừa cầu khẩn, vừa ngăn trở. Hơn nữa, toàn bộ bọn chúng đều cho rằng mình đánh không lại đầu Cự long đá này. Cơ hội biểu hiện tốt như vậy mà lại phải chấp tay dâng cho người ta, cũng may đó là thủ hạ trung thành nhất của mình. Nếu không, Đoạn Vân chắc tức chết đi được. Diệp Cô Thành có năng lượng, tuy nói cũng là một loại đấu khí, nhưng đấu khí của hắn chỉ có sáu mươi phần trăm chân khí. Hơn nữa, phần chân khí này sẽ không ngừng tăng lên khi thực lực của hắn tiếp tục phát triển. Đấu khí được chân khí hóa, tuy nói lực công kích linh hồn không được kinh người như chân khí của Đoạn Vân, nhưng với thực lực của Diệp Cô Thành thì đây cũng là một vũ khí lợi hại. Hơn nữa thần nhận có tác dụng khuếch trương, một kích toàn lực của Diệp Cô Thành quả là hết sức lãng phí. Bằng không, cũng sẽ không lưu lại trên mặt đất một vết nứt sâu đến thế.

Nhưng, trong lúc Đoạn Vân đang hí hửng vì thấy cuộc chiến đã kết thúc như thế thì dị biến bỗng nổi lên. Chỉ thấy trong đồng đá bỗng nhiên nhúc nhích, rồi lấp ló vài tia sáng màu xanh lam rất quý dị. Ánh sáng này lao về phía nơi phát ra đấu khí của Diệp Cô Thành, tập trung vào thần nhận trong tay Diệp Cô Thành lúc này vẫn còn lấp ló hào quang. Hơn nữa, Đoạn Vân còn phát hiện ra ánh sáng màu xanh lam này còn ẩn chứa một cỗ năng lượng cường đại. Khi luồng ánh sáng màu lam này vừa chạm vào thanh thần nhận trong tay Diệp Cô Thành thì lập tức bị đấu khí hấp thu mãnh liệt. Còn về mặt Diệp Cô Thành thì dường như hắn muốn thu đấu khí của mình về, nhưng đấu khí còn lại trên thần nhận xem ra mãi mà không tiêu tan hết. Hơn nữa, khi hắn muốn thu đấu khí vào trong cơ thể, lại có một luồng năng lượng khó hiểu ngưng tụ trên thần nhận rồi thông qua cánh tay chui thẳng vào trong cơ thể Diệp Cô Thành. Khi nguồn năng

lượng đó vừa tiến vào trong cơ thể, năng lượng đầu khí của Diệp Cô Thành càng lúc càng cường đại. Thông qua thần thức, Đoạn Vân phát hiện ra Diệp Cô Thành tựa hồ đang chủ động hấp thu năng lượng động trên thần nhận, hơn nữa không ngừng đưa đầu khí của mình ngưng tụ thêm vào thần nhận.

Chẳng mấy chốc, thần nhận trong tay Diệp Cô Thành, bỗng nhiên hình thành vòng lốc xoáy. Trong vòng xoáy đó xuất hiện một lực hút kinh hồn hút lấy năng lượng vừa thoát ra khỏi tượng đá. Thông qua thần thức, Đoạn Vân phát hiện Diệp Cô Thành đích thật đang hấp thu năng lượng. Hơn nữa, trong số năng lượng hấp thu không chỉ có linh hồn năng lượng, mà còn có cả những thần lực năng lượng của Tinh Linh dung hợp vào đó, lại còn những mộc hệ ma pháp lực của Tinh Linh. Đoạn Vân còn phát hiện thêm, Tinh Linh lực là một loại năng lượng rất gần gũi với tự nhiên, giống với Thái Cực chân khí trong cơ thể mình. Đoạn Vân đoán, khi Tinh Linh nữ thần ngưng tụ năng lượng của mình để thực hiện việc triệu hoán, cũng chính nguồn năng lượng này tràn ngập trong linh hồn, tạm thời làm cho linh hồn lớn mạnh. Cũng vì thế, hai loại năng lượng này dung hợp lẫn nhau. Đầu khí đã hóa chân khí của Diệp Cô Thành chỉ có tác dụng hấp thu linh hồn. Nhưng vì linh hồn năng lượng lại hòa tan với năng lượng của Tinh Linh nữ thần, đầu khí đã hóa chân khí của Diệp Cô Thành do đó hấp thu một lúc cả hai thứ năng lượng.

- Lão Đại, một kích vừa rồi của Diệp Cô Thành có uy lực dễ sợ vậy sao? Cấp mười ba đó. Tên gia hỏa này bị Diệp Cô Thành một đao chém thành đá vụn. - Đạt Nhĩ Ba nuốt nước bọt, mặt lộ vẻ kinh dị khó tin.

- Lão Đại, Diệp Cô Thành đại ca lợi hại như vậy sao? - Đạt Nhĩ Khắc cũng mở tròn mắt ra vẻ vô cùng kinh ngạc.

Còn đám Ngưu Ma Vương thì há hốc mồm, mắt mở to, vẻ mặt biểu đạt sự kinh ngạc tới từng lỗ chân lông. Đoạn Vân trợn mắt, quay về đám thủ hạ bất mãn nói:

- Chỉ tại các người ngẩn, nếu không uy phong đó đã thuộc về ta rồi.

Nghe Đoạn Vân nói thế, đám thủ hạ đang há hốc miệng đều lập tức ngậm miệng lại, mặt lộ ra vẻ ai mà tin người.

Đoạn Vân cũng không giải thích được, nhìn nhìn Diệp Cô Thành đang an tâm hấp thu năng lượng, rồi chuyển hướng sang Tinh Linh nữ thần lúc này cũng lộ vẻ rất kinh dị, nói :

- Tina, trận chiến này người lại thua rồi. Thế nào, còn có cái gì cần nói không?

Tinh Linh nữ thần dời ánh mắt khó tin khỏi người Diệp Cô Thành chuyển qua Đoạn Vân. Nàng há mồm, muốn nói gì đó, nhưng rồi không thể nói ra được. Tina dùng tay chỉ chỉ vào Diệp Cô Thành đang tập trung tinh thần hấp thu năng lượng trên mặt đất, rồi chỉ chỉ vào đồng đá, sau đó ngẩng đầu nhìn nhìn Đoạn Vân. Sau vài lần lắc đầu, nàng rốt cục mới có thể mở miệng được :

- Đoạn Vân, thật không ngờ thủ hạ người lại là một cao thủ như thế. Nhưng ta không rõ, cao thủ như vậy làm sao lại làm thủ hạ cho người được chứ? Điều này quả là quá không hợp lý.

Đoạn Vân cười cười, nói :

- Diệp Cô Thành tuy nói là thủ hạ của ta, nhưng cũng là huynh đệ của ta. Chúng ta cùng nhau vào sinh ra tử, đồng cam cộng khổ. Cả đám này, đều là những huynh đệ sống chết có nhau của Đoạn Vân ta. Nhưng sự tình lúc này, tựa hồ không phải lúc nói chuyện này. Trong lần đánh cuộc này, người thua mà.

Nhìn một đám cao thủ phía sau Đoạn Vân, rồi lại nhìn nhìn Diệp Cô Thành không biết đang làm gì trên mặt đất, Tinh Linh nữ thần nói về bất lực:

- Đoạn Vân, trận chiến này đích thật là ta thua. Hơn nữa, người có thể cũng biết, lúc này ta đã không còn lực tái chiến nữa. Người đưa ra điều kiện đi. Ta sẽ đáp ứng lời hứa. Nhưng ta cũng hy vọng người có thể thủ tín, sau khi ta trả lời cho người ba vấn đề xong, người thả cho ta đi.

Đoạn Vân cười cười, nói :

- Nữ thần đại nhân quả nhiên nhanh nhẩu. Điều kiện đầu tiên, ta sẽ dùng tốc độ nhanh nhất, phái Thần Long thu phục tất cả cự蟒 trong Tinh Linh sâm lâm. Còn những đại địa chi hùng có họ hàng với Thú Hoàng, Phỉ Tử cũng sẽ phái thủ hạ vào đó thu phục.

- Điều kiện này căn bản là không tính là điều kiện. Hai thứ ma thú này căn bản là không có ảnh hưởng gì tới Tinh Linh nhất tộc của ta,. Đoạn Vân đại nhân yên tâm, chuyện này, ta sẽ tận lực phối hợp.

- Tina khẽ gật đầu, nhưng Đoạn Vân cũng phát hiện, khoe mắt mù đàn bà này vẫn một mực dán vào người Diệp Cô Thành đang hấp thu năng lượng trên mặt đất.

Mù đàn bà này, chỉ là hấp thu một chút năng lượng thôi mà? Có cần phải nhìn chăm chăm lão Diệp như vậy không? Cho dù người nhìn đui mắt, căn bản người cũng không có khả năng biết bí pháp đó đâu. Phải biết rằng, cái này đâu phải là bậc minh thần công. Mà cho dù có là bậc minh thần công thì Tinh Linh nữ thần cũng không thể biết. Đoạn Vân cười thầm.

- Tina đại nhân, không biết bây giờ người có thể trả lời ta ba vấn đề chưa. Người trả lời sớm một chút, ta cũng về nhà sớm một chút. Người nên biết, ra khỏi nhà lâu như vậy rồi, ta còn chưa ăn cơm trưa đó. - Đoạn Vân nói với Tinh Linh nữ thần.

- A? Được, Đoạn Vân đại nhân xin hỏi đi. - Tinh Linh nữ thần xem ra có vẻ hơi trầm tư.

Đoạn Vân cười cười, đang muốn mở miệng hỏi, nhưng lúc này Diệp Cô Thành xem ra cũng đã hấp thu xong năng lượng rồi.

- Thiếu gia, ta

Phi thân tới trước mặt Đoạn Vân, Diệp Cô Thành xem ra có vẻ hơi xấu hổ với Đoạn Vân một lễ.

Nhìn vẻ mặt Diệp Cô Thành, Đoạn Vân cũng biết hắn đã hiểu nguyên nhân mình muốn xuất chiến, do đó Đoạn Vân nói ra vẻ tức giận :

- Hay cho tên Diệp Cô Thành kia, lại dám cướp danh tiếng của ta.

- Thuộc hạ hiểu lầm mà. - Diệp Cô Thành lại với Đoạn Vân càng cung kính hơn.

Đoạn Vân cười cười, ghé tai Diệp Cô Thành nói :

- Tốt lắm, ta đùa người đó. Người cũng vì lo lắng cho an nguy của ta thôi. Nhưng người nói cho ta biết, vừa rồi cảm giác một kích đó như thế nào?

Diệp Cô Thành nói có chút bối rối :

- Thiếu gia, vừa rồi, tựa như chém vào một khúc gỗ mục không thể nào mục hơn được nữa, căn bản không có bao nhiêu lực cản cả.

Đoạn Vân cười, nhẹ giọng nói :

- Ừm, đáng tiếc danh tiếng này bị người đoạt mất. Nhưng người vừa rồi hẳn là đã hấp thu không ít năng lượng hả? Linh hồn Táp Ba, rồi lại còn cả thần lực thuộc tự nhiên hệ của Tinh Linh nữ thần.

- Thiếu gia, một kích vừa đánh ra, dấu khí trong cơ thể ta trở nên trống rỗng. Nhưng sau khi hấp thu năng lượng quý dị đó xong, thực lực ta bây giờ đã tăng lên rất nhanh. Hơn nữa, linh hồn năng lượng làm cho tinh thần lực của ta cường đại không ít. Về phần thần lực tự nhiên, sau khi được chuyển hóa đã biến thành dấu khí năng lượng đã được chân khí hóa trong cơ thể ta. Ta nghĩ, đợi khi ta hoàn toàn tiêu hóa hết số năng lượng này, thực lực của ta tuyệt đối có thể đột phá tới cấp mười hai đỉnh giai. - Hắn cố nén hưng phấn nói với Đoạn Vân.

Nghe thế, Đoạn Vân nở nụ cười rất hài lòng.

269. Chương 269: Ba Vấn Đề Về Thần, Ma.

-Lão Đại, các người thăm thì cái gì đó ?

Phi Tử mũm mĩm đột nhiên xuất hiện giữa Đoạn Vân và Diệp Cô Thành, làm Đoạn Vân đang đặc ý giết bản cả người ! Đoạn Vân trợn mắt, nói :

- Người lớn nói chuyện, tiểu hài tử đứng một bên mà chờ !

Khi hắn vừa nói xong, Đạt Nhĩ Ba tức thời xông tới, nhìn hai người với ánh mắt tò mò, Đoạn Vân một lần nữa bị đám thủ hạ của mình đánh bại. Hắn hữu khí vô lực chỉ chỉ vào Diệp Cô Thành nói :

- Nếu các người muốn biết vừa rồi rốt cuộc là chuyện gì thì các người trực tiếp hỏi Diệp Cô Thành đại ca của các người đó! Nhưng, bây giờ không thể hỏi được !

Nói xong, Đoạn Vân chuyển sang Tinh Linh nữ thần nói :

- Tinh Linh thần đại nhân, ta có thể hỏi ba vấn đề của ta được chưa ?

Tinh Linh nữ thần lúc này đã khôi phục được hình tượng nữ thần cao quý của nàng, chỉ có điều nàng vẫn rất suy yếu như trước. Qua hai lần sử dụng phương pháp triệu hoán, nàng đích xác đã không còn bao nhiêu thực lực nữa rồi. Lúc này, chỉ cần một trong số Đạt Nhĩ Ba và năm đại ma sủng cũng hẳn có thể đánh ngang tay với nàng rồi .

- Đoạn Vân đại nhân hỏi nhanh đi ! Nhưng ta hy vọng Đoạn Vân đại nhân có thể thủ tín ! - Tina ôn nhu nói . Đoạn Vân khẽ gật đầu, nói :

- Ta tự nhiên sẽ giữ lời hứa. Nhưng ta cũng hy vọng nữ thần đừng tùy tiện nói dối ! Thôi được, vấn đề đầu tiên, ta muốn biết một vài tình huống ở Ma giới ! Tỷ như tình huống vũ lực ở Ma giới, những động tĩnh mới nhất của Ma giới?

- Đoạn Vân đại nhân, người làm sao biết ta biết được những việc này ? - Tinh Linh nữ thần cười khê .

Nghe Tina nói, Đoạn Vân sắc mặt trầm xuống, nói nghiêm chỉnh:

- Tina, người dám nói là người không phải mới từ Ma giới trở về không ?

Nghe thế, trên mặt Tina không khỏi xuất hiện vẻ hơi giật mình, sau khi âm thầm cố nén xúc động trong lòng, Tina nói :

- Người không cần phải tìm hiểu xem ta có phải là từ Ma giới về hay không. Nhưng, vấn đề của người cần bản là không phải một vấn đề. Bây giờ người rốt cuộc muốn biết cái nào ?

Đoạn Vân ngẫm nghĩ một lát, nói :

- Động tĩnh mới nhất ở Ma giới !

- Được, Đoạn Vân ! Người đã là người đứng đầu đại lục, nên chắc người cũng biết được một vài tình huống của Ma giới rồi ! Người cũng biết, vết nứt không gian giữa Ma giới và nhân giới sắp mở ra. Ma giới đang toàn lực chuẩn bị cử đại quân xâm lấn. Hơn nữa ta muốn nói cho người biết, quy mô xâm lăng của Ma giới lần này cường đại chưa từng thấy, rất có thể sẽ là một cuộc đại xâm lăng toàn tộc, vì họ có một tin tức xác thực, Thần giới không thể trở lại đại lục này trong thời gian ngắn ! Nói cách khác, Đoạn Vân người thân là người đứng đầu, chắc phải một người đảm đương trách nhiệm chống cự Ma giới !

- Rốt cuộc khi nào thì Ma giới sẽ xâm lấn ? - Đoạn Vân hỏi dồn . Tina lắc lắc đầu, nói :

- Cụ thể lúc nào thì ta không biết, nhưng từ tiến độ chuẩn bị của họ thì thời gian chắc sẽ không lâu lắm đâu. Ít thì một năm, lâu thì năm năm ! Đến lúc đó, ta hy vọng người là người đứng đầu đại lục, có thể chuẩn bị kỹ càng để chống lại !

Nghe thế, Đoạn Vân trầm tư một chút, tính toán thử trong thời gian một năm, hẳn sẽ làm được những gì? Tính toán một lát, Đoạn Vân muốn ngất xỉu ! Mẹ kiếp, vốn muốn trước khi Ma giới xâm lấn, đưa quân đội đại lục đến Tây đại lục chiếm đoạt và tăng cường vật tư chiến lược. Nhưng theo tính toán thì kế hoạch này có thể phải xếp xó rồi ! Lúc này mình đang giao chiến với hải giới, nếu muốn lần chiếm Tây đại lục, chắc phải thông qua truyền tống trận mới tới được. Chuyện này sẽ làm gia tăng vết nứt không gian giữa Ma giới và nhân giới. Đến lúc đó đại quân nhân tộc sẽ phải đóng ở Tây đại lục, còn thiên sứ bộ tộc phương tây cũng có thể sẽ xuất hiện. Như vậy sẽ phải chống lại nhiều kẻ thù lắm, đánh nhau nhiều mặt trận thế quả là rất phiền toái !

Hơn nữa, nếu muốn tiến vào Tây đại lục, ngoại trừ truyền tống trận, chỉ còn có hai phương pháp khác. Một là dùng ma pháp thuyền do Địa Tinh chế tạo, vượt qua Khóa Hạ Lợi Ngõa hải dương. Phương pháp còn

lại, là thông qua vùng hoang mạc bắc Mông Cổ, lợi dụng chỗ nối nhau giữa hai đại lục ở phía bắc tiến quân. Nhưng con đường này vô cùng hung hiểm. Lúc này, cả hai phương pháp đều không thể áp dụng được .

- Đoạn Vân đại nhân, vấn đề này xem như ta đã trả lời rồi ! - Tina trầm tư nói với Đoạn Vân .

Đoạn Vân lấy lại tinh thần, nói lạnh nhạt :

- Người nói cũng như không nói ! Mười năm trước Ma giới đã phái ra một vài thám tử đi dò xét ở đại lục trước. Hơn nữa, thông qua những tên Ma tộc bị bắt, ta cũng biết được một vài tình huống ở Ma giới ! Người nói việc này, ta đều đã biết cả rồi ! Không được, vấn đề không thể xem như đã trả lời được ! Người bây giờ nói cho ta biết binh lực, tướng lĩnh, địa điểm mà Ma giới sẽ xâm lấn !

- Việc này hả? Đoạn Vân đại nhân, tình huống cụ thể thì quả thật ta không biết ! Về tình huống binh lực, không phải ta đã nói cho người rồi sao? Rất có thể là toàn tộc xâm lấn ! - Tinh Linh nữ thần cau mày nói .

- Toàn tộc, rốt cuộc là bao nhiêu người ni? - Đoạn Vân ngạo nghễ đứng giữa thiên địa, nhìn về phía Tina hỏi chậm rãi .

- Việc này . nếu là toàn tộc thì cũng rất khó nói. Dù sao Ma giới tạm thời còn chưa hoàn toàn thống nhất ! - Tinh Linh nữ thần trả lời .

Nghe thế, Đoạn Vân thật muốn bay lên lột sạch quần áo của mục dân bà này, sau đó phát vào mông nàng vài cái ! Hừ, nói cũng như không nói !

Thấy vẻ bất thiện trong mắt Đoạn Vân, Tinh Linh nữ thần vội vàng nói :

- Đoạn Vân đại nhân, nếu cộng lại toàn bộ Ma Tộc lại thì đại khái có mười hai ức! Nhưng đây chỉ là tình huống bình thường ở Ma tộc thôi! Bởi vì ở Ma giới, ma thú cũng là một thế lực chủ đạo. Hơn nữa, ma thú Ma giới hay còn gọi là Áo Thú căn bản không ẩn dật như ma thú trên đại lục! Chúng nó có thể lực riêng của mình. Lần xâm lấn đại lục trước kia, thế lực Áo Thú ở Ma giới không tham dự. Dù sao Ma giới chính là nơi chúng có hoàn cảnh sống tốt nhất ! Không gian ở đại lục, ngược lại làm cho chúng rất không thoải mái. Còn nữa, Ma giới còn có vài dị tộc khác nữa! Các loại dị tộc này cũng đều có vũ lực cường hãn .

- Người nói thẳng ra cho ta, cộng tất cả chủng tộc có trí tuệ ở Ma giới được bao nhiêu người ! - Đoạn Vân nói có chút sốt ruột .

- Hơn hai mươi ức ! - Tinh Linh nữ thần ước lượng rồi nói .

Nghe thế, Đoạn Vân thiếu chút nữa té xỉu tại chỗ ! Mẹ ơi, hơn hai mươi ức sinh vật Ma giới, nếu bảo là toàn tộc xâm lấn, vậy đại lục còn cái gì sống được đây? Đơn giản cứ đưa cổ ra cho người ta chém là xong ! Lấy đâu ra thuốc mà chữa đây? Binh lính bình thường, thực lực đã vào loại cấp sáu rồi. Nếu toàn dân giai binh vậy thì Đoạn Vân không dám tiếp tục nghĩ nữa.

- Nhưng Đoạn Vân đại nhân cũng đừng quá lo lắng, ta nghĩ với sự thông minh và tài trí của ngài, cộng thêm năng lực thần kỳ cường đại, nếu muốn ứng phó với cuộc xâm lược lần này, chắc cũng không phải sự tình không làm được ! Hơn nữa, đại nhân đừng lo, Ma tộc cũng không phải chủng tộc toàn dân giai binh đâu ! - Nhìn thấy vẻ ưu tư trên mặt Đoạn Vân, Tinh Linh nữ thần khẽ cười nói .

Đoạn Vân trợn mắt, trong lòng thâm rủa : Trên đời ta hận nhất bị người khác khiêu khích. Hừ! Về nhà ta sẽ phát ra luyện binh lệnh cho toàn đại lục! Phát động tất cả quân chánh quy, dân binh, dòng binh vân vân. Hừ, bộ đội Nanh Sói, chắc sẽ lại phải tiến hành ma quỷ thức huấn luyện. Kinh khủng nữa rồi. Ma tộc chó má thật !

- Tina, vấn đề này xem như đã trả lời xong! Bây giờ là vấn đề thứ hai. Thần rốt cuộc có phải là một loại sinh vật như những sinh vật trên đại lục không? Người chỉ cần trả lời là có hay không ?

Đoạn Vân nhìn chằm chằm vào Tina, thần thức hoàn toàn chú ý vào nhất cử nhất động của Tina . Quả nhiên, khi Đoạn Vân hỏi vấn đề này, Tina trở nên rất bất an, nàng nói hơi lặc giọng :

- Đoạn Vân đại nhân, không phải người nói là sẽ không hỏi nguồn gốc của các vị thần sao ?

Đoạn Vân cười lạnh một tiếng, nói :

- Ta không có hỏi nguồn cội các vị thần, ta chỉ hỏi thuộc tính của thần thôi ! Nhưng vấn đề đáp án này, ta cũng đã đoán được đại khái rồi. Còn người tốt nhất là cho ta một đáp án ! Tina, từ tình huống thân thể của người bây giờ, người có thân thể và linh hồn. Linh hồn người cũng đủ cường đại, cường đại tới mức cơ hồ có thể bất tử rồi. Còn theo như những gì ta hiểu về linh hồn, ta thấy linh hồn chỉ là một loại năng lượng rất kỳ quái. Một loại năng lượng có năng lực độc lập tư duy. Nói cách khác, khi linh hồn của thần bất diệt, cũng có nghĩa là thần bất tử. Thần dựa vào linh hồn cường đại và tinh thần lực của mình có thể tìm được một thân thể thích hợp rồi sống lại ! Ta nghĩ, việc bất tử, cũng chính là một chuẩn mực của thần ! Còn thân thể của người, cũng là một Tinh Linh mà thôi ! Một Tinh Linh có máu có thịt, trên người người cũng có máu chảy, là một loại máu đặc hữu của Tinh Linh nhất tộc màu xanh lá cây ! Nói cách khác, thần, chỉ là một loại người tu luyện, khi tu luyện tới một cực hạn nhất định sẽ đạt tới một tầm cao nào đó ! Thần vẫn chỉ là một sinh vật như trước, một chủng tộc đặc thù dựa vào năng lượng phi vật chất trong cơ thể mình mà có thể tồn tại !

- Đoạn Vân đại nhân đã biết vậy, cần gì phải hỏi lại ta ? - Ngỡ khi Tina xem ra không kinh ngạc gì lắm. Đoạn Vân cười lạnh một tiếng, nói :

- Ta muốn biết thần rốt cuộc có phải là cũng là một thể lực xâm lăng không?

- Đoạn Vân đại nhân, vấn đề này, thứ cho ta không thể trả lời ! Dù sao biết việc này đối với người tuyệt đối không tốt lành gì !

Tinh Linh nữ thần cố mọi cách tránh né, nói. Đoạn Vân cười cười, nói :

- Được ! Vấn đề thứ ba, có phải Sinh Mạng Nữ Thần có một muội muội không ?

Vấn đề này, Đoạn Vân đã hỏi lão ô quy của gia tộc rồi, nhưng lão gia hỏa đó nói căn bản là không biết. Còn nói cái gì mà thần chỉ là con rùa sống ngàn năm, căn bản là không biết những việc xảy ra hơn một vạn năm trước. Mấy lời giải thích của lão ô quy này quả thật suýt làm cho Đoạn Vân nổi giận mà chết đứng ! Hỏi thần rất nhiều vấn đề, nếu không phải là quên, thì cũng nói mình không chắc lắm, nhưng lúc nào cũng tìm được một lô một lốc lý do bào chữa cho mình ! Nói cái gì, lớn tuổi rồi, phải nhớ nhiều việc lắm, còn bộ não của thần lại không lớn lắm, do đó, khi có những ký ức mới vào, sẽ xóa nhòa những ký ức cũ đi ! Những gì mà thần còn nhớ kỹ thì đều là những việc chó, việc mèo đâu đâu. À, lão gia hỏa này vẫn còn nhớ một vài lễ nghi đã được lưu hành, nghe nói là lễ nghi mà thần đã sử dụng. Đối với đầu ô quy này, may mà Đoạn Vân không phải là một người thích giết động vật, bằng không Đoạn Vân thật rất muốn nhúng tên vương bát này ra nấu canh thang !

Lúc này, về mặt Tina cũng đã trả lời vấn đề của Đoạn Vân rồi. Bởi vì về mặt của Tinh Linh nữ thần tỏ ra vô cùng kinh ngạc !

Cười cười, Đoạn Vân quay về Tinh Linh nữ thần nói :

- Tốt lắm, Tina, cảm ơn người đã trả lời mấy vấn đề của ta ! Bây giờ, người có thể đi rồi ! Nhưng ta muốn nói cho người biết, Trung Hoa gia tộc ta sẽ xuống tay với Tinh Linh nhất tộc các người đó ! Để xây dựng lực lượng chống lại Ma tộc, Trung Hoa gia tộc của ta nhất định sẽ hợp nhất hai thể lực này !

- Việc này xin để ta nghĩ kỹ lại ! Cảm ơn Đoạn Vân đại nhân hôm nay thả ta ra ?

Tina vái Đoạn Vân một lễ, nhưng lễ nghi nàng sử dụng làm cho Đoạn Vân hơi giật mình. Bởi vì đầu ô quy ngàn năm ở gia tộc cũng dùng loại lễ nghi này hành lễ với mình!

270. Chương 270: Thần Điện Hội Nghị Bất Tán Thần.

-Sau khi Tinh Linh nữ thần vừa bay đi, đoàn người Phì Tử lập tức ào tới . Phì Tử cười hì hì nói với Đoạn Vân :

- Lão Đại, sớm biết người có thể một kiếm tiêu diệt con rồng đá đó, ta cũng đâu rảnh mà ngăn cản người chứ ! Lão Đại à, lúc đó người nói cho chúng ta biết là được rồi ! Nhưng lão Đại, chân khí của người thật sự là lợi hại đó nha! Chà, đáng tiếc tại sao ta lại là một đầu ma thú chứ? Nếu ta cũng giống như Diệp Cô

Thành đại ca, một kiếm sĩ nhân loại, cái mớ năng lượng vừa tinh chất vừa ngon bổ vừa rồi sẽ phải là của Phi Tử ta rồi còn gì ! A a a!

- Lão Đại, kỳ thật chỉ cần người nói rõ ràng cho chúng ta, chúng ta mắc gì ngăn người chớ? Hơn nữa, người cũng không nói cho chúng ta biết là chân khí của người là khắc tinh của linh hồn mà?

Tiểu Phi Hiệp cũng cười giả lả về ăn năn. Còn hai huynh đệ Đạt Nhĩ, thì tiếp tục xuýt xoa về một kích kì ảo vừa rồi, Ngưu Ma Vương chỉ đứng một bên cười tùm như thường lệ .

Đoạn Vân trợn mắt, rồi không thêm để ý nữa ! Tuy nhiên trong lòng hắn cũng cảm thấy rất ảm áp! Một đám huynh đệ kiếm thủ hạ của Đoạn Vân, cùng hắn vào sinh ra tử, lấy tính mạng để giúp hắn, tình ý như thế, cuộc đời này còn gì phải ân hận nữa ?

Về tới Sinh Mạng thành, Đoạn Vân nhờ lão Giáo hoàng triệu tập cuộc họp khẩn cấp với đám người lãnh đạo ở Thần điện !

Lúc này, Sinh Mạng Nữ Thần điện đã có thể xem như hoàn toàn thuộc về sản nghiệp của Trung Hoa gia tộc rồi. Hơn hai tháng trước, Thần điện đã công nhận sự cường đại của Đoạn Vân và để Đoạn Vân làm đại Giáo hoàng. Còn Đoạn Vân ngay khi lên làm đại Giáo hoàng, lập tức tiến hành cải cách quân đội Thần điện. Năm mươi vạn bộ đội Thần điện đều biến thành biên chế của Trung Hoa quốc phòng quân. Mười vạn Thần điện kỵ sĩ, biến thành tướng sĩ Nanh Sói. Đoạn Vân nắm trong tay tất cả quân đội Thần điện, hơn nữa hắn lại còn có uy vọng tuyệt vô cận hữu ở Thần điện. Với sự nhất trí ủng hộ của lão Giáo hoàng, thánh nữ và một đám chủ giáo, tên Đoạn Vân gia hỏa không tin thần thánh này trở thành người phát ngôn chính thức của Thần điện .

Lão Giáo hoàng, tuy nói vẫn còn rất tin tưởng vào nữ thần như trước, vẫn tôn sùng các vị thần như trước, nhưng từ khi Đoạn Vân làm cho hắn thành công tấn cấp lên tới thần cấp tế tự, sự nhận thức của lão gia hỏa này về thần xem ra đã được Đoạn Vân làm cho tăng lên hơn rất nhiều. Tập Tư Kì là một trong tứ đại hồng y chủ giáo của Thần điện, vốn chỉ là thánh cấp tế tự, sau khi được Đoạn Vân dùng được hoàn ghê tởm biến thành thần cấp tế tự, họ lúc này vô cùng tôn kính đối với Đoạn Vân -đại Giáo hoàng. Còn trái tim thánh khiết của thánh nữ, cũng đã sớm bị tên Đoạn Vân hèn hạ, hạ lưu, siêu cấp biến thái đại sắc lang này cướp đi rồi !

Sau khi ra lệnh cho Âu Đặc Tư nhanh chóng tiến vào Tinh Linh nhất tộc thu phục cự mãng, Đoạn Vân điều tất cả đám cao thủ của Thần Long đảo trở về. Dù sao lúc này những xung đột với hải tộc thật sự quá sức khẩn trương, cần phải phòng ngừa hải tộc đánh lên .

Trong đại điện Nữ Thần điện, Đoạn Vân - đại Giáo hoàng ngồi trên ghế cao, phía dưới phân biệt là lão Giáo hoàng và thánh nữ, dưới nữa là những nhân vật cao cấp ở Thần điện ! Tứ đại hồng y chủ giáo, đại chủ giáo, chủ giáo v.v tùy vào cấp bậc, toàn bộ đều đứng thành hai hàng cung kính trong đại điện. Đương nhiên, ở đây còn có một đám tướng lĩnh quân sự của Thần điện tham gia.

Nhìn hơn mười nhân viên Thần điện cao cấp tề tụ, Đoạn Vân ngồi trên ghế chủ tọa đứng lên, quay về những nhân viên cao cấp Thần điện nói :

- Các vị, nói vậy các người cũng đã biết sự tình vừa phát sinh ! Một mụ đàn bà tự xưng là Tinh Linh nữ thần, dám tới Thần điện náo loạn! Sau khi đại chiến với những cao thủ hạch tâm của Trung Hoa gia tộc, mụ đàn bà đó đã bị chúng ta đánh bại ! Mụ đàn bà này nói mụ là thần của tất cả Tinh Linh Tinh Linh nữ thần. Việc này, ta tự nhiên không tin ! Nhưng, từ thực lực của mụ thì rõ ràng mụ thật sự có thể là Tinh Linh nữ thần ! Nhưng, các người cũng biết, cuối cùng, mụ cũng bị chúng ta đánh bại ! Nếu mụ thật là Tinh Linh nữ thần, vậy thì những người đi theo dấu chân của thần như các người, bây giờ đâu còn gì nữa chứ ?

Nghe Đoạn Vân nói thế, lão Giáo hoàng từ ghế ngồi của mình đứng lên, vái Đoạn Vân một lễ :

- Đại Giáo hoàng đại nhân, Thần điện ta vốn có thù oán với Tinh Linh Vương Quốc, đại Giáo hoàng đã có năng lực đối kháng với Tinh Linh nữ thần, ta rất mong đại nhân dùng đại quân Thần điện, phát động thánh chiến với Tinh Linh nhất tộc. Nhất cử tiêu diệt hỏa dị tộc này !

Đoạn Vân trợn mắt nghĩ: Ta hỏi người đối với thần có ý kiến gì không. Ta đâu có hỏi người muốn đi đối phó Tinh Linh nhất tộc hay không? Lão gia hỏa này !

Đoạn Vân không để ý đến lão Giáo hoàng, trực tiếp nói :

- Ta muốn nói là, nếu Tina là Tinh Linh nữ thần thì một vị thần bị cao thủ của Trung Hoa gia tộc đả bại, việc này đại biểu cho cái gì ?

- Thiếu gia, việc này nói lên Trung Hoa gia tộc đã có năng lực đối kháng với thần rồi ! Mặc dù đây chỉ là một vị thần, nhưng sau lần này, chúng ta cũng biết chúng ta không phải không thể chiến thắng được thần ! Tựa theo những gì tướng sĩ Nanh Sói Thần điện kỳ sĩ đã làm, chúng ta có thể dựa vào ưu thế số lượng và thực lực để chống lại một kích với năng lượng kinh khủng của Tinh Linh nữ thần !

Lúc này, Nanh Sói quân trưởng Đặc Lạp Phu có thanh vọng cực cao đứng ra nói với Đoạn Vân . Đặc Lạp Phu vừa nói xong, đám nhân viên cao cấp Thần điện chìm vào suy tư một phen. Nhưng từ trong ánh mắt của những nhân viên cao cấp của Thần điện, Đoạn Vân có thể thấy họ vẫn còn rất nhiệt tâm với cái đám thần thánh hư vô mờ mịt kia ! Đoạn Vân cũng biết, nếu muốn xóa bỏ những đức tin đã bám rễ lâu đời như thế này quả thực còn khó hơn lên trời. Nhưng nếu vẫn làm theo lối cũ, hưởng ân huệ của mình, nhưng lại đem bao nhiêu công lao gán hết vào các vị thần thì quả là làm cho người ta rất bất sáng ! Đoạn Vân có thể tưởng tượng, nếu sau này Đoạn Vân muốn khai chiến với Thần giới, chắc chắn sẽ gặp nhiều trục trặc. Ít nhất, Thần điện cũng có thể sẽ là một chướng ngại rất lớn cho mình. Nghe Đặc Lạp Phu nói vậy, cả Thần điện không có ai có phản ứng gì cả, Đoạn Vân mở miệng nói :

- Lúc này, không phải thảo luận việc chúng ta có thể đối kháng với thần hay không. Bây giờ vấn đề chủ yếu nhất là vấn đề Ma giới xâm lược ! Lúc này, vết nứt không gian giữa Ma giới và nhân giới càng ngày càng lớn. Cả Long thần và Tinh Linh nữ thần, đều là từ Ma giới trở về đại lục Mộng Đa Lợi Á của chúng ta. Còn theo như tin tức mà ta thu được, Ma tộc đã toàn lực chuẩn bị xâm lấn đại lục ! Hơn nữa, qui mô cuộc xâm lăng của Ma giới lần này sẽ rất kinh khủng, tệ nhất có thể là đại xâm lấn toàn tộc. Lúc đó, cả đại lục Mộng Đa Lợi Á của chúng ta sẽ gặp đại nạn ! Nếu chúng ta còn không chuẩn bị sẵn sàng, tất cả chủng tộc trí tuệ trên đại lục chắc sẽ phải hạo kiếp vong tộc, diệt loại. Hơn nữa ta muốn nói cho các người biết, đừng hi vọng thần minh sẽ tới cứu các người. Bởi vì theo ta được biết, Thần giới Phương đông bây giờ đang cùng bộ tộc thiên sứ phương Tây chiến tranh khốc liệt. Còn những thần minh phương đông, thực ra đang ở vào thế yếu ! Hơn nữa, như tin tức ta thu được, Tinh Linh nữ thần cũng lộ ra vài việc nội bộ, ta dám khẳng định thông đạo giữa Thần giới và nhân giới, đã hoàn toàn bị phong kín ngàn năm trước, khi chư thần rút lui khỏi đại lục rồi. Nhân giới và Thần giới, đã không còn có liên lạc gì nữa rồi ! Nói cách khác, thần đã bỏ đại lục Mộng Đa Lợi Á này rồi ! Tình huống chiến đấu ở hai lần Ma giới xâm lấn trước là chứng minh tốt nhất cho việc này ! Lần trước, nếu không nhờ có dị tộc Tinh Linh và Thú Nhân kịp thời tham chiến, ta dám nói, cả đại lục đã có thể đã bị xâm chiếm rồi !

Nghe Đoạn Vân nói thế, những nhân viên Thần điện ở đây chợt thở gấp ! Đại lục kiếp nạn tới rồi !

- Đại Giáo hoàng đại nhân. Người nói chúng ta nên làm gì bây giờ ? - Một vị đại chủ giáo đứng ra hỏi Đoạn Vân . Đoạn Vân cười cười, nói :

- Chủ giáo đại nhân, ta muốn hỏi người có tin sự tồn tại của thần không ?

- Việc này? Đại Giáo hoàng đại nhân, vừa rồi chính Tinh Linh nữ thần không phải là

Thấy Đoạn Vân đột nhiên nói sang chuyện khác, đại chủ giáo đó giật mình lắp bắp . Đoạn Vân cười cười nói :

- Đoạn Vân ta bây giờ, tự thấy thực lực đã đủ cường đại, vừa rồi một thủ hạ của ta. Một cao thủ nhân tộc, chỉ dựa vào một đao đã đánh bại nữ thần ! Nhưng, cho dù là ta không có thực lực cường đại như thế, vẫn có thể đánh bại được Tinh Linh nữ thần. Ngoài ra, về mặt tế tự thuật, ta tự xưng có thể làm cho bất luận kẻ nào cũng có thể trở thành bất tử, thậm chí dưới những cơ duyên nhất định có thể làm cho người chết sống lại. Nhưng, ta vẫn biết rất rõ ràng, Đoạn Vân ta không phải là thần! Còn vị Tinh Linh nữ thần đó, người bị một nhân tộc cao thủ, thủ hạ bình thường của Đoạn Vân ta đả bại. Nàng còn có thể xem là thần nữa không? Vậy những vị thần minh mà trong sách vở của các vị xưng tụng, đến tột cùng còn có thể tự xưng là thần nữa không ?

Nghe Đoạn Vân nói thế, một đám nhân viên Thần điện đều ngậm tặc ! Trong lòng tự hỏi. Thấy một đám gia hỏa ở Thần điện như thế, Đoạn Vân nói tiếp:

- Các vị, Đoạn Vân ta cũng không phải là người kì thị tín ngưỡng của các người ! Nhưng ta chỉ muốn khuyên các người tuyệt đối không thể đặt hy vọng quá lớn vào thần ! Nếu ngàn năm trước, các người tín ngưỡng thần minh, ta cũng không phản đối ! Bởi vì lúc đó, thần sống trên đại lục, ở cạnh bên người chúng ta. Hơn nữa thần tộc rất cường đại, cường đại tới mức nhân loại chúng ta chỉ có thể làm tay sai cho họ thôi ! Trong khi Ma giới xâm lấn, cũng nhờ có họ giúp đỡ cho chúng ta. Nhưng bây giờ, ngàn năm qua rồi, Thần đã hoàn toàn biến mất khỏi đại lục. Nói cách khác, thần đã bỏ rơi đại lục này rồi ! Trọng trách chống lại Ma giới xâm lấn đều ở trên vai chúng ta ! Chúng ta lúc này chỉ dựa vào bản thân mình ! Những gì thần có thể làm được, nhân loại chúng ta cũng có thể làm được ! Bởi vì, nếu thần thực sự tồn ở đây, hắn cũng nhất định đã từng là một nhân loại. Nhân loại đã có thể trở thành thần, vậy tại sao các người không thể thành thần chứ? Nhưng, nếu thần không phải là nhân loại, vậy chỉ có một giải thích thần, chỉ là một loại sinh vật dị giới, hoặc là sinh vật ngoại giới cùng loại với sinh vật Ma giới mà thôi !

Có thể là Đoạn Vân nói không đủ xúc động, cũng có thể là những giáo lý về thần đã ăn sâu vào lòng những phần tử ngoan cố ở đây, dù sao sau khi Đoạn Vân giải thích cặn kẽ, mọi người trên Thần điện không ai có phản ứng gì nhiều ! Không thần chức nhân viên nào vì quá sùng bái Thần mà đứng ra chửi mắng Đoạn Vân, cũng không có một ai bị Đoạn Vân thuyết phục mà trở thành người vô thần cả ! Nhưng, hiệu quả xem ra cũng không tệ, hoàn toàn không có ai phản đối. Nói cách khác, trong Thần điện này, không có một nhân viên nào bất chấp tính mạng đi chứng minh sự sùng bái của mình với thần ! Theo biểu hiện của đám nhân viên thần chức, Đoạn Vân thấy những người này bắt đầu biến thành đám người có hy vọng. Hơn nữa, Thần điện nhân viên cũng đang âm thầm tự hỏi về những gì Đoạn Vân nói. Nếu Thần là thật, vậy hắn đã từng là nhân loại ; nếu thần không phải nhân loại thì có thể là chủng tộc ngoại lai, một loại chủng tộc ngoại lai rất cường đại .

Đoạn Vân không để cho họ có nhiều thời gian mà tự hỏi, hắn lại tiếp tục nói:

- Các vị, Thần điện bây giờ đã là sản nghiệp của Trung Hoa gia tộc rồi ! Còn Thần điện, tuy nói là một tổ chức thần chức, nhưng ta là đại Giáo hoàng cũng không tin vào thần ! Do đó, ta tuyên bố, Nữ Thần điện, chính thức đổi tên là Trung Hoa Thần điện ! Nói cách khác, từ hôm nay trở đi, nhân viên Thần điện không được tiếp tục tuyên dương những giáo lý về chư thần mơ hồ cho dân chúng của Trung Hoa tộc dân nữa ! Nhưng, Thần điện vẫn phải dùng việc cứu chữa bệnh tật cho dân chúng làm nhiệm vụ chính. Làm một tế tự, nhất định phải toàn tâm toàn ý phục vụ cho dân chúng !

Nghe Đoạn Vân nói như thế, một đám người cao cấp của Thần điện đều giật mình ! Nhưng lại vẫn như trước không hề có ai đưa ra dị nghị gì. Dù sao, họ đã biết, đứng trước mặt Đoạn Vân cường đại, dùng giáo lý của thần mà khuyên bảo một tên nhân loại hoàn toàn không tin vào thần là một việc tuyệt đối muốn chết. Hơn nữa, vị nữ thần mà tín đồ Thần điện sùng bái nhất, sau hơn một ngàn năm vô vọng tìm kiếm, cũng dần dần phai nhạt sự sùng bái vốn có lúc đầu. Dù sao đối với một người bình thường chỉ sống không đến trăm năm, một ngàn năm thật sự là quá dài.

Đoạn Vân sờ dĩ đám giữa ban ngày, ban mặt phun ra những lời như thế, nguyên nhân chủ yếu là vì số lượng tín đồ của nữ thần đại lục bây giờ đã không còn nhiều lắm. Trước đây, hầu như khắp mọi nơi trên đại lục đều có thần điện. Nay lực ảnh hưởng của Thần điện đã bị phai nhạt dần theo năm tháng. Thần điện, nếu không phải bị Đoạn Vân sử dụng, thì sẽ bị Đoạn Vân xóa sổ !

Vô luận thần có tồn tại hay không, có thật hay không, khi đã có hai chữ Trung Hoa, thần chỉ có thể là thần thoại mà thôi !

Nếu tỉ thấy được thì từ lần sau cứ khoảng 6h30 tối em send mail gửi lại bản biên tập cho tỉ nhé.

271. Chương 271. Mông Đa Lợi Á Kháng Ma Nhiệt

- Việc này thì đại Giáo hoàng đại nhân, nếu Thần điện không tuyên dương, truyền bá quang huy của Thần, chúng ta còn có thể làm được cái gì chứ?

Lão Giáo hoàng nuốt không trôi ý tưởng của Đoạn Vân.

Đoạn Vân cười cười, rồi nói:

- Có rất nhiều việc có thể làm chứ! Chẳng hạn Thần điện tiếp tục giữ lại tổ chức tế tự như trước, cứu chữa bệnh cho người dân, chuyên tu bồi dưỡng nhân viên tế tự cho chuyên nghiệp, phục vụ cho dân chúng đại lục. Dù sao trên đại lục, mọi người thỉnh thoảng cũng mắc phải những bệnh nhẹ, hoặc gặp phải những vết thương nhẹ, tế tự Thần điện có thể cứu chữa cho những người này. Ta biết, công việc chính của Thần điện thường thường chủ yếu là chữa bệnh, rồi dựa vào việc trị hết bệnh cho bệnh nhân mà tuyên dương truyền bá giáo lý của thần. Các người cũng cho rằng, nếu không sùng bái Thần thì năng lực tế tự căn bản sẽ không thể đề cao. Các người là tế tự lại luôn luôn tin rằng cơ sở khả năng tế tự của mình là nhờ có thần lực, là lễ vật do thần ban cho mình. Nhưng ta muốn nói cho các người biết, Đoạn Vân ta là một tế tự rất giỏi, hơn nữa ta dám khẳng định, trên cả Mộng Đa Lợi Á, ta mà nhận tế tự thuật của ta đứng thứ hai thì không ai dám nhận đứng thứ nhất! Bản thân ta lại là một người hoàn toàn không tin vào Thần. Ta còn được biết, thần lực của tế tự, căn bản đơn giản là một loại ma pháp lực mà thôi!

- Ma pháp lực? Điều này sao có thể?

Lão Giáo hoàng la hoảng với vẻ hoàn toàn không tin. Còn đám nhân viên Thần điện cũng nhảy nhồm lên hoàn toàn không tin vào lời Đoạn Vân.

Đoạn Vân vừa cười vừa hỏi:

- Xin hỏi một chút, quang hệ ma pháp có phải là có hiệu quả trị thương không?

- Đó là tự nhiên. Nhưng hậu quả sau khi trị thương của quang hệ ma pháp sẽ lưu lại những vết sẹo rất lớn.
- Lão Giáo hoàng lúc này vội phản bác.

Đoạn Vân cười cười, hỏi tiếp:

- Ta đây thỉnh giáo lão Giáo hoàng đại nhân một chút, thủy hệ ma pháp có hiệu quả trị thương hay không?
- Đúng vậy, nhưng thủy hệ ma pháp trị thương quá chậm, căn bản không thể so được với thần lực của tế tự.
- Lão Giáo hoàng vội trả lời.

Vẫn giữ vẻ cười cợt cổ hữu, Đoạn Vân từ từ giơ hai tay ra, sau đó rung lên một chút, tay phải Đoạn Vân xuất hiện một luồng bạch quang chói mắt, còn tay trái Đoạn Vân lại xuất hiện một thủy cầu thuộc thủy hệ có tác dụng trị liệu. Chiêu này của Đoạn Vân làm cho tất cả nhân viên trong Thần điện há hốc mồm, cả phòng im phăng phắc. Bởi vì trên đại lục, trước giờ không ai có thể đồng thời cùng thi triển hai loại ma pháp, mà lại là hai tay cùng thi triển ra hai loại ma pháp khác nhau, chỉ trong nháy mắt vung tay là được ngay.

Đoạn Vân cười nói tiếp:

- Mọi người xin xem đây. Tay phải ta chính là trị liệu thuật thuộc quang hệ, tay trái ta chính trị liệu thuật thuộc thủy hệ, bây giờ ta trộn hai ma pháp này thành một.

Đương nói Đoạn Vân đưa hai ma pháp này từ từ lồng vào nhau. Sau khi va chạm một lần, hai luồng năng lượng dung hợp lại với nhau. Sau khi dung hợp, hai loại ma pháp năng lượng lại biến thành một thứ mà các tế tự vẫn gọi là tế tự thần lực. Cảnh tượng trước mắt làm cho đám nhân viên thần chức hoàn toàn mê loạn muốn té xỉu!

Đoạn Vân nói tiếp:

- Tế tự thuật? Cũng chỉ là một loại ma pháp thôi.

Sau khi được luyện kim pháp thần gia tộc là Lai Bố Ni Tư nghiên cứu, hẳn phát hiện ra thần lực của tế tự, cũng chỉ là một loại ma pháp hỗn hợp từ quang hệ và thủy hệ mà ra. Nhưng loại ma pháp này yêu cầu phải có lực khống chế rất lớn. Những người bình thường trong lòng có nhiều tạp niệm sẽ không thể tu luyện được tế tự thuật. Quang hệ ma pháp có tính trị liệu cực cao, nhưng sau khi thi triển quang hệ ma pháp, mặc dù da sẽ nhanh chóng khép lại chữa khỏi vết thương, nhưng nếu gặp phải vết thương do đao kiếm thì sẽ lưu lại những dấu vết, thậm chí còn lưu lại những vết sẹo xấu xí. Còn thủy hệ ma pháp, thông qua nước nuôi sống vạn vật, có thể chữa khỏi hầu hết các vết thương, rồi có hiệu quả đối mới cải tạo thân thể. Nhưng loại trị liệu này lại quá chậm. Hơn nữa lớp da non mới thường rất mỏng và yếu. Thần lực của tế tự cũng chẳng qua là đem hai loại ma pháp này kết hợp mà sinh ra một loại trị liệu mới có tác dụng hoàn hảo và nhanh hơn.

Đột nhiên, một người đứng ở phía sau, có lẽ là một nhân viên thần chức có chức vụ, đứng bật dậy có vẻ rất sợ hãi, ngữ khí của hắn run lên nói với Đoạn Văn:

- Đại đại Giáo hoàng đại nhân, ta ta, chà chà! Chết thì chết, ta đã từng thử đồng thời dùng quang hệ và thủy hệ ma pháp kết hợp để trị thương, nhưng kết quả rất kém, nói khó nghe một chút căn bản là không có hiệu quả gì!

Nghe một chủ giáo dũng cảm đứng ra nói, Đoạn Văn gật đầu cười nói:

- Người thuần túy đưa hai loại ma pháp đồng thời sử dụng, tự nhiên sẽ không có hiệu quả bao nhiêu. Thủy hệ ma pháp xem ra yếu hơn quang hệ ma pháp, còn quang hệ ma pháp lại có chế ước nhất định đối với thủy hệ ma pháp. Đơn thuần đưa hai thứ này kết hợp lại sẽ không có hiệu quả bao nhiêu cả. Nhưng việc kết hợp như ta vừa làm, không phải đơn thuần là ghép hai ma pháp lại, mà là dùng một loại kết hợp siêu cường độ kết dẫn chúng lại với nhau. Nói như vậy các người sẽ rõ, tế tự thần lực là do hai loại ma pháp cơ bản quang hệ và thủy hệ sinh ra với sự dẫn kết của tinh thần lực tạo thành một loại ma pháp mới, là một loại diễn sinh hệ ma pháp. Còn như khi các người thi triển loại ma pháp này, sở dĩ các người phải tụng niệm về thần chẳng qua là việc chú niệm sẽ giúp các người tập trung toàn bộ tinh thần lực của mình. Tựa như khi phóng thích ma pháp thì phải niệm chú ngữ vậy. Do đó việc các người tụng bái thần, cũng chẳng qua là một loại tập trung tinh thần lực đặc biệt. Nhưng ta muốn nhấn mạnh, nếu tinh thần lực của mình đủ mạnh, người hoàn toàn có thể không cần niệm chú ngữ, hoặc người có thể tự sáng chế ra một bộ chú ngữ cho riêng mình.

Chú ý tới cả sảnh đường đang rơi vào trạng thái kinh ngạc, Đoạn Văn làm mặt nghiêm nói:

- Yên tâm, các người có thể vẫn tiếp tục tụng bái thần của các người như trước, ta cũng sẽ không ép buộc các người. Dù sao mỗi một người đều có quyền lựa chọn tín ngưỡng cho mình. Ta sở dĩ không cho các người tuyên dương giáo lý về Thần, là không muốn các người mượn danh nghĩa Đoạn Văn ta đi phát triển tín đồ nữ thần. Đoạn Văn ta trước giờ không làm giá áo cho người khác như vậy bao giờ. Muốn dùng danh nghĩa Đoạn Văn ta phục vụ miễn phí cho nữ thần, các người đừng có nằm mơ!

Dưới ánh mắt uy nghiêm của Đoạn Văn, một đám nhân viên thần chức đều im thin thít, sợ hãi không thôi.

Lui về ghế cao, Đoạn Văn nói:

- Lúc này Ma giới sắp xâm lấn rồi, tình thế đại lục không lạc quan lắm. Theo ta biết, Thần điện các người trước giờ vẫn chống lại các thế lực Ma tộc. Còn lần này, ta cũng hy vọng các người có thể dẫn cờ tiên phong trong công cuộc chống Ma tộc. Lúc này việc cần phải làm là giới thiệu tình hình ở Ma giới cho dân chúng đại lục, cũng phải dạy cho họ biết cách tự lập, tự cường. Họ phải biết chống lại Ma tộc là trách nhiệm của mỗi người. Hơn nữa các người phải xây dựng cho họ niềm tin tất thắng. Phải làm cho họ biết, chỉ cần đoàn kết lại chung quanh Trung Hoa gia tộc ta, đồng tâm hiệp lực, kết hợp tác chiến thì Mộng Đa Lợi Á nhất định có thể chiến thắng địch nhân cường đại. Ta nghĩ, việc này so với việc các người tuyên dương thần hư vô mờ mịt thì có ý nghĩa hơn nhiều.

- Dạ.

Một đám nhân viên thần chức hôm nay cuối cùng cũng mở miệng, xem ra đã đồng ý với những gì Đoạn Văn vừa nói.

Khẽ gật đầu, Đoạn Văn nói tiếp:

- Trên đại lục liên tiếp xuất hiện tung tích Ma tộc. Việc làm cần thiết nhất cho Thần điện bây giờ là phải tiêu diệt đám thám tử Ma tộc này. Tình báo đóng một vai trò vô cùng trọng yếu trong chiến tranh. Do đó ta dùng thân phận đại Giáo hoàng hạ lệnh, Trung Hoa Thần điện phải lấy việc tiêu diệt thám thính Ma tộc là việc làm quan trọng nhất. Nói cách khác, trong phạm vi đại lục, phải tìm cho được những tung tích của đám Ma tộc được điều tới. Thần điện cần thu hoạch thật nhiều tin tức tình báo của Ma tộc.

- Dạ.

Mọi người đứng lên đồng loạt hướng về đại điện một lần nữa vái Đoạn Văn một lễ.

Khẽ gật đầu, Đoạn Văn lấy từ không gian giới tử ra mười quyển trục đưa cho lão Giáo hoàng rồi nói:

- Đây là mười quyển trực trị liệu thần cấp, là do Địa Tinh luyện kim thuật sĩ gia tộc chế tác ra đó. Cái này coi như là đại Giáo hoàng ta phụng hiến cho Thần điện. Bằng không sẽ có rất nhiều người dị nghị lời ra tiếng vào là ta, đại Giáo hoàng này chỉ chuyên lợi dụng chức vị!

Lão Giáo hoàng hai tay run rẩy tiếp nhận quyển trực trong tay Đoạn Vân, nội tâm kích động, tim đập thình thịch trong lồng ngực. Phải biết rằng, quyển trực trị liệu thần cấp, trước giờ chỉ tồn tại trong truyền thuyết mà thôi! Bởi vì tế tự đòi hỏi tính chuyên nghiệp rất cao, tế tự căn bản không có khả năng trở thành luyện kim thuật sĩ. Còn luyện kim thuật sĩ cũng không có khả năng trở thành tế tự được. Nói đám nhân viên Thần điện lại một lần nữa bị năng lực thần kỳ của Đoạn Vân làm sợ chết khiếp. Năng lực cường đại và thần kỳ như thế, ngoại trừ là thần, sao có được khả năng phi thường như thế chứ? Nhưng những gì Đoạn Vân vừa nói, vẫn cứ ong ong quanh quẩn trong đầu của họ "Bản thân ta lại là một người hoàn toàn không tin vào Thần..." Không ít nhân viên thần chức trong lòng đang thầm nghĩ: chẳng lẽ hẳn chính là thần?

Dưới sự tuyên truyền hiệu quả và không mệt mỏi của Thần điện, cả Mộng Đa Lợi Á dậy lên một cơn sóng tìm và tiêu diệt thám tử Ma tộc. Ma tộc vốn trước giờ vẫn khiến cho thần dân đại lục sợ hãi, bây giờ trở thành hóa thân của tà ác. Thần điện dùng sự thật về mấy lần Ma tộc xâm lấn đại lục, ra sức tẩy não mọi người ở Mộng Đa Lợi Á. Họ tuyên cáo cho dân chúng trên đại lục biết Ma tộc tà ác như thế nào, là một thế lực hiếu chiến luôn luôn muốn xâm lược đại lục Mộng Đa Lợi Á, giết chóc đồng bào chúng ta, gian dân tỵ muội chúng ta! Còn chúng ta phải đoàn kết lại, phải biết tự cường tự lập! Thần điện đã cơ bản bị Đoạn Vân khống chế không ngừng tuyên truyền về tư tưởng mới cho dân chúng trên khắp đại lục tỵ như: "Chỉ có đoàn kết chung quanh Đoạn Vân đại nhân, mới có thể hoàn toàn tập trung lực lượng trên khắp đại lục. Như vậy cả đại lục mới có thực lực đủ để đối kháng với Ma tộc tà ác, mới có thể bảo vệ được nhà cửa của chúng ta, còn những chủng tộc có trí tuệ trên đại lục, mới có thể tiếp tục sinh tồn..."

Nhờ có Thần điện tuyên truyền, cả đại lục đều dậy lên những đợt hành động cụ thể. Trên đại lục có trên ức dân binh được thành lập, nhận huấn luyện quân sự theo kiểu chính quy. Còn quân chính quy Trung Hoa gia tộc ở các nước chư hầu, cũng một lần nữa nổi lên một làn sóng luyện binh náo nhiệt.

Ngày thứ hai sau khi Đoạn Vân từ Thần điện trở về, Đoạn Vân lập tức ban hành một luyện binh lệnh trên khắp đại lục. Dưới sự kích thích của Ma tộc chuẩn bị xâm lấn, quân đội đại lục hừng hực phát huy ra hết tiềm lực của mình. Dưới sự chỉ huy của Đoạn Vân, binh lính lấy việc chống lại Ma tộc làm nhiệm vụ hàng đầu cho mình, toàn bộ đều hăng hái tập trung huấn luyện cật lực. Bởi vì sau khi tuyên cáo sự tà ác của Ma tộc, các tướng sĩ đều hiểu ra một đạo lý: 'Ma tộc muốn kéo cả tộc đi xâm lược, vận mệnh cả đại lục đều tập trung trên người họ. Chống lại Ma tộc là vừa là sự quang vinh vừa là sứ mạng vĩ đại của mình. Làm nam nhân, họ phải dũng cảm dứt bỏ những gì mình yêu thích, phải hi sinh thân mình'. Cứ như vậy trong quân đội ở cả đại lục, nơi nơi đều tràn ngập sự hận thù với Ma tộc. Dưới sự hận thù sục sôi ấy, tốc độ phát triển thực lực của các tướng sĩ tăng lên không ngừng. Quan trọng nhất là, sự hận thù này, làm cho toàn quân trên dưới đều như có một lực lượng vô hình kết chặt họ, rất có quân hồn!

Khắp nơi trên đại lục tùy ý đều có thể thấy được những khẩu hiệu đại loại như: Chống lại ngoại tộc, bảo toàn Trung Hoa. Trong quân đội, dựa vào việc Ma tộc xâm lấn, tinh thần Trung Hoa gia tộc lần này được quán triệt đến từng người. Đại quân nhân tộc gồm hơn ức dân binh, hơn một ngàn vạn quân chính quy, ba trăm vạn tướng sĩ Nanh Sói. Trên đầu họ, đều gắn những ký hiệu của Trung Hoa!

Dân binh không có khôi giáp, trên tay họ đều đeo những băng vải có huy hiệu của gia tộc, hoặc trên đầu quấn một dải băng có gia huy Trung Hoa. Còn bộ đội chính quy trên đại lục, trước ngực quân trang khôi giáp của họ đều có một biểu tượng hình ngôi sao năm cánh. Trên mũ họ, ở giữa có khắc huy hiệu của Trung Hoa. Ngoài ra rất nhiều nhân sĩ vĩ đại, được những thành viên trong gia tộc tiến cử, dưới một nghi thức kết nạp quang vinh, sẽ được gia nhập vào Trung Hoa gia tộc.

Trung Hoa, hai chữ này dựa vào bóng ma Ma tộc sắp xâm lược dần dần xâm nhập vào lòng người. Chỉ như vậy đại lục mới có thể chính thức hoàn thành thống nhất. Thu phục nhân tâm, Đoạn Vân mới có thể trở thành người chính thức đứng đầu trên đại lục.

Trung Hoa, không thuần túy chỉ là một sự thống nhất trên hình thức. Gia tộc cần phải phát triển, Trung Hoa phải quật khởi, chiến tranh tuyệt đối không thể tránh được.

272. Chương 272. Ngã Yếu Đột Phá Biến Cường Giả

Ngày hai mươi lăm tháng bảy, cũng chính là ngày thứ tư sau khi Đoạn Vân trở về từ Thần điện, buổi tối hôm đó tên sắc lang một mình đứng trong phòng luyện công, không có những hoạt động vui thú như những đêm khác.

Đoạn Vân rốt cục tự thân tu luyện cũng đã có thể cảm nhận được sự đột phá của bản thân, một đột phá có thể làm cho chân khí đạt tới tầng thứ bảy. Sau khi dọn dẹp những sự tình cần thiết, Đoạn Vân tuyên bố cần bế quan tu luyện vài ngày. Tất cả công việc gia tộc, đều dựa theo quy củ có sẵn, giao cho Ước Hàn đại quản gia. Về phần hải tộc, Đoạn Vân toàn quyền giao cho Âu Đặc Tư lo liệu.

Khỏi phải nói nhiều, đám thủ hạ của Đoạn Vân hiện giờ thực lực đã vô cùng kinh khủng. Đoạn Vân có một đoàn lực lượng toàn cấp mười hai. Một trăm hai mươi Thú nhân hộ vệ đều là những cường giả cấp mười hai sơ giai; hai mươi đại ma thú gia tộc, trải qua vài lần chiến đấu sinh tử, thực lực ổn định ở cấp mười hai sơ giai, hơn nữa xem như hoàn toàn không bị ảnh hưởng bởi uy áp, họ phối hợp tác chiến tuyệt đối có thể dùng số lượng để chiếm ưu thế trước những cường giả cấp hậu giai. Thực lực năm đại ma sủng đã ở cấp mười hai trung giai. Mười đại Thần long, bây giờ cũng đã là cấp mười hai sơ giai rồi, họ lại coi thường uy áp, nếu một đánh một, có thể dùng ưu thế tuyệt đối đả bại cường giả trung giai bình thường; Âu Đặc Tư, Nỵ Khả, Mạt Khắc, cả ba đều là trung giai Thần Long. Chỉ một người trong số họ cũng đủ để đánh bại Long thần dễ dàng.

Trong lực lượng kinh khủng của Đoạn Vân còn có bảy đại Cuồng chiến sĩ. Pháp Lạp Kỳ, Khắc La Phu và bảy đại Cuồng chiến sĩ đều có thực lực ở mức cấp mười hai sơ giai. Khi cuồng hóa, thực lực có thể đột phá tới cấp mười ba trong một thời gian ngắn. Tuy nói chỉ là một thời gian ngắn, nhưng nếu được Đoạn Vân biến thái này phối hợp với một vài món thuốc men đặc biệt thì có trời mới biết được khoảng thời gian ngắn này là bao lâu!

Diệp Cô Thành đương nhiên chính là thủ hạ cao thủ nhân loại mạnh nhất của Đoạn Vân. Sau khi tiêu hóa được tự nhiên thần lực của Tinh Linh nữ thần và năng lượng linh hồn của con Ma Long được triệu hoán, kết quả là cường giả đi theo Đoạn Vân sớm nhất thực lực đã đạt tới cấp mười hai đỉnh giai. Tuy nói Diệp Cô Thành là một nhân tộc, nhưng đấu khí của hắn đã có đến bảy mươi phần trăm chân khí cường đại rồi. Chân khí khi so với đấu khí thì dễ sử dụng hơn, đồng thời cũng cường đại hơn nhiều. Đoạn Vân phỏng chừng, Diệp Cô Thành là một nhân tộc cường giả với dịch hóa đấu khí cường đại trong cơ thể tuyệt đối có thể đánh bại Long thần Táp Tây Cách Nhĩ.

Thực lực đám thủ hạ đã cường đại như thế, còn thực lực của Đoạn Vân lão Đại thì lại làm cho người ta thật sự xấu hổ và thất vọng! Thực lực của Đoạn Vân vẫn chỉ ngoi ngóp ở cấp mười một đỉnh giai.

Nguyên nhân thì cũng có rất nhiều.

Thứ nhất là tại hắn lười biếng. Hắn căn bản không thích tiến hành khổ luyện một cách chăm chỉ như bọn Diệp Cô Thành. Hắn cho rằng, thủ hạ mình có thực lực là được rồi, đã biết tế tự hà tất phải có sát thương lực cường đại làm chi! Và thêm nữa hắn chỉ thích tu luyện theo kiểu cách bất thường của hắn! Hắn rất háo sắc, cơ hồ có chút thời gian là hắn song tu, tam tu, thậm chí quần tu với các lão bà. Cũng may phương pháp song tu của hắn có hiệu quả, giúp cho tốc độ tu luyện của hắn tăng nhanh rất nhiều. Thực lực tăng lên nhờ song tu thì có thực chất hơn so với việc dựa vào thuốc men hỗ trợ. Ngoài ra các lão bà song tu cùng hắn thực lực cũng được tăng lên không kém. Nếu không có song tu, Đoạn Vân phỏng chừng đến cả thần cấp cũng không thể đột phá.

Thứ hai Đoạn Vân không thích chiến đấu. Nguyên nhân thực lực của đám thủ hạ tăng lên rất nhanh, ngoại trừ nhờ có trợ giúp của dược hoàn đặc hiệu và cố gắng khổ luyện bản thân, còn nhờ vào mấy lần sinh tử chiến đấu với những cao thủ cấp cao hơn mình. Thế mà trong những lần đại chiến đó, Đoạn Vân lão Đại chỉ đứng một bên mà nhìn náo nhiệt, đến cả những thứ tôm tép bình thường hắn cũng không thèm tự mình động tay động chân.

Đoạn Vân là một tế tự luyện dược, nhưng sau này hắn hoàn toàn không phục dụng một tí thuốc men nào cả. Từ khi đột phá tới cấp mười một, Đoạn Vân không hề dùng dược hoàn để làm tăng thực lực cho mình nữa. Đoạn Vân nói, làm như vậy sẽ gây ra thực lực hư phù. Thủ hạ mình phục dụng dược hoàn, thực lực

tăng lên, đó là vì trải qua chiến đấu sinh tử. Thực lực tăng lên nhờ được lực, nếu không có những trận đại chiến sinh tử phụ trợ, thì căn bản thực lực như vậy không thể xem là thực lực thật sự. Đoạn Vân không phục dụng được hoàn, mà cố tu luyện từ từ làm cho thực lực của mình tăng lên một cách ổn định, cũng chính là xuất phát từ suy nghĩ này. Đoạn Vân không phải chiến đấu điên cuồng như Đạt Nhĩ Ba huynh đệ, hơn nữa đám thủ hạ của hắn cũng sẽ không cho phép hắn liều thân mạo hiểm. Đoạn Vân cũng tự biết, gặp phải những cuộc đại chiến sinh tử, mình chính là người quan trọng nhất. Bởi vì chỉ cần mình còn sống, đám thủ hạ của mình gần như là đám bất tử! Như vậy, việc mình lao lên náo loạn chiến đấu chỉ là việc làm thất sách vô nghĩa.

Thái Cực chân khí của Đoạn Vân trước khi bế quan đã đột phá tới tầng thứ sáu. Khi vừa mới đột phá tới tầng thứ sáu, thực lực của Đoạn Vân cũng vừa đạt tới cấp mười một. Lúc đó chân khí đạt tới dịch hóa bước đầu. Trải qua một thời gian rèn luyện, dịch hóa chân khí trong cơ thể Đoạn Vân ngày càng đậm đặc, xem ra có khuynh hướng dính chặt vào nhau hơn và có thể sắp chuyển hóa tới một trạng thái mới. Nhớ khi Đoạn Vân vừa mới đột phá dịch hóa chân khí bước đầu, cũng tựa như một thứ nước bình thường trong đó ẩn chứa năng lượng cường đại, rồi dần dần đặc lại. Trải qua tu luyện, Đoạn Vân phát hiện ra dịch hóa chân khí trong cơ thể hắn đã tiếp cận tới trạng thái bão hòa, còn là bão hòa trăm phần trăm.

Đêm khuya yên tĩnh trong phòng luyện công, Đoạn Vân nhắm chặt hai mắt ngồi luyện công trên đài. Hắn cởi áo ra, làn da trần bóng loáng trên người Đoạn Vân không ngừng lóe ra những ánh sáng kim sắc. Đó là chân khí trong cơ thể Đoạn Vân đang không ngừng lưu động. Theo tốc độ vận công của Đoạn Vân, người hắn đang ngồi xếp bằng luyện công trên đài bỗng nhiên chậm chậm bay lên. Đoạn Vân bảo trì động tác khoan chân, kim quang trên người theo sự vận công trở nên càng ngày càng sáng hơn. Thân thể Đoạn Vân bỗng chốc bắt đầu tự động xoay tròn trong không trung, tốc độ chuyển động càng lúc càng nhanh.

Đoạn Vân đang không ngừng vận chuyển năng lượng trong cơ thể mình hết vòng này tới vòng khác. Dịch hóa chân khí đậm đặc chạy qua mọi huyết đạo khắp người Đoạn Vân. Theo một vòng vận hành năng lượng, dịch hóa chân khí trong cơ thể Đoạn Vân di chuyển càng lúc càng nhanh. Vốn dịch hóa chân khí đã đậm đặc dị thường, bây giờ còn không ngừng hấp thu năng lượng trong không trung, mức độ đậm đặc càng lúc càng tăng rõ ràng. Dưới tốc độ vận chuyển rất nhanh, dịch hóa chân khí càng trở nên tinh thuần, chất lượng năng lượng đang từng bước tăng lên.

Sau khi Đoạn Vân đem chân khí vận hành vài lần, Đoạn Vân phát hiện chân khí đang dừng mãnh tiến vào đan điền của mình và bắt đầu phát sinh biến hóa. Biến hóa này quả là khác hẳn những gì Đoạn Vân đã tưởng tượng. Từ hình thái chất lỏng như nước, dần dần biến thành chất lỏng đặc sệt lại như dầu. Nói cách khác, trạng thái chân khí của Đoạn Vân ở tầng thứ bảy, không phải là chân khí đông lại, mà là du hóa chân khí (chân khí hóa dầu). Từ mức độ năng lượng ẩn chứa, Đoạn Vân phát hiện ra chân khí vẫn đang ở trạng thái lỏng rồi trong nháy mắt bị ép nhỏ đi vài lần, tựa hồ như bị bốc hơi đi. Còn cường độ năng lượng của du hóa chân khí thay thế xem ra cũng mạnh hơn chân khí ở thể lỏng vài lần. Dựa theo phương pháp ép chân khí thành dịch thể lần trước, Đoạn Vân luôn luôn đem chân nguyên trong cơ thể không ngừng vận chuyển. Thông qua thần thức cường đại, Đoạn Vân phát hiện ra một phần của chân khí lỏng lúc trước bây giờ lại thấm vào thân thể mình, làm cường hóa thân thể.

Chân khí cứ liên tục được vận chuyển, ước chừng sau khi chân khí vận chuyển bảy bảy bốn mươi chín chu thiên, Đoạn Vân cũng đã hoàn toàn chuyển hóa dịch hóa chân khí trong cơ thể thành du hóa chân nguyên. Cần nhắc việc mình vừa mới đột phá, thực lực chưa được củng cố tốt, Đoạn Vân nuốt vội hai viên đặc cấp Tẩy Tủy Đan. Sau khi hấp thu được lực của Tẩy Tủy Đan, thực lực của Đoạn Vân tăng lên đến mức cực đại.

Đoạn Vân sau khi đưa Thái Cực chân khí tầng sáu đột phá tới tầng thứ bảy, đã thành công chuyển hóa dịch hóa chân khí thành du hóa chân nguyên đậm đặc dị thường. Khi Thái Cực chân khí còn ở tầng thứ sáu, Đoạn Vân đã có thực lực cấp mười một đỉnh giai, chỉ còn kém cấp mười hai một bước rất ngắn. Còn bây giờ, chân khí Đoạn Vân tăng lên tới một giai đoạn mới, hơn nữa hắn còn phục dụng hai viên đặc cấp Tẩy Tủy Đan để củng cố. Thực lực Đoạn Vân đã sớm nhỉnh hơn cấp mười hai sơ giai, mà gần như đã tiếp cận tới thực lực của cường giả trung giai. Nói cách khác, thực lực Đoạn Vân thật sự là cấp mười hai sơ giai, nhưng luận về chiến lực thì bằng vào tốc độ khinh công kinh khủng của Đoạn Vân, còn có lực công phá cường đại của chân khí, Đoạn Vân có thể đối kháng với cả cường giả cấp mười hai hậu giai. Nếu đánh lén thì cường giả cấp mười ba cũng có thể bị đả thương dưới cổ kiếm của Đoạn Vân.

Đột phá chân khí không chỉ làm cho Đoạn Vân tăng thực lực kiếm sĩ, mà ma pháp lực cũng gia tăng theo sự đột phá. Vốn hắn đã đạt tới pháp thần sơ giai, bây giờ dựa vào chân khí tăng lên, ma pháp lực đạt tới trung giai pháp thần. Đặc biệt Đoạn Vân lại là một toàn hệ pháp thần. Đoạn Vân bình thường cũng không dùng đến ma pháp. So với việc sử dụng ma pháp, hắn thích dùng quyền trực hơn. Ma pháp quyền trực của gia tộc giá thành cũng khá rẻ. Một viên ma tinh cấp tám, có thể cung cấp mười lần ma lực cấp tám, tức là có thể in ra được hơn mười quyền trực cấp tám. Chỉ cần không sử dụng quá nhiều ma tinh, ma lực của ma tinh có thể tự động bổ sung. Chỉ có điều chu kì bổ sung này hơi lâu mà thôi.

Thực lực tăng lên, tinh thần lực của Đoạn Vân cũng tăng lên kinh khủng. Vốn thần thức có thể bao phủ hơn năm ngàn thước, đột phá của hắn lần này đạt tới tám ngàn thước. Thần thức như vậy, phạm vi bao phủ kinh khủng đến như thế nào, người có thể tự suy nghĩ là biết, thật sự biến thái a! Tám ngàn thước, chỉ đi bộ cũng phải hết cả giờ. Chạy năm ngàn thước không thôi thời gian bình thường đại khái đã khoảng hai mươi phút, mà phải là vận động viên chuyên nghiệp mới chạy được.

Nhân lực, thính lực xem ra không cần mạnh nữa. Dù sao năng lực này cũng đã rất cường hãn, cho dù có mạnh nữa không không có tác dụng gì.

Với cường độ năng lượng cấp mười hai sơ giai, trong một khoảng cách ngắn, không ai có thể so sánh tốc độ với khinh công của Đoạn Vân được, cộng thêm chân khí cực mạnh, hắn có khả năng một kích đả thương cường giả cấp mười ba. Tuy nói thực lực Đoạn Vân không phải là rất mạnh, nhưng cũng không phải quá tệ nữa.

Với đan dược hỗ trợ cộng thêm lại là cao thủ cấp mười hai, tiểu tử Đoạn Vân căn bản không phải lo sợ chết già. Sau này rốt cuộc hắn có thể đạt tới mức nào, vậy phải chờ hồi sau xem mới biết!

Mang theo thần sắc hưng phấn, Đoạn Vân từ phòng luyện công nhảy ra ngoài.

- Diệp Cô Thành, bây giờ là mấy giờ rồi thế?

Theo như những lần bế quan tu luyện trước, ít nhiều gì cũng phải mất một hai ngày, Đoạn Vân vừa ra khỏi phòng lập tức hô to. Dưới tình huống bình thường, Diệp Cô Thành chắc phải đang âm thầm bảo vệ cho mình.

Nhưng lần này, trả lời Đoạn Vân không phải là Diệp Cô Thành, mà là một tiểu Thú nhân hộ vệ.

273. Chương 273. Thần Long Nhất Tộc Tao Hội Bại

- Chuyện gì thế? Diệp Cô Thành chạy đi đâu rồi?

Đoạn Vân giật mình nhìn mười mấy tên Thú nhân hộ vệ trước mắt rồi hỏi.

- Thiếu gia, xảy ra chút sự tình ở Thần Long đảo. Đại bộ phận quân lực của gia tộc đều được điều tới đó để trợ giúp rồi. Diệp Cô Thành đại nhân cũng đi theo luôn.

Tiểu đội trưởng Thú Nhân cung kính nói với Đoạn Vân.

- Hải tộc hả? Rốt cuộc chuyện gì thế?

Đoạn Vân hơi ngạc nhiên. Thực lực của hải tộc cũng không còn nhiều lắm, với thực lực hiện tại của Thần Long đảo, nếu muốn ứng phó với chúng thì không có vấn đề gì. Vì sao phải điều gần hết quân lực của gia tộc tới đó nhỉ?

- Ta bế quan mấy ngày rồi?

Thú Nhân chưa kịp trả lời câu trước, Đoạn Vân đã hỏi dồn.

- Thiếu gia, ngài ở bên trong đó ba ngày bốn đêm rồi. Bây giờ đã là buổi sáng ngày hai mươi chín tháng bảy nữ thần lịch.

Tiểu đội trưởng hộ vệ trả lời.

Ta ngắt, làm sao lần này bẻ quan tu luyện lại tốn thời gian lâu như vậy chứ? Không phải ta chỉ vận hành chân khí trong cơ thể khoảng bốn mươi chín chu thiên thôi sao?

Phì Tử và Ngưu Ma Vương lúc này mới lật đật xuất hiện.

- Lão Đại, hải tộc còn có cao thủ cấp mười ba.

Phì Tử thở hổn hển nói với Đoạn Vân.

- Cái gì? Chuyện gì thế này? - Đoạn Vân giật mình hỏi.

- Lão Đại, đừng lo lắng quá! Ngày hôm trước, cũng là ngày thứ hai người bẻ quan, đại quân hải tộc được điều động với số lượng rất lớn. Hai thế lực lớn Đông hải và Bắc Hải cấu kết, điều binh một ngàn vạn hải tộc biển sâu lẫn hải tộc ven biển. Họ muốn chúng ta phóng thích toàn bộ tù binh hải tộc. Bằng không, ngàn vạn đại quân sẽ xâm lấn đại lục, tuyên bố sẽ đồ lục cả nhân tộc đại lục. Ngày hôm qua một đoàn hải tộc vũ lực bỗng đột kích Thần Long đảo, giết chết không ít cao thủ Thần Long đảo. Tệ nhất là cả Ny Khả cũng bị họ bắt đi.

Phì Tử mồm mĩm bình thường không bao giờ đứng đắn, nhưng bây giờ thần sắc lại rất nghiêm túc.

Nghe thế Đoạn Vân nhìn hẩn với bộ mặt kinh dị khó tin.

Đoạn Vân nói có vẻ hơi kích động:

- Làm sao có thể như vậy được? Ny Khả lúc này đã là Thần Long cấp mười hai trung giai, còn Thần Long lại tuyệt đối có ưu thế ở hải giới. Làm sao có thể bị người ta bắt đi được? Từ từ, người vừa rồi nói hải tộc còn có cao thủ cấp mười ba, tên gia hỏa đó ở đâu lòi ra thế?

- Việc này .. ta cũng không rõ lắm. Nhưng cao thủ cấp mười ba của hải tộc, có thể không phải chỉ một tên mà là hai tên. Diệp Cô Thành, Đạt Nhĩ Ba, Đạt Nhĩ Khắc, Tiểu Phi Hiệp, bảy đại Cuồng chiến sĩ, năm đầu hắc long, năm đầu phi long trong số hai mươi ma thú gia tộc, đã lập thành một lực lượng đóng quân ở Thần Long đảo. Ta và Ngưu Ma Vương, mười đại ma thú gia tộc còn lại, và một trăm hai mươi Thú Nhân gia tộc tạm thời lưu lại trấn thủ ở đây, phụ trách bảo vệ lão Đại. - Phì Tử nói.

Hừ, trước tới giờ gia tộc chưa bao giờ chịu phải tổn thất lớn như vậy. Rốt cuộc cái thứ dịch vật chó chết trời đánh thánh đâm này ở đâu lòi ra nhỉ?

- Thú nhân hộ vệ gia tộc ở Á Cương lập tức giới nghiêm. Phì Tử và Ngưu Ma Vương, các người theo ta đi Thần Long đảo.

Khuôn mặt Đoạn Vân lúc này xem ra còn nhăn nhó hơn khi ăn mắm tôm.

Thông qua truyền tống trận giữa Á Cương và Thần Long đảo, ba người Đoạn Vân chẳng mấy chốc đã đi tới đại điện Thần Long đảo. Trong đại điện đám thủ hạ đều đang tề tụ đầy đủ.

- Ai có thể ngắn gọn nói cho ta biết rốt cuộc phát sinh chuyện gì không?

Nhìn đám thủ hạ tâm tình không được tốt lắm, Đoạn Vân có thể đoán ra tổn thất lần này tuyệt đối không nhỏ.

- Lão Đại, người rốt cục xuất quan rồi!

- Chủ nhân!

- Thiếu gia!

Khi Đoạn Vân vừa xuất hiện, đám thủ hạ đều lộ ra vẻ mặt hưng phấn.

Khẽ gật đầu, Đoạn Vân hỏi Âu Đặc Tư:

- Nghe nói Thần Long đảo bị hải tộc tập kích hả? Tổn thất như thế nào?

- Chủ nhân, lúc đó có một mục đàn bà trung niên cấp bậc năng lượng không rõ, còn có một người nhìn rất giống Ba Nhĩ Hi Đặc, là một Nhân Ngư thực lực cũng khoảng chừng cấp mười ba, ngoài ra còn có tam hoàng vương Bắc Hải, chính là con rể của Hải Hoàng tên là Mạc Khắc Tây Tư, tỷ tỷ của Đông hải Sa Ngư Hoàng

là La Y Tư. Bốn đại cao thủ này không biết làm sao lại có thể che dấu khí tức, đột kích lực lượng phòng vệ Thần Long đảo, đột nhiên từ dưới nước vọt ra, đánh thẳng vào bên trong Thần Long đảo của chúng ta. Trận chiến này đã làm năm mươi đầu Thần Long thực lực cấp mười một trung giai đang phòng vệ ở đó chịu phải công kích mãnh liệt nhất từ trước tới giờ. Tứ đại hải tộc cao thủ, toàn bộ đều có thực lực cấp mười hai hậu giai trở lên. Năm mươi đầu Thần Long cấp mười một đầu phải là đối thủ của chúng. Lúc đó, Ny Khả đang tuần tra bên ngoài Thần Long đảo, là người trước tiên phát hiện ra dị biến, lập tức chạy tới trợ giúp. Còn thuộc hạ đang ở trong Thần Long đại điện, căn bản không hề nhận thấy được dấu hiệu có tranh chấp. Đến khi có vài Thần Long chết đi, khí tức của một vài Thần Long trở nên nhạt nhòa hẳn, thuộc hạ mới nhận thấy sự tình bất bình thường và tính chất nghiêm trọng của nó. Nhưng khi thuộc hạ tới nơi thì năm mươi Thần Long đã đổ máu ngã xuống, còn Ny Khả thì bị địch quân bắt giữ rồi. Ý thức được sự cường đại của địch nhân, lúc này thuộc hạ âm thầm kêu người thông qua truyền tống trận tới Á Cương triệu tập viện quân. Sau đó, sau vài lần đại chiến, tứ đại hải tộc lực lượng cũng tạm dừng tấn công vì đuối sức.

Nghe xong Đoạn Vân nhíu mày hỏi:

- Địch quân có thực lực như thế nào?

- Căn bản là nhìn không ra cấp bậc năng lượng của mục đàn bà trung niên đó, rất kinh khủng! Mục không tham dự vào chiến đấu, nhưng tựa hồ chính là mục đàn bà trung niên này có một phương pháp làm cho khí tức của đám quân đội hải tộc hoàn toàn biến mất, làm cho chúng ta khó mà phòng bị được. Dựa vào tri giác của thuộc hạ, mục đàn bà này tuyệt đối là cường giả kinh khủng, là một siêu cường giả trước giờ chưa từng thấy! Tên Nhân Ngư nhìn qua cực giống như Hải Hoàng, thực lực cũng tương đương với Hải Hoàng Ba Nhĩ Hi Đặc, vào khoảng cấp mười ba sơ giai. Bắc Hải tam hải vương có thực lực cấp mười hai hậu giai, tỷ tỷ của Đông hải Sa Ngư Hoàng Ba Lạp Cương, mục La Y Tư có thực lực đạt tới cấp mười hai đỉnh giai. Khi lên Thần Long đảo, thực lực của những cao thủ này tựa hồ không hề bị ảnh hưởng bởi việc chiến đấu trên đất liền. Thuộc hạ phỏng chừng, có lẽ cũng có liên quan rất lớn đến mục đàn bà trung niên kỳ quái đó!

Âu Đặc Tư trả lời.

Đoạn Vân cau mày nói:

- Tứ đại hải tộc cao thủ, có một mục đàn bà trung niên có thể che dấu thực lực cho hải tộc, có một tên Nhân Ngư thực lực tương đương với Hải Hoàng Ba Nhĩ Hi Đặc, hai người này rốt cuộc ở đâu lôi ra thế nhỉ? Mệ kiếp, đại dương quả là quá rộng lớn!

- Thiếu gia, ta biết họ là ai.

Lúc này, một thanh âm mơ hồ truyền tới. Nhìn theo hướng thanh âm đó, Đoạn Vân thấy một lão nhân lưng còng như mu rùa, râu bạc trắng.

- Thiếu gia, hẳn là gia chủ của hải quy gia tộc do Thần Long đảo ta thu phục được đó, tên hẳn là Sử Đế Phu. Nghe nói hẳn đã sống lâu tới một vạn năm có lẽ!

Âu Đặc Tư chỉ vào lão đầu nói.

Nhìn lão hải quy này, Đoạn Vân hỏi:

- Người nói người biết họ là ai? Người hẳn sẽ không giống như đầu địa hành quy Mạch Địch Phổ Tư của gia tộc đó chứ, chỉ biết toàn là những lễ nghi của đám gia hỏa thần tộc thôi.

Lão hải quy cười cười, dùng thanh âm nghe cũng rất trí tuệ đáp lại:

- Đoạn Vân thiếu gia, ta biết Mạch Địch Phổ Tư. Ta biết thua xa hẳn về những lễ nghi thần tộc. Chỉ có điều rất nhiều sự tình hẳn không muốn nhớ tới, hẳn coi như cố tình quên đi. Ta từng đã là bạn tốt của Mạch Địch Phổ Tư, tri thức trong đầu hẳn, xem ra còn hơn lão đầu ta xa. Nếu tính về thời gian, tựa hồ hơn một ngàn năm nay chúng ta không gặp mặt nhau rồi. Đúng là hoài niệm!

- Người biết thật hả? Tốt lắm, hai đại cao thủ hải tộc thần bí đó là ai?

Tổn thất một đám cao thủ, Ny Khả lại bị người ta bắt đi, tâm tình Đoạn Vân lúc này không được tốt cho lắm.

Lão hải quy nói với một tốc độ rất thông thả, đến độ làm Đoạn Vân chỉ muốn chồm lên bóp cổ lão:

- Thiếu gia. Mụ đàn bà đó tên gọi là Mai Lan Ny, là mẫu thân của Hải Hoàng Ba Nhĩ Hi Đặc. Nhưng nàng là một người ẩn thế, bình thường không hỏi đến thế sự, cũng phải mấy ngàn năm nay rồi ta chưa từng nghe tin tức gì về nàng. Do đó, ngoại giới gần như đều đã quên nàng rồi. Sở dĩ lần này xuất thế, có thể bởi vì nhi tử Ba Nhĩ Hi Đặc của nàng đó. Hơn nữa, Mai Lan Ny còn có một thân phận khác, một thân phận rất kinh khủng!

- Chắc người không nói mụ đàn bà này chính là Hải Thần đó chứ?

Đoạn Vân cười lạnh nói. Hừ, đồ khốn kiếp này, xuất thế mà cũng không lên tiếng, lại dám đánh lén bổn thiếu gia, đúng là đồ gia hỏa âm hiểm!

- Không, nàng không phải là Hải Thần! Nhưng nàng có liên quan lớn lao với Hải Thần. Nàng là thê tử của Hải Thần.

Lão hải quy vẫn đều đều chậm rãi nói.

- Cái gì? Thê tử của Hải Thần hả?

Đoạn Vân la toáng lên với một chút khó tin.

- Đúng vậy, Mai Lan Ny chính là thê tử của Hải Thần. Nhưng ta nói thân phận kinh khủng kia, cũng không phải là vợ Hải Thần. Mai Lan Ny từng được người ta xưng là Thủy Mẫu. Nơi nào có nước cũng chính là thiên hạ của nàng.

Lão hải quy Sử Đế Phu trả lời chậm chậm.

- Sử Đế Phu, người có thể không dùng ngữ khí chậm chậm thông thả này để nói chuyện được không?

Đoạn Vân xem ra đã không nhịn được nữa rồi.

- Đoạn Vân thiếu gia, ta là hải quy, hải quy không có nhanh được đâu!

- Ấc, ta ngất! Người nói tiếp đi. Nhân Ngư đó là ai?

Đoạn Vân đúng là bị lão hải quy hành hạ đến khổ. Đầu địa hành quy trong gia tộc là chúa hay quên, còn đầu hải quy này thì lại có một ngữ khí không ai có thể chậm hơn. Đúng là chậm như rùa!

- Nhân Ngư đó là con thứ hai của Mai Lan Ny, cũng là đệ đệ của Ba Nhĩ Hi Đặc, tên là Nha Khắc Lỗ Mỗ. Sau lần thần hải đại chiến, Hải Thần chết đi, hải tộc trở nên tứ phân ngũ liệt. Còn Nha Khắc Lỗ Mỗ từng tranh chấp ngôi vị hoàng đế với ca ca hần Bắc Hải Ba Nhĩ Hi Đặc. Nhưng sau đó thất bại, vì vậy tên đệ đệ Hải Hoàng này bị Hải Hoàng nhốt lại. Có thể là lần này đại sự quan trọng, Thủy Mẫu thả hần ra. Nếu Hải Hoàng chết, hần rất có thể sẽ là một Hải Hoàng mới

- Trời ơi, ta thật sự là xui không chỗ nào xui hơn được. Đúng là vận khí đen như mồm chó, khi không lại đột nhiên lòi ra nhiều cao thủ như vậy! Lão hải quy, người có biết thực lực của Thủy Mẫu ra sao không? - Đoạn Vân hỏi .

- Thiếu gia, so với Hải Thần thì thực lực thủy mẫu đại nhân yếu hơn vài phần, nhưng so với nhi tử của mụ thì thực lực nàng hình như mạnh hơn không ít. Cụ thể mạnh tới đâu thì ta cũng không biết. Nhưng theo ta được biết, nàng có những kỹ năng chiến đấu phụ trợ rất tốt. Tỷ như, Hải Dương Mị Hoặc thuật chính là xuất xứ từ nàng mà ra. Nàng còn có năng lực che dấu thực lực cho các cao thủ, còn có thể chế tạo ảo ảnh trong một phạm vi lớn. - Lão hải quy trả lời.

Nghe xong Đoạn Vân thở dài một hơi. Thực lực hai tên này xem ra tuy biến thái nhưng vẫn còn trong phạm vi có thể chấp nhận được. Cho dù là ở hải giới mình sẽ không địch lại chúng, vẫn có thể đưa Thần Long bộ tộc của Âu Đặc Tư vốn có thể hoạt động được ở cả hai hệ thủy lục vào trong đại lục ẩn thân. Hừ, cho ta nửa năm, chế tạo toàn bộ Thần Long thành cấp mười hai, cấp mười ba, lúc đó ta xem các người còn dám kiêu ngạo với ta nữa không.

- Tốt lắm, Sử Đế Phu, lần này đa tạ người cung cấp tin tức. Người đi nghỉ ngơi đi. - Đoạn Vân phát tay ra hiệu cho lão hải quy lui ra.

- Âu Đặc Tư, năm mươi thi thể Thần Long của Thần Long đảo hiện bây giờ đang ở đâu? - Đoạn Vân nghiêm mặt hỏi Âu Đặc Tư.

- Chủ nhân, năm mươi Thần Long đó đều đã được thuộc hạ đóng băng, lúc này họ được đặt trong mẫu giới Ách Bửu Đa mà chủ nhân ban cho thuộc hạ. - Âu Đặc Tư trả lời.

- Lúc đó có bao nhiêu Thần Long tử vong ở hiện trường? - Đoạn Vân hỏi.

- Lúc đó tử vong cũng không nhiều lắm. Khi thuộc hạ tới nơi, đại bộ phận Thần Long vẫn còn có một chút khí tức sinh mạng. Nhưng có năm đầu Thần Long đã bị miểu sát, hơn nữa bị chặt mất long đầu, do đó ta nghĩ ta nghĩ - Ngươi khí Âu Đặc Tư có chút ghen ngào.

- Chặt long đầu hả. Hừ, Bắc Hải bộ tộc, thù này Đoạn Vân ta nhất định ghi nhớ.

Nghe thế Đoạn Vân lại tức giận gầm lên.

274. Chương 274. Cường Thế Hải Tộc Yếu Hòa Đàm

Một tên lính đưa tin của Thần Long đảo tiến đến bẩm báo:

- Khỏi bẩm thiếu gia, Bắc Hải bộ tộc phái sứ giả tới, họ nói muốn hòa đàm với chúng ta.

Vừa nghe thế, Đoạn Vân còn chưa kịp mở miệng nói gì, Đạt Nhĩ Ba đã gầm lên:

- Hòa đàm? Hòa đàm cái bấp cày (theo bản dịch là cục c...). Cái đám không biết sỉ nhục dám đánh lên người khác, còn cướp Ny Khả công chúa của chúng ta, còn hòa đàm cái gì chứ. Lão Đạt, cứ tiến lên đánh cho chúng một trận.

Đoạn Vân thở dài nói:

- Lúc này chỉ có hòa đàm là giải pháp tốt nhất thôi. Bọn họ có cường giả cấp mười ba của Bắc Hải bộ tộc, lại mang theo hơn một ngàn vạn binh lính ở đại dương, tuy nói trong đó không có nhiều lực lượng cao cấp lắm, nhưng nếu đồng thời kéo lên cả lũ thì cũng rất phiền toái. Thần Long đảo của chúng ta vừa chịu một lần đại bại, quân tâm rất kém. Hơn nữa thế lực ở Thần Long đảo cũng vừa mới thu phục không lâu, ngoại trừ trung hải quân đoàn mười một vạn và một vạn đầu thánh cấp hải thú tạo thành hải long sư đoàn, hai đội quân này còn có chút khả năng chống đỡ. Còn hơn mười vạn hải thú khác căn bản là không chịu nổi một kích. Họ có thể không đầu hàng đã là rất tốt rồi. Âu Đặc Tư, ra lệnh trung hải quân đoàn, Trung Hoa hải long sư đoàn của Thần Long đảo, toàn bộ lui về. Nếu khai chiến thì mang theo hai đội quân này và quân lực cao thủ Thần Long đảo rút lui theo hướng sông Lạp Mỗ. Hừ, chỉ cần tới đất liền, đó chính là thiên hạ của chúng ta rồi.

- Lão Đạt, không thể nào. Người sao lại lựa chọn phương pháp chạy trốn?

Đạt Nhĩ Khắc nói với Đoạn Vân về khó hiểu.

Đoạn Vân cười cười nói:

- Chạy? Hừ... giết cao thủ Thần Long bộ tộc như vậy, còn dám bắt cả công chúa Thần Long Ny Khả nữa chứ. Thù này Đoạn Vân ta làm sao chịu được chứ.

- Chủ nhân, sứ giả hải tộc thì sao? Ngài xem nên xử lý thế nào - Âu Đặc Tư nhắc nhở.

Đoạn Vân ngẫm nghĩ một lát, nói:

- Để cho bọn họ vào đi.

Chẳng mấy chốc, dưới sự hướng dẫn của thần thú hộ vệ Thần Long đảo, hai sứ giả hải tộc đã đi vào trong Thần Long đại điện. Một trong hai đặc sứ là một Nhân Ngư, hơn nữa là một mỹ Nhân Ngư, thực lực khoảng cấp mười một sơ giai, nhìn rất giống Ngải Vi Nhi. Người kia là một tên võ sĩ cá mập, thực lực cấp mười một hậu giai.

- Hai người các ngươi là sứ giả hải tộc phái tới hả? Nói thẳng ra đi, điều kiện các ngươi là gì? - Đoạn Vân nói với vẻ khó chịu.

- Chúng ta lần này tìm Đoạn Vân.

Đầu mỹ Nhân Ngư xem ra nói năng rất đông dạc, ngữ khí không hề khách khí gì cả. Tuy nói tiểu ny tử này nhìn qua cũng không tệ, nhưng Đoạn Vân lúc này làm gì còn có tâm tình đi quần xem người khác có đẹp hay không? Hừ, đắc tội với bốn thiếu gia thì mỹ nữ ta cũng lột da.

- Vị đại nhân này, ta là hộ vệ trưởng cho Đông hải Sa Ngư Hoàng bệ hạ. Còn vị này là nhị công chúa của Bắc Hải bộ tộc. Cha nàng là Ốc Đặc Nhĩ hoàng thái tử.

Có thể thấy được vẻ hậm hực của Đoạn Vân, tên võ sĩ cá mập vội vàng giới thiệu mình. Đoạn Vân không thèm liếc mắt nhìn, trực tiếp nói luôn:

- Ta mặc kệ các người là ai. Nói ra điều kiện của các người đi.

Thấy thái độ Đoạn Vân như thế, nhị công chúa Nhân ngư nói giọng rất tự đại:

- Người là ai? Bằng vào người mà dám dùng ngữ khí như vậy nói với ta sao? Người mau gọi Đoạn Vân của các người tới đây, ta muốn tự mình đàm phán với hắn.

- Bớt sàm ngôn đi. Trực tiếp nói ra điều kiện của các người.

Đoạn Vân đã bộc phát, khí thế cường đại sắc bén, mang theo sự phẫn nộ vô biên ép thẳng vào hai tên hải tộc trước mặt. Một tiếng hồng này Đoạn Vân đã ngưng tụ chân khí cường đại, tập trung tất cả khí thế công đả hai tên hải tộc đang làm cho Đoạn Vân nhìn rất khó chịu này. Dưới khí thế cường đại của Đoạn Vân, Nhân Ngư công chúa bị đánh bay mấy chục thước, còn tên võ sĩ cá mập có thực lực mạnh hơn một chút cũng bị đẩy lui mười thước. Dưới một kích này hai vị sứ giả đáng thương phun ra một ngụm máu tươi.

Đoạn Vân một lần nữa xuất chân khí ra, bắn thẳng vào hai sứ giả hải tộc trước mặt, bắt chúng quỳ trên mặt đất.

- Ta là Đoạn Vân, mau nói ra điều kiện của các người.

Mặt Đoạn Vân lạnh tanh cơ hồ không thấy có biểu hiện gì nữa.

- Khục, khục... Đoạn Vân. Người dám công kích sứ giả.

Nhân Ngư công chúa phun ra một ngụm máu tươi, tức giận nói với Đoạn Vân.

Đoạn Vân cười lạnh một tiếng:

- Nếu không vì Thần Long công chúa Ny Khả còn ở trên tay các người, ta đã sớm lấy linh hồn các người ra thiêu đốt rồi.

- Khục, khục... Đoạn Vân đại nhân, hai quân giao chiến không chém sứ giả. Người làm như vậy, chẳng lẽ không sợ bị người trong thiên hạ cười nhạo sao?

Võ sĩ cá mập xem ra cũng kích động dị thường quát lại Đoạn Vân.

Đoạn Vân sắc mặt giận dữ, dùng một ánh mắt cơ hồ muốn tóa lửa nhìn tên võ sĩ cá mập. Hồi lâu sau, Đoạn Vân nói:

- Được lắm, ta và các người đàm phán. Người đâu, cho bọn chúng ngồi đi.

Trên một cái bàn đàm phán làm tạm, hai sứ giả hải tộc ngồi một bên, Đoạn Vân cùng Âu Đặc Tư ngồi đối diện. Còn những cao thủ gia tộc tạm thời lui ra ngoài, đứng ở bốn phía xung quanh đại điện.

- Đoạn Vân đại nhân, bây giờ Đông hải và Bắc Hải đã liên kết lại, hơn một ngàn vạn hải tộc tinh duệ bao vây chặt hải vực của Thần Long bộ tộc các người. Hơn một ngàn vạn cao thủ hải tộc này, chỉ cần đợi một tiếng ra lệnh của Thủy Mẫu đại nhân, sẽ phát động công kích toàn diện đối với Thần Long đảo của các người. Rồi quân đội này sẽ đánh thẳng tới tận đại lục Mộng Đa Lợi Á.

Võ sĩ cá mập nói với Đoạn Vân với vẻ rất hào hùng.

Đoạn Vân cười lạnh một tiếng:

- Hơn một ngàn vạn đại quân? Hừ . Cường đại quá nhỉ. Nhưng ta nói cho người biết, cả đại lục của ta, có đại quân trên một ức người đó. Hải tộc các người muốn lên đất liền chịu chết, Đoạn Vân ta sẽ tùy thời phụng bồi.

Nghe Đoạn Vân nói thế, võ sĩ cá mập lắc lắc đầu nói:

- Đoạn Vân đại nhân, người cần phải nghĩ cho kỹ. Hải tộc chúng ta đã tìm được phương pháp làm cho hải thú bình thường thoát ly hải thủy, trong hải giới rộng lớn của ta, có vô số hải tộc cao thủ, hầu như không đếm hết được. Theo ta còn được biết, Ma tộc cũng sắp xâm lấn Mộng Đa Lợi Á của các người. Nếu các người tiêu hao phần lớn vũ lực ở đây, ta rất muốn biết đến lúc đó các người lấy gì đi đối phó với Ma tộc cường đại?

- Việc này các người không cần lo lắng. Muốn phát triển binh lính, luôn cần phải có chiến tranh. Nếu hải tộc các người nguyện ý làm đối thủ tập luyện miễn phí cho đại quân Trung Hoa chúng ta, Đoạn Vân ta còn phải cảm tạ các người nữa là. Nếu các người muốn xâm lấn đại lục thì xin mời.

Đoạn Vân nói nghiêm chỉnh. Hải tộc xâm lấn đại lục? Không phải muốn chết sao? Thực lực của Thần Long đảo đã đủ để chống lại hai đại hải tộc rồi. Còn Thần Long đảo cũng không phải là toàn bộ lực lượng của Đoạn Vân. Cao thủ thần cấp thủ hạ của Đoạn Vân đã có tới tám sư đoàn. Hơn nữa trong tay Đoạn Vân còn có một đội ngũ ma thú tuyệt đối cường đại. Mặc dù ma thú đại quân vừa mới được thành lập nên vẫn chưa hình thành lực chiến đấu như quân đội, nhưng Đoạn Vân còn có một vạn Nanh Sói long kỵ. Một vạn Cự long phi long với thực lực đã đủ để hóa hình, tuyệt đối là một đội không quân tốt nhất. Một vạn Cuồng Long sư đoàn với địa hành long cấp chín đã hóa hình, tuyệt đối có thể quét sạch mọi thứ bộ binh, kỵ binh. Còn có gần ba vạn ma thú gia tộc, đều là những thánh thú đã hóa hình. Vũ lực cường đại như thế thì còn gì phải e ngại hải tộc xâm lấn? Đúng là chuyện đùa. Chỉ cần Đoạn Vân dùng đám quân này làm tiên phong, toàn bộ đại quân của nhân tộc xem ra cũng chỉ cần đi sau để thu hoạch hải sản tôm cá.

Nghe Đoạn Vân nói thế, võ sĩ cá mập giật nảy người. Hắn hoàn toàn không ngờ Đoạn Vân lại có một sự đáp trả như vậy. Làm sứ giả đàm phán, hắn nguyên vốn tưởng rằng chỉ cần biểu lộ xu thế hải tộc muốn xâm lấn đại lục thì người đứng đầu đại lục chắc chắn sẽ phải khuất phục. Những hải tộc cao cấp cũng từng nói với hắn như thế trước khi cử hắn đi đàm phán.

- Đoạn Vân, mặc dù không biết người vì sao tự tin như thế, nhưng ta nghĩ người đúng là không biết tự lượng sức mình. Đến lúc đó, đến cả mình làm sao mà chết người cũng không biết đó.

Bị Đoạn Vân trừng phạt vài lần, cô mỹ Nhân Ngư kia vẫn một mạch không nói năng gì, bây giờ nghe Đoạn Vân đại ngôn làm xàm như thế, nàng một lần nữa đứng ra dằn mặt Đoạn Vân.

Đoạn Vân cười cười:

- Ta nói cho các người biết, vốn đàm phán duy nhất trong tay các người cũng chỉ là Ny Khả công chúa bị các người bắt. Nói đi, các người muốn làm sao mới có thể phóng thích Ny Khả.

- Như thế nào? Lo lắng rồi hả? Nàng là tình nhân của người à?

Mỹ Nhân Ngư cười nói với Đoạn Vân.

Nghe thế, sắc mặt Đoạn Vân rất giận dữ, ánh mắt lúc này như muốn ăn tươi nuốt sống mỹ Nhân Ngư kia. Đoạn Vân chánh sắc nói:

- Các người đã không có gì để trao đổi nữa, vậy đến phiên ta. Trong tay ta có năm người trong số Bắc Hải Thất Đại Hải Vương của các người, còn có Bắc Hải Hải Hoàng Ba Nhĩ Hi Đặc, Đông hải Sa Ngư Hoàng Ba Lạp Cương. Hai hoàng đế hải giới này đều bị chúng ta bắt giam cả. Ba đại cao thủ cấp mười hai của Đông hải. À, mà còn vài trăm võ sĩ hải tộc nữa chứ. Ta nghĩ phần vốn này, hẳn cũng đủ cân lượng rồi chứ. Các người quả thật rất buồn cười, trong tay đã không có vốn mà đòi đi buôn, lại còn ngu ngốc ra điều kiện với ta? Chẳng lẽ các người không biết, hai người cũng rất có thể thành vốn mặc cả trong tay ta đó?

- Người muốn thế nào?

Võ sĩ cá mập nói với vẻ bất lực. Dích xác nếu Đoạn Vân căn bản không e ngại hải tộc xâm lấn thì vốn liếng đàm phán của hải tộc cũng chỉ còn lại có Thần Long công chúa mà thôi. Còn trong tay Đoạn Vân lại có

hơn phân nửa cao thủ hải tộc bao gồm cả tầng lớp cao cấp nhất.

Đoạn Vân nói:

- Cho các người thời gian một giờ đại lục, phóng thích Ny Khả vô điều kiện. Bằng không mỗi một giờ đại lục, ta sẽ giết một hải tộc cao thủ của các người. Người đầu tiên khai đao sẽ là cha của người, Nhân Ngư thái tử Ốc Đặc Nhĩ. Sau Ốc Đặc Nhĩ sẽ là Sa Ngư Hoàng Ba Lạp Cường. Nếu vẫn không thả người, vậy ta sẽ giết sạch hải tộc các người.

- Sao người dám làm như vậy? Hải tộc chúng ta không oán không cừu gì với người mà. Người cần gì phải đuổi tận giết tuyệt như thế?

Nhân Ngư công chúa khấn cấp nói.

- Không oán không cừu? Hừ, các người giết năm mươi Thần Long của Thần Long đảo, còn bắt công chúa Ny Khả của Thần Long bộ tộc, còn dám nói không oán không cừu? Thật là tức cười.

Đoạn Vân cười lạnh.

- Đoạn Vân đại nhân, người bắt giam cả một đám cao thủ hải tộc, chẳng lẽ người không giết một người nào sao?

Hộ vệ cá mập không cứng cũng không mềm nói với Đoạn Vân.

Đoạn Vân hừ lạnh trả lời:

- Các người đừng quên ta là ai. Người nào ta không muốn cho chết, hẳn tuyệt đối không chết được. Ta muốn nói cho các người biết, Bắc Hải Hải Hoàng Ba Nhĩ Hi Đặc đã chết rồi, không phải ta giết, hẳn bị Ma tộc cướp thân thể. Nhưng ta có thể cho hắn sống lại.

- Cái gì? Hoàng gia gia ta đã chết. Điều này sao có thể? Hắn là cường giả cấp mười ba. Đã là nhân vật bất tử rồi mà!

Nhị công chúa Nhân Ngư giật mình nói.

Đoạn Vân hừ nhẹ một tiếng:

- Hừ. Bị Ma tộc cướp thân thể gần mười năm, muốn không chết cũng khó. Các người trở về nói cho Thủy Mẫu biết, thả Ny Khả ra không suy chuyển một cọng lông nào, lúc đó ta có thể tính đến chuyện cứu sống Ba Nhĩ Hi Đặc. Nếu không, người đầu tiên Đoạn Vân ta giết sẽ là cháu của hắn Ốc Đặc Nhĩ. Người đâu, tiền khách.

275. Chương 275: Bất Tử Y Thần Chi Phục Hoạt

Đuổi cổ hai vị sứ giả hải tộc xong, Đoạn Vân nhìn lướt qua năm mươi đầu Thần Long đang bị đóng băng. Sau khi dùng thần thức kiểm tra, trong lòng Đoạn Vân cũng cảm thấy dễ chịu hơn một chút. Ngoại trừ năm Thần Long bị chém mất long đầu thì bốn mươi lăm Thần Long kia vẫn còn chút sinh mạng khí tức. Nói cách khác, trước khi đóng băng, họ vẫn còn chưa chết. Mặc dù đại bộ phận Thần Long đều đã tiếp cận tử vong, nhưng chỉ cần chưa chính thức chết hẳn thì linh hồn sẽ không tiêu tán. Mà chỉ cần linh hồn không hoàn toàn tiêu tán thì Đoạn Vân có thể làm họ sống lại.

Còn năm Thần Long bị đứt đầu kia thì xem ra đã vĩnh viễn chết hẳn rồi. Bởi vì trong năm cái thi thể bị đóng băng cứng ngắc đó, Đoạn Vân chẳng hề tìm thấy một chút ẩn ký linh hồn nào cả. Long đầu bị trảm, sinh mạng sẽ chấm dứt trong nháy mắt và linh hồn năng lượng sẽ bắt đầu tiêu tán. Mà linh hồn đã tiêu tán thì cho dù là thần y như Đoạn Vân cũng không có biện pháp.

Sau khi dặn dò bọn người Âu Đặc Tư một phen, Đoạn Vân lập tức chui vào Ách Bỉ Đa mẫu giới của Âu Đặc Tư. Bây giờ Thần Long đảo đang bị chìm vào một cơn đông bão chưa từng có. Nếu có thể kịp thời cứu sống được mấy Thần Long này, việc đó sẽ là một liều thuốc kích thích rất có giá trị đối với đám Thần Long lẫn ma thú. Có thể nhìn thấy rõ là sĩ khí của Thần Long đảo cũng sẽ tăng lên nhiều!

Trong Ách Bỉ Đa mẫu giới, Đoạn Vân nhìn năm mươi Thần Long mà trong lòng không khỏi nhớ tới Ny Khả đang bị hải tộc bắt giam. Đoạn Vân trước nay vẫn rất thích hưởng thụ những tình cảm mà Ny Khả dành cho mình. Ny Khả rất đáng yêu, cũng rất đa đoan. Nàng vừa mới từ cự mãng tiến hóa thành Thần Long, đối với thế giới này tràn ngập sự tò mò. Hơn nữa, nàng thân là Long nữ nên trên người có đầy đủ những nét đặc thù hoàn mỹ của phương đông. Từ trên người Ny Khả, Đoạn Vân có thể tìm được hình bóng của Kỳ Kỳ - một cô gái trước nay vẫn in dấu trong lòng hắn, và còn hơn thế nữa hắn còn như thấy lại được chính quê hương của mình. Hơn nữa, Ny Khả rất cố gắng ! Không ít hải thú ở Thần Long đảo đều do nàng tự mình đi thu phục .

Khi Thần Long đảo vừa mới thành lập. Đoạn Vân từng nói rằng chỉ cần nàng thu phục đủ số lượng hải thú, hắn sẽ đến thăm nàng. Ny Khả thật thà, vì để gặp được Đoạn Vân, đã hết sức cố gắng. Tuy nói hơi ngốc nghếch, nhưng tình yêu chân chất như vậy thì quả là hiếm có ! Ny Khả biết Đoạn Vân có không ít đàn bà, cũng biết nàng không thể nắm được toàn bộ trái tim của Đoạn Vân. Nhưng ở Ma Thú Sâm Lâm, khi Đoạn Vân ra tay đối phó với tiểu mãng xà Ny Khả, thì trong hắn đã in sâu vào trong lòng nàng. Một nam nhân thoát nhìn chẳng có chút thực lực nào lại dùng một chiêu thức kỳ quái và mưu kế quỷ dị chiến thắng hai đầu tiểu mãng xà có thực lực tương đối cường hãn ! Cũng đã cướp đi trái tim trong trắng của cô thiếu nữ mãng xà. Khi hóa thành Thần Long, Long nữ tiếp tục theo đuổi tình yêu của mình.

Lúc này Ny Khả gặp nạn, trong lòng Đoạn Vân có thể nói là lo lắng dị thường tuy nói trong tay mình cũng có đủ vốn để đàm phán, nhưng quỷ mới biết lão bà biến thái đó lỡ nổi giận giết chết Ny Khả thì sao !

Năm mươi thi thể Thần Long thân dài sáu bảy mươi thước, được xếp đặt rất chỉnh tề trong không gian hơn mười vạn mét khối của Ách Bỉ Đa mẫu giới. Liếc mắt nhìn qua, đại bộ phận trong không gian của Ách Bỉ Đa mẫu giới đều là thi thể của Thần Long, hơn nữa là những Thần Long với vẻ mặt thống khổ trước khi chết. Những hình ảnh đó làm cho Đoạn Vân phát sinh dự cảm muốn báo thù. Ngoài ra hình ảnh này còn làm Đoạn Vân bắt đầu phải nghĩ lại về những gì hắn làm gần đây .

Có thể là vì hắn đã có một sự nghiệp phát triển quá mức thuận lợi nên càng làm cho lúc nào cũng muốn phát triển nhanh hơn. Cũng có thể là mấy trận thắng lợi liên tiếp đã làm hắn nhất thời quên mất thế nào là khiêm nhường, quên mất cách mình che giấu thực lực như thế nào .

Đoạn Vân, vốn chỉ là một nghiên cứu sinh y khoa rất bình thường, sau khi tới đại lục này, cũng chỉ là một tên tể tự giả mạo dựa vào y thuật mà kiếm cơm ăn. Từ một tên ma pháp bạch si không có thực lực gì, phát triển tới địa vị người đứng đầu đại lục, mặc dù tao ngộ một vài khó khăn, nhưng chưa bao giờ bị tổn thất quá lớn. Có thể chính là vì những thắng lợi liên tiếp đó mà Đoạn Vân sinh ra tư tưởng lão tử là thiên hạ đệ nhất bá quyền ! Nhưng Đoạn Vân cũng tựa hồ quên mất, những thành công nhanh chóng trong một thời gian ngắn sẽ không thể ổn định mãi mãi được, sớm muộn gì cũng sẽ xuất hiện vấn đề. Lúc này, Đoạn Vân muốn đem Thần Long bộ tộc mới phát triển nửa năm nay đi nhất thống hải giới, đối địch với hải tộc cường đại có trên ngàn năm lịch sử phát triển, việc này tựa hồ căn bản không thể làm được. Mặc dù về mặt vũ lực, Thần Long đảo có thể mạnh hơn một chút, nhưng việc xâm lược thì không phải chỉ có vũ lực cường hãn là có thể làm được. Huống chi, sau khi xuất hiện hai cao thủ hải tộc thần bí, thực lực của Thần Long đảo xem ra không hề lấn át được hải tộc .

Nghĩ vậy, Đoạn Vân cười nhạo mình tự nhủ :

- Đoạn Vân ơi là Đoạn Vân, ngươi là một tên nhân loại, cần chiếm lĩnh hải vực rộng lớn như vậy để làm gì? Chỉ cần chiếm cứ khu vực ven biển cũng có thể được, cần gì phải trên chọc vào thế lực dưới biển sâu này? Không phải ngươi có bệnh sao? Thần Long tuy nói là thủy lộ song tê, nhưng phải biết rằng Thần Long cũng do cự mãng bộ tộc trước giờ vẫn một mực sinh sống trên đại lục tiến hóa thành, thói quen sinh sống trước đây mang theo không ít phong tục tập quán ! Muốn trong một thời gian ngắn chiếm được biển sâu, thì làm sao họ có thể thích ứng được ?

Sau khi cười nhạo mình một phen, Đoạn Vân bắt đầu toàn tâm chìm đắm vào việc chữa trị cho Thần Long .

Lúc này, tình trạng thân thể của bốn mươi lăm Thần Long rất tệ. Cả thân thể đều bị thương tổn trầm trọng cả trong lẫn ngoài. Thậm chí có vài thân thể Thần Long đã bị chặt thành hai đoạn, hoặc mấy cái chân rồng đã bị chặt rời khỏi thân thể. Thần Long có thân thể thật lớn, còn Đoạn Vân thì chỉ là một nhân loại nhỏ xíu. Đối mặt với người bệnh như vậy, nếu không nhờ thực lực Đoạn Vân đã lên tới cấp mười hai

và một thần thức cường đại thì người bình thường căn bản không thể làm gì được .

Trong Ách Bỉ Đa mẫu giới, Đoạn Vân đi tới trước Thần Long đầu tiên. Sau khi giải đông, Đoạn Vân dùng thần thức khám qua những thương tổn của Thần Long này. Hừ, trái tim bị một loại vũ khí giống như cái chìa ba chọc thủng một lỗ, sinh mạng năng lượng đã mất đi không ít, nhưng linh hồn thì xem ra vẫn còn nguyên. Đoạn Vân đầu tiên lấy ra dao phẫu thuật, sau khi ngắm nghía, dứt dứt vài phát liền múa dao phẫu thuật lên như một thanh kiếm ! Đoạn Vân rạch đến trái tim Thần Long, dùng ngón châm to tổ bố (loại chuyên môn dùng trị thương cho những ma thú khổng lồ) không chế các huyết đạo. Sau đó xử lý tới trái tim, hắn trực tiếp dùng chân khí xua tan đi những năng lượng công kích còn sót lại, rồi dùng dược thảo trát vào ba lỗ thủng to như những huyết động trên trái tim đó. Cuối cùng hao phí một quyển trục chuyên điều trị cho những thương tổn cao cấp. Trái tim đó đã được chữa trị hoàn toàn .

Dùng ngón châm phong tỏa huyết đạo, là vì không để cho kháng thể còn lại trong cơ thể chống cự lại được hiệu của thuốc men. Việc xua tan những năng lượng công kích còn lại, đó là nhằm chuyển năng lượng công kích biến thành không có cấp nào. Như vậy, thương tổn thần cấp sẽ biến thành thương tổn bình thường. Từ đó, quyển trục điều trị những thương tổn sẽ có hiệu quả rất nhanh. Nếu là trước kia, khi còn chưa có chân khí, Đoạn Vân sẽ dùng ngón châm không chế huyết đạo nơi bị thương, rồi dùng dược thảo xua tan năng lượng công kích, như vậy cũng có thể đạt tới một hiệu quả tương đương. Khi đã có chân khí, Đoạn Vân trực tiếp dùng chân khí để biến vết thương thành không có cấp bậc. Nguyên nhân làm như vậy, không chỉ tăng tốc độ, mà còn có kết quả hoàn mỹ hơn. Đoạn Vân kiên thông trung tây y, từ đó có thể phát triển mạnh mẽ ở dị giới hỗn địa này.

Chữa trị trái tim xong, tiếp theo Đoạn Vân tận lực chữa trị những thương tổn lớn nhỏ khác trên thân thể Thần Long. Hao phí ước chừng mười phút, đầu Thần Long này xem ra cơ bản đã khôi phục như cũ. Cuối cùng, sau khi Đoạn Vân kích thích vào trái tim thì Thần Long đã chết kia đã sống lại một lần nữa. Nhưng, cái làm cho Đoạn Vân có chút không hài lòng là linh hồn năng lượng của đầu Thần Long này tựa hồ đã lưu thất không ít, làm thực lực của hắn hạ xuống cấp mười một sơ giai.

- Cám ơn ân cứu mạng của thiếu gia !

Tên Thần Long cung kính quỳ xuống trước mặt Đoạn Vân, .

Đoạn Vân khẽ gật đầu, nói :

- Các người đã dùng máu của ta để tiến hóa thành Thần Long, việc cứu các người là cũng coi như là cứu một phần bản thân ta ! Nhưng, hiệu quả cũng không phải là đáng hài lòng lắm. Lại giảm mất đi mất một giai!

- Thiếu gia xin yên tâm, ta nhất định cố gắng tu luyện để thực lực tăng lên càng nhanh càng tốt ! - Tên Thần Long đó nói rất cung kính .

Khẽ gật đầu, Đoạn Vân lấy ra hai viên đặc cấp Tẩy Tủy Đan đưa cho hắn :

- Thân thể người còn rất suy yếu, sau khi phục dụng được hoàn xong phải hảo hảo tu dưỡng một phen ! Người đi ra ngoài trước đi !

Sau khi Đoạn Vân dùng thần niệm thông báo cho Âu Đặc Tư, tên Thần Long này lúc này phi thân ra khỏi Ách Bỉ Đa mẫu giới !

Đầu xuôi đuôi lọt, hơn nữa lại đã quen tay, trong thời gian nửa giờ đại lục, Đoạn Vân một lần nữa cứu sống được thêm năm đầu Thần Long nữa. Nhưng giai vị của họ đều giống như đầu Thần Long được cứu sống đầu tiên, tự động giáng xuống một giai. Họ vốn là cấp mười một trung giai, tất cả đều giáng cấp xuống thành cấp mười một sơ giai. Để làm cho thực lực tăng lên nhanh hơn, cũng để trị liệu những thương tổn trong cơ thể họ, Đoạn Vân rất hào phóng phát cho mỗi một con rồng hai viên đặc cấp Tẩy Tủy Đan. Dù sao những Thần Long này cũng đều vì mình mà chết một lần, tuyệt đối không thể keo kiệt thuốc men cho họ được !

Khi Đoạn Vân đang muốn cứu trị đầu Thần Long thứ bảy, thanh âm Âu Đặc Tư bỗng vang vọng trong não của Đoạn Vân :

- Chủ nhân, hải tộc lại phái đặc sứ đến rồi !

Khi đàm phán với hải tộc, Đoạn Vân đã nói với hai sứ giả hải tộc, nếu hải tộc không phóng thích Ny Khả trong vòng một giờ đại lục, Đoạn Vân sẽ giết một tù binh hải tộc. Lúc này, tựa hồ thời gian một giờ đại lục cũng đã hết rồi !

- Họ có thả Ny Khả không ? - Đoạn Vân hơi kích động hỏi .

- Không ! Nhưng họ nói muốn thương lượng !

Nghe thế, Đoạn Vân hỏi :

- Sứ giả lần này là ai? Không phải là hai tên vừa rồi đó chứ ?

- Không phải hai tên lần trước. Lần này là một tên xem ra cũng có địa vị. Tam Hải vương Mạc Khắc Tây Tư! Cũng chính là con rể của Ba Nhĩ Hi Đặc ! - Âu Đặc Tư trả lời .

Chưa nghe rõ Âu Đặc Tư nói là ai, Đoạn Vân thuận miệng nói luôn :

- Không gặp! Người đi nói với hắn, không có thương lượng gì hết ! Nếu trong vòng một giờ đại lục... Ồ! Bây giờ cũng đã sắp tới rồi. Nói cho họ, nếu một hồi nữa mà còn không thấy Ny Khả được thả ra, người cứ lấy tên gia hỏa Ốc Đặc Nhĩ giết ngay cho ta ! Nhưng phải nhớ kỹ, cần phải lưu thi thể nguyên vẹn !

- Chủ nhân, nếu giết hoàng thái tử của họ, khi họ giận dữ, có thể sẽ làm ra những điều bất lợi cho Ny Khả đó !

Âu Đặc Tư nói có chút lo lắng .

- Từ từ, người nói họ phải ai đến ? - Đoạn Vân đột nhiên sực nhớ ra điều gì

- Bắc Hải tam Hải vương Mạc Khắc Tây Tư! - Âu Đặc Tư trả lời về nghi hoặc .

Nghe thế, khoe miệng Đoạn Vân lộ ra nụ cười quỷ dị ! Hừ, đến chịu chết !

- Ta lập tức đi ra ngoài ! - Vừa nói xong, Đoạn Vân phi thân ra ngay !

276. Chương 276: Như Thử Giao Dịch Hữu Nhân Vi

Đoạn Vân vừa ra ngoài, lúc này có cảm giác cả người rất không tự nhiên. Nhìn lướt qua, hắn phát hiện nguyên lai là đám thủ hạ dùng một loại ánh mắt rất kỳ quái đánh giá mình .

- Làm sao vậy? Trên người ta có kim tệ hả? Vì sao lại dùng ánh mắt này nhìn ta ?

Đoạn Vân hỏi về khó hiểu .

- Lão Đại, ngày nào đó ta cũng chết thử một lần nhé. Dù sao người cũng có thể cứu ta sống lại mà ! - Đạt Nhĩ Ba nói loảng xoảng .

- Lão Đại, hôm nào người cho ta thử nghiệm mùi vị tử vong một chút nhé ?

Tiểu Phi Hiệp nhìn nhìn Đoạn Vân rồi cười rất đều giả !

- Ài chà, vốn dĩ tưởng là chúng ta bị tổn thất thảm trọng ! Nhưng xem ra, cũng không bị tổn thất gì hết.

Tiểu Phi Tử mỉm mỉm cố tình dụi dụi con mắt không hề buồn ngủ, còn giả vờ ngáp một cái nữa .

Đoạn Vân trợn mắt, nói :

- Các người muốn chết thì dễ ợt. Cứ vươn cái cổ ra cho người ta chặt đầu là xong ! Lúc đó chờ xem ta có cứu được các người không ! Chưa thấy ai như các người, lại còn muốn chết thử nữa chứ ! Bây giờ, năm mươi Thần Long cấp mười một trung giai Thần Long đảo, sau một trận chiến toàn bộ đều đã chết. Tuy nói ta có thể cứu sống một người, nhưng năm Thần Long bị chặt mất long đầu đã chết vĩnh viễn rồi ! Hơn nữa, thực lực sáu Thần Long mà ta cứu sống đã bị hạ xuống một bậc vì sinh mạng năng lượng đã lưu thất ! Như vậy còn không xem là tổn thất sao ?

- Lão Đại, tên Thần Long đầu tiên trong vòng nửa giờ đại lục đã khôi phục tới cấp mười một trung giai rồi ! - Phỉ Tử cười nói với Đoạn Vân .

Nghe thế, trên mặt Đoạn Vân mới xuất hiện nụ cười phảng phất. Ừm, không tệ lắm ! Nhưng nghĩ tới năm đầu Thần Long đã chết, trong lòng Đoạn Vân vẫn cảm thấy rất khó chịu!

- Chủ nhân, có gặp sứ giả hải tộc không ? - Âu Đặc Tư hỏi Đoạn Vân .

Ngẫm nghĩ một lát, Đoạn Vân nói :

- Gặp !

Chẳng mấy chốc, Bắc Hải tam Hải vương Mạc Khắc Tây Tư đã được đưa tới Thần Long đảo đại điện. Mạc Khắc Tây Tư là một nam nhân nhìn qua rất có nam tính. Hắn làm cho người ta có cảm giác rất lạ. Không phải uy mãnh như Ba Lạp Cương, cũng không giống Nhân Ngư thái tử Ốc Đặc Nhĩ đẹp trai tiêu sái. Mạc Khắc Tây Tư làm cho người ta có một loại cảm giác đây là một nam nhân ổn trọng, thành thực đầy nam tính !

- Người là con rể Hải Hoàng Ba Nhĩ Hi Đặc, tam Hải vương Mạc Khắc Tây Tư hả? - Đoạn Vân hỏi về uy nghiêm .

Tam Hải vương Mạc Khắc Tây Tư dùng ánh mắt khó tin đánh giá Đoạn Vân, sau đó nói với thanh âm rất hùng hậu :

- Không tệ, ta chính là Mạc Khắc Tây Tư! Lần này đến đây, là muốn

- Không cần nói nhiều ! Mau thả người ! Trong vòng một giờ đại lục lập tức làm ngay. Bằng không, Nhân Ngư thái tử Ốc Đặc Nhĩ sẽ trở thành vong hồn đầu tiên dưới đao của ta !

Không đợi Mạc Khắc Tây Tư nói hết ý, Đoạn Vân lúc này đã đưa ra ngay yêu cầu của hắn, nói với giọng uy hiếp .

- Đoạn Vân đại nhân, chẳng lẽ người không nghĩ đến tương lai của cả đại lục sao ?

Không để ý đến sự uy hiếp của Đoạn Vân, Mạc Khắc Tây Tư vẫn tiếp tục nói với Đoạn Vân, ngữ khí hắn tựa hồ như muốn nhắc nhở Đoạn Vân .

- Hừ ! Đại bộ phận cao thủ hải tộc các người đang nằm trong tay ta. Ta mà sợ các người sao? Thù giết năm mươi Thần Long, Đoạn Vân ta nhất định phải báo ! - Đoạn Vân nói.

- Đoạn Vân đại nhân, nếu không phải người xuống tay với hải tộc cao thủ trước thì mâu thuẫn giữa các người và hải tộc chúng ta cũng sẽ không phát triển tới bước này. Hơn nữa, số hải tộc chết trên tay người, đâu chỉ có năm mươi người ?

Mạc Khắc Tây Tư phản bác .

Nghe thế, Đoạn Vân cười lạnh nói :

- Không tệ ! Đích xác đã không ít hải tộc chết trong tay Đoạn Vân ta ! Lần trước tổng cộng có một trăm hai mươi hải tộc mò đến Á Cương thành của ta tìm phiền toái, đều đã bị tiêu diệt. Nhưng, họ chết trong lúc quyết đấu ! Họ bị chết cũng bình thường thôi. Nhưng, năm mươi Thần Long của ta lại bị lực lượng chung đoàn cường đại nhất hải tộc các người đánh lén sát hại ! Hai việc này khác xa nhau. Nói vậy không cần ta nhiều lời, người cũng nhất định hiểu rồi !

Nghe Đoạn Vân nói thế, Mạc Khắc Tây Tư nói về không quan tâm :

- Dù sao người cũng chết ở trong lãnh địa của người. Người nói thế nào mà chẳng được ! Lần này ta phụng mệnh thủy mẫu đại nhân đến đây nói cho người biết, chỉ cần người thả hải tộc chúng ta ra, chúng ta có thể thả Ny Khả công chúa của các người. Hơn nữa, chúng ta lập tức triệt quân! Còn vùng ven biển vẫn có thể là lãnh địa dành cho Thần Long bộ tộc .

Nghe thế, trong lòng Đoạn Vân không khỏi cười vào sự ngây thơ của hải tộc ! Mẹ kiếp, bàn tính của các người gầy gò thật đó ! Dùng một Ny Khả mà muốn đổi toàn bộ chung đoàn hải tộc. Hơn nữa, còn đại ngôn bắt tằm nói đem vùng ven biển vốn đã là của bốn thiếu gia rồi cấp cho bốn thiếu gia ! Đoạn Vân tự

nhận mình đã là một tên vô sỉ nhất rồi, không ngờ hôm nay gặp được một tên còn vô sỉ hơn. Hắc bật cười nói :

- Người nói tất cả chung đoạn hải tộc hả? Trong tay ta có năm đại hải vương của Bắc Hải, Hải Hoàng Ba Nhĩ Hi Đặc, Đông hải Sa Ngư Hoàng, tam đại cao thủ cấp mười hai của Đông hải, ngoài ra còn một trăm hai mươi hải tộc vô sỉ cao cấp của Đông hải !

- Đoạn Vân đại nhân tựa hồ quên một người, Nhân Ngư công chúa Ngải Vi Nhi của chúng ta ! - Mạc Khắc Tây Tư nhắc nhở Đoạn Vân .

Đoạn Vân ra vẻ sực nhớ ra, nói :

- À, được rồi, còn có mỹ Nhân Ngư Ngải Vi Nhi ! Người vừa nói Ngải Vi Nhi, ta mới nhớ tới một việc. Khi hải tộc các người lần đầu tiên đến Á Cương thành, Ngải Vi Nhi còn mang theo mười tên cao thủ cấp mười một nữa! Ta nhớ rất rõ ràng, lúc trước có một siêu cấp cao thủ cấp mười một còn dám dùng uy áp ép lên đám thủ hạ của ta nữa ! Ừm, không tệ, cảm ơn nhắc nhở !

- Đoạn Vân đại nhân có dị nghị gì về đề nghị của chúng ta không ? - Mạc Khắc Tây Tư vẫn dùng ngữ khí đều đều hỏi Đoạn Vân .

- Không có, không có dị nghị gì ! Đề nghị của người cũng tốt. Chúng ta cứ làm như vậy đi !

Đoạn Vân lúc này đột nhiên đồng ý ngay.

Thấy Đoạn Vân sáng khoái như thế, Mạc Khắc Tây Tư lại cảm thấy hơi nghi hoặc ! Hắc nguyên vốn tưởng rằng, dùng một Ny Khả công chúa đổi lấy cả chung đoạn hải tộc khó mà có thể thuyết phục được Đoạn Vân ! Thủy mẫu từng dặn dò hắc, nhất định phải lấy Ny Khả tận lực đổi vài hải tộc về. Thủy mẫu cũng nói, có thể đổi hai thì hai, có thể đổi một thì lấy một ! Nhưng tình huống bây giờ, tựa hồ hoàn toàn không giống trong dự tính ban đầu .

- Đoạn Vân đại nhân, không biết lời này của người có thật không ?

Mạc Khắc Tây Tư có vẻ đã hoàn toàn lúng túng.

Đoạn Vân cười cười, nói :

- Thật chứ, tuyệt đối là thật ! Ba Nhĩ Hi Đặc, đã chết, thi thể cũng có thể hoàn lại cho các người ! Việc này, ta xin thanh minh trước, Ba Nhĩ Hi Đặc không phải là ta giết ! Cái chết của hắc không hề có liên quan gì đến Đoạn Vân ta ! Người không tin có thể đi mà hỏi Nhân Ngư thái tử Ốc Đặc Nhĩ của các người. Còn đối với Ốc Đặc Nhĩ, Ba Lạp Cương, tam đại cao thủ hải tộc cấp mười hai của các người...À! Còn có hải vương Bắc Hải, trên một trăm cao thủ cấp mười một, Đoạn Vân ta cũng sẽ trả hết cho các người !

- Đoạn Vân đại nhân, người đã thức thời như thế. Chúng ta cũng sẽ không so đo mâu thuẫn với người nữa ! Chỉ cần thái tử điện hạ có thể chứng thực cái chết của Bắc Hải Hải Hoàng không quan hệ gì với ngài, chúng ta cũng có thể làm bằng hữu ! Đoạn Vân đại nhân, ta sẽ đem tin này cáo cấp cho thủy mẫu đại nhân, để lão nhân gia không phải lo lắng !

Mặc dù trong lòng cảm thấy có chút kỳ quái, nhưng Đoạn Vân đã hứa thả người, xem ra sứ mạng của mình đã hoàn thành rồi .

- À, được rồi, ta quên một việc !

Đoạn Vân đột nhiên nhớ ra việc gì, nói .

- Chuyện gì ? - Mạc Khắc Tây Tư hỏi về kỳ quái .

Đoạn Vân cười cười, nói :

- Ta không thể hoàn lại Vi Nhi cho các người !

- Vì sao? Vì sao Đoạn Vân đại nhân lại không giữ lời như thế ?

Mạc Khắc Tây Tư có chút tức giận. Lúc này hắc cũng không ngờ. Dùng một Ny Khả, đổi lấy một đoàn cao thủ hải tộc, quả đây là một vụ mua bán bất bình thường .

Đoạn Vân cười nói :

- Việc này Hải vương đại nhân đừng tức giận ! Ta và Vi Nhi đã tự định chung thân rồi ! Chúng ta chỉ còn có một việc chưa làm thôi ! Ta cùng với Vi Nhi, cái gì cần sờ thì đã sờ, chỗ nào cần hôn thì đã hôn, chỉ chưa làm hành lễ vợ chồng thôi ! Việc này, người ngầm lại xem, các người dùng một Ny Khả, đổi cả một đoàn chung đoàn hải tộc như vậy. Vụ mua bán này tính sao thì các người cũng đã có lời rồi ! Ta chỉ muốn một người Vi Nhi mà thôi, các người chắc không đến cả việc này cũng không đáp ứng đó chứ? Nếu nói như vậy, những gì ta nói trước đây xem như chưa nói vậy !

- Được ! Vi Nhi có thể tạm thời lưu lại chỗ của người. Nhưng những người khác

- Những người khác, các người cứ đưa người tới Á Cương thành của ta là được ! - Đoạn Vân cười nói .

- Đoạn Vân đại nhân, vì sao phải tới Á Cương thành của người? Người trực tiếp thả người không được sao!

Nghe thế, Mạc Khắc Tây Tư rất khó xử. Nói thật, trên đại lục, hải tộc quả thật rất kiêng kị Đoạn Vân ! Dù sao một khi rời biển rộng, cao thủ hải tộc sẽ chịu những hạn chế nhất định. Hơn nữa khi các hải tộc cao thủ tác chiến trên bộ, chắc chắn sẽ có một chút không thích ứng !

Đoạn Vân cười cười, nói :

- Chẳng lẽ các người không dám sao? Người nói các người không sợ gì mà? Các người nhiều cao thủ như vậy, thực lực rất kinh khủng mà ! Ở địa bàn Thần Long đảo của ta mà còn trong một thời gian ngắn giết chết năm mươi Thần Long có thực lực thuộc loại tốt nhất của Thần Long đảo ! Các người mắc gì phải sợ Đoạn Vân này chứ ?

- Đoạn Vân đại nhân, điều kiện này ta không thể hứa được ! Dù sao hải tộc chúng ta vẫn chưa biết hết về người. Hơn nữa, người từng bắt đi của hải tộc chúng ta rất nhiều chung đoàn cao thủ. Nếu lúc này, chúng ta tùy tiện phái cao thủ tiến đến lãnh địa của người, chúng ta làm sao biết được sẽ không lọt vào âm mưu của người ? - Mạc Khắc Tây Tư phản đối .

Các cao thủ gia tộc lúc này xem ra đã hoàn toàn sáng tỏ. Khi Đoạn Vân hứa phóng thích toàn bộ cao thủ hải tộc, họ cơ hồ không tin vào tai mình nữa ! Đối với Đoạn Vân lão Đại, đám thủ hạ này đã hiểu hẵn quá rõ. Đầu tiên họ biết, Đoạn Vân tuyệt đối không phải một người hại mình lợi người ! Nếu muốn lão Đại làm gì đó có hại cho mình, trừ phi là mỹ nữ, nếu không, chẳng hề có gì làm hấn suy chuyển được phương châm sống của mình cả !

Nhưng Đoạn Vân lúc này đưa ra điều kiện như vậy quả đã làm cho đám chung đoàn gia tộc mở rộng tầm mắt !

- Đã như vậy, chúng ta sẽ sửa địa điểm trao đổi người ở ngay chỗ này cũng được ! - Đoạn Vân cười nói .

- Được, Đoạn Vân đại nhân quả nhiên là người sáng khoái ! - Tam Hải vương Mạc Khắc Tây Tư lớn tiếng nói .

Cười cười quỷ dị, Đoạn Vân nói lạnh lùng :

- Nhưng, người chỉ là một tên hải vương nho nhỏ mà dám độc thân tiến vào Thần Long đảo cao thủ nhiều như mây này, tựa hồ cũng không có xem Trung Hoa gia tộc vào mắt nhỉ !

Nghe thế, Mạc Khắc Tây Tư rất hoảng sợ nói :

- Đoạn Vân đại nhân, ta chỉ là một sứ giả, chỉ là một người truyền lời thôi. Xin đại nhân đừng làm khó ta !

Đoạn Vân cười cười, nói tiếp :

- Ta không làm khó người ! Nhưng ta nghe nói, lần trước trong lần tập kích Thần Long đảo, người tựa hồ có biểu hiện rất tốt ! Năm mươi Thần Long, không biết người giết bao nhiêu đây? Âu Đặc Tư, Đạt Nhĩ Ba Đạt Nhĩ Khắc, thay ta hảo hảo chiêu cố hấn đi !

- Rõ, chủ nhân (lão Đại) !

Đoạn Vân vừa ra lệnh xong, Âu Đặc Tư và hai hắc long lao thẳng vào vị hải vương đáng thương này. Thần Long đảo, tuy là hải giới, nhưng dù sao không phải là biển rộng, hải tộc lên đảo, thực lực chắc chắn bị hạn

chế ít nhiều. Ở đây, bất kỳ một trong số năm ma sủng đều có thể đánh bại tên tiểu ngư này, chứ đừng nói là chiến lực cường hãn như Âu Đặc Tư và Đạt Nhĩ huynh đệ ba người liên thủ. Mạc Khắc Tây Tư đáng thương, ngày xưa vốn là tam Hải vương, bây giờ trở thành đối tượng để đối phương thay nhau đánh đấm. Vài phút sau, Mạc Khắc Tây Tư đã bị đánh đến phải hiện nguyên hình bạch tuộc!

Sướng chưa? Ai bảo người trông tuấn tú như vậy làm gì !

277. Chương 277: Hào Hoa Trận Dung Cường Đối Lũy

-Lão Đại, sao người có thể hứa trao đổi người ở đây được? Tuy Thần Long đảo không coi như đại dương, nhưng nơi này dù sao cũng chỉ là một hòn đảo ở hải giới. Theo đó chúng ta căn bản không có ưu thế tuyệt đối ! Họ muốn chạy là việc rất dễ dàng !

Nhìn con bạch tuộc đang bị bầm dập phía xa, Tiểu Phi Hiệp nói với Đoạn Vân về khó hiểu. Còn mấy thủ hạ khác cũng hoàn toàn chẳng biết vì sao Đoạn Vân lại làm như thế .

- Chủ nhân, nếu người chỉ muốn đổi Ny Khả thì giao dịch này thật sự là có chút không đáng giá lắm!

Âu Đặc Tư tuy miệng nói như vậy, nhưng trong lòng hắn lại vô cùng cảm kích Đoạn Vân, dù sao đó cũng là con gái hắn .

Đoạn Vân cười cười, nói :

- Ai nói ta muốn đổi phó với họ? Lúc này, họ không phải muốn chúng ta giao tù binh hải tộc trong tay chúng ta sao? Chúng ta cứ giao cho chúng là được ! Nhưng, về phần tình trạng tù binh như thế nào thì phải xem tâm tình của Đoạn Vân ta mới được. Họ tưởng năm mươi Thần Long của Thần Long đảo bị giết khơi khơi vậy sao? Đừng có mơ ! Hải tộc, ta sẽ cho các người vừa mất phu nhân vừa thiệt binh!

- Lão Đại, người lại bày ra trò âm hiểm gì đó ?

Phi Tử cười hì hì nói với Đoạn Vân .

Đoạn Vân cười cười, nói :

- Không có gì âm hiểm cả, chỉ là giao đấm tù binh hải tộc này trở về thôi !

- Người hảo tâm vậy sao? Lão Đại, việc này xem ra không giống người bình thường ! - Tiểu Phi Hiệp nói vẻ không tin .

- Ta đương nhiên sẽ không hảo tâm như vậy ! Các người chờ mà xem !

Đoạn Vân cười cười rất thần bí.

- Lão Đại, con bạch tuộc đó bây giờ phải làm sao ?

Tiểu Phi Hiệp hỏi Đoạn Vân .

Cười cười quỷ dị, Đoạn Vân nói :

- Làm sao hả? Đương nhiên là thả hắn ra rồi !

Nói rồi, Đoạn Vân lúc này bắt đầu tiến hành trị liệu cho con bạch tuộc trọng thương này. Thương ngoài da thì dùng châm cứu và được thảo kết hợp với quyền trọc là xong ! Nội thương? Hừ, ta có bệnh mới trị liệu cho người ! Hơn nữa, Đoạn Vân còn cho con bạch tuộc này uống thêm vài thứ thuốc men đặc biệt nữa. Thứ thuốc này sẽ làm tên bạch tuộc trông rất phần chấn ! Bây giờ ngoại thương của Mạc Khắc Tây Tư cơ bản không còn nữa, về phần nội thương thì biết nói được với ai đây? Cẩn rằng mà chịu thôi! Nói ra ai mà tin? Không có ngoại thương, làm sao có nội thương được? Dù sao, đối với nhân sĩ ở dị giới thì thương tổn căn bản là chẳng phân biệt được trong ngoài !

Sau khi cho tam Hải vương nhìn qua đã cơ bản hoàn hảo trở về, Đoạn Vân quay trở lại Á Cương một chuyến, nhét hết đấm tù binh hải tộc vào trong giới tử mình. Lúc này, Đoạn Vân muốn cho đấm hải tộc này có khổ cũng nói không nên lời ! Thủy mẫu không phải mạnh lắm sao? Bỏ thiếu gia sớm muộn gì cũng sẽ cho người ném mùi, hừ !

Ước chừng nửa giờ đại lục sau, Đoàn Vân dẫn đám chung đoàn chờ sẵn trên Thần Long đảo. Rất nhiều hải tộc cao thủ cũng đi tới địa bàn của Thần Long đảo. Song phương đang giằng co ở chỗ năm mươi Thần Long vờ hi sinh !

Thần Long đảo ở cửa sông Lạp Mỗ, có thể nói xem như thuộc phạm vi hải giới, hơn nữa diện tích mặt đất của Thần Long đảo cũng không lớn lắm. Địa điểm Đoàn Vân trao đổi con tin với hải tộc cũng gần như hải vực rồi. Hải tộc chung đoàn chỉ cần lùi một bước về phía sau là đã dễ dàng nhảy tòm vào biển. Đến lúc đó, chỉ dựa vào lực lượng Thần Long đảo trên biển thì tuyệt đối không bắt kịp !

Hải tộc chung đoàn đang đứng dày đặc ở phía đông, khí tức nguy hiểm tràn ngập cả một khoảng ngàn thước. Trận dung của chung đoàn hải tộc tuyệt đối xứng với hai chữ kinh khủng . Nha Khắc Lỗ Mỗ, thực lực không kém gì Hải Hoàng, chị của Sa Ngư Hoàng cấp mười hai đỉnh giai - La Y Tư, Sa Ngư Hoàng thực lực cấp mười hai hậu giai - Bỉ Khắc Lí Á, nhị hoàng tử Nhân Ngư thực lực cấp mười hai hai hậu giai - Ai Tư Khoa Lâm. Còn có cả tên đáng thương mà Đoàn Vân vừa hạ lệnh thống đả nhưng không thể nào tổ khổ được - hải vương Mạc Khắc Tây Tư. Năm đại cao thủ này là tất cả lực lượng chung đoàn của hải tộc ! Hơn nữa, họ còn có một mục đàn bà biến thái được gọi là Thủy Mẫu - Hải Thần phu nhân Mai Lan Ny.

Đối mặt địch nhân cường đại như thế, chung đoàn vũ lực của Đoàn Vân cũng không hề kém cạnh. Thần Long Âu Đặc Tư và long thái tử Mạc Khắc thực lực cấp mười hai trung giai, mười đại Thần long thực lực tại cấp mười hai sơ giai. Mười hai chung đoàn của Thần Long đảo này, thực lực cũng đã rất kinh khủng rồi. Mười đại Thần long, vô luận là trên mặt đất hay trên biển, với ưu thế số lượng, tuyệt đối có thể đánh bại tam đại hải tộc hậu giai kia. Còn Âu Đặc Tư và Mạc Khắc, chỉ cần một người đánh với cá mập cái La Y Tư cũng tuyệt đối chắc thắng !

Hơn nữa, thủ hạ Đoàn Vân còn có một đám phi Thần Long chung đoàn nữa. Nhân tộc cường giả Diệp Cô Thành thực lực cấp mười hai đỉnh giai, chống lại đồng giai ma thú tuyệt đối không thua ; năm đại ma sủng thực lực cấp mười hai trung giai, hai mươi đầu ma thú gia tộc thực lực cấp mười hai sơ giai, thực lực thủ hạ như vậy đã xem như tuyệt đối kinh khủng ; bảy đại Cuồng chiến sĩ thực lực cấp mười hai sơ giai, chỉ cần không phải tác chiến trên biển, tuyệt đối có thể nuốt sống tên Nhân Ngư cấp mười ba kia, Đoàn Vân còn có một trăm hai mươi Thú Nhân cấp mười hai chung đoàn. Hơn nữa đều là cao thủ cấp mười hai, vũ lực cường đại như thế, nếu Đoàn Vân khuất phục đám hải tộc chỉ biết đánh lén đó, thì chỉ có thể có một kết luận - Đoàn Vân thần kinh rồi !

Nhưng lúc này Đoàn Vân không hề có ý định động thủ với hải tộc ! Ny Khả chỉ là một nguyên nhân. Chủ yếu là Đoàn Vân muốn cho hải tộc phải cầu mình .

Ở khoảng đất vẫn còn lưu lại những vết máu của đám Thần Long, một đám chung đoàn của Đoàn Vân cùng nhau đi tới địa điểm đối diện đám hải tộc, cách những cao thủ hải tộc khoảng một trăm thước. Hộ vệ Diệp Cô Thành theo sát bên phải Đoàn Vân, Thần Long Âu Đặc Tư và Mạc Khắc đi bên trái ; năm đại Siêu Ma sủng và mười Thần Long phân biệt đứng chéo một bên ; bảy đại Cuồng chiến sĩ theo sát phía sau Đoàn Vân, nghiêm phòng dị biến. Theo sát phía sau là hai mươi ma thú gia tộc, cuối cùng là Thú nhân hộ vệ của Đoàn Vân. Đám Thú nhân tạm thời canh giữ những tù binh hải tộc bị đóng băng !

Mặc dù trong trận doanh hải tộc cao thủ nhiều như mây, nhưng Đoàn Vân căn bản không sợ hải tộc đánh lén. Đầu tiên, chân khí Đoàn Vân đã đạt tới tầng thứ bảy, khinh công lại một lần nữa phát triển đến xuất thần nhập hóa. Trong khoảng cách ngắn, Đoàn Vân cơ hồ có thể đạt tới thuận di. Hơn nữa, Đoàn Vân đã hoàn toàn phát ra thần thức. Trong phạm vi thần thức của mình, Đoàn Vân có thể biết được mọi dị động. Biết trước mọi việc, hơn nữa tốc độ chạy trốn không ai sánh được, hải tộc muốn dùng kế sách tiên cầm vương bắt mình thì quả là việc gần như không làm được. Hơn nữa, tất cả chung đoàn vũ lực quanh Đoàn Vân đều đang vô cùng cẩn thận ! Một khi gặp nguy hiểm, bảy đại Cuồng chiến sĩ sẽ cùng tiến lên, trong nháy mắt cuồng hóa. Hơn nữa, bên cạnh Đoàn Vân còn tụ tập tất cả chung đoàn lực lượng của Trung Hoa gia tộc. Thực lực cường đại như thế chỉ có thể dùng hai chữ kinh khủng để hình dung, vô luận là thực lực về thân thể hay là chính thể, không hề yếu thế hơn hải tộc chút nào!

Thực lực cường đại như thế, nếu không phải hơi kiêu kỳ đây là hải vực và mục vợ của Hải Thần, Đoàn Vân đã lừa thủ hạ của mình tràn lên rồi !

Bên hải tộc, có một mục đàn bà, một mục đàn bà trung niên thần bí, dùng ánh mắt hấp dẫn kì lạ nhìn Đoàn

Vân. Khí tức nguy hiểm bao phủ cả người mục đàn bà này. Đoạn Vân chỉ cảm thấy từ người mục một khoảng mênh mông vô tận, tựa hồ cả biển rộng đều có liên lạc với mục. Đứng trước mục đàn bà này, kỳ thật căn bản là không thể nào ước lượng được thực lực của mục. Cũng không phải nói mục có thể che dấu thực lực giống như đám thủ hạ của Đoạn Vân. Mà là vì mục đàn bà này có liên lạc với cả biển rộng. Muốn thấy được thực lực mục, đầu tiên phải nhìn được thực lực của biển rộng ! Biển rộng bao la như thế, còn mục đàn bà trung niên này lại nương vào đó, đến tột cùng sẽ có chiến đấu như thế nào đây? Đoạn Vân không thể biết được. Đến cả những chung đoạn cao thủ như Diệp Cô Thành, Âu Đặc Tư cũng nhìn không thấu. Nhưng cái làm cho Đoạn Vân hơi an tâm là, mục đàn bà này chỉ là một Nhân Ngư !

Về phần những cao thủ hải tộc khác thì không quý dị như vậy. Tên gia hỏa tương đương với Ba Nhĩ Hi Đặc, phỏng chừng chính là đệ đệ của Hải Hoàng, Nha Khắc Lỗ Mỗ. Thực lực hẳn không phân cao thấp với Hải Hoàng, khoảng cấp mười ba sơ giai. Còn mục cá mập cái thì bề ngoài lại làm cho Đoạn Vân hơi giật mình. Đoạn Vân nguyên vốn tưởng rằng tỷ tỷ của Ba Lạp Cương sẽ là một mãnh nữ tựa như mấy cô địa hành long cái, nhưng mục đàn bà cho người ta một cảm giác được thưởng thức một vẻ đẹp dương cương. Lớp da đen bóng, lộ ra một khí tức khỏe mạnh rất đặc hữu, hình thể năng đầy đặn, vẻ đẹp ẩn hiện trên khắp cơ thể. Còn một đầu cá mập hình người thực lực cấp mười hai hậu giai, cũng là đệ đệ của Sa Ngư Hoàng Lạp Khắc Lý Á, tên này lại không có cơ bắp cuộn cuộn như Ba Lạp Cương, mà là một người rất gầy, trong mắt tràn ngập vẻ trí tuệ. Nhân Ngư thực lực cấp mười hai hậu giai chính là Nhị đệ của Nhân Ngư thái tử Ốc Đặc Nhĩ Ai Tư Khoa Lâm. Nhìn qua hơi giống ca ca hắc Ốc Đặc Nhĩ, nhưng hoàng giả khí trên người hẳn tựa hồ hơi kém. Đoạn Vân đã gặp qua tam Hải vương Mạc Khắc Tây Tư rồi, lúc này trong mắt hẳn lộ ra vài tia buồn rầu.

Ngoại trừ mục đàn bà trung niên thần bí được gọi là thủy mẫu, bốn đại cao thủ hải tộc đều không tệ. Thực lực thấp nhất cũng là cấp mười hai hậu giai. Nói cách khác, toàn bộ lực lượng chung đoạn của hải tộc đều đã tề tụ ở nơi này ! Còn mục đích là để hòa đàm, thực chất là trao đổi con tin với Đoạn Vân. Con tin Ny Khả lúc này đang ở trong tay con cá mập cái La Y Tư ! Lúc này thân thể Ny Khả tựa hồ có vẻ suy yếu. Thân hình yếu đuối của nàng bị con cá mập cái có thân hình như Dương quý phi giữ chặt trong tay. Ánh mắt Ny Khả vừa thấy Đoạn Vân lập tức cứ thế dán vào người hắn. Ny Khả há mồm, tựa hồ muốn nói gì, nhưng lại phát không ra thanh âm gì. Thông qua thần thức, Đoạn Vân phát hiện, Ny Khả tựa hồ bị người ta hành hạ ! Chắc là có người muốn biết những tin tức gì đó từ miệng Ny Khả

Tạm thời đè nén phần nộ trong lòng, Đoạn Vân bình thần quay về đám hải tộc đối diện nói :

- Bên kia ai là chủ sự ?

Lúc này, Mạc Khắc Tây Tư đứng ra chỉ vào mục đàn bà trung niên bên cạnh hắn nói :

- Đoạn Vân đại nhân, vị này là mẫu thân của Bắc Hải Hải Hoàng, thủy mẫu đại nhân !

Nhìn nhìn Nhân ngư được xưng là thủy mẫu đó, Đoạn Vân lạnh lùng nói :

- Thủy mẫu đại nhân lần này thật sự là hào phóng nhỉ. Vừa xuất hiện đã cho năm mươi Thần Long của Thần Long đảo chúng ta một ấn tượng sâu sắc ! Không tệ !

Thủy mẫu cau mày, ánh mắt nhìn về phía Đoạn Vân tràn ngập vẻ nghi hoặc và khó hiểu. Bộ dáng mục đàn bà trung niên này, trông thật sự là mười phần giống như một mẹ hiền. Nhìn qua thật ra rất hiền lành, đúng là một gương mặt mẫu thân trời sinh, nghi thái đoan trang, làm cho người ta có một loại cảm giác ấm áp thoải mái .

Mục đàn bà trung niên này dùng một thanh âm hiền dịu mang theo tình mẫu tử nói :

- Đoạn Vân, ta xin người thả nhi tử ta ra !

Đoạn Vân cười cười, nói :

- Người thân là mẫu thân, thế mà không biết tình huống nhi tử mình? Nhi tử người sớm đã bị Ma Tộc cường đại chiếm thân thể chín năm trước rồi. Còn tên Ma tộc đó khi phân tranh với Đoạn Vân ta đã phá thể chui ra ! Nói cách khác, nhi tử người đã chết rồi !

- Nhưng người nói là người có thể cứu sống nhi tử ta mà? - Mai Lan Ny nói nhàn nhạt .

Đoạn Vân cười cười, nói :

- Ta có thể thả hết đám hải tặc các ngươi ra ! Nhưng dựa vào cái gì mà ta phải cứu nhi tử ngươi? Ta xem chúng ta nên dựa theo hiệp nghị, ta thả cao thủ hải tặc ra, các ngươi thả Ny Khả ! Dù sao lần mua bán này các ngươi cũng lời chán!

- Đoạn Vân, làm sao ngươi mới có thể đồng ý cứu nhi tử ta ? - Trên mặt Mai Lan Ny xuất hiện vài tia thống khổ .

Đoạn Vân nói về nghi hoặc :

- Nhi tử ngươi? Nhi tử ngươi đã chết ! Đoạn Vân ta không phải là thần, ngươi nghĩ rằng ta có thể thật sự đem người chết cứu sống lại sao? Ngươi thật sự là ngây thơ !

- Đoạn Vân, nguyên lai ngươi một mạch lừa gạt ta !

- Có thể là vì trong lòng quá đau đớn, trên mặt mù đàn bà trung niên này bỗng xuất hiện vẻ phẫn nộ, còn Đoạn Vân đột nhiên ý thức được một luồng khí tức nguy hiểm.

278. Chương 278: Bất Công Giao Hoán Tiến Hành Thì

Có thể là ý thức được Đoạn Vân gặp phải nguy hiểm, bảy đại Cuồng chiến sĩ lập tức động thân đứng chắn phía trước Đoạn Vân, hơn nữa trong nháy mắt cuồng hóa. Còn Diệp Cô Thành và Âu Đặc Tư, cũng lập tức đứng sang hai bên Đoạn Vân !

Khi bảy Cuồng chiến sĩ vừa tiến lên, lại không thấy có một chút uy hiếp thực sự nào. Nhưng chỉ nhìn thấy uy áp của Nhân Ngư được xưng là thủy mẫu đó, Diệp Cô Thành cũng đã tính toán đại khái thực lực của mù đàn bà trung niên này rồi. Hắn ghé tai Đoạn Vân nói :

- Thiếu gia, mù đàn bà này vừa rồi trong lúc vô ý đã thi triển thực lực ở cấp mười ba trung giai trở lên, rất có thể là cấp mười ba hậu giai !

Nghe thế, Đoạn Vân khẽ gật đầu, ra hiệu cho bảy đại Cuồng chiến sĩ lui xuống. Nhìn đám hải tặc lúc này đang giật mình, Đoạn Vân nói :

- Các vị, xin các ngươi đừng quá mức kiêu ngạo trước mặt Đoạn Vân này ! Những người này đều bị ta bắt giữ, cũng chính là vì quá mức kiêu ngạo trước mặt Đoạn Vân ta, còn dám khinh miệt ta. Đoạn Vân ta tuy thực lực không cường đại lắm, nhưng ta tự nhận ta cũng có đủ thực lực để đối kháng với hải giới các ngươi. Mai Lan Ny, ta đã hứa thả đám tù binh hải tặc các ngươi ra, ngươi còn muốn gì nữa ?

- Đoạn Vân, ngươi nói đi, ngươi muốn làm sao mới có thể cứu nhi tử ta !

Mai Lan Ny nói với vẻ tuyệt vọng. Khi đám Cuồng chiến sĩ trong nháy mắt cuồng hóa, nàng ý thức được việc hôm nay không thể buộc Đoạn Vân khuất phục bằng vũ lực được. Bảy Cuồng chiến sĩ quý dị này, nếu phải cận chiến chắc chắn sẽ làm gỏi nàng vốn là một Nhân Ngư phi chiến đấu hệ. Đoạn Vân cười cười, nói:

- Nhi tử ngươi đã chết không phải mới một, hai ngày ! Cần gì nóng lòng như thế? Kỳ thật ta không cứu được ngươi nhi tử đâu ! Ngay cả năm mươi Thần Long vừa chết của ta mà ta cũng không cứu được, ta làm sao có có năng lực cứu nhi tử ngươi chứ ?

- Nói nhảm, nhi tử ta là cường giả cấp mười ba, đã đạt tới linh hồn bất diệt rồi, làm sao so với năm mươi con ma thú dê tiện được chứ ? - Mai Lan Ny nói .

Nghe thế, vẻ cười cợt trên mặt Đoạn Vân nhất thời hoàn toàn biến mất. Ma thú dê tiện? Đoạn Vân lần đầu tiên nghe thấy có người dùng loại từ ngữ này để nói về Thần Long bộ tộc. Mẹ kiếp, hải tặc không biết xấu hổ .

Đoạn Vân nói mặt không chút thay đổi :

- Mai Lan Ny, ngươi đừng quá vô sỉ ! Ta đã đáp ứng ta sẽ lấy toàn bộ tù binh hải tặc trong tay đổi Ny Khả công chúa trong tay ngươi. Việc này là Đoạn Vân ta đã nể mặt ngươi lắm rồi đó ! Ngươi không thể quá mức vô sỉ được !

Nghe Đoạn Vân nói thế, Mai Lan Ny cơ hồ tuyệt vọng. Nàng nói về đau thương :

- Đoạn Vân, được rồi ! Cứ theo người nói đi, người trả lại người hải tộc trong tay người. Chúng ta sẽ trả Ny Khả công chúa cho các người ! Hơn nữa trong tương lai, Thần Long bộ tộc sẽ có quyền lãnh đạo tuyệt đối đối với vùng ven biển, trở thành một thế lực mới bên cạnh tam đại hải tộc !

Hừ, vậy sao? Trên thế giới làm gì có tiện nghi như vậy? Mẹ kiếp, giết năm mươi Thần Long của ta, người đả Ny Khả. Món nợ này bốn thiếu gia sớm muộn gì cũng tính với người ! Đoạn Vân trong lòng rửa thầm .

- Được rồi ! Nhưng để phòng ngừa các người không thủ tín, ta trước hết thả bốn người hoàng thái tử Ốc Đặc Nhĩ cho các người, còn các người lúc này buông tha Ny Khả ra ! Sau đó ta sẽ tiếp tục phóng thích những hải tộc khác .. Đoạn Vân đề nghị .

- Không được ! Chúng ta làm sao biết người có nuốt lời hay không .

Tam Hải vương Mạc Khắc Tây Tư lúc này phản đối. Theo tam Hải vương thấy, Đoạn Vân hết lần này tới lần khác bắt kính với sứ giả hải tộc, vậy chẳng còn gì gọi là thủ tín nữa cả!

- Ta đây sẽ thả tam đại cao thủ Đông hải cấp mười hai ra trước !

Đoạn Vân nói lạnh nhạt .

- Mạc Khắc Tây Tư, người lui ra ! Đoạn Vân, cứ làm theo người nói đi !

Mai Lan Ny nói về bất lực .

Lúc này, Đoạn Vân hạ lệnh cho mấy tên Thú nhân hộ vệ, đưa Ốc Đặc Nhĩ và tam đại cao thủ hải tộc cấp mười hai áp giải lên. Bốn tên hải tộc này toàn thân thực lực đều bị Đoạn Vân dùng thủ pháp điểm huyết phong kín, rồi dùng một vài dược thảo để hóa giải không ít năng lượng cường đại của chúng ! Trên thế giới này, ngoại trừ Đoạn Vân, căn bản không có ai có thể giải trừ phong ấn cho họ. Hơn nữa, Đoạn Vân còn động chút tay chân trên người họ, dùng chân khí cấp bảy thuần dương trút vào cơ thể họ ! Thuần dương chân khí cuồng bạo này nhất định sẽ làm cho những tên hải tộc đáng thương này hưởng thụ sự đau đớn khắp thân thể một phen. À mà cái thứ Đoạn Vân để lại trên người tam Hải vương Mạc Khắc Tây Tư chính là thuần dương chân khí này !

Nói cách khác, bây giờ, bốn tên hải tộc này chẳng còn có nửa điểm thực lực, cơ bản là phế nhân rồi. Hơn nữa, Đoạn Vân còn lưu lại chân khí trong cơ thể họ, như thế đám gia hỏa này sẽ bị hành hạ theo định kì. Nếu Đoạn Vân không cứu bọn họ, khả năng họ tự sát là rất cao !

- Đoạn Vân ca ca !

Sau khi tứ đại hải tộc đã được Đoạn Vân thả về, Ny Khả cũng được thả ra. Nhưng Ny Khả lúc này, tựa hồ có chút suy yếu, thân thể cũng đã gần như hư thoát. Nàng bước đi tập tễnh, nước mắt chảy ròng ròng. Vận khởi khinh công, Đoạn Vân dùng một tốc độ kinh khủng tiến vào trận doanh hải tộc bé Ny Khả trở về .

- Đoạn Vân ca ca, người thật tốt với Ny Khả !

Ny Khả rơm rớm nước mắt, vẻ mặt hạnh phúc ngả vào lòng Đoạn Vân, thanh âm tuy nói hơi suy yếu, nhưng lại lộ ra vẻ cảm động vô tận. Ny Khả thấy, Đoạn Vân chỉ vì đổi một mình nàng mà thả hết cả tù binh hải tộc trong tay. Việc này cũng có nghĩa là hẳn cũng không thể tiến hành kế hoạch nhất thống hải giới được nữa ! Một nam nhân, dùng hành động thực tế để chứng minh trọng lượng của một người đàn bà trong lòng hẳn .

Đoạn Vân vuốt ve khuôn mặt tiều tụy của Ny Khả, nói :

- Tốt lắm, an toàn rồi ! Là Đoạn Vân ca ca bất hảo, làm cho Ny Khả chịu khổ rồi ! Có phải chúng ta tấn người không ?

Ny Khả khẽ gật đầu, nói :

- Mụ đàn bà xấu xa đó dùng một loại bí pháp rút hết nước trong cơ thể ta, làm cho Ny Khả cực kỳ khó chịu ! Cảm giác toàn thân mình như bị thiêu đốt. Đoạn Vân ca ca, họ muốn moi được bí mật của người trong miệng ta, nhưng ta không hề nói nửa lời !

Vỗ về giai nhân trong lòng, Đoạn Vân không khỏi áy náy vạn phần ! Người đầu mà đáng yêu xinh đẹp còn tâm tính kiên định như thế. Tất cả những gì Ny Khả làm, có thể nói đều là vì mình. Còn mình, lại hết lần này tới lần khác là một nam nhân phong lưu thành tánh. Đầu tiên, Đoạn Vân muốn dùng cảm tình theo đuổi chinh phục tình yêu của Kì Kì, đó cũng có thể nói là một thứ phóng đáng sợ khai, theo đuổi cũng là một loại kích thích. Nhưng theo năng lực càng lúc càng lớn của mình, hẳn lại có bản lãnh hấp dẫn đàn bà ngày càng tăng. Song tu thần công của Đoạn Vân cũng tạo thành những kích thích rất lớn làm hắn muốn chiếm được đàn bà. Hơn nữa văn hóa nam tôn nữ ti, hiện trạng nam thiếu nữ đa ở đại lục này, làm cho Đoạn Vân này vốn đã trắng hoa, lại càng kiếm được cái cơ để mình phong lưu hơn. Ny Khả, đại biểu cho vẻ đẹp phương đông, dĩ nhiên được Đoạn Vân đặt vào kế hoạch đi săn của mình .

- Ny Khả, người uống viên thuốc này đi !

Đoạn Vân lấy một viên thủy linh đan đưa cho Ny Khả. Viên thủy linh đan này có thể giúp cho Ny Khả mau chóng thoát khỏi tình trạng toàn thân mất nước .

Ny Khả ngả vào trong lòng Đoạn Vân, cười nói :

- Đoạn Vân ca ca dứt cho ta uống đi !

Nhìn Thần Long Âu Đặc Tư bên cạnh, Đoạn Vân cười cười về bối rối, nhẹ nhàng đưa viên thủy linh đan vào trong miệng Ny Khả. Sau khi Ny Khả nuốt viên được hoàn, Đoạn Vân bảo Ny Khả ra phía sau tỉnh dưỡng.

- Đoạn Vân, người làm gì với họ thế hả? Vì sao thực lực của họ đều bị phong ấn ? - Mụ đàn bà trung niên Mai Lan Ny giận dữ nhìn Đoạn Vân nói .

Đoạn Vân ra vẻ kinh ngạc nói :

- Không thể nào? Ai có năng lực phong ấn thực lực của họ chứ? Không có, vậy có thể là bởi vì họ bị thương đó !

Hừ, muốn ta cứu chúng, trừ phi người tìm được người có Nhất Dương Chỉ như Nhất Đăng Đại Sư ngày xưa ! Thuần dương chân khí của bốn thiếu gia lưu lại trong cơ thể họ, tuyệt đối làm cho bọn họ sống không bằng chết !

- Đoạn Vân, người đừng có giả bộ nữa ! Ốc Đặc Nhĩ nói với ta, chính là người dùng một loại bí pháp rất kỳ quái phong ấn thực lực của bọn họ !

Mai Lan Ny cả giận nói .

Nghe thế, Đoạn Vân cười lạnh một tiếng, nói :

- Người không phải được xưng là thủy mẫu sao? Thủy mẫu cường đại chắc không đến cả một cái phong ấn cũng không giải được chứ hả? Mai Lan Ny, ta đã nhịn người lâu rồi ! Nếu người còn dám ra oai nữa, toàn bộ những hải tặc khác, ta có thể không tha nữa! Người muốn đánh phải không? Được, lên đi!

Nghe Đoạn Vân nói thế, Mai Lan Ny cố nén lửa giận trong lòng, rồi ra hiệu cho Đoạn Vân một lần nữa thả người !

Thấy Mai Lan Ny không dám lộn xộn nữa, Đoạn Vân quay về Ốc Đặc Nhĩ nói :

- Nhạc phụ đại nhân, tình hình phụ hoàng người lúc đó chắc người cũng biết ! Người hãy giải thích cho bà nội có thực lực mạnh mẽ, sắc đẹp bền lâu của người đi!

Người Đoạn Vân phóng thích kế tiếp là Sa Ngư Hoàng Ba Lạp Cương. Nhưng Ba Lạp Cương đã sớm không còn khí phách lúc trước nữa ! Sau khi bị tên biến thái Đoạn Vân hành hạ, hắn cơ hồ có cảm giác muốn tự sát. Lần trước trong lúc đại chiến, Sa Ngư Hoàng bị thương nghiêm trọng, cơ hồ tiêu đời. Sau đó, Đoạn Vân đã trị thương cho hắn, nhưng lại chỉ điều trị một nửa. Làm cho Sa Ngư Hoàng xui xẻo mỗi ngày đều ở trạng thái trọng thương, nửa chết nửa sống ! Đối với tên côn trùng đáng thương này, Đoạn Vân thật ra cũng đã thành thật một chút rồi ,hoàn toàn không phong ấn thực lực của hắn, cũng cũng không có lưu lại chân khí trong cơ thể hắn. Nhưng với thân thể Ba Lạp Cương như thế, rốt cuộc còn có bao nhiêu sức lực nữa thì cũng thật khó nói ! Sống mà như thụ tội như thế nào thì quả là một điều đau khổ!

Người Đoạn Vân kế tiếp phóng thích là tứ đại hải vương đã bị đóng băng. Khi bốn tượng băng được giao ra, Mai Lan Ny cần như phát cuồng.

- Đoạn Vân, nguyên lai ngươi đã giết họ !

Mai Lan Ny nói về phần nộ .

Đoạn Vân cười cười, nói :

- Họ đều chưa chết ! Chỉ là bị ta đóng băng thôi. Như vậy đi, nếu ngươi không tin, ta sẽ rã đông một tên trong đó trả lại cho các ngươi !

Nói xong, Đoạn Vân giải đông cho thất hải vương Hứa Đức Lạp, rồi dùng y thuật xuất thần nhập hóa của hắn làm cho Hứa Đức Lạp khôi phục lại khí tức sinh mạng .

- A! Đoạn Vân đại nhân, tha ta đi !

Hứa Đức Lạp vừa sống lại lập tức cầu xin tha thứ như trước !

Nhìn thấy bốn vị Hải Vương này vẫn còn sống, Mai Lan Ny thở phào nhẹ nhõm. Nhưng cử động kế tiếp của Đoạn Vân lại làm cho nàng một lần nữa nổi điên! Bởi vì, nàng thấy Đoạn Vân điểm vài cái trên người Hứa Đức Lạp, sau đó hạ lệnh một lần nữa đóng băng Hứa Đức Lạp ! Tiếp theo, Đoạn Vân ném cả bốn cây tượng băng tới .

- Đoạn Vân, ngươi có ý gì đây ?

Có thể bao nhiêu lần tức giận trong cả cuộc đời Mai Lan Ny cộng lại cũng không nhiều được như hôm nay.

Đoạn Vân cười cười, nói :

- Trả cho các ngươi đó! Đến việc này mà ngươi cũng nhìn không ra sao? Nhưng khi giải đông, các ngươi phải cẩn thận một chút, bởi vì người vừa được giải đông xong, có thể tim không đập đâu !

Hơn nữa, thực lực tứ đại hải vương đều bị Đoạn Vân phong bế. Mà cho dù thực lực không bị phong bế, họ cũng đã cơ bản đã suy sụp rồi. Bởi vì mấy người đó đều bị thủ hạ của Đoạn Vân quần áo đến không thành hình người nữa ! Cho dù hải tộc có thể thuận lợi giải đông cứu sống họ, cũng chỉ thu được bốn tên phế vật không có thực lực .

- Đoạn Vân, ngươi vô sỉ quá !

Mai Lan Ny giận muốn nổ tung ra rồi. Giao bốn tượng băng thì có khác gì giao bốn thi thể tứ đại hải vương chứ ?

Đoạn Vân cười cười, tiếp theo lấy từ giới tử ra một trăm ba mươi tượng băng hải thú. Trong số này có một trăm hai mươi cao thủ hải tộc cấp mười một quyết đấu với Thú Nhân, mười người khác là hộ vệ cấp mười một do Ngải Vi Nhi mang đến .

Sau khi ném tất cả các tượng băng ra ngoài, Đoạn Vân phủi phủi tay, nói :

- Tất cả tù binh hải tộc các ngươi đã được trả lại cho các ngươi rồi đó ! Thế lực biển sâu các ngươi bây giờ biến được rồi đó!

Theo Đoạn Vân đoán, một trăm ba mươi tên hải tộc đó, nếu để Đoạn Vân cứu trị một phen thì phỏng chừng số hải tộc tử vong sẽ không vượt qua mười người. Nhưng nếu cứ như vậy trả lại cho hải tộc thì hạ tràng của chúng cũng chỉ có một chữ chết !

Lúc này, đám thủ hạ mới hiểu được vì sao lúc trước Đoạn Vân lại nhanh nhẩu đồng ý trả lại tất cả tù binh hải tộc như thế. Ta trả cho các ngươi cơ bản nếu không phải là phế vật cũng là thi thể, ngoài ra không còn có loại nào khác ?

Hải tộc đắc tội với Đoạn Vân biến thái này, quả là đáng đời cho họ !

279. Chương 279. Yếu Ngã Cứu Ngư Ngã Bất Cứu

- Còn nhi tử ta thì sao?

Cố nén lại cơn lửa giận đang phừng phừng trong lòng, Mai Lan Ny hắng giọng hỏi Đoạn Vân.

Đoạn Vân vừa cười vừa lấy từ Thần Long giới tử ra thi thể của Nhân Ngư Ba Nhĩ Hi Đặc, rồi nói:

- Nói vậy cháu người Ốc Đặc Nhĩ cũng đã đem sự tình Ba Nhĩ Hi Đặc vì sao bị chết nói hết cho người rồi phải không? Cái chết của hắn, người không thể tìm ta báo thù được. Mặc dù Đoạn Vân ta cũng không e ngại gì người báo thù, nhưng bắt ta phải gánh lấy trách nhiệm về cái chết của một cái nhân mạng, à không, là ngư mạng một cách oan uổng như vậy thì trong lòng ta có chút không thoải mái a!

Mai Lan Ny giận dữ nói:

- Đoạn Vân, Ba Nhĩ Hi Đặc là nhi tử ta, tình huống của hắn ta tự nhiên biết chứ. Chín năm trước, ta phát hiện ta trên người nhi tử Ba Nhĩ Hi Đặc của ta một vài dị thường, hẳn đích thật là bị một đại Ma tộc cao thủ chiếm dụng thân thể. Nhưng lúc đó nhi tử ta vẫn chưa chết, còn linh hồn hắn tạm thời bị tên Ma tộc đó chiếm lĩnh và làm tổn thương thôi. Chỉ cần linh hồn Ma tộc rời khỏi thân thể, nhi tử của ta có thể sẽ khôi phục lại. Lúc đó, ta cũng không biết phải làm sao mới cứu được nhi tử ta, do đó cứ giả vờ chẳng biết gì cả. Chỉ còn nước chờ cho linh hồn của nhi tử ta từng bước cường đại lên, khu trục linh hồn của tên Ma tộc tà ác đó ra ngoài. Còn bây giờ ta đã không thể làm gì được nữa rồi, muộn mất rồi!

- Được rồi, được rồi, hải dương mị hoặc thuật của người cũng lợi hại đó, lại còn mê hoặc toàn bộ đám đám thủ hạ của Đoạn Vân ta nữa chứ. Thiếu chút nữa quên mất, nghe nói hải dương mị hoặc này là do Thủy Mẫu đại nhân tự sáng chế ra phải không? Ừm, thật sự không đơn giản a!

Sau khi ném thân thể Ba Nhĩ Hi Đặc ra, Đoạn Vân cười nói với Mai Lan Ny. Mai Lan Ny dùng một ánh mắt kỳ quái nhìn Đoạn Vân:

- Người yên tâm, hôm nay ta sẽ không dùng hải dương mị hoặc thuật đối phó với các người đâu. Đoạn Vân, người đã thả hết hải tộc của ta ra rồi, chúng ta cũng xin được tạm biệt. Lúc nào thuận tiện chỉ mong được mời người đứng đầu đại lục tới Bắc Hải bộ tộc ta làm khách.

- Nói hay lắm, Mai Lan Ny đại nhân. Cháu gái người, Ngải Vi Nhi bây giờ đang ở Á Cương thành, ta rất thích Vi Nhi, còn Vi Nhi xem ra cũng có tình ý với ta. Đến lúc đó, mong bà chủ trì hôn lễ cho chúng ta. - Đoạn Vân cười nói.

Sử dụng hải dương mị hoặc hử? Ta xem người có bao nhiêu sinh mạng năng lượng để phụng bồi đây. Nhưng cái món đó quả thật rất kinh khủng, khó nhai! Làm cho biết bao nhiêu người rơi vào huyền cảnh.

Khi Đoạn Vân nhắc tới Ngải Vi Nhi, ông già Ốc Đặc Nhĩ lúc này ghé tai nói nhỏ vào tai thủy mẫu Mai Lan Ny cái gì đó. Trên mặt Mai Lan Ny bỗng xuất hiện vẻ hưng phấn và kinh dị. Tuy nói thánh lực của Đoạn Vân khác hẳn với thường nhân, nhưng nếu người ta cố ý không nói cho người nghe, dùng năng lượng gây nhiễu một chút, thì cho dù người có vểnh tai lên nghe cũng chỉ nghe thấy những tiếng xì xào mà thôi.

Sau khi Ốc Đặc Nhĩ nói xong, Mai Lan Ny một lần nữa dùng một loại ánh mắt kỳ quái đánh giá Đoạn Vân một phen. Mụ đàn bà trung niên lúc này dùng một loại ngữ khí có vẻ kinh ngạc nói:

- Nghe Ốc Đặc Nhĩ nói, người có thể làm cho sinh mạng năng lượng đã cơ bản lưu thất của Vi Nhi khôi phục lại, trả lại cho nàng tuổi thanh xuân mỹ mạo?

Đoạn Vân cười cười:

- Việc này đúng là có thật. Đối với ta mà nói cũng không có gì lớn lao. Cho dù là người, ta cũng có thể biến lão bà nhà người thành hai mươi tuổi!

- Người dám nói ta già hủ! - Mai Lan Ny hậm hực hét lên.

Đoạn Vân bĩu môi, hừ, người vốn đúng là một lão bà mà. Lại còn rút nước khỏi thân tiểu Ny Khả của ta nữa chứ, lão bà ác độc!

Đường như ý thức được mình có lẽ hơi quá đáng, lão bà Mai Lan Ny vội sửa lời, dùng một ngữ khí ôn nhu, bình thản hơn:

- Đoạn Vân, như vậy xem ra tế tự thuật của người thật sự rất thần kỳ. Người chắc còn có năng lực cứu sống nhi tử của ta. Nói đi, chỉ cần trong phạm vi ta có thể làm được, bất kỳ điều kiện gì ta cũng sẽ hứa với người.

Đoạn Vân cười nói:

- Cứu nhi tử của người cũng không khó, nhưng người đưa ra cho ta một lý do để ta cứu nhi tử người đi. Đoạn Vân ta không phải đồ ngốc, ta làm sao biết được, sau khi các người thấy ta cứu nhi tử người xong lại quay ngược trở lại gây bất lợi cho ta? Hoặc sẽ gây ra những bất lợi cho Thần Long bộ tộc?

Mai Lan Ny cau mày nói:

- Người rốt cuộc muốn thế nào? Hôm nay, người đã làm theo những gì chúng ta thương lượng, thả đám hải tộc bị bắt ra. Nhưng người nhìn xem, người trả cho chúng ta cái thứ gì đây? Không phải hải tộc trọng thương bị đóng băng thì cũng là bị dùng bí pháp cấm cố toàn thân thực lực, thậm chí đến cả hóa hình cũng có vấn đề. Số còn lại không bị trọng thương thì cũng chột què, thậm chí còn có những thi thể lẫn trong đó nữa. Vốn ta không tin người sẵn khoải đáp ứng chỉ lấy một Thần Long công chúa, đổi lấy một đại đội hải tộc như thế. Cuối cùng ta mới hiểu dụng tâm ác độc của người. Đoạn Vân, nói ra điều kiện của người đi.

Đoạn Vân cười nói:

- Điều kiện? Ta không có điều kiện gì hết. Tại sao người cần cứu bọn chúng chứ? Lúc này Thần Long bộ tộc của ta đang có mâu thuẫn rất lớn với hải tộc các người. Nói cách khác, song phương thế lực chúng ta đang trong thời kỳ chiến tranh. Ta cứu sống hải tộc các người, rồi còn điều trị thương thế cho họ, sau đó để cho họ quay trở lại đánh ta à! Ta có điên không? Ta nghĩ, nếu thật sự ta làm như vậy, đến cả các người cũng sẽ cười nhạo Đoạn Vân ta ngu ngốc.

- Đoạn Vân, chẳng lẽ người không sợ ngư tử vong phá (cá chết lưới rách) sao? - Mai Lan Ny dùng một ngữ khí uy hiếp nói.

Nghe thế, Đoạn Vân càng tức mình, hần cười lạnh nói:

- Mai Lan Ny, người nghĩ rằng ta sợ người nên mới thả đám hải tộc này cho các người hả? Sai rồi. Ta thấy họ ở Á Cương thành ta vừa ăn vừa uống miễn phí, sớm muộn gì cũng có một ngày ăn hết của cải của Đoạn Vân ta. Tốt quá, đã trả lại cho các người hết rồi đó. Các người cũng nên đi đi. Thứ cho ta không tiễn xa được.

Nghe Đoạn Vân muốn đuổi người, một vài hải tộc khác ồn ào nhao nhao lên, tựa hồ như muốn tràn lên bắt lấy Đoạn Vân ăn tươi nuốt sống. Nếu không phải Mai Lan Ny kịp thời quát lên, phỏng chừng chúng đã sớm tràn lên thật. Còn đám thủ hạ của Đoạn Vân xem ra cũng muốn từng bừng đánh nhau một trận.

- Đoạn Vân, chỉ cần người

Mai Lan Ny còn muốn nói cái gì đó, nhưng miệng còn chưa nói xong, Đoạn Vân lúc này xua tay như không muốn nghe nữa.

Đoạn Vân nói:

- Nếu các người không sử dụng loại thủ đoạn hèn hạ đánh lén Thần Long đảo của ta, không giết chết năm mươi Thần Long, cũng không cướp đi Ny Khả công chúa của chúng ta, không tra tấn bức cung Ny Khả công chúa, Đoạn Vân ta còn tính đến việc có muốn cứu trị cho nhi tử người và một đám cao thủ hải tộc nữa chết nữa sống hay không. Nhưng các người đã làm nên những sự tình này rồi, đừng trách ta, các người trở về đi. Nhưng

- Nhưng cái gì?

Câu này của Đoạn Vân làm cho Mai Lan Ny nhất thời nhúm lên một tia hy vọng.

Đoạn Vân cười nói:

- Không có gì. Hai tháng sau, nếu các người còn hứng thú, có thể một lần nữa tới tìm ta, lúc đó ta có thể cứu trị cho mấy con cá chết của hải tộc các người.

- Vì sao phải là hai tháng sau? - Mai Lan Ny thắc mắc.

Đoạn Vân cười nói:

- Bởi vì lúc đó, nhi tử của ta đã xuất sinh. Tâm tình ta có thể sẽ tốt hơn một chút. Không chừng lúc đó, ta nể mặt nhi tử của ta, tích chút công đức mà đồng ý cứu trị cho đám hải tộc các người. Còn cái tên Ba Nhĩ Hi Đặc đã chết từ lâu kia, ta cũng có thể suy nghĩ cách cứu sống hắn. Dù sao hắn cũng là ông nội của Vi Nhi, khi ta và Vi Nhi thành thân, hắn cũng sẽ là ông nội ta mà. Đến lúc đó đều là người một nhà cả, việc gì cũng có thể.

Quả thật Tiểu Nguyệt sẽ sinh con trong khoảng năm sáu mươi ngày nữa, Đoạn Vân nói hai tháng đến tốt cùng có ý đồ gì, cái đó cũng chỉ có Đoạn Vân mới biết được. Hai tháng này đối với Đoạn Vân mà nói chắc cũng đủ để làm cho thế giới thay đổi thời tiết rồi.

- Được, Đoạn Vân, ta chờ người hai tháng.

Thời gian hai tháng này của Đoạn Vân đã thấp lên niềm hy vọng cho Mai Lan Ny.

Đoạn Vân cười nói:

- Tượng băng của các người xin giữ cho cẩn thận đừng để lộn xộn, nếu lúc đó xuất hiện việc dị thường, ta sẽ không chịu trách nhiệm đâu. Thôi, các vị phải đi rất xa mới về tới nhà, đi thông thả nhé!

Cứ như vậy, sau một tràng ngôn ngữ láo lếu của Đoạn Vân, kết cục là một đám hải tộc đành phải nuốt giận rời đi. Chẳng mấy chốc hải tộc đại quân cũng rút về hết. Cả Thần Long đảo lúc này bắt đầu một thời kỳ yên ổn. Nói thật, Đoạn Vân cũng rất muốn bắt giữ hết đám hải tộc này, nhưng nếu phải khai chiến với hải tộc ở hải giới của Thần Long đảo, dù sao cũng quá sức bất lợi đối với mình. Cái làm Đoạn Vân có chút kiêng kỵ chính là mục Thủy Mẫu kia, chỉ cần lão bà này ở đây thì đám cao thủ hải tộc sẽ không bị hạn chế gì ở Thần Long đảo cả. Hơn nữa, thực lực mục đàn bà này xem ra mạnh hơn đám thủ hạ của Đoạn Vân rất nhiều. Tại một địa phương mà mình không có ưu thế, mà đánh nhau với địch thủ lại cường đại, chuyện làm ăn lỗ vốn như vậy tuyệt đối không phải là tác phong của Đoạn Vân.

Năm mươi Thần Long hạ sinh, có năm đầu đã chết vĩnh viễn, còn lại bốn mươi lăm đầu Thần Long, đã có sáu đầu Thần Long đã được Đoạn Vân cứu sống. Đoạn Vân tốn mất một thời gian rất lâu sau đó mới cứu sống hết tất cả đầu Thần Long còn lại. Bốn mươi lăm đầu Thần Long, sau khi chết đi sống lại, tuyệt đối là một kỳ tích. Nhưng kỳ tích của Đoạn Vân thì đếm không hết, tùy thời đều có thể phát sinh!

Trở lại Á Cương, việc đầu tiên Đoạn Vân làm là tìm tới mỹ Nhân Ngư Ngải Vi Nhi.

- Vi Nhi, ta có một việc muốn hỏi người.

Đoạn Vân hỏi. Ngải Vi Nhi tựa hồ cũng đang muốn tìm hắn.

Ngải Vi Nhi nhìn Đoạn Vân, không để ý đến những gì Đoạn Vân nói, hỏi khẽ:

- Người thả cha ta trở về rồi à?

Đoạn Vân gật đầu nói:

- Đã thả về.

Đoạn Vân trong lòng đang bổ sung thêm một câu : nhưng, thực lực họ nếu không phải bị phong bế, thì cũng đã biến thành tượng băng rồi .

- Cám ơn người! - Ngải Vi Nhi ôn nhu nói.

Nghe thanh âm ôn nhu như thế, Đoạn Vân kể chuyên môn làm chuyện xấu cũng có chút bối rối. Mặc dù vẫn thấy áy náy, nhưng có một số việc hắn vẫn phải hỏi:

- Vi Nhi, Thủy Mẫu Mai Lan Ny, thật là bà cố của người à?

Đoạn Vân hỏi.

Vi Nhi khẽ gật đầu:

- Đúng vậy, ông nội ta chính là con của Hải Thần thi Bác Tây Đặc. Còn Thủy Mẫu Mai Lan Ny chính là bà cố ta.

Sự tình đã được chứng thật, Đoạn Vân hỏi tiếp:

- À, vậy hải dương mị hoặc là bà cố người sáng tạo ra hả ?

- Đúng đó! Hải dương mị hoặc chính là một loại bí pháp của Nhân Ngư, chỉ nữ nhân của Nhân Ngư bộ tộc chúng ta mới có thể sử dụng bí pháp này.

- Được rồi, hải dương mị hoặc có biện pháp khắc chế không?

Đoạn Vân hỏi tiếp.

Ngải Vi Nhi cười dòn, nói với Đoạn Vân:

- Đoạn Vân, người cho là ta sẽ nói cho người biết việc này sao?

Ngải Vi Nhi nhìn thẳng vào Đoạn Vân, ánh mắt có vẻ như muốn nói 'người là một tên ngốc!'

Đoạn Vân trước giờ không biết xấu hổ là gì, chỉ cười cười thú vị, nói tiếp:

- Hừ, người không nói ta cũng biết làm sao khắc chế được.

Nhìn thấy Đoạn Vân trẻ con như thế, Ngải Vi Nhi nhin không được cười rộ lên.

- Người cười cái gì?

- À, đâu có cười đâu. Đoạn Vân, người định khi nào thì thả ta về.

Ngải Vi Nhi cố nhin cười, hỏi Đoạn Vân.

Đoạn Vân nhìn sắc mặt Ngải Vi Nhi, cười đều nói:

- Người muốn về sao? Đừng có mơ! Đoạn Vân ta muốn giữ người cả đời bên mình. Nhưng nếu người muốn gặp thân nhân hải tộc của mình, ta thật ra có thể hứa với người, việc đó chẳng mấy chốc sẽ tới thôi.

Ngày thứ hai sau khi hải tộc triệt quân, cũng là ngày ba mươi tháng bảy, Đoạn Vân triệu họp một nhóm người cao cấp trong gia tộc. Thực lực của hải tộc xảy ra biến hóa, xem ra kế hoạch tấn công hải tộc cần phải tạm thời điều chỉnh lại.

280. Chương 280. Sách Lược Biến Canh Thần Long Lộ

Âu Đặc Tư, năm đại ma sủng và Diệp Cô Thành là thành viên chủ yếu của hội nghị gia tộc lần này.

Nhìn đám thủ hạ, Đoạn Vân nói:

- Trải qua sự kiện hải tộc tập kích vừa rồi, ta phát hiện ra phương án tấn công hải tộc trước đó của Trung Hoa gia tộc có một vài lỗ hổng. Trước tiên chúng ta cần biết rõ về thực lực tình hình của Thần Long đảo. Mặc dù nói thực lực của Thần Long đảo đã rất kinh khủng, nhưng sau khi so sánh, ta phát hiện ra cái gọi là kinh khủng này chỉ có cái mã ngoài, không phải sự kinh khủng chân chính, mà chỉ là một đồng đầu Cự long được điêu khắc bằng gỗ mục! Cần phải tiếp tục được đề thăng và củng cố. Chúng ta hiện có tam đại cao thủ trung giai, có mười đại Thần Long cao thủ cường hãn có thực lực cấp mười hai sơ giai. Còn về cấp mười một, chúng ta có năm mươi đầu Thần Long trung giai, à, bây giờ chỉ là bốn mươi lăm thôi; hai mươi tám đầu Thần Long cấp mười một sơ giai. Ngoài ra Thần Long đảo còn có hai trăm sáu mươi đầu thần cấp Thần Long. Hai trăm đầu cự mãnh nguyên lai ở trong Ma Thú Sâm Lâm cũng đã nhập vào Thần Long đảo, tương lai họ sẽ trở thành một nhóm Thần Long mới được tiến hóa. Còn về khối phi Thần Long hải thú, chúng ta cũng đã có thực lực không nhỏ. Năm trăm đầu hải thú thần cấp sơ giai tạo thành Hải Long vệ đội, còn có sáu mươi đầu phi Thần Long hải thú thần cấp hậu giai hoặc đỉnh giai. Về phần cửu cấp, ta không cần phải nói nhiều. Năm trăm đầu hải thú cửu cấp hậu giai và đỉnh giai dự bị cho đội quân thần cấp, một

sư đoàn thánh cấp hải thú Hải Long sư đoàn. Mười một vạn hải thú cấp tám tạo thành Trung Hải quân đoàn.

Thấy đám thủ hạ đều lắng tai nghe chăm chú, Đoạn Vân nói tiếp:

- Nhưng vũ lực như vậy cũng không phải là cường hãn tuyệt đối. Thực lực như vậy chỉ có thể xem như có đủ lực để liều mạng với hải tộc thôi. Hải tộc dù sao cũng đã tồn tại ở hải giới mấy ngàn năm, tầng lớp hải tộc cao cấp cũng đã xâm nhập vào nội tâm đại bộ phận hải tộc, tuyệt đại bộ phận hải thú đều thờ phụng vị Hải Thần gì gì đó. Còn Thần Long bộ tộc chúng ta tuy nói có đủ chiến lực để chống lại hai thế lực lớn Bắc Hải và Đông hải, nhưng nếu nói về quân tâm và dân tâm, xem ra lại chính là tử huyệt của chúng ta. Ta dám nói, ngoại trừ Thần Long bộ tộc, cơ bản không có bao nhiêu hải thú có thể xem như hoàn toàn trung thành với Trung Hoa gia tộc. Thần Long bộ tộc chúng ta dựa vào sự cường hãn tuyệt đối đã thu phục được phần lớn hải thú ở duyên hải đại lục, nhưng họ cũng chưa chắc đã hoàn toàn thừa nhận sự thống trị của Thần Long, hơn nữa đại đa số hải thú đều mới vừa được thu phục vào gia tộc. Hai chữ Trung Hoa chưa xâm nhập vào lòng mỗi hải thú.

- Lão Đại, bây giờ vũ lực chúng ta đã khá cường hãn rồi, chúng ta không cần phải e ngại hải tộc phải không?

Đạt Nhĩ Ba ngữ khí ngập tràn chiến ý nói với Đoạn Vân.

Đoạn Vân khẽ gật đầu:

- Đúng thế, về mặt vũ lực thì nếu như phải đánh nhau trên lục địa thì chúng ta cũng đủ cường đại. Các người chớ quên, vũ lực ưu thế của chúng ta là ở trên mặt đất. Nếu vào trong biển, ưu thế này sẽ mất đi tác dụng rất nhiều. Trước tiên là nói về vấn đề hít thở, tuy nói chúng ta có thể bằng vào thực lực cường hãn nín thở vài giờ, thậm chí lâu hơn nữa trong biển, nhưng vài giờ sau thì sao? Hơn nữa, người không hít thở mà phải chiến đấu với người khác, người không khó chịu sao? Người ta ra một đòn nghiêm trọng đã có thể cho người uống vài ngụm nước biển rồi. Chưa nói đến vấn đề thực lực, người là một tên ma thú đại lục, người vừa vào biển, thực lực người chẳng phải sẽ bị tụt xuống hay sao? Ngoại trừ thủy hệ ma pháp ra, người cơ hồ không thể sử dụng bất kỳ ma pháp gì khác ở biển cả. Tựa như hải tộc mò lên đại lục vậy, những người sinh sống trên cạn như chúng ta khi tới hải giới cũng sẽ bị ảnh hưởng, mà ảnh hưởng này xem ra còn nghiêm trọng hơn cả hải thú mò lên trên đại lục. Không biết rõ tính chất của biển, chúng ta xâm nhập vào địa bàn của người khác, sớm muộn gì cũng sẽ bị địch nhân dắt mũi.

- Lão Đại, người nói ta phải làm sao? Chúng ta có vũ lực cường đại như thế trên đại lục, chúng ta mắc mớ gì phải khuất phục mục đàn bà xấu xí đó chứ? - Tiểu Phi Hiệp nói với vẻ không thoải mái.

Nói thật, vũ lực của Đoạn Vân trên đại lục đã tuyệt đối kinh khủng. Không nói tới đám cấp mười hai, nói ra sợ dọa chết người khác, thủ hạ của Đoạn Vân đã có hơn hai trăm ba mươi đầu siêu thần thú cấp mười một. Tuy nói số này so với một trăm hai mươi Thú nhân hộ vệ cấp mười hai thì quả là quá chênh lệch, nhưng hai trăm ba mươi đầu siêu thần thú, con số này đã tương đương với hai trăm ba mươi Long Hoàng rồi đó. Còn hai trăm ba mươi đầu siêu thần thú, còn có cả trăm đầu siêu phi long, có một trăm ba mươi siêu thần thú mới được thành lập thành phi hổ đội. Ngoài ra thủ hạ Đoạn Vân còn có một ngàn đầu thần thú tạo thành Thần Thú đoàn. Trong Thần Thú đoàn có hai trăm thần thú hậu giai đỉnh giai, còn còn lại thì toàn là trung giai cả. Đội ngũ thánh thú của Đoạn Vân biến thái có gần ba vạn, hơn nữa toàn là những thánh thú hóa hình. Ồ, còn có một vạn Nanh Sói long kỵ, một vạn tọa kỵ địa hành long đã hóa hình. Còn có hơn mười vạn ma thú đại quân, lúc này cũng đã có biên chế rất rõ ràng minh xác, huấn luyện rất chính quy.

Nghe Tiểu Phi Hiệp nói, Đoạn Vân cười nói:

- Vũ lực của chúng ta trên đại lục tuy nói đã khá kinh khủng, nhưng các người chớ quên, còn có hai Thần giới đang ẩn tàng, Ma giới thì đang lăm le xâm lấn, ba thế lực lớn này mới có thể nói là tuyệt đối kinh khủng. Ba thế lực lớn này đều thuộc loại những thế lực ẩn tàng không thể biết thực hư. Chúng ta chỉ thu được rất ít tin tức, căn bản không thể tính là tin tình báo chính thức được. Nói về thiên sứ điều nhân bộ tộc, tin tức chúng ta tìm được đều dựa vào tình hình đã xảy ra ngàn năm trước. Không nhất định những thông tin này là chuẩn xác. Còn mấy tên thiên sứ cấp thấp đó không thể hiểu rõ và chính xác Thần giới được. Theo như Địa Tinh gia tộc Galile gần đây quan sát, hẳn thấy bên nguyệt cầu tương ứng với Tây đại lục có hơn mười tên thiên sứ bốn cánh. Các người nghĩ coi, nếu người đó là quang minh thần, vậy quả là có

gì đó không đúng, nếu thế không phải nói là cả Thần giới Phương tây có hơn mười tên Quang Minh thần sao? Số lượng này cũng chỉ là một con số rất ước chừng!

- Lão Đại, lần trước chúng ta không phải đã tách mấy tên thiên sứ đó ra tra khảo rồi mà? - Tiểu Phi Hiệp hỏi về khó hiểu.

Đoạn Vân cười nói:

- Họ bị nhốt với nhau ngàn năm, trong một ngàn năm này, biết đâu hệ thống vũ lực Thần giới đã đạt được những hiệp nghị nhất định không biết chừng. Họ cũng có thể bị người tẩy não, hay cho dù là bọn chúng nói thật, đó cũng chỉ là những tin tình báo ngàn năm trước. Thời gian một ngàn năm Thần giới rốt cuộc phát triển tới dạng gì rồi, ai mà biết được!

- Lão Đại, hôm nay không phải chúng ta tới để thảo luận hải giới sao? Làm sao lại nhắc tới mấy thiên sứ điều nhân gà vịt đó? - Phì Tử bêu môi nói.

Nhìn thoáng qua Phì Tử mồm mỉm, Đoạn Vân cười:

- Được, nói nghe rất hay! Trong thời gian tới, vấn đề hải giới, ta muốn đưa ra mấy đề nghị, các người xem rốt cuộc có khả thi không? Đầu tiên ta nghĩ tạm thời buông tha cho hải giới.

- Lão Đại, không được đâu! Người vẫn còn sợ lão bà đó hả?

Đạt Nhĩ Khắc vẽ mặt tựa hồ có thể dùng hai chữ giật mình để hình dung.

Đoạn Vân lắc lắc đầu, nói:

- Không, ta không phải sợ bà ta! Mặc dù bà ta được xưng là Thủy Mẫu, vợ của Hải Thần, nhưng bà ta vẫn chỉ là một Nhân Ngư. Cho dù bà ta có là thần, cũng chỉ có thể chứng minh: thần chẳng qua cũng thế thôi. Ta cũng không nói là buông tha cho hải giới. Ta chỉ muốn tranh thủ thời gian, tạm thời buông tha việc tiến quân vào hải giới. Nói cách khác, lúc này chúng ta cần làm là kiến thiết cho tốt vùng ven biển của chúng ta. Các người còn nhớ ta thống trị được Mộng Đa Lợi Á như thế nào đó chứ? Ta chính là dùng cường thế tuyệt đối, làm cho các chư quốc trước đại lục chủ động thần phục. Đối với biển sâu, ta cũng chỉ muốn làm sao thu phục, ta không muốn hủy diệt chúng. Âu Đặc Tư là Thần Long, vốn chính là đại lục hệ ma thú sinh ra và lớn lên trên đất liền. Tuy nói tiến hóa thành Thần Long xong thì có thể giống như những hải thú khác, tự do xuất nhập các hải vực. Nhưng Thần Long bộ tộc trên đại lục cũng có ưu thế tuyệt đối, hơn nữa Thần Long bây giờ vẫn thích đại lục hơn. Đây nguyên nhân vì sao Thần Long bộ tộc vẫn sống trên Thần Long đảo như trước, vẫn chưa làm được giống như thế lực hải giới khác giống, thành lập long cung khổng lồ chế lãnh thổ của mình dưới long cung.

- Chủ nhân, Thần Long bộ tộc sống trên biển hay sống trên cạn không có vấn đề gì, tựa hồ không có cảm giác gì khác nhau. Nhưng khi sống ở biển thì thủy hệ ma pháp của chúng ta sẽ có được nguồn bổ sung dồi dào. Hơn nữa, biển sâu là một thế giới rất kỳ diệu, nó căn bản không đơn giản chỉ là hải vực bình thường, mà đó là một nơi rất thích hợp để trở thành không gian sinh tồn cho đám hải tộc kỳ dị.

Âu Đặc Tư trả lời.

- Biển sâu như thế nào thì ta tạm thời không biết. Nhưng ta tin, một ngày nào đó, Thần Long bộ tộc của ta sẽ trở thành hoàng tộc duy nhất ở hải giới. Theo ấn tượng của ta, Thần Long hẳn là một loại thần vật có thể tạo phúc cho dân chúng. Thần Long có thể thi vân bố vũ. Trong lòng dân chúng nó có thể giáng hạ cam lâm, tạo phúc thương sinh. Âu Đặc Tư đã có thực lực Thần Long, thi vân bố vũ đã không còn là việc khó nữa. Trải qua sự kiện ôn dịch lần trước, Thần Long Âu Đặc Tư lưu lại trong lòng dân chúng đại lục một ấn tượng rất tốt. Nói cách khác, nếu Thần Long bộ tộc sau này có thể tiếp tục làm chuyện tốt cho dân chúng đại lục, cứu sống dân lành thì Thần Long tương lai sẽ là một vị thần mới trong lòng dân chúng! Mặc dù trong lòng ta vẫn một mạch nghi vấn về tính chất của thần, nhưng nếu dựa theo thuyết pháp của Tinh Linh nữ thần, chỉ cần có đủ người thừa nhận, coi như đã là một vị thần rồi! Ta muốn đưa Thần Long bộ tộc tạo thành một thần vật trong lòng dân chúng đại lục! Nếu có thể, ta còn muốn cho Thần Long Âu Đặc Tư trở thành một Hải Thần mới! Dùng vũ lực chiếm lĩnh hải giới, không nói chúng ta sẽ tạo ra tổn thất rất lớn, mà còn có thể tạo thành mối thù hận sâu sắc của đám hải thú đối với Thần Long bộ tộc! Đến lúc đó,

cho dù Thần Long Âu Đặc Tư có lên đứng đầu tứ hải thì cũng sẽ chỉ là một tên cuồng ma hiếu sát trong miệng đám hải tộc mà thôi!

- Lão Đại, người không phải luôn luôn không tin sự tồn tại của thần đó sao? - Tiểu Phi Hiệp hỏi.

Đoạn Vân nói:

- Bây giờ Thần giới Phương tây cùng Thần giới Phương đông đã lần lượt xuất hiện trước mặt chúng ta, ta không thể không tin được! Tuy nói họ có khác biệt rất lớn so với những gì ta tưởng tượng, nhưng có thể được nhân loại trên đại lục thờ phụng thành thần, vậy nhất định phải có lý do và ý nghĩa tồn tại. Chỉ cần các vị thần này không phải chủng tộc ngoại lai, vậy thần ở Thần giới, mặc kệ họ dấu điểm người trần như thế nào, chắc chắn phải có tư cách và có đạo lý để tự xưng là thần.

- Lão Đại, lần trước người nói là người không tin thần ở trên Thần điện? - Phi Tử hỏi vẻ khó hiểu.

Đoạn Vân cười nói:

- Phải làm cho mấy lão già bảo thủ đó nghi vấn về sự tồn tại của thần thì mới thống trị được, để cho họ không còn sùng bái thần nữa. Sau đó ta mới có cơ hội vận động Thần điện theo ta đi vào con đường nghịch thiên! Ngày nào đó nếu chúng ta cần phải khai chiến với Thần giới, lúc đó Thần điện tự nhiên lại đối nghịch với ta, vậy thì quả là rất không ổn.

- Lão Đại, người quả là đều có hạng!

Năm đại ma sủng dùng một thứ ánh mắt kỳ quái nhìn Đoạn Vân.

Đoạn Vân cười một tiếng, nói tiếp:

- Thôi được, hội nghị hôm nay cũng chấm dứt ở đây. Âu Đặc Tư, bắt đầu từ hôm nay, Thần Long đảo đình chỉ việc mở rộng cước bộ ra biển sâu, chỉ chuyên phát triển quân đội Trung Hoa ven biển. Được rồi, cự mãng thu phục được ở Tinh Linh sâm lâm đã xử lý như thế nào rồi?

- Chủ nhân, chúng ta đã phái ra hơn mười Thần Long thần cấp tiến vào Tinh Linh Sâm Lâm rồi. Ta nghĩ, khoảng mười ngày nữa, cự mãng trong Tinh Linh sâm lâm chắc sẽ được thu phục hết.

Âu Đặc Tư trả lời.

- Tốt lắm, hải xà ở hải giới thì sao?

Đoạn Vân lại hỏi.

- Chủ nhân việc này. Vì đại quân của hải tộc tiến công nên kế hoạch thu phục hải xà ở hải giới bị đình chỉ. Hơn mười Thần Long xâm nhập biển sâu, khi tới gần chỗ hải tộc đã được triệt thoái rồi.

Nghe thế, Đoạn Vân ngẫm nghĩ một lát, nói:

- Đừng lo. Ta sẽ nghĩ biện pháp làm cho hải tộc giao cho ta hải xà ở biển sâu. Lúc này người cần phải toàn lực huấn luyện quân đội hải giới dưới tay Thần Long.

- Rõ.

Đoạn Vân nói tiếp:

- Tuy nói thực lực các người không tệ, nhưng muốn quyết chiến được với Thần, Ma, xem ra vẫn không có ưu thế gì. Ta sẽ mang bọn người đi tới một chỗ, một chỗ có thể làm cho các người đề cao thực lực vừa nhanh vừa ổn định.

281. Chương 281: Tân Hình Tu Luyện Cường Chung Đoan

Dưới sự chỉ huy của Đoạn Vân, đám thủ hạ đi tới một khu kiến trúc mới được xây dựng ở phía Tây Á Cương thành .

- Lão Đại, nơi này là một luyện võ trường hả? Nhưng tựa hồ nó nằm ở dưới đất hay sao ấy ?

Đạt Nhĩ Ba nhìn không gian rộng mở trước mắt, hồi về lạ lùng .

- Lão Đại, sàn nhà này làm bằng cái gì thế? Tựa hồ rất cứng nhỉ. Ta thân là đại địa chi hùng, mà cũng không thể cảm nhận được sự tồn tại của bùn đất . - Phi Tử dùng đôi tay mũm mĩm, gõ gõ vào sàn nhà

- Lão Đại, ngôi nhà này lớn quá, có lẽ ta cũng có thể bay được ở bên trong chứ chẳng chơi !

Tiểu Phi Hiệp nhìn không gian trống trải bên trong, nói vẻ rất hứng thú .

- Hắc... hắc! Lão Đại, ta đây cảm thấy nơi này quá kỳ quái ! - Ngưu Ma Vương cười tủm tỉm nói .

Lúc này, luyện kim pháp thần của gia tộc - Lai Bố Ni Tư và vài Địa Tinh gia tộc đi tới trước mặt Đoạn Vân .

- Thiếu gia, người đã đến rồi !

Lai Bố Ni Tư bây giờ đã là siêu giai pháp thần cấp mười một trung giai, nhưng năng lực luyện kim của hắn thì lại phụ thuộc vào cấp bậc của ma tinh. Hắn từng đại ngôn nói với Đoạn Vân là nếu cho hắn một viên ma tinh cấp mười lăm, hắn sẽ có thể chế tạo những sản phẩm luyện kim cấp mười lăm ! Vì thế, Đoạn Vân còn đặc ý dùng viên ma tinh cấp mười hai đỉnh giai của Long thần Tập Tây Cách Nhĩ đánh cuộc với Lai Bố Ni Tư. Kết quả Đoạn Vân đã thua mất năm viên ma tinh cấp mười một trong Long thần giới .

Khẽ gật đầu, Đoạn Vân nói :

- Lai Bố Ni Tư, ở đây chắc đã cơ bản hoàn thành rồi chứ hả ! Người giới thiệu cho họ một chút đi !

Lai Bố Ni Tư nhìn nhìn đám chung đoạn gia tộc ở phía sau Đoạn Vân, vừa chỉ bốn phía, vừa nói :

- Các vị, nơi này được xây dựng dựa theo một vài tư tưởng của thiếu gia, do địa Tinh gia tộc và công nhân Ải Nhân kết hợp xây dựng và kiến tạo ra một khối tu luyện tràng chung cực. Về phần công năng của nó, ta sẽ giải thích cặn kẽ. Huấn luyện tràng này được xây dựng dành riêng cho lực lượng chung đoạn của gia tộc, chiếm diện tích gần ức mét vuông. Dài ước một vạn thước, rộng đại khái tám ngàn thước ! À, đây là một gian luyện võ trường hoàn toàn phong bế, độ cao cũng được cân nhắc. Nó cao hai trăm thước. Về vấn đề địa chất, chúng ta đào luyện võ trường này sâu ngầm xuống đất một trăm thước, do đó luyện võ trường này có thể có được lực phòng ngự tối đa .

- Lai Bố Ni Tư. Luyện võ trường này có thể thừa nhận lực công phá của chúng ta không ?

Đạt Nhĩ Khắc dùng một ánh mắt đầy nghi vấn đánh giá bốn phía. Theo hắn, một quyền của mình có thể đâm lõm cái nhà hộp kỳ quái này ra vài lỗ lớn .

Lai Bố Ni Tư nói tự tin :

- Đạt Nhĩ Khắc đại nhân, ngài có thể tự mình thí nghiệm một chút ! Ngài có thể toàn lực công kích mặt đất, hoặc là toàn lực công kích vách tường !

Nghe Lai Bố Ni Tư nói, Đạt Nhĩ Khắc nhìn nhìn Đoạn Vân, thấy Đoạn Vân khẽ gật đầu. Lúc này hắn cúi xuống mặt đất đâm xuống một trọng quyền. Nhưng kết quả đã làm cho mọi người chấn động ! Bởi vì, mặt đất không chỉ bất động mà còn phản chấn ngược lại Đạt Nhĩ Khắc. Phải biết rằng, Đạt Nhĩ Khắc là một hắc long, cho dù một bước chân đâm mạnh một chút cũng đủ làm cho mặt đất rung lên, chứ đừng nói đâm thẳng một quyền chứa đầy ma lực thẳng mặt đất như thế . Nhìn vẻ mặt giật mình của Đạt Nhĩ Khắc, Lai Bố Ni Tư nói :

- Sàn nhà luyện võ trường này chỉ dùng huyền thiết kết hợp với đại lượng xi măng chế tạo thành. Rất nhiều tầng xi măng dày xen kẽ với cốt sắt được gia cố kỹ lưỡng, dày hơn mười thước xuống dưới mặt đất. Hơn nữa, mỗi một tầng đều có trang bị rất nhiều phòng ngự ma pháp trận! Trừ phi một người có năng lực có thể làm rung chuyển cả đại lục, còn không, nếu muốn phá hỏng sự phòng ngự này thì căn bản là không có khả năng. Hơn nữa, do vì hoàn toàn bị phong bế nên năng lực công kích sẽ bị triệt tiêu. Do đó, công kích nội bộ cũng sẽ không ảnh hưởng ra ngoài !

- Hay vậy sao ?

Đạt Nhĩ Ba nói về giật mình. Hắn vừa nói xong, lúc này quay về phía vách tường rồi đâm một quyền rất mạnh nữa. Đạt Nhĩ Ba rất giống đệ hắn là Đạt Nhĩ Khắc, dùng hành động thực tế chứng minh vách tường cũng rất lợi hại .

- Tài liệu chủ yếu bốn phía tu luyện tràng này cũng là huyền thiết kết hợp với xi măng. Hơn nữa độ dày còn ghê gớm hơn. Năng lực thừa nhận công kích cũng mạnh hơn ! Còn trần của luyện võ trường, dùng toàn những nguyên liệu là tinh chất kim loại, đại bộ phận là thép, có độ dày hơn mười thước toàn bằng huyền thiết . - Lai Bố Ni Tư nói tiếp .

- Lai Bố Ni Tư, nơi này đến tột cùng có gì hữu dụng?

Tiểu Phi Hiệp hỏi có chút khó hiểu .

Nghe Tiểu Phi Hiệp hỏi như vậy, Đoạn Vân chỉ vào Lai Bố Ni Tư, nói :

- Các người ngẫm lại mà xem, cung cấp cho các người một nơi có thể tùy ý phát huy thực lực, cho các người mỗi ngày vài lần quyết đấu sinh tử, như vậy sẽ làm thực lực các người phát triển nhanh hơn nhiều .

- Lão Đại, người không phải quá phí phạm sao? Bên ngoài không phải cũng có thể đánh nhau sống chết với Đạt Nhĩ Ba được hay sao ? - Tiểu Phi Hiệp hỏi tiếp .

Đoạn Vân cười cười, không trực tiếp trả lời Tiểu Phi Hiệp mà chỉ dùng ánh mắt ra hiệu cho Lai Bố Ni Tư. Lai Bố Ni Tư khẽ gật đầu, sau đó quay về phía Địa Tinh phía sau đưa mắt ra hiệu. Mấy tên Địa Tinh đó quay lưng bỏ đi, đi vào một căn nhà nhỏ nhỏ .

- Ủa? Sao ta cảm giác thân thể dường như nặng lên không ít nhỉ ! Có phải là ai đó thi triển trọng lực thuật !

Lát sau, tiểu mập mập là người đầu tiên cảm nhận được biến hóa . Còn vài chung đoạn gia tộc khác cũng vừa nghi hoặc vừa giật mình .

Đoạn Vân lúc này cũng cảm thụ được áp lực càng lúc càng lớn, cười nói :

- Đây là công năng quan trọng nhất của luyện võ trường này - Trọng lực gia tăng ! Ở chỗ này, có thể tạo ra một nơi có trọng lực lớn hơn rất nhiều so với ngoại giới. Trọng lực tăng lên, áp lực cũng sẽ lớn hơn, cứ như vậy, có thể thông qua trọng lực để đề cao năng lực thừa nhận từ đó nâng cao thực lực bản thân mình. Không chỉ có thể chùy luyện thân thể, còn có thể khảo nghiệm một sự nhẫn nại của cao thủ ! Tiến hành tu luyện ở đây còn khó hơn ở ngoài rất nhiều. Thậm chí dưới trọng lực tuyệt đối, chỉ cần người có thể đi bộ như bình thường cũng là rất tốt rồi .

Lúc này, Lai Bố Ni Tư cũng tỏ vẻ thống khổ nói với Đoạn Vân :

- Thiếu gia, trọng lực lớn như vậy, lão đầu ta đây sắp bị ép dẹt ra rồi ! Thiếu gia, ta đi ra ngoài trước đây !

Đoạn Vân khẽ gật đầu, nói :

- Lai Bố Ni Tư, người vào trong không chế thất đi, ghi chép lại xem họ bây giờ có khả năng thừa nhận trọng lực lớn nhất là bao nhiêu !

- Dạ !

Nói xong, Lai Bố Ni Tư cố hết sức lết vào trong không chế thất. Những động tác chậm chạp của hắn quả là vô cùng tức cười !

Khi Lai Bố Ni Tư chạy đến không chế thất, hắn lúc này quay sang Đoạn Vân nói :

- Thiếu gia, bây giờ trọng lực là mười lần !

Cảm nhận áp lực càng lúc càng lớn, Đoạn Vân ra vẻ cố hết sức nói với đám thủ hạ :

- Có thể lão già kia không đo đạc chính xác được, ta đi hỗ trợ lão đây !

Nói xong, Đoạn Vân vận khởi khinh công, như một trận gió từ mặt đất lướt đi .

- Lão Đại, người không có nghĩa khí !

Phi Tử bị chọc tức đến nhảy dựng lên .

- Đúng thế, còn làm ra vẻ khó khăn nữa. Nhìn vào tốc độ hần vừa rồi, làm quái gì chịu ảnh hưởng trọng lực chứ! - Tiểu Phi Hiệp cũng bất sảng nói .

Chạy đến không chế thất, Đoạn Vân nhất thời cảm thấy rất thoải mái. Nói thật, trọng lực gấp mười đối với Đoạn Vân cũng có thể dễ dàng thừa nhận được ! Chỉ có điều, Đoạn Vân này rất lười, căn bản không muốn chịu khổ! Hừ, hà tất phải tự làm khổ mình, cứ để đám thủ hạ tu luyện cuồng này tập trung thí nghiệm là được rồi !

Dưới mức trọng lực bình thường, Đoạn Vân quay về đám thủ hạ đang thể nghiệm khoái cảm siêu trọng lực nói :

- Các vị, bây giờ là trọng lực gấp mười, từ vẻ mặt của các người, các người tựa hồ rất thoải mái phải không ! Như vậy đi, các người toàn bộ bay lên, để ta kiểm tra xem các người có khả năng thừa nhận bao nhiêu trọng lực khi phi hành .

Theo lệnh của Đoạn Vân, năm đại ma sủng, Diệp Cô Thành và Âu Đặc Tư thử bay lên. Nhưng kết quả rất tức cười, Phi Tử và Ngưu Ma Vương vô luận cố gắng làm sao cũng chỉ có thể nhảy vài cái dưới trọng lực tuyệt đối. Đạt Nhĩ Ba, Đạt Nhĩ Khắc và Tiểu Phi Hiệp, vì họ là long thú có cánh, do đó có thể miễn cưỡng bay vài vòng trong không trung dưới trọng lực tuyệt đối. Âu Đặc Tư dưới trọng lực tuyệt đối gấp mười lần, tựa hồ không có cảm giác gì ! Còn đối với Diệp Cô Thành đã có thực lực cấp mười hai đỉnh giai thì trọng lực gấp mười tựa hồ không có ảnh hưởng lớn gì với hần .

Thấy hiệu quả như vậy, Đoạn Vân quay về đám chung đoàn nói :

- Tốt, Đạt Nhĩ Ba Đạt Nhĩ Khắc, Tiểu Phi Hiệp, ba người các người đứng yên đó, ta muốn tăng thêm cường độ .

Theo cường độ trọng lực gia tăng từng bước một, trạng huống của thủ hạ cũng từ từ thay đổi .

Trọng lực gấp mười hai lần, tình huống xem ra không khác gì trọng lực gấp mười

Mười bốn lần trọng lực. Đạt Nhĩ huynh đệ có vẻ sắp không chịu được ;

Mười lăm lần trọng lực, Đạt Nhĩ huynh đệ từ không trung rơi xuống đất. Còn Tiểu Phi Hiệp cố vỗ cánh chồm lên, nhưng cũng đã cố hết sức rồi ;

Mười tám lần trọng lực, Tiểu Phi Hiệp vỗ cánh, nhưng rồi cũng hạ xuống gần mặt đất, còn Diệp Cô Thành rơi tòm xuống đất;

Hai mươi lần trọng lực, Thần Long Âu Đặc Tư không còn có năng lực bay lượn nữa, thân hình của hần chìm dần xuống đất

Hai mươi hai lần trọng lực, Âu Đặc Tư bay không nổi nữa, còn động tác một đám thủ hạ đã trở nên có chút chậm chạp ;

Hai mươi lăm lần trọng lực, năm đại ma sủng vận chuyển năng lượng toàn thân, cố hết sức chống cự với trọng lực siêu cường độ, trạng thái tựa hồ cũng không tệ lắm ;

Ba mươi lần trọng lực, năng lượng toàn thân mọi người ở đây đều bị kích phát hết ra ngoài, đầu khí, ma lực trên người đám chung đoàn không ngừng vận chuyển.

Bốn mươi lần trọng lực, năm ma sủng nhắc chân khó khăn, động tác trở nên rất chậm ;

Năm mươi lần trọng lực, năm ma sủng đã hoàn toàn bất động, Diệp Cô Thành đứng tại chỗ trung bình tấn, bốn chân Âu Đặc Tư cố chống đỡ thân thể đã hơi run lên

Sáu mươi lần trọng lực, thân thể năm ma sủng dán xuống mặt đất, của Diệp Cô Thành cũng không đứng trung bình tấn nổi nữa, trực tiếp ngã phịch trên mặt đất, còn Âu Đặc Tư bị đè bẹp trên mặt đất, toàn quân lúc này bị tiêu diệt rồi !

Sau khi triệt tiêu trọng lực thuật, đám ma sủng như muốn báo thù việc vừa chết đi sống lại lúc này, phần nộ tìm tới Đoạn Vân .

- Lão Đại, người không có nghĩa khí ! Làm chúng ta khó chịu như vậy !

Phì Tử bủi môi nói với Đoạn Vân .

- Lão Đại, tự người sao không đi thử nghiệm một chút, chỉ biết đứng ở phía sau khoa chân múa tay !

Tiểu Phi Hiệp có chút bất mãn .

Còn Đạt Nhĩ huynh đệ không nói gì thêm chỉ lăm bầm không rõ !

- Thiếu gia, tu luyện tràng này thật sự là một nơi tu luyện tuyệt hảo ! Ta phỏng chừng, chỉ cần dựa theo loại phương pháp tu luyện này, thực lực chúng ta sẽ tăng lên rất nhanh !

Diệp Cô Thành thật ra cũng nói được một câu làm cho Đoạn Vân nghe rất mát ruột .

Không để ý đến đám Phì Tử đang oán hận, Đoạn Vân gật đầu nói :

- Rèn luyện như thế, đương nhiên có thể tiến bộ rất nhanh ! Như Ngưu Ma Vương, Phì Tử là siêu cấp cường giả phi phi hành hệ, không thể bay lên khi gấp cường độ trọng lực vượt qua mười lần ! Tựa như cường giả phi phi hành hệ cấp mười một, nhưng nếu mang theo một sức nặng hai, ba lần, hẳn cũng không bay nổi. Ngoài ra, ba đại gia tộc long thú, có thể phi hành khi thừa nhận trọng lực mười lăm lần, Thần Long Âu Đặc Tư là hai mươi lần. Còn thân thể các người bây giờ có khả năng thừa nhận trọng lực cực hạn là sáu mươi lần ! Ta nghĩ, sau này phương hướng tu luyện của các người là phải bay được, di chuyển được, thậm chí đánh nhau được dưới tình huống siêu trọng lực ! Các người phải tận lực không ngừng đề cao khả năng thừa nhận trọng lực của mình ! Muốn mạnh, phải chịu khổ !

Nghe Đoạn Vân nói thế, Tiểu Phi Hiệp cười khẩy nói với Đoạn Vân :

- Lão Đại, nếu người không đồng thời tu luyện với chúng ta ở đây, chúng ta mặc kệ !

- Đúng ! Đúng, lão Đại, người vừa rồi quá không có nghĩa khí, chỉ có trọng lực gấp mười lần mà đã làm bộ không chịu được bỏ chạy mất tiêu !

Phì Tử lúc này phụ họa nói .

- Lão Đại, làm một nam nhân đi ! - Đạt Nhĩ Ba vỗ vỗ vai Đoạn Vân !

Thấy nghi thái đám thủ hạ như thế, Đoạn Vân lúc này nói lảng sang chuyện khác :

- Cái này cái này à, được rồi, ta nhớ ra đại quân gia Ước Hàn đang tìm ta đó ! Các người cứ tu luyện ở đây đi, ta đi chút rồi về !

Nói xong, Đoạn Vân vận khởi khinh công lướt đi !

- Đừng chạy chứ ! - Tiểu Phi Hiệp hô to !

282. Chương 282: Bất Yếu Bức Ngã Biến Biến Thái

Cứ như vậy, huấn luyện tràng siêu trọng lực này đã trở thành nơi Đoạn Vân bồi dưỡng đám chung đoàn vũ lực. Nói thật, loại phương pháp siêu trọng lực huấn luyện này là Đoạn Vân thấy ở thất long châu mà ra. Lúc đó Đoạn Vân vẫn cảm thấy kỳ quái không hiểu vì sao ở địa cầu lại có thể sinh ra siêu trọng lực như vậy. Nhưng ở đây, trọng lực thuật là một loại ma pháp rất thường thấy. Phì Tử béo phì thường thường hay sử dụng với người khác. Nhưng lúc này, Phì Tử tiểu tử béo phì đó đã được ném mùi vị mà hẳn thường sử dụng. Đoạn Vân còn nhớ vì Phì Tử quá mập, khi tăng trọng lượng lên bốn mươi lần, cả người nung núc thịt của hắn cơ hồ muốn dẹt lép trên mặt đất .

Để tạo ra siêu trọng lực cần hao phí rất nhiều tài liệu. Trong đó cần có rất nhiều huyền thiết, chủ yếu là loại vừa được khai thác từ đáy biển lên . Hơn nữa, để có thể cung cấp đủ trọng lực thuật, cần tốn rất nhiều ma tinh. Theo như Địa Tinh phụ trách công trình lần này, thống kê nhân lực, các loại nguyên liệu, tiền để làm ra trọng lực huấn luyện tràng bằng với hai năm tiền thu vào của một đế quốc . Đó là chưa kể có dùng tiền cũng không mua được những cao cấp ma tinh, nguyên liệu ma pháp cực phẩm, khoáng thạch v.v v nhưng Đoạn Vân đã là người đứng đầu đại lục, cơ nghiệp ở toàn đại lục đều là của hắn . Hơn nữa, Đoạn

Vân căn bản không thiếu tiền . Trung Hoa thương xã đã là cơ cấu buôn bán lớn nhất trên đại lục. Trung Hoa thương xã khống chế toàn bộ lương thực, vũ khí và phần lớn những hạng mục quốc kế dân sinh của cả đại lục. Hơn nữa, ma tinh, tài liệu ma pháp đối với Đoạn Vân căn bản không phải là trân bảo quý hiếm gì .

Thành lập trung tâm tu luyện dùng trọng lực cũng chính là ý nghĩ của Đoạn Vân biến thái. Hắn đang muốn tạo thêm những thứ biến thái nữa. Sau khi để đám thủ hạ đến trọng lực huấn luyện tràng, Đoạn Vân hạ lệnh chung đoàn đặc huấn.

Lo lắng tới việc những người khác nhau sẽ thừa nhận số lần gia tăng trọng lực bất đồng, Đoạn Vân ra lệnh cho họ thay nhau huấn luyện .

Âu Đặc Tư, Mạt Khắc, Ny Khả, Diệp Cô Thành, năm ma sủng, mười Thần Long, bảy đại cường chiến, lực lượng tuyệt đối chung đoàn này tạo thành một tổ. Những chung đoàn này, bắt đầu từ ba mươi lần trọng lực, từng bước đề cao số lần trọng lực lên .

Hai mươi ma thú gia tộc, một trăm hai mươi Thú nhân võ sĩ cấp mười hai, họ bắt đầu từ hai mươi lần siêu trọng lực, từng bước tăng lên số lần thừa nhận .

Hơn nữa, để sớm tiêu diệt hải tộc, báo thù tuyệt hận cho năm Thần Long đã chết trận, trọng điểm đặc huấn lần này của Đoạn Vân đặt ở Thần Long đảo. Bốn mươi lăm Thần Long cấp mười một trung giai, hai mươi tám Thần Long có thực lực cấp mười một sơ giai sắp đột phá tới trung giai, tổng cộng bảy mươi ba Thần Long trở thành những người đau khổ nhất lần đặc huấn này. Vì trọng lực mà họ phải thừa nhận lần này là khởi điểm trọng lực gấp hai mươi lần, một ngày gia tăng gấp hai cường độ huấn luyện .

Còn hiệu quả huấn luyện cũng tương đối rõ ràng. Năm ngày sau khi đặc huấn bắt đầu, hai mươi tám Thần Long sơ giai sau khi khổ luyện, đã trở thành Thần Long trung giai. Bảy mươi ba Thần Long đã chịu được ba mươi lần trọng lực.

Ngày ba mươi chín tháng bảy, Đoạn Vân biến thái cấp cho bảy mươi ba Thần Long tham gia đặc huấn lần này mỗi con một viên đặc cấp Tủy Tủy Đan. Trải qua hai ngày hấp thu được lực và trọng lực rèn luyện, bảy mươi ba Thần Long đột phá tới hậu giai. Ngày bốn mươi tháng bảy, hơn mười Thần Long được phái đến Tinh Linh sâm lâm để thu phục cự mãnh đã thuận lợi đem về hơn trăm con. Hơn nữa còn có thêm hai trăm cự mãnh lúc trước thu phục được ở Ma Thú Sâm Lâm. Thần Long đảo bây giờ tụ tập được hơn một ngàn cự mãnh . Đội ngũ dự bị cho Thần Long quả là khổng lồ .

Để làm cho đám cự mãnh có thể tiến hóa thành Thần Long, Đoạn Vân trước hết dùng được hoàn làm tăng thực lực của họ lên . Đầu tiên là tủy tủy thủy, tiếp theo là đặc cấp tủy tủy thủy, rồi tiếp theo là đặc cấp Tủy Tủy Đan. Việc thúc đẩy tăng thực lực của họ lên, mặc dù có thể làm cho giai vị của họ không có căn bản, nhưng để sớm ngày tiến quân xuống biển, Đoạn Vân cũng bất chấp .

Ngày mười tháng tám, khi một ngàn cự mãnh tất cả đều đã trở thành mãnh thú thần cấp, hơn một ngàn viên Thần Long đan được phát ra . Nhờ đó, hơn một ngàn Thần Long thần cấp đã được dẫn sinh . Hơn nữa, trong đó Thần Long hậu giai chiếm tỉ lệ rất lớn . Mang theo ấn ký của Đoạn Vân, hơn một ngàn Thần Long hậu giai cường giả vĩnh viễn sẽ không phản bội, một lực lượng cường giả đủ làm cho cả đại dương phải chấn động .

Hơn nữa, hai trăm sáu mươi Thần Long thần cấp bây giờ toàn bộ đã được Đoạn Vân biến thái này chế tạo thành Thần Long cấp mười một . Sở dĩ hai trăm sáu mươi siêu Thần Long có thể dẫn sinh là do Đoạn Vân đã cho chúng tham dự vào huấn luyện siêu trọng lực. Hơn nữa, trong khi huấn luyện còn phân phát rất nhiều thuốc men . Nhờ đó, trung giai biến thành hậu giai, hậu giai biến thành đỉnh giai, đỉnh giai dùng chút thuốc cho thêm chút kích thích uy áp, đều thi nhau mà đột phá .

Ngày mười một tháng tám, Đoạn Vân tìm tới Âu Đặc Tư .

- Âu Đặc Tư, người liên lạc hải tộc, bảo họ chủ động đem tất cả hải giới hải xà cho chúng ta .

Nghe Đoạn Vân nói, Âu Đặc Tư hơi giật mình nói :

- Chủ nhân, việc này có được không đó? Làm sao họ có thể đồng ý như vậy? Hơn nữa, lỡ ra họ cài vài tên hải xà trung thành với họ làm nhân tuyến, vậy cũng sẽ rất bất lợi cho chúng ta .

Đoạn Vân cười cười, nói :

- Người nói đây là điều kiện của ta để cứu trị cho hải tộc bọn họ . Về phần vấn đề nhân tuyến, ta nghĩ chắc là vấn đề không lớn đâu . Không phải người nói là chỉ cần là Thần Long, thì sẽ có ấn ký của ta trong ý thức, căn bản sẽ không phản bội ta hay sao?

- Vâng! Chủ nhân, ta lập tức phái người liên lạc . - Âu Đặc Tư cung kính nói.

Kết quả đàm phán với hải tộc cũng giống như những gì Đoạn Vân đoán trước. Hải tộc đồng ý thu thập hải xà cho Đoạn Vân để đáp lại cái ơn nặng như núi của Đoạn Vân. Đoạn Vân đã ra tay cứu chữa cho cha Ngải Vi Nhi, Ốc Đặc Nhĩ . Về phần những hải tộc khác, từ từ chờ xem . Hừ, tất cả chờ chết đi .

Ngày hai mươi tháng tám, một ngàn hải xà đã đến Thần Long đảo, trở thành một đội dự bị Thần Long nữa của Đoạn Vân . Ngày hai mươi lăm tháng tám, Đoạn Vân cho một ngàn hải xà này uống Thần Long đan, cho bọn họ tiến hóa thành Thanh Long .

Nhìn một ngàn Thanh Long, khê cười một tiếng, Đoạn Vân uy nghiêm nói:

- Thần Long võ sĩ nghe lệnh, trong số các người ai là nhân tuyến của hải tộc phái đến Thần Long đảo của ta đứng ra cho bốn thiếu gia xem .

Sau khi Đoạn Vân ra lệnh, quả nhiên có một vài con thanh long đứng ra. Đoạn Vân lướt qua một chút, số lượng không nhiều lắm. Hừ! Cũng phải tới hai trăm đầu. Mẹ kiếp, hải tộc đúng thật là láo . Nhưng, cũng như măng xà tiến hóa thành Thần Long, hải xà sau khi giác tỉnh huyết mạch Thần Long trong cơ thể, đều cực kỳ trung thành với Đoạn Vân. Trong lòng Thần Long, Đoạn Vân chính là Long thần trong lòng Long tộc, hay Tinh Linh nữ thần trong lòng Tinh Linh nhất tộc . Trước và sau khi Thần Long huyết mạch giác tỉnh là hai loại cảnh giới hoàn toàn bất đồng, vô luận từ tư tưởng cho đến thực lực cũng có rất nhiều cải tổ . Huyết mạch tiến hóa cũng làm giác tỉnh ý thức, làm cho trong lòng chúng còn có niềm kiêu hãnh. Hải Thần đã không còn là thần trong ý nghĩ của họ nữa. Vì họ đã hiểu họ đã không còn là hải tộc đơn thuần, mà là Thần Long cao quý có thể hô phong hoán vũ, là bá chủ tương lai của hải giới .

Trải qua ba mươi ngày huấn luyện trọng lực nữa, thực lực của đám chung đoàn đã tăng lên không ít . Diệp Cô Thành, cường giả cấp mười hai đỉnh giai, sau gần ba mươi ngày trọng lực đặc huấn, được Đoạn Vân cho một viên Thành Thần hoàn dùng thân thể của tích dịch thần luyện chế ra, đã trở thành cường giả cấp mười ba . Âu Đặc Tư, Nỵ Khả, Mạt Khắc, ba Thần Long cấp mười hai trung giai, đã có thể thừa nhận trọng lực gấp sáu mươi lần. Sau khi được cấp Thành Thần hoàn, cũng trở thành cường giả hậu giai. Năm ma sủng, cũng đã có thể đi được vài việc trong điều kiện sáu mươi lần trọng lực, cũng đạt tới cấp mười hai hậu giai . Thực lực bảy đại Cuồng chiến sĩ, mười Thần Long, hai mươi ma thú gia tộc, một trăm hai mươi Thú Nhân gia tộc lúc này cũng đều tăng lên nửa giai, thành cường giả trung giai .

Để thúc đẩy nhanh quá trình tiến vào hải giới, Đoạn Vân đã bỏ nhiều công để bồi dưỡng cho bảy mươi ba Thần Long. Được Đoạn Vân biến thái này cung cấp vừa là được hoàn, vừa là trọng lực đặc huấn, vừa là kích thích uy áp, bảy mươi ba Thần Long lúc này đều đã có thể thừa nhận năm mươi lần trọng lực, hơn nữa thành công tấn cấp tới cấp mười hai sơ giai. Hơn nữa, để thực lực họ được củng cố, Đoạn Vân còn cho họ cách vài ngày lại đánh nhau sống chết một hồi. Trải qua kinh nghiệm sinh tử , cho dù chỉ dùng được hoàn để chế tạo ra cường giả, cũng tuyệt đối không phải là mặt cửa bã đậu .

Hơn nữa, trong lúc Đoạn Vân tập trung bồi dưỡng đám chung đoàn, hạng mục quân sự huấn luyện ở Thần Long đảo cũng được tiến hành vô cùng khẩn cấp. Hải long sư đoàn, Trung Hoa quân đoàn, sau khi được Đoạn Vân phái ra những nhân tài quân sự cao cấp, đã dần dần phát triển lên. Mặc dù thực lực của họ không tăng lên nhiều lắm, nhưng lực chiến đấu của họ đã hoàn toàn khác hẳn. Quân đội hải giới này đã cơ bản xứng đáng với hai chữ quân đội .

Lúc này, Đoạn Vân cũng phải thực sự tu luyện để nâng cao thực lực của mình. Trong lúc Đoạn Vân bồi dưỡng đám chung đoàn, Thái Cực chân khí của hắn đã đột phá tới tầng thứ bảy, Đoạn Vân đã có thực lực tương đương với cấp mười hai sơ giai, sau khi trải qua một đợt củng cố, Đoạn Vân đã hoàn toàn đạt tới mức trung giai rồi. Hơn nữa, lần trọng lực đặc huấn này, dưới sự nắn nỉ của đám thủ hạ, Đoạn Vân cũng muốn được xem thử cái cảm giác kỳ diệu của siêu trọng lực như thế nào. Dưới trọng lực gấp bốn mươi lần, nếu Đoạn Vân vận chuyển chân khí trong cơ thể, thì vẫn có thể phát xuất ra chân khí triển khai công kích,

còn dưới năm mươi lần trọng lực, Đoạn Vân biến thái này vẫn còn có thể múa được Thái Cực quyền làm cho đám thủ hạ mở rộng tầm mắt . Nhưng hẳn phải dùng khí lực múa Thái Cực rất khó khăn, nhìn qua rất tức cười .

Sau một phen rèn luyện và cố gắng, Đoạn Vân biến thái chỉ dựa vào kích thích trọng lực, đã tiến vào đội ngũ cường giả hậu giai. Nhưng Đoạn Vân biết, Thái Cực của mình là tu luyện chân khí, quá ỷ vào siêu trọng lực là vụn vặt lần không nên . Thái Cực, theo giảng cứ chỉ là một chữ đạo . Chỉ có hiểu được đạo của tự nhiên, thiên nhân hợp nhất, như thế mới có thể trở thành chung cực cường giả thực lực cường hãn được .

Ngày ba mươi tháng tám, Đoạn Vân triệu tập đám chung đoạn gia tộc. Lúc này, thực lực Trung Hoa bộ tộc đã rất cường đại, đang nung nấu ý chí báo thù cho năm Thần Long đã chết .

- Lão Đại, người thật không muốn báo thù cho năm Thần Long bị hải tộc giết chết sao? Người cứ tìm một lý do nào đó là được . - Tiểu Phi Hiệp hỏi rất khó hiểu .

- Đúng đó, lão Đại, đám hải tộc đó không phải cũng bị chúng ta giết không ít sao ? - Phi Tử trề môi nói .

- Lão Đại, ta thấy chúng ta cứ trực tiếp tràn xuống chém giết đám hải giới là được . Báo thù được hay không là một việc khác .

Đạt Nhĩ Ba phỏng chừng muốn đánh nhau đến phát điên rồi . Nhìn một đám thủ hạ ở đây, Đoạn Vân nói nghiêm túc :

- Hải tộc bị chúng ta giết thì cũng đáng đời thôi . Ai bảo bọn chúng tới cửa nhà chúng ta nháo sự chứ? Còn năm mươi Thần Long của chúng ta chết như thế nào? Bị họ đánh lén bỏ mình . Âu Đặc Tư, người tính thử xem, nếu chúng ta tiến quân xuống biển sẽ có bao nhiêu phần thắng .

Âu Đặc Tư ngẫm nghĩ một lát, nói :

- Chủ nhân, việc này cũng khó nói, dù sao họ cũng có một thủy mẫu thực lực không rõ . Thủy mẫu là vợ Hải Thần, mà đối với thực lực của Hải Thần thì trước giờ chúng ta không hay biết gì cả .

Cau mỳ ngẫm nghĩ một lát, Đoạn Vân nói :

- Lúc này thực lực Thần Long đảo đã rất cường hãn rồi . Sau thời gian phát triển vừa qua, số lượng cường giả cấp mười hai ở Thần Long đảo bây giờ đã rất lớn . Chúng ta có bảy mươi ba Thần Long cấp mười hai sơ giai, như vậy nếu chúng ta vẫn còn e ngại bà vợ của Hải Thần, có phải là hơi .

- Lão Đại, hay là người đợi một chút . Với tốc độ tăng phát triển của chúng ta, không bao lâu nữa, chúng ta đều có thể trở thành chung cực cường giả .

Tiểu Phi Hiệp đề nghị .

Đoạn Vân lắc đầu, nói :

- Không được . Không thể tiến hành quá nhiều huấn luyện siêu trọng lực đâu . Bằng không sẽ có ảnh hưởng xấu tới việc phát triển của các người sau này . Lúc này đã là cực hạn tu luyện của các người rồi, nếu dùng phương pháp bình thường tu luyện một thời gian thì lại có thể tiến hành huấn luyện siêu trọng lực một lần nữa . Diệp Cô Thành, thực lực Nanh Sói bây giờ đã tới thần cấp hậu giai cho tới đỉnh giai rồi. Người đi an bài để họ luân lưu vào tu luyện ở tu luyện tràng .

- Rõ .

Diệp Cô Thành trả lời .

- Thiếu gia, còn Cuồng Long sư đoàn thì sao?

Pháp Lạp Kỳ tộc trưởng cuồng chiến sĩ hỏi .

Đoạn Vân ngẫm nghĩ một lát, nói :

- Thực lực của họ còn có rất nhiều người dừng lại ở thần cấp trung giai, đợi cho thực lực họ tới đỉnh giai rồi tính tiếp . Dù sao lúc này nếu cho họ vào đó thì cũng không có tác dụng lớn lắm .

- Lão Đại, chúng ta rốt cuộc có tiến quân hải giới không đây ?

Đạt Nhĩ Ba bạo lực tựa hồ không kiên nhẫn được nữa.

283. Chương 283: Hải Giới Kiếp Nan Tái Hòa Đàm

Đoạn Vân cười cười, nói :

- Không! Tạm thời chúng ta không tiến quân! Đợi hơn mười, hai mươi ngày nữa, khi tử ta chắc sẽ xuất thế đó! Nể mặt khi tử ta, chúng ta sẽ để hải tộc đắc ý vài ngày ! Âu Đặc Tư, Hải Long sư đoàn và Trung Hoa quân đoàn cần phải gia tăng huấn luyện ! Còn nữa, thủ hạ ngươi đã có hơn một ngàn Thanh Long thần cấp sơ giai, và một ngàn cự mãng Thần Long có thực lực thần cấp hậu giai. Hai chi bộ đội phải được hảo hảo huấn luyện, phải ghép họ vào kỷ luật ! Còn nữa, lúc này lực lượng chủ yếu của Thần Long đảo là Thần Long, ngàn vạn lần không thể phân biệt hoặc thù oán với hải thú ! Thần Long bộ tộc của ta cần phải bao dung quảng đại thì mới buộc cả hải giới qui phục dưới cờ ! Luôn luôn ghi nhớ, lúc này có rất nhiều ánh mắt đang nhìn chằm chằm vào Thần Long bộ tộc, người nhất định phải cẩn thận ! Phải tinh tế lưu ý đến mọi động tĩnh của hải giới. Khi thời cơ tới, Thần Long đại quân sẽ lập tức sát nhập hải giới, nhất thống tứ hải !

- Rồi!

Âu Đặc Tư trả lời cung kính .

- Được rồi, Phì Tử, Ma Thú Sâm Lâm bây giờ như thế nào rồi !

- Lão Đại, tất cả đều rất bình thường ! Bây giờ, Bách Thú quân đoàn của ta đã căn bản có lực chiến đấu rồi, kỷ luật cũng rất tốt ! Còn những ma thú khác chưa bị gia nhập vào đại quân ma thú gia tộc, cũng đều rất an phận, nhận sự lãnh đạo của gia tộc ! Còn hai quân đoàn của Đạt Nhĩ Ba và Tiểu Phi Hiệp đại ca cũng huấn luyện rất thuận lợi !

Tuy nói Phì Tử là một tiểu hài tử, nhưng từ khi lên làm Thú Hoàng, để quản lý đám Tiểu Phi Hiệp, tiểu béo phì này luôn luôn rất cố gắng !

Khẽ gật đầu, Đoạn Vân đang muốn tuyên bố giải tán thì một trong số những Thần Long bước lên thưa :

- Thiếu gia, Mạt Khắc thái tử điện hạ muốn ta truyền lời. Hắn nói hải tộc yêu cầu ngài lập tức cứu trợ cho những hải tộc bị trọng thương của họ !

- Yêu cầu ? - Đoạn Vân cười cười .

- Thiếu gia, lúc này hình như không tầm thường đâu. Theo những tin tức chúng ta thu được, xem ra thế lực Nam hải đang xâm lấn rồi ! - Tên Thần Long trả lời .

Nghe thế, khóe miệng Đoạn Vân không khỏi lộ ra nụ cười âm hiểm ! Ha ha, hải tộc khốn kiếp, bây giờ chắc là phải dồn tới đối phó với Bạch hùng rồi !

- Thiếu gia. Bạch hùng bộ tộc do hai ngàn Bạch hùng trưởng thành làm tiên phong, từ Nam hải hải vực xông lên, điên cuồng giết chóc không chút kiêng kỵ đám hải thú và hải tộc. Vì hải tộc tranh đấu với Trung Hoa gia tộc, làm ảnh hưởng nghiêm trọng tới lực lượng chung đoàn của hải tộc ! Bây giờ, Bạch hùng bộ tộc đã sắp giết chóc tới biên giới của Đông hải rồi ! - Tên Thần Long nói tiếp

Nghe thế, Đoạn Vân cau mày suy tư một lúc. Hai ngàn Bạch hùng trưởng thành của Bạch hùng bộ tộc cũng có nghĩa là hai ngàn chung đoàn tuyệt đối cấp mười một, nếu muốn hoành hành toàn bộ hải dương chắc chắn không có vấn đề gì. Xem ra, hải giới lúc này đây chắc sẽ bị tổn thất tuyệt đối không nhỏ!

- Lão Đại, chúng ta chắc nên đi giúp bọn họ một tay !

Đạt Nhĩ Ba bạo lực dùng ngữ khí hung hăng nói với Đoạn Vân .

Đoạn Vân trợn trắng mắt, nói :

- Làm như ta còn không biết ngươi vậy. Tiểu tử này có phải là muốn đi tỷ thí một phen với Bạch hùng hoàng hay không? Chỉ với thực lực của ngươi lúc này, ta xem cũng tầm tạm!

Nghe Đoạn Vân nói thế, Đạt Nhĩ Ba nói thầm : Bạch hùng hoàng thì ta đánh không lại. Chứ mười Bạch hùng Đại tướng thì ta có khả năng đả bại vài thằng!

Không để ý đến mấy lời lảm bảm của Đạt Nhĩ Ba, Đoạn Vân đi qua đi lại, tự hỏi làm sao có thể thừa dịp Nam hải xâm lấn, tận dụng thời cơ cho mình càng nhiều càng tốt !

Nhìn xuống đám thủ hạ, Đoạn Vân hỏi :

- Các người nói xem, ta nhân thời cơ này, lấy danh nghĩa giúp đỡ rồi thu phục thế lực hai đại hải tộc có được không ?

- Lão Đại, cần gì phải thế? Cứ để cho tất cả đám hải tộc đánh với Bạch hùng, đến lúc đó chúng ta sẽ danh chánh ngôn thuận quét sạch Bạch hùng bộ tộc. Vậy thì cả hải tộc chẳng phải sẽ là của chúng ta sao ! - Tiểu Phi Hiệp nhắc nhở .

Nghe thế, Đoạn Vân lắc lắc đầu nói :

- Không được! Như vậy thì sẽ làm hải giới bị đả kích quá lớn ! Cho dù sau này chúng ta chiếm lĩnh được hải giới, lúc đó cũng chỉ còn lại một hải giới bị tàn phá không còn gì cả. Hơn nữa, Thần Long bộ tộc chúng ta cũng sẽ trở thành đối tượng giết chóc kế tiếp của Bạch hùng bộ tộc !

- Vậy phải làm sao ? - Tiểu Phi Hiệp hỏi .

Suy nghĩ một phen, Đoạn Vân nói với Âu Đặc Tư :

- Âu Đặc Tư, người đi an bài một chút, nói ta muốn tự mình đàm phán với thủy mẫu ! Kết hợp tìm cách làm sao chống đỡ được cuộc xâm lăng của Bạch hùng bộ tộc. Để nài an tâm, địa điểm đàm phán lần này sẽ diễn ra ở Thần Long đảo, ở ngay chỗ lần trước trao đổi con tin với hải tộc !

- Chủ nhân muốn nhân cơ hội này bắt thủy mẫu hả ? - Âu Đặc Tư hỏi .

Đoạn Vân cười cười :

- Bắt hay không thì đến lúc đó sẽ biết ! Đến lúc đó nếu lão bà này không biết thời vụ, vậy chớ có trách ta không khách khí !

Buổi sáng ngày thứ hai, tức là ngày ba mươi mốt tháng tám, Đoạn Vân cùng một đám chung đoàn gia tộc cùng đội thủy mẫu hải tộc Mai Lan Nỵ đến Thần Long đảo !

- Lão Đại, người nói hải tộc lần này sẽ có bao nhiêu cao thủ tới đây? - Tiểu Phi Hiệp hỏi Đoạn Vân .

Đoạn Vân ngẫm nghĩ một lát, trả lời :

- Hẳn là sẽ có không ít đâu ! Có thể sẽ gặp được tất cả chung đoàn hải tộc như lần trước ! Dù sao, họ cũng phải đề phòng âm mưu của chúng ta !

- Lão Đại, có muốn lập tức vây công hải tộc hay không?

Nhìn biển rộng, Đạt Nhĩ Ba bạo lực tựa hồ đang chìm vào trạng thái chiến đấu .

Đoạn Vân trợn mắt, nói :

- Người cẩn thận một chút cho ta ! Không có lệnh của ta, không ai được tùy tiện hành động ! Ta phỏng chừng, hôm nay tám phần chắc chắn sẽ có đánh nhau ! Nhưng nếu lão bà đó không biết thời vụ, chộc giận bốn thiếu gia, vậy chỉ có thể xin lỗi thôi! Khách khách, cao thủ tướng giỏi lắm sao! Bốn thiếu gia quần áo người cho biết tay !

- Đúng, lão Đại, cho hai huynh đệ chúng ta đánh trận đầu này nhé !

Đạt Nhĩ Khắc giơ nắm tay lên, ánh mắt tràn ngập khát vọng chiến đấu !

- Thần Long sử đại nhân, sứ giả hải tộc đã đến rồi !

Lúc này, một tên Thần Long binh thường tiến đến hồi báo cho Đoạn Vân .

Thả thần thức ra, Đoạn Vân lập tức phát hiện ra sứ giả hải tộc cách đó không xa. Lúc này số lượng người tới lại làm cho Đoạn Vân hơi giật mình. Bởi vì chỉ có ba sứ giả hải tộc ! Một là thủy mẫu Mai Lan Ny, một là hoàng thái tử Ốc Đặc Nhĩ, người còn lại là chị của Đông hải Sa Ngư Hoàng La Y Tư!

Để phòng dị biến, lúc này cũng không có nhiều hộ vệ bên người Đoạn Vân lắm. Một trăm hai mươi Thú Nhân và hai mươi ma thú gia tộc đều được Đoạn Vân giữ lại ở lại Á Cương. Nói cách khác, bây giờ vũ lực bên người Đoạn Vân, chỉ có Diệp Cô Thành, năm ma sủng, bảy cường chiến sĩ. À... còn một đám Thần Long của Thần Long đảo nữa ! Ở Thần Long đảo bây giờ, nguyên lai bảy mươi ba Thần Long cấp mười một đều đã được Đoạn Vân biến thái này chế tạo thành Thần Long cấp mười hai sơ giai. Còn mười Thần Long đều đã là cao thủ trung giai. Gia đình ba người của Âu Đặc Tư dĩ nhiên là cao thủ cao cấp nhất, cấp mười hai hậu giai ! Hệ thống vũ lực cường đại như thế, vô luận là ở lục địa hay trên biển, Đoạn Vân cũng có đủ lực lượng để đối phó với hải giới ! Nếu hải tộc lúc này còn không biết thời vụ thì hơi phiền phức rồi ! Đoạn Vân trước nay vẫn bá đạo dị thường, tuyệt đối sẽ không để năm Thần Long chết đi khơi khơi như vậy ! Bởi vì. Năm Thần Long đó là nhóm cao thủ đầu tiên hi sinh vì gia tộc. Vì là lần đầu, nên đối với Đoạn Vân sẽ có ý nghĩa rất lớn. Bởi vì, nó đánh vỡ tiền lệ không chết người của gia tộc!

Chẳng mấy chốc, song phương đã tương tự ở nơi ước định đàm phán ! Nơi này đã được chế tạo thành một quảng trường, một quảng trường dùng để tưởng niệm rất lớn ! Khối bia đá khổng lồ, rất cao, sử dụng nguyên liệu rất trân quý. Hơn nữa, tấm bia đá này có khắc có vài đồ án Thần Long, hoàn có gia huy là ngôi sao năm cánh của Trung Hoa gia tộc ! Trên tấm bia đá. Còn khắc tên của năm đại Thần Long đã qua đời. Đoạn Vân đặt cho khối bia kỉ niệm này một cái tên rất loảng xoảng - Long Hồn anh liệt! Nguyên nhân người nào mà chết vì gia tộc, thủy chung sẽ được gia tộc ghi nhớ, vĩnh viễn ghi nhớ !

Cách xa trăm thước, Mai Lan Ny hứng thú đánh giá địa điểm đàm phán mới một phen .

Đem theo đám thủ hạ, Đoạn Vân rất thoải mái ngồi trên cái lưng mềm mại của Phì Tử, hơi ngả người dựa vào Long Nữ Ny Khả lúc này đang đâm lưng cho hắn (mình mà thấy chắc phải đập cho vài cái). Ny Khả thỉnh thoảng dứt vào miệng Đoạn Vân vài trái cây rất ngon miệng. Bây giờ bên người Đoạn Vân, tề tụ toàn bộ cao thủ cao cấp nhất của gia tộc. Diệp Cô Thành thực lực cấp mười ba sơ giai. Ny Khả, Mạt Khắc, Âu Đặc Tư, thực lực cấp mười hai hậu giai. Bảy đại siêu cấp Cường chiến sĩ khi cường hóa thực lực có thể đạt tới cấp mười ba trung giai, mười đại Thần Long thực lực cấp mười hai trung giai, còn có năm đại ma sủng hậu giai. Tuy nói Thú nhân hộ vệ và gia tộc ma thú đều được Đoạn Vân bố trí ở Á Cương, nhưng chớ quên, bảy mươi ba Thần Long đã được Đoạn Vân biến thái này chế tạo thành siêu cấp cường giả cấp mười hai, hơn nữa đây toàn là những Thần Long sắt máu, cách vài ngày lại chiến đấu sống chết một lần. Cho dù không phải là siêu cấp cường giả, bảy mươi ba Thần Long này vẫn có thể dùng số lượng tuyệt đối để đánh bại đám chung đoan của hải tộc !

- Đoạn Vân, ta cũng không nói nhiều lời rườm rà! Hôm nay, vô luận như thế nào, người cũng phải trị liệu cho đám hải tộc bị thương của ta !

Nhìn đoàn người Đoạn Vân, thủy mẫu Mai Lan Ny vẫn kiêu ngạo như trước. Mai Lan Ny đứng giữa, chị của Sa Ngư Hoàng La Y Tư và Nhân Ngư thái tử Ốc Đặc Nhĩ đứng hai bên. Nhưng Ốc Đặc Nhĩ lúc này cũng chỉ là một loại gia vị ! Tuy nói hắn được Đoạn Vân chữa trị một phen, nhưng vì hắn thật sự bị thương quá nặng, hơn nữa Đoạn Vân cũng không ngu ngốc, do đó thực lực thái tử Nhân Ngư lúc này cũng không đạt tới cấp mười hai. Hôm nay thủy mẫu mang Ốc Đặc Nhĩ tới, phỏng chừng là tính đến vấn đề tình báo, dù sao Ốc Đặc Nhĩ là người ở hải tộc hiểu rõ Đoạn Vân nhất, dù sao hắn cũng bị giam ở Á Cương một thời gian .

Nghe Mai Lan Ny nói thế, Đoạn Vân khẽ cười nói :

- Mai Lan Ny, Đoạn Vân ta tựa hồ không nợ người tiền mà? Người có cần phải làm bộ sồn sồn lên như vậy không? Lão bà này thật sự là không biết thế nào gọi là lễ phép cả !

- Người nói cái gì ?

Bị Đoạn Vân chửi xéo như vậy, Mai Lan Ny lúc này gần như nổi điên. Nàng thân là thủy mẫu, vợ của Hải Thần, mẹ của Hải Hoàng, ngôi vị cao cả, tổng cộng những lần bị chọc giận cả đời cũng không nhiều bằng những lần gặp Đoạn Vân .

Đoạn Vân cười cười, há mồm để Ny Khả đút cho mình vài quả nhỏ, nói về thích ý :

- Ừm, không tệ, ăn rất ngon ! Ny Khả của ta, để bổn thiếu gia hôn người một cái nào !

- Đoạn Vân, người đừng quá đáng ! Như vậy làm sao chúng ta có thể đàm phán được !

Đầu cá mập cái tựa hồ không chịu được hành vi của Đoạn Vân, nàng trước giờ chưa hề nói tiếng nào, bây giờ lớn tiếng quát Đoạn Vân. Nhưng thanh âm nàng lại làm cho Đoạn Vân hơi giật mình. Hóa ra thanh âm cá mập cái lại rất dễ nghe, trong dương cương lại pha thêm vài phần âm nhu đầy nữ tính, trong ngọt ngào lại lẫn một chút hào khí ngất trời !

- Lão Đại à, đây là mỹ nữ đó ! - Đạt Nhĩ Ba cười đều, nói với Đoạn Vân .

Nghe Đạt Nhĩ Ba nói thế, Đoạn Vân trợn mắt, nói :

- Người thích hả, vậy người đi mà bắt đem về làm nữ nô đi. Nhớ đó là một đầu cá mập cái đó !

- Lão Đại, kỳ thật cũng rất không tệ mà ! Người ngấm lại xem, hắc long cười cá mập cái, quả thực tuyệt phối !

Tiểu Phi Hiệp cười đều giả nói .

Tên gia hỏa Đạt Nhĩ Khắc, cũng đứng một bên vun vào :

- Lão Đại, nếu người không có hứng thú, vậy để cho ta và đại ca !

- Không được ! Đạt Nhĩ Khắc, người đã lấy một đầu hắc long cái rồi mà.

Nghe đệ đệ Đạt Nhĩ Khắc muốn tranh với hắn, Đạt Nhĩ Ba phản đối dữ dội .

- Làm sao không được? Ai nói ta chỉ có thể cưới một người !

Nghe Đạt Nhĩ huynh đệ nói thế, Đoạn Vân không nói gì ! Hừ, một đầu cá mập cái thì có cái gì hay ho mà tranh ! Nếu cưới về nhà vậy thì sinh con ra sẽ là cái gì? Hắc long, hay là cá mập? Ừm, được rồi, hắc long mập ! Một loại sinh vật mới, có thể tự do xuất nhập đại lục và hải giới .

Lúc này, đám hải tộc cũng sắp bị Đoạn Vân chọc tức nổi điên rồi ! Nhất là đầu cá mập cái, quả thực muốn xỉu ngay tại chỗ rồi ! Ai lại dám trước mặt nữ hài tử loạn đàm loại chuyện này chứ?

Lúc này, Ốc Đặc Nhĩ đứng dậy :

- Đoạn Vân đại nhân, bây giờ Nam hải đã mở cuộc xâm lược rất lớn, hải giới gặp nguy hiểm. Hai đại thế lực hải tộc chúng ta hy vọng ngài vì trăm ức dân chúng ở hải giới, cứu trợ cho chúng đoàn hải tộc chúng ta ! Như vậy, hai đại hải tộc chúng ta mới có lực lượng chống đỡ với cuộc xâm lược của Bạch hùng bộ tộc ở Nam hải !

Nghe thế, Đoạn Vân khẽ cười nói :

- Như vậy hả, cũng được ! Nhưng hai đại hải tộc các người cần hứa với ta một điều kiện !

- Điều kiện gì ?

Đoạn Vân nuốt ực một quả cây mà Ny Khả vừa đút vào, nói với vẻ dễ dàng :

- Cũng không có cái gì lớn, chỉ muốn hai đại hải tộc các người quy phục dưới tay Trung Hoa gia tộc mà thôi !

284. Chương 284: Ngôn Ngữ Bất Hòa Khai Đả Ba

Nghe Đoạn Vân nói thế, Thủy Mẫu Mai Lan Ny cười lạnh nói : ” Đoạn Vân, chẳng lẽ người tưởng là hải giới rộng lớn của ta sợ người hay sao? Người nên biết, chúng ta đến cả thực lực Thần giới cường hãn thế mà cũng không để vào mắt. Hừ! Một tể tự loài người nhỏ nhỏ như người mà cũng dám đại ngôn bất tầm chiếm đóng cả hải dương? Thật sự là nói đùa !”

Nghe thế, Đoạn Vân ra vẻ kinh ngạc nói: " Các người đã không muốn quy thuận thì còn tới đây để làm chi?"

Mai Lan Ny cố nén lửa giận trong lòng, hơi lạc giọng nói : " Đoạn Vân! Hôm nay, ta không nói nhảm nữa. Vì sự an nguy của cả Hạ Lợi Ngõa hải dương, người phải cứu trợ cho những hải tộc bị người làm trọng thương ! Nếu không . "

Nếu không thì sao hả? Người muốn giết ta?" Đoạn Vân khẽ cười nói .

Thấy song phương cung giương kiếm bạt, Ốc Đặc Nhĩ lúc này đứng ra khuyên giải nói: " Đoạn Vân đại nhân! Hôm nay, chúng ta không phải tới tìm phiền toái ! Nhưng bây giờ, Nam hải xua quân xâm lấn, Đông hải bộ tộc đã bị Nam hải Bạch hùng bộ tộc giết chóc không ít dân chúng hải giới. Phần lớn phía Nam Đông hải đã cơ bản bị luân hãm. Hơn mười vạn dân chúng hải giới đã trở thành thức ăn của Bạch hùng bộ tộc. Bây giờ, vô số dân chúng hải giới đang chạy loạn về phương bắc. Nếu không kịp thời ngăn chặn cước bộ xâm lấn của Bạch hùng bộ tộc, hậu quả xem ra rất khó tưởng tượng !"

Đoạn Vân ngồi thẳng lên, vẻ mặt nghiêm túc nói : " Nhạc phụ đại nhân, ta không phải nói rồi sao, chỉ cần hai đại hải giới các người quy thuận dưới Trung Hoa gia tộc, tất cả hải tộc trọng thương cũng sẽ là thành viên gia tộc ta. Ta thân là gia chủ tự nhiên phải cứu trợ cho họ. Ngay cả Ba Nhĩ Hi Đặc đã chết rồi, ta cũng có thể cứu hãn sống lại ! Hơn nữa, các người quy thuận dưới cờ của Trung Hoa ta, Thần Long bộ tộc ta tự nhiên sẽ phái binh đến chống đỡ Bạch hùng bộ tộc, bảo vệ biên cương hải giới của Trung Hoa gia tộc ! Chỉ là qui thuận thôi mà, có khó khăn như vậy không ?"

Đoạn Vân, người dường quá đáng ! Mặc dù vận mệnh hải giới có thể nói đang nằm trong tay người, nhưng nếu người muốn nhân cơ hội này, nhất cử chiếm lĩnh hải giới, ta nói cho người biết, tuyệt đối đừng có nằm mơ !" Mai Lan Ny tức giận hét lên .

Thấy lão bà này phản đối ghê thế, Đoạn Vân lại một lần nữa ngã vào vòng tay ôn nhu của Ny Khả, dùng một loại ngữ khí kỳ quái hỏi: " Ny Khả, người có nghe thấy một mù diên đang kêu loạn ở đây không? Không biết lão bà này có uống nhầm thuốc không nữa, mà lại bất chấp cả sự an nguy của hải giới ! Cứ cho bất chấp cả an nguy của hải giới cũng được đi, còn cả nhi tử của mình cũng không cần. Thật là quá biến thái nhỉ ! Người nói nàng là một phụ nữ nội trợ, không hiểu sự đời, sắp tới tuổi mãn kinh rồi, thế mà lại cứ thích xía mũi vào sự tình của nam nhân !"

Nghe Đoạn Vân nói thế, Mai Lan Ny rốt cuộc không ức chế được lửa giận trong lòng, lập tức bộc phát ! Lão bà này thở hổn hển, quát Đoạn Vân : " Đoạn Vân, người quá mức rồi đó ! Ta muốn giết người !" Nói xong, Mai Lan Ny tung một luồng năng lượng công kích về phía Đoạn Vân .

Chỉ thấy Mai Lan Ny vung tay lên, một vòi nước dài ước năm sáu thước bắn thẳng về phía Đoạn Vân. Thủy tiễn thật lớn, tốc độ cường đại, lực tàn phá đã gần tới cấp mười ba. Mụ đàn bà này, dưới tình huống phần nộ chỉ tiện tay vung lên một cái, lại có thể phát ra ma pháp gần đạt tới cấp mười ba, thực lực như thế thật là hiếm thấy !

Nhưng cho dù năng lực mụ đàn bà này cường hãn đến như thế nào, Đoạn Vân cũng tuyệt đối không e ngại nàng. Lúc này, bên người Đoạn Vân có cao thủ dày dặc, thực lực cũng chẳng hề kém cạnh gì ! Bấy đại Cuồng chiến sĩ đứng chắn phía trước Đoạn Vân, hợp lực một kích, trực tiếp đánh vỡ thủy tiễn thành bốn quả cầu nước nhỏ .

Sau khi đánh tan công kích của Mai Lan Ny, Đoạn Vân đứng thẳng trên người Phì Tử, vẻ mặt uy nghiêm quay về phía Mai Lan Ny đang đứng đối diện nói : "Mai Lan Ny, hôm nay người muốn trở mặt với Đoạn Vân ta phải không? Người đàn bà này quả nhiên tóc dài kiến thức đoản! Cả hải giới các người đã đang phải chịu kiếp nạn thật lớn. Thế mà người ngược lại còn dám kể tội Đoạn Vân ta ! Ta thấy, người thân là Thủy Mẫu, cho dù thực lực có mạnh tới đâu đi nữa, cũng chỉ là một mụ đàn bà ngu ngốc không biết đến đại cục !"

Đoạn Vân, người thật sự quá đáng rồi ! Ta đã nhiều lần nhẫn nhịn người, người lại chẳng biết cảm ơn, còn dám tiếp tục lấn tới ! Trước giờ ta không ra tay, chứ không cả Thần Long đảo của người nhất định sẽ bị hủy diệt !" Mai Lan Ny tức giận ngút trời, chỉ tay vào Đoạn Vân diên cuồng gầm lên, khí thế khổng lồ lao thẳng tới đám người Đoạn Vân .

Cảm nhận khí thế đó, Diệp Cô Thành nói với Đoạn Vân : ” Thiếu gia, mục đàn bà này có thực lực đại khái phỏng chừng cũng đã bộc lộ hết rồi ! Chưa đạt tới cấp mười bốn đâu ! Đại khái chỉ khoảng cấp mười ba hậu giai mà thôi!”

Nghe thế, Đoạn Vân nở nụ cười rất quỷ dị ! Ha ha, mục đàn bà này hôm nay chết chắc rồi !

Đoạn Vân đại nhân, không thể khai chiến được đâu ! Bà ơi, chúng ta không thể khai chiến với Đoạn Vân đại nhân đâu !” Ốc Đặc Nhĩ cực lực khuyên nhủ song phương lúc này đang cung giương kiếm bạt. Nhưng mục Thủy Mẫu đó thật sự đã bị Đoạn Vân trêu đến nổi khùng rồi, còn đối với Đoạn Vân thì chiến hay không thì cũng không thành vấn đề ! Chỉ là một cao thủ chưa tới cấp mười thuộc về phi chiến đấu hệ, người cứ chờ chết đi ! Vô luận là trên biển hay ở đại lục, bốn thiếu gia cũng nắm chắc xử đẹp mục Nhân Ngư dám can thiệp lớn của ta !

Nhìn tam đại hải tộc đang đứng đối diện, Đoạn Vân ra lệnh : ” Đạt Nhĩ Ba, Đạt Nhĩ Khắc, cả mập cái La Y Tư giao cho các người ! Nếu các người muốn cưới nàng về nhà, vậy trước hết đánh bại người ta cái đã ! Ta xem, ai đã bại nàng trước, nàng sẽ gả cho người ấy ! Bầy đại Cuồng chiến sĩ nghe lệnh, các người cùng mười đại Thần long lập thành thần Long kỵ sĩ. Diệp Cô Thành, người phối hợp với Âu Đặc Tư ! Vô luận lên trời hay xuống biển, hôm nay, nhất định phải bắt lão thái bà Nhân Ngư kiều ngạo kia ! Còn nữa, phải bảo vệ nhạc phụ đại nhân của ta cho tốt!”

”Rõ!” Đoạn Vân vừa ra lệnh, bầy đại Cuồng chiến sĩ phi thân nhảy lên lưng bầy đại Thần long, Diệp Cô Thành ngồi trên lưng Âu Đặc Tư. Thần Long có năng lực khống thủy và kỵ thủy rất mạnh, để chiến lực cường hãn của Cuồng chiến sĩ phối hợp với thân pháp linh hoạt của Thần Long thành thần Long kỵ sĩ tổ hợp, có thể giúp đỡ những điểm yếu của nhau, sinh ra lực chiến đấu càng cường đại hơn. Hơn nữa, vô luận là tác chiến trên biển, hoặc trên bờ, cũng không hề giảm lực kết hợp chiến đấu ! Còn Diệp Cô Thành đã là cường giả cấp mười ba, để Thần Long cấp mười hai hậu giai Âu Đặc Tư kết hợp với hắn, tuyệt đối có thể sinh ra chiến lực cực kỳ kinh khủng, cho dù Thủy Mẫu Mai Lan Ny là cấp mười ba hậu giai, cũng chỉ có nước chờ chết

Sau khi tám tổ hợp cường đại động thân đứng chắn trước mặt Đoạn Vân, Thủy Mẫu Mai Lan Ny cũng bắt đầu dồn công kích của mình. Nàng là một Nhân Ngư phi cận chiến hệ, sau một phen minh xương, ngàn thước biển rộng ở ngoài kia đột nhiên toát ra mười người nước thật lớn. Đúng vậy, chính là dùng nước làm thành một con người trong suốt. Hình người cao ước năm mươi thước. Sau khi họ vừa xuất hiện liền hướng về phía Mai Lan Ny lao đến .

Khoảng cách giữa Đoạn Vân và Mai Lan Ny vào khoảng trăm thước, mà một con Thần Long cũng dài tới tám mươi thước rồi. Sau tiếng ra lệnh của Đoạn Vân, thần Long kỵ sĩ liền lao vào vị trí của Mai Lan Ny phát khởi công kích luân phiên. Dưới sự quần công, Mai Lan Ny mang theo hai hải tộc còn lại, nhanh chóng lùi về phía sau né tránh .

Tám đầu Thần Long giương nanh múa vuốt, nhanh chóng lao tới tấn công, dùng tốc độ gần như thuận di, chắn phía trước Mai Lan Ny, ngăn cản Thủy mẫu chạy trốn về phía biển rộng ! Vì thân hình Mai Lan Ny khá nhỏ, Diệp Cô Thành và Cuồng chiến sĩ lập tức nhảy ra khỏi lưng Thần Long. Đợi đám Cuồng chiến sĩ cuồng hóa xong, cả bọn trực tiếp lao về phía Mai Lan Ny lão bà .

Chẳng mấy chốc, Âu Đặc Tư biến thân thành người, cùng Diệp Cô Thành, bầy đại Cuồng chiến sĩ vây công Thủy Mẫu Mai Lan Ny. Mười đại Thần long, cũng lúc này nghênh tiếp mười người nước khổng lồ đang lao tới !

Nhân Ngư Mai Lan Ny căn bản không phải là cường giả chuyên đánh cận chiến. Bị chín đại cao thủ vây công, Mai Lan Ny không ngừng sử dụng các loại thủy hệ hoặc băng hệ ma pháp cố hết sức ngăn cản. Lúc thì bắn ra băng tiễn, lúc thì phát ra thủy tiễn, lúc thì dùng băng thuẫn ngăn cản, dựa vào thân pháp linh hoạt, xảo diệu tránh công kích của chín đại cao thủ đang tấn công từ mọi mặt .

Thủy Mẫu bị người vây công, La Y Tư vốn cũng muốn tiến đến cứu viện, nhưng Đạt Nhĩ Ba, Đạt Nhĩ Khắc xem ra đều nhất định phải cưới con cá mập cái này về nhà, đã vây nàng lại ! Tuy không triển khai công kích, nhưng cũng từng bước áp bức! Còn Ốc Đặc Nhĩ sớm đã trở thành một Nhân Ngư thái tử không còn bao nhiêu thực lực nữa. Khi xung đột vừa phát sinh, đã bị mấy cái tên Thần Long cấp mười hai sơ giai bao vây chặt.

Mười đầu Thần Long nghênh chiến với mười người nước khổng lồ. Tình huống chiến đấu xem ra dễ dàng vô cùng. Thần Long dùng ma pháp thủy hệ tuyệt vô cận hữu của mình làm thật mười người nước khổng lồ. Chỉ trong tích tắc, mười người nước khổng lồ đã biến trở lại thành nước ! Mười con rồng bay xuyên qua một cái là coi như giải quyết sạch sẽ ! Thủy Mẫu bị chín đại cao thủ cuốn lấy, do đó lực chiến đấu của mười người nước khổng lồ do Thủy Mẫu khống chế chẳng còn bao nhiêu cả. Đối với việc khống chế Thủy nguyên tố, thiên phú của Thần Long bộ tộc xem ra chẳng có chủng tộc nào có thể hơn họ được ! Thần Long là thần vật thủy hệ trời sinh, đối với nước và biển, xem như họ có ưu thế chủng tộc tuyệt đối ! Thủy Mẫu sở dĩ được xưng là Thủy Mẫu, không phải vì mục đàn bà có lực khống chế Thủy đạt tới một cảnh giới xuất thần nhập hóa hay sao? Thần Long là ai? Trời sinh hoàng giả của biển rộng ! Chỉ vì thời gian tiến hóa của họ còn ngắn, chứ không Đoàn Vân căn bản cũng chẳng phải phí chừng đó tâm tư để chinh phục hải giới ! Để Thần Long tu luyện thêm mấy trăm đến một ngàn năm, đảm bảo không có một hải tộc nào dám nghi vấn về hoàng quyền của Hoa Hạ Thần long trên biển ?

Hãy nhìn tổng thể toàn bộ các cuộc chiến trên toàn chiến trường ! Mai Lan Ny bị chín đại cao thủ vây công, vất vả né tránh các đòn công kích khắp nơi ! Thủy Mẫu Mai Lan Ni, dựa vào sự linh hoạt của thân hình, luồn lách giữa các đại cao thủ, rồi không ngừng triển khai ma pháp công kích. Bằng tiên, thủy tiên, biển gầm, ba đào (sóng lớn) uy lực siêu cường, tất cả thủy hệ ma pháp nào có thể được sử dụng trong thời gian ngắn, đều được Thủy Mẫu sử dụng hết. Hơn nữa, để tranh thủ thời gian mình xuống cho những ma pháp siêu uy lực của mình, mục còn tìm mọi cách không ngừng kéo rộng khoảng cách với các vị cao thủ !

Thân pháp linh hoạt cộng với phòng ngự siêu cường trong cận chiến của Mai Lan Ny, thỉnh thoảng lại dùng những chiêu thức công kích nhanh như chớp giạt làm cho Đoàn Vân giạt nẩy người ! Trong quá trình đó Đoàn Vân thấy những hình ảnh phản phát của Thái Cực ! Chung quanh Thủy Mẫu tràn ngập đại lượng thủy nguyên tố, mà Thủy nguyên tố này lại không ngừng chuyển động, hình thành một lớp chắn hóa giải lực bên ngoài. Bên trong lớp chắn đó, Thủy Mẫu có thể dùng nguyên lý mượn lực, trực tiếp lấy một phần năng lượng công kích của đối phương bắn ngược trở về. Thậm chí có thể thay đổi phương hướng công kích năng lượng của đối phương, làm cho đám Cuồng chiến sĩ vốn chỉ công kích Mai Lan Ni bằng năng lượng, thỉnh thoảng lại vướng phải công kích của những Cuồng chiến sĩ khác ! Nhưng uy lực lớp chắn của Thủy Mẫu xem ra không thích hợp bằng Thái Cực khi quần chiến ! Thái Cực ẩn chứa triết lí, vừa bác đại vừa tinh thâm ! Cho dù là Đoàn Vân, cũng chỉ có thể học được lớp vỏ ngoài mà thôi!

Lớp chắn do Thủy Mẫu chế tạo xem ra không có tác dụng gì với Diệp Cô Thành - vốn là một nhân tộc cao thủ đã học được Thái Cực. Diệp Cô Thành cường hãn đến mức có thể đem lực lượng công kích của mấy Cuồng chiến sĩ bên cạnh tập trung lại đánh thẳng vào người Thủy Mẫu ! Diệp Cô Thành có thể không hiểu nguyên lý tứ lạng bát thiên cân, nhưng được Đoàn Vân vốn là người chuyên môn tu luyện Thái Cực đào tạo, đạo lý mượn lực để đánh người cũng hiểu được chút ít !

Cứ thế, song phương tiến vào cuộc chiến giằng co ! Bấy đại Cuồng chiến sĩ đã là cường giả cấp mười hai trung giai, thực lực cường hóa có thể đạt tới cấp mười ba trung giai. Công kích của họ tuyệt đối là một uy hiếp cho Thủy Mẫu Mai Lan Ny - vốn là một cường giả phi chiến đấu hệ cấp hậu giai ! Mặc dù Thủy Mẫu có thể lợi dụng ma pháp để chuyển dịch những đòn công kích của đám Cuồng chiến sĩ, nhưng lực lượng của bảy người thì làm sao có thể toàn bộ chuyển đi chỗ khác cho được? Huống chi, uy lực màn chắn của mục cũng không thâm ảo và huyền diệu như Thái Cực, hiệu quả lại càng không thể so sánh! Hơn nữa, Diệp Cô Thành lại là một nhân tộc cao thủ biết chút ít về Thái Cực, chuyên phối hợp với Cuồng chiến sĩ và Ấu Đặc Tư, Thủy Mẫu Mai Lan Ny gần như không thể phản kích, chỉ có nước né tránh những đòn tấn công liên tiếp !

Mai Lan Ny chiến đấu với chín đại cao thủ hơn mười phút, trận chiến giữa Hắc Long với con cá mập cái xem ra đã cơ bản kết thúc ! Hai đại Hắc Long, thực lực cấp mười hai hậu giai, cá mập cái La Y Tư, cấp mười hai đỉnh giai ! Nhưng chớ quên, nơi này là Thần Long đảo ! Chiến đấu trên đảo cũng chẳng khác gì trên mặt đất, hắc long chắc chắn có ưu thế tuyệt đối so với cá mập ! Hai đại Hắc Long, có thể bị lời dụ dỗ của Đoàn Vân: ai đã bại năng trước sẽ chiếm được năng lượng ảnh hưởng. Hai đại Hắc Long xem ra không hề khách khí chút nào với mỹ nữ tuyệt sắc La Y Tư này, cơ hồ đánh đến mức sống chết ! Họ cho rằng, đánh càng lợi hại, con cá mập cái này lại càng có ấn tượng sâu sắc về họ. Do đó, trong quá trình đánh nhau của hai siêu cấp biển thái này, họ cạnh tranh nhau như thế nào? Họ cạnh tranh xem ai xuống tay nặng hơn! Hai tên biển thái này quả thực là vùi hoa dập liễu mà.

285. Chương 285: Thủy Mẫu Đại Tả Hảo Lệ Hại

Thủy mẫu Mai Lan Ni, ra sức ngăn cản chín đại cao thủ vây công, tuy giai vị mạnh hơn rất nhiều, nhưng trong qua trình chiến đấu, chắc chắn không thể tránh khỏi nhược điểm về cận chiến của mình !

Thần Long Âu Đặc Tư chỉ là cường giả cấp mười hai hậu giai, thực ra không gây ảnh hưởng nhiều lắm đến thủy mẫu Mai Lan Ni có thực lực đã là cấp mười ba hậu giai. Nhưng thủy hệ thiên phú của hắc quả là kinh người. Nhờ có Âu Đặc Tư, uy lực thủy hệ ma pháp của Thủy Mẫu giảm đi đáng kể .

Diệp Cô Thành vừa mới đột phá tới cấp mười ba không lâu, mặc dù chân khí hóa đấu khí trong cơ thể hắc quả có thể sinh ra lực công kích vượt cấp, nhưng sơ giai mà đánh với hậu giai thì lực công kích cũng rất có hạn. Nhưng hắc quả biết một vài chiêu Thái Cực, hơn nữa toàn là những chiêu thức kỳ diệu .

Chính thức sinh ra uy hiếp đối với Mai Lan Ni là bảy đại Cuồng chiến sĩ. Đại Cuồng chiến sĩ đã là cấp mười hai trung giai, cuồng hóa xong thực lực có thể đạt tới cấp mười ba trung giai, bảy trung giai nghênh chiến một hậu giai phi chiến đấu hệ, phần thắng mặc dù không lớn, nhưng dù sao không phải không có .

Dưới cường công của chín đại cao thủ, Mai Lan Ni căn bản không thể xuất ra cường độ công kích mạnh nhất của mình. Nói cách khác, Mai Lan Ni từng rất kiêu ngạo, lúc này chỉ còn biết chịu đựng sự vây công của chín thủ hạ Đoạn Vân !

Lúc này, cá mập cái La Y Tư sớm đã bị thương tích cùng mình. Miễn cưỡng lắm mới có thể duy trì được hình người. Còn thái tử Nhân Ngư Ốc Đặc Nhĩ, bị bắt dẫn tới trước mặt Đoạn Vân !

- Đoạn Vân đại nhân, ta cầu người ra lệnh cho thủ hạ người lui xuống đi ! Chúng ta tùy tiện khai chiến như thế này thực sự không tốt cho cả hai bên ! Lúc này ..... - Nhìn chiến trường kinh tâm động phách trước mắt, Ốc Đặc Nhĩ đau khổ nói với Đoạn Vân .

Chín đại cao thủ chiếm thượng phong, Đoạn Vân cười nói :

- Nãi nãi của người không đáp ứng điều kiện của Đoạn Vân ta đưa ra. Ta cũng đành phải giết nãi nãi người trước ! Người đừng hiểu lầm, là mụ đòi đánh trước đó chứ ! Mụ không phải tự nhận là lợi hại lắm hay sao? Bây giờ xem ra, Thủy Mẫu cũng chỉ như thế là cùng !

- Đoạn Vân đại nhân, nếu còn đánh tiếp thì có thể lưỡng bại câu thương đó ! Tổ nãi nãi của ta tuy nói tạm thời bị rơi vào thế hạ phong, nhưng lực chiến đấu của bà tuyệt đối không chỉ có như thế đâu! Đoạn Vân đại nhân, lúc này Nam hải đang ồ ạt xâm lấn, chúng ta thật sự không nên có thêm mâu thuẫn nữa! - Ốc Đặc Nhĩ nói vẻ lo lắng .

Đoạn Vân đang muốn nói gì đó nữa thì hai huynh đệ Đạt Nhĩ Ba, Đạt Nhĩ Khắc lúc này đã đi lên, hơn nữa trên mặt hai người lại đầy vẻ dâm dăng !

- Lão Đại. Người tới đây phân xử đi ! Người nói xem, Đạt Nhĩ Khắc đã thành thân rồi, hắc quả còn tranh cướp với ta nữa ! Hơn nữa, vừa rồi La Y Tư tiểu thư xinh đẹp là chính tay ta đã bại !

Đạt Nhĩ Ba nói oang oang .

- Lão Đại, người cần phải thấy rõ chân tướng sự thật ! Đại ca Đạt Nhĩ Ba của ta căn bản là chỉ tham sắc đẹp của La Y Tư tiểu thư thôi, hắc quả căn bản là không thích La Y Tư tiểu thư ! Hơn nữa, ta cưới thêm một vợ nữa thì cũng là việc rất bình thường .

Đạt Nhĩ Khắc thì tỏ ra khuyên bảo Đoạn Vân.

Nhìn con cá mập cái thương tích cả người đang ngồi trên mặt đất, Đoạn Vân không nói được gì nữa! Hai siêu cấp biến thái này, đánh cho một Đại mỹ nhân mê người đến thế thành bộ dáng như thế vậy. Bây giờ còn ở đây mà tranh giành nữa !

- Giết ta đi ! Người để thủ hạ vũ nhục ta như thế, cho dù ta chết, cũng sẽ không buông tha cho người đâu !

Con cá mập cái ói ra một ngụm máu, kêu lên với Đoạn Vân vẻ rất bi tráng .

Nhìn con cá mập cái trọng thương trên mặt đất, Đoạn Vân bắt lực lắc đầu, lấy từ giới tử ra hai viên Hoàn Dương đan, dùng thủ pháp lạng không điểm huyết, buộc La Y Tư mở miệng ra, sau đó thuận thế bắn hai viên được hoàn chuẩn xác vào trong miệng La Y Tư .

- La Y Tư, đệ đệ ngươi Ba Lạp Cương bây giờ đã bị thương nặng, nếu không kịp chữa trị thì sau này nếu hần muốn khôi phục tới thực lực lúc trước sẽ là chuyện phi thường khó khăn ! Hơn nữa, bây giờ Nam hải đang tàn sát Đông hải hải tộc. Chỉ cần ngươi đồng ý để Đông hải thần phục, ta có thể chữa trị cho đệ đệ ngươi - Ba Lạp Cương ! Hơn nữa, ta cũng có thể suất lĩnh Thần Long bộ tộc và các cao thủ tới hỗ trợ chống lại cuộc xâm lược của Bạch hùng bộ tộc Nam hải !

Đoạn Vân lại một lần nữa giở trò thuyết phục. Tại Đoạn Vân cho rằng, chỉ cần Đông hải nguyện ý quy thuận, vậy thì Bắc Hải bộ tộc cũng chẳng còn tồn tại được mấy ngày !

Nuốt vào hai viên Hoàn Dương đan, thương thế của La Y Tư đã đỡ hơn phân nửa ! Khôi phục được một phần thực lực của nàng. Sau khi suy nghĩ cẩn thận, La Y Tư đứng lên nói với Đoạn Vân :

- Đoạn Vân, bây giờ Nam hải đang xâm lược, ngươi đưa ra điều kiện này lúc này, thật sự không thể không buộc người ta cẩn thận suy tính một phen ! Nói thật, ta rất bội phục ngươi. Mặc dù nhìn qua thì ngươi rất hèn hạ vô sỉ, nhưng từ việc ngươi có đại cơ nghiệp, lại có một lực lượng thủ hạ hùng mạnh trung thành như thế, ta dám khẳng định ngươi là một nam nhân bí ẩn, rất không đơn giản !

Nghe Mai Lan Ni nói, Đoạn Vân cười nói :

- Tiểu thư! Ta không muốn thảo luận với ngươi về chuyện của ta có đơn giản hay không ! Hôm nay, trọng điểm thảo luận là Nam hải đang xâm lấn, Đông hải các người sắp trở thành thế lực đầu tiên bị Nam hải hải tộc diệt tộc ! Nếu Đông hải các người thần phục Đoạn Vân ta, ta có thể cứu trị cho cao thủ Đông hải và Đông hải Sa Ngư Hoàng của các người. Thậm chí ta có thể làm cho thực lực của đệ đệ ngươi Ba Lạp Cương trong một thời gian ngắn đột phá tới cấp mười ba !

- Cấp mười ba? Ngươi nói đầu thần cấp hả! Để một cao thủ thực lực đỉnh giai phó thần, trong một thời gian ngắn đột phá tới đầu thần cấp, ta tin ngươi nhất định có năng lực này ! Chỉ cần vào điểm này, việc chúng ta thần phục ngươi cũng không phải không có khả năng .

Theo quá trình được hiệu được hấp thu, thân thể La Y Tư cũng cảm thấy khá hơn rất nhiều

Nghe La Y Tư nói thế, Đoạn Vân tựa hồ đã thấy được hi vọng thu phục Đông hải trong hòa bình !

Nhưng lúc này, dị biến nổi lên ! Mai Lan Ni vốn đã hoàn toàn rơi vào hạ phong, đột nhiên trong nháy mắt biến thành mười người ! Một Mai Lan Ni biến thành mười Mai Lan Ni, sự tình quỷ dị như thế đột nhiên phát sinh đã làm cho chín đại cao thủ đang hợp lực vây công Mai Lan Ni khựng lại một chút. Đương nhiên cũng chỉ có một chút mà thôi ! Sau một chút chần chờ, Diệp Cô Thành vận khởi đầu khí chém về phía một Mai Lan Ni trong đó. Dưới một kích này, mục Mai Lan Ni đó bị chém thành hai Mai Lan Ni! Còn Cuồng chiến sĩ và Âu Đặc Tư cũng thi nhau phát khởi công kích về phía mấy Mai Lan Ni kia ! Nhưng quỷ dị là sau khi một Mai Lan Ni bị công kích, đã biến thành hai Mai Lan Ni khó phân thật giả. Cho dù sự tình quỷ dị như thế, Đoạn Vân vẫn một mạch dùng thần thức lưu ý đến chiến đấu tràng. Hắn cũng nhìn ra ảo diệu trong đó ! Mười Mai Lan Ni, trong đó chín người đều là những ảo ảnh bằng nước, còn Mai Lan Ni chính thức, thì dựa vào màn chắn kỳ quái tựa như Thái Cực chạy giữa những ảo ảnh này, tốc độ vừa quỷ dị vừa ly kỳ !

Nhưng, một ảnh cá biến thành hai, chín đại cao thủ bởi vậy lại giết mình nghi hoặc lần nữa. Mai Lan Ni cũng đột nhiên biến mất khỏi thần thức của Đoạn Vân ! Đang lúc Đoạn Vân cố hết sức cực lực tìm kiếm, thì đột nhiên ý thức được sự nguy hiểm !

Cảm nhận được sự nguy hiểm, Đoạn Vân đang muốn kéo Ny Khả bên cạnh lùi ra sau, nhưng ...Rất nhanh, Đoạn Vân đã thấy mình bị một tấm màng ẩn chứa năng lượng thủy nguyên tố cường đại vây quanh. Tiếp theo đó, một cánh tay đàn bà đột nhiên vươn ra, chụp lấy yết hầu Đoạn Vân !

- Đoạn Vân, thật không ngờ hả !

Mai Lan Ni nắm chặt yết hầu Đoạn Vân, trên mặt thoát nhìn rất đắc ý ! Nàng một chiêu đã hất văng Ny Khả bên người Đoạn Vân, tiếp theo tấn công Phì Tử đang công Đoạn Vân. Đoạn Vân đột nhiên bị rơi vào

tay lão bà, Ny Khả và Phì Tử giận điên người, nhưng không ai dám lộn xộn, đành phải cố chịu để lão bà này đánh cho đã giận !

Đoạn Vân bị người chop lấy yết hầu, hít thở rất khó khăn, chẳng nói được đến nửa lời ! Lúc này hấn bị thủy mẫu Mai Lan Ni dùng tay phải chop vào trước ngực. Còn mắt Đoạn Vân đột nhiên lại thấy tay trái Mai Lan Ni ngưng tụ ra một thanh băng đao kiếm nhận lóe lên ánh sáng rợn người !

Đoạn Vân bị người ta sinh cầm, đám thủ hạ đều khấn trương dị thường ! Năm đại ma sủng, mười đại Thần long, bảy đại cuồng chiến, còn có các cao thủ gia tộc ở đây như Diệp Cô Thành, Âu Đặc Tư đều đứng chắn trước người thủy mẫu Mai Lan Ni. Đạt Nhĩ Ba trước tiên giữ chặt con cá mập cái làm con tin, còn hai con Thần Long sơ giai vội khổng chế Ốc Đặc Nhĩ, kê một lưỡi dao sắc bén áp mạnh vào yết hầu Ốc Đặc Nhĩ !

- Buông lão Đại chúng ta ra !

Đám chung đoạn gia tộc bước từng bước về phía Mai Lan Ni tiến buộc .

- Các người toàn bộ lui ra phía sau, lập tức thả Ốc Đặc Nhĩ và La Y Tư !

Mai Lan Ni giơ băng nhận trên tay trái lên, thét lên rất nghiêm túc

Diệp Cô Thành trước giờ vẫn một mạch đi theo bên người Đoạn Vân là hộ vệ nhân tộc, vội giơ tay cho đám chung đoạn gia tộc, ra hiệu mọi người không được coi thường vọng động !

- Đoạn Vân, mau ra lệnh cho thủ hạ người tất cả lui ra !

Mai Lan Ni gần giọng nói với Đoạn Vân .

Khuôn mặt Đoạn Vân đỏ bừng chỉ chỉ vào bàn tay của Mai Lan Ni đang nắm yết hầu mình, ra hiệu mình không thể nói chuyện được !

- Người thành thật một chút cho ta ! Đừng bày trò vớ vẩn. Nếu người dám lộn xộn, ta làm thịt người ngay !

Mai Lan Ni nói bàn tay phải đang bấu vào yết hầu Đoạn Vân, giơ băng nhận sắc lém trong tay trái lên .

- Khục khục, ngộp chết ta rồi ! Đại tỷ, người có cần phải bóp chặt vậy không chứ ?

Đoạn Vân cố hớp mấy hớp không khí, thở phì phò nói .

- Thành thật một chút đi ! Ra lệnh cho thủ hạ người lui ra ! Còn nữa, thả Ốc Đặc Nhĩ và La Y Tư ra !

Tay phải Mai Lan Ni vẫn bấu hờ lấy yết hầu Đoạn Vân, tay trái ngưng tụ một cái băng nhận.

Lúc này tiểu mệnh của Đoạn Vân đã hoàn toàn rơi vào tay mục đàn bà biến thái này, đành phải ra hiệu cho đám thủ hạ thả hai tên hải tộc đó ra. Sau khi được thả ra, hai đại hải tộc theo sát phía sau Mai Lan Ni. Giữ chặt lấy Đoạn Vân, dẫn theo hai đại hải tộc không còn bao nhiêu thực lực, Mai Lan Ni từng bước đi về phía biển rộng !

- Này, thủy mẫu Đại tỷ, người thả ta ra đi chứ ! Dù sao chúng ta cũng không nên để cho quan hệ xấu đi ! Bây giờ, việc chống lại cuộc xâm lăng của Nam hải mới là sự tình khẩn yếu nhất ! Thực lực ta kém như vậy, người bắt ta, đám huynh đệ của ta sẽ lật tung cả hải giới lên đó !

Dưới lưỡi băng nhận sắc lém, Đoạn Vân theo sát thủy mẫu Mai Lan Ni hướng về phía biển rộng từ từ lui về phía sau. Nói thật, Đoạn Vân căn bản không lo thủy mẫu sẽ giết mình. Bây giờ, sinh mạng và thực lực của phần lớn chung đoạn Đông hải, Bắc Hải, Bắc Hải hoàng, Sa Ngư Hoàng v.V.. đều đang nằm trong tay mình ! Lúc trước, Đoạn Vân đã dám giao đám hải tộc trở về thì hôm nay, Đoạn Vân cũng không cần phải e ngại thủy mẫu sẽ giết mình cho hả giận ! Chỉ cần một ngày mình không cứu đám hải tộc nửa chết nửa sống này, thì ngày đó thủy mẫu vẫn sẽ chưa giết mình !

- Lão Đại !

Phì Tử mồm mím bây giờ đang tự trách mình. Hôm nay, Đoạn Vân ở phía sau lưng hấn, thế mà bị người ta bắt sống đi, tuy nói việc này hoàn toàn ngoài ý muốn, nhưng Phì Tử cũng tự nhận là do mình bảo vệ không chu toàn !

Nhìn Phì Tử mắt ửng đỏ, rồi vẻ mặt lo lắng của đám thủ hạ trung thành của mình, Đoạn Vân cười nói :

- Đừng lo, thủy mẫu Đại tỷ chỉ mời ta tới làm khách thôi. Nhớ, sự tình hôm nay, tuyệt đối không thể để những người khác trong gia tộc biết, nhất là Tiểu Bạch các nàng !

- Thiếu gia, để ta cùng đi đi !

Diệp Cô Thành lúc này không hiểu sao lại ngây thơ đến thế. Hắn cũng không nghĩ, Đoạn Vân bị bắt giữ, chẳng lẽ người bắt lại để cho hộ vệ đi theo sao?

- Đoạn Vân, không ngờ thủ hạ ngươi lại trung thành với ngươi như thế ! Nhiều cao thủ ủng hộ một tên hèn hạ tiểu nhân như vậy, đến cả thủy mẫu ta cũng không thể không bội phục ngươi ! Nhưng ngươi đã rơi vào tay ta rồi, ngươi nhận số mạng của mình đi !

Nói xong, thủy mẫu và hai đại hải tộc khác nhảy về phía sau, nhất cử biến mất trong biển rộng !

Lúc này, trong làn nước biển mênh mông truyền đến một câu :

- Cứu mạng, ta không phải cá, ta sẽ bị ngộp chết đó!

286. Chương 286: Ma Huyền Nghệ Thuật Thủy Thế Giới

Sau khi Đoạn Vân bị thủy mẫu Mai Lan Ni ép nhảy xuống biển, hắn không muốn biểu lộ thực lực nên tùy ý để thân thể rơi tòm xuống, cũng làm ra vẻ bị ngộp nước. Thủy mẫu Mai Lan Ni thấy Đoạn Vân không biết thủy tính, lúc mới bắt đầu cũng không để ý lắm, nhưng sau đó chú ý tới sắc mặt của Đoạn Vân đã bắt đầu có chút đỏ ra, lúc đó mới dùng thủy hệ ma pháp tuyệt vô cận hữu của mình làm ra một cái không gian bao quanh Đoạn Vân, giúp cho Đoạn Vân có thể tự do hít thở bên trong. Kỳ thật Đoạn Vân căn bản là chỉ là giả vờ thôi. Với thực lực toàn hệ pháp thần của hắn, muốn chế tạo một cái lồng khí ở trong nước rồi sản xuất ra đường khí cho mình hít thở thì chỉ phẩy tay là xong ngay .

Đại khái sau hơn một giờ đại lục di chuyển qua hải vực ven bờ, đám người và cá đã thành công xuống phạm vi của biển sâu. Nhưng khung cảnh dưới biển sâu lại làm cho Đoạn Vân phải giật mình không ít. Nơi này lại là một không gian không có nước, tràn ngập đại lượng thủy nguyên tố ! Nói cách khác, hải thủy và biển sâu được ngăn cách bằng một loại vật kì dị, tựa như một cái phao khí được an trí ở đáy biển vậy. Biển sâu, kỳ thật cũng chỉ là một thế giới dưới đáy biển, được nước biển bao quanh ! Địa hình đáy biển cũng không khác gì với đại lục, hơn nữa nhân loại cũng có thể tự do hít thở ở chỗ này ! Sự khác biệt giữa nơi này và đại lục là trong cả không gian ở biển sâu tràn ngập đại lượng thủy nguyên tố, cũng là nước ở hình thái nguyên tố ! Nước ở hình thái nguyên tố nếu so với một giọt nước ở thể lỏng bình thường thì chứa nhiều năng lượng hơn, tu luyện thủy hệ ma pháp ở đây thì còn mạnh hơn ở ngoài biển gấp mấy chục lần !

Hơn nữa, hải tộc ở đây cũng không phải là những hải thú sinh sống ở vùng biển cạn. Họ đều là sinh vật kỳ dị nửa người nửa cá, hoặc là nửa người nửa thú ! Những con mực to lớn hung ác nhiều tay, vô số cá mập đầu to, vô số bạch tuộc, cự kình, tôm, cua ... ! Đủ loại hình thái phong phú ở đáy biển, đủ loại sinh vật kỳ quái!

- Thủy mẫu Đại tỷ, không ngờ đáy biển lại là như thế này ! Ta vốn còn tưởng rằng đáy biển nơi nơi đều là nước biển chứ ?

Tò mò nhìn bốn phía, Đoạn Vân cười rồi nói với thủy mẫu Mai Lan Ni. Bây giờ, Thủy mẫu đã thả Đoạn Vân ra ! Theo thủy mẫu thì ở đây, vô luận có làm gì thì Đoạn Vân vốn là một nhân loại cũng không có khả năng đào thoát !

Lúc này, sắc mặt Mai Lan Ni nguyên lai vẫn rất bình thản, lại ứa đầy máu tươi !

- Tổ nãi nãi, bà như thế nào rồi !

Ốc Đặc Nhĩ lúc này đỡ lấy Mai Lan Ni, vẻ mặt lo lắng !

- A a, ái chà, nguyên lai là bị thương ! Thủy mẫu Đại tỷ, ngươi không sao chứ ?

Nhìn Mai Lan Ni bị trọng thương, Đoạn Vân cười nói. Kỳ thật khi Thủy mẫu Mai Lan Ni bắt giữ mình, Đoạn Vân đã chú ý tới vẻ bất thường của Mai Lan Ni rồi !

- Hừ ! Nếu không phải người hèn hạ, để cả đám cao thủ đông nghịt vây công, ta cũng không đến nỗi không chịu nổi như vậy ! La Y Tư, người trông chừng hần, tiểu tử này rất nhiều mách khéo ! Không thể để hần chạy !

Quẹt máu tươi trên khoeo miệng, Mai Lan Ni trừng mắt nhìn Đoạn Vân

La Y Tư lúc này cầm lấy vũ khí của mình chỉ vào Đoạn Vân .. uy hiếp nói:

- Mau lấy ra viên dược hoàn vừa rồi người cho ta uống!

Nghe thế, Đoạn Vân cười cười :

- Dược hoàn? Không có đâu !

- Người còn giả bộ ! Cái loại thuốc mà có thể nhanh chóng chữa vết thương đó. Lúc đấy, ta bị thương nặng như thế, sau khi phục dụng hai viên dược hoàn, thương thế lúc này đã khỏi hơn phân nửa rồi ! Người đã được xưng là có thể cứu người không chết thì tuyệt đối không có khả năng chỉ có hai viên !

Mỹ nhân phong tình La Y Tư dí dí vũ khí trong tay mình, uy hiếp Đoạn Vân .

- La Y Tư, tính ra, quý mới biết hần sẽ đưa cái gì cho ta uống ! Vết thương của ta không sao đâu !

Mai Lan Ni lắc lắc đầu nói. Nhưng xem ra sau khi điều tức một chút, Mai Lan Ni rõ ràng vẫn còn suy yếu .

- A a, xem ra thủy mẫu Đại tỷ hiểu lầm ta nhiều quá ! Nhưng .....

Nói rồi, trong tay Đoạn Vân xuất hiện hai viên dược hoàn.

La Y Tư thò tay đoạt được hai viên dược hoàn, ngửi ngửi một cách hoài nghi.

- Đây là dược hoàn người cho ta phục dụng lúc nãy hả? - La Y Tư hỏi về kỳ quái .

- Không phải người đã uống một lần ra sao? Thật hay giả mà người cũng không phân biệt được sao !

Đoạn Vân nói tỉnh bơ .

- Lúc đó người áp bức ta uống. Ta căn bản đâu có nhìn thấy rõ ràng ! - La Y Tư phản bác .

Thủy mẫu Mai Lan Ni dùng ánh mắt rất hoài nghi nhìn nhìn Đoạn Vân, cau mày nói :

- Loại dược hoàn có thể trị thương? La Y Tư, người lấy thuốc đó cho Đoạn Vân uống vào một viên trước đi !

- A? Không thể ! - Đoạn Vân lúc này bật thốt lên !

- Như thế nào? Đây là độc dược hả ? - Mai Lan Ni cười lạnh nói .

Đảo con người vài lần, Đoạn Vân cười giả lả nói :

- Làm sao là độc dược được chứ? Ta là một tể tự, không phải một kẻ chuyên đầu độc ! Chỉ có điều, đây là hai viên dược cuối cùng. Người nếu để ta phục dụng một viên, vậy sẽ không còn có hiệu quả chữa thương nữa rồi ! Còn nữa

- Ít nói nhảm, bảo người uống thì người cứ uống !

Cá mập cái La Y Tư thô bạo nhét viên dược hoàn vào miệng Đoạn Vân .

Nhưng về mặt Đoạn Vân lại làm cho đám người ở đây mở rộng tầm mắt. Đoạn Vân liếm liếm môi, vẻ mặt rất thỏa mãn !

- Thủy mẫu đại nhân! Hần là không có việc gì đâu, bà cứ yên tâm phục dụng đi !

Nhìn vẻ mặt thỏa mãn của Đoạn Vân, La Y Tư nói với thủy mẫu Mai Lan Ni .

Mai Lan Ni khẽ gật đầu, ngửa cổ uống ực viên dược hoàn vào .

Sau đó một đám cá áp giải một người, lướt như tên bắn dưới đáy biển tràn đầy thủy nguyên tố tuyệt vô cận hữu, lao về phía Bắc Hải hoàng cung .

- Làm sao không có hiệu quả gì cả thế ?

Khi còn đang lướt đi trong không trung, Mai Lan Ni nói về ngạc nhiên. Nghe thế, Đoạn Vân trong lòng cười đều ! Đó là một viên Hoàn Dương đan cấp thấp nhất, chỉ hữu hiệu chữa thương cho giai vị cấp tám trở xuống. Khi bốn thiếu gia vừa thành gia lập nghiệp, chỉ dùng loại này để bán khắp hang cùng ngõ hẻm trong xã hội nhân loại ! Người đừng có mơ. Người bị thương nặng như vậy, ta đâu có điên mà hảo tâm trị thương cho người ?!

- Ta nói rồi, uống một viên không có hiệu quả gì đâu, các người còn không tin !

Đoạn Vân nói về rất khỏe mạnh.

Thương tổn trên thân thể Mai Lan Ni tuyệt đối không nhẹ ! Vừa mới đại chiến hơn trăm hiệp với chín đại cao thủ, hơn nữa để bắt được Đoạn Vân nên đã sử dụng bí pháp khó khăn nhất của Nhân Ngư, hao phí đại lượng sinh mạng nguyên khí ! Để một Mai Lan Ni biến thành mười Mai Lan Ni, rồi làm cho mười người biến thành hai mươi người, để mê hoặc thành công chín đại cao thủ. Bí pháp như vậy, tuyệt đối không phải ảo ảnh bình thường ! Đó là bí pháp mà thủy mẫu Mai Lan Ni dùng một bộ phận năng lượng thân thể thông qua một thông đạo đặc thù, phân tán ra chín phân thân do thủy nguyên tố ngưng kết thành. Ngoài ra cũng phải dùng tinh thần lực cường đại, khống chế nhất cử nhất động của mỗi phân thân, rồi sau đó làm cho chúng lại một lần nữa từ một phân thân huyền hóa thành hai ! Cũng như bát nước đã đổ ra ngoài thì không thể thu lại được nữa, năng lượng đã vứt ra ngoài cũng không thể thu trở về được nữa! Nói cách khác, để bắt Đoạn Vân, thực lực của thủy mẫu Mai Lan Ni cũng sẽ bị giảm xuống không ít, nếu muốn hoàn toàn khôi phục, không mười ngày nửa tháng thì căn bản thể làm được ! Đương nhiên, nếu phục dụng Hoàn Dương đan cao cấp của Đoạn Vân thì tình huống sẽ khác hoàn toàn !

Đoạn Vân lãng du trong thủy nguyên tố, hứng thú nhìn ngó thế giới đáy biển kỳ dị này ! Tại đây có đường, có người, có nhà, có đủ loại thực vật kỳ lạ. Thỉnh thoảng từ dưới đất ngầm nổi lên vài cái bong bóng làm gia tăng sắc thái huyền ảo của thế giới đáy biển ! Hơn nữa, thực vật ở đáy biển có không ít cây cối cùng loại với những loài trên đại lục. Ở nơi này, thực vật phần lớn là những loại quyết có bộ rễ không phát triển. Cơ hồ khắp nơi đều có các loại tảo, rong biển ! Nơi này lại còn có rất nhiều loại san hô trông rất đẹp. Có không ít những tảng đá dạng thức rất đẹp được hình thành tự nhiên. Địa hình kỳ lạ đã tạo thành một thứ đặc trưng của đáy biển ; nơi nơi tràn ngập đại lượng thủy nguyên tố, cũng giống như không khí trên lục địa, tạo thành một không gian rất kỳ dị! Ngẩng đầu nhìn lên, hơn ngàn thước là nước biển mênh mông xao động. Ánh sáng yếu ớt lọt xuống khu đất ở đáy biển này, lấp lánh, trong suốt như ngọc, tạo một cảm giác biển xanh đầy sức sống, làm cho lòng người cảm thấy rất thư thái!

- Thủy mẫu Đại tỷ, thật không ngờ thế giới đáy biển là đẹp như thế ! Thật sự quá mỹ diệu !

Thưởng thức kỳ quan bốn phía đáy biển, Đoạn Vân tâm tình dị thường thư thái không khỏi cảm thán .

- Nơi này chính là nơi mà người một mực muốn chinh phục đó ! Thật không ngờ người lại không biết chút nào về biển sâu, thế mà lại có tham vọng xua quân xâm chiếm. Thật là quá buồn cười! - Mai Lan Ni trợn mắt .

Đoạn Vân cười nói :

- Đây thật sự là một địa phương tốt ! Nơi này, hẳn là nơi cư trú chính thức của Thần Long bộ tộc ! Đây chính là một nơi tuyệt vời để xây Long Cung ! Thủy mẫu Đại tỷ. Ta quyết định rồi, ngày nào ta còn sống, ta nhất định phải chinh phục nơi này !

Nghe Đoạn Vân nói thế, thủy mẫu Mai Lan Ni trợn mắt nói :

- Người đừng làm bộ làm tịch nói mạnh miệng nữa. Bây giờ người đã là tù binh của ta. Nếu không nghe lời, ta lập tức sẽ giết người !

Không để ý đến uy hiếp của Mai Lan Ni, Đoạn Vân nói tiếp :

- Thủy mẫu Đại tỷ! Hải giới lớn như vậy, các người làm thêm một khối địa phương như thế này cho Thần Long bộ tộc được không ?

- Nằm mơ !

Thủy mẫu Mai Lan Ni lúc này đập một cái vào ót Đoạn Vân !

Đoạn Vân âm thầm vận khởi Thái Cực, hóa giải toàn bộ lực đạo của thủy mẫu, sau đó làm bộ thống khổ xoa xoa ót mình, nói về ủy khuất :

- Không muốn thì cứ nói ! Có cần phải mạnh tay vậy không ?

- Người còn không biết điều, ta lập tức giết người !

Thủy mẫu Mai Lan Ni gần giọng nói.

Chẳng mấy chốc, Đoạn Vân đã bị đưa tới một cung điện tương tự như hoàng cung ở đại lục !

- Wow, cung điện lớn quá! Còn hơn cả Long cung mà ta tưởng tượng nữa !

Nhìn cung điện sang trọng, khí thế mệnh mệnh, Đoạn Vân một lần nữa thán phục thế giới đầy biến thần kỳ ! Thật sự là đại dương bác đại, quả là một thế giới nước tuyệt vời !

Thả thần thức ra, Đoạn Vân đánh giá hoàng cung ở dưới đáy biển sâu này ! Cụm từ cao đại hoành vĩ không đủ để hình dung được khí thế của nó. Câu xảo đoạt thiên công cũng không thể biểu đạt hết được nghệ thuật li kỳ của hoàng cung dưới đáy biển này ! Đẹp cũng chỉ đến thế này mà thôi.

Tòa cung điện này có thể nói là một tác phẩm nghệ thuật hoàn toàn của thiên nhiên ! Những hòn đá granit đỏ, những khối bạch ngọc thanh khiết, bích ngọc trong suốt, vô số trân châu mã não ... Tại đại lục rất hiếm thấy kì trân, dị bảo như vậy được xếp thành từng đồng rồi dùng làm nguyên liệu để cung điện ! Cây trụ khổng lồ chống đỡ cung điện chắc chắn là dùng những tảng cự thạch rất lớn và vô cùng cứng rắn làm thành ; nền đất do những tảng đá thiên nhiên ; ngói lợp trên nóc, tuyệt đối chỉ dùng ngọc thạch chế tạo ra. Còn thanh đồng, hoàng kim v.v , là những loại kim loại quý không bị rỉ sét cũng được dùng để khảm mặt tiền. Còn có rất nhiều thứ khác nữa, Đoạn Vân vốn là một tên gia hỏa kiến thức có hạn nên căn bản là nói không nên lời ! Dù sao, trong mắt Đoạn Vân, tòa hoàng cung thật lớn này chính là một núi vàng !

Càng đi lâu, tên Đoạn Vân mê tiền này càng xáo động tâm tư ! Càng ngày càng nhiều kì trân dưới đáy biển, thiên nhiên dị bảo, đã làm cho mắt Đoạn Vân lập lòe ánh sáng của tiền bạc rồi !

287. Chương 287. Hải Đế Ngư Cung Cừ Nhân Đa

Cao thủ bên trong tòa cung điện này cũng không ít. Dưới thần thức cường đại của Đoạn Vân, hần phát hiện ra thực lực hộ vệ ở tòa cung điện này rất cường đại. Cơ hồ tất cả thực lực của Bắc Hải đều tề tụ ở đây, có hơn sáu mươi hải tộc có thực lực cấp mười một, những cao thủ thần cấp làm lính tuần tra cũng có tới mấy trăm. Nhưng Đoạn Vân còn giật mình hơn khi phát hiện trong đại điện hoàng cung cơ hồ toàn bộ lực lượng lãnh đạo của Bắc Hải và Đông hải đều đang tề tụ đông đủ.

Bắc Hải nhị Hải Vương Ai Tư Khoa Lâm, tam Hải Vương Mạc Khắc Tây Tư, ồ, còn có một thiếu phụ Nhân Ngư luôn luôn theo sát phía sau Mạc Khắc Tây Tư, phỏng chừng là vợ của Mạc Khắc Tây Tư, Đông Hải Sa Ngư Hoàng Ba Lạp Cương, trải qua hơn một tháng tu dưỡng, thương thế cũng đã khôi phục không ít, nhưng thực lực của hần cũng chỉ khoảng cấp mười một; Lạp Khắc Lí Á em trai Đông Hải Sa Ngư Hoàng, thực lực cấp mười hai hậu giai. Còn có tên hộ vệ trưởng của Đông hải lần trước đến đàm phán, cá mập thực lực cấp mười một hậu giai. Trong đại điện, Đoạn Vân còn phát hiện ra hai Nhân Ngư tiểu thư, một là người lần trước đến đàm phán với Đoạn Vân, nhìn rất giống Ngải Vi Nhi, còn người kia, phỏng chừng là ngoại tôn nữ của Bắc Hải Hải Vương Ba Nhĩ Hi Đặc, cũng là con gái của tam Hải Vương Mạc Khắc Tây Tư, Nhân Ngư Tam công chúa.

Hừ, một phòng cừ nhân, lần này chết chắc rồi!

Sau khi Mai Lan Ni áp giải Đoạn Vân đi vào trong đại điện, một đám hải tộc ủa ra, họ rất cung kính hành lễ với lão bà Mai Lan Ni.

Nhưng mặc cho đám hải tộc hành lễ, Mai Lan Ni không nói gì thêm. Còn Đoạn Vân thì sau khi bước vài bước về phía trước, hần bỗng quay ra sau lớn tiếng nói với đám hải tộc:

- Các vị đừng khách khí, mau mau đứng lên, mau mau đứng lên.

Nghe Đoạn Vân nói như vậy, đám hải tộc rất nghi hoặc nhìn Mai Lan Ni. Dưới ánh mắt nghi hoặc của mọi người, Mai Lan Ni tung một cước đá vào Đoạn Vân, giận dữ hét:

- Còn không biết điều một chút, ta lập tức giết ngươi!

Một cước của mụ, cũng bị Đoạn Vân dùng Thái Cực quyền hóa giải đi. Tên biến thái này tuy không hề đau đớn gì, nhưng hấn lại giả bộ làm trò với một bộ mặt vô cùng khổ sở, lớn tiếng rên rỉ than đau.

- Thủy Mẫu đại nhân, đây là chuyện gì thế?

Sa Ngư Hoàng Ba Lạp Cương nhìn nhìn Đoạn Vân té trên mặt đất, nghi hoặc hỏi.

Thủy Mẫu phát tà áo về phía sau, không giận tự uy nói:

- Trong lúc đàm phán, ta bị tên gia hỏa hèn hạ này vũ nhục. Sau đó xảy ra xung đột cùng bọn chúng, đại chiến một phen, ta bắt tên Đoạn Vân này về đây.

- Thủy Mẫu đại nhân, ngài bị thương hả?

Chú ý tới nghi thái khác thường của Mai Lan Ni, Sa Ngư Hoàng lo lắng hỏi.

Mai Lan Ni thở dài nói:

- Đứng đầu đại lục quả nhiên không tầm thường, thực lực thủ hạ hấn rất mạnh. Trên đại lục, cho dù là ta cũng không đánh lại một đám cao thủ thủ hạ của hấn vậy công. Ta hoàn toàn rơi vào thế hạ phong, phải sử dụng bí pháp ảo ảnh của Nhân Ngư chúng ta, tạm thời dùng phân thân lừa đám thủ hạ hấn, rồi nhân cơ hội đó bắt được tên gia hỏa hèn hạ này.

- Thật tốt quá, như thế sẽ không sợ hấn không cứu người.

Ba Lạp Cương cảm thấy vô cùng hưng phấn. Tuy rất hận Đoạn Vân, một nhân loại thần bí từng hành hạ hấn, nhưng Ba Lạp Cương vẫn luôn luôn tin tưởng vào tế tự thuật xuất thần nhập hóa của Đoạn Vân.

Bị hai hộ vệ giữ chặt, Đoạn Vân nói với Ba Lạp Cương:

- Cá mập lão huynh, thật không ngờ thương thế của ngươi lại khỏi nhanh đến thế!

- Nhờ hồng phúc của Đoạn Vân đại nhân, bốn hoàng không chết được đâu!

Ba Lạp Cương nói, vẻ mặt không chút thay đổi. Trạng thái lúc này của Ba Lạp Cương đều là do Đoạn Vân ban cho, nếu không nhờ vào trị liệu ma pháp tuyệt vô cận hữu của Thủy Mẫu Mai Lan Ni, hấn bây giờ cũng không biết mình sống hay chết nữa.

- Ủm, tốt, thân thể được chữa trị khá lắm. Khôi phục hấn rồi đó. Phỏng chừng một năm nữa là thực lực của ngươi hấn cũng sẽ khôi phục như cũ. Nếu tới Á Cương thành của ta mà rèn luyện một phen, thậm chí ngươi rất có thể sẽ có đột phá nữa đó. Chúc mừng, chúc mừng nhé! - Đoạn Vân trêu chọc nói.

- Việc này không cần Đoạn Vân đại nhân phí tâm.

Ba Lạp Cương cố nén lửa giận trong lòng, trừng mắt nhìn Đoạn Vân, trong mắt hấn như lóe ra những tia sáng giết người. Nhưng còn Đoạn Vân thì căn bản không sinh ra nửa điểm ảnh hưởng.

- Hừ, hừ, thật không ngờ ngươi cũng sẽ có ngày hôm nay. Đoạn Vân, ngươi còn nhớ ta không?

Nhị công chúa Nhân ngư lần trước đã từng đến đàm phán với Đoạn Vân, đi từng bước về phía Đoạn Vân. Trên mặt nàng mang theo vẻ tiểu ý quái dị, Đoạn Vân cũng đoán ra hôm nay Nhân Ngư này xem ra muốn bỏ đá xuống giếng rồi. Một công kích của Đoạn Vân lần trước đã khiến cho tiểu ny tử này ói ra một búng máu, Đoạn Vân trước giờ không ra tay với đàn bà, nếu không phải lần trước vừa vặn lúc năm mươi đầu Thần Long bị chết, Ny Khả bị bắt, thì cô Nhân Ngư xinh đẹp này nhất định sẽ được Đoạn Vân sắc lang này chiếu cố chiều dài nồng nhiệt.

Nhìn Nhân Ngư công chúa đang bước tới gần, Đoạn Vân cười cười vẻ không quan tâm, nói:

- Không phải là nhị công chúa xinh đẹp động lòng người của chúng ta đây sao? Hôm nay lại gặp ngươi, thật sự là một vinh hạnh của bốn thiếu gia. Sau từ biệt lần trước ta thật sự nhớ nàng nhiều lắm.

- Hừ. Biết mình sắp chết đến nơi, còn hoa ngôn xảo ngữ muốn lấy lòng ta hả? Đừng hòng. Ai bảo lần trước người hung dữ với người ta.

Đoạn Vân nghe ngữ khí của tiểu ny tử này tựa hồ cũng có hận ý với mình lắm, nhưng hẳn tựa hồ còn nghe ra hơi hướm làm nũng trong những lời đó. Người bị mình đánh cho một trận, chẳng lẽ lại thích mình sao? Ta xui, đây là đạo lý gì đây?

Đoạn Vân cười nói:

- Nhị công chúa khí chất thanh nhã, lượng lệ động lòng người, hoạt bát đáng yêu, nghi thái hào phóng như thế, thật là một hình mẫu của thiếu nữ, cũng là đối tượng tốt nhất trong lòng nam nhân. Nếu Đoạn Vân ta lúc này có thể không chết, ta nhất định sẽ cưới người. Ồ, chắc để người và tỷ tỷ của người đồng thời cử hành hôn lễ với ta. Được rồi, vị giai nhân đứng sau người là vị nào thế? Thật không ngờ Đoạn Vân ta trước khi chết lại còn có thể nhìn thấy hai vị tiểu thư xinh đẹp động lòng người như thế này! Hà, cuộc đời này quả là đáng giận mà.

- Thật không ngờ người chết đến nơi mà vẫn còn phong lưu như thế. Thật là nhìn không ra nhỉ - Mai Lan Ni khinh nói với Đoạn Vân về khinh bỉ.

Chú ý tới vẻ mặt của Mai Lan Ni, Đoạn Vân lập tức trở nên rất nghiêm túc:

- Hôm nay rơi vào tay người, muốn giết muốn chém, ta đều nhận hết.

- Muốn chết? Không dễ dàng vậy đâu. Đoạn Vân, chỉ cần người cứu sống những hải tộc trọng thương, ta có thể thả người.

Mai Lan Ni uy nghiêm nói với Đoạn Vân.

Nghe thế, Đoạn Vân hừ nhẹ một tiếng:

- Nếu ta không đáp ứng thì sao?

- Người đừng mơ tưởng còn sống mà đi ra khỏi nơi này. - Mai Lan Ni lộ vẻ hung dữ nói.

Đoạn Vân cười cười, nhẹ nhẹ tựa mình khỏi sự trói buộc của hai hộ vệ hải tộc, trên mặt xuất hiện một bộ dáng hưởng thụ, quay đầu ngang dọc bốn phía rồi nói:

- Nơi này đẹp như vậy, lại có hai vị tiểu thư Nhân Ngư xinh đẹp như thế, cho dù người đuổi ta đi, ta còn không nhất định muốn đi. Hơn nữa, bây giờ Nam hải cử đại quân xâm lấn, hải tộc các người chưa chắc đã thoát khỏi kiếp nạn. Nhân Ngư gặp phải khắc tinh là Bạch hùng bộ tộc, không biết chúng có dựa vào số lượng để đánh bại được Thủy Mẫu Nhân Ngư đã bị trọng thương không nhỉ? Vì hải tộc các người lại đang xảy ra xung đột với Trung Hoa bộ tộc, một nửa số cao thủ của hai đại hải tộc các người đã chết rồi. Đoạn Vân ta rất tò mò không biết lúc này các người đến tột cùng sẽ lấy cái gì để ngăn cản mấy ngàn đầu Bạch hùng trưởng thành kia?

Nhìn vẻ mặt hải tộc có vẻ ngưng trọng, Đoạn Vân nói tiếp:

- Ba Lạp Cương, lúc này Nam hải hẳn là đã chiếm cứ không ít hải vực của Đông hải rồi, người là Sa Ngư Hoàng xem sẽ phải ứng địch như thế nào đây? Mai Lan Ni, Bắc Hải các người sẽ làm như thế nào đây? Cho dù trong vòng hai ngày ta có thể cứu sống lại lực lượng bị thương của các người, nhưng ta cũng không dám cam đoan họ còn có thể có thực lực như ngày xưa hay không? Tuy nói Đoạn Vân ta tự nhận có tế tự thuật khoáng cổ tuyệt kim, nhưng ta không phải là thần. Lúc này song phương thế lực như nước với lửa, thù hận các người giết năm mươi Thần Long của ta, Đoạn Vân ta luôn luôn nhớ kỹ.

- Nếu người dám không cứu người, ta lập tức sẽ giết người.

Mai Lan Ni vốn mẫu tính mười phần dịu dàng, lại một lần nữa bị Đoạn Vân châm chích không nhịn được, gương mặt đã bắt đầu trở nên méo xệch biến hình.

Đoạn Vân nói với vẻ nghiêm túc:

- Người đừng tưởng rằng ta không biết, nếu ta cứu sống đám hải tộc trọng thương này xong. Ta sẽ chết còn nhanh hơn.

- Đến tột cùng người muốn thế nào?

Mai Lan Ni cố nén lửa giận trong lòng, thanh âm trở nên có chút ngưng trọng.

Đoạn Vân không hề kiêng kỵ đi về phía trước, tiêu dao thích ý trước những ánh mắt tóe lửa của đám hải tộc. Đột nhiên, Đoạn Vân quay đầu lại, vẻ mặt đầy tiêu ý chỉ vào ngôi vị hoàng đế phía trước nói:

- Ta muốn vị trí đó.

Nói xong, Đoạn Vân nhẹ nhàng nhảy lên, phất một cái đã tới cái ghế đó.

Thấy Đoạn Vân phóng tứ như thế, đám hải tộc đang muốn tiến lên giáo huấn hắt một phen. Đoạn Vân lại từ từ đẩy một chướng về phía trước, à, là một chướng không có uy lực, chỉ là dùng tay để ngăn cản đám hải tộc thôi.

- Chậm đã.

Sau khi Đoạn Vân kêu lớn một tiếng rung trời, đám hải tộc khựng lại một chút.

- Đoạn Vân, người mau bước xuống cho ta.

Mai Lan Ni tiến lên một bước, vẻ mặt rất tức giận nói với Đoạn Vân .

Đoạn Vân cười nói:

- Mai Lan Ni, người có biết hôm nay người phạm vào sai lầm gì không? Ta đây nói cho người biết. Hôm nay người phạm vào hai sai lầm trí mạng. Thứ nhất là khi người bắt ta, người không kịp thời phong bế thực lực của ta.

- Người có bao nhiêu thực lực chứ? Căn bản không chịu nổi một kích.

Mai Lan Ni nói với ánh mắt bất thiện.

Đoạn Vân cười cười, không thêm giải thích nhiều hơn. Đoạn Vân đứng ở ngôi vị hoàng đế, nhìn đám hải tộc ở đây, rồi cười nói:

- Mai Lan Ni, người có biết người phạm sai lầm thứ hai là cái gì không?

- Đoạn Vân, người đứng ở đó mà giả bộ. Ta không tin, trong vòng hải giới Bắc Hải của ta, người muốn trốn còn khó hơn lên trời.

Mai Lan Ni không thêm tranh luận với Đoạn Vân, căn bản chỉ cười nhạt. Bây giờ phần đông cao thủ hải tộc đều tề tụ ở đây, cho dù Đoạn Vân có thực lực đến đâu đi nữa, cũng không có khả năng thoát thân. Bằng không hẳn cũng không bị mình bắt sống như thế.

Đoạn Vân giờ giới tử trong tay mình ra nói:

- Mai Lan Ni, người quên không lột giới tử trong tay ta.

- Long thần giới?

Mai Lan Ni trên mặt bắt đầu xuất hiện vẻ bối rối. Nếu Đoạn Vân chứa rất nhiều cao thủ trong Long thần giới, vậy thì hôm nay hai đại hải tộc sẽ gặp kiếp nạn còn lớn hơn cả bị Nam hải xâm lấn. Nhưng sau khi nghĩ lại cẩn thận thì mục lại cảm thấy an tâm. Lúc đó ở Thần Long đảo, phần đông cao thủ của Đoạn Vân đều đã xuất hiện. Đương nhiên, ngoại trừ Thú nhân hộ vệ và đám ma thú. Nhưng dưới mắt Mai Lan Ni, đám vũ lực đại lực này cho dù có xuất hiện ở đây cũng tuyệt đối không có bao nhiêu lực chiến đấu cả.

Nhưng Mai Lan Ni không biết, Long thần giới trong tay Đoạn Vân còn có một bí mật, một bí mật đủ để làm cho nàng trí mạng.

288. Chương 288. Bi Thảm Hải Tộc Chi Thống Ngược

Đoạn Vân đứng trên ngôi vị hoàng đế, nhìn về phía đám hải tộc cười quỷ dị, sau đó vung tay lên, một luồng hào quang hiện ra, đám hải tộc tới tấp lùi lui hơn mười bước. Trước mặt họ, đột nhiên xuất hiện một

đoàn người... mười Thần Long Thần Long đảo. Mười Thần Long vừa xuất hiện lập tức đứng hộ vệ hai bên Đoạn Vân. Tiếp theo từ trong Long thần giới trong tay Đoạn Vân lần lượt xuất hiện một đám cao thủ: Âu Đặc Tư, Ny Khả, Mạt Khắc, ba Thần Long cường hãn thực lực hậu giai, lóe sáng cả đương trường. Rồi rất nhiều Thần Long tới tấp bay ra, năm mươi trong số bảy mươi ba đầu Thần Long cấp mười hai sau khi xuất hiện lập tức vây kín đám hải tộc đang vô cùng bối rối.

Diệp Cô Thành, bảy cường chiến sĩ, năm ma sủng cũng theo nhau lần lượt xuất hiện, không ngừng gia tăng nỗi kinh hãi của đám hải tộc. Tuy nói đám cao thủ của gia tộc hơi kiêng kỵ khi chiến đấu dưới biển và thực lực của họ cũng bị hạn chế nhất định, nhưng nếu cùng phối hợp với Thần Long thì lại hoàn toàn khác hẳn. Thế giới dưới đáy biển kỳ dị này, ngoại trừ thủy nguyên tố dồi dào vô cùng, cơ hồ những thứ khác cũng không khác biệt gì so với đại lục.

Kỳ thật do quá sơ ý Đoạn Vân đích thật bị Mai Lan Ni bắt được. Sau khi bị bắt Đoạn Vân cũng có nhiều cơ hội chạy trốn. Với kinh công quý dị của hắn, còn có chân khí cấp mười hai hậu giai, muốn thoát khỏi một bà già đã trọng thương thì tuyệt đối không có vấn đề gì, còn thương thế của La Y Tư cũng chưa hoàn toàn khôi phục, thực lực Ốc Đặc Nhĩ căn bản không chịu nổi một kích. Trên đường chạy tới cung điện ở biển sâu, Đoạn Vân cũng có ý nghĩ trong đầu nhân cơ hội thuận tiện sẽ chạy trốn, nhưng sau khi nghĩ kỹ, Đoạn Vân quyết định tương kế tựu kế.

Long thần giới là món đồ không gian khổng lồ mà Đoạn Vân lấy được từ trên người Long thần Tập Tây Cách Nhĩ, nó có thể chứa được những vật còn sống. Còn trong giới tử, Đoạn Vân đã thiết trí sẵn một truyền tống trận tương liên với Á Cương. Đi được nửa đường, Đoạn Vân thông qua thần niệm liên lạc với Âu Đặc Tư, hắn muốn đưa một đám thủ hạ thực lực kinh khủng thần không biết quỷ không hay an trí vào trong Long thần giới. Chỉ cần Mai Lan Ni có một cử động muốn lột giới tử thì Đoạn Vân lúc này sẽ thả đám cao thủ ra.

Sự tình phát triển đến bây giờ, xem ra hải tộc cũng đã đến ngày mạt vận rồi.

Hải tộc cuối cùng còn có bao nhiêu lực có thể chiến đấu đây?

Đông hải Sa Ngư Hoàng mặc dù không chết, nhưng thực lực của hắn đã không đến cấp mười hai; La Y Tư là chị của Sa Ngư Hoàng, lúc ở Thần Long đảo bị hai tên hắc long vô lương tâm đánh cho trọng thương, thực lực khôi phục vô cùng chậm chạp; Lạp Khắc Lí Á, một con cá mập con con thực lực hậu giai mà thôi; còn có một tên trưởng hộ vệ thực lực cấp mười một hậu giai. Căn bản toàn là đồ nhãi nhép!

Bắc Hải Thủy Mẫu Mai Lan Ni sau khi thi triển bí pháp ảo ảnh đã hao phí đại lượng sinh mạng nguyên khí rồi. Hơn nữa đã bị thương không nhẹ, thực lực đã sớm giảm xuống nhanh chóng chỉ là một Nhân Ngư có thực lực cấp mười hai hậu giai mà thôi; tam hải vương Mạt Khắc Tây Tư, không nói thực lực chỉ ở hậu giai, trong cơ thể hắn còn có vài luồng chân khí thuần dương của Đoạn Vân, chỉ cần ý niệm Đoạn Vân vừa động, nam nhân này sẽ hoàn toàn bị suy sụp; còn hoàng thái tử Ốc Đặc Nhĩ? Nói đùa... thực lực còn chưa khôi phục tới cấp mười hai sớm đã không được tính đến rồi; về phần nhị công chúa và tam công chúa, căn bản là tép riu không đáng nhắc tới. Chỉ một người làm cho Đoạn Vân có chút nghi hoặc là đệ đệ của Ba Nhĩ Hi Đặc, Nhân Ngư Nha Khắc Lỗ Mỗ, hôm nay hình như không ở chỗ này.

- Lão Đại.

Phì Tử và đám ma sủng từ giới tử chui ra, lúc này đang đứng cạnh Đoạn Vân, liếc mắt nhìn tình hình xung quanh.

- Thiếu gia.

Ny Khả công chúa Thần Long lúc nào cũng làm Đoạn Vân yêu thích không thôi. Mấy giờ trước, Ny Khả trở mắt nhìn Đoạn Vân bị lão bà Mai Lan Ni biến thái cướp ngay từ bên người nàng, nỗi lo lắng quan tâm của nàng cơ hồ lớn hơn người khác rất nhiều.

Một lần nữa gặp lại đám thủ hạ trung thành, Đoạn Vân cười nói:

- Mới đi một chút mà cứ tưởng đã mấy ngàn năm rồi. Tốt lắm, còn có việc phải làm trước cái đã, quan trọng nhất bây giờ là phải tiếp thu cả hải giới.

- Đoạn Vân, người hèn hạ lắm!

Nhìn khắp nơi trên đại diện đều là cao thủ thủ hạ của Đoạn Vân, Mai Lan Ni giận tím người đến nỗi gần như nói không ra lời.

Đoạn Vân cười cười, hứng thú ngồi xuống trên ngôi vị hoàng đế, nói:

- Mai Lan Ni, người không thể trách ta. Muốn trách chỉ có thể trách người không biết thức thời mà thôi. Cục diện hôm nay chính là kết cục tốt nhất cho hải tộc các người. Mai Lan Ni, các người đầu hàng đi, ta cam đoan không giết người. Còn Ba Lạp Cương, người nên chấp nhận mạng số thôi, nếu đầu hàng người còn có một đường sinh cơ, bằng không hôm nay các người đều phải chết. Các người là hoàng tộc ở hải giới, vậy mà dám đối nghịch với Đoạn Vân ta, thậm chí còn đồ lặc năm mươi Thần Long võ sĩ ở Thần Long đảo của ta. Bốn thiếu gia hôm nay nhân nghĩa đại lượng, chỉ cần các người đầu hàng ta, ta có thể cân nhắc không giết các người.

- Đoạn Vân, muốn chúng ta đầu hàng hả, người nằm mơ rồi!

Mai Lan Ni gầm lên. Để bắt được Đoạn Vân, lão bà này đã bị thương rất nặng, thực lực lúc này sớm đã không còn một nửa bình thường. Mụ nguyên vốn tưởng rằng, ra sức bắt giữ được Đoạn Vân, vậy tất cả khó khăn của hải giới xem như đã được giải quyết. Nhưng mụ lại không ngờ được việc làm này chính là việc tự đào phần mộ chôn mình.

Nghe thế, ánh mắt Đoạn Vân chuyển hướng sang Ba Lạp Cương. Ba Lạp Cương vẻ mặt rất thống khổ, hẳn cũng biết Thủy Mẫu đã trọng thương, căn bản không thể chống lại Đoạn Vân được. Hôm nay rất có thể sẽ là ngày hai đại hải tộc vĩnh viễn bị tiêu vong.

- Ba Lạp Cương, người không muốn đầu hàng hả?

Đoạn Vân không giận tự uy nói.

Ba Lạp Cương thở dài bất lực trả lời:

- Đoạn Vân, ta

Thấy Ba Lạp Cương còn do dự, Đoạn Vân uy nghiêm nói tiếp:

- Hừ. Cho các người đầu hàng các người không muốn, vậy chắc muốn chết rồi. Gia tộc Thần Long nghe lệnh, người nào không đầu hàng, giết không tha.

Đoạn Vân mất hết kiên nhẫn và cũng không khách khí với đám hải tộc ngu dốt này nữa. Muốn tìm cái chết thì quả là việc quá dễ dàng, đặc tội bốn thiếu gia, ngáng đường đi của bốn thiếu gia, các người tất cả đều tự đi tìm chết. Hừ, đúng là đám gia hỏa không biết tốt xấu.

Sau khi Đoạn Vân ra lệnh, năm mươi Thần Long lao vào một đám hải tộc phát khởi công kích. Năm mươi Thần Long bây giờ đều là cao thủ cấp mười hai, hơn nữa Thần Long bộ tộc đặc hữu thủy hệ thiên phú, chiến đấu dưới biển sâu với hải tộc tuyệt đối có ưu thế rất lớn. Có thể đánh được với đám Thần Long cũng chỉ có hai người thực lực hậu giai là em của Sa Ngư Hoàng, Lạp Khắc Lí Á và Bắc Hải nhị hải vương, Ai Tư Khoa Lâm. Dùng năm đầu Thần Long đối phó một người, hẳn là không có vấn đề gì lớn. Cho dù năm đầu Thần Long sơ giai đánh không lại một con tiểu ngư hậu giai, thì để mười con lên chắc không có chuyện gì. Còn tam hải vương Mạc Khắc Tây Tư, ngay từ đầu khi chiến đấu đã bị Đoạn Vân dẫn bạo thuần dương chân khí trong cơ thể. Thuần dương chân khí tạo thành những tổn thương trong cơ thể hẳn bằng những chấn động rất lớn, không đến ba giây con bạch tuộc này đã bị trọng thương ngã xuống đất, máu không ngừng chảy như điên. Mạc Khắc Tây Tư vừa ngã xuống đất, lão bà hẳn, cũng là con gái Ba Nhĩ Hi Đặc vội tiến lên nâng dậy. Nhưng thiếu phụ Nhân Ngư thực lực cấp mười hai sơ giai này cũng bị một kích của một Thần Long đánh cho trọng thương, cả hai vợ chồng song song ngã xuống đất.

Về phần Thủy Mẫu Mai Lan Ni, sau khi Đoạn Vân ra lệnh, đã bị mười đại Thần long và bảy đại Cuồng chiến sĩ vây kín. Thủy Mẫu đang ở trạng thái trọng thương, căn bản không còn bao nhiêu thực lực. Mười đại Thần long, dùng thủy hệ thiên phú đặc hữu của Thần Long bộ tộc, kéo sạch hết thủy nguyên tố xung quanh Thủy Mẫu Mai Lan Ni, làm cho lão bà này không còn thủy nguyên tố để tự dưỡng nữa. Còn bảy đại Cuồng chiến sĩ lại rất thích hợp phát huy hết thực lực trong hoàn cảnh không có nước, hợp lực công đả lão bà biến thái dám bắt thiếu gia của họ. Thủy nguyên tố bị rút cạn, Thủy Mẫu căn bản không thể ngưng tụ ra màng chắn tương tự Thái Cực. Chỉ còn có thể bằng vào thực lực thân thể cấp mười ba hậu giai của nàng,

cùng bảy Cuồng chiến sĩ đã cuồng hóa đối kháng. Kết quả đã quá rõ ràng, Mai Lan Ni không hề được nể mặt vì lớn tuổi, bị một đám cao thủ quần ẩu loạn xạ.

Cá mập cái La Y Tư vốn trên người vẫn còn mang theo thương tích. Khi Đoạn Vân vừa hạ lệnh cho Thần Long công kích, hai đầu Thần Long không tìm thấy đối thủ quay sang vị mỹ nhân quyền rũ triển khai công kích, xuống tay bất lưu tình. Nếu không phải vì cầu tình Đạt Nhĩ Ba đang đứng bên cạnh, con cá mập cái xinh đẹp đó phỏng chừng đã biến thành đầu heo.

Sa Ngư Hoàng Ba Lạp Cương nằm đó không phục, thân là Sa Ngư Hoàng nên cũng muốn ra sức chống lại một chút, nhưng trận đấu này tự nhiên không cần phải nói nữa. Sa Ngư Hoàng đáng thương một lần nữa bị quần ẩu đến mức không thành nhân dạng, thân thể lúc trước đã bị thương, lần này tuyệt đối không kém gì lần trước cả.

Còn bên trận đấu của em trai Đông Hải Sa Ngư Hoàng là Lạp Khắc Lí Á cũng rất thảm. Bị mười mấy con Thần Long quần ẩu đã mau chóng biến thành hình thái cá mập, lại bị một tên Thần Long dùng long trảo cào thùng bụng, còn đôi vây của cá mập thì ô hô ai tai bị chặt cụt mất lúc nào không hay!

Ôc Đặc Nhĩ xem ra cũng học được chút ít kinh nghiệm từ trước, hẩn kéo theo hai Nhân Ngư công chúa rất ôn thuận lựa chọn giải pháp đầu hàng. Đối với đàn bà và lão đầu, Đoạn Vân trước giờ vẫn có sẵn ái tâm, do đó chỉ ra lệnh cho hai đầu Thần Long áp giải đi và hẩn cũng không hề nói gì thêm nữa. Dù sao đi nữa người ta cũng là cha của Ngải Vi Nhi mà, vuốt mặt phải nể mũi tí xít!

Bắc Hải nhị hải vương Ai Tư Khoa Lâm, bị mười mấy đầu Thần Long vây công rốt cục cũng thảm bại. Ở đây khi thất bại cũng chỉ có một lý do là bị quần ẩu!

Về phần Thủy Mẫu Mai Lan Ni, bị nhốt trong vô thủy không gian do mười mấy tên Thần Long vây công, căn bản không phải là đối thủ của bảy đại Cuồng chiến sĩ. Công kích của Cuồng chiến sĩ cấp mười ba trung giai, mỗi một lần cũng đủ làm cho mục bị thương tổn không nhỏ. Một quyền công kích mãnh liệt của Cuồng chiến sĩ cũng đủ để làm cho Mai Lan Ni chấn động cả người, mười quyền tuyệt đối làm cho Mai Lan Ni phun ra vài ngụm máu tươi. Dưới sự vây công của mười mấy Thần Long, Mai Lan Ni biến thành Nhân Ngư, bị hai đại Cuồng chiến sĩ nắm hai tay hai bên vật Mai Lan Ni xuống mặt đất, hai đại Cuồng chiến sĩ giữ chặt thân dưới Mai Lan Ni. Ngay sau đó, hai đại Cuồng chiến sĩ khác từ sau lưng Mai Lan Ni, dùng đầu gối ra sức đập vào người Mai Lan Ni. Những tiếng xương vỡ nghe rau rầu dòn tan, cánh tay Mai Lan Ni biến thành một hình thể rất quái lạ. Hai tay quặt về phía sau hình chữ V, nói cách khác, cánh tay Mai Lan Ni bị Cuồng chiến sĩ điên cuồng vặn gãy rồi. Bị vặn gãy tay, Mai Lan Ni đau đớn gào lên, thanh âm vừa thê lương vừa bi thảm. Nhưng công kích của đám Cuồng chiến sĩ xem ra không hề chấm dứt, Pháp Lạp Kỳ tấn công phía trước Mai Lan Ni, ngưng tụ đầu khí gần đạt đến cấp mười ba hậu giai, trực tiếp giáng một cú trọng quyền vào yết hầu của Mai Lan Ni lúc này đang điên cuồng gào thét. Một kích này hoàn toàn làm cho Mai Lan Ni gần như ngất xỉu, máu tươi trào ra từ mũi nàng, cả miệng cũng bắt đầu tràn ra dòng máu đỏ tươi trông thật thảm thương.

Mai Lan Ni cơ bản đã hoàn toàn bị tàn phế. Đám hải tộc còn lại nếu không phải trọng thương ngã xuống đất, thì cũng bị bắt buộc phải đầu hàng.

Ngày hôm nay là ngày ba mươi mốt, tháng tám, năm 10289 nữ thần lịch.

289. Chương 289. Yếu Sát Yếu Xá Lương Vi Nan

Thời gian từ khi song phương bắt đầu đánh nhau tới lúc cuộc chiến đấu chấm dứt không đến hai mươi phút.

- Chủ nhân, đám hải tộc cao cấp đã bị chúng ta khống chế rồi, Thủy mẫu Mai Lan Ni thì nửa sống nửa chết, thân thể đã tàn phế. Còn nhị hải vương Ai Tư Khoa Lâm, tam hải vương Mạc Khắc Tây Tư và thê tử của hẩn, đều đã bị trọng thương với những vết thương thật lớn trên thân thể. Nhân Ngư thái tử Ôc Đặc Nhĩ lựa chọn đầu hàng, ồ, hai vị Bắc Hải Nhân Ngư công chúa vì thực lực quá yếu, bị Thần Long bắt sống. Ba con cá mập Đông hải, thực lực Sa Ngư Hoàng vốn chưa khôi phục, lúc này lại một lần nữa phải chịu nhiều công kích mãnh liệt đã hoàn toàn suy sụp, đệ đệ của hẩn Lạp Khắc Lí Á, xem ra cũng bị thương chẳng kém gì hẩn, không biết còn có thể sống được hay không nữa, còn tỷ tỷ của Sa Ngư Hoàng là La Y Tư, bị ma sủng

Đạt Nhĩ Ba cướp được. Sáu mươi võ sĩ cấp mười một trong Nhân Ngự hoàng cung thực lực không chịu nổi một kích, không phải bị giết thì cũng bị bắt. Đám hải tộc vũ lực cấp thấp khác tạm thời đã chạy trốn rồi...

Chiến đấu vừa chấm dứt, Âu Đặc Tư vội đến tóm tắt cho Đoạn Vân về tình hình chung chung.

Nhìn đám hải tộc nửa chết nửa sống, ánh mắt lạc thần này, Đoạn Vân trợn trắng mắt. Thủ hạ của mình toàn là những thứ gì ấy nhỉ? Cường đạo hay là thổ phỉ đây? Thật là quá bạo lực rồi! Chẳng lẽ bị ảnh hưởng của mình? Nhưng mình tựa hồ đâu có biến thái như vậy chứ?

- Lão Đại, trong hoàng cung có rất nhiều bảo bối đó.

Tiểu Phi Hiệp dù chỉ là một đầu Á Long, nhưng dù sao cũng mang theo bản chất của long thú, lòng tham bảo bối chưa từng suy giảm một chút nào.

- Ha... ha, lão Đại, mặc kệ nói như thế nào, bảo bối nơi này phải để cho ta tự mình xúc lấy một mớ mới được.

Hai mắt Đạt Nhĩ Khắc cũng lập lòe ánh tham lam.

- Lão Đại, người cũng đừng quên phần ta đó.

Đạt Nhĩ Ba vốn vẫn còn mang trên mặt vẻ anh hùng cứu mỹ nhân, nghe tới của báu hãn tạm thời gác bỏ con cá mập cái La Y Tư sang một bên. Nhớ khi La Y Tư bị đám Thần Long công kích, Đạt Nhĩ Ba gia hỏa trong đầu chỉ toàn ám ảnh bởi sắc đẹp mỹ nhân, lập tức xông lên cứu lấy La Y Tư, hãn lao thẳng đến đỡ cô gái đang 'nhỏ yếu và đáng thương' này. Còn La Y Tư có thể cũng ý thức được mình hôm nay đang gặp phải vận rủi, do đó cũng rất hợp tác mà đứng phía sau lưng Đạt Nhĩ Ba, thân thể run lên không ngừng, dù gì Đoạn Vân cũng có đủ năng lực để nhất loạt tiêu diệt tất cả hải tộc, thậm chí của Thủy Mẫu vẫn còn in đậm và ám ảnh trong đầu nàng. Vốn Đạt Nhĩ Khắc cũng muốn làm anh hùng cứu mỹ nhân, nhưng lại chậm hơn Đạt Nhĩ Ba một bước. Thấy ca ca sớm đã lấy được mỹ nhân rồi, hắc long đệ đệ đành phải chuyển hướng chú ý vào mớ bảo bối.

Nhìn ba tên Long tộc tham tiền này, Đoạn Vân không nói gì nữa. Ba tên gia hỏa này làm sao mà đến tận bây giờ vẫn tham lam như vậy nhỉ? Nhưng ngẫm lại cũng là lẽ đương nhiên thôi, đến cả Long thần mà cũng không sửa được cái tính nết này, trong khi đó bọn họ chỉ là ba tên gia hỏa vô tư thì làm sao mà bỏ được long tính của họ chứ?

- Chủ nhân, bây giờ làm sao bây giờ?

Nhìn đám hải tộc trọng thương trên mặt đất, Âu Đặc Tư hỏi.

Ngẫm nghĩ một lát, Đoạn Vân nói:

- Âu Đặc Tư, lợi dụng truyền tống trận, điều hai trăm trong số hai trăm sáu mươi siêu giai Thần Long của Thần Long đảo tới nơi này đóng quân. Còn nữa, đem thêm một ngàn đầu ngũ trảo kim long tới nơi này luôn. Về phần một ngàn thanh long thì tạm thời để bọn họ trấn thủ ở Thần Long đảo.

- Chủ nhân, có muốn điều quân đội tới không? - Âu Đặc Tư hỏi.

- Trước tiên đem Hải Long sư đoàn tới đây cái đã, về phần Trung Hải quân đoàn người tự mình làm việc đi. Âu Đặc Tư, cho người thời gian một ngày, ta muốn người quét sạch mọi thế lực phản đối ở đây. Còn tòa hoàng cung Nhân Ngự này, xem như là Long Cung đi, cấp cho Thần Long bộ tộc ở biển sâu.

Đoạn Vân nói với vẻ rất hào phóng. Mẹ kiếp, hải tộc khốn kiếp kia, dám chống lại lão tử hử, coi như tự đi tìm chết đi.

- Chủ nhân, phải làm gì với đám hải tộc này bây giờ?

Đoạn Vân cười lạnh một tiếng:

- Làm sao hử? Chẳng lẽ muốn ta chữa thương cho họ, sau đó để đám người đó tiếp tục đối nghịch với ta? Ta đã cho họ vài cơ hội rồi, chính là chúng tự mình không biết quý trọng thôi. Mối thù năm mươi Thần Long của Thần Long đảo, mỗi sĩ nhục năm mươi Long Hồn anh liệt bị hủy diệt, Đoạn Vân ta kiếp này sẽ

không quên. Âu Đặc Tư, người tiếp tục khống chế cục diện, còn phải mau chóng tìm ra tung tích của con Nhân Ngư còn lại nhe.

- Ngài nói là Nha Khắc Lỗ Mỗ hả? Đệ đệ của Ba Nhĩ Hi Đặc ấy à?

- Ngoại trừ hắn còn có ai? Tuy nói hắn là một con cá nhỏ không làm ăn gì được nữa, nhưng chúng ta vẫn phải phải cẩn thận mới được - Đoạn Vân nói.

- Dạ.

Âu Đặc Tư nói xong rồi lui ra. Đoạn Vân coi như đã êm thấm chiếm lĩnh được cả Bắc Hải hoàng cung, cũng thành công bắt sống cả đám hoàng gia của hai biển, nếu muốn khống chế được hai hải giới này, quả là việc dễ như trở bàn tay.

Thông qua truyền tống trận, vô số Thần Long của Thần Long bộ tộc và những hải thú dưới tay Thần Long đều đã tập hợp ở tòa Long Cung tương lai. Tuần tra nơi nơi, trấn áp mọi lực lượng phản kháng. Bắc Hải quốc lúc này dĩ nhiên đã loạn cào cào. Bắc Hải đã mất hết thực lực, không còn bao nhiêu lực lượng có thể chống cự lại sự tiến công của Thần Long, phần lớn quân đội Bắc Hải lựa chọn đầu hàng. Dù sao, với sự uy hiếp của hai trăm đầu siêu giai Thần Long, một ngàn đầu cự mãng Thần Long thực lực thần cấp hậu giai của Đoạn Vân, lại còn có một vạn đầu hải thú thánh cấp đã huấn luyện, không lựa chọn đầu hàng thì còn có nước bị giết vô tội vạ mà thôi. Chắc chắn, uy áp của Thần Long thì đám hải tộc bình thường này làm sao có khả năng ngăn cản được chứ. Một trận uy áp quét qua, cho dù đại quân trăm vạn hải thú cao giai cũng chỉ có nước run run đứng tại chỗ.

Còn trong hoàng cung, đám hải tộc vẫn nửa chết nửa sống như trước. Trên mặt đất, Thủy mẫu Mai Lan Ni sớm đã thở không ra hơi, cho dù không chết nhưng thực lực toàn thân cũng đã mất hết, vĩnh viễn trở thành một phế nhân. Về phần những hải tộc khác không kịp thời đầu hàng, toàn bộ đều ô hô ai tai sống dở chết dở.

Đối mặt với đám đã từng là hải tộc cao cấp này, Đoạn Vân không hề muốn buông tha cho họ. Lúc trước Đoạn Vân nói sẽ chữa cho đám hải tộc này, chủ yếu là mượn cơ hội làm cho đám hải tộc quy thuận một cách hòa bình. Nhưng bây giờ, hải tộc đã không có vốn để quy thuận nữa rồi, số phận của họ lúc này chỉ còn xem vào tâm tình của Đoạn Vân thôi.

- Lão Đại, có muốn đám hải tộc này 'sống' không?

Tiểu Phi Hiệp làm một động tác chém vào cổ.

- Lão Đại, người giết bọn chúng cũng không sao, nhưng La Y Tư thì người không thể giết được.

Đạt Nhĩ Ba lúc này đứng ra phản đối.

- Lão Đại, người giết chết con đàn bà xấu xa đó đi, những người khác toàn bộ giam lại.

Phi Tử đều giả đề nghị.

- Hà tất rắc rối thế? Toàn bộ giết là xong hết mọi chuyện, tuyệt hậu hoạn.

Đạt Nhĩ Khắc mặt lộ vẻ hung tợn nói.

Nghe đám thủ hạ bàn tán xôn xao, Đoạn Vân cau mày ngẫm nghĩ một lát, sau đó chuyển hướng sang Diệp Cô Thành.

Diệp Cô Thành nói:

- Thiếu gia, trước khi đi theo người, ta chỉ là một sát thủ. Ta cho rằng, đối với địch nhân, tuyệt đối không thể từ tâm mà nương tay được. Họ đã không muốn quy thuận, giết họ là kết quả tốt nhất. Ta đồng ý đề nghị của Đạt Nhĩ Khắc.

Thấy Diệp Cô Thành cũng nói như vậy, Đoạn Vân lại một lần nữa dùng ánh mắt cầu trợ nhìn qua Ny Khả.

Ny Khả cau mày nói:

- Vân, nếu người giết đám hải tộc này, vậy thì Ngải Vi Nhi tiểu thư nhất định sẽ không tha thứ cho người đâu.

Ngải Vi Nhi, chính là chỗ mà Đoạn Vân luôn luôn lo lắng. Một mặt là đàn bà mà mình yêu quý, một mặt là địch nhân của mình, mà đám địch nhân ở đây lại toàn là người nhà của đàn bà mình yêu. Mẹ kiếp, phiền phức quá đi.

Đang lúc khó xử, Đoạn Vân thấy Ốc Đặc Nhĩ thần sắc héo hon đang đứng đó, sau khi đảo con người vài vòng, Đoạn Vân hỏi Ốc Đặc Nhĩ:

- Nhạc phụ đại nhân, nếu người là ta, người sẽ làm như thế nào?

- A?

Ốc Đặc Nhĩ ra vẻ rất thông khổ trước vấn đề mà Đoạn Vân đặt ra.

- Nhạc phụ đại nhân, người sẽ làm sao? Là thả rồng về núi, hay là diệt tuyệt hậu hoạn.

Đoạn Vân nghiêm túc hỏi:

Ốc Đặc Nhĩ lắc lắc đầu, nói với vẻ tuyệt vọng:

- Đoạn Vân, nếu người muốn trở thành bá chủ một đời, người không thể có lòng dạ đàn bà. Nếu ta là người, ta sẽ huyết tẩy nơi này, đem tất cả thực lực hải tộc toàn bộ giết hết. Sau đó đổi toàn bộ nơi này thành bộ hạ của mình.

Nghe thế, Đoạn Vân cười cười nói:

- Nhạc phụ đại nhân quả nhiên không hổ là Nhân Ngư thái tử của Bắc Hải, quả nhiên có phách lực. Chiếu theo lời người đi, vì một Ngải Vi Nhi mà bỏ qua tương lai của giang sơn mình, điều đó thật sự là không đáng. Được, cứ chiếu theo nhạc phụ đại nhân nói...

- Đoạn Vân, từ từ - Ốc Đặc Nhĩ kinh hô.

Đoạn Vân cười lạnh nói:

- Nhạc phụ đại nhân chẳng lẽ sợ chết sao? Hôm nay ta sẽ không buông tha bất kỳ một hải tộc nào ở đây cả.

- Đoạn Vân, người có thể giết ta. Nhưng ta van người nể mặt Vi Nhi mà buông tha cho An Nị và Bối Lạp Ba . Thực lực của mấy đứa nó đều rất yếu, cũng còn nhỏ, chúng nó sẽ không sinh ra uy hiếp gì cho người cả đâu.

Ốc Đặc Nhĩ quỳ trên mặt đất, khẩn thiết cầu Đoạn Vân.

Nhìn hai mỹ Nhân Ngư phía sau Ốc Đặc Nhĩ, Đoạn Vân cười nói:

- Không tệ, các nàng quả là không có uy hiếp gì cho ta. Sau này hai công chúa sẽ ở Long Cung biển sâu của ta làm hai thị nữ bình thường.

- Đoạn Vân, còn không bằng người giết chúng ta.

Nhị công chúa An Nị tức giận dị thường, hét lên với Đoạn Vân.

Nghe thế, Đoạn Vân cười cười quỷ dị, nói:

- Giết người hả, ta làm sao làm được chứ? Nhưng giam các người ở đây, quả có chút ủy khuất cho các người, như vậy đi, đền làm thị nữ cho phu nhân ta nhé.

- Phu nhân người? Người không sợ ta giết nàng sao ? - An nị tức giận nói.

Đoạn Vân cười cười:

- Nếu người nhẫn tâm giết tỷ tỷ người, vậy thì giết đi.

- Người nói chính là Vi Nhi tỷ tỷ?

Nghe thế, tiểu nị tử này xem ra có chút hưng phấn.

Đoạn Vân khẽ gật đầu:

- Tỷ tỷ người, Ngải Vi Nhi là phu nhân của ta, cho người làm nha đầu của phu nhân ta, hẳn là không quá tệ đó chứ. Nhưng, đã là thị nữ, đến lúc đó khẳng định phải phụng thị lão gia này nữa đó.

- An ny tỷ tỷ, hẳn xấu xa như vậy, làm sao mà Ngải Vi Nhi tỷ tỷ lại đồng ý gả cho hẳn nhỉ?

Tam công chúa Bối Lạp đứng phía sau nhị công chúa An Ny hỏi.

Nghe thế, Đoạn Vân phá ra cười rồi nói:

- Nói cho người cũng không sao, bổn thiếu gia rất khỏe mạnh. Hơn nữa, bổn thiếu gia có mị lực như vậy, Ngải Vi Nhi tự nhiên phải thích ta rồi. Tiểu ny tử nhìn qua cũng không tệ, nhưng đối với tiểu nha đầu nhà người, bổn thiếu gia không có hứng thú gì cả.

Nói rồi, ánh mắt thâm dăng của hẳn lại quét tới quét lui trên người tiểu ny tử.

- Tỷ.

Bối Lạp kinh hoảng lập tức tránh ra phía sau An Ny.

- Lão Đại, ta thấy người dường có mềm yếu thế. Người mau mau hạ lệnh đi. Đám hải tộc này không thể buông tha được.

Đạt Nhĩ Ba xem ra hơi bất mãn, thúc dục Đoạn Vân.

Nhìn đám hải tộc ở đây, Đoạn Vân một lần nữa ngẫm nghĩ cẩn thận, sau đó nụ cười quỷ dị xuất hiện trên gương mặt hèn mọn của nam nhân này.

290. Chương 290. Giá Tiểu Đông Tây Thị Thập Yêu

Sau khi ổn định tình hình, Đoạn Vân bắt đầu tuyên bố phán quyết đối với đám hải tộc:

- Mai Thủy Mẫu không biết thương những sinh linh ở hải giới, hưng binh xâm phạm Thần Long đảo của ta, giết năm mươi Thần Long của ta. Thế mà lại chẳng biết hối cải, dám bắt sống người đứng đầu đại lục Đoạn Vân đại nhân, cũng chính là bổn thiếu gia. Phạm vào trọng tội không thể tha thứ. Nhưng nhờ vào sự rộng lượng và khoan hồng của bổn thiếu gia, quyết định phải chấp hành hình phạt như sau: hủy bỏ danh hiệu Thủy Mẫu, phế bỏ toàn thân thực lực, nhốt vào chỗ trước đây ẩn cư, không được sự đồng ý của bổn thiếu gia không được ra ngoài.

- Lão Đại, người đang niệm cái gì đó? Nghe giọng kỳ quái sao thế nhỉ? - Phì Tử cười hì hì hỏi.

Đoạn Vân trợn mắt, không để ý đến hẳn nữa, nói tiếp:

- Nhân Ngư thái tử Ốc Đặc Nhĩ, niệm tình vì chưa phạm vào quá nhiều việc sai trái và cũng từng cực lực khuyên can bị can Mai Lan Ny, nhưng mù này cố chấp không chịu hối cải, do đó không bị trọng phạt. Hình phạt lột bỏ thân phận thái tử Bắc Hải Nhân Ngư, giáng chức làm Dự Thân vương của Trung Hoa hải giới quốc.

- Thân vương? Lão Đại, người rốt cuộc làm cái gì thế? - Tiểu Phi Hiệp thắc mắc không hiểu hỏi.

- Thần Long bộ tộc sau này sẽ là hoàng tộc mới của cả hải giới, nguyên lai bộ tộc Nhân Ngư và cá mập chỉ có thể làm vương tộc thôi. Âu Đặc Tư sau này sẽ là Long Hoàng của cả hải giới, độc nhất vô nhị Hải Long hoàng. Mười đại Thần long tương lai sẽ là Hải Long vương của Trung Hoa hải giới quốc. - Đoạn Vân giải thích.

- Lão Đại, ý của người là muốn buông tha cho đám hải tộc này hả? - Đạt Nhĩ Ba tựa hồ có chút thất vọng.

Cạn tàu ráo máng mà xét, về mặt lý trí Đoạn Vân cũng nên hạ lệnh làm thịt đám cá này, nhưng về mặt tình cảm Đoạn Vân quả thật không thể hạ thủ được. Đoạn Vân là một thanh niên khá đàng hoàng ở thế kỷ 21 xuyên thời gian không gian đến dị thế đại lục, hơn nữa hẳn căn bản không phải là kẻ thích giết người. Ngoài ra tu luyện chân khí Thái Cực cũng là hạo nhiên chính khí, bảo hẳn tự mình hạ lệnh giết chết nhiều

người như vậy, ý quên, là nhiều cá như vậy, xem ra cũng có chút không đành lòng. Dựa theo ý nghĩ của Đoạn Vân, Thủy Mẫu cũng không phải lợi hại gì lắm, phé bỏ công lực của nàng là được rồi. Về phần Ba Lạp Cương và Ốc Đặc Nhĩ, chỉ cần có thể giữ họ trong phạm vi khống chế của mình là xong. Khống chế thực lực và năng lực của họ, làm cho họ không có năng lực đối địch với mình, như vậy sau này mình cũng có thể sử dụng hai tên có thực lực rất mạnh này. Giết người không phải là phương pháp duy nhất.

Đoạn Vân nói tiếp:

- Bắc Hải nhị hải vương Ai Tư Khoa Lâm được phong làm thân vương của Trung Hoa hải giới quốc; tam hải vương Mạc Khắc Tây Tư phong làm thân vương, cùng phu nhân Nhân Ngư công chúa điện hạ phong làm nhất phẩm phu nhân; Đông Hải Sa Ngư Hoàng Ba Lạp Cương và em trai Lạp Khắc Lí Á phong làm Đại tướng quân danh dự của Trung Hoa hải quân. Nhưng tính đến việc họ chưa quy thuận Trung Hoa ta, binh quyền tạm thời do Thần Long hoàng tộc nắm giữ. Chị của Sa Ngư Hoàng La Y Tư ban cho Đạt Nhĩ Ba làm thiếp.

- Lão Đại, cái gì làm thiếp? - Đạt Nhĩ Ba có chút bất mãn nói.

Nghe Đạt Nhĩ Ba nói thế, Đoạn Vân trợn trắng mắt. Nam nhân này thật không hiểu cách hưởng thụ, trước tiên cưới làm tiểu thiếp, sau này mới có thể danh chánh ngôn thuận cưới làm vợ được.

Nhưng những lời kể tiếp lại làm cho Đoạn Vân phải sửa lại cách nhìn của mình về Đạt Nhĩ Ba.

- Lão Đại, nàng chỉ có thể làm nữ nô thôi. - Đạt Nhĩ Ba nghiêm chỉnh nói.

Đoạn Vân thiếu chút nữa xỉu tại chỗ. Trời đất, tiểu tử người quả là kinh người. Người ta là tỷ tỷ của Sa Ngư Hoàng, giai vị còn mạnh hơn người nửa phần, người lại để cho người ta làm nữ nô.

- Không được. Chỉ có thể là thiếp. Người nếu không muốn, vậy ban cho Đạt Nhĩ Khắc làm thiếp. - Đoạn Vân vẻ mặt nghiêm túc phán.

- Thiếp thì thiếp chớ, thiệt bất công mà - Đạt Nhĩ Ba bất lực nói.

Sau khi tuyên bố những phán quyết của mình về tù binh hải tộc, Đoạn Vân nhìn đám tù binh hải tộc trước mắt rồi nghiêm mặt nói:

- Đây đã là phán xử nhân từ nhất của bốn thiếu gia đối với các người rồi đó, nếu các người vẫn không hài lòng, sẽ làm ta khó xử vô cùng, các người thấy được không?

- Khục... khục, Đoạn Vân, Thật không ngờ Bắc Hải của ta lại thành Đường Cổ Lạp Sơn kế tiếp. Sớm biết như vậy, lúc đó ta nên giết người.

Song chưởng vô lực của Mai Lan Ny buông thông xuống, sắc mặt trầm trọng, cả người đầy máu. Nàng cố hết sức đứng trên mặt đất, ánh mắt khô héo lộ ra hận ý mãnh liệt.

Nhìn Mai Lan Ny như thế, Đoạn Vân lảng không mà đứng, vận khởi chân khí toàn thân, quay về dẫn trung huyết của Mai Lan Ny ra sức bắn ra một kích. Dưới một công kích rất mạnh, Mai Lan Ny phun ra một ngụm máu. Dẫn trung huyết đã bị Thái Cực chân khí cấp bảy công thẳng vào, cuối cùng cũng chỉ có một kết quả: phé nhân vĩnh viễn. Nhưng dưới một kích này của Đoạn Vân, Đoạn Vân lại phát hiện ra ở trong bụng Mai Lan Ny có chút dị động. Đoạn Vân phát hiện ở đó có một luồng năng lượng rất cường đại, một kích vừa rồi chịu phải sự chấn động rất mạnh, dẫn phát vài tia năng lượng ba động. Vị trí dưới tiểu phúc, chính là đan điền mà.

Chẳng lẽ trong đan điền có cái gì đó? Nghĩ vậy, Đoạn Vân lúc này phát xuất thần thức. Thông qua gân mạch tàn phá của Mai Lan Ny, Đoạn Vân tìm kiếm tới đan điền của Mai Lan Ny. Nhưng đan điền này lại khác biệt rất lớn so với chân khí của Đoạn Vân. Đan điền này nhỏ hơn đan điền chân khí của Đoạn Vân, hơn nữa bên trong đan điền này còn có vật gì đó, một cái hạch hình sao sáu cánh mang theo năng lượng, nguồn năng lượng rất lớn. Thông qua dò xét một lúc lâu, Đoạn Vân phát hiện ra luồng năng lượng này rất tinh khiết, độ đậm đặc của nguyên chất cao một cách thần kỳ, tuyệt đối ma hạch bình thường không có khả năng so sánh được. Cho dù là Long tinh của Long thần Tập Tây Cách Nhĩ cũng tuyệt đối kém nửa phần luồng năng lượng hình quả cầu nho nhỏ này. Nếu nói ma hạch là đạo đan, vậy thì luồng năng lượng nho nhỏ này có thể được gọi là hạch đan. Thông qua xem xét về thuộc tính, Đoạn Vân phát hiện ra luồng

năng lượng này hẳn là ở trong cơ thể của Thủy Mẫu Mai Lan Ny. Tìm được một vật đáng tò mò đến thế, Đoạn Vân tự nhiên rất hưng phấn. Hắn điểm huyết Mai Lan Ny, sau đó rút ra dao mổ, rất tàn nhẫn rạch tung tiểu phúc của Mai Lan Ny. Tìm được đan điền Đoạn Vân rất cẩn thận móc ra một viên năng lượng cầu thủy hệ siêu tinh khiết. Sau khi chữa trị cho tiểu phúc của Mai Lan Ny xong, Đoạn Vân cầm lấy khối thuần năng lượng đó, cảm thán nói:

- Cái này rốt cuộc là cái gì thế nhỉ?

Diệp Cô Thành lúc này chăm chú nhìn thuần thủy hệ năng lượng cầu trong tay Đoạn Vân, rồi trả lời:

- Thiếu gia, ở bộ vị đó, ta tựa hồ cũng có một cái. Nhưng cái của ta bây giờ còn rất nhỏ, chỉ lớn bằng hạt đậu nhỏ. Hơn nữa, cũng là hình cầu.

Nghe thế, Đoạn Vân giật mình:

- Không thể nào? Người sẽ không có nội đan trong truyền thuyết đó chứ? Nội đan không phải chỉ yêu quái mới có sao?

- Yêu quái? - Diệp Cô Thành nghi hoặc hỏi.

- À, đừng quan tâm nữa. Bây giờ Thủy Mẫu đã bị ta phế bỏ rồi, ta cứu mạng tính lại rồi hỏi một chút.

Đoạn Vân nói xong rồi quay về phía Mai Lan Ny đã thành phế nhân triển khai chữa trị một phen. Lúc này huyết dẫn trung của Mai Lan Ny bị hủy, đan điền cũng bị Đoạn Vân phá ra, năng lượng cầu trong đan điền cũng bị Đoạn Vân gỡ mất. Cho dù mạng có lợi hại tới đâu, tu luyện như thế nào đi nữa, cũng chỉ cả đời còn lại làm một phế nhân mà thôi. Chiêu này của Đoạn Vân, so với trực tiếp giết mạng thì còn làm mạng khó chịu hơn nhiều, Mai Lan Ny sau này nhiều khi chỉ muốn tự sát cho xong.

Sau khi được Đoạn Vân rất hào phóng cho uống hai viên Hoàn Dương đan siêu năng lượng, những vết trọng thương của Mai Lan Ny cơ bản đã khỏi hẳn. Ngoại trừ thực lực, những thứ khác đều bình thường

- Đoạn Vân, người đã làm gì ta?

Sau khi được Đoạn Vân trị khỏi, Mai Lan Ny hiển nhiên đã khôi phục không ít khí lực, hỏi.

Đoạn Vân cười cười, giờ năng lượng cầu hình ngôi sao sáu cánh trong tay, nói:

- Không có cái gì, người có thấy thân thể người bây giờ nhẹ nhàng hơn rất nhiều không? Người hẳn là đã cảm nhận được bây giờ người khác với trước rồi.

- Cái trong tay người là cái gì? Chẳng lẽ..... Đoạn Vân, người thật hèn hạ quá mà. - Mai Lan Ny cơ hồ muốn phát cuồng.

- Đây là cái gì? - Đoạn Vân giờ giờ năng lượng cầu trong tay lên hỏi.

- Người trả nó lại cho ta. - Mai Lan Ny gào lên như muốn chồm lên cướp.

Nhưng trước thực lực của Đoạn Vân, Mai Lan Ny bị đẩy lùi mấy thước. Mạng đã không còn chút thực lực nào nữa, dĩ nhiên là một người thường. Ngoại trừ thân thể ra thì không còn thực lực gì nữa.

Mai Lan Ny nói về tuyệt vọng:

- Đoạn Vân, ta van người, trả thần cách cho ta. Đó là tâm huyết trên ngàn năm của ta đó.

- Thần cách? Đại tỷ, người có lầm không đó. Cái này là thần cách trong truyền thuyết chứ? Thoạt nhìn không có cái gì đặc thù hết mà. - Đoạn Vân nhìn quả cầu năng lượng trong tay nói về hoài nghi.

- Thần cách là tiêu chí để một người thành thần. Tuy nói ta chỉ là một đầu thần nho nhỏ, nhưng thần cách ngưng tụ là tâm huyết cả đời của ta. Đoạn Vân, van cầu người, người trả thần cách lại cho ta. Dù sao người có lấy nó cũng không hữu dụng gì. - Mai Lan Ny cơ hồ đang cầu khẩn.

Nhìn nhìn quả năng lượng cầu trong tay, Đoạn Vân đánh giá một phen, rồi cảm thán nói:

- Đây là sở thần cách à. Tốt, Mai Lan Ny, thần cách Thủy Mẫu của người coi như là người làm lễ vật tặng cho cháu gái người là Ngải Vi Nhi đi. Đợi sau này có cơ hội, ta sẽ lấy nó cho Ngải Vi Nhi. Thật không ngờ mẹ lão thái bà người còn có món đồ tốt như vậy.

Nghe Đoạn Vân nói thế, Mai Lan Ny cũng không còn cầu khẩn nữa. Mẹ đưa ánh mắt mát mát bất lực hướng về phía Ốc Đặc Nhĩ. Thần cách của mình, có thể cấp cho cháu gái mình, cũng là một kết quả không tệ. Bây giờ cái mà mẹ cầu xin duy nhất là Đoạn Vân tuân thủ lời hứa.

Sau khi thu hồi thần cách của Thủy Mẫu, Đoạn Vân hỏi Mai Lan Ny:

- Mai Lan Ny đại tỷ, người nói viên thần cách của người có cấp bậc đầu thần hải. Vậy tên thần đó rốt cuộc thuộc loại thực lực gì?

Mai Lan Ny mát mát, đau đớn ôm lấy cháu mình mà khóc, trả lời không hề tức giận:

- Đầu thần là thần cấp bậc thấp nhất.

Nghe thế, một đả kích bất ngờ lan tới tận nội phủ của Đoạn Vân. Hừ, Thủy Mẫu thực lực cấp mười ba hậu giai chỉ là một thần có thực lực thấp nhất, vậy thì thần mình cao cấp chẳng phải là kinh khủng lắm sao? Mẹ kiếp, thần quả nhiên toàn là mấy tên biến thái.

Đoạn Vân đang suy nghĩ lung lăm về một vấn đề này, vì vậy lập tức hỏi:

- Long thần thực lực sao yếu thế? Vì sao có thể xưng là thần? Hơn nữa, hắc cũng không có thần cách mà.

Mai Lan Ny cười lạnh một tiếng, nói:

- Long thần là thần, bởi vì khóa long tinh của hắc cũng là thần cách. Đoạn Vân, mặc dù người đã đánh bại hải tộc chúng ta, thực lực cũng rất cường hãn, nhưng ta muốn khuyên người một câu, ngàn vạn lần đừng trêu chọc vào thần mình. Bởi vì người căn bản không trêu vào được đâu. Thôi, Đoạn Vân, ta đã là một phế nhân, sẽ không tạo uy hiếp với người nữa. Cả Bắc Hải giao cho người đó. Ta cũng nên trở lại bích thủy lâu của ta để ẩn cư thôi.

- Ốc Đặc Nhĩ, người tiễn Thủy Mẫu đại nhân. - Đoạn Vân quay về tên Thân Vương vừa nhận chức ra lệnh.

Dưới sự giúp đỡ của Ốc Đặc Nhĩ, Thủy Mẫu Mai Lan Ny đi ra cửa hoàng cung, vẻ mặt vô cùng bình tĩnh.

291. Chương 291. Tàn Cực Thái Lạn Nan Thu Thập

Tầng lớp lãnh đạo của hai đại hải tộc cơ bản chỉ bị khống chế mà không bị giết chết, nhưng Đoạn Vân cũng không ngu, hắc sẽ không ngây thơ đến độ tự mơ tưởng rằng nếu mình không giết đám hải tộc này, họ sẽ cảm tạ đại ân đại đức của mình. Tại hải giới, Đoạn Vân có nhiều người lắm rồi, những gì hải tộc có thể mang đến cho Đoạn Vân cũng chỉ còn lại phiền toái và hận ý vô tận mà thôi.

Để phòng ngừa đám hải tộc đang hận mình thấu xương và đảm bảo chúng không còn có cơ hội tái khởi phong ba, Đoạn Vân buộc phải thủ đoạn một chút. Mai Lan Ny bị Đoạn Vân phế bỏ thực lực vĩnh viễn. Hải tộc quân lực gồm Ốc Đặc Nhĩ, Ai Tư Khoa Lâm, Mạc Khắc Tây Tư, cũng toàn bộ bị Đoạn Vân hạn chế thực lực, hơn nữa còn bị giám thị nghiêm mật. Vận mệnh ba con cá mập Đông Hải cũng quả là khổ sở; cá mập cái La Y Tư bị biến thành đàn bà của tên Đạt Nhĩ Ba Hắc Long biến thái, sau này sẽ bị đưa tới thâm cung ở Hắc Long điện. Còn hai huynh đệ cá mập trong lúc chiến đấu đã bị thương nặng, thân thể cơ bản đã tàn phế. Khi Đoạn Vân chữa trị cho chúng, tên y sư vô lương tâm này đã hèn hạ hạn chế vĩnh viễn thực lực của họ. Đối với Đoạn Vân thì việc hạn chế thực lực của một người chỉ là một chuyện dễ như trở bàn tay. Gân mạch của người xem như ta không cần thận giạt đứt mấy cái, thừa dịp người hôn mê hấp thu linh hồn năng lượng làm cho yếu bớt một chút, vậy đủ để cho người tu luyện tới ngóc cấn câu mới có lại được thực lực và linh hồn cường đại như xưa. Đoạn Vân bên cạnh đó còn lưu lại trong cơ thể đám hải tộc một vài tia chân khí cực dương hoặc cực âm, ngày nào đó người dám không nghe lời ta, ta dẫn bạo chân khí tiêu diệt người, mẹ kiếp.

Câu nói đầu môi chót lưỡi mà Đoạn Vân hay nói với đám hải tộc là: "Bổn thiếu gia là người tốt, tâm địa thiện lương."

Đoạn Vân không đành lòng giết người, nhưng cũng dùng thủ đoạn hèn hạ làm cho đám hải tộc hưởng thụ sự 'đãi ngộ' còn khổ sở hơn cả chết. Cảm giác là một phế nhân, bị người giam cầm cũng đủ để cho họ càng lúc càng hận Đoạn Vân hơn. Khổ thay Đoạn Vân cũng không có biện pháp nào khác. Hắn không muốn giết người, chỉ có thể tạm thời dùng loại phương thức này để xử lý họ.

Lúc này hai đại hải tộc đã toàn bộ rối loạn, từ việc bắt nhốt đám hải tộc cao cấp, hoặc giết tù binh hải tộc đều gây nên làn sóng bất mãn của mọi tầng lớp hải tộc. Tuy nói Đoạn Vân có năng lực đồ lục tất cả hải tộc, nhưng hạ lệnh đồ sát dân chúng của mình như vậy thì tựa hồ quá ngu. Để phòng ngừa những việc ngoài ý muốn xảy ra, Đoạn Vân đem tất cả lực lượng thần cấp trở lên ở Bắc Hải toàn bộ chế trụ trong tay mình. Hộ vệ cấp mười một trọng thương, hoảng loạn, không hơi đâu ta trị liệu cho các người. Toàn bộ bị bốn thiếu gia đóng thành tượng băng. Quân đội thực lực đều bị hạn chế ở cấp mười hai trở xuống.

Trở ngại duy nhất mà Đoạn Vân không chính thức nắm trong tay chính là lực lượng đang xâm lược Đông Hải, Bạch hùng bộ tộc. Với lực lượng trên biển của Đoạn Vân bây giờ, chống lại đám Bạch hùng kinh khủng mà ai cũng phải sợ đó, thì hắn cũng không nắm chắc phần thắng lắm.

Buổi tối ngày ba mươi mốt tháng tám, cũng là buổi tối hôm bắt giữ được toàn bộ đám hải tộc cao cấp, Âu Đặc Tư bây giờ phụ trách trật tự ở Nhân Ngư hoàng cung đến báo cáo cho Đoạn Vân về tình hình thế cục:

- Chủ nhân, tình huống Bắc Hải bộ tộc cơ bản đã ổn định. Dựa theo phân phó của ngài, tất cả lực lượng thần cấp trở lên toàn bộ đều bị khống chế. Ai dám phản kháng không phục, nếu không bị giết cũng bị phong ấn thành tượng băng. Còn tất cả thế lực hải tộc bên trong tòa hoàng cung này, đều đã bị chế trụ cả. Những nhân vật lớn nhỏ trong Bắc Hải hoàng tộc cũng bị giám thị nghiêm mật, nhưng một vài linh chủ bên ngoài hải vực, nghe nói đang muốn ngo ngoe trỗi đầu dậy, dĩ nhiên bọn họ đã biết những dị biến trong Bắc Hải hoàng thành.

- Không cần lo lắng đến những phiên vương bên ngoài này. Người tương lai sẽ lên ngôi Long Hoàng, Long Hoàng của biển sâu. Nếu những linh chủ này nguyện ý quy thuận, ta sẽ cho họ gia nhập vào gia tộc, nếu họ không muốn quy thuận, vậy cứ trực tiếp tiêu diệt. Mấy đám cá cua nhỏ nhỏ này chẳng làm ăn gì được cả. Được rồi, có tin tức gì về hoàng đệ Nha Khắc Lỗ Mỗ của Bắc Hải không?

- Chủ nhân, căn cứ tin tình báo chúng ta tìm được, hắn bị điều tới Đông Hải để ngăn cản Bạch hùng bộ tộc xâm lấn. Từ sau khi Ba Nhĩ Hi Đặc chết đi, Thủy Mẫu Mai Lan Ny có ý để đứa con thứ hai Nha Khắc Lỗ Mỗ đảm nhiệm chức vụ Bắc Hải Hải Hoàng. Để hắn có thể thu được lực hiệu triệu nhân tâm, Mai Lan Ny giao cho Nha Khắc Lỗ Mỗ đảm nhiệm việc chiến đấu với Đại tướng quân của Bạch hùng bộ tộc, thống lĩnh hơn mười vạn hải thú cao giai tiến đến chống đỡ cuộc xâm lấn của Bạch hùng bộ tộc. Hắn hẳn đang ở tiền tuyến đó.

Nghe thế, Đoạn Vân nhíu nhíu mày. Hừ, tên Nhân Ngư đáng chết này lại còn có hơn mười vạn hải thú cao giai trong tay nữa à. Việc này chẳng phải buộc bốn thiếu gia phải giết người hay không chứ?

- Tình huống ở tiền tuyến hải giới như thế nào? - Đoạn Vân nhún nhún vai, hỏi.

- Cực kỳ tệ. Đại quân đối mặt với Nam Hải hai ngàn Bạch hùng trưởng thành tiên phong là hai đại hải tộc Đông Hải và Bắc Hải liên quân trên biển, hợp lực tiến công mãnh liệt vào Bạch hùng bộ tộc. Nhưng trải qua vài ngày đại chiến, phần lớn hải tộc trở thành thức ăn cho đám slime thôn phệ. Sự tiến công của Bạch hùng bộ tộc cũng rất chậm. - Âu Đặc Tư trả lời.

Nghe thế, Đoạn Vân đi qua đi lại vài bước, nói:

- Lực lượng có thể chống lại Bạch hùng bộ tộc của chúng ta cũng chỉ có đám Thần Long ở Thần Long đảo mà thôi. Nhưng chống lại hai ngàn đầu Bạch hùng trưởng thành, thì cũng coi như hai ngàn siêu hải thú cấp mười một, phần thắng quả là không nhiều lắm. Hơn nữa số lượng Bạch hùng bộ tộc căn bản không chỉ có hai ngàn, họ có trên vạn đầu đó. Tuy nói một phần là những Bạch hùng chưa trưởng thành, nhưng Bạch hùng trưởng thành đếm tới đếm lui cũng phải có tới vài ngàn. Bắc Hải vừa bị chúng ta chiếm lĩnh, rất có thể phát sinh dị biến thật lớn. Chúng ta không giết chết đám hải tộc cao cấp, những đám phiên vương có thể dùng danh nghĩa cần vương để gây náo sự. Nếu lúc này chúng ta tùy tiện xuất quân ngăn cản Bạch hùng bộ tộc, vậy thì hai thế lực biển sâu ta vốn rất dễ dàng thu được, sẽ rất có thể lại phải tốn công thêm một phen để ổn định lại.

- Chủ nhân, ý của ngài là - Âu Đặc Tư xem ra vẫn chưa hiểu.

Đoạn Vân dừng lại không đi qua đi lại nữa, hần làm mặt nghiêm nói:

- Để không chế thống nhất cả hải giới, chỉ cần chúng ta truyền ra tin tức bắt giữ toàn bộ cao thủ cấp cao của hai đại hải tộc, vậy thì cả Hạ Lợi Ngõa hải dương sẽ xôn xao. Tin tức này đã truyền ra khắp Bắc Hải rồi, chẳng mấy chốc cũng sẽ truyền đi khắp cả hải vực. Tin này rất cuộc sẽ tới tai đám tướng sĩ đang chống lại Bạch hùng xâm lấn, sẽ làm cho sĩ khí suy sụp, thậm chí không chiến tự thoái lui. Đến lúc đó Nam Hải bộ tộc sẽ đột phá phòng tuyến của đại quân hải tộc, tràn vào hải vực, nơi nơi giết chóc, cả hải giới sẽ trở thành một tràng Tu La địa ngục. Thế lực Nam Hải sau đó sẽ nhanh chóng chiếm lĩnh cả hải vực.

Từ góc độ nhìn của chúng ta thì tình huống lại không giống như vậy, chúng ta vừa mới chiếm lĩnh được hoàng cung biển sâu và khống chế cả hai đại hải tộc, thế cục lúc này rất bất định, các thế lực dưới cờ hai đại hải tộc này sẽ dấy binh tạo phản. Nếu chúng ta đem vũ lực của mình phái ra ngoài chống đỡ với Nam Hải, vậy chúng ta coi như rơi vào khốn cảnh hai đầu thụ địch. Đến lúc đó những phiên vương cũng sẽ tập trung quân lực, nhân khi Thần Long bộ tộc đại quân của chúng ta đang tập trung cả ở tiền tuyến, từ trong nội bộ cho chúng ta một đao trí mạng. Nếu việc này xảy ra thì quả là vô cùng tệ hại.

- Chủ nhân, lo lắng của ngài cũng không phải không có đạo lý. Hơn nữa, trong tứ hải còn có một Tây Hải nữa, Tây Hải mà thừa dịp này cho đại quân tiến công thì cũng rất khó nói. - Âu Đặc Tư cũng cảm thấy khó xử.

Nghe Âu Đặc Tư nhắc tới Tây Hải, Đoạn Vân lúc này nghĩ đến một vấn đề:

- Âu Đặc Tư, chẳng lẽ Nam Hải bộ tộc không xâm lược Tây Hải sao?

Âu Đặc Tư trả lời:

- Cũng không phải, chỉ có điều lãnh thổ của Tây Hải chủ yếu là ở vùng biển cạn. Họ thậm chí có thể theo những con sông đi vào đất liền. Do đó cho dù Nam Hải xâm lấn, tổn thất của Tây Hải cũng sẽ rất nhỏ.

-Ồ, nguyên lai là như vậy hả.

Đoạn Vân khẽ gật đầu. Hừ, đồ Tây Hải khốn kiếp, chẳng trách luôn luôn có quan hệ bất hảo với hai đại hải tộc, người quả thực đúng là một con rùa đen rút đầu.

- Chủ nhân. Bây giờ phải làm sao?

Ngẫm nghĩ một lát, Đoạn Vân ra lệnh:

- Âu Đặc Tư, người dẫn đám cao cấp của hai đại hải tộc tới đây. Họ chỉ là vài phế vật, nhưng hần là vẫn có thể phát huy một chút tác dụng.

Chẳng mấy chốc, đám tù binh cao cấp của Đông Hải và Bắc Hải đã được đưa tới chỗ của Đoạn Vân. Thực lực của hải tộc lúc này phải nói đã hoàn toàn suy sụp. Thủy Mẫu Mai Lan Ny lại một lần nữa ẩn dật, ba vị Bắc Hải hải vương còn lại dĩ nhiên bị giam lỏng; còn hai cá mập Đông Hải đã là hai con cá kiếng; cá mập cái bị biến thành tiểu thiếp cho tên Đạt Nhĩ Ba biến thái.

Trong Nhân Ngư hoàng cung, tam đại hải vương Bắc Hải, hai cá mập Đông Hải ánh mắt đòi phế, tinh thần héo úa, đứng dưới triều đường. Đang ngồi trên ngôi vị hoàng đế là Đoạn Vân đại biến thái.

Nhìn mấy tên hải tộc, Đoạn Vân nói:

- Các vị, ta cũng không vòng vo với các người nữa. Tình cảnh hiện nay chắc các người cũng hiểu rất rõ. Chà, nói thật, ta cũng không muốn thấy các người bị biến thành như vậy đâu. Nhưng ta đã năm lần bảy lượt cho các người cơ hội rồi, tại các người không biết quý trọng thời. Bây giờ thực lực bị phế hoặc bị phong ấn chẳng trách được ta. Ta không giết các người đã là việc làm tốt nhất của Đoạn Vân này rồi.

- Đoạn Vân, người có chuyện gì thì nói thẳng ra.

Sa Ngư Hoàng Ba Lạp Cương nói về không theo cũng không chống lại. Thực lực Sa Ngư Hoàng lúc này đã không đến thần cấp. Kết quả này cũng là do Đoạn Vân phá lệ khai ân, nếu không với mức độ thân thể bị thương như vậy, có còn sống được hay không cũng đã là một vấn đề.

Nghe Ba Lạp Cương nói thế, Đoạn Vân cười nói:

- Ta tìm các người tới đây là muốn thương nghị với các người làm sao đối phó được với Nam Hải Bạch hùng. Thế cục lúc này các người hẳn là còn rõ ràng hơn cả ta. Ba Lạp Cương, dân chúng của Đông Hải các người đang nằm dưới sự xâm lăng của bộ tộc Bạch hùng, bây giờ đã chết vô số. Lúc này nam bộ ở Đông Hải đã hoàn toàn biến thành một nơi không có dân cư. Nơi đó có hàng vạn ực slime đang thôn phệ những linh hồn hải thú vừa chết. Có thể nói nơi đó là một địa ngục ở hải giới.

Nghe Đoạn Vân nói vậy, trên mặt đám hải tộc đã xuất hiện vẻ mặt thống khổ. Trên đời ai nấy đều công nhận Nam Hải tà ác. Đoạn Vân, tuy nói cũng là địch nhân của hải tộc, nhưng Đoạn Vân lại không giết người. Đoạn Vân chỉ muốn chiếm lĩnh hải giới mà thôi, còn bộ tộc Bạch hùng thì muốn hủy diệt hải giới. Hai bên khác nhau ở chỗ giết người theo số lượng và theo chất lượng. Đoạn Vân, hiển nhiên là chú ý tới chất lượng, hải tộc bị hấn bắt sống hoặc giết chết đều là những hải tộc cao tầng. Còn bộ tộc Bạch hùng thì thấy cá là giết, đại quân lướt qua, không để lại lấy một ngọn rong tảo.

- Đoạn Vân đại nhân, ta thỉnh cầu ngài phái binh chống đỡ bộ tộc Bạch hùng đi mà. Người có năng lực chống lại bộ tộc Bạch hùng ở hải giới lúc này cũng chỉ còn lại ngài mà thôi.

Ba Lạp Cương lúc này hóa ra lại rất sáng suốt, vì Đông Hải hẳn lại cầu cứu Đoạn Vân giúp đỡ.

- Đoạn Vân đại nhân, sự tồn vong của hải giới đang nằm trong tầm suy nghĩ và cái nhắc tay của ngài mà thôi.

Ốc Đặc Nhĩ đã từng là Nhân Ngư thái tử, tựa hồ cũng hiểu được tầm quan trọng của Đoạn Vân ở hải giới.

Nghe thế, Đoạn Vân nghiêm túc nói:

- Được, ta nguyện ý xuất binh. Nhưng lúc này có một số việc, xin mời các người phối hợp.

292. Chương 292. Nam Chinh Chi Lộ Thủ Địch Thù

Nghe Đoạn Vân nói thế, đám hải tộc nhìn nhìn lẫn nhau vẻ mặt nghi hoặc.

Chú ý tới vẻ mặt đám hải tộc, Đoạn Vân chánh sắc nói:

- Ta muốn xuất chinh Nam Hải, hơn nữa là thân chinh.

- Cái gì?

Ba Lạp Cương, Ốc Đặc Nhĩ và mọi người đều tỏ vẻ nghi hoặc. Trong mắt họ, Đoạn Vân cũng ghê tởm như bộ tộc Bạch hùng, đều là quân xâm lược. Đoạn Vân còn là người đứng đầu đại lục, thế lực chủ yếu ở Mộng Đa Lợi Á không phải hải giới, mặc dù hẳn cũng đã chiếm được một mẩu đất nhỏ ở vùng biển cận, nhưng trong suy nghĩ của đám lãnh đạo hải tộc, Đoạn Vân chỉ là một thế lực tập trung trên đại lục. Người đứng đầu đại lục bây giờ lại tuyên bố muốn thân chinh Nam Hải, hơn nữa ngay vào lúc vừa mới chiếm lĩnh được Bắc Hải đang trong thế cục đang rất bất ổn. Đám lãnh đạo hải tộc cho rằng, xuất chinh Nam Hải và phái binh chống đỡ cuộc xâm lược Nam Hải căn bản là hai việc khác nhau.

- Tại sao? - Ba Lạp Cương không hiểu dụng ý của Đoạn Vân hỏi.

Đoạn Vân cười trả lời:

- Ta nói rồi, bộ tộc Thần Long là bá chủ trời sinh của hải giới. Đoạn Vân ta muốn cả hải giới, một hải giới khỏe mạnh an bình. Bây giờ bộ tộc Bạch hùng đang cử đại quân xâm lấn, còn sau khi các người đầu hàng thì, Đông, Bắc lưỡng đại hải giới chính là sản nghiệp của Đoạn Vân ta, lưỡng đại hải giới hải tộc tự nhiên cũng đều là dân chúng của ta. Người nói xem, ta để mặc dân chúng của mình bị giày xéo dưới ma trảo của phiên bang hay sao?

- Đoạn Vân, có lẽ để Thần Long thống lĩnh hải giới, đối với cả Hạ Lợi Ngõa hải dương mà nói cũng không phải là chuyện xấu. Người không phải nói có việc cần chúng ta phối hợp sao?

Ba Lạp Cương không khỏi cảm thán nói.

- Để cho trời sinh hoàng giả của hải giới thống lĩnh hải giới, tự nhiên không phải là chuyện xấu. Nhưng ta muốn nhân danh nghĩa Nhân Ngư bộ tộc, triệu tập một nhóm hải thú cao cấp ở Bắc Hải hiệp trợ cho bộ tộc Thần Long của ta. Bộ tộc Bạch hùng Nam Hải thật sự quá cường đại, với thực lực bộ tộc Thần Long ta cũng không nhất định là đối thủ của chúng.

Đoạn Vân bây giờ mới nói vào vấn đề. Đoạn Vân vừa mới gỡ thủ đoạn cường chế, chiếm cứ Bắc Hải hoàng cung, cũng dùng vũ lực tuyệt đối bức bách làm cho tất cả phiên vương không dám có dị động gì, nhưng nếu đưa vũ lực của mình phái ra ngoài chống lại bộ tộc Bạch hùng, vậy thì không tránh khỏi vài tên gia hỏa thiển cận có thể đột nhiên nổi lên gây náo sự. Nhưng nếu dùng danh nghĩa đánh với bộ tộc Bạch hùng, để đại quân chủ lực của Bắc Hải nam hạ thì tình huống sẽ khác hẳn.

- Đoạn Vân, người không muốn mượn hải tộc chúng ta nhét vào miệng bộ tộc Bạch hùng đó chứ?

Ánh mắt Ốc Đặc Nhĩ mang đầy vẻ hoài nghi.

Nghe thế, Đoạn Vân khẽ cười nói:

- Với vũ lực trong tay ta, muốn giết các người quả thực quá dễ dàng. Ta cần gì phải phí tâm sức bày trò đưa đại quân hải tộc đến chiến trường Nam Hải? Nhạc phụ đại nhân, các người không để bộ tộc Thần Long của ta một mình gánh chịu trách nhiệm chống lại Bạch hùng đó chứ?

- Bắc Hải đã là của người rồi, người muốn hải tộc đại quân người không biết tự mình đi triệu tập à.

Tam hải vương Mạc Khắc Tây Tư nói giọng đầy cừu hận.

Nghe thế, vẻ mặt cười cợt của Đoạn Vân đột nhiên biến mất, Đoạn Vân hừ nhẹ một tiếng rồi trở nên rất nghiêm túc nói:

- Các người đừng quên thân phận của các người. Ta không giết các người đã là sự nhân từ lớn nhất của ta rồi. Nếu còn dám ngỗ nghịch với ta, ta nhất định cho các người sống không bằng chết.

Dưới ánh mắt sắc bén của Đoạn Vân, Mạc Khắc Tây Tư không dám nhìn thẳng, chỉ còn nước cúi đầu bất lực. Dù sao không phải ai cũng không sợ chết.

Nhìn đám hải tộc ở đây, Đoạn Vân nói với Âu Đặc Tư:

- Âu Đặc Tư. Người phái người đi cùng Ốc Đặc Nhĩ, cho người thời gian một ngày triệu tập tất cả hải vực cấp tám ở Bắc Hải. Sáng ngày mốt, đại quân sẽ hướng về phía chiến trường Đông Hải tiến phát. Còn nữa, để chinh đón quân kỹ, ngày xuất chinh phải dắt theo tất cả đám hải tộc này.

- Rõ.

Cứ như vậy, buổi sáng ngày ba mươi ba tháng tám, Đoạn Vân mang theo một đám hải tộc không tình nguyện tiến về phía chiến trường, bắt đầu con đường nam chinh.

Nội trong một ngày Đoạn Vân đã triệu tập được năm vạn hải thú cấp tám Bắc Hải, bốn ngàn thánh cấp hải thú, về phần thần cấp, siêu thần cấp, cũng được khoảng năm trăm người. Nói thật mất lòng chứ thực lực của hải tộc quả là hơi ít. Không nói đâu cho xa, nói về thánh cấp thì vũ lực của Thần Long đảo cũng đã được biên chế thành Hải Long sư đoàn, hơn một vạn thánh cấp hải thú đủ để uy chấn tứ phương rồi. Huống chi, Đoạn Vân còn có trong tay mười một vạn tướng sĩ Trung Hải quân đoàn cấp tám. Đoạn Vân ngoài ra còn có ba ngàn vũ lực thần cấp, Trong đó một ngàn cự mãnh Thần Long hậu giai, một ngàn vũ lực thanh long sơ giai, một ngàn thành vệ do hải thú phi Thần Long tạo thành. Còn thêm hai trăm sáu mươi đầu Thần Long siêu giai cũng đủ để làm cho cả biển rộng run rẩy. Đừng nói lực lượng quân đoàn chung chung, thủ hạ thân cận biến thái thực lực cũng không thể dùng cách nhìn bình thường mà giải thích được.

Lần này lực lượng quy mô, số lượng đội quân Đoạn Vân dẫn theo chinh chiến có thể nói là nhiều chưa từng thấy. Lực lượng quân chinh chiến có Âu Đặc Tư và Ny Khả, mười Thần Long, năm mươi Thần Long sơ giai. Đoạn Vân có hai trăm đầu Thần Long cấp mười một, lực lượng thần cấp hẳn có một ngàn đầu cự mãnh Thần Long hậu giai, chính là đại quân chủ lực xuất chinh lần này. Long thái tử Mạc Khắc được Đoạn Vân giao cho ở lại trấn thủ Bắc Hải. Để uy hiếp những phần tử làm loạn ở Bắc Hải mặc dù lúc này đã không còn bao nhiêu lực lượng, Đoạn Vân rút ra mười trong số hai mươi ba Thần Long cấp mười hai ở Thần Long đảo cho ở lại trấn thủ Bắc Hải cùng Mạc Khắc. Còn sáu mươi Thần Long cấp mười một của Thần Long

đảo cũng được điều tới Bắc Hải nhằm nắm cục diện trong tay, ngoài ra còn một ngàn Thanh Long cũng đang đóng ở hoàng cung Bắc Hải. Với vũ lực cường đại như thế, đóng quân ngay giữa Bắc Hải nơi mà vũ lực thần cấp cũng chẳng còn có mấy người tuyệt đối sẽ không hề có vấn đề gì. Trong thời gian Đoạn Vân xuất chinh, Mạt Khắc tạm thời để quản lý chức vụ của Long Hoàng Âu Đặc Tư, phụ trách coi sóc Bắc Hải

Đương nhiên xuất chinh lần này còn có một đám thủ hạ gia tộc thân tín của Đoạn Vân: Diệp Cô Thành, năm ma sủng, bảy cường chiến sĩ, tất cả đang rất sốt ruột. Ở đáy biển, thực lực của họ bị hạn chế nhất định, nhưng vì giai vị họ rất cao, hơn nữa cái màng nguyên tố kỳ dị ở đáy biển làm khi họ chiến đấu trong hải giới thực lực cũng không hạ xuống nhiều lắm, tối đa cũng nửa giai mà thôi.

- Lão Đại, người nói người muốn tác chiến với Bạch hùng, người còn mang theo đám hải tộc vô dụng này làm chi?

Nhìn năm vạn đại quân hải tộc hình thù kỳ lạ, Đạt Nhĩ Ba hỏi vẻ khó hiểu.

Theo hẳn quân đội hải tộc căn bản không thể đánh với bộ tộc Bạch hùng được, nói trắng ra là chỉ có nước trở thành lương thực cho đối phương.

Đoạn Vân cười trên người Ny Khả, nhìn đội hình của quân đội hải tộc, nói:

- Sở dĩ đưa họ theo, chủ yếu là muốn nhân cơ hội này thu hoạch chúng luôn. Hừ, vũ lực hải tộc Bắc Hải có kéo ra, Mạt Khắc mới nhân cơ hội chinh đồn Bắc Hải một phen. Bây giờ có một sư đoàn hải thú đóng ở Bắc Hải, dĩ nhiên là một uy hiếp tuyệt đối. Việc Mạt Khắc Thần Long Thái tử tiến hành chấn chỉnh như sửa lại sắc cờ của Bắc Hải, hay còn việc đem tất cả chư hầu của Nhân Ngư bộ tộc biến thành sản nghiệp của Trung Hoa bộ tộc, tất cả việc này sẽ không còn khó khăn nhiều như trước nữa. Mấy cái thứ gọi là dân chúng vùng lên cũng không có mấy người có năng lực kích động và lãnh đạo người dân.

- Lão Đại, người đúng là dài dòng.

Đạt Nhĩ Khắc vẫn không hiểu cách làm của Đoạn Vân. Hoàng tộc hải tộc đều bị bắt, vậy không phải cũng là tuyên cáo Nhân Ngư bộ tộc và cá mập bộ tộc đã bị tiêu diệt rồi sao? Còn lo lắng dân vùng lên? Mấy tên hải thú cấp thấp này làm gì được chứ? Cường giả vi tôn, ai mạnh tự nhiên sẽ có người đi theo thôi.

Cấp tốc hành quân nửa ngày, Đoạn Vân dẫn đại quân tiến vào cảnh nội Đông Hải. Nhóm đầu tiên gặp phải địch nhân, nhưng không phải bộ tộc Bạch hùng, mà là Nhân Ngư hoàng đệ Nha Khắc Lỗ Mỗ dẫn theo hơn mười vạn quân đội hải tộc cao giai.

- Chủ nhân, theo như thám tử phía trước hồi báo, Nha Khắc Lỗ Mỗ sau khi biết Bắc Hải phát sinh dị biến, đã suất lĩnh hai mươi vạn đại quân từ tiền tuyến lui về. Bây giờ sắp gặp chúng ta rồi.

Âu Đặc Tư hồi báo cho Đoạn Vân.

Nghe thế, Đoạn Vân nhìn đám hải tộc cao tăng phía sau, đề phòng hỏi Âu Đặc Tư:

- Trong hai mươi vạn đại quân thì việc phân chia vũ lực như thế nào?

- Năm vạn hải thú cấp tám, năm ngàn thánh cấp, thần cấp bốn trăm, chỉ có hơn hai mươi siêu giai. Toàn bộ những tên khác đều là hải thú cấp bảy. - Âu Đặc Tư trả lời.

Nghe thế, Đoạn Vân cười cười nhìn mấy mấy tên hải tộc cao cấp phía sau, ra lệnh:

- Âu Đặc Tư, ra lệnh toàn quân lập trận, hơn nữa hạ chiến thư cho Nha Khắc Lỗ Mỗ, yêu cầu toàn quân quyết chiến.

Năm vạn đại quân hải tộc trên danh nghĩa quy thuận mình, rất có thể ngu đại mà chạy đến trận doanh của Nha Khắc Lỗ Mỗ. Nhưng lực lượng thủ hạ cao cấp Nha Khắc Lỗ Mỗ quá ít, nếu muốn đánh với đám cao thủ nhiều như mây của Đoạn Vân, việc đó tuyệt đối chỉ là tự mình tìm chết. Với uy áp của Thần Long, hai mươi vạn hải thú đại quân thủ hạ Nha Khắc Lỗ Mỗ căn bản không thể chống lại. Tuy nói quân đội có thể có trình độ khắc chế uy áp nhất định, nhưng cũng chỉ có mức độ thôi. Với uy áp thần cấp mà chống lại hải thú cấp bảy, không cần nghĩ cũng biết kết quả. Hơn nữa, công kích cấp thấp căn bản không thể tạo thành thương tổn cho thân thể những tên cao cấp. Một ngàn Thần Long mà xông lên, vậy phỏng chừng chẳng khác gì gặt lúa vậy. Một thần cấp giết trăm tên cấp bảy, việc đó tuyệt đối không cần đến mười phút.

Đại quân năm vạn hải tộc của Đoạn Vân, khi vừa lập trận đã xuất hiện vài dị động. Nhưng dưới thực lực tuyệt đối trước mặt, đại quân này không hề xuất hiện tạo loạn quá lớn.

Vài phút sau, đại quân song phương xem như đã dàn xong trận ở một bình nguyên đáy biển. Vì vốn đều là quân đội Bắc Hải, do đó song phương cũng không hề quá khẩn trương đến mức cung giương kiếm bạt, cũng không có khí thế cường đại, sát khí ngút trời. Tâm tình tướng sĩ song phương cũng hoàn toàn bất đồng; hải tộc dưới tay Đoạn Vân đang nghĩ đến việc làm sao chạy đến trận doanh của bên kia để chiến đấu cho Hải Thần vĩ đại, cho tự do; còn hai mươi vạn tướng sĩ dưới tay Nha Khắc Lỗ Mỗ thì nghĩ đến một vấn đề: đối với người phản bội, ta nên mở rộng vòng tay bác ái tha thứ cho hắn, hay là dùng thanh kiếm trong tay trừng phạt hắn đây?

- Đoạn Vân, ngươi làm gì mẫu hậu ta?

Nha Khắc Lỗ Mỗ cười trên một đầu hải thú, khí thế ngút trời hét lên với Đoạn Vân.

Đoạn Vân cười nói:

- Nha Khắc Lỗ Mỗ, Thủy Mẫu đại tỷ đang ẩn cư ở Bích Thủy Lâu, tỷ nói rất nhớ ngươi, do đó nhờ ta tới đây mang ngươi trở về.

- Đoạn Vân, ngươi ra đây, hôm nay ta muốn đánh một trận với ngươi.

Nha Khắc Lỗ Mỗ giơ cao vũ khí trong tay mình, cái chĩa ba, khí thế ngập trời, tràn ngập chiến ý nói.

Thấy có người muốn khiêu chiến lão Đại, đám thủ hạ đều ngẩng đầu nhìn về phía Đoạn Vân.

Chú ý tới ánh mắt đám thủ hạ, Đoạn Vân vốn là loại người không thích đánh nhau có vẻ tức giận nói:

- Có ngu mới đánh với ngươi. Âu Đặc Tư, ngươi cùng mười Thần Long lên đi, tiêu diệt tên gia hỏa dám can đảm khiêu chiến bốn thiếu gia. Hừ, đời này ta ghét nhất là đánh nhau đó.

Nghe Đoạn Vân ra lệnh, mười Thần Long và Âu Đặc Tư lập tức lao về phía Nha Khắc Lỗ Mỗ trong thế đơn lực bạc.

293. Chương 293. Chiến Hậu Thu Biên Cảo Khí Phân

Mười Thần Long cường giả cấp mười hai hậu giai, Âu Đặc Tư cao thủ cấp mười hai hậu giai, bao vây Nhân Ngư Nha Khắc Lỗ Mỗ cấp mười ba sơ giai. Mười một Thần Long nghênh chiến con tiểu ngư cấp mười ba sơ giai, cuộc chiến đấu như vậy không có gì đáng phải lo cả. Tuy nói giai vị của đám Thần Long hơi thấp, nhưng họ không sợ uy áp, tuyệt đối có thể dùng số lượng bù vào sự thiếu hụt giai vị, huống chi bộ tộc Thần Long ở hải giới lại có tuyệt đối ưu thế về chủng tộc.

Cao thủ hai quân giao đấu vốn phải là một đối một, nhưng Đoạn Vân là ai chứ? Hắn sẽ để một thủ hạ giai vị thấp đơn đả độc đấu với tên Nhân Ngư sao? Để thủ hạ trung thành của mình chịu chết khời khời sao? Đi chết đi, đừng có mơ.

Tôn chỉ hành động của Đoạn Vân đại thiếu gia nhà ta vốn là: đánh thắng được thì một đối một; đánh không lại thì người một mình đánh với một đám chúng ta; nếu vẫn đánh không lại, cho dù có cần phải phái vài sư đoàn ra ta cũng làm tốt, mẹ kiếp. Vô luận như thế nào, đám dây vào chuyện của bốn thiếu gia ngươi chắc chắn phải chết. Đánh không lại người, ta ám sát người.

Đoạn Vân vừa ra lệnh, mười một Thần Long lao vào Nhân Ngư Nha Khắc Lỗ Mỗ. Nha Khắc Lỗ Mỗ căn bản không ngờ Đoạn Vân lại vô sỉ phái ra mười một thủ hạ vây công mình như vậy, đang muốn chửi bới một phen nhưng những công kích của đám Thần Long đã bắt đầu rải khắp người hắn. Nhưng lần công kích đầu tiên của đám Thần Long không trực tiếp đánh lên người Nha Khắc Lỗ Mỗ mà là công kích vào thủy nguyên tổ khắp người Nha Khắc Lỗ Mỗ. Khi bắt đầu, mười Thần Long dùng một tốc độ kinh khủng lao vào Nha Khắc Lỗ Mỗ, nhưng khi còn cách Nha Khắc Lỗ Mỗ không đến trăm thước mười Thần Long đột ngột thay đổi phương hướng tiến công, họ bay lượn tản ra bốn phía, sau đó từ bốn phía lại bay xuyên qua xuyên lại, rồi bay về phía sau lưng Nha Khắc Lỗ Mỗ và hội lại với nhau, tiếp theo bọn họ cứ tiếp tục bay lượn theo quỹ tích vừa vạch ra đó.

Đang xem trận chiến, Đoạn Vân cũng phát hiện ra rất rõ ràng quỹ tích phi hành của mười Thần Long chính là một hình cầu lấy Nha Khắc Lỗ Mỗ làm trung tâm. Mười Thần Long dùng một tốc độ kinh khủng bay vòng quanh Nha Khắc Lỗ Mỗ, thân ảnh Thần Long kim sắc ẩn hiện, tiếng long minh vang động tác động đến sự lưu động của thủy nguyên tố xung quanh. Theo sự lưu động của thủy nguyên tố, quỹ tích bay lượn của mười Thần Long cũng dần dần mơ hồ, rồi vô số thủy nguyên tố ngưng tụ khắp quả cầu huyền ảo đó. Lúc này Nha Khắc Lỗ Mỗ tựa hồ sức nhớ ra cái gì đó, hần hơi hoảng hốt cố gắng ngưng tụ ma lực triển khai công kích, nhưng khôn thay hần không phát ra được một chút năng lượng công kích nào. Trong khoảng khắc hần phát hiện ra cả không gian quanh mình đã biến thành một không gian vô thủy. Đám Thần Long dùng thiên phú thủy hệ có một không hai của mình kéo sạch thủy nguyên tố xung quanh Nhân Ngư Nha Khắc Lỗ Mỗ. Quan hệ giữa cá với nước là quan hệ gì, ai cũng biết một con cá khi rơi vào một chỗ không có nước mà gặp phải một con rắn, à không, là mười một con rắn thì cái loại tình hình này sẽ như thế nào? Cho dù con cá này mạnh đến đâu đi nữa, lợi hại như thế nào đi nữa thì cũng chỉ có nước nằm chờ bị làm vây lóc thịt.

Đi từ hoảng sợ tới hoảng loạn, Nha Khắc Lỗ Mỗ chẳng biết làm sao, đứng ngẩn người ra một khắc. Thần Long Âu Đặc Tư vốn một mực chờ cơ hội để cho mười Thần Long chế tạo không gian quỷ dị hoàn tất, sau một tiếng long minh trực tiếp lao vào Nhân Ngư Nha Khắc Lỗ Mỗ.

Âu Đặc Tư trong hình thái Thần Long lao thẳng vào Nhân Ngư Nha Khắc Lỗ Mỗ đang ở hình thái Nhân ngư thân cao mấy thước, hần đồng thời phóng ra một cái Long trảo. Nhân Ngư Nha Khắc Lỗ Mỗ kinh hoảng giơ vũ khí lên chống lại, Âu Đặc Tư lập tức thu hồi long trảo, biến thành một cú quét ngang công kích mãnh liệt chém thẳng vào thất lưng Nhân Ngư Nha Khắc Lỗ Mỗ. Long trảo cường hần khoét một đường rách rất dài ở chỗ giao nhau giữa người và cá. Phần trên thân là da người, dưới thân là vảy cá, chỗ giao nhau bị phá vỡ ra không ít.

Cú công kích đầu tiên của Âu Đặc Tư đã làm cho con tiểu ngư này thụ thương không nhỏ.

Trong không gian vô thủy Âu Đặc Tư Thần Long hậu giai có thể phát huy thực lực tương đương với ma thú cấp mười ba. Không gian vô thủy đã đạt tới mức gần một trăm phần trăm không có nước rồi, nếu thời gian mà lâu hơn nữa thậm chí nó có thể làm cho con tiểu ngư này khát nước mà chết. Nhân Ngư sở dĩ có thể tồn tại được trên đại lục là nhờ vào thủy nguyên tố trên đại lục, thực lực hải thú cường hần thậm chí có thể ngưng tụ thủy nguyên tố rất ít ỏi trên đại lục làm dịu cơ thể mình.

Bị thương ở thất lưng chẳng những không làm giảm bớt chiến ý của Nha Khắc Lỗ Mỗ, ngược lại nó kích thích dã tính của hần hơn. Nha Khắc Lỗ Mỗ nổi cơn thịnh nộ, điên cuồng hét lên một tiếng, trong nháy mắt thân hình lớn lên biến thành một hình thái Nhân Ngư cao hơn mười thước, trực tiếp nhảy vọt lên muốn trốn thoát khỏi vô thủy không gian quỷ dị.

Mười Thần Long không phải là mấy con chim không có thực lực, họ đều thân trải trăm trận, siêu cao thủ đã vào sinh ra tử, Nha Khắc Lỗ Mỗ muốn phá thoát ra, họ tự nhiên không để cho hần như nguyện. Sau mười tiếng long minh thanh thúy, mười Thần Long lúc này chụp thẳng vào tên Nha Khắc Lỗ Mỗ đang phóng lên cao. Mỗi rồng một trảo, mười rồng mười trảo, lực công kích lớn đến cỡ nào? Câu hỏi này được giải đáp ngay lập tức sau đó. Nha Khắc Lỗ Mỗ đã có một khắc vô cùng vĩ đại, vì hần dùng thân thể mình áp dụng một đạo lý vẫn được công nhận rộng rãi trên đại lục, năng lượng cấp thấp không thể thương tổn thân thể cao cấp.

Mười Thần Long hợp lực kích ra một kích, trực tiếp công kích vào Nha Khắc Lỗ Mỗ đang muốn phá không chui ra. Vì hần không thích ứng được với không gian vô thủy bên trong, tất cả năng lực cảm quan của Nha Khắc Lỗ Mỗ đã hạ xuống mức cực thấp. Trong đầu hần chỉ có một ý niệm là bay lên phía bên trên, mau rời khỏi không gian quỷ dị làm hần hít thở không thông này. Chính điều này đã tạo cho đám Thần Long thời cơ đồng xuất ra một kích cường đại.

Dưới một kích này thân hình đang bay lên của Nha Khắc Lỗ Mỗ nháy mắt đã thay đổi phương hướng phi hành, với một tốc độ kinh khủng bị đánh lộn xuống phía dưới, nhưng trong tích tắc một sự tình quỷ dị bỗng xảy ra, Đoạn Vân đang xem trận chiến bỗng phát hiện ra linh hồn Nha Khắc Lỗ Mỗ chạy xuống phía dưới. Hay nói cách khác, đám Thần Long hợp lực kích một kích, trực tiếp làm cho linh hồn Nha Khắc Lỗ Mỗ xuất ra ngoài thân thể của hần! Nhưng thời gian linh hồn phá thể cũng không dài lắm, linh hồn Nha Khắc

Lỗ Mỗ còn chưa hoàn toàn phá thể ra ngoài thì đã chịu sức hút chui ngược vào trong thân thể, kết hợp với thân thể thành một thể như cũ.

Trên mặt đất lại có một đám dịch nhân còn cường đại hơn đang chờ Nha Khắc Lỗ Mỗ. Khi Nha Khắc Lỗ Mỗ bị thương nặng, Âu Đặc Tư hóa thân thành người rồi ngưng tụ năng lượng cường đại nhất đẩy ra một đòn công kích đâm mạnh vào Nha Khắc Lỗ Mỗ đang ngắc ngoải. Một quyền phát ra như sấm sét! Dưới quyền này chỉ nghe những tiếng răng rắc vang lên, thân hình Nha Khắc Lỗ Mỗ lại một lần nữa thay đổi phương hướng. Nhưng lúc này, đã không cần mười Thần Long cho hắn ném thêm một lần mười quyền nữa, nguyên nhân là xương sống Nha Khắc Lỗ Mỗ đã bị một quyền của Âu Đặc Tư đánh gãy, nội tạng cũng đã bị chấn động đến biến hình. Ngoại xuất huyết bên trong cũng xuất huyết, thất khiếu đổ máu, những câu này tuyệt đối áp dụng chính xác vào Nhân Ngư Nha Khắc Lỗ Mỗ bây giờ, hắn sống dở chết dở nằm đo ván tại trận.

Nhìn Nha Khắc Lỗ Mỗ chảy máu tèm lem trên mặt đất, Đoạn Vân quay về đại quân hải tộc đối diện vận khí hô lớn:

- Dừng sĩ hải tộc, hiện lúc này tầng lớp cao cấp của Bắc Hải và Đông Hải đã quy thuận vào bộ tộc Trung Hoa của ta. Các người vốn là binh lính của hải tộc Nhân Ngư bộ tộc, từ nay về sau các người sẽ là dân chúng của bộ tộc Trung Hoa ta, tướng sĩ của bộ tộc Trung Hoa ta. Các người đã không còn lựa chọn nào khác, tất cả hải tộc cao cấp của Bắc Hải, Đông Hải đều được ta thu thập rồi. Tất cả quân lực hải tộc cũng đều đã chết hoặc bị bắt. Các người đang ở trong thế cô lực đơn, cái duy nhất có thể làm là thành tâm quy thuận Trung Hoa bộ tộc.

Thấy đám tướng sĩ hải tộc dám không thêm biểu lộ gì cả, Đoạn Vân chính sắc uy nghiêm nói:

- Bây giờ các người có thể còn chưa hiểu rõ về bộ tộc Trung Hoa của ta, nhưng ta tin rằng trong một tương lai rất gần các người sẽ lấy việc mình là người dân của Trung Hoa bộ tộc mà cảm thấy kiêu hãnh. Ta muốn nói cho các người biết, thời đại của bộ tộc Nhân Ngư, bộ tộc cá mập đã qua rồi. Từ giờ về sau, thống lĩnh hải giới sẽ là bộ tộc Trung Hoa của ta, của bộ tộc Thần Long có một không hai. Thần Long xuất, tứ hải quy. Bộ tộc Thần long tương lai sẽ dẫn dắt các người nhất thống tứ hải, sáng lập một cơ nghiệp chưa từng có. Sau này cái tên Trung Hoa sẽ gắn liền như máu thịt của các người, Trung Hoa hải giới tương lai sẽ cùng các người đi đến phú cường. Còn tên của các người tương lai sẽ vì danh nghĩa Trung Hoa mà vĩnh viễn lưu lại cho đời sau.

Tên Đoạn Vân biến thái này không thể không nói hắn là một tên diễn thuyết gia lỗi lạc tài ba. Dưới màn diễn thuyết đầy thuyết phục của hắn, tâm tình đám hải tộc đều bị biến động. Những thứ hoàn thành bá nghiệp gì đó theo lời Đoạn Vân làm cho đám tướng sĩ hải tộc động tâm ghê gớm. Bộ tộc Nhân Ngư và cá mập bị diệt, đối với hải tộc mà nói cũng chỉ là thay đổi người làm chủ, cái duy nhất thay đổi là cái tên mà thôi.

Bộ tộc Nhân Ngư và cá mập đều không có năng lực bảo trì an bình cho hải giới, bộ tộc Thần long mới nổi làm bọn họ liên tưởng tới Long tộc ở đại lục. Nói cách khác, ma thú ở đại lục đã coi Long tộc là hoàng đế, vậy hải thú hải giới tự nhiên có thể gọi Long của hải giới là hoàng đế. Trong cái thế giới cường giả vì tôn cá lớn nuốt cá bé này, có một hoàng tộc cường đại cho mình tuyệt đối là những việc mà đám người yếu đuối luôn luôn hướng tới. Bộ tộc Thần long cường đại như thần nào đã được chứng thực rồi. Toàn bộ lãnh đạo cao cấp của lưỡng đại hải tộc đều bị bộ tộc Thần Long 'làm thịt' cả. Khi chiến đấu với Nha Khắc Lỗ Mỗ em trai của Hải Hoàng, mười một Thần Long trong lúc vô ý phát ra uy nghiêm cường đại, đủ để làm cho phần lớn hải thú run rẩy. Họ còn thấy tên Nha Khắc Lỗ Mỗ có chiến lực cường hãn như thế mà gần như bị miểu sát. Điều này làm cho hải tộc biết sự cường đại phi phàm của bộ tộc Thần Long.

Chú ý tới sự kích động trên mặt đám hải tộc, Đoạn Vân nói tiếp:

- Hải tộc đại quân nghe lệnh. Lúc này Nam Hải sắp xâm lấn tới, các người thân là hải tộc tướng sĩ phải có trách nhiệm bảo vệ lãnh thổ và bình an của dân. Vì bảo vệ hải giới chúng ta phải tiến quân nam hạ, cùng chống đỡ sự xâm lấn của bộ tộc Bạch hùng Nam Hải. Trận chiến này các người không phải là chiến đấu cho Đoạn Vân ta mà là vì cả trăm ức dân chúng hải tộc của hải giới. Tính mạng của hơn trăm ức dân chúng hải tộc, an nguy của cả Hạ Lợi Ngõa hải vực, trách nhiệm như thế đã rơi xuống người các người. Nếu muốn chiến thắng thế lực Nam Hải tà ác cường đại các người chỉ có đoàn kết xung quanh bộ tộc Thần Long của

ta thì mới có thực lực chống lại bộ tộc Bạch hùng. Vì hải giới, vì sinh tồn, và vì cả trăm ức đồng bào hải giới, các tướng sĩ hải tộc hãy cầm lấy vũ khí trong tay, tiến quân nam hạ chống lại nỗi nhục này. Không giết sạch bộ tộc Bạch hùng tà ác thì không quay về.

- Giết, giết, giết.

Sĩ khí của đám hải tộc cuối cùng đã được Đoạn Vân kích thích lên ngút trời. Vì cả hải giới tướng sĩ hải tộc quyết định tạm thời phục tùng sự chỉ huy của Đoạn Vân.

294. Chương 294. Đỉnh Tiên Thâm Cốc

Sau khi Nha Khắc Lỗ Mỗ Đại tướng quân bị bắt, mười vạn đại quân hải tộc đều đầu hàng cả. Để có một đội quân mạnh Đoạn Vân chỉ giữ lại hải thú cao giai và giải tán toàn bộ đám có giai vị thấp. Đám hải thú cao giai và hơn năm vạn đại quân hải tộc tới từ Bắc Hải tất cả binh hợp vào một chỗ. Bây giờ quân đội hải tộc trong tay Đoạn Vân bao gồm mười vạn hải thú cấp tám, có một vạn hải thú thánh cấp, ngoài ra còn có chín trăm thần cấp và siêu thần cấp, về phần những loại cấp bảy toàn bộ được Đoạn Vân trả về Bắc Hải. Tác chiến với đám Bạch hùng cường hãn, nếu giai vị quá thấp thì không những không giúp đỡ gì được mà ngược lại còn tạo thành gánh nặng cho đại quân.

Sau khi đám hải thú nửa chết nửa sống đã được nghỉ ngơi và hồi phục, Đoạn Vân mang theo mười vạn đại quân hải tộc tiếp tục hướng về phía nam hành quân. Thông qua một vài tướng lĩnh hải tộc, Đoạn Vân cập nhật tình huống chiến đấu ở tiền tuyến. Lúc này ở tiền tuyến quân đội hải tộc không có lực lượng chiến đấu thật sự mà chỉ là miếng mồi ngon cho đám bộ tộc Bạch hùng. Bạch hùng khi nào đói bụng thì công kích một phen, sau khi ăn no xong thì nghỉ ngơi từ từ, nghỉ ngơi xong lại công kích giết chóc tiếp. Tốc độ tiêu vong của tướng sĩ hải tộc phụ thuộc vào tốc độ và năng lực tiêu hóa của bộ tộc Bạch hùng. Đám Bạch hùng cường hãn điên cuồng năm ngày trước đã chiếm lĩnh Đông Hải Sa Ngư cung. Đây là nguyên nhân vì sao bộ tộc cá mập cao cấp tụ tập cùng đám hải thú cao cấp ở hoàng cung Bắc Hải. Theo Ba Lạp Cương tự thú thực, bọn họ bỏ thành mà chạy, và để tạo điều kiện cho ba đầu cá mập cao cấp thành công đào thoát vô số lực lượng hải thú cấp mười một của Đông Hải cộng với mấy trăm tên thần cấp, tất cả đều làm mồi nướng cho Bạch hùng.

- Đoạn Vân đại nhân, bây giờ hai ngàn Bạch hùng trưởng thành tiên phong đã chiếm được Đông Hải Hoàng thành, còn đại quân slime cũng dừng lại ở trong một thâm cốc phía nam Đông Hải nghỉ ngơi và hồi phục. Đại quân slime thông qua việc không ngừng thôn phệ linh hồn hải thú và ma hạch lực lượng đã rất lớn mạnh.

Trong khi hành quân một Đại tướng quân hải tộc phân tích chiến cuộc cho Đoạn Vân.

- Đám slime có lực lượng như thế nào? - Đoạn Vân cau mày hỏi.

- Một ngàn Bạch hùng trưởng thành, mấy trăm vạn slime hải thú cấp thấp, hai mươi vạn slime cấp bảy, năm vạn slime cấp tám, rất ít thánh cấp và thần cấp, tổng cộng cũng chỉ khoảng hai ngàn. - Tên Đại tướng đó trả lời.

- Mạnh vậy sao? Đội quân của các người nguyên lai đã làm gì để chống lại?

- Bốn mươi vạn đại quân phụ trách chống lại sự tấn công của đại quân slime. Mục đích là làm cho đại quân slime không thể hợp với hai ngàn Bạch hùng ở Đông Hải Hoàng thành. Như vậy những cao thủ hải tộc bị Bạch hùng tiên phong giết chết sẽ không bị đám slime thôn phệ, và do đó cũng làm chậm lại tốc độ lớn mạnh của đại quân slime. Nhưng vì Bắc Hải phát sinh dị biến, sĩ khí đại quân xuống thấp nên cuối cùng bị bộ tộc Bạch hùng phát hiện tung tích và bị tổn thất vô số hải tộc tinh nhuệ.

- À, nhưng mà đại doanh của đại quân slime không phải cũng có cả một ngàn Bạch hùng đó sao? Các người lấy gì chống đỡ chúng?

- Chiến tuyến của chúng rất dài. Chúng ta chỉ cần tránh xa chủ lực của một ngàn Bạch hùng thì có thể giết được một đám slime. Như vậy cũng có thể đạt được mục tiêu là giảm thực lực Nam Hải. Đoạn Vân đại nhân có thể không rõ lắm, khi tác chiến với Nam Hải cái mà chúng ta làm được chỉ là tận lực giết slime. Hải thú bị Bạch hùng giết sẽ bị slime thôn phệ, từ đó không ngừng nuôi lớn lực lượng Nam Hải. Chúng

ta chỉ có thể làm là giết slime và làm giảm sút đội ngũ của chúng. Số lượng bộ tộc Bạch hùng rất có hạn, do đó chúng cũng chỉ giết được một số lượng nhất định hải thú thôi. Chỉ cần chúng ta có thể tận lực giết đám slime cấp thấp, làm đám slime trong đại quân Nam Hải không thể hình thành quy mô lớn. Nói ngắn gọn chúng ta chỉ cần tránh được công kích của đám Bạch hùng, hải giới sẽ vẫn có thể tồn tại đến đời sau, nhưng nếu để đội ngũ slime phát triển, đến lúc đó tất cả hải thú cấp cao hay thấp đều bị giết sạch rồi bị thôn phệ, cứ như thế thì hải giới rộng lớn của chúng ta cũng chính thức trở thành chuồng nuôi gia súc của bộ tộc Bạch hùng và slime rồi.

Đoạn Vân nghe xong trợn trắng dã con mắt. Trời ơi, các người giỏi thật, lại còn hiểu cách dùng chiến thuật du kích. Hải tộc chống lại Nam Hải cũng chỉ có cách tránh xa Bạch hùng, tập trung vào đánh giết đám slime không có thực lực. Đội ngũ slime sẽ không phát triển được, còn đám giết người thực ra cũng chỉ có mấy ngàn Bạch hùng, để đám giết người này ăn thoải mái, sau khi no cơm ấm cật sẽ tự nhiên lui về. Hà hà, đây là cuộc chiến đấu khó trốn chết, căn bản là đem thân mình cho địch nhân ăn no, sau đó tiễn khách về nhà. Nhưng ngẫm lại cũng là lẽ tất nhiên thôi, thực lực của đám quân đoàn hải tộc quá yếu còn Bạch hùng lại chính là thiên địch, quan hệ song phương căn bản là một loài ăn thịt với một loài bị ăn thịt. Đoạn Vân đoán phỏng chừng bộ tộc Bạch hùng trước giờ không muốn tiêu diệt hải tộc, xem ra cũng chỉ tính đến nguồn thức ăn của mình. Nếu tất cả hải tộc bị giết, vậy cũng có nghĩa là chúng không còn lương thực nữa rồi. Nhưng vì sao mà chúng lại kết minh với đám slime nhỉ? Chẳng lẽ vì muốn tìm người chia lương thực với chúng? Khó giải thích quá.

Nhìn đại quân hải tộc mười vạn người phía sau, Đoạn Vân hỏi tên hải tộc Đại tướng bên cạnh:

- Tướng quân có cách gì đánh thắng cuộc chiến này không?

Tên Đại tướng hải tộc ngẫm nghĩ một lát rồi đề nghị:

- Ta thấy chúng ta nên tiếp tục chống đỡ đại quân slime đi. Hôm qua chúng giết được vài hải thú cấp cao nên chắc phải mất vài ngày mới tiêu hóa phân thệ xong, ta tập trung giết chết đám slime ngăn cản chúng lớn mạnh.

Đoạn Vân nghe thế cười nói:

- Tướng quân tựa hồ chưa hiểu rõ về thực lực của bộ tộc Thần Long. Người nói đi, trong tay ta có một ngàn đầu Thần Long có thể đánh ngang tay với Bạch hùng trưởng thành, còn lực lượng quân đoàn thì đủ để quét ngang Nam Hải đến tận hang ổ của Bạch hùng hoàng.

Trên mặt tên Đại tướng không khỏi xuất hiện vẻ giật mình, nhưng hắn ngẫm lại đó cũng là lẽ đương nhiên, hai đại hoàng tộc cường đại đều mới bị nam nhân này đánh bại, không có thực lực mạnh có thể làm được như vậy không?

- Đoạn Vân đại nhân nghĩ thế nào? - Tên Đại tướng hỏi.

Nhìn về phía biển sâu phía Nam, Đoạn Vân ra lệnh:

- Truyền lệnh toàn quân đi vòng qua Đông Hải Hoàng thành, tiến quân vào giải đất thâm cốc, chúng ta trực tiếp tiến hành công kích vào doanh trại của Nam Hải. Chúng ta phải quyết chiến với bọn chúng.

- Nhưng đại nhân, ngài thật nắm chắc đối phó được với một ngàn đầu Bạch hùng trưởng thành không? - Tên hải tộc Đại tướng có chút lo lắng nói.

Đoạn Vân cười nói:

- Trên biển không có ai so được với Thần Long cường đại đâu. Sau này người sẽ biết, việc này sẽ là một cơ hội tuyệt vời để bộ tộc Thần Long thống lĩnh tứ hải. Truyền lệnh của ta đi.

- Rồi.

Tên Đại tướng cung kính chào Đoạn Vân một quân lễ, chính xác là quân lễ hải giới.

Theo lệnh Đoạn Vân, đại quân đi vòng qua Đông Hải Hoàng thành đã bị Bạch hùng chiếm lĩnh, hướng về phía thâm cốc mà đại quân slime của Nam Hải đang đóng.

Dọc theo đường đi, nhìn thấy dấu vết chiến tranh lưu lại, trong lòng Đoạn Vân có chút khó chịu, vì nơi nơi đều là những thành thị, thôn trang bị phá hủy, thi thể nằm rải rác khắp nơi. Đại bộ phận thi thể đều bị dã thú ăn mất, đặc biệt là hải thú dạng cá cũng chỉ còn lại có bộ xương. Nói cách khác, những hải thú ngon miệng thì bị Bạch hùng ăn, hải tộc không thể ăn thì bị Bạch hùng giết, cả phía nam Đông Hải đã trở thành một địa ngục trần gian.

Nhìn cảnh này, ánh mắt Đoạn Vân trở nên rất bất thiện nhìn về phía đám hải tộc cao cấp nghiêm khắc nói:

- Đây là hải giới dưới sự thống trị của các ngươi, cũng chính là hải giới an bình theo lời các ngươi. Thân là hoàng tộc, các ngươi làm hết nghĩa vụ của mình chưa? Các ngươi đến cả việc cơ bản nhất là bảo vệ an dân cũng không thể làm được, các ngươi còn có tư cách gì mà xưng là hoàng tộc hải giới. Tùy ý để địch nhân chà đạp lãnh địa của mình, tùy ý để ác ma đồ sát dân chúng mình, còn các ngươi, lại trốn trong Hải Hoàng cung xem múa nghe ca, tiêu diêu tự tại. Địch nhân đến nơi, các ngươi chạy trốn trước, lấy danh nghĩa bảo toàn huyết mạch hoàng tộc mà trốn tránh một cách danh chính ngôn thuận.

Nghe Đoạn Vân thống trách, mấy tên hải tộc cao cấp im thin thít không có gì để phản bác lại. Trong lòng họ vẫn tự nhủ mạng mình so với hải tộc bình thường thì cao quý hơn nhiều, để bảo toàn cho mình, họ sinh đám hải tộc đề tiện này cũng có gì lạ đâu. Nhưng những lời Đoạn Vân nói lại làm cho đám tướng sĩ hải tộc suy tư một phen. Việc này làm cho đám hải tộc biết Đoạn Vân rất muốn cải cách, có vài hải tộc trong lòng thậm chí còn có ý nghĩ để nam nhân này thống lĩnh hải giới có thể sẽ là một lựa chọn không tệ.

Sau hai ngày hành quân cấp tốc, Đoạn Vân dẫn mười vạn hải tộc đại quân cao giai tới thâm cốc.

- Đoạn Vân đại nhân, phía trước là doanh trại của đại quân slime đóng quân rồi.

Tên Đại tướng đó chỉ về phía trước nói với Đoạn Vân.

- Chủ lực của chúng có cách chúng ta xa lắm không? - Đoạn Vân hỏi.

- Việc này ta cũng không rõ. Vì thực lực quá chênh lệch, chúng ta căn bản không thể biết được tin tình báo cụ thể của đám Bạch hùng thủy hệ. Chỉ cần chúng ta đến gần sẽ bị mấy con dã thú hung ác đó phát hiện. Nhưng chiếu theo lý mà nói, chúng hẳn là cách chúng ta ngoài mười dặm.

Đoạn Vân khẽ gật đầu ra lệnh:

- Hạ lệnh toàn quân nghỉ ngơi và hồi phục, tùy thời chuẩn bị chiến đấu.

- Rõ.

- Âu Đặc Tư, phái mười siêu giai Thần Long đi tìm hiểu quân tình của địch quân.

Chỉ cần là lực lượng vũ lực của Đoạn Vân ai nấy đều có bản lĩnh ẩn dộn thực lực, bộ tộc Thần Long tự nhiên cũng có thể làm được. Để Thần Long đi tìm hiểu địch tình tuyệt đối là việc rất đơn giản.

Ước chừng nửa giờ đại lục sau, mười đầu Thần Long được phái ra ngoài đã thuận lợi đem tin tình báo về. Tin tình báo cũng không khác gì ước tính của tên Đại tướng hải tộc nhưng tường tận hơn. Đoạn Vân nắm rõ tình hình, nơi này có ba đầu Bạch hùng Đại tướng cấp mười hai, có một ngàn đầu Bạch hùng trưởng thành cấp mười một, nhưng thực lực của Bạch hùng trưởng thành phần lớn ở mức trung giai. Nếu chỉ đơn đả độc đấu giữa một ngàn Thần Long hậu giai của Đoạn Vân chống lại với đám Bạch hùng cấp mười một trung giai thì phần thắng cũng khá nhỏ.

Còn vị trí của bộ tộc Bạch hùng và slime Đoạn Vân cũng đã rõ ràng, đại quân Bạch hùng và slime đang nghỉ ngơi ở địa phương cách đây gần hai mươi lí, ở quanh đó có rất nhiều hải thú nửa chết nửa sống bị Bạch hùng xé thịt, ma hạch và linh hồn của hải thú bị đám slime thôn phệ sạch sẽ.

295. Chương 295. Ngũ Lý Viễn Địch Tử Vong Cự Ly

- Lão Đại, hạ lệnh tiến công đi.

Đạt Nhĩ Ba bạo lực tựa hồ vẫn không hiểu sao Đoạn Vân còn chần chừ. Hẳn là một đầu Hắc Long trên đại lục, lần này tới hải giới mà vẫn háo chiến như vậy.

Nhìn đám tướng sĩ hải tộc phía sau có vẻ hơi khấn trương, Đoạn Vân ra hiệu cho Ny Khả, sau đó nhảy lên lưng Ny Khả. Ny Khả nâng Đoạn Vân bay lướt khắp quần doanh, tư thế hoa mỹ vẽ nên một hình ảnh tuyệt đẹp.

Đoạn Vân bay lướt khắp một vòng, vận khí hô lớn với đám hải tộc phía dưới:

- Dũng sĩ, phía trước là một địch nhân cường đại tà ác, hôm nay chúng ta cần phải tổng tiến đánh đồ đệ tà ác của tử thần trở về nơi của chúng. Các bạn hãy nghĩ đến bao nhiêu đồng bào bị chết thảm dưới ma trảo đáng sợ của chúng, có bao nhiêu linh hồn đồng bào bị bọn slime thôn phệ mà trọn đời không được an bình. Hải giới là một thần thoại đáng để chúng ta hy sinh, cũng là quê hương nuôi nấng sự sinh tồn của chúng ta. Tất cả hãy vì biển rộng, vì Hạ Lợi Ngõa hải dương xinh đẹp của chúng ta, cầm lấy vũ khí trong tay đâm nó vào ngực địch nhân, dùng máu của địch nhân để cầu an cho linh hồn đồng bào đã qua đời của chúng ta. Dũng sĩ, địch nhân phía trước rất cường đại nhưng bộ tộc Thần Long cũng rất cường đại, bộ tộc Bạch hùnh sẽ do Thần Long dũng sĩ của chúng ta tự giao chúng về cho tử thần. Các người chỉ cần lợi dụng lúc bộ tộc Bạch hùnh bị Thần Long quần lấy thì đại quân trực tiếp phát khởi công kích đám slime phía sau. Nghe hiệu lệnh của ta, toàn quân tiến lên, mục tiêu là bản doanh Bạch hùnh.

Sau tiếng ra lệnh, kiếm phong chỉ thẳng, khí thế đại quân hùnh dũng tiến về phía bản doanh Bạch hùnh.

Dưới lệnh của Đoạn Vân, mười vạn hải tộc cao giai hướng về phía giải đất thâm cốc tiến quân. Khi còn cách bản doanh Bạch hùnh không đến năm dặm, trong phạm vi thần thức Đoạn Vân xuất hiện thân ảnh Bạch hùnh. Chi bộ đội này của Đoạn Vân đã thu hút sự chú ý của địch nhân. Lúc này năm trăm đầu Bạch hùnh trưởng thành dưới sự xuất lĩnh của Bạch hùnh Đại tướng hướng về phía đại quân Đoạn Vân bay nhanh đến. Lát sau song phương giằng co cách nhau không đến năm trăm thước.

Đoạn Vân triển khai thần thức của mình quan sát đám Bạch hùnh chuyên giết cá không nháy mắt này. Thú thật Bạch hùnh nhìn sơ qua cũng không hung ác gì, phải nói là rất uy vũ. Tên Bạch hùnh này thân cao mười thước, cả người trắng như tuyết, ngoại trừ da và cái đầu, thân thể Bạch hùnh rất giống con gấu trên địa cầu, nhưng Bạch hùnh lại không phải tứ chi chống đất, mà giống như nhân loại đứng thẳng mà đi. Cao lớn uy vũ, trên người lộ ra những cái áo giáp bằng xương, nhẹ nanh múa vuốt gia tăng hình tượng dũng mãnh. Đối với chiến sĩ như vậy, Đoạn Vân càng nhìn càng thích, càng nhìn lại càng muốn thu phục đem dùng. Nhưng vừa nghĩ tới Bạch hùnh thích giết chóc, hấn tạm thời bỏ ý niệm đó trong đầu.

- Hổng. Hải tộc các người lại còn dám chủ động đưa quân đến đây, quả là có dũng khí. Cũng tốt, các người đã hợp tác 'vui vẻ' như thế, chúng ta không ăn mấy thứ ngon miệng như thế này thì đúng là có lỗi với bản thân. Khắc khắc.

Một thanh âm hùng hậu từ con Bạch hùnh Đại tướng truyền đến. Thanh âm đó hơi khàn khàn, vừa nghe đã biết tên kia là hạng người hiểu chiến. Còn thực lực của hấn cũng không tệ, cấp mười hai trung giai.

Bạch hùnh Đại tướng nói xong làm cho đám tướng sĩ hải tộc run sợ. Không ít hải tộc đã bắt đầu suy nghĩ việc mình có thể bị Bạch hùnh xé xác.

Không để ý đến đám hải tộc đang hoảng loạn, Đoạn Vân ngồi trên người Ny Khả ra lệnh cho Ny Khả bay về phía trước. Sau đó quay về đám Bạch hùnh hô lớn:

- Bạch hùnh tướng quân, ta là thống soái quân đội cao nhất. Người giao chiến với ta, hay là muốn quân chủ lực hai bên đấu với nhau, hay là trực tiếp dùng đại quân chiến đấu?

- Người là ai? Lại là một tên nhân loại à? Buồn cười chết ta mất. Tam đại hải tộc không có ai, không biết mời ở đâu tới một tên nhân loại vô tri cầm quân. Ha ha...

Bạch hùnh Đại tướng ngửa đầu cười to, còn năm trăm đầu Bạch hùnh khác cũng cười to không dứt.

Đoạn Vân nhú mày, lạnh lùng nói:

- Không phải hải tộc mời ta tới. Ta nói cho đám vô tri các người biết, hải giới bây giờ là lãnh thổ của bộ tộc Thần Long. Các người ở bên trong lãnh địa của ta, đồ lục dân chúng hải giới, hôm nay ta đặc biệt tới đây tiêu diệt các người. Ta cũng không nói nhảm nhiều nữa, cho người hai con đường, đầu hàng hay là chết.

Nghe Đoạn Vân nói thế, tên Bạch hùnh Đại tướng thoáng giật mình một chút, nghi hoặc hỏi:

- Vài ngày trước Nhân Ngự Nha Khắc Lỗ Mỗ đột nhiên triệt quân, chẳng lẽ cũng là do người giữ trò quý? Xem ra người quả nhiên không phải hạng người tầm thường. Được, ta nguyện ý đánh với người một trận.

Nói xong tên Bạch hùng Đại tướng tiến lên trước hàng quân hai trăm thước, đi tới khoảng cách giữa đại quân song phương.

Nhìn tên Bạch hùng vừa tiến lên, Đoạn Vân không nói gì. Nói thật, bổn thiếu gia cũng không sợ người, nhưng người cũng quá đáng, mới đó đã chạy lên rồi, không phải muốn chết hả? Trong tay bổn thiếu gia có hơn mười đầu Thần Long cấp mười hai, một tên đã đủ đánh chết người rồi. Hừ, người thật điên rồi.

- Đã bại người, người nguyện ý đầu hàng chứ? - Đoạn Vân hỏi.

- Đầu hàng? Không có khả năng. Bộ tộc Bạch hùng chỉ có dũng sĩ chết trận, không có kẻ hèn nhát đầu hàng. - Bạch hùng Đại tướng quát.

Đoạn Vân cười nói:

- Đã như vậy, ta không đánh với người. Mười Thần Long nghe lệnh, giết chết hần cho ta.

Hừ, muốn chết thì dễ dàng thôi. Người sắt máu, người đầu trâu, nhưng người có thực lực không?

Nghe Đoạn Vân ra lệnh, mười Thần Long lúc này dùng một tốc độ kinh khủng lao lên, sau khi làm cho tên Bạch hùng đó giật mình, mười đại Thần long cùng hợp lực vây chặt lấy đầu Bạch hùng, tung ra một uy áp công kích. Uy áp Thần Long so với long uy bình thường còn mạnh hơn. Dưới sự hợp lực uy áp của mười Thần Long, bạch mao trên người tên Bạch hùng Đại tướng nhất thời dựng đứng lên, cả người hần run rẩy, trong tích tắc xem ra hần đã chạm vào gót giày của tử thần. Uy áp Thần Long có thể trực tiếp đánh bại ma thú đồng giai, mười đầu Thần Long cùng nhau thi áp, tuy nói không thể sinh ra uy áp cường đại gấp mười, nhưng cũng có thể làm cho uy áp đồng giai cường đại tới một mức độ vô cùng kinh khủng, ở một mức đủ cường hãn để giết người.

Uy áp qua đi, tên Bạch hùng đáng thương ngã sầm xuống đất. Khí thế cường đại áp bức và uy áp công kích điên cuồng đã đánh nát tả tơi nội tạng của Đại tướng Bạch hùng, mười Thần Long dùng uy áp trực tiếp đánh bại đầu Bạch hùng này rồi. Việc này cũng có thể coi là miêu sát. Tuy nói lúc này tên Bạch hùng Đại tướng vẫn chưa chết, nhưng cũng đã thấy được bờ vực tử vong.

Sau khi đóng băng tên Bạch hùng tiếp cận tử vong này xong, Đoạn Vân nhìn mấy tên thủy hệ Bạch hùng khác mỉm cười. Nụ cười Đoạn Vân mang đầy vẻ đe dọa, đối với đám Bạch hùng mà nói thì còn đáng sợ hơn cả nụ cười tử thần! Thực lực của Bạch hùng Đại tướng cường đại lại trực tiếp bị đối thủ dùng uy áp giết chết, tuy nói là mười địch một, nhưng uy áp này không thể dựa vào số lượng mà nói chuyện suông. Lực chiến đấu của đám ma thú kỳ dị này tốt cùng mạnh đến đâu, vấn đề này làm cho đám Bạch hùng trưởng thành nhức đầu và dao động không ít. Hơn nữa trong họ vẫn còn chút dư âm của uy áp giết chết Bạch hùng Đại tướng, nỗi sợ hãi dần dần ăn sâu vào tận nội tâm của đám Bạch hùng.

Đột nhiên cũng không biết là đầu Bạch hùng nào hô lên:

- Các huynh đệ, địch nhân quá cường đại, để bảo tồn lực lượng chúng ta tạm thời thoái lui về phòng thủ căn cứ.

Thấy đám Bạch hùng có ý muốn lui, Đoạn Vân hạ lệnh cho Thần Long truy kích. Mười Thần Long, năm mươi Thần Long sơ giai, hai trăm Thần Long cấp mười một là chủ lực đảm nhiệm lần truy kích này. Tốc độ Thần Long gấp hai đám Bạch hùng đang rút lui, hơn nữa uy áp Thần Long cũng ảnh hưởng tới tốc độ Bạch hùng. Đám Bạch hùng rút chạy nháo nhào khắp nơi, cố lết về cho được căn cứ của mình.

Sự truy kích và đồ sát của đám Thần Long đã bắt đầu.

Năm trăm Bạch hùng trưởng thành thực lực cấp mười một trung giai, còn Thần Long đang ra sức truy kích Bạch hùng thì thực lực thấp nhất cũng đã là hai trăm Thần Long cấp mười một. Thực lực của họ cơ bản đã ở mức sơ giai, nhưng để Thần Long sơ giai mà đánh với Bạch hùng trung giai ở trên biển, người thắng tuyệt đối sẽ là Thần Long. Hơn nữa sĩ khí Bạch hùng đã rơi xuống vực sâu ngàn trượng, chúng chỉ cầm đầu mà chạy lấy thân, làm sao có thể phát huy toàn bộ thực lực được.

Mặc dù chỉ có hơn hai trăm Thần Long truy kích, nhưng cuộc chiến đấu có dấu hiệu nghiêng về một chiều.

Địa điểm năm trăm Bạch hùng đang bày trận chỉ cách năm dặm là tới dải đất thâm cốc mà Nam Hải bộ tộc đóng quân, nhưng khoảng cách này đối với năm trăm Bạch hùng thì cũng đủ trí mạng.

Chạy không đến ngàn thước, đám Thần Long dũng mãnh đã đuổi tới gần năm trăm Bạch hùng đang bỏ chạy, trận đồ sát bắt đầu. Mười đại siêu cấp Thần Long tạo ra một cơn uy áp đủ để làm cho vô số Bạch hùng không đứng dậy nổi, hơn nữa công kích của mười Thần Long đối với đám Bạch hùng giai vị yếu hơn này tuyệt đối là một kích trí mạng. Khắp nơi vang lên một giai điệu miếu sát. Năm mươi Thần Long cường hãn cấp mười hai sơ giai đánh với đám Bạch Hùng đáng thương không những có giai vị yếu hơn, mà còn không có thiên phú chủng tộc, kết quả không cần nói cũng biết.

Khoảng cách năm dặm đối với một cao thủ tuyệt đối không dài, nhưng hôm nay đối với năm trăm Bạch hùng trưởng thành thì khoảng cách năm dặm dậm sao mà xa xôi diệu vợi. Dưới sự mãnh công của Thần Long, hết con Bạch hùng này đến con khác thay nhau ngã xuống. Nếu nói phía trước là một bức lũy, hoặc vách núi, hay là một tuyệt cảnh không có đường ra thì đám Bạch hùng còn có thể cố gắng kháng cự, như vậy nếu muốn tiêu diệt Bạch hùng thì đám Thần Long chắc chắn sẽ bị tổn thất nhất định, một vài con Bạch hùng cũng có thể nhân cơ hội này đào thoát. Nhưng phía trước lại là doanh trại, chạy tới doanh trại có nghĩa là có thể tiếp tục sống, do đó trong lòng đám Bạch hùng lúc nào cũng hướng tới cái phao cứu sinh kia, hướng tới sự sống. Sau khi truy kích, đám Thần Long đã biến nơi này thành địa ngục, một địa ngục vạn kiếp bất phục.

Mười Thần Long miếu sát còn đáng sợ hơn. Họ thi nhau về tốc độ giết, những con Bạch Hùng chết dưới sự công kích của họ chiếm tỉ lệ rất lớn, khi cuộc chiến đầu chấm dứt mỗi con Thần Long đều đã giết hai ba mươi mạng. Năm mươi đầu sơ giai Thần Long tốc độ giết Bạch hùng tự nhiên không được như mười Thần Long, nhưng một rùng giết năm sáu đầu Bạch hùng thì không thành vấn đề. Hai trăm Thần Long sơ giai giết Bạch hùng hơi 'bị' ít, bởi vì giai vị họ không cao, họ không thể miếu sát Bạch hùng được, do đó họ chỉ có thể tạm thời cuốn lấy vài Bạch hùng, nhưng cái đáng sợ là cách giết của họ, đầu Bạch hùng bị bỏ thành hai đoạn. Mười Thần Long, năm mươi Thần Long sơ giai không tìm thấy đối thủ đành phải miếu sát đám Bạch hùng mà đám Thần Long cấp mười một không thể giết được.

Năm trăm Bạch hùng, sau trận chiến này không chết cũng bị thương, mà bị thương cũng tuyệt đối là trọng thương trí mạng.

Cuộc chiến đầu chấm dứt, Đoạn Vân nhìn về phía trước, con Bạch hùng chạy trốn nhanh nhất cùng chỉ còn cách doanh trại ước chừng hai dặm, tức là khoảng ngàn thước mà thôi.

296. Chương 296. Bất Hàng Giả Tử

Chiến trường gần với bản doanh của Nam Hải đại quân như thế làm gì đám Bạch hùng và slime không hay biết, nhưng vì năm trăm Bạch hùng thất bại quá nhanh, còn bộ tộc Thần long lại đánh giết với tốc độ ghê gớm, do đó đám Bạch hùng còn lại không có cách chi cứu viện cho kịp. Thống lĩnh Bạch hùng Đại tướng cũng không ngốc, hẳn hiểu rằng nếu phái đội ngũ tiếp ứng cho đám Bạch hùng đại bại này, thì đại quân mình sẽ bị phân tán mỏng trong nháy mắt, đến lúc đó trận hình rối loạn, mấy trăm vạn đại quân của mình cũng xong đời. Bạch hùng Đại tướng quyết định cứ bày trận sẵn chuẩn bị nghênh chiến đại quân địch.

Kết quả trận chiến đầu tiên cũng không nằm ngoài dự liệu của Đoạn Vân. Vũ lực trong tay hắn lúc này không phải thế lực bình thường nào cũng có khả năng ngăn cản được. Tuy nói lực lượng thủ hạ cấp mười một của hắn ít hơn bộ tộc Bạch hùng, nhưng chớ quên lực lượng chủ lực trong tay Đoạn Vân có thể nói là tuyệt đối kinh khủng.

Xuất chinh lần này Đoạn Vân đã mang theo gần như là toàn bộ chủ lực của Thần long bộ tộc rồi. Âu Đặc Tư, Ny Khả, mười Thần Long, năm mươi Thần Long sơ giai, bằng vào ưu thế giai vị lực lượng cấp mười hai này chống lại Bạch hùng cấp mười một tuyệt đối là một địch mười, thậm chí một địch trăm. Lực lượng Bạch hùng cấp mười một không phải nhiều lắm hay sao? Bỏ thiếu gia dùng lực lượng cấp mười hai, phát uy áp đặc hữu của Thần Long, dùng uy áp ép chết người. Ta kẻ người ăn cá khắp nơi, ta kẻ người giết cá kinh khủng như thế nào, ta kẻ người oai hùng ở Nam Hải ra sao, người đã phạm sai lầm nhân lúc ta sắp nhất thống hải giới lại đến gây chuyện với ta. Bây giờ thì sướng nhé, tổn thất thảm trọng chưa?

Trận chiến với kết cục đẹp mắt gọn gàng của Thần Long làm cho đám hải tộc run lên như cây sậy. Tướng sĩ hải tộc sau khi cảm thụ sự chiến thắng của bên mình lại càng cảm thấy an toàn hơn. Trong lòng họ bắt đầu nảy sinh ý nghĩ thế này, để thế lực 'chính nghĩa' cường đại như thế mà thống lĩnh hải giới thì tuyệt đối là một lựa chọn không tệ.

Nhìn mặt trận nghiêm chỉnh của Bạch hùng và slime đại quân ngoài ngàn thước, Đoạn Vân ra lệnh cho thủ hạ mình không kiêng kỵ gì cứ việc quét dọn chiến trường. Năm trăm con Bạch hùng đều đã ngã xuống, mặc kệ chết hay sống tất cả đều bị đóng thành tượng băng. Đoạn Vân cũng mặc kệ sau này có sử dụng đám Bạch hùng cường hãn này hay không, dù sao da và lông trên thân thể chúng cũng không tệ, hơn nữa giai vị ma hạch của chúng cũng rất cao. Mật gấu gì gì đó chắc còn có thể bồi bổ thân thể nữa. Ồ mà còn tay gấu này, chân gấu này, hẳn là ăn rất ngon, về nhà ta chặt vài cái làm món hùng chưởng ăn thử. À, nhân thể bắt Ba Lạp Cương làm món vi cá luôn, món này kiếp trước chỉ nghe qua tên, bây giờ có năng lực cũng nên nếm thử mới được!

- Lão Đại, vừa rồi ngươi không có nghĩa khí, tại sao không cho ta lên đánh giết một trận?

Đạt Nhĩ Ba bạo lực không được xuất chiến nên rất oán hận nói.

Đoạn Vân liếc nhìn thấy sắc mặt Phì Tử bên cạnh hẳn có chút không vui, Đoạn Vân trêu chọc hỏi:

- Phì Tử, bộ tộc Bạch hùng không phải là thân thích của ngươi đó chứ? Làm sao mà sắc mặt khó coi như đưa đám thế?

- A! Lão Đại, ngươi không diệt tộc bộ tộc Bạch hùng đó chứ?

Phì Tử đang ngơ ngẩn đột nhiên phun ra một câu như vậy.

Đoạn Vân nheo nheo mắt cười nói:

- Chẳng lẽ bộ tộc Bạch hùng thật sự là thân thích của ngươi? Ân, nhìn không ra ngươi lại còn có thứ thân thích cường đại như vậy.

- Lão Đại, ta cũng không biết là chuyện gì, dù sao khi đám Thần Long đồ sát Bạch hùng trong lòng ta có chút khó chịu. Lão Đại, ngươi chắc không giết sạch bộ tộc Bạch hùng chứ?

Không để ý đến sự trêu chọc của Đoạn Vân, Phì Tử nói tiếp.

Đoạn Vân nghe thế bỗng trở nên nghiêm túc, hẳn vỗ đầu Phì Tử đoạn nói:

- Yên tâm đi, mỗi một chủng tộc đều có lý do tồn tại. Bộ tộc Bạch hùng mặc dù giết cá như ngóe, nhưng chúng hẳn cũng có quyền sinh tồn của mình. Ta sẽ không diệt tộc chúng đâu.

Nhìn ánh mắt không mấy tin tưởng của Phì Tử, Đoạn Vân ghé tai Phì Tử nói nhỏ:

- Tiểu mồm mồm, ngươi ngấm lại mà xem, nếu ta tru diệt toàn bộ Bạch hùng bộ tộc, ta lấy gì uy hiếp đám hải tộc này? Đến lúc đó, hải tộc làm sao còn có thể đoàn kết chung quanh bộ tộc Thần Long chứ? Đối với ta thì sự tồn tại của bộ tộc Bạch hùng có ý nghĩa trợ giúp cho ta thống lĩnh cả hải giới. Huống chi, lão Đại ngươi là ai chứ? Cho dù ta giết sạch Bạch hùng, ta cũng có thể làm chúng sống lại mà. Thu phục được chúng đương nhiên là giải pháp tốt nhất. Nhưng ta muốn nói cho ngươi biết, ngươi đã là Thú hoàng, không thể có tâm tư thiên vị như vậy được. Bộ tộc Bạch hùng là loài giết chóc, và là kẻ thù của ngươi. Nhân từ với địch nhân, chính là tàn nhẫn với chính mình. Ngươi phải nhớ kỹ, tuyệt đối không thể nhân từ với địch nhân.

Nghe Đoạn Vân nói thế, sắc mặt tiểu mồm mồm có chút áy náy.

- Lão Đại, ta sai rồi. Chút nữa để ta lên đánh.

Phì Tử giống như tiểu hài tử phạm lỗi, kéo kéo áo của Đoạn Vân nói.

Kỳ thật Đoạn Vân cũng hiểu được tình cảm trong lòng Phì Tử. Phì Tử là đại địa chi hùng, còn Bạch hùng này là gấu ở hải giới, gấu trên lục địa và gấu ở hải giới nói như thế nào đi nữa cũng có những liên quan về chủng tộc, chuyện quan tâm tới nhau cũng là lẽ bình thường, với lại Phì Tử bây giờ chỉ là một tiểu hài tử.

- Lão Đại, lát nữa cho ta đánh một trận nhé. - Đạt Nhĩ Ba cười hì hì nói với Đoạn Vân.

Đoạn Vân nghe thế trợn trắng mắt. Mẹ kiếp, người là một tên Hắc Long bạo lực mà đòi chỗ mũi vào sự việc hải giới làm gì?

- Đoạn Vân đại nhân, chủ lực địch quân đã tập hợp xong. Họ có trên trăm vạn slime cấp sáu, hai mươi vạn cấp bảy, năm vạn cấp tám, còn vũ lực thần cấp thánh cấp cộng lại khoảng hai ngàn tên, chúng còn có năm trăm Bạch hùng cấp mười một. Đại quân địch do hai Bạch hùng Đại tướng thống lĩnh.

Tên Đại tướng hải tộc vừa được phong làm chỉ huy lâm thời hải thú đại quân phụ trách mười vạn đại quân hải tộc, báo cáo quân tình của địch cho Đoạn Vân.

Triển khai thần thức, Đoạn Vân cẩn thận dò xét tình hình địch quân. Phía sau đại quân địch, Đoạn Vân phát hiện ra một cảnh làm cho hắn muốn giết người, ở đó có vô số thi thể hải tộc chất thành núi, xương trắng, thịt thối rữa làm cho Đoạn Vân cảm thấy ghê tởm. Nơi nơi đều có xác chết, nơi này còn có hơn một ngàn vạn slime, đám này chưa thôn phệ hải tộc, một đám slime không hề có thực lực. Những con slime này nhìn qua rất ghê tởm, cả người dính dính, hơi giống như nước mũi, lại hơi giống như mứt dẻo. Đám đó nằm trên mặt đất, cơ thể lớn chưa bằng nửa đầu người. Bằng vào thân thể nhỏ nhỏ nhưng số lượng cực lớn, những con slime nhúc nhích khe khẽ, trườn trên những thi thể hải tộc, bộ dáng đó nếu không ghê tởm thì cái gì gọi là ghê tởm đây.

Dưới sự bức bách của đại quân Đoạn Vân, không, chính xác phải nói là sự bức bách của đội ngũ của hơn hai trăm Thần Long tiên phong, trận hình của Bạch hùng rõ ràng có chút hoảng loạn.

Năm trăm Bạch hùng đều bị giết sạch, nếu địch quân tiếp tục sử dụng thủ đoạn hèn hạ, hoặc địch quân nhất định tấn công, đám Bạch hùng còn lại chắc chắn sẽ báo thù, hơn nữa sẽ làm tinh thần chiến đấu của chiến sĩ Bạch hùng trở nên phẫn nộ. Nhưng đội ngũ cường đại được tên nam nhân này dẫn dắt lại quang minh chính đại vô cùng, dùng ưu thế tuyệt đối mà áp đảo tấn công, đối phương không có ai bị thương vong. Đối mặt với sự đồ sát tuyệt đối này, cơ may chiến thắng quả không hề có tí nào, sĩ khí của chiến sĩ Bạch hùng đã hạ xuống tới mức cực thấp.

Nhìn năm trăm Bạch hùng lúc này không còn có một tí chút uy hiếp nào, Đoạn Vân vận chân khí hô to:

- Bạch hùng tướng sĩ nghe đây, đầu hàng thì có thể tha cho các người không chết.

- Vị đại nhân cường đại này, chúng ta chỉ đến đây kiếm ăn, không phải muốn đánh chiếm hải giới. Do đó xin đại nhân đừng làm khó chúng ta. - Một tên Bạch hùng Đại tướng đứng ra nói với Đoạn Vân.

Nghe thế, Đoạn Vân cười lạnh một tiếng:

- Đơn thuần chỉ kiếm ăn thôi sao? Vậy vì sao phải đồ giết rất nhiều dân chúng hải tộc vô tội. Ta thấy bộ tộc Bạch hùng các người là một chủng tộc dã man chưa tiến hóa. Đoạn Vân ta là một người rất độ lượng và bác ái, nếu các người nguyện ý quy thuận ta, chịu nghe theo sự điều khiển và giáo dục của Thần Long hoàng tộc, ta có thể làm cho bộ tộc Bạch hùng các người hưng thịnh.

- Đại nhân không muốn thả chúng ta đi hả?

Một đầu Bạch hùng Đại tướng nói với Đoạn Vân về rất phẫn nộ.

Đoạn Vân cười nói:

- Tha cho các người đi? Thả các người ta làm sao đối mặt với đồng bào hải tộc bị các người đồ lức. Bộ tộc Thần Long của ta làm sao trở thành người đứng đầu hải giới? Bạch hùng Đại tướng, ta cho các người hai con đường.

- Trước giờ ta chưa gặp tên nhân loại nào kiêu ngạo như vậy. Bộ tộc Bạch hùng cao quý tuyệt đối sẽ không khuất phục một tên nhân loại vô tri. Dính xác thực lực chúng ta lúc này kém người, nhưng người chó quen, bộ tộc Bạch hùng Nam Hải có trên vạn thần dân. Ta rất muốn biết, người đến tột cùng làm sao có thể ngăn cản được bộ tộc Bạch hùng toàn lực tiến công. Đến lúc đó, Bạch hùng báo thù tất sẽ giết sạch tất cả sinh linh hải tộc, một con cũng không để thừa lại. Nhưng nếu hôm nay người có thể thả chúng ta đi, chúng ta có thể hòa đàm, thậm chí có thể đồng ý vĩnh viễn không xâm phạm.

Bạch hùng Đại tướng đã hiểu một điều, với vũ lực của mình bây giờ không thể ngăn cản được đám Thần Long cường hãn trong tay Đoạn Vân. Hắn muốn đánh cuộc, hắn cuộc Đoạn Vân phải kiêng kị cả bộ tộc

Bạch hùng Nam Hải cường đại.

Nhưng rất rõ ràng Đoạn Vân căn bản không kiêng kỵ gì đám Bạch hùng chó má này. Cho dù đến lúc đó bộ tộc Thần Long mà không ngăn cản được sự tiến công của Bạch hùng Nam Hải thì Đoạn Vân vẫn còn có thể đưa thêm hai vạn đầu Cuồng chiến sĩ gia tộc đến phối hợp với Thần Long, việc này còn có thể biến chuyển tình hình thành ưu thế nữa là khác.

Nghe Bạch hùng Đại tướng nói thế, Đoạn Vân nói giọng rất tán thưởng:

- Người là một nhân tài. Ta từng nghe một vài hải tộc nói bộ tộc Bạch hùng các người là dã thú, là ác thú giết chóc, nhưng sau khi nói chuyện ta phát hiện ra các người ngoại trừ không thể hóa thành nhân hình còn lại tất cả những thứ khác đều rất bình thường. Ngoại trừ hơi tàn nhẫn, nền văn minh chủng tộc cũng rất khá. Vì các người không phải là dã thú, ta càng không thể thả các người được. Hôm nay toàn bộ các người đều phải ở lại đây hết.

- Chẳng lẽ người không sợ trên vạn đồng bào Bạch hùng của ta trả thù sao?

Tên Bạch hùng Đại tướng rõ ràng có chút hoảng loạn.

Đoạn Vân lắc lắc đầu, nói:

- Người yên tâm, ta sẽ giết sạch toàn bộ bộ tộc Bạch hùng các người, Đoạn Vân ta đời này không muốn bị bất cứ kẻ nào uy hiếp. Các người không muốn đầu hàng, vậy chỉ có chết thôi. Thần Long nghe lệnh, giết không tha.

Lệnh Đoạn Vân vừa ban ra, mười Thần Long lao về phía đám Bạch hùng phía trước phát ra công kích uy áp mãnh liệt. Khi luồng uy áp công kích về phía bộ tộc Bạch hùng, năm mươi con Thần Long sơ giai theo ngay sau mười Thần Long tiến lên, tiếp theo là hai trăm Thần Long cấp mười một cũng lao về bộ tộc Bạch hùng mà bắt đầu công kích.

Lần công kích này không thuận lợi như trong tưởng tượng, uy áp của mười Thần Long bị giảm xuống vì khoảng cách hơi xa. Hơn nữa hai đại Bạch hùng Đại tướng hợp lực ngăn cản, do đó cũng không sinh ra hiệu quả rõ ràng lắm tới trận doanh của Bạch hùng. Năm mươi Thần Long đầu tiên luân phiên công kích cũng bị Bạch hùng hợp lực ngăn cản dội ngược lại.

297. Chương 297: Thâm Cốc Đại Đồ Sát

Lần công kích đầu tiên đã bị đám Bạch hùng ngăn cản thành công. Nhưng nếu lực chiến đấu của Thần Long chỉ có như vậy thì họ cũng không xứng với hai chữ Thần Long. Năm mươi Thần Long sơ giai tuy không thể một đòn đánh tan trận địa của Bạch hùng, nhưng cũng đã đánh vỡ màn bảo vệ do đám Bạch hùng hợp lực ngưng tụ. Mười đại Thần Long theo sau, nhân lúc Bạch hùng không kịp hồi lực, dùng một tư thế hoa lệ nhất, trực tiếp phá tan trận hình của chúng. Bất kỳ thứ gì chắn đường, đều bị mười Thần Long điên cuồng công kích đánh bay tất cả. Một đạo khẩu tử thật dài đã được mở toang giữa trận doanh của Bạch hùng. Sau loạt xung phong của mười Thần Long, năm trăm Bạch hùng đã bị cắt thành hai phần đều nhau. Hơn nữa, giới tuyến giữa hai phần tuyệt đối là một giới hạn tử vong. Bởi vì ngăn cách giữa hai giới tuyến đó chính là mười Thần Long.

Mười Thần Long, bằng vào thực lực tuyệt đối của mình, ngăn cản hai đội ngũ Bạch hùng tập hợp lại. Còn năm mươi đầu Thần Long sơ giai và hai trăm đầu Thần Long cấp mười một cũng tập trung hỏa lực mãnh liệt nhất của mình, hợp lực công kích vào một bộ phận Bạch hùng. Mười Thần Long chiếm cứ vùng phân chia giới tuyến, bên trái có hai trăm Bạch hùng, bên phải cũng có hơn hai trăm Bạch hùng võ sĩ. Hạ tràng cũng chỉ có một - đó là bị miểu sát. Vô luận là số lượng người có bao nhiêu, giai vị tuyệt đối bao giờ cũng chiếm ưu thế hoàn toàn. Cao thủ - chính là một loại ưu thế binh lực có khả năng tiêu diệt địch nhân thấp hơn mình.

Năm mươi Thần Long sơ giai và hai trăm Thần Long cấp mười một, bằng vào ưu thế tuyệt đối binh lực, triển khai công kích một đám Bạch hùng. Năm mươi đầu Thần Long cấp mười hai sơ giai đầu phải để chơi.... Cho dù là một Thần Long chống lại mười đầu Bạch hùng cũng không thể thất bại. Lại còn có hai trăm đầu Thần Long có thể đánh ngang tay với Bạch hùng nữa. Trong khi đó, Bạch hùng chỉ có hơn hai

trăm con (nhỏ nước miếng cũng chết...)... Do đó, cuộc chiến đấu một lần nữa lại nhanh chóng biến thành một cuộc đồ sát.

Bạch hùng bên trái bị Thần Long đồ sát. Bạch hùng bên phải vì bị mười đại Thần long ngăn cản nên căn bản không thể chạy tới tầng viên. Hơn nữa, vị trí của hai Bạch hùng Đại tướng đang nằm ở bên trái của mười Thần Long. Nên đám Thần Long đang tập trung về đám Bạch hùng Đại tướng mà triển khai đồ sát. Còn hai Bạch hùng Đại tướng, một tên bị nắm đến sáu đầu Thần Long sơ giai vây công. Không! Phải nói là bị nắm đến sáu đầu Thần Long quần ẩu. Thần Long sơ giai không sợ uy áp, chống lại Bạch hùng có thực lực trung giai, cho dù hai đánh hai, Thần Long vẫn có thể không bại, huống chi họ lại chiếm ưu thế số lượng.

Cuộc đồ sát bên trái ước chừng đã đến lúc kết thúc. Sau vài phút, Bạch hùng bên trái đã chẳng còn bao nhiêu người có thể đứng được nữa, kể cả hai Bạch hùng Đại tướng. Nhưng Bạch hùng bên phải cũng không biết chạy đi đâu. Bởi vì khi đám Bạch hùng bắt đầu đào tẩu, giới tuyến tạm thời do mười Thần Long lập thành cũng mất đi ý nghĩa. Mười Thần Long bên phải cũng bắt đầu triển khai đồ sát Bạch hùng.

So về tốc độ, tốc độ chạy trốn của Bạch hùng căn bản không bằng một nửa tốc độ bay của Thần Long. Hơn nữa, khi đào tẩu còn dày xéo lẫn nhau, những con ngã xuống sẽ bị đám Bạch hùng phía sau dày xéo. Kết cục chỉ làm cản chân của đám Bạch hùng phía sau mà thôi.

Cuộc chiến đấu chấm dứt, hai Bạch hùng Đại tướng bị trọng thương và bắt sống, năm trăm Bạch hùng chết hơn bốn trăm. Còn lại hơn mười Bạch hùng và đại quân slime thừa cơ chạy thoát.

Sau khi Bạch hùng đại quân bị đám Thần Long đồ sát, Đoạn Vân ra lệnh cho đại quân hải tộc phát khởi công kích vào đại quân slime. Mệnh lệnh cũng khá là tàn nhẫn - Giết không tha.

Mười vạn đại quân hải tộc, hướng về phía mấy trăm vạn đại quân slime phát khởi công kích. Do đám Bạch hùng là chủ lực đã bại trận, nên sĩ khí đại quân slime cũng mất hẳn. Hơn nữa, thực lực đại quân slime vốn cũng rất yếu. Tuy có ưu thế về số lượng, nhưng bọn chúng đều là những hải thú cấp thấp, lực chiến đấu căn bản là không đáng nhắc tới. Do đó, hạ tràng của mấy trăm vạn đại quân slime cũng chỉ có một - Bị đồ sát.

Trong quân doanh slime ở thâm cốc, tiếng kêu thét vang trời, rên rỉ khắp nơi. Sĩ khí hải tộc cực cao, giống như một cây đao nhọn đâm thẳng vào ngực đại quân Slime. Vì ưu thế giai vị, đại quân hải tộc có ưu thế binh lực chiến trường. Số lượng đại quân slime tuy nhiều, nhưng giai vị lại quá thấp. Trên chiến trường, chỗ hai quân giao nhau, ai mạnh người đó thắng. Có thể thấy rõ đám hải tộc có thực lực thấp nhất đã là cấp tám chiếm ưu thế tuyệt đối. Một đầu hải thú cấp tám mà chống lại năm sáu đầu hải thú cấp bảy, tuyệt đối không có vấn đề gì. Còn nếu phải chống lại đám gia hỏa cấp sáu thì cho dù là số lượng một trăm địch quân cũng sẽ bị miếu sát.

Do đó, khi Bạch hùng bị Thần Long đồ sát, đại quân slime trở thành mục tiêu kế tiếp. Đội quân slime hơn trăm vạn, dưới sự đuổi giết của mười vạn hải tộc tinh nhuệ, phần lớn đã trở thành thi thể. Bóng ma tử vong làm cho đám slime vốn trí tuệ có hạn sợ hãi run rẩy. Slime đáng thương, đến cả cơ hội đầu hàng cũng không có. Vì mối hận thù với Nam hải tích trữ trong lòng đã lâu, nên đám tướng sĩ hải tộc căn bản sẽ không có lấy nửa điểm thông cảm. Còn Đoạn Vân cũng cho rằng, sở dĩ slime có thực lực là do thôn phệ những linh hồn hải thú vừa qua đời và ma hạch của họ. Nói cách khác, chúng chỉ là một loại sinh vật tà ác.

Thời gian tiến hành chiến đấu chỉ có vài phút, nhưng việc truy kích đồ sát đại quân slime xem ra dài hơn. Một lúc lâu sau khi đám Bạch hùng thua trận, mười vạn hải tộc vẫn còn điên cuồng đồ sát ở thâm cốc. Vì hoàn toàn chỉ là đuổi giết, nên đám hải thú này đã giết một số lượng sinh linh nhiều hơn cả quãng đời lúc trước của chúng. Trên trăm vạn slime đã tiến hóa thành hải thú bị đồ lục vô tình. Còn hơn một ngàn vạn slime cấp zero cũng giết sạch. Trận chiến này có hơn một ngàn vạn linh hồn đã về với biển rộng. Có thể thành công trốn đi cũng chỉ có năm mươi con Bạch hùng thủy hệ, cộng với tàn quân không đến mười vạn slime.

Trận chiến này đã làm cho kế hoạch xâm lược của Nam hải trở thành bọt nước.

- Lão Đại, người đơn giản chỉ cần nói chúng ta một tiếng là được. Chẳng cho chúng ta lấy một cơ hội chiến đấu, chẳng lẽ người sợ chúng ta quá hâm mộ thể giới đáy biển sao chứ?

Tên chiến đấu cường Đạt Nhĩ Ba không chịu được. Khi cuộc chiến đấu vừa xảy ra, hắn đã một mực tìm cơ hội chiến đấu. Những cao thủ có thể đánh với hắn cũng chỉ có vài tên Bạch hùng Đại tướng thôi. Còn đám hải thú cấp thấp, lực chiến đấu căn bản là không đáng nhắc tới. Hơn nữa, số lượng bại quân nhiều lắm, trước mặt Thần Long căn bản là không chịu nổi một kích. Vốn Đạt Nhĩ Ba còn muốn một mình đi khiêu chiến với hơn trăm đầu Bạch hùng trưởng thành. Nhưng nhiều Thần Long xông lên như vậy, căn bản chẳng có phần hắn. Hắn thích chiến đấu, nhưng hắn không thích đi đồ sát.

Nghe Đạt Nhĩ Ba nói thế, Đoạn Vân cười nói:

- Đạt Nhĩ Ba, ngươi muốn khiêu chiến cường giả thì sau này khi có cơ hội ta sẽ cho ngươi đi. Hai tên Thần giới thì đùa thấp nhất cũng mạnh hơn ngươi nhiều. Đến lúc đó bị người ta đánh cho không ngóc đầu lên nổi, ngươi đừng có xưng là thủ hạ ta. Nói ra mắc cỡ.

Lúc này, Âu Đặc Tư đi đến bên người Đoạn Vân, hồi báo chiến quả:

- Chủ nhân, hơn bốn trăm đầu Bạch hùng, không cần biết chết hay không, trọng thương hay không, đều đã bị biến thành tượng băng. Cộng với hơn năm trăm đầu lúc trước, chúng ta đã thành công tiêu diệt chín trăm Bạch hùng trưởng thành. Ba Bạch hùng Đại tướng của Nam hải cũng đã bị bắt làm tù binh rồi.

- Đuổi giết đám đại quân slime có ai bị thương vong không?

- Thương vong không lớn. Ngoài mấy trăm tên hải tộc bị chết, thì trọng thương khoảng hai ngàn, năm ngàn bị những vết thương nhẹ. - Âu Đặc Tư trả lời.

Nghe thế, Đoạn Vân ngẫm nghĩ một lát, lấy từ không gian giới tử ra khá nhiều dược hoàn rồi nói:

- Ở đây có một vạn viên giải độc hoàn. Hai ngàn viên Hoàn Dương đan cấp thấp, lo điều trị tốt cho đám hải tộc bị thương. Còn nữa, ghi lại tên của những hải tộc chết trận, phong làm liệt sĩ gia tộc, rồi cung cấp tiền tuất cho người nhà họ. Âu Đặc Tư, đánh xong trận này, ngươi sẽ chính thức đăng cơ làm người đứng đầu cả hải giới, đến lúc đó an nguy vinh nhục của cả Hạ Lợi Ngõa hải dương sẽ là chức trách của ngươi. Trách nhiệm của Hải Long hoàng rất nặng đó.

- Chủ nhân yên tâm, ta nhất định sẽ theo sự phân phó của chủ nhân, cố gắng trị vì hải giới cho tốt.

Âu Đặc Tư cung kính lấy đồng dược hoàn trong tay Đoạn Vân.

- Được rồi, ta vốn có thói quen không tốt về chiến tranh. Ta muốn biết trận này ta rốt cuộc đạt được cái gì? - Đoạn Vân cười hỏi.

Nghe Đoạn Vân hỏi như vậy, Âu Đặc Tư cười trả lời:

- Trận này, ngoại trừ tiêu diệt được vô số đại quân slime của Nam hải, chúng ta còn lấy được từ thân thể slime trên trăm vạn ma hạch hải thú cấp cao. Giai vị slime khác với giai vị ma hạch. Slime cấp sáu sẽ có ma hạch cấp bảy. Slime cấp bảy, ma hạch trong cơ thể sẽ là cấp tám. Nói cách khác, trận này, chúng ta tìm được trên trăm vạn khóa ma hạch cấp bảy, mười vạn ma hạch cấp tám, hai ngàn thánh cấp. Thần cấp và siêu thần cấp cũng có ba trăm viên. Ta biết ma hạch rất có ích đối với chủ nhân, do đó ra lệnh cho hải tộc nộp hết ma hạch. Về phần những ma hạch cấp thấp cũng phải có tới ba trăm vạn. Đây là những thứ gỡ ra từ trong người của đám Slime.

Nghe thế, khoe miệng Đoạn Vân lộ ra chút tiểu ý. Hay lắm, lần này cái kho ma hạch của bốn thiếu gia cuối cùng đã phình to ra rồi. Trăm vạn ma hạch cao cấp, trên đại lục căn bản đến cả mơ cũng không thể nghĩ được. Xem ra, đám slime còn có chút tác dụng. Lại có thể trợ giúp bốn thiếu gia thu hoạch và tích trữ ma hạch.

- Ngoại trừ ma hạch còn gì nữa không? - Đoạn Vân hỏi.

- Chủ nhân, nơi này không phải đại bản doanh của Nam hải, trần châu Nam hải căn bản cũng không mang theo trong quân. - Âu Đặc Tư cười trả lời.

- Trần châu Nam hải? - Đoạn Vân nói có chút kích động.

- Lão Đại! Trong cung điện Nhân Ngư hoàng, ta tìm được một vài trần châu Nam hải, quả thật rất đẹp - Đạt Nhĩ Khắc đột nhiên đứng ra nói.

- Cái gì? Đồ tốt như vậy mà bị người nuốt trọn hả? Không được, tất cả giao ra đây . Ta muốn tất cả các lão bà của ta phải có trên châu Nam hải .

Dưới ánh mắt ăn thịt người của Đoạn Vân, Đạt Nhĩ Khắc cực chẳng đã đành phải lấy ra một cái rương không gian giới tử . Cái rương này vừa mở ra, mắt Đoạn Vân nhất thời bị mở trên châu Nam hải hút chặt . Oa, phát tài rồi . Nhiều như vậy, đây ắp của một rương lớn .

Nhưng mấy lời Phì Tử nói lại làm cho Đoạn Vân gần như muốn nổi điên .

- Lão Đại, lần trước ta thấy Đạt Nhĩ Khắc đại ca lấy được hơn mười rương mấy thứ này đó .

- Lão Đại, đừng nghe hắn nói bậy . - Đạt Nhĩ Khắc phản bác .

- Rốt cuộc bao nhiêu ? - Đoạn Vân hỏi .

Đạt Nhĩ Khắc chu chu môi, nói về không tình nguyện :

- Mười .

Nghe thế, Đoạn Vân lớn tiếng ra lệnh :

- Toàn bộ giao ra đây . Đạt Nhĩ Ba và Tiểu Phi Hiệp nữa, giao hết ra đây . Ai dám lấy một viên trên châu, ta không nhận hắn làm huynh đệ nữa .

Nghe thế, Đạt Nhĩ Ba, Đạt Nhĩ Ba và Tiểu Phi Hiệp nhìn nhìn nhau, dùng ánh mắt trao đổi thầm nghĩ: chẳng lẽ lão Đại cũng là Long tộc?

298. Chương 298. Đồ Thành Chi Chiến

Sau trận chiến căn cứ của Nam Hải đại quân bị hủy, tổng cộng Nam Hải Bạch hùng đại quân chỉ còn lại có mười ngàn Bạch hùng. Trận này Đoạn Vân không chỉ thành công hủy diệt quân chủ lực của Nam Hải, hơn nữa còn thiết lập được cơ sở để bộ tộc Thần Long thuận lợi thống trị hải giới. Trong lúc tác chiến đám Thần Long đã biểu hiện lực chiến đấu cường hãn, làm cho mười vạn tướng sĩ hải tộc cao cấp biết tới sự cường đại của Đoạn Vân. Quan trọng nhất là mười vạn tinh binh hải tộc đều công nhận sự lãnh đạo của Đoạn Vân, và sự thống trị của bộ tộc Thần Long. Dưới sự chỉ huy của Đoạn Vân và dưới sự ủng hộ của bộ tộc Thần Long, mười vạn hải tộc đã kết hợp rất tốt với Trung Hải Trung Hoa quân đoàn.

Chiến tích thật huy hoàng, đối phương thương vong gần hết, Đoạn Vân sau đó lại lợi dụng cơ hội thu phục nhân tâm qua việc chữa trị các vết thương cho đám hải tộc bị thương, hải tộc trọng thương ngoài ra còn thấy được kỳ tích sau khi dùng Hoàn Dược Đan. Ngoài việc dùng tế tự thuật thần kỳ chữa trị, Đoạn Vân lại còn thi hành chính sách tiền tử tuất cho mấy trăm tên hải tộc hy sinh, những việc này làm cho tất cả hải tộc đều thấy được một lãnh đạo cường đại có ý nghĩa như thế nào đối với hải giới. Thắng lợi vinh diệu, cuộc sống ấm no làm cho mười vạn tướng sĩ hải tộc cảm thấy vô cùng hạnh phúc. Cái tên Trung Hoa đi liền với Đoạn Vân bắt đầu khắc vào nội tâm đám hải tộc này.

Đông hải Sa Ngư hoàng thành vẫn còn hai ngàn Bạch hùng trưởng thành cường đại chiếm đóng, sau khi chiến trường thâm cốc chấm dứt Đoạn Vân chỉ huy đại quân hải tộc hành quân về phía Đông hải hoàng thành. Nói thật, so với mở slime được gọi là chủ lực ở thâm cốc, số lượng hai ngàn Bạch hùng tiên phong mới chính là địch nhân mà Đoạn Vân hơi kiêng kỵ. Hai ngàn đầu Bạch hùng trưởng thành, cũng có nghĩa là hai ngàn siêu cao thủ có thực lực cấp mười một trung giai. Con số này tuyệt đối không nhỏ, hai ngàn lặn đó chứ chơi sao. Đoạn Vân có bao nhiêu lực lượng cấp mười một trong tay? Về phần bộ tộc Thần Long, hắn có hai trăm sáu mươi đầu Thần Long cấp mười một, còn ma thú gia tộc, hắn có hai trăm ba mươi đầu siêu thần thú. Đương nhiên Đoạn Vân cũng có không ít thần cấp đỉnh giai.

Tác chiến với Bạch hùng, mười vạn hải tộc tinh nhuệ căn bản chẳng giúp đỡ được gì. Để tránh cho họ khỏi phải hy sinh vô nghĩa, Đoạn Vân đem đám quân đội này tạm thời đóng tại một pháo đài cách Sa Ngư hoàng thành một trăm dặm. Còn Đoạn Vân tự mình chỉ huy một đám quân chủ lực gồm rất nhiều Thần Long trực tiếp đi Sa Ngư hoàng thành. Đoạn Vân còn mang theo hơn chín trăm tên hải thú thần cấp và siêu thần cấp. Có hai nguyên nhân vì sao phải đem họ theo: một là họ có tốc độ nhanh hơn Bạch hùng, do đó cho dù không địch lại đối phương họ cũng có thể toàn thân trở về; hai là Đoạn Vân muốn để họ giúp mình quét

dọn chiến trường và cung cấp tin tình báo. Đường nhiên tên hải tộc Đại tướng vừa mới nhậm chức cũng ở trong nhóm này.

Đi được nửa ngày, Đoàn Vân thu được những tin tức như sau: hai ngàn Bạch hùng trưởng thành dưới sự thống lĩnh của Bạch hùng Đại tướng đang nghỉ ngơi ở Sa Ngư hoàng thành chờ đợi đại quân Nam Hải.

Nói thật, muốn thắng trận này đích thật không khó, dù sao trong tay mình cũng có ưu thế lực lượng chủ lực tuyệt đối. Trong trận chiến, chủ lực của ai có giai vị cao thì người đó nắm thế chủ động. Uy áp làm cho thế giới vũ lực này trở nên rất đơn giản, uy áp có thể không giết chết người nhưng nó lại có thể làm người cảm nhận được tử vong. Nhưng uy áp gần như không có tác dụng gì với tên Đoàn Vân biến thái này, lấy ví dụ, thủ hạ hắn có tám vạn bộ đội thần cấp, đó là tướng sĩ Nanh Sói, Thú nhân võ sĩ, và Cuồng chiến sĩ đều không bị uy áp ảnh hưởng. Vì sao? Vì họ cơ bản đã được huấn luyện trên bờ vực tử vong, mỗi ngày đều phải trải qua những trận tử vong 'chết' đi sống lại vài lần, do đó họ không còn sợ tử vong nữa, nếu đã không còn cảm giác với tử vong, thì làm gì còn có cảm giác với uy áp gì nữa đây? Ngoài ra họ cũng đã uống thuốc Tủy Tử Đan, thân thể được tẩy cân phiệt tẩy cải tạo. Tủy Tử Đan có tính tiến hóa, làm thân thể họ phát triển đến cảnh giới gần như hoàn mỹ, và như vậy cũng có thể giảm thấp ảnh hưởng của uy áp.

Đám Bạch hùng tựa hồ không có năng lực không sợ uy áp này, kinh nghiệm rút được qua hai lần đại chiến trước đã chứng minh một chuyện, bộ tộc Bạch hùng rất kiêng kỵ long uy của Thần Long. Mười Thần Long đều đơn thuần dựa vào uy áp mà ép một con Bạch hùng Đại tướng nửa sống nửa chết.

Lực lượng chủ lực trong tay Đoàn Vân gồm Thần Long Ấu Đặc Tư thực lực cấp mười hai hậu giai, Ny Khả và mười Thần Long có thực lực cấp mười hai trung giai. Năm mươi đầu Thần Long sơ giai. Diệp Cô Thành, năm ma sủng, bảy Cuồng chiến sĩ cũng là một lực lượng chủ lực tuyệt đối nữa. Nhưng đám quân chủ lực đại lục này tựa hồ không có ảnh hưởng bao nhiêu tới chiến cuộc.

Đại quân Đoàn Vân vừa đến tự nhiên phải gây ra sự chú ý của bộ tộc Bạch hùng trong thành. Hơn một ngàn Thần Long, gần một ngàn siêu thần cấp võ sĩ hải tộc, hùng hổ xuất hiện dưới Sa Ngư hoàng thành. Đại quân vừa đến, Đoàn Vân triển khai thần thức quét qua, lập tức phát hiện ra mấy tên Bạch hùng vệ binh võ sĩ đang đứng canh trên thành chạy vội vào bên trong, xem ra muốn đi bẩm báo.

- Lão Đại, chúng ta toàn bộ xông lên đồ thành (giết sạch cả thành) đi. Chúng ta cùng nhau xông lên bắt, rồi đem bao nhiêu Bạch hùng bắt được mang đi luộc sạch. - Đạp Nhĩ Ba đề nghị với Đoàn Vân.

Đoàn Vân lại một lần nữa phải trợn mắt ra vì đề nghị của Đạp Nhĩ Ba. Người nghĩ lại giùm cái đi, đồ thành hả? Đối mặt với hai ngàn đầu Bạch hùng mà không bị họ làm thịt đã là tốt rồi. Nhưng nghĩ lại cũng cảm thấy giải pháp này không tệ, quân chủ lực Thần Long có ưu thế tuyệt đối đối với Bạch hùng, cho sáu mươi đầu Thần Long cấp mười hai vào trong thành giết chóc, sau khi giết được một mớ Bạch hùng lúc đó để đại quân chủ lực quyết chiến với số Bạch hùng còn lại, khi đó sĩ khí Bạch hùng đã giảm thấp không ít. Cả Sa Ngư hoàng thành cũng chỉ có ba Bạch hùng Đại tướng, lực lượng chủ lực căn bản không thể chống lại đám Thần Long. Tác chiến bên trong hoàng thành, Bạch hùng căn bản không thể tập hợp thành trận hình chiến đấu, chỉ có nước bị đồ lục mà thôi.

Nghĩ vậy, Đoàn Vân cười đều nhìn Đạp Nhĩ Ba nói:

- Đạp Nhĩ Ba, xem như người có một đề nghị không tệ. Được, dựa theo đề nghị của người ta hạ lệnh đồ thành.

- Lão Đại, không thể nào. - Đạp Nhĩ Khắc không hiểu chủ ý của Đoàn Vân vội cản.

Đoàn Vân cười cười quỉ dị, cười lên người Ny Khả, sau đó quay về toàn quân hạ lệnh:

- Mười Thần Long nghe lệnh, các người chỉ huy năm mươi đầu Thần long cấp mười hai sơ giai từ cửa chính đánh vào bên trong thành, thấy gấu là giết.

- Rõ.

Sáu mươi Thần Long lĩnh mệnh.

- Hai trăm Thần Long nghe lệnh, các người cùng bảy đại Cuồng chiến sĩ hợp thành một đạo quân canh chừng cửa chính, chỉ cần một con Bạch hùng nào lao ra ngoài lập tức đồ sát. Hải tộc thần cấp chủ lực đóng

ở cửa chính hiệp trợ Thần Long.

- Tuân lệnh.

- Âu Đặc Tư nghe lệnh, người chỉ huy năm trăm Thần Long khổng chế bắc môn.

- Ny Khả, người và ta, Diệp Cô Thành, chỉ huy năm trăm Thần Long chịu trách nhiệm cửa nam.

- Lão Đại, còn chúng ta? - Đạt Nhĩ Ba vội nhắc nhở Đoạn Vân.

- Đạt Nhĩ Ba, Đạt Nhĩ Khắc, các người cùng sáu mươi Thần Long lãnh nhiệm vụ vào thành đồ thành. Tiểu Phi Hiệp, Phi Tử, Ngưu Ma Vương, hiệp trợ Âu Đặc Tư canh chừng bắc môn.

- Rõ.

Nhìn vẻ nghiêm túc của đám thủ hạ và quân chủ lực ở đây, Đoạn Vân ra lệnh tiếp:

- Đạt Nhĩ Ba, sau khi các người chém giết được hơn một ngàn Bạch hùng thì phát ra tín hiệu, các đạo quân cùng nhau hướng vào phía trong thành trùng sát, một lần là tiêu diệt toàn bộ bộ tộc Bạch hùng dã man.

- Chủ nhân, tây môn thì sao? - Âu Đặc Tư hỏi.

- Tây môn để cho sáu mươi Thần Long canh chừng. Toàn quân xuất phát.

Sau khi Đoạn Vân ra lệnh, Đạt Nhĩ Ba, Đạt Nhĩ Khắc và sáu mươi đầu Thần Long cường hãn chiến lực cấp mười hai từ cửa chính bắt đầu nhiệm vụ. Còn các đạo nhân mã cũng lần lượt theo những vị trí được phân phó mà lao đi.

Dưới sự chỉ huy của mười Thần Long, năm mươi Thần Long cấp mười hai và Đạt Nhĩ huynh đệ nhảy vào bên trong thành. Khi đã vào thành, Đạt Nhĩ Ba bạo lực có cảm giác muốn ngửa mặt lên trời cười lớn, bởi vì ở đây có tới tám trăm Bạch hùng chiến lực cường hãn, hơn nữa còn có một tên Bạch hùng Đại tướng.

Không nói gì, hắn trực tiếp xông lên đánh luôn. Hai đầu Hắc Long Đạt Nhĩ huynh đệ trực tiếp nhắm hướng đầu Bạch hùng Đại tướng lao vào, những con Bạch hùng cấp thấp ngăn cản đường tất cả đều bị quét sạch. Sau khi đánh cho hai ba mươi đầu Bạch hùng bị thương nặng, Đạt Nhĩ huynh đệ rốt cục cũng được giao thủ với tên Bạch hùng Đại tướng. Hai đánh một, hai đầu Hắc Long hậu giai đại lực, nghênh chiến một đầu Bạch hùng thủy hệ thực lực trung giai, trận chiến như vậy tuyệt đối làm cho người ta nhiệt huyết sôi trào. Đạt Nhĩ huynh đệ trong hoàn cảnh dưới đáy biển nơi chỉ có thủy nguyên tố dồi dào, còn những lực lượng ma pháp thì xem ra không đủ, trực tiếp dùng phương pháp cận chiến. Hai đầu Hắc Long trực tiếp áp sát vào người tên Bạch hùng Đại tướng mà công kích. Bạch hùng tuy nói da thô thịt dày, lại còn có ma pháp ưu thế ở biển, nhưng dù sao giai vị của hắn vẫn thấp hơn Đạt Nhĩ huynh đệ nửa giai, hơn nữa lại là một địch hai. Sau mười mấy chiêu, Bạch hùng Đại tướng cả người mang thương tích. Cuối cùng Đạt Nhĩ Ba bạo lực thừa dịp Đạt Nhĩ Khắc đang công kích hạ bần tên Bạch hùng Đại tướng, luồn về phía sau lưng đầu Bạch hùng này trực tiếp đâm cho hắn một quyền như trời giáng. Kết quả là tên Bạch hùng Đại tướng ngã sầm xuống đất không nhúc nhích.

Lúc này trận đồ sát của đám Thần Long cũng đã tuyên cáo chấm dứt. Trong vòng hai phút ngắn ngủi, có hơn sáu trăm đầu Bạch Hùng hoặc trọng thương hoặc chết. Nói cách khác, trong vòng hai phút chia đều mỗi một tên Thần Long cũng phải giết chết mười đầu Bạch hùng.

Cánh quân đồ thành tiếp tục tiến sâu vào bên trong thành. Trải qua trận chiến vừa rồi, tất cả Bạch hùng đều mất đi dũng khí chiến đấu với đám sát thần này, chỉ cần gặp họ, đám Bạch hùng vội vàng bỏ chạy. Nhưng Thần Long cuối cùng vẫn là Thần Long, tốc độ trong Sa Ngư thành của Bạch hùng căn bản không phải là đối thủ của Thần Long. Đây là nơi mà sáu mươi Thần Long và hai đại Hắc Long truy sát đám Bạch hùng, hơn nữa xuống tay rất tàn nhẫn không chút lưu tình. Chẳng mấy chốc, thêm ba trăm đầu Bạch hùng lại mất mạng dưới trảo của Thần Long.

Để ngăn cản sự tấn công điên cuồng của đám Thần Long, hai Bạch hùng Đại tướng còn lại tập hợp thêm ba trăm quân cảm tử, nhưng đám quân cảm tử này dưới sự tiến công điên cuồng của Thần Long căn bản cũng không thể kiên trì được lâu, chỉ một phút là đã chết sạch.

Thấy không thể ngăn cản được cước bộ tấn công của đám Thần Long, hai Bạch hùng Đại tướng tập hợp toàn bộ vũ lực còn sót lại, tạo thành một đại quân Bạch hùng số lượng khoảng năm trăm tên, quyết định bỏ thành phá vòng vây.

299. Chương 299: Đồ Thành Tục Chương

Ba trăm đầu Bạch hùng tạo thành đội cấm tử bị đám chung đoạn Thần Long cường hãn diệt sát. Những tiếng long minh đặc hữu vang vọng khắp cả Sa Ngư Hoàng thành. Vừa nhận được tấn hào, các lộ đại quân lần lượt phá thành vào trong, hướng thẳng về phía trung tâm hoàng thành lao tới.

Những đạo nhân mã này phải chờ đợi đã thật sự hơi khó chịu. Nguyên vốn tưởng rằng khi sáu mươi Thần Long chung đoạn bắt đầu đồ thành, những con Bạch hùng hoảng loạn sẽ phá vòng vây chạy ra khỏi cửa thành, nhưng tình huống xem ra khác hẳn. Bầy Cuồng chiến sĩ chịu trách nhiệm ở cửa chính, đợi một lúc lâu, cũng chỉ thấy có hai đầu Bạch hùng hốt hơ hốt hải xuất hiện. Âu Đặc Tư phụ trách bắc môn, lại càng không có lấy nửa con. Nhưng Đoàn Vân và Ny Khả phụ trách cửa nam, lại gặp phải hơn mười đầu Bạch hùng. Nhưng hơn mười đầu Bạch hùng này thì làm được gì? Diệp Cô Thành một kiếm có thể giết vài tên rồi.

Chờ đợi mãi nên khi vừa nhận được tấn hào do Đạt Nhĩ Ba phát ra, đại quân lập tức điên cuồng gầm lên, lao về phía hoàng thành. Những con Bạch hùng lạc loài xuất hiện nửa đường tất cả đều bị giết chết. Nhưng cái làm cho các đại quân khó chịu là họ không gặp được một đội nào có hơn trăm con Bạch hùng cả.

Đám chung đoạn phụ trách đồ thành gồm sáu mươi đầu Thần Long và Đạt Nhĩ huynh đệ. Sau khi tiết diệt xong ba trăm con Bạch hùng cấm tử, những tên Thần Long giết gấu không nháy mắt này, lập tức quay về đám Bạch hùng đang chạy tứ tán mà truy kích. Sự hy sinh của đội quân cấm tử đã dành ra chút thời gian, nhưng thời gian cũng không nhiều lắm. Sau khi toàn bộ ba trăm tên cấm tử chết sạch, mười đại Thần long dùng một tốc độ kinh khủng, bay lướt trên bầu trời đuổi theo tàn quân đang bỏ chạy, trực tiếp chặn đứng hơn năm trăm Bạch Hùng ở tây môn. Chẳng mấy chốc, năm mươi đầu Thần Long sơ giai và Đạt Nhĩ huynh đệ cũng đuổi tới. Đồ sát một lần nữa bắt đầu.

Trên quảng trường bên trong Tây môn, mười đại Thần long dùng ưu thế tuyệt đối ngăn chặn cửa thành phía Tây vốn không phải rất lớn. Còn năm mươi Thần Long sơ giai và Đạt Nhĩ huynh đệ theo sát phía sau năm trăm Bạch hùng, đại cử đồ sát những con Bạch hùng đang bỏ chạy. Khi đám Bạch hùng võ sĩ thấy phía trước chỉ có mười Thần long, còn phía sau có năm mươi tên sát thần, chỉ cần vượt qua cửa thành là đã tới sinh lộ. Do đó, tất cả Bạch hùng đều lao về phía mười Thần Long đang trấn thủ cửa thành. Đối mặt với đám Bạch hùng liều chết điên cuồng, mười Thần Long không lui lại nửa phần. Họ đều là siêu cấp cao thủ, giai vị siêu nhiên, có thể miểu sát Bạch hùng cấp mười một cường đại. Có thể thấy được kết quả duy nhất cho Bạch hùng là bị mười Thần Long đồ lục vô tình. Cửa thành khá nhỏ, Bạch hùng không có khả năng kéo cả đám lên được. Mười Thần Long giao phong với đám Bạch hùng ở ngay cửa thành, cơ hồ một Thần Long chống lại một đầu Bạch hùng. Kết quả tự nhiên không cần nói cũng biết. Chẳng mấy chốc, cửa thành đã không cần Thần Long trấn thủ nữa, bởi vì ở đó thân thể của hơn trăm Bạch hùng đã đủ để bít kín cả cửa tây thành.

Khi sáu mươi Thần Long chung đoạn đại cử đồ thành, chiến cuộc đã không còn khả yếu nữa. Vì sau khi sáu mươi Thần Long chung đoạn đại cử đồ thành và mười Thần Long thành công diệt sát trên trăm đầu Bạch hùng. Thì năm trăm Bạch hùng bỏ chạy, không còn một trăm đầu còn có thể đứng vững. Về phần hai Bạch hùng Đại tướng, trong khi xung phong phá cửa, bị mười Thần Long hợp lực đánh bật về. Mỗi lần Bạch hùng Đại tướng xông lên, lại bị Thần Long đánh bay đi xa hơn trăm thước. Sau khi bị đánh bay, lập tức bị Đạt Nhĩ huynh đệ tiếp lấy. Không có biện pháp, hắc long đầu Bạch hùng, hậu giai đầu trung giai, hai trận đại chiến lại bắt đầu.

Sau nửa phút, xung quanh cửa thành tây rốt cuộc không còn lấy một con Bạch hùng nào có thể đứng vững. Sau khi chiếm tuyệt đối ưu thế, mười Thần Long không khóa chặt cửa thành nữa. Họ cùng với Thần Long quay sang đám tàn binh Bạch hùng triển khai đồ sát. Năm trăm Bạch hùng, hoặc là trọng thương, hoặc là giở sống giở chết, hoặc là chết, dù sao cả một vùng rộng lớn đã không còn có một Bạch hùng võ sĩ nào đứng lên nữa.

Trận này, sáu mươi Thần Long chung đoàn trước sau đồ lặc một ngàn bảy trăm đầu Bạch hùng võ sĩ . Dưới sách lược đồ thành của Đoàn Vân, trong lúc chiến đấu lợi dụng ưu thế giai vị của mình, hết lần này tới lần khác giết vô số Bạch hùng. Dùng hai chữ dững mãnh đã không thể hình dung được phong cách chiến đấu của họ nữa rồi, mà phải nói là tàn nhẫn thì hẳn là thích hợp hơn .

Sau khi Đạt Nhĩ huynh đệ đánh hai đầu Bạch hùng Đại tướng trọng thương và bắt làm tù binh, toàn bộ đám chung đoàn sát thần lập tức dẫn đại quân tập hợp ở trung tâm hoàng thành .

Khi tất cả lộ đại quân tập trung ở hoàng thành, Đoàn Vân hạ lệnh tàn sát Bạch hùng trong phạm vi toàn thành. Ngoài ra hẳn còn thu hồi thân thể những tên đã chết, hoặc trọng thương, thậm chí cả những Bạch hùng võ sĩ đã đầu hàng, đóng băng lại hết, sau đó thống kê chiến quả.

Sau nửa giờ đại lục tìm tòi, một ngàn chín trăm tám mươi Bạch hùng bị đóng thành tượng băng rồi để vào không gian giới tử. Nói cách khác, chỉ có hai ba mươi đầu Bạch hùng đáng thương hoặc là nhân cơ hội đào thoát, hoặc là trốn tránh bên trong thành . Để quét sạch Bạch hùng trong thành, Đoàn Vân biến thái này triển khai thần thức siêu cường, truy quét trong phạm vi toàn thành tìm xem còn tung tích của Bạch hùng nữa không . Lập tức hai mươi đầu Bạch hùng bị bắt giữ rồi đóng thành tượng băng . Cụ thể có bao nhiêu Bạch hùng đào thoát thì Đoàn Vân không biết, nhưng Đoàn Vân dám khẳng định tên nào còn trong Hoàng thành đã không còn cơ hội đào thoát .

Hai ngàn Bạch hùng, đều trở thành vật hi sinh cho tên Đoàn Vân biến thái này .

Sau khi dọn dẹp Sa Ngư Hoàng thành xong, Đoàn Vân điều mười vạn tướng sĩ hải tộc tới Sa Ngư Hoàng thành đóng quân . Bây giờ nguy cơ bộ tộc Bạch hùng Nam hải đã được giải trừ, gần ba ngàn Bạch hùng trưởng thành bỏ mạng nơi biển rộng . Trải qua trận này, địa vị bá quyền của bộ tộc Thần long trên biển đã được chứng minh, mười vạn tướng sĩ hải thú cấp tám đã hoàn toàn quy tâm. Điều này khiến cho Đoàn Vân có thể định vững cước bộ ở hải giới .

Thuận lợi chiếm lĩnh Sa Ngư Hoàng thành, Đoàn Vân tạm thời để đại quân đóng tại đây . Sa Ngư Hoàng thành bây giờ đã là một thành trì hoang vu. Đám Bạch hùng, đã biến nơi này thành Tu La địa ngục. Hoàng thành hào hoa ngày xưa, bây giờ nơi nơi đều thấy xương cốt của đám hải thú bị Bạch hùng bắt làm thức ăn. Hơn nữa sau một hồi đại chiến, mùi máu tươi nồng nặc, làm cho cả tòa Sa Ngư Hoàng thành tràn ngập một bầu không khí hôi thối .

Trong Sa Ngư Hoàng cung, Đoàn Vân cùng đám thủ hạ tạm thời ở đây nghỉ ngơi .

- Lão Đại, lúc này nguy cơ Nam hải đã được giải trừ, chúng ta đi đánh nốt đám Tây hải đi ?

Có thể giết chóc Bạch hùng không sướng tay, Đạt Nhĩ Ba bạo lực lại đưa ra đề nghị Đoàn Vân đưa ra quân đánh Tây hải .

Đoàn Vân lắc lắc đầu, nói :

- Tiến quân Tây hải, bây giờ còn không phải lúc . Làm người không thể quá tham, bây giờ chúng ta đã sơ bộ chiếm cứ đông, bắc hải. Chỉ còn lại Tây Hải không đủ gây sức ép cho chúng ta . Sẽ có lúc chúng ta có thể tập kết trăm vạn tướng sĩ cao cấp của hai biển, kéo quân đánh hải vực Tây hải. Tây hải nhỏ nhỏ tự nhiên sẽ không chiến mà hàng .

- Lão Đại, không được, nhất định phải đánh . Ta nghe Sa Ngư Hoàng nói, thực lực con Bát Kỳ Đại Xà đó còn mạnh hơn hẳn. Do đó, ta đề nghị chúng ta trực tiếp đánh luôn. Cứ để ta đối phó với con Bát Kỳ Đại Xà . Sau đó bắt hết đám lãnh đạo cao cấp làm tù binh. Như vậy, Tây hải sẽ giống như Bắc Hải và Đông hải, trực tiếp bị chúng ta thu phục - Đạt Nhĩ Ba lúc này phản đối .

Nghe thế, Đoàn Vân trợn trắng mắt, nói :

- Người muốn thì dễ thôi, bây giờ ba ngàn Bạch hùng trưởng thành của bộ tộc Bạch hùng Nam hải đã bị chúng ta làm thịt. Mấy trăm vạn slime hệ hải thú cũng bị chúng ta đồ lặc. Đối mặt với tổn thất như vậy, Bạch Hùng hoàng chắc chắn sẽ không từ bỏ ý đồ. Bộ tộc Bạch hùng chắc sẽ một lần nữa phái đại quân bắc thượng. Đến lúc đó, năm sáu ngàn Bạch hùng sẽ tạo thành một trận thế tác chiến phát khởi tiến công, cho dù lực lượng chung đoàn của chúng ta mạnh đến đâu, cũng có thể không địch lại chúng. Dù sao, những người trong số chúng ta có thể chống lại Bạch hùng cấp mười một cũng quá ít .

- Lão Đại, không thể nào? Với thực lực của Thần Long, chẳng lẽ không đối phó được với đám Bạch hùng này ? - Tiểu Phi Hiệp hỏi vẻ khó hiểu .

- Theo tình báo hải tộc, bộ tộc Bạch hùng có trên vạn dân chúng . Còn trên vạn tên này thực ra là thật hay giả thì chúng ta cũng không khẳng định được . Hơn nữa, cho dù số lượng vạn tên là thật đi nữa, vậy cụ thể là một vạn bao nhiêu? Một vạn linh một cũng là trên vạn, mà một vạn chín ngàn chín trăm chín mươi chín cũng là trên một vạn . Dựa theo tỉ lệ dân cư đại lục hàng năm, tỷ lệ trưởng thành và chưa trưởng thành hẳn là bốn trên một . Nói cách khác, nếu bộ tộc Bạch hùng cũng theo quy luật này vậy thì một vạn đầu Bạch hùng, sẽ có tám ngàn Bạch hùng trưởng thành . Đương nhiên, ta cũng không biết mấy con Bạch hùng già lão có còn lực chiến đấu nữa không . Mặc dù chúng ta đã thuận lợi diệt sát gần ba ngàn Bạch hùng trưởng thành, nhưng Nam hải bộ tộc rất có thể còn có gấp hai, thậm chí gấp ba vũ lực cường hãn này . Người nói xem, đối với Nam hải bộ tộc, chúng ta có thể sơ ý được không ?

Đoạn Vân giải thích rất kiên nhẫn .

- Oa, lại được đánh rồi . Sướng quá.

Nghe thế, Đạt Nhĩ Ba kêu lên một tiếng hưng phấn .

- Lão Đại, chúng ta trực tiếp công nhập tận hang ổ Nam hải nhé . Nơi đó có rất nhiều trân châu Nam hải đó . - Đạt Nhĩ Khắc cố hấp dẫn Đoạn Vân .

Đoạn Vân trợn trắng mắt, nói :

- Trân châu Nam hải cũng thế thôi mà. Lần trước không phải ta đã đưa đại bộ phận trân châu trả lại cho các người rồi sao .

Lần trước Đoạn Vân cướp lại mỏ trân châu, nhưng sau đó chỉ làm để thỏa mãn hư vinh trong lòng mình. Kiếp trước của Đoạn Vân là một tên nghèo mạt, rất nhiều món đồ chỉ tưởng tượng ra. Còn trên thế giới này, hắn đã lập nên một cơ nghiệp lớn, những báu vật kiếp trước như trân châu phỉ thúy mã não hoàng kim v.v , đều chỉ là vật bình thường mà thôi .

- Lão Đại, vậy chúng ta làm gì ? - Đạt Nhĩ Ba hỏi .

Đoạn Vân cười cười, nói :

- Hôm nay tựa hồ đã là ngày ba mươi chín tháng tám rồi . Tính toán thời gian, đứa nhỏ của Tiểu Nguyệt hẳn là sẽ sinh ra trong vòng tám, chín ngày nữa . Ta sắp làm cha rồi, tự nhiên muốn về nhà bồi lão bà và đứa nhỏ tương lai rồi .

- Lão Đại, người không phải là thiên tài có thể thông qua truyền tống trận trở về nhà sao? Mấy hôm nay, chẳng phải mỗi ngày người đều đi về vài lần rồi còn gì . - Tiểu Phi Hiệp nhắc nhở .

- Ài! Các người không hiểu tâm lý của người sắp làm cha đâu . - Đoạn Vân lắc lắc đầu, cảm thán .

Nhưng lúc này, Ấu Đặc Tư chạy vội vào :

- Chủ nhân, bộ tộc Bạch hùng Nam hải lại xâm phạm rồi .

300. Chương 300. Đại Chiến Tái Khởi

Cái gì? Không sợ chết à? Đã chết ba ngàn tên chưa tổn lại còn dám tới xâm phạm.

Lúc này Đoạn Vân thật muốn diệt tận gốc bộ tộc Bạch hùng. Đám Bạch hùng không biết tốt xấu này, nhitử ta sắp ra đời rồi, các người không thể để cho ta nhân nhĩ vài ngày sao?

- Tin tức tuyệt đối chuẩn xác. Đây là tin tức do vài hải tộc Đông Hải chạy trốn về từ Nam Hải báo. Bạch hùng Hoàng lần này tự mình lĩnh quân, nghe nói có năm ngàn Bạch hùng võ sĩ dưới cờ. Sau trận chiến ở thâm cốc, hơn mười đầu Bạch hùng mang theo mười vạn tàn binh slime chạy thẳng về hang ổ ở Nam Hải, có thể là để xin cứu viện cho hai ngàn Bạch hùng võ sĩ lưu thủ ở Sa Ngư Hoàng thành. Sau khi Bạch hùng Hoàng nhận được tin, hắn đã suất lĩnh năm ngàn Bạch hùng võ sĩ cấp tốc hành quân về hướng bắc. Về

phần thời gian họ xuất binh, ta nghĩ chắc là vào ngày thứ hai sau khi chúng ta triệt quân khỏi thâm cốc. - Âu Đặc Tư báo cáo tiếp.

- Bây giờ chúng đang ở đâu?

Cổ bình tĩnh lại, Đoạn Vân kiên nhẫn hỏi.

- Mục tiêu của họ là Sa Ngư Hoàng thành của chúng ta, theo những hải thú trốn ra được, một ngày trước họ đã đến thâm cốc rồi. Vị trí cụ thể của họ bây giờ hẳn là nửa đường giữa thâm cốc và Sa Ngư Hoàng thành. Với tốc độ hành quân của họ, cần thêm một thời gian nữa mới có thể tới nơi này, ước chừng khoảng giữa trưa ngày mai. - Âu Đặc Tư trả lời.

Nghe thế, Đoạn Vân ra lệnh:

- Âu Đặc Tư, phái ra đội điều tra, nhất định phải nắm cho được động tĩnh của địch quân một cách chuẩn xác. À, thế này, cho đội điều tra mang theo một hai truyền tống trận, như vậy tốc độ sẽ nhanh hơn.

Kế hoạch về nhà thăm lão bà và đứa nhỏ của Đoạn Vân coi như bị đám Bạch hùng tước mất. Trước giờ ai mà dám quấy rầy chuyện tốt của tên Đoạn Vân gia hỏa này đều không có kết quả tốt lành gì, Long Hoàng chính là ví dụ tốt nhất.

Để nắm được tin tức địch nhân, hơn mười đầu Thần Long nhanh nhẹn được phái đi thám thính. Dưới sự trợ giúp của truyền tống trận, Đoạn Vân chẳng mấy chốc nắm rõ tình huống đại quân Bạch hùng. Trận thế bộ tộc Bạch hùng Nam Hải có thể nói là mạnh chưa từng thấy. Thoáng cái đã phái ra đội ngũ năm ngàn đầu Bạch hùng, hơn nữa thực lực của đội quân Bạch hùng lần này còn kinh khủng hơn ba ngàn đầu lúc trước, vì trong số năm ngàn Bạch hùng này có một ngàn tên Bạch hùng già cả cấp hậu giai. Bạch hùng khôn khéo này càng già lại càng có giai vị cao hơn. Mấy lão gia hỏa bất tử này sao không sớm chết đi cho rảnh? Năm ngàn Bạch hùng có thể nói toàn bộ đều đã trưởng thành, ba ngàn Bạch hùng trung giai, một ngàn hậu giai, một ngàn sơ giai. Vũ lực như vậy làm cho Đoạn Vân đau đầu vô cùng.

Bạch hùng không hành quân rời rạc riêng rẽ, năm ngàn Bạch hùng võ sĩ dùng một đội quân hình rất hoàn chỉnh, tiến thẳng về phía Sa Ngư Hoàng thành của Đoạn Vân.

Để tránh việc đám hải tộc bình thường làm ảnh hưởng tới tốc độ của Thần Long, Đoạn Vân điều động mười vạn hải tộc tinh nhuệ rời về phía bắc. Tác chiến với Bạch hùng, hải thú giai vị cấp thấp căn bản không giúp gì mà lại làm vướng tay vướng chân thêm. Để họ ở đây sẽ làm ảnh hưởng tốc độ tác chiến của đám Thần Long, không bằng sớm điều họ đi trấn thủ bắc bộ.

- Báo cáo, Bạch hùng đại quân còn cách quân ta không tới bốn giờ đại lục.

Buổi sáng ngày thứ hai, một tên Thần Long phụ trách điều tra hồi báo tin tức.

- Biết rồi.

Trong đại diện Đoạn Vân đang đi tới đi lui, mặt lộ vẻ khó xử. Địch nhân cường đại như thế, làm sao nghênh chiến được?

- Lão Đại, có gì mà chần chờ? Chúng ta phái ra chủ lực trước tiên giết một đám rồi nói tiếp. - Đạt Nhĩ Ba đề nghị với Đoạn Vân.

Đoạn Vân cau mày nói:

- Năm ngàn Bạch hùng tập trung vào một trận hình, cho dù Thần Long chủ lực cũng không có cách nào phá đầu.

- Lão Đại, vậy triệu tập bộ đội của chúng ta trên đại lục tới đây. Họ có số lượng, chúng ta bộ không có sao?
- Tiểu Phi Hiệp đề nghị.

Nghe thế, Đoạn Vân nhìn về phía Pháp Lạp Kỳ, nói:

- Pháp Lạp Kỳ, bây giờ có bao nhiêu Cường chiến sĩ hậu giai?

- Đại khái có năm ngàn. Tuy không được phát thuốc nhưng trải qua thời gian lâu như vậy, bọn họ cũng đã trải qua nhiều cuộc khảo nghiệm sinh tử ở ma quỷ thức huấn luyện rồi, nhờ đó họ có tiến bộ rất nhanh. - Pháp Lạp Kỳ trả lời.

- Lão Đại, hà tất chi mà phải phái ra Cuồng chiến sĩ? Phì Tử sư đoàn vốn ngưỡng mộ ta phi thường, còn lấy tên ta làm phiên hào, bọn họ cũng có chiến lực rất tốt. Một vạn hùng tộc Thú Nhân, thực lực trung bình trong khoảng thần cấp. Hơn nữa, hùng tộc Thú Nhân không kiêng kị gì nước cả.

Phì Tử lúc này tiến cử Phì Tử hùng tộc sư đoàn của hắn. Tướng sĩ sư đoàn đó, toàn bộ đều là hùng tộc Thú Nhân, hơn nữa là Phì Tử tự mình thu phục những bộ lạc hùng tộc mà thành lập nên.

- Giai vị của họ quá thấp, cho dù biết thủy tính, chống lại với đám Bạch hùng đó thì có khác gì trứng chọi đá. - Đoạn Vân phản đối.

Ngẫm nghĩ một lát, Đoạn Vân ra lệnh:

- Âu Đặc Tư, thông qua truyền tống trận, người điều tới một ngàn đầu Thanh Long đang ở Nhân Ngư hoàng cung. Nhớ nhanh lên đó.

- Rõ.

- Pháp Lạp Kỳ, người về Á Cương, đưa năm ngàn Cuồng chiến sĩ thần cấp hậu giai tới đây. Nhớ bảo họ mang theo vũ khí nặng.

Đoạn Vân ra lệnh cho Pháp Lạp Kỳ.

- Vũ khí nặng? - Pháp Lạp Kỳ hỏi vẻ khó hiểu.

- À, trăm mã đao do Ái Nhân gia tộc chế tạo, và những binh khí dài như phương thiên họa kích. Cho ba ngàn người dùng trăm mã đao, cho hai ngàn người khác sử dụng phương thiên họa kích. - Đoạn Vân nói rõ.

Trăm mã đao là loại vũ khí hắn đã thấy ở kiếp trước, nhưng hắn cũng không biết tiêu chuẩn của vũ khí này, vì vậy bảo Ái Nhân chế theo thân hình và lực lượng Thú Nhân hoặc Cuồng chiến sĩ chế tạo thành. Nhưng việc chế tạo ra món đồ này làm cho Đoạn Vân nhìn qua đã sồn tóc gáy. Bởi vì, trăm mã đao đó còn uy vũ hơn cả đồ long đao trong truyền thuyết, chiều dài rất kinh khủng, phải tới một thước rưỡi. Về phần phương thiên họa kích, sau khi được sản xuất ra đã trở thành món vũ khí được đám Cuồng chiến sĩ kỵ binh yêu thích, hơn nữa quy cách cũng liên tục được sửa chữa, bây giờ đã là trường kích dài ba thước.

Ước chừng nửa giờ đại lục sau, tất cả đạo nhân mã đã được điều tới Sa Ngư Hoàng thành.

Năm ngàn Cuồng chiến sĩ hậu giai, được Đoạn Vân chia làm hai bộ phận: kỵ binh và bộ binh. Ba ngàn Cuồng chiến sĩ dũng mãnh cầm trăm mã đao làm bộ binh. Trăm mã đao trong tay họ, là do Ái Nhân gia tộc dùng huyền thiết chế tạo thành, đã là vũ khí cấp bậc thần binh. Không có biện pháp, bởi vì Cuồng chiến sĩ quá ngông cuồng, những vũ khí chế bằng thép thường căn bản không thể thích ứng với lực độ kinh khủng của họ.

Còn hai ngàn Cuồng chiến sĩ chủ yếu được sử dụng để xung phong kỵ binh. Tương lai họ sẽ cùng hai ngàn Thần Long phối hợp tác chiến, lợi dụng ưu thế đặc hữu của song phương, tạo thành một đòn cực hiểm đối với bộ tộc Bạch hùng. Phương thiên họa kích trong tay họ sẽ có một ưu thế tuyệt đối để đưa vô số Bạch hùng vào vòng tay tử thần.

Sau khi đội ngũ đã tập hợp ở quảng trường Sa Ngư Hoàng thành, Đoạn Vân lợi dụng truyền tống trận dẫn đám quân đội tinh nhuệ được trang bị hoàn hảo này đến một bình nguyên ở đáy biển cách đại quân Bạch hùng không đến hai mươi hải lý.

Để lợi dụng tốt ưu thế trong tay, khi còn ở Sa Ngư Hoàng thành Đoạn Vân đã phát thuốc men, hơn hai ngàn viên đặc cấp Tẩy Tủy Đan được phát ra cho một ngàn Thanh Long và một ngàn Thần Long cự mãnh hậu giai. Thuốc này đợi chút nữa ác chiến, sẽ có thể làm cho họ đề cao giai vị lên nửa giai. Đương nhiên rồi, hậu giai không có khả năng đề cao thành cấp mười một, nhưng đỉnh giai thì chắc chắn không có chuyện gì.

Giai vị đám Thanh Long mới là thần cấp sơ giai, trong chiến đấu chỉ có thể làm tọa kỵ cho Cuồng chiến sĩ, nhưng họ cũng có thể thông qua thủy hệ thiên phú, cung cấp cho Cuồng chiến sĩ một tiểu hình thích hợp

cho Cuồng chiến sĩ tác chiến.

Tính đến giai vị của hai trăm đầu Thần Long cấp mười một sơ giai, Đoạn Vân biến thái này cấp cho hai trăm đầu Thần Long mỗi con hai viên đặc cấp Tủy Tủy Đan. Như vậy khi chiến đấu sinh tử, sẽ có nguồn năng lượng và được lực dồi dào dự trữ trong tay. Được hoàn này là do hắn luyện chế trong lần tạm thời hưu chiến với hải tộc. Với tốc độ làm thuốc biến thái, một ngày hắn làm được tới một hai trăm viên. Mấy ngàn viên được hoàn này là do tên Đoạn Vân biến thái này mất thời gian một tháng từ từ làm ra.

Đối với Bạch hùng thân cao mười thước thì khoảng cách hai mươi lí căn bản chỉ vài phút là tới. Chẳng mấy chốc, Bạch hùng đại quân khí thế hung toan đã đến trước trận tiền của đại quân Đoạn Vân.

Bây giờ vũ lực trong tay Đoạn Vân có thể nói là cường đại chưa từng thấy. Cưỡi trên lưng Ny Khả, Đoạn Vân và Âu Đặc Tư đứng trước đại quân, phía sau là đám quân chủ lực gồm là Diệp Cô Thành, năm ma sủng, bảy Cuồng chiến sĩ, mười Thần Long và năm mươi Thần Long sơ giai; đằng sau nữa là hai trăm đầu Thần Long sắp cấp mười một đột phá tới trung giai. Ngay liền sau đó là ba ngàn Cuồng chiến sĩ tay cầm trăm mã đại đao. Trên trời là hai ngàn tổ hợp Thần Long và Cuồng chiến sĩ, thực lực đám Thần Long phục dụng thuốc đang không ngừng tăng lên.

Đại quân Bạch hùng cũng chẳng phải là hạng yếu kém gì, nhất là tên Bạch hùng Hoàng và bốn tên Bạch hùng Đại tướng. Thực lực Bạch hùng Hoàng được Diệp Cô Thành đánh giá là mạnh hơn Ba Nhĩ Hi Đặc cấp mười ba sơ giai, còn bốn tên Bạch hùng Đại tướng thực lực cũng đều mạnh hơn sáu tên Bạch hùng Đại tướng bị Đoạn Vân bắt, chúng đều là cường giả có thực lực hậu giai. Trong số năm ngàn Bạch hùng võ sĩ có một ngàn hậu giai, ba ngàn trung giai, một ngàn sơ giai. Chiến lực cường đại như thế quả là trước giờ Đoạn Vân chưa bao giờ thấy.

Trong mắt Bạch hùng võ sĩ, đám quân địch phía trước đã giết chết gần ngàn đồng bào của họ, họ còn chưa biết hai ngàn Bạch hùng bên trong Sa Ngư Hoàng thành cũng đã bị Đoạn Vân đồ lục sạch sẽ, ngoài ra còn đồ lục sạch cả trăm vạn slime đại quân. Bạch hùng võ sĩ nhìn Đoạn Vân với ánh mắt hận thù vô cùng.

Đoạn Vân và Thần Long thì có nhiệm vụ bảo thủ an dân, chiến đấu vì cả hải giới, là cuộc chiến chính nghĩa. Mà đã là chính nghĩa thì không chỉ vinh diệu, mà còn có thắng lợi. Thần Long có chiến tích huy hoàng trong hai lần tác chiến trước với Bạch hùng. Dưới sự chỉ huy của Đoạn Vân, họ thành công làm cho ba ngàn Bạch hùng không đứng lên nổi, hơn nữa bên mình lại không có ai bị thương vong cả.

Lại nói về Cuồng chiến sĩ, họ là những thiết huyết võ sĩ trải qua ma quỷ thức huấn luyện, trong lòng đã sớm rực cháy nhiệt huyết. Lúc này họ chỉ muốn đem ngọn lửa đang cuồng bạo trong cơ thể đốt cho bằng hết, bao nhiêu kiềm chế chém giết không được giải tỏa trong quá trình huấn luyện sẽ được họ lấy ra mà trút hết lên đám Bạch hùng.

Song phương cung gương kiếm bặt đều đã chuẩn bị xong trận hình công kích. Thời gian đại quân xung trận chỉ còn cách một khẩu lệnh mà thôi.

301. Chương 301. Song Hoàng Chi Chiến

- Tên nhân loại này là Đoạn Vân à?

Bạch hùng Hoàng cao lớn uy mãnh đưa ánh mắt hoài nghi đánh giá Đoạn Vân đang ngồi trên người Ny Khả.

- Người là hoàng đế bộ tộc Bạch hùng hả?

Đoạn Vân chính khí凛冽 nhìn xéo tên Bạch hùng cao to hơn hẳn gấu bình thường này, nhìn qua cũng rất có dáng của một ông hoàng Bạch hùng.

- Không sai, ta đúng là Bạch hùng Hoàng Tạp Nhĩ Lỗ Tư. Nói vậy người chính là Đoạn Vân hả?

Bạch hùng Hoàng dùng một loại ánh mắt miệt thị nhìn nhìn Đoạn Vân, sau đó nhìn đại quân phía sau Đoạn Vân, dùng một loại ngữ khí rất kiêu ngạo hỏi.

Thấy Bạch hùng hoàng không để ý gì đến mình, Đoạn Vân cũng không thêm để ý. Vì mình có tính nội liễm thực lực, những việc khinh thường như thế này không phải là lần đầu tiên xảy ra. Ma lực nội liễm đối với Đoạn Vân biến thái mà nói thật sự là một việc quá tốt, dùng để ám sát người khác tuyệt đối không ai ngờ được.

- Bạch hùng Hoàng Tập Nhĩ Lỗ Tư, bộ tộc Bạch hùng vốn là thế lực ở Nam Hải, nhưng vì sao ngươi phải hưng binh xâm phạm Đông, Bắc Hải hai biển của ta? Ta mặc kệ trước kia các ngươi như thế nào, ta cũng không muốn xen vào, nhưng lúc này Bắc Hải và Đông Hải đều là cơ nghiệp của Trung Hoa gia tộc, bộ tộc Thần long của ta đã là chủ nhân của hai biển này. Bộ tộc Bạch hùng của ngươi xâm phạm Đông Hải, tội lỗi ngập trời, các ngươi tốt nhất nên tỉnh lại đi. Bằng không, nói không chừng một ngày nào đó tai ương diệt tộc sẽ xảy ra.

Ngửa đầu nhìn mực nước biển cao hơn ngàn thước, Đoạn Vân vẫn dùng ngữ khí bình thản nhưng có vài phần uy hiếp.

Nghe Đoạn Vân nói thế, Bạch hùng Hoàng lúc này giận dữ hét:

- Đoạn Vân, ở giải đất thâm cốc, ngươi giết chết hàng ngàn dân chúng Bạch hùng của ta, đồ lặc mặc của đại quân Bạch hùng, hơn một ngàn vạn slime cấp độ 0 cũng bị ngươi vô tình đồ lặc. Ngươi giết người như thế, lại còn dám khẩu xuất cuồng ngôn. Hôm nay ta muốn báo thù cho gần một ngàn tộc dân bộ tộc Bạch hùng vĩ đại.

Đoạn Vân nhìn chằm chằm vào Bạch hùng Hoàng, dùng một loại ngữ khí rất nghiêm nói:

- Ta giết hả? Đích xác ta giết không ít Bạch hùng, còn cả đám slime quý dị cũng bị ta giết không ít. Nhưng cả hải giới của ta có bao nhiêu dân chúng vô tội chết thảm dưới ma trảo của các ngươi? Hải giới của ta có bao nhiêu tướng sĩ vì kháng cự lại sự tiến công của các ngươi mà thân chết hồn diệt. Bộ tộc Bạch hùng các ngươi tự nghĩ rằng mình cường đại là có thể tùy ý đồ sát dân chúng hải giới của ta sao, còn đám slime cũng thôn phệ không ít những linh hồn hải tộc đã qua đời, làm cho những người chết trọn đời không thể nghỉ ngơi. Các ngươi là người xâm lược, bị ta giết, lại có già mồm than vãn nữa hả.

- Thế giới này vốn là thế giới của kẻ mạnh, hải tộc vô năng chỉ có thể làm thức ăn cho bộ tộc Bạch hùng cao quý cường đại.

Khi nói những lời này, Bạch hùng Hoàng tựa hồ rất tự hào.

Nghe thế, Đoạn Vân cười lạnh một tiếng:

- Đã như vậy, tại sao ngươi phải báo thù cho gần một ngàn Bạch hùng? Ta muốn nói cho ngươi biết, Bạch hùng chết trong tay ta, không phải một ngàn, mà là ba ngàn.

- Cái gì? Không có khả năng này.

Bạch hùng Hoàng nghe thế khiếp sợ vô cùng. Theo như hắn biết, một ngàn Bạch hùng chết thảm nơi giải đất thâm cốc chủ yếu là vì binh lực phân tán nên bị ăn mòn dần. Hai ngàn Bạch hùng chiếm cứ Sa Ngư Hoàng thành có ưu thế về số lượng, không thể có khả năng bị tiêu diệt một cách nhanh chóng như vậy được.

Đoạn Vân cười cười, nói:

- Ngươi nghĩ rằng ta chưa tiêu diệt chúng mà đem quân tới chống lại một chi đại quân Bạch hùng thực lực cường hãn các ngươi sao? Nếu như vậy, chẳng phải sẽ làm cho ta lâm vào cảnh hai đầu thọ địch sao?

- Đoạn Vân... bốn hoàng hôm nay nhất định phải phanh thây lột da ngươi, Đoạn Vân kia, ta muốn quyết đấu với ngươi.

Bạch Hùng hoàng quay về phía Đoạn Vân gầm lên, khí thế cường đại lao thẳng vào đám người Đoạn Vân. Hắn làm sao mà biết được Thần Long không sợ uy áp, Cuồng chiến sĩ cũng chẳng sợ uy áp, còn đám quân chủ lực phía sau cũng không sợ, hơn nữa có mười hãn cũng không biết uy áp của hắn lại làm cho đám thủ hạ Thần Long được bồi dưỡng một phen. Uy áp cấp mười ba cường đại, làm cho thực lực đám Thần Long đã uống được hoàn tăng vọt lên rất nhiều.

Thấy có người muốn khiêu chiến với mình, Đoạn Vân không nói gì. Tại sao cao thủ cứ thích khiêu chiến mình nhỉ? Chẳng lẽ chúng nhìn không ra mình không có thực lực gì cả sao? Tên Bạch hùng Đại tướng là như thế, mà Bạch hùng Hoàng cũng như thế, vì sao họ đều bạo lực như thế chứ? Kỳ thật Đoạn Vân không biết là, trong mắt cao thủ ở đây, người thống lĩnh phải có thực lực cao nhất và nhất định phải là Đoạn Vân. Đã làm thống soái đại quân cao cường, thực lực tự nhiên cũng không thể nghi vấn được. Với thân phận thống soái, khiêu chiến với thống soái đối phương là sự tình rất bình thường. Nhưng đáng tiếc là, nếu nói về thực lực Đoạn Vân cũng không tệ lắm, nhưng bảo hẳn phải chống lại đầu Bạch hùng Hoàng kinh khủng này, có đánh chết hẳn, hẳn cũng sẽ không làm. Hừ, không có việc gì tự nhiên đi đánh nhau, có bệnh à?

Đoạn Vân lạnh lùng nói:

- Tạt Nhĩ Lỗ Tư, Đoạn Vân ta sẽ không đấu với ngươi, nhưng ta có thể phái ra thủ hạ của ta đánh với ngươi, hy vọng ngươi có thể hạ thủ lưu tình. Âu Đặc Tư.

- Hạ thủ lưu tình? Tuyệt không có khả năng, hôm nay bổn hoàng nhất định muốn đại khai sát giới.

Bạch Hùng hoàng kiêu ngạo nói.

Nghe thế, Đoạn Vân cũng bỏ ngoài tai, ngươi đại khai sát giới hả? Chỉ cần có bổn thiếu gia ở đây, ngươi có thể giết được ai chứ?

Liếc Âu Đặc Tư đang ở hình người trước mặt, Đoạn Vân đưa một viên Thành Thần hoàn và hai viên siêu cấp Tủy Tủy Đan cho hắn, rồi dẫn hắn uống vào. Mặc dù được hoàn này đối với Âu Đặc Tư cũng không có tác dụng làm tăng thực lực bao nhiêu, nhưng uống được hoàn vào trước, sẽ có nghĩa là dự bị cho mình một cái mạng, chỉ cần được hiệu chưa tan hết, trọng thương như thế nào cũng sẽ biến thành vết thương nhẹ, vết thương nhẹ biến thành không có gì. Hơn nữa khi chiến đấu tiêu hao sức lực, được hoàn sẽ là cơ sở dự trữ năng lượng. Âu Đặc Tư là cường giả có thực lực cấp mười hai hậu giai, còn Bạch Hùng hoàng là cường giả có thực lực cấp mười ba, tuy nói ở dưới đáy biển, Thần Long có ưu thế nhất định, nhưng về mặt giai vị thì việc chênh lệch như thế cũng đủ để mất mạng rồi. Cấp mười hai khiêu chiến với cấp mười ba, vốn là một việc không dễ dàng gì.

- Bạch hùng Hoàng, vị này là một thủ hạ của ta, Hải Long Hoàng. Mặc kệ ngươi là Bạch hùng Hoàng, hẳn là Hải Long hoàng, hai người các ngươi quyết chiến để xem rốt cuộc là Bạch hùng Hoàng lợi hại hay là Thần Long của bộ tộc Thần Long chúng ta cao cường.

Đoạn Vân chỉ vào Âu Đặc Tư nói.

- Hẳn hả? Một đầu ma thú kỳ quái! Không ra hải thú mà cũng chẳng ra ma thú trên đại lục. Có thể hơi có chút thực lực. Được rồi, ta trước hết đánh với hắn một trận.

Nhìn nhìn Âu Đặc Tư, Bạch Hùng hoàng tiếp nhận tỷ thí lần này. Nói thật, Đoạn Vân rất ít để cho thủ hạ đơn độc chiến đấu với cao thủ khác, dù sao trước tới nay, hắn đều phải đấu với những cao thủ có thực lực mạnh hơn mình nhiều, để tránh những tổn thất không cần thiết, Đoạn Vân luôn dùng chính sách quần ấu. Nhưng hôm nay, mặc dù Bạch hùng Hoàng mạnh hơn so với Âu Đặc Tư, nhưng khác biệt cũng không phải là rất lớn. Âu Đặc Tư bây giờ nếu phải chống lại Hải Hoàng Ba Nhĩ Hi Đặc cũng có sức liều mạng, thậm chí có thể chiến thắng. Hôm nay chống lại Bạch Hùng hoàng, một tên mạnh hơn Ba Nhĩ Hi Đặc, nhưng vẫn ở trong cùng một đẳng cấp, nếu phối hợp với một vài công cụ cũng có thể chiến thắng được. Hơn nữa, cho dù là Âu Đặc Tư không địch lại, Đoạn Vân cũng sẽ không để cho Âu Đặc Tư chết trận được.

Ngay từ đầu cuộc chiến đấu, Bạch hùng Hoàng và Âu Đặc Tư phi thân lên, trực tiếp lấy cứng đối cứng trong không trung.

Oanh! Tiếng năng lượng cường đại nổ tung, làm cho hai bên tướng sĩ đều tự lui ra phía sau không ít. Để tránh việc ngộ thương, hai chỉ đại quân phân biệt lui về phía sau. Giữa đại quân hai bên tự nhiên sinh ra một khoảng không gian chiến đấu ngàn thước.

Bạch hùng Hoàng không hổ là siêu cấp cao thủ cấp mười ba. Dưới cú va chạm năng lượng mãnh liệt, Âu Đặc Tư lao đảo lui lại trăm thước, còn Bạch Hùng hoàng cũng chỉ lui lại mười thước thôi. Có thể thấy thực lực song phương chênh lệch dưới một kích này.

Thấy đối phương thực lực không hơn mình, Bạch hùng Hoàng hưng phấn vô cùng, mãnh công về phía Âu Đặc Tư. Thân hình Bạch Hùng hoàng uy mãnh cao lớn, đánh mạnh không ngừng vào không trung nơi Thần Long đang bay lượn, nắm tay, bàn tay, chân, liên tiếp công kích tới tấp mãnh liệt. Khi bắt đầu, Âu Đặc Tư thân dài trăm thước, xảo diệu tránh được những cú công kích của Bạch hùng Hoàng, thỉnh thoảng dùng long trảo, long vĩ tấn công các bộ vị của Bạch hùng một cách điên cuồng. Cả người dài thượt, thân hình Âu Đặc Tư dài trăm thước, cao to hơn nhiều so với Bạch Hùng hoàng chỉ có hình thể lớn hơn mười thước. Nhưng cũng chỉ vì hình thể khổng lồ và giai vị quá thấp, nên khi lúc mới bắt đầu chiến đấu Âu Đặc Tư vẫn luôn luôn bị thiệt thòi. Đối với Âu Đặc Tư mà nói, ai đánh hắn cũng đều là giúp ích cho hắn. Âu Đặc Tư phục dụng đại lượng dược hoàn, trong cơ thể ngưng tụ rất nhiều năng lượng, được lực trong tích tắc chữa khỏi những thương tổn trong cơ thể hắn, thậm chí một vài công kích còn chưa hoàn toàn xé rách ra thì đã có một vài vết thương vừa bị hao tổn nhẹ bắt đầu được chữa trị. Thân thể lần lượt được chữa trị ngay trong khi chiến đấu.

Thực lực của Âu Đặc Tư dần dần cũng không chênh lệch với Bạch hùng Hoàng bao nhiêu, một vài đòn công kích của Âu Đặc Tư cũng gây ra ít nhiều ảnh hưởng tới Bạch hùng Hoàng. Mặc dù không thể làm Bạch Hùng hoàng trọng thương, nhưng của làm cho Bạch hùng Hoàng rách da chảy máu.

Trong khi chiến Đoạn Vân phát hiện ra lực lượng trong cơ thể Âu Đặc Tư bắt đầu phát sinh biến hóa dù rất nhỏ. Năng lượng ba viên siêu dược hoàn, dựa vào sự chèn ép của Bạch hùng Hoàng bắt đầu làm cho Âu Đặc Tư bước vào sự tăng trưởng. Trải qua vài lần tiêu hao và đả kích, chiến lực của Bạch hùng Hoàng đã bắt đầu giảm xuống.

Vào lúc này, cuộc phản kích của Thần Long hoàng đã bắt đầu, Âu Đặc Tư từ đầu cuộc chiến đấu đã bị Bạch hùng Hoàng chèn ép, dựa vào dược lực cộng với ý chí kiên định phải chiến đấu, từng bước từng bước đã làm tăng lên thực lực của bản thân mình. Âu Đặc Tư bây giờ đã là một cao thủ cấp mười hai đỉnh giai, lực chiến đấu đã hơn lúc trước được đề cao gần gấp đôi.

Nhìn Bạch hùng Hoàng đã thở hổn hển, Âu Đặc Tư kêu lên một tiếng trong trẻo, hướng về phía Tập Nhĩ Lỗ Tư lao tới, cho Bạch hùng Hoàng ném một long trảo với cấp bậc siêu năng lượng. Tiếng kêu của Âu Đặc Tư tràn ngập đại lượng uy áp của Thần Long. Dưới uy áp quá nhiều, Tập Nhĩ Lỗ Tư né tránh không kịp bị long trảo trực tiếp cào vào ngực, thân hình thoái lui mười thước, cường lực hai chân cào vào mặt đất lưu lại hai vệt rất dài.

Lúc này, cuộc công kích của Âu Đặc Tư vừa mới bắt đầu. Khi Tập Nhĩ Lỗ Tư thân hình chưa ổn, Âu Đặc Tư một lần nữa lao tới, cho đầu Bạch hùng Hoàng một công kích bằng long trảo. Một kích này trực tiếp làm cho Tập Nhĩ Lỗ Tư quay ngược về sau một trăm tám mươi độ, thổ huyết ngã sầm xuống đất.

Trong nháy mắt Bạch hùng Hoàng đã ngã xuống đất, Âu Đặc Tư thở mạnh một hơi, sau đó quay về tên Bạch Hùng hoàng đang nằm quay đơ dùng thuật đóng băng của Thần Long đóng băng hắn luôn. Bạch hùng Hoàng không kịp né tránh trực tiếp bị đóng băng.

Gầm lên giận dữ, Bạch hùng Hoàng Tập Nhĩ Lỗ Tư lúc này phá băng chui ra. Khi Tập Nhĩ Lỗ Tư phá băng ra, hắn muốn tìm Âu Đặc Tư báo thù, nhưng Âu Đặc Tư không hề xuất hiện trong tầm mắt của hắn.

Sau lưng có người, Âu Đặc Tư.

Âu Đặc Tư hình rồng, dùng hai long trảo có một không hai của hắn, trực tiếp chế trụ cổ của Bạch hùng Hoàng Tập Nhĩ Lỗ Tư. Âu Đặc Tư lùi phất về phía sau, trực tiếp giật mạnh Bạch Hùng hoàng ngã đập lưng ra phía sau.

Oanh! Thân thể to lớn của Bạch hùng Hoàng cứ thế nằm ngay đơ ở dưới đáy biển. Cú long trảo mà Âu Đặc Tư cẩu vào cổ Bạch hùng Hoàng đã chứng tỏ sự thật về sự lợi hại của nó, bởi vì dưới một kích đó, long trảo đã phá tung yết hầu Bạch hùng Hoàng, những dòng máu nồng nặc ồ ộc chảy ra khỏi cổ Bạch hùng Hoàng, chẳng mấy chốc nhuộm đỏ cả người Bạch hùng Hoàng. Bạch Hùng hoàng mặt trắng bệch, dùng hùng trảo che cổ mình lại, cả người run rẩy kịch liệt.

Bạch hùng Hoàng đã trọng thương không thể đánh được nữa, trận này dưới thân dược của tên Đoạn Vân hèn hạ biến thái, Thần Long hoàng Âu Đặc Tư chuyển bại thành thắng, trở thành người chiến thắng trong trận đầu tiên.

302. Chương 302. Tái Độ Diệt Sát

Thất bại của Bạch hùng Hoàng đối với đại quân Bạch hùng tuyệt đối là một đả kích rất lớn, tác dụng của cao thủ quyết đấu cũng chính là ở đây. Quân tâm và sĩ khí chính là dựa vào loại quyết đấu của mãnh tướng làm cho người ta nhiệt huyết sôi trào này.

Khi Bạch hùng Hoàng trọng thương ngã xuống đất, rồi bị Âu Đặc Tư đóng băng bất sống, Đoạn Vân hạ lệnh tiến công luôn. Bạch hùng Hoàng trọng thương và bị bắt rồi, sĩ khí địch quân trở nên cực thấp, lúc này không công kích thì đợi đến khi nào?

Sau khi Đoạn Vân ra lệnh, mười Thần Long lao về phía bốn tên Bạch hùng Đại tướng, tiếp theo là năm mươi Thần Long dùng một tư thế hoa lệ nhất phóng theo sau. Tiếp theo lại có hai trăm Thần Long cấp mười một thực lực đã đạt tới trung giai, những Thần Long cường hãn này dùng một tư thái vô cùng dũng mãnh, giống như một thanh cương đao đâm thẳng vào ngực địch nhân.

Ngay sau đó hai ngàn Thần Long và Cuồng chiến sĩ tạo thành một đội công kích cũng lao vào trận doanh địch quân. Ba ngàn Cuồng chiến sĩ bộ binh dưới sự chỉ huy của bảy đại siêu Cuồng chiến sĩ cũng lần xả vào trận doanh địch.

Khi Bạch hùng Hoàng trọng thương bị bắt, mặc dù đại quân Bạch hùng sĩ khí cực thấp, nhưng còn có bốn Bạch hùng Đại tướng chỉ huy hạ lệnh cho Bạch hùng đại quân xung phong, trọng điểm công kích chính là Đoạn Vân. Họ cho rằng chỉ cần bắt giữ được hắn là có thể cứu được hoàng đế của họ, thậm chí họ còn nghĩ rằng có thể báo thù huyết hận cho những Bạch hùng võ sĩ đã tử thương.

Hơn mười giây sau mười Thần Long đi đầu đã va chạm với địch quân. Mười Thần Long mục đích vốn là bốn tên Bạch hùng Đại tướng, trong lúc đó bốn tên Bạch hùng Đại tướng cũng vừa lúc lao lên, mười Thần Long trung giai và bốn đầu Bạch hùng hậu giai xảy ra một va chạm thân thể trực tiếp cực mạnh. Chia đều hai Thần Long đối kháng với một đầu Bạch hùng, kết quả không cần nói cũng biết, vốn dĩ Thần Long có ưu thế ở hải giới, một con Thần Long trung giai có thể chiến thắng một đầu Bạch hùng hậu giai. Đối mặt với nhau về năng lượng thuần túy cũng không đại biểu cho lực chiến đấu trong cuộc chiến thực sự. Thần Long đầu Bạch hùng, thắng về tốc độ và thân hình, còn có ma pháp nữa, còn ưu thế của Bạch hùng chính là sức mạnh của họ.

Bốn đầu Bạch hùng Đại tướng dưới một kích như vậy cảm nhận được sự nguy hiểm của đối phương, cùng có chung ý nghĩ trận chiến hôm nay lành ít dữ nhiều, rất có thể toàn quân bị diệt. Nhưng nhờ đó mà chiến ý của Bạch hùng Đại tướng cũng bị kích thích, Bạch hùng Đại tướng vào sinh ra tử đã nhiều trận, gặp đối thủ mạnh đối với dũng sĩ chính thức tuyệt đối là một loại vinh dự. Máu chiến đấu trong cơ thể Bạch hùng Đại tướng sôi trào, bốn viên Đại tướng điên cuồng hét lên một tiếng, lao thẳng về đám Thần Long trước mắt, dùng thuần năng lượng cứng đối cứng. Thuần chỉ dùng thân thể đối kháng, tiếng rống kêu gào gầm vang lên khắp chiến trường, như tiếng trống trận vang vọng khắp nơi.

Bốn đầu Bạch hùng Đại tướng chiến đấu cùng mười Thần Long, một đấu với hai, cuộc chiến này xảy ra chính giữa hai lộ đại quân đang lao lên công kích lẫn nhau, tạo thành một khoảng cách giữa hai bên, song phương muốn xung phong không thể không đi vòng quả không gian trận đấu này, do đó việc xung phong mất đi hiệu quả cần thiết.

Còn năm mươi Thần Long thì chia làm năm lộ, mười Thần Long một tổ lao xuyên qua đại quân Bạch hùng. Năm mươi Thần Long dùng phương pháp trực tiếp nhất, dùng trận thế đã man nhất ở giữa đại quân Bạch hùng điên cuồng công kích. Căn bản không tới ba chiêu hay một cái long trảo là có thể trực tiếp cắt một đầu Bạch hùng thấp cấp thành hai đoạn, một cái Thần Long bãi vĩ đã thương hơn mười đầu Bạch hùng võ sĩ chung quanh. Hơn nữa thỉnh thoảng đám Thần Long còn phun từ trong miệng ra ma pháp cường hãn đủ để làm vô số đầu Bạch hùng bị thương. Năm mươi Thần Long dựa vào ưu thế giai vị điên cuồng chém giết ở giữa đại quân Bạch hùng, gây ra rối loạn nghiêm trọng trong trận hình của Bạch hùng đại quân.

Còn hai trăm đầu Thần Long thực lực cấp mười một trung giai cũng lao vào đánh với Bạch hùng đại quân. Về sức mạnh Thần Long trung giai chống lại hậu giai Bạch hùng đã có ưu thế nhất định rồi, hơn nữa họ còn có ưu thế về tốc độ và ma pháp. Nhưng vì họ vừa mới lên bậc trung giai, thực lực của họ chưa thể chiến đấu cân bằng với đám Bạch hùng hậu giai được, do đó trong trận chiến này Bạch hùng chiếm tuyệt

đôi ưu thế. Số lượng của Thần Long cũng không nhiều, do đó công kích của họ không có bao nhiêu hiệu quả, nhưng đáng kể là họ góp phần làm cho trận hình Bạch hùng càng thêm rối loạn.

Sau khi Thần Long tiên phong đã nhảy vào trận hình địch quân, đại quân chủ lực tổ hợp Thần Long Cuồng Chiến sĩ rốt cục cũng phát huy ưu thế kị binh. Trải qua gần ngàn thước trợ lực xung phong, đã hình thành trận thế công kích của thần Long kỵ sĩ, với một tư thế hung mãnh nhất trực tiếp nhảy vào trận doanh Bạch hùng đang rối loạn đình trệ.

Đoạn Vân phía sau đang xem cuộc chiến, trong khoảng khắc đó hắn mới hiểu được thế nào gọi là thế công của kỵ binh, cái gì gọi là một thanh cương đao đâm vào ngực địch nhân. Vì Đoạn Vân chỉ thấy một cái trùy hình tam giác trực tiếp đâm vào đội hình đối phương, trong trận hình vuông của địch quân, cây trùy hình tam giác tung hoành không hề đình trệ chút nào, trực tiếp đâm thẳng vào như xé vải mực, cắt đôi đội hình của Bạch hùng đại quân.

Cuồng chiến sĩ cầm trong tay phương thiên họa kích, được đám Thần Long xung phong mở đường, vung phương thiên họa kích lên trực tiếp đâm vào ngực, yết hầu những Bạch hùng võ sĩ thân hình cao lớn, làm tung lên cả một cơn mưa máu. Đám Thần Long cũng lao lên, dùng long trảo bén nhọn và ma pháp Thần Long đặc hữu lao về đám Bạch hùng trước mắt điên cuồng tấn công, mặc dù đại bộ phận công kích của Thần Long cũng không thể sinh ra lực tàn phá gì cho đám Bạch hùng giai vị siêu nhiên này, nhưng chỉ cần hơi quấy nhiễu Bạch hùng một chút là đã đủ rồi. Cuồng chiến sĩ đã cuồng hóa có thực lực hậu giai, những mũi kích lúc đâm lúc móc làm cho đám Bạch hùng trọng thương trí mạng. Sau khi hai ngàn Long kỵ sĩ xung phong, đại bộ phận Bạch hùng bị chết thảm dưới kích của Cuồng chiến sĩ.

Đại quân Bạch hùng toàn bộ rối loạn. Trận hình của Bạch hùng cho dù sắc bén đến đâu cũng dần dần lâm vào cảnh rối loạn điên cuồng, họ không còn quan tâm trận hình gì nữa, cũng không còn quan tâm tới chiến hữu gì nữa, họ chỉ biết chống đỡ công kích của địch quân mà thôi. Còn đại quân cho dù dũng mãnh, nhưng nếu chỉ là những cá nhân đơn lẻ không phối hợp được với nhau thì chỉ có một kết cục bi thảm - bị hợp lực giết sạch.

Chưa kể ba ngàn Cuồng chiến sĩ bộ binh, dưới sự suất lĩnh của bảy đại Cuồng chiến sĩ cũng lẫn xả vào đại quân Bạch hùng chém giết. Bạch hùng đang điên cuồng, nhưng Cuồng chiến sĩ chính là tổ tông của sự điên cuồng, ba ngàn Cuồng chiến sĩ đã cuồng hóa cầm trong tay trăm mã đại đao cứ thấy Bạch hùng là chém xuống như điên. Mặc dù Cuồng chiến sĩ không có ưu thế chiều cao, nhưng sau đợt đám Thần Long và Thần Long kỵ sĩ công kích địch quân vừa rồi, đám Cuồng chiến sĩ hoàn toàn chiếm ưu thế về số lượng. Hơn nữa Cuồng chiến sĩ sau khi cuồng hóa có giai vị cấp mười một hậu giai, ba ngàn tên có sức lực hậu giai đó là khái niệm gì đây? Tổ hợp hai ngàn Thần Long - Cuồng chiến sĩ, mỗi một kỵ sĩ đều là giai vị hậu giai cả, Cuồng chiến sĩ điên cuồng này mặc dù không thể miêu sát được đám Bạch hùng võ sĩ, nhưng trong vòng hai mươi giây để giết được đối phương thì không phải là chuyện lớn, huống chi trận doanh của đại quân Bạch hùng đã loạn rồi, đơn giản là không còn ưu thế binh lực nữa. Nói cách khác, Cuồng chiến sĩ dùng hai địch một thậm chí ba địch một, thỉnh thoảng bốn địch một, tuyệt đối chiếm ưu thế số lượng và ưu thế giai vị, trăm mã đao của thiết huyết Cuồng chiến sĩ cứ liên tục chặt hết đầu Bạch hùng này đến đầu khác như cắt rạ.

Bạch hùng đại quân đã hoàn toàn thất bại.

Khi hỗn chiến bắt đầu cũng chính là lúc đồ sát bắt đầu. Hai ngàn Thần Long kỵ sĩ xuyên thẳng qua, hơn một ngàn Bạch hùng ngã xuống rồi. Trận hình rối loạn. Ba ngàn thiết huyết cuồng chiến sĩ điên cuồng đại đao vung lên, chỉ vài phút là hơn một ngàn đầu Bạch hùng bị cuồng chiến sĩ cắt xuống một cách vô tình không thương tiếc.

Còn trận chiến bên kia, mấy tên Bạch hùng Đại tướng đấu với mười Thần Long cũng đã chấm dứt. Bạch hùng Đại tướng mặc dù thiện chiến, nhưng dù sao chúng cũng không phải là đối thủ của Thần Long, hơn nữa số lượng kém hơn. Cuối cùng chỉ có nước ngửa mặt lên trời thở dài, ồ, phải nói là ngã xuống đất rên rỉ.

Năm mươi đầu Thần Long sơ giai, sau khi phá nát trận hình Bạch hùng đại quân, tiếp tục giơ ma trảo về phía đám Bạch hùng hoảng loạn này, thừa dịp đồ sát tiếp. Năm mươi Thần Long cũng đủ miêu sát Bạch hùng sơ giai rồi, còn đối với trung giai Bạch hùng thì có thể trong vòng ba chiêu làm bị thương nặng, chống lại Bạch hùng hậu giai cũng có thể trong vòng mười chiêu buộc hắn ngã xuống đất. Năm mươi sát thần

này, thừa dịp trận hình Bạch hùng lằng loạn trong lúc đại quân Cuồng chiến sĩ ồ ạt vào, dùng số lượng Bạch hùng giết được để chứng thực thân phận sát thần của họ. Trận này năm mươi đầu Thần Long mỗi con giết chết từ mười đến hai mươi mạng gấu. Tổng cộng năm mươi đầu Thần Long đồ sát gần một ngàn Bạch hùng. Tốc độ này phỏng chừng so với thuốc giết vi trùng cũng chẳng chậm hơn là mấy.

Còn hai trăm đầu Thần Long cấp mười một trung giai càng đánh càng hăng, Bạch hùng chết trong tay họ cũng hề không ít. Trận này, Bạch hùng chết trong tay họ có tới bảy tám trăm mạng. Nói cách khác, mỗi đầu Thần Long đã giết ba, bốn đầu Bạch hùng.

Chiến tích của hai ngàn Thần Long kỳ vĩ có thể nói là huy hoàng nhất. Lần đầu tiên xung phong qua đi, có hơn một ngàn Bạch hùng ngã xuống, còn những lần chém giết sau lại có thêm gần ngàn Bạch hùng chết dưới trường kích của đám Cuồng chiến sĩ.

Ba ngàn Cuồng chiến sĩ thiết huyết bộ binh, vì không có ưu thế tốc độ, do đó họ cũng không giết được nhiều lắm. Nhưng cho dù là như thế, cũng có hơn một ngàn Bạch hùng bị họ hợp lực giết chết.

Sau khi hơn phân nửa Bạch hùng bị đồ sát, Bạch hùng đại quân cũng ráng rút lui về phía sau, nhưng dưới tốc độ kinh khủng của đám Thần Long, hơn nửa ở đây lại là đáy biển bình nguyên trống trải, chạy đâu cũng bị đồ lức. Thực chất rút hay không rút cũng không có gì khác nhau cả.

Cả bình nguyên đáy biển, không khí chết chóc lạnh khốc, đại quân Bạch hùng hoàn toàn thảm bại, từ Bạch hùng Hoàng cho tới Bạch hùng tiểu binh thực lực vừa đến cấp mười một, trở thành đối tượng đồ lức của đám Thần Long và Cuồng chiến sĩ thiết huyết. Tiếng kêu thảm thiết, tiếng gầm rú, tiếng đại kích đâm vào ngực, đại đao chém phập phập vào thân thể, đã viết lên một bản giao hưởng máu tanh trên chiến trường.

Bộ tộc Bạch hùng, từng tồn tại và vang danh là vô cùng cường đại, trước mặt Đoạn Vân, đã mặc cho đại quân của hắn đồ lức. Trận này có hơn bốn ngàn năm trăm đầu Bạch hùng chết trong tay Thần Long và Cuồng chiến sĩ. Về phần năm trăm tàn binh còn lại, trong lúc bỏ chạy bị Thần Long chiến lực cường hãn chém giết thêm một phen, cuối cùng lựa chọn đầu hàng. Đối mặt với những sát thần không thể nào chiến thắng được, gần năm ngàn Bạch hùng hoàn toàn bị tiêu diệt. Về phần những con Bạch hùng lẩn trốn đào thoát, số lượng tuyệt đối không vượt qua một trăm tên. Dù sao tác chiến trên bình nguyên bằng phẳng, cơ hội đào tẩu của Bạch hùng cũng không cao lắm. Đám Thần Long có thể tự do bay lượn lại chiếm ưu thế tốc độ đuổi theo, quả thực trốn thoát còn khó hơn lên trời.

Sau một phen thống kê, Đoạn Vân một lần nữa đóng băng toàn bộ bốn ngàn chín trăm đầu Bạch hùng. Trong tay Đoạn Vân đã có gần tám ngàn tượng băng Bạch hùng. Còn trong số gần tám ngàn bức tượng này, đến tột cùng có bao nhiêu con còn sống thì Đoạn Vân cũng không hơi đâu mà thống kê. Với lại mình cũng không có thời gian, càng không có hứng thú cứu sống toàn bộ đám 'địch nhân còn sống' này. Địch nhân đã chết, vậy thì để cho chết đi. Ngu sao mà khổ sở cứu sống đám địch nhân cường đại này chứ.

Sau khi Đoạn Vân tiếp thu hải giới, bộ tộc Bạch hùng từng một lần làm mưa làm gió, gây nên tội ác ngập trời ở hải giới đã bị tai ương gần như diệt tộc. Tám ngàn bộ tộc Bạch hùng chết gần hết, có nghĩa là bộ tộc Bạch hùng đã không còn là một chủng tộc cường đại nữa, tám ngàn Bạch hùng trưởng thành chết đi, những tộc nhân còn lại của bộ tộc Bạch hùng cũng không còn nhiều lắm, hơn nữa tỉ lệ đực cái cũng mất cân đối nghiêm trọng, độ tuổi giữa các thế hệ cũng xuất hiện sự đứt khúc cách quãng xa. Bạch hùng Nam Hải đã không còn có thể tạo thành bất kỳ uy hiếp với Đoạn Vân nữa.

303. Chương 303: Nhân Tử Xuất Sinh Liều, Cơ Bản Chính Thường

Sau trận chiến ở bình nguyên đáy biển, Đoạn Vân ở lại lưỡng đại hải giới trong hai ngày, sắp xếp mọi việc lớn nhỏ ở hải giới giao cho tân nhậm Hải Long hoàng Âu Đặc Tư. Nguyên lai Bắc Hải và Đông hải bây giờ hợp lại thành một thể lấy tên mới là Trung Hoa hải. Về phần phạm vi hải vực của Trung Hoa hải giới thì bao trùm tất cả hải vực ngoại trừ Tây hải và Nam hải. Vô luận là vùng biển cạn hay biển sâu đều bị tên Đoạn Vân biến thái này ghép tuốt vào dưới lá cờ của gia tộc. Nói cách khác, Thần Long thống lĩnh toàn bộ hải giới, chiếm cứ đại bộ phận hải vực Hạ Lợi Ngõa hải dương. Tây hải vốn thực lực tương đối nhược tiểu, Nam hải tổn thất thảm trọng nên không đủ gây ra bất kỳ sự đe dọa nào.

Cho dù như vậy thì vẫn phải có bộ đội biên phòng trên biển, Đoạn Vân lấy một ngàn vạn hải tộc hình người có thực lực cấp năm, cấp sáu, thành lập một đội quân chia ra đóng các nơi . Sở dĩ tuyển đám hải tộc này nguyên nhân chủ yếu là vì hình thể họ tương đối phù hợp với quân đội. Họ căn bản không giống với đám hải thú hình thù kỳ lạ, đủ loại quái trạng. Những hải tộc này không phải hải thú bình thường, họ có văn minh và trí tuệ, tương tự như nhân loại trên đại lục, nhưng trình độ văn minh thì còn thua xa nhân loại. Cả hải giới nghe nói có gần năm mươi ức hải tộc hình người nhưng vì thực lực quá yếu nên từ trước đến giờ vẫn thuộc loại giai cấp bị khinh miệt . Thông qua việc này, Đoạn Vân mới hiểu được thực lực ở hải giới trọng yếu đến như thế nào. Hải tộc Nhân Ngư bộ tộc cũng nhờ vào thực lực cường đại của mình mà tự xưng là hoàng tộc .

Sau khi xử lý những sự tình ở đây, mọi việc ở hải giới xem ra cũng tạm thời yên ổn .

Từng ngày trôi qua, khoảng cách đến ngày Tiểu Nguyệt sinh con cũng càng ngày càng gần. Đối với đứa con trai đầu tiên, có thể nói Đoạn Vân vô cùng lo lắng. Máu của mình có thể làm cho cự mãnh tiến hóa thành Thần Long, vậy nhi tử của mình biết đâu cũng trở thành Thần Long thì sao? Theo những luồng năng lượng kinh khủng mà Tiểu Nguyệt hấp thu hàng ngày, Đoạn Vân quả rất lo lắng đứa con đầu tiên của mình sẽ mang theo móng vuốt như quái vật . Nhưng, nếu là Thần Long thì hẳn sẽ không tuân theo qui luật mang thai chín tháng của đại lục đâu. Đã mang thai chín tháng, vậy hẳn là phải sinh ra người mới đúng . Cái làm cho Đoạn Vân hơi tâm an thì đó là một thai nhi chứ không phải một quả trứng .

Để cho việc sinh nở an toàn, Đoạn Vân đặc ý đưa sư nương Mã Lệ Lai của mình ở Thiên Long tới. Để làm gì? Chỉ là tùy thời có thể giúp cho Tiểu Nguyệt sinh nở. Tuy nói hẳn là một thầy thuốc, nhưng dù sao cũng không phải bác sĩ phụ khoa, đối với việc đỡ đẻ căn bản là không biết gì nhiều. Hơn nữa, hẳn lại là cha đứa nhỏ, khi nó xuất sinh, nếu quá kích động thì sẽ có thể có sai sót . Đương nhiên là, sư phụ Phổ Hi Kim tự nhiên cũng phải đi theo .

Phổ Hi Kim bây giờ đã khác hẳn lúc trước khi còn ở với Đoạn Vân ở Thiên Long. Lão đã tấn cấp vào hàng ngũ pháp thần rồi. Trải qua hơn chín tháng tu luyện, hơn nữa nhờ đệ tử Đoạn Vân vô cùng hiếu kính, Phổ Hi Kim bây giờ đã là phong hệ pháp thần cấp mười một . Thực lực có thể nói là cao thủ đệ nhất trong số đám ma pháp giới của nhân tộc. Lúc này, Phổ Hi Kim - sư phó của Đoạn Vân, đang chỉ huy toàn bộ ma pháp sư đoàn Thiên Long. Cả vũ lực ma pháp ở Thiên Long cơ bản đều đặt dưới tay lão .

À! Còn đứa trẻ con trong tay Mã Lệ Á sư nương, hơn ba mươi ngày trước đã xuất thế rồi. Là một đứa con gái, nhìn qua rất đẹp . Đoạn Vân vẫn còn nhớ, khi đi chúc mừng sư phụ, đứa bé trên danh nghĩa là Tiểu sư muội của hắn vừa thấy đã nắm chặt lấy áo hắn không buông. Cuối cùng nó còn dúi đầu cả người hắn nữa . Quả thật rất buồn cười .

Ngày chín tháng chín là một ngày thật tĩnh lặng. Đoạn Vân lúc này, đi tới đi lui ngoài cửa phòng. Ở đây còn có năm đại ma sủng, Diệp Cô Thành, long cung Âu Đặc Tư cũng chạy tới. Ồ, còn có sư phó của Đoạn Vân - Phổ Hi Kim nữa . Một đám lão bà và Thần Long công chúa Ny Khả sớm đã vào trong phòng hỗ trợ .

- Lão Đại, người có cần phải khẩn trương như vậy không? Không phải chỉ sinh một đứa nhỏ thôi sao ?

Tiểu Phi Hiệp cười nói với Đoạn Vân. Mấy con ma sủng khác của Đoạn Vân cũng hùa theo đùa cợt .

Đoạn Vân trợn mắt, nói :

- Cái gì mà không phải chỉ là sinh một đứa nhỏ? Lão bà sinh con chẳng lẽ còn không phải đại sự sao ?

- Trời . Sinh một đứa nhỏ có gì là đại sự? Nhưng lão Đại nè, đợi đứa nhỏ sinh ra xong, để ta làm cha đỡ đầu cho nó nhé, được không ? - Đạt Nhĩ Ba cười nói với Đoạn Vân .

Đoạn Vân không nói gì thêm, tiểu Phi Tử mồm mồm lập tức phản đối :

- Đẹp, ta nhất định nhận hẳn làm đệ đệ. Người nghĩ xem, người sau này sẽ là cha của tiểu thiếu gia? Vậy sau này ta gọi người như thế nào ?

- Đúng rồi. Đạt Nhĩ Ba, người nhìn người như vậy, sau này làm sao tiểu thiếu gia nhận người làm cha đỡ đầu cho được. Vậy chẳng phải sẽ không có tương lai như người sao ? - Tiểu Phi Hiệp cười nói .

- Làm sao mà ta không có tương lai? Ta bây giờ đã là hắc Long Hoàng, có mười mấy vạn thủ hạ cường hãn. Hơn nữa thực lực của ta lúc này muốn vượt qua cả cái tên Long thần rồi . - Đạt Nhĩ Ba nói có chút không vui .

Đạt Nhĩ Khắc đứng một bên cười nói :

- Lão Đại, nếu để thiếu gia nhận đại ca ta làm cha nuôi, thì ta cũng làm cha nuôi sao ?

- Đẹp hết đi . Các người muốn thì tự sinh nhi tử cho mình đi. Đừng có mà dính vào nhi tử của ta .

Nhìn đám nhỏ nhằng trước mắt, Đoạn Vân cũng không biết nên nói cái gì nữa .

Lúc này, một thành âm ồn ào truyền tới :

- Hắc... hắc! Lão Đại! Đợi khi thiếu gia xuất thế, có thể cho ta đây nhìn xem một cái .

Nghe thế, Đạt Nhĩ Ba lúc này cười nói :

- Lão Đại, việc này không được đâu . Người nhìn Ngưu Ma Vương bự con như vậy, hơn nữa đầu óc lại không thông minh lắm . Nếu để hắc là người đầu tiên nhìn thấy thiếu gia, việc này không được tốt lắm đâu ?

- Vì sao ? - Đoạn Vân hơi khó hiểu hỏi .

Đạt Nhĩ Khắc nói theo Đạt Nhĩ Ba :

- Lão Đại, đến cả việc này mà người cũng không biết hả . Long tộc chúng ta, khi đứa nhỏ xuất sinh, nghe nói người nào đứa nhỏ nhìn thấy đầu tiên thì lớn lên sẽ giống như người đó .

Nghe thế, Đoạn Vân đảo con người, nói :

- Đã như vậy, vì nhi tử tương lai của ta, ta không thể không hạ một đạo sắc lệnh . Ngưu Ma Vương nghe lệnh, người bây giờ phải bảo trì khoảng cách hai ngàn thước với phòng này, hơn nữa không được quay mặt về đây .

- Lão Đại, hai ngàn thước có đủ không? Xa chút nữa đi . - Đạt Nhĩ Ba cười nói .

Đoạn Vân làm vẻ sức nhớ ra, khẽ gật đầu, nói :

- Đúng, xa chút nữa. Đạt Nhĩ Ba nghe lệnh, người bây giờ lập tức bay về phía Bắc, chưa bay tới Ma Thú Sâm Lâm, thì không được quay đầu lại .

- A? Lão Đại, sao lại là ta ? - Đạt Nhĩ Ba giật mình nói .

- Ái chà . Lão Đại chính là muốn đuổi Đạt Nhĩ Ba biến đi . Nếu hắc bị thiếu gia thấy được, đến lúc đó, thiếu gia sẽ bạo lực như hắc, vậy tình hình sẽ phức tạp lắm. - Phì Tử cười hì hì nói. Đám chung đoạn gia tộc ở đây cũng cười ầm lên.

- Lão Đại, nghe xem . Làm sao mà không có động tĩnh gì nữa thế? Vừa rồi sư nương người không phải vẫn còn hô lớn rần rần hay sao ? - Tiểu Phi Hiệp đột nhiên nói với Đoạn Vân .

Dừng một chút, Đoạn Vân cẩn thận nghe ngóng một hồi, sau đó nói về hưng phấn :

- Sinh rồi . Ha ha, bổn thiếu gia làm cha rồi .

Nói rồi Đoạn Vân hưng phấn vọt vào. Nhưng vừa bước khỏi bức rèm cửa, hắc phát hiện ra vẻ mặt sững sốt của mấy người Mã Lệ Á, còn thấy một luồng ánh sáng kim quang chói mắt . Đoạn Vân tập trung nhìn vào, chỉ thấy một tiểu nam hài hoạt bát đáng yêu màu kim sắc, đang ngo ngoáy trên giường, Tiểu Nguyệt về mặt hạnh phúc pha chút hơi giật mình nhìn đứa nhỏ đó. (lại một thằng biến thái con ra đời - chán).

- Ba ba.

Tiểu hài tử kim sắc vừa thấy Đoạn Vân, lúc này cố loạn choạng đứng lên, muốn nhào vào trong lòng Đoạn Vân. Đứa trẻ vừa sinh ra đã nói chuyện, việc này ở ma thú giới căn bản cũng không phải là việc đáng ngạc nhiên . Nhưng tiếng gọi Ba ba của tiểu nam hài này làm cho Đoạn Vân thất kinh . Nguyên nhân là đứa nhỏ này dùng tiếng Hán để nói ra hai chữ này .

- Ba ba, ôm một cái .

Tiểu nam hài đứng trên giường, quay về Đoạn Vân mở rộng vòng tay bé tí đòi ôm .

Giật mình thì giật mình, nhưng dù sao đây cũng là nhi tử của Đoạn Vân. Đoạn Vân tiến lên ôm lấy nhi tử mình .

- Ha ha, tiểu tử kia .

Đoạn Vân vẻ mặt hạnh phúc ôm con trai của mình .

- A a, ba ba.

Tiểu nam hài cười rồi vịn vẹo trong lòng Đoạn Vân .

Ôm nhi tử mình, Đoạn Vân đi tới trước giường. Nhìn Tiểu Nguyệt rất suy yếu trước mặt, Đoạn Vân vẻ mặt cảm kích nói với Tiểu Nguyệt :

- Tiểu Nguyệt, khổ cực quá .

Tiểu Nguyệt trông hơi suy yếu nhưng vẻ mặt rất hạnh phúc, nàng cười nói với Đoạn Vân :

- Vân (mấy hôm trước, Đoạn Vân đã buộc Tiểu Nguyệt phải xưng hô với mình như thế)! cho ta ôm nhi tử một cái .

Lúc này, tiểu tử trong lòng Đoạn Vân bỗng thò đầu ra khỏi vòng tay hắn. Tiểu tử cười hì hì nói với Tiểu Nguyệt :

- Mẹ mẹ, ôm một cái .

Nhưng, lúc này lại một lần nữa làm cho Đoạn Vân hồ đồ . Bởi vì, lần này tiểu tử lại dùng tiếng thông dụng ở đại lục .

Đoạn Vân ôn nhu dùng cái gối đệm đầu Tiểu Nguyệt lên. Sau đó nhẹ nhàng đưa nhi tử vào lòng Tiểu Nguyệt. Tiểu Nguyệt vẻ mặt hạnh phúc ôm nhi tử, vuốt ve nhẹ nhàng sau lưng tiểu tử kia .

Lúc này, Đoạn Vân đánh giá cẩn thận đứa con trai của mình một phen . Tiểu tử này, so với tiểu hài tử sơ sinh bình thường thì lớn hơn khá nhiều, thân thể mũm mĩm có thể so được với Phi Tử . Hơn nữa, tiểu tử này có đôi mắt màu lam xinh đẹp của Tiểu Nguyệt, nhưng cũng lộ ra vài tia hắc sắc. Lớp da tiểu tử là da vàng như Đoạn Vân . Xương cốt thân thể cũng phù hợp với đặc thù của nhân loại. Nhưng hắn vừa mới sinh ra đã có một thân kim quang, hơn nữa năng lực ngôn ngữ quỷ dị đã làm cho Đoạn Vân nghĩ nát óc cũng không giải thích được .

Thông qua thăm dò về thuộc tính thân thể của nhi tử, Đoạn Vân không hề có thêm đầu mối gì . Tên tiểu tử này tuyệt đối là một tên ma vũ bạch si. Cơ thể khá giống mình khi vừa đến Mộng Đa Lợi Á lục địa . Đoạn Vân tựa hồ thấy được trên người tiểu tử một cỗ khí tức không gian rất mạnh, nhưng tiểu tử đó lại không phải là một cơ thể có thuộc tính không gian ma pháp . Đoạn Vân phỏng chừng, việc này có thể là vì Đoạn Vân và Tiểu Nguyệt vốn thuộc về hai thế giới bất đồng, còn tiểu tử này là một con lai được hình thành giữa hai không gian bất đồng .

Lúc này Mã Lệ Á và các cô gái cùng xông tới:

- Đoạn Vân, con trai ngươi rất cổ quái đó . Mới sinh ra không chỉ không khóc, mà lại còn biết gọi mẹ . Nó vừa chui ra là cả người trên dưới đều kim quang lấp lánh, rồi đứng trên giường gọi ba ba .

Mã Lệ Á vẻ mặt khiếp sợ nói với Đoạn Vân .

Đoạn Vân cười cười, nói :

- Có gì mà kỳ quái chứ . Nhi tử ta tự nhiên phải bất đồng rồi. Hơn nữa, Long tộc vừa sinh ra đã có một bộ phận ký ức được truyền thừa rồi. Nhi tử ta biết gọi ba ba mẹ mẹ thì có gì mà không được .

- Vân, bảo bảo đáng yêu quá .

Mấy cô gái không để ý đến những dị biến vừa xuất hiện, cả đám về mặt hâm mộ nhìn tiểu tử mũm mĩm kia .

- Vân, đã nghĩ ra cái tên cho con trai chưa ?

Đại lão bà Khải Lợi hỏi Đoạn Vân .

- Việc này ... Việc này vẫn chưa nghĩ ra . - Đoạn Vân gãi gãi đầu, nói .

Đoạn Vân cau mày, nghĩ một hồi sau, nói :

- Ta họ Đoàn, nhi tử ta tự nhiên cũng theo họ Đoàn của ta. Nhi tử ta tên là Thiên Vũ (vòm trời) đi .

- Thiên Vũ? Sao tên lại kỳ quái y chang như người vậy? Không tốt . - Tiểu Bạch đứng một bên nói .

- Vân, Thiên Vũ có ý gì ? - Khải Lợi hỏi .

- Thiên Vũ, dùng ngôn ngữ bộ tộc Trung Hoa của ta mà nói, chính là bầu trời rộng lớn, là vũ trụ mênh mông .

- Được . Vậy thì đặt Thiên Vũ đi . Đoàn Thiên Vũ. Tiểu tử này, người tên là Thiên Vũ nhé .

Khải Sát Lâm vuốt ve khuôn mặt nhỏ nhắn của tiểu tử kia cười nói .

- A a, Thiên Vũ . Ba ba, mẹ mẹ của Thiên Vũ .

Tiểu tử cười hì hì .

- Lão Đại, tiểu thiếu gia lớn lên giống ai ?

Đạt Nhĩ Ba cười đều nói với Đoạn Vân .

Đoạn Vân cười cười, nói :

- Đương nhiên là giống ta rồi .

Đoạn Vân khẽ gật đầu, nói :

- Ta cũng không rõ ràng lắm, chờ nó lớn lên một chút, chắc là có thể hiểu rõ hơn . Nguyên lai ta còn tưởng rằng hần sẽ là một tên Thần Long nữa cơ . Nhưng cũng may, lần này là một nhân loại .

- Lão Đại, nhi tử của người sao lại là một ma vũ bạch si nhỉ ?

Đạt Nhĩ Ba nói về giật mình .

Đoạn Vân trợn mắt, nói :

- Nhi tử ta là ma vũ bạch si thì có cái gì là kỳ quái chứ? Ta vốn không phải là một ma vũ bạch si hay sao ?

- Hắc hắc, lão Đại, muốn Thú hoàng này tìm cho tiểu thiếu gia một ma sủng giống như ta không ?

Phì Tử cười hì hì, nói.

- Đẹp! Để người làm ma sủng cho nhi tử ta cũng đừng hòng, chứ đừng nghĩ tới dám thủ hạ ma thú của người ?

Đoạn Vân gõ vào đầu Phì Tử nói .

Nhưng lúc này, Diệp Cô Thành một mạch cau mày đột nhiên như vừa ý thức được cái gì đó, hần rất nghiêm túc nói với Đoạn Vân :

- Thiếu gia, lập tức tập kết tất cả lực lượng chung đoàn, có hai luồng năng lượng cường đại bí ẩn đang hướng thẳng về phía chúng ta.

304. Chương 304. Mạo Xuất Lai Liễu Lương Hỏa Biến Thái

- Cái gì? Rốt cuộc chuyện gì thế?

Nghe Diệp Cô Thành nói thế, Đoạn Vân rất bức mình. Vừa lúc nhi tử của mình vừa chào đời, ai chọn lúc này tìm đến gây phiền toái cho mình nhỉ? Không biết mấy cao thủ ở đâu lòi ra ngay lúc nhi tử mình xuất sinh, chẳng lẽ việc này chỉ là do trùng hợp?

- Thiếu gia, lúc tiểu thiếu gia xuất sinh, có thể vì ngài đặt toàn bộ sự chú ý của mình tập trung cả vào người tiểu thiếu gia, do đó không chú ý tới việc bên ngoài. Lúc đó ngay thời khắc tiểu thiếu gia lọt lòng, trên bầu trời đột nhiên xuất hiện những dao động năng lượng bí ẩn, dường như bầu trời bị cái gì đó xé mở ra. Hơn nữa loại tình huống quỷ dị này xuất hiện cùng lúc ở hai chỗ cách xa nhau. Một là ở bầu trời Nữ Thần điện, và một ở Tây đại lục. Ngay sau đó ta cảm giác thấy hai luồng dao động năng lượng rất lớn xuất hiện một cách dị thường, tựa hồ có rất nhiều cao thủ xuất hiện từ hư vô. Bây giờ ở bầu trời Nữ Thần điện bỗng xuất hiện một đoàn năng lượng cường đại, đang dùng một tốc độ kinh khủng bay về phía chúng ta. Còn đoàn năng lượng ở bầu trời Tây đại lục bây giờ đã ở trên Hạ Lợi Ngõa hải dương rồi, tốc độ của họ so với nhóm người trước thì kinh khủng hơn. Từ cấp bậc năng lượng, hai cỗ thế lực này đều rất cường đại.

- Diệp Cô Thành khẩn trương bẩm báo.

Nhìn nhìn Thiên Vũ trong lòng Tiểu Nguyệt, Đoạn Vân cau mày ra lệnh:

- Truyền lệnh cho đại quân gia tộc sẵn sàng, tiến vào trạng thái đề phòng cao nhất. Triệu tập tất cả lực lượng chủ lực về đây.

- Chủ nhân, ta đi triệu tập tất cả quân chủ lực Thần Long tới đây. - Âu Đặc Tư đề nghị với Đoạn Vân.

Đoạn Vân khẽ gật đầu nói:

- Thông qua truyền tống trận đưa mười Thần Long tới đây. À, mà đưa thêm năm mươi đầu Thần Long sơ giai lần trước nam chinh toàn bộ tới đây luôn. Còn để Long thái tử Mạt Khắc và hai mươi ba Thần Long cấp mười hai trấn thủ Long cung, ổn định thế cục hải giới.

- Ta biết rồi.

Âu Đặc Tư vừa nói xong, lập tức dùng một tốc độ kinh khủng lao về phía truyền tống trận.

Nhìn mấy cô vợ mình, Đoạn Vân nghiêm túc nói:

- Mấy người trước tiên cứ an tâm ở nguyên chỗ này, nếu phát sinh tình huống dị thường thì thông qua truyền tống trận tạm thời tránh về Thiên Long hoặc Nạp Lan.

- Vân, người an tâm xử lý sự tình đi. Chúng ta sẽ không làm vướng tay chân người đâu.

Đại lão bà Khải Lợi của Đoạn Vân lời đám Khải Sắt Lâm và Hương Hương, cứng cỏi nói với Đoạn Vân.

Khẽ gật đầu, Đoạn Vân nói tiếp:

- Đột nhiên xuất hiện cường giả như thế này, rất có thể vì Thiên Vũ mà tới. Tiểu Bạch, trong đám phụ nữ thực lực của ngươi là mạnh nhất, ngươi cần phải bảo vệ chu toàn cho nhi tử ta.

Tiểu Bạch phục dụng qua rất nhiều dược hoàn của Đoạn Vân, lại nhờ vào phương pháp song tu thần công phụ trợ, thực lực đã là cấp mười hai hậu giai, dĩ nhiên là một siêu cấp cường giả rồi.

Nhưng lúc này còn có một thanh âm rất bất mãn truyền đến:

- Đoạn Vân ca ca, tựa hồ thực lực của ta mới cực mạnh chứ.

Nhìn nhìn Thần Long công chúa Ny Khả, Đoạn Vân nhún vai nói:

- Người còn chưa phải là lão bà của ta, nhưng cũng được, Ny Khả, vậy để người và Tiểu Bạch cùng nhau không được rồi nhi tử ta nữa bước.

- Đoạn Vân ca ca thật tốt. Tới đây, Thiên Vũ tiểu bảo bối, để a di ôm một cái.

Ny Khả cười hì hì chuyển hướng sang tiểu bảo bối trong lòng Tiểu Nguyệt.

- Thiếu gia, khoảng cách giữa đoàn năng lượng xuất hiện tại bầu trời Nữ Thần điện với chúng ta đã không còn đến nửa giờ đại lục. Còn đoàn năng lượng xuất hiện tại Tây đại lục, ta phỏng chừng trong vòng một giờ đại lục sẽ tới đây .

Lúc này Diệp Cô Thành bấm báo cho Đoạn Vân.

- Triệu tập quân đội của chúng ta tới đâu rồi?

- Sư đoàn Nanh Sói vừa mới hoàn thành huấn luyện siêu trọng lực đang bố phòng ở tường thành. Cuồng Long sư đoàn và năm vạn Thú Nhân thần cấp cũng ở trong thành giới nghiêm. Hệ thống phòng ngự mới do Địa tinh gia tộc chế tạo cũng đã được khởi động, Ma tinh đại pháo và Toàn hệ đại hình ma pháp trận bao trùm cả Á Cương thành, bảo vệ mọi thứ bên trong. Dựa theo tính toán của Lai Bố Ni Tư đại sư và Địa tinh, không có lực lượng cấp mười ba thì căn bản đừng nghĩ đến việc công nhập vào bên trong Á Cương thành. - Diệp Cô Thành trả lời .

Trải thần thức ra, Đoạn Vân lúc này phát hiện ra bên trong thành Á Cương đã được một vòng bảo hộ năng lượng cường đại bảo vệ, cái vòng năng lượng này đích xác có khả năng thừa nhận năng lượng cường độ đạt tới cấp mười ba. Nhưng Đoạn Vân cũng biết, nếu dùng một năng lượng công kích từ một cao thủ cấp mười ba thì tầng năng lượng này rất có thể sẽ bị phá vỡ. Lai Bố Ni Tư quả thật có lắm mảnh khoe. Hắn dám lớn mật áp dụng một cái ma pháp hộ thể bình thường vào một tòa thành thị. Tuy nói có thể sẽ hao phí không ít ma tinh, nhưng có thể sinh ra lực phòng ngự cường đại như thế quả thật là từ trước giờ chưa từng có.

Khẽ gật đầu, Đoạn Vân một lần nữa nhìn đám lão bà của mình, sau đó ra vẻ tiêu sái bước ra ngoài.

Trong luyện võ trường của gia tộc, một đám quân chủ lực đã tụ tập đầy đủ. Nhìn vẻ mặt hưng phấn của đám người này làm cho Đoạn Vân không biết nói gì, nhất là hai đầu Hắc Long bạo lực Đạt Nhĩ Ba và Đạt Nhĩ Khắc, còn ở đây mà cười cợt.

Một trăm hai mươi Thú nhân gia tộc, có thể bởi vì không được đi nam chinh với Đoạn Vân lúc trước, nên trên mặt tràn ngập vẻ khao khát chiến đấu. Bây giờ thực lực của họ đã đạt tới cấp mười hai trung giai, thực lực tăng lên làm họ rất khát vọng chiến đấu. Thiết huyết Thú nhân sau khi trải qua ma quỷ huấn luyện đã sản sinh ra chung cực cường giả, ngộ cường tắc cường, ngộ nhược canh cường (người mạnh càng mạnh, người yếu thì mạnh hơn), mặc dù không trở thành kẻ hiếu sát, nhưng khi gặp địch nhân tuyệt đối giết người không nháy mắt.

- Thiếu gia, một trăm hai mươi Thú nhân hộ vệ của gia tộc đã tập hợp xong.

Ngư đầu đội trưởng Khai La cung kính hành lễ với Đoạn Vân.

Khẽ gật đầu, Đoạn Vân nói:

- Đợi lát nữa có thể sẽ có một hồi ác chiến đó. Nhớ nhất định phải biết cách bảo vệ lấy mình, ta không muốn thấy bất luận kẻ nào bên người ta xảy ra việc ngoài ý muốn.

- Rõ.

Hai mươi ma thú của gia tộc thực lực bây giờ đã là cấp mười hai trung giai. Mấy tên gia hỏa bạo lực này hiển nhiên là bị chiến tích huy hoàng của đám Thần Long ở hải giới kích thích mãnh liệt, dục vọng chiến đấu phơi đầy lên mặt đám gia hỏa dã man này.

Bảy Cuồng chiến sĩ thực lực cấp mười hai trung giai, lúc này chính là lực lượng chủ lực có thực lực cường đại nhất của Đoạn Vân.

Năm ma sủng toàn là những bảo bối sống.

Mười Thần Long mỗi một tên cơ hồ đều là chung cực sát thần mang theo thành tích gần trăm mạng gấu. Thân là cường giả có thực lực cấp mười hai trung giai, có thể trong vòng trăm chiêu đánh bại cường giả hậu giai, chống lại cường giả đỉnh giai cũng có thể không thất bại.

Năm mươi Thần Long sơ giai, con nào con nấy đều là sát thần ở đáy biển mang theo hàng tá sinh mạng gấu Nam Hải, họ đều có thực lực cấp mười hai sơ giai, tuyệt đối có thể trong vòng năm mươi chiêu diệt sát cường giả trung giai, gặp phải cường giả hậu giai cũng có lực đánh một trận.

Diệp Cô Thành, cường giả cấp mười ba, có tám mươi phần trăm đầu khí cường đại đã được chân khí hóa, lực tàn phá có thể sánh ngang với đám Cuồng chiến sĩ cùng cấp.

Âu Đặc Tư sau trận quyết chiến với Bạch hùng Hoàng trở thành cường giả cấp mười hai đỉnh giai, lực chiến đấu rất mạnh, tuyệt đối có thể đánh bại cường giả cấp mười ba sơ giai bình thường.

Còn bên trong cả Á Cương thành, lực chiến đấu của tám vạn bộ đội thần cấp cũng tuyệt đối không kém. Sư đoàn Nanh Sói bây giờ, trải qua một phen huấn luyện siêu trọng lực, đã thành công đột phá tới cấp mười một đỉnh giai. Chiến thuật phối hợp của họ tuyệt đối có thể diệt sát thực lực cường giả.

Hai Cuồng Long sư đoàn Cuồng chiến sĩ thực lực đang tiến đến thần cấp hậu giai. Bây giờ đã có trên vạn Cuồng chiến sĩ đột phá tới thần cấp hậu giai, còn năm ngàn thiết huyết Cuồng chiến sĩ tham gia trận đại chiến với Bạch hùng đại quân ở bình nguyên đáy biển đã là một lực lượng tuyệt đối làm cho bất luận kẻ nào cũng phải sợ hãi.

Năm vạn Thú nhân thực lực cũng đã đạt tới thần cấp trung giai, lực chiến đấu cũng tuyệt đối kinh khủng.

- Thiếu gia, phỏng chừng mười mấy phút nữa là chúng sẽ tới, còn năng lượng của họ thì cũng đã rõ ràng hơn. Họ có hai mươi tên, cấp bậc năng lượng kinh khủng. Thực lực thấp nhất đã tới hậu giai.

Trên mặt Diệp Cô Thành tràn ngập vẻ lo lắng.

- Hậu giai? Cấp mười hai hậu giai hả?

- Đúng vậy, hai mươi tên, có mười tên cấp mười hai hậu giai, năm tên đỉnh giai, còn có bốn tên cấp mười ba sơ giai, tên đầu lĩnh có cấp bậc năng lượng hẳn là ở mức cấp mười ba trung giai. - Diệp Cô Thành cau mày nói.

Nghe thế, Đoạn Vân khổ sở nói:

- Sao mà thoáng một cái lại xuất hiện lắm tên biến thái như vậy? Chẳng lẽ mấy tên gia hỏa Thần giới đã đến rồi. Mười lăm người phó thần, bốn Đấu thần sơ giai, một Đấu thần trung giai. Mẹ kiếp, cường giả gặp được cả đời cũng không nhiều như lần này. Còn đám bên kia thì sao?

- Từ khí tức của chúng thì chúng hẳn là thiên sứ của Thần giới phương Tây bộ tộc. Số lượng không rõ ràng lắm, nhưng đám khẳng định số lượng của chúng tương đối nhiều, có thể có trăm tên. Cấp bậc năng lượng cũng không rõ lắm, nhưng đám khẳng định bên trong tuyệt đối có cường giả cấp bậc Đấu thần. - Diệp Cô Thành trả lời.

Nghe thế, nhìn vẻ hưng phấn của đám thủ hạ cường giả, Đoạn Vân trợn trắng mắt. Đối mặt địch nhân cường đại như thế, sao đám thủ hạ của mình chẳng hề có một chút khẩn trương nào nhỉ? Chẳng lẽ họ tin vào thần, tin mình có thần minh phù hộ? Quả thật đám thủ hạ của Đoạn Vân đích xác có đồng một ý nghĩ, họ không tin thần mà là tuyệt đối tín nhiệm Đoạn Vân. Đám thủ hạ đều đỉnh ninh, lão Đại của họ là một tên siêu cấp biến thái, bởi vì hắn có thể làm cho người chết sống lại. Đã chết mà còn bị lão Đại dựng dậy, vậy mình cần gì phải lo lắng cho một người?

Nhưng mặc kệ họ hưng phấn hay không, nhìn về bầu trời phía nam Đoạn Vân vung mạnh tay, cắn răng nói:

- Hừ, hơi đâu quan tâm chúng là địch hay là bạn, trước tiên cứ phát thuốc cái đã.

- Lão Đại, phát thuốc hả?

Tiểu Phi Hiệp hỏi lại vẻ khó hiểu.

- Đối phó với Đoạn Vân ta. Hừ, mặc kệ thế lực sau lưng chúng cường đại như thế nào, nếu hai đám người này muốn đối địch với ta, vậy cứ tiêu diệt hết bọn chúng. Cho dù là thần, đắc tội với ta, cũng chỉ có kết cục bị đồ lệt.

Đoạn Vân nói về hào hùng.

- Lão Đại, ta khoái nghe người nói vậy lắm!

Đạt Nhĩ Ba bạo lực cười oang oang nói.

Sau đó tất cả lực lượng chủ lực đều được phân phát một viên siêu cấp Tủy Tủy Đan và hai viên đặc cấp Tủy Tủy Đan. Hơn hai trăm viên siêu cấp Tủy Tủy Đan (120 Thú nhân + 20 Ma thú + 50 Thần Long sơ giai + 10 Thần Long + 7 Cuồng chiến sĩ + 5 ma sủng + Diệp Cô Thành + Âu Đặc Tư = 214) và hơn bốn trăm viên đặc cấp Tủy Tủy Đan có thể sẽ không làm cho bọn họ phá cấp, nhưng được lực của được hoàn này cũng đủ để làm họ trong một thời gian ngắn bất tử.

Sau hơn mười phút, hai mươi tên biến thái thực lực kinh khủng rốt cục xuất hiện ở bầu trời Á Cương thành, giáp mặt với đám người Đoạn Vân.

305. Chương 305: Thuyết Đối Liễn¹4rtự Thị Hí Sái Nhĩ Môn

Bên trong Á Cương thành, dòng người bắt đầu khởi động. Những lộ đại quân khẩn trương được điều động bên trong thành, đều được gia trì vòng năng lượng cường đại bảo vệ. Lực lượng dự bị Địa Tinh dùng trí tuệ đặc hữu của mình, thao túng hệ thống phòng vệ của Á Cương thành. Mấy trăm vạn thành viên gia tộc được hệ thống thành phòng bảo vệ nghiêm mật.

Phía trước bầu trời Á Cương thành, dưới sự chỉ huy của Đoạn Vân, một đoàn chung đoàn gia tộc cùng hai mươi cao thủ xa lạ giăng co. Vì không ai biết ai, trước mắt song phương không hề phát sinh đại chiến.

Hai mươi cao thủ, có mười lăm cao thủ cấp mười hai hậu giai hoặc phó thần đỉnh giai, còn năm người khác là cấp mười ba, cũng là cao thủ cấp bậc Đẩu thần. Hai mươi tên gia hỏa không biết từ cái lỗ nào lòi ra, trên người mặc kim giáp chiến y hùng tráng, màu sắc, quy cách rất giống nhau, vũ khí trong tay cũng cùng một tính chất. Kỳ sĩ thượng, đan thủ đại kiếm, cơ hồ là một đội quân. Từ trang bị, Đoạn Vân không khó đoán ra thân phận họ - Quân nhân, một tiểu đội quân nhân cùng biên chế.

- Lão Đại, người xem y giáp của chúng có đẹp không? Chúng ta cướp nhé?

Tiểu Phi Hiệp thì trào nói vào tai Đoạn Vân.

Chưa kịp gõ đầu Tiểu Phi Hiệp, bên kia đã lên tiếng:

- Các người là ai? Vì sao dám ngăn đường chúng ta?

Tên Đẩu thần trung giai mặt không chút thay đổi nói với Đoạn Vân.

- Các người là ai? Sao dám kiêu ngạo như vậy, muốn đánh nhau hả. Tới địa bàn của chúng ta mà còn dám không thật thà, cẩn thận coi chừng ta đánh dít đó.

Đương nhiên nói những lời này tuyệt đối không phải là Đoạn Vân, mà là Đạt Nhĩ Ba bạo lực. Hắn vốn là một hắc long đầy bạo lực, hận không được chống lại tất cả cao thủ. Đoạn Vân còn chưa nói gì, hắn đã mở miệng trước rồi.

- Đạt Nhĩ Ba, người lui ra cho ta.

Đoạn Vân ra vẻ tức giận quát lớn với Đạt Nhĩ Ba.

Nhìn nhìn hai mươi danh Kim Giáp võ sĩ đối diện, Đoạn Vân chỉ vào Á Cương thành phía sau, nói:

- Các vị, tòa thành thị này là hạch tâm lãnh địa của ta. Vì các người sở hữu lực tàn phá rất mạnh, có thể làm ảnh hưởng tới an nguy của dân chúng bên trong lãnh địa, ta không thể không đề phòng được.

- Một tên nhân loại kỳ quái không hề có thực lực, một đám ma thú kỳ quái, một đám Thú nhân võ sĩ và Cuồng chiến sĩ làm cho người ta cảm thấy không nổi đánh.Ồ! Lại còn có một nhân tộc hộ vệ. Làm sao có thể có một tổ hợp kỳ diệu như thế nhỉ? Nhân loại, Thú Nhân, Cuồng chiến sĩ, ma thú, thậm chí cả Long tộc lẫn lộn một khối. Mộng Đa Lợi Á rốt cuộc xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất gì thế?

Đánh giá cẩn thận đám Đoạn Vân, ánh mắt tên đầu lĩnh Đẩu thần trung giai lóe lên vẻ nghi hoặc. Đương nhiên, địch ý trong mắt hắn cũng rất mãnh liệt.

Lúc này, một tên Đầu thần sơ giai đứng cạnh tên kim giáp đầu lĩnh ghé tai đàm luận gì đó. Cho dù Đoạn Vân không nghe trộm cũng có thể đoán được lời mờ. Đơn giản chắc là nói về thiên sứ bộ tộc đang từ Tây đại lục chạy tới.

Đoạn Vân hỏi về bình thần :

- Các vị! Mặc dù ta cũng biết tùy tiện hỏi chuyện người khác là rất không lễ phép. Nhưng ta có thể biết các người là người từ nơi nào tới đây được không? Còn nữa, các người tới lãnh địa của ta là muốn làm gì ?
- Người? Ha ha. Tiểu tử, nói cho người biết, chúng ta không phải người .

Một Đầu thần sơ giai cười to nói với Đoạn Vân .

Nghe thế, khoe miệng Đoạn Vân mang theo nụ cười kỳ quái nói :

- Không phải người thì không phải người, đâu cần phải huênh hoang thế chứ .
- Ha ha, lão Đại, họ lại nói mình không phải là người . Xem ra chúng cũng không biết đến từ cái nơi nào nữa.

Đạt Nhĩ Ba cười to nói .

Có thể là phương thức tư duy không giống nhau, tiếng cười của đám Đoạn Vân cũng không khiến cho hai mươi tên gia hỏa tự xưng mình không phải là người bất mãn .

Tên Đầu thần sơ giai đang muốn nói cái gì đó thì tên Đầu thần trung giai ngắt lời hắn :

- XXX, lui ra .
- Đám kiến ruồi kia! Các người căn bản không cần biết chúng ta là ai . Bây giờ các người cần phải đưa cho chúng ta tiểu hài tử vừa sinh ra bên trong tòa thành này . Không! Phải nói là giao ra đây. Bằng không, chúng ta sẽ làm cho tòa thành thị này vĩnh viễn biến mất trên đại lục .

Kim giáp đầu lĩnh nói về uy nghiêm .

Nghe thế, Đoạn Vân cuối cùng cũng hiểu được một việc : hai tên gia hỏa này đều đến vì nhi tử mình . Nhưng rốt cuộc vì sao? Sinh con trai cũng phạm pháp à? Đây là con đầu của bốn thiếu gia, mà cũng sinh bình thường thôi mà .

Ngẫm nghĩ một lát, Đoạn Vân nói về khó xử :

- Việc này việc này vị tướng quân này, tiểu hài tử mà người nói trông như thế nào? Gọi là gì? Phải biết rằng, một ngày ở đây có thể có hơn mười, thậm chí mấy trăm tiểu hài tử xuất sinh.
- Vậy đem tất cả tiểu hài tử hôm nay xuất sinh giao cho ta .

Tên đầu lĩnh Kim Giáp vẫn làm ra một bộ không thể thương lượng được .

- Người nói giao là giao sao .

Đạt Nhĩ Ba bạo lực lúc này bước lên một bước .

Thấy tên đầu lĩnh coi thường mình như thế, Đoạn Vân cảm thấy cũng không cần phải giả bộ con cháu nữa . Mẹ kiếp, muốn tìm được chút tin tình báo, thế mà chúng giữ kín như bưng, không hỏi được gì .

- Không được . Ta không thể hứa với người được . Với lại, ta căn bản không có nghĩa vụ giúp người tìm tiểu hài tử .

Trên mặt Đoạn Vân bắt đầu xuất hiện vài tia nghiêm túc.

- Nhân loại vô tri, người dám ngỗ nghịch với ý chỉ của thần sao? tên nhân loại ghê tởm ti tiện này .

Lúc này, tên Đầu thần sơ giai lại làm oai làm tướng xen vào .

- Xin người chú ý cách dùng từ một chút, phải biết rằng một câu người nói có thể sẽ làm người mất mạng đó . Cho dù các người là thần thì thế nào? Nơi này là địa bàn của ta .

Trên mặt Đoạn Vân bắt đầu xuất hiện chút phẫn nộ . Mẹ kiếp, bộ tướng bổn thiếu gia dễ bị ăn hiếp lắm sao ?

Lúc này, tên Đấu thần trung giai một lần nữa dùng một ánh mắt nghi hoặc nhìn Đoạn Vân :

- Xem ra các người có thể rất không đơn giản, lại có thể không đếm xỉa đến thần . Nhân loại, ta rất muốn biết là ai đã làm cho người có dũng khí miệt thị thần mình ?

Đoạn Vân cười cười, dùng ánh mắt ra hiệu cho đám người phía sau mình, hoàn toàn không còn thái độ khiêm cung như trước, mà dùng một loại ngữ khí có chút uy hiếp nói :

- Ta mặc kệ các người là ai, nếu các người muốn tới lãnh địa của ta gây náo loạn, kết quả cũng chỉ có một . Đội trưởng đại nhân, xin nói cho ta biết địa vị của người, mục đích các người hôm nay là gì . Nếu đánh nhau, ta nghĩ các người cũng vị tất có thể chiếm được tiện nghi .

- Ha ha. Xem ra thời gian chúng ta rời khỏi đại lục này thật sự quá lâu rồi . Bây giờ lại xuất hiện một người dám uy hiếp thế lực của thần . Nói cho người cũng không có gì, ta là đội trưởng đội tuần tra cửa thiên giới, Kim Giáp Đấu thần Alex. Hôm nay phủ xuống nhân giới, là vì một tiểu hài tử, một tiểu hài tử vừa xuất sinh cả người mang theo kim quang .

Kim giáp Đấu thần Alex cười to nói. Hắn xem ra, Đoạn Vân dám uy hiếp hắn dĩ nhiên là một chuyện đùa rất hay .

- Tiểu hài tử mang theo kim quang, đến tột cùng có gì là thần kỳ chứ, lại đáng giá cho đại nhân phải tự mình đến tìm .

Mặc dù cũng đã có chuẩn bị nhất định đối với Thần giới cường đại, nhưng cao thủ cấp mười ba trung giai mà chỉ là một đội trưởng tuần tra nho nhỏ, việc này tựa hồ làm cho người ta hơi khó có thể thừa nhận . Mẹ kiếp, có còn để cho người ta sống nữa không ?

- Việc này, người bắt tất phải biết . Nói vậy người cũng có thực lực nhất định ở đây hả? Người chỉ cần giao tiểu hài tử ra cho ta, bổn Đấu thần nhất định sẽ không bạc đãi người . Ta thậm chí còn có thể để người đến Thần giới làm thần phó.

Ngữ khí của Alex đối với Đoạn Vân lại trở nên kiêu ngạo .

- Thật không thể nói hả ?

Đoạn Vân truy vấn .

- Không phải không thể nói, mà là bắt tất phải nói . Chúng ta là thần, chẳng lẽ còn muốn phải xin xỏ người hay sao .

Kim giáp Đấu thần Alex nói có chút không vui .

Nghe thế, Đoạn Vân cười cười quỷ dị, nói :

- Ta sẽ có biện pháp buộc người phải nói .

- Ý người là gì ?

Alex bị Đoạn Vân làm cho hồ đồ rồi . Nói thật, hắn cũng không cho rằng Đoạn Vân có năng lực đối phó. Sở dĩ hắn không động thủ với Đoạn Vân là vì muốn tranh thủ thời gian . Cao thủ thiên sứ bộ tộc ở phương tây sắp tới rồi, hắn phải tìm được tiểu hài tử trước họ. Bằng không đến lúc đó song phương phát sinh xung đột sẽ có rất nhiều dị biến .

- À, không có ý gì ?

Đoạn Vân cười nói .

- Diệp Cô Thành, khoảng cách giữa thiên sứ phương tây và chúng ta còn bao lâu ?

Không để ý đến Đấu thần Alex có chút bất mãn, Đoạn Vân nhẹ giọng hỏi Diệp Cô Thành bên cạnh .

Diệp Cô Thành nhắm mắt lại, cảm ứng kỹ lưỡng một phen, nhẹ giọng nói :

- Thiếu gia, đại khái còn có nửa giờ đại lực . Thiếu gia, số lượng và cấp bậc năng lượng của chúng đã rõ ràng hơn . Số lượng đại khái một trăm tên, đại bộ phận là cao thủ cấp mười hai . Hơn nữa cũng có khoảng chừng mười cao thủ cấp mười ba .

Nghe thế, Đoạn Vân nhíu mày . Hừ, mấy tên gia hỏa càng lúc càng biến thái. Khốn khiếp thật, ta rốt cuộc đắc tội với ai nhỉ? Trời ạ! Đây là con đầu lòng của bốn thiếu gia mà.

- Thực lực đại khái của đám thiên sứ cấp mười hai này là khoảng bao nhiêu ?

Đoạn Vân đánh giá chệch lệch dịch ta song phương .

- Khó nói, nhưng có thể khẳng định năng lượng cấp bậc thấp nhất là trung giai.

Diệp Cô Thành trả lời .

- Nhân loại, vì sao người còn không đi tìm tiểu hài tử cho chúng ta ?

Thấy Đoạn Vân dậm trước mắt mình thì thảo với thủ hạ nói chuyện, không có nửa điểm muốn hành động, Kim Giáp Đấu thần Alex giận dữ nói .

Nghe thế, Đoạn Vân khẽ cười nói :

- Việc này.... Hôm nay ta không có thời gian, ngày mai tìm cho người được không ?

- Cái gì? Người dám giỡn mặt ta hả .

Kim giáp Đấu thần rõ ràng đã bị Đoạn Vân chọc giận, còn Kim Giáp võ sĩ khác cũng vô cùng phần nộ .

Đoạn Vân khoát khoát tay về bất cần, nói :

- Nói cho người biết, ta chính là đang giỡn mặt các người đó, các người làm gì được không ?

- Người muốn chết .

Hai mươi tên Kim Giáp võ sĩ lửa giận bùng bùng lao về phía Đoạn Vân

306. Chương 306. Thí Thần

Kim Giáp võ sĩ tự phụ mình là thần thánh rất cường đại, nghe ngôn ngữ khiêu khích của Đoạn Vân đã nổi điên lên. Dưới cơn thịnh nộ, trong lòng họ lúc đó chỉ có một ý niệm là giết chết tên nhân loại ghê tởm trước mắt.

Thấy hai mươi cao thủ cấp cao khí thế hung hãn lao đến, Đoạn Vân cũng không hề khẩn trương, với vũ lực trong tay thì Đoạn Vân gần như không có yếu điểm. Vị thần này không phải rất lợi hại hay sao? Không phải họ có thực lực mạnh lắm hay sao? Cho dù mạnh đến đâu, bốn thiếu gia dùng hai trăm người đối phó với hai mươi tên hãn không có vấn đề gì? Huống chi họ cũng không phải là rất mạnh.

Hai mươi tên Kim Giáp võ sĩ cầm trong tay đại kiếm hoặc cầm kỵ sĩ thương, trong quá trình công kích tự động hình thành một trận hình tam giác công kích. Tên Đấu thần trung giai cầm Đan thủ đại kiếm lao thẳng về phía Đoạn Vân, theo sát gã là bốn tên Đấu thần sơ giai, và ngay sau đó là mười lăm tên cao thủ phó thần.

Nhưng khi Alex đang lao thẳng vào Đoạn Vân, hắn đã nhận ra sự nguy hiểm trong nụ cười quỷ dị của Đoạn Vân. Sự tình phát sinh ngay sau đó làm cho hắn sáng tỏ một đạo lý, một đạo lý về thần đó là 'trực giác của thần rất chuẩn.'

Năm đại Đấu thần lao thẳng vào Đoạn Vân, Đoạn Vân không hề động. Diệp Cô Thành bên người hắn chỉ quét thanh kiếm một cái phòng ngự, năm tên ma sửng cũng đứng đưng nhìn. Nhưng Âu Đặc Tư và mười Thần Long đã động rồi, họ không ngần ngại tiếp năm đại Đấu thần này mà trực tiếp lao về phía mười lăm phó thần cao giai phía sau Đấu thần. Hai mươi ma thú gia tộc cũng động thân. Họ cũng nhắm phía mười lăm Kim Giáp võ sĩ cấp mười hai phía sau.

Còn nghênh tiếp năm đại Đấu thần chính là lực lượng cường hãn nhất của Đoạn Vân, bảy Cuồng chiến sĩ. Bảy đại Cuồng chiến sĩ trung giai trong nháy mắt đã cuồng hóa, lao lướt lên phía trên Đoạn Vân trực tiếp đối chọi với năm Kim Giáp Đấu thần khí thế hung hãn.

Alex, đấu thần trung giai, lúc này đã ý thức được bản chất sự nguy hiểm khi bảy đại Cuồng chiến sĩ vừa xuất hiện. Nhưng tên đã đặt lên cung không thể thu lại được nữa, cái duy nhất hắn có thể làm là đứng mãnh chống lại.

Bảy đại Cuồng chiến sĩ chống lại năm đại Đấu thần, căn bản không phải là cuộc chiến đấu cân bằng và công bình. Cuồng chiến sĩ thực lực sau khi cuồng hóa có thể đạt tới Đấu thần trung giai. Nói cách khác, để bảy đại thiết huyết Cuồng chiến sĩ chẳng biết đau đớn, nghênh chiến với đám Kim giáp Đấu thần giai vị còn thấp hơn họ, cuộc chiến như vậy thì tương đương với việc để Cuồng chiến sĩ chống lại một võ sĩ nhân tộc cao hơn mình một giai.

Pháp Lạp Kỳ và hai đại Cuồng chiến sĩ trực tiếp chăm sóc cho đội trưởng Đấu thần, chém ra một cú rất mạnh. Một kích này đã đánh cho tên gia hỏa dám kiêu ngạo trước mặt Đoạn Vân nằm dẹp lẹp ngay đơ trên mặt đất. Tam đại thiết huyết Cuồng chiến sĩ đã cuồng hóa chống lại thần tộc võ sĩ đồng giai, kết quả tự nhiên không cần nói cũng biết. Cho dù để một Cuồng chiến sĩ chống lại một thần tộc võ sĩ đồng giai thì bên thu được thắng lợi tuyệt đối là Cuồng chiến sĩ. Khi hai bên có lực lượng đồng giai thì khát vọng chiến đấu và khí lực dũng mãnh sẽ trở thành lực chiến đấu chủ đạo. Thiết huyết kinh qua sinh tử, kinh lịch vô số lần đại chiến, chống lại binh lính tuần tra Thần giới trước giờ ăn sung mặc sướng, tự cho mình là chí cao vô thượng, ai mạnh ai yếu cũng đã rất rõ ràng. Huống chi mấy tên Thần này còn có một khuyết điểm trí mạng đó là ngu ngốc và khinh địch. Dưới sự đào tạo của tên Đoạn Vân biến thái, lực lượng thủ hạ cường giả của hắn đã có bản lĩnh đặc thù là nội liêm thực lực. Nói cách khác, nếu bọn họ không ra tay, cho dù là Thần Vương cũng cho bọn họ là người bình thường không có thực lực.

Về phần bốn gã Cuồng chiến sĩ khác đang chống lại bốn gã Đấu thần sơ giai, trung giai đánh với sơ giai, thiết huyết Cuồng chiến sĩ sát khí ngút trời, chống lại võ sĩ tuần tra ở Thần giới có thể hơn mười năm cũng chưa hề đụng tay đụng chân, kết quả đã quá rõ ràng và cũng rất thê lương cho đám Đấu thần. Dưới một kích mãnh liệt của Cuồng chiến sĩ, bốn vị Đấu thần sơ giai lúc này bị đánh té lăn đùng ra, khóe miệng rỉ ra một dòng máu.

Đấu thần trung giai tên là Alex khi bị ba Cuồng chiến sĩ đánh nằm bẹp trên mặt đất, tâm huyết xáo động, hắn không cam lòng chịu thất bại, hắn đang muốn tìm ba tên Cuồng chiến sĩ dám xuống tay với 'Thần' để báo thù. Ba tên địch thủ đó lại một lần nữa bất ngờ xuất hiện ngay trên đỉnh đầu hắn. Trong cơn kinh hoảng, tên Đấu thần giờ kiểm chống đỡ.

Bùng. Trên mặt đất xuất hiện một lỗ lớn một huyết động hình tròn rộng năm sáu thước, sâu ước mười thước. Alex đáng thương trực tiếp bị tam đại Cuồng chiến sĩ hợp lực đánh lọt thỏm vào trong lòng đất.

- A.

Alex trước giờ chưa bao giờ chịu khuất nhục như thế, hắn điên cuồng hét lên một tiếng, từ dưới đất phóng lên cao thịnh nộ giờ kiểm múa loạn, công kích loạn xạ không hề có chiều thức gì cả. Nhưng chẳng mấy chốc, công kích của Cuồng chiến sĩ lại một lần nữa đánh trúng người hắn.

Pháp Lạp Kỳ từ chính diện ngăn trở đại kiếm đang múa loạn của Alex, khi kiếm của Alex vừa bị ngăn trở, hai đại Cuồng chiến sĩ khác nhân cơ hội đó từ đằng sau chém thẳng vào lưng Alex. Dưới một kích này, kim giáp nổ tung, thêm một kích nữa, kiếm đã đâm vào cơ thể của Alex. Dưới đòn nghiêm trọng này, Alex chỉ vừa kịp giờ kiểm lên thì Đan thủ đại kiếm của hắn đã bị Pháp Lạp Kỳ một kiếm đánh bay. Khi kiếm bị gạt đi, Pháp Lạp Kỳ đâm mạnh vào ngực của Alex. Tên gia hỏa đáng thương này trực tiếp bị đánh bay. Lúc này một Cuồng chiến sĩ đang rình rập cơ hội tấn công lập tức đâm thêm một kiếm vào sau lưng Alex. Sột một tiếng ngọt xót, máu tươi phọt ra ba thước.

Alex nhuộm đầy máu tươi, vô lực đổ sập xuống.

Bốn tên Đấu thần sơ giai khác cũng đã sớm thất bại. Dưới sự công kích điên cuồng của đám Cuồng chiến sĩ, Đấu thần vốn có giai vị thấp hơn, chiến lực lại không đủ trực tiếp bị biến thành đối tượng bị ngược đãi.

Sau khi bị đám Cuồng chiến sĩ cuồng khảm vài đao, bốn vị Đẩu thần sơ giai bị đánh te tua, toàn thân mang trọng thương, rồi bị bắt sống.

Về phần mười lăm Kim Giáp võ sĩ cấp bậc phó thần, đám cao thủ này coi như đã kiên trì và trụ được khá lâu. Hai mươi ma thú gia tộc với hình thái ma thú siêu cấp chống lại Kim Giáp võ sĩ hình người, chỉ về thân mình đã chiếm ưu thế nhất định. Mười Thần Long toàn là sát thần giết gấu không nháy mắt ở đáy biển, họ vốn là cấp mười hai trung giai, lực chiến đấu tuyệt đối mạnh hơn đỉnh giai bình thường. Hai mươi ma thú gia tộc trải qua sinh tử đại chiến, đã từng khiêu chiến những cao thủ có giai vị cao hơn họ rất nhiều, lực chiến đấu sớm đã cao hơn hẳn đám ma thú bình thường. Hơn nữa khi Đoạn Vân nam chinh hải giới lại không mang họ theo, nội tâm bị ức chế lâu nay, ngay từ đầu cuộc chiến đã công kích mãnh liệt đám phó thần. Nhất là năm Hắc Long và năm Phi Long, mười tên gia hỏa này dựa vào được lực điên cuồng triển khai công kích đám Kim Giáp võ sĩ. Vì không muốn mất mặt trước mười Thần Long, họ phóng thích toàn bộ những uất ức không được chiến đấu trong một tháng vừa rồi ra ngoài.

Mười lăm tên Kim Giáp phó thần lúc này trở thành đối tượng bị đám thủ hạ Thần Long và ma thú của Đoạn Vân điên cuồng ngược đãi. Dưới công kích mãnh liệt của họ, mười lăm tên Thần tộc cấp bậc phó thần trong vòng không đến năm phút toàn bộ bị đánh trọng thương, không hề có ngoại lệ. Mức độ thương tật của thân thể đã tới mức ngoại trừ Đoạn Vân tự mình chữa trị thì đừng nghĩ đến việc khôi phục. Nhưng Đoạn Vân là ai mà mắc gì phải tự mình chữa cho họ?

- Lão Đại, lột hết quần áo trên người chúng, xem ra cũng có giá đó.

Sau khi bắt được đám Kim Giáp võ sĩ, Tiểu Phi Hiệp cười nói với Đoạn Vân.

Đoạn Vân trợn mắt nói:

- Chiến giáp trên người họ, ngoại trừ đẹp dẽ ra thì căn bản không có tác dụng gì khác. Khôi giáp do Ải Nhân gia tộc chế tạo phỏng chừng còn tốt hơn mấy thứ này nhiều. Xem ra vị thần này cũng chẳng có gì đặc biệt cả? Người xem vũ khí của chúng, không phải cũng là Vãn thiết Đại kiếm bình thường thôi sao?

- Lão Đại, họ là thần hả? Nhìn tới nhìn lui cũng nhìn không ra họ có gì khác với nhân loại bình thường.

Phi Tử nổi thói trẻ con hứng thú đánh giá đám tù binh trước mắt.

Đoạn Vân dùng thần thức kiểm tra thân thể mấy tên Thần trước mắt, hắn phát hiện ra đám Thần này cũng có vài điểm khác biệt so với nhân loại bình thường. Thân thể họ mạnh hơn nhân tộc, phải nói là mạnh hơn rất nhiều. Nói rõ hơn, việc khác nhau giữa Thần và nhân loại rất có thể có liên quan tới DNA, để thực lực tăng lên, năng lượng cường đại đã làm cho DNA của họ xảy ra một vài biến dị. Còn những biến dị này, rất có thể là vì những kích thích năng lượng mà ra. Đây cũng là nguyên nhân tương tự như cách gây biến dị bằng tia phóng xạ ở địa cầu. Nhưng đáng tiếc Đoạn Vân chỉ là một bác sĩ, không phải là nhà sinh vật học hay di truyền học. Với trình độ khoa học ở thế giới này, Đoạn Vân chỉ có thể nghiên cứu bằng kính viễn và vọng kính hiển vi của Địa tinh gia tộc chế tạo, chứ không thể phóng lớn đến cấp bậc tế bào được. Nói cách khác, Đoạn Vân chỉ có thể thông qua kiểm tra vài khác biệt của tế bào, rồi làm một vài nghiên cứu so sánh mà thôi. Về phần nghiên cứu sâu vào phân tử DNA thì không thể thực hiện được.

Đối mặt với vấn đề mà Phi Tử nêu ra, Đoạn Vân cười nói:

- Tiểu mồm mồm, người có biết người trước kia và người bây giờ, nếu sinh ra một tiểu hài tử thì khác nhau như thế nào không?

- Lão Đại, ta trước kia và ta bây giờ cũng đều còn nhỏ, không thể sinh tiểu hài tử được.

Tiểu mồm mồm đỏ mặt nói.

Cười cười, Đoạn Vân nói:

- Trước kia người sinh ra tiểu hài tử sẽ là đại địa chi hùng, còn bây giờ người sinh ra tiểu hài tử rất có thể không còn là đại địa chi hùng nữa.

- Vậy là cái gì?

Tiểu mồm mồm không hiểu ý Đoạn Vân hỏi.

- Muốn biết hả? Người tự mình đi thử đi. Ồ, người còn nhỏ mà. Người để Đạt Nhĩ Ba đi thử cũng được, đến lúc đó nhìn xem có phải Đạt Nhĩ Ba sinh ra tiểu Hắc Long không.

- Lão Đại, không phải người đang nói nhảm đó chứ? Một đầu Hắc Long cùng một con cá mập cái thì làm sao sinh ra thuần Hắc Long cho được?

Tiểu Phi Hiệp cười nói.

- Thiếu gia, đám tù binh này phải xử lý như thế nào?

Diệp Cô Thành cắt ngang lời Đoạn Vân và ma sủng, chỉ vào mớ tù binh hỏi.

Ngẫm nghĩ một lát, Đoạn Vân nói:

- Âu Đặc Tư, trước hết đóng băng cho chúng rồi từ từ xử lý sau. Được rồi, lưu tên gia hỏa Alex lại, ta muốn thẩm vấn hắn một phen. Còn nữa, Âu Đặc Tư, phun một trận mưa xuống đây xóa hết mùi máu tươi ở nơi này đi. Hơn hai mươi phút nữa điều nhân sẽ tới đây đó. Ta không muốn làm cho đám điều nhân biết nơi này vừa xảy ra một trận đại chiến.

307. Chương 307: Sự Xuất Hữu Nhân

Dự đoán đám thiên sứ phía sau muốn tới nơi này cũng còn một chút thời gian nữa, Đoạn Vân quyết định tiến hành thẩm vấn tên thần này trước.

Dùng thủ pháp điểm huyết, Đoạn Vân làm cho máu của Đấu thần Alex ngừng chảy, thuận tiện phong bế luôn cả thực lực của hắn lại. Nói thật, dưới sự vây công của ba đại Cuồng chiến sĩ, vị Đấu thần này căn bản không có năng lực hoàn thủ. Sau hai ba chiêu mãnh công của Thiết huyết Cuồng chiến sĩ đã làm cho toàn thân vị Đấu thần này chịu những thương tổn rất nặng. Bị Cuồng chiến sĩ chém nhiều kiếm như vậy, còn sống được đã là cả một vấn đề.

Nhìn tên Alex ngựa bất kham này, Đoạn Vân cười nói :

- Alex, thế nào, thực lực thủ hạ của ta cũng không tệ đó chứ.

- Người rốt cuộc là ai? Nhân loại bình thường không có khả năng có lực lượng cường đại như thế.

Mặc dù trong lòng vẫn tràn ngập hận ý với Đoạn Vân, nhưng trước mặt nam nhân cường đại này, xem ra cũng khó mà ương ngạnh được. Dưới tay hắn tên tù một đám thủ hạ cường hãn trung thành, có năng lực nội liêm thực lực. Mặc dù hắn cũng biết, vũ lực như vậy so với chư thần thì kém hơn rất nhiều. Nhưng ở Mộng Đa Lợi Á đột nhiên xuất hiện một vũ lực cường đại thế này thì quả không thể không làm cho hắn phải suy nghĩ đau đầu.

- Người không cần biết ta là ai. Bây giờ, ta cảm thấy hứng thú chỉ là tên tiểu hài tử đó đến tột cùng có gì thần kỳ, sao nó lại làm cho hai đại Thần giới tranh đoạt?

Đoạn Vân nhìn chằm chằm vào mắt Alex, nói từng chữ một.

- Nếu ta không nói thì sao?

Alex xoa máu trên khóe miệng, nhìn thẳng vào mắt Đoạn Vân, cười khẩy nói.

- Người nên biết, ta có thể giết người đó.

Đoạn Vân đứng thẳng người lên, mặt không chút thay đổi phun ra một câu mà vô số nhân sĩ đã bao nhiêu năm nay đều nói với tù binh.

- Người chớ quên, phía sau ta là cả Thần giới.

Alex hoàn toàn không thêm để ý đến uy hiếp của Đoạn Vân.

Cười lạnh một tiếng, Đoạn Vân nói tiếp :

- Tốt lắm, không biết người có thử qua cảm giác linh hồn bị thiêu cháy chưa nhỉ? Ta nói cho người biết, cảm giác đó hay lắm đấy.

- Cái gì? Người là tử thần? Điều đó là không có khả năng, cho dù chúng ta chưa chứng thật được sự tồn tại của tử thần.

Lời đe dọa của Đoạn Vân về việc thiêu cháy linh hồn làm cho Alex khiếp sợ.

Đoạn Vân không nói gì, ngưng tụ chân khí, trực tiếp nắm chặt lấy tên Alex không chịu hợp tác. Ngay sau đó, chân khí đặc hữu trên tay Đoạn Vân đã xuất hiện.

- A.....! Không có khả năng, người không có khả năng là tử thần. A....a

Dưới sự thiêu đốt của chân khí Đoạn Vân, Đẩu thần Alex giãy dụa kịch liệt, thống khổ rên rỉ.

- Nếu người không nói tất cả những gì ta muốn biết thì ta có thể làm cho người cả đời được hưởng thụ loại khoái cảm linh hồn bị đốt này.

Đoạn Vân nói với một vẻ uy nghiêm. Nắm lấy tay phải Alex, khống chế linh hồn sau đó chân khí cường đại từng bước hấp thu linh hồn Alex. Dần dần, sắc mặt Alex càng ngày càng trắng bệch, gương mặt méo xệch đi, biểu đạt nỗi thống khổ vô hạn.

- Được, ta nói.

Hình phạt linh hồn so với hình phạt thân thể thì càng ghê gớm hơn, không người nào có thể kháng cự được. Bởi vì linh hồn bị thương sẽ trực tiếp làm cho người ta sinh ra tâm lý sợ hãi. Một nỗi sợ hãi mãnh liệt làm người ta không thể không khuất phục. Cho dù tâm tính có kiên định đến đâu, thì sự sợ hãi từ nơi sâu nhất trong nội tâm cũng sẽ không khỏi lộ ra ngoài. Sở dĩ người có thể ngăn cản những đau đớn trên thân thể, cũng là vì người không sợ hãi. Nhưng nếu linh hồn xuất hiện sự sợ hãi, vậy thì sự sợ hãi sẽ càng mãnh liệt hơn. Loại cảm giác muốn sống không được, muốn chết không xong tuyệt đối làm người băng hoại.

Tạm thời thả tay phải Alex ra. Đoạn Vân chờ Alex nói.

Sau khi điều tức một chút, Đẩu thần Alex đã không dám nhìn thẳng vào nam nhân trước mắt vốn gây ra cho hắn nỗi sợ hãi từ nội tâm sâu thẳm. Hắn xoa xoa cái cổ vừa bị Đoạn Vân chụp lấy, thanh âm thều thào nói :

- Một giờ đại lục trước, ta và thủ hạ của ta đang tuần tra ở cửa thiên giới, đột nhiên năng lượng dao động không gian ở cửa thiên giới trở nên mãnh liệt dị thường. Ngay sau đó, cánh cửa thiên giới ngàn năm nay bị phong ấn chợt lộ ra kẽ hở. Mấy Kim Giáp võ sĩ tuần tra cửa thiên giới chúng ta cũng bị vết nứt không gian cường đại hút vào. Ngay sau đó, chúng ta đi tới đại lục này.

Nghe thế, Đoạn Vân cau mày hỏi :

- Người nói các người bị vết nứt hút vào, chứ không phải các người tự mình xuyên qua không gian tới đây?

- Đúng vậy.

Alex khẽ gật đầu.

- Vậy thì liên quan gì tới tiểu hài tử đó?

Đoạn Vân không rõ, họ đến thì cứ đến, mắc chi vừa tới lại tìm con mình gây phiền toái nhỉ?

- Bởi vì vết nứt không gian trong nháy mắt mở ra, chúng ta thấy được một tràng cảnh. Trong đó, xuất hiện một cảnh tượng trong căn nhà. Trong phòng, có một đám đàn bà rất xinh đẹp, có một tiểu hài tử dẫn sinh trong kim quang. Nên khi đi tới Mộng Đa Lợi Á, chúng ta thông qua việc cảm nhận luồng năng lượng lưu lại này mà mò mẫm tới đây.

- Ta chưa hiểu lắm, vì sao các người vội vã muốn tìm tiểu hài tử đó như vậy.

- Bởi vì thuộc tính của tiểu hài tử này là không gian Chủ Thần do trời sinh. Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, tiểu hài tử này rất có thể sẽ là không gian Chủ Thần tương lai. Chúng ta chỉ có tìm tới hắn, mới có thể một lần nữa quay về Thần giới.

Alex nói với vẻ nghiêm túc.

Nghe thế, Đoạn Vân cuối cùng cũng hiểu được. Vô luận là phương đông thần minh, hay phương tây thiên sứ điều nhân, đều bị cái vết nứt hấp thu vào. Họ biết nguyên do, nên trước hết muốn tìm được nhi tử mình, cũng chính là không gian Chủ Thần trong tương lai. Một không gian Chủ Thần có ý nghĩa như thế nào thì Đoạn Vân không rõ lắm, nhưng Đoạn Vân cho rằng, đã là một Chủ Thần không gian hệ, hẳn là có thể làm cho người ta xuyên qua được. Còn bằng vào năng lực có thể xuyên qua không gian, vô luận đối với Thần giới Phương đông hay Thần giới Phương tây đều tuyệt đối là một đại pháp bảo. Thu được hắc, coi như có nghĩa là nắm giữ được chìa khóa mở cửa thiên giới. Nhưng, sao mà nhi tử mình lại là không gian Chủ Thần tương lai được nhỉ? Nghĩ mãi cũng không ra. Phải biết rằng, khi Tiểu Nguyệt hoài thai tiểu Thiên Vũ, Đoạn Vân chỉ là cấp cường giả, thực lực Tiểu Nguyệt còn tệ hơn, chỉ là kiếm sư cấp sáu cấp bảy. Hai người bình phàm như thế, sao có thể sinh ra một không gian chủ thần tương lai được?

Nhưng, nếu nhi tử mình thật sự là không gian Chủ Thần, vậy mình chẳng phải có thể một lần nữa về lại địa cầu sao? Mình chẳng phải có thể lại một lần nữa nhìn thấy Kỳ Kỳ mà sáu năm nay mình vẫn mong nhớ sao? Nhưng, việc này có thể xảy ra không? Mình thật có thể một lần nữa nhìn thấy nơi chôn rau cắt rốn của mình không?

Nhìn nhìn tên Đấu thần này, Đoạn Vân dùng một loại khẩu khí đầy nghi vấn nói :

- Alex, ta rất muốn biết, nếu các người đạt được tiểu hài tử này, các người sẽ làm như thế nào? Phải biết rằng, một tiểu hài tử mới sinh, cho dù hắc có là chủ thần tương lai đi chăng nữa nhưng bây giờ cũng chưa có năng lực gì mà.

- Chúng ta là thần, chúng ta có cách. Ngoài thực lực ra, còn sống lâu vô tận. Chúng ta suốt đời bất tử. Việc trong vòng hơn mười năm có thể bồi dưỡng hắc thành một Đấu thần không phải chuyện khó khăn gì. Không gian chủ thần có thực lực đạt tới cấp bậc Đấu thần, cũng đủ để mang chúng ta về Thần giới rồi. Nhưng, quan trọng nhất là, vì hắc xuất hiện, rất có thể sẽ khiến cho những thần minh thượng tầng chú ý. Ta nghĩ, cho dù hao tổn vài tên tiểu thần không gian hệ, Thần giới cũng sẽ cắn răng một lần nữa mở cửa Thần giới ra. Đến lúc đó, rất nhiều cao thủ Thần giới sẽ phủ xuống đại lục này.

Mấy câu nói đó của Alex tuyệt đối tạo thành uy hiếp rất lớn với Đoạn Vân.

Nghe thế, Đoạn Vân nói với vẻ hoảng sợ :

- Xin hỏi một chút, thực lực của người ở Thần giới hẳn là cũng không tệ đó chứ.

- Ha ha, người nghĩ xem ta là một đội trưởng tuần tra nho nhỏ thì ở Thần giới sao được gọi là cao thủ chứ? Người đúng là vô tri. Không biết rằng mình đã đắc tội với một thế lực mà người không nên dây vào. Nói cho người biết, ở Thần giới, ta chỉ là một Đấu thần nho nhỏ. Trên Đấu thần, còn có Chân thần. Trên Chân thần mới là chủ thần. Chủ thần lên nữa là Thần Vương. Lên nữa là Thần Hoàng đại nhân vĩ đại.

Alex lúc này, rõ ràng đã tìm được chỗ dựa cho mình. Hắc cho rằng, Thần giới cường đại như thế, nhân loại kỳ quái này chắc không thể không e ngại. Chỉ cần hắc kiên kị một chút, chắc hắc cũng không dám giết mình.

Nghe thế, Đoạn Vân rõ ràng bị thực lực cường đại của Thần giới làm chấn động. Hừ, cái thứ gì mà biến thái thế hả trời? Vũ lực trong tay mình không có tư cách xách dép cho người ta. Toàn là những cao thủ biến thái khôn khiếp.

Nhưng, mặc dù trong lòng bị sự cường đại của Thần giới làm cho khiếp sợ, Đoạn Vân vẫn không thềm lấy lòng tên Kim Giáp võ sĩ có bối cảnh cường đại này. Hừ hừ, bốn thiếu gia vô thanh vô tức tiêu diệt các người, ta xem có ai biết không? Thần hỏi thăm á? Để ta cho người đâm chết chúng. Thực lực thấp nhất của thích khách Miêu Tộc bây giờ đã là thần cấp hậu giai. Đến lúc đó sau khi chùy luyện một phen, đưa một ngàn thích khách Miêu Tộc toàn bộ chế tạo thành chung cực cường giả, ám sát sạch đám thần ở Thần giới mò xuống đây.

- Người thả chúng ta ra nhanh lên. Thần giới không phải là thế lực mà người có thể trêu vào đâu.

Alex một lần nữa uy hiếp Đoạn Vân.

- Thả các người hả? Cho dù thả ra thì các người cũng sẽ không buông tha ta. Vì an nguy của ta đành xin lỗi nhé.

Trong khi nói những câu này, trên mặt Đoạn Vân xuất hiện vẻ dữ tợn.

- Người muốn làm gì? Chẳng lẽ người thực sự muốn trêu vào Thần giới hay sao? Người làm như vậy, sẽ phải chịu rất nhiều tai ương đó.

Từ trong ánh mắt Đoạn Vân, Alex tự nhiên cảm thấy nổi bất an. Một cơn sợ hãi khó hiểu bất ngờ tràn đến. Hắn đã ý thức được nam nhân này muốn làm gì rồi : hủy thi diệt tích.

Đoạn Vân cười lạnh nói :

- Cám ơn người cung cấp nhiều tin tức hữu dụng cho ta. Nhưng vì an nguy của tự thân ta, ta không thể không nói một câu xin lỗi. Đấu thần đại nhân, dù sao Thần giới các người cũng cường đại quá mức, ta chỉ là một nhân loại thực lực nhược tiểu căn bản không dám làm gì. Do đó, vĩnh biệt.

Nói xong, Đoạn Vân điểm huyết Đấu thần này. Ngay sau đó, dưới thuật đóng băng của Âu Đặc Tư, năng lượng Đấu thần cấp mười ba trung giai đã hoàn toàn bị đóng băng, toàn bộ năng lượng bị cấm cố trong đóng băng vĩnh viễn. Cho dù có nứt trên mặt đất, cũng sẽ không có có người nào nhận ra hắn đã từng là một Đấu thần thực lực cường hãn.

- Thiếu gia, phương tây thiên sứ đã chính thức bay đến bầu trời Mộng Đa Lợi Á rồi. Không tới mười phút nữa, họ có thể sẽ tới nơi này. Trên đường, họ tựa hồ còn dừng lại một chút.

Nhìn phương hướng biển rộng, Diệp Cô Thành đang giám thị nghiêm mật mọi động tĩnh của thiên sứ báo cáo cho Đoạn Vân.

- Có thể là việc Kim Giáp vô sĩ đột nhiên biến mất khiến cho họ chú ý. Không cần để ý, chúng ta cứ ở đây chờ họ đến thăm thôi.

308. Chương 308. Chích Thị Tướng Thiêu Chiến Nhĩ Môn

Đại Kim giáp Đấu thần bị bảy đại Cuồng chiến sĩ mãnh công, căn bản không có cách nào chống đỡ. Còn mười lăm vị cao thủ cấp bậc phó thần hậu giai hoặc đỉnh giai dưới sự vây công của hai mươi Ma thú gia tộc và mười Thần Long cũng chỉ có một kết cục là bị trọng thương và bị bắt. Nói cách khác, hai mươi tên thần tộc phương Đông muốn tìm nhĩ tử của Đoạn Vân, vì thực lực quá yếu, bị Đoạn Vân trực tiếp tiêu diệt sạch sẽ.

Nhưng nguy cơ lúc này vẫn chưa được giải trừ, còn có rất nhiều Thiên sứ thực lực cường hãn đang dùng một tốc độ kinh khủng bay về phía đoàn người Đoạn Vân. Khoảng cách song phương mỗi lúc một nhỏ dần, thực lực Thiên sứ bộ tộc cũng càng ngày càng rõ ràng hơn.

Thần thức Đoạn Vân đã kinh khủng đến mức có thể bao trùm bán kính vạn thước, mấy tên Thiên sứ đó còn chưa hoàn toàn xuất hiện trong tầm mắt thì thần thức Đoạn Vân đã giám thị nghiêm mật bọn họ rồi. Một đám Thiên sứ thực lực so với hai mươi tên Kim Giáp thần tộc vừa rồi luận về số lượng hay về giai vị đều mạnh hơn vài lần. Họ có vô số Thiên sứ bốn cánh, thực lực thấp nhất cũng là cấp mười hai, còn có rất nhiều Thiên sứ thực lực cường hãn ở mức hậu giai. Trong số Thiên sứ thì có sáu mươi tên gia hỏa thực lực ở mức cấp mười hai trung giai, ba mươi tên tại hậu giai, mười tên khác đã là đỉnh giai rồi. Họ còn có mười Thiên sứ sáu cánh cấp bậc Đấu thần, trong số đó có bốn cao thủ trung giai, và nguy hiểm nhất là một tên gia hỏa kinh khủng thực lực hậu giai.

- Thiếu gia, họ đã xuất hiện rồi. Rất có thể sẽ có một hồi ác chiến đó, thực lực của họ tựa hồ còn mạnh hơn so với những gì chúng ta tưởng tượng nhiều. - Diệp Cô Thành rõ ràng lo lắng nói.

Nghe thế, Đoạn Vân cười nói:

- Đâu chỉ có thực lực mạnh không thôi, đến cả thân thể cũng lớn hơn so với ta tưởng tượng. Thiên sứ bốn cánh này, mỗi một tên đều cao tới sáu bảy thước. Còn mười tên Thiên sứ sáu cánh kích cỡ cũng có thể

tương đương với Bạch hùng. Cánh của họ còn có tác dụng trị liệu thân thể bị thương rất nhanh. Xem ra trận chiến này khó nhai rồi đây.

- Thiếu gia, người tựa hồ chẳng hề lo gì cả.

Diệp Cô Thành lại một lần nữa nhìn không thấu Đoạn Vân. Nếu lúc trước đối mặt với địch nhân cường đại như thế, Đoạn Vân sớm đã ủ rũ u sầu và than vãn loạn lên rồi.

Nhìn ánh mắt bốn phía đang chăm chú nhìn mình, Đoạn Vân cười khẽ nói:

- Đừng lo, cánh của Thiên sứ có thể dựa vào quang hệ ma pháp cường hãn chữa trị cho những vết thương trong cơ thể, nhưng được hoàn của ta cũng có thể nhanh chóng trị liệu vết thương, nếu phục dụng kịp thời sẽ không sinh ra ảnh hưởng gì đến thực lực cả. Chúng ta còn có ưu thế về số lượng, nhưng quan trọng nhất chúng ta còn có một đại pháp bảo.

- Pháp bảo gì? - Đám thủ hạ nhoi nhoi lên hỏi.

Đoạn Vân cười nói:

- Pháp bảo của chúng ta chính là địch nhân không hề biết thực lực của ta. Biết mình biết người, trăm trận trăm thắng. Chúng ta biết thực lực của đối thủ, còn đối thủ lại hoàn toàn không biết hư thật của chúng ta. Việc này tuyệt đối là một loại ưu thế không người nào có thể tưởng tượng được. Tốt lắm, các huynh đệ, địch nhân đã đến rồi, chuẩn bị xuất chiến thôi. Ta ghét nhất đám tự xưng là Thiên sứ thánh khiết điều nhân.

Vài phút sau, Đoạn Vân dẫn đám thủ hạ xuất hiện ở một địa phương, phía trước hơn một trăm tên thiên sứ lần lượt xuất hiện.

Thú thật Đoạn Vân rất ghét Thiên sứ, nhất là những tên Thiên sứ điều nhân có giai vị cao. Giả dụ như đối mặt với một trăm tên điều nhân cao năm trăm thước, hình thể đó tuyệt đối có thể so sánh được với mấy vạn người khổng lồ của gia tộc, kết hợp với một đôi cánh chim màu trắng, nhìn đám điều nhân thánh khiết có hình tượng như vậy sẽ làm cho người ta có một cảm giác ghê tởm.

- Lão Đại, Thiên sứ này khác rất nhiều so với những điều nhân lúc trước chúng ta gặp qua. - Tiểu Phi Hiệp cau mày nói với Đoạn Vân.

Nhìn điều nhân trước mắt, Đoạn Vân nhẹ giọng cười nói:

- Có cái gì bất đồng? Không phải là hình thể lớn hơn một chút thôi sao? Họ biến thành thế nào đi nữa, cảm thêm vào lưng bao nhiêu cánh đi nữa, họ cũng chỉ có một thân phận - Điều nhân.

- Lão Đại, muốn trực tiếp hạ lệnh đánh ngay không? - Đạt Nhĩ Ba nhẹ giọng hỏi Đoạn Vân.

- Từ từ. Thực lực của họ đều rất mạnh, lại có hai ba cặp cánh giúp cho họ có ưu thế chiến đấu trên không trung, nếu phát sinh hỗn chiến, chúng ta có thể không địch lại đâu.

Đoạn Vân vừa nói, vừa cẩn thận đánh giá chênh lệch thực lực song phương địch và ta.

- Lão Đại, trận chiến này tựa hồ không dễ xơi lắm.

Đối mặt với địch nhân cường đại, Tiểu Phi Hiệp rõ ràng có chút lo lắng.

Đoạn Vân cười cười, nói:

- Đừng lo, nơi này là địa bàn của chúng ta. Nếu không địch lại thì cử đại quân ra, dùng số lượng đánh chết chúng, mẹ kiếp. Trước hết thăm dò hư thật cái đã.

- Các người là ai, vì sao tùy tiện tiến vào lãnh địa của ta?

Bước về phía trước một bước, Đoạn Vân dùng một loại ngữ khí hách dịch của quân nhân hỏi. Ngữ khí của hắn xem ra rất giống một tên lính canh cửa thành.

- Nhân loại, người chỉ huy đám thủ hạ kỳ quái này lui ra, quang minh thần tộc cường đại sẽ không làm khó đám người bình thường các người.

Thực lực cực mạnh, kích cỡ của tên Thiên sứ sáu cánh cũng lớn nhất, hắn dùng một giọng nói lạnh lùng rất uy nghiêm. Loại ngữ khí này, Đoạn Vân đã từng nghe Tra Lí nói ở Thiên Long, cũng từng nghe Long Hoàng nói như vậy, đúng là một bộ lão tử là thiên hoàng.

- Người nói gì người nói các người là thần? Nhưng thần tựa hồ rất lâu rồi không hề xuất hiện. Chư thần theo như giáo điển miêu tả thì tựa hồ không phải hình dáng này.

Đoạn Vân nói.

- Nhân loại, người mau mau tránh ra. Chúng ta muốn vào tòa thành thị này có việc.

Tên Thiên sứ sáu cánh cấp bậc Đẩu thần hậu giai rõ ràng không có tí kiên nhẫn nào.

Không để ý đến tên cao thủ sốt ruột này, Đoạn Vân nói tiếp:

- Ta thừa nhận các người rất cường đại, nhưng tòa thành thị này là thành thị của ta, các người muốn vào làm gì đều phải được ta cho phép hay không. Lúc trước các người không phải nói cần tìm tiểu hài tử gì đó mà? Ta là thành chủ, có thể giúp cho các người tìm kiếm. Nhân tiện ta nói cho các người biết, cách đây không lâu cũng có một nhóm tự xưng là thần cũng đến đây, họ cũng muốn tìm một tiểu hài tử.

- Người gặp họ rồi? - Tên thiên sứ đầu lĩnh hơi giật mình.

- Họ tự xưng là thần ở Thần giới phương Đông, còn ta là Đại Giáo Hoàng Nữ Thần điện, ta tự nhiên gặp họ rồi. - Đoạn Vân cười trả lời.

- Vậy tiểu hài tử kia đâu? - Tên đầu lĩnh truy vấn tiếp, có vẻ rất nôn nóng.

- Tiểu hài tử? Họ không có nói gì thêm về tiểu hài tử. - Đoạn Vân nói về nghi hoặc.

- Làm sao có thể thế được? Họ bây giờ ở đâu?

Tên đầu lĩnh hỏi tiếp. Thần tộc phương Đông đột nhiên biến mất làm cho hắn cảm thấy bất an.

- À, sau khi họ nói chuyện với ta xong, họ đã trở về rồi. Nói là muốn đi tìm cứu binh.

Đoạn Vân nói oang oang ra về bỏ bả.

Nhìn Đoạn Vân với ánh mắt rất hoài nghi, nghe mấy câu hắn nói không có bao nhiêu đạo lý, tên Thiên sứ đầu lĩnh lộ ra vài tia sát khí.

- Nhân loại, nói vô tri, đừng nói lung tung nữa, cẩn thận coi chừng mang họa vào thân đó. Đến cả chúng ta cũng không thể trở về trong một thời gian ngắn, họ càng không có khả năng trở lại Thần giới. Nhân loại, người tránh ra, chúng ta không làm khó các người.

Ánh mắt tên đầu lĩnh rất bất thiện, trong ngữ khí cũng mang theo vài tia uy hiếp.

Đoạn Vân cười cười nói về bất cần:

- Người hắn là phương Tây thần minh cường đại hả? Nhìn cánh và hình dạng của người là biết thực lực người hắn là không tệ. Nhưng thủ hạ của ta cũng có vài tên không biết nghe lời, họ muốn được khiêu chiến với người. Không biết đại nhân có thể nể mặt không?

Dùng một ánh mắt rất bất thiện đánh giá cẩn thận Đoạn Vân, rồi nhìn đám cao thủ chủ lực phía sau Đoạn Vân, trong ngữ khí của tên Thiên sứ đầu lĩnh mang theo vài tia kinh ngạc:

- Lúc đầu, ta đã cảm thấy rất khó hiểu khi thấy tổ hợp quỷ dị của các người. Thực lực của các người tuyệt đối không phải như biểu lộ ra bề ngoài. Từ trong mắt các người, ta thấy những Ma thú, Thú Nhân... các người toàn bộ đều là hạng người thiện chiến. Đông phương thần minh biến mất chắc phải có quan hệ nhất định với các người. Ta rất muốn biết, người là một thể lực trên đại lục dựa vào cái gì mà chống lại thần minh phương Tây cường đại chúng ta?

Đoạn Vân cười nói:

- Nói thiệt cho người biết, đứa tiểu hài tử mà các người muốn tìm bây giờ đang ở trong tay ta. Trước khi các người tới đây, ta đã biết các người muốn lợi dụng tiểu hài tử này để trở về Thần giới.

- Xem ra người biết không ít. Nói đi, người muốn điều kiện gì.

Điều nhân đầu lĩnh mặc dù nhìn Đoạn Vân rất đề phòng, nhưng trong ánh mắt rõ ràng vẫn có ý cực kỳ miệt thị.

Đoạn Vân cười nói:

- Các người rất cường đại, ta thì sao, căn bản không thể chống lại các người. Nhưng mà vừa rồi đám gia hỏa phương Đông thần minh đó cũng uy hiếp ta, họ nói nếu ta dám đưa tiểu hài tử tự tiện giao cho các người, họ sẽ giết ta. Còn từ việc họ rất sợ các người, ta đoán được thực lực của các người có thể còn mạnh hơn bọn chúng. Do đó ta không giao tiểu hài tử đó cho chúng, nếu không các người sẽ gây rắc rối cho ta.

- Thật hả? Người thật ra rất thức thời vụ. Nói đi, người muốn cái gì? - Thiên sứ đầu lĩnh lạnh nhạt hỏi.

- Cái ta muốn, người vị tất nguyện ý cho ta. - Đoạn Vân lắc lắc đầu.

- Chúng ta là thần, sự vĩ đại của thần không phải những tiểu nhân yếu kém có khả năng giải thích được. Nếu người lo lắng đám Đông phương thần minh trả thù người, chúng ta có thể trợ giúp người tiêu diệt họ. Chỉ cần người có thể giao tiểu hài tử cho chúng ta, ta thậm chí có thể hứa cho người làm một vị thần suốt đời bất tử. Nói đi, người rốt cuộc muốn cái gì? Cho dù người muốn cả đại lục, ta cũng có thể cho người.

Nhưng rõ ràng hắn không biết, Mộng Đa Lợi Á bây giờ đã là cơ nghiệp của Đoạn Vân.

Đoạn Vân cười cười quỷ dị, nói:

- Lúc trước ta không phải nói rồi sao? Ta muốn cho vài thủ hạ của ta, luận bàn võ học với những vị thần minh.

- Người muốn tìm chết?

Một Thiên sứ sáu cánh thực lực trung giai quay về Đoạn Vân nổi giận nói.

309. Chương 309: Chung Cực Khiêu Chiến

Đưa ánh mắt nghi vấn nhìn tên Thiên sứ sáu cánh, Đoạn Vân lạnh lùng nói: Vị thần này! Không biết ngài có dám tranh tài với chúng ta một trận không? Phải biết rằng, đối với chúng ta thì đây là một cơ hội ngàn năm khó gặp.

- Được, ta đồng ý.

Vị thiên sứ đầu lĩnh dùng một ánh mắt vừa tò mò vừa khinh miệt liếc xéo Đoạn Vân, trên mặt có vẻ hơi phức tạp.

- Ngài thật sự là quá khảng khái. - Đoạn Vân khẽ gật đầu ra vẻ cảm kích.

- Nhưng

Trên mặt tên đầu lĩnh đột nhiên lộ vẻ nghiêm túc.

- Nhưng cái gì? - Đoạn Vân truy vấn.

- Nhưng.... ta phải nói cho người biết. Chúng ta sẽ không hạ thủ lưu tình đâu. Dám khiêu chiến với thần, thì chỉ có một hạ tràng, đó là chết.

Vẻ mặt Thiên sứ sáu cánh đầu lĩnh rất nghiêm túc, ngữ khí cảnh cáo mang theo chút uy hiếp.

Nghe thế, Đoạn Vân cười nhạt :

- Đó là tự nhiên. Đã là so tài thì khó tránh khỏi gặp phải việc ngoài ý muốn. Các người là thần, chúng ta là người bình thường. Chúng ta vừa nhỏ yếu vừa là người khiêu chiến, vậy có phải là chúng ta sẽ là người xác định phương thức chiến đấu không?

- Tùy người.- Đầu lĩnh nói lạnh lùng.

Cười cười, Đoạn Vân quay về đám thiên sứ đối diện hô lớn :

- Có vị Thiên sứ bốn cánh đại nhân nào nguyện ý xuất chiến không? Ta sẽ phái ra thủ hạ dũng mãnh nhất của ta, xin được khiêu chiến với các người.

Đoạn Vân vừa dứt lời, một tên Thiên sứ bốn cánh thực lực trung giai sau khi được đầu lĩnh gật đầu ra hiệu, bay tới trước trận tiền hai quân. Đại biểu Đoạn Vân bên này là một ngư đầu nhân bình thường cũng bước ra khỏi đội ngũ.

- Nhân loại, hẳn thật là võ sĩ cực mạnh của người?

Ánh mắt của tên điều nhân đầu lĩnh tràn ngập vẻ nghi vấn.

Đoạn Vân cười cười, nói :

- Cũng không thể xem là như vậy. Dù sao ta cũng là đầu lĩnh của đám này. Thực lực cực mạnh, nếu không phải là ta thì là ai? Nhưng, Thú nhân võ sĩ dũng mãnh thiện chiến, việc đó tuyệt đối không thể nghi vấn.

Đoạn Vân vừa dứt lời, mấy tên ma sủng bảo bối của hắn lúc này ngẩng đầu nhìn trời, xem ra có vẻ rất khó chịu.

Cười cười vẻ bất cần, Đoạn Vân quay về tên ngư đầu nhân đó khẽ gật đầu, ra hiệu cho hắn xuất chiến.

Đoạn Vân sở dĩ muốn an bài chiến đấu như vậy, cũng không phải vì làm giảm thực lực của đám điều nhân, mà muốn thử xem chiến lực của thiên sứ bộ tộc như thế nào. Dù sao, hình thể thiên sứ điều nhân và cái cánh dài ngoẵng của chúng làm cho Đoạn Vân rất tò mò muốn tìm hiểu về lực chiến đấu của thiên sứ bộ tộc. Tuy nói hình thể cũng không nhất định có liên quan tới lực chiến đấu, nhưng hình thể lớn, cũng có nghĩa là lực lượng cường đại. Hơn nữa, việc có cánh sau lưng, tuyệt đối mang lại ưu thế đáng kể cho đám điều nhân trong không trung. Đơn thuần thông qua giai vị mà phán đoán thực lực của điều nhân thì thật sự hơi khinh địch.

Tên ngư đầu nhân khẽ gật đầu, rút ra vũ thiết đại đao rồi xông thẳng vào tên điều nhân đối diện. Tên ngư đầu Thú Nhân này, đại biểu cho thực lực của một trăm hai mươi Thú Nhân. Kỳ thật, thực lực của một trăm hai mươi Thú nhân võ sĩ, vốn không phân cao thấp. Dù sao, một trăm hai mươi Thú nhân võ sĩ đều được bồi dưỡng trong điều kiện giống nhau. Trải qua vô số lần huấn luyện, một trăm hai mươi Thú Nhân này dĩ nhiên đã là một chỉnh thể. Hơn nữa, còn thường xuyên tiến hành huấn luyện các loại tình thế phối hợp nên họ hiểu rất rõ đồng bạn mình. Những huấn luyện đơn giản như đội nhóm, trận hình, cơ hồ đã làm cho một trăm hai mươi Thú Nhân gần như có sự phối hợp rất nhịp nhàng.

Cầm trong tay vũ thiết đại đao do Ải Nhân gia tộc đặc chế riêng cho đám Thú nhân, tên ngư đầu Thú Nhân lao vào tên thiên sứ đang cầm một đan thủ đại kiếm bình thường. Mũi đao chỉ thẳng về phía trước, kinh lực ngút trời. Tên ngư đầu Thú Nhân này, với hình thái chiến đấu dũng mãnh của Thú Nhân, quay về tên điều nhân đám khinh thị hắn chém mạnh một kiếm.

Mặc dù hơi giật mình khi thấy khí thế của tên ngư đầu Thú Nhân này, nhưng với niềm tin mù quáng vào thực lực cường đại của mình, tên thiên sứ đó vẫn bảo trì gương mặt tươi cười. Đối mặt với một kích mãnh liệt của ngư đầu Thú Nhân, hắn liền giơ kiếm ra đỡ.

Xoảng. Dưới một kích, thiên sứ cố hết sức vẫn không khỏi lùi về phía sau mấy chục thước. Biểu hiện của ngư đầu Thú Nhân tựa hồ rất tệ, hắn cũng bị đánh bay về phía sau mấy chục thước. Nhưng khi ngư đầu Thú Nhân bị đánh bay, ánh mắt của năm đại ma sủng nhất tề nhìn về phía Đoạn Vân, trong ánh mắt biểu đạt sự khó hiểu và nghi hoặc.

A. Thấy mình lại bị một Thú Nhân đánh bay, tên thiên sứ đó nổi giận. Lúc này hắn bay lên, quay về tên ngư đầu Thú Nhân triển khai những công kích mãnh liệt toàn lực nhất. Dưới sự công kích của hắn, tên ngư đầu Thú Nhân liên tiếp thối lui, nhìn qua cứ có cảm giác hắn gần như vô lực.

Cuối cùng, dưới một quyền mãnh liệt của thiên sứ, tên ngư đầu Thú Nhân bị trọng thương rơi tòm vào trận doanh bên Đoạn Vân. Tên Ngư đầu Thú Nhân này vừa rơi xuống, năm đại ma sủng lại một lần nữa dùng ánh mắt khó hiểu nhìn Đoạn Vân, muốn hỏi gì đó, nhưng bị Đoạn Vân dùng ánh mắt hất ngược trở về.

- Được, vị thiên sứ đại nhân này quả nhiên thực lực cường đại. Thủ hạ ta đã cơ bản bị đại nhân phế bỏ rồi, còn sống được hay không cũng là một vấn đề. Trận này chúng ta thua. Thực lực của ngài, đã được ta dùng tính mạng của thủ hạ chứng thật rồi, sự cường đại của thần quả nhiên vượt ra khỏi sự tưởng tượng của nhân loại chúng ta.

Ngay khi tên ngu đầu Thú Nhân vừa thất bại, Đoạn Vân lập tức đứng ra nói luôn

- Tốt lắm, nhân loại, đánh cũng đã đánh rồi, có phải người sẽ đem tiểu hài tử đó giao ra đây không?

Thiên sứ đầu lĩnh uy nghiêm nói với Đoạn Vân.

Nghe thế, Đoạn Vân cười cười, nói :

- Đại nhân hà tất phải khẩn cấp như vậy? Như vậy đi, ta đánh hai trận nữa, chỉ hai trận thôi.

- Người rốt cuộc có ý gì? Chẳng lẽ người cho rằng người có năng lực chống lại chúng ta sao? Đích xác, tên thủ hạ của người vừa rồi có thực lực không tệ, nhưng người cũng thấy rồi đó. Vừa rồi nếu không phải thiên sứ XXX hạ thủ lưu tình, tên thủ hạ của người căn bản không thể chống lại được mười chiêu của hắn. Thủ hạ dũng mãnh nhất của người, so với thiên sứ thực lực yếu nhất của chúng ta cũng đã thua rất xa, người cần gì phải lần lượt hy sinh tánh mạng thủ hạ người như vậy?

Tên thiên sứ đầu lĩnh rõ ràng có chút phẫn nộ.

Đoạn Vân cười cười, nói :

- Đại nhân ngẫm lại mà xem. Cho dù thất bại, thì ta cũng có thể nói là đã chiến đấu với các vị thần cường đại. Việc này cũng giúp cho ta uy hiếp cả đại lục Mộng Đa Lợi Á. Như vậy ta không cần đổ máu cũng có thể trở thành người đứng đầu đại lục, hơn nữa có thể vĩnh viễn đứng đầu mảnh đất này.

- Tên nhân loại này cũng dám lợi dụng quang minh thần tộc vĩ đại chúng ta, chẳng lẽ người không sợ hôm nay chúng ta đem các người toàn bộ diệt sát sao?

Ngữ khí của tên đầu lĩnh mang theo vài phần uy hiếp.

- Chẳng lẽ đại nhân không muốn tìm được tiểu hài tử kia sao? - Đoạn Vân nói không cứng không mềm.

- Được, người đã không tiếc thủ hạ người, vậy đừng trách ta không khách khí đó. Nhưng ta cần phải nói cho người biết, nếu sau hai tràng mà ta còn chưa nhìn thấy tên tiểu hài tử đó thì người cũng nên chuẩn bị đi là vừa. Đến lúc đó, đám thủ hạ của người, thậm chí là cả thành thị phía sau, đều sẽ không tồn tại nữa.

Thiên sứ đầu lĩnh ra vẻ rất uy nghiêm.

- Được, nhất ngôn vi định. Đến lúc đó, ta nhất định tự mình dâng tên tiểu hài tử đó cho ngài. - Đoạn Vân cười khê nói - Nhưng, lúc này ta muốn khiêu chiến với những Thiên sứ sáu cánh này.

Đoạn Vân sắc mặt nhất thời nghiêm lại, nói ra một câu làm cho tất cả thiên sứ đều không dám tin.

- Nhân loại, nếu người nghĩ thông suốt muốn dùng phương thức này để vũ nhục bộ tộc thiên sứ cường đại chúng ta thì ta đây dám cam đoan, các người tuyệt đối không nhìn thấy mặt trời ngày mai đâu.

Thiên sứ đầu lĩnh nói về phẫn nộ.

- Chẳng lẽ đại nhân không dám tiếp chiến? - Đoạn Vân nói lạnh lùng.

- Được! Người đã muốn chết, ta đây đương nhiên sẽ thành toàn cho người. XSX, lên đi

Thiên sứ đầu lĩnh chỉ vào một tên Thiên sứ sáu cánh sơ giai bên cạnh nói.

- Từ từ, ta muốn khiêu chiến tất cả Thiên sứ sáu cánh ngoại trừ ngài. - Đoạn Vân lại một lần nữa phun ra một câu kinh người.

- Người vũ nhục tôn nghiêm của thiên sứ bộ tộc. - Thiên sứ đầu lĩnh vô cùng phẫn nộ.

- Nếu các người tự tin như vậy, ta có thể phái thêm vài thủ hạ xuất chiến. - Đoạn Vân không để ý đến đến sự phẫn nộ của thiên sứ đầu lĩnh, tiếp tục nói.

- Cho dù các người toàn bộ kéo lên, cũng chỉ có một kết quả, bị chúng ta đồ lức mà thôi. Chẳng lẽ làm linh chủ mà người không tiếc tính mạng thủ hạ mình hay sao?

Thiên sứ đầu lĩnh càng ngày càng nhìn không thấu tên nhân loại kỳ quái này. Theo hẳn, Đoạn Vân căn bản là muốn chết. Thiên sứ sáu cánh là những thiên sứ cấp cao. Cho dù ở Thần giới cũng đã là một vũ lực không tể. Bây giờ, tên nhân loại tiểu nhân nhìn qua không hề có thực lực gì lại muốn khiêu chiến một lần với chín tên Lực thiên sứ? Muốn chết cũng không thể ngu như vậy chứ.

Đoạn Vân cười cười, nói :

- Ta nghĩ, cho dù chết trận, họ cũng sẽ không có lấy một câu oán hận đâu. Bởi vì cho dù sau này họ có hồn quy địa ngục, hoặc là thiên quốc, họ vẫn có thể tự hào nói : ta từng chiến đấu với Thiên sứ sáu cánh cường đại.

- Người đúng là một người điên.

Thiên sứ đầu lĩnh nói ,

- Nhân loại, nói cho ta biết tên của người đi. Ta nghĩ, người đã làm được việc này thì tên của người cũng đáng để ta nhớ. Dù sao, trên thế giới này cũng không có người nào điên cuồng như người đâu.

Nghe thế, Đoạn Vân cười thầm : tên bốn thiếu gia, đời này người chắc không thể quên được, bởi vì hẳn sẽ quanh quẩn trong đầu người, trở thành ác mộng của người.

- Ta gọi là Đoạn Vân.

Mặc dù trong lòng đang nghĩ rất bá đạo, nhưng vẻ mặt Đoạn Vân cũng rất bình tĩnh.

- Được, Đoạn Vân, ta sẽ nhớ cái tên này. Đến lúc tới thiên quốc, người chỉ cần nói người là bằng hữu của Lực thiên sứ Gabriel, họ sẽ hảo hảo chiếu cố cho người.

Tên thiên sứ đầu lĩnh tự báo tên và giai vị của mình.

- Lực thiên sứ? Thiên sứ sáu cánh là Lực thiên sứ. Vậy Thiên sứ bốn cánh là gì? - Đoạn Vân thuận thế truy vấn.

- Họ là Thánh thiên sứ. Được rồi, Đoạn Vân, người ra lệnh cho thủ hạ người tiến lên đi. Nhưng ta muốn nhắc nhở người mặc dù ta rất hâm mộ người, nhưng người đừng vọng tưởng ta sẽ bảo hộ hạ thủ lưu tình.

Đoạn Vân cười cười, nói :

- Được. Bảy Cuồng chiến sĩ, Diệp Cô Thành, Âu Đặc Tư, chín người các người, cùng chín Lực thiên sứ đại nhân tranh tài một trận đi.

- Rõ.

Chín đại cao thủ, chính là những người thủ từng vây công Thủy mẫu, được Đoạn Vân ra lệnh, động thân đứng ra phía trước Đoạn Vân.

310. Chương 310. Gian Kế Diệt Sát

- Đoạn Vân, ta thấy người nên phải thêm vài cao thủ xuất chiến đi, như vậy thì phần thắng lớn hơn.

Khi thấy Đoạn Vân phái ra chín đại cao thủ, Thiên sứ Gabriel lạnh lùng nói.

Cười cười, Đoạn Vân nói:

- Đại nhân đã tự tin về thủ hạ của ngài như thế, ta đây cũng không khách khí nữa. Mười Thần Long, các người cùng chín đại cao thủ xuất chiến đi.

Chín đại cao thủ và mười đại Thần Long trung giai cùng nhau tiến ra giữa trận tiền. Còn bên Thiên sứ đại quân, năm đại Đấu thần sơ giai, tứ đại Đấu thần trung giai tràn ngập vẻ miệt thị, rời khỏi đội ngũ tiến lên phía trước đại quân Thiên sứ.

- Gabriel đại nhân, có một việc ta nghĩ cần phải nói trước một chút.

Trước khi đại chiến, Đoạn Vân hô lớn với đám Thiên sứ đứng cách vài trăm thước.

- Chuyện gì? Chẳng lẽ ngươi muốn thủ hạ của ta hạ thủ lưu tình? Đoạn Vân, ngươi yên tâm, chúng ta cam đoan sẽ trả lại ngươi những thi thể nguyên vẹn. - Gabriel cười khẩy nói.

Xua xua tay, Đoạn Vân bữu môi nói:

- Ta muốn nói, đã là chiến đấu thật sự vậy thật khó tránh khỏi tổn thương. Ta hy vọng nếu thủ hạ của ta may mắn đánh trúng những vị thần minh đại nhân, thì xin đại nhân đừng trách cứ. Nếu khi chiến đấu những thủ hạ của đại nhân bị thủ hạ ta gây ra thương tích, đại nhân đừng tức giận mà phá hỏng quy tắc quyết đấu, ta đây sẽ không thể cam đoan tên tiểu hài tử đó còn trong tay ta hay không. Thậm chí ta cũng không thể cam đoan là hắn còn sống hay không.

Khi nói ra những lời này, Đoạn Vân thì thầm thỉnh tội với nhi tử mình: nhi tử à, đừng có trách ba nha, ba không không có ý nguyên rửa con đâu.

- Đoạn Vân, ngươi yên tâm, đã là quyết đấu vậy phải có quy tắc của quyết đấu. Ta cam đoan với ngươi, nếu thủ hạ ngươi có thực lực có thể làm tổn thương một hai thủ hạ của ta, thậm chí toàn bộ diệt sát bọn chúng, ta đây cũng không có gì để nói cả.

Khi nói những lời này, trong lòng Gabriel thoáng hiện lên chút điềm gở mơ hồ.

- Được, tốt lắm. Bây giờ ta tuyên bố, trận đấu bắt đầu.

Khi nghe Đoạn Vân ra lệnh, chín đại cao thủ và mười Thần Long cùng lao vào chín đại Thiên sứ sáu cánh. Còn chín đại Thiên sứ sáu cánh cũng vung vũ khí trong tay, lao vào mười chín thủ hạ của Đoạn Vân.

Bùng, bùng, bùng, bùng... Những tiếng nổ mạnh liên tiếp nổ ra, song phương đã giao chiến với nhau rồi.

Ngay từ đầu cuộc chiến đấu đã thấy phân rõ cao thấp, thiên sứ Gabriel không thể không đánh giá lại tên nam nhân trước mắt mình. Chín Lực Thiên sứ hùng mạnh lần đầu tiên giao phong bị rơi vào thế hạ phong.

Để mê hoặc đám diều hâu, trong trận đầu tỷ thí trước Đoạn Vân đã nghiêm khắc ra lệnh cho tên ngư đầu Thú Nhân không được bại lộ thực lực thật sự của mình. Nói thật, tên ngư đầu Thú Nhân quả là chịu khổ sở không ít, vốn có thể dễ dàng thắng cuộc chiến đó nhưng bị mệnh lệnh của Đoạn Vân khống chế, không thể không giả vờ bị đánh cho liểng xiểng.

Trong cuộc chiến lần trước, Diệp Cô Thành và Đoạn Vân cũng đã hợp lực phân tích về lực chiến đấu của Thiên sứ. Trải qua phân tích, Đoạn Vân phát hiện ra đám Thiên sứ này so với phương Đông Kim Giáp võ sĩ đồng giai thì kém hơn một chút. Mặc dù hình thể rất lớn, nhưng lực lượng của họ thì không mạnh, hơn nữa vì nguyên nhân hình thể lực lượng còn bị phân tán. Họ tuy có thân thể cao lớn, dung nạp được rất nhiều năng lượng, nhưng thiên sứ hoàn toàn chỉ là một cái thùng rỗng kêu to. Còn về tốc độ của chúng thì không thể nghi ngờ, chúng có đôi cánh tạo nên ưu thế rất lớn trong không trung. Thông qua kiểm tra một phen, Đoạn Vân phát hiện ra tốc độ của họ xem ra hơi yếu hơn Phi Long đồng giai. Ngoài ra đôi cánh thiên sứ ẩn chứa năng lượng quang hệ cường đại, giúp cho chúng có năng lực cường đại chữa trị thân thể rất nhanh. Việc này cũng giống như trong khi chiến đấu bên cạnh chúng có an bài một tên tế tự cường đại, có thể nhanh chóng trị khỏi những thương tổn. Nhưng nhược điểm trí mạng của chúng cũng chính là đôi cánh này, chỉ cần phế bỏ cánh thì tên thiên sứ đó coi như tuyên cáo chung kết.

Nói thật, bắt tên Thú Nhân giả bại cũng có chút phiền toái. Dù sao Thiên sứ bộ tộc cũng có không ít những cao thủ tinh mắt. Nhưng Đoạn Vân chỉ thị cho tên ngư đầu Thú Nhân, đánh nhau dùng lực như một Thú Nhân bình thường, dồn ép thực lực của mình hạn chế ở mức sơ giai, sau đó toàn lực công kích. Một trăm hai mươi Thú Nhân trong tay Đoạn Vân căn bản không phải là Thú Nhân bình thường. Nói họ không bình thường cũng không phải nói giai vị của họ, mà nói về sự dũng mãnh khi chiến đấu và khí chất không gì sánh bằng, tiến hóa thoát khỏi thực lực của Thú Nhân bình thường. Với năng lực nội liễm thực lực cường đại, cộng với việc quản lý quân sự hóa và quân kỷ nghiêm minh, tất cả làm cho đám Thú Nhân võ sĩ vượt xa những võ sĩ bình thường. Do đó cho tên Thú Nhân này làm bộ thất bại cũng là một việc dễ dàng, huống chi tên Thú Nhân còn cố tình bị thương vài chỗ, chỉ cố tránh những vết thương trí mạng, vô luận là ai cũng không thể không tin đây là một hồi chiến đấu thực sự.

Lực chiến đấu của Ngưu đầu Thú Nhân làm cho đám Thiên sứ biết Đoạn Vân không đơn giản, còn sự thất bại của ngưu đầu Thú Nhân lại làm cho đám Thiên sứ an tâm rằng đội ngũ trước mắt cũng chỉ có thực lực như thế mà thôi, căn bản không đủ gây khó khăn cho họ. Huống chi họ không thể nào tin ở Mộng Đa Lợi Á lại có thể có một thể lực sánh ngang với bọn họ.

Đưa mắt nhìn trở lại cuộc chiến đấu trước mắt, bảy Cuồng chiến sĩ, mười Thần Long, Diệp Cô Thành, còn có Thần Long Âu Đặc Tư, sau khi được Đoạn Vân ra lệnh, sau khi đã phân công rõ ràng trực tiếp lao vào đối thủ của mình. Cuộc chiến đấu vừa bắt đầu đã lóe ra những đóa hoa hào quang tuyệt mỹ.

Bảy đại Cuồng chiến sĩ vũ khí trong tay lúc này là những trăm mã đao thích hợp cho việc chặt chém, họ giơ cao tay lên đầu, tập trung vào bốn Thiên sứ sáu cánh có thực lực trung giai công kích mãnh liệt. Ba gã Cuồng chiến sĩ tách ra vây lấy những Thiên sứ sáu cánh trung giai trước mắt mình, còn bốn gã Cuồng chiến sĩ khác thì hợp lực công đả một Lực Thiên sứ trung giai. Cuồng chiến sĩ sau khi cuồng hóa, có khát vọng chiến đấu không gì sánh bằng. Họ rơi vào trạng thái thể chất điên cuồng muốn chém giết nhưng đầu óc thì rất tỉnh táo, triển khai công kích mãnh liệt vào những địch nhân trước mắt.

Bốn gã Cuồng chiến sĩ đánh với Lực Thiên sứ trung giai dùng trăm mã đao nhìn qua rất đáng sợ, quay về tên Lực Thiên sứ triển khai công kích điên cuồng. Luận về tốc độ thì họ thua xa Thiên sứ có cánh, nhưng lực công kích của họ thì mạnh hơn mấy tên Thiên sứ hình thể khổng lồ rất nhiều. Thường thường một kích mãnh liệt của Cuồng chiến sĩ đủ để đánh bay tên Lực Thiên sứ đi mấy thước. Vì hình thể thiên sứ khổng lồ, khiến cho công kích của Cuồng chiến sĩ phát nào cũng trúng. Cách phòng thủ tốt nhất chính là tiến công. Dưới sự công kích điên cuồng của Cuồng chiến sĩ, Lực Thiên sứ cho dù tốc độ chiếm ưu thế nhưng căn bản là không có lực hoàn thủ, ăn đòn lia chia.

Còn kết cục của tên Lực thiên sứ bị tứ đại Cuồng chiến sĩ vây công quả là đáng thương. Một chống lại một đã khó có lực hoàn thủ, bây giờ phải chống lại bốn người, chỉ còn nước cố chống lại được lúc nào hay lúc đó. Hắn bị bốn Cuồng chiến sĩ điên cuồng vây công, không thể dựa vào tốc độ để đào thoát. Chẳng mấy chốc tên Lực Thiên sứ này đã bị thương khắp người. Khi bắt đầu trận chiến, dựa vào năng lượng trên cái cánh tràn ngập quang hệ năng lượng, những vết thương trên người hắn chẳng mấy chốc đã được chữa trị. Nhưng sau khi Cuồng chiến sĩ một đao chặt bỏ một cái cánh, năng lực khôi phục của hắn cũng giảm xuống rất nhiều. Ngay sau đó từng cái cánh một bị đại đao chặt bỏ, năng lực của hắn cũng theo đó mà hạ xuống thấp dần. Cuối cùng khi hắn chỉ còn lại có hai cánh, tên Lực Thiên sứ này bị một đao cắt phăng mất đầu không thương tiếc. Từ đầu tới cuối cho tới khi tên Thiên sứ bị chặt mất đầu thời gian không tới nửa phút.

Nhưng tên Lực Thiên sứ thực lực trung giai này không phải là Thiên sứ bị giết đầu tiên, mà là tên thứ tư. Vì khi trận chiến đấu bắt đầu, Diệp Cô Thành siêu cấp hộ vệ, một kiếm chém mất đầu của một Lực thiên sứ sơ giai. Tiếp theo ngay sau đó Thần Long Âu Đặc Tư thực lực cấp mười hai đỉnh giai trực tiếp xé một vị Lực Thiên sứ sơ giai làm hai mảnh.

Tên Lực Thiên sứ chiến đấu với Âu Đặc Tư quả là xui xẻo. Trực tiếp bị Âu Đặc Tư dùng long trảo đánh bay vũ khí, sau đó bị một long trảo khác xé toang yết hầu. Khi Âu Đặc Tư thấy tên Lực Thiên sứ này dựa vào đôi cánh phát ra hào quang để chữa trị thân thể bị tàn phá, Âu Đặc Tư tức mình bay về phía sau tên Thiên sứ này rồi dùng long trảo xé toạc hắn ra. Sau một tiếng long minh vang vọng, tên Lực Thiên sứ xấu số bị xé thành hai nửa.

Tên Lực Thiên sứ thứ ba hy sinh cũng chính là bị Diệp Cô Thành biến thái giết chết. Trực tiếp một kiếm chém từ trên xuống dưới, đầu khí cường đại xé tên Thiên sứ thành hai đoạn.

Mười Thần Long, ba rống một tổ, bao vây ba gã Lực Thiên sứ. Một Thần Long thực lực cấp mười hai trung giai chống lại một Lực Thiên sứ thực lực sơ giai cũng đã là không may cho tên Thiên sứ. Luận về tốc độ, Thiên sứ có cánh, vẫn đánh không lại đám Thần Long tự do bay lượn trong không trung. Còn luận về lực công kích, Thần Long thực lực trung giai có thể sinh ra lực tàn phá tương đương với ma thú đỉnh giai, chống lại thiên sứ cấp mười ba sơ giai dĩ nhiên không thành vấn đề. Dưới sự vây công của ba đầu Thần Long, Lực Thiên sứ sơ giai chỉ còn nước lo cho tính mạng của chính mình. Nhưng có thể vì có cánh, Lực Thiên sứ tuy bị Thần Long vây công nhưng cũng xoay sở được trong thời gian ngắn mà không thất bại. Đoạn Vân phỏng chừng, chỉ cần cho Thần Long mười phút tuyệt đối bọn họ có thể chiến thắng vài tên Thiên sứ. Nhưng làm sao những thủ hạ khác của Đoạn Vân có thể chờ và cho mười Thần Long thời gian dài như vậy được.

Bốn đại Cuồng chiến sĩ sau khi giết chết tên Lực Thiên sứ trung giai, lại chuyển hướng sang tên Lực Thiên sứ trung giai khác. Trọng điểm công kích của họ đều tập trung vào cánh của Thiên sứ. Họ chạy vòng ra phía sau Thiên sứ, tập trung vào đôi cánh mà chém điên loạn. Dưới sự công kích điên cuồng của Cuồng chiến sĩ, những cái cánh Thiên sứ ẩn chứa cường đại quang hệ năng lượng, cộng với những chiếc lông vũ trắng toát tới tấp rơi xuống.

Lực Thiên sứ trung giai thứ hai bị năm đại Cuồng chiến sĩ vây công, trong thời gian mười phút thì bị giết chết. Thiên sứ này vốn đã bị một Cuồng chiến sĩ làm tiêu hao một phần thực lực, khi bốn gã Cuồng chiến sĩ gia nhập chiến cuộc, tất cả năm đại Cuồng chiến sĩ thì nhau chém lia chém lẹ, hồn tên Thiên sứ lia xác mà bay về phương Tây.

Liên ngay sau đó gã Lực Thiên sứ trung giai thứ ba bị chém chết trong loạn đao của sáu Cuồng chiến sĩ. Còn tên Lực Thiên sứ cuối cùng tỏ ra rất khôn ngoan, hắn trực tiếp bay thoát khỏi sự vây công của Cuồng chiến sĩ, nhưng hắn rốt cục cũng bị Diệp Cô Thành lướt qua, cho một kiếm xuyên người, tim Thiên sứ bị mở ra một lỗ toang hoác. Trước khi Lực Thiên sứ trung giai bị Diệp Cô Thành giết chết, Diệp Cô Thành đã giết ba Lực Thiên sứ sơ giai rồi. Hắn toàn dùng những chiêu trí mạng. Nói cách khác, dưới kiếm của Diệp Cô Thành, Thiên sứ dù thực lực có cường hân đến đâu cũng chỉ có nước bó tay đưa đầu chịu chém.

Trước sau tổng cộng thời gian trận chiến đấu diễn ra không đến năm phút. Trong vòng năm phút này, Diệp Cô Thành thành công giết ba gã Lực Thiên sứ sơ giai và một trung giai; Âu Đặc Tư thành công xé xác hai Lực Thiên sứ sơ giai. Bảy Cuồng chiến sĩ dùng chiến thuật tập trung lực lượng, hợp lực mãnh công từng điểm một, trực tiếp tiễn ba Lực Thiên sứ trung giai từng người một lên đường về phương Tây.

Mười Thần Long nổi tiếng là sát thần đáy biển ngày xưa, thế mà không thể giết chết một tên Thiên sứ nào.

311. Chương 311. Đại Quân Hỗn Chiến

Lực Thiên sứ từng tên từng tên một bị đám thủ hạ của Đoạn Vân diệt sát, phải nói là bị giết một cách thê thảm.

Thiên sứ đầu lĩnh Gabriel rõ ràng ngay từ đầu đã cảm thấy sự tình hôm nay có chút quỷ dị. Khi Lực Thiên sứ đầu tiên đột nhiên bị giết chết, tên Thiên sứ đầu lĩnh này đã muốn lao lên cứu viện, nhưng ánh mắt của Đoạn Vân cứ chiếu thẳng nhìn chăm chăm vào hắn, làm cho tên Thiên sứ đầu lĩnh có thực lực đã đạt tới hậu giai không dám lộn xộn. Từ sâu thẳm trong lòng hắn thật không can tâm, hắn vẫn cho rằng lực chiến đấu của Thiên sứ tuyệt đối mạnh hơn nhiều so với tổ hợp hung mãnh kỳ quái của Đoạn Vân. Sự tự tin mù quáng vào lực chiến đấu cường đại của đám Lực Thiên sứ đã làm cho đồng bọn của hắn cứ hết tên này đến tên khác lần lượt bị hạ gục, hơn nữa bị hạ rất nhanh.

Thiên sứ Gabriel không dám manh động cũng vì lời hứa hẹn lúc bắt đầu trận đấu, bên cạnh đó hắn cũng hơi kiêng kỵ bọn người Đoạn Vân. Tất cả thủ hạ của nam nhân kỳ quái trước mắt thực lực đều được thu liễm che giấu một cách tài tình, cho dù Gabriel cố gắng cách mấy cũng không thể nhìn thấu thực lực của bất kỳ kẻ nào trong số đó, nhất là cái tên Đoạn Vân tự xưng là đầu lĩnh. Nếu nhắm hai mắt lại, Gabriel căn bản không thể nhận thức được sự tồn tại của Đoạn Vân. Hai trăm cao thủ thực lực bí ẩn, nếu hắn tùy tiện phá ước định quyết đấu thì hậu quả cũng không biết sẽ ra sao, không thể ước lường được.

Lực chiến đấu của Thú Nhân tốt cùng là mạnh đến đâu? Giai vị đám ma thú này rốt cuộc cao bao nhiêu? Nam nhân kỳ quái đó có bản lĩnh như thế nào? Quá nhiều nghi vấn như vậy làm cho Gabriel chỉ còn một lựa chọn im lặng.

Gabriel cũng đang lo cho mình. Hắn từng cho rằng, nếu những cao thủ này sau khi chiến đấu cùng chín Lực Thiên sứ thì sẽ bị tiêu hao cạn kiệt thực lực, sau đó mình ra tay chống lại tên nam nhân thủ lĩnh kỳ quái đó chắc chắn sẽ nắm phần thắng. Nói cách khác, hắn từng nghĩ rằng, cho dù chín Lực Thiên sứ toàn bộ chết sạch cũng có thể trực tiếp tiêu hao hết năng lượng của chín đại cao thủ của đối phương.

- Thiếu gia, chúng ta thuận lợi hoàn thành nhiệm vụ.

Đại chiến qua đi, bọn người Diệp Cô Thành lần lượt chạy về trận doanh bên mình, trong tay họ còn mang theo chín thi thể Thiên sứ đã bị hạ gục. Đánh nhau với chín Lực Thiên sứ đích thật là tiêu hao một phần

thực lực của họ, nhưng Đoạn Vân là một tên biến thái, khả năng tế tự, bào chế thuốc của hắn là vô cùng tận. Mỗi một dũng sĩ từ chiến trường trở về đều được Đoạn Vân biến thái phát cho một viên dược hoàn để có thể nhanh chóng hồi phục và bổ sung năng lượng tiêu hao, hơn nữa toàn là những dược hoàn có được lực cường hãn.

Đoạn Vân sở dĩ muốn sử dụng phương thức quyết đấu chính là muốn dùng cách này để làm tiêu hao lực lượng cao thủ của đối phương. Đoạn Vân sao không biết tâm tư của Gabriel chứ! Nhưng Gabriel tuyệt đối không thể tưởng tượng được thực lực của đối phương đã không bị tiêu hao mất đi. Bởi vì dưới sự trợ giúp của dược lực, thủ hạ của Đoạn Vân càng đánh càng mạnh. Thậm chí còn có không ít cao thủ có thể dựa vào dược lực cường đại và áp lực của đối thủ mà đột phá giai vị thành công.

Bảy Cuồng chiến sĩ liên tiếp trải qua hai cuộc đại chiến, trước sau đã tiêu hao sạch năng lượng trong cơ thể họ. Để đảm bảo cho cuộc chiến đấu kế tiếp, Đoạn Vân biến thái trực tiếp phát cho mỗi người một viên Thành Thần hoàn có dược lực cường hãn, hy vọng họ có thể mượn cơ hội này để đột phá. Đoạn Vân còn phát thêm một viên siêu cấp Tủy Tủy Đan phụ dẫn theo viên Thành Thần hoàn, có thể làm cho họ đột phá hay không thì phải xem tên Gabriel đó có bao nhiêu lực chiến đấu nữa.

Đối với Diệp Cô Thành, Âu Đặc Tư, mười Thần Long, toàn là lực lượng chủ lực cường hãn, Đoạn Vân không 'dám' keo kiệt, mỗi một cao thủ đều được phát cho một viên Thành Thần hoàn cộng thêm một viên siêu cấp Tủy Tủy Đan.

Ở chỗ đám Thiên sứ vừa chết bỗng phát sinh một vài sự tình quỷ dị. Khi Lực Thiên sứ vừa chết đi, trên người những Thiên sứ này bỗng nhiên thoát một linh hồn có hình người, một linh hồn hình người có ý thức nhất định. Vừa xuất ra đám linh hồn này đã trực tiếp bay về phía chân trời. Đoạn Vân biến thái không thể khơi khơi để đám linh hồn quỷ dị này chạy thoát được. Không ai có thể biết được những linh hồn này, nhìn qua tựa hồ có ý thức nhất định, nếu có thể bay trở về rồi sau khi được Thiên sứ bộ tộc cải tạo trong chuyển sinh trì, lại có thể báo cáo lại tin tức tình hình của mình cho đám Quang minh Điều thần cường đại thì sao? Do đó để đối phó với tình huống này, Đoạn Vân thử dùng thần thức cường đại của mình bắt đám linh hồn quay trở lại.

Nhưng việc bắt đám linh hồn này cũng rất khó khăn, vì dưới ánh mắt quấy nhiễu của Gabriel, Đoạn Vân căn bản không thể ngưng tụ thần thức thành tinh thần lực cường đại đủ để giam cầm những linh hồn này. Trải qua một phen đuổi bắt, Đoạn Vân chỉ miễn cưỡng giữ lại được một linh hồn thực lực trung giai mà thôi.

Còn có một việc đáng nhắc tới đó là những Thiên sứ chết trong tay Diệp Cô Thành và Âu Đặc Tư thì không hề có linh hồn thoát ra. Trải qua một phen dò xét, Đoạn Vân thấy bốn linh hồn chết dưới kiếm Diệp Cô Thành đã trực tiếp bị giết cùng với thân thể. Đoạn Vân còn thấy kiếm của Diệp Cô Thành, đối với đám Thiên sứ điều nhân dùng hai chữ khắc tinh để hình dung cũng không hề quá đáng. Bởi vì kiếm của Diệp Cô Thành có thể cắt vào thân thể Thiên sứ như dao cắt đậu hũ vậy.

Đối với kết quả như vậy, Đoạn Vân cũng có thể suy đoán được một chút, chân khí chắc là khắc tinh của Thiên sứ bộ tộc. Nói cách khác, chân khí là khắc tinh của linh hồn, đối với những Thiên sứ đời trước vốn là hình thái linh hồn thì nó tuyệt đối có lực sát thương, phải nói là sát thương lực đến mức có thể giết chết ngay lập tức.

Hai tên Thiên sứ bị Âu Đặc Tư xé nát, linh hồn cũng bị xé ra, cuối cùng không thể không hồn phi phách tán. Linh hồn của năm đại Thiên sứ sơ giai bị chết trong tay Diệp Cô Thành và Âu Đặc Tư không thể đào thoát.

Chỉ có linh hồn hai tên Lực Thiên sứ trung giai chết trong tay Cuồng chiến sĩ mới có thể bay về phía chân trời. Sau khi lóe lên một cái đã hoàn toàn biến mất. Bọn họ bỏ chạy thì đã thoát rồi, không bắt được họ thì còn có biện pháp gì đây?

Sau khi đóng băng xác chín Lực Thiên sứ, Đoạn Vân chuyển hướng sang tên Thiên sứ đầu lĩnh, vẻ mặt tươi cười.

- Đoạn Vân, không ngờ thực lực của ngươi lại mạnh như thế. Bây giờ đánh cũng đã đánh rồi, có phải ngươi hẳn sẽ giao tên tiểu hài tử đó ra không?

Sắc mặt Gabriel cũng không tốt lắm, chín Lực Thiên sứ chết sạch, hẳn hiểu được hôm nay mình đang lâm vào tình thế dữ nhiều lành ít.

Dùng một loại ánh mắt sao người ngu ngốc thế nhìn tên Thiên sứ đầu lĩnh có cái đầu vĩ đại kia, Đoạn Vân cười nói:

- Gabriel đại nhân, người cần gì phải gấp chứ? Ta không phải nói là đánh hai trận sao? Chúng ta hình như vừa mới đánh xong trận đầu.

- Đoạn Vân, ta thấy trận thứ hai không cần đánh nữa, dù sao mục đích của người cũng đạt được rồi. Chiến tích diệt sát chín Lực Thiên sứ tuyệt đối có thể uy hiếp toàn bộ Mộng Đa Lợi Á, thậm chí, nếu người không chê người còn có thể vượt biển, trực tiếp chinh phục đưa cả Tây đại lục quy thuận dưới cờ của người.

Sắc mặt Gabriel càng ngày càng khó coi, hẳn đã ý thức được mình hôm nay đang ở trong một tình huống tuyệt đối khó khăn.

Cười cười quỷ dị, ánh mắt Đoạn Vân tràn ngập vẻ hài hước:

- Phải không? Nhưng đại nhân tựa hồ quên mất nếu ta có thể giết sạch các người, việc động trời như vậy sẽ còn tạo uy hiếp lớn hơn nữa.

- Đoạn Vân, người đừng quá đáng. Người tưởng rằng chỉ với vũ lực trong tay người mà có thể bắt chúng ta sao? Những thủ hạ cường hãn nhất của người, trải qua trận chiến vừa rồi đã tiêu hao hơn phân nửa thực lực. Người xem họ còn có năng lực đánh với ta nữa không?

Trên mặt Gabriel xuất hiện chút uy hiếp.

Đoạn Vân nở nụ cười lưu manh trả lời:

- Các người đã tự tin như thế, chúng ta đây cũng không dám trái mệnh. Toàn quân nghe lệnh, chuẩn bị tấn công. Nhớ, ta ghét nhất mấy tên Thiên sứ điều nhân nam không ra nam, nữ không ra nữ này, ta ra lệnh cho các người giết hết không tha.

- Đoạn Vân, người thật muốn đối địch với Quang minh Thần giới cường đại chúng ta hay sao?

Nhìn tư thế của đám Thú nhân đang muốn tràn lên công kích, Gabriel lại một lần nữa nhận thức được nguy hiểm đang cận kề. Hẳn phát hiện ra đám Thú Nhân võ sĩ này tỏa ra sát khí cực thịnh, căn bản hơn hẳn tên ngư đầu Thú Nhân lúc nãy. Chiến ý ngập trời tuyệt đối có thể đồ sát toàn bộ đám Thiên sứ đại quân của hắn.

Đoạn Vân cười cười, nói tiếp:

- Trên đời này, ta ghét nhất là điều nhân, do đó, xin lỗi, nếu các người muốn sống thì tự động chặt bỏ đôi cánh trắng bóc của các người đi. Bấy Cuồng chiến sĩ, Diệp Cô Thành, Âu Đặc Tư nghe lệnh, mục tiêu các người hôm nay là tên hậu giai Lực thiên sứ Gabriel.

- Hậu giai? Quả nhiên không đơn giản, lại biết được thực lực của ta. Nhưng Đoạn Vân, người để cho đám thủ hạ vừa mới đại chiến tới vậy công ta, có phải là người hơi coi thường ta không?

Gabriel cuối cùng hoàn toàn ý thức được kiếp nạn hôm nay. Đối phương đã nhìn thấu thực lực của mình, còn mình thì vẫn mơ mơ hồ hồ về thực lực của đối phương, trận chiến này quả là bất lợi cho mình.

Không để ý tới lời kêu gào của Gabriel, Đoạn Vân phát phát tay, hạ lệnh tấn công.

Đoạn Vân vừa ra lệnh, tám trong số mười Thần Long trực tiếp biến thân thành Thần Long, để Diệp Cô Thành và bảy đại Cuồng chiến sĩ nhảy lên. Tám đại Thần long kỵ sĩ, và Âu Đặc Tư có thực lực Thần Long siêu đỉnh giai, hướng về phía tên Lực Thiên sứ hậu giai Gabriel vọt tới. Mười Thần Long cấp mười hai trung giai, năng lượng đang tăng lên nhanh chóng dưới sự trợ giúp của được lực. Để họ hiệp trợ cho chín đại cao thủ vây công tên Điều thần chiến lực cường hãn đó, tuy nói có chút nguy hiểm nhưng việc này là một bài huấn luyện rất tốt cho họ. Mười Thần Long rất có thể sau cơ hội lần này sẽ đột phá tới hậu giai. Còn bảy Cuồng chiến sĩ chính là chủ lực vây công tên hậu giai Thiên sứ này. Trải qua hai lần đại chiến, vốn liếng toàn bộ năng lượng trong cơ thể Cuồng chiến sĩ đã xuống tới mức khô kiệt, nhưng dưới được hiệu của một viên Thành Thần hoàn và một viên siêu cấp Tủy Đan, họ được bổ sung năng lượng và có khả năng đột

phá. Diệp Cô Thành và Âu Đặc Tư cũng có cơ hội để đột phá trong đợt đánh đấm sắp xảy ra, nếu đơn thuần chỉ dựa vào được lực họ sẽ không thể hoàn thành đột phá vì họ đã là cường giả rồi.

Cả người đứng trên lưng Tiểu Phi Hiệp, Đoạn Vân không tránh ra phía sau đại quân xem tường nữa. Hắn cầm Trung Hoa cổ kiếm, giơ thẳng kiếm trực tiếp lao vào đám Thiên sứ điều nhân. Đạt Nhĩ huynh đệ sau một tiếng long minh, theo sát phía sau Đoạn Vân. Ngay liền sau đó là năm Hắc Long và năm Phi Long trong số hai mươi ma thú gia tộc hướng về phía mười Thiên sứ đỉnh giai trong đám Thiên sứ đại quân vọt tới.

Năm mươi Thần Long sơ giai sợ mất phần dùng một tư thế dũng mãnh nhất lao vào Thiên sứ đại quân, nương theo tiếng long minh với khí thế cường đại vang vọng cả không trung.

Rồi một trăm hai mươi Thú Nhân dưới sự chỉ huy của Ngưu đầu đội trưởng Khai La giơ Vãn thiết trăm mã đao trong tay lần xả về phía đám Thiên sứ đã hơi hoảng loạn.

Ngay từ đầu cuộc chiến đấu đã xuất hiện dấu hiệu đồ sát.

Từ trận chiến giữa tên ngưu đầu Thú Nhân đánh với Thiên sứ trung giai, Đoạn Vân đã biết được lực chiến đấu của đám Thiên sứ. Để Thú Nhân trung giai chống lại Thiên sứ trung giai sẽ có hai kết quả; một là Thiên sứ Điều nhân bằng vào đôi cánh với tốc độ vô địch bay đi mất; còn kết quả thứ hai là điều nhân bị Thú Nhân chém nát người. Nhưng lúc này điều nhân tựa hồ không muốn chạy trốn, vì sự thảm bại của tên ngưu đầu Thú Nhân lúc này đã làm họ rất an tâm và tin tưởng vào lực chiến đấu của mình. Hai Thú Nhân chọn một Thiên sứ, một trước một sau công kích mãnh liệt. Tên điều nhân bị giáp công trên người tự nhiên thấy thiếu mất một cái gì đó. Ài, thì ra cái thứ thiếu thiếu đó chính là cánh của hắn. Thiếu cánh, ưu thế phi hành của điều nhân mất đi, sau đó thật không ngờ, một đại đao nhân cơ hội này lấy đi trên người hắn một món đồ khác. Món đồ lần này không phải là chân hay tay, mà là một viên tròn tròn: điều đầu.

Năm mươi đầu Thần Long chống lại Thiên sứ hậu giai vẫn có ưu thế về tốc độ, do đó năm mươi Thần Long chống lại ba mươi tên gia hỏa hậu giai tuyệt đối chiếm được ưu thế.

Ồ, còn phải nói tới tên Đoạn Vân biến thái, không biết có phải là hắn nghiện giết người hay hắn muốn lập uy trong lần đầu tiên ra tay. Hắn một mình xông lên triển khai đồ sát đám điều nhân một cách thê thảm. Bằng vào thân pháp linh hoạt, lợi dụng chân khí cường hãn có thể miểu sát linh hồn, tên biến thái cứ bay lượn trong không trung trực tiếp miểu sát đám điều nhân. Điều nhân muốn vây công hắn, chỉ trong tích tắc bỗng nhận thức được trên người mình tựa hồ thiếu cái gì đó. Một kiếm quét ngang cái đầu Thiên sứ tự nhiên rụng xuống, một kiếm chém thẳng điều nhân bị xẻ thành hai phần. Danh từ giết người cuồng ma bây giờ đặt vào người Đoạn Vân cũng chẳng khoa trương chút nào.

Nơi hấp dẫn nhất trên chiến trường chính là cuộc chiến sôi nổi giữa chín đại cao thủ đánh với Lực Thiên sứ hậu giai Gabriel

312. Chương 312. Kiếm Minh Kinh Tâm

Dưới sự trợ giúp của tám đại Thần Long làm tọa kỵ tạm thời, bảy đại Cuồng chiến sĩ và Diệp Cô Thành giao đấu trực diện với tên điều nhân thực lực cấp mười ba hậu giai. Còn Thần Long Âu Đặc Tư thì bay sang bên hông gương nanh múa vuốt hiệp trợ.

Bảy đại Cuồng chiến sĩ thực lực dĩ nhiên là cấp mười hai trung giai. Khi chinh thảo hải giới, bảy đại Cuồng chiến sĩ từng đại chiến ở đáy biển, mặc dù nói khi chinh thảo hải giới kinh nghiệm chiến đấu của họ không thể gọi là sinh tử được, nhưng hoàn cảnh đặc thù ở đáy biển cũng làm cho thực lực của họ có những củng cố nhất định. Khi đại chiến với Bạch hùng, việc chém giết điên cuồng đám Bạch hùng cũng làm cho họ có thêm nhận thức đối với nghệ thuật chiến đấu. Lúc này, vài tên Thần giới Đấu thần cũng chính là do bảy đại Cuồng chiến sĩ này hợp lực đánh bại. Năng lượng khô kiệt qua hai trận đại chiến vừa rồi đã được bổ sung, bảy đại Cuồng chiến sĩ bây giờ đã đến lúc có thể đột phá. Từ trung giai đột phá tới hậu giai, điều kiện tiên quyết là phải trải qua những hoàn cảnh chiến đấu rất hà khắc. Một viên Thành Thần hoàn chắc sẽ không bị bỏ phí.

Diệp Cô Thành, siêu cao thủ cấp mười ba, trải qua vài trận đại chiến thực lực đã được củng cố tốt. Mặc dù hắn đã là cấp mười ba, không thể đơn thuần bằng vào được lực mà đột phá, nhưng được hoàn cũng có thể làm cho hắn cường đại hơn một người có cùng giai vị. Sau khi dùng một viên Thành Thần hoàn cộng thêm một viên siêu cấp Tủy Tủy Đan, Diệp Cô Thành có thể đột phá được không là phải trông vào thực lực của tên Thiên sứ điều nhân hậu giai rốt cuộc có đủ mạnh hay không? Đối với cao thủ cấp bậc như thế này, nếu muốn đột phá trong một khoảng thời gian ngắn dĩ nhiên là việc rất khó khăn .

Thần Long Ấu Đặc Tư khi đại chiến với Bạch hùng đã đạt tới thực lực cấp mười hai đỉnh giai. Lúc này mặc dù được liệu không nhiều, nhưng muốn hoàn thành đột phá tuyệt không phải là sự tình lớn lao gì.

Tám trong số mười Thần Long tạm thời làm tọa kỵ cho tám đại cao thủ, còn hai đại Thần long khác cùng Thần Long Hoàng Ấu Đặc Tư công kích hiệp trợ bên cạnh. Dưới sự trợ giúp của được lực Thành Thần hoàn, thực lực mười Thần Long hậu giai quả là kinh khủng. Qua trận chiến ở hải giới, mười Thần Long có một cái tên mà ai nghe cũng phải run rẩy - Sát thần đáy biển. Mỗi một Thần Long thành tích trên người đều có gần trăm mạng gấu. Đối với một người giết người nhiều quá có thể sẽ làm hắn sinh ra tâm lý áy náy, nhưng đối với Thần Long hoặc ma thú bình thường thì lại là một sự chứng minh mức độ cường giả trực tiếp nhất. Huống chi thế giới này vốn là một thế giới cá lớn nuốt cá bé, dụng vô vi tôn, chỉ có cường giả mới được suy tôn.

Đối mặt với sự vây công của chín đại cao thủ và mười đại Thần long, Thiên sứ Gabriel vẫn không hề sợ hãi. Vì theo hắn, mười chín cao thủ này cũng vừa một phen đại chiến với chín đại Lực Thiên sứ có thực lực cường hãn, năng lượng của họ chắc đã bị tiêu hao hơn phân nửa; mấy người này chắc chỉ còn có thể giữ chặt vũ khí của mình, đợi cho năng lượng họ khô kiệt, mỗi một kiệt sức, rồi sẽ bị rơi xuống địa ngục, chắc chắn là tầng dưới chót của địa ngục.

Lực Thiên sứ Gabriel thân cao mười thước, huy động ba cặp cánh thiên sứ khiết bạch sau lưng, hai tay không lồ cầm hai thanh đại kiếm. Dưới sự vây công của chín đại cao thủ và mười Thần Long, ngang nhiên triển khai công kích địch nhân chung quanh. Thanh kiếm rất lớn điên cuồng chém giết những địch nhân bao vây bốn phía của hắn.

Dưới sự trợ giúp của Thần Long, những đại cao thủ đều xảo diệu tránh được những nhát kiếm này. Ấu Đặc Tư và hai đại Thần Long không hề nhàn rỗi. Khi tên Thiên sứ vừa giơ kiếm công kích, họ trực tiếp vòng ra phía sau Gabriel, thân hình Ấu Đặc Tư rất linh hoạt nhằm vào đôi cánh Thiên sứ Gabriel công kích một long chảo mãnh liệt, nhưng cái cánh của Gabriel lập tức tỏa ra năng lượng hộ thể cường đại, năng lượng hộ thể cường đại này trực tiếp đánh bay Ấu Đặc Tư đi mấy chục thước. Thực lực hậu giai Lực Thiên sứ quả nhiên không đơn giản tí nào.

Thấy Ấu Đặc Tư bị đánh bay, bảy đại Cuồng chiến sĩ cùng ulla lên quần ẩu. Họ cầm trăm mã đao dài ngoẵng trong tay, từ bảy phương hướng bất đồng triển khai công kích. Thần Long có tốc độ biến ảo vô cùng, còn Cuồng chiến sĩ có lực lượng cường đại. Tổ hợp như vậy, cộng với số lượng tuyệt đối ưu thế, bọn họ bu vào Gabriel công kích mãnh liệt. Nhưng kết quả lại không làm cho người ta hài lòng, năm trong số bảy đại Cuồng chiến sĩ thì phí công chém hụt, còn hai người khác tuy được sự hiệp trợ của Thần Long vẫn trực tiếp bị đại kiếm của Gabriel đánh bay.

Hình thể Gabriel rất lớn, kiếm trong tay hắn càng khoa trương hơn, hai thanh đại kiếm dài chừng sáu bảy thước, bảo vệ nghiêm thật thân thể hắn. Cuồng chiến sĩ mặc dù có thể công kích nhiều chỗ, nhưng nếu tùy tiện công kích mà không phân chia, phối hợp với nhau thì rất có thể gặp phải cảnh lưỡng bại câu thương, nếu không tự chặt đi một tay của mình thì không thể đỡ thương được địch thủ. Đoạn Vân là một tên gia hỏa rất bảo thủ, tuyệt đối không nguyện ý dùng một cánh tay đổi lấy tánh mạng của địch nhân, dù là là tánh mạng của địch nhân cường đại nhất cũng không được.

Lực công kích của bảy đại Cuồng chiến sĩ cũng làm cho Gabriel lo lắng rất nhiều . Bởi vì hắn phát hiện lực chiến đấu của Cuồng chiến sĩ chẳng những không giảm xuống, ngược lại còn mạnh hơn trước. Bảy đại Cuồng chiến sĩ vây công, nếu không phải mình mạo hiểm một tay thủ một tay ra sức công kích rất có thể mình đã bị thương.

Bảy đại Cuồng chiến sĩ lại một lần nữa tổ chức lại trận hình công kích. Lúc này Diệp Cô Thành, cao thủ nhân tộc cao nhất, trực tiếp đáp xuống đầu của Thần Long tọa kỵ tạm thời, đại kiếm trong tay lóe ra đấu

khí cường đại chói mắt. Sau khi trao đổi bằng ánh mắt với bảy đại Cuồng chiến sĩ, tám đại cao thủ một lần nữa triển khai công kích Lực Thiên sứ Gabriel. Bảy đại Cuồng chiến sĩ chia làm hai tổ, đánh từ hai bên đánh vào, ánh sáng lập lòe từ lưỡi đao của những thanh trảm mã đao làm cho ai cũng phải lạnh người.

Choang, choang. Đại đao va chạm với đại kiếm.

Trảm mã đao xem ra cũng rất bền, trực tiếp va chạm với kiếm của Gabriel, những tia lửa nung theo dấu khí không ngừng lóe ra. Bảy đao chống lại hai thanh đại trường kiếm, dưới sự va chạm cường cường ai mạnh ai yếu là biết ngay. Cuồng chiến sĩ trung giai rõ ràng có vẻ không đủ lực, luận về tốc độ công kích cho dù có Thần Long hiệp trợ bên cạnh Cuồng chiến sĩ vẫn có chút thua sút. Lực lượng hai người cộng lại cũng không nhất định phải mạnh hơn lực lượng một người. Thần Long cùng Cuồng chiến sĩ dù sao cũng không ký kỵ sĩ khế ước để có tâm lý tương thông, sự phối hợp của họ có khuyết điểm rất lớn. Cuồng chiến sĩ nếu cứ tiếp tục liều mạng với Gabriel thì kết quả sẽ là: đám tọa kỵ Thần Long không chịu nổi áp lực, bị đánh mà không thể chống lại sinh ra phản nộ, vừa nội tâm phản nộ vừa ngoại lực chèn ép, hơn nữa được lực sôi sục trong người, vậy sẽ tạo thành một kết quả rất tuyệt vời - đột phá. Nói cách khác, khi Cuồng chiến sĩ và tên điều nhân thực lực hùng mạnh chém giết, bảy Thần Long đã hoàn thành đột phá từ trung giai tới hậu giai.

Dưới sự giáp công của Cuồng chiến sĩ có sự trợ giúp của đám Thần Long, Diệp Cô Thành cao thủ nhân tộc cũng nhân cơ hội tiếp cận đối thủ, trực tiếp dùng trường kiếm đâm vào ngực của Gabriel lúc này đã hoàn toàn hở ra. Hắn mượn lực đập trên đầu Thần Long một cước, sau đó thân thể xoay tròn hướng về phía trái tim Gabriel lao vào. Tên Thần Long bị Diệp Cô Thành mượn lực quá mạnh, trực tiếp rơi xuống lướt qua dưới thân thể Gabriel.

Diệp Cô Thành một kiếm đánh thẳng vào trái tim Gabriel. Lúc này hai cánh Gabriel đang chịu sự công kích mãnh liệt của bảy đại Cuồng chiến sĩ, hai thanh kiếm của hắn đã bị Cuồng chiến sĩ kiềm chế, hắn không thể giơ kiếm lên đỡ được.

Mũi kiếm của Diệp Cô Thành mang theo dấu khí cường đại quỷ dị, làm cho Gabriel cảm nhận được sự nguy hiểm rất lớn. Hắn tuyệt đối tin, nếu một kiếm này đâm vào trái tim mình tuyệt đối đủ để làm cho mình mất mạng.

Dưới tình huống khẩn cấp, Gabriel có phản ứng làm cho người ta không thể không bội phục - quăng kiếm. Gabriel nhanh chóng phóng ra thanh trường kiếm trong tay trái đang bị đám Cuồng chiến sĩ vây chặt, sau đó nhanh chóng huy động tay trái, đánh mạnh vào Diệp Cô Thành đang tấn công vào trái tim mình.

Sột. Kiếm đâm vào. Diệp Cô Thành cũng bị một chưởng của Gabriel đánh trúng. Lúc đó Diệp Cô Thành chỉ còn cách tim Gabriel không tới ba thước, đang lúc Diệp Cô Thành cho rằng có thể một kích chế địch, một bàn tay thật lớn lực mạnh dờn non lấp bể đánh về phía đà tiến xoay tròn của hắn. Vì hắn đang ngưng tụ dấu khí xoay tròn, hắn căn bản không rõ bàn tay đó từ phương hướng nào tập kích mình, do đó hắn không biết phải né tránh dấu cho được, mà hắn lại đang xoay tròn tốc độ cao, không thể đột nhiên thay đổi phương hướng tập kích của mình được. Cái duy nhất Diệp Cô Thành có thể làm là một lần nữa gia cường lực công kích, đem dấu khí toàn thân ngưng tụ xuất ra.

Kiếm đúng thật đã đâm vào, nhưng không đâm trúng trái tim Gabriel mà đâm trúng bụng phía dưới trái tim. Diệp Cô Thành tốc độ cao vọt tới, bị một đòn mãnh liệt từ phía trên đánh xuống, lúc đó hắn toàn thân ngưng tụ dấu khí đổ rục lên, hệ thể dấu khí dĩ nhiên ngưng tụ khắp nơi trên thân thể. Vì xoay tròn với tốc độ cao, tựa như một viên đạn phi hành tốc độ cao đã không còn thấy rõ hình người nữa. Bị một cú đánh từ phía trên đánh xuống, do đó phương hướng phi hành của viên đạn xảy ra một vài biến hóa. Viên đạn bắn vào trái tim nhưng vì bị đánh từ trên xuống nên phương hướng lại biến thành xéo xuống phía dưới.

Bên ngoài thân Diệp Cô Thành ngưng tụ dấu khí hệ thể cường đại, mũi kiếm dĩ nhiên tràn ngập dấu khí chân khí hóa có lực tàn phá rất mạnh. Dưới một kích mãnh liệt, Diệp Cô Thành trực tiếp phá thể mà vào, ngay sau đó, một lần nữa từ phía sau phá thể chui ra.

Một lỗ lớn đường kính chừng hai thước, xuất hiện trước bụng Gabriel. Một kiếm mãnh liệt của Diệp Cô Thành, mặc dù không thể một kiếm xuyên thủng trái tim Gabriel, nhưng phá toang cái bụng của Gabriel. Một kiếm của Diệp Cô Thành trực tiếp lưu lại một lỗ thủng trong linh hồn Gabriel. Cánh thiên sứ có lẽ có

thể nhanh chóng chữa trị lỗ thủng thân xác này, nhưng quang hệ ma pháp thì không thể chữa trị cho linh hồn bị thương. Nói cách khác, một kiếm này của Diệp Cô Thành đã làm linh hồn Gabriel bị thương nặng.

Nhưng Diệp Cô Thành tình trạng cũng không tốt đẹp gì. Một chưởng của cao thủ hậu giai dưới tình hình khẩn cấp tuyệt đối không dễ chịu gì. Nếu không nhờ bên ngoài thân Diệp Cô Thành lúc đó tràn ngập hộ thể đấu khí, nếu không phải trong cơ thể Diệp Cô Thành còn tràn ngập đại lượng được lực, một kích này có thể sớm đã làm Diệp Cô Thành trọng thương, thậm chí giết chết hẳn tại trận.

Diệp Cô Thành phá thể chui ra, được Thần Long tọa kỵ tạm thời tiếp được. Diệp Cô Thành cố hết sức ngồi trên lưng Thần Long, lúc này ói ra một ngụm máu lớn. Nhưng sau một phen điều tức, cộng với được lực cường đại trong cơ thể nhanh chóng chữa trị, Diệp Cô Thành đã khôi phục lại được như lúc ban đầu.

Khi Diệp Cô Thành phá thể chui vào, ba gã Cuồng chiến sĩ đang công kích cánh trái lúc này tập trung vào cánh trái không được phòng ngự triển khai công kích điên cuồng. Tay trái Gabriel do bận công kích Diệp Cô Thành, lần này được Cuồng chiến sĩ chiếu cố tốt nhất. Khi Diệp Cô Thành bị dính chưởng, ba trăm mã đao cũng đã chém vào vào cánh tay trái của Gabriel. Ba lượt công kích liên tục, trực tiếp làm bắn ra một trận mưa máu. Ba đao mãnh liệt, đao nào đao nấy ăn sâu tận xương. Sau khi chưởng trúng vào Diệp Cô Thành, cánh tay trái điều nhân cũng tuyên cáo chung kết.

Cánh trái thất thủ, phòng thủ ở cánh phải cũng chịu ảnh hưởng nhất định. Khi Gabriel đem lực chú ý của mình đặt hết vào việc phòng ngự trái tim đang bị Diệp Cô Thành công kích, Cuồng chiến sĩ Pháp Lạp Kỳ quyết định thật nhanh, nhân lúc ba Cuồng chiến sĩ khác kiềm chế trường kiếm, lão trực tiếp chém vào cổ tay Gabriel, dùng một đao cuồng hóa cấp hai chém mạnh xuống.

Xoạt. Trong tích tắc tay phải đang nắm trường kiếm của Gabriel trực tiếp bị Pháp Lạp Kỳ một đao chém đứt, số lượng lớn máu tươi màu trắng phun ra.

Lực Thiên sứ Gabriel không có trường kiếm, bụng thì bị phá thủng một lỗ thật to, hai cánh tay cơ bản bị phế đi. Xem ra kết cục thất bại của hắn đã gần kề. Hắn kiên cường không lựa chọn đầu hàng, nhưng Đoạn Vân cũng sẽ không chấp nhận sự đầu hàng của hắn.

Gabriel bị trọng thương khắp người, lúc này huy động đôi cánh thiên sứ mang theo ma pháp quang hệ cường đại nhanh chóng gạt phẳng địch nhân văng ra bốn phía. Cánh thiên sứ có lông vũ mao cứng rắn và lực lượng cường đại, những lông vũ này tựa như một thứ vũ khí cũng có thể uy hiếp những người chung quanh. Gabriel còn nguyên vẹn đã không làm gì được thủ hạ Đoạn Vân, nay bị hủy song chưởng thì còn có bao nhiêu lực mà công kích nữa.

Cánh chim điều nhân phát ra ánh sáng cường đại nhanh chóng chữa trị các vết thương trong cơ thể. Nhưng đối với cái lỗ hổng do Diệp Cô Thành tạo ra, Gabriel cũng không cách nào chữa trị hoàn toàn được cả. Một trận bạch quang chói mắt qua đi, máu đã ngừng chảy, đặc biệt nơi đó còn mọc ra một lớp da mới. Cánh tay trái cũng được Gabriel trị liệu, nhưng lực độ của tay đó đã cơ bản tiêu thất. Cánh tay đó đã không thể phát ra lực công kích cấp mười ba nữa.

Cuộc chiến đấu tiếp tục tiến hành. Cuộc chiến giữa chín đại cao thủ cùng Gabriel đã tiến hành được hơn mười phút, bọn người Đoạn Vân đã tiêu diệt hết mấy tên Thiên sứ điều nhân khác. Trong số đám điều nhân cấp mười hai có hai mươi tên chết dưới kiếm Đoạn Vân. Về phần những tên khác có không ít tên bị Thần Long xé xác. Còn điều nhân chết dưới trăm mã đao của đám Thủ nhân cũng tuyệt đối không ít. Sau khi một trăm tượng bằng và hơn mười linh hồn Thiên sứ được Đoạn Vân thu hoạch, Đoạn Vân và đám thủ hạ đưa ánh mắt về phía trận chiến kinh tâm động phách giữa Gabriel và chín đại cao thủ.

Cuộc chiến đánh tới lúc này thì không còn hấp dẫn để xem nữa, nhưng Đoạn Vân rất thích như vậy, bởi vì nhìn cảnh tên điều nhân hậu giai bị tra tấn, hắn phát hiện ra thực lực đám thủ hạ của hắn đã tăng vọt.

Mười Thần Long trải qua một phen đại chiến, đã toàn bộ đột phá tới cấp mười hai hậu giai. Bấy đại Cuồng chiến sĩ khi triển khai đại chiến với Gabriel sau khi điên cuồng cuồng hóa cấp hai, cũng đều thành công tiến giai tới hậu giai.

Về phần siêu cấp Thần Long Âu Đặc Tư, sau khi bị tên điều nhân hậu giai này hành hạ khổ sở cũng đã thành công bước vào nhóm cao thủ cấp mười ba.

Chỉ có Diệp Cô Thành lại không thể đột phá, đã không thể đột phá mà còn bị thương nữa chứ. Nhưng Đoạn Vân tin, Diệp Cô Thành cũng sắp đột phá rồi.

Về phần tên điều nhân Gabriel, cuối cùng chết ở trong tay tên Đoạn Vân biến thái. Còn gã chết như thế nào nói ra hơi buồn cười. Đoạn Vân biến thái ra lệnh cho Cuồng chiến sĩ và Thần Long đưa tên Gabriel đã không có lực công kích gì nâng lên, sau đó Đoạn Vân bắt chước Diệp Cô Thành nhất chiêu lăng không, một kiếm trực tiếp đánh về phía trái tim Gabriel. Nhưng kết quả làm cho Đoạn Vân dở khóc dở cười, vì lực lượng khiêm khuyết và yếu, Đoạn Vân chỉ có thể đưa kiếm của mình vừa vịn dầm vào bên trong, còn bản thân hắn cùng với chuôi kiếm bị chặn lại ở ngoài. Thật ra đó là hắn cũng còn may mắn, nếu mà người hắn chui vào rồi lại không thể phá thể chui ra, vậy chẳng phải là hắn sẽ bị nhốt kẹt cứng ở bên trong sao?

Gabriel chết rồi, một trăm mười tên điều nhân khác cũng chết nốt. Đoạn Vân có thể nói thu được chiến quả dồi dào sau trận chiến này. Thông qua khảo cứu, Đoạn Vân phát hiện ra điều nhân là nguyên liệu chế thuốc rất tốt. Mỗi một điều nhân đều ẩn chứa năng lượng cường đại. Còn tên tể tự Đoạn Vân này lại có thể đưa nguồn năng lượng này luyện chế thành vô số được hoàn hảo để các cao thủ thủ hạ có thể hấp thu. Đương nhiên loại được hoàn hảo này không có khả năng thăng cấp như Tủy Đan, nhưng cũng là một loại thuốc có thể cung cấp năng lượng cường đại. Mặc dù trong cơ thể đa số điều nhân ẩn chứa quang hệ năng lượng, nhưng thân thể điều nhân lại không thể đều là quang hệ năng lượng. Về phần cánh và lông vũ của thiên sứ, nơi đó ẩn chứa quang hệ năng lượng cường đại. Mấy thứ đó hẳn là còn mạnh hơn cả ma tinh ấy chứ.

Điều nhân chết đi, vài tên thủ hạ của Đoạn Vân tỏ ra rất bất mãn đối với hắn. Vì sao? Bởi vì Đoạn Vân không an bài cho bọn họ tham gia vào cuộc chiến. Năm đại ma sủng, nhìn thấy bảy Cuồng chiến sĩ, mười Thần Long nhờ tham gia vào cuộc chiến mà thăng cấp, đều đưa ra kháng nghị với Đoạn Vân, thậm chí Đạt Nhĩ Ba còn thỉnh cầu Đoạn Vân cứu sống mấy tên Kim Giáp Đấu thần hoặc vài tên Thiên sứ sáu cánh để họ cùng những cao thủ khác đánh đắm vài trận. Gặp phải chuyện này, Đoạn Vân không thêm nói gì. Nhưng nghĩ lại, đã danh nghĩa là ma sủng của mình, thực lực cũng tuyệt đối không thể quá yếu được, do đó Đoạn Vân ra lệnh cho chúng, buộc trong vòng mười ngày, không nhờ được lực hỗ trợ, phải đưa thực lực của mình tăng lên tới đỉnh giai. Năm tên gia hỏa này khi vừa về đến Á Cương, trực tiếp chạy thẳng về phía trọng lực huấn luyện tràng của gia tộc.

313. Chương 313. Lương Đại Thần Giới Đích Chân Chính Thật Lực

Trước sau tiêu diệt hai thế lực thần cường đại, Đoạn Vân mang theo đội quân mình trở về Á Cương. Việc đầu tiên cần làm khi hắn trở lại Á Cương là tìm tới nhĩ tử của mình tiểu Thiên Vũ nghiên cứu một phen, nhưng cho dù nghiên cứu đủ thứ trên người Thiên Vũ, Đoạn Vân vẫn không làm sao chứng minh được tiểu Thiên Vũ sẽ có thể trở thành không gian Chủ Thần tương lai. Tất cả cơ quan bộ phận trong cơ thể nó chẳng khác gì người thường cả, còn tổ chức kết cấu tế bào cũng không khác với người thường nhân. Đoạn Vân nghĩ mãi cũng không ra nhĩ tử mình làm sao mà có thể trở thành Chủ thần không gian tương lai? Chẳng lẽ nó không phải là nhĩ tử mình mà là con ông hàng xóm? Cho dù Đoạn Vân từng đoán rằng, thực lực tăng lên có thể khiến cho DNA biến hóa, nhưng lúc Tiểu Nguyệt hoài thai Thiên Vũ, Đoạn Vân vẫn chỉ là một kiếm thánh bình thường, còn Tiểu Nguyệt chỉ là một kiếm sư bình thường, thực lực hai người có thể nói là vô cùng yếu đuối.

Đã không thể nghiên cứu ra cái gì, Đoạn Vân vứt bỏ chuyện này sang một bên. Đoạn Vân bây giờ đã gây thù kết oán với hai đại Thần giới, hai đám thần thánh đó một tay mình giết chết. Đoạn Vân cũng hiểu được, cho dù mình không đắc tội với đám thần này, nhưng khi họ biết đột nhiên có một thế lực lớn xuất hiện ở Mộng Đa Lợi Á, Thần giới chắc chắn sẽ nhanh chóng tìm ra ai đã giết chết mấy vị thần được phái đi, lúc đó Thần giới tuyệt đối không có khả năng dang tay hoan nghênh mình. Nói cách khác, cái mình có thể làm là không ngừng tăng cường bồi bổ cho thực lực cho mình ngày càng lớn mạnh.

Thông qua việc giao thủ với Thần giới vừa rồi, thực lực của Thần giới quả đã làm cho Đoạn Vân hơi run, không, phải nói là làm cho hắn bị dả kích dữ dội. Ngẫm lại thực lực của mình, Đoạn Vân cũng chỉ có nước ngửa mặt lên trời thở dài. Vũ lực có thể sử dụng cũng chỉ có đám chủ lực gia tộc, mà đưa đám chủ lực này chống lại cả Thần giới cường đại thì thật là trò cười, kỳ rồi may mắn lắm mới đủ sức chống lại đám tiểu binh của người ta. Nói ra làm cho người khác cảm thấy buồn cười, mình một mạch cho rằng thủ hạ gia

tộc là cao thủ cường đại, thế mà đứng trước những binh lính tầm thường nhất của hai đại Thần giới cũng không đánh lại người ta.

Trong tay Đoạn Vân nắm giữ một đám Đông phương thần minh và Tây phương diệu nhân, Đoạn Vân là một thầy thuốc nên hẳn muốn nghiên cứu một phen, việc đầu tiên là làm sao buộc mấy tên tù binh này mở miệng. Người kiên cường, người cứng đầu hả? Chặt rụng tay chân người, sau đó lại gắn vào cho người, ta xem người có bằng hoại hay không. Cái gì? Mấy vết thương ngoài da có thể chữa lành hả? Được, người cứng đầu như trâu, bổn thiếu gia trực tiếp dày vò linh hồn người, ta xem người có thể cứng đầu tới đâu. Cái gì? Tiểu tử này vẫn không nói, hừ không kiên nhẫn nữa, một kiếm giết chết, người kế tiếp. Tiểu tử, người vừa thấy kết cục vừa rồi đó, người không nói cũng không sao, dù sao còn một hàng dài xếp sau người nữa...

Thông qua phương thức khảo vấn tàn nhẫn sắt máu, Đoạn Vân đã móc ra được khá nhiều thông tin hữu dụng về Thần giới từ trong miệng những tù binh thần tộc và tù binh diệu nhân.

Đầu tiên Đoạn Vân được biết về hệ thống của hai đại Thần giới. Tại Thần giới phương Đông, vũ lực có thực lực thấp nhất là Thần phó, còn giai vị của Thần phó thì tương đương với thực lực của Thần cấp ở đại lục. Nói cách khác, vũ lực Thần cấp cực mạnh trên đại lục chỉ là người hầu cho Thần trên Thần giới thôi. Trên một cấp là lực lượng tương đương với cấp mười một đại lục - cấp bậc bán Thần. Rồi ngay sau đó là Phó Thần tương đương với cấp mười hai ở đại lục. Lực lượng cực mạnh của Đoạn Vân có Diệp Cô Thành cấp mười ba, chỉ là một Đẩu thần bình thường ở Thần giới. Theo như Kim Giáp võ sĩ thứ thực, Đẩu thần đã là thần rồi, nhưng là loại thần nhỏ nhất.

Trên một cấp đó là Chân Thần, tương đương với lực lượng cấp mười bốn. Còn tiêu chí Chân Thần, ngoại trừ thực lực, còn có tín đồ. Nói cách khác, đạt tới cấp bậc Chân Thần có thể thông qua tín ngưỡng lực bồi dưỡng tín đồ cho mình. Đoạn Vân cảm thấy không hiểu vì sao Long thần Tạt Tây Cách Nhĩ rõ ràng chỉ là một phó thần, nhưng sao hắn có thể có sự tín ngưỡng tôn sùng của đám Long nhĩ?

Trên một cấp nữa là Chủ Thần. Chủ Thần có vũ lực cấp mười lăm, nắm trong tay lực lượng nguyên tố cường đại. Nếu lời nói của Kim giáp Đẩu thần Alex là thật thì nhi tử Đoạn Vân sau này có chiều hướng phát triển sẽ là cấp bậc Chủ Thần, hơn nữa là một loại Chủ Thần không gian đủ để làm cho Thần Vương phải kính sợ.

Thực lực lên nữa là vị Thần Vương. Thông qua những thông tin lộ ra từ đám Kim Giáp võ sĩ, mục đàn bà Sinh Mạng Nữ Thần là Thần Vương. Còn tiêu chí của Thần Vương chính là pháp tắc.

Về phần Thần Hoàng, vốn có thực lực cường đại không thể tưởng tượng được. Đoạn Vân chỉ moi từ trong miệng Kim Giáp võ sĩ được hai tin tức; thứ nhất Thần Hoàng là đàn ông; thứ hai tên gọi của nam nhân này là Khắc Lạc Nặc Tư.

Đối với tin tức tìm được từ diệu nhân Đoạn Vân chất lọc vô cùng cẩn thận, bởi vì lần trước Đoạn Vân đã bị vài tên diệu nhân cấp thấp lừa gạt, hơn nữa bị chúng thông đồng cùng lừa gạt qua lời cung khai. Nhưng từ miệng mấy tên diệu nhân cao cấp, Đoạn Vân cũng thu được những tin tức mới và đáng giá.

Đầu tiên, vũ lực diệu nhân thấp nhất ở Thần giới là Thiên sứ diệu nhân cấp thấp. Diệu nhân này đại khái có thực lực kiếm thánh trên đại lục; Thiên sứ cấp hai tương đương với Kiếm Thần, còn thiên sứ cấp ba tương đương với Thần cấp. Cấp một tới cấp ba đều thuộc loại thiên sứ cấp thấp. Nói cách khác, bọn người hắn bắt được đa số đều là những binh lính diệu nhân bình thường.

Trên một cấp là Thánh Thiên sứ tương đương cấp mười hai, Thánh Thiên sứ có hai đôi cánh. Tuy nói thực lực Thánh Thiên sứ cũng không phải rất mạnh, nhưng xét về số lượng Thánh Thiên sứ thì thực lực diệu nhân tuyệt đối đủ để làm cho ai cũng phải run sợ. Mẹ kiếp, tùy tiện một cách sơ sót, đã có một đám Thánh Thiên sứ xuống đây rồi, vậy diệu nhân Thần giới đến tột cùng có bao nhiêu Thánh Thiên sứ ni? Một ngàn, hay là một vạn, hay là nhiều hơn? Chỉ sợ việc này chỉ có diệu nhân mới biết.

Lực Thiên sứ, Đẩu thần tương đương cấp mười ba bình thường. Lực Thiên sứ hậu giai Gabriel phải cần tới chín đại cao thủ và mười đại Thần long hợp lực vây công mới bị bắt, lực chiến đấu tuyệt đối không ai có thể nghi vấn.

Trên một cấp nữa là Năng Thiên sứ tương đương cấp bậc Chân Thần có vũ lực cấp mười bốn. Họ có bốn đôi cánh gọi là Thiên sứ tám cánh. Về phần lực chiến đấu thì người cứ tự nghĩ đi, chim nhiều cánh như vậy

lực khôi phục có thể sẽ rất mạnh, tốc độ chắc nhanh như chớp.

Theo như đám điều nhân thú thực, Thánh Thiên sứ, Lực Thiên sứ, và Năng Thiên sứ đều chỉ là Thiên sứ trung giai. Nói cách khác, lực lượng cấp mười hai tới cấp mười bốn ở Thần giới phương Tây chỉ là thuộc loại vũ lực trung cấp.

Tương đương với Chủ Thần Thần giới phương Đông là vũ lực cấp mười lăm, Chủ Thiên sứ, xếp loại chủ lực cường hân ở Thần giới phương Tây, có năm đôi cánh nắm giữ nguyên tố siêu cường. Đoạn Vân có chút hoài nghi, điều nhân này nắm giữ được lực lượng nguyên tố là loại gì nhỉ? Ngoại trừ nguyên tố quang minh hệ còn có thể nắm giữ loại nguyên tố nào chứ?

So với Thần Vương phương Đông, Thần giới phương Tây có Thiên sứ Vương có sáu cặp cánh, nắm giữ pháp tắc.

Về phần quang minh điều nhân Apollo, nghe nói là một tên điều nhân siêu cấp biến thái có mười sáu cánh. Hơn nữa Thần giới phương Tây còn có quang minh vệ có bảy cặp cánh, lực chiến đấu của quang minh vệ này tuyệt đối cường hân.

Nói cách khác, vô luận là Thần giới phương Đông hay Thần giới phương Tây, chỉ cần búng nhẹ ngón tay thì cũng đủ để diệt sát đám Đoạn Vân rồi. Đoạn Vân thấy, chỉ cần lấy ra bất kỳ một ai trong hai đại Thần giới cũng đã là một chủ lực bảo bối của mình.

Diệp Cô Thành, nhân tộc cao thủ cấp mười ba, lần trước sau khi bị thương cũng học Đoạn Vân bế quan ba ngày và thành công đột phá tới trung giai, trở thành một Đấu thần trung giai chiến lực tuyệt đối cường hân, nhưng cũng chỉ là thần minh cấp thấp nhất ở Thần giới.

Thần Long Âu Đặc Tư cấp mười ba sơ giai, cho dù lực chiến đấu của hắn mạnh đến đâu đi nữa thì tối đa cũng chỉ có thể đánh ngang tay với một Đấu thần hậu giai.

Bảy đại Cuồng chiến sĩ là vũ lực cường đại nhất trong tay Đoạn Vân. Thực lực cuồng hóa có thể đạt tới Đấu thần hậu giai. Nói cách khác, bảy Cuồng chiến sĩ đủ sức chiến thắng một Đấu thần hậu giai.

Mười Thần Long vừa đạt được thực lực hậu giai. Lực chiến đấu của họ tối đa tương đương với Đấu thần sơ giai.

Năm ma sủng, năm tên gia hỏa nhố nhăng, lần trước bị kích thích ở lì trong siêu trọng lực huấn luyện tràng suốt mười ngày. Cuối cùng chịu không nổi lê lét thân thể mỗi một tấc tới Đoạn Vân, yêu cầu phát dục. Đoạn Vân bất lực, đành phải phát cho chúng mỗi người một viên Thành Thần hoàn và một viên siêu cấp Tẩy Tủy Đan. Sau khi phục dụng thuốc hai ngày, năm tên biến thái này trực tiếp biến thân thành tiểu thần cấp mười ba.

Hai mươi Ma thú gia tộc lực lượng cấp mười hai trung giai, lực chiến đấu của họ cũng đang có xu hướng chuyển hóa sang hậu giai, phỏng chừng một thời gian nữa có thể tự nhiên đột phá tới hậu giai.

Một trăm hai mươi thú nhân gia tộc cũng là cấp mười hai trung giai, nhưng lần trước sau khi được một viên siêu cấp Tẩy Tủy Đan thực lực họ tăng lên rất nhiều, chỉ còn cách hậu giai một bước nhỏ thôi.

Bảy mươi ba Thần Long cấp mười hai sơ giai, lực chiến đấu của họ tương đương với phó thần hậu giai, nhưng lực lượng bên trong số này có một vài bất đồng. Năm mươi đầu Thần Long sau khi cùng Đoạn Vân nam chinh, lại được Đoạn Vân điều tới chống lại Thần tộc cao thủ và Tây phương điều nhân, năm mươi Thần Long này có lực chiến đấu mạnh hơn khá nhiều so với hai mươi ba Thần Long kia. Do đó, để đảm bảo việc phối hợp tác chiến sau này cho có hiệu quả, Đoạn Vân tách hẳn năm mươi Thần Long này ra và biến họ thành lực lượng chủ lực của mình. Đám năm mươi Thần Long sắp đột phá trung giai này tương lai sẽ là một lực lượng độc lập của gia tộc. Còn hai mươi ba đầu Thần Long cấp mười hai kia thì được chia ra làm lực lượng chủ lực trấn thủ hải giới. Năm mươi Thần Long vẫn ở hải giới tu luyện bình thường như trước. Sở dĩ nói họ độc lập là bởi vì năm mươi Thần Long này tương lai sẽ là lực lượng cơ động sẽ thường xuyên được điều tới tác chiến trên đại lục. Còn hai mươi ba Thần Long còn lại tương lai sẽ trường kỳ đóng ở hải giới đảm nhiệm việc trấn thủ ổn định hải giới.

Thần Long thái tử Mạt Khắc thực lực sắp đột phá tới đỉnh giai. Trải qua một phen rèn luyện, Long thái tử đã chứng thực là một người rất có năng khiếu về hành chính. Dưới sự điều hành của hắn, hải giới được

ổn định một cách nhanh chóng. Mặc dù nói không thể làm cho hải tộc bình thường sẽ trung thành với sự thống trị của Thần Long trong một thời gian ngắn, nhưng Đoạn Vân tin rằng, trước sau gì bộ tộc Thần long tương lai cũng sẽ trở thành hoàng tộc duy nhất của cả hải giới .

Đoạn Vân cũng có trong tay không ít lực lượng cấp mười một. Tại Á Cương, bộ đội đặc chủng Nanh Sói sau khi thuận lợi hoàn thành siêu trọng lực huấn luyện, thành công tiến giai tới siêu giai. Nói cách khác, một vạn vũ lực đặc chủng cấp mười một được Đoạn Vân chế tạo thành công. Còn tọa kỵ phối hợp Phi long và Cự long cũng đồng thời huấn luyện với họ, thử nghiệm khoái cảm siêu trọng lực một phen. Vốn thực lực đám Long kỵ đã đạt tới hậu giai hoặc là đỉnh gia, sau khi kỵ sĩ của họ tiến giai, họ cũng bị kỵ sĩ khế ước quỹ dị ép buộc tiến giai theo. Quả thật việc tiến giai của họ cũng không hẳn là không có nguyên nhân, bởi vì những Long kỵ này trải qua siêu trọng lực huấn luyện, hơn nữa thực lực của họ vốn cũng không kém. Có thể tiến vào thần cấp hẳn là nhờ vào cả kỵ sĩ khế ước và tự thân cố gắng. Nhưng mặc kệ nguyên nhân gì đi nữa, một vạn Nanh Sói Kiếm Thần siêu giai, cộng với lực lượng Long kỵ thần cấp, tổ hợp như vậy tuyệt đối là siêu cấp cường hãn. Quan trọng nhất đó là họ là một đội quân có tổ chức chặt chẽ. Một vạn đầu Long kỵ thần cấp đã được huấn luyện đủ để làm cho ai cũng phải run sợ.

Còn lực lượng ma thú cấp mười một trong tay Đoạn Vân thì có vẻ hơi thiếu. Hai trăm ba mươi đầu siêu thần thú sau khi tiến giai lần trước thực lực đã được củng cố nhất định, phỏng chừng chẳng mấy chốc có thể đột phá tới trung giai. Còn ma thú hậu giai và đỉnh giai số lượng đã đạt tới một mức bão hòa, nói cách khác, vốn một ngàn đầu thần cấp ma thú gia tộc toàn bộ đều đã đạt tới hậu giai hoặc đỉnh giai. Trong số gần ba vạn ma thú thánh cấp hóa hình của gia tộc, số lượng đột phá đến ma thú Thần cấp càng ngày càng nhiều. Trong gần hai tháng, có đến hai ngàn ma thú thành công tự nhiên tiến giai. Còn những người không thể tiến giai thì đại bộ phận cũng có thực lực đạt tới hậu giai hoặc đỉnh giai.

Bộ tộc Thần Long còn có hai trăm đầu Thần Long trung giai, có một ngàn đầu cự mãng Thần Long vừa mới tiến giai vào cấp mười một không lâu. Cũng có không ít những vũ lực phi Thần Long khác. Hải Long vệ ở Thần Long đảo thực lực đã đạt tới thần cấp hậu giai. Một ngàn Thanh Long thực lực cũng đã đạt tới trung giai. Ngoài ra hơn sáu mươi đầu hải thú phi Thần Long hệ cấp mười một cũng là một lực lượng không nhỏ .

Cuồng long và năm Thú Nhân sư đoàn đang khẩn trương huấn luyện, đều là những vũ lực mà Đoạn Vân có thể tạm thời giữ lại để dự trữ. Hai Cuồng Long sư đoàn thực lực tiểu binh cũng đã củng cố ở mức hậu giai, không ít Cuồng chiến sĩ gần đạt tới đỉnh giai. Còn năm vạn Thú nhân võ sĩ tiểu binh có thực lực thấp nhất cũng đã đạt tới thần cấp trung giai.

Đây đều là lực lượng trung thành và cường đại nhất của Đoạn Vân .

Nhưng lực lượng như vậy vẫn chưa làm cho Đoạn Vân cảm thấy an tâm, dù sao hai Thần giới thật sự quá cường đại. Ma giới lại sắp tràn vào xâm lăng, trong quá khứ thực lực của Ma giới cũng đủ để chống lại Thần giới cường đại. Đoạn Vân chịu sự đả kích quá lớn. Phát triển, phát triển, liên tục phát triển.

314. Chương 314. Kiểm Chỉ Nhị Tộc

Ngày hai mươi tháng hai, thực lực quân đội gia tộc đã được phát triển gần như khắp nơi trên đại lục. Đoạn Vân lúc này đưa ra một quyết định: buộc Thú Nhân đế quốc và Tinh Linh vương quốc gia nhập dưới cờ gia tộc trong một thời gian ngắn.

Hơn bốn mươi quốc gia nhân loại trên đại lục đã là sản nghiệp của gia tộc, còn Đoạn Vân cũng thông qua việc khống chế quân đội và việc giám thị các nguyên thủ các nước thành công quản lý tất cả các thế lực. Mặc dù tầng lớp chớp bu lãnh đạo các nước này đều được giữ lại, nhưng thực quyền thực tế đã bị thay đổi. Trên danh nghĩa nguyên thủ quốc gia vẫn là hoàng đế hoặc quốc vương như trước, nhưng quyền của hoàng đế và quốc vương lại bị hạn chế rất nhiều. Đoạn Vân thông qua việc phân chia quyền lực của quốc vương xuống các đại thần đã làm giảm đi ảnh hưởng của vương thất. Mặt khác Đoạn Vân thông qua việc nắm giữ quân đội mà khống chế toàn bộ các nước vào trong tay. Ở thế giới này, ai có thực lực thì người đó có phân lượng khi nói chuyện, hay nói cách khác, ai khống chế quân đội người đó được quyền to tiếng ra lệnh.

Những tổ chức mang tính phục vụ cộng đồng vẫn do quốc gia chương quản theo cơ cấu như trước kia, chỉ có quân đội là trực tiếp do gia tộc khống chế. Tất cả võ sĩ toàn bộ đều gia nhập gia tộc, hơn nữa còn phải tiếp nhận những khóa học nghiêm khắc để cải tạo suy nghĩ. Nói cách khác, sáu trăm vạn quân chánh quy của các nước chư hầu trên đại lục và cả ức tổ chức dân binh đều trực tiếp do quân bộ gia tộc chỉ huy điều khiển. Còn người chịu trách nhiệm về quân sự của gia tộc chính là những sĩ quan quân đội rải rác khắp các chư quốc trên đại lục. Những sĩ quan quân đội này tiếp thu tư tưởng lấy gia tộc làm trọng, trong suy nghĩ của họ đã chuyển biến từ phạm trù một quốc gia tăng lên thành phạm trù của đại lục. Họ phục vụ hết mình trên cơ sở đặt ích lợi của cả đại lục và ích lợi của gia tộc lên trên hết.

Đương nhiên những tướng lĩnh quân sự cũng được hưởng những ưu đãi rất tốt của gia tộc. Chẳng hạn như trong những tướng lĩnh có không ít người là những tướng lĩnh già lão, họ vốn là những lão gia hỏa đang chờ chết, thế mà chỉ cần từng là những quân nhân có chiến tích huy hoàng là Đoạn Vân điều hết tới Á Cương. Những lão gia hỏa này và một vài quân nhân còn trẻ nhưng có tiềm năng trên khắp đại lục được đưa vào Trung Hoa quân sự học viện để học tập hoặc làm việc, và cũng phụ trách việc kiến thiết quân vụ cho cả đại lục.

Có hơn mười Nanh Sói quân đoàn trên đại lục. Ba trăm vạn tướng sĩ Nanh Sói trực tiếp do Nanh Sói tổng bộ điều hành chỉ huy. Đại quân Nanh Sói số lượng khổng lồ này coi như một quân đội độc lập tách khỏi các quốc gia trên đại lục. Ba trăm vạn tướng sĩ Nanh Sói này là gia binh của riêng Đoạn Vân. Tướng sĩ Nanh Sói chiến lược cường hãn chỉ trực tiếp nhận mệnh lệnh và phục vụ cho Đoạn Vân. Về phần trang bị vũ khí, họ sử dụng những vũ khí khôi giáp do Trung Hoa gia tộc chế tạo mà những quân đội khác không thể tưởng tượng được. Những món vũ khí này đều do Ái Nhân và Địa Tinh lao động miệt mài chế tạo ra. Về phần cơ cấu quân sự của Nanh Sói, lương bổng của Nanh Sói đại quân được đãi ngộ cực cao. Một tướng sĩ Nanh Sói hưởng đãi ngộ lớn hơn một kiếm thánh bình thường rất nhiều. Quân đội Nanh Sói đều là những chiến sĩ ưu tú có tiềm lực nhất trên đại lục, họ phải chịu sự huấn luyện khác hẳn với quân nhân thường. Chương trình huấn luyện hàng ngày của họ gấp năm lần chương trình của những quân nhân khác trên đại lục, cả về chất lẫn lượng. Hơn nữa họ còn được học tập những phương pháp tu luyện đấu khí cao minh. Để phát triển Nanh Sói đại quân, Đoạn Vân đặc biệt thu thập vô số pháp quyết tu luyện thành danh khắp nơi, lựa chọn sàng lọc rồi cung cấp cho tướng sĩ Nanh Sói học tập, nhưng rốt cục pháp quyết tu luyện tối ưu cũng chỉ còn có một, đó là Nanh Sói Đấu khí quyết do Diệp Cô Thành cao thủ nhân tộc cao nhất sáng lập ra.

Nanh Sói Đấu khí quyết là một bộ nội gia tu luyện pháp quyết do Diệp Cô Thành căn cứ vào những lý giải của mình về việc làm sao thu được đấu khí, kết hợp với Thái Cực của Đoạn Vân sáng lập nên. Pháp quyết này đầu tiên được áp dụng tại sư đoàn Nanh Sói, cuối cùng được Đoạn Vân ra lệnh cho mở rộng ra khắp Nanh Sói đại quân. Nói cách khác, để làm cho vũ lực mình càng cường đại hơn, Đoạn Vân biến thái này đưa một pháp quyết tu luyện đấu khí cao nhất phổ biến tới ba trăm vạn người. Việc này làm cho Nanh Sói Đấu khí quyết trở thành pháp quyết duy nhất được đại đa số những nhân sĩ tu luyện trên khắp đại lục. Đoạn Vân sở dĩ dám làm như vậy cũng vì quân kỷ đặc hữu của Nanh Sói, hơn nữa cho dù pháp quyết có bị tiết lộ ra ngoài cũng chỉ là phúc cho đại lục mà thôi. Bây giờ tất cả dân chúng đại lục đều là của mình, nếu đề cao thực lực của toàn đại lục thì cũng là chuyện tốt, nhưng đó là việc cực chẳng đã, Đoạn Vân không có ý định truyền Nanh Sói Đấu khí quyết ra toàn đại lục, dù sao khi đã gọi là Nanh Sói Đấu khí quyết, cái tên này cũng nói lên phần nào phạm vi sử dụng và được truyền bá của nó. Mặt khác, để có thể phát huy thành công uy lực của pháp quyết này thì chỉ có cách tiếp nhận chế độ huấn luyện của tướng sĩ Nanh Sói chính quy. Người khác mà tu luyện phương pháp này căn bản không có tác dụng gì nhiều.

Khi Nanh Sói tuyển quân, muốn tiến vào cánh cửa Nanh Sói một quân nhân thường phải có thực lực đạt tới cấp sáu. Sau khi trải qua mấy tháng huấn luyện đặc chủng Nanh Sói, thực lực quân nhân Nanh Sói sẽ được tăng lên rất nhiều. Sự huấn luyện vừa khoa học vừa nghiêm khắc của đặc chủng Nanh Sói khi kiến thiết quân đội cũng có những hiệu quả rất đặc thù. Ba trăm vạn Nanh Sói đại quân nếu chia đều thực lực thì đã đạt tới đại kiếm sư. Nói cách khác, thực lực Nanh Sói thấp nhất đã là cấp bảy. Trong đó tuyệt đại bộ phận Nanh Sói đều là đại kiếm sư. Còn Thiên Long và Nạp Lan Nanh Sói, hai phân bộ Nanh Sói được thành lập sớm nhất, thực lực tướng sĩ Nanh Sói đã đạt tới kiếm thánh. Dù sao nguyên thủ hai quốc gia này chính là lão bà của mình, cấp cho họ được hoàn trị thương, làm cho tướng sĩ sau những lần tập luyện được hồi phục nhanh chóng cũng không ai dám nói mình thiên vị, nhưng cho dù Đoạn Vân có thiên vị đi nữa thì cũng không có ai dám phàn nàn kêu ca gì cả. Ở Thần điện, thực lực mười vạn tướng sĩ Nanh Sói đã đạt tới cấp tám, tướng sĩ Nanh Sói Thần điện cũng đã có gần nửa trở thành kiếm thánh.

Một ngàn sáu trăm vạn bộ đội chính quy trên đại lục thực lực tướng sĩ bình thường cũng đã đạt tới cấp năm. Phương pháp huấn luyện của Nanh Sói đặc chủng đã được các quân đoàn Trung Hoa nhanh chóng học theo. Chỉ tính riêng về thực lực từng người trong quân đội này thì không cao lắm, nhưng quân kỷ quân đội thì khỏi phải chê, do phải chịu chế độ huấn luyện trọng điểm của gia tộc. Kiến thiết quân đội, nói cách khác, chính là để họ trở thành một đội quân có tư tưởng gia tộc. Quân kỷ chính là gia tộc và phục vụ cho gia tộc. Nói trắng ra là hoàn toàn phục tùng gia tộc. Vũ khí khôi giáp của họ đều do Ái Nhân gia tộc chế tạo nhưng không phải loại tinh phẩm như những tướng sĩ Nanh Sói sử dụng, họ sử dụng vũ khí bằng thép, những vũ khí mà những quốc gia trên đại lục trước kia không hề có được. Hơn nữa, đội quân này được trang bị không ít những vũ khí công kích từ xa như cung tên, ma tinh pháo. Rất nhiều vũ khí do Địa Tinh Trung Hoa chế tạo được trang bị cho quân đội gia tộc.

Đại lục có trên ức dân binh, trên thực tế đều là lính dự bị. Họ được huấn luyện trong những khóa huấn luyện quân sự ngắn hạn. Nếu trải qua những chương trình huấn luyện quân sự ngắn hạn này mà họ có những tiến triển rõ rệt, họ sẽ được đào tạo tiếp trong những khóa học cải tạo cao hơn. Nói cách khác, những dân binh này sẽ là thành phần dự bị cho thành viên gia tộc. Tương lại dưới tình huống thích hợp, họ sẽ được tuyên thệ gia nhập Trung Hoa gia tộc.

Trung Hoa dần dần trở thành một từ đồng nghĩa với Mông Đa Lợi Á.

Vô luận là ma thú, địa tinh, hay nhân tộc, chỉ cần trên danh nghĩa là những thế lực dưới cờ Trung Hoa đều được tên Đoàn Vân biến thái dùng một hình thức giống như Đảng phái nhanh chóng khống chế vào tay. Đảng của hắn, cũng là một đảng chuyên chế bệnh hoạn. Nói cách khác, Đoàn Vân dùng hình thức chính đảng để quản lý gia tộc, cũng không hề có cái gì gọi là dân chủ cả, vì người đứng đầu cả đại lục cũng chỉ có Đoàn Vân mà thôi.

Ngày hai mươi mốt tháng chín, Đoàn Vân phóng tầm mắt mình tới Thú Nhân đế quốc và Tinh Linh vương quốc. Bây giờ đến cả hải giới cũng đã thuộc về Đoàn Vân, hai nước nhỏ bé ở phương nam này đừng hòng mơ mộng đứng độc lập bên cạnh Trung Hoa. Thú Nhân đế quốc có tám ngàn vạn Thú Nhân, Thú Nhân đế quốc toàn dân giai bình, có thể cung cấp hơn một ngàn vạn Thú nhân võ sĩ dũng mãnh. Những võ sĩ này nếu không sớm ngày được huấn luyện quân kỷ theo kiểu các sư đoàn Trung Hoa thì đối với sự xâm lăng của Ma giới sắp tới tuyệt đối là một tai họa rất lớn. Tinh Linh vương quốc có sáu trăm vạn dân chúng Tinh Linh, họ đều là những pháp sư vĩ đại. Pháp sư là bộ đội công kích xa địch nhân tốt nhất trước khi có những phương thức công kích xa của đám Địa Tinh gia tộc chế tạo. Hơn nữa Tinh Linh cũng là nguồn cung cấp cho gia tộc rất nhiều lương thực, họ sản xuất lương thực với năng suất cao. Nói cách khác, vì Tinh Linh có thiên phú về thực vật có một không hai, đám Tinh Linh chính là những nhà khoa học về thực vật vĩ đại nhất. Tinh Linh nhất tộc mặc dù kiêu ngạo, nhưng lại rất thiện lương. Đoàn Vân dám khẳng định, chỉ cần người đứng đầu đại lục đãi ngộ tốt cho tộc Tinh Linh, cung cấp cho họ hòa bình và hoàn cảnh sống an ổn, Tinh Linh nhất tộc sau này sẽ là một chủng tộc thống trị tốt nhất.

Về phần làm sao thu phục được hai chủng tộc này, Đoàn Vân cũng đã vạch ra kế hoạch của mình. Khó khăn nhất trong việc thu phục Tinh Linh nhất tộc là vị Tinh Linh nữ thần Tina. Nhưng Tina lần trước đã bị mình đánh bại, mình có thể dùng cường thế tuyệt đối làm cho Tinh Linh nữ thần giao Tinh Linh nhất tộc cho mình. Nếu mục đàn bà này không muốn quy thuận, Đoàn Vân sẽ dùng thủ đoạn hèn hạ ra tay thu phục nữ thần này trước. Đương nhiên thu phục đây không có nghĩa là mở rộng đội ngũ hậu cung của mình, nhưng mình có nhiều thủ hạ và huynh đệ đều đang độc thân, mình ăn no rồi, không thể quên những huynh đệ cùng mình vào sinh ra tử được. Nếu Tina không muốn chủ động thần phục, sẽ gả Tinh Linh nữ thần cho hộ vệ Diệp Cô Thành của mình, hoặc là Tiểu Phi Hiệp, thậm chí Thần Long Âu Đặc Tư, chẳng có gì là không thể làm được cả. Chỉ cần chinh phục được Tinh Linh nữ thần này, vậy mình có thể thu phục sáu trăm vạn Tinh Linh dưới cờ gia tộc và lợi dụng đội ngũ Tinh Linh pháp sư cường đại trong số sáu trăm vạn này.

Về phần thu phục Thú Nhân đế quốc thì có chút đơn giản hơn. Trong tay mình đã có một trăm hai mươi siêu Thú Nhân cấp mười hai, đám Thú Nhân này tuyệt đối là những thần minh trong tâm trí đám Thú Nhân đế quốc. Thần Thú của Thú Nhân đế quốc sớm đã chết dưới tay Ma Giới trong lần Thần Ma đại chiến trước. Thú Nhân đế quốc hơn một ngàn năm nay không có Thần Thú, đột nhiên xuất hiện nhiều siêu cấp cường giả như vậy, chỉ bằng vào lực lượng Thú Nhân gia tộc cấp mười hai này cũng đủ để chế trụ toàn bộ cả Thú Nhân đế quốc. Huống chi trong tay Đoàn Vân còn có năm vạn Thú Nhân võ sĩ cấp bậc kiếm thần, và điều

này dĩ nhiên là một thần thoại nữa trong mắt Thú Nhân.

Để thống nhất cả Mộng Đa Lợi Á, Đoạn Vân ra lệnh cho Tập bài Sư đoàn, một trong số năm Thú Nhân sư đoàn, hướng về phía Thú Nhân đế quốc tiến quân, dùng uy hiếp tuyệt đối thu thập Thú Nhân đế quốc. Dùng một vạn Thú Nhân thu phục tám ngàn vạn Thú Nhân, việc này tuyệt đối không phải là chuyện đùa. Trước mặt Thú Nhân kiếm thân, trước mặt một vạn Thú nhân võ sĩ trang bị tận răng, Đoạn Vân dám cam đoan, cho dù võ sĩ Thú Nhân đế quốc có dũng cảm tới đâu cũng tuyệt đối không dám nhúc nhích vũ khí. Một vạn Thú Nhân này, đi thẳng về phía trước trực tiếp công nhập Thú Nhân đế quốc.

Còn Đoạn Vân dẫn theo một đám thủ hạ chủ lực và mười Tinh Linh gia tộc thực lực đạt tới siêu giai hướng về phía Tinh Linh vương quốc tiến bước. Đối với hai thế lực này, Đoạn Vân tuyệt đối nắm chắc phần thắng

315. Chương 315. Tinh Linh Nữ Thần Đích Chân Chính Thật Lực

Qua truyền tống trận giữa Á Cương và Thần điện, Đoạn Vân dẫn vài đội quân chủ lực chạy tới Thần điện. Đoạn Vân thả một vạn Tập Bài Thú Nhân tướng sĩ từ truyền tống trận ra, rồi làm một bài diễn văn hùng hồn đầy xúc động ngay trên Thần điện. Thú Nhân đại quân nghe xong bài diễn văn của hắn, hùng hực ngọn lửa 'sẵn sàng bán mạng hy sinh vì gia tộc', hướng về phía Thú Nhân đế quốc lao đi. Một vạn Thú Nhân Kiếm Thân, một thực lực tuyệt đối cường đại, mỗi một Thú nhân võ sĩ với thực lực thần cấp có thể dễ dàng bỏ túi cả hoàng đế của Thú Nhân đế quốc. Đối mặt với đại quân toàn là Thú Nhân Kiếm Thân cường hãn, Thú Nhân đế quốc không dám mà cũng không thể ngăn cản đà tiến nước lũ của đại quân này. Đội ngũ Thú Nhân Kiếm Thân cường hãn này đang trực tiếp tiến vào Thú Nhân đế quốc.

Còn Đoạn Vân chỉ huy một đám quân chủ lực khác và mười siêu giai Tinh Linh pháp sư của gia tộc trực tiếp hướng về phía Tinh Linh Sâm lâm, nhằm vào chỗ ở của Tinh Linh nữ thần cũng chính là trung tâm của Tinh Linh quốc.

Ngoài đám Tinh Linh cao thủ, Đoạn Vân còn mang theo Diệp Cô Thành nhân tộc cao thủ thực lực ở mức Đấu thần trung giai, Thần Long cường hãn Âu Đặc Tư thực lực cấp mười ba sơ giai, năm ma sủng thực lực cũng đạt tới tiểu thần, bảy Cuồng chiến sĩ thực lực hậu giai, Thần Long tọa kỵ tạm thời có thực lực hậu giai.

Một trăm hai mươi Thú Nhân gia tộc, hai mươi Ma thú gia tộc và năm mươi Thần Long được Đoạn Vân lưu lại trấn thủ ở Á Cương. Thông qua truyền tống trận, Đoạn Vân có thể trong vòng mười giây trốn vào trong Long thần giới ra hiệu lệnh cho đám gia hỏa này.

Tinh Linh Sâm lâm được xưng là thiên hạ của Tinh Linh nhất tộc, có quan hệ nhất định với Ma Thú Sâm lâm ở phía Bắc, nhưng cây cối ở Tinh Linh Sâm lâm rõ ràng cao lớn hơn so với Ma Thú Sâm lâm. Ngoài ra nơi này còn có một vài chủng tộc kỳ quái chẳng hạn như thụ nhân. Đích thật là thụ nhân chính cống. Thân thể thụ nhân đã trưởng thành có hình người, không ít thụ nhân còn có thể di chuyển được, chỉ tội tướng đi hơi cứng nhắc một chút so với người bình thường.

Đoạn Vân bay lượn trên bầu trời Tinh Linh Sâm lâm, cảm thụ vẻ thanh bình bên trong Tinh Linh Sâm lâm, bất chợt bao nhiêu tham vọng bá chủ thiên hạ, cuồng bạo phân tranh nhất thời lắng xuống. Bên trong Tinh Linh Sâm lâm xinh đẹp mà thanh bình, các loại tiểu ma thú, tiểu động vật sinh sống an hòa trên mảnh đất này, tất cả đang trải qua cuộc sống vô cùng thanh thản.

- Đặc Duy Tư, ta không ngờ Tinh Linh Sâm lâm lại là một mảnh đất thanh bình như thế. Người nói xem, ta có cần dùng vũ lực thu phục Tinh Linh vương quốc dưới cờ gia tộc không? Đối với Tinh Linh nhất tộc mà nói, đây có thể là một việc sai lầm.

Cảm thụ về an hòa trong Tinh Linh Sâm lâm, Đoạn Vân hỏi Tinh Linh Đặc Duy Tư đang đồng hành với mình. Nam Tinh Linh gia tộc này hiện là đoàn trưởng của Tinh Linh pháp sư đoàn của gia tộc. Cấp bậc ma pháp của hắn đã đạt tới cấp mười một trung giai. Cũng như một ngàn Tinh linh pháp sư của gia tộc đã toàn bộ được Đoạn Vân đào tạo thành pháp thần. Còn chín Tinh Linh khác đi cạnh hắn đều có thực lực ở cấp mười một sơ giai. Bọn họ tự nhiên tuyệt đối trung thành với Đoạn Vân.

- Thiếu gia, Tinh Linh Sâm lâm nhìn qua bây giờ là một mảnh đất thanh bình, nhưng trước kia không phải như thế. Trước kia những nô đoàn Nhân tộc xuất hiện ở đây nhiều lắm, rất nhiều Tinh Linh đã bị họ bắt đi làm nô lệ. Hơn nữa, trước khi thiếu gia trở thành người đứng đầu đại lục, nơi này còn có binh loạn. Quân đội Thần điện luôn luôn ở bên ngoài vòng đai Tinh Linh Sâm lâm với danh nghĩa thánh chiến quấy nhiễu hoặc triển khai tiến công Tinh Linh vương quốc. Chỉ có điều, sau lần Miêu Tộc thích khách tiến hành ám sát các thế lực buôn bán nô lệ, những tập đoàn mua bán nô lệ trên đại lục đã biến mất. Khi thiếu gia trở thành người đứng đầu đại lục, thánh chiến Thần điện cũng không tồn tại nữa. Nếu là một Tinh Linh luôn suy tư trăn trở đến tương lai Tinh Linh nhất tộc của mình, ta cũng hy vọng những Tinh Linh trong Tinh Linh vương quốc từ nay về sau đều là Trung Hoa Tinh Linh. - Đặc Duy Tư cung kính giải bày suy nghĩ của mình với Đoạn Vân.

Nghe thế, Đoạn Vân rõ ràng có chút kinh ngạc:

- Người nói sự an bình ở nơi này tựa như do một tay ta tạo thành hả? Mẹ kiếp, Tinh Linh nhất tộc cũng quá đáng thật.

Lúc này, Diệp Cô Thành chỉ về phía trước nói với Đoạn Vân:

- Thiếu gia, phía trước là đế đô của Tinh Linh rồi. Đám Tinh Linh tựa hồ không hoan nghênh chúng ta.

- Lão Đại, người xem, họ có thể làm cho những cái cây cử động, xem tới xem lui không giống như đang thủ thành?

Tiểu Phi Hiệp chỉ vào mấy cái cây đại thụ cao lớn kỳ quái.

Đặc Duy Tư nhìn nhìn phía trước rồi nói:

- Đó là chiến tranh chi thụ (cây chiến tranh) của Tinh Linh nhất tộc. Chiến tranh chi thụ đích thật là khí giới thủ thành của Tinh Linh nhất tộc, tác dụng của nó hơi giống như đại pháo của Địa Tinh gia tộc phát mình ra, nhưng uy lực thua xa ma tinh đại pháo. Nhưng trước khi ma tinh đại pháo xuất hiện, đích thật đây là một vũ khí chiến tranh không tệ.

- Thiếu gia, Tinh Linh nữ thần Tina xuất hiện rồi, ồ thiếu gia, thực lực của mẹ này so với lần trước thì mạnh hơn rất nhiều. - Diệp Cô Thành cau mày nói.

Nhìn Tinh Linh nữ thần đang bay tới, trên mặt Đoạn Vân cũng xuất hiện vẻ mặt không vui. Bởi vì thông qua cảm giác năng lượng, Đoạn Vân phát hiện ra thực lực của Tina so với Lực Thiên sứ hậu giai Gabriel còn mạnh hơn. Xem ra lần trước nhẹ dạ buông tha cho mẹ đàn bà này quả là một sai lầm rất lớn.

Kết hợp với những tin tức gần đây nhất, và liên tưởng tới chức vụ của Tinh Linh nữ thần, Đoạn Vân cơ bản cũng hiểu được một chút. Tinh Linh nữ thần Tina khẳng định là cấp bậc Chân Thần. Về phần lần trước vì sao thực lực của nàng chỉ là một Đẩu thần sơ giai nho nhỏ thì rất có thể có liên quan đến việc nàng vừa mới từ Ma giới trở về. Hơn nữa, lần trước kỹ năng chiến đấu của nàng căn bản không phải là kỹ năng của Tinh Linh nữ thần trong truyền thuyết. Lần trước Tinh Linh nữ thần thi triển kỹ năng chiến đấu tựa hồ toàn là những vong linh khôi lỗi ma pháp ở giữa nhân giới và địa ngục, triệu hoán linh hồn, tạo thành tượng đá khổng lồ, mấy thứ này tuyệt đối không phải là kỹ năng chiến đấu chính thức của Tinh Linh nữ thần. Cây cung của Tinh Linh nữ thần trong truyền thuyết cũng không có xuất hiện, mà pháp trượng của Tinh Linh nữ thần cũng không phát huy được thực lực của nó.

Nói cách khác, Đoạn Vân đã khơi khơi lãng phí một cơ hội có thể thành công khống chế Tinh Linh nữ thần.

- Đoạn Vân đại nhân, đã lâu không gặp.

Thanh âm mềm mại của Tina vang vọng khắp bầu trời Tinh Linh Sâm lâm. Cây cối phối hợp với giọng nói ngọt ngào đó, cúi chào Tinh Linh nữ thần, chim muông trên cây dùng những tiếng hót hay nhất của chúng hưởng ứng.

Cảm nhận được sự thay đổi của Tinh Linh nữ thần, Đoạn Vân lạnh lùng nói:

- Nữ thần đại nhân khỏe mạnh. Không ngờ Tinh Linh Sâm lâm mà ta ngưỡng mộ đã lâu lại là một mảnh đất an bình và hài hòa như thế, hôm nay, thật sự là làm cho ta mở rộng tầm mắt.

- Đoạn Vân đại nhân hôm nay đột nhiên giá lâm, chẳng biết là có chuyện gì.

Khi nói những lời này, Tina tỏ vẻ giật mình nhìn mười đại Tinh Linh gia tộc phía sau Đoạn Vân, trong ánh mắt tràn ngập vẻ nghi hoặc khó hiểu.

Đoạn Vân cười cười, một lần nữa nhìn quanh Tinh Linh đế đô tuyệt vời rồi nói:

- Nữ thần đại nhân, lần trước ta nói rồi, ta tuyệt đối sẽ không buông tha cho Tinh Linh vương quốc đâu. Hôm nay đến đây là muốn mời Tinh Linh vương quốc gia nhập vào Trung Hoa gia tộc của ta. Nữ thần đại nhân xin đừng ngắt lời ta nói. Như mọi người đều biết, bộ tộc Trung Hoa của ta là một gia tộc cường đại đã áp đảo mọi quốc gia trên đại lục. Lúc này, nhân tộc trên đại lục đã là ta dân chúng của Trung Hoa gia tộc. Địa Tinh bộ tộc cũng đã gia nhập vào trong Trung Hoa gia tộc. Đến cả Man Tộc Bắc cương cũng đã thành lập quốc gia với tên nước là Mông Cổ. Nói cách khác, cả Mông Đa Lợi Á, ngoại trừ Tinh Linh vương quốc và Thú Nhân đế quốc ở phía nam, đều đã là cơ nghiệp của Trung Hoa gia tộc. Bộ tộc Trung Hoa của ta cường đại, biên giới trải rộng, dân chúng giàu có sung túc. Đây là chứng minh trực tiếp nhất. Bây giờ nhân tộc dĩ nhiên đã cường đại. Tinh Linh nhất tộc các người nếu không muốn sau này phải làm nô lệ cho nhân tộc thì cũng chỉ còn có một con đường.

- Đoạn Vân đại nhân tựa hồ rất tự tin về thực lực gia tộc mình nhỉ.

Khi Tina nói những lời này, rõ ràng lộ ra vài tia uy hiếp.

Nghe thế, ánh mắt Đoạn Vân tỏ vẻ bất thiện nhìn Tina trước mắt rồi lạnh lùng nói:

- Nữ thần đại nhân. Trung Hoa gia tộc ta đích thật là rất cường đại. Trung Hoa gia tộc ta sở dĩ có thể có cơ nghiệp hôm nay không chỉ dựa vào vũ lực cường hãn. Trung Hoa gia tộc ta có khoa học vượt hẳn trình độ chung của đại lục. Nói cách khác, dưới sự lãnh đạo của Trung Hoa gia tộc, các nước trên đại lục từ việc luôn không ổn định, kinh tế trì trệ, chuyển mình thành giàu mạnh, góp phần làm cho lục địa đang trên đà ổn định và phồn vinh. Nhìn chung, bộ tộc Trung Hoa của ta làm cho cả Mông Đa Lợi Á phú cường và an bình.

- Tư tưởng? Khoa học? Xin hỏi Đoạn Vân đại nhân, hai thứ này đến tột cùng có gì hữu dụng?

Tina rõ ràng bị hai từ này của Đoạn Vân làm cho hồ đồ. Trong tự điển của nàng làm gì có những từ ngữ hiện đại thế này. Xuyên suốt cả chiều dài lịch sử của đại lục, nàng chứng kiến Mông Đa Lợi Á một mạch đi theo một con đường mà thời đại tiền sử phát đạt hơn nhiều so với thời đại hiện tại. Bởi vì lúc đó có rất nhiều người tu luyện có thực lực cường hãn, thực lực mà người hiện đại không thể tưởng tượng được.

- Nữ thần đại nhân, ý nghĩ của các vị thần các người đã không theo kịp dòng chảy thời đại rồi. Ta nghĩ, các người sở dĩ phải triệt ly khỏi khối đại lục này, một trong những lý do có thể là vì giá trị lợi dụng của các người đối với đại lục không còn nhiều, các người dĩ nhiên trở thành một gánh nặng cho đại lục. Nhưng ta muốn nói cho người biết, Trung Hoa gia tộc ta tương lai sẽ trở thành lãnh đạo ở đại lục, chỉ huy dân chúng đại lục đi đến văn minh. Về phần khoa học kỹ thuật, người có thể nhìn vào sự quật khởi và cường đại của Trung Hoa Địa Tinh vương quốc thì biết.

Nói thật, Đoạn Vân cũng không hiểu lắm về tiến bộ xã hội và phát triển khoa học. Dù sao hắn chỉ là một sinh viên trường thuốc, tuy nói ngoại khóa cũng học tập không ít phương diện khác, nhưng dù sao hắn chỉ là một người học y, không phải là nhà xã hội học hoặc nhà sử học. Hắn có thể nói có đạo lý, nhưng cũng đến thế thôi. Còn sự phát triển khoa kỹ của bộ tộc Địa Tinh thì Đoạn Vân bảo họ phải phát hiện những trí tuệ mới, phải phát minh ra những thứ hay. Hắn chỉ đơn thuần nói cho Địa Tinh những gì phải làm, về phần vấn đề làm như thế nào, thì Đoạn Vân bó tay và không quan tâm, tất cả đều để cho Địa Tinh tự mày mò.

- Đoạn Vân đại nhân, tựa hồ người nói rất có đạo lý. Nhưng Tinh Linh nhất tộc ta là một chủng tộc thiện lương, chúng ta không thích chiến tranh và tranh đấu, chúng ta chỉ muốn một cuộc sống an bình. Do đó, Đoạn Vân đại nhân, ngài có thể buông tha cho Tinh Linh nhất tộc nhược tiểu này không? Dù sao Tinh Linh nhược tiểu chúng ta cũng sẽ không cản trở đường đi của Đoạn Vân đại nhân mà.

Khi nói những lời này, Tina một mực tỏ vẻ nhỏ yếu, nhưng ánh mắt thì muốn cho Đoạn Vân biết khó mà lui. Nàng muốn cho Đoạn Vân biết rằng, "Diễm" hôm nay đã không còn là "Diễm" của hai tháng trước nữa

rồi.

Nghe thế, ánh mắt Đoạn Vân lóe ra tia bất thiện. Đứng thẳng người lên, Đoạn Vân nói vẻ uy nghiêm:

- Tina, Tinh Linh nhất tộc đồng dạng vẫn có thể sinh tồn và phát triển dưới sự che chở của Trung Hoa gia tộc. Người đừng tưởng dùng ngữ khí này để ngăn cản ta, Đoạn Vân ta quyết định muốn làm chuyện gì, ta nhất định phải làm được. Hôm nay, nếu người không muốn hòa bình quy thuận thì vậy xin lỗi rồi. Đối mặt với một thế lực không muốn quy thuận, Đoạn Vân ta chỉ có một cách là nhất nhất đồ lục. Nhưng người có thể yên tâm, Tinh Linh nhất tộc sẽ không bị mất đi đâu. Ba mươi vạn Tinh Linh ở bộ tộc Trung Hoa của ta tương lai sẽ là chủng tộc Tinh Linh nhất tộc, trường tồn vô hạn.
- Đoạn Vân, hôm nay người cuối cùng cũng lộ ra dã tâm với Tinh Linh nhất tộc. Nhưng người chớ quên, ta là Tinh Linh nữ thần, người tưởng là hôm nay người có thực lực đối phó với ta sao?
- Thấy Đoạn Vân nói đến mức này, Tina cũng không thêm khách khí nữa.

Nhìn vị nữ thần xinh đẹp có chút quá phận trước mắt, Đoạn Vân cười cười, nói vẻ bất cần:

- Thực lực nữ thần đại nhân so với trước đây đích thật đã tăng lên không ít. Nhưng người tựa hồ còn chưa hoàn toàn đạt được trạng thái thực lực mạnh nhất của mình. Thực lực người trước kia cao đến đâu? Chủ Thần? Không thể nào. Người hẳn là một Chân Thần. Hai tháng trước, người là một Chân thần, vì sao chỉ có thực lực Đấu thần thôi? Ồ, để ta đoán nhé. Tinh Linh nữ thần vĩ đại vì đến Ma giới làm vài việc, không thể không tự cầm cố Tinh Linh thần lực của mình lại. Nói cách khác, lần trước người vừa mới từ Ma giới trở về, thực lực tự nhiên không thể nhanh chóng khôi phục. Nhưng bây giờ thực lực của người hẳn cũng chưa khôi phục hoàn toàn. Thực lực Đấu thần đỉnh giai, hừ, không tệ, phỏng chừng để cho người nhàn hạ hai mươi ngày nữa người nhất định có thể khôi phục tới thực lực Chân Thần. Tina, người nói xem, ta sẽ cho người một cơ hội nữa không?
- Người quả nhiên không đơn giản, lại có thể biết được hệ thống vũ lực Thần giới. Đoạn Vân, cho dù người có thể dò xét được thực lực của ta thì sao? Hai tháng trước, thực lực trong tay người có thể nói là rất mạnh, nhưng các người đến cả cao thủ cấp bậc Đấu thần cũng không có lấy một người. Lúc này cho dù là ta chưa khôi phục tới Chân Thần trung giai, chỉ bằng vào thực lực Đấu thần đỉnh giai cũng có thể chống lại người. Ta vốn không muốn đối địch với người, nhưng người là người cuồng vọng, quá mức cuồng vọng.

Thấy Đoạn Vân hiểu rõ thực lực của mình như thế, Tina cảm thấy giật mình. Nhưng nàng vẫn cho rằng, Đoạn Vân hôm nay không có khả năng đối phó được với mình. Dù sao nơi này vẫn là Tinh Linh Sâm lâm của mình, mà thực lực của mình lúc này cũng đã đạt tới Đấu thần đỉnh giai rồi.

316. Chương 316: Nữ Thần ¼cấp Nhĩ Giới Thiệu Nam Bằng Hữu Hảo Bất Hảo

Thấy sự uy hiếp của Tinh Linh nữ thần Tina, Đoạn Vân cười nói :

- Ta không hiểu vì sao người cố ý không chịu gia nhập bộ tộc Trung Hoa của ta? Phải biết rằng, nếu Tinh Linh nhất tộc quy thuận dưới lá cờ Trung Hoa gia tộc của ta thì có thể làm đại lục phát triển tới một giai đoạn mới. Hơn nữa, việc này cũng ảnh hưởng đến vận mệnh tương lai của sáu trăm vạn Tinh Linh sau này . Chỉ cần Tinh Linh được gắn thêm cái tên Trung Hoa thì người trên đại lục sẽ không bắt Tinh Linh nữa. Còn các người cũng có thể quang minh chính đại xuất hiện giữa ban ngày ở bất kỳ nơi nào .
- Đoạn Vân, người muốn biết thật sao? Nói thật, nếu Tinh Linh nhất tộc gia nhập vào Trung Hoa của người, vậy Tinh Linh nhất tộc sẽ không còn địch nhân trên đại lục nữa. Nói cách khác, thời đại hòa bình của Tinh Linh nhất tộc cũng sẽ tới . Nhưng ta biết, chỉ cần gia nhập vào bộ tộc Trung Hoa, Tinh Linh nhất tộc chúng ta sẽ bị cuốn vào vòng nước xoáy lớn hơn nữa. Phải biết rằng, người không có được sự ủng hộ của chư thần dành cho người đứng đầu đại lục. Nói cách khác, người là một thế lực mà thần không chấp nhận . Địch nhân của người sau này sẽ rất nhiều. Bởi vì người muốn đối mặt với cả Thần giới . Còn với thực lực của người bây giờ, người căn bản không có khả năng chống lại Thần giới cường đại .

Tinh Linh nữ thần nói vẻ nghiêm túc. Việc này thì Đoạn Vân rất hiểu . Nhưng sở dĩ Đoạn Vân nhất định không tha Tinh Linh nhất tộc cũng chính vì việc này. Tinh Linh nhất tộc là một thế lực rất có tiềm lực.

Chỉ cần phát triển tốt, Tinh Linh nhất tộc tương lai sẽ là một thế lực lớn giúp mình tranh bá với Thần giới sau này. Nói cách khác, nếu không có sự uy hiếp của Thần giới sau này, Đoạn Vân có thể để cho chủng tộc kiêu ngạo tự đại nhưng cũng rất thiện lương đó ở nguyên trong cái xó xỉnh thâm sơn cùng cốc này mà an hưởng cuộc sống .

Nghe Tinh Linh nữ thần đã nói trắng ra như thế, Đoạn Vân lạnh lùng nói :

- Tina, vô luận người nói như thế nào, ta vẫn phải thu được Tinh Linh nhất tộc .
- Đoạn Vân, ta sẽ không cho người kéo Tinh Linh nhất tộc chết chìm với người đâu .

Tina vung thanh pháp trượng, làm ra một động tác phòng thủ của ma pháp sư .

- Tina, người chỉ là một người đàn bà, mà Đoạn Vân ta không muốn đánh nhau với đàn bà . Chúng ta đổi phương thức đi. Cứ đánh tới đánh lui cũng không có gì hại ho .

Nhìn tư thế Tinh Linh nữ thần như muốn đại chiến mấy trăm hiệp, Đoạn Vân đích xác hơi khó chịu. Một người đàn bà, làm gì mà thích đánh nhau đến thế chứ ?

- Đoạn Vân, người không sợ ta đó chứ ?

Tina mắng xéo một câu làm Đoạn Vân gần như nổi điên.

- Được....được! Coi như ta sợ người đi . Tina! Người không muốn đánh đến mức người sống ta chết đó chứ? Ở A Nhĩ Ti Tư của ta có ba mươi vạn Tinh Linh, còn Tinh Linh Sâm lâm các người có sáu trăm vạn Tinh Linh tộc dân. Để chứng minh thực lực bộ tộc Trung Hoa, ta sẽ cho quyền đấu. Bên thắng lợi sẽ là thống soái đảm nhiệm Tinh Linh toàn tộc . Nói cách khác, nếu Trung Hoa Tinh Linh may mắn thắng lợi, vậy thì Tinh Linh nhất tộc phải tuyên bố gia nhập bộ tộc Trung Hoa của ta một cách vô điều kiện. Còn nếu chúng ta thua thì coi như hôm nay ta không tới đây .

- Đoạn Vân! Theo ta được biết, trong số ba mươi vạn tộc dân Tinh Linh ở A Nhĩ Ti Tư, đến cả thánh ma đạo binh thường cũng rất ít. Người làm sao để cho họ chống lại nước Tinh Linh cho được ?

Tina căn bản không rõ Đoạn Vân đang muốn làm gì. Theo nàng, vô luận là hoàn cảnh tu luyện hay phương pháp tu luyện, Tinh Linh tộc dân lạc loài này đều không thể so được với những Tinh Linh sống ở nước Tinh Linh được .

- Trước kia thực lực các nàng hơi yếu. Chỉ cần là dân chúng thuộc bộ tộc Trung Hoa của ta, đều được hưởng những đặc quyền mà bất luận kẻ nào cũng không thể có được. Người yên tâm, thực lực của họ sớm đã không như cũ nữa đâu. Họ có thực lực tuyệt đối đủ sức chống lại Tinh Linh Vương Quốc . Cho dù có phải tiến hành chủng tộc đại chiến, ta nghĩ Trung Hoa Tinh Linh nhất tộc cũng có thể chống lại các người .
- Được.... Đoạn Vân! ta đồng ý với đề nghị của người . Nhưng nếu để cho họ tiến hành chủng tộc đại chiến thì sẽ khó tránh khỏi làm cho sinh linh đồ thán. Hơn nữa, Tinh Linh là chủng tộc thiện lương. Tinh Linh tộc dân cho dù đối với địch nhân hung ác nhất cũng sẽ không đành lòng xuống tay, huống chi là tộc dân mình. Họ căn bản không thể giơ dao lên giết người mình đâu .

- Tốt lắm. Đúng lúc hôm nay ta dẫn theo mười tên Tinh Linh gia tộc đến đây .

Nói rồi, Đoạn Vân ra hiệu cho mười tên Tinh Linh gia tộc phía sau mình .

Nhưng khi mười tên gia tộc Tinh Linh xuất hiện trước người Đoạn Vân, ánh mắt của Tinh Linh nữ thần đột nhiên bừng bừng lửa giận :

- Các người dám phản bội ta .

Lúc này, Tinh Linh gia tộc Đặc Duy Tư không hề nhu nhược nói với Tina :

- Nữ thần đại nhân, thân là Trung Hoa Tinh Linh, chúng ta chỉ trung thành với gia tộc. Đối với Tinh Linh thần, chúng ta chỉ có thể có tôn kính nhất định . Thiếu gia từng nói qua, Tinh Linh nữ thần chỉ là một Tinh Linh có thực lực cường hãn thôi .
- Tina, đây là mười đại cao thủ ta phái ra, mười đại cao thủ Tinh Linh nhất tộc của Trung Hoa . Người cũng đưa ra cao thủ của người đi .

Không để ý đến đến sự phẫn nộ của Tinh Linh nữ thần, Đoạn Vân chỉ vào mười đại gia tộc Tinh Linh trước người mình nói .

Dùng ánh mắt rất bất thiện nhìn nhìn Đoạn Vân, Tinh Linh nữ thần lúc này thét lên :

- Mười đại Thần Thị (người hầu của thần).

Một tiếng ra lệnh, mười vị Tinh Linh lúc này động thân đứng ra trước mặt nữ thần. Họ vừa hiện ra, Đoạn Vân lúc này choáng váng muốn xỉu . Mẹ kiếp, toàn bộ đều là siêu Tinh Linh thực lực cấp mười hai trung giai .

- Tina! Người làm thế này không đúng rồi. Chúng ta để hai khối Tinh Linh tộc dân tiến hành chiến đấu, đâu có nói là người và ta cũng tham gia. Người cho Thần Thị của người nghênh chiến với Tinh Linh bình thường của bộ tộc Trung Hoa của ta, việc xem ra hơi quá đáng đó .

Hừ, làm sao ta không nghĩ tới điểm này chứ? Lần trước, Tinh Linh nữ thần có thể chia ra lực lượng triệu hoán những tượng đá khổng lồ. Lúc này, mẹ đàn bà này cũng đồng dạng có thể đem lực lượng chia cho những Tinh Linh này . Nhưng Đoạn Vân nghĩ mãi mà không rõ, thân thể của Tinh Linh làm sao có thể thừa nhận được năng lượng cường đại như vậy? Chẳng lẽ không bị nổ ra sao ?

- Đoạn Vân, mười người này là mười Thần Thị gần đây ta mới phát triển từ Tinh Linh nhất tộc. Các nàng đều là Tinh Linh của Tinh Linh Vương Quốc. Cho các nàng xuất chiến, có gì không thể chứ ?

Nói xong, trên mặt Tinh Linh nữ thần xuất hiện vẻ rất đắc ý .

Nhìn nhìn mười Tinh Linh gia tộc của mình, Đoạn Vân trực tiếp không nói gì . Hừ, trận chiến này còn gì mà đánh nữa? Thực lực của Đặc Duy Tư cũng chỉ cấp mười một trung giai, còn chín người khác thực lực chỉ ở mức cấp mười một sơ giai . Mẹ kiếp, chỉ tự trách mình không quan tâm tới nhóm vũ lực Tinh Linh của gia tộc. Phải biết rằng, đây là mười Tinh Linh tham gia sớm nhất vào gia tộc. Nếu sớm bồi dưỡng trọng điểm cho họ thì cũng sẽ chẳng khác gì Thú nhân võ sĩ của gia tộc, đều đã trở thành chung cực cường giả cấp mười hai rồi .

Cắn chặt răng. Đoạn Vân nói rất bất lực :

- Trận chiến này, chúng ta

- Thiếu gia, trận chiến này chúng ta nguyện ý xuất chiến .

Đặc Duy Tư dùng một loại ánh mắt rất khinh bỉ nhìn Tina, người đã từng là thần của hắn .

- Cái gì? Bỏ đi, các nàng đều là cường giả cấp mười hai trung giai, mặc dù năng lượng của các nàng không ổn định lắm, nhưng họ đều có lực lượng cấp mười hai, không phải là loại các người có khả năng thừa nhận được .

Đoạn Vân nói nhỏ với Đặc Duy Tư. Nói thật, làm như vậy cũng quá uất ức. Mẹ đàn bà này quá ghê tởm . Nhất định phải tìm cách bắt mẹ, sau đó QJ mẹ đàn bà làm cho bốn thiếu gia phải đau đầu .

- Thiếu gia, trận chiến này chúng ta nhất định thỉnh cầu xuất chiến . Nhưng thiếu gia, ta mong ngài có thể nhờ người trong gia tộc sắp xếp đưa tới đây cung của Tinh Linh thần mới được chế tạo .

Đặc Duy Tư lại một lần nữa xin Đoạn Vân quyết chiến .

Vừa nghe tới cung Tinh Linh thần, khóe miệng Đoạn Vân lúc này lộ ra tiếu ý . Hừ, làm sao mình lại quên cái này chứ . Cung Tinh Linh thần, kỳ thật không phải là cung mà là một thần khí ngoại hình hơi giống mũi tên. Tài liệu chế tạo ra cung Tinh Linh thần toàn là xương cốt và gân của Long thần Tập Tây Cách Nhĩ . Hơn nữa, mỗi cung Tinh Linh thần đều được những Địa Tinh công tượng gia tộc khắc lên rất nhiều ma pháp trận. Hơn nữa, họ còn một cái tiến thành công hữu ích nữa là đưa trang bị trữ vật không gian ma pháp gắn vào bên trong. Nói cách khác, cung Tinh Linh thần nhìn qua rất giống mũi tên bình thường nhưng ở trong chứa cả một khoảng không, kích cỡ chính thức của nó gần như một gian phòng mười mét vuông .

Nhưng, vì nguyên liệu hạn chế, loại cung Tinh Linh thần có lực tàn phá rất mạnh này chỉ được chế tạo có hai mươi cái thôi . Dù sao, vũ khí cường hãn như vậy cũng cần phải có rất nhiều ma tinh cung cấp ma lực .

Nghĩ vậy, Đoạn Vân đưa mười đại Tinh Linh thu vào Long thần giới, để cho họ trực tiếp thông qua truyền tống trận trở lại Á Cương .

- Tina, phiền người chờ một chút, mười Trung Hoa gia tộc đại Tinh Linh của ta muốn đi đổi quần áo . Yên tâm, sẽ không lâu đâu, chỉ cần mười phút là được .

Nhìn Tina đứng đối diện đang dùng ánh mắt nghi hoặc nhìn mình, Đoạn Vân lạnh lùng nói .

- Đoạn Vân, người muốn làm gì? Người tưởng rằng để cho họ vào Long thần giới trong tay người thì sau khi họ trở ra lại có thể có năng lực đối kháng với mười đại Thần Thị của ta sao? Người đừng có nhố nhăng như vậy ?

Tina tỏ ra rất khó hiểu về hành động của Đoạn Vân .

Cười cười, Đoạn Vân nói :

- Đợi chút nữa sẽ biết . Được rồi! Tina, người hẳn là chưa lập gia đình hả? Như vậy đi, ta giới thiệu cho người vài người nhé.

- Đoạn Vân, người có ý gì ?

Không để ý đến sự phẫn nộ của Tina, Đoạn Vân nhìn lướt qua đám thủ hạ của mình, chỉ vào Tiểu Phi Hiệp nói :

- Vị này là Tiểu Phi Hiệp, Hoàng đế của tất cả loài biết bay trên đại lục. Bây giờ trên đại lục, bất kỳ loại nào biết bay đều thuộc sự quản lý của hắn . Như thế nào, tiểu tử này nhìn qua cũng được đó chứ .

- Đúng. Được lắm, đức hạnh chẳng kém gì người . Không biết lớn nhỏ .

Tina trợn mắt, ánh mắt lườm hắn căm giận.

Thấy Tinh Linh nữ thần không có hứng thú với Tiểu Phi Hiệp, Đoạn Vân chỉ chỉ vào Đạt Nhĩ Ba và Đạt Nhĩ Khắc, nói :

- Hai đại hắc long này là những nhân vật rất dũng mãnh. Người có thể tìm được ở họ cảm giác an toàn . Như thế nào, không có hứng thú à? Mà thôi, hai người này đã kết hôn rồi . Vị này, Ngưu Ma Vương đại ca, người nhân siêu cường . Mặc dù đầu óc không nhanh nhẹn lắm, nhưng được cái trung hậu thành thật, tuyệt đối sẽ không lừa dối người . Chỉ cần người gả cho hắn, cũng coi như gả cho một con trâu không biết than không biết oán. Ngưu Ma Vương cũng không lớn tuổi, chỉ có thể xem như một con nghé nhỏ . Không muốn hả? Không thích ăn cỏ non à . Được, giới thiệu cho người một người tính tình trầm ổn là Âu Đặc Tư nhé? Thần Long Âu Đặc Tư thực lực tuyệt đối cường hãn. Tuy hắn đã qua một lần đòn nhưng không sao đâu. Hắn bây giờ đang độc thân. Còn có thể cho người hai người con thực lực cường hãn lại vô cùng hiểu thuận miễn phí nữa .....

- Đoạn Vân, nếu người còn nói linh tinh ta sẽ không khách khí với người nữa.

Tina phẫn nộ nói .

Cười cười vẻ bất cần, Đoạn Vân nói tiếp :

- Không muốn thì thôi . Nhưng chịu khó kiên nhẫn một chút, còn có hai vị nữa . Vị này là Pháp Lạp Kỳ đại nhân - Cuồng chiến sĩ, nam nhân uy mãnh nhất toàn đại lục . Ta dám nói, trên thế giới này rất cuộc không tìm thấy người nào mạnh hơn hắn cả . Đàn bà các người không phải đều thích mãnh nam hay sao? Như thế nào, nghĩ kỹ rồi hả? Được rồi, còn có vị này nữa, Diệp Cô Thành đại nhân, là người bảo vệ chung cực của ta . Thực lực không hề nghi vấn, lần trước người đã thấy một kiếm tuyệt đẹp hoa mỹ của hắn rồi đó .

Tina không thèm đếm xỉa gì đến Đoạn Vân nữa .

- Xỉu, không vừa mắt người nào sao? Chắc người không coi trọng ta đó chứ? Ta nói cho người biết, ta có rất nhiều lão bà rồi. Tinh Linh các người không phải luôn luôn nói về tình yêu thủy chung sao? Nói rõ với người, hai chúng ta không thể sống với nhau được. Ta không phải là một nam nhân tốt, người không thể thích ta đâu . Nếu hai người chúng ta yêu nhau thật thì sẽ có khó khăn rất lớn .

Đoạn Vân càng nói càng đi xa . Nhưng hắn nói như vậy cũng làm cho Tinh Linh nữ thần dở khóc dở cười . Còn năm ma sủng của hắn, thiếu chút nữa ói ra .

Sau vài phút Đoạn Vân xổ ra một tràng ở đây, mười đại Tinh Linh gia tộc xuất hiện trong Long thần giới. Xuất hiện lần này còn có luyện kim pháp thần Lai Bố Ni Tư và bốn vị Địa Tinh công trình sư.

Lúc này, trang bị của mười đại Tinh Linh, thật sự đã thay đổi hoàn toàn, so với những gì Đoạn Vân tưởng tượng thì còn khoa trương hơn nhiều .

317. Chương 317: Tân Hình Khốc Trang Bị

Mười Tinh Linh gia tộc, ai nấy đều đã thay đổi quần áo . Cái nhìn đầu tiên, đó là những bộ lực sắc chiến y bó sát người. Vài nữ Tinh Linh trong đó khi mặc chiến y bó sát người lộ ra vóc người tuyệt đẹp, thể hiện vẻ hấp dẫn vạn phần. Toàn là những vóc dáng giết người, cộng với khuôn mặt Tinh Linh tuyệt sắc . Chân họ mang một đôi hài chẳng biết dùng nguyên liệu gì chế tạo ra. Cặp hài đó không đơn giản chỉ trông xinh đẹp mà thôi. Thông qua một phen dò xét, Đoạn Vân phát hiện ra cặp hài đó có tác dụng phi hành nhất định, phỏng chừng lợi dụng phong hệ ma pháp. Cái làm cho Đoạn Vân hơi ngạc nhiên là cặp mắt kính của họ. Đoạn Vân phỏng chừng nó dùng thủy tinh làm ra, nhìn qua thật sự trông rất quái dị . Trong tay họ cầm Cung Tinh Linh thần, phía sau lưng có một ống tên chứa hai mươi mũi tên .

- Thiếu gia, vừa nghe Tinh Linh gia tộc gặp phải cường địch, ta lập tức đưa cho họ mấy thứ này. Ngài trông có đẹp không ?

Lai Bố Ni Tư chỉ vào mười đại Tinh Linh gia tộc, nói về tự hào .

Nhìn nhìn hình dáng của Tinh Linh gia tộc, Đoạn Vân dùng một loại ánh mắt vẻ tức giận nhìn Lai Bố Ni Tư, nói về trách móc :

- Lão đầu, người quá không thật thà. Nghiên cứu chế tạo ra một món trang bị ngon lành như vậy mà không để cho ta một bộ . Mặc dù ta chỉ là một linh chủ rất xuề xòa, nhưng cũng cần phải biết tình hình chứ, làm sao không báo cho ta biết .

- Việc này Thiếu gia! Trang bị này ta vừa mới nghiên cứu chế tạo ra mấy ngày gần đây, còn đang ở trong giai đoạn nghiên cứu mà. Đây là mấy chế phẩm đầu tiên chưa được hoàn chỉnh lắm đâu . Ta vốn định vài ngày nữa mới báo cho ngài . - Lai Bố Ni Tư cười nói .

Cười cười, Đoạn Vân nói :

- Được! Trước mặt là Tinh Linh nữ thần, người trước hết giới thiệu một chút về những trang bị này đi .

Nhìn người đàn bà đối diện, Lai Bố Ni Tư lạnh lùng vãi một lễ, nói :

- Tiểu lão đầu Lai Bố Ni Tư ra mắt nữ thần đại nhân .

Nói xong Lai Bố Ni Tư như không coi nữ thần đại nhân vào đâu nữa.

Chỉ vào một chiến giáp của Tinh Linh, Lai Bố Ni Tư giới thiệu :

- Thiếu gia, ngài xem cái mắt kính này. Đây là loại mắt kính nhìn xuyên do Địa Tinh gia tộc nghiên cứu chế tạo ra .

- Hả? Người tha cho ta đi, cái gì mà nhìn xuyên chứ ?

Vừa nghe thế, Đoạn Vân lúc này choáng váng muốn xỉu. Lai Bố Ni Tư cầm một mắt kính đưa cho Đoạn Vân. Đoạn Vân sau đó cũng hiểu được ngay. Món đồ này, đích thật là có thể nhìn xuyên, nhưng chỉ là công năng nhìn thấu được trình độ ma lực mà thôi . Nói cách khác, món đồ này có thể dò xét được vị trí của cao thủ trên mặt đất . Nó dùng để đối phó với ảo ảnh rất tốt .

- Cũng không tệ. Lão đầu, cái này dùng tài liệu gì làm ra thế ?

Cầm cái kính có công năng dò xét ma lực, Đoạn Vân hỏi Lai Bố Ni Tư về tò mò .

- Thiếu gia! Cái này dùng ma tinh quang thạch tinh thuần nhất chế tạo ra đó .

- Ma tinh quang thạch? - Đoạn Vân hỏi lại về khó hiểu .

- Đúng vậy . Trước kia chúng ta coi ma tinh chỉ là mấy cái tinh hạch của ma thú mà thôi, đây là nhận thức không hợp lý . Ta đề nghị, ở ma pháp giới, tinh hạch của ma thú được gọi là ma hạch. Còn ma tinh, phải là ma tinh quang thạch. Chúng ta tìm được Ma tinh quang thạch thông qua thăm dò ma lực trong những tầng đất rất sâu . Tính chất của Ma tinh quang thạch hơi giống ma hạch. Nhưng nó cũng giống như quang thạch bình thường, xếp thành những vỉ như các loại mỏ khác . Thiếu gia, việc phát hiện ra ma tinh quang làm cho chúng ta thành công giải quyết vấn đề khan hiếm ma hạch . Nói cách khác, sau này Địa Tinh đại pháo của chúng ta không còn phải lo về số lượng đạn nữa .

- Ta còn tưởng pha chế vài thành phần thủy tinh để làm ra mấy phiến thủy tinh màu chứ . Được rồi, người đừng nói là cái lực sắc chiến y này chỉ làm ra cho đẹp thôi nhé.

- Pha chế thêm thành phần? Thủy tinh màu? Thiếu gia, người thật sự là một thiên tài . Ta nghĩ, chúng ta có thể thông qua việc cho thêm bột ma tinh vào thủy tinh để chế tạo loại mắt kính nhìn xuyên này .

Lai Bố Ni Tư tỏ vẻ vô cùng hưng phấn .

- Sản xuất nhiều mắt kính xuyên thấu để làm gì? Bán à? Gia tộc thiếu tiền lắm sao? Hơn nữa, đây là vấn đề chuyên môn về tài chính của cha con Khắc Lí mà . - Đoạn Vân trợn mắt .

- Thiếu gia, loại mắt kính này, không chỉ có công năng nhìn xuyên. Nó còn năng lực nhìn ban đêm nữa . Đeo nó vào, người có thể nhìn thấy mọi thứ trong bóng đêm dày đặc . Thiếu gia, ta nghĩ người chắc cũng đồng ý sản xuất hàng loạt mắt kính nhìn xuyên này chứ . - Lai Bố Ni Tư cười nói .

Nghe thế, Đoạn Vân khẽ gật đầu hài lòng, nói :

- Tốt lắm. Sản xuất xong, trước tiên để cho sư đoàn Nanh Sói thí nghiệm . Giới thiệu tiếp về chiến y đi .

- Thiếu gia! Trước mắt kỹ thuật bộ chiến y này còn chưa chuẩn lắm. Nó vừa mới được sáng tạo ra. Do một địa Tinh gia tộc nghiên cứu ra từ những cái cây dùng để sản xuất giấy . Lần trước loại cây làm giấy này đã sản xuất được loại giấy rất cứng và dai mà thiếu gia đã từng biết, vì vậy có Địa Tinh đưa ra ý kiến dùng nó chế thành quần áo .

- Người nói, thân chiến y này chỉ dùng giấy để chế thành hả? Cái này xem ra hơi liều quá . Mấy tờ giấy này cho dù bền chắc cũng không thể chế thành quần áo được . Hơn nữa, món đồ này mà bị người ta chém cho một đao thì đứt là cái chắc .

- Không, thiếu gia! Thông qua nghiên cứu kỹ lưỡng, chúng ta phát hiện ra trong cây cối có một loại vật chất có tính chất rất bền chắc và cứng rắn. Sau khi tách được loại vật chất này, chúng ta đã chế thành một loại da có thể đạt tới thần cấp . Đương nhiên, nó chỉ là lực phòng ngự thần cấp đơn giản nhất mà thôi. Thiếu gia đừng quên, giấy có thể chế thành quyển trục. Loại da này cũng có thể khắc lên đó rất nhiều ma pháp trận . Dưới chế độ bình thường, chúng ta đã khắc trên đó hơn mười ma pháp trận có tác dụng phụ trợ cho lực chiến đấu . Sau đó còn .....

- Thôi thôi, người trực tiếp nói công năng đi.

Thấy Lai Bố Ni Tư càng nói càng hưng phấn, Đoạn Vân buộc phải ngắt lời lão .

- Thiếu gia! Thông qua nhiều lần xử lý liên tiếp, chiến giáp này có lực phòng ngự cấp mười hai . Phối hợp với cặp hài, chiến sĩ mặc nó vào sẽ có tốc độ cấp mười hai . - Lai Bố Ni Tư trực tiếp nói .

Lúc này, Tinh Linh nữ thần đã nghe ra lợi hại, liền mở miệng :

- Đoạn Vân, cho dù họ mặc vào bộ chiến y đó vào là có thể có thực lực vượt quá người bình thường, nhưng không có lực công kích thì người làm gì được .

Lai Bố Ni Tư đang giảng giải hưng phấn trước mặt Đoạn Vân, vội quay đầu lại nói với Tina :

- Nữ thần đại nhân, người nói sai rồi . Mặc bộ chiến y võ sĩ này vào, chỉ cần dẫn động ma pháp trận trên chiến y này, lập tức có thể tiến hành tiêu hao lực chiến đấu . Thông qua tính toán thống kê, một pháp sư mặc chiến y này vào, có thể liên tục công kích ba mươi phút . Còn cao thủ bình thường, nếu toàn lực tiến

hành công kích, chỉ trong vòng mười phút có thể tiêu hao hết sạch ma lực tự thân . Hơn nữa, cái mũi tên được gọi là Cung Tinh Linh thần này có thể cung cấp lực công kích cường đại lắm .

- Lai Bồ Ni Tư, từ hôm nay trở đi, Cung Tinh Linh thần sẽ được đặt tên theo Địa Tinh phát minh ra loại vũ khí này .

Nhìn Tinh Linh nữ thần, trên mặt Đoạn Vân nở nụ cười rất tà ác .

- Thiếu gia, đây là Cấp Nộ phát minh đó .

- Được, vậy tên là Cấp Nộ cung.

- Lão Đại sửa tên đi. Món đồ này cũng đâu phải cung.

Nghe Đoạn Vân đặt cho vũ khí này một tên như vậy, Tiểu Phi Hiệp lúc này đề nghị .

Cũng đúng. May mà đầu lĩnh của Địa Tinh công tượng gia tộc Cấp Nộ vừa lúc cũng đang ở trong nhóm bốn gã Địa Tinh công trình sư ở đây .

Nhìn Cấp Nộ đang đứng một bên, Đoạn Vân nói :

- Cấp Nộ, người toàn quyền đặt tên cho loại vũ khí này. Người có thể gọi nó là cái gì mà người thích .

- Thiếu gia việc này ta thấy để nguyên Cung Tinh Linh thần cũng được mà . - Cấp Nộ nói vẻ khó khăn .

- Đổi tên đi, miễn cho Tinh Linh nữ thần nói chúng ta xâm phạm bản quyền của nàng . - Đoạn Vân nói vẻ nghiêm túc .

Ngẫm nghĩ một lát, Cấp Nộ nói :

- Thiếu gia, vậy kêu là Trung hoa Nộ hồng (tiếng gầm Trung hoa) đi .

- Trung hoa Nộ hồng . Được, đây là Trung hoa Nộ hồng .

Xem ra cái tên Trung hoa nộ hồng cũng rất phù hợp với tiềm năng của vũ khí này, Đoạn Vân nhìn Cấp Nộ vẻ rất tán thưởng .

Xét bề ngoài, Trung hoa Nộ hồng chỉ là một mũi tên bình thường. Nhưng uy lực của nó thì rất lớn. Nguyên nhân làm cho loại vũ khí này trở thành một vũ khí siêu cường như vậy là vì nó có không gian ma pháp hữu ích . Bên trong không gian đó có bố trí dày đặc ma pháp trận. Hơn nữa, nó còn được đại lượng ma hạch cung cấp động lực và lực công kích cường đại .

Sử dụng thì giống như mũi tên bình thường. Gắn nó vào phá ma tiễn, khởi động cơ quan, lúc này cái mũi tên nhìn qua rất bình phàm này có thể phát ra lực công kích cường hãn gần như cấp mười ba. Phá ma tiễn được khắc đại lượng ma pháp phụ trợ, có thể sinh ra lực tàn phá thật lớn và tốc độ công kích rất nhanh .

Đối với phá ma tiễn, vật lí công kích đơn thuần chỉ có thể có một phạm vi tương tự như thần cấp bình thường . Nhưng, loại phá ma tiễn có phụ trợ, cũng có thể giúp cho người bắn kèm theo đó những ma pháp siêu cường. Sau khi triệt tiêu ma pháp hộ thể của đối thủ xong, phá ma tiễn sẽ nhân cơ hội đánh thẳng vào, trực tiếp xuyên thủng địch nhân . Một mũi tên như vậy, có thể đồng thời gắn năm phá ma tiễn. Trước mắt còn không thể làm được những mũi tên bắn liên tục như bình thường. Nhưng xạ trình loại mũi tên này cũng có thể đạt tới hai trăm thước . Trong phạm vi hai trăm thước, chỉ cần bị nó ngắm trúng, một tu luyện giả cấp mười hai sơ giai chắc chắn dừng hòng chạy trốn . Trong phạm vi một trăm thước, cao thủ cấp mười ba cũng đừng mong thoát khỏi công kích . Bị nó ngắm trúng, người chạy đằng trời . Mặc dù không thể làm người chết, nhưng bị phá ma tiễn bắn trúng thì cơ bản đừng mong nhờ một tế tự bình thường mà trị khỏi được .

- Đoạn Vân, các người đừng có bày lắm trò nhát ma dọa quỷ. Nếu không muốn đánh, người cứ trở về đi . Ta sẽ coi như người chưa tới nơi này .

Cười cười, Đoạn Vân nói :

- Tina, xin lỗi nhé. Trước hết, ta muốn nói, khi mười tên Thần Thị của người bị mười đại Tinh Linh gia tộc của ta giết chết, ta không chắc có thể cứu các nàng được đâu. Người tốt nhất nên có sự chuẩn bị trước đi là vừa.

- Lầm chuyện quá! Người cảm thấy họ có thể thắng được sao? - Tina rõ ràng có vẻ phần nộ.

Khoát khoát tay bắt cần, Đoạn Vân nói:

- Gia tộc Tinh Linh nghe lệnh! ngấm bắn.... xạ kích.

Véo véo, vài thanh âm tên bắn vang lên. Từ Trung hoa Nộ hồng mười mũi tên mang theo kim quang với một tốc độ kinh khủng lao thẳng vào mười tên Tinh Linh Thần Thị đứng cách đó một trăm thước.

318. Chương 318: Thiết Huyết Nhu Tinh

Lúc này, mười đại Tinh Linh gia tộc chỉ cách mười đại Thần Thị của Tinh Linh nữ thần rất gần. Sau một loạt âm thanh vang lên, Đoạn Vân biết mười tên Thần Thị này vĩnh viễn xong rồi. Vì mười đại Tinh Linh gia tộc đã khởi động lấy nổ. Mặc dù có thể đây là lần đầu tiên họ sử dụng nổ máy, nhưng Đoạn Vân dám cam đoan, mười đại Tinh Linh gia tộc bắn rất chuẩn.

Trời sinh Tinh Linh đã là pháp sư và cung tiễn thủ. Với cung tiễn mới phát minh, những mũi tên của đại quân Địa Tinh vương quốc đã phóng ra với tốc độ dị thường. Lần này là Tinh Linh pháp sư của gia tộc. Ngoại trừ tu luyện ma pháp, họ còn tiếp tục bảo trì thân phận thần xạ thủ của họ. Ma pháp, dùng mũi tên phát ra ngoài mới có thể có uy lực lớn nhất.

Một người một tiễn, mười người mười tiễn, lại còn dùng mũi tên Trung hoa Nộ hồng vừa mới được phát minh, trực tiếp xuyên thủng mười tên Thần Thị. Những mũi tên tuôn ra, mật độ đã gần như hoàn mỹ. Còn xạ kỹ của Tinh Linh gia tộc thì đã gần đến mức xuất thần nhập hóa rồi. Mười tên Tinh Linh Thần Thị ngu ngốc đó còn chưa hiểu được chuyện gì xảy ra, đã bị một tiễn xuyên thủng trái tim. Một tiễn này, có lực công kích cấp mười hai hậu giai, với tốc độ vượt quá bình thường. Đến cả Tinh Linh nữ thần cũng không cách nào ngăn cản được những mũi tên này xuyên thủng tim những Tinh Linh Thần Thị.

Mười tên Thần Thị theo nhau té xuống vô thanh vô tức. Ai nấy đều bị một tiễn xuyên tim. Nguồn năng lượng được Tinh Linh nữ thần tạm thời trợ giúp trong nháy mắt đã bị phá giải, nhanh chóng biến mất.

Nhìn mười cỗ thi thể Tinh Linh từ không trung ngã xuống, thân thể bị vướng, đang đưa trên những tán cây rừng, Tinh Linh nữ thần khiếp sợ vô cùng. Trước giờ, nàng không nghĩ tới kết cục như thế này. Minh tân tân khổ khổ bồi dưỡng ra Thần Thị lại bị mười tên Tinh Linh dưới tay Đoạn Vân, dùng một loại vũ khí rất cường đại giết chết tại chỗ. Nàng dám khẳng định, loại vũ khí này, cho dù một người thường không có ma lực cũng có thể sử dụng được. Nói cách khác, dưới tay Đoạn Vân, bất kỳ người thường nào cũng gần như có năng lực giết thần rồi.

Sắc mặt trắng bệch, trong đầu rối loạn, nội tâm sợ hãi và khiếp sợ lẫn lộn với nhau. Hôm nay, vị thần này mới chính thức biết thực lực của Đoạn Vân. Cho dù Đoạn Vân không có ưu thế về giai vị, cho dù thực lực những cao thủ của hắn so ra kém mình. Nhưng qua tay nam nhân này, lại có thể thông qua ưu thế trang bị vũ khí kỳ kỳ để đền bù được. Nói cách khác, trước mặt nam nhân này, mình chỉ là một con dê chờ bị giết thịt.

Nhưng nàng không biết, loại vũ khí này của Đoạn Vân vừa mới được nghiên cứu phát minh thôi, kỹ thuật căn bản là chưa hoàn thiện, lại tốn rất nhiều nguyên liệu với giá thành cực đắt. Thứ vũ khí này cũng căn bản là không cho phép tiến hành sản xuất đại trà.

Nhìn Tinh Linh nữ thần sắc mặt khó coi, Đoạn Vân nói lạnh lùng:

- Tina, trận chiến này, hẳn là chúng ta đã thắng rồi. Bây giờ, có phải người sẽ giao quyền lãnh đạo của Tinh Linh nhất tộc cho ta không?

Nghe Đoạn Vân vừa nói như vậy, nhìn những đại Thần Thị còn treo trên cây, mắt trợn ngược, cả người co quắp, Tina đột nhiên trở nên vô cùng quyết liệt:

- Đoạn Vân, cho dù có phải chết, hôm nay ta cũng muốn liều mạng với người .

Nói xong, Tina xuất ra một cây trường cung.

Khi cây trường cung vừa xuất hiện, Lai Bố Ni Tư lão đầu lập tức nói :

- Đó chính là cung của Tinh Linh nữ thần trong truyền thuyết. Nghe nói, cái cung này trước giờ chưa bao giờ thất thủ. Thiếu gia, người trốn trước đi .

Nhìn mặt bà đó, Đoạn Vân lúc này vô cùng tức giận, thét lên :

- Trốn cái rắm. Mươi đại Tinh Linh, bắn cho ta .

Đoạn Vân vừa ra lệnh, mười Tinh Linh gia tộc liền đem mười mũi tên ngăm vào Tina, khởi động nổ máy Vèo Vèo Vèo. Mười cây phá ma tiễn bắn thẳng vào Tina .

Mười công kích tương đương cường độ cấp mười hai hậu giai trực tiếp bắn vào ngực Tinh Linh nữ thần Tina. Một kích này, không làm cho Tinh Linh nữ thần bị thương tổn gì. Nhưng một kích này, cũng đủ làm cho nữ thần đang tập trung ma lực kéo cung phải rối loạn. Nói cách khác, một kích này đã ngăn cản thành công mũi tên của Tinh Linh nữ thần sắp bắn ra .

Nói thật, vừa mới thấy cái cung được mệnh danh trước giờ không bao giờ bắn trật chĩa vào người mình, tim của Đoạn Vân cũng co rút cả lên. Trời ơi, nếu mình bị mặt bà này bắn cho một tiễn, thì cái mạng nhỏ này không biết sẽ đi về đâu ?

Khi Tinh Linh nữ thần vừa lùi cung ra, mấy đại cao thủ của Đoạn Vân lúc này lập tức lao về phía Tina. Khi ma lực nữ thần cung còn chưa kéo hết đà, bị mười mũi tên Tinh Linh bắn tan, công kích của các cao thủ lúc này cũng đã tới đích.

Nam nhân không muốn cảnh tượng lạt thủ tồi hoa với một người đàn bà .

Bảy đại Cuồng chiến sĩ, nhanh chóng cuồng hóa, dùng một tư thái dũng mãnh nhất công kích thẳng vào người Tinh Linh nữ thần. Cuồng chiến sĩ Pháp Lạp Kỳ dẫn đầu, vung kiếm công kích thẳng vào trường cung trên tay Tinh Linh nữ thần. Kiếm va chạm với cung, những tia lửa bắn tung tóe. Cung Tinh Linh nữ thần tự nhiên không phải là đồ bỏ, nên không thể chỉ va chạm một kích đã bị hư hỏng. Nhưng, sức mạnh sinh ra từ một kích cường đại như vậy, thông qua cung thần truyền thẳng tới cánh tay trái của nữ thần đang nắm cung. Gặp phải một kích mãnh liệt nhất của Cuồng chiến sĩ thì nữ ma pháp sư mềm yếu làm sao có khả năng thừa nhận được. Một kích đó đã chấn cho tay trái của nữ thần đau buốt, cung Tinh Linh nữ thần lúc này đã rời tay rơi xuống .

Ngay sau đó, công kích của những Cuồng chiến sĩ khác một lần nữa rải khắp người nữ thần. Nhưng, một màn kế tiếp lại hoàn toàn khác với những gì Đoạn Vân tưởng tượng. Bởi vì, sau khi bị sáu gã Cuồng chiến sĩ điên cuồng chém chặt, Tina đã đổ máu rồi. Đoạn Vân căn bản không ngờ được năng lực kháng cự của Tinh Linh nữ thần lại yếu đuối như thế. Phải biết rằng, theo như Tina nói lộ ra, nàng từng là cường giả có thực lực Chân thần trung. Hơn nữa, thực lực nàng bây giờ cũng đã đạt tới Đẩu thần đỉnh giai. Mặc dù cái chết của đám Thần Thị cũng có thể tiêu hao một phần năng lượng, nhưng nàng tối thiểu cũng phải có thực lực hậu giai mới đúng .

Nhưng Đoạn Vân không biết. Khi Tinh Linh nữ thần lùi cái cây cung Tinh Linh ra. Vừa mới đem một bộ phận ma lực ngưng tụ trên đó, thì nàng bị mười cây cung tiễn công kích, nên ma lực của nàng đã chịu sự hỗn loạn không nhỏ. Hơn nữa mười Thần Thị của nàng vừa chết, không chỉ tiêu hao một phần thực lực, mà còn làm nàng bị thương. Giữa Thần Thị và Thần có một thông đạo năng lượng rất vi diệu. Thần Thị thương tổn, rất có thể sẽ ảnh hưởng lên người thần. Đây là cái giá phải trả, cái giá khi dùng thực lực tự thân để bồi dưỡng Thần Thị .

Vốn kiếm của Diệp Cô Thành đang nhắm ngay trái tim Tina, còn long trảo của Âu Đặc Tư cũng nhắm ngay vào yết hầu Tina. Nhưng khi thấy sáu đại Cuồng chiến sĩ sáu kiếm vây chặt, họ vội đình chỉ công kích. Bởi vì bọn họ thấy, dưới những kiếm mãnh liệt của sáu Cuồng chiến sĩ, Tina đã bị trọng thương .

Nhìn Tina cả người đầy máu, thân thể càng lúc càng yếu dần, Đoạn Vân trợn mắt. Đại tỷ, người không có việc gì chứ ?

Sáu thanh kiếm không hề có nhân tính, trực tiếp chém nữ thần xinh đẹp Đại tỷ không thành hình người nữa. Cái chính là sáu kiếm đó, xảo diệu thế nào đó mà chém vụn quần áo của Tina. Kết quả là, nữ thần cả người đầy máu, quần áo rách vụn, trên người lộ ra một vài khối tuyết trắng tuyết đẹp, từ từ ngã xuống .

Trời ơi! Một nữ thần gần như không mặc gì cả.... (làm bác WM xịt máu mũi đầy ra giấy làm ta không thể nào biên tập được).

Lúc này, một bóng người phi thân bay lên, rất xảo diệu, không phải nói là rất thô lỗ tiếp được thân thể nữ thần. Trên bầu trời huyết sắc của Tinh Linh Sâm lâm, lưu lại một cảnh tượng tuyệt đẹp.

Một khắc đó, hai ánh mắt đã gặp nhau. Một người thanh cao mỹ lệ mang theo sắc thái u hoài, còn người kia lại có một nét nóng bỏng và cương nghị. Cặp mắt người đàn bà lóe lên vẻ không cam lòng, còn ánh mắt nam nhân biểu đạt huyết tính và phương cương .

Từ từ, hai người vừa rơi xuống vừa xoay vòng. Tiếp xúc da thịt, cơ bắp cuồng bạo ma sát với tuyết trắng. Một luồng lửa nóng, ôm chặt một khối băng giá, những ánh lửa lóe lên giữa hai người. (Ta ngất mất thôi. Lửa tiếp xúc với băng? thế này thì còn mần gì? Bác W kiểm tra lại xem cái gì tiếp xúc với cái gì nhé).

Lúc này, một nam nhân đang dùng đôi tay vạm vỡ của hắn, còn cả thân thể chảy bỏng, ôm lấy một người đàn bà, một người đàn bà xinh đẹp. Một khắc đó, nội tâm tịch mịch của người đàn bà đã bị tên nam nhân thô lỗ cướp đoạt .

Còn nam nhân này chắc rất nhiều người đã đoán ra Hắn là ai rồi. Trước mặt mọi người, có thể có được cánh tay vạm vỡ cường tráng như thế, có thể có kích thích cháy bỏng như vậy, ngoại trừ hắn, còn có ai nữa chứ ?

Hắn là hắn là các người xem, hắn là .. Cuồng chiến sĩ Pháp Lạp Kỳ ..

Đúng, chính là hắn. Thân thể cực độ cuồng hóa, quần áo cả người, sau khi bị kích thích vì mãnh liệt cuồng hóa, đã bị xé toang. Dù sao, trước giờ chưa bao giờ Đoạn Vân bị người ta dùng cung tên chĩa vào người, cho nên lần này Pháp Lạp Kỳ không thể không phát cuồng lên .

Nhưng khi nhìn thấy Tina bị loạn đao chém bị thương, mang theo thương tích đầy mình rơi xuống. Nội tâm sắt đá của vị Cuồng chiến sĩ này chợt thoáng hiện lên hình ảnh thê tử từng sống với mình ngày nào. Một khắc đó, nội tâm thiết huyết bỗng tràn ngập nhu tình, hắn quyết định cứu người đàn bà này. Vì hắn muốn giữ lấy người đàn bà xinh đẹp này. Do đó Cuồng chiến sĩ Pháp Lạp Kỳ với thân thể cuồng hóa nóng bừng, nội tâm mang theo những kỷ niệm về giai nhân êm ái ngày xưa, dùng một tư thái đàn ông si tình, tiếp lấy người đàn bà đầy vết thương kia .

Vừa rơi xuống đất, Pháp Lạp Kỳ trở lại đời thật, buông ra một câu kinh điển : chỉ hy vọng giờ phút này có thể sẽ tồn tại vĩnh hằng .

Còn Đoạn Vân chứng kiến tất cả việc này, lắc lắc đầu, cảm thán mình bất lực. Ai, nữ thần xinh đẹp như vậy, lại rơi vào trong tay Pháp Lạp Kỳ.

Ra lệnh cho mười Thần Long đóng băng mười đại Thần Thị trước, Đoạn Vân mang theo mấy đại thủ hạ từ từ đáp xuống mặt đất .

Lúc này, hai ánh mắt tóe lửa vẫn không hề chia lìa như trước .

- Tốt lắm, đừng có ở đây mà chàng chàng thiếp thiếp nữa. Bổng thiếu gia nhìn thấy là trong lòng khó chịu. Pháp Lạp Kỳ, người muốn mẹ đàn bà này sống cũng được. Nhưng sau này, nàng phải làm lão bà cho người. Tina, nếu người không muốn bị ta phong ấn vĩnh viễn, người phải theo trượng phu người, giúp chồng dạy con .

Đứng giữa hai người, trên mặt Đoạn Vân mang theo chút tiểu ý, nhưng lại vẫn ra vẻ hung hăng gần giọng nói với đôi tình lữ .

Nhìn Tina hờ hang từng mảng tuyết trắng, Đoạn Vân lấy từ không gian giới tử ra một bộ trang phục đưa cho Pháp Lạp Kỳ, nói :

- Pháp Lạp Kỳ, mặc quần áo vào cho lão bà người. Còn nữa, nếu người không muốn để lại sẹo trên người lão bà người, người làm ơn tránh ra .

Nghe Đoạn Vân la lên như vậy, Pháp Lạp Kỳ vội dùng bộ quần áo do Đoạn Vân đưa tới quần áo mặc vội vào người Tina, sau đó tạm thời giao Tina cho Đoạn Vân .

Ra lệnh cho mọi người ngoại trừ Pháp Lạp Kỳ phải tránh ra, Đoạn Vân lúc này điem liên tục vào người Tina. Sau đó băng bó, châm cứu, áp quyền trực vào, cuối cùng cho uống vài viên thuốc. Hai ba phút sau, Tina cũng đã khôi phục như lúc ban đầu. Nhưng, thực lực mộ đàn bà này cũng bị Đoạn Vân nhân cơ hội hạn chế hơn phân nửa. Đoạn Vân lo là khi Tina ở cùng với Pháp Lạp Kỳ, mà nàng lại không thể xem như người của gia tộc được, nên được liệt vào loại nhân vật cực kỳ nguy hiểm .

Nhưng, thế giới này có phải là quá mỹ diệu không. Một người đàn bà, lại có thể bị một nam nhân như vậy chinh phục. Ngẫm lại mình, Đoạn Vân không nói gì, chỉ tự hỏi tại sao mình không gặp được tình yêu tuyệt vời như vậy? Cái này thì phải xét về vấn đề nhân phẩm.

319. Chương 319: Tinh Linh Tổ Nông Dân, Thú Nhân Tổ Nông Dân Công

Như vậy, Tinh Linh nữ thần Tina đã bị Pháp Lạp Kỳ bắt làm tù binh. Đương nhiên rơi vào tay Pháp Lạp Kỳ, Tinh Linh nữ thần không còn ngăn cản được ý chí của Đoạn Vân. Tinh Linh Vương Quốc đã bị Đoạn Vân hoàn toàn khống chế.

Dưới ánh mắt bất lực của Tinh Linh nữ thần, Đoạn Vân đứng ở hoàng cung Tinh Linh tuyên bố mọi việc ở Tinh Linh nhất tộc. Hơn nữa, để mau chóng nắm chắc Tinh Linh nhất tộc, Đoạn Vân còn buộc Tina ra mặt, để Tinh Linh thần này tự mình thừa nhận sự thống trị của bộ tộc Trung Hoa.

Tinh Linh Sâm lâm bị sát nhập vào dưới lá cờ Trung Hoa gia tộc. Tinh Linh Vương Quốc được đổi tên là Trung Hoa Tinh Linh Vương Quốc. Sự chuyển biến này mặc dù tạm thời chỉ là danh nghĩa, nhưng Đoạn Vân tin rằng theo thời gian, sáu trăm vạn Tinh Linh cao ngạo sẽ chỉ vì còn cao ngạo vì một chữ Trung Hoa mà thôi.

Tinh Linh nhất tộc quy thuận dưới lá cờ gia tộc, sáu trăm vạn Tinh Linh từ đó bước lên trên thuyền của Đoạn Vân. Từ đây, những nhà thực vật học vĩ đại nhất trên đại lục, những pháp sư và xạ thủ vĩ đại nhất, đều trở thành thủ hạ của Đoạn Vân.

Sáu trăm vạn Tinh Linh, tương lai sẽ mang đến cho Đoạn Vân cái gì?

Đầu tiên, một đội ngũ số lượng hai mươi vạn Tinh Linh pháp sư có thực lực cấp sáu trở lên đã được dẫn sinh. Hai mươi vạn Tinh Linh pháp sư này, tương lai sẽ chịu sự huấn luyện như những Tinh Linh gia tộc đặc chủng từng được huấn luyện. Trong một thời gian ngắn sẽ được đào tạo thành những pháp sư gia tộc cường hãn. Nói cách khác, thu phục thành công Tinh Linh nhất tộc, ngay lập tức đã làm cho lực lượng pháp sư của Đoạn Vân lớn mạnh không ít. Nhưng nói ra có chút mắc cỡ, lực lượng Tinh Linh nhất tộc đó, đến cả đi xách giày cho đám Tinh Linh gia tộc cũng không xứng. Vì Đoạn Vân có một đội ngũ pháp sư số lượng hơn một ngàn thần cấp, còn có một đội ma đạo sư số lượng năm vạn người. Bây giờ hai mươi vạn người mới gia nhập, chỉ có thể xem như vẽ rắn thêm chân. Nhưng Đoạn Vân tin rằng, một thời gian nữa, đội ngũ pháp sư Tinh Linh Vương Quốc sẽ vô cùng cường đại.

Còn có một lực lượng quân dự bị trăm vạn dân binh pháp sư của Tinh Linh Vương Quốc có thực lực kiểm soát xạ thủ. Những người này có thực lực cấp bốn cấp năm. Khi kiến thiết quân đội, tương lai cũng sẽ áp dụng những phương pháp đào tạo dùng cho Tinh Linh A Nhĩ Ti Tư. Tức là tiến hành quản lý quân sự hóa. Còn giáo viên cho đội ngũ pháp sư này đều là những sĩ quan Tinh linh được điều từ A Nhĩ Ti Tư tới. Những sĩ quan quân đội Tinh Linh này trong quá trình huấn luyện sẽ nhồi nhét vào đầu đám Tinh linh để họ chính thức nhận sự thống trị của gia tộc, quán thâm tư tưởng gia tộc. Đoạn Vân tự tin trong vòng hai tháng, những binh lính Tinh Linh này sẽ sinh ra sự trung thành với hai chữ Trung Hoa.

Tinh Linh Vương Quốc thần phục đã cung cấp cho Đoạn Vân gần năm trăm vạn nhà thực vật vĩ đại. À, cũng chính là nông dân. Những nông dân này, tương lai sẽ sản xuất đại lượng rau củ, hoa quả, đồ uống, lương thực rất ngon miệng và những nguyên liệu thực vật cho gia tộc. Đám Tinh Linh kia có thiên phú thực vật hệ tuyệt vô cận hữu. Hơn nữa áp dụng một vài kỹ thuật mới của gia tộc, Đoạn Vân có thể cam đoan trên đại lục tuyệt sẽ không còn có người bị đói nữa. Đương nhiên, khả năng Tinh Linh nhất tộc cung

cấp lương thực dù sao cũng có hạn. Nhưng họ sẽ sản xuất ra những lương thực rất ngon miệng. Nếu đem ra đại lục bán sẽ kiếm được rất nhiều tiền từ đám phú hộ, ích lợi đó xem ra rất khả quan.

Hơn nữa, Tinh Linh nhất tộc thần phục, trực tiếp cũng làm những thế lực phụ thuộc của Tinh Linh Vương Quốc rơi vào tay mình. Tỷ như trong Tinh Linh Sâm lâm có bốn vạn thụ nhân, mười mấy vạn người khổng lồ rừng rậm, còn hơn mười vạn ma thú cao giai v.v. Nhưng, cái làm Đoạn Vân kích động là thu được năm cây sinh mệnh chi thụ. Năm cây sinh mệnh chi thụ này, đều có thể sinh ra những nguyên tố Tinh Linh khỏe mạnh, có thể cung cấp những bảo bối nguồn suối sinh mạng siêu cấp. Nguyên tố Tinh Linh Phương Phương đáng yêu, vẫn luôn luôn trách hờn Đoạn Vân, nói Đại ca ca không chơi với nàng, nói Đại ca ca xấu. Còn lúc này, mười nguyên tố Tinh Linh ở Tinh Linh Vương Quốc đã trở thành bạn tốt của Phương Phương rồi. Nhưng, có một việc rất buồn cười là, được Đoạn Vân trợ giúp, Phương Phương đã là một toàn hệ pháp sư siêu giai rồi. Còn thực lực mười vị nguyên tố Tinh Linh ở Tinh Linh Vương Quốc bây giờ mạnh nhất cũng chỉ là thánh ma đạo bình thường. Từ xu thế sinh trưởng của sinh mệnh chi thụ, cái cây mà Đoạn Vân trị liệu ở A Nhĩ Ti Tư lần trước, nhất là khi Phương Phương trộm đem vài viên Tủy Tủy Đan do Đoạn Vân cấp cho nàng thả vào cái giếng sinh mạng, lực sinh trưởng của mẫu thụ trở nên cực kì thịnh vượng. Sau khi bệnh nặng, nó có thể một lần nữa sinh ra sinh mạng chi tuyến. Hơn nữa, bắt đầu có thai nguyên tố Tinh Linh kế tiếp.

Tina đã Pháp Lạp Kỳ cướp mất trái tim, trốn biệt trong khuê phòng được Pháp Lạp Kỳ an bài. Cũng không biết bị Đoạn Vân bức bách, hay là mình nguyện ý, nữ thần hứa sẽ thành hôn với Pháp Lạp Kỳ. Nhưng, dưới sự ra lệnh của Đoạn Vân biến thái, dưới tác dụng của dược hoàn, ngày thứ ba sau khi trở lại Á Cương, hai người đã vào phòng rồi. Pháp Lạp Kỳ thì phải nghe theo lệnh của Đoạn Vân, còn Tina bị Đoạn Vân dùng kế hạ dược. Kết quả là đêm hôm đó, những tiếng rên rỉ tiêu hồn đoạt phách, tạo thành một giai điệu tuyệt vời.

Kết quả là, ngày thứ hai, hai người không ra ngoài. Còn ngày thứ ba, Pháp Lạp Kỳ nhìn Đoạn Vân với vẻ mặt căm kích, còn nữ thần đại nhân thì nhìn Đoạn Vân tràn ngập căm hận, nhưng mặt bà này lại dùng một vẻ mặt nhu tình nhìn Pháp Lạp Kỳ. Kết quả như vậy, một lần nữa làm cho Đoạn Vân buồn bực vô cùng. Hừ, ta thì nhận làm người xấu, còn các người thì sung sướng, các người cũng thật là không công bằng.

Tinh Linh nhất tộc tính cả Tinh Linh nữ thần đều bị Đoạn Vân bắt sạch. Thú Nhân đế quốc nho nhỏ tự nhiên cũng không thể may mắn thoát khỏi được. Nhưng, việc thu phục Thú Nhân đế quốc thì đơn giản hơn so với Đoạn Vân tưởng tượng nhiều. Mặc dù Thú Nhân dùng mãnh thiện chiến, cơ hồ mỗi một Thú nhân võ sĩ đều là những chiến sĩ bất khuất, nhưng cũng muốn phải xem người đến là ai. Thú Nhân là một chủng tộc rất sùng bái cường giả. Tuy họ khinh bỉ nhân loại hèn hạ gian hoạt, nhưng họ lại rất tôn kính tất cả cường giả. Đây là chủng tộc trời sinh làm chiến sĩ, có tính cách rất hào sảng và sắt đá.

Khi một vạn Thú Nhân Kiếm Thần xuất hiện ở Thú Nhân đế quốc, sự chống cự của Thú Nhân đế quốc bỗng biến thành nghi thức hoan nghênh. Nói cách khác, gặp được đại quân toàn là những Thú Nhân Kiếm Thần, đám dũng sĩ Thú Nhân đồng thanh hoan nghênh nhiệt liệt, những cô nương Thú Nhân dùng hoa để biểu đạt sự hâm mộ đối với đám Thú Nhân Kiếm Thần.

Tập bài Sư đoàn Thú Nhân hành quân cũng làm cho cả mặt đất rung lên. Trung Hoa Thú Nhân giờ cao cờ gia tộc, tựa như một đội tuyên truyền Thú Nhân, họ biểu đạt cho đám Thú nhân trung hậu này như sau: Trung Hoa gia tộc, là một gia tộc cường đại vượt ra khỏi thế lực chủng tộc và thế lực quốc gia. Trong gia tộc, có Thú Nhân, có nhân loại, có Tinh Linh, cơ hồ dung nạp tất cả chủng tộc có trí tuệ. Còn ở gia tộc, tất cả chủng tộc đều ngang hàng, có khác biệt thì cũng chỉ có thực lực và năng lực tự thân. Trung Hoa gia tộc, tương lai sẽ chỉ huy cả đại lục cùng nhau đi tới một thế kỷ hòa bình. Tương lai dấn dấn cả thế lực trên đại lục, cùng kết hợp mà phấn đấu vì sự tồn vong của đại lục. Đồng bào hãy gia nhập Trung Hoa gia tộc, bởi vì sau này, người sẽ vì hai chữ Trung Hoa mà cảm thấy kiêu hãnh, còn gia tộc Á cũng sẽ vì sự cố gắng và thành tựu của các người mà cảm thấy tự hào.

Cứ như vậy, đội quân này đã quét ngang nửa vương quốc Thú Nhân, sau khi đi một vòng khắp lãnh thổ Thú Nhân đế quốc, trực tiếp tiến vào đế đô của Thú Nhân quốc. Những bộ tộc hoàng tộc như hổ tộc, hùng tộc, sư tộc, đều lựa chọn thần phục. Dù sao, cơ hồ tất cả Thú Nhân tộc hạ tầng đều đi theo đội quân xưng là Trung Hoa chỉ sư toàn là Kiếm Thần. Nếu họ không thần phục, vậy tương lai chỉ có một hạ tràng mà thôi. Hơn nữa, tất cả Thú Nhân đều phản đối họ, họ còn năng lực gì để ngăn cản đây?

Thần thú đại nhân vĩ đại, quân địch có tới một vạn Kiếm Thần đó. Xem cả Thú Nhân đế quốc, rải rác đó đây mới xuất hiện vài kiếm thánh đã là những cường giả cao nhất Thú Nhân quốc rồi. Kiếm Thần? Trước giờ chưa nghe nói qua. Một vạn Thú Nhân Kiếm Thần có nghĩa là gì? Nó có nghĩa là cho dù trên tất cả ma thú có trí tuệ trên đại lục có vây công họ, cũng chỉ có nước bị đồ lức. Dưới mắt thần cấp, chút thế lực bình thường này chỉ là một đám lau nhau. Bởi vì trước lúc Đoạn Vân xuất hiện, một Thiên Long Đế Quốc hùng mạnh cũng chỉ có một đầu thánh cấp cừu cừu ma thú Khố Lạp Kỳ.

Thú Nhân đế quốc, trên danh nghĩa đã quy thuận, mà cũng thực sự quy thuận rồi. Bởi vì phương pháp Đoạn Vân đối phó với chủng tộc vừa thu phục tuyệt đối rất ác liệt.

Cải cách quân sự, đại quân Thú Nhân nhanh chóng được thành lập. Ngoài ra, kinh tế, quốc sách, giáo dục v.v. toàn bộ đều căn cứ vào tình hình cụ thể của Thú Nhân đế quốc mà tiến hành. Thú Nhân thiếu nhân tài lãnh đạo? Không, trình độ văn minh của hồ tộc, viên tộc rất cao, đầu óc cũng rất khá. Để họ phụ trách những chức vụ hành chính nhất định. Những người khác, từ từ bồi dưỡng sau.

Trải qua phân tích tám ngàn vạn Thú nhân trên lãnh thổ này, Đoạn Vân phát hiện ra thực lực của Thú Nhân đế quốc thật sự rất mạnh. Tám ngàn vạn Thú Nhân, có ba ngàn vạn chủng tộc thiện chiến. Còn năm ngàn vạn khác, tuy nói không nhất định là thiện chiến, nhưng lại có bản lĩnh đặc thù nhất định, so với nhân loại bình thường thì mạnh hơn không ít. Tỷ như nói thử tộc (họ nhà chuột), họ là những công binh tốt nhất. Bản lĩnh bới móc của họ tuyệt đối là nhất lưu. Còn tượng tộc, mặc dù nói lực chiến đấu của họ rất kém, nhưng khí lực thì lại mạnh kinh người, dùng để phụ trách việc vận chuyển hàng hóa rất tốt.

Thú Nhân là chủng tộc thiện chiến. Đặc biệt là ngư đầu Thú Nhân, họ là man ngư tuyệt đối cường hãn. Nhưng cái làm cho Đoạn Vân khó hiểu là những ngư đầu Thú Nhân này tuy nói có số lượng khổng lồ là sáu trăm vạn, nhưng họ lại không phải hoàng tộc, cũng không phải vương tộc, chỉ là một chủng tộc binh lính bình thường. Nhưng mặc kệ trước kia như thế nào, dù sao Thú Nhân bộ tộc bây giờ cũng là của Đoạn Vân rồi. Do đó, một trăm vạn ngư đầu Thú Nhân chiến lực cường hãn cũng được thành lập Ngư Đầu đại quân. Trăm vạn Ngư Đầu võ sĩ này, tương lai sẽ do những ngư đầu Kiếm Thần ở Cuồng Ngư sư đoàn làm giáo viên quân sự, tiến hành huấn luyện quân sự.

Những chủng tộc hoàng tộc như hùng tộc thì có số lượng kinh người. Hoàng tộc có năm trăm vạn tộc dân. Cũng cần nói nữa, Phi Tử sư đoàn chỉ mới có một vạn hùng tộc Kiếm Thần thôi. Một trăm vạn hùng tộc võ sĩ được thành lập thành Hùng Tộc đại quân.

Còn có một đám Thú Nhân khác nữa là lang tộc. Họ là chủng tộc có cái mũi siêu thính, huyết tính mười phần, số lượng cũng nhiều vô số, tám trăm vạn. Không nói gì nhiều, chỉ cần một trăm vạn, cũng đã không nuôi nổi rồi. Đám này do đầu sói tộc trưởng Ba Ba Nội phụ trách quân vụ, Lang Kỳ sư đoàn phụ trách huấn luyện một trăm vạn cuồng lang huyết tính mười phần này.

Ngoài ra, những chủng tộc thiện chiến khác cũng muốn thành lập Thú Nhân đại quân. Vì thế, hai trăm vạn tạp bài Thú Nhân đối ứng với hai Tạp bài Sư đoàn đã được thành lập.

Nói cách khác, Đoạn Vân này đã rút ra từ Thú Nhân đế quốc năm trăm vạn Thú nhân kiêu dũng thiện chiến. Những Thú Nhân này trong tương lai sẽ chịu sự huấn luyện quân sự nghiêm khắc của gia tộc, trở thành những quân nhân bảo vệ gia tộc. Năm trăm vạn Thú nhân võ sĩ, tương lai trực tiếp thoát ly khỏi Thú Nhân đế quốc trở thành người của Trung Hoa gia tộc. Về phần dân binh Thú Nhân, bốn thiếu gia không xen vào. Hoàng đế Thú Nhân vẫn còn nguyên đó, tìm hấn mà hỏi. Nhưng thành lập dân binh, vẫn chịu sự chỉ huy điều động của Trung hoa như trước.

Thú Nhân rất nghèo, thậm chí không có đủ cơm ăn, nhưng sau khi Đoạn Vân tuyên truyền, đám Thú nhân cũng thấy được hy vọng. Bây giờ trên đại lục đang phát triển rất mạnh, có khí lực. Trở thành nông dân làm thuê, có gia tộc cam đoan, cũng đủ cho người một người nuôi sống một nhà năm khẩu rồi, không nghĩ đến việc giàu có, nhưng ăn no thì không có vấn đề gì.

Trong Thú Nhân quốc đều có quân doanh của Đoạn Vân. Công trình này đã giải quyết vấn đề lương thực cho hơn một ngàn vạn Thú Nhân. Đương nhiên rồi, Thú Nhân nơi đó rất lạc hậu, rất nhiều công trình đã phải sửa chữa, đương nhiên còn có rất nhiều ruộng đất phải khai thác, rất nhiều quặng thạch phải khai thác, dù sao cũng có rất nhiều, rất nhiều. Vì vậy, dưới sự huy động của Đoạn Vân, rất nhiều thế lực trên

cả đại lục tràn vào Thú Nhân đế quốc để khai phá. Thú nhân đế quốc biến thành một miền Tây đầy hứa hẹn. Quá trình khai phá cũng làm cho nền kinh tế Thú Nhân phát triển, xã hội Thú Nhân tiến bộ.

Lúc mới bắt đầu, Thú Nhân vẫn tràn ngập địch ý với nhân loại, nhưng họ lại đối xử với địa Tinh rất hữu hảo. Còn tỷ lệ người có tiền trên đại lục nhiều nhất chính là địa Tinh thông minh, cũng chỉ có Địa Tinh mới có thể thấy tiềm lực khai phá Thú Nhân đế quốc. Do đó, việc kiến thiết Thú Nhân đế quốc, trở nên rất thuận lợi. Còn rất nhiều Thú Nhân đã biến thành những hộ vệ cho thương nhân Địa Tinh, đi theo Địa Tinh. Đám Thú nhân bắt đầu hòa đồng với thế giới nhân loại. Đương nhiên, những cự phú Địa Tinh, cơ bản đều là thành viên của Trung Hoa đại thương xã, còn Đoạn Vân biến thái này thì để cho người quản lý tái chính cho gia tộc là Khắc Lí đảm nhiệm chức hội trưởng đại thương xã này. Loại không chế vừa phân tán vừa thống nhất này, làm cho Đoạn Vân nắm trọn mạch kinh tế của toàn đại lục.

Vô luận là Tinh Linh hay Thú Nhân, sau khi quy thuận, đều có những bước phát triển nhanh chóng. Đại lục tiến bộ, còn hai chủng tộc này tuy nói đi hơi chậm, nhưng họ cũng đang ra sức đuổi theo.

320. Chương 320: Bạch Hùng Thị Sát Địch Bí Mật

Việc thay đổi bao giờ cũng bận rộn. Thời gian để ổn định hai thành viên mới của gia tộc cứ như vậy qua đi. Hai mươi ngày này, Đoạn Vân đã bỏ rất nhiều công sức để thu phục hai thế lực lớn Tinh Linh và Thú Nhân. Vốn sự tình cũng không có gì mới, nhưng hai thế lực lớn quy thuận, trực tiếp ảnh hưởng tới cả đại lục. Dù sao bây giờ Đoạn Vân cũng là người đứng đầu đại lục, còn trên đại lục có hơn mười ức dân chúng nhân tộc. Vô luận là làm cho nhân loại công nhận dị tộc, hoặc làm cho dị tộc công nhận nhân loại đều không phải là vấn đề đơn giản. Tựa như Mĩ quốc, vấn đề chủng tộc kéo dài mấy trăm năm. Thậm chí ở một trình độ văn minh cực cao của thế kỷ 21, vấn đề chủng tộc vẫn tồn tại như trước. Tinh Linh đến cả Đoạn Vân mà cũng không muốn công nhận, chứ đừng nói là nhân loại bình thường. Còn Thú Nhân thì sao, đối với nhân loại vẫn tràn ngập căm hận. Thú Nhân trong mắt nhân loại là chủng tộc dã man, hiếu sát và tàn nhẫn. Còn nhân loại trong mắt Thú Nhân vĩnh viễn là chủng tộc hèn hạ, gian trá ghê tởm. Vấn đề chủng tộc đích thật làm cho Đoạn Vân rất đau đầu.

Nhưng Đoạn Vân cũng cảm thấy may mắn là phía trên vấn đề chủng tộc, còn có Ma tộc sắp cử đại quân xâm lấn, điều này giúp Đoạn Vân rất nhiều. Mâu thuẫn giữa tất cả các chủng tộc đều không quá dữ dội khi đứng trước kiếp nạn của đại lục. Nói cách khác, nhờ vào việc Ma tộc sắp đại cử xâm lược, nhân loại và dị tộc chỉ có một lựa chọn là hợp tác đoàn kết. Còn Đoạn Vân là người đứng đầu đại lục cũng có đủ tin tưởng rằng theo thời gian những phân tranh chủng tộc sẽ từ từ biến mất. Bởi vì, tất cả các chủng tộc đều muốn quy về một loại - Bộ tộc Trung Hoa. Nhân loại... không phải nói là Trung Hoa nhân tộc; Thú Nhân cũng Trung Hoa Thú Nhân; đến cả Tinh Linh và ma thú, đều được gắn vào danh hiệu Trung Hoa. Trung Hoa Tinh Linh, Trung Hoa ma thú, Trung Hoa địa Tinh. Trung Hoa Man Tộc, thậm chí còn có Trung Hoa người khổng lồ, Trung Hoa thực nhân ma... Đoạn Vân, dùng một quan niệm dân tộc đa chủng tộc, dùng hai chữ Trung Hoa để giải quyết các vấn đề trên đại lục. Nói cách khác, trong vòng mười năm, hai mươi năm sau, cả Mộng Đa Lợi Á sẽ được dân chúng đại lục xưng hô thành một cái tên - Trung Hoa đại lục.

Nhưng, sau khi hai chủng tộc vừa mới ổn định, phong ba ở hải giới lại một lần nữa cuộn cuộn nổi lên. Nam hải, một lần nữa trở nên bất ổn.

Ngày ba tháng mười, đang lúc Đoạn Vân muốn nghỉ ngơi vài ngày, Thần Long Âu Đặc Tư mang đến cho Đoạn Vân một tin tức - Nam hải có thần tồn tại. Hơn nữa, người kia yêu cầu Đoạn Vân phóng thích Bạch Hùng hoàng và thả những Bạch hùng tù binh còn sống.

- Đoạn Vân, đó là Băng tuyết Nữ thần. Thực lực của ta không thể so với nàng. Nàng có thực lực Chân thần.

Sau khi nghe được tin tức này, Tinh Linh nữ thần Tina liền nói với Đoạn Vân. Lúc này nữ thần đã đàn bà của Pháp Lạp Kì, cũng đã xem như người của gia tộc.

- Băng tuyết Nữ thần? Nghe cái tên sao hơi giống người nắm nguyên tố lực lượng trong tay nhỉ? Không phải là một Chủ thần đó chứ?

Tuy Tina nói Băng tuyết Nữ thần này là một Chân thần. Nhưng vì trùng tên, Đoạn Vân vẫn có chút lo lắng không biết Băng tuyết Nữ thần này có phải là một Chủ thần không.

- Yên tâm, nàng không phải Chủ thần. Chủ thần nếu dễ kiếm như vậy thì trên thế giới này sớm đã đầy Chủ thần rồi. Sở dĩ nói nàng là Băng tuyết Nữ thần, bởi vì nàng có lực khống chế tuyệt cường đối với băng hệ ma pháp. Chủ thần nắm giữ thủy hệ ma pháp chính là Hải Thần đã chết. Băng tuyết Nữ thần này thực lực ở dưới mức Chân thần sơ giai, ta nghĩ ngươi hẳn là có năng lực đối phó nàng.

- Ngả vào người Pháp Lạp Kì, Tina nói nhỏ.

Xỉu. Chân thần sơ giai. Bỗng thiếu gia lấy cái gì đi đối phó nàng? Hơn nữa, nàng là cường giả băng hệ cấp mười bốn, ở hải giới nàng có ưu thế đặc hữu. Đối phó với nàng, nói dễ vậy sao?

- Âu Đặc Tư, mục đàn bà đó bây giờ ở nơi nào?

Đoạn Vân đang ở đại sảnh gia tộc hỏi Âu Đặc Tư với vẻ nghiêm túc.

- Nàng hẳn là ở Nam hải. Nhưng theo những thám tử chúng ta phái đến Nam hải hồi báo, Nam hải hiện nay là một địa phương rất mất ổn định. Hơn nữa, bên trong còn có không ít những ma thú linh chủ thực lực không tệ.

Nghe thế, Đoạn Vân không khỏi nổi lên một trận đau đầu.

- Thiếu gia, căn cứ vào những bộ sách cổ của hải giới, chúng ta hiểu khi Hải Thần còn thống trị, Nam hải chính là một thế lực độc lập. Nói cách khác, Nam hải không hề tham dự Thần Hải đại chiến lần trước. Trải qua quá trình phát triển ngàn năm, họ có rất nhiều cao thủ. Hơn nữa, bộ sách còn ghi lại, Nam hải kỳ thật chính là một khối hải vực để đầy ải. Rất nhiều mãnh thú hải giới bị giam cầm ở đó. Đương nhiên, ác thú hải giới có thực lực cường hãn đều bị phong ấn cả. - Âu Đặc Tư nói tiếp.

Đoạn Vân nhíu mày lấy từ giới tử ra Bạch Hùng hoàng đã bị đóng băng hơn mười ngày. Sau khi giải đông, trị liệu, rồi phong ấn lại, Bạch Hùng hoàng Tạp Nhĩ Lỗ Tư lại một lần nữa đứng trước mặt Đoạn Vân.

- Tạp Nhĩ Lỗ Tư

- Từ từ. Đoạn Vân, mặc dù ngươi đánh bại ta, nhưng ta tuyệt đối sẽ không đầu hàng. Ngươi vừa mới giết mấy ngàn tộc dân Bạch hùng, món nợ máu này ta sẽ ghi nhớ mãi.

Đoạn Vân chưa kịp nói gì, tên gia hỏa kiêu ngạo này đã tỏ ra phần nộ nói luôn.

Đoạn Vân trợn mắt nói :

- Ta không định thu phục ngươi, ai bảo ngươi đầu hàng? Còn nữa, cái gì mà gọi là vừa mới? Từ lần đại chiến ở đáy biển bình nguyên tới giờ cũng quá quá năm mươi ngày rồi.

- Cái gì? Hơn năm mươi ngày rồi? Hết rồi, toàn bộ hết rồi.

Nghe thế, Bạch Hùng hoàng tỏ ra suy sụp hẳn.

- Bộ tộc Bạch hùng các ngươi hết rồi. Gần tám ngàn Bạch hùng đã chết, các ngươi còn muốn chết nữa sao? Chờ diệt tộc à.

Đoạn Vân cười lạnh nói.

- Ha ha... Tộc dân ta cho dù không bị chúng bắt làm lương thực, cũng đã bị ngươi giết hơn phân nửa rồi. Vận mệnh bộ tộc Bạch hùng ta nhất định phải bị diệt tộc rồi. A...a... Không ngờ.... không ngờ, dưới sự thống trị của ta, bộ tộc Bạch hùng lại rơi vào vận mệnh diệt tộc.

Bạch Hùng hoàng suy sụp hoàn toàn, tâm tình trở nên thâm trầm cực độ

- Chúng? Chúng là ai?

Nghe thế, Đoạn Vân cũng hồ đồ. Bộ tộc Bạch hùng cường đại như thế, lại nói bị người khác bắt làm lương thực, như vậy có phải là hơi khoa trương không? Phải biết rằng, mình thiên tân vạn khổ mới có thể giết được đám Bạch hùng này.

Bạch Hùng hoàng bây giờ, cả người vô lực ngồi phệt trên mặt đất, thân ảnh tuy cao lớn nhưng xem ra vẫn bất lực như trước.

Ngước đầu lên, trong mắt Bạch Hùng hoàng rưng rưng nói với Đoạn Vân :

- Đoạn Vân, ta biết bộ tộc Bạch hùng của ta giết hại hải tộc nhiều lắm, chúng ta tội nghiệt thâm trọng. Chúng ta không thể được tha thứ. Nhưng, ta biết người có rất nhiều thủ hạ có năng lực ẩn độn thực lực. Người có thể lặng lẽ đi Nam hải ... Tính ra, người và ta vốn là địch mà. Thôi, ta xin người giết ta đi.

Nghe Bạch Hùng hoàng nói thế, nhìn vào đôi mắt rưng rưng đó với vẻ tò mò, Đoạn Vân không biết phải nói gì hơn. Lúc này, cả đại sảnh trở nên rất an tĩnh, chỉ có thể nghe duy nhất tiếng khóc của Bạch Hùng hoàng, những giọt nước mắt của hắn từng giọt từng giọt lách tách rơi trên mặt đất.

Lắc lắc mạnh đầu, Đoạn Vân nói vẻ khó hiểu :

- Tạp Nhĩ Lỗ Tư, người đang sám hối cho những hải tộc bị chết dưới tay người hả? Người cũng thấy là bộ tộc Bạch hùng các người tội nghiệt thâm trọng? Ta không rõ, mỗi một năm các người ít nhất tàn sát trên trăm vạn hải tộc, chẳng lẽ các người cũng sám hối sao? Chắc người không nói là các người hàng năm tàn sát xong đều sám hối đó chứ. Sau đó lại tiếp tục tàn sát.

- Người nghĩ rằng ta nguyện ý sao? Người nghĩ rằng ta nguyện ý làm một chủng tộc giết chóc sao?

Không biết có phải là bị Đoạn Vân chọc tức không mà Bạch Hùng hoàng bây giờ trở nên phần nộ dị thường.

Bị người ta đột nhiên chửi một tiếng như vậy, Đoạn Vân rõ ràng bị giật mình. Nếu không biết thực lực Bạch Hùng hoàng đã bị cầm cố, đám thủ hạ Đoạn Vân phỏng chừng cũng muốn lao lên rồi.

- Mẹ kiếp, chẳng lẽ là ta buộc các người đi hay sao? Hàng năm đều giết chóc, lại còn trực tiếp công nhập Sa Ngư Hoàng thành nữa, thế mà còn dám ở đây kêu gào không biết. Giết người, người còn có lý do nữa sao?

Bị người ta chửi một câu, Đoạn Vân rõ ràng hơi nổi giận. Trong lời nói của hắn, cơ hồ dùng tới cả món sư tử hồng mà hắn luyện mãi không được. Nhưng tiếng gầm của Đoạn Vân tựa hồ chẳng có hiệu quả gì với Bạch Hùng hoàng. Bạch Hùng hoàng bây giờ, đã sớm không còn lưu luyện gì thế giới tuyệt vời này nữa rồi.

Thở dài một tiếng, Bạch Hùng hoàng nói :

- Đoạn Vân! Người nói xem, với thực lực của bộ tộc Bạch hùng, chúng ta còn không thể nhất cử thu phục cả hải giới sao?

Đối với vấn đề của Bạch Hùng hoàng, Đoạn Vân cũng nghĩ qua. Với thực lực kinh khủng của bộ tộc Bạch hùng Nam hải, muốn chiếm cả tam đại hải giới thì thật sự là vấn đề không lớn. Dù sao, mấy ngàn Bạch hùng cấp mười một, căn bản không ai có thể kháng cự được. Đoạn Vân dám nói, một ngàn Bạch hùng trưởng thành, cũng đủ để quét ngang tam đại hải giới.

Thấy Đoạn Vân không trả lời, Bạch Hùng hoàng nói tiếp :

- Hắn là có thể. Chúng ta có một vạn ba ngàn tộc dân, trong đó có gần một vạn trưởng thành. Người có thể tưởng tượng, chúng ta có gần vạn lực lượng bán Thần cấp, còn tam đại hải giới thì sao? Cho dù thực lực Bắc Hải bộ tộc cực mạnh, cũng chỉ có khoảng trăm tên hải thú có thực lực cấp bậc bán Thần. Với lực lượng cường đại của bộ tộc Bạch hùng chúng ta, chẳng lẽ còn không thể bắt cả hải giới sao? Còn nữa, bộ tộc Bạch hùng chúng ta chính xác rất thích ăn cá, nhưng chúng ta không phải dã thú, không phải là cuồng ma giết chóc. Trước kia, chúng ta chỉ bắt cá ngư làm thức ăn. Nhưng số lượng cá ở cả hải giới đâu chỉ ngàn ức? Dùng một khoảng hải vực be bé cũng đủ để nuôi sống một vạn Bạch hùng chúng ta rồi. Người nói xem, chúng ta có cần phải bắt nhiều hải thú không?

- Nhưng các người đích thị giết chóc, đây là chuyện thật.

Đoạn Vân căn bản không rõ Bạch Hùng hoàng này muốn nói cái gì.

- Đúng, chúng ta giết không ít hải thú, nhưng không phải chính là do hậu quả của tên Hải Thần đó sao?

Bạch Hùng hoàng một lần nữa kích động.

- Xỉu, lại kéo cả Hải Thần vào, Hải Thần đã chết trên ngàn năm rồi.

Ánh mắt không hề giả dối, Tập Nhĩ Lỗ Tư nghiêm túc nói :

- Đúng, Hải Thần đã chết trên ngàn năm rồi. Nhưng vì hắn đã chết, do đó những ác thú mà hắn dày ở Nam hải mới có thể áp bức bộ tộc Bạch hùng và bộ tộc slime đáng thương. Mười đại ác thú là những tên giết chóc thành tính, ngàn năm trước bị Hải Thần giam cầm ở Nam hải. Sau khi Hải Thần chết, những cái phong ấn của Hải Thần trở nên cực kì lỏng lẻo. Những con ác thú này, dưới tình thế phong ấn không ổn định, bắt đầu triển khai đồ sát Nam hải tộc dân. Thấy dân chúng Nam hải quá mức thừa thớt, chúng nó bèn đổi cách. Chúng buộc chúng ta cung cấp thức ăn cho chúng, buộc chúng ta tới các hải vực khác bắt rất nhiều hải thú làm lương thực cho chúng. Người nói xem, dưới sự bức bách đó, chúng ta dùng thân thể chúng ta để nuôi chúng, hay là khuất phục chúng đây? Bộ tộc Bạch hùng chúng ta vì sao cường đại hơn so với hải thú bình thường? Bởi vì chúng ta buộc phải phát triển dưới uy áp thường xuyên của mười đại ác thú giai vị siêu cao kia. Uy áp kích thích mấy ngàn năm làm cho chúng ta không thể không xảy ra những tiến hóa vượt quá bình thường.

- Ta xui, lại còn có việc như vậy nữa. Còn bộ tộc slime thì làm sao?

Nghe thế, Đoạn Vân coi như hiểu được một chút. Bạch hùng cường đại chỉ dùng uy áp để bồi dưỡng mà có được chủng tộc cường hãn. Nhưng, xem ra uy áp cũng có uy lực ra phết nhỉ?

- Bộ tộc slime, chỉ là thực vật đáng thương. Thông qua việc thôn phệ ma hạch và linh hồn, slime tiến hóa thành hải thú. Như vậy, một đầu hải thú có thể cung cấp hai phần thức ăn cho đám ác thú này dùng.

Bạch Hùng hoàng thở dài, nói về bất lực. Ta xui, lại còn có như vậy nữa. Thế giới này thật sự là không đâu có cả.

321. Chương 321. Bạch Hùng Hoàng Đích Khuất Phục

Nghe Bạch hùng Hoàng nói về lịch sử đầy máu và nước mắt của bộ tộc Bạch hùng, mọi người đều giật mình. Ai ngờ đám Bạch hùng khát máu thực ra lại vì nguyên nhân bị người ta giết mà phải làm như vậy.

- Các người dời tộc lên phía bắc không được sao?

Phì Tử buột miệng hỏi Bạch hùng Hoàng một câu cũng chính là câu mà Đoạn Vân muốn hỏi.

- Chúng ta không có khả năng đào thoát được. Chỗ phong ấn của mười đại ác thú vừa vặn vây chặt bộ tộc Bạch hùng của ta, phạm vi hoạt động của chúng ta rất có hạn. Mười đại ác thú tuy nói là bị phong ấn, nhưng chúng vẫn có không gian hoạt động nhất định. Không gian hoạt động của chúng tựa hồ xoay quanh một trọng tâm nào đó mà ta không biết. Mặc dù không biết phạm vi hoạt động của chúng, nhưng ta có thể khẳng định, chỉ cần chúng ta bước ra khỏi khu vực của mình mà chưa được chúng cho phép chắc chắn sẽ bị vô tình diệt sát.

- Còn việc Băng tuyết nữ thần là như thế nào?

Đoạn Vân đột nhiên nhớ tới nữ thần có thực lực Chân thần sơ giai này.

- Nàng cũng bị phong ấn, hơn nữa, nàng bị phong ấn ở ngay chỗ của chúng ta, nàng là thần của bộ tộc Bạch hùng và bộ tộc slime. Chính nhờ có nàng hai đại tộc Nam Hải chúng ta mới có hy vọng sinh tồn. Trong thời gian bị ủy khuất, chúng ta đợi cho Băng tuyết nữ thần phục hồi, hy vọng nàng có thể sớm ngày phá vỡ phong ấn, cứu hai chủng tộc đang giãy dụa bên bờ sinh tử.

Vừa nói đến Băng tuyết nữ thần, trên mặt Bạch hùng Hoàng ánh lên những tia hy vọng, nhưng sau đó có thể hắn nghĩ tới cái gì đó không hay gương mặt chợt tối sầm lại.

- Thiếu gia, Băng tuyết nữ thần này hẳn là chưa thể giải trừ được phong ấn, bởi vì nàng đã tới Long Cung của chúng ta nhưng không có động võ.

Âu Đặc Tư lúc này phản đối.

- Cái gì? Nữ thần đại nhân phá vỡ phong ấn rồi?

Nghe thế, Bạch Hùng hoàng lúc tỏ ra vô cùng hưng phấn.

- Còn nữa, thiếu gia, thực lực Băng tuyết nữ thần cũng không phải mạnh như Tinh Linh nữ thần nói, nàng chỉ có thực lực Đấu thần trung giai.

Âu Đặc Tư nói tiếp.

Những tia hy vọng trên khuôn mặt của Bạch Hùng hoàng một lần nữa biến mất, hẩn thất vọng nói:

- Nhất định là nữ thần đại nhân vì tình thế khẩn cấp, cố sức phá mở phong ấn. Cứ như vậy, thực lực của nữ thần đại nhân có thể sẽ vĩnh viễn sẽ không khôi phục được. Với thực lực Đấu thần trung giai, nàng căn bản không đánh lại một đầu ác thú, ngày tàn của bộ tộc Bạch hùng chúng ta đã tới rồi.

Ngẫm nghĩ cẩn thận một lát, Đoạn Vân lại hỏi:

- Tạp Nhĩ Lỗ Tư, mười đầu ác thú bị phong ấn có thực lực như thế nào?

- Cường hãn, tuyệt đối cường hãn. Mười đầu ác thú này, thực lực thấp nhất cũng phải là Đấu thần hậu giai, những con mạnh nhất, thực lực cũng phải tới cấp bậc Chân thần rồi.

Bạch hùng Hoàng vẻ mặt tuyệt vọng trả lời.

Nhưng vừa nghe thế, Đạt Nhĩ Ba và Đạt Nhĩ Khắc lập tức lộ ra vẻ hưng phấn cùng cực, đó đúng là sự xúc động của dân háo chiến, rõ ràng không thể nghi ngờ.

Nhìn nhìn đám thủ hạ chủ lực ở đây, rồi nhìn Tinh Linh nữ thần với ánh mắt chờ đợi, Đoạn Vân quay về phía Bạch hùng Hoàng Tạp Nhĩ Lỗ Tư nói:

- Tạp Nhĩ Lỗ Tư, nếu ta hứa giúp các người tiêu diệt mười đại ác thú, hoặc là ta tìm cách cứu bộ tộc Bạch hùng của người từ giữa vòng vây của đám ác thú này, ngược lại ta muốn biết người là có nguyện ý chỉ huy lãnh đạo thế lực Nam Hải quy thuận dưới tay Trung Hoa của ta không?

- Đoạn Vân, mười đại ác thú mặc dù ghê tởm, nhưng chúng cũng không ghê tởm bằng người. Chúng giết Bạch hùng mấy ngàn năm cũng không bằng một nửa số người giết trong một lần. Người nói coi, ta sao có thể thần phục một tên nhân loại gần như diệt toàn bộ bộ tộc Bạch hùng của ta? Ha ha. Buồn cười thật.

Bạch hùng Hoàng phần hận trừng mắt nhìn Đoạn Vân, trong mắt tràn ngập hận ý vô tận.

Đoạn Vân cười lạnh một tiếng nói:

- Việc này sao có thể trách ta chứ? Bộ tộc Bạch hùng các người mỗi năm đều tàn sát trên trăm vạn, hàng một ngàn vạn, thậm chí có khi trên ức hải thú. Năm ngàn năm qua nếu tính tổng cộng thì có bao nhiêu hải giới sinh linh chết thảm dưới ma trảo của các người, người tính rồi nói ta nghe? Những Bạch hùng võ sĩ của người đều chết trên chiến trường cả, hai quân đang đối địch tức là nói về sinh tử. Tám ngàn Bạch hùng của người chết đi, cũng chỉ có thể trách các người đã giết chóc quá nhiều. Làm người xâm lược, kết cục của các người cuối cùng cũng chỉ có một mà thôi.

- Trời à, tám ngàn? Đoạn Vân, người tốt cùng dùng cái gì để giết tám ngàn Bạch hùng? Phải biết rằng, đó là tám ngàn bán thần đó.

Nghe đến đây, Tinh Linh nữ thần Tina lại một lần nữa tỏ ra vô cùng khiếp sợ thực lực của Đoạn Vân. Ở hải giới mà diệt tám ngàn bán thần, đây là khái niệm gì chứ? Cho dù là Thần giới cũng vị tất có thể làm được.

Đoạn Vân quay về Tina bĩu môi, chỉ chỉ Pháp Lạp Kỳ bên người nàng nói :

- Người hỏi tên mãnh nam bên cạnh người ấy, mấy trăm đó nam nhân của người cũng tham dự.

Đoạn Vân cứ lặp đi lặp lại câu nam nhân của người, Tina đỏ bừng mặt, lúc này tỏ ra vô cùng ngượng ngùng.

- Tốt lắm, Tạp Nhĩ Lỗ Tư, tám ngàn Bạch hùng bị chết của các người đã trở thành quá khứ rồi. Người bây giờ phải tính đến an nguy của năm ngàn Bạch hùng còn lại ở Nam Hải, còn có sự tồn vong của bộ tộc slime nữa. Nói cho cùng, chỉ cần có đàn bà và trẻ nhỏ, chủng tộc này sẽ không bị diệt vong. Ta nghĩ bộ tộc Bạch hùng các người cũng sẽ có một ngày một lần nữa hưng thịnh. Nhưng ta hy vọng người đáp ứng việc gia nhập bộ tộc Trung Hoa của ta. Người và mười Bạch hùng Đại tướng, cộng với đám gấu cái, gấu con, chỉ cần thoát được nguy cơ ác thú, bộ tộc Bạch hùng các người sẽ có thể phục hưng. Nhưng người cũng phải

đáp ứng, tuyệt đối không được tìm ta báo thù. Nếu ta mà thấy bộ tộc Bạch hùng các người có ý báo thù, ta sẽ không do dự diệt tộc bọn người.

Đoạn Vân nói vẻ uy nghiêm.

- Ha ha, báo thù? Lần trước sau trận đại chiến, bộ tộc Bạch hùng của ta còn lại cái gì? Người bảo ta lấy cái gì đi báo thù? Đoạn Vân, người thật sự là một người khoái nói giỡn.

Tập Nhĩ Lỗ Tư cười to.

- Tốt lắm, người chỉ phải nhớ kỹ, tám ngàn Bạch hùng chết ở chiến trường, họ đã hy sinh mang theo một sự tôn nghiêm của chiến sĩ. Chiến trường là nơi an nghỉ tốt nhất cho dũng sĩ. Nghĩ về những hải tộc vô tội chết thảm, số lượng tám ngàn so với một năm trên trăm vạn, tổng cộng hơn một ngàn vạn, người sẽ thấy tám ngàn Bạch hùng của người vừa bị chết căn bản không oan uổng gì.

Thấy Tập Nhĩ Lỗ Tư đã xuôi xuôi theo lời nói và lý lẽ của mình, Đoạn Vân nhừ tiếp:

- Tập Nhĩ Lỗ Tư, cho dù Bạch hùng Hoàng không muốn sống nữa, nhưng người có nghĩ tới đám ác thú đang nhe răng múa vuốt uy hiếp vợ con của người không? Người có nghĩ tới ở Nam Hải vẫn còn ba ngàn con gấu con đang đợi người về không? Người có nghĩ tới Băng Tuyết nữ thần một mạch ủng hộ các người không? Nên nhớ là người còn sống, đó mới là việc quan trọng nhất.

Thấy Bạch Hùng hoàng rõ ràng đã cắn câu, có ý muốn khuất phục, Đoạn Vân nói tiếp:

- Tập Nhĩ Lỗ Tư, chẳng lẽ người thật muốn cho bộ tộc Bạch hùng của người từ nay bị diệt tộc sao? Phải biết rằng, một chủng tộc trí tuệ chết đi đó sẽ là một sự kiện bi thương biết bao nhiêu. Chủng tộc tiêu vong, sẽ là tổn thất thảm trọng như thế nào đối với thế giới này? Tập Nhĩ Lỗ Tư, hy vọng vẫn còn đó.

- Được, Đoạn Vân, ta hứa với người. Chỉ cần người có thể cứu năm ngàn Bạch hùng còn lại, ta nguyện ý lãnh đạo họ thần phục người.

Bạch hùng Hoàng cuối cùng mở miệng.

Khóe miệng Đoạn Vân lộ ra vẻ hài lòng, mỉm cười nói:

- Tập Nhĩ Lỗ Tư, chúc mừng người, người tương lai sẽ là một vị hoàng đế vĩ đại nhất của bộ tộc Bạch hùng. Bộ tộc Bạch hùng tương lai sẽ đổi tên là bộ tộc Bạch hùng Trung Hoa, sẽ là một điểm sáng bất diệt. Nhớ kỹ, Tập Nhĩ Lỗ Tư, người nhất định sẽ không hối hận về quyết định ngày hôm nay đâu.

Tina bên cạnh một mực chú ý tới Đoạn Vân, hỏi nhỏ Pháp Lạp Kỳ: thiếu gia người lại thu phục một chủng tộc như thế này sao? Dem hơn phân nửa tộc dân người ta giết chết, bây giờ lại bày trò làm người tốt, thật sự là quá hèn hạ.

Nghe thế, Pháp Lạp Kỳ lúc này cảm tức nhìn Tina trách móc:

- Không cho phép người nói thiếu gia như vậy, sự vĩ đại của thiếu gia không phải những phụ nữ như người có khả năng giải thích được. Nhớ kỹ, nàng cũng là người của thiếu gia.

Bị Pháp Lạp Kỳ trách mắng, Tina đáng thương không dám nói lại một lời. Xem ra mãnh nam hãn có thể chế trụ được nữ tử 'yếu đuối'.

Nhìn quanh bốn phía, Đoạn Vân ra lệnh:

- Quân đoàn chủ lực gia tộc nghe lệnh, tất cả mọi người chuẩn bị sẵn sàng, ngày mai xuất phát đi hải giới, lúc này ta muốn chính thức nam chinh.

- Rõ.

Ngày thứ hai, cũng là ngày bốn tháng mười, Đoạn Vân dẫn theo một đoàn quân chủ lực gia tộc, tập hợp lại ở biển sâu Long Cung. Quân chủ lực gia tộc gồm mười Thần Long, năm ma sủng, bảy Cuồng chiến sĩ, Diệp Cô Thành, còn có Ny Khả, Âu Đặc Tư, và năm mươi Thần Long cấp mười hai vừa mới bước vào trung giai. Còn lại hai mươi Ma thú gia tộc vừa thành công đột phá tới hậu giai bị coi là lực lượng dự bị, tạm thời đóng ở Á Cương tổng bộ. Họ được bố trí ăn thông với Long thần giới trong tay Đoạn Vân, lúc cần có thể đi chiến trường ngay lập tức.

Cần nhắc đến việc Bạch hùng Hoàng đã hứa thần phục, Đoạn Vân trị liệu cho Bạch hùng Hoàng và mười Bạch hùng Đại tướng. Sau khi trị liệu xong, Bạch hùng Hoàng khôi phục thực lực tới cấp mười hai hậu giai, còn mười Bạch hùng Đại tướng khôi phục thực lực tới cấp mười hai sơ giai. Tuy nói Đoạn Vân có năng lực hoàn toàn khôi phục thực lực cho họ, nhưng họ dù sao vẫn chưa chính thức trung thành với gia tộc, nên không thể xem như lực lượng chủ lực của mình được. Hơn nữa, cho dù có điều trị khỏi hoàn toàn, chắc họ cũng sẽ không cảm kích gì mấy.

Đoạn Vân cũng có thể cứu sống hơn phân nửa tám ngàn Bạch hùng vừa chết, nhưng thể lực Bạch hùng thực lực cường hãn này mang theo tính dị biến rất lớn. Tuy nói Bạch hùng Hoàng hứa thần phục, nhưng không thể lơ là mất cảnh giác được, ai biết đám Bạch hùng này sau khi được giải trừ nguy cơ có thể phản bội mình hay không chứ? Nếu Bạch Hùng hoàng thức thời, Đoạn Vân thật ra cũng có thể cần nhắc đến việc cứu sống một hai ngàn Bạch hùng cho chúng nói dối tông đường, dù sao mình cũng đã giết của người ta rất nhiều người. Nhưng nếu làm mọi việc tốt cho hãn trong cùng một lần, như vậy tuyệt đối lãng phí. Việc tốt ta cứ từ từ cấp cho chúng, như thế sẽ làm cho chúng cảm thấy được chỗ tốt của ta, cảm thấy mình được hỗ trợ thương yêu rất nhiều.

322. Chương 322. Thủ Chiến - Bát Trảo Cự Quái

Trong phòng nghị sự ở Long cung dưới biển sâu, Đoạn Vân ngồi trên ghế chủ tọa, đám cao thủ thuộc hạ ngồi xung quanh cái bàn hình ô van bằng ngọc. Còn ngay giữa bàn trông hơi chói mắt là một bản đồ hình vuông phân bố thực lực của cả hải giới, do Địa Tinh gia tộc căn cứ vào tin tức thu thập được chế tạo ra, nó cũng không khác gì so với sa bàn phân bố thể lực trên mặt đất. Từ cái bản đồ rất lớn này, đại khái địa hình cả hải giới lẫn sự phân bố thể lực đều được mô tả chi tiết cụ thể.

Tám bản đồ phân bố thể lực này làm cho Bạch hùng Hoàng giật mình kinh sợ, vì hãn phát hiện ra, trên tám bản đồ này Nam Hải thần bí đã không còn một tí thần bí nào. Tuyệt đại bộ phận thể lực Nam Hải đều được mô tả vô cùng chi tiết và tỉ mỉ trên tám bản đồ. Bạch hùng, slime cho đến phạm vi thể lực những linh chủ đều được mô tả rất rõ ràng. Theo hãn, đây chính là một tấm ảnh chụp cả thể lực Nam Hải.

Để tạo ra tám bản đồ này, Đoạn Vân hao phí không ít công sức. Sau lần trước đại chiến ở đáy biển bình nguyên, Đoạn Vân bí mật phái ra một vài hải thú có thể ẩn độn thực lực hoặc Thần Long bí mật tìm hiểu tin tức Nam Hải. Đoạn Vân còn cho Địa Tinh dưới sự hiệp trợ của Phi Long, từ bầu trời Nam Hải tiến hành chụp ảnh, thông qua sự tính toán và sự tổng hợp một cách khoa học của Địa Tinh, Đoạn Vân cũng đại khái nắm được tình hình Nam Hải, rồi kết hợp với những tin tức mật về sự phân bố các thể lực, tám bản đồ này dần dần được hình thành. Còn về phần các địa phương khác ở hải giới, thì tạm thời dùng bản đồ trước kia đã có. Tám bản đồ phân bố thể lực ở hải giới không ngừng được hoàn thiện.

Nhìn mọi người ngồi xung quanh, Đoạn Vân nói:

- Ta muốn giới thiệu cho các vị vài điểm về tình hình mười đại ác thú ở Nam Hải mà chúng ta biết. Âu Đặc Tư, đối với những phân bố thể lực ở Nam Hải người từng phái Thần Long đi điều tra tìm hiểu một phen, bây giờ người đem những gì mà người biết giới thiệu qua cho mọi người một chút đi.

Cầm một cây thước dài, Âu Đặc Tư đi đến bản đồ hải giới vừa chỉ vừa giải thích:

- Xin các vị xem, đây là tám bản đồ tóm tắt đại khái tình hình Nam Hải. Thông qua tám bản đồ này, chúng ta có thể thấy tình huống cơ bản ở Nam Hải. Nơi này là chỗ bộ tộc Bạch hùng tụ tập. À, cũng là thành trì mà Bạch hùng Hoàng Tạt Nhĩ Lỗ Tư thống trị. Mọi người xem đây, bộ tộc Bạch hùng sống ở nơi giao tiếp giữa Nam cực Băng nguyên và hải vực biển sâu, chiếm một khối diện tích rất nhỏ. Còn bốn phía có phân bố bảy đại phong ấn. Bảy đại phong ấn này, có bốn phong ấn ở biển sâu, mỗi một phong ấn có một đầu ác thú thực lực kinh khủng. Đi về phía nam, hơi xéo qua Bạch hùng thành là một hòn đảo. Phía tây hải đảo này có phong ấn hai đầu ác thú, còn mặt đông hải đảo có phong ấn ba đầu ác thú. Còn có một đầu, hãn là ở Nam cực Băng nguyên, nhưng chúng ta biết rất ít về đầu ác thú này. Dù sao chúng ta vẫn chưa thể xâm nhập tới nơi Nam cực được.

- Đó là một đầu ác thú thực lực rất kinh khủng, trong mười đại ác thú, thực lực của nó là cường hãn nhất. Cường hãn hơn bất kỳ tên nào khác. - Tạt Nhĩ Lỗ Tư bổ sung cho Âu Đặc Tư.

Nhìn Táp Nhĩ Lỗ Tư, Thần Long Âu Đặc Tư nói tiếp:

- Các vị xin xem bản đồ, ngoại trừ đầu ác thú ở Nam cực Băng nguyên, sáu phong ấn khác nếu nối liền vào và sẽ tạo thành một nửa vòng tròn vây chặt Bạch hùng thành vào giữa. Còn nữa, khi tìm hiểu do thám tin tức chúng ta căn bản không biết về sự tồn tại của mười đại ác thú, chúng ta chỉ biết vài chỗ phong ấn mà thôi. Nếu Bạch hùng Hoàng không nói, chúng ta chắc cũng sẽ không chú ý tới mười đại ác thú này và rất mù mờ về thực lực của bọn họ. Đối với tình hình cụ thể của mười đại ác thú, chúng ta cũng chỉ biết qua vài điểm. Mười đại ác thú tốt cùng mạnh đến đâu? Những đầu ác thú đó có đặc điểm đặc thù gì, tất cả những điểm này chúng ta toàn bộ không biết. Do đó nếu chúng ta muốn đối phó với chúng, sự sai lệch và xác suất rủi ro rất lớn.

Nghe Âu Đặc Tư nói, Đoạn Vân đưa ánh mắt chuyển về phía Bạch hùng Hoàng vừa mới thần phục. Để ý tới những ánh mắt ở đây đều nhìn mình, Bạch hùng Hoàng Táp Nhĩ Lỗ Tư nói:

- Các vị yên tâm, lúc này để cứu năm ngàn dân chúng Bạch hùng của ta, ta sẽ cung cấp những tin tình báo chuẩn xác nhất mà ta biết. Mười đại ác thú này đã chèn ép chúng ta mấy ngàn năm, chúng ta cũng có những hiểu biết nhất định về chúng. Đầu tiên, mười đại ác thú này mặc dù đang cùng khống chế những khu vực có phạm vi liên tiếp nhau, nhưng một đầu ác thú không có khả năng chồng lấn tới chỗ phong ấn của một đầu ác thú khác. Nói cách khác, nếu chúng ta tác chiến ở một trong các phong ấn, mười đại ác thú đều hoàn toàn ở thế cô lực đơn mà chống chọi. Phong ấn của bảy đại ác thú mặc dù bề ngoài nhìn qua giống như nhau, nhưng thật ra chúng cũng có điểm khác nhau, mỗi một đầu ác thú đều có thần cách đặc biệt. Xin các vị xem, phong ấn này chính là...

Cứ như vậy, dưới sự giới thiệu của Táp Nhĩ Lỗ Tư, bọn người Đoạn Vân coi như cũng hiểu hơn về tình huống của mười đại ác thú.

- Các vị, ta quyết định, chúng ta trước tiên sẽ tập trung vào đầu có giai vị thấp nhất.

- Lão Đại, ác thú có giai vị thấp nhất là ở mặt đông của Bạch hùng thành, Tam Ngạc đảo, ba đầu tiên sử cự ngạc (con cá sấu tiền sử). Hơn nữa Táp Nhĩ Lỗ Tư cũng nói rồi, ba tên gia hỏa này là linh chủ của Tam Ngạc đảo, có một vài tên gia hỏa thủ hạ. Có thể có rất nhiều hải thú tụ tập trên Tam ngạc đảo.

Tiểu Phi Hiệp lúc này nêu ra vấn đề khó khăn. Theo hấn, trận chiến này rất có thể sẽ là một trận đại chiến.

- Đoạn Vân đại nhân, đó là ba đầu Ngạc ngư tiền sử có thực lực ở mức Đầu thần hậu giai. Thực lực của chúng vị tất đã là yếu nhất.

Táp Nhĩ Lỗ Tư cũng biểu đạt quan điểm của mình.

- Táp Nhĩ Lỗ Tư, nhớ là sau này phải gọi ta là chủ nhân, hoặc là thiếu gia.

Nghe Táp Nhĩ Lỗ Tư vẫn xưng hô với mình là Đoạn Vân đại nhân, Đoạn Vân xem ra có chút tức giận.

Khi Đoạn Vân nói xong, mười đại Bạch hùng Đại tướng nổi giận đùng đùng muốn lao tới ăn thua đủ, nhưng lại bị Bạch hùng Hoàng cản lại.

- Dạ, chủ nhân.

Trước mặt Đoạn Vân, Táp Nhĩ Lỗ Tư lựa chọn khuất phục, cũng chấp nhận sự tôn nghiêm của hấn. Hấn không gọi Đoạn Vân là thiếu gia, mà xưng hô là chủ nhân, đầy đủ để thấy thành ý của Táp Nhĩ Lỗ Tư.

Khẽ gật đầu, Đoạn Vân nói:

- Tốt lắm, người phải nhớ kỹ, người đã là người của gia tộc. Nếu người cảm thấy xưng hô này không hay, người cứ trực tiếp gọi ta là thiếu gia đi. Thiếu gia ở Trung Hoa gia tộc đại biểu cho vị trí gia chủ.

- Dạ, thiếu gia.

Bạch hùng Hoàng thở phào một hơi, cả ngày mà cứ phải gọi chủ nhân mình cũng khó mà chấp nhận được. Nhưng hấn không biết không phải ai cũng có cơ hội gọi Đoạn Vân là chủ nhân.

Đoạn Vân khẽ gật đầu hài lòng nói:

- Tốt lắm. Tiếp tục nói về mục tiêu tiến công. Đã như vậy, chúng ta trước hết bắt đầu từ con bát trảo thực lực đỉnh giai. Hẳn chỉ là một tên gia hỏa thể cô lực đơn, chúng ta hoàn toàn có thể vây công hắn. Các vị, chúng ta xuất phát thôi. Để đi nhanh một chút, chúng ta cứ trực tiếp bay trong không trung.

Vì thực lực quá yếu của mười đại Bạch hùng Đại tướng, Đoạn Vân để họ ở lại Long cung biển sâu. Mấy con tiểu hùng thực lực yếu quá, cũng chẳng có khả năng làm ăn được gì.

Mang theo Bạch hùng Hoàng và đám thủ hạ, đoàn người Đoạn Vân trực tiếp bay từ Bắc Hải tới Nam Hải, gần như băng ngang qua Hạ Lợi Ngõa hải dương. Bay theo bản đồ, đoàn người Đoạn Vân chẳng mấy chốc đã tới phong ấn đầu tiên. Có thể là vì quá quen với khí tức của Bạch hùng Hoàng, đầu Bát trảo Cự thú đã phát hiện ra tung tích của đoàn người Đoạn Vân từ trước. Ở đáy biển chỗ cửa huyết động phong ấn, con ác thú giương nanh múa vuốt quay về đoàn người Đoạn Vân đe dọa.

- Tạp Nhĩ Lỗ Tư, nghe nói người ở hải giới bị một nhân loại đánh bại, hơn nữa bị hắn bắt làm tù binh. Vì sao hôm nay người còn có thể đứng ở đây thế? Người chớ quên, cống phẩm năm nay của người là một trăm vạn đầu hải thú. Nếu ta không có đủ cống phẩm, ta sẽ giết sạch đám tộc dân Bạch hùng các người.

Thanh âm con ác thú đó ầm ầm vang vọng hải vực xung quanh, còn vùng nước của hải vực trên đầu Đoạn Vân, có vài con cá tôm nhỏ đang bơi trực tiếp bị thanh âm đó làm chấn động chết giữa bụng lên.

- Thiếu gia, thực lực đầu ác thú này căn bản không kinh khủng như lời Tạp Nhĩ Lỗ Tư. Hắn không phải có thực lực Đấu thần đỉnh giai, mà thật ra thực lực của hắn chỉ ở mức hậu giai, thậm chí đến cả hậu giai tựa hồ cũng không ổn định lắm.

Dùng một ánh mắt hoài nghi nhìn Bạch hùng Hoàng bên cạnh Đoạn Vân, Diệp Cô Thành nói nhỏ với Đoạn Vân.

Nghe thế, Bạch hùng Hoàng bên người Đoạn Vân vội vàng giải thích:

- Thiếu gia, thực lực đầu Bát trảo Cự thú này đích thật là đỉnh giai. Nhưng vì bị phong ấn, khoảng cách với phong ấn của hắn càng xa thì thực lực của hắn lại càng yếu.

Khẽ gật đầu ra hiệu cho Bạch hùng Hoàng đứng qua một bên, Đoạn Vân tiến về phía trước một bước, uy nghiêm nói:

- Bát trảo Cự quái, ta chính là nhân loại đã đả bại Tạp Nhĩ Lỗ Tư. Ta nghe nói thực lực của người cũng không tệ lắm, do đó hôm nay đặc ý dẫn người tới bái phỏng người.

- Người hả? Nhìn qua không có thực lực gì, nhưng lại có ánh mắt cường giả. Quả nhiên không đơn giản, nhưng nhân loại các người chỉ như thế này căn bản là không đủ giết kẻ rặng cho ta. - Bát trảo ác thú âm trầm nói.

Đoạn Vân cười cười nói:

- Nói cho người biết, ta bây giờ thống lĩnh cả hải giới.

- Ha ha, tốt lắm. Tiểu tử, người đi theo ta đi, chỉ cần người cung cấp đầy đủ hải thú cho ta, bốn đại nhân nhất định sẽ không bạc đãi người đâu.

Con ác thú đó rõ ràng hoàn toàn không hiểu ý của Đoạn Vân, theo hắn nghĩ Đoạn Vân chủ động tới đây để thần phục hắn. Còn trong đầu hắn lúc đó đang tưởng tượng đám hải thú chuẩn bị được nộp sẽ ngon miệng như thế nào.

Khẽ cười một tiếng, Đoạn Vân nói:

- Bát trảo Cự quái, ta nghĩ người hiểu lầm rồi. Hôm nay ta tới vì khóa ma hạch của người thôi.

- Cái gì? Tên nhân loại ghê tởm này, dám nhòm ngó tới ma hạch của bốn đại nhân. Hôm nay ta phải ăn sạch toàn bộ các người. Grừ...ừ

Uy áp của Bát trảo Cự thú lúc này tuy ép thẳng vào đoàn người Đoạn Vân, nhưng uy áp của hắn chỉ có tác dụng với một tên gia hỏa, đó chính là đầu Bạch hùng Hoàng đáng thương. Dưới uy áp đỉnh giai đè xuống,

Bạch Hùng Hoàng cả người run lấy lấy. Thấy Bạch hùng Hoàng sợ như vậy, Đoạn Vân lúc này đem Bạch hùng Hoàng nhét quách vào Long thần giới cho rảnh việc.

Sau khi uy áp qua đi, Đoạn Vân nhìn lướt qua các thủ hạ rồi vùng tiểu kiếm lên, cả đám cùng hướng về phía đầu Bát trảo Cự quái lao vào.

323. Chương 323. Trùng Động Địch Trừng Phật

Bảy đại Cuồng chiến sĩ, Diệp Cô Thành, tám cao thủ cùng phi thân lên người tám Thần Long, sau khi trao đổi ánh mắt với nhau cùng lao thẳng vào đầu Bát trảo cự thú trước mắt. Thần Long Ấu Đắc Tư và hai đại Thần Long hậu giai còn lại đứng lược trận đề phòng, tùy thời chuẩn bị tăng viện nếu cần.

Bát trảo cự thú căn bản không ngờ Đoạn Vân dám phát động tiến công trước, đột nhiên không kịp đề phòng nên bị rơi vào thế bị động, một thiệt thời rất lớn trong chiến đấu.

Bảy đại Cuồng chiến sĩ cầm trăm mã đao thật dài, được sự phụ trợ của Thần Long, chém thẳng mãnh liệt vào móng vuốt của con Bát trảo cự thú trong lần xung kích đầu tiên. Còn Diệp Cô Thành thì phi thân bay về phía sau Bát trảo cự thú, vận đủ mười thành đấu khí, huy động tài quyết thần nhận trong tay chém xuống rất mạnh.

Sau một kích đó, Đoạn Vân rất cục tin lời nói của Tập Nhĩ Lỗ Tư là đúng. Đầu Bát trảo quái thú này có giai vị nhất định phải ở mức đỉnh giai. Thực lực bị phong ấn ở mức hậu giai, nhưng thân thể thì vẫn có giai vị đỉnh giai, hẳn cùng lúc chịu sức công kích của tám đại cao thủ mà vẫn không bị thương tổn gì nhiều, thể hiện ưu thế giai vị đỉnh giai của hắn. Nhưng ít ra mấy cái móng cũng bị trăm mã đao trực tiếp chém vào và lưu lại vài vết rạn nứt.

Bát trảo cự thú thân cao hai mươi hai thước, trước người có bốn cặp càng bén nhọn, cả người từ trên xuống dưới khoác một tầng hắc giáp dày cui. Tám trảo phối hợp với bốn cái càng, cả người hẳn quả là kinh khủng. Sau khi bị tám đại cao thủ công kích lần đầu tiên, hắn điên cuồng gầm lên, triển khai phản kích mãnh liệt.

Tuy nói Bát trảo quái thú rất kinh người, nhưng thực lực hẳn dù sao cũng không hẳn là hậu giai. Còn bảy đại Cuồng chiến sĩ và Diệp Cô Thành, tám đại cao thủ đều có thực lực tuyệt đối cường hãn. Hơn nữa, họ còn có ưu thế về số lượng để vây công đối thủ. Nếu không phải vì đối thủ có giai vị một bậc cao hơn so với Cuồng chiến sĩ và Diệp Cô Thành, Đoạn Vân dám khẳng định, sau cú công kích đầu tiên, tên đó đừng nghĩ đến việc đứng lên nữa.

Cuồng chiến sĩ điên cuồng dùng trăm mã đao trong tay mãnh liệt công kích tám móng vuốt của Bát trảo cự thú. Còn Bát trảo cự thú cũng dùng móng vuốt của hắn làm vũ khí như đại đao, dùng thân thể ngăn cản những lưỡi dao sắc bén. Bát trảo cự thú dùng cả một thân hắc giáp của mình chiến đấu như thể muốn chứng minh cho thế giới thấy thân thể hắn cường hãn như thế nào, muốn cho Đoạn Vân biết sự huyền diệu của Đấu thần đỉnh giai cường giả vô địch ra sao.

Tám trảo của Bát trảo cự thú lóe ra ma lực cường đại, về giai vị thì đồng giai với Cuồng chiến sĩ, tám móng vuốt có thể dùng làm vũ khí ngăn cản bảy cây đại đao của Cuồng chiến sĩ. Điều này thoạt nhìn thì không có gì khó khăn cho quái thú, nhưng chớ quên bảy trăm mã đao lực lượng đến từ hợp lực của những Cuồng chiến sĩ khác nhau, mà sức mạnh của tám móng vuốt lại chỉ do Bát trảo cự thú điều khiển. Nói cách khác, mặc dù Bát trảo cự thú có bát trảo có thể ngăn cản được trăm đao của Cuồng Chiến sĩ, nhưng không có sức lực đủ để ngăn cản sự công kích mãnh liệt của bảy đại Cuồng chiến sĩ điên cuồng cùng một lúc.

Chẳng mấy chốc móng vuốt Bát trảo cự thú bị chém tả tơi, lực công kích và cường độ phòng ngự giảm xuống rõ rệt.

Còn Diệp Cô Thành nhân lúc Cuồng chiến sĩ vây lấy quái thú, luồn ra phía sau lưng hắn chém mạnh xuống một đao, nhưng lại bị lực phản chấn cường đại đánh bật trở lại. Hắn không tin ma quỷ, lại một lần nữa vận dụng hết sức chém xuống, kết quả vẫn như cũ không có tác dụng bao nhiêu. Dù sao Diệp Cô Thành cũng chỉ là một Đấu thần trung giai, sức lực trung giai căn bản không thể phá vỡ phòng ngự của đỉnh giai. Sau mấy lần công kích không có hiệu quả, Diệp Cô Thành bằng vào thân pháp linh hoạt của mình, bay xung quanh thân thể Bát trảo cự thú tìm các nơi bạc nhược trên thân thể quái thú. Sau một phen nghiên cứu,

Diệp Cô Thành hướng công kích trọng điểm vào các khớp của Bát trảo cự thú, vì tên gia hỏa này cả người bọc toàn là giáp, chỉ có những chỗ nổi này mới có một vài khe hở có thể công kích.

Có thể là do trước mặt bị Cuồng chiến sĩ vây công, cũng có thể là vì khinh địch, Bát trảo cự thú không hề để ý đến tên nhân loại đang gõ gõ như gãi ngứa sau lưng hắn. Nhưng chẳng mấy chốc, Bát trảo cự thú đã ý thức được sự nguy hiểm. Vì Diệp Cô Thành dùng tài quyết thần nhận chứa đầy dấu khí cường đại trực tiếp chém vào chỗ giao nhau giữa chân và thân thể của quái thú. Bát trảo Quái thú không kịp tránh né, chợt cảm thấy một năng lượng cường đại tan phá khớp chân hắn. Chân khí hóa dấu khí cường đại trực tiếp công kích vào khớp nổi. Sau ánh hào quang lóe lên, cái chân của Bát trảo quái thú bị chém gần như rời ra.

- Grừ...ừ...

Tuy nói Bát trảo cự thú có tới tám cái chân, nhưng đột nhiên bị người ta chém mất đi một cái cả người đau đớn vô cùng. Bát trảo cự thú phát điên, điên cuồng gầm lên. Trong lúc hắn còn đang điên cuồng gầm gào, bảy đại Cuồng chiến sĩ lại nhân cơ hội mở cuộc công kích mãnh liệt mới.

Hai đại Cuồng chiến sĩ thừa dịp Bát trảo cự thú còn đang gầm gào đau đớn, trực tiếp nhảy từ người Thần Long xuống hướng thẳng về hai mắt thô lỗ của cự thú tấn công, sau khi đứng vững trên đầu Bát trảo quái thú, hai tay giơ cao cây đại đao chém mạnh xuống, đại đao ngập tràn dấu khí cường đại lóe sáng, trực tiếp đâm vào giữa hai mắt của quái thú.

Ọc ọc. Nghe hơi giống thanh âm hắt xì, rất nhẹ nhàng.

Hống. Cuồng chiến sĩ điên cuồng gầm lên, dùng hết sức rút đại đao ra. Trong mắt quái thú một chất lỏng đen đục lúc này chảy ra cuộn cuộn.

- A, mắt ta.

Bát trảo quái thú đau đớn gầm lên phần nộ, bảy móng vuốt còn lại múa loạn xạ, công kích lung tung, tạm thời đẩy lùi Cuồng chiến sĩ trước mặt hắn. Hắn điên cuồng lắc mạnh đầu, trực tiếp vứt tung hai đại Cuồng chiến sĩ trên đầu, rồi quay sang trực tiếp đối phó với Diệp Cô Thành phía sau lưng. Hắn nhảy lộn ngược một vòng trông rất đẹp mắt về phía sau, quãng mạnh Diệp Cô Thành bắn đi.

Bát trảo quái thú một chân đã bị chặt bỏ, còn hai mắt cũng bị mù. Năng lượng Bát trảo cự thú bị tiêu hao hơn phân nửa, dấu chí tụt giảm, hắn nảy sinh ra ý định rút lui.

- Không cho hắn lui về huyệt động.

Thấy Bát trảo quái thú muốn thoái lui về, Đoạn Vân ra lệnh. Đoạn Vân cũng vội giơ Trung Hoa cổ kiếm của mình lên, phi thân lao tới.

Đoạn Vân với Thái Cực chân khí cấp bảy, cường độ năng lượng công kích bình thường mới tới cấp mười hai đỉnh giai. Đương nhiên năng lượng công kích bình thường cũng không hoàn toàn biểu hiện cho chất lượng công kích, mà là chỉ nói về sức mạnh. Còn tốc độ của Đoạn Vân thì vô đối, trong một khoảng cách ngắn Tiểu Phi Hiệp vốn là hoàng đế không trung cũng chịu kém một chút. Ngoài ra Đoạn Vân có thực lực nội liễm hoàn mỹ nhất. Nhắm lại mắt cơ hồ không ai có thể nắm được sự tồn tại của Đoạn Vân. Còn tên Bát trảo cự thú thì không cần nhắm mắt nữa bởi vì hắn đã bị mù.

Tốc độ của Đoạn Vân quả rất phi phàm, sau một khắc đã xuất hiện phía sau lưng Bát trảo quái thú.

Đoạn Vân tự nhiên đưa bản thân ra mạo hiểm làm đám thủ hạ vô cùng sợ hãi. Cả đám thủ hạ cao thủ đều ủa cả lên. Còn bảy đại Cuồng chiến sĩ đang đứng sau lưng Bát trảo quái thú, thấy thân ảnh Đoạn Vân vội vàng một lần nữa mở cuộc công kích mãnh liệt, có thể nói là cuộc công kích điên cuồng tuyệt đối bất chấp tính mạng. Bảy đại Cuồng chiến sĩ đều tiến vào trạng thái cuồng hóa cấp độ hai. Bát trảo quái thú dưới cơn công kích điên cuồng bán mạng của đám Cuồng chiến sĩ lập tức bị biến thành 'Tam trảo quái thú'.

Diệp Cô Thành là người đầu tiên xuất hiện bên cạnh Đoạn Vân.

- Thiếu gia, người mau quay lại.

Diệp Cô Thành đề phòng nghiêm mật phía sau lưng Bát trảo quái thú lớn tiếng gào lên với Đoạn Vân.

Đoạn Vân lúc này đứng thẳng, ngưng tụ chân khí vào tiểu kiếm rồi vung lên, dùng một kích mãnh liệt nhất công kích vào lưng Bát trảo quái thú.

Một kích này không hề có phản chấn mãnh liệt như Diệp Cô Thành tưởng tượng. Kiếm của Đoạn Vân cũng không đâm vào hắc giáp dày cộm của quái thú. Diệp Cô Thành phát hiện sự 'kinh khủng' một kiếm của Đoạn Vân chỉ huyếch nhẹ vào lưng Bát trảo quái thú. Nhưng sự tình quỷ dị lúc này mới xảy ra. Diệp Cô Thành phát hiện chân khí do Đoạn Vân ngưng tụ trên thân kiếm trực tiếp chui vào phía trong hắc giáp của Bát trảo quái thú. Chân khí cường đại như bị hút vào đó vậy.

Ngay sau đó Diệp Cô Thành nghe thấy trong cơ thể Bát trảo quái thú truyền ra những tiếng nổ, rồi tiếng xé toạc. Những tiếng lách cách liên tục làm cho cao thủ nhân tộc cao nhất Diệp Cô Thành vô cùng khiếp sợ.

Bát trảo quái thú ngã sầm xuống. Công lao này không được tính cho Đoạn Vân, vì sau khi Đoạn Vân thành công đưa hai luồng chân khí thuần dương và thuần âm cường đại vào trong cơ thể Bát trảo quái thú phá hỏng nội tạng bên trong của hắn, bảy đại Cuồng chiến sĩ cuồng hóa độ hai đã lao tới chặt phăng cái đầu của quái thú, còn đám thủ hạ khác thì công kích khắp trên người của quái thú.

Năm ma sủng dữ dần oanh kích mãnh liệt vào Bát trảo quái thú. Âu Đặc Tư và Ny Khả Thần Long cường hãn cũng tận tình chăm sóc thân thể của quái thú. Những Thần Long khác có thực lực yếu hơn thì tập trung vào chân cẳng của con Bát trảo quái thú.

Nhìn cả đám thủ hạ lằng xằng đánh con quái thú vốn đã chết, Đoạn Vân không nói gì. Trời đất, tên đó đã bị ta đánh chết rồi, là chính tay ta đánh chết đó. Nếu ta không hủy diệt nội tạng bên trong của hắn còn lâu đám Cuồng chiến sĩ mới có thể chặt đầu hắn xuống được.

- Ủa, các người làm gì đó? Chẳng lẽ ta không thể ra chiến đấu sao chứ? Chẳng lẽ thực lực bốn thiếu gia kém vậy sao?

Nhìn vẻ mặt kỳ quái của đám thủ hạ, Đoạn Vân tự biện bác cho mình. Nhưng ngữ khí của hắn cũng không nghiêm túc lắm.

- Lão Đại, chúng ta không phải tới đây để chơi, người nói coi nếu người cũng lao lên đánh nhau, có xảy ra chuyện gì thì làm sao?

Đặt Nhĩ Ba ngữ khí vừa trách móc vừa quan tâm.

- Lão Đại, nếu người còn dám tùy tiện hành động, ta sẽ, sẽ ...

- Sẽ cái gì, tiểu mồm mồm?

Nhìn Phì Tử vẫn còn thần sắc lo lắng, Đoạn Vân cười trừ.

- Ta sẽ không để ý tới người nữa.

Cười cười, Đoạn Vân nói :

- Được rồi, các người cũng biết đó, ta sợ chết nhất. Vừa rồi nếu không nắm chắc, ta cũng sẽ không làm như vậy đâu. Âu Đặc Tư, người xử lý cái thi thể này cho ta, ma hạch thần cách gì gì đó, toàn bộ tận tình gỡ sạch cho ta. À, mà tại sao linh hồn của hắn còn chưa thoát ra nhỉ?

Đợi một lúc lâu, cũng không thấy linh hồn của quái thú chui ra, Đoạn Vân không khỏi cảm thấy lạ.

- Thiếu gia, hình như linh hồn của hắn đã bị người giết rồi.

Diệp Cô Thành nhắc nhở.

Nghe thế, Đoạn Vân xuất thần thức ra thăm dò một phen, nhưng kết quả làm hắn chấn động.

- Quái thú kia không có linh hồn!

Đoạn Vân la lên chói lói.

324. Chương 324: Ác Thú Động Huyết

-Cái gì? Sao có thể như vậy được chứ? Linh hồn là hạch tâm của một cường giả, không có linh hồn mà vẫn sống à? Vậy chẳng phải là một cái xác biết đi sao? - Nghe thế, Diệp Cô Thành cũng rất giật mình .

- Từ từ tìm ở bên trong .

Thần thức Đoạn Vân đang không ngừng thăm dò, cảm thấy bên trong huyết động có linh hồn năng lượng. Nhưng linh hồn năng lượng đó rất rối loạn. Nếu không phải nhờ vào sự rối loạn đó, Đoạn Vân cũng sẽ không thể phát hiện những dị thường bên trong huyết động .

- Thiếu gia! Người nói linh hồn của hắc ở bên trong huyết động sao? Tại sao lại có tình huống như vậy nhỉ? Linh hồn sao có thể thoát ly thân thể chứ? Thật sự là quá kỳ quái .

Nhìn huyết động mà Đoạn Vân chỉ vào, Diệp Cô Thành cảm thấy rất giật mình .

- Ta nghĩ, đây là chỗ thần kỳ của phong ấn. Đem linh hồn phong ấn, như vậy linh hồn này không thể rời thân thể quá xa. Hơn nữa, căn cứ vào thực lực mà liên quan tới việc linh hồn khống chế thân thể mạnh hay yếu. Nói vậy, nếu cách phong ấn càng xa, thực lực ác thú càng yếu. Tên gia hỏa xếp đặt phong ấn tuyệt đối là một thiên tài .

Đứng trên người Bát trảo Quái thú đã chết, Đoạn Vân phân tích cho đám thủ hạ ở đây .

Để hiểu thêm tình huống, Đoạn Vân đưa Tạp Nhĩ Lỗ Tư ra khỏi Long thần giới. Khi Tạp Nhĩ Lỗ Tư vừa ra, hắc nhìn con ác thú trước mắt với vẻ khiếp sợ .

- Chủ nhân, đây là ma hạch của đầu ác thú. Nhưng không tìm được thần cách .

Âu Đặc Tư vừa nói vừa đưa một viên ma hạch lớn bằng nắm tay cho Đoạn Vân .

Nhìn nhìn cục ma hạch có năng lượng cấp bậc Đấu thần đỉnh giai, nhưng lại chỉ nhỏ bằng nắm tay, Đoạn Vân không khỏi cảm thán :

- Cái cục nho nhỏ này mà ẩn chứa bao nhiêu năng lượng. Vũ khí hạt nhân cũng chỉ đến thế là cùng. Âu Đặc Tư, ma hạch và thần cách hắc là thị không thể cùng tồn tại được. Có ma hạch, vậy sẽ không có thần cách. Được rồi, đưa toàn bộ thi thể này đóng băng đem về làm nguyên liệu luyện kim, chúng ta vào bên trong huyết động xem một chút .

Sau khi đóng băng rồi cất giữ thi thể Bát trảo Quái thú, Đoạn Vân mang theo vài thủ hạ, cùng nhau vào huyết động. Vô sĩ Thần Long và Ny Khả được Đoạn Vân dặn ở lại bên ngoài phụ trách trấn thủ, còn Đoạn Vân dẫn vài thủ hạ chung đoàn tiến vào huyết động quái thú .

- Lão Đại, người nói nơi này có bảo tàng không ?

Đang đi trong lối vào huyết động, Tiểu Phi Hiệp không tìm được thắc mắc hỏi Đoạn Vân .

- Đợi chút sẽ biết. Nhưng phong ấn này cũng rất quý dị, như có ở khắp nơi trong huyết động. Bên này, linh hồn năng lượng ở phía này .

Vừa dùng thần thức quét qua, Đoạn Vân vừa nói vẻ lạnh lùng .

Sau khi đi được ngàn bước, đoàn người Đoạn Vân theo một ngõ rẽ chật hẹp trong huyết động đi tới một không gian hơi giống đại điện .

- Lão Đại! Nơi này thoạt nhìn tựa hồ hơi giống đại điện, nhưng ai lại làm đại điện ở loại địa phương này chứ ?

Nhìn quanh bốn phía, Tiểu Phi Hiệp nói rất khó hiểu .

Lúc này, thần thức Đoạn Vân vẫn một mực tìm kiếm, rồi hắc cười rất đắc ý. Vừa thấy vẻ mặt Đoạn Vân, Tiểu Phi Hiệp hô lên :

- Đạp Nhĩ Ba. Lão Đại phát hiện bảo tàng rồi .

Đoạn Vân cười cười, nói :

- Tạm thời chưa phát hiện bảo tàng, nhưng nơi này thật ra có không ít ma hạch. Hàng năm có trên trăm vạn hải thú bị bộ tộc Bạch hùng cung ứng, tích góp mấy ngàn năm rồi đủ biết số lượng ma hạch ở nơi này như thế nào rồi.

- Thiếu gia, hải thú mà chúng ta cống nộp đều chỉ là cấp thấp, đối với ngài chắc cũng chẳng có tác dụng bao nhiêu a.

Bạch Hùng hoàng cảm thấy Đoạn Văn tựa hồ có chút hưng phấn quá độ .

- Tuy nói chỉ toàn là cấp ba cấp bốn, nhưng trên ức ma hạch cấp ba cấp bốn cũng có thể cho cung cấp cho kho năng lượng tồn trữ của bộ tộc Trung Hoa được đề cao bao nhiêu chứ ? - Đoạn Văn hấp háy nói .

- Lão Đại, ma hạch ở đâu ? - Phi Tử đưa mắt hỏi Đoạn Văn .

Đoạn Văn ra hiệu chỉ chỉ về bên trái, nói :

- Đi theo lối này năm trăm thước, nơi đó có một cái hầm rất lớn. Chỗ đó có rất nhiều xương cốt hải thú và đại lượng ma hạch. Nhưng, ta không rõ vì sao ma hạch bên trong đều chỉ là những loại cấp thấp. Mấy ma hạch cỡ cấp bảy, cơ hồ không có cái nào .

- Thiếu gia, ma hạch cao cấp hẳn là đã bị ác thú tự mình cắt đi. Ma hạch có trợ giúp nhất định cho sự tu luyện . - Bạch Hùng hoàng nói với Đoạn Văn .

- Mấy mớ ma hạch cấp thấp này trước hết để qua một bên. Đợi sự tình ổn định xong, sẽ cho Địa Tinh tới vận chuyển .

Đoạn Văn ra hiệu cho đám thủ hạ tạm thời đem tâm tư tập trung vào chánh sự. Đầu ác thú này rất có thể sẽ lưu lại cho mình một đại bảo tàng .

Đoạn Văn triển khai thần thức tiếp tục tìm khắp nơi .

Rốt cục, sau một phen dò xét, Đoạn Văn tìm thấy một khối vuông vuông to bằng căn phòng trong đại điện, ở đó hẳn phát hiện một vài dị thường. Cái hộp to lớn đó được làm từ một loại nguyên liệu đặc biệt, chính là thứ huyền thiết trân quý. Hơn nữa không gian vách hộp có một tầng năng lượng cường đại. Đoạn Văn đoán, vách hộp hẳn là có cửa ngầm

Vì muốn tìm được cánh cửa ngầm, Đoạn Văn đưa tay đặt tại trên vách tường, sau đó tập trung hết lực chú ý, thần thức cường đại tỏa ra dò xét vách tường. Nhưng lớp huyền thiết dày hai thước đã tạo thành một lớp cản thật lớn cho thần thức của Đoạn Văn. Thần thức Đoạn Văn, nếu chỉ xuyên thấu qua nước và không khí bình thường, thì khá đơn giản. Nhưng nếu muốn xuyên thấu qua vật thể đặc thì chỉ có thể thông qua tiếp xúc và tập trung lực chú ý rất mạnh với có thể xuyên qua được. Sau khi vận hết sức lực, thần thức Đoạn Văn cuối cùng cũng xâm nhập tới bên trong tấm vách. Đoạn Văn phát hiện, trong vách đích xác có một vòm năng lượng hình nửa vòng tròn ẩn chứa năng lượng cường đại. Hơn nữa, vòng năng lượng đó làm cho thần thức Đoạn Văn căn bản không thể xâm nhập sâu vào trong .

Không gian này không phải quá lớn, chỉ có ngàn mét khối. Hơn nữa, ngoại trừ đáy, bốn vách và trần không gian, cũng chỉ dùng huyền thiết chế tạo. Cái hộp này vừa vận bao phủ vòng năng lượng bên trong, bảo vệ nghiêm mật không vật bên trong. Xem ra, tiểu không gian này mới là phong ấn chính thức. Nhưng cái làm cho Đoạn Văn khó hiểu là Hải Thần không phải chỉ là một thủy hệ Chủ thần sao? Vì sao hẳn có thể có năng lực chia cắt linh hồn ?

- Lão Đại, tìm được bảo tàng của Bát trảo Quái thú chưa?

Lúc này, Tiểu Phi Hiệp một mạch đứng quanh quẩn bên cạnh tổ ra hưng phấn nói với Đoạn Văn .

Không để ý đến tới con phi long kiến tài nhân khai (thấy tiền sáng mắt) đó, Đoạn Văn tiếp tục dùng thần thức tìm kiếm cửa ngầm. Nhưng sau một phen tìm kiếm, Đoạn Văn lặng người. Hừ, lại không có cửa. Nói cách khác, không gian bên trong cứ như một khoảng trống tự nhiên vậy .

- Làm sao không có cửa chứ? Không có cửa, vậy muốn giam giữ một vật gì đó, thì làm sao mà nhét vào được ?

Đoạn Văn rất khó hiểu .

- Tạt Nhĩ Lỗ Tư, người còn biết gì về phong ấn của Hải Thần ?

Đã không vào được, Đoạn Vân lựa chọn tạm thời bỏ qua .

- Thiếu gia, ta nghĩ cho dù có cơ quan cũng không thể để bên ngoài. Bằng không, ác thú này chẳng phải có thể tự mình mở phong ấn ra sao ?

Thấy Đoạn Vân hỏi mình, Tạt Nhĩ Lỗ Tư cũng đem những gì mình biết nói ra .

- Đúng, nhưng nếu không có cơ quan, thì linh hồn đó làm sao mà nhét vào được? Chẳng lẽ là bị hút vào đó ?

- Lão Đại, chắc giống như một cái chụp, trực tiếp chụp xuống? Ta nghĩ, có thể làm như vậy để không cho người khác phá vỡ ra .

Phi Tử lúc này nói ra một ý mới .

- Rất có thể .

Được Phi Tử nhắc nhở, Đoạn Vân càng ngày càng tin loại thuyết pháp này .

- Lão Đại, quan tâm gì đến việc đó, không phải chỉ là một vách tường thôi sao? Dùng ma pháp kim loại của người phá vỡ nó ra .

Đạt Nhĩ Ba lúc này dùng phương thức trực tiếp nhất nhắc nhở Đoạn Vân .

Nghe thế, Đoạn Vân buồn cười chính mình. Đích xác, đã không tìm thấy cửa, vậy cứ làm ra một cái cửa cũng được vậy. Nhưng vừa nghĩ đến khối lượng công trình này, Đoạn Vân hơi lừng khờ. Tuy nói mình là một toàn hệ pháp sư, hơn nữa cấp bậc ma pháp cũng đã đạt tới pháp thần hậu giai, nhưng dù sao mới chỉ là cấp bậc pháp thần. Hơn nữa, trên đại lục căn bản là không có kim loại ma pháp. Kim loại ma pháp tựa như chân khí, trở thành đồ đặc biệt của riêng Đoạn Vân. Bình thường, Đoạn Vân chỉ đem vài thứ kim loại bình thường, thay đổi hình dáng hoặc không chế chúng để phi hành. Nếu muốn mở một cánh cửa trên vách huyền thiết dày hai thước này với hắn thì có thể có chút quá sức. Nhưng, thử một lần thì cũng được .

Vì vậy, Đoạn Vân nhắm hai mắt, đưa hai tay đặt trên vách tường, sau đó chậm rãi điều động ma lực toàn thân .

Hữu hiệu rồi. Chỉ thấy ma lực dưới sự điều động, xung quanh song chướng của Đoạn Vân thi nhau xô ra hai bên.

Nhưng, sau khi cố gắng một hồi, Đoạn Vân cũng bỏ cuộc. Vì, sau khi đã cố gắng hết sức, vách tường đó cho dù cũng có một vài biến hóa, nhưng Đoạn Vân cảm thấy ma lực mình dần dần khô kiệt. Nơi hai bàn tay hắn rút ra lưu lại hai chướng ấn .

Mẹ kiếp, huyền thiết quả nhiên không phải kim loại bình thường .

- Lão Đại, người cần vào đó làm chi? Bên kia có bảo tàng, người không định lấy sao ?

Thấy Đoạn Vân hết sức muốn mở được vách tường, Tiểu Phi Hiệp nói về khó hiểu .

Kỳ thật, ác thú bị giết chết rồi, cũng đã tìm được nơi linh hồn ác thú lại bị phong ấn, Đoạn Vân cho dù có tiến vào phong ấn này, cũng căn bản không thu hoạch được gì cả. Nhưng, Đoạn Vân rất muốn vào xem. Dù sao phong ấn của Hải Thần, không phải ai cũng có thể xem được .

Đoạn Vân không tin ma quỷ, lại một lần nữa dùng thần thức xuyên qua vách tường huyền thiết. Khi thần thức Đoạn Vân gần như bao trùm cả không gian khối lập phương này, Đoạn Vân cuối cùng cũng hiểu rõ được kết cấu chính thức của không gian phong ấn này .

325. Chương 325: Tật Giá Dạng Địa Phá Khai Liễu Nhĩ

Sau khi Đoạn Vân kiểm tra toàn bộ cả không gian phong ấn, hắn phát hiện đúng là có một cái chụp trùm lên.

Đầu tiên, vị trí huyết động này chính là một cái mỏ huyền thiết. Nói cách khác, lúc tên gia hỏa kiến tạo phong ấn này, trực tiếp đem một bộ phận huyền thiết quang san bằng, sau đó chụp lên một cái chụp bằng huyền thiết khác. Trên khối huyền thiết bị san bằng có một ma pháp trận rất tinh diệu được khắc trên mặt. Còn ma pháp trận này, phỏng chừng chính là phong ấn đại trận, cũng chính là cái thứ sinh ra vòng năng lượng quái quỷ đó.

Một lần nữa, Đoạn Vân phải khâm phục khí lực của tên Hải Thần quả là cường đại. Một cái chụp khổng lồ như vậy, lại được hấn chuẩn xác chụp kín toàn bộ. Thật sự là quá kinh người!

Nhưng, cho dù cái chụp của tên gia hỏa Hải Thần này lớn cỡ nào, Đoạn Vân cũng có biện pháp dời nó đi. Di chuyển như thế nào à? Nói nhảm, ta có nhiều người như thế mà không di chuyển nổi một cái chụp bằng sắt sao?

Đương nhiên, cái chụp này thật sự hơi lớn, cũng hơi nặng. Dày hai thước gì đó, hơn nữa bên trong có tới cả ngàn mét khối không gian. Có thể tính như thế này: nếu coi nó là các khối lập phương xếp lên nhau, mỗi một vách có thể tích giống nhau, đều là $10 \times 10 \times 2 = 200\text{m}^3$. Năm mặt cũng là 1000m^3 . Dựa theo mật độ sắt bình thường thì mỗi khối lập phương cũng nặng 7.8 tấn. Hừ hừ, xem ra hơi lớn một chút, cứ coi như là mỗi khối lập phương nặng 10 tấn đi. Do đó, cái chụp này tổng cộng nặng một vạn tấn. Đối với riêng Đoạn Vân thì có thể là một số quá lớn, nhưng ngược lại đối với đám ma thú của Đoạn Vân, hoặc là đám thú hạ Thần Long thì cái này căn bản không có vấn đề gì. Một tên Đạt Nhĩ Ba nặng bao nhiêu? Hơn trăm tấn. Hấn khí lực có kém cũng có thể thừa nhận trọng lực nặng hơn hấn tám mươi lần, nâng lên nửa vạn tấn, hấn là không có vấn đề gì chứ? Nếu không được, cho Đạt Nhĩ Khắc lên tương trợ. Mà vẫn không được? Mười Thần Long, kéo cả lên nhấc cả cái chụp đó bay lên.

Sau đó cứ như vậy, dưới biện pháp đơn giản của Đoạn Vân, cái chụp được lật ngửa ra. Nói cách khác, bây giờ bên trong đại điện này, cũng chỉ còn lại tầng năng lượng đang tỏa hào quang mà thôi.

- Lão Đại, người hay thật đấy. Cứ như vậy mà lật ngửa cái chụp ra. - Tiểu Phi Hiệp cười nói với Đoạn Vân.

- Ta thông qua thần thức, mới xác định đây là một cái chụp. Nhưng chụp này, ta nghĩ không phải do Hải Thần chụp vào. Chắc hẳn đây là do Bát trảo Quái thú tự mình chụp vào đó. Có thể là để bảo vệ vật lí cho linh hồn của hấn.

Nhìn cái vòng năng lượng trước mắt, Đoạn Vân cười cười bình luận

- Lão Đại, ta phỏng chừng hấn sợ không dám nhìn linh hồn mình thôi. - Phì Tử cười nói.

- Lão Đại, làm sao bây giờ? Hình như đây mới là cái chụp chính thức - Nhìn vòng năng lượng này, Tiểu Phi Hiệp nói có chút lo lắng.

Triển khai thần thức ra, Đoạn Vân thử đưa thần thức mình xuyên thấu qua tầng năng lượng đó. Nhưng đáng tiếc, căn bản không làm nên chuyện gì. Tầng năng lượng đó phản chấn hất ngược thần thức Đoạn Vân lại. Mẹ kiếp, khó khăn nhất có lẽ chính là cái này đây.

- Lão Đại, Bát trảo Quái thú thân ở bên ngoài nhưng vì sao không tự mình phá vỡ phong ấn. Sau đó giải cứu linh hồn của hấn ra?

Nhìn nửa vòng tròn đầy năng lượng trước mắt, Phì Tử bảo bảo thông minh này không khỏi thắc mắc một câu.

Nghe thế, Đoạn Vân cũng không khỏi trầm tư. Đích xác, nếu phong ấn này dễ dàng có thể bị phá vỡ, vậy nói cách khác, đầu ác thú đó tự mình cũng có thể phá vỡ nó ra, sau đó cứu linh hồn mình ra ngoài. Nhưng tại sao ác thú không làm như vậy?

- Tật Nhĩ Lỗ Tư, người và Băng tuyết Nữ thần có tiếp xúc nhất định. Người hấn là biết lý do tại sao chứ?

Nghĩ không ra, vậy cũng chẳng có gì xấu hổ khi hỏi thăm.

- Thiếu gia, ta cũng không rõ lắm. Ta chỉ biết, nữ thần muốn phá vỡ phong ấn, là dựa vào một chỗ yếu nhất của vòng năng lượng rồi tiêu hao dần. Hơn nữa, khi phong ấn ổn định, ở Nam hải căn bản không nhìn thấy tung tích ác thú. Nói cách khác, mấy ngàn năm trước, phong ấn này khóa chặt thân thể và linh hồn ác thú, hoặc là thân thể ác thú vì linh hồn bị phong ấn nên căn bản không thể hành động bình thường. Sau khi Hải

Thần chết đi, có thể là vì năng lượng phong ấn giảm xuống, thân thể ác thú lúc này mới đi ra khỏi phong ấn, còn linh hồn của hắn lại vẫn ở lại bên trong như trước.

Được Đoạn Vân hỏi, Tật Nhĩ Lỗ Tư bèn đem ý nghĩ của mình trình bày.

Ngẫm nghĩ một lát, Đoạn Vân cầm một cái xương hải thú trên đất, ném thẳng vào cái phong ấn. Nhưng, kết quả không như Đoạn Vân tưởng tượng, chỉ bị bật ngược trở lại thôi.

- Diệp Cô Thành, người dùng tài quyết thần nhận, chém mạnh xuống thử xem. Những người khác lui về phía sau, khi có dị thường, lập tức tiến vào giới tử trong tay ta.

Mặc kệ ác thú có dám phá vỡ phong ấn không, Đoạn Vân hôm nay cũng muốn thử một lần. Dù sao nếu có gì dị thường, mình cũng có thể thông qua Long thần giới và truyền tống trận chuồn đi.

Nhưng khi Diệp Cô Thành giơ tài quyết thần nhận lên, vận đủ đấu khí đang muốn chém xuống, vòng năng lượng bên trong phong ấn lại có một thanh âm suy yếu truyền ra :

- Dừng... Dừng... Đại nhân, van người đừng làm như vậy.

Nghe thanh âm có chút quen thuộc, khoe miệng Đoạn Vân lúc này lộ ra nụ cười. Mẹ kiếp, đương sự hẳn phải biết chuyện.

- Người hẳn là linh hồn của Bát trảo Quái thú rồi?

Đứng trước phong ấn, ngữ khí Đoạn Vân lộ ra vẻ kiêu ngạo.

- Đúng vậy đại nhân, ta chính là linh hồn của cái thi thể đã bị ngài đánh bại. Đại nhân, ngài ngàn vạn lần đừng dùng lực phá vỡ phong ấn, ta van người. - Linh hồn này tựa hồ đang cầu khẩn.

- Người bị thương? - Đoạn Vân hỏi.

- Đúng vậy, một kiếm của người đâm vào lưng ta, trực tiếp tổn thương tới linh hồn ta. Đại nhân, có thể làm tổn thương linh hồn. Bản lĩnh chủ...À.... không phải, tiểu nhân nguyện ý đầu thân làm thủ hạ cho đại nhân, cả đời thuần phục.

Ác thú dùng ngữ khí rất khiêm nhường nói với Đoạn Vân.

Đảo con người vài vòng, Đoạn Vân nói :

- Được, ta nhận sự thuần phục của người. Nhưng người trước tiên phải nói cho ta biết, làm sao phá vỡ phong ấn này được.

- Đại nhân, ta cũng không biết làm sao phá vỡ phong ấn này. Nếu ta biết, hơn một ngàn năm trước, ta đã phá vỡ phong ấn này rồi. Nhưng đại nhân, sau khi Hải Thần chết, năng lượng phong ấn bắt đầu trở nên không ổn định. Sức mạnh của vòng năng lượng yếu bớt dần đi. Mặc dù ta tạm thời không ra ngoài được, cũng không thể gặp mặt ngài. Nhưng đại nhân, ta vẫn có thể làm việc cho ngài, ta có thể giúp người trấn thủ chỗ này, làm cho nơi này trở thành hải vực của ngài.

Có thể là vì sinh tồn, đầu ác thú này cố lấy lòng Đoạn Vân, bày tỏ giá trị của mình.

- Không nói việc này, tại sao ta không thể phá vỡ phong ấn này? Người tựa hồ rất sợ việc phá vỡ phong ấn.

Khoe miệng Đoạn Vân lộ nụ cười tà dị, ánh mắt nhìn chăm chăm vào vào vòng năng lượng.

- Đại nhân, phong ấn này có một hiệu quả rất quý dị. Nếu bị người ta mạnh mẽ phá vỡ, nó sẽ trực tiếp giết chết tất cả những gì bên trong phong ấn.

- Phải không? Cảm ơn người nói cho ta phương pháp giết chết người.

- Đại nhân, người muốn làm gì? Ta nguyện ý trung thành với ngài mà. Đại nhân! - Nghe hắn nói thế, con ác thú rất giật mình.

- Ta mặc dù rất coi trọng thực lực người, nhưng ta không thích phẩm giá người, lại cái hình dáng của người nữa chứ. Nhớ đó, kiếp sau đừng quá xấu, nếu không, không ai nguyện ý thu người làm thủ hạ.

Nói xong, Đoạn Vân giơ lên cổ kiếm trong tay mình, vận đủ chân khí, rồi phá không chém xuống.

Nhưng, sự tình quỷ dị lại một lần nữa xảy ra. Bởi vì, năng lượng va chạm lại không xảy ra như tưởng tượng. Một kiếm của Đoạn Vân vừa chém ra cường đại chân khí, trực tiếp rách lên vòng năng lượng một đường rách. Xuyên qua đường rách này, Đoạn Vân phát hiện ra một kiếm của hắn đã trực tiếp chém linh hồn của tên xấu xí đó thành hai nửa.

Một kiếm vừa qua đi, tầng năng lượng lại khép lại. Nói cách khác, một kiếm này của Đoạn Vân, chỉ giết chết đầu ác thú bị giam giữ thôi.

Thấy sự tình quỷ dị như thế, Đoạn Vân tò mò một lần nữa tiến lên phía trước, dùng chân khí áp vào tầng năng lượng đó. Chỉ một chút như vậy đã làm cho Đoạn Vân hưng phấn vô cùng reo lên. Bởi vì Đoạn Vân phát hiện ra, mình lại có thể hấp thu tầng năng lượng này.

Tầng năng lượng có thuộc tính nghiêng về Thủy năng lượng. Năng lượng ẩn chứa bên trong không chỉ là thủy hệ ma lực bình thường. Năng lượng này, so với năng lượng của Tinh Linh nữ thần cho vào tượng đá người khổng lồ thì mạnh hơn rất nhiều.

Không nói gì thêm, hắn khoanh chân ngồi xuống, hấp thu trước rồi nói sau. Nhưng, sau một phen hấp thu, Đoạn Vân phát hiện ma lực mình hấp thu chẳng thấm thía gì so với khối lượng ma lực của cái phong ấn cả. Nhưng Đoạn Vân vẫn không muốn ngừng việc hấp thu năng lượng này. Sau khi năng lượng bản thân đạt tới bão hòa, Đoạn Vân phát hiện không thể tiêu hóa được năng lượng nữa. Hắn thông qua một thông đạo năng lượng quỷ dị, truyền tới vào cơ thể Ấu Đặc Tư. Một Thần Long có thể hấp thu bao nhiêu năng lượng? Dùng kích cỡ của hắn cũng có thể tính ra được mà.

Đoạn Vân và Ấu Đặc Tư thông qua liên lạc của Thần Long huyết mạch chủ tớ, giữa họ có một thông đạo có thể tự do câu thông. Hôm nay, Đoạn Vân phát hiện ra thêm một tác dụng khác của khế ước - Năng lượng truyền thấu.

Thần lực cường đại của Hải Thần, sau khi Đoạn Vân hấp thu tiêu hao rất nhiều, thông qua thông đạo năng lượng quỷ dị, truyền tới cả trên người Ấu Đặc Tư.

Sau khi hấp thu một thời gian, vòng năng lượng bắt đầu nhạt dần, rồi trở nên càng ngày càng trong suốt. Cuối cùng, sau khi Đoạn Vân đình chỉ hấp thu năng lượng, trực tiếp dùng một quyền, mở bung vòng năng lượng nhạt đến mức không thể nhạt hơn được nữa. Nhưng đáng tiếc là, bên trong ngoại trừ linh hồn đã bị Đoạn Vân giết thì chẳng còn cái gì khác.

Nhưng việc hấp thu năng lượng cũng làm cho Đoạn Vân hưng phấn vô cùng rồi. Bởi vì, thông qua lần hấp thu này, Đoạn Vân đã tiến vào hàng ngũ cao thủ cấp bậc Đấu thần. Còn thủy hệ ma lực của hắn, trực tiếp vượt cấp tới cấp mười hai rồi. Đoạn Vân là người tu luyện chân khí, dựa theo cấp bậc bình thường thì hắn là ma pháp và chân khí cũng như nhau, nhưng vì ma pháp của hắn phát triển chậm, do đó ma lực trong cơ thể hắn cũng giống như xe đạp chạy trên đường cao tốc. Tinh thần lực cường hãn như vậy, chỉ có chừng đó ma lực, nói ra thật sự có chút buồn cười. Lúc này, cuối cùng cũng đã có thể coi như trở thành một cái xe mô tô chạy trên ngoài cao tốc rồi. Nhưng, ma lực của Đoạn Vân xem ra có chút không ổn, phải trải qua một thời gian nữa để củng cố mấy thứ vừa hấp thu.

Ấu Đặc Tư, lại là người thu hoạch năng lượng lớn nhất. Bởi vì, bằng vào thần lực của Hải Thần, Ấu Đặc Tư vượt giai tới Đấu thần trung giai. Một tên vừa mới bước vào hàng ngũ Đấu thần sơ giai mà lại tiến nhanh tới Đấu thần trung giai, việc này không thể không nói là một kỳ tích. Hơn nữa, trong cơ thể hắn, vẫn tồn trữ không ít thần lực Hải Thần như trước, đợi thần lực Hải Thần bị tiêu hóa hấp thu hoàn toàn, Ấu Đặc Tư rất có thể lại một lần nữa tiến giai tới cấp hậu giai.

Thu hồi linh hồn đã chết kia xong, Đoạn Vân rất nhìn nhìn đám thủ hạ ở đây với vẻ hài lòng, nói rất đều giả :

- Được rồi, thu bảo tàng đi. Diệp Cô Thành, người về Á Cương một chuyến, bảo Lai Bố Ni Tư điều một vạn Địa Tinh tới thu thập mây ma hạch cấp thấp và mây bộ xương hải thú hữu dụng. Nhớ bảo chúng mang theo đủ trang bị không gian. Tiểu Phi Hiệp, bảo bối của Bát trảo Cự thú dấu ở nơi nào?

326. Chương 326: Bức Cá Nữ Thần Tổ Thị Nữ

-Lão Đại, người cuối cùng cũng nhớ tới bảo tàng rồi. Lão Đại, phía bên trái đồng ma hạch cấp thấp, rất có thể là một hồ xí. Còn phòng ngủ của ác thú thì ở bên phải. Người xem, bên trong đại môn chính là chỗ bảo tàng chính thức.

Tiểu Phi Hiệp chỉ chỉ vào bên phải đại điện. Ở một góc cách đó khoảng ngàn thước, thật sự có một không gian khác. Chưa đến nơi, thần thức Đoạn Vân đã hưng phấn dò xét nơi đó một phen. Phát tài rồi! Đoạn Vân ngay lập tức đưa ra quyết định : phải tiếp tục giết ác thú. Hừ, ác thú nơi này toàn bộ đều là cự phụ.

Đoạn Vân phát hiện ở đây có vô số ma hạch cao cấp và một chút kỳ trân dị bảo. Mẹ kiếp, một đồng ma hạch thấp hơn thần cấp. Dù sao cũng nhiều quá, mình nhất thời cũng không rõ là có bao nhiêu, đợi chút nữa sẽ bảo đám Địa tinh thống kê lại.

Còn số lượng ma hạch khổng lồ thần cấp siêu thần cấp thậm chí cao hơn nữa làm cho Đoạn Vân rung động cả người. Đồng ma hạch thần cấp, số lượng tuyệt đối phải trên hai ngàn, còn siêu thần cấp cũng phải có tới năm trăm. Hơn nữa, bên trong còn có mười viên ma hạch cấp mười hai. Trời ơi, cấp mười hai đó, mười viên lận. Đoạn Vân còn hưng phấn hơn khi thấy một viên ma hạch cấp mười ba. Ma hạch cấp bậc Đấu thần, cái tên gia hỏa đó làm sao mà kiếm được nhỉ? Tuy nói là sơ giai, nhưng dù sao cũng là cấp bậc Đấu thần. Tuy nói Nam hải là nơi đầy ắp đám ác thú, nhưng xem ra tài phú quá nhiều. Nhưng ngẫm lại Bát trảo Cự quái có thực lực Đấu thần đỉnh giai, Đoạn Vân cũng có thể giải thích được. Người nào đi ngang qua không hợp nhãn tên gia hỏa này, hẳn sẽ bắt người vào trong động ăn thịt, còn ma hạch thì lão tử lưu lại.

Nơi này còn có khá nhiều bảo bối, được đám hải giới công nhận là bảo bối của bảo bối. Tuy nói tên đó bị phong ấn, nhưng thực lực còn lại vẫn đủ sức tung hoành. Hải thú trong phạm vi thực lực của hắn luôn hiếu kính vô cùng. Còn theo như Tạp Nhĩ Lỗ Tư thú thực, đại bộ phận những thứ đó đều là do bộ tộc Bạch hùng đi đánh cướp mà có, cuối cùng cũng phải cung cấp cho ác thú. Chưa nói gì cao siêu, trân châu phẩm thúy mã não bạch ngọc, toàn bộ đều là của bốn thiếu gia. Các người đánh cướp hải thú, ta thay dân chúng hải giới của mình lấy lại.

Sau khi một vạn Địa Tinh thông qua truyền tống trận đi tới, tất cả công việc đều trở nên đơn giản. Nhưng, đám Địa tinh có thể là quá hưng phấn, không ít Địa Tinh thiếu chút nữa bị đồng ma tinh chôn sống.

Về phần hồ xí theo lời Tiểu Phi Hiệp, trực tiếp bị tên Đoạn Vân biến thái này quét sạch. Đoạn Vân thông qua thần thức tuyệt vô cận hữu và toàn hệ ma pháp đặc hữu, song chưởng vung lên, chia tách các ma hạch và xương hải thú ra. Cái mà Địa Tinh phải làm chỉ còn là hốt đồng ma hạch mà Đoạn Vân đẩy ra, thống kê lại, rồi cho vào những trang bị không gian, sau đó theo nhau về Á Cương.

Bận rộn một lúc lâu, bọn người Đoạn Vân rốt cục xem như đã thống kê lại toàn bộ những gì đáng tiền, hữu dụng.

Ma hạch, đã giải quyết vấn đề nguồn năng lượng của gia tộc. Ở đây, Đoạn Vân thu hoạch trên một ức ma hạch cấp thấp 1/4 a hạch cấp một, hai, ba 1/40, hơn một ngàn vạn ma hạch trung giai 1/40 cấp bốn năm sáu 1/40. Trên trăm vạn ma hạch cao giai 1/40 cấp bảy tám chín 1/40. Lúc này Đoạn Vân đã có thu hoạch thật lớn cho nguồn năng lượng gia tộc.

Hơn nữa, những công phẩm này cũng có giá trị tuyệt đối không kém. Theo thống kê chưa đầy đủ, tính ra bảo vật ở đây cũng phải chiếm tới hơn phân nửa quốc khố Đông hải.

Xem ra, việc mình tiến quân Nam hải, tuyệt đối là một lựa chọn cực kỳ sáng suốt. Hừm, còn có sáu phong ấn nữa, chẳng biết còn thu hoạch được gì nữa

- Thiếu gia, Băng tuyết Nữ thần đột nhiên xuất hiện ở ngoài động.

Sau khi Đoạn Vân thành công chiếm lĩnh phong ấn này, trong lúc đang thống kê chiến quả, một tên Thần Long tạm thời làm binh lính tuần tra tới báo cáo với Đoạn Vân.

- Thiếu gia, vì ta là tín đồ trung thành của Băng tuyết Nữ thần, do đó nữ thần đại nhân có thể tìm hiểu vị trí cụ thể của ta.

Nghe thế, Bạch Hùng hoàng Tạp Nhĩ Lỗ Tư giải thích cho Đoạn Vân.

Đoạn Vân khẽ gật đầu hỏi :

- Băng tuyết Nữ thần tên gọi là gì?

- Lộ Lộ Tây.

- Người đâu, cho nàng vào đi. - Đoạn Vân ra lệnh cho Thần Long võ sĩ.

Chẳng mấy chốc, Băng tuyết Nữ thần đã được Đoạn Vân đưa tới phong ấn. Liếc mắt thấy Băng tuyết Nữ thần, bản tính sắc lang của Đoạn Vân lại một lần nữa ngo ngoe. Nhân Ngự Ngải Vi Nhi là một băng sơn mỹ nhân có khí chất phú quý mười phần, còn vị Băng tuyết Nữ thần Lộ Lộ Tây, lại mang theo một khí tức thuần phác thanh thuần dân dã. Nàng rất đẹp, phải nói rất thuần mỹ, cả người trên dưới lộ ra vẻ đẹp thanh thuần của Tiểu cô nương. Nói thật, so với Tinh Linh nữ thần, khí chất của nữ thần này rõ ràng không đủ, nhưng cũng là một loại đẹp.

Chính vì Tinh Linh nữ thần quá phiêu dật, quá tự nhiên, nên làm cho Đoạn Vân không thể sinh ra hứng thú. Hơn nữa lần đầu gặp mặt, Tinh Linh nữ thần lại bày ra một hình tượng xấu, làm cho Đoạn Vân vẫn một mạch nghĩ rằng Tinh Linh thiện lương rất khó chịu. Do đó, sau khi bị Đoạn Vân đánh bại, Tina trở thành đàn bà của Pháp Lạp Kỳ, làm một người đàn bà gả cho một người trong gia tộc. Còn vợ của những người trong gia tộc, tối đa cũng chỉ như tiểu thiếp La Y Tư của hắc long Đạt Nhĩ Ba người làm trong nhà thôi.

Lộ Lộ Tây thì khác hẳn, băng tuyết thuần khiết, thanh cao mỹ lệ nhưng không yêu mị. Cái đẹp của nàng rất chân thật, cũng rất thuần phác. Loại đàn bà này, vừa liếc mắt là làm cho Đoạn Vân sắc lang nổi lên đã tâm.

Nhưng đám thủ hạ của hắn lại thảo luận âm ỉ làm cho Đoạn Vân mở rộng tầm mắt.

- Lão Đại, người nhìn Băng tuyết Nữ thần này sao mà chẳng ra thể thống gì cả? Nhìn tới nhìn lui không thấy có độ chín, giống như một mụ nhà quê. - Tiểu Phi Hiệp nhẹ giọng rĩ rai Đoạn Vân.

- Đúng đó, lão Đại, người nhìn xem: tiểu tỷ tỷ này thua đứt Tina Đại tỷ tỷ.

Phi Tử cũng biểu đạt giải thích của mình về đàn bà. Nhưng Đoạn Vân rất hoài nghi, tiêu chuẩn đàn bà của Phi Tử, phỏng chừng vẫn còn dựa trên tiêu chuẩn của mẹ hắn.

- Lão Đại, ta nguyên vốn tưởng rằng mụ đàn bà được xưng là Băng tuyết Nữ thần phải xinh đẹp lắm, bây giờ nhìn thấy cũng chẳng ra gì.

Đạt Nhĩ Ba đúng là một tên gia hỏa chỉ thích Dương quý phi, cũng biểu đạt sự yêu thích của mình.

Nhưng, Diệp Cô Thành thật ra làm cho Đoạn Vân tin tưởng hơn một chút về con mắt của mình :

- Thiếu gia, ta thấy cũng được đó chứ. Không trang điểm gì, trông rất thuần mỹ.

Nhưng, Đoạn Vân còn chưa kịp trao đổi với đồng đạo Diệp Cô Thành, lời nói tiếp theo của Diệp Cô Thành trực tiếp đánh bại Đoạn Vân :

- Nhưng mà hơi nhỏ. Mặt trước cũng nhỏ, phía dưới cũng nhỏ nốt.

- Khục khục. Quy củ của các người hơi quái lạ đó. À à.... nữ thần đại nhân đến rồi.

Tính ra, mình cũng quả là khác người. Nhưng, người đàn bà này quả là rất đẹp. Mắt của các người làm sao ấy?

- Tiểu nữ tử Lộ Lộ Tây ra mắt Đoạn Vân đại nhân.

Có thể là đã biết sự cường đại của Đoạn Vân, nên mụ đàn bà chỉ có thực lực Đấu thần trung giai rất ôn thuận với Đoạn Vân một lễ.

- Lão Đại, nhìn ánh mắt người kia, người ta hành lễ với người đó.

Thấy Đoạn Vân mãi mà không có động tĩnh gì, Tiểu Phi Hiệp thật sự nhịn không nổi nữa, vội vàng vỗ vỗ vai Đoạn Vân.

- A, à. Nữ thần đại nhân khách khí rồi. Mặc cỡ quá, chúng ta cũng chỉ đóng tạm ở đây, khắp nơi đều bề bộn, xin nữ thần đại nhân thông cảm. Hôm nay, nữ thần đại nhân đột nhiên tới đây có gì chỉ giáo?

Ý thức được mình hơi sơ sài, Đoạn Vân vội vàng khách sáo vài câu. Nhưng hần vừa nói những lời này xong, đám thủ hạ của hần lại đưa ánh mắt kỳ quái nhìn về phía Đoạn Vân.

Lộ Lộ Tây cười, thanh âm ngọt ngào một lần nữa vang lên :

- Đoạn Vân đại nhân, ta xin nói thẳng. Ta rất muốn biết người tính di dời bộ tộc Bạch hùng đến nơi nào.

- Nữ thần đại nhân muốn ta dời họ đi nơi nào?

Vừa thấy sự tình đã đi tới chánh sự, đầu óc Đoạn Vân cũng bình thường trở lại. Hần dùng ánh mắt ra hiệu không cho Bạch Hùng hoàng nói gì, rồi không nhìn hần nữa.

- Đại nhân, chỉ cần người hứa phóng thích những Bạch hùng tù binh trong tay ngài, ta nguyện ý làm cho người một việc.

Trên mặt Lộ Lộ Tây xuất hiện vẻ quyết tâm.

- Nữ ....

Tập Nhĩ Lỗ Tư đang muốn nói cái gì đó, lại bị Đoạn Vân lảng không điểm huyệt. Lúc này, tín đồ của nữ thần cứ cầm miệng lại là tốt nhất.

- Thật ra là việc gì?

Nói rồi, Đoạn Vân đưa ánh mắt bỉ ổi dăm dăng lướt lên toàn thân Băng tuyết Nữ thần.

Dưới ánh mắt như lột trần tất cả của Đoạn Vân, Lộ Lộ Tây không khỏi cảm thấy cả người trên dưới đều bị nam nhân trước mắt vượt ve. Mặt nàng đỏ ửng lên, thần thái ngượng ngùng biểu đạt toàn bộ khí chất thuần mỹ. Vẻ mặt đỏ ửng, thân thể nhu nhược, động lòng người của nàng đã câu dẫn tên đại sắc lang dờ cả người.

- Là... Việc gì.

Lúc này, nàng tỏ vẻ quyết tâm. Nàng đã nghĩ đến Đoạn Vân muốn nàng làm cái gì.

Cười cười nhàn nhạt, Đoạn Vân chuyển chủ đề :

- Lộ Lộ Tây, ta rất muốn biết vì sao người bị người ta phong ấn. Mấy người khác toàn là ác thú, còn người là một vị nữ thần cấp bậc Chân thần.

- Ta... Ta có thể không nói không?

Thấy Đoạn Vân đột nhiên hỏi, Lộ Lộ Tây lúc này có vẻ đau thương.

- Không thể.

Đoạn Vân nói đơn giản.

Cẩn cẩn môi, Lộ Lộ Tây nói về bất lực :

- Phụ thân ta từng cùng tên Hải Thần Tái Bác Hi Đặc tranh đoạt chức vị Hải Thần. Vốn, họ đều là cao thủ cấp bậc Chân thần, nhưng Tái Bác Hi Đặc lại giết chết phụ thân ta. Hơn nữa thu được thần cách của phụ thân ta, Tái Bác Hi Đặc đã thành công tấn cấp tới Chủ thần thủy hệ, trở thành Hải Thần. Còn phụ thân ta chết đi, ta bị Tái Bác Hi Đặc phong ấn.

- À, lại dính dáng tới tới Hải Thần. Tên Hải Thần chết tiết này quả thật lắm chuyện, bao nhiêu ác thú lại không giết, toàn đem phong ấn cả. Còn con gái cừu nhân mình, cũng không giết nốt, lại cũng lưu lại. Hần có phải là có bệnh không nhỉ?

Đoạn Vân đứng thật rất hoài nghi vị Hải Thần này.

- Kỳ thật, hần dùng loại phương thức này để hành hạ ta và các vị ác thú này. Phong ấn của hần, có tác dụng linh hồn đặc thù, còn làm cho thân thể thoát ly linh hồn, đây là một loại thống khổ ghê gớm. Cách

một thời gian, thân thể sẽ rất đau đớn, nhưng bởi vì linh hồn bị phong ấn, do đó cho dù thân thể bị tách rời, người bị phong ấn cũng không chết được. Tái Bác Hi Đặc, dùng loại phương thức kỳ lạ này để hành hạ những ác thú phạm tội này.

- Ta tựa hồ nghe Bát trảo Quái thú nói, nếu mạnh mẽ phá vỡ phong ấn thì linh hồn bên trong sẽ bị giết chết. Không phải đây cũng là một loại phương pháp có thể tự sát sao?

Đoạn Vân hỏi có chút khó hiểu.

- Mạnh mẽ công kích phong ấn, cũng không giết chết được linh hồn, nhưng lại làm cho linh hồn bị đau đớn kinh khủng. Nó cùng loại với việc thiêu đốt linh hồn, sẽ làm linh hồn sống không bằng chết. Nhưng, ta rất muốn biết Đoạn Vân đại nhân làm sao phá vỡ được phong ấn?

Nhìn tàn tích của phong ấn phía sau Đoạn Vân, Lộ Lộ Tây tỏ vẻ tò mò.

- Tạm thời là một bí mật, dù sao ta cũng có năng lực phá vỡ phong ấn. Lộ Lộ Tây, người vừa rồi không phải nói nguyện ý vì bộ tộc Bạch hùng mà làm một việc bất kỳ sao?

Đoạn Vân lại một lần nữa chuyển chủ đề về vấn đề này.

- Đúng vậy, ta nguyện ý làm sự tình gì cũng được, cho dù là Đoạn Vân đại nhân muốn ta... Muốn ta...

Nói đến đây, trên mặt Lộ Lộ Tây càng ngày càng đỏ bừng lên.

Hắn cười cười nói :

- Ta muốn người...

Vài thủ hạ của hắn đều dùng một loại ánh mắt lộ vẻ rất kỳ quái nhìn hắn.

Thấy Đoạn Vân nói được trực tiếp như thế, Lộ Lộ Tây cắn cắn môi, nói về bất lực :

- Được rồi, đại nhân đã coi trọng tiểu nữ tử như thế, vậy tiểu nữ tử xin tạ ơn đại nhân yêu quý.

- Không, ta cũng không phải coi trọng thân thể người, đối với người cỡ cấp bậc chúng ta, thân thể chỉ là một cái vỏ ngoài. Ta muốn người làm thị nữ cho ta, ta chưa bao giờ thử qua để một nữ thần làm thị nữ của ta.

Nụ cười trên mặt Đoạn Vân rất gian tà.

Nghe thế, trên mặt Băng tuyết Nữ thần cũng không giật mình hoặc ủy khuất bao nhiêu. Có thể nàng chưa hiểu được cái gì gọi là thị nữ. Nhưng nàng cho rằng, dùng nàng một người, hoán đổi sự sinh tồn của cả bộ tộc Bạch hùng, tuyệt đối đây là một vụ mua bán không lỗ. Hơn nữa, nàng cũng biết, nàng bây giờ cũng chỉ còn là một vị nữ thần bình thường mà thôi.

- Được, Đoạn Vân đại nhân, ta nguyện ý làm thị nữ cho người.

Nhìn nhìn Bạch Hùng hoàng toàn tâm toàn ý bên người Đoạn Vân, Lộ Lộ Tây nói lạnh lùng.

Cười cười, Đoạn Vân nói :

- Tốt lắm, ta phát hiện ta thật sự càng ngày càng thích người. Nhớ kỹ, người đã là một thị nữ, sau này người gọi ta là thiếu gia.

- Dạ, thiếu gia.

Lộ Lộ Tây rất ôn thuận vái Đoạn Vân một lễ.

- Tốt lắm, Lộ Lộ Tây, năm ngàn tộc dân bộ tộc Bạch hùng còn lại, tương lai sẽ được di chuyển cả tộc qua Bắc Hải. Nơi đó, có một khối hải vực rất giàu có, khí hậu cũng tương tự chỗ này. Hắn là một chỗ sống không tệ. Nhưng, bộ tộc Bạch hùng thủy hệ, từ nay sẽ đổi tên thành gấu bắc cực.

Đoạn Vân rất cười nói tà ác.

- Nhưng, bộ tộc slime thì sao?

Nghe Đoạn Vân nói vậy, Lộ Lộ Tây vội hỏi.

- Băng hệ slime, thích hợp sinh tồn tại địa phương băng thiên tuyết địa, họ chỉ có thể sinh tồn ở nam cực.
- Nhưng nơi này ác thú hoành hành, họ không có thực lực, căn bản không sinh tồn được.

Lộ Lộ Tây lúc này đưa ra lo lắng của mình.

- Lộ Lộ Tây, người nhỏ, sau này không được ở trước mặt ta nói chuyện như thế. Lúc này thì không sao, nếu sau này tái phạm, ta nhất định sẽ không tha đâu. Chính là vì chúng có thực lực yếu, mà số lượng lại nhiều, hơn nữa trí tuệ chúng thấp, do đó, ác thú sẽ không làm khó chúng đâu.

- Loại lý luận của người thật sự là quá hoang đường. Số lượng bộ tộc slime cũng phải hơn mười ức. Hơn nữa, rất nhiều slime đã tiến hóa. Bây giờ, những slime cao cấp đã sinh ra trí tuệ, tính ra cũng phải có hơn một ngàn vạn. Người để họ ở lại Nam hải, họ chỉ có nước làm thức ăn cho ác thú mà thôi.

Lộ Lộ Tây nói có chút tức giận.

327. Chương 327. Bắc Cực Hùng Kế Hoa

Đoạn Vân cười nói:

- Ta không quan tâm, dù sao họ ăn hải thú mà phát sinh tiến hóa, nay bị ác thú ăn cũng đáng đời. Nhưng số lượng của họ quả thật là kinh khủng, vốn ta dự tính chỉ có thể trên một ức, bây giờ lại đạt tới hơn mười ức.

- Người... À... Thiếu gia, có thể người không biết rõ tình hình. Băng hệ slime, cũng không nhất định phải thôn phệ hải thú mới có thể phát sinh tiến hóa. Số lượng trên ức như người nói, chỉ là một bộ phận dưới tay bộ tộc Bạch hùng, chuyên dùng để cung cấp thức ăn cho ác thú. Còn slime chính thức, không cần phải thôn phệ hải thú. Nói vậy người cũng biết, slime cũng tồn tại trên đại lục các người, nhưng trên đại lục slime là loại không có thuộc tính, chúng có thể thôn phệ bất kỳ thuộc tính nguyên tố nào, nhưng ma hạch là thứ năng lượng dễ dàng nhất để cho họ phát sinh tiến hóa. Ở Nam cực Băng nguyên, slime sở dĩ được xưng là băng hệ slime, chính là vì chúng sinh ra trong băng thiên tuyết địa, chúng có thể thôn phệ băng tuyết. Thông qua Nam cực Băng nguyên, băng hệ slime dựa vào tự thân tiến hành tu luyện. Họ không phải là sinh vật tà ác như người hiểu lầm đâu.

- Vậy việc chúng thôn phệ linh hồn làm sao giải thích?

Nghe Lộ Lộ Tây nói thế, Đoạn Vân lúc này đưa ra quan điểm của mình.

- Đúng vậy, slime đúng là có tác dụng thôn phệ, họ cơ hồ có thể thôn phệ bất kỳ vật gì, linh hồn cũng có thể thôn phệ. Nhưng người có nghĩ tới không, bọn slime thôn phệ hải thú này cuối cùng biến thành cái gì? Họ đều biến thành thức ăn cho ác thú. Nói cách khác, để kéo dài sự sống cho chủng tộc mình, họ không thể không lựa chọn hy sinh bản thân mình. Ta dám nói, trên thế giới này, không có một chủng tộc nào thuần khiết và lương thiện như họ. Cho dù Tinh Linh được xưng là chủng tộc thiện lương nhất, cũng không có khả năng làm được việc này.

Nói tới đây, Lộ Lộ Tây trở nên rất kích động, thanh âm càng lúc càng lớn.

- Được, tốt lắm. Ta tuyên bố, hơn mười ức slime từ nay trở đi được gắn thêm đầu hàm Trung Hoa. Nói cách khác, bộ tộc slime, từ nay cũng phải theo họ của Đoạn Vân ta.

Nghe thế, Đoạn Vân lúc này cũng xúc động, hần quyết định sẽ thu phục slime, thu phục không điều kiện.

- Đoạn Vân, người có ý gì đây? Làm sao người có thể chỉ nói một câu là đem cả một chủng tộc khổng lồ như thế làm của riêng mình?

Nghe Đoạn Vân nói vậy, Lộ Lộ Tây lại một lần nữa kích động.

Nhìn Lộ Lộ Tây kích động, Đoạn Vân cười nói:

- Lộ Lộ Tây, nói vậy người chưa hiểu ý tứ của ta. Bộ tộc Trung Hoa của ta có một tộc huấn cơ bản nhất: 'Phạm Trung Hoa thiên uy, tuy viễn tất tru (dù xa cũng giết)'. Slime trở thành dân chúng của bộ tộc Trung Hoa, cũng tương đương với việc chúng có được một bảo hiểm 'nhân mạng' tốt nhất. Từ nay trở đi, nếu có

người nào dám bất kính với Trung Hoa tộc dân. Hấn cứ chờ bị diệt tộc đi. Người là Băng tuyết Nữ thần, là thần của bộ tộc slime, người lại thành thị nữ của ta, chẳng lẽ tộc dân của người còn muốn độc lập sao?

- Khoác loác, một gia tộc nhỏ bé mà có được bao nhiêu năng lực. - Nghe thế, trên mặt Lộ Lộ Tây cuối cùng lộ ra tiểu ý.

- Thiếu gia, nơi này thu thập xong rồi.

Lai Bố Ni Tư từ Á Cương tới điều khiển đám Địa Tinh, đến gần nơi phong ấn báo cáo cho Đoạn Vân.

Khẽ gật đầu, Đoạn Vân hỏi:

- Lão đầu, phong ấn trận đã hiểu rõ chưa?

- Chưa, nhưng thiếu gia yên tâm, ta đã ghi lại toàn bộ phong ấn ma pháp trận rồi, phỏng chừng trở về nghiên cứu kỹ lưỡng một phen cũng có thể hiểu được. - Lai Bố Ni Tư trả lời.

- Tốt lắm, Lai Bố Ni Tư, đây là một tòa huyền thiết quán có hàm lượng cực cao, sau khi chúng ta thành công xử lý những phong ấn khác, có thể cho Ai Nhân tới khai thác một phen. Hơn nữa, Nam Hải có rất nhiều tiềm năng cần khai phá, chỗ đó rất có lợi cho sự phát triển của gia tộc. Nhưng lúc này Nam Hải vẫn chưa ổn định, Lai Bố Ni Tư, người đem đám Địa Tinh trở về đi. - Đoạn Vân ra lệnh cho Lai Bố Ni Tư.

Được Lai Bố Ni Tư và một vài Địa Tinh đội trưởng chỉ huy, một vạn Địa Tinh cả đám lặc lè chạy về Á Cương.

- Thiếu gia, làm sao họ tự nhiên biến mất thế? Chẳng lẽ họ đều là không gian pháp sư, đều biết thuận di?

Nhìn đám địa tinh tự nhiên biến mất, Lộ Lộ Tây lộ vẻ khó tin.

Dùng ánh mắt rất kỳ quái nhìn Lộ Lộ Tây, Đoạn Vân hỏi về khó hiểu :

- Chẳng lẽ người không biết truyền tống trận?

Lai Bố Ni Tư lúc này chưa đi xen vào trả lời thế cho Đoạn Vân :

- Thiếu gia, ngàn năm trước phụ thân Hi Nhã phát minh ra truyền tống trận, những vị thần thượng cổ này căn bản không thể biết được.

Nghe thế, Đoạn Vân lúc này mới hiểu ra. Truyền tống trận do không gian siêu pháp thần Khoa Lâm Mễ Khắc phát minh ra ngàn năm trước, hơn nữa, món đồ 'chơi' này còn làm cho Hi Nhã một nhà bị Thần giới diệt môn. Nhưng không biết những vị thần ở Thần giới có biết truyền tống trận hay không nữa. Đây là một đại pháp bảo của mình đó chứ, nếu Thần giới cũng có truyền tống trận, vậy sau này khi tác chiến với chúng phải cẩn thận mới được.

Đoạn Vân nhớ tới tấm da thú trong Ấch Bì Đa mẫu giới, không gian siêu pháp thần Khoa Lâm Mễ Khắc từng đề cập đến việc phát hiện lúc thần phủ xuống chính là một loại không gian truyền tống. Chính nhờ thông qua nghiên cứu loại phủ xuống này mới làm cho lão phát minh ra truyền tống trận. Dựa theo thuyết pháp này, bản quyền của truyền tống trận thuộc về Thần giới. Ài, vũ khí bí mật không còn là ưu thế nữa rồi.

- Truyền tống trận? Ta không biết.

Lộ Lộ Tây lặc lặc đầu, một nữ thần bị phong ấn vạn năm, biết được truyền tống trận mới là lạ!

- Được rồi, đi thôi. Âu Đặc Tư, ở đây lập một điểm truyền tống, chúng ta bây giờ về Long cung trước.

Thấy sự tình nơi này đã được xử lý xong, Đoạn Vân mang theo đám thủ hạ trở về Long cung trước.

Trong phòng nghị sự Long cung, Đoạn Vân chỉ vào bản đồ hải giới nói với Lộ Lộ Tây và Bạch hùng Hoàng:

- Hai vị xin xem đây, nơi này là hải vực Bắc Hải. Ta muốn lập nơi này thành nơi sinh sống của bộ tộc Bạch hùng.

Đó là một hải vực hơi giống như một cái hồ màu xanh, nhưng cái hồ nước này có diện tích hơi lớn một chút. Hải vực này lớn bằng khoảng chừng nửa Thiên Long quốc. Hai bán đảo đại lục vừa vụn chia hải vực của

Hạ Lợi Ngõa làm hai. Hơn nữa, vì nơi đó là cực bắc, do đó mấy hòn đảo ở đó đều biến thành băng sơn cả. Ở đó, ngoại trừ nước, cơ hồ chỉ toàn là băng.

- Thiếu gia, ta cũng biết chút đỉnh về khối hải vực này. Bộ tộc Bạch hùng chúng ta khi thương nghị về việc chạy về phía bắc, cũng từng lấy nơi đó làm địa bàn lý tưởng để tập hợp. Nơi đó quanh năm luôn luôn băng thiên tuyết địa, hơn nữa còn có không ít đảo, ta nghĩ nơi đó rất thích hợp cho bộ tộc Bạch hùng chúng ta. Nhưng thiếu gia, nơi đó chẳng lẽ không có thể lực nào khác sao? - Bạch hùng Hoàng Táp Nhĩ Lỗ Tư hơi lo lắng hỏi.

Đoạn Vân cười cười nói:

- Bộ tộc Bạch hùng cường đại chẳng lẽ còn phải sợ thể lực nào khác sao? Nơi đó có một vài thể lực, thực lực cũng mạnh, ví như bộ tộc Băng Long. Nhưng đừng lo, thực lực bộ tộc Băng Long cũng không phải quá mạnh, thực lực của chúng đại khái chỉ cỡ gần bằng Long tộc Đường Cổ Lạp Sơn, căn bản là không đủ gây ra sự gì lớn. Ta hy vọng các người đến nơi đó, tương lai sẽ thu thập toàn bộ thể lực băng hệ ở đó vào gia tộc. Táp Nhĩ Lỗ Tư, hải vực đó sau này đặt tên là Trung Hoa Bắc Băng Dương.

- Rõ, thiếu gia.

Mặc dù Đoạn Vân giết rất nhiều tộc dân, nhưng lúc này hắn cũng đã là người của gia tộc. Hắn cũng hiểu được, nếu lúc này còn không nhất tâm quy thuận, cả bộ tộc Bạch hùng tương lai sẽ bị diệt tộc vĩnh viễn.

Khẽ gật đầu, Đoạn Vân nói:

- Âu Đặc Tư, cho người một ngày, ta muốn người lập một truyền tống trận giữa Bắc Băng Dương và Nam Hải Bạch hùng. Những phong ấn khác trước tiên không cần quan tâm, chúng ta đem bộ tộc Bạch hùng tới Bắc Băng Dương rồi nói tiếp.

- Nhưng thiếu gia, phải làm gì với Bạch hùng thành? Nơi đó bị rất nhiều ác thú vây quanh. Hơn nữa, Bạch hùng cũng vị tất đã chịu phối hợp. - Âu Đặc Tư nói ra sự khó xử của mình.

- Để Băng tuyết Nữ thần Lộ Lộ Tây trợ giúp người. Lộ Lộ Tây, người phụ trách chuẩn bị di chuyển Nam Hải tộc dân rời khỏi Bạch hùng thành, ta hy vọng truyền tống trận làm xong sớm, họ có thể nhanh chóng thông qua truyền tống trận đến Bắc Băng Dương.

Đoạn Vân nói tiếp.

- Thiếu gia yên tâm, Bạch hùng thành thuộc phạm vi thể lực của ta, ác thú khác căn bản không có khả năng chống lại ta ở Bạch hùng thành.

Lộ Lộ Tây bây giờ một hai gọi hắn là thiếu gia, xem ra đã toàn tâm toàn ý với Đoạn Vân.

Bạch hùng Hoàng cũng hơi lo nói với Lộ Lộ Tây:

- Nữ thần đại nhân, trước kia lúc ngài chưa mạnh mẽ phá vỡ phong ấn, ngài có thực lực tuyệt đối ở Bạch hùng thành, nhưng bây giờ ngài chỉ có thực lực Đấu thần trung giai, nếu tin tức tiết lộ ra ngoài, các con ác thú rất có thể sẽ nhân cơ hội này tập kích.

Nghe thế, Đoạn Vân hỏi Bạch hùng Hoàng:

- Có mấy con đại ác thú có thể tới Bạch hùng thành?

- Hắn là đều có thể, nhưng thực lực của chúng sẽ giảm xuống không ít. Ba con ở hải vực biển sâu, có thể sẽ giảm xuống một phần thực lực khi tới Bạch hùng thành. Ác thú cao nhất, có thể có thực lực Chân thần trung giai thì còn lại sơ giai. - Lộ Lộ Tây nói với Đoạn Vân.

- Táp Nhĩ Lỗ Tư, ta không nhớ rõ lắm, mấy con ác thú này có thực lực ra sao? - Đoạn Vân hỏi.

- Ở hải vực biển sâu, trừ chỗ của Bát trảo quái thú đã bị tiêu diệt, trong số tam đại ác thú khác ở biển sâu có một đầu là đỉnh giai, hai đầu khác là Chân thần sơ giai. Còn năm con trên hai đảo phân biệt là ba đầu hậu giai Cá sấu tiền sử, và hai đầu Vạn niên trùng có thực lực đỉnh giai. Còn ở phía Nam cực Băng nguyên, thực lực ác thú ở đó ta không rõ lắm. - Táp Nhĩ Lỗ Tư báo báo cho Đoạn Vân biết.

- Ở vùng băng nguyên có một đầu Băng Long tiền sử, thực lực mạnh hơn ta rất nhiều, hẳn phải là Chân thần.

Lộ Lộ Tây tiếp lời Bạch hùng Hoàng nói nhỏ. Nghe thế, khoe miệng Đoạn Vân lại một lần nữa lộ ra nụ cười tà ác.

328. Chương 328. Dương Tiểu Nữ Hải Thuyết Yêu Giá Cấp Nhĩ

- Âu Đặc Tư, ta muốn người dùng tốc độ nhanh nhất chạy tới Bắc Băng Dương, rồi lập một truyền tống trận ở đó.

Sau khi biết đám ác thú có thể vì thần cách Băng tuyết Nữ thần mà tập kích Bạch hùng thành, Đoạn Vân lập tức quyết định dùng một kế sách vẹn toàn, nhắc tay một cái bắt sạch đám ác thú.

Ác thú rời phong ấn càng xa thực lực chúng sẽ càng kém, nhưng vì một vật vô cùng đáng giá mà đám ác thú sẵn sàng mạo hiểm một phen - đó chính là thần cách của Băng tuyết Nữ thần. Vì chỉ cần tìm được thần cách của Băng tuyết Nữ thần, thực lực của chúng có thể tăng lên ngàn dặm. Mặc dù đang đùa với mạng sống, nhưng Đoạn Vân biết, canh bạc này cũng đủ lớn đối với đám ác thú.

- Thiếu gia, khoảng cách từ nơi này tới Bắc Băng Dương không phải là quá xa, nếu bay trên không trung thì khoảng hai giờ đại lục cũng đủ rồi. - Âu Đặc Tư nói với Đoạn Vân.

Khẽ gật đầu, Đoạn Vân nói :

- Tốt lắm, người trước tiên đi đi, sau khi làm xong chúng ta sẽ cùng nhau tới Bạch hùng thành. Lúc đó ta cần Băng tuyết Nữ thần làm mối nhử.

Hai giờ đại lục sau, Âu Đặc Tư thông qua một truyền tống trận nho nhỏ trở về lại Long cung. Sau khi Âu Đặc Tư về tới nơi, Đoạn Vân dẫn một đám thủ hạ thông qua trung chuyển ở chỗ Bát trảo quái thú chui vào Bạch hùng thành.

- Lộ Lộ Tây, người là thần ở nơi này, người ra lệnh cho dân chúng lập tức thu thập hành trang, chuẩn bị bắc tiến.

Khi vào đến cung điện sang trọng của Bạch hùng Hoàng ở Bạch hùng thành, Đoạn Vân ra lệnh cho thị nữ của mình phát lệnh.

- Dạ, thiếu gia, ta nghĩ đại khái cũng phải một lúc lâu mới xong. - Lộ Lộ Tây rất khéo léo cúi đầu trước Đoạn Vân.

Khẽ gật đầu, Đoạn Vân chuyển hướng qua Tạp Nhĩ Lỗ Tư:

- Tạp Nhĩ Lỗ Tư, ta muốn người đem tin nữ thần mạnh mẽ phá vỡ phong ấn, thực lực bị hao tổn rất lớn tuyên bố rộng rãi. Nhớ kỹ phải làm cho tin tức được truyền bá tới mười đại ác thú một cách thật hợp lý.

Nghe thế, Bạch Hùng hoàng nói có chút lo lắng:

- Thiếu gia, vì sao phải làm như vậy? Nếu như tin tức nữ thần đại nhân lộ ra, những ác thú còn lại rất có thể sẽ tập kích nơi này. Chín đại ác thú mặc dù thực lực giảm xuống một chút, nhưng nếu bọn chúng liên thủ với nhau, thực lực vẫn rất cường đại. Đến lúc đó...

- Đến lúc đó, vì tranh đoạt một khối thần cách của Băng tuyết Nữ thần, chúng tất sẽ đánh nhau. Ích lợi, tư lợi bày trước mặt, không có cái gì gọi là bạn bè thân thiết nữa. Tạp Nhĩ Lỗ Tư, việc người cần phải làm là đem tin tức truyền bá đi. Nhớ, người bây giờ là thành viên của Trung Hoa gia tộc, lệnh của gia chủ là tối cao. - Đoạn Vân uy nghiêm nói.

Dưới ánh mắt uy nghiêm của Đoạn Vân, Bạch Hùng hoàng cúi đầu bất lực. Từ một hoàng đế, bây giờ uất ức bị biến thành một thủ hạ, Tạp Nhĩ Lỗ Tư đời này cũng coi như là hồng rồi.

- Lộ Lộ Tây, ta vẫn không hiểu rõ, chẳng lẽ đám đại ác thú không cảm ứng được lực lượng của người?

Đối với việc cảm ứng sức mạnh, Đoạn Vân cũng biết một vài điều. Băng tuyết Nữ thần phá vỡ phong ấn nhất định có gây ra một vài dị động.

- Họ hẳn đã biết ta phá vỡ phong ấn rồi, nhưng họ căn bản cho là ta phá vỡ phong ấn bình thường. Nguyên lai phong ấn của ta cũng đã trở nên rất xộc xệch, năng lượng phong ấn cũng đã giảm tới mức cực thấp. Nếu không phải có dị biến của bộ tộc Bạch hùng, cho ta nửa năm nữa ta có thể giải khai phong ấn bình thường. Nhưng vì ta mạnh mẽ phá vỡ phong ấn, linh hồn bị phong ấn đánh cho trọng thương, thiếu chút nữa chết rồi, còn thực lực cũng vĩnh viễn giảm xuống Đấu thần trung giai.

- Chẳng lẽ họ không thể thông qua cảm giác thực lực mà phát hiện thực lực của người?

- Dọ thám biết thực lực? Ai có năng lực có thể dọ thám thực lực đối phương xa như vậy? - Lộ Lộ Tây hỏi lại vẻ khó hiểu.

Nghe thế, Đoạn Vân hơi giật mình nhìn về phía Diệp Cô Thành. Ở một khoảng cách xa mà dọ thám năng lượng, cả Diệp Cô Thành và Đoạn Vân đều có năng lực cảm giác nhất định. Loại năng lực này phát sinh khi bước vào cánh cửa cấp mười một. Diệp Cô Thành có, mà Đoạn Vân cũng có.

Lúc này, Diệp Cô Thành giải thích cho Đoạn Vân:

- Thiếu gia, ngoại trừ ta và người, bọn Phì Tử đều không có năng lực dò xét thực lực đối phương ở khoảng cách xa. Vì nước biển ngăn cách, ở hải giới ta cũng không thể dò thám thực lực đối phương ở xa được. Dò xét năng lượng cũng có hạn chế nhất định, tỷ như ta chỉ có thể dò xét những năng lượng cường đại đột nhiên xuất hiện hoặc đang di chuyển. Tựa như lần trước Thiên sư và Kim Giáp võ sĩ đột nhiên xuất hiện, ta có thể thông qua năng lượng ba động mà dò xét. Còn bọn Phì Tử họ chỉ có thể dò xét những luồng năng lượng rất mạnh ở khoảng cách gần hoặc vừa vừa. Vẫn lấy Phì Tử làm ví dụ, hẳn là địa hệ Đấu thần, nếu có một tên gia hỏa nào đó oanh kích một cú thật mạnh cấp mười ba xuống đất, hẳn có thể cảm giác được. Nhưng hẳn cũng chỉ có thể biết phương hướng đại khái của luồng năng lượng ba động đó. Theo ta nghĩ, Băng tuyết Nữ thần khi phá vỡ phong ấn khẳng định là nàng đã không vận dụng năng lượng cường đại nhất, do đó bọn đại ác thú không thể cảm giác được.

Sau khi Diệp Cô Thành nói xong, Lộ Lộ Tây khẽ gật đầu nói:

- Đúng vậy, ta căn bản không dám sử dụng kỹ năng của ta. Bởi vì chỉ cần ta sử dụng năng lượng vượt qua Đấu thần, chúng có thể từ năng lượng ba động mà đoán ra tình hình của ta.

Nghe thế, Đoạn Vân lúc này nói với Lộ Lộ Tây:

- Lộ Lộ Tây, nếu người bây giờ triển khai toàn bộ thực lực của người ra, theo như người nói, bọn ác thú có thể sẽ không rút lui.

- Nhưng thiếu gia, nếu ta tự nhiên phát động công kích một cách vô lý, chúng rất có thể sẽ nghi ngờ. Hơn nữa, năng lượng của Bát trảo quái thú tự nhiên biến mất, chín đại ác thú khác không có khả năng không biết.

Lộ Lộ Tây nói có chút lo lắng.

- Họ không đến cũng không sao, ta thật ra có thể đến tận nơi tiêu diệt từng con. Là Thần, các người không phải có pháp thuật chúc phúc sao? Người chúc phúc cho dân chúng của người cho ta xem.

Đoạn Vân khoát tay về không quan tâm. Mặc dù nói kế hoạch câu cá lần này có thể thành công lớn, nhưng điều này cũng làm cho Đoạn Vân phải mạo hiểm một chút, dù sao chín đại ác thú này chẳng phải là dân lương thiện gì.

Dưới sự thúc ép của Đoạn Vân, Lộ Lộ Tây thi triển băng tuyết thần kỹ cấp bậc Đấu thần... Thần phủ chúc phúc cho một đầu Tiểu Bạch hùng.

Nhưng Tiểu Bạch hùng vừa hiện ra đã bị một tiểu sắc lang 'địa' hàng ngay.

- Lão Đại, nàng thật xinh đẹp đó - Phì Tử mồm mĩm, khuôn mặt hơi ửng đỏ nói với Đoạn Vân.

- Nàng? Người nói ai?

Đoạn Vân nhìn nhìn chung quanh, hần chỉ thấy được Lộ Lộ Tây đang thi triển chúc phúc thuật.

- Đương nhiên, nàng ta là thị nữ của bốn thiếu gia, sao không xinh đẹp được chứ? - Đoạn Vân cười nói.

- Lão Đại, ta không phải nói nàng, ta nói vị tiểu cô nương kia kia. - Phi Tử chỉ chỉ vào đầu Bạch hùng bé tí đang được chúc phúc.

- Ta xiu. Một đầu Bạch hùng thôi mà. Ta làm sao nhìn ra nàng có xinh đẹp không chứ? Hơn nữa, nếu không nhìn kỹ, ta thậm chí còn không biết nó là đực hay cái nữa?

Đoạn Vân trợn trắng mắt nói.

- Thật sự là quá xinh đẹp, lão Đại, người làm sao để nàng làm vợ ta đi.

- Phụt.

Nghe thế, Đoạn Vân bị sốc nặng.

- Tiểu mũm mĩm, làm người không thể như vậy được. Người bây giờ là một đứa bé còn hôi sữa, trẻ con thì không nên làm như vậy? Hơn nữa, người còn tưởng mình còn là ma thú sao? Thông qua phương pháp tu luyện ta đưa cho các người, các người đã chuyển hóa khỏi linh thú, sau một thời gian người có thể sẽ sinh ra thần cách cho mình. Bạch hùng là ma thú vĩnh viễn không hóa hình. Người không muốn sau này ôm một đầu Bạch hùng làm lão bà đó chứ?

- Lão Đại, ta mặc kệ, dù sao ta cũng muốn nàng. Người đi bảo với Băng tuyết Nữ thần tỷ tỷ, để tiểu cô nương đó làm tiểu nương tử cho ta.

Phi Tử lắc lắc chân Đoạn Vân, vẻ mặt không phục, lại còn đưa ra điều kiện nữa chứ.

- Lão Đại. Ta thấy người nên đáp ứng hần đi. Tiểu mũm mĩm sớm đã trưởng thành rồi.

Đạt Nhĩ Ba cười nói với Đoạn Vân. Còn đám Tiểu Phi Hiệp thì được dịp cười muốn bể bụng.

Con Tiểu Bạch hùng nhìn sơ qua cũng đáng yêu, rồi nhìn nhìn tiểu mũm mĩm đang lắc quần mình. Đoạn Vân sờ sờ cảm tự hỏi:

- Không biết, việc này có tính là cướp đoạt dân nữ thiện lương không nhỉ?

- Lão Đại, việc này làm sao xem như cướp đoạt dân nữ chứ? Đó là một con gấu, cho dù nói như thế nào cũng tối đa chỉ là cướp đoạt hùng nữ, hơn nữa là hùng tộc ấu nữ. Ha ha ha...

Đạt Nhĩ Ba ôm bụng cười ngặt nghèo.

- Lão Đại, ta mặc kệ. Cho dù không cho nàng làm vợ ta, người cũng phải để nàng làm tiểu thị nữ cho ta.

Phi Tử tựa hồ đang uy hiếp Đoạn Vân.

Nghe thế, Đoạn Vân lắc lắc đầu nói:

- Tiểu mũm mĩm, ta nói cho người nghe, người bây giờ còn trong giai đoạn đang lớn, còn đang trưởng thành phát triển, không thể có tư tưởng này. Ủa, người hần là...

Đoạn Vân còn chưa có nói xong, Phi Tử lúc này biến thân thành một đầu tiểu hùng, tự mình lao tới tiểu Bạch hùng vừa được nữ thần chúc phúc xong.

Nữ thần Lộ Lộ Tây vừa mới toàn lực thi triển chúc phúc, về tới bên người Đoạn Vân thận trọng nhìn về phía đầu Tiểu Bạch hùng.

- Ăn vào viên dược hoàn này đi. Nó có thể nhanh chóng bổ sung nguồn năng lượng người vừa mới tiêu hao.

Đoạn Vân tiện tay đưa cho Lộ Lộ Tây một viên thủy linh đan.

Lộ Lộ Tây mặc dù có chút hoài nghi, nhưng vừa nghĩ tới thân phận mình liền ngửa đầu uống luôn viên dược hoàn.

- Con bé này là ai? Xem ra rất hợp với sủng vật của ta.

Đoạn Vân chỉ chỉ vào đầu Tiểu Bạch hùng đang cùng Phì Tử lú lo, hỏi Lộ Lộ Tây.

- À, nàng là Bạch hùng công chúa Tú Tú, là con gái duy nhất của Bạch hùng Hoàng.

Cảm thụ sự thoải mái thư thái từ nguồn năng lượng của được lực, Lộ Lộ Tây cười trả lời.

- Bao nhiêu tuổi? - Đoạn Vân hỏi tiếp.

- Đại khái cùng tuổi với sủng vật của ngươi, một trăm tuổi. - Lộ Lộ Tây trả lời.

- Được rồi, bộ tộc Bạch hùng có phải là không thể hóa hình không? - Đoạn Vân truy vấn tiếp.

- Có thể nói như vậy, ngươi xem, thân mình họ thuộc loại chủng tộc đứng thẳng mà đi lại. Hơn nữa họ cần bản chưa gặp nhân loại bao giờ, do đó hóa hình đối với họ là không cần thiết.

Đoạn Vân và thị nữ của hắn vừa trao đổi vài câu không đầu không đuôi, vừa lẳng lặng cùng chờ đợi tin tức của chín đại ác thú.

Qua vài phút, đầu Tiểu Bạch hùng dưới sự dụ dỗ của Phì Tử đã biến thành một tiểu cô nương thân thể trắng nõn, hơn nữa là một tiểu cô nương sáu bảy tuổi, trên người hiện ra những nét quyến rũ. Cảnh này làm cho Băng tuyết Nữ thần khiếp sợ. Nhưng vừa thấy như vậy, Đoạn Vân cuối cùng cũng hiểu ra tâm tư của Phì Tử tiểu tử. Tiểu cô nương này rất có giá trị để nuôi dưỡng.

- Phì Tử, ngươi làm chuyện xấu gì thế?

Nhìn khuôn mặt tiểu mỗ mỗ đỏ ửng, Đoạn Vân ra vẻ giận dữ nói.

Ôm lấy khuôn mặt nhỏ nhắn mỗ mỗ, Phì Tử dùng một loại ngữ khí rất áy náy nói:

- Lão Đại, việc này không liên quan tới ta, ngươi vừa rồi nói Bạch hùng không thể hóa hình, ta không đồng ý vì vậy ta dạy nàng hóa hình, nhưng nàng căn bản không thể hóa hình. Vì vậy ta đem hai viên Tẩy Tủy Đan cho nàng, kết quả sau khi được lực tác dụng, nàng trực tiếp biến thành như vậy đó. Không liên quan đến ta đâu, tại Tẩy Tủy Đan của ngươi biến thái, ta không biết gì hết á.

- Thiếu gia, bộ tộc Bạch hùng không có khả năng hóa hình, ma sủng của ngươi rốt cục đã cho Tú Tú uống cái gì thế?

Vội vàng ôm lấy tiểu cô nương chẳng biết xảy ra chuyện gì, Lộ Lộ Tây giật mình kinh hãi.

Nhìn nhìn Phì Tử cười, Đoạn Vân nói:

- Không có gì, một loại dược hoàn rất bình thường mà thôi. Theo như ngươi nói Bạch hùng không thể hóa hình, xem ra cũng không chính xác. Phì Tử, tiểu tử nhà ngươi có phải là ăn trộm dược hoàn của ta không?

Không ngờ, Tẩy Tủy Đan lại có thể làm cho bộ tộc Bạch hùng hóa hình. Bạch hùng này rất có thể là cùng một loại với Cuồng chiến sĩ bộ tộc có một loại bệnh thái chủng tộc, Tẩy Tủy Đan có tác dụng tẩy căn phiệt tủy, trong lúc vô ý đã thay đổi kết cấu bộ phận thân thể họ, trực tiếp giải trừ bệnh không thể hóa hình. Xem ra Phì Tử lại có công trong chuyện này rồi.

Nhìn nhìn tiểu cô nương trong lòng Lộ Lộ Tây, Đoạn Vân cười hỏi :

- Tiểu Tú Tú, thích Phì Tử ca ca chứ?

- Thích, Phì Tử ca ca đáng yêu lắm, mập mạp mỗ mỗ, chơi vui lắm.

Tiểu cô nương nói với Đoạn Vân về mặt đáng yêu. Nghe thế, Đoạn Vân không thể không cảm thán thế sự thay đổi. Tuổi thì tương đương nhưng tên gia hỏa Phì Tử từ trước khi trở thành sủng vật của Đoạn Vân đã lão luyện và gian hoạt, còn Bạch hùng công chúa lại đơn thuần đáng yêu như thế.

- Vậy ngươi có nguyện ý gả cho Phì Tử ca ca hay không? Ta nói cho ngươi biết, Phì Tử ca ca lợi hại lắm, hắn bây giờ là Thú hoàng, ma thú khắp thiên hạ đều do hắn quản. Hơn nữa, ngươi gả cho hắn xong, hắn còn có thể mỗi ngày đùa giỡn với ngươi nữa.

Đoạn Vân biến thái này, quả thực đúng là rất giỏi dụ dỗ tiểu cô nương.

- Thiếu gia, ngài làm gì thế? - Lộ Lộ Tây hỏi có chút khó hiểu.

Nhưng câu trả lời của tiểu cô nương làm cho Đoạn Vân đỏ khốc đỏ cười, muốn té xỉu tại chỗ:

- Đại ca ca, ta biết Phì Tử ca ca là thủ hạ của ngươi, ta không gả cho hắn, ta muốn gả cho ngươi. Gả cho ngươi xong, Phì Tử ca ca cũng là thủ hạ của ta, hắn không thể không chơi với ta. Giống như tất cả thủ hạ của phụ hoàng, toàn bộ đều nghe mầu hậu ta vậy. Đại ca ca, ta gả cho ngươi nhé?

Nghe lời này, Đoạn Vân trong lòng không khỏi thầm kêu lên: ta thêm vào, ta lại trở thành tình địch của Phì Tử sao? Đúng là chỉ có những tên vương bát đản mới dám nói Tiểu cô nương này là thuần chất ngây thơ!

329. Chương 329. Tam Điều Ngự

Vừa mới đùa giỡn vui vẻ với Phì Tử tiểu mồm mồm xong, Bạch hùng tiểu công chúa đột nhiên phun ra một câu như vậy làm Đoạn Vân cũng hết ý kiến. Nhưng biến thái vẫn hoàn biến thái, hắn nói với Tiểu Bạch hùng công chúa như thế này: Tú Tú à, đại ca ca nói cho ngươi nghe, đại ca ca đã có rất nhiều lão bà rồi, do đó không thể cưới ngươi, hơn nữa, cho dù Đại ca ca có thể cưới thêm cũng sẽ ưu tiên lựa chọn Băng Tuyết a di của ngươi trước. Nếu ngươi thích Phì Tử ca ca, muốn chơi với hắn, ngươi phải gả cho hắn. Còn nữa, ngươi cũng thấy phụ hoàng ngươi sợ mầu hậu ngươi phải không, nếu lấy Phì Tử ca ca sau này Phì Tử ca ca cũng không thể không nghe lời ngươi nói, ngươi có chịu không?

Sau khi Đoạn Vân biến thái dụ dỗ một phen, Tiểu Bạch hùng đáng thương cũng gật đầu chịu ước định cả đời với tên Phì Tử tiểu lưu manh. Điều này làm cho Lộ Lộ Tây đứng một bên vốn đã biết sự mạnh mẽ của chủ nhân, nay lại sinh ra hoài nghi rất lớn về nhân phẩm cùng chủ nhân.

- Thiếu gia, đám ác thú tựa hồ có động tĩnh rồi.

Lúc này Thần long Âu Đặc Tư đang nhắm mắt cảm thụ năng lượng dao động bốn phía, chợt mở mắt báo cáo. Thần Long hoàng Âu Đặc Tư sau lần trước hấp thu vô số năng lượng từ phong ấn đã nâng cao khả năng khống chế thủy nguyên tố, hơn nữa, năng lực cảm giác lực lượng cũng được đề cao.

- Chín đại ác thú đại khái có mấy tên đang lao về phía Bạch hùng thành thế? - Đoạn Vân hỏi Âu Đặc Tư.

- Trước mắt là ba tên, đều là những đầu ác thú ở hải vực biển sâu.

- Hai Chân thần sơ giai, một Đẩu thần đỉnh giai. Khi chúng tới được nơi này, thực lực đại khái là Đẩu thần đỉnh giai và Đẩu thần trung giai. Trận này, phỏng chừng sẽ rất khổ cực đây. Tốt lắm, Âu Đặc Tư, ra lệnh cho các tất cả ẩn độn khí tức, trước khi tình huống còn chưa rõ ràng không thể tùy tiện xuất động. - Đoạn Vân lạnh lạnh nói.

Sau nửa giờ đại lục, tam đại ác thú lúc đã xuất hiện ngoài Bạch hùng thành. Đoạn Vân có chút không hiểu vì sao ba tên gia hỏa này lại không đánh ngay, nhưng nghĩ lại cũng đương nhiên thôi, ba tên gia hỏa toàn bộ đều có tư tâm, có quỷ trong lòng. Hai đại ác thú Chân thần sơ giai, rất kiêng kỵ thực lực đối phương, cả hai đều muốn làm thịt tên gia hỏa Đẩu thần đỉnh giai trước. Còn đầu gia hỏa thực lực nhược tiểu Đẩu thần đỉnh giai thì muốn hai đại cường địch ra tay trước, còn mình cũng đợi dịp chúng lưỡng bại câu thương mà làm ngư ông đắc lợi.

Tam đại ác thú vừa xuất hiện ở ngoài Bạch hùng thành đã khiến cho phần lớn Bạch hùng hoảng loạn, cả Bạch hùng thành nhất thời nháo nhào. Lo lắng về việc này, Lộ Lộ Tây hạ lệnh cho dân chúng nhanh chóng thu thập hành trang, chuẩn bị bắc tiến. Tuyệt đại bộ phận Bạch hùng căn bản không biết sự tồn tại của bọn người Đoạn Vân ở trong thành, hơn nữa cho dù có biết cũng sẽ không chú ý tới bởi vì Đoạn Vân và một đám thủ hạ đều có năng lực nội liễm.

Tam đại ác thú xuất hiện trong phạm vi thần thức Đoạn Vân, Đoạn Vân mới biết tường tận hơn về bọn chúng. Trong tam đại ác thú, có thực lực yếu nhất là một con rắn biển Đẩu thần đỉnh giai, một con rắn biển hai đầu. Con Song Đầu xà này tuyệt đối không phải là thứ vô dụng như chín đầu xà Hứa Đức Lạp. Thất hải vương Hứa Đức Lạp của Bắc Hải ngày xưa, mặc dù đích xác có chín đầu, nhưng hắn chỉ có thể dùng có một đầu để suy nghĩ, tám đầu còn lại chỉ có thể sử dụng để làm vũ khí tiến hành công kích mà thôi. Còn tên Song Đầu xà này lại có hai đầu hoàn toàn độc lập, tựa như hai người hoàn toàn có độc lập suy nghĩ. Hai đầu này là một đực một cái, bọn họ tựa như là một đôi lão phu thê, dường đang cãi vã công kích nhau.

Trong tam đại ác thú còn có một đầu quái thú cả người màu xám có rất nhiều chân, đếm có dư trăm cái vòi màu xám quỳ dẹt và rất dài, làm cho hắn có thể công kích đủ các phương hướng. Hắn nhìn sơ qua hơi giống như bạch tuộc, nhưng đầu của hắn thì lại có một tấm giáp. Thực lực của hắn vốn là Chân thần sơ giai, nhưng mờ tới đây thực lực chỉ còn lại Đầu thần đỉnh giai.

Con cuối cùng trong tam đại ác thú là một con cá. Nếu nói cá mập rất uy mãnh nhưng so với con cá to khổng lồ này thì không đáng một xu, chỉ có thể dùng hai chữ 'dã man' để hình dung con quái thú này, bởi vì cả người từ trên xuống dưới đều đầy gai, hơn nữa hàm răng của hắn vừa dài vừa nhọn. Cái ghê gớm là xương sống của con quái thú chĩa về phía sau như đại đao, món đồ đó nếu quét qua người khác, tuyệt đối có thể lấy mạng người ta như chơi. Hơn nữa, thực lực của con quái thú này cho dù bị giảm thấp một chút, nhưng vẫn tiếp cận thực lực Đầu thần đỉnh giai.

Mẹ kiếp, chẳng trách chúng bị gọi là ác thú. Con nào con nấy hung ác và quỳ dẹt. Đoạn Vân không rõ thực lực ba tên gia hỏa này, tựa hồ không giảm thấp bao nhiêu. Kỳ thật Đoạn Vân cũng quên mất, từ Chân thần giáng xuống Đầu thần đỉnh giai, đây có phải là chênh lệch vài lần? Lấy Bát trảo Quái thú mà nói, Bát trảo Quái thú có thực lực Đầu thần đỉnh giai. Ở ngoài miệng huyết động của hắn, thực lực vẫn không ổn định ở mức hậu giai. Còn thực lực không ổn định ở hậu giai, lại không tiếp cận đỉnh giai, nếu thực lực tiếp cận trung giai thì đám Cuồng chiến sĩ chỉ cần chém liên tục là có thể phế hắn đi rồi.

Dùng thần cách của Băng tuyết Nữ thần, Đoạn Vân đã hấp dẫn được ba đầu ác thú tới, ba đầu ác thú vẫn có thực lực rất kinh khủng.

Trên tường thành, hình ảnh Băng tuyết Nữ thần Lộ Lộ Tây phiêu dật trong một thủy nguyên tổ không gian phiêu bồng, nhìn tam đại ác thú đang nhìn mình lom lom.

- Nữ thần đại nhân, ta nghe nói ngài gần đây vừa mới phá vỡ phong ấn, ba chúng ta hôm nay đặc biệt tới chúc mừng.

Mặc dù nhằm vào thần cách của nữ thần, nhưng nữ thần bây giờ vừa rồi mới uống một viên thủy linh đan, thực lực trở nên có chút mờ mịt, làm cho đầu Đại Chương ngữ màu xám dề dật hơn, hơi ướm thử Lộ Lộ Tây.

Dưới sự an bài của Đoạn Vân, Lộ Lộ Tây sớm hiểu mình hôm nay phải làm sao. Nàng nói rất trấn định:

- Làm phiền ba vị phí tâm, Băng Tuyết gần đây khỏe lắm. Nếu ba vị không có việc gì, vậy xin mời trở về đi. Ba vị đều là những cao thủ làm khiếp sợ hải giới ngày xưa, các người tùy tiện rời phong ấn, như vậy rất nguy hiểm đó.

- Khách, khách... nữ thần đại nhân, ba chúng ta hôm nay đặc ý tới bái phỏng người, người sao lại kiên quyết đuổi chúng ta đi, chẳng lẽ có chuyện gì khó xử? Yên tâm, chỉ cần người nói ra, chúng ta nhất định sẽ trợ giúp người.

Một cái đầu của Song Đầu xà dùng giọng nói rất ngấm khí nói.

- Đúng vậy, đúng vậy, Băng Tuyết muội muội, nhớ năm đó chúng ta vô cùng kính ngưỡng phụ thân ngài. Chẳng lẽ khi người phá vỡ phong ấn, gặp phải cái gì khó xử? Thân thể bình thường chứ? Yên tâm, nếu thật sự như vậy, chúng ta sẽ hợp lực giúp người trị bệnh.

Một thanh âm mười phần âm khí nổi lên tên Song Đầu xà phát ra, hơn nữa theo những lời nói đó một trận uy áp phát ra ép tới thành.

- Các vị, Băng Tuyết ta tự nhiên phá vỡ phong ấn, thực lực cũng không bị ảnh hưởng, cảm ơn các vị quan tâm. Nếu không có việc gì, xin mời các người trở về đi.

Lộ Lộ Tây cố ngăn cản uy áp, gắng gượng nói về trấn định.

- Nữ thần đại nhân, ta thấy hay là người để cho chúng ta xem đi, dù sao thời gian người phá vỡ phong ấn hình như hơi sớm. Chúng ta thật sự lo lắng cho người đó.

Lúc này, con cá cả người đầy gai đột nhiên dùng uy áp cường đại phủ xuống trên người Lộ Lộ Tây. Lộ Lộ Tây cố hết sức mà không được, lúc này ói ra một ngụm máu. Mặc dù nàng trước đó đã phục dụng một viên

thủy linh đan, nhưng thủy linh đan dù sao chỉ là một loại Tủy Tủy Đan bình thường, dược lực thật sự quá nhỏ. Hơn nữa năng lượng phá vỡ phong ấn, vết thương vẫn còn đang tồn tại.

Thấy Lộ Lộ Tây dưới uy áp ói ra một búng máu, tam đại ác thú lúc này bắt đầu biến sắc.

- Băng Tuyết muối muối, người bị thương sao? Làm sao không cẩn thận như vậy được.

Đầu rắn Song Đầu xà có ngũ khí âm khí rất nặng, mang theo về giữu cột.

- Ha ha, Lộ Lộ Tây, ta nhắm vào thần cách của Băng Tuyết người rất lâu rồi. Hôm nay, ta thấy người nên đem thần cách của người giao ra đây.

Trong ngũ khí của con cá gai góc mang theo không ít uy hiếp.

- Băng tuyết Nữ thần, ta thấy người nên đem thần cách giao cho ta, ta cam đoan không làm ảnh hưởng tới tánh mạng người.

Ngũ khí Đại Chương ngư xem như còn chút khách khí.

Lau máu trên khóe miệng, Lộ Lộ Tây cười lạnh nói :

- Song Đầu xà, chẳng lẽ người không muốn thần cách của ta sao? Ba vị, ta không muốn bị chết khi các người tranh đoạt thần cách của ta. Do đó thần cách của ta chỉ có thể giao cho một người. Nếu các người cố ý cướp, ta sẽ trực tiếp đem thần cách của ta tự hủy. Ta muốn không ai trong số các người đạt được.

Nghe Băng tuyết Nữ thần nói thế, con Chương ngư lúc này nói với Song Đầu xà :

- Song đầu, người cũng biết đó, với thực lực của chúng ta, nói về một người, căn bản không đánh lại Quái Đầu ngư, còn người cũng hiểu rất rõ, hấn trước nay đều tâm ngoan thủ lạt. Hai chúng ta chỉ có liên thủ mới có thể tìm được ưu thế. Ta muốn thần cách của Băng tuyết Nữ thần, người lấy ma tinh của Quái Đầu ngư, người thấy như thế nào?

- Song đầu, nếu người dám cùng chương ngư quái công kích ta, ta dám cam đoan sẽ miểu sát người lập tức.

Ngũ khí Quái Đầu ngư vô cùng âm trầm, theo sau đó là một uy áp cường đại lao thẳng tới Song Đầu xà. Lúc này, Chương Ngư quái cũng biểu hiện thành ý của hấn, hấn trợ giúp Song Đầu xà ngăn trở một phần uy áp.

Song Đầu xà lập tức lui về phía sau vài trăm thước, thanh âm một âm một dương đáp lại hai đại siêu cấp cường giả:

- Quái Đầu ngư, Đại Chương ngư, Song Đầu xà chúng ta không chơi với các người nữa, thần cách của Băng tuyết Nữ thần, các người tự mình tranh đoạt đi.

- Băng Tuyết muối muối, người hảo hảo bảo trọng.

Nói xong, Song Đầu xà phóng thẳng ra xa khỏi trận tranh đấu này. Xem ra hấn đưa ra một lựa chọn rất sáng suốt.

- Lão Đại, song đầu quái vật chẳng lẽ cứ thế mà đi sao?

Tiểu Phi Hiệp hỏi Đoạn Vân về không giải thích được.

- Hai đầu dù sao cũng không hơn một đầu, lại còn thông minh nữa chứ. Yên tâm đi, tên Song Đầu xà đó nhất định sẽ trở lại.

Nhìn Song Đầu xà đi xa, Đoạn Vân nói rất khẳng định.

Lúc này, hai con quái thú to đầu đã lao lên. Chương ngư nhiều chân chống lại quái thú cá gai. Trận này, tuyệt đối là trận đấu một mất một còn, người chết ta sống.

Nhưng khi hai đại cao thủ đang đại chiến, Đoạn Vân lại dẫn vài thủ hạ ly khai khỏi Bạch hùng thành.

330. Chương 330: Lưỡng Cá Nô Đãi^{1/4}xnhất Cá Nô Đãi?

Nhờ có Băng tuyết Nữ thần, Đoạn Vân đã thành công dẫn dụ được tam đại ác thú. Băng vào lực lượng trong tay, Đoạn Vân đích xác cũng có thể đấu với hai đại ác thú lưỡng bại câu thương. Còn điều Song Đầu xà đã xuất hiện ở đây,lại đang làm một con tu hú rình rập chính thức. Nên nếu Đoạn Vân cũng có cùng ý nghĩ như vậy, thì Đoạn Vân đã sớm chết không biết bao nhiêu lần rồi.

Băng tuyết Nữ thần Lộ Lộ Tây, tuy nói dưới uy áp đã bị ói ra một búng máu, nhưng Đoạn Vân cũng tỏ ra rất tốt với nàng tân thị nữ này, đã lưu lại cho nàng một vài thánh dược chữa thương có được lực cường hãn và hai viên siêu cấp Tủy Tủy Đan. Dược hoàn này, cũng đủ làm cho nữ thần khôi phục chút thực lực. Nếu nàng cần bảo trụ tánh mạng dưới tam đại ác thú không đoàn kết đó thì không có vấn đề gì. Hơn nữa, để bảo đảm an toàn, Đoạn Vân còn để lại đây Ấu Đặc Tư có thể tùy thời cùng mình bảo trì liên lạc, cộng thêm tam đại Cuồng chiến sĩ có lực chiến đấu tuyệt đối cường hãn. Ngoài ra hãn còn để lại ba đại Thần long có thể cùng Cuồng chiến sĩ tiến hành tổ hợp, rồi cả Ny Khả cũng để lại. Đoạn Vân mang theo Diệp Cô Thành, năm ma sủng, bảy Thần Long, và tứ đại Cuồng chiến sĩ bay về phía khác. Để cho cẩn thận, Đoạn Vân còn lưu lại trong Bạch hùng thành một truyền tống trận tương liên với giới tử mình.

Mang theo nhiều cao thủ như vậy, Đoạn Vân muốn đi làm gì? Đương nhiên phải đi sát nhân phóng hỏa rồi. Đoạn Vân không phải thẳng góc. Bây giờ, tam đại ác thú biển sâu đều bị thần cách nữ thần dẫn dụ ly khai huyết động của mình. Nói cách khác, bây giờ tam đại phong ấn đã không có ác thú trấn thủ linh hồn của mình. Bọn ác thú làm sao có thể tưởng tượng được, khi chúng còn giết chóc lẫn nhau để tranh giành thần cách của băng tuyết nữ thần, thì nơi cất giữ linh hồn của chúng lại đang chịu uy hiếp nghiêm trọng.

- Lão Đại, tại sao chúng ta tới nơi ở của đầu Song Đầu xà trước? Chúng ta giết chết đầu Quái Đầu ngư thực lực cực mạnh đó trước không phải tốt hơn sao?

Để đảm bảo tốc độ cao, Đoạn Vân bay trên không trung. Bởi vì, nếu chạy dưới nước, Đoạn Vân phải mất nửa giờ mới có thể tới mục tiêu đầu tiên - Song Đầu xà động. Nhưng nếu bay trong không trung, căn bản không hơn mười phút.

- Bởi vì hai tên đại biến thái đang đấu với nhau. Nếu chúng ta tiêu diệt một trong số đó, vậy một con khác nhất định sẽ có phát hiện. Đến lúc đó, Ấu Đặc Tư không thể không giao đấu với đầu gia hỏa kinh khủng còn lại.

Đoạn Vân giải thích.

- Lão Đại! Ấu Đặc Tư đại ca đã có thực lực trung giai rồi. Hãn tuyệt đối đánh thắng được một đầu gia hỏa thực lực đỉnh giai mà. - Đạt Nhĩ Ba nói.

- Được rồi! Đừng nói nữa, phong ấn của Song Đầu xà đã ở phía dưới rồi. Thần Long nghe lệnh, ba đại Thần long trong các người mang theo một cái truyền tống trận tương liên với giới tử ta, tới chỗ phong ấn quái thú cá gai lập một điểm truyền tống trận. Đợi chúng ta diệt xong Song Đầu xà sẽ qua bên đó.

Đoạn Vân dừng lại trong không trung, ngón tay ra lệnh cho ba trong số bảy đại Thần long.

Sau khi ba đại Thần long bay về phía phong ấn kế tiếp, Đoạn Vân mang theo những cao thủ chung đoàn còn lại chui vào biển rộng.

Thông qua thần thức, Đoạn Vân chẳng mấy chốc tìm ra nơi ẩn náu của song đầu quái xà. Nhưng, nơi này lại không phải không có một bóng người như Đoạn Vân tưởng tượng. Nơi này, có hơn mười hải thú cấp mười một và năm gia hỏa cấp mười hai trấn thủ. Nhưng, thế lực chừng ấy trước mặt Đoạn Vân căn bản không có lực hoàn thủ chút nào. Sau khi đám cao thủ chung đoàn nhẹ nhàng lướt tới, đám người Đoạn Vân chui vào đại xà động ở biển sâu.

Vào sâu bên trong. Đoạn Vân phát hiện ra phong ấn. Rất hiển nhiên, bọn người Đoạn Vân kéo quân xâm lấn đã khiến cho linh hồn kia chú ý. Nhưng thân thể hãn không còn ở nơi này, ngoại trừ đám thủ hạ thực lực nhược tiểu đang hoảng loạn gào thét bên ngoài, căn bản không thể làm được gì cả.

Nhưng, phong ấn này so với phong ấn Bát trảo Quái thú lại có chút bất đồng. Mặc dù nơi này cũng được xây thành một tòa đại điện, nhưng đại điện này có cơ quan của riêng mình, cũng có cửa. Dưới thần thức

của Đoạn Vân biến thái này, cửa cũng trực tiếp bị mở tung ra. Trong đại điện, Đoạn Vân cũng cảm thấy bội phục con Song Đầu xà này. Đoạn Vân phát hiện, Song Đầu xà để phong ấn linh hồn của mình ở trên một nơi giống như một cái ghế của hoàng đế.

- Lão Đại, tên này xem ra khoái làm hoàng đế. Người xem, thật sự là quá giống hoàng cung Nhân Ngư. - Tiểu Phi Hiệp nhìn bốn phía nói.

Ánh mắt nhìn chăm chăm vào phong ấn, Đoạn Vân nói đều đều :

- Nhưng hôm nay, Song Đầu xà này sẽ thử hạ tràng làm nô lệ ta.

- Nô lệ? Lão Đại, làm sao người thu hoạch được hắc làm nô lệ? Ta thấy người đơn giản một kiếm giết hắc là xong. - Tiểu Phi Hiệp nói có chút khó hiểu.

- Đợi chút nữa sẽ biết, các người trước tiên lui ra đã.

Đoạn Vân vung tay ra hiệu cho đám thủ hạ, sau đó bước tới chỗ phong ấn.

Nhưng cử động kế tiếp của Đoạn Vân làm đám thủ hạ sợ hãi.

Ngưng tụ toàn bộ tinh thần, hai mắt Đoạn Vân khép hờ, hai tay vuốt ve quanh cái vòng phong ấn năng lượng vài cái, rồi trực tiếp kéo vòng năng lượng ra một vết rách. Hơn nữa, thừa dịp vết rách còn chưa kịp khép lại, Đoạn Vân kích động tiến vào trong phong ấn năng lượng. Ngay sau đó, bên trong bỗng truyền đến tiếng đánh nhau, sóng năng lượng mãnh liệt hiện ra bên trong vòng này.

- Lão Đại ỉ14Ồ thiếu gia ỉ140 -

Đám thủ hạ đều bị Đoạn Vân làm cho sợ hãi. Không ai ngờ Đoạn Vân lại tự động nhảy vào Phong ấn trận.

- Ta không có việc gì.

Một lát sau, thanh âm Đoạn Vân truyền ra.

Kỳ thật, sau lần trước đại chiến Bát trảo Quái thú, Đoạn Vân đã biết, mình hoàn toàn có thể bằng vào chân khí, tự do xuất nhập Phong ấn trận này. Bởi vì Đoạn Vân từng thử qua, chỉ cần vận khởi chân khí, mình có thể tự do xuất nhập vòng phong ấn năng lượng. Nói cách khác, đối với Đoạn Vân biến thái này thì Phong ấn trận của Hải Thần căn bản không có tác dụng chút nào.

Sau khi tiến vào phong ấn đại trận, linh hồn bên trong lúc này lập tức phát khởi công kích Đoạn Vân. Nhưng cho dù là linh hồn cường thịnh đến đâu, trước mặt Đoạn Vân cũng chỉ có nước bị ngược đãi. Chân khí Đoạn Vân cơ hồ là khắc tinh của tất cả linh hồn. Trước giờ, Đoạn Vân chưa thấy bất kỳ linh hồn nào có thể tránh được sự công kích từ chân khí của mình.

Nhưng Song Đầu xà này, lại là có tới hai linh hồn, do đó mới làm cho Đoạn Vân giết mình một chút. Khi Đoạn Vân đột nhiên tiến vào Phong ấn trận cũng làm cho hai linh hồn rần giạt bắn cả lên. Nhưng sau khi hết giạt mình, hai linh hồn lúc này lập tức phát khởi công kích Đoạn Vân. Chúng cho rằng, chỉ cần thành công chiếm cứ thân thể Đoạn Vân, có thể mượn cơ hội lao ra khỏi phong ấn này. Nhưng khi chúng vừa tiếp xúc với thân thể Đoạn Vân mới ý thức được mình đã sai lầm nghiêm trọng. Trong thân thể Đoạn Vân chảy một thứ năng lượng cường đại đủ để khiến cho chúng sống không bằng chết, loại năng lượng có thể thiêu đốt mãnh liệt. Vừa chạm vào tới thân thể Đoạn Vân, chúng chỉ có nước rên rỉ thành tiếng.

- Các người có phải là muốn ra ngoài không?

Cầm vào vị trí bẫy tắc của hai linh hồn hình rắn này, mang theo một tiểu ý kỳ quái, ngữ khí mang theo vài phân âm tà Đoạn Vân nói.

- Đại nhân, chúng ta muốn ra ngoài. Ngài thả chúng ta ra ngoài đi, chúng ta nguyện ý phụng nộp bảo tàng của chúng ta cho ngài.

Lúc này, một thanh âm đàn bà trung niên từ linh hồn một con rắn truyền tới, nhưng ngữ khí tựa hồ có chút yêu mị.

- Đúng vậy, đại nhân, ngài cứu chúng ta đi. Chúng ta thật sự là bị giam giữ quá lâu rồi.

Đây là một thanh âm nam nhân trung niên, thanh âm này cũng có chút yêu mị nốt. Hừ, nguyên lai nữ không phải nữ, nam cũng không phải nam, hai tên đều là không ra gì.

- Tốt lắm, chỉ cần ký khế ước nô lệ với ta, tương lai hai người sẽ được tự do vĩnh cửu. - Đoạn Vân dùng một loại ngữ khí âm trầm nói.

Nghe thế, hai linh hồn nhìn nhìn nhau, con rắn cái nói :

- Đại nhân, khế ước nô lệ có chút, có chút..... - Nhưng đại nhân, chúng ta có thể ký khế ước chủ tớ với ngài. A, đại nhân, ngài tha chúng ta đi. A -

Nhưng, nó còn chưa nói xong, linh hồn đã bị Đoạn Vân thiêu đốt.

- Được được, đại nhân, chúng ta nguyện ý ký khế ước nô lệ.

Linh hồn bị thiêu đốt, hơn nữa bị giam cầm ngàn năm, nên hai con rắn này cũng không thể không lựa chọn thần phục.

- Tốt lắm.

Khẽ gật đầu, Đoạn Vân dùng một bộ phận thần thức mình ngưng tụ thành thực thể, trực tiếp rót nó vào ý thức hải của hai con rắn này.

- Với danh nghĩa của Đoạn Vân ta, thu hoạch hai linh hồn trước mắt này làm nô lệ cho ta. Ta tuyên bố, khế ước sinh hiệu.

Dưới chủ ngữ khế ước tùy ý của Đoạn Vân, hai thần thức nhất thời tản ra trận trận kim quang, rồi trên ý thức hải của hai linh hồn này lập tức khắc ấn ký của Đoạn Vân. Kỳ thật, khế ước của Đoạn Vân căn bản không thể xem như khế ước. Hắn trực tiếp đem thần thức của mình rót vào ý thức hải linh hồn đối phương, rồi thông qua tinh thần lực cường đại của mình, lưu lại ấn ký trong ý thức hải của hai tên đại gia hỏa không dám chống cự. Sau này, hai tên này mà có ý nghĩ gì, hắn đều sẽ biết. Hơn nữa, vì có chân khí, linh hồn căn bản đừng nghĩ đến việc chống cự thần thức Đoạn Vân. Khế ước này, tuyệt đối hữu hiệu hơn bất kỳ khế ước nào. Nếu ngày nào đó Đoạn Vân chết đi, thần thức không có ai khống chế cũng đủ giết chết linh hồn hai con rắn này. Hơn nữa tư duy của hai tên này cũng bị Đoạn Vân cải tạo thành hai Long Hoàng Tạp Lỗ rồi.

- Chủ nhân.

Khế ước qua đi, hai linh hồn lúc này trở nên ngoan ngoãn hơn cả chó giữ nhà.

Khẽ gật đầu, Đoạn Vân nói :

- Thân thể của người ở Bạch hùng thành ngoan ngoãn ở nguyên đó, nếu Băng tuyết Nữ thần có nguy hiểm, phải đi giúp một tay. Chúng ta đi ra ngoài đây, đi theo sau lưng ta, động tác nhanh một chút.

Nói xong, Đoạn Vân một lần nữa dùng phương thức đồng dạng, bàn tay trực tiếp phá không thoát ra, hai linh hồn lập tức theo sát sau lưng Đoạn Vân, cũng trực tiếp chạy ra khỏi phong ấn. Sau khi Đoạn Vân đi ra ngoài, hai linh hồn rắn cũng rất khéo léo nằm trên tay Đoạn Vân. Một Song Đầu xà, hai linh hồn, điều này làm cho Đoạn Vân cũng không rõ ràng lắm, mình rốt cuộc nhận một nô lệ, hay là hai nô lệ.

- Đi, thông qua truyền tống trận, chạy tới phong ấn kế tiếp.

Quay về đám thủ hạ có chút ăn không tiêu, vung tay lên, Đoạn Vân theo truyền tống trận tiếp tục xuất phát.

331. Chương 331: Phong Cuồng Địch Nô Đãi Chủ^{1/4} hưởng^{1/4}

-Lão Đại, linh hồn bên trong đâu? - Tiểu Phi Hiệp chỉ chỉ cái vòng vẫn đóng chặt như trước

Đoạn Vân giờ tay lên, nói :

- Họ đã trở thành nô lệ của ta rồi. Đi thôi, tiếp tục thu hoạch nô lệ. Chính đại ác thú, toàn bộ đều phải trở thành nô lệ cho Đoạn Vân ta.

Mặc dù không hiểu Đoạn Vân lắm, nhưng đám thủ hạ vẫn theo sát Đoạn Vân. Thông qua truyền tống trận mà ba đại Thần long đã thiết lập, bọn người Đoạn Vân trực tiếp xuất hiện ở phong ấn của Quái đầu ngư. Để không làm dả thảo kinh xà, Đoạn Vân lệnh cho ba đại Thần long bí mật làm việc. Dù sao, đầu Quái đầu ngư còn đang đại chiến với Đại Chương ngư ngoài thành Bạch hùng. Nếu bị hấn cảm ứng được một vài động tĩnh nhỏ, kế hoạch thu hoạch nô lệ điên cuồng của Đoạn Vân có thể vỡ như bong bóng xà phòng.

Sau khi Đoạn Vân thành công thu phục Song Đầu xà, Đoạn Vân dùng thần niệm liên lạc với Âu Đặc Tư. Thông qua Âu Đặc Tư đang xem cuộc chiến ở Bạch hùng thành, Đoạn Vân hiểu rõ vài tình huống đại chiến ở đó. Không biết thì thôi, biết rồi thật sự làm Đoạn Vân sợ đổ mồ hôi hột. Sau khi hai đại ác thú đại chiến mười mấy phút, song phương đã tiêu hao không ít thực lực. Lúc này, ba con cá sấu sống trên đảo cũng tới xem náo nhiệt. Hơn nữa, ba con cá sấu tiền sử này khi đến Bạch hùng thành vẫn còn thực lực là Đẩu thần trung giai. Vì vậy, khi ba đại Ngạc ngư tiến đến, đại chiến song phương lúc này đình chỉ lập tức. Tam đại thể lực đều hằm hè lẫn nhau. Âu Đặc Tư và Song Đầu xà đã bị thu phục đều tránh vào một chỗ tối.

Nói cách khác, bảy đại phong ấn, một cái được Đoạn Vân phá hủy, còn một cái phong ấn của tên gia hỏa vừa trở thành nô lệ cho Đoạn Vân. Còn ba trong số năm đại phong ấn khác, cũng đã tham gia vào tranh đoạt thần cách của Băng tuyết Nữ thần.

Nói thật, ngoại trừ đầu Băng Long tiền sử bị phong ấn ở Nam cực Băng nguyên, Đoạn Vân không coi đám Bát đại Ác thú khác vào mắt. Cho dù chúng không đến tranh đoạt thần cách Băng tuyết Nữ thần, Đoạn Vân cũng có biện pháp thu phục từng con một. Linh hồn và thân thể của đám gia hỏa chia lìa, đối với Đoạn Vân thì căn bản là chỉ là món ăn ngon miệng. Để thủ hạ cuốn lấy thân thể của hấn, còn mình trực tiếp tiến vào phong ấn, sau đó Đoạn Vân có thể muốn làm gì thì làm với linh hồn ác thú này.

Bạch hùng thành bây giờ đã rối loạn rồi. Tam đại ác thú đứng đối lập nhau, Lộ Lộ Tây - tân thị nữ của Đoạn Vân được đem ra làm con mồi, cũng bị tên chủ nhân vô lương này bắt đứng ở đó. Âu Đặc Tư và vài chung đoạn gia tộc, cũng rình rập xung quanh. Nếu lúc này, hai gia hỏa bị phong ấn khác cũng tham gia, Đoạn Vân xem ra còn vất vả hơn nhiều.

Nhưng bây giờ Đoạn Vân không có công phu xem những gì xảy ra ở Bạch hùng thành, hấn đang cực lực thi hành thu hoạch nô lệ của hấn.

Cách làm cũ. Theo truyền tống trận, Đoạn Vân cho ba đại Thần long đi tới phong ấn của chương ngư. Còn Đoạn Vân tự mình trực tiếp mang theo đám thủ hạ tiến vào phong ấn của Quái đầu ngư.

- Chủ nhân, đầu Quái đầu ngư đột nhiên bất động. Còn hai con khác căn bản không biết xảy ra cái gì, họ tạm thời đặt toàn bộ chú ý vào con ngư quái.

Sau khi Đoạn Vân chỉ huy thủ hạ tiến vào, Âu Đặc Tư báo cáo tình hình cho Đoạn Vân.

- Ta biết rồi. Bây giờ, ta đã ở trong hang ổ của quái ngư. Người không cần phải xen vào, để cho chúng cắn nhau. Nhớ là phải bảo vệ nữ thần thị nữ của ta.

Vừa uy phong bát diện tiến bước, Đoạn Vân vừa dùng thần niệm nói với Âu Đặc Tư.

Một đường quét ngang, đoàn người Đoạn Vân căn bản không gặp phải chống cự gì. Chẳng mấy chốc, bọn người Đoạn Vân đã công nhập vào bên trong điện.

Phong ấn Quái Đầu ngư so với hai phong ấn Đoạn Vân gặp qua thì không bắt đồng bao nhiêu. Chỉ có điều vòng năng lượng ở đây nhỏ hơn một chút, cũng dày hơn một chút. Phải biết rằng thực lực Quái Đầu ngư này đã gần đến cấp bậc Chân thần, phong ấn nếu không mạnh một chút, căn bản không giam giữ được. Nhưng, cho dù nói phong ấn này mạnh hơn một chút, nhưng so với hai cái trước thì cũng không mạnh hơn bao nhiêu. Dù sao trải qua tiêu hao mấy ngàn năm, phong ấn cho dù mạnh cũng bị ác thú tiêu diệt một phần lớn hơn.

Đối mặt với phong ấn này, Đoạn Vân dựa theo đường cũ mà làm. Nhưng khi thu phục linh hồn này, Đoạn Vân lại gặp một vài trở ngại. Mặc dù chân khí Đoạn Vân là khắc tinh tất cả linh hồn, nhưng nếu linh hồn quá cường đại thì chân khí của Đoạn Vân cũng không thể sinh ra lực công kích đủ đối với đối phương.

Sau khi Đoạn Vân phá vỡ phong ấn tiến vào, linh hồn cá lại trực tiếp công kích thẳng vào linh hồn Đoạn Vân. Dưới một kích đó, Đoạn Vân cảm thấy như đất rung núi chuyển. Lúc này, hai con rắn cũng kịp thời

đem hết sức giúp đỡ cho Đoạn Vân, làm cho Đoạn Vân ổn định lại tâm thần. Sau khi Đoạn Vân ổn định tâm thần, ngày mạt của con cá đó cũng chính thức đã tới. Trong Phong ấn trận, Đoạn Vân điều động chân khí trong cơ thể với cường độ lớn nhất, trực tiếp biến thân mình thành một người vàng. Linh hồn của Quái đầu ngư trực tiếp bị Đoạn Vân chém ra vài vết rách. Cuối cùng, linh hồn này cũng phải thần phục dưới lợi kiếm của Đoạn Vân.

Không nói gì thêm, ký khế ước nô lệ. Cái gì? Không đồng ý. Người muốn chết.

Cứ như vậy, Đoạn Vân dùng đủ loại phương thức dụ dỗ để làm cho Quái đầu ngư trở thành nô lệ cho mình. Thu hoạch linh hồn nô lệ xong, lúc này không còn là khế ước nô lệ bình thường. Đây là một loại khế ước nô lệ linh hồn, có hiệu quả khế ước linh hồn nhất định. Nhưng có điều bất đồng là, khế ước linh hồn là một khế ước ngang hàng, mà khế ước của Đoạn Vân lại là loại khế ước nô lệ bá đạo dị thường. Khế ước linh hồn có thể đạt tới một loại cộng hưởng sinh mạng và năng lượng, còn nô lệ khế ước có thể hoàn toàn chế ước tất cả nô lệ, nhưng không thể đạt tới mức sử dụng sinh mạng và năng lượng. Nhưng Đoạn Vân trực tiếp dùng thần thức chế định khế ước khác hoàn toàn. Đoạn Vân có thể mượn tất cả, cũng có thể là chúa tể tất cả. Những tên bị khế ước đáng thương, cũng hoàn toàn làm nô lệ cho Đoạn Vân, tuyệt đối không thể có nửa điểm tâm lý phản bội. Nhưng những người bị khế ước này vẫn có một chỗ tốt, Đoạn Vân biến thái này nhất định sẽ làm tăng thực lực chúng lên.

Nhưng việc thu phục nô lệ của Đoạn Vân lại có chút hạn chế nhất định. Thu phục nô lệ, phải có tinh thần lực cường đại. Vừa mới thu phục hai nô lệ này, đã tiêu hao của Đoạn Vân không ít nguyên thần. Bây giờ, bán kính bao trùm thần thức của Đoạn Vân đã giảm bớt không ít.

- Chủ nhân, thân thể ta bây giờ còn vẫn còn ngoài Bạch hùng thành, ta rất lo lắng vài gia hỏa khác nhân cơ hội công kích thân thể ta.

Sau khi ra khỏi phong ấn, thanh âm lo lắng của linh hồn con cá vang lên trong đầu Đoạn Vân.

Thông qua thần niệm, Đoạn Vân tìm hiểu tình huống ở Bạch hùng thành. Hơn nữa, để cân bằng với chương ngư và ba cá sấu tiền sử vừa tới, Đoạn Vân cho Quái Đầu ngư tạm thời vẫn được khống chế thân thể mình. Quái đầu ngư là nhân vật lợi hại nhất ngoài Bạch hùng thành. Có hấn ở đó, Lộ Lộ Tây có được bảo hiểm an toàn tốt nhất.

Nhưng, có thể là thời gian quá lâu, Đại Chương ngư nóng lòng tấn công Lộ Lộ Tây. Còn Quái đầu ngư tự nhiên phải bảo vệ thị nữ chủ nhân mình. Lúc này, ba Ngạc ngư ở về phía với Đại Chương ngư. Về phần nguyên nhân, đương nhiên cũng là quyết định sáng suốt. Ba con cá sấu tiền sử không ngu, thực lực Đại Chương ngư bây giờ không quá mạnh, chỉ cần ba tên liên hợp với Đại Chương ngư giết được Quái đầu ngư, vậy thì sau khi đánh bại Quái đầu ngư, sẽ dễ dàng quay sang diệt sát Đại Chương ngư. Còn Đại Chương ngư cũng không ngu, trong ba thể lực lớn, hấn đã trở thành thực lực yếu nhất. Hấn liên thủ với ai cũng không thể tìm được chỗ tốt. Do đó, khi hấn chiến đấu với Quái đầu ngư cũng căn bản không dùng hết lực. Nhưng cho dù là như thế này, Đại Chương ngư cũng chịu không ít khổ sở, vì Đoạn Vân biến thái này đã ở ngoài cửa hang ổ của hấn rồi.

- Lão Đại, nơi này có nhiều tiểu chương ngư quá.

Sau một đường giết chóc, Tiểu Phi Hiệp cười nói với Đoạn Vân.

Nhìn phía trước đầy những chương ngư đủ mọi kích cỡ, Đoạn Vân nói về nghiêm túc :

- Làm nhanh lên, theo Quái đầu ngư nói, thân thể tên gia hỏa đó, đã chạy về hang ổ của mình rồi. Nhưng, ta đã bảo Song Đầu xà tạm thời ngăn hấn lại.

- Lão Đại, người đã nhận hai nô lệ thực lực cường đại như thế, tinh thần lực của người còn chịu được không?

Một chương đánh bay một một chương ngư phía trước, Tiểu Phi Hiệp hỏi Đoạn Vân. Tiểu Phi Hiệp biết, nếu tinh thần lực không đủ cường đại thì khế ước rất có thể sẽ phát sinh cản trở.

Trong vòng bảo vệ nghiêm mật của đám thủ hạ, Đoạn Vân vừa đi rất nhanh vừa cười nói :

- Đừng lo, tinh thần lực của ta bây giờ vẫn rất cường đại như trước. Mặc dù không biết tại sao, nhưng so với chúng, tinh thần lực ta đích xác mạnh hơn rất nhiều. Có thể có quan hệ với phương pháp tu luyện của

ta. Yên tâm, theo tinh thần lực ta bây giờ, tuyệt đối có thể thu hoạch thêm vài nô lệ.

- Lão Đại, có khi người cũng để cho ta thu hoạch vài tên gia hỏa thực lực cường hãn làm ma sủng hoặc nô lệ đi?

Lúc này, Phì Tử một chương đánh bay một chương ngư cấp mười hai cuối cùng, quay qua Đoạn Vân cười hì hì.

Nhìn phong ấn phát ra kim quang năng lượng trước mắt, Đoạn Vân nói :

- Người vốn là ma sủng, ma sủng thu ma sủng thì thành cái dạng gì?

- Lão Đại, tuy nói chúng ta là ma sủng của người, nhưng người chưa bao giờ ký khế ước với chúng ta.

Tiểu Phi Hiệp đứng bên cạnh Đoạn Vân xen vào.

- Khế ước ma sủng? Nếu ký khế ước thì ta có thể có được tới năm ma sủng không? Hơn nữa, cảm tình giữa chúng ta, chẳng phải là khế ước tốt nhất sao. Nhưng đáng tiếc là, giữa chúng ta không thể thông qua thần niệm trao đổi.

Vừa tiến lên dò xét tình huống bên trong vòng năng lượng, Đoạn Vân vừa cười đùa với đám ma sủng.

- Lão Đại, hay là chúng ta ký một chút đi?

Tiểu Phi Hiệp đề nghị.

- Ta xiu, các người thật là ghê tởm. Khế ước ma sủng bộ dễ ký vậy sao? Các người phải nhớ kỹ sau này đều phải độc lập phát triển. Chỉ cần các người nhớ kỹ, ta là lão Đại các người là được rồi.

Quay đầu lại, Đoạn Vân trợn trắng mắt nói.

Ngựa quen đường cũ, Đoạn Vân lại một lần nữa dùng thủ đoạn hèn hạ thu hoạch đầu Đại Chương ngư làm nô lệ. Nói cách khác, tam đại ác thú chỉ trong tích tắc đã cơ bản kết liễu rồi.

Lúc này, Đoạn Vân ra lệnh cho tam đại ác thú quay về ba con Ngạc ngư phát động tiến công.

332. Chương 332: Phong Cuồng Địch Nô Đãi Chử¹/₄ ại¹/₄0

Bây giờ, tình huống ở Bạch hùng thành đã cơ bản ổn định. Song Đầu xà, Quái Đầu ngư bị thu phục làm thực lực bên Đoạn Vân tăng cường rất nhiều. Còn dưới sự vây công của tam đại ác thú, ba con Ngạc ngư tiền sử không thể chống lại được, từ từ rơi vào thế hạ phong. Trong Bạch hùng thành, Băng tuyết Nữ thần Lộ Lộ Tây căn bản không biết xảy ra việc gì. Nàng cho rằng, mình bị tên tân chủ nhân vô lương nhét vào nơi này làm mồi nhử. Mặc dù cũng có vài thủ hạ của Đoạn Vân bảo vệ một bên, nhưng Cuồng chiến sĩ và Thần Long căn bản chỉ ẩn nấp mà thôi. Theo thời gian, nàng phát hiện ra đầu Song Đầu xà lại một lần nữa xuất hiện, nhưng nó lại cực kỳ ôn thuận với thủ hạ của tân chủ nhân mình. Ngay sau đó, Quái đầu ngư cũng ngăn người giây lát. Lộ Lộ Tây cũng đoán được có thể chỗ phong ấn xuất hiện dị thường. Vốn nàng tưởng Đoạn Vân tiến đến phá hủy phong ấn, cũng sẽ tiêu diệt linh hồn người ta. Nhưng chỉ vài phút sau, khi Quái đầu ngư tỉnh lại, Quái đầu ngư lại còn bảo vệ mình, lập trường chỉ trong vài phút ngắn ngủi đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất. Tiếp theo Đại Chương ngư lại bỏ chạy về phía phong ấn của mình, nhưng lại bị Song Đầu xà cuốn lấy.

Khi Song Đầu xà và Đại Chương ngư quay trở lại, nàng còn khó hiểu hơn. Vì tam đại ác thú lại không hề thương lượng gì cả, cứ vậy mà tùy tiện phát khởi công kích với ba đầu Ngạc ngư tiền sử. Còn đám thủ hạ một mạch ẩn遁 sau lưng mình, lại cũng quang minh chính đại đứng dậy. Cái đáng sợ là, họ như chẳng có việc gì, chỉ đứng một bên xem đại chiến, còn đám ác thú này cũng mặc kệ họ. Đối mặt với tình thế càng ngày càng phức tạp, đầu óc Lộ Lộ Tây đã loạn cả lên.

Lúc này, Đoạn Vân lại một lần nữa làm theo lối cũ, thông qua truyền tống trận được đại Thần long thiết lập, chạy tới Tam ngạc đảo. Bọn người Song Đầu xà được Đoạn Vân ra lệnh phải cuốn lấy ba điều Ngạc ngư, không thể để cho chúng lui về nơi phong ấn của mình, cũng không được giết ba tên gia hỏa đó.

Thông qua vài phút công chiếm, Đoạn Vân thuận lợi thu ba đầu Ngạc ngư làm nô lệ. Nói cách khác, vì tham lam thần cách Băng tuyết Nữ thần, sáu đại ác thú mạo hiểm đi tới Bạch hùng thành, toàn bộ bị tên gia hỏa Đoạn Vân hèn hạ này thu làm nô lệ. Sáu đại ác thú này, tuy nói thú phẩm và hình dáng trông rất xấu xí, nhưng thực lực chúng cũng không tệ chút nào. Ba đầu cự ngạc tiền sử thực lực Đẩu thần hậu giai, một Song Đầu xà đỉnh giai có hai linh hồn, còn có Quái đầu ngư và Đại Chương ngư thực lực Chân thần sơ giai. Sáu tên gia hỏa này, có thực lực so với thủ hạ của Đoạn Vân thì mạnh hơn nhiều lắm. Nhưng, bây giờ mấy tên gia hỏa này, toàn bộ đều bị Đoạn Vân biến thái thu làm nô lệ cả.

Việc thu phục những ác thú có thực lực không biết mạnh hơn bao nhiêu lần bản thân mình, sự tình như vậy đích thật quá quý dị. Nhưng, Đoạn Vân sở dĩ có thể thuận lợi đem sáu đại ác thú thu phục như thế, chủ yếu là vì tinh thần lực cường đại và chân khí quý dị của hắn. Đoạn Vân chỉ cần dùng chân khí hành hạ linh hồn đối phương, sau đó mượn cơ hội lưu lại ấn ký của mình vào ý thức hải của đối phương. Đám ác thú cũng chỉ có nước làm nô lệ cho Đoạn Vân thôi. Trước chân khí của Đoạn Vân, xử lý linh hồn căn bản đơn giản như thái rau. Cho dù thực lực có cường đại ra sao đi nữa, cũng tối đa chỉ là cục xương, xương có cứng thế nào đi nữa cũng không thể cứng bằng dao phay thái đồ ăn. Hơn nữa, cho dù là như thế này, Đoạn Vân vẫn còn có thể hầm xương cho nhừ, nhừ xong đem ra cắt. Dù sao, phong ấn của Hải Thần cũng giúp Đoạn Vân một việc rất lớn. Nếu không phải linh hồn và thân thể chia lìa, Đoạn Vân căn bản cũng không thể trực tiếp công kích được linh hồn sinh vật còn sống. Nói cách khác, Đoạn Vân căn bản không thể thu phục những con ác thú vừa đáng yêu vừa đáng hận này.

Sau khi thành công thu phục sáu đại ác thú, bọn người Đoạn Vân về Bạch hùng thành. Lúc này, Đoạn Vân lại thêm biến thái hơn.

Nhìn sáu đại ác thú ôn thuận trước mắt, Đoạn Vân rất hài lòng. Sáu đại ác thú, tạm thời không có khả năng thoát ly khỏi bàn tay Đoạn Vân. Đoạn Vân ở trong thần thức chúng, giám thị mọi suy nghĩ của chúng. Nếu chúng dám sinh ra tư tưởng phản bội, thần thức bị bao vây bởi vài tia chân khí cuồng bạo, cũng đủ để cho chúng sống không bằng chết, thậm chí còn có thể trong nháy mắt lấy mạng chúng.

- Ha ha, sao mà bốn thiếu gia không phát hiện mình có tiềm chất thu nô lệ chứ nhỉ? Tiểu thị nữ, thấy sao? Bốn thiếu gia lợi hại chứ. - Đoạn Vân rất hưng phấn nói với Lộ Lộ Tây.

Nhìn linh hồn đã gắn với thân thể của sáu đại ác thú kinh khủng, Lộ Lộ Tây nói về ăn không tiêu :

- Thiếu gia, theo ta được biết, nguyên nhân vì những hạn chế pháp tắc của thế giới này, khế ước chủ tớ chỉ có thể ký được một cái thôi. Nhưng ngài lại...

- Chủ tớ khế ước? Không, ta ký nô lệ khế ước với bọn chúng. - Lắc lắc ngón trỏ, Đoạn Vân cười nói.

- Không có khả năng này. Cho dù là Chủ thần, cũng không có khả năng thu hoạch quá hai nô lệ. Huống chi, khế ước nô lệ phải là khế ước của một bên có thực lực tuyệt đối cường hãn đè áp lên bên bị khế ước. Còn thực lực của người căn bản không cường đại hơn ác thú này. - Lộ Lộ Tây tỏ vẻ khiếp sợ.

- Lộ Lộ Tây, ta không biết thế giới này có pháp tắc gì. Ta chỉ biết là bây giờ chúng đều là nô lệ của ta. Bây giờ, ta muốn mang chúng đi thu hai nô lệ nữa. Tiểu thị nữ, người có thể ở đây từ từ chỉ huy bạch hùng đi về phía bắc.

Không để ý tới Lộ Lộ Tây nữa, Đoạn Vân chuyển hướng sang đám thủ hạ.

- Lão Đại, truyền tống trận đã chuẩn bị xong rồi, ba đại Thần long ẩn động khí tức, đã lập một truyền tống trận tới chỗ phong ấn của hai đầu Vạn niên trùng rồi. - Tiểu Phi Hiệp hồi báo Đoạn Vân.

Khẽ gật đầu, Đoạn Vân mang theo sáu đại nô lệ vừa mới thu phục bước vào truyền tống trận. Còn vài thủ hạ chung đoàn khác cũng theo sát phía sau.

Trận này, căn bản không có gì lo lắng. Linh hồn sáu đại ác thú đã hợp thể, thực lực chúng lúc này đã trở lại cấp bậc bình thường. Hai đại Chân thần sơ giai, một Đẩu thần đỉnh giai, tam đại Ngạc ngư tiền sử Đẩu thần hậu giai, sáu đại cao thủ này, nếu đấu với hai đầu Vạn niên trùng thì hẳn có thể ăn gỏi được.

Vẫn như cách cũ, Đoạn Vân lại một lần nữa dùng phương pháp đâm đặng kiêm vô sỉ thu hai Vạn niên trùng làm nô lệ.

Tám đại nô lệ, toàn bộ đều là siêu chung đoạn, cấp bậc biến thái như nhau. Bát đại Ác thú, ngày xưa cường đại hô phong hoán vũ, bây giờ toàn bộ đều là nô lệ của Đoạn Vân siêu biến thái này.

Nhưng, Đoạn Vân cũng phải trải qua phong hiểm không nhỏ, dù sao thực lực hắn cũng chỉ có Đấu thần sơ giai. Hơn nữa, cứ thu hoạch một nô lệ, Đoạn Vân lại phát hiện ra phạm vi bao trùm thần thức mình cũng hạ xuống nhiều. Vốn bán kính thần thức quá vạn thước, sau khi thu phục tám nô lệ, đã giảm xuống tới còn khoảng ngàn thước. Xem ra, thu hoạch ác thú làm nô lệ, đích thật tiêu hao không ít tinh thần lực. Cũng chính vì nguyên nhân này mà Đoạn Vân tạm thời buông tha đầu tiên sử Băng Long ở Nam cực Băng nguyên. Theo như đám ác thú này thú thực, đầu Băng Long đó có thực lực rất mạnh, năng lượng phong ấn cũng rất mạnh. Nếu đầu Băng Long tiên sử đó có thực lực ở mức Chân thần hoặc cao hơn, chỉ bằng đám nô lệ trong tay này, Đoạn Vân căn bản đánh không lại người ta.

Lúc này trong tay Đoạn Vân có tám đại nô lệ ác thú không dám phản bội. Tám tên đại ác thú này đều là vũ lực cường đại nhất của Đoạn Vân. Nguyên lai bảy đại cuồng chiến, Âu Đặc Tư, Diệp Cô Thành vân vân, đã thoái lui tới tuyến hai. Đương nhiên, đối mặt với kết quả như vậy, đám Diệp Cô Thành tự nhiên sẽ không nói gì, dù sao họ đều là thủ hạ. Đoạn Vân là lão Đại, lão Đại cường đại chính là điều mình muốn thấy. Nhưng họ cũng rõ ràng bị đám nô lệ làm cho kích thích. Họ cũng muốn biến thành mạnh mẽ. Ý chí rèn luyện tăng vọt mãnh liệt, cơ hồ muốn ngưng tụ thành thực thể. Nhưng, họ muốn biến thành mạnh hơn, Đoạn Vân cũng không có biện pháp gì, thực lực của mình yếu như vậy, lấy đâu ra năng lực để biến họ nhảy một bước thành thần?

Sau khi thành công thu phục hai điều Vạn niên trùng, Đoạn Vân tạm thời về Bạch hùng thành. Bây giờ, bộ tộc Bạch hùng đang di chuyển về phía bắc. Tổng cộng năm ngàn Bạch hùng, đều thu thập hành trang xong. Kỳ thật, sau khi Đoạn Vân thu phục được Bát đại Ác thú, đám Bạch hùng căn bản cũng không cần phải bắc thiên. Đoạn Vân cũng đã thương nghị với Bạch Hùng hoàng. Nhưng sau khi Bạch Hùng hoàng Tập Nhĩ Lỗ Tư thông qua truyền tống trận tới Trung Hoa Bắc Băng Dương, Bạch Hùng hoàng lại kiên trì muốn bắc thiên. Vì sao? Ở Bắc Băng Dương có quá nhiều cá. Hơn nữa, hoàn cảnh khí hậu nơi đó làm cho Bạch Hùng hoàng mê say. Do đó, mặc dù Đoạn Vân tuyên bố những nguy cơ từ ác thú Nam hải đã được giải trừ, nhưng Tập Nhĩ Lỗ Tư cũng vẫn cực lực kiên trì, cuối cùng lại còn mời Lộ Lộ Tây tới cùng nhau cầu khẩn Đoạn Vân. Đoạn Vân bất lực, đành phải đáp ứng. Xem ra, bộ tộc Bạch hùng nhất định phải sửa tên thành gấu bắc cực rồi. Đương nhiên Đoạn Vân đã hạ lệnh cho Bạch Hùng hoàng Tập Nhĩ Lỗ Tư, hải vực đó đã được Đoạn Vân sửa tên, vậy phải thể hiện thực chất của việc sửa tên này. Nơi đó, vẫn là một hải vực mà gia tộc chưa khống chế được như trước, do đó, Đoạn Vân muốn bộ tộc Bạch hùng trở thành tân hoàng tộc ở đó. Về phần chủng tộc Băng Long, toàn bộ đều yêu cầu phải qui phục dưới cờ gia tộc.

Trong Bạch Hùng hoàng thành, Đoạn Vân còn nhìn thấy hoàng đế slime. Đó là một đầu sime băng tuyết thực lực đạt tới cấp mười hai, là tín đồ của Băng tuyết Nữ thần. Đối mặt với bộ tộc slime số lượng khổng lồ thực lực siêu nhược, Đoạn Vân trên danh nghĩa cho họ đầu hàng gia tộc, vẫn để cho sống ở Nam hải băng nguyên. Nói thật, đám Slime nhỏ yếu hơn nữa trí tuệ rất thấp, đối với Đoạn Vân căn bản không có nửa điểm tác dụng. Nhưng, họ cũng là dân chúng. Bởi vì, họ sẽ đưa rất nhiều thứ ở mà họ cất giữ ở Nam hải phụng hiến cho Đoạn Vân. Nam hải trần châu, Nam hải dị trân ..., đều làm cho Đoạn Vân thỏa mãn hự vinh.

Được rồi, nắm cái cái hang ồ... À... Phong ấn của Bát đại Ác thú, toàn bộ đều có bảo tàng thật lớn. Ma hạch, bây giờ trở thành một kho vô tận. Hừ, mấy thứ này quả làm người ta không ngờ, mỗi phong ấn đều chẳng kém gì chỗ của đầu Bát trảo Quái thú. Nhìn số lượng này, Đoạn Vân rất khó chịu. Một mớ hỗn độn như vậy, toàn bộ đều do bốn thiếu gia giải quyết cả.

Không cần nói đến những thứ khác, chỉ riêng ma hạch ở năm chỗ phong ấn, Đoạn Vân tìm được mười viên ma hạch cấp bậc Đấu thần. Còn ma hạch cấp mười hai, Đoạn Vân cũng tìm được tới hơn tám mươi viên, hơn một ngàn cấp mười một, những thứ thần cấp và dưới thần cấp thì đếm không xuể, để đám Địa tinh từ từ tính đi.

Hừ, phát đạt rồi. Lúc này, mình là người tốt, cuối cùng cũng được hồi báo. Hừ, mình mà làm người xấu, đầu tiên là đè Băng Tuyết lên giường rồi ấy chứ.

333. Chương 333. Phách Giả Địch Tự Tín

Đoạn Vân thành công thu phục bát đại ác thú, thế cục Nam Hải cơ bản đã được ổn định. Chính vì thế Đoạn Vân mới được rảnh tay ra lo việc kế hoạch cho bộ tộc Bạch hùng bắc tiến vốn cứ bị dây dưa mãi. Đoạn Vân trực tiếp đặt truyền tống trận giữa Bạch hùng thành và Bắc Cực thành đang được xây ở Bắc Băng Dương. Thông qua truyền tống trận việc liên lạc giữa Nam Hải và Bắc Băng Dương trở nên dễ dàng, bộ tộc slime sống ở Nam cực và bộ tộc Bạch hùng có thể liên lạc qua lại, hơn nữa nó cũng giúp Đoạn Vân có thể nắm và điều khiển các thế lực ở hai nơi một cách hiệu quả và thuận lợi. Những chủng tộc mới được thu phục tương lai sẽ được gia tộc trực tiếp khống chế và bảo vệ, nếu họ muốn độc lập ly khai cũng khó mà làm được. Tất nhiên chỉ có những nhân vật chủ chốt trong gia tộc mới được quyền biết và xử dụng truyền tống trận.

Thế cục Nam Hải được ổn định, Đoạn Vân quyết định bế quan để tu luyện bù đắp và củng cố tinh thần lực bị tiêu hao. Vì việc thu phục tám đại Ác thú làm nô lệ, tinh thần lực của Đoạn Vân đích thật bị mất đi không ít, còn phạm vi thần thức bị tụt giảm chỉ còn bán kính ngàn thước từ vạn thước làm cho hắn cảm thấy khó chịu.

Đoạn Vân lại vừa thu phục tám đại ác thú có thực lực siêu biến thái, nếu mình vẫn có thực lực yếu kém thì coi sao cho được. Bỏ qua chuyện thể diện 'mặt mũi', nếu bọn chúng phản bội thì sẽ gây ra phiền phức lớn. Căn cứ vào pháp tắc ở thế giới này, thực lực của bên giữ khế ước nếu yếu hơn bên bị khế ước sẽ có thể sinh ra tình trạng linh hồn khế ước nô lệ không có hiệu lực, do đó, nếu ngày nào đó khế ước nô lệ mất đi hiệu lực, mà chân khí của mình đặt trong đầu tám ác thú lại không thể giết chết bọn chúng, vậy ngày đó chính là ngày diệt của mình rồi.

Trải qua hai tháng tu luyện củng cố, cũng chính là trải qua bảy trăm ngày chân khí ở tầng thứ bảy, Đoạn Vân lại một lần nữa cảm giác được Thái Cực chân khí có dấu hiệu đột phá đến tầng thứ tám. Khi Đoạn Vân vừa bước vào Thái Cực chân khí tầng thứ bảy, hắn chỉ có thực lực cấp mười hai sơ giai, còn lúc này khi chân khí chuẩn bị có đột phá vào tầng thứ tám, Đoạn Vân đã là một Đấu thần. Nói cách khác, Thái Cực chân khí tầng thứ bảy trực tiếp làm cho Đoạn Vân trở thành Đấu thần. Đối mặt với tốc độ tu luyện như vậy, Đoạn Vân không biết Thái Cực chân khí tầng thứ tám sẽ làm cho mình thành ra cái thứ gì, nhưng Đoạn Vân có thể khẳng định chỉ cần mình bước vào Thái Cực chân khí tầng thứ tám, mình có thể tuyệt đối nắm chắc và khống chế tám đại ác thú nô lệ.

Lần này địa điểm Đoạn Vân dùng để bế quan có chút quỷ dị và khác thường. Đoạn Vân lựa chọn bế quan bên trong vòng phong ấn năng lượng của tám ác thú nô lệ. Đối với việc lựa chọn chỗ bế quan như vậy, Đoạn Vân cũng có nguyên nhân của hắn. Trải qua vài lần ra vào vòng phong ấn năng lượng, Đoạn Vân phát hiện linh khí ẩn chứa trong vòng năng lượng này cao một cách kỳ lạ. Trong vòng phong ấn năng lượng nho nhỏ, nhưng nó tựa hồ như hấp thụ tất cả linh khí hải vực chung quanh. Với một chỗ tu luyện tuyệt vời như vậy, Đoạn Vân không chọn tu luyện ở trong đó mới là chuyện lạ. Thông qua thí nghiệm, Đoạn Vân phát hiện ra tám ác thú nô lệ này không hề có biện pháp gì để phá vỡ vòng năng lượng này, do đó phong ấn năng lượng còn là nơi tu luyện cực kỳ an toàn cho Đoạn Vân.

Đoạn Vân bế quan, tất cả những người còn lại đều phải tránh xa. Tám đại ác thú nô lệ và Diệp Cô Thành lãnh nhiệm vụ làm bảo vệ tạm thời chỗ tu luyện. Đoạn Vân vốn muốn đưa Diệp Cô Thành vào một vòng phong ấn để hắn cũng tiến hành tu luyện, nhưng rất tiếc là Diệp Cô Thành không thể tự do xuất nhập vòng phong ấn năng lượng, tuy nói Đoạn Vân có thể giúp đưa Diệp Cô Thành vào phong ấn trận, nhưng nếu không có Đoạn Vân đứng trông chừng một bên, việc tu luyện của Diệp Cô Thành rất dễ xảy ra sai sót rủi ro. Đến lúc đó, nếu để tên hộ vệ trung thành như vậy mà bị nhốt chết trong vòng phong ấn năng lượng, Đoạn Vân sẽ hối hận không thôi. Còn lý do tại sao Diệp Cô Thành không thể ra vào vòng năng lượng, tự nhiên cũng có nguyên nhân của nó, mặc dù Diệp Cô Thành cũng có chân khí tương đương, nhưng chân khí của hắn dù sao cũng là do đầu khí chuyển hóa mà thành, chất lượng căn bản không thể so được với chân khí đích thực tu luyện, ngoài ra chân khí của Diệp Cô Thành không được thuần cho lắm.

Sau khi dọn dẹp mọi việc, Đoạn Vân chui vào phong ấn của Quái đầu ngư tiến hành bế quan.

Phong ấn là chỗ linh hồn bị nhốt cho nên độ dày linh khí ở đây cực cao. Đoạn Vân cũng từng đoán, tự linh hồn là một loại năng lượng, mà loại năng lượng đặc trưng này rất có thể có liên quan với linh khí. Hay linh hồn cũng có thể phát ra linh khí, nhưng Đoạn Vân vội bỏ qua giả thuyết này ngay, vì nếu là như vậy thì

địa ngục chẳng phải là nơi có linh khí sung túc nhất sao? Buồn cười. Một nguyên nhân khác có thể là do phong ấn trần có khả năng hội tụ và hấp thu linh khí xung quanh, nhưng tựa hồ giả thuyết này cũng không thông, nếu là như vậy thì sao linh khí chỉ dày đặc bên trong vòng năng lượng mà thôi?

Nghĩ nát óc không ra, Đoạn Vân vút qua một bên mà không thèm nghĩ nữa. Bốn thiếu gia đầu thêm quan, dù sao linh khí nhiều như thế này, bốn thiếu gia muốn dùng nơi này làm chỗ bế quan tu luyện.

Khép hờ hai mắt, Đoạn Vân dùng một tư thế đặc hữu khoanh chân ngồi xuống. Sau khi vận hành chân khí đem tất cả khí tức của mình điều tức một lần, Đoạn Vân bắt đầu chậm rãi hấp thu năng lượng chung quanh.

Tĩnh tâm, Đoạn Vân dần dần tiến vào trạng thái thả lỏng. Cứ hết lần này tới lần khác vận hành du hóa chân khí trong cơ thể, Đoạn Vân từng chút từng chút đem năng lượng chung quanh hấp thu vào trong cơ thể. Năng lượng lớn mạnh từng chút một, còn du hóa chân khí cường đại cũng từng chút công kích gân mạch. Biểu chân khí không ngừng làm căng phồng gân mạch, thậm chí còn phá hỏng ra, tiếp theo lại tự chữa trị gân mạch từng chút từng chút một. Đoạn Vân chìm trong tu luyện, thân thể chịu đựng từng đợt đau đớn do sự công kích cường đại. Nhưng Đoạn Vân cũng hiểu được, việc này sẽ làm cho chân khí trong cơ thể mình càng ngày càng mạnh. Để cơ thể có thể dung nạp nhiều năng lượng hơn, chân khí cần phải cải tạo đổi mới gân mạch của Đoạn Vân. Trong quá trình không ngừng phá hỏng và chữa trị, những gân mạch càng thêm lớn và cường đại. Du hóa chân khí trong cơ thể không ngừng vận hành, Đoạn Vân phát hiện thân thể mình hấp thụ rất nhiều năng lượng, sau khi gân mạch được chân khí cải tạo, chân khí trong thân thể không ngừng được tu bổ và rèn luyện.

Trong khi chân khí cải tạo gân mạch và rèn luyện thân thể, bất đại ác thú nhân lúc ý chí lực của Đoạn Vân trở nên bạc nhược, sinh ra chút ý định phản bội. Sự việc này lập tức làm cho thân thể Đoạn Vân đang đau đớn chợt thanh tĩnh một chút. Lúc tu luyện việc cần nhất là phải giữ cho tâm thần thanh tịnh và ổn định mà đem toàn bộ sự chú ý của mình đặt vào việc thủ hộ nguyên thần. Khi tâm thần Đoạn Vân thoáng phần chấn một chút do tư tưởng phản bội của bất đại ác thú, Đoạn Vân vội vàng trấn áp ý tưởng phản bội này ngay. Hắn nhẹ nhàng dẫn động thần niệm ẩn sâu trong ý thức hải của bất đại ác thú, nếu bọn chúng có dị động thì ngay lập tức sẽ bị thân vẫn hồn diệt. Sau khi Đoạn Vân bảo vệ và khống chế được ý thức mình, bất đại ác thú lại một lần nữa biến thành những đứa trẻ ngoan ngoãn.

Chân khí vận hành khắp nơi, sự đau đớn thân thể dần dần mất đi. Vận hành chân khí trải qua chín đại chu thiên xong, việc cải tạo gân mạch cũng tiến vào giai đoạn kết thúc. Thân thể Đoạn Vân đã đạt đến giai đoạn sáng khoái và thoải mái sau những cơn đau nhức mãnh liệt. Trải qua việc chân khí cải tạo, gân mạch Đoạn Vân trở nên rất rộng rãi, cường độ gân mạch bây giờ đã mạnh hơn rất nhiều.

Sau khi gân mạch hoàn thành cải tạo xong, Đoạn Vân vẫn không ngưng việc vận hành chân khí trong cơ thể. Hắn tiếp tục vận chuyển chân khí khắp nơi, cũng không ngừng hấp thu linh khí cường đại ở bên ngoài. Khi linh khí bị Đoạn Vân hấp thụ điên cuồng vào trong cơ thể, lượng chân khí trong cơ thể Đoạn Vân trở nên càng ngày càng nhiều. Du hóa chân khí tụ trong đan điền trở nên nhiều và dày đặc một cách lạ kỳ. Đoạn Vân phát hiện, sau một lần chân khí vận hành trong đan điền, lại có một chút du hóa chân khí không giống với năng lượng bình thường lưu lại ở đó. Đây là chân nguyên chất lượng cao, sau khi tạm thời dừng lại trên vách đan điền, từng chút từng chút lớn mạnh lên. Khi những chân nguyên này càng ngày càng nhiều, Đoạn Vân phát hiện ra chân nguyên bắt đầu ngưng kết lại. Đan điền xuất hiện dày đặc những viên bi nho nhỏ.

Du hóa chân khí sau những lần vận chuyển, không ngừng phát sinh biến hóa. Theo từng lần chân khí vận chuyển, những viên bi nho nhỏ này lại tiếp tục khuếch tán ra gân mạch toàn thân. Khi những viên bi này khuếch tán ra, du hóa chân nguyên từng bước xảy ra biến hóa. Du hóa chân khí đã có thể ngưng tụ thành những viên chân nguyên chất lượng cao.

Du hóa chân khí càng ngày càng ít, nhưng những viên bi nho nhỏ càng ngày càng nhiều trong đan điền Đoạn Vân, những viên bi này bắt đầu một lần nữa ngưng kết lại. Chẳng mấy chốc, sau khi Đoạn Vân đem chân khí vận chuyển bốn mươi tám đại chu thiên, trong đan điền Đoạn Vân xuất hiện một viên bi kim sắc kích cỡ to bằng hột đậu nành.

Sau khi viên kim sắc đó ngưng kết, một luồng năng lượng cường đại rung chuyển từ trong đan điền lóe ra, trực tiếp làm rung chuyển cả ý thức hải của Đoạn Vân. Sau khi rung chuyển, Đoạn Vân nhất thời cảm thấy

một cơn sáng khoái thoải mái lan ra toàn thân mà trước đó hắn chưa bao giờ được hưởng thụ. Đoạn Vân ý thức được mình lúc này đã là một cường giả chính thức, một cường giả có thể xưng bá khắp thiên hạ.

Ổn định lại tâm thần, Đoạn Vân tiếp tục vận chuyển năng lượng toàn thân. Bây giờ trong cơ thể Đoạn Vân, du hóa chân khí đã hoàn toàn chuyển biến thành trạng chân nguyên hình viên bi cường đại. Trong gân mạch Đoạn Vân, vô số năng lượng thực thể đang vận chuyển tự động, thể năng lượng này tựa như tế bào máu trong cơ thể, di chuyển rất thoải mái trong kinh mạch vừa được chân khí cải tạo. Còn trong đan điền thể năng lượng tụ lại to bằng hạt đậu nành màu kim sắc, rất có thể chính là bốn mạng kim đan trong truyền thuyết, hay cũng rất có thể là thần cách của thể giới này. Đoạn Vân mặc kệ nó là cái gì, năng lượng cường đại nó ẩn chứa cũng đủ để làm cho hắn có sự tự tin của một cường giả.

Khi ngưng tụ thành kim đan, Đoạn Vân cảm thấy dồi năng lượng vô cùng. Gân mạch rộng lớn trong cơ thể Đoạn Vân năng lượng thực thể rất thừa thớt. Để củng cố thực lực, Đoạn Vân tạm thời không xuất quan, hắn muốn một lần nữa củng cố thực lực cho mạnh mẽ hơn, hắn tiếp tục khoan chân ngồi xuống, hấp thụ năng lượng củng cố chân nguyên trong cơ thể. Nhưng khi hắn hấp thụ linh khí chung quanh, linh khí trong vòng năng lượng đã bị hắn hấp thụ hơn phân nửa. Ý thức được linh khí chung quanh đã trở nên rất thưa thớt, Đoạn Vân lấy linh hồn Long thần Tụ Tây Cách Nhĩ ra. Sau một phen hấp thụ linh hồn tà ác, chân nguyên Đoạn Vân mạnh lên không ít, còn bốn mạng kim đan cũng lớn mạnh lên một chút. Sau khi hấp thụ xong linh hồn Long thần, Đoạn Vân vận chuyển chân nguyên chín chín tám mươi một tiểu chu thiên, đưa thực lực tự thân củng cố lại một phen.

Thực lực Đoạn Vân lại một lần nữa tăng lên, nhưng hắn vẫn cảm thấy dồi năng lượng như trước. Đoạn Vân hai tay hướng lên trời, áp vào vòng phong ấn của Hải Thần hấp thụ năng lượng còn lại của phong ấn. Sau khi hấp thụ sạch sẽ năng lượng của phong ấn, Đoạn Vân cảm nhận được năng lượng đã dư thừa trong cơ thể, lúc này hắn mới xuất quan.

- Tám tên bắt dẫn các người, lại dám nghĩ đến chuyện phản bội, muốn chết phải không?

Vừa xuất quan Đoạn Vân quét thần thức hướng về đám bát đại ác thú công kích linh hồn mãnh liệt.

334. Chương 334: Thủ Hạ Bị Thứ Kịchĩđô Phong Liễu.

-A-...a! Chủ nhân, lần sau chúng ta không dám nữa.

Sau khi bị ý niệm Đoạn Vân công kích, đám ác thú lúc này rên rỉ thảm thiết. Đoạn Vân lưu lại tinh thần thức trong ý thức hải của họ, có thể trực tiếp dùng chân khí tấn công. Những tia chân khí cuồng bạo này, đủ để làm linh hồn chúng thống khổ không kể xiết. Bát đại Ác thú này, vì bị khế ước nô lệ, đích thật không dám phản bội Đoạn Vân, nhưng Đoạn Vân muốn cho chúng biết, cái mạng nhỏ của chúng đều nằm trong tay mình. Nếu dám can đảm sinh ra tâm lý phản bội, Đoạn Vân chỉ dùng một ý niệm cũng có thể diệt sát toàn bộ.

Nhìn Bát đại Ác thú quay cuồng trên mặt đất, Đoạn Vân một lần nữa điều động năng lượng toàn thân, dùng thần thức bao trùm toàn bộ Bát đại Ác thú. Thông qua thần thức siêu cường bao trùm trong phạm vi nhỏ, Đoạn Vân đem chân khí của mình trong cơ thể Bát đại Ác thú tăng cấp lên một chút. Bây giờ chân khí của mình đã thành công bước vào tầng thứ tám, nếu lưu lại chân khí tầng thứ bảy ở ý thức hải của những tên nô lệ này, thì lực khống chế khẳng định không đủ. Chẳng mấy chốc, chân khí trong ý thức hải của đám ác thú này đã biến thành một viên nho nhỏ. Những viên này có cùng tác dụng như những quả bom nổ chậm, đủ để làm những con ác thú làm ác đa đoan này biến thành ngoan ngoãn như chó Bắc kinh.

Ước chừng hơn mười giây sau, Đoạn Vân thu hồi công kích thần thức siêu cường lại. Nhìn tám đầu ác thú không dám ngẩng lên nhìn mình, Đoạn Vân vẻ mặt oai nghiêm nói :

- Tám người các người nghe đây: bây giờ, các người đều là nô lệ của ta. Nếu các người dám can đảm sinh ra tâm lý phản nghịch một lần nữa, ta chỉ cần thần niệm vừa động là toàn bộ các người đều biến thành thi thể, đến cả linh hồn cũng bị tiêu diệt. Thậm chí, ta có thể cho các người cảm thụ một chút tư vị sống không bằng chết như vừa rồi.

- Chủ nhân, chúng ta biết rồi.

Bát đại Ác thú vẻ mặt sợ hãi, khúm núm vái Đoàn Vân lia lịa. Đối với cảm giác sống không bằng chết vừa rồi, họ đích thật sợ vô cùng.

Nhìn Diệp Cô Thành đứng một bên, Đoàn Vân hỏi :

- Diệp Cô Thành, lần này ta bế quan bao lâu?

- Thiếu gia, trước sau cũng phải nửa tháng rồi. Thiếu gia, lần này người phát sinh biến hóa rất lớn. - Diệp Cô Thành trả lời cung kính.

- Nửa tháng rồi? Lâu như vậy hả? Người sau này sẽ thử nghiệm tới biến hóa của ta, gia tộc hẳn là không phát sinh việc gì chứ.

Không ngờ một lần bế quan lại làm một lèo hai mươi ngày.

- Cơ bản không có việc gì, nhưng đám chung đoàn gia tộc, toàn bộ đều đang liều mạng huấn luyện. Đám Phì Tử trực tiếp chui vào trong siêu trọng lực huấn luyện tràng.

Đoàn Vân cười cười, nói :

- Có thể là chúng bị tám tên nô lệ của ta kích thích đó. Lão Diệp không tự mình tu luyện sao? Được rồi, thông qua truyền tống trận, chúng ta về Á Cương một chuyến.

Đoàn Vân cùng Diệp Cô Thành thông qua truyền tống trận về tới Á Cương thành.

Lần bế quan tu luyện này đã làm cho Đoàn Vân xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất. Thái Cực chân khí tầng thứ tám trực tiếp làm cho Đoàn Vân bước vào hàng ngũ cao thủ Chân thần. Hơn nữa, thân thể thông qua chân khí cải tạo, có thể bất kỳ thời khắc nào cũng hấp thu được linh khí chung quanh. Nói cách khác, Đoàn Vân đã là một vị thần có thể không cần ăn cơm uống nước. Loại cảnh giới cực cao thiên nhân hợp nhất này, làm cho toàn thân Đoàn Vân vô cùng thư sướng. Người có pháp lực, phải có thực lực mới có thể có đủ khí phách. Sức mạnh dồi dào làm cho Đoàn Vân có hùng tâm thống trị cả thiên hạ.

Hơn nữa, thông qua chân khí vượt cấp và hấp thu linh hồn Long thần, tinh thần lực của Đoàn Vân cũng phát sinh biến hóa rất lớn. Vốn khi thu phục tám đại nô lệ ác thú đã tiêu hao của Đoàn Vân rất nhiều tinh thần lực, làm cho bán kính thần thức Đoàn Vân từ vạn thước giảm xuống còn ngàn thước. Nhưng sau lần này, tinh thần lực của Đoàn Vân tăng lên rất nhiều, bán kính thần thức bao trùm mở rộng tới hai vạn thước.

Còn cấp bậc ma pháp của Đoàn Vân cũng xảy ra vượt cấp. Cấp bậc tất cả các loại ma pháp của Đoàn Vân bây giờ trực tiếp được tinh thần lực cường đại đẩy lên tới cấp mười hai. Còn cấp bậc thủy hệ ma pháp đã lên tới Đẩu thần. Đương nhiên rồi, cho dù ma pháp của Đoàn Vân có lợi hại như thế nào đi nữa, Đoàn Vân không quá để ý. Dù sao, với chân khí của hắn thì ma pháp cơ bản không cách nào so sánh được. Nhưng ma pháp dùng để luyện được thì thật ra lại là một lựa chọn tuyệt vời.

Còn nữa, Đoàn Vân phát hiện uy áp mình cường đại dị thường. Nguyên nhân tạo thành loại uy áp cường đại này, đại khái Đoàn Vân cũng đoán được một chút. Sau lưng mình là tám siêu cấp biến thái, uy áp mình có muốn yếu cũng không yếu được.

Bên trong Á Cương thành, Đoàn Vân gặp lại các bà vợ xa cách đã lâu, lại còn nhi tử của mình tiểu Thiên Vũ, nhất định là một tên gia hỏa. Vì hấn, Tiểu Nguyệt đem tất cả chính vụ Nạp Lan giao cho vài người cao cấp trong gia tộc. Còn đám đệ tử mình gồm Đại, Tiểu Vũ, Đại, Tiểu Lâm, đã thu thập đám tiểu sư đệ rất thông minh. Bốn tiểu tử này được Đoàn Vân thu làm đệ tử, cũng vừa học tập y thuật của Đoàn Vân, vừa giúp Liên Na phụ trách việc sản xuất dược hoàn cho gia tộc. Những dược hoàn trân quý như Hoàn Dương đan của gia tộc, một mạch đều do bốn người bọn chúng phụ trách. Hơn nữa, chúng có thể luyện chế ra Tẩy Tủy Đan bình thường. Thông qua những thao tác được dạy, chúng có thể sản xuất tẩy tủy thủy nữa. Thực lực của chúng lúc này cũng đã khá cao, mới mười tuổi mà mỗi đứa đều đã là Kiếm Thần. ¼Obốn tiểu hài tử được Liên Na nuôi, khi Đoàn Vân thu nàng làm thị nữ, cũng đi theo Liên Na. ¼0

Nói đến bốn người này, không thể không đề cập đến đội ngũ làm thuốc của gia tộc. Đội ngũ luyện dược của gia tộc, lúc này đã phát triển tới mấy ngàn người, đa số đều là những nữ tử Thú Nhân hoặc những nhân tộc nguyên lai là nô lệ. Mấy ngàn người này, cơ hồ đã cướp đoạt chén cơm của hơn mười vạn tể tự trên đại

lực. Dưới ý chỉ của Đoạn Vân, họ trở thành một loại chức nghiệp mới - Được tề sư. Lúc đầu họ chủ yếu sản xuất được hoàn, làm những giải độc hoàn, Kim Thương Bất Khuất, bổ thận hoàn, và những sản phẩm bảo trì thân thể. Sau này, những sản phẩm chăm sóc sắc đẹp phụ nữ lại trở thành được hoàn sản xuất chủ lực của gia tộc. Mấy ngàn người này đều được Đoạn Vân bồi dưỡng trở thành bảo bối. Hơn nữa để có thể làm cho bọn họ suốt đời bất tử, Đoạn Vân còn giúp họ tu luyện. Bây giờ, mấy ngàn người này đều là cường giả trên đại lục. Dựa theo tiến độ tu luyện, muốn đạt tới cảnh giới bất tử thành thần cũng không thành vấn đề. Đương nhiên, họ tuyệt đối trung thành với Đoạn Vân. Hơn nữa, toàn bộ đều là tín đồ của Đoạn Vân. Họ trung thành với Đoạn Vân, tuyệt đối sùng bái hơn so với đám tề tự Thần điện tin phụng Sinh Mạng Nữ Thần. Bởi vì, ngoại trừ là tín đồ Đoạn Vân, họ cũng là thủ hạ trực tiếp của Đoạn Vân.

Sau khi tâm sự với thê nhi, Đoạn Vân cùng Diệp Cô Thành đi tới tràng huấn luyện siêu trọng lực của gia tộc. Theo Diệp Cô Thành, cơ hồ tất cả chung đoạn gia tộc đều chui cả vào siêu trọng lực tràng. Hơn nữa, Lai Bố Ni Tư cũng đã kiến tạo ra một siêu trọng lực tràng mới tinh. Dù sao, Đoạn Vân cũng có rất nhiều thủ hạ, siêu trọng lực tràng nhỏ nhỏ này căn bản không thể thỏa mãn nhu cầu của mấy vạn tướng sĩ gia tộc sử dụng.

Khi Đoạn Vân vừa bước vào trường huấn luyện siêu trọng lực, Đoạn Vân có cảm giác muốn xỉu. Hừ, cơ hồ tất cả chung đoạn gia tộc đều ở cả chỗ này.

Lúc này, năm ma sủng, mười Thần Long, bảy Cuồng chiến sĩ, đang hành tẩu dưới siêu trọng lực gấp trăm lần. Còn hai mươi Ma thú gia tộc, một trăm hai mươi Thú Nhân, năm mươi Thần Long, nhìn chúng cả người mồ hôi và hơi thở hỗn hển, cũng biết họ vừa mới đổ mồ hôi. Đám người đó có phải đều điên cả rồi không?

Đi đến không chế thất, Đoạn Vân ra lệnh cho mấy tên Địa Tinh đang làm việc ở đó phải triệt tiêu trọng lực đi.

- Lão Đại, người xuất quan rồi à? - Sau khi trọng lực triệt tiêu, đám thủ hạ lúc này cùng ồ tới.

Nhìn đám thủ hạ đầu đầy mồ hôi, Đoạn Vân cũng đầu hàng bọn họ. Họ làm gì thế này? Đùa với mạng à? Có cần phải liều mạng như vậy không?

Đoạn Vân nói có chút giận dữ :

- Các người đang làm gì thế? Không phải ta đã nói với các người rồi sao? Siêu trọng lực chỉ thích ứng với huấn luyện bình thường. Nếu sử dụng quá nhiều, hoặc là sử dụng quá độ thì sẽ sinh ra thương tổn cho thân thể? Có phải các người không xem lời ta nói ra gì cả không?

Dưới cái nhìn của Đoạn Vân, đám thủ hạ cúi đầu về áy náy.

- Lão Đại, thực lực chúng ta bây giờ kém quá, nếu không cố gắng thì làm sao mau chóng vượt qua mấy tên nô lệ kinh khủng của người?

Lúc này, tiểu mồm mồm Phi Tử thật ra có vẻ không sợ.

Nghe thế, Đoạn Vân thật không biết nói gì. Lúc này hắn không biết phải nên nói cái gì cho tốt. Những thủ hạ này, đối với Đoạn Vân đều trung thành tuyệt đối. Vì Đoạn Vân, họ có thể không chút do dự làm mọi việc. Sau khi Bát đại Ác thú bị Đoạn Vân thu làm nô lệ, những người này xem ra lại sinh ra tâm lý ghen ghét. Họ cho rằng, chỉ có cách làm cho thực lực mình vượt qua ác thú này, mình mới có thể thu được sự trọng thị của Đoạn Vân.

Lắc lắc đầu bất lực, Đoạn Vân nói :

- Ta biết tâm tư của các người, nhưng siêu trọng lực huấn luyện chỉ có thể củng cố thực lực hiện hữu, bình thường rất khó làm cho người ta đột phá. Hơn nữa, loại siêu trọng lực huấn luyện này chỉ là kích phát tiềm năng thân thể. Nếu khai phát tiềm năng thân thể quá nhiều, cho dù tạm thời có thể đưa thực lực tăng lên, nhưng sẽ ảnh hưởng xấu đối với sự phát triển của các người sau này. Tiểu Phi Hiệp, thông qua tu luyện thổ nạp thuật ta giao cho các người, linh lực trong cơ thể các người cũng đã rất mạnh rồi. Bây giờ, thực lực các người đã là Đẩu thần cả rồi. Trở thành Đẩu thần là có thần cách, nhưng các người bây giờ lại không có. Ta nghĩ các người hẳn là cần phải tu luyện linh lực nhiều hơn, sau đó mau chóng làm cho năng lượng trong thân thể mình linh khí hóa. Như vậy, các người mới hình thành trong cơ thể các người năng lượng

thể, cũng chính là thần cách. Ta rất muốn xem một đầu ma thú có thần cách sẽ là cái dạng gì. Do đó, để thực lực các người mau chóng tăng lên, các người hãy theo ta đi tu luyện ở chỗ phong ấn ác thú.

- Lão Đại, tại sao phải đi hải giới chứ?

Nghe Đoạn Vân nói thế, Tiểu Phi Hiệp có chút khó hiểu, thắc mắc.

Đoạn Vân giải thích :

- Bởi vì bên trong mỗi một vòng phong ấn năng lượng, đều tràn ngập linh khí. Tu luyện bên trong, cũng tương đương với việc người hoàn toàn đắm mình giữa linh khí. Ta nghĩ, nếu để các người thử một lần bế quan, hẳn là có thể làm cho các người sinh ra thần cách của riêng mình. Dù sao, linh khí trong cơ thể các người đều rất đậm đặc rồi.

- Thiếu gia, chúng ta thì sao?

Lúc này, một đầu hắc long trong số hai mươi Ma thú gia tộc hỏi Đoạn Vân.

Nhìn nhìn hai mươi ma thú vẻ mặt đầy khát vọng, Đoạn Vân nói :

- Các người chỉ có thực lực cấp mười hai hậu giai, chỉ cần lựa chọn một nơi có linh khí dày đặc ở Ma Thú Sâm Lâm tĩnh tâm tu luyện một phen là được rồi. Nhớ là nhất định phải tĩnh tâm đó.

335. Chương 335. Đoạn Vân Đích Y Học Nghiên Cứu

Đoạn Vân mang theo năm đại ma sủng và Diệp Cô Thành tới Nam Hải. Có bảy đại phong ấn năng lượng còn nguyên vẹn, vốn tổng cộng có mười phong ấn năng lượng của mười đại ác thú, trừ đi Nam cực Băng nguyên phong ấn mà Đoạn Vân vẫn chưa tìm được, và trừ thêm hai cái đã bị Đoạn Vân mở ra, còn lại bảy phong ấn năng lượng có linh khí đậm đặc dị thường.

Năm đại ma sủng, Diệp Cô Thành và Thần long Âu Đặc Tư đều đã là cao thủ cấp bậc Đấu thần, trong số bảy đại cao thủ này, Diệp Cô Thành đã có một viên kim đan đấu khí cấp bậc Đấu thần, còn Âu Đặc Tư và năm đại ma sủng đều chưa hình thành thần cách cho riêng mình. Để làm cho họ sinh thần cách, Đoạn Vân quyết định để họ cùng lúc bế quan tu luyện. Trong tay đã có tám đại nô lệ ác thú thực lực cường hãn, Đoạn Vân cũng không lo mấy khi bảy đại cao thủ gia tộc phải cùng lúc bế quan.

Bảy đại phong ấn năng lượng vừa vận đủ cho bảy đại cao thủ tu luyện. Tính tới thực lực của họ, Đoạn Vân đem bảy đại phong ấn năng lượng đó chia ra một cách phù hợp cho bảy đại thủ hạ nhập tọa. Âu Đặc Tư được Đoạn Vân an trí trong phong ấn Song Đầu xà, Diệp Cô Thành tu luyện tại phong ấn năng lượng của Đại Chương ngư. Còn năm đại ma sủng, phân biệt tu luyện tại phong ấn của ba đầu Ngạc ngư và hai đầu Vạn niên trùng.

Để nắm được tình huống của bảy đại phong ấn năng lượng ở bốn nơi khác nhau, Đoạn Vân dùng truyền tống trận nổi bốn địa phương này lại. Thông qua chân khí cường đại, Đoạn Vân theo thứ tự đưa đám cao thủ thủ hạ bước vào phong ấn trận.

Diệp Cô Thành là một nhân loại tu luyện giả, dùng chân khí tu luyện đấu khí, thông qua từng bước tu luyện hẳn đã là một cường giả có thực lực Đấu thần trung giai, hơn nữa trong quá trình tu luyện đã tự sinh ra thần cách cấp bậc Đấu thần cho mình. Được ở trong phong ấn trận linh khí dày đặc dị thường mà tu luyện, đây tuyệt đối là một cơ hội vàng để Diệp Cô Thành tu luyện và đề thăng thực lực.

Còn Âu Đặc Tư, thông qua năng lượng truyền thấu với Đoạn Vân, giai vị hẳn cũng đã là Đấu thần trung giai, thực lực gần đột phá tới Đấu thần đỉnh giai. Chỉ cần Đoạn Vân có cách làm cho Âu Đặc Tư sinh ra thần cách, thực lực Âu Đặc Tư tuyệt đối có thể tăng lên một cách đáng sợ.

Còn năm đại ma sủng sớm đã không phải là ma thú bình thường, họ đều đã trở thành linh thú. Họ có thể thông qua thuật thổ nạp đơn giản, trực tiếp hấp thu linh khí vào trong cơ thể. Hơn nữa, dưới tác dụng song song của thổ nạp thuật và Tẩy Tủy Đan của tên biến thái Đoạn Vân, họ thân là ma thú với bản thể ma thú của mình đã có sẵn những gân mạch chủ yếu trong cơ thể, nhưng khi họ ở hình thái nhân loại, cơ thể lại xuất hiện thêm hệ thống gân mạch của người.

Bốn chỗ có bảy đại phong ấn năng lượng, bảy đại cao thủ lần lượt được Đoạn Vân đưa vào phong ấn trận tu luyện. Đối với Âu Đặc Tư và năm đại ma sủng, Đoạn Vân còn đặc ý dùng thần thức và chân khí giúp họ khai thông vài đường vận chuyển linh khí sơ đẳng. Trong khi bế quan, những gì đám Âu Đặc Tư phải làm là vận chuyển linh khí và năng lượng khắp nơi trong cơ thể, rồi không ngừng hấp thu linh khí bên trong phong ấn trận. Họ cũng mang theo vào phong ấn trận một chút được hoàn có được lực cường hân.

Lúc đầu khi đám thủ hạ tu luyện, Đoạn Vân lão Đại lại là người bận rộn nhất, vì hần gánh vác trách nhiệm giám thị nghiêm mật tiến độ tu luyện của đám thủ hạ, một khi có xuất hiện dị biến, hần phải chạy tới trợ giúp. Bát đại ác thú trở thành tai mắt của Đoạn Vân ở những nơi đó. Dưới sự bảo vệ của tám đại ác thú thực lực cường hân chia ra canh chừng, sự an toàn của đám thủ hạ phải nói là gần như tuyệt đối. Còn Đoạn Vân thì mỗi ngày đi tuần tra các nơi tu luyện vài lần, kiểm tra tình huống tu luyện của đám thủ hạ và tình hình linh khí bên trong phong ấn trận.

Tại thế giới này, mặc dù giai vị có thể đại biểu cho thực lực, nhưng giai vị không hoàn toàn là thực lực. Nói cách khác, bằng vào kỹ năng chiến đấu tinh diệu, trung giai sơ cấp cũng có thể đánh bại trung giai hậu kỳ. Kỹ năng chiến đấu của Đoạn Vân đơn giản chỉ là những chiêu thức Thái Cực quyền và Thái Cực kiếm tinh diệu. Thông qua việc phối hợp với năng lượng trong cơ thể, Đoạn Vân phát hiện chiêu thức Thái Cực quyền có thể phát huy uy lực cường đại. Hai mươi bốn thức Thái Cực quyền giản hóa, ngoại trừ khởi thế và thu thế, hai mươi hai thức còn lại toàn bộ đều có thể phát huy uy lực phòng thủ hoặc tiến công cường đại, còn Thái Cực kiếm cũng thế.

Sau giai đoạn đầu bận rộn, Đoạn Vân giờ đã rảnh rỗi nhiều, hần có thời gian suy nghĩ kỹ hơn về một vài pháp tắc của thế giới này. Hần còn đem những vị thần minh trong tay ra nghiên cứu thí nghiệm một phen. Hần phát hiện ra Thần và người đích thật có một vài điểm bất đồng. Tỷ như nói mấy tên gia hỏa cấp bậc phó thần, tế bào trong cơ thể họ rất cứng, tốc độ tái sinh lại nhanh đến mức thần kỳ. Còn thông qua việc tiến hành nghiên cứu thân thể thần cấp và siêu ma thú, Đoạn Vân phát hiện ra quá trình và tốc độ tế bào tái sinh của tu luyện giả có giai vị cao cũng khác hẳn với thường nhân. Nói cách khác, khi thân thể họ có tốc độ tạo thành kết cấu DNA và sản sinh tế bào mới vượt qua tốc độ của tế bào già yếu chết đi, lúc đó có thể nói họ đã đạt tới cảnh giới bất tử. Còn điều nhân cũng là một loại sinh vật bất tử, thân thể chúng vĩnh viễn không già đi, còn đôi cánh có thể dùng một tốc độ kinh khủng đổi mới những tế bào lão hóa trong cơ thể, một mạch tạo ra lớp da trắng mịn như trẻ con, đó cũng là lý do làm họ mới nhìn qua vô cùng thánh khiết.

Tuy nói Đoạn Vân rất ghét đám điều nhân, nhưng hần cũng rất hâm mộ đôi cánh của điều nhân. Công năng của đôi cánh quả thật rất nhiều và rất cường đại. Có đôi cánh, đám điều nhân sở hữu một viên ma hạch siêu năng lượng, bởi vì đôi cánh đó có thể bổ sung nhanh chóng ma lực tiêu hao, hơn nữa đôi cánh còn ẩn chứa quang hệ năng lượng cường đại có thể nhanh chóng chữa khỏi những vết thương trên người họ. Thêm vào đó đôi cánh còn giúp võ sĩ điều nhân tự do bay lượn với tốc độ phi hành rất nhanh. Mặc dù sau khi vượt qua thần cấp, cơ hồ ai cũng có thể tự do bay lượn trong không trung, nhưng bay có cánh và bay không có cánh căn bản là hai chuyện hoàn toàn khác nhau. So sánh với việc tiêu hao năng lượng trong cơ thể để bay lượn không cánh, bay có cánh hao tổn năng lượng cực thấp, còn tốc độ thì tuyệt đối nhanh hơn rất nhiều. Đôi cánh điều nhân còn là một đôi vũ khí công kích cực tốt.

Đương nhiên với y thuật của Đoạn Vân, hần hoàn toàn có thể di chuyển cặp cánh có thuộc tính quang hệ của Thiên sứ điều nhân vào một tu luyện giả theo quang hệ thuộc tính hoặc không có thuộc tính, nhưng điều nhân trong tay Đoạn Vân dù sao cũng có hạn, hơn nữa hần thật sự không quen nhìn đám gia hỏa thủ hạ mang đôi cánh trắng bóc này.

Đoạn Vân biến thái lại 'nảy sinh ra sáng kiến' khác, hần chấp cho mấy đầu thú một sừng của Tinh Linh gia tộc một cặp cánh. Kết quả là làm cho thực lực của bọn thú một sừng thần cấp tiến giai tới cấp mười một, lại là cấp cấp mười một có mang theo cặp cánh chim. Ba đầu thú một sừng chư hầu của gia tộc trực tiếp trở thành thú một sừng truyền kỳ trong thú giới. Những thú một sừng khác còn đặt cho chúng một tên rất oai phong và kêu 'Thánh thú một sừng'.

Tuy nói mình không thích điều nhân, nhưng Đoạn Vân lại rất nhiệt tình nghiên cứu cánh điều nhân. Hần mang ảo tưởng làm ra cánh cho tất cả thủ hạ mình mỗi tên một đôi, nhưng màu sắc tuyệt đối không thể trắng bóc như vậy.

Kết hợp với những nghiên cứu trước kia, Đoạn Vân còn phát hiện ra bí mật về tuổi thọ của Tinh Linh. Tinh Linh sở dĩ có thể trường thọ là vì trong cơ thể bọn họ có không ít thành phần thực vật. Những thực vật này làm giảm thấp tốc độ già yếu của tế bào. Hơn nữa, Tinh Linh tôn sùng tự nhiên, luôn hướng tới sự toàn hảo và hoàn thiện, họ bình thường đều tự bảo dưỡng mình rất tốt, thân thể cũng rất khỏe mạnh.

Ngoài ra Đoạn Vân còn tìm được nguyên nhân vì sao số lượng nam Tinh Linh lại rất ít so với nữ Tinh Linh. Hoàn toàn là vấn đề hormone. Chỉ vì toàn ăn rau cỏ, kích thích tố nam trong cơ thể Tinh Linh thừa thớt đi thường, khi kích thích tố nam thiếu thốn sẽ làm ảnh hưởng tới việc hình thành nhiễm sắc thể XY để sinh ra trẻ nam. Cái thai trong bụng mang gen nam XY nhưng cơ thể lại thiếu kích thích tố XY do đó bào thai có chiều hướng phát dục thành đàn bà. Đàn bà mà có gen XY, ặc, điều này làm cho Đoạn Vân hơi ghê ghê. Nhưng những nữ Tinh Linh có gen XY này bình thường cũng không thể trưởng thành được, hơn nữa, loại yêu quái nam không ra nam nữ không ra nữ này Tinh Linh cũng không muốn nuôi dưỡng.

Long tộc thế lực bây giờ đã là tài sản của gia tộc, bọn họ từng đề cập với Đoạn Vân về vấn đề tỷ lệ sinh quá thấp của Long tộc. Sau khi nghiên cứu qua, Đoạn Vân đích xác cứng họng không dám ho he gì. Nguyên nhân tỷ lệ sinh sản thấp chính là do thói dâm dục gây họa. Long tộc ở Đường Cổ Lạp Sơn là một loại sinh vật đẻ trứng, khi họ giao phối lại giống như động vật có vú. Đây chính là nguyên nhân chính. Khi trứng rụng hình thành, phải thông qua sự giao tiếp giữa trứng và tinh trùng gặp nhau để thụ thai. Mặc dù rụng cái đã thụ thai, nhưng bởi vì quá dâm, những con sắc long này vẫn không hề cố kỵ mà làm bừa như trước, nếu là người bình thường thì tự nhiên không có chuyện gì, nhưng vấn đề chủ yếu là Long tộc 'khá khỏe', họ thường thường làm một phát cũng phải vài ngày mới xong (hài vãi - bác Workman kiểm tra lại giùm em xem có đúng theo bản chính không?), hơn nữa trong lúc kích tình, cái gì là long uy uy áp gì gì đó, toàn bộ họ quên hết ráo, không khống chế được mà phóng phát lung tung. Cứ như vậy trực tiếp làm chết trứng rụng trong bụng rụng cái. Cuối cùng khi đẻ trứng ra thì toàn là trứng ung trứng thối. Đoạn Vân lúc trước còn bán cho chúng xuân được, đích thật là có thể làm cho chúng sáng khoái, nhưng cũng rất có thể khiến chủng tộc Long từ đó tiêu vong. Nhưng vấn đề này cũng không làm cho Đoạn Vân chú ý bao nhiêu, nói giỡn chơi, Long tộc không thể vì vấn đề xuân được hay 'hoang dâm thối trứng' mà thật sự bị tiêu vong. Các người sinh sản kém thì kệ các người, ai bảo các người thiên phú 'chuyện ấy' quá tốt làm gì? Ngoài ra, nhờ Tẩy Tủy Đan của Đoạn Vân thân thể đám Cự long phát sinh một vài biến hóa, việc dâm dăng đã không còn vấn đề lớn nữa. Đoạn Vân tin rằng, sau khi toàn bộ Long tộc có thể hóa hình biến thành người, vấn đề sinh sản trong tương lai sẽ trở nên tương đối bình thường, hay ít nhất, Đoạn Vân cũng đảm bảo đám tích dịch phải cung cấp đủ long kỵ cho mình.

Đây đều là những nghiên cứu khi Đoạn Vân nhàn rỗi, mà toàn là những nghiên cứu về chủng tộc rất có giá trị!

Mười ngày sau khi bầy đại cao thủ bế quan tu luyện, bọn họ đã tiến vào giai đoạn cuối. Đám thủ hạ từng tên từng tên một thi nhau xuất quan.

336. Chương 336: Biến Thái Tuyệt Đối

Đại cao thủ - Diệp Cô Thành là người đầu tiên hoàn thành tu luyện. Dù sao, hắn cũng đã có thần cách. Lần này bế quan chỉ để hấp thu linh khí nồng đậm kinh người ở đây mà thôi ! Thông qua sự vận chuyển của đầu khí đã được chân khí hóa trong cơ thể, năng lượng đầu khí trong cơ thể Diệp Cô Thành nhanh chóng tăng lên. Hơn nữa, để đảm bảo tăng trưởng cho linh hồn và tinh thần lực của Diệp Cô Thành, Đoạn Vân còn đặc ý đem linh hồn một Kim Giáp võ sĩ xuất ra cho hắn hấp thu một phen !

Thông qua tu luyện như vậy, khi Diệp Cô Thành ra khỏi Phong ấn trận, thực lực hắn đã tăng lên rất nhiều, bước chân vào hàng ngũ Đầu thần đỉnh giai ! Hơn nữa, viên thần cách trông giống như kim đan trong cơ thể hắn cũng lớn mạnh hơn rất nhiều. Lúc trước, nó vốn chỉ là một viên kim đan lớn bằng hột đậu nành, bây giờ phát triển to bằng ngón cái ! Đoạn Vân dám nói, với thực lực của Diệp Cô Thành bây giờ, tuyệt đối có thể chống lại những tên gia hỏa vừa bước chân vào ngưỡng cửa Chân thần mà không thất bại !

Người thứ hai hoàn thành bế quan tu luyện là một trong số năm đại ma sủng, Ngưu Ma Vương ! Tên đầu đất này cứ nghe theo Đoạn Vân bảo gì thì làm thế, hơn nữa bằng vào sức trâu hùng hục của hắn, Ngưu Ma Vương chẳng mấy chốc đã tiến vào vào trạng thái tu luyện điên cuồng ! Trải qua mười ngày mười đêm điên

cuồng hấp thu thổ nạp, đầu linh thú Ngưu Ma Vương rốt cục đã hình thành trong đan điền của mình một viên hình tròn màu đỏ to bằng hột đậu nành, nhưng viên tròn tròn be bé đó cũng có hình sao sáu cánh ! Thông qua dò xét, Đoạn Vân phát hiện ra cái viên tròn tròn đỏ của hắn có hỏa tính rất dồi dào ! Nói cách khác, Ngưu Ma Vương thân là hỏa hệ ma thú, dẫn sinh ra một viên thần cách thuộc tính Hỏa ! Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, sau này, tên này rất có thể sẽ phát triển trở thành Hỏa thần .

Người thứ ba xuất quan là tiểu Phi Tử mũm mĩm ! Tên đại địa chi hùng non choẹt, thông qua mười một ngày thổ nạp linh khí, cũng ngưng tụ một viên thần cách hình sao sáu cánh màu vàng ở đan điền ! Viên thần cách của Phi Tử là một viên thần cách thuộc tính nghiêng về Địa hệ !

Người xuất quan thứ tư là Tiểu Phi Hiệp ! Con phi long này thông qua linh tu phương pháp, cũng dẫn sinh ra cho mình một viên thần cách thuộc tính Phong ! Đương nhiên kích cỡ của viên thần cách này cũng nhỏ hơn một chút. Nhưng có thể làm cho ma thú dẫn sinh thần cách, việc này đã là một đột phá rồi !

Đạt Nhĩ huynh đệ cơ hồ xuất quan cùng một ngày. Vốn họ đều là hắc long thuần túy lực lượng, Đoạn Vân cho rằng căn bản họ không thể dẫn sinh ra thần cách có thuộc tính riêng cho mình. Thông qua tu luyện, tối đa chỉ là dùng linh khí cải tạo thân thể cho họ ! Nhưng kết quả lại làm cho Đoạn Vân có chút bất ngờ. Họ không chỉ dẫn sinh ra thần cách cho riêng họ, hơn nữa hai viên thần cách này còn có chút tương tự với loại thần cách của Diệp Cô Thành được hình thành do đấu khí ! Hình dạng đương nhiên cũng là sao sáu cánh !

Thời gian năm đại ma sủng xuất quan không chênh lệch nhau quá ba ngày. Sau khi xuất quan thực lực của họ đã tăng lên kinh khủng ! Vốn họ chỉ có thực lực sơ giai, sau khi dẫn sinh thần cách đã trực tiếp lướt qua trung giai, đạt tới Đấu thần hậu giai ! Nói cách khác, thần cách đã dẫn sinh làm thực lực họ trực tiếp tăng lên mấy lần !

Người cuối cùng xuất quan là Âu Đặc Tư. Thần Long vốn là một thần vật ! Lúc này, Thần Long Âu Đặc Tư làm cho Đoạn Vân mở mắt thế nào gọi là uy lực của Hoa Hạ Thần long chính thức ! Trong khi tu luyện điên cuồng, Âu Đặc Tư đã không ngừng hấp thu linh khí năng lượng bên trong, trực tiếp hấp thu sạch sẽ thần lực ẩn chứa trong phong ấn này ! Thần lực của Hải Thần, thần lực của chủ thần thủy hệ. Trải qua hao tổn ngàn năm, năng lượng của cái vòng phong ấn năng lượng này sớm đã không còn dồi dào được như lúc trước ! Âu Đặc Tư vốn thân là thủy hệ thần vật, tuyệt đối có năng lực thừa nhận để hấp thu nguồn năng lượng này ! Thông qua quá trình hấp thu, Âu Đặc Tư hình thành thần cách cho mình. Thần cách có thuộc tính Thủy ! Hơn nữa, viên thần cách này cũng không phải sao sáu cánh trong thế giới ma pháp, mà là cùng loại với kim đan trong cơ thể Đoạn Vân ! Nói cách khác, Âu Đặc Tư lần này đã hình thành ra nội đan cho mình ! Một cái nội đan của rồng sẽ có uy lực như thế nào? Đoạn Vân cũng không biết. Nhưng Đoạn Vân biết Âu Đặc Tư đã là một siêu cấp cao thủ có giai vị ở mức Chân thần sơ giai rồi ! Thần Long Âu Đặc Tư, một bước trở thành đệ nhất cao thủ của gia tộc ! (đương nhiên, không thể tính Đoạn Vân ! Dù sao Âu Đặc Tư cũng là ma sủng do Đoạn Vân chính thức sinh ra !)

Sau khi đám đại thủ hạ bế quan, cuối cùng đã sinh ra cho Đoạn Vân bảy đại thủ hạ có thực lực siêu cường hãn ! Hơn nữa, trên một vài mặt nào đó, bảy đại cao thủ này dĩ nhiên có thể chống lại với tám đại ác thú nô lệ !

Sau khi tất cả thủ hạ đã thay nhau xuất quan, Đoạn Vân triệu tập họ lại ! Trong huyết động của Đại Chương Ngự, bảy tên thủ hạ và tám đại ác thú tề tụ lại đây ! Nhìn bảy đại thủ hạ, Đoạn Vân cười nói :

- Lúc này, các người đã hình thành ra thần cách cho mình. Nói cách khác, các người nghiêm nhiên đã là thần trên thế giới này rồi ! Nhưng ta muốn nói cho các người biết, trước khi thực lực của các người hoàn toàn củng cố, không thể tiến hành huấn luyện siêu trọng lực ở siêu trọng lực tràng được đâu ! Cái các người cần làm là từ từ hấp thu linh khí, làm lớn mạnh nội đan trong cơ thể các người, cũng chính là thần cách đó ! Nhớ kỹ, nhất định không thể quá gấp gáp ! Đến lúc đó nếu tẩu hỏa nhập ma thì tình hình sẽ rất nguy hiểm đó !

- Lão Đại, người biết tẩu hỏa nhập ma rồi sao ?

Lúc này, Phi Tử lại trêu ghẹo Đoạn Vân !

Nhưng đáp lại Phi Tử đang cười cợt, Đoạn Vân lại làm vẻ rất nghiêm túc :

- Không thể ! Tẩu hỏa nhập ma, người vĩnh viễn sẽ nhập ma đạo. Đến lúc đó, rất có thể sẽ làm tâm trí bị hư hỏng ! Lúc nào cũng có thể phát ra những cơn điên cuồng, biến thành một cuồng ma giết chóc !

Chú ý tới vẻ mặt nghiêm túc của Đoạn Vân, đám thủ hạ cũng không còn cười đùa nữa, cả đám trở nên rất nghiêm túc !

Khẽ gật đầu, Đoạn Vân nói tiếp nói:

- Phải nhớ kỹ là các người khác với đám ma thú bình thường ! Thông qua được hoàn và phương pháp tu luyện đặc hữu của ta, các người đã là những linh thú cả rồi. Phương hướng phát triển sau này của các người là hướng tới chủ thần, thần vương ! Còn nữa, theo như Tinh Linh nữ thần lộ ra, thần đều có kỹ năng chiến đấu đặc hữu cho riêng mình ! Ta nói là kỹ năng, không phải chỉ là ma pháp bình thường, còn là những kỹ năng do chính mình giải thích suy luận ra ! Hơn nữa, theo ta được biết, Chân thần còn có phương thức chiến đấu đặc hữu của mình. Giống như Tinh Linh nữ thần, bởi vì nàng là thực vật hệ, nàng có thể trong nháy mắt làm cho thực vật phát triển rất mạnh ! Nếu đưa cho nàng một vài hạt mầm, nàng có thể trong nháy mắt dùng thực vật bao vây chặt đối thủ ! Hơn nữa chủ thần còn có lĩnh vực riêng cho mình ! Lĩnh vực là một không gian mà mình là chúa tể tất cả. Nếu rơi vào trong lĩnh vực của hần các người chỉ có thể tùy ý cho hần đâm đạp mà thôi ! Các người cần hảo hảo ngấm lại con đường đi của mình sau này cho tốt!

- Rõ, lão Đại (thiếu gia)! - Đám thủ hạ đều tỏ ra vẻ tiếp thu !

- Lão Đại, chúng ta trở về Á Cương được chưa? - Tiểu Phi Hiệp hỏi .

- Các người về trước đi ! Âu Đặc Tư, người đem mười thần Long, Ni Khả và Mạt Khắc tới đây !

Cảm thấy sáu cái vòng phong ấn năng lượng cường đại, Đoạn Vân quyết định để năng lượng này biến thành thực lực cho thủ hạ mình !

Chẳng mấy chốc, mười hai Thần Long đã xếp hàng trước mặt Đoạn Vân ! Mười Thần Long, có thể bởi vì thời gian huấn luyện điên cuồng siêu trọng lực, thực lực tạm thời tăng lên tới cấp mười hai đỉnh giai ! Còn Ny Khả và Mạt Khắc, cũng không biết khi nào đã đột phá cấp bậc Đấu thần rồi !

Nhìn mười hai Thần Long cao thủ, Đoạn Vân nói :

- Nhớ kỹ, sau này luyện công không nên quá gấp. Cũng còn may mà chưa sao. Sau này phải nhớ kỹ !

- Rõ !

- Các người đã luôn luôn hướng tới thực lực như thế. Nên ta muốn dựa vào vài cái vòng phong ấn năng lượng này, làm cho thực lực của các người tăng lên! Nhưng các người phải hứa với ta, luyện công sau này tuyệt đối phải tâm bình khí hòa ! Phương pháp linh tu và giải thích thiên địa là một loại thống nhất hài hòa với tự nhiên ! Nhớ kỹ, việc giải thích về vũ kỹ cũng rất trọng yếu ! Ny Khả, người tới đây !

Ra hiệu cho Ny Khả, Đoạn Vân bước đến gần Phong ấn trận của Chương Ngự !

- Tới đây, học theo cách của ta. Khoanh chân ngồi xuống ! Người nhớ kỹ, đợi chút nữa ta sẽ đưa một luồng năng lượng truyền vào trong cơ thể người ! Cái người phải làm duy nhất là vận công hấp thu !

- Đoạn Vân ca ca, ta không cần biến thân thành Thần Long chứ ?

- Không cần, người trực tiếp hay dùng thân thể hình người của người để vận công !

- Dạ! Đoạn Vân ca ca dạy ta, ta biết rồi !

Cứ như vậy, Đoạn Vân khoanh chân ngồi xuống. Song chưởng mở ra. Hữu chưởng áp vào lưng Ny Khả, còn tả chưởng trực tiếp áp vào vòng năng lượng ! Sau khi điều động chân khí trong cơ thể, Đoạn Vân trực tiếp dùng tả chưởng hút thần lực của Hải thần trên vòng năng lượng vào trong cơ thể mình. Sau khi vận chuyển tiêu hóa năng lượng vào cơ thể mình, Đoạn Vân trực tiếp chuyển hóa năng lượng này thành thần lực trong cơ thể Ny Khả ! Còn Ny Khả, chiếu theo chỉ điểm của Đoạn Vân, trực tiếp hấp thu lực lượng này vào cơ thể mình ! Khi mới bắt đầu, có thể là do thuộc tính khác biệt, Ny Khả cả người đau đớn vô cùng, trên mặt toát mồ hôi hột ! Nhưng Đoạn Vân sau khi kịp thời điều chỉnh năng lượng thuộc tính, tất cả lại khôi phục bình thường !

Trên thế giới này, có thể truyền lại năng lượng tinh thuần như thế, ngoại trừ tên Đoạn Vân biến thái này, cũng không thể có người nào khác cả. Trong quá trình này, Đoạn Vân đóng vai trò như một trạm trung chuyển có tác dụng truyền lại năng lượng. Nói cách khác, Đoạn Vân thành một người trung gian giữa Ny Khả và thần lực của Hải Thần ! Thông qua người trung gian này, Ny Khả có khả năng hấp thu thần lực cường đại của Hải Thần. Vì thần lực của Hải Thần quá cường đại, Đoạn Vân còn phải tiêu hoá bớt một phần thần lực Hải Thần ! Trên thế giới này, có thể tiêu hóa được những luồng năng lượng khác, cũng chỉ có chân khí của Đoạn Vân mà thôi !

Để làm được điều này còn phải có thần thức cường đại ! Bởi vì, chỉ có thần thức cường đại mới có thể hiểu rõ tình huống của người được nhận năng lượng ! Năng lượng của Ny Khả đang vận chuyển được thần thức biến thái của Đoạn Vân hoàn toàn kiểm soát !

Nhưng, vì Ny Khả còn là một nữ hài tử, tên Đoạn Vân biến thái này còn trực tiếp vận dụng phương pháp song tu giữa ban ngày ban mặt ! Thông qua năng lượng giao hũ, Đoạn Vân đã trực tiếp truyền những năng lượng trong cơ thể Ny Khả vào cơ thể mình, sau mấy lần giao dung, rồi mới truyền cho Ny Khả ! Cứ như vậy, loại song tu biến thái này, trực tiếp đề cao thực lực của cả hai người !

Hơn nữa, trong khi năng lượng truyền giao, Đoạn Vân phát hiện ra linh hồn của Ny Khả có chút ba động, có thể là vì không chịu nổi năng lượng cường đại như thế. Vì vậy Đoạn Vân hấp thu linh hồn của Bát trảo Cự thú, sau đó truyền cho Ny Khả !

Sau khi hấp thu một lúc lâu, Ny Khả đã ngưng tụ ra nội đan cho mình ! Thực lực nâng, trực tiếp tăng lên Đấu thần đỉnh giai ! Trực tiếp làm cho một người từ sơ giai đạt tới đỉnh giai, cũng chỉ có nhờ vào hiệu quả của thần lực Hải Thần, năng lượng song tu, cộng với bổ sung linh hồn mới có thể làm được mà thôi!

Cũng khó trách Ny Khả có thể phát triển nhanh đến thế. Tất cả thần lực của Hải Thần trong phong ấn, đều bị Đoạn Vân biến thái này hấp thu sạch sẽ ! Hừ, quả nhiên là nam nữ đáp phối, làm việc không biết mệt mỏi !

Còn tình huống của Mạt Khắc thì không được tốt như vậy ! Đoạn Vân không thể tiến hành song tu với một nam nhân được? Nhưng, thông qua bổ sung linh hồn và truyền dẫn thần lực của Hải Thần, Mạt Khắc vừa mới bước vào Đấu thần sơ giai, trực tiếp tăng tới Đấu thần trung giai. Hơn nữa sau một phen tu luyện có thể hình thành nội đan ở cấp trung giai hơi nghiêng về hậu giai !

Mười đại Thần long, sau khi huấn luyện siêu trọng lực đã bước vào cấp mười hai đỉnh giai, lúc bình thường muốn đột phá, nếu không có một trận tử chiến thì không thể lên được ! Lúc này, thông qua sự cải tạo cường bức của Đoạn Vân biến thái, cũng như việc điên cuồng hấp thu năng lượng cường đại còn lại từ bốn phong ấn, đồng thời còn chia nhau phần linh hồn còn lại của Bát trảo Quái thú, mười đại Thần long thay nhau bước vào hàng ngũ Đấu thần trung giai !

Nói cách khác, Đoạn Vân siêu biến thái, dựa vào linh hồn và thần lực Hải Thần, trực tiếp cải tạo cho thủ hạ mình. Bốn thiếu gia có thể chuyển hóa thần lực Hải Thần thành năng lượng giống như năng lượng trong cơ thể của người, để người có thể hấp thu ! Dưới sự bổ sung linh hồn và năng lượng, mười đại Thần long trở thành những cường giả chính thức ! Tuy nói họ vừa mới bước vào hàng ngũ Đấu thần trung giai, không thể hình thành nội đan. Nhưng chỉ cần để họ tìm một chỗ, hảo hảo đem thực lực của mình tu luyện thêm một phen, sau này chắc chắn sẽ hình thành ra nội đan cho mình. Lúc đó, thực lực của họ sẽ một lần nữa tăng lên !

Đương nhiên rồi, đám thủ hạ đều biết Ny Khả dưới sự trợ giúp của Đoạn Vân trực tiếp ngưng kết ra nội đan cho mình. Đối với việc này, Long thái tử Mạt Khắc hiểu rõ nhất ! Dù sao, vốn thực lực của hắn không phân cao thấp với Ny Khả, nhưng sau lần cải tạo này của Đoạn Vân, hắn đã rơi xuống thấp hơn muội muội hắn một bậc ! Đối với việc này, Mạt Khắc tự nhiên không dám mà cũng không có một câu oán hận. Ny Khả là muội muội hắn, hơn nữa Thần Long lại trung thành tuyệt đối với Đoạn Vân, cho dù có ai muốn làm gì cũng không có khả năng dám qua mặt Đoạn Vân ! Hơn nữa, ai bảo hắn không phải là đàn bà làm chi ?

Cải tạo mười hai Thần Long đã làm Đoạn Vân mất thời gian ba ngày ! Kỳ thật, lần tăng thực lực này tuyệt đối chỉ là một việc hoàn toàn ngẫu nhiên. Nếu thiếu hai dạng năng lượng hiếm có như thần lực của Hải Thần và linh hồn cường đại, Đoạn Vân căn bản không thể tăng cường thực lực của thủ hạ mình ! Nhưng việc này cũng cho thấy năng lực của tên Đoạn Vân biến thái này đã hoàn toàn vượt quá bình thường. Trên

thế giới này, ai có năng lực trị thương cho linh hồn chứ? Ai có năng lực hấp thu linh hồn cường đại? Còn nữa, ai biết y thuật đây ?

Do đó, Đoạn Vân tuyệt đối là một tên biến thái ! Còn sau khi thực lực của đám Thần Long tăng lên, Đoạn Vân đã chuyển hướng cái nhìn của mình về phía nam !

337. Chương 337. Nha Đích Nô Đãi Thái Phế Liễu

Đoạn Vân bế quan tu luyện, rồi tới bảy đại cao thủ bế quan xuất quan, rồi lại cải tạo cho mười hai Thần Long... thời gian trôi nhanh vào một cái đã hết tháng mười!

Ngày một tháng mười một, Đoạn Vân mang theo tám đại ác thú nô lệ, Âu Đặc Tư, Nỵ Khả, năm đại ma sư và Diệp Cô Thành đi tới Nam cực Băng nguyên.

Đám bát đại ác thú lúc này đã ngoan ngoãn như thỏ, vài ngày trước còn được Đoạn Vân biến thái cấp cho rất nhiều dược hoàn, mặc dù nói được hoàn không thể nâng cấp cho đám cao thủ cấp bậc này nữa, nhưng phục dụng được hoàn cũng có thể có tác dụng tẩy cân phiệt tùy cho đám gia hỏa có diện mục dữ tợn này. Trải qua một phen cải tạo, tám tên gia hỏa tuy giai vị không có biến chuyển gì nhưng năng lực khống chế lực lượng thì tăng lên rất nhiều. Hơn nữa hình dáng bên ngoài của họ không còn 'đáng sợ' và xấu xí như trước kia; Đại Chương ngư trở nên sáng sủa hơn; Quái Đầu ngư thì trắng trẻo hơn; Song Đầu xà mượt mà ra, còn ba con Ngạc ngư tiền sử và hai con Vạn niên trùng đáy biển trông không còn khủng khiếp, ghê tởm như trước kia nữa. Thu hoạch lớn nhất chính là thực lực của họ đã được nội liễm đáng kể, hơn nữa thực lực bị phong ấn ngàn năm chưa hề biến chuyển bây giờ đã hoàn toàn được tự do phát ra tiềm lực của bản thân.

Nam cực Băng nguyên nơi có một đầu Băng Long tiền sử bị phong ấn, tên Băng Long tiền sử này có thực lực siêu cường hãn. Theo như Băng tuyết Nữ thần Lộ Lộ Tây tiết lộ, thực lực của đầu Băng Long này tuyệt đối bằng hoặc là cao hơn Chân thần trung giai. Đoạn Vân thích nhất loại gia hỏa như vậy. Mặc kệ giai vị của người như thế nào, có cơ hội cứ thu người làm nô lệ cái đã, người càng mạnh bổn thiếu gia lại càng cao hứng.

- Chủ nhân, cái đại băng sơn phía trước chính là phong ấn của tiền sử Băng Long.

Quái Đầu ngư chỉ vào một tòa đại băng sơn phía trước nói.

- Cửa ở đâu?

Nhìn đại băng sơn lớn khủng khiếp trước mặt, Đoạn Vân nghi hoặc hỏi.

- Ai dám quấy rầy bổn đại nhân nghỉ ngơi đó?

Tòa băng sơn cao tới ngàn thước lúc này đột nhiên nhúc nhích rồi rung động mãnh liệt làm rung chuyển cả khối băng nơi bọn Đoạn Vân đang đứng. Một con vật trắng như tuyết hình rồng thật lớn từ trong băng sơn nhảy ra.

Chỉ cái đầu của hân thôi cũng đã rất kinh khủng. Hân đứng lên người cao tới hai trăm thước, chiều dài thân thể đạt tới bốn trăm thước! Mẹ kiếp, hân mà cũng là sinh vật sống sao? Một tòa núi băng thì đúng hơn!

- Khắc, nguyên lai là bọn người các người hả? Mấy hôm trước ta cảm giác thấy các người phá giải phong ấn, nhưng thực lực của các người bây giờ tựa như không lấy gì làm mạnh cho lắm.

Con Băng Long khổng lồ quay về phía đám bát đại ác thú đứng bên người Đoạn Vân nói với vẻ khinh thường.

Đoạn Vân cũng đánh giá được thực lực của con Băng Long khi nó vừa nhảy ra khỏi đại băng sơn, chỉ là Chân thần trung giai, một mình Âu Đặc Tư có thể thu phục được hân rồi. Cố ý tìm và dò xét một lúc lâu, Đoạn Vân vẫn không thể tìm được chỗ phong ấn của tên gia hỏa này.

Chẳng lẽ hân tự mình đã phá vỡ phong ấn? Trời đất, hân không có phong ấn, bổn thiếu gia làm sao mà thu phục được hân đây? Chẳng lẽ lại phải bỏ qua một tên nô lệ uy mãnh như vậy sao? Quả là lãng phí mà.

- Quái Đầu ngư, người hỏi tên kia xem có phải là hân tự mình phá vỡ phong ấn không?

Đoạn Vân dùng thần niệm ra lệnh cho Quái Đầu ngư.

- Băng Long đại ca, người hình như tự mình phá vỡ phong ấn rồi à. Ta đã lâu không nghe tin tức gì của người, vì sao bao nhiêu năm nay lại bất vô âm tín thế?

Nghe lệnh của Đoạn Vân, Quái Đầu ngư quay về tòa Đại băng sơn hỏi.

- Ta? Phong ấn? Ha ha ha... các người tưởng rằng lão gia hỏa Tái Bác Hi Đặc đã chết đó mà còn có năng lực nhốt được ta hay sao? Buồn cười chết ta mất! Sau khi hấn chết, ta chỉ bằng vào thực lực cường đại của mình trực tiếp phá được phong ấn rồi.

Đại băng sơn cười to nói.

Đoạn Vân rất hoài nghi những lời huênh hoang này. Nếu hấn sớm đã phá vỡ được phong ấn thì con cháu của Tái Bác Hi Đặc làm sao có thể sống bình yên bao lâu nay?

- Đã như thế vậy sao người vẫn còn bị nhốt ở địa phương này?

Dựa theo chỉ thị của Đoạn Vân, Quái Đầu ngư hỏi tiếp.

- Khắc, xem ra hôm nay các người có mục đích khác rồi. Quái Đầu ngư, tên gia hỏa phía sau người là ai? Chúng hình như không phải là sinh vật hải giới hả?

Nhìn đám người Đoạn Vân, giọng nói của tòa Đại băng sơn lộ ra chút uy hiếp.

Ra hiệu cho Quái Đầu ngư lui về phía sau, Đoạn Vân bay lên phía trước hơn mười thước. Nhìn sinh vật khổng lồ trước mặt, Đoạn Vân cũng không thêm nhiều lời trực tiếp nói luôn:

- Người hấn là một đầu Băng Long tiền sử phải không? Khỏi vòng vo với người cho mệt, tám người bọn họ đã là thuộc hạ của ta. Người cũng đi theo ta đi, có ý kiến gì không? Còn nếu không muốn, ta cũng không miễn cưỡng, tự lo cho cái mạng của người đi.

- Ha ha, tên nhân loại vô tri, người có mớ ngủ không đó? Ta không biết người làm sao thu phục được tám tên gia hỏa vô sỉ đó, nhưng nếu người mượn tám tên đó để uy hiếp ta thì người chán sống rồi đó! Đám nhãi nhép đó mà dám động thủ với ta sao?

Nghe Đoạn Vân nói thế, Đại băng sơn cười nói như đang được nghe người ta kể chuyện cười.

Thấy Đại băng sơn không để ý gì tới mình, Đoạn Vân cười lạnh một tiếng:

- Rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt, vậy chớ có trách ta sao không khách khí. Quái Đầu, tám người các người cùng lên bắt cái tên không biết điều đó cho ta.

Đoạn Vân xoay người chỉ về trận doanh của đối phương ra lệnh.

Được lệnh của Đoạn Vân, tám đầu ác thú không thể kháng cự lập tức lao thẳng về tòa băng sơn khổng lồ kia. Nhưng từ tư thế chiến đấu của họ, xem ra chúng thật không dám đối kháng với đầu Băng Long này. Cả đám run lên, rồi nhìn lẫn nhau, không ai dám phát ra công kích đầu tiên.

- Ha ha ha... nhân loại không biết trời cao đất rộng kia, người thấy chưa, mấy tên nhãi nhép đó mà dám chống lại ta sao.

Thấy vẻ mặt đùn đẩy của bát đại ác thú, Đại băng sơn cười to chế giễu.

Mẹ kiếp, nó lệ quả nhiên không bao giờ dùng cho việc lớn được. Câu này quả là không sai. Tám tên gia hỏa thực lực mạnh như vậy, thế mà toàn bộ đều mềm nhũn như con chi chi, đúng là phế vật! Đồ phế thải!

Thấy bát đại ác thú run rẩy, Đoạn Vân tức giận chửi vung lên:

- Tám tên phế vật các người, ta bây giờ dùng thân phận chủ nhân ra lệnh cho các người, đánh nó cho ta, đánh!

Thân là nô lệ cho dù Đoạn Vân muốn họ đi tìm chết họ cũng không có cách nào kháng cự được, chứ đừng nói là việc tiến công đầu Băng Long này. Sau khi bị Đoạn Vân dùng biện pháp cường chế, bát đại ác thú lao vào công kích tòa đại băng sơn.

- Khắc! Tám người các người lại dám can đảm phát khởi công kích, hổng! Các người đều phải chết. Dám quấy rầy bổn đại nhân nghỉ ngơi.

Băng sơn cao đến ngàn thước bắt đầu rung động. Chấn động mãnh liệt làm cho toàn bộ ma pháp công kích của bát đại ác thú trượt đi, lúc này Đại băng sơn mới triển khai phản kích. Tiên sử Băng Long cường đại băng vào thân thể khổng lồ của mình trực tiếp oanh kích đám bát đại ác thú. Còn đám bát đại ác thú cố gắng hết sức phối hợp với nhau, nhưng kết quả lại làm cho Đoạn Vân rất buồn bực, bát đại ác thú chặt vật đánh không lại một đầu Băng Long.

Mẹ kiếp, đều là phế vật! Bát đại cao thủ mà lại đánh không lại một đầu Băng Long. Bát đại ác thú có hai Chân thần sơ giai, ba Đấu thần đỉnh giai, còn có ba Đấu thần hậu giai, cả một đội quân cường đại như vậy lại đánh không lại một đầu Băng Long có thực lực Chân thần trung giai.

Bị đầu Băng Long một đường quét ngang, bát đại ác thú thay nhau bại lui. Nếu không nhờ Đoạn Vân đứng một bên điều khiển chỉ huy, phỏng chừng vài tên gia hỏa thực lực yếu ớt hơn sớm đã bị người ta giết chết rồi. Đoạn Vân không rõ tại sao giữa thủ hạ và nô lệ lại có sự khác biệt lớn đến như vậy? Uy áp Băng Long vừa tới, ba đầu Ngạc ngư tiên sử đã trực tiếp ngã lăn quay trên mặt đất.

Phương thức công kích của Đại băng sơn rất đơn giản. Chỉ dựa vào ưu thế giai vị, đầu tiên là một trận uy áp mãnh liệt, khi những ác thú đang bận ngăn cản uy áp, hấn trực tiếp dùng năng lượng công kích mãnh liệt vào đám ác thú. Trận chiến giữa đầu Băng Long và bát đại ác thú quả là một trận chiến điên cuồng. Đôi cánh Băng Long thật lớn vô mạnh, mấy đầu ác thú gần như bị đánh bay vài trăm thước. Còn long vĩ đảo qua, long trảo vô xuống, đám ác thú không có cách chi ngăn cản. Dưới sự công kích mãnh liệt của Đại băng sơn, bát đại ác thú tất cả đều bị những vết thương nặng nhẹ khác nhau.

- Toàn bộ đều là phế vật, các người lui ra cho ta.

Sau khi toàn bộ bát đại ác thú bị trọng thương ngã xuống đất, Đoạn Vân phi thân tiến lên, trực tiếp một kích đánh Băng Long văng lui lại mấy chục thước. Nhìn tám tên nô lệ cả người thương tích đang run lên, Đoạn Vân cứ để cho chúng nằm đó. Mẹ kiếp, tại sao ta lại điên khùng đi nhận tám tên phế vật này làm nô lệ nữa không biết?

- Đại băng sơn, thực lực của người cũng khá lắm, như thế nào, chịu làm thủ hạ của ta không? Ta đích thật không muốn giết người.

Bát đại ác thú bị đánh lui, Đoạn Vân xem ra rất khó chịu nói với đầu Băng Long.

Băng Long lúc này cũng giật mình vì thực lực của Đoạn Vân. Vừa rồi chịu một kích của Đoạn Vân, mặc dù thừa dịp hấn không phòng bị mà công kích, nhưng cường độ năng lượng đó cũng làm cho hấn giật mình.

- Nhân loại, người rất cường đại, nhưng muốn ta thần phục, người còn hơi kém một chút. Bớt sàm ngôn mà ra chiêu đi.

Ngữ khí Băng Long trở nên nghiêm túc.

- Đại băng sơn, nếu người dùng hình thể vĩ đại đó mà đánh ta không thể đảm bảo người có thể còn sống sau trận chiến. Người hóa thành hình người thì còn may ra.

Về mặt Đoạn Vân tỏ ra rất có khí độ.

- Chẳng lẽ người sợ công kích của người không thể phá vỡ phòng ngự của ta?

Băng Long liếc xéo Đoạn Vân hỏi.

- Tốt lắm, người đã muốn tìm chết, ta đây không khách khí nữa! Tiếp chiêu!

Đoạn Vân rút ra một thanh kiếm nhỏ nhỏ rồi phi thân lên.

338. Chương 338: Giá Cá Gia Hỏa Hữu Điểm Ngoan

Lần xuất quan trước, đám thủ hạ cũng không cảm giác rõ sự biến chuyển về thực lực của Đoạn Vân, nhưng khí phách tuyệt vô cận hữu của hấn cũng làm cho đám thủ hạ có tự tin nhất định !

Đoạn Vân cũng biết rằng bằng vào Thái Cực chân khí tầng thứ tám, tỷ lệ chiến thắng đầu Băng Long của mình cũng rất lớn ! Hơn nữa, vì hình thể quá lớn, đầu Băng Long khổng lồ này tuyệt đối chỉ là một cái xác sống dưới kiểm của Đoạn Vân !

Vận khởi khinh công, Đoạn Vân dùng một tốc độ gần như thuần di phi thân tới sau lưng Băng Long ! Nhìn hai cái cánh khổng lồ làm cho hoa cả mắt, Đoạn Vân nhắm thẳng vào một khớp nối giữa long dực và thân thể Băng Long tung ra một đòn công kích chân khí mãnh liệt ! Một kích này xem ra cũng không sinh ra thương tổn lớn cho đầu Băng Long này ! Toàn thân Băng Long được bao trùm trong tầng tầng lớp lớp băng rất dày, trông như một tượng băng có thể di động ! Nhưng dưới một kích mãnh liệt của Đoạn Vân, cũng đánh vỡ không ít những lớp băng dày ! Lưng của Băng Long đã xuất hiện một lỗ thủng lớn ! Một phần thân thể của Băng Long đã lộ ra ngoài!

Dưới thần thức thăm dò của Đoạn Vân, lớp băng bao phủ bên ngoài của con Băng Long này dày tới năm sáu thước ! Nói cách khác, nó có một tầng khôi giáp cường hãn bằng băng ! Nhưng tầng băng này có khả năng ngăn cản công kích của Đoạn Vân không ?

Cười lạnh một tiếng, Đoạn Vân cất tiểu kiếm trong tay mình vào giới tử. Sau đó song chưởng Đoạn Vân hướng lên trời ngưng tụ chân khí!

- Băng Long phá!

Hô to một tiếng, song chưởng Đoạn Vân công kích mãnh liệt vào lưng Băng Long ! Ngay sau đó, một trận kim quang chói mắt hiện ra, năng lượng của Đoạn Vân trực tiếp công nhập vào tầng băng giáp trên người Băng Long !

Khoảng một hai giây sau khi công kích qua đi, trên người Băng Long gần như không có dị động gì ! Nhưng ngay sau đó, những thanh âm băng nứt từng đợt từng đợt nối nhau truyền đến từ trong cơ thể Băng Long, những vết nứt bắt đầu xuất hiện! Sau đó, hàng loạt tiếng rầm rắc vang lên, những khối băng trên người Băng Long cứ thế rơi xuống từng khối một ! Cuối cùng, tòa Đại Băng Sơn trực tiếp biến thành một đầu Long - một con Cự long khổng lồ cả người bạch mao !

- Hổng, nhân loại, người tưởng rằng phá được hộ giáp băng của ta là có thể đánh bại ta sao? Khắc, chịu chết đi !

Trong tiếng gầm thét điên cuồng, Băng Long lắc lắc đầu, há hoác cái mõm khổng lồ, vô số hàn khí trực tiếp lao thẳng vào Đoạn Vân !

Lắc người một cái, Đoạn Vân đã phi thân lên trên đầu Băng Long ! Nắm đấm ngưng tụ chân khí, Đoạn Vân đấm mạnh vào cái đầu rồng! Chân khí cường đại công kích mãnh liệt làm cho Băng Long choáng váng ! Thân thể Băng Long có vẻ hơi lảo đảo muốn ngã, phải mất một lúc mới miễn cưỡng ổn định lại thân hình ! Một kích này của Đoạn Vân dĩ nhiên đã làm cho đầu Băng Long này ném mùi đau khổ !

Nhưng thông qua đòn công kích này, Đoạn Vân phát hiện một vấn đề: hóa ra linh hồn của đầu Băng Long này căn bản không có trong thân thể, nó vẫn bị phong ấn như trước !

Chú ý tới vấn đề này, Đoạn Vân lúc này lùi lại !

- Nhân loại, làm sao không đánh nữa? Chẳng lẽ đánh ra hai đòn này xong là người không có khí lực nữa à ?

Thấy Đoạn Vân đang chiếm thượng phong lại bỏ đi, Băng Long tỏ vẻ khó hiểu !

Phi thân về trận doanh của mình, Đoạn Vân khép hờ hai mắt, lạnh lùng nói :

- Băng Long các hạ, theo ta được biết, linh hồn của người vẫn bị phong ấn ! Đầu hàng đi ! Ta có thể giúp người giải khai phong ấn !

- Khắc ! Nhân loại, người đích xác rất cường đại, nhưng người không có cách nào giết chết được ta đâu ! Muốn ta đầu hàng, trừ phi giết chết ta !

Đại Băng Sơn lúc trước bây giờ đã lộ ra diện mục của mình, nhưng cái đầu của hắn vẫn quá lớn ! Thân thể khổng lồ của hắn cũng chẳng khác gì một tòa núi băng!

Nhìn tên Băng Long kiêu ngạo như thế, Đoạn Vân cười lạnh nói :

- Phải không? Ta thật rất muốn xem lát nữa ngươi còn kiêu ngạo như vậy được nữa không đấy! Âu Đặc Tư, giao cho ngươi đó !

Sau tiếng ra lệnh của Đoạn Vân, Thần Long Âu Đặc Tư lao về phía đầu Băng Long tiền sử ! Âu Đặc Tư bây giờ đã là một cường giả, giai vị cũng đạt tới Chân thần sơ giai! Dựa theo kinh nghiệm chiến đấu của Âu Đặc Tư lúc trước, hẳn tuyệt đối có thể đấu với cao thủ hậu giai mà không thất bại, có thể trong vòng trăm chiêu đánh bại cao thủ trung giai ! Mặc dù nói hình thể của đầu Băng Long này hơi lớn, giai vị cũng rất mạnh ở mức Chân thần trung giai, nhưng Âu Đặc Tư vẫn nắm chắc phần thắng như trước ! Hơn nữa, thông qua những lần quyết đấu sinh tử với cao thủ cao cấp sẽ rất có lợi cho Âu Đặc Tư trong việc củng cố và tăng thực lực của mình lên !

Tuân lệnh Đoạn Vân, Thần Long Âu Đặc Tư biến thân thành Thần Long lao đi ! Mặc dù hình thể của Thần Long Âu Đặc Tư so ra kém đầu Băng Long, nhưng độ linh hoạt và lực công kích thì hoàn toàn chiếm ưu thế tuyệt đối ! Nhất là sau khi Băng Long đã bị Bất đại Ác thú tiêu hao một phần năng lượng, băng giáp bị Đoạn Vân phá, ưu thế của Âu Đặc Tư càng rõ ràng hơn ! Do đó, trong cuộc chiến đấu giữa Thần Long và Băng Long, ngay từ đầu Âu Đặc Tư đã chiếm thượng phong ! Đầu Băng Long cử động hơi chậm chạp, cơ hồ chỉ là cái xác biết đi dưới mắt Âu Đặc Tư, căn bản là chỉ có nước ôm đầu chịu đòn !

Với thực lực của Đoạn Vân hoàn toàn có thể tiêu diệt đầu Băng Long này. Nhưng sau khi thấy tám tên nô lệ vô dụng bị đả bại, Đoạn Vân đã rất coi trọng tên này, muốn thu phục hắn ! Do đó, khi Âu Đặc Tư cùng Băng Long đại chiến, Đoạn Vân đi loanh quanh tìm tòi nơi cất giữ linh hồn của đầu Băng Long này ! Trọng điểm tìm kiếm chính là trong vòng một ngàn thước quanh cái núi băng khổng lồ !

Dưới thần thức của Đoạn Vân, mọi thứ trong phạm vi hai vạn thước đều hiện ra trong đầu hắn. Nhưng lúc này, Đoạn Vân vẫn không phát hiện gì đặc biệt bên trong Đại Băng Sơn ! Thần thức của Đoạn Vân trước giờ rất mẫn cảm đối với linh hồn, không biết tại sao lần này tìm mãi mà không thấy tung tích linh hồn Băng Long !

Hừ, sao lại không có nhỉ? Nhưng, sau khi Âu Đặc Tư và Băng Long chiến đấu một thời gian, Âu Đặc Tư đã hoàn toàn chiếm thượng phong, Đoạn Vân thấy vài manh mối khả nghi ! Một công kích mãnh liệt của Âu Đặc Tư đã làm cho Băng Long phun ra một ngụm máu rất lớn. Ngay lúc đó, Đoạn Vân phát hiện ra vài dị động trong cơ thể Băng Long, những dị động của linh hồn !

Đoạn Vân lại phát hiện ra ba động linh hồn trong cơ thể hắn. Nên Đoạn Vân dám cam đoan, linh hồn của hắn tuyệt đối vẫn còn trong thân thể. Nhưng linh hồn của hắn căn bản là không còn trong ý thức hải.... Việc này nói lên cái gì ?

- Mẹ kiếp, người quả là ác ôn ! Lại dám nuốt chửng linh hồn của mình !

Thông qua thần thức thăm dò thân thể Băng Long, khoe miệng Đoạn Vân lộ ra nụ cười quỷ dị ! Tên này dựa vào hình thể khổng lồ của mình, lại dám nuốt chửng Phong ấn trận và linh hồn của hắn vào trong ! Bây giờ, linh hồn của hắn và Phong ấn trận đều ở trong cơ thể hắn ! Hừ, dạ dày hắn quả là lớn, phải có đường kính tới ba mươi thước !

Sau khi đã tìm được linh hồn của tên kia, Đoạn Vân một lần nữa phi thân lên ! Bằng vào thân pháp xảo diệu, Đoạn Vân phi thân thẳng tới cái cổ Băng Long lúc này đã rách nát. Khi tới gần cái cổ hắn, Đoạn Vân đem đại lượng chân khí ngưng tụ vào nắm đấm, sau đó nhắm thẳng vào một vị trí đặc biệt rồi ra một đòn như búa bổ !

Quyền này của Đoạn Vân vừa đánh xuống, vốn Băng Long đang vùng vẫy rất mạnh lúc này bỗng hoàn toàn đình chỉ mọi động tác, cái duy nhất có thể làm là trợn đôi mắt khiếp sợ ! Một kích này của Đoạn Vân đã vận dụng thủ pháp điểm huyết, nhằm vào đại huyết của Băng Long ra một đòn nghiêm trọng ! Đối với hình thể thật lớn của Băng Long, một ngón tay xem ra không thể có tác dụng gì cả, hơn nữa nắm tay không ngưng tụ đủ lực lượng hoặc vị trí không chính xác thì cũng không thể có hiệu quả được ! Nhưng Đoạn Vân trong khi tác chiến với Long tộc, đã đem thân thể của Long tộc nghiên cứu rất thấu triệt, ngoài ra lực lượng của hắn cũng được tập luyện rất nhuần nhuyễn ! Điểm huyết, đơn giản là đưa năng lượng của mình đánh vào huyết đạo đối phương, làm cho hệ thống thần kinh của đối phương bị tê liệt, hoặc phá hỏng một vài chỗ cơ bắp, gây cốt điều khiển cử động ! Loại điểm huyết này Đoạn Vân đã rất tinh thông từ khi học châm cứu trung y từ khi còn nhỏ !

Sau khi chế trụ Băng Long, Đoạn Vân cười vẻ tà ác nói với con Băng Long đang trở mắt nhìn :

- Băng Long ơi là Băng Long, người cuối cùng cũng không chạy thoát được rồi! Người tưởng rằng nuốt phong ấn vào là ta không tìm thấy sao? Thực lực của người rất tốt, rất thích hợp làm thủ hạ cho ta ! Đây là số mạng rồi, người trốn không thoát đâu ! Ha ha !

Nói xong, Đoạn Vân quay về bộ vị yếu hầu của Băng Long đấm một quyền, làm cho Băng Long há hốc miệng ra !

- Các người chờ bên ngoài, linh hồn của hắc bị hắc nuốt vào bụng rồi, ta vào đó một hồi !

Nói xong, Đoạn Vân chui thẳng vào miệng con rồng đó!

Thông qua yết hầu rồi thực quản khổng lồ, Đoạn Vân phi thân thẳng vào dạ dày đầu Băng Long này ! Ở đây, Đoạn Vân tìm thấy Phong ấn trận, bên trong Phong ấn trận chính là linh hồn Băng Long ! Thông qua nghiên cứu tỉ mỉ, Đoạn Vân phát hiện ra Phong ấn trận này cũng mới được nuốt vào không lâu ! Có thể là vì thấy những hiện tượng dị thường từ chín đại ác thú khác, nên tên này phải chuẩn bị một chút !

Cường độ năng lượng của cái vòng phong ấn này mạnh hơn những ác thú khác rất nhiều ! Nhưng cho dù cái vòng phong ấn năng lượng mạnh đến đâu thì đối với Đoạn Vân cũng chẳng thấm vào đâu! Bắn vào chân khí tầng thứ tám siêu cường, Đoạn Vân trực tiếp chui vào vòng năng lượng ! Ở đây, Đoạn Vân đã thấy linh hồn của đầu Băng Long này !

- Có phải người rất giết mình không? Yên tâm đi, chỉ cần người đồng ý làm thủ hạ cho ta, ta có thể làm cho người thoát ly vĩnh viễn vòng phong ấn năng lượng này !

Đoạn Vân lộ vẻ tiếu ý nói với linh hồn này .

- Người đã đến rồi, vậy thì chết đi !

Băng Long lúc này phát khởi linh hồn công kích tới Đoạn Vân ! Nhưng dưới chân khí cường đại của Đoạn Vân thì linh hồn năng lượng của hắc cũng chỉ giống như một con dê chờ bị giết thịt !

Đoạn Vân đem chân khí ngưng tụ thành thực thể, chộp lấy cái linh hồn của con Băng Long này !

- Không ngờ đến bây giờ mà người vẫn còn chống cự, ta nói cho người biết, ta có hơn mười loại phương thức có thể làm cho người sống không bằng chết !

Sau đó, Đoạn Vân áp dụng một vài phương pháp thuần phục đối với cổ linh hồn Băng Long này ! Sau khi linh hồn Băng Long gặt đầu khuất phục, Đoạn Vân đã biến hắc trở thành nô lệ mới của mình !

Cứ như vậy, con Băng Long tiền sử đã trở thành nô lệ thứ chín của Đoạn Vân, còn tên của hắc gọi là Đại Băng Sơn!

339. Chương 339. Thế Giới Tấn Đầu

- Đại băng sơn, ta rất muốn biết từ đây mà đi tiếp về phía nam thì tới nơi nào?

Sau khi thu phục được con Băng Long tiền sử cường hãn, Đoạn Vân nhìn về phía băng tuyết mênh mông ở phía nam trong lòng không khỏi nổi lên sự tò mò hỏi.

- Chủ nhân, chỗ ta bị phong ấn đã là cực nam rồi. Nếu tiếp tục đi về phía nam chắc sẽ tới tận cùng của thế giới.

Đại băng sơn biến thân thành một vị trung niên nam tử cung kính trả lời.

- Tận cùng của thế giới? Chẳng lẽ thế giới này thật là trời tròn đất vuông sao?

Đoạn Vân càng tò mò hơn. Chẳng lẽ thế giới này không giống như những gì mà mình tưởng tượng?

- Trời tròn đất vuông? Chủ nhân nói thật là kỳ quái. Ta không biết có phải trời tròn không, nhưng đất thì không vuông. Đất dưới chân chúng ta theo ta biết hắc là một hình thoi.

- Hình thoi? Làm sao người biết được?

Đoạn Vân nghi hoặc hỏi. Nếu nói thế giới này bề ngoài là một hình thoi thì nó chẳng phải là một quả cầu hình thoi sao? Nếu là như thế vậy tại sao lại có điểm tận cùng của thế giới?

- Chủ nhân, chỉ cần chúng ta không xé rách màng ngăn với Thần giới và điều kiện tiên quyết là phải bay thật cao, chúng ta sẽ phát hiện ra hình dáng của thế giới này.

Đại băng sơn nói tiếp.

- Ta rất muốn biết, ai có năng lực bay được trong hư không? Còn nữa, chẳng lẽ Thần giới ở trên đầu chúng ta sao?

Đoạn Vân càng lúc càng nghi hoặc hơn.

- Chủ nhân, ngài có thể không biết. Năng lượng đạt cấp bậc Chân thần cường giả thì có thể bằng vào thân thể cường hân bay trong hư không. Đối với câu hỏi thứ hai của chủ nhân, ta thấy Thần giới cũng không phải ở trên đầu chúng ta. Nói đúng ra, thông đạo giữa Thần giới và Nhân giới ở trên đầu của chúng ta. Cửa vào hai đại Thần giới, ở Thần giới nhìn vào chỉ là một cánh cửa, nhưng ở Nhân giới nó cơ hồ bao trùm cả bầu trời của hai đại lục. Thần giới là một thế giới tương tự như Ma giới, cấp bậc cao hơn Nhân giới rất nhiều.

- Vậy hai đại Thần giới chẳng phải là có hai mặt sao ? - Đoạn Vân hỏi lại .

- Không, hai Thần giới đồng thời tồn tại. - Đại băng sơn nói rất khẳng định.

Nghe thế, Đoạn Vân càng mù mờ không hiểu hơn. Đoạn Vân biết một khi nô lệ khế ước sinh hiệu lực, tên Đại băng sơn này không có khả năng lừa mình. Theo như lời Đại băng sơn thì hẳn toàn nói sự thật mà mắt hắn chứng kiến, Đoạn Vân cũng dám khẳng định trăm phần trăm là nô lệ khế ước tuyệt đối đã sinh hiệu lực, không có khả năng Đại băng sơn nói dối.

- Đại băng sơn, ta hỏi lại người, người hẳn là biết hai Nguyệt Lượng trên đầu chúng ta, nhưng người có biết trên Nguyệt Lượng có cái gì không ? - Đoạn Vân hỏi Đại băng sơn với vẻ nghiêm túc.

- Chủ nhân, câu hỏi của ngài quả là khó cho ta. Nguyệt Lượng cách xa đại lục như thế, làm sao ta có thể thấy những gì ở trên Nguyệt Lượng cho được?

- Cao thủ cấp bậc Chân thần có thể bay được trong hư không, vậy tại sao không ai có thể bay đến nguyệt cầu nhỉ ? - Đoạn Vân một lần nữa hỏi lại.

- Việc này, chủ nhân, mặc dù có vài cường giả có thể bay trong hư không, nhưng Nguyệt Lượng xa như vậy, xa đến mức không thể bay tới, cho dù có năng lực mạnh đến đâu cũng không có khả năng bay mãi ở trong hư không được.

Đại băng sơn nói.

- Đại băng sơn, nếu ta nói có thần ở trên Nguyệt Lượng, người thấy như thế nào ?

- Chủ nhân, trên Nguyệt Lượng làm sao có thần được chứ? Theo ta được biết, Thần giới căn bản không nhìn tới Nguyệt Lượng.

- Thần giới nhìn không tới Nguyệt Lượng? Chẳng lẽ Thần giới chính là hai nguyệt cầu kia ?

Đoạn Vân không khỏi lẩm bẩm ! Nếu ở Thần giới không nhìn tới Nguyệt Lượng, vậy thì Thần giới rất có thể chính là hai nguyệt cầu rồi!

- Đại băng sơn, người đi tới Thần giới bao giờ chưa? - Đoạn Vân hỏi tiếp

- Thời tiền sử ta cũng đi qua vài lần, nhưng nghe nói bây giờ thông đạo giữa Thần giới và Nhân giới đã bị phong kín. Thần giới và Nhân giới coi như đã hoàn toàn bị ngăn cách.

- Vậy người đứng ở Thần giới nhìn thấy đại lục như thế nào? Là một hình cầu chuyển động hả?

Mấy chuyện về thế giới này thực sự đã hoàn toàn làm cho Đoạn Vân hồ đồ. Mẹ kiếp, sao mọi thứ trở nên phức tạp như vậy?

- Chủ nhân thật thích nói giỡn. Ở Thần giới làm sao có thể nhìn thấy đại lục được? Căn bản là hai thế giới khác nhau mà. - Đại Bạng Sơn cười khẽ nói.

Ta xui! Rốt cuộc đây là một loại thế giới gì thế này? Chẳng lẽ giữa nguyệt cầu và đại lục có một mặt thủy tinh? Xuyên thấu qua một mặt thủy tinh, từ đại lục có thể thấy nguyệt cầu. Còn thần ở Nguyệt Lượng thì nhìn không thấy đại lục? Chẳng lẽ Thần giới không phải là hai nguyệt cầu đó? Nhưng việc này cũng quá huyền bí, hai nguyệt cầu chẳng phải cũng đối ứng với hai nửa đại lục sao? Một loại Thần giới Phương đông tương đương với nhân tộc, một bên là Thần giới Phương tây điều nhân. Việc này có tương ứng không? Chẳng lẽ thật sự có Càn Khôn?

Nhưng làm sao giải thích được việc hai nguyệt cầu đó đang có chiến tranh? Chẳng lẽ chỉ là sự trùng hợp? Chẳng lẽ là xung đột của hai chủng tộc khác nhau? Hoặc là nơi đó căn bản chỉ là một phần của thần tộc lạc loài? Mẹ kiếp, chẳng lẽ cả hai chủng tộc cùng nhau rơi xuống đó? À, cho dù là đồng thời bị đầy ải, làm sao lại xảo diệu lạc xuống hai nguyệt cầu bất đồng?

Mẹ kiếp, trở về đề Tinh Linh nữ thần ra hỏi lại mới được.

Láo! Mụ đàn bà này cũng thiệt là láo, đã là người của gia tộc thế mà không hé răng lộ ra nửa điểm. Lần này phải bảo Pháp Lạp Kỳ gia tăng 'kèm kẹp' và quản lý mới được. Nếu mụ đàn bà đó dám không nghe lời, trực tiếp để Pháp Lạp Kỳ ăn gỏi sống mụ luôn.

- Không nói vấn đề này nữa, Đại bạng sơn, vừa rồi người nói tận cùng thế giới là chuyện gì thế? Chẳng lẽ ở nơi đó không còn là thế giới nữa à? Chẳng lẽ không gian ở đó dừng lại hả?

Đối với sự tồn tại của Thần giới Đoạn Vân hoàn toàn mù mờ, bây giờ hẳn chuyển chủ đề sang điểm tận cùng của thế giới.

- Chủ nhân, ở chỗ cực nam của Nam cực Băng nguyên chính là tận cùng thế giới này. - Đại bạng sơn khẳng định.

- Đại bạng sơn, người có tới điểm cực nam này chưa? Tận cùng thế giới rốt cuộc là cái dạng gì?

Đoạn Vân hỏi Đại bạng sơn một lần nữa.

- Ta cũng không rõ ràng nơi đó là cái gì. Nhưng ở Thần giới vẫn một mạch truyền lưu một thuyết pháp: thông qua tận cùng thế giới chúng ta có thể đi tới một thế giới khác.

- Một thế giới khác?

Đoạn Vân không khỏi sinh ra chút hưng phấn. Chẳng lẽ mình đến từ phương hướng này? Vậy mình có thể thông qua điểm tận cùng thế giới này trở về địa cầu rồi? Nhưng những lời kể tiếp của Đại bạng sơn trong nháy mắt đã đập tan ảo tưởng ngây thơ của Đoạn Vân.

- Chủ nhân, theo ta được biết, điểm tận cùng thế giới chính là Ma giới.

- Ý của người là từ nơi này có thể tới được Ma giới? - Đoạn Vân hơi giật mình nói.

- Hẳn là vậy, nhưng từ nơi này của Ma giới khó có thể tới được nơi Ma tộc cư ngụ. Thông qua điểm cuối cùng của Nhân giới cũng chính là điểm cuối của Ma giới. Còn điểm tận cùng Ma giới thì hung hiểm dị thường, có vô số mãnh thú cường đại, cho dù là cao thủ cấp bậc Thần vương cũng đừng nghĩ đến việc may mắn thoát khỏi miệng của chúng!

Đại Bạng Sơn nói rất nghiêm túc.

Hừ, vốn định từ đây đi Ma giới tìm hiểu tình hình ở Ma giới một phen, bây giờ thì tịt rồi.

- Lão Đại, hay là chúng ta đến xem điểm tận cùng thế giới đi.

Lúc này, Phi Tử cười hì hì nói với Đoạn Vân.

- Chủ nhân, vạn vạn lần không thể. Tận cùng của thế giới rất hung hiểm, rất nhiều vết nứt không gian, lại thường xuyên phát sinh những vụ nổ không gian.

- Vụ nổ không gian?

Hắc, người đơn giản chỉ nói cho ta là vụ nổ big bang của vũ trụ là xong.

- Đúng vậy, vì nơi này là nơi tận cùng hai thế giới, do đó năng lượng không gian rất cuồng bạo, thường xuyên phát sinh va chạm. Còn nữa, ác thú ở Ma giới thường xuyên rình rập ở bên bờ hai giới.

- Người nói là chúng căn bản không bị hạn chế bởi không gian hả? Chúng có thể tự do chạy tới chạy lui giữa hai thế giới?

Đoạn Vân càng giật mình hơn nữa. Hừ, đây là cái quái gì thế nhỉ? Nếu vượt qua dễ dàng như vậy thì có thể sinh ra rất nhiều rắc rối.

- Cũng không thể nói như vậy, bởi vì bọn chúng có thuộc tính năng lượng đặc thù nên mới có thể đi đến một thế giới khác.

- Chúng đã có thể tới được, chúng ta cứ đến xem một chút cũng không sao? Tốt lắm, ta quyết định cùng nhau tới tận cùng thế giới xem xem sao. - Đoạn Vân quyết định.

- Chủ nhân, vì an toàn cho ngài, ta buộc phải ngăn cản ngài.

Đại băng sơn có chút nóng nảy, hần đứng chắn trước mặt Đoạn Vân. Sau đó Bát đại ác thú cũng đứng ra ngăn phía trước Đoạn Vân.

- Cái gì thế này? Tạo phản hả, các người

Thấy tình hình như vậy, Đoạn Vân hơi giật mình. Hừ, họ là nô lệ hả? Thế mà dám ngăn đường chủ nhân?

- Chủ nhân, cho dù người giết ta, ta cũng phải ngăn người. Nơi tận cùng thế giới không phải là chỗ chơi. Nơi đó đến cả Thần vương cũng không dám đùa giỡn. Nơi đó là tử vong đó!

Đại băng sơn nói với vẻ mặt khẩn thiết, còn bát đại nô lệ cũng hòa vào cầu khẩn Đoạn Vân.

- Thiếu gia, ta thấy chúng ta cũng không nên đi. Người xem bọn chúng đã dám làm ngược với ý nguyện của người, xem ra nơi đó thật sự quá mức hung hiểm.

Có thể ý thức được sự việc quá nghiêm trọng, Diệp Cô Thành cũng khuyên Đoạn Vân.

- Chủ nhân, nếu ngài cố ý muốn đi, ta xin được đi dò đường.

Âu Đặc Tư nói với Đoạn Vân .

- Lão Đại, chúng ta không nên đi. Xem tình hình nơi đó đích thật rất đáng sợ.

Tiểu Phi Hiệp đại biểu cho năm ma sủng nói .

Nhìn nhìn đám thủ hạ đang khẩn trương ngăn cản, Đoạn Vân cười nói:

- Tốt lắm, không đi thì không đi. Nhưng chín tên nô lệ này thật ra cũng rất trung thành với ta, đáng tiếc nguyên lai thực lực của tám tên lại quá tệ. Xem ra đám này còn phải tu luyện cho thật tốt.

Việc thu phục Đại băng sơn xem ra không phải là một việc lắm lẩn. Ừm, nhưng chín đại nô lệ này quả là có chút to lớn cồng kềnh.

Nơi tận cùng thế giới cũng là điểm tận cùng của Ma giới. Thật cũng muốn đi xem thử. Hừ, biết không thể đi nhưng cũng vẫn làm cho người ta tò mò khó chịu. Mãnh thú ở nơi giao tiếp hai giới lợi hại như vậy sao? Thần vương cũng phải kiêng kị? Nơi đó rốt cuộc tồn tại cái thứ biến thái gì nhỉ? Thật lắm chuyện, mặc kệ, về nhà hảo hảo với lão bà trước cái đã.

340. Chương 340: Chuẩn Bị Xâm Nhập

Về đến Á Cương thành tràn ngập một bầu ánh nắng tươi sáng, khí hậu ôn hòa, cảm giác quả là sáng khoái Trung Hoa gia tộc bây giờ có thể nói là binh cường mã tráng, chung đoàn tụ tập .

Đoạn Vân, Âu Đặc Tư là cao thủ cấp bậc Chân thần, thực lực tuyệt đối cường hãn phi thường ; giai vị của Diệp Cô Thành, Ny Khả cũng đã là Đấu thần đỉnh giai, thực lực cấp bậc Chân thần ; năm đại ma sủng,

linh thú nhờ vào thần cách hậu giai, thực lực cũng đã tăng lên trông thấy ; giai vị Long thái tử Mạt Khắc và mười Thần Long ở mức Đấu thần trung giai, thực lực cũng phải tới đỉnh giai. Hơn nữa, Đoạn Vân còn có chín đại nô lệ thực lực cũng tầm tầm. Á... giai vị chín tên gia hỏa này cũng đại biểu cho thực lực : ba Đấu thần hậu giai, ba Đấu thần đỉnh giai, hai Chân thần sơ giai, một Chân thần trung giai. Chín đại cao thủ là nô lệ, có thể nói là một đội quân vô cùng biến thái .

Bây giờ tính sơ ra, lực lượng chung đoàn khác bị hạ xuống một chút . Bấy đại Cuồng chiến sĩ, hai mươi ma thú gia tộc, một trăm hai mươi Thú Nhân, trải qua sự huấn luyện và tu luyện sống chết, thực lực đã dừng lại ở cấp mười hai đỉnh giai. Nếu muốn đột phá, phỏng chừng còn phải chờ Đoạn Vân giúp đỡ một tay . Còn có năm mươi Thần Long giai vị vẫn ở mức phó thần như trước .

Trải qua huấn luyện và tăng trưởng, thực lực quân đội trong tay Đoạn Vân cũng tăng lên rất nhiều . Tướng sĩ Nanh Sói bây giờ có thực lực ở cấp mười một trung giai. Hai vạn Cuồng chiến sĩ, sau khi trải qua tu luyện hơn hai tháng, thực lực từ trung giai, hậu giai tăng lên tới thần cấp đỉnh giai. Còn trải qua một lần huấn luyện siêu trọng lực sống chết và bổ sung được thủy, hai vạn Cuồng long Cuồng chiến sĩ toàn bộ trở thành Cuồng chiến sĩ cấp mười một cả . Còn nữa, năm vạn bộ đội Thú Nhân, thực lực thấp nhất cũng đã ở mức thần cấp hậu giai, đều được điều tới Thú Nhân đế quốc thành lập một quân đoàn . Dù sao, năm trăm vạn đại quân Thú Nhân cũng không phải dễ dàng phát triển .

Thực lực tiểu binh của Nanh Sói đại quân trên đại lục bây giờ đã là đại kiếm sư rồi. Hơn nữa số lượng kiếm thánh trong Nanh Sói đại quân cũng tăng lên từng ngày . Lúc này, cả trên đại lục có gần trăm vạn Nanh Sói kiếm thánh. Có đại quân như vậy, xem ra đã đến lúc Đoạn Vân biến thái này sử dụng được rồi .

Hơn nữa, lực chiến đấu của những đội quân khác trên đại lục cũng tăng lên không ít . Sau khi tiến hành cải cách quân sự, chất lượng quân đội Trung Hoa đã được đề cao rất lớn. Bây giờ, một ngàn sáu trăm vạn đệ tử binh của Trung Hoa, thực lực ở mức kiếm sĩ cấp năm cấp sáu với trang bị đầy đủ như một sư đoàn thiện chiến. Một ngàn sáu trăm vạn tướng sĩ chính quy, trước kia tuyệt đối chỉ có ở hoàng gia kỵ sĩ mà thôi.

Đoạn Vân bây giờ, muốn tiền có tiền, muốn binh có binh, muốn vũ khí có vũ khí. Hấn cần nhiều thế để làm gì? Đánh nhau . Hừ, lão tử không gây chiến, ta nuôi nhiều lính như vậy để làm chi? Một đám tiểu binh như thế này, nếu không để ra tiền bạc từ chiến tranh cho bốn thiếu gia, vậy đừng nghĩ đến việc bỏ đi .

Cứ như vậy, sau khi trở lại Á Cương, Đoạn Vân lập tức triệu tập hội nghị gia tộc . Sau lần hội nghị ở gia tộc lại mở một hội nghị nguyên thủ chư quốc ở Á Cương .

Bốn mươi lăm nguyên thủ quốc gia nhân loại, quốc vương địa Tinh vương quốc, hoàng đế Mông Cổ đế quốc, hoàng tộc tộc trưởng và hoàng đế Thú Nhân đế quốc, Tinh Linh nữ vương, hội trưởng của công hội dong binh và ma pháp, còn có Giáo hoàng và thánh nữ Thần điện toàn bộ tụ tập ở sảnh đường hội nghị Á Cương thành . Hơn nữa, xuất hiện ở hội nghị còn có Long Hoàng Tạp Lỗ, thành chủ Long Nhân thành. Ngoài ra còn có đại biểu hải giới cũng đến.

Sau khi phần lớn nguyên thủ quốc gia tụ tập và nghi lễ tuyên bố hội nghị bắt đầu, Đoạn Vân bắt đầu diễn văn :

- Thừa các vị đại biểu quốc gia thành viên thuộc Trung Hoa gia tộc, đại biểu Công hội, một vài đại biểu cho các quốc gia được gia tộc bảo hộ, xem ra các người cũng đã biết về mục đích của hội nghị lần này . Đúng vậy, hội nghị chúng ta lần này là hội nghị động viên quân sự. Đây là hội nghị có tính biểu tượng tuyên chiến với Tây đại lục . Bây giờ, không ai nghi ngờ về sự cường đại của Trung Hoa gia tộc. Từ việc kiến thiết kinh tế, quốc lực phát triển đều đã tiến vào một giai đoạn mới . Cái chủ yếu là, căn cứ vào vài tin tức tình báo của gia tộc, cuộc bộ xâm lấn của Ma giới đang tới gần . Tháng bảy này, Tinh Linh nữ thần mới từ Ma giới trở về từng nói qua, lâu thì ba năm, chậm thì một năm, Ma giới sẽ tiến hành đại xâm lấn chúng ta . Có lẽ các người nghi hoặc tại sao chúng ta lựa chọn lúc Ma giới sắp xâm lấn mà tiến binh đánh A Lí Tây Đa đại lục, có lẽ các người lo lắng chúng ta sẽ lâm vào vũng lầy khi gặp sự phản kháng của Tây đại lục . Nhưng ta xin hỏi, chiến tranh dựa vào cái gì? Là tướng sĩ? Điều này tất nhiên là đúng. Nhưng ta cho rằng, chiến tranh kỳ thật là vì kinh tế, đánh nhau vì tài nguyên. Nếu trước khi Ma giới xâm lấn, chúng ta có thể tụ tập tất cả vật tư tài nguyên chiến lược, thì khi đối kháng với Ma giới sẽ có nắm nhiều phần thắng hơn . Nói trắng ra là, công kích Tây đại lục, cũng chẳng qua là cướp bóc . Chúng ta phải dùng tài nguyên ở Tây đại lục bổ sung cho Đông đại lục chúng ta. Đem tài phú ở Tây đại lục, cướp thành của cải của Đông đại lục

chúng ta . Mặc dù nói cướp bóc là một việc rất không văn minh, thậm chí là một phương thức có chút dã man, nhưng chúng ta cũng không còn lựa chọn nào khác . Hơn nữa, chiến tranh xâm lấn vốn sẽ không phải là một danh từ dễ nghe . Nhược nhục cường thực chính là pháp tắc của thế giới này .

- Đoạn Vân đại nhân, sau khi Trung Hoa gia tộc thống nhất Mông Đa Lợi Á, vì sự hợp tác của các nước trên đại lục, cả thị trường đại lục trở nên bão hòa. Chúng ta cũng đang tính đến việc mở rộng thị trường hải ngoại . Nhưng, giữa Tây đại lục và Đông đại lục dù sao cũng cách nhau một cái Hạ Lợi Ngõa hải dương rộng lớn . Tuy nói một vài thương nhân trăm năm trước đã dẫn thông một thông đạo buôn bán trên biển giữa hai đại lục và một thông đạo khác ở cực bắc lục địa, nhưng hai còn đường nhỏ này không thích hợp cho đại quân. Hơn nữa, cho dù có thông đạo trên biển thì cũng không phải một hành trình ngắn ngày .

Lúc này, hoàng đế Lôi Ngạo Đế Quốc Bỉ Đắc đại đế đứng lên nói .

Quốc vương Địa Tinh là Đạt Lí Khắc đứng lên nói :

- Các vị! Nước Địa Tinh của ta đã chuẩn bị một ngàn con thuyền ma pháp, hơn nữa mỗi thuyền ma pháp đều có thể chở được mấy trăm người, trọng tải đại khái gấp đôi thuyền ma pháp do công nhân nhân loại bình thường chế tạo . Thông qua loại thuyền ma pháp này, chúng ta có thể đưa một đội quân rất lớn tới Tây đại lục. Chỉ cần chúng ta thành lập một căn cứ, chúng ta có thể đưa rất nhiều đại quân tinh nhuệ tới Tây đại lục. Đến lúc đó, bằng vào sự cường hãn của những sư đoàn Trung Hoa chúng ta, tuyệt đối có thể quét ngang cả Tây đại lục. Và tương lai Tây đại lục sẽ thành một khối thuộc địa ở hải ngoại của chúng ta .

- Mông Cổ tộc có thể làm đại quân tiên phong. Bằng vào chiến lực cường hãn của Mông Cổ tộc nhân chúng ta, chúng ta có thể nhanh chóng thành lập một cứ điểm . Hơn nữa, chúng ta còn có thể từ bắc cương tràn qua, trực tiếp từ phía bắc Tây đại lục phát khởi công kích về phía nam . Chỉ cần cho ta một tháng, ta có thể đánh bại toàn bộ phía bắc của A Lí Tây Đa đại lục .

Lời của Địa Tinh quốc vương Đạt Lí Khắc vừa dứt, hoàng đế Mông Cổ Thành Cát Tư Hãn i¹⁴Nguyên danh A Thập i¹⁴0 lúc này đứng lên, nói oang oang .

Ngay sau đó, nguyên thủ chư quốc trên đại lục tới tập bàn tán, rất nhiều quốc vương đang bàn xem mỗi nước có thể xuất bao nhiêu binh v.V .

- Im lặng .

Đoạn Vân áp áp tay về phía các nguyên thủ quốc gia . Sau khi toàn trường im lặng, Đoạn Vân ra hiệu cho một thị giả mở một cuộn vải lớn treo trên tường xuống . Khi cuộn vải vừa buông xuống, một cái bản đồ hai đại lục đã được trải rộng ra .

Chỉ vào cái bản đồ khổng lồ này. Đoạn Vân nói :

- Các vị! Cụ thể làm sao có thể đánh Tây đại lục, quân bộ của gia tộc đã đưa ra một kế hoạch rất chu đáo . Các vị đừng lo. Công dã Tây đại lục, mấu chốt không chỉ ở chiến trường, mà còn ở việc làm sao chúng ta thu được ích lợi lớn hơn nữa . Muốn dẫn bại Tây đại lục, ta tùy tiện phái vài cao thủ là có thể quét ngang Tây đại lục rồi . Chúng ta phải thoát khỏi tầm suy nghĩ chỉ nhìn vào xâm lược quốc thổ lạc hậu . Chúng ta phải nhớ, cuộc chiến tranh của chúng ta tuyệt đối không phải để tiêu hao mình. Chúng ta phải khai thác lực lao động và tài nguyên của Tây đại lục, lại còn cả thị trường Tây đại lục rộng lớn nữa . So với chúng ta, Tây đại lục xem ra vẫn còn lạc hậu. Bên cạnh đó, chúng ta lại là một gia tộc, là một chính thể, còn họ chỉ là một vài quốc gia phân tán. Nói cách khác, chúng ta là một đại lục thống nhất đánh một đám tiểu quốc gia . Do đó việc chiến tranh không phải là vấn đề chúng ta cần lo lắng .

- Gia chủ đại nhân, chiến trường thì chúng ta không cần lo lắng, vậy chúng ta phải làm gì ? - Một tiểu quốc quốc vương đứng lên nói .

Đoạn Vân gật đầu nói :

- Hối rất hay! Các người làm được gì đây? Ta nghĩ các người cần làm là làm sao thu được tiền của Tây đại lục vào túi chúng ta, làm sao khai thác khoáng sản ở Tây đại lục biến thành nguyên liệu chiến tranh cho chúng ta . Ngoài ra, làm sao để khai thác sức lao động của dân nghèo Tây đại lục biến thành công nhân cho chúng ta . Tóm lại, các người phải tìm cách biến tài phú của Tây đại lục thành tài phú của chúng ta . Do đó, cái các người phải làm là sau khi quân đội chúng ta chiến thắng Tây đại lục, lập tức chiếm cứ những địa

bàn ở đó, tập trung tiến hành thống trị thực dân với những địa bàn này . Ngoài ra, chiến tranh cần có tiền của, vậy thì kinh phí chiến tranh do ai trả đây? Đương nhiên là do những người thu được tài phú từ chiến tranh trả . Nhớ kỹ, cho các người thời gian nửa tháng, chiêu mộ thật nhiều thương nhân muốn tới kiếm lời ở Tây đại lục . Tùy vào kinh phí chiến tranh mà quyết định họ có được những ân huệ và đặc quyền gì ở Tây đại lục. Còn nữa, ta muốn tuyên bố một việc, chiến tranh kỳ thật cũng là cướp bóc, tướng sĩ xuất chinh có thể thu được hai mươi phần trăm những gì đoạt được từ chiến tranh. Mặt khác, ba mươi phần trăm sẽ chi cho những quốc gia tham gia, năm mươi phần trăm còn lại nộp về gia tộc được dành làm quỹ dự phòng để chống lại Ma tộc.

- Gia chủ đại nhân, phân phối như vậy cũng rất hợp lý, nhưng chúng ta làm sao có thể vận chuyển quân đội tới đó ?

Đoạn Vân cười cười, trực tiếp chỉ chỉ vào hai đại lục, nói :

- Yên tâm, ta trực tiếp thiết kế truyền tống trận giữa hai đại lục . Việc vận chuyển mấy trăm vạn đại quân cần bản không tới vài phút .

- Thật tốt quá . Quân đội sẽ phân phối như thế nào ?

- Ba trăm vạn Nanh Sói đại quân, chỉ có thể phái ra mười vạn kiếm thánh của Nanh Sói Thần điện. Mười vạn tướng sĩ Nanh Sói Thần điện, mục tiêu chủ công là Giáo Đình Tây đại lục . Đối với bộ đội chính quy ở các quốc gia trên đại lục, nhiều nhất chỉ cho phép tham gia hai mươi phần trăm . Địa Tinh phái ra đội quân công thành, Thú Nhân để quốc xuất trăm vạn tướng sĩ bình thường, Tinh Linh Vương Quốc phái ra vài vạn pháp sư, còn Mông Cổ không hạn chế quân lực . Còn nữa, Đường Cổ Lạp Sơn cũng sẽ xuất chiến, ma thú gia tộc cũng sẽ tùy thời mà xuất chinh.

- Việc này .. tại sao phái ít quân đội thế ?

- Ma tộc xâm lấn sắp tới, chúng ta phải lưu lại binh lực . Yên tâm, lực lượng chung đoàn của chúng ta rất mạnh . Mười vạn kiếm thánh tuyệt đối có thể quét ngang A Lí Tây Đa . Nếu gặp chống cự mạnh, ta sẽ tính đến việc đưa một vài bộ đội thần cấp tới giúp . Còn nữa, nghe rõ đây, mỗi lần một nhóm, nói cách khác phải thay nhau đưa quân đội tới rồi rút về .

- Vì sao ?

- Ta muốn lợi dụng chiến trường Tây đại lục tiến hành luyện binh thực chiến. Cứ như vậy, khi Ma tộc xâm lấn, chúng ta mới có thể dành được phần thắng .

Sau khi nhất nhất thương nghị các hạng công việc, lúc này đây việc xâm lấn Tây đại lục đã hoàn thành .

Khi quân đội xâm chiếm Tây đại lục còn chưa chính thức xuất quân, đại quân trên biển của Đoạn Vân đã sớm xuất phát về phía hải vực Tây Hải.

341. Chương 341. Tây Đại Lục Chinh Đồ

Nói thật chứ cuộc chiến tranh với Tây đại lục quả thực làm cho người ta buồn bực. Người nói xem, đã là chiến tranh ít nhất người cũng phải gặp một vài sự chống cự gì đó, đằng này đại quân trên biển của Đoạn Vân còn chưa đến hải vực Tây hải thì Tây hải hoàng Bát Kỳ Đại Xà Mặc Nhĩ Bồn đã mang theo gia quyến chạy trốn tới Tây đại lục mất tiêu. Đoạn Vân chưa phí một tốt một quân thì Tây hải đã được sửa tên rồi. Đại quân trên biển của Đoạn Vân sau khi chiếm được hải vực Tây hải xong, tất cả lãnh đạo Tây hải chưa kịp chạy trốn lập tức đầu hàng cả. Hừ, mặc kệ, trước hết thu lấy chỗ này cái đã.

Càng buồn cười hơn là sau khi bộ tộc Thần long tiếp thu toàn bộ Tây hải hải vực, đầu Bát Kỳ Đại Xà lại lựa chọn quay ra đầu hàng. Điều này làm cho Đoạn Vân rất hoài nghi về trí tuệ của đầu Bát Kỳ Đại Xà, chẳng phải người cứ đem toàn bộ Tây hải đầu hàng ngay từ đầu có phải là tốt hơn cho người không? Đằng này người bỏ chạy lấy mạng, xong rồi quay lại đầu hàng, người bây giờ trắng tay mang cái túi rỗng tới đầu hàng! Vậy không phải là tự mang cái mạng tới bán sao?!

Chiến tranh Tây đại lục làm Đoạn Vân cụt hứng và bực mình không ít, hẳn vốn muốn đánh vài trận lớn để luyện binh cho tốt, nhưng việc Mặc Nhĩ Bồn đầu hàng trực tiếp làm cho mười mấy quốc gia nhân loại ở đại

lục A Lí Tây Đa 'noi gương' đầu hàng theo. Chì còn một vài vương quốc phía Bắc Tây đại lục thì cả quốc gia đều thờ phụng nữ thần của mình mà không chịu đầu hàng. Khi đại quân nhân tộc của Đoạn Vân chưa đến Tây đại lục, một nửa phía bắc của Tây đại lục đã rơi vào tay Đoạn Vân. Hừ, còn đánh đấm gì nữa chứ? Bộ đội của ta còn chưa tới nơi. Đối mặt với tình huống như vậy, Đoạn Vân chỉ có nước lắc đầu bất lực!

Ai bảo Trung Hoa to lớn làm gì, thôi thì thu phục cái đã. Các ngươi đã nguyện ý làm bù nhìn, vậy ta cho các ngươi tội nguyên làm quân bù nhìn.

Trước tiên phải giới thiệu một chút về tình hình ở Tây đại lục. Cả Tây đại lục cộng lại có trên trăm quốc gia nhân loại, dân cư nhân tộc có khoảng trên bốn mươi hai ức. Trong số các quốc gia nhân tộc ở Tây đại lục, có hai nước có thực lực mạnh trội hơn các nước khác: một là Bồ Lỗ Tư đế quốc do Bát Kỳ Đại Xà Mặc Nhĩ Bồn khống chế, còn một nước khác là đại biểu cho Giáo Đình điều nhân. Những nước còn lại chỉ có thể lực vừa và nhỏ.

Bát Kỳ Đại Xà Mặc Nhĩ Bồn, là một Bát Kỳ Đại Xà thủy lục song tề, khống chế vài quốc gia nhân loại và vài thế lực dị tộc ở Tây đại lục, phạm vi thế lực bao trùm một nửa bắc bộ Tây đại lục. Hơn nữa, phần lớn thế lực ma thú ở Tây đại lục đều bị hấn nắm cả trong tay.

Giáo Đình đại biểu cho bộ tộc Thiên sứ phương Tây nắm trong tay đại bộ phận dân cư nhân tộc của Tây đại lục. Cho dù nhân loại dưới sự thống trị của Mặc Nhĩ Bồn nhưng cũng có không ít là tín đồ của Quang Minh Điều thần. Theo thống kê sơ bộ, cả Tây đại lục có gần ba mươi ức tín đồ Quang Minh thần. Họ chiếm một phạm vi rộng lớn của phía nam Tây đại lục giàu có.

Ngày hai mươi tháng mười một, ba trăm vạn quân Trung Hoa tinh nhuệ của Đoạn Vân đặt chân lên mảnh đất Tây đại lục. Quân đội này lập tức tiến hành công phạt những vương quốc chưa thần phục. Họ còn nhân chuyển chinh phục này làm cơ hội để luyện binh luôn.

Hai thế lực nam bắc ở Tây đại lục vốn là hai thế lực thù địch nhau. Nhưng khi Đông đại lục đặt chân vào lãnh địa này, thế cục trên cả Tây đại lục đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Bắc Tây đại lục có mười mấy quốc gia đã tự động thần phục Đoạn Vân khi Mặc Nhĩ Bồn đầu hàng, nhưng có một vài quốc gia trong số này vẫn không ổn định được. Một vài nhân sĩ ái quốc phát cờ khởi nghĩa khắp các nơi, họ đòi bảo vệ chủ quyền và toàn vẹn lãnh thổ. Ngoài ra, còn có những tên gia hỏa có dã tâm cũng thừa dịp loạn lạc mà khởi binh, bọn này muốn nhân thời loạn mà chiếm được một vùng đất kiến quốc lập nghiệp. Đối mặt với tình huống như vậy, những quốc gia dưới tay Mặc Nhĩ Bồn đã đầu hàng thật ra cũng phát huy một vài ưu thế mà giúp đỡ Đoạn Vân trong việc bình định. Họ không có năng lực và đảm lược chống cự với những sư đoàn tinh nhuệ của Đông đại lục, nhưng họ dư sức đối phó được với các cuộc nổi loạn trong nước.

Bắc Tây đại lục chiến loạn nổi lên bốn phía, trở nên rất bất ổn, dân cư không an cư được. Tình hình như vậy làm số lượng nô lệ của Tây đại lục vọt tăng. Phần lớn nô lệ nhanh chóng bị vận chuyển tới Đông đại lục, trở thành một loại nô lệ hợp pháp tạm thời duy nhất ở Đông đại lục. Họ có một cái tên rất ngắn gọn - Tây nô. Tên Đoạn Vân biến thái từng hạ chính sách đối xử tốt với nô lệ, do đó những dân cư nghèo khổ của Tây đại lục đều rất muốn tới Đông đại lục tìm cuộc sống no đủ. Cứ như vậy, một dòng người từ Tây đại lục xếp hàng tự nguyện bán thân làm nô lệ.

Trung tuần tháng mười hai, toàn bộ bắc Tây đại lục cơ bản đã bình định xong. Mặc dù thỉnh thoảng còn có một vài nhân sĩ tập hợp thế lực hô hào cứu quốc, nhưng trước mặt những sư đoàn Trung Hoa cường đại, thế lực nào cũng chỉ có nước bị đồ sát tiêu diệt tận gốc. Mười lăm ức dân cư nhân tộc ở bắc Tây đại lục đã chuyển thành dân nước thuộc địa của Trung Hoa gia tộc. Lúc này Đoạn Vân bắt đầu tuyên bố sự thống trị thực dân của gia tộc tại vài quốc gia ở bắc Tây đại lục. Mặc dù nói thống trị thực dân là việc không nhân đạo, nhưng không nhân đạo thì sao chứ? Ai bảo ta có thực lực cường hãn làm chi?

Kỳ thật Đoạn Vân cũng không muốn kềm kẹp dùng đao thương với dân chúng Tây đại lục, nhưng dân chúng Tây đại lục lại thật sự quá sùng bái bộ tộc Điều nhân. Nếu không thừa dịp lần chiến loạn này mà thuận phục họ, sau này khi mình khai chiến với đám điều nhân, bọn người kia sớm muộn gì cũng vung đao đâm vào sau lưng mình.

Đám quan lại cao cấp của những nước của Tây đại lục vừa gia nhập làm thành viên gia tộc có rất nhiều

phương pháp hữu hiệu để cai trị và bóc lột dân chúng rất thích hợp với loại thống trị thực dân của Đoàn Văn. Ở các nước Đông đại lục lúc trước cũng từng có nền thống trị thực dân này.

Ngoài ra Đoàn Văn còn tìm được một vài chủng tộc ở Tây đại lục rất có giá trị để bồi dưỡng và thu nhập vào gia tộc. À, còn những chủng tộc không có hảo cảm với điều nhân đều được Đoàn Văn dùng danh nghĩa gia tộc thu phục cả. Những thế lực này tương lai sẽ trở thành đại diện cho gia tộc ở Tây đại lục.

Cuộc xâm lấn lần này làm Đoàn Văn tiêu hao không ít tiền tài. Cụ thể mất bao nhiêu thì Đoàn Văn cũng chưa thống kê hết, cũng không rảnh mà đi đếm. Hai mươi phần trăm chiến lợi phẩm được trao thưởng cho tướng sĩ Tây chinh đã biến họ thành những người giàu có. Sau cuộc đầu tư chiến tranh này, họ cầm tiền đi mua một tước vị cũng vẫn còn thừa tiền. Nhưng họ cũng không cần phải mua tước vị, bằng vào quân công họ cũng có thể có những tước vị xứng đáng ở quốc gia mình. Nhưng trong mắt họ, cấp bậc đại biểu cho binh lính gia tộc thật ra còn có giá trị và vinh dự hơn bất cứ tước vị nào.

Kinh nghiệm thực tế, luyện binh qua thực chiến là những bài rèn luyện tốt nhất cho binh lính, Đoàn Văn xây dựng một kế hoạch dự trù đưa quân đội gia tộc ở Đông đại lục thay nhau tới Tây đại lục. Một ngàn sáu trăm vạn bộ đội chính quy đều có cơ hội được tới Tây đại lục chiến đấu để kinh qua kinh nghiệm chiến đấu thật sự.

Đương nhiên mọi việc không phải đều suông sẻ, ở Tây đại lục vẫn có một vài chiến dịch rất khó nhai. Giáo Đình cầm đầu hơn năm mươi quốc gia hợp thành liên quân kháng Trung Hoa gia tộc, trực tiếp đối kháng chống lại những sư đoàn tinh nhuệ của Đông đại lục trên chiến trường. Nhưng tên biến thái Đoàn Văn lại rất thích bọn đối kháng này, bọn người cứ việc chống cự, càng mạnh càng tốt, chỉ có như vậy bọn thiếu gia mới có thể luyện tập tốt cho những sư đoàn của Trung Hoa.

Vốn chỉ cần tên Đoàn Văn biến thái phái một lực lượng nhỏ tinh nhuệ trong tay hấn tới Tây đại lục thì cũng có thể đánh chiếm cả Tây đại lục, nhưng để luyện binh, và để kiểm nghiệm thành quả của việc luyện binh qua chiến đấu thực tế, và cũng để tinh luyện đào tạo ra một sư đoàn thiết huyết chính thức, Đoàn Văn giữ đại đa số vũ lực cường hân ở lại Mộng Đa Lợi Á. Còn được phái sang Tây đại lục cơ bản đều là những tướng sĩ bình thường từ các nước thành viên của gia tộc ở Đông đại lục.

Tướng sĩ Đông đại lục đang chiến đấu trong vòng binh lửa ở Tây đại lục đã gây nên một làn gió bụi sôi ở Mộng Đa Lợi Á, nhiệt huyết dâng cao ngút trời. Có rất nhiều nam nhân nhiệt huyết dũng cảm báo danh xin gia nhập quân đội. Họ thề nguyện muốn phụng hiến tất cả cho sự phát triển của Trung Hoa. Tinh thể trên đại lục nói chung rất tốt. Tuy nhiên cũng có vài tên gia hỏa "bất bình thường" không nhận được đứng ra phản đối chủ nghĩa bá quyền của Trung Hoa gia tộc, nhưng đám nhân sĩ bảo thủ này dù sao cũng chỉ là thiểu số. Đông đại lục không còn là nơi cho đám nho sĩ miệng đầy nhân nghĩa đạo đức, ở đây cường giả là tất cả, chỉ có kiếm chính thức nói chuyện chứ không phải lý lẽ.

Cuộc chiến xâm lấn Tây đại lục lần này, đại quân tiên phong là đại quân Mông Cổ và binh đoàn Địa Tinh phối hợp với nhau. Hai trăm vạn đại quân Man Tộc đã man thành tánh, dựa vào thực lực cường hân của mình càn quét cả Tây đại lục. Hai mươi vạn Địa Tinh tướng sĩ vũ khí tinh xảo, bằng vào uy lực Địa Tinh đại pháo cường đại và những cơn mưa quyền trục hoàn toàn có thể coi thường và san bằng mọi thành trì. Bất kể thành trì có pháo đài chắc chắn như thế nào đi nữa, pháp sư cường đại ra sao, trước mặt Địa Tinh đại quân toàn bộ đều không chịu nổi một kích. Đội quân tinh nhuệ do Địa Tinh và Man Tộc tạo thành lao thẳng đến nam bộ Tây đại lục do Giáo Đình khống chế, nơi chiến hỏa có thể kéo dài.

Một ngàn sáu trăm vạn quân chính quy nhân tộc ở Đông đại lục được chia thành những quân khu, đóng rải khắp ở những thành thị đã bị chiếm ở Tây đại lục. Những tướng sĩ này đều muốn trải qua chiến hỏa. Còn Thú Nhân đế quốc vừa mới gia nhập gia tộc không lâu, cũng phái ra hai trăm vạn đại quân Thú Nhân, những Thú Nhân hung ác này dùng một phương thức chiến đấu khá dã man, họ gây cho quân đội Tây đại lục tai ương trầm trọng. Dưới sự công phạt của họ, quân chính quy Tây đại lục chỉ cấp dật chạy. Thật không có biện pháp, Thú Nhân một khi tham chiến đều trở thành dã man và độc ác, với họ chỉ có một quy luật duy nhất trên chiến trường: không cần biết người có đầu hàng không, trước hết chém rồi nói sau. Vốn lực chiến đấu của Thú Nhân cũng rất cường đại, đã vậy Đoàn Văn còn trang bị cho họ vũ khí rất tinh xảo chuyên dùng cho quân chính quy, những Thú Nhân này trở nên dũng mãnh dị thường. Hừ, trên chiến trường họ chém giết như dao phay cắt dưa chuột, gặp địch quân là chém như chém chuối. Những binh lính đối phương mà gặp phải họ thì đúng là thảm thương.

Trung tuần tháng mười hai, Đoàn Văn thử dùng phương pháp hòa đàm với các quốc gia phía nam Tây đại lục, nhưng những quốc gia này đều đang được điều khiển bởi những tên gia hỏa đã hoàn toàn chìm đắm trong Quang Minh Điều thần. Những tên gia hỏa ngu muội này tuyên bố muốn đánh đến người cuối cùng. Còn khi đàm phán với Giáo Đình, những tên gia hỏa Giáo Đình lại còn muốn động thủ với đám sứ giả của Đoàn Văn phái tới. Xui cho bọn Giáo Đình, trong đám tùy tùng do Đoàn Văn phái đi hòa đàm có một đám vô cùng biến thái - một trăm đầu phi long của phi long huynh đệ. Mẹ kiếp, sau đó thì sướng nhé, những con phi long này thực lực đã là cấp mười một hậu giai bị bọn Giáo Đình chọc giận, cả Giáo Đình bị bọn họ đập nát, cao thủ Giáo Đình thì bị họ giết hơn phân nửa, cuối cùng, họ còn bắt sống cả Giáo hoàng và Thánh nữ mang về.

Lần này thì khỏe rồi, toàn bộ nam Tây đại lục rối loạn. Hừ, chỉ muốn đánh vài trận đàng hoàng sao mà khó như vậy chứ? Không được, phải lập tức thả Giáo hoàng và Thánh nữ ra, để họ trở về tổ chức lại quân đội tạo ra sự chống cự cho ra hồn chứ! Nhưng đáng tiếc là đại quân nam phương càng ngày càng lún sâu vào thất bại!

Sau khi đội quân nam phương lui về phía sau, năm điều nhân xuất hiện. Đoàn Văn vốn cho rằng năm điều nhân này sẽ rất lợi hại, nhưng cuối cùng vừa chớp tới mới biết, thực lực thật sự quá tệ. Nguyên lai đám này là mấy tên còn sót lại lần trước trong sự kiện Thiên Vũ nhi tử xuất thế và hai thần tộc bị hút vào đại lục, đa số lãnh nhiệm vụ đi tìm Thiên Vũ, còn lại năm tên gia hỏa lãnh nhiệm vụ ở lại Tây đại lục để chuẩn bị triển khai thần tích, nhưng cũng giống như đám điều nhân đi tìm Thiên Vũ, tất cả chỉ là đám Thánh Thiên sứ trung giai có thực lực nhược tiểu!

Chiến hỏa tiếp tục tràn xuống phía nam, vốn có thể một đòn là kết thúc chiến sự, nhưng vì mục đích luyện binh, nên bị Đoàn Văn kéo dài hơn hai tháng. Nhưng cuộc chiến đấu này cũng đem lại cho những sư đoàn Trung Hoa rất nhiều kinh nghiệm chiến hỏa, làm cho sư đoàn Trung Hoa phát triển lên rất nhiều.

Giáo Đình cũng có thực lực đối kháng nhất định đáng kể. Họ có một vài quân đoàn chiến lực cường hãn trong tay, chẳng hạn như mười vạn quang minh thánh kỵ sĩ thực lực đều là cấp bảy cấp tám, còn có một vạn cuồng tín giả thực lực của họ còn mạnh hơn. Những tên gia hỏa cầm truyền thừa bổng này, bằng vào sự sùng bái của mình đối với Quang Minh Điều thần, chiến đấu cơ hồ không biết mệt. Mỗi một tên gia hỏa đều có thực lực kiếm thánh, chiến đấu rất kiên cường. Nhưng cho dù người dai sức kiên cường tới đâu rồi cũng tới lúc khí lực người bị cạn kiệt, một điều bất hạnh nữa đó là đối thủ của người lại là mười vạn Thần điện Nanh Sói Trung Hoa kỵ sĩ, tội nghiệp cho mười vạn quang minh thánh kỵ sĩ toàn bộ bị diệt sát, còn một vạn cuồng tín giả cũng bị giết chết một cách vô tình. Người lợi hại thì sao, ta còn lợi hại hơn người, hơn nữa nhân số và tổ chất chiến đấu của chúng ta cũng cao hơn các người nhiều. Người không biết mệt phải không? Ta chia nhau ra đánh với người. Hừ, hơn nữa, truyền thừa bổng trong tay người có lợi hại như huyền thiết đại đao trong tay ta không? Một đao trực tiếp chém gãy truyền thừa bổng của người.

Chiến tranh tự nhiên phải chết người, nhưng dưới sự khống chế của Đoàn Văn biến thái các sư đoàn Trung Hoa cũng không tổn thất bao nhiêu. Những việc đại loại giết địch một ngàn bị hại tám trăm Đoàn Văn nhất quyết sẽ không làm.

Đối với Đoàn Văn thì chiến tranh chỉ là một cuộc đầu tư tiền bạc không hơn không kém. Trận này, trên trăm vạn quyền trục trị liệu được đại quân xuất chinh tiêu hao hết, ngoài ra trên trăm vạn được hoàn cũng bị dùng sạch. Những tế tự của Thần điện Trung Hoa đi theo đại quân trở thành một lực lượng rất được trọng vọng trên chiến trường. Những tế tự Thần điện mang theo đại lượng quyền trục trị liệu, đã cứu được hơn trăm vạn thương binh. Trong đại quân một tân binh chúng ra đời - tế tự binh, những tế tự này vốn đã bị được hoàn của Đoàn Văn đoạt mất chén cơm bây giờ lại có việc làm quá tốt trong quân đội.

Vào tháng mười bốn tháng cuối cùng trong năm, Đoàn Văn cơ bản đã chinh phục cả Tây đại lục. Không đến thời gian ba tháng đã chinh phục xong một đại lục, điều này cũng chỉ có tên Đoàn Văn biến thái mới có thể làm được. Tổng cộng trước sau những tướng sĩ Tây chinh có khoảng ba ngàn vạn. Còn binh lính tổn thất trên chiến trường được Đoàn Văn biến thái khống chế ở mức dưới năm mươi vạn. Nhưng những tướng sĩ Tây đại lục trở thành vong hồn dưới gót sắt của những sư đoàn Trung Hoa lại có gần ngàn vạn người. Về phần tướng sĩ Tây đại lục bị thương, bị bắt, đầu hàng, tính ra cũng phải trên một ức.

Tây đại lục bị Đoàn Văn biến thái dùng một phương thức cực kỳ dã man chinh phục hoàn toàn. Nói cách khác, ý định của Đoàn Văn về việc thực dân hoá Tây đại lục đã được thực hiện.

342. Chương 342: Tây Đại Lục Thượng Không Đích Quỷ Dị

Ngày mười bốn tháng bốn, bầu trời Tây đại lục vốn là một khoảng tinh không, chỉ trong chốc lát bỗng chấn động một cách quỷ dị, rung động cả Tây đại lục. Giữa những tầng mây lúc này nhìn có chút kinh khủng, những tiếng sấm sét vang dội, ánh chớp lóe lên kinh dị, tất cả tạo nên một khung cảnh vô cùng quỷ dị.

Đối mặt với tình huống như vậy, những tín đồ điều thần trên đại lục đều thi nhau đồn đại rằng : Quang Minh Thần vĩ đại sắp xuống đây cứu bọn họ. Những đại quân thiên sứ Thần giới sẽ giáng thần phạt xuống đám ma đồ Đông đại lục hung ác, sẽ dày quân xâm lược tà ác từ Đông đại lục xuống tầng địa ngục sâu nhất, ghê rợn nhất. Đám quý tộc Tây đại lục đã thần phục cũng ngo ngoe, không ít tên bắt đầu tuyên bố : khu trục bọn xâm lược Đông đại lục, bảo vệ chủ quyền Tây đại lục.

Đối mặt với tình huống quỷ dị như thế, Đoạn Vân cũng rất kỳ vọng. Tuy nói thông đạo Thần giới và đại lục bị phong kín rồi, nhưng Thần dù sao cũng không phải là con người. Có lẽ họ còn có phương thức tiến hành phủ xuống đặc biệt của mình. Đoạn Vân cũng không sợ hãi gì lắm. Theo như lời Tinh Linh nữ thần, bộ tộc Thiên sứ không có khả năng phái ra rất nhiều người tới đối phó mình. Họ đang giằng co với Thần giới Phương đông, căn bản không phân cao thấp. Hơn nữa, vì sự khác biệt về môi trường, những tên gia hỏa có thực lực mạnh không thể xuất hiện trên đại lục. Còn những tên gia hỏa xuống đại lục này cũng sẽ bị hạn chế thực lực nhất định. Nghe nói điều nhân văn luôn luôn sử dụng thiên sứ phủ xuống, đó chỉ là một loại linh hồn phụ thể.

Điều nhân thì có gì phải sợ? Dưới kiếm của mình và Diệp Cô Thành, những linh hồn điều nhân tuyệt đối chỉ là miếng đậu hũ. Đoạn Vân sẽ cho cả đám từng người một tự chui đầu vào rọ. Hừ, thân thể và linh hồn điều nhân thật sự quá bổ. Dựa vào một trăm điều nhân tới lần trước, Đoạn Vân trực tiếp đề cao linh hồn bảy đại Cuồng chiến sĩ tới cấp bậc Đấu thần hậu giai. Khi cho thân thể họ hấp thu năng lượng, Đoạn Vân trực tiếp làm cho Cuồng chiến sĩ vượt cấp tới Đấu thần trung giai. Còn đám Thú Nhân, toàn bộ đều được Đoạn Vân chế tạo thành Đấu thần trung giai. Ngoài ra, hai mươi ma thú gia tộc, cũng đã là Đấu thần trung giai cả rồi. Chỉ cần trong tương lai hình thành được thần cách, họ sẽ trở thành một nhóm cao thủ siêu cấp của gia tộc. Cái làm cho Đoạn Vân hơi giật mình là đám Cuồng chiến sĩ đã có thực lực Đấu thần trung giai và một trăm hai mươi Thú Nhân vẫn chưa hình thành thần cách của mình.

Trong bộ tộc Thần long, năm mươi Thần Long và hai mươi ba đầu Thần Long trấn thủ hải giới, đều được Đoạn Vân biến thái này chế tạo thành cao thủ cấp bậc Đấu thần.

À, còn mười thần cách của đám Lực Thiên sứ, được Đoạn Vân đem cất đi. Mấy cái này do thuộc tính không đồng nhất nên không thể cấy cho người khác được, sau này dùng để luyện được thì phỏng chừng có thể có tác dụng nhất định. À, Đoạn Vân còn chưa dám động tới đám Kim Giáp võ sĩ. Có quỷ mới biết đám Thần giới Phương đông sẽ có thái độ gì với mình? Đến lúc đó kết minh với chúng để đánh Thần giới Phương tây cũng một sách lược không tệ. Cho dù là sau này muốn khai chiến với Thần giới, mình cũng có thể móc từ trong miệng bọn người đó vài tin tức Thần giới.

Đoạn Vân dùng không đến ba tháng đã chinh phục được Tây đại lục. Thời gian ba tháng này đối với Đoạn Vân đã có thể thay đổi rất nhiều việc rồi.

Trước tiên là nói về Đoạn Vân biến thái. Hắn nhân lúc trời tối gió nhiều, trực tiếp đem ba đầu Nhân Ngư làm thịt. Trải qua trận chiến đấu mê hồn, thực lực của tên biến thái này đã tăng lên rất nhiều. Ngoài ra thị nữ nữ thần đáng thương cũng bị tên chủ nhân biến thái nuốt sống. Sau khi chèn ép Băng tuyết Nữ thần Lộ Lộ Tây, Đoạn Vân có một cảm giác muốn làm thịt tất cả các nữ thần. Hừ, thật sự là quá bổ. Thông qua phương pháp song tu, hắn hấp thu được rất nhiều thần lực âm tính của nữ thần. Cứ như vậy, Đoạn Vân đã phát triển rất nhanh với một tốc độ có thể thấy được. Ngoài ra, Đoạn Vân còn làm luôn cả Thần Long Ny Khả nữa. Sau khi làm xong, tự nhiên hàng đêm vẫn tiếp tục làm gì đó. Còn sau khi làm gì đó, thực lực tự nhiên cũng lại tiến lên. Đoạn Vân lại còn làm gì gì đó với cả thánh nữ Athena. Mọi người đều là đàn bà của mình, đâu có gì mà phải lo lắng. Bốn thiếu gia tà ác thì cứ cho là tà ác đi, ai kêu ta có thực lực làm chi.

Cứ như vậy, thực lực của hắn trực tiếp từ Chân thần sơ giai tiến tới Chân thần hậu giai. Thái Cực chân khí tầng thứ tám đã được củng cố cực tốt, viên kim đan đã tiếp cận kích cỡ của quả bóng bàn rồi. Hơn nữa, tinh thần lực tên biến thái này cũng cường đại lên rất nhiều. Thần thức bao trùm bán kính cũng không biết bao xa, nhưng dù sao cũng phải tới mười mấy vạn thước.

Dưới tác động của tên Đoạn Vân biến thái này, thực lực những người đàn bà của hắn cũng tăng lên rất nhiều. Liên Na, Vân Vân hai thị nữ lém lỉnh, Khải Lợi và Khải Sắt Lâm hai người đàn bà sớm nhất của Đoạn Vân, thực lực đều là phó thần hậu giai, phỏng chừng nếu còn cùng Đoạn Vân quần quít một hai tháng nữa, chắc sẽ có thực lực Đấu thần rồi. Còn thực lực của Tiểu Nguyệt cũng đã vào khoảng cấp bậc này. Ba vị công chúa Thiên Long khác là Lị Lị Lộ, Lộ Tây, Hương Hương, thực lực cũng đã là phó thần trung giai. Tiểu Bạch đã ngưng kết ra nội đan Đấu thần hậu giai cho mình. Ba đầu Nhân Ngư hải giới, ngoại trừ Ngải Vi Nhi tự nguyện gả cho Đoạn Vân, hai vị thị nữ khác của Ngải Vi Nhi đều bị tên Đoạn Vân biến thái nửa đêm nửa xoa. Bây giờ, các nàng tựa hồ đều thích loại phương pháp song tu này. Thực lực của các nàng đến giờ khoảng cấp mười ba sơ giai. Biến hóa của ba đầu Nhân Ngư tiểu thư làm cho Mai Lan Ny và đám hải giới cao tăng ngày xưa vừa yêu vừa hận Đoạn Vân.

À, còn có một cô gái mà Đoạn Vân một mạch không động tới, đó là con gái Pháp Lạp Kỳ - Âu Dã Ny. Chà, không xuống tay được. Mỹ nữ Cuồng Chiến sĩ này thật sự quá chân thật. Mà Đoạn Vân lại vừa tà ác, còn háo sắc nữa. Hắn chỉ muốn dưỡng nàng trở thành một muội muội thôi.

Tên thiếp thân hộ vệ Diệp Cô Thành trải qua tu luyện gần ba tháng và được Đoạn Vân cải tạo, đã đạt tới Chân thần trung giai, thực lực có thể nói là cường hãn dị thường.

Thần Long Âu Đặc Tư dựa vào tu luyện, thực lực từ sơ giai đạt tới Chân thần trung giai.

Thực lực của Ny Khả có thể nói là tăng lên nhanh nhất. Thông qua việc làm gì gì đó với tên Đoạn Vân biến thái này, giai vị Ny Khả trực tiếp vượt qua phụ thân nàng, đạt tới thực lực Chân thần trung giai.

Trải qua việc không ngừng tu luyện thần cách nội đan, năm đại ma sủng cuối cùng đã đưa giai vị đột phá tới Chân thần sơ giai. Thần cách của ma thú chính là một kho năng lượng dự trữ, cũng làm thực lực họ mạnh hơn cao thủ đồng giai.

Mạt Khắc và mười Thần Long, thực lực cả bọn đều đã đạt tới Đấu thần đỉnh giai.

Chín đại ác thú thì sao? Chín tên gia hỏa này sau khi được Đoạn Vân cải tạo và tăng lên một phen, giai vị đã xảy ra một vài biến hóa. Ba đầu hậu giai, ba đầu đỉnh giai, đều được Đoạn Vân chế tạo thành Chân thần sơ giai, còn hai đại nô lệ Chân thần sơ giai, được Đoạn Vân chế tạo thành trung giai. Về phần đầu Băng Long tiền sử vốn đã có thực lực Chân thần trung giai, được Đoạn Vân tăng lên tới hậu giai. Hơn nữa tư thái chiến đấu của chín tên gia hỏa này cũng được Đoạn Vân huấn luyện lại một phen. Đoạn Vân dám cam đoan, tám tên đó không còn là phế vật nữa. Trải qua những cuộc chiến sinh tử, họ đã sinh ra kháng thể nhất định đối với uy áp. Tương lai, dưới lệnh của Đoạn Vân, họ sẽ lập tức xé xác bất kỳ địch nhân nào.

Hơn nữa, tám vạn quân đội trong tay Đoạn Vân bây giờ cũng hoàn toàn khác hẳn. Một vạn tướng sĩ Nanh Sói, toàn bộ được Đoạn Vân chế tạo thành những võ sĩ cường hãn cấp bậc phó thần sơ giai. Còn Long kỵ của họ, cũng được rèn luyện thành Long kỵ có thực lực cường hãn thần cấp hậu giai. Hai vạn Cuồng long Cuồng chiến, thực lực đều đã là bán Thần trung giai. Năm vạn Thú nhân. Cũng đều là những võ sĩ cường hãn cấp mười một. Hơn nữa, gần ba vạn ma thú trong tay Đoạn Vân đều là những ma thú cường hãn thần cấp hậu giai.

Ngoài ra, Đoạn Vân biến thái này tranh thủ trong thời gian gần ba tháng này đã làm vũ lực của đám ma thú gia tộc tăng lên rất nhiều. Ba mươi vạn thú quân, toàn bộ được Đoạn Vân biến thái này chế tạo thành thánh cấp hóa hình. Hừ, ba mươi vạn ma thú hóa hình đủ để làm cho thế giới run rẩy. Kỳ thật việc làm như vậy cũng không khó lắm. Phát hai ba lượt tẩy tủy thủy là xong thôi. Nếu còn không được, cho người tiến vào siêu trọng lực huấn luyện tràng huấn luyện thêm vài ngày. Những ma thú ba tháng trước đã là siêu giai thì bây giờ toàn bộ đều đã là cấp bậc phó thần rồi. Nói cách khác, hai trăm ba mươi đầu ma thú gia tộc trong Huynh Đệ Liên và Phi Hồ đội đều đã là chung đoạn cấp mười hai. Kể cả đại đội không quân một ngàn hai trăm đầu thần thú đều đã là cấp mười một trung, hậu giai cả rồi.

Hơn nữa, trong tay Đoạn Vân còn có đội ngũ Thần Long luôn luôn trung thành. Một ngàn Thần Long siêu giai bây giờ đều đã tiến giai tới phó thần; còn hơn một ngàn thanh long thực lực bây giờ cũng đã ở mức bán Thần hậu giai. Một ngàn Hải Long vệ thực lực cũng đều ở mức siêu giai.

Ba trăm vạn lực lượng hậu bị bồi dưỡng cho Nanh Sói, toàn bộ đều là những thiết huyết có thực lực kiếm

thánh. Năm trăm vạn Thú Nhân đại quân vừa mới thành lập, thực lực tiểu binh cũng đã là cấp bảy rồi. Những Thú nhân võ sĩ cường hãn này, tương lai sẽ là chiến lực chủ yếu của Đoạn Vân để chống đỡ Ma tộc xâm lấn .

Mặc dù vẫn rất mơ hồ về thực lực Thần giới, nhưng Đoạn Vân có vũ lực cường đại như thế cũng có niềm tin có thể liều mạng với chư thần rồi. Có lẽ, trong mắt Thần, mình vẫn rất nhỏ yếu như trước, nhưng việc phát triển dù sao phải từ từ mới được .

Đoạn Vân biến thái này nhất định muốn phải đi trên con đường thí thần đồ ma. (giết thần diệt ma)

- Lão Đại, bầu trời Tây đại lục quỷ dị như thế, có phải Thần giới Phương tây muốn khai chiến với chúng ta không ?

Nhìn về phía chân trời Tây đại lục, bên ngoài đại điện Giáo Đình, Tiểu Phi Hiệp và một đám chung đoạn hỏi Đoạn Vân. Sở dĩ phải ở chỗ này, vì Đoạn Vân cho rằng nếu điều nhân phủ xuống, nhất định sẽ xuất hiện ở chỗ này trước tiên .

Đoạn Vân về mặt đầy tiểu ý nói :

- Sợ cái gì? Tina không phải đã nói rồi sao? Thông đạo giữa Thần giới và đại lục đã bị phong kín. Còn nếu thần phủ xuống, vậy phải hao phí rất nhiều thực lực. Nói cách khác, trừ phi người có thực lực rất cường hãn ở Thần giới phụ trách truyền tống, nếu không họ căn bản đừng nghĩ đến việc tới đại lục này. Các người nói xem, họ sẽ phái loại gia hỏa nào tới đây ?

- Lão Đại, nếu họ phái Chủ thần tới, hoặc là trực tiếp gửi một tên Thần Vương tới, chúng ta phải làm sao bây giờ ? - Tiểu Phi Hiệp nói có chút lo lắng .

- Tiểu Phi Hiệp, vấn đề này người đến hỏi nữ thần đại tẩu ấy. Người hỏi nàng xem Thần giới có bao nhiêu Chủ thần. Cả Thần giới Phương đông cũng chỉ có năm hệ Chủ thần là phong hỏa lôi, điện và tự nhiên. Cũng chính là Phong Thần, Hỏa thần, hai huynh đệ Lôi Thần, Điện Thần, và Tự Nhiên nữ thần. Ngày xưa còn có Đại Địa chi thần, cũng là địa hệ Chủ thần, nghe nói đã là Thần Vương rồi. Người nói xem, một Tây đại lục sẽ có mấy Chủ thần? Họ cũng chỉ có vài Chủ thần cấp mười lăm thôi. Nhưng đừng lo, thực lực chúng ta cũng không kém. Ngoài ra, chỉ có thông qua khiêu chiến với cường giả, chúng ta mới có thể đột phá cực hạn của mình nhanh hơn, đạt tới cảnh giới kế tiếp. Kiên nhẫn chờ đợi đi .

Lúc này, ám lưu phía chân trời bắt đầu khởi động, đột nhiên xuất hiện một vòng xoáy rất lớn. Ngay sau đó, vô số đại quân thiên sứ xuất hiện ở phía chân trời .

Điều nhân phủ xuống thật rồi !!!

343. Chương 343. Lai Ba Lai Ba Lai Tổng Tử Ba

Sau cơn sấm sét, mấy ngàn điều nhân thông qua vòng xoáy từ từ xuất hiện. Thực lực đám điều nhân có vẻ yếu, đều là điều nhân cấp thấp. Nhưng khi Đoạn Vân còn đang cho rằng đám điều nhân không đáng để đối phó, thì một nhóm điều nhân nữa lại phủ xuống.

Sau khi vòng xoáy biến mất, tổng cộng trước sau có hai mươi nhóm điều nhân xuất hiện ở đường chân trời. Tổng cộng lần này có khoảng mười vạn điều nhân Thiên sứ tới nhân giới. Việc như vậy có hợp tình hợp lý không nhỉ? Thật là làm cho người yếu bóng vía giật mình mà.

Hừ, hừ, khoan giật mình cái đã. Mười vạn Thiên sứ điều nhân cũng không dễ đối phó, quả là phải bận rộn, chật vật một phen rồi.

Đoạn Vân phát hiện ra đại quân Thiên sứ cũng có thực lực khá kinh khủng. Đại khái có khoảng mười hai vạn Thiên sứ cấp hai, tức là thực lực thần cấp của nhân loại, còn có trên một vạn Thiên sứ cấp ba, Thiên sứ cấp ba tương đương với thực lực siêu giai ở thế giới này. Trong đại quân điều nhân còn có hai ngàn Thánh Thiên sứ cấp mười hai, hơn một trăm tên có thực lực Đầu thần Lực Thiên sứ. Hơn nữa, trong đó còn có mười Thiên sứ tám cánh, cấp bậc đạt tới Năng Thiên sứ cấp mười bốn.

Tuy nói Đoạn Vân có thực lực dư sức đối phó với đám điều nhân này, nhưng thoáng một cái từ trong không khí lòi ra nhiều tên điều nhân như vậy thì không khỏi làm cho Đoạn Vân phải giật mình và suy nghĩ cẩn thận về vấn đề này. Điều nhân đang chiến đấu với Đông phương thần minh, hơn nữa thông đạo giữa Thần giới và đại lục bị phong kín rồi. Thoáng cái lòi ra nhiều điều nhân như vậy, việc này đại biểu cho cái gì? Không phải nói cũng biết, cửa Thần giới đã mở ra, đám thần minh ghê tởm này có thể tự do đi lại với nhân giới này sao? Hừ, Thần giới phương Tây tùy tiện rút ra chút binh lực mà đã kinh khủng như thế, vậy nếu chúng toàn bộ tràn lên, mình chắc chẳng còn một cọng lông? Thôi thì cứ đưa cổ ra cho người ta chặt trước cho khỏe!

Mẹ kiếp, điều nhân quả nhiên là biến thái.

Sau khi mười vạn Thiên sứ xuất hiện, trực tiếp sắp hàng phía chân trời, từng đoàn từng đoàn tiến lên, trận hình của đại quân Thiên sứ rất khí thế, chính xác là chúng đang chuẩn bị duyệt binh.

Quân đoàn trưởng quân đoàn Trung Hoa Thần điện Nanh Sói Đặc Lạp Phu đang đóng ở tổng bộ Giáo Đình Tây đại lục tìm tới Đoạn Vân .

- Thiếu gia, thông qua ống nhòm quân sự, chúng ta đã thấy đại quân Thiên sứ phía chân trời. Ta thấy hơi lạ, bên trong có không ít Thiên sứ mà chúng ta quen mặt - Đặc Lạp Phu hồi báo cho Đoạn Vân.

- Quen mặt? Có thể như vậy sao? - Đoạn Vân hỏi về nghi hoặc.

- Thiếu gia, nếu ta không đoán sai, đám Thiên sứ một đôi cánh, rất có thể là đám thánh kỵ sĩ và cuồng tín giả điên cuồng của Giáo Đình hơn một tháng trước bị quân ta tiêu diệt. Đối với đám này, rất nhiều tướng lĩnh quân ta đã nhận ra chúng. - Đặc Lạp Phu nói về khẳng định .

Mẹ kiếp, đúng là đám biến thái khôn khiếp. Đã chết lại còn có thể quay lại được? Hừ, điều nhân các người cũng quá là con mẹ nó huyền bí rồi.

- Lão Đại, có gì phải lo chứ, diệt bọn hản trước. Với thực lực của chúng ta, muốn đối phó với đám điều nhân này thì có gì khó khăn đâu?

Thấy Đoạn Vân nhú nhú mày, Tiểu Phi Hiệp lúc này nói với Đoạn Vân.

Ước Hàn vốn lưu thủ ở gia tộc bỗng đột nhiên xuất hiện trong Long thần giới của Đoạn Vân, đi theo là một Địa Tinh.

- Ước Hàn! Trong gia tộc chắc không xảy ra chuyện gì đó chứ? Galile tới đây làm gì?

Sau khi thả Ước Hàn và tên Địa Tinh kia khỏi Long thần giới, Đoạn Vân hỏi về mặt đầy nghi hoặc .

- Thiếu gia, địa Tinh Galile phát hiện một vài dị động ở Tây nguyệt cầu, còn phát hiện trên bầu trời Tây đại lục có xuất hiện một vài điểm dị thường. Do đó hản nói muốn tới báo cáo sự việc với người. - Ước Hàn nói với Đoạn Vân .

- Cái gì? Galile người nói nhanh lên!

Nghe thế tin tức này, Đoạn Vân vô cùng hưng phấn. Xem ra hai nguyệt cầu mà theo sự suy đoán của hản chính là Thần giới, nhất định phải có chút liên hệ gì đó với Thần.

Galile sắp xếp lại suy nghĩ của mình một chút, rồi trả lời:

- Thiếu gia đại khái nửa tháng trước, đám Thiên sứ Tây đại lục dùng một vài loại khoáng thạch kiến tạo một kiến trúc hơi giống lôi đài. Hơn nữa cái lôi đài đó hơi giống một ma pháp trận cực kỳ phức tạp, một ma pháp trận rất lớn. Khi bắt đầu, nó cũng không khiến ta quá chú ý, nhưng ngày hôm qua khi đại quân Thiên sứ bắt đầu xuất hiện và thường xuyên lui tới, lúc đó ta mới ra lệnh cho toàn bộ người của mình giám sát chặt khối khu vực này. Sau một loại nghi thức kỳ quái, ta phát hiện hàng đàn hàng lũ đại quân Thiên sứ chợt biến mất, hơn nữa biến mất một cách kỳ diệu, cực kỳ khó hiểu.

Nghe thế, Đoạn Vân có thể khẳng định được quan hệ của Thần giới nguyệt cầu. Hừ, cái đám Thần giới lông vũ trắng bóc này cũng chính là từ Tây nguyệt cầu.

- Số lượng đại quân Thiên sứ như thế nào?

Đoạn Vân một lần nữa muốn chứng thực suy đoán của mình.

- Trước sau đại khái có khoảng mười vạn. Còn nữa, ta phát hiện sau khi làm xong kiến trúc đó, có một đám Thiên sứ bốn cặp cánh phụ trách vận chuyển, còn có bốn gã Thiên sứ mười cánh cũng tham dự công vụ này. Sau khi việc vận chuyển hoàn tất, đám Thiên sứ tám cánh đều ngã ra hôn mê cả, còn bốn gã Thiên sứ mười cánh cũng trở nên có chút hư thoát.

Galile nói tiếp.

Nghe thế, khoe miệng Đoạn Vân lộ ra vẻ tiểu ý. Hừ, hay lắm, nghi thức hao tổn nguyên khí nhiều như thế mà các người cũng dám cử hành? Không phải muốn chết cả sao? Ha ha, ta không sợ.

- Các huynh đệ, chuẩn bị chiến đấu .

Nhìn đám thủ hạ ở đây, Đoạn Vân hào hùng ra lệnh.

- Lão Đại, có dùng đám bộ đội ở gia tộc chúng ta không? Thông qua truyền tống trận, người kéo bộ đội tới rồi hãy nói. - Tiểu Phi Hiệp cười khẽ, nói.

Thông qua đại hình truyền tống trận tương liên với giới tử của mình, Đoạn Vân đưa vô số quân tinh nhuệ xuất hiện ở quảng trường trước Giáo Đình.

Tới đầu tiên là sư đoàn Nanh Sói của Đoạn Vân. Một vạn thiết huyết Nanh Sói có thực lực đều ở cấp mười hai, lại được đám Long kỵ phối hợp với họ, đủ để đồ lặc đám điều nhân đáng yêu này.

Ngay sau đó, cuồng long lưỡng sư đoàn liên tục xuất hiện. Đây là những thiết huyết Cuồng Chiến thực lực đều là cấp mười một trung hậu giai, trăm mã đại đao trong tay họ tuyệt đối có thể đồ lặc đám điều nhân lúc nào cũng ra vẻ thuần khiết này.

Tiếp theo, đại quân năm vạn Thú nhân cũng lóe lên xuất hiện. Thực lực họ đã đạt tới Thú nhân võ sĩ siêu giai, khi tham chiến tuyệt đối vô cùng ác độc .

Nhớ tới đám điều nhân có cánh có ưu thế trong không trung, Đoạn Vân còn bảo Tiểu Phi Hiệp cử mười vạn thú bay dưới trướng tới. Thực lực của đám thú bay đã hóa hình này đều là thánh cấp, mỗi một tên đều có thực lực có thể đánh ngang tay với Thiên sứ cấp hai. Một bộ phận đám thú bay này sẽ được làm tọa kỵ cho Cuồng Chiến và đám Thú nhân võ sĩ mới thành lập. Mặc dù đang phối hợp sẽ có khiếm khuyết nhất định, nhưng tổ hợp như vậy cũng tuyệt đối là khắc tinh của đám điều nhân.

Từ hải giới còn đưa tới một ngàn đầu Thần Long, thực lực đều là cấp mười hai vô cùng cường hãn. Những Thần Long này ai nấy đều là những tên giết gấu chuyên nghiệp, lại một lần nữa có cơ hội giết hại đám điều nhân ở đây.

Nhìn đại quân trước mắt, rồi dùng ống nhòm nhìn nhìn đại quân điều nhân phía chân trời, Đoạn Vân vung tay lên, ra lệnh:

- Các tướng sĩ, cầm vũ khí của các người, tấn công tiêu diệt đám điều nhân làm cho bốn thiếu gia ngứa mắt này. Nuôi binh ngàn ngày, cũng chính là cho lúc này. Các người thân là Trung Hoa tộc dân, đã đến lúc vì gia tộc kiến công lập nghiệp rồi. Các dũng sĩ, hãy cho đám Tây phương điều nhân ngu muội này biết về thần uy của Trung Hoa ta, để cho đám tộc dân Tây đại lục bị điều nhân che mắt bao lâu nay kiến thức thần uy chấn động thiên hạ của gia tộc Trung Hoa chúng ta. Trận chiến hôm nay, sẽ là biểu tượng cho việc bộ tộc Trung Hoa của ta tương lai sẽ trở thành một một thế lực cường đại sánh cùng hai đại Thần giới. Các dũng sĩ, hãy chiến đấu vì sự phát triển của Trung Hoa, chiến đấu vì sự phú cường của gia tộc, sự vinh dự của các người chính là vinh dự của gia tộc, niềm kiêu hãnh của các người sẽ là niềm kiêu hãnh của gia tộc. Các sư đoàn Trung Hoa, các nam nhân thiết huyết, hãy cầm lấy vũ khí trong tay, lập công vinh danh Trung Hoa.

- Kiến công lập nghiệp, vinh danh Trung Hoa. Kiến công lập nghiệp.....

Gần hai mươi vạn tướng sĩ hò hét rung trời. Cả khí thế của biển cường giả, khí thế quân uy như nuốt thiên hạ làm cho cả Tây đại lục run rẩy, làm cho thế giới run rẩy. Lần này, sư đoàn thiết huyết dùng một tư thái tuyệt đối cường hãn, tạo nên khí thế hùng hực, có thể diệt sát bất kỳ địch nhân nào dám can đảm ngăn cản đường đi của gia tộc .

Sau bài hịch kích động sĩ khí đại quân của Đoạn Vân, Đoạn Vân vung tay lên, tám vạn đại quân gia tộc và mười vạn thánh cấp thú bay bay về phía chân trời nơi có mười vạn đại quân Thiên sứ.

Đám quân chủ lực cường hãn đứng ngay hàng đầu của đại quân, ngay sau đó là một ngàn Thần Long cường hãn cấp bậc phó thần, tiếp theo là một vạn tướng sĩ Nanh Sói có Long kỵ thần hậu giai và hai vạn siêu giai Cuồng chiến sĩ cười những con thú bay kèn cang. Tiếp theo là năm vạn Thú Nhân đại quân do năm vạn thú bay nâng đỡ. Về phần những người không có tọa kỵ được Đoạn Vân an trí ở cuối đại quân, coi như lực lượng dự bị.

Động tĩnh kinh khủng của đại quân Đoạn Vân như thế, đại quân điều nhân tự nhiên không có khả năng không để ý. Khi đại quân Đoạn Vân đến gần, đại quân điều nhân cũng bắt đầu tiến về phía đại quân Đoạn Vân.

Trên khoảng không cao cả ngàn thước, hai đại quân đứng giằng co cách xa nhau năm trăm thước.

Đại quân Thiên sứ vốn là đội quân trời sinh trên không trung. Trận doanh trên không trung được điều độ chỉ huy rất nhuần nhuyễn. Từng nhóm từng đội điều nhân rất vuông vức, hình thành những khối người tề chỉnh trong không trung. Đứng đầu đại quân Thiên sứ là mười Năng Thiên sứ cấp mười bốn, mười Năng Thiên sứ này, có một tên đầu lĩnh thực lực hậu giai, còn chín tên khác, đều là trung giai. Sau Năng Thiên sứ là đám Lực Thiên sứ thực lực Đẩu thần, chia đều ra thì có thực lực Đẩu thần trung giai. Sau nữa là hai ngàn bộ đội Thánh Thiên sứ chia thành từng đội. Sau đám bộ đội Thánh Thiên sứ là một vạn Thiên sứ cấp ba tương đương với vũ lực cấp mười một. Một vạn Thiên sứ cấp ba này chia làm mười thiên nhân đội, còn sau mỗi thiên nhân đội là một vạn Thiên sứ cấp hai tạo thành một nhân đội. Giai vị của Thiên sứ được chia ra rất rõ ràng trong đại quân, hoàn toàn dựa theo thực lực mạnh yếu mà xếp trận hình.

Xem bề ngoài, trận hình của đại quân Đoạn Vân xem ra không được tốt lắm. Bởi vì hình thể cồng kềnh của đám thú bay, phía sau đại quân trở nên có chút dị loạn. Dù sao hình thể kích cỡ của đám thú bay này cũng không đồng nhất, nhưng nếu người cẩn thận quan sát thì sẽ phát hiện ra đại quân của Đoạn Vân cũng rất có tổ chức. Đại quân thú bay dựa theo chủng tộc và kích cỡ mà chia làm từng khối, cũng có chia ra thành từng tầng bậc khác nhau. Hơn nữa, mỗi đầu thú bay đều giữ khoảng cách nhất định với đồng đội. Nếu nhìn cục bộ thì có thể nói rất lộn xộn, nhưng nhìn chỉnh thể thì chi bộ đội này tuyệt đối rất mạnh trong không trung. Song phương giằng co, đại chiến sắp xảy ra. Đây là một trận đại chiến chính thức giữa người và thần.

344. Chương 344: Nhân Điều Đại Chiến

-Tên đầu lĩnh nhân loại kia! Nói vậy, người chính là Đoạn Vân rồi. Ta rất muốn biết, người dẫn đám ô hợp này đến đây có ý muốn làm gì? Chẳng lẽ tới lúc này mà người vẫn còn muốn phản kháng sao?

Tên Năng Thiên sứ hậu giai đầu lĩnh dùng hơi giật mình đánh giá đại quân phía sau Đoạn Vân, tiếp theo đó dùng một loại ngữ khí mang theo vẻ uy hiếp nói với Đoạn Vân đang đứng phía trước đại quân. Cấp bậc năng lượng của tên Năng thiên sứ là cấp mười bốn, sau lưng có bốn cặp cánh chim, thân cao đạt tới hơn ba mươi thước. Khối lượng chín tên Năng thiên sứ khác cũng không lớn bằng hắn. Làm cho Đoạn Vân không thể không đưa ra một kết luận : thực lực điều nhân hắn là tỷ lệ thuận cùng khối lượng.

Hai mắt nheo lại đồng thời triển khai thần thức, Đoạn Vân lạnh lùng nói:

- Chẳng lẽ người còn muốn bảo ta đầu hàng sao? Không biết thiên sứ đại nhân có thể cho ta biết đại danh được không? Ta sợ không đợi người được nữa.

Dùng một mắt đánh giá Đoạn Vân một phen, tên Năng thiên sứ đó cười khể nói :

- Người quả nhiên là nhân vật không đơn giản. Đối mặt với đại quân Thần tộc cường đại như thế, lại còn có thể lâm nguy bất loạn, thậm chí còn có phách lực như thế. Được rồi, coi như người là một nhân tài, ta quyết định tha cho người.

- Tha cho ta? - Nghe thế, Đoạn Vân không khỏi buồn cười.

- Đúng! Ta quyết định đưa người đến gặp Quang Minh Thần hoàng bệ hạ vạn năng. Yên tâm, người theo ta trở lại Thần giới, nhất định có thể có một chức vị rất khá ở Thần giới.

Thấy Đoạn Vân không nói gì, tên đầu lĩnh nói tiếp :

- Đoạn Vân, mặc dù người làm ô uế cả đại lục A Lí Tây Đa, còn phá hủy thế lực của chúng ta ở nhân giới ... là Giáo Đình. Người lại còn đồ lặc hơn mười vạn tín đồ trung thành của Quang Minh Thần bệ hạ. Nhưng cứ yên tâm, với năng lực đó, người không cần cảm thấy áy náy về đám nhân viên Giáo Đình vừa ti tiện vừa vô năng này. Có thấy đại quân phía sau ta không? Họ đều được Quang Minh Thần đại nhân cải tạo thành thiên sứ thánh khiết. Và người đã đưa những tín đồ trung thành này vào ngực Quang Minh Thần.

Nghe thế, Đoạn Vân một lần nữa trầm mặc. Mẹ ơi, theo thuyết pháp này thì các người còn phải cảm tạ bốn thiếu gia nữa phải không? Người đã chết rồi, linh hồn ký ức trải qua ao chuyển sinh liên biến mất. Nói cách khác, điều nhân từ ao chuyển sinh chỉ là một xác người không có ký ức. Dùng một cách nói theo kiểu khoa học thì những điều nhân này tựa như những người cơ khí vừa mới được sản xuất ra. Mặc dù có thể có năng lực học tập, nhưng mỗi cá nhân đều phải chấp hành lệnh của Quang Minh Thần. Nếu muốn sinh ra ý nghĩ và tư tưởng cho riêng mình thì phải chậm rãi tiến hành tiến hóa. Hơn nữa, cho dù tiến hóa, cũng phải tiến hóa theo mệnh lệnh cường đại kia.

- Thế nào? Đoạn Vân, bốn đại nhân có thể nói tốt cho người trước mặt Quang Minh Thần. Đến lúc đó địa vị của người ở Thần giới tuyệt đối sẽ không thấp chút nào đâu.

Đoạn Vân vẫn trầm mặc, làm cho tên đầu lĩnh hiểu lầm rằng Đoạn Vân đang cân nhắc đề nghị của hắn.

Đoạn Vân khẽ cười một tiếng, nói :

- Chẳng lẽ các người còn có thể trở lại Thần giới à?

Nghe thế, trong ánh mắt tên đầu lĩnh rõ ràng hiện lên vẻ giật mình. Sau khi cơn căm kình qua đi, hắn làm ra vẻ không sợ hãi, không hoảng hốt nói:

- Đoạn Vân, ta nói rõ với người. Với tội hành của người ở Tây đại lục, thông qua những tín đồ thân cận này, toàn bộ đều đã truyền tới tai bệ hạ. Khi bệ hạ nghe về việc này đã rất giận dữ. Ngài thịnh nộ cải tạo những tín đồ này thành một đội quân thiên sứ. Hơn nữa còn sai chúng ta mang họ tới đây. Nói vậy để không người còn nghĩ chúng ta không biết gì.

- Các người muốn giết ta à? - Đoạn Vân cười lạnh một tiếng.

Chú ý tới vẻ mặt Đoạn Vân, tên thiên sứ đầu lĩnh nói có chút giận dữ :

- Đoạn Vân, ta rất hâm mộ ngạo khí của người. Nhưng nếu người cho rằng với chút thực lực của người mà có thể đối kháng với thần minh cường đại chúng ta, vậy thì người sai lầm rồi. Đoạn Vân, ta cho người một cơ hội, chỉ cần người mang theo thủ hạ đầu hàng, ta có thể ban cho người làm đại diện của Thần giới chúng ta. Đương nhiên, đại diện không chỉ của cả Tây đại lục, mà còn cả Mộng Đa Lợi Á ở trong tay người nữa. Ngoài ra, người cần phải nghĩ cho rõ ràng: đối kháng với Thần, tuyệt đối chỉ có một kết quả đó đã rơi vào tầng dưới chót địa ngục.

Đoạn Vân cười cười, nói :

- Cảm ơn đại nhân nhắc nhở. Nhưng, ta khuyên người nên báo tên trước đi.

- Được rồi, người đã muốn biết tên ta như thế, ta nói cho người. Bốn đại nhân tên gọi là -

- Xin lỗi. Toàn quân nghe lệnh... tiến công.

Tên đầu lĩnh thiên sứ còn chưa nói xong tên mình, Đoạn Vân đã mất hết kiên nhẫn vung tay lên, mười vạn đại quân lập tức ào lên chém giết đám điều nhân đối diện.

Đoạn Vân tự mình mang theo một đoàn chung đoàn tiến tới, lao thẳng vào đại quân thiên sứ nơi có đám điều nhân thực lực cường hãn nhất.

Đoạn Vân dùng một tốc độ kinh khủng, trực tiếp triển khai tấn công tên đầu lĩnh thiên sứ. Đoạn Vân - Chân thần hậu giai chống lại điều nhân - Chân thần hậu giai, trận này ngay từ đầu đã biết kết cục rồi. Tên

thiên sứ đầu lĩnh còn chưa kịp phản ứng, thân ảnh Đoạn Vân đã xuất hiện trước mặt hắn. Hắc kinh hoàng giờ vũ khí của mình lên cổ ngăn cản thế tiến công của Đoạn Vân.

Như đã nói, điều nhân này có thể hình rất lớn. Với điều nhân có tám thân cao ba mươi thước, Đoạn Vân cũng chỉ bằng bàn tay của người ta. Nhưng, cuộc chiến đấu cấp bậc cỡ này thì hình thể nhỏ một chút cũng vẫn có thể chiếm được ưu thế nhất định. Bằng vào thân pháp linh hoạt, tốc độ quỷ dị, Đoạn Vân xảo diệu tránh xa những công kích của điều nhân. Thỉnh thoảng, Đoạn Vân vung kiếm trong tay vô thanh vô tức rạch vào người tên điều nhân. Nhưng cuộc chiến đấu như vậy thật ra làm cho Đoạn Vân rất bức mình. Hừ, đúng là một cảm giác dùng cái dao gọt bút chì chém vào người người ta. Mặc dù mình có thể một kiếm thấy máu, nhưng điều nhân này có hình thể kền cằng, bị vài lỗ bé tí tẹo như vậy, tựa hồ chẳng có tác dụng gì mấy. Sau khi du đấu hơn mười giây, tuy nói tên điều nhân cũng đã thương tích đầy mình, nhưng Đoạn Vân vẫn không thể làm hắn trọng thương được.

Còn tên đầu lĩnh điều nhân cũng càng lúc càng giết mình đối với Đoạn Vân. Mặc dù nói mình vẫn chưa chính thức bị trọng thương, nhưng những vết thương ngoài da do Đoạn Vân gây ra cũng không thể dùng quang hệ ma pháp chữa trị được. Nói cách khác, chiếu theo tốc độ này, mình chắc chắn sẽ bị nam nhân trước mắt ăn mòn dần. Trên vết thương này còn có năng lượng kỳ quái, nó có thể sinh ra trận trận thiêu đốt linh hồn. Hơn nữa, cuộc chiến của những thiên sứ khác cũng làm cho tên thiên sứ đầu lĩnh này ý thức được nguy cơ hôm nay.

Chín tên Năng thiên sứ trung giai khác, sớm đã bị đám chung đoàn của Đoạn Vân vây chặt. Thực lực Chân thần trung giai có Âu Đặc Tư, Ny Khả, Diệp Cô Thành. Ba người này đều có thực lực cường hãn, chia nhau tìm tới ba Năng thiên sứ đồng giai. Chiến quả tự nhiên không cần nói cũng biết. Âu Đặc Tư và Ny Khả, chỉ cần so chiêu với đối thủ lần đầu đã chiếm ưu thế tuyệt đối.

Hai người này muốn tiêu diệt địch nhân trước mắt tuyệt đối chỉ là vấn đề thời gian. Diệp Cô Thành, bằng vào thực lực cường hãn, dùng một kiếm trực tiếp tiêu diệt ngay nguồn năng lượng của vị Năng thiên sứ đại nhân.

Chín đại nô lệ của Đoạn Vân cũng lao lên đánh với vài tên Năng thiên sứ trung giai. Đại Bạng Sơn đã có thực lực hậu giai, bằng vào thân thể siêu lớn của hắn, trực tiếp đè bẹp một tên Năng thiên sứ. Quái đầu ngư và Đại Chương ngư đón đánh một điều nhân, dùng ưu thế số lượng hai đấu một, cũng chiếm thượng phong. Sáu nô lệ Chân thần sơ giai khác dùng sáu đấu một, phối hợp lẫn nhau vây công một điều nhân trung giai.

Ba gã Năng thiên sứ còn lại, đấu với tam đại ma sủng phi hành. Đạt Nhĩ Ba Đạt Nhĩ Khắc và Tiểu Phi Hiệp, ba đầu lĩnh thú có ưu thế phi hành trong không trung, trực tiếp một đối một chống lại Năng thiên sứ. Còn Phi Tử và Ngư Ma Vương hai tên linh thú gia hỏa tốc độ hơi kém, vì không tìm được đối thủ cùng cấp, đành phải cùng mười đại Thần long, bảy Cuồng chiến sĩ một khối, lao vào đám Lực Thiên sứ đáng thương phát tiết sự bất mãn mãnh liệt của họ.

Nói thật, một trăm tên Lực Thiên sứ thực lực Đấu thần thật sự quá mức thê thảm. Vốn họ đã bị một trăm hai mươi Thú Nhân đánh rồi. Nhưng, lại có năm mươi Thần Long thực lực đã là Đấu thần sơ giai cũng thờ chân thờ cẳng vào tham chiến. Hơn nữa hai mươi đầu ma thú gia tộc cũng tham gia vào. Ngay sau đó mười Thần Long, bảy Cuồng chiến sĩ, Phi Tử và Ngư Ma Vương không tìm thấy đối thủ cũng lao vào giết chóc. Dưới sự tấn công kịch liệt của vô số cao thủ, một trăm tên Lực Thiên sứ chia đều thực lực cũng chỉ ở mức Đấu thần trung giai, không đến một phút đã bị đồ lục hơn phân nửa. Đám thiên sứ này trở thành nhóm điều nhân đầu tiên ngậm đắng nuốt cay, lông vũ bay tán loạn, máu thánh khiết phun đầy trời. Thân thể đám thiên sứ bị tàn phá không chịu nổi, từ cao trên ngàn thước rơi phịch xuống, đây tuyệt đối là một phong cảnh hùng tráng.

Hai ngàn Thánh Thiên sứ thực lực cấp mười hai đã trở thành một nhóm điều nhân gặp nạn tiếp theo. Một ngàn cự mãng Thần Long thực lực phó thần lao tới diệt sát họ.

Ngoài ra, tám vạn đại quân gia tộc cũng dùng một đòn quét ngang, nhanh chóng diệt sát đám người đang náo loạn trước mắt.

Chà, biết làm gì đây? Đây đều là mạng cả.

Một vạn tướng sĩ Nanh Sói là cái gì? Đây là lính đặc chủng cấp mười hai.

Một tướng sĩ Nanh Sói bình thường là cái gì? Đã từng giống như Diệp Cô Thành, thực lực cấp mười hai sơ gia.

Tướng sĩ Nanh Sói tu luyện Nanh Sói Đấu khí quyết do Diệp Cô Thành sáng tạo, đấu khí trong cơ thể sớm đã được chân khí hóa không ít. Mũi kiếm lóe ra một bộ phận chân khí của tướng sĩ Nanh Sói, gần như có thể trực tiếp diệt sát linh hồn của điều nhân. Chiến lực cường hãn của đám lính đặc chủng Nanh Sói này, cộng thêm một ngàn Thần Long lao vào cướp công vừa mới làm thịt hai ngàn điều nhân Thánh Thiên sứ bây giờ quay về đám điều nhân cấp thấp còn lại tiến hành càn quét.

Hai vạn Cuồng chiến sĩ là cái gì? Cấp mười một trung hậu giai, khi cuồng hóa thành thiết huyết Cuồng Nhân cấp mười hai trung hậu giai. Người nói bọn người đó có khách khí với đám điều nhân trước mắt không? Mẹ kiếp, dưới những trăm mã đao thật dài của họ, một đao chém xuống, một tên điều nhân cấp thấp trực tiếp bị chém thành hai đoạn. Thậm chí có vài tên có chút điên cuồng một chút chém điều nhân thành ba khối thậm chí nhiều khối hơn nữa.

Năm vạn Thú nhân là cái gì? Những Thú Nhân dũng mãnh cấp mười một trung giai, biến thái này, một khi đã đánh là sinh lòng ác độc. Họ càng chiến càng dữ, càng giết càng độc, vừa điên cuồng gào thét, vừa vung đại đao quét tới. Ai dám can đảm chặn bước chân họ.

Còn chiến tích của đám thú bay thì kém hẵn. Khi tám vạn đại quân bắt đầu chiến đấu, những tên không được chọn làm tọa kỵ bị đám Cuồng chiến sĩ và Thú Nhân kích thích, lựa chọn tiến hành bỏ đá xuống giống đối với đám điều nhân bị đánh rơi xuống. Nhưng hạng công việc này cũng làm không tốt bởi vì trên đầu có đến một trận mưa điều nhân rơi xuống, đám thú bay này còn phải lo mình bị rơi đè nhầm người.

Đối mặt với thực lực tuyệt đối, đại quân điều nhân căn bản không có lực ngăn cản. Muốn chạy trốn? Đầu lĩnh chưa hạ lệnh, người dám đào tẩu hả? Hơn nữa, cuộc chiến đấu trước sau cũng chỉ mất có vài phút, khi người còn chưa kịp nghĩ gì, đại đao trong tay tướng sĩ Trung Hoa đã bổ vào người rồi. Ai bảo người xoe cánh ra dài như vậy chứ? Nhận mạng đi. Ai bảo người đi làm điều nhân.

Đại chiến diễn ra trước sau không đến năm phút. Sau khi chiến đấu bắt đầu được hơn ba mươi giây, tên điều nhân hậu giai giằng co với Đoạn Vân, trực tiếp bị Đoạn Vân hơi bực mình điểm huyết, sau đó chém lia lịa, cuối cùng cũng trọng thương. Còn tên giằng co với Âu Đặc Tư vì năng lượng nhanh chóng tiêu hao, bị Âu Đặc Tư trực tiếp xé xác. Tên quyết đấu với Ny Khả, bị Ny Khả đánh cho trọng thương. Có thể là để luyện tập chiêu trường không nhất kiếm, Diệp Cô Thành trực tiếp cho tên điều nhân giằng co với hắn một kiếm xuyên tim; Đại Băng Sơn đập bẹp một tên Năng thiên sứ; Quái đầu ngư liên hợp với Đại Chương ngư giải phẫu tên đánh với họ; còn sáu nô lệ khác, từ từ tiêu hao năng lượng của tên đầu với chúng. Khi đã tiêu hao tới cuối cùng, họ đưa đối thủ cho Diệp Cô Thành một kiếm chém đứt đôi. Còn ba tên gia hỏa giằng co với bọn Tiểu Phi Hiệp, vốn thực lực cũng không tệ, đấu với ba long thú sơ giai tuyệt đối có cơ hội chiến thắng. Nhưng về sau, khi số lượng thiên sứ trên bầu trời biến thành hai con số, họ lúc này cả người bị thương quyết định đầu hàng.

À, còn vài việc phải làm. Đoạn Vân sau khi đại chiến với tên Năng thiên sứ nửa phút, có vẻ hơi bực mình, lập tức trực tiếp nhân lúc sơ hở, sau đó mượn cơ hội điểm huyết tên gia hỏa, rồi trực tiếp sử dụng kiếm chém lia lịa vào cổ người ta. Sau khi chém cho người kia nửa sống nửa chết, trực tiếp phong ấn đóng băng tồn trữ. Sau đó hắn phi thân tới phía trên trận đại chiến của đại quân. Làm chi vậy? Đương nhiên là bắt linh hồn rồi. Hừ, tạm thời bỏ qua những linh hồn cấp thấp, còn linh hồn Lực Thiên sứ sao buông tha được? Không nói gì nhiều, bắt trước rồi tính.

Cuối cùng, Đoạn Vân đưa ra ý nghĩ đột phá, dùng thần thức cường đại trực tiếp bao phủ lên cả chiến trường, vận khởi chân khí toàn thân, làm cho chân khí chung quanh thân thể hình thành một vòng xoáy khổng lồ. Trong những vòng xoay tròn liên tục, vô số linh hồn bị hút vào đó. Trải qua một phen chân khí rèn luyện, những linh hồn này bị ép lại. Thông qua loại phương thức kỳ lạ này, Đoạn Vân gần như bắt sạch tất cả linh hồn điều nhân muốn trọng hồi thiên giới, hơn nữa toàn bộ những tên bị giết chết cũng bị đuổi theo bắt lại.

Sau khi Đoạn Vân bắt lại toàn bộ linh hồn đám điều nhân vừa chết, mười một vạn đại quân điều nhân cũng tuyên cáo chung kết. Mười một vạn điều nhân, có bốn vạn bị chém chết đương trường, còn bảy vạn khác, cũng cơ bản đều bị trọng thương bất sống.

Trận này, Đoạn Vân có thể nói là toàn thắng.

345. Chương 345. Cường Hãn Chấn Hám Bàn Địch Cường Hãn

- Lão Đại, đám Thiên sứ này xử lý làm sao? Hay là chữa cho chúng trước cái đã.

Nhìn đám Thiên sứ tù binh, Tiểu Phi Hiệp hỏi Đoạn Vân.

Ngẫm nghĩ một lát, Đoạn Vân nói:

- Cứu làm gì? Hà tất phải lãng phí như vậy? Trực tiếp đóng băng toàn bộ, sau này từ từ xử lý bọn chúng. Hi La, bản thống kê thiệt hại trong cuộc chiến vừa rồi người làm xong chưa?

Hi La là sư đoàn trưởng sư đoàn Nanh Sói, kiêm tổng tư lệnh Nanh Sói đại quân của cả đại lục. Đoạn Vân khi còn là sư trưởng sư đoàn Nanh Sói, vì Hi La có năng lực lãnh đạo siêu cường, nên được Đoạn Vân thăng cấp cho làm phó sư trưởng.

Cầm bản báo cáo chiến tranh, Hi La trả lời:

- Thiếu gia, thống kê chung chung về cuộc chiến cơ bản đã xong. Trận này, quân ta có ba ngàn người bị thương nhẹ, nhưng đã được chữa khỏi rồi. Hai trăm hai mươi một người trọng thương, phỏng chừng dưỡng thương hai ba ngày là có thể hoàn toàn phục hồi như cũ. Đại quân thú bay có năm ngàn đầu bị thương nhẹ, hơn ba trăm đầu bị trọng thương. Ngoài ra, còn có chín tướng sĩ và ba mươi một đầu thú bay bị diệt sát tại đương trường.

- Làm sao lại để xảy ra tướng sĩ bị tử trận vậy? - Đoạn Vân nói về bực mình.

Hi La nói có chút khó xử:

- Thiếu gia.... việc này... việc này.... đại quân hỗn chiến, đao kiếm không có mắt, thương vong là việc khó tránh khỏi. Trong đại quân của Thiên sứ dù sao cũng có không ít tên cấp bậc và thực lực khá cao, đám này có thể tiến hành miếu sát tướng sĩ quân ta. Thiếu gia, chiến tích như vậy đã là một kỳ tích rồi.

- Với danh nghĩa gia tộc, đưa chín tướng sĩ tử trận và ba mươi một thú bay bị hy sinh truy phong làm liệt sĩ. Lấy danh nghĩa quân đội gia tộc tiến hành gia phong cho họ. Ngoài ra cũng nên dùng tang lễ cấp bậc hoàng đế đại lục tiến hành đại táng cho họ.

Hừ, mình vẫn được mệnh danh là bất tử thần y mà? Trận này đánh xong, lại vẫn có người chết.

- Lão Đại, người đùa kiểu gì vậy, phỏng chừng sau này mỗi tướng sĩ đều ao ước mình được chết trận đó. - Tiểu Phi Hiệp giật nảy mình nói.

- Ồ... nếu vậy thì tang lễ đó khỏi cần.

Ngẫm lại, Đoạn Vân thấy làm quá mức cũng không tốt lắm.

- Tình huống thương vong của đại quân Thiên sứ như thế nào? - Đoạn Vân hỏi.

- Trong số mười một vạn đại quân thiên sứ ước chừng bốn vạn Thiên sứ bị giết chết tại đương trường, còn ba vạn Thiên sứ đang trong trạng thái chờ chết đã bị đóng băng. Còn lại bốn vạn Thiên sứ đều bị trọng thương hoặc bị bắt sống. Bây giờ đám tù binh Thiên sứ này đang chờ được tiến hành đóng băng. Nhưng thiếu gia, những tượng băng này xử lý như thế nào đây? - Hi La trả lời.

- Người đi kiểm Lai Bố Ni Tư, kêu hãn cấp cho người nhiều không gian trang bị. Người lệnh cho người đóng băng đám điều nhân vào trạng thái giả chết rồi cất đi. À, điều nhân Thánh Thiên sứ và Thánh Thiên sứ trở lên ta sẽ tự mình xử lý.

Sinh vật bị đóng băng, sẽ tạm thời tiến vào một loại trạng thái giả chết, có thể được cất giữ trong không gian giới tử bình thường. Nhưng mười một vạn điều nhân số lượng nhiều có thể chất thành núi, tuyệt đối là một cảnh hi hữu rất đáng xem. Lai Bố Ni Tư đưa cho Hi La một không gian trang bị quả là dọa chết người. Đó là một cái hộp cỡ bằng cái điện thoại di động, trong cái hộp vuông vuông này bố trí hai mươi khối vuông tiểu không gian. Còn mỗi khối vuông tiểu không gian đều có một không gian 100X100X20=20 vạn m³ không gian. Cho dù một điều nhân chiếm 1X1X2=2 m³, một khối vuông đó cũng đại khái có thể tồn trữ toàn bộ đám này. Huống chi là tới hai mươi khối vuông nhỏ. Tình huống này làm cho Đoạn Vân có chút hoài nghi, không gian trang bị này có phải là Lai Bố Ni Tư đặc ý chuẩn bị cho điều nhân không nữa.

Đối với hai ngàn Thánh Thiên sứ, một trăm tên Lục Thiên sứ, và mười tên Năng Thiên sứ đều bị Đoạn Vân cho vào Long thần giới của mình. Hai ngàn Thánh Thiên sứ thương vong nghiêm trọng nhất, hơn một ngàn hai trăm Thánh Thiên sứ trực tiếp bị chân khí Diệp Cô Thành... à... là tướng sĩ Nanh Sói diệt sát, đến cả linh hồn cũng đồng thời bị diệt. Hơn một ngàn linh hồn quả là đồ tốt. Đương nhiên, món đồ tốt này đều được Đoạn Vân chiếu cố làm của riêng cả. Còn một trăm tên Lục Thiên sứ thì quá nửa đám gia hỏa này bị giết chết, linh hồn của họ cũng bị Đoạn Vân tiêu diệt. Mười tên Năng Thiên sứ bị chết bốn, Diệp Cô Thành giết hai, Ny Khả và Âu Đặc Tư chia ra mỗi người giết một tên. Những tên đã chết này, tự nhiên linh hồn cũng bị tiêu diệt. Còn bảy tên còn lại đều bị Đoạn Vân phong ấn rồi đóng băng. Tên Thiên sứ đầu linh đã bị đóng băng mà không có lấy một cơ hội nói tên mình ra.

Chiến tích của cuộc đại chiến Nhân Thần thật vang dội, nhanh chóng truyền khắp Tây đại lục. Chiến tích như vậy làm cho tình hình Tây đại lục lại một lần nữa sôi động. Nó đập tan mọi hy vọng của những tộc dân tin rằng Quang minh Thiên sứ sẽ tới Tây đại lục cứu bọn họ, họ hoàn toàn suy sụp và thất vọng. Nó cũng gieo vào lòng họ nhiều nghi vấn về Thần: quân đội Đông đại lục không phải là thần minh mà cũng không phải ác ma nhưng tại sao họ có thực lực đối kháng với Thiên sứ cường đại? Bộ người cũng có thể có năng lực như Thần sao? Nếu mình lựa chọn việc đối kháng với thể lực có thể diệt sát thần minh vậy hậu quả sẽ như thế nào? Đó có phải là sự lựa chọn thông minh không?

Đoạn Vân nghĩ rằng, sau khi hơn mười vạn điều nhân bị mình diệt sát, Thần giới phương Tây nhất định sẽ lại một lần có những hành động 'cụ thể' đáp trả lại. Do đó, hắn ra lệnh cho Galile phải nghiêm mật giám thị nhất cử nhất động ở Tây nguyệt cầu. Còn bản thân mình, phải dùng mọi biện pháp móc từ trong miệng đám tù binh điều nhân tìm ra một vài tin tức về Thần giới phương Tây.

Thông qua việc thẩm vấn tra khảo những tù binh này, Đoạn Vân cũng thu thập được một vài tin tức về thực lực Thần giới phương Tây.

Điều nhân Thần giới có hơn một ngàn vạn dân cư. Cấp bậc Thiên sứ tại Thần giới chỉ là những phó Thần bình thường. Còn đối với phó Thần này, Đoạn Vân cho rằng từ dân chúng để hình dung địa vị của họ ở Thần giới thì tương đối chính xác hơn. Nói cách khác, Thiên sứ cấp một tới Thiên sứ cấp ba đều chỉ là 'dân' ở Thần giới tương đương với bình dân bá tánh trên đại lục. Cho dù những Thiên sứ cấp thấp có thể dùng tạm thời làm binh lính, nhưng tối đa cũng tương đương với dân binh trên đại lục.

Còn những tên Thiên sứ trung giai có giai vị cấp bốn tới cấp sáu, đại loại tương đương với quân sĩ bình thường ở đại lục. Nếu dựa theo địa vị mà chia ra thì họ tương đương với quân chính quy trên đại lục.

Thiên sứ cao giai mới là lực lượng quân lực chính thức của Thần giới. Nghe nói Thần giới có không ít lực lượng quân chủ lực này.

Thông qua việc thẩm vấn vài tên Năng Thiên sứ, Đoạn Vân còn tìm được vài dữ liệu quan trọng hơn và rất cụ thể:

Thần giới có hơn một ngàn vạn Thiên sứ cấp một, hay nói cách khác, đám điều nhân có hơn một ngàn vạn kiếm thánh.

Thiên sứ cấp hai tương đương Kiếm Thần, Thần giới phương Tây có hai trăm vạn. Hai trăm vạn Kiếm Thần! Tổng thể lực chiến đấu của họ sẽ biến thái như thế nào? Đám Địa Tinh vốn có thiên phú về toán học số má cũng khó mà tính toán ra được.

Thiên sứ cấp ba, Kiếm Thần siêu cường hân, nghe nói Thần giới có năm mươi vạn. Năm mươi vạn Kiếm Thần siêu giai, riêng về số lượng đã đủ dọa người chết khiếp rồi. Nếu lúc này cửa Thần giới mở ra, năm mươi vạn đại quân này sẽ trực tiếp làm gỏi người.

Thánh thiên sứ cấp bốn, vũ lực cấp mười hai, Thần giới phương Tây có mười vạn, con số này nghe nói chỉ là số phỏng chừng một cách thận trọng.

Lực thiên sứ cấp năm, cấp bậc Đấu thần, nghe nói cũng chiếm cứ một số lượng không nhỏ. Những tù binh điều nhân cho dữ liệu là năm ngàn. Cũng không biết là thật hay giả. Hừ, năm ngàn Đấu thần có thần cách của mình, đây là khái niệm gì? Muốn dọa người cũng đừng nói một số lớn như vậy chứ.

Năng Thiên sứ cấp sáu, Chân thần cấp mười bốn, nghe nói đám này còn chưa phải là lực lượng quân chủ

lực của Thần giới. Còn tên thiên sứ đầu lĩnh bị Đoạn Vân bắt, nghe nói chỉ là một tên vạn phu trưởng. Ở điều nhân Thần giới, loại vạn phu trưởng này cũng phải có hơn hai trăm tên. Lực lượng hiện giờ trong tay Đoạn Vân thật không đủ 'tư cách' xách giày cho người ta.

Chủ Thiên sứ cấp bảy, cấp bậc Chủ thần, nghe xong số lượng tim Đoạn Vân đập thành thạch muốn rớt ra ngoài. Mười tên, mười tên gia hỏa đó! Hừ, tuy nói điều nhân cấp mười lăm này toàn bộ đều không phải nắm trong tay quang hệ ma pháp Chủ thần, nhưng chỉ dựa vào giai vị cũng đủ để dọa chết bất luận kẻ nào. Trời đất, mười tên Chủ Thiên sứ tương đương Chủ thần, dùng cái gì để đấu với chúng đây?

Sí Thiên sứ cấp tám, Thần Vương, có ba tên.

Đoạn Vân vốn nghĩ rằng lên nữa sẽ là Quang Minh Điều thần, nhưng điều nhân chỉ có chừng đó cánh thì hơi ít. Đoạn Vân phát hiện Sí Thiên sứ cấp tám chỉ là Thiên sứ có mười hai cánh. Còn Quang Minh Điều thần có tám cặp cánh chim. Vậy Thần giới phương Tây hẳn là còn có Thiên sứ mười bốn cánh! Nhưng đám tù binh điều nhân hoàn toàn chẳng biết gì về Thiên sứ mười bốn cánh. Tựa như họ không hề tồn tại. Chẳng lẽ thật sự không có Thiên sứ mười bốn cánh?

Thông qua những tin tức từ binh điều nhân lộ ra, rồi tiếp tục nghiệm chứng với Tinh Linh nữ thần Tina, Đoạn Vân cũng hiểu thêm về Thần giới phương Đông. Nói chung, Thần giới phương Đông có thực lực tương đương với Thần giới phương Tây. Đấu thần là cấp bậc thấp nhất không cần phải nói nữa.. Bắt đầu từ Chân thần trở lên thì mới đáng nói

Cả Thần giới phương Đông có một trăm tên Chân thần cao thủ, nắm đại Chủ thần, sáu đại Thần Vương. Đoạn Vân ừng không biết có Phi Chủ thần cấp mười lăm nữa không?

Điên rồi, toàn bộ điên rồi. Hừ, nhiều biến thái cường đại như vậy mình phải làm sao bây giờ? Lấy cái gì đấu với người ta?

Đối mặt với Thần giới phương Đông còn dễ thở một chút. Dù sao mình vẫn chưa chính thức đắc tội với đám gia hỏa này. Đến lúc đó còn có thể có đường sống mà quay về. Nhưng còn Tây phương điều nhân thì sao? Mình vừa mới đồ sát nhiều điều nhân như vậy, họ có buông tha mình không? Nếu Đoạn Vân là Quang Minh Điều thần, Đoạn Vân có thể tha cho tên giết chóc trên mười vạn thủ hạ mình không? Trời đất, hơn mười vạn đó, một phần trăm nhân khẩu cả Thần giới phương Tây... à quên... là thần khẩu. Đoạn Vân mới bị chết có chín binh lính mà hắn đã muốn đem tang lễ hoàng đế để an táng đám binh lính này, chín tên này chỉ là một phần vạn của đại quân của hắn mà thôi.

Nhưng từ miệng những điều nhân tù binh, Đoạn Vân cuối cùng có thể khẳng định một việc: hai Thần giới chính là hai nguyệt cầu. Vì sao? Bởi vì thông qua dữ liệu thống kê dân cư của đám Địa tinh đối với nguyệt cầu, kết hợp với những gì mà đám điều nhân cung khai, hai con số trùng khớp với nhau. Nhân khẩu điều nhân ở Tây nguyệt cầu đích thật là hơn một ngàn vạn, còn nhân khẩu Đông nguyệt cầu cũng đích thật là khoảng sáu trăm vạn. À, là thần khẩu, quên mất!

Sự việc tại sao Thần giới nhìn không thấy đại lục và việc hai Thần giới tương liên với nhau có thể là thật. Về phần rốt cuộc tại sao lại như vậy, Đoạn Vân vẫn chưa tìm ra câu trả lời.

Mẹ kiếp, nó mạnh thì mặc nó mạnh, như gió mát thổi qua đỉnh núi thôi. Dù sao các ngươi cũng tạm thời không đến được đại lục. Nhưng lúc này, thời gian là sinh mạng, là sống chết. Phải nhanh chóng đề thăng thực lực lên.

346. Chương 346: Ân Nhân Hoàn Thị Cừ Nhân

Vừa ưu tư vừa mừng rỡ, Đoạn Vân mang theo đại quân đại thắng trở về á Cương. Tây đại lục đã cơ bản bình định xong. Dân chúng Tây đại lục cũng chấp nhận sự thống trị thực dân của Đoạn Vân. Trên bốn mươi ức nhân tộc Tây đại lục đều thần phục. Chỉ còn vài thế lực ở Tây đại lục vẫn có quyền tự chủ nhất định. Đó là những thế lực không bị sự ảnh hưởng quá lớn của điều nhân, cho nên đã được Đoạn Vân dùng danh nghĩa gia tộc nâng đỡ.

Dân chúng sợ dĩ muốn phản kháng là do không thể chịu đựng được nữa. Mấy thứ chủ quyền tôn nghiêm gì đó, toàn là những lời rảm thối. Trong mắt dân chúng, ai có thể cho họ sống an ổn, người đó sẽ là hoàng

để trong lòng họ. Hoàng triều nhà Thanh vì sao có thể thống trị dân tộc Hán dài đến gần ba trăm năm? Chẳng phải là do vào buổi ban đầu, triều đại Mãn Thanh đã xuất hiện thời kỳ thịnh trị, dân chúng an cư lạc nghiệp sao? Còn Nguyên triều của dị tộc Mông Cổ vì sao lại không thể? Tất nhiên là do chính sách hà khắc rồi.

Đoạn Vân cũng rất giỏi tranh thủ cảm tình dân chúng. Ở Đông đại lục cho phép tồn tại Tây nô, nhưng hấn lại cho Tây nô rất nhiều ân huệ. Tỷ như người nào giết nô lệ, sẽ bị xử phạt mười vạn kim tệ trở lên. Còn nếu tái phạm thì mười vạn này sẽ biến thành trăm vạn. Ngoài ra, hấn còn nói cái gì để đảm bảo đời sống văn hóa, nô lệ trông không được quá gầy, không được mặc đồ không ấm áp, càng không được thiếu ăn. Cũng như không cho phép phạt roi nô lệ, trói buộc tự do nô lệ. Sau đó, tên biến thái này lại còn sai người lập ra một bộ pháp luật nô lệ, nhằm bảo vệ nô lệ, đảm bảo cho họ được luật pháp bảo trợ. Cuộc chiến chinh Tây đã ngay lập tức làm xuất hiện hơn một ngàn vạn Tây nô trên đại lục. Những nô lệ đáng thương này nếu không phải nhờ Đoạn Vân bảo vệ, vậy ai sẽ bảo vệ họ đây ?

Trong mắt những tên quý tộc của các nước trên đại lục, Đoạn Vân biến thái chẳng khác gì một tên ác quỷ. Nhưng trong lòng Tây nô, hấn lại trở thành một cứu thế chủ chân chính.

Ở Tây đại lục, Đoạn Vân đưa ra rất nhiều chính sách đãi ngộ cho dân chúng. Tỷ như vì chiến loạn rất nhiều người ly tán, mất nhà cửa. Đoạn Vân với danh nghĩa gia tộc đã gây áp lực lên nguyên thủ các nước Tây đại lục, dùng tiền của hoàng thất an trí cho những lưu dân này. Sau đó, vì lương thực ở Tây đại lục thiếu thốn, hơn ngàn vạn bình dân cơ hàn quần bách. Đoạn Vân - cứu Thế chủ lại một lần nữa xuất hiện. Hấn thu mua rất nhiều lương thực chất lượng kém ở Đông đại lục và vô số quần áo cũ, rồi đem này tới Tây đại lục. Một đồng lương thực và quần áo giá trị chỉ ở mấy ngàn vạn kim tệ cũng đủ giải quyết vấn đề no ấm cho gần ức dân chúng Tây đại lục. Nói cách khác, chỉ với mấy ngàn vạn kim tệ, Đoạn Vân đã lung lạc được dân tâm của Tây đại lục .

Ngoài ra, dưới sự chỉ đạo của Đoạn Vân có rất nhiều thương nhân Đông đại lục trong thương đoàn Trung Hoa tới Tây đại lục tiến hành đầu tư. Nhóm người này thông qua việc mở đủ các dạng công xưởng, khai thác tài nguyên khắp các nơi trên Tây đại lục, đã trực tiếp nuôi sống rất nhiều dân chúng. Hơn nữa, những người này còn xây dựng kiến thiết đủ loại hạng mục, làm cho kinh tế Tây đại lục dần dần khôi phục và phát triển hơn trước .

Do đó mặc dù bị Đoạn Vân đô hộ nhưng sự phản kháng ở Tây đại lục cũng càng ngày càng yếu. Người nói xem: người có cần phải tự mình đi chịu chết như vậy không? Người có đánh thắng được Trung Hoa chi sư đến cả Thần cũng có thể đồ lực không? Đừng có nói nữa. Đoạn Vân đại nhân đối với dân chúng chúng ta quả thật là quá tốt. Người có biết tháng trước khi XSS bị đối, Đoạn Vân đại nhân tự mình tới đó thị sát, sau đó bảo mấy trăm vạn dân cư tập trung lại rồi phân phát lương thực và quần áo. Người nói xem hoàng đế của chúng ta trước kia có làm như vậy không? Lại nghe nói có một công xưởng ở thành Tây sắp mở đang chiêu mộ công nhân. Chúng ta đi đi, kiếm thêm chút tiền cho gia đình. Khi đủ tiền rồi, chúng ta cũng gom góp nhau lại mở một cái nhà máy nhỏ nhỏ. Gì cơ? Sợ họ không trả tiền hả? Có luật của Đoạn Vân đại nhân bảo vệ quyền lợi cho công nhân, những người này dám không trả tiền không? Nghe nói giá tiền cũng không tệ lắm, so với lương mà SB đại nhân lương thiện trước kia trả còn cao hơn khá nhiều .

Cứ như vậy, bánh xe lịch sử chẳng mấy chốc đã đến năm 10289 rồi .

Cuối năm ngoái, Nhân Ngư Ngải Vi Nhi cầu xin Đoạn Vân cứu Hoàng gia gia của nàng. Còn nói chỉ cần Đoạn Vân hứa cứu Hoàng gia gia nàng, nàng có thể cho hấn muốn làm gì thì làm. Còn nếu Đoạn Vân không đáp ứng thì sẽ không cho hấn lên giường với nàng nữa. Tên sắc lang này trực tiếp yêu cầu ba Nhân Ngư cùng nhau ở chung với hấn. Hơn nữa hấn lại còn đề ra rất nhiều yêu cầu cực kỳ dâm đẳng. Phải biết rằng, lúc trước, ba đầu Nhân Ngư này đều bị Đoạn Vân ăn thịt từng người một. Nhưng chưa bao giờ có cơ hội ở cùng một lúc với ba cô. Các nàng cũng không cho Đoạn Vân sử dụng vài dạng thức kỳ quái. Nhưng khi đối mặt với tính mạng Hoàng gia gia, ba đầu Nhân Ngư tự nhiên cần mỗi đáp ứng cả .

Cứ như vậy, Ba Nhĩ Hi Đặc, Bắc Hải hoàng ngày xưa được Đoạn Vân cứu sống lại. Thất Đại Hải Vương Bắc Hải cũng cơ bản toàn bộ quy phục. Bây giờ, thực lực đám gia hỏa nhược tiểu này căn bản chẳng làm gì được. Mà cũng đã thấy được tốc độ tăng thực lực kinh khủng của Đoạn Vân, nên họ cũng chỉ còn cách cố gắng lấy được sự tín nhiệm của Đoạn Vân .

Việc Ba Nhĩ Hi Đặc sống lại cũng mở ra Đoạn Vân một hi vọng cứu sống những người đã chết. Bởi vì thông qua nghiên cứu, Đoạn Vân phát hiện ra cho dù linh hồn tiêu diệt, thì thể tan rã, thì cũng vẫn còn chút ẩn ký linh hồn trong ý thức hải. Chỉ cần kích hoạt ẩn ký này là có thể làm cho người chết hồi sinh một vài ký ức. Sau đó chỉ cần đưa linh hồn vào thân thể là có thể làm cho người chết sống lại. Nhưng đáng tiếc là, Đoạn Vân không thể tìm được phương pháp kích hoạt ẩn ký này. Linh hồn thấp hơn cấp mười hai sẽ ở tiêu tán ngay sau khi người chết, còn ẩn ký linh hồn cũng sẽ trở nên cực kỳ yếu ớt. Cho dù Đoạn Vân có thể làm hấn sinh ra một linh hồn mới, nhưng người đó cũng không thể giữ được toàn bộ ký ức. Nói cách khác, nếu làm như vậy sẽ sinh ra một loại người lớn nhưng có bản năng của một đứa trẻ. Huống chi, Đoạn Vân còn chưa tìm được phương pháp kích hoạt linh hồn ẩn ký .

Ngày mười sáu tháng một năm 20290, dưới sự dẫn dắt của thị nữ Lộ Lộ Tây, Bạch Hùng hoàng Tạt Nhĩ Lỗ Tư tìm đến Đoạn Vân. Đi theo còn có con rể tương lai của Tạt Nhĩ Lỗ Tư - Phì Tử .

- Thiếu gia, ta xin ngài cứu sống tám ngàn tộc dân Bạch hùng của ta sống lại. Bộ tộc Bạch hùng ta tương lai trọn đời sẽ đi theo chân ngài. Cho dù có phải đối kháng với thần minh, chúng ta cũng sẽ không chút do dự xung phong hãm trận cho ngài.

Vừa nhìn thấy Đoạn Vân, Bạch Hùng hoàng Tạt Nhĩ Lỗ Tư lập tức quỳ xuống trước mặt hấn .

Nhìn Bạch Hùng hoàng quì trên mặt đất, rồi nhìn Phì Tử đứng một bên, Đoạn Vân nói :

- Tạt Nhĩ Lỗ Tư, làm sao ngươi biết ta có năng lực cứu sống tám ngàn tộc dân của ngươi ?

- À. Là Phì Tử ... Không... Ngài có thể cứu sống Bắc Hải Hải Hoàng, tự nhiên là có năng lực cứu dân chúng Bạch hùng rồi .

Tạt Nhĩ Lỗ Tư vốn muốn nói là Phì Tử nói cho hấn biết, nhưng thấy Phì Tử đưa mắt ra hiệu cho hấn, liền sửa lời ngay .

Nhìn Phì Tử cười tủm tỉm, Đoạn Vân lắc lắc đầu, nói :

- Tạt Nhĩ Lỗ Tư. Ta bây giờ, không có năng lực cứu toàn bộ tám ngàn Bạch hùng. Nói thẳng ra là những Bạch hùng bị miểu sát trong lúc đại chiến thì ta không làm gì được. Ngươi cũng biết, mặc dù ta có đủ sức tiêu diệt các ngươi một lần nữa, nhưng ta cũng chưa hoàn toàn yên tâm đối với bộ tộc Bạch hùng các ngươi. Mà ngươi thử nghĩ khi đối mặt với người đã giết người một lần, ngươi sẽ đối xử như thế nào .

- Việc này việc này thiếu gia. Ta có thể cam đoan bộ tộc Bạch hùng ta tương lai sẽ tuyệt đối trung thành với ngài. Nếu ngài còn lo lắng, ta có thể ký khế ước nô lệ với ngài .

Bạch Hùng hoàng nói với vẻ mặt chân thành .

- Ta thật ra có thể yên tâm đối với ngươi, nhưng mười Bạch hùng Đại tướng sẽ nghĩ như thế nào ?

Đoạn Vân vừa nói xong, mười Bạch hùng Đại tướng vội chạy đến, vỗ ngực, quì xuống nói:

- Thiếu gia, chúng ta cũng có thể cam đoan tộc dân Bạch hùng tuyệt đối trung thành với gia tộc .

Lúc trước, Đoạn Vân đã chú ý tới mười Bạch hùng Đại tướng đều ở ngoài cửa rồi. Vốn họ đều không thể hóa hình, nhưng bảo Đoạn Vân cả ngày phải nhìn đám Bạch hùng hình thể siêu đại này thì thật sự có chút khó chịu. Vì vậy đã lấy ra một bình tẩy tẩy thủy phát cho năm ngàn Bạch hùng tộc dân. Bây giờ, đám Bạch hùng cơ bản đều đã có thể hóa hình được rồi .

Cười cười, Đoạn Vân nói :

- Đã như vậy, ta sẽ khổ cực một phen. Nhưng ta không thể cam đoan có thể cứu sống tất cả tộc dân Bạch hùng các ngươi. Cho nên ta vẫn còn là hung thủ giết mấy ngàn Bạch hùng đấy.

- Thiếu gia, bộ tộc Bạch hùng từng giết chóc rất nhiều dân chúng vô tội hải giới. Lần tai nạn này là báo ứng của chúng ta. Chúng ta tuyệt đối sẽ không dám có một câu oán hận nào với ngài đâu. Dù sao, nếu thiếu gia không ra tay cứu giúp, bộ tộc Bạch hùng ta cũng vĩnh viễn đã chỉ còn có năm ngàn tộc dân yếu đuối.

Bạch Hùng hoàng nói với vẻ mặt thành khẩn. Đích xác, nếu hần không biết thời thế, dám sinh ra ý nghĩ phản bội Đoạn Vân, tám ngàn Bạch hùng tương lai vĩnh viễn trở thành thi thể. Chỉ có trung thành với Đoạn Vân, mới có thể làm dân chúng Bạch hùng sống lại.

Đoạn Vân khẽ gật đầu, nói :

- Tốt lắm! Từ khi người quy thuận đến giờ, bộ tộc Bạch hùng các người luôn luôn rất tuân thủ bổn phận. Ta sẽ làm cho đám Bạch hùng sống lại. Tập Nhĩ Lỗ Tư, ta cam đoan có thể làm những Bạch hùng còn linh hồn có thể sống lại. Nhưng những tên Bạch hùng đã hồn phi phách tán, hay đã chết từ lâu thì ta đích xác không làm gì được.

- Thiếu gia, ta đại biểu cho bộ tộc Bạch hùng cảm tạ đại ân đại đức của ngài.

Tập Nhĩ Lỗ Tư lại một lần nữa quỳ xuống trước Đoạn Vân.

- Tạ ơn đại ân đại đức của thiếu gia đối với bộ tộc Bạch hùng.

Mười đại Bạch hùng Đại tướng cùng hô lên.

Cứ như vậy, hơn mười ngày kế tiếp, Đoạn Vân một mạch dùng hết trí lực cứu tám ngàn Bạch hùng sống lại. Mẹ nó, việc này thật sự mệt chết người. Với tốc độ của Đoạn Vân, một phút đại khái có thể cứu sống một đầu Bạch hùng, một giờ đại lục cứu được sáu mươi tên, một ngày tối đa cũng năm trăm tên. Đúng là phải làm việc ngày tám tiếng mới có thể hoàn thành nổi.

Trải qua mười ba ngày cố gắng, sáu ngàn ba trăm đầu Bạch hùng bị đóng băng đã được Đoạn Vân cứu sống. Còn một ngàn sáu trăm đầu Bạch hùng còn lại thì coi như đã chết hẳn rồi. Trừ phi Đoạn Vân có thể tìm được phương pháp kích hoạt linh hồn ẩn ký, nếu không họ vĩnh viễn không thể sống lại.

Sáu ngàn đầu Bạch hùng này, bị Đoạn Vân lấy ra năm ngàn Bạch hùng trung giai tổ chức thành một chi đại quân Bạch hùng. Đám Bạch hùng võ sĩ giết chóc hải giới ngày xưa, nhờ có ưu thế cao lớn, bây giờ đã trở thành một nhóm bộ đội rất mạnh tương đương với những người khổng lồ. Ngoài ra tuy Bạch hùng thuộc thủy hệ nhưng không phải hải thú. Dù sống trên đại lục nhưng họ vẫn có ưu thế chiến đấu đặc hữu về hình thể và chiều cao.

347. Chương 347. Tứ Giới Mô Hình

Ngày 30 tháng một, Đoạn Vân dựa theo sự nhất trí yêu cầu của các nước, tuy nói là nhất trí nhưng cũng có pha lẫn vài phần tư tâm ép uổng của hần, nữ thần lịch hoàn toàn bị loại bỏ. Năm ngoải là năm 10289 nữ thần lịch, cũng chính là mốc thời gian nhân tộc trên đại lục thống nhất. Năm nay được đổi tên gọi thành Trung Hoa nguyên niên. Hơn nữa, ngày hội nghị đại lục tức là ngày một tháng 6, được định làm ngày khánh tiết của bộ tộc Trung Hoa. Ngày khánh tiết được cử hành cho mọi tộc nhân, tất cả chủng tộc nhân giới đều kỷ niệm ngày này. Bởi vì cả nhân giới chỉ còn duy nhất một chủng tộc - Trung Hoa dân tộc, dân chúng nhân giới đều là tộc dân Trung Hoa.

- Thiếu gia, ngài đến rồi.

Địa Tinh Galile cung kính hành lễ với Đoạn Vân. Văn phòng làm việc của nhà thiên văn Galile lúc này có tới mấy trăm công trình sư Địa Tinh xử lý công việc. Nhiệm vụ chủ yếu của họ là phụ trách giám thị nhất cử nhất động của Thần giới.

- Galile, Thần giới nguyệt cầu có dị động gì không?

Đoạn Vân quay hỏi Galile đang đi theo đằng sau mình.

- Thiếu gia, từ sự kiện Thiên sứ đại quân lần trước, đã hơn mười ngày rồi nhưng Thần giới phương Tây vẫn không có hành động gì khác thường. Sau trận đại chiến với chúng ta, họ giảm bớt sự tấn công đối với Đông nguyệt cầu, thậm chí rất nhiều địa phương đã chuyển sang phòng thủ.

Theo sau Đoạn Vân, Galile giảng giải chi tiết cho Đoạn Vân nghe.

Đoạn Vân khẽ gật đầu, nói :

- Mười vạn đại quân Thiên sứ chết sạch, đích thật cũng đủ để làm cho cả Thần giới phương Tây khiếp sợ. Lúc này bọn họ còn phải đề phòng Thần giới phương Đông đánh úp bất ngờ. Được rồi, bản đồ phân bố địa hình bề ngoài và thành thị của hai nguyệt cầu đã làm xong chưa?

- À, dựa theo phân phó của thiếu gia, chúng ta đã làm xong mô hình cơ bản của hai Thần giới. Thiếu gia, ngài theo ta tới đây.

Theo sau Galile, Đoạn Vân đi tới một gian thất quan sát khác. Đoạn Vân vô cùng kinh ngạc khi thấy được những gì ở đây.

- Theo mô hình này, cái khối phía dưới chính là đại lục hả?

Mô hình trước mắt trông thật lớn, Đoạn Vân kinh ngạc hỏi Galile. Nếu mình đoán không sai, đây hẳn là bản đồ mô hình của cả Nhân giới và Thần giới .

- Galile, người xác định cả đại lục có hình như thế này à ?

Nhìn bản đồ Nhân giới trông như một mỗ hình elíp của một núi băng, trong lòng Đoạn Vân không khỏi có chút hoài nghi .

Galile khẽ gật đầu, nói:

- Thiếu gia, trải qua tính toán đo đạc chính xác của hơn một ngàn Địa Tinh mới làm ra bản đồ Nhân giới này đó. Hơn nữa, làm được bản đồ này còn phải nhờ phi long gia tộc và Đại Băng Sơn đại nhân trợ giúp. Thiếu gia, ngài xem đây, cả Nhân giới bao gồm Mộng Đa Lợi Á, Hải giới, A Lí Tây Đa, Nam cực băng nguyên và Bắc cực băng nguyên. Từ đông tới tây, tổng cộng một vạn tám ngàn sáu trăm bốn mươi ba ngàn thước, còn từ nam tới bắc, đại khái khoảng hai vạn bốn ngàn bảy trăm ngàn thước.

- Từ từ, ý của người Nhân giới là một mặt phẳng?

Nhìn mô hình, nghe những dữ liệu của Galile, Đoạn Vân giật mình vội hỏi để chứng thực.

- Nói đúng ra, Nhân giới cũng không phải hoàn toàn bằng phẳng, Nhân giới phải nói là hơi lồi lên một chút. À, nơi lồi lên chính là Hải giới. Vì nó hơi gồ lên, dưới tình huống bình thường Đông đại lục không thể nhìn thấy Tây đại lục. Mặc dù chúng ta vẫn chưa biết vì sao mặt biển không bằng phẳng mà lồi lên, nhưng độ cao gồ lên này đã được chúng ta tính ra rồi. Thiếu gia xin xem tờ giấy này. Nếu chúng ta ở hai đầu đại lục, dùng đường thẳng kẻ tới độ cao của mực nước biển cao nhất thì khoảng cách đại khái cỡ ba vạn thước. Nói cách khác, nếu kê cao hai đại lục lên ba vạn thước trở lên, chúng ta có thể nhìn thấy đối phương ở đại lục bên kia.

Galile trả lời về khẳng định .

Nuốt nước bọt, Đoạn Vân hỏi tiếp:

- Chiều theo lời người nói, Nhân giới thật có thể là một mặt phẳng hơi gồ lên rồi?

- Đúng vậy. Ngoại trừ hai cực nam và cực bắc, nơi mà chúng ta không thể nắm bắt hoàn toàn, bản đồ của những lãnh địa khác và khoảng không đều đã được xác nhận. Toàn bộ khu vực Nhân giới đều đã được thu nhỏ vào cả vào đây .

- Vậy ở tận cùng phía tây của Đông đại lục và phía đông của Tây đại lục thì sao?

Nhìn hai bờ đông và tây của Nhân giới tựa hồ là bị cắt gọt, Đoạn Vân hỏi về nghi hoặc.

- Thiếu gia, đây là hai bờ Nhân giới. Ở hai bờ này có chút quỷ dị, không gian năng lượng rất cường đại. Hơn nữa, không gian năng lượng này tựa hồ là từ trong lòng đất bắn ra. Nơi bắn ra không gian năng lượng tựa như một loại chướng ngại không gian ngăn cách giữa Nhân giới chúng ta với một thế giới xa lạ khác. Thông qua dụng cụ dò xét ma pháp, chúng ta phát hiện ra không gian năng lượng cấu thành một màn chướng ngại không gian rất cường đại, không thể đánh giá độ dày, độ cao, nói chung rất kinh khủng, tựa hồ xuyên thẳng vào hư không.

Nhìn nhìn hai bờ nhân giới, Đoạn Vân nghi hoặc hỏi :

- Vậy đây không phải là phương hướng Ma giới xâm lấn sao? Chẳng lẽ tầng không gian năng lượng đó chính là Ma giới? Hẳn là vậy rồi. Theo như Đại Bằng Sơn nói lại, đến tận cùng thế giới là Ma giới rồi. Nhưng Galile, mô hình nhân giới của người rớt cuộc có chính xác không? Tầm bản đồ của người nếu nhìn về chính thể, hẳn là một hình elíp. Còn điểm cuối Nam cực là một thế giới khác, mà đó chắc là Ma giới, lại còn Ma giới ở đông bộ, vậy không phải nói Ma giới bao kín một nửa chúng ta sao? Nếu nói thế, đến cả biên giới Tây đại lục cũng tương liên với Ma giới. Nói cách khác, chúng ta không phải bị Ma giới bao chặt vào bên trong sao? Không đúng, nói chính xác Ma giới chính là mặt kia của chúng ta mới đúng.

- Mặt kia? Thiếu gia, ngài nói là Nhân giới chúng ta và Ma giới chiếm cứ hai mặt của một tờ giấy?

- Như thế nào? Không thể sao?

- Không phải. Ta đang nghĩ, Thần ở Thần giới có thể sinh sống trên nguyệt cầu, đó chính là những gì chúng ta quan sát được, vậy Ma giới và Nhân giới cũng rất có thể có hình dáng này. Chẳng lẽ chúng ta thật sự đang sống ở mặt đối diện với Ma giới cũng không biết chừng. A, thế giới thật kỳ diệu. Thật muốn được bay khắp cả thế giới, để xem thế giới này rớt cuộc có dạng gì.

Galile vẽ mặt hào hứng nói như liên thanh.

Đoạn Vân cười nói:

- Cũng chỉ là suy đoán mà thôi. Bởi vì vết nứt không gian giữa Tây đại lục và Ma giới một mạch vẫn chưa xuất hiện. Do đó, chúng ta không thể khẳng định chắc chắn không gian ở Tây đại lục chính là Ma giới. Còn nữa, chúng ta vẫn rất mơ hồ về tình hình ở cực bắc. Được rồi, thế giữa hai đại Thần giới nguyệt cầu lại có một cái cột nối liền là chuyện gì thế? Người đừng nói đó là cái đà để đỡ nhe?

Nhìn cái cột trụ màu trắng bán kính hai thước nối hai đại nguyệt cầu, Đoạn Vân thắc mắc hỏi.

- Thiếu gia, đây là một thông đạo giả định mà chúng ta nghĩ ra để nối hai đại Thần giới. Thông qua một vài hình ảnh chụp được, chúng ta phát hiện hai Thần giới hẳn là có một cái thông đạo bí ẩn, à, phải nói là một cây cột không gian có năng lượng không gian rất cường đại. Thông đạo này trực tiếp nối hai đại Thần giới với nhau. Ta nghĩ, hai đại Thần giới sở dĩ được cho rằng nối với nhau chính là vì nguyên nhân có tồn tại thông đạo bí ẩn này. - Galile trả lời.

- Tại sao phía sau hai đại nguyệt cầu đều bị tô thành đen thui thế kia?

Nhìn hai đại nguyệt cầu đầu nối nhau, Đoạn Vân có chút không hiểu nên hỏi.

- Thiếu gia, không biết vì nguyên nhân gì mà phần này của hai đại nguyệt cầu trông mờ mờ ảo ảo, chúng ta căn bản không quan sát được hai địa phương này. Ngoài ra, thông qua tính toán chúng ta phát hiện ra hai phần mờ ảo này rất khớp nhau.

- Khớp hả? - Đoạn Vân hỏi lại về nghi hoặc.

- Đúng vậy, rất khớp. Tinh Linh nữ thần từng sống tại Thần giới có nói, hai đại khu vực này chính là trung tâm Thần giới. Nói cách khác, hai đại thủ lĩnh Thần giới hẳn là ngụ tại hai khu vực này. Căn cứ vào phán đoán này, cái trụ bí ẩn nối hai đại Thần giới hẳn là nằm ở hai bờ Thần giới. - Galile trả lời.

- Nhưng, Galile, thông đạo của hai đại Thần giới có to như vậy không? Đường kính thông đạo này khoảng chừng bằng một nửa đường kính nguyệt cầu rồi.

Nhìn một cây trụ to tướng nối hai đại nguyệt cầu, Đoạn Vân nghi ngờ hỏi.

- Thiếu gia, chỉ có sự hiện diện của cái cột này mới có thể giải thích được việc vì sao trong mắt thần minh thì hai đại Thần giới nối liền nhau. Thiếu gia, ta nghĩ trong mắt thần minh thì thông đạo hình trụ nối giữa hai đại nguyệt cầu còn sinh ra một hình tròn bên ngoài, hẳn là gắn chặt giữa hai mặt của một Thần giới với Thần giới kia. Thông qua thông đạo này, từ Tây nguyệt cầu tới Đông nguyệt cầu, hoặc ngược lại chỉ cần đi một bước nhỏ. Nhưng những thần minh này lại không biết, một bước nhỏ này có thể là một khoảng cách xa vời vợi giữa hai nguyệt cầu. À, thiếu gia, nói như vậy đi, cái thông đạo thật lớn này coi như đã trực tiếp gắn dính hai nguyệt cầu lại. Nói cách khác, trên thực tế hai đại Thần giới giống như là hai nửa hình cầu bị cắt, sau đó lại một lần nữa được ráp lại với nhau.

Nói xong, Galile cầm hai mô hình nguyệt cầu nhỏ, gỡ ra khỏi cái hình trụ tròn, sau đó lại đem hai mô hình nguyệt cầu ráp lại với nhau.

Thấy thế, Đoạn Vân coi như đã hiểu được đại khái.

- Hẳn là hình dáng này rồi. Galile, người phán đoán chính xác và làm tốt lắm. - Đoạn Vân nói giọng tán thưởng.

- Cảm ơn thiếu gia khích lệ. - Galile vái Đoạn Vân một vái rất cung kính.

- Thiếu gia, thông qua những gì chúng ta dò xét được, tận cùng của Đông đại lục rất hung hiểm, thậm chí có vài địa phương tựa hồ nghe đồn có tung tích của Ma tộc. Ngoài ra, tầng không gian năng lượng gắn liền với Ma giới hay bị dao động, thường xuyên có vài vết nứt nhỏ nhỏ. Hơn nữa, sự xuất hiện các vết nứt càng lúc càng nhiều và càng lớn. - Galile nhắc nhở Đoạn Vân.

Đoạn Vân ngẫm nghĩ một lát rồi nói:

- Cuộc bộ xâm lấn của Ma giới đang tới gần. Bây giờ đã biết chỗ của Ma giới rồi, chúng ta tự nhiên sẽ chuẩn bị sẵn sàng. Galile, người chỉ cần giám thị cho tốt hai đại Thần giới là được rồi.

- Dạ vâng, thiếu gia.

348. Chương 348: Khu Đèn Đỏ

-Galile! Người vừa mới nói cực đông đại lục Mộng Đa Lợi Á còn có vài thế lực không thuộc quyền quản lý của Trung Hoa ? - Đoạn Vân đột nhiên hỏi Galile.

Galile dừng một chút, chỉ chỉ vào mô hình nhân giới nói :

- Thiếu gia nhìn xem! Khu vực màu đỏ này chính là nơi Ma giới nhiều lần xâm lấn và những thế lực nhân loại không bao giờ đến, chúng ta tạm gọi nó là khu đèn đỏ. Nếu Ma giới xâm lấn thì đó khẳng định sẽ là nơi họ sẽ phải thông qua trước tiên. Khu vực này là cấm địa của nhân loại. Để xây dựng bản đồ đại lục, chúng ta đã phải vô cùng mạo hiểm, cũng có thể nói là cứu tử nhất sinh mới có thể có được thông tin.

Đoạn Vân nhìn vào khu vực màu đỏ này, chỉ thấy đó là một khu vực từ hoang mạc bắc bộ trải dài tới một chỗ hơi chếch về phía đông của Thú Nhân đế quốc. Diện tích khu vực này thật khổng lồ. Từ phía đông một quốc gia nhân loại trải dài tới phía tây nhân giới. Tổng diện tích phỏng chừng bằng tổng số các quốc gia nhân loại ở Đông đại lục.

- Khu vực lớn như vậy, chẳng lẽ nơi này không có ai ở thật sao ? - Nhìn khu đèn đỏ, Đoạn Vân hỏi về tò mò.

Galile nói :

- Cho dù là nhân loại hay Thú Nhân, đến cả ma thú, cũng sẽ không nguyện ý đạp chân vào khu vực này. Nơi đó, có vài địa phương là thiên hạ của tử linh pháp sư tà ác, còn có rất nhiều chỗ là địa bàn của ác thú tiền sử. Đám ác thú này tuy giết chóc thành tánh, nhưng trí tuệ lại rất kém. Không thể không phủ nhận một điều chúng có thực lực rất cường đại. Còn tử linh pháp sư, rất nhiều trong số họ là người trong Ma tộc chết đi, cũng có vài tên trong số đó là ma pháp sư nhân loại học tập vong linh ma pháp. Họ nắm ma pháp vong linh tà ác, có thể dùng hình thái bất tử gì gì đó để chiến đấu với địch nhân. Hơn nữa, vì giải đất đó từng là nơi thần ma đại chiến và cũng là chiến trường đại chiến giữa người và ma nên tử khí khá là đậm đặc. Có thể nói nơi đây là thiên hạ của tử linh pháp sư.

- Không ngờ trên đại lục lại còn có vài thế lực như vậy. Galile! Người có biết rõ phân bố khu vực thế lực đó không?

Nghe được tin tức này, Đoạn Vân trong lòng vui như mở hội. Đang buồn không có chỗ luyện binh, lại có người để thí luyện thì thật là tốt hết chỗ nói.

Địa Tinh Galile dừng một chút, nói :

- Thiếu gia! Từ khi ngài cho ta nhậm chức chủ tịch hội quan trắc gia tộc, ta đã suất lĩnh sáu trăm thủ hạ phụ trách những Địa Tinh, thăm dò khắp nơi cho gia tộc. Lại còn giám thị cả Thần giới nữa. Hơn nữa ngài còn cho ta quyền điều động bộ đội trong không trung. Nên trải qua rất nhiều cố gắng cùng với sự trợ giúp của rất nhiều phi long, thú bay gia tộc, chúng ta cũng đã xây dựng được bản đồ phân bố thế lực ở Đông đại lục. Còn về việc phân bố thế lực hải giới cũng đã ghi chép rõ ràng. Tại Tây đại lục bị xếp vào loại nước thuộc địa của gia tộc, một bộ phận tổ viên của ta cũng đã tới ghi chép lại phân bố những thế lực ở Tây đại lục.

Nghe Galile vẫn không nói tới vấn đề mình hỏi. Đoạn Vân cười khổ nói :

- Càng lúc càng xa rồi đấy. Galile, người không cần báo cáo cho ta những công tích của người, những gì người làm ta đều biết cả. Đại sư của chúng ta khổ cực rồi .

Nghe mấy câu nói đó của Đoạn Vân, Galile giật mình nói :

- Thiếu gia, ta không có ý này. Ta muốn nói, ta có bao giờ làm cho thiếu gia thất vọng đâu? Chỉ có điều.... nơi đó thật sự quá hung hiểm, ta đã cho hơn mười đại đội không quân phi long gia tộc có thể ẩn nấp khí tức bay đến khu vực của đám ác thú này, mới miễn cưỡng vào được để tìm hiểu đại khái phân bố bên trong. Hơn nữa thiếu gia, vì thời gian gấp rút, chúng ta mới chỉ biết đại khái thôi .

- Bản đồ phân bố thế lực đâu ? - Đoạn Vân cười nói .

- Thiếu gia xin từ từ, ta bảo người đưa bản đồ đến.

Sau khi lấy được tấm bản đồ, Đoạn Vân nham nhở nói với Galile :

- Galile. Có phải là Tinh Linh phụ nhân trong nhà người phục vụ cho đại sư thiên văn học kiêm địa lý học của chúng ta quá tốt không? Tấm bản đồ tinh xảo như thế, mà còn nói chỉ là một bản đồ đại khái sao? Người dám ba hoa với ta à. Người nhìn xem, trên đó đã minh xác nơi nào có ác thú gì xuất hiện, nơi nào có những vong linh xương khô xuất hiện, thậm chí còn mô tả một vài đặc điểm ác thú. Trên đó người lại còn chỉ ra rất chính xác nơi nào xuất hiện vết nứt không gian .

Galile cười cười, tiếp theo đưa cho Đoạn Vân một vài tấm giấy, nói :

- Thiếu gia, đây là hình vẽ mô tả vài ác thú .

Tiếp nhận tờ giấy này, Đoạn Vân nhìn qua đại khái :

- Rất nhiều trong số những ác thú này ta chưa bao giờ gặp qua? Mặc kệ, vừa lúc bọn người kia đang cần luyện binh. Galile, người đi đi .

Khu đèn đỏ? Một khu vực cũng không tệ lắm. Không biết mình thu phục được bao nhiêu trong số những thế lực nơi đó nhỉ? Đến lúc đó dùng chúng chống đỡ Ma tộc ghê tởm cho mình cũng là một lựa chọn không tệ .

Ngày 35 tháng một, Đoạn Vân mang theo đám thủ hạ tiến về phía khu đèn đỏ. Vốn một khu đèn đỏ nhỏ, căn bản không cần Đoạn Vân tự mình xuất chinh. Nhưng Đoạn Vân muốn đến khu vực này để hàng phục vài thế lực khả dĩ có thể kháng cự lại trận đấu với Ma tộc cho mình. Hơn nữa, cuộc chiến ở khu đèn đỏ lần này còn có mục đích luyện binh nữa. Theo như những tin tình báo mà Địa Tinh tìm được, giải đất đó thật sự có những tên gia hỏa thực lực cường hãn .

Bây giờ, ba trăm sáu mươi vạn tướng sĩ Nanh Sói trên đại lục đều đã thoát ly quốc tịch ban đầu, trực tiếp trở thành quân nhân của gia tộc. Sau khi cân nhắc về mặt chiến lược, Đoạn Vân chia đại quân Nanh Sói này làm sáu đại quân khu. Đoạn Vân không duy trì mỗi quốc gia có một Nanh Sói quân khu nữa. Dù sao, nếu lực lượng quá phân tán, sẽ rất bất lợi đối với tác chiến sau này. Hơn nữa, quân đội phân tán cũng không dễ quản lý. Chia ra như vậy, sáu đại quân khu phân ra các nơi trên đại lục, thông qua đại hình truyền tống trận liên lạc với Á Cương .

Ngoài ra, năm trăm vạn đại quân Thú Nhân cũng được Đoạn Vân chia làm năm siêu quân đoàn, do năm sư đoàn Thú Nhân phân biệt phụ trách. Thông qua truyền tống trận, Đoạn Vân cũng không chế chặt chẽ những Thú nhân võ sĩ .

Lần này cùng đi khu đền đồ với Đoạn Vân có Diệp Cô Thành, năm ma sủng, bảy Cuồng chiến sĩ, một trăm hai mươi Thú Nhân, hai mươi Ma thú gia tộc, còn có mười Thần Long. Đội ngũ cũng không phải quá lớn, chỉ có một trăm bốn mươi bảy Đấu thần trung giai, mười Đấu thần đỉnh giai và bảy Chân thần mà thôi. Đối mặt tình hình như vậy, cơ hồ tất cả mọi người đều lựa chọn im lặng. Còn ai muốn nói thì cũng chỉ có cách than vãn : Đoạn Vân là một tên đại biến thái .

- Lão Đại, vì sao chúng ta phải bắt đầu từ phía bắc của Hoang Bắc Tuyết sơn ?

Trong lúc đang bay về hướng tây bắc, Tiểu Phi Hiệp hỏi Đoạn Vân với vẻ khó hiểu .

- Không có gì! Chúng ta cứ trực tiếp từ bắc làm một mạch xuống nam. Đối mặt với những chủng tộc không thần phục, toàn bộ diệt sát.

Khi nói những lời này, vẻ mặt Đoạn Vân chẳng hề nhú mày lấy một chút.

- Hắc... hắc... Lão Đại! Ta xem chúng ta khẳng định sẽ công cốc thôi. Địa phương hoang vu như vậy, làm gì có cao thủ? Ta khuyên người nên cử quân đội tiến hành đại tảo là được .

Đạt Nhĩ Ba cười cười nói .

- Ta thấy những địa phương này sẽ có không ít cao thủ đâu. Yên tâm đi, chúng ta đặc ý tới để đối phó với vài cao thủ. Còn về phần đám tiểu binh, ta sẽ dùng để thí luyện Nanh Sói và Thú nhân võ sĩ. Được rồi, tới rồi .

Với tốc độ đó, đoàn người Đoạn Vân cho dù là từ cực nam tới cực bắc cũng không mất bao nhiêu thời gian. Hơn nữa bây giờ, bọn người Đoạn Vân toàn bộ đều đã là những siêu biến thái. Đoạn Vân cho những tên nào bay không nhanh vào trong giới tử, hoặc cho cười những đầu thú bay nhanh khác. Nên không đến một giờ đại lục, bọn người Đoạn Vân đã xuất hiện tại Hoang Bắc Tuyết sơn.

Trong cảnh băng thiên tuyết địa, mười đại Thần long, năm đại ma sủng hộ tống hai bên Đoạn Vân. Hai mươi Ma thú gia tộc và một trăm hai mươi Thú Nhân, bảy đại Cuồng chiến sĩ theo sát phía sau. Còn Đoạn Vân cười trên lưng Tiểu Phi Hiệp, Diệp Cô Thành được Đạt Nhĩ Ba mang trên lưng bay chậm chậm trong màn băng tuyết trải rộng .

Diệp Cô Thành có năng lực cảm giác năng lượng mãnh liệt. Năng lực này của hắn, mặc dù cũng bị hoàn cảnh khốc liệt ở nơi băng thiên tuyết địa này ảnh hưởng, nhưng nếu khoảng cách thích hợp thì hắn vẫn có thể cảm ứng được khí tức cường giả như thường .

Còn tên Đoạn Vân biến thái này thì càng mạnh hơn. Để tìm tung tích bộ tộc Người Tuyết, Đoạn Vân dùng thần thức kinh khủng của mình bao phủ phương viên mười mấy vạn thước .

- Thiếu gia, ta đích xác cảm ứng được nơi này tồn tại cao thủ .

Trong khi cảm ứng, Diệp Cô Thành nói với Đoạn Vân .

- Ta cũng cảm ứng được, nhưng thuộc tính của hắn làm cho ta hơi giật mình. Trong cảnh băng thiên tuyết địa này, hắn lại có thuộc tính Hỏa . - Đoạn Vân khép hờ hai mắt nói nhỏ .

- Lão Đại, năng lực cấp bao nhiêu ?

Vừa nghe có cao thủ, Đạt Nhĩ Ba xem ra rất chờ mong .

Đoạn Vân lắc lắc đầu nói :

- Người có thể không phải là đối thủ của hắn. Đây là một cao thủ cấp bậc Chân thần thuộc tính Hỏa .

- Thiếu gia, ngài cảm ứng được vị trí của hắn chứ ?

Diệp Cô Thành tựa hồ như muốn chứng thực với Đoạn Vân .

Đoạn Vân khẽ gật đầu, nói :

- Nơi đó! Ở trên quả núi cao nhất .

Sau một phen tìm tòi, Đoạn Vân tìm đến quả núi có vị cao thủ Chân thần hỏa hệ. Quả núi này có một cái động, tên gia hỏa ở ngay trong cái động đó .

- Chẳng trách lại trốn ở chỗ này. Nguyên lai nơi này là một ngọn núi lửa. Mặc dù quả núi này bề ngoài được bao phủ bởi một lớp tuyết rất dày. Nhưng bằng vào dung nham bên trong, nhiệt độ nơi này cũng rất cao. Hơn nữa, không gian bên trong cũng rất lớn, rất nhiều nơi có thể trực tiếp thấy dung nham. Nguyên tố Hỏa ở đây cũng khá là nồng nặc .

Dùng thần thức thăm dò cả tòa núi, Đoạn Vân miêu tả tình hình bên trong cho thủ hạ .

- Lão Đại, tìm được tên gia hỏa đó không ?

Đạt Nhĩ Ba hận không được lập tức chạy ngay đến tên gia hỏa đó đập hấn dẹp dẹp, hấn cần dùng phương thức này để chứng minh cho Đoạn Vân biết mình có thể đánh bại tên gia hỏa đó .

- À, tìm được rồi. Đạt Nhĩ Ba! Người này phỏng chừng có họ với người đó. Đó là một con Hỏa Long.

- Lão Đại, nếu Hỏa Long có thể có thực lực Chân thần, vậy Long thần cũng đừng hồng lên mặt . - Đạt Nhĩ Khắc nói với vẻ hoài nghi .

- Đây hẳn là Hỏa Long tiền sử trong truyền thuyết. Ngưu Ma Vương, Đạt Nhĩ Ba, Đạt Nhĩ Khắc và Diệp Cô Thành, các người theo ta tiến vào. Những người khác, phòng thủ ở chỗ này .

Dứt lời, Đoạn Vân tức khắc chui vào bên trong huyệt động .

349. Chương 349. Hỏa Hệ Cường Giả

Đoạn Vân mang theo tứ đại thủ hạ bay nhanh vào huyệt động. Không gian bên trong càng ngày càng nóng lên, thần thức của Đoạn Vân khai triển hoàn toàn tập trung vào đầu Hỏa Long tiền sử, cả nhóm theo đó mà lướt đi.

Huyệt động càng ngày càng rộng mở nhưng rất nóng, thậm chí vài nơi còn phun ra dòng dung nham nóng bỏng. Đoạn Vân và thủ hạ của hắn đều đã là cao thủ cấp bậc Chân thần, việc con con này tất cả đều coi thường, nhất là Đoạn Vân và Ngưu Ma Vương thì không coi cái nóng này vào đâu. Đoạn Vân là người tu luyện toàn hệ, Ngưu Ma Vương có thuộc tính thiên hỏa. Ở chỗ này, Đoạn Vân cảm thụ hỏa hệ ma lực của mình tăng vọt lên, còn Ngưu Ma Vương thì như cá gặp nước.

Có thể là vì băng thiên tuyết địa ngoại giới ảnh hưởng, hỏa nguyên tố nơi này nồng nặc hơn nhiều so với miệng núi lửa bình thường. Nói cách khác, nếu ở chỗ này tu luyện hỏa hệ ma pháp, hiệu quả tuyệt đối sẽ tăng gấp bội.

- Lão Đại, nơi này làm cho ta đây cảm thấy rất thích.

Ngưu Ma Vương cười khúc khích nói với Đoạn Vân .

- Hồng, hồng!

Ngưu Ma Vương vừa nói xong, đầu Hỏa Long đang ngủ say lúc này phát hiện đám người xâm lấn. Hắn rống lên rung trời .

Bọn người Đoạn Vân bay nhanh tới gần không gian của con Hỏa Long tiền sử. Không gian này rất lớn, vài nơi còn phun ra dung nham và lửa, cả không gian tràn ngập những tiếng phùng phụt của những ngọn lửa .

- Hồng, ghê tởm, SHDFHLA!!!

Tên Hỏa Long phẫn nộ gầm gào về phía bọn người Đoạn Vân. Đoạn Vân mang theo bốn đại cao thủ đứng trên một tảng đá lớn cách Hỏa Long ước chừng ba trăm thước.

- Lão Đại, tên đó nó nói gì thế ta nghe không ra? Sao mà trí lực kém như vậy?

Nghe đầu Hỏa Long tiền sử đó gầm gào tiếng lạ, Đạt Nhĩ Ba nghi hoặc hỏi Đoạn Vân.

Đoạn Vân cười nói:

- Trí lực hần tuyệt đối không thua người. Hần vừa rồi nói: nghiệt, tại sao các người quấy rầy giấc ngủ của bốn đại nhân?

- Lão Đại, người nghe được à?

Đạt Nhĩ Khắc hơi giật mình nói.

- Tên Hỏa Long dùng một loại thú ngữ tiền sử. À, hần là xuất hiện cùng thời với thần ngữ. Đại Bằng Sơn cũng dùng loại ngôn ngữ này. Vì quan hệ khế ước, ta tự nhiên cũng có năng lực ngôn ngữ này.

Đoạn Vân vừa tò mò quan sát đánh giá đầu Hỏa Long, vừa khinh khỉnh cười trả lời thắc mắc của Đạt Nhĩ Khắc.

Hừ, tên Hỏa Long này được lắm. Tuyệt đối là một món đồ xịn. Về hình thể, chiều cao của hần cũng phải tới trăm thước, thân dài hai trăm thước, so với Đại Bằng Sơn thì hần nhỏ hơn một chút, nhưng hình thể như thế này cũng có thể nói là cực kỳ khổng lồ rồi. Tên này ngoài ra còn có long thảo sắc bén, long dực (đôi cánh rồng), long vĩ (đuôi rồng) đỏ lửa, hần còn tùy thời có thể phun ra hỏa diễm. Hần tuyệt đối là một tên gia hỏa có ma pháp hỏa hệ cường hãn xuất thân nhập hóa. Về thực lực xem như không tệ, Chân thần trung giai.

- Lão Đại, ta thấy giai vị hần không phải chỉ mạnh hơn ta có một chút thôi sao? Ta thân là linh thú, làm sao lại không đánh lại hần chứ?

Sau khi đánh giá đầu Hỏa Long này cẩn thận một phen, Đạt Nhĩ Ba dùng phương thức đặc hữu này xin Đoạn Vân cho ra đánh.

Lắc lắc đầu, Đoạn Vân nói :

- Chờ ta thu phục hần xong, người kiếm hần mà tỷ thí. Ở nơi hỏa nguyên tố nồng nặc như thế này, nếu người muốn đánh bại hần thì hơi khó đó. Người có thần cách nội đan thì sao? Nơi này hỏa nguyên tố cơ hồ gấp mười lần núi lửa bình thường. Ngươi Ma Vương thật ra có thể đánh bại tên đó. Được rồi, các người trước tiên lui xuống. Xem ra dùng ba tác lược mà thu phục hần.

Lúc này, đầu Hỏa Long tiền sử cất tiếng nói với bọn người Đoạn Vân:

- Nhân loại, sao người dám tùy tiện tiến vào địa bàn của ta. Rốt cuộc là muốn làm gì?

Ngữ khí mang theo vẻ cuồng bạo, cũng mang theo chút cảnh cáo. Hơn nữa, hần dùng tiếng thông dụng trên đại lục để nói.

- Nguyên lai người có thể nói đại lục ngữ, vậy tốt rồi. Vừa rồi chúng ta nói người cũng nghe rồi đó. Không nói nhầm nữa, người đầu hàng đi.

Ngạo nghễ đứng trước mặt Hỏa Long tiền sử, Đoạn Vân nói vẻ rất dễ dàng.

- Ha ha ha, nhân loại vô tri. Hỏa Long hoàng tôn nghiêm không chấp các người? Thừa dịp ta còn chưa tức giận, các người mau rút đi.

Khi nói những lời này, tên Hỏa Long tiền sử đích xác cũng hơi kiêng kỵ thực lực bọn người Đoạn Vân. Mặc dù nói nơi này là địa bàn của hần, nhưng bọn người Đoạn Vân dùng tiếng đại lục thông dụng nói chuyện với nhau mấy câu, cũng làm cho hần chợt dạ không thể không cẩn thận một phen. Tình hình trước mắt, hần cảm nhận được tên người của bọn người Đoạn Vân sự nguy hiểm, không phải là thực lực giai vị, mà là sự uy hiếp phảng phất ẩn tàng đâu đây.

Diệp Cô Thành ghé tai Đoạn Vân nói nhỏ:

- Thiếu gia, nơi này hần là còn có cường giả khác. Ta cảm giác được năm tên gia hỏa có thực lực Chân thần sơ giai đang hướng về phía chúng ta. Chúng ta rất nhanh sẽ bị họ bao vây.

Tâm thần thức khai triển rộng lớn của Đoạn Vân sớm đã phát hiện ra. Năm tên gia hỏa thực lực Chân thần sơ giai, cũng chính là năm đầu Hỏa Long tiền sử. Hơn nữa, ở dưới lớp dung nham nóng bỏng còn có một tên gia hỏa khác có thực lực Chân thần trung giai.

Hừ, không ngờ một ngọn núi nhỏ nhỏ lại có nhiều cường giả như vậy. Nếu muốn thu phục đám này phỏng chừng sẽ gặp khó khăn không nhỏ. Một đám cường đại như vậy mà sao trước kia chưa bao giờ nghe ai nói qua nhỉ?

Mặc kệ, ai bảo hắn đã bị mình nhầm trúng rồi? Vô luận là thành công hay không, mình cũng phải thử một lần.

Đoạn Vân chánh sắc nói:

- Người là Hỏa Long hoàng? Nói rõ cho người biết, ta coi trọng người.

Nhưng Đoạn Vân vừa dứt lời, vẻ mặt đám thủ hạ ở đây có chút cổ quái rất tức cười.

- Hỏa Long hoàng, nếu người lựa chọn quy thuận ta, ta có thể cam đoan trong vòng nửa năm sẽ làm cho thực lực của người tăng lên tới hậu giai, thậm chí cao hơn.

Đoạn Vân tự nhiên biết mình lỡ lời, nhưng lúc này dù sao cũng không phải lúc nói rồi rút lời lại.

- Nhân loại, khẩu khí người thật ra không tệ. Ta tu luyện trên vạn năm mới có thành tựu hôm nay. Người nói nửa năm là có thể cho làm ta đề cao nửa giai, lời này xem ra có khoắc loác quá không? Ta nghĩ, cho dù là Thần Hoàng cũng vị tất có năng lực này.

Hỏa Long hoàng dùng loại ngữ khí như muốn nói: người cũng chẳng hơn gì ta mà còn bày đặt. Lúc này, năm đầu Hỏa Long sơ giai đã vây chặt bọn người Đoạn Vân.

Sau khi năm đầu Hỏa Long sơ giai bao vây bọn người Đoạn Vân, trợ trận cho Hỏa Long hoàng, hắn đột nhiên trở nên có khí thế và can đảm hơn, kiêu ngạo nói:

- Nghiệt, nhân loại, hôm nay người chấp nhận số phận của người đi. Bốn hoàng cũng rất rộng lượng, chỉ cần người hiến tất cả bảo vật cho bốn hoàng, ta sẽ đáp ứng tha cho các người đi. Nhưng nhớ kỹ, cho ta một kiện bảo vật, ta thả một người.

Khẽ cười một tiếng, Đoạn Vân nói:

- Người tựa hồ rất tự tin với đám thủ hạ của mình nhỉ? Nhưng nếu người cho rằng chỉ bằng vào bấy nhiêu thực lực trong tay mà người muốn ngăn cản ta thì người hoàn toàn sai lầm rồi đó. Đúng ra thực lực của chúng cũng không tệ lắm. Tốt lắm, Hỏa Long hoàng, người và năm tên bọn họ ta sẽ thu phục hết.

Thấy Đoạn Vân vẫn trấn định như trước, tên Hỏa Long hoàng hơi hoảng, quát:

- Nhân loại, bốn hoàng rất muốn biết bọn người rốt cuộc có thực lực này không, hay chỉ là một lũ vô tri ngu ngốc. Nhưng hôm nay, người vũ nhục đến tôn nghiêm của Hỏa Long hoàng ta, do đó, cho dù không có được bảo bối, ta cũng phải bầm thây người thành ngàn mảnh.

Đoạn Vân khẽ cười một tiếng, nói:

- Phải không? Các người ra đi.

Đoạn Vân vừa dứt lời, mười đại Thần long, bảy đại Cuồng chiến sĩ, Phì Tử và Tiểu Phi Hiệp bỗng xuất hiện phía sau đám Hỏa Long. Cao thủ cuối cùng vẫn là cao thủ, sau khi năm đầu Hỏa Long bao vây đám Đoạn Vân, nay lại bị thủ hạ của hắn bao vây lại. Đoạn Vân có thần thức cường đại, thông qua thần thức hắn dễ dàng liên lạc với đám thủ hạ đang ở ngoài quả núi.

Ngay sau đó, Đoạn Vân lại vung tay lên, chín đại ác thú, Thần long Âu Đặc Tư và Ny Khả lần lượt xuất hiện một bên Đoạn Vân. Phải biết rằng, giữa các thuộc tính luôn luôn tồn tại sự tương khắc. Thủy hệ vừa vặn là thiên khắc của hỏa hệ. Mặc dù nói trong động này hỏa hệ nguyên tố rất nồng nặc, nhưng chớ quên ngoài động lại là một khoảng băng thiên tuyết địa.

- Hỏa Long hoàng, nếu người không muốn hàng ổ của người bị chúng ta hủy diệt, ta khuyên người đầu hàng đi. Ta thừa nhận, trong không gian này người có ưu thế nhất định. Nhưng ta có thể trực tiếp hủy diệt nơi này. Bằng vào ưu thế tuyệt đối của băng tuyết ngoại giới, ta có thể giết sạch các người. Nói vậy người cũng đã hiểu, trong tay ta có vô số cao thủ thủy hệ.

Đoạn Vân nói với vẻ đầu uy hiếp.

Thoảng một cái ở đâu lòi ra nhiều cao thủ như vậy, đích thật làm cho Hỏa Long hoàng hoàn toàn rơi vào thế bị động. Hắn bây giờ mới tin lực lượng của tên nam nhân trước mặt tuyệt đối có thể san bằng một quả núi một cách rất nhẹ nhàng. Núi bị san bằng, đến lúc đó hàn khí sẽ tràn vào, hang ổ mình có thể sẽ bị chôn vùi trong băng tuyết. Nhưng mình sao cam tâm quy phục nhân loại chứ? Hơn nữa, nhìn qua hắn chỉ là một tên nhân loại quá tầm thường.

- Nhân loại, nếu muốn ta thần phục, trừ phi người đánh bại ta.

Tên Hỏa Long đó cuối cùng cũng nói một câu làm Đoạn Vân rất vừa ý.

Đoạn Vân cười cười, ra hiệu cho đám thủ hạ tạm thời lui ra sau. Còn mình trực tiếp dùng một thức mở đầu của Thái Cực.

- Đến đây đi, người muốn đánh thì ta đây không khách khí nữa.

Đoạn Vân ngoắc ngoắc ngón tay, ra hiệu cho Hỏa Long hoàng tiến lên tấn công mình .

- Nhân loại, người ra chiêu trước đi .

Tên Hỏa Long hoàng định sử dụng thân hình công kênh của mình để nguyên mà chiến đấu. Hắn cho rằng với sự cường hãn của hình thể và thân thể thật lớn, Đoạn Vân bé tí hon tuyệt đối không có cách nào đánh hắn bị thương được.

Cười lạnh một tiếng, Đoạn Vân vận dụng khinh công bỗng nhiên biến mất khỏi chỗ đang đứng. Sau một khắc, Đoạn Vân bỗng xuất hiện ở ngay cổ của Hỏa Long hoàng. Khi tên Hỏa Long hoàng còn chưa hiểu được chuyện gì đang xảy ra, một quyền mãnh liệt của Đoạn Vân đã nện vào cổ của hắn.

Rắc, tiếng xương gãy gọn lỏ.

Ầm ầm, đại Hỏa Long ngã sầm xuống, cả tòa tuyết phong đều chấn động.

Chỉ tung ra một quyền, Đoạn Vân trực tiếp đánh bại Hỏa Long hoàng.

Dựa vào kiến thức và sự hiểu biết quá rõ về thân thể của rồng sau bao lần mổ xẻ, một quyền này của Đoạn Vân đã làm Hỏa Long hoàng hôn mê. Đến cả linh hồn của tên Hỏa Long cũng còn choáng váng nữa là.

Sau khi tên Hỏa Long ngã xuống đất, Đoạn Vân đưa tay đặt vào mi tâm của tên Hỏa Long, sau đó biến thần thức dũng mãnh tràn vào ý thức hải của Hỏa Long.

Bên trong ý thức hải của Hỏa Long, Đoạn Vân thừa dịp linh hồn Hỏa Long đang choáng váng trực tiếp khắc ấn ký nô lệ vào ý thức hải của Hỏa Long. Trong lúc mơ mơ màng màng, không biết mô tê ắt giáp gì, tên Hỏa Long hoàng đã trở thành 'Đại Băng Sơn' kế tiếp.

350. Chương 350: Viêm Ma Hòa Tuyết Tộc

Sau khi đã thu phục xong Hỏa Long hoàng, năm đầu Hỏa Long sơ giai cũng không may mắn thoát khỏi kiếp nô lệ! Sáu nô lệ hỏa hệ cấp bậc Chân thần, trở thành một nhóm thủ hạ chung đoàn cường hãn nữa của Đoạn Vân .

- Chủ nhân !

Sáu đại Hỏa Long tiền sử cung kính đứng trước mặt Đoạn Vân !

Khẽ gật đầu, Đoạn Vân hỏi :

- Các người là gì của ta ?

- Chúng ta đều là nô lệ trung thành nhất của chủ nhân. Mệnh lệnh của chủ nhân là tất cả đối với chúng ta !

Sáu đại Hỏa Long cung kính nói.

Khẽ gật đầu hài lòng, Đoạn Vân nói :

- Các người đã là nô lệ của ta, vậy ta cũng đặt cho các người vài cái tên! Như vậy đi, Hỏa Long hoàng sẽ là Hỏa Long số một, năm người còn lại sẽ là Hỏa Long số hai tới Hỏa Long số sáu. Cụ thể ai là số hai, ai là số ba cứ theo thực lực mà tính !

- Hỏa Long số một!

- Dạ, chủ nhân !

Hỏa Long hoàng cung kính đứng khom người trước mặt Đoạn Vân .

- Nơi này còn có hỏa hệ cường giả khác không ?

- Có, nơi này còn có một đầu Quỷ Lửa! - Hỏa Long số một trả lời cung kính .

- Quỷ Lửa?

Đoạn Vân hỏi về nghi hoặc! Cái tên Quỷ Lửa này dường như mình chưa bao giờ nghe qua !

- Đúng vậy! Quỷ Lửa là một loại sinh vật bất tử tu luyện hỏa hắc ám! Đầu Quỷ Lửa này có thực lực ở mức Chân thần trung giai!

- Sinh vật bất tử? Đến cả Thần cũng không phải bất tử, một Quỷ Lửa nho nhỏ mà có thể xưng là bất tử sao ? - Đoạn Vân nói về nghi hoặc .

- Chủ nhân! Nói bất tử, bởi vì hắc căn bản không phải là một loại sinh vật còn sống! Hắc là một loại linh hồn, cả người tản ra linh hồn chỉ hỏa đủ để thiêu đốt linh hồn ! - Hỏa Long số một trả lời .

- Chẳng trách người kia có thể trốn bên trong dung nham! Có biện pháp gì trục xuất hắc ra ngoài không? Ta muốn thu phục hắc !

- Chủ nhân vạn vạn lần không thể đâu. Quỷ Lửa có thể đốt cháy linh hồn. Linh hồn chỉ hỏa của hắc, tuyệt đối là khắc tinh của mọi linh hồn. Hơn nữa công kích thân thể căn bản không thể sinh ra thương tổn cho đầu Quỷ Lửa này! Ta thấy chúng ta không cần phải trêu chọc một địch nhân cường đại như vậy ! - Hỏa Long số một lúc này khuyên nhủ Đoạn Vân .

Đoạn Vân cười cười, sau đó đột nhiên quay về hồ dung nham gầm lên một tiếng !

- Gào !

Khi Đoạn Vân vừa dứt tiếng rống, một sinh vật có hình rồng, toàn thân lóe lên những tia lửa màu xanh lam xông ra! Vừa xuất hiện, không nói lời nào, tên này lập tức triển khai công kích đám thủ hạ của Đoạn Vân! Nhưng, trước một đám thủ hạ thực lực cường hãn như vậy, tên Quỷ Lửa cũng không thể gây ra thương tổn gì cho chúng!

- Đại Băng Sơn, đóng băng hắc!

Phương thức xử sự của tên này làm cho Đoạn Vân hơi khó chịu! Hừ, chưa nói gì đã đánh, có cần phải như vậy không ?

Đoạn Vân vừa ra lệnh, Đại Băng Sơn lập tức bắn vào đầu Quỷ Lửa một đòn công kích chuẩn xác! Quỷ Lửa dài gần trăm thước lúc này bị đóng băng hoàn toàn .

Nhưng có thể do nơi này có hỏa hệ nguyên tố quá dày đặc, cũng có thể do thực lực Quỷ Lửa quá cường hãn. Nên không đến năm giây, Quỷ Lửa đã gầm thét phá băng chui ra! Hơn nữa, linh hồn chỉ hỏa trên người hắc vừa bị đóng băng, lại một lần nữa cháy lên như cũ !

Lúc này, Diệp Cô Thành cầm tài quyết thần nhận, hướng về phía Quỷ Lửa vừa mới phá băng chui ra chém ra một kiếm mãnh liệt !

Một kích này, trực tiếp chém Quỷ Lửa thành hai đoạn! Hai đoạn thân thể Quỷ Lửa, nằm lăn trên đất, giây dựa vô lực !

- Mẹ kiếp. Mới một kiếm đã chết rồi! Xem ra món đồ này đúng thật là sinh vật linh hồn !

Nhìn thân thể Quỷ Lửa chết đứ đừ, Đoạn Vân hơi sững sờ nói .

- Thiếu gia, xin lỗi. Ta hạ thủ hơi nặng tay !

Diệp Cô Thành nói với Đoạn Vân về xấu hổ .

Đoạn Vân cười cười, nói :

- Chẳng lẽ đối với địch nhân còn hạ thủ lưu tình sao? Loại vật bất tử này, cho dù có thể thu phục được cũng không thể đi tác chiến với chúng ta được! Địa phương duy nhất hẳn có thể tồn tại phỏng chừng cũng chỉ ở dưới đất thôi! Nhưng linh hồn này thật ra rất cường đại. Đáng tiếc linh hồn mang theo hỏa thuộc tính, phỏng chừng chỉ có thể cho Ngưu Ma Vương tiêu thụ được thôi !

Nói xong, Đoạn Vân đem thân thể Quỷ Lửa cất trữ !

Nhìn lướt qua không gian dày đặc hỏa thuộc tính, Đoạn Vân nói :

- Nơi này là một nơi tu luyện không tệ !

- Lão Đại, nhưng chỉ thích hợp với Ngưu Ma Vương thôi! Người nói xem, có phải là do nhân phẩm chúng ta không tốt không ? - Tiểu Phi Hiệp cười nói .

Đoạn Vân cười nói :

- Chắc vậy. Ai bảo Ngưu Ma Vương đầu óc không nhanh nhẹn chứ? Cái này gọi là người ngốc có phúc. Ngưu Ma Vương! Ta sẽ lập một không gian thông đạo giữa nơi này và không gian giới tử của ta. Người cùng sáu đại Hỏa Long ở đây tu luyện đi! Sáu đại Hỏa Long! Mặc dù thu phục các người làm nô lệ, nhưng sau này các người sẽ phát hiện, cho dù là một nô lệ của Đoạn Vân ta cũng tuyệt đối cao quý hơn cả Chủ thân! Thông qua khế ước nô lệ, ta đã truyền thụ phương pháp linh tu cho các người rồi! Thông qua phương thức này, ta nghĩ chẳng mấy chốc các người hẳn có thể sẽ chính thức hóa hình, chứ không đơn giản chỉ là hóa lớn lên hoặc nhỏ đi đâu. Hơn nữa tiến độ tu luyện của các người cũng sẽ trở nên rất nhanh! Thông qua việc chuyển hóa năng lượng trong cơ thể, các người có thể có thần cách như Chân thần !

- Cảm ơn chủ nhân !

Sáu đại Hỏa Long cung kính vái Đoạn Vân.

- Thiếu gia, chúng ta đã tìm được tung tích của bộ tộc Người Tuyết rồi !

Lúc này, một tiểu đội Thú nhân võ sĩ đi vào báo cho Đoạn Vân .

Khẽ gật đầu, Đoạn Vân sai chín đại ác thú hải giới nô lệ trở về! Còn Thần long Âu Đặc Tư và Ny Khả thì được giữ lại bên người !

Mang theo đám thủ hạ, bọn người Đoạn Vân bay tới một huyết động tuyết phong! Còn Ngưu Ma Vương và sáu Hỏa Long tiền sử nô lệ vừa mới bị thu phục được để lại nơi đó tu luyện! Thu phục sáu nô lệ này làm cho tinh thần lực của Đoạn Vân hạ xuống chút chút! Nhưng chẳng có gì đáng kể, bán kính bao trùm của thần thức vẫn là mười mấy vạn thước như trước, tinh thần lực của Đoạn Vân cũng vẫn rất cường đại. Sáu đầu hỏa hệ Hỏa Long, tuy nói là bị Đoạn Vân nhân lúc mê man mà ký khế ước nô lệ, nhưng Đoạn Vân khi ký khế ước với người khác, đều lưu lại trong ý thức hải của người ta một hai viên chân nguyên như những quả bom nổ chậm đủ để lấy mạng! Thông qua tinh thần lực cường đại, trực tiếp lưu lại ấn ký của mình vào ý thức hải của người bị ký khế ước, buộc phải chấp nhận mình là chủ nhân. Ấn ký này sẽ tồn tại vĩnh viễn trong ý thức hải của nô lệ, bất kỳ thời khắc nào cũng giám thị tất cả suy nghĩ của bên bị ký khế ước! Chỉ cần tên kia dám can đảm có tâm lý phản bội Đoạn Vân, thì sự thiêu đốt linh hồn sẽ làm hắn sống không bằng chết !

- Thiếu gia! Thông qua dò xét, chúng ta thấy có mấy vạn người tuyết sống trên cánh đồng tuyết này! Thiếu gia nhìn xem, đây là một người tuyết chúng ta bắt được !

Đội trưởng Thú Nhân Khai La chỉ vào một thân thể khổng lồ đang bị trói nằm chèo queo trên tuyết. Chỉ thấy người đó thân cao năm thước, hình thể hơi giống người vượn, cả người đầy lông, duy độc có gương mặt thì mang theo một vài nét đặc thù của nhân loại. Nhưng vẫn có không ít bạch mao !

- Nhìn qua hung ác quá! Thực lực cũng đạt tới thánh cấp. Có phải là tất cả Người tuyết đều có thực lực như vậy không ?

Nhìn Người tuyết đang run lên trước mặt mình, Đoạn Vân hỏi Thú Nhân Khai La .

- Chúng ta cũng không biết! Giữa chúng ta và Người tuyết tồn tại vài vấn đề về ngôn ngữ giao tiếp! Không biết vì sao, chúng ta căn bản không thể nói chuyện được với chúng ! - Thú Nhân Khai La trả lời .

- Thiếu gia! Đã phát hiện tung tích vài người Tuyết nữa, nhưng không rõ số lượng.

Lúc này lại một tên Thú Nhân hỏi báo Đoạn Vân.

Đoạn Vân cười cười, nói :

- Không phải không rõ số lượng, mà là ba vạn! Chúng ta bắt một người, họ liền triệu tập ba vạn đại quân. Xem ra, đám gia hỏa này rất có ý tứ! Mời Thần Long, hiện hình đi !

Đoạn Vân vừa ra lệnh, mười đại Thần long dùng một tư thế tuyệt cường, trực tiếp làm cho một tảng tuyết rất lớn bay mất! Mấy vạn đại quân Người tuyết, không hề còn được tuyết che dấu nữa, xuất hiện xung quanh bọn người Đoạn Vân !

- Tộc dân người Tuyết, bảo tộc trưởng các người ra đây. Nếu chúng ta muốn khai chiến với các người, các người căn bản không có lực hoàn thủ đâu !

Nhìn mấy vạn Người tuyết có chút hoảng loạn, Đoạn Vân dùng một loại ngữ khí vui vẻ nói .

Chẳng mấy chốc, tộc trưởng người Tuyết đã xuất hiện trước mặt Đoạn Vân! Có thể coi hắn là một người tuyết cường tráng!

Đầu lĩnh Người tuyết dùng một thứ tiếng đại lục hơi ngọng nghịu nói với Đoạn Vân :

- Cường giả... cường đại, chúng ta khổ lắm, vì sao ngài lại bắt tộc dân chúng ta !

Xỉu! Đây là ngữ khí gì? Lại có người đem dùng loại ngữ khí này để nói chuyện được sao? Từ cách nói của tên đầu lĩnh, Đoạn Vân đoán rằng trí lực của đám Người tuyết này cũng không được tốt lắm !

- Người là tộc trưởng người Tuyết à? Các người có bao nhiêu người ?

- Đại nhân! Chúng ta có mười hai vạn tộc dân! - Đầu lĩnh trả lời .

- Ta muốn các người thần phục dưới chân ta ? - Đoạn Vân trực tiếp nói với tên đầu lĩnh mục đích của mình .

- Đại nhân, mặc dù các người rất cường đại, nhưng bộ tộc Người Tuyết chúng ta có tôn nghiêm của mình, tuyệt đối không làm nô lệ ! - Tên đầu lĩnh nói vẻ rất chính nghĩa .

- Ý của ta là muốn cho các người thành dân chúng của ta! Ta có thể cam đoan các người sau này không còn phải lo chuyện cơm áo nữa!

- Không lo chuyện áo cơm? Đại nhân! Ý của người là có thể làm cho tất cả tộc dân được ăn cơm no à? - Trên mặt tên đầu lĩnh vô cùng hưng phấn !

- Đúng, có thể cho các người ăn cơm no!

Đoạn Vân bắt lực nói. Tại sao thu phục một chủng tộc lại phải dùng cơm nhỉ ?

- Được! Ta đáp ứng suất lĩnh tất cả tộc dân quy thuận ngài. Xin ngài nhận lấy sự thần phục của ta !

Nói xong, tên đầu lĩnh trực tiếp cúi người hôn giày Đoạn Vân. Nhưng cử động của hắn lại làm Đoạn Vân giật bắn cả người .

Cứ như vậy, bộ tộc Người Tuyết đã bị Đoạn Vân dùng cơm để thu phục! Sau này Đoạn Vân mới hiểu rõ hơn. Vận mệnh Người tuyết cũng đích thật rất bi ai. Trong băng thiên tuyết địa, họ rất khó tìm được đồ ăn. Họ dùng sẵn bản năng sinh nhai, còn con mồi thì chỉ là những con thú sinh sống trên tuyết. Nói cách khác, bọn người kia hẳn phải dùng chữ dã nhân để hình dung là đúng nhất! Nhưng Đoạn Vân rất coi trọng thực lực bộ tộc Người Tuyết! Bộ tộc Người Tuyết, một người trưởng thành đại khái có thực lực thánh cấp. Từ mười hai vạn Người tuyết ở đây, Đoạn Vân rút ra năm vạn người tổ kiến thành một đại quân Người tuyết! Đối với những tộc dân người Tuyết còn lại, Đoạn Vân vốn muốn đưa đi chỗ khác, nhưng họ

không muốn đi đâu cả! Vì vậy, Đoạn Vân đã ra lệnh cho đám Ải Nhân tới đây kiến tạo rất nhiều sơn động âm áp an toàn cho đám Người tuyết có vận mệnh khả bi này. Hơn nữa còn cung cấp cho họ nhiều loại công cụ tiên tiến! Dưới sự trợ giúp của Đoạn Vân, năng lực chống cự thiên nhiên của bộ tộc Người Tuyết được đề cao rất nhiều! Bộ tộc Người Tuyết từ đây thời khắc nào cũng ghi nhớ ân tình của Đoạn Vân, trực tiếp đưa Đoạn Vân trở thành thánh chủ của bộ tộc Người Tuyết!

Đương nhiên rồi, công việc thu phục bộ tộc Người Tuyết là do đại quân gia Ước Hàn phụ trách! Còn việc chiêu mộ đại quân Người tuyết, là do quân bộ gia tộc phụ trách xử lý !

Ngày thứ hai sau khi tộc người Tuyết đồng ý quy thuận, Đoạn Vân mang theo đám thủ hạ chung đoàn, bay thẳng về phía nam của Hoang Bắc Tuyết sơn tới Tử Vong sa mạc !

351. Chương 351. Tầng Kinh Thị Cự Thú Đích Nữ Nhân

Gió cát đầy trời, hồng hoang tiêu điều. Cả sa mạc Tử Vong quả thật cũng đã được Địa Tinh gia tộc dò xét khá kỹ lưỡng và đầy đủ. Phía bắc sa mạc Tử Vong là sa mạc Gôbi, nơi này có một thể lực Đoạn Vân muốn thu phục - cự thú hồng hoang.

Cự thú hồng hoang là cự thú tiền sử có hình thể rất lớn. Họ không biết ma pháp, nhưng thân thể họ rất cường hãn, lực phòng ngự cũng rất cường đại. Nếu dùng giai vị để tính toán mà không tính đến trí lực thì cự thú hồng hoang hẳn là có thể xếp vào loại thần cấp.

Trên bầu trời sa mạc hoang vu Gôbi, thường thức những dải cát vàng kéo dài bất tận phía dưới, cảm thụ cơn gió đông lạnh cắt da của giải đất Gôbi với khí hậu khô khan đặc hữu, Đoạn Vân mang theo đám thủ hạ bay từ từ khắp bầu trời thăm dò.

- Lão Đại, tìm kiếm như vậy không phải hành xác à? Nơi này kiếm đâu ra cự thú hồng hoang chứ.

Tiểu Phi Hiệp tựa hồ rất bức mình với khí hậu đáng chết này, mặc dù hẳn hoàn toàn không bị hoàn cảnh ác liệt nơi này làm ảnh hưởng. Với thực lực của đám thủ hạ hiện giờ, cho dù có ở vào chỗ có bão cát lớn nhất cũng không có chuyện gì phải lo lắng quan tâm.

- Đích thật là thê lương, nhưng theo như Địa Tinh gia tộc báo cáo, nơi này đích thật có cự thú hồng hoang đó. Kiên nhẫn một chút đi.

Thần thức Đoạn Vân tỏa ra, tìm kiếm khắp các nơi.

- Mẹ kiếp, toàn bộ đều ở ngầm dưới đất. Phì Tử, người đánh vài cú xuống đất đi. - Sau một phen dò xét, Đoạn Vân nhếch mép cười.

Đoạn Vân vừa ra lệnh xong, Phì Tử, địa hệ Thú hoàng cấp mười bốn, lập tức phi thân lên cao điên cuồng hét lên một tiếng, sau đó đám mạnh một cú như trời giáng xuống đất. Bọn người Đoạn Vân đang đứng trên không trung bỗng thấy từng vòng sóng nối tiếp nhau từ Phì Tử làm trung tâm lan ra bốn phía. Một kích này tựa như một hòn đá ném xuống mặt hồ phẳng lặng, gây nên những vòng sóng nối đuôi nhau lan ra.

Một kích của Phì Tử trực tiếp chấn động toàn bộ đất cát trong vòng bán kính trăm dặm. Một kích của Phì Tử vừa qua đi vô số cự thú hồng hoang, từng con từng con chen nhau chui ra. Đám dã thú bị kích thích chạy trốn điên cuồng. Tiếng gầm gào khi chạy trốn, kéo theo những cự thú khác, càng ngày càng nhiều cự thú hồng hoang bắt đầu hoảng loạn chạy trốn.

- Lão Đại, người xem món đồ này làm sao thích hợp làm tọa kỵ được? Người xem, hình thể bọn chúng cộng thêm giai vị nữa xem ra hơi kém, chỉ là thần cấp thôi. Lão Đại, đám kỵ binh này xem ra không dùng được.

- Tiểu Phi Hiệp nói với Đoạn Vân.

Nhìn đám cự thú chạy tán loạn, Đoạn Vân có chút thất vọng. Cự thú hồng hoang cao hơn hai mươi thước, đích thật không thích hợp để làm tọa kỵ. Nhưng chẳng lẽ cứ bỏ qua bọn chúng sao? Hơi tiếc. À, nếu dùng đám cự thú hồng hoang thần cấp để làm lực lượng xung phong thì quá thích hợp. Số lượng cự thú hồng hoang cũng không tệ, phỏng chừng có trên vạn con chứ ít gì.

- Thiếu gia, ngài nghĩ có thể cho Cuồng chiến sĩ cười đám cự thú này được không? Ngài xem, họ có lực phòng ngự rất cường đại, lại là thần cấp, lực phòng ngự đạt tới siêu giai. Nếu trong tương lai, ta có cách giúp họ tiến giai, vậy thì thực lực của họ sẽ càng cường đại hơn. - Pháp Lạp Kỳ đề nghị Đoạn Vân.

Đoạn Vân lắc lắc đầu, nói:

- Người nhìn chúng thân cao hai mươi thước, trừ phi chúng có thể tự do biến hóa hình thể, nếu không đám cự thú hồng hoang này căn bản không làm tọa kỵ được. Đạt Nhĩ Ba, người bắt một đầu tới đây.

Sau khi Đoạn Vân ra lệnh, Đạt Nhĩ Ba phi thân xuống, dùng hình dạng con người bắt một con cự thú hồng hoang to kèn.

Ở một chỗ đất bằng phẳng, Đoạn Vân tiến hành kiểm tra đầu cự thú hồng hoang này một phen. Đây là một đầu cự thú thần cấp trung giai, nhưng lực phòng ngự của hắn đã đạt tới siêu giai. Nói cách khác, không có lực công kích cấp mười hai thì đừng tưởng đến việc động vào một cọng lông của hắn. Đầu gia hỏa này đã tính mười phần, trí lực cực thấp. Hắn là thần cấp nhưng đại khái chỉ là một ma thú có trí tuệ cấp năm cấp sáu, nghe đã không hiểu tiếng người, thì đừng nghĩ tới chuyện nói chuyện tiếng người.

Thông qua thăm dò kết cấu bên trong cự thú, Đoạn Vân cảm thấy vô cùng hưng phấn. Hắn phát hiện ra thân thể đầu cự thú này chỗ nào cũng có gân mạch, thậm chí gân mạch nó nhiều hình dạng khác nhau. Không nói nhiều nữa, cho người vài viên Tẩy Tủy Đan xem thử người 'tẩy căn phiệt tủy' thành giống gì.

Ước chừng sau nửa giờ đại lục, Đoạn Vân nở nụ cười, mấy thủ hạ hắn cũng cười hô hố, mà Phì Tử thì đỏ mặt lên.

Mẹ kiếp, cự thú hồng hoang sao lại biến thành một mụ đàn bà trần truồng. Đạt Nhĩ Ba tiện tay vung lên chụp lấy con thú này. Đây là một người đàn bà cơ bắp rất phát triển, trông rất xấu. Nhưng trong mắt Đoạn Vân, mụ đàn bà này cũng rất 'mỹ lệ' theo cách nhìn của hắn. Bởi vì, thực lực người đàn bà này đã tăng lên tới cấp mười hai. Đoạn Vân dám cam đoan trăm phần trăm, dưới tình huống bình thường năm viên đặc cấp Tẩy Tủy Đan có thể làm cho thần trung giai đạt tới siêu giai, hơn nữa lần đầu tiên phục dụng sẽ có tác dụng tẩy tủy cho đầu cự thú hồng hoang, đây là một loại tiến hóa. Thông qua những gân mạch kỳ dị của cự thú cộng với tác dụng tẩy tủy của thuốc sinh một loại siêu cấp tiến hóa.. Đây tuyệt đối là một một kỳ tích.

- Hồng. Sao ta biến thành như vậy được? Chuyện gì thế?

Mụ đàn bà do cự thú biến thành nhìn thân thể mình trông rất hoảng loạn, rồi hoảng sợ nhìn đoàn người Đoạn Vân đang chăm chú nhìn thân thể mình. Tiếng nàng nói chính là một loại thú ngữ tiền sử.

Đoạn Vân dùng thú ngữ của Đại Băng Sơn nói:

- Người hắn là biết người là một đầu cự thú hồng hoang chứ?

- Ta biết, nhưng ta bây giờ sao lại biến thành người trong truyền thuyết được chứ?

Mụ đàn bà đó nói giọng rất hoảng loạn. Hơn nữa, trong ngữ khí nàng vẫn còn vẻ cuồng dã của dã thú.

- Là ta biến thành người cho người đó. Ngoài ra, người vẫn còn có thể biến thành cự thú như trước. - Đoạn Vân lạnh lùng nói.

Sau khi để Phì Tử, kẻ đã từng biến một Bạch hùng công chúa thành một tiểu cô nương, dạy cho mụ đàn bà này một hồi, mụ cự thú hồng hoang cuối cùng cũng có thể tự do chuyển đổi giữa hình người và cự thú hồng hoang. Hơn nữa, nàng còn có thể tùy ý điều chỉnh hình thể của mình. Nàng còn học được cách làm như thế nào để huyền hóa lông mao trên người mình thành quần áo.

- Chủ nhân vĩ đại, ngài đã cho ta có trí tuệ siêu cường, ta vĩnh viễn thuần phục ngài. - Sau khi hiểu được mọi việc, mụ đàn bà này nói.

- Bộ tộc cự thú hồng hoang các người có bao nhiêu tộc dân? - Đoạn Vân hỏi vấn đề mà mình quan tâm.

- Chủ nhân vĩ đại, vấn đề ngài hỏi không ai có thể trả lời ngài được. - Nữ lực sĩ cơ bắp cuộn cuộn nói thẳng.

- Người triệu tập tất cả cự thú hồng hoang lại đây cho ta, ta sẽ có thể làm cho tất cả tộc dân của người tiến hành tiến hóa. - Đoạn Vân nói.

- Chủ nhân vĩ đại nhân từ, ta có thể thử một lần. Dù sao, ta là cự thú đầu tiên hóa thành người, tộc dân khác hẳn là sẽ nghe ta.

Mụ lực sĩ cơ bắp này cố hết sức biểu đạt sự trung thành của mình trước mặt Đoạn Vân, thậm chí còn dùng phương thức đặc hữu của cự thú để biểu đạt nữa: đó là dùng cái lưỡi hôi rình liếm lấy liếm để toàn thân thể Đoạn Vân.

- Được rồi, người mau triệu tập tất cả cự thú hồng hoang thần cấp trở lên lại đây.

Vội vàng lui ra phía sau một bước, Đoạn Vân gạt bỏ đầu cự thú hình người, đuổi nó trở về.

Sau khi mụ lực sĩ cơ bắp quay trở lại đi tìm tộc dân của mình, Đoạn Vân ra lệnh cho Pháp Lạp Kỳ:

- Pháp Lạp Kỳ, kéo toàn bộ Cuồng Long lưỡng sư qua đây. Cuồng Long lưỡng sư lần này có một nhóm tọa kỵ chiến lực cường hãn rồi.

Với sự cố gắng và vất vả không ít, tám ngàn đầu cự thú hồng hoang thành công ký kết khế ước kỵ sĩ với đám Cuồng chiến sĩ của Cuồng Long lưỡng sư.

Trong vòng hai ngày sau khi tìm tòi lật tung cả khu vực này lên, lại có thêm một vạn đầu cự thú hồng hoang được tìm thấy. Để xử dụng đám cự thú hồng hoang này, đầu tiên Đoạn Vân định để một vạn binh lính Cuồng Long lưỡng sư đã có thực lực hậu giai giải khế ước với đám Địa Hành long sau đó ký khế ước mới với cự thú hồng hoang, nhưng những Cuồng chiến sĩ trước sau nhất định không chịu dứt bỏ khế ước với đám Địa hành long đã hợp tác với mình bao lâu nay. Vì vậy một vạn cự thú hồng hoang trở thành tọa kỵ cho Cuồng Ngưu sư đoàn. Chỉ có vậy mà một vạn tiểu tử Ngưu đầu vui mừng như điên, việc này cũng làm cho vài sư đoàn Thú Nhân khác mắt đỏ lên vì ghen tị.

Cự thú hồng hoang trí lực thấp cũng nằm cả trong tay của Đoạn Vân. Sau khi ký khế ước, Đoạn Vân hao phí mười thùng lớn đặc cấp tẩy tẩy thủy dùng những nguyên liệu đặc biệt luyện chế ra, trực tiếp cho họ tiến hóa. Trải qua một phen tiến hóa, đám cự thú hồng hoang có thể hoàn thành hóa hình. Còn thực lực của họ cũng tăng lên rất nhiều, thực lực trung bình đạt tới cấp mười một hậu giai.

Hai vạn cự thú hồng hoang vừa thu phục trực tiếp làm cho thực lực trong tay Đoạn Vân tăng lên rất nhiều.

Năm ngày trôi qua nhanh chóng, đây là tính luôn cả thời gian Đoạn Vân đã về Á Cương vài ngày và sai bốn tiểu đệ của mình luyện ra mười thùng lớn đặc cấp tẩy thủy cho đám cự thú hồng hoang phục dụng. Đoạn Vân còn lệnh cho người kiến tạo quân doanh thích hợp cho đám cự thú hồng hoang ở. Đám cự thú này trí lực thật sự quá thấp, nếu muốn thao luyện bọn họ thành đại quân hợp cách, hẳn là một việc lâu dài. Cuồng Long lưỡng sư và Cuồng Ngưu sư đoàn đều phải ngừng hết mọi việc, nhiệm vụ duy nhất của họ là mau chóng huấn luyện đám cự thú hồng hoang thành tọa kỵ hợp cách, thậm chí là những binh lính hợp cách. Nếu có thể họ thậm chí còn gánh vác cả trách nhiệm đề cao trí lực cho cự thú hồng hoang. Dù sao, binh lính có suy nghĩ quá đơn giản thì cũng không phải là binh lính đạt tiêu chuẩn.

352. Chương 352: Mã Nghĩ Dã Phong Cuồng

An trí xong đám cự thú hồng hoang, Đoạn Vân mang theo thủ hạ tiếp tục hướng về phía nam.

Dân số của các chủng tộc ở đây đại khái khoảng mười vạn tộc dân, thực lực trung bình đại kiếm sư cấp tám. Những chủng tộc sống trên cát này có ưu thế tại sa mạc Tử. Để đối phó với bộ tộc Sa nhân, Đoạn Vân điều năm mươi vạn đại quân Nanh Sói tới, mang theo đủ không gian trang bị. Dưới đợt càn quét của năm mươi vạn đặc chủng Nanh Sói có thực lực kiếm thánh, những chủng tộc dã man trong sa mạc bị quét sạch sẽ. Bởi vì, Đoạn Vân phát hiện những chủng tộc này có trí tuệ rất thấp, hơn nữa còn rất man rợ và thực lực kém. Nên Đoạn Vân đã dùng một loại phương thức trực tiếp, bắt toàn bộ mười vạn sa nhân lên. Sau đó biến toàn bộ sa nhân tộc thành nô lệ binh. Đám Sa Nhân tộc hóa ra thích thân phận này. Bởi vì làm nô lệ binh của Đoạn Vân, họ sẽ vĩnh viễn thoát khỏi cảnh hàng ngày đều có nguy cơ bị chết ở sa mạc Tử Vong. Những nô lệ binh này, dưới cây gậy và củ cà rốt của nhân loại, đều trở thành lương dân chân chính.

Nam bộ sa mạc Tử Vong, Đoàn Vân gặp được họ hàng Long tộc - Thần lằn đất. Thông qua nghiên cứu, Đoàn Vân cuối cùng biết vì sao Long tộc lại bị cho là thần lằn.

Thần lằn đất, thân dài mười thước, hơi giống với Địa Hành long, nhưng dài hơn. Những con thần lằn đất này có thực lực không mạnh lắm, thực lực đại khái ở cấp tám. Ngoài ra, gân mạch của họ rất kém, dùng Tủy Tủy Đan không thể làm cho họ phát sinh tiến hóa được. Đối mặt với chủng tộc như vậy, Đoàn Vân sẽ làm sao? Giết lấy ma tinh? Hay là thu phục họ?

Trước tiên cứ giữ lại để luyện binh, rồi sau này thu phục. Cứ như vậy, dưới sự càn quét của một nhóm tướng sĩ Nanh Sói khác, gần mười vạn thần lằn đất đã trở thành tù binh. Còn sau khi trở thành tù binh, bọn chúng đều trở thành sủng vật của đám Sa Nhân nô lệ binh. Nói cách khác, thông qua đám Sa Nhân nô lệ binh, Đoàn Vân cũng làm cho đám thần lằn đất này phát huy tác dụng nhất định. Bọn người kia tương lai sẽ là một nhóm vũ lực để chống lại cuộc xâm lăng của Ma tộc sau này.

Thông qua phương thức này, Đoàn Vân cũng cơ bản thu phục hết những thế lực chủ yếu bên trong sa mạc Tử Vong. Thấy cả vùng sa mạc này quả là quá hoang vu, hắc bèn sai Thần long Âu Đặc Tư làm mưa ở đây vài ngày. Sau đó lại sai Tinh Linh nữ thần Tina thi triển thần tích trên vùng sa mạc - Dùng suối Sinh Mạng tiến hành lực hóa. Vừa đúng lúc mùa xuân đang tới, vạn vật sinh sôi, thích hợp cho các loại cây phát triển, một nhóm Tinh Linh gia tộc và đám người khổng lồ thích cây cối được cử tới đây, ươm mầm giống cỏ cây trên vùng sa mạc, thậm chí có vài địa phương còn xuất hiện những rừng cây nhỏ. Những cây lớn tán rộng được trồng khắp nơi, giống như một đội ngũ binh lính dày đặc, phòng thủ cho biên cương của nhân giới. Sau này, sa mạc Tử Vong được hậu nhân gọi là hòn ngọc Sinh Mạng.

Ra khỏi sa mạc Tử Vong, Đoàn Vân mang theo đám thủ hạ tới một giải đất mang tên sa mạc Gôbi. Toàn bộ nơi này được bao phủ bởi một vẻ thê lương, ảm đạm. Đây còn là một đại hiểm địa. Một đại hiểm địa của nhân loại. Nơi này có một số lượng rất lớn loại kiến ăn thịt người.

- Lão Đại, đối với những con kiến này, chúng ta sẽ xử lý ra sao đây? Mấy con kiến này giai vị không cao, hơn nữa trên bản đồ còn có ghi ra mười tổ kiến lớn.

Tiểu Phi Hiệp hỏi Đoàn Vân.

Ngẫm nghĩ một lát, Đoàn Vân nói :

- Yên tâm, chúng ta chỉ cần thu phục Kiến Hoàng là được. Mấy con kiến be bé khác cũng sẽ thành quân đội của chúng ta. Đến lúc đó, đám kiến này tuyệt đối là một đại quân chống đỡ Ma tộc cho chúng ta.

- Lão Đại, ta thấy mấy con kiến này không nhỏ chút nào. - Liếc một tổ kiến phía trước, Đạt Nhĩ Ba vẻ mặt hứng thú nhìn Đoàn Vân.

Đích xác, cái con kiến be bé mà Đoàn Vân vừa nói không nhỏ chút nào. Những con kiến này, mỗi một con đều to bằng một con ngựa (con ngựa dùng ở đây) bình thường. Hơn nữa, thân cao hai thước, sáu cái chân dài ngoằng, tốc độ còn có thể nhanh hơn ngựa nhiều.

Nhìn một con kiến chạy rất nhanh dưới chân, Đoàn Vân chỉ muốn ngửa mặt lên trời cười thật to. Vậy là vấn đề tọa kỵ cho Nanh Sói đại quân đã được giải quyết hơn phân nửa rồi. Ha ha.

- Lão Đại, không thể nào? Người muốn dùng món đồ này làm tọa kỵ ử? - Nhìn đám kiến dày đặc dưới chân, Tiểu Phi Hiệp hơi giật mình nói.

Mất chăm chú nhìn những con kiến khổng lồ dưới chân, Đoàn Vân cười nói :

- Sao? Không được à? Phải biết rằng, những con kiến phía dưới, một con kiến bình thường cũng có giai vị cấp tám rồi. Còn đám kiến đội trưởng cho đến kiến tướng có thực lực cứu cấp hoặc hơn. Người nhìn xem, bọn chúng vừa ổn trọng vừa có tốc độ siêu nhanh, có thể vượt núi băng rừng, lực phòng ngự siêu cường. Đó chẳng phải là tọa kỵ tốt nhất cho thủ hạ đại quân của ta sao? Ta đang buồn vì ba trăm vạn tướng sĩ Nanh Sói đang thiếu tọa kỵ đây. Xem ra, những con kiến đáng yêu này có thể cung cấp cho bốn thiếu gia không ít tọa kỵ ử. Ha ha.

Lúc này, Diệp Cô Thành nhú mày nhìn Đoàn Vân nói :

- Thiếu gia! Ta thấy nếu muốn thu phục những con kiến này cũng không dễ dàng đâu. Nơi này còn có cao thủ.

Đoạn Vân cười về đã biết, nói :

- Ta cũng đã nhận ra rồi. Từ khi tức đó, bọn chúng hẳn là Thần của đám kiến này. Đi, chúng ta trước tiên gặp cái đám gia hỏa này trước.

Nói xong, Đoạn Vân tạm thời bỏ qua việc hâm mộ ý tưởng dùng kiến làm tọa kỵ, mang theo đám thủ hạ hướng tới một dải đất bằng phẳng xa xa.

Tới một khoảng đất nhìn qua một bình nguyên mênh mông, Đoạn Vân mang theo đám thủ hạ dừng lại.

- Lão Đại, tên gia hỏa đó ở đây à?

Nhìn bình nguyên trống trải, Đạt Nhĩ Ba hỏi Đoạn Vân về nghi hoặc

Đoạn Vân khép hờ hai mắt nói lạnh lùng : Dưới đất .

Ngay sau đó, dưới ánh mắt ra hiệu của Đoạn Vân, Phì Tử, đầu đại địa chi hùng lại một lần nữa làm một cú công kích mặt đất.

- Ai dám giương oai ở địa bàn của kiến thần đại nhân.

Sau một trận rung trời chuyển đất, mười con kiến phá thổ chui ra.

- Oa, lão Đại, người lại phát tài rồi. Mấy con đó một thân hắc giáp, nếu dùng làm khôi giáp thì tuyệt đối có chất lượng siêu cường.

Nhìn vài con kiến kèn càng thực lực cấp mười hai trước mắt, Tiểu Phi Hiệp cười nói với Đoạn Vân.

Đoạn Vân cười cười, nói :

- Nếu thần của kiến cũng chỉ có vài tên thủ hạ như thế này, vậy thì kém quá? Lần này tới đây, xem ra thật sự đơn giản rồi. Phía dưới có một không gian ngầm thật lớn. Hơn nữa, không gian ngầm này, hẳn còn có rất nhiều cao thủ kiến giới. Không ngờ chỗ hoang vu này lại còn có nhiều cao thủ như vậy.

- Vừa rồi ai tiến hành công kích kiến giới?

Con kiến đầu lĩnh quay về bọn người Đoạn Vân dùng ngôn ngữ tiền sử mà gào lên.

Đoạn Vân cười cười, đáp lại :

- Là ta. Ở đây các người có kiến Thần, xin người gọi kiến thần của các người ra đi.

- Kiến thần đại nhân người nói muốn gặp là được sao? Không đúng, nhân loại này làm sao có thể nói được thú ngữ tiền sử? Chẳng lẽ người là Thần giới?

Nhớ ra vấn đề này, tên kiến đội trưởng lúc này vô cùng hoảng loạn. Còn những con kiến khác cũng phát run.

Xem ra những con kiến này rất e ngại Thần giới. Nhưng từ sự e ngại Thần giới đó, Đoạn Vân dám khẳng định một việc, đó là những con kiến này không dễ trêu. Dù sao, không phải ai cũng có tư cách e ngại Thần giới. Đám kiến này e ngại Thần giới, vậy nói cách khác, những con kiến này hẳn là có thực lực nhất định.

- Lão Đại, chúng ta trực tiếp công vào nhé.

Đạt Nhĩ Ba lúc này nói với Đoạn Vân. Nhưng hẳn bị Đoạn Vân lờ một cái im bật.

- Ta bảo người đi gọi kiến thần của các người thì mau đi đi. Nếu không, ta tiêu diệt ngay cái ổ nhỏ nhỏ này cho người xem.

Đoạn Vân có vẻ đã nổi giận. Trong khi nói, Đoạn Vân còn phát ra uy áp.

Đoạn Vân dù sao cũng có tới mười mấy nô lệ cường giả có thực lực Chân thần hậu giai, dù là chỉ mượn chút uy áp, cũng đủ để làm cho đám tiểu lâu la cấp mười hai đau đớn không chịu nổi. Sau một trận uy áp của Đoạn Vân, hơn mười con kiến như vừa qua bên bờ sinh tử, lui về huyệt động với vẻ khùng hoảng.

Kỳ thật, Đoạn Vân sở dĩ cần làm như vậy là muốn gài thần thức ấn ký vào tên kiến đội trưởng, sau đó để thần thức mình đi theo tên kiến đội trưởng đó gặp thần kiến kia xem sao. Có thể là bị vị kiến thần hạ một vài cấm chế, nên thần thức Đoạn Vân căn bản không thể lan sâu xuống dưới thế giới ngầm ở đó.

Thông qua thần thức gắn vào kiến đội trưởng, cũng tương đương với một đôi mắt đặt trên người kiến đội trưởng, Đoạn Vân đã thấy được cung điện ngầm của kiến giới.

Rất rộng, hầm ngầm ngang dọc đầy những thông đạo, cũng có rất nhiều con kiến, hơn nữa thực lực những con kiến này đều không kém.

Sau khi tới lui một chập trong mê cung, tên kiến đội trưởng đi tới một đại điện.

Trong đại điện kiến, trên ghế thủ tọa có một quái vật đầu người thân kiến. Hơn nữa, đầu người lại có một khuôn mặt tuyệt đẹp. Hừ, trên người một con kiến lại mọc ra một đầu người xinh đẹp như vậy, loại hiện tượng này đích thật quá kinh khủng. Chẳng lẽ đây là loại kiến người ? Còn thực lực của vị này cũng rất khá, đạt tới Chân thần trung giai.

Hai bên đại điện, tổng cộng có chín con kiến rất lớn đang đứng cung kính. Chín tên gia hỏa này, lại cũng đầu người thân kiến, có nam có nữ. Bọn chúng đều có thực lực Chân thần sơ giai.

Mẹ kiếp, kiến mà như vậy sao. Thế giới này có phải là quá điên cuồng không ?

353. Chương 353. Khiếu Nhĩ Trưởng Trữ Mĩ Nhân Đầu

Tổ kiến ngầm này ngoại trừ mười đại cao thủ cấp bậc Chân thần còn có một đoàn kiến binh lực lượng cấp bậc cũng kinh khủng không kém. Trải thần thức ra dò xét, Đoạn Vân phát hiện tổ kiến ngầm này có khoảng trăm con kiến lớn cấp bậc Đấu thần, trên một vạn kiến binh cấp mười hai, mười vạn kiến binh cấp mười một. Nói cách khác, một tổ kiến ngầm nho nhỏ này là cả một tiểu Thần giới!

Cũng nên nói thêm về cấu trúc của kiến giới ngầm này. Một thế giới ngầm dưới đất đan xen chằng chịt, có rất nhiều huyết động và thông đạo ngang dọc, thế giới ngầm này rộng không thấy bờ, sâu không thấy đáy, không ai biết rốt cuộc nó khuếch trương tới đâu? Từ những tính toán của Địa Tinh được thể hiện trên bản đồ, mười tổ kiến lớn dùng chính nơi đây làm trung tâm. Chỉ một bộ phận lộ trên mặt đất của đám kiến ăn thịt người này đã rộng bằng nửa Thiên Long Đế Quốc. Căn cứ vào tính toán phỏng chừng của Địa Tinh, nửa diện tích nguyệt cầu Thần giới có kích cỡ tương đương với một Thiên Long Đế Quốc. Nói cách khác, kiến giới ngầm tuyệt đối là một thế lực rất cường đại, một thế lực có thực lực cấp bậc cỡ Thần tộc. Việc phát hiện ra kiến giới ngầm làm cho Đoạn Vân không thể không cảm thán. Thế giới này quả là không công bình. Tại sao nhân giới mà mình nắm trong tay lại có thực lực yếu như vậy?!

Quả thật Đoạn Vân quên mất một điều, nếu nhân tộc mà cường đại thì hẳn có cơ hội thống nhất nhân giới không chứ?!

Khi tên kiến thần đầu người mình kiến nghe tên kiến đội trưởng báo cáo xong, nàng dùng xúc giác phát ra một loại mệnh lệnh kỳ quái, miệng nàng phun ra những âm tiết rất lạ tai. Ngay sau đó, Đoạn Vân cảm giác được cả kiến giới ngầm đều sôi trào. Từng đoàn binh lính kiến lao về phía bọn người Đoạn Vân dưới sự chỉ huy của kiến thần.

Lũ kiến từng đàn tới tấp phá đất chui ra, kiến giới đại quân trận hình nghiêm mật đứng đối diện với bọn người Đoạn Vân. Hơn nữa, Đoạn Vân còn phát hiện trong kiến giới đại quân lại còn có bộ đội không trung - phi kiến quân đoàn.

Vị kiến thần đầu người thân kiến đứng trước đại quân, tiếp theo sau là chín đại cao thủ kiến giới thực lực Chân thần sơ giai, sau đó là một trăm kiến càng cấp bậc Đấu thần, và cuối cùng là hai ngàn đại quân kiến thực lực đều là cấp mười hai.

- Vì sao các người tới quấy nhiễu kiến giới của ta? Cho dù người đại biểu cho cả Thần giới, bộ tộc chúng ta cũng tuyệt đối không e ngại người đâu.

Vị kiến thần dùng một loại thanh âm khá ngọt ngào dễ nghe nói với Đoạn Vân, ngôn ngữ chính là thú ngữ tiền sử.

- Lão Đại, đây quái vật gì thế? Sao lại có một cái đầu người? Nhìn qua kinh khủng quá. Hơn nữa còn là một a di nói nghe dễ thương quá.

Phi Tử tiểu mồm mĩm nuốt nước miếng, ánh mắt chơm chớp, nói với Đoạn Vân.

- Lão Đại, ta nhìn là muốn ới. Sao một cái đầu tuyệt đẹp như vậy lại mọc và sinh trưởng trên thân hình một con kiến chứ? Lão Đại, không được, nếu người muốn thu phục nàng, người phải đổi đầu nàng sang chỗ khác.

Tiểu Phi Hiệp nói với Đoạn Vân, vẻ mặt có chút ghê tởm.

Giơ tay về phía sau, Đoạn Vân ra hiệu cho đám thủ hạ im lặng .

- Người là kiến thần, kiến thần của kiến giới à?

Đoạn Vân dùng thủ ngữ tiền sử đáp lại đầu quái vật này.

- Đúng. Ta đúng là kiến thần Angelina. Người là ai?

Cái đầu người trông rất mỹ lệ, hơn nữa còn biểu cảm rất phong phú như mặt của người thật. Nhìn cái đầu nàng quả thật đáng hâm mộ. Nhưng

Đoạn Vân thở dài lạnh lùng nói:

- Ta tên là Đoạn Vân. Bây giờ là người đứng đầu cả nhân giới. Còn khu vực của kiến giới các người cũng là địa bàn của nhân giới ta. Do đó, ta hy vọng người có thể dẫn dắt dân chúng kiến giới quy thuận ta.

- Đứng đầu nhân giới? Địa bàn nhân giới? Nơi này là địa bàn kiến giới chúng ta, không thuộc nhân giới các người. Nền văn minh kiến giới đã phát triển ở đây trên vạn năm. Còn nhân tộc các người chỉ có lịch sử văn minh mấy ngàn năm mà thôi. Người dựa vào cái gì mà nói nơi này là của người? Chúng ta đã tuân thủ theo quy định của Thần giới, ẩn náu ở chỗ hoang vu này rồi, chẳng lẽ các người còn không buông tha cho chúng ta sao?

Nghe thế, kiến thần Angelina phẫn nộ nói.

Đoạn Vân cười cười, nói:

- Angelina, ta muốn biết người thấy Thần giới như thế nào?

Dùng một loại ánh mắt hoài nghi nhìn Đoạn Vân, kiến thần Angelina nói:

- Nhân giới trước nay đều quy phục Thần giới, nếu không vì sự can thiệp của Thần giới, kiến tộc và trùng tộc chúng ta làm gì mà phải ẩn náu ở chỗ này chứ? Còn đám nhân loại nhược tiểu các người làm gì có tư cách sinh sống ở Đông đại lục giàu có?

Hừ, lại còn có cả trùng tộc nữa à? Mẹ nó. Mức độ phức tạp của thế giới càng lúc càng tăng rồi tung rồi mù lên.

- Angelina, người hẳn không phải là thế lực quy phục Thần giới đó chứ? - Đoạn Vân hỏi nhỏ.

- Người không phải Thần tộc à? Người rốt cuộc là đại biểu cho thế lực nào?

Nghe Đoạn Vân hỏi như vậy, Angelina hơi giật mình hỏi lại.

Đoạn Vân khẽ cười một tiếng, nói:

- Ta nói rồi, ta đại biểu cho cả nhân giới. Ta là người đứng đầu đại lục, muốn đưa kiến giới đầu thân dưới cờ Trung Hoa gia tộc của ta. Ta muốn kiến giới các người cũng phải theo họ của Đoạn Vân ta.

- Người là nhân loại à?

Không để ý đến ngôn từ kiêu ngạo của Đoạn Vân, Angelina hỏi Đoạn Vân vẻ mặt nghi hoặc.

Đoạn Vân khẽ gật đầu nói:

- Thần tộc ngàn năm trước đã triệt ly khỏi đại lục. Bây giờ Mộng Đa Lợi Á, hải giới, thậm chí là A Lí Tây Đa đều là cơ nghiệp của Trung Hoa gia tộc ta. Angelina, nếu người dẫn dắt cả kiến giới của người quy

thuận chúng ta, ta sẽ đối xử tốt với các người. Nhưng nếu các người không biết thời vụ, vậy đám kiến nhỏ nhỏ của người vĩnh viễn sẽ không tồn tại nữa.

- Nhân loại trở nên cường đại như vậy từ bao giờ thế? Ha ha, không ngờ, sau khi Thần giới rời bỏ đại lục, cả đại lục lại do một tên nhân loại thống trị. Nhưng Đoạn Vân, ta muốn biết người có đủ tự tin để đối phó với kiến giới hùng mạnh của ta không? Chỉ dựa vào tổ hợp một trăm tên kỳ quái sau lưng người ư? - Angelina cười to nói với Đoạn Vân.

Đoạn Vân khẽ cười nói:

- Angelina, đối với một chủng tộc cường đại nhưng không chịu quy thuận, ta bình thường đều lựa chọn phương thức là toàn bộ diệt sát. Nếu người thấy người có đủ thực lực ngăn cản sự tiến công của đại quân Trung Hoa thì người cũng có thể tận lực thử xem.

Nghe Đoạn Vân nói thế, Angelina dùng một ngữ khí uy hiếp nói:

- Đoạn Vân, cho dù người nắm chắc có thể bắt được ta, nhưng người có nghĩ tới kết quả khi khai chiến với kiến giới chưa? Ta thực sự muốn biết, nhân tộc không có Thần giới chống lưng làm chỗ dựa có vốn liếng gì mà dám chống lại kiến giới của ta.

- Lão Đại, người dùng ngôn ngữ quá quỷ nói chuyện gì với mù gia hỏa đó thế? Trực tiếp đánh đi, nhiều lời làm gì. Thế giới này chỉ có nắm đấm của ai mạnh thì đó là chân lý. Ta càng nhìn gương mặt đó thì càng khó chịu. Nếu mù đó xấu một chút thì tốt hơn.

Sau khi nghe Đoạn Vân nói chuyện xí xỏ với Angelina một lúc lâu, Tiểu Phi Hiệp thật sự không nhẫn nại nổi nữa nói.

- Lão Đại. Ta cũng cảm thấy không thoải mái. Người làm ơn ngắt cái đầu của dì kia bỏ qua chỗ khác đi. - Phi Tử nói leo vào.

- Đoạn Vân ca ca, nếu người cũng thấy không thoải mái, vậy đừng nhìn.

Thần Long Ny Khả cười hì hì nói với Đoạn Vân.

Nhìn vẻ mặt tức giận của Angelina, Đoạn Vân đã hiểu ra được điều gì đó.

- Các người quá đáng lắm - Tiếng the thé của Angelina bỗng cất lên

- Lão Đại, làm sao nàng cũng nói tiếng đại lục thông dụng được? Nói được tiếng đại lục, người còn dùng loại thú ngữ tiền sử trao đổi với nàng làm gì cho mất công? Chẳng lẽ có chuyện gì 'bí mật' không thể để chúng ta nghe ké sao ?

Tiểu Phi Hiệp giật mình, rồi cười cười đều giả nói.

Angelina nói được tiếng đại lục, hơn nữa còn nói rất lưu loát. Việc này làm cho Đoạn Vân giật mình.

- Angelina, trước khi chúng ta đánh nhau, người làm ơn biến thành hình người trước đi! Hình dáng đầu người thân kiến này của người làm cho ta khó chịu quá.

- Đoạn Vân, người đừng có quá đáng. Người nghĩ rằng hóa hình dễ dàng vậy sao? Cái đầu hình người này đã hao phí của ta hơn một ngàn năm đó. Bây giờ, ta cố lắm tối đa cũng chỉ có thể huyền hóa tới tay thôi.

Nói xong, nửa thân trên của Angelina bỗng xuất hiện trước mặt bọn người Đoạn Vân. Mẹ ơi, đại mỹ nữ có bộ ngực bốc lửa! Đáng tiếc, nửa phần dưới vẫn chỉ là con kiến như trước. Nhìn thật bức rức khó chịu!

- Lão Đại, ta kiên quyết đề nghị người giết nàng. Nàng đúng là kinh nhồn vẻ đẹp nghệ thuật của phụ nữ mà.

Lắc đầu ra vẻ tiêu sái, Tiểu Phi Hiệp nhắm mắt lại nói.

- Các người đừng có quá đáng. Đoạn Vân, người đã nói muốn đánh, vậy đánh đi.

Nói xong, Angelina trên là mỹ nữ khoả thân, dưới là con kiến trong tư thế phòng thủ, hai tay nàng xuất hiện hai món vũ khí: hai cây đại kiếm hơi giống cây kẹp.

- Lão Đại, vũ khí của nàng có phải là do cái chân trước của nàng mà thành không? - Tiểu Phi Hiệp hỏi Đoạn Vân.

Đoạn Vân cười nói:

- Hẳn là vậy. Nhìn giống lắm.

- Đoạn Vân, đợi chút nữa ngươi sẽ biết sự lợi hại của nó. Đây là chùy của kiến thần, có thể tăng sức mạnh lên gấp mười lần.

Angelina cười lạnh nói với Đoạn Vân.

- Mẹ kiếp. Mười lần hả?

Nghe thế, Đoạn Vân không khỏi há hốc mồm .

- Lão Đại, đem đại pháo bắn mụ đó được không?

Tiểu Phi Hiệp xem ra vẫn còn rất hăm hực về cái thân thể khoả thân phản nghệ thuật đó.

Nhìn nhìn đám thủ hạ lưu manh của mình, Đoạn Vân lớn tiếng hỏi:

- Ai nguyện ý đại diện bốn thiếu gia xuất chiến.

Hắn vừa nói xong, tứ đại ma sủng quay mặt đi chỗ khác cả lũ!

- Các ngươi ngẩng chừng không đánh lại người ta, chắc sợ rồi!

Nhìn thấy tứ đại ma sủng làm như vậy, Đoạn Vân bĩu môi nói.

Đoạn Vân vừa nói xong, Đạt Nhĩ huynh đệ vốn không chịu được sự khích bác châm biếm cùng phi thân lao lên.

Hai đại hắc long cùng lao vào kiến thần Angelina triển khai công kích mãnh liệt. Hai tên này bằng vào uy lực từ nội đan thần cách cường đại của mình, sau khi hợp lực đánh rơi vũ khí trong tay Angelina, trực tiếp đập Angelina tới bời, lại chỉ nhằm vào cái đầu của thị mà đập. Oái ăm là bọn họ cứ một cú đập lại gào lên một lần: "Ai bảo người có đầu người đẹp như vậy! Ai bảo người có đầu người đẹp như vậy!"

Angelina có thực lực Chân thần trung giai, vốn cũng đủ sức đánh một trận, hai cái kẹp vũ khí trong tay nàng đích thật cũng có khả năng tăng sức mạnh. Nhưng cho dù là tăng lên gấp trăm lần thì sao? Khí lực con kiến có mạnh tới đâu thì vẫn chỉ là khí lực của một con kiến! Khí lực hắc long chẳng lớn hơn sao? Hai đại hắc long tung đòn công kích đầu tiên đánh vào khớp nối cánh tay của Angelina. Sau hai ba cú, cánh tay Angelina đã gần như liệt đi, vũ khí cứ dờ ra không cử động được. Sau đó, hai đầu hắc long tàn bạo một tên tiến hành công kích phía sau lưng, một tên đánh liên tiếp vào vùng bụng và ngực. Linh thú có thần cách đem đi so với một con kiến càng tiền sử đến cả hóa hình mà cũng không thể làm đến nơi đến chốn thì quá khập khểnh, cơ bản bọn họ không phải cùng một đẳng cấp.

Đạt Nhĩ huynh đệ thực lực sơ giai mà có được chiến quả như vậy, cũng không phải vì thực lực của kiến thần yếu, mà bởi vì Đạt Nhĩ huynh đệ quá cường hãn. Thần cách ma thú có khác! Cho dù để hai người họ chống lại một ma thú trung giai, họ chắc chắn sẽ thủ thắng. Còn lần này, hai huynh đệ chúng hợp lực vây công có một con kiến càng thôi mà.

Ước chừng sau ba phút, Angelina thương tích đầy mình nằm ngay đơ dưới chân Đoạn Vân .

Chà, kiến thì cũng là mạng cả mà. Nếu bình thường, Đạt Nhĩ huynh đệ có điên đến mấy cũng không đánh đến mức hôm nay. Trời, ai bảo người có một cái đầu đẹp mọc trên thân hình như vậy làm chi? Cái này không phải khinh nhờn nghệ thuật chứ là gì?

354. Chương 354: Trùng Tộc

Thấy Kiến Thần Angelina bị Đạt Nhĩ huynh đệ đánh đập, mấy ngàn kiến binh kiến tướng ào lên trợ chiến. Trận hỗn chiến bắt đầu. Mười đại Thần long vây chặt lấy chín con kiến thực lực Chân thần sơ giai, dùng thân thể đặc hữu của Thần Long tiến hành càn quét chín con kiến càng này. Một trăm hai mươi thú nhân

gia tộc và đám thủ hạ chung đoàn hướng về phía một trăm con kiến có thực lực Đẩu thần mà công kích. Riêng về Đoạn Vân, bằng vào uy áp cường đại trực tiếp chà đạp đám kiến binh cấp thấp.

Sau khi bị Đoạn Vân và một đoàn thủ hạ cường đại công kích, đám cao thủ kiến giới này nếu không trọng thương bị bắt được thì cũng thân chết hồn tan.

Theo cách cũ, bằng vào tinh thần lực cường đại và thủ pháp ẩn ký linh hồn hèn hạ, Đoạn Vân thu thập Angelina và chín con kiến càng thành nô lệ cả lũ.

- Chủ nhân! Việc ký khế ước với kiến tộc chúng ta sẽ không có hiệu quả được đâu - Angelina nói với Đoạn Vân.

Đoạn Vân cười cười, nói :

- Vậy tại sao người còn gọi ta là chủ nhân?

- Chủ nhân! Angelina là nô lệ trung thành nhất của ngài. Nhưng kiến giới chúng ta căn bản không có khế ước tồn tại. Cho dù vào thời tiền sử, kiến giới chúng ta bị Thần giới đánh bại. Đám thần minh này cũng từng muốn thông qua khế ước để ước thúc chúng ta. Nhưng cho dù là thần minh gì đi nữa, dù là khế ước chỉ thần cũng không thể ký khế ước gì với kiến tộc chúng ta. Do đó chúng ta mới bị Thần tộc an trí ở nơi căn cỗi này. - Angelina nói cung kính.

- Có phải người muốn hỏi vì sao khế ước của ta có thể có hiệu quả phải không? - Đoạn Vân cười khê nói.

- Đúng vậy, chủ nhân.

- Vấn đề này ta không muốn trả lời cho người.

Mẹ nó! Bỏ thiếu gia dùng danh nghĩa của chính mình để ký khế ước nô lệ có phải là việc gì mê tín không? Đây là một phương pháp khế ước rất khoa học đó chứ. Chỉ cần người có linh hồn, bỏ thiếu gia có thể trực tiếp lưu lại ẩn ký ở linh hồn người. Cứ như vậy, người không muốn làm nô lệ cũng không được. Nhưng nếu thế thì việc mình muốn thu hoạch mấy con kiến này làm tọa kỵ chẳng phải sẽ không đạt được sao? Nhưng ngẫm lại cũng không đến nỗi, dù sao trí lực những con kiến này rất thấp, có thể dùng phương thức thuần dưỡng mà.

Sau khi tìm hiểu, Đoạn Vân biết số lượng dân chúng cả kiến giới phải nói là hằng hà vô số. Không cần quản đến đám cấp thấp, chỉ cần thống kê đám kiến cao cấp là đủ rồi.

Cả kiến giới, ngoài Kiến Thần Angelina và chín con kiến càng Chân thần sơ giai, còn có một trăm ba mươi con kiến cấp bậc Đẩu thần, có một vạn con kiến cấp mười hai, mười vạn con kiến cấp mười một. Những con kiến này tương đương với Thần giới trong kiến giới. Chúng đều là vũ lực dưới tay Kiến Thần Angelina.

Những con kiến không thể trở thành thần, đều là dân chúng sống trong mười tổ kiến lớn xung quanh. Theo như Angelina nói, những con kiến trong mười tổ kiến lớn này khác với những con kiến thần trong kiến giới. Những con kiến thần trong kiến giới là những con kiến tiền sử. Hình thể, lực lượng to lớn cường hãn, hơn nữa trí tuệ cao hơn một chút. Còn những con kiến trong mười tổ kiến là một loại kiến biến thể sau này. Những con kiến này là những con kiến rất bình thường chỉ biết tín phụng Kiến Thần. Thực lực, trí lực đều tương đối thấp. Nhưng những con kiến này rất đoàn kết, lại có bản năng truyền thừa cao cấp.

Mười tổ kiến lớn, mỗi một tổ kiến đều có hơn mười vạn đại quân. Bình quân thực lực của đại quân kiến là cấp tám. Đương nhiên, vì trí tuệ kém, những con kiến này đều chỉ có những bản năng bình thường. Căn bản coi như không có chút trí tuệ nào. Nói cách khác, bằng vào bản năng, những con kiến này trở thành một lực lượng những chiến sĩ khổng lồ chống lại những kẻ xâm lược từ bên ngoài. Nhưng cũng giới hạn ở chỗ chỉ biết tự vệ, không biết phản kích, đám kiến binh kiến tướng này căn bản không biết đánh nhau như thế nào cả.

Nghĩ tới vấn đề tọa kỵ cho đại quân Nanh Sói, Đoạn Vân từng thử cho tướng sĩ Nanh Sói ký khế ước với những con kiến trí tuệ thấp này. Nhưng, cho dù có xoay sở ra sao cũng không thể nào ký được. Xem ra, việc Angelina nói kiến giới không thể ký khế ước là chuyện thật.

Nhưng, khế ước ký không được thì vẫn có thể tiến hành thuần dưỡng. Giống như tọa kỵ ma mã chẳng hạn. Chẳng phải cũng thông qua thuần dưỡng mà huấn luyện thành sao? Dưới sự chỉ đạo của Kiến Thần, những

con kiến này lần lượt trở thành tọa kỵ cho đại quân Nanh Sói.

Nhưng sau đó, một tên binh lính Nanh Sói rảnh rỗi không có gì làm, trực tiếp niệm một chú ngữ như thể này với con kiến mà hắn phụ trách : dùng danh nghĩa của thiếu gia Đoạn Vân và Kiến Thần Angelina vĩ đại, thu hoạch đầu sinh vật trước mắt làm tọa kỵ cho võ sĩ XSB của Trung Hoa Nanh Sói, từ nay ta cùng với nó linh hồn liên hợp thành đồng đội chiến đấu.

Sau khi chú ngữ vừa niệm xong, sự tình quỷ dị xảy ra. Kỵ sĩ khế ước này cứ thế mà lại sinh ra hiệu lực.

Khế ước đã sinh hiệu rồi, vậy còn có gì mà nói nữa, cứ thế mà ký thôi. Cứ như vậy, ba trăm sáu mươi vạn tướng sĩ Nanh Sói, mỗi một người đều đã có tọa kỵ cho mình. Việc này trực tiếp làm cho thực lực của tướng sĩ Nanh Sói được đề cao gấp đôi. Nhưng cái làm cho Đoạn Vân hơi bức mình là, những con kiến này phải thông qua hấp thu năng lượng mới có thể tiến hành tiến giai. Nói cách khác, nếu chúng muốn theo sát cước bộ huấn luyện của đại quân Nanh Sói, vậy phải nuốt khá nhiều ma tinh đủ loại. Nhưng cái làm thực lực của chúng tăng nhiều nhất chính là Tủy Tủy Đan do Đoạn Vân sản xuất. Tủy Tủy Đan không chỉ có thể đề cao thực lực chúng mà còn có thể tăng trí lực chúng lên. Thậm chí còn có thể làm chúng phát sinh tiến hóa.

Thông qua việc Angelina hấp thu Tủy Tủy Đan, Đoạn Vân đã tìm được một nô lệ xinh đẹp tuyệt trần. Còn chín con kiến nô lệ khác cũng đều có thể hóa hình. Nói cách khác, Tủy Tủy Đan đã giải trừ cảnh Angelina khinh nhờn nghệ thuật.

Đoạn Vân thông qua phương thức khế ước này, trực tiếp khống chế tất cả những con kiến trong tay, làm cho cả kiến giới số lượng khổng lồ đều trở thành dân chúng của Đoạn Vân.

Đại quân Nanh Sói biến thành đại quân nghĩ kỵ (cưỡi kiến). Ba trăm sáu mươi vạn kỵ sĩ kiến Nanh Sói, có thực lực tuyệt đối cường hãn. Đội bộ đội kỵ binh này tương lai sẽ là đại quân chủ lực của Đoạn Vân để chống lại Ma giới sau này. Hơn nữa, đại quân kiến này cũng coi như dễ nuôi, bọn chúng cơ hồ cái gì cũng ăn được. Bùn đất, đá sỏi, quặng thạch, thực vật, động vật vân vân, toàn bộ đều có thể là lương thực cho chúng. Nhưng nếu muốn giúp chúng tiến giai thì quả là việc không dễ dàng

Bọn chúng không có phương pháp tu luyện, chỉ có thể bằng vào việc thôn phệ những quặng thạch giàu năng lượng, hay những thi thể của ma thú có giai vị cao mới có thể phát sinh tiến giai và tiến hóa. Nhưng, vô luận những con kiến này có thể tiến hóa tới trình độ nào đi nữa thì chúng vẫn chỉ có thể là con kiến. Nếu muốn tiến hóa thành hình người, trừ phi có thể đạt tới cấp bậc Chân thần như Angelina. Tuy trí lực chúng cũng rất thấp. Nhưng bản năng chúng lại cực tốt, có thể dưới sự chỉ huy của tướng sĩ Nanh Sói tiến hành chiến đấu rất hiệu quả.

Sau khi tất cả những con kiến này đã trở thành tọa kỵ cho Nanh Sói, Đoạn Vân hạ lệnh cho bốn tên đồ đệ - Toàn lực sản xuất tủy tủy thủy. Tính cả ba trăm vạn tướng sĩ Nanh Sói trên trên đại lục chưa được phục dụng Tủy Tủy Đan, Đoạn Vân phân công cho bốn tên đồ đệ nhiệm vụ sản xuất bảy trăm thùng tủy tủy thủy. Nhiệm vụ này đã làm cho việc sản xuất Tủy Tủy Đan được cơ giới hóa. Bốn chú nhóc trước sau mất gần ba tháng, cuối cùng hoàn thành nhiệm vụ do Đoạn Vân giao. Sau đó, việc phân phát tủy tủy thủy cho năm trăm vạn Thú nhân võ sĩ trở thành nhiệm vụ mới của họ.

Đương nhiên, đây là những việc về sau. Sau khi thu thể lực kiến giới vào bản đồ thể lực gia tộc, Đoạn Vân mang theo đám thủ hạ tiếp tục hướng về phía nam. Mục tiêu kế tiếp là Trùng tộc.

Nói thật, Đoạn Vân rất có ác cảm với côn trùng. Kỳ thật cũng chẳng có ai thích chúng. Theo như Kiến Thần Angelina lộ ra, Trùng tộc vốn là một chủng tộc tàn phá tự nhiên dữ dội nhất. Hơn nữa Trùng tộc còn rất thích giết chóc. Nơi nào Trùng tộc lướt qua, cơ hồ không còn lấy một ngọn cỏ.

Địa bàn cũng tương tự như diện tích của đám kiến ăn thịt người, có rất nhiều loại Trùng tộc. Nhưng thực lực của Trùng tộc bình thường rất yếu, cho dù là Đoạn Vân trước kia cũng có thực lực để chống lại đám côn trùng ghê tởm này. Thân giới cũng có một ước định với Trùng tộc, đó là Trùng tộc không được phép bước chân vào khu vực nào khác. Nghe nói Trùng tộc từng bị Thần tộc đồ lục một lần, vô số Trùng tộc bị giết chết. Nhưng vì Trùng tộc có sinh mạng lực quá mạnh, cuối cùng Trùng tộc vẫn không bị diệt tuyệt. Nhưng Trùng tộc không còn cường đại được như ngày xưa. Dù đối mặt với nhân loại, Trùng tộc cũng vẫn rất nhỏ yếu vô lực.

Trùng tộc không có khả năng xâm lược nhân loại, vì có những con chim trong tự nhiên vốn là thiên địch của chúng. Chúng kiêng kỵ tất cả các loại chim. Dù là một con côn trùng có giai vị rất cao cũng sẽ e ngại những con ma thú thuộc loại chim. Côn trùng sợ chim vốn là qui luật trời sinh. Hơn nữa, vì kết cấu thân thể, tiếng kêu thanh thoát của chim có thể trực tiếp làm cho cơ thể côn trùng nát bét thành hồ. Sau đó nhân loại còn phát hiện ra, tiếng hát cao vút cũng là bùa đòi mạng của Trùng tộc. Cho dù là một con côn trùng có giai vị từ thánh cấp cho đến thần cấp thì tiếng ca thanh thanh của tiểu hài tử vẫn là một đòn trí mạng với chúng. Khi nghe đến tuyệt chiêu giết côn trùng, Đoạn Vân lập tức tiến hành nghiên cứu não của Trùng tộc. Trải qua nghiên cứu, Đoạn Vân phát hiện ra trong óc Trùng tộc, toàn bộ đều một loại chất lỏng đặc thù. Chất lỏng này dưới sự kích thích của thanh âm cao vút sẽ trực tiếp sôi trào, cả bộ não sẽ bị phá hủy, thậm chí đầu Trùng tộc còn có thể nổ tung do những phản ứng hóa học. Còn nguyên nhân của việc nổ tung này là vì óc cũng chính là nơi chứa năng lượng của Trùng tộc, tương đương với ma hạch. Dưới tần suất của thanh âm cao, nếu đạt tới một mức nhất định, chắc chắn sẽ trực tiếp kích thích làm nổ tung năng lượng trong não bộ. Đoạn Vân còn phát hiện, không biết vì nguyên nhân gì, đám Trùng tộc bị âm thanh làm ngủ củ tỏi lại đều là những chủng tộc trong Trùng tộc có lực phồn thực rất mạnh, phần lớn đều là loại côn trùng gây hại. Những loại côn trùng như gián, châu chấu đều là chủ lực của giới côn trùng.

Sau khi hiểu rõ những tình huống của Trùng tộc, Đoạn Vân quyết định biến nơi này thành một nơi luyện binh của mình. Đại quân Nanh Sói và đại quân Thú Nhân đều được dịp đến nơi này tiến hành huấn luyện thực chiến. Hạng mục huấn luyện là diệt côn trùng, không cho phép sử dụng âm thanh, chỉ được sử dụng đao kiếm tiến hành diệt sát Trùng tộc.

Đương nhiên, còn có một vài loại côn trùng không chịu ảnh hưởng của thanh âm như nhện, rết, chuồn chuồn. Chúng không còn là Trùng tộc bình thường nữa. Chúng là ma thú, bởi vì đầu chúng có ma hạch. Những sinh vật như vậy cũng rất ít, cực kỳ ít. Nhưng cái đám dân tộc thiểu số này có thực lực rất mạnh.

Tại địa giới Trùng tộc, Đoạn Vân cũng thu được ba con rết nô lệ, ngoài ra còn một con nhện cái có thực lực Chân thần trung giai, là một con nhện còn lưu lại từ thời Thần Trùng đại chiến. Sau đó, thông qua tu luyện, nàng đã trở thành thần của nhện giới. Nhưng nhện giới của nàng thì yếu kém vô cùng, trong toàn bộ dân chúng chỉ có hai mươi con nhện thực lực cấp mười hai. Còn những con nhện khác, hẳn là phân tán thành các loại ma thú rải rác trên đại lục. Còn những con nhện trung và cao cấp bây giờ đều đã sửa họ theo Đoạn Vân rồi.

Ba con rết có thực lực Chân thần sơ giai, là ba tên gia hỏa lạc loài, không có dân chúng gì cả.

Nhưng thật ra bốn tên gia hỏa này tích trữ không ít tài vật. Điều này làm cho Đoạn Vân nhớ tới mười đại phong ấn ác thú ở hải giới. Sau khi thu được đám gia hỏa này, Đoạn Vân lại phát tài thêm chút nữa.

Thu phục xong bốn tên gia hỏa này làm nô lệ, đại quân Nanh Sói và đại quân Thú Nhân cũng bắt đầu thí luyện ở địa giới Trùng tộc. Địa giới Trùng tộc có trên một ức côn trùng, thực lực bình quân cũng phải cấp năm cấp sáu. Đám côn trùng này hẳn là có thể giúp cho thực lực đại quân Nanh Sói tăng lên không ít. Kỳ thật, Đoạn Vân đem đám côn trùng này ra làm đối tượng luyện binh cũng không có gì là bất hảo. Ở địa giới Trùng tộc, vốn đại côn trùng ăn tiểu côn trùng. Mỗi ngày đều có một số lượng kinh người những con côn trùng mới được sinh ra. Số lượng côn trùng nơi này là do tài nguyên sinh tồn ở đây quyết định, chỉ cần không bị tiêu diệt toàn bộ đám côn trùng này (kể cả trứng) thì trùng giới vĩnh viễn sẽ không bị diệt chủng. Sinh mạng lực của côn trùng, tuyệt đối mạnh hơn nhân tộc nhiều.

Sau đó, những đội quân chính qui trên đại lục cũng thay nhau tới tham dự những hạng mục huấn luyện thực chiến này. Đám côn trùng có thể bị chết vì tiếng ca này, bây giờ lại trở thành công thần của những sư đoàn hổ lang của Trung Hoa.

355. Chương 355. Chủng Tộc Tiến Hóa Luận

Rời địa giới trùng tộc, Đoạn Vân mang theo đám thủ hạ tiến vào khu vực Ác Thú Hoàn Sinh. Ác Thú Hoàn Sinh là nơi có rất nhiều thú tộc tiền sử thực lực cường hãn. Nơi này là một đại hiểm địa, cho dù đại quân Ma tộc cũng phải tránh xa nơi này.

Mang theo đám thú hạ, Đoạn Vân mò tới Ác Thú Hoàng Sinh để chinh phục, hẳn không hề kiêng kỵ gì cứ tung hoành khắp dải đất này, cả đám người bọn họ gặp không dưới trăm loại công kích khác nhau từ nhiều loại ác thú tiền sử. Đám ác thú mặc kệ người xâm nhập có giai vị cao hay thấp, chỉ cần bước vào địa giới phạm vi hoạt động của chúng, thì ác thú đủ mọi cấp cho dù là một đầu ác thú nho nhỏ cấp bảy cũng sẽ phát khởi công kích người xâm nhập. Đám người Đoạn Vân tránh được rất nhiều phiền toái nhờ vào uy áp, chỉ cần phát ra uy áp thì mọi ác thú đều xếp re đầu vào đấy, uy áp ở đây vẫn có tác dụng tốt như bình thường.

Càng về sau, rất nhiều ác thú ở địa phương này đã biến thành những con thú hiền lành dưới tay Đoạn Vân. Hẳn có biện pháp gì đặc biệt sao? Ài, năm trăm vạn Thú Nhân võ sĩ còn chưa có tọa kỵ, vậy ác thú để không làm gì? Đoạn Vân đem đại quân Thú Nhân kéo dần kéo lũ tới chờ sẵn, cứ bắt được một đầu ác thú là hẳn cho ký khế ước kỵ sĩ ngay lập tức với Thú Nhân. Toàn bộ ác thú cấp bảy đều bắt lấy hết. Cũng may mà số lượng ác thú cũng tạm đủ, bằng không đại quân năm trăm vạn Thú Nhân của Đoạn Vân quả không biết đi tới nơi nào để tìm tọa kỵ đây.

Từ giai vị đám ác thú này, Đoạn Vân cũng hiểu được số lượng và thực lực kinh người của hồng hoang tiền sử như thế nào. Đoạn Vân vẫn chưa rõ bình nguyên ác thú này cuối cùng có bao nhiêu ác thú. Địa bàn nơi đây chỉ bằng Thiên Long Đế Quốc, vậy mà vấn đề tọa kỵ cho cả đại quân năm trăm vạn Thú Nhân của Đoạn Vân cơ bản đã được giải quyết một cách dễ dàng. Tọa kỵ cho đám Thú Nhân võ sĩ cấp bảy bình thường cũng phải có giai vị cấp bảy, tối đa là cấp tám. Để thu phục đám ác thú dã man có trí tuệ thấp này, đại quân của Đoạn Vân áp dụng cách làm như sau: mặc kệ chết sống trước đánh một trận cái đã, đánh xong không vội ký khế ước mà dùng gậy lớn đánh nữa, rồi dùng đồ ăn ngon lành dụ dỗ, sau đó lại đánh tiếp, cứ thế lặp đi lặp lại vài lần, cuối cùng dùng danh nghĩa Đoạn để ký khế ước. Thông qua phương pháp này, năm trăm vạn Thú Nhân đã có tọa kỵ mình yêu thích.

Tại ác thú bình nguyên, Đoạn Vân còn giải quyết được vấn đề tọa kỵ cho các quân đoàn khác của gia tộc. Hai sư đoàn tạp bài Thú Nhân, dưới sự giúp đỡ của Đoạn Vân đã tìm được tọa kỵ thích hợp. Tiêu chuẩn tọa kỵ của họ phải là siêu giai, nhưng ở bình nguyên ác thú này, muốn tìm được hai vạn tọa kỵ siêu giai quả là chuyện đơn giản vô cùng.

Cứ như vậy, trong năm sư đoàn Thú Nhân đã có bốn sư đoàn có tọa kỵ thích hợp.

Sư đoàn Nanh Sói từ sau khi thành lập cho tới nay đều cùng lang kỵ làm bạn chiến đấu. Bây giờ, thực lực lang kỵ đều đã là thần cấp trung giai. Tuy nói để lang kỵ bình thực lực cấp mười một trung giai phối hợp với binh sĩ Nanh Sói cấp bậc thần trung giai thì tựa hồ không phù hợp lắm, nhưng Đoạn Vân dám chắc một vạn lang kỵ tuyệt đối mạnh hơn một vạn đầu ác thú tiền sử siêu giai. Dù sao đám thú tiền sử có trí tuệ rất kém, sẽ thay thế lang kỵ làm tọa kỵ cho Nanh Sói sư đoàn, còn một vạn lang kỵ có thể độc lập tự do tác chiến.

Cuồng ngư sư đoàn, được phối hợp với cự thú hồng hoang giai vị bình quân ở mức cấp mười một hậu giai, chiến lực hùng mạnh tột.

Còn hai sư đoàn Tạp Bài, vừa được phối hợp với hai vạn đầu ác thú tiền sử có thực lực bình quân cấp mười một sơ giai. Tạp bài Thú Nhân phối hợp với tạp bài tọa kỵ, sự phối hợp này có thể nói là quá chuẩn.

Sư đoàn duy nhất không có tọa kỵ là Phì Tử sư đoàn. Đoạn Vân bảo Kiến Thần Angelina từ mười vạn kiến binh cấp mười một chọn ra một vạn kiến binh cấp cho Phì Tử sư đoàn làm tọa kỵ. Nhờ đó toàn bộ võ sĩ đầu gấu chiến lực cường hãn đã được phối hợp với kiến binh tọa kỵ hợp thành một nhóm kỵ binh đẹp nhất trong mắt của Đoạn Vân.

Đoạn Vân còn để một trăm hai mươi Thú Nhân tự đi tìm sủng vật làm tọa kỵ cho mình, bởi vì hẳn tình cờ may mắn phát hiện ra một trăm đầu Cự long tiền sử đang ở khu vực này. Cự long tiền sử có thực lực Đẩu thần sơ giai. Dưới sự trợ giúp của Đoạn Vân, đám Cự long tiền sử đã thành công ký linh hồn khế ước với đám Thú nhân võ sĩ. Nhờ hình thể Cự long tiền sử rất lớn đã làm cho thực lực đại quân của Đoạn Vân lại một lần nữa cường đại lên. Cự long tiền sử kết hợp mật thiết với một trăm hai mươi Thú nhân võ sĩ vào sinh ra tử, trở thành Long kỵ sĩ, hơn nữa còn là Cự Long kỵ sĩ tiền sử.

Bảy đại Cuồng chiến sĩ cũng không chịu kém mà lùng sục tìm tọa kỵ cho mình, họ tìm được bảy con Cự long tiền sử có thực lực Đẩu thần hậu giai. Mặc dù để đám Cự long này phối hợp với đám Cuồng chiến sĩ khi cuồng hóa có thực lực cấp bậc Chân thần có chút hơi khập khểnh, nhưng Đoạn Vân còn có biện pháp gì

đây? Chẳng lẽ cho chúng tìm kiếm toạ kỵ cấp bậc Chân thần sao? Tìm ở đâu ra toạ kỵ biến thái như vậy? Nếu không phải Đoạn Vân có thần thức cường đại, khế ước căn bản cũng không có khả năng sinh hiệu lực. Bởi vì Tinh Linh nữ thần Tina từng nói rồi, dưới tình huống bình thường, giữa thần và thần, Đấu thần và Đấu thần trở lên sẽ không bị khế ước chế ước. Đối với cao thủ cấp bậc Đấu thần trở lên, khế ước gì cũng không thể sinh hiệu lực. Do đó, sau khi Tinh Linh nữ thần Tina nhìn thấy sủng vật toạ kỵ của đám Cuồng chiến sĩ, nàng chỉ biết thốt lên hai chữ: "biến thái".

Theo lẽ thường, Thú Nhân căn bản không có khả năng có pháp tắc như Long kỵ sĩ. Nguyên tắc này bị Đoạn Vân phá vỡ. Rồi nguyên tắc thần không chịu khế ước ảnh hưởng cũng bị Đoạn Vân phá vỡ nốt. Nói cách khác, trước mặt tên Đoạn Vân biến thái, rất nhiều pháp tắc trên thế giới tựa hồ không còn đúng và đứng vững nữa.

Trước hãy nói về một pháp tắc rất đơn giản: Long kỵ thì dùng Long thần và Sinh Mạng Nữ Thần chế định. Nhưng đám Cự long tiền sử, họ căn bản không tin thần. Sau khi chúng bị Thú nhân vô sỉ đánh bại, chúng tự nhiên thần phục dưới chân đám Thú nhân, cũng là thần phục dưới tay Đoạn Vân. Còn Đoạn Vân Chân thần cũng trở thành Thần của chúng, lấy danh nghĩa Thần để ký khế ước tự nhiên là thành công.

Về phần pháp tắc Thần không bị khế ước ảnh hưởng cũng không còn đúng nữa, bởi vì nô lệ bị Đoạn Vân thu phục đã không phải là Thần nữa. Chu thần và Kiến Thần chỉ mang theo cái tên là Thần, các nàng căn bản không có thần cách. Nô lệ do Đoạn Vân thu phục toàn bộ đều có thể xếp vào loại phi thần phi nhân (không phải thần cũng không phải người).

Tại ác thú bình nguyên, thu hoạch lớn nhất của Đoạn Vân đó là tất cả ác thú Chân thần đều bị tên biến thái vét sạch bắt làm nô lệ hết. Hết con này tới con khác bị thu làm nô lệ. Những con không thể thu làm nô lệ, toàn bộ bị giết sạch. Không có biện pháp nào khác cả, thông qua tìm hiểu, thực lực ác thú bình nguyên này thật sự quá mạnh. Loạn thế phải dùng biện pháp mạnh. Đối với đám ác thú trí tuệ có vấn đề này, một chính sách không thể thương lượng đã được thi hành: không thu hoạch làm nô lệ được thì diệt sát.

Chúng ta hãy thưởng thức một chút về đợt thu hoạch nô lệ kỳ này của tên Đoạn Vân biến thái:

Cự long tiền sử thực lực toàn bộ đều là Chân thần sơ giai.

Những tên gia hỏa khác, khi bị Đoạn Vân thu phục, đều nửa sống nửa chết, thậm chí trực tiếp bị đánh ngất xỉu. Tên biến thái này nhân cơ hội đó dùng thần thức công nhập vào ý thức hải của cự thú. Năm đầu Cự long tiền sử, toàn bộ đều là vô thuộc tính. So với sáu đầu Hỏa Long tiền sử, đám Cự long tiền sử chỉ có thân thể dễ công kích trực tiếp. Ngoại trừ sinh mạng năng lượng trong cơ thể có thể sử dụng để công kích, họ cơ hồ không có ma pháp hoặc phương thức đấu khí công kích nào khác.

Bốn đầu Cự Hổ tiền sử thực lực Chân thần sơ giai. Đây những con cạp lớn nhất mà Đoạn Vân chưa từng gặp qua. Thân cao năm mươi thước, có thân thể cường hãn và phương thức công kích hung ác nhất. Nhưng trí tuệ của chúng không cao lắm, vẫn không thể hóa hình được. Bốn con cạp này cũng vô thuộc tính. Phương thức công kích duy nhất đơn thuần là dùng thân thể. Họ cũng bị Đoạn Vân dùng nắm tay đánh cho phục rồi mới ký khế ước.

Ba đầu Cự Sư (sư tử) tiền sử thực lực Chân thần sơ giai. Cũng vô thuộc tính, có một loại phương thức công kích không dùng thân thể, đó là sư hồng. Chúng có thể phát ra uy áp cường đại, tương tự như uy áp của thú vương.

Một con đại bàng có thực lực Chân thần trung giai, cũng vô thuộc tính, trí tuệ rất thấp, chỉ có bản năng. Bị Đoạn Vân dùng nắm tay và một vài thi thể cự thú mà thu phục được.

Tổng cộng là $5+4+3+1=13$ đầu cự thú tiền sử đã bị Đoạn Vân thu phục. Sau khi cả đám bị Đoạn Vân đánh cho sợ, đều quay ra quy phục Đoạn Vân là chủ nhân của mình. Ngoài ra, nô lệ khế ước của Đoạn Vân quả cũng có chỗ tốt của nó, nó không chỉ cung cấp một thông đạo để Đoạn Vân liên lạc trao đổi tư tưởng với chúng, nô lệ khế ước còn có thể làm cho đám cự thú này nhận được một phần trí tuệ của Đoạn Vân, nhờ đó thực lực chúng cũng tăng lên không ít.

Cả Ác Thú Bình Nguyên, có rất nhiều ác thú có họ hàng với những ma thú trên đại lục bây giờ. Hơn nữa, Đoạn Vân còn phát hiện, cả Ác Thú Bình Nguyên có rất ít những con cự thú có ma pháp hoặc đấu khí. Điều này làm Đoạn Vân thắc mắc mãi về quan hệ giữa ác thú và ma thú.

Sự tồn tại của Cự long tiền sử cũng làm Đoạn Vân thắc mắc về sự tồn tại của Long tộc và Long thần. Cự long tiền sử này có trí tuệ khá thấp, chỉ có thể dùng hai chữ "dã thú" để hình dung mô tả bọn chúng. Nếu Đoạn Vân đoán không sai thì Long tộc xuất phát từ sự tiến hóa của Cự long tiền sử, sự tiến hóa về trí tuệ. Vì một nguyên nhân nào đó tác động làm ảnh hưởng đến môi trường sinh sống, Cự long tiền sử dần dần tiến hoá và sinh ra trí tuệ cho mình, rồi sau đó thông qua chọn lọc tự nhiên, những giên trội và tiến hoá này được giữ lại. Thông qua quá trình không ngừng tiến hóa, Long tộc từ "dã thú" Cự Long tiền sử biến thành một chủng tộc có trí tuệ cao, hơn nữa còn là một chủng tộc có sức mạnh thiên phú. Cũng cùng một nguyên nhân, Ma thú có lẽ cũng phát triển từ những ác thú khác nhau thời tiền sử.

Chúng ta có thể làm một ví dụ so sánh giữa thế giới này và thế giới hiện đại để dễ hiểu hơn. Nhân giới của thế giới này đang là một chủng tộc có trí tuệ phát triển cũng giống như người hiện đại của thế giới hiện đại. Còn những sinh vật tiền sử thì tương đương với tổ tiên của người hiện đại đó là vượn người. Trên thế giới này, do chủng tộc có xu hướng phát triển theo nhiều hướng khác nhau, do đó người tiền sử có thể phát triển thành nhiều loại như: nhân tộc, người khổng lồ, Thú Nhân, Tinh Linh, Ái Nhân thậm chí cả Địa Tinh. Tất cả đều là sự tiến hóa phát sinh từ những người tiền sử. Còn đám thú các loại, cũng được tiến hóa ra từ những ma thú có trí tuệ. Sau khi những sinh vật tiến hóa phát sinh trí tuệ, bọn chúng bắt đầu bằng vào trí tuệ của mình mà không ngừng phát triển làm tăng năng lực của mình lên, tiếp theo đó ma pháp và đấu khí đặc hữu của những sinh vật trí tuệ lần lượt xuất hiện. Đám Thần minh rất có thể cũng là nhóm người trí tuệ đầu tiên tu luyện nắm được ma pháp và đấu khí. Cấp bậc những người này hẳn cũng cùng cấp bậc với những sinh vật tiền sử, nhưng họ là cường giả trong số những sinh vật có trí tuệ. Họ sau đó tự nâng mình lên, cho mình biến thành Thần, dùng thân phận của Thần mà chà đạp những chủng tộc trí tuệ khác, thậm chí kể cả đồng tộc của mình.

Sau khi nghiên cứu qua thân thể vài ác thú, Đoạn Vân càng khẳng định thêm những suy đoán của mình, bởi vì một đầu cự thú tiền sử có một viên hạch rất giống với ma tinh. Viên hạch này kích cỡ khoảng chừng bằng một viên ma tinh, nhưng lại là vô thuộc tính. Viên hạch này rất có thể là ma hạch tiền sử. Thông qua nghiên cứu tỉ mỉ viên ma hạch tiền sử, Đoạn Vân phát hiện ra bên trong viên hạch này không có hai cực. Nói cách khác, sinh vật tiền sử sở dĩ không có thuộc tính, cũng không phải vì chúng không có nội hạch, mà là vì viên hạch trong người chúng là vô tính chưa tiến hóa thành hai cực.

Chẳng lẽ ma lực có ảnh hưởng liên quan trực tiếp với trí tuệ? Cho dù nội hạch của cự thú không có hai cực, cũng có nghĩa là chúng không có ma lực, chẳng lẽ không có ma lực thì sẽ không có trí tuệ? Về điểm này, Đoạn Vân trực tiếp liên tưởng tới một vấn đề, trí tuệ của ma thú có liên lạc với giai vị.

Nói cách khác, trên thế giới này ma lực có thể có ảnh hưởng liên quan gì đó với trí tuệ. Nhưng trí tuệ của Địa Tinh thì giải thích làm sao đây? Địa Tinh có thiên phú về phát minh sáng tạo, số má, kinh thương v.v... và rất nhiều phương diện khác. Chỉ số IQ của Địa Tinh rất cao, nhưng Địa Tinh lại không có thiên phú về ma pháp và đấu khí. Chẳng lẽ trải qua tiến hóa, đám Địa tinh lại chỉ tiến hóa đại não thôi à?

Đoạn Vân cũng từng nghiên cứu về việc Địa Tinh không thể tu luyện ma pháp. Thông qua kết quả nghiên cứu, Đoạn Vân phát hiện ra đại não Địa Tinh rất phát triển, nhưng thân thể lại rất yếu, không thể tu luyện ma pháp lẫn võ công. Nếu Đoạn Vân không tạo điều kiện, nâng đỡ cho nền văn minh của Địa Tinh vượt quá những chủng tộc khác, không làm dấy lên ngọn lửa phát triển khoa kỹ của bộ tộc Địa Tinh, Địa Tinh vốn vô cùng suy nhược có thể sẽ vĩnh viễn chỉ là một bộ tộc yếu đuối đê tiện, có thể họ sẽ vĩnh viễn là nô lệ cho nhân tộc. Tương lai một ngày nào đó, Địa Tinh có thể sẽ phát triển khoa kỹ cho mình, nhưng nếu họ không thể vùng lên mạnh mẽ vượt qua nhân loại, họ sẽ chịu tai ương diệt tộc. Cũng có thể họ sẽ thắng lợi và được tự do, nhưng việc này quả là có xác suất rất nhỏ, một phần trăm vạn cũng chưa tới. Trong thế giới nô lệ này, cho dù nô lệ có sáng tạo tới đâu cũng sẽ bị chủ nhân vô tình thu lấy. Địa Tinh vĩnh viễn sẽ chỉ là nô lệ.

Và lý luận của Đoạn Vân về ma lực sinh ra trí tuệ không áp dụng được cho bộ tộc Địa Tinh. Có lẽ vấn đề tiến hóa của nhân loại và những chủng tộc tương tự như nhân loại có một cái gì đó đặc biệt. Lý luận về trí tuệ có liên quan với ma lực chỉ thích hợp với thú tộc. Chắc là như thế rồi, người và thú hẳn là có phương hướng tiến hóa khác nhau.

356. Chương 356: Tử Linh Pháp Sư Tập Ni Nhĩ

Phần lớn Ác Thú Bình Nguyên đã trở thành trường nuôi ngựa của Trung Hoa gia tộc, đại bộ phận đám thú ở đây coi như trở thành sủng vật tọa kỵ cho đại quân Trung Hoa tinh nhuệ. Một bộ phận có giá trị được đem tới những vùng đất khác nhau của thế giới nhân loại, sung vào đoàn thú vận chuyển hoặc những lao động phổ thông. Đương nhiên cũng có không ít người tu luyện thu hoạch chúng làm ma sủng. Dưới sự khống chế của Đoạn Vân, Ác Thú Bình Nguyên ngày xưa hiểm ác dị thường là thế bây giờ đã trở thành một vùng đất yên bình trong bản đồ Trung Hoa.

Đến lúc này, việc càn quét khu đèn đỏ cũng cơ bản đã hoàn thành hơn phân nửa. Xuống phía nam đã là trung tâm của Vong Linh hợp cốc và khu vực vong linh rồi. Đó là những khu vực được truyền tụng là nơi chỉ có ma không có người. Hai đại khu vực này đều rất thần bí và hiểm ác. Xung quanh Vong Linh hợp cốc, hàng năm đều bị tử khí bao phủ dày đặc. Nếu không tự mình đạp chân vào đó căn bản sẽ không thể phát hiện tình huống bên trong. Căn cứ vào tin tình báo, Đoạn Vân chỉ biết là cả khu vực vong linh là thiên hạ của đám vong linh. Số lượng vong linh nơi này rất nhiều, vô cùng nhiều.

Vừa đạp chân vào khu vực vong linh, Đoạn Vân đã cảm thấy từng đợt áp lực. Tử khí nơi này làm cho Đoạn Vân cảm thấy rất quỷ dị. Mặc dù cũng chỉ mới thấy một vài vong linh tà ác rất nhỏ yếu, nhưng Đoạn Vân vẫn rất kiêng kỵ khu vực vong linh thần bí này. Vì tại khu vực này, thần thức Đoạn Vân có phạm vi bao phủ rất nhỏ. Mặc dù nói sau khi liên tiếp thu phục ba mươi nô lệ, tinh thần lực của Đoạn Vân có giảm xuống. Nhưng dưới tình huống bình thường, bán kính thần thức của hắn vẫn phải trên tám vạn thước. Nhưng ở chỗ này, thần thức Đoạn Vân lại chỉ còn không đến vạn thước. Thông qua cảm giác năng lượng, Đoạn Vân và Diệp Cô Thành cảm nhận được khí tức cường giả ở Vong Linh hợp cốc.

Mang theo đám thú hạ, Đoạn Vân hướng về phía Vong Linh hợp cốc. Trên đường thỉnh thoảng lại thấy xuất hiện vài vong linh quỷ dị. Nhưng trước mặt đám cường giả của Đoạn Vân, mấy món đồ đó căn bản không đáng để vào mắt. Trên đường, Đoạn Vân còn tranh thủ bắt tạm một vài vong linh hợp nhãn mình để nghiên cứu một phen. Kết quả nghiên cứu cho thấy - Vong linh không phải linh hồn. Chỉ có thể nói Vong linh là một loại tu luyện linh hồn thể, là một sinh vật đã chết nhưng vì nguyên nhân oán niệm quá sâu sắc mà sinh ra. Còn linh hồn có thể phát ra nguyên thần có linh khí sinh vật. Linh hồn khác với vong linh ở chỗ, vong linh có thể tạo thành thương tổn thân thể đối với sinh vật, còn linh hồn không thể. Người bình thường (kể cả đám người Phì Tử) căn bản là không nhìn ra thân thể linh hồn. Cho dù là Diệp Cô Thành cũng chỉ có thể có cảm giác nhất định đối với thân thể linh hồn. Hắn không thể nhìn xuyên qua linh hồn. Còn vong linh thì lại khác, vong linh là một loại thực thể, là một loại sinh vật tử vong có thể trực tiếp sinh ra lực công kích đối với thân thể sinh vật. Vong linh sau khi chết coi như hồn phi phách tán.

Nhưng may mắn là vô luận vong linh hay linh hồn, chân khí đều là khắc tinh của chúng. Quang tế tự thuật cũng là khắc tinh của vong linh. Dưới ánh nắng mặt trời, một vài vong linh thực lực nhỏ yếu sẽ bị hóa thành khói bụi.

Vốn Đoạn Vân muốn dùng Thái Cực thần công hấp thu vong linh nơi này một phen. Nhưng nghĩ mục đích của mình tới nơi này, Đoạn Vân tạm thời dẹp ý nghĩ này qua một bên. Đám vong linh này có oán niệm sâu đậm, sau này rất có thể trở thành một trợ thủ đắc lực cho mình.

Do đó sau khi biết được vài điều nhất định về vong linh, Đoạn Vân mang theo đám thú hạ tới Vong Linh hợp cốc. Nghe nói Vong Linh hợp cốc là thiên hạ của tử linh pháp sư và yêu tinh Ma giới. Tất cả vong linh cao thủ cơ hồ đều tụ tập ở khu vong linh này.

Vừa bước vào Vong Linh hợp cốc, đã thấy tử khí nồng nặc tăng lên theo từng bước chân. Ở đây, có vô số bộ xương của nhân loại, Thú Nhân, ma thú, còn có cả của Cự long nữa. Cả hợp cốc âm khí nặng nề, thậm chí còn có thể nghe được từng đợt gào thét ai oán ghê rợn.

- Không ngờ oán khí nơi này lại nặng như thế. Ta dám khẳng định nơi này trước kia nhất định có rất nhiều người chết.

Trong lúc mọi người lướt qua những đống xương này, thần thức Đoạn Vân vừa triển khai ra bốn phía vừa nói oang oang, phá tan sự yên lặng một cách ghê sợ ở đây.

- Lão Đại, ta thấy cũng chẳng có gì đáng kể. Nơi này hẳn cũng chẳng có cường giả như chúng ta tưởng tượng. Cho dù lúc hẳn còn sống vốn là một cường giả, thì sau khi hẳn chết đi có còn có thể là cường giả được nữa không?

Tiểu Phi Hiệp không hề kiêng kỵ nhìn khắp bốn phía hoang vu mà nói.

- Lão Đại! Ta cũng thấy thế. Hoàn cảnh nơi này mặc dù có chút quỷ dị, nhưng chỉ nói về hoàn cảnh đơn thuần thì căn bản cũng không thể nói lên cái gì cả.

Phi Tử tuy nói là một tiểu hài tử, nhưng hẳn dù sao cũng là một đầu ma thú linh mãnh có thực lực cường hãn. Thực lực cường đại làm cho hẳn hoàn toàn chẳng hề e ngại gì những việc quỷ mị.

Nghe thế, Đoạn Vân quan sát vẻ mặt của cả đám thủ hạ. Nhưng hẳn phát hiện ra tất cả thủ hạ đều ra vẻ không quan tâm. Ngẫm lại, họ cơ hồ mỗi một người đều là cao thủ đã kinh qua sinh tử, đến cả địch nhân còn sống còn không sợ, mắc gì phải e ngại đám người đã chết ngắc từ đời tám hoánh nào rồi?

- Vạn thước phía trước xuất hiện tử linh pháp sư, mọi người mau đuổi theo.

Đoạn Vân đang mang theo đám thủ hạ lướt rất nhanh trong hợp cốc, đột nhiên phạm vi thần thức phát hiện tung tích vong linh pháp sư, nên lập tức ra lệnh cho thủ hạ tăng tốc độ lên.

Khoảng cách vạn thước, với tốc độ kinh khủng của bọn người Đoạn Vân, chỉ đảo mắt là đã tới rồi.

Đây là một vong linh pháp sư có thực lực cấp mười một, hẳn đang tụ tập tử khí tu luyện vong linh ma pháp. Phương thức tu luyện cũng khá giống với việc tu luyện ma pháp bình thường, đều thông qua việc hấp thu từng chút ma pháp nguyên tố trôi nổi trong không khí. Chỉ có điều ma lực mà hẳn hấp thu là hắc ám hệ. Vong linh pháp sư này trông thật kinh khủng. Cả thân thể bị hắc ám ma lực làm cho thối rữa, cơ bản biến thành khô kiệt rồi. Tay hẳn gần như không còn nữa, cơ hồ chỉ còn lại một lớp da khô khốc màu xám phủ lên xương tay, nhìn qua rất quỷ dị. Còn đầu hẳn y như một cái sọ mọc trên một bộ xương khô. Hốc mắt rất sâu, mái tóc tán loạn rối bời càng làm gia tăng vẻ quỷ dị của hẳn. Xét về chính thể, tên tử linh pháp sư này cơ bản đúng là một cái xác đang mặc quần áo.

Đoạn Vân cũng biết một ít về tử vong ma pháp. Đối với tất cả các loại ma pháp, một toàn hệ pháp sư như Đoạn Vân đều có những hiểu biết nhất định. Nhưng hẳn căn bản không có công phu đi tu luyện cái loại ma lực thấp hơn chân khí không biết bao nhiêu lần này. Bây giờ trong cơ thể hẳn là ma lực toàn hệ cấp mười ba, chủ yếu do chân khí hình thành. Đoạn Vân là một toàn hệ pháp sư, nên trước giờ cũng không thêm tu luyện ma pháp gì, chứ đừng nói là loại vong linh ma pháp tà ác, quỷ dị như thế.

Vì thực lực chênh lệch quá xa, tên vong linh ma pháp sư căn bản không hề chú ý tới bọn người Đoạn Vân đang nhìn chằm chằm vào hẳn. Cuối cùng, cũng là Đoạn Vân hắng giọng phá vỡ sự yên lặng :

- Này, vong linh pháp sư, ta muốn hỏi ngươi một việc.

Khi Đoạn Vân vừa hỏi câu này, lập tức đánh động ma lực trong cơ thể tên vong linh pháp sư. Tiếng tiếng khọt khẹt vang lên không dứt, trên người tên vong linh pháp sư bốc lên những dòng khói xanh. Hắc ám ma lực có tính ăn mòn ghê gớm cuồng bạo tràn ra khắp nơi trên người vong linh pháp sư tàn phá điên loạn.

Vừa nhìn thấy hiện tượng này, vài tên đại ma sủng dùng ánh mắt hơi giật mình trao đổi lẫn nhau.

Nhìn tên pháp sư không khống chế được ma lực làm toàn thân không thể nhúc nhích, Đoạn Vân lắc lắc đầu bất lực, sau đó trực tiếp dùng thần thức hút tên kia vào tay mình. Tiếp theo Đoạn Vân dùng một bộ phận năng lượng nhỏ nhất trong cơ thể mình chuyển hóa thành hắc ám ma lực, trợ giúp cho tên gia hỏa xui xẻo đó khắc phục ma lực hắc ám rối loạn trong cơ thể hẳn. Đối với loại tu luyện hắc ám ma pháp của tên gia hỏa này, chỉ có thể dùng hắc ám ma lực chữa trị mới có thể tiến hành trị liệu được. Sau khi được củng cố gân mạch và ma lực, hẳn cũng cơ bản ổn định.

- Tạ ân cứu mạng của đại nhân.

Tên kia được Đoạn Vân chữa thương xong, liền cung kính hành lễ với Đoạn Vân. Trong ngữ khí lộ ra vẻ quý dị đặc hữu của tử linh pháp sư.

- Được rồi, vờ thôi nếu không vì ta kinh động, người cũng sẽ không đến nỗi không khống chế được ma lực. Người tên là gì?

Đoạn Vân làm một bộ vô cùng đạo mạo. Kỳ thật Đoạn Vân sở dĩ trị thương cho tên gia hỏa này là muốn mượn cơ hội nghiên cứu thân thể của tử linh pháp sư một phen. Thông qua dò xét, Đoạn Vân phát hiện ra tên tử linh pháp sư này từng là một nhân loại. Hơn nữa Đoạn Vân còn phát hiện, tinh thần lực của hắn còn mạnh hơn những pháp sư đồng giai khác. Linh hồn của hắn cũng mạnh hơn rất nhiều, mới cấp mười một mà linh hồn đã đạt tới cấp mười hai.

- Hồi bẩm đại nhân, ta tên là Garnier. Đại nhân có thể dùng hắc ám ma pháp chữa thương cho người, việc này thật sự làm cho tiểu nhân không thán phục không được ạ.

Vong linh pháp sư Garnier cung kính nói với Đoạn Vân.

Khẽ cười một tiếng, Đoạn Vân nói :

- Garnier! Ta muốn đi gặp yêu tinh cực mạnh trong Vong Linh hợp cốc, người nguyện ý dẫn đường chứ.

Nghe thế, vong linh pháp sư Garnier giật mình đánh giá Đoạn Vân một phen. Khi hắn thấy đám thủ hạ sau lưng Đoạn Vân, trên mặt hắn bỗng tỏ ra vô cùng khiếp sợ.

- Đại nhân! Ngài là thần phải không? - Garnier dùng một ngữ khí khiếp sợ nói.

- Không! Ta là người. - Đoạn Vân lạnh nhạt nói.

- Người? Nhân loại? - Garnier càng giật mình hơn.

- Garnier! Ta biết, người từng cũng là một nhân loại. Mặc dù không rõ vì sao người phải ở chỗ này, nhưng ta muốn người đưa ta đi gặp yêu tinh cực mạnh ở đây.

Đoạn Vân vẫn lạnh nhạt nói. Vốn dựa vào cảm giác năng lượng, Đoạn Vân vẫn có thể tự mình tìm được cường giả ở nơi này. Nhưng nếu có một tử linh pháp sư quen thuộc dẫn đường cho mình, sau đó giảng giải một vài tình huống nơi này cho mình, vậy còn tốt hơn nhiều.

- Được! Đại nhân vừa mới cứu ta, ta nguyện ý dẫn đường cho ngài.

Dưới sự dẫn dắt của Garnier, bọn người Đoạn Vân tiếp tục đi về phía trước

357. Chương 357. Thiên Niên Tiền Đích Nhân Ma Thần Đại Chiến

- Garnier, ta muốn biết khu vực vong linh này rốt cuộc sinh ra từ đâu. - Đoạn Vân hỏi Garnier đang đi dẫn đường.

- Đại nhân, khu vực vong linh này chính là chiến trường của cuộc đại chiến Thần Ma đại ngàn năm trước. Nhân tộc chúng ta cùng Thần giới ngăn cản cuộc xâm lăng của Ma tộc. Lúc mới bắt đầu, nhờ có đại quân cường đại của Thần giới, chúng ta ngăn cản được cuộc xâm lăng của Ma tộc rất dễ dàng. Nhưng sau đó, không biết vì nguyên nhân gì mà đại quân Thần giới đột nhiên lui binh. Trận chiến cơ hồ trở thành cuộc chiến diệt tộc của nhân tộc. Vô số cao thủ nhân tộc đã chết ở đây. Sau đó, nếu không nhờ có Thú Thần đại nhân ra tay, nhân tộc chúng ta có lẽ đã bị Ma tộc tà ác diệt tộc rồi. Thú Thần đại nhân vĩ đại chỉ huy hơn một ngàn thủ hạ Thần thú võ sĩ của hắn giết chết vô số tướng sĩ Ma tộc cao cấp. Hơn nữa, để giảm bớt áp lực trên chiến trường nhân giới, Thú Thần mang theo toàn bộ quân lực còn lại của mình trực tiếp đánh thẳng vào lãnh thổ của Ma giới. Dưới sự giúp sức của Thú Thần đại nhân, vô số tướng sĩ Ma tộc cao cấp bị đồ lục. Và nhờ sự tăng viện này, Ma tộc không thể không triệt binh. Nhưng Thú Thần đại nhân cũng từ trận không trở về nữa.

Khi nói những lời này, Garnier có vẻ rất đau đớn, thống khổ.

Những gì Garnier vừa nói làm cho Đoạn Vân giật thót mình. Garnier vốn từng là nhân loại, lại xưng tụng Thú Thần đến như vậy, hắn cũng không coi Thú Nhân cừ địch như những nhân loại khác, hắn gọi những Thú Nhân này là đồng bào Thú Nhân. Xem ra ngàn năm trước, quan hệ giữa nhân loại và Thú Nhân hẳn là rất tốt.

- Garnier, người vừa rồi nói là Thú Thần đại nhân suất lĩnh hơn một ngàn Thần thú võ sĩ? Có đúng là Thần thú võ sĩ không?

Đoạn Vân nhớ lại những bút ký của Thần giới thu được ở trong gian ngục giam đấm Thiên sứ cũng có kể về chuyện này. Đoạn Vân với trí nhớ rất tốt tuyệt đối không nhớ lầm. Một ngàn Thần thú có chiến lực đến đâu? Việc này quả là có chút khoa trương.

- Đúng vậy, là hơn một ngàn Thần thú võ sĩ, nhưng những Thần thú võ sĩ này đều đã chết cả rồi. Thú Nhân đại quân chiến đấu chống lại một số lượng Ma binh khổng lồ, hơn năm trăm Thần thú võ sĩ đã bỏ mạng ở đây, phần còn lại đều cùng Thú Thần đại nhân đánh thắng vào Ma Giới. - Garnier khẳng định nói.

- À, vậy Thần thú võ sĩ có giai vị như thế nào? - Đoạn Vân hỏi tiếp.

- Sau cuộc đại chiến đó, tất cả Thần thú võ sĩ đều chết hết. Thần thú võ sĩ có năng lượng đạt tới cấp bậc Đấu thần, họ là lực lượng cường hãn nhất dưới tay Thú Thần đại nhân. - Garnier trả lời.

- Vậy Thú Thần hẳn là một Chân thần phải không? - Đoạn Vân thử thăm dò.

- Không, Thú Thần đại nhân có cấp bậc Chủ thần. Ngài có thực lực rất cường đại. - Garnier nói chắc như đinh đóng cột.

- Chủ thần à! Nếu vậy thực lực đúng là rất cường đại. Chẳng lẽ Thú Thần đại nhân thật sự đã chết rồi? - Đoạn Vân hoài nghi hỏi tiếp.

- Không biết. Phải nói là mất tích. Cô quân của Thú Thần đại nhân xâm nhập Ma giới, việc này tuyệt đối là việc làm cứu tử nhất sinh. Nhưng đại nhân, ngài hỏi việc này làm gì? Thân phận ngài bây giờ là gì?

Garnier dừng cước bộ, hỏi Đoạn Vân về cảnh giác.

Đoạn Vân nhìn nhìn, cười nói:

- Không có gì. Ta chỉ cảm thấy có chút tò mò. Thân phận của ta à? Ta gọi là Đoạn Vân, là một nhân loại. Đám người phía sau đều là thủ hạ của ta. Có thể nói ta hiện giờ là thống lĩnh của nhân giới. Bước chân Ma tộc xâm lăng đang ép đến gần. Vì sự tồn vong của nhân giới, ta không thể không tìm hiểu một vài tin tức liên quan đến việc Ma tộc xâm lăng hồi xưa.

- Ngài là Giáo hoàng? Lần đầu tiên ta thấy một Giáo hoàng còn trẻ như ngài.

Nghe Đoạn Vân nói thế. Garnier tỏ ra vô cùng cung kính với Đoạn Vân.

- Không, ta không phải là Giáo hoàng. Sau khi Thần tộc triệt ly khỏi đại lục, Nữ Thần điện cũng không còn cần đến nữa. Thần điện bây giờ là một thế lực phụ thuộc vào Trung Hoa gia tộc của ta.

- Thần tộc triệt ly khỏi đại lục? Chẳng lẽ lời đồn là thật sao?

Nghe thế, Garnier giật mình hỏi.

- Đồn cái gì?

Garnier thở dài nói :

- Không có gì, Đoạn Vân đại nhân có thể không biết, vì lý do thể chế, tử linh pháp sư bình thường sẽ không rời khỏi dải đất này một bước. Bởi vì ánh mặt trời chính là nguyên nhân chính gây trở ngại cho việc tu luyện của chúng ta. Hơn nữa, rốt cuộc bọn ta cũng không tìm thấy chỗ nào khác có hoàn cảnh thích hợp hơn cho người tu luyện hắc ám hệ ma pháp như chỗ này. Bên cạnh đó, nhân loại và Thần tộc đối xử rất cừu địch đối với tử linh pháp sư. Để có thể tăng thực lực của mình lên, chúng ta đành phải tu luyện không ngừng ở đây. Chúng ta căn bản không có thời gian, và cũng không cần phải trở lại thế giới nhân loại. Do đó, chúng ta hoàn toàn chẳng biết gì về sự tình ở nhân giới. Cho dù biết, tối đa cũng chỉ là một vài lời đồn đại mà thôi.

Gật đầu đồng ý, Đoạn Vân hỏi:

- Garnier, người hần là một nhân loại được lưu lại từ thời Thần Ma đại chiến, người vừa mới nói vô số cường giả nhân tộc đã chết tại chiến trường, rốt cuộc việc này tại sao lại phát sinh ra như vậy? Chẳng lẽ nhân loại trước kia rất cường đại sao?

- Ngàn năm trước, nhân loại chúng ta có thể được coi là một thế lực không nhỏ. Dù sao, chúng ta cũng có một số lượng người khổng lồ. Trong chiến tranh, tuy chúng ta phụ thuộc vào Thần tộc nhưng thực lực của chúng ta cũng không tệ. Chúng ta có rất nhiều cường giả, nhưng cường giả của nhân tộc chúng ta vẫn còn kém so với thần minh Thần giới. Trong Thần Ma đại chiến năm xưa, cũng phải trên một vạn cường giả thánh cấp và hơn một ngàn cường giả thần cấp đã bỏ mình nằm lại trên mảnh đất này. Sau trận chiến ấy gần như hơn phân nửa cường giả cao cấp của nhân tộc đều đã hy sinh tại đây.

- Nhiều như vậy sao? Nhân tộc chúng ta từng có trên một vạn thánh cấp và hơn một ngàn thần cấp à? Vậy có bao nhiêu siêu thần cấp?

Nghe được con số này, Đoạn Vân cũng giật mình, nhưng hần quên mất bây giờ thánh cấp trong tay hần cũng phải có hơn trăm vạn rồi.

- Chúng ta từng có hơn trăm siêu thần cấp, thậm chí còn có siêu siêu thần cấp nữa, nhưng những người này đều đã chết rồi. Đột nhiên đại quân Thần tộc triệt thoái làm cho chúng ta chịu tổn thất thật lớn. - Garnier nói với vẻ mặt đau đớn.

Đoạn Vân phân tích:

- Ta vẫn không rõ lắm về trận chiến năm đó. Theo ta được biết, lúc đầu Sinh Mạng Nữ Thần tự mình lãnh binh, còn lúc Thần tộc lui binh khỏi đại lục là vào khoảng bốn năm sau. Vì Thần giới Thiên sứ phương Tây xâm lăng nên họ buộc phải triệt binh. À, chẳng trách được, xem ra Thần tộc cũng phải tự bảo vệ mình thôi. Thần tộc phương Tây trước giờ luôn luôn bất hòa với Thần tộc phương Đông, lưỡng đại Thần giới thường xuyên đánh nhau đến mức người chết ta sống. Thần giới phương Đông vì phải bảo tồn thực lực nên không thể không bỏ qua nhân loại trên đại lục. Thần minh cũng như thế thôi, phải tự lo cho thân mình trước.

- Đoạn Vân đại nhân tựa hồ không có hảo cảm với Thần giới thì phải? - Garnier cười nói với Đoạn Vân.

Đoạn Vân khẽ cười một tiếng, nói:

- Ta bây giờ là người đứng đầu nhân giới, chiếm cứ địa bàn mà Thần giới từng thống trị. Mặc dù nói Thần giới tạm thời bỏ qua mảnh đất này, nhưng ai biết họ khi nào lại mò tới đây tranh đoạt đại lục này với Đoạn Vân ta? Garnier, nếu người là ta, người có hảo cảm với Thần giới không?

- Là người đứng đầu đại lục? Chẳng lẽ đại nhân đã thống nhất cả Mộng Đa Lợi Á? - Garnier giật mình hỏi.

Đoạn Vân cười nói:

- Dích xác là vậy, ta đã thống nhất Mộng Đa Lợi Á. Bây giờ thông đạo giữa Thần giới và nhân giới đã bị họ phong kín. Về phần tại sao phải phong kín, ta đoán chắc là do Thần tộc lo sau khi Ma tộc chiếm lĩnh đại lục sẽ tiếp tục khởi binh công đánh Thần giới. Nhưng họ không ngờ sau khi họ lui binh, Ma tộc vẫn không thể chiếm lĩnh được đại lục.

- Đoạn Vân đại nhân, tiểu nhân nguyện thần phục đại nhân, để ta được cống hiến chút sức mọn của mình cho sự tồn vong của nhân tộc.

Garnier hưng phấn quỳ xuống thần phục trước mặt Đoạn Vân.

Trong mắt Đoạn Vân, lực lượng quân đội của hần đích thật là quá bèo bọt, tên Garnier này biết cũng không ít, giữ ở bên người hần là có chỗ hữu dụng.

- Được, Garnier, mặc dù người tu luyện hắc ám ma pháp tà ác, nhưng trên người người vẫn còn đầy chính khí muốn hiến thân cho nhân loại. Tốt lắm, ta có thể nhận sự thần phục của người. Nhưng bây giờ, ta muốn biết thực lực thật sự trong khu vực vong linh này mạnh đến đâu.

Đoạn Vân lúc này đang làm một bộ dáng "Lưu Bị thu được mãnh tướng" đỡ Garnier đứng lên.

- Đại nhân muốn thu phục nơi này làm gì? Thực lực yêu tinh nơi này rất mạnh, thậm chí nơi này còn có một yêu tinh vương thực lực đạt tới cấp bậc Chân thần. Đại nhân có nắm chắc không? - Garnier nói có chút lo lắng.

Đoạn Vân cười nói:

- Sao lại không! Cái người cần làm là đưa ta đi gặp hắn.

Tiếp theo Đoạn Vân lại nghi hoặc hỏi:

- Nhưng một tên gia hỏa đã chết từ lâu làm sao lại có thể lợi hại như vậy chứ? Yêu tinh vương? Không phải chỉ có Ma giới mới có yêu tinh vương sao?

- Đại nhân không biết, yêu tinh là một loại sinh vật bất tử, họ chuyên môn tu luyện linh hồn, cho dù thân thể bị tiêu diệt, họ cũng có thể dựa vào linh hồn và thân thể cường đại, một lần nữa tu luyện lại. Tên yêu tinh vương này là một yêu tinh ở Ma giới bị một thủ hạ của Thú Thần đại nhân chém chết trong Thần Ma đại chiến. Tên này dựa vào tử khí nồng nặc ở đây, hắn tìm được một thân thể để sống lại, rồi tập trung tu luyện để đạt thực lực tới cấp bậc Chân thần. Hơn nữa, thuộc hạ của hắn có ba yêu tinh tướng quân. Bốn tên yêu tinh chiếm cứ cả Vong Linh Hợp Cốc, còn chúng ta chỉ là tử linh pháp sư, chỉ có thể nhẫn nhục làm nô dịch cho chúng. - Garnier trả lời.

- Ở đây có bao nhiêu tử linh pháp sư giống như ngươi? Cấp bậc như thế nào? - Đoạn Vân hỏi.

- Siêu thần cấp là cực hạn của nhân loại chúng ta rồi. Theo ta được biết, nơi này có trên vạn tử linh pháp sư, thực lực trung bình là thần cấp. Còn dưới tay yêu tinh vương, ngoại trừ tam đại yêu tinh tướng quân còn có vô số yêu tinh cấp bậc phó thần. Đám tiểu yêu tinh này rất thần phục tử đại yêu tinh kia. - Garnier trả lời.

- Ít vậy sao? - Đoạn Vân buột ra một câu.

- Đại nhân, không ít đâu. Một tiểu yêu tinh có thể chỉ huy mười đầu cốt long hoặc cốt thú siêu thần cấp chiến đấu cho hắn. Người nói xem, thực lực như vậy mà kém sao? - Garnier đính chính.

- À, nguyên lai là như vậy. Vậy chúng ta đi nhanh lên.

Được rồi, chỉ cần thu phục đám tử linh pháp sư hoặc yêu tinh này, vậy mình có thể thành lập một chi quân đoàn tử vong rồi. Ha ha, yêu tinh tiểu tử, chờ đó mà xem.

358. Chương 358: Giá Gia Hỏa Cú Sảng Khoái

Vong Linh hợp ốc kỳ thật là một cốc khẩu rất lớn. Hơn nữa cốc khẩu này rất dài, không hề kém hẻm núi ở Đông Phi. Nếu dựa theo tốc độ người thường đi bộ, cũng cần phải mất cả tháng mới có thể đi qua được. Bên cạnh đó nơi này đích xác có rất nhiều vong linh pháp sư. Đám vong linh pháp sư này đều có địa bàn cho riêng mình. Trong phạm vi của họ, thường xuyên có một vài cốt thú hoặc khô xương tới tới lui lui dò xét. Cũng có một vài địa phương đặc biệt, vong linh pháp sư tụ tập hình thành một loại tương tự như một cái trấn nhỏ. Ở nơi đó có một vài bộ xương và những tảng đá xếp thành những kiến trúc rất quỷ dị.

Để tránh phiền toái, Đoạn Vân đưa đám thủ hạ mình tiến vào Long thần giới, còn bản thân mình nguy trang thành một vong linh pháp sư. Là một toàn hệ pháp sư, nếu Đoạn Vân muốn nguy trang thành một tên vong linh pháp sư thì quả là chuyện vô cùng dễ dàng. Đoạn Vân mang Garnier theo sự chỉ dẫn của hắn, lướt trên không trung suốt hai giờ đại lục, rốt cục cũng đi tới điểm giữa của khu vực vong linh - Vong Linh thành. Nghe nói, tất cả yêu tinh trong Vong Linh hợp ốc đều tụ tập ở đây. Nơi này giống như một hoàng thành của cả khu vực vong linh, là trung tâm của cả giải đất vong linh này.

Đoạn Vân đại nhân, nơi này chính là Vong Linh thành. Bình thường, yêu tinh vương và tam đại yêu tinh tướng quân thủ hạ của hắn đều ở bên trong tòa thành này. Hơn phân nửa tiểu yêu tinh cũng tụ tập ở chỗ đây. Chỉ vào thành đầu nơi khắc một bộ xương khô thật lớn, Garnier nói với Đoạn Vân.

Hai mắt nhắm lại, Đoạn Vân dùng thần thức thăm dò tình huống khắp nơi trong Vong Linh thành. Đồng thời hắn cũng để đám thủ hạ từ Long thần giới ra ngoài.

Lão Đại, tòa thành này quả là lớn. Tiểu Phi Hiệp vừa ra ngoài, liền phát biểu về kiến trúc hoành tráng trước mắt mình .

Hai mắt vẫn khép hờ như trước, Đoạn Vân nói lạnh lùng : Người không thấy là tòa thành này phải mất rất nhiều thời gian mới xây xong sao. Vong linh yêu tinh cũng có phương thức của mình, họ có thể dùng trăm vạn, thậm chí ngàn vạn bộ xương khô lao động miễn phí cho họ, chế tạo lên tòa thành trì này. Nhưng hôm nay tòa thành này chắc phải đổi chủ rồi. Một tòa thành lớn như vậy, tương lai sẽ trở thành tài sản của bốn thiếu gia .

Đoạn Vân đại nhân! Hình như vài tên tiểu yêu tinh phụ trách tuần tra đã phát hiện ra chúng ta. Ngài xem, bọn chúng đã triệu hoán cốt long đến rồi . Garnier chỉ về phía trước nói với Đoạn Vân .

Khẽ gật đầu. Đoạn Vân nói : Ta nghĩ mấy tên tiểu binh đó phỏng chừng chạy tới chỗ người đó. Không cần để ý tới chúng, chúng ta cứ tìm đến chỗ ở của yêu tinh vương đã. Tất cả đi thôi . Nói xong, Đoạn Vân kéo Garnier bay thẳng vào bên trong thành. Đám thủ hạ cũng theo sát hai bên người và phía sau Đoạn Vân .

Đã tới nơi này thì Đoạn Vân cũng cảm thấy không cần phải khách khí gì với địch nhân nữa. Thần thức trực tiếp tìm chỗ ở của yêu tinh vương và ba yêu tinh tướng quân. Rồi điên cuồng lao tới, trên đường đi tiện tay phá tan mọi chướng ngại. Trong cái Vong Linh thành nho nhỏ này, căn bản không có lực lượng nào có thể ngăn cản được cước bộ của bọn người Đoạn Vân. Thực lực này làm mấy bộ xương do đám tiểu yêu tinh triệu hoán mới chỉ đạt tới cấp bậc phó thần căn bản không thể chịu nổi một kích. Trong đội ngũ này, người có thực lực thấp nhất là một trăm hai mươi Thú Nhân thiết huyết đã đạt tới Đấu thần trung giai rồi. .

Cứ như vậy. Đoạn Vân dẫn Garnier đang trong trạng thái hoảng sợ đi thẳng tới vị trí của yêu tinh vương. Còn mười đại Thần long đi phía trước và hai bên người hắn, vừa mở đường, vừa đánh mấy bộ xương khô bay tán loạn. Hai mươi Ma thú gia tộc tập hợp hai bên, oanh kích đám xương khô vừa bị mười Thần Long đánh rụng, đồng thời bắt sống đám tiểu yêu tinh. Đám Thú nhân võ sĩ liên tục, điên cuồng công kích những con yêu tinh nào có ý đồ cản trở. Về phần Phi Tử, Diệp Cô Thành đều nhàn nhã bay hai bên Đoạn Vân.

Tiến vào đến khu sâu nhất trong Vong Linh thành, Đoạn Vân đã nhìn thấy tên yêu tinh vương.

Kỳ thật, yêu tinh cũng có vài điểm bất đồng so với vong linh pháp sư. Nếu vẽ bề ngoài của vong linh pháp sư rất gần với một bộ xương khô, thì bề ngoài yêu tinh lại rất giống một cái xác chết. Thực lực yêu tinh mạnh hơn đám vong linh pháp sư nhiều. Bọn chúng có thể điều khiển cốt thú, thi thể, bộ xương khô, thậm chí là cả vong linh thực lực cường hãn.

Đứng ngoài cửa đại diện vong linh hoàng cung, Đoạn Vân mang theo đám thủ hạ lập một trận hình nghiêm mật trên đại quảng trường trống trải. Tại cửa đại diện, yêu tinh vương và tam đại yêu tinh tướng quân cùng bốn mươi tên tiểu yêu tinh đang hết sức khẩn trương nhìn bọn người Đoạn Vân. Đứng phía trước, là vô số thi thú do tam đại yêu tinh tướng quân khống chế. Đám thi thú này cả người thối nát, diện mục dữ tợn. Một trăm đầu thi thú này có thực lực ở mức Đấu thần, không thể nói chúng chỉ là lũ bù nhìn được .

Các người là ai ? Yêu tinh vương hơi giật mình nhìn bọn người Đoạn Vân. Tên yêu tinh vương này có thực lực Chân thần sơ giai. Còn tam đại yêu tinh tướng quân mới ở mức Đấu thần đỉnh giai .

Garnier, hắn là yêu tinh vương sao? - Không để ý đến những gì yêu tinh vương nói, Đoạn Vân lạnh lùng hỏi Garnier bên người .

Đoạn Vân đại nhân, hắn chính là yêu tinh vương Francis. Bên cạnh hắn là ba yêu tinh tướng quân thủ hạ của hắn . Garnier vẫn còn vô cùng kinh hãi, run run nói với Đoạn Vân .

Khẽ cười một tiếng, lòng bàn tay xoa xoa vào nhau, Đoạn Vân nhìn lướt bốn phía, rồi nói : Francis? Vong Linh thành của người quả thật rất đẹp. Người có thể tặng nó cho ta được không? Bốn thiếu gia quả thực rất thích nơi này .

Người rút cuộc là ai? Ta là thống lĩnh khu vực vong linh đã hơn một ngàn năm rồi, thần ma hai giới cũng chưa có ai tới đây tìm phiền toái với ta đâu. Người rốt cục đại biểu cho phương thế lực nào ? Yêu tinh vương cất giọng the thé nói. Có thể là do hắn tu luyện hắc ám ma pháp nên toàn thân trắng bệch, vẻ mặt cứng ngắt .

Đoạn Vân cười cười, nói : Người không cần biết là ai. Người chỉ cần biết, sau này ta sẽ là chủ nhân của người. Còn người sẽ là nô lệ trung thành cho ta.

Ha ha, người quả thật là một tên tiểu tử vô tri. Bổng vương là yêu tinh vương, thủ hạ của ta có trên trăm vạn dân chúng vong linh. Người dựa vào cái gì mà bắt ta thần phục người ? Yêu tinh vương tựa hồ như nghe được một lời khoát lớn nhất thiên hạ. Tuy địch nhân trước mắt tạo ra một cảm giác rất cường đại, nhưng hắn cũng không phải không có thực lực liều mạng. Hơn nữa nơi này là địa bàn của yêu tinh, vong linh tử khí dày đặc làm cho thực lực của hắn tăng lên rất nhiều .

Khẽ cười một tiếng. Đoạn Vân ra hiệu cho Diệp Cô Thành đứng bên cạnh .

Được lệnh của Đoạn Vân, Diệp Cô Thành chậm chậm rút kiếm.

Một tiếng kêu thanh thoát vang lên, kiếm quang chớp động, kiếm khí bức người. Diệp Cô Thành đang đứng bên người Đoạn Vân đột nhiên biến mất rồi lại hiện ra. Ngắn ngủi không đến một giây sau, trong cơ thể một trăm đầu thi thú, bắt đầu xuất hiện những khe hở, lóe ra vô số những tia sáng vàng rực. Ngay sau đó Bính. Bính. Bính bính..... Một trăm đầu thi thú toàn bộ bị xé rách tung, tất cả đều chết sạch. Không thể chỉ dùng một chữ nhanh để hình dung nhất kiếm của Diệp Cô Thành.

Một chiêu của Diệp Cô Thành đã trực tiếp làm cho yêu tinh vương sắc mặt trắng bệch. Còn đám yêu tinh lớn nhỏ khác cũng vô cùng khiếp sợ. Phải biết rằng, thi thú là một loại vong linh sinh vật, công kích bình thường căn bản không thể tạo thành thương tổn thực sự cho chúng. Nhưng tên thủ hạ của người kia chỉ cần có một kích đã giết sạch một trăm đầu thi thú thực lực Đẩu thần. Việc này làm cho cả vong linh giới chấn kinh .

Thủ hạ người rất cường đại. Nhưng ta muốn biết, hôm nay người đến đây có mục đích gì ? Yêu tinh vương dù sao cũng gặp đủ mọi nhân vật rồi. Mặc dù biết hôm nay không thể nào an lành, nhưng thân là yêu tinh vương, hắn phải đứng ra duy trì đại cục.

Đoạn Vân cười cười, nói : Rất đơn giản. Ta muốn người phải thần phục .

Được. Ta đáp ứng người . Yêu tinh vương trả lời gần như không cần suy nghĩ .

Ta thật ra vẫn không hiểu. Đến cả ta là ai mà người cũng còn chưa biết, vậy mà lại lựa chọn khuất phục sao? Chẳng lẽ người không sợ đầu phục cho một thể lực địch nhân à ? Đoạn Vân cười khẽ hỏi .

Yêu tinh vương Francis nghiêng người, nói nghiêm túc : Đối với Francis ta, căn bản không có thực lực lẫn thể lực. Vốn ta chỉ là một tiểu yêu tinh ở Ma giới, hơn nữa là một tên yêu tinh bị Thú Thần một kiếm chém chết trong Thần Ma đại chiến. Nhưng, bằng vào thực lực bây giờ, ta có thể siêu thoát khỏi bộ tộc yêu tinh Ma giới. Nói cách khác, ta đã không còn thuộc thể lực của Ma giới nữa. Ta bây giờ là vua của cả khu vực vong linh, tất cả nơi này đều thuộc về ta. Chỉ nhìn bề ngoài của người, ta căn bản không nhìn ra người đại diện cho phương thể lực nào. Nhưng những thủ hạ phía sau người đều là cường giả nhân giới siêu cấp trước nay chưa từng có, có thể địch lại Thần tộc rồi. Do đó ta có thể đoán ra người hắn là một tên nhân loại ở Mộng Đa Lợi Á. Tuy mắt người có đặc thù của ma vương. Nhưng vô luận làm sao đi nữa, người cũng rất mạnh. Thủ hạ người cũng có thể miểu sát bốn người chúng ta. Do đó, mặc kệ người là người đứng đầu nhân giới, hay là ma vương ở Ma giới, cũng không có quan hệ bao nhiêu. Chỉ cần người không phải là thần ở Thần giới, ta vẫn có thể lựa chọn thần phục người. Hơn nữa, ta còn có thể ký kết ước với người .

Đoạn Vân đại nhân đừng làm như vậy! Tinh thần lực của yêu tinh rất mạnh. Hắn có thể muốn thông qua phương thức ký kết ước làm cho ngài chịu sự chế phục của hắn . Garnier lúc này nhắc nhở Đoạn Vân .

Không để ý đến Garnier, Đoạn Vân cười nói : Được rồi Francis, chúng ta ký kết ước.

Đại nhân . Garnier vẫn muốn khuyên can Đoạn Vân như trước, nhưng Đoạn Vân không để ý đến hắn .

Đoạn Vân bay lướt tới bên người yêu tinh vương, trực tiếp dùng ngón trỏ và ngón giữa khép lại, sau đó đâm vào mi tâm Francis: Dùng danh nghĩa Đoạn Vân, ta thu thập yêu tinh vương tên là Francis làm nô lệ cho ta. Nếu hắn dám sinh dị tâm, trực tiếp cho hắn hồn phi phách tán. Ta tuyên bố, ký kết thành lập .

Sau khi Đoạn Vân niệm khởi đoạn chú ngữ kỳ quái này, yêu tinh vương giật mình một chút. Nhưng chẳng mấy chốc, hắn cảm thấy một luồng ý chí cường đại đánh mạnh vào não hắn. Trong một khắc đó, trong đầu

hắn lóe lên hai ý nghĩ : thứ nhất là dùng tinh thần lực, vận dụng yêu tinh bí pháp, trực tiếp làm cho kẻ ước đảo ngược. Hoặc là qui thuận .

Nhưng chẳng mấy chốc, mọi ý nghĩ của yêu tinh vương chỉ còn : ta là nô lệ của chủ nhân Đoạn Vân .

Khế ước đảo ngược? Người đảo như thế nào chứ? Chẳng lẽ người có thể đảo ngược được khế ước khi ký với thần sao? Mặc dù Đoạn Vân còn chưa làm được kế ước của thần chính thức, nhưng lấy danh nghĩa của bản thân mình thì khế ước làm sao mà đảo ngược được cơ chứ ?

Hơn nữa, tinh thần lực yêu tinh vương căn bản không cường đại được như Đoạn Vân. Đoạn Vân là ai chứ? Phía sau hắn có đến ba mươi tên nô lệ thủ hạ cấp bậc Chân thần. Đoạn Vân có muốn làm nô lệ cho yêu tinh vương, đám nô lệ này có đồng ý không ?

Do đó, dưới tinh thần lực biến thái của Đoạn Vân, nô lệ khế ước vô điều kiện đã sinh hiệu. Đồng thời khi khế ước sinh hiệu, thần thức Đoạn Vân cũng công nhập vào ý thức hải của yêu tinh vương Francis, trực tiếp đem ấn ký của mình khắc vào linh hồn Francis. Đương nhiên, cũng không thể thiếu được một viên bom chân nguyên.

359. Chương 359. Vong Linh Hạp Cốc Đích Khởi Thủy Do Lai

Yêu vương Francis và tam đại yêu tinh tướng quân đều đã trở thành nô lệ của Đoạn Vân. Sau khi trở thành nô lệ một sự tình rất quỷ dị xảy ra, bọn họ đều có đột phá giai vị. Francis đột phá tới yêu tinh vương trung giai, thực lực của hắn vốn đậm chân tại chỗ ở mức yêu tinh vương sơ giai mấy trăm năm nay. Còn tam đại yêu tinh tướng quân sau khi nô lệ khế ước sinh hiệu lực, thực lực trực tiếp đột phá lên Chân thần sơ giai, thực lực của họ vốn cũng giống như yêu tinh vương đậm chân ở mức Đấu thần đỉnh giai từ mấy trăm năm qua. Dựa vào cơ hội trở thành nô lệ của Đoạn Vân lần này, bốn tên gia hỏa tự nhiên được phúc mà đột phá giai vị.

Việc nhờ khế ước nô lệ mà thực hiện đột phá giai vị làm cho người ta giật mình. Đoạn Vân cũng không ngờ khế ước của mình còn có hiệu quả như vậy. Khế ước nô lệ vốn chỉ phục vụ cho ích lợi của bên lập khế ước là chính. Nói cách khác, chỉ có chủ nhân mới thu được chỗ tốt và ích lợi trong khế ước nô lệ mà thôi. Thu được bốn tên nô lệ này, Đoạn Vân ngoại trừ có thêm bốn thủ hạ có thực lực khá, ngoài ra không có thu hoạch gì hơn. Còn chưa kể, khế ước nô lệ ký xong làm cho hắn tiêu hao rất nhiều nguyên thần và tinh thần lực. Phạm vi thần thức của hắn cũng bị ảnh hưởng, một lần nữa bị giảm xuống không ít. Vốn bán kính thần thức đang là tám vạn thước, bây giờ phỏng chừng chỉ còn lại có năm vạn thước.

- Francis, ta rất muốn biết các người làm sao lại đột phá được.

Vấn đề này mình đã không rõ, vậy cứ trực tiếp hỏi đám nô lệ cho khỏi phải suy nghĩ mệt óc!

- Chủ nhân, sau khi khế ước sinh hiệu lực, ta cảm thấy tinh thần lực của mình tăng lên rất nhiều. Đương nhiên, tinh thần lực này đều là do chủ nhân ban cho. Yêu tinh chúng ta khi tu luyện chủ yếu là tu luyện tinh thần lực của mình. Có thể là dựa vào ảnh hưởng cường đại từ tinh thần lực của chủ nhân ban cho, tăng bằng giai vị mấy trăm năm của chúng ta được phá vỡ.

Francis cung kính trả lời.

Hừ, cái quái gì thế nhỉ? Hao phí tinh thần lực của chủ nhân để làm nô lệ đề cao thực lực, việc này thiệt là phản tự nhiên mà! Nhưng cũng không sao, miễn cho mình sau này khỏi phải hao phí tâm tư suy nghĩ làm sao cho bọn chúng đề thăng thực lực lên. Chân thần, đó mới là tiêu chuẩn để làm nô lệ và thủ hạ của ta!

- Francis, nói cho ta biết về tình hình trong khu vực vong linh này.

Ngồi phớt phơ trên ghế yêu tinh vương trong vong linh cung điện, Đoạn Vân ra lệnh cho Francis.

- Khải bẩm chủ nhân, cả khu vực vong linh này có trên một vạn vong linh pháp sư, họ đều khuất phục dưới tay ta. À, tên vong linh pháp sư bên cạnh ngài cũng là một trong số đó. Hắn hiểu rất rõ về vong linh pháp sư.

- Tình hình của vong linh pháp sư và yêu tinh các người thì Garnier đã nói cho ta rồi. Ta muốn biết, người có thể cung cấp cho ta bao nhiêu binh lính khô lâu? - Đoạn Văn lạnh lùng nói.

- Chủ nhân, việc này... việc này. Chủ nhân người nói xem, một yêu tinh vốn có năng lực nắm trong tay một quân đoàn trên một vạn khô lâu, mặc dù nơi này có vô số xương khô, nhưng không ai dám loạn động đụng vào những khô lâu ở đây. Do đó chúng ta chỉ có thể cung cấp cho ngài số lượng nhỏ cốt thú và thi thú quân đoàn. Cả khu vực vong linh này là thiên hạ của vong linh, nơi này có số lượng vong linh kinh khủng, những vong linh này sinh ra do cuộc đại chiến năm xưa và do oán niệm. Cơ bản chúng đều là nhân tộc, ma tộc tướng sĩ chết thảm trong trận Thần Ma đại chiến năm xưa. Cho dù là ta cũng không dám trêu chọc vong linh đại quân này. Do đó, chúng ta không dám động đến những khô lâu vốn có thể chế tạo ra một quân đoàn khô lâu cường hãn.

- Cái gì? Người không phải là vua nơi này sao?

Nghe thế, Đoạn Văn giật mình hỏi.

- Chủ nhân nói thế nào chứ? Nơi này được mệnh danh là Vong linh hợp cốc, chứ không phải Yêu tinh hợp cốc, đến cả tòa cung điện của ta cũng tên là Vong linh hoàng cung chứ không phải là Yêu tinh hoàng cung. Còn nguyên nhân, đó là vì sự tồn tại của đại quân vong linh ở nơi này.

Francis xem ra rất nghiêm túc. Đương nhiên, hắn thân là nô lệ, căn bản không có khả năng đùa giỡn nói bậy với Đoạn Văn.

- Mạnh như thế nào? - Đoạn Văn hỏi lạnh lùng.

- Vong linh đại quân không cần nghỉ ngơi, không cần vong linh pháp sư thao túng, hơn nữa, họ còn có năng lực phi hành, và vong linh rất khó chết. Vong linh đại quân ở đây chia làm hai thế lực. Một là đại quân hình thành từ binh lính Ma tộc xâm lăng ngày xưa, thế lực thứ hai là do nhân tộc và Thú nhân tạo thành. Hai quân đội này mỗi ngày đều đại chiến một phen, diễn lại tình cảnh huyết tinh mưa máu trên chiến trường ngày xưa. Vì họ đều là oán linh, không ai có thể giết chết ai, nhưng họ vẫn kéo dài cuộc chiến không có ý nghĩa này.

- Chủ nhân có lẽ không biết, ngàn năm trước trên mảnh đất này, có hơn một ngàn vạn nhân tộc đại quân cùng hơn một ngàn vạn Ma giới đại quân đại chiến đẫm máu. Vì đột nhiên đại quân Thần tộc triệt ly, đại quân Ma giới chiếm ưu thế tuyệt đối.

- Khi nhân tộc đại quân sắp đại bại, Thú Thần đại nhân suất lĩnh Thần thú võ sĩ và hơn một ngàn vạn Thú Nhân đại quân gia nhập vào chiến cuộc. Song phương giằng co mãi. Sau đó, Thú Thần đại nhân dùng mãnh dẫn dắt đám Thần thú võ sĩ thủ hạ giết chết rất nhiều binh lính Ma tộc cao cấp, rồi trực tiếp đánh rốc thẳng vào Ma giới, ép Ma giới trở về. Dưới sự chỉ huy của Thú Thần đại nhân, đại quân nhân tộc và đại quân Thú Nhân chiến ý bộc phát trước đó chưa từng có, họ bắt đầu tiến công điên cuồng vào đại quân Ma tộc, bất kể thương vong vẫn điên cuồng tiến công. Thú Thần đại nhân suất lĩnh thủ hạ đột phá phòng tuyến phòng ngự của Ma tộc, hơn nữa, dựa vào những Thần thú võ sĩ dũng mãnh không sợ chết trong tay, thẳng tay giết chết vô số binh lính Ma tộc cao cấp, làm cho đại quân Ma giới bị thiệt hại nghiêm trọng. Ma tộc đại quân buộc phải lui về, nhưng nguyên nhân không hẳn là vì nhân loại và Thú Nhân tiến công quá mức điên cuồng. Để an toàn lui binh, Ma tộc lưu lại một số quân để cản đường công kích của nhân loại và Thú Nhân

- Không biết vì nguyên nhân gì, những tướng sĩ Ma tộc cao cấp trong đại quân Ma giới đột nhiên rút lui, giống y như đại quân Thần giới đột nhiên lui binh vậy. Ma tộc còn lưu lại hơn một ngàn vạn tướng sĩ Ma tộc cầm chân đại quân nhân tộc và Thú Nhân ở nơi này. Lúc đó ta nhận được lệnh toàn lực tiến công, hơn nữa nguyên nhân của mệnh lệnh này cũng viết rất rành mạch: vì sự an nguy của Ma giới, bất kể thương vong như thế nào cũng phải cản lại sự tấn công của đại quân nhân giới.

- Vì vậy, một cuộc đại chiến của trên ngàn vạn tướng sĩ đã được triển khai ở đây. Hai đại quân vốn giằng co tại hẻm núi này, trận chiến ấy vô luận là tướng sĩ nhân giới hay quân đội Ma giới, toàn bộ đều điên cuồng chém giết. Hai đại quân tướng sĩ tổng cộng trên ngàn vạn cùng lao vào công kích đối phương. Tướng sĩ nhân giới nhìn thấy Ma tộc là giết, còn Ma tộc võ sĩ cũng đè nhân tộc ra mà chém. Trận chiến ấy căn bản không có chiến pháp hay binh pháp gì cả. Cái duy nhất tồn tại trên chiến trường là đồng đội và địch nhân.

Thời gian đại chiến xảy ra rất ngắn, chỉ trong vòng có năm ngày mà thôi. Sau năm ngày này, trên ngàn vạn thi thể đã nằm xuống nơi đây. Máu làm cho hẻm núi vốn chật hẹp này bộc phát một cơn lũ đỏ, những vũng máu lớn như cái ao, thấy nằm rải rác khắp nơi. Hẻm núi từ đó biến thành hình dáng này. Khắp nơi đều là xương cốt, khắp nơi là vong linh.

Nghe xong trong đầu Đoàn Vân thoáng hiện ra cảnh đại chiến thê thảm năm xưa, những chiến sĩ thiết huyết không sợ chết. Chiến trường hàng ngàn vạn người, trận chiến đó oanh liệt đến như thế nào? Bức tranh đầm máu ra sao? Đại chiến như vậy, chỉ có những tướng sĩ ở đây mới có thể chính thức gọi là thấy chết không sờn, quân hồn như sắt chỉ tiến không lùi.

Máu trực tiếp vẽ nên bức tranh nghệ thuật mỹ lệ của chiến tranh.

Chú ý tới vẻ mặt hơi trầm trọng của Đoàn Vân, Francis nói tiếp:

- Còn sau cuộc đại chiến, vì hàng ngàn vạn anh linh tướng sĩ xông thẳng vào địch quân mà ngã xuống, cho dù là Thần Chết cũng không có biện pháp xua tan được oán khí ở đây, hay cũng không có biện pháp để mang đi bất kỳ một vong linh nào của những tướng sĩ đã chết. Do đó, trực tiếp biến nơi này trở thành mảnh đất của vong linh ngày hôm nay. Còn hai đại quân suốt đời bất tử đó, vẫn tiếp tục chiến đấu điên cuồng trên chiến trường này.

Đoàn Vân gật đầu nói:

- Chẳng trách mà oán khí nơi này nặng nề như vậy. Trên chiến trường, mặc dù khi bắt đầu hai đại quân có thể không có cừ hận, nhưng nếu hai bên xảy ra đại chiến với nhau, binh sĩ đồng đội ngã xuống, quân hai bên sẽ càng lúc càng trở nên thù địch. Ai biết được bằng hữu, huynh đệ, đồng đội mình khi nào sẽ bị địch quân giết chết? Đại chiến như thế, khẳng định sẽ có không ít tướng sĩ muốn báo thù. Đã là như vậy thì cừ hận càng ngày càng kết sâu. Nếu huynh đệ bên người chết hơn phân nửa, cho dù là một người lãnh đạo đến đâu đi nữa cũng sẽ sinh ra ý nghĩ muốn đồng quy vu tận với địch nhân.

- Francis, nơi này thật có hơn ngàn vạn vong linh à?

- Có chứ. Liên quân giữa nhân loại và Thú Nhân tổng cộng có hơn hai ngàn vạn, còn đại quân Ma giới cũng có khoảng một ngàn vạn. Hơn nữa, hai đại quân vong linh đều giữ nguyên biên chế ngày xưa. Họ tiến hành biên chế minh xác rồi mới chiến đấu, hoặc đại chiến cục bộ, hoặc toàn diện. Thời gian đại chiến, binh thường là vào lúc sau khi hoàng hôn. Còn dưới tình huống bình thường, đại quân vong linh sẽ không để ý tới đám yêu tinh và vong linh pháp sư chúng ta. Cũng vì sự tồn tại của họ, chúng ta chỉ có lựa chọn sống độc lập. Chúng ta không phải là thế lực của Ma tộc, cũng không phải là thế lực của nhân tộc, và những vong linh pháp sư của nhân loại cũng như thế thôi.

- Diệp Cô Thành, bây giờ là mấy giờ rồi. - Đoàn Vân hỏi Diệp Cô Thành.

- Thiếu gia, bây giờ còn là buổi chiều.

- Chủ nhân, mặc dù vong linh thực lực yếu, nhưng đó là đội quân hơn một ngàn vạn đó. - Francis tựa hồ hơi lo lo nói.

- Garnier, khi vong linh đại chiến, vong linh pháp sư các người bình thường làm như thế nào? - Đoàn Vân chuyển qua hỏi Garnier.

- Đoàn Vân đại nhân, dưới tình huống bình thường, đại chiến vong linh không có quan hệ gì với chúng ta. Bình thường chúng ta lựa chọn một địa phương kín đáo để ẩn náu tạm thời, ví dụ trốn ngủ trong một hốc núi. Vong linh đại quân đại chiến, chỉ cần chúng ta không lọt vào chiến trường của họ, ngoài ra không có gì ảnh hưởng. Nhưng nếu lọt vào chiến trường đó, vậy coi như mạng tiêu tùng. Linh hồn bị công kích rất mạnh. Chỉ cần một mũi kim cũng có thể làm vong linh pháp sư chúng ta biến thành người ngu ngốc, còn những vong linh không được thừa nhận đó, thậm chí có thể trực tiếp giết chết linh hồn của chúng ta. Đoàn Vân đại nhân, khu vực vong linh này trở thành nơi có hoàn cảnh thích hợp cho vong linh pháp sư tu luyện chính là do oán niệm của những vong linh tướng sĩ này tạo thành đấy.

- Các người nói xem, ta có thể thu phục được một đại quân vong linh trong số đó không?

Đã biết ở đây có hai đội quân vong linh số lượng rất lớn, lại có lực chiến đấu không nhỏ, Đoàn Vân cũng không kìm nén nổi lòng tham mà hỏi.

- Chủ nhân, cơ hồ việc này không có khả năng đâu. Hơn nữa, cho dù có thể thu phục được họ thì họ cũng không có khả năng đi chiến đấu. Họ đều là vong linh, căn bản không thể xuất hiện giữa ban ngày hoặc ngoài khu vực vong linh này. - Francis lắc đầu nói.

Ngẫm nghĩ một lát, Đoàn Vân quay về đám thủ hạ nói:

- Mặc kệ có thu phục được họ hay không, ta quyết định sẽ đi xem tình cảnh đại chiến của vong linh. Các người nghỉ ngơi một chút đi, tới giữa đêm, chúng ta tới địa điểm đại chiến để xem. Đại chiến của ngàn vạn người tuyệt đối rất khó mà có cơ hội thấy được. Đại quân vong linh này là một chương ngại lớn trong việc thành lập tử vong quân đoàn của ta. Ta không tin, người chết mà có thể ngăn cản được đường đi của Đoàn Vân này.

360. Chương 360: Lệnh Nhân Động Dung Địch Vong Linh Đại Chiến

Thấy Đoàn Vân kiên quyết như thế, Francis nói :

- Nếu chủ nhân đã kiên quyết muốn đi, vậy để ta triệu tập vũ lực. Chủ nhân cứ yên tâm. Tuy đại quân vong linh có số lượng khổng lồ, lại có oán khí rất nặng, nhưng vì lúc còn sống đại để họ đều là nhân loại, Thú Nhân, hoặc ma binh ma tướng bình thường, nên cũng không tạo thành uy hiếp lớn đối với những cao thủ như chúng ta. Đến lúc đó chỉ cần cẩn thận một chút thì chắc chắn sẽ không có nguy hiểm.

- Tốt lắm. Francis, thủ hạ của người có một trăm tên yêu tinh cấp bậc phó thần. Ta nhớ người đã nói rằng một yêu tinh có thể nắm trong tay cả vạn khô lâu. Vì vậy ta rất muốn biết, cái loại xương khô đó có thực lực mạnh đến đâu?

- Cái đó cần phải xem thực lực của khô lâu khi còn sống nữa. Xương khô hoặc thi thể bình thường sẽ hạ cấp đến hai giai. Một ma tướng cấp ba hay yêu tinh cấp bậc phó thần có thể nắm trong tay cốt thú hoặc là khô lâu có thực lực cấp mười hai, cũng là siêu thần cấp trên đại lục. Nếu là thần cấp thì một lần có thể nắm trong tay hơn một ngàn thánh cấp. Cứ như vậy mà tính, khi thực lực của cốt thú hoặc khô lâu giảm xuống một bậc thì có thể triệu hoán nhiều hơn mười lần. Nhưng cho dù là một yêu tinh có cường đại đến đâu đi nữa cũng không có khả năng một lần nắm trong tay vượt quá mười vạn khô lâu. Bình thường, một thủ hạ tiểu yêu tinh cấp phó thần, có thể nắm trong tay ma binh cấp năm (một ma binh cấp năm tương đương với đại kiếm sư nhân giới trên đại lục). Còn đám vong linh pháp sư thì yếu hơn một chút. Vong linh pháp sư chỉ nắm trong tay mấy ngàn khô lâu và thi thể.

- Ít như vậy sao? Người có vô số thủ hạ tiểu yêu tinh, thế mà cũng chỉ có thể cung cấp cho ta có trăm vạn đại kiếm sư? Còn một vạn vong linh pháp sư cũng chỉ có thể cấp cho ta mấy trăm vạn kiếm sĩ cấp năm cấp sáu thôi sao? - Đoàn Vân có chút thất vọng, nói.

- Chủ nhân! Không thể nói như vậy được. Yêu tinh chúng ta và vong linh pháp sư có năng lực mê hoặc rất mạnh. Chúng ta có thể trong thời gian ngắn triệu hoán thi thể địch quân vừa chết để biến thành lực lượng của mình. Nói cách khác, chỉ cần có yêu tinh chúng ta và vong linh pháp sư thì số lượng bên phía chúng ta coi như không hề giảm sút, còn quân địch sẽ càng ngày càng ít. Cũng có thể nói số lượng của đối phương giảm đi bằng nào thì quân số của chúng ta sẽ tăng lên bằng đó. Chủ nhân thử nghĩ xem: nếu đồng đội mình sau khi bị biến thành thầy người chết, bỗng nhiên vung đao chém vào người mình, như vậy sẽ tạo thành đả kích trí mạng đối với sĩ khí của quân sĩ. Hơn nữa, khô lâu đại quân và thầy ma tướng sĩ đều không đếm xỉa đến đau đớn, họ tuyệt đối có thể cùng địch nhân đồng quy vu tận. - Francis giải thích cho Đoàn Vân.

Không sai, bộ đội như vậy mới đáng để trân trọng. Xem ra tử vong quân đoàn rất có giá trị bồi dưỡng.

- Chủ nhân! Thủ hạ của ta bây giờ có gần trăm vạn, đều có chiến lực rất cường hãn. Tỷ như đám tiểu yêu tinh kia, mỗi một tên đều có hơn mười đầu cốt thú siêu giai, còn có vô số khô lâu thần cấp. Còn trên một vạn vong linh pháp sư, mỗi người đều có vài đầu cốt thú thấp hơn họ một cấp và hơn mười khô lâu. Mấy vạn cốt thú và kia hơn mười vạn khô lâu, đều sẽ là một vũ lực cường hãn của chủ nhân.

Nhận bốn nô lệ, thu được gần trăm vạn khô lâu có thực lực kha khá, coi như cũng là một loại làm ăn có lời.

- Francis! Ta muốn ngươi đem một trăm yêu tinh và tất cả vong linh pháp sư ở đây tập hợp lại. Ta muốn thành lập một đội quân lấy tên là Tử Vong quân đoàn. Tất cả yêu tinh và vong linh pháp sư ở đây đều phải trở thành thành viên của Trung Hoa gia tộc cho ta. Họ có một thân phận là thành viên của bộ Trung Hoa vong linh. Garnier, người đảm nhiệm chức vụ bộ trưởng Trung Hoa vong linh. Phụ trách thống lĩnh cả vong linh quân đoàn.

- Đoạn Vân đại nhân, việc này... Thực lực của ta kém như thế làm sao có thể dễ kẻ dưới phục tùng được? - Garnier hơi giật mình nói.

Đoạn Vân cười lạnh một tiếng, nói :

- Thực lực? Hừ! Đoạn Vân ta trước giờ không xem cái thứ này vào mắt.

Nói xong, Đoạn Vân liền ném cho Garnier ba viên đặc cấp Tủy Tủy Đan. Khi Garnier uống được hoàn vào, Đoạn Vân liền hút Garnier tới, sau đó trực tiếp hút hơn mười vong linh đang du dương cách đó không xa vào tay. Vận chuyển chân khí, Đoạn Vân liền hấp thu vong linh, sau đó truyền lại một bộ phận linh hồn năng lượng cho Garnier. Được lực liền chữa trị cho thân thể bị tàn phá của Garnier, còn năng lượng linh hồn trực tiếp làm cho linh hồn Garnier lớn mạnh lên rất nhiều, tinh thần lực cũng nhanh chóng tăng lên.

Ước chừng nửa giờ đại lực, Garnier đã hoàn toàn thay đổi, từ một khô lâu trở thành một tiểu lão đầu sắc mặt hồng nhuận, thực lực cũng tăng lên rất nhiều, hoàn toàn biến thành một pháp sư cường hãn có thực lực cấp mười hai hậu giai.

- Tiểu nhân tạ ơn tái tạo của Đoạn Vân đại nhân.

Cảm giác được tái thể làm người lan ra từ bên trong Garnier. Dòng máu chảy trong cơ thể, lớp da có cảm giác, làm cho vong linh pháp sư kích động dị thường.

Vốn Đoạn Vân còn lo lắng Tủy Tủy Đan sẽ làm hại thân thể của Garnier. Nhưng xem ra, Tủy Tủy Đan còn có thể giảm thấp, thậm chí tiêu trừ một vài tình trạng không tốt của vong linh pháp sư.

- Garnier! Mấy viên được hoàn ta cho ngươi có tác dụng phụ gì ngoài ý muốn không? - Đoạn Vân hỏi Garnier.

- Đoạn Vân đại nhân! Được hoàn ngài cho ta có thể tiêu trừ không ít những tai biến do việc tu luyện của vong linh pháp sư. Hơn nữa, ta cảm giác việc khống chế ma lực của mình cũng tăng lên không ít. Cảm ơn đại nhân ban thần dược cho ta. - Garnier kích động quì xuống trước mặt Đoạn Vân.

Đoạn Vân khẽ gật đầu nói :

- Đi làm đi. Nhớ kỹ, tất cả vong linh pháp sư ở nơi này đều phải trở thành thành viên của bộ vong linh, trực thuộc Trung Hoa gia tộc cho ta

Cứ như vậy, Trung Hoa vong linh đã bắt đầu được tiếp nhận ở đây. Tất cả vong linh pháp sư ở dải đất này cần biết, trên họ có một nhân giới cường đại đứng đầu. Đó là Đoạn Vân đại nhân.

Thời gian tới gần giữa đêm, Đoạn Vân triệu tập đám thủ hạ lại. Chẳng mấy chốc, Đoạn Vân đã mang theo đám người này đi xem hai vong linh đại quân diễn lại trận đại chiến Nhân Ma ngàn năm trước.

- Chủ nhân, vong linh đại chiến sẽ phát sinh trong cả Vong Linh hợp cốc. Nhưng vì sự có mặt của chúng ta, họ sẽ tránh xa Vong Linh thành. Nếu chủ nhân muốn xem vong linh đại chiến, cứ đứng trên tường thành là có thể thấy rất rõ ràng.

Yêu tinh vương Francis đứng trên tường thành nói với Đoạn Vân.

Lúc này, âm khí càng ngày càng nặng, những cây cỏ chung quanh tung bay phần phật. Cả hẻm núi bắt đầu tràn ngập một loại âm khí pha sát khí rất nặng, làm cho không khí cũng bắt đầu trở nên trầm trọng. Khi thời gian giữa đêm phủ xuống, bỗng có mấy tiếng gầm rú rung trời, làm cho toàn bộ không khí run lên. Mặt đất bắt đầu xuất hiện những cơn chấn động, bụi cát tung bay đầy trời. Ngay sau đó, thanh âm va chạm của đao, kiếm, thương, kích, khôi giáp bắt đầu vang lên. Tiếng bước chân rầm rập vang vọng khắp nơi, càng lúc càng làm lòng người căng lên như dây đàn. Cuối cùng, đại quân hai bên đã xuất hiện trong tầm mắt.

Hai đại quân vong linh số lượng khổng lồ, bày trận giăng co hai bên Vong Linh hợp cốc. Trận hình hai quân vô cùng nghiêm mật, sự im lặng tạo ra một bầu không khí đặc biệt trước khi quyết chiến. Tất cả tướng sĩ đều nín thở, không chính xác là vong linh căn bản không biết hít thở. Trên mặt tất cả vong linh đều tràn ngập nét cửu hận. Thông qua quan sát, Đoạn Văn phát hiện ra hai đại quân vong linh này có một vài điểm bất đồng. Sự bất đồng không chỉ nói về những khôi giáp vũ khí và thân thể hư ảo, mà còn thể hiện khí chất trên người, cũng như màu sắc từ những tia lửa linh hồn bao quanh thân thể họ. Ở bên phải Vong linh hợp cốc là đại quân Thú Nhân và nhân tộc. Trên người vong linh nhân tộc lóe ra những tia lửa linh hồn màu xanh lam, không ngừng động lại ngoài thân thể những vong linh tướng sĩ này. Trên người đại quân Thú Nhân lóe ra những tia lửa đỏ như máu. Còn trên người vong linh Ma tộc, màu sắc ngọn lửa linh hồn lại ánh lên màu đen thẫm. Từ độ mạnh yếu của ngọn lửa linh hồn có thể thấy được thực lực của họ. Thực lực mạnh thì màu sắc đậm hơn, ngọn lửa cũng lớn hơn một chút.

Đầu lĩnh đại quân nhân tộc là một lão Hoàng đế đầu đội vương miện, thân mang kim giáp. Thú Nhân đại quân do một vị tướng quân đầu trâu dẫn đầu. Còn thống soái phía Ma tộc là một tên Ma tộc đầu có hai cái sừng.

Đưa mắt nhìn vong linh đại quân, Francis giảng giải cho Đoạn Văn :

- Chủ nhân! Vị hoàng đế thống lĩnh nhân loại chính là hoàng đế đế quốc lớn nhất nhân loại ngàn năm trước, Alexandre đại đế. Hắn thống lĩnh hơn nửa lãnh thổ nhân loại và hai phần ba dân cư nhân loại trên đại lục. Còn tên Thú Nhân đầu trâu thống lĩnh Thú Nhân đại quân, ngày xưa là Đại tướng quân Karpasia của Thú Nhân Huyết Sát đế quốc. Hai tên này, đều là những cường giả uy chấn nhân giới khi xưa. Thực lực của họ đã đột phá hạn chế của nhân loại, đạt tới cấp bậc Đấu thần. Còn thống soái đại quân Ma giới - Melvin là Đại Tướng Quân bậc nhất của Ma giới, có thực lực Đấu thần.

Lúc này, hai thống soái đại quân cùng nhau vung kiếm về phía đối phương, cùng dẫn đầu lao vào đại quân của đối phương. Hẻm núi mà người bình thường khó có thể vượt qua, nhưng đám vong linh trực tiếp bay thẳng vào đó. Trận đại chiến ngay lập tức nổ ra. Thanh âm đao kiếm va chạm vang vọng khắp nơi. Tiếng gào rú, rên rỉ liên tiếp vọng tới. Tiếng gào rống của ma thú tọa kỵ và chiến sủng, tiếng đao kiếm chém phâm phập vào thân thể, tiếng máu tươi phun ra, tất cả đều vô cùng chân thật, làm cho máu mọi người như sôi trào.

Tất cả đã không còn là một cảnh phim hư ảo nữa, mà nó đã là một trận đại chiến chính thức, trên ngàn vạn người đồng thời chém giết. Vô luận là vong linh Ma tộc, Thú Nhân, hay nhân loại, đều tuyệt đối là những nam nhân thiết huyết vĩ đại nhất.

Lúc này, Đoạn Văn trực tiếp phi thân lên trên bầu trời nơi hai bên đang giao chiến. Sau khi vận đủ chân khí, Đoạn Văn hướng về phía ngàn vạn đại quân đang đại chiến dưới chân mình gầm lên hai chữ :

- Dừng tay.

Thanh âm mang theo khí thế cường giả, cũng với uy áp cường đại của Thái Cực chân khí, vang vọng khắp giải đất vong linh.

Thanh âm vừa qua đi, song phương đang giao chiến lập tức ngừng lại một cách quỷ dị. Ngàn vạn đại quân vong linh vì tiếng gầm của Đoạn Văn đã hoàn toàn ngừng lại.

361. Chương 361. Như Quả Khả Dĩ Phục Hoạt

Sau khi cuộc đại chiến giữa hai đại quân vong linh bị Đoạn Văn gầm lên một tiếng trấn trụ, giao tranh giữa song phương lập tức dừng lại. Thống soái đại quân song phương tập trung toàn bộ chú ý của mình vào Đoạn Văn đang lơ lửng trong không trung.

Đám thủ hạ của Đoạn Văn ngay lập tức đứng hộ vệ hai bên, tứ đại yêu tinh nô lệ cũng bay đến bên người hắn mặt mày vô cùng khấn trương.

- Người là ai?

Alexandre Đại đế dáng vẻ uy nghiêm nhìn đoàn người Đoàn Vân. Trong ngữ khí của hắn có thể thấy được âm khí và oán khí rất nặng, hơn nữa, uy áp hoàng giả vẫn mãnh liệt như trước kia. Tên thống soái của Ma tộc, Melvin, và Đại tướng quân của Thú Nhân, Karpasia đều tập trung ánh mắt của mình vào bọn người Đoàn Vân. Song phương đại quân tách ra rất nhanh. Hàng ngàn vạn đại quân vong linh lại chia trận hình ra rạch ròi giữa hai bên Vong Linh hợp cốc, quân uy ngút trời.

- Yêu tinh vương Francis, người đi theo đám nhân loại đó làm gì?

Ma tộc thống soái Melvin gào lên tức giận với Francis đang đứng bên người Đoàn Vân. Tên ngư hầu Đại tướng quân Karpasia cũng nghi hoặc chăm chú nhìn vào đám Thú nhân võ sĩ phía sau Đoàn Vân.

Nhìn vong linh đại quân của hai tộc, Đoàn Vân cười khê nói:

- Ta tên là Đoàn Vân, là người đứng đầu nhân giới hiện giờ. Alexandre Đại đế, Karpasia Đại tướng quân, hai vị đều là những nhân vật uy chấn đại lục, một đời kiêu hùng khắp thiên hạ ngàn năm trước, nhưng bây giờ các người đã biến thành vong linh. Ta hôm nay rất muốn biết một đáp án.

- Đáp án gì?

Vừa nghe Đoàn Vân nói là thể lực của nhân giới, Alexandre và Karpasia cũng tạm thời thu hồi địch ý đối với Đoàn Vân.

- Ta muốn biết, nếu Ma giới dốc toàn lực phát khởi chiến tranh chủng tộc muốn diệt tuyệt nhân giới, các người là những cường giả ngày xưa có vì sự tồn vong của nhân giới mà một lần nữa tham gia cuộc chiến máu lửa này không?

- Ha ha, Ma tộc từ trước tới nay vẫn muốn diệt nhân tộc, Thú Nhân bộ tộc của ta sẽ quyết tâm chống lại đại quân Ma tộc tới giọt máu cuối cùng. Nhưng Đoàn Vân, rất tiếc chúng ta đều đã là vong linh, sự tình ở nhân giới không có liên quan gì đến những tướng sĩ đã chết như chúng ta nữa. Trọng trách cuộc chiến với Ma tộc chỉ có thể dựa vào người đứng đầu nhân giới bây giờ.

Huyết sát Đại tướng quân Karpasia dùng ngữ khí của một quân nhân phúc đáp.

Đoàn Vân cười nói:

- Nhưng ta muốn biết, nếu ta có thể làm cho các người sống lại, các người có nguyện ý đi chiến đấu cho ta không? Các người có chịu thần phục không?

- Sống lại hả?

Những lời Đoàn Vân vừa nói giống như ném một tảng đá rất lớn vào một mặt hồ tĩnh lặng, tất cả tướng sĩ vong linh nghe thể đều sôi lên.

Đoàn Vân vẫn chưa nắm chắc việc làm vong linh sống lại có bao nhiêu phần trăm thành công, nhưng Quang Minh Điều thân có thể đem những linh hồn đã chết chế tạo thành thiên sứ đại quân, vậy mình hắn cũng có thể làm được. Đoàn Vân nghĩ sinh mạng chỉ có hai nguyên tố: linh hồn và thân thể. Những vong linh này vẫn có trí tuệ y như trước, tức là họ còn linh hồn. Cái Đoàn Vân cần làm là chế tạo ra một thân thể cho họ. Việc này đối với Đoàn Vân đúng là một sự khiêu chiến, nhưng nếu thành công, nó chắc chắn là một bước phát triển rất lớn trong lĩnh vực y thuật.

- Đoàn Vân, mặc dù không biết người có năng lực gì, nhưng người nói có thể làm chúng ta sống lại, việc này không có khả năng xảy ra. Ngay như Sinh Mạng Nữ Thần cũng chịu bó tay, không có khả năng làm người chết sống lại.

Từ ngữ khí của Alexandre, Đoàn Vân cảm nhận được hắn vẫn rất tha thiết với việc được sống lại.

- Sinh Mạng Nữ Thần không thể, nhưng Đoàn Vân ta có thể.

Người chết sống lại quả là một nan đề. Nếu không phải lo tới vấn đề ký ức và linh hồn, Đoàn Vân đã có thể cứu sống năm đại Thần long, chín đại liệt sĩ, và ba mươi thú bay của gia tộc rồi. Đương nhiên vì linh hồn đã bị tan nát, ký ức của họ cũng không trọn vẹn.

Những lời vừa rồi của Đoạn Vân làm cho thống soái của Ma tộc giật bắn người. Nếu đại quân nhân giới được cứu sống lại, việc này đối với Ma giới tuyệt đối là một tai hoạ rất lớn.

- Nhân loại, người đừng làm vướng chân vướng tay hai đại quân đang chiến đấu. Nếu người không đi, đại quân Ma giới của ta sẽ trực tiếp phát khởi công kích vào người đó.

Vong linh thống soái Ma tộc Melvin chỉ kiếm vào Đoạn Vân uy hiếp nói.

- Melvin, người phải lịch sự với chủ nhân của ta một chút.

Thấy Melvin bất kính đối với Đoạn Vân, Francis có chút phần nộ quát lên.

- Được lắm, tên phản đồ Ma giới này, người lại dám khuất phục dưới chân một tên nhân loại. Francis, Ma Vương đại nhân sẽ trừng phạt người.

Về phần nộ trên mặt Melvin càng đậm hơn.

Đoạn Vân khẽ cười một tiếng, thân hình lóe lên, bỗng thấy trong tay hắn đang nắm chặt một người, không phải nói là một vong linh, thống soái Ma tộc Melvin. Trước mặt người có chân khí, vong linh cũng như linh hồn, đều như những miếng thịt nằm chờ sẵn trên thớt.

Thống soái bị bắt, tướng sĩ Ma tộc nhất thời hoảng loạn, quân tâm của đại quân Ma tộc lập tức tan rã.

Thống soái Melvin cũng thử đào thoát mấy lần, nhưng trước mặt Đoạn Vân, dù linh hồn cường đại tới đâu cũng không có khả năng chống lại được thần thức cường đại và chân khí của hắn. Melvin bị Đoạn Vân nắm cổ, chỉ cần giãy dụa là linh hồn đau đớn đến mức tê tâm liệt phế. Sau vài lần giãy dụa vô vọng, Melvin tạm thời lựa chọn khuất phục mà đứng yên.

Xách cổ thống soái Melvin ra trước mặt mình, Đoạn Vân lạnh lùng nói:

- Melvin, ta rất muốn biết, nếu ta có thể cân nhắc làm đám vong linh Ma tộc các người sống lại, người có thần phục ta không? Ta có thể cam đoan với các người, ta sẽ không để các người đối kháng với đại quân Ma giới.

- Người cuối cùng là ai? Nhân loại hay Thần tộc?

Khuôn mặt ở hình thái vong linh của Melvin lúc này méo xệch đi.

- Ta nói rồi, ta tên là Đoạn Vân, ta là một nhân loại. Trong tay ta đang có một gia tộc cường đại, Trung Hoa gia tộc, tất cả chủng tộc ở nhân giới đều là thành viên và chịu sự khống chế của Trung Hoa gia tộc. Sau khi các người sống lại, ta có thể đưa đại quân một ngàn vạn của các người đổi tên thành Trung Hoa đại quân. Melvin, người cần suy nghĩ cho kỹ, đây là một cơ hội rất tốt đó. - Đoạn Vân cười nhạt nói.

- Đoạn Vân, chẳng lẽ người nhất định phải thu phục cả đại quân Ma tộc dưới cờ sao? Nếu làm như vậy, đại quân nhân giới sẽ không thần phục người đâu.

Alexandre đại đế nói với Đoạn Vân đầy vẻ tức giận.

Nghe thế, Đoạn Vân cười lạnh một tiếng nói:

- Alexandre, Trung Hoa gia tộc là một gia tộc vĩ đại. Dưới tay ta có nhân loại, Thú Nhân, Tinh Linh, Ải Nhân, Địa Tinh, ma thú, thậm chí Long tộc và hải tộc. Bây giờ mọi thế lực đều là cơ nghiệp của Trung Hoa gia tộc ta. Ta thu phục đại quân Ma giới đã chết dưới cờ, việc này có gì không đúng? Nếu các người không muốn thần phục, ta sẽ tiêu diệt các người. Dù sao, trước mặt ta vong linh các người đều chỉ là những con kiến.

- Không có khả năng này. Một gia tộc làm sao có thể có được thực lực cường đại như thế?

Alexandre giật mình, hắn từng là một Hoàng Đế, từng tự nhận mình là người hùng tài đảm lược thiên cổ. Hắn cả đời trên lưng chiến mã, nhưng cũng chỉ thống nhất được nửa nhân tộc. Còn tên nhân loại trước mắt này, đúng là hậu sinh khả úy, lại có thể lập ra một gia tộc bao gồm vô số chủng tộc có trí tuệ trên đại lục. Việc này không chỉ là một kỳ tích, mà phải nói là một thần thoại. Dựa vào thực lực để tiêu diệt một chủng tộc thì không khó, nhưng nếu muốn thu phục một chủng tộc thì dùng vũ lực không chưa đủ.

Trên mặt Đoạn Vân lóe lên vẻ không giận mà uy, hấn dùng một loại ngữ khí lạnh nhạt nói:

- Thế giới này không có gì là không có khả năng cả. Alexandre, trong tay người khổng chế hơn một ngàn vạn tướng sĩ nhân loại cùng vào sinh ra tử, ta hy vọng người có thể đưa ra một quyết định chính xác. Dù sao ta cũng rất tôn kính những tướng sĩ chết trận này. Những tướng sĩ chết ở chỗ này, vô luận là Ma tộc, nhân loại, hay Thú Nhân đều là những người đàn ông cứng cỏi dũng cảm, đều là thiết huyết dũng sĩ, chiến đấu vì đại nghĩa dân tộc. Mặc dù bây giờ các người là vong linh, trên người mang theo lệ khí và cừu hận rất nặng, nhưng ta có thể cho các người một cơ hội sống lại, một cơ hội để cho các người một lần nữa làm người. Nguyên nhân rất đơn giản, ta hy vọng các người có thể gia nhập vào hàng ngũ Trung Hoa gia tộc, để chúng ta cùng nhau cống hiến sức mình vì phồn vinh và an bình của nhân giới.

- Đoạn Vân, ta chỉ muốn biết một việc, Thú Nhân đế quốc bây giờ có phải thật sự đã chịu sự thống trị của người không?

Huyết sát ngưng đầu Đại tướng quân dùng một loại ngữ khí rin rít hỏi Đoạn Vân.

Đoạn Vân cười cười, chỉ đám Thú nhân hộ vệ đang đứng phía sau mình, rồi nói:

- Một trăm hai mươi Thú Nhân này cùng ta đồng sinh cộng tử. Sự tồn tại và thực lực của họ, chẳng lẽ còn không phải là câu trả lời cho vấn đề người hỏi sao? Thú Nhân đế quốc đích xác là một thành viên của Trung Hoa gia tộc. Hơn tám ngàn vạn dân chúng Thú Nhân đều đã là tộc dân Trung Hoa.

- Được, ta nguyện ý dẫn dắt một ngàn vạn Thú nhân võ sĩ quy thuận người, ta nguyện ý suốt đời thần phục Trung Hoa gia tộc vĩ đại.

Karpasia lúc này vái Đoạn Vân một lễ thần phục.

- Đại tướng quân mau mau đứng lên. Thú Nhân bộ tộc hưng thịnh và phát triển phải nhờ có người và các Thú Nhân tướng sĩ cùng cố gắng. Hơn nữa, ngàn năm trước nếu không nhờ có Thú Nhân dũng sĩ các người kịp thời tới tăng viện. Nhân giới bây giờ rất có thể đã bị tiêu diệt rồi.

Đoạn Vân dùng thần thức nâng Karpasia lên.

- Alexandre, người thì sao?

Đoạn Vân đưa uy áp chuyển hướng sang Alexandre Đại đế. Hoàng đế thiên cổ này luôn luôn có ngạo khí muốn uy hiếp người khác. Muốn cho một tên Hoàng đế từng ngạo thị thiên hạ này phải thần phục thì quả có chút khó khăn.

- Được, nếu người có năng lực làm cho chúng ta sống lại, bốn hoàng nguyện ý thần phục. Nhưng ta có một điều kiện.

Trên mặt Alexandre tựa hồ có chút bất lực.

- Điều kiện gì ?

- Người có thể truất phế quyền của bốn hoàng, nhưng ta hy vọng ta không phải quỳ xuống trước mặt người. Bốn hoàng cả đời đứng trên cao, chưa bao giờ quỳ xuống trước bất kỳ ai. Cho dù là thần minh cũng không có ngoại lệ.

Alexandre nói rất nghiêm túc.

Đoạn Vân cười nói:

- Alexandre, chỉ cần người có thể hoàn toàn trung thành với Trung Hoa gia tộc, ta sẽ không bạc đãi người. Chỉ cần người thời khắc nào cũng ghi nhớ hai chữ Trung Hoa, người sẽ là lãnh đạo lực lượng hạch tâm của gia tộc. Người sẽ có thể tiếp tục kéo dài vị trí Hoàng đế thiên cổ truyền kỳ của người.

- Được, ta tuyên bố tất cả quân đội nhân loại, từ bây giờ trở đi, sẽ vĩnh viễn thần phục Đoạn Vân đại nhân, vĩnh viễn thần phục Trung Hoa gia tộc. Sự vinh diệu của Trung Hoa, tương lai sẽ do các người bảo vệ, sự khuất nhục của gia tộc cũng sẽ do các người dùng máu địch nhân mà rửa sạch.

Nói xong, Alexandre vái Đoạn Vân một lễ quân vương, một lễ được thực hiện giữa hai quân vương cùng cấp.

Lúc này, Melvin đang bị nằm cứng một bên vội mở miệng nói :

- Đoạn Vân đại nhân, nếu ngài thực sự không bắt chúng ta chiến đấu với đồng bào Ma tộc, ta có thể suất lĩnh một ngàn vạn ma binh ma tướng thần phục Trung Hoa gia tộc. Ta biết nhân giới các người có Tây đại lục, ta có thể suất lĩnh đại quân thay ngài đánh chiếm. Thậm chí ta có thể thay ngài đối kháng với Thần tộc.

362. Chương 362: Mạch Dịch Văn Dịch Phục Hoạt

-Được! Ta chấp nhận sự thuận phục của người. Nhưng Melvin, Tây đại lục bây giờ đã là thuộc địa của gia tộc. A Lí Tây Đa đại lục cũng đã có thể xem như là cơ nghiệp của cả Trung Hoa gia tộc rồi .

Nghe Melvin nguyện ý quy thuận, Đoạn Vân vô cùng hưng phấn. Dù sao, một ngàn vạn ma binh, ma tướng thủ hạ của hắn cũng có thực lực tuyệt đối không thể khinh thường .

- Đoạn Vân! Người quả nhiên không phải người thường. Không ngờ người lại mở rộng bản đồ tới Tây đại lục. Chỉ dựa vào điểm này, người xứng đáng mạnh hơn bốn hoàng vạn lần .

Nghe Đoạn Vân nói đã thu phục xong Tây đại lục, Alexandre càng cảm thấy tò mò hơn về tên Đoạn Vân thần bí và cường đại này. Nhưng khi nghĩ tới Đoạn Vân có thể làm cho người chết sống lại, Alexandre cũng thấy việc này là chuyện hiển nhiên. Một người có thể làm ra những việc mà đến cả Thần cũng không làm được, vậy tuyệt đối người này không hề đơn giản .

- Alexandre! Bồn sự của bốn thiếu gia, sau này người từ từ sẽ hiểu được. Nhưng lúc này, ta muốn nói rõ với các người. Tuy ta có năng lực cứu người chết sống lại, nhưng cũng không có khả năng một lần cứu sống ba ngàn vạn người. Ta cũng chưa tìm được phương pháp làm các người sống lại.

Đoạn Vân chậm chậm nói.

- Cái gì? Chẳng lẽ vừa rồi người đã lừa chúng ta ?

Huyết sát Đại tướng quân Karpasia nói có chút phẫn nộ .

Đoạn Vân nheo hai mắt, nói:

- Karpasia tướng quân! Ta nói có biện pháp cứu sống các người, vậy thì sẽ có biện pháp làm các người sống lại. Đối với Đoạn Vân việc cho các người sống lại chỉ là vấn đề thời gian. Nhanh thì hai ba tháng, lâu thì hai ba năm. Đã hứa thì ta sẽ nhất định cứu sống các người. Còn nữa, người đã lựa chọn thuận phục, vậy thì phải chú ý đến khẩu khí khi nói với ta. Người phải nhớ kỹ, ta bây giờ là chủ tử của các người. Tất cả sau này phải gọi ta là thiếu gia .

- Thiếu gia? Vì sao Đoạn Vân đại nhân phải tự xưng là thiếu gia ? - Alexandre nói rất khó hiểu .

- Việc này người không cần phải tò mò, cứ làm theo là được .

Đoạn Vân lạnh lùng nói.

- Được.

- Alexandre! Mặc dù người trước kia là một hoàng đế, nhưng bây giờ người cũng cần học tập cách làm sao có thể làm một thần tử tốt. Thời đại của người đã qua rồi .

Khi Đoạn Vân nói những lời này, Alexandre nhất thời cảm thấy một cơn uy áp mãnh liệt tràn tới. Bá khí cường đại của Đoạn Vân làm cho đế vương một đời bây giờ phải cúi đầu:

- Rõ. Thiếu gia. Thần ghi nhớ lời dạy này .

Khẽ gật đầu, Đoạn Vân nói :

- Alexandre, Karpasia. Các người đều là con người, do đó ta không dùng khế ước để khống chế các người. Nhưng Melvin, mặc dù bốn thiếu gia trước giờ có phương châm dùng người thì không nghi ngờ người, mà đã nghi thì không bao giờ dùng. Nhưng người là ma soái Ma giới, nhưng lại làm việc cho bốn thiếu gia, do đó ta không thể không phòng người được .

- Thiếu gia muốn ký khế ước với ta sao? Thiếu gia! Ở Ma giới, việc ký kết chủ tớ khế ước là rất bình thường. Đây cũng là một loại biểu hiện tín nhiệm đối với thủ hạ. Ta nguyện ý được ký khế ước với người.

Melvin đứng trước người Đoạn Vân nói một cách cung kính .

Đoạn Vân khẽ cười một tiếng, nói :

- Tốt lắm, người hãy buông lỏng toàn thân .

Nói xong, song chỉ của Đoạn Vân chĩa vào mi tâm của Melvin. Melvin chỉ cảm giác thấy một luồng năng lượng đánh mạnh vào linh hồn. Sau cơn choáng váng, trong đầu của hắn lúc này có thêm một vài thứ. Nhưng, hắn lại không hề sinh ra ý nghĩ mình là người hầu hoặc nô lệ của Đoạn Vân .

- Chuyện gì thế? Chẳng lẽ nam nhân này không ký khế ước với mình? - Melvin thầm nghĩ về rất khó hiểu .

Nhưng chẳng mấy chốc, hắn cũng phải phủ định ý nghĩ này. Bởi vì thanh âm Đoạn Vân bỗng vang lên trong đầu hắn, còn hắn lại căn bản không có biện pháp gì kháng cự được thanh âm của chủ nhân :

- Không, ta đã ký kết khế ước với ngươi rồi. Nhưng ta không muốn hạn chế ngươi nhiều lắm. Chỉ cần ngươi không sinh ra tâm lý phản bội, ngươi coi như không hề ký khế ước gì với ta cả. Nếu ngươi phát sinh ý niệm phản bội ta, linh hồn ngươi sẽ bị thiêu đốt thành tro bụi. Không tin, ngươi có thể thử xem .

- Cảm ơn thiếu gia .

Melvin liền quỳ một gối trước mặt Đoạn Vân. Kỳ thật, Đoạn Vân ký với Melvin một loại khế ước khác. Một loại khế ước hao phí rất ít nguyên thần, nhưng lại có thể nắm thủ hạ trong tay. Thông qua khế ước này, Melvin cũng không phải là nô lệ của Đoạn Vân, mà chỉ là thủ hạ. Nhưng nếu thủ hạ sinh tâm lý phản bội, khế ước vẫn sẽ sinh hiệu như trước. Nói cách khác, nếu Melvin cam tâm làm thủ hạ Đoạn Vân, thì hắn vẫn là một thủ hạ có thể tự có những tư tưởng riêng của mình. Nhưng nếu hắn có tâm lý phản bội, khế ước cũng đủ để làm cho hắn sống không bằng chết .

Khi ký khế ước xong, Đoạn Vân lại thấy được hy vọng làm Melvin sống lại. Bởi vì, khi Đoạn Vân dùng thần thức thâm nhập vào đầu vong linh Melvin, liền phát hiện ra cấu tạo cơ bản nhất của vong linh - Vong linh nguyên tố, lại là một loại vật chất bán thực thể. Nói cách khác, chỉ cần chuyển hóa loại vật chất này thành thực thể, vong linh có thể sẽ có thân thể cho mình .

Nghĩ vậy, Đoạn Vân liền móc ra năm viên đặc cấp Tủy Tủy Đan, đưa cho Melvin rồi nói :

- Uống vào .

Melvin hỏi :

- Thiếu gia, vong linh chúng ta không thể tiêu hóa đồ vật gì đâu .

- Uống vào . - Đoạn Vân lạnh lùng nói .

Thấy vậy, Melvin không nói gì nữa. Hắn trực tiếp nuốt năm viên dược hoàn vào. Trải qua khế ước quỷ dị, Melvin đã là một nô lệ không cần gọi Đoạn Vân là chủ nhân. Mặc dù khế ước của khế ước không mạnh, nhưng khi chủ nhân ra lệnh thì thủ hạ vẫn phải phục tùng .

Sau khi Melvin uống vào, Đoạn Vân dùng thần thức giám sát tác dụng của dược hoàn. Nhưng hắn phát hiện ra dược hoàn này thực sự không thể hấp thu được .

Xem ra, Tủy Tủy Đan không có hiệu quả đối với vong linh. Lúc này Đoạn Vân nghĩ tới một vấn đề nước. Nước là nguyên tố của mọi sinh mạng, không có nước thì làm sao có thể sinh ra sinh mạng được ?

Vừa nghĩ vậy, Đoạn Vân một lần nữa móc ra năm viên Thủy linh đan, rồi đưa cho Melvin. Hơn nữa lần này, Đoạn Vân còn trích tay mình ra vài giọt máu phết vào viên thuốc, rồi bảo Melvin uống vào .

Sau khi máu và Thủy linh đan tiến vào trong cơ thể Melvin, sự tình quỷ dị đã xảy ra. Đoạn Vân phát hiện, một tia kim quang từ mi tâm của Melvin bắt đầu lóe ra bốn phía. Hơn nữa, những tia hào quang đó giống như một loại chất lỏng, từ từ khuếch tán trong cơ thể Melvin. Chính xác là từ nội bộ vong linh Melvin khuếch tán khắp thân thể .

Ngay sau đó, những tia hào quang kim sắc từ mi tâm theo mạch máu trên thân thể vong linh Melvin lưu chuyển khắp toàn thân hắn. Lúc này, Đoạn Vân phát hiện ra năm viên Tủy Tủy Đan và năm viên Thủy linh đan từ từ được tiêu hóa. Hơn nữa vệt máu mà hắn trích ra cho Melvin, cũng theo sự khuếch tán của dược lực, nhanh chóng dung hợp với chất lỏng kim sắc này.

Khi màu đỏ chậm chậm kéo dài tới tất cả mạch máu, dược lực cũng cơ bản đã khuếch tán khắp toàn thân hắn. Ngay sau đó, những luồng kim quang chói mắt lóe ra khắp toàn thân Melvin .

- A.

Kim quang mang theo dương khí cường đại làm cho Melvin đang trong hình thái vong linh đau đớn vạn phần. Làm cho hắn phải thống khổ kêu lên. Những tia kim quang này trực tiếp bức hai đại quân vong linh lui lại một bước nhỏ .

Sau đó, kim quang bắt đầu biến thành bạch quang, thân thể vong linh Melvin cũng dần dần trở nên hư ảo. Lúc này, Đoạn Vân phát hiện ra thân thể Melvin phát sinh biến hóa. Tủy Tủy Đan bằng vào thủy khí cường đại của Thủy linh đan tản mát ra, trực tiếp khuếch tán khắp toàn thân Melvin đang trong hình thái vong linh. Còn máu của Đoạn Vân cũng phát triển nhanh chóng dưới tác dụng của dược lực. Giọt máu của Đoạn Vân phát triển nhanh chóng như được nuôi trong khay bồi dưỡng tế bào, phân chia tăng trưởng với một tốc độ kinh khủng. Hơn nữa, không chỉ phát sinh tế bào phân chia, mà còn phân hóa nữa. Sau khi máu tràn ngập khắp các mạch máu trên người Melvin, một cơ quan trên người Melvin bắt đầu động đậy - Trái tim. Tim đập có nghĩa là : thông qua máu và dược lực dưỡng dục, Melvin bắt đầu có huyết nhục của mình rồi .

Melvin khiếp sợ nhìn thân thể mình, trong ánh mắt lóe ra sự kinh dị mãnh liệt. Lúc này, hắn cũng không rảnh mà đánh giá thân thể mình nữa. Bởi vì bây giờ hắn bắt đầu cảm giác được sự thống khổ của cơn đau lại thêm sự ngứa ngáy. Hắn không thể nhúc nhích, chỉ có thể cố chịu sự đau đớn khắp toàn thân .

Đó là một loại cảm giác linh hồn bị giày vò. Viên thuốc mà Đoạn Vân cho hắn phục dụng, làm cho hắn cảm thấy vô cùng thư sướng, nhưng cũng rất đau đớn. Sau khi trái tim bắt đầu co bóp, dược lực tiếp tục lan tràn khắp nơi. Ngay sau đó, thân thể hắn càng ngày càng hư ảo. Lúc này, tất cả mọi người đều thấy - thân thể Melvin hư ảo và trong suốt, máu tuần hoàn khắp cả người. Dưới lớp da trong suốt, bỗng chậm rãi xuất hiện một vài thứ vật chất gì đó. Đó là xương của Melvin. Không biết vì nguyên nhân gì mà xương Melvin đã nhanh chóng hình thành. Sau khi xương hình thành xong, cơ bắp Melvin cũng nhanh chóng xuất hiện. Tiếp theo, chính là lớp da của hắn .

Ước chừng sau hơn một giờ đại lục, Melvin đã không còn là một vong linh nữa. Hắn bây giờ đã có thân thể. Nhưng hình thái của hắn hơi tức cười. Bởi vì bây giờ lớp da toàn thân Melvin mềm mại tựa như một đứa trẻ vừa mới sinh. Hơn nữa, hắn vừa mới từ vong linh biến thân thành người lại không mặc quần áo gì. Trên đầu của hắn có một cái sừng của Ma tộc cong cong, làm cho người ta có một loại cảm giác rất tức cười .

Dù có như thế nào thì Melvin cũng đã sống lại rồi. Sau khi hắn sống lại, ngoại trừ thân thể non nớt, tất cả những thứ khác đều bình thường. Nhưng có một điểm không thể không đề cập, đó là Melvin sau khi sống lại đã sửa cách xưng hô với Đoạn Vân. Hắn không còn gọi Đoạn Vân là thiếu gia, mà đổi giọng gọi là chủ nhân. Chuyện này thật dễ hiểu. Đầu tiên giữa hai người chỉ có một linh hồn khế ước, sau đó Đoạn Vân lại dùng máu làm huyết dẫn để tạo lại thân thể cho Melvin. Cơ hồ tất cả từ trong tới ngoài của Melvin đã thành người của Đoạn Vân rồi, còn không gọi Đoạn Vân chủ nhân được sao?.

Thông qua việc làm cho Melvin sống lại, Đoạn Vân cũng nghĩ ra được phương pháp làm hồi sinh những vong linh còn lại. Hắn cũng cơ bản nghĩ ra bí ẩn chuyển sinh trì của Quang Minh Điều thần .

Nhưng, không cần lo cho những tiểu vong linh khác. Sau khi làm cho Melvin sống lại, Đoạn Vân cũng làm cho Alexandre và Karpasia sống lại. Hơn nữa, trước khi họ sống lại, Đoạn Vân cũng phải dùng danh nghĩa của mình để thu hai thống soái uy chấn thiên hạ ngày xưa trở thành người của mình, gọi hắn là thiếu gia. Đương nhiên, Đoạn Vân cũng biết, nếu không có khế ước đó, họ căn bản là không thể sống lại .

363. Chương 363: Tầm Cầu Phục Hoạt Chi Đạo

-Lão Đại! Người thật có biện pháp cứu sống ba ngàn vạn vong linh à ? - Tiểu Phi Hiệp hỏi Đoạn Vân.

Từ khi đại quân ba ngàn vạn vong linh qui phục dưới lá cờ Trung Hoa gia tộc đến giờ đã là ngày thứ hai. Vong Linh hợp cốc đã trở thành một thế lực lớn của Trung Hoa gia tộc . Ba vong linh thủ lĩnh sống lại cũng đã được Đoạn Vân dùng kế ước khống chế chặt.

- Chắc là có thể. Nhìn chung, linh hồn vong linh có một vài đặc thù. Họ có ký ức kiếp trước và bản năng. Những vong linh cấp bậc cao một chút, tựa như Alexandre, Karpasia, Melvin, còn có thể tự suy nghĩ. Nói chung chỉ cần lúc họ còn sống có thực lực đạt tới cấp mười hai, thì sau khi trở thành vong linh có thể có tư tưởng riêng mình. Họ có thể phụ trách và chỉ huy đại quân vong linh. Đương nhiên, loại người như vậy dù sao cũng không nhiều lắm . - Đoạn Vân trả lời .

- Lão Đại! Người nói sau khi họ sống lại còn có thể có thực lực như cũ không? Được đề cao một chút hay sẽ giảm xuống ? - Tiểu Phi Hiệp hỏi tiếp .

- Việc này khó nói lắm. Mấu chốt của việc hồi sinh là tái tạo lại thân thể. Có thể cung cấp cho họ dạng thân thể gì thì họ sẽ có thực lực như vậy. Ta bây giờ đang nghĩ xem có thể sáng tạo ra một ao chuyển sinh giống như Thần giới Phương tây hay không. Nếu có thể biến chúng thành thiên sứ, vậy thì quá tốt. Dù sao, khi đối kháng với thiên sứ đại quân, chúng ta không có ưu thế không trung .

Kỳ thật lúc Đoạn Vân nói là có thể làm sống lại những vong linh này, đó là vì hắn nghĩ tới ao chuyển sinh của Thần giới Phương tây. Quang Minh Điều thần đã có thể đem những linh hồn đã chết làm sống lại, vậy tại sao mình không thể? Bây giờ đối với mình, sinh mạng chỉ bao gồm hai dạng - Linh hồn và thân thể. Trong đó linh hồn là một thứ mà sinh vật cần có nhất. Bởi vì linh hồn có ký ức. Còn thân thể, mặc dù cũng rất trọng yếu, nhưng dù sao cũng chỉ là một nơi mà linh hồn tá túc. Một thân thể không có linh hồn chỉ là một thi thể. Cho dù là bảy đại phong ấn của mười đại ác thú ở hải giới cũng tuân theo quy luật này. Mặc dù linh hồn họ không có trong thân thể, nhưng cũng không thể thoát ly quá xa. Hơn nữa linh hồn và thân thể cũng không thể hoàn toàn chia lìa. Thân thể vẫn cần có linh hồn chỉ huy như trước. Đây là nguyên nhân vì sao Đoạn Vân dùng chân khí tấn công thân thể Bát trảo Quái thú, thể mà linh hồn Bát trảo Quái thú cũng bị trọng thương .

Ý định chế tạo thiên sứ trong đầu Đoạn Vân đã có từ trước. Mặc dù không thích điều nhân, nhưng ưu thế của điều nhân thật sự làm cho người ta phải chú ý tới. Đoạn Vân còn muốn chế tạo những thiên sứ cường đại hơn, hoàn mỹ hơn .

- Lão Đại, phía nam Vong Linh hợp cốc còn có một Ma Nhân cốc, chẳng lẽ chúng ta không đi thu thập họ sao? - Tiểu Phi Hiệp hỏi .

- Tiểu Phi Hiệp! Người có biết Ma Nhân là gì không ?

Đoạn Vân cười nói. Phi Tử vừa nghe vấn đề này lập tức giơ tay lên:

- Lão Đại, ta biết .

- Nói đi . - Đoạn Vân cười cười .

- Lão Đại! Vấn đề này ta đã hỏi qua Francis. Hắn nói Ma Nhân kỳ thật cũng không phải là Ma tộc, mà là hậu đại của Ma tộc lai với con người. Đại đa số là hậu đại của nam Ma tộc kết hợp với nữ nhân tộc. Khi Ma tộc xâm lược đại lục đã thường xuyên à thường xuyên làm chuyện xấu với mấy cô, mấy dì xinh đẹp trên đại lục. Sau đó, mấy cô mấy dì trên đại lục sẽ có em bé. Còn em bé đó chính là Ma Nhân. Vì nhân tộc trên đại lục cừu hận Ma tộc, do đó Ma Nhân phải ẩn cư tại cực nam của vùng thâm sơn cùng cốc này. Từ đó mới có Ma Nhân cốc bây giờ.

Phi Tử với vẻ mặt của một đứa trẻ đứng lên giáng giải cho mọi người .

Đoạn Vân cười cười, nói :

- Đúng, Ma Nhân kỳ thật là hậu đại của Ma tộc và nhân loại. Họ có những đặc thù của cả Ma tộc lẫn nhân loại. Hơn nữa, vì mẫu thân họ phần lớn là nhân loại, do đó phần nhân loại của họ chiếm phần lớn, rất nhiều ma nhân chỉ còn tồn tại những đặc điểm nhỏ nhất của Ma tộc. Ta muốn dùng danh nghĩa là người đứng đầu đại lục, ban cho họ thân phận nhân loại. Nói cách khác, việc Ma tộc xâm phạm, không nên để những hậu đại nhân loại chúng ta phải gánh chịu .

- Lão Đại, họ có bao nhiêu người ? - Tiểu Phi Hiệp hỏi .

- Thông qua hơn mười đời phát triển, Ma Nhân bộ tộc có gần trăm vạn dân cư. Thực lực của họ mạnh hơn nhân loại. Ma Nhân trưởng thành có thực lực cấp tám. Tuy nhiên họ không có cường giả quá cường đại. Nghe nói tộc trưởng cũng chỉ là một Ma Nhân siêu thần cấp mà thôi .

Sau đó, Ước Hàn ngay lập tức liên lạc với Ma Nhân bộ tộc. Trải qua một phen hiệp thương, Ma Nhân bộ tộc hứa đầu thân vào gia tộc. Lợi dụng Ma Nhân, Đoạn Vân thành lập một Trung Hoa Ma Nhân quân đoàn có số lượng hơn mười vạn. Đại quân này sau đó trong cuộc kháng chiến với Ma tộc, anh dũng giết địch, lập nhiều chiến công. Vì dưới tay Trung Hoa gia tộc có rất nhiều chủng tộc khác nhau, nên Ma Nhân tộc với đại bộ phận huyết thống là nhân tộc này cũng dần dần được nhân loại trên đại lục chấp nhận .

Bây giờ đã là ngày hai mươi lăm, tháng hai năm thứ hai Trung Hoa. Trải qua lần chinh thảo khu đèn đỏ, Đoạn Vân cơ bản quét sạch những thế lực ở Tây đại lục. Từ Người tuyết ở hoang bắc huyết sơn, cự thú hồng hoang ở sa mạc Tử Vong, sa nhân và thần lằn đất, kiến giới, Trùng tộc, những thú tộc tiền sử cường đại đã man rợ có trí tuệ thấp ở Ác Thú Bình Nguyên, cho tới đám yêu tinh, tử linh pháp sư và ba ngàn vạn vong linh đại quân trong khu vực vong linh. Cuối cùng là Ma Nhân bộ tộc là điểm cuối cùng .

Đại lục lúc này cũng cơ bản ổn định. Ngoại trừ Ma tộc không biết khi nào thì xâm lăng, còn có hai đại Thần tộc ra, tất cả đều đã nằm trong tay Đoạn Vân. Bây giờ, đại lục đang trong giai đoạn phát triển nhanh chóng, đồng thời cũng cực lực chuẩn bị chiến tranh. Trên ức tướng sĩ đang cố gắng huấn luyện, vô số vật tư chiến lược đang được chuẩn bị. Vũ khí được sản xuất ngày đêm, còn lương thực cũng được đám Tinh Linh dùng phương pháp đặc thù để thúc đẩy sinh trưởng, toàn lực dự trữ lại. Giới bình dân trên đại lục cũng toàn lực chuẩn bị chiến tranh. Nông dân, dưới sự chỉ đạo của Tinh Linh, dùng ma pháp tiên tiến nhất để sản xuất lương thực. Những công trình kiến trúc đang được phát triển khắp đại lục phía tây, có rất nhiều địa phương đang xây dựng quân doanh và pháo đài. Còn đám công nhân trên đại lục cũng đang toàn lực chế tạo những mũi tên, những cây cung cứng mạnh nhằm phổ cập hóa loại vũ khí này. Đoạn Vân tuyệt đối không để cho dân chúng mình tay không tác sát. Sau khi Địa Tinh phát huy kỹ nghệ chế tạo mũi tên tới cực hạn, phương pháp này cũng đã được phổ cập cả đại lục .

Đoạn Vân còn nghĩ ra một bộ ma pháp thích hợp cho dân chúng, phổ cập phương pháp tu luyện khắp nơi. Phương pháp tu luyện ma pháp đó là Đoạn Vân dựa vào những nhân sĩ tu luyện ma pháp chế ra. Bộ sách đó có tên là Trung Hoa đại chúng hóa ma pháp phổ cập giáo tài , trực tiếp phân phát cho năm mươi ức nhân tộc trên đại lục, khiến cho ai cũng đều có năng lực tiếp xúc ma pháp. Việc này cũng chính là một hình thức khác của việc giáo dục phổ cập. Khi bắt đầu phát hành, để tìm được quyển sách đó, rất nhiều ma pháp sư trên đại lục đã đánh nhau cướp bóc đến sứt đầu mẻ trán. Nhưng về sau, để phát hành phổ cập khắp nơi, Đoạn Vân trực tiếp ra lệnh cho phô tô một ức quyển. Lại cho phát hành rộng rãi khắp các thành thị với chi phí thấp. Còn nông thôn thì phát hành miễn phí. Sau đó, quyển sách này xuất hiện vô số bản sao, cuối cùng, cơ hồ biến thành quyển sách gối đầu giường trên đại lục .

Hành động này của Đoạn Vân trực tiếp làm cho các ma pháp sư trên đại lục lạm phát nghiêm trọng .

Đoạn Vân cũng buộc tất cả thủ hạ phải đi tu luyện. Còn hắn thì không ngừng làm một vài thí nghiệm, nghiên cứu làm sao làm sống lại vong linh đại quân .

Thông qua một phen nghiên cứu, Đoạn Vân phát hiện ra việc sống lại của Melvin, Alexandre và Karpasia, không đơn giản chỉ dựa vào Tủy Tủy Đan, Thủy linh đan và huyết mạch của mình. Bởi vì, nếu không có khế ước, ba người bọn họ căn bản đừng nghĩ tới việc sống lại. Nói cách khác, nhờ có Đoạn Vân vốn là Chân thần cấp cho họ sinh mạng. Phải dựa vào tinh thần lực cường đại của Đoạn Vân mà tái sinh ra sinh mạng, trở thành một loại nô lệ khác của Đoạn Vân. Họ cũng không khác gì một loại phân thân của Đoạn Vân. Thông qua máu và được hiệu thân kỳ của Tủy Tủy Đan và Thủy linh đan thúc đẩy, thân thể họ được tái tạo lại .

Nhưng Đoạn Vân không có khả năng ký kết khế ước với tất cả vong linh. Nói cách khác, Đoạn Vân căn bản không có khả năng dùng phương pháp làm sống lại Melvin để áp dụng cho ba ngàn vạn đại quân. Ba ngàn vạn người dù sao cũng không phải là một số nhỏ .

Không biết vì mục đích làm sống lại, hay là có ý đồ khác, mà khi chưa tìm được phương pháp làm sống lại đại quân vong linh, Đoạn Vân đã hạ lệnh cho ba ngàn vạn đại quân này phải trung thành với Đoạn Vân,

trung thành với Trung Hoa gia tộc. Hắn dùng giáo nghĩa gia tộc phổ cập của quân đội trên đại lục áp dụng vào đại quân vong linh. Đoạn Vân tin rằng, không được bao lâu nữa đội quân này sẽ trung thành tuyệt đối với hai chữ Trung Hoa .

Để tìm được phương pháp có thể làm sống lại số lượng lớn vong linh, Đoạn Vân tìm đến tất cả những bộ sách tế tự đề cập đến đủ loại ma pháp, rồi kết hợp với kiến thức của mình đã biết về sinh mạng ở đây. Cuối cùng, Đoạn Vân tìm được phương pháp lý luận làm sống lại vong linh. Kỳ thật biện pháp rất đơn giản, đó là cung cấp một thân thể cho hắn. Lúc cung cấp thân thể cho phải tiêu trừ oán khí trên người vong linh, làm cho vong linh biến thành linh hồn .

Về việc làm sao cung cấp thân thể, Đoạn Vân nghĩ tới một biện pháp - Tái sinh thuật trong ngành tế tự. Tế tự thuật có một loại tế tự thần cấp, đó là tái sinh thuật. Thông qua thuật tế tự này, những bộ vị như cánh tay hoặc chân không trọn vẹn sẽ được khôi phục. Nhưng thuật tế tự này hao phí tế tự thần lực rất lớn. Nếu một tế tự thần cấp tiến hành một lần thì đừng mong sử dụng lại trong vòng nửa năm nữa, hơn nữa thực lực có thể giảm xuống. Mặc dù tự nhận có năng lực tế tự hơn người, nhưng Đoạn Vân dám nói, cho dù là Sinh Mạng Nữ Thần cũng không có khả năng cung cấp thần lực để tái sinh cho ba ngàn vạn tướng sĩ. Ngay lập tức Đoạn Vân nghĩ tới được thủy và sinh mạng thủy của mình. Được thủy có năng lực chữa trị cường đại, nhất là có những chất rất quý cho thân thể. Đoạn Vân còn nghĩ tới thuật chữa trị của ma pháp thủy hệ. Hắn muốn đem tất cả những thứ này tập trung sử dụng kết hợp với nhau .

Về phần làm sao tiêu trừ được lệ khí, từ một quyển cổ thư, Đoạn Vân tìm được một loại nghi thức tên là huyết tế (tế bằng máu). Huyết tế cũng có thể có tác dụng tái tạo lại thân thể. Bởi vì, tên của loại huyết tế này là dục huyết trọng sinh (sống lại bằng cách tắm máu) .

Trải qua một tháng khổ cực nghiên cứu và thí nghiệm, Đoạn Vân cuối cùng cũng tìm được phương pháp làm sống lại vong linh, đồng thời cũng đã thí nghiệm thành công

364. Chương 364: Huyết Tế Phục Hoạt

Ngày 41, khi tất cả đã chuẩn bị xong, Đoạn Vân chuẩn bị làm nghi thức hồi sinh lại cho đám vong linh.

Địa điểm nghi thức tái sinh được đặt tại Vong Linh hợp cốc. Một cái ao thật lớn được kiến tạo ở phía ngoài thành yêu tinh. Ao này dài đến năm trăm thước, rộng ước hai trăm thước, sâu ước bốn thước, được đổ một thứ chất lỏng màu đỏ đầy hơn phân nửa. Chất lỏng màu đỏ chính là máu. Máu này là do Đoạn Vân mất thời gian gần một tháng thu thập được từ các nơi trên đại lục. Trên mười ức dân chúng đại lục mỗi người đều hiến một chút mới được chừng đó máu. Bây giờ, Đoạn Vân đã là người đứng đầu nhân giới, dân chúng đại lục cơ bản đều là dân chúng của Đoạn Vân. Thường thường, dân chúng đều cho rằng người nào có năng lực cường đại thống trị họ thì chính là người phụng mạng của Thần. Do đó Đoạn Vân cũng trực tiếp được dân chúng đại lục cho là một loại thần minh, có thể làm cho người ta bất tử. Hơn mười ức dân chúng hiến chừng đó máu, đổ đầy hơn nửa cái ao khổng lồ đó.

Cái huyết trì đó vốn được dùng xi măng xây thành. Đáy ao và bốn bên đều được pháp sư Địa Tinh khắc lên đại lượng ma pháp trận. Tác dụng của ma pháp trận này là bảo trì máu trong ao luôn luôn dao động, hơn nữa còn có loại thủy hệ ma pháp chữa trị thân thể.

Sau khi tất cả đã hoàn thành, Đoạn Vân lệnh cho người đem năm trăm thùng tẩy tủy thủy vừa được cấp tốc chế tạo đổ cả vào huyết trì. Tẩy tủy thủy này sẽ tăng cường tốc độ tái tạo lại thân thể, hơn nữa còn cải tạo thân thể hoàn mỹ hơn. Ngay sau đó, Đoạn Vân ra lệnh cho người mang mười thùng sinh mạng thủy đổ vào huyết trì.

Tiếp theo, Đoạn Vân cắt ngón tay mình, trích ba giọt máu nhỏ vào huyết trì.

Khi mọi việc đã hoàn tất, Đoạn Vân phi thân lên trên huyết trì mười thước. Sau khi ổn định thân hình, liền vận chuyển Thái Cực chân khí, lăng không đứng thẳng. Theo sự vận hành Thái Cực quyền, trên đỉnh đầu Đoạn Vân bỗng xuất hiện một Thái Cực đồ án thật lớn đang xoay tròn. Thái Cực đồ trực tiếp phủ kín nửa huyết trì. Khi Thái Cực đồ vừa hình thành, cả huyết trì cũng bắt đầu sôi lên. Huyết trì không ngừng quay tròn, máu, được thủy, sinh mạng thủy, nước trị liệu trong huyết trì nhanh chóng được khuấy đều cùng nhau, rồi phát sinh phản ứng mãnh liệt.

Sau khi huyết trì ổn định, Đoạn Vân quay về nhóm ba ngàn vạn vong linh đại quân cách đó không xa nói :

- Các người phải nhớ, huyết trì này hội tụ máu của hơn mười ức tộc dân Trung Hoa. Hội tụ hơn mười ức đồng bào tín ngưỡng Trung Hoa gia tộc ta. Các người phải vĩnh viễn nhớ, mảnh đất này, dân chúng này sẽ do các người dùng máu để bảo vệ. Vinh nhục của Trung Hoa, an nguy đại lục trong tương lai sẽ dựa vào Trung Hoa chi sư các người. Nhớ rằng, Trung Hoa thiên uy không dung người khác xâm phạm, người nào phạm vào thiên uy của Trung Hoa ta: Tuy viễn tất tru (dù xa cũng giết).

- Trung Hoa thiên uy!! Trung Hoa thiên uy!!!

Đại quân vong linh vùng tay hét lên. Trải qua phổ cập giáo nghĩa gia tộc, vong linh đại quân này đã từ thiết huyết quân uy ngày xưa chuyển biến thành Trung Hoa quân hồn. Trong tương lai họ sẽ phụng hiến tất cả cho hai chữ Trung Hoa. Đương nhiên, nếu chỉ bồi dưỡng bình thường thì không thể có hiệu quả như thế này được. Quân hồn chủ yếu dựa vào tướng lãnh. Chỉ cần cải tạo tư tưởng cho tướng lãnh trở thành người trung thành với Trung Hoa, vậy thì cả đại quân cũng hình thành quân hồn Trung Hoa thôi.

Sau đó, Đoạn Vân chỉ huy đại quân vong linh tiến vào huyết trì một cách có trật tự. Huyết trì cũng chỉ có kích cỡ hạn chế, một lần cũng chỉ có thể đi vào mười vạn người. Dù sao, trong cái huyết trì 10 vạn mét vuông đó, cứ cho một tướng sĩ chiếm cứ một mét vuông, thì cả mặt ao cũng đã chật ních người rồi.

Mười vạn vong linh tướng sĩ nhân tộc theo trận hình nghiêm mật tiến vào huyết trì. Sau khi họ được huyết trì bao phủ, Đoạn Vân liên tục dùng thần thức dò xét tình huống bên trong huyết trì liên phát hiện ra những thân thể vong linh này đã nhận được sự cải tạo, dần dần sống lại. Thân thể họ cũng đồng thời được cải tạo. Thái Cực đồ án xoay tròn trên bầu trời huyết trì cũng không ngừng hấp thu những thứ tản ra từ trong huyết trì - Oán khí, lệ khí, sát khí và một vài năng lượng linh hồn đặc quánh. Những thứ này được Thái Cực đồ án hấp thu không sót chút nào, rồi trải qua một phen chuyển hóa chuyển thành nguyên tố tự thân của Thái Cực đồ.

Kỳ thật, Thái Cực đồ chính là do Đoạn Vân vừa nghĩ ra trong khoảng thời gian này. Bây giờ thực lực của hắn đã là Chân Thần đỉnh giai. Muốn đột phá, hắn cần tìm được một Chủ thần mới có thể có được lĩnh vực. Nhưng sau lần lĩnh ngộ ngoài ý muốn, khi chuyển vận chân khí toàn thân, Đoạn Vân đang tự hỏi về những lý luận về Thái Cực đồ thì phát hiện trong người hắn bỗng hình thành một Thái Cực đồ hư ảo. Mặc dù chưa biết Thái Cực đồ làm sao mà hình thành được, nhưng Đoạn Vân ra phát hiện Thái Cực đồ này cũng có thể hấp thu và chuyển hóa lực lượng. Nói cách khác, Thái Cực đồ hư ảo này đã cung cấp cho Đoạn Vân một trường Thái Cực, có thể giúp cho Đoạn Vân mượn lực của đối phương để tiến hành công kích và phòng thủ. Về phần vì sao đặt Thái Cực đồ phía trên huyết trì, đó là vì hắn muốn xem Thái Cực đồ sau khi hấp thu năng lượng từ trên người vong linh tán ra sẽ biến thành cái dạng gì. Hơn nữa, Đoạn Vân muốn dùng nó để không ngừng khuấy động huyết trì. Ông bà nói nước lưu động mới là nước sống. Đại quân vong linh có hơn ba ngàn vạn người, nên huyết trì khẳng định sẽ được sử dụng vài ngày, nếu đột nhiên khựng lại thì rất đáng tiếc.

Ước chừng sau một giờ đại lục, nhóm quân đội vong linh đầu tiên từ huyết trì bước ra. Đội quân này đã được làm sống lại thành công. Trên mặt họ xuất hiện nét hưng phấn đặc hữu của nhân loại. Từng gương mặt mang đầy nhân tính, những lớp da trẻ con phủ trên những thân hình trần trụi.

- Cảm tạ công ơn tái tạo của thiếu gia.

Mười vạn tướng sĩ với thân thể trần trụi quì xuống hướng về phía Đoạn Vân.

Đoạn Vân cười cười, nói :

- Tốt lắm! Nhớ kỹ thân thể các người phải dùng máu của dân chúng đại lục mà tạo nên. Phải nhớ thân là quân nhân, bảo thổ an dân là chức trách của các người. Nhóm kế tiếp.

Mười vạn tướng sĩ nhân tộc sống lại thành công, điều này làm cho Đoạn Vân vô cùng hưng phấn. Vì Đoạn Vân có thể cảm nhận được rất rõ ràng sự trung thành của những tướng sĩ này. Về phần nguyên nhân, ngoại trừ các tướng sĩ cảm kích Đoạn Vân, còn vì hắn đã dùng ba giọt máu. Đoạn Vân đã là Chân thần, máu hắn bây giờ có uy lực như thế nào thì tự hiểu lấy. Dù sao, khi Đoạn Vân còn chưa đột phá thần cấp, hắn dùng máu làm Thần Long đan mà đã có thể làm cho cự蟒 và hải xà tiến hóa thành Thần Long.

Mặc dù Đoạn Vân không tìm được phương pháp biến vong linh thành thiên sứ, nhưng mười vạn đại quân vừa được hấn cải tạo sống lại cũng tuyệt đối không thể khinh thường được. Thông qua việc kiểm tra, Đoạn Vân phát hiện ra thân thể họ đã được cải tạo rất hoàn mỹ, sau này khẳng định sẽ tiến đồ vô hạn. Nói cách khác, chỉ cần thêm một thời gian nữa, những tướng sĩ đã có quân hồn này tương lai sẽ trở thành sư đoàn cường giả chính thức.

Hơn nữa Đoạn Vân còn phát hiện, tất cả đều dựa theo vong linh oán khí cường nhược khác nhau mà tái tạo lại chân thân. Nếu trên người người sát khí thiết huyết rất nặng, vậy sau khi cải tạo thực lực người sẽ mạnh. Loại cải tạo này cơ bản sẽ không tính đến lúc người còn sống là cường giả cấp bao nhiêu, nếu lệ khí trên người người nặng, thân thể người sẽ được cải tạo triệt để hơn. Nhưng trong tình huống bình thường, chỉ những sĩ quan quân đội và tướng lĩnh sẽ được cải tạo mạnh hơn một chút. Dù sao, những sĩ quan quân đội ngồi trên vị trí đó, cơ bản đều là những cường giả với những chiến công lừng lẫy. Họ cơ bản đều là chủ tâm nòng cốt của bộ đội. Dưới tay tướng mạnh không có binh yếu, sĩ quan chính là linh hồn của bộ đội.

Mười vạn tướng sĩ vừa được cải tạo, ngoại trừ da quá mềm thì thực lực cũng coi như kha khá. Đoạn Vân phỏng chừng, sau khi huấn luyện, binh quân thực lực họ sẽ đạt tới cấp bậc đại kiếm sư. Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, một ngàn vạn tướng sĩ nhân loại thực lực thấp nhất sẽ ở mức đại kiếm sư.

Việc tái sinh tiếp tục được tiến hành, Đoạn Vân ước chừng tốc độ một giờ đại lục làm sống lại mười vạn tướng sĩ. Trải qua mười lăm ngày cố gắng, ba ngàn vạn tướng sĩ cũng cơ bản được tái sinh. Kết quả lần này cũng làm Đoạn Vân rất hài lòng.

Một ngàn vạn tướng sĩ nhân loại, sau khi thích ứng cơ bản đã có thực lực đại kiếm sư. Hơn nữa, trên người họ có quân hồn rất cường đại. Trong tương lai, họ sẽ đủ trình độ để kết hợp với Nanh Sói đại quân thành một sư đoàn hoàn mỹ. Nhưng về tổ chức tác chiến thì họ không được trải qua huấn luyện chuyên nghiệp quân sự, nên yếu hơn Nanh Sói đại quân một chút. Dù sao, Nanh Sói cũng đã được bồi dưỡng thành bộ đội đặc chủng.

Một ngàn vạn dũng sĩ Thú Nhân, trình độ sắt máu của họ còn ghê gớm hơn. Mang theo khí cốt thiện chiến vốn có của Thú Nhân, trải qua ngàn năm vong linh lệ khí chùy luyện, họ đã là một sư đoàn dũng mãnh thiện chiến vô địch. Hơn nữa, thân thể những Thú Nhân này đã được cải tạo gần như hoàn mỹ. Họ là Thú Nhân dũng sĩ đẹp nhất, hoàn mỹ nhất trên thế giới. Chắc chắn bọn họ sẽ làm cho những Thú Nhân cái, thậm chí cả nữ nhân tộc trên đại lục phát cuồng. Thực lực của đám Thú Nhân đại quân này cũng bình quân ở cấp bảy.

Việc cải tạo một ngàn vạn dũng sĩ Ma tộc cũng rất thuận lợi. Nhưng sau khi được cải tạo, hình thể lại rất gần với Ma Nhân. Ngoại trừ hình thể, lớp da họ rất giống nhân loại. Về phần nguyên nhân có lẽ chủ yếu là vì dùng máu để xây dựng thân thể họ. Máu này là do dân chúng đại lục cung cấp. Thực lực bình quân tướng sĩ Ma tộc ở mức đại kiếm sư cấp tám. Đây quả là một sư đoàn mạnh mẽ.

Ba ngàn vạn vong linh được Đoạn Vân dùng huyết trì làm sống lại thành công. Sau khi họ được tái sinh lại cũng trung thành tuyệt đối với Đoạn Vân, với gia tộc, với đại lục. Cho dù là những Ma tộc võ sĩ vừa sống lại cũng tiếp nhận sự thật là thân thể mình là do nhân tộc đại lục ban cho. Sau khi sống lại, vấn đề giữa Ma tộc và nhân tộc, bị Đoạn Vân sửa thành: Ta là quân nhân Trung Hoa, mặc kệ là nhân loại hay Ma tộc, thậm chí Thần tộc, ai dám mạo phạm thiên uy Trung Hoa ta, người đó chính là địch nhân của ta.

Lần này làm vong linh sống lại, cũng đem lại cho Đoạn Vân hơn ba ngàn vạn tướng sĩ thiện chiến.

365. Chương 365. Toái Đan Thành Anh

Trong khi tiến hành Huyết tế, Đoạn Vân vẫn một mực quan sát những biến hóa trên bầu trời huyết trì. Đoạn Vân phát hiện ra Thái cực đồ đang hấp thu oán khí và lệ khí phát tán ra từ những vong linh, hơn nữa Thái cực đồ còn đem chúng chuyển hóa thành năng lượng. Ngoài ra, Thái cực đồ còn có thể hấp thu một phần linh hồn năng lượng phát tán từ những vong linh. Năng lượng nó hấp thu càng ngày càng nhiều, nó từ ảo ảnh dần dần chuyển hóa trạng thái thành thật thể. Khi nghi thức Huyết tế chấm dứt, Đoạn Vân thử thu hồi Thái cực đồ về, nhưng hấn phát hiện ra Thái cực đồ hiện giờ to lớn dị thường. Lệ khí và năng lượng của ba ngàn vạn vong linh phát tán ra đều bị hai con cá âm dương hấp thu hết.

Đoạn Vân để ý thấy âm khí trên Thái cực đồ trở nên rất thịnh, để điều hòa âm dương Thái cực đồ, Đoạn Vân trích hai giọt máu mang theo chân khí của mình phân biệt âm dương chấm vào bốn con mắt của hai con cá âm dương. Chân khí vận chuyển, năng lượng dương cương mệnh môn bên trong cơ thể Đoạn Vân nhanh chóng dung hợp với năng lượng âm nhu trên Thái cực đồ. Dần dần, Thái cực âm dương biến Thái cực đồ thành một đồ án nhỏ nhỏ không đến một thước, còn hai chân Đoạn Vân vừa vận dấm vào hai mắt hai con cá âm dương.

Một khắc sau, Đoạn Vân nheo hai mắt lại, nhất thời cảm thấy một luồng năng lượng cường đại công kích mình. Nhưng sau khi vận chuyển chân nguyên, tất cả đều từ từ khôi phục lại sự an tĩnh. Trong một khắc vừa rồi, Đoạn Vân cảm nhận được khát vọng hấp thu năng lượng của kim đan trong cơ thể mình. Đoạn Vân vì vậy vận chuyển chân nguyên thử hấp thu năng lượng chung quanh, không ngờ năng lượng cường đại không ngừng dâng tràn vào. Năng lượng âm tính mệnh môn không ngừng va chạm với dương cương trong cơ thể.

Thông qua chuyển hóa chân khí, âm tính dần dần được chuyển hóa thành dương tính, sau đó lại chuyển biến thành âm tính. Đoạn Vân lần lượt thay đổi âm dương, nhất thời cảm thấy vô cùng đau đớn, lúc lạnh lúc nóng rất khó chịu, làm cho hắn không khỏi có chút choáng váng. Ngoài ra, sát khí chưa được Thái cực đồ tiêu hóa xong cũng tham gia công kích linh hồn và ý thức hải của Đoạn Vân. Đoạn Vân biết, nếu hắn không điều khiển được, hắn có thể bị tẩu hỏa nhập ma. Chỉ trong tích tắc hoặc sẽ đột phá, hoặc sẽọa nhập ma đạo.

Cái gì là ma đạo, cái gì là chính đạo? Cái gì là âm, cái gì là dương? Chẳng lẽ lực lượng thật sự phân ra chánh tà sao? Mọi sự vật đều có hai mặt. Ví dụ như kiếm, kiếm có thể giết người, cũng có thể cứu người. Vì sao lực lượng dương cương lại là hạo nhiên chánh khí, còn âm nhu lại là âm độc tàn nhẫn chứ?

Thiên địa lưỡng cực sinh Càn khôn, âm dương hóa khí diễn chúng sinh. Thiên địa vạn vật đều cùng nguồn gốc, âm dương Càn khôn thay đổi, đều theo đạo tuần hoàn Thái cực một âm một dương. Cực âm biến cực dương, cực dương hóa cực âm, đạo của Thái cực vô cùng bác đại tinh thâm.

Một khắc đó, cả người Đoạn Vân bất giác trở thành một Thái cực. Tất cả ngoại vật đều không còn quan hệ gì với hắn nữa. Trong đầu hắn chỉ có hai chữ âm dương. Âm dương tương sinh, nhu hòa vạn vật. Từng chiêu từng thức Thái cực lần lượt diễn ra, nương theo sự vận khí và phát lực, không khí bốn phía Đoạn Vân bị cuốn lên. Cả bầu trời giải đất vong linh đang phủ dày oán khí, bị Đoạn Vân hấp thu tiêu hóa từng chút một. Hắn diễn luyện Thái cực như hành vân lưu thủy (nước chảy mây trôi), làm cho ánh sáng và không khí từ từ lan tràn khắp Vong Linh hợp cốc vốn chỉ có tử khí trầm trầm. Đám tử hạ tận mất chứng kiến bốn phía chung quanh Đoạn Vân đang bay tán loạn những phân tử màu trắng và những viên kim sắc vận chuyển theo quy luật nhất định. Thời gian qua đi, Vong Linh hợp cốc nhanh chóng bị thu nhỏ lại, những vong linh lạc loài toàn bộ đều bị hấp thu vào Thái cực đồ dưới chân Đoạn Vân.

Trong giải đất vong linh tử khí âm trầm, Đoạn Vân vận đủ chín chín tám mươi một lần Thái cực, biến nó thành một đồ án âm dương thật lớn. Sau khi phạm vi khống chế của Đoạn Vân đột phá ra ngoài khu vực vong linh, ý thức Đoạn Vân từ từ khôi phục lại.

Khép hờ hai mắt, Đoạn Vân điều động Thái cực chân nguyên trong cơ thể, không ngừng đem oán khí trong cả khu vực vong linh hấp thu chuyển hóa. Oán khí vừa hấp thu được Đoạn Vân lựa chọn truyền lại cho một vài nô lệ của mình, đó là ba đầu cự sư tiền sử. Bởi vì Đoạn Vân phát hiện ra tiền sử cự sư không có thuộc tính rất thích hợp với phương pháp tu luyện mang theo sát khí hắc ám. Họ vốn không có thuộc tính, ngoại trừ thân thể ra thì không có cái gì khác. Trải qua sự cải tạo của Đoạn Vân, thực lực của họ bây giờ tăng lên tới Chân thân trung giai, ngoài ra không có phương thức công kích ma pháp gì khác. Nói cách khác, tiềm lực của ba đầu cự sư này cũng rất giới hạn.

Trong số mười ba nô lệ cự thú tiền sử, năm đầu Cự long tiền sử có thể tu luyện pháp quyết của bộ tộc Thần long, còn bốn đầu cự hổ tiền sử được cho vào kế hoạch đào tạo Quang Minh Thần Hổ. Con đại bàng tiền sử được Tiểu Phi Hiệp truyền thụ pháp quyết tu luyện phong hệ. Duy có ba đầu cự sư không thích hợp tu luyện pháp quyết gì. Mà sát khí trên người ba tên gia hỏa này rất nặng, phỏng chừng vì sát sinh quá nhiều. Do đó, Đoạn Vân quyết định truyền sát khí mà hắn vừa hấp thụ và chuyển hóa cho ba tên gia hỏa. Như vậy cũng giúp cho ma hạch không có thuộc tính của chúng có thể có năng lượng mà sử dụng. Đến lúc đó

căn cứ vào tình huống thực tế có thể xếp đặt một phương pháp tu luyện riêng cho chúng, cũng đỡ để chúng quá yếu tụt lại phía sau trong đám nô lệ.

Thái cực đồ hấp thu năng lượng chung quanh, còn Đoạn Vân hấp thu năng lượng Thái cực đồ, thông qua phương thức này, việc tu luyện của Đoạn Vân tiến triển tốt đẹp.

Sau đó, Đoạn Vân vô ý thức ngồi trên Thái cực đồ, hấp thu hết sát khí, oán khí và tử khí chung quanh, làm cho cả Vong Linh hợp cốc thấy lại ánh sáng ban ngày, Thái cực đồ bắt đầu triển khai hấp thu nốt năng lượng còn lại trong huyết trì. Thái cực đồ xoay tròn, trực tiếp chìm vào huyết trì. Huyết trì hội tụ máu của hơn mười ức dân chúng trên đại lục, cũng được pha vào vô số tẩy tử thủy và sinh mạng thủy, có năng lượng vô cùng cường đại. Hơn nữa, việc gột rửa thân thể vong linh làm cho một số năng lượng trên người vong linh cũng đọng lại ở đây. Lúc này, Thái cực đồ dưới chân Đoạn Vân không chỉ hấp thu năng lượng, mà còn hấp thu thật thể. Bởi vì những người ở đây có thể thấy, dưới sự hấp thu của Thái cực đồ án, huyết trì dần dần trở nên trong veo.

Các loại vật chất như máu, được lực đều bị Thái cực đồ án hấp thu vào. Có vài thứ vũ khí của vong linh cũng để lại cả trong huyết trì. Vũ khí vong linh căn bản không phải là thực thể. Đó chỉ là hồn phách của vũ khí mà thôi. Hồn của những thứ vũ khí từng giết không biết bao nhiêu người này cũng đều bị hấp thu cả vào Thái Cực đồ .

Cảm nhận được lực lượng mênh mông, Đoạn Vân nhanh chóng lại một lần nữa tăng cường lực hấp thu. Năng lượng cường đại làm cho viên kim đan trong cơ thể Đoạn Vân lớn mạnh không ngừng, tốc độ xoay tròn nhanh kinh khủng.

Cảm nhận được lực lượng rất dồi dào, Đoạn Vân lựa chọn truyền lại sát khí cho ba đầu sư tử, còn mình thì hấp thu năng lượng, rồi vận chuyển nó theo chân nguyên khuếch tán khắp nơi trong linh hồn và thân thể mình, không ngừng làm linh hồn và tinh thần lực của mình lớn mạnh thêm .

Rốt cục, trải qua sự hấp thu không ngừng, viên kim đan của Đoạn Vân nổ tung. Bên trong kim đan vỡ tung, xuất hiện một kim nhân bé nhỏ. Nhìn qua thăng bé này rất nhỏ, chỉ mơ hồ to hơn ngón cái một chút. Tiểu tử mũm mĩm đó ngồi trong đan điền. Sau khi tiểu kim nhân xuất hiện, nó lúc này quơ tay vơ lấy mấy mảnh kim đan đã vỡ hấp thu vào trong cơ thể, không ngừng phát triển lớn mạnh.

Đoạn Vân còn phát hiện ra tư tưởng của mình tương thông với tiểu kim nhân. Nói cách khác, hẳn có thể tùy ý chỉ huy đứa trẻ vừa xuất hiện trong đan điền.

Đoạn Vân tiếp tục hấp thu năng lượng, rồi không ngừng đưa năng lượng đó cung cấp cho tiểu kim nhân hấp thu, thúc đẩy hẳn phát triển. Chẳng mấy chốc, bộ mặt của tiểu kim nhân đã bắt đầu hình thành rõ ràng. Đoạn Vân phát hiện, tiểu kim nhân này khá giống nhi tử Thiên Vũ của mình, chỉ có điều thăng nhỏ này không có đặc thù của dị giới như Thiên Vũ. Hẳn là một tên thuần Trung Quốc. Tiểu tử này cùng loại với Đoạn Vân, phải nói là rất giống hẳn. Có lẽ đây là bốn mạng nguyên thân.

Ba đầu sư tử truyền báo cho Đoạn Vân biết chúng không thể hấp thu năng lượng được nữa. Vì vậy Đoạn Vân đóng cửa thông đạo năng lượng với ba đầu sư tử, trực tiếp đem sát khí chuyển hóa thành năng lượng thuần.

Nhưng chẳng mấy chốc, Đoạn Vân đã cảm nhận được năng lượng trong thân thể đã đạt tới mức bão hòa. Đồng thời việc hấp thu lực lượng của tiểu kim nhân cũng đạt tình trạng bão hòa như cơ thể. Năng lượng còn lại nhiều như vậy thì phải làm sao bây giờ? Đoạn Vân nghĩ tới Thái cực đồ dưới chân mình.

Đoạn Vân dùng thần thức bao phủ Thái cực đồ, sau đó rút chân khí vào Thái cực đồ. Lộ tuyến vận hành chân khí trong Thái cực đồ rất đơn giản. Chân nguyên theo âm dương ngư không ngừng chuyển động. Thông qua vận chuyển chân nguyên trong Thái cực đồ án, những áp lực năng lượng nhất thời biến mất. Thông qua việc không ngừng vận chuyển chân nguyên, Thái cực đồ nhận được sự cải tạo của chân nguyên. Còn Đoạn Vân cũng cảm thụ được Thái cực đồ càng ngày càng rõ ràng. Thái cực đồ giống như một phần thân thể của Đoạn Vân, có thể tùy ý để Đoạn Vân chỉ huy.

Huyết trì đã trong suốt, quá trình hấp thu năng lượng của Thái cực đồ cũng đã chấm dứt. Sau khi hấp thu lực lượng xong, Đoạn Vân lại phát hiện Thái Cực đồ đột nhiên biến mất. Khi Đoạn Vân kiểm tra tiểu kim nhân thì thấy phía dưới nó có một hình Thái cực đồ. Nói cách khác, bốn mạng nguyên thân của Đoạn Vân

trực tiếp hấp thu năng lượng khổng lồ của Thái cực đồ vào trong đan điền, sử dụng Thái cực đồ thành cái đệm ngồi của hắn. Tiểu kim nhân ngồi trên Thái cực đồ, khép hờ hai mắt dưỡng thần.

Mỉm cười mở mắt ra, Đoạn Vân thấy những ánh mắt chờ đợi của đám thủ hạ đứng cách đó không xa.

- Lão Đại, người rút cực tĩnh rồi.

Tiểu Phi Hiệp phát hiện Đoạn Vân đã tỉnh lại trước tiên.

- Lão Đại, thiếu gia, Vân, chủ nhân.

Mọi người xem ra có vẻ lo lắng, nhưng bây giờ tất cả đều vô cùng hưng phấn.

- Làm sao vậy? Chẳng lẽ ta ngồi rất lâu sao? - Đoạn Vân cười hỏi.

- Thiếu gia, đã mười ngày trôi qua. Suốt mười ngày đó, cả khu vực vong linh bị biến dạng. Oán khí, tử khí, năng lượng trong huyết trì đều bị ngài hấp thu cả. Ta nghĩ khu vực vong linh bây giờ đã không còn một tí vong linh nào nữa. Thiếu gia, ngài xem ra lại có biến hóa rất nhiều.

Diệp Cô Thành vừa đánh giá Đoạn Vân một cách cẩn thận, vừa nói với Đoạn Vân.

Mỉm cười nhìn lướt qua Vong Linh hợp cốc ánh nắng ngập tràn, Đoạn Vân nói :

- Thật không ngờ, một Thái cực đồ lại có thể làm sạch cả một khu vực vong linh khổng lồ. Nhưng vong linh pháp sư và yêu tinh của gia tộc có thể phải thụ tội rồi .

- Chủ nhân, yêu tinh chúng ta từ sau khi phục dựng được hoàn ngài cấp, đã không còn phải sống trong hoàn cảnh tử khí nữa rồi. Những vong linh pháp sư này cơ bản có thể chất nhân loại. Dù sao, một người bình thường không ai nguyện ý đi làm một bộ xương khô, người không ra người, quỷ không ra quỷ.

Francis cung kính nói với Đoạn Vân.

- Diệp Cô Thành, đại quân vừa sống lại đã được an trí xong chưa.

- Thiếu gia, dựa theo sự phân phó của ngài, ba ngàn vạn binh lính được phân ra ba chỗ, phân biệt đóng ở ba chỗ trong khu đèn đỏ mà Ma giới thường xuyên xâm lăng. - Diệp Cô Thành trả lời.

Đoạn Vân cười cười, nói :

- Tốt lắm. Chúng ta trở về đi. Ủa, Ngưu Ma Vương, sao người trở lại ?

- Lão Đại, ta đây tu luyện cảm thấy có đột phá, do đó trở lại thôi. Thực lực của ta bây giờ đã là hậu giai, thần cách nội đan cũng đã lớn mạnh rất nhiều.

Ngưu Ma Vương trung hậu cười nói với Đoạn Vân .

- Hậu giai? Không tệ. Mặc dù nói ta chuyển toàn bộ linh hồn của Quỷ Lửa cho người, nhưng trong vòng ba tháng mà từ Chân Thân sơ giai tu luyện tới hậu giai, đích thật là không dễ dàng. Bây giờ chúng ta cũng có thể nói là binh cường mã tráng, chỉ cần cho ta một chút thời gian nữa, ta sẽ tự tin chế tạo các người thành một thế lực có thể chống lại Thần giới. Được rồi, về trước đi. À, Francis, Garnier, các người vẫn đóng ở chỗ này. Những khô lâu này đã có thể di động, ta muốn các người chế tạo cho ta một tử vong quân đoàn cường hãn nhất.

Ngạo nghễ đứng trên mảnh đất vốn tràn đầy tử khí bây giờ ngập ánh nắng, Đoạn Vân nhất thời cảm thấy hùng tâm vạn tượng. Thiên hạ tương lai sẽ là thiên hạ của Đoạn Vân ta.

366. Chương 366. Tín Ngưỡng Chi Lực Thị Cao Lợi Thái

Ba ngàn vạn tướng sĩ vong linh đã được cải tử hoàn sinh thành công, hơn nữa thân thể họ được tạo ra từ những trọng tổ rất hoàn mỹ. Tiềm lực của đại quân vừa sống lại này rất lớn. Một ngàn vạn nhân tộc tướng sĩ trải qua huyết trì trọng tổ cải tạo có được thể chất rất thích hợp cho việc tu luyện Nanh Sói Đầu khí quyết. Còn một ngàn vạn Thú Nhân thì rất thích hợp với pháp quyết tu luyện của đám Thú nhân trong gia tộc. Một ngàn vạn Ma tộc cũng có tiềm lực rất lớn. Nói cách khác, thân thể của những tướng sĩ được

cải tạo sống lại đều được chế tạo thành những người rất hoàn mỹ, là những tướng sĩ thiết huyết trời sinh có quân hồn và quân kỷ.

Vì đội quân đều là vong linh sống lại tạo thành, ba đội quân này được Đoạn Vân đặt tên là Phục Hoạt quân (quân sống lại).

Một ngàn vạn tướng sĩ nhân tộc lấy mười vạn làm đơn vị mà chia làm những quân đoàn, mười quân đoàn được lập thành một tập đoàn quân. Họ được Đoạn Vân đặt tên là Thiết Huyết. Một ngàn vạn đại quân Thiết Huyết tương lai sẽ trở thành Nanh Sói đại quân kế tiếp.

Một ngàn vạn Thú nhân võ sĩ được mang tên dựa theo danh tự đầu của Huyết sát ngư đầu tướng quân, trực tiếp mang tên là Huyết Sát đại quân. Còn đám Ma tộc cũng được chia làm thành những quân đoàn, mười tập đoàn quân. Họ được Đoạn Vân đặt tên là Huyết Ma, biểu tượng của họ là ác ma dục huyết trọng sinh, họ tương lai sẽ đồ lục tất cả địch nhân của Trung Hoa gia tộc. Pháp quyết tu luyện của họ cũng chính là Nanh Sói Đấu khí quyết.

Ba ngàn vạn đại quân sống lại làm cho binh lực thủ hạ hiện thời của Đoạn Vân đậm ra hơi thừa.

Sau một thời gian huấn luyện nghiêm ngặt, thực lực của những quân đội của gia tộc khá kinh khủng. Nanh Sói bây giờ tất cả đều là Kiếm Thần. Biết làm sao được, dưới sự huấn luyện của tên Đoạn Vân biến thái, tướng sĩ Nanh Sói muốn không thăng cấp cũng khó. Sáu Nanh Sói quân doanh đều có kiến tạo một siêu trọng lực tu luyện trường. Được thủy được Đoạn Vân ra lệnh cho bốn đệ tử sản xuất toàn lực. Đương nhiên, được tài cũng càng ngày càng khó tìm. Tình hình này trăm năm sau trên đại lục sẽ không tìm được những được tài như nhân sâm linh chi nữa. Do đó, dưới tình huống được tài hao hụt quá nhiều, Đoạn Vân lệnh cho Tinh Linh gia tộc không ngừng phát triển trồng trọt các loại được tài. Hơn nữa phải trồng ngoài tự nhiên. Đoạn Vân không muốn thấy cảnh tương lai khi bệnh nặng lại không tìm thấy được tài chữa bệnh, như vậy cũng hơi vô trách nhiệm với môi trường sinh thái.

Nhưng sau đó, sinh mạng mẫu thụ thỉnh cầu Đoạn Vân đem hạt của nàng đi trồng khắp nơi. Đối với thỉnh cầu này Đoạn Vân tự nhiên vui như mở hội. Dù sao, cả đại lục này đều là của mình rồi. Mình đương nhiên sẽ không tiếc sức làm cho nó trở nên đẹp hơn, có nhiều sức sống hơn. Sinh mệnh chi thụ và nhân sâm linh chi đều là những loại thực vật quý, đều có thể hàm dưỡng linh khí của đại lục.

À, tiếp tục nói về quân đội. Năm trăm vạn Thú Nhân đều được Đoạn Vân huấn luyện thành cường giả thánh cấp. Thú nhân võ sĩ có thể nói đều là những tinh anh, kiêu dũng và thiện chiến. Họ trải qua mấy lần ma quỷ thức huấn luyện, độ sát máu tuyệt đối không dưới đại quân vừa sống lại.

Một ngàn sáu trăm vạn bộ đội chính quy trên đại lục có thực lực không thể khinh thường được. Trải qua cải cách thể chế quân sự và phổ biến pháp quyết tu luyện trong quân đội, thực lực bình quân của bộ đội chính quy đều vào khoảng kiếm sư cấp bảy.

Nhưng điều đáng quan tâm nhất của Đoạn Vân hiện giờ là vũ lực của riêng gia tộc, cũng chính là lực lượng quân chủ lực.

Tám vạn tướng sĩ trải qua mấy tháng rèn luyện thực lực tăng lên rất nhiều. Sư đoàn Nanh Sói đã có Long kỵ siêu giai làm toạ kỵ. Hơn nữa mỗi một tướng sĩ Nanh Sói đều có thực lực đạt tới phó thần hậu giai. Cuồng long lưỡng sư có thực lực bình quân đạt tới phó thần sơ giai. Còn toạ kỵ của họ càng kinh khủng hơn. Sư đoàn một địa Hành long toàn là địa Hành long siêu giai, từ trước tới giờ trên đại lục chưa bao giờ thấy có sư đoàn toạ kỵ kinh khủng như vậy. Còn sư đoàn hai Cự Thú Hồng Hoàng cũng là siêu giai. Thật ra sư đoàn một Địa Hành long gần như đã không còn hữu dụng bao nhiêu đối với Cuồng chiến sĩ nữa, chỉ làm gia tăng số lượng cho họ mà thôi. Một vạn Địa Hành long kị đã là một chi bộ đội có thể độc lập tác chiến. Những tên gia hỏa này tuyệt đối không thể yếu hơn Cuồng Chiến sĩ đồng giai được. Còn thực lực của năm sư đoàn Thú Nhân bây giờ đã được nâng cao rõ rệt, họ thật sự dũng mãnh vượt qua giai vị của đám Cuồng Long Cuồng Chiến, trở thành Thú Nhân cao thủ cấp phó thần sơ giai.

Với một đoàn quân chủ lực đã biến thái như vậy, hần tên chủ soái phải còn biến thái hơn. Đoạn Vân vốn là một thầy thuốc có chân khí, hần có thể tiến hành cải tạo thân thể. Quan trọng nhất là hần có thể cải tạo làm cho linh hồn của thủ hạ lớn mạnh. Cấp bậc giai vị chủ yếu là nhờ vào linh hồn. Chỉ cần linh hồn có giai vị cao, một người sẽ có tiềm lực và điều kiện tiên quyết để tăng cấp. Lấy Tiểu Phi Hiệp làm ví dụ, hần

là Chân thần sơ giai được đề cao cải tạo thực lực linh hồn tới hậu giai, vậy giai vị Tiểu Phi Hiệp có thể tạm thời đứng ở mức hậu giai. Chỉ cần hấp thu đủ năng lượng thì cái thứ hậu giai hư ảo của hắn có thể biến thành hậu giai chính thức. Đây là một năng lực biến thái của biến thái.

Trong giới tử của Đoạn Vân có cái gì? Mười vạn điều nhân. Những điều nhân này có gì cường đại? Linh hồn cường đại. Do đó, thân thể điều nhân tạm thời bị Đoạn Vân tồn trữ lại, còn một vài linh hồn điều nhân thì bị Đoạn Vân chuyển hóa cho thủ hạ. Mặc dù cách làm này có chút tà ác, nhưng tà ác thì sao? Đại địch trước mặt, đối với địch nhân tàn nhẫn một chút có gì là sai chứ? Đây cũng có thể coi là một phương pháp xử bản tù binh thôi.

Thông qua phương thức này, Đoạn Vân làm cho giai vị thủ hạ tăng lên khá nhiều.

Đầu tiên Đoạn Vân làm cho một trăm hai mươi Thú nhân võ sĩ và bảy đại Cuồng chiến sĩ có thần cách. Năm tháng trước họ đã là Đấu thần trung giai không có thần cách, còn sau khi có thần cách, họ trở thành Đấu thần đỉnh giai. Bây giờ họ là Chân thần sơ giai. Hai mươi Ma thú gia tộc thực lực cũng không đơn giản chút nào, Chân thần sơ giai. Không có phương pháp, ai kêu Đoạn Vân có thể cải tạo đề thăng thực lực của linh hồn họ lên chứ? Linh hồn đã tăng giai thì chỉ cần hấp thu năng lượng một phen là thực lực cũng tăng lên theo. Giai vị đối với Đoạn Vân chỉ đơn giản như một cái búng tay.

Lực lượng Đấu thần của Đoạn Vân chủ yếu vẫn là Thần Long. Trong bảy mươi ba đầu Thần Long của bộ tộc Thần long, năm mươi đầu lưu lại ở gia tộc là Đấu thần đỉnh giai, còn hai mươi ba đầu lưu thủ ở hải giới là Đấu thần hậu giai. Một ngàn đầu Thần Long cự mãng, có thực lực Đấu thần sơ giai. Một ngàn đầu thanh long thực lực là phó thần hậu giai. Còn tại sao thực lực họ lại tăng lên như vậy thì cũng đơn giản thôi. Theo đúng cách làm tăng giai cho năm mươi Thần Long. Cứ đi theo những người đã đi trước, tiếp thu kinh nghiệm, nhận sự giáo huấn của họ. Thần Long được truyền thụ Thần Long pháp quyết tu luyện, sự phát triển sau này tuyệt đối không hề đơn giản. Nhưng giấu lại Thần giới phương Đông có tới một vạn Đấu thần, còn Thần giới phương Tây có năm ngàn tên, một ngàn Thần Long Đấu thần này của Đoạn Vân so ra thì quá ít. Không được, cần phải cố gắng hơn.

Quả thật trọng điểm của Đoạn Vân là huấn luyện bồi dưỡng tinh anh trong đám quân chủ lực. Thần Long Âu Đặc Tư và Ny Khả, đều đã có thực lực Chân thần hậu giai. Tháng năm vừa rồi từ Chân thần trung giai đột phá tới hậu giai, đây là một việc khá bình thường. Long thái tử dừng lại ở Chân thần sơ giai. Dù sao hắn cũng bận rộn xử lý chính vụ, không có bao nhiêu thời gian cho việc tu luyện.

Đoạn Vân vốn muốn để đại lực lĩnh ngộ tín ngưỡng lực, nhưng sau khi Tinh Linh nữ thần đem thực chất về tín ngưỡng lực nói ra thì Đoạn Vân cũng không quá quan tâm tới tín ngưỡng lực nữa. Tín ngưỡng lực là một loại phân chia lực lượng. Với tín ngưỡng lực, khi cần Thần sẽ đem lực lượng của hắn tạm thời truyền lại cho tín đồ, làm cho tín đồ của hắn có thể trong một thời gian ngắn có lực lượng tăng hẳn lên. Đương nhiên, cái giá phải trả cũng rất đắt. Thông qua tín ngưỡng lực, tín đồ phải phụng hiến năng lượng của mình cho thần mà mình tín ngưỡng, vì tín ngưỡng cũng là một loại năng lượng. Nói cách khác, Thần lẳng lặng lấy đi lực lượng của tín đồ. Hơn nữa, Thần để làm cho lực lượng của mình đề thăng bằng cách đem lực lượng của mình tạm thời đặt trong cơ thể tín đồ để tín đồ tu luyện. Thông qua lực lượng phân tán và nhờ vào sự tu luyện của rất nhiều tín đồ, lực lượng của Thần có thể tăng lên rất nhanh. Nhưng cũng không phải tất cả Thần đều có thể có loại kỹ năng này. Bởi vì tín ngưỡng lực chỉ có thể tồn tại giữa tín đồ và Thần, Thần phải trở thành một loại chí tôn vô thượng trong lòng tín đồ, phải có được sự thừa nhận và tự nguyện của tín đồ. Thần phải làm cho tín đồ tin rằng mình có thể ban phát cho tín đồ lực lượng của thần mình. Tựa như Thượng Đế, Thượng Đế được nhân loại luôn luôn tụng niệm, được mọi người cầu khẩn, đây là một loại tín ngưỡng.

Đương nhiên, sau khi hiểu rõ tín ngưỡng lực, Đoạn Vân cũng tự đánh giá nhân phẩm của mình một chút. Mình không đạt được tín ngưỡng của dân chúng đại lực, tức là mình chưa đạt được địa vị lớn trong lòng dân chúng đại lực. Nói cách khác, dân chúng đại lực chưa tìm tới cửa của Đoạn Vân xin cứu mạng. Bằng không, rất nhiều người đã hô những câu khẩu hiệu đại loại như: "Ôi, Đoạn Vân đại nhân vạn năng của ta", "Ôi, Đoạn Vân đại nhân vĩ đại của ta.", "A, Đoạn Vân thân ái anh tuấn của ta." Nhưng Đoạn Vân cũng không để tâm lắm vào cái chuyện hình tượng của hắn như thế nào trong mắt dân chúng đại lực.

À, lan man quá rồi, tiếp tục nói về lực lượng quân chủ lực.

Mười đại Thần long đã là Chân thần trung giai, nội đan họ có thần cách, có thể cung cấp năng lượng cường đại cho họ.

Còn thực lực của năm ma sủng cũng tăng lên không ít, từ Chân thần sơ giai nay đã đạt tới Chân Thần hậu giai. Thần cách của năm tên gia hỏa này cũng lớn mạnh rất nhiều, nhưng nếu muốn tiến thêm một bước nữa thì phỏng chừng có chút khó khăn. Đoạn Vân cũng không có nhiều linh hồn năng lượng để cung cấp cho chúng.

Diệp Cô Thành là một Chân thần đỉnh giai. Hơn nữa, linh ngộ về kiếm pháp của hắn được đề cao không ngừng. Mặc dù rất nhiều chiêu thức là học từ Đoạn Vân, nhưng Diệp Cô Thành vẫn lợi hại hơn so với một cường giả đồng cấp rất nhiều.

Thực lực đám nô lệ của Đoạn Vân có hơi khoa trương 'một chút'. Chính vì thế, năm đại ma sủng đã khẩn thiết yêu cầu Đoạn Vân ký sủng vật khế ước với bọn chúng. Ngoài việc được đề thăng thực lực, sủng vật khế ước còn đảm bảo sự liên lạc giữa Đoạn Vân và đám nô lệ ở khoảng cách rất xa, do đó Đoạn Vân đã đồng ý ký. Đây là huyết khế khổng chế chặt chẽ nhất. Sau khi sủng vật khế ước thành lập, năm ma sủng đều nói tiềm lực tu luyện của họ tăng lên rất nhiều, Đoạn Vân cũng cảm nhận được không gian tồn trữ lực lượng của mình được mở rộng không ít. Điều này làm cho Đoạn Vân hối hận sao không ký sủng vật khế ước với bọn chúng sớm hơn một chút.

367. Chương 367. Chủ Nhân, Ta Bắt Được Tina Rồi

Tên Đoạn Vân biến thái với tinh thần lực cường đại đã thu phục rất nhiều nô lệ. Thống kê số lượng sơ sơ có bốn mươi hai tên: 9 hải giới ác thú + 6 Hỏa Long +10 kiến càn +4 côn trùng tử +13 ác thú tiền sử.

Cần nhắc suy nghĩ tới việc đám nô lệ có thể xem như là tay chân của chính mình, Đoạn Vân quyết định không thể keo kiệt trong việc đề thăng thực lực cho chúng. Về pháp quyết tu luyện, Đoạn Vân tự mình căn cứ vào thân thể của từng tên mà đưa cho chúng nhiều loại pháp quyết tu luyện thích hợp khác nhau, ngoài ra hắn cũng không tiếc công sức cải tạo thân thể cho chúng ngày càng hoàn mỹ. Dù sao, đối với Đoạn Vân thì việc chế tạo thân thể không phải là một nan đề.

Chín đại ác thú hải giới đều được tên biến thái Đoạn Vân cải tạo một phen. Tất cả bây giờ đều đề cao thực lực lên nửa cấp. Đại Bàng Sơn đã có thực lực đỉnh giai, Quái đầu ngư và Đại Chương ngư có thực lực hậu giai, còn sáu tên gia hỏa còn lại toàn bộ đều được Đoạn Vân huấn luyện thành Chân thần trung giai. Đoạn Vân còn thông qua siêu trọng lực huấn luyện trường, ma quỷ thức huấn luyện, và thậm chí để họ trải qua vài lần dử sống dử chết để đề thăng giai vị thực lực cho chúng. Thông qua những phương pháp này, họ đều trở thành ác thú chính thức, ác thú hải giới không sợ chết.

Sáu đầu Hỏa Long tiền sử cùng Ngưu Ma Vương tu luyện trong huyết động tràn ngập hỏa hệ, sau đó lại được Đoạn Vân cải tạo, thực lực đã tăng lên không ít. Đầu Hỏa Long hoàng có thực lực đạt tới đại hỏa hệ cường giả cấp bảy. Nhưng, sáu tên này nếu có cùng tiến lên chống lại Ngưu Ma Vương có nội đan, thì giới lắm cũng chỉ là cầm cự đánh ngang tay.

Thực lực mười con kiến càn cũng tăng lên đáng kể. Thông qua phục dụng Tủy Tủy Đan, họ đã có thể hóa hình. Bản chất hóa hình là một loại tiến hóa. Tiến hóa và tiến giai là hai khái niệm khác nhau. Qua quá trình tiến hóa, những tiềm năng thiên phú đặc trưng của chủng tộc càng được củng cố và phát triển cường đại hơn. Nói cách khác, Đoạn Vân đã kích thích sự phát triển của tất cả tiềm lực của kiến. Những con kiến có lực lượng phi phàm này có thiên phú về lực lượng và thổ hệ. Hơn nữa, để không lãng phí ma tinh và quáng thạch, Đoạn Vân cũng đặt ra một pháp quyết tu luyện riêng cho bộ tộc kiến. Đương nhiên chỉ là một bộ pháp quyết rất đơn giản, có thể giúp họ hấp thu thổ hệ ma lực rồi từ đó tăng cường lực lượng. Trong số mười chú kiến càn, Kiến Thần Angelina có thực lực hậu giai, chín đại Kiến Tướng có thực lực trung giai. Không thể không nói, Angelina sau khi hóa thân trở thành một mỹ nữ, chỗ nào cũng đẹp. Hơn nữa, cả người từ trên xuống dưới tản ra một loại mị hoặc tự nhiên làm cho nam nhân nào cũng điêu đứng không thể kháng cự. Với sắc đẹp và sự mị hoặc trời cho như vậy, Angelina đương nhiên trở thành một loại nô lệ khác của Đoạn Vân - Nữ nô.

Bốn con côn trùng thực lực cũng tăng lên một chút. Nhện Thần vì là đàn bà, hơn nữa lại là một mỹ nữ, trở thành bằng hữu tốt của Angelina. Các nàng giống như hai đại thị nữ của Đoạn Vân vậy, trở thành thiếp thân nữ tì của Đoạn Vân. Ba đầu ngô công được Đoạn Vân cải tạo thành Chân thần trung giai, hơn nữa cũng đều có thể hóa hình. Ba tên này sau khi hóa hình đều là ba tên đàn ông gầy gò xương xẩu, nhưng lực chiến đấu quả không thể coi thường.

Mười ba đầu tiên sử cự thú vốn không có thuộc tính được Đoạn Vân cải tạo trở nên hoàn mỹ nhất.

Năm đầu Cự long tiên sử được Đoạn Vân dùng siêu Thần Long đan tẩy tủy một phen, cho họ tham gia vào bộ phận Thần Long, trở thành Cự Long có thể tu luyện Thần Long quyết. Hơn nữa, sau khi họ học Thần Long quyết xong, vốn là sơ giai nay đã đột phá tới cường giả trung giai rồi. Tiềm lực của họ vẫn còn khá lớn, dù sao việc tu luyện của họ cũng vừa mới bắt đầu.

Bốn cự hổ sơ giai được Đoạn Vân huấn luyện thành Quang Minh Thần hổ. Vì sao gọi là Quang Minh Thần hổ? Bởi vì Đoạn Vân đem bốn cái cánh của điều nhân cấp bậc Chân thần chấp vào lưng của chúng, hơn nữa dùng thần cách của điều nhân chế tạo thành tẩy tủy thủy, trực tiếp bỏ vào trong cơ thể chúng. Đoạn Vân còn dùng linh hồn điều nhân chuyển hóa đề thăng thực lực cho chúng. Nói cách khác, bốn tên cự hổ trực tiếp được tên thầy thuốc Đoạn Vân mổ xẻ cải tạo thân thể. Bởi vì bọn chúng không có thuộc tính, sau khi cải tạo xong cũng không có hậu di chứng gì. Sau khi cải tạo xong, Đoạn Vân còn dùng rất nhiều Tẩy Tủy Đan tiến hành tẩy cân phiệt tủy, nhằm làm cho bốn cái cánh dính chắc hơn vào thân thể, mức độ phối hợp tăng lên không ít. Bốn tên cự hổ sơ giai được Đoạn Vân cải tạo xong đã có thực lực hậu giai và bốn cái cánh Thiên sử.

Ba đầu cự sư thực lực vẫn như vậy, lần trước sau khi sát khí truyền thấu trực tiếp làm ba tên này thực lực tăng lên hậu giai. Trong thân thể chứa đầy sát khí, Đoạn Vân một lần nữa tiến hành dò xét thân thể chúng, cuối cùng tìm được một loại pháp quyết tu luyện đơn giản rất thích hợp với chúng.

Đối với con đại bàng khổng lồ kinh khủng, để có thể làm cho nó có thể hóa hình, Đoạn Vân đã hao phí hai thùng lớn Tẩy Tủy Thủy, hơn nữa còn dùng toàn siêu nguyên liệu mà luyện chế ra. Phải biết rằng, hai thùng Tẩy Tủy Thủy cũng đủ cho hai vạn người tiến giai. Trải qua cải tạo và rèn luyện, Đoạn Vân rốt cục cũng làm cho nàng đại bàng dài năm ngàn thước hóa hình. Nhưng sau khi hóa hình, nàng vẫn là một người siêu khổng lồ thân cao trăm thước. Nhờ vào lực lượng cường đại và trình độ điều khiển lực lượng, hình thể sau khi hóa hình đã không ngừng giảm nhỏ lại. Thực lực nàng bây giờ là trung giai, tu luyện phong hệ tu luyện pháp quyết do Tiểu Phi Hiệp cung cấp.

Đây là đám nô lệ của Đoạn Vân, toàn là những nô lệ cường đại. Số lượng nô lệ tuyệt đối đủ để chấn động Thần Hoàng lương đại Thần giới. Ngay chính bản thân họ cũng không có được nhiều Chân thần thủ hạ như thế này.

Trong số tất cả lực lượng quân chủ lực, lực lượng của riêng Đoạn Vân phải nói là cực mạnh. Sau lần trước Thái Cực chân khí đột phá đến tầng thứ chín, vỡ kim đan thành nguyên anh, hắn trực tiếp bước vào hàng ngũ Chủ thần có linh vực. Linh hồn của hắn chính là Thái Cực linh vực. Thái Cực linh vực là một linh vực thuộc tính toàn hệ. Nói cách khác, Đoạn Vân biến thái có thể nói là một toàn hệ Chủ thần. Nhưng uy lực công kích từ linh vực của hắn thì không lớn, đơn giản là vì hắn chưa lĩnh ngộ được ma pháp. Ma pháp của hắn vẫn còn ở giai vị Chân thần như trước. Đoạn Vân gọi linh vực của hắn là Thái Cực linh vực, bởi vì hắn phát hiện ra, trường Thái Cực là một linh vực có thể mượn lực lượng đối thủ công kích đối thủ. Trong linh vực này, đối thủ sẽ trở thành người trợ giúp cho Đoạn Vân đánh bại chính mình hoặc đối thủ khác. Hơn nữa bên trong linh vực của Đoạn Vân, bất luận kẻ nào đồng giai cũng đừng nghĩ đến việc làm thương tổn hắn. Còn giai vị của Đoạn Vân bây giờ đã là cấp mười lăm trung giai. Hơn nữa là một cấp mười lăm trung giai có Thái Cực đồ. Thái Cực đồ của hắn cơ hồ có thể cuộn cuộn cung cấp nguồn năng lượng liên miên không dứt.

Cao thủ đồng cấp mà đánh nhau với Đoạn Vân chỉ có nước chết.

Một hôm, Đoạn Vân đang phải xử lý một vài chính vụ, một thanh âm chột vang lên trong đầu:

- Chủ nhân, Tinh Linh nữ thần Tina nói muốn mượn đường đi Ma giới, còn nói đây là lệnh của ngài. Còn ngài dặn dò với ta là chỉ cần nàng ta đến nơi này là ta phải bắt nàng lại. Ta đã bắt nàng lại rồi.

Đây là thanh âm của Kiến Thần Angelina.

Quả thật Đoạn Vân sớm đã biết giữa đại lục và Ma giới có một vài thông đạo bí mật đặc thù. Ngoại trừ cực Nam và cực Bắc, kiến giới cũng có một khối núi đá tương thông với Ma giới. Thông qua vùng núi đá lớn này, cường giả của nhân giới trên đại lục có thể tới được Ma giới, hơn nữa còn có thể trở về. Nhưng vì hạn chế đặc biệt gì đó, sinh linh Ma giới không thể thông qua núi đá lớn này đi tới đại lục. À, đúng ra phải nói là nếu họ tới đại lục thì thực lực sẽ bị ảnh hưởng và suy giảm rất lớn, rốt cuộc bị giáng xuống hai cấp hay ba cấp, thậm chí thực lực mất sạch cũng không biết chừng.

Sau khi nghe được tin tức này, Đoạn Vân gọi với ra ngoài cửa:

- Người đầu, gọi Pháp Lạp Kỳ đến đại sảnh gia tộc.

Sau đó, Đoạn Vân dùng thần niệm sai Angelina áp giải Tina trở về.

Trong đại sảnh gia tộc, Tina sắc mặt khó coi đang đứng trong đại sảnh. Pháp Lạp Kỳ lúc này lại chẳng hề biểu hiện tình ý vợ chồng gì với Tina, bởi vì, tất cả những việc này chỉ là một sự dối trá.

- Đoạn Vân, người khi nào thì phát hiện ra sơ hở của ta.

Sắc mặt Tina trắng bệch. Nàng biết, hôm nay rất có thể là ngày chết của mình.

- Pháp Lạp Kỳ người nói đi. - Đoạn Vân lạnh lùng ra hiệu cho Pháp Lạp Kỳ.

- Hẳn cũng biết hả ?

Tina giật mình. Nàng luôn luôn nghĩ rằng tất cả mọi sắp đặt đều không có chút kẽ hở.

- Không, lúc đầu ta không biết. Nhưng sau đó, khi thực lực của ta càng ngày càng mạnh, ta phát hiện ra cảm tình của ta đối với người càng ngày càng giả dối. Khi hình thành thần cách ta mới hiểu được, nguyên lai ta thích căn bản không phải là Tinh Linh nữ thần, mà là phu nhân Tinh Linh của ta.

Pháp Lạp Kỳ lúc này tỏ ra rất bình tĩnh. Hắn hướng về phía Đoạn Vân quỳ một gối, nói:

- Thiếu gia, mặc dù nàng cố ý phản bội gia tộc, nhưng nàng dù sao từng cùng ta đồng sàng cộng mộng, ta xin thiếu gia có thể tha cho tánh mạng nàng.

Nhìn nhìn Tinh Linh nữ thần, rồi nhìn nhìn Pháp Lạp Kỳ, Đoạn Vân thở dài hỏi:

- Pháp Lạp Kỳ, người có thật sự đồng sàng với Tina không?

- Thiếu gia, điều này sao có thể là giả được?

Pháp Lạp Kỳ hơi giật mình hỏi lại.

Lắc lắc đầu, Đoạn Vân nói:

- Pháp Lạp Kỳ, có phải là mỗi một lần người cùng Tina đồng sàng đều bị hôn mê không? Hơn nữa, trong đầu người còn thỉnh thoảng hiện ra cái bóng của phu nhân người nữa phải không?

- Thiếu gia, làm sao ngài biết được.

Pháp Lạp Kỳ càng giật mình hơn. Phải biết rằng, việc này cho dù là hắn không muốn giấu diếm Đoạn Vân, nhưng cũng không dễ mở miệng nói ra.

- Ha ha, không ngờ sơ hở của ta là ở chỗ này. Đoạn Vân, người quả nhiên quá hèn hạ, lại còn nhìn lên người khác làm việc này nữa.

Về mặt Tina tỏ ra châm biếm, lúc này nàng rốt cục hiểu được: Đoạn Vân tuyệt đối là một tên tiểu nhân vô sỉ hèn hạ.

Khẽ cười một tiếng, Đoạn Vân nói:

- Không, ta chưa biến thái đến độ có cái ý thích rình rập này. Quả thật lần đầu tiên người cùng Pháp Lạp Kỳ đồng sàng là ta đã hoài nghi người rồi. Người đại khái không biết, ta là một tế tự, một tế tự có năng lực kỳ lạ. Ta không chỉ có biện pháp dò xét một người đàn bà có phải là xử nữ không, mà còn có thể dò xét

một người đàn bà có phải vừa mới ngủ với người khác không. Lần đó, mặc dù ta lừa người uống vào một liều xuân dược, nhưng xuân dược này tựa hồ không sinh hiệu lực. Lúc đó ta đại khái quên mất một việc, người ngoại trừ là nữ thần, còn là một Tinh Linh, một Tinh linh với thiên phú cường đại hiểu rất rõ thực vật. Mà dược hoàn của ta bình thường chỉ dùng thực vật luyện chế ra. Nói cách khác, dùng loại xuân dược do thực vật chế thành căn bản không qua được mắt người. Nhưng ta bây giờ vẫn chưa biết người rút cuộc muốn làm gì?

368. Chương 368: Ngã Nhất Trục Đô Tại Chú Ý Trứ Nhĩ

Chẳng lẽ Tinh Linh nữ thần lại là gian tế? Những tên thủ hạ có mặt ở đây càng ngày càng mơ hồ.

- Đúng, nàng chính là gian tế. Hơn nữa, rất có thể là gian tế của Ma giới.

Đoạn Vân nghiêm mặt nói .

- Ma giới? Nàng không phải đâu - Phì Tử lại càng không rõ .

Đoạn Vân cười cười, chậm chậm nói :

- Sau khi thu phục được vùng đất của Kiến Thần Angelina, ta đã biết ở tận cuối cùng của kiến giới có một ngọn núi đá rất lớn. Bên kia ngọn núi đá đó, chính là Ma giới rồi. Angelina còn nói cho ta biết, Long thần và Tina đều từ nơi đó đi tới đại lục. Hơn nữa, vốn thực lực Long thần căn bản không phải phó thần đỉnh giai. Long thần hẳn cũng là một Chân thần. Nhưng vì Long tộc trên đại lục không còn tín ngưỡng hẳn như trước nữa. Lại thêm bao nhiêu năm tu luyện ở Ma giới đã làm lực lượng và thân thể hẳn gần như hòa nhập với những Ma giới nhân sĩ. Vùng núi đá rộng lớn này bình thường chỉ cho phép cao thủ nhân giới thông qua. Long thần và Tinh Linh nữ thần đều từng là cao thủ nhân giới, do đó họ có thể thông qua vùng núi đá này mà quay lại đại lục, nhưng thực lực cũng bị giảm xuống rất nhiều. Nếu không phải là như thế, chỉ bằng vào thực lực lúc đó của chúng ta thì căn bản không thể đối phó được với Long thần cường đại. Càng không có khả năng đánh bại Tinh Linh nữ thần. Tina, ta nói đúng chứ ?

Tina cười lạnh một tiếng, nói :

- Không sai. Long thần Táp Tây Cách Nhĩ là do đại Ma Vương Tác Luân của Ma giới phái đến đại lục liên lạc với ma soái Áo Lợi Đặc. Còn sau khi Ma Soái Long thần Táp Tây Cách Nhĩ chết đi, ta đã bị phái đến đại lục dò xét nguyên nhân và tìm hiểu tình huống trên đại lục .

- Ma soái Áo Lợi Đặc chính là cái tên Ma tộc xui xẻo trú ngụ trong người Hải Thần Ba Nhĩ Hi Đặc phải không? - Đoạn Vân lạnh lùng nói.

- Đích xác. Không ngờ người lại vẫn chưa biết tên của hắn? Người không biết đối phương là ai mà đã giết hắn rồi sao ? - Tina hơi giật mình .

- Ta hà tất phải quản hắn là ai? Dù sao bây giờ hắn cũng đã hồn phi phách tán. Ta không rõ người rút cuộc muốn làm gì? Phải biết rằng, người là Tinh Linh nữ thần ở Thần giới, là thể lực của Thần giới. Chẳng lẽ người là điệp viên hai mang ?

- Điệp viên hai mang là cái gì ?

- Người không cần biết. Lúc này ta rất muốn biết thân phận chính thức của người ? - Đoạn Vân nói một cách lạnh lùng .

- Ta chính là Tinh Linh nữ thần. Nhưng ta đã không còn tin Thần giới nữa. Vì hắn, ta nguyện ý làm bất kỳ sự tình gì ?

Trên mặt Tina lúc này tràn đầy một vẻ nhu tình .

Chú ý tới điều này, Đoạn Vân hỏi :

- Hắn? Là ai ?

- A Nặc Tư.

Vừa nghe cái tên này, Đoạn Vân khẽ cười một tiếng, nói :

- Thú Thần A Nặc Tư? Ha ha, ánh mắt Tina quả nhiên độc đáo. Chẳng lẽ Thú Thần vẫn còn trên nhân thể ?

- Không sai, A Nặc Tư đích xác vẫn còn trên nhân thể. Ngàn năm trước trong Thần Ma đại chiến, hắn suất lĩnh thần thú võ sĩ tiến vào Ma giới, sau đó chiến bại bị bắt, bị nhốt tại Ma giới. Sau Thần Ma đại chiến, ta đã bí mật tới Ma giới để tìm hắn. Để ẩn đi thân phận, ta hóa thân thành đạo lạc Tinh Linh. Bằng vào thực lực của mình, ta đã thay thế cho Thần đạo lạc Tinh Linh. Sau đó ta lại suất lĩnh đạo lạc Tinh Linh nhất tộc đầu thân dưới tay Tác Luân đại Ma Vương, để tiếp cận nơi giam giữ A Nặc Tư. Tuy nhiên thân phận Tinh Linh nữ thần của ta vẫn bị ma vương Tác Luân nhìn thấu. Nhưng ma vương hứa với ta, chỉ cần ta vào đại lục dò xét, thì có thể gặp lại A Nặc Tư .

Khi nói những lời này, Tina cơ hồ gần như phát cuồng. Nam nhân mình yêu đã bị nhốt ngàn năm trời. Còn mình lại không làm gì được. Sự cảm thương này tuyệt đối đủ để khắc cốt ghi tâm .

- Ra là vậy. Lúc đó từ khi tức Ma giới trên người người ta chỉ biết người đã ở Ma giới một thời gian. Đây có phải cũng là nguyên nhân gây ra Thần điện thánh chiến không?

Từ chuyện này, Đoạn Vân cũng đại khái đoán được Thần điện thánh chiến vì sao lại nhằm vào Tinh Linh nhất tộc .

- Đúng. Thần điện thánh chiến nhằm vào Thú Nhân và Tinh Linh, chính là bởi vì Thú Thần từng vì nhân giới mà cãi lại quân lệnh. Còn ta, ta không theo họ phản hồi Thần giới. Do đó, Sinh Mạng Nữ Thần giáng thần dụ tiêu diệt Tinh Linh nhất tộc của ta và Thú Nhân bộ tộc. Đoạn Vân! Người có lẽ đã biết trước ta có lòng dạ khác, nên ta rất muốn biết vì sao đến bây giờ người mới động thủ ?

Tina nghi hoặc nhìn Đoạn Vân. Nàng rất muốn biết, Đoạn Vân đến tột cùng muốn làm gì .

Đoạn Vân cười cười, nhìn nhìn Pháp Lạp Kỳ, nói :

- Nói những lời này quả hơi mất đạo đức. Đó là do ta cũng thêm muốn sắc đẹp của người. Dù sao, mỹ nữ hấp dẫn như người thật sự cũng không nhiều lắm. Nhưng, Pháp Lạp Kỳ đã bị người mị hoặc trở thành trợ thủ của người. Vì lo lắng đến cảm thụ của Pháp Lạp Kỳ, do đó ta mới để hắn tự mình khám phá ra sự giả dối của người. Hơn nữa ta còn phát hiện, người có thể làm cho vợ trước của Pháp Lạp Kỳ sống lại .

- Sống lại? Ta không làm được . - Tina chính sắc nói .

- Người đương nhiên không làm được, nhưng ta có thể làm được. Pháp Lạp Kỳ là một Cuồng chiến sĩ, còn mẫu thân Âu Dã Ny, cũng là thê tử Pháp Lạp Kỳ là một Tinh Linh. Tinh Linh là một chủng tộc vô cùng trung trinh đối với tình yêu. Chỉ cần Tinh Linh tìm được một tình yêu chính thức, thì sau khi chết đi, sẽ luôn luôn lưu lại trên người mà mình yêu dấu một loại tương tự như linh hồn. Nó được Tinh Linh nhất tộc xưng là Tinh Linh hồn. Trên người Pháp Lạp Kỳ cũng có loại Tinh Linh hồn này. Nhưng Tinh Linh hồn cũng không phải linh hồn chính thức, do đó ta không thể làm nàng sống lại. Nhưng người, khi mị hoặc Pháp Lạp Kỳ, trong lúc vô ý làm lớn mạnh Tinh Linh hồn trên người Pháp Lạp Kỳ. Điều này làm cho ta thấy được hi vọng làm sống lại vợ trước của Pháp Lạp Kỳ .

- Thiếu gia có thể làm Lục nhi sống lại hả ?

Nghe thế, tộc trưởng Pháp Lạp Kỳ vô cùng hưng phấn. Cũng từ việc Lục nhi bị Tina lợi dụng để mị hoặc, đủ để thấy vị Cuồng chiến sĩ này nhớ vợ trước của hắn đến đâu .

Đoạn Vân khẽ gật đầu, nói :

- Có thể. Tina vì lừa dối người, nên mỗi khi người và nàng động phòng, liền dùng Tinh Linh thần lực triệu hoán Tinh Linh hồn trên người người. Đồng thời cũng dùng thần lực để duy trì Tinh Linh hồn trở thành trạng thái thực thể. Nói cách khác, mỗi một lần làm việc vợ chồng với người, cũng chính là phu nhân Tinh Linh của người. Thông qua loại phương thức này linh hồn của Tinh Linh phu nhân được cường hóa không ngừng. Bây giờ, từ Tinh Linh hồn trên người người, ta đã có thể làm phu nhân của người sống lại. Còn Tina, một mạch vẫn thủ thân như ngọc. Hơn nữa, đến bây giờ nàng vẫn là một xử nữ .

- Lão Đại, không thể nào. Làm sao có thể là xử nữ trong cả vạn năm được? Vậy Thú Thần làm gì?

Tiểu Phi Hiệp không khỏi giật mình, hỏi về dâm đảng .

- Thú Thần? Nói vậy thì lời đồn Thú Thần thích Sinh Mạng Nữ Thần căn bản là không phải vô căn cứ. Tina chỉ là một người yêu đơn phương Thú Thần thôi .

Trên mặt Đoạn Vân mang theo tà khí đều giả nói .

- Người... Được rồi, dù sao cũng đã sa vào tay người rồi, muốn giết muốn chém tùy người .

Sắc mặt Tina trở nên khá là khó coi. Nàng nghĩ, Đoạn Vân khẳng định sẽ không tha cho mình nữa. Nhưng Đoạn Vân thực sự nở ra tay dày xéo một đóa hoa sao? Ừm, nếu việc này có thể, thì heo đã biết leo cây từ đời rồi .

- Tina! Người yên tâm. Ta sẽ không giết người. Chỉ có điều, ta muốn biết vì sao người phải trọng phẫn Ma giới? Nếu người không đi, vậy người vẫn có thể thuận theo lựa chọn tự nhiên thần phục gia tộc. Ta nghĩ so với việc người tiềm hồi Ma giới thì tốt hơn nhiều . - Đoạn Vân nói lạnh nhạt .

- Ha ha, Đoạn Vân. Người chết đến nơi còn không biết? Thông qua việc quan sát cửa Thần giới, ta biết chẳng mấy chốc sẽ có một đội thần minh cường đại phủ xuống đại lục này. Bây giờ, họ đang chuẩn bị nghi thức phủ xuống đó. Đến lúc đó ta muốn xem xem người dùng cái gì để ngăn cản sự tiến công của Thần giới ?

Tina cười lạnh nói .

Nghe thế, Đoạn Vân cũng hiểu ngay. Nguyên lai Tina này khá sợ việc thần minh phủ xuống .

- Đoạn Vân. Người ... Sao người không khẩn trương chút nào thế ?

Về mặt bình thần của Đoạn Vân làm cho Tina giật mình kinh ngạc .

Đoạn Vân cười cười, nói :

- Người nghĩ rằng ta không biết chuyện đó?

- Người biết rồi? Chuyện này là không có khả năng, làm sao người có thể biết chứ ?

Tina khiếp sợ vô cùng .

- Hơn nữa ta còn biết khi nào thì họ sẽ phủ xuống nữa .

Đoạn Vân cười khê. Thần minh phủ xuống hả? Được, các người từ từ mà phủ xuống đi, dù sao cũng chỉ làm các người tổn thất thực lực của chính mình .

- Người đừng làm bộ gạt ta? Mặc dù người rất thần bí, nhưng người căn bản không có khả năng biết thời gian của Thần giới mở ra .

Tina càng giật mình nhiều hơn .

Cười nhẹ, lắc lắc đầu, Đoạn Vân nhẹ giọng nói :

- Tina, người có biết thực lực Lộ Lộ Tây bây giờ tới đâu không ?

- Bằng tuyết Nữ thần? Thực lực nàng có được bao nhiêu chứ? Dám phá vỡ phong ấn, đến cả thực lực Chân thần cũng chưa khôi phục được. Người hỏi việc này là ý gì đây ?

Tina vừa trả lời vấn đề của Đoạn Vân, vừa vô cùng nghi hoặc .

- Thực lực người thì sao ? - Đoạn Vân một lần nữa hỏi .

- Ta? Mặc dù hai tháng trước người đã mở phong ấn cho ta, nhưng thực lực ta bây giờ vẫn như trước chỉ ở mức Đầu thần hậu giai .

- Lão Đại, người bảo sẽ làm tăng thực lực cho nàng mà ? - Tiểu Phi Hiệp nghi hoặc hỏi .

- Đề cao thực lực cho nàng? Ta tại sao phí sức đi đề cao thực lực cho nàng? Nàng là gì của ta chứ ?

Đoạn Vân trợn trắng mắt nói .

- Đoạn Vân, người có ý gì đây ?

Tina trừng mắt tức giận nhìn Đoạn Vân . Đoạn Vân ngay lập tức chỉnh sắc nói:

- Ta vẫn luôn luôn đề phòng người. Ta luôn luôn bảo Tiểu Bạch phải đề phòng người. Dù sao, người thật sự không làm cho ta cảm thấy an toàn. Người ngoại trừ lấy được vài bí mật gia tộc từ Pháp Lạp Kỳ, còn lại vẫn không biết những thứ khác. Đối với người, những gì hạ nhân bình thường biết, thì người cũng biết, hạ nhân bình thường không biết, người cũng sẽ không biết. Hơn nữa, Trung Hoa gia tộc ta kỷ luật nghiêm minh. Đối với hệ thống vũ lực của ta, ngoại trừ lực lượng chung đoan ra, những người khác căn bản không được phép biết. Người muốn làm gì cũng không nghĩ ra đâu. Pháp Lạp Kỳ bây giờ đã là một Chân thần. Hơn nữa, hắn sớm đã phá mở mị hoặc thuật của người rồi. Người có biết tại sao hai tháng trước ta bỏ phong ấn cho người không? Ta chính là muốn xem người rốt cuộc muốn làm gì? Có mấy lần, người đã muốn hạ thủ đối với nhi tử Thiên Vũ của ta, nhưng người căn bản không có cơ hội. Thực lực của Tiểu Bạch trước nay vẫn cao hơn người. Còn bây giờ, tất cả những phu nhân của ta, thậm chí là thị nữ cũng có thực lực không hề yếu hơn người. Tina, người không biết, ta lúc nào cũng để mắt, ngày đêm chăm chú quan sát lưỡng đại Thần giới. Nếu không phải lo lắng tới Pháp Lạp Kỳ và việc người đích xác biết ít nhiều tin tức về Thần giới, thì ta đã sớm hạ thủ với người rồi .

Nghe thế, Tina ủ rũ hẳn. Làm sao nàng tưởng tượng được, nguyên lai mình vẫn ở trong vòng giám thị của người khác, quan trọng nhất là mình chẳng biết chút nào cả. Nam nhân này rốt cuộc là một tên biến thái đến cỡ nào đây ?

369. Chương 369 : Bất Tổ Thị Nữ¹rna Tự Tổ Nữ Nô Ba

-Đoạn Vân! Người rốt cuộc muốn làm gì ? - Tina không rõ, hắn luôn luôn đề phòng mình, rồi lại không hạ thủ mình, đến tột cùng hắn có mục đích gì không biết? .

Ta nói rồi, ta cần những gì người biết về Thần giới. Những tin tức về Thần giới, người cung cấp đã trợ giúp ta rất lớn . Đoạn Vân nói lạnh lùng .

Chỉ việc này thôi à ? Tina hơi giật mình hỏi lại .

Đoạn Vân khẽ cười một tiếng nói : Đích xác. Còn một việc đó là người đang nắm trong tay sáu trăm vạn dân chúng Tinh Linh trên đại lục. Tinh Linh nhất tộc đích xác rất lương thiện, ta rất thích điều đó. Sự tồn tại của Tinh Linh có thể làm cho thế giới này tràn ngập màu xanh. Tự như bây giờ họ đang lục hóa sa mạc Tử Vong vậy. Đại lục này là do Đoạn Vân ta làm chủ, nên ta có trách nhiệm kiến thiết thật tốt mảnh đất này. Đây cũng là trách nhiệm của người đứng đầu đại lục .

Đoạn Vân! Kỳ thật ta rất bội phục người. Người ngoại trừ năng lực kỳ lạ ra, tâm địa thật ra cũng không tệ. Ngoại trừ có chút tham hoa háo sắc, kiêu ngạo bá đạo, xúc phạm vô lý ra, người cơ hồ có thể nói là một nam nhân hoàn mỹ. Nhất là lần trước người đánh với ta, mặc dù người không ra tay, nhưng đám thủ hạ của người cũng làm cho ta rất khiếp sợ. Ta cũng rất muốn biết, một nam nhân có thể làm ra những cường giả như vậy, đến tột cùng phải là loại người như thế nào. Nhưng, ta càng tìm hiểu lại càng phát hiện người càng bí ẩn hơn. Càng muốn phát hiện ra bí mật của người, lại càng bị người hoàn toàn làm mê hoặc .

Chẳng lẽ nữ thần đại nhân động tâm với thiếu gia ta ? Đoạn Vân cười hỏi .

Hừ . Tinh Linh nữ thần cười khẩy : Nếu người không có nhiều đàn bà như vậy, ta có lẽ thật sự sẽ thích người. Dù sao, ngay từ đầu ta đã cảm giác trên người người có mệnh mệnh lực tự nhiên. Người tạo cho ta một loại cảm giác ôn hòa và bình yên. Loại khí tức này, ta căn bản chưa bao giờ thấy trên thân thể một con người hoặc một vị thần. Ta rất khó tưởng tượng, một tên giết nhiều người, làm bao nhiêu chuyện xấu như người, thế mà trên người lại tràn ngập hào nhiên chính khí cường đại. Hơn nữa đến cả sinh mệnh chi thụ sinh ra nguyên tố cho Tinh Linh cũng rất thích và ủng hộ người. Có lẽ, bản chất của người vốn là một người tốt .

Khi nàng vừa dứt lời, vài tên thủ hạ có điều phóng tú của Đoạn Vân ngược đầu lên trời ngó lơ. Đặc biệt là động tác của Tiểu Phi Hiệp xem ra khoa trương nhất .

Khoát khoát tay về bất cần, Đoạn Vân nói : Tina, người muốn ta xử trí người như thế nào? Mặc dù người không trung thành, nhưng cũng chưa chính thức làm việc gì có lỗi với ta và Trung Hoa gia tộc .

Thả ta đi . Tina nói ba chữ này rất lớn .

Không được. Ta không thể thả người. Ta đã nói, ta thèm muốn sắc đẹp của người. Đoạn Vân ta tuyệt đối sẽ không cho phép người đàn bà mà mình thấy hợp nhãn ra khỏi vòng tay mình .

Vậy tại sao năm ngoái người còn đem ta gả cho Pháp Lạp Kỳ ? Tina cau mày nhìn chằm chằm Đoạn Vân, tựa hồ muốn tìm ra đáp án trên người hắn .

Đó là trước kia. Lúc đó, người bị thủ hạ của ta đánh bại, cảnh tượng lúc đó làm ta nghĩ rằng người và Pháp Lạp Kỳ vừa thấy đã yêu nhau ngay rồi. Hơn nữa lúc đó ta cũng không có hảo cảm với người. Bởi vì người ngăn trở ta thu phục Tinh Linh Vương Quốc và Thú Nhân đế quốc. Người lại còn không coi sinh mạng con người ra gì trên bầu trời Sinh Mạng thành. Do đó, người làm ta có chút thất vọng. Thậm chí hơi ghét người . Đoạn Vân chánh sắc nói .

Vậy bây giờ thì sao ? Tina hỏi nghiêm túc .

Bây giờ? Ta vẫn không có bao nhiêu hảo cảm với người như trước. Nhưng sự mù quáng tình yêu của người đối với Thú Thần làm ta rất hâm mộ. Hơn nữa, Đoạn Vân ta trước giờ không cho rằng mình là một người tốt. Do đó, ta bây giờ đang nghĩ về người. Ta muốn phá hỏng tình yêu của người với Thú Nhân . Đoạn Vân lúc này xem ra có chút tà ác .

A ~? Lão Đại. Người nói gì lắm thế? Người thèm thường sắc đẹp người ta lại còn tìm lắm lý do vậy sao? Người đúng là thẳng ngốc. Tiểu Phi Hiệp cười gơ lên ngón tay cái với Đoạn Vân .

Bằng vào sự cường đại của người, người có thể có được thân thể ta. Nhưng ta dám cam đoan, người tuyệt đối không đạt được trái tim ta. Tinh Linh nhất tộc đối với tình yêu luôn luôn có sự trung thành đặc hữu. Cho đến chết, mỗi một Tinh Linh đều có một người mà thôi. Ta thân là

Người chó quên, người đã dọa lạc rồi. Thân phận người bây giờ là nhân sĩ Ma giới . Đoạn Vân nói lạnh nhạt. Còn hai chữ dọa lạc trực tiếp làm cho Tina ngậm miệng lại. Đích xác, nàng bây giờ đã đầu thân tới Ma giới. Lúc này, nàng còn có tư cách gì mà giảng về tình yêu vĩ đại thần thánh của Tinh Linh cho Đoạn Vân? Phải biết rằng, dọa lạc Tinh Linh, vốn là nổi tiếng về việc lạm giao bừa bãi .

Tina! Ta muốn người làm thị nữ cho ta, người có nguyện ý không ? Đoạn Vân hỏi lạnh lùng .

Thị nữ? Hừ! Tại sao người không cho ta làm nữ nô ? Tina nói có chút tức giận .

Nghe thế, Đoạn Vân cười nói : Đề nghị này không tệ. Được! Sau này người là nữ nô của ta. Lộ Lộ Tây

Dạ, thiếu gia . Thị nữ Lộ Lộ Tây cung kính vái Đoạn Vân một lễ.

Sau này Tina giao cho người. Nhớ kỹ, nàng bây giờ là nữ nô của ta, phải giáo dục cho tốt. Nhưng nếu nàng muốn tìm chết, cứ để cho nàng chết trước đi. Dù sao bốn thiếu gia cũng có thể làm nàng sống lại . Đoạn Vân nói rất tà ác .

Dạ . Lộ Lộ Tây cung kính vái Đoạn Vân .

Nàng thật sự là Băng tuyết Nữ thần sao? Tina giật mình chỉ chỉ Băng tuyết Nữ thần Lộ Lộ Tây. Nàng không thể tưởng được, một nữ thần lại cung kính với Đoạn Vân như thế. Hơn nữa, từ ánh mắt Lộ Lộ Tây, Tina có thể thấy tình ý mệnh mông trong đó.

Tina tỷ tỷ, sau này chúng ta sẽ cùng nhau hầu hạ thiếu gia . Lộ Lộ Tây kéo tay Tina cười nói .

Lộ Lộ Tây! Hãy nhớ nhé, đó là nàng tự mình muốn làm nữ nô. Sau này nàng còn là người hầu của người, là người hầu riêng cho người . Đoạn Vân nói lạnh lùng. Phải biết rằng, thị nữ Lộ Lộ Tây vốn là một nữ thần lúc này đã bị Đoạn Vân nuốt chửng. Một khi bị Đoạn Vân ăn thịt, vậy thì thực lực sẽ tăng lên ngàn dặm. Trước kia vì mạnh mẽ phá vỡ phong ấn nên Băng Tuyết chỉ có thực lực Đấu thần, bây giờ đã là Chân thần hậu giai .

Điên rồi . Tina hô lên như phát điên. Phải biết rằng, thân nàng là Tinh Linh nữ thần, ngày xưa cao quý đến như thế nào. Không ngờ hôm nay, dưới mắt nam nhân này, mình lại chỉ xứng làm nữ nô. Để một nữ thần làm nữ nô, nói vậy cũng chỉ có nam nhân quái dị này mới nghĩ ra được .

Cứ như vậy, Tinh Linh nữ thần Tina trở thành nữ nô của Đoạn Vân. Nhắc tới thực lực của nàng thật sự không dùng làm gì được, vì đã bị Đoạn Vân dùng chân khí phong bế lại. Dù sao, nàng cũng từng là một người từng vì Thú Thần mà xâm nhập vào Ma giới, tuyệt đối không đơn giản chút nào. Hơn nữa, làm cho Tinh Linh nữ thần không có thực lực thì nàng cũng không thể tự sát. Dù sao, thực lực nàng bị phong ấn nên căn bản không tìm được đủ sức mạnh có thể phá hỏng thân thể Chân thần của nàng. Đoạn Vân sở dĩ xử lý Tina như vậy, chủ yếu là muốn trông vào vận khí. Phỏng chừng ngày nào đó cô Tinh Linh mỹ miều đó mở lòng, chủ động sa vào tay mình không biết chừng. Đến lúc đó, tình yêu và thân thể của Tinh Linh nữ thần, toàn bộ sẽ được Đoạn Vân bĩ ỉ chiếm được cả. Hắc hắc. Bước đầu tiên chinh phục một nữ thần cao quý, chính là phải chà đạp sự tôn nghiêm của nàng. Nhân sinh trên đời rất cuộc không có gì hưng phấn bằng việc để một nữ thần cam tâm tình nguyện tháo nút cởi dây trước mặt hắn .

Đối với nghi thức phủ xuống của Thần giới Phương đông, Đoạn Vân sớm đã biết trước mười ngày rồi. Mặc dù lúc đó còn chưa cử hành nghi thức, nhưng vì nó căn bản cũng tương tự như nghi thức phủ xuống của Thần giới Phương tây. Do đó khi họ vừa lập nên những kiến trúc đồ hình cho nghi thức này, những Địa Tinh uyên bác đã tính toán ra thời gian nghi thức sẽ được cử hành. Ngày hôm qua, Địa Tinh Galile nói cho Đoạn Vân hay, nghi thức Thần giới đã bắt đầu vận chuyển. Dựa theo thời gian thi triển của Thần giới Phương tây, những vị thần này sớm nhất cũng phải buổi chiều mới có thể phủ xuống đại lục. Để không có gì ngoài ý muốn xảy ra, Đoạn Vân sau khi xử lý xong sự tình về Tina lập tức đi tới đài thiên văn Địa Tinh, giám thị mọi tình huống ở Thần giới .

Giữa trưa, những người sắp truyền tống đã được tập hợp đầy đủ .

Thiếu gia, lần này truyền tống chỉ có mười một người. Ngài xem, mười tên mặc Kim giáp chiến y, phỏng chừng đều là hộ vệ. Trong đó còn có một mục đàn bà, phỏng chừng nàng mới là người đứng đầu. Galile chỉ vào kính viễn vọng bên cạnh .

Lúc này, Đoạn Vân chỉ có thể thấy đỉnh đầu những người này, hơn nữa hình ảnh cũng không rõ ràng. Thông qua kính viễn vọng cao cấp, Đoạn Vân cuối cùng thấy được khá rõ tình huống ở đó. Chỉ thấy mấy trăm người hợp thành một trận hình kỳ quái nhưng có quy luật. Không ít người cầm ma trượng, tựa hồ đang minh xướng, cũng thỉnh thoảng hoán đổi vị trí. Mười Kim Giáp võ sĩ bảo hộ xung quanh một người đàn bà. Mười một người đứng giữa một ma pháp trận kỳ quái, trận trận kim quang thoáng hiện khắp nơi. Thông qua kính viễn vọng, Đoạn Vân tập trung ánh mắt vào trên người đàn bà kia, cũng cố đoán thân phận của y .

Lúc này, mục đàn bà đó lại đột nhiên ngược đầu lên, liếc nhìn khắp nơi về kỳ quái, tựa hồ như cảm giác mình bị người ta nhìn ngó. Cuối cùng, nàng nhìn thẳng về phương hướng kính viễn vọng, rồi sau đó lại lắc lắc đầu nhẹ, tiếp tục đặt hết tâm tư vào nghi thức trước mắt .

Lúc này, Đoạn Vân cũng đã thấy được gương mặt mục đàn bà này. Vừa nhìn thấy gương mặt này, Đoạn Vân hơi giật mình. Bởi vì, người đàn bà này giống như y như Tinh Linh nữ thần Tina .

Nàng là ai? Chẳng lẽ nàng mới là Tinh Linh nữ thần chính thức? Vậy Tina là ai? Chẳng lẽ mình bị Tina lừa? Hắn vội vàng chạy đi tìm Tina hỏi ngay.

370. Chương 370: Aii¹/₄rchấm Yêu Giá Yêu Nhược Nii¹/₄x

Tự nhiên nữ thần. Không ngờ, người cơ hồ giống như đúc Tina lại là một trong năm đại Chủ thần - Tự Nhiên nữ thần Hera. Xem ra Thần giới lần này bỏ vốn lớn ra để đối phó mình rồi.

Sau khi biết được Tina còn có một tỷ tỷ, Đoạn Vân và vài chung đoạn thủ hạ tiếp tục quan sát động tĩnh của Thần giới.

- Galile! Thần giới Phương đông cử hành nghi thức như vậy, Thần giới Phương tây chẳng lẽ không có nửa điểm động tĩnh gì sao?

Đoạn Vân rất muốn biết Quang Minh Thần tộc lúc này đang làm gì.

- Ta phỏng chừng có thể là Thần giới Phương tây còn chưa biết về nghi thức này của Thần giới Phương đông? Nhưng lần này, họ tựa hồ hơi an tĩnh quá mức. Từ việc lần trước Thần giới Phương tây phái ra mười vạn thiên sứ đại quân đều đã chết sạch ở đại lục, Thần giới Phương tây lúc trước rất chủ động tấn công nay dần dần chuyển sang thế thủ. Còn bây giờ, lưỡng đại Thần giới rất ít khi phát sinh xung đột. Họ bình thường chỉ là trấn binh ở biên giới, không khinh cử vọng động. - Galile trả lời.

Lúc này, tên Địa Tinh một mực quan sát Thần giới Phương tây cũng nói :

- Thiếu gia! Ta thấy Thần giới Phương tây rất có thể sẽ phát động tiến công Thần giới Phương đông khi nghi thức vừa bắt đầu hoặc nghi thức tiến hành phân nửa. Thông qua quan trắc, ta phát hiện ra họ đang âm thầm tụ tập lực lượng.

Đoạn Vân khẽ gật đầu, nói :

- Thần giới Phương đông có năm đại Chủ thần, còn Thần giới Phương tây có mười Chủ thiên sứ. Nhưng với cấp bậc Thần Vương thì Thần giới Phương tây hơi thiếu thốn một chút. Dù sao, họ cũng chỉ có ba mươi hai Dực Sĩ thiên sứ, còn Thần giới Phương đông có sáu Đại Thần Vương. Ngoài sáu Đại Thần Vương này còn ra còn phải kể đến Sinh Mạng Nữ Thần. Nếu nghi thức này mà Thần Vương phải tham dự rồi hao tổn thực lực thì ta dám khẳng định, Thần giới Phương tây khi biết được Đông phương thần minh muốn cử hành nghi thức phủ xuống sẽ đại tổng tiến công. Hơn nữa, cho dù là Thần giới Phương đông không cần Thần Vương cũng có thể tiến hành nghi thức phủ xuống, nhưng nếu Thần giới Phương tây có thực lực ngăn chặn Thần Vương của Thần giới Phương đông thì Quang Minh Thần tộc phương tây cũng sẽ phát động tiến công. Dù sao, nghi thức này khẳng định sẽ tiêu hao một phần thực lực của Thần giới Phương đông. Đây là một cơ hội đối với Quang Minh Thần tộc.

- Lão Đại, người xem kia.

Tiểu Phi Hiệp chỉ vào màn ảnh vẽ đầy kinh ngạc.

Chỉ thấy thiên sứ đại quân tựa hồ là ở nhận được lệnh gì đó. Đột nhiên hướng về phía trận doanh Thần giới Phương đông triển khai công kích mãnh liệt. Hơn nữa, Đoạn Vân còn phát hiện, có một đội quân thiên sứ trực tiếp đánh lên bay về phía tiến hành nghi thức.

Lần này, có trên trăm vạn đại quân thiên sứ hướng về phía tướng sĩ thần tộc phương đông phát khởi tiến công điên cuồng. Đội quân số lượng chỉ có trên một trăm người đi đánh phục kích thì vô cùng chói mắt. Bởi vì họ có rất nhiều cánh. Đội quân đó, do một thiên sứ đầu lĩnh có mười hai cánh dẫn đầu, mười Chủ thiên sứ theo sát phía sau. Một trăm tên có thực lực tương đương Chân thần Năng thiên sứ theo sát mười đại Chủ thiên sứ điên công lao vào trận doanh Thần giới Phương đông. Dưới sự công kích bất ngờ của đội quân này, trận hình Thần giới chẳng mấy chốc đã rối loạn. Đội quân phục kích này cũng càng ngày càng tới gần nơi đang tiến hành nghi thức phủ xuống.

Lúc này, có bốn nam nhân tiến lên nghênh đón. Bốn nam nhân này trong đó có hai tên vừa thấy đã biết ngay là hai huynh đệ. Hai người này, tóc để xoã, một tên tóc đen, một tên tóc trắng, nhìn qua rất uy mãnh. Khi họ vừa triển khai lực lượng của mình ra, Đoạn Vân đại khái đoán ra thân phận họ chính là Lôi Thần và Điện Thần. Còn hai tên kia chắc là Hỏa thần và Phong Thần rồi. Tứ đại Chủ thần, lúc này đứng ra chặn đứng đại quân thiên sứ.

Ngay sau đó, một gương mặt quen thuộc xuất hiện trước mắt Đoạn Vân - Tỷ tỷ của Helen, Sinh Mạng Nữ Thần. Theo sát phía sau nàng là hai nam nhân khí chất phi phàm, ba người này nhìn qua hơi giống cùng cấp bậc. Nhưng ngay sau đó, Đoạn Vân lại thấy tứ đại Chủ thần hành lễ với Sinh Mạng Nữ Thần. Xem ra, Sinh Mạng Nữ Thần ở Thần giới có địa vị hẳn là cao hơn Thần Vương bình thường.

Bảy thần minh cao cấp Thần giới Phương đông, cứ như vậy giằng co với Quang Minh Thần tộc phương tây. Tây phương Điều nhân tựa hồ cũng rất kiêng kỵ bảy đại cao thủ thần tộc phương đông này, căn bản không dám phát động tiến công.

Nhưng ngay sau đó, tên đầu lĩnh Sĩ thiên sứ vung tay lên, những cặp cánh chim hắc sắc của hắn đột nhiên xuất hiện. Vừa thấy thiên sứ có những đôi cánh đen xuất hiện, Sinh Mạng Nữ Thần bỗng xuất hiện về lo

láng. Tên điều nhân hai cánh đen này cũng làm cho Đoạn Vân giật mình không ít. Bởi vì Đoạn Vân phát hiện ra, hẳn có tới bảy cặp cánh đen. Đây là thứ còn cao hơn cả Thiên sứ mười bốn cánh. Nhưng cái làm cho Đoạn Vân khó hiểu là tên Sí thiên sứ tựa hồ lại là thủ hạ của hai tên Thiên sứ mười bốn cánh.

Khi tên Sí thiên sứ đó vung tay lên, giao chiến song phương cũng bắt đầu. Đoạn Vân căn bản không thấy rõ được họ giao chiến như thế nào. Theo mắt thường của Đoạn Vân, nơi nơi đều là năng lượng chớp động, lôi điện lóe ra, phong hỏa đan vào nhau, những linh vực tới tấp xuất hiện rồi biến mất. Nhưng xem ra, tựa hồ không ai chiếm tiện nghi. Ngay sau đó, cuộc chiến bậc thấp bắt đầu. Rất nhiều Kim Giáp võ sĩ đã tham gia vào những nhóm chiến đấu khác nhau. Bắt đầu đã có người ngã xuống.

Trong lúc đó, nghi thức phủ xuống vẫn được tiến hành. Cuối cùng, trên đỉnh đầu của sáu người đứng ở sáu góc ma pháp trận, bỗng hiện lên những luồng kim quang, rồi phủ xuống mười một thần minh. Một tiếng nổ mãnh liệt vang lên trên đài nghi thức. Ngay lập tức họ biến mất khỏi chỗ của mình.

Những tên gia hỏa vì hao tổn năng lượng quá mức bị đánh bay, không rõ sinh tử. Nhưng chắc cũng không dễ gì mà chết được.

Cuối cùng thì nghi thức cũng đã hoàn thành. Thần giới Phương đông thoát nhìn bị tổn thất thảm trọng. Nhưng dù sao ở đó cũng là địa bàn của họ. Sau khi càng ngày càng nhiều người của Thần giới Phương đông gia nhập trận doanh chiến đấu, đám điều nhân chụp vội hơn mười thi thể điều nhân lui về. Nhưng chiến trường chính diện vẫn diễn ra như trước. Những võ sĩ Thần tộc và đại quân điều nhân tiến hành những cuộc giao tranh rất ác liệt.

Khi nghi thức tiến hành, thông qua dị biến trên bầu trời, Đoạn Vân cũng phỏng chừng đại khái đoán ra được địa điểm cửa Thần giới sẽ mở ra. Cho nên khi cửa Thần giới mở ra, truyền tống trận đã được bố trí chặt chẽ xung quanh, một bộ phận lực lượng chung đoạn đã đóng sẵn ở đó rồi.

Rời văn phòng Địa Tinh, Đoạn Vân mang theo đám thủ hạ chui vào truyền tống trận nối liền với cửa Thần giới.

Để phòng ngừa dị biến, Đoạn Vân còn ra lệnh cho các nô lệ phải ở tại chỗ đợi lệnh. Thông qua truyền tống trận tương liên với giới tử của Đoạn Vân, Đoạn Vân có thể trong vòng mười giây đưa hơn mười tên nô lệ chiến lực cường hãn tụ tập bên người mình.

Tính tới việc đối phương dù sao cũng chỉ có hạn, Đoạn Vân lần này không mang theo nhiều vũ lực lắm. Diệp Cô Thành, Ấu Đặc Tư, Nỵ Khả, mười Thần Long và năm ma sủng. Còn chịu trách nhiệm gắn truyền tống trận vẫn là mười Thần Long.

Vừa chui ra khỏi truyền tống trận, Đoạn Vân lập tức cảm nhận được vị trí cụ thể và thực lực đại khái của mười một Thần tộc.

Khẽ cười một tiếng, Đoạn Vân mang theo đám thủ hạ lướt về phía đám thần minh. Địa điểm xuất hiện của mười một tên gia hỏa này là nơi giao giới giữa Trung Hoa Thần điện và Thiên Long Đế Quốc. Cũng không xa nơi truyền tống trận lắm.

Mang theo một đoàn thủ hạ ẩn遁 thực lực, Đoạn Vân cơ hồ vô thanh vô tức xuất hiện ngay phía sau mười một Đông phương thần minh.

- Hera nữ thần đại nhân đại giá quang lâm, sao không hạ thần dụ trước để người đứng đầu đại lục này được trọn tình nghĩa chủ nhà.

Một thanh âm nam nhân vang lên làm cho mười một vị Thần tộc vừa mới phủ xuống giật mình kinh hãi. Cả mười một vị Thần quay đầu lại, dùng ánh mắt nghi hoặc xen lẫn vẻ kinh hoảng đánh giá Đoạn Vân.

Đoạn Vân mang theo vẻ mặt khá là thản nhiên đứng giữa. Diệp Cô Thành Ấu Đặc Tư phân ra hai bên, Nỵ Khả hóa thân thành Thần Long làm tọa kỵ cho Đoạn Vân. Năm ma sủng theo sát phía sau cùng với mười Thần Long, bày ra một trận hình ở phía sau.

Thông qua quan sát, Đoạn Vân phát hiện vị Thần trước mắt căn bản không phải là đối thủ của mình. Vị Tự Nhiên nữ thần Hera, đích thật là một Chủ thần, nhưng cho dù có mười Hera Đoạn Vân cũng không e ngại. Bởi vì thực lực của nàng, căn bản không mạnh lắm. Không, phải nói là rất yếu, phỏng chừng trong

số năm đại Chủ thần của Thần giới, thực lực của nàng rất có thể là yếu nhất. Bởi vì, nàng chỉ có thực lực Chủ thần sơ giai mà thôi. Trong số năm đại Chủ thần Phong, Hỏa, Lôi, Điện, Tự Nhiên, thì Tự Nhiên nữ thần, tỷ tỷ của Tina, chỉ là một Chủ thần nắm trong tay một hệ ma pháp sơ giai. Ngẫm lại, Tina cũng chỉ là một Chân thần thì tỷ tỷ của nàng sao có thể quá mực lợi hại được chứ? Ai, thất vọng quá nhỉ.

Mười Kim Giáp võ sĩ lại càng không đáng nhắc tới. Mặc dù họ đều là Chân thần hậu giai, nhưng cho dù họ có là đỉnh giai thì thế nào chứ? Lực lượng Chân thần trong tay Đoạn Vân tưởng ít sao? Hơn bốn mươi tên nô lệ, thực lực thấp nhất cũng đã là Chân thần trung giai, hơn nữa cơ bản đều là ác thú. Phải biết rằng thú so với người thì có ưu thế lớn hơn nhiều. Chưa nói đến thú tộc tiền sử cũng có ưu thế nhất định so với đám Thần tộc này.

Nói cách khác, nếu họ phụng mạng tới đây tiêu diệt Đoạn Vân, vậy họ tuyệt đối chỉ có nước chết.

- Người là ai ?

Mặc dù việc Đoạn Vân đột nhiên xuất hiện làm họ giật mình kinh hãi, nhưng dù sao cũng là Thần minh, nên chẳng mấy chốc tất cả cũng đều trấn định lại. Thanh âm Hera cất lên thật ngọt ngào, vừa nghe làm cho người ta cảm thấy rất thư thái.

- Ta là Đoạn Vân. - Đoạn Vân nói lạnh lùng.

- Làm sao người biết tên ta ?

Nàng này tựa hồ không hề hoài nghi thân phận của Đoạn Vân. Theo ngữ khí của nàng thì nam nhân trước mắt này là Đoạn Vân tựa hồ vốn là một việc hiển nhiên.

Đoạn Vân cười cười, dùng tay vuốt tóc, nói :

- À, muội muội người Tina, bây giờ đang ở Á Cương làm khách. Hơn nữa, quan hệ giữa chúng ta cũng không bình thường.

Đương nhiên không bình thường rồi, Tina bây giờ chính là nữ nô của bốn thiếu gia đấy.

- Thì ra là thế. Đoạn Vân! Ta lần này phụng mạng Sinh Mạng Nữ Thần tới đại lục thụ phong cho người.

Tự Nhiên nữ thần vẫn mềm mại ngọt ngào nói như trước.

Tự Nhiên nữ thần này mặc dù nhìn qua cơ bản không khác Tina, nhưng hai người khí chất cũng hoàn toàn bất đồng. Trên người Tina, mang theo mùi vị lẫn lộn chốn nhân gian, mặc dù hơi ma quái, nhưng lại rất chân thật. Nhưng người đàn bà này lại làm cho người ta có một loại cảm giác hoàn toàn như mộng ảo, cứ như một bức ảnh hư ảo vậy. Chỉ có thể nhìn xa xa mà thôi. Vẻ đẹp của nàng, tuyệt đối là một bức tranh sơn dầu cao quý chỉ có thể ngắm nhìn. Chỉ có thể đặt lên bàn thờ mà thôi.

Nhưng, Đoạn Vân rất là thích khinh nhờn nghệ thuật. Cái gì mà thụ phong? Tất cả chỉ là một lũ rầm chó. Ta bắt người đi làm nữ nô, cho người làm bạn với muội muội người.

Đối với Đoạn Vân thì một người đàn bà nếu nhìn quá xinh đẹp, đó cũng là một loại tội.

371. Chương 371. Cản Khản Bả Đầu Tiếp Thượng Ba

- Thụ phong phải không? Vậy Sinh Mạng Nữ Thần đại nhân dự định cho ta làm việc gì, nếu chức vị quá thấp thì ta có thể không đồng ý đó.

Liếc mắt nháy nhó với Ny Khả ở dưới thân, Đoạn Vân cười đều nói.

Hera đang tập trung quan sát Đoạn Vân, nàng thăm dò thực lực đám người của hắn. Nhưng vô luận nàng nhìn như thế nào, đám người Đoạn Vân giống như những thường dân không hề có thực lực gì. Nhắm mắt lại, nàng căn bản cũng không cảm giác được sự tồn tại của Đoạn Vân. Tên nam nhân trước mặt hình như luôn có vẻ mặt thản nhiên như vậy, còn ánh mắt của hắn thì tràn đầy tự tin, đó là một loại ánh mắt nắm trong tay tất cả. Đối với Diệp Cô Thành, Âu Đặc Tư đứng bên cạnh và Ny Khả ở dưới thân Đoạn Vân, Hera ngoại trừ cảm giác được có chút nguy hiểm, ngoài ra nàng hoàn toàn không nhìn được thực hư thực

lực của bọn họ. Thậm chí đến cả năm ma sủng và mười Thần Long phía sau Đoạn Vân, Tự Nhiên nữ thần Hera cũng chỉ có thể mơ hồ nhìn ra bản thể của họ, còn đối với giai vị thì hoàn toàn mù tịt.

Tất cả thủ hạ của nam nhân này đều không đơn giản, đây là kết luận mà Hera đưa ra sau khi xem xét cẩn thận mà không tìm được gì.

- Đoạn Vân, Sinh Mạng nữ thần đại nhân nói là nàng có thể giúp người trở thành một Chủ thần.

Đã nhìn không ra thực lực của Đoạn Vân, vậy cũng chỉ có thể tạm thời phủ dụ thăm dò tên nam nhân này. Hera cũng nhận được lệnh dò xét nguyên nhân vì sao tín ngưỡng lực ở nhân giới đại lục gần như biến mất không còn nữa. Nếu có thể, lôi kéo cả tên Đoạn Vân vốn làm cho Thần giới Phương tây đau đầu đau về phe mình.

- Chủ thần? Người làm sao biết được ta bây giờ không phải là một Chủ thần? - Đoạn Vân cười khê hỏi.

Nghe Đoạn Vân nói thế, Hera cũng không quan tâm. Nàng hoàn toàn cho câu nói kia chỉ là một lời đùa giỡn.

- Như thế nào? Không tin hả? - Đoạn Vân lạnh nhạt hỏi

Hera cười khê một tiếng, hỏi Đoạn Vân:

- Vậy xin hỏi, người là Chủ thần hệ gì?

- Người đoán coi? - Đoạn Vân cười hỏi lại.

- Được rồi Đoạn Vân, ta không nói giỡn với người nữa. Ta muốn hỏi người vài vấn đề. - Hera thu hồi tiểu ý, vẻ mặt trở lại lạnh nhạt nói.

- Được, nhưng ta nói trước, trả lời một vấn đề là mười ức kim tệ.

Về mặt Đoạn Vân lúc này trông vô lại dâm đảng cùng cực, hai mắt hấn nheo lại đang dùng thần thức đánh giá cơ thể mê người của Tự Nhiên nữ thần. Hấn tự biện bạch cho hành động của mình: ta phải thấy được tất cả những thay đổi dù là rất nhỏ của nàng, như vậy mới có thể nắm quyền chủ động đàm phán. Nhưng chỉ có đồ ngu mới tin thế, tên sắc lang này bụng dạ hấn chẳng ngây thơ trong trắng như vậy.

- Kim tệ hả? Ta thật ra rất muốn biết đối với một người cấp bậc đến mức này thì kim tệ còn dùng làm gì? Xin lỗi, ta không có kim tệ. - Hera cảm thấy buồn cười, nói.

- Vậy người có đem theo vài món bảo bối thần khí gì đó không?

Đoạn Vân tham lam nhìn đánh giá toàn thân Tự Nhiên nữ thần. Nhưng Tự Nhiên nữ thần lại thấy ánh mắt của Đoạn Vân không chỉ có tham lam, mà còn pha lẫn với vô lại dâm đảng, khiến cho cả người nàng không được tự nhiên. Nàng lúc này có cảm giác như toàn thân đang lơ lửng trước mặt Đoạn Vân.

- Ta không có bảo bối.

Hera lắc lư thân mình, xem ra có vẻ giận.

- Đã không có kim tệ, mà cũng không có bảo bối, chẳng lẽ người muốn ta trả lời miễn phí cho những vấn đề của người sao? Đoạn Vân ta trước giờ không thích làm những vụ mua bán lỗ vốn.

Trên mặt Đoạn Vân lúc này tựa hồ có chút thất vọng. Nhưng ai mà chẳng biết, hấn rõ ràng là đang giả bộ.

- Đoạn Vân. Ta chỉ muốn biết, đại lục bây giờ....

- Xin lỗi, không thể trả lời. Không có tiền thì người đừng mong tìm được tin tức gì từ ta cả. - Hera còn chưa nói xong, Đoạn Vân đã xua tay lia lịa, ngắt lời nàng.

Hera thật ra lại cảm thấy thanh tĩnh. Nàng biết, nếu tùy tiện phát sinh xung đột với nam nhân trước mắt này, mình và mười Kim giáp Chân thần rất có thể sẽ dữ nhiều lành ít.

Nàng là Tự Nhiên nữ thần tính tình rất hài hoà, cũng không có nghĩa là đám Kim giáp binh cũng có tính tình hoà ái như vậy.

- Đoạn Vân tiện dân, người phải chú ý ngữ khí và thái độ của người khi nói chuyện. Người nên biết rằng, chúng ta đều là Thần minh cao quý, còn người, chỉ là một tên nhân loại bình thường đê tiện mà thôi. Tự Nhiên nữ thần đại nhân đã nể mặt người rồi, nếu người còn không biết tốt xấu, cẩn thận ta cho người tan thành mây khói.

Một tên Kim giáp Chân thần râu mép như sơn dương vẽ mặt phần nộ quát Đoạn Vân. Những lời hằn vứa nói đã làm cho đám thủ hạ của Đoạn Vân nổi nóng. Sát khí ẩn hiện, lúc có lúc không.

- Tạp Nỗ Tư, người im miệng lại.

Tuy những biến hoá của đám thủ hạ Đoạn Vân rất nhỏ, nhưng Hera vốn rất mẫn cảm đã ý thức được khí tức nguy hiểm. Nàng vội vàng quát bảo tên Kim giáp Chân thần ngưng lại.

- Tự Nhiên nữ thần đại nhân, tên nhân loại này cũng quá kiêu ngạo đi. Ngài đã nể mặt hần rồi, hần còn bất kính với ngài như thế. Hần đúng là một tên mười phần tiện... Ặc....

Tên Kim Giáp võ sĩ có tên là Tạp Nỗ Tư không thể tiếp tục mở miệng nữa. Bởi vì ở yết hầu của hần bỗng xuất hiện một khe hở rất nhỏ, một dòng chất lỏng màu vàng kim từ từ chảy ra.

Keng. Kiểm ra khỏi vỏ và được dút vào cơ hồ cùng một lúc, Diệp Cô Thành vẫn như trước đứng bên người Đoạn Vân, nhìn vẫn vô cùng bình tĩnh và yên ổn.

Khi tên Kim giáp Chân thần cúi đầu muốn nhìn xem mình đã xảy ra chuyện gì, cái đầu của hần bỗng nhiên rơi xuống. Máu đặc hữu kim sắc của Thần tộc từ cổ phun ra.

- Đoạn Vân, người....

Tự Nhiên nữ thần Hera trừng mắt phần nộ nhìn Đoạn Vân, vẽ mặt có chút phức tạp. Một kiếm vừa rồi, cho dù là nàng cũng không thể thấy rõ. Điều duy nhất nàng biết: hung thủ là tên hộ vệ bên người Đoạn Vân. Về phần tên hộ vệ đó xuất kiếm như thế nào, phi thân tới trăm thước giết người ra sao, nàng hoàn toàn mù mờ.

Chín tên Kim giáp Chân thần khác xem ra vô cùng phần nộ. Hai tên trong số Kim Giáp võ sĩ phi thân lên đỡ lấy thân thể của tên vừa bị chém chết.

- Không phải ta.

Đoạn Vân vung tay lia lịa, ra hiệu mình trong sạch. Nhưng âm thầm hần lại dùng thần thức bắt ngay lấy linh hồn của tên vừa bị Diệp Cô Thành chém thành hai đoạn. Linh hồn là đồ tốt đó, trữ lại trước cái đã.

Nhìn thi thể của thủ hạ, Hera rốt cục cũng không khống chế được sự kích động của mình, sắc mặt trở nên trắng bệch. Một người có thể ngay trước mắt mình mà miểu sát một cao thủ Chân thần hậu giai, cho dù nàng là Chủ thần mà cũng không nắm chắc có thể đối phó được. Hơn nữa, thực lực của đối phương đến bây giờ không biết thực hư ra sao.

Đoạn Vân ra vẻ quan tâm, sờ sờ đầu, rồi nhìn hai đoạn thi thể nói:

- Hần không sao đâu? Các người là Thần, vậy các người hần không chết được. Vừa rồi là ai làm chứ? Ủa, khẳng định là một cao thủ phổng chừng cấp bậc đã đạt tới thần cấp. Ủ, tuyệt đối là Kiểm Thần.

Những lời này vừa phun ra, năm đại ma sư không nhin được, cười phì ra. Còn mấy thủ hạ dưới tay hần cũng nhếch mép, đặc biệt Ny Khả dưới thân hần cũng cười rung lên nhẹ nhẹ.

- Các người nghiêm túc một chút, không thấy thủ hạ của nữ thần đại nhân biến thành hai đoạn sao?

Đoạn Vân ra vẻ tức giận quát bảo đám thủ hạ ngưng lại.

- Ha ha ha. Lão Đại, người thật sự là làm người ta cười chết mà không thương mạng.

Tiểu Phi Hiệp rốt cuộc không nhin được tiểu ý của mình cười to lên. Còn vài thủ hạ khác cũng cười theo. Đến cả Diệp Cô Thành bình thường lãnh đạm cũng lộ ra tiểu ý.

- Đoạn Vân, người cuối cùng có ý gì đây?

Tự Nhiên nữ thần bây giờ rất giận. Sắc mặt nàng tức giận đến mức trở nên trắng bệch. Nàng không ngờ, một tên Chân thần thực lực hậu giai, lại chỉ vì lầm lời một chút mà bị giết chết.

Đoạn Vân đưa tay phát phát, ra hiệu cho đám thủ hạ im lặng.

- Nữ thần đại nhân, ý của ta là, người nhanh chóng gắn cái đầu vào cho tên Kim giáp võ sĩ lẩm miệng kia, phỏng chừng hắn có thể sống lại đó. Hắn nói bổn thiếu gia là tiện dân. Ta không có ý kiến, nhưng hắn tại sao lại đứng ra nói những lời đó với thủ hạ của ta chứ? Ta đây thật mất mặt. Người nhìn xem, đến cả ông trời cũng chịu không nổi nữa.

Đoạn Vân vẻ mặt lúc này rất thành khẩn.

- Gắn đầu lại? Cho dù Sinh Mạng Nữ Thần có tới nơi này cũng chẳng làm được gì vì hắn đã là một cỗ thi thể. Chẳng lẽ người có thể làm người sống lại sao?

Lúc này Hera có lẽ vì quá giận mà bộ ngực đầy đặn của nàng bỗng nhấp nhô nhanh lên một chút theo nhịp thở. Nhìn quả là đặc biệt mê người.

- Việc này trách được ta sao? Các người không có tiền lại không có bảo bối, còn muốn tìm được tin tức. Hơn nữa lại còn đưa ra lời ác ngôn, nhục mạ ta nữa. Người nói xem như vậy còn có vương pháp nữa không? Còn có thiên lý không? Chẳng lẽ các người là Thần cao cao tại thượng, những dân chúng bình thường chúng ta phải xem ánh mắt các người mà cúc cung làm việc sao? Chẳng lẽ muốn chúng ta có cuộc sống của con kiến à? Người nói đi, chẳng lẽ các người là Thần minh cao quý, nhân loại chúng ta sẽ làm trâu ngựa để các người tùy ý điều khiển sao? Hera đại nhân, ta nói lại một lần nữa, nếu không có tiền tài và bảo bối, người hôm nay đừng mơ đến việc tìm được tin tức gì từ ta.

- Người rất oai phong. Tính ra, chúng ta tự nhận xui xẻo. Chúng ta đi.

Lúc này Hera mang theo chín Kim giáp Chân thần còn lại và thi thể Chân thần vừa chết, muốn thối lui. Nàng biết, nếu dây dưa với nam nhân trước mắt này, không bị hắn đánh chết, cũng sẽ bị hắn chọc cho tức chết.

Nhưng thân thể họ vừa động, mười đại Thần long đã bao vây kín lấy họ.

- Đoạn Vân, người có ý gì đây? Chẳng lẽ chúng ta đã bỏ đi mà cũng không được sao?

Hera mặt không chút thay đổi chăm chú nhìn Đoạn Vân.

Khẽ cười một tiếng, Đoạn Vân nói lạnh lùng :

- Chỉ sợ việc này không được đâu.

- Đoạn Vân, hôm nay người khinh người quá đáng.

Hera lại một lần nữa bị Đoạn Vân chọc giận.

- Hera đại nhân, không phải này ta không muốn tha các người đi. Nhưng các người muốn đi đâu?

- Chúng ta đi Nữ Thần điện không được à? - Ngữ khí Hera pha thêm chút phẫn nộ.

- Chỉ sợ không được.

- Tại sao? - Mặt Tự Nhiên nữ thần cơ hồ đã méo xệch.

Lúc này, vẻ mặt Đoạn Vân trở nên nghiêm túc, tựa như một quan tòa đang tuyên án :

- Có thể lúc mới bắt đầu ta không nói rõ, bây giờ ta nói chuyện luôn với các người một lần. Mộng Đa Lợi Á bây giờ thuộc về Trung Hoa rồi, do đó đối với những thế lực ngoại lai như các người, ta không thể không phòng bị được. Dựa theo luật của Trung Hoa gia tộc, những ai không thuộc về Trung Hoa gia tộc kể cả người, thú, thần, ma đủ mọi loại sinh vật, nếu không được gia tộc cho phép, nếu tùy tiện bước vào lãnh thổ, lãnh không, lãnh hải của Trung Hoa gia tộc ta, toàn bộ đều sẽ bị coi như những tên xâm lăng. Đối với xâm lăng, gia tộc bình thường sẽ áp dụng chính sách hủy diệt.

- Cái gì? Chẳng lẽ các người dám đối xử với Thần như thế sao?

Lại có một tên Kim giáp võ sĩ không nhìn được tốt xấu tức giận hét lên. Nhưng hắn đã bị đồng đội lôi trở về, không ai biết khi nào cái đầu của hắn sẽ rơi xuống.

- Sợ quá. Nhưng luật gia tộc quy định như thế mà. - Đoạn Vân chánh sắc nói.

- Vậy chúng ta đi A Lí Tây Đa. - Hera ra lệnh cho thủ hạ.

Đoạn Vân ra hiệu cho thủ hạ một lần nữa ngăn lại nói:

- Không được. A Lí Tây Đa bây giờ cũng là địa bàn của Trung Hoa gia tộc. À, cả nhân giới đều là cơ nghiệp của Trung Hoa. Bây giờ, nếu các người muốn đi, cũng chỉ có đi Ma giới hoặc trở về Thần giới. Nhưng nếu các người muốn được an toàn trong phạm vi gia tộc, các người phải xin visa với bộ ngoại giao gia tộc.

372. Chương 372. Nhĩ Thị Ngã Kiến Quá Tội Ti Bĩ Vô Sĩ Đích Nam Nhân

- Visa?

Hera xem ra chưa hề nghe qua danh từ này. Đám thủ hạ cũng ngơ ngác nhìn nhau.

- Đúng, đúng là visa. - Đoạn Vân khẳng định.

- Nếu chúng ta không có thì sao?

Hera lúc này quyết định lấy cứng đối cứng với Đoạn Vân, nàng nhớ tới một câu: người càng biểu hiện nhu nhược, người khác lại càng khi dễ người.

- Không có? Vậy xin lỗi rồi, ở Trung Hoa gia tộc, trừ những thành viên ra, người duy nhất không cần visa mà có thể đi lại trên đại lục, chỉ có một loại, đó là...

- Người chết phải không? - Hera ngắt lời Đoạn Vân nói.

Đoạn Vân lắc lắc đầu, nói:

- Không, người chết làm sao còn có thể tự do đi lại được? Ta nói đây là nô lệ. Nô lệ có thể đi lại trên đại lục.

- Đoạn Vân, người dám nhục mạ Thần giới chúng ta sao?

Trong ánh mắt Hera lóe lên vài tia uy hiếp, hơn nữa còn gần giọng nhấn mạnh hai chữ Thần giới.

Khẽ cười một tiếng, Đoạn Vân nói :

- Các người là Thần, còn ta chỉ là người bình thường, người làm sao dám đấu với Thần? Chỉ có điều, tất cả những điều lệ của gia tộc được ghi lại rõ ràng trên giấy trắng mực đen, cho dù là ta cũng phải tuyệt đối phục tùng.

Hera nữ thần hít sâu một hơi, cố dùng nhịp thở để ổn định tâm tình đang bị kích động, cố gắng bình thản nói:

- Đoạn Vân, người rốt cuộc muốn làm gì? Người nói rõ ra đi.

- Được, rất sáng khoái. Ta nói rõ với người, hôm nay ta tới đây chính là muốn cưỡng ép dân nữ.

Khi Đoạn Vân nói những lời này, vẻ mặt vô cùng hào hùng. Tựa hồ trong mắt hắn thì việc cưỡng ép dân nữ là một việc quang vinh đáng làm đáng tuyên dương.

Những lời này của hắn thật làm cho Hera vừa phẫn nộ lại vừa thấy buồn cười. Cưỡng ép dân nữ? Đến cả nữ thần mà cũng dám cưỡng? Không cần mạng nữa à?

- Đoạn Vân, lá gan người thật lớn. Chẳng lẽ người thật muốn đối địch với cả Thần giới sao? Người chắc không thể tưởng tượng được lực lượng của Thần cường đại như thế nào.

Lúc này Hera sắc mặt có vài tia tiểu ý, hơn nữa nội tâm lại thấy rất bình tĩnh.

- Không, ta không muốn trêu vào Thần giới. Đoạn Vân ta còn chưa tự cao tự đại tới mức đó. Ta chỉ muốn sinh tồn. Ta rất muốn biết, Thần giới các người đã bỏ qua đại lục, vì sao còn muốn phủ xuống lần nữa? Chẳng lẽ các người không thể để nhân tộc có được một chút tự do sao? Đoạn Vân ta không có dã tâm, nhưng ta bây giờ là người đứng đầu nhân giới, ta phải đứng ra nói chuyện thay cho nhân tộc.

Đoạn Vân lúc này chuyển thái độ trông rất nghiêm túc. Mục đàn bà này cho rằng những lời mình đòi cưỡng ép dân nữ là lời nói đùa, vậy tạm thời cứ coi nó là những lời nói đùa đi.

- Ta chỉ phụng Sinh Mạng Nữ Thần đại nhân đi tới đại lục dò xét vì sao tín ngưỡng lực ở nhân giới trở nên thờ ơ như vậy. Hơn nữa, Thần giới chúng ta cũng muốn chiêu dụ Đoạn Vân người, vì người dám đối đầu với Thần giới Phương tây. Do đó, chỉ cần người gạt đầu, Sinh Mạng Nữ Thần đại nhân sẽ cho người một chức vụ rất tốt ở Thần giới.

- Cửa Thần giới đã đóng rồi, người còn có thể trở lại Thần giới nữa sao? - Đoạn Vân lạnh nhạt hỏi.

- Việc này không phải là vấn đề người cần lo lắng. Ta đã phủ xuống được, ta đây tự nhiên có biện pháp trở về. Nữ thần đại nhân nói rồi, nàng có thể phong cho người là Sinh Mạng thần sử, để người giúp nàng quản lý tín đồ Nữ Thần trên đại lục.

- Vậy các người hẳn cũng biết việc Ma giới chuẩn bị xâm lăng đại lục rồi chứ? Ta muốn biết, Thần giới có phải bình tĩnh viện không? Còn theo như tin tức ta tìm được, Ma giới lần này sẽ cử toàn Ma tộc xâm lăng. Lần xâm lăng này đối với dân chúng đại lục tuyệt đối là một tai nạn ghê gớm.

Đoạn Vân hoàn toàn không còn vẻ mặt trêu chọc như ban đầu nữa. Bây giờ hẳn chỉ thắc mắc đến một việc: vị thần này sẽ làm gì trên đại lục?

- Không thể. Cửa Thần giới lúc này tuyệt đối không thể mở. Một khi cửa Thần giới mở ra sẽ rất khó đóng lại. Đến lúc đó, cho dù là Thần giới cũng có thể chịu huyết tẩy của Ma tộc. Chúng ta không thể mạo hiểm như vậy.

Về mặt Hera có chút thống khổ, tựa hồ cảm thấy tội nghiệp cho những sinh linh vô tội ở nhân giới.

- Vậy các người còn xuống đây để làm chi? Muốn xem nhân giới sẽ bị luân hãm như thế nào à?

Đoạn Vân thắc mắc, Thần giới mạo hiểm đưa nữ thần này xuống đây, đến thật sự có mục đích gì.

- Ta nói rồi, rất nhiều tín ngưỡng lực của thần minh bị khiếm khuyết nghiêm trọng. Do đó, Thần giới để ta xuống đây điều tra xem sao. - Hera trả lời.

- Các người đã bỏ qua nhân giới, đã mặc kệ sinh tử của nhân tộc, vậy các người còn có tư cách gì mà tìm được tín ngưỡng của nhân loại?

Đoạn Vân lúc này không còn gì để nói về những vị thần minh này nữa. Người nói người đã bỏ qua nhân giới đại lục, người còn muốn nghĩ tới việc tìm được tín ngưỡng của dân chúng đại lục?

- Đây là ý của bề trên.

Hera nữ thần bị Đoạn Vân hỏi mấy câu làm lúng túng không nói gì được. Đích xác Thần giới đã bỏ qua đại lục, vậy tại sao còn muốn tín ngưỡng của dân chúng đại lục?

Cười lạnh một tiếng, Đoạn Vân nói tiếp:

- Thần các người, là những tên gia hỏa không biết xấu hổ nhất, vô sỉ nhất, dối trá nhất trên thế giới này. Các người có phải nghĩ rằng Ma giới sắp xâm lăng, dưới nguy cơ diệt chủng, dân chúng nhân giới tất sẽ phải cầu thần bái phạt, cũng không ngừng gào thét nhờ thần minh phù hộ phải không? Nếu như vậy, thần minh các người có thể tìm được đại lượng tín ngưỡng của dân chúng nhân giới? Ta bây giờ hơi hoài nghi, lần Ma giới xâm lăng này, có phải là âm mưu do Thần tộc các người và Ma tộc bày ra để lừa gạt dân chúng nhân giới hay không. Trong cuộc xâm lăng của Ma giới, lúc các chủng tộc nhân giới nguy cơ trùng trùng, các người sẽ đột nhiên chọn thời điểm thích hợp xuất hiện, đuổi Ma tộc ra ngoài. Thông qua những vị thần minh này, có thể tìm được tín ngưỡng tuyệt đối của dân chúng đại lục rồi.

- Người nói bậy.

Tự Nhiên nữ thần bị suy đoán của Đoạn Vân khiến cho mặt đỏ tới mang tai, tâm tình lại một lần nữa trở nên bất định.

- Ta nói vậy sao? Chẳng lẽ suy đoán này không có căn cứ sao? - Đoạn Vân cười lạnh.

- Lão Đại, nói nhảm nhiều làm gì? Nam thì giết, nữ thì lưu lại cho người làm nữ nô.

Lúc này, Đạt Nhĩ Ba phun vào một câu nghe hết ý.

Đạt Nhĩ Ba vừa dứt lời, Tự Nhiên nữ thần và chín đại Kim giáp Chân thần lập tức đề phòng.

Đứng thẳng người lên, Đoạn Vân uy nghiêm nói:

- Hera, người đầu hàng đi. Ta không muốn giết người. Dù sao cả đời Đoạn Vân ta chưa giết đàn bà bao giờ, nhất là đàn bà xinh đẹp.

- Hừ, muốn ta đầu hàng. Không có khả năng. - Tự Nhiên nữ thần Hera cười lạnh.

- Diệp Cô Thành, dùng kiếm của người thượng thức lĩnh vực của nữ thần đại nhân một chút đi. Mười Thần Long, giết sạch chín Kim giáp Chân thần đi. - Đoạn Vân quay về đám thủ hạ ra lệnh.

- Từ từ. Đoạn Vân, chẳng lẽ người không giết người không được sao?

Nghe Đoạn Vân nói thế, Hera vội ngăn cản Đoạn Vân. Nàng có thể tưởng tượng được, nếu mười đầu ma thú kỳ quái với thực lực không rõ thực hư này mà lao vào, chín đại Kim giáp Chân thần có thể không ngăn cản được.

- Được, chỉ cần người có thể thắng được thủ hạ này của ta, ta có thể hứa với người không giết chúng.

Đoạn Vân chỉ vào Diệp Cô Thành bên người mình. Diệp Cô Thành bây giờ đã là Chân thần đỉnh giai. Còn đối với một cao thủ sử dụng kiếm mà nói thì khiêu chiến với cường giả mới là mấu chốt để tiến giai. Để một Chân thần đỉnh giai đấu với một Chủ thần sơ giai, mặc dù về giai vị thì có chút không cân bằng, nhưng nếu cho Diệp Cô Thành đánh với những cao thủ đồng giai với hắn thì tuyệt đối là một cuộc miếu sát.

- Không được, ta không tự tin sẽ đánh thắng tên thủ hạ của người. Nếu ta thất bại, vậy xin người giết ta, sau đó buông tha cho họ. Người đã giết một người rồi, đừng sát sinh nữa.

Hera tựa hồ như cầu khẩn Đoạn Vân.

- Nếu người thất bại, vậy người phải làm thị nữ cho ta.

Đại sắc lang Đoạn Vân được dịp ra điều kiện để chiếm tiện nghi vị nữ thần xinh đẹp.

Nghe Đoạn Vân nói thế, trên mặt Hera chớp động vài lần. Nhưng sau vài giây suy nghĩ, vẻ mặt Hera tỏ ra rất cương quyết đáp:

- Được. Ta hứa với người. Nhưng nếu ta thắng, người phải thả cho chúng ta đi.

- Tha các người đi cũng được, nhưng người phải để lại một món đồ tùy thân của người cho ta làm kỷ niệm. Giới tử trên tay người, hoặc là cái vòng trên cổ người cũng được.

- Lão Đại, hà tất phiền toái như vậy, cứ bắt người lột đồ chẳng tốt hơn sao? Lão Đại, để nàng ngủ một đêm với người rồi cho nàng đi.

Tiểu Phi Hiệp quả không hổ là tên theo Đoạn Vân ngay từ ngày đầu, thật hiểu rõ tâm tư của hắn.

- Ta sợ đến lúc đó tâm của ta cũng bị nàng cướp mang đi, đến lúc đó, chỉ sợ ta không thể để nàng đi.

Đoạn Vân cười nói.

- Hera đại nhân, nếu người thắng hộ vệ này của ta, ta đây đáp ứng tha các người đi.

- Được, ta hy vọng người không nuốt lời.

Hera lạnh lùng nói.

- Xem kia, có mấy bay.

Đoạn Vân đột nhiên dùng ngón tay chỉ về phía sau bốn người Hera, hơn nữa hẳn còn dùng thần thức tạo ra vài dao động ở phía đó.

Vừa cảm thấy dị động phía sau, lại bị Đoạn Vân dùng từ ngữ xa lạ hô hoán, Tự Nhiên nữ thần và chín Kim giáp Chân thần đều quay đầu lại muốn xem có chuyện gì.

Đầu của họ vừa quay đi, tự nhiên cảm giác có cái gì đó đánh vào trên người họ. Khi Tự Nhiên nữ thần cảm giác được có gì đó không ổn vội lùi về phía sau, thì ngạc nhiên phát hiện ra chín Kim giáp Chân thần vẫn đứng ngay đó, đầu vẫn ngoái về phía sau.

Lăng không điểm huyết. Đoạn Vân thật hèn hạ vô sỉ, hẳn đã là một Chủ thần trung giai, lại còn dùng thủ đoạn để đùa giỡn với đám người Thần giới này.

- Đoạn Vân, ngươi làm gì với họ thế?

Nhìn chín tên Kim Giáp võ sĩ cả người không thể nhúc nhích, Hera nữ thần vừa lo vừa tức, nàng không thể tưởng được, Đoạn Vân sao lại sử dụng thủ đoạn tập kích hèn hạ như vậy. Nhưng chiêu thức của hắn lại một lần nữa làm cho Hera nữ thần nếm mùi sự thần bí và cường đại của hắn. Bởi vì vừa rồi cơ hồ không có một chút năng lượng dao động, mà chín Kim Giáp võ sĩ đã bị chế ngự. Nàng không thể tưởng tượng được, nếu vừa rồi Đoạn Vân sử dụng chiêu này với mình, vậy mình có phải cũng sẽ biến thành tượng gỗ hay không nữa.

Khoát khoát tay, Đoạn Vân nói:

- Ngươi xem bọn chúng không phải còn sống cả sao? Yên tâm đi, chỉ để không làm ảnh hưởng tới cuộc đại chiến giữa ngươi và Diệp Cô Thành, ta tạm thời biến họ thành ra như vậy thôi. Ta không muốn khi ngươi và thủ hạ của ta đại chiến thì họ đột nhiên mất tích hoặc chạy trốn.

Nói xong, thần thức của Đoạn Vân tỏa ra, trực tiếp kéo chín tên gia hỏa và tên tiểu tử xui xẻo đã biến thành hai đoạn qua một bên. Mười Thần Long quay lại hộ vệ phía sau Đoạn Vân, phụ trách trông chừng chín tên Kim giáp vừa bị Đoạn Vân điểm huyết.

- Đoạn Vân, ngươi là nam nhân hèn hạ vô sỉ nhất mà đời này ta gặp qua. - Lĩnh vực phần nộ của Tự Nhiên nữ thần đạt tới cực điểm.

Hera nói xong, một luồng khí thể cường đại đánh thẳng tới đám người Đoạn Vân. Một không gian lục sắc nổ tung, từ Hera khuếch tán ra bốn phía.

373. Chương 373. Diệp Cô Thành Chiến Tự Nhiên Nữ Thần

Lục sắc cuồng bạo, lục sắc phần nộ, lục sắc với sát khí cường đại tràn ngập cả không gian nhanh chóng tấn công đám người Đoạn Vân.

Diệp Cô Thành cũng ra tay. Hắn rút kiếm, mũi kiếm nhanh chóng thoát ra năng lượng đấu khí cường đại, chân khí hóa đấu khí vô cùng thuần, theo mũi kiếm càng lúc càng lớn mạnh không ngừng. Chẳng mấy chốc, Diệp Cô Thành chuyên sử dụng kiếm đã hoàn toàn bị nhốt trong không gian đấu khí của chính mình.

Tự Nhiên nữ thần phần nộ, đây là một lĩnh vực của Chủ thần. Thông qua quan sát thuộc tính của lĩnh vực này, Đoạn Vân phát hiện ra lĩnh vực của Tự Nhiên nữ thần chỉ có một hệ không gian mà thôi.

Lĩnh vực Chủ thần là đại lượng ma pháp nguyên tố thuộc Chủ thần hệ được hình thành dày đặc chung quanh người Chủ thần, nó loại bỏ toàn bộ những thuộc tính năng lượng khác hệ ra ngoài. Nói cách khác, một lĩnh vực Chủ thần đối với một đối thủ thì tương tự như một không gian cấm ma đặc thù. Bởi vì bên trong lĩnh vực này, người không thể sử dụng nguyên tố năng lượng gì. Cho dù người có cùng hệ với Chủ thần, nhưng người ta là Chủ thần, còn người thì không phải, do đó người vẫn không thể sử dụng ma pháp năng lượng cùng hệ!

Nói trắng ra, trong một lĩnh vực, người chỉ là một con dê chờ người ta muốn mổ muốn chém tùy ý. Cái mà người duy nhất có được chính là bản năng thân thể người. Cho dù lực phòng ngự của người ngon lành tới

đầu, có thể ngăn cản được công kích của Chủ thần, nhưng người không có năng lượng công kích, người căn bản không có khả năng đánh bại Chủ thần! Ma pháp và đầu khí đều có thuộc tính cả.

Thông qua quan sát, Đoạn Vân cũng đại khái đoán được nguyên lý hình thành không gian cấm ma. Cái đó tám phần là dựa theo nguyên lý lĩnh vực mà kiến tạo thành.

Như vậy lĩnh vực đối với Đoạn Vân và Diệp Cô Thành thì căn bản vô dụng! Không gian cấm ma đã không ngăn được chân khí Đoạn Vân, vậy lĩnh vực này hẳn cũng không có khả năng cấm cố chân khí. Chân khí là một loại nội lực, là một loại năng lượng từ bên trong phát ra không dựa vào năng lượng bên ngoài.

- Trường không nhất kiếm!

Sau khi năng lượng đã tụ tập, Diệp Cô Thành dùng chiêu số mà hắn từng dùng để xuyên thủng điều nhân, trực tiếp lao thẳng vào lĩnh vực của Tự Nhiên nữ thần.

Bùng! Trong tiếng năng lượng cường đại nổ tung, kiếm của Diệp Cô Thành lóe lên năng lượng cường đại giao kích thẳng với lĩnh vực của Tự Nhiên nữ thần.

Trong ánh kim quang lóe lên, bọn người Đoạn Vân thấy rõ ràng lĩnh vực lực sắc của Tự Nhiên nữ thần bị phá vỡ một lỗ hổng. Trên lỗ hổng đó, đại lượng năng lượng mọc hệ tràn ra. Ma lực của Tự Nhiên nữ thần Hera cũng vì cú va chạm mãnh liệt này mà xảy ra chút hỗn loạn.

Lúc này, Diệp Cô Thành vẫn hướng thẳng về phía Hera nữ thần lao tới như trước, tốc độ không hề giảm bớt chút nào.

Hera đang ở trong lĩnh vực, nhìn thấy Diệp Cô Thành lao thẳng vào lĩnh vực của mình thì giật mình. Nàng căn bản không ngờ điều này có thể xảy ra. Lĩnh vực vốn dùng để công kích có nghĩa là hút đối thủ vào lĩnh vực, sau đó bằng vào lĩnh vực tuyệt đối mà chủ động diệt sát đối thủ. Nhưng lần này, tình huống lại khác hẳn, Diệp Cô Thành mạnh mẽ phá vỡ lĩnh vực của nàng mà cố tình phi thân vào.

Mặc dù có chút hoảng loạn, nhưng Hera vẫn điều động ma lực toàn thân như trước, gia tăng cường độ lĩnh vực thuộc tính. Kiếm của Diệp Cô Thành vẫn không hề giảm tốc độ và năng lượng, lao thẳng về phía nàng, mũi kiếm đâm thẳng vào ngực nàng.

Diệp Cô Thành lúc này toàn thân như một thanh kiếm. Bên trong lĩnh vực, hắn cũng không hề cảm thấy có gì trở ngại. Dù sao đầu khí của hắn đã gần như trăm phần trăm chân khí hóa, mặc dù chất lượng chân khí còn thua xa Thái Cực chân khí của Đoạn Vân, nhưng chân khí của hắn vẫn cường đại hơn ma pháp và đầu khí bình thường nhiều. Mũi kiếm lóe lên năng lượng cường đại, thân thể Diệp Cô Thành cũng lóe lên năng lượng, chiêu Trường Không Nhất Kiếm của hắn đã luyện khá thuần thục. Diệp Cô Thành lúc này như hòa vào với mũi kiếm. Kiếm, nhân, nhân, kiếm, nhân kiếm hợp nhất chính là cảnh giới kiếm đạo, Diệp Cô Thành một lần nữa lĩnh ngộ về kiếm thâm sâu thêm một tầng.

Khoảng cách giữa Kiếm và ngực nữ thần Hera không còn tới một thước. Lúc này Hera lại cực kỳ tỉnh táo. Đến cả Đoạn Vân cũng không rõ, cái gì làm cho mục tiêu bà này tự tin như thế.

Sau một khắc, kiếm mang theo năng lượng cường đại đâm vào thân thể Tự Nhiên nữ thần. Nhưng ngay lúc đó, Diệp Cô Thành nhíu mày, hắn cảm giác thấy một kiếm của mình căn bản không có lực cản.

Kiếm đâm vào không khí. Tự Nhiên nữ thần lưu lại chỉ là một tàn ảnh. Trong lĩnh vực của nàng, nàng có tốc độ cao hơn Diệp Cô Thành rất nhiều.

Lĩnh vực quả nhiên không đơn giản. Một kiếm lợi hại như vậy lại bị nàng tránh thoát một cách nhẹ nhàng. Đoạn Vân dám chắc, chiêu Trường Không Nhất Kiếm của Diệp Cô Thành đã diễn luyện đến cảnh giới cao, người bình thường đừng mong mà tránh được.

Nhưng nữ thần Hera lại thoát được. Trong lĩnh vực của nàng, nàng không chỉ có quyền sử dụng ma lực tuyệt đối, mà nàng còn có thể đạt tới một tốc độ kinh khủng gần như thuần di bên trong lĩnh vực. Tốc độ của Diệp Cô Thành mặc dù rất nhanh, nhưng hắn dù sao cũng bị ảnh hưởng chút ít khi tiến vào lĩnh vực. Cao thủ đấu với nhau, mấu chốt thắng bại thường thường chỉ khác nhau có một chút.

Một kiếm đâm vào không khí, Diệp Cô Thành thu kiếm lại dò xét nơi đứng của mục tiêu bà này.

Sau một khắc, nữ thần Hera lại xuất hiện ở một nơi khác trong lĩnh vực. Lúc này nàng trông như vừa mới hoàn hồn trở về từ địa ngục. Xem ra, một kiếm của Diệp Cô Thành cũng không phải dễ tránh.

Tìm được chỗ đứng của nữ thần Hera, Diệp Cô Thành lại một lần nữa lao tới. Vận khởi khinh công mà Đoạn Vân dạy cho, tốc độ hẳn tăng lên. Đảo mắt, Diệp Cô Thành lao tới trước mặt Hera giơ kiếm lên chém, lĩnh vực đích thật không thể cầm cố được năng lượng của Diệp Cô Thành.

Nhưng lần này vẫn để cho Hera nhanh chân tránh thoát. Mặc dù năng lượng Diệp Cô Thành không bị cầm cố, nhưng Hera dù sao cũng là Chủ thần, hơn nữa tất cả một hệ năng lượng bên trong lĩnh vực của nàng toàn bộ do nàng trực tiếp khống chế sử dụng. Bên trong lĩnh vực Hera tốc độ nhanh hơn Diệp Cô Thành.

Diệp Cô Thành vẫn không chịu bỏ qua, hấn đuổi giết nữ thần Hera. Sau lần thất thủ thứ bảy, hẳn không lựa chọn việc tiêu hao đuổi giết vô ích nữa. Dù sao, hẳn cũng thấm một trong khí hẳn không biết Hera có thể duy trì lĩnh vực này mãi mãi hay không.

Đứng lảng lảng trong lĩnh vực lực sắc, lưu ý Hera nữ thần cách đó không xa đang nhìn mình, Diệp Cô Thành tĩnh lại, hẳn bắt đầu tiến hành cảm ứng lĩnh vực. Diệp Cô Thành lúc này hiểu rõ, với thực lực của Đoạn Vân mà phá vỡ lĩnh vực này không có vấn đề gì, hơn nữa Đoạn Vân có thể điểm huyết mục đàn bà này như đã làm với chín tên Kim giáp Chân thần kia. Còn Đoạn Vân sở dĩ muốn hấn nghênh chiến với Tự Nhiên nữ thần, chính là muốn hấn cảm thụ cảm giác giằng co với cường giả, nếu có thể tận lực lĩnh ngộ đưa ra lĩnh vực cho riêng mình thì quá hay.

Múa kiếm qua lại một cách không có ý thức trong không trung vài cái, trong đầu Diệp Cô Thành thoáng hiện lên một vài chiêu thức mà Đoạn Vân từng diễn luyện. Chợt có một thanh âm vang lên trong đầu hẳn "Dùng kiếm trong tay, trực tiếp phá vỡ lĩnh vực"

Nghĩ vậy, Diệp Cô Thành nhìn về phía Tự Nhiên nữ thần Hera cách đó không xa, cười cười quỷ dị. Hẳn khép hờ hai mắt, năng lượng trong cơ thể điên cuồng vận chuyển, một loại cảm giác tập trung tràn ngập khắp người hẳn. Tư tưởng của hẳn đều hòa đồng với thanh kiếm, tựa hồ có thể phá vỡ tất cả.

Sau một khắc, Diệp Cô Thành động thân. Chỉ thấy những kiếm chiêu liên tiếp múa lên, hẳn dùng một tốc độ kinh khủng diễn luyện. Tốc độ múa kiếm càng lúc càng nhanh, năng lượng càng lúc càng lớn, đầu khí của hẳn bắt đầu cuồng bạo ra bốn phía. Đầu khí cuồng bạo trực tiếp chèn ép một hệ năng lượng bên trong lĩnh vực nữ thần, rồi bốn phía chung quanh Diệp Cô Thành bắt đầu hình thành một khu vực nhỏ màu bạch kim. Khu vực kim sắc này xem ra rất chói mắt khi đặt giữa lĩnh vực một hệ của nữ thần Hera.

Trong khoảng khắc, hai loại năng lượng thuộc tính bất đồng bắt đầu va chạm. Ma lực của đầu khí và một hệ giao tiếp, năng lượng cuồng bạo bắt đầu bắn ra những tia lửa lóe mắt. Diệp Cô Thành múa kiếm càng lúc càng nhanh, khu vực kim sắc của hẳn cũng dần dần lớn hơn. Diệp Cô Thành hoàn toàn bị bao phủ trong kiếm quang của hẳn.

- Phá Không Nhất Kiếm!

Sau khi Diệp Cô Thành hét lớn một tiếng, một luồng kim sắc năng lượng của Diệp Cô Thành trực tiếp biến thành một thanh kiếm thật lớn.

Kiểm Thần gầm lên, đại kiếm chém ra. Một thanh kiếm thật lớn múa tít trong lĩnh vực của Tự Nhiên nữ thần, cảnh lúc càng mãnh liệt.

Bọn người Đoạn Vân chỉ thấy một thanh cự kiếm kim sắc, trực tiếp phá tan một hệ không gian của Tự Nhiên nữ thần. Hơn nữa, kiếm đó còn trực tiếp công kích lên người Tự Nhiên nữ thần.

Lĩnh vực bị phá, nữ thần bị thương. Một kiếm của Diệp Cô Thành trực tiếp chém thẳng vào người Tự Nhiên nữ thần Hera, chân khí hóa đầu khí cường đại phá tung năng lượng phòng ngự trên người Hera. Mặc dù không thấy máu, nhưng một kiếm này đã trực tiếp đánh Hera trọng thương.

Nữ thần Hera bị nội thương nghiêm trọng, cổ hết sức nhưng không gượng được, sau khi phun ra một dòng máu cả người như một cái điều đứt dây, từ từ ngã xuống, vừa bi tráng vừa thê lương. Thân ảnh phiêu dật thê lương của nàng như phất phơ trong gió nhẹ, sự bi phần làm cho người ta cảm thương vô cùng. Thế giới tựa hồ trong một khắc đó đã ngừng lại. Những cây cỏ hoa cỏ dưới chân nàng tựa hồ cũng khóc thương cho

sự thất bại của nữ thần. Chim không hót, cây cối không nảy chồi, đến cả những đóa hoa diễm lệ cũng đã héo úa.

Tự Nhiên nữ thần vì thất bại mà sinh ra bi thiết, trực tiếp ảnh hưởng đến thực vật chung quanh. Đây là một loại cảnh giới.

Ngay trong khoảng khắc này, một nam nhân bay tới ôn nhu đỡ lấy thân ảnh nữ thần Hera. Hai ánh mắt bắt gặp nhau.

Một đôi mắt mang theo bi phẫn và ai oán vô tận, đôi mắt kia thì mang theo vẻ âu yếm cùng thương tâm vô biên.

Người tại sao phải đối xử với ta như vậy? Nội tâm nữ thần bất lực như muốn kêu lên một câu như vậy. Ánh mắt tràn ngập vẻ oán hận và khó hiểu!

Ta muốn có người mà. Trong ánh mắt của nam nhân biểu đạt rất rõ ràng một thông điệp như vậy.

Có ta? Một lý do trực tiếp đến thế ư! Đây là ái tình sao? Nhìn cặp mắt thâm tình đó, tim Hera tựa hồ bị cái gì đó kích thích đập dồn dập liên hồi.

Nhìn vào mắt ta, người thấy cái gì? Tiếng lòng nam nhân rất ôn nhu, trong khoảng khắc đó, trong mắt nam nhân chỉ có người đàn bà hân đang ôm trong lòng.

- Ghèn mắt! Khục khục!

Hera cười khê nói. Khi nàng vừa mở miệng, trực tiếp động chạm đến vết thương trong cơ thể, vết thương làm cho nàng cảm thấy rất đau, nhưng nàng vẫn mang theo tiểu ý như trước.

- Ủa! Xỉu, thành thần mà cũng có ghèn mắt sao?

Ôm giai nhân trong lòng, Đoạn Vân cười khê nói.

Đúng, nam nhân này chính là Đoạn Vân!

374. Chương 374: Giá Cá Ngã Ái Thượng Đích Nam Nhân

Cứ như vậy, sự ôn nhu của Đoạn Vân đã làm rung động trái tim Hera. Hai ánh mắt giao nhau, chỉ trong một khắc cả hai đã rơi vào tình yêu sét đánh!

- Uống nó đi!

Đoạn Vân nhẹ nhàng đưa một viên dược hoàn sát ngay miệng Hera. Trong mắt nàng lúc này chẳng có một thứ gì khác ngoài hình bóng của Đoạn Vân. Không một chút nghi ngờ, Hera cầm viên dược hoàn uống vào! Chỉ trong khoảng khắc thoáng qua, nàng đã lựa chọn tuyệt đối tin tưởng vào người đang đứng ngay trước mắt. Cho dù hân muốn nàng chết, nàng cũng vô oán vô hối. Trước giờ nàng chưa bao giờ tìm được một tình yêu chính thức. Nên lúc này đây, Hera chỉ muốn làm cho thời gian vĩnh viễn dừng lại, không trôi nữa!

Sau khi Hera uống xong viên Hoàn Dương đan, tay phải Đoạn Vân để sau lưng Hera, dùng chân khí trị thương cho giai nhân đang ở trong lòng!

Được dược lực chữa trị và chân khí điều hòa, thực lực của Hera cũng cơ bản đã khôi phục như lúc ban đầu!

- Như thế này là sao? Ta có tin vào mắt mình không? rõ ràng ta bị thương rất nghiêm trọng mà!

Lúc này, Hera giống như một con chim nhỏ, ngã vào trong lòng Đoạn Vân, ngược đầu lên, ánh mắt kiêu hãnh nhìn nam nhân đang ôm mình.

- Người nghĩ rằng ta bằng vào cái gì mà thành lập cơ nghiệp lớn đến như vậy? - Đoạn Vân cười cười!

Nghe hai chữ cơ nghiệp, Hera đột nhiên nhớ tới cái gì đó, lúc này muốn thoát khỏi vòng tay Đoạn Vân! Còn Đoạn Vân cũng không hề giữ nàng lại.

- Sao vậy? - Đoạn Vân nhẹ nhàng hỏi.

- Bởi vì hai chúng ta là địch nhân!

Nói ra những lời này, trên mặt Hera hiện lên một nét thống khổ.

- Địch nhân? - Đoạn Vân ngỡ ngàng hỏi.

- Đúng! Ta đại biểu cho Thần giới! Còn Thần giới, sẽ không cho phép trên đại lục có một nhân vật cường đại đối địch với Thần! Hơn nữa, ngươi vừa rồi còn giết một tùy tùng của ta!

- Không sai! Ta đại biểu cho nhân giới, còn ngươi đại biểu cho Thần giới! Nhưng cho đến giờ, ta vẫn không nghĩ đến chuyện đối địch với Thần giới mà! Ta chỉ muốn dẫn dắt dân chúng đại lục tránh được nguy cơ Ma giới xâm lăng lần này. Thần giới đã không muốn xung phong hãm trận giúp cho dân chúng đại lục, vậy Trung Hoa của ta sẽ gánh vác trách nhiệm này!

Nét mặt Đoạn Vân tỏ vẻ rất kiên nghị. Đích xác, với thực lực hần bây giờ tạm thời không dám nghĩ đến việc đối địch với Thần giới! Hần vẫn còn phải nhẫn nhịn cho đến khi có đủ thực lực! Thần? Đoạn Vân ta không dẫm các ngươi dưới chân, ta đây sẽ phí làm con cháu của Hoàng Đế!

- Nhưng trong ánh mắt của ngươi, ta biết ngươi không phải là một người chịu an phận! Sau này, ngươi khẳng định sẽ đi trên con đường đối kháng với thần minh! Ta không muốn phải chứng kiến ngươi bị chết!

Bằng vào cảm giác đối với Đoạn Vân, nàng biết Đoạn Vân tuyệt đối sẽ làm như vậy.

Thấy Hera hiểu được mình, Đoạn Vân rất cao hứng. Hần cười nói :

- Sự tình sau này có ai biết chứ? Chuyện ngày mai thì cứ để ngày mai nói đi. Ngươi vừa mới nói tên Kim giáp Chân thần bị Diệp Cô Thành giết là tùy tùng của ngươi phải không?

Hera gật gật đầu, nói :

- Đúng rồi, Tật Nỗ Tư và chín Kim giáp Chân thần đều là người tùy tùng của ta! Nữ thần bình thường đều có tùy tùng. Cũng giống như trước kia, Sinh Mạng Nữ Thần có Thú Thần, Long thần, thậm chí Phong Hỏa Lôi Điện tứ đại Chủ thần cũng từng là tùy tùng của nàng! Mười người bọn họ chính là tùy tùng của ta! Họ vĩnh viễn sẽ thủ hộ cho ta. Cho đến khi ta xuất giá với vị hôn phu của mình! Thậm chí có vài người cho dù nữ thần lập gia đình vẫn còn làm tùy tùng như trước!

Nghe thế, Đoạn Vân chỉ vào chín tên Kim giáp Chân thần, nói :

- Vậy khi ngươi theo ta, họ sẽ thành gia tướng cho ta!

- Ai nói ta muốn đi với ngươi?

Nghe Đoạn Vân nói, Hera có chút ngượng ngùng. Thấy Hera như vậy làm cho Đoạn Vân nhìn mà ngây ngất.

Thấy ánh mắt Đoạn Vân nhìn mình như một con heo, Hera khẽ cười một tiếng, nói :

- Chuyện đó rất khó nói. Nhưng dưới tình huống không thể trở lại Thần giới, họ hẳn là sẽ lựa chọn tạm thời sung vào chức gia tướng của ngươi! Dù sao, nếu không đầu hàng, họ sẽ bị ngươi giết chết!

Nghe thế, Đoạn Vân kéo Hera nữ thần, phi thân tới chỗ đám thủ hạ. Trước ánh mắt ngỡ ngàng của đám thủ hạ, hần xách tên Tật Nỗ Tư vừa bị Diệp Cô Thành diệt sát đặt nằm ngang giữa không trung. Sau đó, Đoạn Vân xuất ra các loại công cụ trị liệu, trực tiếp chữa trị cho tên Tật Nỗ Tư này!

Đại khái sau hai phút, trong ánh hào quang tế tực chói mắt, thân thể tên Kim giáp Chân thần này cũng cơ bản đã hoàn tất! Hơn nữa, vì Đoạn Vân dùng chân khí để nối lại những mạch máu và gân mạch chủ yếu của hắn. Do đó, đầu của hắn cũng đã được khôi phục chuẩn xác như hình dáng ban đầu.

Tiếp theo, Đoạn Vân đem hai đoạn linh hồn vừa mới thu vào giới tử ra nối lại!

Cuối cùng, hần làm cho thân thể và linh hồn tiến hành dung hợp. Sau một cú điện hệ ma pháp đánh trúng, tên gia hỏa vừa chết vì nguyên nhân lâm miệng này đã sống lại!

Trong khi ra tay chữa trị, Đoạn Vân làm ngay trước mặt chín Kim giáp Chân thần kia. Hần muốn dùng cảnh này làm cho chín tên gia hỏa biết, nếu không thần phục cho dù muốn chết cũng không chết được

Chiêu thức này của Đoạn Vân, một lần nữa làm cho nữ thần Hera phải giật mình! Nhưng nàng cũng hề thấy một cảm giác bất ngờ nào, bởi trong đầu nàng, hẳn có thể làm bất cứ chuyện gì hẳn muốn.

Sau khi giải huyết cho chín tên gia hỏa, nhìn mười tên đang nhìn mình với ánh mắt tràn ngập kính sợ, Đoạn Vân uy nghiêm nói:

- Ta biết các ngươi đều là tùy tùng của Hera, nhưng bây giờ nàng đã quyết định theo ta! Do đó, đối với các ngươi, ta có thể cho các ngươi hai con đường -...

- Chúng ta nguyện ý thề phục tùng nữ thần cùng đại nhân!

Mười tên gia hỏa liếc mắt trao đổi lẫn nhau một chút, rồi cùng hô lên. Đoạn Vân còn chưa có nói ra kia hai con đường đó là gì, cả bọn đã hoàn toàn chấp nhận thần phục!

Cứ như vậy, Tự Nhiên nữ thần Hera không thể không yêu cái tên xấu xa này. Còn mười tên tùy tùng của Hera, dưới danh nghĩa tiếp tục bảo vệ Nữ thần cũng lựa chọn thần phục! Đoạn Vân cũng hiểu rõ tâm tư của chúng! Nếu sau này Đoạn Vân đối địch với Thần giới, mà Thần giới lại muốn trách tội mười tên gia hỏa này, thì họ có thể đổ trách nhiệm lên đầu nữ thần Hera. Họ rõ ràng là tạo cho mình một đường lui! Đối với Đoạn Vân thì việc này cũng không sao! Để mười tên gia hỏa này đánh với Thần giới thì khẳng định không thể được, nhưng để chúng đánh Ma tộc cho mình, chịu khổ chịu cực, đây hoàn toàn là việc có thể làm được!

Hera nói cho Đoạn Vân biết cửa Thần giới thật ra có thể mở được! Nhưng, việc mở cửa Thần giới cần một điều kiện: đó là phải liên hợp lực lượng của sáu đại Thần Vương và Sinh Mạng Nữ Thần. Việc này làm hao phí đại lượng bốn mạng năng lượng của họ! Trong khi Thần giới Phương tây luôn luôn nhòm ngó Thần giới Phương đông, việc mở cửa Thần giới quả là việc tự sát đối với Thần giới Phương đông!

Hơn nữa, cửa Thần giới một khi mở ra, phải hơn mười năm sau mới có thể đóng cửa! Còn khi đóng cửa Thần giới, vẫn phải liên hợp lực lượng của Sinh Mạng Nữ Thần và sáu đại Thần Vương, tiếp tục hao phí vô số bốn mạng năng lượng của họ! Thần giới Phương tây thì có một cánh cửa ứng với Tây đại lục. Cánh cửa này đã bị Thần Hoàng Khắc Lạc Nặc Tư phá hỏng hai ngàn năm trước. Kể từ đó, Thần giới Phương tây chỉ có thể tiến hành phủ xuống, chứ không thể mở cửa Thần giới được nữa! Việc này cũng là nguyên nhân Thần giới Phương tây một mạch muốn công chiếm Thần giới Phương đông! Thiên sứ là sinh vật coi trọng tín ngưỡng nhất trên thế giới này. Mặc dù thực lực dân chúng đại lục yếu một chút, nhưng trên trăm ức tín ngưỡng lực của nhân loại cũng cực kỳ cường đại. Đáng tiếc là, Tây đại lục không bị Ma tộc xâm lăng, nên không có nguy cơ. Ý thức tín ngưỡng của dân chúng Tây đại lục cũng không phải quá cường đại! Do đó, trong mắt thiên sứ phương tây, chỉ cần chiếm được cửa Thần giới, sau đó bằng vào uy lực ao chuyển sinh cường đại của họ, họ có thể dùng một cái giá rất rẻ để ngăn trở sự tiến công của Ma giới. Khi đó, dân chúng Đông đại lục chắc chắn sẽ chuyển sang sùng bái Quang Minh Điều thần!

Đoạn Vân còn biết, mười vạn điều nhân phủ xuống, mục đích chính thức cũng chỉ dùng để trợ giúp dân chúng Đông đại lục chống đỡ Ma tộc mà thôi. Việc đối phó với Đoạn Vân, chỉ là thuận đường mà làm! Nhưng họ không ngờ đến sự cường đại Đoạn Vân, nên đã bị diệt sạch cả đại quân điều nhân! Xem ra, Đoạn Vân đã giết sạch một đám quân tới để giúp mình chống đỡ Ma tộc. Nhưng chút lực lượng này Đoạn Vân cũng không quan tâm cho lắm. Đại lục bây giờ hoàn toàn có năng lực dựa vào thực lực của chính mình kháng cự lại Ma tộc!

Tự Nhiên nữ thần Hera sau khi biết thân phận muội muội nàng Tina bị Đoạn Vân bắt làm nữ nô xong, nàng đích thật không biết phải nói gì. Điều này làm cho nàng nhớ tới Đoạn Vân từng nói qua, nếu nàng chiến bại, hẳn muốn nàng làm thị nữ! Xem ra, nhân phẩm nam nhân nàng thích thật sự rất quái đản! Hơn nữa, sau đó nàng còn được biết đến những đàn bà khác của Đoạn Vân. Vốn nàng nghĩ rằng, những nữ nhân của Đoạn Vân chỉ là những nhân loại bình thường. Mà Đoạn Vân lại là một vị Thần cường đại, nên cũng sẽ không có cảm tình thật sự với người thường được! Vì vậy nàng sẽ chiếm được vị trí độc tôn. Nhưng sau đó nàng lại phát hiện ra, Đoạn Vân đối xử với mỗi một nữ nhân đều rất tốt, tốt tới mức làm cho nàng không thể không ghen ghét. Nhưng sau khi tỉnh táo lại, nàng cho rằng Đoạn Vân rất cao thượng! Một nam nhân không vứt bỏ những người vợ kết nghĩa tào khang với mình, tuyệt đối là một nam nhân tốt. Chỉ có yêu Đoạn Vân nhiều hơn mới làm cho Đoạn Vân cũng yêu lại nàng nhiều hơn mà thôi! Nhưng sau đó nàng lại phát hiện, nàng căn bản không biết làm sao lại đi yêu một nhân loại. Ngược lại Đoạn Vân cũng thường xuyên làm cho nàng cảm động muốn chết! Nàng lại còn phát hiện ra tất cả đàn bà của Đoạn Vân đều chẳng

có ai đơn giản! Mặc dù các nàng từng là người thường, nhưng bây giờ cơ bản tất cả đều có thực lực Chân thần! Hơn nữa nàng còn biết, Đoạn Vân cũng từng chỉ là một nhân loại bình thường! Và trong lòng nam nhân này, một mạch vẫn còn lưu luyến tên một người đàn bà, một người mà hắn không tìm được ở tất cả những nữ nhân khác! Nam nhân này, vĩnh viễn là một bài toán không có lời giải!

375. Chương 375: Đẳng Đãi Nhập Xâm Thị Nhất Cá Gian Khổ Đích Quá Trình

Biết được tạm thời không bị Thần tộc uy hiếp, Đoạn Vân liền đi một chuyến tới gặp một người đàn bà. Nói chính xác thì đó là một linh hồn của một người đàn bà.

- Đoạn Vân! Cảm ơn người cứu ta ra ngoài.

Helen trong hình thái linh hồn rất hưng phấn bay vòng vòng bốn phía xung quanh Đoạn Vân. Được tự do, trông nàng thật hạnh phúc.

- Đánh nhẽ ta đã cứu ngươi ra từ mấy ngày trước. Nhưng mấy hôm rồi bị một việc làm cho chậm trễ. - Đoạn Vân cười nói.

Helen được lão ô quy gia tộc nói là muội muội của Sinh Mạng Nữ Thần. Tuy nhiên, Helen vẫn một mạch dùng những câu nói rất mâu thuẫn nhau phủ nhận việc này. Nhưng, mặc kệ nàng có phải là muội muội của Sinh Mạng Nữ Thần hay không, thì cô gái đáng thương này cũng đã bị nhốt trên vạn năm rồi. Từ khi gặp được Đoạn Vân, thì hắn trở thành người duy nhất có thể tiến hành trao đổi với nàng. Đoạn Vân bình thường cách mười ngày nửa tháng là đi Ma Thú Sâm Lâm thăm nàng một lần. Vốn Đoạn Vân muốn đưa nàng di cư tới Á Cương, nhưng Helen nói sợ mình không khống chế được thân thể mình, có thể gây ra tai họa. Hơn nữa, nàng sợ những người khác thấy hình dáng xấu xí của mình nên yêu cầu được sống trong Ma Thú Sâm Lâm.

Đoạn Vân dùng Thái Cực chân khí tăng thứ chín, trực tiếp đào một cái lỗ trên người con quái thú phệ ma. Thông qua cái lỗ đó, Đoạn Vân dùng thần thức vây lấy linh hồn Helen rồi đưa nàng từ trong cơ thể ác thú ra ngoài. Về phần con quái thú cả người toàn là phệ ma vật chất, hắn giao thẳng cho luyện kim đại sư Lai Bố Ni Tư của gia tộc. Còn lão sẽ đem con gia hỏa này làm thành cái gì, để lão tự quyết định lấy. Nhưng sau đó, Lai Bố Ni Tư đã làm cho Đoạn Vân mở rộng tầm mắt. Đoạn Vân không thể tưởng được, Lai Bố Ni Tư có thực lực Đấu thần, lại cùng một con Slime kim loại thực lực chỉ có thần cấp kỳ khế ước sủng vật. Còn con slime kim loại này, lại trực tiếp thôn phệ sạch thân thể con quái thú đó. Sau khi thôn phệ, sủng vật của Lai Bố Ni Tư trực tiếp biến thành một con Slime có cấp bậc Đấu thần. Hơn nữa nó còn có thể thôn phệ năng lượng công kích, trở thành một con siêu cấp Slime đánh không vỡ, đập không hư.

Về phần tái tạo thân thể cho Helen thì quả là một việc quá đơn giản đối với Đoạn Vân. Quang Minh Điều thần có chuyển sinh trì, Đoạn Vân cũng có huyết trì. Đường nhiên, nếu chỉ có một hai linh hồn thì cũng không cần lãng phí như vậy. Hắn trực tiếp bảo lão bà Hera yêu quý của mình phụng hiến một chút máu, phối hợp với Tủy Tủy Đan, Thủy linh đan, thông qua thần thức cường đại của Đoạn Vân điều chế, thân thể Helen cũng đã được tái tạo lại. Có thể do nàng ở trong cơ thể con quái thú lâu quá, năng lượng thân thể đều bị phệ ma vật chất hút đi nên linh hồn xem ra không mạnh lắm. Nhưng Helen dù sao từng là một Thần, nên đối với việc giải thích lực lượng đã rất thành thạo. Còn Đoạn Vân lại là một tên biến thái, do đó trải qua một phen Đoạn Vân cải tạo, thực lực của nàng đã khôi phục tới Chân thần.

Theo như Helen nói, nàng cũng có thể tự trọng tổ thân thể của mình, nhưng việc này sẽ tốn một thời gian dài. Không có trên trăm năm căn bản đừng nghĩ đến chuyện thành công.

Sau khi Hera nhìn thấy Helen, lập tức giật bắn cả người. Bởi vì Helen lúc này nhìn trông giống hệt như Sinh Mạng Nữ Thần.

- Vân... Nàng là? - Hera giật mình hỏi Đoạn Vân.

- Nàng gọi là Helen.

- Cái gì? Helen? - Hera càng giật mình hơn.

- Chẳng lẽ Helen đúng là muội muội của Sinh Mạng Nữ Thần? - Đoạn Vân hỏi.

Hera thở dài, nói :

- Nếu nàng là Helen, thì đúng là muội muội của Sinh Mạng Nữ Thần. Chỉ có điều vạn năm trước, nàng bị con sủng vật nổi điên thôn phệ. Không ngờ đến bây giờ nàng lại vẫn còn sống.

Khẽ cười một tiếng, nhìn Helen bên người, Đoạn Vân nói :

- Người tin sủng vật có năng lực thôn phệ chủ nhân hả?

- Lúc đó Thần giới ai cũng không tin, nhưng Sinh Mạng Nữ Thần vẫn kiên trì giải thích như vậy. Sau đó cũng không ai nói gì nữa.

Đoạn Vân quay qua Helen, cười nói :

- Helen tiểu thư! Người bây giờ hẳn là đã thừa nhận thân phận của người rồi? Hơn nữa ta còn nghe lão ô quy gia tộc nói, người đã từng tranh chấp với Sinh Mạng Nữ Thần đúng không?

- Hera tỷ tỷ! Người có khỏe không?

Helen đứng bên người Đoạn Vân, vái Hera một lễ.

- Sao lại như vậy? Helen còn gọi người là tỷ tỷ à? Chẳng lẽ muội muội Sinh Mạng Nữ Thần nhỏ vậy sao? - Đoạn Vân hơi giật mình hỏi với Hera.

- Đến cả Sinh Mạng Nữ Thần cũng phải gọi ta là tỷ tỷ thì muội muội của y gọi ta tỷ tỷ thì có gì kỳ quái chứ?

Hera cười nói.

- Nhưng Đoạn Vân, người thật là quá phong lưu. Sao lại theo đuổi được cả Helen muội muội thế này?

- Hera tỷ tỷ, đâu có đâu?

Khuôn mặt Helen có chút thẹn thùng đỏ ửng lên.

- Hắc hắc, còn không có? Năm cánh tay của đại thiếu gia chúng ta chặt như vậy, còn không thừa nhận hả?

- Hera vừa nói, vừa có chút buồn cười.

Nghe thế, Helen nắm chặt tay Đoạn Vân hơn, đỏ mặt nói :

- Đoạn Vân là một người xấu, nhưng hắn đối xử với ta tốt lắm. Ta, ta, ta thích hắn.

Đương nhiên rồi, mấy câu này là Đoạn Vân thích nghe nhất. Có một cô gái thích, làm gì có nam nhân nào lại mất hứng chứ? Hơn nữa, đây lại còn là muội muội của Sinh Mạng Nữ Thần. Đến đây đi hỏi những mỹ nữ Thần giới, ta muốn tất cả đều thích ta.

- Hera lão bà, Helen tiểu lão bà, các người ở đây nhé. Ta còn có chút việc. Người đâu! Gọi Pháp Lạp Kỳ và Tina tới.

Từ trước đến giờ Tinh Linh hồn vẫn theo phù hộ trên người Pháp Lạp Kỳ. Linh hồn này, bình thường chỉ tồn tại giữa ý thức hải và cần phải có lực lượng tình yêu để duy trì. Nói cách khác, Pháp Lạp Kỳ yêu Lục nhi của hắn càng sâu nặng, Tinh Linh hồn trong ý thức hải cũng sẽ càng cường đại. Thông qua việc Tinh Linh nữ thần Tina thôi miên Pháp Lạp Kỳ, lại làm cho Pháp Lạp Kỳ lúc nào cũng nghĩ đến phu nhân. Khiến cho Tinh Linh hồn trong cơ thể Pháp Lạp Kỳ đã cường đại tới mức có thể sống lại rồi.

Tina đã có thể dùng một loại mị hoặc thuật để thôi miên Pháp Lạp Kỳ, vậy nàng cũng có thể làm cho Tinh Linh hồn đi ra khỏi ý thức hải của hắn.

Tina sớm đã được Đoạn Vân giải trừ phong ấn, quay về phía Pháp Lạp Kỳ niệm một tràng chú ngữ. Sau đó, một hồn phách Địa Tinh như có như không xuất hiện trên người Pháp Lạp Kỳ.

Thông qua một phen dò xét, linh hồn vẫn vô ý thức như trước.

Bằng vào thần thức cường đại, Đoạn Vân trực tiếp khống chế linh hồn giữa không trung, rồi không ngừng đánh giá, tìm hiểu từng chút một. Đoạn Vân phát hiện ra linh hồn năng lượng của Tinh Linh hồn này rất

kém. Nếu cứ như vậy mà tái tạo lại thân thể thì tối đa nàng cũng chỉ trở thành một người sống thực vật, không có ý thức.

Xem ra, muốn làm sống lại, việc đầu tiên phải cường hóa linh hồn nàng. Nhưng Tinh Linh hồn dù sao cũng không phải linh hồn, có sự khác biệt nhất định với linh hồn bình thường.

Đoạn Vân dò xét thuộc tính linh hồn của Tina, rồi trực tiếp móc ra một linh hồn dự trữ. Sau khi trải qua chuyển hóa năng lượng linh hồn, trực tiếp truyền lại cho Tinh Linh hồn của Lục nhi. Thông qua việc truyền năng lượng linh hồn, Đoạn Vân phát hiện khi Tinh Linh hồn mạnh lên đến một mức nhất định thì sẽ khôi phục ý thức của mình. Sau khi khôi phục ý thức, ánh mắt của nàng một mạch nhìn chăm chăm vào Pháp Lạp Kỳ, vừa thâm tình vừa si mê.

Việc làm sống lại đã tới đây rồi thì những bước phía sau rất đơn giản. Dựa theo phương pháp làm Helen sống lại, hẩn dùng máu của Tinh Linh nữ thần làm huyết dẫn, cứu Tinh Linh phu nhân của Pháp Lạp Kỳ sống lại. Vốn Đoạn Vân muốn dùng máu của con gái Pháp Lạp Kỳ Âu Dã Nỵ cơ, nhưng đối với một Tinh Linh thì máu của một Tinh Linh thần dù sao cũng tốt hơn máu có lẫn máu của Cuồng chiến sĩ.

Cứ như vậy, Tinh Linh phu nhân của Pháp Lạp Kỳ đã sống lại. Điều này làm cho Đoạn Vân rửa sạch sẽ tiếng nhơ đã cướp vợ của thủ hạ. Còn Pháp Lạp Kỳ thì càng cảm kích và tôn kính Đoạn Vân hơn. Hai con Pháp Lạp Kỳ cũng rơi lệ. Họ không ngờ, mẫu thân đã mất đi từ nhỏ, bây giờ lại có thể sống lại như vậy.

Thời gian cứ như vậy trôi qua, bánh xe lịch sử chẳng mấy chốc đã tới tháng sáu. Trong tháng sáu cũng không có gì lớn phát sinh. Cái duy nhất đáng nhắc tới là, thông qua bế quan tu luyện, kim đan của Diệp Cô Thành đã vỡ, điều này làm cho hẩn cũng có bốn mạng nguyên anh giống như Đoạn Vân. Thực lực của hẩn cũng đột phá tới cấp mười lăm sơ giai. Nhưng hẩn không có lĩnh ngộ lĩnh vực. Nhất chiêu Phá Không Nhất Kiếm của hẩn, cũng kết hợp với Trường Không Nhất Kiếm thành một chiến kỹ cường đại. Tuy không có lĩnh vực, nhưng Diệp Cô Thành có thể bằng vào kiếm trong tay hẩn, tự do xuyên qua xuyên lại trong các lĩnh vực. Hẩn tuyệt đối là một cao thủ, một cao thủ tuyệt đối. Chỉ cần bốn mạng nguyên anh của hẩn tu tới đủ trình độ, hẩn nắm chắc sẽ một kiếm diệt sát Chủ thần ngay bên trong lĩnh vực của họ.

Tháng bảy tháng tám, đám thủ hạ của Đoạn Vân vẫn chìm trong tu luyện. Còn Đạt Nhĩ huynh đệ lúc này, chỉ một mạch cầu một việc - Ma tộc mau mau xâm lăng đi. Nhưng Đoạn Vân lại hy vọng Ma tộc xâm lăng chậm một chút. Dù sao, bây giờ tất cả cũng đều đang phát triển rất tốt.

Vốn kiến giới và Ma giới có một cái thông đạo gọi là Cường giả thạch. Nhưng Đoạn Vân cũng không tùy tiện phá thủ hạ đến Ma giới dò xét. Dù sao, Đoạn Vân bây giờ còn chưa nắm chắc và có đủ tự tin để dựa vào đám bộ đội Ma giới ở đại lục. Về phần tình huống Ma giới, Tina năm ngoái mới từ Ma giới trở lại đại lục đã nói cho hẩn khá rõ rồi. Hơn nữa, Cường giả thạch cũng không phải người bình thường có thể thông qua được. Nếu người có thực lực thấp hơn Chân thần thì căn bản đừng nghĩ tới việc đó. Đi qua đó sẽ gặp phong hiểm rất lớn, chỉ đi lệch thời gian một chút, có thể sẽ bị không gian năng lượng cuồng bạo phá tan thành từng mảnh. Hơn nữa Tina còn nói, ở bên kia Cường giả thạch có vô số Ma tộc cao cấp phòng thủ. Tùy tiện tiến vào Cường giả thạch, chắc chắn sẽ bị những Ma tộc cao cấp đã đón tiếp ngay. Tina lúc này đã nảy sinh thâm tình với Đoạn Vân từng muốn tới Ma giới nằm vùng, nhưng Đoạn Vân không có đáp ứng. Không phải Đoạn Vân cho rằng Tina muốn bỏ chạy. Bởi vì tên gia hỏa xấu xa này hàng đêm, đều trực tiếp phá hoại thân thể người ta đã giữ gìn vạn năm. Mà đàn bà tựa hồ luôn luôn trung thành với nam nhân đầu tiên chiếm thân thể mình. Tự Nhiên nữ thần là như thế, mà Tinh Linh nữ thần cũng vậy.

Cái Đoạn Vân bây giờ muốn làm là không rời mắt khỏi dải đất nơi không gian năng lượng rất yếu, hơn nữa không ngừng mở rộng thực lực nhân giới trên đại lục. Ma tộc tới một tên, sẽ cho chúng chết ngay một tên, tới hai tên vậy cho chúng chết cả một cặp luôn.

Đợi, đợi, đến cả Đoạn Vân cũng có chút sốt ruột. Rốt cục đợi chín tháng, lúc này, vết nứt không gian giữa nhân giới và Ma giới đã mở ra một thông đạo nho nhỏ.

376. Chương 376: Liệt Phùng Khai Khải Hữu Quy Luật Khả Tuần

Thông đạo quá nhỏ làm cho Đoạn Vân rất thất vọng. Chỉ có một cái lỗ bé như vậy, sau khi để cho hơn sáu mươi vạn Ma tộc chạy tới đại lục, nó lại đóng lại như cũ.

Điều này làm cho binh lính trong Trung Hoa quốc phòng quân trấn thủ tại tây đại lục rất thất vọng. Vốn trăm vạn hùng sư đang đóng ở vùng đất có đạo khẩu bé tí đó đang rất hưng phấn. Bọn họ cho rằng, trận chiến đầu tiên kháng cự Ma giới sẽ do họ chiếm hết công đầu. Nhưng khi họ đang dàn quân trước đám Ma tộc này, thì cái thông đạo đó từ từ khép lại, làm cho tất cả không khỏi thở dài. Chỉ một nhóm quân này thì làm được cái rắc gì chứ?

Nếu vài năm trước thì sáu mươi vạn Ma tộc có thể thật sự chiếm cứ được một hai cứ điểm trên đại lục. Dù sao đại quân Ma tộc cũng có không ít ma binh cấp năm cấp sáu. Ma binh cấp sáu tương đương với thánh cấp trên đại lục, ma binh cấp năm cũng là đại kiếm sư. Hơn nữa, trong đội quân Ma tộc lúc đó cũng có hơn mười tên ma tướng. Ma tướng cấp một tương đương với thần cấp, ma tướng cấp hai tương đương với siêu giai, còn ma tướng cấp ba là cấp bậc phó thần. Khi đó thần cấp trên đại lục còn rất ít, nên mười ma tướng cấp một và ba ma tướng cấp hai chắc chắn có thể hoành hành vô địch trên đại lục rồi. Nhưng bây giờ nếu chỉ với thực lực như thế này thì bọn chúng căn bản chỉ là một đám tiểu binh mà thôi.

Lúc này, ba trăm sáu mươi vạn Nanh Sói đại quân đã là siêu giai, năm trăm vạn Thú Nhân cũng vừa mới vừa đột phá tới thần cấp nhờ vào được lực mãnh liệt do đám đồ đệ Đoạn Vân cung ứng. Về phần đại quân ba ngàn vạn dùng được thủy mà sống lại, cũng đã khá kinh khủng rồi. Còn một tên tiểu binh của đại quân Thiết Huyết nhân tộc cũng là thánh cấp hậu giai, Huyết Ma đại quân Ma tộc cũng tương đương như vậy, chưa nói tới một ngàn vạn Huyết Sát Thú Nhân thực lực cũng vừa bước vào hàng ngũ thánh cấp. Những tướng sĩ sống lại về mặt thể chất tuyệt không dưới những tướng sĩ Nanh Sói được lựa chọn cẩn thận.

Do đó, sáu mươi vạn Ma tộc bị tập đoàn quân nhân tộc tới một trăm vạn người đè bẹp. Ba mươi vạn Ma tộc bị diệt sát. Số còn lại bị bắt làm những nô lệ hợp pháp trên đại lục - Ma nô. Đương nhiên, thực lực của đám nô lệ này vô cùng cường hãn nhưng phần lớn đều bị phế bỏ, hoặc còng tay còng chân. Tất cả bị đưa đi để làm những việc khổ sai. Sau một thời gian sử dụng rất hiệu quả, nên giá cả của Ma nô tăng lên vùn vụt. Khi cung không đủ cầu thì việc chuyển nhượng Ma tộc nô lệ xem ra rất có giá trị.

Trận này, niềm tin vào chiến thắng Ma tộc của dân chúng đại lục càng tăng lên. Sự thống trị của Đoạn Vân trên đại lục cũng được củng cố không ít.

Thông qua thăm vấn tù binh, Đoạn Vân biết vết nứt không gian đó mới chỉ do Ma giới cường giả cường bức mở ra. Họ cử ra một đám Ma tộc nhỏ mục đích để tìm hiểu hư thực ở nhân giới và thành lập cứ điểm tiên phong. Thời gian Ma tộc đại cử xâm lăng còn phải tùy thuộc vào vết nứt không gian mạnh yếu như thế nào nữa. Nhưng có thể khẳng định đã có hơn một ngàn vạn đại quân Ma tộc tập kết tại đầu bên kia vết nứt. Vết nứt không gian một khi mở lớn ra, hơn một ngàn vạn Ma tộc ngay lập tức sẽ tràn vào. Địa điểm xâm lăng rất có thể sẽ là ngay chỗ thông đạo vừa mới mở ra.

Kỳ thật Ma tộc xâm lăng từ đâu cũng chẳng có vấn đề gì đáng ngại. Hơn ba ngàn vạn đại quân sống lại đã được phân chia ra đóng ở khắp nơi trên Tây đại lục. Giữa các quân khu còn có truyền tống trận khá lớn để liên lạc. Ba trăm sáu mươi vạn Nanh Sói siêu giai và năm trăm vạn Thú nhân võ sĩ, cũng đều đã tựu vị. Khi Ma giới xâm lăng thì sự điều quân linh hoạt lúc này có thể làm cho Ma tộc không kịp trở tay.

Nói về thực lực chính thể, Ma tộc so với Thần tộc cường đại hơn một chút. Do đó, Đoạn Vân cũng không nắm chắc có thể đánh bại Ma tộc. Nhưng vũ lực trong tay bản thân cũng không kém. Nhưng đây lại là một cuộc chiến tranh chống xâm lăng. Nên về mặt tính chất chiến tranh thì đây cũng là một loại ưu thế.

Đoạn Vân biết rằng nhân giới trên đại lục đang phát triển rất nhanh. Nếu bây giờ tiến hành cứng đối cứng thì với Ma giới đây chắc chắn là một tai nạn, còn đối với nhân giới nó còn là một tai nạn lớn hơn nữa. Đoạn Vân hy vọng sau khi giáng cho Ma tộc một đòn đau, thì bọn họ có thể tự động thoái lui. Dù sao, cũng chẳng có ai muốn thấy một cuộc chiến diệt tộc.

Để nắm được quyền chủ động chiến đấu, Đoạn Vân đặc ý cho hơn mười Địa Tinh hợp thành một tiểu tổ nghiên cứu, chuyên môn nghiên cứu quy luật mở ra của vết nứt không gian.

Trải qua một phen nghiên cứu thì từ nữ thần lịch 9002 đến bây giờ - nữ thần lịch 10290, vết nứt không gian giữa nhân giới và Ma giới mở ra bốn lần. Vào các năm 9300, 9701, 10000. Từ năm 9701 tới nay tính ra khoảng bốn trăm năm một lần. Về phần nguyên nhân có thể có quan hệ với việc cánh cửa Thần giới đóng lại năm 9304. Còn rốt cuộc chúng có quan hệ gì, thì chẳng ai rõ cả. Như vậy nếu vết nứt năm nay mở rộng ra, thì sẽ là một lần mở ra gần nhất.

Mỗi một lần vết nứt không gian mở ra, sẽ có một loại hiện tượng quỷ dị. Như hai lần trước, hai Nguyệt Lượng đã hội tụ lại làm một. Nói cách khác, song giới ở Nguyệt Lượng chính là một dấu hiệu cho cuộc xâm lăng.

Bây giờ, Đoạn Vân đã chứng thực được lưỡng đại Thần giới chính là nguyệt cầu. Hai Nguyệt Lượng hợp lại, không phải là một Nguyệt Lượng ẩn sau lưng cái kia sao? Nhưng, loại hiện tượng này tựa hồ không phù hợp quy luật vật lý. Không có động lực sao hai nguyệt cầu to như vậy lại có thể tự động chuyển tới vị trí trung với nhau nhỉ?

Nguyệt Lượng ở dị giới chạy từ nam tới bắc, còn mặt trời lại mọc lên ở phương đông và lặn ở phương tây. Dựa theo phán đoán là Ma giới ở phía sau lưng nhân giới, thì ở Ma giới hẳn là cũng có thể thấy hai Nguyệt Lượng. Còn theo Tina và những tướng sĩ Ma tộc sống lại thì Ma giới rất khó thấy Nguyệt Lượng. Họ tối đa chỉ có thể thấy được chút ít tại cực nam hoặc là cực bắc, hơn nữa cũng chỉ thấy có một mà thôi. Thông qua những gì Tina miêu tả về Ma giới, Đoạn Vân hiểu rõ được hoàn cảnh Ma giới rất ác liệt. Cả Ma giới thường xuyên cát đá bay đầy trời, tử khí trầm trầm, có không ít địa phương thậm chí toàn thi cốt chất cao như núi. Ma giới làm cho người ta có một loại cảm giác bị phần xen lẫn hoang vu. Bầu trời Ma giới cũng không phải màu xanh lam, mà là một màu vàng xỉn mang theo huyết sắc, không có mây như trên đại lục. Hoàn cảnh ở Ma giới so với Ác Thú Bình Nguyên trên đại lục nhân giới xem ra còn ác liệt hơn mấy lần.

Đoạn Vân căn bản không thể tưởng tượng được địa phương này làm sao lại có sinh vật sinh tồn được. Nhưng Đoạn Vân cũng hiểu chính vì hoàn cảnh ác liệt như thế nên mới tạo ra Ma tộc cường đại. Đoạn Vân thông qua nghiên cứu thân thể những tên Ma tộc bị bắt đã phát hiện không khí ở Ma giới rất nhạt so với đại lục, nhưng trọng lực lại lớn hơn. Nói thật, nếu Đoạn Vân là Ma Vương, hẳn cũng sẽ chỉ huy thủ hạ tiến đánh nhân giới. Dù sao, hoàn cảnh ở nhân giới thật sự quá hấp dẫn. Còn Đoạn Vân cũng tuyệt đối tin rằng, cho dù là thân vẫn hồn diệt, Ma tộc cũng sẽ không bỏ qua việc chinh thảo đại lục. Dù sao chỉ cần chiếm cứ một khoảng địa phương trên đại lục đã đủ để tạo phúc cho tử tôn vạn đại rồi.

Còn nữa, vết nứt không gian một khi mở ra, thời gian kéo dài có thể đạt tới mấy tháng tới một năm. Khi thấy thời gian vết nứt này mở ra, Đoạn Vân không thể không nhắc nhở mọi sinh vật trên đại lục. Đoạn Vân cũng không thể tưởng tượng được, sau khi Thần giới triệt li hai lần, nhân giới trên đại lục này làm sao có thể sống sót qua lần xâm lăng của Ma tộc. Phải biết rằng, trước khi tên Đoạn Vân biến thái này xuất hiện, thực lực của đại lục vô cùng bạc nhược. Lúc đó, một đầu thánh thú đã là một lực lượng chung đoan của đế quốc rồi. Còn giai vị thánh thú cũng chỉ như một tên ma binh cấp sáu mà thôi. Mặc dù ma binh cấp sáu là binh lính cao cấp nhất Ma giới, nhưng dù sao cũng chỉ là một binh lính. Còn những ma tướng cấp thấp ở Ma giới thì cũng tương đương với thần cấp trên đại lục rồi.

Thông qua nghiên cứu, Đoạn Vân biết năm 9701 ở đại lục có không ít cường giả nhân tộc và thú tộc. Nhưng tất cả những cường giả này cơ bản đều đã bị tiêu diệt trong chiến tranh. Tuy thời gian vết nứt mở ra rất ngắn ngủi, chỉ có mười ngày. Nhưng trận chiến ấy lại có thể nói là một tai nạn lớn của đại lục. Nếu không nhờ Thú Nhân và Tinh Linh cử tộc nhân phối hợp, Đoạn Vân phỏng chừng nhân giới đại lục bây giờ đã là thiên hạ của Ma tộc rồi.

Lần này, Tina nói cho Đoạn Vân biết, Ma Vương đã đoán trước thời gian vết nứt mở ra lần này sẽ rất dài, hơn nữa vết nứt cũng sẽ khá là lớn. Đồng thời, Hera cũng nói cho Đoạn Vân biết, Thần giới từng tiên tri được nguy cơ Ma tộc xâm lăng lần này. Nhưng chỉ dự đoán được rằng vết nứt sẽ rất lớn. Về phần nguyên nhân, rất nhiều thần minh đã đoán rằng vì có một cường giả thực lực siêu cường đại dùng triệu hoán thuật Thì Không (thời gian không gian).

Nghe thế, Đoạn Vân cũng từng nghĩ đến cái tên cường đại này có thể đúng là mình. Nhưng, khi hắn tới đại lục này, làm gì đã có thể gọi là cường đại được chứ? Trong khi đó, với sự biến thái của nhân sĩ dị giới, phỏng chừng một tên tiểu hài tử tám tuổi cũng có thể đánh ngã mình. Nhưng, đến tột cùng mình tại sao lại tới đại lục này nhỉ?

Nhưng, Đoạn Vân bây giờ cũng không có tâm tư quán xem tại sao hắn lại tới được nơi này. Việc trước mắt là cần phải dẹp bỏ nguy cơ Ma giới xâm lăng cái đã. Sinh tồn mới là chính đạo.

Không gian mở ra có liên quan tới Nguyệt Lượng, khiến cho đám Địa tinh lưu ý nhiều hơn tới quỹ tích vận hành của hai nguyệt cầu. Đám Địa tinh với kỹ năng tính toán thiên phú, thông qua kính thiên văn đã tính

toán được thời gian khi nào thì hai nguyệt cầu sẽ khớp lại.

Nhưng lần này, Nguyệt Lượng căn bản lại không có dị động gì cả, thế mà vết nứt không gian lại vẫn mở ra. Hơn nữa vết nứt không hề nhỏ chút nào. Hôm đó đúng vào ngày mùng một tháng mười năm Trung Hoa thứ hai i¼Ỗnữ thần lịch năm10290 i¼40.

377. Chương 377. Tận Tình Đồ Sát

Một ngày kia, Đoạn Vân tỉnh dậy sớm từ trên giường của Tina rồi tiến hành thần luyện. Đoạn Vân bỗng cảm nhận được một vài dị động ở không gian Tây đại lục. Hắn có cảm giác vết nứt không gian lớn có thể sắp mở ra. Mặc dù Nguyệt Lượng tối hôm qua vẫn chưa có gì thay đổi, nhưng dựa vào cấp bậc toàn hệ Chân thần và cảm giác ma pháp đã đạt tới không gian cấp bậc Chân thần, hắn hiểu rất rõ những biến hóa ở vết nứt không gian Tây đại lục.

Không cần nói nhiều, triệu tập người đánh đám quỷ từ ma giới.

Thông qua truyền tống trận, Đoạn Vân chỉ huy đám thủ hạ chẳng mấy chốc đã đi tới chỗ thông đạo với Ma giới mở ra từ tháng trước. Hắn nhanh chóng đặt mức cảnh giới màu đỏ triệu tập tất cả quân đội chính quy lần dự bị.

Thành trì của Đoạn Vân bây giờ là một quân doanh của tập đoàn quân. Nó được đặc biệt kiến tạo để chống lại Ma tộc. Nơi này cách tầng không gian chướng ngại chỉ có một vạn thước. Đây là một pháo đài có thể chứa được trăm vạn binh lính, nó hao phí rất nhiều nhân lực vật lực, và là kết tinh của hơn mười ức dân chúng của cả đại lục đoàn kết nhất trí mà tạo thành.

Để chống đỡ Ma tộc, Đoạn Vân đã thành lập mười pháo đài như vậy ở vùng vết nứt từng mở ra. Đó là những pháo đài khổng lồ có thể chứa được trăm vạn người, chúng đều được nối liền bởi những truyền tống trận to nhỏ, để bọn họ có thể dễ dàng tác chiến, và cũng để quân tình được cập nhật nhanh chóng hiệu quả. Thậm chí dưới tình huống đặc biệt khẩn cấp, chúng còn có thể khởi động đại hình truyền tống trận tiến hành điều động đại quân. Mười pháo đài này tương hỗ với nhau, có thể nói là hình thành thế cực vây chặt địch quân khi chúng xâm phạm đại lục. Hơn nữa pháo đài còn được những địa Tinh xếp đặt hệ thống phòng thủ kiên cố; trên một vạn cung cứng nổ mạnh được đặt trên tường thành; mỗi pháo đài đều được đặt mấy trăm ma tinh đại pháo. Những pháo đài này đều được Đoạn Vân cấu trúc tạo thành những thành trì vững như đồng, cứng như sắt.

Bây giờ, Đoạn Vân đang ngồi ở trong tòa thành số bảy, hai trăm vạn Thiết Huyết nhân tộc đại quân và hai trăm vạn Huyết Sát Thú Nhân sống lại đều tập hợp ở chỗ này. Bên cạnh đó còn có một trăm vạn Nanh Sói kỵ sĩ kiến cũng đã tập hợp.

Đoạn Vân hoàn toàn không hề có ý định phòng thủ trong thành, tên biến thái ra lệnh cho trăm vạn nô tay của Địa Tinh chìa thẳng vào vết nứt, có phạm vi đại khái khoảng hai ngàn thước. Hơn nữa, hơn một ngàn ma tinh đại pháo cũng nhắm ngay vào thông đạo vết nứt sắp mở ra. Mười vạn quyền trục của pháp sư Địa Tinh cũng đã sẵn sàng. Một trăm vạn Nanh Sói kiến chuẩn bị sẵn sàng chờ thời khắc Địa Tinh đình chỉ công kích, sẽ tiến hành công kích Ma tộc. Trăm vạn kỵ sĩ thiết kỵ siêu giai, những con kiến tọa kỵ thần cấp, lực lượng này cũng đủ để cho Thần Ma phải sợ hãi.

Sau khi vết nứt mở ra lần trước, Đoạn Vân đã ra lệnh cho đại quân Địa Tinh xây dựng công sự ở giải đất này. Địa Tinh lựa chọn hai mô đất cách xa nhau không đến một ngàn thước xây dựng hai pháo đài bắn tên. Mấy bắn đá và những vũ khí công kích xa cũng được đặt ở đây. Họ căn bản không lo đến mũi tên ma tinh và những vật tư chiến tranh khác sẽ bị tiêu hao hết, bởi vì ở đây có đặt truyền tống trận chuyên dùng để cung cấp những mũi tên ma tinh và đạn pháo cho họ. Nanh Sói kỵ sĩ được đặt giữa đại quân Địa Tinh, chuẩn bị phát động xung phong.

Đại tướng Mã Khả Ni Địa Tinh từng uy chấn Tạp Tu Tư Đế Quốc là tổng chỉ huy đại quân Địa Tinh. Lần này, hắn không nhận được chỉ thị hạ thủ lưu tình với đối thủ. Tất nhiên đánh với Ma tộc xâm lăng và tấn công Tạp Tu Tư là hai việc khác hẳn nhau. Tạp Tu Tư lúc đó mặc dù là địch nhân, nhưng chỉ có thể xem là địch nhân nội bộ. Còn Ma tộc lần này là quân xâm lăng, không điều tà ác gì mà không làm, Địa Tinh có thể phát động công kích mãnh liệt nhất mà không cần kiêng dè. Đại tướng Địa Tinh không thêm tiết kiệm

khí lực, hần cầm vũ khí Địa Tinh chế ra trong tay hướng tới đại lực muốn chứng minh: "Địa Tinh chúng ta không phải là một chủng tộc nhỏ yếu, mặc dù chúng ta không có sức vóc mạnh mẽ như Thú Nhân và nhân loại, nhưng Địa Tinh chúng ta có trí tuệ vô song, chất xám của chúng ta chính là vũ khí, vũ khí của chúng ta chính là sức mạnh của chúng ta".

Đoạn Vân tìm hiểu qua thuộc hạ cũng biết Đại tướng Địa Tinh rất coi trọng tam công chúa Tật Tu Tư, cũng chính là cô công chúa Tật Tu Tư bị bệnh tim mà được Đoạn Vân chữa trị. Đó là một mỹ nhân xinh xắn như hoa như ngọc. Đoạn Vân trị bệnh cho nàng nên cũng biết, nàng còn nhỏ, mới mười sáu, cao một thước rưỡi, bộ ngực cũng nhỏ. Không biết có phải vì bị bệnh tim nên nơi đó cũng không phát triển được như bình thường chăng?

Chín giờ sáng vết nứt rất cục mớ ra. Phi thân trên bầu trời ở độ cao khoảng ngàn thước ở phía trên đại quân mình, Đoạn Vân dùng thần thức có một không hai của mình tính toán khoảng cách vết nứt.

Vô số Ma tộc bắt đầu ồa lên, nhưng cũng chỉ là đám Ma tộc cấp thấp, thực lực cũng rất thấp, ma binh sơ cấp khoảng cấp bốn trên đại lực, còn ma binh cấp hai chiếm đại đa số. Sau khi chúng xuất hiện, và phát hiện Nanh Sói kỵ sĩ kiến đang đóng cách đó hai ngàn thước, chúng cũng không lập tức phát động tiến công, chỉ sắp xếp đội hình lại. Dưới sự chỉ huy của tên sĩ quan, Ma tộc đại quân chậm chậm bước tới, vừa đợi những ma binh ma tướng phía sau, vừa bắt đầu tạo áp lực lên Nanh Sói kỵ sĩ.

Thông qua thần thức xuyên qua vết nứt, Đoạn Vân phát hiện ra ba lực lượng cường đại ở đầu bên kia. Ba tên này giai vị còn cao hơn cả mình - Ma vương. Tam đại Ma Vương Ma giới đều ở bên kia vết nứt. Đoạn Vân thầm kêu may mắn, vì ba tên này đang cực lực mở rộng vết nứt đó ra.

Nguyên lai, ba tên gia hỏa này nhân lúc vết nứt yếu đi, dựa vào thực lực cường đại cưỡng bức vết nứt mở ra. Đến tột cùng cái gì đã khiến bọn chúng phải vội vàng xâm lăng đại lực như thế? Phải biết rằng, nếu vết nứt không phải bình thường mở ra, vậy thì đám Ma tộc cao cấp có thực lực cường đại sẽ không thể đi tới đại lực. Nói cách khác, tam đại Ma vương có thể dựa vào thực lực cường đại chống đỡ buộc vết nứt mở ra, nhưng chúng tự mình lại không thể đi tới đại lực, hơn nữa cưỡng bức vết nứt mở ra còn hao tổn của chúng không ít thực lực. Ma tộc làm như vậy, chẳng lẽ là bởi vì mình sao?

Nhưng Đoạn Vân cũng bất chấp. Tam đại Ma vương cưỡng bức mở vết nứt ra, vô số Ma tộc dùng mãnh tràn vào. Đang nghiên cứu hai đầu vết nứt, Đoạn Vân bị số lượng ma binh tràn vào làm giật bắn cả người - ba ngàn vạn. Mặc dù nói Ma giới có hơn hai mươi ức sinh vật trí tuệ, nhưng Ma tộc chính thức cũng chỉ có hơn mười ức. Ba ngàn vạn Ma tộc vì không rõ địch tình, vết nứt lại chưa được mở ra bình thường, kéo cả vào đại lực xâm lăng. Điều này nói lên cái gì? Phải biết rằng, hai lần trước khi vết nứt mở ra bình thường, tổng số Ma tộc được phái đến đại lực đại chiến cũng chỉ có số lượng bằng này mà thôi. Xem ra, Ma tộc thật sự định cử toàn tộc xâm lăng rồi. Ba ngàn vạn ma binh này rất có thể chỉ là những con tốt thí dùng để tiêu hao thực lực của đại lực.

Sau một phen dò xét, Đoạn Vân phát hiện ra thực lực đám Ma tộc này cũng không mạnh. Ba ngàn vạn Ma tộc ngoại trừ có vài tên ma soái cường giả đi theo ba Ma Vương, những tên khác chỉ là ma binh ma tướng bình thường. Ba ngàn vạn Ma tộc có một ngàn vạn ma binh cấp một, hai, và ba tương đương với kiếm sĩ cấp bốn, năm và sáu trên đại lực; một ngàn năm trăm vạn ma binh cấp năm cấp sáu tương đương với kiếm sĩ cấp bảy cấp tám trên đại lực; còn lại trong năm trăm vạn tên, chỉ có mười vạn thánh cấp trong đó; lực lượng duy nhất đáng ngại là hai vạn ma tướng cấp một, một ngàn ma tướng cấp hai, và mấy trăm ma tướng cấp ba, còn có mười tên thống soái ma soái cấp một.

Cái này nói lên điều gì? Đó mà gọi là Ma tộc cường đại hử?

Địa Tinh đại quân trăm vạn người, binh phân hai nơi cùng chia thẳng vũ khí vào vết nứt chỉ cách đó có hai ngàn thước. Hai ngàn thước đối với mấy ngàn vạn Ma tộc thì tuyệt đối không phải là khoảng cách quá dài, do đó, vì để đảm bảo có đủ không gian cho những Ma tộc phía sau tiến qua thông đạo, sau khi gần một nửa Ma tộc đã đi qua thông đạo, Ma tộc hướng về phía Nanh Sói kỵ sĩ kiến đang đóng giữa đại quân Địa Tinh bắt đầu phát khởi công kích trận địa của Địa Tinh tướng sĩ.

Mã Khả Ni lập tức hạ lệnh tiến công. Đại tướng Địa Tinh chỉ huy đám lính một cách rất có bài bản hệ thống. Khi Ma tộc còn cách trận doanh Địa Tinh không đến hai trăm thước, những cây cung nỏ của mười vạn Địa Tinh đại quân trút lửa giận vào đám đại quân ma tộc phía trước. Một trận mưa tên tăng tăng lớp

lớp phóng ra, hơn mười vạn Ma tộc đi đầu giống như lúa trong ruộng đang bị gặt, thay nhau ngã xuống đất. Cung nổ của Địa Tinh kinh khủng tới mức có thể trong vòng ngàn thước bắn xuyên thủng thân thể võ sĩ cấp bảy cấp tám. Loại lực xuyên thấu cường đại, không chỉ bởi vì lực mũi tên bắn ra đã được cải tiến, mà trên mũi tên còn có khắc ma pháp trận. Ba ngàn vạn dân chúng Địa Tinh đều là những luyện kim thuật sĩ vĩ đại, họ có năng lực và tinh lực khắc ma pháp trận trên mỗi đầu mũi tên, trên thân mỗi một mũi tên đều có khắc ma pháp trận làm gia tốc. Cường độ công kích cung nổ của họ đã có thể đạt tới mức miêu sát đến cả thần cấp, chứ đừng để giết đám Ma tộc này thì hơi phí. Khi ma pháp và khoa kỹ kết hợp, loại lực lượng kết hợp này tuyệt đối vượt qua ma pháp hoặc khoa kỹ đơn thuần.

Một lần cung nổ bắn ra, bốn mươi vạn Ma tộc ngã xuống, máu chảy ra cuộn cuộn như sông, ruột gan phèo phổi bị những mũi tên xé toang bầy nhầy đầy mặt đất. Cảnh này làm đám Ma tộc đang tiến công sững sốt, nhưng vì Ma tộc phía sau còn quá nhiều, những Ma tộc phía sau một mực đẩy đám Ma tộc phía trước vọt tới trước, còn Ma tộc phía trước cũng chỉ có nước làm gan tiến lên.

Khi khoảng cách của chúng với trận doanh Địa Tinh không đến trăm thước, hàng trăm vạn mũi tên bay ra nghênh đón chúng. Năm mươi vạn địa Tinh võ sĩ ẩn mình trong công sự chia những máy bắn tên đã thiết trí sẵn bắn như mưa vào Ma tộc, chẳng khác gì một loại súng máy vậy. Một mũi tên có lẽ không thể lấy đi mạng người ngay, nhưng khi trên người người cầm đầu mũi tên, chắc người cũng chẳng sống được bao lâu. Lần này những mũi tên bắn ra trực tiếp quét sạch trăm vạn Ma tộc đi đầu. Hơn nữa, để không cho Ma tộc xáp đến gần, quyền trực pháp sư của đại quân Địa Tinh cũng đã phát động công kích. Mười vạn ma pháp quyền trực cao cấp phóng ra, trực tiếp biến phạm vi năm trăm thước phía trước trận doanh Địa Tinh thành một khu không người, phạm vi ngàn thước biến thành khu người chết. Đoạn Vân dám nói, chưa một ai nhìn thấy ma pháp công kích hoa mỹ như thế bao giờ, chưa ai nhìn thấy ma pháp công kích nhanh chóng như vậy. Không có minh xương, không có triệu chứng ma pháp ba động, mười vạn đại hình ma pháp cùng nhau bộc phát.

Mười vạn quyền trực toàn dùng ma tinh chế tạo. Một viên ma tinh có thể chế tạo mười ma pháp quyền trực. Số quyền trực này trực tiếp cuốn đi ba trăm vạn sinh mạng Ma tộc.

378. Chương 378. Đại Chiến Kế Tục

Bên địch chưa chết một tên, còn bên mình chết và bị thương gần bốn trăm vạn. Chiến đấu quỷ dị như thế ai mà chẳng sợ hãi. Tiếng ma pháp làm cho mấy trăm vạn tướng sĩ Ma tộc hồn vía lên mây, nó trở thành thanh âm đòi mạng đám Ma tộc.

Đến cả những nguyên thủ các quốc gia đang ngồi ở bảy tòa thành khác xem cuộc chiến cũng thấy rung động tận đáy lòng. Họ không thể tưởng được Địa Tinh vương quốc khi lập quốc chỉ đơn giản gắn thêm một chữ Trung Hoa, mà bây giờ thực lực Địa Tinh đã trở nên kinh khủng như vậy. Quả thật chỉ dựa vào quốc lực của Địa Tinh vương quốc căn bản không có khả năng làm ra được nhiều ma pháp quyền trực như thế. Những quyền trực cao cấp đều là do những pháp sư Địa Tinh chuyên về quyền trực của Trung Hoa gia tộc cung cấp. Hơn nữa, Địa Tinh vương quốc bây giờ đã là một vương quốc của Trung Hoa, là một thế lực cường đại được Đoạn Vân khống chế trong tay. Ở Trung Hoa gia tộc có trăm vạn Địa Tinh, là những thành viên trực thuộc gia tộc. Đại quân Địa Tinh trực tiếp nhận lệnh của bộ quốc phòng gia tộc. Đoạn Vân cũng biết, Địa Tinh bị nhân loại áp bức mấy trăm năm, do đó khoảng cách giữa Địa Tinh và người vẫn tồn tại và đầy mâu thuẫn chủng tộc. Nhưng Đoạn Vân lấy danh nghĩa gia tộc để hóa giải nguy cơ chủng tộc này. Đoạn Vân còn khống chế quyền chỉ huy quân sự của Địa Tinh trong tay mình. Nói cách khác, chỉ cần Địa Tinh không phản bội Trung Hoa, họ sẽ không phản bội lại nhân tộc trên đại lục. Thời gian trôi qua, sẽ làm ý thức chủng tộc dần dần tiêu tan đi. Nếu địa Tinh vương quốc ly khai khỏi gia tộc, bọn họ căn bản không chịu nổi một kích của nhân tộc.

Đại chiến vẫn tiếp tục. Tam đại Ma vương ở bên kia Ma giới nhìn thấy tình huống đang xảy ra thật chẳng biết phải làm sao. Hơn phân nửa Ma tộc đã tràn vào vùng đất nhân giới. Thu binh hay tiếp tục tiến công? Đây là một vấn đề đau đầu.

Tam đại Ma vương còn chưa kịp đưa ra quyết sách cho ổn thỏa thì công kích của đám Địa Tinh lại một lần nữa phủ xuống. Lần này là ma tinh đại pháo của đại quân Địa Tinh. Một ngàn khẩu ma tinh đại pháo toàn

bộ chứa đầy những ma tinh cao cấp trực tiếp hướng nòng pháo nhắm ngay vào khu vực xung quanh vết nứt không gian, một ngàn khẩu có thể bắn ra những viên đạn ma pháp thần cấp hoặc gần bằng thần cấp, đội thẳng xuống đầu đội quân Ma tộc dày đặc.

Trong những đợt ồ ạt, vô số võ sĩ Ma tộc bị bắn bay tung lên. Ở trong tầm oanh tạc của đại pháo, những Ma tộc sợ hãi tới tấp lui về phía sau, còn những tên Ma tộc phía trước vùng ma tinh đại pháo bắn thì cả kinh chạy trốn hoảng loạn. Một đợt đại pháo oanh kích trực tiếp làm cho cả vùng xung quanh vết nứt thành khu người chết. Ma tinh đại pháo uy lực cường đại làm cho hơn mười vạn Ma tộc tích tắc biến thành tro bụi. Còn năm trăm vạn Ma tộc đã lỡ bước vào đại lục nhân giới bị đại pháo oanh tạc thúc đẩy sau lưng, buộc phải chạy về phía đại quân Địa Tinh, lọt vào tầm bắn của những mũi tên đang chia thẳng vào mình.

Ma tộc hoảng loạn, chỉ có lựa chọn chạy về phía trước hoặc hai bên. Mặc dù họ muốn bỏ chạy sang hai bên, nhưng vì sức ép từ phía sau, phần lớn những Ma tộc ở hàng đầu đều bị đẩy về phía trước.

Cung nổ và liên hoàn nổ của Địa Tinh lại một lần nữa trút lửa giận vào đám Ma tộc vốn đang hoảng loạn. Mười vạn mũi tên bắn ra như mưa, những mũi tên lớp trước rất dày đặc chưa tới đích thì những mũi tên lớp sau đã nối đuôi không ngừng bay ra, tên bắn ra liên tục không ngừng nghỉ. Tất cả Ma tộc đều bị cơn mưa tên làm cho ngậy người.

Rồi mấy vạn máy bắn đá cũng bắt đầu oanh tạc. Còn ma tinh đại pháo bắt đầu bắn rải đều. Ma tộc chạy tới đâu đều bị đại pháo đuổi theo tới đó.

Khoảng cách giữa đại quân Địa Tinh và không gian chướng ngại của Ma giới chỉ ngắn ngủn có hai ngàn thước. Thế mà khoảng cách hai ngàn thước này cơ hồ đều bị những vũ khí công kích tầm xa của đám Địa Tinh bao trùm. Nổ tên có khắc ma pháp trận của Địa Tinh, xạ trình hữu hiệu có thể đạt tới hơn một ngàn thước. Phải nói đây là cự ly quá kinh khủng. Nên biết rằng, thời cổ đại ở trái đất xạ trình hữu hiệu từ một đến hai trăm thước đã khá là thần kỳ. Còn trong thế giới ma pháp, nổ của Địa Tinh có thể trong vòng phạm vi ngàn thước bắn xuyên thủng vài người. Uy lực của ma tinh đại pháo còn lớn hơn nữa, bình thường đại pháo tầm xa có thể bắn tới địa phương cách đó hai ngàn thước, mà xác suất sai lầm thì không vượt qua mười thước. Máy bắn đá của Địa Tinh cũng bắn xa tới năm sáu trăm thước.

Có không ít Ma tộc bắt đầu khởi công kích đám Địa Tinh. Họ nhìn thấy phía sau đã bị những đợt pháo mãnh liệt bịt kín, vì vậy buộc phải làm gan xông lên phía trước. Dưới sự chỉ huy của những dũng sĩ Ma tộc, trên trăm vạn ma binh lao về phía trận doanh Địa Tinh mở ra một đợt xung phong.

Nhưng nghênh đón chúng là những tràng tên liên thanh của Địa Tinh sản xuất, mỗi phát bắn ra hơn mười mũi tên có khả năng xuyên thấu rất mạnh. Khi bọn chúng còn cách tướng sĩ Địa Tinh ở một khoảng cách có thể gây ra uy hiếp đến tính mạng của Địa Tinh, thì mấy ngàn, thậm chí cả vạn quyền trục được tung ra, cuốn phăng những sinh mạng Ma tộc này đi trong chớp mắt. Bên cạnh đó, đại quân Địa Tinh còn có những sư đoàn hỏa đồng phụ trách việc hộ vệ lúc cận chiến. Hỏa đồng của họ có uy lực vô cùng cường đại, cao thủ thánh cấp cũng có thể trực tiếp bị bắn thành ngu ngốc. Còn đối với những tên Ma tộc quá mạnh, Địa Tinh sẽ có sự sẵn sàng chiếu cố đặc biệt dành cho chúng. Mấy trăm bộ vũ khí ma pháp dành riêng cho người đang chờ sẵn! Thân thể phòng ngự người mạnh lắm hả? Người ném thử phá ma tiễn đặc chế nhé! Thần cấp siêu giai sao? Trực tiếp bắn thành xác chết! Cái gì? Cấp mười hai hả? Thủ hạ cấp mười hai của thiếu gia bộ ít sao? Tùy tiện phái một hai tên trực tiếp miểu sát người. Người biết bay sao? Thiếu gia chúng ta có khối phi thú biết bay, hơn nữa, trong khi người đang bay nên cẩn thận coi chừng những món thần khí của ta. Bị thần khí bắn trúng thì người chỉ có nước biến thành tro!

Những Ma tộc tấn công đến gần trực tiếp biến thành tấm bia sống cho những mũi tên Địa Tinh tập bắn, liên hoàn nổ quét ngang mũi tên phọt ra như mưa, máy bắn đá oanh tạc, quyền trục ma pháp công kích. Dưới tổ hợp vũ khí hợp lực công kích như vậy, đám Ma tộc Ma giới bị lọt vào đại lục đã trở thành đối tượng bị đồ sát.

Vì địa Tinh đóng ở hai nơi bất đồng, hai luồng hỏa lực của địa Tinh vừa vận hợp với vết nứt kia hình thành một tam giác đều. Do đó, tên nào muốn bỏ chạy sang hai bên đều phải trả giá đắt. Một bộ phận đại pháo của Địa Tinh chuyên môn phụ trách bắn vào hai bên này, ngăn cản địch quân hướng về hai phía mà chạy. Liên hoàn nổ cũng liên tục hướng ra phía ngoài quét ngang. Nói cách khác, trong mắt Ma tộc, chỉ cần tạm

thời lưu ở chính giữa thì sẽ không bị những vũ khí kinh khủng này công kích. Mặc dù ai cũng biết không lao ra thì cũng chỉ là cá nằm chờ trên thớt, nhưng dưới trận pháo thảm thiết đó, cộng với một mũi tên có thể xuyên thủng sáu bảy võ sĩ cao cấp, ai có đủ can đảm lao vào khu vực chết chóc đó chứ?

Ngắn ngủi trong vòng hai phút, không dưới mười lần liên hoàn nổ quét ngang, hai mươi lần máy bắn đá oanh tạc, những mũi tên một mạch không hề dừng công kích, mấy trăm vạn Ma tộc hồn xác tiêu tan.

Vết nứt không gian lúc này đã bị đóng lại. Tam đại Ma vương không có biện pháp đối sách nào khác, chỉ còn có nước lựa chọn bỏ qua trận này mà không thể triệt hồi trọn vẹn đám võ sĩ Ma tộc đang còn kẹt lại. Quả thật cũng không còn bao nhiêu Ma tộc còn sót lại mà có thể đứng vững nữa. Sự công kích điên cuồng của Địa Tinh với ưu thế tuyệt đối đã thành công tiêu diệt hơn một ngàn vạn Ma tộc, trong khi đó bên Địa Tinh không có một ai bị thương vong. Tàn binh bại tướng Ma tộc không tiếc máu huyết cố lui trở về, họ tuyệt đối không còn lực chiến đấu nữa. Tam đại Ma vương cho rằng không đáng mạo hiểm để cứu họ, đành nhắm mắt đóng lại vết nứt không gian. Ma giới toàn dân giai bình, cái không đáng giá nhất chính là loại võ sĩ này, nhất là loại binh lính cấp thấp chuyên được dùng làm tốt thí.

Sau khi vết nứt đóng lại, công kích của đại quân Địa Tinh cũng tạm thời dừng lại. Bởi vì lúc này đám tàn binh bại tướng của Ma giới còn lại đều đang ở trong vòng vây chặt chẽ của những sư đoàn Trung Hoa tinh nhuệ.

Trăm vạn Địa Tinh và trăm vạn Nanh Sói kỵ sĩ kiến bao vây chặt đại quân Ma giới, bảy thành trì khác cũng xuất ra một trăm vạn Thiết Huyết đại quân và một trăm vạn Huyết Sát Thú Nhân đại quân sống lại, bịt chặt hai bên tàn binh Ma tộc. Ba đạo đại quân đã hình thành thế trận vây cứng tàn binh Ma giới.

Nếu họ không đầu hàng, Đoàn Vân sẽ không một chút do dự mà hạ lệnh cho đại quân Địa Tinh đồ sát đám tàn binh Ma tộc này. Sau vài phút Địa Tinh công kích mãnh liệt, một ngàn hai trăm vạn Ma tộc đã ngã xuống, hoặc chết hoặc bị trọng thương. Những tên còn có thể đứng được cũng không còn nguyên lành. Mất tay, mất chân, hoặc trên người cắm chi chít mũi tên. Mảnh đất này đã trở thành một Tu La tràng.

Khi vết nứt mở ra lần này, Ma tộc cũng chỉ điều có hai ngàn vạn lính tới đây. Trong số hai ngàn vạn đã có một ngàn hai trăm vạn Ma tộc không thể đứng lên. Đoàn Vân phỏng chừng trong số một ngàn hai trăm vạn Ma tộc ngã xuống này có thể có một hai trăm vạn sống sót đã là may lắm rồi. Còn tám trăm vạn Ma tộc khác còn đứng được cơ bản đều mang thương tích. Ma tộc chính thức còn lực chiến đấu tuyệt đối không vượt qua ba trăm vạn. Quan trọng nhất là chúng không còn quân đội, trận thế của chúng sớm đã bị đánh tan tành. Tám trăm vạn Ma tộc giống như một nắm cát rời, ai nấy đều lộ vẻ mặt sợ hãi dưới những mũi tên và hỏa pháo của đại quân Địa Tinh. Còn Thiết Huyết và Huyết Sát đại quân cũng lóe lên quân uy rất cường đại càng làm chúng hoảng loạn hơn.

Có thể sống sót dưới thế công kích mãnh liệt như thế, họ cơ bản đều là những dũng sĩ cơ trí dũng mãnh. Giai vị thực lực của tám trăm vạn tướng sĩ Ma giới còn sống cũng khá cao. Nhưng cho dù cao tới đâu thì cao, đại ca à, bên trái là một trăm vạn thánh cấp hậu giai, bên phải là một trăm vạn thánh cấp sơ giai, đại ca xin nhìn cho rõ đi, bên phải là Thú Nhân đó. Mặc dù Ma tộc nhìn không ra giai vị của tướng sĩ Huyết Sát và Thiết Huyết, nhưng loại cảm giác này chắc không lầm lẫn được. Hơn nữa, người nhìn ánh mắt đám võ sĩ nhân giới kia kia, đều là những ánh mắt sắc bén của cường giả mới có được.

Ba trăm vạn đại quân với quân uy bức người, càng lúc càng ép sát đám Ma tộc. Dưới khí thế cường đại, một vài Ma tộc không chịu được áp lực đã tự sát.

Tiến bước chinh tề, quân uy khí thế hùng hực, quân uy áp bức cường đại như thế trực tiếp làm cho đám tàn binh Ma tộc vừa sống sót sau cơn tắm máu hoàn toàn bằng hoại.

Đầu hàng không giết. Đầu hàng không giết. Khi đại quân Đoàn Vân dùng tiếng hô mạnh mẽ rõ ràng như vậy, đại bộ phận Ma tộc như được đại xá, hưng phấn mà buông vũ khí trong tay mình xuống.

Nhưng vẫn còn có hơn mười vạn tên Ma tộc chẳng biết tốt xấu, điên cuồng gào thét quyết trung thành với ma tộc, rồi lao vào đám Thiết Huyết nhân tộc đại quân bên trái phát động tấn công. Chúng còn chưa kịp tới gần trận doanh của đại quân Thiết Huyết thì đã bị trăm vạn tướng sĩ Thiết Huyết đại quân phát động một hợp thể công kích đánh thành cát bụi.

Đây là chiến kỹ áp dụng trong huấn luyện của Nanh Sói đặc chủng được truyền lại cho Thiết Huyết.

Một kích này làm cho những tên Ma tộc còn lại vô cùng sợ hãi vội buông khí giới đầu hàng.

379. Chương 379. Nguyên Lai Diệt Sát Đích Đô Thị Pháo Hôi

Tám trăm vạn Ma tộc đầu hàng. Làm sao an trí được chúng cho ổn thoả quả đã làm cho Đoạn Vân bối rối. Chẳng lẽ giết toàn bộ? Không được, như vậy sẽ là một tiền lệ xấu, sau này khi chiến đấu với Ma tộc chúng sẽ chỉ liều đánh cho đến chết! Hơn nữa, làm như vậy cũng không được nhân đạo cho lắm, tàn sát sạch sẽ trước nay là việc kiêng kỵ trên đại lục. Nhưng nếu thu phục đám này thì phải làm như thế nào đây? Ai biết chúng có phản bội hay không chứ?

Về vấn đề làm sao có thể an trí gần tám trăm vạn hàng binh, Đoạn Vân đặc biệt mở một hội nghị toàn đại lục bao gồm tất cả nguyên thủ các quốc gia, nhưng đại đa số nguyên thủ các quốc gia đều đề nghị tận diệt đám Ma tộc. Còn thống soái Ma giới ngày xưa, Melvin, lại nói với chủ nhân Đoạn Vân như sau: "Ma giới là một thế giới sùng bái cường giả, còn Ma tộc cũng chẳng có quan niệm chủng tộc mãnh liệt gì cho lắm. Họ đã lựa chọn đầu hàng, vậy họ xem như đã lựa chọn thần phục."

Đối với việc này, Đoạn Vân bỏ qua sự phản đối của các nước trên đại lục, đưa ra quyết định: tất cả ma binh còn nguyên vẹn có thực lực cấp bốn (tương đương với cấp bảy trên đại lục) và cấp bốn trở lên đều trở thành binh lính riêng cho gia tộc, còn những tên khác tất cả được bán cho những chủ nô lệ.

Dùng phương pháp này, Đoạn Vân thu được một trăm vạn tướng sĩ Ma tộc. Đội quân ma binh trực tiếp được Đoạn Vân điều tới trấn thủ Tây đại lục. Làm như vậy, chúng cũng sẽ không đâm dao sau lưng mình khi Ma tộc xâm lăng lần kế tiếp.

Gần bảy trăm vạn ma binh Ma tộc thực lực yếu đuối hoặc đã tàn phế đều bị bán đi khắp các nơi trên đại lục hoặc Tây đại lục làm nô lệ. Thật sự Đoạn Vân không thích nô lệ, nhưng nô lệ lại là một lực lượng lao động rất rẻ tiền. Thương nhân trên đại lục rất thích nô lệ. Loại nô lệ chiến tranh này chỉ cần được phân tán tới các nơi trên đại lục sẽ không lo gặp phải sự tình bạo loạn của chúng. Hơn nữa, đối xử với địch nhân có cần phải nhân từ không? Đoạn Vân đã từng cầm mua bán nô lệ trên đại lục, việc này làm cho không ít tập đoàn mua bán nô lệ mất mạng, hoặc mất chén cơm. Các nước trên đại lục đều phản ánh là muốn cho phép một vài người muốn bán thân làm nô, nhưng đều bị Đoạn Vân từ chối. Nhưng bây giờ, đối với những tù binh chiến tranh này thì việc trở thành nô lệ tựa hồ là con đường giải quyết ổn thoả duy nhất.

Đối với những nô lệ này, Đoạn Vân cũng đặt ra một chính sách như sau: sau năm năm làm nô lệ, nếu tìm được một nhân loại đảm bảo, hơn nữa nếu được người sở hữu nô lệ đồng ý, có thể xin gia tộc cho phép trở thành tộc dân dự thính của Trung Hoa. Còn tùy vào biểu hiện và tình huống nô lệ, người phụ trách có thể sẽ tiến hành đánh giá tình trạng của tên nô lệ này. Nói cách khác, sau năm năm tên nô lệ chỉ cần có được một nhân loại nhận giúp là có thể xin trở thành một công dân của Trung Hoa gia tộc.

Thân thể những tên Ma tộc bị chết trở thành lương thực cho đám tọa kỵ kiến của Nanh Sói. Hơn một ngàn vạn thi thể, thật sự rất khó dọn dẹp cho sạch được, do đó Đoạn Vân trực tiếp cấp chúng làm thức ăn cho đám tọa kỵ Nanh Sói. Ba trăm sáu mươi vạn con kiến càng ăn một ngàn hai trăm vạn thi thể Ma tộc, binh quân mỗi con kiến nuốt chừng ba tới bốn Ma tộc. Còn đối với những con kiến càng được Đoạn Vân nuôi dưỡng thành thần cấp, chỉ không đến nửa giờ mỗi con kiến đã nuốt sạch sẽ hơn mười Ma tộc, hơn nữa đến cả khối giáp cũng không chừa. Chỉ tiếc có rất nhiều mũi tên có thể thu về cũng bị chúng ăn sạch, nhưng được một cái chiến trường lần này được dọn dẹp sạch sẽ tinh tươm.

Về phần những linh hồn thì Đoạn Vân không thể trả về cho tử thần được. Hắn đem Thái Cực đồ bên trong đan điền ra. Thái Cực đồ xoay tròn hấp thu khắp bầu trời chiến trường hơn mười phút, cả chiến trường với vô số người chết đã được tịnh hóa. Oán linh gì gì đó toàn bộ chẳng còn một mống. Toàn bộ năng lượng linh hồn trực tiếp làm cho Thái Cực đồ của Đoạn Vân trở nên cực kỳ cường đại. Một ngàn vạn sinh linh tương lai sẽ chuyển hóa thành thực lực của Đoạn Vân. Hơn nữa, nếu cần Đoạn Vân còn có thể đem những năng lượng linh hồn này chuyển hóa cho thủ hạ của mình.

Lần này cuộc xâm lăng của Ma giới là cuộc xâm lăng ngắn nhất trong lịch sử, chiến tích đã làm cho cả Ma giới kinh dị. Nguyên nhân chính là nhờ vào lực lượng chủ lực của tám vạn Địa Tinh kháng cự lại Ma tộc, thành công diệt sát hơn một ngàn vạn Ma tộc, hơn nữa còn có rất nhiều tù binh đã trở thành nô lệ, được

khắp nơi trên đại lục hoan nghênh. Khi thông báo kết quả của cuộc chiến được truyền tới khắp nơi trên đại lục, nhân giới đại lục sôi lên suốt mười ngày mười đêm. Chiến tích không ai thương vong tuyệt đối là một thần thoại, một thần thoại do Trung Hoa gia tộc tạo ra. Trận này cũng làm cho vị trí của chủng tộc Địa Tinh trở nên vô cùng cao quý trên khắp đại lục. Địa Tinh từng là một chủng tộc nô lệ, bây giờ đều được dân chúng nhân giới nơi nơi nhìn với ánh mắt vô cùng tôn kính. Còn Địa Tinh rốt cục cũng ý thức được giá trị tồn tại của họ - thủ vệ cơ nghiệp Trung Hoa, bảo vệ dân chúng Trung Hoa. Trước kia nhân loại xưng Long tộc là Long tộc cao quý cường đại, nhưng bây giờ, bốn từ này đồng nghĩa với Địa Tinh. Mặc dù thân thể và thực lực của Địa Tinh vẫn yếu đuối như trước, nhưng nhân loại đã hiểu được, bằng vào trí tuệ của mình, Địa Tinh vô cùng xứng đáng với bốn từ này.

Đương nhiên Đại tướng Địa Tinh Mã Khả Ni cuối cùng cũng cưới được Tam công chúa Tập Tu Tư. Sự tình Địa Tinh cưới Tinh Linh, Địa Tinh cưới nhân tộc bây giờ phát sinh khắp nơi. Điều này làm cho Đoạn Vân rất lo về tính đa dạng của chủng tộc trên đại lục. Địa Tinh và Tinh Linh sẽ có hậu duệ không? Nhân loại và Địa Tinh sinh ra cái gì đây? Đối với việc này, Đoạn Vân đã từng nghĩ tới việc dùng thủ đoạn pháp luật để cấm dị tộc thông hôn, nhưng hần nghĩ lại rồi thôi. Cấm dị tộc thông hôn hả? Nói đùa sao? Mình hẳn là nhân loại rồi, còn Tina là Tinh Linh, Ny Khả là Thần Long, Ngải Vi Nhi và tam tỷ muội là hải tộc, miêu nữ là Thú Nhân, còn có Hera có thể xem là Thần tộc. Hơn nữa, Đoạn Vân lại còn là một thứ nhân loại không thuộc về thế giới này, có thể xem như là dị tộc với tất cả chủng tộc ở đây. Cấm dị tộc thông hôn, chẳng lẽ Đoạn Vân tự mình xuống tóc làm hòa thượng sao?!

Cách ly chủng tộc? Nói đùa? Đoạn Vân trước giờ chưa nghe nói chuyện này bao giờ. Hậu duệ của Thú Nhân và nhân loại là bán Thú Nhân, có trí tuệ của nhân loại và sự dũng mãnh của Thú Nhân, hậu duệ của Tinh Linh cùng nhân loại sẽ là bán Tinh Linh, à, tựa như Cuồng Chiến mỹ nữ Âu Dã Ny chính là sự kết hợp giữa Cuồng chiến sĩ và Tinh Linh. Còn có lời đồn nói là Thú Nhân thật ra cũng là hậu duệ của nhân loại và ma thú, nhưng việc này không thể nào khảo chứng xác nhận được. Từ việc Thú Nhân và ma thú đều tín phụng Thú Thần, lời đồn này rất có khả năng là sự thực.

Cũng theo lời đồn, Địa Tinh và nhân loại cũng xuất hiện việc qua lại với nhau, đó là một nam nhân loại kết hợp với nữ Địa Tinh, nghe nói hậu duệ lại là một Địa Tinh, một Địa Tinh có đầu tương đối to. Nhưng bọn chúng không lớn lên được, bị nhân loại lấy danh nghĩa giết quái vật mà tàn sát.

Sau đó Địa Tinh Galile và Mã Khả Ni dùng sự thật chứng minh vấn đề này: Địa Tinh và nhân loại lẫn Tinh Linh đều không có xung đột gì về sinh lý. Nhi tử Galile có vẻ mỹ lệ của Tinh Linh và trí tuệ của Địa Tinh. Con gái Mã Khả Ni mặc dù có trí tuệ của Địa Tinh, nhưng sau khi nàng lớn lên thì cá tính còn cao hơn cả mẫu thân nàng.

Việc này tạm thời không đề cập tới.

Đoạn Vân biết, lần này tuy Ma tộc đã bị tổn thất như thế, nhưng khẳng định chúng sẽ không từ bỏ ý đồ quay lại xâm lăng. Đoạn Vân cũng biết lần này vết nứt mở ra là do tam đại Ma Vương dùng hợp lực mở ra thôi. Loại mở ra bất bình thường này không cho phép lực lượng chủ lực của Ma giới tới đại lục, do đó mới tạo thời cơ cho đại quân Địa Tinh phát huy ưu thế của họ. Cường đại Địa Tinh dù sao chỉ áp dụng được với đối thủ có vũ lực tương đối bình thường. Phạm vi công kích hữu hiệu của những mũi tên Địa Tinh dù sao cũng không cao, đối với những đối thủ thực lực cường hãn thì chỉ có thể dựa vào đánh cận chiến mà thôi. Nếu để địch quân lọt vào trong đại quân Địa Tinh, đại quân Địa Tinh chẳng mấy chốc sẽ bình bại như núi đổ, họ có thể sẽ bị đồ sát. Rõ ràng cận chiến không phải là ưu thế của Địa Tinh. Nếu không phải đại quân Ma tộc bị không gian ngăn trở và cấm đầu đi dưới làn mưa tên, Địa Tinh không thể có khả năng có được chiến tích huy hoàng như thế.

Ma giới có hơn mười ức Ma tộc, hơn nữa mỗi người đều là những võ sĩ hoặc dị năng ma pháp sư thiện chiến. Lần này ba ngàn vạn dùng để xâm lăng đại lục chỉ là những con tốt thí so với đám quân chính quy của Ma tộc. Từ những lời Melvin thuật lại, cấp bậc vũ lực của Ma giới khá nghiêm khắc. Binh lính chia làm sáu bậc, cấp một tới cấp sáu. Ma binh cấp một cấp hai là thấp nhất, nhưng số lượng cũng không nhiều lắm. Ma binh cấp một cấp hai căn bản không phải là chiến sĩ. Họ chỉ là một vài đám cận vệ ở Ma giới. Ma binh cấp một cấp hai có địa vị rất thấp, bị dùng để làm vật hi sinh trong các cuộc chiến. Nói cách khác, để những ma binh cấp một cấp hai làm nô lệ cho Trung Hoa với nền văn minh khá cao đúng là một loại đãi ngộ rất tốt cho họ. Hơn nữa hoàn cảnh nhân giới lại tốt như vậy, nô lệ còn có luật pháp bảo vệ, những nô lệ này

phóng chừng hạnh phúc gần chết.

Vũ lực có thể được coi là binh lính chính thức của Ma giới phải là ma binh cấp ba, cũng là kiếm sĩ cấp sáu trên đại lục. Trên đại lục vẫn thuyết pháp cho rằng binh lính Ma giới bình thường có thực lực cấp sáu cũng không phải vô căn cứ. Nhưng phải nói rõ là binh lính Ma giới cấp thấp nhất mới bằng binh lính cấp sáu trên đại lục. Trước kia, binh lính cấp sáu trên đại lục đều phải là kỵ sĩ hoàng gia hoặc vương gia. Nhưng còn ở Ma giới, vũ lực như vậy cũng phải có tới vài ức!

Ma binh cấp bốn, tương đương với kiếm sư cấp bảy đại lục. Đám này ở Ma giới cũng chỉ là đám vũ lực bình thường, số lượng cũng vài vài ức.

Còn ma binh cấp năm có thực lực tương đương với đại kiếm sư đại lục, nghe nói Ma giới cũng có tới gần một ức. Gần một ức đại kiếm sư, đây là khái niệm gì? Nếu trên một ức đại kiếm sư ulla lên, tiến hành tấn công toàn diện, chiến tuyến lại quá dài, đó phải nói là một thảm họa cho đại lục. Dân chúng bình thường trên đại lục không có được thực lực mạnh mẽ như đám thủ hạ của Đoạn Văn, như Nanh Sói Thiết Huyết, Huyết Sát, hay Huyết Ma.

Ma binh cấp sáu của Ma giới có tới ba ngàn vạn. Đám ma binh tương đương với thánh cấp, tương đương với thực lực của đại quân vừa sống lại.

Ngoài ra còn nghe nói tại Ma giới có ngàn vạn ma tướng cấp một tương đương thần cấp, ba trăm vạn ma tướng cấp hai tương đương siêu giai vũ lực trên đại lục, ma tướng cấp ba có ba mươi vạn. Nói cách khác, về số lượng cấp bậc ma tướng, chiến lực trong tay Đoạn Văn rõ ràng không địch lại. Ba trăm sáu mươi vạn Nanh Sói siêu giai, năm trăm vạn Thú Nhân thần cấp, chỉ bằng số này làm sao có thể ngăn cản được hơn một ngàn vạn ma tướng tiến công chứ? Nằm mơ sao!

Ma soái trở lên thì được coi là Ma tộc cao cấp. Ma giới có ba ngàn Ma soái cấp một tương đương Đấu thần, số lượng này xem ra ít hơn Thần giới một chút. Việc số lượng Ma Soái ít hơn Ma Tướng ngoại trừ vì khoảng cách giữa hai cấp bậc quá lớn, còn có nguyên nhân vì cuộc Thần Ma đại chiến ngàn năm trước. Thời điểm đó, tên Thú Thần gia hỏa cơ bản đã giết sạch đám vũ lực cao cấp Ma giới này.

Ma Soái cấp hai số lượng có khoảng ba trăm, loại này tương đương Chân thần, đây là một lực lượng có thể gây thảm họa cho bất luận kẻ nào.

Ma giới còn có chín Ma Soái cấp ba, Ma Soái cấp ba có cấp bậc tương đương Chủ thần.

Còn Ma Vương có thực lực tương đương với Thần Vương.

Trên Ma Vương còn có Ma Thần. Theo như lời đồn ở Ma giới, dưới tay Ma Thần có Ma Thần Vệ thực lực mạnh hơn cả Ma Vương, hơn nữa số lượng Ma Thần Vệ cũng không ít.

Xem ra, nếu muốn thật sự so vũ lực với Ma giới, còn phải tiếp tục xây dựng những lực lượng mới trên đại lục.

380. Chương 380: Tướng Lực Lượng Phát Triển Chuyển Nhập Để Tăng

Muốn thế, một mặt cần hết sức tăng thực lực của đại quân gia tộc lên, một mặt cần phát triển dựa vào giới bình dân đại lục.

Cả Mộng Đa Lợi Á, có trên năm mươi ức nhân tộc, tám ngàn vạn Thú Nhân tộc, ba ngàn vạn Man Tộc Mông Cổ, ba ngàn vạn Địa Tinh, sáu trăm vạn Tinh Linh. Còn những dị tộc thiểu số như tộc người khổng lồ, tộc người cây, tộc người lùn... vì những bản lĩnh đặc thù của mình mà được Đoạn Văn thu vào gia tộc. Bên cạnh đó tất cả những ma thú trên đại lục cũng có thể coi như là dân chúng đại lục. Dù sao, trí tuệ của chúng cũng không thấp. Bây giờ, thỉnh thoảng cũng có ma thú được cho phép tới đại lục đi lại, thậm chí không ít ma thú bắt đầu trở thành lính bảo vệ cho nhân tộc, được coi như là những lao động hợp pháp. Hiện tượng này trước kia cũng đã xuất hiện rồi, nhưng số lượng không nhiều như bây giờ. Đường nhiên, những ma thú cấp thấp không thể nói chuyện được sẽ không được phép tiến vào thế giới nhân loại.

Đến hôm nay, thế giới ma thú cũng dần dần hoàn thiện. Chỉ cần là ma thú có trí tuệ, đều trở thành dân chúng Trung Hoa. Ở Ma Thú Sâm Lâm đã thành lập hơn mười tòa thành Ma Thú. Trong thành cấm đấu

võ, cầm sát sinh, các ma thú có thể sinh sống an toàn trong thành. Nhưng chỉ cần bước ra khỏi thành, ma thú bị giết hoặc bị ăn thịt thì thành chủ của thành Ma Thú cũng không xen vào. Dù sao, ma thú cũng có pháp tắc để sinh tồn của riêng mình.

Do ma thú không có pháp quyết tu luyện để tăng thực lực của mình lên, còn những ma thú có trí tuệ dù sao cũng là dân chúng Trung Hoa trên đại lục. Do đó, Đoạn Vân ra lệnh cho Thú hoàng Phì Tử phổ cập phương pháp tu luyện ra khắp thế giới ma thú. Đoạn Vân tin rằng, chỉ cần vài chục đến trăm năm nữa, ma thú có trí tuệ trên đại lục cơ bản sẽ có thể tu luyện tới thánh cấp đồng thời có thể hóa hình. Mặc dù số lượng ma thú nhiều vô kể, nhưng có thể được xưng là ma thú có trí tuệ thì cũng phải từ cấp năm trở lên. Do đó, chỉ cần ma thú có giai vị cấp năm trở lên thì sẽ được coi là dân chúng Trung Hoa. Đám này có số lượng trên ức. Ma thú cấp năm cấp sáu mặc dù không thể nói chuyện, nhưng bọn chúng đích thật có trí tuệ, thậm chí không dưới nhân loại. Người có tiếng người, thú có tiếng của thú. Chỉ cần có ngôn ngữ cho chủng tộc mình, chúng đều có thể được coi là chủng tộc trí tuệ. Mà chỉ cần là chủng tộc trí tuệ, Đoạn Vân biến thái sẽ không buông tha. Hải tộc ngày xưa được xưng là đại quân trên ức, nguyên nhân cũng chính là ở chỗ này.

Bây giờ, bộ tộc Thần long thống trị hải giới cũng cơ bản ổn định. Cơ hồ tất cả hải tộc đều công nhận Thần Long có thân phận trời sinh phách giả trên biển. Trên ức dân chúng hải tộc cũng đều tiếp nhận thân phận công dân Trung Hoa hải tộc của mình. Không ít hải tộc cũng đã bắt đầu kiêu hãnh vì cái tên Trung Hoa. Không còn bộ tộc Bạch hùng quấy nhiễu, việc phát triển hải tộc đều rất bình thường.

Một vài thương nhân nhân giới đã tiếp xúc với hải tộc. Sau đó lại có một bộ phận nhỏ hải tộc bước lên đại lục. Họ trở thành những thương nhân qua lại giữa hải giới và nhân giới. Loại trao đổi lục hải này quả đã kích thích nền kinh tế đại lục và hải giới phát triển rất mạnh. Nhờ vào sự trao đổi và câu thông giữa các chủng tộc, sự thống trị của Đoạn Vân sẽ không phát sinh sự cô lập. Dân chúng sống trong những thế giới bất đồng, nhưng tất cả bọn họ đều có một thân phận - Công dân Trung Hoa. Đều là đồng bào nên việc câu thông và trao đổi là điều không thể không xảy ra.

Tây đại lục bây giờ cũng đã ổn định và phát triển rất nhanh. Mặc dù Tây đại lục vẫn còn là đất thực dân của gia tộc, nhưng Đoạn Vân đã trao cho những nước bị thực dân có những quyền lợi rất rộng rãi. Lúc đầu, Đoạn Vân đảm bảo không làm dân chúng mình đói bụng. Mặc dù đám thương nhân Đông đại lục tới Tây đại lục đều là những bọn tư bản bóc lột, nhưng đám thống trị trước kia chẳng phải cũng là bọn bóc lột sao? Hơn nữa, ai đem lại tiền bạc cho dân chúng, làm cho dân chúng sống thoải mái, vậy người đó sẽ được tôn sùng. Tất cả trước đây vốn là một xã hội lạc hậu dã man, bao nhiêu điều độc ác đen tối đều đã được lột tả ra hết. Nhưng bây giờ, người giàu cũng như những người khác, ai nấy đều phải khép mình vào pháp luật. Mặc dù người giàu vẫn có đặc quyền, nhưng Đoạn Vân đại nhân hạn chế không ít những đặc quyền này. Người giết người thì đừng tưởng giao tiền là xong việc. Chỉ cần vi phạm pháp luật, đám binh lính của ta sẽ trực tiếp đào nhà của người lên.

Còn Đông đại lục bây giờ lại càng tốt hơn. Mông Đa Lợi Á trước kia, thường xuyên có đủ loại lưu dân vì chiến loạn. Nhưng bây giờ, đến cả vấn đề cơm no áo ấm cho Tây đại lục cũng đã giải quyết rồi, thì lương thực ở Đông đại lục đã sớm không còn là vấn đề nữa. Dưới tác dụng của vô số thương nhân địa Tinh, Mông Đa Lợi Á nhanh chóng chuyển thẳng lên phát triển nền công nghiệp tư bản chủ nghĩa. Trong thế giới ma pháp, lương thực cũng không phải là vấn đề gì quá lớn. Trước khi Đoạn Vân xuất hiện, sản vật trên mảnh đất này đã đủ để nuôi sống hơn mười ức sinh linh có mặt trên đại lục. Cho dù là nô lệ, cũng rất ít khi xuất hiện hiện tượng đói chết. Nhưng dân nghèo cũng rất thường thấy ở nước nghèo như Thú Nhân đế quốc. Còn sau khi Đoạn Vân thống trị Thú Nhân đế quốc, việc sản xuất được phát triển mạnh. Dưới sự khuyến khích mở rộng Thú Nhân đế quốc, túi của đám Thú nhân lúc nào cũng rủng rinh. Hồ tộc nhờ vào việc làm ăn, cũng chẳng hề kém cạnh đám thương nhân Địa Tinh một chút nào. Không ít Hồ tộc đã trở thành đại phú thương giàu nứt đổ đổ vách. Rất nhiều Thú Nhân tràn vào thế giới nhân loại trở thành khán gia hộ viện, thậm chí không ít trở thành những thành viên cốt cán của các đội dong binh. Bằng vào thực lực và khí lực, cuộc sống Thú Nhân cũng trở nên rất thoải mái. Đương nhiên, không ít Thú Nhân trở thành thành viên của Phòng vệ đội nhân loại, sung vào chức vụ cảnh sát.

Lúc này tình thế rất tốt, nếu không có nguy cơ Thần tộc, không có cuộc xâm lăng Ma tộc, nhân giới do Đoạn Vân đứng đầu tuyệt đối có thể tiêu dao tự tại. Có thể nói Đoạn Vân trời sinh là người mạng khổ. Sự an bình trên đại lục bây giờ dù sao cũng chỉ là tạm thời. Thần không bao giờ cho phép nhân loại cường đại.

Còn Ma tộc luôn luôn tham lam nhòm ngó nhân giới đại lục. Tóm lại các chủng tộc trên đại lục lúc này đang gặp phải những nguy cơ rất lớn.

Do đó, Đoạn Vân vẫn tiếp tục tập trung toàn bộ trí lực nhằm đề cao thực lực chính thể cho đại lục. Sau khi làm cho vũ lực của một bộ phận đạt tới mức thường nhân không thể nào nghĩ tới được, hắn còn muốn đề cao thực lực cả đại lục nữa. Ma giới tại sao có thể toàn dân giai bình? Bởi vì họ có hoàn cảnh ác liệt. Trong điều kiện đó nếu không có thực lực có nghĩa là không thể sinh tồn.

Còn nhân giới thì sao? Nhân giới khí hậu bình hòa, không có hoàn cảnh ác liệt để rèn luyện thân thể. Dân chúng nhân giới cũng không có ý thức giết chóc những chủng tộc có thực lực nhỏ yếu. Tại nhân giới, mặc dù là cường giả vi tôn, nhưng dù sao còn chưa tới mức cường giả vi vương. Ở đây, người bình thường là bình dân, còn nếu không thể là bình dân thì vẫn có thể lựa chọn bán thân làm nô lệ. ¹/₄ Ồ đương nhiên, đây là việc trước kia ¹/₄0.

Nhưng, đại lục vẫn có ưu thế của mình. Đó là nhân loại trên đại lục cơ bản đã có ma pháp. Nói cách khác, những tên ma vũ bạch si trên đại lục cơ hồ hiếm vô cùng. Nhưng đáng tiếc là, giới bình dân bình thường không thể tiếp xúc được tới ma pháp và đấu khí. Như vậy sẽ làm mai một rất nhiều bình dân có thiên phú cực cao. Trước khi Đoạn Vân xuất hiện, nền giáo dục ở thế giới này khá là lạc hậu, số lượng học viện cực ít. Trong học viện chỉ truyền thụ rất ít tri thức, cơ bản chẳng hơn cấp bậc trung tiểu học ở xã hội hiện đại bao nhiêu. Còn những đệ tử thì chỉ có thể học được một vài ma pháp hoặc đấu khí thường thức. Một cường giả, bình thường chỉ thu một đệ tử. Hơn nữa còn phải chờ cơ duyên.

Nếu Ma giới có hoàn cảnh chùy luyện thì nhân giới có pháp quyết trợ lực. Tu luyện công pháp chính là ưu thế của đại lục. Nhất là khi có sự tồn tại của tên Đoạn Vân biến thái này.

Do đó, những năm đầu, Đoạn Vân đã đưa quyển Trung Hoa ma pháp phổ cập giáo tài phổ cập tới mỗi nhà, mỗi hộ. Quyển sách này tập hợp vô số phiên bản sách giáo khoa ma pháp, trực tiếp làm cho ma pháp sư trên đại lục trở nên thừa thãi. Quyển sách do Đoạn Vân biên soạn, rất dễ hiểu, đơn giản dễ luyện, hơn nữa hiệu quả rất tốt. Khi đại lục thống nhất, Đoạn Vân đã ra lệnh cho các nước trên đại lục phổ cập giáo dục. Sau khi đại lục thông dụng ngữ được phổ cập trên thế giới này, thì gần như mọi người đều có thể hiểu được quyển sách đó. Vốn lần phổ cập giáo dục trước, Đoạn Vân đã nghĩ tới việc phổ cập ma pháp và đấu khí, nhưng không tìm thấy tài liệu giáo dục tốt. Dù sao, một loại ma pháp cũng không thể thích hợp cho tất cả mọi người tu luyện.

Nhưng Đoạn Vân biến thái này lại nghiên cứu ra một loại tu luyện pháp quyết cho cơ hồ tất cả mọi người đều có thể tu luyện ma pháp. Hơn nữa, loại pháp quyết này còn cao minh hơn trước. Loại phương pháp tu luyện này, Đoạn Vân chẳng biết nên ca ngợi Thần hay là bài bác Thần. Bằng vào những lĩnh ngộ về ma pháp, cộng thêm những hiểu biết về cấu tạo nhân thể, hắn trực tiếp chế ra một loại ma pháp đặc biệt. Hơn nữa, Đoạn Vân còn đem ma pháp thực vật của Tinh Linh, ma pháp thổ hệ, mộc hệ, thủy hệ kết hợp với nhau giải thích về những việc làm hữu ích cho việc sản xuất nông canh. Đoạn Vân tin rằng dân chúng trên đại lục chỉ cần tu luyện loại ma pháp này là có thể đề cao mấy lần thậm chí đề cao mấy chục lần hiệu suất sản xuất của họ. Giới hạn tuổi tu luyện bộ pháp quyết của Đoạn Vân cũng không lớn. Chỉ cần dưới bốn mươi tuổi mà tiến hành tu luyện, trong vòng ba năm, người bình thường có thể tu thành một ma pháp sư trung cấp. Còn nếu từ nhỏ đã bắt đầu thì việc trở thành Pháp Thần tuyệt đối không phải là việc khó. Nhưng người già mà tu luyện thì phỏng chừng tới đa cũng chỉ sinh ra một hai hỏa cầu, làm được vài vốc nước ma pháp giải khát thôi.

Việc phổ cập ma pháp chỉ làm cho dân chúng đại lục có được chút ít ma pháp, nhưng lại không được học những ma pháp giết người. Mục đích chính của Phổ cập giáo tài là dùng trí lực để đề cao nền sản xuất trên đại lục. Nếu muốn học được ma pháp chính thức có thể sát nhân, thì phải đi học ở trường. Sau khi phổ cập giáo dục, mỗi đứa trẻ đều phải bắt buộc vào học ở những trường tiểu học giáo dục. Sau khi ra trường phỏng chừng bọn chúng đều có năng lực sát nhân. Trong trường học, chúng sẽ được học một hệ thống ma pháp tương đối cao minh cộng thêm và phương pháp tu luyện đấu khí. Đoạn Vân cũng tin rằng, việc nâng dân được phổ cập tu luyện ma pháp, khẳng định có thể lĩnh ngộ ra những kỹ năng ma pháp thuộc loại sát nhân cho riêng mình.

Còn về việc phổ cập đấu khí, Đoạn Vân không quá mức chấp nhất. Dù sao, đấu khí không thể so với ma pháp. Ma pháp là thứ cần có trong cuộc sống của dân chúng đại lục, còn đấu khí thì chỉ dùng khi chiến đấu

mà thôi.

Nhưng, đấu khí lại dễ tu luyện hơn so với ma pháp. Đây là nguyên nhân vì sao trước đây trên đại lục Kiếm Thần không có giá bằng thánh ma đạo thậm chí cả ma đạo sư. Những bình dân bình thường cũng có thể thông qua huấn luyện đơn giản mà tu luyện ra đấu khí. Nhưng đây không phải là đấu khí cao minh, thậm chí có thể nói là loại đấu khí quá đơn giản, thường thường loại này không có hiệu quả gì lớn.

Do đó, Đoạn Vân tăng cường chế độ dân binh trên đại lục. Hẳn quy định rất rõ ràng, tất cả nam nhân trên 15 tuổi, phải nhận ba năm huấn luyện dân binh. Vô luận là kiếm sĩ hay ma pháp sư, đều phải được huấn luyện như vậy. Trước mệnh lệnh này, dân chúng trên đại lục này chẳng ai có dị nghị gì. Dù sao, trong lúc này, binh lính là do gia tộc nuôi dưỡng. Còn những dân binh lại có cơ hội nhận được phương pháp tu luyện đấu khí cao minh. Còn quân chính qui trên đại lục, bình thường đều được tuyển ra từ những dân binh ưu tú. Do đó, quân đội là một nơi bồi dưỡng ra rất nhiều cường giả, tốt hơn trường học rất nhiều. Không ít bình dân, thường thường sẽ lựa chọn đưa con mình vào quân đội chứ không phải trường học.

Đồng thời với việc giáo dục phổ cập, một vài pháp quyết tu luyện đấu khí thượng cổ và những phương pháp tu luyện đấu khí tương đối cao minh cũng được in để sẵn trong những đồ thư quán của trường học. Những pháp quyết này, được những tướng sĩ Thiết Huyết nhân tộc vừa sống lại viết ra. Đương nhiên, Đoạn Vân cũng đưa ra một bộ pháp quyết tu luyện đấu khí. Quang, Thủy, Mộc, Hỏa, Thổ, Phong, Điện, Không Gian, tám hệ pháp quyết đấu khí đều được Đoạn Vân chế tạo ra. Đây là những pháp quyết do Đoạn Vân viết ra, mặc dù không cường hãn như Nanh Sói Đấu khí quyết, nhưng nó cũng là một hệ thống tu luyện đấu khí pháp. Đây là pháp quyết đấu khí do Đoạn Vân căn cứ vào những nghiên cứu về thân thể của nhân sĩ dị giới, cộng với những giải thích của mình về lực lượng mà chế ra. Sau này việc tu luyện thành công cũng đã chứng minh được sự biến thái của Đoạn Vân - Nếu từ nhỏ đã tu luyện pháp quyết này thì cơ bản có thể đạt tới Kiếm Thần trước khi già.

Đối với Thú Nhân và Tinh Linh, Đoạn Vân cũng bỏ ra một phen khổ công. Chúng tộc Thú Nhân rất nhiều, Đoạn Vân phải căn cứ vào những cơ thể bất đồng mà tạo ra pháp quyết khác nhau. Dù sao, không phải tất cả Thú Nhân đều có khả năng nhận được Tủy Tủy Đan. Căn cứ vào tình huống của đám Thú nhân võ sĩ, Đoạn Vân chế ra hơn mười loại phương pháp tu luyện cho Thú Nhân. Những phương pháp tu luyện này, trực tiếp làm cho Thú Nhân trở nên cường đại hơn. Còn đối với sáu trăm vạn pháp sư Tinh Linh, Đoạn Vân cũng chế ra pháp quyết tu luyện đặc biệt thích hợp với Tinh Linh. Đoạn Vân tin rằng, bằng vào đặc tính sống lâu của Tinh Linh, thực lực thấp nhất Tinh Linh nhất tộc sau này sẽ là pháp Thần. Đương nhiên, việc này phải để Đoạn Vân có đủ thời gian. Nếu nghiệp lớn chưa thành mà đã bị Ma tộc quấy nhiễu hoặc thậm chí tiêu diệt thì quả là vô cùng oan uổng.

381. Chương 381: Cư Thuyết Lương Đại Thần Giới Yếu Liên Hợp

Toàn nhân giới trên đại lục đang tăng trưởng với một tốc độ kinh khủng, đồng thời cũng không ngừng điên cuồng tu luyện. Trong lúc này, Galile lại đưa cho Đoạn Vân một tin tức bất ngờ : lương đại Thần giới có thể sẽ kết minh.

Từ sau khi Tự Nhiên nữ thần phủ xuống, Thần giới Phương tây đã đánh một trận thảm liệt với Thần giới Phương đông. Trận chiến ấy đã diễn ra trong ba tháng. Nhưng kết quả cuối cùng như thế nào thì không ai biết. Thần có sinh mạng lực vô cùng cường hãn, đánh ba tháng mà song phương chỉ có hơn mười hai mươi vạn người bị chết. Sau đó, giữa hai bên chỉ diễn ra vài trận đánh lẻ tẻ. Mỗi một lần hai bên kéo cả đội ngũ khổng lồ ra ngoài, nhưng sau đó lại chỉ tiến hành quyết đấu giữa các cao thủ, tóm lại là thường xuyên chẳng phân thắng bại. Nhưng gần đây, lương đại Thần giới tựa hồ đã có một hiệp nghị, hai bên thú binh ngưng chiến. Có dấu hiệu cho thấy, lương đại Thần giới đang dần dần hợp tác. Tựa hồ cả hai bên đang chia mũi dùi vào Đoạn Vân.

Xem ra việc Tự Nhiên nữ thần biệt vô âm tín, cộng thêm tín ngưỡng của nhân tộc trên đại lục với Thần thánh đã rơi xuống ngàn trượng làm đám Thần giới Phương đông luống cuống. Kỳ thật việc này đúng là có quan hệ tới Đoạn Vân thật.. để làm cho đám Thần điện ngoan cố quên hẳn Thần giới đi, Đoạn Vân trực tiếp xử lý mười vạn thân thể điều nhân trong tay mình, đem cánh của đám điều nhân này chấp vào người đám tể tự. Đoạn Vân cho rằng, chỉ cần làm cho những tín đồ của Thần giới Phương đông biến thành điều

nhân, thì họ sẽ không còn sùng bái Thần nữa. Nhưng Đoạn Vân không phải trực tiếp đem cánh chim chặt bỏ rồi gắn vào người họ. Mà hắn chỉ dùng tẩy tủy thủy ngâm đắm cánh của điều nhân một hồi lâu, làm cho mớ cánh chim này có những chuyển hóa nhất định, sau đó cứ dùng từng đôi cánh một gắn vào người đám tể tự trên đại lục. Việc làm này của Đoạn Vân trực tiếp làm cho số lượng tể tự thần cấp trên đại lục lạm phát nghiêm trọng. Đương nhiên, đối với việc cải tạo như vậy, đám tể tự cực kỳ vui sướng. Thông qua việc này, rốt cuộc toàn bộ đại lục cũng không còn ai sùng bái Nữ Thần một cách mù quáng nữa. Đương nhiên, những cánh chim trải qua việc cải tạo của Đoạn Vân xem ra cũng không phải thánh khiết gì cho lắm, nhìn qua thì chúng hơi trong suốt. Những tể tự này khi bình thường, còn có thể thông qua biến ảo thu hồi cánh của mình lại.

Đoạn Vân dám nói, đám tể tự thiên sứ được mình sáng tạo ra còn có nhiều ưu thế hơn cả điều nhân nữa. Dù sao cánh chim được ngâm tẩy tủy thủy, đã không còn là những đôi cánh bình thường nữa rồi. Sau khi làm được việc này, Đoạn Vân đã trực tiếp đổi tên Nữ Thần điện thành Trung Hoa Thần điện. Cuối cùng, Đoạn Vân sửa thành Viện Y Khoa Trung Hoa. Nữ Thần điện, cũng là Viện Y Khoa Trung Hoa đã trở thành một tổ chức chuyên môn bồi dưỡng nhân viên tể tự quốc gia. Sau đó, Đoạn Vân còn phân tích sự dối trá và bản chất nô dịch nhân tộc của Thần cho mọi người biết. Vì càng ngày càng nhiều người không tin Thần mà vẫn trở thành ma pháp sư và tể tự phi phạm, nên thuyết pháp của Đoạn Vân cũng dần dần được dân chúng đại lục tiếp nhận. Không tin Thần, có thể tu luyện tới cấp bậc của Thần. Câu nói nổi tiếng này của Đoạn Vân đã gây ảnh hưởng rất mạnh tới dân chúng đại lục. Hơn nữa, những tướng lĩnh cao cấp của quân đoàn Thiết Huyết đại quân vừa sống lại cũng thỉnh thoảng tới các nơi trên đại lục giảng quân sự cũng trực tiếp tuyên truyền. Mà những người đã sống ngàn năm trước đã nói ra thì đương nhiên phải đáng tin rồi.

Sau khi tên Đoạn Vân biến thái này tuyên truyền, dân chúng đại lục lựa chọn tin bản thân mình, tin gia tộc của mình, tin vào Đoạn Vân thiếu gia vĩ đại. Dân chúng đại lục còn đặt cho Đoạn Vân một danh hào - Thánh Chủ. Đại biểu cho việc Đoạn Vân đã là chủ nhân của cả nhân giới, là người đứng đầu vĩ đại sẽ dẫn dắt nhân giới đi tới phồn vinh.

Đương nhiên, đối với đầu hàm Thánh Chủ này, Đoạn Vân tự nhiên cũng chẳng có gì phải thẹn. Dù sao như ông bà nói, không có người đứng đầu thì mọi việc không đi về đâu cả. Thánh chủ. Trung Hoa gia tộc là một gia tộc vĩ đại, còn Đoạn Vân thân là gia chủ, tự nhiên cũng coi như là Thánh Chủ rồi. Nhưng đối với đầu hàm hư ảo này, Đoạn Vân cũng không coi trọng gì lắm. Nhân sĩ gia tộc vẫn gọi hắn là thiếu gia như trước, đám ma sùng ma thú gọi hắn là lão Đại, còn nhi tử của hắn - Thiên Vũ tự nhiên chính là thiếu thiếu gia.

Lưỡng đại Thần giới vì đối phó với hắn mà cấu kết cùng nhau, không làm cho Đoạn Vân giết mình và kinh hoảng gì lắm. Việc gì nên tới, sớm muộn gì cũng tới thôi. Nhưng Đoạn Vân không rõ, lưỡng đại Thần giới tại sao lại nhất định phải đối phó hắn? Đoạn Vân cũng hỏi lão bà Hera của mình về vấn đề này. Hera trả lời là : Thần không bao giờ cho phép có một nhân loại cường đại. Giờ đây Đoạn Vân có hai lựa chọn, một là trở thành Thần, đứng ở trận doanh của Thần giới, thứ hai là chống lại Thần.

Mẹ kiếp, hai chủng tộc đánh người chết ta sống, lại vì mình mà kết thành liên minh. Việc này xem ra đúng là khó lường? Chẳng lẽ sự tồn tại của mình lại làm cho đám Thần này bất sáng như vậy sao? Điều nhân và điều Thần, toàn là những tên không hề có chủ kiến gì cả.

Bây giờ Ma tộc sắp xâm lăng, mà lưỡng đại Thần giới lại kết minh để đối phó mình. Nếu Thần và Ma tộc vừa tiến hành hai mặt giáp công, vậy mình dùng cái gì để chống lại chứ? Xem ra, ông trời không để cho bốn thiếu gia đường sống rồi.

Mẹ kiếp! Nếu bức lão tử quá, lão tử kết minh với Ma tộc, xem đám Thần các ngươi làm sao đối phó được với bốn thiếu gia?

Nhưng lúc này, cho dù lưỡng đại Thần giới liên minh lại, Đoạn Vân cũng không sợ gì lắm. Dù sao, bây giờ đã là tháng chín năm thứ năm Trung Hoa 1/4 ăm 10293 nữ Thần lịch 1/40. Thời gian đã qua ba năm. Ba năm này, Ma giới không hề xâm lăng, vết nứt cũng không mở ra. Thời gian ba năm này có thể phát sinh rất nhiều sự tình. Huống chi, tất cả cũng chỉ là phán đoán.

Trong lúc này, Đoạn Vân phái ra rất nhiều thám tử đi Ma giới dò xét. Kết quả dò xét cũng giống như những gì Đoạn Vân đoán trước : Ma giới không từ bỏ ý định, vẫn toàn lực chuẩn bị như trước. Hơn nữa, Ma

Vương Ma giới tam đại đã liên minh, do Ma Vương Solomon đảm nhiệm chức Đại Ma Vương, thống soái bộ tộc địa ngục thiên sứ Lucifer đảm nhiệm chức nhị Ma Vương, tam Ma Vương thuộc về hoàng hậu Yêu Tinh Cruise. Ba tên gia hỏa này vô cùng kinh khủng, cấu kết lẫn nhau, tuyên bố cần phải báo thù nỗi nhục hai ngàn vạn Ma tộc bị đồ nhục lần trước. Ba tên gia hỏa này liên thủ, sau vài năm đông chinh tây thảo, đã căn bản thống nhất cả Ma giới. Lúc này, đám thủ hạ ma binh, ma tướng cộng lại tới một số lượng dễ gây sốc chết người.

Ngày 21 tháng 9, nghe tin lưỡng đại Thần giới muốn kết minh, Đoạn Vân còn tự mình tới văn phòng Địa Tinh xem cuộc đàm phán giữa Sinh Mạng Nữ Thần và một tên Sứ Thiên sứ điều nhân. Nhưng vì không nghe được họ nói chuyện gì, do đó căn bản cũng không biết nội dung của cuộc đàm phán. Nhưng có thể khẳng định, họ đã ngưng chiến. Về phần có phải là thương nghị hợp lực đối phó với mình không, thì cũng không thể nào biết được.

Được lão bà Hera phân tích cho vài chỗ khúc mắc trong đó, hắn đưa ra một kết luận là : rất có thể chúng muốn mở cửa Thần giới ra. Lưỡng đại Thần giới, ai cũng đề phòng nhau, do đó không ai muốn một mình mở cửa Thần giới khi còn chưa tiêu diệt được đối thủ của mình. Đương nhiên, chỉ bằng vào lực lượng một Thần giới, đích thật là cũng có thể mở được. Nhưng như vậy thì ai mở cửa Thần giới, sẽ bị bên Thần giới kia thừa cơ ủa vào. Dù sao, cái giá để mở cửa Thần giới quả là quá đắt.

Đối với Thần giới Phương đông, nếu muốn mở cửa Thần giới, họ phải liên hợp sức mạnh của Sinh Mạng Nữ Thần và sáu đại Thần Vương. Hơn nữa, sau khi họ mở cửa Thần giới xong, trong vòng mấy năm thực lực của họ sẽ bị hạn chế rất lớn. Nếu nhân lúc này, cao thủ Thần giới Phương tây phát động tiến công thì Thần giới Phương đông sẽ chịu thảm họa vong tộc diệt loại.

Đối với Thần giới Phương tây thì họ không có cửa Thần giới. Nếu muốn đến được đại lục, họ buộc phải mượn cửa Thần giới của Thần giới Phương đông. Nhưng nếu Thần giới Phương tây muốn mở cửa Thần giới, họ phải liên hợp tam đại Sứ Thiên sứ tiến hành làm phép. Nhưng vì số người ít hơn, cái giá phải trả sẽ lớn hơn Thần giới Phương đông rất nhiều. Tam đại Sứ Thiên sứ, cơ hồ sẽ vĩnh viễn mất đi giai vị và thực lực Sứ Thiên sứ. Còn sau này rốt cuộc có thể trở thành Năng thiên sứ và Chủ thiên sứ được không, thì tùy theo số trời thôi. Hơn nữa, họ phải đợi trăm năm sau mới có thể khôi phục được mức Năng thiên sứ hoặc nếu có may mắn lắm là khôi phục tới Chủ Thiên sứ. Phải biết rằng, cả Quang Minh Thần giới cũng chỉ có ba Sứ Thiên sứ mà thôi. Nên Quang Minh Điều thần căn bản sẽ không đồng ý đem ba bảo bối họ sinh được. Còn có một phương pháp khác, đó là liên hợp lực lượng một Sứ Thiên sứ và mười đại Chủ thiên sứ, như vậy cũng có thể mở cửa Thần giới được. Nhưng như vậy đồng dạng với việc lấy mạng của đám điều nhân này.

Kỳ thật, qua việc lưỡng đại Thần giới lực lượng đánh nhau bao nhiêu năm rồi, Đoạn Vân vẫn chưa rõ một việc, đó là Thần giới Phương tây tại sao lại có vẻ hơi nhỉnh hơn so với Thần giới Phương đông. Dù sao, Thần giới Phương đông cũng có năm đại Chủ thần 1/4 Ôây giờ là tứ đại 1/40 và sáu đại Thần Vương. Một Thần Vương bình thường đều có thực lực mạnh hơn Sinh Mạng Nữ Thần. Hơn nữa, nghe nói còn có Trí Tuệ Nữ Thần thuộc về phi chiến đấu hệ, cũng có thực lực nhất định. Còn đám điều nhân Thần giới, lại chỉ có ba tên Sứ Thiên sứ thực lực tương đương với Thần Vương. Mặc dù họ có mười đại Chủ thiên sứ, nhưng Chủ thần cũng không thể so được với Thần Vương. Tuy nhiên, đám vũ lực Chân thần của điều nhân thì nhiều gấp đôi Thần giới Phương đông, đây cũng có thể xem như ưu thế nhất định.

Hera đã hoàn toàn giải đáp thắc mắc này của Đoạn Vân. Nguyên nhân chính là vì cặp cánh sau lưng điều nhân. Bằng vào năng lực khôi phục cường đại và phi hành, đám thiên sứ có ưu thế nhất định so với võ sĩ Thần tộc đồng giai. Nói cách khác, một Chủ Thiên sứ bình thường có thể chiến thắng một Chủ thần đồng giai. Hơn nữa sự tồn tại của Chuyển Sinh Trì, làm cho điều nhân có nguồn bổ sung binh lực cực nhanh. Điều này làm cho thiên sứ cơ hồ có năng lực bất tử, do đó đám thiên sứ khi đánh nhau, cơ bản đều không sợ chết.

Ngoài ra còn có hắc vũ Thiên sứ là loại Thiên sứ có mười bốn cánh. Đây là con át chủ bài của điều nhân chuyên khắc chế Thần Vương. Đó là Hắc Âm Vệ dưới tay Quang Minh Thần, cả điều nhân ở Thần giới có bốn tên này. Giai vị thực lực ở vào cấp mười bảy, nhưng vì không có linh vực, do đó thực lực chính thức của chúng cũng chỉ đánh ngang tay với Thần Vương bình thường. Ngoài ra Thần giới Phương tây còn có Quang Minh Vệ, là quang hệ Thiên sứ mười bốn cánh, thực lực không phân cao thấp với Thần Vương. Cả Thần giới Phương tây có mười đại Quang Minh Vệ. Còn Thần giới Phương đông, dưới tay Thần Hoàng chỉ

có mười Thần Binh Vệ cấp mười bảy. Nhưng, điều nhân Thần giới lại có thêm bốn Hắc Âm Vệ.

Khi Đoạn Vân hỏi về Thần Hoàng ở Thần giới, Hera trả lời : nếu Quang Minh Thần không tự mình ra tay thì sẽ không xuất động Quang Minh Vệ dưới tay hắn, như vậy Thần Hoàng và Thần Binh Vệ cũng không ra tay. Việc này là hiệp nghị giữa hai đại Thần Hoàng.

Đoạn Vân chỉ vào quyển nhật ký ở tù ngục có đề cập về Thần giới, trong đó có câu 'nữ Thần và Quang Minh Thần A tu la đấu tới lưỡng bại câu thương' ra hỏi Hera, Hera nói : A tu la chỉ là một Sí Thiên sứ, một tên có chức vụ không khác gì người phát ngôn của Thần Hoàng, bây giờ là người đứng đầu tam đại Sí Thiên sứ. Tứ đại Hắc Âm Vệ cũng tuân theo sự chỉ đạo của hắn. Bởi vì đám dân chúng Tây đại lục ngu muội, nên hiểu lầm cho rằng A tu la ở Quang Minh Thần giới chính là Quang Minh Thần. Kỳ thật A tu la chỉ là một tên Sí Thiên sứ dưới tay Quang Minh Thần Hoàng. Tựa như người ở Đông đại lục chỉ biết có Sinh Mạng Nữ Thần mà không biết đến sự tồn tại của Thần Hoàng Khắc Lạc Nặc Tư. Người ở Tây đại lục cũng không biết Quang Minh Thần giới còn có Quang Minh Thần Hoàng. Dưới tình huống bình thường, Thần giới gọi A tu la là quang minh nam Thần, nhưng nói dài quá, nên trực tiếp gọi đơn giản là Quang Minh Thần. Nghe thế, Đoạn Vân không khỏi muốn ngất xỉu.

382. Chương 382: Thần Giới Chi Môn Khai Khải Nghi Thức

Đã xuất hiện dấu hiệu cho thấy lưỡng đại Thần giới muốn hợp tác! Từ những ghi chép và quan trắc, Địa Tinh cũng đại khái tính toán được thời gian vết nứt với Ma giới sẽ mở ra vào khoảng năm thứ tám Trung Hoa! Như vậy từ khi tam đại Ma Vương cường bức phá vỡ vết nứt đến giờ, còn ba năm nữa thì vết nứt không gian mới có thể mở ra một lần nữa! Nhưng Đoạn Vân vẫn còn hoài nghi đối với những tính toán của đám Địa Tinh này.

Bây giờ năng lượng không gian ngăn cản giữa nhân giới và Ma giới càng ngày càng trở nên yếu đi, có vài chỗ yếu tới mức bằng vào thực lực cường đại là có thể mở ra vết nứt này rồi! Bây giờ, Đoạn Vân có thể bằng vào lực lượng trong tay mình mở vết nứt ra. Tạm thời, Đoạn Vân không quan tâm tới việc Ma giới sẽ cử quân tới xâm lăng. Tam đại Ma Vương sau quả đăng lần trước, cũng không dám cường bức mở vết nứt ra nữa.

Lúc này, Đoạn Vân chỉ bỏ công tìm hiểu xem Địa Tinh tính toán thời gian đó như thế nào. Kỳ thật, Địa Tinh thông qua quỹ tích vận hành của lưỡng đại Nguyệt Cầu và tốc độ yếu bớt của năng lượng không gian giữa hai giới Nhân Ma, mất hai năm mới tìm được đủ dữ liệu. Thông qua tính toán và suy đoán, những kỹ sư Địa Tinh cho rằng, Nguyệt Lưỡng trùng lại với nhau kỳ thật là một loại chiết xạ năng lượng ánh sáng không gian! Hai nguyệt cầu, thực ra không hề trùng với nhau! Loại hiện tượng chiết xạ ánh sáng này, cũng có thể giải thích cho việc tại sao ở Thần giới không nhìn được đại lục. Bên ngoài hai đại nguyệt cầu tràn ngập năng lượng không gian. Đám năng lượng không gian này lại vây chặt lấy lưỡng đại Thần giới. Không gian năng lượng này tồn tại làm cho những vị Thần ở Thần giới chỉ có thể thấy những tầng mây trắng xóa! Do tồn tại loại vật chất không gian này đã làm cho hai đại Thần giới cách nhau rất xa, cũng có thể chỉ trong tích tắc đã tới gần!

Đến lúc này thì sự suy đoán Ma giới chính là mặt bên kia của Nhân Giới cũng đã tìm được chứng cứ! Thông qua việc thành công mở ra vết nứt, cộng với những tính toán hết sức tỉ mỉ, đám Địa Tinh đã dùng những tính toán khoa học để chứng minh : Ma giới và Nhân Giới giống như là mặt của một tờ giấy! Tuy nhiên, Ma Giới và đại lục còn cách một tầng không gian chướng ngại rất dày. Nói cách khác, có một tấm thủy tinh thật lớn, chia cắt nhân giới và Ma giới theo một đường rất sắc bén! Một mặt là nhân giới, còn mặt khác là Ma giới!

Việc mở ra và đóng vết nứt không gian, hẳn là xảy ra khi tầng năng lượng không gian mạnh hoặc yếu đi. Cách một đoạn thời gian là vết nứt sẽ mở ra, sau đó một năm hoặc nửa năm sau là tự động đóng lại! Việc này cũng có liên quan với qui luật vận hành của hai Nguyệt Lưỡng! Khả năng lớn nhất là vì việc năng lượng không gian bao vây Thần giới thay đổi khiến cho nhân loại tưởng lầm là Nguyệt Lưỡng đã tiếp xúc với nhau, làm ảnh hưởng đến tính ổn định của không gian năng lượng giữa nhân giới và Ma giới! Lúc này sẽ gây việc không gian giữa Nhân Ma yếu bớt đi hoặc là biến mất từng bộ phận, hình thành những vết nứt không gian.

Phải biết rằng, đường kính trên đại lục ước chừng hai vạn ngàn thước, còn khoảng cách giữa hai đại nguyệt cầu ước chừng mười vạn ngàn thước, khoảng cách nguyệt cầu và đại lục vào khoảng năm mươi vạn ngàn thước! Vì khoảng cách xa như vậy, nên những sinh vật trên đại lục mới cho rằng Nguyệt Lượng ở trên đỉnh đầu họ. Kỳ thật, nếu trung tâm hai đại nguyệt cầu cùng tâm của đại lục đối ứng nhau, vậy thì hai đại nguyệt cầu tuyệt đối là ở hai bên của đại lục. Hơn nữa mỗi nguyệt cầu đều cách đại lục một khoảng cách bằng nhau theo đường chim bay! Còn vì chướng ngại giữa Nhân Ma hai giới, rất có thể chính vì những dao động trên bầu trời nguyệt cầu mà sinh ra.

Nhưng, Địa Tinh chỉ dựa theo những tình huống hiện nay giữa không gian Nhân Ma và sự vận hành của nguyệt cầu bây giờ! Hơn nữa những việc này đều dựa vào tính toán và giả định, nên độ tin cậy cũng không phải quá cao! Nhưng thôi kệ. Cho dù vết nứt Ma giới không phải sẽ mở ra vào năm thứ ba, thì cũng đều chứng minh được trí tuệ siêu phàm của Địa Tinh rồi. Dù thế nào đi nữa thì vết nứt Ma giới hẳn sẽ mở ra trong vòng mười năm. Loại dữ liệu thông qua khoa học tính toán này việc sai sót cũng khá nhỏ thôi. Nhưng tại một dị giới có Thần minh và ma pháp như thế này thì mấy cái môn khoa học này tựa hồ cũng không thể đứng vững được!

Bây giờ cho dù Đoạn Vân hiểu hết mọi việc của tam giới Ma Thần, thì cũng chẳng trợ giúp hần được bao nhiêu. Hơn nữa, thế giới này còn có một địa ngục không biết ở nơi nào! Vô luận là Nhân, Thần, hay là Ma, ai cũng biết sự tồn tại của địa ngục và Tử Thần, nhưng cơ hồ không ai biết chính xác là ở nơi nào! Kỳ thật, nếu không phải Địa Tinh Galile cải tạo kính viễn vọng tới mức cao, Đoạn Vân cũng không thể phát hiện ra sự thật về hai đại nguyệt cầu chính là lưỡng đại Thần giới! Trong thế giới này, không gian cùng vị diện tựa hồ có một chế ước bí ẩn nào đó! Loại quan hệ này, đã khống chế những không gian rất xa giữa nhân giới và Thần giới có thể thông qua một loại vị diện trực tiếp liên lạc với nhau! Đây là nguyên nhân vì sao mỗi lần cửa Thần giới mở ra, Thần lập tức có thể từ nguyệt cầu với khoảng cách hơn mười vạn ngàn thước tới được đại lục! Sự tồn tại của Ma giới và Thần giới, Đoạn Vân đã tìm được những giải thích nhất định về mặt không gian, nhưng loại giải thích không gian này cũng chưa được hoàn thiện, rất nhiều hiện tượng chưa thể giải thích! Nhưng nếu dựa theo những quan niệm về vị diện để giải thích, thì rất nhiều hiện tượng cũng trở nên hợp tình hợp lý. Chỉ còn việc tồn tại của địa ngục, xem ra cũng chỉ có thể dùng quan niệm về vị diện để giải thích thôi!

Lúc này Đoạn Vân gặp phải vấn đề nghiêm trọng nhất, đó là sự liên minh của lưỡng đại Thần giới! Đoạn Vân bây giờ tự tin có thực lực đối kháng với một Thần giới. Nhưng nếu đồng thời phải khai chiến với cả lưỡng đại Thần giới, thì hơi khó khăn. Hơn nữa, Đoạn Vân còn phải luôn luôn đề phòng Ma tộc!

Chẳng lẽ lưỡng đại Thần giới đều muốn đưa mình vào chỗ chết sao?

Ngày hai, tháng chín, năm thứ năm Trung Hoa

Thần giới hơn một ngàn năm chiến tranh nay đã thật sự liên minh! Vì họ đang liên thủ tiến hành một loại nghi thức. Theo như lão bà Hera nói cho Đoạn Vân, nghi thức này chỉ dùng để mở ra cửa Thần giới mà thôi!

Một ma pháp trận khổng lồ xuất hiện xung quanh cửa Thần giới, có không ít những ma pháp trận nhỏ được khắc xung quanh, vô số ma hạch, tinh thạch cũng được khảm lên trên đó!

Để chuẩn bị cho nghi thức này, mấy ngàn thiên sứ cấp thấp và hơn một ngàn công nhân Thần giới Phương đông cùng nhau làm việc ngày đêm trong suốt thời gian một tháng. Trong một tháng này, Đoạn Vân phát hiện ra những đứng đầu của lưỡng đại Thần giới thường xuyên tiến hành gặp gỡ và hiệp đàm. Tuy thần tộc phương đông và quân đội bộ tộc Thiên sứ, mặc dù vẫn còn giằng co, nhưng không hề phát sinh xung đột gì. Thậm chí trong phạm vi nhỏ, tướng sĩ song phương lại còn có thể có vài hoạt động giao lưu! Trong khoảng thời gian này quan hệ của họ tựa như thời kỳ hợp tác Quốc Cộng, nghĩa là đảng Cộng Sản kết hợp với Quốc Dân đảng vậy! Mâu thuẫn khẳng định là vẫn có, nhưng vì sự tồn tại của Đoạn Vân, họ lựa chọn hợp tác! Về phần mức độ hợp tác như thế nào, vậy thì không ai biết được cả!

Rốt cục, ngày 25 tháng mười, nghi thức đã được cử hành!

Buổi sáng hôm đó, Đoạn Vân mang theo vài lão bà và một đoàn thủ hạ tới văn phòng Địa Tinh để quan sát. Thông qua quan sát, bọn người Đoạn Vân phát hiện ra nghi thức này do một Sí Thiên sứ và tam đại Thần Vương cùng nhau tiến hành!

- Hera lão bà! Một tên Sí Thiên sứ và tam đại Thần Vương liên thủ có thể mở cửa Thần giới hả? - Đoạn Vân khó hiểu hỏi Hera.

Hera khẽ gật đầu, nói :

- Đúng vậy, Thần Vương và Sí Thiên sứ liên thủ, đích xác có thể mở cửa Thần giới! Hơn nữa, việc này sẽ làm cho việc mở cửa Thần giới trả giá ít nhất! Thiên sứ có năng lực phủ xuống, còn Thần Vương nắm một vài pháp tắc! Thông qua loại tổ hợp này, thực lực tên Sí Thiên sứ phụ trách mở cửa Thần giới mặc dù sẽ giảm xuống, nhưng trong vòng mười năm sau hẳn cơ bản có thể khôi phục lại thực lực Chủ Thiên Sứ. Thậm chí hẳn còn có hi vọng một lần nữa dựa vào người khác để vào được nhóm Sí Thiên sứ. Còn ba Thần Vương, có thể ước chừng trong vòng mười năm là khôi phục được thực lực! Nhưng, loại nghi thức này phải trả giá đắt khác, đó là phải có hơn mười Chân thần tiến hành hiến tế linh hồn! Kỳ thật sự hiến tế này buộc họ phải phụng hiến năng lượng linh hồn ra, để cho thực lực của tam đại Thần Vương và Sí Thiên sứ không bị tiêu hao quá độ! Người xem kìa, hai mươi thần tộc phương đông và bốn mươi thiên sứ đang đứng trên đài nghi thức chính là dùng để hiến tế! Họ sẽ trực tiếp bị chết ngay khi cửa Thần giới mở ra!

- Họ có cần phải phí phạm vốn liếng như vậy không? Sáu mươi Chân thần chứ đâu có ít!

Nghe thế, Đoạn Vân trợn trắng mắt muốn ngắt! Mẹ kiếp, các người ghê thật, chỉ để đối phó lão tử mà lại trực tiếp hy sinh sáu mươi Chân thần.

Hera cười cười, nói :

- Chẳng lẽ Đoạn Vân đại thiếu gia của chúng ta lại để sáu mươi Chân thần vào mắt sao? Phải biết rằng, thủ hạ Chân thần của Đoạn đại thiếu gia chúng ta cũng có số lượng khá là kinh khủng chứ đâu có ít!

Đoạn Vân nhún nhún vai, bất lực nói:

- Ta cũng không có biện pháp. Ai bảo bọn chúng luyện công chuyên cần như thế làm gì chứ?

- Tỷ tỷ! Người có biết thủ hạ hẳn có bao nhiêu Chân thần không? - Tinh Linh nữ thần Tina tò mò hỏi Hera.

- Không rõ lắm! Nhưng người ngẫm lại mà xem, bây giờ đến cả người cũng đã là Chủ thần rồi, thì thủ hạ có vũ lực của hẳn bộ ít sao? Nếu không một ngàn thì cũng phải tới tám trăm!

Hera lắc lắc đầu. Mặc dù nàng đã biết không ít những bí mật của Đoạn Vân, nhưng thực lực của đám thủ hạ này thì Đoạn Vân một mạch rất giữ bí mật! Đoạn Vân cho rằng, càng thần bí thì càng đáng sợ!

- Cái gì? Tám trăm?

Tina khiếp sợ vô cùng! Phải biết rằng, Chân thần ở cả Thần giới cũng có khoảng trăm tên mà thôi!

- Vân, nói cho ta biết đi, rốt cuộc có bao nhiêu thế?

Tina ôm cánh tay Đoạn Vân, dùng bộ ngực mềm mại của nàng chà chà vào cánh tay hắn, muốn dùng loại phương thức này để khai thác bí mật của Đoạn Vân!

Đoạn Vân lim dim mắt nói :

- Trời còn sáng mà, đợi chút nữa ta nói cho người được không?

- Không nói thì ta đánh!

Tina giật mạnh khỏi cánh tay Đoạn Vân, làm ra vẻ đang nổi giận. Nhưng hình dáng này quả thật làm cho đám Khải Lợi mất hứng!

- Các người đừng ồn ào nữa. Nghi thức này chỉ mất nhiều thời gian để chuẩn bị thôi, một giờ đại lục sau là nghi thức sẽ được tiến hành rồi. Chỉ cần nghi thức thành công, cửa Thần giới sẽ mở ra! Lúc đó, nhân giới và Thần giới sẽ tương thông với nhau! Khi đó, nữ Thần đại nhân đích thân tới, như vậy tương công sẽ rất có thể thật sự gặp nguy hiểm đó! - Hera nhắc nhở Đoạn Vân và Tina.

- Thiếu gia, ta cảm giác được bầu trời nhân giới có một sự ba động rất lớn! - Diệp Cô Thành nói.

Đoạn Vân khẽ gật đầu, nói :

- Ta cũng cảm giác được rồi! Xem ra, cửa Thần giới đã sắp mở ra. Nhưng, ta không tin lưỡng đại Thần giới lại đoàn kết như vậy! Truyền hiệu lệnh tất cả vũ lực của gia tộc ẩn độn khí tức, ở nguyên tại chỗ đợi lệnh! Sau khi xác định tình thế, lúc đó mới quyết định hòa hay chiến!

- Lão Đại, không thể nào! Làm sao người nghĩ đến những chuyện như vậy chứ?

Đạt Nhĩ Ba bực mình nói. Lão bà Đoạn Vân có thể không biết vũ lực của Đoạn Vân như thế nào, nhưng hẳn là ma sủng làm gì không biết chứ? Hẳn cho rằng, Đoạn Vân bây giờ, đừng nói là đối phó với hai Thần giới, cho dù là lưỡng đại Thần giới cộng thêm cả Ma giới và cũng không đáng nói!

Đoạn Vân cười cười quỷ dị, nói :

- Tốt nhất là đừng bại lộ mình sớm! Đoạn Vân ta thích nhất là làm cho địch nhân không biết vì sao mà chết.

383. Chương 383. Thần Giới Phát Sinh Địch Dị Biển

Sau những tiếng nổ mạnh, ma pháp trận lớn khủng khiếp mở cửa Thần giới ra. Cánh cửa này vừa mở ra, cũng không phải giống như mở một cánh cổng thành bình thường, mà trên bầu trời mênh mông bỗng xuất hiện một thông đạo hơi giống vết nứt không gian giữa hai giới Nhân Ma. Cùng lúc này trên bầu trời đại lục cũng xuất hiện một khoảng không gian ba động đặc biệt mãnh liệt.

Cửa Thần giới đã thành công mở ra rồi.

Khi nghi thức kết thúc, Đoạn Vân phát hiện ra hai mươi Chân thần và bốn mươi thiên sứ đứng trong ma pháp trận hóa thành một làn khói xanh, biến thành tro tàn. Tên Sí Thiên sứ phụ trách chủ vị, thân thể vì không chịu được áp lực đã tiêu tan, nhưng linh hồn của hắn giống như thực thể lại vẫn còn sống, nhưng nó rất hư thoát, xem ra tên Sí Thiên sứ này chắc chỉ có khả năng nhờ vào chuyển sinh trì mà sống lại. Còn ba vị Thần Vương quần áo trên người đã bị chấn nát, họ vốn trước nhìn vào khoảng ba mươi tuổi, đột nhiên biến thành đầu bạc phơ, hư thoát đến cả đi cũng không đi được, trực tiếp ngã quỵ trên mặt đất thở hổn hển vô lực.

Đoạn Vân cảm thấy việc này rất khó hiểu. Sáu mươi Chân thần chết đi, một Sí Thiên sứ giáng xuống vài cấp, bốn mạng năng lượng của tam đại Thần Vương bị mất hơn phân nửa, lưỡng đại Thần giới phải trả giá lớn như thế mới có thể cưỡng bức mở cửa Thần giới ra. Họ bỏ một cái giá bằng xương máu như thế để mở cửa Thần giới, chẳng lẽ chỉ vì tên Đoạn Vân chưa bao giờ gặp mặt sao?

Đây là việc rất mạo hiểm, chính là mở cửa mời Ma tộc xâm lăng chứ chẳng chơi. Họ mở cửa Thần giới sẽ tìm được cái gì? Tín ngưỡng của dân chúng đại lục sao? Sau khi tên Đoạn Vân biến thái cải tạo tư tưởng của nhân giới, Thần còn có thể tìm được tín ngưỡng của nhân loại nữa hay không? Làm như vậy có đáng không? Ồ, chẳng lẽ điều nhân và Thần không có tín ngưỡng thì không thể sống được?

Hera hoàn toàn hiểu được ý nghĩ của Đoạn Vân, nàng nói với hắn:

- Đáng giá. Đối với Thần thì thời gian là thứ ít giá trị nhất. Do đó, ngoại trừ sáu mươi Chân thần bị chết đi hơi đáng tiếc một chút, còn tất cả những tổn thất khác đối với Thần thì không có gì là lớn. Thời gian mười năm đối với tên Sí Thiên sứ và tam đại Thần Vương rõ ràng chỉ là một cái nháy mắt. Hơn nữa, sáu mươi thần cách của những Chân thần bị chết có thể sẽ được gỡ ra. Sáu mươi thần cách Chân thần này có thể làm cho sáu mươi phó thần có được thần cách, có tiềm chất Chân thần, chỉ cần thời gian hơn mười năm, sáu mươi tên phó thần này có thể trở thành Chân thần. Đây là một loại truyền thừa thần cách. Nhìn bề ngoài lần này Thần giới tổn thất không nhỏ, nhưng trong mắt Thần vốn có sinh mạng vô tận, tổn thất lần này căn bản không là gì cả. Nhưng họ không biết rằng vì sự tồn tại của người, họ rất có thể là đã tự đào mộ mình.

Nguyên lai là như thế.

- Lão Đại, cửa Thần giới đã mở. Chúng ta đánh lên Thần giới đi.

Đạt Nhĩ Ba chiến ý dâng cao nói với Đoạn Vân.

Đoạn Vân trợn trắng mắt nói:

- Còn tam đại Thần Vương còn lại của Thần giới thì ai đối phó? Còn cái bà Sinh Mạng Nữ Thần ai sẽ đối phó? Còn nữa, Quang Minh Vệ, Thần Bình Vệ, còn có hai Thần Hoàng nữa, ai sẽ đối phó? Làm việc phải biết dùng đầu óc chứ!

- Lão Đại, sợ cái gì? Chúng ta cùng tiến lên quần ẩu không được sao. Lần trước khi đối phó với những cao thủ mạnh hơn chúng ta, không phải chúng ta vẫn làm như vậy sao?

Đạt Nhĩ Khắc xem ra vẫn rất hùng dũng.

Lão bà Hera của Đoạn Vân lắc lắc đầu nói :

- Không được. Tới cấp bậc này rồi thì, số lượng không sinh ra ưu thế nữa. Cho dù là mười Chủ thần mà phải chống lại một Thần Vương, Thần Vương tuyệt đối sẽ thắng lợi. Nhưng mười Thần Vương sơ giai mà chống lại một Thần Vương trung hậu giai thì phỏng chừng còn có thực lực liều mạng. Ở cấp bậc như thế này, chiến kỹ đơn thuần không có uy lực gì nữa.

- Đại tẩu, những lời này người nói không đúng rồi. Chẳng lẽ người không biết chúng ta có thể coi thường linh vực sao? - Tiểu Phi Hiệp đứng ra nói.

- Coi thường linh vực? Sao có thể được. Không phải chỉ có Diệp Cô Thành mới có thể coi thường linh vực sao? - Hera giật mình nhìn Đoạn Vân.

Đoạn Vân khoát khoát tay, nói:

- Ta đâu có biện pháp gì, ai bảo chúng là linh thú làm gì? Chúng có hai nguồn lực lượng bổ sung, đã không còn là ma thú bình thường nữa. Hera lão bà, tình huống của người chẳng phải cũng thế sao?

Lúc này, Địa Tinh Galile hơi giật mình nói với Đoạn Vân:

- Thiếu gia, ngài mau nhìn xem, lưỡng đại Thần giới tựa hồ lại muốn đánh nhau.

Nghe thế, Đoạn Vân đưa ánh mắt chuyển hướng sang Thần giới. Khi cửa Thần giới được mở ra, tên Quang minh nam thần Apollon và một tên Sí Thiên sứ khác cười đầy vẻ âm hiểm. Hắn phát ra một tín hiệu năng lượng, rồi lập tức hơn mười vạn thiên sứ rút vũ khí ra.

Đột nhiên biến cố xuất hiện làm cho đám Thần binh Thần tướng của Thần giới phương Đông giật mình. Dịch quân đã lộ ra chiến ý, vậy bên mình cũng phải tổ chức đáp lại. Do đó phòng ngự trận của đại quân Thần giới phương Đông lập tức xuất hiện.

Sinh Mạng Nữ Thần sắc mặt có vẻ rất khó coi, tam đại Thần Vương vừa biến thành ông già được người nâng đỡ ẩn phía sau Sinh Mạng Nữ Thần và tam đại Thần Vương còn lại. Chẳng mấy chốc, có thêm một người đàn bà và tứ đại Chủ thần đứng ở phía sau Sinh Mạng Nữ Thần.

Bên người Atula lúc này lại xuất hiện thêm mười Chủ Thiên Sứ và bốn gã Hắc Ám Vệ. Về lực lượng quân chủ lực, Quang Minh Thần giới đã chiếm thượng phong tuyệt đối.

Xem ra Điều nhân muốn thừa dịp này đánh tới luôn rồi.

Nhưng từ những biểu hiện của Thiên sứ, đám Thiên sứ hình như không muốn khai chiến với Thần tộc phương Đông. Hình như họ dương oai diệu võ chỉ muốn đạt được mục đích của mình mà thôi. Nếu bộ tộc Thiên sứ thật sự muốn khai chiến với Thần giới thì tuyệt đối sẽ không phải thị uy ghê gớm rườm rà như vậy, mà thừa dịp Thần tộc phương Đông chưa kịp phòng bị, lập tức tập kích ngay mới đúng.

Đoạn Vân không thấy được vẻ mặt, cũng không nghe được họ nói gì, nhưng từ biểu hiện của họ thì xem ra Điều nhân đang rất kiêu ngạo, còn đám Thần minh cao cấp của Thần giới phương Đông thì vô cùng tức giận.

Đoạn Vân không rõ tại sao Thần giới phương Đông lại hứa đưa một nửa lực lượng Thần Vương kết hợp với một Sí Thiên sứ tiến hành nghi thức mở cửa Thần giới. Phải biết rằng, Điều nhân còn có hai Sí Thiên sứ và bốn Hắc Ám Vệ mười bốn cánh nữa. Vốn lực lượng của Đông phương thần minh đã không địch lại, vì

sao họ lại lựa chọn bất lợi cho mình như thế? Chẳng lẽ chỉ số IQ của Thần không vượt qua mức năm mươi điểm sao?

- Hera lão bà, ta rất hoài nghi về chỉ số IQ của Thần tộc phương Đông các người. Sao lại lựa chọn hợp tác với Điều nhân trước giờ không có tín nghĩa chứ. Ta thấy Thần giới phương Đông không thoát khỏi kiếp nạn rồi. - Đoạn Vân lắc lắc đầu nói.

Tự Nhiên nữ thần lắc lắc đầu nói:

- Vân, người không thể coi thường lực lượng Thần giới phương Đông. Nếu bức Thần giới phương Đông, Thần Hoàng và Thần Binh Vệ có thể sẽ xuất động.

- Ủa, Thần Hoàng vừa ra, vậy Quang Minh Thần Hoàng và Quang Minh Vệ chẳng lẽ không chạy ra luôn sao? Đến lúc đó, Thần giới phương Đông vẫn thua như thường! - Đoạn Vân cười nhạt.

Hera học nụ cười của Đoạn Vân nói:

- Vân, thông qua quan sát của ta, tam đại Thần Vương còn lại của Thần giới phương Đông là những đại Thần Vương có thực lực cực mạnh. Họ hẳn có thể khắc chế được tứ đại Hắc Âm Vệ. Còn Sinh Mạng Nữ Thần và Sí Thiên sứ Atula thì tương đương nhau, thậm chí có lời đồn nói là Sinh Mạng Nữ Thần mạnh hơn Atula một chút. Còn thực lực Trí Tuệ Nữ Thần cũng không kém. Trí Tuệ Nữ Thần là một Thần Vương không có đầu hàm. Rất nhiều ma pháp trận ở Thần giới đều do nàng xếp đặt đó.

- Lão bà, Trí Tuệ Nữ Thần có xinh đẹp không? - Đoạn Vân cười nói.

Nghe thế, Hera có chút bất mãn:

- Đẹp, Thần giới đệ nhị mỹ nữ chính là nàng đó.

- Ai nói như vậy? - Đoạn Vân nói vẻ hơi giận.

- Đích xác là vậy. Sinh Mạng Nữ Thần là đệ nhất mỹ nữ, còn Trí Tuệ Nữ Thần là thứ hai. Đây là những luận điểm của đám nam thần rảnh rỗi ở Thần giới. - Hera nói vẻ bất lực.

Đoạn Vân cười nói:

- Đệ nhất phải là lão bà Hera của ta. Ai thèm quan tâm Sinh Mạng Nữ Thần hay là Trí Tuệ Nữ Thần, toàn bộ đều ở dưới nàng hết.

- Phụt!

Hera lúc này bị Đoạn Vân chọc cười, dù sao có người đàn bà nào mà không thích nam nhân của mình nói mình xinh đẹp chứ? Mặc kệ thật hay giả, mấy câu này trước nay đều là những lời mà đàn bà thích nghe nhất.

Ánh mắt vẫn dán vào lưỡng đại Thần giới cung gương kiếm bạt. Nhưng kết quả lại làm Đoạn Vân hoàn toàn bất ngờ, lưỡng đại Thần giới lại một lần nữa ngồi vào đàm phán. Trải qua hiệp thương khá lâu, Thần giới phương Đông lựa chọn lui về phía sau. Nói cách khác, họ giao cửa Thần giới cho bộ tộc Thiên sứ phương Tây.

Chẳng mấy chốc việc phân bố thực lực của lưỡng đại Thần giới lại một lần nữa có chuyển biến. Vô số Thần tộc bắt đầu lui về một đầu Thần giới, một mực thối lui vào khoảng một phần sáu nguyệt cầu, chừa phần đất còn lại cho bộ tộc Thiên sứ phương Tây. Còn cánh cửa Thần giới lúc này họ để trống hoàn toàn.

Thấy vậy, Đoạn Vân nhú nhú mày lắc đầu. Xem ra Thần giới không phải là không ai biết mình. Nếu Thần không biết mình ở đại lục cường đại như thế nào, họ không có khả năng tạm thời giao cả một phần đất đai rộng lớn ở Thần giới cho Thần giới phương Tây. Chẳng lẽ Thần giới phương Đông muốn mình thay họ đối phó với bộ tộc Điều nhân?

Rốt cuộc ai đem tin tức cho Thần giới? Là Hera? Không có khả năng. Đoạn Vân có cùng tâm linh với nàng, nếu Hera là gian tế, Đoạn Vân khẳng định có thể cảm ứng được ngay. Tina? Cũng không có khả năng, nàng đã phản bội Thần giới, hơn nữa còn đầu phục đại Ma Vương Solomon. Mười Kim giáp Chân thần? Cũng không thể, họ một mạch đều làm đúng bốn phận. Chẳng lẽ là đám Thần tế tự có tương thông? Đây là khả

năng có thể nhất. Nhưng bây giờ có tế tự nào còn có khả năng tương thông với Thần chứ? Lão Giáo hoàng à? Lão gia hỏa này sớm đã là Thần phó cho mình rồi. Hơn nữa, cháu gái hắn là lão bà của mình. Mà cái lão gia hỏa này lúc này cũng giống như Thần mình rồi còn gì.

Chẳng lẽ Thần có thể cảm ứng được mình? Cái này cũng không thể nốt. Dựa theo lý luận không gian, khoảng cách giữa đại lục và nguyệt cầu rất xa; còn dựa theo mặt phẳng, những mặt phẳng bất đồng căn bản không có khả năng cảm ứng nhau được.

Chẳng lẽ là mình đa nghi?

Nhưng mặc kệ có người mật cáo hay không, chắc chắn một điểm có thể khẳng định - Thần, cũng không ngu ngốc như Đoạn Vân tưởng tượng.

384. Chương 384. Đại Chiến Sắp Xảy Ra

- Lão Đại, bây giờ làm sao?

Khi cổng Thần giới mở rộng ra, lưỡng đại Thần giới lại thỏa hiệp, Tiểu Phi Hiệp hỏi Đoạn Vân.

Đoạn Vân nhú nhú mày nói:

- Các người có biết Thần giới phương Đông tại sao lại làm như vậy không?

Chú ý tới vẻ mặt Đoạn Vân, Tiểu Phi Hiệp nói vẻ không hiểu:

- Cái gì mà làm như vậy? Lão Đại, người hỏi tại sao chúng thỏa hiệp với bộ tộc Thiên sứ hử? Lão Đại, ta nghĩ nếu người là Sinh Mạng Nữ Thần thì người cũng sẽ thỏa hiệp thôi. Dù sao, Thần giới phương Tây bây giờ mạnh hơn Thần giới phương Đông nhiều.

- Không, ta không phải nói việc này.

Đoạn Vân lắc lắc đầu, nói tiếp:

- Ý của ta là, vì sao Thần giới phương Đông lại lựa chọn hợp tác với bộ tộc Thiên sứ phương Tây. Thần giới phương Đông đã biết rằng khi mở cổng Thần giới thì lực lượng của họ sẽ bị tổn hao nhiều. Những nhân vật cao cấp của Thần giới phương Đông hẳn cũng phải đoán trước được cục diện hôm nay, nhưng đã biết hậu quả như vậy vì sao họ vẫn còn muốn làm?

- Vân, có phải người hoài nghi Thần giới phương Đông cố ý làm như vậy không? Họ muốn chúng ta và bộ tộc Thiên sứ đánh đến lưỡng bại câu thương hử? - Hera nhìn Đoạn Vân, hỏi vẻ lo lắng.

Đoạn Vân khẽ gật đầu :

- Ta nghĩ, Thần giới đúng có ý như thế này. Nhưng ta muốn biết, làm sao họ biết được bộ tộc Trung Hoa của ta có năng lực đối kháng với bộ tộc Thiên sứ?

- Lão Đại, người hoài nghi có tai mắt của Thần giới ở nhân giới phải không? - Tiểu Phi Hiệp hơi giật mình nói.

Đoạn Vân không nói gì, đám thủ hạ của hắn đều vợ vẫn nghĩ mãi, nhưng cũng không ít ánh mắt nhìn chăm chăm vào Hera và Tina.

- Đây, các người đừng có dùng cái ánh mắt đó nhìn hai lão bà của ta.

Đoạn Vân vội vàng chỉnh lý thái độ của đám thủ hạ.

- Tuyệt đối không phải là Hera và Tina đâu.

- Lão Đại, người nói gì thế, chúng ta sao lại hoài nghi đại tẩu chứ?

Tiểu Phi Hiệp cười nói với Đoạn Vân, rồi đưa mắt nhìn sang những người đứng bên cạnh.

Đoạn Vân nhìn lướt qua đám thủ hạ, vừa hỏi vừa tự trả lời:

- Ta đã phân tích rồi. Cảm thấy khả năng gian tế bên trong gia tộc rất ít. Dù sao, Trung Hoa gia tộc của ta là một gia tộc rất nghiêm minh. Hơn nữa tất cả lực lượng gia tộc đều được đào tạo phát triển từ trứng nước, khó có phần tử phản bội. Sau khi phân tích cẩn thận, ta phát hiện có một khả năng, đó là Thần giới cũng có một cách nào đó quan sát được chúng ta, tựa như chúng ta có thể dùng kính viễn vọng giám thị Thần giới vậy. Nhưng nghĩ lại cũng không đúng lắm, cho dù họ có thể thấy được chúng ta, nhưng họ không thể biết được thực lực chúng ta. Hay là nhân giới và Thần giới còn có thông đạo khác? Hera, Thần giới ngoại trừ cổng Thần giới ra còn có tai thần hay mắt thần gì không?

Hera lắc lắc đầu, nói:

- Không có. Cổng Thần giới là thông đạo duy nhất giữa nhân giới và Thần giới. Nhưng Thần giới và Ma giới lại có một thông đạo rất quý bí. Nhưng thông đạo đó cũng tương tự như Cường giả Thạc giữa nhân giới và Ma giới. Hơn nữa chỉ có Thần mới có thể tiến nhập Ma Giới. Nhưng phải là Thần tộc thực lực rất thấp cỡ thần cấp mới có thể thông qua được. Chính vì nguyên nhân đó mà người Ma giới căn bản không để ý tới thông đạo đó.

Đạt Nhĩ Ba nói một câu trực tiếp nhất giải trừ mọi lo lắng của Đoạn Vân:

- Lão Đại, ta thấy Thần giới phương Đông căn bản không cho rằng chúng ta có thể chống lại được Thần giới phương Tây. Họ chỉ muốn mượn tay bộ tộc Thiên sứ phương Tây tiêu diệt chúng ta, hơn nữa mượn tay chúng ta làm cho Thần giới phương Tây gặp những tổn thất nhất định. Nhưng lão Đại, đã tới nước này rồi người còn kiêng kỵ gì đám lương đại Thần giới chứ? Chẳng lẽ chúng không muốn sống sao? Gia tộc chúng ta chẳng lẽ còn nhỏ yếu như những năm trước sao chứ?

Nghe thế, Đoạn Vân cười nói:

- Đúng. Coi như ta lo hão.

- Vân, kỳ thật Thần giới hẳn biết người nhất định có thực lực. Dù sao lần trước, sau khi mười vạn Thiên sứ từ linh hồn những tín đồ phủ xuống đều gần như bị chết cả, chỉ có rất ít linh hồn Thiên sứ trở lại được Thần giới. Người chớ quên, đại quân Thiên sứ lần đó có mười Năng Thiên sứ và trên trăm Lực Thiên sứ. Đó không phải là một lực lượng nhỏ đâu. Vì tính độc lập của Thần giới, Thần ở Thần giới đều bất tử. Do đó, lương đại Thần giới mới có thể đánh nhau hơn một ngàn năm.

- Người nói là Thần ở Thần giới là bất tử hả? Chuyện gì thế?

Thần ở Thần giới bất tử, vì sao vừa đến nhân giới là chết sạch cả như thế?

Hera giải thích :

- Bởi vì Thần giới không có Tử Thần. Mà không có Tử Thần thì linh hồn có thể bất diệt. Đối với bộ tộc Thiên sứ thì linh hồn bất diệt có thể thông qua chuyển sinh trì trọng tổ lại thân thể. Còn đối với Thần tộc phương Đông thì linh hồn bất diệt có thể dùng phương pháp tu luyện để trọng tổ chân thân. Hơn nữa, năng lực làm sống lại của Sinh Mạng Nữ Thần cũng không hề kém tướng công đâu.

Mẹ kiếp, khó trách bọn chúng đánh mấy ngàn năm. Đoạn Vân lại buồn bực, lương đại Thần giới cộng lại, số lượng dân cư, à, phải gọi là thần khẩu cũng chỉ có một ngàn vạn. Với chừng đó dân cư, làm sao có thể đại chiến hơn một ngàn năm chứ? Chẳng trách. Nguyên lai là ở Thần giới, linh hồn có thể bất diệt. Xem ra, Thần giới quả nhiên là một địa phương rất tốt. Ừm, rất có giá trị khuếch trương.

- Lão Đại, ta thấy chúng ta nên đánh lên đó đi. Chắc gì chúng ta không đánh lại họ. - Đạt Nhĩ Khắc đề nghị với Đoạn Vân.

Đoạn Vân lắc lắc đầu, nói:

- Không được. Không thể mạo hiểm. Nếu chúng ta xâm lăng Thần giới, vậy về mặt đạo nghĩa là chúng ta sai rồi. Do đó, cho dù chúng ta có thể chiến thắng lực lượng Thần giới bây giờ, nhưng sau đó còn có hai đại Thần Hoàng nữa cơ mà? Đó là hai tên biến thái cấp mười tám đó. Còn nữa, đám Thần Bình Vệ và Quang Minh Vệ cũng không dễ trêu vào đâu. Chúng ta còn chưa biết chắc có thể đánh lại đám Sĩ Thiên sứ và Thần Vương.

- Lão Đại, người nói gì thế? Chẳng lẽ cứ ngồi yên chờ chúng đến đánh à, chúng ta phải phản kích chứ? Như vậy có phải là hơi bị động không?

Tiểu Phi Hiệp vẻ hơi giận.

- Đúng, cứ để cho chúng tới đánh chúng ta. Chỉ cần nắm được đạo nghĩa chiến tranh, cho dù hai đại Thần Hoàng cũng rất khó ra mặt. Dù sao, cuộc chiến tranh này là do chúng gây hấn trước. - Đoạn Vân nói về khẳng định.

Hera này giờ thấy Đoạn Vân mãi nói chuyện với thủ hạ, lúc này xen vào:

- Vân, ta thấy người cũng nên tính tới việc liên hợp với Thần giới phương Đông. Nếu như vậy, vô luận là chúng ta có phải đối phó với bộ tộc Thiên sứ hay với Ma tộc, lúc đó đều có một minh hữu. Như vậy xác suất chiến thắng cũng lớn hơn nhiều.

- Không được.

Hai chữ này rất rõ ràng, hơn nữa khá là hỗn tạp. Nguyên nhân làm là khi Hera vừa nói xong thì cả Đoạn Vân lẫn đám thủ hạ đều đồng thanh hô lên.

Nhìn đám thủ hạ, Đoạn Vân cười nói :

- Liên hợp với bọn chúng? Không cần bàn nữa. Hơn nữa ta nghĩ, đám Thần cao cao tại thượng này cũng tuyệt đối sẽ không lựa chọn liên hợp với nhân loại đâu. Nếu ta lựa chọn liên hợp với Thần, hơn mười ức nhân giới dân chúng trên đại lục cũng sẽ không đồng ý. Dù sao, oai của Trung Hoa không dung những kẻ xâm phạm. Cho dù là phải khai chiến với lương đại Thần giới, dân chúng Trung Hoa gia tộc cũng sẽ vì vinh dự gia tộc mà chiến đấu tới một giọt máu cuối cùng. Nhân tộc và Thần tộc, lúc này đã có một xung đột chủng tộc khá nghiêm trọng. Hera, người chớ quên, bây giờ nhân giới đã khá hơn trước kia nhiều.

Tiếp theo, Đoạn Vân nghiêm trang ra lệnh:

- Truyền lệnh gia tộc, lệnh cho ba đại quân vừa sống lại nghiêm thủ phía Tây đại lục, nghiêm ngặt phòng ngừa Ma giới xâm lăng. Lệnh cho đại quân Nanh Sói chuẩn bị khai chiến với Thần tộc. Ngoài ra, lệnh cho đại quân và lực lượng quân đoàn gia tộc phải chuẩn bị sẵn sàng. Ngày nào đại quân Thiên sứ ra khỏi cổng Thần giới, đó chính là ngày mà Trung Hoa gia tộc ta dùng máu Thiên sứ để viết lên trang sử hào hùng cho Trung Hoa chúng ta.

Sau khi cân nhắc mọi việc, Đoạn Vân quyết định trước tiên phòng thủ, về phần sau này có muốn xua quân đánh lên Thần giới không thì phải xem tình hình lúc đó.

Cổng Thần giới đã mở ra ngày 25 tháng 10, cánh cửa mở ra cũng không lớn, lại thỉnh thoảng phát sinh một vài vụ nổ không gian. Không có Thiên sứ nào từ cánh cổng Thần giới vừa mở xuyên qua. Để phòng thủ nghiêm ngặt những thám tử của Thần giới, Đoạn Vân phải ra không ít cao thủ trấn giữ cổng Thần giới. Những cao thủ này đang đợi Điều nhân, tuyệt đối sẽ tiếp đãi bọn chúng rất chu đáo.

Ngày 26 tháng 10, hơn mười Thiên sứ thực lực cấp mười hai còn chưa kịp hít thở không khí đại lục đã bị một tiểu đội tướng sĩ Nanh Sói bắt sống. Vài ngày kế tiếp, thỉnh thoảng có một vài tên Thiên sứ chạy ra, nhưng trước mặt đám võ sĩ Nanh sói vốn có thể ẩn độn khí tức, số lượng lại đông, thực lực rất mạnh, không có một tên Thiên sứ nào có thể đào thoát. Gặp phải tên nào khó giải quyết, những tướng sĩ Nanh Sói sẽ gọi một hai cường giả gia tộc tới hỗ trợ. Thiên sứ mà có thể hơn được Nanh Sói cực kỳ ít. Đối với thước đo của Đoạn Vân, thời gian ba năm đã thay đổi rất nhiều.

Cứ như vậy, đám Thiên sứ cứ lần lượt xuất hiện rồi lần lượt bị diệt. Còn hiện tượng quỷ dị đám Thiên sứ một đi không thể quay về Thần giới dần dần làm cho đám Thiên sứ sinh ra nghi ngờ. Vì vậy vào ngày thứ 10, một tên Chủ Thiên sứ xuyên qua cổng Thần giới bước chân vào nhân giới. Đương nhiên, tướng sĩ Nanh Sói không dám trêu chọc hấn, mà trước tiên thông qua truyền tống trận xin gia tộc tiếp viện. Truyền tống trận vừa động, lập tức bị tên Chủ Thiên sứ này nhận ra. Tên Chủ Thiên sứ chủ động phát khởi công kích đám tướng sĩ Nanh Sói. Hai tên tướng sĩ Nanh Sói không kịp phòng bị lập tức bị chém chết.

Tướng sĩ Nanh Sói không kịp phòng bị nên không địch lại, lúc này hợp thành một trận thế, năm trăm tướng sĩ Nanh Sói phản công lại Chủ Thiên sứ một kích.

Ba năm trước đây, Nanh Sói đã rất cường đại. Một vạn tướng sĩ Nanh Sói cùng nhau phát triển, thực lực một người đã đạt tới phó thần hậu giai. Còn bây giờ, trải qua ba năm phát triển, mặc dù họ còn chưa đột phá tới cấp bậc Chân thần, nhưng họ vẫn một mạch tu luyện Nanh Sói Đấu khí quyết, đã hình thành kim đan cho mình. Một vạn Nanh Sói, đều đã bằng với Diệp Cô Thành ngày xưa. Về giai vị thực lực, đã là Đấu thần đỉnh giai, loại Đấu thần đỉnh giai chỉ còn cách Chân thần một bước. Hơn nữa, họ có năng lượng, đó là Nanh Sói đấu khí được chân khí hóa. Còn Long kỵ của họ cũng đều đã là Đấu thần. Đám Nanh Sói sở dĩ cường đại chính là nhờ phối hợp chiến kỹ Nanh Sói. Chân khí có tác dụng đặc thù khắc chế linh hồn, do đó, năm trăm tướng sĩ Nanh Sói hoàn toàn có thể ngăn trở một kích của Chủ Thiên sứ.

Một kích này làm cho Chủ Thiên sứ giật mình. Những tướng sĩ Nanh Sói khác đã chú ý tới cuộc chiến đấu lập tức kéo tới trợ giúp.

Tên Chủ Thiên sứ mất thấy địch nhân càng ngày càng nhiều, cũng hơi khiếp sợ về một kích vừa rồi, lúc này lựa chọn lui lại. Sau một hư chiêu, tên Chủ Thiên sứ theo cổng Thần giới trở về Thần giới.

Đoạn Vân cũng đã chạy tới đây. Sau khi cứu sống hai tướng sĩ Nanh Sói, Đoạn Vân điều thêm một bộ phận lực lượng chung đoàn đóng ở cổng Thần giới. Hắn còn ra lệnh cho hai ngàn Nanh Sói đóng quân ở bên ngoài, tám ngàn quân khác tiếp tục ẩn遁.

Ngày 32 tháng 10, Đoạn Vân từ phòng làm việc của Địa Tinh quan sát cổng Thần giới. Cuộc chiến với Thần giới phương Tây đã sắp nổ ra.

385. Chương 385

Ngày 33 tháng 10, Trung Hoa năm thứ năm, mọi người trên nhân giới cùng nhìn lên bầu trời, trước ngực rất nhiều người đeo tòng teng một cái ống nhòm. Đó là loại ống nhòm được phổ cập dân dụng trên đại lục, trên đó có in nhãn hiệu Trung Hoa. Vô số nhân loại, Thú Nhân, Tinh Linh, Địa Tinh dân chúng của gia tộc, đều leo lên những đỉnh núi hoặc những căn lầu cao, đến cả một vài ma thú trong Ma Thú Sâm Lâm cũng tranh nhau mấy cái ống nhòm mà vất vả lắm họ mới mua được, cùng nhìn về bầu trời phía nam. Đám ma thú, hoặc bay lên, hoặc bò lên những nhánh cây cao nhất để không bị ngăn trở tầm mắt mà nhìn lên bầu trời. Đến cả một vài tên hải tộc cũng nổi lên trên mặt nước ngo ngoe lên trời.

Ngày hôm nay có trên trăm ức cặp mắt nhìn về phía cổng Thần giới. Mọi người đều cố trèo lên cao nhìn bầu trời theo dõi cuộc chiến đấu giữa hai bên.

Rất nhiều sĩ quan quân đội trên đại lục cũng hướng ánh mắt về phía bầu trời phía trên Thiên Long và Viện Y Khoa - Nữ Thần Điện trước kia, họ dùng ống nhòm quân sự có thể thấy rất rõ những bóng người trên bầu trời. Còn đám binh lính thủ hạ thì ai nấy quân dung chỉnh tề nhìn vào sĩ quan chỉ huy, tựa hồ cố tìm hiểu xem tình huống chiến đấu từ nét mặt của xếp họ.

Chín giờ sáng, Đoạn Vân suất lĩnh đám thủ hạ tới cổng Thần giới. Đối diện Đoạn Vân là đại quân Thiên sứ hai mươi lăm vạn tên do một Sí Thiên sứ dẫn đầu. Đoạn Vân còn biết phía sau cổng Thần giới vẫn còn thêm một trăm vạn tên Thiên sứ đang chờ sẵn.

Tên Sí Thiên sứ đó không phải là Atula, nàng tên là Angela. Nghe nói nàng là con gái của Quang Minh Thần Hoàng. Trong số tam đại Sí Thiên sứ mười hai cánh, thực lực của nàng được xếp thứ hai. Xếp thứ ba là tên bị phá nát thân thể vì mở ra cổng Thần giới mấy ngày hôm trước. Tên gia hỏa đó nếu muốn có lại chiến lực như cũ, phải đợi thêm mười năm nữa. Hơn nữa mười năm sau hắn cũng chỉ là một Chủ thần với chín mươi chín phần trăm thực lực.

Sau lưng Sí Thiên sứ Angela là sáu Chủ Thiên Sứ, phía sau Chủ Thiên Sứ là vô số Năng thiên sứ, sau đó là ba ngàn Lực Thiên sứ, năm vạn Thánh Thiên sứ và hai mươi vạn Thiên sứ đại quân cấp thấp.

P phía sau cổng Thần giới, một trăm vạn Thiên sứ đại quân đang chờ lệnh Sí Thiên sứ Atula.

Đoạn Vân đích thật cũng không lo ngại gì. Bây giờ lực lượng của mình đã cường đại tới mức có thể dọa cho Thần sợ phát khiếp. Nếu không kiêng kị vài tên Thần Vương, Thần Hoàng, và Thần Vệ chưa bao giờ xuất hiện, Đoạn Vân lúc này có lẽ đã xua quân đánh chiếm Thần giới.

Đoạn Vân phía sau có vài tên thủ hạ hộ vệ, ngồi bình yên trên con đại bàng nô lệ. Con đại bàng này bây giờ đã là cấp mười lăm. Thật hết cách! Nô lệ được hưởng sai của chủ nhân, mà lại là nô lệ của Đoạn Vân, một người rất rộng rãi với nô lệ của mình. Đã có sẵn thông đạo năng lượng giữa Đoạn Vân với bọn chúng, Đoạn Vân thân là toàn hệ cường giả nên còn thừa ra rất nhiều năng lượng, tất cả năng lượng dư thừa đều trở thành quà tặng dành cho bốn mươi ba tên nô lệ.

Nô lệ của Đoạn Vân có cấp mười lăm nhưng không phải là Chủ thần cấp mười lăm, họ chỉ có giai vị cấp mười lăm mà thôi, cũng không có lĩnh vực của Chủ thần. Nhưng bọn họ đều có một thứ giống nhau - nội đan. Thời gian ba năm không ngắn cũng không dài, ba năm đủ để cho đám nô lệ giai vị siêu nhiên hình thành ra nội đan của riêng mình, việc này tuyệt đối không phải là việc khó.

Đoạn Vân bây giờ đã có thể xứng đáng với chữ oai phong lẫm liệt. Không cần nói gì nhiều, chỉ riêng về nô lệ của hắn đã quá biến thái. Chín đại ác thú hải giới, giai vị Đại Bàng Sơn là Chủ thần trung giai, và cũng còn là phó Chủ thần băng hệ, đã tự mình lĩnh ngộ ra lĩnh vực băng hệ. Đó là một lĩnh vực có thể trực tiếp đóng băng chết người. Còn Bát đại Ác thú, tất cả đều là cấp mười lăm sơ giai. Song Đầu xà, Quái đầu ngư, Đại Chương ngư, ba tên gia hỏa này mặc dù còn chưa lĩnh ngộ thủy hệ lĩnh vực, nhưng Đoạn Vân dám nói chắc, ba tên này tuyệt đối có thể địch nổi một Chủ thần có thủy hệ lĩnh vực sơ giai. Còn hai Vạn niên trùng và ba đầu cự ngạc tiền sử cũng có thực lực cấp mười lăm sơ giai.

Sáu đầu Hỏa Long tiền sử dựa vào phương pháp linh tu, tu thành nội đan cho riêng họ - hỏa linh đan. Hỏa Long số một cấp mười lăm trung giai, năm đầu Hỏa Long còn lại cấp mười lăm sơ giai. Bọn họ chưa lĩnh ngộ được Hỏa thần lĩnh vực, nhưng Đoạn Vân dám nói chắc, sáu tên này hợp lại tuyệt đối có thể chiến thắng Hỏa thần, dù sao nội đan của họ có thể cung cấp đủ hỏa nguyên tố.

Trong số mười con Kiến càn, Kiến Thần Angelina vì quá xinh đẹp nên thường xuyên bị tên chủ nhân Đoạn Vân vô lương tâm yêu cầu vào phòng song tu, do đó thực lực của nàng tăng lên như tên lửa. Nàng đại mỹ nữ này đã có nội đan cho riêng mình, hơn nữa thân thể nàng rất giống với Nhện Thần, luôn luôn có sự hấp dẫn nói không nên lời. Còn chín con kiến kia và ba con đại ngô công đều đã đạt tới cấp mười lăm.

Mười ba đầu ác thú tiền sử, năm đầu Cự long tiền sử, tháng sáu năm nay đã đột phá tới cấp mười lăm. Còn bốn tên được Đoạn Vân cải tạo thành Quang Minh Thần hổ, vì Đoạn Vân gắn thêm đôi cánh điều nhân, cho thêm thần cách, tăng thêm linh hồn, do đó chúng đã đạt được thực lực của Chủ Thiên Sư. Chúng còn chuyển hóa thần cách của điều nhân thành nội đan, giai vị lúc này cũng đạt tới cấp mười lăm trung giai. Ba đầu cự sư, sát khí trùng trùng, hung ác dị thường, có thực lực cấp mười lăm sơ giai.

Trong bốn mươi ba nô lệ, đám đạt tới cấp mười lăm trung giai gồm có: Đại Bàng Sơn - băng hệ Chủ thần, Hỏa Long số một - có hỏa nội đan, Kiến Thần Angelina và Nhện Thần - thường được Đoạn Vân gọi là A Châu (chữ Châu và Thủ nhện phát âm giống nhau), năm đầu Quang Minh Thần hổ - có quang hệ nội đan. Còn có chín tên đạt tới cấp mười lăm trung giai, và ba mươi bốn tên khác toàn bộ đều là cấp mười lăm sơ giai.

Năm ma sủng là đám người thân cận nhất của Đoạn Vân, thực lực tự nhiên càng bất bình thường. Năm tên này giai vị thực lực đã ổn định ở cấp mười lăm trung giai. Họ cuối cùng đã tu luyện bằng cách hấp thu thần cách, rồi không ngừng chuyển hóa thành kim đan, đầu năm nay Đoạn Vân cho họ bế quan một lần. Sau khi xuất quan họ đã thành anh, trực tiếp dẫn sinh ra bốn mạng nguyên anh của mình. Hơn nữa hình thái nội đan của họ cũng có bề ngoài tương tự như bản thân. Phải biết rằng, có nguyên anh có nghĩa là có tâm thần bất tử. Cho dù thân thể chết đi, chỉ cần nguyên anh còn lại, lực lượng cũng sẽ không bị ảnh hưởng quá lớn. Lực lượng của nguyên anh thần cách không thể so sánh được. Có nguyên anh có nghĩa là có một cái kho năng lượng vô cùng cường đại. Nói cách khác, họ có thể coi thường lĩnh vực. Hơn nữa, vì bọn họ là ma thú, họ còn có ma hạch, do đó họ có hai nguồn sức mạnh song song cùng tồn tại. Dưới loại lực lượng này, thực lực của họ thường thường lớn hơn những cao thủ cùng giai vị. Nhưng cái làm cho Đoạn Vân buồn cười đó là nguyên anh của bọn họ thật sự trông rất tẻ. Nguyên anh của Phi Tử là một con gấu con rất dễ thương, còn của Ngưu Ma Vương là một con nghé, Tiểu Phi Hiệp chính là một tiểu phi long, Đạt Nhĩ huynh đệ lại là hai hắc long chạy loảng quảng trong đan điền.

Âu Đặc Tư và Ny Khả cũng có Thần long nguyên anh. Giai vị của họ đã đột phá tới cấp mười lăm hậu giai. Nhưng họ lại có hai lĩnh vực rất khác biệt. Một cái là uy áp lĩnh vực đặc hữu của Thần long, còn cái kia chính là lĩnh vực thủy hệ của Chủ thần. Thần long uy áp là một lĩnh vực làm cho đối thủ kinh ngạc run sợ.

Đấu với cao thủ đồng giai căn bản không cần động thủ, chỉ cần phát ra uy áp lĩnh vực đã có thể trực tiếp đánh bại địch thủ. Còn lĩnh vực thủy hệ Chủ thần là nhờ Đoạn Vân học lỏm của Ngải Vi Nhi. Mà Ngải Vi Nhi thực ra lại nhờ mà cổ của mình là Mai Lan Nỵ dạy cho nàng. Nhưng uy lực của lĩnh vực này căn bản không lớn. Mười Thần Long cấp mười lăm sơ giai, cũng có hai lĩnh vực này.

Một trăm hai mươi Thú nhân võ sĩ, bảy đại Cuồng chiến sĩ, hai mươi Ma thú gia tộc, giai vị thực lực của họ cũng đều đạt tới Chân thần đỉnh giai. Ba năm trước đây thực lực của họ là Chân thần sơ giai, sau ba năm mà đưa thực lực tăng lên tới đỉnh giai thì tuyệt đối là một kỳ tích. Hơn nữa, họ đều có nội đan, sẽ toái đan thành anh thì cũng khó nói.

Năm mươi Thần Long trong số bảy mươi ba Thần Long đã có thực lực đạt tới Chân thần hậu giai, hơn nữa đã dừng lại ở mức này một đoạn thời gian khá dài rồi. Còn việc đám Thần Long này phát triển thì không thể không nói về một vài chiêu cố đặc thù của Đoạn Vân.

Lực lượng Chân thần khác của Đoạn Vân còn có hai trăm ma thú gia tộc và một đoàn Thần long. Một ngàn đầu cự mãng Thần long dựa vào ưu thế của Thần long quyết đầu năm nay rốt cục đã đột phá tới Chân thần sơ giai. Trên một ngàn Thần long thực lực Chân thần; đó là thực lực chiến đấu cường đại tới mức toàn bộ Thần Ma đều phải sợ hãi. Có nội đan từ sau khi tiến hóa có thể coi thường uy áp, tuyệt đối là một lực lượng cường hãn. Một Thần long tuyệt đối có thể thắng một Điều nhân Chân thần hậu giai.

Một ngàn thanh long thực lực cũng đã là Đấu thần hậu giai. Trong toàn bộ đám cấp bậc Đấu thần thì không tìm ra địch thủ nữa.

Trung Hoa gia tộc bây giờ, còn có một đội quân gia tộc đủ để làm cho hai đại Thần Hoàng trợn trắng mắt.

Sư đoàn Nanh Sói một vạn tướng sĩ Nanh Sói, giai vị đã tới Đấu thần đỉnh giai. Hơn nữa toàn là Long kỵ sĩ có Long kỵ đặc chủng trung giai. Phải biết rằng, cả Thần giới phương Đông cũng chỉ có một vạn Đấu thần mà thôi, bộ tộc Thiên sứ chỉ có năm ngàn Lực Thiên sứ. Còn một chi đại quân Nanh Sói này có chiến lực tương đương với hai vạn Đấu thần.

Hai sư đoàn Cuồng Long và năm sư đoàn Thú Nhân cũng đều cao hơn trước nhiều. Hai vạn Cuồng chiến sĩ đều là Đấu thần trung giai, một vạn Cuồng long nhất sư Địa Hành long đã là Đấu thần sơ giai, và Cuồng Long nhị sư với cự thú hồng hoang có thực lực Đấu thần trung giai, ai nấy đều siêu cường hãn. Bọn người kia, dưới lệnh của Đoạn Vân, trực tiếp dùng thú hồng dọa khiếp địch nhân. Còn năm vạn tướng sĩ Thú Nhân, lúc đã cũng là Đấu thần trung giai, họ cũng có những tọa kỵ ma sủng tuyệt đối cường hãn. Phì Tử sư đoàn đại quân kiến, cùng một vạn Thú Nhân gấu đồng giai, còn tọa kỵ Cuồng Ngưu là đám cự thú hồng hoang, cộng với hai sư đoàn Tạp Bài phối hợp với đám ma sủng là ác thú tiền sử, đều có cùng giai vị với chủ nhân. Đám chó sói của Lang Kị sư đoàn, rốt cục cũng đã tăng lên tới Đấu thần sơ giai.

Tám cánh đại quân của Đoạn Vân có mười sáu vạn Đấu thần. Số lượng này phải bằng mười lần lương đại Thần giới cộng lại.

Đại quân Nanh Sói bây giờ thực lực đã là phó thần hậu giai. Hơn nữa tọa kỵ kiến của họ cũng đồng giai. Năm trăm vạn Thú Nhân đại quân được Đoạn Vân bồi dưỡng, thực lực trải qua tu luyện ba năm, cộng với sự rèn luyện và huấn luyện siêu trọng lực, cũng đạt tới phó thần. Mặc dù vừa mới bước vào phó thần không lâu, nhưng chúng lại có đám sủng vật ác thú vô cùng cường đại. Hai Thần giới cộng lại có bao nhiêu phó thần? Hai mươi vạn mà thôi. Đây là bao nhiêu lần? Hơn bốn mươi lần đó. Nếu tính cả tọa kỵ, số này còn lớn hơn nhiều.

Tam đại đại quân vừa sống lại có ba ngàn vạn tướng sĩ, thực lực đã gần như tăng lên từng năm một, bây giờ ba ngàn vạn đại quân đều đã là siêu giai cấp mười một.

Một ngàn sáu trăm vạn bộ đội chính quy trên đại lục, trải qua tu luyện và huấn luyện, thực lực cũng đã lên tới thần cấp.

Hơn nữa, dân chúng đại lục bây giờ sỏ dĩ ủng hộ Đoạn Vân, nguyên nhân chủ yếu là vì Đoạn Vân làm cho đại lục có thực lực tăng lên một cách đều đặn. Trên cả đại lục bây giờ đã cơ bản không còn người yếu nữa rồi.

Do đó, đại lục bây giờ có một tiềm năng vô hạn và kinh khủng.

Nhưng bây giờ bộ tộc Thiên sứ đang đối địch với Đoạn Vân, đội ngũ của họ rất chính tề. Họ thấy số lượng rất thừa thớt của đại quân Đoạn Vân. Mỗi Thiên sứ đều có vẻ rất kiêu ngạo, trên gương mặt thánh khiết hiển lộ ra đầy vẻ khinh địch.

386. Chương 386: Em Gái ĩrem Vào Nhà Ta Rồi

- N người là Đoạn Vân? Lúc ở Thần giới, ta có nghe tên người từ vài tên thiên sứ cấp thấp. Họ miêu tả người rất rõ ràng, đồng tử đen, da vàng. Có phần giống một tên Ma Vương. Nhưng bây giờ ta thấy, người cũng không phải là kẻ có ba đầu sáu tay. Hôm nay ta phụng mạng đến đây chinh thảo người, người biết khôn thì mau chịu trời đi.

Sĩ Thiên sứ Angela đứng cách xa vài trăm thước, khách khí nói với Đoạn Vân.

Lúc này, Đoạn Vân đang ngồi trên lưng con đại bàng. Lúc này, con đại bàng biến thân thành một điều thú bình thường dài bốn mươi thước, Đoạn Vân đặt lên đó một cái ghế sofa đặc chế, nên có thể ngồi thoải mái. Bên người hắn có Angelina và A Chu ĩrem. Nhện Thần ĩrem tựa như hai yêu nữ hầu hạ hai bên Đoạn Vân. Ny Khả hơi có chút hậm hực đứng sau lưng Đoạn Vân bóp bóp vai, nàng rất bất mãn với hai người đàn bà xinh đẹp bên người Đoạn Vân. Còn năm đại ma sủng, biến thân thành người, hộ vệ hai bên Đoạn Vân. Năm tên này cũng đứng ở trên lưng chim đại bàng, vững như bàn thạch. Diệp Cô Thành và Âu Đặc Tư đứng trên hai cánh chim đại bàng, luôn luôn đề phòng.

Một con chim đại bàng mang trên người mười tên thực lực cấp mười lăm. Hơn nữa, toàn bộ đều là những võ sĩ cường hãn giết người trong nháy mắt. Hai Thần Long cấp bậc Chủ thần hậu giai, năm đại ma sủng và hai yêu nữ, cũng đã là cấp mười lăm trung giai (hai yêu quái - Một là con kiến, một là con nhện).

Diệp Cô Thành bây giờ đã có tiến bộ vượt bậc. Ba năm trước đây hắn đã có nguyên anh, nên bây giờ đã tu luyện nguyên anh tới mức khá là cường đại. Xét về giai vị, hắn tương đương với cấp mười lăm. Một kiếm của hắn, tuyệt đối có thể chém giết Thần Vương.

Đoạn Vân thì không cần phải nói, sự tu luyện của tên biến thái này căn bản không thể xem như tu luyện bình thường. Sau khi làm sống lại ba ngàn vạn vong linh, Thái Cực đồ của hắn đã hấp thu năng lượng rất mạnh. Còn khi Ma tộc xâm lăng, một ngàn vạn vong linh hồn Ma tộc cũng bị tên biến thái này hấp thu vào Thái Cực đồ. Ba năm qua, hắn thông qua việc tiêu hóa hấp thu những linh hồn này, không chỉ đưa giai vị và thực lực tăng lên tới cấp mười sáu, mà chất lượng và số lượng chân nguyên trong Thái Cực tăng thứ chín của hắn cũng tăng lên rất nhiều. Thái Cực đồ và chân khí không chỉ làm cho thực lực của hắn tăng lên. Đồng thời nó cũng kéo theo cả đám thủ hạ của mình tăng lên theo. Bằng không, đám thủ hạ và nô lệ của Đoạn Vân căn bản không có khả năng có được thành tựu như bây giờ. Chính là nhờ có tên Đoạn Vân biến thái này bên cạnh trợ giúp, hơn nữa họ tu luyện rất chuyên cần, do đó mới tạo cho Đoạn Vân hôm nay một đoàn vũ lực cường đại tới mức làm cho cả Thần Ma đều phải sợ hãi.

Lần này, vũ lực mà Đoạn Vân mang đến cũng không phải là quá nhiều. Trong số một trăm hai mươi Thú nhân võ sĩ, Đoạn Vân chỉ mang đến đây sáu mươi người. Họ và hai mươi Ma thú gia tộc, bảy đại Cuồng chiến sĩ đứng một khối trên một cánh chim đại bàng. Đoạn Vân còn cho đám Thú Nhân Cuồng Chiến tạm thời cất hết ma sủng Cự long tiền sử của họ. Nếu để cho đám gia hỏa này đứng ra, tuyệt đối sẽ dọa cho đám điều nhân bỏ chạy mất. Dù sao đám long sủng của họ cơ bản đều là những cao thủ cường đại đồng giai hoặc chỉ thấp hơn họ nửa giai mà thôi.

Phía sau chim đại bàng là một vạn Long kỵ sĩ Nanh Sói. Họ xếp thành một trận hình công kích, chỉ cần Đoạn Vân ra lệnh một tiếng, họ sẽ tiến hành đồ sát thiên sứ đại quân. Nhưng để mê hoặc đối phương, Đoạn Vân chia đại quân Nanh Sói làm hai nhóm, nhóm đầu hai ngàn người, nhóm thứ hai tám ngàn người. Dù sao có một Chủ Thiên Sứ từng ném qua mùi vị của tướng sĩ Nanh Sói rồi. Mặc dù hắn không biết giai vị của tướng sĩ Nanh Sói, nhưng nếu hắn biết Đoạn Vân có một vạn tướng sĩ Nanh Sói như vậy thì hắn tuyệt đối sẽ trốn tiệt không dám ra.

Nghe thiên sứ Angela nói chuyện, Đoạn Vân không thèm ngược đầu lên. Hắn lạnh nhạt nói một câu:

- Thần tộc phương Tây các người muốn xâm lăng nhân giới chúng ta?

Câu nói lạnh nhạt của Đoạn Vân làm Angela sững sờ. Nàng không ngờ, Thần xuống đại lục lại bị gấn vào cái móc quân xâm lăng chứ. Trước kia, Thần phủ xuống tuyệt đối là việc đủ để làm cho toàn bộ nhân tộc trên đại lục phát cuồng lên.

Ổn định tâm thần, Angela nói với Đoạn Vân :

- Bộ tộc Thiên sứ chúng ta luôn luôn lấy việc cứu giúp người trần làm tâm nguyện, sao có thể tiến hành xâm lăng đại lục được? Nhưng đối với người thì hoàn toàn khác hẳn. Dù sao người đã từng giết chóc mười vạn tộc nhân thiên sứ của ta. Hơn nữa, người còn bạo hành ở Tây đại lục, trực tiếp làm cho hàng ngàn vạn dân chúng Tây đại lục vô tội chết đi. Những hành vi độc ác của người đã truyền khắp cả đại lục nhân giới. Chúng ta muốn tới đây để cứu những dân chúng vô tội trên đại lục.

Khẽ cười một tiếng, Đoạn Vân nói :

- Người nói thật ra rất có đạo lý. Nhưng, đại lục bây giờ là do Đoạn Vân ta làm chủ, các người không có sự cho phép của ta mà tự tiện mở cửa giữa Thần giới và nhân giới, như thế có khác gì việc người cạy cửa vào nhà người khác chứ? Người bây giờ đang ở trong lĩnh không của nhân giới. Nói cách khác, em gái - người tự tiện xông vào nhà ta.

- Người nói gì? Chẳng lẽ cả nhân giới đã là của Đoạn Vân người sao?

Cho dù có chút phẫn nộ, ngữ khí Angela vẫn hết sức thánh khiết. Đồng thời, Angela đang nghĩ, em gái là ý gì đây?

Đoạn Vân ra hiệu cho hai yêu nữ bên người tạm thời không bóp chân cho hắn nữa, rồi ngồi thẳng lên nói :

- Không! Nhân giới là của toàn bộ dân chúng ở đây. Đoạn Vân ta là người đứng đầu cả nhân giới. Là Thánh Chủ - ta tự nhiên phải chịu trách nhiệm về nhân giới chứ. Bộ tộc Thiên sứ các người tùy tiện tiến vào khu vực nhân giới của ta, hơn nữa còn mang theo nhiều quân đội như vậy. Ngày hôm kia, phía các người có một tên nào đó có năm cặp cánh giết hai võ sĩ tuần tra của ta. Hành vi của các người là một khiêu khích rất lớn đối với nhân giới. Các người cố ý gây hấn giữa hai giới phải không?

- Đoạn Vân, chẳng lẽ người thật sự muốn đối địch với Thần giới?

Angela cau mày, mắt dán vào đám thủ của Đoạn Vân đánh giá. Nhưng nàng nhìn mãi mà không phát hiện ra điều gì. Cho dù là đám Long kỵ sĩ, nàng cũng vô cùng mơ hồ. Thực lực địch quân không rõ, đây tuyệt đối là nhược điểm trí mạng đối với mối bên mình.

Đoạn Vân cười lạnh nói :

- Không phải người mới vừa nói là muốn tới đây tiêu diệt ta sao?

Lúc này, một Chủ Thiên Sứ ghé tai Angela nói cái gì đó. Sau đó, Angela nhìn nhìn quân lực song phương. Nàng cho rằng thực lực của đối phương hẳn sẽ không mạnh lắm. Dù sao trong mắt nàng, Đoạn Vân chỉ là một tên nhân loại. Thủ hạ của Đoạn Vân, cũng chỉ có một vài vũ lực nhân giới bình thường. Hơn nữa, đối phương cũng không tới một vạn người, còn mình có tới hai mươi lăm vạn. Phía sau lại còn có trăm vạn thiên sứ đại quân tùy thời có thể tăng viện.

Vừa nghĩ thế, Angela một lần nữa nói :

- Đoạn Vân, người thả mấy ngàn thiên sứ người bắt giam đi. Những việc khác chúng ta từ từ thương nghị.

Đoạn Vân khẽ cười một tiếng, ánh mắt nhìn nhìn Angela như muốn nói người đứng là ngu ngốc .

- Không ngờ đàn bà bộ tộc Thiên sứ kém hiểu biết như vậy. Ha ha, ta trước nay đều cho rằng hung đại vô não (ngực to não rộng), nhưng hôm nay xem ra, đối với thiên sứ thì ngực không lớn vị tất đã có não. Angela, nói thật nhé, hơn một ngàn thiên sứ mấy hôm nay, toàn bộ đều bị ta bắt về làm sủng vật cả rồi.

Đoạn Vân vừa dứt lời, năm ma sủng đưa mắt hằm hằm nhìn Đoạn Vân.

- Khục khục, nói sai rồi. Là bị ta bắt đi cho ác thú ăn rồi. - Đoạn Vân cười khẽ nói.

- Người. Không ngờ người quả nhiên là một đại ác ma thập ác bất xá. Dám coi nhân mạng như cỏ rác như vậy. Toàn quân nghe lệnh, chuẩn bị tiến công.

Nghe thế, Angela lập tức ra hiệu cho đại quân thiên sứ phía sau hình thành một trận hình công kích.

Lúc này Đoạn Vân cười nói :

- Angela, điều nhân Thần giới các ngươi chẳng lẽ chỉ có chừng ấy quân đội sao? Phải biết rằng, đại quân nhân giới chúng ta có tới vài ức lặn đó. Ta sợ rằng mỗi một người chỉ cần nhỏ một bãi nước miếng là phủ kín đại quân của ngươi rồi.

- Ghê tởm! Dám gọi tộc nhân của Quang Minh Thần vĩ đại là điều nhân. Đoạn Vân, ngươi nhiều lần mạo phạm Quang Minh Thần tộc, hôm nay ta quyết định thay mặt Quang Minh Thần tộc vĩ đại giáng Thần phạt xuống. Tiến công.

Angela bị Đoạn Vân gọi là điều nhân đã nổi điên lên. Nàng không ngờ trên đời lại tồn tại một tên nhân loại giáng vũ nhục thiên sứ cao quý thánh khiết như thế. Nàng cho rằng người như thế nên tống hẩn đến tầng dưới chót địa ngục.

Khi Angela vừa ra lệnh, tam đại Chủ Thiên Sứ mang theo gần một nửa đại quân thiên sứ xông tới. Lúc này, dưới sự ra hiệu của Đoạn Vân, con đại bàng lui về phía sau. Còn Diệp Cô Thành và Âu Đặc Tư cộng với sáu mươi Thú nhân võ sĩ, hai mươi Ma thú gia tộc và bảy đại Cuồng chiến sĩ xông thẳng vào đám điều nhân chém giết. Một vạn đại quân Nanh Sói cũng bộc phát khí thế cường đại của mình.

Dưới một kiếm của Diệp Cô Thành, một Chủ Thiên Sứ đã bị chém chết tươi. Còn Thần Long Âu Đặc Tư, dưới sự trợ giúp của uy áp linh vực, trực tiếp xé đôi một Chủ Thiên Sứ. Chủ Thiên Sứ còn lại vừa thấy tình hình như vậy, liền lựa chọn... Bỏ chạy.

Còn hai mươi ma thú gia tộc thực lực Chân thần đỉnh giai, trực tiếp lao vào ba mươi tên Năng thiên sứ tiến hành đánh giết. Dưới hai ba chiêu, toàn bộ đám Năng thiên sứ đều trọng thương. Bảy đại Cuồng chiến sĩ, nghênh đón mười Năng thiên sứ còn lại. Nhưng chỉ một đao vừa qua đi, đám Năng thiên sứ lập tức biến thành hai đoạn. Cuồng chiến sĩ có giai vị Chân thần đỉnh giai, phỏng chừng chống lại Chủ thần cũng có đủ chiến lực, thế thì đám Năng thiên sứ này ăn thua gì.

Một sư đoàn Nanh Sói, thực lực toàn bộ đều là Đấu thần đỉnh giai cường đại, hơn nữa họ còn có Cự long thực lực phi long Đấu thần trung giai làm tọa kỵ. Một vạn quân sau khi giao kích với đại quân thiên sứ, cứ một đao một mạng, tiến hành miếu sát đại quân thiên sứ.

Cuộc chiến đấu ngay từ đầu đã biến thành đồ sát. Lực lượng hoàn toàn không đồng cấp, nên một bên yếu hơn coi như làm mồi cho bên mạnh.

Tất cả những gì vừa phát sinh đã làm cho mười vạn thiên sứ còn lại chưa xông vào sắc mặt trắng bệch. Họ không ngờ địch nhân lại mạnh như thế. Cường đại tới mức có thể miếu sát Chủ thần, thậm chí đến cả tiểu binh của đối phương cũng có thể miếu sát những cao thủ trong trận doanh thiên sứ.

Lúc này sắc mặt Angela trở nên cực kỳ khó coi. Nàng rốt cục cũng hiểu được vì sao Thần giới Phương đông lại lựa chọn hợp tác mở cổng Thần giới. Thần giới Phương đông, căn bản là muốn cho bộ tộc Thiên sứ bị nam nhân này đồ lặc sạch sẽ.

Mất thấy không địch lại, Angela quyết định rất nhanh, lập tức ra lệnh toàn quân lui lại.

Nhưng ngay lúc đó, con chim khổng lồ đột nhiên biến mất, rồi xuất hiện phía sau lưng họ, bịt chặt lối vào cổng Thần giới.

387. Chương 387: Lão Đại, Tha Thị Tại Khi Phụ Cha Môn Nhân Thiểu

- Sao vậy? Angela! Ngươi tới đại lục của ta làm khách, sao lại bỏ đi như vậy?

Sau khi hai đại Chủ Thiên Sứ bị miếu sát, đại quân thiên sứ đại loạn! Còn sau khi hai mươi Ma thú gia tộc và bảy đại Cuồng chiến sĩ tiêu diệt ba mươi tên Năng thiên sứ, những thiên sứ cấp thấp còn lại cũng trở thành đối tượng đồ sát cho tướng sĩ Nanh Sói! Một vạn Nanh Sói, toàn bộ đều là những Diệp Cô Thành khi xưa, chân khí hóa đấu khí của họ có thể trực tiếp giết chết linh hồn thiên sứ.

Trùng mắt nhìn Đoạn Vân, nhìn cảnh đồ sát phía sau, sắc mặt Angela trở nên càng khó coi hơn! Nàng không ngờ rằng mình găm phải khúc xương lại cường đại đến thế! Miếu sát Chủ Thiên Sứ? Nếu đối phương là Chủ thần thì khẳng định không thể làm được như vậy! Chắc chắn hai thủ hạ của hắn chỉ ít cũng có thực lực Thần Vương! Còn đám Thú Nhân, ma thú, Cuồng chiến sĩ này, ai nấy đều có thể miếu sát Năng thiên sứ cường đại! Tám mươi tên này thực lực có thể chỉ là cấp bậc Chủ thần, nhưng việc này tuyệt đối không thể có được. Họ đã vượt qua hẳn một Chân thần bình thường! Còn có một vạn tên gọi là võ sĩ tuần tra này, toàn bộ đều vô cùng cường đại. Năm trăm tên liên hợp có thể tiến hành ngành kháng Chủ Thiên Sứ! Còn đám người này bây giờ lại xuất hiện tới một vạn tên, hơn nữa còn mang theo một vạn Long kỵ cường đại! Trời ạ, Long tộc khi nào thì cường được như thế chứ? Một vạn đầu Cự long có thực lực Đẩu thần chứ ít gì! Năng lượng của nam nhân này đến tột cùng nhiều đến bao nhiêu? Chẳng lẽ đây là tất cả vũ lực của hắn? Không, khẳng định còn có! Nam nhân này khẳng định bằng vào năng lực có thể ẩn độn thực lực còn cất giấu một nhóm lớn vũ lực cường đại khác! Còn bộ tộc Thiên sứ phương Tây của mình lại trở thành vật thí nghiệm cho Thần giới Phương đông!

Trời ạ! Bộ tộc Thiên sứ khó sống rồi! Không! Còn có hy vọng. Chỉ cần bắt sống được nam nhân này, tất cả vấn đề đều có thể giải quyết được! Cứ làm như vậy đi!

Nghĩ vậy, Sĩ Thiên sứ Angela rút vũ khí ra, muốn lao thẳng vào Đoạn Vân phát khởi công kích.

- Angela! Người đừng uống phí tâm cơ. Hãy đầu hàng đi! Đoạn Vân ta trước giờ không giết tù binh đâu! Tiếng nói của Đoạn Vân vang lên trong tai Angela!

- Đoạn Vân! Chẳng lẽ người tưởng dựa vào lực của một người mà ngăn trở được mười vạn đại quân thiên sứ của chúng ta?

Sắc mặt Angela khá là khó coi. Bộ ngực nho nhỏ của nàng cũng không biết vì tức giận hay sợ hãi, lúc này đang nhún nhảy một chút trông thật đáng yêu. Nàng đã quyết định ra tay bắt giữ Đoạn Vân. Nhưng về mặt tên nam nhân này lại vô cùng bình tĩnh thoải mái làm nàng hơi chần chừ chưa dám ra tay. Nếu không có sự tự tin tuyệt đối, hẳn không có khả năng có được thần thái bình tĩnh như thế!

- A! Hai tiểu yêu tinh các người càng lúc càng mê người! Thiếu gia thật sự càng ngày càng thích các người! Tiểu Phi Hiệp, cuộc chiến đấu bên kia như thế nào rồi?

Đoạn Vân vẫn thoải mái dựa người vào ghế như trước! Việc này không thể không làm cho người ta bội phục định lực của hắn! Dù sao, nơi này cũng đang là chiến trường!

Tiểu Phi Hiệp nhảy lên, liếc mắt nhìn rất nhanh, rồi trả lời :

- Lão Đại! Bên kia cũng sắp xong rồi! Ba mươi Năng thiên sứ đã bị tiêu diệt toàn bộ! Lực Thiên sứ cũng bị sư đoàn Nanh Sói giết nốt! Bây giờ còn lại bốn vạn tiểu điều nhân! Còn Chủ Thiên Sứ bị Diệp Cô Thành đại ca và Âu Đặc Tư mỗi người miếu sát một tên! Tên còn lại bây giờ đang đứng đối diện, chính là tiểu mỹ nhân đó!

- Truyền lệnh các huynh đệ giữ vững, nơi này còn có mười mấy vạn nữa. Trực tiếp đánh rơi chúng xuống để tạo công ăn việc làm cho các huynh đệ phía dưới. Được rồi! Nàng vừa nói cái gì?

Đoạn Vân bình tĩnh nói xong câu cuối cùng, liền quay lại nói với Angela đang đứng đối diện.

- Lão Đại! Nàng nói người một người không chống lại được mười vạn đại quân thiên sứ đâu!

Nhìn Angela, Tiểu Phi Hiệp cười lạnh nói.

- Mẹ nó! Như thế không phải khi dễ bên ta ít người sao? - Đoạn Vân tức giận nói.

Tiểu Phi Tử mồm mỉm cười nói :

- Hắc hắc Lão Đại! Ta thấy đúng là nàng khi dễ người có ít quân rồi! Người xem phía trước chúng ta có mười mấy vạn người, phía sau còn có trăm vạn đại quân! Ta thấy người nên gọi các huynh đệ phía dưới lên đi, dùng nhân số dọa họ một chút!

Nghe bọn Đoạn Vân nói chuyện, Angela nhìn xuống phía dưới đại lục! Vừa liếc mắt, nàng đã sợ đến toát mồ hôi! Chỉ thấy dưới thân đến cả trăm vạn võ sĩ nhân loại bày trận chờ đợi! Hơn nữa, họ còn sử dụng

những con Kiến Càng làm tọa kỵ khiến ai cũng sợ run! Một vài thiên sứ bị đánh rơi xuống, đều bị họ bắt làm tù binh. Nàng vừa vặn thấy một Thiên sứ sáu cánh cố phản kháng, nhưng cũng trực tiếp bị năm kỵ sĩ hợp lực oanh kích đánh cho nằm dài! Năm người hợp lực có thể sinh ra lực chiến đấu cấp bậc Đấu thần, vậy chỉ một người cũng có thực lực tuyệt đối tiếp cận hoặc là bằng với Đấu thần rồi! Nếu cả toàn bộ trăm vạn nhân loại này ai cũng như vậy thì quả là nguy hiểm. Nam nhân này cũng phải có vũ lực ít nhất hơn mười vạn Thánh Thiên sứ trở lên! Con số này quá kinh khủng. Đó là điều không có khả năng, có lẽ năm tên đó có thể vừa vặn là lực lượng chung đoan! Còn cơ bản những tên khác chỉ là những kỵ sĩ nhân loại bình thường, không có khả năng ai cũng cường đại như vậy được! Thậm chí họ còn không thể bay được cơ mà! Angela tự an ủi mình như vậy, nhưng trái tim nàng lại vĩnh viễn không thể bình tĩnh!

Thật ra ý nghĩ của Angela cơ bản cũng chính xác! Chỗ đó có một trăm vạn đại quân Nanh Sói! Thực lực tướng sĩ Nanh Sói đều là phó thần hậu giai, hơn nữa còn có tọa kỵ kiến đồng giai. Phải biết rằng, bộ tộc Thiên sứ cũng chỉ có mười vạn Thánh Thiên sứ mà thôi!

- Đoạn Vân! Chỉ cần ngươi thả những tộc nhân thiên sứ ra, thì thậm chí chúng ta còn có thể trở thành minh hữu. Chúng ta có thể liên kết với các người, cùng nhau đối phó thần tộc phương đông!

Angela quyết định tạm thời hòa hoãn với Đoạn Vân trước!

Đoạn Vân khẽ cười một tiếng, nói :

- Angela! Nếu ta là người, ta sẽ lựa chọn tranh thủ lúc này mạnh mẽ tiến công. Dù sao ta chỉ có một người, thêm vài thủ hạ phía sau ta nữa mà thôi! Còn cổng Thần giới một lần có thể cho không ít ngàn vạn thiên sứ thông qua, các người hẳn là có thể đào thoát không ít!

- Đoạn Vân! Người quá mạnh, Thần giới Phương đông sẽ không buông tha cho người đâu! Nếu người còn nói như vậy, thì người có thể sẽ phải đồng thời đối mặt với cả hai Thần giới! Cho dù người có mạnh đến đâu đi nữa cũng không có khả năng đồng thời ứng phó được lưỡng đại Thần giới hợp lực giảo sát! - Angela nói.

Những gì Angela nói thật ra cũng làm cho Đoạn Vân phải suy nghĩ! Nhưng, việc mình và bộ tộc Thiên sứ hợp tác quả thực rất khó, dù sao thiên sứ chết trong tay mình còn lớn hơn cả sự tiêu hao trong cuộc chiến ngàn năm giữa bộ tộc Thiên sứ và Thần giới Phương đông! Hơn nữa, trong đó còn có hai Chủ thần và ba mươi không là bốn mươi Năng thiên sứ! Con số này không nhỏ chút nào. Đám điều nhân này không có khả năng hào phóng như vậy! Hơn nữa, bây giờ mình cũng không cần phải hợp tác với điều nhân! Cho dù muốn hợp tác, Đoạn Vân cũng sẽ lựa chọn hợp tác với Thần giới Phương đông. Dù sao, Thần giới Phương đông còn tốt hơn điều nhân. Hơn nữa, lão bà Hera của mình cũng là Tự Nhiên nữ thần của Thần giới!

Lúc này, cổng Thần giới phía sau Đoạn Vân lại một lần nữa sinh ra một vài ba động! Xem ra, điều nhân phái viện binh đến rồi!

- Lão Đại, chúng ta bị vây rồi!

Nhìn một chi năm vạn đại quân thiên sứ vừa tới, Tiểu Phi Hiệp cười nói.

Lúc này, sư trưởng Nanh Sói suất lĩnh đại quân cơ bản đã tiêu diệt xong toàn bộ mười vạn đại quân thiên sứ! Diệp Cô Thành và Âu Đặc Tư làm chung đoan trong đám Nanh Sói đại quân, tạm thời đứng bên người Hi La!

Đoạn Vân vung tay lên, cuồng long lưỡng sư lập tức xuất hiện! Hai sư đoàn này, một đạo lao về phía mười mấy vạn đại quân của Angela, một đội vung đao nhắm vào cổng Thần giới!

Đám Cuồng chiến sĩ đột nhiên xuất hiện làm cho Angela lại càng bất an hơn! Bây giờ nàng đã có chút hoài nghi vì sao Đoạn Vân lại chốt ở chỗ này, có phải hẳn như đám viện binh thiên sứ xuyên qua cổng Thần giới hay không.

Đích xác, Đoạn Vân cố tình dè dặt không động thủ, chính là đợi viện quân thiên sứ! Chiến thuật đưa quân ra từng nhóm một vốn rất kinh điển! Đoạn Vân không muốn phái vũ lực đến Thần giới. Hẳn cũng có chút kiêng kỵ thực lực đám Thần Vương Thần giới! Nếu làm quá, hai đại Thần Hoàng đột nhiên xuất hiện thì sự tình chắc không ổn lắm!

Thiên sứ đại quân tiếp tục xuất hiện. Chẳng mấy chốc, hai mươi vạn đại quân thiên sứ cũng đã chinh tề thành từng nhóm đóng tại cổng Thần giới! Nhưng, đám đại quân thiên sứ này làm cho Đoạn Vân hơi bất ngờ! Đây mà xem là viện quân sao? Trong đám đại quân thiên sứ này có hai Chủ thần, hai mươi Năng thiên sứ, và một ngàn Lực Thiên sứ mà thôi! Kỳ thật, Angela suất lĩnh thiên sứ đại quân, cơ bản đã đem một nửa vũ lực của Thần giới Phương tây rồi! Phải biết rằng, cả thần giới phương tây có sáu Chủ Thiên Sứ, một trăm Năng thiên sứ, ba ngàn Lực Thiên sứ, và năm vạn Thánh Thiên sứ! Sau trận đánh vừa rồi, hai Chủ thần bị miểu sát, ba mươi Năng thiên sứ bị đánh rơi, trọng thương hoặc chết, trạng thái không rõ! Hơn nữa một ngàn Lực sứ Thiên cũng cơ bản bị bắt sống, hoặc bị giết! Hai vạn Thánh Thiên sứ cũng bị tiêu diệt!

Đoạn Vân vốn là muốn thử những chung đoan điều nhân khác tới đây, nhưng xem ra, đám điều nhân đã cơ bản hết binh rồi! Nếu phái thêm binh tới nữa, Thần giới Phương đông lập tức sẽ thừa cơ hành động!

Hơn nữa, sự tình cũng không thể làm quá đáng! Nếu làm quá sẽ động đến Quang Minh Điều thần Hoàng thì sẽ khá là không ổn! Nhưng, chẳng lẽ buông tha họ sao?

Thấy Đoạn Vân không nói gì thêm. Angela lúc này cố làm gan uy hiếp:

- Đoạn Vân! Người đã bị chúng ta bao vây rồi! Chỉ cần chúng ta ngăn trở một vạn Long kỵ sĩ kia, ta sẽ liên hợp với sáu đại Chủ Thiên Sứ bắt người! Nhưng nếu người nguyện ý thả chúng ta đi, ta có thể cân nhắc việc buông tha cho người!

Nghe thế, vốn Đoạn Vân đã định cho chúng một con đường sống lúc này càng thêm khó chịu.

- Tiểu nữ! Xem ra người không rõ tình thế rồi! Để ta dùng thực tế giúp người thấy rõ nhé! Người có biết, một nữ hài tử ngây ngốc, luôn luôn có sức hấp dẫn rất mạnh với nam nhân đấy! Nanh Sói, Cuồng Long, cho các người năm phút! Ta không muốn thấy nhiều điều nhân như vậy bay lượn trên vùng trời của Trung Hoa! Diệp Cô Thành, Âu Đặc Tư, giết sạch đám Chủ Thiên Sứ vi phạm vùng trời này cho ta! Còn cô Sứ Thiên sứ tiểu mỹ nhân đầu óc hơi có vấn đề này, giao cho bốn thiếu gia cũng được!

Theo đó, dưới sự phân công của Đoạn Vân, hỗn chiến một lần nữa triển khai!

388. Chương 388: Thiên Sứ Chân Thảm

Chiến đấu là một việc sung sướng nhất đối với toàn bộ cao thủ đệ tử Trung Hoa, nhất là đối với đám Cuồng Long càng đánh lại càng cuồng. Hai Cuồng Long sư đoàn với hai vạn Cuồng chiến sĩ có giai vị ở mức Đấu thần, khi cuồng hóa thì thực lực của họ có thể đạt tới cấp bậc Chân thần. Mặc dù chưa đạt tới Chân thần trung giai, nhưng cho dù vừa đạt tới sơ giai, hoặc chỉ có thực lực Đấu thần đỉnh giai cũng đã khá là kinh khủng rồi.

Hai vạn Chân thần, điều này có nghĩa là gì ?

Khi cuộc chiến diễn ra được một lát, Đoạn Vân mới lao vào Angela.

Thấy đối thủ hướng thẳng về phía mình lao tới, Angela lập tức đề phòng. Khi Đoạn Vân vọt tới, nàng lập tức tiến hành công kích. Nhưng tên nam nhân đó đột nhiên biến mất. Đột nhiên sau lưng nàng dấy lên cảm giác uy hiếp mãnh liệt. Khi nàng còn chưa kịp phản ứng, sau lưng đột nhiên bị một cái gì đó điểm vào, rồi nàng hoảng sợ phát hiện ra mình không thể nhúc nhích được .

Một Sứ Thiên sứ trực tiếp bị Đoạn Vân dùng một chiêu chế phục ngay tức thì. Khi mới bắt đầu, Đoạn Vân sử dụng khinh công, lao thẳng về phía Angela. Khi đến khá gần Angela, Đoạn Vân lại một lần nữa tăng tốc độ lên tới một bước kinh khủng hơn, gần như là thuần di trực tiếp đi ra sau Angela. Sau đó song chỉ trực tiếp phong bế toàn thân năng lượng của Angela .

Cười lớn một tiếng, ôm lấy tiểu mỹ nhân thiên sứ mười hai cánh, Đoạn Vân quay về trên lưng chim đại bàng .

- Tiểu mỹ nhân, người có muốn thử qua chút kích thích trong không trung không ?

Đoạn Vân dùng ngón tay khều khều mũi thiên sứ mỹ nhân trong lòng, miệng hé ra một nụ cười đều đặn. Angela rất hoảng sợ. Cái duy nhất nàng còn có thể nhúc nhích chính là đôi mắt nhỏ bất lực cầu khẩn. Miệng không thể nói, năng lượng cả người cũng không thể vận dụng đến nửa phần. Loại cảm giác này bất giác làm cho nàng run cả người. Toàn thân bị chế trụ, cả người không thể nhúc nhích, nhãn thần bất lực, nội tâm sợ hãi. Nàng rất mong cha mình tới cứu. Nhưng Quang Minh Thần Hoàng vẫn không hề xuất hiện.

Lúc này, Diệp Cô Thành và Âu Đặc Tư đã giết sạch bốn Chủ Thiên Sứ. Còn hai Chủ Thiên Sứ vừa mới tới cũng bị Ny Khả trực tiếp đánh cho trọng thương. Đạt Nhĩ huynh đệ bay tán loạn khắp nơi, muốn tìm vài tên điều nhân có thể đánh một trận với chúng, nhưng căn bản không tìm thấy. Bảy mươi Năng thiên sứ đầu tiên đi theo Angela đã bị sáu mươi Thú nhân võ sĩ đánh gục. Ba mươi Năng thiên sứ vừa tới bị bọn Pháp Lạp Kỳ đoạt trước. Lần này họ cũng đã đề phòng, ngưi đầu đội trưởng Thú Nhân Khai La lừa cho Pháp Lạp Kỳ và hai mươi Ma thú gia tộc bay ra xa, sau đó lập tức suất lĩnh sáu mươi Thú nhân võ sĩ, trực tiếp lao về phía bảy mươi tên Năng thiên sứ. Nhưng, mặc dù họ tạm thời lừa đám ma thú và Cuồng Chiến chạy ra xa, nhưng trong số hai mươi Ma thú gia tộc có năm đầu hắc long và năm đầu phi long, họ vừa phản ứng rất nhanh vượt xa sáu mươi Thú Nhân. Cướp công giết chết mười Năng thiên sứ trước.

Sáu mươi Thú Nhân nổi điên, vội vàng vung roi giục ngựa lao về phía những Năng thiên sứ còn lại tàn sát. Trong lúc hỗn chiến, đám tiểu thiên sứ giai vị thấp rất nhiều, nếu không phải vì đám Năng thiên sứ hình thể cực lớn, họ phỏng chừng cũng rất khó tìm được chúng giữa mấy vạn quần thể thiên sứ. Hơn nữa, đám Năng thiên sứ này vừa thấy họ đã bỏ chạy, căn bản không có chút ý chí giao phong gì hết. Lúc này, bảy đại Cuồng chiến sĩ cũng đã chạy tới trực tiếp rượt theo những tên to xác này chém lia lịa. Bảy, tám mươi tên Năng thiên sứ với những tâm thân khổng lồ, rõ ràng căn bản không có chỗ nào có thể chạy thoát. Hơn nữa, đám Cuồng Chiến võ sĩ và Nanh Sói võ sĩ cũng chẳng phải vừa. Do đó, nửa phút sau, bảy mươi Năng thiên sứ cơ bản đều bị tàn sát.

Còn hai mươi Năng thiên sứ đứng ở cổng Thần giới, sau khi Chủ Thiên Sứ của họ bị trọng thương, liền lập tức lui lại. Hơn nữa, Đoạn Vân cũng có ý thả bọn chúng đi, do đó hai mươi tên gia hỏa này và kia hai tên Chủ Thiên Sứ bị Ny Khả đánh trọng thương, suất lĩnh hơn phân nửa tàn quân bỏ chạy về phía Thần giới. Nhưng vì cổng Thần giới bị hạn chế kích cỡ, nên bọn chúng thành công đào thoát, cơ bản đều là vì Đoạn Vân muốn buông tha đám thiên sứ này.

Đồ sát tùy thuộc vào thực lực chiến đấu của song phương quyết định. Thiên sứ đại quân thực lực yếu nhược, căn bản không phải là đối thủ của Nanh Sói và Cuồng chiến sĩ. Dù sao, ba vạn đại quân của Đoạn Vân cũng có thực lực vô cùng cường hãn.

- Lão Đại, bây giờ chúng ta thả chúng trở về hả? Cổng Thần giới cũng bị chúng ta chặn rồi, đám thiên sứ cấp thấp còn lại phải xử lý như thế nào đây?

Đối mặt với trận đồ sát này, Tiểu Phi Hiệp thật sự nhìn không nổi nữa, hần quay sang hỏi Đoạn Vân.

Đoạn Vân khẽ cười một tiếng, trực tiếp giải khai á huyết cho Angela để nàng có thể nói chuyện.

- Đoạn Vân, chúng ta đầu hàng. Người đừng giết nữa.

Huyết đạo Angela vẫn bị chế trụ, mắt vẫn nhìn được toàn bộ quá trình chiến đấu. Nàng hoảng sợ phát hiện thiên sứ không thể gây ra bất kỳ thương tổn gì cho thủ hạ của nam nhân này. Quân đội của hắn giống như một loại đồ tể, cứ làm thịt hết nhóm thiên sứ này tới một nhóm khác. Mặc dù đây là hỗn chiến, nhưng nàng phát hiện ra trong lúc chiến đấu quân đội của Đoạn Vân vẫn bảo trì trận hình nghiêm mật như trước. Nhất là những võ sĩ nhân tộc, cứ mười người lập thành một tiểu đội, ba tiểu đội thành một đại đội, phối hợp lẫn nhau, khoảng cách giữa binh lính với binh lính, giữa các đội với nhau luôn luôn được bảo trì như trước. Thậm chí trong chiến trận phân tán cực độ vẫn có thể bảo trì được liên lạc và phối hợp như trước. Trước đại quân gồm những tướng sĩ có thực lực bản thân cường hãn lại còn phối hợp với nhau cực kỳ ăn ý như vậy, bất kỳ lực lượng nào cũng sẽ bị diệt sát. Huống chi, còn thêm đám Thú Nhân, ma thú và bảy Cuồng chiến sĩ điên cuồng chỉ tập trung săn lùng miếu sát Năng thiên sứ. Sau khi giết xong Năng thiên sứ, họ căn bản không tìm thấy những tên nào thực lực mạnh được như Lực Thiên sứ nữa. Angela dám khẳng định, xét về thực lực riêng từng người, bất kỳ ai trong số một vạn nhân tộc tướng sĩ này cũng có thể chống lại một Năng thiên sứ sơ giai mà không thất bại. Nếu phối hợp với nhau thì ba tướng sĩ có thể diệt sát một

Năng thiên sứ sơ giai .

Đám Cuồng chiến sĩ này thì càng làm cho nàng giật mình hơn. Bởi vì nàng phát hiện ra Cuồng chiến sĩ khi ở trạng thái cuồng hóa sẽ cực kỳ kinh khủng, thậm chí có thể trực tiếp miểu sát Lực Thiên sứ cường hãn nhất. Hắn đã làm cho Cuồng chiến sĩ có giai vị của Đấu thần bình thường. Hơn nữa từ phương thức chiến đấu của họ, Cuồng chiến sĩ này tuyệt đối là tướng sĩ từ một quân đội chính qui .

Hắn còn có thể trực tiếp chế trụ cả nàng, người có thực lực Sí Thiên sứ mà không một tiếng động. Phải biết rằng, nàng là một Sí Thiên sứ có thực lực tương đương với Thần Vương. Ở lưỡng đại Thần giới, nàng cũng là một cao thủ. Một Thần Vương thực lực cường đại cũng tối đa cũng chỉ đánh ngang tay với nàng. Thế mà hôm nay, chỉ trong một chiêu, không, phải nói là trong tình huống chưa kịp ra tay, nàng đã bị hắn chế trụ. Trước mặt tên nam nhân nhìn qua không có chút thực lực, nàng tựa như một con dê bất lực đứng trước mặt một con sói chúa cường đại, không có chút năng lực phản kháng nào .

Kỳ thật, nếu đánh thật sự thì Đoạn Vân cũng chẳng dễ gì bắt được Angela. Hắn mới có giai vị cấp mười sáu sơ giai, chống lại Sí Thiên sứ cấp mười sáu trung giai, cuộc chiến đấu đó khẳng định sẽ phải cực kỳ kinh thiên động địa .

- Đoạn Vân, ta van ngươi. Bây giờ những thiên sứ càng ngày càng chết nhiều hơn. Ngươi bảo thủ hạ ngươi dừng tay đi .

Angela nóng như lửa đốt, nước mắt tràn ra .

Khẽ cười một tiếng, Đoạn Vân cười nói :

- Nhưng ngươi phải hứa với ta một điều kiện .

- Được, cái gì ta cũng hứa với ngươi. Chỉ cần ngươi bảo thủ hạ ngươi dừng tay .

Angela hoảng loạn nói. Bởi vì nàng biết, qua một giây, sẽ có mấy ngàn thiên sứ chết dưới tay nam nhân này .

Khẽ cười một tiếng vẻ hài lòng, Đoạn Vân quay về ba vạn đại quân đang hứng thú chém giết hạ lệnh :

- Nanh Sói, Cuồng Long nghe lệnh! Tạm thời vây chặt đám thiên sứ tàn quân còn lại. Nhưng nếu họ muốn bỏ chạy, trực tiếp giết sạch .

Kỳ thật lúc này, ba mươi vạn đại quân thiên sứ đã không còn lại bao nhiêu nữa. Một trước một sau, Nanh Sói và Cuồng Long một đường quét ngang, trực tiếp đánh rơi toàn bộ những thiên sứ trước mặt họ xuống đất. Những cao thủ trong đại quân thiên sứ thì tổn thất càng thảm trọng hơn. Số lượng thiên sứ bị bắt, đại khái không đến mười vạn .

Hai lần chém giết, bốn mươi lăm vạn thiên sứ trở thành mồi ngon cho Nanh Sói và Cuồng Long. Lần đầu là mười vạn thủ hạ của Angela. Kết quả là mười vạn thiên sứ đều bị giết sạch, hơn nữa trong đó phải kể đến cả nửa số Chủ Thiên Sứ điều nhân Thần giới, nửa số Năng thiên sứ và nửa số Lực Thiên sứ .

Trong trận đại hỗn chiến vừa rồi, có tứ đại Chủ Thiên Sứ bị Diệp Cô Thành và Âu Đặc Tư miểu sát, bảy mươi Năng thiên sứ còn lại của Angela, cũng đồng dạng không may mắn thoát khỏi .

Được Đoạn Vân thả về Thần giới, cũng chỉ có hai tên Chủ Thiên Sứ bị Ny Khả đánh trọng thương và hai mươi tên Năng thiên sứ vừa tới tăng viện, cộng thêm không đến năm vạn thiên sứ trung và thấp cấp bỏ chạy tán loạn. Ngoài ra, lúc này ở đây còn không đến mười vạn tù binh thiên sứ trung cấp.

Trận đánh với bộ tộc Thiên sứ, Đoạn Vân trực tiếp làm cho họ tổn thất thảm trọng. Trận chiến qua đi, thực lực của bộ tộc Thiên sứ đã giảm xuống một nửa. Tuy nhiên họ vẫn còn tên A tu la và tứ đại Hắc Âm Vệ, vừa vặn có thể đấu với tam đại Thần Vương, Sinh Mạng Nữ Thần và Trí Tuệ Nữ Thần của Thần giới Phương đông. Còn về Năng thiên sứ, Đoạn Vân để lại cho họ bốn Chủ Thiên Sứ, số lượng này xem ra cũng đủ để đánh ngang tay với tứ đại Chủ thần của Thần giới Phương đông. Còn về cấp một Chân thần, Đoạn Vân thả ra hai mươi tên Năng thiên sứ, lưu lại một trăm tên Năng thiên sứ chẳng biết sinh tử ra sao nên đám điều nhân vẫn còn năm sáu mươi vũ lực Năng thiên sứ, vũ lực này hẳn có thể chống lại được sáu bảy mươi Chân thần Thần giới .

Nhưng về Đấu thần, thì điều nhân đã tổn thất thảm trọng. Angela đưa tới đây hơn ba ngàn Đấu thần, toàn bộ đều bị đánh ngã. Có thể còn vài tên sống, nhưng cũng dở sống dở chết.

Còn nữa, Angela đưa tới năm vạn Thánh Thiên sứ, phỏng chừng chỉ còn có vài người sống sót. Dù sao đối với đám điều nhân này, một kiếm của Nanh Sói, Cuồng Long là có thể chém chết vài tên. Xác suất đám điều nhân này bị trọng thương rơi xuống là khá lớn .

Đám điều nhân cấp thấp thì không đáng để nhắc tới. Tuy nhiên đám điều nhân thiên sứ cấp hai và thiên sứ cấp ba đã kém hẳn số lượng Thần phó và bán Thần của Thần giới Phương đông rồi .

Xem ra điều nhân Thần giới thật sự đã tổn thất thảm trọng. Phỏng chừng một nửa lực lượng đã bị Đoạn Vân làm thịt ở đây rồi .

Đáng thương quá, không biết thần tộc phương đông có thừa cơ mà vào không?. Sớm biết như vậy Đoạn Vân đã thả thêm vài tên điều nhân trở về rồi .

389. Chương 389. Tiểu Mỹ Nhân Nhĩ Tự Nhận Mệnh Liễu Ba

Chế trụ năng lượng toàn thân Angela xong, Đoạn Vân giải huyết cho Angela. Cô nhóc này đột nhiên ý thức được mình có thể di chuyển được, đâm ngay một quyền vào ngực Đoạn Vân. Nhưng vì nàng không thể vận dụng năng lượng, trông có vẻ như nàng đang làm nũng với tình nhân.

Đoạn Vân nắm tay Angela, cười đều nói:

- Tiểu mỹ nhân, người nhận mạng đi thôi. Người chớ quên vừa rồi người hứa với ta một điều kiện, một điều kiện 'cái gì cũng được.'

- Người muốn làm gì? Phụ hoàng ta sẽ không buông tha cho người đâu!

Angela xem ra đúng là một công chúa sinh trưởng trong cung vàng điện ngọc, hơn nữa là một công chúa được cưng chiều quá cỡ thợ mộc. Lúc này, nàng còn dám dùng Quang Minh Thần Hoàng hư vô mờ mịt để uy hiếp Đoạn Vân.

- Đã lọt vào tay ta, cho dù là Quang Minh Thần Hoàng ba đầu sáu tay cũng không có khả năng đoạt lại được!

Đoạn Vân cười nhạt. Nắm được Angela, đương nhiên cũng làm cho Quang Minh Điều thần có điều kiêng kị, như vậy mình mới có thể nắm quyền chủ động.

- Lão Đại, người không coi trọng con bé Sí Thiên sứ mười phần ngu ngốc này chứ? Chà, không hiểu sao mắt người càng ngày càng kém đi như vậy?

Tiểu Phi Hiệp lắc đầu cảm thán nói với Đoạn Vân .

- Nhìn sơ qua cũng được mà. Phi Tử các người nói xem, con nhóc này hẳn cũng được tính là một tiểu mỹ nhân phải không?

Đoạn Vân hỏi Phi Tử. Nhưng đám Phi Tử đồng loạt lắc đầu quầy quậy.

Xiu. Đây là con gái Quang Minh Thần Hoàng đó! Một Thiên sứ có khuôn mặt xinh đẹp cao quý thánh khiết, lại còn khéo léo đáng yêu, tiểu mỹ nhân như vậy, chắc chắn có đủ sát thương lực đối với tất cả nam nhân. Tiểu mỹ nhân chắc chắn là một mỹ nữ có tên trong mỹ nhân bảng ở Thần giới, nếu xếp hạng có thể đứng trong top năm lắm! Xem ra khiếu thẩm mỹ của ma thú và nhân loại rất chênh lệch!

Sư trưởng sư đoàn Nanh Sói Hi La tới bên người Đoạn Vân bẩm báo:

- Khỏi bẩm thiếu gia, trận vừa rồi quân ta bắt được chín vạn năm ngàn tù binh Thiên sứ. Trong đám tù binh Thiên sứ, có tám trăm Lực Thiên sứ sáu cánh, một vạn Thánh Thiên sứ bốn cánh, phần còn lại là những Thiên sứ cấp thấp. Thiếu gia, những tù binh này phải xử lý như thế nào?

Đoạn Vân cười nhìn Angela bên người, vẻ mặt rất dâm dăng:

- Angela, người nói xem ta nên xử lý mười vạn đại quân Thiên sứ như thế nào đây?

- Ta hả? Đừng giết họ. Ta van người.

Angela không ngờ Đoạn Vân lại quay ra hỏi mình vấn đề này.

- Không giết họ hả? Được, chỉ cần người hôn ta một cái, ta đáp ứng không giết chúng.

Khi nói những lời này, trên mặt Đoạn Vân tỏ ra rất tà ác.

Nghe thế, khuôn mặt Angela lúc này đỏ ửng lên. Nụ hôn đầu đời của một nữ Thiên sứ Thần giới phương Tây rất trân quý. Nụ hôn Thiên sứ bình thường chỉ hiến cho người mà mình yêu quý. Còn nụ hôn đầu của Angela, trước nay vẫn giống như một thứ bảo bối được cất kỹ. Hơn nữa, thân phận nàng lại có chút đặc thù, do đó đối với nàng thì nụ hôn Thiên sứ tuyệt đối còn quan trọng hơn mạng sống.

- Như thế nào? Dùng một nụ hôn đổi lấy tánh mạng gần mười vạn Thiên sứ, lời chán. Chẳng lẽ việc này còn phải nghĩ lâu như vậy sao? - Đoạn Vân có vẻ nổi giận nói.

- Được. Ta đáp ứng người, người đưa mặt tới đi.

Angela cắn răng, sắc mặt xem ra rất cương quyết. Đích xác một nụ hôn đổi lấy tánh mạng của gần mười vạn tộc nhân Thiên sứ, vụ mua bán này xem ra tuyệt đối không lỗ.

Nghe thế, Đoạn Vân bế Angela tới gần, rồi chu đôi môi dày cộm ra.

Angela lắc đầu nói:

- Không được, không phải miệng.

- Không được sao? Hi La, cho người vài phút nữa để đồ sát những Thiên sứ còn lại.

- Khỏi bầm thiêu gia, ba mươi giây là đủ rồi! - Hi La dính chính.

- Được, người nhắm mắt lại đi.

Angela thỏa hiệp. Đích thực dưới đao của đám tướng sĩ nhân tộc và Cuồng chiến sĩ, những Thiên sứ không thể kiên trì được đến ba mươi giây.

Đoạn Vân nhắm mắt lại, chu miệng ra. Khi Angela muốn hôn lên đó, hấn dùng ngón tay ngăn trở đôi môi chúm chím của nàng lại.

- Tiểu mỹ nhân. Người trước hết hãy nói cho ta biết, đây có phải là nụ hôn đầu của người không?!

Đoạn Vân quả là trắng trợn, lại hỏi một vấn đề tế nhị như vậy. Nếu là thời hiện đại, hấn mà hỏi nữ bằng hữu của hấn như vậy, nữ bằng hữu của hấn tuyệt đối sẽ dùng đầu gối cho hấn một cú đáng đời vào hạ thể. Tại sao lại hỏi như vậy? Sao hấn không hỏi xem bản thân mình đã tiếp xúc với bao nhiêu nữ nhân rồi?

Khuôn mặt Angela càng đỏ hơn, nói không ra hơi:

- Đoạn Vân, người vũ nhục ta. Nụ hôn Thiên sứ của Angela sao có thể không phải là nụ hôn đầu được chứ?

Nghe thế, Đoạn Vân mặt đầy dâm tiếu, sau đó lại tiếp tục chu miệng ra.

Đây là một nụ hôn tuyệt đẹp với hương vị ngọt ngào. Nụ hôn vừa mát vừa thơm, vừa hoảng hốt lại còn xen lẫn sự mê say nhàn nhạt. Khi hai tâm hồn tiếp xúc nhau, tựa hồ có một dòng điện bí ẩn xuất hiện trên toàn thân Đoạn Vân, loại cảm giác kỳ diệu này, bình bình như được lên tiên, sáng khoái dị thường, làm cho Đoạn Vân trong lúc hưởng thụ hương vị ngọt ngào mà cả người trên dưới như tắm trong nước nóng, cảm giác thoải mái dễ chịu lan tới từng phân da thịt của Đoạn Vân.

Cảm nhận được vẻ nhu hòa mỹ hảo, Đoạn Vân vội hôn thêm một lần nữa. Hai đầu lưỡi một lớn một nhỏ bắt đầu uốn lượn trong không gian nhỏ hẹp, truy đuổi lẫn nhau, cuốn lấy nhau triền miên.

Nụ hôn kéo dài khoảng nửa phút, khi Đoạn Vân rời hai phiến môi thơm lựng thì hai mắt nàng vẫn còn khép hờ như trước. Từ vẻ mặt và thần tình hưởng thụ của nàng, Đoạn Vân nhìn ra được, nàng tựa hồ đã quên tất cả mọi phiền não, quên cả cuộc đại chiến vừa rồi, quên cả hơn mười vạn Thiên sứ tộc nhân vừa bị Đoạn Vân giết chết.

Đoạn Vân cũng không ngờ, một nụ hôn lại có uy lực ghê gớm như vậy. Hắn dám chắc rằng, đây tuyệt đối là nụ hôn đẹp nhất đời hắn. Hơn nữa Đoạn Vân cũng cho rằng, nụ hôn này tuyệt đối không chỉ là một nụ hôn bình thường. Xem ra, một nụ hôn Sĩ Thiên sứ tựa hồ còn có một loại ma lực, ẩn chứa một loại sức mạnh cường đại không nói nên lời.

Không có lời nguyên nào sao? Vừa nghĩ vậy, Đoạn Vân lập tức cẩn thận đánh giá thân thể mình. Nhưng chân nguyên vẫn không ngừng lưu thông trong cơ thể như máu thịt bình thường, hơn nữa trong cơ thể cũng không xuất hiện năng lượng gì dị thường. Cho dù là có một sức mạnh khó hiểu thâm nhập, nhưng sức mạnh đó cũng đã bị chân nguyên hấp thu.

Một lát sau, có thể ý thức được nụ hôn đã chấm dứt, Angela từ từ mở hai mắt ra. Nhưng lần này, Đoạn Vân tựa hồ thấy được vẻ gì đó rất lạ trong nhãn thần của nàng. Đoạn Vân không nhìn ra nó là tình cảm gì, chỉ biết là nó rất phức tạp .

- Đoạn Vân, người đã hứa là không giết chúng, người định xử lý họ ra sao ?

Angela lạnh nhạt hỏi Đoạn Vân. Cho dù nàng ngây thơ thật, nhưng cũng không thể cho rằng Đoạn Vân sẽ phóng thích đám Thiên sứ này một cách vô điều kiện. Lập trường song phương khác biệt đã làm Đoạn Vân trở thành địch nhân của bộ tộc Thiên sứ.

Đoạn Vân cười cười, quay sang ra lệnh cho Hi La:

- Hi La, thả đám Thiên sứ trở về cổng Thần giới đi .

- Cái gì? Thả hả? Thiếu gia, việc này sao làm được chứ?

Hi La thật sự giật mình hỏi dồn. Bắt được địch nhân rồi lại thả ra, đánh nhau như vậy còn có ý nghĩa gì chứ?

- Đúng, thả ra. Lực chiến đấu của những Thiên sứ cấp thấp này quá yếu, căn bản không thể tạo uy hiếp cho chúng ta. Còn nữa, đám tù binh Thiên sứ rơi xuống có bao nhiêu tên còn sống thế?

- À, đại khái còn có năm sáu vạn gì đó. Nhưng chúng không bay được nữa.

- Cho những tù binh còn bay được đỡ những tên này về đi. Người nói với với đám tù binh Thiên sứ, đây là Angela đã hy sinh bản thân nàng để đổi lấy việc chúng được trở về Thần giới.

Đoạn Vân tiếp tục ra lệnh .

- Thiếu gia, việc này?

Hi La vẫn tỏ ra không hiểu.

- Người làm theo ta dặn là được. Còn nữa, phân loại tất cả Lực Thiên sứ, Năng thiên sứ, Chủ Thiên Sứ ra. Nhớ kỹ, vô luận là sinh tử, đem thân thể của chúng tới chỗ ta. Về phần những tên Thiên sứ cấp thấp đã chết, cho tọa kỵ kiến của Nanh Sói xử lý đi.

- Rõ.

Được lệnh của Đoạn Vân, mặc dù không được giải thích, nhưng thân là quân nhân gia tộc, nên Hi La tuyệt đối phục tùng mệnh lệnh.

Mười lăm vạn Thiên sứ trung và thấp cấp được Đoạn Vân thả trở về Thần giới. Trong số mười lăm vạn đại quân Thiên sứ, quân chủ lực chính thức cũng không đến một ngàn Lực Thiên sứ. Những Lực Thiên sứ này tạm thời không bị đại quân Nanh Sói sờ tới, nói toạc ra chúng là quân đào ngũ, chưa giao phong với địch nhân đã cấp giò chạy trốn. Đoạn Vân dám nói, những tên Thiên sứ đào ngũ này chẳng tên nào còn dũng khí dám quay lại đánh với quân đội của Đoạn Vân một lần nữa. Về phần tại sao lại thả chúng trở về, đó là vì để cho chúng có thể có thêm chút lực lượng để chống lại Thần giới phương Đông. Họ không dám tác chiến với Đoạn Vân, cũng không có nghĩa là họ e ngại việc đánh nhau với Thần tộc phương Đông, những kẻ đã khi dễ họ hơn một ngàn năm nay .

Trong tay Đoạn Vân có sáu đại Chủ Thiên Sứ, một trăm Năng thiên sứ, hai ngàn Lực Thiên sứ. Những Thiên sứ trung cao cấp này đều đã chết, hơn nữa chúng cơ bản đều bị một đòn mà chết. Tướng sĩ Nanh Sói có vài tên bị thương nhẹ, đã được đưa đi chữa trị.

Khi đại chiến bắt đầu, Đoạn Vân đã dùng thần thức bao phủ khắp chiến trường. Khi những linh hồn Thiên sứ rời bỏ thân thể bay ra, toàn bộ đều bị Đoạn Vân bắt sạch. Mặc kệ có chết hay không, hắn đều muốn nhốt những linh hồn này tạm thời vào Thái Cực đồ của mình. Đoạn Vân là một toàn hệ pháp sư, mà toàn hệ có nghĩa là kể cả không gian hệ. Do đó, Đoạn Vân đã gắn vào giữa Thái Cực đồ của mình một không gian chứa vật, một cái không gian còn kinh khủng hơn cả Thần Long giới chỉ .

Thái Cực đồ của Đoạn Vân đang không ngừng thu hoạch những linh hồn Thiên sứ bị giết. Ba vạn Thánh Thiên sứ, hai mươi vạn linh hồn Thiên sứ cấp thấp, còn linh hồn của đám Lực Thiên sứ nữa, toàn bộ đều bị Đoạn Vân nhốt vào Thái Cực đồ. Vận mệnh của những tên Thiên sứ này sống hay chết, toàn bộ chỉ là một ý niệm của Đoạn Vân. Ngoài hai mươi vạn linh hồn, số còn sống không tới năm vạn tên .

Hãy chuyển hóa dịch nhân thành lực lượng cho mình . Câu nói này đích thật rất có đạo lý. Nhưng đối với Đoạn Vân thì, những lời này không có nghĩa là phải chiêu hàng, mà là trực tiếp tiêu hóa hấp thu dịch nhân!

Sau khi tạm thời lưu lại linh hồn của Lực Thiên sứ và cao hơn Lực Thiên sứ, Đoạn Vân quay sang hấp thu những linh hồn Thiên sứ cấp thấp. Năng lượng này tương lai sẽ làm lớn mạnh Thái Cực đồ của Đoạn Vân và thủ hạ của hắn cũng được hưởng sái.

390. Chương 390. Nhĩ Môn Ngoan Kháp Khứ Ba

Chiến quả cuộc chiến với Thiên sứ đại quân đã làm cho cả nhân giới đại lục sục sôi. Nanh Sói và Cuồng Long đại biểu cho Trung Hoa dũng mãnh đồ lực hai mươi vạn Thiên sứ mà không một ai bị thương vong.

Mặc dù giết nhiều Điều nhân như vậy, nhưng Đoạn Vân lại không hạ chỉ thị giết tù binh. Người ngoài nhìn vào đều thấy Đoạn Vân thả toàn bộ mười lăm vạn tù binh Thiên sứ trở về, không ít người nói hắn có lòng dạ đàn bà, nhưng cũng có nhiều người tán tụng hắn cao thượng và nhân từ. Đoạn Vân cũng âm thầm thả một bộ phận nhỏ quân chủ lực Lực Thiên sứ về Thần giới. Hành động này có thể làm mê hoặc cả bộ tộc Thiên sứ, mà cũng có thể làm mê hoặc cả Thần tộc phương Đông.

Mặc dù hắn giết rất nhiều tộc nhân Thiên sứ, nhưng Thiên sứ vị tất đã hận thù Đoạn Vân. Người yếu không có tư cách hận thù một địch thủ cường đại, huống chi hắn lại cho họ một con đường sống. Họ không dám, cũng không muốn đối chọi với hắn.

Hai mươi lăm vạn thân thể Thiên sứ trở thành thức ăn cho đám kiến. Những thân thể này chứa không ít năng lượng, có thể làm khá nhiều kiến tăng giai vị và thực lực. Còn hai mươi vạn linh hồn thì bị Thái Cực đồ của Đoạn Vân tiêu hóa sạch sẽ.

Đại chiến xảy ra ngày 33 tháng 10, sau đó bộ tộc Thiên sứ phái một tên Năng Thiên sứ tới gặp Đoạn Vân hòa đàm. Hắn đại biểu cho Thần giới phương Tây, lần này không dám tùy tiện xông vào nhân giới nữa, mà giao một bức văn thư cho Đoạn Vân trước. Văn thư biểu đạt ý nguyện của Sứ Thiên sứ Atula muốn hòa bình với Trung Hoa gia tộc cường đại. Trong đó Atula cũng phân bua rằng chiến tranh lần này chỉ là một hiểu lầm, một lần lần từ phía Thiên sứ bộ tộc, hy vọng nhân giới Thánh Chủ cường đại đừng truy cứu trách nhiệm bộ tộc Thiên sứ. Hơn nữa, hắn còn uyển chuyển biểu đạt hy vọng Đoạn Vân phóng thích Angela công chúa. Trong đó hắn nói rất khách khí, đây là chỉ thị của Thần Hoàng bệ hạ. Tên Năng thiên sứ còn đặc ý mang đến một phần lễ vật - mười tuyệt sắc giai nhân. Nhưng mười tuyệt sắc giai nhân này không phải là Thiên sứ mà là Thần phò của Thần giới phương Đông. Nghe nói họ đều là nữ nô ở Thần tộc vào loại thượng đẳng, hơn nữa tất cả đều là xử nữ. Đương nhiên, đối với phần lễ vật đặc biệt như vậy, Đoạn Vân nhận ngay tức khắc. Trời ạ, đây là nữ nô Thần tộc đó! Vừa ngó qua một cái chưa kịp động tay động chân, mười nữ nô Thần tộc đã bị Hera lão bà đoạt mất.

Đoạn Vân cũng không hề tỏ rõ thái độ của mình về vấn đề thả Angela cho tên Năng Thiên sứ. Hắn lấp lửng con cá vàng nói với Năng Thiên sứ một câu: đề phòng Thần giới phương Đông bắt ngờ tập kích. Sau đó hắn tổng cổ tên Năng Thiên sứ kia ra ngoài.

Angela càng ngày càng nhìn không thấu Đoạn Vân. Điều duy nhất nàng biết được đó là nam nhân này rất cường đại. Còn từ sau khi nọ hôn Thiên sứ của mình bị Đoạn Vân đoạt đi, nàng không thể khống chế được trái tim cháy bỏng của mình nữa. Tình yêu Thiên sứ không phức tạp như nhân loại, chỉ cần trong điều kiện cam tâm tình nguyện trao nọ hôn Thiên sứ, trái tim Thiên sứ đã thuộc về người nam nhân đó. Từ đó về sau, nàng luôn luôn phải đấu tranh giữa lý trí và tình cảm. Quả thật giải quyết việc này đối với nàng vốn không khó, nhưng sau một thời gian ở chung với Đoạn Vân, nàng càng không thể khống chế trái tim của mình. Nàng khẳng định, sớm muộn gì cũng sẽ bị nam nhân tràn ngập mê hoặc và hấp dẫn này cướp đi, vô luận là thân thể hay trái tim, toàn bộ đều không thể thoát khỏi ma trảo 'tà ác' của hắn.

Đại chiến qua đi, Đoạn Vân vẫn lưu Nanh Sói và một phần lực lượng quân chủ lực ở lại trấn giữ cổng Thần giới, hơn nữa còn lập vài cái đại hình truyền tống trận nổi nơi đó với những đại quân doanh. Sự liên lạc giữa Á Cương và vùng đất đó luôn được tương thông. Ngoài ra, Đoạn Vân còn đặc biệt để lại vài tên nô lệ trấn đóng chung quanh. Bốn đầu Quang Minh Thần hổ có thể ẩn động khí tức, cũng có thể dựa vào năng lực của mình để tìm ra những ba động ở cổng Thần giới. Dựa vào thực lực cường đại cấp mười lăm trung giai, và sự tương thông tâm linh với Đoạn Vân, để bọn họ trấn thủ ở đây là biện pháp hoàn hảo nhất.

Đoạn Vân đã đánh bại bộ tộc Thiên sứ, việc kế tiếp hắn muốn làm là quan sát thế cục. Hắn rất muốn biết Thần giới phương Đông lúc này có quan hệ như thế nào với Thần giới phương Tây. Đoạn Vân muốn biết, họ có thừa cơ đánh chiếm bộ tộc Thiên sứ phương Tây, giết lại cổng Thần giới hay không?

Thực lực Thần giới phương Tây bây giờ đã không còn được như trước. Vũ lực chỉ còn một Sứ Thiên sứ, bốn Hắc Âm Vệ, bốn Chủ Thiên Sứ, sáu mươi Năng thiên sứ, không đến ba ngàn Lực Thiên sứ, và không đến sáu vạn Thánh Thiên sứ. Còn đám Thiên sứ cấp ba trở xuống thì bộ tộc Thiên sứ đúng là tổn thất thảm hại.

So với Thần giới phương Tây, vũ lực của Thần tộc phương Đông rõ ràng chiếm được thượng phong. Họ có một Sinh Mạng Nữ Thần, một Trí Tuệ Nữ Thần, tam đại Thần Vương, và ba tên khác dùng mơ làm Thần Vương trong vòng mười năm nữa, tứ đại Chủ thần và bảy mươi Chân thần. Vốn có tới một trăm tên Chân thần nhưng họ mất đi hai mươi tên khi cổng Thần giới mở ra, và Hera đưa xuống nhân giới mười tên. Ngoài ra họ có tới một vạn Đấu thần. Số lượng Đấu thần của Thần giới phương Đông gấp hai bộ tộc Thiên sứ. Còn số lượng phó thần thì cân bằng, hai bên đều có số lượng mười vạn. Cuộc chiến vừa rồi có trên bốn vạn Thánh Thiên sứ đã tan thành mây khói.

Thần giới phương Đông chiếm thượng phong tuyệt đối về mặt vũ lực. Sinh Mạng Nữ Thần lúc này có ra lệnh tập kích Thần giới phương Tây không thì cũng khó nói. Còn bộ tộc Thiên sứ có bỏ cổng Thần giới không thì cũng không thể biết được.

Sau vài ngày chú ý tới động tĩnh của hai đại Thần tộc, kết quả làm Đoạn Vân rất hài lòng - Thần giới phương Tây không triệt ly khỏi cổng Thần giới, và cũng không dám tùy tiện xông vào nhân giới; còn Thần giới phương Đông từng phái vài tiểu đội muốn thu lại cổng Thần giới nhưng họ không đạt được ý đồ. Xem ra, Atula không dám để Đoạn Vân có liên lạc gì với Thần giới phương Đông. Nếu Đoạn Vân hợp tác với Thần giới phương Đông, bộ tộc Thiên sứ coi như cũng tiêu đời luôn. Thần giới phương Tây bây giờ khó có thể liên hợp với Thần giới phương Đông đối kháng với Đoạn Vân. Dù sao họ vừa mới đây đã chiếm cứ rất nhiều lãnh thổ của Thần giới phương Đông.

Thế lực Thần giới phương Tây ở Đông nguyệt cầu co rút lại nhanh chóng, họ cơ hồ rút tất cả lực lượng tụ tập xung quanh cổng Thần giới. Bây giờ họ phải đề phòng hai thế lực lớn vây công, tình cảnh khá là nguy hiểm.

Bộ tộc Thiên sứ phương Tây cũng cố suy đoán ý đồ của Đoạn Vân. Atula thì đoán rằng Trung Hoa cường đại cùng phe với Thần tộc phương Đông, thậm chí Trung Hoa còn có thể là địch nhân của Thiên sứ bộ tộc. Còn đối với việc Đoạn Vân phóng thích Thiên sứ, Atula tự lý giải và kết luận - Đoạn Vân không muốn tiêu diệt bộ tộc Thiên sứ.

Atula cũng tính tới việc liên hợp với Thần giới phương Đông cùng nhau đối kháng với Đoạn Vân. Nhưng ý nghĩ này vừa nảy ra, hắn lập tức đổ mồ hôi lạnh. Liên hợp hả? Người ta có thể miêu sát một nửa vũ lực của người mà không có ai thương vong. Cho dù có liên hợp với Thần giới phương Đông cũng không có khả năng là đối thủ của Trung Hoa. Hơn nữa, Angela công chúa vẫn còn trong tay Đoạn Vân.

Mặc dù nói Đoạn Vân giết chết sáu đại Chủ Thiên Sứ và một trăm Năng thiên sứ, nhưng nếu sự việc chỉ là giết đơn thuần thì Atula có thể giận dữ nhìn trời hô to 'Cừu này không báo thì không phải là Điểu nhân'. Cái nguy hiểm là những tên bị giết toàn là bị miểu sát, đến cả Chủ thần cũng có thể bị miểu sát. Vậy người lấy cái gì đi báo thù? Atula xem ra rất kiêng kỵ Đoạn Vân, hẳn chỉ một chiêu đã bắt sống Angela. Một chiêu bắt Sĩ Thiên sứ cấp bậc Thần Vương, đây là khái niệm gì? Atula không thể không đem so thực lực của Đoạn Vân với Thần Hoàng. Vì Atula không biết những điều thần bí của Đoạn Vân, nên đã phóng đại sức mạnh của hắn lên rất nhiều lần.

Đối với Atula thì Trung Hoa chỉ nên kết minh, không nên đối địch. Việc kết minh với Trung Hoa cường đại, cùng nhau chinh thảo Thần tộc phương Đông mới là con đường đúng đắn. Do đó một bên hẳn phải ngăn cản Thần giới phương Đông tiếp xúc với Đoạn Vân, một mặt hẳn lại phải vùi tên sứ giả tới tìm hiểu rõ thái độ chính thức của Đoạn Vân. Nhưng thái độ của Đoạn Vân vẫn mù mờ lấp lửng.

Thời gian bảy tám ngày cứ như vậy trôi qua trong bình lặng. Vào ngày một tháng mười một, Thần tộc phương Đông có một hành động làm Đoạn Vân rất thích - dốc quân đánh mạnh vào bộ tộc Thiên sứ phương Tây, mục đích là muốn đoạt lại cổng Thần giới.

Thần tộc phương Đông đã hiểu rõ những gì bộ tộc Thiên sứ gặp phải ở nhân giới. Theo Thần giới phương Đông, Đoạn Vân không có khả năng đối địch với cả lưỡng đại Thần giới, nhưng Đoạn Vân đã giết nhiều Thiên sứ do vậy bộ tộc Thiên sứ sẽ không thể liên minh với Đoạn Vân. Do đó, Thần giới phương Đông đưa ra quyết định phải chiếm cho được cổng Thần giới, sau đó liên lạc với nhân giới. Rồi họ sẽ cử đại biểu xin hợp tác với thế lực Đông đại lục của Đoạn Vân. Như vậy, có thể vĩnh viễn tiêu diệt bộ tộc Thiên sứ ghé thăm!

Sau khi Thần giới phương Đông tiến công ồ ạt, Atula phái sứ giả vào nhân giới cầu kiến Đoạn Vân, đem tình huống ở Thần giới nói ra hết. Hẳn biết, nếu Đoạn Vân muốn tiêu diệt Thần giới phương Tây thì Đoạn Vân đã không phóng thích đám tù binh Thiên sứ. Còn kết quả cũng làm cho Atula rất hài lòng, bởi vì Đoạn Vân hồi đáp: nếu bộ tộc Thiên sứ không chịu được nữa thì Trung Hoa sẽ viện binh. Hơn nữa, để hiển thị thành ý, Đoạn Vân còn cho sứ giả thấy mặt Angela Sĩ Thiên sứ.

Sau khi sứ giả Thiên sứ thấy được Angela và được lời hứa hẹn của Đoạn Vân, Atula lúc này tập trung đại quân Thiên sứ, ra sức ngăn cản sự tiến công của Thần tộc phương Đông.

Hai Thần giới đã bắt đầu đánh nhau. Đương nhiên, Thần giới phương Tây không địch lại. Sau một ngày chống cự cật lực, phòng tuyến của bộ tộc Thiên sứ càng lúc càng co lại.

Khi Atula trong tuyệt vọng, cảm giác bị Đoạn Vân lừa gạt thì viện quân của Đoạn Vân đã tới. Nhóm viện quân của Đoạn Vân làm cho Atula giật bắn cả người, bởi vì viện quân của Đoạn Vân lại chính là hai ngàn Lực Thiên sứ vừa mới chết ở đại lục. Hai ngàn Lực Thiên sứ viện trợ làm cho Thần giới phương Tây kịp thời ngăn cản thế công của Thần tộc phương Đông.

Đúng vậy, tên Đoạn Vân biến thái đã cứu sống hai ngàn Lực Thiên sứ. Sau khi bị Nanh Sói đại quân và Cuồng Long Cuồng Chiến đồ sát một cách điên cuồng, đám Lực Thiên sứ cơ bản đã chết sạch, đến cả linh hồn cũng bị thương nghiêm trọng. Mặc dù linh hồn cũng sẽ chết, nhưng linh hồn của những điểu nhân cường đại lại rất mạnh. Sau khi chết mà linh hồn vẫn còn đó. Chỉ cần có thân thể và linh hồn, Đoạn Vân có thể làm họ sống lại. Đối với Đoạn Vân thì việc chữa trị linh hồn còn đơn giản hơn cả chữa trị thân thể.

Đoạn Vân làm cho Thiên sứ sống lại cũng không phải vì muốn dùng đám Thiên sứ này, hẳn chỉ có một mục đích là làm cho điểu nhân và Thần tộc phương Đông đánh nhau sống chết.

Mặc dù số lượng Lực Thiên sứ cơ bản đã khôi phục gần bằng lúc trước, nhưng năm ngàn Lực Thiên sứ dù sao cũng khó có thể đối phó được với một vạn Đầu thần. Do đó, Atula một lần nữa cầu cứu Đoạn Vân. Lần này, Đoạn Vân cấp cho hắn hai mươi Năng Thiên sứ. Việc này làm cho vũ lực cấp mười bốn của Thần giới phương Tây được cân bằng với Thần giới phương Đông.

Nhờ có sự trợ giúp của Đoạn Vân, niềm tin của Atula tăng lên nhiều, còn đại quân Thiên sứ cũng cho rằng, Angela công chúa vĩ đại được Đoạn Vân nhân đại cường đại coi trọng, do đó bộ tộc Trung Hoa tương lai sẽ kết thành liên minh, cùng đả kích Thần tộc phương Đông. Sĩ khí của đại quân Thiên sứ nhờ đó trở nên vô cùng cường đại, còn Thần tộc phương Đông hiển nhiên cũng bị việc này làm ảnh hưởng. Sau những trận

đánh giăng co, cuối cùng Thần giới phương Đông lựa chọn tạm thời trệch binh. Trận này, lưỡng đại Thần giới tổn thất hơn mười vạn tướng sĩ .

391. Chương 391. Nha Đích Khai Hội Khứ

Thần giới phương Đông buồn bực không ít. Họ không ngờ, Thiên sứ phương Tây tổn thất thảm trọng tại nhân giới sao lại còn nhiều lực chiến đấu như vậy. Một cỗ Thần giới nhỏ nhỏ thế mà đánh mãi không lấy lại được. Hơn nữa, Thần tộc phương Đông cũng thắc mắc, đột nhiên trong một đêm bộ tộc Thiên sứ lại có thêm không ít vũ lực. Vũ lực này từ đâu tới? Ấn dấu sao? Chẳng lẽ tin tức Thiên sứ chiến bại ở nhân giới là giả? Chẳng lẽ đám Thiên sứ này có âm mưu ?

Còn Thần giới phương Tây cũng mơ hồ ngơ ngác không hiểu chuyện gì đang xảy ra. Bởi vì tất cả những tù binh được Đoạn Vân phóng thích trở về đều khẳng định đã nhìn thấy đám Lực Thiên sứ và hai mươi Năng thiên sứ đều chết cả rồi, hơn nữa rất nhiều tên thân thể đã bị nát bét, đến cả hồn Thiên sứ cũng đã bị giết nốt. Chưa qua khỏi mười ngày, không hiểu sao đám Thiên sứ vừa chết này lại xuất hiện trở về. Khi hỏi đám Thiên sứ này sự tình nguyên ủy ra sao, cả đám Thiên sứ hoàn toàn ngu ngơ không biết đã xảy ra chuyện gì. Cái duy nhất mà họ còn ấn tượng là một cây đại đao chém xuống, họ cảm thấy rất đau đớn trong cơn giãy dụa. Ngoại trừ việc này ra, trong đầu họ chỉ có thêm một ý niệm, một lời thề linh hồn ác độc: nếu ta chống lại Trung Hoa gia tộc, tương lai lập tức thân vẫn hồn diệt, linh hồn bị đày xuống tầng sâu nhất của địa ngục.

Đoạn Vân không thu những Thiên sứ này làm nô lệ. Dù sao thì thực lực đám điều nhân này quá yếu. Nhưng hắn đã có thể muốn làm gì thì làm với linh hồn và thân thể khi cứu sống đám Thiên sứ. Hắn muốn nhét vào đầu đám thiên sứ vài thanh âm là một việc quá đơn giản, hơn nữa việc này cũng không hao tổn tinh thần lực của hắn. Đây chỉ là một loại thôi miên mà thôi. Mặc dù họ được cứu sống lại, nhưng dù sao họ cũng đã chết một lần. Đối với Đoạn Vân thì sinh tử có thể thay đổi dễ như ăn cơm, nhưng đối với đám Thiên sứ thì chết một lần cũng có nghĩa là sinh mạng bị đình chỉ một thời gian. Trong khoảng thời gian này, Đoạn Vân hoàn toàn có thể sửa chữa tái tạo như một trình tự máy vi tính vậy. Hắn xóa một vài ký ức trong đầu của bọn người kia, rồi nhét vào đó một vài ý nghĩ khác. Nhưng Đoạn Vân cũng không muốn làm đến mức tà ác, hắn cũng không muốn làm cho đám Thiên sứ này biến thành những cái xác biết đi. Do đó Đoạn Vân chỉ buộc những linh hồn Thiên sứ dưới trạng thái nửa hôn mê phát ra lời thề như vậy thôi .

Đám Thiên sứ sống lại cho dù không thể trở thành thủ hạ của Đoạn Vân, nhưng cũng không có khả năng trở thành địch nhân của Đoạn Vân được nữa. Những Thiên sứ này mặc dù sẽ không nghe theo điều khiển của Đoạn Vân, nhưng họ lại vĩnh viễn không thể đối địch với Trung Hoa. Lời thề đó sẽ theo họ suốt đời. Đây là một lời nguyện cường đại, một lời nguyện sẽ không sinh hiệu lực nếu không đối địch với Trung Hoa.

Atula cũng không còn cách nào khác. Lời thề này là do đám tù binh 'tự' phát ra. Huống chi chúng đều là những Thiên sứ thân đã một lần tan, hồn đã một lần diệt. Lời thề này cho dù là Quang Minh Thần Hoàng cũng không có cách nào cải biên được. Lời thề cũng không lấy danh nghĩa Quang Minh Thần mà thề, mà họ dùng chính linh hồn mình để thề. Quang Minh Thần Hoàng có quyền rộng đến đâu cũng không quản đến mỗi một linh hồn Thiên sứ được.

Thế cục ở Thần giới phương Tây tạm thời ổn định. Vào ngày năm tháng mười một, Atula và Sinh Mạng Nữ Thần tiến hành đàm phán. Sinh Mạng Nữ Thần đưa ra điều kiện là để lưỡng đại Thần giới và đại biểu nhân giới là Đoạn Vân cử hành một lần hội nghị tam phương. Atula đồng ý với đề nghị này. Sau một hồi cân nhắc, Đoạn Vân cũng đồng ý nốt. Tam phương hội nghị ước định vào ngày 11 tháng 11 ở tại cổng Thần giới.

Quả thật đối với Atula, cử hành hội nghị ở đâu cũng chẳng sao. Đối với cao thủ cấp bậc như vậy, nhân số cũng không có ý nghĩa gì. Cho dù có vô số Thiên sứ cũng tuyệt đối không bắt giữ được Thần Vương.

Ngày 11 tháng 11, Đoạn Vân mang theo Diệp Cô Thành, Âu Đặc Tư xuyên qua cửa Thần giới, đi tới địa điểm đàm phán rất gần cổng Thần giới.

Vừa bước vào cổng Thần giới, Đoạn Vân đưa ra một quyết định - nhất định phải chiếm cho bằng được lưỡng đại Thần giới. Nguyên nhân là linh khí ở cổng Thần giới khá đậm đặc, tu luyện ở đây khẳng định sẽ có hiệu

quả gấp rưỡi đến gấp đôi. Mặc dù linh khí bên trong Thái Cực đồ của Đoạn Vân còn hơn nơi này gấp trăm lần, nhưng linh khí trong Thái Cực đồ dù sao cũng quá ít.

Trường đàm phán lộ thiên vô cùng rộng lớn, số người mà Đoạn Vân mang đến có thể xem là ít nhất. Atula mang theo tứ đại Hắc Âm Vệ, còn Sinh Mạng Nữ Thần cũng đem theo tam đại Thần Vương và Trí Tuệ Nữ Thần. Đàm phán lần này không thể không nói là một khiêu chiến đối với Đoạn Vân. Mặc dù lực lượng cấp dưới của mình rất mạnh, nhưng về lực lượng chủ lực lại có thể là nhược điểm trí mạng của mình. Mặc dù thực lực hắn bây giờ có thể cùng liều mạng được với Thần Vương, Diệp Cô Thành cấp mười lăm đỉnh giai cũng có thể đối phó với một Thần Vương, nhưng ba tên gia hỏa còn lại của Thần giới phương Đông căn bản không phải là tiểu Thần Vương, họ đều là những tên gia hỏa cường đại ghê gớm.

Về phần đàm phán, Đoạn Vân không dám không đến. Minh bây giờ trông có vẻ hung hăng, nhưng nếu làm cho lưỡng đại Thần giới nhìn ra lực lượng chủ lực của mình không đủ, lúc đó họ khẳng định sẽ sử dụng chính sách cầm vương (bắt kẻ đứng đầu), giam mình lại, cho dù mình có trăm vạn thủ hạ Chân thần cũng không cứu được mình.

Thực lực Đoạn Vân hai người mà phải chống lại ba Thần Vương cấp mười sáu hậu giai thì cũng có thể chiếm ưu thế một chút. Mặc dù hắn chỉ là sơ giai, nhưng hắn dù sao không phải là người bình thường. Đoạn Vân dám nói, cho dù là Thần Hoàng, hắn cũng có thể nhân lúc Thần Hoàng không phòng bị mà chém bị thương. Đoạn Vân cũng tự tin có thể chống lại được Atula. Dù sao linh hồn Thiên sứ chính là mục tiêu ngon ăn của chân khí, nhưng đối với Sinh Mạng Nữ Thần, Đoạn Vân lại không tự tin cho lắm. Mụ đàn bà này quả thật rất cường đại.

Đại biểu cho lưỡng đại Thần giới chia ra hai bên, đều đứng ra đón Đoạn Vân. Đoạn Vân sớm đã nghe qua về vẻ đẹp của Sinh Mạng Nữ Thần, nhưng mỗi ngày đều nhìn muội muội Helen của nàng, nên hắn cảm thấy Sinh Mạng Nữ Thần cũng bình thường. Nhưng đối với Trí Tuệ Nữ Thần thì Đoạn Vân phải liếc mắt vài lần. Loại đàn bà vừa thấy là biết ngay thuộc loại thông minh. Mặc dù phần lớn nam nhân không thích đàn bà thông minh, nhưng không thể không thừa nhận, đàn bà vừa thông minh vừa xinh đẹp thường có một loại khí chất rất đặc thù. Loại khí chất này lại là vũ khí hấp dẫn những nam nhân cường đại.

Cười cười với Trí Tuệ Nữ Thần một chút, Đoạn Vân quay sang nghênh tiếp quang minh nam thần Atula.

- Ha ha, để Atula đại nhân đợi lâu, thật xấu hổ quá. - Đoạn Vân cười cười tỏ ra rất khách khí với Atula.

- Không không, Đoạn Vân đại nhân khách khí rồi. Trước mặt ngài, ta sao dám xưng là đại nhân. Đại nhân xin mời ngồi.

Atula đưa mắt ra hiệu về phía ghế thủ tịch. Nói cách khác, Atula muốn Đoạn Vân ngồi ở vị trí đó, còn lưỡng đại Thần giới sẽ ngồi ở hai bên chỗ ngồi tân khách.

Đoạn Vân chỉ vào ghế phía thủ tịch khiêm nhường nói:

- Không, Đoạn Vân dù sao cũng chỉ là khách nhân, hôm nay tới địa bàn Quang Minh Thần giới, sao dám tranh chỗ ngồi của chủ nhà chứ? Hay là mời Atula đại nhân thượng tọa đi.

- Đoạn Vân đại nhân, việc này sao được chứ? Người là Thánh Chủ nhân giới, đại biểu cho cả nhân giới, còn ta chỉ là một trong hai đại biểu của Thần giới, nếu ta ngồi trên đó, họ sẽ có ý kiến đó. Do đó, hôm nay chủ vị phải do đại nhân ngài ngồi là hợp lý nhất.

Atula một lần nữa khấn khoản mới Đoạn Vân ngồi vào chủ vị.

Một Thần Vương thấy Đoạn Vân và Atula nhượng qua nhượng lại tức giận nói:

- Các người có ý gì đây? Chẳng lẽ các người không coi nữ thần đại nhân chúng ta ra gì sao? Đoạn Vân, người chớ quên, người là giới nhân đại biểu, còn nhân giới vốn là một thể lực phụ thuộc của Thần giới phương Đông chúng ta. Chẳng lẽ tên nhân loại người lại dám đối đãi như vậy với Sinh Mạng Nữ Thần đại nhân mà người vẫn sùng tín sao?

Nghe thế, Đoạn Vân chỉ thẳng vào Thần Vương đó, hỏi Atula:

- Atula lão ca, hắn là ai thế?

- À, hẳn là Thần tộc phương Đông Thần Vương Willie. - Atula trả lời.

- À. Nguyên lai là Thần Vương đại nhân. Thất kính thất kính. - Đoạn Vân ra vẻ vô cùng vinh hạnh, lẩm nhẩm nói.

Thấy Đoạn Vân chẳng hề đưa mắt nhìn mình chút nào, Sinh Mạng Nữ Thần Andrea trước giờ vẫn được coi là Thần giới đệ nhất mỹ nữ tựa hồ bị một sự vũ nhục trước nay chưa từng xảy ra với nàng. Nàng thậm chí hoài nghi Đoạn Vân rốt cuộc có phải là một nam nhân hay không nữa. Nhưng cái nhìn vừa rồi của Đoạn Vân nhìn về phía Trí Tuệ Nữ Thần bị nàng bắt gặp, ánh mắt đó tuyệt đối là của một nam nhân bình thường nhìn về phía một mỹ nữ. Nam nhân này thật sự quá ghê tởm, dám không nhìn bà hả?!

- Đoạn

Andrea vừa định nói, nhưng nàng còn chưa kịp mở miệng, Đoạn Vân đã chuyển sự chú ý vào Atula.

- Atula lão ca, sau này ta cứ tiếp tục gọi ngươi là Atula lão ca nhé. Ngươi cũng đừng khách khí với ta, ngươi cứ gọi ta là Đoạn Vân, hoặc gọi ta là Đoạn Vân lão đệ cũng được. Lão ca, ta cương quyết đề nghị ngươi phải ngồi lên ghế chủ vị. Ngươi chớ quên, nơi này là địa bàn của ngươi. Nếu chủ nhân không ngồi chủ vị, việc này không cần nói nữa. Ta nghĩ, cho dù là Thần tộc phương Đông cũng sẽ không có ý kiến gì đâu.

Sinh Mạng Nữ Thần rốt cuộc không nhịn được nữa, nàng tức giận nói:

- Đoạn Vân. Nơi này vốn là lãnh thổ của Thần giới phương Đông, bọn chúng vừa mới xâm lăng được đó.

- À? Phải không? Vậy ai là Sinh Mạng Nữ Thần thì xin tự nhiên, ta nguyện để nàng ngồi vào vị trí đó nhé.

- Đoạn Vân ra vẻ giật mình nói .

- Ngươi... ta chính là Sinh Mạng Nữ Thần.

Andrea sắp bị Đoạn Vân chọc giận điên lên. Không ngờ Đoạn Vân lại dám nói ra những lời như vậy.

- Ngươi hả?

Đoạn Vân dùng ánh mắt hoài nghi đánh giá Andrea, sau đó lắc lắc đầu nói:

- Không người không phải là Sinh Mạng Nữ Thần.

- Đoạn Vân đại nhân, nàng đích xác đúng là Sinh Mạng Nữ Thần Andrea. - Atula ho nhẹ vài tiếng rồi nói.

Nghe thế, Đoạn Vân một lần nữa lắc lắc đầu, ra vẻ nghi ngờ nói:

- Nàng á? Sinh Mạng Nữ Thần nghe nói là đệ nhất mỹ nữ ở Thần giới mà. Nhưng gương mặt nàng này thì sao? Làm sao xứng đáng với danh hiệu Thần giới đệ nhất mỹ nữ chứ? Ta thấy, mười nữ nô Thần tộc mà lão ca cho ta mấy ngày hôm trước còn xinh đẹp hơn nhiều.

- Đoạn Vân, ngươi đừng khinh người quá đáng.

Cơn giận của Sinh Mạng Nữ Thần đã bị Đoạn Vân chọc bốc lên tận trời rồi.

Đoạn Vân chỉ vào Andrea, vẻ giật mình hỏi lại Atula:

- Nàng thật là Sinh Mạng Nữ Thần à?

- Đích xác là vậy!

- À, vậy đúng là lão ca ngươi nên ngồi ghế chủ vị. Nếu để nàng ngồi vị trí đó, trong lòng ta sẽ rất khó chịu. Thôi, cứ như vậy đi.

Nói xong, Đoạn Vân trực tiếp đẩy Atula lên ghế chủ vị. Hơn nữa là cưỡng bức hắn ngồi lên chủ vị. Đương nhiên, Atula cũng kháng cự chút đỉnh cho có lệ. Uy lực đả thương người của Thái Cực có thể không lớn, nhưng uy lực mượn lực đẩy người thì tuyệt đối chẳng ai so được .

Atula bị Đoạn Vân đẩy vào ghế chủ vị, còn Đoạn Vân thì mang theo Diệp Cô Thành và Âu Đặc Tư ngồi vào cái ghế mà nguyên lai Atula vừa ngồi.

Chiêu thức ấy của Đoạn Vân đã trấn trụ được Sinh Mạng Nữ Thần đang giận muốn bốc lửa. Theo lời đồn, nàng mạnh hơn Atula nửa phần, nhưng nàng cũng rất rõ, nếu thật sự phải chống lại, nàng không nhất định có thể chiến thắng Atula. Một chiêu này nàng cho rằng tên Đoạn Vân gia hỏa mạnh hơn nàng rất nhiều.

392. Chương 392: Đông Phương Thần Minh Ngân Bất Trưởng Nhân

-A a! Sao các người không nói gì thế? Hôm nay, chỉ có mình ta đại diện cho nhân giới thì hai đại Thần giới các người phải nói nhiều mới đúng! Các người đừng vì Đoạn Vân ta ở đây mà trở nên câu nệ như vậy! Dù sao ta cũng chỉ là một người khách mà thôi.

Vừa ngồi xuống, Đoạn Vân vừa cười nói với lưỡng đại Thần giới.

- Đoạn Vân đại nhân...

A tu la chưa nói dứt, Đoạn Vân đã chặn hắt lại :

- A tu la Lão ca đừng gọi ta là đại nhân như vậy, ta sẽ giận đó! Cứ trực tiếp gọi ta là lão đệ là được rồi! Tuổi ta khẳng định nhỏ hơn người nhiều. A a, A tu la lão ca, chúng ta không đánh không quen, sau này người đừng quá khách khí với ta. Quá khách khí, sẽ làm ảnh hưởng tình cảm!

Sí Thiên sứ A tu la cũng cười nói :

- Được rồi, Đoạn Vân lão đệ! Là như thế này Lần này, mời người tới Thần giới, chủ yếu là tới vì Sinh Mạng Nữ Thần Andrea. Nàng nói nên để cho đại biểu ba phương chúng ta tập trung lại, cùng nhau thương thảo về vấn đề bản đồ tam giới!

- Bản đồ tam giới?

Đoạn Vân nhìn về phía thần tộc phương đông với vẻ khó hiểu.

Trải qua một thời gian điều tức, Sinh Mạng Nữ Thần Andrea cuối cùng cũng nén được lửa giận của mình xuống. Nàng hiểu rằng phải lấy đại cục làm trọng, nên cố dùng một loại khẩu âm hết sức nữ tính nói :

- Đúng thế! Bây giờ ta muốn thương nghị về vấn đề bản đồ tam giới. Đoạn Vân! Người là thế lực ở nhân giới trực tiếp chiếm cứ vùng phụ thuộc của thần tộc phương đông ta - Mông Đa Lợi Á. Hơn nữa, người còn chiếm cứ cả A Lí Tây Đa! Người phải biết rằng, Đông đại lục là nơi phát ra tín ngưỡng thần tộc phương đông. Còn Tây đại lục là nơi của tín đồ Thần giới Thiên sứ Phương Tây. Người chưa được chúng ta cho phép, thế mà cường hành chiếm cứ hai đại lục! Việc này xúc phạm vào ích lợi của lưỡng đại Thần giới chúng ta. Nói cách khác, mâu thuẫn tam giới chính là do người gây ra!

Nghe thấy thế, Đoạn Vân quay qua nhìn A tu la, nhưng mặt A tu la lại rất bình tĩnh. Xem ra, lưỡng đại Thần giới tựa hồ không hề muốn để một phương thế lực thứ ba tồn tại!

- A tu la lão ca, ta muốn hỏi người một vấn đề!

- Đoạn Vân lão đệ xin cứ nói!

- Thần tộc các người có phải không có tín ngưỡng của nhân tộc thì không sống được không? - Đoạn Vân nói ra một câu kinh người!

A tu la nhìn Sinh Mạng Nữ Thần, suy tư một phen rồi nói :

- Việc này kỳ thực cũng không phải như vậy. Lưỡng đại Thần giới chúng ta, cho dù không có tín ngưỡng của nhân loại, cũng sẽ không bị diệt vong. Chỉ có điều tín ngưỡng của nhân loại có tác dụng trực tiếp làm chúng ta tăng lực lượng lên! Đối với Thần giới Phương tây chúng ta và Thần giới Phương đông, tín ngưỡng lực càng nhiều thì có nghĩa là chúng ta sẽ có thực lực càng cường đại. Tín ngưỡng lực yếu ớt, tốc độ phát triển thực lực của chúng ta cũng sẽ giảm xuống!

- Vậy Sinh Mạng Nữ Thần đại nhân muốn ta phải làm sao? - Đoạn Vân chuyển hướng sang Andrea!

Sinh Mạng Nữ Thần nói không khách khí :

- Người hủy cơ cấu tế tự của lưỡng đại Thần giới chúng ta, làm cho tín ngưỡng lực của lưỡng đại Thần giới chúng ta đã gần như bằng không! Hơn nữa các đại Chủ thần và Thần Vương đều cơ bản không có được tín ngưỡng của bất kỳ một người nào. Do đó, ta muốn người có thể cho chúng ta xuống nhân giới chiêu lãm tín đồ. Hơn nữa, người phải cho chúng ta một vùng lãnh thổ nhân giới thích hợp!

Nghe thế, Đoạn Vân khẽ cười một tiếng, nói :

- Nữ thần đại nhân tựa hồ cho rằng việc tìm được tín ngưỡng của nhân loại là một sự tình rất hiển nhiên rồi!

- Đương nhiên! Chúng ta là thần, chúng ta có thể ban cho dân chúng đại lực hy vọng. Thậm chí chúng ta có thể giúp cho họ lực lượng! Chúng ta tìm được tín ngưỡng lực nhất định từ họ, việc này có gì mà không thể!

Sinh Mạng Nữ Thần cố tỏ ra vẻ đạo mạo. Đích xác nàng có thể dùng đạo lý này thuyết phục được rất nhiều người. Nhưng Đoạn Vân cũng biết, tín ngưỡng lực chính là một loại cho vay nặng lãi mà thần đưa xuống cho đại lực nhân tộc! Tín ngưỡng lực này cũng hạn chế sự phát triển của nhân giới, làm cho cường giả trên nhân giới trở đã ít lại càng ít hơn!

- Nữ thần đại nhân nói như vậy thì Đoạn Vân ta không thể tự xưng là thần à?

Đoạn Vân lạnh lùng hỏi Andrea, mắt nhìn chăm chăm vào mặt bà này.

Vấn đề này Đoạn Vân vừa nêu ra trực tiếp làm Sinh Mạng Nữ Thần khựng lại! Đích xác, từ việc bộ tộc Thiên sứ thảm bại, điều đó đã chứng tỏ lực lượng cường đại của Đoạn Vân, tuyệt đối cũng đủ để đối địch với thần rồi, thậm chí có thể nói còn mạnh hơn cả thần.

Đã có một vị Thần cường đại thống trị đại lực, vậy nàng làm sao còn dám hy vọng tìm được tín ngưỡng từ dân chúng của hân?

Thấy Sinh Mạng Nữ Thần không trả lời, Đoạn Vân cười nói :

- Có lẽ, nếu các người thực sự muốn tìm được tín ngưỡng của dân chúng đại lực, vẫn còn có một con đường có thể đi!

- Con đường gì?

Ngay lập tức, A tu la mở miệng hỏi! Xem ra, bộ tộc Thiên sứ cũng rất thèm thuồng tín ngưỡng lực.

Đoạn Vân nghiêm sắc lại, nói vẻ nghiêm trang :

- Giết ta!

Đoạn Vân đột nhiên phun ra hai chữ này, trực tiếp làm cho lưỡng đại Thần giới giật bắn cả người! Giết Đoạn Vân sao? Ai tới giết? Ai có thực lực giết? Đoạn Vân đã dám chỉ đưa hai thủ hạ đến phó hội, chứng tỏ Đoạn Vân có tự tin tuyệt đối! Hơn nữa bây giờ, lưỡng đại Thần giới cơ bản đều đang hầm hè lẫn nhau, ai cũng không dám tùy tiện đắc tội với Đoạn Vân. Nhất là bộ tộc Thiên sứ phương Tây vừa mới đại chiến trên đại lực! Phải biết rằng, quân của Đoạn Vân không có lấy một ai thương vong mà diệt sát gần một nửa lực lượng của họ! Hơn nữa, Angela bây giờ vẫn còn trong tay hân.

Tràng diện trở nên im lặng, A tu la không nói gì, thần tộc phương đông cũng không nói gì!

Đoạn Vân liền lên tiếng phá vỡ sự trầm mặc:

- Nữ thần đại nhân, nàng có thể cho ta biết một đáp án hay không? Một ngàn năm trước, thần tộc phương đông các người đã bỏ rơi đại lực, vì sao bây giờ lại muốn bắt chấp nguy hiểm Ma tộc xâm lăng mà lại một lần nữa mở cổng Thần giới ra? Còn nữa, các người đã mặc kệ sự sống chết của dân chúng đại lực rồi, thì bây giờ các người còn có thể diện gì mà thu lấy tín ngưỡng của họ? Các người không phải cố ý đối địch với Đoạn Vân ta đó chứ?

- Mộng Đa Lợi Á vốn là của thần tộc phương đông chúng ta, là người thừa cơ cướp đoạt lấy! Tên cướp đoạt như người thì có tư cách gì mà nói chuyện ở chỗ này!

Lửa giận của Andrea lại một lần nữa bốc lên! Xem ra, mụ đàn đàn bà này rất tự ngạo. Trong mắt nàng có lẽ tất cả những chuyện mình đều nhất định phải đúng, còn ai dám cãi ý nàng, đều là cái đinh trong mắt, là xương trong thịt!

Đoạn Vân cười lạnh nói :

- Phải không? Nhưng ba trăm năm trước và bảy trăm năm trước khi hai lần Ma giới xâm lăng, nhân tộc đại lục phải tự mình ngăn cản thì sao? Còn trong hai lần Nhân Ma đại chiến, có trên một ức dân chúng đại lục mất mạng! Ta nghĩ nếu các người lúc đó mà cứu những dân chúng đại lục vô tội này, tín ngưỡng của các người căn bản cũng không thể mất được!

- Người...!

Andrea bị Đoạn Vân lại một lần nữa lý luận, cứ ngồi im như thóc!

Đoạn Vân nói tiếp :

- Còn nữa, Sinh Mạng Nữ Thần vĩ đại cao quý đại nhân, người nghĩ rằng bây giờ nhân giới vẫn còn là nhân giới ngàn năm trước sao? Ta nghĩ, nếu Thần tộc các người tiến vào nhân giới, dân chúng nhân giới có thể trực tiếp giết chết các thần minh các người! Ta nói rõ với người, thời đại Thần tộc các người đã qua rồi. Thần đã không có khả năng đứng trên đỉnh đầu của nhân loại nữa rồi!

- Đủ rồi! Tên nhân loại ghê tởm, người dám coi rẻ chúng thần. Hôm nay, ta muốn giết người!

Sinh Mạng Nữ Thần thở hổn hển đứng bật lên, còn tam đại Thần Vương cũng đứng lên theo. Chỉ có Trí Tuệ Nữ Thần, vẫn an nhiên ngồi đó, nghi thái rất đoan trang.

Đoạn Vân vẫn rất thoải mái ngồi trên ghế, Diệp Cô Thành và Âu Đặc Tư gần như không thèm liếc mắt nhìn bốn vị thần minh cao cấp phương đông!

- A tu la lão ca, ở đây người không có gì để uống à? Nói lâu như vậy, ta đã hơi khát nước rồi! Các người không hiểu đạo đãi khách, lại để chúng ta ngồi không thế này? Dù gì cũng phải bày vài thứ bánh trái hoa quả chứ!

Đoạn Vân cười, khẽ nói với A tu la. Hắn cảm thấy khi thương thảo sự tình, trên bàn cũng phải bày một vài thứ trà nước xem như đạo đãi khách chứ!

- Trà nước, hoa quả hả?

A tu la hơi choáng! Còn khát nước nữa? Phải biết rằng, chỉ cần bước vào hàng ngũ Đấu thần, cơ bản đã không cần ăn cơm uống nước, cũng không cần ỉa đái gì cả. Người tu luyện đến cấp mười ba trở lên, hoàn toàn có thể bằng vào năng lượng trong cơ thể duy trì tất cả hoạt động sinh mạng của mình! Ăn cơm uống nước, đó chỉ là việc dùng để thu năng lượng vào. Còn tu luyện tới bước này, năng lượng ẩn chứa trong cơm gạo thực sự quá ít không đủ để làm bất kỳ việc gì.

Đoạn Vân giật mình tỏ vẻ đã nhớ ra :

- À, ta lại nhớ nhầm! Ai, Đoạn mỗ đúng là vẫn còn là một tên nhân loại! Thôi, chúng ta tiếp tục đi! Được rồi, chúng ta vừa rồi nói tới đâu rồi? Ủa, Sinh Mạng Nữ Thần đại nhân sao có vẻ giận như vậy? A tu la lão ca có chuyện gì thế này?

- Đoạn Vân, chẳng lẽ người thật sự muốn đối địch với thần tộc phương đông chúng ta? Ta không tin, cả Mộng Đa Lợi Á không có đến nửa tít đồ của ta! Người cần cân nhắc tới việc khai chiến với Thần giới Phương đông. Đến lúc đó, chỉ cần ta dùng danh nghĩa truyền xuống đại lục một đạo thần dụ, cả đại lục sẽ chia mũi dùi về phía người! Đến lúc đó, ta xem người làm sao ứng phó được!

Về mặt Andrea tỏ ra uy hiếp!

Hít mạnh một hơi, Đoạn Vân lạnh nhạt hỏi :

- Nói đi, người muốn ta làm như thế nào?

Thấy Đoạn Vân hỏi như vậy, Andrea nghĩ rằng mình rốt cục nắm được chỗ yếu hại của Đoạn Vân rồi, sắc mặt không khỏi lộ ra vài phần đắc ý.

- Ta muốn người làm đại biểu cho Thần giới Phương đông ở nhân giới, cho phép thần tộc phương đông phát triển tín đồ! Thêm một điều kiện là, ta có thể thay mặt Thần Hoàng bề hạ tiến cử người làm đại Thần Vương thứ bảy ở Thần giới!

Sinh Mạng Nữ Thần vẻ mặt tựa hồ có thể gọi là khá uy nghiêm. Khi Sinh Mạng Nữ Thần vừa nói những lời này, Trí Tuệ Nữ Thần lại tỏ ra lo lắng. Còn A tu la lại tỏ ra hưng phấn! Hi hi, mục đàn bà ngu ngốc chẳng biết trời cao đất rộng này, Đoạn Vân người ta không giết người là may, người còn dám đưa ra điều kiện như vậy!

- Nếu ta không đáp ứng thì sao?

Đoạn Vân liếc nhìn mục đàn bà này. Hẳn không rõ, mục đàn bà này vì sao lại nhược trí đến như thế? Vốn Đoạn Vân nghĩ rằng Angela cũng hơi ngu, không ngờ chỉ số IQ của Sinh Mạng Nữ Thần lại thấp đến như vậy.

- Không đáp ứng hả? Nếu vậy, hôm nay, người đừng hòng trở lại nhân giới!

Sinh Mạng Nữ Thần đã quyết định động thủ với Đoạn Vân! Nàng vẫn luôn luôn có một loại cảm giác, Đoạn Vân cũng không mạnh lắm! Lời đồn của đại quân thiên sứ đại bại cũng rất có thể là do A tu la chế tạo ra. Hoặc là, nam nhân này căn bản chỉ là diễn viên dưới tay A tu la mà thôi!

393. Chương 393: Mật Đàm

Trước khi thế trần ngập sự áp bức của Sinh Mạng Nữ Thần Andrea và tam đại Thần Vương, Đoạn Vân cũng chẳng thềm dếm xia đến, còn Diệp Cô Thành và Âu Đặc Tư cũng chỉ cười nhạt. Hai người đã sớm quen với chuyện này rồi. Bởi nếu họ muốn che dấu lực lượng thì căn bản cũng chỉ như ăn sáng mà thôi.

Xem ra cứ ở đây nhùng nhằng với mấy tên gia hỏa này thì mọi chuyện cũng chẳng đi đến đâu nên Đoạn Vân chuyển hướng sang A tu la đang ngồi ở ghế chủ vị :

- A tu la lão ca, thần tộc phương đông cậy mình mạnh gây nháo sự khi đàm phán, chẳng lẽ người là người đứng đầu mà không quản sao?

- A a, Sinh Mạng Nữ Thần đại nhân! Ta thấy ân oán giữa người và Đoạn Vân lão đệ sau này hãy giải quyết đi. Dù sao, hôm nay là ngày ba phương hội minh, không phải lúc giải quyết ân oán giữa thần tộc phương đông và Trung Hoa gia tộc đâu. - A tu la cười nói với Andrea.

Nghe thế, Andrea cố ghìm lửa giận của mình xuống. Dích xác, nếu bộ tộc Thiên sứ đứng cùng phe với Đoạn Vân, lúc đó Thần giới Phương đông sẽ lâm vào tình cảnh rất không ổn. Lúc này, nàng cũng đã hơi hối hận vì sự xúc động của mình.

- Được, ngồi xuống đi. Chỉ có tâm bình khí hòa, ba phương chúng ta mới có thể nói chuyện chính sự được. Đoạn Vân lão đệ! Mọi chuyện bắt đầu từ ngàn năm trước sau khi Thần giới Phương đông đóng cổng Thần giới, lưỡng đại Thần giới chúng ta cũng cơ bản mất liên lạc với đại lục. Lần này, lưỡng đại Thần giới chúng ta lựa chọn một phương thức hợp tác để mở cổng Thần giới. Mục đích là để xuống được nhân giới. Nhưng bây giờ, nhân giới đại lục đã là địa bàn của Đoạn Vân lão đệ, bộ tộc Thiên sứ ta tự nhiên không xuống nữa. Nhưng Đoạn Vân lão đệ, người có thể để lại một khối lãnh thổ ở Tây đại lục cho ta được không. Ta muốn thành lập một Quang Minh Thần điện khác ở đó. Đoạn Vân lão đệ yên tâm, ta chỉ cần một mảnh đất nhỏ thôi, hơn nữa tuyệt đối không phải miễn phí, bộ tộc Thiên sứ ta có thể dùng phương thức mua bán.

Thấy thần tộc phương đông cơ bản đã gây hấn với Đoạn Vân nên A tu la muốn dùng một loại phương thức khác khôn ngoan hơn để tìm được chỗ tốt từ phía Đoạn Vân. A tu la không tin Đoạn Vân sẽ đồng thời lựa chọn đối địch với cả lưỡng đại Thần giới.

Đoạn Vân khẽ cười một tiếng, nói :

- Vấn đề này hay lắm. A tu la lão ca, nói thật với người là mặc dù ta cường hành công chiếm A Lí Tây Đa, nhưng dân chúng nơi đó căn bản là không phục sự quản lý của Trung Hoa gia tộc. Lúc nào, họ cũng trông mong sự xuất hiện của bộ tộc Thiên sứ các người. Đối với vùng đất đó, ta sớm đã nghĩ tới việc bỏ qua rồi.

Nhất là bây giờ Ma giới sắp xâm lăng, ta căn bản cũng khó giữ được vùng đất đó. A tu la lão ca đã muốn, ta đây cũng có thể thuận theo để lấy một nhân tình. Chỉ có điều -

- Chỉ có điều cái gì?

Nghe Đoạn Vân nói, A tu la rất hưng phấn. Thì ra dân chúng nơi đó vẫn còn sùng bái Quang Minh Thần vĩ đại như trước, sau này cũng đỡ. Vốn hắn chỉ nghĩ cố tìm cho được một khối đất vừa vừa để thành lập Giáo Đình mà thôi. Bây giờ cả hai đại lực đều thuộc về Đoạn Vân, người ta tự nhiên sẽ không coi trọng Tây đại lực nhỏ nhỏ nữa. Hơn nữa, A tu la sớm đã nghe nói Đoạn Vân phong lưu thành tánh, phải nói là một tên nam nhân cực kỳ háo sắc.

Đối với một quân chủ như vậy thì tựa hồ mỹ nữ cũng có thể làm hắn hứng thú.

Đoạn Vân nhìn Đông phương thần minh ngồi đối diện, sau đó quay về phía Trí Tuệ Nữ Thần nhướng mày, cười nói với A tu la :

- Chúng ta sẽ bàn riêng với nhau chuyện này.

Đảo con người vài vòng, A tu la lúc này xem ra hiểu được ý của Đoạn Vân. Có lẽ, Đoạn Vân muốn kết minh với Tây phương Thần giới.

Nhìn thấy thế, thần tộc phương đông lúc này tỏ ra bối rối. Nếu hai đại thế lực này thực sự liên hợp, thần tộc phương đông rất có thể sẽ rơi vào tình thế nguy hiểm. Cho dù là Đoạn Vân chỉ có thể hư trương thanh thế, nhưng lực lượng của bộ tộc Thiên sứ rất cường đại. Nhất là khi ba Thần Vương của Thần giới Phương đông đã bị thương nặng khi làm nghi thức mở cổng Thần giới ra. Thần tộc phương đông căn bản không ngăn cản được sự tiến công mãnh liệt của bộ tộc Thiên sứ.

Nhưng nếu Đoạn Vân thật sự cường đại, đích xác đã bắt giữ được Sứ Thiên sứ Angela, cũng đã diệt sáu đại Chủ Thiên Sứ, vậy thì tại sao A tu la cũng không tỏ ra cừu hận, lại còn khách khí với hắn như thế? Chẳng lẽ hắn sợ Đoạn Vân? Nếu Đoạn Vân thật sự mạnh như vậy, thì thần tộc phương đông dựa vào cái gì mà đòi địa bàn của người ta?

Vốn Sinh Mạng Nữ Thần nghĩ rằng bằng vào thân phận của nàng, Đoạn Vân lập tức sẽ cung kính với nàng ngay. Nhưng nàng không ngờ Đoạn Vân lại nhiều lần lếu lảo chọc giận mình. Một người vốn có thể trở thành minh hữu, bây giờ lại có nguy cơ trở thành địch nhân. Điều này xem ra hoàn toàn vi phạm những gì nàng muốn khi đề nghị hội nghị ba phương. Lúc đánh mãi cổng Thần giới mà không được, nàng nghĩ chỉ cần dùng loại phương thức này để gặp mặt, Đoạn Vân lập tức sẽ tỏ vẻ cảm kích và sùng bái vô hạn đối với thần tộc phương đông. Dù sao trong mắt nàng, Đoạn Vân vẫn là một thế lực ở Đông đại lực, mà đó là địa bàn của nàng, là thiên hạ mà nàng có thể muốn làm gì thì làm.

- Đoạn Vân, chẳng lẽ ngươi muốn chọn kết minh với bộ tộc Thiên sứ đối trá sao?

Mặc dù biết mình đã sai, nhưng nàng vẫn không chịu chấp nhận lỗi của mình.

Đoạn Vân cười nhạt, trêu chọc nói:

- Sinh Mạng Nữ Thần đại nhân! Ngươi biết không, lúc trước khi ở Thần điện ta đã làm một đại tể ti, sau đó làm chủ giáo, về sau, ta thậm chí còn lên làm đại Giáo hoàng. Hơn nữa, ta cũng từng khinh nhờn thần tượng của ngươi. Ta đã đem hình tượng doan trang, thánh khiết của ngươi biến thành một Đại mỹ nhân sexy cực độ. Ta có thể khẳng định một việc đó là ta không phải là tín đồ của ngươi. Hơn nữa, bây giờ cũng không còn Thần điện nữa rồi... Nói một cách chính xác thì Thần điện đã biến thành Viện Y Khoa Trung Hoa - một tổ chức chuyên môn bồi dưỡng tế tự cho đại lực. Ta cũng còn biết vạn năm trước, muối muối người Helen tại sao bị ngươi làm hại nữa.

Đoạn Vân cố ý gần giọng nói rất nặng.

- Cái gì? Ngươi biết Helen?

Nghe thấy thế, Sinh Mạng Nữ Thần tỏ ra vô cùng hoảng loạn, còn Trí Tuệ Nữ Thần và tam đại Thần Vương cũng khiếp sợ đưa ánh mắt dán vào Đoạn Vân và Sinh Mạng Nữ Thần.

- Được rồi, ta nghĩ thần tộc phương đông các người không cần phải tham gia hội nghị lần này nữa. Phần sau ta muốn cùng với A tu la lão ca nói chuyện một chút. Đông phương thần minh cao quý, các người xin về trước đi.

Đoạn Vân lạnh lùng nói, rồi chuyển ánh mắt về phía A tu la.

A tu la khẽ gật đầu với Đoạn Vân, rồi ra hiệu cho tứ đại Hắc Âm Vệ.

Tứ đại Hắc Âm Vệ vẫn vẻ mặt hung hăng đứng phía trước đám thần tộc phương đông. Chỉ cần thần tộc phương đông không biết thời thế, bốn người này lập tức sẽ phát động tiến công.

- Chúng ta đi.

Andrea ngưỡng quá hóa giận, vung mạnh tay, mang theo tam đại Thần Vương đi thẳng ra ngoài. Còn Trí Tuệ Nữ Thần khách khí vái chào Đoạn Vân và A tu la, sau đó mới phi thân đi theo.

- Đoạn Vân lão đệ có lẽ muốn cùng bộ tộc Thiên sứ phương Tây của ta kết minh? Có thể được kết minh với Trung Hoa gia tộc cường đại, thật là một hạnh sự lớn của bộ tộc Thiên sứ chúng ta. - A tu la cười nói với Đoạn Vân.

Đoạn Vân cười cười, lấy từ không gian giới tử của mình ra ra một bình rượu ngon cao cấp do gia tộc chưng cất, và hai chén rượu ngọc. Sau đó hất vung tay lên, lợi dụng toàn hệ ma pháp bố trí lại khu vực này. Cuối cùng, Đoạn Vân lại một lần nữa vung tay lên, một vòng năng lượng không gian bao phủ cả Đoạn Vân và A tu la.

- A tu la lão ca, đây là rượu đặc biệt do Trung Hoa gia tộc làm ra. Hôm nay, chúng ta vừa uống rượu, vừa nghị sự.

Đoạn Vân đưa ra một ly rượu cho A tu la lúc này đang kinh ngạc đánh giá bốn phía.

- Đã sớm nghe nói rượu ngon nhân giới làm cho người ta lâng lâng. Hôm nay, nhờ có phúc của lão đệ, rốt cục cũng may mắn một lần nữa được nhắm nháp thử. Thơm quá.

A tu la cầm chén rượu đặc chế, hít hà mùi thơm tinh tế tràn ra từ chén rượu.

- Tới đây, cạn chén.

Đoạn Vân cầm chén rượu nhẹ nhàng cộng vào cái chén của A tu la, sau đó uống hết một hơi rượu nhân gian này.

- Rượu ngon. Ta cũng uống qua rượu Tây đại lục vài lần, nhưng rượu Tây đại lục khác xa với rượu của lão đệ. Đây mới có thể tính là rượu ngon chứ.

A tu la cũng một hơi hưởng sạch. Sau khi uống xong, hân cang vô cùng tán thưởng.

- Một lần nữa chúng ta nâng ly. Đây là rượu cực phẩm đặc chế, ở nhân giới, phỏng chừng cũng chỉ có ta là Thánh Chủ nhân giới mới có thể uống.

Đoạn Vân lại rót cho A tu la một ly khác.

Hai người, không... Phải nói một người, một điều nhân, cứ như vậy người một ly ta một ly uống liên tục bảy tám chén. Sau khi A tu la ý thức được mình hơi choáng váng liền nói với Đoạn Vân :

- Đoạn Vân lão đệ, chúng ta nói chuyện kết minh chưa? Người nhìn

Đoạn Vân một lần nữa ngửa đầu uống cạn một ly, sau đó nghiêm trang nói:

- A tu la lão ca, ta cũng không dối gì người. Lần trước người phái binh đi xuống nhân giới chúng ta, mặc dù người nói với ta đó là hiểu lầm, nhưng ai cũng biết, người tổn thất rất lớn ở nhân giới đại lục.

Nghe Đoạn Vân nói như vậy, A tu la cũng nghiêm túc hẳn. Nhưng hắn không nói gì, chỉ đợi Đoạn Vân nói tiếp.

- Lão ca có phải có một vấn đề muốn hỏi ta?

- Đích xác, chuyện hai ngàn Lục Thiên sứ và hai mươi Năng thiên sứ là như thế nào? - A tu la trực tiếp hỏi.

- Đích xác, họ từng đã chết. Nhưng ta lại làm họ sống lại. Nói cách khác, nếu ta nguyện ý, ta thậm chí có thể đưa tám mươi Năng thiên sứ và sáu Chủ Thiên Sứ bị thủ hạ của ta giết chết cứu sống lại hết.

- Cái gì?

Mặc dù A tu la cũng đoán được một vài năng lực của tên Đoạn Vân này. Nhưng khi nghe Đoạn Vân trực tiếp nói ra, thì không thể không làm cho hắn khiếp sợ. Tất cả thiên sứ bị giết đều có thể sống lại? Đây là khái niệm gì? Cho dù là Quang Minh Thần Hoàng và Sinh Mạng Nữ Thần cũng không làm được. Làm sống lại một và sống lại tất cả, căn bản không cùng khái niệm.

- Nói thật với người, ngay hôm nay ta có thể làm sống lại những thiên sứ này.

Đoạn Vân một lần nữa lại làm cho A tu la kích động.

- Người có điều kiện gì?

A tu la nhìn Đoạn Vân rất nghiêm túc. Đoạn Vân dám nói, vẻ nghiêm túc của A tu la như thế này chính là sự nghiêm túc nhất của hắn trước nay mà Đoạn Vân thấy.

- Ta không thích thần tộc phương đông lắm. - Đoạn Vân nói lạnh lùng.

- Người muốn cho bộ tộc Thiên sứ ta đối phó thần tộc phương đông thay cho người? Nhưng ta biết, với thực lực của người nếu muốn đánh bại Thần giới Phương đông nho nhỏ thì là việc quá đơn giản. - A tu la tỏ ra rất khó hiểu.

- Không. Với thực lực của ta, nếu chống lại Thần Hoàng Khắc Lạc Nặc Tư, ta không tin tưởng lắm.

Đoạn Vân trực tiếp nói ra chỗ kiêng kỵ của mình. Kỳ thật cho dù chống lại Sinh Mạng Nữ Thần, Đoạn Vân cũng đồng dạng không tin tưởng gì cho lắm. Nghe thế, A tu la cũng bắt đầu suy tư.

394. Chương 394: Sinh Mệnh Nữ Thần Sấm Nhập Nhân Giới Liễu

A tu la quả là không biết được Đoạn Vân có thể đối phó được với Thần Hoàng phương đông hay không? Chỉ bằng vào việc Đoạn Vân có thể bắt sống Angela thì hắn biết rất rõ thực lực của Đoạn Vân khẳng định là trên mình. Còn việc Đoạn Vân không muốn tự mình ra tay đối phó thần tộc phương đông, với lý do là kiêng kỵ Thần Hoàng Khắc Lạc Nặc Tư thì việc này cũng rất dễ để cho người ta chấp nhận. Nhưng đối với bộ tộc Thiên sứ bây giờ thì việc đối phó với Thần giới Phương đông lúc này tựa hồ cũng là một khó khăn rất lớn .

- Đoạn Vân huynh đệ, bộ tộc Thiên sứ ta và thần tộc phương đông trước nay vốn rất thù địch. Đương nhiên chúng ta rất muốn đánh thần tộc phương đông. Nhưng trải qua trận đại chiến với người, chúng ta đã bị tổn thất gần như một nửa vũ lực. Do đó, đối với thần tộc phương đông, chúng ta chỉ có năng lực để tự vệ mà thôi .

A tu la đành phải nói như vậy vì Đoạn Vân vừa tuyên bố có thể cứu sống lại Năng thiên sứ và Chủ Thiên Sứ .

Đoạn Vân khẽ cười một tiếng nói :

- Người yên tâm. Nếu người hứa trợ giúp ta đối phó với thần tộc phương đông, ta sẽ cứu những thiên sứ này cho người. Như vậy, tổn thất bộ tộc Thiên sứ các người tại nhân giới cũng không phải là quá lớn. Hơn nữa, đối với sự tình Tây đại lục, chúng ta cũng có thể thương lượng .

- Được, ta đáp ứng .

Uống một chén rượu mạnh, mặt A Tu La đỏ bừng hào sảng nói.

- Tốt lắm! Vậy chúc chúng ta hợp tác thành công .

Đoạn Vân cười cười, cộng ly với A tu la, sau đó hai người uống cạn chén rượu này đại biểu cho việc song phương kết minh .

Vung tay lên, Đoạn Vân thu hồi vòng năng lượng không gian. Lúc này, một tên Hắc Âm Vệ tiến đến bấm báo cho A tu là :

- Đại nhân! Vừa mới đây, Sinh Mạng Nữ Thần dưới sự yểm hộ của tam đại Thần Vương đã lao xuống nhân giới rồi .

- Tam đại Thần Vương thì sao ? - Đoạn Vân lúc này hỏi .

- Tam đại Thần Vương bị chúng ta đánh lui, bây giờ đã lùi trở lại đại bản doanh của thần tộc phương đông rồi . - Tên Hắc Âm Vệ trả lời .

Ngay lúc này, trong đầu Đoạn Vân bỗng vang lên thanh âm của Quang Minh Thần hồ :

- Chủ nhân! Một mụ đàn bà thực lực rất mạnh vọt xuống, hai huynh đệ của ta bị nàng giết rồi. Bây giờ nàng đang hướng về phía nam diện.

Nam diện? Đó không phải là Nữ Thần điện ngày xưa sao ?

Đoạn Vân cau mày nói với A tu là :

- A tu là lão ca, đây là cơ hội tốt để Thần giới Phương tây các người tiến công Thần giới Phương đông. Hiện người hãy suất lĩnh bộ hạ của người đánh vào hang ổ chúng đi. Tốt nhất là có thể ngay trực tiếp bắt đám Thần Vương lại .

- E hèm - A tu là vẫn có vẻ không tình nguyện .

Đoạn Vân cười cười, trực tiếp vung tay lên, ba mươi tên thiên sứ liền xuất hiện trong khu vực .

Chiêu này của Đoạn Vân làm A tu la giật bắn cả người. Tên này thật quá kinh khủng, hẳn lại có thể tùy ý mang theo nhiều người như vậy. Phải biết rằng, cho dù cổng Thần giới đã mở ra, nhưng không phải có không gian trang bị là có thể tùy ý đem những vật còn sống thông qua được .

- Đoạn Vân lão đệ! Vừa rồi người đem không gian trang bị lên đây à ? - A tu la cố gắng giữ bình tĩnh hỏi.

Đoạn Vân giơ Thần Long giới trong tay lên, cười nói :

- Lão ca, chẳng lẽ có vấn đề gì sao ?

- Thần Long giới chỉ? Nhìn thấy Thần Long giới chỉ, Atula lại càng giật mình.

- Cái giới tử nhỏ nhỏ của Long thần mà người cũng biết sao ?

Đoạn Vân thật ra cũng giật mình không ít .

- Đây là một giới tử có thể chứa được vật còn sống, ở Thần giới cơ hồ không ai không biết. Long thần, vốn chỉ là một Chân thần bình thường .. thế mà được coi trọng như Chủ thần . - A tu la liền giải thích cho Đoạn Vân .

- À, ta mang theo Thần Long giới chỉ đến đây, chẳng lẽ việc này có gì lạ?

- Đương nhiên có vấn đề, hơn nữa lại còn là một vấn đề rất lớn. Có một pháp tắc không gian như thế này : tiểu không gian không thể tùy ý qua lại giữa hai đại không gian. Cái này cũng là đạo lý khi một không gian giới tử không thể có thêm một cái bên trong nó nữa .

- Vậy Long thần làm sao mà đem giới tử này xuống nhân giới được chứ ?

Nghe thế, Đoạn Vân lại càng thêm mù mờ. Tên Tập Tây Cách Nhĩ tựa hồ còn đem giới chỉ này đi qua tận Ma giới cơ mà .

- Long thần là một đầu Thánh long. Thánh long Tập Tây Cách Nhĩ này có thuộc tính không gian nhất định. Hơn nữa ma pháp không gian của Tập Tây Cách Nhĩ cũng đã tu luyện tới bậc Chân thần trung giai. Nếu thêm vài vạn năm nữa, Long thần rất có thể trở thành Chủ thần không gian kế tiếp. Bằng vào thuộc tính không gian của hắn, hắn tự nhiên có thể mang theo Long thần giới của hắn đi lại. - A tu la trả lời .

Đoạn Vân cười cười, nói :

- A tu la lão ca nói xem, vừa rồi khi ta bố trí vòng năng lượng cách âm là thuộc tính gì ?

- Người cũng là người tu luyện không gian hệ ?

Nghe thấy thế, A tu la giật mình muốn chứng thực lại .

- Cứ xem là như thế đi. Được rồi, A tu la lão ca, đây là hai Chủ Thiên Sứ và ba mươi Năng thiên sứ. Người yên tâm, ta không hề động tay động chân gì với họ cả. Họ không khác gì lúc trước đâu. Về phần năm mươi Năng thiên sứ và tứ đại Chủ Thiên Sứ còn lại, vài bữa nữa ta sẽ trả lại cho người. Hay là người có thể dùng thân thể thần tộc phương đông đổi với ta. Có một điểm xin lão ca nhớ kỹ : người đừng giết những mỹ nữ Thần giới Phương đông .

- Hắc hắc, ta hiểu rồi. Nhưng Đoạn Vân lão đệ, ta thấy người rất khó bắt được Sinh Mạng Nữ Thần đó .

A tu la nói với Đoạn Vân .

- Tại sao? Ta không tự tin khi đối phó với Thần Hoàng Khắc Lạc Nặc Tư, chứ đối phó với một Sinh Mạng Nữ Thần nho nhỏ thì ta vô cùng tự tin. Lão ca cứ triệu tập quân đội của người rồi hướng thẳng về phía thần tộc phương đông mà phát khởi tiến công. Còn nữa, những tướng sĩ chết trận cứ đưa cho ta. Ta có thể giúp người làm họ sống lại rất nhanh. Những tù binh có tác dụng rất lớn với ta, hy vọng người có thể đem tất cả tù binh giao cho ta .

- Đoạn Vân lão đệ! Sở dĩ ta nói Sinh Mạng Nữ Thần khó bắt là vì cổng Thần giới đang mở ra, nàng có thể trực tiếp thông qua không gian truyền tống trở lại Thần giới. Việc này căn bản không cần lấy một giây. Ta nghĩ nàng tùy tiện vào nhân giới, chỉ là muốn tìm hiểu những tin tức ở nhân giới. Chỉ cần va chạm với người, nàng sẽ thông qua truyền tống, phản hồi Thần giới ngay lập tức. Nhưng Đoạn Vân lão đệ yên tâm, việc đánh Thần giới Phương đông, ta sẽ không chậm trễ đâu. Đến lúc đó tù binh Thần tộc, bất luận sinh tử, ta đều sẽ giao cho người cả. Ta cũng sẽ đưa tất cả mỹ nữ Thần tộc cho lão đệ .

Nghe thế, Đoạn Vân nhìn cổng Thần giới cách đó không xa. Rồi nhìn A tu la, sau đó kéo một tên Chủ Thiên Sứ vừa được mình cứu sống lại, dùng hai ngón tay khẽ điểm một chút lên trán tên Chủ Thiên Sứ này .

- Đoạn Vân lão đệ, người

Thấy Đoạn Vân đột nhiên làm như vậy, tên Chủ Thiên Sứ này vốn là do hắn cứu sống lại, nên cũng không dám có cử động gì.

Đoạn Vân cười cười, nói :

- A tu la lão ca! Tên Chủ Thiên Sứ này bây giờ đã có thể tương thông tâm ý với ta. Chỉ cần thông qua hắn, người có thể liên lạc tới ta. Để bắt Andrea, ta tạm thời đóng cổng Thần giới lại .

- Cái gì? Đóng cổng Thần giới?

A tu la vô cùng khiếp sợ. Cổng Thần giới sao có thể nói đóng là đóng được .

Nhưng lúc này, hai thủ hạ của Đoạn Vân đã nhận được lệnh của hắn phi thân bay ra khỏi cổng Thần giới. Đồng thời, Đoạn Vân cũng bay tới giữa cổng Thần giới rồi .

Đứng trong cổng Thần giới, Đoạn Vân vận khởi toàn thân ma lực không gian, trực tiếp đồng hóa với năng lượng không gian chung quanh. Thông qua sử dụng không gian ma pháp mà mình cơ hồ chẳng dùng để làm gì, Đoạn Vân trực tiếp đóng cổng Thần giới lại. Hơn nữa, thời gian đóng cửa căn bản chưa tới một phút .

Phương pháp đóng cổng Thần giới của Đoạn Vân rất đơn giản : chỉ là dùng không gian ma lực trong cơ thể mình đồng hóa với không gian ma lực của cổng Thần giới, cuối cùng lại dùng vô số năng lượng không gian bổ sung cho chỗ không gian bị khiếm khuyết nơi cửa Thần giới .

Chuyện này đối với một không gian Chủ thần thì căn bản không có gì khó. Vốn lúc trước Đoạn Vân cũng muốn đóng cổng Thần giới. Hắn muốn để đại lực phát triển thêm vài năm, rồi sau đó sẽ mở cửa khai chiến với lưỡng đại Thần giới. Nhưng Đoạn Vân không làm như vậy. Đóng cửa tự luyện trong nhà với nhau thì thực lực sẽ rất khó phát triển. Muốn đủ lực chống lại được với lưỡng đại Thần giới, thì thủ hạ của mình cũng phải nhờ vào chiến đấu mới có thể phát triển nhanh hơn. Bây giờ, Đoạn Vân lại thành công xúi Thần

giới Phương tây đánh Thần giới Phương đông. Việc này phải nói là một kỳ ngộ. Để Thần giới Phương tây đi đánh Thần giới Phương đông, như vậy hai đại Thần Hoàng sẽ không nhằm vào mình. Chỉ cần hai đại Thần Hoàng không chú ý, vậy mình có thể phát triển thực lực lên mà không cần kiêng kỵ. Đến lúc bắt làm thịt hai lão gia hỏa đó xong, mình sẽ là cường đại nhất tam giới Nhân Thần Ma.

Quang minh nam thần A tu la nhìn thấy mà chết lặng người, kinh dị nhìn cổng Thần giới đã đóng. Lúc này, tên Chủ Thiên Sứ bị Đoạn Vân động tay chân tay chân nói với A tu la :

- Đại nhân, Đoạn Vân đại nhân nói là hắn đã thành công đóng cổng Thần giới, hắn nói sẽ mở cửa ra khi ngài đại thắng. Đến lúc đó, hắn sẽ đưa Angela công chúa và những thiên sứ còn lại đem trả. Hắn còn nói, nếu có thể hắn sẽ trợ giúp bộ tộc Thiên sứ sửa chữa cổng Thần giới Phương tây. Đến lúc đó hắn có thể giao một nửa lãnh địa Tây đại lục cho bộ tộc Thiên sứ chúng ta phát triển tín đồ .

Nghe thế, A tu la cắn cắn răng, ra lệnh :

- Hạ lệnh tất cả đại quân thiên sứ, hướng thần tộc phương đông phát động tiến công. Còn người, Chủ Thiên Sứ Lỗ Tư Đồ, nói cho Đoạn Vân đại nhân biết, chúng ta sẽ mau chóng đánh bại thần tộc phương đông. Nhưng vì vấn đề binh lực, có thể phải cần có viện quân.

Một lát sau, tên thiên sứ tên là Lỗ Tư Đồ nói :

- Đoạn Vân đại nhân nói, có thể dùng tứ đại Chủ thần để đổi bốn Chủ Thiên Sứ. Còn Chân thần có thể đổi những Năng thiên sứ còn lại. Còn nói muốn có nhiều mỹ nữ. Đoạn Vân đại nhân đã gặp Sinh Mạng Nữ Thần rồi, hắn nói sẽ liên lạc sau .

A tu la nhìn bốn Hắc Âm Vệ phía sau, gằn giọng :

- Xuất phát. Bắt vài Thần Vương. Không ngờ Đoạn Vân này lại là một không gian Chủ thần. Nam nhân thần bí này, đến tột cùng còn có bao nhiêu năng lượng bí ẩn còn cất dấu ?

Lúc này, Đoạn Vân đang ở trên bầu trời Viện Y Khoa Trung Hoa. Đối diện với hắn là Sinh Mạng Nữ Thần Andrea tự ngạo với chỉ số IO thấp .

Việc đóng cổng Thần giới làm cho Đoạn Vân hao tổn rất nhiều năng lượng, nhưng phần năng lượng này cơ bản đều là một vài năng lượng không gian dư thừa. Năng lượng này, đối với việc chiến đấu của Đoạn Vân không trợ giúp gì nhiều. Mặc dù Đoạn Vân đã là một toàn hệ Chủ thần, nhưng giai vị của vài hệ đặc biệt của hắn vẫn còn dừng lại ở sơ giai, hơn nữa hắn cũng không lĩnh ngộ được lĩnh vực toàn hệ. Tuy lĩnh vực thủy hệ đã học lõm được từ Ngải Vi Nhi. Băng hệ lĩnh vực cũng miễn cưỡng học trộm được của thị nữ Băng tuyết Nữ thần của mình .

Bây giờ, người bên Đoạn Vân quả thật không ít. Kỳ thật khi tiến vào Thần giới, Đoạn Vân đã âm thầm đem theo một bộ phận chung đoạn chứa trong Thái Cực đồ. Chỉ có điều đám gia hỏa này vừa vào đó là lập tức dựa vào linh khí nồng đậm bên trong mà miệt mài tu luyện .

395. Chương 395. Như Quả Nhĩ Đầu Hàng Ngã Hội Ngận Thất Vọng

Chủ nhân, hai huynh đệ của ta bị mụ đàn bà này giết.

- Một đầu Quang Minh hổ chỉ Andrea nói với Đoạn Vân .

- Thi thể đâu?

Đoạn Vân hỏi. Quả thật hai nô lệ vừa chết, Đoạn Vân là người biết đầu tiên .

- Ở chỗ này.

Tên Quang Minh Thần hổ vứt ra hai tượng băng thật lớn .

Đoạn Vân vung tay thu hai tượng băng vào Thái Cực đồ. Chỉ cần Đoạn Vân còn sống, đám nô lệ của Đoạn Vân sẽ không có khả năng chết được. Hơn nữa, Đoạn Vân vẫn cảm thấy hai tên này tuy thân thể đã chết, nhưng linh hồn của chúng vẫn tương liên với mình nên còn sống. Cho dù linh hồn họ có chết đi, Đoạn Vân có thể dựa vào linh hồn ký ức trong ý thức hải mà sinh ra linh hồn mới cho chúng. Đoạn Vân bây giờ dựa

vào bất kể thân thể hay linh hồn đều có thể tiến hành cứu sống lại. Y thuật biến thái cũng tăng lên theo thực lực biến thái của hắn.

Bên người và phía sau Đoạn Vân là một đám cao thủ gia tộc. Sau khi cổng Thần giới bị đóng lại, Sinh Mạng Nữ Thần chỉ một thân một mình xuống nhân giới chắc chắn sẽ có kết quả tuyệt đối vô cùng thảm hại.

Năm ma sủng, mười Thần Long, hai đầu Thần Hổ có thực lực cấp mười lăm trung giai. Ngoài ra còn có Diệp Cô Thành, Âu Đặc Tư, Ny Khả. Xem ra toàn bộ quân chủ lực cường đại nhất của Đoạn Vân đều có mặt ở đây.

- Andrea, người đột nhiên tới đại lục nhân giới, rồi tàn sát hai nô lệ thủ hạ của ta, người hắn cũng nên kiểm điểm trước mặt ta một phen chứ.

Đoạn Vân nheo mắt, nhìn về phía Andrea, trong ngữ khí mang theo vẻ uy hiếp.

- Nô lệ? Thần Hổ cự thú cấp bậc Chủ thần lại trở thành nô lệ của người? Đoạn Vân, người quả nhiên kinh khủng. Nhưng Đoạn Vân, chỉ đối phó với một mình ta, người lại triệu tập nhiều cao thủ như vậy, xem ra người thật sự rất coi trọng ta nhỉ!

Andrea cầm tấm biển Viện Y Khoa Trung Hoa, ánh mắt phần nộ như kim châm vào Đoạn Vân. Nhưng Đoạn Vân gần như không đếm xỉa gì đến 'ánh mắt kim châm' này.

- Người yên tâm, hôm nay ta không ra tay đâu. - Đoạn Vân nói lạnh lùng .

- Nam nhân tự cao tự đại, người cho rằng người làm được sao?

Nói xong Andrea bóp tấm biển thành tro bụi, sau đó lại kéo ra thành một cục nhỏ gì đó, rồi lại bóp nát ra.

Món đồ cứ bị bóp lại kéo ra, vô số năng lượng không gian xung quanh cũng méo mó theo. Thấy nhiều năng lượng không gian như vậy, Đoạn Vân không khách khí gì, trực tiếp xuất Thái Cực đồ ra thu sạch sẽ toàn bộ năng lượng này. Vừa rồi khi đóng cánh cửa Thần giới, Đoạn Vân đã tiêu hao gần hết toàn bộ năng lượng không gian tích lũy nhiều năm nay.

Mặc dù mình có thể đem chân khí chuyển hóa thành năng lượng không gian, nhưng làm như vậy tựa hồ không giá trị lắm. Tốt nhất là hấp thu thêm năng lượng không gian thì tốt hơn. Khi cần, mình sẽ đến chỗ chướng ngại giữa Nhân Ma hai giới hấp thu năng lượng không gian, sẽ bổ sung ma lực không gian của mình sớm một chút .

Đoạn Vân đoán phỏng chừng Sinh Mạng Nữ Thần bóp nát món đồ đó để giúp nàng trở lại Thần giới. Nhưng bây giờ cổng Thần giới đã đóng, nàng có nắm bóp ra sao cũng không có tác dụng. Trừ phi nàng cũng là một không gian Chủ thần, nhưng hiển nhiên, nàng không phải.

- Chuyện gì thế? Sao ta vẫn còn ở nơi này. - Andrea vô cùng khiếp sợ.

- À, chẳng lẽ người không biết? Cổng Thần giới đột nhiên âm một tiếng đóng lại mất tiêu rồi.

Đoạn Vân đưa hai tay tạo thành chữ thập, dùng một loại ngữ khí có vẻ hả hê nói.

- Cái gì ? - Andrea lúc này quay đầu nhìn lên

- Không có khả năng? Ngoại trừ không gian Chủ thần, không ai có thể nhanh chóng không tiếng động đóng cổng Thần giới được. Không có khả năng.

Andrea tỏ ra khiếp sợ. Nàng thật sự thấy cổng Thần giới đóng lại, không phải là giả.

- Không gian Chủ thần? À, nguyên lai là cần có không gian Chủ thần hả. Ta nói cho người biết, ta có một đứa con trai, năm nay nó bốn tuổi. Ta nhớ Đầu thần Alex có nói qua, nhi tử của ta tương lai sẽ phát triển thành một không gian Chủ thần đó.

- Nói đùa. Cho dù hắn có thể trở thành không gian Chủ thần, việc đó cũng phải mất trăm năm thậm chí ngàn năm sau. Một không gian Chủ thần bốn tuổi hả? Người tính lừa ai đây ?

Andrea trợn cặp mắt đẹp như tranh của nàng, trừng mắt nhìn Đoạn Vân.

Đích xác, tiểu Thiên Vũ bây giờ đích xác còn chưa phải là không gian Chủ thần, nhưng tiểu tử kia này cũng đã là một không gian Đấu thần. Phỏng chừng đợi hắn trưởng thành, hắn đúng là một không gian Chủ thần rồi. Thành tựu của nhi tử làm cho Đoạn Vân cân nhắc đến việc làm cho vài người đàn bà của mình có mang. Như vậy, sau này làm ra vài không gian Chủ thần, đến lúc đó toàn bộ thế giới này đều do mình thống trị .

- Andrea, người trốn không thoát đâu. Nhưng nếu người đầu hàng, ta cũng sẽ rất thất vọng. Do đó, ta hy vọng người có thể có chút cốt khí, không được đầu hàng nhé.

Đoạn Vân cười nói.

- Muốn ta đầu hàng thì phải xem người có bản sự không đã.

Sinh Mạng Nữ Thần Andrea nhìn Đoạn Vân tràn ngập phần nộ.

- Lão Đại, nàng phần nộ hẳn là cái thứ Sinh Mạng Nữ Thần phần nộ trong truyền thuyết đó. Lão Đại, cho chúng ta lên thử trước đi .

Tiểu Phi Hiệp nói với Đoạn Vân .

Đoạn Vân khẽ gật đầu:

- Được, năm tên các người lên thử một lần đi. Nhưng phải nhớ kỹ, ngàn vạn lần đừng để nàng đánh thành cảm. Nếu không có muốn cứu các người cũng cứu không được.

- Hắc hắc, lão Đại, chúng ta biết rồi. Chúng ta chỉ muốn cảm thụ cái loại cảm giác đấu đá với cường giả một chút mà thôi .

Tiểu Phi Hiệp giơ ngón tay của mình lên, ánh mắt nhìn về phía Sinh Mạng Nữ Thần tràn ngập vẻ hí hửng .

Năm đại ma sủng bày thành một hàng, ngang ngạnh đứng trước mặt Sinh Mạng Nữ Thần.

Sinh Mạng Nữ Thần đánh giá năm tên gia hỏa trước mắt một chút, nhưng nàng nhìn mãi vẫn không ra thực lực của chúng. Cái duy nhất nàng biết là dấu hiệu ma sủng trên trán.

Vừa thấy dấu hiệu này, Andrea cảm thấy bị vũ nhục thậm tệ, nàng cơ hồ phát điên gào lên với Đoạn Vân:

- Đoạn Vân, người để năm ma thú đánh nhau với ta hả? Người vũ nhục ta. Người nghĩ rằng ta sẽ ra tay với năm tên ma thú chẳng biết sống chết này sao? Cho dù ta giết họ, cũng phải nói là một phần thưởng rất lớn cho họ đó. Đoạn Vân, muốn đánh thì người tự mình ra tay đi.

Đoạn Vân khoát khoát tay, nói về bất cần:

- Muốn giết cứ giết, giết bọn nó ta đỡ bị quấy rầy. Muốn ta ra tay hả? Không có cửa đâu .

- Sinh Mạng Nữ Thần đại nhân, giới thiệu với người một chút về năm người chúng ta. Ta gọi là Tiểu Phi Hiệp, bây giờ là hoàng đế không trung nhân giới đại lục. Linh không của Trung Hoa đại lục cơ bản đều do ta phụ trách. Còn cái tên như tiểu mao sáu bảy tuổi này, tên là

- Đại tỷ tỷ, ta tên là Phì Tử, là Thú hoàng bây giờ .

Phì Tử tiếp lời Tiểu Phi Hiệp, cũng đứng trước mặt Andrea làm vẻ một tiểu hài tử thật dễ thương. Phì Tử quả là phát dục vô cùng chậm chạp .

Sự phát dục hoàn toàn dựa theo tình huống phát triển thân thể ma thú. Nói cách khác, nếu Phì Tử muốn trưởng thành, phỏng chừng còn phải đợi trên trăm năm nữa. Hắn đã tới cấp bậc này rồi nhưng mà kích cỡ thân thể vẫn còn bé tí, nhưng hắn cũng không quan tâm gì cho lắm.

- Ta đây gọi là Ngưu Ma Vương.

Ngưu Ma Vương vẫn cục mịch như xưa. Nhưng hắn đã hấp thu linh hồn Quỷ Lửa, nên hắn có thể phát ra lửa đủ để thiêu đốt linh hồn.

- Chúng ta là Đạt Nhĩ huynh đệ, ta gọi là Đạt Nhĩ Ba, hắn là đệ đệ ta Đạt Nhĩ Khắc. Chúng ta là hai đầu hắc long.

Đạt Nhĩ Khắc giới thiệu mình.

- Chúng ta là siêu tổ hợp vô địch thiên hạ, năm ma sủng Trung Hoa.

Năm tên này nhí nhố cùng nhau phi thân dần hàng trên không trung. Bay ra một cái tạo hình do năm người tự sáng chế. Tạo hình của chúng quả thật vô cùng tức cười. Phì Tử lùn thấp, đứng phía trước nhất lè lưỡi ra, Tiểu Phi Hiệp nghiêng đầu, dùng tay phải giật tóc, Đạt Nhĩ huynh đệ hai tay khoanh trước ngực, đứng một tả một hữu sau lưng Tiểu Phi Hiệp, còn Ngưu Ma Vương thì hai chân dẫm lên hai vai của Đạt Nhĩ Ba Đạt Nhĩ Khắc, làm một tư thế giống như tư thế phòng thủ học được từ Đoạn Vân .

Sau khi đã tạo hình xong. Năm tên gia hỏa này còn không tiếc hao phí chút năng lượng, làm toàn bộ khối tạo hình quái đản này phát ra hào quang sáng chói.

Đối với tạo hình này, Đoạn Vân mặc dù gặp qua vài lần rồi, nhưng lần này vừa nhìn thấy, hắn vẫn buồn cười vô cùng. Trời ơi, các người không có cách nào xếp đặt hay ho hơn một chút sao ?

Còn Sinh Mạng Nữ Thần vốn đã tức giận dị thường, nhưng vừa thấy cuộc biểu diễn siêu thực tạo hình của chúng thì không khỏi buồn cười, đúng là dở khóc dở cười. Đoạn Vân sao lại có được năm tên ma sủng nhố nhăng đến bậc này cơ chứ?

- Andrea đại nhân, người tựa hồ coi thường năm huynh đệ chúng ta rồi .

Tiểu Phi Hiệp nói, mang theo vẻ âm trầm, cũng mang theo vài phần uy hiếp và có vài phần uy áp cường giả.

Sinh Mạng Nữ Thần tỏ ra nghiêm túc hẳn lên. Dựa vào những lời này, Sinh Mạng Nữ Thần dám nói, con phi long trước mặt còn cường đại hơn cả Chủ thần Thần giới. Nếu năm ma sủng này mà đều mạnh như thế, trận này nàng cũng không thể sơ ý được.

- Các huynh đệ, người đàn bà này dám cười chúng ta, lập tức phát động công kích .

Tiểu Phi Hiệp phát khởi mệnh lệnh công kích .

Năm ma sủng bay ra bốn phía, vây kín Sinh Mạng Nữ Thần Andrea. Phì Tử phi thân tới dưới thân Sinh Mạng Nữ Thần, Tiểu Phi Hiệp phi thân ra phía trên mũ đàn bà này, còn Đạt Nhĩ hai huynh đệ, một tả một hữu cặp Sinh Mạng Nữ Thần vào giữa. Ngưu Ma Vương còn lại chính diện tấn công trước mặt Sinh Mạng Nữ Thần .

Năm ma sủng từ năm hướng bất đồng phát động năm đường công kích Sinh Mạng Nữ Thần.

- Năm tên chẳng biết chết sống này, lại còn dám khiêu khích ta?

Vừa dứt lời, Sinh Mạng Nữ Thần vùng hai tay lên, phát động năng lượng công kích lên Tiểu Phi Hiệp trên đỉnh đầu. Nhưng vị thần không trung này có tốc độ tuyệt đối kinh khủng. Tiểu Phi Hiệp như một thần gió, trực tiếp tránh được đòn năng lượng công kích. Năng lượng cường đại, trực tiếp bắn về phía chân trời, làm không khí rung động không thôi.

Nhân lúc nàng phát động tiến công Tiểu Phi Hiệp, bốn công kích từ các phương hướng khác nhau cũng bổ vào nàng. Ngưu Ma Vương trực tiếp phun vào Sinh Mạng Nữ Thần một đại hỏa cầu, Phì Tử cho nàng một quả thú vương gầm, còn Đạt Nhĩ huynh đệ, cứ nhắm vào hai bên người đàn bà này mà dẫm .

Ầm ầm ầm ầm. Bốn luồng năng lượng từ bốn hướng tựa hồ đã đánh trúng người đàn bà này. Khói bụi trùm lên Sinh Mạng Nữ Thần .

Nhưng sau khi khói tan, Andrea được một quả cầu năng lượng bao quanh chỉ cười lạnh:

- Không biết điều, năm tên ma thú tạp chủng cấp mười lăm mà dám phát động công kích với ta. Các người đúng là muốn đi tìm chết!

Nói vừa xong, Sinh Mạng Nữ Thần lập tức quay về năm phương hướng của năm ma sủng phát động năng lượng công kích vô cùng mãnh liệt .

Đoạn Vân nhìn thấy cường độ năng lượng công kích lần này khá cường đại, năm ma sủng không biết có ai bị thương không nữa. Nhưng Đoạn Vân cũng không cần lo lắng quá mức, một kích này đánh về năm phương hướng khác nhau, như vậy, sức mạnh đã bị phân tán mỏng.

396. Chương 396. Ngũ Ma Sủng Đại Chiến Sinh Mệnh Nữ Thần

Sinh Mệnh Nữ Thần Andrea sau đó phát động năng lượng công kích về năm hướng, nhưng năm ma sủng dù sao cũng không phải ma thú bình thường nên đã né tránh được. Họ đã hình thành nội đan của mình, lực lượng năm tên này có tính linh hoạt đến mức một Chủ thần bình thường cũng không thể so sánh được. Dựa vào sự chỉ huy của nguyên anh, tốc độ của chúng tăng lên rất cao, do đó bọn chúng trực tiếp tránh được năm luồng năng lượng công kích.

Sau khi tránh được công kích của Andrea, năm tên ma sủng lại một lần nữa quay lại phát khởi công kích mới.

Lần này, năm tên đứng hàng ngang đối diện với Sinh Mệnh Nữ Thần, nhân khi Andrea đang thu lực về, năm tên gia hỏa dùng tuyệt chiêu của mình đánh về Andrea đứng cách đó năm mươi thước.

Công kích của Phi Tử là nhanh nhất. Hắn dùng thú vương đạn đã được chuẩn bị rất kỹ, trực tiếp bắn thẳng vào vòng năng lượng của Andrea.

Tiểu Phi Hiệp và Đạt Nhĩ huynh đệ thì chia ra làm hai hướng lao vào Andrea với năng lượng cường đại nhất. Tiểu Phi Hiệp là chủ công. Hắn trực tiếp biến thân thành phi long, năng lượng hộ thể cường đại bao phủ cả người hắn, còn phi long trảo của hắn giơ cao, một hình long trảo lơ lửng được tạo ra bằng năng lượng xuất hiện. Khoảng cách năm mươi thước đối với ông thần của không trung căn bản không có nghĩa lý gì, không thể dùng giây hoặc phần mười giây mà tính được. Tiểu Phi Hiệp dùng tốc độ thuần di, trực tiếp đánh xuống Andrea từ phía trên. Phát lực thật mạnh, một long trảo mãnh liệt từ trên giáng xuống.

Thanh âm năng lượng long trảo va chạm vào quần năng lượng bảo vệ rất chói chói. Lúc này, đám thủ hạ của Đoạn Vân đang xem cuộc chiến chỉ thấy quần năng lượng của Andrea xuất hiện một vết xước rất rõ ràng. Sinh Mệnh Nữ Thần Andrea không thể không lo lắng về hậu quả của lực công kích kinh người của Tiểu Phi Hiệp. Đối mặt với loại đơn thể công kích với chất lượng cường đại như thế, nàng tin rằng, nếu mình phân tán lực lượng đều ra trên cả quần năng lượng, quần năng lượng rất có thể lập tức bị xé rách ngay. Do đó mục đàn bà kịp thời bổ sung một bộ phận năng lượng vào chỗ mà Tiểu Phi Hiệp vừa công kích. Nhưng cho dù là như thế, đòn công kích của Tiểu Phi Hiệp vẫn triệt tiêu khá nhiều độ dày trên vòng năng lượng của nàng.

Tiểu Phi Hiệp không hề giảm tốc độ, trực tiếp lướt qua đỉnh đầu Andrea, phi thân tới sau lưng Andrea.

Andrea ngăn trở cú đơn thể công kích của Tiểu Phi Hiệp một cách rất nhẹ nhàng. Nói cách khác, Tiểu Phi Hiệp toàn lực công kích mà đến cả vòng năng lượng của nàng cũng không phá được.

Nhưng lúc này, công kích năng lượng của bốn ma sủng còn lại cũng đã đến nơi.

Thú vương gầm do Phi Tử phát ra, quả đạn này ẩn chứa cường độ năng lượng không dưới cấp mười lăm trung giai, viên đạn gầm này lại rất nhỏ, do đó, mật độ năng lượng của viên đạn gầm khá kinh khủng. Hơn nữa nội anh của Phi Tử vô cùng cường đại, lực sát thương của viên đạn này tuyệt đối không kém Tiểu Phi Hiệp.

Khi mới phát khởi công kích này, rõ ràng hắn đã phát ra trước Tiểu Phi Hiệp. Đây là một tuyệt chiêu của Phi Tử, tốc độ của viên đạn gầm này rất chậm, chính là để mê hoặc đối thủ. Hắn có nguyên anh, hoàn toàn có thể bằng vào nguyên anh cường đại khống chế tốc độ phi hành của viên đạn.

Khoảng cách năm mươi thước, đối phương tuyệt đối sẽ không nghĩ viên tạc đạn này còn có thể tự động gia tốc. Còn Andrea cũng đích thật bị Phi Tử làm mê hoặc, nàng lựa chọn đưa lực lượng tập trung để chống đỡ Tiểu Phi Hiệp, vì cảm nhận viên đạn gầm này không uy lực lắm.

Tiểu Phi Hiệp dùng tốc độ thuần di công kích qua đi. Lúc này viên đạn gầm của Phi Tử cũng vẫn bay với một tốc độ trông có vẻ rất từ tốn nhắm vào trung tâm vòng năng lượng của Andrea. Lúc đó Andrea vừa mới ngăn cản đòn của Tiểu Phi Hiệp nên mất đi một bộ phận năng lượng, thì cú tấn công của Phi Tử bỗng trở thành một cơn bão.

Chỉ thấy viên đạn to bằng nắm tay khi còn cách mục đàn bà này có hai mươi thước, đột nhiên vỡ tung lộ ra một tầng năng lượng khác. Viên đạn lộ ra có năng lượng màu vàng đất. Hơn nữa viên đạn thú vương gầm

này vốn tròn vo, bây giờ lại lóe lên một mũi nhọn.

Đạn gầm mang hình dáng một viên đạn to đùng.

Dưới sự khống chế của Phì Tử, đạn gầm trong nháy mắt đã gia tốc tới cực điểm, tuyệt đối không dưới tốc độ bay của Tiểu Phi Hiệp trực tiếp đập vào vòng năng lượng của Sinh Mạng Nữ Thần.

Ầm. Năng lượng nổ tung bộc phát ngay chỗ vòng năng lượng của Andrea. Cú đánh này đã phá vỡ một lỗ thủng tổ chẳng tới nửa thước trên vòng năng lượng của Andrea.

Quỹ tích của viên đạn vừa tăng tốc làm xuất hiện những tia lửa do ma sát với không khí .

Khi Andrea còn chưa kịp phản nộ vì vòng năng lượng bị tổn hại, công kích của Đạt Nhĩ huynh đệ đã phủ xuống.

Đạt Nhĩ huynh đệ chỉ là những tên tu luyện chuyên về sức mạnh. Mà họ lại có nguyên anh, do đó sức mạnh của chúng quả thực vô cùng kinh khủng. Lực công kích là cái gì? Lực công kích là sức mạnh cộng với tốc độ.

Hai đầu hắc long tàn bạo, từ hai bên Andrea một tả một hữu luồn qua lỗ thủng mà Phì Tử vừa phá vỡ vùng nắm tay kênh càng đâm vào.

Hai tên hèn hạ này xem ra không biết cái gì gọi là sĩ diện nam nhân, nhắm thẳng vào hai chỗ nhô cao lên của Andrea mà tiến hành oanh kích.

Andrea lại đứng lúc này hai tay đang giơ lên. Vì sao? Người ta phản nộ vẫn làm như vậy - hai tay giơ hướng lên trời, mà cũng là một tư thế để tiến hành ngưng tụ lực lượng, về mặt năng tràn ngập thần sắc phản nộ. Andrea phản nộ dĩ thường nhưng vẫn cố hết sức bổ sung năng lượng tu bổ cho vòng năng lượng. Không đến 0.001 giây, liên tục hai lần lọt vào công kích của Tiểu Phi Hiệp và Phì Tử làm cho đầu óc nàng không còn kịp nhớ tới còn có cú công kích của hai con hắc long đang chờ nàng.

Đạt Nhĩ huynh đệ nhờ đó mà đắc thủ. Hai tên này một tả một hữu trực tiếp đâm trúng vào hai gò núi cao của Sinh Mạng Nữ Thần. Đạt Nhĩ Ba bên trái, bởi vì hữu quyền hấn nặng hơn, Đạt Nhĩ Khắc do thuận tay trái nên đánh bên phải. Năm tay cường đại của hai tên này mang theo năng lượng thực thể, trực tiếp đập dẹp hai quả đồi xuống.

Dù người đàn bà này mạnh đến đâu, nhưng cũng phải có nhược điểm ở một bộ phận thân thể nào đó. Mặc dù chiêu thức của Đạt Nhĩ huynh đệ rất hèn hạ, nhưng không thể nghi ngờ, năng lượng công kích của họ rất hiệu quả. Andrea bị đánh trúng vào đó chỉ cảm giác bộ ngực bị đè ép mãnh liệt, sau đó thân thể vô cùng đau đớn. Vô cùng ngưng ngừng, vòng năng lượng lúc này mất đi sự khống chế, trực tiếp bể tan thành .

Một kích qua đi, Đạt Nhĩ huynh đệ tiếp tục phi thân lướt qua. Giao chiến với cường giả, họ hiểu được một đạo lý - đừng cho đối thủ cơ hội miếu sát mình.

Andrea bị nhục nhã, tỏ ra vạn phần tức giận, nhưng nàng còn chưa kịp tìm hai đầu hắc long báo thù thì lần công kích cuối cùng của con ma sủng còn lại đã phủ xuống.

Lần này tiếp đón nàng là một cái sừng trâu mãnh liệt.

Dựa vào sự cường đại, Ngưu Ma Vương biến thân thành con nghé con, chĩa thẳng cái sừng nhọn hoắt của hấn vào ngực Sinh Mạng Nữ Thần.

Ngưu Ma Vương cả người lóe lên linh hồn chi hỏa cường đại. Trên sừng ngưng tụ toàn bộ lực lượng của hấn. Trâu thường cậy mạnh, còn phối hợp với luồng lửa nhiệt độ cao , làm cho sừng của hấn có nhiệt độ lên tới vạn độ. Hơn nữa với tốc độ mãnh liệt, sừng của Ngưu Ma Vương trực tiếp đâm thẳng vào ngực Andrea .

Andrea lúc này vì hoàn toàn không đề phòng. Vừa mới bị hai hắc long oanh kích vào giữa bộ ngực, nay lại bị thêm cái sừng trâu vừa bén nhọn vừa nóng đâm thẳng vào. Một kích này, sừng trâu với nhiệt độ cao, cộng thêm linh hồn chi hỏa của Ngưu Ma Vương đã đục thủng thân thể nàng.

Sinh Mạng Nữ Thần bị đánh bay. Andrea mặc dù cường đại, nhưng thân thể nàng dù sao cũng chỉ là đàn bà, hơn nữa một nữ ma pháp sư không có thân thể cường hấn. Dưới tình huống hoàn toàn không phòng bị, bị con trâu hoang Ngưu Ma Vương húc vào một cú, thân thể nào mà chịu được chứ?

Nhưng đồng thời khi nàng vừa bị húc bay, Andrea phần nộ cũng kịp dùng bản năng vỗ một chưởng vào người Ngưu Ma Vương.

Ngưu Ma Vương vừa mới đem toàn bộ toàn thân năng lượng rót vào ngư giác nhằm công kích Andrea, lúc này bị một chưởng mãnh liệt đánh bay đi xa lắc.

Một chưởng cấp bậc Thần Vương, tuyệt đối không dễ chịu gì. Nếu không phải lúc đó trên người Ngưu Ma Vương vẫn còn hỏa diễm hộ thể, một chưởng này tuyệt đối đủ để lấy cái mạng trâu của Ngưu Ma Vương.

Một chưởng đánh Ngưu Ma Vương bay đi, linh hồn của hắn lung lay như muốn xuất khỏi xác. Ngưu Ma Vương trọng thương, máu phun xối xả không ngừng.

Diệp Cô Thành được Đoạn Vân ra hiệu phi thân tiếp được thân thể Ngưu Ma Vương.

Nhìn thấy huynh đệ mình bị trọng thương, bốn tên gia hỏa còn lại nổi cơn tam bành. Bốn tên lúc lại hợp lực tiến hành mãnh công. Hơn nữa chiêu thức hoàn toàn là những sát chiêu lấy mạng đổi mạng. Andrea ngược bị Ngưu Ma Vương húc thủng, bị thương không nhẹ. Năng lượng phát huy giảm xuống một chút, nhưng nàng chống lại bốn tên này vẫn có ưu thế như trước.

Đoạn Vân vừa cứu sống được hai đầu Quang Minh Thần hổ bị Andrea giết. Nhìn thấy Ngưu Ma Vương trọng thương, Đoạn Vân cười lắc lắc đầu, hỏi:

- Ngưu Ma Vương, cảm giác bị trọng thương sướng không?

Đoạn Vân lập tức triển khai trị liệu cho Ngưu Ma Vương. Ngưu Ma Vương bây giờ đã trở lại ở dưới hình thái ma thú, bản thể của hắn rất lớn. Đối với Đoạn Vân, bản thể ma thú dễ trị hơn dưới hình người. Chỉ cần dùng dao mổ khổng lồ, chích huyết ở những vết thương, xử lý một chút, cắt bỏ những nơi bị đánh hư, rồi làm cho nơi đó nhanh chóng sinh trưởng da thịt mới, cuối cùng dùng chân khí điều hòa năng lượng rối loạn của Ngưu Ma Vương là coi như xong. Việc trị liệu cũng cố thì Đoạn Vân cho Ngưu Ma Vương uống rất nhiều dược hoàn. Đương nhiên, đối với cao thủ cấp bậc này thì dược hoàn đơn thuần cơ bản không có tác dụng bao nhiêu. Nhưng nếu phối hợp với chân khí của Đoạn Vân thì dược hoàn vẫn phát sinh công hiệu cường đại như trước.

Ngưu Ma Vương sau khi thương thế đã lành, được Đoạn Vân ném vào Thái Cực đồ. Lực chiến đấu của Ngưu Ma Vương lúc này mặc dù không kém, nhưng năng lượng dù sao cũng giảm xuống một chút, để hắn tu dưỡng đầy đủ mới có thể làm tăng thực lực của hắn lên được.

Bốn ma sủng còn lại toàn bộ đều đã thương tích đầy mình. Nhưng năng lượng của Sinh Mạng Nữ Thần cũng bị giảm xuống không ít.

397. Chương 397. Hoán Nhân Tái Chiến

Cấp bậc năng lượng của Andrea cao hơn năm đại ma sủng rất nhiều, nhưng người đàn bà này có một nhược điểm, đó là tự cao! Mụ đàn bà luôn luôn tự cao tự đại ta là người siêu cường đệ nhất thiên hạ. Thường thường một người tự cao, rất dễ bị chọc giận, còn khi bị chọc giận thì có thể bộc phát ra lực lượng cường đại. Sinh Mạng Nữ Thần cũng không ngoại lệ, khi bị chọc giận có bao nhiêu lực lượng nàng dùng đến cực hạn, không giấu diếm chừa lại chút nào để phòng thân. Còn năm tên gia hỏa cũng có ưu thế nhất định, chúng có ma hạch lại thêm nguyên anh, sức lực chiến đấu rất bền, việc khống chế năng lực cũng tốt, hơn nữa họ phối hợp với nhau rất nhuần nhuyễn. Mặc dù Ngưu Ma Vương bị trọng thương thoái lui ra ngoài vòng chiến, nhưng tứ đại ma sủng còn lại vẫn biết cách làm sao phối hợp với nhau để công kích lại mụ đàn bà cường đại này!

Phi Tử là đại địa chi hùng, lực phòng ngự rất cường đại, hơn nữa thổ hệ ma pháp của hắn rất kinh khủng, lại có nguyên anh, do đó hắn có thể khống chế ma lực rất chuẩn. Sở dĩ hắn lựa chọn công kích hạ bàn, không phải vì muốn nhìn bí mật dưới váy của Sinh Mạng Nữ Thần, mà vì muốn mượn sức mạnh của đại địa! Dưới thân hắn hơn mười thước là thổ địa rộng lớn, chỗ nào có thổ địa chính là thiên hạ của hắn. Hắn có thể mượn sức mạnh của đại địa, dùng thổ hệ ma pháp công kích, quấy nhiễu hoặc trói chặt Andrea. Đương nhiên, thú vương gầm kinh khủng cũng là một đại sát chiêu của hắn!

Còn Tiểu Phi Hiệp là thần của không trung, tốc độ kinh khủng có một không hai! Nếu Sinh Mạng Nữ Thần muốn đánh trúng Tiểu Phi Hiệp trên không trung là một việc rất khó. Mà long trảo của hắn lại có phong hệ ma pháp rất lợi hại, kỹ năng công kích phong hệ của hắn chẳng ai dám xem thường.

Thân thể Đạt Nhĩ huynh đệ rất cứng rắn. Họ là hai đại hắc long siêu cấp cường đại, nhưng vì bọn họ từng đánh trúng ngực của Andrea, do đó hai huynh đệ này bị Andrea chiếu cố đặc biệt. Tốc độ của hai người không bằng Tiểu Phi Hiệp, lại không giống Phì Tử có thể nương vào đại địa để được yểm hộ, do đó hai tên này bị trúng nhiều công kích nhất, bây giờ hai tên đang lâm vào trạng thái nửa chết nửa sống!

Sau khi Ngưu Ma Vương lui ra hai ba phút, bốn người còn lại đại chiến với Andrea khoảng trăm hiệp. Vì Andrea bị Ngưu Ma Vương thúc vào ngực một cú đích xác không nhẹ, do đó lực chiến đấu của Andrea giảm xuống một chút. Hơn nữa vì tâm tình rối loạn, cũng làm cho lực công kích siêu cường của nàng sai lệch mục tiêu nhiều! Do đó, mới để cho bốn tên gia hỏa này có cơ hội đại chiến với Sinh Mạng Nữ Thần cường đại lâu như vậy.

Trận đại chiến này, Tiểu Phi Hiệp trực tiếp dùng long trảo xé tung vài chỗ trong bộ quần áo đầy năng lượng của Sinh Mạng Nữ Thần. Nhưng người đàn bà này đã dùng bí pháp biến ảo ra một thân quần áo. Khi nàng biến ảo quần áo, Đạt Nhĩ huynh đệ thừa cơ từ phía sau lưng đâm cho vài cú trọng quyền.

Còn Phì Tử cũng dùng đại hùng chưởng chụp vào tiểu phúc của Andrea, nhưng kết quả hắn bị một cước đạp rơi xuống đất.

Sinh Mạng Nữ Thần đuổi theo Đạt Nhĩ huynh đệ mà đánh, nàng một lần bắt được long vĩ của Đạt Nhĩ Ba, rồi dùng Đạt Nhĩ Ba đập vào Đạt Nhĩ Khắc! Nhưng ngay lúc đó bị Tiểu Phi Hiệp xé quần áo nàng, làm cho nàng trần truồng một giây. Nàng lập tức quay lại đuổi theo Tiểu Phi Hiệp nhất quyết không tha. Nhưng đáng tiếc, nàng đuổi không kịp Tiểu Phi Hiệp. Còn khi nàng nhìn thấy bản thể của Phì Tử, nàng quyết định đập chết cái tên ma thú nhìn như một tên tiểu bảo bảo mũm mĩm đáng yêu này! Nàng thấy, đại địa chi hùng không có ưu thế trên không trung, hơn nữa tốc độ chậm chạp của đại địa chi hùng cũng là chỗ nhược trí mạng. Do đó, nàng nhắm vào Phì Tử tấn công dữ dội. Nhưng sau đó nàng phát hiện mình sai! Nếu là viễn trình công kích, con tiểu mũm mĩm này sẽ ở xa xa nhìn người lè lưỡi rồi khéo léo tránh né, hoặc trực tiếp dùng thân thể ngạnh kháng. Còn khi người đến gần hắn, tiểu mũm mĩm ghê tởm lúc này sẽ phi thân đứng xuống đất. Trên mặt đất, Andrea nguyên vốn tưởng rằng có thể nhanh chóng chụp được tên tiểu hài tử ghê tởm, nhưng nàng lại hoảng sợ khi phát hiện ra bất kỳ chỗ nào có đất, tên hài tử ghê tởm lại có thể sinh ra tốc độ gần như thần di. Phì Tử tiểu tử có nguyên anh, dựa vào lý giải của hắn về địa hệ ma pháp, có thể trong nháy mắt di chuyển.

Sau khi Sinh Mạng Nữ Thần vừa phát ra năng lượng công kích, bốn tên gia hỏa lúc này sẽ nhân lúc Andrea hồi lực phối hợp với nhau nhằm vào nàng mà phát động công kích ngược lại. Cách duy nhất bọn Phì Tử có thể làm Andrea bị thương là phải hy sinh bản thân mình, chịu bị thương nặng. Không có biện pháp, cho dù mục đàn bà đó vừa mới phát khởi công kích, nhưng mục dù sao cũng quá cường đại, không dùng chiêu thức lấy mạng đổi thương thì căn bản không có khả năng.

Bốn ma sủng cứ như vậy đánh với Sinh Mạng Nữ Thần Andrea gần ba phần phút!

Chiến đấu tới lúc này, Sinh Mạng Nữ Thần Andrea đã thở phì phò một nhọc, trên người nàng đã có không dưới trăm vết thương lớn nhỏ, năng lượng cũng đã giảm xuống không ít! Còn đám Phì Tử thì thảm hơn nhiều. Phì Tử tiểu mũm mĩm trực tiếp bị đánh ới máu, một phi long trảo của Tiểu Phi Hiệp bị Andrea đánh gãy, long dực đã xuất hiện vài vết rách thật dài, long huyết chảy tong tống! Còn Đạt Nhĩ huynh đệ là thảm nhất, long trảo đã không thể nắm lại thành nắm đấm nữa, mấy cái vẩy hắc long trên người họ đã bong ra rất nhiều, miệng phun máu! Năng lượng bốn tên gia hỏa đã giảm hạ xuống mức không đến cấp mười lăm. Nói cách khác, nếu đánh tiếp tục Andrea cơ hồ có thể miếu sát chúng!

Đoạn Vân tự nhiên sẽ không nhìn bốn ma sủng của mình chết được, tên gia hỏa hèn hạ này cho mười Thần Long lao lên!

Mười đại Thần long chiến đấu dũng mãnh không sợ chết luôn luôn làm cho các võ sĩ gia tộc khác tôn kính vô cùng. Mười tên này mặc dù chỉ có giai vị là Chủ thần sơ giai, nhưng họ là Thần Long, trước nay cường hãn không sợ uy áp. Năng lượng Andrea lúc này sớm đã bị năm ma sủng và những vết thương trên người tiêu hao khá. Lực chiến đấu của nàng bây giờ đã không còn đến một nửa lúc mới bắt đầu.

Nói thật, thương tổn tinh thần của Andrea tuyệt đối không hề kém thương tổn thân thể. Chiêu thức hèn hạ của năm ma sủng và sự lỳ lợm không chịu khuất phục của đám ma thú làm cho mục đàn bà này cơ hồ muốn bốc lửa!

Đại chiến giữa mười Thần Long và Andrea đã bắt đầu. Vừa vào trận mười Thần Long lập tức liên hợp một kích đánh thẳng vào vòng năng lượng của Andrea, ngay sau đó mười tên này liên tục dùng long trảo công kích, làm cho vòng năng lượng của Andrea bị bể tan tành!

Sau đó, chúng triển khai chiến đấu bằng tay chân. Tốc độ mười Thần Long tuyệt đối không chậm hơn ông thần không trung Tiểu Phi Hiệp bao nhiêu. Do đó, mười Thần Long nghênh chiến với Andrea lúc này năng lượng đã bị tiêu hao rất lớn cũng không thể bị miểu sát.

Lúc mười Thần Long đại chiến với Andrea, Đoạn Vân tranh thủ trị thương cho bốn tên sủng vật nhí nhỏ của mình. Bốn tên gia hỏa bị thương rất nặng. Nội ngoại thương đủ loại. Nhưng ngoại thương thì không thành vấn đề đối với Đoạn Vân. Còn đối với nội thương, Đoạn Vân thật ra phải phí chút công phu, dù sao cũng không thể để cho chúng lưu lại di chứng được. Dưới sự chăm sóc của chân khí Đoạn Vân, lại được bổ sung linh hồn và được hoàn củng cố, bốn tên vừa rồi đang bị thương tới mức gần như hư thoát đã sinh long hoạt hổ. Đạt Nhĩ huynh đệ tuyên bố muốn ra đánh nữa, tái chiến mấy trăm hiệp.

Nhưng bốn tên trực tiếp bị Đoạn Vân ném vào Thái Cực đồ. Tái chiến hả? Người nguyện ý tái bị thương, nhưng bốn thiếu gia không muốn trị liệu cho người nữa. Cơ hội bị thương tốt như vậy mà để cho người chiếm hết, các huynh đệ khác phải làm sao bây giờ? Không thấy người ta còn đang sắp hàng dài chờ sao?

Đoạn Vân nhìn về phía chiến trường. Lúc này, đã có ba đầu Thần Long bị trọng thương rơi xuống, còn bảy đầu Thần Long khác cũng bị thương tích đầy mình.

Mặc dù có chủng tộc thiên phú cường đại, và cũng đã hình thành nguyên anh, nhưng nguyên anh của mười đại Thần Long dù sao cũng vừa hình thành không lâu, chất lượng năng lượng cũng chưa đạt tới đột phá. Để họ nghênh chiến với Thần Vương, thậm chí Sinh Mạng Nữ Thần còn mạnh hơn Thần Vương nhiều, đích xác là có chút miễn cưỡng. Cho dù mười Thần Long mạnh đến đâu, họ cũng không thể sinh ra lực công kích hữu hiệu tới cấp mười sáu. Họ tuy có hai linh vực, nhưng uy áp linh vực chỉ có thể áp dụng được với đồng giai hoặc giai vị thấp hơn, còn lực công kích của thủy thần linh vực căn bản không mạnh lắm.

Sinh Mạng Nữ Thần Andrea mặc dù bị năm ma sủng tiêu hao rất nhiều năng lượng, nhưng nàng vẫn có lực chiến đấu cấp bậc Thần Vương.

Thân thể ba Thần Long được Âu Đặc Tư thu về. Ba tên này vẫn còn chưa có chết, nhưng đã bị nội ngoại thương không nhỏ. Nhưng bọn chúng nhất thời cũng không chết được. Vì mãi quan sát cuộc chiến đấu hấp dẫn, ba đầu Thần Long trọng thương học máu bị Đoạn Vân tạm thời nhét cả vào Thái Cực đồ.

Bảy đại Thần long còn lại tiếp tục chiến đấu trong gian khổ. Càng chiến đấu, đám Thần Long càng lúc càng yếu. Nhưng được cái đám Thần Long này đều bảo trì một thói quen: có thể cho người chém vào tay chân ta, nhưng tuyệt đối không thể chặt đầu ta, có thể đâm xuyên bụng ta, nhưng tuyệt đối không thể cho người đâm xuyên trái tim ta. Về phần thói quen của họ là những kinh nghiệm được tích lũy từ những cuộc chiến trước kia, vì lúc đó Đoạn Vân còn chưa thể làm người chết sống lại được. Nhưng chỉ cần còn hơi thở là Đoạn Vân có thể làm chúng khôi phục như lúc ban đầu. Do đó, trong lúc chiến đấu, họ một mạch đều tránh nặng tìm nhẹ. Chỉ cần không làm chúng chết, đánh chúng sao cũng được.

Khi cuộc chiến đấu duy trì tới giai đoạn cuối cùng, bảy đại Thần long toàn bộ đều trọng thương rơi xuống, nhưng không một con nào bị Andrea miểu sát.

Mười đại Thần Long kiên trì suốt tám phút, họ dùng phương thức nguyên thủy nhất, do đó cũng tiêu hao đại bộ phận năng lượng của Sinh Mạng Nữ Thần. Mười tên này tuyệt đối không phải tay mơ. Họ phát khởi không dưới năm mươi lần năng lượng công kích vào Andrea, hơn nữa cơ hồ mỗi một lần đều làm Andrea cảm thấy đau đớn. Thậm chí có lúc còn có thể sử dụng công kích liên tục làm cho mục đàn bà này bị đánh bay đi.

Andrea bị mười Thần Long tiêu hao năng lượng, cường độ năng lượng đã giảm xuống tới mức Thần Vương sơ giai. Nói cách khác, bây giờ Andrea chỉ có thể xem như một Chủ thần cấp bậc đỉnh giai sắp đột phá tới

Thần Vương. Hơn nữa nàng bây giờ đã thấm mệt, đánh nhau liên tục làm thân thể và tinh thần nàng bị đả kích mãnh liệt.

Nàng bắt đầu nảy sinh cảm giác tuyệt vọng. Nhưng nàng cũng cảm thấy thành tựu của mình hôm nay rất lớn. Vì trong mắt nàng, năm ma sủng của Đoạn Vân bị nàng đánh trọng thương, còn mười con ma thú dài ngoẵng cũng đã đỡ sống đỡ chết, những sinh vật khi bị nàng đánh trọng thương thì không ai có thể cứu được! Nàng vẫn tâm niệm một câu được truyền tụng ở Thần giới: Sinh Mạng Nữ Thần muốn giết người, chỉ có đường chết.

Do đó khi nàng thấy lại có thêm tám tên thủ hạ của Đoạn Vân vây lấy mình, nàng chỉ cười lạnh rồi xông lên.

Chẳng mấy chốc, nụ cười của nàng đã cứng đờ lại, vì nàng phát hiện ra trong số tám cao thủ của Đoạn Vân có bốn đầu Thần Hồ cự thú. Sao lại như vậy được? Trong số đó có hai đầu Thần Hồ cự thú đã bị chính mình giết rồi mà!

Cự thú bị mình giết chết sao có thể sống lại? Việc này so với trực tiếp sử dụng kiếm chém vào cổ nàng còn làm nàng khó chịu hơn nhiều!

398. Chương 398: Tha Phiêu Lượng Mai¹xbất Giác Đặc.

Andrea rốt cục hiểu được tại sao Đoạn Vân không tự ra tay đối phó với mình. Hắn chỉ coi nàng như một công cụ để rèn luyện thủ hạ. Tất cả những người mà nàng giết đều có thể sống lại, trong khi thương tích của nàng càng lúc càng nhiều thêm! Đoạn Vân có năng lực cường hãn hơn hẳn bình thường. Trước mặt nam nhân này nàng căn bản không xứng với chữ Thần sinh mạng nữa !

- Ha ha ha! Đoạn Vân ơi là Đoạn Vân, không ngờ ngươi dám dùng ta để rèn luyện thủ hạ.

Andrea cười một cách điên cuồng, trong lời nói tỏ rõ sự bất lực và giận dữ .

Nghe thấy thế, Đoạn Vân giật mình nói:

- Ủa? Sao ngươi lại nói như vậy được? Ta sao dám làm như thế chứ? Nhìn thủ hạ của ta bị ngươi gây thương tích hoặc giết chết, ta cũng đau xót lắm chứ!

- Ngươi còn dám狡 biện! Hai đầu Thần Hồ cự thú này vốn đã bị ta giết chết, nhưng trong chớp mắt, chúng đã khôi phục như lúc ban đầu! Ngươi còn dám phủ nhận ngươi không có năng lực làm người chết sống lại sao ?

Andrea gào lên với Đoạn Vân .

- Đại tỷ, ngươi nhìn cho rõ đi. Họ có phải là A Tam A Tứ mà ngươi vừa giết đâu? Họ là A Ngũ A Lục đây chứ! Dưới tay ta có sáu đầu Quang Minh Thần hổ không được à? Đúng là đàn bà không có kiến thức. Ngươi có bốn sự cứu sống vài tử thi thử xem ?

Đoạn Vân bĩu môi, nhếch nhếch giải thích. Bốn thiếu gia vẫn còn chưa giỡn với ngươi xong? Còn nhiều điều thú vị đang chờ ngươi đây !

- Ngươi dám nói ta không có kiến thức? Chết đi này!

Sinh Mạng Nữ Thần vô cùng giận dữ đánh về Đoạn Vân một đòn công kích mãnh liệt !

Thấy luồng năng lượng cuồng bạo tấn công về phía mình, Đoạn Vân cũng không mất bình tĩnh. Hắn trực tiếp xuất Thái Cực ra, sau đó vung tay lên, hấp thu toàn bộ nguồn năng lượng này vào Thái Cực đồ !

- Ha ha, không tệ, không ngờ đến bây giờ mà ngươi vẫn còn có thể phát ra công kích mạnh đến như vậy. Sinh Mạng Nữ Thần quả nhiên không hổ là thống soái của sáu đại Thần Vương !

Đoạn Vân vỗ vỗ tay, vẻ mặt tỏ ra sự tán thưởng .

- Chỉ tiếc, hôm nay, ta lại rơi vào tay ngươi ! - Andrea tỏ ra rất bất lực .

Đoạn Vân cười cười quay về tám nô lệ phát phát tay! Các người còn đợi người ta đứt cơm nữa à? Tiến công đi chứ !

Khi Đoạn Vân vừa ra lệnh, tám đại nô lệ ngay lập tức bắt đầu công kích Andrea! Tám nô lệ này bao gồm bốn đầu Quang Minh Thần hổ, một đầu Hỏa Long tiền sử, Chủ thần băng hệ Đại Băng Sơn, lại thêm Nhện Thần A Chu và Kiến Thần Angelina! Vốn Đoạn Vân không muốn để hai yêu nữ bảo bối tham gia đại chiến. Nhưng các nàng nói, nếu Đoạn Vân dám không đáp ứng, tối nay đừng hòng mơ tưởng có được cái gì. Các nàng tuyệt đối sẽ không bỏ qua cơ hội đánh với Sinh Mạng Nữ Thần! Vì buổi tối này, thôi thì dành cho các nàng đánh vậy! Kỳ thật Đoạn Vân không muốn cho các nàng lên, cũng chẳng phải là quan tâm gì với đối với các nàng, mà là do lực chiến đấu của các nàng quá mạnh! Phải biết rằng, hai yêu nữ này bây giờ đâu có như người thường. Giai vị các nàng đã đạt tới cấp mười lăm, nhờ việc hợp thể song tu với Đoạn Vân ba năm rồi chứ đâu có ít! Trong cơ thể các nàng có một thứ năng lượng pha trộn giữa chân khí và năng lượng yêu tinh. Trong những nô lệ, nội đan các nàng ẩn chứa nhiều năng lượng nhất, chất lượng nội đan cũng tốt nhất !

Vốn một Đại Băng Sơn cấp bậc Chủ thần trung giai đã rất kinh khủng rồi. Bây giờ lại còn thêm hai nàng nữa, càng khiến cho Sinh Mạng Nữ Thần trở nên thật đáng thương !

Sau khi Đoạn Vân ra lệnh, tám tên gia hỏa kinh khủng liền biến thành bản thể! Con nhện, con kiến, Băng Long, Hỏa Long, còn có mấy con cạp to tổ bố. Đám đại yêu quái cấp bậc BOSS lao vào tấn công Andrea một cách điên cuồng !

Đại Băng Sơn dùng băng hệ lĩnh vực công kích Andrea! Sinh Mạng Nữ Thần Andrea không ngờ đám ma thú này cũng có Chủ thần, do đó nàng không kịp đề phòng bị băng hệ lĩnh vực của Đại Băng Sơn đánh trúng người !

Khi nàng lao ra khỏi lĩnh vực của Đại Băng Sơn, thân thể nàng gần như đã bị đóng thành tượng băng !

Băng! Andrea dùng lực lượng làm vỡ nát mấy tầng băng nhiệt độ cực thấp trên người! Nhưng nàng còn chưa kịp gỡ ra hai mắt bị đông cứng, thì đã có một luồng nhiệt nóng cháy bất ngờ đánh đến! Viêm hỏa của Hỏa Long Số Một với nhiệt độ siêu cao phủ kín Andrea vừa mới từ trong núi băng lao ra !

Cảm giác thay đổi nhiệt độ kiểu này làm cho Andrea choáng váng! Nếu không nhờ nàng kịp thời dùng vòng năng lượng chống đỡ, thân thể nàng tuyệt đối sẽ vỡ tan thành từng mảnh nhỏ vì sự chênh lệch nhiệt độ quá lớn !

Dưới sự yểm hộ của vòng năng lượng, Andrea tấn công mạnh vào Đại Băng Sơn và Hỏa Long Số Một! Nhưng Đại Băng Sơn có lĩnh vực bảo vệ, còn Hỏa Long Số một dù sao cũng là một con rồng. Rồng thì có thể bay! Do đó công kích của Sinh Mạng Nữ Thần cũng chẳng có tác dụng gì mấy .

Khi viêm hỏa vừa qua, ngay lập tức bốn đầu Quang Minh Thần hổ công bốn lần liên tiếp về phía vòng năng lượng của Andrea! Còn Kiến Thần Angelina vòng ra phía sau dùng sức của chính mình đâm một cú vào vòng năng lượng, một kích này đã trực tiếp làm cho vòng năng lượng hóa thành tro bụi !

Vòng năng lượng tan tành, Andrea nhanh chóng dịch chuyển tránh xa sự vây công, nhưng lại bị một cái lưới thật lớn chụp cứng lấy nàng !

Thân thể Andrea bị chụp cứng, lúc này phải chịu một trận quyền đâm chân đá tới tấp! Ngoại trừ hai yêu nữ thị nữ của Đoạn Vân, thêm sáu tên gia hỏa khác, nhân dịp Andrea không thể nhúc nhích cũng lao lên đánh hội đồng !

Yêu quái đánh nữ thần, chiêu nào chiêu nấy đều muốn lấy mạng người ta! Móng vuốt của Quang Minh Thần hổ, long trảo của Hỏa Long tiền sử, Băng Long trảo Đại Băng Sơn, cùng lúc cào cả vào người Andrea! Sáu tên này ý thức được mình to xác quá cũng hơi khó đánh, liền hóa thân thành người vây đánh một người đàn bà xinh đẹp !

Một khắc đó trong đầu Andrea liên tưởng tới một chữ chết! Nàng có một cảm giác, nếu không mau chóng thoát khỏi cái lưới nhện ghê tởm này, mình chắc sẽ bị đám gia hỏa xấu xí và dã man này đánh chết !

Đáng tiếc, nàng dùng đủ mọi cách vẫn không thể thoát khỏi cái lưới đó! Càng giãy dụa thì tấm lưới càng thít chặt hơn, rốt cục cả người nàng không thể động đậy được nữa .

Nàng đã gần như tuyệt vọng! Nàng cảm thấy năng lượng mất dần từng chút một, sinh mạng lực cũng dần dần tan biến!

Nàng muốn xỉu, nhưng những cơn đau đốn lại làm cho nàng thanh tỉnh! Nàng không ngờ rằng một Sinh Mạng Nữ Thần cao cao tại thượng lại rơi vào tình thế như vậy. Một khắc đó, nàng ý thức được rằng: Sinh Mạng Nữ Thần cũng chưa phải là cái gì cao quý nhất!

Đích xác, bây giờ Andrea mặt bị đánh thành đầu heo. Cả người trên dưới đầy vết thương. Dùng những từ ngữ như chuột chù nhe răng, rách như xơ mướp thì quả vô cùng xứng đáng với nàng !

Đám nô lệ của Đoạn Vân thi nhau quần ẩu Andrea chừng mười mấy phút! Lúc này, Đoạn Vân đã căn bản trị khỏi tất cả vết thương trên người mười Thần Long .

Nhìn nữ thần cao quý hộc máu, Đoạn Vân ra hiệu cho vài tên thủ hạ nô lệ đã biến thân thành người dừng tay! Rồi ra lệnh cho chúng xách Sinh Mạng Nữ Thần tới .

A Chu thu cái lưới lại. Bây giờ, Andrea cả người không còn có một chỗ nào lành lặn, nhất là những nơi bị cái lưới nhện này xiết vào để lại những vết máu đầm đìa dễ sợ !

- Tiểu A Chu yêu quý của ta, con người xấu xí này là ai thế ?

Đoạn Vân cười cười hỏi Nhện Thần yêu nữ sau lưng mình !

- Đoạn Vân khực khực hôm nay thua vào tay khực khực người coi như ta . Khực khực xui xẻo .

Nàng không có đủ khí lực để nói ra một câu đầy đủ nữa, lúc này chỉ cố gắng dùng năng lượng trị thương cho mình! Chẳng mấy chốc mù đàn bà đầu heo này đã trở nên đẹp rực rỡ chói mắt như trước! Chỉ có điều, nét phần nộ cơ bản phủ kín cả khuôn mặt mỹ lệ của nàng !

Có lẽ biết lực công kích của mù đàn bà này đã giảm xuống tới cực điểm, do đó Đoạn Vân cũng không có ngăn cản việc nàng khôi phục hình tượng nữ thần cao quý của mình !

Nhìn vẻ bề ngoài bình thường, nhưng Đoạn Vân biết nàng cũng đã bị nội thương nghiêm trọng! Khi sức mạnh nàng suy yếu rối loạn như vậy, lực công kích chắc chắn sẽ không được bao nhiêu nữa .

Trong mắt tràn nàng tràn ngập hận thù với Đoạn Vân! Ngày hôm nay, chính nam nhân này làm cho nàng bị khuất nhục. Nếu có cơ hội, nàng thề nhất định sẽ trả lại cho hắn gấp trăm ngàn lần !

Đoạn Vân triển khai thần thức dò xét cơ thể Andrea! Hắn phát hiện ra thân thể Andrea đã cơ bản bị phá hủy. Năng lượng cuồng bạo đã phá hỏng toàn bộ gân mạch trong cơ thể nàng! Thần cách nữ thần của nàng cũng đã khá là suy yếu, năng lượng ẩn chứa trong đó gần như đã hết! Tiêu hao cường độ quá lớn còn làm cho thần cách của nàng bị cản trở nhất định! Mặc dù không biết năng lực trị thương của Sinh Mạng Nữ Thần ra làm sao, nhưng Đoạn Vân biết, mù đàn bà này nếu muốn khôi phục tới thực lực như xưa thì ít nhất phải mất thêm một năm rưỡi nữa !

Nhưng, Đoạn Vân đến cả cơ hội một năm cũng sẽ không cho nàng! Hắn trực tiếp dùng thần thức, mò vào tận thần cách của Andrea. Andrea chỉ cảm giác thân thể đột nhiên rùng mình, đến cả nửa điểm cảm giác đau đớn cũng không có .

Nhưng khi nhìn tới vật trên tay Đoạn Vân, nàng lập tức sụp đổ hoàn toàn! Vì nàng nhận ra, đó là sinh mạng thần cách đặc hữu của mình! Trong tam giới, chỉ có thần cách của nàng mới đại biểu cho ánh sáng tế tị màu trắng như thế này .

- Người !

Andrea phần nộ dị thường, nhưng nàng không có thần cách thì cũng không khác người thường! Lúc này, nàng lấy gì ra mà liều mạng với Đoạn Vân ?

Nhìn nhìn thần cách Sinh Mạng Nữ Thần trong tay, Đoạn Vân cười nói :

- Không tệ, viên thần cách này nhìn qua đẹp thật! Được rồi, bây giờ về nhà đi! Ta muốn đưa mù đàn bà này cho Helen tiểu thư làm người hầu! Công việc chính là phụ trách ăn mặc sinh hoạt cho Helen tiểu thư !

- Chủ nhân, ngài không trị thương cho nàng? Nàng trông cũng xinh đẹp đấy chứ, sao ngài không

Nhện Thần A Chu đẩy về yêu mị nói với Đoạn Vân.

Đoạn Vân quay đầu lại, nhìn nhìn Andrea, sau đó nhìn nhìn A Chu và Angelina, rồi dùng một loại ánh mắt so sánh nhìn qua nhìn lại, cuối cùng kết luận nói:

- Chỉ hai tiểu bảo bối các người xinh đẹp thôi! Đẹp cái bà Trư Bát Giới này qua một bên đi. Thôi mau về nhà để thiếu gia khao thưởng hai Tiểu yêu tinh các người !

Nói xong, Đoạn Vân một tả một hữu ôm hai yêu nữ của mình, hướng về cửa truyền tống trận gần đó !

Sinh Mạng Nữ Thần cơ bản đã biến mất rồi !

399. Chương 399: Bị Thiêu Khởi Địch Thần Giới Đại Chiến.

Ngày 11, tháng mười một, Á Cương thành. Galile báo cho Đoạn Vân biết về những động thái của lưỡng đại Nguyệt Cầu : sau khi Đoạn Vân đóng cổng Thần giới lại, bộ tộc Thiên sứ đã phát động tiến công thần tộc phương đông với một thế trận mãnh liệt trước đó chưa từng có. Tổn thất song phương vô cùng lớn. Đến tận bây giờ, đại chiến vẫn còn diễn ra .

Lúc này, trong hai lưỡng đại Thần giới, xét về thực lực chính thể thì bộ tộc Thiên sứ mạnh hơn. Vì Sinh Mạng Nữ Thần tùy tiện xông vào nhân giới, nên đã làm cho lực lượng chung đoàn của thần tộc phương đông yếu đi rất nhiều. A tu la và tứ đại Hắc Ám Vệ chống lại Trí Tuệ Nữ Thần và ba Thần Vương chiếm được ưu thế không nhỏ. Còn sáu đại Chủ Thiên Sứ đánh với tứ đại Chủ thần cũng chiếm được ưu thế nhất định về số lượng .

Về cấp mười bốn, số lượng Năng thiên sứ đã khôi phục tới một trăm mười tên, so với việc thần tộc phương đông chỉ có bảy mươi Chân thần lại càng không phải nói nữa. Năm ngàn Lực Thiên sứ của Thần giới Phương tây cũng đủ sức chống lại một vạn Đầu thần thần tộc phương đông. Tuy lực lượng đại quân thiên sứ tăng dưới chót đã bị tổn thất không ít sau khi chiến đấu với Đoạn Vân, nhưng vì trước nay đám lính lác này của bộ tộc Thiên sứ vẫn mạnh hơn thần tộc phương đông, do đó đến bây giờ vẫn cơ bản xem như cân bằng .

Nhưng nếu Thần giới Phương tây muốn hoàn toàn công hạ Thần giới Phương đông nếu không trả giá đắt nhất định không được. Ngoại trừ Đoạn Vân ra thì không có ai biết được lý do bộ tộc Thiên sứ phương Tây lại không tiếc xương máu tấn công Thần giới Phương đông, đến tột cùng họ sẽ tìm được cái gì ?

Đoạn Vân dùng mưu xúi bộ tộc Thiên sứ đi đánh thần tộc phương đông làm cho Tự Nhiên nữ thần Hera rất bất mãn. Nàng từng nhiều lần khuyên Đoạn Vân. Nói cái gì thiên sứ không thể tin được, bọn họ vĩnh viễn không bao giờ giữ lời hứa. Nhưng khi nghe nàng nói như vậy, công chúa Angela liền đứng ra biện bác ngay. Mỗi người đều bảo vệ Thần giới của mình. Thông qua sự tranh cãi giữa hai người, Đoạn Vân cũng nghe được không ít chuyện về Thần giới. Về phần Hera phản đối mình giết hại thần tộc phương đông, Đoạn Vân tự nhiên có thể giải thích được. Hera vốn là Thần ở Thần giới Phương đông, mặc dù bây giờ đã trở thành đàn bà của Đoạn Vân, nhưng Thần giới Phương đông dù sao vẫn là cố hương của nàng. Nhưng Đoạn Vân cũng không có biện pháp nào khác, nếu trong tay Đoạn Vân có chung đoàn tuyệt đối cường hãn, nếu hãn có thể dễ dàng bắt Thần Vương, chắc chắn hãn sẽ áp dụng chính sách thu phục Thần giới Phương đông. Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là mình có thể chống là lại được Thần Hoàng. Nhưng đáng tiếc, tuy lực lượng tăng dưới chót cường đại tới một mức kinh khủng, nhưng lực lượng chung đoàn rõ ràng không đủ. Do đó, hãn không thể không áp dụng phương thức không hề có chút đạo nghĩa này được.

Hera cũng không hỏi nhiều về việc Đoạn Vân sẽ đối đãi với Sinh Mạng Nữ Thần như thế nào. Cái duy nhất nàng biết là Đoạn Vân không thích Thần giới đệ nhất mỹ nữ. Chỉ luận về điểm này, Hera cơ hồ đang ngủ cũng phải bật cười mà tỉnh dậy. Trong mắt nàng, cơ bản chỉ có nam nhân của nàng, về phần sống chết của mụ Sinh Mạng Nữ Thần này thì cứ từ từ tính đi .

Bộ tộc Thiên sứ đại chiến với Thần giới Phương đông đã khá lâu, sau mười lăm ngày công phá xong chương ngại cuối cùng trước Sinh Mạng Thánh Thành, bọn họ trực tiếp đóng binh ngoài Sinh Mạng thánh thành.

Đại chiến mấy ngày nay, tổn thất của thiên sứ và thần tộc phương đông rất lớn. Có ba mươi vạn thiên sứ hi sinh, bảy mươi vạn thần tộc phương đông bị giết hoặc bị bắt. Mặc dù tuyệt đại những tên này đều chỉ

thuộc vào tầng lớp vũ lực yếu, cấp bậc năng lượng khoảng cấp mười ba, nhưng tổn thất này cũng quả là khá lớn đối với cả lưỡng đại Thần giới .

Đối với bộ tộc Thiên sứ thì còn đỡ một chút, dù sao họ vẫn còn có Chuyển Sinh Trì, ba mươi vạn linh hồn thiên sứ có thể thông qua Chuyển Sinh Trì giáng xuống một giai rồi trọng tổ thành thiên sứ. Nhưng đối với thần tộc phương đông của Sinh Mạng Nữ Thần thì đây tuyệt đối là một đòn trí mạng. Hơn mười vạn linh hồn thần tộc phương đông không ai thu lấy, chỉ biết phiêu tán trong Thần giới. Nếu họ muốn sống lại, phải mất thời gian trên mười đến cả trăm năm mới trọng tổ lại được thân thể. Trước tình thế binh bại như núi đổ, những linh hồn này lại còn bị đám thiên sứ công kích vây bắt. Đối với bộ tộc Thiên sứ thì những linh hồn Thần tộc này họ vẫn có thể cải tạo thành thiên sứ được.

Ngày 16 tháng 11, lực lượng cao cấp của lưỡng đại Thần giới bắt đầu đấu với nhau. Các tầng lực lượng tiến hành giao phong. Bình thường, lực lượng chung đoan sẽ không nhúng tay vào. Dù sao song phương ai cũng có chung đoan, nếu dùng lực lượng cường đại đối phó với lực lượng cấp thấp của đối phương thì sẽ mất rất nhiều sức. Sau đó lại còn phải chống lại lực lượng chung đoan của đối phương thì không hay lắm .

Như Angela giải thích cho Đoạn Vân hiểu được rằng: vô luận là thiên sứ, thần tộc phương đông hay là những người trong Thần Ma đại chiến trước kia, ai cũng đều hiểu ngầm nếu dùng tiêu chuẩn thành thần làm giới hạn, thì không bao giờ cho phép lực lượng cao cấp tiến hành tàn sát lực lượng yếu đuối. Nói cách khác, dưới tình huống bình thường, một Đấu thần sẽ không ra tay với phó thần. Đương nhiên, một phó thần mà gặp phải một Đấu thần cũng sẽ đưa ra lựa chọn sáng suốt là đào tẩu. Dù sao kết quả chiến đấu vượt cấp thì chưa đánh đã biết rồi .

Đây là nguyên nhân vì sao đại quân Ma tộc vừa được Đoạn Vân cứu sống lại, chỉ có một tên Ma Soái có năng lượng cấp bậc cấp mười ba. Thống soái Ma tộc Melvin mới chỉ là một thống soái, một thống lĩnh lực lượng Ma giới tầng dưới chót, chứ không phải là chiến tướng. Còn nhân giới sở dĩ có thể ngăn trở được Ma giới hai lần xâm lăng, có một nguyên nhân rất trọng yếu là trong hai lần đó không có nhiều Ma tộc cao cấp. Đám này chỉ là một vài nhóm vũ lực dưới cấp mười ba của Ma giới mà thôi.

Ngày 16, lực lượng cấp thấp đã cơ bản phân cao thấp xong, hai lực lượng chung đoan bắt đầu triển khai giao phong .

Phương thức chiến đấu của họ rất đơn giản, cứ đồng giai thì đấu với nhau .

Năm ngàn Lực Thiên sứ cùng một vạn Đấu thần triển khai công kích. Đây là cuộc chiến về trận pháp và sự dũng mãnh của chiến sĩ. Lần hỗn chiến này trực tiếp làm cho hai ngàn Lực Thiên sứ và sáu ngàn Đấu thần biến thành thi thể. Đại quân thiên sứ đã được Đoạn Vân hứa rằng những tướng sĩ chết trận sẽ được cứu sống lại. Có hơn hai ngàn tên thiên sứ được cứu sống lại làm một ví dụ sống. Do đó trong quá trình chiến đấu, năm ngàn thiên sứ rõ ràng số lượng không chiếm ưu thế, lại bùng phát lực chiến đấu vô cùng cường hãn. Hai quân giao phong thì người nào liều mạng thì người đó thắng. Do đó năm ngàn thiên sứ đã chiến thắng một vạn Đấu thần .

Bốn ngàn tàn binh Đấu thần còn lại bỏ chạy tứ tán. Sáu ngàn thân thể Đấu thần, bị A tu la thu thập sạch sẽ. Theo chỉ thị của Đoạn Vân, hấn đóng băng và nhét cả vào trang bị không gian .

Thông qua kính viễn vọng quan sát và ý niệm của tên Chủ Thiên Sứ bị mình động tay chân, Đoạn Vân giống như người lạc vào cảnh giới kỳ lạ. Hấn hiểu rõ tất cả những gì phát sinh ở Thần giới. Tên Chủ Thiên Sứ đó trở thành tai mắt của hấn ở Thần giới, bao quát chiến trường trong mười vạn ngàn thước ngoài Á Cương thành .

Sau khi lực lượng cấp mười ba đấu xong, ngày thứ hai cũng là ngày 17, hai lực lượng đại thần giới triển khai đấu tiếp .

Quá trình chiến đấu này diễn ra tương đối chậm, bởi vì Thần giới Phương đông đưa ra một yêu cầu : lấy một đấu một. A tu la cũng đồng ý với phương thức chiến đấu vô vị này. Nhưng hấn cũng đưa ra thêm điều kiện cho phép chiến đấu đồng thời vài trận .

Vì vậy cuộc chiến đấu cấp mười bốn liên tục diễn ra suốt ba ngày. Trong vòng ba ngày này, thắng bại chia đều cho lưỡng đại Thần giới. Bốn mươi Chân thần chết, ba mươi Năng thiên sứ hi sinh. Bảy mươi thi thể một lần nữa bị đóng băng .

Sau đó cấp mười lăm vào cuộc, biểu hiện của Chủ Thiên Sứ đã hoàn toàn ngoài ý liệu của Đoạn Vân. Bốn Chủ Thiên Sứ chết trận toàn bộ. Nói cách khác, tứ đại Chủ thần đều chiến thắng Chủ Thiên Sứ. Theo lão bà Hera giải thích, bốn tên gia hỏa này ngàn năm trước thực lực đã đạt tới hậu giai, nhưng vì thiếu thốn tín ngưỡng lực nên họ vẫn còn giữ nguyên thực lực không có tiến triển. Điều này làm cho Đoạn Vân không thể không bội phục. Tốc độ tu luyện của chúng thật sự chậm kinh khủng. Kỳ thật Đoạn Vân cũng nghĩ, đám gia hỏa này cơ bản thượng đều là đã tu luyện tới cực hạn, còn muốn đột phá cao hơn cơ hồ không thể làm được nữa .

Đoạn Vân rất coi thường lĩnh vực của tứ đại Chủ thần. Trong đám thủ hạ của Đoạn Vân, Tiểu Phi Hiệp có lĩnh ngộ được phong hệ lĩnh vực, còn Ngưu Ma Vương và sáu đầu Hỏa Long cũng đều có lĩnh ngộ hỏa hệ lĩnh vực. Nhưng về Lôi hệ, Điện hệ, Đoạn Vân còn khiêm khuyết nghiêm trọng.

Nhưng cũng phải nói trong đám thủ hạ của Đoạn Vân bây giờ cơ bản hệ nào cũng có. Địa hệ có Phì Tử, ba đầu Ngô Công và ba đầu đại địa chi hùng trong số hai mươi Ma thú gia tộc. Phong hệ ngoài Tiểu Phi Hiệp, chim Đại Bàng, còn có năm đầu phi long trong số hai mươi Ma thú gia tộc. Hỏa hệ có Ngưu Ma Vương và sáu đầu Hỏa Long. Mộc hệ (tự nhiên hệ) ngoài Tinh Linh nữ thần Tina và tỷ tỷ nàng Hera, còn mười pháp sư Tinh Linh gia tộc sớm nhất cũng được Đoạn Vân toàn lực bồi dưỡng, phỏng chừng thực lực chẳng mấy chốc có thể đột phá tới Chân thần. Thủy hệ càng nhiều vô số. Thần Long cơ bản đều là lão tổ tông của thủy hệ ma pháp. Chín đại ác thú hải giới đều có thiên phú thủy hệ, cho dù ba con cá sáu tiền sử cũng có thể phát triển thành Chủ thần thủy hệ. Còn ba Nhân Ngư lão bà cũng đã khá là cường đại. Họ đã thành công kế thừa Chủ Thần lĩnh vực thủy hệ của Hải Thần Tái Bác Hi Đặc

Trong số thủy hệ thì riêng về băng hệ, Đoạn Vân có Băng tuyết Nữ thần Lộ Lộ Tây và Đại Băng Sơn băng hệ Chủ thần.

Về Lực Lượng hệ (hệ sức mạnh, chuyên về cơ bắp) ngoài Đạt Nhĩ huynh đệ, chín con Kiến Càng của Angelina, thì còn có năm hắc long gia tộc cũng sắp trở thành Chủ thần của hệ Lực Lượng.

Còn về Lôi hệ và Điện hệ, Đoạn Vân bị hỏng rất lớn .

Do đó, vài đầu ma thú trong số hai trăm ma thú gia tộc đã đạt tới cấp bậc Chân thần tu luyện điện hệ và lôi hệ đã trở thành đối tượng chú ý trọng điểm của Đoạn Vân. Một đầu cáo thiểm điện thông minh và một con Đại Lôi Ưng (chim ưng sấm sét) đã trở thành đối tượng để Đoạn Vân bồi dưỡng thành Chủ thần Lôi hệ và Điện hệ.

Về Hắc Ám hệ, Đoạn Vân có Ma tộc Melvin và tứ đại yêu tinh. Bây giờ, yêu tinh vương Francis bằng vào thân phận nô lệ của Đoạn Vân đã đạt tới cấp mười lăm, phỏng chừng sắp đột phá tới trung giai. Còn tam đại tướng quân yêu tinh, cũng thành công bước vào cấp mười lăm.

Về không gian hệ thì nhi tử Thiên Vũ của hắn trong tương lai sẽ là không gian Chủ thần. Còn Đoạn Vân kỳ thật bây giờ còn có một cái danh hiệu phụ nữa là Chủ thần không gian.

400. Chương 400: Nha Đích¹4rđiều Nhân Chân Phế.

Thần Vương quyết đấu, đây là một loại chiến đấu siêu cấp! Nếu không khống chế được lực lượng, cuộc chiến đấu như vậy đủ để hủy diệt cả một tiểu tinh cầu. Đương nhiên, lực lượng của Thần cũng có hạn, một hai Thần Vương không đủ để hủy diệt năng lượng không gian bao vây nguyệt cầu, cũng không thể ảnh hưởng gì tới nhân giới!

Trong Sinh Mạng thánh thành, sĩ khí thần tộc phương đông xuống rất thấp. Sinh Mạng Nữ Thần không về làm cho những lãnh đạo cao cấp Thần giới đoán được Andrea rất có thể đã bị Đoạn Vân bắt làm tù binh. Thần giới Phương đông bây giờ do Trí Tuệ Nữ Thần tạm thời thay Sinh Mạng Nữ Thần chấp chưởng. Nàng mang theo tam đại Thần Vương và tứ đại Chủ thần đứng ở trên thành. Phía ngoài thành, là số lượng đại quân thiên sứ khổng lồ.

A tu la! Lương đại Thần giới chúng ta mặc dù trước nay vẫn có đại thù oán, nhưng hai bên giao chiến đều có hạn độ, chưa bao giờ xuất hiện loại cục diện đũa tị giết tuyệt như ngày hôm nay! Cuối cùng, người muốn làm gì? Trí Tuệ Nữ Thần Alysa trách cứ A tu la ở ngoài thành!

A tu la cười một cách giảo hoạt nói : Alysa! Người và ta đã ở thế cừu địch. Hiện nay người ở vào thế yếu, nếu ta không tranh thủ nhân cơ hội này tiêu diệt thần tộc phương đông, vậy còn đợi khi nào đây?

A tu la! Chẳng lẽ người không sợ khi một mình bộ tộc Thiên sứ của người phải đối phó với Đoạn Vân sẽ lực bất tòng tâm sao? Alysa truy vấn.

A tu la khoát khoát tay về bất cần, nói : Lúc này Đoạn Vân thế mạnh, bộ tộc Thiên sứ ta không có khả năng đối địch với Đoạn Vân! Do đó, ta phải tính toán lựa chọn kết minh với hắn! Đừng có nói nhảm nữa, nữ thần đại nhân mau phái người nghênh chiến đi!

Từ từ, ta muốn gặp Đoạn Vân! Alysa làm như không biết rằng Đoạn Vân không hề xuất chiến!

Hiện giờ, Đoạn Vân đang ở nhân giới. Người cũng biết, cổng Thần giới đã đột nhiên đóng lại! Người bảo ta làm sao mời Đoạn Vân đại nhân ra đây? Nếu người không muốn xuất chiến, ta đây cũng chỉ còn cách cưỡng công, xem người lấy cái gì để ngăn cản đại quân thiên sứ của ta! Ngươi khí A tu la pha vài phần uy hiếp.

Hừ A tu la! Người đại chiến với chúng ta thì được cái gì chứ? Người bây giờ cũng không chiếm được ưu thế tuyệt đối. Cho dù là có ưu thế tuyệt đối, nhưng nếu tàn phá Thần giới Phương đông của ta, người cũng sẽ không tìm thấy được gì hay ho từ Đoạn Vân đâu! Khi người công hạ thần tộc phương đông xong, chính là lúc Đoạn Vân xuất binh đánh bộ tộc Thiên sứ của người. Người hãy nghĩ kỹ đi! Alysa vẫn kiên trì như trước.

Đừng có nói chuyện không đầu nũa. Nếu Đoạn Vân muốn tiêu diệt chúng ta thì hắn đã sớm diệt sạch bộ tộc Thiên sứ của ta trong lần đại chiến với hắn đợt trước rồi! Ta không có dũng khí chống lại Đoạn Vân. Về phần hạ tràng của thần tộc phương đông các người hôm nay, chỉ có thể trách Sinh Mạng Nữ Thần của các người không có mắt! Các người chỉ là một thế lực yếu đuối vậy mà còn dám bắt một Trung Hoa có lực lượng mạnh hơn các người không biết bao nhiêu lần phục vụ cho mình. Việc này là tự các người đào hố chôn mình mà thôi!

Đoạn Vân thật sự mạnh như thế sao? Alysa hơi giật mình.

Hừ, sự tình tới nước này ta cũng không sợ nói cho người biết. Lần trước khi cổng Thần giới mở ra, ta phái một nửa lực lượng đến nhân giới muốn tiêu diệt đám nhân loại dám chiếm Tây đại lục của ta! Nhưng thủ hạ của hắn, có một đội quân tên là Nanh Sói số lượng khoảng một vạn người. Thực lực mỗi người đều có thể miểu sát Lực Thiên sứ. Một một người trong đám Nanh Sói này đều có Long kỵ hoặc Phi Long kỵ có thực lực thần thú! Quan trọng nhất là, hắn còn có hai vạn Cuồng chiến sĩ cấp bậc giai vị ở mức Đấu thần! Sau khi cuồng hóa bọn chúng có thể đạt tới thực lực Chân thần! Người nói xem bộ tộc Thiên sứ ta lấy cái gì mà đối kháng được với địch nhân cường đại như vậy? Hơn nữa, lực lượng chung đoàn của Đoạn Vân cũng cực kỳ kinh khủng. Hắn có một trăm Thú nhân võ sĩ với lực chiến đấu gần đến Chủ thần! Hơn nữa, hắn còn có bảy Cuồng chiến sĩ, khi chưa cuồng hóa đã đạt tới Chân thần đỉnh giai! Người nói xem, người lấy cái gì đánh với người ta? Hơn nữa, hắn đến tận cùng còn cất dấu bao nhiêu lực lượng thì chẳng ai biết! A tu la càng nói càng kích động, trên mặt càng tỏ ra sợ hãi!

Alysa và thần tộc phương đông nghe thế toàn bộ đều bị dọa ngẩn người! Andrea đắc tội với Đoạn Vân tuyệt đối là tại nạn lớn của Thần giới Phương đông!

A tu la! Cho dù là chúng ta đánh không lại họ. Chẳng lẽ chúng ta không thể đi mời hai đại Thần Hoàng sao? Đoạn Vân cho dù mạnh đến đâu, hắn cũng không có khả năng địch nổi hai đại Thần Hoàng liên thủ! . Sau một hồi suy nghĩ kỹ, Alysa lúc này lại cố khuyên A tu la.

Nghe thế, A tu la nhíu nhíu mày, nhìn vào Chủ Thiên Sứ Rusta bên người, rồi suy tư một phen. Sau đó một lần nữa lớn tiếng nói với Alysa : Ta tình nguyện để Đoạn Vân đại nhân liên hợp với Quang Minh Thần Hoàng bệ hạ cùng nhau tiêu diệt Thần Hoàng phương đông các người! Hơn nữa, người cũng biết hai đại Thần Hoàng luôn ở thế như nước lửa, làm sao họ có thể liên hợp với nhau được? Alysa! Người và ta đều biết việc này là không có khả năng. Người đừng có nói linh tinh nữa! Cứ để chúng ta phân cao thấp trong chiến đấu đi!

Thấy khuyên bảo vô vọng, Alysa nói: Được rồi, người đã muốn đánh, thần tộc phương đông chúng ta cũng đáp ứng! Nhưng chúng ta bây giờ chỉ có thể xuất chiến ba Thần Vương, còn người có tứ đại Hắc Ám Vệ!

Do đó, ta hy vọng có thể cho Phong Hỏa Lô Điện tứ đại Chủ thần phối hợp với ta, hình thành một tổ hợp! Chúng ta năm người cùng nhau nghênh chiến với người, quang minh nam thần nổi danh!

Tốt lắm! Vì tôn kính các người, ta chỉ phái ra ba Hắc Âm Vệ, để cho họ mỗi một người nghênh chiến với một trong số tam đại Thần Vương các người! A tu la khẽ gật đầu hài lòng.

Thông qua Chủ Thiên Sứ Rusta, Đoạn Vân nghe rất rõ ràng mấy câu nói đó của A tu la. Từ vẻ mặt A tu la, Đoạn Vân có thể khẳng định một việc, đó là hai đại Thần Hoàng nhất định đã xảy ra chuyện gì đó!

Hera, lần cuối cùng người thấy Thần Hoàng Khắc Lạc Nặc Tư là vào khi nào? Đoạn Vân hỏi lão bà Hera.

Hai đại Thần Hoàng đều rất cường đại, chỉ có thể thấy đầu mà không thấy đuôi! Họ cơ bản sẽ không quan tâm tới việc Thần giới và nhân giới. Nhưng nghe nói năm năm trước, hai đại Thần Hoàng đại chiến một lần!

Năm năm trước? Bây giờ là năm thứ năm Trung Hoa, cũng là nữ thần lịch năm 10293, vậy khi đó không phải là nữ thần lịch 10288 sao? Việc đó xảy ra tháng mấy? Đoạn Vân nhớ rất rõ ràng thời điểm mình đi đến thế giới này! Đó là nữ thần lịch năm 10288!

Đại khái là tháng sáu!

Xỉu! Tại sao thời gian lại khớp nhau vậy? Xem ra, việc mình đi lại đại lục này, rất có thể có liên quan gì đó với cuộc đại chiến của hai lão biến thái này.

Nhưng Đoạn Vân tạm thời không nghĩ nhiều đến chuyện này được. Cuộc chiến giữa Thần Vương lưỡng đại Thần giới đã bắt đầu diễn ra!

Trận chiến đầu tiên do một Hắc Âm Vệ nghênh chiến với đệ Tam Thần vương Magellan của phương đông! Giai vị của Hắc Âm Vệ là cấp mười bảy, nhưng họ không có chiến kỹ như Thần Vương, bình thường chỉ có thể có lực chiến đấu tương đương với cấp mười sáu hậu giai hoặc đỉnh giai! Hắc Âm Vệ chỉ là một cái máy chiến đấu cơ khí đơn thuần, họ đánh đối thủ giống như dã thú! Lực công kích siêu cường, sách lược công kích đơn giản.

Nhưng, giai vị của tên Hắc Âm Vệ cũng không phải là tất cả, mười bốn cái cánh thiên sứ màu đen của họ cũng tuyệt đối không chỉ dùng để trưng bày! Tam Thần vương Magellan mặc dù có chiến kỹ Thần Vương cường đại và siêu Chủ thần linh vực, nhưng dù sao giai vị của hắn cũng thấp hơn Hắc Âm Vệ! Do đó, ngay từ đầu cuộc chiến, Tam Thần vương Magellan đã ở vào thế hạ phong.

Còn khi song phương đại chiến mấy trăm hiệp, tên Magellan này cũng có vài lần tìm được cơ hội phản kích! Nhưng lúc này, năng lượng song phương đã gần như kiệt quệ! Cuối cùng Hắc Âm Vệ cao cấp hơn chiếm được thượng phong, đánh trọng thương Magellan! Nhưng hắn không thể bắt sống Magellan được.

Trận chiến thứ hai do một Hắc Âm Vệ nghênh chiến với Nhị Thần vương Wales. Song phương đại chiến trên trăm hiệp, Wales phát động chiến kỹ đặc biệt của hắn trong vùng siêu Chủ thần linh vực, đánh cho Hắc Âm Vệ bị thương nặng! Hơn nữa bằng vào linh vực rút lại, hắn còn bắt sống được Hắc Âm Vệ! Điều này làm cho Đoạn Vân đang xem cuộc chiến thông qua mắt Rusta rất hoài nghi về lực chiến đấu của Hắc Âm Vệ. Tên có mười bốn cánh này chẳng lẽ chỉ là hữu danh vô thực? Làm sao đến cả một Thần Vương mà cũng không đánh lại chứ?

Cuộc chiến thứ ba do đại Thần Vương Hebrew nghênh chiến một Hắc Âm Vệ! Đại chiến hơn mười hiệp, Hebrew dùng ưu thế tuyệt đối chiến thắng tên Hắc Âm Vệ này, tiện tay bắt sống luôn!

Hai đại Hắc Âm Vệ trọng thương bị bắt làm Đoạn Vân rất thất vọng về bộ tộc Thiên sứ! Không ngờ một Hắc Âm Vệ cấp mười bảy mà đánh không lại một Thần Vương? Xem ra, chiến kỹ của Thần Vương kết hợp với siêu Chủ thần linh vực, đích thật vô cùng cường đại! Nhưng cũng phải nói hai Hắc Âm Vệ cũng thật là ngu, người trọng thương thì trọng thương chứ, đâu phải bốn thiếu gia không trị cho người đâu? Chẳng lẽ người cứ thế mà để họ bắt đi sao?

Trận đại chiến thứ tư do Sứ Thiên sứ A tu la, nghênh chiến với Trí Tuệ Nữ Thần và Phong Hỏa Lô Điện tứ đại Chủ thần!

Chiến quả trận này làm Đoạn Vân rất hài lòng, bởi vì A tu la trực tiếp bắt bốn Chủ thần. Nhưng đáng tiếc là, đánh đến cuối cùng, A tu la vì đại chiến với tứ đại Chủ thần đã tiêu hao quá nhiều năng lượng, nên cuối cùng chỉ đánh ngang tay với Alysa!

Cuộc đấu chung đoạn lần này, tam đại Thần Vương tiêu hao năng lượng rất lớn, nhất là Tam Thần vương Magellan bị đánh trọng thương, phỏng chừng lực chiến đấu chỉ có thể tương đương với một Chủ thần bình thường!

Nhưng chiến quả bộ tộc Thiên sứ dùng hai Hắc Âm Vệ đối lấy tứ đại Chủ thần, cũng làm cho Đoạn Vân rất thất vọng về bộ tộc Thiên sứ! Nguyên vốn tưởng rằng bằng vào tứ đại Hắc Âm Vệ, lực chiến đấu của điều nhân sẽ rất mạnh, không ngờ một Hắc Âm Vệ chỉ có thể xem như một Thần Vương trung hậu giai! Quả thực toàn là phế vật. May mà Đoạn Vân không có thủ hạ như vậy, bằng không chắc bị chọc tức chết thôi.

A tu la thu binh hồi doanh, hắn nói cho Đoạn Vân : cuộc chinh thảo của Thần giới Phương tây đến Thần giới Phương đông đã chấm dứt!

Còn Đoạn Vân bằng vào thân phận không gian Chủ thần đi tới Thần giới, ngồi vào một chiếc bàn dài với A tu la.

401. Chương 401. Tá Tửu Tham Thần Hoàng

Đoạn Vân là một không gian Chủ thần. Hắn có thể đi xuyên qua xuyên lại một cách tự do giữa hai không gian. Nói cách khác, hắn bây giờ đã nắm trong tay không gian thông đạo cường đại giữa tam giới Nhân, Thần, và Ma! Thông qua không gian cường đại bên trong Thái Cực đồ, hắn thậm chí có thể đem theo cả trăm vạn đại quân! Lần này đi tới Thần giới, Đoạn Vân bên ngoài chỉ dẫn theo hai thủ hạ: Âu Đặc Tư và Diệp Cô Thành. Còn bên trong Thái Cực Đồ, Đoạn Vân ngầm đem theo rất nhiều vũ lực. Năm ma sủng, mười Thần Long, đám ma thú Thú Nhân Cuồng chiến sĩ gia tộc thực lực đã ở Chân thần đỉnh giai, tất cả mọi người đều được Đoạn Vân an trí bên trong Thái Cực đồ tu luyện.

Thái Cực đồ vốn là một không gian năng lượng hình thành khi Đoạn Vân lĩnh ngộ linh vực, nhưng sau khi làm sống lại vong linh đại quân, vì hấp thu rất nhiều năng lượng và vật chất mà hình thành ra thực thể. Bây giờ, Thái Cực đồ là một pháp bảo của Đoạn Vân, một pháp bảo có thể hấp thu năng lượng cũng như chuyển hóa năng lượng vô cùng cường hãn, một pháp bảo tương đương với tiên khí trong thần thoại! Lúc bình thường, Đoạn Vân sẽ đặt pháp bảo này trong đan điền của mình, làm cho nguyên anh mình có thể ngồi trên đó mà tu luyện.

Khi cần nó, hắn có thể điều động nguyên anh nhanh chóng thả pháp bảo cường đại ra. Nó đã là một phần thân thể của Đoạn Vân. Còn Thái Cực chính là linh vực của hắn, linh vực có thể trực tiếp hấp thu đối thủ vào bên trong Thái Cực Đồ, chỉ cần năng lượng đối thủ thấp hơn, coi như đối thủ đã là con dê béo của Đoạn Vân!

Đoạn Vân mang đến cho Atula một thùng lớn rượu ngon gia tộc, không phải là bình khí. Hắn cho rằng chưa đến thời điểm phải trở mặt đối phó với bộ tộc Thiên sứ. Hắn rất minh bạch, muốn trừ đi uy hiếp từ lưỡng đại Thần giới, không thể vội vàng thực hiện được.

- Atula lão ca, chẳng lẽ ngươi thật sự không phát binh đánh Thần tộc phương Đông một lần nữa sao?

Đoạn Vân vừa đưa cho Atula một chén rượu, vừa hỏi.

- Đoạn Vân lão đệ, không phải ta không muốn xuất lực, nhưng bây giờ hai đại Hắc Âm Vệ của chúng ta đều bị Thần tộc phương Đông bắt giam, chúng ta đã không còn lực lượng để phát binh nữa. - Atula tỏ vẻ bất lực, nói.

Khẽ cười một tiếng, Đoạn Vân nâng chén rượu lên:

- Atula lão ca, ngươi đưa thân thể những tướng sĩ vừa chết cho ta đi, ta có thể chịu trách nhiệm giúp ngươi cứu sống họ! Nhưng có một điểm cần lưu ý là linh hồn của hắn phải còn tồn tại mới được.

Atula nhấp một ngụm rượu, sau đó đưa ra một cái không gian giới tử đặt trên bàn, cười nói:

- Đoạn Vân lão đệ, đây là hai ngàn Lực Thiên sứ, ba mươi Năng thiên sứ đã hy sinh, còn có bốn vị tứ đại Chủ Thiên Sứ bị Chủ thần giết chết nữa. Nhưng lão đệ, việc này...

Đoạn Vân cầm lấy giới tử đó lên, dùng thần thức dùng mảnh tiễn vào bên trong nhìn lướt qua, sau đó cười nói:

- Atula lão ca, thi thể Thần tộc phương Đông bị chết thì sao?

- Ha ha, Đoạn Vân lão đệ, ngươi có biết không, hợp tác với người ta rất yên tâm! - Atula lắc lắc đầu nói.

- Vì sao?

- Người thành thật quá. Hợp tác với người tựa như mua bán vậy, muốn lời nửa điểm cũng khó! Ha ha, đây là những Thần tộc phương Đông bị bắt hoặc bị giết. Năm mươi vạn thân thể và linh hồn Thần tộc cấp bậc Đấu thần đều ở bên trong đó cả!

Nói rồi Atula lại một lần nữa đưa ra cho Đoạn Vân một không gian giới tử chứa rất nhiều thi thể.

Đoạn Vân không hề khách khí thu ngay mấy thi thể này lại, rồi nói:

- Lão ca, ai lại tính toán với anh em. Ta giúp người cứu những Thiên sứ tướng sĩ vừa hy sinh sống lại, còn người đem thi thể hoặc tù binh của Thần tộc phương Đông giao cho ta. Đây là một vụ làm ăn sòng phẳng mà!

Atula cười lắc lắc đầu, lại một lần nữa đưa ra một cái giới tử, rồi nói:

- Đây là thân thể sáu ngàn Đấu thần, bốn mươi Chân thần và tứ đại Chủ thần!

Đoạn Vân cầm giới tử khẽ gạt đầu hài lòng, sau đó hất vung tay lên, trực tiếp thả năm mươi Năng thiên sứ và bốn vị Chủ Thiên Sứ đã được mình cứu sống ra.

- Atula lão ca, ta đã nói là làm. Những người này từng bị thủ hạ của ta giết chết, ta toàn bộ đã cứu bọn họ sống lại. Thực lực của họ cơ bản cũng đã khôi phục bằng với trước khi bị giết. Còn nữa, để biểu đạt thành ý hợp tác của ta, ta cũng không động tay động chân gì trên ký ức của họ. Hơn nữa ta cũng không có năng lực làm thủ đoạn đó! Họ vẫn là những Thiên sứ vô cùng sùng bái Quang Minh Thần như trước.

Đoạn Vân chỉ vào đám Thiên sứ tựa hồ rất sợ hãi mình, nói với Atula. Bốn thiếu gia không phải không có năng lực đó, mà cảm thấy không cần thôi! Đám điều nhân phế vật này nếu làm thủ hạ mình chỉ có mất mặt.

Atula rất kích động quan sát từng Thiên sứ sống lại, trên mặt đầy vẻ hưng phấn, lại có pha chút lo lắng. Hân hưng phấn vì lực lượng chủ lực bị tổn thất tại nhân giới đại lục đã hoàn toàn sống lại; nhưng hân cũng lo lắng vì Đoạn Vân quá cường đại. Hân lo sợ Đoạn Vân sau này sẽ gây bất lợi cho bộ tộc Thiên sứ. Trong tam giới bây giờ, những thế lực còn có thể chống lại Đoạn Vân cơ hồ càng lúc càng ít. Hơn nữa nam nhân này còn có năng lực làm sống lại không có hạn chế gì, ai còn có thể chống lại hân chứ? Trật tự tam giới xem ra sắp bị tên Đoạn Vân sửa lại rồi!

- Đoạn Vân lão đệ, Đoạn Vân đại nhân, thật sự cảm ơn ngài! Cầu cho ngài đạt được tất cả những gì ngài muốn!

Atula lúc này cảm kích Đoạn Vân muốn rơi nước mắt.

Đoạn Vân khẽ cười một tiếng, giơ chén rượu lên nói:

- Nào, Atula lão ca quá khách khí rồi! Chúng ta uống rượu, tất cả ân oán trước kia, toàn bộ đều trôi hết theo ly rượu này, chúng ta uống vì sự hợp tác vui vẻ!

- Đúng, uống, uống. Cạn ly!

Hai người tựa như lão bằng hữu đã quen biết nhiều năm, chén thù chén tạc với nhau vô cùng vui vẻ!

- Atula lão ca, người nói xem Thần tộc phương Đông có nguyện ý dùng hai Hắc Âm Vệ mà họ bắt được đổi lấy Sinh Mạng Nữ Thần Andrea hay không?

Khi tên điều thần Atula đã có chút chhuizen choáng, Đoạn Vân đột nhiên phun ra một câu như vậy.

- Lão đệ, dùng một Sinh Mạng Nữ Thần đổi hai Hắc Ám Vệ việc này đối với chúng ta thì thật sự quá lỗ lã! Nếu lão đệ nguyện ý xuất binh, chúng ta tuyệt đối có thể bắt cả Thần tộc phương Đông một cách nhẹ nhàng.

- Ta thật ra cũng có ý này, nhưng ta rất muốn biết Quang Minh Thần Hoàng đại nhân có nguyện ý tự mình đối phó Thần Hoàng Khắc Lạc Nặc Tư không?! - Đoạn Vân nói ra chỗ kiêng kỵ của mình.

- Hắc hử? Trong vòng mười năm, hắc không thò mặt ra đâu!

Atula buột miệng nói những lời này, lời nói tựa hồ không hề thông qua đại não. Rượu xem ra không chỉ có thể làm say lòng người, mà cũng có thể làm say cả Thần nữa! Đoạn Vân đem theo thứ rượu đặc biệt điều chế với nồng độ rất cao, tên biến thái đã ra lệnh chế biến một loại rượu đặc biệt chuyên môn dùng cho Điều nhân và Thần tộc. Đoạn Vân đặt tên loại rượu này là Túy Bát Tiên!

Nhưng khi vừa nói ra những lời này, Atula ý thức được mình lỡ lời, vội vàng giải thích:

- Khục khục, ý của ta là vì hắc có ước định với Quang Minh Thần Hoàng bệ hạ chúng ta, do đó hắc không thể tùy tiện xuất hiện!

- Vậy được rồi, không nói việc này nữa! Chỉ cần ta giúp người cứu sống toàn bộ thần binh Thiên sứ vừa chết, đến lúc đó thực lực bộ tộc Thiên sứ người đã vượt hắc Thần tộc phương Đông. Đợi ma lực không gian của ta khôi phục lại, ta sẽ giúp người chữa trị cổng Thần giới bộ tộc Thiên sứ các người. Đến lúc đó, người giao Thần giới phương Đông cho ta, ta giao Tây đại lục và tín đồ cho người. Chúng ta cùng nhau chống lại Ma tộc, hoặc trực tiếp kéo quân tới đánh Ma giới. Tam giới sẽ là thiên hạ của người và ta! Nào cùng nâng ly chúc chúng ta sớm ngày nhất thống tam giới, cạn chén!

Đoạn Vân tạm thời đổi đề tài. Xem ra Túy Bát Tiên còn chưa đủ đô để làm cho tên Điều nhân này lú lú. Atula vừa thanh tỉnh lại cũng không muốn nhắc tới sự việc có liên quan tới hai đại Thần Hoàng.

Nhưng Đoạn Vân cũng đoán được vài phần: hai đại Thần Hoàng vào năm năm trước đại chiến, có thể là lưỡng bại câu thương. Nói cách khác, hai đại Thần Hoàng sở dĩ đến giờ vẫn chưa xuất hiện, rất có thể là hai lão gia hỏa đang lâm vào tình trạng mê man, hoặc chính là muốn nghỉ ngơi hồi phục tới mười năm mới khôi phục lại được thực lực.

Muốn tìm được tin tức hai đại Thần Hoàng, phải chuốc cho tên Atula này say mềm.

Sau khi đã quyết, Đoạn Vân liên tục rót hết ly này đến ly khác cho Atula! Rốt cục... khi Đoạn Vân đã hơi chúi chúi thì Atula đã say mềm!

- Atula lão ca.. người.... nói chúng ta kết... minh.. có phải là... một sách lược tốt không? Như vậy... trước nhất... ta chiếm cứ phương Đông... còn... bộ tộc Thiên sứ các người.... có thể chiếm cứ phương Tây. Như vậy... khắp... thiên hạ đều là của chúng ta! Đến lúc đó... còn có.. còn có ai... dám đối địch với chúng ta? - Đoạn Vân lè nhè nói, hơi rượu nồng nặc.

Thân hình Atula có chút lảo đảo. Hắc lắc lắc đầu, cắn cắn chén rượu, rồi nói vung lên:

- Đúng... thiên hạ... tương lai...là của chúng ta! Cái gì... Thần... Hoàng Khắc Lạc Nặc Tư... ai thêm quan tâm hắc... Ma Hoàng.. hay là... Ma Thần.... toàn bộ... đều bị chúng ta dẫm nát dưới chân! Cụng, uống tiếp!

- A a, Atula lão ca, người say rồi! - Hình dáng Đoạn Vân xem ra cũng rất bết nhè.

- Ta không có say, ta còn... còn muốn uống sáu chén nữa.... rượu Túy Bát Tiên! Ngon... rượu ngon!

- Lão ca, Thần Hoàng Khắc Lạc Nặc Tư rốt cuộc có gì... mà giỏi... Cả Thần giới phương Đông... đều sắp xong...Hết rồi... Hắc... Hắc làm sao còn không xuất... xuất hiện chứ? Chẳng lẽ hắc bị... Quang Minh Thần Hoàng giết rồi à?

Đoạn Vân rót cục lá đến vấn đề mình muốn biết.

- A a, hắc làm gì ra được? Hắc... Hic... Hắc cùng với... Bệ... Bệ hạ chúng ta đại chiến... Song phương đánh ba ngày ba đêm... Ta nói cho người biết... Cuộc chiến đấu đó... vô cùng hấp dẫn... Thật sự là thiên địa... thiên địa cũng biến sắc... Đến cả mặt trời cũng mờ mịt! Đáng tiếc người không... thấy!

- Người... Người nói.. khoác! Người nói.. bây giờ... hai đại Thần Hoàng...ở đâu...! Nói không nên lời hả? Hắc hắc... Phạt rượu!

- Ai nói... ta không biết? Họ đại chiến mãi... cuối cùng... không còn... năng lượng nữa! Vì vậy... họ... tiến hành triệu hoán... Nói người không được... cười... Hắc hắc... Quang minh Thần Hoàng chúng ta lại... Triệu hoán nhằm Ma Thần Ma giới...! Còn Thần giới phương Đông... Khắc Lạc... Nặc Tư... nói là triệu hoán... cường giả ngoài tam giới... Nhưng triệu hoán... một lúc lâu mà... không... triệu hoán được cái gì! Ha ha..... buồn cười quá... Còn đại Ma Thần được bệ hạ chúng ta... triệu hoán lại...trực tiếp...bắt sống hai đại Thần Hoàng... Đã hết sức... Vết nứt không gian khép lại..... hai đại Thần Hoàng... Đều bị... hắc đưa tới Ma giới! Lại đây... Đoạn Vân lão đệ... Chúng ta uống uống rượu!

Nghe thế, mặt Đoạn Vân lộ ra nụ cười quỷ dị, nhưng lúc này, Đoạn Vân cũng không muốn làm mất sự liên minh với bộ tộc Thiên sứ. Có người làm việc khổ cực miễn phí cho mình, đồ ngu mới cự tuyệt!

- Rồi, tiếp tục uống!

402. Chương 402. Bất Thuyết Trực Tiếp Nhượng Nhĩ Sảng Thượng Thiên

Đến lúc này, Đoạn Vân vẫn còn khá tỉnh. Biết sao được, chân khí của hắn đã hóa giải hết rượu vừa uống vào, muốn hắn uống say còn khó hơn lên trời!

Hắn mặc kệ Atula đã say mềm, dặn dò tên Chủ Thiên Sứ Rusta nhấn lại với Atula là mình có vài việc cần phải xử lý, rồi mang theo Diệp Cô Thành và Âu Đặc Tư nhanh chóng về nhân giới.

Đoạn Vân đoán già đoán non sinh vật ở ngoài tam giới mà phương Đông Thần Hoàng Khắc Lạc Nặc Tư triệu hoán rất có thể chính là mình! Về phần vì sao hắn không xuất hiện tại Thần giới, mà xuất hiện ở đại lục rất có thể là do sự phá đám của Ma Thần làm Khắc Lạc Nặc Tư chưa kịp hoàn tất việc triệu hoán. Nhưng rốt cuộc vì sao mà mình tới đại lục đã không còn quan trọng nữa. Điều quan trọng bây giờ là mình đã biết hai đại Thần Hoàng đều bị Ma Thần bắt về Ma giới. Vậy mình mắc mớ gì phải kiêng kỵ hai lão gia hỏa kia nữa? Bọn họ cơ bản đã trở thành lịch sử rồi.

Vận mệnh của lưỡng đại Thần giới coi như đã tới lúc quyết định. Nhưng Đoạn Vân cũng không muốn đồng thời trở mặt với lưỡng đại Thần giới. Dù sao, bọn họ vẫn còn mười đại Quang Minh Vệ và Thần Binh Vệ, không một ai bị Ma Thần bắt về Ma giới. Khi ở Thần giới, Đoạn Vân có cảm nhận được khí tức của hai mươi tên gia hỏa kinh khủng này. Vị trí của họ hẳn là ở chỗ đỉnh của lưỡng đại Nguyệt Cầu, cũng chính là nơi hai nguyệt cầu gần nhau nhất. Đối đầu với hai mươi tên gia hỏa cùng một lúc quả khó khăn. Xem ra mình còn phải tiếp tục lợi dụng bộ tộc Thiên sứ vài lần nữa.

Trở lại Á Cương, việc đầu tiên Đoạn Vân làm là đến hỏi thăm Sinh mạng Nữ thần Andrea. Nàng bị Đoạn Vân giao cho muội muội Helen của mình làm nữ tỳ, làm một người phụ trách việc ăn mặc sinh hoạt cho Helen! Nhưng Helen lương thiện vẫn rất tôn kính vị tỷ tỷ này, người đã từng hại nàng, nàng cũng không dám sai phái Andrea như người hầu.

Andrea từ lúc bị đánh tới tở đến nay vẫn giữ nguyên vẻ cao cao tại thượng - ta đây vẫn là Sinh Mạng Nữ Thần, thậm chí còn thường xuyên nóng giận rồi chửi bới Helen. Nàng làm như vậy chẳng khác nào chọc giận một vài thị nữ thân cận khác của Helen tiểu thư. Kết quả là, Andrea mỗi ngày đều bị một vụ hành hạ động tay động chân của mấy người này. Andrea đã mất thần cách nên hoàn toàn không còn thực lực, nàng làm sao là đối thủ của đám thị nữ đã được bồi dưỡng ở Á Cương thành chứ? Đoạn Vân cấp cho Helen hai thổ nữ thị nữ làm thân cận, hai người này đã tu luyện tới cấp bậc Đấu thần. Đương nhiên, bọn họ là những thị nữ được Đoạn Vân đặc biệt bồi dưỡng chuyên bảo vệ chủ nhân. Andrea 'nô tỳ' nếu muốn tác yêu tác quái ở Á Cương, chắc chắn không có khả năng!

Khi Đoạn Vân nhìn thấy Andrea, Andrea trông thật bạc nhược thảm thương.

- Andrea, tư vị làm nô tỳ như thế nào? - Đoạn Vân cười khê hỏi.

Nghe thanh âm Đoạn Vân, lửa cừ hận của Andrea lúc này lại bốc cao:

- Đoạn Vân, nếu ngươi không giết ta, ta nhất định sẽ buộc ngươi trả giá đắt!

- Hắc hắc. Trả giá đắt? Được, ta đợi. Nhưng hôm nay, ta mang đến cho ngươi một tin tức tốt. Dưới sự xúi dục của Đoạn Vân ta, bộ tộc Thiên sứ đã tiến hành đại xâm lăng Thần tộc phương Đông các ngươi. Việc trước nay chưa từng xảy ra. Nhưng đừng lo, chiến sự ở Thần giới đã kết thúc rồi.

- Thần giới của ta như thế nào rồi?

Andrea với đầy vẻ lo lắng và hy vọng. Nàng nghĩ Thần giới khẳng định sẽ có biện pháp tới cứu nàng!

Đoạn Vân theo thói quen dùng ngón trở tay phải gãi gãi râu ở cằm, khoan thai nói:

- Nói như thế nào đây, phải nói là tổn thất cũng không quá lớn. Ngoại trừ Tam Thần vương Magellan bị trọng thương, tứ đại Chủ thần bị bắt, bốn mươi Chân thần bị chết, sáu ngàn Đẩu thần bị giết hoặc bị bắt, cũng không có gì là lớn! Về phần những người dưới bậc Đẩu thần, tổn thất cỡ gần năm mươi vạn. Dù sao Thần giới các ngươi cũng có không ít người, con số này còn chưa tới một phần mười trên tổng số!

- Ngươi là tên cuồng ma giết người!

Nghe những con số này, ánh mắt Andrea cơ hồ muốn tóe lửa.

- Kéo ta vào làm gì? Không phải ta giết mà. Muốn báo thù thì tìm Atula đi. - Đoạn Vân chép chép miệng nói.

Hít sâu một hơi, Andrea cố đè lửa giận trong lòng xuống, lạnh lùng hỏi:

- Hôm nay ngươi tìm ta rốt cuộc có chuyện gì?

- À, cũng không có gì lớn, ta hiện đang suy nghĩ có nên hỏi ngươi một việc.

- Chuyện gì?

- Thần Hoàng Khắc Lạc Nặc Tư đang ở đâu?

Đoạn Vân nhìn chằm chằm vào Andrea.

Nghe thế, vẻ mặt Andrea biến sắc một chút, nhưng mau chóng khôi phục lại như bình thường, nàng cười lạnh nói:

- Như thế nào? Ngươi lo hắn sẽ đến giết ngươi sao?

- Không, ta không lo hắn tới giết ta. Ta và hắn có một cơ duyên rất khó hiểu. Nhưng có một việc ta muốn tìm được đáp án từ chỗ hắn, do đó ta muốn tìm gặp hắn.

Về mặt Đoạn Vân xem ra khá nghiêm túc.

- Ngươi biết Thần Hoàng bệ hạ?

Andrea giật mình không ít, nhưng ngẫm lại cũng đương nhiên thôi, một tên cường đại như vậy, có thể biết được Thần Hoàng đại nhân cũng không phải là chuyện to tát gì.

- Ngươi không cần phải xen vào việc của ta, ngươi chỉ cần nói cho ta biết hắn ở nơi nào là được rồi.

Về mặt Đoạn Vân vẫn rất nghiêm túc như trước.

- Hừ, ngươi muốn biết ngài ở đâu, ta nhất định không nói cho ngươi. - Andrea cười lạnh.

Nhú nhú mày, Đoạn Vân chỉ vào đám Thú nhân võ sĩ đang đi tuần tra bên ngoài, vẻ mặt thâm tà nói:

- Tướng sĩ của ta rất nghe lệnh ta, cho dù ta bảo họ tự sát, họ cũng sẽ không chút do dự vung đao cửa cổ. Nếu ta sai một trăm hay cả ngàn Thú Nhân uy mệnh thủ hạ tới thay phiên "âu yếm" ngươi, ta nghĩ nhất định đám người đó sẽ làm ngươi sướng hơn lên trời! Còn nữa, ngươi đừng tưởng vẫn còn được hưởng thụ như trước, cũng đừng nghĩ đến chuyện tự sát. Chỉ cần Đoạn Vân ta còn sống, muốn chết xem ra tuyệt đối là một hy vọng xa vời.

- Vô sỉ!

Nghĩ tới cảnh kinh khủng đó, Andrea thấy ớn lạnh. Nàng không thể tưởng được, tên nam nhân nhìn qua đạo mạo như vậy thể mà nội tâm lại độc ác đến thế.

- Nói đi, việc này cũng chẳng mất công người bao nhiêu. Nếu không nói, trong đám thù hạ của ta còn có không ít Ma tộc, để cho họ cũng tới tham gia náo nhiệt, lúc đó thì vui rồi...

- Đừng nói nữa, ta nói cho người biết hạ lạc của Thần Hoàng. Thần Hoàng bệ hạ đang ở tâm Thần giới tu luyện!

- Tâm của Thần giới?

Ánh mắt Đoạn Vân lóe lên vẻ không tin và uy hiếp.

- Đúng. Sinh Mạng Thánh thành kéo dài vô hạn xuống phía dưới là tâm Thần giới. Còn đi sâu xuống đất của Quang Minh Thánh thành trong Quang Minh Thần giới, cũng có một tâm Thần giới khác. Hai đại Thần Hoàng phân biệt tu luyện ở hai tâm Thần giới. - Andrea giải thích.

Nghe Andrea nói thế, Đoạn Vân cười lạnh nói:

- Phải không? Người không biết Thần giới là cái gì, nhưng ta lại biết nó khá rõ đó. Lương đại Thần giới, căn bản là là lương đại Nguyệt Cầu. Còn Thần các người ở tại trung tâm lương đại Nguyệt Cầu. Nhưng đáng tiếc, tâm Thần giới chỉ có Thần Bình Vệ và Quang Minh Vệ, không có Thần Hoàng. Andrea, nếu người thật sự muốn nếm mùi khoái cảm được vạn người luân phiên pháo kích, ta sẽ thành toàn cho người.

- Làm sao người biết ta là đang dối gạt người? - Andrea biện bác.

Đoạn Vân nghiêm túc trả lời:

- Nói cho người một việc này, ta có một loại năng lực, năng lực này có thể cho phép ta biết được mọi vật phát sinh trong vòng mấy trăm vạn thước. Người có biết đại lục từ cực tây tới cực đông bao xa không? Một vạn tám ngàn sáu trăm bốn mươi ba ngàn thước. Người có biết một nguyệt cầu có bán kính bao nhiêu không? Chỉ có trăm ngàn thước. Nói cách khác, chỉ cần ta vừa đến Thần giới các người, cả Thần giới đều đã nằm dưới sự giám thị của ta! Người thêu dệt chuyện giỏi cỡ nào cũng không thể lừa được ta. Người đâu, đem mụ đàn bà này ra ngoài, cho...

- Từ từ. Từ từ, Đoạn Vân ta van người. Ta nói. Thần Hoàng Khắc Lạc Nặc Tư và Quang Minh Thần Hoàng Adora năm năm trước đại chiến. Adora triệu hoán lần lần, lại triệu hoán nhằm ngay Ma Thần. Lúc đó hai Thần Hoàng vì đại chiến với nhau, thực lực bị tiêu hao trở nên rất yếu, do đó bị Ma Thần bắt về Ma giới!

Andrea bất lực buộc phải khuất phục. Nam nhân này thật sự quá hèn hạ, quá ghê tởm, hơn nữa còn quá cường đại nữa.

Nghe thế, trên mặt Đoạn Vân lộ ra tiểu ý:

- Quả nhiên tên gia hỏa Atula cũng không gạt ta! Andrea, người không thể điều động mười đại Thần Bình Vệ à.

- Ta? Không thể. Mười đại Thần Bình Vệ chỉ nghe lệnh của Thần Hoàng bệ hạ. Tựa như mười đại Quang Minh Vệ chỉ nghe theo lệnh của Quang Minh Thần Hoàng Adora. Mười đại Thần Bình Vệ địa vị ở Thần giới cơ hồ ngang với ta.

Đoạn Vân khẽ gật đầu, rồi lạnh lùng nói:

- Tốt lắm, người có thể đi ra ngoài. À mà ta nghe nói người làm nữ tỳ không được tốt lắm, thậm chí có khi còn dám gào thét với chủ của người. Ta khuyên người đừng làm như vậy, nếu người phục vụ Helen tiểu thư không tốt, không ai biết ta sẽ gả người đi đâu và cho ai. Ta thậm chí có thể đem người cấp cho một lãnh chúa ma thú, hay ác thú không biết chừng. Người nhớ kỹ, người lúc này có thân phận là nô tỳ, cần phải quý trọng nó!

- Dạ!

Andrea mặc dù cuồng vọng, nhưng vẫn còn lý trí. Nàng hiểu rất rõ, muội muội Helen của mình sẽ không làm gì tệ với mình, nhưng nếu là người khác vậy thì thê thảm rồi.

Vài ngày kế tiếp, Đoạn Vân cùng Atula liên lạc qua lại vài lần. Atula hy vọng Đoạn Vân có thể sớm ngày giúp hắn sửa chữa lại cửa Thần giới phương Tây thông với Tây đại lục, hy vọng Đoạn Vân có thể sớm làm

sống lại những chiến sĩ vừa chết trong cuộc chiến tranh với Thần tộc phương Đông, cũng ẩn ý biểu đạt việc muốn để Tây đại lục quy về mình. Còn Đoạn Vân cứ viện cớ là mình cần thời gian để khôi phục không gian ma lực, nên chỉ hứa hẹn suông với Atula, rồi cực lực xúi bẩy Atula gia tăng tiến công Thần giới phương Đông. Atula lại lấy cớ kiêng kỵ Thần Hoàng Khắc Lạc Nặc Tư phương Đông nên chậm chạp không chịu phát binh. Đoạn Vân tự nhiên biết trò của Atula. Lão hoạt đầu này đúng là muốn dùng dùng hai đại Thần Hoàng hù vô mờ mịt kiềm chế mình. Atula không biết, từ lần hấn say rượu lỡ lời, hơn nữa Andrea xác định lại, Đoạn Vân đã biết nơi hạ lạc của hai đại Thần Hoàng. Bây giờ Đoạn Vân sợ dĩ không lật tẩy Atula là vì hấn còn có giá trị lợi dụng. Thêm vào đó, Đoạn Vân lúc này cũng không muốn đụng binh với Thần giới. Đoạn Vân cũng không muốn đứng đũa tịn giết tuyệt lương đại Thần giới. Đoạn Vân cần thời gian, hấn cần thời gian để rèn luyện thủ hạ mình trở thành cường giả chân chính. Hấn bây giờ cần lực lượng quân chủ lực phi thường cường đại.

Cái Đoạn Vân duy nhất kiêng kỵ là mười Thần Binh Vệ và mười Quang Minh Vệ. Hai mươi tên thực lực không hề kém Thần Vương làm cho Đoạn Vân tạm thời ẩn nhẫn. Đối với Trung Hoa bây giờ, phát triển mới là đạo lý đúng đắn.

Do đó, thời gian kế tiếp, Đoạn Vân bằng tất cả phương pháp phải tìm mọi cách đề cao vũ lực quân chủ lực của mình.

Đoạn Vân đem tứ đại Chủ thần chữa khỏi. Rồi sau khi bốn tên gia hỏa này được chữa khỏi, Đoạn Vân đem Phong thần đưa cho Tiểu Phi Hiệp làm công cụ tu luyện Phong hệ, đem Hỏa thần ném cho Ngưu Ma Vương tu luyện Hỏa hệ. Còn huynh đệ Lôi - Điện, Đoạn Vân cũng lợi dụng họ trợ giúp Đoạn Vân gia tăng hai lĩnh vực yếu của mình lĩnh vực của Lôi hệ Chủ thần và Điện hệ Chủ thần.

Hai tháng kế tiếp, bốn tên gia hỏa đã trở thành 'bao cát' huấn luyện sống của quân chủ lực gia tộc.

Tiểu Phi Hiệp thông qua chiến đấu với Phong thần, chẳng mấy chốc đã lĩnh ngộ tới Phong thần lĩnh vực. Còn năm đầu phi long gia tộc cũng đã hiểu rõ được lý thuyết Phong thần lĩnh vực, chỉ cần họ toái đan thành anh, thuận lợi vào cấp mười lăm là họ có thể nhanh chóng có Phong Thần lĩnh vực cho riêng mình! Còn chim đại bàng, con cự thú tiền sử ngày xưa, lại không thể lĩnh ngộ hoàn toàn lĩnh vực. Phong Thần lĩnh vực của nó chỉ là một loại chiến kỹ có lực tàn phá rất mạnh. Xem ra lực lượng cũng không phải là nhân tố tuyệt đối.

Còn tên Hỏa thần ngày thứ ba đã làm cho Ngưu Ma Vương lĩnh ngộ được Hỏa thần lĩnh vực. Sáu Hỏa Long khác trong vòng nửa tháng cũng cơ bản lĩnh ngộ được Hỏa thần lĩnh vực.

Về phần Đoạn Vân, hấn đang lĩnh ngộ hai lĩnh vực Lôi - Điện Thần. Dưới sự huấn luyện của huynh đệ Lôi Thần Điện Thần, Đoạn Vân lúc này cũng sắp nắm được hai lĩnh vực này. Đương nhiên, Đoạn Vân cũng sẽ thuận lợi dễ dàng lĩnh ngộ được Phong Hệ, Hỏa Hệ lĩnh vực. Nhưng uy lực của những lĩnh vực này nếu so với Đoạn Vân thì yếu hơn một chút. Hấn đã là cấp mười sáu, một Thái Cực lĩnh vực cũng đã đủ để làm cho hấn tung hoành tam giới rồi!

Để tăng thực lực thủ hạ lên nhanh hơn, Đoạn Vân đem rất nhiều lực lượng quân chủ lực vào tu luyện trong Thái Cực đồ nơi có linh khí sung túc. Còn thân thể và linh hồn của năm mươi vạn Thần tộc phương Đông có thực lực dưới Đẩu thần mà Atula đưa cho, Đoạn Vân đều hút cả vào trong Thái Cực đồ. Hơn nữa, Đoạn Vân còn rất tà ác chuyển hóa toàn bộ thân thể và linh hồn của đám Thần tộc này mà hấp thu sạch. Thân thể Thần tộc tương lai sẽ trở thành nguyên tố cơ bản nhất tạo thành Thái Cực đồ. Còn linh hồn Thần tộc, tương lai trực tiếp trở thành nguồn cung cấp linh khí năng lượng bên trong Thái Cực đồ.

Năm mươi vạn Thần tộc cơ bản đã chết, Đoạn Vân cũng không có rảnh rỗi mà làm chúng sống lại. Do đó, thi thể kiểu gì mà chẳng bỏ đi, sao không tân dụng phế phẩm một chút? Dù sao mấy tên gia hỏa này cũng không phải do mình giết, mình siêu độ thân thể và linh hồn chúng thì có gì sai chứ?

403. Chương 403. Sinh Mệnh Nữ Thần Đích Chung Cực Chúc Phúc

Trong hai tháng kế tiếp, Đoạn Vân liên tục phát triển lực lượng quân chủ lực. Còn Atula, mặc dù không đình chỉ chinh thảo Thần giới phương Đông như trước, nhưng cuộc chiến đấu giữa hấn với Thần tộc phương

Đông chỉ đánh cho có lệ chứ không ở mức độ gay gắt như trước khi kết minh cùng Đoạn Vân. Loại chiến đấu lai rai kiểu này làm cho Đoạn Vân hiểu ra, tên minh hữu cũng đã đề phòng mình.

Atula cũng rất minh bạch, nếu đuổi tận giết tuyệt Thần tộc phương Đông, mười đại Thần Binh Vệ chắc chắn sẽ ra khỏi tâm Thần giới, đến lúc đó, mười đại Quang Minh Vệ cũng không thể không kéo ra. Địa vị chí cao của Quang Minh Thần Hoàng tương lai có thể sẽ rơi vào một trong mười đại Quang Minh Vệ. Hơn nữa, Đoạn Vân cũng rất có thể vì việc này mà đoán ra bí mật của hai đại Thần Hoàng. Do đó, Atula hiểu rõ hẳn chỉ có thể áp chế thể lực Thần tộc phương Đông, nhưng tuyệt đối không thể đuổi tận giết tuyệt. Hẳn cũng rất rõ là không thể tìm được gì tốt đẹp từ Đoạn Vân, cũng không thể buộc Đoạn Vân giao cho hắn Tây đại lục, cho dù hắn đã không tiếc xương máu công hạ Thần giới phương Đông. Coi như công cốc, công sức đánh đổ sông đổ biển. Còn ai là minh hữu, ai là địch nhân thì không biết chừng, mọi sự đều có thể phát sinh chuyển biến. Đến lúc đó, nếu muốn áp chế được Đoạn Vân thì phải mượn lực của mười đại Quang Minh Vệ rồi.

Bộ tộc Thiên sứ dưới sự khống chế của Atula tấn công Thần giới phương Đông nửa vời. Theo Atula, Đoạn Vân đã nói là việc khôi phục không gian ma lực phải cần có thời gian, vậy mình cũng không vội công hạ Thần giới phương Đông. Đoạn Vân cũng trì hoãn không thêm cứu sống đám Thiên sứ, với lý do là hắn đã hết năng lượng làm sống lại. Atula tự nhiên cũng biết Đoạn Vân chỉ lấy cớ, nhưng hắn cũng không thúc dục Đoạn Vân làm gì.

Thời gian hai tháng cứ như vậy trôi qua. Trong hai tháng, Đoạn Vân dùng hết sức cố tăng lực lượng quân chủ lực của mình lên, hết lần bẻ quan này lại đến lần khác, đồng thời hắn cũng tu luyện thực lực bản thân. Thực lực Đoạn Vân cần phải thật mạnh, khi sức mạnh của hắn tăng lên, tiềm lực phát triển của đám ma sủng và nô lệ sẽ được hưởng sai mà tăng theo.

Hai tháng này, Đoạn Vân chỉ giao bốn Chủ Thiên Sứ lại cho Atula, hơn nữa còn cấy vào sâu trong linh hồn Chủ Thiên Sứ một chút dấu vết, đến cả bốn tên Chủ Thiên Sứ cũng không biết. Về phần ba mươi Năng thiên sứ và hai ngàn Lực Thiên sứ còn lại, bọn họ vẫn bị đóng băng như trước.

Atula chẳng có biện pháp gì đối phó được với Đoạn Vân, ba mươi Năng thiên sứ và hai ngàn Lực Thiên sứ tuyệt không phải là một vũ lực nhỏ, nhưng vừa nghĩ đến sự thiệt hại và khốn khổ của Thần tộc phương Đông, hắn cũng không để nó vào lòng nữa. Nghĩ lại Thần giới phương Đông giờ chỉ còn lại tam đại Thần Vương và Trí Tuệ Nữ Thần Alysa tạm thời thay chức vụ của Sinh Mạng Nữ Thần, còn về lực lượng Chân thần chỉ còn lại có ba mươi tên. Năm đại Chủ thần, một người đã thành lão bà của Đoạn Vân, bốn tên khác bị mình bắt sống, giết chết, rồi giao cho Đoạn Vân. Còn số lượng Đẩu thần cả Thần giới phương Đông còn không đến bốn ngàn. Bộ tộc Thiên sứ bây giờ muốn bắt Thần tộc phương Đông chịu nhục nhã như thế nào là tùy vào ý thích thôi.

Ngày 22 tháng 13, Andrea tìm đến Đoạn Vân thỉnh cầu.

- Đoạn Vân. Ta tự nguyện hiến dâng sự trinh trắng cho ngươi, nhưng ta muốn ngươi sẽ hứa với ta một điều kiện.

Andrea nói những lời này trong phòng ngủ của Đoạn Vân, hơn nữa lúc này chỉ có nàng và Đoạn Vân ở trong phòng.

Đoạn Vân cười cười:

- Chẳng phải ta đã nói là ta không có hứng thú với thân thể ngươi sao? Ngươi cũng thấy rồi đó, Đoạn Vân ta có nhiều đàn bà vậy rồi, hơn nữa mỗi một người đều chẳng kém gì ngươi. Nhưng ta rất muốn biết, vì sao ngươi lại có quyết định như vậy? Chẳng lẽ là Helen nói với ngươi? Ta nghe nói mấy hôm nay ngươi cũng ngoan ngoãn ra nhiều. Ít nhất cũng hiểu được cách làm một hạ nhân hợp cách.

- Không sai, muội muội Helen nói với ta, ngươi tuyệt đối sẽ không bạc đãi những đàn bà từng có tình với ngươi. Do đó, ta muốn tặng chúc phúc của ta cho ngươi. Thân là Sinh Mạng Nữ Thần, trước giờ ta vẫn thủ thân như ngọc. Ta chưa từng tiếp xúc với một nam nhân nào, ngoại trừ lần trước đụng chạm với vài tên ma sủng ghê tởm của ngươi.

Đoạn Vân nhìn lướt Andrea một lần, lắc lắc đầu nói:

- Ta biết ngươi là xử nữ, nhưng xử nữ sống trên vạn năm thì ta thấy cũng không đáng giá lắm.
- Ta biết. Nhưng ngươi có biết thứ trân quý nhất của Sinh Mạng Nữ Thần Chúc Phúc là cái gì không ?
Andrea rất tỉnh táo, nàng nói rất lạnh lùng.

- Ta cũng có chút hứng thú, nhưng mà thần cách của ngươi ?
- Ta chỉ dùng thần cách để làm kho năng lượng chiến đấu, nhưng lực lượng phi chiến đấu vẫn còn trong cơ thể ta. Cái trân quý nhất là Sinh Mạng Nữ Thần Chúc Phúc, chính là toàn bộ sở trường của ta. Chung Cực Chúc Phúc là một cái mạng. Nói cách khác, nam nhân có được một đêm đầu tiên của ta, có thể sở hữu một mạng sống nữa .

Mắt Andrea nhìn chằm chằm vào Đoạn Vân, nàng rất hận nam nhân này, nhưng nàng biết, nàng đã không có cơ hội báo thù nữa. Helen cũng nói, đàn bà của Đoạn Vân tương lai sẽ là đàn bà hạnh phúc nhất trên thế giới này, Helen cũng rất mong muốn có thể trở thành đàn bà của Đoạn Vân.

- Thêm một sinh mạng nữa à ? - Nghe thế, Đoạn Vân cũng có chút động tâm.
- Thế nào? Chỉ cần ngươi hứa với ta một điều kiện, ngươi có thể có được ta. Hơn nữa có thể có thêm một sinh mạng.

Andrea nhìn vào mắt Đoạn Vân, tỏ ra vô cùng khát vọng .

- Trước tiên nói về điều kiện của ngươi cái đã . - Đoạn Vân cười cười vẻ bất cần.
- Ta hy vọng ngươi tha cho Thần tộc phương Đông .
- Ta tha cho họ?

Đoạn Vân lắc lắc đầu.

- Andrea, ngươi có biết tại sao ta xúi dục bộ tộc Thiên sứ phát động chiến tranh với Thần tộc phương Đông không?

- Ta biết, là lầm lẫn của ta. Là ta ngu xuẩn, dám yêu cầu một người cường đại thần phục Thần giới. Nhưng đây chỉ là lầm lẫn của một người, mấy trăm vạn sinh linh Thần giới đều vô tội.

Nghe thế, Đoạn Vân giật nảy người. Đường đường là một người cao ngạo, lại dám ngoan tâm hạ thủ muội muội mình, lại nói ra những lời như vậy. Đoạn Vân lúc này coi trọng Andrea hơn.

- Ngươi nhìn cái gì?

Dưới ánh mắt nhìn lom lom của Đoạn Vân, ngữ khí Andrea biểu đạt sự bất mãn vì bị khinh nhờn.

- Ngươi là Helen hay Andrea?

Đoạn Vân cười nói.

- Ngươi tuy là Andrea, nhưng, ta biết Andrea tựa hồ không phải như thế.

- Đoạn Vân, rốt cuộc có đáp ứng điều kiện của ta hay không?

Andrea nói rất thẳng thắn, cũng rất ương bướng.

- Không đáp ứng . - Đoạn Vân trả lời thẳng vào vấn đề.

- Tại sao? Chẳng lẽ một mạng còn không hơn việc xâm chiếm Thần giới sao? - Andrea không hiểu hỏi lại.

- Đầu tiên, chính bộ tộc Thiên sứ trực tiếp đánh Thần giới phương Đông các ngươi. Atula chỉ là minh hữu của ta, không phải là bộ hạ của ta. Hơn nữa, Thần giới phương Đông các ngươi bây giờ tổn thất rất nhiều, chỉ cần đánh một trận rất nhẹ nhàng thì đã bị bắt trọn. Tiếp theo, ta không yêu quý gì cái mạng này. Đoạn Vân ta đã có tâm thân bất tử, nếu thế thì có thêm một mạng cũng chẳng làm nên chuyện gì .

Đoạn Vân lạnh nhạt nói ra nguyên nhân của mình. Thật ra nguyên anh đã có thể xem như một cái mạng khác của Đoạn Vân. Mà Đoạn Vân cũng không biết cái mạng thứ hai mà Andrea vừa nói rốt cuộc có thêm tác dụng phụ gì không?

- Hừ, nam nhân không có kiến thức . - Andrea hừ một tiếng.

Đoạn Vân cười nói:

- Kỳ thật ta cũng không muốn giết ai cả, nhưng chính là vì Thần các ngươi, cười lên đầu lên cổ nhân tộc đã quá lâu rồi. Để nhân giới phát triển, ta không thể không lựa chọn hạ thủ Thần các ngươi. Quả thật, so với Thần tộc phương Đông các ngươi, ta thấy ghét điều nhân hơn .

- Điều nhân? Ta lần đầu tiên nghe thấy người ta hình dung bộ tộc Thiên sứ như vậy .

Andrea cười lạnh. Không ngờ Đoạn Vân lại gọi bộ tộc Thiên sứ mà mình kết minh là điều nhân .

- Ta vốn muốn kết minh với Thần tộc phương Đông các ngươi, nhưng thái độ của ngươi đối với ta làm ta rất khó chịu. Do đó ta không thể không làm ngược với ý định ban đầu, lựa chọn kết minh với bộ tộc Thiên sứ, thế lực bị ta đồ lức gần một nửa, cũng cứu cho đám thiên sứ trung cao cấp mà ta giết sống lại. Do đó mới tạo thành cục diện hôm nay. Không phải ta, mà là ngươi làm, ngươi là một người đàn bà thiếu hiểu biết.

- Kết minh với chúng ta? Hừ, Đoạn Vân, ta biết, vô luận ngươi kết minh với ai trước, ngươi cũng sẽ tiêu diệt minh hữu của ngươi thôi. Tôn chỉ của Trung Hoa gia tộc ngươi là : tiêu diệt cường địch dám cùng chống lại Trung Hoa, thu phục đồng hóa mọi thế lực vừa được thu phục. Do đó, kết quả cuối cùng của lưỡng đại Thần giới chắc chắn sẽ bị ngươi tiêu diệt, sẽ bị ngươi thu phục. - Andrea một lần nữa cười lạnh .

Đoạn Vân cười nói :

- Xem ra việc làm nô tỳ đã làm ngươi thông minh ra không ít. Tiến bộ rất lớn. Sao, nguyện ý thần phục không? Nếu nguyện ý thần phục, vậy ngươi có thể làm đàn bà của ta, ta có thể trả thần cách cho ngươi. Thần giới có thể được xem là một thế lực được Trung Hoa gia tộc bảo hộ. Trong tay ta bây giờ có tới sáu ngàn Đẩu thần, bốn mươi Chân thần, còn có thi thể của tứ đại Chủ thần. Họ đều bị Atula giết chết, sau đó được ta đem về đây .

- Ngươi có thể cứu họ sống lại không?

Ngữ khí Andrea có vẻ nhẹ nhàng hơn nhiều.

- Có thể. Thiên sứ đột nhiên xuất hiện cũng chính là do ta cứu sống lại, mà cũng mới chỉ là một nhóm đầu thôi. Vốn bộ tộc Thiên sứ tổn thất rất thảm trọng, nhưng đáng tiếc là, ngươi lựa chọn làm địch nhân của ta. Do đó những điều nhân vừa chết, được ta cứu sống lại một lần. - Đoạn Vân nói lạnh nhạt .

Lúc này, Andrea gỡ quần áo trên người mình xuống, để toàn bộ thân thể khiết bạch như ngọc lộ ra trước mặt Đoạn Vân.

Ngọc thể mê người, tràn ngập vẻ hấp dẫn vô tận đối với mọi nam nhân. Người đàn bà từng bị Đoạn Vân biến thành nữ tỳ, kiều ngạo cao quý bị Đoạn Vân đè xuống. Đoạn Vân muốn chính mình là người giày xéo thân thể người đàn bà đã từng làm hắn khó chịu. Do đó, hắn thô lỗ chộp lấy nàng đang trong 'trang phục' thập phần hấp dẫn nam nhân.

Đêm hôm đó, Đoạn Vân rất cuồng bạo, sẵn sàng, hắn đối đãi với nàng như với cừu nhân, đem tất cả dục hỏa phát tiết vào người đàn bà từng rất cao quý, rất kiều ngạo này. Hơn nữa, 'chiêu thức' hạ thủ cũng rất quỷ dị, và rất tàn nhẫn. Cho dù đối với hai yêu nữ thị nữ của mình, hắn cũng sẽ không điên cuồng như đêm đó. Dưới sự giày vò điên cuồng của Đoạn Vân, Andrea vốn là người hoàn toàn thờ ơ ngay trong việc nam hoan nữ ái, bị xỉ lên xỉ xuống mấy lần, nhất là lần đầu tiên Đoạn Vân phá thể 'chui' vào, nàng đau đến đến thiếu chút nữa phát cuồng. Nhưng sau đó, sau khi nữ thần đã bị Đoạn Vân hành hạ chết đi sống lại, nàng lại như lên đồng, tựa hồ trong tận xương cốt nàng tràn ngập sự dâm dục vô tận. Đêm hôm đó, nàng đã điên cuồng đáp trả Đoạn Vân.

404. Chương 404: Dữ Điều Nhân Kết Minh Đích Chung Kết.

-Đoạn Vân! Ngươi hãy cùng liên minh với thần tộc phương đông để đối phó bộ tộc Thiên sứ đi. Ta nguyện ý trở thành một người đàn bà của ngươi, thậm chí là một nữ nô cũng được.

Sáng sớm ngày hôm sau, Andrea nằm gọn lỏn trong lòng Đoạn Vân. Ánh mắt nàng nhìn hấn đã xảy ra biến hóa rất lớn. Sự cừu hận vô bờ bến ngày xưa đã không còn. Nhưng sự tàn bạo đêm hôm đó của Đoạn Vân làm cho nàng vừa yêu vừa hận. Nhưng trong thâm tâm, nàng lại khát vọng mong mỗi có được cảm giác đó mãi mãi .

Đoạn Vân vô cùng bội phục nghị lực của người đàn bà này, không ngờ nàng lại có thể chịu được sự giày vò của mình lâu như thế .

- Làm nô lệ tình dục được không ? - Đoạn Vân điểm một nụ cười tà ác như trước .

Nghe câu đó, khuôn mặt Andrea đỏ bừng lên. Tròng diện điên cuồng đêm qua lại hiện lên trong đầu nàng. Nàng căn bản không thể tưởng tượng được rằng con người với những động tác, lời nói điên cuồng đêm qua lại chính là nàng. Nàng lấy cớ vì tất cả thần tộc phương đông cần môi khê gặt đầu .

Lúc này, Đoạn Vân lại nhú nhú mày .

- Làm sao vậy, Đoạn Vân ? - Andrea cất giọng âu yếm hỏi hấn .

- Thần Binh Vệ ra rồi . - Đoạn Vân lạnh lùng nói.

Nghe thế, Andrea cúi đầu. Nàng tận lực, dùng hết sức ôm lấy thân thể Đoạn Vân một cách trù mền, sau đó dùng một ngữ khí có lỗi nói :

- Đoạn Vân! Kỳ thật Thần Binh Vệ ra ngoài là vì ta. Việc canh phòng đêm đầu của Sinh Mạng Nữ Thần là trách nhiệm của mười đại Thần Binh Vệ phải làm. Đêm qua điên cuồng như thế, ta đã hiến Chung Cực Chúc Phúc của ta cho người. Nếu ta không cam lòng hiến cho người. Thì họ không thể ra ngoài .

Cảm nhận được sự ôn nhu trong lòng, tiểu Đoạn Vân một lần nữa nhúc nhích. Nhưng lúc này tựa hồ không phải là lúc thích hợp .

Đoạn Vân rất không nỡ buông nữ nô này ra.

- A Chu.

- Chủ nhân .

Nhện Thần A Chu lúc này khom người xuất hiện trong phòng. Thấy người đàn bà trần truồng bên người Đoạn Vân, nàng mấp máy môi định nói nhưng lại thôi.

- A Chu! Andrea sau này sẽ là nữ nô của ta. Người biết phải làm gì rồi đó . - Đoạn Vân chỉ người đàn bà bên người nói.

Nghe thế, A Chu cười nói :

- Chủ nhân, ta hiểu rồi. Xin ngài yên tâm. Nàng nhất định sẽ là một nữ nô phi thường hợp cách.

Sau khi A Chu dẫn đi, Đoạn Vân gọi hai đại thị nữ Liên Na và Vân Vân hầu hạ mặc quần áo .

Chung Cực Chúc Phúc mà hấn vừa có được từ Sinh Mạng Nữ Thần, đúng là có thật. Đêm đầu của nàng làm cho thực lực của hấn càng trở nên tinh thuần không ít. Vốn thông qua hai lần bế quan, hấn tăng thực lực tới cấp mười sáu trung giai, tiến rất gần đến cánh cửa hậu giai rồi. Nên sau khi cùng Andrea XXOO thì thực lực của hấn cũng lên tới hậu giai rồi. Còn cái mạng thứ hai theo như lời Andrea cũng làm cho Đoạn Vân bất ngờ. Bởi vì cái mạng đó lại truyền tới Thái Cực đồ. Vốn Thái Cực đồ là một bộ phận thân thể hấn, nay lột xác thành một phân thân của hấn. Thái Cực đồ có được ý thức của hấn. Tóm lại, Thái Cực đồ đã là một kiện siêu pháp bảo có bốn mạng khí linh.

Mặc kệ, mười đại Thần Binh Vệ ra ngoài thì mười đại Quang Minh Vệ cũng chắc sẽ ra theo. Lúc này thực lực mình mặc dù đã tăng lên không ít sau hai tháng rèn luyện, nhưng muốn đồng thời đối phó với hai mươi tên gia hỏa kinh khủng này thì vẫn vô cùng khó khăn .

Quả nhiên, một giờ sau khi mười đại Thần Binh Vệ xuất hiện, mười đại Quang Minh Vệ cũng ra ngoài. Đoạn Vân vẫn còn cảm thấy may mắn vì họ vẫn còn ở Thần giới. Tuy cánh cổng Thần giới đã bị mình đóng lại, nhưng Đoạn Vân cũng không biết mấy tên này có biện pháp mở cổng Thần giới không nữa .

Khi Quang Minh Vệ còn chưa xuất hiện, Đoạn Vân đã cảm nhận được cánh cổng Thần giới có sự rung động một chút, nhưng chẳng mấy chốc sự rung động đó đã biến mất .

Thông qua nhãn tuyến của mình ở Thần giới, Đoạn Vân biết đó là do mười đại Thần Binh Vệ muốn cường hành mở cổng Thần giới. Nhưng sau khi mười đại Quang Minh Vệ xuất hiện, Thần Binh Vệ cũng không dám cường hành mở cổng Thần giới nữa.

Thần Binh Vệ và Quang Minh Vệ có thực lực tương đương nhau . Nếu ai muốn cường hành mở cổng Thần giới, vậy thì người đó sẽ gặp xui xẻo. Hai bên trước nay thế như nước lửa, ai cũng chỉ muốn tiêu diệt đối phương càng sớm càng tốt. Do đó mười đại Thần Binh Vệ vốn muốn đi nhân giới tìm Sinh Mạng Nữ Thần, lúc này tạm thời ở lại trấn thủ Thần giới .

Mười đại Quang Minh Vệ ra ngoài, trực tiếp hạ thấp vị trí A tu la xuống. Ngày xưa, A tu la hô phong hoán vũ ở Thần giới, bây giờ bất lực làm thủ hạ cho Quang Minh Vệ, lựa chọn cúi đầu nghe lệnh .

Giữa trưa, A tu la thông qua Chủ Thiên Sứ Rusta liên lạc tới Đoạn Vân, nói là Quang Minh Vệ muốn gặp hắn .

Sau khi trùng trùng một lúc, Đoạn Vân cũng tới Thần giới. Vừa đặt chân xuống Thần giới, hắn nhìn thấy ngay mười điều nhân mười bốn cánh.

Mẹ kiếp, điều nhân này quả nhiên hơn hẳn Hắc Ám Vệ. Họ có lực lượng thật sự ở cấp mười bảy, không có nửa điểm chiết khấu. Nhưng Đoạn Vân vẫn cảm thấy may mắn là họ cơ bản đều mới ở mức sơ giai. Nếu tất cả đều đạt tới cấp mười bảy trung giai hậu giai, thì hắn chỉ có nước bỏ chạy. Với thực lực Đoạn Vân bây giờ, chống lại một tên trong số mười điều nhân này cũng rất mệt rồi. Nếu bị tất cả vây công thì xác suất mình thắng không đến một phần trăm. Trong số đó lại còn tên đội trưởng có thực lực ở mức trung giai nữa chứ.

Kinh khủng quá.

- Người chính là Đoạn Vân?

Đội trưởng Quang Minh Vệ Stefan nhìn Đoạn Vân với vẻ khinh thường .

Đoạn Vân nhìn nhìn A tu la, sau đó nhìn từng Quang Minh Vệ ở đây, cười nói:

- Đúng, ta là Đoạn Vân .

- Người thật có can đảm đấy. A tu la nói cho ta biết người là người đứng đầu nhân giới, cả Mộng Đa Lợi Á, thậm chí A Lí Tây Đa đều do người thống trị. Do đó, ta đề nghị người cắt Tây đại lục cho bộ tộc Thiên sứ của chúng ta .

Điều nhân xem ra còn kiêu ngạo hơn cả Andrea ngày xưa .

- Cắt cho các người? - Đoạn Vân cười lạnh hỏi lại .

- Không, phải nói là nộp ra. Tây đại lục do người chiếm đóng, do đó phải trả lại .

Điều nhân vệ đội trưởng Stefan uy nghiêm nói. Tựa hồ nếu không được đáp ứng, hắn sẽ giết chết Đoạn Vân ngay.

- A tu la lão ca! Không phải ta đã hứa là chỉ cần không gian ma lực của ta khôi phục, ta sẽ giúp các người sửa chữa lại cánh cổng Thần giới. Sau đó các người có thể thông qua cổng Thần giới đến Tây đại lục trực tiếp thống trị A Lí Tây Đa. Nhưng vị thiên sứ đại nhân này tựa hồ uy hiếp ta .

Đoạn Vân cười khê rồi nhìn A tu la đang đứng một bên im thin thít .

- Đoạn Vân lão đệ, đây là

- Tiểu tử, người nghe cho rõ đây. Nếu người không lập tức trả Tây đại lục cho bộ tộc Thiên sứ, ta sẽ giết sạch tất cả những gì có liên quan tới người .

Tên gia hỏa này thật sự là càng ngày càng kiêu ngạo .

- Người cũng phải giao Sinh Mạng Nữ Thần cho ta ngay lập tức .

Đoạn Vân còn chưa nói gì, hần lại đề ra yêu cầu như vậy .

- Còn nữa, khi người về Đông đại lục Mộng Đa Lợi Á, hãy chọn lựa năm trăm tuyệt sắc mỹ nữ, nhớ kỹ phải là xử nữ, không được thiếu một ai nộp lên đây. Chỉ cần có một người đàn bà không làm ta hài lòng, ta trực tiếp giết sạch người trên nhân giới đại lục .

Nghe thế, lửa giận trong lòng Đoạn Vân không khỏi bốc lên vạn trượng. Mẹ kiếp, điều nhân quả nhiên chẳng tốt lành gì. Giao Sinh Mạng Nữ Thần? Giao cái đầu người đó. Nữ nô của Đoạn Vân mà người cũng dám nhòm ngó, muốn chết cũng đừng có ngu như vậy chứ? Năm trăm mỹ nữ? Lại còn là xử nữ nữa? Các người muốn nhiều xử nữ như vậy làm gì? Điều nhân đúng là khôn nạn thật .

Đoạn Vân lạnh lùng nói:

- Tốt lắm. Nhưng ta cũng muốn nói vài lời. Đầu tiên, ta sẽ không hiến Sinh mạng Nữ thần Andrea. Thứ hai, dân chúng Đông đại lục là dân chúng của ta, muốn bảo ta giao năm trăm dân chúng vô tội cho các người, ta không làm được. Thứ ba, nói chuyện với ta người phải chú ý đến ngữ khí của mình. Dù sao, ta không phải là bộ hạ của người .

- Cái gì? Chẳng lẽ người không muốn sống nữa phải không ?

Tên điều nhân đội trưởng nổi giận nói .

- Nếu bộ tộc Thiên sứ các người muốn khai chiến với bộ tộc Trung Hoa của ta, ta đây tùy thời phụng bồi. Có một điểm ta phải nhắc nhở người, các người khai chiến với ta thì ta sẽ kết minh với thần tộc phương đông. Trong tay ta có Andrea, mười đại Thần Binh Vệ không thể không đứng về phía ta. Ta rất muốn biết, mười tên gia hỏa các người có hơn được mười đại Thần Binh Vệ hay không đấy.

- Hừ Người nghĩ rằng thần tộc phương đông sẽ kết minh với tên tiểu nhân phản phúc vô thường như người sao ?

Nghe Đoạn Vân nói thế, Stefan đích thật cũng hơi kiêng kị một chút. Nhưng theo như A tu la báo cáo, cục diện của thần tộc phương đông hôm nay, toàn bộ đều là do Đoạn Vân ban tặng, hần lập tức phản pháo.

- Phải không? Nhưng ta nhớ việc công đả thần tộc phương đông chính là phần của bộ tộc Thiên sứ các người mà. Trung Hoa ta không hề nhúng tay vào đó một chút nào hết .

Đoạn Vân cười lạnh .

- Hừ, Thần Binh Vệ có gì mà sợ? Tới một tên chúng ta giết một tên .

Một Quang Minh Vệ khác gầm lên.

- Còn chung đoạn cao tăng của Trung Hoa gia tộc thì sao ? - Đoạn Vân cười lạnh .

- Đoạn Vân lão đệ! Đây chỉ là hiểu lầm mà thôi. Stefan đại nhân chỉ nói đùa, xin người ngàn vạn lần đừng để trong lòng . - A tu la đứng ra dàn xếp .

- Stefan đại nhân, vừa rồi người nói đùa với ta hả ?

Đoạn Vân đưa ánh mắt sắc bén nhìn chăm chăm vào tên điều nhân đội trưởng.

Sau khi cân nhắc, tên điều nhân đội trưởng cười nói :

- Đúng, vừa rồi là ta nói đùa với người. Sự tình ở Tây đại lục sau này nói sau, về phần năm trăm xử nữ nhân giới, ta sẽ để A tu la chọn lựa từ Tây đại lục .

- Tây đại lục bây giờ không phải là của các bộ tộc Thiên sứ người . - Đoạn Vân nghiêm trang nói .

- Sao? Chúng ta xin trước một chút cũng không được à? Một tên điều nhân khác lại một lần nữa gào lên .

Đoạn Vân nhún nhún mày, tay áo vung lên, nói thẳng :

- A tu la đại nhân, kết minh giữa người và ta đến đó chấm dứt rồi. Cáo từ .

Thấy Đoạn Vân muốn trở mặt, tên điều nhân đội trưởng lập tức ra hiệu cho đám Quang Minh Vệ vây kín Đoạn Vân .

- Người nghĩ rằng Thần giới là chỗ người muốn tới thì tới, muốn đi thì đi sao ?

Stefan nhìn Đoạn Vân như nhìn một con kiến .

Nhìn đám điều nhân vây quanh, Đoạn Vân nhú nhú mày, trong mắt tràn ngập khí phách vô tận. Đánh hay chạy ?

405. Chương 405: Độc Chiến Quang Minh Vệ.

Nhìn đám điều nhân vây quanh mình, Đoạn Vân cau mày cười lạnh nói :

- A tu la! Xem ra việc kết minh giữa người và ta phải kết thúc rồi. Hy vọng người đừng hối hận .

- Ha ha, A tu la? Bây giờ, bộ tộc Thiên sứ đâu đến lượt hấn được phép quản. Đoạn Vân! Hôm nay, đây sẽ là nơi chôn xác người đó . - Tên điều nhân đội trưởng Stefan cười to .

Mẹ kiếp, ta đã sớm nhìn ra A tu la này thất thế từ lâu rồi. Trận này, xem ra khó tránh khỏi. Có nên thả vài thủ hạ ra không nhỉ? Không được, mình đánh không lại thì còn có thể chạy được. Nếu để cho họ phải chống lại mấy tên điều nhân kinh khủng này, khẳng định sẽ dữ nhiều lành ít .

Lúc này, điều nhân Stefan vung tay lên, một tên điều nhân liền lao tới trước mặt Đoạn Vân. Đồng thời những tên điều nhân khác cũng vây xung quanh Đoạn Vân .

Điều nhân đội trưởng Stefan kiêu ngạo nói với Đoạn Vân:

- Ta nghe A tu la nói thực lực của người thâm sâu khôn lường, nhưng ta lại không thấy chút uy hiếp nào từ trên người của người. Người tuyệt đối chỉ là một thứ hoa hòe hoa sồi bịp bợm. Hôm nay, ta cũng không muốn bị coi là lấy mạnh hiếp yếu. Ta chỉ cho một Quang Minh Vệ tiến hành một đấu một với người. Ta rất muốn biết, đến tột cùng người có gì mà cường đại .

Vừa đề phòng tên điều nhân mười bốn cánh trước mặt, Đoạn Vân vừa cười nói :

- Đợi chút nữa ta sẽ làm cho người biết được quyết định của mình đã sai lầm trí mạng đến đâu .

- Ta cũng rất kỳ vọng đấy.

Lúc này, công kích của tên điều nhân mười bốn cánh đã đến trước mặt Đoạn Vân .

Hắn chỉ tiện tay vung lên, một luồng năng lượng công kích mãnh liệt đã bắn thẳng tới Đoạn Vân. Đoạn Vân vẫn đứng yên tại chỗ, hai tay khê hoa lên, phía trước hắn liền xuất hiện một Thái Cực đồ xoay tròn. Đoạn Vân đưa Thái Cực đồ hơi lui một chút về phía sau, lợi dụng nguyên lý tá lực của Thái Cực giảm bớt năng lượng đang đánh thẳng tới. Khi công kích năng lượng giảm xuống mức nhất định, Thái Cực đồ trực tiếp hấp thu khối năng lượng đó.

Thấy một kích mãnh liệt của mình bị tên nhân loại trông có vẻ yếu ớt dễ dàng hóa giải như thế, tên Quang Minh Vệ nhú nhú mày, lập tức lại đưa ra một kích mạnh hơn đánh về phía Đoạn Vân .

Đoạn Vân vẫn dùng cách cũ, lại một lần nữa đưa năng lượng này hấp thu vào Thái Cực đồ. Loại chiến kỹ của điều nhân không hề kém gì so với chiến kỹ Thần Vương. Nếu là hai tháng trước, Đoạn Vân không thể dễ dàng đỡ được đòn này. Cho dù là bây giờ, hắn cũng không dám trực tiếp dùng Thái Cực đồ hấp thu năng lượng. Hắn phải hóa giải lực lượng cuồng bạo này tan mất một phần, sau đó lợi dụng sự co rút và xoay tròn của Thái Cực để hóa năng lượng cuồng bạo này thành một loại năng lượng mà Thái Cực đồ có thể thừa nhận .

- Hay lắm, người đích xác không đơn giản. Chiến kỹ của thiên sứ, Cú Đánh Thần Vương.

Tên điều nhân đã nổi giận. Hắn lại một lần nữa phát ra một đòn thể công kích mãnh liệt dị thường .

Một kích này, trải qua ba bốn giây tụ lực, sau khi năng lượng phát ra chỉ thấy một cái trường mâu thật lớn sắc bén bay với tốc độ kinh khủng, từ cách mười thước hướng thẳng vào tim Đoạn Vân .

Thấy thế, Đoạn Vân vừa lợi dụng Thái Cực đồ làm chậm lại tốc độ của trường mâu, vừa thông dong lui về phía sau. Hắn phải có khoảng cách nhất định để làm giảm năng lượng lực công kích .

Sau khi lui ra phía sau mười thước, năng lượng trường mâu đã chạm vào Thái Cực đồ, từng chút từng chút một đâm sâu vào đó. Năng lượng cường đại lại trực tiếp chuyển biến thành loại Thái Cực đồ có thể chịu được, rồi từ từ bị hấp thu để Đoạn Vân lợi dụng .

- Chẳng lẽ người chỉ biết một chiêu này sao? Người không còn chiêu nào khác nữa à? Chẳng lẽ người chỉ biết tạo ra vết nứt không gian rồi đẩy năng lượng của ta vào đó ?

Tên điều nhân đó nổi giận. Hắn cho rằng, tên nam nhân hèn hạ trước mắt đã là một không gian Chủ thần, thì hắn có thể đưa lực lượng của mình dời đi không gian khác .

Nghe thế, Đoạn Vân không khỏi nhíu mày, điều nhân này xem ra còn hiểu chiến kỹ của không gian Chủ thần rõ hơn cả mình nữa. Hắn cũng tranh thủ dùng thần thức quan sát những điều nhân khác. Nhưng lúc này tựa hồ đã chậm rồi. Tám tên điều nhân vây quanh không biết dùng bí pháp gì mà đã nhốt hắn vào trong một không gian. Hơn nữa, Đoạn Vân cũng không thể dùng phép thuận di của không gian để chạy trốn.

Đoạn Vân là một không gian Chủ thần. Vốn hắn tưởng, cho dù không địch lại, vậy mình cũng có thể bằng vào phép thuận di của không gian hệ chạy thoát ra ngoài .

Trí tuệ điều nhân xem ra cũng không kém. Họ khẳng định biết thân phận không gian Chủ thần của mình. Nói cách khác để phòng ngừa mình chạy trốn, tám điều nhân cố ý chỉ dùng một điều nhân ngăn chặn, còn tám tên điều nhân khác nhân cơ hội nhốt hắn vào một không gian do chúng tạo ra, không cho thuận di ra ngoài .

Nhưng, không gian này thật sự có thể nhốt được Đoạn Vân sao ?

Mẹ kiếp, không giết vài điều nhân, bốn thiếu gia hôm nay quyết sẽ không đi. Nghĩ vậy, sắc mặt Đoạn Vân lại một lần nữa lộ ra tiểu ý quỷ dị .

Nhìn thấy vẻ mặt Đoạn Vân tựa hồ cười nhạo, tên điều nhân nổi giận. Hắn dang tay hướng lên trời, một thanh kị sĩ thương xuất hiện trong tay. Hắn nâng thanh kị sĩ thương dài ngoằng lao vào Đoạn Vân. Lần này, hắn muốn cận chiến với Đoạn Vân .

Tên Quang Minh Vệ và Đoạn Vân giằng co nhau trong một khu hình bán cầu. Trong không gian này, tám vòng năng lượng của tám điều nhân phủ tám phương vị. Chỉ cần Đoạn Vân muốn phá vỡ không gian, sẽ gặp phải công kích của họ. Lúc này, trong mắt tám điều nhân, Đoạn Vân chỉ là một con chuột trong lồng bị chúng đùa bỡn .

Tên điều nhân đó cầm kị sĩ thương lao tới, trường thương vung lên, đâm thẳng một cú cực mạnh về phía Đoạn Vân. Đoạn Vân nghiêng người, nhẹ nhàng tránh được một đòn công kích, tay trái thuận thế nắm chặt cây thương bước lên một bước, tay phải vung quyền đâm thẳng vào ngực tên điều nhân .

Tên điều nhân đó muốn kéo cây thương về. Nhưng hắn vừa lôi thương thì phần lực đạo của Đoạn Vân đã được dồn vào nắm đấm, năng lượng tập trung càng lúc càng nhiều. Tên điều nhân không dám khinh thường nắm đấm của Đoạn Vân, đành phải buông tay, để cây kị sĩ thương cho Đoạn Vân, rồi nhanh chóng hai tay giao lại, ngăn quả đấm.

Một quyền này, trực tiếp đâm tên điều nhân lui vài bước. Lúc này, Đoạn Vân tay trái nắm chặt thanh kị sĩ thương, nhanh chóng xoay người. Sau đó, tay trái nâng kị sĩ thương lên, tay phải đỡ cán, hai chân bước nhanh, đầu thương trực chỉ ngực tên điều nhân mà mình vừa đánh lui .

Đây là một cú hồi mã thương tuyệt đẹp. Nương theo hồi lực rất mạnh, Đoạn Vân phi thân lên, rồi nhanh chóng tụ năng lượng vào đầu thương, mũi thương trực tiếp bức đến trái tim tên điều nhân. Tên điều nhân kinh hoàng nhanh chóng phi thân lui về phía sau, cố tránh mũi thương càng lúc càng gần ngực hắn .

Cầm nhận được đã lùi tới vòng năng lượng, tên điều nhân học cách của Đoạn Vân vừa rồi, giữ thân thể chuyển động, muốn mũi thương đánh vào một bên người .

Đích xác hắn làm được. Nhưng thương pháp của Đoạn Vân cao minh hơn hắn một chút, mỗi một lần công kích Đoạn Vân đều lưu lại dư lực. Do đó, một khi đâm không trúng, Đoạn Vân cầm thương xoay một cái, năng lượng lại dồn vào thân thương đánh vào ngực tên điều nhân .

Một kích này trực tiếp đẩy lui tên điều nhân mấy bước. Nhưng cũng không tạo thành thương tổn. Nó chỉ làm cho năng lượng của hắc dao động một chút mà thôi .

Đoạn Vân vẫn bám sát không tha. Trường thương tiếp tục chĩa thẳng vào tên điều nhân đó. Đồng thời, Đoạn Vân còn nhanh chóng xuất Thái Cực lĩnh vực của mình ra. Thái Cực lĩnh vực trực tiếp bao phủ lấy tên điều nhân. Bên trong lĩnh vực, Đoạn Vân thu hồi trường thương, trực tiếp lấy kiếm điên cuồng công kích tên điều nhân đang hoảng hồn. Đoạn Vân làm cho tên điều nhân chảy không ít máu. Nhưng lúc này bốn trong số tám tên điều nhân, đã chiếm cứ bốn phương vị lao vào trong Thái Cực lĩnh vực của hắn .

Chúng muốn tụ tập lực đạo, cường hành phá vỡ Thái Cực lĩnh vực. Tên điều nhân bên trong Thái Cực lĩnh vực đã bị thương, nhưng những vết thương này cũng không nghiêm trọng gì lắm. Lực chiến đấu của hắn vẫn còn rất mạnh. Đoạn Vân mới chỉ nhân cơ hội năng lượng trong cơ thể hắn xảy ra dao động mà đưa hắn vào lĩnh vực của mình. Hơn nữa, với lực lượng của Đoạn Vân tuy có thể đánh bại hắn, nhưng muốn miếu sát hắn thì tựa hồ có khó khăn nhất định .

Đoạn Vân trực tiếp mở rộng lĩnh vực, một lần nữa bao vây cả bốn tên gia hỏa đó vào trong lĩnh vực của mình.

Mặc dù trong lĩnh vực của Đoạn Vân, nhưng bốn tên điều nhân vẫn tin tưởng có thể mạnh mẽ phá vỡ lĩnh vực của hắn. Do đó, bốn luồng năng lượng mãnh liệt lập tức cùng lao vào công kích Đoạn Vân .

Lúc này, trên mặt Đoạn Vân bỗng lộ ra nụ cười tà ác. Hắn đột nhiên biến mất khỏi chỗ cũ. Đồng thời, tên điều nhân trên người đang chảy máu bỗng xuất hiện ở chỗ mà Đoạn Vân vừa đứng .

Tên điều nhân hứng trọn cả bốn luồng công kích của đồng bọn. Trong lĩnh vực của Đoạn Vân, Đoạn Vân là Thần. Hắn mặc dù không miếu sát được tên điều nhân này, nhưng nếu chỉ đơn thuần muốn di động tên điều nhân bên trong lĩnh vực đến một vị trí nào đó thì là một việc quá đơn giản. Thậm chí Đoạn Vân còn có thể lợi dụng Thái Cực, thay đổi phương hướng năng lượng công kích .

Công kích mãnh liệt của bốn điều nhân đánh thẳng vào tên điều nhân vừa đại chiến với Đoạn Vân làm hắn trong thương.

Nhưng lĩnh vực của Đoạn Vân vì không chịu nổi công kích với năng lượng cường đại như thế nên cũng bị hóa giải. Đương nhiên, lĩnh vực này cũng không phải Thái Cực đồ của Đoạn Vân, Thái Cực đồ của Đoạn Vân bây giờ còn đang ở trong đan điền Đoạn Vân, để đảm bảo an ổn trong đó .

Sau khi bốn luồng năng lượng công kích nổ tung, Đoạn Vân nhanh chóng vận chuyển chân nguyên, rất nhanh hấp thụ lại năng lượng đang bị tản mát. Hơn nữa tên điều nhân bị đồng đội đánh trọng thương cũng bị Đoạn Vân thu vào bên trong Thái Cực đồ nốt .

Không gian điều nhân không thể cản được tên Đoạn Vân biến thái này. Không gian thuần di không được, Đoạn Vân có thể độn thổ. Nếu muốn vây khốn Đoạn Vân biến thái này, trừ phi họ có thể chế tạo một cái không gian cường đại phức tạp hơn toàn hệ không gian mới được . Bởi vì, Đoạn Vân còn có thể đồng hóa vòng năng lượng phong ấn, trực tiếp phá không bay đi . Nhìn bốn tên điều nhân còn không biết xảy ra sự tình gì, rồi nhìn nhìn vòng năng lượng của tên điều nhân đội trưởng, Đoạn Vân lưu lại một câu rồi biến mất:

- Điều nhân! Mỗi hận hôm nay, bốn thiếu gia sẽ báo đáp sau. Không giết sạch tất cả điều nhân, Đoạn Vân ta sẽ không làm người .

406. Chương 406: Chích Thân Tiền Vãng Sinh Mệnh Thánh Thành.

Sau khi bị Quang Minh Vệ vây đánh, Đoạn Vân cũng không có trực tiếp về nhân giới, mà tới trung tâm thần tộc phương đông - Sinh Mệnh Thánh thành .

Bây giờ đã trở mặt với đám điều nhân, thì cũng đến lúc kết minh với thần tộc phương đông rồi. Việc lựa chọn kết minh với thần tộc phương đông, Đoạn Vân cũng thấy không thỏa đáng lắm. Dù sao mình từng kết minh với bộ tộc Thiên sứ, mà bộ tộc Thiên sứ lại giết rất nhiều người của thần tộc phương đông .

Nhưng vừa thoát khỏi sự vây công của mười đại Quang Minh Vệ, Đoạn Vân đột nhiên nhớ tới một vấn đề: Angela không phải là con gái Quang Minh Thần Hoàng sao? Sao mười đại Quang Minh Vệ không hề hỏi

han gì về Angela nhỉ? Hơn nữa, nàng vẫn đi theo Đoạn Vân, ánh mắt Angela nhìn Đoạn Vân luôn tràn ngập nhu tình, cũng không biết có việc gì phát sinh với phụ hoàng nàng không nữa. Nói cách khác, công chúa hoàn toàn không biết cha nàng đã bị Ma Thần bắt đi Ma giới. Việc này tựa hồ rất không hợp lý.

Chẳng lẽ là A tu la cố ý giấu diếm? Nhưng Quang Minh Vệ cũng không hề đề cập đến Angela là sao nhỉ? Chẳng lẽ trong mắt Quang Minh Vệ, Thần Hoàng công chúa Angela không hề có một chút cân nặng nào sao?

Tạm thời không có cách nào hiểu được chuyện này. Lúc này, Đoạn Vân đã vào Sinh Mạng Thánh thành.

Đoạn Vân đứng giữa đại điện nhìn Trí Tuệ Nữ Thần Alysa ngồi ở ghế chủ vị, phía dưới là tam đại Thần Vương, rồi nhìn lướt qua mười đại Thần Binh Vệ chia nhau đứng hai bên.

- Đoạn Vân, người tới Sinh Mạng Thánh thành làm gì ?

Alysa có vẻ ngạc nhiên về việc Đoạn Vân đột nhiên xuất hiện .

Đoạn Vân nhìn mười đại Thần Binh Vệ hai bên đại điện, rồi hỏi Alysa:

- Ta muốn biết những Thần Binh Vệ này có quyền lực cao hơn nữ thần đại nhân không ?

- Không. Mười đại Thần Binh Vệ chúng ta tạm thời nghe theo sự điều khiển của Trí Tuệ Nữ Thần .

Lúc này, một Kim giáp Thần Binh Vệ đứng ở hàng đầu tiến lên một bước nói .

- Người là ai ?

- Ta là đội trưởng mười đại Thần Binh Vệ - Roger .

Kim giáp Thần Binh Vệ xem ra rất qui củ. Mười đại Thần Binh Vệ, mỗi người đều mặc Kim giáp chiến bào, tay cầm kị sĩ thương, eo dắt kị sĩ kiếm. Nhưng đáng tiếc là, khi Đoạn Vân đem Thần Binh Vệ so sánh với Quang Minh Vệ, hẳn phát hiện ra năng lượng Thần Binh Vệ yếu hơn Quang Minh Vệ. Nhưng họ lại có ý chí của một quân nhân, nên cũng đền bù lại sự thiếu hụt về sức mạnh .

Dùng ánh mắt tán thưởng nhìn mười đại Thần Binh Vệ, Đoạn Vân nói về tôn kính :

- Thật không hổ với hai chữ thần binh. Chỉ có những nam nhân luôn chấp hành quân kỷ nghiêm minh, kinh qua sinh tử mới có được khí phách như thế. Chỉ tiếc, Trung Hoa gia tộc ta tuy không thiếu chiến tướng dũng mãnh như Nanh Sói, Cuồng Chiến, Bách Thú, Thiết Huyết, Huyết Sát, thậm chí còn cả Huyết Ma của Ma tộc nữa. Tất cả đều là những quân nhân có quân hồn không kém các người nữa phần, nhưng con đường phát triển của chúng còn rất dài .

- Đoạn Vân. Người tới Thần giới Phương đông chúng ta vì chuyện gì? Có phải Sinh Mạng Nữ Thần đại nhân bị người bắt rồi không ?

Trí Tuệ Nữ Thần Alysa hỏi Đoạn Vân .

- Không sai! Hơn nữa đêm qua, nàng còn ban tặng Chung Cự Chúc Phúc cho ta .

- Khẳng định là người bức bách nàng .

Trên mặt Roger lộ ra vẻ phẫn nộ .

- Không, là nàng tự nguyện . - Đoạn Vân nhanh chóng khẳng định .

Trí Tuệ Nữ Thần Alysa ra hiệu cho Roger tạm thời lui ra :

- Roger đại nhân! Người và ta đều biết, không ai có thể cưỡng hành lấy được Chung Cự Chúc Phúc của nữ thần đại nhân. Đoạn Vân! Hôm nay, người đến là vì chuyện gì? Người vẫn đang liên minh với bộ tộc Thiên sứ cơ mà?

- Trước kia thì đúng. Nhưng vừa đây, ta đã trở mặt rồi. Tên Stefen điều nhân đó muốn buộc ta đem Andrea hiến cho hắn. Hơn nữa còn muốn ta hiến năm trăm tuyệt sắc mỹ nữ ở đại lục nhân giới. Do đó, ta quay lưng lại với bọn chúng rồi. Còn vừa mới đây, chính tên Quang Minh Vệ vây công ta. Ta giết một trong số đó, sau đó chạy thoát .

Nghe thế, Roger kinh dị nhìn Đoạn Vân :

- Alysa nói ngươi là một người không đơn giản. Chín đại Quang Minh Vệ vậy công, lại còn có thể giết một Quang Minh Vệ rồi bình yên rút lui? Nếu là ta, ta tuyệt đối làm không được .

Đoạn Vân cười nói :

- Kỳ thật chỉ có một Quang Minh Vệ chính thức đánh với ta, tám tên kia chỉ vây ta lại. Họ muốn lần lượt đánh ta. Nhưng đáng tiếc trong thiên hạ lại có Đoạn Vân, một người mà Thần Ma đều không giết được, tuyệt đối không có gì có thể lưu ta lại được .

- Khó trách ngươi chỉ một người mà dám đi tới thánh thành cao thủ nhiều như mây. Ngươi quả nhiên là tài cao gan lớn. Đoạn Vân! Ngươi muốn cùng kết minh với thần tộc phương đông, sau đó kết hợp đối phó với bộ tộc Thiên sứ?

Roger dùng khẩu khí đặc giọng quân nhân của hắn hỏi Đoạn Vân .

Đoạn Vân khẽ gật đầu .

- Dựa vào cái gì ? - Roger thẳng thắn hỏi.

- Không dựa vào cái gì cả. Ta một người không đánh bại được mười đại Quang Minh Vệ, do đó ta muốn kết minh cùng các ngươi .

Đoạn Vân nhìn thẳng vào Roger. Thực lực bốn thiếu gia có thể kém ngươi, nhưng ánh mắt bốn thiếu gia chẳng hề kém ngươi đâu.

Lúc này, Alysa cất tiếng nói :

- Đoạn Vân! Ta có thể kết minh với Trung Hoa gia tộc. Nhưng ngươi phải thả Sinh Mạng Nữ Thần ra .

- Ta không thể đáp ứng điều kiện này .

- Tại sao ?

- Đoạn Vân ta chưa bao giờ bỏ rơi người đàn bà nào đã trải qua sự mật ngọt với mình cả .

Đoạn Vân nói thẳng,

- Nhưng trong tay ta có tứ đại Thần giới Chủ thần của các ngươi. Còn có bốn mươi Chân thần, sáu ngàn Đấu thần bị bộ tộc Thiên sứ giết .

- Theo ta được biết, họ đều đã bị A tu la giết chết rồi .

Alysa cau mày, cho dù là Đoạn Vân trả những thi thể Thần tộc này về thì có tác dụng gì ?

- Ta có thể làm họ sống lại .

Đoạn Vân nhấn mạnh lời nói này.

- Sớm ta đã nghe đám thiên sứ đồn đại ngươi có năng lực làm cho người chết sống lại. Nếu ngươi có thể làm những tộc dân vừa chết này sống lại, ta có thể cân nhắc kết minh với các ngươi đối phó với bộ tộc Thiên sứ .

Alysa nữ thần thông minh rất cục đáp ứng đề nghị của Đoạn Vân. Đích xác, kết minh với Đoạn Vân có thể chính là một đường ra duy nhất cho Thần giới .

Nghe thế, Đoạn Vân rất hài lòng

- Tốt lắm, Alysa nữ thần đại nhân quả nhiên có tư cánh đứng đầu hơn Andrea. Roger đại nhân, ta muốn biết mười đại Thần Bình Vệ các ngươi định khi nào thì cùng ta đánh chín đại Quang Minh Vệ ghê tởm kia. Theo ta được biết, yêu cầu của hắn về năm trăm mỹ nữ chắc đã giao cho A tu la, buộc A tu la tới thần tộc phương đông tiến hành kiểm soát.

- Đoạn Vân, khi nào ngươi làm những tướng sĩ thần tộc phương đông sống lại, chúng ta sẽ cùng ngươi xuất binh đánh chín Quang Minh Vệ còn lại. Về những việc khác, chúng ta sẽ tự biết cách xử lý .

Roger khách khí nói với Đoạn Vân.

Đoạn Vân vái Roger một lễ, đang muốn quay lưng rời đi, đột nhiên thấy Tam Thần vương Magellan,

- Magellan Thần Vương đại nhân, nghe nói ngài bị Hắc Ám Vệ đánh trọng thương. Ta may mắn lại biết chút phương pháp trị liệu tế tỵ. Để ta xem thử, biết đâu giúp người mau hồi phục một chút. Đến lúc đó, lúc chúng ta đánh bộ tộc Thiên sứ chắc phải nhờ ngài xuất lực giúp cho .

Được Alysa ra hiệu, Magellan vì trọng thương nên thực lực giảm xuống tới cấp bậc Chủ thần đi tới trước mặt Đoạn Vân. Alysa khách khí nói với Đoạn Vân:

- Làm phiền Đoạn Vân đại nhân rồi .

Đoạn Vân cười cười, cầm tay Magellan bắt mạch, sau đó trực tiếp dùng chân khí đẩy thông những chỗ máu ứ trong cơ thể hắn, đồng thời tranh thủ đả thông những kinh mạch bị tắc. Ước chừng hai ba phút sau, những vết thương của lão cũng cơ bản không còn gì đáng lo .

Chiêu thức của Đoạn Vân làm cho cả đám Thần tộc ở đây sợ hãi than. Đảo mắt mà đã chữa khỏi cho một Thần Vương bị thương, cấp bậc tế tỵ của nam nhân này đến tốt cùng đạt tới mức xuất thần nhập hóa nào đây ?

- Được rồi! Mục đích Đoạn Vân tới đây đã hết, ta cáo từ .

Nói xong, Đoạn Vân bước thẳng ra ngoài điện .

Sau khi Đoạn Vân đi khỏi, Alysa triệu tập tam đại Thần Vương và Thần Binh Vệ đội trưởng Roger cùng thương nghị về việc kết minh với Đoạn Vân .

- Các người cho rằng có thể có nên kết minh với Đoạn Vân không ? - Alysa hỏi tam đại Thần Vương và Roger .

Roger nói :

- Ta muốn biết một việc, tại sao trước kia Đoạn Vân lại kết minh với bộ tộc Thiên sứ .

Alysa ngẫm nghĩ một lát rồi giải thích :

- Đoạn Vân này bây giờ là người đứng đầu nhân giới, hơn nữa thể lực của hắn khá là cường đại. Chúng ta từng phái Tự Nhiên nữ thần Hera xuống nhân giới. Nhưng Hera đến giờ vẫn bất vô âm tín. Ta xem, hạ tràng của Hera cũng không khác gì Sinh Mạng Nữ Thần đại nhân đâu. Khẳng định nàng cũng bị Đoạn Vân bắt rồi. Đoạn Vân sở dĩ lựa chọn kết minh với bộ tộc Thiên sứ, ta đoán chắc là Đoạn Vân không đủ thực lực đồng thời đối địch với cả lưỡng đại Thần giới, do đó hắn lựa chọn bộ tộc Thiên sứ vừa mới bị hắn đánh cho sợ làm minh hữu với hắn. Hơn nữa lần trước nữ thần đại nhân đã đắc tội với Đoạn Vân giữa hội nghị ba phương, làm Đoạn Vân không nhìn thấy hy vọng hợp tác với thần tộc phương đông. Do đó, Đoạn Vân lựa chọn kết minh với bộ tộc Thiên sứ .

Đại Thần Vương Hebrew sau khi suy nghĩ sâu xa một phen nói :

- Ta cảm thấy chúng ta cần biết rõ mục đích của Đoạn Vân là cái gì trước cái đã? Bây giờ hắn chiếm cứ cả nhân giới. Hắn cũng tự nhận mình là người đứng đầu nhân giới, đại biểu cho ích lợi của nhân giới. Nhưng lúc này, nhân giới đang lâm vào nguy cơ bị Ma tộc xâm lăng. Còn từ trước tới nay không gian sinh tồn giữa Thần và người cũng không hề xảy ra xung đột gì. Nên ta nghĩ chỉ cần chúng ta bỏ qua sự thống trị đối với nhân giới, Đoạn Vân hắn cũng sẽ không dám đem binh đánh Thần giới chúng ta đâu. Với lại, nhân giới bây giờ quá cường đại, đã không còn là một thể lực phụ thuộc chỉ có thể dựa vào Thần tộc chúng ta ngàn năm trước nữa rồi .

Roger cau mày nói :

- Như vậy liên hợp với Đoạn Vân khẳng định có thể tiêu diệt được bộ tộc Thiên sứ rồi. Cái duy nhất chúng ta phải lo lắng là khi chúng ta liên hợp với Đoạn Vân tiêu diệt bộ tộc Thiên sứ, hắn có quay ngược lại đối phó với chúng ta không? Dù sao, nam nhân này cho ta cảm giác rất mù mờ. Hắn có thể không mạnh, nhưng tuyệt đối có một sự quý dị siêu cấp. Từ việc hắn có thể thoát khỏi vòng vây của Quang Minh Vệ, giết một Quang Minh Vệ, thì thực lực nam nhân này tuyệt đối không kém chút nào .

Lúc này, Tam Thần vương Magellan vừa được Đoạn Vân chữa khỏi lại nói một câu làm Đoạn Vân thổ huyết :

- Các người nói coi, chúng ta có thể lợi dụng lúc Đoạn Vân làm cho tộc nhân bị giết sống lại, liền liên hợp với bộ tộc Thiên sứ tiêu diệt Đoạn Vân không ?

- Không được .!!!

Roger và Trí Tuệ Nữ Thần Alysa đồng thời phản đối .

- Tại sao không được? Chỉ cần Đoạn Vân làm sống lại tộc nhân của ta, thì thế lực chúng ta sẽ cường đại hơn bộ tộc Thiên sứ. Đến lúc đó sau khi tiêu diệt Đoạn Vân, chúng ta sẽ chiến thắng trong cuộc tranh đấu với bộ tộc Thiên sứ .

Magellan giải thích .

- Bây giờ đã hứa kết minh với Đoạn Vân rồi, làm sao còn có thể phản bội minh ước mà ngược lại kết minh với bộ tộc Thiên sứ tà ác chứ? Đoạn Vân đã thực hiện theo minh ước làm sống lại người của chúng ta, vậy chúng ta phải liên hợp với Đoạn Vân cùng nhau đánh bộ tộc Thiên sứ .

Roger quả là quân nhân, luôn luôn tôn trọng qui tắc của quân nhân .

- Nếu kết minh với bộ tộc Thiên sứ, cho dù là Đoạn Vân có thể bị song phương chúng ta liên hợp giết chết, nhưng có thể khẳng định hẳn sẽ không tiếc trả giá đắt diệt người trong tộc ta. Đến lúc đó, kẻ thu lợi chỉ có thể là bộ tộc Thiên sứ. Khi đó chính là ngày mạt vận của thần tộc phương đông ta. Hơn nữa, nữ thần đại nhân vẫn còn trên tay Đoạn Vân .

Alysa phân tích trên góc độ lý trí .

- Bây giờ ai đồng ý liên minh với Đoạn Vân thì giờ tay .

Trí Tuệ Nữ Thần nhìn lướt bốn vị ở đây, rồi đưa tay mình lên trước .

Roger là người thứ hai đưa tay lên, còn ba Thần Vương còn lại, sau khi nhìn nhau vài lần, cũng lần lượt giờ tay lên .

Alysa đứng lên :

- Việc này được thông qua với nhất trí cao, vậy chúng ta sẽ kết minh với Đoạn Vân. Chỉ mong đây không phải là một quyết định sai lầm .

Lúc này, Đoạn Vân đã về tới nhân giới, lập tức nở nụ cười quỷ dị. Trị thương cho Thần Vương? Bỏn thiếu gia không cần hao phí chân khí mà? Hắc hắc, bỏn thiếu gia cũng không hèn hạ gì lắm, chỉ có điều trong cơ thể của tên gia hỏa đó có lưu lại nửa điểm thần thức mà thôi. Loại phương pháp giám thị này quả cũng không tệ, bằng không Đoạn Vân sao có thể rõ ràng về mọi cử động của đám điều nhân như thế ?

407. Chương 407. Thủ Hạ Ngạn Cường Nữ Nhân Dã Bất Nhược

S tefen hao tổn mất một Quang Minh Vệ, giận điên người, lòng lộn muốn cường hành mở cổng Thần giới đi tới đại lục để diệt sát tên Đoạn Vân ghê tởm. Nhưng lý trí nói cho hắn biết, không thể làm như vậy được. Muốn đuổi theo một không gian Chủ thần cơ hồ không có khả năng làm được, huống chi Đoạn Vân còn quỷ dị như thế. Muốn mở cổng Thần giới, hẳn phải tổn thất tam đại Quang Minh Vệ mới mở được. Nếu tổn thất tam đại Quang Minh Vệ, như vậy hẳn không có khả năng đối kháng với Thần Bình Vệ nữa. Còn cho dù là bây giờ Thần Bình Vệ vẫn có chút kiêng kỵ hắn. Hẳn hiểu rất rõ, lực chiến đấu của Thần Bình Vệ không phân cao thấp với Quang Minh Vệ. Nếu Roger dùng tám Thần Bình Vệ ngăn chặn tám Quang Minh Vệ, số còn lại đấu với một người thì tuyệt đối nắm được ưu thế, khẳng định có thể trong vòng trăm chiêu diệt sát một Quang Minh Vệ.

Hắn cũng biết việc quyết liệt với Đoạn Vân là một sai lầm trí mạng. Do đó, sau khi cân nhắc nặng nhẹ, hắn nghĩ tới việc cùng Thần tộc phương Đông tạm thời hòa đàm. Nhưng đáng tiếc là khi hắn ra quyết định này, Atula đã tìm đủ cho hắn năm trăm Thần tộc mỹ nữ. Hơn nữa, việc này còn làm cho Thần tộc phương

Đông phát hiện. Mười đại Thần Binh Vệ tìm tới tận cửa, khoảng chừng vài phút sau, Stefan đành phải thả những mỹ nữ Thần giới như hoa như ngọc ra. Còn ý nghĩ liên hợp với Thần giới phương Đông cũng theo đó tan thành mây khói.

Còn Đoạn Vân, sau khi trở lại Á Cương trực tiếp dùng linh hồn Thiên sứ và bốn mạng năng lượng nâng lực lượng quân chủ lực của mình lên. Trong tay Đoạn Vân có bốn Chủ Thiên Sứ, ba mươi Năng thiên sứ, trên hai ngàn Lực Thiên sứ. Đoạn Vân tà ác trực tiếp đem Thái Cực đồ trở thành lò luyện xác, đem những tên điều nhân ghê tởm tiêu hóa sạch. Thông qua tiêu hóa hấp thu, Đoạn Vân củng cố giai vị mình lên hậu giai, mà Thái Cực đồ cũng được cường hóa.

Trải qua trên hai tháng tu luyện biến thái, lực lượng quân chủ lực của Đoạn Vân lại một lần nữa tăng lên rất mạnh. Một trăm hai mươi thú nhân gia tộc, hai mươi Ma thú gia tộc, bảy đại Cuồng chiến sĩ, vốn đã là lực lượng Chân thần đỉnh giai, trải qua thời gian bế quan hai tháng bên trong Thái Cực đồ của Đoạn Vân đã toái đản thành anh, thành công bước vào hàng ngũ cấp mười lăm, ngoài ra còn củng cố năng lượng ở cấp mười lăm sơ giai. Năm phi long trong số hai mươi Ma thú gia tộc đã lĩnh ngộ được Phong Thần lĩnh vực, ba đầu đại địa chi hùng đã học được từ Phì Tử lĩnh vực Địa Hệ.

Lực lượng này cũng chưa phải là đối tượng trọng điểm bồi dưỡng của Đoạn Vân. Trọng điểm bồi dưỡng của Đoạn Vân chính là cường giả của quân chủ lực, thông qua bổ sung linh hồn rồi trải qua rèn luyện thiết huyết mà luyện ra cường giả của cường giả vũ lực.

Diệp Cô Thành trải qua thời gian bế quan tu luyện, thành công bước vào cảnh giới Thần Vương! Đã đưa thực lực củng cố ở cấp mười sáu sơ giai, kiếm hấn tuyệt đối là chiến kỹ tuyệt đối cường hãn của Thần Vương.

Còn Âu Đặc Tư và Ny Khả, hai cha con vốn chỉ là cấp mười lăm hậu giai, được Đoạn Vân mạnh mẽ chế tạo thành Thần Long cấp bậc Thần Vương! Âu Đặc Tư là ma sủng có khế ước sớm nhất của Đoạn Vân, thông qua năng lượng thông đạo, Đoạn Vân có thể trực tiếp đem một bộ phận năng lượng chuyển hóa cho Âu Đặc Tư, cũng biến thành năng lượng bốn mạng của Âu Đặc Tư. Còn Ny Khả là đàn bà của Đoạn Vân, thông qua việc cùng nhau tiến hành song tu với Đoạn Vân, nàng có thể đồng thời tiến bộ với Đoạn Vân.

Giai vị của năm ma sủng và mười Thần Long đều được Đoạn Vân nâng lên tới cấp mười lăm đỉnh giai. Tu luyện điên cuồng, chiến đấu, tử vong, sống lại, tên Đoạn Vân biến thái này cơ hồ có thể chế tạo đủ thứ vũ lực theo ý hân.

Nô lệ của Đoạn Vân, cũng hưởng sái của hân, thực lực tăng lên rất nhiều. Sự trung thành của nô lệ thì không cần phải hoài nghi. Giai vị của họ tự nhiên càng cao càng tốt. Lợi dụng tất cả mọi thứ có trong tay, Đoạn Vân nâng thực lực của đám nô lệ tăng lên điên cuồng. Vốn đám nô lệ ở mức trung giai, được Đoạn Vân chế tạo thành đỉnh giai, vốn là sơ giai, được Đoạn Vân chế tạo thành hậu giai. Đối mặt với sự uy hiếp của lưỡng đại Thần giới, Đoạn Vân không ngừng nâng cao thực lực quân chủ lực của gia tộc với tốc độ có chút điên cuồng.

Bốn đầu Quang Minh Thần hổ, hai đại yêu nữ thị nữ, Đại Băng Sơn băng hệ Chủ thần đỉnh giai, Hỏa Long Số Một hỏa hệ Chủ thần đỉnh giai. Tám tên nô lệ cấp mười lăm đỉnh giai, mỗi một tên đã có thể dựa vào nội đan thần cách và ma hạch sinh ra lực chiến đấu tương đương Thần Vương sơ giai.

Tám đại hải giới ác thú giai vị ở mức cấp mười lăm hậu giai, họ đều là thủy hệ Chủ thần, Chủ thần có nội đan ma thú, đây là một con bài của Đoạn Vân. Tám tên gia hỏa này mà tập trung lại, tuyệt đối có thể đánh bại một Thần Vương sơ giai.

Năm đầu Hỏa Long Hỏa thần cấp hậu giai, kết hợp lực có thể chiến thắng một Thần Vương sơ giai. Chín con Kiến Càng, ba đầu Ngô Công cũng không kém.

Còn năm đầu Cự long tiền sử dưới tay Đoạn Vân không ngừng tu luyện Thần Long quyết của bộ tộc Thần long, lực chiến đấu của họ tuyệt đối không thể khinh thường. Năm đầu Cự long tiền sử, mỗi một đầu đều có thể dễ dàng chiến thắng một đỉnh giai, tập trung lại có thể đánh bại một Thần Vương sơ giai!

Ba đầu cự Sư giết chóc thành tính, tu luyện Sát Khí quyết, lực chiến đấu cũng vượt qua giai vị của chúng!

Còn có chim Đại Bàng hậu giai, đã nắm được Phong Thần lĩnh vực.

Một đoàn thủ hạ và nô lệ biến thái của Đoạn Vân, sáng tạo ra một kỳ tích, đánh vỡ quy luật chỉ có Chủ thần mới có thể có lĩnh vực. Còn thông qua việc giải thích lĩnh vực, Đoạn Vân cũng hiểu khá rõ những ẩn khúc trong đó. Trước kia, Chủ thần đều phải thông qua tín ngưỡng lực mới tiến hành tu luyện được, nhưng bây giờ thủ hạ của mình đều thông qua pháp quyết tu luyện tiến hành tu luyện. Đây là một nước tiến, cũng là một phương pháp vượt ra khỏi toàn hệ ban đầu. Bây giờ đối với thủ hạ của Đoạn Vân, lĩnh vực chỉ là một loại kỹ năng chiến đấu mà thôi, có hay không có lĩnh vực cũng không nói lên cái gì. Cho dù là một tên không có lĩnh vực cũng có thể chiến thắng một tên có lĩnh vực.

Trong tay Đoạn Vân còn có một tên Quang Minh Vệ. Linh hồn của Quang Minh Vệ rất cường đại, còn năng lượng trong cơ thể hắn cũng cường đại không kém.

Đoạn Vân quyết định phải lợi dụng tài nguyên này. Đoạn Vân không thu tên điều nhân này làm nô lệ hoặc thủ hạ, hắn không xứng!

Do đó, Đoạn Vân bỏ ra ba ngày, tự mình hấp thu ba phần mười linh hồn tên điều nhân, trực tiếp đưa giai vị mình tăng lên tới cấp mười sáu đỉnh giai.

Đoạn Vân còn cho Diệp Cô Thành hấp thu ba phần của hai phần ba còn lại, làm cho Diệp Cô Thành bước vào cấp mười sáu trung giai.

Bốn phần năng lượng linh hồn còn lại được Đoạn Vân phân cho năm ma sủng. Phối hợp với năng lượng thân thể của điều nhân, Đoạn Vân trực tiếp làm cho năm ma sủng bước vào cấp bậc Thần Vương.

Đoạn Vân còn có một nhóm vũ lực cường đại khác chưa bao giờ được nhắc tới - đó là đàn bà của hắn! Hai tháng trước khi Đoạn Vân bế quan lần thứ nhất, thực sự là một đoạn thời gian hắn cùng đám đàn bà tiến hành mây mưa.

Liên Na, Vân Vân hai thị nữ, Khải Lợi, Khải Sát Lâm, Lộ Ti, Hương Hương, Lị Lị Lộ năm đại công chúa tỷ muội Thiên Long, Tạp Sát Phu con gái bộ trưởng bộ tài chính Thiên Long ngày xưa, Tiểu Nguyệt từng là nữ vương nữ nô, La Lị Miêu Nữ nhu tình làm cho Đoạn Vân tiêu hồn thực cốt, Athena vốn là thánh nữ Thần điện, Ngải Vi Nhi và ba hải giới Nhân Ngự, Tina Tinh Linh nữ thần, Hera Tự Nhiên nữ thần, Lộ Lộ Tây Băng tuyết Nữ thần thị nữ, còn có Tiểu Bạch Thánh long công chúa ngày xưa. Tất cả những đàn bà từng có quan hệ với Đoạn Vân, thực lực không ai yếu cả.

Ngoại trừ Tự Nhiên nữ thần Hera được Đoạn Vân đẩy lên tới cảnh giới Thần Vương, mười bảy người khác toàn bộ đều đã là cấp mười lăm hậu giai. Hơn nữa, pháp quyết những người đàn bà này tu luyện đều rất gần với Thái cực chân khí của Đoạn Vân, cũng là pháp quyết cao minh nhất. Đối với địch nhân của Đoạn Vân, những người đàn bà này tuyệt đối không dễ trêu vào.

Đối với Đoạn Vân, thì đây là chỗ tốt của việc hắn có nhiều lão bà! Nhưng số lượng đàn bà của hắn quả có hơi kinh khủng - Nếu kể Ny Khả, hai đại yêu nữ và Andrea thì cũng phải tới con số hai mươi hai.

Còn Helen và Sí Thiên sứ Angela lúc này được coi là lực lượng 'lão bà' dự bị!

Cuồng Chiến mỹ nữ Âu Dã Ny vốn cũng nằm trong vòng ngắm của Đoạn Vân, nhưng cô bé quá mức chân thật này lại vẫn cứ coi Đoạn Vân là ca ca nàng, Đoạn Vân không dám hạ thủ! Có một muội muội cũng không có gì không tốt! Ai bảo thiếu gia là người tốt làm chi? Còn nhị công chúa Lôi Ngạo thì Đoạn Vân cũng không hứng thú gì. Vì sao? Trên đại lục có hơn mười quốc gia, nếu cưới cô nhị công chúa đó, các quốc gia khác khẳng định sẽ tranh nhau đem công chúa tới gả! Đến lúc đó, chỉ sợ mình bận rộn quá mức. Vì làm gương tốt cho dân chúng đại lục, cưới ít một chút cũng tốt!

Ngày 1 tháng 14, Đoạn Vân giao toàn bộ những tướng sĩ Thần tộc được mình cứu sống lại cho Thần giới phương Đông, chính thức xác định việc kết minh. Song phương còn ký một hiệp nghị.

Điều khoản hiệp nghị cũng đơn giản, chủ yếu là về việc hợp tác giữa Thần giới và nhân giới. Trong hiệp nghị khẳng định Trung Hoa có vị trí lãnh đạo tuyệt đối ở nhân giới đại lục, cũng thừa nhận nhân giới và Thần giới là hai thế giới ngang hàng, Thần tộc muốn vào nhân giới, phải được sự đồng ý của Trung Hoa, ngược lại cũng như thế.

Hiệp nghị cũng ký kết sau khi công chiếm Thần giới phương Tây, phần lãnh thổ Thần giới phương Tây sẽ do thần tộc phương đông chiếm lĩnh. Nhưng Đoạn Vân yêu cầu một điểm, tù binh Thiên sứ tất cả giao cho

Đoạn Vân, hơn nữa Đoạn Vân còn quyết liệt yêu cầu, chín đại Quang Minh Vệ chiến bại bị bắt sẽ phải giao cho Đoạn Vân. Về điểm này, song phương sinh ra tranh chấp. Thần giới phương Đông thì e ngại Đoạn Vân sẽ cứu Quang Minh Vệ sống lại, cũng lợi dụng Quang Minh Vệ để đối phó với Thần Binh Vệ, do đó họ chỉ hứa giao cho Đoạn Vân tối đa năm tên trong số bị bắt. Nói cách khác, Đoạn Vân có thể lấy được năm thân thể Quang Minh Vệ. Cần nhắc tới việc tiêu diệt Quang Minh Vệ, phải nhờ vào lực lượng mười đại Thần Binh Vệ, do đó Đoạn Vân cũng đồng ý với điều kiện này.

Song phương còn tranh chấp về Chuyển Sinh Trì của bộ tộc Thiên sứ, Đoạn Vân yêu cầu phải có được Chuyển Sinh Trì này, nhưng Thần tộc phương Đông yêu cầu hủy diệt Chuyển Sinh Trì. Rồi song phương đồng ý cùng kết hợp để sử dụng bốn mạng long mạch này của bộ tộc Thiên sứ!

Về vấn đề xuất binh, Đoạn Vân đáp ứng xuất một vạn Chân thần! Còn khi hắn nói ra số này, trực tiếp làm Thần giới phương Đông giật bắn cả người! Một vạn Chân thần? Xìu, cả Thần giới cũng chỉ có bảy mươi Chân thần mà thôi.

Còn một vạn Chân thần của Đoạn Vân, chính là sư đoàn Nanh Sói vừa mới bước vào hàng ngũ Chân thần. Lần trước, họ đã đạt tới đỉnh giai, thậm chí có vài tên cá biệt đã bước vào hàng ngũ Chân thần rồi.

Một vạn tướng sĩ từng được Đoạn Vân cho vào Thái Cực đồ của mình tu luyện tập thể mười ngày, sau khi xuất quan đột phá thẳng tới hàng ngũ Chân thần. Còn Long kỵ của họ cũng hưởng ké vinh quang, tuyệt đại bộ phận đã tăng lên tới thần thú võ sĩ hậu giai cường hãn.

Sau khi biết Trung Hoa ký hiệp nghị với Thần tộc phương Đông, bộ tộc Thiên sứ toàn lực co lại, đem đại bộ phận binh lực thoái lui tới Quang Minh Thánh thành sâu bên trong Thần giới phương Tây.

Ngày 5 tháng 14, Đoạn Vân lợi dụng Thái Cực đồ đưa một vạn tướng sĩ Nanh Sói tới Thần giới, hội quân với Thần tộc phương Đông ở cổng Thần giới.

Ngày mạt của diều nhân đã điểm!

408. Chương 408. Tai Nạn Thiên Sứ Bộ Tộc

T hần giới chẳng phân biệt được ngày và đêm, hơn nữa sinh mạng Thần tộc vô tận, nên quan niệm ngày đêm khá là nhạt nhòa. Thời điểm hội sư là 9 giờ sáng giờ nhân giới. Dựa vào không gian hệ năng lượng càng ngày càng mạnh, Đoạn Vân trực tiếp vào Thần giới. Tại cổng Thần giới, một trăm vạn đại quân Thần tộc phương Đông đã đóng ở đây.

- Đoạn Vân đại nhân, chẳng lẽ người chỉ một người đi tới đây sao? Người hứa sẽ có một vạn Chân thần tướng sĩ mà?

Thần Binh Vệ đội trưởng Roger dùng ánh mắt nghi hoặc nhìn Đoạn Vân.

Đoạn Vân cười cười, quay về phía sau vung tay lên, một vạn tướng sĩ Nanh Sói lúc này xuất hiện phía sau hắn, quân uy trịnh trọng. Quân trang khôi giáp sáng lóa, vũ khí trang bị đều gắn huy hiệu, cả quân đội trịnh hình nghiêm minh, quân nhân đỉnh đạc ngẩng đầu ưỡn ngực. Đây tuyệt đối là một chi hổ lang chi sư.

- Quả nhiên là một chi hổ lang chi sư, ta nhớ lần trước Đoạn Vân đại nhân có nói, đại quân dưới tay người có Nanh Sói, Cuồng Long, Bách Thú, Thiết Huyết, Huyết Sát, Huyết Ma đều là những sư đoàn tinh nhuệ, không biết trước mắt tất cả những người đó có phải đều là những đại quân hổ lang như thế này chăng?

Đối mặt với Nanh Sói, Roger không thể không sợ hãi. Hắn dám nói, đây tuyệt đối là quân đội tinh nhuệ nhất mà hắn gặp qua. Nếu Đoạn Vân nói đúng về biên chế và phiên hào của những hổ lang chi sư, vậy thì nam nhân này quả thật sự là vô cùng đáng sợ.

Đoạn Vân khoát khoát tay, lắc lắc đầu nói :

- Quân uy thật ra cũng có một chút, nhưng những quân đội khác thì chỉ là quân đội bình thường ở nhân giới mà thôi, thực lực còn rất khiêm khuyết. Quân đội như vậy, cho dù quân uy mạnh đến đâu cũng không thể sử dụng được. Thôi, Roger đại nhân, chúng ta đã hội sư, vậy chúng ta chắc đã có thể nhờ vả tiến về Quang Minh Thánh thành rồi đó.

- Từ từ, Đoạn Vân đại nhân, người không phải nói có một vạn Chân thần sao? Ta thấy thực lực của họ tựa hồ đến cả Đẩu thần cũng không đạt tới nữa là.

Roger mặc dù là cao thủ cấp mười bảy, nhưng bản thân hắn cũng không nhìn ra được giai vị của tướng sĩ Nanh Sói được tên Đoạn Vân biến thái này chế tạo xuất tới, vốn có thể nội liễm thực lực và che dấu khí tức.

Cười cười, Đoạn Vân gật đầu ra hiệu cho sư trưởng sư đoàn Nanh Sói Hi La. Hi La lúc này ra hiệu cho một tên đứng đầu hàng, bay lên bầu trời Thần giới thả một đầu khí yên hỏa.

Tướng sĩ Nanh Sói đầu khí tinh chuẩn cộng với khổng chế lực độ làm cho Roger lại một lần nữa sợ hãi than dài. Nếu thật sự một vạn tướng sĩ ai cũng như vậy, vậy thật sự là quá kinh khủng rồi.

Đoạn Vân cười cười :

- Roger đại nhân, nếu còn chưa tin, ta có thể cho một vạn tướng sĩ thể hiện thực lực từng người một phen.

- Ta tin, thôi, toàn quân xuất phát. Mục tiêu, Quang Minh Thánh thành.

Roger lấy lại tinh thần, quay về trăm vạn đại quân Thần tộc phía sau ra lệnh.

Từ Thần giới phương Đông tới Thần giới phương Tây chỉ cần vượt qua chướng ngại giữa không gian hai giới. Khi Đoạn Vân bước lên chướng ngại không gian, Đoạn Vân cũng cố tìm hiểu về cấu tạo của thông đạo thần kỳ giữa lưỡng đại Nguyệt Cầu.

Đoạn Vân sớm đã biết lưỡng đại Thần giới được một hình trụ tròn nối liền. Chỉ cần bước chân vào hình trụ này là có thể đi tới nguyệt cầu phía bên kia. Còn thông qua tự thân trải nghiệm, Đoạn Vân phát hiện ra không gian giữa lưỡng đại Nguyệt Cầu tựa hồ không phải là hư ảo, mà là một loại thực thể vật chất trong suốt. Nói cách khác, lưỡng đại Thần giới sở dĩ có thể từ cực nam và cực bắc qua lại, có liên quan rất lớn tới ống hình trụ bí ẩn này. Thông qua dò xét thuộc tính, Đoạn Vân phát hiện ra cây trụ thật lớn này kỳ thật là một khối năng lượng không gian thật lớn.

Đoạn Vân từng tới kiến giới, cũng tiến hành nghiên cứu khối Cường Giả thạch nối giữa nhân giới và Ma giới, hắn phát hiện ra khối Cường Giả thạch có tính chất tương tự như cây trụ giữa lưỡng đại Nguyệt Cầu, nhưng lại không hoàn toàn giống nhau. Đầu tiên, khối Cường Giả thạch không phải vô sắc mà là hắc sắc. Tiếp theo, cây trụ giữa lưỡng đại Nguyệt Cầu thoát nhìn tưởng hư ảo, làm cho người ta không có cảm giác chân thật. Còn thông qua vận hành không gian ma pháp, Đoạn Vân phát hiện ra mình đang đứng lại bên trong một không gian ma pháp. Nháy mắt là Đoạn Vân đã xuất hiện ở một nguyệt cầu khác.

- Đoạn Vân đại nhân, làm sao vậy? Sau mà cau mày thế. - Đã tới Tây nguyệt cầu, Roger lúc này hỏi Đoạn Vân.

- À, không có gì. Chỉ là thông đạo giữa lưỡng đại Thần giới làm cho ta cảm thấy có chút kỳ quái mà thôi. Roger đại nhân, người có biết thông đạo này sinh ra như thế nào không?

- À, ta cũng không rõ. Lưỡng đại Thần giới dù sao cũng có từ rất lâu, có trước đám Thần chúng ta rất nhiều. Đoạn Vân đại nhân, vũ lực quân chủ lực của người đâu? Nếu chỉ dựa vào mười Thần Binh Vệ chúng ta, sợ là rất khó có thể đối phó được với chín đại Quang Minh Vệ.

- Ha ha, Roger đại nhân thật thích đùa.

Đoạn Vân cười cười:

- Mười Thần Binh Vệ đối phó chín Quang Minh Vệ mà ứng phó không được à? Người đề phòng ta thôi. Roger đại nhân, xin yên tâm, để tổ thành ý, ta sẽ đối phó bốn Quang Minh Vệ. Về phần năm tên còn lại, phải nhờ vào Thần Binh Vệ các người rồi.

- Đoạn Vân đại nhân nói đùa rồi, người và ta đã kết minh, nên đồng tâm hiệp lực kết hợp kháng địch.

Roger cười nói.

Cười cười vẻ bất cần, Đoạn Vân gọi Nanh Sói sư trưởng Hi La đến bên người:

- Hi La, ta đã đưa cho người bản đồ phân bố thế lực bộ tộc Thiên sứ phương Tây rồi đó. Muốn đưa quân tới Quang Minh Thánh thành, phải liên tục đánh hạ mười thành trì phòng thủ. Về phần đánh như thế nào,

người tự mình làm việc. Ta chỉ cho người mệnh lệnh: không giết hàng binh, những người đầu hàng tạm thời giao cho tướng sĩ Thần tộc phương Đông trông coi.

- Rõ. - Hi La lĩnh mệnh đi ngay.

Sau khi hạ lệnh cho Hi La, Đoạn Vân chuyển hướng sang Roger:

- Roger đội trưởng, ta biết Thần tộc phương Tây chỉ bố trí Năng thiên sứ là cường giả cao nhất trấn thủ mười thành trì biên quan này. Tất cả chung đoàn của bộ tộc Thiên sứ đều đã hội tụ ở Quang Minh Thánh thành. Bao gồm một trăm Năng thiên sứ, sáu đại Chủ Thiên Sứ, hai đại Hắc Âm Vệ, Sí Thiên sứ Atula, còn có chín đại Quang Minh Vệ. Đám quân chủ lực của điều nhân toàn bộ chui rúc ở Quang Minh Thánh thành. Ta đề nghị, mười đại Thần Binh Vệ Thần tộc phương Đông các người, tam đại Thần Vương, và tứ đại Chủ thần, cộng thêm ta và vài thủ hạ, cùng nhau tiến thẳng về Quang Minh Thánh thành. Còn nữa, ta hy vọng một trăm vạn đại quân Thần tộc có thể phối hợp với Nanh Sói của ta. Có ta một vạn Nanh Sói đại quân, bất kỳ loại thiên sứ nào cũng không thể chống cự được.

- Được, chúng ta trực tiếp đi đánh Quang Minh Thánh thành.

Roger khẳng định phương án tác chiến của Đoạn Vân.

Khê gập đầu, Đoạn Vân cho Diệp Cô Thành, Âu Đặc Tư, và năm tên ma sủng từ Thái Cực đồ xông ra.

- Roger đại nhân, đây là những thủ hạ ta mang đến hôm nay. Đây là hộ vệ của ta Diệp Cô Thành, đây là Thần Long hoàng Âu Đặc Tư, là Hải Thần bây giờ. Còn năm tên này, là năm ma sủng của ta. Thực lực của họ có hạn, đến lúc đó phải nhờ Roger đại nhân chiếu cố nhiều một chút.

Đoạn Vân giới thiệu cho Roger về vài thủ hạ của mình.

Cứ như vậy, Hi la chỉ huy sư đoàn Nanh Sói tiến công mười tòa thành trì bên ngoài Quang Minh Thánh thành. Còn Đoạn Vân mang theo bảy thủ hạ, cùng mười đại Thần Binh Vệ, tam đại Thần Vương, tứ đại Chủ thần cùng nhau hướng về phía nơi quân chủ lực của điều nhân tụ tập - Quang Minh Thánh thành.

Dưới sự chỉ huy của Hi La, đại quân Nanh Sói binh phân mười lộ, trực tiếp hướng về phía mười tòa thành Thiên sứ.

Dùng một đoàn vũ lực Chân thần, mà đi đánh một tòa thành trì chỉ có mấy tên Năng thiên sứ, việc này vô cùng đơn giản. Mặc dù Đoạn Vân lệnh không giết hàng binh, nhưng thực lực tướng sĩ Nanh Sói dù sao cũng quá mạnh, chỉ cần thành trì nào dám chống cự nửa phần, toàn thành thiên sứ bị giết cũng chỉ còn lại vài tên, chỉ cần ai có đáng dấp là tướng sĩ Thiên sứ, đa số đều trở thành vong hồn dưới đao tướng sĩ Nanh Sói. Hơn nữa, vì một vạn tướng sĩ Nanh Sói đều là những Diệp Cô Thành ngày xưa, đầu khí của họ có trình độ chân khí hóa khá cao, kiếm họ có thể trực tiếp thương tổn tới linh hồn Thiên sứ. Thiên sứ vốn là một loại sinh vật linh hồn, dưới kiếm của họ có kết cục rất thảm. Đây là nguyên nhân vì sao Đoạn Vân đưa Nanh Sói đến, chứ không phải là Cuồng Long hoặc là vài sư đoàn Thú Nhân khác không bằng Nanh Sói. Tướng sĩ Nanh Sói chính là tử thần chuyên đi thu thân thể và linh hồn Thiên sứ.

Mười thành trì Thiên sứ, toàn bộ tướng sĩ Thiên sứ đều tỏ thái độ chống cự. Nhưng họ càng tỏ thái độ chống cự, càng gặp phải tai nạn vô tận. Mặc kệ điều nhân đầu hàng hay không, trước chém một hai đao rồi nói sau. Trước mặt Nanh Sói đại quân, nếu đem thành đầu hàng, sẽ không bị chém giết. Nếu chỉ có một chút chống cự, một đoàn tướng sĩ Nanh Sói sẽ cười Long kỵ hung mãnh, trực tiếp tiến hành đồ sát điên cuồng bất kỳ một sinh vật có cánh nào. Chỉ cần người lên tường thành, ra ngoài đường, kết cục của người sẽ chỉ có một - trở thành vong hồn dưới đao của tướng sĩ Nanh Sói, đến cả linh hồn cũng chính thức là vong hồn.

Thực lực cường đại của Nanh Sói đại quân trực tiếp làm tướng sĩ Thần tộc phương Đông sợ run. Tướng sĩ Nanh Sói vốn đã có thực lực mạnh như vậy rồi, bây giờ lại đột nhiên xuất hiện đám Long kỵ giai vị siêu nhiên. Dưới kiếm của Nanh Sói căn bản không có địch thủ, một kiếm lướt qua, đầu lâu Thiên sứ rơi xuống. Một ngàn Nanh Sói chính là một ngàn sát thần, trước mặt họ Thiên sứ cũng chỉ là những con dê đực mồi. Quan trọng nhất đó là chiến kỹ phối hợp của Nanh Sói vô cùng hoàn mỹ. Trong đại quân Thiên sứ cũng có vài tên Năng thiên sứ, chỉ cần ba hai tướng sĩ Nanh Sói liên hợp là đủ giết chết ngay. Thậm chí cho dù là một hai Năng thiên sứ hậu giai, cũng sẽ bị mười Nanh Sói vô sĩ hợp lực đánh nát.

Mười tòa thành Thiên sứ đều có hơn mười vạn quân đội Thiên sứ trấn thủ, nhưng sau khi một ngàn Nanh Sói quét qua, chắc chắn phải có ba bốn vạn Thiên sứ thân vẫn hồn diệt. Hơn nữa những Thiên sứ bị giết đều là những tướng sĩ Thiên sứ có lực chiến đấu cường hãn, giai vị tương đối cao. Thiên sứ bình dân trong thành, chỉ cần trốn trong nhà là có thể bảo toàn mạng sống.

Tướng sĩ Nanh Sói muốn tốc độ có tốc độ, muốn thực lực có thực lực, họ giết Thiên sứ tựa như nông phu cắt lúa mạch. Hoặc là hợp thể công kích, hoặc là đơn binh quét ngang, bất kỳ cái gì cản trở phía trước đều phải chết.

Một tòa thành không cần tới mười phút đã bị hạ gục.

Trong lúc Nanh Sói đại quân điên cuồng tiến công, Đoạn Vân và Roger dẫn dắt quân chủ lực song phương tới ngoài Quang Minh Thánh thành.

Còn lực lượng quân chủ lực của bộ tộc Thiên sứ cũng đã hội tụ đủ trên tường thành.

Cuộc chiến đấu của quân chủ lực hai bên sắp nổ ra.

409. Chương 409. Minh Hữu Định Nhân

Vũ lực quân chủ lực của Thiên sứ bộ tộc đều hội tụ ở trên đầu thành Quang Minh Thánh thành - chín đại Quang Minh Vệ, Atula, hai đại Hắc Ám Vệ, sáu đại Chủ Thiên Sứ, và đám Năng thiên sứ đã chết một lần và được Đoạn Vân cứu sống. Sắc mặt của họ trông rất khó coi.

- Roger, người và ta rốt cục lại gặp lại nhau một lần nữa rồi. - Quang Minh Vệ Stefen vẫn ngạo nghễ như trước.

- Đúng vậy, Stefen, người và ta đánh nhau trên vạn năm, lần này chỉ sợ là phải phân cao thấp rồi.

Về mặt Roger tựa hồ còn có chút cảm thán, Đoạn Vân phỏng chừng đây là sự tiếc hận đối với một đối thủ lâu đời.

Stefen cười lạnh nói:

- Phải không? Nhưng chẳng lẽ người không nhận thấy liên kết với tên đứng đầu nhân giới tới đối phó ta là rất hèn hạ sao?

Nhìn điệu nhân đội trưởng Stefen trên đầu thành, Đoạn Vân khẽ cười nói :

- Stefen, chẳng lẽ đối với loại người như người, mà người ta còn phải giảng anh hùng đạo nghĩa nữa sao? Người phải rõ ràng một việc, đặc tội với Đoạn Vân ta sẽ chỉ có một kết cục, đó là diệt vong. Hôm nay tai nạn của bộ tộc Thiên sứ chính là do người một tay tạo thành. Cuồng vọng tự đại, còn lại vô sỉ hạ lưu, hôm nay Đoạn Vân ta muốn cho người trả giá đắt.

- Đoạn Vân, ta quả nhiên coi thường người. Không ngờ lần trước người lại thoát khỏi nhà tù Thiên sứ của ta. Tên nhân loại quả nhiên không đơn giản. Nhưng người nghĩ rằng người chỉ có chừng đó thực lực mà có thể bắt chúng ta sao? Người nằm mơ rồi. Roger, ta có một đề nghị với người, đó là ta sẽ giúp người giết chết tên Đoạn Vân này. Sau đó mười đại Thần Binh Vệ các người sẽ muốn làm gì chúng ta cũng được.

Đề nghị của Stefen với Roger vô cùng độc ác.

Nghe thế, Đoạn Vân không khỏi nhíu nhíu mày, âm thầm dùng thần thức quan sát nét mặt Roger. Roger là Thần Binh Vệ đội trưởng, đại biểu cho ích lợi của Thần tộc phương Đông, lúc này đang phân vân, tâm có chút dao động trước lời đề nghị của Stefen.

Roger nghĩ, Stefen đại chiến với Đoạn Vân, vô luận ai thắng ai thua, đều có lợi rất lớn với Thần tộc phương Đông. Mặc dù làm như vậy không có đạo nghĩa, nhưng ích lợi thì lại rất lớn. Đoạn Vân sở dĩ muốn liên hợp với Thần tộc phương Đông bởi vì Đoạn Vân không có đủ thực lực đối phó với bộ tộc Thiên sứ. Nói cách khác, Đoạn Vân khẳng định là đánh không lại chín đại Quang Minh Vệ. Nếu lúc này, mình làm ngơ để chín đại Quang Minh Vệ tiêu diệt Đoạn Vân, rồi dùng thể dĩ dật đãi lao, mười đại Thần Binh Vệ có thể dễ dàng

giết chín đại Quang Minh Vệ. Như vậy, lưỡng đại Thần giới thậm chí cả nhân giới đều là vật trong túi của Thần tộc phương Đông.

Tam đại Thần Vương tạm thời rời khỏi trận doanh của Đoạn Vân. Họ nhìn chăm chăm vào Roger. Roger phân vân chưa quyết, chín đại Thần Binh Vệ còn lại cũng đang rất khó xử.

Thủ hạ Đoạn Vân trong tình trạng cảnh giác, quay về cả hai đại trận doanh đề phòng.

Đoạn Vân lạnh lùng nói:

- Roger đội trưởng, nếu người cho rằng muốn đối địch với Trung Hoa mà người thu được cái gì hay ho, người cứ đứng qua một bên từ từ mà thưởng thức phong cảnh đi. Nhưng ta muốn khuyên người một câu, quyết định này của người có liên quan tới việc Thần tộc phương Đông các người có trở thành bộ tộc Điều nhân kế tiếp hay không. Bây giờ đại quân Nanh Sói của ta đã công phá xong mười thành trì phòng thủ của Thiên sứ bộ tộc. Hơn mười vạn Thiên sứ binh lính toàn bộ đã biến thành những thi thể không hồn.

Stefen nghe vậy cố gắng thêm mắm thêm muối để lung lay Roger:

- Roger, người đích xác phải nghĩ cho rõ ràng. Sự cường đại của Đoạn Vân thì không có gì phải nghi ngờ nữa. Hôm nay ta không phải muốn kết minh với người đối phó với Đoạn Vân, mà là do Quang Minh Vệ ta trước tiên đối phó hẳn. Người chỉ cần không nhúng tay vào là được rồi. Ta có thể giao vận mệnh bộ tộc Thiên sứ cho người, nhưng người phải rõ ràng, người có thể giao vận mệnh Thần tộc phương Đông các người cho tên Đoạn Vân nhân loại này hay không? Chỉ cần ta giết hẳn, Trung Hoa cường đại của hẳn sẽ tan như băng gặp nắng, đến lúc đó Thần tộc các người sẽ tái nhập nhân giới, Thần tộc phương Đông các người tương lai sẽ lại xưng bá một phương. Nhưng nếu hôm nay người bỏ qua cơ hội này, người ngấm lại mà xem, thiết kỵ Nanh Sói kinh khủng của Đoạn Vân lại sẽ tiến đánh ai đây? Sau khi giết Đoạn Vân, Nanh Sói cường đại của Đoạn Vân sẽ vĩnh viễn ở lại Thần giới, thậm chí các người còn có thể tiến hành thu phục chúng. Đến lúc đó, hàng vạn tướng sĩ dũng mãnh sẽ quy phục Thần giới phương Đông các người, tương lai sẽ trở thành vũ lực của Thần giới các người, trở thành vốn liếng cho các người chinh chiến thiên hạ. Nhưng nếu buông tha cho Đoạn Vân, đám tướng sĩ Nanh Sói kinh khủng này tiếp theo sẽ vùng dao chém vào đầu các người. Đến lúc đó, Thần tộc phương Đông các người cũng tránh không khỏi bị Đoạn Vân tiêu diệt.

Nghe Stefen nói thế, Roger càng dao động hơn. Đích xác, Đoạn Vân rất cường đại. Nếu không sớm giết hẳn, vận mệnh của Thần tộc phương Đông tương lai sẽ rất khó nói. Nhưng việc này lại vi phạm minh ước, Roger cả đời trung thực, chẳng lẽ lần này thật sự phải làm người hèn hạ tiểu nhân sao?

Tam Thần vương Magellan sớm đã bị Stefen lung lạc, đứng ra nói với Roger:

- Roger tướng quân, mặc dù bộ tộc Thiên sứ luôn luôn hèn hạ vô cùng, nhưng lần này đề nghị của Stefen đại nhân cũng chỉ có lợi mà không hề có hại gì cho Thần tộc phương Đông ta. Chỉ cần chúng ta không liên hợp với bộ tộc Thiên sứ đối kháng với Đoạn Vân, chúng ta cũng không tính là vi phạm minh ước. Dù sao trên minh ước cũng không nói nhất định là do Thần tộc phương Đông chúng ta đối phó với Quang Minh Vệ.

Mẹ kiếp, trên minh ước đích xác không có nói như vậy. Đoạn Vân thật sự quá sợ ý. Trên minh ước chỉ nói về quan hệ giữa nhân giới và Thần giới, cũng nói về việc phân chia chiến lợi phẩm như thế nào. Đích xác không nói rõ ràng là khi Đoạn Vân đánh Quang Minh Vệ, Thần Binh Vệ không thể đứng một bên nhìn trời. Nhưng Magellan quả là lươn lẹo, vết thương của hẳn chẳng phải là nhờ Đoạn Vân điều trị cho sao? Người đó chắc không được chết tử tế.

Roger đưa ánh mắt về phía hai Thần Vương khác.

Nhị Thần vương Wales cau mày nói:

- Lực lượng dưới tay của Đoạn Vân quá cường đại. Chúng ta không thể không suy nghĩ về tương lai cho tộc chúng ta. Đến lúc đó, cho dù Đoạn Vân không diệt tộc ta, tộc ta cũng chỉ có thể làm một nước phụ thuộc cho một Trung Hoa cường đại. Huống chi, Sinh Mạng Nữ Thần, Trí Tuệ Nữ Thần đều bị hẳn bắt. Có lẽ đây là cơ hội duy nhất cứu hai nữ thần ra. Chúng ta có thể nhân lúc Quang Minh Vệ đánh bại Đoạn Vân sẽ cứu hẳn ra, chỉ cần hẳn hứa thả hai đại Nữ Thần ra, chúng ta cũng có thể trả hẳn về nhân giới. Đương nhiên, lúc đó cũng phải phong bế thực lực của hẳn.

Roger đưa ánh mắt về phía đại Thần Vương Hebrew, lão gia hỏa Hebrew cũng khẽ gật đầu đồng ý.

Roger nhìn Đoạn Vân lại một lần nữa, cuối cùng bay đến đứng cạnh chín đại Thần Binh Vệ vẻ mặt có chút đau đớn.

Mẹ kiếp, cái gì con mẹ nó minh hữu, toàn bộ đều không thể dựa vào được. Vô luận là điều nhân hay Thần tộc phương Đông, toàn là đồ khổn khiếp!

- Roger, người quyết định như vậy sao? Việc này liên quan đến sự sinh tử tồn vong của Thần tộc phương Đông các người sau này.

Đoạn Vân chất vấn Roger.

Roger trả lời về không tình nguyện:

- Đoạn Vân, người yên tâm, ta tuyệt đối sẽ không kết minh với bộ tộc Thiên sứ, còn nữa, ta tuyệt đối sẽ không để người chết. Nhưng người và ta tuy là minh hữu, nhưng lập trường giữa người và ta lại bất đồng, ta phải cân nhắc vì sự tồn vong vinh nhục của Thần tộc phương Đông. Sự cường đại của người đã tạo thành uy hiếp rất lớn cho chúng ta. Có lẽ quyết định của ta hôm nay sẽ làm người phẫn nộ, nhưng sau khi cân nhắc dựa theo quan điểm của ta, ta chỉ có cách làm như vậy thôi. Xin thứ lỗi cho ta.

Tam Thần vương Magellan, tên gia hỏa vong ân phụ nghĩa lúc này đạo mạo đứng ra nói:

- Đoạn Vân, cũng không phải chúng ta vi phạm minh ước, chỉ có điều Quang Minh Vệ nói muốn tiến hành chiến đấu với người. Do đó, trận đấu đầu tiên với bộ tộc Thiên sứ chắc phải nhờ người đánh rồi. Nếu người yêu cầu hỗn chiến, chúng ta có thể giúp người đối phó với một trăm Năng thiên sứ, sáu đại Chủ Thiên Sứ, và cả Atula và hai đại Hắc Ấm Vệ của hắn.

Đoạn Vân cười lạnh nói:

- Tốt lắm, tốt lắm. Mặc dù nói trên thế giới này không có bằng hữu vĩnh viễn, chỉ có ích lợi vĩnh viễn. Nhưng việc làm minh hữu với Thần tộc phương Đông các người làm cho ta hiểu rõ hơn về lời thề minh ước quả không đáng một xu. Roger, cả Thần giới, kể cả Thần giới phương Đông và Thần giới phương Tây, Trí Tuệ Nữ Thần Alysa là một người mà ta kính nể nhất, trí tuệ của nàng quả vượt bậc. Còn người là người thứ hai, bởi vì người không giống những tên điều nhân trên đầu thành kia, bề ngoài thánh khiết nhưng tâm linh thì vô cùng bẩn thỉu và tà ác. Về phần vì sao lửa cháy vào nhà hắn, toàn bộ đều là vì phản bội tín nghĩa, vong ân phụ nghĩa. Thần các người có gì đặc biệt hơn người, cũng chỉ là đồ xấu xa cặn bã trước mặt nhân loại chúng ta mà thôi.

- Ha ha, Đoạn Vân, người chờ chết đi.

Quang Minh Vệ đội trưởng Stefen cười to nói với Đoạn Vân.

Nhìn Stefen, Đoạn Vân hừ nhẹ một tiếng, cười nói:

- Stefen, không ngờ người thật ra cũng có phách lực ra phết. Kế hoạch ác độc như vậy cũng chỉ có người mới có thể nghĩ ra. Được rồi, người đã muốn đồng quy vu tận với ta, vậy ta cho người nếm mùi.

Chín đại Quang Minh Vệ từ trên tường thành phi thân xuống, đứng trước người Đoạn Vân cách năm mươi thước.

Atula đứng trên đầu thành lớn tiếng nói với Đoạn Vân:

- Đoạn Vân lão đệ, Thần tộc phương Đông đã bất nghĩa như thế, vậy người liên kết với ta, cùng nhau đối phó với Thần tộc phương Đông được không?

Nói rồi, hắn phi thân tới bên người chín đại Quang Minh Vệ.

Nghe thế, Đoạn Vân nhìn về phía chín đại Quang Minh Vệ.

Stefen khoát khoát tay nói :

- Đoạn Vân, ta cảm thấy đề nghị của Atula cũng không tệ. Lực lượng liên hợp giữa người và ta, muốn tiêu diệt Thần tộc phương Đông là một việc vô cùng đơn giản. Đoạn Vân, hai bên cùng chết, không bằng để cho Thần tộc phương Đông không giữ chữ tín này chết thì tốt hơn. Mặc dù họ luôn miệng nói không hề vi phạm minh ước, nhưng ai mà chẳng biết, họ đã vi phạm minh ước rồi. Thần tộc phương Đông là hèn hạ

vô sỉ nhất, mình ước giấy trắng mực đen, thế mà lúc này dám lươn lẹo lừa đảo. Đoạn Vân, người cần phải nghĩ kỹ đi, đại chiến với ta chúng ta lưỡng bại câu thương, đến lúc đó mười đại Thần Binh Vệ có thể toàn lực tiêu diệt tất cả chúng ta. Người chết, ta cũng chết, không bằng để cho chúng chết.

Nghe thế, Thần tộc phương Đông tái mặt đi.

Đoạn Vân cười nói:

- Stefen, ta chỉ biết ngươi là một tên gia hỏa hèn hạ, cũng không có khả năng cao thượng như vậy.
- Giống nhau thôi.

Stefen cười nói.

- Muốn bắt được một không gian Chủ thần như ngươi thì cơ hồ là việc không làm được. Muốn trách chỉ có thể trách đám Thần tộc phương Đông này quá ngốc, lại tin lời ta nói.
- Đoạn Vân đại nhân, chúng ta không hề vi phạm mình ước. Ta thấy, chúng ta cùng nhau đối phó bộ tộc Thiên sứ đi.

Tam Thần vương Magellan lúc này vẻ mặt khổ sở. Bây giờ thấy rồi đó, tự mình bỏ mình hữu sẽ có hậu quả như thế nào.

Roger cũng luống cuống, Đoạn Vân liên hợp với Quang Minh Vệ, vậy mười đại Thần Binh Vệ làm sao ngăn cản được?

410. Chương 410: Hỗn Chiến.

-Lão Đại! Người thật sự kết minh với diểu nhân hả?

Tiểu Phi Hiệp thông qua ma súng thông đạo hỏi Đoạn Vân.

Đoạn Vân đáp lại :

- Tạm thời đành phải chấp nhận như vậy. Nhưng các người nhớ kỹ, trong lúc đánh nhau vẫn phải tận lực biểu hiện sự dũng mãnh, nhưng thực lực chỉ được biểu lộ ra ở cấp thấp nhất. Nhớ kỹ, giai vị năm người các người mới chỉ là cấp mười lăm hậu giai. Các người chỉ có thực lực như tứ đại Chủ thần Thần giới Phương đông. Cả Âu Đặc Tư cũng thế. Trong lúc chiến đấu, cố đừng tiêu hao năng lượng nhiều. Dù sao, chúng ta cũng không thể hoàn toàn tin tưởng Diểu nhân được.
- Biết, lão Đại ỉ!Ồ chủ nhân ỉ!40.

Năm ma súng và Âu Đặc Tư dùng thần niệm đáp lại Đoạn Vân.

Đoạn Vân chuyển hướng sang Stefen:

- Stefen! Mặc dù lần trước ngươi đã vây công ta, nhưng ta vẫn sẽ lựa chọn hợp tác với ngươi. Người nói rất đúng. Cho dù, người chết hay ta chết thì cũng không bằng hấn chết. Stefen! Lực lượng chung đoàn của ta rất có hạn. Tối đa ta có thể đối phó giúp người ba Thần Binh Vệ, hộ vệ của ta có thể tạm thời cầm chân một Thần Binh Vệ. Còn năm ma súng và Thần Long Âu Đặc Tư thì giai vị họ chưa đột phá tới Thần Vương, nên sáu người này có thể tiêu diệt tứ đại Chủ thần cho ngươi. Ta biết Chủ Thiên Sứ các người toàn bộ đều không đánh lại Chủ thần của đối phương. Còn người cũng với A tu la và hai đại Hắc Ám Vệ đối phó với tam đại Thần Vương hẳn là không có vấn đề gì. Sau khi giải quyết xong tứ đại Chủ thần, năm ma súng và Âu Đặc Tư của ta sẽ tới hiệp trợ các người.

Nghe đề nghị của Đoạn Vân, Stefen hoài nghi hỏi:

- Thực lực vài tên đó yếu vậy sao?
- Stefen! Người có giỏi thì tìm cho ta một đầu ma thú cấp bậc Thần Vương cho ta xem. - Đoạn Vân tức giận nói.

- Ha ha. Đoạn Vân đại nhân đừng giận. Được rồi! Người và hộ vệ của người đối phó với bốn Thần Binh Vệ. Sáu tên còn lại cứ dành cho chín đại Quang Minh Vệ chúng ta. A tu la! Theo đề nghị của Đoạn Vân, người và hai đại Hắc Ám Vệ trước hết bắt tam đại Thần Vương. Đoạn Vân đại nhân, xin mời. - Stefen ra hiệu cho Đoạn Vân.

Đoạn Vân hừ nhẹ một tiếng, ra hiệu cho Diệp Cô Thành. Diệp Cô Thành rút kiếm ra, tập trung sự chú ý vào một Thần Binh Vệ đứng đầu tiên.

Đoạn Vân đưa tầm mắt mình ngừng lại vào Thần Binh Vệ thứ ba.

Sau khi cân nhắc một chút, Đoạn Vân nói với Stefen :

- Stefen! Với thực lực của ta, ta tạm thời đánh không lại Roger, do đó Roger ta giao cho người. Người chống lại Roger, tám đại Quang Minh Vệ còn lại cứ lấy hai địch một. Hộ vệ của ta cầm chân một Thần Binh Vệ cho người. Bốn tên còn lại, ta tạm thời cầm chân cho người.

- Người muốn một địch bốn? Đoạn Vân, người quả thật đúng là rất tự đại. - Stefen cười nói.

- Lần trước tám Quang Minh Vệ các người vây công, chẳng phải vẫn để ta chạy sao? Người cứ yên tâm, ta sẽ đứng vững cho người xem. - Đoạn Vân vẻ mặt rất nghiêm túc, ngưng tụ năng lượng.

Stefen cười cười, quay về tám đại Quang Minh Vệ phía sau vung tay lên. Tám Quang Minh Vệ cứ hai người một, hướng về phía Thần Binh Vệ đối diện.

Lúc này, ánh mắt Roger nhìn thẳng vào Stefen.

Tên Thần Binh Vệ bị Diệp Cô Thành nhìn trúng cũng bắt đầu giao chiến bằng ánh mắt với hắn. Khi tứ đại Thần Binh Vệ cùng tám đại Quang Minh Vệ bắt đầu chém giết lẫn nhau, hắn cũng hướng về phía đối thủ của mình lao tới.

Đoạn Vân vận khởi Thái Cực, nghênh đón bốn Thần Binh Vệ còn lại.

Trận hỗn chiến bắt đầu nổ ra.

A tu la mang theo hai Hắc Ám Vệ đánh với tam đại Thần Vương. Sáu người bọn Phì Tử, đại chiến với tứ đại Chủ thần. Tứ đại Chủ thần từng là đối tượng luyện binh của Đoạn Vân, do đó họ quá rành về thực lực của vài tên trong đám Phì Tử. Nhưng lần này, họ phát hiện ra đám Phì Tử luôn cố gắng hạ thủ lưu tình với họ. Phong Hỏa Lô Điện tứ đại Chủ thần cũng đoán ra nguyên nhân là Đoạn Vân muốn phòng ngừa bộ tộc Thiên sứ. Sau khi cân nhắc, bốn tên này cũng cùng phối hợp khá là tốt. Dù sao, bốn người họ đều nhờ Đoạn Vân cứu sống lại. Họ hiểu rất rõ chết sống của mình hoàn toàn chỉ do một ý niệm của Đoạn Vân. Nếu Đoạn Vân muốn giết, họ căn bản không sống được. Sáu thủ hạ này của Đoạn Vân cũng có thể trực tiếp miếu sát bọn họ.

Năm người Phì Tử và Âu Đặc Tư đùa giỡn thoải mái cùng tứ đại Chủ thần. A tu la mang theo Hắc Ám Vệ đánh cho tam đại Thần Vương tới bờ. Diệp Cô Thành thì du đấu với đối thủ của hắn. Tám đại Quang Minh Vệ dùng hai đánh một chiếm ưu thế tuyệt đối. Stefen cùng Roger thì vẫn đang dùng ánh mắt cao thủ đấu với nhau.

Còn Đoạn Vân đích thật là dùng lực một người chống lại bốn Thần Binh Vệ. Hắn bây giờ là cao thủ cấp bậc siêu Thần Vương đỉnh giai, hơn nữa lại hiểu rất rõ về Thái Cực. Đây cũng là nguyên nhân vì sao Đoạn Vân đưa ra yêu cầu để một mình nghênh chiến bốn Thần Binh Vệ.

Đoạn Vân bao trùm tứ đại Thần Binh Vệ vào trong Thái Cực linh vực. Bên trong linh vực, Đoạn Vân mượn lực Thái Cực vô cùng nhuần nhuyễn. Một Thần Binh Vệ phát ra năng lượng công kích hắn, Đoạn Vân sẽ đem luồng năng lượng này làm lệch đi một chút, hay sẽ chuyển sang đánh vào một Thần Binh Vệ khác. Nếu hai Thần Binh Vệ đồng thời phát động công kích, hắn lại dùng năng lượng của họ triệt tiêu lẫn nhau, hoặc là đưa năng lượng chuyển hướng sang hai người còn lại. Sau mười mấy lần đưa năng lượng theo kiểu người tới ta đi, tứ đại Thần Binh Vệ xem ra cũng chẳng có biện pháp gì để đối phó với chiến pháp quỷ dị của Đoạn Vân. Bên trong Thái Cực linh vực của Đoạn Vân, năng lượng với một hạn độ nhất định đều có thể bị Đoạn Vân sử dụng. Giai vị Thần Binh Vệ là cấp mười bảy sơ giai, tuy nhiên vẫn còn thấp hơn cấp mười bảy sơ giai của điều nhân. Còn Đoạn Vân bây giờ đã là cấp mười sáu đỉnh giai. Vốn dĩ thực lực của Đoạn Vân mà

phải chống lại một Thần Binh Vệ thì hẳn chiếm ưu thế tuyệt đối. Mặc dù không thể miếu sát, nhưng trong vòng mười chiêu, Đoạn Vân cũng có thể dễ dàng giết được một Thần Binh Vệ. Nhưng, Đoạn Vân không hề hạ thủ với bất kỳ một Thần Binh Vệ nào đang giằng co với hắn. Đoạn Vân biết nếu giết một Thần Binh Vệ, áp lực của đám Quang Minh Vệ sẽ giảm xuống. Nhưng sẽ lại tăng thêm nguy cơ cho hắn.

Đồng thời lúc này, Diệp Cô Thành cũng đang du đấu với tên Thần Binh Vệ đang giằng co với mình. Bằng vào tốc độ, Diệp Cô Thành khôn ngoan tránh được các đòn công kích của đối phương, cũng thỉnh thoảng phản kích lại. Tuy nhiên, hắn hạ thủ cũng không nặng, tuyệt không sử dụng sát chiêu, và càng không để cho đối thủ dùng siêu năng lượng va chạm với mình.

Bốn gã Thần Binh Vệ bị tám đại Quang Minh Vệ vây công, bây giờ đã thương tích đầy mình, họ tuyệt vọng chống cự vô cùng gian khổ.

Lo lắng tới tứ đại Thần Binh Vệ không trụ nổi, Đoạn Vân cố ý lộ ra một sơ hở, làm cho tứ đại Thần Binh Vệ hợp lực phát ra một công kích vào mình. Khi bốn luồng năng lượng công kích đánh gần tới người, Đoạn Vân thuần di biến mất khỏi vị trí. Trước khi di chuyển, Đoạn Vân hướng bốn luồng năng lượng cho va chạm vào nhau bộc phát ra. Kết quả nếu nhìn bên ngoài, Đoạn Vân đã bị bốn Thần Binh Vệ hợp lực đánh trúng một kích. Đường nhiên, Đoạn Vân đã lợi dụng nguyên lý tá lực của Thái Cực xóa toàn bộ sóng năng lượng. Còn lại hắn chỉ cần tạo ra một vỏ kịch bên trong lĩnh vực mình. Việc đóng kịch này của Đoạn Vân thì quả là quá đơn giản.

Đoạn Vân làm bộ bị đánh trúng, cả người bay tung đi. Thái Cực lĩnh vực của hắn bị phá tan tành.

Ói ra ra một vòi máu, Đoạn Vân loạng choạng đứng lên, quay về Stefen đang tiến hành đấu mắt với Roger hô lên :

- Stefen, ta một người đối phó với bốn không chịu được rồi. Người cho hai Quang Minh Vệ tới đây giúp ta.

Đoạn Vân vừa nói xong, bốn tên Thần Binh Vệ đang giằng co với Đoạn Vân đã lao về phía tứ đại Thần Binh Vệ đang bị Quang Minh Vệ mãnh liệt vây công. Họ lựa chọn tạm thời bỏ qua không công kích Đoạn Vân nữa. Theo họ lực chiến đấu của Đoạn Vân cũng không còn bao nhiêu.

Đoạn Vân thất bại quá nhanh làm cho Stefen hơi chần chờ một chút. Nhưng ngẫm lại cũng đúng. Lần trước, Đoạn Vân chỉ hơn một Quang Minh Vệ có một chút. Còn dưới sự vây công của tứ đại Quang Minh Vệ, lĩnh vực của Đoạn Vân bị một kích là phá tan. Về phần tên Quang Minh Vệ biến mất, Stefen cho rằng hắn bị Đoạn Vân lợi dụng không gian truyền tống ma pháp chuyển qua một không gian khác.

Sự thất bại của Đoạn Vân, càng làm quyết tâm của Stefen đại chiến với Thần Binh Vệ thêm kiên định. Theo hắn, Đoạn Vân đã không đủ gây cho hắn nguy cơ gì nữa. Chỉ cần bắt được mười đại Thần Binh Vệ, thì tai nạn của bộ tộc Thiên sứ hôm nay sẽ qua đi. Kỉ nguyên huy hoàng của thiên sứ sẽ do hắn mở ra.

Còn Roger nhân lúc Stefen phân tâm liền phát động công kích. Cuộc chiến đấu giữa hai siêu cấp cường giả lúc này đã bộc phát. Kiếm khí tung hoành, lĩnh vực bành trướng, át hẳn các cuộc chiến đấu khác trên chiến trường. Chiến kĩ thiên sứ va chạm với chiến kĩ thần binh, trong nháy mắt đã liên tục được hai cường giả phát ra.

Bên kia, tám đại Thần Binh Vệ hỗn chiến với tám đại Quang Minh Vệ. Mặc dù bốn Thần Binh Vệ lúc đầu đã bị thương, nhưng đột nhiên tứ đại Thần Binh Vệ gia nhập chiến đấu làm chiến ý của họ gia tăng lên rất nhiều. Vì sinh tồn, vì mạng sống, bốn Thần Binh Vệ trên người mang theo thương tích như phát cuồng, họ điên cuồng công kích đám Quang Minh Vệ. Máu chảy chỉ làm cho Thần Binh Vệ tăng thêm chiến ý mà thôi.

Diệp Cô Thành và tên Thần Binh Vệ còn lại tiếp tục du đấu. Bọn Phì Tử tiếp tục chiến đấu vô cùng mệt mỏi với tứ đại Chủ thần. Còn A tu la mang theo hai Hắc Ám Vệ điên cuồng công kích tam đại Thần Vương.

Giả vờ điều tức một chút, Đoạn Vân đưa mắt nhìn trái liếc phải quan sát chiến cuộc. Kỳ thật, tên này đúng là vô cùng hèn hạ. Thần thức của hắn có thể dễ dàng bao phủ cả nguyệt cầu, hắn còn sử dụng mắt làm bộ nhìn ngó làm gì nữa.

Đoạn Vân nhìn thấy nếu Diệp Cô Thành muốn chiến thắng tên Thần Binh Vệ đó thì cũng gặp khó khăn không nhỏ. Dù sao giai vị của hắn mới là cấp mười sáu trung giai, còn tên Thần Binh Vệ này là cấp mười

bảy. Nhưng chiêu thức của Diệp Cô Thành khá tinh diệu, hơn nữa lại học được khinh công từ Đoạn Vân. Do đó, nếu du đấu thì cũng chẳng có vấn đề gì khó khăn cả.

Vì chân khí có tính khắc chế linh hồn, do đó nếu để Diệp Cô Thành chống lại một Quang Minh Vệ, hẳn có khả năng chiến thắng. Nhưng nếu là Thần Binh Vệ thì lại rất khó nói.

Trận đấu giữa tám Thần Binh Vệ và tám Quang Minh Vệ do thực lực tương đương nhau nên diễn ra rất kịch liệt, năng lượng tiêu hao lớn nhất, hơn nữa những vết thương trên người cũng gia tăng nhanh nhất.

Roger cùng Stefen đều là cường giả tuyệt đối cấp mười bảy trung giai. Cuộc chiến đấu giữa họ thuộc loại siêu chiến đấu. Cường giả chiến đấu, thắng bại thường thường chỉ trong tích tắc. Nếu Roger còn mãi quan tâm vào những Thần Binh Vệ khác, hẳn chắc chắn sẽ thất bại không thể nghi ngờ. Nhưng nếu hắn giao trái tim quyết ý đồng quy vu tận với Stefen, thì hẳn cũng có thể tìm được chiến thắng.

Cuộc chiến giữa A tu la, hai Hắc Ám Vệ với tam đại Thần Vương cũng rất kịch liệt. Nhưng thực lực A tu la mạnh hơn tên đại Thần Vương chống lại hẳn rất nhiều, do đó hẳn có thể trong vòng trăm chiêu đánh trọng thương đại Thần Vương Hebrew. Thần vương Magellan thì đánh không lại Hắc Ám Vệ, do đó hẳn một mạch ở vào thế hạ phong, trên người chỉ chít những vết thương. Còn tên Nhị Thần vương đang giằng co với một Hắc Ám Vệ, cũng có thực lực đánh bại tên Hắc Ám Vệ này.

Cuộc chiến đấu vẫn tiến hành, còn Đoạn Vân tiếp tục điều tức dưỡng thương, đồng thời cũng xem cuộc chiến. Tên gia hỏa hèn hạ dùng mưu kế trợ mắt nhìn lưỡng đại Thần giới song phương tàn sát lẫn nhau.

411. Chương 411: Trangĩ¼rngã Khiếu Nhĩ Trang.

Đại chiến bắt đầu được hơn mười phút, Phi Tử rốt cục cũng phi thường gian khổ bắt được tứ đại Chủ thần! Nếu tiếp tục làm bộ nữa, thì thật sự là quá giả tạo. Hơn nữa, giả vờ cũng mệt lắm chứ! Dù sao Thần Binh Vệ và Quang Minh Vệ cũng chẳng thêm quan tâm tới loại chiến đấu cấp thấp này. Bây giờ chúng cũng đang đánh nhau sứt đầu mẻ trán, thương vong cùng mình rồi .

Cuộc chiến giữa A tu la và hai Hắc Ám Vệ với tam đại Thần Vương cũng đã cơ bản chấm dứt. A tu la đánh đại Thần Vương Hebrew bị thương nặng, Tam Thần vương Magellan cũng bị một Hắc Ám Vệ đánh cho trọng thương. Còn vị Nhị Thần vương cũng làm Hắc Ám Vệ giằng co với hắn bị thương nặng, nhưng sau đó hắn lại bị A tu la đánh cho trọng thương! Chiến trường cấp bậc Thần Vương đã có tam đại Thần Vương và một Hắc Ám Vệ không còn lực chiến đấu, và làm cho năng lượng của A tu la và tên Hắc Ám Vệ còn lại tiêu hao hơn phân nửa .

Cuộc chiến giữa Diệp Cô Thành và tên Thần Binh Vệ kia cũng đã đến hồi kết. Tên Thần Binh Vệ đó, dưới tình huống bị Diệp Cô Thành dây dưa, quyết định bỏ qua, trực tiếp gia nhập cuộc chiến với Quang Minh Vệ. Bởi vì, đã có bốn Thần Binh Vệ vì bị trọng thương từ trước nên lực chiến đấu yếu đi nhiều !

- Lão Đại! Người làm sao ói ra máu được thế, lấy đâu ra vậy ? - Phi Tử dùng thần niệm cười hì hì hỏi Đoạn Vân .

Đoạn Vân chỉnh sắc nhìn kịch chiến trên chiến trường, rồi dùng thần niệm cười nói :

- Không phải ta có nhiều nô lệ sao? Hình thể chúng to đùng như thế, phụng hiến vài giọt máu cho ta không được à ?

- Lão Đại! Ta thấy cuộc chiến cũng sắp xong rồi, chúng ta lên đi ! - Tiểu Phi Hiệp đề nghị với Đoạn Vân .

Đoạn Vân phản đối :

- Còn chưa đến lúc. Bây giờ họ đang đánh nhau kịch liệt. Nếu chúng ta chui vào đó, vậy không phải sẽ làm giảm hứng thú của họ sao? Khó mà tìm được dịp để chúng hứng thú đánh nhau như vậy, cứ để tiếp tục đánh chém nhau đi !

Bây giờ, bốn Thần Binh Vệ vì bị trọng thương đã hết lực chiến đấu. Còn Quang Minh Vệ cũng đã tiêu hao khá nhiều. Hai Quang Minh Vệ bị trọng thương, lực chiến đấu cơ bản cũng đã hết .

Trên chiến trường bây giờ, sáu Quang Minh Vệ do tiêu hao quá nhiều năng lượng, nên phải đỡ những công kích mãnh liệt từ năm đại Thần Binh Vệ còn lại. Còn trong số năm đại Thần Binh Vệ, thì tên Thần Binh Vệ đánh với Diệp Cô Thành là có lực chiến đấu cường đại nhất. Dù sao Diệp Cô Thành cũng không thể tiêu hao được năng lượng của hắn .

Cuộc chiến giữa Stefan cùng Roger cũng diễn ra rất ác liệt. Trên người hai tên này bây giờ có không ít thương tích, năng lượng tiêu hao cũng khá nhiều. Roger rõ ràng rơi vào thế hạ phong. Xem ra tình cảnh của Thần Binh Vệ đã làm cho hắn phân tâm !

- Đoạn Vân lão đệ, thế cục bây giờ đã cơ bản ổn định rồi! Thất bại của Thần Binh Vệ chỉ còn là vấn đề thời gian. Vết thương của người không sao chứ ?

Sau khi bắt được tam đại Thần Vương, A tu la thử thăm dò Đoạn Vân .

Lúc này, Diệp Cô Thành cầm kiếm khấn trương hộ vệ phía trước Đoạn Vân. Còn sáu tên bọn Phì Tử cũng được Đoạn Vân chỉ điểm thì đứng che chở cho hắn với vẻ mặt nghiêm túc .

Chân khí Đoạn Vân chuyển một vòng, biến sắc mặt trở nên trắng bệch. Hắn còn làm cho năng lượng trên người rối loạn một chút, ra vẻ cố nén đau, nghiêm túc nói:

- A tu la! Ta còn chưa chết được đâu! Nếu người muốn bỏ đá xuống giếng, người cũng cần nghĩ về hậu quả một chút !

Mặc dù A tu la không biết Đoạn Vân bị thương nặng hay không, nhưng nhìn thấy Đoạn Vân khí tức rối loạn, sắc mặt trắng bệch, lại thêm biểu hiện của đám thủ hạ càng làm cho A tu la yên tâm về Đoạn Vân hơn nhiều .

A tu la khẽ cười nói :

- A a. Đoạn Vân lão đệ, người nói gì thế! Bây giờ chúng ta có cùng mục đích là bắt đám Thần Binh Vệ này! Đoạn Vân lão đệ, bộ đội người bây giờ ở đâu rồi ?

- Đại quân Nanh Sói của ta sau khi hạ được mười thành thiên sứ, đã tập kết tại đây . - Đoạn Vân trả lời chi tiết .

- Đoạn Vân, chẳng lẽ người không thể hạ lệnh cho bọn chúng đình chỉ công kích bộ tộc Thiên sứ sao ? - A tu la tựa hồ trách cứ .

- Hừ, mười thành thiên sứ này đã bị đại quân Nanh Sói của ta hạ trước khi Roger trở mặt với ta! Sự việc đột nhiên xảy ra, ta đâu có ngờ kết cục như thế này. Nhưng ta thấy, việc ta giết hơn mười vạn thiên sứ cũng khá là sáng suốt !

- Vì sao ?

- Hừ. Chẳng lẽ không phải? A tu la lão ca đáng kính của ta! Nếu ta không giết chút thiên sứ, bộ tộc Thiên sứ các người sẽ thả ta ra sao? Cho dù ta có thể thông qua không gian ma pháp đào tẩu, các người sẽ để những thủ hạ của ta đi sao ?

- Dích xác, người giết người của ta, ta sẽ phải nhờ người cứu sống lại! Đoạn Vân lão đệ, người quả nhiên là cẩu tặc! Nhưng, đại quân người hẳn là phải hướng về phía thần tộc phương đông phát động tiến công mới đúng chứ ?

Đoạn Vân ngẫm nghĩ một lát, đáp :

- Được rồi !

Nói xong, Đoạn Vân đứng lên, cổ nén đau hướng về phía không trung, hô :

- Tướng sĩ Nanh Sói nghe lệnh! Thần tộc phương đông đã vi phạm minh ước, ta lấy danh nghĩa gia chủ Trung Hoa ra lệnh : giết sạch trăm vạn đại quân Thần tộc !

Vừa nói xong, Đoạn Vân lại không biết lấy đâu ra một ngụm máu khổng lồ từ tên nô lệ nào, cũng làm ra một bộ muốn thổ huyết, rồi cố hết sức dẫn lại .

- Đoạn Vân, người không thể như vậy! Tướng sĩ Thần tộc này đều vô tội !

Roger lúc này thoát khỏi sự tiến công của Stefen, trực tiếp bay về phía Đoạn Vân. Nhưng Stefen lập tức ngăn trở hắn! Đại quân Đoạn Vân lập tức hướng về phía thần tộc phương đông tiến công chính là thứ hắn thích nhất. Bây giờ Đoạn Vân đã trọng thương, chỉ cần bắt được Roger, việc này hôm nay xem ra cơ bản đã xong rồi !

- Đoạn Vân lão đệ, chẳng lẽ người không có biện pháp trị thương cho mình sao ?

Về mặt đối trá A tu la tỏ ra rất quan thiết, nhưng khi hắn tới gần, kiếm của Diệp Cô Thành lúc này đã chỉ thẳng vào hắn !

Đoạn Vân sắc mặt trắng bệch nói :

- A tu la lão ca, vết thương của ta không sao đâu! Ta điều tức một chút là khỏi ngay .

Đoạn Vân vừa nói xong, ngụm máu trong họng hắn chợt dâng lên lại bị hắn mạnh mẽ ép xuống .

- Đoạn Vân lão đệ lo dưỡng thương đi! Những sự tình còn lại cứ giao cho bộ tộc Thiên sứ chúng ta !

A tu la đưa ánh mắt chuyển ra chiến trường !

Roger bị mệnh lệnh của Đoạn Vân vừa ban ra khiến cho tâm thần rối loạn, vốn hắn đã ở thế hạ phong, bây giờ càng tệ hơn !

Còn sáu Quang Minh Vệ vây công năm Thần Binh Vệ, cũng vì thấy Đoạn Vân trọng thương, lập tức gia tăng lực công kích! Chẳng mấy chốc, lại có một Thần Binh Vệ từ không trung rơi xuống. Đương nhiên, Quang Minh Vệ cũng lại có một tên bị trọng thương .

Chiến đấu tiếp tục, thời gian từng giây từng giây trôi qua! Khi cuộc chiến đấu được bốn mươi phút, Roger bị Stefen đâm một kiếm trúng ngực, nhưng hắn cũng nhanh tay đâm lại một kích, đồng dạng làm cho Stefen bị thương không nhẹ .

Đến giờ, chỉ còn có tam đại Quang Minh Vệ còn lực chiến đấu. Tất cả Thần Binh Vệ kể cả Roger cơ bản đã bị hạ rồi !

Lúc này, một thanh âm oán giận đột nhiên bộc phát bên người Đoạn Vân !

- Lão Đại! Người nhìn xem, đợi cho tới bây giờ thì còn có cái gì mà đánh nữa? Toàn bộ cả đám đó đã như vậy rồi, mình cứ đi nhặt thi thể chứ làm gì được !

Đạt Nhĩ Ba vốn dùng thần niệm nói, nhưng vì bức mình quá lại bật ra lời! Hắn làm gì mà gấp thế.

Đoạn Vân lại một lần nữa ỏi ra một búng máu để át tiếng hắn đi. Nhưng lần này hắn phun ra một búng máu rất hữu lực, chẳng thềm tỏ vẻ bị thương chút nào !

- Đoạn Vân lão đệ người . !

A tu la khiếp sợ chỉ vào Đoạn Vân .

Đoạn Vân dùng ngón trở tay phải lau khóe miệng, mở miệng mắng to :

- Chim Đại Bàng, máu người sao có mùi vị quái dị như vậy! Hôi chết bổn thiếu gia rồi! Sớm biết thế ta không cần máu người! Còn nói mình hình thể lớn, nhiều máu nữa .

- Chủ nhân, không phải người nói chỉ có máu của ta mới có màu đỏ sao ?

Chim Đại Bàng hóa thân thành hình người cười cười xuất hiện bên người Đoạn Vân .

Đoạn Vân liếc xéo nhìn Stefen xa xa, cười nói :

- Máu Thần Long không phải cũng màu đỏ sao ?

- Đoạn Vân, không ngờ người còn hèn hạ hơn ta !

Stefen cau mày, biết rằng hôm nay hắn và Roger đều bị tên gia hỏa Đoạn Vân hèn hạ vô sỉ này lừa .

Đoạn Vân khoát khoát tay bắt cần, cười nói :

- Chúng ta như nhau thôi !

- Hừ, cho dù là như thế, nhưng người cho là người có thể bắt ta được sao? Người nên biết rằng, chúng ta ở đây còn có một Sí Thiên sứ A tu la, một Hắc Âm Vệ, còn có ta và ba Quang Minh Vệ! Ta biết rất rõ lực chiến đấu của người, tối đa cũng chỉ mạnh hơn một Quang Minh Vệ một chút !

Stefen lúc này vẫn tin tưởng tuyệt đối sẽ chiến thắng Đoạn Vân như trước. Thông qua lần trước vây công Đoạn Vân, hẳn nghĩ hẳn có thể rất nhẹ nhàng đánh bại Đoạn Vân. Mặc dù bây giờ hẳn đã bị thương không nhẹ, năng lượng hao tổn cũng khá là nghiêm trọng, nhưng hẳn vẫn tin tưởng sẽ chiến thắng Đoạn Vân !

Đoạn Vân cười cười bắt cần, ra lệnh cho Diệp Cô Thành :

- Diệp Cô Thành, giết chết A tu la và tên Hắc Âm Vệ cho ta !

- Rõ !

Thanh âm vừa vang lên, A tu la và tên Hắc Âm Vệ đó bỗng nhiên sặc một tiếng !

Sau đó, hai cái đầu của diều nhân này mới rơi xuống. Diệp Cô Thành mặc dù du đấu với tên Thần Binh Vệ chừng mười phút, nhưng chiến đấu như vậy, đối với một người có nguyên anh như hẳn thì chỉ có thể xem như khởi động làm nóng người. Hơn nữa, hẳn cũng đã điều tức hai mươi phút rồi, nên chút năng lượng tiêu hao đã sớm khôi phục!

A tu la cùng Hắc Âm Vệ đột nhiên chết đi làm cho Stefen vô cùng khiếp sợ. Hẳn không ngờ, một hộ vệ của Đoạn Vân lại có thể trực tiếp miểu sát hai thiên sứ cường đại như thế. Mặc dù trong khi đại chiến với Thần Vương, năng lượng của họ đã tiêu hao hơn phân nửa, và bị thương, nhưng chúng vẫn có lực chiến đấu ngang với Thần Vương trung giai hoặc sơ giai!

- Bây giờ, chỉ còn lại có người và ba Quang Minh Vệ đã tiêu hao hơn phân nửa năng lượng mà thôi!

Đoạn Vân quay về Stefen cười cười .

- Hừ, người nghĩ rằng chỉ bằng một tên hộ vệ mà có thể địch nổi Quang Minh Vệ chúng ta? Đoạn Vân! Người cho rằng người có thực lực chiến thắng ta sao ?

Stefen tiếp tục cười lạnh. Diệp Cô Thành mặc dù có thể miểu sát A tu la và Hắc Âm Vệ, nhưng Stefen cũng thấy, nếu không phải vì A tu la vừa trải qua đại chiến, trên người mang thương tích, hơn nữa năng lượng tiêu tổn nghiêm trọng, thì tên hộ vệ của Đoạn Vân nhất định không thể địch nổi A tu la .

Nghe Stefen nói thế, Đoạn Vân cười cười bắt cần :

- Ai nói ta muốn đánh với người? Thủ hạ của ta nhiều như vậy, ta cần gì tự tìm phiền toái ?

Nói xong, Đoạn Vân vung tay lên, một nhóm lực lượng chung đoạn thay nhau hiện ra! Số lượng này trực tiếp làm cho Stefen cảm lạnh !

412. Chương 412: Luân Đáo Bốn Thiếu Gia Thượng Tràng Liễu.

- T ham kiến thiếu gia .

Nhóm đầu tiên xuất hiện là mười Thần Long và công chúa Ny Khả. Đây là những Thần Long đã đạt tới cấp mười lăm mười đỉnh giai, riêng Ny Khả là Thần Vương sơ giai. Ny Khả vừa xuất hiện, liền chạy tới bên Đoạn Vân, ôm cánh tay hẳn .

- Chủ nhân .

Nhóm thứ hai xuất hiện là tám nô lệ của Đoạn Vân. Tám tên này cũng có giai vị đạt tới cấp mười lăm đỉnh giai. Còn hai yêu nữ sau khi xuất hiện ngay lập tức chạy tới bên cạnh Đoạn Vân, quyết tranh hơn thua với Ny Khả .

- Tham kiến thiếu gia .

Nhóm thứ ba xuất hiện là một trăm hai mươi Thú Nhân gia tộc, hai mươi Ma thú gia tộc, và bảy đại Cuồng chiến sĩ .

Hỏa Long, Cự long tiền sử, cự Sư, Kiến Càng, đại Ngô Công, đại Hải Thú tạm thời được Đoạn Vân để ở nhà. Con chim Đại Bàng vì là tọa kỵ của Đoạn Vân nên được mang theo .

Nhìn đám thủ hạ Đoạn Vân xuất hiện liên tiếp, sắc mặt Stefen càng ngày càng khó coi. Hắn không ngờ, Đoạn Vân lại đem theo nhiều vũ lực như vậy. Tên không gian pháp thần ghê tởm này lại trực tiếp mang vũ lực tùy thân, thật là quá hèn hạ vô sỉ .

- Đoạn Vân! Nếu số lượng có thể đại biểu cho sức mạnh, thì một vạn võ sĩ Nanh Sói của người đứng thật dọa người đấy.

Stefen vẫn cười lạnh như trước. Mặc dù nội tâm đã hiểu ra nguy cơ, nhưng hắn vẫn còn bám víu vào vài tia hy vọng như trước. Hắn cho rằng, chỉ cần số lượng cao thủ cấp bậc Thần Vương của Đoạn Vân không vượt qua bốn người, hắn vẫn có thể chiến thắng được .

Đoạn Vân cũng không để ý, ra lệnh :

- Năm ma sủng nghe lệnh, giai vị thực lực của Stefen bây giờ vẫn còn là cấp mười bảy. Ta không cầu các người có thể chiến thắng hắn. Nhưng ta hy vọng các người có thể học được một vài điều trong cuộc chiến đấu với điều nhân này. Các người nhớ kỹ, phải phối hợp tác chiến lẫn nhau không được chết trận. Âu Đặc Tư, Ny Khả nghe lệnh, hai người các người đánh với một Quang Minh Vệ. Bây giờ còn lại ba Quang Minh Vệ, thực lực mặc dù đã hạ xuống chỉ còn là Thần Vương hậu giai, nhưng vẫn phải cẩn thận. Diệp Cô Thành, người phụ trách một Quang Minh Vệ. Mười Thần Long, tên Quang Minh Vệ còn lại giao cho các người. Tất cả tiến công .

Đoạn Vân vung tay lên, năm ma sủng cùng nhau hướng về phía Stefen tấn công. Còn Âu Đặc Tư, Ny Khả trực tiếp hai lộ hợp kích, nhắm thẳng một Quang Minh Vệ. Kiếm Diệp Cô Thành đã chỉ thẳng vào tim một Quang Minh Vệ ở xa nhất. Còn mười Thần Long, trực tiếp vây kín một Quang Minh Vệ, hợp lực bao tròn tên này lại .

Đại chiến lại một lần nữa bộc phát .

Nhìn nhìn vài thủ hạ còn lại, Đoạn Vân cười nói :

- Đại Bàng Sơn! Sáu người các người, phối hợp với hai mươi Thú nhân võ sĩ gia tộc và bảy đại Cuồng chiến sĩ thu hoạch mười đại Thần Binh Vệ, mấy tên Quang Minh Vệ đã trọng thương hoặc đã chết lại. Cả tam đại Thần Vương, cũng chế phục rồi giải lên đây cho ta. Hai mươi Ma thú gia tộc nghe lệnh, các người giết sạch sáu Chủ Thiên Sư trên đầu thành cho ta. Thú nhân võ sĩ còn lại, tiến vào trong Quang Minh Thánh thành, giết sạch đám Năng thiên sứ bên trong .

- Rõ .

Tất cả đều tự linh mệnh đi ra .

Đoạn Vân tiếp tục đưa ánh mắt về chiến trường .

Diệp Cô Thành sau mười chiêu đã rạch trúng cổ tên điều nhân. Cho dù là Quang Minh Vệ còn khỏe mạnh thì Diệp Cô Thành cũng có xác suất thắng trận vượt qua bốn mươi phần trăm. Còn bây giờ, tên Quang Minh Vệ này sớm đã cường nỗ chi mạt (cung giường hết đà). Hắn đã đại chiến với Thần Binh Vệ hơn bốn mươi phút, bây giờ làm sao còn có thực lực để ngăn cản kiếm của Diệp Cô Thành chứ ?

Tên Quang Minh Vệ giằng co với Âu Đặc Tư và Ny Khả ra sức chống cự. Nhưng Âu Đặc Tư và Ny Khả đều đã là Thần Long cấp bậc Thần Vương. Thần Long chiến kĩ có mị lực đặc hữu. Nhưng vì giai vị của họ thấp một chút, Âu Đặc Tư tối đa cũng tương đương với một Thần Vương trung giai. Hai Thần Vương trung giai, nếu muốn chiến thắng một Thần Vương hậu giai, đây cũng không phải dễ dàng. Nhưng cũng không phải là không có khả năng. Cái duy nhất họ phải làm là kiên trì. Tên Quang Minh Vệ đã chiến đấu hơn bốn mươi phút rồi, nên Âu Đặc Tư và Ny Khả chỉ cần dựa vào ưu thế không trung của Thần Long, tiêu hao thực lực tên gia hỏa này hơn phân nửa, như vậy cũng có thể thắng được. Do đó, Âu Đặc Tư cùng Ny Khả phối hợp với nhau, tận lực không cho mình bị thương bởi công kích của tên Quang Minh Vệ. Âu Đặc

Tư và Ny Khả đều có nguyên anh, lực chiến đấu của họ có thể kéo dài rất lâu. Nhưng, kết quả cuối cùng đã chứng minh cho việc Đoạn Vân xem trọng lực chiến đấu của Thần Long. Vốn thiên phú của Thần Long đã có ưu thế rồi, hơn nữa lại có nguyên anh. Còn tên Quang Minh Vệ đã như cường nỗ chi mạt, nên ước chừng năm mươi chiêu, Âu Đặc Tư và Ny Khả hợp lực một kích trực tiếp đánh trọng thương hắn. Thừa thắng truy kích, Âu Đặc Tư xé đứt sáu bảy cái cánh của tên điều nhân này. Cuối cùng, tên điều nhân đó bị Âu Đặc Tư đè xuống vận gãy cổ .

Tên điều nhân đánh với mười Thần Long là khó chịu nhất. Hắn rõ ràng cảm thụ được, chẳng có tên Thần Long nào có thể tạo thành uy hiếp gì với hắn, nhưng cả mười con cùng nhau lại sinh ra lực chiến đấu khiến cho hắn phải sợ hãi. Hắn có thể trực tiếp dùng thân thể tiếp nhận một đòn công kích của Thần Long. Nhưng hợp lực công kích của năm Thần Long trở lên thì lại làm cho hắn khá là kiêng kị. Do đó, hắn muốn tìm cách trước hết giết vài con Thần Long, nhằm giảm bớt áp lực cho mình. Nhưng đáng tiếc, hắn phát hiện ra mặc dù lực chiến đấu của Thần Long không mạnh, nhưng tốc độ thì cực kỳ kinh khủng. So về tốc độ, hắn chẳng thể làm gì được đám Thần Long .

Giai vị của Thần Long là cấp mười lăm đỉnh giai, bằng vào nguyên anh và ưu thế phi hành, họ có lực chiến đấu của Thần Vương sơ giai. Như vậy mười Thần Long chiến đấu với một Quang Minh Vệ, tương đương với mười Thần Vương sơ giai nghiền nát một Thần Vương hậu giai. Đây là một sự khiêu chiến vượt cấp. Mười tên tiểu Thần Vương có ưu thế tốc độ tuyệt đối, hơn nữa họ vừa mới tham gia chiến đấu nên sức lực còn đủ mười phần. Còn tên Thần Vương hậu giai thì lại rất mệt mỏi, năng lượng đã gần khô kiệt, hơn nữa trên người hắn còn có vài vết thương.

Do đó, ước chừng mười phút sau, mười Thần Long vốn ở thế yếu đã chiếm được ưu thế tuyệt đối. Mười Thần Long bắt đầu hành hạ tên Quang Minh Vệ này. Sau hơn mười chiêu, tên Quang Minh Vệ cũng cơ bản báo phế rồi. Toàn bộ cánh chim bị xé rơi, những thương tích nặng nhẹ trên người gộp lại cũng cơ bản khiến hắn gần chết .

Còn cuộc chiến đấu giữa năm người Phì Tử và Stefen lại vô cùng gian khổ. Năm người Phì Tử bằng vào nguyên anh, cũng tương đương một Thần Vương trung giai. Còn Stefen, mặc dù năng lượng đã giảm xuống nhưng hắn vẫn có lực chiến đấu cấp mười bảy như trước.

Phối hợp với nhau, bằng vào nguyên anh, năm ma sủng đại chiến với Stefen hai trăm hiệp. Trong hai trăm hiệp, năm người này cũng bị không ít công kích. Nhưng họ cũng biết tránh nặng tìm nhẹ, kéo dài cuộc chiến đấu chênh lệch cấp bậc này tới gần hai mươi phút. Chiến quả cũng khá là huy hoàng. Năm ma sủng, toàn bộ bị trọng thương. Còn Stefen, cũng bị họ đánh cho rất thảm. Bây giờ lực chiến đấu Stefen đã thấp nay còn thấp hơn, hạ xuống tới Thần Vương hậu giai .

Để đảm bảo chúng không bị chết trận, Đoạn Vân cho Diệp Cô Thành lên thay cho năm ma sủng. Diệp Cô Thành vừa lên, đã định làm ngay một chiêu kiến huyết phong hầu (thấy máu là chết). Nhưng đáng tiếc là, Stefen lại trực tiếp dùng hộ thể năng lượng ngăn trở một kích trí mạng này. Kiếm của Diệp Cô Thành chỉ có thể làm xước da Stefen một chút. Nhưng Diệp Cô Thành cũng thuận thế một cước đá trúng ngực Stefen. Trong khi Stefen lui về phía sau, kiếm của Diệp Cô Thành tiếp tục đuổi sát, chỉ thẳng vào trái tim Stefen mà tiến. Stefen hai tay che ngực, đồng thời dùng mười bốn cánh bao chặt cả người hắn . Cho nên, kiếm của Diệp Cô Thành chỉ gọt rụng được hai cây lông vũ .

Diệp Cô Thành cau mày, chân phải bước tới, bay lên không xoay tròn, lưỡi kiếm sắc bén chỉ thẳng vào thân thể đang được mấy cặp cánh của Stefen che chở chém xuống liên hồi. Dưới thanh kiếm sắc bén, cánh của Stefen lúc này bị khoan ra một lỗ thủng hình tròn. Lộ rõ vị trí trái tim.

Hoảng sợ nhìn nhìn cánh mình, Stefen xoay người muốn bỏ chạy. Nhưng Diệp Cô Thành đột nhiên gia tốc, dùng một tốc độ kinh khủng đuổi theo, rồi tập trung lực vào cánh điều nhân xuất ra một kiếm khí mãnh liệt .

- A.

Một kích này trực tiếp chém rách lưng Stefen một vết thật dài, máu thiên sứ màu vàng kim bắn vào mặt Diệp Cô Thành. Stefen rên rỉ đau đớn, ngã xuống đất. Một kích của Diệp Cô Thành đã làm cho tên điều nhân cao ngạo một đời bị thương nặng .

Nhưng hắn vẫn không cam lòng. Stefen vừa ngã xuống đất lập tức phát ra một đòn công kích nhằm vào Diệp Cô Thành. Sau đó hắn động thân đứng lên, điên cuồng vận chuyển quang hệ ma lực, muốn nhanh chóng chữa trị vết chém sau lưng. Nhưng hắn quên mất, nơi đó chính là chỗ quan trọng nhất của năng lượng quang hệ bổn mạng. Mặc dù hắn chữa trị được vết thương đó, nhưng cánh của hắn lại rũ xuống không đưa lên được nữa .

Hắn đang muốn trở lại đại chiến với Diệp Cô Thành, nhưng Diệp Cô Thành đột nhiên vòng tới trước mặt của hắn, trực tiếp khoanh một vòng từ sau gáy đến yết hầu hắn. Bởi vì Diệp Cô Thành cầm kiếm tay phải, nên quá trình vòng quanh Stefen từ bên phải, kiếm của hắn thuận thể lướt qua cổ Stefen, cắt một đường rất rõ trên cổ hắn. Một kiếm này không sâu, nhưng cũng khá rộng .

Một kiếm qua đi, Diệp Cô Thành đứng thẳng trước người Stefen. Kiếm hắn chỉ xéo về phía trước, trên mũi kiếm nhiễm đầy chất lỏng màu vàng kim, chảy theo mũi kiếm, nhỏ xuống từng giọt một .

Sắc , Stefen chậm rãi giơ tay lên, hắn nhẹ nhàng cúi đầu nhìn cổ mình, rồi đưa tay ra trước mặt .

Hắn vừa nhìn thấy máu của mình cùng màu với vết máu trên kiếm Diệp Cô, rồi từ từ ngã xuống .

Stefen, tên điều nhân từng đòi Đoạn Vân nộp năm trăm nhân tộc mỹ nữ, cuối cùng đã chết. Chết mà vẫn không cam lòng, ngay cả linh hồn cũng bị đánh tan .

Chín đại Quang Minh Vệ cũng bị giết. Mấy tên Quang Minh Vệ được giải tới trước mặt Đoạn Vân, toàn bộ đều bị Đoạn Vân chém cho một kiếm, sau đó đóng băng chờ xử lý .

Mười Thần Binh Vệ, tạm thời được Đoạn Vân dùng chân khí phong bế năng lượng toàn thân, đồng dạng cũng bị đóng băng xử lý. Đến lúc này, tên Đoạn Vân hèn hạ biến thái mới nở một nụ cười khoan khoái .

413. Chương 413: Diệt Hoàn Thị Bất Diệt Giá Thị Cá Vần Đề.

- Đây là một tai nạn của bộ tộc Thiên sứ. Một vạn Nanh Sói của Đoạn Vân, binh quân một tên có chiến tích giết năm mươi thiên sứ, làm cho năm mươi vạn tộc dân Thiên sứ thân vẫn hồn diệt. Những Thiên sứ cấp cao đóng ở Quang Minh Thánh thành cũng không thể tránh được kiếp nạn lần này. Một trăm Năng thiên sứ, mặc dù lựa chọn đầu hàng, nhưng vẫn bị Thủ nhân võ sĩ chém cho vài đao, tính cả Atula, Hắc Ám Vệ và sáu Chủ Thiên Sứ, toàn bộ đều bị giết chết rồi sau đó đóng băng.

Bộ tộc Thiên sứ mười đại Quang Minh Vệ trước sau đều bị Đoạn Vân giết chết. Sỉ Thiên Sứ Atula, hai đại Hắc Ám Vệ, sáu đại Chủ Thiên Sứ và một trăm ba mươi Năng Thiên sứ toàn bộ cũng không có may mắn thoát khỏi. Gần ba ngàn Lực Thiên sứ, Thánh Thiên sứ với số lượng không đến sáu vạn tên, toàn bộ cũng đã thành vong hồn dưới đao của tướng sĩ Nanh Sói. Hơn nữa, còn có bốn mươi vạn thiên sứ cấp thấp cũng bị làn sóng này quét qua đập chết.

Bộ tộc Thiên sứ có thể nói là bị Đoạn Vân diệt tộc.

Nhưng đao của Đoạn Vân chưa hạ xuống Thần tộc phương Đông, chưa có khẩu lệnh của Đoạn Vân truyền tới tai bất kỳ tướng sĩ Nanh Sói nào. Đoạn Vân có thần thức cường đại, có thể trực tiếp bao phủ cả Thần giới phương Tây, hắn âm thầm truyền đạt mệnh lệnh cho sư trưởng sư đoàn Nanh Sói Hi La. Hi La nhận được lệnh: vì Thần tộc phương Đông vi phạm minh ước, tạm thời tập kết Nanh Sói đại quân tại một chỗ đợi lệnh. Để trăm vạn Thần tộc phương Đông thay họ quét dọn chiến trường, đem tất cả thân thể và linh hồn đám Thiên sứ vừa chết thu lại.

Việc hai lần phát sinh phản bội mình ước bên ngoài Quang Minh Thánh thành, ngoại trừ tướng sĩ Nanh Sói biết ra, toàn bộ Thần tộc phương Đông hoàn toàn chẳng biết. Nhiều thân thể Thiên sứ như vậy, phải nhanh tay mà nhặt cho hết. Đoạn Vân không rảnh phải thêm người từ nhân giới tới. Trước hết cứ tận dụng vị minh hữu này cái đã.

Tam đại Thần Vương Thần tộc phương Đông toàn bộ đều bị Đoạn Vân dùng chân khí phong bế thực lực toàn thân. Bốn gã Chủ thần thật ra rất thức thời, trực tiếp cúi đầu trước Đoạn Vân, cũng tỏ vẻ nguyện ý thần phục, còn biểu đạt hy vọng mãnh liệt muốn trở thành gia thần của Trung Hoa. Bốn tên gia hỏa này dù sao cũng ở nhân giới quá hai tháng, được Đoạn Vân sử dụng làm công cụ rèn luyện thủ hạ, sinh sinh tử

tử cũng vài lần rồi. Họ rất rõ Đoạn Vân có bao nhiêu tiềm lực, họ cũng rõ đám thủ hạ của Đoạn Vân rốt cuộc xảy ra biến hóa gì trong thời gian hai tháng. Nhưng họ không thể tưởng tượng được thủ hạ của Đoạn Vân trong vòng từ mười đến trăm năm sau sẽ phát triển thành cái gì.

Do đó, bốn tên gia hỏa rất thức thời, có quyền đứng, thực lực lại không bị phong ấn. Sự tình Đoạn Vân thu hoạch Thần tộc làm gia thần cũng không phải là lần đầu tiên. Mười tên hộ vệ của Hera trước đây, bây giờ đã là gia tướng của gia tộc. Bây giờ bốn Chủ thần này nguyện ý làm gia thần, vậy để cho bọn họ làm đi. Dù sao bây giờ đại thế đã định.

Cả Thần giới phương Tây quang hệ năng lượng rất sung túc, chẳng trách trở thành nơi tụ tập của điều nhân. Nhưng Thiên sứ bây giờ đã bị Đoạn Vân tiêu diệt, chỉ còn lưu lại một vài Thiên sứ cấp thấp. Vốn đám Thiên sứ hạ tầng này thuộc loại phục dịch cho đám Thiên sứ cao cấp, số lượng có tới hơn một ngàn vạn, nhưng thực lực của họ căn bản không đủ gây ra bất kỳ lo ngại nào. Thiên sứ cấp một cũng chỉ bằng kiếm thánh nhân tộc, hai giai chỉ là Kiếm Thần, Thiên sứ cấp ba tính như thần cấp, số lượng từ năm mươi vạn giáng xuống tới không đến năm vạn. Con số này là tổng cộng số thương vong trải qua nhiều lần đại chiến với Đoạn Vân, cũng như đại chiến với Thần tộc phương Đông gộp lại.

- Lão Đại, bây giờ làm sao?

Trong đại diện của Quang Minh Thánh thành, Tiểu Phi Hiệp hỏi Đoạn Vân.

- Tiểu Phi Hiệp, người thấy tòa Thiên Sứ Thánh Thành này như thế nào? - Đoạn Vân cười hỏi Tiểu Phi Hiệp.

- Rất hoành tráng, rất có khí thế. Tòa thành thị này còn lớn hơn Á Cương chúng ta, phỏng chừng mạnh hơn không ít. - Tiểu Phi Hiệp nói.

- Sau này nó là của chúng ta, Thần giới phương Tây từ nay sẽ là của Trung Hoa gia tộc. Ta không muốn để cho Thần tộc phương Đông tiếp tục tiêu dao tự tại. Truyền lệnh cho Nanh Sói phát động tiến công Thần tộc phương Đông. - Đoạn Vân nói về tà ác.

- Đoạn Vân, người không thể làm như vậy. Người rõ ràng là đồ sát, đây là bạo hành điên cuồng.

Đại Thần Vương Hebrew lúc này đứng ra phản đối. Tam đại Thần Vương đều bị Đoạn Vân phong bế thực lực, nhưng cũng không bị trói buộc tự do.

Đoạn Vân cười lạnh nói :

- Vậy người nói ta làm sao? Đại Thần Vương đại nhân của ta?

- Chúng ta đầu hàng.

Hebrew bất lực. Hẳn hiểu rất rõ, không có Thần Binh Vệ, không có Tam Thần vương, không có tứ đại Chủ thần, chỉ có một Trí Tuệ Nữ Thần Alysa thì Thần giới phương Đông không có khả năng chống lại Trung Hoa cường đại.

- Đầu hàng hả? Các người đầu hàng thì ta đạt được gì chứ? - Đoạn Vân hỏi lại

- Để Thần tộc phương Đông nhập vào Trung Hoa, trở thành một nước phụ thuộc Trung Hoa.

Hebrew đích thật đã bất lực. Đoạn Vân một mạch đứng trên quan điểm nhân loại, muốn Thần cúi đầu trước nhân loại, vốn việc này quả là tức cười, nhưng trong mắt Hebrew Đoạn Vân là một tên còn mạnh mẽ hơn cả Ma Vương. Đoạn Vân còn có đồng tử màu đen đặc hữu, nên ý nghĩ của hắn càng kiên định.

Đoạn Vân cười cười:

- Các người sao không chống cự một chút? Phải biết rằng, nói về đạo nghĩa chúng ta là người xâm lược. Ta vẫn nghe nói, chánh nghĩa vĩnh viễn sẽ chiến thắng tà ác, còn chiến tranh chống xâm lược luôn thu được thành công.

- Người rốt cuộc nghe những lời này từ đâu? Thần tộc phương Đông ta từ cấp bậc Chủ thần trở lên, chỉ còn lại có một Trí Tuệ Nữ Thần trấn thủ Sinh Mạng Thánh thành, về cấp bậc Chân thần chúng ta cũng chỉ còn lại có bảy mươi người, hơn nữa bốn người trong đó không lâu trước đây được người cứu sống lại. Người

nhìn đám thủ hạ của người, xem ra có cả trăm đã đạt tới cấp bậc Chủ thần rồi. Mặc dù chúng ta còn có một vạn Đẩu thần, nhưng Nanh Sói của người có Long kỵ, còn tướng sĩ Nanh Sói toàn bộ đều là Chân thần. Người bảo Thần tộc phương Đông của ta phải dùng cái gì mà chống cự lại sự tiến công của người? Dùng những nữ thần phò yếu ớt của tộc dân chúng ta sao?

Hebrew càng nói càng kích động, hần không ngờ, Thần tộc phương Đông cường đại lại có ngày hôm nay.

Sự trưởng sư đoàn Nanh Sói Hi La lên đại diện:

- Khải bẩm thiếu gia, đại quân Thần tộc sau khi biết được Thần tộc cao tầng đều bị khống chế, lúc này đã bại lui trở về. Họ đã lui về phần đất mà Thần giới Phương Đông khống chế. Thiếu gia, chúng ta có phát động tiến công nữa không?

Đoạn Vân ngẫm nghĩ một lát rồi nói:

- Tạm thời từ từ cũng được. Không gian thông đạo là do ta khống chế, họ chạy không được đâu. Hơn nữa, các đại Thần Vương ở đây lại đưa ra phương án đầu hàng, ta đang cân nhắc. Thi thể Thiên sứ thì sao?

- Thiếu gia, đã nhét cả vào không gian trang rồi. Đây là ba hộp không gian do Lai Bố Ni Tư đại sư chế tạo.

Nói xong, Hi La đưa ba hộp không gian lên. Đoạn Vân vung tay lên, cầm ba hộp đó vào trong tay. Sau khi quan sát, Đoạn Vân trút toàn bộ những thi thể này vào Thái Cực đồ của mình, cũng ném trả lại ba hộp không gian cho Hi La.

- Hi La, người tạm thời ra lệnh Nanh Sói đại quân đóng ở Quang Minh Thánh thành. Chủ yếu trông chừng tài sản của bộ tộc Thiên sứ, nhớ giữ kỹ những thứ bảo bối thần khí gì đó.

- Rõ. - Hi La lĩnh mệnh.

- Đoạn Vân đại nhân, Thần tộc phương Đông ta bây giờ không còn uy hiếp gì với ngài nữa. Ta hy vọng ngài có thể dùng trái tim nhân ái đối đãi với những sinh linh yếu ớt chúng ta.

Tam Thần vương Magellan khiêm tốn chấp tay hành lễ với Đoạn Vân.

Đoạn Vân cười nói:

- Magellan ơi là Magellan, tạo thành cục diện này phải nói là người chịu trách nhiệm rất lớn. Người quá mức vong ân phụ nghĩa. Lần trước sau khi ta rời khỏi Thần tộc phương Đông các người, Thần giới cao tầng các người còn triệu một hội nghị. Người lại đưa ra đề nghị sau khi Đoạn Vân ta làm sống lại những Thần tộc vừa chết, sẽ liên hợp với bộ tộc Thiên sứ hợp lực đánh ta. Đương nhiên, đề nghị của người đích thật là đứng trên lập trường có lợi cho Thần tộc các người, nhưng người cũng quá vong ân phụ nghĩa rồi! Vết thương của người là do ai cứu chữa? Còn nữa, vừa mới đây ai là người trước hết đứng ra thuyết phục Roger đội trưởng. Bây giờ ta đang nghĩ, có nên giết người ngay hay không.

- Chẳng lẽ Đoạn Vân đại nhân không thấy đề nghị của ta là sáng suốt nhất sao?

Magellan nói về không sợ.

- Cũng vì đề nghị của người quá sáng suốt nên mới tạo thành loại cục diện hôm nay. Ta có thể bắt được mười đại Thần Bình Vệ và chín Quang Minh Vệ, thật sự phải nhờ có người ta mới làm được.

Đích xác là Magellan mặc dù vong ân phụ nghĩa, nhưng mưu kế của hần đích xác rất cao minh. Nếu không phải tin nhầm vào Thiên sứ, phỏng chừng Thần tộc phương Đông sẽ là người nắm được chiến thắng sau cùng.

- Lão Đại, ta thấy đã chúng ta đã tiêu diệt bộ tộc Thiên sứ, chúng ta tiện tay tiêu diệt nốt Thần tộc phương Đông đi. Đến lúc đó nhân giới bộ tộc chúng ta sẽ đóng ở Thần giới. - Tiểu Phi Hiệp đề nghị với Đoạn Vân.

- Đoạn Vân đại nhân, ngài không thể tàn nhẫn như thế. - Hebrew lúc này đứng ra phản đối.

- Lão Đại, cho dù không diệt tộc chúng, chúng ta phải đem bọn Chân thần, Đẩu thần toàn bộ giết hết. Dù sao, người từng nói qua : không phải tộc của ta, chắc chắn có dị tâm.

Tiểu Phi Hiệp lại một lần nữa khuyên bảo Đoạn Vân.

Đoạn Vân suy tư một phen, đưa ánh mắt nhìn về phía đám người Phì Tử.

- Hắc hắc, lão Đại, người không để cho ta, một tiểu hài tử sáu tuổi này quyết định việc sống chết của một chủng tộc đó chứ. Ta nghe nói Thần tộc phương Đông có rất nhiều đại tỷ tỷ xinh đẹp. Lão Đại, hay là bắt vài cô về đây?

Phì Tử tiểu mồm mĩm vừa nói vừa cười hì hì.

- Ân, đề nghị này không tệ.

Đoạn Vân khẽ gật đầu về đồng ý, rồi đưa ánh mắt sang Ngưu Ma Vương và Đạt Nhĩ huynh đệ.

- Lão Đại, ta đây cưới vợ rồi.

Xiu. Ngưu Ma Vương lại nói ra được một câu như vậy.

Đạt Nhĩ Ba quay mặt đi, không nói gì, còn Đạt Nhĩ Khắc cười nói:

- Lão Đại, người muốn xử trí Thần tộc phương Đông kiểu gì cũng được. Dù sao các cao thủ Thần tộc phương Đông bây giờ cũng chẳng còn có mấy người. Trí Tuệ Nữ Thần nghe nói là một mỹ nữ, hơn nữa lão Đại người cũng nói qua, nàng là một vị Thần mà người kính trọng nhất cả Thần giới này. Ta thấy, ta có thể có thêm một đại tẩu nữa rồi. Tộc của đại tẩu, ta nghĩ người sẽ không diệt đâu.

Đoạn Vân lại hỏi Ny Khả và Âu Đặc Tư, nhưng đa số đều không đồng ý diệt tộc Thần tộc phương Đông. Dù sao, Thần tộc phương Đông ngoại trừ mục Sinh Mạng Nữ Thần đắc tội với Đoạn Vân, những Thần tộc khác tựa hồ không có điều gì không hay. Chẳng qua là thượng bất chính hạ tắc loạn, điều nhân bởi vì mười đại Quang Minh Vệ ác ôn, Atula gian trá, nên mới đưa đến cảnh bị diệt tộc hôm nay. Nếu Thiên sứ có vài người giống như Angela lãnh đạo, vậy kết cục của bộ tộc Thiên sứ không có thảm hại như vậy. Thần tộc phương Đông tối đa cũng chỉ có hơi kiêu ngạo một chút cộng với ngàn năm trước họ phản bội nhân tộc. Nhưng xét cho cùng, chủng tộc Thần tộc phương Đông cũng có lý do để tồn tại.

Suy nghĩ một hồi lâu, Đoạn Vân nói:

- Được rồi, ta quyết định áp dụng chính sách chiêu hàng Thần tộc phương Đông. Sau này, đổi tên Thần giới phương Tây thành Trung Hoa Thần giới. Thần tộc thành một chủng tộc phụ thuộc Trung Hoa gia tộc. Địa vị coi như tương đương với nhân tộc.

- Lão Đại, còn đại tẩu không chịu đầu hàng thì sao? Thần giới phương Đông xem ra không phải là do lão đầu này định đoạt.

Tiểu Phi Hiệp nhắc nhở Đoạn Vân. Đoạn Vân cười cười nói:

- Chúng ta bây giờ phải đi Sinh Mạng Thánh thành.

414. Chương 414: Đông Nguyệt Cầu Nhất Tộc Hòa Tây Nguyệt Cầu Nhất Tộc.

- Đại quân Nanh Sói tạm thời đóng ở Quang Minh Thánh thành, còn Đoạn Vân mang theo một ít đi tới Thần giới Sinh Mạng Thánh thành

Trên đường đi, Đoạn Vân thấy những thiên sứ cấp thấp ở Thần giới Phương tây đang hoảng loạn chạy trốn, tựa hồ bọn họ sợ bị hấn giết chết.

Do đó, khi tới Thần giới Phương đông, Đoạn Vân dùng tốc độ nhanh nhất về nhân giới, dẫn lên vài nhân vật trọng yếu .

Tại cổng Thần giới, Đoạn Vân thả những người đó ra .

- Đoạn Vân! Người đã làm gì tộc dân của ta ?

Angela nói mà mắt vẫn còn ướt lệ. Nàng vốn là con gái Quang Minh Thần Hoàng, có thể nghe được những tiếng oán than của đám thiên sứ tộc nhân, cũng có thể cảm nhận được nỗi sợ hãi của thiên sứ tộc nhân. Hơn nữa trước khi Đoạn Vân xuất chinh, nàng chỉ biết Đoạn Vân muốn liên hợp với thần tộc phương đông

hợp lực đánh bộ tộc Thiên sứ. Kết quả khỏi cần nghĩ cũng có thể biết được đây sẽ là một tai ương tuyệt đối cho bộ tộc Thiên sứ .

Đoạn Vân khoát khoát tay về không quan tâm, nói :

- Ta bảo tướng sĩ Nanh Sói khi công thành, chỉ được giết chóc trong mười phút mà thôi .

- Đoạn Vân! Người đúng là ác ma giết người, người là ác ma giết người .

Angela dùng sức đâm vào ngực Đoạn Vân, đau đớn kêu lên. Không đến mười phút? Nàng đã được kiến thức tốc độ giết người của tướng sĩ Nanh Sói. Hơn nữa lần trước nàng đã được ném trải qua loại cảm giác này. Năng lượng của tướng sĩ Nanh Sói đối với thiên sứ có tác dụng khắc chế tuyệt đối. Nói cách khác, những thiên sứ bị tướng sĩ Nanh Sói giết chết, căn bản không thể thông qua chuyển sinh trì mà sống lại. Nàng vô cùng đau đớn, vì người đã đoạt đi nụ hôn thiên sứ của nàng, vừa làm cho nàng yêu vừa hận, lại là cừu nhân cơ hồ đã tiêu diệt cả bộ tộc Thiên sứ của nàng .

Đoạn Vân cũng bị sự đau thương của Angela làm cho xao động. Kỳ thật Angela có thể nói là một thiên sứ rất lương thiện. Nàng tuyệt đối đại biểu cho chánh nghĩa. Nhưng đáng tiếc, bộ tộc Thiên sứ lại là cừu nhân của Đoạn Vân. Không phải người chết thì ta vong. Đây là một vấn đề xung đột chủng tộc giữa người và Thần, cũng không phải là ân oán giữa cá nhân với nhau.

Kim nén trái tim mình, Đoạn Vân gằn giọng nói:

- Angela! Năm mươi vạn thiên sứ so với hơn một ngàn vạn bộ tộc Thiên sứ, cũng không phải là một con số quá lớn. Còn nữa, vận mệnh thiên sứ còn lại phải trông chờ vào người. Cho dù không giết sạch, nhưng ta cũng sẽ biến những thiên sứ này thành nô lệ. Một loại nô lệ hợp pháp mới xuất hiện trên đại lục nhân giới, sau tây nô và ma nô sẽ là thiên sứ nô.

- Tại sao? Tại sao người phải làm như vậy? Bộ tộc Thiên sứ chúng ta rốt cuộc đã làm sai cái gì ? - Angela khóc rất thương tâm .

Đoạn Vân giải phong ấn cho Angela, rồi nói :

- Bộ tộc Thiên sứ bây giờ rất loạn, người là Thần Hoàng công chúa phải tự mình làm việc đi .

Nói xong, Đoạn Vân mang theo đám thủ hạ, hướng Sinh Mạng Thánh thành bay tới.

- Vân. Người mang chúng ta lên đây làm gì? Hơn nữa còn mang cả Sinh Mạng Nữ Thần nữa .

Tinh Linh nữ thần Tina rất khó hiểu. Đoạn Vân trở lại nhân giới, đem bốn người theo lên đây. Một người là Angela, còn ba người khác là nàng, Hera, và Sinh mạng Nữ thần Andrea .

- Bây giờ thế cục Thần giới Đông, Tây đã cơ bản ổn định. Cả Thần giới không ai còn có thể chống lại Đoạn Vân nữa. Đưa Angela lên là muốn nàng ổn định dân tâm bộ tộc Thiên sứ. Còn mang ba người lên, là vì khi xử lý vấn đề Thần giới Phương đông, ta muốn cân nhắc đến suy nghĩ của các người .

- Cái gì? Điều này sao có thể? Vân. Người làm sao có thể đồng thời chống lại cả mười đại Quang Minh Vệ và mười đại Thần Binh Vệ ? - Hera giật mình hỏi.

Đoạn Vân cười cười :

- Không, là chín đại Quang Minh Vệ. Người xem, tam đại Thần Vương bị Thú nhân vô sỉ ta bắt, tứ đại Chủ thần đã hàng phục ta. Thế cục hôm nay, chỉ có thể trách thần tộc phương đông. Họ đã phản bội mình ước, do đó mới đưa đến kết quả này .

- Đoạn Vân! Người muốn xử trí thần tộc phương đông như thế nào?

Andrea là Sinh Mạng Nữ Thần cao cao tại thượng ngày xưa, tâm tình hôm nay có chút suy sụp. Mặc dù Andrea bị Đoạn Vân đoạt đi Chung Cực Chúc Phúc, cũng bị lấy mất thần cách nên đã không còn là Sinh Mạng Nữ Thần chân chính nữa, nhưng nàng vẫn quan tâm tới vận mệnh của Thần tộc. Bởi vì nàng biết, nàng cũng là một nhân tố làm cho thần tộc phương đông đối kháng với Đoạn Vân .

- Chiêu hàng .

Đoạn Vân lạnh lùng nói ra hai chữ này. Nghe thấy thế, trong lòng Andrea cũng yên tâm không ít. Thần tộc phương đông rất may là vẫn còn chưa trở thành bộ tộc Thiên sứ kế tiếp. Đây có thể xem như là vận hạnh trong bất hạnh rồi .

Lúc này, Đoạn Vân cũng mọi người đã tới ngoài Sinh Mạng Thánh thành .

Nhìn tòa thành vốn thuộc về nàng, Andrea vô cùng bồi hồi. Thánh thành vẫn như trước, nhưng thế cục bây giờ đã khác rồi. Đây là một tòa thành tồn tại ở Thần giới, vạn năm chưa hề biến đổi, hôm nay rốt cục sắp phát sinh một vài thay đổi rồi .

Lúc này, Trí Tuệ Nữ Thần Alysa mang theo một nhóm người ra cửa Thánh Thành cung nghênh Đoạn Vân.

Người đàn bà thông minh này minh bạch rằng bây giờ đại thế đã định, làm sao có thể bảo toàn được mấy trăm vạn Thần tộc không bị Đoạn Vân đồ lức mới là việc mà Thần giới nên làm .

- Alysa cung nghênh Đoạn Vân đại nhân .

Alysa cung kính đoạn trang vái Đoạn Vân một lễ, còn nhóm người phía sau nàng toàn bộ đều cúi đầu, dùng lễ thần phục đặc hữu của Thần giới hướng về Đoạn Vân .

Khẽ cười một tiếng, Đoạn Vân nói :

- Trí Tuệ Nữ Thần Alysa! Người không hổ là người ta bội phục nhất Thần giới. Các người đứng dậy đi. Ta đã quyết định áp dụng chính sách chiêu hàng đối với thần tộc phương đông. Sau này, cả Thần giới Phương đông sẽ là cơ nghiệp của Trung Hoa gia tộc .

Đoạn Vân vừa dứt lời, cả Sinh Mạng Thánh thành sôi lên. Mẹ kiếp, rốt cục không bị chết. Đầu hàng quả là vận hạnh. Đầu hàng thì đầu hàng chứ, Sinh Mạng Nữ Thần đại nhân còn ôn thuận đi theo phía sau Đoạn Vân đại nhân, chúng ta là tiểu lâu la còn có thể làm thế nào?

- Đoạn Vân đại nhân! Ngài đã có một quyết định nhân từ và sáng suốt. Ta đại biểu cho cả thần tộc phương đông cảm tạ sự nhân từ của ngài.

Alysa đứng lên, mỉm cười nói với Đoạn Vân, rồi làm một dấu hiệu mời Đoạn Vân vào thành .

- Alysa nói đùa rồi. Xin mời .

Trên đại điện Sinh Mạng Thánh thành, Đoạn Vân tự nhiên ngồi trên ghế chủ vị. Còn Andrea, Hera và Tina đều đi theo bên cạnh hắn, làm cho người ta vừa thấy là biết các nàng là ba người đàn bà của Đoạn Vân .

- Đoạn Vân đại nhân. Nữ thần đại nhân nàng

Đứng ở trên đại điện, Alysa hỏi Đoạn Vân về nghi hoặc .

- Alysa! Ta bây giờ đã là người của Đoạn Vân .

Andrea ôn thuận ôm cánh tay Đoạn Vân, dùng hành động chứng minh quan hệ mập mờ giữa nàng và hắn.

- Hera là ?

Alysa nhìn về phía Hera - Tự Nhiên nữ thần ngày xưa, bây giờ là Thần Vương tự nhiên hệ đang đứng bên người Đoạn Vân.

- Trí Tuệ Nữ Thần đại nhân. Ta và muội muội của ta Tina cũng đều là đàn bà của Đoạn Vân - Hera cười nói .

Alysa mấp máy miệng, sắc mặt biến hóa một chút : nam nhân này đến tốt cùng có mị lực gì nhỉ? Ba nữ thần lại đều trở thành đàn bà của hắn? Hơn nữa bây giờ nhìn qua cũng không hề thấy có sự ép buộc trong đó.

Alysa cười vui nói với Đoạn Vân :

- Đoạn Vân đại nhân! Bây giờ, thần tộc phương đông ta đã là một nước phụ thuộc vào Trung Hoa. Ta muốn hỏi một chút, đám người Roger đại nhân

- Yên tâm, họ bây giờ còn sống. Tuy nhiên, lúc này, ta không có khả năng thả họ ra .

Nói đùa, phải dùng bao nhiêu tâm kế mới bắt được mười tên siêu biến thái Quang Minh Vệ, bây giờ mà thả họ ra, mình chắc là không muốn sống nữa chắc? Đóng băng vài năm rồi tính tiếp đi .

- Việc này Đoạn Vân đại nhân đã có ý định thì chúng ta sẽ không nói nữa. Nhưng còn tam đại Thần Vương bị phong ấn chắc sẽ được giải khai chứ ?

- Alysa! Bây giờ thần tộc phương đông đã quy thuận bộ tộc Trung Hoa của ta rồi, việc khôi phục lực lượng cho Thần Vương hay không cũng không có quan hệ lắm đúng không? Alysa, ta bây giờ cho người tạm thời thống lĩnh cả Thần giới Phương đông. Thần giới Phương đông bây giờ, sẽ thành một thế lực phụ thuộc vào Trung Hoa gia tộc. Hơn nữa tên thần tộc phương đông cũng phải sửa thành Trung Hoa Đông nguyệt cầu bộ tộc .

- Đông nguyệt cầu bộ tộc? Vì sao? Chúng ta Thần tộc sao lại liên quan tới nguyệt cầu ở nhân giới các người ? - Alysa rất khó hiểu .

Đoạn Vân cười nói :

- Ta có thể cho người biết vị trí chính thức của Thần giới Phương đông các người, chính là Đông nguyệt cầu mà nhân giới có thể thấy. Còn Thần giới Phương tây cũng chính là Tây nguyệt cầu. Cụ thể như thế nào, người có thể đi hỏi công trình sư Galile trong Địa Tinh gia tộc .

- Alysa, chuyện này ta có thể chứng minh. Thần giới Phương đông đích xác là Đông nguyệt cầu . - Andrea nói với Alysa về khẳng định.

Mặc dù rất nghi ngờ, nhưng đến cả Sinh Mạng Nữ Thần cũng công nhận vậy hẳn là không sai rồi.

- Còn nữa Alysa! Khi thích hợp ta sẽ mở cổng lại Thần giới. Đến lúc đó những tộc dân Thần tộc được cho phép, có thể tới đại lục thăm quan. Cũng nên thử nghiệm phong thổ nhân tình nhân giới đại lục bây giờ . - Đoạn Vân nói tiếp .

Nghe thế, Alysa cau mày. Để Thần cao cao tại thượng câu thông trao đổi với con người, việc này tựa hồ hơi quá . hơi quá . khó tin .

- Như thế nào? Chẳng lẽ người sợ người trên đại lục ăn thịt người phải không? Người cứ yên tâm đi. Trị an ở nhân giới đại lục bây giờ khá là tốt. Nhưng khi Thần tới đại lục du ngoạn, trước hết phải học tập văn hóa của Trung Hoa gia tộc ta. Bằng không đi tới đại lục, mà xúc phạm vào pháp luật ở đó, vậy không ổn lắm đâu .

- Dạ, ta nhớ .

Alysa cung kính trả lời. Trong đầu nàng lúc này lộn xộn bao nhiêu là ý nghĩ: Đoạn Vân sẽ nguyện ý cho thần và nhân loại tiếp xúc sao? Chẳng lẽ trong lòng nhân tộc đại lục, thật sự cho rằng Thần cũng giống như họ?

Cứ như vậy, thần tộc phương đông trở thành Trung Hoa Đông nguyệt cầu bộ tộc. Bảy mươi Chân thần, một vạn Đẩu thần, bảy tám vạn phó thần, hai trăm vạn bán Thần, còn gần bốn trăm vạn Thần phó, đều bị tên Đoạn Vân trù vào cái tên Trung Hoa .

Cuối cùng, Thần tộc cũng trở thành một chủng tộc phụ thuộc của Trung Hoa.

Khi tin tức Đoạn Vân đánh bại hai Thần tộc lan truyền khắp nhân giới đại lục, cả nhân giới đại lục sôi lên. Dù sao, đây chắc chắn là một truyền kỳ của nhân loại .

Sau khi xử lý xong sự tình thần tộc phương đông, Angela tới cổng Thần giới tìm gặp Đoạn Vân .

- Đoạn Vân! Ta van người. Người hãy cứu sống lại những thiên sứ vừa chết trong tay người đi .

Angela nha đầu này lần này cũng đã có lý trí, nàng không dám nổi giận với Đoạn Vân, chỉ van cầu hãn .

Đoạn Vân cười cười, ghé tai nàng nhẹ giọng nói :

- Chỉ cần người hứa từ nay trở đi, mỗi đêm đều đắp búp cho ta, ta sẽ đáp ứng cứu sống tất cả thiên sứ dưới cấp bậc Sĩ Thiên sứ, trên cấp bậc Thánh Thiên sứ .

Đương nhiên rồi, người hèn hạ rốt cục cũng dùng thủ đoạn hèn hạ để đạt được thân thể thánh khiết của Angela. Thân thể nữ thiên sứ thánh khiết làm cho Đoạn Vân mỗi một lần tiếp xúc đều như muốn điên cuồng. Dưới nghi thức thần thánh, chỉ cần một nụ hôn đã khiến cho Angela lúc nào cũng say đắm tên Đoạn Vân xấu xa này.

Sau đó, sáu Chủ Thiên Sứ, một trăm Năng thiên sứ, ba ngàn Chủ Thiên Sứ, không đến sáu vạn Thánh Thiên sứ, được đưa lên hàng ngũ đứng đầu của bộ tộc Thiên sứ .

Đương nhiên, trên một ngàn vạn thiên sứ cũng được sửa tên. Họ có một tên mới - Trung Hoa bộ tộc Thiên sứ. Mặc dù Đoạn Vân không thích điều nhân, nhưng vì để duy trì sự bình hành với thần tộc phương đông, hắn buộc phải làm như vậy. Hơn nữa, bộ tộc Thiên sứ kỳ thật cũng không phạm vào lỗi gì lớn. Họ là những người dân vô tội.

415. Chương 415: Oạt Oạt Thần Địch Lão Đế.

Sau khi thành công thu phục Thần giới, địa bàn của Trung Hoa khi trước đã bao trùm toàn bộ Mông Lợi Á, A Lì Tây Đa, Hạ Lợi Ngõa, bây giờ còn thêm lương đại Nguyệt Cầu. Có thể nói, ngoại trừ Ma giới ra, đưa mắt nhìn khắp nơi thì thấy đều là phạm vi thể lực của Đoạn Vân .

Thần giới Phương đông, do Alysa Trí Tuệ Nữ Thần cai quản. Còn bộ tộc Thiên sứ phương Tây, do Angela trị vì. Hai phiên vương đứng đầu lương đại thần giới bây giờ, một người là Trí Tuệ Nữ Thần nổi tiếng tuyệt đỉnh thông minh, còn người kia là thiên sứ lương thiện thuần khiết 1/4. Đương nhiên, thuần khiết đã bị Đoạn Vân hủy rồi 1/40. Hai nàng chính là sự lựa chọn tốt nhất để trị vì lương đại Thần giới .

Đương nhiên, đối với hai thể lực vừa thu phục được, Đoạn Vân cũng áp dụng phương pháp cải tạo đặc hữu của hắn. Hai đại Thần tộc, đều bị Đoạn Vân cải tạo thành hai quốc gia giống như các vương quốc của nhân loại. Còn xét về bản chất, thì hắn đã lột cái khăn che mặt của đám Thần minh. Bây giờ, họ cũng chỉ còn là một chủng tộc, một chủng tộc so với nhân tộc thì mạnh hơn nhiều. Nhưng đến thời điểm này thì sự cường đại của họ mà đứng trước nhân tộc đã chuyển thành một loại tiểu nhược. Tất cả những người trong hai bộ tộc Thần giới không thể không công nhận một sự thật - Họ cũng là một sinh linh không có gì cao quý .

Tư tưởng gia tộc được quán thấu tới từng tên thần minh. Thông qua việc học tập tư tưởng gia tộc, đám thần cao cao tại thượng này, rốt cục cũng hiểu ra vài thứ. Bắt đầu chấp nhận một sự thật rằng họ cũng là một chủng tộc, chỉ có điều chủng tộc bọn họ sống lâu hơn nhân loại rất nhiều. Thuyết tiến hóa chủng tộc mà Đoạn Vân đưa ra cũng làm cho họ chấp nhận sự thật trước mắt .

Đoạn Vân cũng đã tiến hành nghiên cứu về khởi nguyên của thần tộc phương đông và bộ tộc Thiên sứ. Thông qua nghiên cứu của hắn phát hiện ra thần tộc phương đông đúng là do một vài cường giả nhân loại cao nhất phát triển vượt hẳn những chủng tộc hỗn độn thời đó mà ra. Giống như Hera và Tina, các nàng là Tinh Linh nhất tộc viễn cổ. Bây giờ, cũng tồn tại không ít đồng tộc của các nàng ở Thần giới, hơn nữa phần lớn đều là những mỹ nữ đẹp hơn bất kỳ người nào khác. Nhưng Đoạn Vân còn không thể khẳng định được Thú Thần thì đến tốt cùng rốt cuộc là ma thú hay là Thú Nhân. Nhưng có thể khẳng định một việc, Thú Thần không phải là Thú Nhân hay ma thú. Còn Thần Vương, Sinh Mạng Nữ Thần, Trí Tuệ Nữ Thần đều là nhân loại. Những người nắm vị trí cao nhất của thần tộc phương đông hẳn là vào thời tiền sử, đều nằm trong số những kẻ đứng đầu của đám thú tiền sử ở khu đền đỏ. Chỉ có điều họ có trí tuệ siêu nhiên, nên biến thành Thần tộc như bây giờ. Đây cũng có thể nói là một loại tiến hóa văn minh.

Về nguồn cội của bộ tộc Thiên sứ thì có chút quái dị. Đoạn Vân phát hiện Chuyển Sinh Trì của bộ tộc Thiên sứ rất có thể là đồ phi nhân tạo (hàng tự nhiên mà có). Chuyển Sinh Trì kỳ thật cũng là một cái kho dự trữ quang hệ ma pháp siêu năng lượng. Nói chính xác thì nó là một dòng suối quang hệ ma pháp.

Chuyển Sinh Trì sở dĩ có thể làm sống lại thiên sứ, chính là dựa vào nguyên lý tương tự như Huyết Trì mà Đoạn Vân dùng để cứu sống đám vong linh. Trong Chuyển Sinh Trì hàm chứa quang hệ năng lượng rất lớn. Quang hệ năng lượng với độ đậm đặc rất cao đã đạt tới một mức có thể tái tạo lại thân thể cho một linh hồn. Dùng linh hồn làm khuôn mẫu cơ bản, lợi dụng quang hệ năng lượng cường đại trong Chuyển Sinh Trì, diễn sinh ra thân thể, cũng không ngừng làm cho thân thể phát sinh những tiến hóa có tính chọn lọc cao. Do đó, vô luận là nam hay nữ, tất cả thiên sứ đều mỹ lệ, hoàn mỹ vô hà. Cánh của họ cũng là kết quả

tiến hóa hoàn mỹ. Dù sao, bỏ qua những tư tưởng thành kiến về điều nhân thì việc làm cho người ta có một hoặc vài đôi cánh như vậy, đích xác sẽ làm một người tiến hóa hoàn mỹ hơn .

Nhưng theo Đoạn Vân thì Chuyển Sinh Trì này cũng không hoàn mỹ. Bởi vì cơ hồ tất cả thiên sứ chỉ có thể xem như một loại bán sinh vật có linh hồn mà thôi. Thân thể họ rất hư phù, cũng khá yếu ớt .

Nói cách khác, nếu không tính đến năng lực tái sinh và khả năng chữa thương cường đại của họ thì thân thể họ căn bản là không chịu nổi một kích. Dù sao, loại tái tạo đơn thuần chỉ dựa vào một loại quang hệ nguyên tố thì không có khả năng trọng tổ ra được sinh vật hoàn mỹ .

Về phần nguồn gốc năng lượng của Chuyển Sinh Trì, Đoạn Vân không nghiên cứu ra. Nhưng vấn đề này đã được một đội công trình sư Địa Tinh tìm ra nguyên nhân . Vị trí Chuyển Sinh Trì là ở trong Quang Minh Thánh thành. Còn Quang Minh Thánh thành sở dĩ tên như vậy là bởi vì nơi này rất sáng, có rất nhiều nắng. Còn ánh nắng này, chính là nguồn suối năng lượng cho Chuyển Sinh Trì. Vị trí của Quang Minh Thánh thành là ở một đầu của Tây nguyệt cầu. Bởi vì lưỡng đại Nguyệt Cầu di chuyển vòng quanh đại lục theo hướng nam bắc, còn địa cầu thì như mọi người đều biết là nó quay vòng quanh mặt trời. Do đó, đỉnh của tây nguyệt cầu có một thời gian khá dài quay về mặt trời. Nói cách khác Quang Minh Thánh thành rất dễ dàng được mặt trời chiếu thẳng đến. Năng lượng không gian bên ngoài nguyệt cầu tình cờ lại có thêm một tác dụng làm thấu kính. Vì vậy, ánh nắng được hội tụ liên tục bổ sung kịp thời cho việc sử dụng Chuyển Sinh Trì. Quang hệ năng lượng này cũng là nguyên nhân Thần giới Phương tây luôn luôn có được mật độ quang hệ nguyên tố dày đặc .

Hơn nữa, trong quá trình này, còn có một phản ứng khá phức tạp giữa quang cùng thủy. Đây không phải là phản ứng hóa học, mà là một loại phản ứng ma pháp thần kỳ. Ngoài ra, vì năng lượng quang hệ ở Chuyển Sinh Trì quá nhiều, nên trong quá trình phản ứng mãnh liệt làm thiên sứ sống lại, linh hồn thiên sứ sau đó có được những rèn luyện không nhỏ. Trong quá trình đó, linh hồn được rèn luyện trở nên cường đại hơn, nhưng ký ức kiếp trước có thể không thể tồn tại được. Loại phản ứng xóa đi ký ức sẽ có tác dụng rất mạnh tới những linh hồn yếu ớt. Còn những thiên sứ cấp cao, có thể dựa vào linh hồn cường đại mà ngăn cản việc xóa ký ức của quang hệ ma lực.

Về phần ký ức mới, cũng có thể sử dụng một loại phương pháp nguyên thủy nhất để bổ sung. Đối với một ký ức trống rỗng, thì việc áp dụng phương pháp bổ sung nguyên thủy nhất này xem ra cũng có công hiệu khá tốt.

Đoạn Vân phỏng chừng, tên Quang Minh Thần Hoàng rất có thể là linh hồn cường giả đầu tiên được Chuyển Sinh Trì làm sống lại .

Quang Minh Thần Hoàng có tên là Edward. Thông qua việc nghiên cứu giáo điển của Giáo Đình Tây đại lục, Đoạn Vân cũng đoán được vài nguyên ủy trong đó .

Ở Tây đại lục có một loại lịch được gọi là Giáo Đình lịch. Đây là một loại lịch tương đương với nữ thần lịch. Trung Hoa năm thứ năm, là nữ thần lịch năm 10293, cũng là Giáo Đình lịch năm 10293. Đây cũng không phải là sự trùng hợp. Thời gian trước năm công nguyên Nữ Thần, được coi là tiền sử. Còn đối với Tây đại lục, năm công nguyên Giáo Đình, là ngày mà Quang Minh Thần vĩ đại sống lại .

Trong giáo điển của giáo đình có một câu : chúa của ta vào năm cuối cùng của tiền sử bị ma quỷ phương đông tà ác giết chết. Nhưng chúa ta có tám thân bất tử thần kỳ, được thượng đế ban cho năng lực tái sinh vô hạn, làm cho chúa ta có thể một lần nữa đứng lên cùng thiên địa. Thượng đế vạn năng ban cho chúa ta năng lực tái sinh, đức chúa vạn năng có thể lại ban cho dân chúng của ngài cơ hội sống suốt đời .

Đoạn Vân đoán, ma quỷ phương đông rất có thể là Thần Hoàng thần tộc phương đông. Còn cái mà Giáo Đình gọi là Chúa ta, rất có thể là Quang Minh Thần Hoàng Edward. Edward đánh nhau với nhân tộc tiền sử, sau khi chết trận thì linh hồn của hắn nhờ có cơ duyên xảo hợp thông qua cổng Thần giới tới được Chuyển Sinh Trì. Thông qua lần đầu tiên sống lại, hắn có thực lực rất cường đại. Từ đó, hắn coi Chuyển Sinh Trì này là của riêng, rồi lợi dụng hồn phách của Tây đại lục chế tạo ra thiên sứ. Về phần sự sùng bái của tín đồ, phỏng chừng là để có tác dụng dẫn đạo cho một loại tín ngưỡng lực. Nói cách khác, sùng bái Edward, cũng sẽ phụng hiến đại lượng tín ngưỡng lực của tín đồ. Những hồn phách vừa chết đi có thể dựa vào sự liên lạc đặc biệt nào đó với Edward mà đưa linh hồn bay vào Thần giới Phương tây. Thông qua Chuyển Sinh Trì, chúng tìm được cuộc sống lâu dài .

Hai đại bí mật này của Thần tộc. Cũng cơ bản bị Đoàn Vân khám phá ra.

Đối với việc thống trị hai đại Thần tộc, Đoàn Vân cũng không để tâm quá mức. Họ nếu dám phản bội thì trực tiếp tiêu diệt là được. Nhưng trước mặt Trung Hoa cường đại, hai chủng tộc này đều bị Đoàn Vân dọa cho rất ngoan ngoãn.

Đầu năm thứ sáu Trung Hoa, Đoàn Vân mở cửa Thần giới Phương đông. Cho Alysa mang theo một vài thần tộc phương đông, Angela mang theo một tiểu đội thiên sứ tới đại lục tham quan một chuyến .

Bây giờ nhân giới đại lục đã khá là phồn vinh. Dân chúng giàu có, quốc gia cường thịnh. Tuy nhiên, nhân giới dân chúng càng phát triển thì lang tính cũng càng ngày càng mạnh. Rất nhiều dân chúng đã đề nghị gia tộc khước từ tới cả Ma tộc. Khá nhiều nước gửi thư đề nghị Đoàn Vân. Nói cái gì bây giờ quốc phú dân cường, lại thu phục được hai đại Thần tộc nên cũng đã đến lúc đi trừng phạt Ma tộc - thế lực tà ác từng mang đến cho dân chúng đại lục những tai nạn ngày xưa. Mặc dù Đoàn Vân cũng nghĩ đến việc công hạ Ma tộc. Nhưng hẳn biết, bây giờ còn chưa phải lúc. Khi mình vẫn chưa có sự tin tưởng tuyệt đối để đối phó với Ma Binh Vệ không rõ số lượng và Ma Thần kinh khủng thì không thể quá sơ ý được. Tùy tiện xâm lăng Ma giới, như vậy tất sẽ đánh động đến sự chú ý của Ma Thần. Nhưng, Đoàn Vân cũng âm thầm ra lệnh cho nội bộ gia tộc xây dựng kế hoạch đánh Ma tộc. Việc đầu tiên phải làm là mau chóng xây dựng bản đồ và phạm vi thế lực của Ma giới. Do đó, mật thám nhân giới thường xuyên được Đoàn Vân đưa vào Ma Giới. Đương nhiên, đám mật thám này đều được Đoàn Vân ngụy trang thành Ma tộc .

Trên đại lục bây giờ, làn gió thượng võ cũng vô cùng cường thịnh. Hiện tượng xã hội cường giả vi tôn trở nên càng phổ biến, những sự tình được giải quyết bằng quyết đấu thường hay phát sinh. Đương nhiên, đối với việc đánh nhau, Đoàn Vân cũng không cấm hoàn toàn. Hẳn thật ra là còn khuyến khích. Nhưng trên đại lục nhân giới, vũ lực tuyệt đối cường đại đều tất cả quy về gia tộc. Nói cách khác, giai tầng vũ lực cường đại trên đại lục cơ bản đều là quân đội. Còn quân đội, cũng là nơi bồi dưỡng ra cường giả nhiều nhất .

Đương nhiên, trường học cũng bồi dưỡng ra một bộ phận cường giả. Kỷ luật trường học xem ra chẳng kém gì quân đội. Đoàn Vân còn thiếu nước tiến hành quân sự hóa việc quản lý trường học .

Hơn nữa, trong pháp luật Trung Hoa, việc đấu võ trên đại lục được quy định rất tỉ mỉ. Còn có một bộ quyết đấu pháp, điều này làm cho việc quyết đấu tỉ thí trở nên có qui củ hơn nhiều. Dưới sự khống chế của Đoàn Vân, việc tỉ thí ngày càng ít hơn, tình trạng xã hội cũng trở nên ổn định. Sau đó, càng ngày có càng nhiều trận đấu võ trở thành hoạt động giải trí được mọi người yêu thích. Đấu võ cũng thông dụng như những loại thể thao như bóng đá mà cả nhân giới đại lục đều hướng tới .

Dưới sự cai quản của những sư đoàn Trung Hoa cường đại, tỷ lệ tội phạm cũng giảm rất nhiều. Sơn tặc? Mẹ kiếp! Người không muốn sống nữa à? Còn không mau điểm binh tự thú cho đại gia? Cường đạo? Bây giờ, dân chúng chúng ta cũng có thực lực, còn sợ một cường đạo nho nhỏ nữa sao? Các hương thân, chúng ta dùng ma pháp đánh chết tên bại hoại này .

Do đó, sau khi Alysa và Angela đến các thành thị đại lục chơi mấy lần, ánh mắt của các nàng nhìn Đoàn Vân đã xảy ra biến hóa .

416. Chương 416: Đại Lục Thị Phủ Việt Cường Việt Hảo.

- Đoàn Vân! Chẳng lẽ đại lục bây giờ xảy ra biến hóa lớn như vậy thật sao? Bọn họ gần như không còn e sợ thần nữa à? Người nhìn xem, họ cứ nhìn vào đám thiên sứ với vẻ mặt tựa hồ xem xét một sinh vật nào đó mà mình chưa biết.

Alysa cau mày hỏi Đoàn Vân.

Đoàn Vân cười hỏi lại :

- Chẳng lẽ trong lòng nhân tộc chúng ta mãi mãi phải đặt Thần tộc các người ở một vị trí cao cao tại thượng sao? Chẳng lẽ bộ tộc Thiên sứ đối với dân chúng đại lục không phải một loại chủng tộc sinh vật vừa mới xuất hiện sao? Các chủng tộc trên đại lục bây giờ cũng như nhân tộc, dưới sự chỉ huy của Trung Hoa gia tộc sớm đã không còn là những chủng tộc ngu muội vô tri nhỏ yếu như trước kia nữa đâu.

Nghe thấy thế, Alysa không còn gì để nói nữa. Còn Angela thì cũng không để ý lắm tới chuyện này. Dù sao nàng thấy tất cả những người này đều là dân chúng của nam nhân trong lòng nàng. Dưới sự chỉ huy của hấn, nhân loại có phát sinh biến hóa thì cũng chẳng có gì đáng ngạc nhiên. Bởi vì, nam nhân này đã trở thành một thần thoại. Và thần thoại đó vẫn đang được hấn viết tiếp những trang mới làm cho nó huy hoàng và truyền kỳ hơn.

Alysa và Angela thấy chủng tộc trên đại lục quả rất phức tạp, nhưng những nơi họ sống thì thật là phồn hoa. Trong một tòa thành thị, người cơ hồ có thể thấy toàn bộ chủng tộc trên đại lục. Trong số đó thì nhân loại chiếm nhiều nhất, còn Thú Nhân, Tinh Linh, địa Tinh, Ải Nhân, thậm chí ma thú đủ dạng đủ thức chủng tộc đều rất bình thản sống với những chủng tộc xung quanh một cách hữu hảo. Không thể không nói Đoạn Vân đã sáng tạo ra một kỳ tích. Nam nhân này không chỉ làm cho đại lục giàu có, mạnh mẽ, mà còn làm cho trình độ văn minh đại lục tăng lên rất nhiều. Những Thú Nhân với quần áo lam lũ như trong trí tưởng tượng của Alysa tựa hồ không hề xuất hiện. Còn những Thú Nhân mà nàng nhìn thấy đều mặc khôi, đeo giáp, trong tay cầm một thanh vũ khí chất liệu cũng không tệ lắm. Hơn nữa, Alysa còn phát hiện cơ hồ mỗi một người đều cũng có ít nhiều thực lực. Thậm chí ở vài ngã tư đường còn có vài nông dân đem lương thực sản vật đi bán đều là ma pháp sư cấp bốn, cấp năm. Còn những thanh niên tiểu tử bình thường đều có thực lực cỡ kiếm sĩ. Đi một lúc lâu, Alysa và Angela phát hiện dưới sự thống trị của Đoạn Vân, thậm chí đến cả tiểu hài tử sáu bảy tuổi cũng đã là ma pháp sư cấp hai, cấp ba. Các nàng không gặp được một bình dân nào mà không có thực lực cả.

- Đoạn Vân! Ta trước giờ không biết, trên đại lục lại có nhiều ma pháp sư như vậy? - Alysa ngạc nhiên hỏi Đoạn Vân.

Đoạn Vân cười cười, nói :

- Vài năm trước, từ khi thống trị đại lục, ta đã phổ cập ma pháp trên toàn đại lục rồi. Bây giờ, bên trong lĩnh vực của ta nếu không phải trời sinh ma vũ bạch si thì mọi dân chúng đều có cơ hội học tập ma pháp và vũ kỹ. Việc phổ cập ma pháp đã tới tận mỗi một người trên đại lục. Tương lai việc này còn phải phát triển tới mức Kiếm Thần. Những đứa nhỏ sẽ được học hành các chiêu thức vũ kỹ. Về phần chiêu thức vũ kỹ cơ bản bình thường đều do những cường giả trên đại lục sáng tạo, cũng phổ cập khắp nơi. Đến tuổi nhất định, những tiểu hài tử này sẽ tiến vào trường học nhận sự đào tạo vũ kỹ chính quy và hệ thống. Sau khi hoàn thành năm năm giáo dục nghĩa vụ theo quy định, họ có thể lựa chọn tiếp tục tới cao học phủ học thêm, hoặc gia nhập quân đội. Quân đội và trường học là nơi có thể bồi dưỡng rất nhiều cường giả.

- Vài năm trước? Ta vừa mới thấy một đứa tiểu hài tử mười tuổi đã là một ma đạo sĩ cấp bảy rồi? Ta không thể tưởng tượng được khi hấn hai mươi tuổi, hấn sẽ trở thành như thế nào? Pháp Thần hay là siêu Pháp Thần hai mươi tuổi? - Alysa nói về kinh dị.

- Có lẽ hấn có thiên phú cao.

Đoạn Vân khoát khoát tay tỏ vẻ không quan tâm. Đại lục bây giờ sớm đã vượt xa ngày trước. Không kể quân đội Trung Hoa, số lượng pháp thần, thánh ma đạo đã có trên hơn mười vạn rồi. Trong đó cũng có không ít siêu giai. Còn trên toàn đại lục có hơn mười ức bình dân sau khi trải qua phổ cập ma pháp, cơ bản đã phát triển đến ma pháp sư trung cấp ước chừng cấp bốn, năm. Ma đạo sĩ trung cao giai cấp sáu, cấp bảy trên đại lục cũng có số lượng trên một ức. Có được điều đó là do Đoạn Vân phổ cập loại ma pháp đơn giản dễ học. Thông qua việc kiến thiết dân binh, thanh niên trên đại lục từ mười sáu tới hai mươi lăm tuổi cơ bản đều được Đoạn Vân đào tạo thành kiếm sĩ cấp sáu cấp bảy. Đám thanh niên này cũng phải trên một ức. Còn rất nhiều những người có tư chất tốt, đều được chọn lựa làm quân chính quy Trung Hoa. Bọn người đó trải qua huấn luyện quân sự hệ thống và chính quy hơn nhiều, tuyệt đối sẽ phát triển thành những lực lượng cường đại kinh khủng.

Bây giờ, đại lục vẫn chưa hoàn toàn trưởng thành. Việc phát triển đại lục chỉ là vừa mới bắt đầu, con đường tương lai còn rất dài. Quá trình phát triển này, phải cần có thời gian.

- Đoạn Vân! Người không thể đưa ta đi Tây đại lục xem sao?

Cầm thụ sự thanh bình xung quanh, Angela kéo tay Đoạn Vân, tựa hồ rất vui vẻ.

Đoạn Vân cười nói :

- Có thể. Nhưng ta phải thanh minh trước với người, về danh nghĩa, Tây đại lục bây giờ là một mảnh đất thực dân của Trung Hoa gia tộc.

- Đất thực dân? Cái gì gọi là đất thực dân? - Angela cười hỏi.

- Đất thực dân là mảnh đất bị Trung Hoa gia tộc ta dùng vũ lực cưỡng đại chinh phục, sau đó bỏ nhiệm vài thế lực thống trị ở Tây đại lục. Thông qua họ để tiến hành áp bức bóc lột dân chúng Tây đại lục.

Nghe Đoạn Vân nói, Angela rất phân vân.

- Còn muốn đi nữa không? - Đoạn Vân cười hỏi Angela.

- Đi.

Angela lúc này muốn vì dân chúng Tây đại lục làm chút gì đó, có lẽ nàng có thể nói cho Đoạn Vân biết Tây đại lục trở thành quốc gia bình đẳng của dân.

Cười cười, Đoạn Vân thu toàn bộ gần trăm người Thần tộc đang thăm quan vào Thái Cực đồ, sau đó trực tiếp thuận đi biến mất khỏi chỗ của mình.

Sau một khắc, Đoạn Vân xuất hiện tại vị trí Giáo Đình Tây đại lục cũ. Nơi này, hiện nay đang là Viện Y Khoa Trung Hoa.

Angela đi ra khỏi Thái Cực đồ của Đoạn Vân, đi tới một chỗ có nhiều người. Nhưng hình ảnh dân chúng Tây đại lục cũng bất thiên sứ lại không hề xuất hiện như nàng tưởng tượng. Trên những con đường phồn hoa, náo nhiệt, nàng thấy dân chúng Tây đại lục cũng dùng một ánh mắt giống như dân Đông đại lục nhìn nàng và hơn mười thiên sứ đi theo.

Đột nhiên, trên một ngã tư đường tất cả dân chúng đều quay về phía Angela mà bái lạy. Điều này làm cho Angela vốn đang thất vọng rất kích động. Nàng nghĩ rằng, bộ tộc Thiên sứ vẫn còn trong lòng dân chúng Tây đại lục, vẫn là thần minh như trước.

Nhưng chẳng mấy chốc, nàng đã phát hiện rằng mình đã sai. Những dân chúng này không phải sùng bái thiên sứ như nàng, mà là đang bái lạy Đoạn Vân ở phía sau.

- Thánh chủ đại nhân.

Ngã tư đường vốn đang rất ồn ào, lúc này chỉ còn một thanh âm là lời xưng tụng Đoạn Vân.

Đoạn Vân bay trên không trung cười cười, hẳn quay về dân chúng trong thành nói :

- Các vị dân chúng xin đứng lên. Hôm nay, ta chỉ đi ngang qua nơi này, thuận tiện tới đây để xem xét dân tình. Dân chúng của ta, các người bây giờ có khỏe không?

- Đoạn Vân đại nhân! Từ khi ngài trở thành thánh chủ, cuộc sống của chúng ta ngày càng tốt hơn. Trước kia chỉ có giới quý tộc mới có thể hưởng thụ cuộc sống, còn bây giờ đến những người dân bình dân chúng ta cũng có thể hưởng thụ. Đây đều là nhờ Thánh Chủ đại nhân ban cho.

Một lão già đứng lên nói với Đoạn Vân. Từ vẻ mặt lão, ai cũng biết lão không hề nói dối.

Đoạn Vân cười cười, nói :

- Vị này là Angela công chúa, là công chúa của Quang Minh Thần Hoàng bộ hạ, cũng là người đứng đầu Thần giới Phương tây bây giờ. Đợi cho thế cục Thần giới ổn định xong, ta sẽ cho nhân giới các người tới Thần giới du lịch, cho các người thử qua tư vị Thần giới một lần.

- Tham kiến công chúa.

Dân chúng chỉ vái Angela một vái. Dù sao, về ý nghĩa chính trị, họ là dân chúng đại lục này, chứ không phải là dân chúng của Quang Minh Thần Hoàng. Chỉ có vài điều nhân có cánh mà thôi, ta đường đường là dân chúng Trung Hoa có cần phải hành đại lễ với người không?

- Chúng ta đi trước. Dù sao ta bây giờ cũng là Thánh Chủ, nếu đột nhiên xuất hiện sẽ ảnh hưởng tới cuộc sống thường ngày của họ.

Đoạn Vân truyền âm nói với Angela và Alysa.

Nhưng lúc này, tên thành chủ đã mang theo mười mấy quan viên địa phương chạy tới nơi này.

- Tham kiến Thánh Chủ đại nhân.

Tên thành chủ mang theo mười mấy quan viên vái Đoạn Vân một cái quân thần lễ.

Đoạn Vân hạ xuống đất, cười nói :

- Người làm gì mà phải vội vàng chạy tới thế, làm như ta tới để ăn thịt người vậy. Chẳng lẽ nghĩ rằng thấy được mặt ta là có thể thăng quan sao? A a. Được rồi, đứng lên đi. Người nhớ kỹ, người làm thành chủ có tốt hay không là do dân chúng định đoạt. Dân chúng của ta, thành chủ đại nhân này có làm được việc không?

Đưa mắt đảo qua, hắn thấy tất cả dân chúng đều cười,

- Thánh chủ đại nhân, thành chủ làm không ít chuyện tốt cho dân chúng chúng ta, hẳn là một vị quan tốt.

- Phải không? Nhưng ta thấy hắn béo núc, khẳng định phải là một tên đại tham quan. - Đoạn Vân đùa giỡn với dân chúng một phen.

- Thiếu gia nói đùa! Bây giờ quốc phục dân cường, quan lại chúng ta cũng nhờ đó mà phát triển theo. Thiếu gia, muốn vào thành chủ xem một chút không? - Tên thành chủ cười nói với Đoạn Vân.

Đoạn Vân cười cười, nói :

- Tính ra, ta không phải là quan thanh tra của gia tộc. Người có làm gì ta cũng không hứng thú quản. Lo làm quan cho tốt đi, những dân chúng của người sẽ thay ta giám sát người.

Nói xong, Đoạn Vân quay về bốn người Angela liếc mắt, sau đó trực tiếp thuận di đi mất.

Một lúc sau, cả nhóm Đoạn Vân bay trên bầu trời, lúc này cả Tây đại lục cơ bản đều nằm trong mắt.

- Đoạn Vân, nguyên lai người gạt ta. Người nói cái gì dân chúng Tây đại lục đang bị người áp bức, còn nói Tây đại lục là đất thực dân của người. Hừ, nguyên lai người nói toàn việc không thể tin được.

Mặc dù dân chúng đại lục lãnh đạm với bộ tộc Thiên sứ làm Angela rất thất vọng, nhưng nàng từ bầu trời Tây đại lục thấy ở dưới phát triển, mắt nàng bị hút vào một tòa kiến trúc cao ngất hấp dẫn. Nhìn về chính thể, Tây đại lục bây giờ tựa hồ không hề kém gì Đông đại lục. Từ thái độ của dân chúng Tây đại lục đối với Đoạn Vân thì có thể thấy hẳn đối xử với dân chúng Tây đại lục rất tốt.

Đoạn Vân thở dài, nói :

- Nhưng khi chinh phục Tây đại lục, ta cũng lấy danh nghĩa luyện binh, giết rất nhiều những người chống cự. Còn bây giờ, Tây đại lục cũng không có tính tự chủ cao như Đông đại lục. Trình độ giàu có cũng kém Đông đại lục không ít. Ta nghĩ vài năm nữa, sự phát triển ở hai đại lục sẽ cơ bản bằng nhau. Nhưng bây giờ ta lại gặp phải một vấn đề khá nghiêm trọng.

- Vấn đề gì mà Đoạn Vân giải quyết không được. - Alysa cười nói.

- Bây giờ vũ lực trên đại lục tăng lên rất nhanh. Các người cũng biết khi thực lực tăng lên, nhân loại sẽ sống rất lâu. Thậm chí có không ít nhân loại có thể đạt tới cảnh giới bất tử. Nhưng năng lực sinh sản của nhân loại lại không hề giảm xuống. Do đó, đại khái trăm năm sau, đại lục này sẽ đầy người. Đến lúc đó, chỉ sợ sẽ phải tiến hành di dân. Lúc đó, có khi ta lại phải sản xuất phi thuyền vũ trụ nữa. Thật là đau đầu.

Đoạn Vân cau mày nói, dùng ngón tay phải cào cào cằm, vẻ ưu tư lắm.

- Di dân ? Phi thuyền vũ trụ? Đó là cái gì? - Angela và Alysa rất khó hiểu.

Đoạn Vân cười quỷ dị :

- À, không cần biết chi tiết. Đến lúc đó nếu dân cư quá nhiều, ta sẽ khuếch trương ra ngoài. Khi đó không biết chủng tộc hoặc tinh cầu nào sẽ gặp thiết thời với Trung Hoa gia tộc đây. Nhưng đầu tiên, ta còn phải giải quyết tai họa Ma tộc trước cái đã.

Kỳ thật, đây căn bản không phải là vấn đề. Đoạn Vân biến thái này sở dĩ nói như vậy, mục đích chỉ là : trước mặt hai mỹ nữ ra vẻ thâm trầm, làm bộ uyên bác không giống tầm thường. Em gái, bị bốn thiếu gia thần bí hấp dẫn rồi. Các người đã nghe về hành tinh chưa, vũ trụ chưa? Hắc hắc. Angela có bị hấp dẫn hay không cũng không quan trọng. Nhưng Alysa Đại mỹ nhân - Thần giới đệ nhị mỹ nữ thì kiểu gì cũng phải chinh phục. Bây giờ không phải thời kỳ dùng thơ, thủ đoạn hèn hạ cũng không thể dùng, chỉ còn cách dùng thủ pháp tán gái chính quy thôi.

So với diện tích của đại lục thì bây giờ dân cư vẫn còn thưa thớt lắm. Dù sao, tám bản đồ trải rộng hai vạn ngàn thước, không tính đến hải giới. Trên địa cầu, Trung Quốc chỉ có diện tích 960 ki lô mét vuông thể mà có hơn mười ức nhân loại, hơn nữa còn chủ yếu tập trung ở duyên hải đông bộ. Còn ở đây, cho dù sa mạc cũng có thể dùng ma pháp cải tạo thành rừng rậm. Do đó, Đoạn Vân hoàn toàn có thể dùng 1000 vạn ki lô mét vuông để dành nuôi được mười ức dân chúng đại lục. Nói cách khác, khối đại lục này hoàn toàn có thể dễ dàng nuôi được hai trăm ức sinh vật trí tuệ. Còn bây giờ, trên đại lục sinh vật trí tuệ không đến một trăm ức. Ngoại trừ nhân loại thì chẳng có chủng tộc nào có năng lực sinh sản nhiều như vậy. Chỉ cần khống chế tốc độ phát triển dân cư nhân loại thì số lượng dân cư trên đại lục cũng không thể vượt qua hạn độ được.

Do đó, mật độ dân cư căn bản không phải là vấn đề gì lớn.

Hơn nữa, thế giới này có Thần và ma pháp. Tựa như Đoạn Vân bây giờ, hắn đã có thể chế tạo một vài không gian sinh vật nhỏ nhỏ. Đương nhiên, Đoạn Vân chế tạo không gian vẫn chưa thể hoàn toàn của làm sinh vật sinh tồn được. Nhưng sau này hắn có chế tạo tinh cầu được hay không thì cũng khó nói. Dù sao, bây giờ hắn cũng có thể chế tạo một vài tiểu không gian thích hợp cho một bộ phận nhân loại.

Hơn nữa, việc khuếch trương ra những tinh hệ xung quanh cũng không là việc khó khăn gì. Tinh cầu có sinh vật trực tiếp dùng vũ lực xâm lược là thu phục được. Tinh cầu không có sinh vật thì có thể cải tạo thành tinh cầu thích hợp cho sinh vật.

Do đó, cho dù Đoạn Vân có toàn lực phát triển đại lục thì cũng sẽ không sinh ra những sự khó khăn như hắn vừa nói.

Chỉ cần Đoạn Vân có thể nắm trong tay đại cục phát triển thì đại lục tự nhiên càng mạnh càng tốt.

417. Chương 417: Ma Giới Chi Tham Cứu.

Trung Hoa năm thứ sáu i140 cũng là nữ thần lịch 102944i140, Đoạn Vân đã sửa chữa cổng Thần giới xong và cho mở ra hoàn toàn.

Lưỡng đại Thần giới bắt đầu quá trình qua lại với đại lục. Đầu tiên, đương nhiên là một vài đoàn du lịch tham quan! Nhân loại tạo thành đoàn du lịch đi tới Thần giới du ngoạn, cũng thể nghiệm cảm giác làm thần. Đương nhiên, chi phí khá là cao! Còn Thần tộc dưới lời hứa của Đoạn Vân, cũng tổ chức vài đoàn tới đại lục tham quan!

Đối với cửa lưỡng đại Thần giới, Đoạn Vân trực tiếp điều thêm hai mươi vạn tướng sĩ Nanh Sói để họ phân biệt đóng ở hai cổng Thần giới. Hơn nữa, Đoạn Vân biến thái này còn đặc ý chọn lựa những tướng sĩ còn đang độc thân!

Vì sao? Thần giới nam nữ tỉ lệ quá mức chênh lệch. Bốn trăm vạn Thần phò, có ba trăm vạn là nữ Thần phò rồi. Đoạn Vân không cho tướng sĩ Nanh Sói cưới vợ Thần tộc, hắn cảm thấy trong lòng bất sáng! Đây chẳng phải cũng là phương thức xúc tiến trao đổi Nhân Thần sao? Hơn nữa, chẳng lẽ người thật sự nhẫn tâm để cho nhiều nữ Thần phò cả đời làm ni cô à? Nanh Sói nhân tộc đều là những tên dữ dằn, nhưng họ cũng là những nam nhân vĩ đại!

Về đề phòng sự trở mặt của Thần giới, đã sớm không còn là một vấn đề nữa rồi. Hơn nữa, hai mươi vạn tướng sĩ Nanh Sói ở đây đều là Đẩu thần đã có thần cách. Ở Thần giới có bao nhiêu Đẩu thần? Cũng chỉ khoảng một vạn mà thôi! Thực lực bằng chừng này của Thần giới mà đứng trước mặt Đoạn Vân thì chỉ là cái lông trâu? Nếu các người không muốn sống thì cứ làm loạn đi! Hai mươi vạn tướng sĩ Nanh Sói có kỵ sĩ kiến, đến lúc đó sẽ cho đám Kiến Càng đem người ăn sạch sẽ.

Trung Hoa tháng bảy năm thứ sáu, trong một buổi tối nóng nực, Đoạn Vân đã tiến hành chinh phục mỹ nhân còn sót lại ở Thần giới. Tên biến thái này, sau khi hoàn toàn xác định được Alysa đã bị mình cướp đi trái tim liền kéo nàng vào ăn thịt luôn! Đương nhiên, đối với Đoạn Vân thì việc theo đuổi Trí Tuệ Nữ Thần cũng không hoàn toàn dễ dàng. Dù sao, người đàn bà này cũng quá thông minh. Còn nguyên nhân người ta không thích đàn bà thông minh chính vì các nàng quá lý trí! Tình yêu là cái gì? Tình yêu là những cơn xúc động tích tụ lại thành những ngọn lửa nóng bỏng! Một người đàn bà quá thông minh, cơ hồ có thể nhìn thấu bất kỳ một nam nhân nào. Còn nam nhân thường thường không thích bị đàn bà nhìn xuyên qua! Tựa như một người đàn bà, vô luận hờ hang như thế nào, cũng sẽ không nguyện ý trần truồng trước mặt nam nhân! Mặc thêm vài thứ nhỏ nhỏ bên trong thì người đàn bà đó càng tạo thêm được sự hấp dẫn, tăng thêm phần gợi cảm!

Đoạn Vân phỏng chừng trên thế giới này, ngoại trừ hắn cũng không ai có thể chinh phục được Trí Tuệ Nữ Thần! Dù sao trên người Đoạn Vân cũng tràn ngập sắc thái mê người. Mặc dù trên người nam nhân ghê tởm này đích xác không ít mao bệnh, nhưng nếu đưa mắt nhìn kỹ thì những mao bệnh này có thể biến thành ưu điểm! Do đó, cho dù là đàn bà có trí tuệ đến đâu cũng không giải ra bí ẩn của nam nhân này. Còn khi nàng cởi quần áo của Đoạn Vân ra, hoặc Đoạn Vân cởi quần áo nàng ra, lúc đó có lẽ nàng mới có thể chính thức nhìn thấu từng chút một của Đoạn Vân! Nhưng lúc này, thì Đoạn Vân đã xuyên qua nàng trước rồi! Cái duy nhất có thể làm là cố gắng hưởng thụ loại cảm giác làm cho nàng vừa đau vừa mê mẩn này!

Một nữ thần cứ như thế bị hắn chinh phục! Đã có lần đầu tiên, thì nỗi khát vọng hướng tới lần thứ hai sẽ thiêu đốt tâm can. Rồi sau đó tới lần thứ ba, lần thứ tư! Đến một mức nào đó không có không được! Có lẽ ma túy cũng chỉ đến thế mà thôi.

Sau khi đại lục đã ổn định và phát triển, mũi kiếm của Đoạn Vân đã dần dần chỉ về phía Ma giới!

Đoạn Vân không biết không gian Chủ thần nhiều lần mở rồi đóng cánh cửa lưỡng đại Thần giới sẽ gây ra ảnh hưởng như thế nào đối với vết nứt không gian giữa hai giới Nhân Ma. Nhưng hắn biết, hắn có thể dễ dàng mở vết nứt không gian giữa hai giới. Ngàn năm trước khi cổng Thần giới đóng lại làm cho khoảng cách giữa hai lần vết nứt giữa Nhân Ma đại lục mở ra từ ba trăm năm biến thành bốn trăm năm. Còn lần này, Đoạn Vân với thân phận là một không gian Chủ thần thì việc mở, đóng cổng Thần giới diễn ra rất bình thường! Do đó, Đoạn Vân cũng không biết vết nứt Nhân Ma có mở ra chưa.

Theo những gì thám tử mà Đoạn Vân phái đến Ma giới hồi báo thì Ma giới bây giờ do lần đại bại trước đã trở thành một khối thống nhất. Tam đại Ma Vương đã bắt tay tiến hành hợp tác! Hơn nữa, nghe nói tam đại Ma Vương còn hợp lực ép Áo Thú thế lực ở Ma giới gia nhập liên minh. Do đó, Ma giới Áo Thú trước nay chưa bao giờ tham gia các cuộc xâm lăng của Ma giới cũng đã gia nhập vào chiến trường! Áo Thú thế lực là một thế lực lớn ở Ma giới. Họ tựa như ma thú trên đại lục. Trước khi Đoạn Vân xuất hiện, thế lực ma thú trên đại lục xem ra còn cường đại hơn cả nhân loại. Còn Ma giới Áo Thú, thực lực cũng mạnh hơn Ma tộc! Nhưng địa vị Áo Thú ở Ma giới cũng chỉ cao bằng Ma tộc. Nguyên nhân rất đơn giản, Áo Thú không đoàn kết! Bởi vì nguyên nhân văn minh chủng tộc, Áo Thú thế lực đều tự mình phát triển, không hình thành một nước Áo Thú thống nhất! Đối mặt với thế lực đã thống nhất ba phần thiên hạ, Áo Thú cường đại nhưng đơn thể căn bản không có ưu thế bao nhiêu. Khi Áo Thú nghĩ đến việc đoàn kết lại, thì ưu thế cường đại đã bị tổn mất mất rồi! Đến lúc này thì gần nửa Áo Thú đã bị bắt làm súng vật hoặc tọa kỵ. Nói cách khác, rất nhiều Áo Thú bị Ma tộc thống trị. Áo Thú thế giới cuối cùng cũng có một cường giả đó là Áo Thú Hoàng La Bố Nạp Tư! Hắn có thể nói là một tượng đài chí cao của Áo Thú, bởi vì hắn thống nhất cả Áo Thú sâm lâm!

Trong Áo Thú thế lực, Ma Long bộ tộc từng làm bá chủ Ma giới Áo Thú, từng là đại biểu Áo Thú xâm lăng nhân giới! Ma Long hoàng của Ma Long bộ tộc tên là Tác Mỗ Đặc Lạp, luôn luôn hướng tới nhân giới đại lục! Hắn cho rằng, nhân giới có vô tận kim tệ sáng lấp lánh và những kim loại phát sáng khác. Đương nhiên, hắn chọn đối tượng là Long tộc trên đại lục! Theo hắn, đám Long tộc cấp thấp trên đại lục sẽ thay thế cho hắn thu thập vô số bảo bối. Sau đó bọn chúng sẽ cất giữ chỉ chờ hắn tới cướp đoạt không phải nói là thu hoạch mới đúng! Trước mặt Ma Long hoàng vĩ đại, cho dù là Long thần Thần giới cũng chỉ là một loại Long tộc cấp thấp mà thôi! Chỉ có Ma Long bộ tộc mới xứng với những chữ như cường đại và cao quý!

Áo Thú Hoàng tập hợp những dân chúng Áo Thú còn lại, hợp thành một Áo Thú vương quốc cường đại,

chiếm cứ Áo Thú sâm lâm! Dưới tay có mấy ngàn vạn áo thú cấp cao chiến lực cường hãn, do đó địa vị của Áo Thú hoàng không dưới tam đại Ma Vương. Hơn nữa thực lực của hắn cũng chẳng thua gì một Ma Vương. Do đó, nếu nói là việc Áo Thú thể lực bị Ma tộc chinh phục cũng không đúng. Phải nói là dưới sự kích thích của Ma tộc cũng làm cho văn minh Áo Thú tiến bộ không ít! Nhưng, Áo Thú Hoàng La Bố Nạp Tư cũng hứa hợp tác với tam đại Ma Vương và Ma Long hoàng. Năm đại thể lực Ma giới này sẽ hợp lực tấn công, chia sẻ tài phú của nhân giới đại lục!

Ma Long bộ tộc, là bộ tộc cường giả tuyệt đối ở Ma giới, so với Long tộc Đường Cổ Lạp Sơn ngày xưa thì cường đại hơn nhiều! Ma Long cấp thấp nhất, cũng có giai vị tương đương Ma Tướng. Nói cách khác, cho dù là Ma Long đệ tiện nhất thì vừa ra ngoài cũng sẽ có thực lực thần cấp trên đại lục! Ma Long Tập Ba từng bị Đoạn Vân hợp lực giết chết mới chỉ là một Ma Long tọa kỵ đệ tiện nhất bộ tộc. Còn những tên cao cấp trong Ma Long bộ tộc thì vô cùng cường đại. Ma Long hoàng là một đầu Ma Soái giai vị thực lực đã vượt qua đỉnh giai, bước vào Ma Vương giai vị, được coi là Ma tộc cường giả. Địa vị đầu Ma Long này ở Ma giới rất cao. Hắn có thể nói là đệ tứ Ma giới Ma Vương. Dưới tay hắn có mười đại Ma Long vệ thực lực rất cường đại, đều là Ma Soái cấp ba, tương đương với cấp mười lăm. Phải biết rằng, cả Ma giới dưới tay mỗi một Ma Vương cũng chỉ có ba tên Ma Soái cấp ba mà thôi. Trong khi đó hắn có tới mười tên. Từ đó tính xuống, còn có hai trăm Ma Long có thực lực Ma Soái cấp hai, gần ngàn Ma Long có giai vị tương đương với thần thú võ sĩ 1/4. Đầu thần 1/40. Xuống nữa là năm sáu vạn Ma Long cấp trung và cấp thấp.

Phải biết rằng, Ma tộc thống trị Ma giới, cũng chỉ có ba trăm Ma Soái cấp hai và hơn ba ngàn Ma Soái cấp một mà thôi. Nguyên nhân là do tên gia hỏa Thú Thần ngàn năm trước. Lần đó, rất nhiều Ma tộc cao thủ bị nam nhân điên cuồng này diệt sát. Không may là lần trước khi Ma tộc xâm lăng, Ma Long và Áo Thú không có tham dự. Vì khi đó, Áo Thú Hoàng La Bố Nạp Tư đang đánh nhau với Ma Long bộ tộc. Hắn muốn chỉ huy Áo Thú bộ tộc thoát ly khỏi sự thống trị của bộ tộc Ma Long. Lần đó, Ma tộc đã chịu đủ mọi thiệt thòi. Một Thú Thần trực tiếp giết hơn mười đến hai mươi Ma Soái cấp bậc Chủ thần. Hắn và đám thần thú dưới tay hắn giết một một hơi không biết bao nhiêu Ma Soái mà kể.

Áo Thú thể lực được Áo Thú hoàng La Bố Nạp Tư thống nhất cũng khá là cường đại. Áo Thú bộ tộc chiếm cứ phía bắc Áo Thú Sâm lâm của Ma giới. Sau khi được Áo Thú hoàng La Bố Nạp Tư hoàn thành thống nhất, về thực lực chính thể thì Áo Thú bộ tộc còn cường đại hơn cả Ma Long bộ tộc. Áo Thú Hoàng là Áo Thú đỉnh giai của Ma giới, nghe nói có thực lực tương đương với Ma Vương.

Hắn có thể một mình tách ra khỏi sự thống trị của Ma Long, thì thực lực chắc chắn không thể yếu được. Đoạn Vân phỏng chừng, thực lực của hắn khẳng định có thể chống lại Ma Long hoàng. Tên Áo thú hoàng có một đội quân làm cho cả Ma tộc e ngại. Đó là một đội quân một vạn thần thú võ sĩ. Nói cách khác, dưới tay hắn có một vạn Đầu thần.

Còn vệ đội của hắn cũng vô cùng kinh khủng, với số lượng khoảng năm trăm tên, thực lực một người đạt tới Ma Soái. Ngoài ra, hắn còn có mười Áo Thú Đại tướng quân, toàn bộ đều là Ma Soái cấp ba.

Ma giới, phân tranh không ngừng, là nơi cường giả vi vương, một nơi tạo thành vô số cường giả tuyệt đối. Ngoài tam đại Ma Vương rất cường đại, còn Ma Long bộ tộc, Áo Thú bộ tộc cũng không kém phần.

Hơn nữa, thám tử của Đoạn Vân còn tìm hiểu ra, ở Ma giới có rất nhiều di tộc chưa được thống nhất. Thực lực của toàn bộ những thể lực này mà thống nhất lại, cũng sẽ không thua gì Áo Thú bộ tộc.

418. Chương 418. Đột Hiện Ma Thần Vệ

Bộ tộc Ma Long có mạnh đến đâu cũng không được như bộ tộc Thần Long bây giờ. Cường đại cũng chỉ tương đương với một vài ma thú của Đoạn Vân. Còn Ma Tộc giỏi lắm cũng chỉ bằng được Nhanh Sói Thiết Huyết Bách Thú Huyết Sát.

Đoạn Vân sở dĩ không muốn xuất binh tiến hành chinh thảo Ma giới là bởi vì hắn rất kiêng kỵ Ma Thần Vệ và Ma Thần của Ma giới, hơn nữa hắn hoàn toàn mù mờ không biết thực lực thật sự của Ma Thần. Do đó, hắn vẫn không dám mở thông đạo Nhân Ma.

Đoạn Vân tuy không muốn mở vết nứt không gian giữa hai giới Nhân Ma, nhưng không có nghĩa là Ma Tộc sẽ bỏ qua việc chinh thảo nhân giới đại lục.

Trung Hoa năm thứ sáu, tháng 10, Đoạn Vân chinh phục được lương đại Thần Giới chưa đầy một năm thì vết nứt không gian giữa hai giới Nhân Ma đã bị mở ra. Vết nứt lần này là do mấy tên gia hỏa Ma giới cường hành cùng hợp sức tạo thành.

Người mở vết nứt không gian không phải là tam đại Ma Vương, cũng không phải Áo Thú hoàng hay là Ma Long hoàng, mà là đám Ma Thần Vệ.

Ngoại trừ Ma Thần ra, Ma Thần Vệ chính là vũ lực mà Đoạn Vân kiêng kỵ nhất Ma giới. Mãi đến giờ Đoạn Vân vẫn không thể tìm hiểu được rõ ràng số lượng Ma Thần Vệ. Nhưng có thể khẳng định số lượng Ma Thần Vệ tuyệt đối không phải mười tên như Ma giới đồn đãi. Có người nói số lượng Ma Thần Vệ vào khoảng hai mươi tên, lại có người nói là ba mươi, thậm chí cũng có người nói tới một trăm. Điều duy nhất Đoạn Vân có thể khẳng định đó là số lượng Ma Thần Vệ tuyệt đối không dưới mười tên.

Ngày 6 tháng 10, không gian Chủ Thần Đoạn Vân cảm nhận được dị động ở vết nứt ở Tây đại lục, hấn lập tức chỉ huy rất nhiều thủ hạ chạy tới nơi.

Có thể do vết nứt cũ dễ mở hơn là tạo ra vết nứt mới, do đó vết nứt lần này được mở ra ngay chỗ mà lần trước, chỗ mà ba ngàn vạn Ma Tộc tự mình đưa đầu vào mũi tên và nòng pháo ma tinh của Địa Tinh gia tộc.

Những đài bắn tên ở đây không hề bị bỏ đi, ngược lại còn được tăng cường rất nhiều. Mặc dù Đoạn Vân biết, Ma Tộc sẽ nghĩ ra phương pháp để phá những mũi tên, giảm hỏa lực từ pháo và máy bắn đá của Địa Tinh, nhưng Đoạn Vân cũng có những bố trí khác để đối phó. Vũ khí Địa Tinh bây giờ đã tiến bộ hơn bốn năm trước rất nhiều. Uy lực của những mũi tên được tăng lên mấy lần. Cải tiến quan trọng nhất đó là sự kết hợp giữa ma pháp và kỹ thuật. Xạ trình, tốc độ, độ chuẩn của mũi tên đều được cải tiến. Đoạn Vân dám khẳng định loại vũ khí mới được kết hợp giữa ma pháp và khoa học có uy lực không kém gì so với pháo lớn hiện đại trên địa cầu. Nếu Ma Tộc còn dám từ đạo khẩu này mà tiến công vào, vũ khí ma pháp của Địa Tinh tuyệt đối có thể giết mười vạn người trong một giây. Tất cả địch nhân xâm phạm đều có khả năng bị bắt nạt.

Ngoài ra ở hai nơi gò đất nổi cao lên, Đoạn Vân cho kiến tạo thành hai pháo đài tương hỗ nhau. Nếu Ma tộc muốn tiến vào từ nơi này, không để lại mấy ngàn vạn thi thể thì tuyệt đối không thể qua được. Trừ phi Ma Tộc trong trận đầu đã đưa ra rất nhiều lực lượng quân chủ lực. Hỏa pháo của Địa Tinh mặc dù cường đại, nhưng uy lực dù sao cũng có hạn. Nếu đám lãnh đạo Ma Tộc quyết định dùng phương pháp đem súng cao xạ ra bắn muỗi, trực tiếp dùng lực lượng quân chủ lực cường công đánh chiếm hai tòa thành lũy, hành động này sẽ phải trả một giá nhất định. Đương nhiên, còn phải liệt kê thêm điều kiện đó là đám vũ lực cao cấp của Đoạn Vân không tham dự chiến đấu!

Những tường thành pháo đài tại đây đại biểu cho chiến tích huy hoàng của Địa Tinh. Nhìn vết nứt không gian hai ngàn thước xa xa đang từng chút một bị mở ra, Đoạn Vân không khỏi nhú mày.

- Lão Đại, lần này nó đem hàng gì tới đây thế? - Tiểu Phi Hiệp hỏi Đoạn Vân .

- Ma Thần Vệ. - Đoạn Vân lạnh lùng nói.

Hắn vừa dứt lời, đám thủ hạ như sôi lên. Đám láo nháo này chỉ lo sợ thiên hạ bất loạn, đối thủ càng mạnh thì càng kích thích dục vọng chiến đấu của họ. Đối với bọn họ chỉ cần có Đoạn Vân ở đây họ sẽ không chết được. Đã không bị chết, đối thủ có cường đại đến đâu cũng không có gì đáng ngại.

- Lão Đại, nhìn vẻ mặt ngươi, tựa hồ Ma Thần cũng đến đây sao. - Tiểu Phi Hiệp cười nói.

Đoạn Vân bĩu môi giải thích:

- Ta đang nghĩ, Ma Thần Vệ bình thường sẽ không tham dự việc xâm lăng nhân giới. Bây giờ có Ma Thần Vệ mở vết nứt không gian, điều này nói lên cái gì? Xem ra chúng ta đã làm cho Ma Thần chú ý, khó sống với hắn rồi đây.

- Lão Đại, có gì phải sợ? Thực lực chúng ta bây giờ cũng không kém, ngươi lại là không gian Chủ Thần, nắm trong tay không gian thông đạo giữa các giới. Đến lúc đó, cho dù đánh không lại hắn, ngươi cũng có thể vứt hắn vào một không gian nào đó không ai biết, nhốt tạm hắn ở đó từ mười cho tới trăm năm. Chờ thực lực chúng ta tăng lên, chúng ta trực tiếp bu vào mà quần ẩu hắn .

Tiểu Phi Hiệp rất lạc quan với tiền đồ trên.

Đoạn Vân trách mắng:

- Chỉ nói linh tinh. Nếu Ma Thần dễ đối phó như thế, một vài điển tịch ở lưỡng đại Thần Giới cũng sẽ không miêu tả Ma Thần kinh khủng như vậy. Ta đoán liên hợp lực lượng của hai đại Thần Hoàng cũng chưa thể bắt được tên gia hỏa Ma Thần.

- Lão Đại, mặc kệ tên Ma Thần đó đi. Ở bên kia có mấy tên Ma Thần Vệ?

Đạt Nhĩ Ba mắt mở to nhìn chằm chằm vào vết nứt, hỏi Đoạn Vân vẻ hơi lo lắng .

- Không nhiều lắm, cũng chỉ có sáu tên thôi. Muốn duy trì mở vết nứt ra, họ phải để hai Ma Thần Vệ vừa đến đứng giữ vết nứt đó. Đến lúc đó, sẽ có bốn năm Ma Thần Vệ vượt qua vết nứt vào nhân giới. Còn thực lực của sáu Ma Thần Vệ có vẻ mạnh hơn Quang Minh Vệ. - Đoạn Vân nói

Đám Ma Thần Vệ đều là những tên Ma Tộc cao lớn. Mỗi tên cao gần ba thước, mắt chúng tuyệt đối to hơn mắt trâu, còn cặp đồng tử thì đỏ ké như máu trông rất quỷ dị. Đỉnh đầu chúng mọc ra cái sừng rất dài, có khi là một cái sừng mọc từ trán giống như sừng con tê giác, có khi là một loại sừng trâu như trên đầu Ngưu Ma Vương. Sừng của chúng dài và hơi cong cong.

Chúng mặc khôi giáp một màu đen tuyền, khôi giáp có long tính. Có thể nói thân khôi giáp của chúng phải đến tám chín phần là dùng loại da hảo hạng của Ma Long chế thành. Vũ khí trên tay chúng cũng dùng cực phẩm long cốt chế tạo ra. Vũ khí cao cấp trong tay Đoạn Vân cũng không nhiều lắm. Vũ khí của sáu Ma Thần Vệ đều là long cốt đại kiếm. Sáu cây long cốt đại kiếm này nhờ vào nguyên liệu siêu nhiên do đó chất lượng vượt xa những cực phẩm vũ khí của nhân giới và Thần Giới. Đoạn Vân phỏng đoán chỉ có cây tài quyết thần nhận trong tay Diệp Cô Thành mới có thể đánh nhau được với long cốt đại kiếm. Ngoài ra cây cổ kiếm Trung hoa được Đoạn Vân dùng chân khí rèn luyện và cây trường kiếm kiến huyết phong hầu đặc chế của Diệp Cô Thành cũng có thể tranh phong với long cốt đại kiếm.

Nhưng ở mức độ chiến đấu cấp bậc này, tác dụng vũ khí càng ngày càng nhỏ.

Kiểm đạo Trung Hoa có bốn cảnh giới: trong tay có kiếm, trong lòng không có kiếm; trong tay có kiếm, trong lòng có kiếm; trong tay không có kiếm, trong lòng có kiếm; và cuối cùng là trong tay không có kiếm, trong lòng cũng không có kiếm. Cảnh giới cả hai không có kiếm được coi là cảnh giới cao nhất.

Đoạn Vân không phải cao thủ sử dụng kiếm, nhân thức về kiếm của hắn thua xa Diệp Cô Thành. Còn Diệp Cô Thành là đại hành gia chỉ dùng kiếm. Sau khi Đoạn Vân giảng giải cho hắn về những cảnh giới kiếm đạo, hắn để hết đầu óc vào nghiên cứu kiếm. Lực hấp dẫn của kiếm đối với Diệp Cô Thành tuyệt đối không kém lực hấp dẫn của mỹ nữ đối với Đoạn Vân! Cảnh giới kiếm đạo của Diệp Cô Thành thực sự là tới đâu Đoạn Vân cũng không rõ lắm. Nói trắng ra hắn biết khi gì về những cảnh giới của kiếm đạo!

Đoạn Vân còn lo sợ mấy cái thứ lý thuyết hoang đường của mình về kiếm đạo sẽ làm Diệp Cô Thành đi vào con đường 'ma đạo'. Chó ngáp phải ruồi, Diệp Cô Thành báo cho Đoạn Vân biết, hắn dựa vào vài lời của Đoạn Vân mà nhận thức được kiếm đạo rất thâm sâu, còn kiếm kỹ của hắn cũng nhờ đó mà tiến bộ vượt bậc.

Giai vị thực lực Diệp Cô Thành dưới sự bồi bổ của tên Đoạn Vân biến thái đã đạt tới cấp mười sáu đỉnh giai. Đoạn Vân không động gì tới thân thể Thần Binh Vệ, nhưng đối với chín tên Quang Minh Vệ từng đòi Đoạn Vân nộp năm trăm mỹ nữ, Đoạn Vân không khách khí tí nào. Linh hồn các người hả? Rất cường đại. Còn thân thể các người? Cũng rất tốt. Năng lượng trữ trong thân thể rất lớn. Còn Thần cách điều thân của các người? Rất mạnh. Nếu mình không biết lợi dụng mấy thứ tài nguyên vô giá này, vậy chẳng phải là mình quá có lỗi với bản thân mình sao?!

Đoạn Vân mang ra sử dụng ba trong số chín thân thể và linh hồn Quang Minh Vệ. Hắn biết việc tăng thực lực lên phải từ từ. Về việc bổ sung linh hồn, nếu bổ sung nhiều quá thì sẽ lãng phí tài nguyên. Hơn nữa, thủ hạ được bồi bổ bằng cách này, cũng chỉ là loại thùng rỗng kêu to, loại giai vị không có thực lực thì không bằng con cọp giấy. Đoạn Vân hiểu khá rõ về cấu tạo thân thể, cũng không muốn gây ra hạn chế tới sự phát triển của thủ hạ. Hắn rất minh bạch, chỉ có tuân tự tiệm tiến mới tạo cơ sở vững chắc và đảm bảo sự phát triển đường dài cho đám thủ hạ.

Để lợi dụng linh hồn cường đại của ba Quang Minh Vệ, Đoạn Vân cho đám thủ hạ của mình bế quan tu luyện ba lượt trong vòng chưa đến một năm. Điều này làm cho đám thủ hạ đạt được những tiến bộ đáng kể.

Ny Khả và Âu Đặc Tư thành công tiến vào Thần vương hậu giai.

Năm ma sủng cũng là Thần Vương hậu giai, còn mười Thần Long ở mức Thần Vương trung giai. Về phần đám nô lệ, tất cả đột phá từ cấp mười lăm đỉnh giai lên tới Thần Vương trung giai. Còn một đám hậu giai thì đột phá tới cấp bậc Thần Vương.

Với vũ lực hiện tại, Đoạn Vân vẫn còn hơi lo về bốn năm tên Ma Thần Vệ sắp xuyên qua vết nứt. Trận này cũng không dễ đánh. Sáu tên Ma Thần Vệ đều có giai vị ở cấp mười bảy, hơn nữa Đoạn Vân nhìn ra được thực lực của mỗi tên đều thật sự cao hơn Quang Minh Vệ. Họ đều là những tên siêu biến thái đã đạt tới cấp mười bảy trên ngàn vạn năm!

Mặc dù chỉ có sáu Ma Thần Vệ, nhưng mỗi một tên Ma Thần Vệ đều có thực lực rất mạnh. Đoạn Vân phỏng đoán lực chiến đấu của sáu tên biến thái này cũng không dưới mười Quang Minh Vệ.

Sau khi không gian dị động ước chừng một giờ đại lục, vết nứt rốt cục bị chúng mở ra. Đoạn Vân hơi giật mình vì sáu đại Ma Thần Vệ không hề lưu lại một tên nào để chống vết nứt khỏi đóng lại.

Sáu tên hợp lực mở vết nứt rồi nhanh chóng phi thân vọt qua. Sáu tên gia hỏa kinh khủng đã tới đại lục. Vết nứt bị chúng cường hành mở ra bây giờ lại khép lại như cũ.

419. Chương 419. Kiểm Bạt Nỗ Trương Đích Giao Thiệp

- Đội trưởng, Ma Thần bệ hạ phái sáu chúng ta tới đây chẳng lẽ thật sự chỉ vì đám Quang Minh Vệ tự nhiên chết đi hả? Ma Thần đại nhân sao không để chúng ta tới thẳng Thần giới, nó đã thông với nhân giới rồi mà. Đội trưởng, ta xem nhân giới này thật là mỹ lệ!

Sau khi tới được đại lục, sáu tên gia hỏa xem vẻ mặt vô cùng hưng phấn, hò hét ồm tỏi. Đã sớm nghe nói nhân giới đại lục giàu có vô cùng, hơn nữa hoàn cảnh cũng khá thoải mái, hôm nay tự mình trải nghiệm một chút, sáu tên quả nhiên thấy lời đồn không ngoa. Mặc dù nơi này từng là chiến trường Thần Ma năm xưa, đã bị làn sóng chiến tranh quét qua, là nơi có khí chất kém nhất trên đại lục, chất lượng thổ địa khô cằn nhất trên đại lục!

Sáu tên gia hỏa có gương mặt hung ác, phi thân vượt qua chướng ngại không gian, vừa nhìn lướt tòa thành ở cách đó không xa, vừa đàm luận rất thoải mái.

- Ma Thần đại nhân nghĩ là ở nhân giới đại lục xuất hiện một cường giả rất cường đại. Chúng ta lần này đến đây, chủ yếu là để điều tra xem thân phận và thực lực của tên cường giả trên đại lục như thế nào, còn phải điều tra rõ ràng sự sống chết của mười đại Quang Minh Vệ. Còn mảnh đất đại lục và hai Thần giới nho nhỏ kia, sau này chắc chắn sẽ nằm trong phạm vi thể lực của Ma Thần vĩ đại.

Vừa nói những lời này xong, tên đội trưởng chột cau mày lại.

- Đội trưởng, người phát hiện ra cái gì rồi?

Chú ý tới vẻ mặt tên đội trưởng, một Ma Thần Vệ hỏi hẩn.

Tên đội trưởng cau mày nói :

- Các người có cảm thụ được khí tức cường giả trên đại lục không?

- Không có! Ma pháp sư cấp bậc Ma Tướng thật ra tán cư các nơi trên đại lục, mặc dù số lượng không ít, nhưng cũng không có gì lạ cả?

- Chính là vì không có khí tức cường giả nên ta mới cảm thấy kỳ quái!

- Đội trưởng, người có phát hiện ra không? Ở không gian xung quanh chướng ngại giữa nhân giới và Ma giới, có mười cụm dân cư tương đối tập trung. Ta phỏng chừng đó là doanh trại của nhân giới lập ra để chống lại Ma tộc, nhưng khí tức của đám tướng sĩ này có chút kỳ quái.

- Hơn nữa ta còn có một loại cảm giác là bị người ta giám thị! Tựa hồ có một ánh mắt rất kỳ quái từ cái tiểu pháo đài cách đây hai ngàn thước nhìn chăm chăm vào ta!

Nghe thủ hạ báo cáo, tên Ma Thần Vệ đội trưởng đưa ánh mắt ngừng lại ở phương vị chỗ của Đoạn Vân đứng, sát khí vô tận hướng về phía phương hướng đó phun ra.

Đoạn Vân quay sang đám thủ hạ phất tay, nói:

- Đi ra ngoài thôi, đã bị phát hiện, phải ra đánh rồi. Tới chỗ trống trải bên kia rồi đánh!

Nói xong, Đoạn Vân mang theo vài tên thủ hạ hướng về phía sáu tên Ma Thần Vệ bay lướt tới.

Khoảng cách hai ngàn thước, đối với Đoạn Vân và đám thủ hạ của hắn chỉ chớp mắt là tới.

- Sáu Ma tộc. Tùy tiện xông vào biên giới của Trung Hoa ta, quả to gan!

Đoạn Vân đứng cách sáu đại Ma Thần Vệ năm mươi thước, còn Diệp Cô Thành, Âu Đặc Tư đứng hai bên hắn, năm ma sủng đứng phía sau hắn.

- Trung Hoa? Chưa từng nghe qua! Ta chỉ biết nơi này là Mộng Đa Lợi Á. Còn ở ngay khu vực này, một đội quân ba ngàn vạn Ma tộc bị một đội quân không nổi tiếng của nhân giới giết chết.

Tên Ma Thần Vệ đội trưởng mặc dù vẻ mặt rất bất thiện, nhưng có thể lên làm Ma Thần Vệ đội trưởng tuyệt đối không phải là loại gia hỏa lỗ mãng. Tên đội trưởng xem ra cường đại hơn năm tên kia. Đoạn Vân đánh giá cấp bậc năng lượng của hắn, xem ra hắn ở cấp mười bảy trung giai! Người kia, so với Quang Minh Vệ đội trưởng Stefan lúc mạnh nhất còn mạnh hơn một chút.

- Đây, nhân loại, các người đã biết chúng ta là Ma tộc cường đại, sao các người còn dám đi tìm cái chết như thế? Các người đi đi, chúng ta không chiến đấu với loại sinh vật cấp bậc thấp kém như các người đâu!

Một tên Ma Thần Vệ tựa hồ rất khinh thường đoàn người Đoạn Vân!

Đoạn Vân cười cười, nói:

- Các người hẳn là Ma Thần Vệ, vị đội trưởng này tên gọi là gì?

Đoạn Vân vừa nói thế, sáu gã Ma Thần Vệ tỏ ra khiếp sợ! Có thể nhìn được thân phận Ma Thần Vệ, chắc chắn không phải là người bình thường. Xem ra đám nhân giới này có chuẩn bị mà đến! Chẳng lẽ họ là cường giả mới xuất hiện ở nhân giới một cách khó hiểu?

- Người là ai? Làm sao người biết được Ma Thần Vệ?

Cặp mắt màu đỏ của tên Ma Thần Vệ đội trưởng lóe lên những tia bất thiện!

Đoạn Vân vẻ mặt thoải mái, khẽ cười nói :

- Người hẳn là Ma Thần Vệ đội trưởng rồi? Ma Thần Vệ uy chấn tam giới Nhân Thần Ma, ai mà chẳng biết chứ? Theo cấp bậc năng lượng của các người thì ta có thể khẳng định các người tuyệt đối là cường giả Ma giới, hơn nữa các người lại có trang bị thống nhất, như vậy cũng không khó để đoán ra thân phận của các người! Các người tới đại lục này làm gì? Phải biết rằng, các người bình thường sẽ không tham dự vào việc xâm lăng nhân giới đại lục mà!

- Đúng, chúng ta đích thật là Ma Thần Vệ! Ta là tiểu đội trưởng Marocco! Người là ai?

Tên Ma Thần Vệ đội trưởng tràn ngập vẻ uy hiếp đối với Đoạn Vân.

- Marocco? Tên này thật ra cũng không tệ!

Đoạn Vân khẽ cười một tiếng, chẳng đếm xỉa gì tới cái ánh mắt giết người của tên gia hỏa.

- Ta tên là Đoạn Vân, đại lục bây giờ do ta quản! Nói cách khác, các người bây giờ đi tới địa bàn của ta!

- Người đúng là cường giả mới vừa xuất hiện theo như lời Ma Thần! Ta nhìn tới nhìn lui, người xem ra cũng chẳng có bao nhiêu thực lực! Người đừng làm bộ gạc ta. Nếu muốn giết người, ta có thể giết như bóp chết một con kiến.

Tên Ma Thần Vệ đội trưởng hoàn toàn khinh thường Đoạn Vân.

Đoạn Vân khoát khoát tay nói:

- Con kiến cũng chẳng phải dễ bóp như vậy đâu, những con kiến ở kiến giới cũng có đầu khá to đó!
- Người muốn chết!

Thấy Đoạn Vân dám trêu chọc bọn họ, một Ma Thần Vệ đánh một năng lượng công kích về phía Đoạn Vân.

Khẽ cười một tiếng, Đoạn Vân vung tay trực tiếp thu toàn bộ năng lượng hấp ám hệ vào Thái Cực đồ! Thái Cực đồ hiện giờ vì nhờ có bộ tộc Thiên sứ nên đang rất cần có thêm năng lượng hấp ám hệ để cân bằng.

Chiêu này của Đoạn Vân làm cho sáu đại Ma Thần Vệ giật mình há hốc miệng!

- Quả nhiên là cường giả!

Ma Thần Vệ đội trưởng bị chiêu này của Đoạn Vân kích khởi chiến ý.

- Ủa, sao không nói đạo lý. Các người tới địa bàn của ta, đã không thông báo mà còn tùy tiện ra tay, ảnh hưởng tới quan hệ giữa hai giới, như vậy không hay lắm đâu!

Đoạn Vân vỗ vỗ tay, vẻ mặt vẫn thoải mái như trước, thật ra hắn thì đang tính toán xem khả năng thắng thua như thế nào.

Mẹ kiếp, sáu tên gia hỏa này quả là khó đối phó! Nếu mình không ra tay, chẳng biết đám thủ hạ có ai địch nổi tên Ma Thần Vệ đội trưởng này không? Chẳng biết đám thủ hạ của mình có ai chống nổi năm tên Ma Thần Vệ còn lại không nữa. Vấn đề xem ra không đơn giản chút nào.

Diệp Cô Thành cấp mười sáu đỉnh giai muốn chiến thắng một Ma Thần Vệ chắc không có vấn đề gì. Còn Âu Đặc Tư là Thần Long hậu giai, xem ra không thể một mình đánh lại một Ma Thần vệ. Nếu hắn cùng phối hợp Ny Khả, tỷ lệ thắng cũng chỉ trên mức trung bình tí xíu. Thần Long cấp mười sáu hậu giai về lực chiến đấu đích thật có thể đạt tới cấp mười bảy, nhưng về lực công kích ở mức này, họ lại bị ảnh hưởng bởi giai vị yếu.

Còn năm đại ma sủng là Thần Vương hậu giai, phối hợp lẫn nhau thì làm thật một Ma Thần Vệ cũng không có vấn đề gì.

Mười đại Thần long giai vị ở mức Thần Vương trung giai, mỗi một Thần Long đều có lực chiến đấu ở cấp mười sáu đỉnh giai. Cho mười Thần Long cấp mười sáu đỉnh giai chống lại một tên Ma Thần Vệ cấp mười bảy sơ giai cơ hội thắng cũng khoảng năm mươi phần trăm.

Tên Ma Thần Vệ còn lại chỉ có thể trông vào một đoàn nô lệ của mình.

Cho dù mình có thể bắt được sáu tên gia hỏa kinh khủng này, bên mình sẽ có không ít thủ hạ chết đi sống lại chứ chẳng chơi!

Đoạn Vân sở dĩ tính toán tới lui như vậy là vì hắn quên mất bản thân biến thái của mình. Hắn chỉ suy nghĩ phỏng chừng làm sao lợi dụng được đám Ma Thần Vệ này để làm cho những thủ hạ của mình chết sống một hồi rồi nhân đó rèn luyện một phen. Cơ hội như vậy dù sao cũng không nhiều lắm. Có thể cùng được chiến đấu với những cao thủ cấp bậc cao, như vậy sẽ có thể phát triển tốt.

Đoạn Vân năm ngoái làm thật Angela xong, đã dựa vào thân thể thánh khiết của Angela đưa giai vị thực lực của mình đột phá tới cấp mười bảy. Thời gian một năm trở lại đây, hắn vốn là một tên háo sắc, với danh nghĩa làm tăng thực lực lên, hắn đã song tu và thúc đẩy thực lực của hai mươi người đàn bà của hắn tăng lên tới Thần Vương. Sau đó hắn lại 'làm thật' Alysa, rồi lập tức bế quan tu luyện.

Sau khi xuất quan, giai vị của hắn đã có xu thế đột phá tới cấp mười bảy trung giai. Hắn bây giờ muốn bắt tên Ma Thần Vệ đội trưởng là việc rất đơn giản. Dựa vào thực lực tiếp cận cấp mười bảy trung giai, hắn tin rằng mình có thể chiến thắng một cường giả trung giai.

Đoạn Vân còn phải lo về một vấn đề khác, sau khi bắt sáu tên gia hỏa này thì sẽ dẫn tới hậu quả gì? Nếu sáu đại Ma Thần Vệ chết ở nhân giới chắc chắn sẽ làm kinh động tới những Ma Thần Vệ khác, thậm chí

còn có thể kinh động tới cả Ma Thần. Đến lúc đó, một số lượng Ma Thần Vệ không rõ sẽ tràn vào nhân giới, chỉ sợ mình không thể ngăn cản được. Nếu thêm tên Ma Thần xuất hiện thì mình biết làm sao?

Bắt sáu Ma Thần Vệ này rất dễ dàng, nhưng nếu giết sáu Ma Thần Vệ vậy có nghĩa là đắc tội với một Ma Thần Vệ với số lượng không rõ, còn có Ma Thần thực lực cũng không rõ nốt! Điều này có nghĩa là mình phải đương đầu với những cao thủ đỉnh giai mạnh nhất Ma giới.

- Đoạn Vân, Ma Thần Vệ chúng ta trước giờ không cần giảng đạo lý với bất kỳ người nào. Sự cường đại của chúng ta cho phép chúng ta có địa vị chỉ dưới một người, đứng trên vạn ngàn sinh linh! Người là tân cường giả vừa xuất hiện trên đại lục, vậy ta truyền đạt cho người chủ ý của Ma Thần bệ hạ. Ma Thần đại nhân lệnh cho người tới Thiên Ma thần đàm ở Ma giới.

Tên Ma Thần Vệ đội trưởng đã xem Đoạn Vân trở thành thế lực phụ thuộc Ma giới rồi.

- Ma Thần biết Đoạn Vân ta sao? - Đoạn Vân cau mày nói.

- Không, Ma Thần bệ hạ không biết! Nhưng Ma Thần bệ hạ thông qua Quang Minh Thần Hoàng đại nhân biết được người giết mười đại Quang Minh Vệ của bộ tộc Thiên sử. Do đó Ma Thần bệ hạ phái chúng ta đi tới nhân giới dò xét trước, cũng chỉ thị cho chúng ta phải mời cho được tân cường giả vừa xuất hiện trên đại lục tới Thiên Ma Thần đàm, còn nếu tên cường giả đó không muốn đi, chúng ta đành phải thi hành chỉ thị còn lại của Ma Thần bệ hạ!

Trong ánh mắt màu đỏ của tên Ma Thần Vệ đội trưởng tràn ngập sát ý. Thiên Ma Thần đàm, đó là mảnh đất ở trung tâm của Tử Vong hải ở Ma giới, nó chính là chỗ ở của Ma Thần và Ma Thần Vệ.

- Chỉ thị còn lại, nói vậy có nghĩa là giết vị cường giả này à?! - Đoạn Vân cười cười hỏi.

- Không sai, người rất thông minh! Do đó, ta hy vọng người đừng đưa ra quyết định sai lầm. Dù sao, việc này quan hệ tới sinh tử của người!

- Vậy xin hỏi Ma Thần bệ hạ vì sao không tự mình đi tới đại lục?

Xem ra trận hôm nay không đánh không được rồi! Nhưng Đoạn Vân vẫn có một vấn đề không nghĩ ra được. Tên Ma Thần đó nếu thật sự cường đại như vậy, hơn nữa muốn thôn tính cả hai giới Thần Nhân, tại sao vẫn không hiện thân? Sáu năm trước Quang Minh Thần Hoàng Edward và Thần giới Phương đông Thần Hoàng Khắc Lạc Nặc Tư cũng ở vào thế lưỡng bại câu thương, Edward triệu hoán Ma Thần nên bị bắt tới Ma giới. Vì sao Ma Thần đến bây giờ vẫn không xua quân đánh Thần giới? Chẳng lẽ coi thường địa phương nhỏ bé đó? Còn nữa, tên Ma Thần xuất hiện ở Thần giới vì sao lại muốn nóng lòng trở về Ma giới? Chẳng lẽ có ẩn tình gì bên trong? Ma Thần muốn mời tân cường giả vừa xuất hiện trên đại lục tới Thiên Ma Thần đàm làm gì?

- Người nói gì thế, Ma Thần bệ hạ vĩ đại sao lại tự mình đến đây? Đoạn Vân, ta khuyên người nên thức thời một chút. Trước mặt Ma Thần bệ hạ cường đại, bất kỳ ai dám can đảm làm ngược ý cũng chỉ có một kết quả mà thôi!

Sát ý từ tên Ma Thần Vệ đội trưởng càng mãnh liệt hơn.

Nghe thế, Đoạn Vân lạnh lùng nói:

- Nếu ta không đi thì sao?

- Hừ, không đi, sáu người chúng ta cũng sẽ buộc người phải đi!

Một Ma Thần Vệ cười lạnh nói.

420. Chương 420. Chiến Ba

- Lão Đại, người phụ trách tên đội trưởng, năm tên còn lại giao cho chúng ta. - Đạt Nhĩ Ba nói.

Đúng là đám này thật không biết trời cao đất rộng là gì. Nhìn ánh mắt của hắn, tựa hồ còn muốn đánh tay đôi với một Ma Thần Vệ. Dưới mắt hắn, Ma Thần Vệ đã dám uy hiếp Đoạn Vân, vậy sáu tên Ma Thần Vệ xem như đã tự viết án tử hình cho mình!

- Hắc. Một đầu hắc long chẳng biết ở đâu ra mà kiêu ngạo thế! Đoạn Vân, thủ hạ của ngươi còn tự đại hơn cả ngươi nữa! - Một Ma Thần Vệ cười lạnh nói .

Lúc này, Tiểu Phi Hiệp ghé tai Đoạn Vân nói:

- Lão Đại, chúng ta hoàn toàn có thực lực bắt sống chúng! Vô luận như thế nào, chúng ta cũng sẽ là tử địch của Ma tộc, cho dù bây giờ chúng ta vì sợ Ma Thần mà không dám động tới họ, nhưng Ma Thần vị tất sẽ buông tha cho chúng ta. Nếu chúng ta bắt chúng, vậy Ma Thần căn bản không biết việc gì đã xảy ra. Sau khi hắc tra xét minh bạch về cái chết của sáu đại Ma Thần Vệ, chúng ta đã có thể có đủ thực lực đối kháng với đám Ma Thần Vệ còn lại và cả Ma Thần!

Năm đại ma sủng của Đoạn Vân đều có thể cảm nhận được chút ý nghĩ của Đoạn Vân, còn Đoạn Vân quả có hơi kiêng kỵ Ma Thần, do đó Tiểu Phi Hiệp cũng cảm thụ được .

Căn nhắc một lần nữa, Đoạn Vân quyết định mạo hiểm một lần. Dù sao, nếu bây giờ mà thỏa hiệp với Ma Thần cũng sẽ bại lộ thực lực của mình, vậy cũng như đem vận mệnh mình hoàn toàn giao cho tên Ma Thần. Tiểu Phi Hiệp nói rất đúng, chỉ cần giết chết sáu tên gia hỏa này, vậy tiếp theo chỉ cần Ma Thần không tự mình xuất hiện, như thế mình cũng nắm được phần thắng. Nếu mình thỏa hiệp với tên Ma Thần chưa bao giờ lộ mặt, vậy mình sẽ không còn là Đoạn Vân nữa!

Đoạn Vân quay về Marocco đang đứng cách xa năm mươi thước, cười cười nói:

- Ngươi gọi là Marocco à? Tiểu đội trưởng Ma Thần Vệ. Hừm, cũng không tệ lắm! Bằng hữu của ta ở Thần giới từng nói với ta, sau này ta có thể đối địch với cả Ma giới, nhưng tuyệt đối không nên đắc tội với Ma Thần Vệ. Ta rất muốn biết, số lượng Ma Thần Vệ các ngươi có bao nhiêu thế?

- Đoạn Vân, ngươi nghĩ kỹ rồi chứ? Chỉ cần ngươi theo chúng ta đi diện kiến Ma Thần bệ hạ và thần phục Ma Thần bệ hạ vĩ đại của chúng ta, Ma Thần đại nhân có lẽ sẽ giao cả nhân giới cho ngươi thống trị. Đến lúc đó địa vị của ngươi có thể ngang bằng với Ma Thần Vệ chúng ta. Về phần số lượng Ma Thần Vệ, điều này ngươi không cần biết, đến lúc ngươi quy hàng ngươi tự nhiên sẽ biết. - Ma Thần Vệ đội trưởng Marocco nói với Đoạn Vân.

Đoạn Vân khẽ cười một tiếng rồi nói:

- Mặc dù ta không biết số lượng chính xác Ma Thần Vệ là bao nhiêu, nhưng ta biết chẳng mấy chốc số lượng Ma Thần Vệ sẽ giảm bớt sáu!

- Chẳng lẽ ngươi thật sự tự đại tới mức dám đối kháng với Ma Thần Vệ cường đại chúng ta sao? Cho dù ngươi có thể dựa vào mười đại Thần Binh Vệ để khống chế mười đại Quang Minh Vệ, nhưng theo như tin tức chúng ta thu được, mười đại Thần Binh Vệ sau khi chiến đấu với Quang Minh Vệ đã hoàn toàn biến mất! Chỉ dựa vào chút thực lực của đám đứng phía sau ngươi kia, ta thấy ngươi đúng là tự đào mộ chôn mình rồi!

Marocco bị Đoạn Vân chọc giận, lực lượng của hắn đã nhanh chóng ngưng tụ.

- Từ từ, Marocco đội trưởng, chẳng lẽ ngươi muốn hỗn chiến với chúng ta sao? - Đoạn Vân lúc này đưa tay ngăn Marocco ngưng tụ lực lượng .

- Thế nào? Ngươi sợ à?

Marocco hít sâu một hơi, tạm nén nội tâm phần nộ xuống.

- Ta không sợ, ta chỉ muốn cuộc chiến đấu giữa chúng ta vẫn minh một chút! Dù sao, nếu phát sinh hỗn chiến, cả một khu vực rộng lớn này chắc sẽ tan hoang hết cả. Như vậy đi, chúng ta đánh từng trận một nhé!

Đoạn Vân cười khẽ nói.

- Được! Ta không hề cảm nhận được uy hiếp của đám người bên các ngươi. Ngươi thật sự muốn tiến hành một đấu một với chúng ta à?

Marocco vung tay, khí thế cường đại lao thẳng tới đoàn người Đoạn Vân .

Đoạn Vân nhè nhẹ vung tay lên, nhẹ nhàng quét sạch khí thế cường đại của Marocco.

- Ta ta cũng không lừa các ngươi, thủ hạ của ta không ai có giai vị vượt qua cấp bậc Ma Vương. Do đó, ta hy vọng ngươi có thể cho phép chúng ta dùng số lượng để đền bù cho việc giai vị thấp kém của chúng ta.

- Hừ, nếu số lượng có thể đền bù cho giai vị thấp kém, vậy hơn mười ức nhân loại trên đại lục của ngươi chẳng phải hay hơn sao? Được, ta đồng ý.

- Tốt lắm!

Nói xong, Đoạn Vân vung tay lên, những đội quân tác chiến đã chuẩn bị sẵn của Đoạn Vân lúc này xuất hiện phía sau lưng hắn.

- Năm ma sủng.

Dưới sự ra lệnh của Đoạn Vân, năm người dám Phì Tử bay đến trước mặt Đoạn Vân.

- Marocco đội trưởng, đây là năm ma thú thủ hạ của ta. Giai vị của họ vẫn còn rất thấp, ta định để cho họ nghênh chiến với một vệ sĩ bình thường của ngươi.

Marocco cẩn thận đánh giá năm ma sủng một phen, rồi nghiêm trang nói:

- Có thể, năm đầu ma thú trên đại lục thôi mà, có gì to tát đâu! Có tới đây thêm một trăm tên ta cũng không lo.

- Tốt lắm, mười Thần Long! Đây là mười con Thần Long của bộ tộc Thần long!

- Hừ, Cự Long Ma Long, bây giờ còn Thần Long nữa à? Ma thú hình rắn mà thôi, hy vọng giai vị của chúng đừng quá thấp, đến lúc đó trang bị Ma Long của chúng ta cũng có thể đổi thành trang bị Thần Long rồi!

Marocco xem ra rất khinh thường mười đối thủ này.

Đoạn Vân cười cười, khẽ gật đầu, tiếp tục chỉ vào Ny Khả và Âu Đặc Tư nói:

- Đây là Thần Long hoàng, đây là Thần Long công chúa. Cha con họ hy vọng có thể khiêu chiến một Ma Thần Vệ.

- Đây là thiếp thân hộ vệ của ta. Hắn muốn chọn riêng cho mình một Ma Thần Vệ.

- Tám tên này đều là quân chủ lực vũ lực trên đại lục.

- Đủ rồi! Đoạn Vân ghé tởm, người dám cho đàn bà của ngươi ra trận, chẳng lẽ ngươi nghĩ rằng ta sẽ hạ thủ lưu tình với đàn bà sao? Hừ.

Nhìn Ny Khả và hai đại yêu nữ của Đoạn Vân, Ma Thần Vệ đội trưởng Marocco cảm thấy bị vũ nhục rất lớn.

- Thế nào? Ma Thần Vệ cường đại chẳng lẽ không có dũng khí đấu với vài nữ tử?

Ny Khả quay về Marocco cười nhạt nói, hơn nữa uy áp Thần Long cường đại cũng xông thẳng về phía tên Ma Thần Vệ đối diện.

Sau khi cảm nhận được khí thế cường đại của Ny Khả, Ma Thần Vệ đội trưởng cũng ngậm miệng lại. Uy áp Thần Long hậu giai mặc dù chẳng có nhiều ảnh hưởng với Ma Thần Vệ cấp mười bảy, nhưng chỉ với uy áp này bất kỳ tên Ma Thần Vệ nào cũng sẽ không phủ nhận Ny Khả có tư cách đấu với chúng một trận.

- Được, để chờ các đệ huynh của ta giết sạch từng người trong đám thủ hạ của ngươi xong, ta sẽ đấu với ngươi, tên gia hỏa ngỗ nghịch dám chống lại ý chỉ của Ma Thần bệ hạ. Đến lúc đó, ta hy vọng ngươi có thể xuất ra một dũng khí của nam nhân! Hừ!

Marocco vẻ mặt sa sầm nói với Đoạn Vân.

Được Marocco ra hiệu, một tên Ma Thần Vệ phi thân về phía trước khoảng mười thước.

Ứng chiến lần này, Đoạn Vân cho tám nô lệ của mình tiến đến nghênh địch.

Đại Bể Sơn, băng hệ Thần Vương; Hỏa Long Số Một, hỏa hệ Thần Vương; bốn đầu Quang Minh Thần hổ; hai đại yêu nữ thị nữ của Đoạn Vân, Kiến Càng Andrea và con nhện A Chu. Tám nô lệ này giai vị thực

lực toàn bộ đều ở mức Thần Vương trung giai. Còn dựa vào nội đan cường đại, Đại Bạng Sơn, Hỏa Long Số Một, và hai đại yêu nữ thị nữ của Đoạn Vân đều có thể phát huy lực chiến đấu đỉnh giai. Còn bốn đầu Quang Minh Thần hổ cũng có lực chiến đấu hậu giai. Nói cách khác, để tám tên gia hỏa này nghênh chiến một Ma Thần Vệ cũng có xác suất thắng lớn hơn số không!

Để đảm bảo họ có đủ không gian chiến đấu, Đoạn Vân mang theo đám thủ hạ bay về phía sau, sau đó dừng lại trên không trung. Còn tám nô lệ của Đoạn Vân và tên Ma Thần Vệ kia đều ngửa mặt lên trời chờ đợi cuộc chiến.

Dưới sự ra hiệu của Đoạn Vân, tám đại nô lệ hướng về phía tên Ma Thần Vệ phát khởi tiến công.

Đại Bạng Sơn lao lên đầu tiên, hấn dùng một tốc độ khá kinh khủng hướng thẳng vào tên Ma Thần Vệ bay lướt tới, còn cách tên Ma Thần Vệ chỉ khoảng hai mươi thước, Đại Bạng Sơn biến thân thành Bạng Long.

Bạng Long hé miệng, phun một đòn băng công kích vào tên Ma Thần Vệ. Nhưng tên Ma Thần Vệ tựa hồ rất tự tin vào phòng ngự của mình, hấn không tránh, khẽ cười một tiếng, hai quyền chắp trước ngực tạo thành chữ thập, rồi bung ra mãnh liệt. Một vòng năng lượng hộ thể cường đại lúc này tự nhiên được hình thành quanh người hấn. Hàn khí công kích của Đại Bạng Sơn đã hoàn toàn bị vòng năng lượng chặn đứng! Vòng năng lượng của tên Ma Thần Vệ lúc này đóng kết thành một tầng băng dày.

Trên người tên gia hỏa đó lại phát ra năng lượng cuồng bạo, một loại khí tức tử vong màu đen, điên cuồng phần nộ gào thét. Tên Ma Thần Vệ mở vòng năng lượng ra ba phần, rồi trực tiếp chấn nát tầng băng dày đóng trên vòng năng lượng. Những khối băng khổng lồ tới tấp vỡ ra đổ xuống. Những khối băng lạnh vô cùng, khi rơi xuống đất, trực tiếp đóng băng phạm vi hơn mười thước đất!

Ngay lúc Ma Thần Vệ phá vỡ khối băng của Đại Bạng Sơn, trong nháy mắt Hỏa Long Số Một thấy có cơ hội đem bốn mạng chân hỏa cấp bậc Thần Vương của mình phun vào tên Ma Thần Vệ. Đó là chân hỏa hỏa hệ do Thần Vương dùng bốn mạng nội đan mà phóng ra, nhiệt độ đã đạt tới trên vạn độ vô cùng kinh khủng! Độ chảy của sắt cũng chỉ hơn một ngàn độ mà thôi, do đó loại lửa siêu nóng này cơ hồ có thể hòa tan bất kỳ thứ gì trên đời.

Tên Ma Thần Vệ đó mặc dù cường đại, nhưng hộ thể năng lượng của hấn sau khi trải qua hai công kích cực lạnh rồi cực nóng lúc này trở nên rất yếu ớt. Sau khi Hỏa Long số một thu hồi lửa về, Angelina đâm thẳng một quyền vào vòng năng lượng của tên Ma Thần Vệ.

Sau khi lực lượng cường đại của Kiến Thần qua đi, vòng năng lượng mang theo khí tức ma hóa và tử vong bị phá tan tành!

Bốn đầu Quang Minh Thần hổ lúc này đã ở trên tên kia. Họ trực tiếp biến thân thành cự hổ, quay về tên gia hỏa Ma Thần Vệ tung ra những cú trào mãnh liệt! Không kịp phòng bị, tên này bị trúng vài cú trào, nhưng lực công kích Thần Vương hậu giai cũng không thể sinh ra thương tổn gì với hấn. Hấn liên tiếp đâm ra bốn quyền đánh văng bốn con cự hổ.

Nhưng hấn vừa đánh bay bốn con cự hổ thì tám lưới nhện của A Chu đã chụp xuống người hấn. Tên Ma Thần Vệ dính phải tám lưới có khả năng trói cứng cơ thể hấn lại. Hấn vừa mới dính vài đòn của Đại Bạng Sơn, Hỏa Long Số Một và Angelina, người hấn bị vài vết tiểu thương. Đại Bạng Sơn và Hỏa Long Số Một là long, mà long trào cũng chẳng dễ nuốt. Còn Angelina là đàn bà của Đoạn Vân, năng lượng trong cơ thể khá cao, đối với một tên gia hỏa tạm thời không thể động đậy thì nàng sẽ không khách khí, nàng trực tiếp nhắm vào mắt tên đó mà đánh. Nhưng cuối cùng cũng chỉ làm rách chút mí mắt của tên kia.

Chỉ trong tích tắc đã bị rơi vào thế hạ phong, tên gia hỏa với khí tức ma hóa trở nên điên cuồng. Hấn hét lên một tiếng, ma khí trên người đại phát, năng lượng hắc ám hệ có tính ăn mòn lúc này phá tung tám lưới của A Chu. Nhưng phá lưới của A Chu hấn cũng phải một giá nhất định, da của hấn đã hấn lên những vết máu.

Những vết thương trên người tên Ma Thần Vệ càng kích khởi ma tính của hấn. Hấn bắt đầu trở nên điên cuồng, không ngừng công kích cuồng bạo đám thủ hạ của Đoạn Vân, hấn toàn tung ra chiêu thức tàn nhẫn. Đại kiếm chém loạn, ma hóa công đánh tứ phía xung quanh, khí tức điên cuồng bắn ra khắp nơi.

Dưới sự công kích điên cuồng của hấn, Đại Bạng Sơn không kịp đề phòng bị chém trúng một kiếm. Vết

thương vừa bị chém biến thành hắc sắc. Loại năng lượng mang theo ma khí cường đại có tác dụng ăn mòn của hắc ám hệ.

Nhưng lúc này lửa của Hỏa Long Số Một phát huy tác dụng rất lớn, lửa của hắn trực tiếp đốt cháy một phần thân thể của tên Ma Thần Vệ, cũng đốt cháy đại kiếm trong tay hắn. Năng lượng hắc ám hệ trên người tên Ma Thần Vệ làm cho lửa của Hỏa Long Số Một biến thành hắc sắc.

421. Chương 421. Cơ Bản Chiến Tử

Ma Thần vệ trên người lóe ra khí tức hắc sắc với năng lượng cường đại. Đôi đồng tử lóe lên màu đỏ như máu rất quỷ dị, bắn ra ánh sáng làm khiếp sợ người khác. Đoạn Vân tới giờ mới hiểu vì sao Alysa khuyên mình đừng đối nghịch với Ma Thần Vệ. Đám gia hỏa với số lượng không rõ, trên người mỗi một tên đều có năng lượng ma hóa cuồng bạo. Tác chiến với Ma Thần Vệ giống như tác chiến với Cuồng chiến sĩ, kết cục tuyệt đối không chết thì không thể kết thúc được! Phải biết rằng, bảy đại Cuồng chiến sĩ sau khi cuồng hóa tới đa cũng chỉ có thể đề cao thực lực lên nửa giai. Một Cuồng chiến sĩ cấp mười lăm trung giai, nhờ có nguyên anh có thể có lực chiến đấu hậu giai, nếu cuồng hóa thì lực chiến đấu có thể lên tới cấp mười sáu. Có giai vị càng cao cuồng hóa càng có ít tác dụng, chỉ có thể làm tăng giai vị lên một mức nhỏ. Đoạn Vân có cảm giác sau khi Cuồng chiến sĩ bước vào cảnh giới Thần Vương sự cuồng hóa của họ thậm chí có thể sẽ biến mất. Còn tên Ma Thần Vệ cấp mười bảy sơ giai sau khi ma hóa năng lượng tăng vọt lên nửa phần, thực lực có xu thế đạt tới trung giai.

Đoạn Vân thấy Ma Thần Vệ sau khi ma hóa vẫn có ý thức tự chủ nhất định, nhưng loại ý thức tự chủ này cũng rất hàm hồ và không mạnh. Đoạn Vân không tính toán ra được, nhưng có thể khẳng định là nó tuyệt đối mạnh hơn so với sự xúc động mà mất đi lý trí. Bọn họ khi ma hoá có công kích đồng đội trong lúc chiến đấu hay không thì Đoạn Vân không biết, nhưng sau khi ma hóa Ma Thần Vệ không phối hợp với nhau, thậm chí họ rất có thể sẽ cản trở lẫn nhau. Phương pháp luân lưu chiến mà Đoạn Vân đưa ra rất hợp với đám Ma Thần Vệ. Điều này cho thấy vì sao tên Ma Thần Vệ đội trưởng dễ dàng đáp ứng phương pháp chiến đấu của Đoạn Vân đưa ra.

Tên Ma Thần Vệ công kích điên cuồng, còn tám đại nô lệ dưới sự chỉ huy của Đoạn Vân lựa chọn biện pháp tạm thời tránh đi sự công kích trực diện. Tám người tản ra chạy quanh tên Ma Thần Vệ vừa ma hóa, dùng những công kích năng lượng từ xa oanh kích, trong khi người hắn đang lóe ra khí tức lạ lùng kia. Nhân lúc Ma Thần Vệ truy kích một hai tên nô lệ thì những tên nô lệ còn lại sẽ lập tức tập trung đánh vào sau lưng của hắn.

Tám đại nô lệ mà muốn chiến thắng tên gia hỏa điên cuồng thì chỉ có một phương pháp duy nhất: đó là kiên trì. Ma hóa có thể tăng cường lực lượng, nhưng loại ma hóa này khẳng định sẽ không thể kéo dài, hơn nữa di chứng về sau sẽ không nhỏ. Chỉ cần tám tên thủ hạ dựa vào nội đan, thân thể cường đại, và tốc độ để đấu với tên gia hỏa điên cuồng, vậy tám tên nô lệ giai vị rõ ràng ở thế yếu có thể tìm được cơ hội chiến thắng.

Đoạn Vân đánh giá hơi thấp uy lực của ma hóa. Tên gia hỏa kia sau khi ma hóa tốc độ tăng lên gấp đôi. Dựa vào tốc độ kinh khủng, hắn xác định chính xác vị trí của một tên nô lệ, hắn dùng tốc độ đuổi theo và đánh một cú rất mạnh. Hắn cũng để mặc cho bảy tên nô lệ còn lại của Đoạn Vân oanh kích sau lưng hắn. Ma hóa làm cho hắn không đếm xỉa gì tới đau đớn. Còn dưới tốc độ kinh khủng như thế, lưới của A Chu không có cách nào chụp được tên gia hỏa. Hỏa Long Số Một còn chưa kịp phun lửa đã bị một đạo kiếm khí hắc sắc của tên gia hỏa chém thẳng vào người.

Đại Băng Sơn bị tên gia hỏa điên cuồng đâm một cú ỏi máu. Thân thể bị nội thương rất nghiêm trọng. Hắn bắt lực ngã xuống. Thân thể to lớn của hắn té xuống làm cho cả vùng đất rung rinh.

Ngay sau Đại Băng Sơn, Hỏa Long Số Một trở thành mục tiêu công kích kế tiếp của tên gia hỏa! Hỏa Long Số Một có giai vị là hỏa hệ Thần Vương trung giai, cho dù có thể sinh ra lực chiến đấu đỉnh giai, nhưng dù sao cũng không thể có lực phòng ngự đỉnh giai. Rơi vào tình thế không có chỗ lùi, Hỏa Long Số Một làm gan, trực tiếp quay người trực tiếp đối diện tên gia hỏa, rồi ngưng tụ năng lượng toàn thân, liên tiếp phun những luồng lửa vào thân thể của tên gia hỏa đang bay tới.

Lưỡi lửa dài ước chừng năm mươi thước trực tiếp trùm kín tên Ma Thần Vệ!

Nhưng tên gia hỏa điên cuồng bay xuyên qua ngọn lửa nóng bỏng. Sau một khắc, tên đó đã phá tan lưỡi lửa nóng cháy xuất hiện bên cạnh miệng của Hỏa Long Số Một tung ra một quyền mãnh liệt đánh trúng vào hàm dưới của Hỏa Long Số Một.

Ầm! Dưới một quyền siêu mãnh liệt của tên gia hỏa, hàm dưới của Hỏa Long Số Một bay rời khỏi hàm trên. Sau những tiếng rắc rắc, máu từ trong cái miệng biến dạng phun ra như suối. Hỏa Long Số Một không cam lòng đắm bồi một quyền về phía Ma Thần Vệ, rồi văng ra ngoài.

Sau khi Hỏa Long Số Một ngã gục, tên gia hỏa lúc này xoay người quay về bốn con hổ phát khởi công kích. Hắn dựa vào tốc độ truy kích bốn con hổ, khi đuổi kịp một đầu Thần hổ, hắn tung quyền đâm cước đá mãnh liệt. Một đầu Quang Minh Thần hổ sau khi dính phải năm sáu cú đâm mãnh liệt của tên gia hỏa, xương sống đã bị đánh gãy, không cam lòng vô lực rơi xuống đất!

A Chu và Angelina cũng không được may mắn. Nhân lúc tên gia hỏa điên cuồng công kích đồng bạn các nàng, các nàng dựa vào khinh công linh hoạt, thỉnh thoảng đánh cho tên kia vài đòn nghiêm trọng. Cái lưới nhện của A Chu bị tên gia hỏa phá tan sáu lần! Angelina cũng bị tên gia hỏa đánh trúng không dưới mười lần!

Mặc dù các nàng tiêu hao không ít năng lượng của tên gia hỏa điên cuồng, nhưng sau khi sáu đồng bạn khác bị ngã gục, các nàng không thể chống đỡ bị tên Ma Thần Vệ đuổi kịp, rồi hắn đánh cho hai nàng đến nửa chết nửa sống!

Tám nô lệ của Đoạn Vân hoàn toàn ngã gục. Sau khi chiến đấu chấm dứt, cặp đồng tử màu đỏ pha lẫn đen thẫm quỷ dị của tên gia hỏa khôi phục lại đỏ như máu như ban đầu. Còn năng lượng của hắn lúc này đã hạ xuống rất nhiều. Năng lượng của hắn đã bị tám đại nô lệ của Đoạn Vân tiêu hao, giai vị thực lực của hắn không còn đến cấp mười bảy, nhưng hắn vẫn có lực chiến đấu đỉnh giai.

Tám nô lệ của Đoạn Vân thân thể dính phải những vết thương khá nghiêm trọng. Đại Bể Sơn trọng thương, năng lượng ma hóa cường đại và cuồng bạo đang tàn phá cơ thể hắn, ngoại trừ Đoạn Vân không ai có thể cứu được. Còn Hỏa Long Số Một thần trí coi như đã mất, chỉ để thêm một thời gian nữa chắc chắn sẽ chết. Bốn Quang Minh Thần Hổ cơ bản đã chết, xương sống chúng bị tên gia hỏa điên cuồng đánh gãy. Còn Angelina và A Chu cũng bị thương rất nặng, may mà không nghiêm trọng như những người khác, nhưng nếu Đoạn Vân không chữa trị thì các nàng cũng coi như tàn phế.

Tám nô lệ cấp trung giai, bốn người có lực chiến đấu cấp hậu giai, bốn có lực chiến đấu đỉnh giai, nhưng chiến quả duy nhất của tám người này là toàn bộ gục ngã, và chỉ làm cho đối phương giảm giai vị thực lực xuống cấp mười sáu đỉnh giai. Đương nhiên, khải giáp Ma Long trên người tên gia hỏa cũng bị tàn phá te tua, còn cây long cốt đại kiếm của hắn thì bị phá hủy khi gặp phải ngọn lửa với nhiệt độ cao của Hỏa Long Số Một.

Cau tít mày lại, Đoạn Vân tạm thời thu tám nô lệ vào Thái Cực đồ.

- Đoạn Vân, bây giờ đã biết sự lợi hại của Ma Thần Vệ chúng ta rồi chứ. Đám Quang Minh Vệ và Thần Binh Vệ không thể nào so sánh được với Ma Thần Vệ chúng ta! Sự cường đại của chúng ta chính là quyền tuyệt đối để chúng ta hoành hành tam giới. Tám thủ hạ ngươi mặc dù rất cường đại, cường đại tới mức có thể đối địch với tam đại Ma Vương, nhưng Ma Vương mà đứng trước mặt Ma Thần Vệ cường đại chúng ta cũng chỉ là một con kiến.

Ma Thần Vệ đội trưởng cười nói với Đoạn Vân.

Tám đại nô lệ trọng thương gục ngã cũng nằm trong dự liệu của Đoạn Vân, nhưng hắn không ngờ tên Ma Thần Vệ đó sau khi chiến đấu với tám nô lệ của mình lại vẫn còn lực chiến đấu cấp mười sáu đỉnh giai. Xem ra lời đồn đại ở Thần giới về sự kinh khủng của Ma Thần Vệ cũng không phải là lời nói đùa!

Cổ xóa hình ảnh tám thủ hạ bị đánh thê thảm vừa rồi, Đoạn Vân nói với Marocco về nghiêm túc:

- Marocco, đây mới là trận đấu đầu ngươi đừng đắc ý quá sớm.
- Ta thấy đúng là ngươi chưa thấy quan tài thì chưa đổ lệ!

Marocco vẻ mặt uy nghiêm. Hắn nhất quyết vô luận tên nam nhân trước mắt có phải bao nhiêu thủ hạ ra đánh thì bọn chúng cuối cùng chỉ có một kết cục - chết!

- Được, ta hôm nay sẽ cùng ngươi chơi một chuyến.

Marocco lúc này ra hiệu cho một Ma Thần Vệ khác ra khiêu chiến.

Đoạn Vân quay về đám thủ hạ quen thuộc của mình, lớn tiếng hỏi:

- Ai nguyện ý xuất chiến trận thứ hai?

- Lão Đại, chúng ta đi!

- Thiếu gia, cho chúng ta đánh đi!

- Chủ nhân, vâng, chúng ta rất tự tin!

- Thiếu gia, để ta đi, vừa rồi chúng ta đã thua một trận, trận thứ hai ta chắc sẽ đem thắng lợi trở về! - Diệp Cô Thành xin đi đánh.

Đoạn Vân hỏi lại một lần nữa:

- Trận thứ hai, chỉ được thắng không được bại, ai có lòng tin chiến thắng mới cho đi, nếu đã sẵn sàng thì giờ tay lên!

Khi Đoạn Vân còn chưa kịp dứt lời, tất cả thủ hạ đều giơ tay lên. Sở dĩ họ dám giơ tay cũng không phải là mù quáng tự đại. Tám đại nô lệ của Đoạn Vân đích thật là tổ hợp có lực chiến đấu yếu nhất trong số này.

Diệp Cô Thành, cao thủ kiếm thuật đỉnh giai có nguyên anh, hẳn dựa vào năng lượng trong cơ thể có thể miểu sát những tên vượt cấp. Hắn bây giờ nếu muốn miểu sát một tên Quang Minh Vệ hoặc là Thần Bình Vệ thì không thành vấn đề, những tên này ngày xưa hẳn phải vất vả lắm!

Âu Đặc Tư và Ny Khả, hai Thần Long hậu giai, cho dù không có nguyên anh chỉ có long tinh nhưng dựa vào thiên phú chủng tộc Thần Long cũng có lực chiến đấu đỉnh giai thậm chí đã cao hơn nữa. Đan điền còn có một con Thần Long bé tí, lực chiến đấu của họ tuyệt đối là cấp mười bảy. Hai người cấp mười bảy nghênh chiến một tên cấp mười bảy, phần thắng cho dù không tới năm mươi phần trăm nhưng cũng phải trên bốn mươi phần trăm!

Còn mười Thần Long cấp bậc Thần Vương trung giai, dựa vào Thần Long nguyên anh và ưu thế chủng tộc Thần Long, mặc dù chưa có lực chiến đấu của cấp mười bảy, nhưng mỗi một con Thần Long đều có thể chiến thắng bất kỳ một tên Thần Vương đỉnh giai nào. Hơn nữa, mười tên gia hỏa này chuyên giết người, tuyệt đối sẽ không thua gì tên Ma Thần Vệ ở trong tình trạng điên cuồng sau khi ma hóa.

Còn năm ma sủng cấp bậc hậu giai, thông qua ma sủng khế ước với Đoạn Vân năng lượng của chúng đã tăng lên cấp bậc rất cao. Bất kỳ tên nào trong số năm đầu linh thú này phỏng chừng đều có thể đánh với một tên Thần Bình Vệ trên trăm chiêu mà vẫn bất phân thắng bại. Đạt Nhĩ Ba dám nói để bọn họ đối phó với năm đại Ma Thần Vệ cũng không phải là tự đại, mà là sự tự tin về lực lượng của mình. Họ lại không phải lo lắng về việc chết trận, chỉ cần Đoạn Vân còn ở đó, họ không thể chết được!

- Ha ha, Đoạn Vân, đám thủ hạ của ngươi còn tự đại hơn cả ngươi nữa! Nhưng trước mặt Ma Thần Vệ cường đại chúng ta, cho dù bọn ngươi có tự tin tới đâu cũng chẳng làm gì được!

Marocco cười lạnh.

Cảm nhận được sự quyết tâm tất thắng của đám thủ hạ, Đoạn Vân rất vui mừng. Hắn quyết định trận này để cho mười Thần Long xuất chiến.

422. Chương 422. Giá Cá Gia Hỏa Tuyệt Đối Thị Biệt Khuất Tử Địch

Mười đại Thần long được Đoạn Vân cho ra trận, mang theo sự vinh dự của cả bộ tộc Thần long hùng dũng vây chặt lấy tên Ma Thần Vệ. Tám nô lệ của Đoạn Vân gục ngã trong trận vừa rồi làm cho mười con Thần Long tràn ngập cừu hận với đám Ma Thần Vệ. Mặc dù trên danh nghĩa tám tên kia chỉ là nô lệ của Đoạn

Vân, nhưng ai cũng biết nô lệ của Trung Hoa gia tộc chỉ là một danh xưng mà thôi. Trong mắt Thần Long, nô lệ của Đoạn Vân là chiến hữu của họ, là huynh đệ tỷ muội cùng nhau tu luyện, cùng nhau chiến đấu. Ma Thần Vệ giết đồng bạn họ, do đó mười Thần Long bây giờ rất khao khát được báo thù.

Mười Thần Long được Đoạn Vân từng bước từng bước phát triển lên từ cấp bậc rất thấp. Họ đã trải qua sinh tử, trải qua nhiều gian nan. Họ cũng từng hợp lực khiêu chiến với những cường giả mạnh hơn bọn họ nhiều. Họ tựa như Nanh Sói của Đoạn Vân được phát triển trong cùng một môi trường, do đó thực lực của mười đại Thần long không có chênh lệch gì, ngoài ra họ còn có thể phối hợp với nhau rất nhuần nhuyễn và vô cùng hoàn mỹ. Tám đại nô lệ vừa rồi sở dĩ bị Ma Thần Vệ phá nát cũng bởi vì họ không phối hợp nhuần nhuyễn với nhau, không giống như tổ hợp mười Thần Long và năm ma sủng.

- Hừ, mười con mãng xà chẳng biết điều dám tự xưng là Thần Long, nhưng xem ra bề ngoài các người có vẻ tốt hơn Ma Long đó! Mười tiểu tử tự xưng là Thần Long kia, ra tay đi!

Nhìn mười đầu Thần Long uy nghiêm lúc này đã hóa thân thành hình thể Cự long, tên Ma Thần Vệ cũng giật mình. Hắn dám khẳng định loại sinh vật này tuyệt đối cao hơn Ma Long ở Ma giới. Cái đầu rồng uy nghiêm, long triều sắc như nước, những long lân long giáp bao phủ cả người lấp lánh vàng, những đường cong hoàn mỹ của Thần Long, nếu thực lực của họ có thể liều mạng với mình một hồi, tên Ma Thần Vệ này dám khẳng định loại sinh vật này tương lai sẽ là một loại thú hoàn mỹ nhất trong tam giới! Đáng tiếc, hắn không biết Thần Long là thần vật!

Tên Ma Thần Vệ vừa mới dứt lời, mười Thần Long đã ra tay rồi. Bọn họ bu vào luân phiên công kích. Họ không thể chọn phương pháp uy áp hoặc là công kích linh vực, mà trực tiếp lựa chọn phương pháp công kích thuần túy dựa vào bản thể. Mười Thần Long hiểu rất rõ uy áp Thần long của mình có thể trực tiếp đánh bại những đối thủ đồng giai, nhưng gặp phải loại Ma Thần Vệ cấp bậc cao ngất này sẽ chẳng có hiệu quả gì. Còn chiến kỹ thủy hệ Thần Vương khi gặp phải sinh vật kinh khủng này cũng chẳng có đủ lực công kích để gây ra thương tích gì.

Sau những tiếng long minh vang dội, mười Thần Long từ mười hướng khác nhau nhắm thẳng vào tên Ma Thần Vệ công kích. Lực lượng ngưng tụ đầy ở long triều. Khiêu chiến với một cường giả có cấp bậc cao hơn, nếu muốn dẫn thương địch thủ thì phải tiến hành cận chiến, bởi vì sức mạnh chỉ có thể phát huy uy lực cao nhất khi cận chiến. Công kích tầm xa chỉ có nước làm tiêu hao năng lượng của mình mà thôi.

Long minh từng lớp từng lớp bao phủ, uy hiếp tâm thần của tên Ma Thần Vệ. Đối mặt với tốc độ kinh khủng và sự uy hiếp ngày càng gần của mười Thần Long, tên Ma Thần Vệ có điều không hiểu. Chẳng lẽ mười đầu Thần Long này không sợ phát sinh va chạm lẫn nhau sao? Tiến hành công kích từ mười phương vị bất đồng như vậy, bình thường sẽ khó mà không va chạm giữa các Thần Long.

Đang lúc tên Ma Thần Vệ còn phân vân về phương thức công kích từ nhiều phương vị khác nhau của đám Thần Long thì công kích của đám Thần Long đã ập đến rất gần.

Vốn hắn chỉ nhìn chăm chăm vào một Thần Long ở gần mình nhất, nhưng khi hắn đem toàn bộ sự chú ý của mình để vào đó thì hắn bỗng cảm giác được sau lưng có sự uy hiếp mãnh liệt. Khi hắn đang muốn xoay người ngăn cản thì bên trái hắn lại cảm giác thấy có sự uy hiếp. Chẳng mấy chốc, hắn ý thức được hắn bị một long triều thật lớn đánh thẳng vào bên trái. Long triều Thần Long thật lớn trực tiếp cào vào bên trái hắn. Cú công kích này của Thần Long rất mạnh, hắn hơi lão đảo cổ đứng vững trong không trung. Dưới dư lực công kích của Thần Long, thân thể của hắn bị bắn về phía bên phải vài thước.

Lại thêm một long triều tàn nhẫn chụp vào sau lưng hắn. Không kịp phòng bị, đòn tấn công này đã làm cho tên Ma Thần Vệ choáng váng. Kích này đánh vắng long cốt đại kiếm ra khỏi tay hắn.

Những công kích mãnh liệt mặc dù không thể gây cho hắn những thương tổn trầm trọng nhưng lại làm cho thực lực của hắn tạm thời bị triệt tiêu một phần. Mỗi kích đều có uy lực cường đại của cấp mười sáu đỉnh giai, cho dù có phát sinh năng lượng phản chấn, nhưng năng lượng phản chấn cũng chỉ là một loại điều động năng lượng.

Ngay sau đó công kích của những Thần Long khác lần lượt phủ xuống. Cái làm cho tên Ma Thần Vệ buồn bực vô cùng đó là sau một kích Thần Long sẽ dùng một tốc độ nhanh như thần di bắn lên cao hoặc xuống thấp để tránh truy kích, nếu hắn tập trung truy kích một Thần Long thì công kích của Thần Long khác sẽ

rải đầy trên người hắn. Hắn không sao tưởng tượng được tại sao Thần Long hình thể kênh cang như thế lại có thứ thân pháp linh hoạt đến như vậy!

Đối mặt với tốc độ của Thần Long, tên Ma Thần Vệ không có phương pháp đối phó. Với sự công kích mãnh liệt liên tiếp và trốn truy kích của mười Thần Long, tên Ma Thần Vệ càng lúc càng bức mình. Mặc dù cấp bậc năng lượng công kích của đám Thần Long không đạt tới mức có thể gây cho hắn trọng thương, nhưng năng lượng lại vô cùng chính xác, không thể không buộc hắn phải dùng bốn mạng năng lượng để chống cự. Đây là một loại công kích thân thể trực tiếp, không phải loại ma pháp công kích vốn hắn rất coi thường. Thân thể công kích buộc thân thể hắn phải tiếp xúc với long trảo của đám Thần Long, mà long trảo của Thần Long thì ngưng tụ năng lượng rất cường đại. Tên Ma Thần Vệ dám khẳng định chất lượng loại năng lượng này tuyệt đối đủ để tạo thành uy hiếp đối với hắn.

Nếu mặc cho loại năng lượng này tàn phá cơ thể thân thể của hắn rất có thể sẽ hư hỏng nhất định. Nếu lỡ mà năng lượng này quá lớn, không chừng hắn còn có thể bị thương nặng nữa.

Sự việc càng lúc càng làm hắn bức mình. Hắn vốn nghĩ rằng mười đại Thần long sẽ buộc hắn phải gánh kháng mười lần năng lượng công kích. Chỉ cần hắn chịu đựng đủ mười lần công kích này là có thể điều động năng lượng toàn thân tiến hành phản kích. Nhưng sau khi hắn cố gắng chịu đựng mười lần công kích, lần năng lượng công kích thứ mười một lại xuất hiện ngay lập tức. Tên Thần Long phát động công kích lần đầu tiên bây giờ lại đợi ngay sau khi tên Thần Long cuối cùng công kích xong, trong nháy mắt lại một lần nữa phát động công kích mới. Và rồi kích lần thứ mười hai, mười ba... cứ thế tiếp tục được tung ra!

Nếu hắn tránh được công kích đầu tiên, vậy năng lượng của hắn sẽ không cần phải tự động điều động lên để tiến hành hộ thể. Còn nếu hắn không bị Thần Long đánh trúng phát đầu, thân hình của hắn sẽ ổn định như thái sơn. Hắn có thể lập tức phi thân chạy đi, tạm thời tránh né sự tấn công liên miên này của đám Thần Long. Nhưng đáng tiếc là, phát đầu tiên hắn bị Thần Long đánh cho lảo đảo, do đó hắn nhất thời không ổn định được thân hình, mà hậu quả của không ổn định được thân hình là không biết mình sẽ bay về phía nào. Hắn căn bản không thể điều động được năng lượng để thoát ly sự vây khốn của mười Thần Long.

Hắn rơi vào tình trạng có lực mà không sử dụng được.

Do đó, hắn đành phải cắn răng chịu đựng đợt công kích điên cuồng thứ hai của mười Thần Long.

Sau khi tên này thấy đòn luân phiên công kích thứ ba sắp phủ xuống, hắn cố vùng vẫy. Hắn triệt tiêu toàn bộ hộ thể năng lượng, tùy ý cho những Thần Long công kích mãnh liệt khắp nơi trên người hắn. Khi những công kích mãnh liệt của Thần Long rải đều trên người hắn, hắn bị một Thần Long đánh bay. Tên Ma Thần Vệ định lợi dụng tình huống này lao về phía một Thần Long đang sắp sửa phát động công kích vào hắn để phản kích.

Khi vừa bị đánh bay, hắn vốn tưởng nhân cơ hội này có thể điều động năng lượng để phản kích, nhưng đáng tiếc là vì hắn triệt tiêu mất hộ thể năng lượng, long trảo của Thần Long với năng lượng cường đại đã cào mạnh vào cơ thể hắn và năng lượng cường đại của Thần Long tràn vào cơ thể hắn. Năng lượng Thần Long mặc dù không cường đại như chân khí của Đoạn Vân, nhưng chớ quên Thần Long chính là do Đoạn Vân dùng máu mà cải tạo thành một sinh vật hoàn mỹ. Kinh mạch của họ đang chảy một dòng máu mang theo năng lượng đặc hữu của bộ tộc Thần long. Loại năng lượng này cường đại hơn ma lực của bất kỳ sinh vật nào trên đại lục. Nếu năng lượng chân khí của Đoạn Vân là cấp mười, vậy chân khí hóa đấu khí của Diệp Cô Thành sẽ là cấp tám, còn thần lực của bộ tộc Thần long tuyệt đối vượt qua bảy cấp rưỡi. Những ma lực hoặc đấu khí bình thường trên đại lục đến cả cấp ba cũng không thể đạt đến.

Hắn đã tính toán sai lầm khi triệt tiêu năng lượng hộ thể. Đoạn Vân chỉ cần dùng có một chút xiu chân khí rót vào huyết đạo đối thủ là có thể làm cho đối thủ không thể nhúc nhích. Còn Thần Long trực tiếp ngưng tụ đại bộ phận năng lượng đánh vào trong cơ thể của tên Ma Thần Vệ, việc này quả là một loại tai nạn cho tên Ma Thần Vệ!

Tên Ma Thần Vệ vì muốn thoát khỏi năng lượng áp bức của mười đại Thần long, hắn lựa chọn việc triệt tiêu hộ thể năng lượng, kết quả rõ ràng đã làm cho đại lượng thần lực của Thần Long tiến vào cơ thể hắn, khi thần lực của Thần Long vừa tiến vào trong cơ thể, nó trở nên cuồng bạo vô cùng. Năng lượng cuồng bạo phá hỏng gân mạch của tên Ma Thần Vệ. Thần lực của Thần Long bắt đầu giằng co với năng lượng ma hóa của tên Ma Thần Vệ.

Nói cách khác, năng lượng của tên đó sắp bị phong ấn.

Do đó, khi hắn bị đánh bay và muốn điều động năng lượng, hắn hoảng sợ phát hiện ra năng lượng trong cơ thể hắn không thể điều động lên được. Hắn chỉ còn cách chịu đựng bị long chảo của đám Thần Long liên tiếp cào nát.

Những cú cào này làm cho năng lượng trong cơ thể tên Ma Thần Vệ càng cuồng loạn xáo trộn, hơn nữa vì năng lượng của mười Thần Long tương đương với năng lượng ma tính, một kích của Thần Long có thể làm tăng thần lực của Thần Long trong cơ thể của tên Ma Thần Vệ.

Tên gia hỏa đã sắp đến mức không thể nhúc nhích. Lúc này hắn nghĩ tới ma hóa, nhưng năng lượng của hắn đã không thể điều động được nữa, như vậy làm sao mà tiến hành ma hóa?

Hắn bắt lực bị mười Thần Long bao vây chặt vào giữa. Long chảo sắc bén của mười Thần Long không ngừng liên tục cào cấu. Cứ sau một cú chụp của Thần Long thần lực của Thần Long trong cơ thể hắn lớn mạnh lên vài phần, còn năng lượng ma tính trong cơ thể hắn lại giảm bớt đi vài phần.

Dưới mắt những Ma Thần Vệ khác, tên Ma Thần Vệ này hoàn toàn không hiển lộ nửa điểm thực lực, bị mười Thần Long bạt tới bạt lui, hơn nữa sau khi triệt năng lượng hộ thể, tên Ma Thần Vệ đó tựa như một bao cát, mặc cho đám Thần Long tùy ý đánh đập!

Phương châm tác chiến của mười Thần Long không hề thay đổi. Họ tiếp tục thay nhau dùng long chảo ẩn chứa năng lượng cường đại oanh kích vào thân thể tên Ma Thần Vệ, hết cú này tới cú khác, một lượt tiếp theo một lượt khác, hoàn toàn không hề có dấu hiệu đình chỉ.

Đoạn Vân truyền âm cho chúng biết năng lượng của tên Ma Thần Vệ bị thần lực Thần Long của họ ngăn chặn lại rồi, căn bản không phát huy được. Do đó bọn họ phải trực tiếp dùng loại phương thức này ép tên kia tới chết.

Ở vòng công kích thứ mười của Thần Long đến lượt tên Thần Long thứ ba, tên Ma Thần Vệ đột nhiên điên cuồng gào thét. Ngay sau đó, bùm một tiếng nổ lớn, thân thể tên Ma Thần Vệ vỡ tung nát bấy!

Đoạn Vân và cả đám thủ hạ của hắn quay ra nhìn nhau chết lặng người. Họ không thể tin vào kết cục như vậy.

Mẹ kiếp, chiến đấu mà cũng có trường hợp như vậy sao!

Đoạn Vân trong lòng sớm có chuẩn bị, hắn lúc này lợi dụng thần thức cường đại thu lấy phần thân thể chưa bị nát, cộng với linh hồn của tên gia hỏa vừa bị thần lực Thần Long giết chết, cộng với thần lực Thần Long lẫn với ma tính năng lượng vừa bị nổ tung ra, tất cả thu vào Thái Cực đồ.

Tên Ma Thần vệ bị chết một cách oan uổng nhất từ trước tới nay!

423. Chương 423: Vô Định Tổ Hợp.

Tên Ma Thần Vệ vừa chết làm cho những tên khác giật mình. Một Ma Thần Vệ cường đại là thế lại bị mười đầu Thần Long dùng loại chiêu thức đơn giản này trực tiếp ép nổ tung! Thật sự việc này làm người ta khó có thể chấp nhận được.

Sắc mặt Ma Thần Vệ đội trưởng Marocco khá là khó coi! Trong lòng hắn tràn lên một nỗi căm hận vô bờ bến. Một Ma Thần Vệ là biểu tượng cho quyền lực tuyệt đối của Ma Thần. Vậy mà tên Ma Thần Vệ này chưa kịp phát huy được thực lực, đã trực tiếp bị mười đầu Thần Long chẳng biết giai vị ép cho nổ tung! Điều này làm cho hắn không biết phải trở về nói năng ra sao với Ma Thần đại nhân? Chẳng lẽ lại nói họ gặp phải đối phương với số lượng rất đông vậy công, sau đó tổn thất sao? Hắn hiểu rất rõ trong mười tên thủ hạ Thần Long của Đoạn Vân thì mỗi một tên đều có giai vị tuyệt đối chưa đạt tới cấp mười bảy, thậm chí rất có thể còn chưa đạt tới cấp mười sáu hậu giai.

Marocco cũng đoán được một vài nguyên nhân. Hắn đã hoài nghi về năng lượng nhìn như vô hại trên long chảo của mấy con Thần Long. Nếu không đoán sai thì đây tuyệt đối là năng lượng cao cấp nhất mà hắn từng thấy. Đó là một loại năng lượng mới. Loại năng lượng này có thể bằng vào giai vị thấp mà sinh ra thương

tồn cho cường giả cao cấp. Nếu không phải vì có giai vị thấp, thì hẳn dám khẳng định một con Thần Long có thể miểu sát một Ma Thần Vệ !

- Đoạn Vân! Mười Thần Long của ngươi quả nhiên không đơn giản! Trận sau, ta hy vọng ngươi có thể phái ra hai thủ hạ Thần Long khác của ngươi !

Marocco đã quyết định bắt một vài Thần Long hiến cho Ma Thần bệ hạ. Để cho Ma Thần bệ hạ tiến hành nghiên cứu loại năng lượng trong cơ thể họ !

Đoạn Vân ngẫm nghĩ một lát, nhìn nhìn Ny Khả và Âu Đặc Tư rồi phản đối :

- Không thể được! Ta đã có sự an bài riêng cho bọn họ. Trận kế tiếp, Ma Thần Vệ phải đối mặt với năm ma sủng của ta! Tiểu Phi Hiệp, năm người các ngươi lên đi !

- Được thôi !

Marocco cho rằng sớm muộn gì cũng lại một lần nữa sẽ gặp hai đầu Thần Long này, bắt tất phải nóng vội.

- Phì Tử. Năm người các ngươi phải cẩn thận một chút! Nếu cảm thấy không thể thủ thắng thì cũng dừng quá sớm thôi. Nếu bị thương quá nặng thì thời gian tu dưỡng của các ngươi có thể sẽ phải dài thêm một chút đó! Khi chưa bắt được tên Marocco thì ta cũng không thể hao phí chân khí trị thương cho các ngươi !

Đoạn Vân thông qua thông đạo ma sủng nói với bọn họ.

- Lão Đại. Chúng ta biết rồi !

Năm tên gia hỏa cũng đồng loạt trả lời Đoạn Vân .

Trong đầu bọn chúng đều có chung một ý nghĩ : chết thì chết. Cho dù lão Đại không thể lập tức trị liệu cho chúng, thì cứ đóng băng lại rồi khi có thời gian trị liệu cũng chẳng có gì khác nhau cả ?

Khẽ cười một tiếng, Đoạn Vân nói :

- Các ngươi đi đi !

Năm ma sủng xếp thành một hàng, đứng trước mặt tên Ma Thần Vệ, cách khoảng hai trăm thước. Trước khi bắt đầu chiến đấu, họ lại bày ra cái trận hình quái dị của mình .

Phì Tử đứng phía trước nhất là lưỡi. Tiểu Phi Hiệp đứng chính diện sau lưng Phì Tử nắm tóc hắn. Đạt Nhĩ huynh đệ hai tay để vào ngực Tiểu Phi Hiệp, Ngưu Ma Vương đứng trên vai Đạt Nhĩ huynh đệ ôm quyền ra một thế thủ. Sau đó tất cả cùng kêu lên : chúng ta là năm ma sủng siêu vô địch của Trung Hoa gia tộc. Bọn chúng còn hao phí một chút năng lượng để làm cho hình ảnh nhớ nhằng ấy lóe sáng lên một chút !

Nhưng đáng tiếc, đối phương lại không có tâm tình hâm mộ cái hình họ vừa xếp. tên gia hỏa đó trực tiếp tung ra một đòn công kích cực mạnh về phía họ .

Năm ma sủng liền tản ra, rồi ngay sau đó lại lần nữa tập hợp lại! Lần này bọn chúng xếp thành một biểu tượng so với lúc trước thì đẹp hơn nhiều! Phì Tử biến thân thành một đại địa chi hùng cao tám thước, Ngưu Ma Vương đứng trên người Phì Tử. Còn Tiểu Phi Hiệp làm đại bàng giương cánh , điểm nhẹ vào sừng của Ngưu Ma Vương. Đạt Nhĩ huynh đệ đứng hai bên! Một tiếng gầm long trời, lở đất, Ngưu Ma Vương, Tiểu Phi Hiệp, Đạt Nhĩ huynh đệ đều biến ra bản thể của mình !

Sau một tiếng hô của Tiểu Phi Hiệp, năm ma sủng liền phát ra công kích về phía tên Ma Thần Vệ đang vọt tới !

Tiểu Phi Hiệp phi thân dựng lên, bay chéo về phía trước. Hai đại hắc long huynh đệ, hướng sang hai bên, né khỏi tên Ma Thần Vệ đang lao thẳng tới. Trong tích tắc đó, Phì Tử phun ra một cái viên đạn thú vương bắn thẳng vào đối thủ. Sau đó, Phì Tử lướt xuống phía dưới bay lướt đi. Còn Ngưu Ma Vương biến thành bản thể, cái mũi trâu phun lửa, móng chân sau đập đập xuống đất rất có quy luật !

Người đầu tiên tấn công Ma Thần Vệ là Tiểu Phi Hiệp. Từ phía trên hắn bắn tới một phong hệ công kích. Đó là một chiến kỹ Thần Vương do một Thần Vương phong hệ hậu giai phát ra - Phong Thần Vương Chi Nhận (lưỡi đao gió sắc bén của Thần Vương)!

Khi tên Ma Thần Vệ vừa vọt tới, đột nhiên thấy năm ma sủng bay đi tứ tán, ngay lập tức liền giảm tốc độ lại. Nhưng thấy Ngưu Ma Vương với cái đầu trâu vẫn đứng nguyên tại chỗ dậm chân, nên hắn vẫn giữ nguyên phương hướng không thay đổi hướng thẳng vào đó .

Khi còn cách Ngưu Ma Vương một chút, Phong Thần Vương Chi Nhận của Tiểu Phi Hiệp đã bỏ tới đầu hắn! Hắn giờ long cốt đại kiếm trong tay lên chém mạnh, xé Phong Thần Vương Chi Nhận thành hai đoạn !

Nhưng tên Ma Thần Vệ còn chưa kịp đắc ý, hai đoạn Phong Thần Vương Chi Nhận bị hắn chém bỗng nhiên biến thành hai tiểu Phong Thần Vương Chi Nhận. Hai luồng năng lượng sắc bén lướt qua tay rồi tiếp tục hướng về phía đầu của hắn! Lúc này, hắn gần như không thể ngăn cản được nữa. Tên Ma Thần Vệ đánh liều đem toàn bộ năng lượng hộ thể ngưng tụ lên đầu !

Choang! Hai Phong Thần Vương Chi Nhận bắn vào đầu tên Ma Thần Vệ, chạm vào hộ thể năng lượng của tên Ma Thần Vệ nổ mạnh! Nhưng vì cấp bậc năng lượng của Tiểu Phi Hiệp không đủ, nên lần công kích này không gây ra thương tổn thực sự cho tên Ma Thần Vệ !

Khi năng lượng Tiểu Phi Hiệp nổ tung ngăn trở tầm mắt tên Ma Thần Vệ, công kích của hai đại hắc long từ hai bên ngay lập tức xuất hiện phía trước mặt hắn! Hai tên gia hỏa dã man này đã thấy được cơ hội khi tên Ma Thần Vệ bị năng lượng nổ tung ngăn trở tầm mắt, liền trực tiếp đâm một quyền đối phương! Một quyền này đã ngưng tụ lực lượng toàn thân của bọn chúng !

Hai đầu hắc long hậu giai, sức mạnh cường đại làm cho bất kỳ ai cũng phải sợ hãi. Bọn chúng lại còn có nguyên anh, cộng thêm năng lực khống chế và ngưng tụ lực lượng vô cùng cường đại. Do đó, mỗi một quyền của mấy tên hắc long đều có lực tàn phá cấp mười bảy. Nếu chỉ là một quyền thì tên Ma Thần Vệ còn có thể bồng vào hộ thể năng lượng mà ngăn cản. Nhưng trước hai cú đâm của hai Hắc long cùng đánh ra thì Hai đòn công kích trực tiếp đâm vào ngực tên Ma Thần Vệ, xé toang hộ thể năng lượng của hắn dũng mãnh tràn vào trong cơ thể!

Nhưng, do đã chứng kiến kết cục của tên Ma Thần Vệ trước làm cho hắn cũng rút được chút kinh nghiệm! Hắn cố gắng chống đỡ hai hắc quyền này. Nhưng hậu quả cũng khá là nghiêm trọng, tên Ma Thần Vệ lúc này cảm nhận được năng lượng hộ thể của hắn bị rối loạn, không ít năng lượng bị triệt tiêu mất .

Khi hắn đang muốn phản kích, thì một viên đạn hình quả pháo nho nhỏ lại một lần nữa bắn vào ngực hắn! Một kích này thiếu chút nữa làm cho hắn ói máu. Đó là thú vương đạn mà Phì Tử lúc trước vừa phát ra! Một kích này lại một lần nữa làm năng lượng của Ma Thần Vệ vốn khá là cuồng loạn bây giờ lại càng nhộn nhạo hơn rất nhiều .

Bị mấy đòn tấn công liên tiếp, tên Ma Thần Vệ đã thực sự nổi giận. Trên người hắn bắt đầu toát ra năng lượng hắc sắc quỷ dị. Hắn biết rằng nếu không tiến hành ma hóa, chắc chắn không thể đánh lại sự vây công của đám ma thú này .

Nhưng, khi huyết sắc đồng tử của hắn còn chưa kịp xuất hiện màu đen, năng lượng khí tức hắn không rõ trên người hắn còn chưa kịp bốc lên, thì đã bị trúng thêm một đòn công kích nữa ngay vào ngực!

Lần này, là hai cái sừng mang theo năng lượng hệ hỏa cường đại của Ngưu Ma Vương.

Sừng của Ngưu Ma Vương đã được nung với nhiệt độ cực cao! Trong khi dậm dậm chân, hắn đã đưa nhiệt độ ở sừng tăng lên tới vạn độ rồi. Có thể nói, hắn đã tập trung toàn bộ năng lượng cuồng bạo của hỏa hệ linh thú hội tụ cả vào đôi sừng !

Trong lúc tên gia hỏa đang muốn ma hóa, không hề quan tâm tới xung quanh, nên đã bị mũi nhọn từ cái sừng của Ngưu Ma Vương cách đó chừng trăm thước đã đâm vào ngực.

Cặp sừng nóng bỏng phá toang chút hộ thể năng lượng đang rối loạn của tên Ma Thần Vệ. Theo đà quán tính, năng lượng hội tụ trên cặp sừng trâu lúc này rót vào trong cơ thể hắn!

Ngưu Ma Vương là ai? Ma sủng của Đoạn Vân! Làm ma sủng của Đoạn Vân, vô luận là Phì Tử hay là Tiểu Phi Hiệp, chất lượng năng lượng trong cơ thể đều vượt xa những ma thú bình thường! Năng lượng của Đoạn Vân là chân khí, còn năng lượng linh thú của Phì Tử gọi là cái gì? Đoạn Vân cũng không tìm được

danh từ nào có thể hình dung được! Nhưng có một điểm hần có thể khẳng định, vì quan hệ về khế ước nên chất lượng năng lượng của năm ma sủng đều không dưới mười Thần Long !

Quan trọng hơn là giai vị năm ma sủng này cao hơn mười Thần Long! Do đó, đòn công kích của Ngưu Ma Vương đã làm cho tên Ma Thần Vệ toàn thân bốc lửa !

Hơn nữa, năng lượng hỏa hệ cường đại của Ngưu Ma Vương bắt đầu thôn phệ năng lượng ma tính trong cơ thể tên Ma Thần Vệ! Năng lượng hỏa hệ cuồng bạo và chất lượng cao, có thể trực tiếp thiêu đốt linh hồn bắt đầu phát tác.

Chẳng mấy chốc, tên Ma Thần Vệ lúc này ói ra một vòi máu đen. Một kích này trực tiếp làm cho hần bị thương nặng !

Thừa dịp hần bệnh, thu luôn mạng hần. Đây là một khẩu hiệu chiến đấu của Đoạn Vân! Do đó, Phi Tử, Tiểu Phi Hiệp, Hắc long huynh đệ đều lao vào đánh giết. Bọn chúng đem năng lượng cường đại của mình rót vào cơ thể tên kia !

Bốn luồng năng lượng bao gồm Địa hệ, Phong hệ, Lực Lượng hệ, hơn nữa còn có Hỏa hệ có thể thiêu đốt linh hồn thì nhau tàn phá cơ thể tên Ma Thần Vệ. Tên Ma Thần Vệ đã dẫm vào vết xe đổ của tên Ma Thần Vệ kia. Năng lượng đa hệ tác dụng lẫn nhau phát nổ Còn uy lực của vụ nổ siêu năng lượng này làm tên đó tứ phân ngũ liệt, linh hồn cũng bị trọng thương! Sáu đại Ma Thần Vệ đã có hai tên chết trận rồi !

424. Chương 424: Xúc Bất Cập Phòng Địch Dị Biến.

Hạ tràng của hai đại Ma Thần Vệ làm cho Marocco ý thức được sự tình hôm nay có phần không ổn. Hần nghĩ nát óc mà không ra tại sao đám thủ hạ của Đoạn Vân nhìn như chẳng có bao nhiêu thực lực, lại có thể có lực chiến đấu cường đại như thế? Trong cuộc chiến của mười con Thần Long, sự phối hợp giữa chúng cơ hồ hoàn mỹ vô khuyết. Mười con Thần Long tựa hồ đã hợp thành một thể. Bọn chúng lại có thể dùng số lượng để đền bù sự yếu thế về năng lượng và giai vị. Không thể không nói đây là một kỳ tích! Còn sự phối hợp của năm đầu ma thú cũng khá là hoàn mỹ. Một đầu phi long và hai đầu hắc long trực tiếp đánh cho hệ thể năng lượng của tên Ma Thần Vệ rối loạn. Sau đó một công kích năng lượng nhìn như vô hại của đầu đại địa chi hùng thừa dịp năng lượng của tên Ma Thần Vệ rối loạn, triệt tiêu hệ thể năng lượng hơn phân nửa. Cuối cùng, con trâu rừng có cái sừng nhọn hoắt, lựa chọn thời điểm phi thường chính xác. Dù sao, đối với năm đầu ma thú này, nếu muốn hoàn toàn công phá phòng ngự của tên Ma Thần Vệ, ngoại trừ cái sừng của con trâu rừng đó, tựa hồ cũng chẳng còn biện pháp nào khác !

Tổ hợp này có sự phối hợp ăn ý nhất về lực lượng lẫn thời gian! Mười Thần Long bằng vào năng lượng ổn định, trực tiếp ép cho một Ma Thần Vệ nổ tung. Còn năm ma sủng cũng bằng vào sự phối hợp lực lượng, lợi dụng khi hệ thể năng lượng của tên Ma Thần Vệ hạ xuống tới mức thấp nhất, dùng sừng trâu tích tụ năng lượng mạnh nhất đâm vào ngực tên Ma Thần Vệ, hoàn toàn tiêu diệt hần. Hai trận chiến đều khá là hoàn mỹ! Hai trận chiến này đều không cho phép Ma Thần Vệ có cơ hội phát huy hết thực lực. Nên mười Thần Long và năm ma sủng cơ bản đều không bị thương! Cấp thấp khiêu chiến với cấp cao có thể chiến thắng mà không bị thương đó là một điều vô cùng tự hào !

Để phòng ngừa Ma Thần Vệ đột nhiên trở mặt, Đoạn Vân mang theo thủ hạ bay đến khu vực năm ma sủng vừa chiến đấu. Tên gia hỏa hèn hạ này trước tiên thu hết những năng lượng đang phân tán vào trong Thái Cực đồ. Đương nhiên, đối với linh hồn đã bị trọng thương của tên Ma Thần Vệ, Đoạn Vân tự nhiên cũng không có buông tha !

- Đoạn Vân! Thủ hạ của ngươi rất khá.

Đôi mắt màu đỏ của Marocco như phun lửa. Tổn thất hai đại Ma Thần Vệ làm cho hần nổi lên sát khí muốn giết ngay Đoạn Vân. Lúc này, hần vẫn còn rất tự tin có thể chiến thắng Đoạn Vân. Trong lòng hần vừa đưa ra một quyết định: bất kỳ một Ma Thần Vệ nào khi xuất chiến, đầu tiên phải ma hóa cái đã! Không ai có thể ngăn cản công kích của Ma Thần Vệ khi đã ma hóa. Cho dù địch nhân có nhiều tới đâu, trước mặt Ma Thần Vệ đã ma hóa toàn bộ chỉ có một hạ tràng là bị tiêu diệt !

- Marocco. Trước trận vừa rồi ta đã nói, là trận này ta sẽ phái ra hai đầu Thần Long khác xuất chiến !

Đoạn Vân cười khê, nói với Marocco .

Marocco không có nhiều lời. Hấn ra hiệu cho một trong số hai đại Ma Thần Vệ còn lại !

Ny Khả và Âu Đặc Tư ở lại trong khu vực chiến đấu. Còn Đoạn Vân mang theo đám thủ hạ lui về .

Tuy nhiên, Đoạn Vân vẫn luôn phát tán thần thức đề phòng, nên đã phát hiện ra một vài dị động!

Chết rồi, chúng muốn chạy trốn !

Đoạn Vân phát hiện ra tên Ma Thần Vệ vừa tàn sát tám đại nô lệ và một Ma Thần Vệ khác còn lại đang cố gắng mở vết nứt không gian. Tên Ma Thần Vệ sắp chiến đấu với Âu Đặc Tư và Ny Khả cũng đã hoàn toàn ma hóa, nhanh chóng xuất hiện sau lưng hai người. Khi Ny Khả và Âu Đặc Tư xoay người ứng chiến, tên Ma Thần Vệ đội trưởng - Marocco lập tức bay thẳng về phía lưng của họ .

Khoảng cách vài trăm thước đối với tên Marocco siêu biến thái này thì căn bản chỉ trong chớp mắt! Tên siêu biến thái cấp mười bảy trung giai này triển khai công kích Âu Đặc Tư. Còn tên Ma Thần Vệ đã ma hóa công kích vào Ny Khả !

Khi dị biến vừa xuất hiện, Âu Đặc Tư và Ny Khả còn chưa kịp biến thân. Họ vẫn trong hình thái nhân loại như trước. Mặc dù Âu Đặc Tư và Ny Khả vừa xoay người lại đã ý thức được nguy hiểm từ sau lưng. Nhưng Marocco dù sao cũng là siêu cấp cường giả cấp mười bảy trung giai, còn hai cha con Âu Đặc Tư Ny Khả thì mới chỉ có cấp mười sáu hậu giai. Mặc dù Thần Long có ưu thế về chủng tộc rất lớn, nguyên anh của họ cũng giúp sức mạnh của họ tăng lên nhất định. Nhưng họ cho dù có mạnh đến đâu thì cấp bậc năng lượng tối đa cũng chỉ đạt tới cấp mười bảy! Còn tên Marocco đã là một tên siêu biến thái cấp mười bảy trung giai. Chiến đấu như vậy, có thể thấy ngay được sự mạnh yếu.

Quan trọng nhất là tên Ma Thần Vệ đã ma hóa cũng nhân lúc Marocco công kích Âu Đặc Tư liền lao thẳng vào họ! Dưới tình hình khẩn cấp, Âu Đặc Tư và Ny Khả dựa lưng vào nhau, căng thẳng đề phòng, năng lượng trong cơ thể điên cuồng vận chuyển!

Dị biến vừa phát sinh, Đoạn Vân căn bản là cũng không rõ ý đồ của chúng! Nếu nói chúng muốn chạy trốn, cần gì phải công kích cha con Ny Khả? Chẳng lẽ giết cha con Ny Khả sẽ có lợi ích gì với chúng? Phải biết rằng, hai Ma Thần Vệ muốn mở vết nứt không gian cũng phải mất một thời gian. Cho dù là Marocco và tên Ma Thần Vệ kia có thể đánh Âu Đặc Tư Ny Khả trọng thương, thậm chí có thể giết chết họ. Nhưng làm như vậy sẽ giúp cho Đoạn Vân phản ứng kịp, đem người vây kín! Đến lúc đó, hạ tràng tuyệt đối sẽ chẳng tốt lành gì .

Đoạn Vân không biết rằng trong mắt Marocco thân thể Thần Long và năng lượng ẩn chứa trong đó rất có giá trị nghiên cứu. Hấn cho rằng, Đoạn Vân không có khả năng tiến vào ranh giới ma giới để đuổi theo. Nên một mặt hấn cho Ma Thần Vệ mở cửa vết nứt không gian để chuẩn bị đường lui. Mặt khác, hấn muốn lấy được thân thể hai đầu Thần Long. Tên siêu cường giả này lựa chọn việc vi phạm hiệp định với Đoạn Vân. Hấn muốn cùng với một tên Ma Thần Vệ có thực lực còn khỏe mạnh, giết hoặc bắt sống hai Thần Long này ngay dưới tay của Đoạn Vân !

Đoạn Vân lúc này đang đứng trước hai sự lựa chọn: một là lập tức ngăn cản hai tên đang mở vết nứt không gian, hai là đi cứu Âu Đặc Tư và Ny Khả! Bên mình, ngoại trừ bản thân là một không gian Chủ thần có thể thuận di thì không ai có thể trước khi Marocco hạ thủ Âu Đặc Tư hoặc Ny Khả mà kịp thời tới được chiến trường kia! Đoạn Vân cũng hiểu rất rõ, Marocco tuyệt đối có thực lực miêu sát Âu Đặc Tư. Còn tên Ma Thần Vệ đã cuồng hóa cũng tuyệt đối có thể trong vòng mười chiêu đánh trọng thương Ny Khả !

- Mẹ kiếp xyz

Đoạn Vân biến mất khỏi chỗ của mình! Đám thủ hạ của Đoạn Vân, dưới sự chỉ huy của Diệp Cô Thành, toàn bộ hướng về phía chiến trường nơi cha con Âu Đặc Tư đang gặp nguy hiểm .

Nhưng tiên hạ thủ vi cường, hậu hạ thủ gặp thiệt thòi! Marocco dù sao cũng đã chuẩn bị trước. Đối với cao thủ cấp bậc này thì chênh lệch 0.0000001 giây cũng có thể quyết định sinh tử của một người rồi! Marocco dùng một tốc độ kinh khủng lao về phía Âu Đặc Tư. Đại kiếm trực chỉ lóe lên năng lượng cường đại cấp mười bảy trung giai, đâm thẳng vào Âu Đặc Tư! Đối mặt với năng lượng công kích kinh khủng, Âu Đặc Tư hiểu rất rõ bằng vào ưu thế thân pháp Thần Long là mình có thể tránh thoát được. Nhưng hấn phải lo cho

Ny Khả phía sau! Trong khi đó Ny Khả cũng đồng dạng gặp phải nguy cơ rất lớn. Tên Ma Thần Vệ đã ma hóa cũng phát ra một công kích mãnh liệt. Từ khoảng cách không đến mười thước, một quả cầu cầu hắc ám hệ với cấp bậc năng lượng đã ma hóa gần tới cấp mười bảy trung giai lao đến! Đối mặt với đòn công kích này, nàng cũng có năng lực tránh né, nhưng còn phụ thân nàng phía sau. Vốn hai người đều có thể tránh được để cho đại kiếm của Marocco sẽ va chạm với năng lượng cầu do tên Ma Thần Vệ kia phát ra! Nhưng vì tình thân, họ lựa chọn không tránh quyết định cứng đối cứng !

Âu Đặc Tư ngưng tụ ra lực lượng cường đại từ nguyên anh vào long trảo nghênh đón thanh kiếm đang đâm về phía mình! Còn Ny Khả hai tay cũng biến thành trảo ngưng tụ một quả cầu năng lượng cường đại, sau đó trực tiếp ném thẳng vào hắc sắc cầu đang lao tới !

Phụt! Sau khi năng lượng ma hóa trên mũi kiếm của Marocco đánh tan năng lượng trên long trảo của Âu Đặc Tư, Marocco nắm chặt đại kiếm đâm vào long trảo Âu Đặc Tư. Sau khi đâm xuyên long trảo của Âu Đặc Tư, đại kiếm vẫn tiếp tục đâm vào ngực lão! Kiếm nhập ba tấc, dòng máu màu đen của Thần Long từ vết thương tuôn ra như suối! Một kiếm này đã làm Âu Đặc Tư trọng thương !

Còn Ny Khả, cũng không thể tiếp được công kích năng lượng của tên Ma Thần Vệ đã ma hóa. Quả cầu năng lượng của nàng sau khi gặp phải quả cầu năng lượng hắc sắc mạnh hơn nhiều, trực tiếp bị đánh tan. Năng lượng ma hóa sau khi triệt tiêu một bộ phận thần lực của Thần Long, bắn thẳng vào ngực Ny Khả! Ny Khả, đồng dạng cũng trọng thương .

Tên Marocco sau khi dùng kiếm đâm vào ngực Âu Đặc Tư, lại một lần nữa phát lực, đâm tiếp vào hán! Đại kiếm xuyên qua long trảo tiếp tục đâm vào ngực Âu Đặc Tư, xuyên thấu qua thân thể Âu Đặc Tư, chĩa thẳng vào Ny Khả đang ngã xuống !

Phụt! Ny Khả đang trọng thương liền bị nửa thanh kiếm lộ ra sau lưng Âu Đặc Tư đâm thẳng vào lưng !

Cảm nhận được sự đau đớn của Ny Khả, Âu Đặc Tư thân là nhân phụ như phát điên! Tay trái hán ngưng tụ lực lượng cường đại, mãnh liệt chụp vào ngực Marocco đang cầm lưỡi kiếm trước mặt hán. Năng lượng cấp mười bảy chỉ có thể làm Marocco hơi rung chuyển, nhưng một chưởng này cũng làm cho kiếm Marocco lui nửa phần, làm cho máu của hai cha con tiếp tục phun ra.

Cười lạnh một tiếng, Marocco giật mạnh đại kiếm lại. Đại kiếm cắm trên người bị rút ra, vết thương do đại kiếm lưu lại phun máu như suối! Một kích này làm cho Âu Đặc Tư và Ny Khả mất hán lực chiến đấu! Cha con Thần Long vô lực ngã xuống .

Lúc này, kiếm của Diệp Cô Thành đã xẹt qua cổ tên Ma Thần Vệ kia! Còn một đám thủ hạ của Đoạn Vân, cũng đã lao tới nơi !

Marocco không để ý đến một đám thủ hạ của Đoạn Vân, lao về phía Ny Khả và Âu Đặc Tư đã ngã xuống! Nhưng, khi hán vừa tiếp xúc thì hai đầu Thần Long lại biến mất một cách quỷ dị !

425. Chương 425: Thụ Tử Ba.

Đoạn Vân mà nổi giận thì hậu quả sẽ rất nghiêm trọng!

Sau khi ý thức được dị biến phát sinh, Đoạn Vân nhanh chóng lưu lại một câu, rồi thuận di chạy đi! Hán không hướng về phía cha con Âu Đặc Tư để triển khai công kích Marocco, mà thuận di tới hai tên gia hỏa đang điều động năng lượng muốn cường hành mở vết nứt không gian.

Một lần thuận di, Đoạn Vân đã xuất hiện phía sau hai tên gia hỏa! Vốn thuận di sẽ có không gian ba động nhất định. Nhưng đáng tiếc, hai vị trí của tên gia hỏa đó ở ngay chỗ khẩu tử của vết nứt không gian. Hơn nữa, hai tên gia hỏa xui xẻo này đang dùng phương pháp nguyên thủy nhất - Lấy tay để cường hành mở vết nứt ra! Hai tên gia hỏa đang dùng sức để mở vết nứt. Mà khi không bị xé rách sẽ sinh ra ba động rất mạnh! Do đó, tên Đoạn Vân biến thái này cho dù thuận di sinh ra chút ba động, nhưng hai tên gia hỏa căn bản không phát hiện ra! Hơn nữa tên Đoạn Vân biến thái này có khả năng nội liễm năng lượng, mà hai tên gia hỏa này không thể ngờ rằng đoàn người Đoạn Vân lại có tốc độ kinh khủng như vậy, trong nháy mắt đi tới ngoài ngàn thước.

Sau khi thuận di tới phía sau hai tên gia hỏa, Đoạn Vân rút ra trung hoa cổ kiếm đặc chế! Một bước tiến lên, tiểu kiếm chớp động. Một Ma Thần Vệ đang xé vết nứt lúc này bỗng cảm thấy cổ mình man mát! Khi hắn cúi đầu muốn nhìn, cái đầu của hắn bỗng rơi xuống, máu tươi phun ra thành vòi! Cho đến lúc chết, tên gia hỏa này vẫn không biết mình vì sao lại chết. Hắn vẫn chưa hề tham gia chiến đấu.

Sau khi giết chết một tên, Đoạn Vân một lần nữa biến mất khỏi chỗ của mình. Tên Ma Thần Vệ còn lại nhìn đồng bạn mình đột nhiên bị Đoạn Vân xuất hiện một kiếm diệt sát, giật nảy người, vội vàng thối lui khỏi vết nứt. Khi hắn thấy Đoạn Vân đột nhiên lại biến mất, trong lòng càng khiếp sợ hơn!

Nhưng hắn còn chưa kịp có cử động gì khác thì đã cảm thấy cổ mình man mát! Hắn không cúi đầu nhìn mà chỉ đưa tay lên xoa một chút. Nhưng chỉ sờ như vậy, đã làm cho đầu hắn bị rơi xuống! Máu từ cái cổ phun ra như suối.

Trong lúc giết chết hai Ma Thần Vệ, thần thức Đoạn Vân phát hiện ra đại kiếm của Marocco đã xuyên qua Âu Đặc Tư, cũng đâm vào Ny Khả làm nàng trọng thương! Lúc này có cứu cũng không còn kịp rồi. Hắn chỉ có nước mau chóng giết chết hai tên gia hỏa này! Điền tiết nên hắn hạ thủ khá là tàn nhẫn. Hai Ma Thần Vệ đều bị những chiêu trí mạng!

Khi thấy Marocco xoay người xuống gần cha con Ny Khả gần như tử vong, Đoạn Vân hiểu ra tên gia hỏa này muốn lấy thân thể Thần Long! Lúc này, Đoạn Vân không thèm thu thân thể và linh hồn hai tên Ma tộc bị mình giết chết vào Thái Cực đồ. Lập tức thuận di sang đó, hơn nữa còn tới trước Marocco thu thân thể Âu Đặc Tư và Ny Khả lúc này đã bị hư hỏng vào Thái Cực đồ của mình! Mặc kệ Marocco muốn lấy thân thể họ vì mục đích gì, Đoạn Vân cũng sẽ không cho phép tên gia hỏa này được như ý.

Thấy vốn tay hai đã có thể đựng vào thân thể mà nó đột nhiên biến mất một cách quỷ dị, Marocco giật nảy người. Nhưng chẳng mấy chốc, hắn đã phát hiện ra Đoạn Vân chỉ cách hắn năm sáu thước, đang dùng một loại ánh mắt ăn thịt người nhìn hắn. Ánh mắt uy nghiêm mang theo khí phách cường giả đặc hữu làm cho Marocco giật mình thon thót.

Tên Ma Thần Vệ còn lại bị kiếm Diệp Cô Thành xẹt qua yết hầu nhưng không chết. Dưới trạng thái ma hóa, tuy bị kiếm Diệp Cô Thành xẹt qua yết hầu cũng chỉ gây cho hắn một vết thương ngoài da! Nhưng một kiếm sắc bén của Diệp Cô Thành cũng làm cho tên Ma Thần Vệ dưới trạng thái ma hóa rất khiếp sợ. Một kiếm lại có thể nhanh như vậy! Mặc dù hắn đang ở trạng thái ma hóa, nhưng vì nguyên nhân thời gian, hơn nữa không phải tiến hành ma hóa dưới tình huống thịnh nộ, do đó chỉ có thể xem như ở vào trạng thái bán ma hóa. Tuy lực lượng tăng lên không ít, nhưng lý trí của hắn vẫn còn tồn tại!

Năm ma sủng, mười Thần Long, vây chặt hai Ma Thần Vệ! Diệp Cô Thành cùng tên Ma Thần Vệ kia giằng co. Sau khi Đoạn Vân đã thu thi thể Âu Đặc Tư và thân thể Ny Khả vào Thái Cực đồ, các thủ hạ đang hoảng loạn của Đoạn Vân lập tức hiểu ngay ra thế cục bây giờ đã cơ bản nắm trong tay mình rồi. Tên Ma Thần Vệ vi phạm thỏa ước, hạ tràng của hắn tuyệt đối sẽ thảm khốc phi thường!

- Marocco! Vừa rồi một kiếm ngươi đã đâm vào một ma sủng tốt nhất của ta. Còn người kia là người đàn bà mà ta yêu quý!

Ánh mắt Đoạn Vân như tóe lửa, uy áp mang theo sự phẫn nộ cường đại, trực tiếp đánh về phía Marocco! Trận uy áp này trực tiếp làm cho Marocco thấy được sự nguy hiểm. Chỉ bằng vào uy áp này, hắn đã hiểu được muốn chiến thắng nam nhân trước mắt cũng chẳng dễ dàng gì! Huống chi, người ta còn có nhiều thủ hạ như vậy.

- Đã là như thế, vì sao ngươi còn để cho bọn họ xuất chiến? - Marocco tựa hồ còn muốn biện bác.

Đoạn Vân cười lạnh, mũi kiếm trực chỉ vào ngực Marocco :

- Marocco! Hôm nay, ngươi phải chết trong tay Đoạn Vân ta! Ngươi có ba tội danh : thứ nhất ngươi tùy tiện xông vào nhân giới, gây mâu thuẫn giữa hai giới. Thứ hai ngươi vi phạm ước định quyết đấu, tùy tiện ra tay. Thứ ba, cũng là quan trọng nhất, ngươi quá xấu xí cũng đủ để cho ngươi chết mười lần rồi. Bấy nhiêu tội danh đủ để cho ngươi phải chịu chết được rồi!

- Ha ha buồn cười Ngươi cho là ngươi địch nổi chúng ta sao? Một bên của ta còn có bốn Ma Thần Vệ. Họ mà ma hóa thì sẽ trực tiếp giết sạch đám thủ hạ của ngươi! Còn Đoạn Vân ngươi mặc dù rất cường đại,

nhưng người cũng đánh không lại ta ở trạng thái ma hóa!

Marocco cười to. Kỳ thật, vừa rồi hắn sợ dĩ muốn cho hai đại Ma Thần Vệ đi mở vết nứt ra, cũng không phải xuất phát từ việc kiêng kỵ thực lực mà Đoạn Vân thể hiện. Mà là hắn sợ vũ lực mà Đoạn Vân chưa thể hiện ra. Hắn hiểu rất rõ, nếu lúc này mười đại Thần Binh Vệ xuất hiện thì bằng vào thực lực hai Ma Thần Vệ còn đủ sức mạnh cộng với một tên Ma Thần Vệ năng lượng đã cơ bản khô kiệt, bên mình chắc chắn sẽ rất nguy hiểm.

Do đó, để đảm bảo an toàn, hắn quyết định tạm thời lui về Ma giới.

Đoạn Vân cười cười tà ác, dùng ánh mắt ra hiệu về phía vết nứt. Nơi đó, có thi thể đứt đoạn của hai Ma Thần Vệ kia!

Vừa thấy Ma Thần Vệ đã chết, Marocco lúc này cảm thấy choáng váng mắt mày! Hai Ma Thần Vệ cường đại thể mà dưới tình huống không rõ nào đó, bỗng nhiên chết mất. Hắn vừa rồi đưa toàn bộ sự chú ý tập trung vào người hai đại Thần long. Do đó căn bản không phát hiện ra hai Ma Thần Vệ được hắn phái đi mở vết nứt bị người ta giết chết như thế nào!

Điều này sao có thể? Ma Thần Vệ cường đại lại bị người miếu sát! Là ai? Chẳng lẽ nam nhân trước mắt này còn có quân cờ khác dưới tay hắn? Hoặc là hắn còn có minh hữu khác? Không có khả năng là mười đại Thần Binh Vệ! Cho dù là Thần Binh Vệ đội trưởng cũng không có khả năng tiến hành miếu sát Ma Thần Vệ. Trong vòng tam giới, người có thể miếu sát Ma Thần Vệ cũng phỏng chừng chỉ có Ma Thần mà thôi, tuyệt không có khả năng có người khác! Chẳng lẽ là nam nhân trước mắt này? Hắn là không có khả năng. Hắn sao có thể sau khi liên tục giết chết hai đại Ma Thần Vệ lại quay lại nơi này cướp lấy thi thể hai đại Thần long? Nếu thật sự là như vậy, thì người này quả là quá kinh khủng rồi!

- Hừ, cho dù chỉ còn lại hai người thì chúng ta cũng sẽ giết sạch đám sinh vật ở nhân giới ti tiện này! Người đi tìm chết đi!

Nói xong, tên Ma Thần Vệ vùng đại kiếm lên, một đạo năng lượng màu đen âm độc và cương liệt đánh về phía Đoạn Vân đang cách hắn năm sáu thước.

Nhưng khi năng lượng còn cách không đến một thước, Đoạn Vân đột nhiên biến mất! Đoạn Vân không sử dụng thuật di không gian ma pháp, hắn dùng khinh công vòng qua một bên. Sau khi đại kiếm đảo qua, hắn đã vòng tới phía bên phải Marocco, trung hoa cổ kiếm ngưng tụ chân khí cường đại đâm mạnh về phía yết hầu đối thủ!

Đột nhiên xuất hiện một thanh kiếm làm cho Marocco giật mình kinh sợ. Tay phải hắn cầm đại kiếm, do một cú chém vừa rồi lại chém về phía bên trái nên hắn muốn giơ kiếm lên đỡ cũng rất khó khăn! Dưới tình thế khẩn cấp, Marocco vùng tả chưởng ngưng tụ năng lượng chụp vào tiểu kiếm của Đoạn Vân đang chém về phía mình!

Nhưng đáng tiếc là, dưới tình hình khẩn cấp, sức mạnh dù sao cũng không thể tập trung được. Do đó khi chưởng của Marocco chụp vào kiếm của Đoạn Vân lập tức lộ rõ cao thấp! Chưởng của hắn được bao bọc bằng năng lượng ma hóa hộ thể, va chạm với kiếm ngưng tụ chân khí cường đại!

Kết quả trực tiếp chứng minh một lý luận võ đạo trên đại lục : thân thể cuối cùng vẫn chỉ là thân thể, thân thể mạnh đến đâu cũng không đánh lại lưỡi kiếm sắc bén! Kiếm của Đoạn Vân giống như xắt củ, trực tiếp chém vào bàn tay Marocco, tức sạch bàn tay hắn! Mặc dù chân khí còn chưa đến cấp mười bảy trung giai, nhưng uy lực lại mạnh hơn thân thể cấp mười bảy trung giai nhiều. Năng lượng ma tính ngưng tụ ở chưởng tâm vì quá phân tán nên không thể ganh đua với chân khí ngưng tụ được, trực tiếp bị chân khí cắt nhỏ ra!

Sau khi cắt vụn bàn tay Marocco, kiếm của Đoạn Vân thừa thế liếm vào yết hầu hắn! Lúc này, bàn tay Marocco bị xắt vụn còn chưa kịp ngưng tụ năng lượng bảo vệ, thì kiếm của Đoạn Vân đã chém tới lớp da ngoài yết hầu hắn rồi! Ngay lập tức, lớp da cổ phía ngoài của Marocco đã bị mũi kiếm đâm thủng!

Đoạn Vân gầm lên một tiếng, đưa kiếm vạt một cái về phía trước! Chân khí cường đại của Đoạn Vân lúc này đã phá tung năng lượng hộ thể của Marocco.

Một kiếm qua đi, yết hầu Marocco bị cắt rách, một vòi máu đen bắt đầu phun ra! Nhưng một kích này chỉ làm cho Marocco trọng thương, chưa thể giết chết hắn! Tên gia hỏa này dù sao cũng có giai vị cấp mười

bảy trung giai rất cường đại. Chân khí của Đoạn Vân còn chưa đạt tới trung giai, tuy vẫn có thể đánh bại hắn nhưng chưa thể tiến hành miểu sát!

Do đó, một kiếm qua đi, Đoạn Vân liền vòng ra sau lưng Marocco, sau đó dùng chân khí điểm mạnh, phong bế huyệt đạo hắn!

426. Chương 426: Kinh Điển Nhất Chiến.

Trong lúc Đoạn Vân công kích Marocco, Diệp Cô Thành cũng đấu với tên Ma Thần Vệ còn lại! Diệp Cô Thành là cấp mười sáu đỉnh giai có chân khí hóa đấu khí, hơn nữa kiếm của hắn cũng biến hóa đa đoan theo sự giải thích thâm sâu về kiếm đạo.

Đối mặt với tên Ma Thần Vệ cấp mười bảy sơ giai mới ở vào trạng thái bán ma hóa, Diệp Cô Thành vô cùng tự tin! Thấy yết hầu tên Ma Thần Vệ này bị kiếm của mình cửa vào rách ra một đường nho nhỏ. Khẽ cười một tiếng, Diệp Cô Thành cầm kiếm lao tới!

Đối mặt với đối thủ đang vọt tới, tên Ma Thần Vệ cũng hai tay cầm đại kiếm, dồn lực chú ý tập trung nhìn chăm chăm vào thanh kiếm trong tay Diệp Cô Thành.

Bị một kiếm cửa một đường vào yết hầu, nên hắn khá kiêng kỵ thanh kiếm trong tay Diệp Cô Thành. Hắn luôn đề phòng lại bị mũi kiếm đó xẹt qua yết hầu một lần nữa!

Khi khoảng cách giữa Diệp Cô Thành và tên Ma Thần Vệ chưa đến ba thước. Khoảng cách cũng đủ để gây thương tổn cho đối phương, kiếm của Diệp Cô Thành chợt biến động! Vận khởi khinh công, hai tay hắn nắm chắc trường kiếm bổ về phía ngực của tên Ma Thần Vệ này!

Nhưng Ma Thần Vệ sớm đã có phòng bị ngay lập tức vùng kiếm lên. Hắn muốn dùng phương pháp cứng đối cứng với kiếm trong tay Diệp Cô Thành! Hắn biết rất rõ lúc nào đối phương cũng lại có thể cửa vào yết hầu của hắn một lần nữa. Tuy nhiên thông qua năng lượng ẩn chứa trong nhất kiếm vừa rồi, hắn biết giai vị của Diệp Cô Thành cũng không cao hơn hắn. Do đó, hắn muốn tiến hành cứng đối cứng với Diệp Cô Thành!

Khi đại kiếm trong tay Ma Thần Vệ sắp va chạm với trường kiếm của Diệp Cô Thành, thân thể Diệp Cô Thành bỗng nhiên trầm xuống. Thanh kiếm vốn đang chém vào thân thể, lúc này bỗng xoay tròn chuyển xuống phía dưới. Mũi kiếm vốn đang chém xuống phía dưới lại hướng lên phía trên, theo thân thể xoay tròn của Diệp Cô Thành lướt qua long cốt đại kiếm, trực tiếp chém thẳng vào cổ tay trái của tên Ma Thần Vệ! Mũi kiếm hội tụ năng lượng cường đại, trực tiếp phá vỡ hộ thể năng lượng trên cổ tay tên Ma Thần Vệ. Một vết rách không nhỏ lập tức xuất hiện ở nơi mũi kiếm vừa xẹt qua!

Sau cú chém này, thân thể Diệp Cô Thành đang xoay tròn từ phía dưới lướt qua thanh đại kiếm. Lúc này, hắn một lần nữa gia tăng lực xoay. Thực hiện một cú xoay 360 độ, Diệp Cô Thành một lần nữa xoay tròn về tư thế chính diện ban đầu. Lúc này, Diệp Cô Thành vẫn đang quay về Ma Thần Vệ như trước, còn kiếm của tên Ma Thần Vệ đó đã bị Diệp Cô Thành đánh bật sang một bên!

Phía bên phải tên Ma Thần Vệ hoàn toàn bị lộ ra! Theo đà xoay, trường kiếm trong tay Diệp Cô Thành một lần nữa cửa vào cổ tên Ma Thần Vệ!

Lúc này, cổ tay trái của tên Ma Thần Vệ đã bị Diệp Cô Thành chém bị thương, hắn liền chuyển kiếm sang tay phải, rồi nhanh chóng chém về phía bên phải. Thanh đại kiếm lúc này để nằm ngang trước người, hắn muốn ngăn cản thanh trường kiếm của Diệp Cô Thành đang chém vào cổ hắn!

Lúc này, Diệp Cô Thành muốn thu lại kiếm thế thì đã không còn kịp rồi. Nếu một kiếm này của hắn mà không chém xuống tiếp, đại kiếm trong tay tên Ma Thần Vệ rất có thể sẽ chém vào bụng mình lúc này đã hoàn toàn lộ ra! Dù sao, lúc đó hắn vẫn hai tay cầm kiếm!

Biết rõ sẽ bị ngăn trở, nhưng kiếm của Diệp Cô Thành vẫn tiếp tục chém xuống! Năng lượng cường đại va chạm xảy ra vụ nổ. Ngay khi kiếm phong của trường kiếm và đại kiếm giao nhau, một cái vòng sóng năng lượng hình tròn từ Diệp Cô Thành và tên Ma Thần Vệ khuếch tán ra tứ phía! Đám thủ hạ của Đoạn Vân đang vây chặt chiến trường này lập tức lác mình tránh ra xa!

Cú va chạm này cũng không phải kiếm giao với kiếm, mà là sự so sánh về cấp bậc năng lượng, là chân khí hóa đầu khí cấp mười sáu đỉnh giai so sánh với năng lượng ma hóa cấp mười bảy sơ giai! Kết quả là tạo ra một cái vòng sóng năng lượng uy lực cường đại.

Sau khi hai kiếm giao nhau, năng lượng cường đại phản chấn hai tuyệt thể cao thủ văng ra! Một kích này trực tiếp làm cho song phương tiêu hao không ít năng lượng. Diệp Cô Thành và Ma Thần Vệ đều lui về phía sau hơn mười thước!

Sau ổn định thân hình, cánh tay phải dùng trường kiếm của Diệp Cô Thành đã hơi run rẩy. Thanh kiếm hơi rũ xuống phía dưới, năng lượng của cú va chạm vẫn còn làm nó rung lên kịch liệt! Những tiếng rung thanh thúy không dứt bên tai!

Tên Ma Thần Vệ đó cũng chẳng hơn gì. Đại kiếm của hắn đã xuất hiện một lỗ hồng, một kiếm của Diệp Cô Thành đã đánh tan năng lượng hắn ngưng tụ xuất ra. Lúc này ngực hắn đã hơi đau đớn! Nếu không nhờ đang ở trạng thái bán ma hóa, hắn dám khẳng định sự đau đớn này sẽ còn lớn hơn rất nhiều.

Lúc này, tên Ma Thần Vệ đội trưởng Marocco, đã bị Đoạn Vân dùng thủ pháp điểm huyết điểm trúng huyết đạo ,

Ngay lập tức, Marocco bị phong ấn năng lượng, yết hầu cũng bị đứt một đoạn. Nhưng, Đoạn Vân đã nói là muốn giết chết tên gia hỏa này! Nên sau khi điểm huyết đạo hắn, kiếm của Đoạn Vân một lần nữa chém về phía yết hầu của Marocco. Lần này, không có gì trở ngại nên đầu của Marocco bị Đoạn Vân tàn nhẫn cắt xuống!

Nhìn Marocco đã biến thành hai đoạn, Đoạn Vân cười lạnh một tiếng, trực tiếp thu thân thể và linh hồn hắn vào trong Thái Cực đồ. Cả hai thân thể và linh hồn Ma Thần Vệ bị giết chết lúc trước, cũng được Đoạn Vân thu vào. Linh hồn và thân thể Ma Thần Vệ này đều có thể giúp cho thủ hạ mình tăng thực lực lên! Hơn nữa Đoạn Vân đã nghĩ tới một phương pháp rất tốt để lợi dụng linh hồn và thân thể những Ma Thần Vệ này, đó là phối hợp sử dụng cùng với Quang Minh Vệ. Ma tộc vô luận là linh hồn hay thân thể đều ẩn chứa năng lượng hắc ám hệ rất cường đại. Còn trong cơ thể Quang Minh Vệ cũng có năng lượng quang minh hệ vô cùng lớn. Hai loại năng lượng thuộc tính tương khắc này nếu phối hợp sử dụng thì tương lai sẽ đạt tới một loại cân bằng rất vi diệu. Loại cân bằng này có thể làm tăng thực lực của mình và đánh hạ rất nhanh. Đoạn Vân bây giờ sở dĩ có giai vị ở cấp mười bảy sơ giai cũng không phải là vì hắn biết cách làm cho thực lực mình tăng lên rất cao. Tất cả đơn thuần nhờ vào năng lượng và linh hồn quang minh hệ của Quang Minh Vệ bổ sung. Tuy nhiên nếu để năng lượng quang minh hệ quá cao, có thể xảy ra tình trạng âm dương không cân bằng! Trong khi đó, Thái Cực của hắn là đi theo một con đường hài hòa và cân bằng. Nên năng lượng hắc ám hệ của Ma Thần Vệ sẽ san sẻ cho khiếm khuyết này!

Sau khi giết chết Marocco, Đoạn Vân đưa ánh mắt về phía chiến trường của Diệp Cô Thành!

Điều chỉnh năng lượng trong cơ thể một chút, Diệp Cô Thành một lần nữa lao vào đối thủ của mình. Còn tên Ma Thần Vệ đó cũng lao vào Diệp Cô Thành. Lúc này, tên Ma Thần Vệ này căn bản là không để ý đến những phát sinh xung quanh. Hắn toàn tâm chú ý tới cuộc chiến đấu hung hiểm này! Được chiến đấu với Diệp Cô Thành làm hắn cảm thấy rất hưng phấn. Một sự hưng phấn mà trước đó chưa từng có. Hắn rất rõ ràng thực lực của địch nhân trước mắt về cơ bản là tương đương với mình. Cuối cùng, ai có thể thắng lợi thì cần phải xem kỹ năng chiến đấu. Xem ai có tố chất chiến đấu tốt hơn. Cuộc chiến giữa cường giả thắng bại thường thường chỉ nhờ vào những khác biệt nhỏ nhỏ như vậy.

Cuộc chiến đấu này tuyệt đối không thể để bất kỳ nhân tố ngoại giới nào ảnh hưởng tới mình!

Do đó, tên Ma Thần Vệ tạm thời gác qua tất cả. Trong đầu hắn chỉ có một ý niệm - Chiến đấu! Vốn hắn đang ở vào trạng thái bán ma hóa, nên lý trí chiến đấu của hắn lúc này vẫn rất tỉnh táo.

Choang choang Kiếm cùng kiếm giao nhau, kiếm khí lóe lên, năng lượng phát tán ra bốn xung quanh! Cuộc chiến đấu của hai siêu cường giả được cả hai toàn lực triển khai. Chiêu nào của Diệp Cô Thành cũng tàn nhẫn, nhất kiếm nào cũng trí mạng. Còn kiếm của tên Ma Thần Vệ đó lại cương mãnh dị thường, nhất nào cũng dồn toàn bộ công lực! Một người có kiếm chiêu chiến kỹ cao minh, còn người kia có lực lượng cường đại và cương mãnh. Hai cường giả dựa vào những gì họ hiểu về võ đạo vũ kỹ, tất cả đều áp dụng vào

cuộc chiến đấu này! Diệp Cô Thành lợi dụng thân pháp linh hoạt, kiếm chiêu quỷ dị tàn nhẫn. Còn tên Ma Thần Vệ bằng vào năng lượng cường đại và bền bỉ, đại kiếm cương mãnh vô cùng!

Ầm ầm Quyền cước giao nhau, năng lượng phát sinh những tiếng nổ nho nhỏ! Mặc dù rất nhiều tình huống Diệp Cô Thành không muốn dùng cứng đối cứng với tên Ma Thần Vệ. Nhưng tên gia hỏa này có phương pháp buộc Diệp Cô Thành không thể không lấy cứng đối cứng với hắn! Đương nhiên khi đó, Diệp Cô Thành luôn lợi dụng những chiêu thức nhất định của Thái Cực, dùng kỹ xảo đấu với tên gia hỏa kia.

Vì là cuộc chiến đấu siêu cấp bậc nên nếu dưới tình huống bình thường thì chiến đấu như vậy sẽ phá hỏng cả chiến trường! Nhưng tên Đoạn Vân biến thái này trong lúc song phương chiến đấu bất tri bất giác, tranh thủ thu hút toàn bộ năng lượng phóng ra. Thứ nhất, là để phòng ngừa họ phá hỏng khu vực này. Thứ hai, hắn cũng muốn lợi dụng năng lượng phóng ra!

Song phương đại chiến liên tục mấy trăm hiệp. Trận này có thể nói là vô cùng kinh điển! Bởi vì, đây không phải là sự so sánh về năng lượng đơn thuần, hay là giao đấu về vũ kỹ mà là loại chiến đấu một mất một còn. Lấy thương đổi thương, lấy mạng đổi mạng là việc không thể tránh khỏi trong những cuộc chiến kiểu này.

Chiến đấu tiến hành tới giai đoạn cuối cùng, trên người cả hai đều đầy những vết thương. Long cốt đại kiếm của tên Ma Thần Vệ đã biến thành kiếm mẻ. Đồng thời cũng đã bị Diệp Cô Thành đánh rớt xuống đất! Còn trường kiếm của Diệp Cô Thành cũng bị gãy đôi. Một mẫu kiếm gãy vẫn còn đâm lút vào ngực phải của tên Ma Thần Vệ.

Khi năng lượng song phương gần như khô kiệt, trên người được tắm máu. Năng lượng có tính hủy diệt của tên Ma Thần Vệ làm cho máu Diệp Cô Thành chảy ra biến thành hắc sắc. Còn đấu khí của Diệp Cô Thành tạo ra những vết thương khủng khiếp lên người tên Ma Thần Vệ. Đấu khí của Diệp Cô Thành, từ những vết thương trên người Ma Thần Vệ, cuồng bạo phát khởi công kích vào bên trong thân thể hắn! Đến lúc này cả hai bên đều không còn lực để chiến đấu nữa.

427. Chương 427: Tinh Thần Thôi Miên.

-Cuộc chiến này đến đây kết thúc được rồi .

Đoạn Vân đột nhiên xuất hiện bên cạnh tên Ma Thần Vệ, ngữ khí lạnh lùng, lộ ra trận trận uy áp cường giả. Bây giờ, vô luận là Diệp Cô Thành hay tên Ma Thần Vệ kia, cả hai đều không có đủ lực lượng để có thể phát khởi công kích nữa. Có đánh tiếp cùng chẳng còn ý nghĩa gì. Đối với Đoạn Vân thì ý nghĩa của trận đấu này cũng đã đạt được rồi. Qua trận này, phỏng chừng Diệp Cô Thành chẳng mấy chốc sẽ có thể đột phá vũ kỹ của hắn .

Vừa nói, Đoạn Vân thuận tiện tung ra một mảng hào quang tế tủy rất lớn bao phủ trên người Diệp Cô Thành. Thuật tế tủy trị liệu này là Đoạn Vân học được từ Sinh mạng Nữ thần Andrea. Tế tủy thuật có tác dụng rất tốt với trị liệu ngoại thương. Hào quang tế tủy của Đoạn Vân vừa xuất ra lập tức cảm ngay máu cho Diệp Cô Thành .

- Người tên là gì ? - Đoạn Vân lạnh lùng hỏi.

Lúc này, tên Ma Thần Vệ đó cũng dần dần phục hồi tinh thần sau cuộc chiến đấu vừa rồi. Hắn nhìn lướt bốn phía, tất cả đồng đội và đội trưởng của hắn đều đã bị tiêu diệt hết rồi. Trong lòng hắn cực kỳ hoang mang khi đồng bạn và đội trưởng đều đã chết trận, còn năng lượng của bản thân thì khô kiệt cực độ. Hắn ý thức được rằng lúc nào bản thân cũng có thể bị giết chết bởi con người đang đứng trước mặt .

- Được làm vua thua làm giặc. Người muốn giết thì cứ giết đi . Biết chẳng còn gì có thể cứu vãn được tình thế, tên Ma Thần Vệ thần nhiên nói .

Đoạn Vân nhìn nhìn mẫu kiếm gãy trên ngực phải hắn, cười nói :

- Người cũng biết câu được làm vua thua làm giặc à? Cũng không tệ lắm. Người có muốn làm bộ hạ cho ta không ?

- Hừ! Ma Thần Vệ chúng ta chưa bao giờ biết cúi đầu trước bất kỳ ai. Người đắc tội với Ma Thần bệ hạ, hạ tràng tuyệt đối sẽ rất thảm khốc. - Tên Ma Thần Vệ cười lạnh .

Khẽ cười một tiếng, Đoạn Vân cười cười:

- Hạ tràng của ta thảm hay không thì phải để sau này mới biết được. Nhưng người nên hiểu rõ: nếu hôm nay không đầu hàng thì hạ tràng của người cũng sẽ vô cùng thê thảm.

- Hừ. Chết không phải chuyện lớn. Chỉ có Ma Thần Vệ chết trận, không có Ma Thần Vệ đầu hàng địch nhân . Tên Ma Thần Vệ ưỡn ngực, tự hào nói.

Đoạn Vân khoát khoát tay bất cần, nói :

- Đã muốn chết thì ta sẽ thành toàn cho người .

Nói xong, Đoạn Vân chậm chậm tiến lại gần tên Ma Thần Vệ. Gần tới nơi, tay phải của hắn đồng thời rút ra thanh tiểu kiếm Trung hoa lóe ra hào quang kim sắc .

Dưới sự chèn ép của Đoạn Vân, tên Ma Thần Vệ lui về phía sau theo bản năng .

- Không phải người muốn chết sao? Người lùi lại làm gì ?

Vừa nói, Đoạn Vân vừa tiếp tục bước tới gần. Hắn bây giờ rất tò mò muốn biết, Ma Thần Vệ có thật sự biết sợ hay không?

Có thể là bị những lời của Đoạn Vân kích thích, tên Ma Thần Vệ ổn định lại thân hình. Khi tới cách hắn không đến hai thước, Đoạn Vân nhắc kiếm lên, chậm chậm hướng về phía yết hầu của tên Ma Thần Vệ chém tới. Tuy nhiên hắn vẫn chưa đủ không gian và thời gian cho tên Ma Thần Vệ né tránh .

Nghe tiếng kiếm ngân lên, tên Ma Thần Vệ cau mày lại .

Nhưng chẳng mấy chốc, không biết xuất phát từ bản năng hay là vì sợ chết, hắn đã né tránh nhất kiếm của Đoạn Vân .

- Hắc, không phải người nói chết không phải chuyện lớn sao ?

Đoạn Vân cười. Xem ra, Ma Thần Vệ này cũng biết thế nào là sợ hãi .

- Hừ, người muốn giết thì nhanh lên, đừng có cố tình làm nhục ta nữa.

Tên Ma Thần Vệ cảm thấy cử động né tránh này chỉ là một loại bản năng. Dù sao, trong lòng tất cả Ma Thần Vệ luôn tồn tại một niềm tin là bọn họ chẳng có gì để sợ hãi.

Đoạn Vân cười cười, tạm thời thu hồi kiếm, nói :

- Chỉ cần người nói cho ta biết dưới tay Ma Thần rốt cuộc có bao nhiêu Ma Thần Vệ, ta sẽ không giết người .

Đoạn Vân còn cố ý gằn chữ 'ta' rất nặng. Nghe Đoạn Vân nói, tất cả thủ hạ của Đoạn Vân đều biết Đoạn Vân lại giở trò chơi chữ - Ta không giết người. Nhưng ta không hề nói là không cho thủ hạ ta giết người .

- Ha ha, Đoạn Vân ơi là Đoạn Vân, đắc tội với Ma Thần và Ma Thần Vệ, tuyệt đối chỉ có một hạ tràng. Muốn lấy được tin tức về Ma Thần và Ma Thần Vệ từ miệng ta, người đúng là nằm mơ .

Tên Ma Thần Vệ đó nhìn thẳng vào mắt Đoạn Vân, tựa hồ đang nhìn một tên ngu ngốc .

Đoạn Vân cũng không lấy đó làm giận, khẽ cười nói :

- Kỳ thật, ta căn bản không cần người mở miệng .

Nói xong, Đoạn Vân phóng ra hai luồng năng lượng công kích vào hai đại huyệt trên người tên Ma Thần Vệ. Sau khi chế trụ, Đoạn Vân chậm chậm dùng ngón trỏ và ngón giữa đặt ở huyệt mi tâm hắn .

Sau đó, tinh thần lực cường đại của Đoạn Vân điên cuồng rót vào trong đầu tên Ma Thần Vệ .

Nhưng vừa tiến vào trong óc Ma Thần Vệ, Đoạn Vân lập tức nhíu mày. Bởi vì, hắn phát hiện ở trong ý thức hải của tên Ma Thần Vệ có một ấn ký từ một tinh thần lực cường đại lưu lại. Nếu Đoạn Vân không đoán

sai, ấn ký này khẳng định là của Ma Thần. Xem ra, Ma Thần Vệ sẽ có một liên lạc bí ẩn nào đó với Ma Thần. Thông qua kênh liên lạc này, Ma Thần khẳng định đã biết được tin tức năm đại Ma Thần Vệ chết trận. Nhưng Đoạn Vân vẫn cảm thấy may mắn vì sự liên lạc giữa Ma Thần và Ma Thần Vệ cũng không quá chặt chẽ. Nói cách khác, Ma Thần tuyệt đối có thể biết năm đại Ma Thần Vệ đã chết. Nhưng Đoạn Vân không chắc, Ma Thần có thể thông qua Ma Thần Vệ mà biết được ai giết chết họ .

Kỳ thật, muốn giành lấy ký ức một người cũng không phải là một sự tình dễ dàng, nhất là cướp ký ức của một Ma Thần Vệ cường đại. Nhưng, tinh thần lực của cường giả thì có thể tiếp xúc được với tinh thần lực của người yếu hơn để tìm hiểu họ đang suy nghĩ gì. Đối với tên Đoạn Vân biến thái này thì khi tinh thần lực của hắn dũng mãnh tràn vào ý thức hải của tên Ma Thần Vệ, tất cả suy nghĩ của tên Ma Thần Vệ này đều sẽ bị Đoạn Vân biết cả .

Bây giờ, người này đã xuất hiện sự sợ hãi đối với Đoạn Vân. Hắn cảm thấy bất lực không hiểu vì sao đột nhiên mình mất đi quyền khống chế thân thể. Hắn biết mình sẽ bị nam nhân trước mắt này giết chết .

Nhưng để thu được tin tức tốt nhất, Đoạn Vân cũng không mạnh mẽ công nhập vào ý thức hải của người kia. Tinh thần lực cường đại của hắn tạm thời ẩn giấu trong ý thức hải của hắn. Hắn muốn thôi miên tên Ma Thần Vệ. Đoạn Vân muốn thông qua thôi miên để tìm được tất cả những gì hắn muốn biết .

Do đó, Đoạn Vân dùng một bộ phận tinh thần lực của mình tấn công vào một vài trung khu thần kinh của tên Ma Thần Vệ này. Dù sao, theo giải thích của Đoạn Vân thì việc thôi miên chỉ là sự tấn công vào hệ thống thần kinh đối phương, khiến cho đối phương làm những điều mà người thôi miên muốn hắn làm. Đoạn Vân lần này quyết định dùng tinh thần lực cường đại thôi miên tên Ma Thần Vệ. Việc này đối với người có tinh thần lực cường đại như Đoạn Vân quả là rất dễ dàng .

- Người rất mệt, người rất mệt, người rất mệt .

Đoạn Vân đưa vào đại não của tên Ma Thần Vệ một chuỗi tin tức liên tục như vậy. Chẳng mấy chốc, ánh mắt hắn trở nên trống rỗng. Tên Ma Thần Vệ dần dần tiến vào một loại trạng thái bán hôn mê. Đoạn Vân tận lực không đụng vào ấn ký Ma Thần lưu lại .

Sau đó, Đoạn Vân tiến hành thẩm vấn.

- Người tên là gì ?

Tinh thần lực của Đoạn Vân nghe thật du dương rót vào trong ý thức của tên Ma Thần Vệ.

- Rome Niko. Ma Thần Vệ - chiến sĩ Rome Niko .

Một giọng nói từ tinh thần lực hoảng hốt đáp lại .

- Nói cho ta biết, dưới tay Ma Thần có bao nhiêu Ma Thần Vệ .

Đoạn Vân hỏi lại một lần nữa .

Nhưng, có thể là vì hai chữ Ma Thần, tinh thần lực tên Ma Thần Vệ vốn đang ủ rũ, lúc này lại mạnh lên một chút. Ma Thần? Ma Thần bệ hạ, Ma Thần Vệ Rome Niko tuyên thệ tuyệt đối trung thành với ngài. Chỉ có Ma Thần Vệ chết trận, không có Ma Thần Vệ đầu hàng .

Tinh thần lực kỳ diệu này làm cho Đoạn Vân cau mày. Chẳng còn biện pháp nào nữa, chỉ có nước lại một lần nữa tiến hành thôi miên thôi. Đồng thời trong khi hỏi phải cố không nhắc tới Ma Thần. Xem ra sự liên lạc giữa Ma Thần và Ma Thần Vệ là một loại lời thề trung thành. Loại liên lạc bằng lời thề trung thành cũng không có tác dụng gì lớn lắm .

- Người rất mệt, rất mệt, rất mệt ...

Thẩm vấn lại một lần nữa được tiến hành .

- Rome Niko, người có bao nhiêu đồng đội ?

- Kể cả tiểu đội trưởng Marocco, tổng cộng có sáu .

Nhận được tin tức này, Đoạn Vân bắt đầu cảm thấy như mở cờ trong bụng .

- Tổng cộng có bao nhiêu người giống như ngươi ?

- Người có thân phận giống ta? Ta là Ma Thần Vệ, Ma Thần Vệ có sáu tiểu đội. Mỗi một tiểu đội có sáu người. Chiến sĩ Ma Thần Vệ giống ta, tổng cộng có ba mươi người .

Nghe thế, Đoạn Vân thiếu chút nữa té xỉu. Mẹ nó, ba mươi sáu Ma Thần Vệ. Con số này quá kinh khủng. Sau này làm sao mà đánh đây? Bây giờ mình mới hạ được sáu tên mà đã chịu tổn thất thảm trọng rồi. Vậy mà còn còn những ba mươi tên gia hỏa kinh khủng khác sẽ tìm đến mình. Hơn nữa, trong đó có hai mươi lăm là đội viên và năm tên gia hỏa giống như Marocco - Ma Thần Vệ đội trưởng, có giai vị và thực lực đều mạnh hơn những người khác nhiều .

- Không đúng .

Tên Ma Thần Vệ tự xưng là Rome Niko lúc này biểu đạt một tin tức như vậy .

- Sao không đúng được ? - Đoạn Vân hỏi .

- Tiểu đội thứ sáu đã cơ bản chết trận. Đội trưởng và các đội viên khác đều bị một người tên là Đoạn Vân tiêu diệt . - Thần trí của hắn đã khôi phục một chút .

- Ta cần báo cáo cho Ma Thần đại nhân Ta cần báo cáo cho Ma Thần đại nhân. Ma Thần đại nhân sẽ thay chúng ta báo thù. Ma Thần đại nhân sẽ thay chúng ta báo thù. Giết chết Đoạn Vân, tiêu diệt Đoạn Vân. Ha ha .

Tinh thần lực của tên Ma Thần Vệ lúc này rất hỗn loạn. Do vừa bị Đoạn Vân thôi miên, lại vừa phải lục lợi ký ức về những đội viên khác bị giết .

- Ngươi bây giờ rất mệt. Ngươi phải bình tĩnh, bình tĩnh .

Đoạn Vân tiếp tục dùng tinh thần lực thôi miên hắn. Dưới sự trấn an của Đoạn Vân, Rome Niko lại một lần nữa bình tĩnh lại .

- Thiên Ma Thần Đàm là nơi nào ? - Đoạn Vân hỏi lại một lần nữa .

- Thiên Ma Thần Đàm là nơi ở của Ma Thần bệ hạ, cũng là nơi mà Ma Thần Vệ chúng ta canh giữ .

- Ma Thần bệ hạ li khai Thiên Ma Thần Đàm chưa?

Những lời này mặc dù có hai chữ Ma Thần, nhưng Đoạn Vân lại dựa theo Rome Niko dùng bốn chữ Ma Thần bệ Hạ ' để hỏi. Hắn cho rằng làm như vậy hắn sẽ không khiến cho đối phương phản ứng .

- Không biết. Ngoại trừ lần trước bị Quang Minh Thần Hoàng Edward triệu hoán rồi đưa tới Thần giới, Ma Thần bệ hạ không hề li khai Thiên Ma Thần Đàm trên vạn năm rồi .

- Sáu năm trước, Ma Thần bệ hạ tại sao không thừa dịp được Quang Minh Thần Hoàng triệu hoán tới Thần giới, hàng phục lương đại Thần giới luôn ?

- Ma Thần bệ hạ không thể li khai Thiên Ma Thần Đàm quá lâu .

- Tại sao ?

- Bởi vì bởi vì Bởi vì Ma Thần bệ hạ ... Chiến sĩ Ma Thần Vệ Rome Niko sẽ vĩnh viễn thuận phục ngài .....

Tên Ma Thần Vệ lúc này phát ngôn một cách không có trật tự, tựa hồ hắn đã ý thức được cái gì đó, nên đang cố phản kháng .

- Tại sao? Tại sao Ma Thần không thể li khai Thiên Ma Thần Đàm ?

Đoạn Vân tiếp tục truy đuổi không tha. Hắn hiểu rất rõ trải qua lần thôi miên cường độ cao, tinh thần lực rất có thể đã gần như băng hoại rồi, nếu hỏi nữa có thể biến tên Ma Thần Vệ thành ngu ngốc .

Nhưng, chẳng mấy chốc, tinh thần lực của tên Ma Thần Vệ đã bị hủy hoại hoàn toàn.

Khi tinh thần băng hoại, ấn ký lưu lại trong ý thức hải của tên Ma Thần này, sau một trận ba động bỗng biến mất một cách quỷ dị .

428. Chương 428. Kinh Hiện Địa Ngục Sinh Vật

Vì Rome Nicol có ý thức phản kháng, thôi miên cường độ cao trực tiếp biến ý thức hải của Rome Nicol thành trạng thái vô ý thức. Khi hắn ở trạng thái vô ý thức, coi như linh hồn hắn đã tử vong.

Rút tinh thần lực của mình ra khỏi ý thức hải Rome Nicol, Đoạn Vân vung tay thu thân thể Rome Nicol vào Thái Cực đồ.

- Thiếu gia, người không thể không giết hắn sao?

Diệp Cô Thành có vẻ rất tôn kính đối thủ này.

Đoạn Vân lắc đầu nói:

- Hắn đã chết. Tinh thần lực của hắn đã băng hoại, ta mặc dù có thể cứu hắn sống lại, nhưng sau khi hắn sống lại, tương lai cũng sẽ mất phần lớn ký ức kiếp trước. Hơn nữa, sau khi hắn sống lại, hắn cũng không thể có thực lực như lúc trước, và rất có thể sẽ là một người ngu ngốc. Diệp Cô Thành, nếu người thật sự kính trọng hắn vậy hãy cất giữ kiếm của hắn.

Đoạn Vân đưa tay cầm lấy kiếm của tên Ma Thần Vệ rồi rất trịnh trọng đặt vào tay Diệp Cô Thành.

Diệp Cô Thành nắm cây long cốt đại kiếm lúc này đã sứt mẻ, vẻ mặt vô cùng hoài niệm.

- Diệp đại ca, có cần phải như vậy không? Hắn chỉ là một địch nhân của chúng ta.

Tiểu Phi Hiệp khuyên Diệp Cô Thành.

Đoạn Vân giải thích:

- Tiểu Phi Hiệp, sau này người gặp được một đối thủ chính thức đáng cho người tôn kính, người sẽ hiểu được tâm tình Diệp Cô Thành bây giờ. Diệp Cô Thành cùng tên Ma Thần Vệ Rome Nicol đại chiến gần ngàn hiệp, trong lúc đại chiến, thiên địa biến sắc, nhật nguyệt u ám. Loại chiến đấu khó phân thắng bại này làm cho Diệp Cô Thành hưởng thụ một loại khoái cảm chiến đấu. Khi chiến đấu tới lúc cuối cùng, năng lượng song phương đã khô kiệt. Diệp Cô Thành đang tiếc hận đối thủ này. Dù sao, hắn vẫn chưa thể chiến thắng Rome Nicol, đây là sự ân hận cả đời. Còn Rome Nicole đã chết, làm cho sự tiếc nuối của hắn càng lớn hơn. Bởi vì xét theo một phương diện nào đó, Diệp Cô Thành sẽ không có cơ hội chiến thắng Rome Nicol nữa.

Nghe Đoạn Vân nhắc tới tên Ma Thần Vệ đó, Diệp Cô Thành cầm thanh kiếm gãy của mình, nói vào thanh long cốt đại kiếm có khắc chữ Rome Nicol.

Nghe Đoạn Vân giải thích, Phì Tử lè lưỡi, hắn nói với Diệp Cô Thành:

- Diệp đại ca, đừng lo, lão Đại không phải nói rồi sao, số lượng Ma Thần Vệ tuyệt đối không phải là sáu đầu. Người chiến thắng một Ma Thần Vệ khác, vậy không phải cũng giống nhau sao?

- Thiếu gia, thế giới này thật sự còn có Ma Thần Vệ nữa không ?

Nghe Phì Tử nói, Diệp Cô Thành lúc này truy vấn Đoạn Vân.

Đoạn Vân bần thần, hắn nói có chút không thoải mái:

- Vừa rồi từ trong trí nhớ của Rome Nicol, ta tra được số lượng cụ thể của Ma Thần Vệ.

- Bao nhiêu ? - Năm ma súng cùng hướng về phía hắn hỏi dồn.

- Ba mươi sáu! - Đoạn Vân lạnh lùng thốt lên.

Con số vừa nói ra, sắc mặt năm ma súng bỗng tối sầm lại. Còn Diệp Cô Thành lại trở nên hưng phấn.

- Lão Đại, Thần Binh Vệ cũng mười. Quang Minh Vệ cũng chỉ có mười, tại sao Ma Thần Vệ có nhiều như vậy! - Tiểu Phi Hiệp thốt lên vẻ mặt đầy khổ sở.

- Mặc kệ họ có bao nhiêu, chúng ta toàn bộ đều làm thịt hết! - Đạt Nhĩ Ba lạc quan nói.

- Đúng, lão Đại, người không phải là không gian Chủ thần sao? Hơn nữa người lập tức muốn tiến giai tới không gian Thần Vương, người có thể truyền Ma Thần Vệ đó đến một không gian, chúng ta từng người một

kéo lên quần áo từ từ cho chết cả đám! Ba mươi sáu tên thì ba mươi sáu tên chứ, chúng ta đem cả ba mươi sáu tên này làm thịt hết! - Đạt Nhĩ Khắc lúc này tỏ ra rất hung hăng .

Đoạn Vân cười khổ nói:

- Vốn là ba mươi sáu Ma Thần Vệ, không phải mới vừa bị chúng ta làm thịt sáu rồi sao? Bây giờ còn có ba mươi tên thôi!

Tiểu Phi Hiệp cau mày hỏi :

- Lão Đạt. Người nói chúng ta giết Ma Thần Vệ như vậy, lúc nào sẽ gặp những Ma Thần Vệ khác? Ngoài ra, tên Ma Thần ...

- Mặc dù không biết vì nguyên nhân gì, nhưng Rome Nicol có nói Ma Thần không thể rời Thiên Ma Thần Đàm quá lâu. Nói vậy, chúng ta tạm thời cũng sẽ không va chạm với Ma Thần. Được rồi, các người chuẩn bị một chút, chúng ta về thôi!

Nói xong, Đoạn Vân xuất Thái Cực đồ của mình ra, năng lượng cường đại tỏa ra tiến hành tịnh hóa toàn khu vực.

Nhưng trong lúc dùng Thái Cực đồ tiến thành tịnh hóa khu vực có năng lượng hỗn loạn này, Đoạn Vân chợt phát hiện ra một vài dị động. Trong khi tiến hành tịnh hóa, một sinh vật bất minh lộ ra vài tia năng lượng ba động. Đoạn Vân có cảm giác sinh vật bất minh này có vẻ rất kiêng kỵ Thái Cực đồ. Thái Cực đồ từ này tới giờ không hề biểu lộ nửa điểm công kích. Đoạn Vân từng bước luyện chế và cường hóa Thái Cực đồ, tác dụng chủ yếu là hấp thu và chuyển hóa tiêu hóa năng lượng, cộng thêm công năng làm không gian tồn trữ làm siêu lớn mà thôi. Trải qua một lần đoạt được chung cực chúc phúc của Sinh mạng Nữ thần Andrea, Thái Cực đồ của Đoạn Vân còn có thêm một sinh mạng. Mặc dù loại ý thức của nó không mạnh, nhưng Đoạn Vân hiểu rõ, Thái Cực đồ tựa như nguyên anh của mình, một mạch sẽ phát sinh biến hóa khi thực lực mình tăng lên.

Một sinh vật bất minh xuất hiện tại xung quanh vết nứt không gian, nơi mà Đoạn Vân vừa miêu sát hai Ma Thần Vệ. Tên gia hỏa bất minh này ẩn ẩn thân hình, có một loại năng lượng trong cơ thể mà hắn không rõ lắm. Nếu nói Ma tộc có năng lượng ma hóa, vậy trên người sinh vật bất minh này mang theo khí tức rất gần với tử vong. Hắn sợ dĩ có thể ẩn ẩn ở đây, chính là vì khu vực này vừa mới phát sinh tử vong.

Chẳng lẽ tên gia hỏa này là người do Ma giới phái tới trinh sát? Tuyệt đối không thể cho tên gia hỏa này chạy thoát. Vừa nghĩ vậy, Đoạn Vân lập tức tập trung tinh thần vào khu vực sinh vật bất minh đang ẩn nấp. Sau một cú thuấn di, Đoạn Vân xuất hiện ở sau lưng sinh vật đó, sau đó tay phải mãnh liệt chộp ra tóm lấy chỗ nhô lên cao trên người sinh vật bất minh này.

- Người lặn ra đây cho ta!

Hô to một tiếng, Đoạn Vân kéo sinh vật bất minh này ra, rồi ném hắn lặn trên mặt đất. Trong khi kéo sinh vật bất minh đó, Đoạn Vân cảm giác được tên gia hỏa này khá nặng, hình thể cũng không nhỏ. Đoạn Vân đoán, có thể đây là một con Áo Thú không nổi tiếng nào đó ở Ma giới.

Khi tên gia hỏa này bị Đoạn Vân ném xuống đất, hắn đã hoàn toàn hiển lộ thân hình ra. Một kích dữ dằn của Đoạn Vân làm cho tên gia hỏa choáng váng, nhưng chẳng mấy chốc, hắn loạng choạng đứng lên, trừng mắt đề phòng Đoạn Vân. Nhưng khi hắn thấy người kia dùng Thái Cực đồ bao phủ hắn, hắn cảm thấy vô cùng sợ hãi. Xem ra, hắn đích xác rất kiêng kỵ Thái Cực đồ đang xoay tròn kia.

Đoạn Vân nhú mày nhìn tên gia hỏa. Từ hình thể của nó, tên gia hỏa này cũng phải cao hai mươi thước, dài ba bốn mươi thước, thuộc loại ma thú có hình thể lớn. Tên gia hỏa này còn có ba đầu, hơn nữa ba đầu rất giống nhau. Không, phải nói là bốn đầu, vì cái đuôi của hắn là một con hắc xà to lớn, cái đầu rắn hình tam giác tuy nhỏ một chút nhưng cũng có thể coi như một cái đầu. Xét về chính thể, tên gia hỏa này rất giống một con chó hiện đại, một con chó to đùng có ba đầu, đuôi chó biến thành một con hắc xà hung mãnh.

Từ khí tức trên người tên gia hỏa, Đoạn Vân khẳng định con Tam Đầu khuyển này không phải là sinh vật trên đại lục nhân giới, càng không phải sinh vật Ma giới. Tên gia hỏa này đến từ một tinh cầu Đoạn Vân

không biết hoặc là từ một bề mặt bí ẩn. Từ khí tức tử vong trên người tên gia hỏa, Đoạn Vân đại khái cũng đoán được con Tam Đầu khuyển này đến từ nơi nào rồi - địa ngục, địa ngục trong tay Tử Thần.

Sinh vật địa ngục thần bí rốt cục đã hoàn toàn lộ tung tích trước mặt Đoạn Vân.

- Lão Đại, đây là con quái vật gì thế?

Tiểu Phi Hiệp chạy vội tới hỏi Đoạn Vân.

Để Thái Cực đồ đề phòng con Tam Đầu Khuyển, Đoạn Vân nói:

- Nếu ta không đoán sai thì đây là một đầu sinh vật ở địa ngục. Các ngươi coi, khí tức tử vong trên người hắn khá nặng, bình thường chỉ có người chết mới có thể có tử khí cường đại như thế. Còn nhớ vong linh ở Vong Linh hợp cốc chứ? Khí tức trên người tên gia hỏa này rất tương tự với vong linh. Nhưng ta thấy tên gia hỏa này chỉ có thể xem như một loại nửa mùa. Người nhìn cấu tạo thân thể hắn đi, tử khí khá là nặng, nhưng lại vẫn còn có khí tức sinh vật đặc thù nhất định. Ngoài ra, đây cũng không phải là một loại sinh vật linh hồn, hắn hẳn là cao cấp hơn linh hồn bình thường rất nhiều. Hắn có thể dùng hình thái sinh vật xuất hiện trên đại lục, cũng có thể sẽ dùng loại hình thái này xuất hiện ở địa ngục.

- Lão Đại, người nói hắn là sinh vật địa ngục? - Phi Tử muốn chứng thực.

Đoạn Vân khẽ gật đầu:

- Đúng, sinh vật sống ở địa ngục! Xem ra, chúng ta chẳng mấy chốc có thể tiến hành tiếp xúc với địa ngục rồi.

- Lão Đại, người hỏi hắn xem, rốt cuộc nó là thứ gì!

Tiểu Phi Hiệp nói với Đoạn Vân.

Đoạn Vân bĩu môi nói:

- Người ra lệnh cho ta à? Người yên tâm, ta vừa nói, những gì chúng ta nói, hắn cơ bản đều có thể nghe hiểu được.

Nói xong, Đoạn Vân quay về con Tam Đầu Khuyển đang nhìn Thái Cực đồ vung tay tung ra một cú công kích chân khí. Nhưng khi công kích chân khí vừa đánh vào người con Tam Đầu khuyển, thân thể con Tam Đầu khuyển bị chân khí cường đại ăn mòn một miếng thịt rất lớn. Thấy kết quả như vậy, Đoạn Vân cứng đờ cả người. Hắn chỉ muốn dùng chân khí chụp vào tên kia một chút, căn bản không muốn đả thương hắn nửa phần. Nhưng Đoạn Vân quên mất, chân khí của hắn là khắc tinh của tất cả linh hồn, tất cả sinh vật tử vong và sinh vật vong linh. Chỉ cần một chút chân khí như vậy, tuyệt đối đủ để giết chết tên gia hỏa này. Nếu không phải lúc này Đoạn Vân rút bớt chân khí lại, thân thể tên gia hỏa dám bị phá vỡ một lỗ to đùng. Còn xét về cấp bậc năng lượng, tên gia hỏa chỉ có thực lực cấp mười lăm.

- Đại nhân, xin đại nhân tha mạng!

Thân thể bị chân khí thiêu đốt, sự đau đớn tê tâm liệt phế khiến cho tên gia hỏa quay cuồng trên mặt đất, hắn dùng tiếng trên đại lục nói.

Đoạn Vân và một đám thủ hạ dùng ánh mắt hỏi nhau: sao yếu như vậy? Bọn họ vô tình quên đi cấp mười lăm đã coi như là cấp bậc Chủ thần!

Đoạn Vân phi thân tới trước ba cái miệng đồ lòm của tên gia hỏa này, xem xét kỹ lưỡng rồi hỏi:

- Tên gia hỏa tử thần sao lại có thủ hạ xấu xí như vậy chứ?

429. Chương 429. Huyết Lai Liễu Nhất Cá Gia Hỏa

- Cường giả nhân loại cường đại, chẳng lẽ ngài biết Tử Thần Đại Nhân của chúng ta à?

Con Tam Đầu khuyển giật mình hỏi.

Cách cái miệng to như chậu máu của con Tam Đầu khuyến này chỉ có mấy thước, Đoạn Vân phi thân lui về phía sau một chút, rồi lấy tay bịt mũi :

- Người đừng quay về phía ta mà nói, người trước giờ chưa bao giờ đánh răng phải không? Miệng của người hôi quá! Tử Thần đạo này có khỏe không?

Nghe Đoạn Vân ân cần thăm hỏi Tử Thần Đại Nhân, con Tam Đầu khuyến hiểu lầm cho rằng Đoạn Vân biết hắn, lúc này phe phẩy cái đuôi rắn nói với Đoạn Vân:

- Khỏe, Tử Thần Đại Nhân chúng ta gần đây rất khỏe! Đại nhân, ngài biết Tử Thần Đại Nhân chúng ta, vậy ta đây phải xưng hô với ngài như thế nào?

- Trước tiên không cần biết ta là ai, người tới nơi này làm gì? Là ông chủ các người phái người tới hả?

Đoạn Vân rất muốn biết đầu sinh vật địa ngục vì sao lại ở chỗ này .

- Đại nhân, Ma giới và Nhân giới sắp đại chiến, khu vực này tương lai sẽ là chiến trường Nhân Ma. Đến lúc đó, khẳng định sẽ có rất nhiều người tử vong, ta phụ trách thu lấy linh hồn tướng sĩ chết trận!

Con Tam Đầu khuyến nói với Đoạn Vân vẻ rất cung kính. Hắn sợ dĩ cho rằng Đoạn Vân biết Tử Thần, chủ yếu là bởi vì cú công kích chân khí vừa rồi. Hắn không cho rằng trên đại lục mà lại tồn tại năng lượng có thể làm linh hồn thương tổn. Đoạn Vân tiện tay vung lên đã làm linh hồn của hắn bị thiêu đốt, đây là một kỹ năng rất tương tự như kỹ năng của Tử Thần, hắn thậm chí có loại trực giác nam nhân này có thể còn mạnh hơn cả Tử Thần của hắn nữa.

- Chỉ mình người thôi à? Không phải ta khinh người, chứ cấp bậc năng lượng của người quá thấp! Ta có thể tùy tiện phái một Ma Soái cấp hai cấp ba cũng thu thập được người . Chẳng lẽ tên gia hỏa Tử Thần bây giờ nghèo nàn vậy sao?

Đoạn Vân nói chuyện chẳng hề khách khí chút nào, nhưng vẻ mặt của hắn thật ra làm cho con Tam Đầu khuyến càng cung kính hơn. Theo như những gì Tam Đầu Khuyến biết, nam nhân cường đại trước mắt này là bằng hữu của lão Đại bọn chúng, vậy tự nhiên có tư cách xem thường mình.

Con Tam Đầu khuyến siểm nịnh cười nói:

- Đại nhân, ngài có thể không biết, Tam Đầu Khuyến địa ngục chúng ta phụ trách chỗ thông đạo giữa Nhân giới và địa ngục . Ta và mười huynh đệ phụ trách chiến trường Thần Ma ngày xưa. Chúng ta phụ trách thu lấy linh hồn người vừa chết, để cho họ có thể tìm được nơi nghỉ ngơi.

- Phải không? Nếu đúng là như vậy, vậy tại sao Vong Linh hợp cốc ngày xưa lại hình thành như vậy?

Đoạn Vân cười khẽ hỏi.

Nghe câu hỏi của Đoạn Vân, con Tam Đầu khuyến giật mình cái thót. Vong linh ở Vong Linh hợp cốc đột nhiên biến mất, việc này làm khiếp sợ cả địa ngục! Cho dù Tử Thần cũng không có năng lực thu được khu vực vong linh này. Còn bây giờ, Vong Linh hợp cốc lại biến mất khỏi đại lục trong thời gian không đến một tháng. Hơn nữa. oán khí và tử khí cường đại ở khu vực kia cũng hoàn toàn bị tịnh hóa. Lúc này, con Tam Đầu khuyến mới liếc nhìn cái Thái Cực đồ vẫn còn xoay tròn trên đầu, hắn chợt hiểu ra - là nó!

- Đại nhân, Vong Linh hợp cốc hẳn là do ngài tịnh hóa rồi phải không?

Con Tam Đầu khuyến hỏi cho có, khẳng định là hắn đã biết câu trả lời.

Đoạn Vân khẽ gật đầu nói:

- Đúng, đúng là ta!

- Đại nhân. Xin hỏi ngài tên gì?

Con Tam Đầu khuyến đề phòng Đoạn Vân. Hắn đã ý thức được, nam nhân cường đại trước mắt này có thể không biết Tử Thần.

- Con chó nhỏ này, lão Đại chúng ta mà người cũng có thể tùy tiện hỏi tên sao?

Tiểu Phi Hiệp cười nói với đầu Tam Đầu Khuyến cấp mười lăm.

Tam Đầu Khuyển bắt đầu đánh giá đám người phía sau Đoạn Vân, khi hắn thấy năm ma sủng, hắn giật mình một cái, còn sau khi hắn thấy Diệp Cô Thành và mười Thần Long, hắn tựa hồ đã hiểu được cái gì đó!

- Đại nhân, xin hỏi có phải ngài tên là Đoạn Vân hay không?

Ba đầu chó của con Tam Đầu khuyển lúc này tỏ ra rất nghiêm túc, cái đầu rắn cũng chuyển hướng nhìn sang Đoạn Vân.

Sinh vật địa ngục biết tên Đoạn Vân. Việc này cũng không làm cho Đoạn Vân giật mình bao nhiêu. Dù sao, trên đại lục cũng có người chết, sinh vật địa ngục có thể thông qua những người chết mà biết được tên mình. Đây cũng không phải là việc khó hiểu. Mấy năm nay sinh vật chết vì mình cũng không ít! Long tộc, hải tộc, thậm chí là Thần tộc, đều có một vài tên chết trong tay Đoạn Vân. Có những linh hồn hắn chưa kịp thu lại, phỏng chừng sẽ lưu vong tới địa ngục. Khi Địa Tinh tấn công Tật Tu Tư, hoặc khi Đông đại lục tiến quân sang Tây đại lục, những người chết còn nhiều hơn.

- Không tệ. Ta đúng là Đoạn Vân!

Đoạn Vân gật đầu khẳng định.

- Người đứng đầu đại lục Đoạn Vân đại nhân hẳn không biết Tử Thần Đại Nhân của chúng ta rồi.

Con Tam Đầu khuyển dùng giọng nói mang theo vẻ khẳng định, tựa hồ muốn biểu đạt trí tuệ tuyệt đỉnh của hắn .

- Ta nói ta biết Tử Thần Đại Nhân các người bao giờ?

Đoạn Vân cười nói. Đích xác tên gia hỏa này chỉ vì mấy câu ân cần thăm hỏi về Tử Thần của Đoạn Vân mà đâm ra hiểu lầm.

- Vậy người muốn làm gì?

Con Tam Đầu khuyển thận trọng nhìn Đoạn Vân hỏi.

Khẽ cười một tiếng, Đoạn Vân nói:

- Trả lời ta ba vấn đề, ta có thể cân nhắc việc thả người đi: thứ nhất, làm sao tới được địa ngục; thứ hai, nói cho ta biết vũ lực ở địa ngục như thế nào; thứ ba, tên gia hỏa Tử Thần là một tên gia hỏa có hình dạng gì?

Nghe Đoạn Vân nói thế, đầu chó của con Tam Đầu khuyển này nhú mào. Sau một phen suy tư, hắn dùng tiếng người nói với Đoạn Vân:

- Địa ngục và Nhân giới là hai thế giới bất đồng. Ngài nói đi, Nhân giới, Ma giới, đều là thế giới của người sống. Còn địa ngục, lại là thế giới của người chết. Do đó, ta chỉ có thể nói, địa ngục sẽ không làm phương hại gì đến ngài. Tử Thần Đại Nhân cũng không có khả năng trở thành địch nhân của ngài!

Đoạn Vân cười khê:

- Chẳng lẽ các người không phát hiện, bây giờ trên đại lục càng ngày càng ít người chết sao?

- Ít hả? Đích xác, bây giờ nhân giới trên đại lục rất ít người chết! Nhưng mấy năm trước, tây đại lục phát sinh chiến tranh, cũng làm cho ngàn vạn dân chúng tây đại lục về với bụi đất. Đoạn Vân đại nhân, quả thật mấy năm trước Tử Thần Đại Nhân đã chú ý tới người rồi. Tử Thần Đại Nhân nói qua, sự tồn tại của người tuyệt đối là một điều rất đặc biệt.

- Người còn chưa trả lời ba vấn đề của ta.

Đoạn Vân dùng một loại ngữ khí mang theo vẻ lạnh lùng uy nghiêm nhắc nhở con Tam Đầu khuyển .

Dưới uy áp của Đoạn Vân, con Tam Đầu khuyển lúc này vô cùng run sợ, ba đầu chó và cái đuôi rắn run lên.

Sau khi Đoạn Vân thu hồi uy áp, con Tam Đầu khuyển vẫn còn sợ hãi như trước, hắn sợ hãi trả lời :

- Đoạn Vân đại nhân, việc này đều là những bí mật của địa ngục, trừ phi Tử Thần Đại Nhân tự mình lên tiếng, nếu không ta tuyệt đối không dám mà cũng sẽ không nói ra bí mật này. Đại nhân, ta chỉ có thể nói

với ngài, địa ngục là một thế giới rất hỗn loạn. Vì địa ngục có tính bất tử, do đó địa ngục tràn ngập chiến tranh, chiến tranh trực tiếp nhất, nguyên thủy và dã man nhất!

- Chiến tranh? Chẳng lẽ Tử Thần Đại Nhân các ngươi còn có đối thủ ở địa ngục? Ta thật rất tò mò!

Đoạn Vân hỏi vẻ nghiêm túc.

- Đoạn Vân đại nhân, ta không thể nói hơn nữa, nếu nói Tử Thần Đại Nhân sẽ giết ta.

Con Tam Đầu khuyển sợ hãi vô cùng.

Khẽ cười cười, Đoạn Vân nói:

- Ngươi nói Tử Thần Đại Nhân của các ngươi mạnh, hay là Đoạn Vân ta mạnh hơn?

- Việc này? Tiểu nhân cũng không biết.

Con Tam Đầu Khuyển cấp mười lăm, làm sao có thể biết được cấp bậc thực lực của Đoạn Vân?

- Không biết hả? Vậy Tử Thần của các ngươi cao hơn ngươi bao nhiêu cấp?

Mắt Đoạn Vân nhìn chằm chằm vào con Tam Đầu khuyển.

- Ta cũng không biết, Tam Đầu Khuyển cấp bậc như ta có sáu mươi tên. Còn lên nữa có mười đầu Rồng địa ngục. Cao nhất đó là Tử Thần Đại Nhân của chúng ta.

Dưới ánh mắt uy nghiêm của Đoạn Vân, con Tam Đầu khuyển càng ngày càng sợ hãi hơn, trong lúc kinh hoảng, hần không tự chủ được trả lời câu hỏi của Đoạn Vân.

Nghe thế, Đoạn Vân nở nụ cười. Địa ngục Tam Đầu Khuyển, địa ngục Năm Đầu Long, sinh vật địa ngục này thật ra rất thú vị. Mà hần còn có không ít đầu. Xem ra, tên Tử Thần đại khái cũng ở cấp mười bảy. Đoạn Vân lại tuyệt đối chiếm ưu thế trước những sinh vật địa ngục này. Chân khí tuyệt đối là khắc tinh của sinh vật địa ngục!

- Ta thấy ngươi nên trực tiếp đi theo ta ! Ta có thể cải tạo ngươi thành bất kỳ sinh vật nào ngươi muốn.

Đoạn Vân lạnh lùng nói.

- Đại nhân muốn ta phản bội Tử Thần à?

Con Tam Đầu khuyển không dám lớn tiếng nói chuyện ! Hần hiểu rất rõ, người thường không giết được sinh vật địa ngục, nhưng nam nhân trước mắt này mà muốn giết chết mình thì tuyệt đối bóp chết một con kiến còn dễ dàng hơn!

- Cũng không thể nói là phản bội.

Đoạn Vân nói.

- Ngươi sẽ cảm thấy vinh hạnh, bởi vì nếu địa ngục thật sự hỗn loạn như vậy, ta đây thật ra có thể kết minh với Tử Thần các ngươi. Ngoài ra, nếu ngươi lựa chọn làm thủ hạ của ta, ta hoàn toàn có thể trong vòng trăm năm đưa thực lực của ngươi đột phá lên hai cấp, cho ngươi có thực lực bằng với Tử Thần, thậm chí làm cho ngươi mạnh hơn

Đoạn Vân nói chưa dứt lời bỗng khựng lại, vì hần nhận thấy một luồng năng lượng cường đại đang dừng mãnh chạy tới đại lục. Năng lượng cường đại này là từ dưới đất cách hần năm ngàn thước.

Nếu Đoạn Vân không đoán sai, vùng đất ngầm sâu dưới chân Nhân giới năm ngàn thước, khẳng định còn có một nơi thông với một mặt phẳng khác.

- Lão Đại, làm sao vậy?

Đám thủ hạ nghi hoặc nhìn Đoạn Vân. Họ âm thầm đề phòng. Thông qua súng vật khế ước, năm ma súng đã có cảm giác địch nhân có thể sắp đến rồi.

Tên gia hỏa kia còn chưa xuất hiện, Đoạn Vân đã đưa thần thức cường đại của mình lan về phương hướng xuất hiện của tên gia hỏa thăm dò. Thần thức cường đại nhanh chóng dừng mãnh tràn ra, dựa vào thân phận Chủ thần địa hệ của mình, Đoạn Vân chẳng mấy chốc đã biết tất cả những gì phát sinh ở dưới đất.

Một vết nứt không gian ngầm dưới đất năm ngàn thước đã mở ra, đầu bên kia vết nứt không phải là Ma giới. Từ vết nứt đó, Đoạn Vân cảm nhận được thế giới bên kia, âm khí mười phần, tử khí rất vượng. Tên gia hỏa vừa chui ra khỏi vết nứt đó là một nam nhân, hắn đang từ vết nứt đó chạy tới đây.

Nhìn bề ngoài vóc người nam nhân này cao to còn hơn cả người khổng lồ. Hắn là một tên "khổng lồ" rất đẹp trai. Tên gia hỏa này vừa xuất hiện đã nở nụ cười quỷ dị, không biết có phải hắn đã phát hiện ra thần thức Đoạn Vân hay không, hắn bất chợt xoay người rồi biến mất khỏi chỗ đang đứng.

430. Chương 430. Tử Thần Thị Cá Đại Soái Ca

Không phải tên gia hỏa này sử dụng không gian thuần di mà biến mất khỏi chỗ cũ, hắn sử dụng một loại linh hồn bí pháp, bay rất nhanh trên mặt đất. Tên gia hỏa tựa hồ coi thường sự tồn tại của đất đai. Hắn làm như thế hơi giống với kỹ năng của địa hệ Thần Vương Phì Tử, nhưng Đoạn Vân hiểu rất rõ, hắn không phải là địa hệ. Tên gia hỏa dù có biến mất tại chỗ quỷ dị như thế nào đi nữa cũng không thoát khỏi phạm vi thần thức kiểm soát của Đoạn Vân. Tên gia hỏa chỉ đơn giản làm thân xác hóa thành một thứ vật chất giống như gió, trực tiếp quét qua lớp đất dày và tầng nham thạch nóng bỏng. Cách làm này cũng tương tự như dị thuật xuyên tường, nhưng tên gia hỏa có thể xuyên thấu qua hơn năm ngàn thước đất thì hắn phải có thuật xuyên tường vô cùng kinh khủng.

Tên gia hỏa dùng một loại bí pháp rất lạ lùng xuyên qua đất. Năm ngàn thước đất mà hắn chỉ dùng không đến mười giây. Tên gia hỏa bỗng nhiên dừng lại khi còn cách mặt đất chỉ có hơn mười thước. Vì có vật tham chiếu nhất định, Đoạn Vân cụ thể nhìn ra thân hình, và có thể biết một vài chi tiết. Đích xác tên gia hỏa rất lớn.

- Bằng hữu đã đến rồi, vậy ra đi.

Đoạn Vân nhìn xuống đất dưới chân cách chỗ mình đứng hai trăm thước hô lớn.

Tên gia hỏa cau mày, phóng năng lượng ra rồi hắn xuất hiện ở trên mặt đất.

Nhìn người khổng lồ cách xa hai trăm thước, Đoạn Vân một lần nữa đánh giá tên gia hỏa. Tên gia hỏa thân cao sáu mươi thước, nhưng ngoài việc thân hình quá cao lớn, vóc người của hắn lại cực đẹp, tuyệt đối là một người mẫu nam tiêu chuẩn.

Từ mặt, mày, thân hình, hắn tuyệt đối có thể xưng là một người mẫu, một siêu người mẫu.

Nhưng thân thể tên gia hỏa làm cho Đoạn Vân giật mình, bởi vì hắn lại không có thân thể, những gì hắn triển hiện ra toàn bộ đều là nguyên tố linh hồn. Có thể đem nguyên tố linh hồn triển hiện ra hình thái thực thể, đủ để thấy sự cường đại của linh hồn. Cấp bậc năng lượng của linh hồn này rất cao, thậm chí còn cao hơn cả Đoạn Vân bây giờ.

- Bằng hữu. Chẳng lẽ ngươi cần phải thể hiện ra thân hình to như vậy sao? Vốn ngươi là một tên rất đẹp trai, nhưng lại để hình thể to đùng thế kia, chẳng phải là ngươi đã biến thành một siêu người mẫu sao?

Ngữ khí Đoạn Vân xem như cũng còn chút khách khí. Dù sao cũng chưa rõ tên gia hỏa này là bạn hay thù. Còn mình cũng không cần phải đối địch với tất cả cường giả trên thiên hạ. Như vậy quả là bất trí và cũng hơi quá đáng.

Tên gia hỏa khẽ nở nụ cười, xoay người một cái, sau khi ánh sáng năng lượng lóe lên, tên gia hỏa đã biến thành một người mẫu cao hai thước. Nhưng lúc này eo của hắn có đeo một thanh loan đao. Một thanh loan đao rất lạ. Đúng, đây có thể nói là lưỡi hái của hắn.

Thái Cực đồ của Đoạn Vân dùng để tịnh hóa chiến trường đã sớm được Đoạn Vân thu lại trước khi tên gia hỏa xuất hiện. Còn con Tam Đầu khuyển cũng đang nằm trong tay.

- Đã là bằng hữu, vì sao bắt giam thủ hạ của ta?

Tên người mẫu này dùng một thứ thanh âm rất lớn nghe rin rít như có từ tính, cười khê rồi nói với Đoạn Vân.

Hừ, nguyên lai tên gia hỏa đúng là Tử Thần. Nhưng Tử Thần mà đẹp trai như hần, đúng là trố trêu. Nếu thiếu nữ, thiếu phụ, đại quý phụ trên đại lục mà biết Tử Thần trông đẹp trai như vậy chắc lập tức sẽ lập ra fan club hâm mộ Tử Thần, rồi không nhịn được mà đi đầu thân vào ngực thần chết. Xem ra, báo đại lục ngày mai lại có thêm một cái tin làm rung động đại lục - thân phận thần bí của Tử Thần đã bại lộ, Tử Thần là một siêu người mẫu đẹp trai. Còn nội dung trong đó nên có một câu như thế này: Thánh Chủ đại nhân nhắc nhở tất cả nữ nhân trên đại lục, ngàn vạn lần không nên vì Tử Thần quá đẹp trai mà bất chấp tất cả đầu thân tới ngực của hần.

Nhìn nhìn con Tam Đầu khuyển đang nằm trên mặt đất, Đoạn Vân khê cười nói:

- À, chỉ là hiểu lầm. Thân là người đứng đầu đại lục, ta cuối cùng cũng phải làm việc vì an nguy của đại lục, đầu Tam Đầu Khuyển địa ngục thuộc loại sinh vật bất minh đối với nhân giới trên đại lục. Sinh vật bất minh tùy tiện xuất hiện trên đại lục, hơn nữa lại bị ta bắt được, do đó ta bắt giam rồi thẩm vấn hần một phen, cũng không làm gì quá đáng cả.

- Người đứng đầu đại lục Đoạn Vân? - Tên người mẫu đó chứng thực lại.

- Đúng, ta đúng là Đoạn Vân.

Đoạn Vân khê gật đầu.

- Người hần là Tử Thần, lão đại của địa ngục, nhân vật thần bí mà Thần cũng không biết! Nếu không phải tận mắt nhìn thấy, ta cũng không tin được Tử Thần lại là một người mẫu tuyệt thế.

Nghe Đoạn Vân nói thế, tên gia hỏa theo thói quen vuốt tóc một chút rồi nói:

- Ở địa ngục, có rất nhiều lời đồn về ngươi. Sáu năm trước, ta đã bắt đầu chú ý tới ngươi.

- Sáu năm trước ?

Đoạn Vân có chút nghi hoặc. Bây giờ là Trung Hoa năm thứ sáu, mình đang đã thống nhất Mộng Đa Lợi Á được hai năm. Sáu năm trước, lúc đó mình vừa tới đại lục được có một năm, mình mới chỉ là một tiểu tể tự bình thường.

- Đích xác, sáu năm trước là lần đầu tiên tên ngươi truyền tới địa ngục. Những người bị bệnh hoặc bị thương chết đi đều nói là vì không thể gặp được ngươi nhờ cứu trị nên mới bị tử vong. Lúc đó, nhân loại trên đại lục gọi ngươi là Sinh Thần, nhưng ta cũng không quá để ý. Thần có thể cứu sống được nhân loại thì chỉ có Sinh Mạng Nữ Thần. Nhưng bây giờ ta thấy, ý nghĩ của ta khá sai lầm. Tế tự thuật của ngươi so với Sinh mạng Nữ thần Andrea có thể còn mạnh hơn nhiều. Sinh mạng Nữ thần Andrea là người đàn bà duy nhất mà Sử Khả Nỗ Bỉ ta kính trọng.

- Sử Khả Nỗ Bỉ, nguyên lai Tử Thần nắm trong tay sinh tử nhân loại có tên là Sử Khả Nỗ Bỉ. Ngươi thật ra hâm mộ An Đức Ly Á (Andrea) à, ngươi có biết ta có cảm giác gì với An Đức Ly Á không?

Đoạn Vân cười khê nói. Hừ, Tử Thần với cả Sinh Mạng Nữ Thần, hai người này mà kết hợp lại tuyệt đối là một đôi rất hợp. Nhưng bây giờ, An Đức Ly Á đã là nữ nhân của mình, nếu Sử Khả Nỗ Bỉ này dám tơ tưởng, bốn thiếu gia trực tiếp lật đổ cả địa ngục.

- Chẳng lẽ ngươi không nhận thấy Sinh Mạng Nữ Thần là nữ nhân hoàn mỹ nhất thiên hạ sao? Nàng thật đẹp, quá lương thiện, ngoài ra, nếu không phải vì nàng ở Thần giới có quyền thế ngập trời, ta nhất định sẽ thử theo đuổi nàng.

Sử Khả Nỗ Bỉ tựa hồ còn lưu luyến An Đức Ly Á mỹ lệ.

- Nhưng ngươi không có cơ hội nữa. - Đoạn Vân nói thẳng .

- Đích xác, thân phận ta và nàng nhất định làm chúng ta đi không thể đi tới tương lai.

Tên gia hỏa này thật ra hiểu rõ thân phận của mình. Sinh và tử mà va chạm, quả có thể mang đến sự kiện trời phạt gì gì đó, chẳng ai biết chính xác được .

Đoạn Vân khẽ cười một tiếng nói:

- Mặc dù lúc ban đầu, ta đúng là không có hảo cảm gì với nàng, nhưng không thể không nói nàng là một mỹ nhân tuyệt thế. Còn ta, đối với mỹ nữ trước giờ không bao giờ cự tuyệt cả. Tử Thần Đại Nhân vĩ đại, nói thật với ngươi, An Đức Lỵ Á bây giờ là đàn bà của ta.

Nghe Đoạn Vân nói thế, Sử Khả Nỗ Bĩ không khỏi nhú mày. Người con gái mình ngày nhớ đêm mong, bây giờ lại rơi vào tay người khác. Việc này đối với một nam nhân tuyệt đối là sự đau khổ vô biên. Sinh Mạng Nữ Thần trở thành đàn bà của Đoạn Vân là một bí mật trên đại lục, thậm chí cả ở trong gia tộc, người biết chuyện này thật sự cũng không nhiều lắm.

- Chà, dưới sự khống chế của ngươi, người chết trên đại lục càng ngày càng ít. Nhân Thần hai giới phát sinh nhiều việc lớn như vậy, ta lại chẳng biết gì, thật sự rất tức cười.

Sử Khả Nỗ Bĩ cố nở nụ cười.

- Được rồi, gần đây có lời đồn đãi nói là lương đại Thần giới đã bị Trung Hoa thu phục rồi, ta rất muốn biết việc này có phải là thật không?

- Là thật đó.

Đoạn Vân nhìn chằm chằm vào Sử Khả Nỗ Bĩ, hẳn rất muốn biết, tên gia hỏa này có vì vậy mà trở thành kẻ đối địch với mình không ?

- À, hóa ra là thật!

Tên gia hỏa này vẫn không có biến hóa bao nhiêu.

- Sử Khả Nỗ Bĩ Tử Thần Đại Nhân, xin hỏi ngươi đột nhiên xuất hiện tại đại lục là vì chuyện gì thế?

Đoạn Vân vẫn cảm thấy khó hiểu về động cơ của tên gia hỏa.

Sử Khả Nỗ Bĩ nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói khẽ:

- Ta cảm giác nơi này tồn tại khí tử vong cường đại, hơn nữa đến cả linh hồn cũng đã chết. Ta muốn tới xem trong thiên hạ ngoại trừ sinh vật địa ngục chúng ta, ai còn năng lực giết chết linh hồn cường đại. Bây giờ, ta lại cảm thấy tò mò hơn đối với sự thần bí của ngươi. Người đích xác rất cường đại. Hơn nữa, ta cũng biết, Ma giới tương lai sẽ gặp phải một nguy cơ rất lớn. Ta rất hy vọng nhân tộc cường đại, nhưng cũng không hy vọng Ma tộc chết quá nhiều.

- Tại sao vậy?

Đoạn Vân không hiểu hỏi lại tên người mẫu.

- Bởi vì nếu nhân tộc cường đại, vậy nhân tộc chết đi cũng sẽ cường đại. Sau khi sinh vật trên đại lục tử vong, sẽ do địa ngục quản hạt, do đó ta tự nhiên hy vọng dân chúng nhân giới cường đại. Còn nếu Ma tộc chết quá nhiều, kẻ đối đầu với ta là Khô lâu hoàng A Lá Đức Mễ sẽ cường đại hơn ta. Bởi vì dân chúng địa ngục dưới tay hẳn phần lớn đều là Ma tộc. Do đó, đối với ngươi, ta không biết sẽ xử lý quan hệ với ngươi như thế nào? Ngươi thống trị thế giới người sống, còn ta thống trị thế giới người chết, hai chúng ta cơ bản không có mâu thuẫn gì, nhưng nếu ngươi làm cho người đối đầu của ta cường đại, ta đây sẽ gặp nguy cơ rất lớn. Đoạn Vân, ngươi nói xem, ta rốt cuộc nên làm như thế nào đây?

Từ vẻ mặt của tên Sử Khả Nỗ Bĩ này, Đoạn Vân biết tên gia hỏa không nói đùa.

- Đối đầu với ngươi? Chẳng lẽ ngươi là lão Đại ở địa ngục mà vẫn còn có kẻ đối đầu sao?

Đoạn Vân cau mày hỏi. Vừa rồi, con Tam Đầu khuyến nói là địa ngục chiến tranh không ngớt, còn nói địa ngục tồn tại cường giả, cũng không hề nói chỉ có vị Tử Thần này.

Sử Khả Nỗ Bĩ giải thích:

- Ngươi có thể không hiểu rõ tình hình địa ngục. Địa ngục có tam đại thế lực cường đại, ta Sử Khả Nỗ Bĩ có thể xem như một thế lực trong đó. Bình thường nhân tộc mà chết đi đều sẽ thành dân chúng của ta. À, còn có Khô lâu hoàng A Lá Đức Mễ cũng là một thế lực lớn, thế lực của hắn thông với Ma giới, khô lâu

đại quân và Ma tộc tử vong dưới tay hắn rất cường đại. Ngoài ra còn có bắt tử Thú hoàng Franky có rất nhiều Áo Thú và ma thú, tất cả đều lựa chọn quy phục dưới tay hắn. Kể cả ta, ở địa ngục có ba đại cự đầu. Chúng ta chia nhau chiếm cứ cả địa ngục .

431. Chương 431. Linh Hồn Thọ Mệnh

Ai dám nghĩ tới thế cục ở địa ngục cũng phức tạp như vậy, lại còn có tam đại cự đầu nữa chứ. Tử Thần hóa ra chỉ nằm trong tay người chết của nhân giới, giữa nhân giới và địa ngục phải chăng có liên lạc vì điều nào đó? Việc này có dính dáng tới sự cân bằng giữa sinh và tử hay không? Không đúng, người sống có thể biến thành người chết chẳng lẽ người chết cũng có thể biến thành người sống sao? Kiếp trước mình là thầy thuốc, quy luật phong kiến về sinh tử tuần hoàn chớ má đã bị phá vỡ rồi! Sinh mạng không thể là một quá trình tuần hoàn, theo sự phát triển của đại lục, số lượng nhân loại không ngừng tăng cao! Nếu mỗi một người đều có một kiếp trước, vậy kiếp trước của sáu tỷ nhân loại ở địa cầu thế kỷ hai mươi mốt đào ở đâu ra? Chẳng lẽ kiếp trước của họ là một đầu súc sinh hoặc động vật nào đó luân hồi chuyển thế đầu thai mà thành?

Nhưng ở thế giới có pháp tắc, có Thần Ma ma pháp, sẽ không có luân hồi chứ? Căn cứ vào thuyết pháp của Tử Thần Sử Khả Nỗ Bỉ, địa ngục là một thế giới rất hỗn loạn, một thế giới hỗn loạn như vậy sao lại có đủ trật tự để làm cho người chết tới nhân giới đầu thai chuyển thế! Vậy những linh hồn chết trệ ở địa ngục sẽ ra sao? Chẳng lẽ sẽ biến mất vĩnh viễn? Họ sau khi chết chẳng phải đã phá vỡ vòng sinh tử tuần hoàn sao?

Trong đầu đầy thắc mắc, Đoạn Vân muốn biết tác dụng chính thức của địa ngục là gì? Ài, thôi đừng nghĩ nữa, cứ hỏi thẳng Tử Thần là được rồi.

- Sử Khả Nỗ Bỉ, dựa vào những lời người nói, địa ngục có tam đại cự đầu, hơn nữa còn thường xuyên phát sinh hỗn chiến. Ta rất muốn biết địa ngục có tác dụng gì đối với nhân loại đại lục? - Đoạn Vân hỏi .

- Ừm? Địa ngục là địa ngục, địa ngục và nhân giới cũng chẳng có liên hệ trực tiếp gì! Địa ngục chỉ là nơi cấp cho người chết một không gian sinh tồn mà thôi. Vì sao Đoạn Vân đại nhân lại thắc mắc thế?

Tử Thần có chút nghi hoặc hỏi ngược lại Đoạn Vân.

Đoạn Vân nghiêm túc nói:

- Đã ngàn vạn năm qua mỗi một ngày, mỗi một giờ đại lục đều sẽ có sinh vật tử vong, bình quân không đến một trăm năm nhân số chết đi cũng đạt tới tổng dân cư đại lục. Nói cách khác, mỗi một người đều sẽ chết trong vòng trăm năm. Nếu vậy, mỗi một trăm năm số lượng dân cư địa ngục phải gia tăng gần trăm ức. Một ngàn năm số lượng sẽ hơn một ngàn ức, vạn năm vạn ức. Những sinh vật trí tuệ khác trên đại lục cũng không tránh được tử vong. Nói cách khác, số lượng dân chúng địa ngục các người mỗi năm mỗi tháng mỗi phút thậm chí là mỗi giây gia tăng không ngừng.

Nghe Đoạn Vân nói, Sử Khả Nỗ Bỉ cười cười nói:

- Đoạn Vân Thánh Chủ không hiểu rõ tình hình ở địa ngục rồi. Người lo địa ngục không đủ không gian sinh tồn phải không? Người cho rằng linh hồn là suốt đời bất diệt à? Không phải đâu. Linh hồn cũng có đời sống. Còn đời sống linh hồn dài hay ngắn tùy thuộc vào những việc họ làm ở nhân sinh. Bình thường, lực lượng cường đại sẽ làm linh hồn sống tương đối lâu, à, với lực lượng đột phá tới phó thần cũng là vũ lực cấp mười hai trên đại lục, linh hồn có thể bất diệt.

Còn thần cấp và siêu giai trên đại lục, linh hồn đều sống lâu tới hàng trăm hàng ngàn năm. Cấp bậc giảm xuống dần tuổi thọ của linh hồn cũng sẽ giảm bớt. Nhưng còn có một loại linh hồn có tuổi thọ khá dài, đó là linh hồn của người có tình yêu khắc cốt铭心 tâm. Còn những tình yêu vô tiền khoáng hậu, linh hồn của họ thậm chí có thể đạt tới cảnh giới suốt đời bất tử. Ngoài ra, những linh hồn tràn ngập cứu hận cũng tương tự có thể đạt tới mức sống rất lâu hoặc suốt đời bất tử. Ta cho rằng, một linh hồn có sống dài hay ngắn, ngoại trừ thực lực ra, cảnh giới tinh thần nông sâu cũng quyết định tuổi thọ của một linh hồn ở địa ngục. Đoạn Vân đại nhân, không biết ta nói như vậy, người có thể hiểu được không?

Hỏi nhầm? Bỏn thiếu gia sao không rõ chứ? Người sống có thể biến thành người chết, còn linh hồn người chết mà chết, thì biến thành hư vô. Chỉ cần ta không cho người trên đại lục chết, mấy trăm năm sau Tử

Thần nhà người cũng chẳng có thế lực gì. Nhưng dựa theo thuyết pháp này, số lượng cao thủ ở địa ngục quả là kinh khủng. Cường giả chết đi hơn vạn năm qua đều tụ tập ở địa ngục. Số lượng này còn nhiều hơn mình bây giờ. Tính thử một chút, mỗi một lần Thần Ma đại chiến, Nhân Ma đại chiến, còn có Thần Hải đại chiến, số cường giả bị giết không biết bao nhiêu a? Nhưng mà thôi, bỏ qua địa bàn địa ngục này đi. Mình là người sống, muốn chiếm lĩnh địa bàn người chết làm gì? Có gì hữu dụng đâu? Chiến đấu với địa ngục xem ra cũng mệt mỏi. Hơn nữa, địa ngục lại không có đụng chạm gì với ta, cần gì phải để thêm ra một địch nhân cường đại như vậy!?

- Tử Thần Đại Nhân, ta thấy ngươi lần này tự mình tới đại lục hẳn không phải là vì con chó nhỏ coi cửa này chứ? - Đoạn Vân cười khê hỏi.

- Đúng, ta tự mình tới đại lục, để giết ngươi!

Sử Khả Nỗ Bĩ lạnh lùng phán ra một câu.

Hắn vừa nói xong câu này, đám thủ hạ của Đoạn Vân lập tức đề phòng, còn Đoạn Vân vẫn cười cười như trước.

- Được Sử Khả Nỗ Bĩ Tử Thần vĩ đại coi trọng, không biết có phải là vinh hạnh của Đoạn Vân ta hay không? Bây giờ tại sao ngươi không nghĩ đến việc giết ta nữa?

Ngữ khí của Đoạn Vân rất nhạt nhẽo, mang theo vài phần tiêu ý đặc hữu của cường giả.

- Ngươi làm sao biết được ta bây giờ không muốn giết ngươi?

- Vậy tại sao ngươi muốn giết ta ? - Đoạn Vân hỏi lại.

- Ngươi tồn tại làm cho dân chúng dưới tay ta càng ngày càng ít, nhất là về lực lượng. Bây giờ ở địa ngục lại còn xuất hiện một thế lực tự xưng là Trung Hoa. Mặc dù thế lực này cũng không mạnh gì, nhưng gần đây nhân loại chết trên đại lục, Thú Nhân, thậm chí là ma thú và hải tộc đều lựa chọn đầu thân tới thế lực kia! Hơn nữa, tiểu thế lực láo toét này lại còn không phục tùng sự thống trị của ta, nhất là một vài tên quân chính quy của Trung Hoa, hơn mười vạn người lại dựa vào quân hồn thiết huyết cường đại chiếm cứ một khối địa bàn không nhỏ ở địa ngục. Ngoài ra, khi ngươi đánh Tây đại lục, có ngàn vạn tướng sĩ Tây đại lục trở thành vong hồn dưới tay ngươi. Những tướng sĩ này vốn đều phản đối Trung Hoa. Nhưng gần đây những người chết ở Tây đại lục sau khi tới địa ngục không biết tuyên truyền như thế nào mà đám quân đội Tây đại lục bị ngươi giết lại quay sang đầu phục Trung Hoa. Ta không thể lý giải được, cái từ Trung Hoa này chẳng lẽ thật sự có mị lực ghê gớm như vậy sao?

Hơn mười vạn thiết huyết? À, hẳn đây là đám tướng sĩ chính quy bị chết trận ở Tây đại lục đây mà. Về phần những tướng sĩ Tây đại lục bị giết, chắc bọn họ được những dân chúng mới chết sau này ở Tây đại lục tường thuật lại tình trạng ở Tây đại lục cho những vong hồn này nghe, khiến cho họ chuyển biến nhận thức về Trung Hoa một trăm tám mươi độ. Tây đại lục bây giờ dưới sự trị vì của mình trở nên khá phồn vinh và yên ổn. Binh lính Tây đại lục tại sao muốn chiến đấu? Chẳng phải là muốn để cho mình và gia đình mình được hưởng những ngày an bình no ấm sao? Họ đã chết, nhưng lại có thể làm cho Tây đại lục trở nên giàu có, làm cho dân chúng Tây đại lục thoát ly cuộc sống nghèo khổ, có thể có những ngày an bình, họ chết cũng đáng giá. Không ngờ, thế lực của mình lại bất tri bất giác khuếch trương tới địa ngục rồi. À, quả là quá xúc động mà!

Nghe Sử Khả Nỗ Bĩ nói vậy, Đoạn Vân khê cười trả lời:

- Tử Thần Đại Nhân, họ sinh là người của Trung Hoa ta, chết đi cũng là người của Trung Hoa! Trung Hoa gia tộc của ta có thể có dân chúng như vậy, nếu xét về nguyên nhân, ta nghĩ xuất phát từ sự giáo dục tuyên truyền của gia tộc Trung Hoa!

Đảo mắt nghĩ ngợi một chút, Đoạn Vân hỏi Sử Khả Nỗ Bĩ một cách nghiêm túc:

- Ta muốn biết, ngươi đã đối đãi ra sao với vong hồn Trung Hoa!

Nhìn ánh mắt Đoạn Vân, Tử Thần cười nói:

- Đoạn Vân, chẳng lẽ ngươi cho rằng ta sẽ hạ thủ với một thế lực nhỏ bé như vậy sao? Mặc dù họ không phục tùng sự thống trị của ta, nhưng họ là vong hồn nhân giới, chung quy cũng là dân chúng của ta. Ta

vốn muốn tự mình giết người, cũng xem như phá hủy cái thứ Trung Hoa gì gì kia đi, nhưng bây giờ xem ra muốn giết người chẳng phải là chuyện dễ dàng gì!

- Người Tử Thần đã muốn chẳng lẽ còn không bắt hồn được sao?

Đoạn Vân cười lạnh nói. Hừ, người tốt nhất biết điều một chút cho bốn thiếu gia, nếu không ta tiêu diệt người ngay tại đây. Nhưng tiêu diệt thần chết như vậy, chẳng phải địa ngục sẽ náo loạn sao?

- Ta biết người rất cường đại. Tử Thần mặc dù tên là Tử Thần, nhưng Tử Thần cũng không thể quyết định sinh tử mỗi một người! Đoạn Vân, ta khuyên người cũng đừng nghĩ đến việc lưu ta lại, ta là Tử Thần, trên thế giới này kể cả hai đại Thần Hoàng và Ma Thần kinh khủng nữa, không có ai có thể giết chết ta!

Ý thức được sát ý của Đoạn Vân, Sử Khả Nỗ Bĩ khuyên Đoạn Vân phải suy nghĩ cho kỹ trước khi ra tay.

Khẽ cười một tiếng, Đoạn Vân lạnh lùng nói:

- Không có gì có thể giết chết người? Ta thấy những lời này hơi khoác loác đó! Nếu ta không đoán sai, người còn có một thân phận khác - Linh hồn Chủ thần, hoặc là Linh hồn Thần Vương. Sử Khả Nỗ Bĩ, Đoạn Vân ta không muốn đối địch với người, nhưng cũng không phải như vậy mà nói ta sợ người. Một tiểu binh của Trung Hoa ta có thể tung hoành ở tam giới Nhân Ma Thần, nhưng sau khi địa ngục các người xuất hiện, tiểu binh Trung Hoa của ta cũng sẽ có thể hoành hành ở bốn giới. Ta đang suy nghĩ xem ta có hứng thú với địa ngục không? Nếu người nguyện ý trở thành bằng hữu của ta, ta có thể xuất binh xuống địa ngục giúp người đánh hai đại thế lực địa ngục kia.

Thấy Đoạn Vân lại có thể nhìn ra được thân phận của mình, Sử Khả Nỗ Bĩ giật mình. Khi hắn nghe Đoạn Vân cuồng vọng đòi tung hoành bốn giới, hắn không khỏi nhũn mảy. Khi Đoạn Vân lên tiếng có thể kết minh với hắn, giúp hắn đánh hai đại thế lực địa ngục khác, tên gia hỏa lập tức suy nghĩ cẩn thận.

Đoạn Vân cho rằng thế lực địa ngục và thế lực Nhân giới sẽ kết minh là việc rất tân kỳ. Chẳng phải Khô lâu hoàng A Lá Đức Mễ có sự liên minh với Ma giới mà trở nên cường đại sao? Giữa bằng hữu và địch nhân, Sử Khả Nỗ Bĩ phải có một lựa chọn.

Một minh hữu cường đại, hay là một địch nhân vừa cường đại vừa thần bí, tuyệt đối đó là một vấn đề đáng suy nghĩ.

Nhưng trong khi Sử Khả Nỗ Bĩ đang suy nghĩ, Đoạn Vân bỗng cau mày. Ánh mắt Đoạn Vân nhìn về phía Sử Khả Nỗ Bĩ có vẻ khác lạ.

432. Chương 432. Nha Đích Địa Ngục Đã Yêu Nhập Xâm

Đoạn Vân là một không gian Chủ thần cấp bậc đỉnh giai, hơn nữa hắn còn có Thái Cực chân khí. Trong khi Sử Khả Nỗ Bĩ nhìn như đang phân vân suy nghĩ, Đoạn Vân cảm nhận được luồng năng lượng dị động. Đại khái vị trí là ở biên giới giữa ba nước Thiên Long, Tạp Tu Tư và Lôi Ngạo - Lạc Nhật Hạp Cốc, nơi đó từng phát sinh cuộc chiến liên quân của Tạp Tu Tư và Lôi Ngạo tiến công Thiên Long. Trong trận đó Đoạn Vân có phái sư đoàn Nanh Sói đến trợ giúp Thiên Long Đế Quốc. Trận chiến đó Nanh Sói đại quân của Đoạn Vân bắt giữ được nhị công chúa của Lôi Ngạo, và đồ lục năm mươi Cự Long của Đường Cổ Lạp Sơn Long tộc tới trợ giúp Lôi Ngạo Đế Quốc.

Xung quanh Lạc Nhật Hạp Cốc có rất nhiều sinh vật không phải là sinh vật đại lục đang xuất hiện. Sau khi cảm nhận được những năng lượng ba động của đám sinh vật dị thường này, Đoạn Vân lập tức trải dài thần thức kinh khủng của mình ra xa hơn nữa. Khi thần thức Đoạn Vân trải rộng tới khu vực này, Đoạn Vân chợt hiểu rõ ý đồ của Tử Thần vì sao lại xuất hiện ở đại lục - hắn muốn xâm lăng nhân giới. Không ngờ nhân giới ngoại trừ chịu sự xâm lăng của Ma giới, lại còn xuất hiện sự xâm lăng của địa ngục, việc này trước nay chưa từng xảy ra. Người chết lại còn muốn tranh đoạt không gian sinh tồn của người sống. Quả là nực cười!

Trong Lạc Nhật Hạp Cốc có một đạo vết nứt ngầm xuất hiện. Rất nhiều sinh vật địa ngục bắt đầu từ vết nứt đó thoát ra. Mười đầu Tam Đầu Khuyển địa ngục chui ra đầu tiên, sau đó là một trăm đầu ma thú

không nổi tiếng ở địa ngục, cuối cùng là vô số tướng sĩ địa ngục trên người lóe lên ngọn lửa linh hồn, từng đoàn chỉnh tề đi ra.

Đoạn Vân thấy rõ những tướng sĩ này đa số từng là quân sĩ nhân tộc hoặc thú nhân. Trong đại quân địa ngục còn có không ít những sinh vật chỉ có ở địa ngục. Sở dĩ gọi chúng là sinh vật của riêng địa ngục là bởi vì Đoạn Vân không tìm được nửa điểm khí tức của Nhân giới hoặc Ma giới. Địa ngục, cũng không phải là một thế giới chỉ có người chết, địa ngục cũng có những sinh vật riêng của mình - sinh vật nguyên thủy của địa ngục.

Cũng không biết là hạnh vận hay là bất hạnh, bởi vì Lạc Nhật Hạp Cốc là chỗ giao giữa Tật Tu Tư, Lôi Ngạo, và Thiên Long, do đó xung quanh Lạc Nhật Hạp Cốc Đoạn Vân cho đóng một đại quân. Đây là một doanh trại quân đội Nanh Sói có số lượng sáu mươi vạn tướng sĩ, đóng ngay ở xung quanh Lạc Nhật Hạp Cốc. Đoạn Vân khi kiến thiết quân doanh đều có một thói quen chia quân doanh làm ba, cũng giúp họ hình thành một trận thế hình tam giác. Bởi vì nơi này là biên giới của ba nước, do đó ba quân doanh của Đoạn Vân cũng vừa vặn vây kín Lạc Nhật Hạp Cốc.

Đối với Đoạn Vân thì ba quân doanh cũng coi như là một quân doanh. Dưới sự khống chế của không gian ma pháp, truyền tống trận bày giờ rất phổ biến trong quân đội đại lục. Ba quân doanh thông qua đại hình truyền tống trận nối với nhau, hỗ trợ lẫn nhau. Đối với địch nhân thì nơi này là hiểm địa quân sự.

Khi dị sinh vật đầu tiên xuất hiện, tướng sĩ Nanh Sói trong tình trạng cảnh giác đã ý thức được nguy cơ, toàn quân tiến vào trạng thái đề phòng cấp một. Sau khi bộ đội trinh sát quan sát rõ tình hình, bộ chỉ huy Nanh Sói đại quân khẳng định đây là sự xâm lăng của di tộc nên lập tức báo cáo về bộ tổng chỉ huy quân sự Trung Hoa. Đại quân Nanh Sói phái ra ba đội lập tức vây kín toàn bộ đám sinh vật dị hình. Binh lính của Đoạn Vân mặc kệ địch nhân có ý đồ gì, chỉ cần bước vào địa giới Trung Hoa mà không được sự cho phép của Đoạn Vân, bọn họ chính là kẻ thù của Trung Hoa, được coi như là quân xâm lược. Đối với quân xâm lược, tuyệt đối không nhân nhượng gì hết. Vô luận là ai và mạnh đến đâu, toàn bộ đều sẽ bị tiêu diệt.

- Sử Khả Nỗ Bỉ, ta rất muốn biết ngươi đang muốn làm gì đây?

Đoạn Vân cau mày, ánh mắt lóe lên hào quang cường giả nhìn chằm chằm vào Sử Khả Nỗ Bỉ.

- Đoạn Vân đại nhân. Ngươi không phải mới vừa hỏi ta có muốn hợp tác với ngươi không mà ?

Tên gia hỏa còn muốn giả bộ để câu giờ.

- Ta muốn biết, ngươi muốn cướp bóc gì trên đại lục? Tại sao ngươi lại kéo đàn kéo lũ lên đây?

Đoạn Vân không phải là một người không bình tĩnh. Hắn hiểu rõ, Tử Thần đã dám làm như thế khẳng định là hắn đã có chuẩn bị trước. Mặc dù mình dù không muốn kết oán với địa ngục, nhưng vì cuộc chiến sắp tới ở Lạc Nhật Hạp Cốc, Tử Thần xem ra muốn trở thành địch nhân của mình, vô luận là mình có nguyện ý hay không.

Nghe Đoạn Vân nói thế, Sử Khả Nỗ Bỉ hiểu được Đoạn Vân đã phát hiện ra đại quân địa ngục trên đại lục. Mặc dù không biết làm sao Đoạn Vân phát hiện được, nhưng đại quân địa ngục của mình bị phát hiện rồi. Hắn vừa rồi sở dĩ không nhe nanh múa vuốt với Đoạn Vân, là vì hắn muốn trì hoãn thời gian. Hắn cho rằng, chỉ cần ngăn chặn Đoạn Vân, đại quân Trung Hoa uy chấn thiên hạ sẽ mất đi chỉ huy. Quân chính quy Trung Hoa ở địa ngục dù số lượng rất ít, nhưng sự chỉnh tề thiết huyết làm Tử Thần thêm muốn.

Đoạn Vân lại phát hiện vết nứt ngầm vừa rồi Sử Khả Nỗ Bỉ xuất hiện đang bị mở ra một cách bí ẩn. Ngay sau đó, lực lượng quân chủ lực địa ngục lần lượt nối nhau chui ra. Năm đầu Rồng địa ngục, năm bộ xương cấp bậc năng lượng đạt tới cấp mười sáu, mười tên gia hỏa cấp bậc Thần Vương.

Trời đất, tình huống bây giờ đã quá rõ ràng. Mặc dù không biết tên bất tử Thú hoàng có tham dự vào vụ này không, nhưng Tử Thần Sử Khả Nỗ Bỉ và Khô lâu hoàng A Lá Đức Mễ rõ ràng đã kết minh với nhau. Họ muốn bắt chước Ma giới, tiến hành xâm lược Nhân giới.

Cảm nhận được viện quân đã đến, Sử Khả Nỗ Bỉ rốt cục lộ ra nụ cười âm hiểm:

- Đoạn Vân, ta biết vừa rồi đám Ma Thần Vệ đã đại chiến với ngươi. Đại chiến với Ma Thần Vệ cho dù các ngươi có thể thắng, nhưng cũng là thắng thảm. Ta khuyên ngươi nên khôn ngoan mà đầu hàng đi.

Đoạn Vân khẽ cười một tiếng, lạnh lùng nói:

- Không biết người có nghe nói qua câu như vậy chưa: cá sấu lớn hơn mãnh mã, voi lớn hơn ma mã!

- Đoạn Vân, ta thấy người dường giả bộ nữa, ta có thể biết được thực lực thủ hạ sau lưng người, các người bây giờ chắc chắn không chịu nổi một kích! Hộ vệ của người Diệp Cô Thành, lúc ở địa ngục ta cũng có nghe nói qua về những chiến tích của hắn. Người coi hắn bây giờ coi, năng lượng rối loạn, mặc dù ngoại thương đã được người chữa khỏi, nhưng thân nội thương của hắn nếu không có thời gian một năm tuyệt đối không thể hoàn toàn khôi phục.

Sử Khả Nỗ Bĩ cười khẽ nói, gương mặt đẹp trai lóe lên sát ý nhìn Đoạn Vân.

- Người muốn tìm được cái gì ?

Đoạn Vân lúc này vẫn không muốn ra tay. Trải qua đại chiến với Ma Thần Vệ, Đoạn Vân đứng là bị tổn thất không nhỏ. Âu Đặc Tư, Ny Khả, tám nô lệ, Diệp Cô Thành, nói chung đều đã mất hết lực chiến đấu. May mà năm ma sủng và mười đại Thần Long khi tiêu diệt đối thủ của mình không bị thương tổn gì, tối đa cũng chỉ bị tiêu hao một chút mà thôi. Bất kỳ ai trong số họ cũng có thể chiến thắng một đối thủ vũ lực cấp mười sáu.

Lúc này, năm con Rồng năm đầu địa ngục và năm siêu khô lâu đã xuất hiện ở phía sau Sử Khả Nỗ Bĩ .

Nhìn nhìn đám thủ hạ của mình phía sau, Sử Khả Nỗ Bĩ cười lạnh nói:

- Đoạn Vân, việc này không thể trách ta. Sự tồn tại của người đã đánh vỡ sự cân bằng giữa các giới. Do đó, để lập lại trật tự giữa các giới, người tuyệt đối không thể sống được! Ngoài ra, ta muốn lấy được An Đức Ly Á. Người không xứng đáng để được chung cực chúc phúc của Sinh Mạng Nữ Thần. Ta còn muốn cướp tất cả đàn bà của người. Người đã thừa nhận ta là một người rất đẹp trai, vậy đàn bà của người cứ giao hết cho ta, xem ra cũng là vinh hạnh cho đám đàn bà này rồi. Ta là Tử Thần, ta muốn ai chết là người đó chết! Còn hôm nay, ta muốn người chết, ta muốn Trung Hoa biến mất khỏi thế giới này! Ngoài ra, thế lực Trung Hoa của người ở địa ngục, sớm đã bị ta dùng vũ lực đánh tan rã rồi. Ta rất ghét Trung Hoa, ta thề ta sẽ giết sạch tất cả tộc nhân Trung Hoa!

- Lão Đại, có phải là đầu tên gia hỏa này bị trâu đá rồi không? Bây giờ tất cả sinh linh trên đại lục đều là dân chúng Trung Hoa, hắn muốn giết sạch tất cả sinh linh à ?

Tiểu Phi Hiệp nói với Đoạn Vân .

- Hừ, ta là Tử Thần, ta có rất nhiều dân chúng. Trên đại lục có trăm ức sinh linh mà thôi. Đối với ta toàn bộ đều là những con kiến.

Diện mục Sử Khả Nỗ Bĩ trở nên dữ tợn .

- Sử Khả Nỗ Bĩ, bộ tộc Trung Hoa của ta không đắc tội với người, người có cần phải hãm hại Trung Hoa như thế không?

Đoạn Vân thắc mắc không biết tên gia hỏa này có phải bị hâm không? Chẳng lẽ tên gia hỏa lúc trước đã nghe nói về Trung Hoa rồi sao?

Tử Thần Sử Khả Nỗ Bĩ cười lạnh :

- Đoạn Vân, người nghĩ rằng ta không biết ai cướp đoạt chung cực chúc phúc của Sinh Mạng Nữ Thần sao? Người tưởng ta không biết à ? Trái tim của Ly Á vốn thuộc về ta. Nàng thích ta, nàng chỉ yêu ta thôi. Còn bây giờ nàng thay đổi rồi. Nàng lại thích người, tên nam nhân hèn hạ cướp đoạt chung cực chúc phúc của nàng. Đêm hôm đó, ta cảm nhận được rõ ràng tất cả những gì giữa người và nàng, các người điên cuồng tựa như sắt đang nóng chảy rót vào lớp băng, lửa và băng va chạm, nước và sữa hòa nhau. Đêm hôm đó, trái tim ta tan nát, tim ta đã chết. Đêm hôm đó ta thề, ta muốn hủy diệt tất cả những gì của người. Ta muốn đoạt Ly Á trở về, ta muốn giày xéo tất cả đàn bà của người.

Hừ, nguyên lai tên gia hỏa này là một tên biến thái bị trầm cảm. Mình đoạt nữ nhân của hắn bao giờ? Hơn nữa, An Đức Ly Á có phải là đàn bà của hắn đâu? Quá đáng thật! Thời gian trên vạn năm trước khi bốn thiếu gia xuất hiện, sao không thấy người đoạt An Đức Ly Á đi? Người không phải là có chủ tâm đi theo

phá ta sao? Người còn muốn cướp đàn bà của ta, ta thấy người con bà nó đúng là muốn chết. Địa ngục? Hừ, đại lục không cần người chết, vậy cũng không cần địa ngục. Lão tử hơi đâu thèm để ý đến việc cân bằng giữa các giới, bổn thiếu gia muốn giết người, ai ngăn được?

Bổn thiếu gia cái gì cũng có thể chịu được, nhưng tên gia hỏa trước mắt này lại nói là muốn cướp đàn bà của bổn thiếu gia. Việc này sao nhịn được chứ? Nếu lão bà mình bị người ta đoạt đi, mình có phải là một nam nhân nữa không? Cũng không thèm nói nhiều với hắn nữa, địa ngục đại quân đã xuất hiện, nói nhiều làm gì, cứ trực tiếp tiêu diệt bọn chúng là được. Việc này có gì là lớn? Một tên trông đẹp trai như vậy lại là một tên biến thái. Để một tên biến thái chấp chưởng địa ngục vậy địa ngục chẳng phải cũng toàn là dân biến thái sao? Mặc kệ, giết xong rồi tính.

Dưới sự điều khiển âm thầm của Đoạn Vân, một bộ phận quân chủ lực gia tộc và sư đoàn Nanh Sói đã tới Lạc Nhật Hạp Cốc. Còn bộ chỉ huy gia tộc cũng đã bắt đầu điều động quân đội trong phạm vi toàn đại lục. Đối với những sinh vật địa ngục bí ẩn này, kiếm trong tay tướng sĩ Trung Hoa chính là phương pháp đối phó với chúng tốt nhất.

Đoạn Vân sát ý bùng bùng. Trong mắt hắn, tên biến thái Sử Khả Nỗ Bĩ đã là một người chết, nhưng tên người chết này xem ra sẽ phải chết thêm một lần nữa!

433. Chương 433: Đại Chiến Tử Thần.

-Đoạn Vân, đầu hàng đi!

Diện mục Sử Khả Nỗ Bĩ cười trông càng dữ tợn. Từ vẻ mặt hắn có thể thấy: cho dù Đoạn Vân đầu hàng, hắn cũng sẽ không buông tha!

- Đầu hàng con mẹ ngươi.

Đoạn Vân cười lạnh một tiếng, rút đoản kiếm ra. Khi hắn vừa bật miệng chữ thề, đám thủ hạ liền quay sang nhìn nhìn Đoạn Vân, trong ánh mắt lóe lên không biết là sự giật mình hay kinh nể.

- Sử Khả Nỗ Bĩ! Chút nữa ngươi sẽ biết đắc tội với Đoạn Vân ta, tương lai sẽ là tai nạn cho cả địa ngục! Trước mắt, ta đánh không lại Ma Thần và Ma Thần Vệ. Nhưng khi cần phải tiêu diệt các ngươi thì tuyệt đối còn dễ hơn bóp chết một con kiến !

Đoạn Vân đưa trung hoa tiểu kiếm lên trước mắt vung vẩy, năng lượng lóe ra ở đầu mũi kiếm như ẩn như hiện !

Thấy thanh kiếm vừa mới xuất hiện trong tay Đoạn Vân, Sử Khả Nỗ Bĩ cảm thấy buồn cười. Trong mắt hắn, cây tiểu kiếm trong tay Đoạn Vân tuyệt đối không hơn một cây tú hoa châm của một cô gái. Nhưng khi Đoạn Vân vung vẩy tiểu kiếm, hắn bỗng nhiên cảm thấy có chút sợ hãi khi nhìn vào những tia sáng ẩn hiện trên mũi kiếm. Nhưng hắn cũng không quá để ý đến chuyện đó!

Khẽ cười một tiếng, Đoạn Vân huy kiếm trực chỉ Sử Khả Nỗ Bĩ, nói với đám thủ hạ :

- Mười Thần Long đâu! Các ngươi xé xác mười tên gia hỏa sau lưng tên này cho ta. Ta muốn cho bọn chúng biết Trung Hoa của ta cần bản không phải là nơi mà loại côn trùng này có thể kiêu ngạo !

- Đoạn Vân! Ngươi thật sự quá tự đại !

Sử Khả Nỗ Bĩ cười lười hái ở thắt lưng hắn ra.

- Ngươi quả là một kẻ ngu dốt. Sử Khả Nỗ Bĩ! Chính ngươi mới là người đáng bị cười chê! Hôm nay, ta sẽ vì những người đẹp trai khắp thiên hạ chà đạp lên nhan sắc đáng耻 nhỏ của ngươi.

Đoạn Vân một lần nữa vung thanh kiếm lên, nghiêm trang nói .

- Giết ta? Trên thế giới này căn bản không ai có thể giết chết Tử Thần !

Sử Khả Nỗ Bĩ tiếp tục cười lạnh .

Thế giới này? Hắc hắc! Xin lỗi nhé. Bồn thiếu gia căn bản không phải là người thế giới này! Còn nữa, bồn thiếu gia cũng sẽ là người tiêu diệt linh hồn người!

Đoạn Vân không nói nữa. Toàn thân hắn đã vận khởi Thái Cực chân khí trong cơ thể! Vừa rồi chiến đấu với Marocco, căn bản chỉ có thể xem như khởi động. Bây giờ, đối mặt với linh hồn có cấp bậc năng lượng lớn hơn mình nhiều, cuộc chiến đấu của Đoạn Vân xem như chính thức bắt đầu!

Cấp bậc năng lượng của Sử Khả Nỗ Bì không đến cấp mười tám, ước chừng khoảng cấp mười bảy trung giai hay hậu giai gì đó! Còn Đoạn Vân đã sắp đột phá tới cấp mười bảy trung giai. Nói cách khác, Đoạn Vân phải đối mặt với một linh hồn cường đại cấp mười bảy đỉnh giai. Vốn linh hồn cho dù mạnh đến đâu thì đối với Đoạn Vân cũng chỉ xem như loại rau củ chờ xắt miếng. Nhưng linh hồn này thì thật sự là quá cường đại. Đoạn Vân cũng không chắc có thể chiến thắng được hắn hay không. Hơn nữa, cấp bậc linh hồn này cũng không thể định nghĩa được. Tử Thần là một vị thần nắm giữ sự tử vong! Còn mình chỉ đơn thuần là một con người.

Đoạn Vân đứng trên mặt đất, dựa vào sức mạnh của mẹ đất, trực tiếp đánh về phía Sử Khả Nỗ Bì. Tiểu kiếm trực chỉ vào trái tim Sử Khả Nỗ Bì.

Sử Khả Nỗ Bì cũng không thèm tránh chút nào. Hắn như không để ý tới kiếm trong tay Vân Đoạn. Thấy vậy, Đoạn Vân cười lạnh một tiếng, điều động năng lượng toàn thân, trực tiếp đưa chân khí hội tụ trên mũi kiếm!

Chú ý tới năng lượng chớp chớp trên mũi kiếm Đoạn Vân, Sử Khả Nỗ Bì lúc này cũng cả kinh. Hắn cảm nhận được sự nguy hiểm trên kiếm của Đoạn Vân nên vội vàng né tránh.

Nhưng lúc này, mũi kiếm của Đoạn Vân chỉ cách hắn chưa tới năm thước, khó có thể tránh khỏi được nữa.

Tay phải hắn liền nắm chặt lưỡi hái hướng về phía Đoạn Vân, muốn dùng vũ khí để ngăn trở kiếm của đối thủ.

Ai chẳng biết, hình lưỡi hái rất giống số 7. Nên muốn ngăn trở một kim đâm thẳng vào trái tim mình thì chỉ có thể dùng chuôi của lưỡi hái! Choang một tiếng, mũi kiếm và lưỡi hái chạm nhau! Một kích này, Đoạn Vân cũng không hề chiếm được tiện nghi gì. Cấp bậc của Tử Thần dù sao cũng là cấp mười bảy đỉnh giai, lực lượng và năng lượng đều cường đại hơn nhiều so với Đoạn Vân. Nếu không phải nhờ Đoạn Vân hiểu được Thái Cực, thì có thể nói cú đánh vừa rồi tuyệt đối đủ để hết hân bay đi.

Sau khi biết đánh nhau trực tiếp là hoàn toàn vô vọng, Đoạn Vân trực tiếp vận khởi kiếm thức Thái Cực cuốn lấy lưỡi hái của Sử Khả Nỗ Bì. Mũi kiếm theo lưỡi hái trượt đi, làm cho lưỡi hái Sử Khả Nỗ Bì cũng với kiếm của mình như dính lại với nhau. Dựa vào lực đạo từ lưỡi hái Sử Khả Nỗ Bì, Đoạn Vân tiến sát vào thân thể Sử Khả Nỗ Bì, sau đó vung chân đá một cú vào người hắn!

Không kịp phòng ngự, Sử Khả Nỗ Bì lúc này bị một cước của Đoạn Vân đập trúng ngực! Chân khí cường đại của Đoạn Vân theo cước của hắn dẫm mạnh tràn vào ngực Sử Khả Nỗ Bì.

Một kích này, Đoạn Vân có thể thấy được kết quả từ gương mặt méo xệch của Sử Khả Nỗ Bì. Rất hiển nhiên, mặc dù Sử Khả Nỗ Bì mạnh hơn Đoạn Vân nhưng chân khí dù sao cũng là khắc tinh của linh hồn! Một linh hồn không có thân thể bao bọc thì đối diện chân khí của Đoạn Vân, cơ hồ không có lực phòng ngự gì. Một cước này đủ làm cho Sử Khả Nỗ Bì phải kiêng kỵ năng lượng của Đoạn Vân!

Sau một kích này, Đoạn Vân thừa dịp năng lượng Sử Khả Nỗ Bì đang rối loạn, kiếm trong tay lập tức vung lên.

Cuốn lưỡi hái tới gần. Sau đó, Đoạn Vân ngửa người, từ bên phải nghiêng người lướt qua.

Ngay lúc đó, Đoạn Vân cảm nhận được cước của Sử Khả Nỗ Bì đang đá vào người mình. Dưới tình hình khẩn cấp, thân thể hắn gần như nằm ngang, tả chưởng vỗ xuống phía dưới, ngăn trở một cước mãnh liệt của Sử Khả Nỗ Bì. Còn tay phải của hắn cầm kiếm trực tiếp chém vào cánh tay Sử Khả Nỗ Bì!

Ầm! Cước của Sử Khả Nỗ Bì tiếp xúc với bàn tay Đoạn Vân, thần lực của Tử Thần va chạm với chân khí của Đoạn Vân! Còn kiếm trên tay phải Đoạn Vân cũng đã chém tới cánh tay Sử Khả Nỗ Bì!

Rắc...Vèo! Hai tiếng va chạm vang lên! Cổ tay Đoạn Vân bị trật gân! Còn Sử Khả Nỗ Bĩ thì thảm hơn nhiều, cánh tay bị tiểu kiếm chứa đầy chân khí chém rơi !

Vì một cước của Sử Khả Nỗ Bĩ hướng lên trên, do đó Đoạn Vân phải lấy cứng đối cứng nên bị một cước đá bay. Thân thể của hắn lúc này bay lên cao, đem theo nửa cánh tay phải đang nắm lưỡi hái của Sử Khả Nỗ Bĩ!

Sau khi ổn định thân hình, cảm nhận được sự đau đớn ở cánh tay trái, Đoạn Vân vận lại khớp ở cổ tay, rồi nhanh chóng dùng chân khí chữa trị. Sau khi tất cả đều đã hoàn hảo như lúc ban đầu, Đoạn Vân cầm nửa cánh tay và lưỡi hái của Sử Khả Nỗ Bĩ ném vào Thái Cực đồ !

Sử Khả Nỗ Bĩ mất cánh tay, lúc này vừa hận vừa sợ Đoạn Vân! Hắn đã ý thức được sức mạnh của Đoạn Vân. Vậy là trong các giới, đã xuất hiện một người có thể giết chết mình! Cái quan trọng nhất là, mình lại trở thành địch nhân của tên này! Ngực đau đớn, cánh tay bị chặt mất, điều này là chứng minh trực tiếp nhất - Đoạn Vân có thể giết chết hắn! Có thể làm cho mình cảm nhận được đau đớn, có thể gây ra thương tổn cho mình, chặt bỏ cánh tay mình, như vậy nhất định có thể chặt đầu mình! Tầm thân bất diệt của mình trước mặt Đoạn Vân đã không còn là bất tử bất diệt nữa rồi .

Đoạn Vân và Sử Khả Nỗ Bĩ chỉ chiến đấu có một hiệp, lúc này đã coi như phân cao thấp! Sử Khả Nỗ Bĩ đánh trật tay Đoạn Vân, nhưng Đoạn Vân lại không cần đến năm giây chữa trị xong cánh tay. Một cước Đoạn Vân đá trúng ngực Sử Khả Nỗ Bĩ, làm cho năng lượng Tử Thần rối loạn dị thường, hơn nữa một kiếm chém bay một cánh tay của Sử Khả Nỗ Bĩ! Rất hiển nhiên, trận này Đoạn Vân chiếm cứ thượng phong .

Một kích qua đi, sau khi ổn định thân hình và điều chỉnh nội tức, Đoạn Vân một lần nữa vọt tới! Lần này, đối thủ của mình đã không còn lưỡi hái, cũng không có tay phải. Trong mắt Đoạn Vân, tên gia hỏa này đúng là con dê đực hắn tới mổ !

Đoạn Vân thấy kiếm khí không có tác dụng nhiều với linh hồn cường đại này. Hắn muốn sử dụng kiếm tràn ngập năng lượng chân khí cường đại để đâm thủng trái tim tên gia hỏa này, hoặc trực tiếp chặt cái đầu to đùng của hắn !

Đoạn Vân đáp xuống, lúc này khoảng cách với tên gia hỏa từ trăm thước trong nháy mắt biến thành không đến năm thước. Kiếm của Đoạn Vân đã giơ lên, hắn muốn chém chết ngay tên gia hỏa từng đại ngôn muốn cướp đàn bà của mình !

Lúc này, Sử Khả Nỗ Bĩ đột nhiên lộ ra một cái bát nhỏ. Một cái bát nhỏ có miệng tròn đường kính đại khái hai mươi li! Hơn nữa, Đoạn Vân còn thấy trên mặt Sử Khả Nỗ Bĩ nụ cười quỷ dị !

Một cái chén bể, xuất ra để xin cơm à? Mặc dù cảm thấy nụ cười trên mặt Sử Khả Nỗ Bĩ rất quỷ dị, nhưng Đoạn Vân cũng không quá để ý. Hắn không hề giảm đà tấn công tên gia hỏa này. Kiếm trong tay hắn vẫn chém về phía thân thể Sử Khả Nỗ Bĩ .

Nhưng khi Đoạn Vân cách Sử Khả Nỗ Bĩ không đến ba thước, đột nhiên một lực hút cường đại từ cái chén bể đó phát ra. Đồng thời cái bát nhỏ đó lại lớn lên một cách quỷ dị, đánh về phía Đoạn Vân! Hào quang chợt lóe lên, lúc này Đoạn Vân đột nhiên biến mất !

Phía bên kia, cuộc chiến giữa mười Thần Long và năm con rồng năm đầu địa ngục và năm siêu khô lâu đã cơ bản chấm dứt. Năm con rồng năm đầu địa ngục trực tiếp bị năm Thần Long xé xác, con nào cũng nát bấy! Năm tên gia hỏa này, đương trường đã hoàn toàn tử vong. Năm khô lâu kia cũng có kết quả như vậy. Thân thể năm bộ xương khô bị mười Thần Long phá nát, còn linh hồn họ cũng bị đánh tan.

Lúc này, Sử Khả Nỗ Bĩ nâng bát nhỏ trong tay hắn lên cười to nói:

- Ha ha, Đoạn Vân ơi là Đoạn Vân. Người là khắc tinh của ta thì sao chứ? Trong cái chén linh hồn của ta, cho dù người mạnh hơn ta thì cũng chỉ có thể là một con thú chờ ta xé thịt! Linh hồn Chủ thần? Linh hồn Thần Vương? Hừ, linh hồn bí pháp của ta sớm đã vượt qua những cảnh giới này rồi !

Khi thấy mười thủ hạ nằm trên đất, hắn vô cùng phẫn nộ nhìn về phía đám thủ hạ Đoạn Vân :

- Không ngờ, lực chiến đấu mấy tên thủ hạ phế vật của Đoạn Vân lại ghê gớm như vậy! Các người giết thủ hạ của ta thì đồng dạng cũng sẽ chết .

Nhưng mười Thần Long và năm ma sủng nhìn hần với ánh mắt có chút kỳ quái. Ánh mắt của họ như đang nhìn một tên thiếu năng trí tuệ hoặc là một thằng khùng !

434. Chương 434: Tuyệt Đối Tử Vong.

-B át linh hồn hử? Đồ này được đấy !

Thanh âm Đoạn Vân làm Sử Khả Nỗ chấn động! Trong khi hần đang quay bốn xung quanh để tìm, Đoạn Vân cầm tiểu kiếm trung hoa đặc chế xuất hiện từ giữa không khí, trực tiếp bổ về phía tay trái hần lúc này đang cầm bát nhỏ.

A! Tử Thần một lần nữa gầm lên phẫn nộ. Vốn, hần thấy được phương hướng thanh kiếm chém tới, liền cố gắng phòng thủ. Nhưng chỉ trong chớp mắt, thanh kiếm đó lại từ một phương hướng khác chém rời cánh tay của hần ra. Cánh tay trái đang cầm bát linh hồn giống như cánh tay phải cầm lưỡi hái lúc này, một lần nữa bị Đoạn Vân chém rời ra !

Sau khi chém rời cánh tay trái của Sử Khả Nỗ Bĩ, lướt mắt đánh giá một chút, Đoạn Vân lại ném món đồ vào trong Thái Cực đồ .

Vừa rồi khi bát linh hồn hình thành một lực hút rất lớn, Đoạn Vân lập tức vận khởi không gian ma pháp, thuấn di đi chỗ khác. Rồi hần đã vô thanh vô tức xuất hiện sau lưng Sử Khả Nỗ Bĩ! Lần tập kích vừa rồi sở dĩ có thể thành công, chủ yếu là vì Đoạn Vân đột nhiên xuất hiện làm cho Sử Khả Nỗ Bĩ nhất thời không phòng bị kịp. Do đó, một kích của Đoạn Vân trúng đích ngay, trực tiếp chém rời tay kia của Sử Khả Nỗ Bĩ !

Nhìn Sử Khả Nỗ Bĩ hai tay đã mất đứng cách đó không xa, Đoạn Vân nói vẻ nghiêm túc :

- Sử Khả Nỗ Bĩ! Vốn ta không muốn gây chuyện với địa ngục. Nhưng hôm nay, ta cũng rất bất lực! Đoạn Vân ta dù sao cũng phải nghĩ đến trăm ức sinh linh trên đại lục. Địa ngục các ngươi đã xâm lược Trung Hoa gia tộc của ta, do đó quan hệ giữa Nhân giới và địa ngục đã bị người biến thành cừu địch. Đoạn Vân ta có rất nhiều địch nhân, cũng không ngại có thêm một nhóm nữa đâu!

Nhìn nhìn hai tay mình, mặt Sử Khả Nỗ Bĩ trở nên méo xệch .

- A!

Sau khi gầm lên một tiếng, hào quang mang theo năng lượng tử khí hiện lên ở hai tay Sử Khả Nỗ Bĩ. Trong giây lát, hai tay Tử Thần Sử Khả Nỗ Bĩ lại mọc ra !

Chiêu này của Tử Thần cũng không khiến cho Đoạn Vân giật mình! Sử Khả Nỗ Bĩ ở dạng hình thái linh hồn. Còn việc bổ sung năng lượng linh hồn là một kỹ năng rất cơ bản của Tử Thần, vốn là một Thần Vương linh hồn cường đại. Nhiều năm trước Đoạn Vân đã có thể thông qua việc bổ sung linh hồn khiếm khuyết mà làm sống lại những linh hồn đã chết từ lâu! Hơn nữa, Đoạn Vân còn nhìn ra được, năng lượng linh hồn trên hai tay mới của tên gia hỏa này là dùng năng lượng ở bộ vị khác bổ sung tới. Và cánh tay mới này không mạnh như cái trước !

Đoạn Vân vung tiểu kiếm lên, một lần nữa lao về phía Sử Khả Nỗ Bĩ! Đối với Tử Thần tay không tác sát, Đoạn Vân cũng không hề có ý muốn hạ thủ lưu tình chút nào. Tên gia hỏa này dám nói muốn cướp đàn bà của hần, thì sẽ phải trả giá đắt cho những lời này !

- Hừ! Không biết điều, Linh Hồn Công Kích !

Cười lạnh một tiếng, Sử Khả Nỗ Bĩ vung hai tay lên phóng ra một luồng năng lượng mãnh liệt tấn công Đoạn Vân !

Khẽ cười một tiếng, Đoạn Vân đang công kích với tốc độ cao đột nhiên biến mất. Rồi, Đoạn Vân bỗng xuất hiện sau lưng Sử Khả Nỗ Bĩ, gươm kiếm lên chém xuống! Không gian ba động làm Sử Khả Nỗ Bĩ phát hiện rất nhanh. Hần xoay người, muốn một lần nữa phát khởi tử vong công kích vào Đoạn Vân. Nhưng khi chưa kịp xoay người, sau lưng của hần lúc này bỗng dâng lên một cơn đau đớn mãnh liệt! Tiểu kiếm tràn ngập chân khí cường đại của Đoạn Vân trực tiếp chém vào lưng Sử Khả Nỗ Bĩ, tạo thành một vết thương thật

dài xuất hiện sau lưng hắn! Cổ nén cơn đau nhức sau lưng, Sử Khả Nỗ Bĩ xoay người, đánh ra một đòn công kích linh hồn ! Nhưng, một kích này cũng chỉ đánh trúng vào tàn ảnh của Đoạn Vân !

Sau khi thuấn di, Đoạn Vân xuất hiện ở bên trái Sử Khả Nỗ Bĩ. Thừa dịp Sử Khả Nỗ Bĩ đang hồi lực, tiểu kiếm Đoạn Vân xẹt nhanh qua cổ Sử Khả Nỗ Bĩ! Một kiếm này tạo thành một đường dài trên cổ Sử Khả Nỗ Bĩ !

Lúc này, Tử Thần nổi giận lắm rồi. Bị thương liên tục nhiều lần làm cho hắn vô cùng phẫn nộ! Hắn gần giống như một đầu sư tử phát điên, phát động năng lượng công kích mãnh liệt về bốn phía. Cả khu vực vốn khá là hoang vu này vì tử vong năng lượng của Tử Thần càng trở nên thê lương hơn. Bất kỳ sinh linh nào bị luồng năng lượng khó hiểu của tên gia hỏa này quét trúng cũng đều chết hết. Tên Tử Thần này càng phát cuồng, Đoạn Vân lại càng có cơ hội đánh trúng hắn. Dựa vào khinh công quý dị, thuấn di có tính cơ động cao, thừa dịp Sử Khả Nỗ Bĩ đang công kích điên loạn không có mục đích, Đoạn Vân xuất ra vô số những đòn mãnh liệt liên tiếp! Dưới sự công kích mãnh liệt của Đoạn Vân, linh hồn Sử Khả Nỗ Bĩ càng trở nên te tua. Sau hai ba phút, trên linh hồn Sử Khả Nỗ Bĩ đã đầy những vết thương lớn nhỏ, tính ra không dưới một trăm lỗ !

Có thể là vì năng lượng yếu bớt nên Sử Khả Nỗ Bĩ trở nên tỉnh táo hơn! Hắn bắt đầu bình tĩnh lại. Việc thuấn di của Đoạn Vân sinh ra không gian ba động, mà hắn có thể rất dễ dàng cảm giác được những dao động này! Với những công kích của Đoạn Vân, hắn cảm nhận được bằng ý thức bản năng khi gặp nguy cơ. Hơn nữa những dao động năng lượng linh hồn cũng có thể bị hắn cảm thụ được .

Sau khi tên gia hỏa này tỉnh táo lại, vài đòn công kích của Đoạn Vân đã không thể đắc thủ! Cấp bậc năng lượng của Sử Khả Nỗ Bĩ cường đại hơn Đoạn Vân nhiều. Vì vậy, Đoạn Vân không muốn bị tên gia hỏa này dùng năng lượng cấp mười bảy hậu giai đánh trúng !

Sau mấy lần tiến công không có hiệu quả, Đoạn Vân đứng lại nhìn Sử Khả Nỗ Bĩ vài thước! Cảm thụ tử khí từ chiến kỹ của Tử Thần, Đoạn Vân nhìn Sử Khả Nỗ Bĩ nói :

- Sử Khả Nỗ Bĩ! Tuy những vết thương trên người ngươi không nặng lắm, nhưng cũng tuyệt đối không nhẹ! Không biết có cần tế tự thuật của ta trị liệu cho ngươi không? Tế tự thuật này, là nhờ Lị Á yêu quý dạy cho ta đó? A không, kỳ thật nàng thích ta gọi nàng là tiểu nữ nô yêu quý! Ngươi biết không: đêm hôm đó, nàng chủ động tìm tới ta, nói muốn làm nữ nô cho ta. Ta muốn cự tuyệt cũng không cự tuyệt được! Thân thể nàng làm ta nhớ mãi! Thật sự là tiêu hồn thực cốt, tuyệt đối là vật Nhân giới à không của Thần giới !

- Ngươi cảm miệng cho ta !

Cơn giận của Sử Khả Nỗ Bĩ một lần nữa bị Đoạn Vân chọc lên .

Mặc dù biết Đoạn Vân kích hắn, nhưng khi nghe Đoạn Vân nói như vậy, hắn không kiềm chế được sự kích động và phẫn nộ trong lòng !

- Ngươi đi tìm chết đi! Chiến kỹ Tử Thần - Tuyệt Đối Tử Vong !

Sử Khả Nỗ Bĩ điên cuồng hét lên một tiếng, năng lượng ba động ầm ầm trong cơ thể hắn. Thân thể hắn lúc này bộc phát ra năng lượng cường đại, dồn toàn bộ năng lượng, hắn quay về Đoạn Vân công kích ra một chiêu có sức công phá khủng khiếp!

Đây là một siêu chiến kỹ Thần Vương tràn ngập tử vong năng lượng, một chiến kỹ Thần Vương có thể giết linh hồn lẫn thân thể đối thủ! Gặp phải chiêu này, Đoạn Vân tuyệt đối có thực lực né tránh. Nhưng nếu thế thì khu vực mấy trăm dặm phía sau mình tương lai sẽ biến thành giải đất tử vong! Mặc dù không biết địa ngục có hình dáng như thế nào, nhưng nếu để cho chiến kỹ Thần Vương có năng lượng như một quả bom nguyên tử này phủ xuống giải đất này, nửa Mộng Đa Lợi Á tương lai sẽ biến thành địa ngục trần gian !

Cau mày lại, Đoạn Vân vận khởi Thái Cực, nhanh chóng làm nó xoay tít !

Đoạn Vân muốn hấp thu toàn bộ năng lượng này! Dưới thế công hung mãnh, Đoạn Vân đứng tấn vững vàng cầm Thái Cực đồ chắn phía trước hắn. Hắn muốn lợi dụng động lực hóa giải và sự xoay tròn của Thái Cực đồ, hạ lực đạo của luồng năng lượng này xuống, sau đó hấp thu!

Ngay vào lúc chiêu Tuyệt Đối Tử Vong của Tử Thần tiếp xúc với Thái Cực đồ, Đoạn Vân cảm nhận được Thái Cực đồ phải chịu một sức ép vô cùng lớn. Theo những vòng xoay của Thái Cực đồ và sự chống đỡ của Đoạn Vân, lực đạo cương mãnh dần dần bị Đoạn Vân hóa giải, từng chút được Đoạn Vân hấp thu .

Sau khi Đoạn Vân lui lại ước chừng vài trăm thước, năng lượng tử vong cũng cơ bản bị Đoạn Vân hấp thu hết !

Sau khi phát ra đòn công kích, Tử Thần Sử Khả Nỗ Bĩ lúc này cảm thấy mình bị hư thoát. Cảm giác thân thể bị đào rỗng hết năng lượng. Hần cơ hồ không có năng lượng dư thừa để bảo trì thân hình mình nữa. Vốn hắn nghĩ rằng, Đoạn Vân muốn đón đỡ luồng năng lượng này tuyệt đối phải chết. Do đó, mặc dù bị mất năng lượng nhưng mặt hắn vẫn tràn đầy nụ cười chờ đợi cái chết của Đoạn Vân! Phải biết rằng, Tuyệt Đối Tử Vong là chiến kỹ quan trọng nhất của Tử Thần. Một kích này tuy không đủ uy lực để hủy diệt cả Nhân giới, nhưng năng lượng này mà tiêu diệt một nửa sinh linh trên Mộng Đa Lợi Á thì tuyệt đối dễ dàng phi thường !

Nhưng, khi hắn thấy Đoạn Vân đón đỡ được luồng năng lượng công kích này, gương mặt Tử Thần vốn đang trắng bệch, nay trở nên còn trắng hơn nữa, trắng đến cơ hồ muốn mọc lông trắng ra !

Thu hồi lại Thái Cực đồ, Đoạn Vân lắc mình đứng trước Sử Khả Nỗ Bĩ trăm thước, mỉm cười nhìn hắn.

Lúc này, Sử Khả Nỗ Bĩ một lần nữa phát động một đòn công kích mới :

- Đoạn Vân! Người đã có thể tiếp được Tuyệt Đối Tử Vong của ta, hãy tiếp thêm một chiêu Chung Cực Hủy Diệt đi! Chiến kỹ của Tử Thần - Chung Cực Hủy Diệt !

Thấy tên gia hỏa này lại đưa ra một chiêu khác, lúc này Đoạn Vân chẳng biết hư thật ra sao, lập tức đề cao cảnh giác, Thái Cực đồ thời khắc chuẩn bị đưa ra ngoài !

Những gì xảy ra trước mắt làm cho Đoạn Vân giật mình. Bởi vì sau khi trên người Sử Khả Nỗ Bĩ lóe lên vài vòng năng lượng, bỗng nhiên biến mất .

Chết rồi, tên gia hỏa này muốn chạy! Đoạn Vân phóng xuất thần thức truy tìm tung tích tên gia hỏa này. Khi Đoạn Vân tìm được thì hắn đã chui xuống đất năm ngàn thước vào vết nứt lúc trước rồi !

Đoạn Vân lợi dụng thân phận Chủ thần địa hệ đỉnh giai, trực tiếp dùng thuật thổ động lắc mình chui xuống đất. Nhưng, khi Đoạn Vân đuổi tới thì nửa người tên gia hỏa này đã xuyên qua địa ngục rồi. Đoạn Vân quay về lưng tên gia hỏa này, đâm cho hắn một đâm rất mạnh, chân khí cường đại mãnh liệt lúc này ầm ầm tràn vào lưng tên gia hỏa này .

Một quyền này, cũng vừa vặn đâm tên gia hỏa này chui tọt vào địa ngục. Trong lúc vết nứt từ từ khép lại, Đoạn Vân thấy tên gia hỏa lập tức biến mất khỏi tầm mắt mình .

Nhìn vết nứt khép lại, Đoạn Vân suy nghĩ một lúc rồi sau đó trực tiếp dùng không gian bí pháp gắn chặt lại vết nứt lại. Từ bây giờ, ngoại trừ hắn ra thì không ai có thể mở nó được nữa!

435. Chương 435: Lang Nha Tuyệt Sát.

Sau khi dùng ma pháp của mình bịt kín vết nứt, Đoạn Vân để lại đám thủ hạ và con Tam Đầu Khuyển địa ngục đáng thương ở lại, còn mình thuần di tới Lạc Nhật Hạp Cốc!

Ở đây số lượng quân đội địa ngục khá là kinh khủng, tổng số phải đạt tới gần hai trăm vạn. Trong đó số lượng vũ lực cao giai có khoảng mười con Tam Đầu Khuyển địa ngục, một trăm ma thú địa ngục cấp mười bốn, một vạn sinh vật địa ngục cấp mười ba ngoài ra còn có hơn mười vạn kỳ sĩ địa ngục cấp mười hai.

Tiểu binh cấp bậc bình thường trở xuống cũng có trên trăm vạn!

Nhưng đáng tiếc, nhóm quân địa ngục đầu tiên vừa xuất hiện, đã bị Nanh Sói đại quân đóng xung quanh phát hiện ra. Thông qua ba đường thông đạo, sáu mươi vạn tướng sĩ Nanh Sói từ ba hướng khác nhau vây kín nhóm quân đội địa ngục này bên trong hẻm núi! Bộ quốc phòng Trung Hoa lúc này cũng đặt toàn quân vào trạng thái động viên để chống dị tộc xâm lăng. Dưới sự chỉ đạo âm thầm của Đoạn Vân, sư đoàn Nanh Sói lúc này cũng đã đến chiến trường!

Đối mặt với sự xâm lăng của sinh vật lạ, tướng sĩ Nanh Sói cũng chẳng nói gì nhiều với địch nhân. Mà nói làm gì, vất vả lắm mới gặp được một đối thủ như vậy, nói quá lại dọa cho bọn chúng chạy mất thì làm sao? Hơn nữa, dụng binh phải biết dấu điểm! Chẳng lẽ cho địch nhân tìm hiểu mình rõ ràng rồi mới tiến công? Ai thêm biết người có tội hay vô tội, quân đội đã phải đến đây thì trước hết đánh cái đã!

Do đó, sau khi tìm hiểu thực lực cụ thể của địch quân, tướng sĩ Nanh Sói liền vây kín đối phương lập tức phát khởi công kích! Chịu trách nhiệm chỉ huy chiến dịch lần này, là nguyên lão trưởng lão một thuộc sư đoàn Nanh Sói - Mã Khắc. Trước tiên, hấn ra lệnh cho sáu mươi vạn Nanh Sói đại quân, phân làm ba đường vây chặt nhóm bộ đội địa ngục ở Lạc Nhật Hạp Cốc! Đồng thời cũng lệnh cho một nhóm trinh sát bắt một số địch quân tra hỏi. Sau khi tìm hiểu ý đồ và thực lực cụ thể của đối phương, Mã Khắc cho ba lộ đại quân phát sử dụng chiến kỹ của Nanh Sói chuyên công kích tầm xa đánh vào đám quân địa ngục khốn khiếp này. Nhóm bộ đội địa ngục bị Nanh Sói đại quân vây chặt trong hẻm núi, cơ hội tàn sát tốt như vậy thì sao tướng quân Mã Khắc buông tha cho được? Do đó, cứ mười vạn người lập thành một nhóm, sử dụng chiến kỹ Nanh Sói hướng về phía đám sinh vật địa ngục đang ngơ ngác không ngừng oanh kích mãnh liệt.

Đại khái sau mười lần hợp thể công kích do đại quân Nanh Sói phát ra, mấy tên trinh sát điều tra thống kê: nhân số địch quân thương vong đại khái khoảng năm sáu mươi vạn, trận hình địch quân cũng đã loạn. Một vài sinh vật bất minh hướng về phía trận doanh quân ta phát khởi phản kích!

Kỳ thật, cũng đáng đời cho đám sinh vật địa ngục xui xẻo này! Sáu mươi vạn Nanh Sói, toàn bộ đều là Đẩu thần, lại thêm trình độ chân khí hóa đẩu khí của Nanh Sói cực cao, có tác dụng áp chế mãnh liệt linh hồn. Đám quân của địa ngục có cấp bậc thực lực đã không bằng Nanh Sói, kĩ năng chiến đấu, tổ chức quân sự cũng không bằng thì làm sao có thể đấu với Nanh Sói đại quân chứ?

Dưới tình huống mạnh yếu, địch ta đã khá rõ ràng, Mã Khắc Đại tướng quân hạ lệnh tổng công kích địch quân! Sáu mươi vạn tướng sĩ Nanh Sói cười Kiến Càng hướng về phía trận hình đã loạn của đội quân địa ngục, từng bước ép dần vào chân tường. Hợp thể chiến kỹ của từng nhóm đơn vị một lần nữa lại có hiệu quả rất lớn. Những luồng đẩu khí giống như những viên đại bác của Nanh Sói oanh kích dữ dội chung quanh đám sinh vật địa ngục đang chạy trốn tứ tán. Mỗi loạt pháo năng lượng này vừa rơi xuống là một tầng lớn sinh vật địa ngục bị đẩu khí Nanh Sói đập cho phân thân toái cốt! Đám kỵ sĩ địa ngục cấp thấp bị đẩu khí Nanh Sói lướt qua, thân thể ở hình thái linh hồn lập tức xuất hiện vài lỗ thủng to tướng! Còn một vạn sinh vật địa ngục cấp mười ba chỉ cần bị dính đẩu khí Nanh Sói cũng đều bị trọng thương. Những tên cao cấp hơn cũng có tình trạng tương tự!

Đồng thời khi sáu mươi vạn đại quân Nanh Sói tiến lên, một vạn Nanh Sói cấp bậc thực lực đã đạt tới Chân thần trực tiếp quay sang một trăm ma thú và mười Tam Đầu Khuyển địa ngục tiến hành bắn tỉa! Hợp thể chiến kỹ của Nanh Sói trực tiếp từ ngoài vài trăm thước bắn gục từng con, từng con một.

Mười Tam Đầu Khuyển địa ngục, đối mặt với công kích mãnh liệt phô thiên cái địa của tướng sĩ Nanh Sói, lúc này gánh vác trọng trách tiên phong. Chúng vươn đầu găm lên, hướng về phía Nanh Sói đại quân lao tới. Nhưng chúng vừa tụ tập được mấy vạn đại quân đang lao tới lại trực tiếp biến thành mục tiêu cho hợp thể chiến kỹ của Nanh Sói oanh kích! Cả đội ngũ xung phong cũng chỉ còn lại có năm con Tam Đầu khuyển! Một trăm ma thú đầu địa ngục, dưới hợp thể chiến kỹ sư đoàn Nanh Sói oanh kích đều đã ngã xuống. Còn năm con Tam Đầu khuyển khác cũng không có may mắn thoát khỏi, đều bị đánh trọng thương! Năm con chó nhỏ này xem ra vẫn còn hạnh vận. Dưới tình huống bên mình tổn thất thảm trọng, cuối cùng cũng vọt tới được trận doanh đối phương! Sau lưng trận doanh Nanh Sói kia chính là lực lượng chung đoàn gồm năm mươi Thân Long cấp Chủ thần cũng đang chuẩn bị ra tay. Nhưng lúc này, trên bầu trời bỗng xuất hiện một nhóm bộ đội, số lượng khoảng một vạn người. Đây là không quân Long kỵ của sư đoàn Nanh Sói nhưng được phép tác chiến độc lập. Bọn họ dưới sự dẫn dắt của sư đoàn trưởng Hi La bay vọt lên, trực tiếp xuất hiện phía trên đầu Tam Đầu Khuyển địa ngục.

- Chuẩn bị bắn!

Sau một tiếng ra lệnh của Hi La, hợp thể chiến kỹ của một vạn tướng sĩ Nanh Sói trực tiếp bắn về phía năm con chó địa ngục một luồng năng lượng mãnh liệt. Sau vụ nổ, trên người năm con chó nhỏ bỗng có vài trăm lỗ to nhỏ khác nhau, ầm ầm ngã xuống!

Chiến đấu đến bây giờ thì lực lượng chung đoàn của quân địch đã cơ bản bị tiêu diệt. Lúc này, việc đồ sát

cũng bắt đầu! Sáu mươi vạn Nanh Sói kỵ sĩ kiến gươm đao lên chém giết đám sinh vật địa ngục xâm lăng đã bị Nanh Sói đại quân vây kín! Nanh Sói đại quân đồ sát như gió, chẳng mấy chốc đã dọn sạch cả Lạc Nhật Hạp Cốc. Dưới kiếm của đại quân Nanh Sói, những sinh vật địa ngục đáng thương này như một con thú đang chờ bị làm thịt! Từng con một lần lượt bị đồ戮 một cách vô tình. Bằng vào tác dụng đầu khí Nanh Sói khắc chế linh hồn, sáu mươi vạn Nanh Sói võ sĩ đại diện thần uy giết sạch đám bộ đội địa ngục.

Vốn nhóm đại quân địa ngục này cũng muốn rút lui, nhưng đáng tiếc là, khi Nanh Sói đại quân hợp thể công kích không biết đánh trúng vào đâu mà vết nứt đó lại khép lại. Do đó, gần hai trăm vạn đại quân địa ngục biến thành đối tượng đồ sát của đại quân Nanh Sói!

Khi Đoạn Vân tới nơi, cả chiến trường đầy người chết! Trên trăm vạn thân thể sinh vật địa ngục, nằm nghiêng ngửa ở đó. Nơi nơi đều là tay đứt chân gãy, cả người nát bấy! Cảnh tượng thật là thê thảm.

- Thiếu gia! Đây là một nhóm quân đội địa ngục! Một trăm tám mươi vạn sinh vật địa ngục hiện đã cơ bản bị tiêu diệt. Tình huống của quân ta rất tốt. Chỉ có hai trăm sáu mươi người bị vết thương nhẹ, trọng thương mười sáu người, không ai chết!

Mã Khắc phụ trách chỉ huy khi nhìn thấy Đoạn Vân, lập tức hồi báo cho hắn.

- Từ binh đâu? - Đoạn Vân hỏi.

Sư đoàn trưởng Nanh Sói Hi La một bên trả lời :

- Thiếu gia! Trong nhóm này, mười tên có cấp bậc năng lượng cao nhất là mấy con chó ba đầu trong khi chiến đấu đã bị trọng thương! Chúng đều là sinh vật dị hình cấp mười lăm, rất hung ác! Một con trong số đó, mặc dù đã trọng thương, nhưng thiếu chút nữa cắn trúng vài huynh đệ chúng ta! Do đó, chúng ta hợp lực đánh cho tên gia hỏa này nửa chết nửa sống, đồng thời rót năng lượng đầu khí vào, cầm cố năng lượng của chúng!

Nói xong, Hi La lệnh cho vài tướng sĩ Nanh Sói đem mười con Tam Đầu khuyển đi lên.

Xử! Mấy con Tam Đầu Khuyển này trong đó có vài con đã biến thành chó hai đầu hoặc là một đầu rồi! Quân của bốn thiếu gia quả nhiên cứng thật! Đoạn Vân vung tay lên thu mấy tên gia hỏa này vào Thái Cực đồ, tạm thời phong ấn chúng lại.

Nhìn nhìn chiến trường một lúc, Đoạn Vân xuất Thái Cực đồ ra. Thái Cực đồ xoay tròn điên cuồng hấp thu những sinh vật địa ngục ở khu vực này! Gần hai trăm vạn linh hồn địa ngục, đối với Đoạn Vân và Thái Cực đồ của hắn thì tuyệt đối là một món ăn đại bổ.

Trong khi Thái Cực đồ vận chuyển, Đoạn Vân còn đặc ý đi quan sát vết nứt. Vết nứt này hơi dài, cơ hồ vắt ngang hơn phân nửa hẻm núi! Mặc dù đã bị một đòn hợp thể năng lượng của Nanh Sói đánh trúng nên xảy ra sự co lại nhất định, cản trở không cho đại quân địa ngục rút lui, nhưng vẫn là một vết rộng không đến một thước. Nhìn về phía đầu bên kia của vết nứt, Đoạn Vân đang muốn sử dụng thần thức để xem. Nhưng ngay lúc này, trong Thần Long giới bỗng xuất hiện một vài dị động.

- Thiếu gia! Tây đại lục cũng xuất hiện rất nhiều sinh vật địa ngục! - Thị nữ Liên Na lúc này xuất hiện trong giới tử.

- Hừ Hi La! Nhanh chóng tập hợp bộ đội, Tây đại lục cũng có đại quân địa ngục xâm lăng! - Lúc này Đoạn Vân quay sang ra lệnh cho Hi La.

- Hừ vết nứt này không thể lưu lại!

Nói xong, Đoạn Vân vận khởi không gian ma pháp, một lần nữa hàn kín vết nứt không gian lại.

Thu hồi Thái Cực đồ, đồng thời Đoạn Vân thu luôn cả sư đoàn Nanh Sói vào đó.

- Mã Khắc! Người ở đây tập hợp bộ đội, phái ra ba mươi vạn đại quân tới chiến trường Tây đại lục. Nhớ lưu lại ba mươi vạn phụ trách trấn thủ ở đây! Còn nữa, nhanh chóng thông báo cho những sư đoàn Nanh Sói khác, đại quân phải chuẩn bị bất kỳ thời khắc nào cũng sẽ được điều đến Tây đại lục!

- Rõ!

Nghe tiếng 'rồ' này, Đoạn Vân biết tên gia hỏa Mã Khắc bây giờ thật ra rất hưng phấn!

Vận khởi không gian ma pháp, Đoạn Vân thuần di hai lần liên tục. Tuy Đoạn Vân có thể thuần di, nhưng thuần di cũng có một hạn độ đó là phạm vi thuần di hữu hiệu cũng chỉ có thể ở trong vòng khu vực tinh thần lực của mình có thể đạt tới! Tương tự như thế, tên Đoạn Vân biến thái này có thể thuần di chính xác tới nơi thần thức hần bao phủ.

Sau vài giây, Đoạn Vân đã đặt chân tới A Lí Tây Đa đại lục. Khi triển khai thần thức phát hiện được nơi quân đội địa ngục ở Tây đại lục, hần cũng nhúu mày lại!

Sinh vật địa ngục này là từ một thác nước. Phía sau thác nước, có một huyết động thật lớn. Theo huyết động vào bên trong, có một khối nham thạch bị xé rách thành một đạo vết nứt dài trăm thước, rộng hơn mười thước! Nơi này chính là một trong những nơi có không gian tương đối yếu giữa địa ngục và Nhân giới.

436. Chương 436: Hảo Đa Khô Lâu A.

Xuất hiện ở nơi này không phải những sinh vật địa ngục trong hình thái linh hồn như ở Lạc Nhật Hạp Cốc, mà là những bộ xương khô! Những bộ xương khô có ý thức. Hơn nữa, số lượng và giai vị khô lâu đại quân cũng khá là kinh khủng! Đứng trên bầu trời thác nước Tử Vong, Đoạn Vân dùng thần thức thăm dò những bộ xương khô này, hần có thể thấy đại quân khô lâu hành động không hề chậm chạp ngu ngốc chút nào.

Hơn bốn trăm vạn bộ xương khô dưới đó không hề có một bộ nào dưới mức bán thần cấp cả. Quân đội địa ngục ở Lạc Nhật Hạp Cốc nếu so với đoàn khô lâu đại quân này, quả thực đúng là con kiến so với con voi! Trong số hơn bốn trăm vạn khô lâu đại quân thì có ba trăm vạn bộ xương khô cấp mười một, ước chừng một trăm vạn bộ xương khô cấp mười hai, bốn vạn bộ xương khô Đầu thần cấp mười ba, một ngàn bộ xương khô cấp mười bốn! Ngoài ra còn có một nhóm không ít chung đoạn cấp mười lăm, mười sáu.

Năm mươi tên cấp mười lăm, mười tên cấp mười sáu! Phải biết rằng, khi đại chiến với tử thần, cũng có năm tên cấp mười sáu bị mười Thần Long xé xác.

Đoạn Vân hiểu rất rõ, thể lực tam đại cự đầu ở địa ngục cũng không chênh lệch nhiều! Nếu dưới tay tử thần chỉ có sáu mươi con Tam Đầu Khuyển địa ngục cấp mười lăm và mười con rồng năm đầu địa ngục cấp mười sáu, vậy thì dưới tay Khô Lâu hoàng cũng sẽ có số lượng cấp mười lăm cấp mười sáu cỡ chừng như vậy. Số lượng những bộ xương khô cao cấp này làm cho Đoạn Vân khó hiểu. Vũ lực của Khô lâu hoàng A Lá Đức Mê, thật sự quá quý dị! Chiếu theo số lượng này, Khô Lâu hoàng rất có thể đã xuất động toàn quân rồi. Nhưng lần đầu tiên xâm lăng mà đem tất cả vốn liếng ra là không hợp lý lắm!

Nhưng lúc này, cái Đoạn Vân muốn làm là điều động quân đội.

Những bộ xương khô ghê tởm xấu xí này đang hướng về thành trì xung quanh cuộn cuộn tràn tới. Tây đại lục là đại lục thứ hai của Trung Hoa, vũ lực ở nơi này mặc dù cũng không kém nhưng dù sao cũng yếu hơn so với Đông đại lục! Bộ đội chính quy các nước không được như Đông đại lục. Ở Đông đại lục binh lính toàn bộ đều đã vượt qua thần cấp. Còn ở vùng này có một ngàn hai trăm vạn quân chính qui đại lục. Nhưng bởi vì khởi đầu hơi chậm, nên thực lực bình quân chỉ đến thánh cấp! Hơn nữa ở Tây đại lục, Đoạn Vân cũng không thành lập những quân đội cường hần như Nanh Sói. Nói cách khác, Tây đại lục không có đủ thực lực để ngăn cản quân đoàn khô lâu địa ngục! Những thôn làng xung quanh thác nước Tử Vong cũng đã bị những bộ xương khô này tập kích rồi.

Dân chúng Tây đại lục bắt đầu đổ máu!

Thác nước Tử Vong là nơi hai tòa núi lớn giao nhau. Nước ở thác nước này về cơ bản đều đều do nước suối và băng tuyết tan ra từ những đỉnh núi băng cao ngất! Do quá âm hiểm nên thác nước Tử Vong không có người ở. Nguyên nhân chắc cũng có quan hệ rất lớn với việc những bộ xương khô xuất hiện ở chỗ này!

Trăm vạn bộ xương khô, từ đại huyết động phía sau thác nước Tử Vong đi ra, lúc này theo hạ du tập kết trên một bình nguyên thành một trận hình vuông vức chỉnh tề! Dải bình nguyên này cỏ cây rất tươi tốt. Sau khi Đoạn Vân chiếm lĩnh Tây đại lục, đã biến thành nó thành một đại mục trường! Một vài bộ lạc dân du mục tán cư trên giải đất này. Sau khi khô lâu đại quân xuất hiện, hơn một ngàn mục dân hoảng loạn cưỡi những con ma mã mình nuôi, chạy trốn về phía thành thị gần nhất! Không ít mục dân vì muốn thu

thập đám gia súc của mình bị khô lâu đại quân đuổi tới giết hại! Những bộ xương khô này, đến cả súc vật cũng không buông tha. Khi chúng đi qua chỗ nào thì bất kỳ vật nào còn sống cũng không thể thoát được .

Lúc này, khô lâu đại quân đã tập kết thành một trận hình bốn trăm vạn quân, cùng hướng về một tòa thành thị ở phía nam! Đó là một thành thị trung bình có trăm vạn dân. Bên trong thành có không đến mười vạn quân chính qui Trung Hoa đóng quân. Từ những hành động nhanh chóng của những tướng sĩ mặc quân phục Trung Hoa, xem ra đội quân này đã phát hiện địch nhân rồi! Bây giờ thành trì đã mở rộng cửa, những binh lính đang đón những dân chúng chạy tới từ bốn phía

Rất hiển nhiên, vũ lực chính quy cả Tây đại lục cũng đã cơ bản được điều động! Thông qua truyền tống trận, số lượng quân đội trong thành trì này gia tăng không ngừng .

Đoạn Vân lắc mình, lúc này xuất hiện trên bầu trời thành thị. Khi Đoạn Vân vừa hiện ra, cả tòa thành trì lúc này như sôi lên .

- Thánh Chủ đại nhân !

Quân dân đầy thành đều hành lễ với hấn. Đoạn Vân khẽ gật đầu, ra hiệu cho tất cả mọi người bình thân!

- Thánh chủ đại nhân, ngài đến rồi! Số lượng địch nhân nhiều quá, thực lực lại quá mạnh, ta đang chuẩn bị đưa dân chúng triệt tẩu !

Tên thành thành chủ bây giờ người đầy mồ hôi !

Đoạn Vân dùng thần thức dò xét dân chúng trong thành, phát hiện về cơ bản dân chúng có thể chống lại được những vũ lực cấp năm cấp sáu !

Đoạn Vân vỗ vỗ vai tên thành chủ, nói :

- Làm tốt lắm, bây giờ trước hết người hãy trấn an dân chúng! Đại quân Nanh Sói gia tộc sẽ nghênh đón quân xâm lăng địa ngục ghê tởm này ở bình nguyên phía trước! Đã có mấy trăm mục dân bình thường và gia súc của họ bị những bộ xương khô ghê tởm này giết rồi !

Nói xong, Đoạn Vân một lần nữa biến mất khỏi chỗ cũ! Sau một khắc, Đoạn Vân xuất hiện ở một nơi cách khô lâu đại quân năm ngàn thước .

Bây giờ khô lâu đại quân chỉ cách tòa thành trì vừa rồi không đến hai mươi dặm.

Đoạn Vân vung tay lên, sư đoàn Nanh Sói xuất hiện phía sau lưng hấn với trận hình nghiêm mật !

- Lập một truyền tống trận, trong vòng một phút đưa hai trăm vạn tướng sĩ Nanh Sói đến đây. Sau đó, nhanh chóng bố trí trận hình công kích. - Đoạn Vân hạ lệnh .

Dưới lệnh của Đoạn Vân, một bộ phận tướng sĩ Nanh Sói cầm không gian trang bị tản ra khắp nơi! Hơn ba trăm sáu mươi vạn tướng sĩ Nanh Sói Đông đại lục đã tập kết sẵn sàng ở quân doanh, chỉ chờ truyền tống trận mở ra là đến ngay chiến trường !

Chẳng mấy chốc, từng đội từng đội Nanh Sói kỵ sĩ thi nhau chui vào truyền tống trận, rồi xuất hiện trên bình nguyên! Ngay lập tức, Nanh Sói đại quân này kết thành đoàn trên bình nguyên trống trải. Họ phải bày ra trận hình công kích thích hợp nhất trước khi địch quân tới nơi !

- Lão Đại, tình huống như thế nào ?

Tiểu Phi Hiệp từ Thái Cực đồ chui ra hỏi Đoạn Vân

Đoạn Vân chỉ tay, hất cằm hướng về phía khô lâu đại quân, nói lạnh lùng :

- Địa ngục. Quả nhiên không hổ là nơi tụ tập cao thủ vạn năm! Khô lâu đại quân phía trước chúng ta cũng phải tới hơn bốn trăm vạn, toàn bộ đều là những bộ xương khô siêu giai hoặc cao hơn! Hơn nữa, trong số đó còn xuất hiện mười tên chung đoạn cấp mười sáu. Ta đoán những gì mà con chó đó nói lúc trước toàn là giả tạo cả !

- Lão Đại. Giao con chó đó cho ta! Người mau thừa dịp rảnh rỗi này, chữa trị cho Diệp Cô Thành đại ca và những người khác đi !

Tiểu Phi Hiệp xung phong phụ trách con Tam Đầu Khuyển, nhắc nhở Đoạn Vân về những người kia.

Đoạn Vân suy tư một hồi, rồi cũng đồng ý cần phải nhanh chóng chữa trị cho Diệp Cô Thành và đám vũ lực của mình! Dù sao, không ai biết Khô Lâu hoàng ngoài đám thủ hạ khô lâu này ra rốt cuộc còn có vũ lực cấp mười bảy không !

- Hi La! Người phụ trách chỉ huy trận chiến đấu này! Nếu cần, có thể điều động Thiết Huyết và Huyết Ma tới. Nanh Sói đầu khí là khắc tinh của sinh vật địa ngục. Trận này chúng ta chắc sẽ thắng! Nhưng tuyệt đối không thể khinh địch! Ta không muốn thấy chiến quả ngọc đá cùng vỡ đầu !

- Rõ! Xin thiếu gia yên tâm .

Lúc này Đoạn Vân chui vào Thái Cực đồ, bắt đầu chữa trị cho đám thủ hạ! Bây giờ, năng lượng linh hồn trong tay Đoạn Vân rất mạnh . Nếu dựa vào năng lượng linh hồn này, muốn chữa trị cho vài thủ hạ bị thương hoặc đã chết căn bản không hao phí chân khí Đoạn Vân bao nhiêu .

Tám nô lệ, sau khi được Đoạn Vân điều trị, thân thể bị tàn phá của chúng đã cơ bản hoàn hảo. Tiếp theo thông qua chân khí bồi dưỡng và bổ sung linh hồn, tám nô lệ cũng cơ bản khôi phục hơn phân nửa. Chỉ cần để cho họ tu dưỡng một hai giờ nữa, năng lượng khô kiệt lúc đó cũng sẽ khôi phục. Sau khi chết đi sống lại, tiềm lực của họ sau này phát triển còn lớn hơn nữa .

Để trị liệu cho Diệp Cô Thành, Đoạn Vân đầu tiên dùng chân khí quét sạch những chỗ bị bầm ứ trong cơ thể hắn, cũng giúp hắn打通 một vài kinh mạch bị tắc. Cuối cùng, Đoạn Vân chuyển hóa một vài năng lượng linh hồn cho Diệp Cô Thành! Đối với Nỵ Khả và Âu Đặc Tư, hắn cũng làm tương tự như vậy .

Chữa trị đại khái mất khoảng ba mươi phút. Nếu chữa trị cẩn thận, họ cơ bản có thể hoàn hảo như lúc ban đầu. Nhưng cũng đã mất một thời gian khá lâu rồi. Lúc này thế cục không rõ, địch quân đã tụ tập cách không đến năm trăm thước. Hai trăm vạn đại quân Nanh Sói và bốn trăm vạn khô lâu đại quân đang giằng co hơn mười phút rồi !

Lệnh cho thủ hạ vừa mới được chữa trị ở lại trong Thái Cực đồ tu dưỡng, Đoạn Vân thuận tiện hấp thu một mớ năng lượng linh hồn lớn, bổ sung cho những gì mình vừa mất trong trận chiến với tử thần. Sau đó, Đoạn Vân lác mình xuất hiện trước trận của đại quân Nanh Sói !

- Lão Đại! Người nhìn hơn mười bộ xương khô lâu kim sắc đối diện kia! Cấp bậc năng lượng của chúng đã đạt tới cấp mười lăm cấp mười sáu! Mấy thứ màu bạc kim đạt cấp mười lăm, là những khô lâu cấp tướng. Còn mười con màu vàng kim cấp mười sáu là khô lâu cấp soái. Đám vương cấp khô lâu cấp mười bảy thì chưa xuất hiện! Khô Lâu hoàng, chắc là cao hơn vương cấp.

Tiểu Phi Hiệp chỉ vào địch quân nói với Đoạn Vân .

Nhìn con Tam Đầu Khuyển thương tích đầy mình bên cạnh, Đoạn Vân hỏi lạnh lùng :

- Số lượng?

Tiểu Phi Hiệp hít một hơi, nói :

- Lão Đại, số lượng khá là kinh khủng! Cấp mười lăm ấy có bốn trăm tên! Nói cách khác, năm mươi tên đối diện chỉ là một phần tám mà thôi! Có bốn mươi tên cấp mười sáu! Còn vương cấp, cũng chẳng biết có phải là cấp mười bảy không nữa thì nghe nói có mười tên! Khô Lâu hoàng thực lực tương đương với tử thần. Hai người từng đại chiến mười ngày, cuối cùng hòa nhau! Còn thủ hạ của tên gia hỏa tử thần cũng rất kinh khủng! Tam Đầu Khuyển địa ngục và Ngũ Đầu Long địa ngục, căn bản chỉ là mấy con gia hỏa canh cửa! Vũ lực chính thức dưới tay tử thần là Câu Hồn sứ giả và Nam tước địa ngục! Câu Hồn sứ giả là ba trăm tên có năng lượng tương tự như của tử thần, vũ lực cấp mười lăm! Nam tước địa ngục, nghe đồn không bằng được Ma Thần Vệ. Cấp bậc năng lượng hắn là cấp mười sáu, có sáu mươi tên !

Nghe thế, Đoạn Vân hỏi lại :

- Tình báo chuẩn xác chứ?

- Hắn là chuẩn xác! Tử thần bị lão Đại người đánh bại bỏ chạy, con chó này nói muốn đầu thân dưới tay ngài !

Ngẫm nghĩ một lát, Đoạn Vân nhìn nhìn con chó nằm trên đất đang dùng ánh mắt của cầu khẩn nhìn mình .

Ngẩng đầu nhìn đại quân đối diện, Đoạn Vân cười cười âm tà nói :

- Chờ ta xác nhận những gì ngươi nói là thật, ngươi có thể thành người của Trung Hoa! Đến lúc đó, ta đặt cho ngươi cái tên là tiểu Tam! Nhưng nếu ngươi nói không thật, sự trừng phạt của ta tuyệt đối sẽ kinh khủng gấp trăm lần địa ngục !

Lúc này, trong trận doanh đối phương có một khô lâu soái cấp và hai tướng cấp, ba kim sắc hướng về phía trứ đại quân Đoạn Vân đi tới .

Họ tựa hồ muốn trước khi đại chiến nói chuyện với đối thủ!

437. Chương 437: Bách Vạn Đại Quân Chi Gian Địch Đại Chiến.

Mang theo năm ma sủng, Đoạn Vân hướng về phía ba bộ xương khô đó. Giữa hai quân, Đoạn Vân lúc này cách ba bộ xương khô đó không đến hai mươi thước .

- Khô lâu hoàng A Lá Đức Mễ đâu ?

Nhìn nhìn ba bộ xương đối diện, Đoạn Vân trực tiếp hỏi ngay .

Nghe Đoạn Vân nói, ba bộ xương khô lúc này có chút bối rối, xí xào trao đổi một chút. Bộ xương khô soái cấp màu hoàng kim dùng tiếng đại lục khàn khàn nói :

- Chúng ta là quân đoàn khô lâu cường đại, vừa rồi sở dĩ muốn dừng lại là vì chúng ta còn chưa hạ chiến thư cho các ngươi! Về vấn đề vừa hỏi, chờ ngươi chết trận rồi sẽ biết !

Nghe thế, Đoạn Vân cảm thấy buồn cười! Mẹ kiếp! Loại quân xâm lược như ngươi mà còn bày vẽ chiến thư. Ngươi chắc là có bệnh rồi ?

- Vậy tuyên đọc chiến thư nhanh lên, tốt nhất là cho cả mọi người Tây đại lục nghe ! - Đoạn Vân nói lạnh lùng .

Lúc này, tên gia hỏa lấy ra một tấm huyết thư viết trên da người. Tên gia hỏa này trải huyết thư da người ra. Hai con khô lâu bạch kim cấp mười lăm thật sự sử dụng một bí pháp làm tăng âm, đủ để truyền thanh âm của bộ xương khô soái cấp khắp cả đại lục .

- Nội dung của chiến thư: bốn hoàng là bá chủ địa ngục Khô lâu hoàng A Lá Đức Mễ. Bốn hoàng rất coi trọng mảnh đất nhân giới đại lục này. Do đó, bốn hoàng đặc phái hơn bốn trăm vạn đại quân địa ngục đến chinh thảo! Bốn hoàng tuyên thệ, trong vòng mười ngày chiếm lĩnh A Lí Tây Đa, cũng đem tất cả những sinh linh ở đây biến thành dân chúng của ta! Bốn hoàng muốn trong một tháng sẽ chinh phục Hạ Lợi Ngõa Hải. Sau đó, bốn hoàng sẽ đồng chinh Mộng Đa Lợi Á, bắt sống người đứng đầu Trung Hoa - Đoạn Vân. Bốn hoàng khuyên nhân loại, cùng các loại sinh linh khác ở A Lí Tây Đa, đừng chống cự! Các ngươi chỉ cần được đại quân cường đại của bốn hoàng giết chết là tự nhiên có thể trở thành dân chúng của bốn hoàng. Còn nữa, các ngươi tốt nhất là nên tự sát, nguyên nhân là vì sau khi các ngươi chết có thể lưu lại toàn thân cho các ngươi! Đây là chiến thư của bốn hoàng, hy vọng tất cả sinh linh sắp chết ở Tây đại lục nhớ kỹ. Sau khi các ngươi chết, các ngươi sẽ là dân chúng của La Á Đức Mễ !

Nghe chiến thư này xong, Đoạn Vân chớp chớp mắt, tựa hồ không tìm được! Còn năm ma sủng phía sau hẳn thì nhìn nhau : La Á Đức Mễ này có phải bị bệnh thần kinh không ?

- Nhân loại ti tiện. Vô luận ngươi là ai, chỉ cần trước khi quân đội chúng ta phát khởi công kích, chúng ta sẽ không giết ngươi! Ngươi hãy đi về đi !

Sau khi tuyên đọc chiến thư, tên khô lâu đầu lĩnh dùng ngữ khí khá kiêu ngạo nói với Đoạn Vân .

Đoạn Vân cười lạnh một tiếng, giơ ngón tay lên. Đầu ba bộ xương khô lập tức rơi xuống,

- Mẹ kiếp! Nói chuyện cũng không cẩn thận một chút cho lão tử, ngươi không phải muốn chết à? Để ngươi tụng niệm xong chiến thư là bốn thiếu gia nể mặt lắm rồi !

Ba khô lâu chung đoạn, không một tiếng động đã bị một nam nhân giết chết một cách bí ẩn. Việc này làm cho trăm vạn khô lâu đại quân sôi lên .

Đoạn Vân cười lạnh một tiếng, phi thân lên :

- Khô lâu xấu xí nghe tóm, hôm nay chính là tử kỳ của các ngươi đó! Hi La, chiến trường này giao cho người !

- Lão Đại, chúng ta đi đâu? Nơi này còn có chín bộ xương khô cấp mười sáu và bốn mươi tám cấp mười lăm đó ?

Tiểu Phi Hiệp đại biểu cho năm ma sủng hỏi Đoạn Vân .

Đoạn Vân khẽ cười một tiếng. Lắc mình một cái, Đoạn Vân một lần nữa xuất hiện trước mặt đám Tiểu Phi Hiệp. Chín tên cấp mười sáu của khô lâu đại quân đang đứng đối diện toàn bộ đều đã biến mất !

Thối phù Thái Cực đồ trong tay, Đoạn Vân nói :

- Chúng ta đi theo cái vết nứt kia, xem có cách nào đùa giỡn với Khô Lâu hoàng không !

Nói xong, Đoạn Vân cho năm ma sủng tiến vào Thái Cực đồ, rồi sau đó hắn lại lắc mình thuận di đi .

Vũ lực cao cấp của khô lâu đại quân đều bị tên gia hỏa Đoạn Vân miểu sát, rồi thu cả vào Thái Cực đồ tiêu hóa sạch. Lực lượng chung đoạn cấp mười sáu mất tích, hơn bốn trăm vạn bộ xương khô yếu hơn lúc này trở nên quần long vô thủ! Bộ đội như vậy, cho dù mạnh đến đâu, cũng không thể chiến thắng. Nếu không phải vẫn còn bốn mươi tám bộ xương khô cấp tướng (cấp mười lăm) ở đây ổn định trận cước, khô lâu đại quân này có thể sẽ không chiến tự bại !

Sau khi Đoạn Vân biến mất, Nanh Sói đại quân lập tức tiến công! Hai trăm vạn chống lại bốn trăm vạn, căn bản không áp dụng được chiến thuật chó má gì, thuận túy chỉ dùng thực lực mà đấu nhau thôi .

Quan trọng nhất là bố trí binh lực hợp lý! Thực lực của hai trăm vạn tướng sĩ Nanh Sói cơ bản rất tương đồng nên việc bố trí không quan trọng nữa. Dù sao, thực lực cao thấp giữa địch ta đã khá là rõ ràng rồi !

Khô lâu đại quân có cái gì? Ba trăm vạn bộ xương khô cấp mười một, một trăm vạn cấp mười hai, bốn vạn cấp mười ba, hơn một ngàn cấp mười bốn ngoài ra còn có bốn mươi tám cấp mười lăm! Còn Nanh Sói thì sao? Không có cấp mười một. Cũng không có cấp mười hai. Nhưng, họ có hai trăm vạn Đấu thần. Cả đám đều là những tên gia hỏa kinh khủng cấp mười ba, hơn nữa đều có những tên gia hỏa tọa kỵ kiến đồng giai! Một sư đoàn Nanh Sói Long kỵ sĩ cấp mười bốn, Long kỵ của đám Long kỵ sĩ này đều có nội đan .

Ngoài ra, một ngàn cự mãng Thần Long cấp bậc Chân thần cũng tới trợ giúp! Còn cấp mười lăm, cũng có năm mươi con Thần Long cấp bậc Chủ thần! Bốn mươi tám bộ xương khô bạch kim, chỉ chờ bị một chú Thần Long nào đó lựa chọn xé xác thôi !

Song phương quân lực căn bản không cùng cấp bậc, hơn nữa lại tác chiến trên bình nguyên, chiến đấu như vậy đối với tướng sĩ Nanh Sói được huấn luyện cực tốt thì tuyệt đối chỉ là một cuộc diễn tập nho nhỏ !

Do đó, Hi La cũng chẳng thèm bày mưu kế, hắn trực tiếp vung tay lên, hai trăm vạn tướng sĩ Nanh Sói cùng tiến áp lại gần khô lâu đại quân cách đó ngàn thước .

Dưới sự chỉ huy của khô lâu cấp mười lăm, bốn trăm vạn khô lâu cùng rầm rập hướng về phía Nanh Sói đại quân .

Song phương cứ như vậy, một cười kiến, một đi bộ, đến gần nhau, tốc độ không nhanh không chậm! Khi đội quân đầu tiên của hai bên cách nhau không đến hai trăm thước, đại quân Nanh Sói ngừng lại, hướng về phía khô lâu đại quân phát khởi công kích !

Nanh Sói đại quân đi đầu chính là sư đoàn không quân Nanh sói! Sau khi Nanh Sói đại quân ổn định trận cước, Hi La vung tay lên :

- Mười vạn người một tổ, Nanh Sói hợp thể chiến kỹ. Chuẩn bị . bắn!

Ầm ầm! Hợp thể năng lượng bộc phát giữa trận doanh khô lâu đại quân. Đây là năng lượng kiếm khí, có uy thế tuyệt đối phô thiên cái địa, trực tiếp làm cho mấy trăm bộ xương khô trước mặt tan thành mây khói! Một kích này, trực tiếp làm cho bốn mươi vạn bộ xương khô hồn quy bụi đất .

Nanh Sói hợp thể chiến kỹ, có hai loại hình cơ bản! Một loại, là tăng cường uy lực công kích. Loại chiến kỹ này là một phương pháp đem năng lượng cấp thấp tập hợp thành năng lượng cao cấp! Tỷ như nói, mười Nanh Sói võ sĩ Đấu thần sơ giai, thông qua loại hợp thể này, có thể phát huy năng lượng có uy lực hậu giai! Trăm người thì có thể phát huy uy lực cấp bậc Chân thần .

Loại chiến kỹ bình thường này chỉ thích hợp với số lượng tướng sĩ Nanh Sói ít ỏi! Một loại khác, chính là lực lượng tập hợp song song, chỉ đơn giản đưa năng lượng cân bằng phóng ra ngoài! Thông qua loại phương thức này, có thể đưa phạm vi công kích của bộ đội ra rất xa. Về phần nguyên lý, rất đơn giản! Một con ngỗng bay một mình sẽ rất khó khăn, nhưng một đàn ngỗng cùng nhau bay, vậy sẽ dễ dàng hơn nhiều. Hơn nữa, mật độ tập hợp năng lượng cao có thể giảm thất thoát năng lượng xuống. Đặc điểm chủ yếu của loại hợp thể chiến kỹ này là mật độ cao, không cho địch nhân có không gian né tránh .

Hợp thể chiến kỹ của mười vạn người một, đó là một loại chiến kỹ Nanh Sói! Phương thức công kích này có thể làm cho đấu khí của tướng sĩ Nanh Sói như vạn mũi tên cùng bắn ra, thông qua mật độ năng lượng rất cao, trực tiếp đánh nát địch nhân !

Một kích này, trực tiếp làm cho trận hình khô lâu đại quân rối loạn! Ngay sau đó, đợt hợp thể chiến kỹ Nanh Sói thứ hai lập tức phủ xuống. Một lần nữa lại làm cho ba mươi vạn bộ xương khô ngã xuống! Khi vòng thứ ba, thứ tư phủ xuống, khô lâu đại quân không còn đứng khí tiếp tục xông lên nữa. Họ đã hiểu được, nếu nói những bộ xương khô này có thể gọi là kinh khủng, vậy thì nhóm bộ đội đối diện kia tuyệt đối có thể nói là siêu kinh khủng! Người còn lên làm gì? Không thấy năng lượng của người ta có thể miếu sát mấy đứa tiểu khô lâu cấp mười một mười hai của chúng ta sao ?

Khô lâu đại quân bắt đầu rút lui, chúng muốn lui về địa ngục! Nhân giới trên đại lục thật sự quá kinh khủng!

Khô lâu đại quân, chạy tứ tán. Vô số bộ xương khô xoay người hướng về phía thác nước bỏ trốn! Còn Nanh Sói đại quân tự nhiên là phải đuổi theo. Hi La suất lĩnh sư đoàn Nanh Sói, trực tiếp cười Long kỵ, truy kích khô lâu cấp mười bốn của đối phương. Những hợp thể chiến kỹ tiếp tục hướng về những bộ xương khô công kích mãnh liệt !

Năm mươi con Thần Long, lao về phía bốn mươi tám bộ xương khô cấp mười lăm, sau khi đuổi tới nơi, trực tiếp xé xác đối phương !

Hai trăm vạn tướng sĩ Nanh Sói khác, cười con kiến, nhanh chóng truy kích những bộ xương khô còn lại! Những con kiến cường đại trực tiếp đập vụn những khô lâu thanh mảnh. Mỗi kiếm của tướng sĩ Nanh Sói vung lên là trực tiếp làm cho bộ xương khô biến thành xương vụn, thậm chí là bụi đất !

Khô lâu biến thành những con côn trùng dưới kiếm Nanh Sói! Hai trăm vạn đại quân Nanh Sói muốn tốc độ có tốc độ, muốn thực lực có thực lực, tàn sát đội quân khô lâu một cách không nương tay !

Khi tướng sĩ Nanh Sói đuổi tới nơi, đại quân khô lâu cơ bản bị Nanh Sói làm thịt sạch, ba trăm vạn bộ xương khô ngã xuống sau khi đám tướng sĩ Nanh Sói lướt qua. Về phần vài chục vạn còn lại đang hướng sang hai bên bỏ trốn !

Nếu đây là một vùng núi hoặc gò đất thì những bộ xương khô này còn có thể chạy được! Nhưng đáng tiếc là nơi này là đại thảo nguyên mênh mông. Còn tướng sĩ Nanh Sói cấp bậc Đấu thần lại biết bay, những con kiến cấp mười ba cũng chạy rất nhanh! Do đó, vẫn truy kích những bộ xương khô chạy tứ tán. Một trăm vạn tướng sĩ Nanh Sói phụ trách truy kích bay trên không trung, tọa kỵ kiến của họ chạy dưới đất! Dưới loại chiến thuật truy kích này, từng nhóm khô lâu bị tiêu diệt, hoặc chết dưới kiếm Nanh Sói hoặc trực tiếp bị những con Kiến Càng nghiền nát! Có thể tránh được truy kích của tướng sĩ Nanh Sói, trừ phi biết độn thổ !

Không đến một giờ, hơn bốn trăm vạn bộ xương khô về cơ bản đã bị Nanh Sói đồ lục sạch sẽ!

438. Chương 438. Biệt Hiêu Trương, thuyết Thoại Yếu Khoái, biệt Giảng Điều Kiện

Sau khi giao chiến trường cho Hi La, Đoạn Vân mang theo lực lượng quân chủ lực thuần di tới thác nước Tử Vong. Tiến vào đại huyết động sau thác nước, hơn một trăm ngàn khô lâu cấp mười ba mươi bốn cùng nhào vào đám Đoạn Vân.

Đại huyết động sau lưng thác nước Tử Vong quả là lớn vô cùng. Huyết động rộng gần hai trăm thước, cao hai trăm thước. Từ động khẩu tới chỗ đáy huyết động khoảng một ngàn thước, trong huyết động tối om.

Nhưng đối với những người cấp bậc cỡ Đoạn Vân, tối đến mấy cũng vẫn nhìn thấy. Đối mặt với đám xương khô đang lao tới, Đoạn Vân tung Thái Cực đồ ra. Thái Cực đồ xoay tròn cảm nhận được âm khí nơi này cực thịnh, nó vốn là hóa thân của chính nghĩa, lập tức tán phát ra hào nhiên chính khí cường đại. Thái Cực đồ xoay tròn phát hào quang sáng chói. Những khô lâu bị ánh sáng Thái Cực chiếu tới đều hồn phi phách tán. Năng lượng tiêu tán bị hút vào trong Thái Cực đồ.

- Lão Đại, bảo bối này của ngươi còn có tác dụng như vậy à?

Theo sát phía sau Đoạn Vân, Phì Tử mắt chớp chớp nhìn Thái Cực đồ đang xoay trên không.

Đoạn Vân phát phát tay, ra hiệu cho năm ma sủng theo sau:

- Thái Cực đồ bản thân nó có tác dụng trừ tà trừ ma, dùng Thái Cực đồ để đối phó với những khô lâu âm phủ này thì quả thật có chút lãng phí. Chúng ta đi mau, vết nứt thông đạo có một vài khô lâu thực lực không tệ đang chờ chúng ta.

Thu lại Thái Cực đồ, Đoạn Vân mang theo năm ma sủng đi nhanh về phía trước. Chẳng mấy chốc một người năm thú đã đi tới vết nứt. Nơi này có năm mươi tên gia hỏa cấp mười lăm, năm tên cấp mười sáu, còn có ba tên đồng giai với Đoạn Vân cấp mười bảy đang chờ. Đoạn Vân khẳng định trong ba tên gia hỏa cấp mười bảy không có khả năng là Khô lâu hoàng A Lá Đức Mễ. Tin tức mà con Tam Đầu Khuyển địa ngục cung cấp rất có thể là chuẩn xác.

Thái Cực đồ hướng về phía đám gia hỏa cấp mười lăm phát ra ánh sáng. Dưới ánh sáng của Thái Cực đồ, năm mươi tên gia hỏa có lực sát thương không tệ rên lên, còn năm bộ xương khô soái cấp cấp mười sáu cũng rất kiêng kỵ Thái Cực đồ. Ánh sáng cường đại từ Thái Cực chiếu vào những tên gia hỏa tạo ra những tiếng nổ lách tách. Sau khi liếc nhìn ra hiệu với nhau, ba khô lâu vương quay về Thái Cực đồ phát khởi công kích mãnh liệt.

Đối mặt với công kích của ba vương cấp khô lâu, Đoạn Vân cười lạnh một tiếng điều khiển Thái Cực đồ xoay tròn hút ba luồng năng lượng này vào.

Thu hồi Thái Cực đồ, Đoạn Vân nhìn chằm chằm vào đối phương nói:

- Bảo Khô lâu hoàng A Lá Đức Mễ tới gặp ta!

- Ngươi là ai?

Một trong ba gã khô lâu vương cấp dùng một ngữ khí kiêu ngạo hỏi lại.

Khi hắc còn chưa dứt lời, đầu hắc bỗng nhiên biến mất. Đoạn Vân nhìn dường như vẫn đứng tại chỗ không di động tí nào, nhưng tay phải hắc lại đang nắm một cái đầu lâu!

- Bốn thiếu gia rất không thích người khác kiêu ngạo trước mặt.

Đoạn Vân nhìn nhìn các hộp sọ ở tay phải cười lạnh. Vừa rồi khoảng cách giữa đoàn người Đoạn Vân và khô lâu cách nhau không tới năm mươi thước. Ở khoảng cách này, vô luận là dùng khinh công hay không gian ma pháp, Đoạn Vân có thể di chuyển y như thuần di. Vừa rồi hắc không nói năng gì, vận khởi khinh công vọt tới, tay phải chém vào cổ tên gia hỏa khô lâu. Dựa vào chân khí cường đại, Đoạn Vân trực tiếp vật gãy cái đầu khô lâu xuống.

Dị biến đột ngột làm cho đám khô lâu trở nên hoảng loạn, năm mươi khô lâu vừa rồi đã bị ánh sáng Thái Cực chiếu vào đã bị thương. Bây giờ, một tên khô lâu vương cấp lại không biết làm sao mà bị đối phương giết chết.

- Khô lâu hoàng A Lá Đức Mễ ở đâu?

Đoạn Vân ném cái đầu khô lâu vào Thái Cực đồ, một lần nữa cất giọng hỏi. Ngự khí rất nhạt, nhưng lại tràn ngập sự uy hiếp vô tận.

- Bệ hạ, bệ hạ, hần hần hần...

Một khô lâu vương cấp nhìn đồng đội không còn đầu, lắp bắp nói không nên lời. Nhưng chẳng mấy chốc, hần cũng không cần nói nữa, bởi vì đầu của hần cũng bị giống như khô lâu vương cấp kia, xuất hiện năm gợn lơ trong tay Đoạn Vân.

- Lần sau phải nhớ kỹ, khi nói chuyện phải nói nhanh nhẹn rành mạch một chút. Người, nói!

Đoạn Vân ném khô lâu vương cấp thứ hai vào Thái Cực đồ, rồi chỉ vào tên vương cấp cuối cùng ra lệnh.

- Chỉ cần người hứa không giết ta. Ta sẽ

Trong khi nói, tên gia hỏa này run lên cầm cập. Nhưng chẳng mấy chốc, tên gia hỏa này cũng biến thành một bộ xương khô không đầu.

- Bây giờ là ta làm chủ, người còn đưa điều kiện với ta hả? Muốn chết phải không ?

Giọng nói của Đoạn Vân như Tử Thần đòi mạng làm cho năm soái cấp khô lâu còn lại quỳ sụp xuống đất. Họ rất cung kính thi hành đại lễ mà chỉ có nô lệ mới làm, miệng liên hồi xin tha mạng. Những khô lâu cấp mười lăm cũng vái Đoạn Vân như sao, sợ hãi làm chúng không dám nói nữa chữ.

- Toàn bộ đều là phế vật, chỉ toàn một đám khô lâu không có chút đảm khí, vậy mà cũng xưng làm sinh vật địa ngục! Ai nói cho ta biết Khô lâu hoàng A Lá Đức Mễ ở nơi nào, ta tha cho.

Đoạn Vân liếc mắt coi thường. Mẹ kiếp, khô lâu sao lại sợ chết như vậy chứ? Khô lâu không phải từ Ma giới tới sao? Tại sao toàn bộ đều mềm nhũn như chi chi thế?

- Đại nhân, đại nhân, hần ở... hần còn ở địa ngục.

Rốt cục có một tên gia hỏa trong lúc kinh hoảng nói ra chỗ của La Á Đức Mễ .

- Địa ngục ở đâu? - Đoạn Vân một lần nữa hỏi.

Một tên khô lâu khác cướp lời:

- Khô Lâu hoàng thành.

- Còn gạt ta.

Một câu mắng vừa thốt ra, tên trung thành với Khô Lâu hoàng đó lập tức bị tiêu diệt.

- Hừ, ta có thể cảm giác rất rõ ràng Khô lâu hoàng A Lá Đức Mễ đang ở phía sau vết nứt. Ra đi, hoàng đế bệ hạ. Người không muốn thấy ta giết hết đám thủ hạ của người đó chứ?!

Đoạn Vân quay về vết nứt, lúc này phát hiện có một đạo thần thức dao động. Sau khi Đoạn Vân quét thần thức ra, Đoạn Vân biết mình đã giết oan uống khô lâu vừa rồi. La Á Đức Mễ đúng là ở Khô Lâu hoàng thành, mà Khô Lâu hoàng thành chính là ở sau lưng vết nứt này.

Quét thần thức tới địa ngục, Đoạn Vân cảm nhận được khí tức tử vong ở địa ngục. Đầu vết nứt bên kia, là một không gian rộng lớn có hàng trăm vạn khô lâu. À, hần là đây là một tòa thành trì. Theo quy mô và kiến trúc thành trì này mà nói, đây là Khô Lâu hoàng thành rồi. Còn bên trong đại điện hoàng thành, có một khô lâu cấp bậc năng lượng kinh khủng đang ngồi trên ngôi vị hoàng đế.

- Ai?

Khô lâu hoàng A Lá Đức Mễ vừa bị thần thức Đoạn Vân đụng đến, ngẩng đầu chuyển hướng về phía Đoạn Vân rồi phát khởi một tinh thần công kích vào thần thức Đoạn Vân. Bị thần thức công kích, Đoạn Vân lập

tức rút thần thức của mình về ngay. Khi Đoạn Vân đang muốn một lần nữa buông thần thức vào địa ngục dò xét, ở đầu biên kia vết nứt bỗng xuất hiện dị động.

Ngay sau đó, Khô lâu hoàng A Lá Đức Mễ mang theo vài thủ hạ cao cấp vượt qua vết nứt xuất hiện đối diện với Đoạn Vân.

Nhìn bốn khô lâu không đầu trên đất, tâm tình Khô lâu hoàng A Lá Đức Mễ hơi rung động. Đôi mắt khô lâu trống rỗng của hắn nhìn vào Đoạn Vân, ngữ khí khàn khàn mang theo uy áp cường đại lao thẳng tới Đoạn Vân:

- Là tên nhân loại ti tiện này giết thủ hạ của bốn hoàng à?

So sánh tên gia hỏa này với tử thần, Đoạn Vân phát hiện tên gia hỏa này cũng không cường đại hơn tử thần. Dựa vào chân khí cường đại có tác dụng khắc chế linh hồn, Đoạn Vân rất tự tin có thể đại chiến mấy trăm hiệp với tên gia hỏa này. Nhưng xác suất thắng cũng không cao lắm.

Đoạn Vân khẽ gật đầu, lạnh lùng nói:

- Người có tội! Tội danh là xâm lăng Nhân giới, phá vỡ sự an bình của Nhân giới.

- Ha ha ha, người đứng là vị thánh chủ Nhân giới Đoạn Vân rồi. Ta nghe nói người rất cường đại, nhưng bây giờ xem ra người cũng như thế thôi. Ta có tội? Bốn hoàng có tội thì người có thể làm gì được bốn hoàng? Trong vòng bốn giới ai có thể giết chết ta? À, quên. Quang Minh Thần Hoàng Ái Đức Hoa thật ra có thực lực giết chết ta, nhưng đáng tiếc, ta vừa mới nghe được tin, hắn bị Ma Thần bắt tới Ma giới rồi.

Đúng là La Á Đức Mễ vô cùng kiêu ngạo.

Xem ra Khô Lâu hoàng sở dĩ dám xâm lăng đại lục là vì hắn vừa mới nghe Quang Minh Thần Hoàng Ái Đức Hoa bị bắt tới Ma giới. Trong số người tu luyện quang hệ, ngoại trừ Quang Minh Thần không còn ai có thể giết chết hắn nữa. Mười Quang Minh Vệ cũng không có khả năng. Cho dù là năng lượng quang hệ có thể khắc chế khô lâu, nhưng mười đại Quang Minh Vệ lại có cấp bậc thấp hơn hắn.

- Người có thể giết chết người trong thiên hạ có thêm một người nữa, đó là Đoạn Vân ta.

Đoạn Vân lạnh lùng nói.

- Hừ, chỉ dựa vào người?

La Á Đức Mễ có vẻ rất khinh thường Đoạn Vân.

Đoạn Vân cười lạnh nói:

- Không sai, chỉ mình ta!

Vừa nói xong Đoạn Vân lao về phía La Á Đức Mễ, trong tay nháy mắt xuất hiện kiếm Trung hoa.

Thấy Đoạn Vân lao tới, La Á Đức Mễ cũng không hoảng hốt. Gầm lên một tiếng, trên người tên gia hỏa tỏa ra một luồng tử khí cường đại, tử khí này chính là năng lượng hộ thể của hắn.

Đoạn Vân đánh dữ một chiêu, thân hình lập tức biến mất giữa chừng, sau một khắc, Đoạn Vân lại xuất hiện trước người năm ma sủng.

- Như thế nào? Không dám đánh à?

Khô lâu hoàng A Lá Đức Mễ cười lạnh nói với Đoạn Vân. Nhưng lúc này vài tiếng xương gãy vang lên, trên trán tên gia hỏa khô lâu bỗng xuất hiện vài vết đen.

Hắn mang tới bảy khô lâu vương cấp, vừa rồi trực tiếp bị Đoạn Vân miểu sát, không một tiếng động bị miểu sát ngay trước mặt hắn. Cộng thêm ba tên vừa rồi, mười vương cấp khô lâu địa ngục hồn lìa khỏi xác. Khô lâu vương cấp đạt tới cấp mười bảy, nhưng so với Đoạn Vân sắp sửa vượt qua cấp mười bảy trung giai, đám người đó thật sự quá yếu. Hơn nữa chân khí còn có công hiệu đặc thù đối với linh hồn sinh vật, bảy tên gia hỏa đồng thời bị miểu sát cũng không phải là việc đáng ngạc nhiên!

Khô lâu dù sao cũng không có ưu thế tốc độ. Họ chỉ là những bộ xương cứng ngắc. Năng lượng chủ yếu chúng phát ra là linh hồn. Nhưng đáng tiếc, Đoạn Vân là một thầy thuốc, có đủ mọi thứ kinh nghiệm lâm

sàng mổ xẻ cứu người. Hắn hiểu cấu tạo thân thể cơ hồ như lòng bàn tay. Tập trung vào những kẽ xương của đám khô lâu, Đoạn Vân chỉ cần dùng một chút chân khí là có thể làm cho bộ xương rời ra, lợi dụng tác dụng của chân khí Đoạn Vân có thể trực tiếp chém chết linh hồn.

- La Á Đức Mễ, người phát động xâm lăng Tây đại lục, việc này là sai lầm nghiêm trọng mà người phạm phải. Người và cả Sử Khả Nỗ Bĩ cùng phạm phải cùng một sai lầm! Nhưng hẳn thông minh hơn người, vũ lực mà hắn phái đến đại lục không đáng giá bao nhiêu. Còn người lại phái ra một phần tư chủ lực của mình.

Đoạn Vân thối mũi kiếm, lạnh lùng nói.

439. Chương 439. Trục Tiếp Bị Hách Bào

Nhìn bấy khô lâu vương cấp phía sau, Khô lâu hoàng A Lá Đức Mễ hiểu được nguy cơ hôm nay. Đối phương có thể ngay trước mặt mình giết bảy thủ hạ đắc lực nhất. Việc này nói lên điều gì? Thực lực đối phương rõ ràng mạnh hơn mình. Trước sau mười khô lâu vương cấp chỉ như những con kiến mặc cho nam nhân này giết. Còn mình rất có thể sẽ là con kiến kế tiếp. Quả thật hắn không biết, Đoạn Vân có thể miêu sát những ai có cấp bậc thấp hơn, nhưng chống lại cấp bậc cao hơn thì hắn phải phí chút công phu. Từ cấp bậc năng lượng, giai vị của Khô lâu hoàng A Lá Đức Mễ khoảng chừng cấp mười bảy đỉnh giai. Hơn nữa, cấu tạo bản thân của hắn đảm bảo cho hắn có một lực phòng ngự nhất định. Do đó, nói về lực phòng ngự, tên gia hỏa này cường đại hơn Sử Khả Nỗ Bĩ một chút, còn về tốc độ tên gia hỏa này hơi yếu hơn.

Đoạn Vân muốn chống lại tên gia hỏa này chỉ cần để ý một chút là khó có thể thất bại. Còn nếu muốn đánh bại tên gia hỏa này, hắn cũng không dễ dàng gì làm được. Khô lâu có bộ xương cứng, bộ xương này có thể đem lại sự bảo vệ khá chắc chắn cho linh hồn. Cách duy nhất mà Đoạn Vân có thể đánh bại tên gia hỏa là dựa vào những khớp nối. Nhưng vì cấp bậc của Khô lâu hoàng thật sự rất cao, Đoạn Vân hiểu rõ đánh bại tên gia hỏa tuyệt đối vất vả hơn việc chiến thắng Sử Khả Nỗ Bĩ.

Nhưng dù sao khó có thể thất bại, vậy thì cứ đánh một trận rồi tính tiếp. Đối với Đoạn Vân, đánh hay không cũng là một vấn đề. Có thể không cần đánh mà khuất phục được không nhỉ?

Đoạn Vân vung kiếm lên, vẻ mặt sáng khoái nói:

- Ta cũng không gạt người, vừa rồi ta đã đại chiến với Sử Khả Nỗ Bĩ một trận, Sử Khả Nỗ Bĩ đã thất bại! Ta bây giờ muốn đi gặp người khiêu chiến. Ta hy vọng người có thể đánh bại ta.

- Tử thần thua trong tay người à?

La Á Đức Mễ giật thót mình. Phải biết rằng, vì thân phận thứ hai là Linh hồn Thần vương, Sử Khả Nỗ Bĩ chưa bao giờ bại dưới tay bất cứ kẻ nào, đến cả Quang Minh Thần mà mình kiêng kỵ cũng chẳng có một biện pháp nào đối phó với Sử Khả Nỗ Bĩ! Còn mình đánh với Sử Khả Nỗ Bĩ cũng chỉ lưỡng bại câu thương. Tên nam nhân trước mặt lại có thể đánh bại được Tử Thần cường đại mà chẳng thấy hắn bị thương tổn gì.

Đoạn Vân cười cười, lôi ra cái bát linh hồn và lưỡi hái tử thần:

- Hai vật này đều là bảo bối của Tử Thần. Ta hy vọng người cũng có một hai kiện bảo bối. Đến lúc người bỏ của chạy lấy mạng, ta hy vọng cũng kiếm được chút đỉnh tiền vốn!

- Ủa, Sử Khả Nỗ Bĩ!

Khô lâu hoàng A Lá Đức Mễ chỉ chỉ sau lưng Đoạn Vân. Đoạn Vân và năm ma sủng toàn bộ đều quay lại nhìn. Khi Đoạn Vân quay đầu lại nhìn, mặt Khô lâu hoàng nở nụ cười gian.

Nhìn thấy mình lừa được Đoạn Vân, La Á Đức Mễ lập tức lách mình nhanh chóng lùi về địa ngục. Hơn nữa, tên gia hỏa còn nhanh chóng khép vết nứt lại. Hừ, ta đâu có ngu, không thấy hai bảo bối của tên gia hỏa Tử Thần đã biến thành chiến lợi phẩm của người ta sao? Mười khô lâu vương cấp bị người ta miêu sát, mình làm sao còn dám đánh với người ta? Không hiểu sao ta lại trêu chọc phải một đối thủ cường đại như vậy? An tâm sống ở địa ngục chẳng tốt hơn sao? Nhân giới có gì hay ho, ánh nắng mặt trời mạnh như vậy không thích hợp với sinh tồn của những sinh vật địa ngục, hà tất vì một dục vọng nho nhỏ mà đem lửa đốt mình?

- Người đừng chạy chứ!

Đoạn Vân quay về La Á Đức Mễ đang đóng vết nứt không gian oanh kích một luồng chân khí cương mãnh. Chân khí cường đại bắn thẳng vào ngực La Á Đức Mễ làm cho năng lượng cả người Khô Lâu hoàng rối loạn. Nhưng hắn cố nén năng lượng hỗn loạn. Một lần nữa bộc phát lực lượng cường đại đóng vết nứt lại.

Sau chuyển viếng thăm Nhân giới, La Á Đức Mễ nhìn thương tổn trên ngực mình vẫn còn sợ hãi tự nhủ:

- Nguy hiểm thật, may mà không phải một kích cực mạnh, không thì bốn hoàng không chết cũng gãy xương. Năng lượng gì vậy nhỉ, lại thiêu đốt cả linh hồn ta. Nam nhân này thật sự là quá kinh khủng. Vết nứt này không ổn định cần khép chặt lại nữa!

Mang theo tiểu ý, Đoạn Vân thu những thủ hạ của Khô Lâu hoàng vừa bị mình giết chết vào Thái Cực đồ.

- Lão Đại, tại sao vừa rồi ngươi mắc lừa như vậy?

Phi hiệp không hiểu hỏi.

Đoạn Vân cười cười nói:

- Thứ nhất, ta không tự tin bắt được tên gia hỏa này! Thứ hai, ta đánh bại được Tử Thần, đánh chạy Khô Lâu hoàng. Chiến tích như vậy đủ để uy hiếp cả địa ngục rồi. Như vậy địa ngục sẽ không dám phát khởi xâm lăng nhân giới trên đại lục nữa. Thứ ba, ta nghĩ tới việc trên dưới một năm nữa sẽ đưa quân xuống địa ngục.

- Lão Đại, ngươi thật đánh không lại tên gia hỏa sợ chết vừa rồi à?

Phi Tử cười hì hì hỏi Đoạn Vân.

- Các người còn nói nữa, đúng là các người cố gắng 'quá mức' mà cho nên đến bây giờ thực lực mới chỉ có chút xíu như vậy. Nếu không lão Đại ngươi đâu khổ cực như vậy chứ? Như trước kia, ta cũng chỉ cần đứng một bên nhìn, giống như xem phim. Còn bây giờ cái gì cũng phải ta tự mình ra tay!

Đoạn Vân nói về bất mãn.

- À, lão Đại, chúng ta đã rất cố gắng rồi!

Phi Tử bị Đoạn Vân nói thế ngượng cúi đầu xuống.

- Ha ha, nói đùa với người đó! Phi hiệp, hỏi con chó đó một chút. Hỏi hắn có biết địa ngục có bao nhiêu vết nứt không gian thông với Nhân giới không?

Đoạn Vân vận khởi không gian ma pháp bịt kín vết nứt này lại. Mấy tên gia hỏa địa ngục mà muốn từ nơi này tiến vào Nhân giới, trừ phi họ cũng có năng lực biến thái như Đoạn Vân mới mở ra được.

- Lão Đại, con chó đó nói có bốn vết nứt giữa địa ngục và Nhân giới. Một chỗ là nơi Tử Thần Sử Khả Nỗ Bì đi vào, một chỗ là Lạc Nhật Hạp Cốc, còn có chỗ này nữa. Cửa cuối cùng là ở thâm cốc trong vùng đất Hải Giới, cũng là nơi lần trước đại quân Slime và Bạch hùng thủy hệ đóng quân.

Tiểu Phi Hiệp chỉ con chó ba đầu lúc này trông đã có vẻ đáng yêu hơn, trả lời cho Đoạn Vân.

- Đi, phỏng chừng cuộc chiến đấu bên ngoài cũng đã kết thúc. Chúng ta tới Hải Giới một chuyến xem.

Đoạn Vân mang theo đám thủ hạ, lướt nhanh như sao băng từ huyệt động đi ra ngoài.

Thái Cực đồ của Đoạn Vân làm nhiệm vụ dọn dẹp chiến trường, thu thập tất cả khô lâu và linh hồn xung quanh. Những khô lâu này có thể làm cho Thái Cực đồ trở nên cường đại hơn. Còn những linh hồn cũng là một liều thuốc đại bổ.

Khi Đoạn Vân bay trên bầu trời bình nguyên, chiến đấu giữa Nanh Sói và khô lâu đại quân đã chấm dứt. Một bộ phận tướng sĩ Nanh Sói truy kích đám khô lâu đang chạy sang hai bên.

Sau khi đại chiến xong, Đoạn Vân thu tất cả khô lâu linh hồn bị giết vào Thái Cực đồ. Bốn trăm vạn linh hồn và khô lâu quả là một tài nguyên rất quý cho Đoạn Vân và Thái Cực đồ. Nó sẽ làm thực lực Đoạn Vân tăng lên khá nhiều.

Tất cả mọi việc đã ổn định xong, Đoạn Vân đi tới thâm cốc Hải Giới. Chính là cái thâm cốc nơi có thông đạo giữa địa ngục và Nhân giới. Thông đạo này hơi lớn, hơn nữa đầu biên kia, là một thể lực địa ngục khá hòa bình - bắt tử Thú hoàng Franky.

Trong ba thể lực lớn ở địa ngục, thực lực của Franky có thể xem là cực mạnh. Nhưng Franky vì là thú loại, do đó, hắn không thu dân chúng không phải là thú loại. Dưới tay hắn, tầng lớp cao tầng về cơ bản đều là thú tộc bắt tử địa ngục, hoặc là Nhân giới, Ma giới, Hải Giới. Đây là những ma thú, Áo Thú hoặc là hải thú đã chết.

Chủng tộc dưới tay tử thần Sử Khả Nỗ Bỉ thì tạp nham, hắn có số lượng dân chúng nhiều nhất. Số lượng dân chúng dưới tay hắn đã đạt tới vạn ức. Về cơ bản đều là những loại cấp thấp, nhưng Tử Thần cũng có khá nhiều thủ hạ cường giả. Dưới tay hắn có rất nhiều kỳ sĩ địa ngục, cường giả của nhân giới đại lục tụ tập trên vạn năm. Lần hắn thu được nhiều thủ hạ nhất chính là những trận đại chiến Nhân Ma hoặc là Thần Ma khi xưa. Bởi vì mỗi một lần đại chiến, số lượng binh lính tinh nhuệ bị chết lên tới ngàn vạn sinh linh. Số lượng kỳ sĩ địa ngục của hắn nhiều hơn số lượng khô lâu đại quân của Khô Lâu hoàng nhiều.

Theo như con chó ba đầu thuật lại, kỳ sĩ địa ngục chia làm bốn cấp. Kỳ sĩ cấp một tương đương với vũ lực cấp mười một trên đại lục. Tử Thần có một ức cao thủ như vậy. Khô Lâu hoàng chỉ có ba ngàn vạn khô lâu cấp mười một thôi. Kỳ sĩ cấp hai tương đương với vũ lực cấp mười hai trên đại lục, Tử Thần có hơn một ngàn vạn, còn Khô Lâu hoàng có bốn trăm vạn khô lâu cấp mười hai. Kỳ sĩ địa ngục cấp ba tương đương với Đấu thần trên đại lục, Tử Thần có năm mươi vạn, còn Khô Lâu hoàng có hai mươi vạn khô lâu cấp mười ba. Kỳ sĩ địa ngục cấp bốn tương đương cấp bậc Chân thần ở đại lục, Tử Thần có một vạn, còn Khô Lâu hoàng có bốn ngàn khô lâu cấp mười bốn.

Cấp mười lăm Tử Thần có sáu mươi con Tam Đầu Khuyển địa ngục, còn có ba trăm Câu Hồn Sử Giả, bên Khô Lâu hoàng có bốn trăm khô lâu cấp tướng.

Về phần cấp mười sáu, Tử Thần có sáu mươi Nam tước địa ngục, theo lời đồn gần bằng Ma Thần Vệ. Còn Khô Lâu hoàng có bốn mươi khô lâu cấp soái, nhưng bây giờ chỉ còn có hai mươi tên thôi.

Đối với vết nứt ở hải giới thâm cốc, Đoạn Vân không dám sơ ý. Hắn dùng không gian ma pháp tăng cường trên bề mặt vài cấm chế. Có cấm chế này, những sinh vật địa ngục muốn tiến vào Nhân giới phải trả giá đắt. Hơn nữa, chỉ cần vừa động nó sẽ kinh động Đoạn Vân ngay.

Tháng mười thật sự là một tháng mùa thu bận rộn. Ngày sáu tháng mười đã xảy ra nhiều việc như vậy. Đầu tiên là sáu Ma Thần Vệ, sau đó xuất hiện chó ba đầu, sau lại xuất hiện Tử Thần, rồi sinh vật địa ngục xuất hiện ở Lạc Nhật Hạp Cốc, Nanh Sói đại chiến, rồi thác nước Tử Vong xuất hiện vô số khô lâu, tiếp tục đại chiến, và cuối cùng là Khô Lâu hoàng xuất hiện rồi chạy mất.

Đoạn Vân giết Ma Thần Vệ, đánh bị thương nặng Tử Thần, dọa Khô Lâu hoàng chạy mất dép. Xem ra, những địch nhân mà Đoạn Vân gặp phải càng lúc càng cường đại.

Do đó, tên biến thái không tiếc gì, tìm mọi cách tăng thực lực thủ hạ mình lên. Mùi vị một người gánh vác mọi việc quả hơi khó chịu.

Sau khi tất cả đã ổn định mọi việc, hắn và đám quân chủ lực vũ lực bắt đầu bế quan thay nhau tu luyện. Đương nhiên, trong quá trình tu luyện, khổ cực nhất chính là tên Đoạn Vân biến thái!

440. Chương 440. Lương Niên Vô Sự

Thời gian tựa thoi đưa, hai năm trôi qua cái vèo. Bánh xe lịch sử đã lướt qua năm Trung Hoa thứ bảy, bây giờ đã là tháng mười năm thứ tám Trung Hoa.

Trong hai năm này xảy ra không ít việc, nhưng trọng yếu nhất là Ma Thần Vệ không xuất hiện thêm lần nào nữa. Ma giới vẫn còn toàn lực chuẩn bị cuộc chiến xâm lược như trước, họ thời khắc nào cũng đợi vết nứt không gian mở ra. Đoạn Vân vốn là không gian Thần Vương nên hiểu rất rõ, chỉ cần mình không muốn, vết nứt vĩnh viễn sẽ không thể tự động mở ra. Trong thời gian hai năm, tên Đoạn Vân biến thái chuyên cần tu bổ vết nứt không gian giữa Nhân giới và Ma giới. Vốn tháng sáu năm nay vết nứt không gian có thể

rung động mở ra, nhưng lại bị tên Đoàn Vân biến thái làm khựng lại. Hắn một khi cảm thấy vết nứt không gian muốn mở rộng ra, lập tức dùng không gian ma lực hàn vết nứt lại,

Một Ma giới 'nhỏ nhỏ', Đoàn Vân không coi vào đâu, nếu không vì tên Ma Thần kia, đại quân của hắn đã sớm tràn vào Ma giới.

Đoàn Vân cân nhắc, trước khi tiến công Ma giới, hắn phải bình định xong địa ngục. Tên Sử Khả Nỗ Bĩ ghê tởm, cái tên nam nhân đẹp trai khả ố tuyên bố muốn cướp đàn bà của mình tuyệt đối phải chết. Không giết tên gia hỏa này, Đoàn Vân quả thật cũng lo mình sẽ bị Ma Thần giết chết trước. Mẹ kiếp, cho dù sau này không địch lại Ma Thần chỉ cần tiêu diệt tên gia hỏa Tử Thần hèn mọn trước, mình có chết cũng sẽ tâm cam mà ra đi. Chứ mình mà chết đi trong khi tên Sử Khả Nỗ Bĩ còn sống, lão bà mình bị tên kia đoạt đi, mình tìm ai mà khóc lóc than van đây?

Thời gian hai năm có thể thay đổi rất nhiều thứ. Đại lục phát triển kinh khủng. Bây giờ lực lượng hạ tầng ở đại lục bước vào một cấp bậc mới. Thánh Ma đạo Pháp Thần..v.v., đều trở nên đầy rẫy trên đại lục. Nói cách khác, trên đại lục càng lúc càng có nhiều tên gia hỏa cường đại. Nếu không biết đại lục có năng lực chịu đựng rất tốt, Đoàn Vân hơi lo thế giới này sẽ bị những tên cường giả đó phá nát. Phải thừa nhận thực lực của nhân giới bây giờ phải nói bằng hai chữ rất mạnh. Bản thân mình chỉ cần dùng một kích là có thể hủy diệt thế giới. Hai tên Thần Hoàng, và thậm chí cả Ma Thần cũng không chắc có năng lực đó.

Nông dân trên đại lục nói chung đều là ma pháp sư trung cao cấp (cấp sáu, cấp bảy). Còn xuất hiện vài người đặc biệt xuất sắc đã là Ma Đạo sư, Thánh Ma Đạo sư, thậm chí đã xuất hiện không ít Pháp Thần. Về phần ma pháp sư chuyên nghiệp, cấp bậc của họ càng kinh khủng hơn. Ở trường cao đẳng, người không đột phá tới Pháp Thần thì sẽ không cho người tốt nghiệp. Sau khi học năm năm phổ cập giáo dục, cấp bậc khi tốt nghiệp cũng phải là ma đạo sư. À, đệ tử trên đại lục cũng quá nhiều, chứng chỉ tốt nghiệp càng ngày càng không có giá trị. Nghe nói rất nhiều trường ma pháp còn đang không ngừng đề cao cách tính điểm ma pháp tốt nghiệp. Đương nhiên, dưới thể chế giáo dục này, rất nhiều loại ma pháp mới cũng được sáng tạo. Đoàn Vân tin rằng, thông qua việc lý luận ma pháp từng bước nâng cao, cấp bậc ma pháp thế giới tương lai sẽ không ngừng được đề cao. Tựa như khoa học kỹ thuật trên địa cầu không ngừng đổi mới phát triển vậy, ma pháp ở ma pháp thế giới cũng sẽ không bao giờ ngừng lại mà liên tục được phát triển.

Phương diện tu luyện vũ kỹ cũng có chế độ giáo dục như vậy. Không đạt tới Kiếm Thần không cho tốt nghiệp. Hơn nữa muốn tốt nghiệp học viên còn phải giảng giải rõ về những hiểu biết của mình về vũ kỹ kiếm thuật. Việc này làm võ học được phát triển không ngừng.

Bên cạnh ma pháp học, vũ kỹ học ra, tế tự học, quân sự học, lịch sử học, đủ loại khoa học cũng được phát triển rất mạnh trên đại lục.

Tên Đoàn Vân biến thái này muốn kiến tạo Nhân giới thành một thế giới văn minh ma pháp trình độ cao. Hắn muốn trăm năm sau có thể có tàu vũ trụ ma pháp. Những suy nghĩ của hắn cũng không phải là viễn tưởng. Đây là một ý nghĩ có logic và khá thực tế. Nơi này có mặt trời, Nhân giới, Ma giới, địa ngục, Thần giới, như vậy đây chỉ là những điểm nhỏ trong vũ trụ mà thôi. Đến lúc mọi người đều đạt được cuộc sống vĩnh hằng, cộng với sự phát triển của văn minh ma pháp, mình hoàn toàn có thể mang dân chúng của đại lục ra ngoài vũ trụ. Đương nhiên, hắn cũng muốn trở lại địa cầu, nơi đó có một phần tình yêu của hắn.

Nhưng những việc này còn lâu mới đạt tới. Đoàn Vân bây giờ cần phải xâm lăng địa ngục.

Địa ngục ở nơi nào? Đối với vấn đề này, Đoàn Vân vốn là không gian Thần Vương đã nghiên cứu qua, cuối cùng hắn kết luận là địa ngục ở dưới chân nhân giới đại lục. Mặc dù không biết nói như vậy đúng hay không, nhưng Đoàn Vân có thể khẳng định chắc chắn không gian giữa Nhân giới và địa ngục là dưới đất.

Ngày sáu tháng mười năm Trung Hoa thứ tám, cách lần xuất hiện trước của Sử Khả Nỗ Bĩ vừa vặn đúng hai năm, Đoàn Vân tập hợp hai trăm vạn tướng sĩ Nanh Sói đại quân tụ tập ở xung quanh Lạc Nhật Hạp Cốc. Đoàn Vân muốn phát động chiến tranh xâm lăng địa ngục.

Đoàn Vân sở dĩ dám phát động chiến tranh, không dựa vào gì cả chỉ dựa vào thực lực của mình. Thế giới này chỉ dựa vào chân thực lực mới nói chuyện được, ai có thực lực người đó là lão Đại. Đoàn Vân có thực lực, hắn sẽ là lão Đại, hắn dám tiến hành xâm lăng địa ngục. Chuyện cũng không có gì đáng làm âm lên, cứ ngẫm mà xem, như ở thời hiện đại, ai có tiền người đó nói chuyện có trọng lượng nhất. Bây giờ, Đoàn

Vân đã có năng lượng hủy diệt địa ngục, do đó hắn cũng không có ý định qua lại hữu nghị gì với đám địa ngục đó. Hắn đã có ý định xâm lăng địa ngục từ khi Sử Khả Nỗ Bử nói muốn cướp lão bà của hắn, rồi Khô lâu hoàng A Lã Đức Mễ lại đem hơn bốn trăm vạn khô lâu tới Tây đại lục giết chết gần ngàn mục dân, chuyện này thực sự làm hắn nổi giận.

Hừ, tên Vương bát đản nào mà dám bất kính với Trung Hoa, vậy cứ rửa cổ cho sạch, chuẩn bị chịu chết đi!

Thời gian hai năm, dựa vào tài nguyên trong tay, Đoạn Vân chính xác đã mạnh hơn rất nhiều. Biết làm sao được, đều là do mấy tên chó má các người ép ta.

Cách đây hai năm vào tháng mười năm Trung Hoa thứ sáu, Đoạn Vân bế quan lần đầu suốt một tháng bốn mươi ngày. Sau khi xuất quan, thực lực tên gia hỏa mạnh hẳn lên. Hắn đã đột phá chân khí Thái Cực tới tầng thứ mười. Sau khi năng lượng ổn định, cấp bậc thực lực của hắn đã đạt tới cấp mười bảy hậu giai. Hừ, chống lại Ma Thần bây giờ cũng có chút tự tin.

Nhưng đáng tiếc là sau khi đột phá tới cấp mười bảy hậu giai, trải qua gần hai năm bồi dưỡng hắn vẫn dậm chân tại chỗ ở hậu giai. Điều này làm cho hắn buồn bực không thôi, hắn từ trước nay vẫn tu luyện và thực lực tiến nhanh như tên lửa, còn lần này thiệt quá ẹ. Người nói xem, nếu bốn thiếu gia là cấp mười tám vậy không chừng có thể miểu sát cả Ma Thần sao? Còn bây giờ ở mức chẳng cao chẳng thấp này có thể đánh thắng được người ta không chứ?

Biết làm sao được, thực lực của mình không tăng lên được vậy phải bồi dưỡng cho thực lực đám thủ hạ tăng lên vậy. Diệp Cô Thành sau khi dưỡng thương đã đột phá tới cấp mười bảy. Dưới sự cực lực bồi dưỡng của tên Đoạn Vân biến thái, sau khi hao phí hai năm, Diệp Cô Thành thực lực mạnh hơn lúc trước mười lần và đã bước vào nhóm cường giả cấp mười bảy trung giai! Hừ, sau này gặp phải đội trưởng Ma Thần Vệ, cho Diệp Cô Thành ra miểu sát là được.

Ấu Đặc Tư lần trước bị đội trưởng Ma Thần Vệ Marocco đâm xuyên, sau khi phục hồi còn mạnh hơn trước, dựa vào thân phận ma sủng thân cận của Đoạn Vân thực lực đột phá vượt lên cấp mười bảy, và cũng có năng lượng ở cấp mười bảy sơ giai.

Ny Khả cũng trở thành cao thủ siêu Thần Vương cấp mười bảy sơ giai.

Còn năm ma sủng ổn định thực lực ở cấp mười bảy sơ giai. Năm tên gia hỏa khi cần năng lượng để tiến giai tìm đến Đoạn Vân nhờ giúp. Việc cường hóa linh hồn của họ cũng nhờ Đoạn Vân cung cấp. Năm tên gia hỏa bây giờ chống lại một tên đội trưởng Ma Thần Vệ cũng không thành vấn đề.

Tám tên này có được vũ lực cấp mười bảy chủ yếu là do Đoạn Vân tài bồi. Họ cũng là đám vũ lực đi theo Đoạn Vân sớm nhất, có thể nói bọn họ là chủ lực của quân chủ lực. Có vũ lực này, Đoạn Vân mới dám thần nhiên khiêu chiến đám Ma Thần Vệ, thậm chí còn có gan chống lại cả Ma Thần kinh khủng. Mặc dù phần thắng vẫn không lớn như trước, nhưng cũng có thực lực liều mạng, và cũng làm cho Đoạn Vân không còn sợ Ma Thần như trước nữa.

Mười Thần Long cấp bậc năng lượng dừng lại ở cấp mười sáu đỉnh giai đã một thời gian. Phỏng chừng thêm một năm nữa bọn họ cũng có thể đột phá tới cấp mười bảy.

Đoạn Vân đột phá, người được lợi lớn nhất là đám nô lệ của Đoạn Vân. Tám tên nô lệ sau khi nửa chết nửa sống chiến đấu với Ma Thần Vệ, về tu luyện lại từ trung giai đột phá tới cấp mười bảy. Đó là sự tình phát sinh tháng trước. Cấp mười bảy của chúng cũng không ổn định lắm, nhưng riêng từng người một mà phải chống lại một Ma Thần Vệ bình thường cũng có phần thắng không nhỏ.

Đám vũ lực còn lại hai năm trước đã là cấp mười sáu sơ giai, vì khế ước nô lệ với Đoạn Vân, lại được Đoạn Vân nỗ lực tài bồi, đám gia hỏa đã đột phá tới hậu giai, Thần Vương hậu giai. Chín con Kiến Càng, năm con Hỏa Long tiền sử, tám đại Hải Giới ác thú, ba đại ngô công, năm Cự long tiền sử, ba Cự Sư sát khí đầy người, một chim Đại Bàng, toàn bộ ba mươi bốn tên nô lệ đều là Thần Vương hậu giai. Đám nô lệ thực lực Thần Vương với số lượng kinh khủng này trong thiên hạ xem ra cũng chỉ có tên Đoạn Vân biến thái này mới có thể làm được!

Còn có yêu tinh vương Francis, hắn và ba yêu tinh Đại tướng quân thủ hạ hắn bây giờ đều đã là Yêu Tinh hoàng. Francis là Ma Vương hậu giai, còn ba Đại tướng quân Yêu Tinh khác có thực lực Ma Vương trung

giai.

Nhìn đám nô lệ với thực lực như vậy Đoạn Vân có thể đại ngôn không ngại ngừng mà nói rằng: không phải ai cũng có thể làm nô lệ của bốn thiếu gia!

Còn nữa, tên Đoạn Vân biến thái còn trực tiếp làm cho một trăm hai mươi Thú Nhân gia tộc, hai mươi Ma thú gia tộc, bảy đại Cuồng chiến sĩ gia tộc, vốn chỉ là Chủ thần trung giai, toàn bộ đều tăng lên Thần Vương ráo trời. Mặc dù là sơ giai, nhưng dù sao cũng là Thần Vương.

Còn năm mươi con Thần Long vốn đã là Chủ thần sơ giai, được Đoạn Vân đào tạo thành Chủ thần đỉnh giai.

Đoạn Vân sở dĩ có thể thúc đẩy thực lực thủ hạ lên kinh khủng như vậy, bởi vì trong tay hắn có 'hàng quý hiếm' Quang Minh Vệ, Ma Thần Vệ, kết hợp cùng với nhau, thủ hạ muốn gì mà không có? Còn nữa, không lâu cấp mười sáu, rộng năm đầu, mười không lâu cấp mười bảy v.v , tất cả đều là những thứ siêu đại bổ cả. Còn đám sinh vật địa ngục lính lác cấp bậc tương đối yếu, nhưng nhờ vào số lượng lại quá kinh khủng, đó cũng là một thứ tài nguyên có thể đề cao thực lực thủ hạ rất nhanh.

Nếu bây giờ ai mà đắc tội với tên biến thái, người đó tuyệt đối chỉ có đường chết. Vì tên Tử thần ngưng cuồng có ý đồ muốn cướp đàn bà của Đoạn Vân, nên địa ngục bị họa Nhân giới xâm lăng!

441. Chương 441. Huy Quân Địa Ngục

Quả thật Đoạn Vân cũng không nhất thiết phải phát động chiến tranh địa ngục. Lý do vì Tử Thần chỉ là một cái cớ mà thôi. Ý đồ chính thức dẫn tới việc Đoạn Vân phát động xâm lăng địa ngục là vì tài nguyên linh hồn khổng lồ ở địa ngục. Biết làm sao được, bây giờ tình thế rất nghiêm trọng, dựa vào tu luyện bình thường để phát triển cho dù thêm một hai trăm năm nữa mình cũng hơn được Ma Thần. Thời gian vừa qua vì sao vũ lực của mình có thể tăng lên nhanh như vậy? Nguyên nhân chủ yếu là vì trong tay mình có nhiều 'hàng tốt'. Vũ lực địa ngục là năng lượng chủ yếu để Thái Cực đồ tiến giai, khi Thái Cực đồ tiến giai thì không gian bên trong sẽ lớn hơn và nồng độ linh khí sẽ tăng lên nhiều lần. Nồng độ linh khí trong Thái Cực đồ của Đoạn Vân hiện giờ đã gấp mười ở ngoại giới. Tu luyện trong một nơi có linh khí đặc như thế thực lực của đám thủ hạ mới có thể tăng lên nhanh hơn được. Chỉ cần bổ sung linh hồn sự đột phá tuyệt đối chỉ là một việc rất đơn giản.

Trải qua hai năm tu luyện tiêu hao, hàng hóa trong tay Đoạn Vân không còn bao nhiêu nữa. Tay phải Tử Thần cho Diệp Cô Thành, tay trái Tử Thần cho Âu Đặc Tư. Số lượng năng lượng linh hồn kinh khủng cấp mười lăm, cấp mười sáu, cấp mười bảy đều được mình cấp cho đám thủ hạ và nô lệ. Còn sáu Ma Thần Vệ được phối hợp với sáu Quang Minh Vệ làm quà cho mười Thần Long, năm ma súng, tám nô lệ nâng cao giai vị lên.

Trong tay Đoạn Vân đã hết hàng dự trữ, hắn thêm thường nhìn vào Sử Khả Nỗ Bì với linh hồn cường đại cấp mười bảy đỉnh giai. Về phần Nam tước địa ngục, Câu Hồn Sử Giả, những tướng soái khô lâu dưới trướng Khô Lâu hoàng, tất cả chỉ là một sự bổ sung nho nhỏ. Để chiến đấu với Ma Thần và Ma Thần Vệ, trong tay cần có vài linh hồn cường đại, có một cái kho dự trữ năng lượng cường đại phần thắng cũng cao hơn một chút.

Đoạn Vân xâm lăng địa ngục còn có mục đích chiếm lĩnh toàn bộ địa ngục. Địa ngục dù sao đi nữa cũng là một bề mặt, một bề mặt còn lớn hơn cả Nhân giới.

Do đó, vào buổi sáng ngày sáu, tháng mười, năm thứ tám Trung Hoa, sau khi Đoạn Vân diễn thuyết một phen, hai trăm vạn đại quân Nanh Sói và quân chủ lực gia tộc tất cả đều tiến vào không gian Thái Cực đồ kinh khủng của Đoạn Vân. Đoạn Vân còn mang theo vài thủ hạ bên ngoài từ vết nứt ở Lạc Nhật Hạp Cốc tiến vào địa ngục.

Xuất chinh lần này có hai trăm vạn tướng sĩ Nanh Sói. Cấp bậc thực lực Nanh Sói đều là Đẩu thần hậu giai. Đoạn Vân tin rằng, hai trăm vạn Đẩu thần hậu giai này là một lực lượng kinh khủng nhất trong bốn giới. Dựa vào chân khí hóa đẩu khí cao độ của đám Nanh Sói, bất kỳ gì sinh vật địa ngục nào cũng chỉ là dê tể thần dưới kiếm của Nanh Sói.

Một vạn Nanh Sói Long kỵ sĩ trong sư đoàn Nanh Sói, cũng là một điểm sáng trong lần xuất chinh này. Một vạn Long kỵ sĩ Nanh Sói về cấp bậc thực lực đã là Chân thần hậu giai, còn Long kỵ của họ đã là Chân thần trung giai. Tên Đoàn Vân biến thái để có thể tiến hành cuộc xâm lăng địa ngục, hẳn trực tiếp cho sư đoàn Nanh Sói hưởng thụ một năm trong Thái Cực đồ. Do đó mặc dù không được bổ sung linh hồn, nhưng bề quan tu luyện trong một địa phương

linh khí nồng đặc trong vòng một năm, cấp bậc thực lực của Nanh Sói mới được như hôm nay. Đương nhiên, ngoài Nanh Sói bảy sư đoàn khác cũng lục tục được đưa vào trong Thái Cực đồ ở đó hơn nửa năm. Do đó, vũ lực dưới tay tên gia hỏa biến thái cực kỳ kinh khủng.

Thần lực của Thần Long cũng có tác dụng khắc chế đối với sinh vật linh hồn, Đoàn Vân cho một ngàn cự mãng Thần Long theo đại quân cùng xuất chinh. Đây là một ngàn Chân thần đỉnh giai.

Địa ngục là vùng đất chính thức của những anh hùng, tụ tập chứa những cường giả mười vạn năm thậm chí còn hơn nữa. Đây là một thế giới có dân số quá vạn ức người chết. Có cấu tạo rất đơn giản. Địa ngục chia làm bốn tầng. Tầng thứ nhất là mảnh đất nơi Tử Thần khống chế - thế giới người chết và linh hồn, được tạo thành từ những linh hồn người chết. Nhân loại tử vong ở Đông đại lục và Tây đại lục thậm chí cả Hải Giới, Thú loại, sau khi linh hồn mất đi đều bắt tri bắt giác tới tầng địa ngục này. Tựa như có một trọng lực bí ẩn nào đó đem linh hồn những người chết kéo tới nơi này.

Tầng địa ngục thứ hai là thế giới những khô lâu do Khô Lâu hoàng nắm giữ. Nghe nói tầng địa ngục này tương liên với Ma giới. Không ít khô lâu ở Ma giới sau khi sinh ra ý thức tự chủ, tụ tập ở thế giới khô lâu này. Những khô lâu là một chủng tộc tương đương với cương thi. Có thể không ngủ, không ăn, không uống, lực chiến đấu của quân đoàn khô lâu cũng rất đáng kể.

Tầng địa ngục thứ ba là luyện ngục do bất tử Thú hoàng Franky khống chế. Đoàn Vân vốn cho rằng tụ tập ở đây đều là Thú loại, nhưng trong quá trình thu thập tin tức tình báo gần đây, Đoàn Vân mới biết được nơi này tụ tập những tên giết người phạm tội. Thú loại sở dĩ có thể đi tới nơi này là bởi vì bị mọi người ở nước Tử Vong tẩy chay. Văn minh Thú loại dù sao cũng không thể so được với văn minh nhân loại. Ma thú, Áo Thú, thậm chí hải thú, dù sao cũng phải trải qua một quá trình cạnh tranh khốc liệt mới có thể sống sót, nên về cơ bản hai tay chúng đều dính đầy máu tươi. Tầng địa ngục này cũng tụ tập rất nhiều những thú tiền sử. Văn minh ở tầng này khá thấp nhưng thực lực đám gia hỏa lại rất cường hãn, vừa dã man vừa giết người không nháy mắt. So với Thú loại thì tầng địa ngục này có rất ít Nhân loại. Nơi này có rất nhiều tên giết người, nhưng quân đội không nằm trong nhóm này. Những tướng sĩ giết người hàng trăm hàng ngàn đều là anh hùng trong mắt mọi người. Tên gia hỏa Tử Thần cũng không để sót lực lượng xây dựng quân đội. Quân đội đó chính là khởi nguyên thành lập Tử vong đại quân của hắn.

Còn tầng thứ tư chính là Thâm Uyên do Angela đề cập với Đoàn Vân. Những tên gia hỏa đi xuống đây đều là những tên bị đầy dọa, những tên vạn kiếp bất phục sẽ bị đưa vào tầng này.

Bốn tầng địa ngục tầng nào cũng có không gian thông đạo nối với nhau. Nhưng cái làm cho Đoàn Vân thắc mắc là vì sao ba tầng địa ngục trước lại thông với Nhân giới? Lạc Nhật Hạp Cốc, xung quanh vết nứt Nhân Ma, thác nước Tử Vong, thâm cốc đáy biển, tất cả những địa phương này lại đều có thông đạo thông với địa ngục.

Xuyên qua từ Lạc Nhật Hạp Cốc, Đoàn Vân đi tới thành Tử Vong của Tử Thần. Đây là một tòa thành khá giống với minh giới địa phủ trong truyền thuyết. Quy mô tòa thành này rất lớn, số lượng dân cư trong thành cũng có thể nói là khoáng cổ tuyệt kim. Nguyên nhân là trong thành có trăm ức sinh vật địa ngục. Trời, trên trăm ức đó. Đây là một khái niệm gì? Tất cả dân chúng đại lục cộng lại cũng chỉ tới gần trăm ức, thế mà bên trong tòa thành này có trên trăm ức. Xem ra, sinh hoạt của người sống khác hẳn những người chết. Tòa thành này có một con sông giống như con sông bảo vệ thành, nhưng con sông này lại có chút quỷ dị, nước sông màu đen kịt. Đoàn Vân hiểu rất rõ, vị trí mình ở đây không thể xem như địa ngục. Đây là một không gian giữa địa ngục và Nhân giới. Lão bà Tina của mình trước kia khi đại chiến với mình đã triệu hoán một tượng đá quỷ có linh hồn, cũng là từ khu vực cô hồn dã quỷ này.

Quân đội địa ngục do tên gia hỏa Tử Thần phái đến Lạc Nhật Hạp Cốc tiến hành quấy nhiễu cũng phải vượt qua không gian này mà vào Nhân giới.

Đoạn Vân đứng phía trước địa phủ, chỉ cần vượt qua cửa thành, coi như chính thức đạp chân xuống địa ngục.

Diệp Cô Thành, Âu Đặc Tư theo sát hai bên, năm ma sủng mười Thần Long theo sau, Đoạn Vân phi thân đứng ở ngoài thành. Đoạn Vân triển khai thần thức ra. Thần thức cường đại dũng mãnh tràn vào trong thành. Hắn muốn bắt sống Sử Khả Nỗ Bĩ. Tử Vong chi thành là hàng ổ của hắn. Ở đây, Sử Khả Nỗ Bĩ tụ tập tuyệt đại bộ phận vũ lực. Nếu Đoạn Vân muốn khống chế tầng thứ nhất địa ngục vậy hắn phải trước hết hạ được tòa thành này.

Địa ngục có trật tự của địa ngục, sau khi sinh linh chết đều tự động sống ở những khu vực nhất định. Nhưng ở một nơi có nền văn minh khá kém, việc tổ chức khá hỗn loạn. Người chết, linh hồn nếu muốn sống sót vậy phải thần phục sự khống chế cường đại. Cho dù dưới tay Tử Thần từ cấp linh chủ trở thường xuyên phát sinh chiến tranh. Những dân chúng của linh chủ bị giết tự nhiên cũng sẽ đi theo người chiến thắng.

- Xem ra, trật tự mới cho địa ngục phải do ta tự mình lập nên.

Cảm nhận được sự hỗn loạn của địa ngục, Đoạn Vân lẩm bẩm.

- Lão Đại, tên gia hỏa Tử Thần ở trong thành hả? - Tiểu Phi Hiệp hỏi Đoạn Vân.

Đoạn Vân khẽ gật đầu nói:

- Chúng ta đã ẩn độn khí tức, hắn tạm thời còn chưa phát hiện ra chúng ta. Tòa thành này là nơi hắn quy tụ tuyệt đại bộ phận quân đội. Hơn nữa, bên trong tòa thành này có trên trăm ức sinh vật địa ngục. Đại bộ phận là quân đội Nhân giới đã trải qua hơn vạn năm tích tụ ở đây. Chúng ta không cần quản đám thần cấp và dưới thần cấp. Bên trong thành, đại khái có năm ngàn vạn kỳ sĩ địa ngục cấp một, cũng là vũ lực cấp mười một; năm trăm vạn kỳ sĩ cấp hai. Nói cách khác, hai cấp bậc này là một nửa vũ lực của Tử Thần tụ tập ở nơi này. Kỳ sĩ cấp ba và đám cao cấp hơn toàn bộ đều tụ tập ở đây. Mấy tên gia hỏa giống như tiểu Tam cũng phải có tới năm mươi vạn tên cấp mười ba, một vạn tên cấp mười bốn, ba trăm Câu Hồn Sử Giả cấp mười lăm, sáu mươi cá Nam tước địa ngục. Thương thế của tên gia hỏa Tử Thần đã khỏi rồi, thực lực của hắn đã khôi phục tới cấp mười bảy đỉnh giai.

- Lão Đại, người thả đại quân Nanh Sói ra đi, chúng ta trực tiếp công thành. Chúng ta thấy người là giết, giết sạch trăm ức sinh vật địa ngục.

Đạt Nhĩ Ba vẫn thói cũ, vĩnh viễn đã man và bạo lực.

- Không phải là không thể. Nhưng làm như vậy, thương vong của chúng ta cũng không nhỏ đâu. Hai trăm vạn chống lại trên trăm ức, nói cách khác, mỗi một Nanh Sói phải giết năm ngàn sinh vật địa ngục. Điều này chỉ sợ chưa làm xong đã một chết rồi.

Đoạn Vân nói làm ai cũng phải thừa nhận.

- Lão Đại, người không phải nói là tuyệt đại đa số vũ lực đều đã tới nhân giới đại lục lần trước sao? Ta thấy chúng ta cũng không nên giết sạch toàn bộ vũ lực phụ thuộc của tên Tử Thần.

Tên gia hỏa Phì Tử thật ra cũng có vẻ nhân từ, nhưng tiếp theo hắn lại nói,

- Lão Đại, ta thấy giết sạch đám thần cấp trở lên là ổn. Cũng giết có mấy ngàn vạn thôi.

Xỉu, giết mấy ngàn vạn hả?

- Được rồi, đừng ồn nữa. Để Tử Thần tự mình quyết định xem thủ hạ của hắn có chết chung với hắn không.

Đoạn Vân phát phát tay, sau đó quay về thành hô lớn:

- Sử Khả Nỗ Bĩ, ra đây chịu chết đi.

442. Chương 442. Ca Môn Tiên Khán Khán Thân Hạ

Thanh âm Đoạn Vân giống như tiếng 'Tử Thần' đòi mạng nhanh chóng truyền khắp cả Tử Vong thành làm ai cũng khiếp sợ. Ai dám trực tiếp gọi tên húy của Tử Thần? Ai dám đại ngôn muốn giết chết Tử Thần

Đại Nhân bắt diệt?

Sử Khả Nỗ Bĩ còn đang tu dưỡng bên trong đại điện Tử Vong, nghe thấy thanh âm quen thuộc cũng giật bắn cả người. Nhưng Đoạn Vân đã tới tận cửa, Tử Thần cũng không thể không ứng phó. Nói thế nào thì nói, nơi này cũng là địa bàn của mình. Trong nhà mình mà để người khác tới gây chuyện, dù gì mình cũng có ưu thế chủ nhà. Lần trước đại chiến với Đoạn Vân, mình bị thua cũng khá oan uổng. Trong vòng hai năm nay, Tử Thần không lúc nào không nghĩ đến việc đánh bại Đoạn Vân, không lúc nào không muốn giết chết Đoạn Vân. Bây giờ, Đoạn Vân tự mò đến cửa, cơ hội tốt như thế, thời khắc báo thù đã đến rồi.

Sử Khả Nỗ Bĩ lúc này đem tất cả vũ lực mình có điều động đến đây, sau một hai phút chuẩn bị, hần mang theo tất cả lực lượng cấp mười bốn và cao hơn chạy tới cửa thành.

Bên cạnh Đoạn Vân là Diệp Cô Thành và Âu Đặc Tư, phía sau là năm ma sủng và mười Thần Long, còn bên cạnh Tiểu Phi Hiệp có một con chó nhỏ. Đó là tiểu Tam đã được Đoạn Vân đào tạo thành Thần Vương. Đương nhiên, tài liệu dùng để tài bồi là mười Tam Đầu khuyển ở Lạc Nhật hạp cốc. Bây giờ tiểu Tam đã có thân thể của mình. Tam Đầu Khuyển bây giờ vô cùng tự hào về việc lần đó mình chủ động xin đầu hàng sớm. Một con chó theo chủ nhân tốt tuyệt đối đủ để làm cho hần hưng phấn cả đời.

Đoạn Vân và Sử Khả Nỗ Bĩ cách nhau một con sông đen, đứng ở hai bờ nhìn nhau.

Cười lạnh một tiếng, Sử Khả Nỗ Bĩ phát tay chỉ chỉ ra hiệu cho Đoạn Vân lui ra phía sau một chút, hần muốn bay tới bờ bên kia của dòng sông đen. Tên gia hỏa không muốn Đoạn Vân hủy mất cái thành Tử Vong có một không hai của hần.

Khoảng cách giữa địa ngục và Nhân giới khá rộng lớn và khá bằng phẳng. Nơi đó rất thích hợp với việc chiến đấu.

Trong không gian bằng phẳng rộng lớn, Đoạn Vân còn cách Sử Khả Nỗ Bĩ ước chừng hai trăm thước.

- Đoạn Vân, không ngờ ngươi lại còn có thể tới được địa ngục. Việc này làm ta có chút giật mình.

Sử Khả Nỗ Bĩ trông rất bình tĩnh. Lần trước đại bại một lần, Tử Thần trở nên tỉnh táo hơn trước kia.

Đoạn Vân nhìn sáu mươi Nam tước địa ngục và ba trăm Câu Hồn Sử Giả phía sau hần cười lạnh. Nam tước địa ngục nhìn qua chính xác rất giống Ma Thần Vệ, nhưng đám này không bằng Ma Thần Vệ. Cấp bậc thực lực của chúng cũng không tới cấp mười bảy. Trong đám đó có mười đỉnh giai, mười hậu giai. Bốn mươi tên chỉ tới trung giai. Vũ lực như vậy đối với Đoạn Vân thì tới càng nhiều càng tốt.

Còn những Câu Hồn Sử Giả trông hơi giống ma pháp sư hắc ám hệ. Linh hồn chúng khá cường đại, Đoạn Vân phỏng chừng bọn người đó đều là những cao thủ linh hồn. Ba trăm tên gia hỏa như vậy thì quả toàn là nguồn tài nguyên tốt cho Đoạn Vân.

- Sử Khả Nỗ Bĩ. Ngươi trông ra cũng không tệ lắm! Gần đây làm ăn như thế nào?

Tên gia hỏa Đoạn Vân này lại ân cần thăm hỏi kẻ đối đầu với mình.

- Ta khỏe lắm, còn phải cảm tạ ngươi nữa đó! Đoạn Vân đại nhân.

Sử Khả Nỗ Bĩ cười lạnh.

- Biết ta tới đây làm gì chứ? - Đoạn Vân cười hỏi.

- Ngươi không phải mới vừa nói rồi sao. Ngươi tới giết ta! Nhưng hai năm trước ngươi không giết chết ta, chẳng lẽ hai năm sau ngươi có thể giết chết ta sao? Ngươi chó quên, nơi này là nhà ta.

Ánh mắt Sử Khả Nỗ Bĩ nhìn Đoạn Vân tràn ngập cừu địch. Còn khi hần thấy tiểu Tam đứng bên cạnh Tiểu Phi Hiệp mặt hần trở nên trắng bệch co rúm lại. "Phản đồ," tên gia hỏa mấp máy miệng.

- Tiểu Tam phải nói là thức thời vụ. Ủa, Nam tước địa ngục và Câu Hồn Sử Giả phía sau Sử Khả Nỗ Bĩ, nếu các ngươi muốn đi theo Sử Khả Nỗ Bĩ chết chùm thì bước về phía trước một bước.

Đoạn Vân hướng về phía đám thủ hạ phía sau Tử Thần Sử Khả Nỗ Bĩ nói.

Nghe Đoạn Vân nói thế, Tử Thần không động đậy, hẩn cau mày nhìn chăm chăm Đoạn Vân. Ba trăm sáu mươi thủ hạ phía sau hẩn cũng cùng nhau bước về phía trước một bước.

- A, không ngờ thủ hạ của ngươi còn trung thành như vậy. Nam tước địa ngục giết thì giết, Câu Hồn Sử Giả thì sao?

Đoạn Vân dùng tay phải vuốt cằm tự hỏi.

- Được rồi, Sử Khả Nỗ Bĩ, nếu ta giết những Câu Hồn Sử Giả này có khiến cho địa ngục hỗn loạn không?

- Hừ, nghe khẩu khí ngươi, tựa hồ trong mắt ngươi chúng ta đã toàn là người chết cả rồi!

Sử Khả Nỗ Bĩ cười lạnh. Tên Đoạn Vân này càng ngày càng tự đại.

- Chẳng lẽ các ngươi không phải người chết?

Đoạn Vân ra vẻ giật mình hỏi.

- Nhưng các ngươi sẽ được chết thêm một lần nữa. Ba trăm Câu Hồn Sử Giả đã trung thành với ngươi như vậy, ta đây đành giết họ một lần vậy! Về phần trật tự địa ngục, sau này tính tiếp đi. Đến lúc đó nếu cần phải có chúng, ta sẽ tạo lại vài Câu Hồn Sử Giả cũng được.

- Đủ rồi, Đoạn Vân, nơi này là địa ngục, không phải là chỗ ngươi có thể hoành hành vô kị như nhân giới đại lục.

Ánh mắt Sử Khả Nỗ Bĩ nhìn về phía Đoạn Vân tràn ngập tức giận. Xem ra, hai năm tĩnh tu cũng chưa thể làm cho tên gia hỏa miến dịch với loại ăn nói châm chọc của Đoạn Vân.

Liếc nhìn Sử Khả Nỗ Bĩ một cái, Đoạn Vân nhẹ giọng cười:

- Phải không? Nhưng ta thích hoành hành vô ở địa bàn của người khác, ngươi làm gì được ta. Các huynh đệ, các ngươi thấy thế nào?

Nói xong, Đoạn Vân vung tay lên, một vạn tướng sĩ Nanh Sói bỗng xuất hiện phía sau Đoạn Vân.

- Thiên uy Trung Hoa hoành hành thiên hạ!

Một vạn Nanh Sói vừa xuất hiện lập tức đồng thanh hô lên. Nanh Sói xuất hiện làm cho Sử Khả Nỗ Bĩ phải nhíu mày. Đoạn Vân này làm sao có thể đem theo nhiều vũ lực như vậy? Quân uy của đội quân cường đại này quả có đủ sức ganh đua với đám một vạn bốn nghìn cao thủ địa ngục của Sử Khả Nỗ Bĩ.

- Làm sao, Sử Khả Nỗ Bĩ, vũ lực mà ta bỏ công đào tạo tám năm qua cũng được đó chứ?

Đoạn Vân cười nói với Sử Khả Nỗ Bĩ.

- Tám năm? Hừ, vũ lực nhỏ nhoi mới phát triển tám năm mà cũng dám đưa ra.

Sử Khả Nỗ Bĩ cười nhạt vẻ khinh thường.

- Không được à? Xem đây!

Nói xong Đoạn Vân một lần nữa vung tay lên, năm mươi Thần Long cấp Chủ thần đỉnh giai xuất hiện trong không trung.

- Đây là năm mươi con Thần Long trong bộ tộc Thần long gia tộc. Ta quyết định dùng tư thế uy vũ của chúng làm biểu tượng của Trung Hoa gia tộc sau này. Đương nhiên, gia huy và cờ gia tộc sẽ là ngôi sao năm cánh.

Năm mươi Thần Long xuất hiện một lần nữa làm cho Sử Khả Nỗ Bĩ nhíu mày. Nam nhân này mang theo người bao nhiêu vũ lực đây? Nam nhân này rốt cuộc có bao nhiêu sức mạnh? Xem ra, mình đắc tội với hẩn chính xác là phạm vào một sai lầm to lớn.

- Thế nào? Vẫn chưa đủ à?

Đoạn Vân khoát khoát tay, một trăm hai mươi thú nhân gia tộc một lần nữa lóe hiện ra.

- Ta long trọng giới thiệu vũ lực dũng mãnh của Trung Hoa gia tộc, một trăm hai mươi Thú Nhân gia tộc. Sử Khả Nỗ Bĩ, nói vậy đánh chết người cũng sẽ không tin, đám Thú Nhân này toàn bộ đều cường đại hơn cả Thú Thần ngày xưa.

- Mạnh hơn Thú Thần? Hừ, Thú Thần dã man đó là cái quái gì!

Sử Khả Nỗ Bĩ một lần nữa cười nhạt kiểu 'ta xui'. Một trăm hai mươi tên Thú Nhân mạnh hơn Thú Thần, đây là thật hay giả đây? Nếu là thật vậy vì sao nam nhân lại nói cho mình? Chẳng lẽ chỉ muốn dọa mình? Nếu giả, vậy Thú Nhân này sẽ là loại cấp bậc nào đây?

Đoạn Vân cười cười, đang muốn phát tay một lần nữa.

- Từ từ. Đoạn Vân, người có ý gì đây? Người đem tất cả vũ lực người đưa ra hết đi. Người cứ làm từng nhóm từng nhóm như vậy là ý gì chứ?

Đoạn Vân bĩu môi, một lần nữa cho hai mươi Ma thú gia tộc và bảy đại Cuồng chiến sĩ xuất hiện phía sau trận doanh.

- Ta không muốn cho người chết mà không minh bạch. Được rồi, trước hết giới thiệu về những người này. Máy tên vừa rồi là ma thú và Cuồng chiến sĩ gia tộc ta. Người có sáu mươi Nam tước địa ngục, do đó trong lòng ta cũng hơi khó chịu. Ta muốn vượt qua người!

- Hừ. Vũ lực cấp thấp dù nhiều tới mấy thì người có thể làm gì được chứ? Người nghĩ rằng số lượng có thể bù cho chênh lệch thực lực sao?

Sử Khả Nỗ Bĩ trầm trầm nói.

Đoạn Vân cười cười nói:

- Ta thấy cũng không sao. Ta chỉ cần đối phó với người là được rồi. Nam tước địa ngục và Câu Hồn Sử Giả của người, hừ, toàn bộ đều trong vòng mười giây sẽ ngã xuống.

- Phải không?

- Oh, yeah!

Nói xong, Đoạn Vân lắc mình lao về phía Sử Khả Nỗ Bĩ. Thấy Đoạn Vân đột nhiên phát động tiến công vào mình, Sử Khả Nỗ Bĩ lúc này cũng đề phòng cẩn mật.

Đoạn Vân dùng tốc độ cao lao vào, khi khoảng cách với Sử Khả Nỗ Bĩ không tới năm thước, Sử Khả Nỗ Bĩ đánh một năng lượng công kích rất mạnh về phía Đoạn Vân. Tử vong năng lượng lao tới trong một khoảng cách rất gần, Đoạn Vân cười lạnh một tiếng, thuấn di ra xa mười thước, sau đó xuất ra Thái Cực đồ trực tiếp hấp thu năng lượng đó vào. Thái Cực đồ khá cường hãn. Thái Cực đồ dùng hơn bốn trăm vạn khô lâu chế tạo thành, có thể trực tiếp chịu được năng lượng đạt tới cấp mười bảy hậu giai, cũng là năng lượng đồng giai với Đoạn Vân. Càng về sau, mức độ chịu đựng năng lượng sẽ càng cường đại.

Sau khi hấp thu năng lượng tử vong, Đoạn Vân lại lao về phía Sử Khả Nỗ Bĩ.

Ầm, dựa vào thân pháp quỷ dị, một quyền của Đoạn Vân đã đâm thẳng vào cằm Sử Khả Nỗ Bĩ làm cho Tử Thần cấp mười bảy đỉnh giai bắn đi. Sau đó, Đoạn Vân tiếp tục đại chiến với Tử Thần, nhưng lần này chiến đấu ở trong không trung.

Khi Tử Thần giao thủ với Đoạn Vân mười hiệp, Đoạn Vân đột nhiên phát tay, ra hiệu cho Tử Thần dừng lại, rồi chỉ chỉ xuống phía dưới.

Tử Thần theo ngón tay Đoạn Vân nhìn xuống phía dưới, cảnh tượng dưới đất làm hắn muốt tất thổ. Bởi vì tất cả thủ hạ của hắn, toàn bộ đều đã ngã xuống. Mà hắn nhớ rõ ràng, khi hắn vừa khai chiến với Đoạn Vân, năng lượng dao động dưới thân mình chỉ xảy ra không đến năm lần.

Sáu mươi Nam tước địa ngục, ba trăm Câu Hồn Sử Giả, cơ hồ bị người ta miểu sát.

Biết làm sao được, tên gia hỏa Diệp Cô Thành với thân pháp và năng lượng cường đại cấp mười bảy trung giai, một người với thể sệt đánh không kịp bưng tai, trực tiếp miểu sát mười Nam tước địa ngục đỉnh giai. Hơn nữa, toàn bộ đều là bị chém chết tươi. Còn Âu Đặc Tư lao vào, một cú quét ngang, long chảo cào tới,

hai ba cú là chop được mười mấy tên. Còn mười Thần Long, từng con lao lên, chỉ một cú chop đã xé xác một tên gia hỏa.

Ba trăm Câu Hồn Sử Giả, sau khi bị công kích của một trăm hai mươi Thú Nhân và bảy đại Cuồng chiến sĩ toàn bộ đều ngã xuống chết ngay. Trời ơi, một cú chém của Thần Vương quả là kinh khủng. À, năm mươi con Thần Long và hai mươi ma thú gia tộc dựa vào lực bay của Thần Long, chạy trước Thú Nhân và Cuồng chiến sĩ trước, quét ngang một cú cũng cướp công giết được không ít Câu Hồn Sử Giả cấp bậc Chủ thần.

443. Chương 443: Địa Ngục Tân Trật Tự.

Kỳ thật, Sử Khả Nỗ Bĩ bây giờ đã không còn là đối thủ của Đoạn Vân nữa! Vừa rồi hắn sở dĩ có một cơ hội quá chiêu là vì Đoạn Vân cố ý khống chế thực lực mình giống như lần trước! Mục đích rất đơn giản, tên Đoạn Vân biến thái này muốn chơi trò mèo giỡn chuột. Đoạn Vân muốn Sử Khả Nỗ Bĩ biết rằng khi mình đã nói là muốn thủ hạ hắn ngã xuống trong vòng vài giây, thì đám Nam tước địa ngục và Câu Hồn Sử Giả này không thể sống quá trong vòng một phút.

Trên mặt mang theo nụ cười tà ác, Đoạn Vân nói với Sử Khả Nỗ Bĩ :

- Sao rồi? Người còn có loại vũ lực khác mạnh hơn một chút nữa à?

Nhưng Sử Khả Nỗ Bĩ nói không ra lời. Cái duy nhất hắn có thể làm là dùng ánh mắt giết người nhìn chăm chăm vào Đoạn Vân! Có lẽ, hắn muốn dùng ánh mắt mình trực tiếp miếu sát đối phương.

Đoạn Vân khoát khoát tay, nói tiếp :

- Chẳng lẽ người thật sự không còn vũ lực nữa à? Người còn có mấy đầu rồng năm đầu địa ngục cấp mười sáu nữa mà!

Sử Khả Nỗ Bĩ chấn động. Vũ khí hình lưỡi hái lúc này xuất hiện trên tay phải, hắn vung lên vào Đoạn Vân quát :

- Đoạn Vân! Hôm nay không giết người, ta không gọi là Sử Khả Nỗ Bĩ!

Hừ nhẹ một tiếng, Đoạn Vân không để ý đến sự phẫn nộ của Sử Khả Nỗ Bĩ, hắn quay vào bên trong thành thét lên :

- Mấy tên kỵ sĩ địa ngục bên trong thành kia. Chẳng lẽ các người định làm rùa đen rút đầu à?

Nhưng, toà thành trì có trên trăm ức dân cư lại an tĩnh đáng sợ!

- Sử Khả Nỗ Bĩ! Xem ra, lũ thủ hạ cũng không trung thành với người lắm!

Đoạn Vân chuyển hướng về phía Sử Khả Nỗ Bĩ nói.

- Tiểu Tam nói với ta là kỵ sĩ địa ngục dưới tay người rất kinh khủng!

Nghe Đoạn Vân nói thế, Sử Khả Nỗ Bĩ quay về đầu thành vung tay lên. Một vạn bốn trăm kỵ sĩ địa ngục lập tức bay về phía chiến trường này! Một vạn kỵ sĩ địa ngục cưỡi tọa kỵ, xếp thành từng đoàn phía sau Sử Khả Nỗ Bĩ.

Đoạn Vân ngoái đầu nhìn nhìn những khuôn mặt dữ tợn của đám kỵ sĩ địa ngục, lắc lắc đầu, nói :

- Trông cũng được đấy, nhưng thực lực kém một chút! Ta chỉ cần một ngàn binh lính Nanh Sói là đủ để quét sạch đám này rồi! Nếu một vạn Nanh Sói của ta mà cùng lên muốn giết sạch một vạn thủ hạ này của người, tuyệt đối không cần đến một phút! Mà mấy tên kia, các người thật nguyện ý chết chung với Sử Khả Nỗ Bĩ sao? Nếu đầu hàng thì các người có cơ hội sống, ta có thể cân nhắc thu các người dưới cờ!

- Nhân loại ti tiện. Tử Thần đại nhân cường đại, các người sao có thể địch nổi?

Tên đội trưởng tựa hồ vẫn còn rất nhuệ khí! Nhưng hắn không biết, nói ra những lời kia là hắn đã tự đào hố chôn mình!

- Mẹ kiếp. Không giỡn với các người nữa! Ai cần biết các người đầu hàng hay không, người đã muốn chết thì ta giết. Sử Khả Nỗ Bĩ! Tòa thành Tử Vong xem ra từ nay biến thành một cái tử vong thành chính thức rồi! Người cũng cố gắng nhớ lấy ngày này làm ngày giỗ cho mình!

Đoạn Vân vung kiếm chỉ vào Sử Khả Nỗ Bĩ nói! Mẹ kiếp, nói đạo nghĩa nhiều như vậy làm chi? Đồ thành là xong hết. Chỉ có điều giết sạch hay là giết có lựa chọn.

- Ha ha!

Sử Khả Nỗ Bĩ đang cười to. Nhưng ngay lập tức, hắn không thể cười được nữa! Thân hình quỷ dị của Đoạn Vân đảo qua thân thể của hắn, chỉ để lại vài tiếng động rất nhỏ rồi xuất hiện ở phía sau Sử Khả Nỗ Bĩ!

Đoạn Vân đã cơ bản chế trụ được Sử Khả Nỗ Bĩ, dùng ngón tay quơ quơ trước mặt hắn. Sau đó Đoạn Vân trực tiếp nhấc đầu Sử Khả Nỗ Bĩ lên, đặt vào tay lăm bắm :

- Tay trái, tay phải đã bị ta chặt đứt. Hôm nay, rốt cục ta cũng lấy được đầu Tử Thần! Sử Khả Nỗ Bĩ, sao người ngu thế? Hai năm trước ta đã hơn người. Hai năm sau, người còn dám đấu với ta! Người không phải là muốn chết sao?

Tử Thần chính xác là cũng hơi xui xẻo! Nếu hắn có thân thể, với giai vị đỉnh giai phỏng chừng còn có thể chống lại Đoạn Vân hơn mười chiêu. Nhưng đáng tiếc là, tên gia hỏa này tựa hồ quá tự tin với cái hình thái linh hồn của hắn! Cũng đích xác, nếu không có cái thứ chân khí này thì không ai có thể giết chết được Tử Thần! Nhưng từ lúc có Đoạn Vân, Tử Thần này cũng biến thành con dê béo! Đừng nói là Đoạn Vân, cho dù là Diệp Cô Thành bây giờ cũng có thực lực tiêu diệt Sử Khả Nỗ Bĩ. Tuy địa ngục rất mạnh nhưng cũng chưa thể nói lên điều gì. Tên Đoạn Vân biến thái này chính là khắc tinh của địa ngục! Trước mặt Đoạn Vân, sinh tử tồn vong của địa ngục toàn bộ nằm trong ý nghĩ của hắn! Muốn giết muốn tha chỉ bằng một câu nói. Ném đầu và thân thể Tử Thần vào Thái Cực đồ, Đoạn Vân chuyển hướng sang đám kỵ sĩ địa ngục cấp bốn :

- Người vừa nói nhân loại rất ti tiện phải không?

Đoạn Vân chỉ vào tên đội trưởng.

Bây giờ, tất cả kỵ sĩ địa ngục đều không nói ra lời. Chỉ trong nháy mắt, Tử Thần đã bị người ta chặt đầu, người nói đây là chuyện gì? Từ trước tới nay, Tử Thần được cho rằng là sự tồn tại bất diệt, nay đánh không lại một chiêu của người ta!

- Nhân loại cường đại, chúng ta nguyện ý đầu hàng!

Tên đội trưởng lúc này lựa chọn thần phục.

- Đầu hàng? Hừ nhiều người đầu hàng nhanh quá như vậy, bốn thiếu gia không thích! Hi La, toàn bộ giết hết! Nhớ là ta chỉ cho người có một phút! Kỵ sĩ địa ngục các người cũng đừng nói ta độc ác. Chỉ cần còn sống trong vòng một phút, ta sẽ phóng thích các người vô điều kiện!

Đoạn Vân ra hiệu cho Hi La, rồi mở lời hứa hẹn với đám dê béo này!

Được lệnh, Hi La suất lĩnh một vạn tướng sĩ Nanh Sói Long kỵ, nhắm về phía một vạn kỵ sĩ địa ngục! Dưới sự hứa hẹn một phút của Đoạn Vân, kỵ sĩ địa ngục cũng sinh ra một sự khát khao cầu sống mãnh liệt, họ chống cự điên cuồng! Nhưng đáng tiếc là, sau một phút, tất cả kỵ sĩ địa ngục đều chết cả. Còn tên từng nói qua nhân loại ti tiện, bị một trăm tướng sĩ Nanh Sói thay nhau băm thành cám! Dù có là người chết thì cũng đừng có nói lung tung!

Sau khi quét dọn ngoài thành xong, Đoạn Vân đưa ánh mắt về phía bên trong thành!

- Lão Đại, để chúng ta đồ thành nhé! Thành trì này là của Sử Khả Nỗ Bĩ, những kỵ sĩ địa ngục bên trong đều rất trung thành với hắn! Cho dù người muốn chiếm lĩnh địa ngục, đám lính lác của Tử Thần này cũng không thể lưu lại!

Tiểu Phi Hiệp đề nghị Đoạn Vân.

Đoạn Vân sờ sờ cằm. Nói :

- Đồ thành? Có nên không? Nhưng ở đây có tới trăm ức đại quân!

- Lão Đại! Người không phải đang lo về việc chúng ta không có năng lực đồ lục tòa thành này đó chứ?

Tiểu Phi Hiệp hỏi lại Đoạn Vân.

- Có gì mà không làm được! Cho dù để hai trăm vạn tướng sĩ Nanh Sói tự động đưa đầu cho chúng chém, chúng cũng không giết chết tướng sĩ của chúng ta được! Tòa thành này còn có bao nhiêu vũ lực? Năm mươi vạn kỵ sĩ địa ngục cấp ba. Năm trăm vạn cấp mười hai, năm ngàn vạn cấp mười một! Với chút vũ lực đó thì là cái đỉnh gì trước mặt Nanh Sói? Ý của ta là giết nhiều như vậy có vẻ hơi... - -

- Tàn bạo?

Tiểu Phi Hiệp nói lời Đoạn Vân,

- Lão Đại, bọn người kia có phải là người không? Ta thấy dùng trăm ức linh hồn này rèn luyện Thái Cực đồ của người thì tốt hơn. Sau này cũng đỡ phải đối phó với những tên gia hỏa khác mò tới gây chuyện! Hơn nữa, bọn người kia đều là người chết cả! Giết đám người chết thì có gì tàn bạo! Ta cảm thấy, nếu người muốn chiếm cứ địa ngục thì chắc chắn phải đồ thành! Mà địa ngục có trên vạn ức linh hồn trong khi đó nơi này cũng chỉ là trăm ức! Ta thấy, lần này còn nhân từ hơn lần người xâm lăng Tây đại lục!

Ngẫm lại cẩn thận một chút, chính xác là mình rất cần linh hồn! Có những linh hồn này bổ sung, sau này mình có phải chống lại Ma Thần thì cũng có khả năng thắng lớn hơn. Đối xử với địch nhân, chắc chắn phải giơ dao lên. Lần trước tìm được cái bát linh hồn của Tử Thần, vốn nghĩ rằng bên trong sẽ chứa chút linh hồn. Nhưng sau đó nhìn lại, thiếu chút nữa làm Đoạn Vân nổi điên! Mẹ kiếp, bên trong chỉ có hơn hơn mười vạn linh hồn mà thôi. Hơn nữa không gian của cái bát rất nhỏ! Cái thứ bát vỡ của Tử Thần chẳng có nửa điểm tác dụng cho Đoạn Vân!

Đoạn Vân vung tay lên. Hai trăm vạn tướng sĩ Nanh Sói đứng xếp hàng phía sau Đoạn Vân :

- Các tướng sĩ, bên trong thành có hơn trăm ức sinh vật địa ngục! Ta hy vọng - -

- Chủ nhân, ta hy vọng ngài có thể hạ thủ lưu tình! Ngài đã giết Tử Thần rồi. Bây giờ chỉ cần ngài chấp nhận, trên vạn ức sinh linh địa ngục ở nước Tử Vong tương lai sẽ trở thành dân chúng của ngài. Khi đưa quân tới hai tầng địa ngục khác, thì cả địa ngục tương lai trở thành của ngài rồi!

Tiểu Tam lúc này tỏ ra rất nghiêm túc.

Nghe tiểu Tam nói thế, Đoạn Vân cau mày. Mẹ kiếp, thật là khó xử! Người nói địa ngục này, tuy diện tích rất lớn, nhưng quả là hơi lạc hậu! Đoạn Vân cũng biết thu phục địa ngục tốt hơn hủy diệt địa ngục nhiều. Kỳ thật cũng không cứ phải thông qua việc giết chết những sinh vật địa ngục này mới đáp ứng được việc cần linh hồn của mình! Hơn nữa, đám sinh vật cấp thấp này, cho dù số lượng nhiều tới đâu cũng không thể có đủ để cung cấp linh hồn cho mình! Bây giờ, mình đã tìm được sáu mươi Nam tước địa ngục, ba trăm Câu Hồn Sử Giả, còn có một vạn kỵ sĩ địa ngục! Những linh hồn này đã khá là cường đại rồi. Thu hoạch cũng không ít hơn hơn bốn trăm vạn khô lâu lần trước!

- Tiểu Tam, người nói coi, ta cho ai tới làm Tử Thần đây?

Đoạn Vân hỏi con Tam Đầu khuyên.

- Chủ nhân! Ta có thể nói mấy con Tam Đầu Khuyển còn lại phục vụ cho ngài, tiếp tục giữ cửa địa ngục! Về phần làm sao thống trị địa ngục, ta nghĩ chủ nhân hẳn là rõ ràng hơn ta. Trật tự của nhân giới đại lục cũng là do chủ nhân thành lập lên, đó là một loại xã hội văn minh nhất mà ta thấy! Hơn nữa, địa ngục cần bản không phải là Tử Thần.

Tam Đầu Khuyển từng rất cú mủm, hôm nay làm cho Đoạn Vân giật mình một lần. Không ngờ con chó này cũng rất có mắt!

Ngẫm nghĩ một lát, Đoạn Vân quay về đại quân phía sau nói :

- Vào thành trước! Gặp ai chống cự, giết không tha!

Nói xong, Đoạn Vân khoanh tay trước ngực, đi nhanh vào trong thành!

Khi Đoạn Vân vừa vào, tất cả những sinh linh trong thành đều quỳ xuống! Mẹ kiếp, thế thì còn đồ thành gì nữa? Người nói coi, bọn người kia sao chẳng có cốt khí như vậy? Người nói sao chúng không chống cự lấy vài cái? Còn có thể làm thế nào đây? Sư đoàn Trung Hoa trước giờ không giết hàng binh!

Đi tới đại điện Tử Vong, Đoạn Vân ngồi trên ghế của Tử Thần. Sau khi suy tư một phen, Đoạn Vân đưa thần thức quét qua một tầng địa ngục, trong phạm vi thần thức của Đoạn Vân, tất cả mọi người đều nghe được :

- Các thần dân địa ngục, ta là Nhân giới Thánh Chủ Đoạn Vân! Hôm nay, Tử Thần Sử Khả Nỗ Bỉ đã bị ta giết chết. Trung Hoa gia tộc ta tuyên bố đưa cả tầng thứ nhất địa ngục, qui vào thế lực của Trung Hoa gia tộc! Tộc quy của Trung Hoa gia tộc ta rất rõ ràng. Bây giờ ta chỉ cần các người nhớ một điều : đó là, tộc dân Trung Hoa chúng ta tuyệt đối không bao giờ bị ngoại tộc khi dễ. Bất kể thứ gì dám đối địch với Trung Hoa gia tộc ta, toàn bộ đều sẽ bị diệt sát! Trung Hoa gia tộc ta sẽ thiết lập một trật tự mới ở địa ngục! Đến lúc đó, chỉ cần dân chúng tuân thủ pháp luật, sau này sẽ được gia tộc bảo vệ! Ai vi phạm sẽ bị xử phạt theo pháp luật! Hy vọng các người nhớ, ta bây giờ là chủ nhân mới của các người! Chúc các người may mắn, dân chúng mới của ta!

Trải qua vài câu đơn giản như vậy, Đoạn Vân thu phục trên vạn ức sinh linh địa ngục. Mấy mấy ngàn vạn kỵ sĩ địa ngục trong Tử Vong thành, toàn bộ đều sửa lại quân kỳ thành đại quân Trung Hoa địa ngục!

Trong vòng hơn một tháng sau, Đoạn Vân cũng ra tay xử lý cả quân đội địa ngục, sửa lại biên chế, lập lại trật tự mới trên địa ngục! Một ức kỵ sĩ địa ngục cấp một, một ngàn vạn kỵ sĩ địa ngục cấp hai, năm mươi vạn địa ngục cấp ba, toàn bộ đều trở thành quân chính qui Trung Hoa địa ngục! Trăm ức tướng sĩ thánh cấp, thần cấp được điều tới phụ trách trị an các nơi coi như là cảnh sát bình thường! Hơn nữa, trật tự mới ở địa ngục chẳng mấy chốc cũng được thành lập. Một bộ luật gọi là địa ngục pháp điển đã trở thành bộ luật đầu tiên ở địa ngục! Bộ luật này do những nhà pháp lý trên nhân giới đại lục theo ý chỉ của Đoạn Vân viết ra! Bộ luật này làm cho trật tự địa ngục vốn hỗn loạn vô cùng trở nên tương đối ổn định! Đám cô hồn dã quỷ không phục theo sự thống trị của gia tộc, hoặc vẫn còn trung thành với Tử Thần, đều bị đại quân Nanh Sói tiêu diệt! Thông qua sự tiêu trừ đám phản loạn và duy trì trị an xã hội, Đoạn Vân tìm được hơn mười ức linh hồn làm cho Đoạn Vân rất hài lòng! Biết làm sao được, đám quỷ hồn này đều rất cường đại. Mấy tên gia hỏa không thật thà này về cơ bản đều có thực lực rất khá. Quả thực là đại bổ! Dù sao sinh tử của đám gia hỏa này cũng không ai thèm để ý, giết đi cũng không ai nói nửa lời! Hơn nữa, địa ngục vốn là một địa phương rất hỗn loạn, giết đi hơn mười ức sinh linh thì cũng chẳng là gì cả. Cái này gọi là thực lực! Không giết gà sao dọa được khỉ? Đáng tiếc là, Đoạn Vân không tìm được những nữ quỷ xinh đẹp như mấy quyền tiểu thuyết thiếu nữ u hồn !

Ngoài ra, mặc dù trên đại lục lúc này rất ít người chết, nhưng cũng không phải là không có! Những người đã chết, sau khi hồn quy địa ngục, đầu tiên là được nhân viên quản lý ghi lại danh sách! Cái này, tương lai sẽ dân chúng mới trên đại lục!

Thống trị địa ngục, cũng làm Đoạn Vân cảm thấy một điều mới. Đó là cơ hồ không có ai giết người mà có thể tránh được lưới pháp luật! Người sống sau khi chết sẽ tới địa ngục báo nguyên nhân tử vong. Do đó, bất kỳ ai trên nhân giới đại lục làm chuyện xấu, ai giết người, những người chết đi sẽ báo cho gia tộc. Chẳng mấy chốc, những tin tức về việc tử vong này sẽ truyền đạt tới Nhân giới! Như vậy, lại còn làm cho trật tự trên đại lục càng nghiêm minh hơn!

Tầng địa ngục đầu tiên cũng được Đoạn Vân đổi tên thành Trung Hoa minh giới! Hơn nữa, Đoạn Vân cho Diệp Cô Thành làm minh vương! Nhưng đại bộ phận chính vụ, đều do con Tam Đầu khuyến tiểu Tam xử lý! Đương nhiên, những nhân tài chết đi cũng khá nhiều. Những tên gia hỏa này cũng đảm nhiệm vài chức vụ quản lý ở minh giới, công việc này cũng khá là không tệ!

Hơn nữa, Đoạn Vân còn gặp lại nhạc phụ mình ở địa ngục! Ai? Tra Lí đó! Mặc dù không thích tên gia hỏa này, nhưng người ta dù sao cũng là nhạc phụ của mình. Vốn Đoạn Vân muốn cho tên gia hỏa này làm chức phụ trách hành chính ở minh giới, cho hắn quản trăm ức dân chúng địa ngục! Nhưng năm lão bà mình lại cương quyết yêu cầu mình phải làm nhạc phụ sống lại. Sống lại thì sống lại! Còn sau khi sống lại, Tra Lí lại nói hắn còn muốn làm hoàng đế! Mẹ kiếp, làm cái gì? Để Khải Lợi thoải mái, mình đã giao Thiên Long cho anh kết bái là Lạp Hi Đức quản lý rồi! Cuối cùng thật sự chẳng biết làm sao được, Đoạn Vân đành cho Tra Lí làm chức vụ quản lý hành chính ở minh giới! Để nhân loại làm quản lý ở minh giới, Đoạn Vân còn

dạy cho Tra Lí tu luyện Nanh Sói Đầu khí quyết. Hắn tính tám đến mười năm nữa chế tạo Tra Lí thành cấp mười sáu mười bảy rồi cho nhạc phụ mình tiếp nhận chức vụ mình vương! Diệp Cô Thành mặc dù thực lực rất mạnh, nhưng dù sao không có phong phạm vương giả!

Đoạn Vân còn nhìn thấy vài thủ hạ của mình ngày xưa chết trận! Giống như năm Thần Long, vài tên Thú nhân võ sĩ và ba mươi đầu thú bay chết trận khi đại chiến với thiên sứ. Còn có hơn mười hai vạn tướng sĩ chính qui hi sinh khi xâm lăng Tây đại lục! Nghe nói trong khi mình hục hặc với Tử Thần, họ đã biến thành cô hồn dã quỷ! Lần này, may mà không bị Nanh Sói tiêu diệt!

Sau khi tất cả đã ổn định, ngày sáu tháng mười hai, Đoạn Vân mang theo đám thủ hạ tới tầng địa ngục thứ hai!

444. Chương 444: Bất Tử Điều Khác Phượng Hoàng.

Địa ngục tầng thứ hai là thế giới của khô lâu. Nơi này có một số lượng khô lâu nhiều kinh khủng! Nhưng bây giờ, Khô Lâu hoàng bị Đoạn Vân dọa sợ rồi. Hắn đã nghe được tin tức về sinh tử của Tử Thần. Lúc này, hắn phải sử giả tới nói chuyện với Đoạn Vân, tỏ vẻ muốn thần phục! Hơn nữa hắn cũng đã chuẩn bị chạy trốn tới Ma giới, nếu Đoạn Vân không cho đầu hàng! Địa ngục tầng thứ hai có đường thông với Ma giới. Nếu Đoạn Vân muốn hắn chết, thì đường sống duy nhất của hắn chỉ còn là Ma giới mà thôi!

Đoạn Vân một mạch cảm thấy rất tò mò với sự xuất hiện của khô lâu ở địa ngục. Hắn nghĩ địa ngục làm sao có thể gặp phải những bộ xương như vậy chứ? Bộ xương này là sinh vật hay phi sinh vật? Là vật còn sống hay là vật chết? Mang theo vấn đề này, Đoạn Vân tiến hành nghiên cứu trên những bộ xương! Cuối cùng cũng rút ra được kết luận, khô lâu là một chủng tộc tương tự như cương thi trong truyền thuyết! Khô lâu ở tầng thứ hai địa ngục cũng không hề ít, tổng số có vài trăm ức! Cái chính thức có thể làm cho Đoạn Vân coi trọng chính là mấy ngàn vạn khô lâu thần cấp trở lên! Những khô lâu cấp bậc thần cấp này có động tác chậm chạp, trí tuệ cũng không cao.

Từ tầng một tới tầng hai địa ngục, Đoạn Vân mang theo đám thủ hạ bắt đầu xâm nhập vào sâu trong tầng địa ngục này!

- Francis! Người bảo ta nên xử lý tầng thứ hai này như thế nào?

Đoạn Vân lần này đưa bốn yêu tinh nô lệ của mình ra! Để duy trì trật tự cho địa ngục, tất cả thủ hạ lúc trước thu lấy ở Vong Linh hợp cốc đều được Đoạn Vân điều tới địa ngục! Một vạn vong linh pháp sư tương lai sẽ được Đoạn Vân bồi dưỡng thành Cầu Hồn Sử Giả mới. Còn hai trăm tiểu yêu tinh và kể cả Francis tứ đại yêu tinh, đều có thể sẽ là những nhà cầm quyền tương lai ở địa ngục!

- Chủ nhân. Ta thấy cứ dựa theo cách xử lý ở tầng thứ nhất là tốt! Không phải ngài đã nói rồi sao? Dưới tay Khô Lâu hoàng có ba trăm khô lâu cấp tướng lĩnh! Bốn mươi lăm i/40. Hai mươi khô lâu cấp soái cấp mười sáu. Đám này nên giết chết hết. Còn ba ngàn cấp mười bốn, cũng có thể tiêu diệt! Về phần đám dưới chốt, ta thấy tạm thời giữ lại! - Francis nói với Đoạn Vân.

- Người có thể quên một điểm, tầng địa ngục này tương liên với Ma giới! Nơi này cũng là của người chết! Vong hồn Ma giới tựa hồ đều thích tìm kiếm một bộ khô lâu người chết! Ta cảm thấy được nhân tố Ma giới ở đây. Có lẽ nên tiêu diệt tất cả khô lâu thì hơn! Người nhìn này, đám khô lâu này chẳng hề thật chút nào. Sự tiến giai của chúng là thông qua việc cướp đoạt linh hồn của khác mà làm lớn mạnh thực lực của mình! Nơi này vốn là một thế giới cắn nuốt nhau! Ta rất muốn dùng đám khô lâu này để rèn luyện Thái Cực đồ của ta, thêm linh hồn bồi dưỡng cho tướng sĩ!

Nói thật. Đoạn Vân cũng không muốn quá mức nhân từ!

- Lão Đại, nếu chúng ta còn bàn tán linh tinh ở đây, tên Khô Lâu hoàng có thể chạy mất đó! Có tin đồn nói là hắn muốn chạy trốn tới Ma giới! - Tiểu Phi Hiệp nhắc nhở Đoạn Vân.

Đoạn Vân cười cười, nói :

- Yên tâm. Hắn bây giờ đang ở trong thành! Tầng thứ ba địa ngục tựa hồ cũng đến đây! Chúng ta đi đi. Các người trước hết vào đây!

Sau một khắc, Đoạn Vân xuất hiện ở tòa Khô Lâu thành của Khô lâu hoàng A Lá Đức Mễ! Bên trong thành, tất cả chung đoạn vũ lực của Khô Lâu hoàng đều tụ tập ở đây! Khô lâu hoàng A Lá Đức Mễ đang đàm luận gì đó với một ông già râu đỏ! Lão đầu râu đỏ này cũng mang theo vài thủ hạ không tệ! Đoạn Vân sớm đã biết lão già kia chính là bắt tử Thú hoàng Franky. Khi tới gần quan sát lão già hỏa này, cặp mày Đoạn Vân cũng không khỏi nhíu lại!

- Lão Đại, làm sao vậy? - Tiểu Phi Hiệp hỏi Đoạn Vân.

- Bắt tử Thú hoàng Franky - hấn tựa hồ không phải là sinh vật địa ngục! Hấn là một hỏa điều có thực lực cấp mười bảy đỉnh giai!

- Hỏa điều? Lão Đại, người nói là bắt tử điều hả? Trong thế giới ma thú chúng ta, có nghe đồn về bắt tử điều! - Phi Tử Thú hoàng cải chính lời Đoạn Vân.

Đoạn Vân sờ sờ cằm, nói :

- Chẳng lẽ đây chính là phượng hoàng? Nhưng phượng hoàng trong truyền thuyết tựa hồ không phải có hình dáng như thế này? Hấn là không phải đâu! Mẹ kiếp, mặc kệ hấn có phải là phượng hoàng không, nếu dám đối nghịch với bổn thiếu gia, ta trực tiếp tiêu diệt người!

Đoạn Vân mang theo vài thủ hạ lại một lần nữa thuận di, trực tiếp xuất hiện tại cách đại điện nơi hai đại cự đầu ở địa ngục đang nghị sự khoảng năm mươi thước.

Thông thả đánh giá tòa đại điện này, Đoạn Vân cười khê nói :

- La Á Đức Mễ! Khô Lâu hoàng thành là một địa điểm tốt như vậy mà người lại bỏ qua, thật sự là quá đáng tiếc! Người quả là không có đầu óc. Nếu bỏ đi chỗ khác cũng nên gọi ta một tiếng.

Đoạn Vân vừa xuất hiện, tất cả vũ lực địa ngục đứng đầy điện liền vây chặt lấy Đoạn Vân! Nhưng mấy tiểu khô lâu mười lăm mười sáu và vài con chim nhỏ thuộc gia tộc bắt tử điều bị Đoạn Vân trừng ánh mắt bắn ra chỗ khác! Hừ, dám chui đầu vào nòng súng hả?

Đoạn Vân đột nhiên xuất hiện, làm La Á Đức Mễ giật bắn cả người, còn bắt tử Thú hoàng cũng cau mày.

- Đoạn Vân, hôm nay, bắt tử Thú hoàng bệ hạ tại đây... Ta... Ta xem người sao dám làm loạn!

Khô lâu hoàng A Lá Đức Mễ tựa hồ vẫn còn bị Đoạn Vân làm cho sợ hãi! Hai tháng trước Tử Thần bị Đoạn Vân giết chết, mặc dù hấn không chứng kiến trận chiến đấu đó, nhưng cũng có nghe đồn là Sử Khả Nỗ Bị chết bởi một chiêu của nam nhân kinh khủng này!

- Bắt tử Thú hoàng Franky? Thất kính thất kính! Ta là Đoạn Vân ở Nhân giới, cái bộ khô lâu bên cạnh người có ân oán với ta! Do đó, ta xin ngài đừng hồ loạn kết bè với hấn. Người chường quần tâng thứ ba địa ngục, thích hòa bình! Đoạn Vân ta không muốn làm địch nhân với người thích hòa bình chút nào!

Trong lúc nói những lời này, ai cũng có thể nghe ra tên gia hỏa Đoạn Vân này đe dọa! Hừ, nếu người không chủ động chui đầu vào rọ, bổn thiếu gia lấy cớ gì mà đánh người? Lão đầu ơi là lão đầu, người đừng nói là ta bất kính lão đó nhé!

- Hừ, tiểu bối vô tri, dám cuồng ngôn như vậy. Bổn hoàng nhất định sẽ nhúng tay vào. Đoạn Vân! Chỉ cần có ta ở đây, bổn hoàng tuyệt đối sẽ không cho người tàn sát sinh linh địa ngục!

Xử, lão đầu này xem ra muốn làm một bộ đạo nghĩa đây mà.

Đoạn Vân tựa hồ có chút bất lực vỗ vỗ trán, gãi gãi, rồi lại dùng ngón trỏ tay phải xoa xoa chớp mũi, ngữ khí ngang ngược nói :

- Lão đầu! Người nói xem, người đã già thế này rồi, sự tình giữa thanh niên chúng ta không nên xen vào! Khô Lâu hoàng giết của ta một ngàn dân chúng đại lục! Hơn nữa toàn là những mục dân tay không tác sát! Nợ máu này có nên bắt hấn trả giá đắt không? Chẳng lẽ một ngàn dân chúng của ta phải chết oan sao? Chẳng lẽ mạng dân chúng nhân giới đại lục để tiện không đáng một đồng sao? Franky! Hôm nay ta thấy người là người già, râu đã dài như vậy rồi, ta mới không so đo với người! Nếu người vẫn còn xen vào cuộc chiến giữa ta và tầng địa ngục thứ hai, vậy có thể sẽ dẫn tới chiến tranh ở luyện ngục của các người nữa!

Ta không phủ nhận thực lực các người, cũng không phải nói các người sợ! Đương nhiên, các người mà nghĩ vậy thì ta cũng không biết làm sao! Lão đầu, ta khuyên người bỏ đi thôi!

Đoạn Vân quay về lão đầu này phát phát tay, ra hiệu cho hắn biến đi!

- Hừ, tiểu tử cuồng vọng! Chết có một ngàn con kiến lại lấy lý do này suất lĩnh đại quân Nhân giới đánh xuống địa ngục! Ta xem người mới là không biết trời cao đất rộng! Hừ hôm nay, ta nhất định sẽ bảo vệ La Á Đức Mễ!

Lão đầu râu đỏ tựa hồ vẫn còn ngoan cố! Nhưng hắn không biết, càng ngoan cố, tên Đoạn Vân biến thái này lại càng cao hứng! Tầng địa ngục thứ ba là nơi cường đại nhất. Nói cách khác, linh hồn ở luyện ngục là món hàng lý tưởng nhất của Đoạn Vân. Có được món hàng này, Đoạn Vân có thể chế tạo ra những thủ hạ càng biến thái hơn!

Đoạn Vân nhìn như bất lực, nhưng trên mặt có vài phần tiểu ý. Hắn khoát tay, chép chép miệng, dùng ngữ khí ra vẻ bất lực nói :

- Đã như vậy, ta cũng không có gì để nói nữa! Người đã muốn đối địch, ta cũng không sợ có thêm một địch nhân nữa! Nhưng trước khi xác định quan hệ giữa ta và người, ta muốn hỏi người một vấn đề!

- Vấn đề gì? - Lão đầu tức giận đến mức râu hơi vểnh lên!

- Ta muốn hỏi xem người có nghe nói về phượng hoàng 凤 hay không!

Trong tiếng đại lục không có từ phượng hoàng, do đó hai chữ phượng hoàng này, Đoạn Vân chỉ dùng lời để nói ra thôi!

- Phượng hoàng? Lão nghi hoặc hỏi lại.

- Cái gì lộn xộn thế! Chưa nghe qua!

Ngẫm lại, tiếng đại lục đến cả phượng hoàng cũng không có thì thế giới này làm gì có phượng hoàng chứ?

Nhưng Đoạn Vân đảo mắt hỏi lại một câu :

- Vậy chu tước 朱雀 thì sao?

- Trư thược? - Lão đầu càng nghi hoặc hơn!

Được rồi, xác nhận xong, Bất Tử hiểu không phải là phượng hoàng hoặc chu tước, bây giờ có thể yên tâm giết! Hừ, cái tội dám trùng tên với thần thú Trung Hoa, các người coi như đã phạm vào tử tội rồi! Hơn nữa lão đầu này lại quá ngoan cố, không giết sạch các người, ta sao yên tâm được?

- Được rồi! Bây giờ, ta tuyên bố quan hệ giữa ta và tầng thứ ba địa ngục là địch!

Đoạn Vân đứng thẳng người, lẫm liệt nói!

- Hừ, đúng là ngựa non háu đá! Đoạn Vân! Vốn ta còn định cho người thống trị tầng địa ngục thứ nhất, nhưng bây giờ xem ra, người căn bản là không có tư cách! Nghe đồn người có thể một chiêu giết chết Sử Khả Nỗ Bĩ, nhưng ta vẫn không tin lắm! Sử Khả Nỗ Bĩ một lần đã bị thương nặng, người lần này miếu sát hắn chỉ có thể nói người có vận khí tốt, vừa vận lựa đúng lúc vết thương hắn chưa lành! Bằng không, người chết tuyệt đối sẽ là người!

- Ông già! Chẳng lẽ người không biết lần trước người làm Sử Khả Nỗ Bĩ trọng thương chính là ta sao? - Đoạn Vân cố làm ra vẻ giật mình nói.

- Hừ, Nhân giới không thích hợp để Tử Thần phát huy. Người có thể may mắn thắng hắn chỉ là do ngẫu nhiên! Nhưng, người là một tên nhân loại. Muốn tác chiến với chúng ta ở địa ngục, ưu thế của người cũng chẳng còn lại gì! Cho dù có thể hơn được Sử Khả Nỗ Bĩ, chỉ cần ta cùng Khô lâu hoàng A Lá Đức Mễ liên thủ, người cũng sẽ chết ở chỗ này! Huống chi, người chỉ có một người!

Lão gia hỏa vẫn còn tự đại như trước.

445. Chương 445: Địa Ngục Biến Thiên.

- Lão già kia, người nghĩ rằng ta chỉ đến đây có một mình thôi à ?

Nói xong, Đoạn Vân cho Diệp Cô Thành và Âu Đặc Tư xuất hiện phía sau lưng mình .

Sự xuất hiện của Âu Đặc Tư và Diệp Cô Thành làm cho Franky giật mình đưa mắt nhìn về phía La Á Đức Mễ. La Á Đức Mễ cũng tỏ vẻ bất lực và mờ mịt !

Đoạn Vân lại một lần nữa vung tay lên, trực tiếp cho một vạn Nanh Sói và đám chung đoạn gia tộc cấp mười lăm, mười sáu xuất hiện trên đại quảng trường ở ngoài điện !

Có thể là thấy chưa gây đủ chấn động cho đối phương, Đoạn Vân tiếp tục cho trăm vạn tướng sĩ Nanh Sói xuất hiện trên bầu trời quảng trường !

Đến đây, Franky đã cơ bản tuyệt vọng rồi. Bắt đầu ý thức được mình bị kéo vào một vòng xoáy thật lớn! Nam nhân trước mắt này, về năng lượng không gian, khẳng định là khoáng cổ tuyệt kim ! Một lần có thể đem theo trăm vạn vũ lực, Chủ thần không gian đơn giản thậm chí là không gian Thần Vương cũng không có khả năng làm được! Trước nay không gian là hệ ma pháp quỷ dị, cũng được mọi giới công nhận là một loại năng lượng cường đại nhất! Một cường giả tu luyện năng lượng không gian đến tận cùng, nhất định sẽ trở thành người chấp chưởng mọi Vị Diện !

Trong đại điện Khô Lâu bây giờ có bốn con chim bắt tử cấp mười bảy sơ giai, hai mươi khô lâu cấp soái còn sót lại của Khô Lâu hoàng chia ra đứng hai bên đại điện! Hơn ba trăm khô lâu tướng cấp mười lăm tuần tra ngoài điện. Bây giờ, đám khô lâu này giằng co với lực lượng chung đoạn của Đoạn Vân. Những bộ xương run rẩy lách cách, vì không có da thịt nên trông như một cỗ máy! Đoạn Vân dám nói nếu những bộ xương này mặc quần áo vào, tần suất đầu gối run rẩy hẳn là rất có quy luật !

- Lão Đại. Cho chúng ta ra ngoài đi !

Tiểu Phi Hiệp lợi dụng thông đạo ma sủng, bắt mẫn nói với Đoạn Vân.

Đoạn Vân cười cười, cho năm ma sủng và mười Thần Long xuất hiện phía sau mình !

Đoạn Vân chậm chậm rút tiểu kiếm tùy thân ở tay phải, bình thản nói:

- Franky! Vốn người có thể không bị cuốn vào trường hạo kiếp này! Nhưng, lão đầu quá ngoan cố. Mà một lão đầu ngoan cố luôn không làm cho người thích! Bất Tử hoàng tộc? Hôm nay, ta rất muốn xem những người thuộc dòng tộc Bất Tử các người, quả thật có phải là bất tử không !

- Hừ, người dựa vào số lượng vũ lực thừa thớt như thế mà cũng dám đưa ra dọa nạt ta sao! Tên nhân loại cuồng vọng kia, vĩnh viễn người vẫn chỉ là một kẻ vô tri mà thôi !

Lão già này tựa hồ trước giờ vẫn ngoan cố như vậy !

Đoạn Vân thở dài. Hắn đã bỏ qua ý định dùng vũ lực tuyệt đối uy hiếp ông già ngoan cố này. Hắn quay về thủ hạ nhẹ nhàng vung tay lên, lạnh lùng nói: Giết !

Lời vừa dứt, Đoạn Vân, Diệp Cô Thành và Âu Đặc Tư đều lao về phía hai cự đầu đang đứng trước đại điện! Diệp Cô Thành và Âu Đặc Tư lao vào La Á Đức Mễ. Còn Đoạn Vân phụ trách ông già râu đỏ !

Diệp Cô Thành trường kiếm trực chỉ, kiếm phong ẩn hiện sát khí. Còn Âu Đặc Tư phi thân đứng lên, trong dạng hình người mang theo long trảo, năng lượng cường đại chớp động! Một người, một rồng tấn công trên dưới. Diệp Cô Thành còn che dấu lực lượng của mình, về tốc độ nhìn qua chậm hơn Âu Đặc Tư một chút. Âu Đặc Tư thì sát khí dày đặc, ẩn chứa năng lượng sát khí cuồng bạo vô tận trên long trảo !

La Á Đức Mễ sớm đã bị Đoạn Vân dọa sợ khiếp vía từ lần trước. Khi hắn thấy hai đại thủ hạ của Đoạn Vân lao vào, hắn chủ yếu phòng ngự lên phía trên. Hắn muốn phòng ngự công kích của Thần Long Âu Đặc Tư! Nhưng chẳng mấy chốc, một luồng năng lượng cuồng bạo băng giá xẹt qua cổ hắn! Kiếm của Diệp Cô Thành ra chiêu là phải giết người, quét vào yết hầu La Á Đức Mễ! Một kiếm xẹt qua, La Á Đức Mễ lúc này bỗng cảm thấy mê muội! Khi hắn lấy lại tinh thần, long trảo Âu Đặc Tư một lần nữa phủ xuống cổ hắn! Trong tiếng long minh thanh thúy, La Á Đức Mễ nghe thấy tiếng xương gãy rất rõ ràng !

Kiểm Diệp Cô Thành trực tiếp xẹt qua khớp nối ở cổ Khô Lâu hoàng cốt, Nanh Sói đầu khí cấp bậc trung giai làm cổ La Á Đức Mễ bị xé ra một vết rách rất lớn! Âu Đặc Tư theo ngay phía sau, thừa dịp năng lượng La Á Đức Mễ hỗn loạn văng đầu hoa mắt, trực tiếp dựa vào vết rách do kiểm Diệp Cô Thành tạo nên mà bóp nát! Linh hồn cấp mười bảy đỉnh giai không có xương bảo vệ, dưới long chảo của Âu Đặc Tư không chịu được thần lực của Thần Long tàn phá!

Linh hồn không trọn vẹn, xương cổ bị nghiền nát, La Á Đức Mễ lúc này bị thương rất nặng! Khi hần cổ thở, kiểm Diệp Cô Thành một lần nữa từ cổ của hần xẹt qua. Một kiếm này, trực tiếp xé toang nửa cái cổ hần! Sau kiếm thứ ba của Diệp Cô Thành, La Á Đức Mễ đã chết! Đầu hần trực tiếp rơi xuống đất !

Con chim Bất Tử chống lại Đoạn Vân cũng có kết quả đồng dạng! Thông qua thuận di và khinh công, Đoạn Vân xuất hiện sau lưng, sau đó đâm thẳng vào lưng lão đầu này !

Sột! Mũi kiếm của Đoạn Vân xuất hiện trước ngực lão, trực tiếp xuyên qua trái tim ông già! Thông qua một kiếm này, Đoạn Vân cũng cảm giác rõ ràng hơn về thuộc tính của ông già này . Thì ra lão cũng chỉ là một loại sinh vật địa ngục mà thôi. Lão có thân thể hỗn tạp giữa linh hồn và nguyên tố cơ bản của địa ngục tạo thành! Thân thể hần tính về lực phòng ngự cũng không đáng nhắc tới! Năng lượng tên gia hỏa này chủ yếu là năng lượng linh hồn có thuộc tính thiên hỏa! Tử khí trên người cũng khá nhiều .

Thu hồi tiểu kiếm, Đoạn Vân đi đến phía trước ông già! Bây giờ, mắt lão đầu này mở to, vẻ mặt kinh dị khó tin !

- Làm sao có thể như vậy được? Sao Bốn hoàng lại đến cả một chiêu của ngươi mà cũng không tiếp được! Khục khục !

Sinh mạng lực của lão đầu thật ra rất mạnh, một kiếm đã xuyên tim mà vẫn chưa tử vong !

Nhìn vào lão đầu với bộ râu đỏ đang trắng dần, cười lạnh một tiếng, Đoạn Vân dùng thủ pháp điểm huyết phong bế vết thương của lão, ngăn cản bộ phận năng lượng thất thoát !

- Lão đầu! Năng lượng linh hồn của ngươi chính xác là rất mạnh! Nhưng đáng tiếc ta là sát thủ linh hồn! Linh hồn mạnh đến đâu mà đứng trước mặt ta đều không chịu nổi một kích !

Nói xong, Đoạn Vân vung tiểu kiếm lên, trực tiếp đâm chết lão đầu này !

Ba người Đoạn Vân thu thập xong hai đại cự đầu xong, mười Thần Long và năm ma sủng cũng đã giải quyết xong hai mươi khô lâu cấp mười sáu, và bốn Bất Tử đều cấp mười bảy! Sau khi thu hồi tài nguyên linh hồn cường đại này, Đoạn Vân leo lên ngồi trên ngôi vị hoàng đế Khô Lâu !

Hừ, đời này làm người thật sự quá sung sướng. Biết bao nhiêu là đàn bà. Thấy đàn bà đẹp là theo đuổi. Nếu theo đuổi địch nhân không được thì cướp! Nếu không phải tên gia hỏa này cũng còn hơi có lương tâm, hần phỏng chừng theo đuổi hết mọi mỹ nữ trong bốn giới rồi! Về quyền lực, Đoạn Vân trước sau nắm giữ quyền sinh sát gần trăm ức sinh linh ở Nhân giới, sau đó lại khống chế sinh tử của lưỡng đại Thần giới. Còn bây giờ, lại thêm sinh tử của trên vạn ức sinh linh địa ngục cũng phụ thuộc vào mình !

Đối với tầng địa ngục thứ nhất, Đoạn Vân vẫn còn nhân từ một chút. Nhưng đối với đám sinh vật xấu xí ở đây, nhất là đám khô lâu nhìn quá mất thẩm mỹ, hần cũng không cần nhân từ như vậy !

Khô Lâu hoàng, hai mươi đại soái khô lâu, ba trăm Đại tướng khô lâu, ba ngàn khô lâu cấp mười bốn, gần hai mươi vạn khô lâu cấp mười ba nói chung là tất cả những khô lâu cao cấp đều bị Đoạn Vân giết hết!

Đối với trên trăm ức cấp mười hai trở xuống, Đoạn Vân cho trăm vạn Nanh Sói đại khai sát giới mười ngày mười đêm, chỉ chuyên chọn những khô lâu cao cấp mà giết! Lệnh này của Đoạn Vân vừa ban ra, trực tiếp làm cho hai mươi ức khô lâu được tiêu hóa trong Thái Cực đồ của hần !

Về phần những khô lâu chậm chạp này, thêm một thời gian nữa là coi như xử lý xong như quét bụi !

Trong khi Nanh Sói tàn sát tới thánh cấp khô lâu địa ngục ở tầng thứ hai, Đoạn Vân một lần nữa xua quân xuống tầng địa ngục thứ ba !

Đối mặt với trăm ức những tên phạm tội giết người ¼Lưu ý : Thú loại cũng có thể bị qui vào tội giết người ¼, Đoạn Vân áp dụng chính sách tương tự, hoàn toàn không có nhân tính! Hần giết toàn bộ hoàng tộc

Bất Tử! Một vạn cấp mười bốn, năm trăm cấp mười lăm, một trăm cấp mười sáu, bảy tên cấp mười bảy! Dưới thần thức Đoạn Vân, cũng không có một tên nào lọt lưới! Đã giết nhiều như vậy rồi, có giết thêm vài tên nữa cũng chẳng đáng quan tâm! Tất cả thú tộc Bất Tử cao cấp đều bị Đoạn Vân dùng phương thức không có nhân tính này tiêu diệt !

Đối với thú loại cấp mười ba trở xuống, Đoạn Vân cho Thú hoàng Phì Tử học theo pháp luật của đám ma thú mà qui định một bộ Luyện ngục pháp điển . Đương nhiên, pháp luật ở địa ngục cũng phải trải qua một thời gian không ngừng hoàn thiện và tu chỉnh! Nói cách khác, tầng địa ngục thứ ba này cũng đã bị qui phục dưới cờ của Trung Hoa gia tộc !

Tháng một năm Trung Hoa thứ chín, thế cục ở ba tầng địa ngục cũng cơ bản ổn định! Địa ngục thiếu tầng lớp cao cấp nghiêm trọng, chỉ còn nước tuyệt đối phục tùng sự lãnh đạo của Trung Hoa. Để thống trị địa ngục tốt hơn, Đoạn Vân đưa ba tầng địa ngục thống nhất dưới sự thống trị của Minh vương! Đối với Luyện Ngục, Đoạn Vân cũng không quá nghiêm khắc buộc trật tự phải tuyệt đối lắm. Trời sinh đám này là dã thú sát thủ, không thể yêu cầu quá cao! Ma thú, Áo Thú, hải thú, những dân chúng luyện ngục cũng áp dụng một loại chế độ giống như thế giới ma thú! Tầng lớp lãnh đạo mới ở Ma giới, bao gồm tiểu Tam, Francis và ba yêu tinh của hắn. Ngoài ra còn có vong linh pháp sư Garnier và một vạn vong linh pháp sư dưới tay hắn! Giai vị của đám này cũng không thấp! Hai trăm yêu tinh thủ hạ Francis, cấp bậc thực lực đã ở mức cấp mười bốn hậu giai trở lên! Còn Garnier đã là Chủ thần vong linh hệ. Một vạn vong linh pháp sư, thực lực thấp nhất cũng đạt tới cấp mười ba rồi! Cho những người này quản lý địa ngục, đó là sự bố trí tốt nhất! Còn nhạc phụ Tra Lí, được Đoạn Vân chế tạo thành cấp mười bốn tạm thời cho lão trở thành một vị thần! Chỉ cần thêm một thời gian nữa, Đoạn Vân có thể cho lão đảm nhiệm chức vụ Minh Vương đứng nghĩa rồi !

Mặc dù lúc mới bắt đầu, sự thống trị của Đoạn Vân có chút tàn bạo, hắn giết rất nhiều những sinh linh địa ngục không tuân theo hắn. Nhưng Đoạn Vân cũng biết, mỗi sinh vật địa ngục này đều hiểu rõ, mỗi một lần thay đổi triều đại đều phải có đổ máu! Do đó, sau khi tất cả đã ổn định, trên vạn ức sinh linh Minh Giới cũng cơ bản quy tâm vào gia tộc! Dù sao, đối với sinh linh địa ngục, sự thống trị của Trung Hoa cũng còn có nhân tính hơn trước kia nhiều lắm !

Địa ngục đã biến thành Minh Giới, một vị diện kế tiếp của Trung Hoa sau lưỡng đại Thần giới !

446. Chương 446: Xâm Nhập Ma Giới.

Địa ngục biến đổi làm các giới chấn động. Tin tức địa ngục đổi chủ, chẳng mấy chốc đã truyền bá tới Ma giới. Khiến cho Ma giới vô cùng rối loạn. Vốn Ma giới đang toàn lực chuẩn bị xâm lăng, liền ngay lập tức quay ra phòng ngừa Nhân giới đánh tới .

Ngày một tháng mười năm Trung Hoa thứ chín, một ngày cuối thu, tên Đoạn Vân biến thái mở vết nứt giữa hai giới Nhân Ma ra. Sau khi vết nứt được mở rộng, ba quân đoàn Nanh Sói, Thiết Huyết, và Huyết Sát phát động chiến tranh xâm lược .

Kỳ thật, sau khi hấp thu trên trăm ức linh hồn địa ngục, Thái Cực đồ cũng không tiêu hóa hết được. Do đó, Đoạn Vân đành lựa chọn tiêu hóa từ từ. Hơn nữa, để Thái Cực đồ không bị bội thực , hắn dùng đại bộ phận năng lượng trong đó để làm tăng thực lực của thủ hạ lên .

Trong vòng một năm này, ba trăm sáu mươi vạn tướng sĩ Nanh Sói được Đoạn Vân toàn lực cải tạo. Biết làm sao được, Thái Cực đồ hấp thu nhiều quá, không cho lũ thủ hạ hưởng dụng một chút, đối với việc tu luyện của mình lại khá là bất lợi. Do đó, tên siêu cấp biến thái Đoạn Vân đưa ba trăm sáu mươi vạn tướng sĩ Nanh Sói cùng với tọa kỵ kiến vào trong Thái Cực đồ tu luyện một phen. Tu luyện nửa năm trong Thái Cực đồ - nơi linh khí nồng nặc hơn ngoại giới vài chục đến cả trăm lần, làm cho tướng sĩ Nanh Sói có được kết quả bằng với ở bên ngoài tự tu luyện hơn mười năm. Có vài người sau khi ra khỏi Thái Cực đồ đã trực tiếp từ Đẩu thần hậu giai tăng lên tới Chân thần trung giai. Cả tọa kỵ của họ cũng tương tự .

Trời ạ! Ba trăm sáu mươi vạn Chân thần. Phải biết rằng, cả Thần giới cũng chỉ có một trăm Chân thần. Vậy mà đây lại gấp hai vạn lần con số đó. Điều này trực tiếp làm cho lưỡng đại Thần giới phải khiếp sợ .

Hơn nữa, để đề cao lực lượng chung đoàn, Đoạn Vân đem sư đoàn Nanh Sói, hai Cuồng Long sư đoàn, sư đoàn Thú Nhân Phì Tử, sư đoàn Thú Nhân Cuồng Ngưu, còn có hai Tập Bài sư đoàn Thú Nhân vào trong

Thái Cực đồ của mình tu luyện hơn nửa năm. Sau khi đám vũ lực này xuất quan, toàn bộ đều hình thành nguyên anh. Nói cách khác, tám vạn đại quân đều đã là Chủ thần rồi. Hơn nữa, tọa kỵ cũng tiến giai cùng họ. Hiện nay, tên Đoạn Vân biến thái này có mười mấy vạn vũ lực Chủ thần. Trong tám sư đoàn, Nanh Sói là Chủ thần trung giai, còn bảy sư đoàn khác là Chủ thần sơ giai .

Một ngàn cự mãng Thần Long trở thành Chủ thần hậu giai. Một ngàn Thần Long Chủ thần tuyệt đối dọa chết Hải Thần ngày xưa. Còn một ngàn thanh long cũng đã bước vào hàng ngũ Chủ thần. Đây đúng là một câu chuyện thần thoại. (hoakylan154: thần thoại còn phải gọi bằng bố).

Hơn nữa, gia tộc có hai trăm ba mươi đầu ma thú vốn đã là Chủ thần bây giờ biến thành Thần Vương. Biết làm sao được, để giảm áp cho Thái Cực đồ, bắt buộc phải đưa đủ người vào để hấp thu năng lượng .

Đám chung đoàn gia tộc còn thu được ích lợi hơn rất nhiều. Tên Đoạn Vân biến thái để họ trong Thái Cực đồ bế quan tu luyện, lại còn dùng linh hồn bổ sung cho họ. Hơn nữa, hắn còn cho thủ hạ cách một thời gian quyết đấu sinh tử vài lần nhằm củng cố thực lực.

Nhờ nguồn năng lượng dồi dào trong tay, tên biến thái này làm cho vũ lực của mình trở nên càng lúc càng biến thái, càng lúc càng cường đại .

Khối vũ lực một trăm hai mươi thú nhân gia tộc, hai mươi Ma thú gia tộc, bảy đại Cuồng chiến sĩ, năm mươi con Thần Long không đến một năm liên tục xảy ra ba lượt tiến giai. Bây giờ, năm mươi Thần Long đã là Thần Vương hậu giai. Còn một trăm bốn mươi bảy vũ lực khác của gia tộc đã là Thần Vương đỉnh giai rồi.

Nói về đám nô lệ của Đoạn Vân thì cấp bậc thực lực của chúng càng kinh khủng hơn. Đám gia hỏa này vì có thân phận nô lệ với Đoạn Vân nên họ cơ hồ mỗi ngày đều ở trong Thái Cực đồ của hắn. Mỗi khi tên Đoạn Vân biến thái này không chịu nổi liền trực tiếp đẩy năng lượng sang người bốn mươi hai nô lệ này. Nếu có lỡ làm họ nổi tung thì chữa chúng khỏi là được chứ gì. Do đó, thực lực những tên nô lệ này chẳng mấy chốc tăng lên rất nhanh. Thời gian không đến một năm, tám đại nô lệ tiến giai tới cấp mười bảy trung giai, còn ba mươi bốn tên nô lệ khác đều ổn định cấp bậc thực lực tại cấp mười bảy sơ giai.

Bây giờ, mười Thần Long một năm trước là cấp mười sáu đỉnh giai liền đột phá tới cấp mười bảy trung giai. Mười con Thần Long này được Đoạn Vân bồi dưỡng, để cho họ không ngừng chịu áp lực gấp hàng trăm lần lúc trước. Đối mặt với áp lực từ Ma Thần, Đoạn Vân cũng không thể không ngừng gia tăng thực lực được .

Còn năm ma sủng cũng đã tiến giai tới cấp mười bảy trung giai. Bọn chúng cũng trải qua không ít lần sinh tử huấn luyện. Để có trợ thủ khi đại chiến với Ma Thần, Đoạn Vân lợi dụng linh hồn tam đại cự đầu địa ngục, làm cho Diệp Cô Thành từ trung giai tiến lên hậu giai, Âu Đặc Tư và Ny Khả từ sơ giai thành trung giai .

Bản thân Đoạn Vân nguyên vốn tưởng rằng có thể dựa vào tài nguyên trong tay, đưa thực lực mình tăng lên tới cấp mười tám. Nhưng đáng tiếc, trải qua thời gian gần một năm, thực lực của hắn cũng chỉ tăng lên tới cấp mười bảy đỉnh giai. Nhưng cấp mười bảy đỉnh giai, cũng đã đủ cho hắn có lòng tự tin đối mặt với Ma Thần cấp mười tám rồi .

Nói tới Đoạn Vân không thể không nói về một vài kĩ năng của hắn. Mặc dù cấp bậc thực lực Đoạn Vân vẫn còn dừng lại ở cấp mười bảy đỉnh giai như trước, nhưng thân phận cường giả toàn hệ của hắn cũng không thể không làm cho người ta thần phục. Chân khí thực lực vẫn như cũ, nhưng ma lực toàn hệ của hắn lại xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất. Bây giờ, thần lực toàn hệ của Đoạn Vân đã đột phá tới cảnh giới Thần Vương. Hơn nữa đều đã là cảnh giới siêu Thần Vương trung giai. Nhất là thần lực không gian. Bây giờ, hắn đã có năng lực chế tạo ra một vài không gian giam cầm đối thủ. Hơn nữa, hắn cũng đã có năng lực chế tạo ra không gian thích hợp cho sinh vật sinh tồn .

Thái Cực đồ có thể nói là do hắn chế tạo ra. Bây giờ, Đoạn Vân cũng đã có thể chế tạo thêm một vài Thái Cực đồ nhỏ. Những tiểu Thái Cực đồ này có thể có một không gian sinh tồn lớn bằng Thần giới. Còn không gian bên trong Thái Cực đồ của chính hắn đã lớn cỡ bằng nửa Nhân giới rồi. Trong không gian của hắn, đã có thể chứa được hơn mười ức thậm chí trên trăm ức sinh linh. Nhưng trong Thái Cực đồ ngoại trừ linh khí ra, các tài nguyên sinh tồn khác còn phải chờ Đoạn Vân bổ sung dần dần. Do đó, thế giới do hắn tạo ra từ

Thái Cực đồ lúc này mới chỉ thích hợp cho những con người đắc đạo nhưng không phi thăng thành tiên tu luyện. Còn ở thế giới này, thần tiên là nói về những nhân vật Đẩu thần trở lên .

Hơn mười ức khô lâu, trăm ức linh hồn địa ngục làm cho Thái Cực đồ có lực phòng ngự tuyệt đối. Năng lượng không đủ hủy diệt một tinh cầu thì không dễ gây ra thương tổn cho Thái Cực đồ của Đoạn Vân. Hơn nữa, cho dù là năng lượng công kích có sức hủy diệt Nhân giới, nhưng Thái Cực đồ vẫn có thể thông qua lực đàn hồi từ từ hóa giải, làm năng lượng lực đạo tan dần đi, sau đó hấp thu chuyển hóa năng lượng này cho mình sử dụng .

Thái Cực đồ là một đại pháp bảo đủ để Đoạn Vân đối mặt với Ma Thần .

Do đó, ngày một tháng mười, Đoạn Vân mở chương ngại không gian giữa Nhân Ma. Sau khi mở vết nứt ra, ba trăm vạn Nanh Sói, một ngàn vạn Thiết Huyết và một ngàn vạn Huyết Sát trực tiếp xông vào Ma Giới. Chiến dịch Nhân giới xâm lăng Ma giới chính thức bắt đầu. Còn một ngàn vạn Huyết Ma Tướng sĩ được mình làm sống lại, vì thân phận họ nên bị Đoạn Vân tạm thời để lại Nhân giới .

Thiết Huyết Và Huyết Sát Thú nhân võ sĩ được Đoạn Vân làm sống lại thì thực lực của họ chỉ là cấp mười hai hậu giai. Nhưng lực lượng hai ngàn vạn phó thần, cũng đủ để quét sạch Ma giới rồi. Phải biết rằng, vũ lực cấp mười hai ở cả Ma giới cũng chỉ là ba mươi vạn ma tướng cấp ba mà thôi. Hơn nữa vũ lực dưới tay Ma Long hoàng và Áo Thú hoàng cũng chỉ có bốn năm mươi vạn. Chút vũ lực này mà dám kiêu ngạo trước mặt đại quân của Đoạn Vân thì có thể nói thời tiết thế giới đã có thể thay đổi rồi .

Để đối phó với Ma Long, Đoạn Vân cho Hi La đưa sư đoàn Nanh Sói tới Ma giới. Để đối phó với vài Ma Vương, Đoạn Vân cho mười con Thần Long đã là Thần Vương hậu giai đi theo. Đương nhiên, lệnh ban ra là tạm thời bắt sống toàn bộ lãnh đạo Ma giới. Tiểu lâu ở Ma giới chỉ là mấy sợi lông mà thôi .

Ma giới đã được định sẵn trở thành vùng đất thực dân. Do đó, trước khi đại quân tiến nhập Ma Giới, Đoạn Vân tập hợp mấy vạn nhân viên quản lý Ma giới trên đại lục. Đợi sau khi chiến sự ở Ma giới chấm dứt, những nhân viên hành chính của Đoạn Vân sẽ tiếp quản công việc ở Ma giới. Nhưng vì hoàn cảnh ở Ma giới như vậy, do đó những người tự nguyện tới Ma giới làm nhân viên quản lý đều là những người dám chịu khổ, dám chịu rủi ro để lập nghiệp. Nhân giới trên đại lục mặc dù rất tốt, nhưng cạnh tranh càng ngày càng trở nên khốc liệt. Người dám tới Ma giới đều là những thanh niên đại lục, thực lực của họ đã là siêu giai thậm chí còn cao hơn. Họ là những nhân tài học quản lý hành chính và ma pháp hoặc vũ kĩ tổng hợp. Họ vì tương lai của mình mà liều mạng. Họ hiểu rất rõ tiềm lực phát triển ở Ma giới lớn hơn nhân giới trên đại lục rất nhiều. Có lẽ, thêm vài chục tới trăm năm, họ có thể trở thành lãnh đạo cao cấp quản lý số lượng dân chúng trăm vạn, ngàn vạn, thậm chí nhiều hơn. Đó là một loại vinh dự. Đến lúc đó gia tộc tiếp tục khuếch trương, sẽ cho họ quản lý một hai vị diện, trở thành Thần của vị diện đó không biết chừng. Gia tộc Đoạn Vân có thể cho họ sinh mạng vô tận, đồng dạng cũng có thể cho họ quyền lực vô cùng. Dưới sự lãnh đạo của Trung Hoa gia tộc, thế giới này mặc dù trở nên khá là yên ổn, nhưng cũng tạo cơ hội cho những người dám thử thách .

Khi đại quân Đoạn Vân tràn ngập khắp đại lục Ma giới, Đoạn Vân cũng thuận di tới bờ Biển Chết. Bây giờ, cũng đã là lúc có thể đối mặt với tên gia hỏa Ma Thần rồi .

Khi Đoạn Vân buông thần thức thăm dò Biển Chết, hấn lại nhú mày. Sinh vật ma hóa trong Biển Chết hóa ra vô cùng cường đại và có số lượng vô cùng nhiều .

447. Chương 447: Tử Vong Chi Hải Địch Quỷ Dị.

Biển Chết có diện tích hải vực còn lớn hơn cả Hạ Lợi Ngõa hải dương nhiều. Đoạn Vân rất cục cựa cũng biết vì sao địa ngục tầng hai nơi đối ứng với Ma giới lại không có linh hồn mà chỉ có toàn khô lâu. Linh hồn ở Ma giới chết đi, về cơ bản đều hòa tan vào nước trong hải vực này. Thông qua thăm dò nước biển đen thui ở Biển Chết, Đoạn Vân phát hiện ra ma khí trong nước biển khá là nhiều. Trong cái thứ nước biển bị ma hóa này sinh ra sinh vật ma hóa, tuyệt đối kinh khủng dị thường. Đoạn Vân nguyên vốn tưởng rằng vũ lực mình bây giờ đã là khoáng cổ tuyệt kim rồi, nhưng so với Biển Chết thì chút vũ lực của mình quả là buồn cười.

Biển Chết, có rất nhiều đảo. Cơ hồ mỗi đảo đều có sinh vật ma hóa với thực lực kinh khủng. Hơn nữa, những sinh vật ma hóa này có tính ăn mòn rất mạnh.

Thông qua thần thức thăm dò, Đoạn Vân phát hiện ra Thiên Ma Thần đàm, cũng là hòn đảo trung tâm của Biển Chết. Chung quanh nó có đến sáu hòn đảo bao quanh. Hơn nữa, Đoạn Vân còn phát hiện ra bên trong Thiên Ma Thần Đàm có ba nguồn năng lượng cấp bậc cao hơn mình. Còn sáu hòn đảo khác, mỗi hòn đảo đều có năm Ma Thần Vệ. Trong số đó, có một đội trưởng Ma Thần Vệ trung giai và bốn gã Ma Thần Vệ sơ giai. Còn một hòn đảo khác, chỉ có năm tên Ma Thần Vệ bình thường. Đoạn Vân đoán trên mỗi một hòn đảo có một tiểu đội Ma Thần Vệ đóng. Nhưng lần trước, Ma Thần điều một tiểu đội Ma Thần Vệ đến nhân giới đại lục. Sáu tên gia hỏa đó đều bị Đoạn Vân tiêu diệt. Do đó những Ma Thần Vệ khác đành phải rút ra từ đội quân của mình một Ma Thần Vệ, một lần nữa thành lập tiểu đội thứ sáu.

Đoạn Vân đoán ba luồng năng lượng cao cấp hơn mình, chính là Ma Thần và hai đại Thần Hoàng. Hiển nhiên, hai Thần Hoàng kia đều bị cầm cố.

Đối với Thiên Ma Thần Đàm, Đoạn Vân cũng cảm thấy nghi hoặc. Bởi vì, thông qua thăm dò, Đoạn Vân phát hiện ra nước hồ trong Thiên Ma Thần Đàm thuần khiết vô cùng. Hơn nữa bên trong còn ẩn chứa lực lượng đặc thù nào đó. Lực lượng này là một loại thần lực. Nói cách khác, Thiên Ma Thần Đàm hoàn toàn đối lập với nước biển bị ma hóa của Biển Chết. Thiên Ma Thần Đàm chính là một cái đầm nước đầy thần thủy bị nước biển ma hóa bao vây xung quanh.

Đoạn Vân hiểu rất rõ sinh vật ma hóa ở Biển Chết mặc dù rất cường đại, số lượng cũng có rất nhiều. Nhưng những sinh vật ma hóa này lại không đạt tới một mức có thể uy hiếp tới Ma Thần.

Thông qua thăm dò, Đoạn Vân tính toán được số lượng sinh vật ma hóa trong Biển Chết vào khoảng ngàn vạn. Trong số ngàn vạn này, cấp thấp nhất cũng khoảng cấp mười bốn, hai mươi vạn cấp mười lăm, có vài ngàn cấp mười sáu. Hơn nữa còn có một trăm tên sinh vật ma hóa cấp mười bảy. Đoạn Vân thăm dò xét thấy cấp bậc cao nhất trong số đó là cấp mười bảy trung giai. Hơn nữa Đoạn Vân còn phát hiện, càng đến gần Thiên Ma Thần Đàm, cấp bậc của những sinh vật ma hóa lại càng cao.

Nhưng cái làm cho Đoạn Vân cảm thấy may mắn là trí tuệ của những sinh vật ma hóa này rất thấp. Cũng có thể nói là chúng không có trí tuệ gì. Không có sợ hãi, không có hỉ nộ, càng không có tổ chức. Cái chúng có duy nhất là tiêu diệt lẫn nhau. Đoạn Vân phỏng chừng, Biển Chết kỳ thật cũng có một vài sinh vật ma hóa cấp thấp. Nhưng dưới sự cạnh tranh dã man như thế, những sinh vật ma hóa cấp thấp chỉ có nước bị sinh vật cao giai nuốt chửng. Thông qua thăm dò, Đoạn Vân còn phát hiện có không ít sinh vật ma hóa cấp mười bốn cấp mười lăm trước mặt những BOSS cấp mười sáu cấp mười bảy cũng có thực lực liều mạng. Chúng có thể bằng vào tốc độ rất nhanh thoát đi, hoặc là có thể bằng vào những bí pháp che giấu thân hình. Đương nhiên, đại bộ phận sinh vật ma hóa cấp thấp mà gặp phải sinh vật ma hóa cao giai thì chỉ có nước bị tiêu diệt.

Còn Ma Thần tựa hồ lại phải dựa vào Thiên Ma Thần Đàm. Đoạn Vân cũng không rõ hẳn ở đó để thủ vệ Thiên Ma Thần Đàm, hay là có mục đích gì khác. Tên Ma Thần Vệ bị Đoạn Vân thôi miên có nói, Ma Thần không thể rời Thiên Ma Thần Đàm quá lâu. Về phần vì sao không thể rời đi quá lâu thì hẳn không kịp nói.

- Lão Đại! Sao ta cảm giác thấy nước biển ở đây có gì đó rất quỷ dị?

Tiểu Phi Hiệp cau mày hỏi Đoạn Vân.

- Biển Chết này ẩn chứa năng lượng lớn hơn cả chúng ta bây giờ. Bên trong có hơn một ngàn vạn sinh vật ma hóa cấp mười bốn đó. - Đoạn Vân trả lời lạnh lùng.

- Hơn một ngàn vạn? Lão Đại! Người có nói lộn không?

Đạt Nhĩ Ba cười nói với Đoạn Vân. Về mặt hẳn tựa hồ muốn Đoạn Vân cải chính lời nói. Hơn một ngàn vạn? Làm sao có thể như vậy được? Hiện ở gia tộc cũng chỉ có vài trăm vạn Nanh Sói Chân thần. Trong khi đó, chỉ một cái biển nhỏ nhỏ này làm sao có thể có nhiều năng lượng như vậy chứ? Khẳng định là lão Đại nói thừa một chữ vạn. Hơn một ngàn thì thật ra cũng rất có thể.

- Chính xác là hơn một ngàn vạn.

Đoạn Vân nghiêm túc nói.

- Hơn nữa, bên trong còn có hơn hai mươi vạn sinh vật ma hóa cấp mười lăm. So với gia tộc bây giờ còn nhiều hơn. Cấp mười sáu, có tới mấy ngàn. Cấp mười bảy có một trăm. Ta tuyệt đối không nói đùa. Vùng biển này, hấp thu gần như toàn bộ linh hồn tử vong ở đại lục Ma giới. Năng lượng ma hóa ẩn chứa trong nước rất cường đại. Những sinh vật này đều sinh ra từ đó. Hơn nữa, chúng hung tàn thành tính, trí tuệ lại thấp. Hơn một ngàn vạn sinh vật ma hóa bên trong, không ngừng tiến hành cắn nuốt lẫn nhau. Ta phỏng chừng, Ma Thần sở dĩ không thể rời khỏi Thiên Ma Thần quá lâu, chắc phải có liên quan rất lớn với số lượng sinh vật ma hóa có thực lực kinh khủng này.

Nghe Đoạn Vân nói thế, đám thủ hạ hít sâu một hơi, hít hà hưng phấn. Được đấy, nhiều đối thủ như vậy. Ha ha được đánh rồi. Thật sự là trời không phụ người có lòng. Rốt cục cũng cho chúng đoàn gia tộc chúng ta đối thủ ganh đua rồi

Nhìn vẻ mặt hưng phấn của thủ hạ, Đoạn Vân lắc đầu bất lực. Đám thủ hạ của hắn, toàn bộ đều chỉ e thiên hạ bất loạn.

- Lão Đại! Hay là để chúng ta ra tay giết chóc đi. Sinh vật ma hóa nhiều như vậy, phỏng chừng muốn giết hết cũng tốn không ít thời gian.

Tiểu Phi Hiệp nói với Đoạn Vân về hưng phấn.

- Đúng đúng Lão Đại! Lần này rốt cục có thể giết nhiều cho đỡ nghiện rồi. Người đừng lo về vấn đề giết nhiều quá. Đám sinh vật ma hóa đã man thô tục, còn có trí tuệ thấp, cứ giết thoải mái đi.

Đạt Nhĩ Ba cười hà hà.

Đoạn Vân liếc mắt coi thường, nói :

- Giết giết cái gì? Người tiến vào cái thứ nước biển đen thui này thử xem. Ta xem người có thể chịu đựng được trong đó bao lâu. Nước biển này có sức ăn mòn mãnh liệt. Đương nhiên, đối với những người có cấp bậc như các người thì không có ảnh hưởng nhiều. Nhưng ở loại địa phương này lâu một chút, ma tính trong cơ thể các người sẽ bành trướng. Đến lúc đó không tránh khỏi tẩu hỏa nhập ma, các người sẽ trở thành một thành viên giống như sinh vật ma hóa này. Còn nữa, vô luận vì sao, nhưng Ma Thần rõ ràng vì sinh vật ma hóa nên không thể rời khỏi Thiên Ma Thần đàm quá lâu. Nếu chúng ta giết sạch những sinh vật ma hóa này. Ai biết sẽ phát sinh việc gì? Do đó, trước khi biết rõ thế cục, chúng ta đừng có lộn xộn là tốt nhất.

- Á, nghe lão Đại đi.

Đám thủ hạ đều biến thành những chú trẻ con ngoan ngoãn.

- Lão Đại, bây giờ làm sao? Chẳng lẽ để chúng ta đánh vài hiệp với mấy tên Ma Vương không đáng giá này? Lão Đại, ta thấy người nên trực tiếp đưa chúng ta tới Thiên Ma Thần Đàm đi. Trước hết giao thiệp với Ma Thần, tìm thêm vài tin tình báo hữu dụng. Đến lúc đó sẽ quyết định sau.

- Không. Dịch bất động thì ta cũng bất động. Chúng ta bây giờ trước hết phải chờ. Ma Thần không đến trên chóc thì chúng ta tạm thời cũng đừng trên chóc hắn. Đợi thế cục Ma giới cơ bản ổn định, nếu Ma Thần còn chưa có động tĩnh gì, chúng ta sẽ đi Thiên Ma Thần Đàm trước. Bây giờ trong bốn giới, ta chỉ e ngại duy nhất có Ma Thần.

Trước khi đụng tới Ma Thần, Đoạn Vân quyết định thu thập Ma giới trước.

Do đó, trong lúc ngàn vạn đại quân tung hoành trên đại lục Ma giới, Đoạn Vân mang theo đám thủ hạ, thích ý bay trên bầu trời Ma giới ngắm cảnh

Ba trăm vạn đại quân Nanh Sói làm tiên phong. Mục tiêu công kích đầu tiên là thế lực gần vết nứt nhất đại quân của đại Ma Vương Solomon. Dưới sự xâm lăng đột ngột của Nhân giới, đại Ma Vương Solomon vội vàng điều khiển quân đội tiến hành chống cự. Nhưng đáng tiếc là dù hắn có đại quân tinh nhuệ nhất thì khi đối diện với những tướng sĩ Nanh Sói cười kiến, đều bị đại quân Nhân giới đồ sạch sẽ.

Sau khi tổn thất hơn một ngàn vạn đại quân, hắn cũng hiểu rõ ba trăm vạn con kiến kỳ thật toàn bộ đều là Ma Soái cấp hai đến cấp mười bốn. Còn thủ hạ Đại Ma Vương có bao nhiêu tên Ma Soái cấp hai? Chỉ

có một trăm tên mà thôi. Trong khi đó bộ giới Nhân đội, nhiều hơn mình vạn lần. Thế thì còn đánh đấm gì? Trừ phi mình là người ngốc. Do đó, sau khi vũ lực dưới tay đã tổn thất hơn phân nửa, Đại Ma Vương đành đầu hàng. Hơn nữa, hắn không đầu hàng cũng không được. Một vạn Nanh Sói Chủ thần đều là thứ dữ dằn. Hắn là Ma Vương hậu giai mà trực tiếp bị một Thần Long cấp bậc thực lực hậu giai bắt sống.

Sau khi Ma Vương Solomon luân hãm, đại quân Nanh Sói binh phân ba lộ, một lần nữa tiến tới. Một trăm vạn Nanh Sói, trực tiếp chỉ huy mười con Thần Long và một đoàn Nanh Sói dẫn theo Long kỵ sĩ, lao về phía Yêu Tinh vương Cruise ở phía nam. Yêu Tinh hoàng sau khi tổn thất hơn phân nửa, cũng bị Thần Long bắt sống.

Đại quân còn lại tiếp tục bắc thượng. Một trăm vạn Nanh Sói và một lũ Nanh Sói Long kỵ sĩ dùng hai mươi con Thần Long làm lực lượng chung đoạn, trực tiếp giam cầm dọa lạc thiên sứ Lucifer. Đại bộ phận dọa lạc thiên sứ không phải bị giết thì cũng bị bắt sống.

Đám rơi vào tay quân đội phụ thuộc gia tộc cũng tổn thất thảm trọng.

Ma Long hoàng dưới áp lực của hai ngàn Nanh Sói Long kỵ sĩ và mười con Thần Long cũng phải gục xuống. Đại bộ phận Ma Long dưới tay bị đồ lặc. Áo Thú Hoàng cũng bị bắt sống.

Không đến thời gian mười ngày, bằng vào Long kỵ và không gian trang bị, đại quân Nanh Sói lúc này đã quét sạch cả Ma giới. Còn Thiết Huyết và Huyết Sát đại quân theo sau đại quân Nanh Sói đối phó với những thế lực còn sót lại. Về phần quét dọn chiến trường thì cũng đơn giản. Đoạn Vân trực tiếp hấp thu mấy ngàn vạn thậm chí gần ức sinh linh Ma giới vào Thái Cực đồ. Thái Cực đồ cũng cần có một vài vật còn sống để nuôi dưỡng.

Cuộc xâm lăng bộc phát đến ngày thứ mười lăm, tam đại Ma Vương Ma giới, Ma Long hoàng và Áo Thú hoàng đều bị giải tới trước mặt Đoạn Vân.

Ma giới tuyên cáo bị chiếm đóng. Hơn nữa, sau khi nắm thế lực lớn cơ bản ổn định, Đoạn Vân phát động chiến tranh với dị tộc ở Ma giới. Đại khái mất khoảng một tháng, tất cả thế lực đã biết ở Ma giới toàn bộ đều bị Trung Hoa gia tộc thu hoạch dưới cờ.

448. Chương 448. Ma Giới Địch Bệnh Căn

Ma giới thời tiết thay đổi, chắc sẽ có mưa to! Đang không có chuyện gì tự nhiên Đại Ma Vương Solomon, Nhị Ma Vương Lucifer, Tam Ma Vương Cruise, Ma Long hoàng Tác Mô Đặc Lạp, và Áo Thú hoàng La Bố Nạp Tư, năm Ma Vương Ma giới toàn bộ đều bị bắt sống. Trong đám này có con Ma Long hoàng là không biết điều nhất, hắn còn dám tự xưng là người cao quý nhất Long tộc trước mặt Thần Long và hai ngàn Chủ thần Long kỵ Nanh Sói. Đám Thần Long tự nhiên sẽ không cãi nhau với hắn, nhưng hai ngàn Long kỵ Chủ thần thì không bỏ qua cho hắn. Người nói người là một Ma Long, người dám tự xưng cao quý trước mặt Trung Hoa kỵ sĩ, không phải muốn chết à? Do đó, bộ tộc Ma Long và hai ngàn Long kỵ xảy ra chiến tranh. Kết quả tự nhiên không cần nói cũng biết. Trước mặt hai ngàn Long kỵ cấp bậc Chủ thần, đám Ma Long trở thành cá nằm trên thớt. Tên Ma Long hoàng bị một Thần Long đá như một quả bóng da. Mười con Ma Long cấp bậc mười lăm bị không biết bao nhiêu cú chảo từ Long kỵ. Còn đám có thực lực cấp thấp thì đa số bị miểu sát.

Áo Thú hoàng La Bố Nạp Tư cũng chẳng thật thà gì. Hắn cho rằng việc hắn đã thống nhất cả thế giới Áo Thú như vậy cả đời hắn sẽ đứng trên thiên hạ. Hắn lại còn suất lĩnh đại quân Áo Thú chủ động tiến công. Hai đội quân dương danh Ma giới của hắn gồm một Áo Thú Vệ đội số lượng năm trăm tên cấp bậc mười bốn, và một vạn đại quân cấp bậc mười ba Áo Thú. Hai đội quân này mười phần chiến ý đánh thẳng vào đám Nanh Sói vừa mới làm thịt bộ tộc Ma Long. Không phải muốn chết à? Chỉ một chút vũ lực rách rưới này mà cũng dám phát khởi tiến công Nanh Sói Chủ thần. Do đó, hai đội quân Áo Thú uy chấn đại lục Ma giới đã biến thành lịch sử. Áo Thú hoàng cũng bị đánh chết đi sống lại! Mười đại tướng quân Áo Thú cũng chẳng ai thoát cả!

Năm đại Ma Vương Ma giới đều bị bắt, tầng lớp lãnh đạo Ma giới đã bị tiêu diệt. Năm đại Ma Vương cũng chỉ có nước phải khuất phục. Họ khôn ngoan đem hết quyền thống trị Ma giới giao cho Đoạn Vân, khẩn cầu Đoạn Vân hạ thủ lưu tình với họ. Đoạn Vân coi như có chút phong phạm vương giả, hắn cho năm đại

Ma Vương này tiếp tục làm Ma Vương, nhưng họ chỉ có quyền quản lý hành chính, không có quân quyền. Đối với việc quản lý quân đội Ma giới, Đoạn Vân giao cho Melvin. Một ngàn vạn Huyết Ma đại quân trở thành đại quân thường trú ở đại lục Ma giới. Melvin vì lúc sống lại bị Đoạn Vân dùng gian kế thu hoạch làm nô lệ, do đó thực lực hắn bây giờ cũng khá cường đại. Vốn chỉ là Ma Soái cấp một (cấp mười ba), trải qua mấy năm nay được Đoạn Vân vun bồi, bây giờ đã đột phá tới cấp bậc Ma Vương. Sau khi Đoạn Vân chiếm lĩnh Ma giới, Melvin cũng trở thành người cầm quyền cao nhất ở đại lục Ma giới. Melvin trở thành Ma Vương hoàng, đại quân Huyết Ma trở thành đại quân trấn thủ đại lục Ma giới. Đoạn Vân tin rằng, có sự tồn tại của một ngàn vạn huyết Ma Tướng sĩ thực lực kinh khủng, lại trung thành tuyệt đối với Trung Hoa, Ma giới căn bản không thể ngẩng đầu lên được nữa.

Lúc này đã vào tháng mười hai, thế cục Ma giới coi như ổn định. Dân chúng của năm thế lực lớn và tất cả thế lực dị tộc ở Ma giới bắt đầu phục tùng sự lãnh đạo của Trung Hoa. Những nhân viên quản lý hành chính được điều tới từ nhân giới Đại Lục cũng đã nắm vững công việc. Một vài thương nhân đại lục nhanh chân đề nghị gia tộc cho theo đoàn quân xâm lăng. Ngay sau khi thế cục ổn định, một vài thương nhân đã thâm nhập vào "thị trường" Ma giới. Đương nhiên, thương nhân sớm nhất tiến vào Ma giới chính là thương nhân Trung Hoa thương xã. Những thương nhân của gia tộc đi theo đại quân xâm lăng tiến vào Ma Giới. Vụ làm ăn đầu tiên của họ là tù binh chiến tranh. Đa số Tây nô trên đại lục đã được trả tự do, duy chỉ có Ma nô là hợp pháp. Nghĩ tới việc xử lý tù binh chiến tranh, Đoạn Vân cũng cho phép loại mua bán không nhân tính gì cho lắm này. Ở vùng đất nghèo đói như Ma giới, không ai quản việc giết người, hưởng chỉ là mua bán dân chúng. Đương nhiên, việc đầu tiên của gia tộc là chiếm lĩnh những sản nghiệp của những doanh nghiệp lớn trên đại lục Ma giới. Dù sao, có một vài thứ phải nằm trong tay quốc gia.

Như đã nói từ trước, hoàn cảnh đại lục Ma giới rất kém. Do đó, Đoạn Vân sau khi xử lý xong những việc phải do chính mình làm, hắn lập tức nghiên cứu tình hình ở Ma giới. Hắn hy vọng tìm ra nguyên nhân tạo thành hoàn cảnh ác liệt ở Ma giới, sau đó sẽ tiến hành chữa trị cho cả đại lục Ma giới. Mặc dù hắn bây giờ có năng lực chế tạo không gian, nhưng việc chữa trị cho cả đại lục Ma giới thì cũng là lần đầu tiên. Đây có thể nói là một thách thức không nhỏ với Đoạn Vân!

Thông qua việc nghiên cứu về phương diện khí chất không khí, trọng lực, chất lượng thổ địa v.v, Đoạn Vân cũng có vài ý tưởng vì sao Ma giới này lại ác liệt như thế. Hơn nữa cũng tìm ra vài nguyên nhân căn bản làm cho hoàn cảnh đại lục Ma giới trở nên ác liệt.

Đoạn Vân phát hiện nguyên nhân sâu xa của hoàn cảnh ác liệt ở Ma giới là do Biển Chết ở Tây bộ đại lục Ma giới. Biển Chết chiếm một phần năm diện tích Ma giới. Nó phải ra không khí một loại nguyên tố ma hóa. Loại nguyên tố ma hóa này là một loại nguyên tố đặc biệt có thể sống chung với nguyên tố ma pháp khác. Ma tộc sở dĩ tên là Ma tộc, sở dĩ có thể làm ma quỷ cũng có quan hệ rất lớn đến nguyên tố ma hóa này. Hơn nữa, nguyên tố ma hóa này cũng là nguyên nhân làm cho Ma tộc cường đại. Được nguyên tố này rèn luyện, sự sống trong cơ thể sinh vật Ma giới sẽ dần dần bị pha trộn năng lượng ma hóa này. Loại năng lượng ma hóa này lại có tác dụng làm biến đổi gen rất lớn. Đoạn Vân dám nói, cho dù là sinh vật đại lục, nếu rơi vào nơi có ma tính, thì thân thể chẳng mấy chốc sẽ bị những năng lượng ma hóa này xâm nhập, thậm chí còn có thể làm đột biến gen, làm cho mình hoặc những đời sau của mình có một vài đặc tính Ma tộc. Trong những nguyên tố cơ bản tạo thành thân thể Ma tộc bây giờ cũng có nguyên tố ma hóa này.

Một địa phương có hoàn cảnh xấu như vậy cũng có liên quan rất lớn đến việc nó có nhiều thứ ăn thịt người. Bởi vì năng lượng ma hóa, thực vật ở Ma giới khá kinh khủng. Những hoa ăn thịt người, cỏ ăn thịt người, cây ăn thịt người, trở thành những thực vật chủ yếu. Những cây sống dựa vào việc hấp thu dưỡng chất phân thủy của các sinh mạng khác có đầy ở Ma giới. Năng lượng ma hóa này có độc tính, những hoa cỏ bình thường không thể chịu được độc tính, do đó, thực vật bình thường khác ở Ma giới khá thưa thớt. Chẳng hạn như Áo Thú rừng rậm, thực vật nơi đó chỉ toàn loại thực vật siêu biến dị. Những loại thực vật này đều không có lá cây, hơn nữa màu xanh cũng rất ít. Những thực vật này không phải màu đen thì cũng là màu xám, thậm chí có không ít loài có màu máu rất quý dị. Sâu bên trong rừng đa số thực vật đều là những loại ăn thịt động vật. Không ít thực vật còn hung dữ hơn cả Áo Thú.

Ngoài ra, nước ở Ma giới rất ít. Nghiên cứu không khí ở Ma giới, Đoạn Vân phát hiện ra thủy nguyên tố ở đại lục này không ít, nhưng đáng tiếc là vì nguyên tố ma hóa, đa số nước đều bị ô nhiễm. Hơn nữa, có thể là vì nguyên nhân không khí ô nhiễm mà Ma giới rất ít mưa.

Tìm được bệnh căn, nếu muốn cải tạo Ma giới thành một thế giới tươi đẹp như nhân giới đại lục, Đoạn Vân hiểu rất rõ mình phải làm gì. Đầu tiên hẳn phải thanh trừ nguyên tố ma hóa trên thế giới này. Muốn làm được điều này cũng không dễ dàng gì. Nguyên tố ma hóa có khắp nơi trên Biển Chết đầy hung hiểm dị thường, ở Biển Chết có số lượng sinh vật ma hóa kinh khủng sẽ bu vào tấn công người. Ngoài ra còn có mấy tên gia hỏa Ma Thần và Ma Thần Vệ ở Thiên Ma Thần đàm. Không nói về việc khác, chỉ việc làm sao có thể thanh trừ số lượng nguyên tố ma hóa kinh khủng này cũng là một vấn đề khó giải quyết rồi. Thái Cực đồ của Đoạn Vân có thể hấp thu năng lượng và chuyển hóa năng lượng. Nhưng tổng số năng lượng ma hóa trên cả đại lục Ma giới thì nhiều vô số kể, nếu Đoạn Vân hấp thu quá nhiều năng lượng ma hóa vào Thái Cực đồ, Thái Cực đồ có thể sẽ bị ma hóa! Trong Thái Cực đồ dù sao cũng có một phần thân của mình, cũng có ý thức tự chủ. Nếu Thái Cực đồ thành ma, vậy sẽ có lắm chuyện không hay xảy ra. Đến lúc đó chỉ sợ mình cũng có thể biến thành một siêu đại Ma Vương. Đương nhiên, nếu hấp thu từng chút một rồi chuyển hóa thì cũng có thể làm được.

Đoạn Vân phải thay đổi khí hậu đại lục Ma giới một chút. Việc này có điều dễ dàng, Đoạn Vân có thể cho bộ tộc Thần long chịu trách nhiệm giám thủy, đồng thời cho người trên đại lục Ma giới tiến hành xanh hóa đại lục. Đương nhiên, điều kiện tiên quyết đó là nguyên tố ma hóa phải được thanh trừ.

Quả thật cũng chẳng có hại gì nếu trong không khí có một phần nguyên tố ma hóa. Chỉ cần chặt đứt nguồn sản xuất nguyên tố ma hóa là có thể khống chế lượng nguyên tố ma hóa trong phạm vi nhất định. Lúc đó Ma giới cũng có thể trở nên tươi đẹp. Đoạn Vân cũng không nhất thiết phải biến Ma giới hoàn toàn thành Nhân giới, để Ma giới giữ lại một vài đặc sắc của riêng nó thì hay hơn. Những nguyên tố ma hóa số lượng nhỏ cũng chẳng có hại gì cho việc sinh trưởng của các sinh vật .

Căn cứ vào những tin tức được cung cấp từ năm đại Ma Vương, Đoạn Vân đoán được nguyên nhân chủ yếu mà Ma tộc xâm lăng đại lục. Vì Ma giới hoàn cảnh khốc liệt, nhân giới hoàn cảnh lại tươi tốt, Ma tộc hướng tới hoàn cảnh dễ chịu trên nhân giới đại lục, đây chính xác là một trong những nguyên nhân. Một nguyên nhân nữa chỉ có những tên cấp bậc Ma Vương mới biết được, đó là năng lượng ma hóa ở Ma giới quá nhiều, chúng muốn đưa một vài luồng năng lượng ma hóa phóng vào nhân giới đại lục để tiêu hóa bớt. Hoàn cảnh ở khu đèn đỏ ở nhân giới đại lục sơ dĩ ác liệt như vậy cũng là vì một phần nhỏ năng lượng ma hóa thông qua vết nứt thẩm thấu tới khu vực này. Cách mấy trăm năm, Ma giới lại xâm lăng, có một mục đích xâm lăng khác mà không phải bất kỳ một Ma Vương cũng được biết, đó là Ma giới muốn cho mấy ngàn vạn sinh linh Ma tộc 'bị chết' trên Nhân giới! Nguyên nhân cũng rất đơn giản, trong cơ thể Ma tộc chứa rất nhiều nguyên tố ma hóa, Ma giới muốn tiêu diệt bớt Ma tộc để tiêu hao bớt một lượng nguyên tố ma hóa ở địa phương mình!

Đương nhiên, Ma Vương không có khả năng biết nguyên nhân này. Họ chỉ dựa theo chỉ thị của Ma Thần mà làm. Ma tính ở Ma giới lớn lên quả là sự đe dọa có tính hủy diệt cho Ma giới. Biển Chết sinh ra nhiều sinh vật ma hóa, nếu chúng tràn lên đại lục Ma giới, vậy Ma giới có thể nói sẽ bị tiêu diệt.

Để biết rõ tình trạng đại lục Ma giới và nguyên tố ma hoá, ngày hai mươi tháng mười hai, Đoạn Vân mang theo rất nhiều lực lượng quân chủ lực bay tới Thiên Ma Thần Đàm.

Đối diện với Ma Thần là chuyện không thể tránh khỏi!

449. Chương 449. Vực Lưỡng Cá Đô Thị Nhạc Phụ

Ngày hai mươi tháng mười hai Trung Hoa năm thứ chín, Đoạn Vân mang theo tuyệt đại đa số vũ lực quân chủ lực bay tới Thiên Ma đảo ở Thiên Ma Thần Đàm. Thiên Ma đảo ở chung quanh có sáu tiểu đảo. Sáu hòn đảo như vệ tinh xung quanh Thiên Ma đảo, còn có một tòa Thiên Ma Thần điện, đó là một Thần điện được xây bay lơ lửng giữa bầu trời Thiên Ma Thần Đàm .

Trong mắt Đoạn Vân, Thiên Ma đảo và sáu hòn đảo vệ tinh trông tựa như một con rùa đen rất hoàn chỉnh. Sáu hòn đảo vừa vặn là đầu, tứ chi và cái đuôi của con rùa đen, còn Thiên Ma đảo với hình dáng hơi thon thon um úp quả thực đúng là thân của một con rùa sống lâu ngàn tuổi.

Mang theo tất cả quân chủ lực, Đoạn Vân dùng phép thuật di lập xuất hiện trên Thiên Ma đảo. Cảnh tượng Thiên Ma đảo khác hoàn toàn so với những vùng đất khác hình thành đại lục Ma giới, hoàn cảnh ở

nơi này vô cùng thoải mái, hoa cỏ cây cối có thể nói vô cùng tươi tốt, sinh trưởng mạnh mẽ. Đoạn Vân còn giật mình hơn khi thấy nơi này còn có sinh mệnh chi thụ, hơn nữa còn có tới sáu cây. Có thể nói đây là Sinh mạng chi thụ lớn nhất, tươi tốt nhất mà Đoạn Vân từng thấy. Hồ Thiên Ma ẩn chứa sinh mạng năng lượng cường đại, mang theo khí tức của sáu cây sinh mệnh chi thụ này.

Cảnh này làm cho Đoạn Vân giật mình. Bởi vì lúc thăm dò hoàn cảnh ở đại lục Ma giới và Biển Chết, Đoạn Vân chỉ có thể thăm dò thấy ba luồng năng lượng cường đại ở đây. Những chi tiết khác trên Thiên Ma đảo thì hẳn căn bản không thể dò thám để biết một cách rõ ràng. Bây giờ đột nhiên trong lúc thuận di phát hiện ra tiên cảnh nhân gian, nếu không phải vì ba luồng năng lượng của Ma Thần và hai đại Thần Hoàng trên đảo, hẳn tuyệt đối cho rằng hẳn đã đến nhầm chỗ. Không ai nghĩ đến hòn đảo bị Biển Chết bao vây lại là một bồng lai tiên cảnh!

- Lão Đại, có phải là người tới lộn chỗ không?

Tiểu Phi Hiệp hỏi Đoạn Vân. Năm ma sủng, mười Thần Long, Diệp Cô Thành, Âu Đặc Tư và Ny Khả đều trợn tròn mắt kinh dị thưởng thức cảnh vật xung quanh.

Đoạn Vân chỉ chỉ vào Thần điện bay trong không trung trên đảo nói:

- Hòn đảo này kéo dài mấy vạn thước, người nhìn nơi đó đi, ở đó chính là vị trí Ma Thần! Người nhìn trên trời, trên đó còn có một tòa Thần Điện vô cùng tráng lệ. Lầm thì không lầm, nhưng chính xác là nơi này quả là khác thường.

- Ai?

Từ phía sau bọn người Đoạn Vân bỗng truyền đến một tiếng gầm giận dữ. Đó là tên Ma Thần Vệ ở một hòn đảo nhỏ sau lưng vừa phát hiện đoàn người Đoạn Vân.

- Đi, chúng ta trực tiếp bay lên Thần điện trên không trung. Tên nhãi này không cần quản hắn.

Nói xong, Đoạn Vân mang theo thủ hạ bay về phía Ma Thần điện.

Đoạn Vân và đám thủ hạ đứng lơ lửng trên mặt nước Thiên Ma Thần Đàm. Đồng thời lúc tên Ma Thần Vệ phát hiện ra đám người Đoạn Vân, Ma Thần cũng phát hiện ra bọn người Đoạn Vân, nhưng không biết có phải vì tự đại, tên gia hỏa này chỉ ngồi bên bờ hồ nhìn lại.

Ma Thần trong truyền thuyết là một tên gia hỏa mặt mày hung ác, thân hình không khác Ma Thần Vệ, nhưng có nhiều hơn chúng vài cái sừng! Ma Thần Vệ bình thường có một cái sừng cong trên trán, hoặc là đỉnh đầu có hai cái sừng trâu, nhưng tên gia hỏa Ma Thần đỉnh đầu có tới ba sừng. Ba sừng của hắn thẳng đứng, có một loại khí thế như chống trời. Huyết Thái Dương của tên gia hỏa này gồ lên rất rõ, cứ như muốn lòi ra thêm hai cái sừng nữa, chính giữa trán tên gia hỏa còn có một cái sừng cong nhỏ nhỏ.

Sừng này là đặc trưng rõ ràng nhất của tên gia hỏa. Mắt hắn lớn như mắt trâu, màu đỏ kè, cái mũi giống như mũi của Ngưu Ma Vương. Ài, là giống với Ngưu Ma Vương trong truyện Tây Du Ký cơ. Miệng hắn có bốn cái răng nanh lòi ra phối hợp với bộ mặt hung ác của hắn làm tên gia hỏa trông dữ tợn ghê gớm. Cánh tay bắp chân rất trắng kiện. Vừa nhìn thấy là biết tên gia hỏa có lực lượng siêu cường đại!

Thân hình cáo ba thước, mặc một bộ khải giáp hắc sắc làm cho tên gia hỏa trông càng quỷ dị phi thường.

- Người rốt cục cũng đến rồi!

Vừa thấy Đoạn Vân đứng ngoài năm trăm thước, Ma Thần liền mở miệng. Những lời này của hắn, tựa hồ không cảm thấy bất ngờ vì sự xuất hiện của Đoạn Vân.

Cau mày, Đoạn Vân hỏi:

- Người biết ta à?

- Ha ha, ta đương nhiên biết người rồi.

Ma Thần cười to, trong tiếng cười tràn ngập sự tự tin vô tận và uy áp cường giả.

- Ta rất muốn biết, người đã nhất thống bốn giới rồi, người còn tới nơi này nữa làm gì? Chẳng lẽ người tới để giết ta?

- Không, ta cũng không muốn giết người! Ta tới đón nhạc phụ của ta.

Đoạn Vân cười khê.

- Nhạc phụ ? - Ma Thần nhú mày.

- Đúng, nhạc phụ. Angela bây giờ là đàn bà của ta, còn phụ thân nàng Ái Đức Hoa cũng chính là Thần Hoàng của bộ tộc Thiên sứ phương Tây Ái Đức Hoa đang ở trong tay người.

Tên gia hỏa Đoạn Vân đúng là vợ vắn lằng nhằng có hạng. Sinh tử của Ái Đức Hoa hẳn mắc gì phải quan tâm. Tuy nói Angela là đàn bà của hắn nhưng chưa phải là thê tử chính thức của hắn. Đoạn Vân thật ra đâu có thèm đi quản sinh tử của tên siêu đại điều nhân. Nói trắng ra, bốn thiếu gia chỉ tìm một lý do để tới nơi này. Nếu đánh không lại Ma Thần, mình có thể dùng lý do này để tìm đường rút lui. Nếu đánh thắng được, trực tiếp tiêu diệt hết!

- Ta thấy không chỉ đơn giản như vậy. Sáu Ma Thần Vệ của ta bị chết ở nhân giới đại lục. Hơn nữa một Ma Thần Vệ trước khi chết đã thông qua trung thành thông đạo, nói cho ta một cái tên, một cái tên kỳ quái!

- Đoạn Vân? - Đoạn Vân cười khê hỏi.

- Không tệ, đúng là Đoạn Vân! Sáu Ma Thần Vệ của ta đều chết trong tay Đoạn Vân. Đoạn Vân bây giờ đã thống nhất bốn giới Địa ngục, Nhân, Thần, Ma. Vậy người chính là Đoạn Vân rồi. Vốn sau khi họ chết, ta đã nghĩ đến việc đi giết người! - Ánh mắt Ma Thần mở lớn, giọng nói tràn ngập sát ý với Đoạn Vân.

- Nhưng đáng tiếc là người không thể rời Thiên Ma Thần Đàm quá lâu! - Đoạn Vân nói lạnh lùng.

Nghe những lời này của Đoạn Vân, Ma Thần không khỏi nhú mày. Hắn không sao tưởng tượng được, Đoạn Vân làm sao có thể sẽ biết bí mật này của mình? Ma Thần Vệ tuyệt đối đã bán đứng mình mà!

- Có thể nói cho ta biết tại sao không? - Đoạn Vân lại một lần nữa hỏi khê.

Hai đại Thần Hoàng bị giam cầm năng lượng, nhưng không bị hạn chế tự do đi lại bỗng xuất hiện phía sau Ma Thần. Ái Đức Hoa nói với Đoạn Vân:

- Con rể, hẳn là Ma Thần, ma tính trên người hắn quá nặng, sau một thời gian nhất định hắn phải trở lại để tắm trong Thiên Ma Thần thủy, nhờ đó mới có thể không quên mất lý trí của mình.

- Người cầm miệng!

Ma Thần nổi giận với Ái Đức Hoa. Dích xác ma tính trên người mình quá nặng, phải trải qua Thiên Ma Thần thủy rửa bớt đi, nếu không ma tính sẽ đại phát, hoàn toàn mất lý trí mà còn có thể biến thành một các xác biết đi. Xem Ma Thần quả thật là người bất lực nhất.

Nghe Ái Đức Hoa nói thế. Đoạn Vân lập tức nghĩ tới rất nhiều sự tình không thể nghĩ thông suốt. Tên Ma Thần này có thực lực cường đại, lại bị cầm chân ở đây. Chẳng trách sau khi tên gia hỏa này bắt được hai đại Thần Hoàng lại không vào làm Chủ thần giới, không nhất thống bốn giới. Đoạn Vân đoán tên gia hỏa này không giết hai đại Thần Hoàng, cũng không nhốt họ lại, chủ yếu là muốn có họ giải muộn cho mình, cùng nói chuyện phiếm với mình.

Ngoài ra, Ma Thần phải bảo vệ Thiên Ma Thần Đàm. Nếu rời khỏi nơi này quá lâu, đám sinh vật ma hóa ở Biển Chết sẽ bị mùi vị của Thiên Ma Thần hấp dẫn mà kéo lên. Đến lúc đó, thần thủy bị hủy, ngày mặt của Ma Thần cũng tới hồi kết. Cái mà Ma Thần Vệ bảo vệ chính là một Đàm Thần thủy. Chà, Ma Thần đáng thương! Ma Thần Vệ khổ sở!

- Đoạn Vân, nếu không muốn cả Ma giới chịu tai ương diệt chủng, bốn hoàng khuyên người đừng hạ thủ với Ma Thần.

Thần Hoàng Thần giới Phương đông Khắc Lạc Nặc Tư vẻ mặt nghiêm túc nói với Đoạn Vân.

- Con rể ngoan, đừng nghe hắn! Ma giới chỉ là một vùng đất cằn, bỏ đi cũng được. Đến lúc đó người chỉ cần đóng vết nứt giữa Nhân giới và Ma giới là được. Như vậy cũng sẽ không có việc gì. Người chỉ cần hủy cái đầm kia, Ma Thần cũng coi như bị tiêu diệt!

Ái Đức Hoa lúc này đứng ra cãi nhau với Khắc Lạc Nặc Tư.

- Đoạn Vân, người không thể làm như vậy. Nước trong đầm này là thần lực biến thành, trong thiên hạ không có cái đầm thứ hai như thế này đâu. Người không thể hủy một nơi đẹp như vậy. - Khắc Lạc Nặc Tư cực lực khuyên bảo Đoạn Vân.

- Con rể, đừng nghe lão già kia!

- Người im miệng cho ta! Người đừng có nhai đi nhai lại cái thân phận nhạc phụ của người. Người chớ quên, Đoạn Vân cũng là con rể ta! - Khắc Lạc Nặc Tư lúc này chửi ầm lên.

- A? Đại ca à, sao cả hai Thần Hoàng đều thành bố vợ người cả thế? - Ánh mắt kinh dị của năm ma sùng nhìn chăm chăm vào Đoạn Vân.

Đoạn Vân bĩu môi lắc đầu. Mẹ kiếp, Ái Đức Hoa thì còn giải thích được, sao Khắc Lạc Nặc Tư cũng trở thành bố vợ mình thế? Con gái hán là ai?

- Hừ, con gái ta Angela hơn con gái người Andrea nhiều! - Ái Đức Hoa mặt đỏ tới mang tai hét lên.

- Người thú vị lắm! Rõ ràng chung cực chúc phúc của con gái ta đã phụng hiến trước mà!

Khắc Lạc Nặc Tư đồng dạng cũng mặt đỏ tới mang tai cãi nhau với Ái Đức Hoa.

Ta xui! Nguyên lai Sinh mạng Nữ thần Andrea là con gái lão già kia! Helen chẳng phải cũng vậy sao? Nói cách khác, Khắc Lạc Nặc Tư là cha của hai người đàn bà của mình! Chà, phong lưu quá!

- Đủ rồi! Thấy hai đại Thần Hoàng cãi nhau, Ma Thần rất phẫn nộ. Hắn gầm lên một tiếng nhiếp hồn, làm cho hai lão đầu đang tranh nhau nói phải ngậm miệng lại.

Hừ, Ma Thần quả thật quá mạnh! Cấp bậc thực lực của lão tuyệt đối là cấp mười tám. Mặc dù không mạnh hơn mình bao nhiêu, nhưng cao thủ so chiêu chênh lệch một chút đã có thể quyết định đến kết cục cuộc chiến. Đối với Ma Thần, chỉ có một chữ 'khó'; nếu là hai chữ thì 'rất khó'; còn ba chữ 'mẹ nó khó'....

Ma Thần nghiêm túc nói:

- Đoạn Vân, ta mặc kệ hôm nay người tới đây làm gì, nhưng thần thủy ở đầm này đối với ta, đối với Ma giới, thậm chí đối với bốn giới mà nói rất trọng yếu. Nếu nước trong đầm này bị phá hủy, số lượng sinh vật ma hóa kinh khủng trong Biển Chết sẽ không đi vòng quanh Thiên Ma Thần Đám nữa. Đến lúc đó, chúng mà người được bất kỳ khí tức nào của vật còn sống là lập tức bu vào. Không có thần lực từ cái đầm này hấp dẫn, những sinh vật ma hóa số lượng kinh khủng và thực lực cũng kinh khủng sẽ lao vào Ma giới. Sau khi giết sạch những sinh linh Ma giới, chúng sẽ tìm những vật còn sống khác. Với sự giết chóc không ngừng, thực lực của đám sinh vật ma hóa này sẽ không ngừng tăng theo. Ta khẳng định người sẽ gặp phải một Thiên Ma cường đại hơn ta rất nhiều. Tới lúc đó, nó chấn động tứ phương, bốn giới đều bị hủy diệt.

- Người sợ ta hủy nước trong Thần Đám này à?

Đoạn Vân cười khê hời, rồi nhìn nhìn ba mươi tên Ma Thần Vệ đang vây kín mình. Chà, cũng tội cho đám Ma Thần Vệ, quả là khổ cực, họ ngày ngày đêm đêm phải bảo vệ cho thần thủy ở đây.

Ma Thần dùng ánh mắt ra hiệu cho ba mươi tên Ma Thần Vệ bay trở lại đứng sau lưng mình. Ma Thần hiểu rất rõ, thủ hạ phía sau Đoạn Vân, toàn bộ đều không đơn giản!

450. Chương 450. Khinh Tùng Cảo Định

- Ma Thần, nếu ta có thể chỉ cho người một phương pháp khắc chế ma tính trong cơ thể, người có nguyện ý làm thủ hạ cho ta không?

Sau khi suy tư một lúc, Đoạn Vân hỏi khê.

- Khắc chế ma tính trong cơ thể?

Ánh mắt Ma Thần lóe ra vẻ nghi hoặc.

- À, để ta nói rõ với người, ta có thể thanh trừ toàn bộ ma tính trong cơ thể người. Người cũng không cần phải ngồi ở địa phương này nữa.

Trong khi nói những lời này, Đoạn Vân tỏ ra rất dễ dãi. Căn bệnh của Ma Thần không phải là tẩu hỏa nhập ma trong truyền thuyết sao? Tại sao lại tẩu hỏa nhập ma? Đơn giản chỉ vì sự mất cân bằng giữa năng lượng chính tà trong cơ thể. Chỉ cần Đoạn Vân hóa tán một phần nhỏ năng lượng ma hóa trong cơ thể hắn, Ma Thần chẳng phải sẽ biến thành bình thường sao?

- Tại sao ngươi lại làm như vậy?

Ma Thần tựa hồ không tin nhiệm Đoạn Vân.

- Ta hỏi trước ngươi một vấn đề nhé, ngươi có nghĩ tới việc chiếm lĩnh bốn giới không?

- Hừ, ta mặc dù là Ma Thần, nhưng ta không giống những người có dã tâm ở đây. Ở Ma giới ta cũng không yêu thương gì. Cái ta hướng tới là chiến đấu. Ta kính trọng đối thủ chân chính.

Con ngươi màu đỏ trong mắt Ma Thần lóe lên vẻ chân thành. Qua ánh mắt của hắn, Đoạn Vân biết Ma Thần không nói dối. Nhưng Đoạn Vân cũng đưa ánh mắt nhìn về phía hai ông bố vợ trên danh nghĩa của mình. Hai lão đầu này cũng khê gật đầu.

Xem ra, Ma Thần đúng là bởi vì đúng quá say mê sức mạnh nên mới đưa đến một loại tẩu hỏa nhập ma hay còn gọi là đạo nhập ma đạo như thế này.

Đoạn Vân khê gật đầu nghiêm túc nói:

- Được, Ma Thần, ta quyết định không đối địch với ngươi. Ta cũng không buộc ngươi làm thủ hạ cho ta. Chỉ cần ngươi không ngại việc Đoạn Vân ta thống trị bốn giới. Ta có thể nghĩ đến việc làm bằng hữu với ngươi. Là một thầy thuốc, ta có thể minh xác nói cho ngươi biết, ma tính trên người ngươi sở dĩ nặng như vậy là bởi vì ngươi có một loại bệnh. Một loại bệnh mà người tu luyện e ngại nhất. Đó chính là tẩu hỏa nhập ma. Tiểu Phi Hiệp, ngươi không phải thường xuyên hỏi ta tẩu hỏa nhập ma là gì sao? Bây giờ ta có thể nói rõ ràng cho ngươi biết, tình huống như Ma Thần bây giờ có tên gọi là tẩu hỏa nhập ma.

- Đoạn Vân, ngươi nói ngươi thực sự có thể làm cho ta thoát ly khỏi phải liên tục tắm rửa Thiên Ma Thần thủy sao?

Ma Thần có chút động tâm. Mặc dù Đoạn Vân nói những điều rất khó tin, nhưng nếu thật sự mình có thể thoát ly khỏi Thiên Ma Thần thủy, điều đó tuyệt đối là một việc tốt phi thường!

Đoạn Vân khê gật đầu:

- Nếu ngươi muốn tranh đoạt quyền thống trị bốn giới với ta, ta tuyệt đối sẽ không tiếc tất cả tiêu diệt ngươi. Nhưng đã có hai nhạc phụ của ta thừa nhận ngươi cũng không thích quyền lực, ta không muốn đối địch với ngươi.

- Ma Thần bệ hạ, không thể tin hắn. Sáu người bọn Marocco chính là chết trong tay hắn. Chúng ta phải báo thù cho họ.

Lúc này, một tên Ma Thần Vệ đội trưởng đứng ra khuyên bảo Ma Thần.

Nghe thế tên gia hỏa này nói thế, Đoạn Vân cười lạnh một tiếng nói:

- Ma Thần, ta cũng xin ngươi nghĩ kỹ. Nếu ngươi và ta đại chiến, đối với ngươi, tuyệt đối không có nửa điểm gì hay ho. Bây giờ ta đã là siêu Thần Vương không gian hệ, còn ngươi hẳn hiểu rất rõ ý nghĩa của nó là gì chứ?

- Siêu Thần Vương không gian hệ? Nếu thật sự là vậy, cho dù là ngươi đánh không lại ta, ta cũng không có khả năng tổn thương ngươi nửa phần.

Trong khi Ma Thần nói những lời này, tựa hồ có chút bất lực. Đừng nói là siêu Thần Vương không gian hệ, chỉ cần là một không gian Chủ thần, dựa vào năng lực không gian cường đại cũng có thể chạy trốn ngay trước mắt mình. Chiến đấu với một siêu Thần Vương không gian hệ, mình chỉ là cái đích sống cho đối phương đánh đắm. Chiến đấu với đối thủ như vậy phải xem da mình dày tới đâu?

- Sáu thân thể và linh hồn của Ma Thần Vệ đều được ta giữ lại. Ta có thể làm cho họ sống lại, nhưng sau khi làm Ma Thần Vệ sống lại, thực lực chúng có thể sẽ kém đi một chút. Muốn khôi phục thực lực, vậy phải xem bọn chúng tu luyện như thế nào.

Đích xác, dưới sự khẩn cầu của Diệp Cô Thành, Đoạn Vân có giữ lại một phần thân thể và linh hồn của sáu Ma Thần Vệ. Chỉ cần hần bồi dưỡng thân thể và linh hồn này một phen, sáu đại Ma Thần Vệ cũng có thể sống lại!

- Hơn nữa...

Vừa nói xong hai chữ này, Đoạn Vân lập tức biến mất khỏi chỗ cũ. Sau đó một khắc, trước mặt Ma Thần bỗng phát hiện thân ảnh Đoạn Vân cách đó hai thước. Ma Thần lập tức phản kích lại dị biến do Đoạn Vân gây ra, nhưng hần bỗng ý thức được mình đánh vào một tàn ảnh. Ngay sau đó hần cảm giác sau lưng mình bị người ta điểm điểm vào hai cái, một luồng năng lượng cường đại lúc này phá thể chui vào. Chẳng mấy chốc hần hoảng sợ phát hiện ra cả người mình đều không thể nhúc nhích. Để đảm bảo an toàn, Đoạn Vân một lần nữa vận khí điểm huyết, phong bế rất nhiều đại huyết trên người Ma Thần. Cuối cùng tên nam nhân hèn hạ tới trước mặt Ma Thần lau mồ hôi trán.

Nguy hiểm thật! Cuối cùng cũng bắt được tên gia hỏa này, thật không dễ dàng gì, thuận di cộng thêm khinh công rồi toàn lực điểm huyết một kích. Nếu không phải trước hết dùng ngôn ngữ khoa trương làm tên gia hỏa này mất tập trung, làm hần phân thần, muốn một kích mà trúng ngay thì chắc không thể làm được. Cấp bậc của Ma Thần đã vượt xa cấp mười bảy, còn mình mới chỉ là cấp mười bảy đỉnh giai. Nếu không nhờ vào chân khí cường hãn của mình, mà loại chân khí cường hãn này đủ để áp chế năng lượng ma hóa trong cơ thể Ma Thần, cú điểm huyết này cũng không có khả năng thành công được. Đối với cao thủ cấp bậc này, điểm huyết có thể thành công hay không thì mấu chốt là phải chế trụ được năng lượng đối phương, thông qua phong bế một vài huyết đạo và kinh mạch mấu chốt, làm cho năng lượng đối phương bị ngăn chặn.

Nhìn Ma Thần đã bị chế phục, tất cả đám thủ hạ Đoạn Vân, tất cả đám Ma Thần Vệ ở đây, còn có hai ông bố vợ của Đoạn Vân, toàn bộ đều đều khiếp sợ. Một Ma Thần cường đại chỉ trong một chiêu đã bị Đoạn Vân chế phục. Người nói đây là chuyện gì?

Ngạo nghễ đứng trước mặt Ma Thần, Đoạn Vân lạnh lùng nói:

- Ma Thần, hiện giờ ngươi hần đã biết chênh lệch giữa ta và ngươi. Ta chỉ cần tiện tay điểm vài cái trên người ngươi là ta có thể chế phục được ngươi. Có lẽ ngươi sẽ nói phương thức chiến đấu của ta quá mức hèn hạ, nhưng dù sao chính xác là ngươi bây giờ đã thua. Ngươi có thể tưởng tượng một chút, một siêu Thần Vương không gian hệ nếu muốn điểm vài cái trên người ngươi thì quả là không gì dễ dàng hơn.

- Ngươi sử dụng chiêu thức gì thế?

Ma Thần mặc dù cả người không thể nhúc nhích, năng lượng cũng không thể điều động nửa phần, nhưng hần vẫn có năng lực nói chuyện. Ở cấp bậc này tinh thần lực cường đại cũng đủ để hần trao đổi với bất luận kẻ nào.

- Điểm huyết! Đây là một loại võ học cổ Trung Hoa của ta.

Đoạn Vân lạnh lùng nói.

- Con rể giỏi lắm, ngươi mau giải khai phong ấn cho ta. Chúng ta bị tên Ma Thần này cầm cố đã nhiều năm rồi.

Thấy Đoạn Vân đã chế phục được Ma Thần, Ái Đức Hoa lúc này rất hưng phấn chạy tới trước mặt Đoạn Vân.

Đoạn Vân tạm thời không để ý tới ông nhạc phụ trên danh nghĩa này, hần tiếp tục nói với Ma Thần:

- Ta muốn biết ngươi cảm thấy thế nào về đề nghị vừa rồi của ta? Ngoài ra, sau khi cải tạo hoàn cảnh Ma giới một phen, ta tuyệt đối sẽ hạ thủ giết những sinh vật ma hóa ở Biển Chết này. Sau khi tiêu diệt những sinh vật ma hóa này, ta sẽ tự tay tịnh hóa Biển Chết.

- Tịnh hóa Biển Chết?

Ma Thần và hai đại Thần Hoàng đều khiếp sợ vô cùng.

Đoạn Vân cười khê gật đầu:

- Vừa rồi ta âm thầm quan sát Thiên Ma Thần thủy. Ta phát hiện ra thành phần của Thiên Ma Thần thủy chủ yếu là sinh mạng chi tuyến và ma pháp thủy. Đương nhiên, còn có một vài thành phần ẩn chứa linh khí cường đại. Nói nhiều sợ các người không tin, thần thủy như vậy thì ta có thể chế tạo ra được. Nhưng ta phải có đủ tài liệu. Ta có tính toán sơ qua, cho dù tích góp vật liệu ở cả bốn giới cũng chỉ có thể miễn cưỡng chế tạo làm ra nửa cái hồ này thôi.

Nghe Đoạn Vân nói thế, Ái Đức Hoa a lên một tiếng hưng phấn. Xem, đây là con rể của ta, con rể của ta đúng là bất phàm, thần thủy như vậy mà cũng có thể chế tạo ra được.

Khắc Lạc Nặc Tư thì ra vẻ lo lắng khuyên bảo Đoạn Vân:

- Đoạn Vân, người không thể giết Ma Thần được. Người căn bản không biết Biển Chết có bao nhiêu sinh vật ma hóa. Người không thể có thực lực đối phó với tất cả những sinh vật ma hóa này đâu. Người có thể không biết, sinh vật ma hóa mặc dù trí tuệ thấp, nhưng bọn chúng lại không sợ chiến đấu. Khi không có chủng tộc ngoại lai, bọn chúng nuốt chửng lẫn nhau. Nhưng khi có khí tức sinh mạng đến gần, chúng lập tức sẽ bu lại công kích. Cho dù là lúc đó chúng đang chiến đấu với một sinh vật ma hóa khác, chúng cũng sẽ lập tức bỏ chiến đấu quay sang phát khởi công kích người ngay .

Đoạn Vân khê cười một tiếng nói:

- Ta cũng không có ý định muốn giết Ma Thần. Nhưng Khắc Lạc Nặc Tư, vừa rồi người nói một điều mà ta thấy không đúng. Ta biết rất rõ số lượng sinh vật ma hóa ở Biển Chết. Trong Biển Chết đám ma hóa cấp bậc thấp nhất là cấp bậc Chân thần, số lượng trên ngàn vạn; ba bốn ngàn cấp bậc Thần Vương; còn có một trăm siêu Thần Vương.

- Người đã biết sinh vật ma hóa thực lực kinh khủng, vì sao người còn nói có thể tiêu diệt hết tất cả sinh vật ma hóa ở Biển Chết?

Khắc Lạc Nặc Tư vẫn không hiểu hỏi lại. Sinh vật ma hóa kinh khủng như thế, cho dù là Ma Thần cũng e ngại ba phần. Nếu không vì Ma Thần nhập ma đạo, khí tức trên người cơ bản rất gần với bọn sinh vật ma hóa, thì Ma Thần cũng đã bị đám gia hỏa kinh khủng này bao vây rồi.

- Bởi vì thủ hạ vũ lực của ta cũng không thể hề thấp hơn những sinh vật ma hóa này bao nhiêu.

Nghe Đoạn Vân nói, hai đại Thần Hoàng lúc này bị chấn động đến mức phải nuốt khan. Trời ạ, nam nhân này quả là là một thứ biến thái. Vũ lực cường đại như vậy, một người có thể có vũ lực như vậy không?

Ma Thần một mực vênh tai nghe Đoạn Vân nói, sau khi suy tư một lát, mở miệng:

- Đoạn Vân, ta đại chiến nhiều năm, chưa bao giờ bại dưới tay bất cứ kẻ nào. Vừa rồi mặc dù người tập kích ta, nhưng một không gian hệ siêu Thần Vương mà tập kích thì không thể sử dụng từ hèn hạ mà nói được. Người đánh bại ta, ta có thể tùy cho người xử trí. A, Đoạn Vân, mau giết ta đi, thiên ma trong cơ thể ta muốn phá thể chui ra rồi! Mau giết ta đi.

Đột nhiên Ma Thần rên lên, mặt hắc bắt đầu biến hình, thân thể hắc bành trưởng nhanh chóng. Năng lượng ma hóa cuồng bạo nhanh chóng giải khai những huyết đạo bị Đoạn Vân phong ấn .

Chẳng mấy chốc, đôi mắt màu đỏ của Ma Thần biến thành màu đen, một luồng hắc quang hiện lên rồi biến mất, Ma Thần lúc này biến thành một đại quái vật thân cao sáu mươi thước.

Trong khi Ma Thần biến thân, Đoạn Vân nhanh chóng dùng không gian ma pháp chuyển hai nhạc phụ trên danh nghĩa của mình qua chỗ bọn Tiểu Phi Hiệp đang đứng.

451. Chương 451. Dưỡng Binh Thiên Nhật

Đại quái vật thân cao sáu mươi thước, cả người đen thui, thân hình là hình người nhưng hình thể quá lớn, cái đầu góc cạnh trông hơi dẹt và nhọn cao ba bốn thước, huyết Thái Dương nổi lên hai mấu nhọn hoắt.

Sau lưng hắn, dọc theo xương sống có một loạt những cái dùi xương kinh khủng đâm ra. Hai vai hắn dày đặc những lưỡi dao nhọn, chìa ra tới cả thước. Hai cùi chỏ tên gia hỏa có hai thanh đao, sắc bén dị thường, năng lượng hắc sắc lóe lên trên lưỡi đao. Hai tay tên gia hỏa mọc ra những móng tay rất dài, móng tay còn kinh khủng hơn cương đao dài tới hơn hai thước. Những ngón tay quỷ dị dài ngoằng, phối hợp với những móng tay thật dài, không có kẻ nào dám hoài nghi về lực sát thương của tên gia hỏa này. Cơ bắp cuồn cuộn của hắn tràn ngập năng lượng hắc sắc. Mỗi khi hắn cử động, những luồng điện hắc sắc trên người hắn lại chớp động, nhất là từ cái sừng trên đỉnh đầu hắn, những luồng điện hắc sắc cuồn cuộn bạo quỷ dị không ngừng lóe lên!

Tên gia hỏa kinh khủng cả người tản ra năng lượng hắc sắc. Hắn quay về phía ba mươi tên Ma Thần Vệ phía sau gầm lên một tiếng. Ngay sau đó, ba mươi tên Ma Thần Vệ cũng phát sinh biến hình. Chẳng mấy chốc, ba mươi tên Ma Thần Vệ đều biến thành đại quái vật cao ba bốn mươi thước, hình thể rất giống con quái vật Ma Thần !

Nhìn tất cả những gì đang diễn ra, Đoạn Vân không khỏi nhú mày. Thông qua thần thức, Đoạn Vân hiểu rất rõ đại quái vật trước mắt đã không còn là Ma Thần nữa. Còn ba mươi tên tiểu quái vật cũng không còn là Ma Thần Vệ.

- Khắc khắc! La Mạc Tư Đặc ghé tởm lại dám nhốt Thiên Ma vĩ đại trên vạn năm. Lần này, bốn Ma rốt cục trọng kiến mặt trời rồi. Khắc khắc!

Đại quái vật có hình thể thật lớn, nhấc tay một cái là trực tiếp làm rung chuyển cả Thần điện trên bầu trời Thiên Ma Thần Đám! Trên quảng trường Thần điện trong không trung, tên đại ma đầu và ba mươi tiểu ma đầu, tựa hồ rất hưng phấn.

- Chết rồi, Thiên Ma trọng hiện rồi!

Ái Đức Hoa lo lắng nói.

- Chuyện gì thế này?

Đoạn Vân vẫn không hiểu tại sao Ma Thần Vệ lại đột nhiên biến thành Thiên Ma kinh khủng như thế!

Khắc Lạc Nặc Tư nghiêm túc nói:

- Đoạn Vân, khẳng định là việc người phong ấn Ma Thần đã gây ra chuyện. Thiên Ma chính là ma tính trong cơ thể Ma Thần, Ma Thần quả thật là một đại thần thượng cổ xuất hiện sớm hơn cả hai chúng ta, nhưng vì hắn quá chấp nhất về sức mạnh, trong khi tu luyện bị ma khí xâm nhập. Khi mới bắt đầu, ma tính chính xác là có thể làm cho thực lực của hắn tăng nhiều, cũng làm cho La Mạc Tư Đặc trở thành cao thủ Ma Thần đứng đầu bốn giới. Nhưng sau đó, Thiên Ma dần dần hình thành, ma tính giấu trong cơ thể Ma Thần cũng ngày càng cường đại. Ma Thần bắt đầu trở nên cuồn cuộn, hắn không ngừng tìm người đánh nhau. Hơn nữa hạ thủ rất nặng, ai cùng hắn tỷ thí không trọng thương cũng bị hắn giết chết. Sau đó, để đảm bảo an bình cho bốn giới, các vị thần hợp lực ra tay vây công Ma Thần. Địa điểm trận chiến đấu đó thì người cũng đã đoán được, địa điểm chiến đấu chính là chỗ này. Nhưng cuối cùng, các vị thần xuất chiến đều đã chết trận, nhưng Thiên Ma trong cơ thể Ma Thần La Mạc Tư Đặc nguyên khí bị trọng thương. Ma Thần La Mạc Tư Đặc thừa cơ phong ấn Thiên Ma vĩnh cửu trong cơ thể mình.

Nghe thế, Đoạn Vân bây giờ mới hiểu được, điểm huyết là thông qua chân khí phong bế huyết đạo, làm cho năng lượng trong cơ thể Ma Thần không thể sử dụng được. Chân khí mình là một loại lực lượng rất chính đạo, loại lực lượng này là tử địch của năng lượng ma hóa. Sau khi chân khí mình tiến vào trong cơ thể Ma Thần, chân khí rất nhanh đã phát hiện ra năng lượng ma hóa mệnh mông trong cơ thể Ma Thần. Sau đó chân khí cứ theo quan niệm chính thống gia truyền là tà bất thắng chính, trực tiếp phát khởi công kích năng lượng ma hóa trong cơ thể Ma Thần. Một kích này trực tiếp phát sinh rối loạn phong ấn của Ma Thần. Còn Thiên Ma, cũng dựa vào cơ hội này phá thể chui ra.

- Ma Thần La Mạc Tư Đặc đâu?

Đoạn Vân cau mày hỏi.

- Hắn là vẫn ở trong cơ thể Thiên Ma. Bây giờ Thiên Ma ngược lại phong ấn La Mạc Tư Đặc rồi! Nhưng chỉ cần Thiên Ma chui vào Biển Chết, dựa vào ma tính cường đại, Thiên Ma chẳng mấy chốc sẽ giết chết

Ma Thần, cũng kế thừa năng lượng cường đại trong cơ thể Ma Thần!

Khắc Lạc Nặc Tư trả lời Đoạn Vân .

- Lão Đại. Bây giờ phải làm sao? Đánh chứ?

Tiểu Phi Hiệp hỏi Đoạn Vân .

Ánh mắt Đoạn Vân xoay loạn, nhìn vào hai nhạc phụ của mình:

- Hai người hợp lực hẳn là có thể đánh bại Thiên Ma chứ?

Khắc Lạc Nặc Tư cười lạnh:

- Chúng ta hả? Cấp bậc Thiên Ma còn cao hơn chúng ta nửa cấp! Cho dù mười người chúng ta cũng không chắc có thể đánh bại Thiên Ma. Hơn nữa, toàn thân thực lực chúng ta đều bị Ma Thần giam cầm rồi.

Ái Đức Hoa đứng một bên khẽ gật đầu về vô tội .

- Các người có biết chúng ta nên làm gì không?

Hừ, hai đại Thần Hoàng đều là cao thủ cấp mười tám, dựa theo thuyết pháp của họ, nếu họ là cấp mười tám sơ giai, tên Thiên Ma trước mắt chắc phải là cấp mười tám trung giai. Hơn nữa, ba mươi tiểu Thiên Ma, toàn bộ đều là cấp mười bảy hậu giai. Chà, đây đều là do mình gây họa rồi!

- Thiếu gia, sinh vật ma hóa ở Biển Chết tựa hồ đang lao tới nơi này !

Diệp Cô Thành cau mày nói với Đoạn Vân.

- Con rể, chúng ta đi mau! Người là siêu Thần Vương không gian, người trực tiếp đưa chúng ta đi!

Ái Đức Hoa khẩn cấp dậm chân. Nhưng hắn đã quên hắn bây giờ vẫn còn ở trong không trung, vừa dậm chân một cái, thiếu chút nữa hắn bị rơi tòm xuống dưới.

Đoạn Vân quơ tay rất nhanh chụp được hai tay nhạc phụ, năng lượng cường đại dũng mãnh tràn vào trong cơ thể họ! Mẹ kiếp, phong ấn Ma Thần này cũng quá phức tạp! Muốn bỏ phong ấn này, nhất thời cũng không làm được. Hừ, lúc này muốn tìm được hai người giúp đỡ sao mà khó thế?

- Phong ấn quá phức tạp, ta tạm thời không giải ra! Nhưng chạy thì ta khẳng định sẽ không chạy, tai họa này do ta gây ra, hậu quả gì ta cũng phải gánh chịu.

Đoạn Vân lúc này tuyệt đối muốn tử chiến với tên Thiên Ma kia! Hừ, đời này chưa bao giờ mạo hiểm như vậy, mấy lần đại chiến đều trong tình huống nắm chắc mới đánh! Xem ra lần này phải đưa đầu mạo hiểm rồi!

- Khắc khắc, nhân loại nhỏ bé kia. Vừa rồi nếu không có người, ta cũng không ra được. Ha ha, để báo đáp người, ta quyết định cho người cũng trở thành một tên Ma, một Đại Ma dưới một mình ta, trên mọi tên ma khác.

Thanh âm Thiên Ma rất hùng hậu. Hắn nhìn về phía Đoạn Vân với ánh mắt như nhìn những con kiến.

- Ma cái đầu mẹ người ấy! Hừ, ta đã thả người ra, vậy ta sẽ tiêu diệt người!

Đoạn Vân cũng bốc lửa trên đầu, người nói như vậy là ý gì! Mình tới đối phó Ma Thần La Mạc Tư Đặc, bây giờ thì sướng nhé, lại lôi ra tên Thiên Ma siêu biến thái.

- Khắc khắc, ta rất hâm mộ khí phách của người. Nhưng từ từ đợi chút, người sẽ thành một tên Ma thôi. Đến lúc đó ma động tứ phương, Thiên Ma ta tương lai sẽ là người cường đại nhất bốn giới. Khắc khắc!

Thiên Ma lớn tiếng gầm gừ. Từ tiếng gầm gừ của Thiên Ma, vô số sinh vật ma hóa ở Biển Chết đã tụ tập chung quanh thân thể Thiên Ma.

Nhìn Thiên Ma đứng cách năm trăm thước, Đoạn Vân tỉnh táo hẳn lên, hắn vung tay lên, một nhóm lực lượng quân chủ lực lập tức xuất hiện phía sau.

- Một trăm hai mươi thú nhân gia tộc, hai mươi Ma thú gia tộc, bảy đại Cuồng chiến sĩ, năm mươi Thần Long, tám đại nô lệ trừ Đại Băng Sơn, ba mươi bốn nô lệ, các người chia làm sáu đội, bảo vệ cho sáu cái đảo rùa đen này! Sinh vật ma hóa nào đến gần, giết không tha !

- Rõ!

- Hai trăm vũ lực này phân ra khắp nơi. Tướng sĩ tám sư đoàn Nanh Sói đâu?

Nhìn tám trận hình nghiêm mật trong không trung, Đoạn Vân lớn tiếng hỏi.

- Có mặt!

Tám vạn Chủ thần phối hợp với tám vạn tọa kỵ đồng thanh hô lên rung trời, khí thế cường đại nghiêng trời lật đất. Bốn phía đầy những sinh vật ma hóa lúc này cũng rung lên.

- Dưỡng binh ngàn ngày dụng binh nhất thời. Lần này các người phải đối mặt với sinh vật ma hóa cấp mười bốn có số lượng trăm vạn, hai mươi vạn sinh vật ma hóa cấp mười lăm. Địch nhân rất cường đại, cũng rất hung tàn. Nhưng bọn chúng chỉ là dã thú, chúng không phải là quân đội. Trung Hoa chi sư biết cách phối hợp, biết cách hợp thể cường đại. Nói cho ta biết, đối mặt với cường địch, các người có tự tin không?

- Có! Trung Hoa chi sư, hoành hành thiên hạ!

Mười sáu vạn vũ lực đồng thanh hô to.

- Tốt, nhiệm vụ của các người là bảo vệ cho hòn đảo này, đừng cho bất kỳ sinh vật ma hóa nào tiến vào đảo. Hi La, người phụ trách chỉ huy. Tướng sĩ tám sư đoàn, các dũng sĩ của ta, nói cho ta biết, đao của các người hôm nay đã chuẩn bị uống máu địch nhân chưa?

- Giết giết giết!

Những tiếng hô đồng thanh chinh tề, quân hồn lẫn liệt, khí thế như động đất, quả là kinh thiên động địa!

- Đại quân Trung Hoa ở đại lục Ma giới cũng đang hướng về đây. Đây là tám đội quân cường đại nhất Trung Hoa, những tướng sĩ ở đây tất cả sẽ trở thành những tấm gương cho tướng sĩ Trung Hoa chúng ta!

- Hành động!

Đoạn Vân vùng tay lên, tám sư đoàn lúc này phân tán khắp nơi. Trên mặt mỗi tướng sĩ đều rất hưng phấn!

- Một ngàn cự mãng Thần Long và một trăm huynh đệ phi long nghe lệnh. Một ngàn cự mãng Thần Long, hai trăm người lập thành một đội, mỗi đội là một đơn vị tác chiến độc lập. Còn một trăm phi long huynh đệ thành một đơn vị tác chiến độc lập. Các người phụ trách phòng ngự sáu phương vị trong không trung. Khi thích hợp có thể tiến hành tiến công. Xuất phát!

Vừa ra lệnh, một ngàn cự mãng Thần Long cấp bậc Chủ thần đỉnh giai, và một trăm phi long vừa mới bước vào cảnh giới Thần Vương chia làm sáu tổ, hướng ra sáu hướng bay đi.

Sau khi đã phân phối tất cả, Đoạn Vân một lần nữa để tám nô lệ cấp mười bảy trung giai xuất hiện phía sau lưng mình .

Chiêu này của Đoạn Vân không chỉ làm cho hai đại Thần Hoàng cảm thấy khó tin, cũng làm cho tên Thiên Ma cảm thấy giật mình. Không ngờ nam nhân trước mắt này lại còn mang theo vũ lực cường đại như vậy. Mặc dù Thiên Ma cũng không rõ lắm về gia vị của thủ hạ Đoạn Vân, nhưng từ khí thế của họ, hẳn dám nói đây là quân đội tuyệt đối cường đại nhất mà mình gặp qua.

- Con rể, người ... Tám vạn quân đội vừa rồi của người, có phải là đều là Chân thần cả?

Ái Đức Hoa tim vẫn còn đập thình thịch. Tám vạn Chân thần quả là kinh khủng. Hắn cho rằng để xây dựng được một đội quân như vậy cần một thời gian rất lâu.

- Chân thần? Người nghĩ rằng ta sẽ để thủ hạ ta đi chịu chết sao?

Đoạn Vân cười khê một tiếng, vẻ mặt hào tình chỉ vào Thiên Ma.

- Thiên Ma, hôm nay ta đã có thể thả người ra, ta cũng có thể tiêu diệt người.
  - Vậy phải xem người có bốn sự đó hay không, khắc khắc! Đám thủ hạ của người đều sẽ trở thành năng lượng cho Biển Chết! Khắc khắc!
- Đối mặt với chiến ý của Đoạn Vân, Ma Thần cười lạnh.

452. Chương 452. Chiến

Đoạn Vân nhìn về phía sau: năm đại ma sủng, mười Thần Long, tám đại nô lệ, Diệp Cô Thành, Âu Đặc Tư và Ny Khả, tất cả thủ hạ mặt mày nghiêm trọng. Họ hiểu rõ hôm nay đối thủ là ai. Năm ma sủng, mười Thần Long, tám nô lệ, Âu Đặc Tư và Ny Khả, toàn bộ đã là vũ lực cấp mười bảy trung giai. Họ phải đối mặt với đám tiểu Thiên Ma cấp mười bảy hậu giai. Đương nhiên, họ cũng không quá lo lắng, chiến đấu với cường giả là cái mà họ vẫn hướng tới. Bây giờ họ đang nghĩ làm sao giải quyết cuộc chiến thật nhanh, sau đó còn trợ giúp Đoạn Vân đánh bại Thiên Ma.

- Diệp Cô Thành, người và họ đi cùng nhau nghênh chiến ba mươi Tiểu Thiên Ma. Nhớ kỹ, tuyệt đối không được sơ ý. - Đoạn Vân nghiêm túc ra lệnh cho đám thủ hạ.
  - Thiếu gia, cho ta cùng với người đối phó với Thiên Ma đi.
- Diệp Cô Thành đứng sau lưng Đoạn Vân, muốn cùng Đoạn Vân xuất chiến với Thiên Ma.
- Không được, cấp bậc người không đủ. - Đoạn Vân nói.
  - Cái duy nhất người có thể làm là chỉ huy đám Phì Tử mau chóng giết chết đám tiểu Thiên Ma này cho ta. Số lượng Thiên Ma nhiều hơn các người, hơn nữa giai vị của chúng cũng cao hơn các người, các người sẽ gặp phải một trận ác chiến hung hiểm. Nhớ kỹ, trong khi tác chiến phải luôn luôn tỉnh táo.
  - Rõ! - Diệp Cô Thành bắt lực đi tới trước mặt đám Phì Tử.
  - Đoạn Vân, hai ông già chúng ta không giúp được người rồi.

Khắc Lạc Nặc Tư có chút áy náy nói.

Đoạn Vân cười cười, hần chỉ lên Thiên Ma đang đứng trên quảng trường Thần điện giữa không trung, nói vẻ rất hùng tráng:

- Một tên Thiên Ma nho nhỏ mà thôi. Đoạn Vân ta đã vô ý thả hần ra, ta cũng có năng lực tiêu diệt hần. Trong thiên hạ, không có việc gì mà Trung Hoa tộc nhân ta không làm được. Thiên Ma, hôm nay ta muốn người chết tại đây.
- Ha ha, tiểu tử, người quả nhiên rất cuồng vọng!

Thiên Ma cười to. Nhưng chẳng mấy chốc, nụ cười dữ tợn của hần trở nên cứng lại. Những luồng năng lượng bộc phát bốn phía Thiên Ma đảo làm hần không thể không một lần nữa xem lại thực lực của nam nhân trước mắt.

Một trăm hai mươi Thú Nhân, hai mươi Ma thú gia tộc, bảy đại Cuồng chiến sĩ, năm mươi Thần Long, ba mươi bốn nô lệ, đám quân chủ lực của Đoạn Vân chia nhau ra đóng ở sáu đảo vệ tinh. Một trăm hai mươi Thú Nhân và đám tọa kỵ Cự long tiền sử đã có cấp bậc Thần Vương chia làm hai đội, đóng ở hai đảo gần nhau. Còn hai mươi Ma thú gia tộc, bảy đại Cuồng chiến sĩ, Cự long tiền sử làm tọa kỵ cho bảy đại Cuồng chiến sĩ làm một đội, thủ tại tiểu đảo thứ ba. Năm mươi Thần Long một tổ đóng ở đảo thứ tư. Ba mươi bốn nô lệ, vì đều là vũ lực cấp mười bảy, do đó họ chia làm hai, đóng ở hai đảo còn lại.

Có vài vũ lực sinh vật ma hóa đã đến đảo trước, nhưng sau vài cái quét ngang, quyền không chế đảo đã được đám quân chủ lực gia tộc đoạt lại. Lực lượng quân chủ lực này gặp phải sinh vật ma hóa cấp mười sáu hoặc thấp hơn là trực tiếp vung tay miểu sát. Nếu ngẫu nhiên gặp phải một hai tên cấp mười bảy, họ sẽ phân ra một bộ phận lực lượng hợp lực giảo sát từng con một. Những sinh vật ma hóa mặc dù rất nhiều, nhưng chúng không biết cách phối hợp, do đó, đám thủ hạ của Đoạn Vân cũng không cảm thấy áp lực quá lớn. Dựa vào thực lực tuyệt đối của quân chủ lực gia tộc, đám sinh vật ma hóa chẳng mấy chốc đã biến

thành thi thể. Bởi vì họ mang theo rất nhiều trang bị không gian, chỉ cần giết chết sinh vật ma hóa là họ nhét cả vào trong không gian trang bị. Đoạn Vân cũng từng có chỉ thị, không cho phép để thân thể những sinh vật ma hóa một lần nữa trở về Biển Chết.

Tám sư đoàn của Đoạn Vân, đóng ở chính giữa sáu hòn đảo. Hi La còn đặc ý để lại hai sư đoàn làm lực lượng dự bị. Sáu sư đoàn lúc này là tập hợp đội hình hoàn chỉnh. Thấy hàng ngàn vạn sinh vật ma hóa đến gần, sáu sư đoàn phụ trách phòng thủ lấy một lữ làm đơn vị, hướng ra sáu hướng phát ra một hợp thể công kích mãnh liệt dị thường. Sáu hướng đều có năng lượng của ba ngàn Chủ thần hợp lực. Năng lượng hợp thể cường đại trực tiếp đánh nát vạn sinh vật ma hóa trong vòng mấy ngàn thước.

Nanh Sói hợp thể, Cuồng long hợp thể, phi long hợp thể, Cuồng ngư hợp thể, Lang kị hợp thể, Phi Tử hợp thể, sáu hợp thể công kích mãnh liệt, từng cơn sóng dồn lên. Những luồng hợp thể năng lượng tràn ngập uy áp cường đại, ẩn chứa năng lượng cường đại, gây ra những tràng năng lượng nổ tung, vô số sinh vật ma hóa kêu la trước khi chết. Nhìn cảnh tượng đó Thiên Ma không khỏi nhú mày. Làm sao có thể như vậy được? Mỗi năng lượng này đều cường đại làm người ta chấn động. Hơn nữa những năng lượng này quá quý dị. Rõ ràng giai vị bọn chúng không cao, tại sao cường độ năng lượng lại kinh khủng thần kỳ như vậy? Đây là quân đội gì thế không biết? Nguyên nhân gì làm cho nam nhân này có được thủ hạ cường đại như thế?

Thú Nhân kêu la, ma thú gầm rú rung trời, những tiếng long minh thanh thúy, còn có những tiếng rên rỉ của vô số sinh vật ma hóa, thật làm cho người ta kinh tâm động phách!

Những sinh vật ma hóa tiếp tục lao vào những hòn đảo, tiến công khắp nơi, con này tiếp theo con kia, một con bị giết là một con khác lao lên. Những sinh vật ma hóa bị giết tỏa ra khí tức ma hóa nồng nặc và tanh tưởi, càng kéo nhiều sinh vật ma hóa tới hơn. Chúng tiếp tục công kích bất kể tổn thất!

Chiến đấu liên tục, đám thủ hạ Đoạn Vân đồ sát điên cuồng. Trận hình bình thường cũng bị số lượng sinh vật ma hóa kinh khủng còn lại không sợ chết làm lung lay. Hỗn chiến đã lan rộng ra khắp nơi trên sáu đảo.

- Đoạn Vân, người quả nhiên không đơn giản. Người lại có thủ hạ cường hãn như thế. Tám vạn đại quân của người, tám vạn tọa kỵ của những tướng sĩ này, toàn bộ đều là những lực lượng siêu cường hãn. Xem ra, người quả nhiên có thực lực ganh đua với sinh vật ma hóa ở Biển Chết. Nhưng đáng tiếc là chúng chỉ có mười sáu vạn. Còn sinh vật ma hóa ở Biển Chết có hơn một ngàn vạn. Ta coi xem với chút vũ lực ít ỏi của người thì chống chọi được tới khi nào!

Thiên Ma cười lạnh. Tám đội quân của Đoạn Vân đã làm cho hắn giật mình. Nhưng hắn hiểu rõ, ngàn vạn mà chống lại mười mấy vạn, chỉ cần kiên trì một ngày mười mấy vạn quân chắc chắn sẽ bị năng lượng không kiệt mà bị sinh vật ma hóa khổng lồ bao phủ.

- Thiên Ma, người chớ quên. Chỉ cần thêm một thời gian cũng đủ để quyết định thắng bại giữa người và ta.
- Đoạn Vân cũng cười lạnh.

- Ha ha, xem ra người thật muốn đấu với ta. Được, tốt lắm! Hy vọng người đừng làm ta thất vọng.

Thiên Ma cười to, rồi hướng về phía sau.

- Vài người các người lập tức giết sạch đám thủ hạ của Đoạn Vân cho ta! Lên!

Thiên Ma vừa ra lệnh, ba mươi tiểu Thiên Ma xông vào tấn công thủ hạ Đoạn Vân. Đoạn Vân tập trung ánh mắt nhìn chăm chăm vào Thiên Ma. Lúc này, hắn nhớ tới một câu: bất luận kẻ nào đều có nhược điểm. Vậy nhược điểm của Thiên Ma ở đâu?

Thấy tiểu Thiên Ma đã vọt tới, Diệp Cô Thành một lần nữa nhìn Đoạn Vân. Thấy Đoạn Vân đang tập trung chăm chú, hắn rút kiếm ra quay về đám quân chủ lực vũ lực gia tộc phía sau rồi dẫn đầu lao vào chém giết.

Trên bầu trời Thiên Ma Thần Đàm, hai mươi sáu thủ hạ Đoạn Vân chiến đấu với ba mươi tiểu Thiên Ma. Mười đại Thần long, năm đại ma sủng, tám đại nô lệ, còn có Âu Đặc Tư và Nỵ Khả, ai nấy hiển lộ ra bản thể của họ. Thần Long, ma thú và thú tiền sử, bắt đầu phát sinh chạm nặng lượng mãnh liệt với đám tiểu Thiên Ma.

Diệp Cô Thành với thân pháp linh hoạt, vung kiếm lên một kiếm đâm vào yết hầu một tiểu Thiên Ma, sau đó chân phải bước nhanh lại một lần nữa lao vào một tiểu Thiên Ma khác. Tên tiểu Thiên Ma bị trường kiếm đâm vào từ cổ hắt bóng tràn ra một loại chất lỏng màu đen rơi xuống nước trong Thần đàm phía dưới. Khi rơi xuống nước thân thể của tên Thiên Ma lập tức bị phân giải.

Một kích là giết sạch sẽ gọn gàng. Kiếm Diệp Cô Thành quả rất mạnh. Thân hình Thiên Ma quá lớn, tạo cho Diệp Cô Thành rất nhiều khe hở để công kích. Dưới hai ba chiêu, lại có một tên Thiên Ma trên người bị phá vỡ một lỗ to lớn, Diệp Cô Thành cuồng bạo rót năng lượng vào cơ thể hắt làm cho ma tính của hắn bị mất đi, cả thân thể vô lực rơi tòm xuống.

Âu Đặc Tư và Ny Khả dựa vào thân hình Thần Long thật lớn, sau mười mấy chiêu cũng đánh bại đối thủ của mình một cách gọn gàng. Thiên Ma Thần thủy có công hiệu thanh trừ ma tính, Thiên Ma nào chết khi rơi vào Thiên Ma Thần thủy lập tức sẽ bị hòa tan.

- Các người không nên để cho thân thể Thiên Ma rơi xuống nước Thiên Ma đàm. Ma tính sẽ bị nước đàm hủy diệt.

Khắc Lạc Nặc Tư có vẻ lo lắng cho thủ hạ của Đoạn Vân. Đoạn Vân cũng phát hiện vài tên Thiên Ma sau khi chết đi làm cho nước hồ biến thành màu đen tại chỗ rơi xuống. Nhưng cái đầm này có còn hay không thì Đoạn Vân không quan tâm. Bây giờ đến cả việc giữ mạng cũng là một vấn đề, ai còn rảnh mà đi quản nước trong một cái đầm?

- Đoạn Vân, chẳng lẽ người còn không ra tay? - Thiên Ma lớn tiếng gọi Đoạn Vân.

Đoạn Vân cười lạnh một tiếng, dùng một thức mở đầu của Thái Cực, thân hình hắt rung lên, Thái Cực đồ xoay tròn bỗng xuất hiện trên đỉnh đầu hắn. Hơn nữa, khi xoay tròn, Thái Cực đồ không ngừng kéo dài hướng về phía Thiên Ma. Chẳng mấy chốc, đường kính Thái Cực đồ đã biến thành bốn trăm thước, bờ Thái Cực đồ đã đến khá là gần nơi đứng của Thiên Ma. Dưới sự khống chế của Đoạn Vân, Thái Cực đồ ép dần dần tiểu Thiên Ma đang tác chiến với thủ hạ mình xuống phía dưới.

Đoạn Vân nhảy lên Thái Cực đồ, nói với Thiên Ma:

- Chúng ta lên trên này đánh nhau.

Thiên Ma nghi hoặc một chút, nhưng chẳng mấy chốc hắn cũng nhảy lên Thái Cực đồ.

Thiên Ma nhảy lên Thái Cực đồ, Thái Cực đồ một lần nữa xoay tròn lên cao, không ngừng lớn lên.

- Đây là nơi nào?

Chẳng mấy chốc, Thiên Ma đã ý thức được mình đã bị đưa đi tới một không gian xa lạ. Hắn biết, bây giờ hắn đang đứng ở một nơi chấm có màu đen, chung quanh là một khoảng màu trắng, còn Đoạn Vân đứng cách hắn ước chừng vài trăm thước, trên một điểm trắng chung quanh Đoạn Vân là một khoảng màu đen.

- Chúng ta đang đứng trên cái đồ án bệ ngoài có hình tròn vừa rồi. Nơi này nhô lên cao có thể làm người dứt bỏ tất cả tập trung tiến hành chiến đấu.

Đoạn Vân lạnh nhạt nói.

- Không tệ, khi ta giết người xong thì bảo bối này cũng là của ta! Ha ha! - Đưa chân lắc lắc trên mặt đất, Thiên Ma cười lớn.

Đoạn Vân khẽ cười nói:

- Nếu ta chết, ta thật sự có thể giao bảo bối này cho người.

- Người quả là hào phóng! Đừng nói chuyện vớ vẩn nữa, ra tay đi! - Thiên Ma đánh một tư thế công kích.

453. Chương 453: Đại Chiến Thiên Ma.

Thái Cực đồ đã cơ bản bao trùm toàn bộ Thiên Ma đảo! Đoạn Vân muốn chiến đấu với Ma Thần thì hắn phải có đủ năng lượng. Nhưng việc đây thì hắn cũng chẳng cần phải lo vì đã có Thái Cực đồ thì cung cấp

năng lượng rồi! Thái Cực đồ vì có được chung cực chúc phúc của Andrea nên cũng có sinh mạng. Thái Cực đồ có thể nói là một phần thân của Đoạn Vân! Kỳ thật, Đoạn Vân cũng không biết rốt cuộc là nhờ chung cực chúc phúc của Andrea làm cho Thái Cực đồ có sinh mạng, hay là do sự rèn luyện của mình mà Thái Cực đồ sinh ra ý thức.

Sở dĩ Đoạn Vân phải dụ Thiên Ma tới Thái Cực đồ để chiến đấu, chủ yếu là muốn gỡ rối! Người nghĩ rằng Thiên Ma dễ nhai lắm sao? Đó là một tên siêu biến thái cấp mười tám trung giai! Người nói xem một tên cấp mười bảy đỉnh giai tu luyện chân khí, cho dù là chân khí mạnh đến đâu đi nữa, nếu muốn thương tổn tên gia hỏa đó cũng khó có thể làm được! Muốn chiến thắng được chỉ còn có cách kéo dài thời gian để triệt tiêu sinh lực của đối phương.

Thái Cực đồ xoay tròn tốc độ cao không ngừng hấp thu năng lượng của đám sinh vật ma hóa bị thủ hạ Đoạn Vân giết chết, rồi thông qua chuyển hóa hấp thu, không ngừng tự cường hóa lực phòng ngự của nó. Khi Đoạn Vân cần, Thái Cực đồ có thể cung cấp năng lượng cho hắn ngay lập tức! Hơn nữa, năng lượng công kích dư thừa của Thiên Ma cũng sẽ bị Thái Cực đồ hấp thu!

Đoạn Vân xuất tiểu kiếm của mình ra, kiếm phong chỉ thẳng vào Ma Thần! Thấy Đoạn Vân lao tới, Ma Thần cười lạnh một tiếng. Nhún mình một cái bay lên, trực tiếp ngưng tụ bên ngoài thân mình một quả cầu năng lượng hộ thể! Năng lượng hộ thể quý dị màu đen làm cho Đoạn Vân bất lực khựng lại cách xa Thiên Ma hai mươi thước!

Thấy Đoạn Vân không còn công kích, Thiên Ma cười lạnh một tiếng, cương trảo sắc bén chộp tới Đoạn Vân. Trảo đó xuất ra với tốc độ kinh khủng dị thường! Nhưng, Đoạn Vân cũng nhẹ nhàng lách tránh, né khỏi móng tay Thiên Ma vọt lên trời! Thấy Đoạn Vân muốn bay lên trời, móng vuốt tên Ma Thần liền chụp mạnh xuống người Đoạn Vân!

Thấy cũng không thể tránh, Đoạn Vân trực tiếp thuận di, xuất hiện ở sau lưng Thiên Ma, rồi dùng mũi kiếm đâm vào vòng hộ thể năng lượng của hắn! Biết Đoạn Vân đã đến sau lưng mình, Thiên Ma không thèm quay đầu lại. Hắn trực tiếp triệt tiêu hộ thể năng lượng. Sau đó, lắc đầu về phía sau lợi dụng một loạt gai nhọn sau lưng hắn cắt Đoạn Vân!

Đột nhiên, trước mắt hắn chợt có chút năng lượng không gian chớp động. Rồi Đoạn Vân xuất hiện ở chóp mũi hắn rồi chậm nhẹ một cái. Tiểu kiếm trong tay Đoạn Vân trực tiếp đâm vào mắt Thiên Ma! Mũi kiếm đâm rất chính xác. Rõ ràng đã đâm trúng mắt Thiên Ma, nhưng Đoạn Vân lại cảm thấy mình như đâm trúng một cục sắt!

Hừ! Ta không tin, chỉ là cái mí mắt của ngươi thôi mà cứng đến thế! Đoạn Vân nảy lòng ác độc, vận đủ nội lực, đâm thẳng một cú! Sốt kiếm của Đoạn Vân đâm được vào trong một chút!

Dưới tình hình khẩn cấp, Thiên Ma dùng bàn tay trái mình chụp vào Đoạn Vân đang đứng trên mắt mình như đập muỗi! Lúc này, Đoạn Vân đang muốn mở rộng chiến quả nên tập trung toàn bộ sức lực. Bỗng hắn phát hiện ra cú đập của Thiên Ma đang lao vào người mình! Hắn chỉ còn cách lựa chọn lui lại. Nhưng lúc này, tiểu kiếm lại mắc kẹt không nhổ ra được! Đoạn Vân lấy chân, dùng sức đạp vào mắt Thiên Ma. Muốn rút kiếm ra. Nhưng lúc này, tay trái của Thiên Ma đã cách Đoạn Vân không đến ba thước!

Chát! Tay trái của Thiên Ma lúc này chụp thẳng vào mắt trái của hắn!

A! Thiên Ma rên lên đau đớn. Ma tính trên người hắn nhất thời tăng lên vài phần. Đoạn Vân lúc này xuất hiện cách Thiên Ma trăm thước! Trong tay Đoạn Vân đã không có tiểu kiếm nữa. Thanh kiếm đó đã bị Thiên Ma đập lút vào trong mắt trái của hắn rồi! Chuôi kiếm nho nhỏ còn thò ra bên ngoài mắt hắn! Kỳ thật, cây tiểu kiếm của Đoạn Vân, đối với Thiên Ma hình thể cao lớn như thế cũng chỉ coi như một cây kim rất bé! Để một cây kim thêu đâm vào mắt, cũng chẳng phải là đại sự gì! Tối đa cũng chỉ bị mù thôi mà!

- Thiên Ma, mắt trái ngươi không có việc gì chứ?

Đoạn Vân nhìn Thiên Ma đang bịt chặt mắt trái có chút hả hê, cười nói.

- Đoạn Vân ghê tởm, ngươi dám lừa ta! Không ngờ ngươi lại là một tên tu luyện không gian hệ! Người tưởng là ta không có biện pháp làm gì được ngươi à?

Thiên Ma phấn nộ nhìn Đoạn Vân, hấn dùng năng lượng cường đại trực tiếp bức cho thanh tiểu kiếm của Đoạn Vân ra khỏi mắt trái hấn, vùn vụt như một cây kim trong tay. Sau đó, Thiên Ma ném thanh kiếm về cho Đoạn Vân,

- Trả kiếm lại cho người này!

Thấy tiểu kiếm bay thẳng về phía mình rất nhanh, Đoạn Vân cau mày, lập tức vận khởi Thái Cực. Thông qua việc tá lực, Đoạn Vân cuối cùng cũng tiếp được cây kiếm! Hừ, Thiên Ma quả nhiên cường hãn, tiện tay vứt một cái mà lực đạo lớn như vậy!

- Người đã có thể thuận di, vậy ta cho người kiến thức chiêu này của ta! Lĩnh vực, không gian ma hóa!

Thiên Ma gầm lên một tiếng, năng lượng cuồng bạo lúc này tấn công thẳng về phía Đoạn Vân. Đối mặt với luồng năng lượng cuồng bạo đang ập đến, Đoạn Vân hiểu rất rõ nếu bị cuốn vào bên trong thì sẽ có hậu quả như thế nào! Chỉ cần mình bị cuốn vào lĩnh vực của Thiên Ma, phép thuận di của mình coi như hết linh. Nói cách khác, mình không còn có quyền tuyệt đối né tránh nữa!

Đoạn Vân lắc mình một cái, muốn tránh xa lĩnh vực đó! Nhưng chẳng mấy chốc, hấn đã hiểu ra mình phạm phải một sai lầm. Vốn tưởng mình đưa được Thiên Ma tới không gian Thái Cực của mình. Nhưng bây giờ hấn thấy, mình và cả Thái Cực đồ sớm đã bị không gian ma hóa của Thiên Ma bao vây rồi!

Thiên Ma dựa vào năng lượng ma hóa mệnh mông cường đại bên trong Biển Chết, nhanh chóng chế tạo ra một siêu đại hình không gian ma hóa! Trong khi những sinh vật ma hóa lao về phía Thiên Ma Thần Đàm, không gian ma hóa của hấn đã dựa vào sự yểm hộ của sinh vật ma hóa vây kín Đoạn Vân và tất cả thủ hạ của hấn.

Để không cho Đoạn Vân có đủ không gian né tránh, Thiên Ma trực tiếp rút nhỏ không gian ma hóa của hấn lại! Bây giờ, Đoạn Vân và Thái Cực đồ đều đã lọt vào không gian ma hóa cường đại của Thiên Ma.

Nhìn năng lượng hắc sắc phô thiên cái địa, Đoạn Vân không khỏi nhủ thầm! Không gian ma hóa tựa như một quả bóng da, vây chặt lấy Thái Cực đồ của Đoạn Vân! Làm sao bây giờ? Đối mặt với tình thế đạo cao một thước ma cao một trượng này, quả là thập tử nhất sinh, nên làm cái gì bây giờ nhỉ?

Lúc này, Thái Cực đồ xoay tròn với tốc độ cao, cũng tự động hấp thu một bộ phận năng lượng ma hóa vào trong! Khi không gian ma hóa không ngừng thu nhỏ lại, mép Thái Cực đồ bỗng tách ra khỏi không gian ma hóa!

Lúc này, Đoạn Vân liều mạng, trực tiếp làm cho Thái Cực đồ gia tăng lực xoay tròn, hấp thu gần nửa số năng lượng ma hóa! Thiên Ma cũng không phát hiện ra những phát sinh ở tầng dưới Thái Cực đồ. Theo hấn chỉ cần rút không gian ma hóa này lại tới một mức đủ nhỏ, tên Đoạn Vân này sẽ không còn có năng lực thuận di nữa. Đến lúc đó, mình có thể bóp chết tên nhân loại tự đại như bóp một con kiến!

Cuối cùng, không gian ma hóa của Thiên Ma như ngừng lại ở mức đường kính năm trăm thước! Không gian này, tựa như một hình bán cầu, trùm lấy Đoạn Vân và Thiên Ma lẫn Thái Cực đồ! Năng lượng ma hóa trong hình bán cầu này cũng đã bị Thái Cực đồ hấp thu, bây giờ đang không ngừng được tiến hành chuyển hóa

Thiên Ma thối phù vào móng tay, mặt cười lạnh dữ tợn:

- Trong không gian của ta, người không còn có năng lực thuận di nữa! Người sẽ trực tiếp bị ta bóp chết!

Nói xong, Thiên Ma quay sang Đoạn Vân. Ma trào sắc ngọt, lóe lên năng lượng hắc sắc cường đại!

Đối mặt với công kích của Thiên Ma, Đoạn Vân tỉnh táo dùng khinh công tránh né! Sau khi công kích hơn mười chiêu, Thiên Ma vẫn không thể làm bị thương Đoạn Vân như trước! Nhưng Thiên Ma cũng không hề nản chí, hấn tiếp tục công kích. Công kích hơn trăm lần, Thiên Ma thấy Đoạn Vân vẫn tiêu dao như trước, hấn chợt tỉnh táo lại! Viễn trình công kích, thì đối với tên nhân loại bé nhỏ sẽ dễ dàng tránh xa. Còn cận thân công kích, vì hình thể mình quá lớn, tên tiểu nhân loại bé tí lại có đủ khe hở để né tránh!

Vì vậy, Thiên Ma thu nhỏ lại thân hình tới cao hơn mười thước, rồi tiếp tục công kích Đoạn Vân. Nhưng lúc này, hấn vẫn chẳng có biện pháp nào trước thân hình linh hoạt của Đoạn Vân! Hấn không thể tưởng tượng được tiểu nhân loại trước mắt này vì sao có thể duy trì tốc độ kinh khủng như vậy trong không gian

của mình! Nhưng hần cũng thấy, thân hình nhỏ một chút sẽ có ưu thế nhất định! Do đó, hần đơn giản điều chỉnh hình thân mình chỉ lớn bằng Ma Thần!

Kỳ thật, Đoạn Vân bây giờ cũng rất khó chịu! Lúc hình thể Thiên Ma còn lớn, hần còn có thể bằng vào thân pháp linh hoạt bay tới bay lui, thể mà vài lần cũng thiếu chút nữa dính phải móng vuốt sắc như dao của Thiên Ma. Khi Thiên Ma điều chỉnh thân hình tới còn mười thước, hần né tránh vất vả hơn nhiều! Còn bây giờ, Thiên Ma lại biến thành hình thái nhân loại chiến đấu với mình, thì quả là khó nhai!

Thiên Ma cũng không phải không có tốc độ. Kỳ thật tốc độ của Thiên Ma cũng chẳng kém gì Đoạn Vân. Chỉ có điều thân hình Thiên Ma muốn di động vẫn cần một không gian rất lớn. Còn Đoạn Vân chỉ cần dùng thần thức chú ý tới động tác toàn thân Thiên Ma. Chỉ cần công kích vừa mới phát khởi là đã có phản ứng rất nhanh né tránh luôn, do đó có thể né tránh khá dễ dàng. Như vậy, Đoạn Vân sẽ không bị Ma Thần đánh trúng! Tuy nhiên, hần sẽ phải giữ một khoảng cách đủ xa với Ma Thần! Đoạn Vân cũng không có khả năng chịu được năng lượng cường đại của Ma Thần!

Nhưng, đối mặt với Thiên Ma ở hình thái nhân loại thì Đoạn Vân lại không có ý định né tránh thuần túy! Bây giờ, đã tới thời cơ để ta phản kích rồi!

Bởi vì bây giờ, ba mươi tiểu Thiên Ma đã cơ bản chết sạch, còn trên những hòn đảo kia, quân đội mình cũng đã cơ bản khống chế được thế cục!

454. Chương 454: Chân Chính Quyết Chiến.

Cuộc chiến đấu phía dưới Thái Cực đồ diễn ra rất kịch liệt! Nếu không có sự tồn tại của Diệp Cô Thành, chiến trường này chắc phải rất gay go. Bằng vào thân pháp linh hoạt cùng với chân khí hóa đấu khí cường đại, Diệp Cô Thành có thể nói cứ một kiếm là giết một tên tiểu Thiên Ma! Đám tiểu Thiên Ma hình thể công kênh chỉ có nước bất lực bị Diệp Cô Thành đâm thủng cổ mà chết! Mặc dù Diệp Cô Thành không hần có thể giết chết đối thủ, nhưng hần có thể dễ dàng chích cho vài kiếm vào trên cổ đám tiểu Thiên Ma này, khiến cho bọn chúng không tránh được sự thương vong.

Nói tóm lại, trong hơn hai mươi thủ hạ của Đoạn Vân thì năm đại ma sủng có thực lực đấu với một tên tiểu Thiên Ma! Trong vòng trăm chiêu, họ có thể làm trọng thương một tên tiểu Thiên Ma. Còn Âu Đặc Tư và Ny Khả muốn tiêu diệt một tiểu Thiên Ma thì chỉ cần hai ba mươi chiêu là được! Mười Thần Long cũng có thực lực đánh ngang tay với tiểu Thiên Ma. Đương nhiên, chiến đấu tới cuối cùng thì họ có thể dựa vào nguyên anh mà chiếm được ưu thế. Còn tám đại nô lệ cứ một người ngăn chặn một Thiên Ma thì hoàn toàn là việc dễ dàng !

Ba mươi Thiên Ma thì bị Diệp Cô Thành giết mười, Âu Đặc Tư giết ba, Ny Khả giết hai. Năm ma sủng mỗi người đánh gục một! Còn mười Thần Long hợp lực giết bảy tên. Ba tên còn lại, bị tám đại nô lệ giết chết !

- Lão Đại! Chúng ta dọn dẹp xong đám tiểu Thiên Ma rồi !

Chiến sự chấm dứt, Tiểu Phi Hiệp thông qua thông đạo ma sủng báo cáo cho Đoạn Vân biết .

- Năng lượng của các người đã tiêu hao nhiều, hơn nữa về cơ bản cũng đều bị thương. Các người lo ở phía dưới nghỉ ngơi đi! Cuộc chiến giữa ta với Thiên Ma còn chưa chính thức bắt đầu đâu !

Nhìn Thiên Ma đã biến thành hình người, Đoạn Vân âm thầm nói .

Đích xác vừa rồi quả chưa phải là một cuộc chiến đấu đúng nghĩa đối với Đoạn Vân! Lúc này ngoại trừ hần dùng kim châm đâm vào mắt Thiên Ma, Đoạn Vân cơ hồ không đưa ra một công kích thực tế nào! Sở dĩ hần làm như vậy là vì Thái Cực đồ dưới chân hần đang tiến hành hấp thu chuyển hóa năng lượng ma hóa! Còn hần muốn dựa vào lực lượng ma hóa này tạm thời làm cho giai vị mình tăng lên tới mười cấp tám! Biết làm sao được, bây giờ hần chỉ có nước đánh cực một lần. Năng lượng cấp mười bảy căn bản không thể gây ra thương tổn cho một tên biến thái cấp mười tám được! Mặc dù Đoạn Vân chỉ cách cấp bậc Thiên Ma nửa giai mà thôi! Nếu là cấp mười tám sơ giai thì Đoạn Vân tuyệt đối có thực lực giết chết Thiên Ma! Nhưng đáng tiếc là cho dù Đoạn Vân là cấp mười bảy đỉnh giai, thì hần cũng vẫn chỉ là cấp mười bảy !

Do đó, hắn phải có đủ kiên nhẫn! Bây giờ, mặc dù năng lượng Thiên Ma vẫn cường đại như trước, nhưng cũng đã lộ ra hết thực lực rồi !

Lặng lặng đứng trên Thái Cực đồ, cảm thụ năng lượng ma hóa cuồng bạo chung quanh, cười khẩy nhìn Thiên Ma cách đó không xa, Đoạn Vân nói lạnh lùng :

- Thiên Ma, ngươi có biết gì không? Kỳ thật ngươi căn bản không phải là đối thủ của ta !

- Hừ, phải không? Ngươi cho rằng ngươi có thể tránh né cả đời à ?

Thiên Ma biến thân thành người cười lạnh. Theo hắn, Đoạn Vân cũng chỉ là một con rùa đen rút đầu !

- Ngươi cho rằng không gian ma hóa của ngươi có thể giam cầm được ta sao ?

Đoạn Vân đi lại loanh quanh tại chỗ, vẻ mặt coi thường, tinh tế cảm nhận không gian ma hóa do Thiên Ma chế tạo,

- Ngươi hắn là không biết, ta không chỉ là một siêu Thần Vương không gian hệ mà còn là một siêu Thần Vương toàn hệ nữa! Nói chuẩn xác, ta có thể là tất cả, thậm chí, ta có thể là một Ma !

Nói xong, chợt thấy năng lượng ma hóa cuồng bạo trên người Đoạn Vân! Cả người Đoạn Vân bộc phát ra một nguồn năng lượng cuồng bạo mãnh liệt. Cơ bắp của hắn bành trướng nhanh chóng, trong mắt của hắn bắt đầu từ hắc sắc biến thành màu đỏ pha lẫn với màu đen! Trạng thái này của Đoạn Vân cơ hồ giống hệt với trạng thái ma hóa !

Thần thái của Đoạn Vân làm Thiên Ma giật bắn cả người! Nam nhân trước mắt có còn giống với tên hồi nãy không? Kỳ thật, Đoạn Vân mặc dù là một người tu luyện toàn hệ. Nhưng năng lượng ma hóa lại không bao hàm trong đó! Nhưng, trong cơ thể mỗi một người tu luyện lúc nào cũng sẽ có chút tâm ma. Chỉ có điều, Đoạn Vân vì tu luyện Thái Cực nên chỉ cần trong lòng luôn luôn có hạo nhiên chính khí trường tồn thì cho dù là năng lượng ma hóa thì hắn cũng có thể sử dụng! Vừa rồi, hắn thông qua một bộ phận năng lượng ma hóa vừa hấp thu được nhờ Thái Cực đồ mà biểu lộ ra ngoài .

Cười khẩy một tiếng, Đoạn Vân một lần nữa khôi phục trạng thái bình thường. Vừa rồi sở dĩ muốn lộ ra chiêu này là vì hắn vừa mới lấy được một luồng năng lượng rất cường đại từ Thái Cực chuyển qua người mình! Bởi vì năng lượng này quá cuồng bạo, do đó hắn phải phóng thích một chút! Hơn nữa, hắn phải nhanh chóng đem bộ phận năng lượng này vận hành một vòng trong cơ thể, làm cho nó hoàn toàn trở thành năng lượng chân khí trong cơ thể mình! Sau khi chân khí vận hành, năng lượng ma hóa không kịp tiêu hóa chỉ có thể phóng thích ra ngoài thôi! Thái Cực đồ dù sao cũng chỉ có thể tiêu hóa sơ bộ năng lượng này, nếu muốn làm cho năng lượng này trở nên hoàn toàn vô hại cho mình sử dụng thì chỉ có thể thông qua chân khí vận hành mà từ từ chuyển hóa !

Đoạn Vân xát ngón cái và ngón trỏ ở tay phải một cái, vài tia lửa điện mang theo chân khí ma hóa tóe ra. Khẽ cười một tiếng, đôi mắt Đoạn Vân vì bị ma hóa vừa rồi nên có màu đỏ bây giờ trở lại bình thường !

- Thiên Ma, thời điểm ngươi và ta chính thức quyết chiến đã tới rồi !

Hai tay Đoạn Vân khua lên làm một thức mở đầu Thái Cực. Song chưởng múa lên, năng lượng ma hóa chung quanh lúc này đình chỉ không hề lưu động theo quy luật nữa! Theo cánh tay Đoạn Vân năng lượng trong cơ thể cùng với năng lượng ma hóa chung quanh chậm chậm được điều động. Càng điều động nhiều hơn, Đoạn Vân càng nắm được càng nhiều năng lượng ma hóa. Chẳng mấy chốc, năng lượng ma hóa đang lưu động này hòa nhập với chân khí của Đoạn Vân, hình thành một vòng Thái Cực đồ xoay tròn! Bộ phận Thái Cực đồ màu trắng, chính là hạo nhiên chính khí do Đoạn Vân phóng ra. Còn bộ phận màu đen chính là năng lượng ma hóa cuồng bạo. Hai luồng năng lượng một chính một tà, hình thành hai con cá âm dương đầu đuôi nối nhau chạy vòng tròn !

Cảm thụ năng lượng được mình khống chế càng lúc càng lớn, mà năng lượng của không gian ma hóa càng ngày càng nhỏ, Đoạn Vân một lần nữa tăng việc thu xuất năng lượng lên! Lúc này, Thái Cực đồ dưới thân theo sự chỉ huy của Đoạn Vân bắt đầu xoay tròn, nhanh chóng hấp thu không gian ma hóa do Thiên Ma tạo ra.

Để nghênh đón cuộc chiến này, không gian bên trong Thái Cực đồ bây giờ đã được Đoạn Vân làm trống rỗng! Mặc dù không gian bên trong có vài người thì cũng sẽ không ảnh hưởng quá lớn đến lực chiến đấu của Thái Cực đồ, nhưng như vậy dù sao cũng sẽ làm Đoạn Vân cố kỵ. Bây giờ, bên trong Thái Cực đồ cũng chỉ có năng lượng mà thôi !

Cảm nhận thấy không gian ma hóa của mình bị mất đi, Thiên Ma giật mình. Cảnh Đoạn Vân ma hóa vừa rồi vẫn làm hắn rất nghi hoặc! Nhưng hắn cũng không vì vậy mà mất cảnh giác. Hắn đã cảm giác được mặt đất do Đoạn Vân thao túng có năng lượng hình tròn đang biến đổi, không hề đơn giản chút nào. Do đó, hắn liền ra tay ngay! Hắn quyết định thừa dịp Đoạn Vân chuẩn bị năng lượng công kích, lập tức nhanh chóng lao lên bắt ngay tên nam nhân chỉ biết tránh né này !

Khoảng cách giữa Thiên Ma và Đoạn Vân chỉ có ba trăm thước. Nên từ lúc Thiên Ma lao vào Đoạn Vân, cho đến khi ngưng tụ năng lượng trên móng vuốt thì khoảng cách giữa Thiên Ma và Đoạn Vân đã không đến trăm thước !

Khi khoảng cách giữa Thiên Ma và Đoạn Vân chỉ có ước chừng năm mươi thước, năng lượng do Thiên Ma ngưng tụ trên móng vuốt mãnh liệt lao vào Đoạn Vân !

Đối mặt với công kích đã đạt tới cấp mười tám, Đoạn Vân đưa Thái Cực đồ mà mình đã ép xuống còn có đường kính trên hai thước chắn trước mặt

Choang! Năng lượng cường đại đánh mạnh làm cánh tay Đoạn Vân run lên, nhưng hắn vẫn nhanh chóng dùng vòng quay của Thái Cực đồ làm năng lượng ma hóa này tạm thời xoay một vòng. Rồi sau đó dựa vào lực đạo công kích của năng lượng ma hóa, Đoạn Vân trực tiếp làm cho Thái Cực đồ mang theo năng lượng ma hóa cuồng bạo lại lao về phía Thiên Ma!

Khi khoảng cách giữa Thiên Ma và Đoạn Vân còn năm mươi thước hắn đã phát ra một chiêu công kích ngưng tụ không ít năng lượng của hắn. Ngay sau khi công kích phát ra, hắn bay theo đòn công kích của mình để tiếp cận Đoạn Vân! Lần này, nếu công kích từ xa không trúng, hắn cũng có thể thừa dịp lúc Đoạn Vân né tránh sẽ đánh thêm một đòn nữa, hoặc trực tiếp phát khởi cận thân công kích! Nhưng, ngay sau đó hắn thấy một hình tròn xoay với tốc độ cao nửa đen, nửa trắng mang đầy năng lượng lao tới đón mình. Lúc đó, khoảng cách giữa Thiên Ma và Đoạn Vân chỉ còn hơn mười thước. Thiên Ma đang phi hành tốc độ cao nên hắn muốn tránh cũng không thể tránh, chỉ có nước nghênh đón luồng năng lượng kia !

Oành! Thái Cực đồ mang theo năng lượng ma hóa cuồng bạo bổ vào đỉnh đầu Thiên Ma! Thái Cực đồ xoay với tốc độ cao, chân khí và ma khí giao nhau cắt vào đầu Thiên Ma! Trong tiếng nổ rung trời, máu đen bắn tung tóe vào mặt Thái Cực !

Thiên Ma vì bị va chạm kịch liệt, trực tiếp bị đánh bay vài trăm thước. Ba cái sừng trên đầu hắn toàn bộ đều bị nổ bay đi, ngay cả đầu cũng bị đánh vỡ!

Nhưng đáng tiếc là, một kích này không thể giết chết Thiên Ma! Mà chỉ có thể làm cho hắn bị thương! Mặc dù hắn vỡ đầu, năng lượng cũng trở nên rối loạn dị thường, hơn nữa một bộ phận năng lượng sinh mạng cũng đã biến mất, nhưng lực chiến đấu của Thiên Ma vẫn khá là cường đại như trước! Vết thương này tối đa khiến cho năng lượng của tên gia hỏa hạ xuống một chút xíu .

Nhưng, thừa dịp hắn bệnh phải lấy mạng hắn luôn, đây là phong cách chiến đấu trước nay của Đoạn Vân !

Khi tên gia hỏa Thiên Ma bị đánh bay, Đoạn Vân lập tức thuận di bay theo. Khi Thiên Ma vẫn còn bay trong không trung, Đoạn Vân bỗng xuất hiện sau lưng hắn, tiểu kiếm nắm chặt trong tay! Vì Thiên Ma bị đánh vỡ đầu nên hơi choáng váng, cây kiếm trong tay Đoạn Vân, ngưng tụ toàn thân chân khí đã đâm mạnh vào cái đầu vỡ toang của Thiên Ma !

Vèo! Thừa dịp Thiên Ma không kịp thời dùng năng lượng phòng ngự xương sọ hắn, kiếm của Đoạn Vân trực tiếp phá thể chui vào. Kiếm nhập lút cán, đâm thủng não vào rất sâu! Hơn nữa, tất cả chân khí trong cơ thể Đoạn Vân theo mũi kiếm điên cuồng dưng mãnh tràn vào cơ thể Thiên Ma !

A! Thiên Ma đang bay về phía sau, đột nhiên cảm thấy đỉnh đầu bị một kiếm đâm vào, lúc này phát điên lên. Hắn điên cuồng vận dụng năng lượng, bàn tay mãnh liệt đập thẳng vào đỉnh đầu !

Bùm! Vì vừa rồi chân khí hao tổn quá lớn, lại không kịp hồi lực, nên Đoạn Vân chưa kịp thuận di bay đi. Hắn đã bị hai trảo đầy năng lượng ma hóa của Thiên Ma đánh trúng trước ngực !

Bốp! Đoạn Vân bị hất văng đi, hắn không chịu nổi ói ra vài vò máu !

- Lão Đại !

Lúc này, năm ma sủng và Diệp Cô Thành cùng một đám thủ hạ kịp thời lao tới đỡ lấy Đoạn Vân !

- Khục khục! Tạm thời còn chưa chết đâu !

Đoạn Vân một lần nữa ói ra một ngụm máu, rồi dùng hết sức đè ép năng lượng rối loạn trong cơ thể !

Lúc này, Thiên Ma bị một kiếm đâm vào đỉnh đầu bỗng quỵ đi đứng lên. Hắn từng bước từng bước đi về phía Đoạn Vân, mang theo nụ cười quỷ dị. Đỉnh đầu hắn, vẫn còn cắm tiểu kiếm của Đoạn Vân như trước!

455. Chương 455: Đại Cục Dĩ Định.

Thấy Thiên Ma mặt mày quỷ dị hướng về phía Đoạn Vân, năm ma sủng và mười Thần Long lập tức đứng chắn trước mặt hắn. Trường kiếm của Diệp Cô Thành cũng một lần nữa xuất hiện trên tay. Âu Đặc Tư đã bắt đầu vận dụng thần lực Thần Long trong cơ thể. Còn Ny Khả thì dựa vào Đoạn Vân, vẻ mặt rất nghiêm túc .

- Khắc khắc Đoạn Vân ơi là Đoạn Vân! Người quên mất ta là Ma, không phải sinh vật trong mắt người! Ta khác với những sinh vật ma hóa trong Biển Chết. Chúng vẫn còn thuộc loại phạm trù sinh vật, nhưng ta không phải! Thân thể này cho dù bị người đánh cho nát bét, ta vẫn không chết được! Bởi vì Ma thì không chết !

Thiên Ma chậm chậm rút tiểu kiếm cắm trên đỉnh đầu, năng lượng ma hóa nhanh chóng tràn vào đỉnh đầu hắn .

Đoạn Vân đẩy Ny Khả ra, đi nhanh đến trước mặt đám thủ hạ, cười lạnh nói :

- Phải không? Có lẽ người còn chưa thấy được sự lợi hại của võ học Trung Hoa !

Nói xong, lúc này Đoạn Vân nắm chặt nắm tay, thần thức cường đại ép về phía Thiên Ma với cái đầu võ nát bấy! Khi thần thức Đoạn Vân bao phủ, Thiên Ma bỗng rên lên đau đớn.

- A a làm sao có thể như vậy chứ! Aaaaa

Thiên Ma đau đớn rên rỉ. Hắn ôm chặt lấy cái đầu! Vừa rồi khi tiểu kiếm đâm vào đỉnh đầu Thiên Ma, Đoạn Vân cơ hồ đem toàn bộ chân khí trong cơ thể rót vào cơ thể Thiên Ma! Còn tại sao nó không lập tức bộc phát là vì Đoạn Vân đang nén lực lại. Hắn muốn tìm được chỗ yếu nhất của Thiên Ma! Bộ phận chân khí cường đại, chỉ cần một trải qua thần thức là bị kích hoạt nổ, phát khởi công kích mãnh liệt nguyên thần Thiên Ma! Thiên Ma có lẽ không cần thân thể, nhưng hắn lại vẫn có linh hồn! Còn chân khí Đoạn Vân, có thể tiến hành thiêu cháy mọi linh hồn, cho dù Thiên Ma cường đại cũng không thể thoát khỏi chân khí hành hạ! Một kích vừa rồi, Đoạn Vân đâm vào chính giữa sọ Thiên Ma, trực tiếp đâm vào ý thức hải, làm cho chân khí công nhập vào đó. Người nào bị như vậy chỉ có một hạ tràng - - chết !

Sau khi dùng thần thức kích nổ chân khí được giấu trong ý thức hải Thiên Ma, Đoạn Vân một lần nữa phun ra một ngụm máu, gục xuống! Còn tên Thiên Ma, sau một hồi không ngừng gào thét, hắn đã biến thành bốn tên Thiên Ma thân cao sáu mươi thước. lát sau hắn lại biến thành hình thái nhân loại, một hồi lại biến thành Ma Thần La Mạc Tư Đặc !

Khi thấy La Mạc Tư Đặc, Đoạn Vân lập tức lấy một phần năng lượng rất lớn trong Thái Cực đồ, rồi dùng hết sức vận chuyển năng lượng một lần nữa đánh về phía Thiên Ma đang suy sụp.

Đoạn Vân gian nan dùng thần thức tìm tòi trong ý thức hải sắp nổ tung của Thiên Ma. Khi khuôn mặt tươi cười của Ma Thần vừa thoáng hiện ra, Đoạn Vân vươn tay kéo linh hồn đã suy yếu của Ma Thần La Mạc Tư Đặc ra ngoài! Khi La Mạc Tư Đặc vừa mới thoát ly ý thức hải Thiên Ma, đầu Thiên Ma lúc này

lập tức nổ tung! Còn ý thức hải Thiên Ma cũng cùng với linh hồn, vì không chịu được sự công kích cường đại của chân khí cũng đồng thời nổ theo !

Ầm, ngay sau đó, thân thể Thiên Ma cũng bị chân khí và năng lượng ma hóa va chạm nhau nổ tung tóe !

Tiếng nổ vang dội, trực tiếp tuyên cáo Thiên Ma đã diệt vong !

Nhìn linh hồn cường đại của Thiên Ma bị nổ tung biến thành nguyên tố linh hồn nguyên thủy nhất, Đoạn Vân thở phào nhẹ nhõm! Mẹ ơi, cuối cùng cũng thắng lợi rồi !

- Lão Đại, người không sao chứ?

Thấy Thiên Ma đã chết, đám thủ hạ liền lao lên vây kín Đoạn Vân .

Đoạn Vân ngã vào lòng Ny Khả, quay sang đám thủ hạ khoát khoát tay nói :

- Tránh ra một chút đi, các người muốn ta chết hả ?

Thấy Đoạn Vân còn có thể nói đùa, đám thủ hạ lúc này cũng thở phào một tiếng .

Điều tức một chút, Đoạn Vân thu Thái Cực đồ vào trong cơ thể !

- Con rể, người không sao chứ !

Lúc này, Thái Cực đồ đã được Đoạn Vân thu lại, Đoạn Vân có thể thấy bốn người Ái Đức Hoa đứng phía dưới lớn tiếng gọi .

Được Ny Khả nâng đỡ, Đoạn Vân phi thân lên không trung bầu trời Thiên Ma Thần Đàm. Dựa vào linh khí cường đại và năng lượng linh hồn trong Thái Cực đồ, trải qua hai ba phút điều tức, thương thế của Đoạn Vân cũng đã cơ bản ổn định rồi! Hừ, Thiên Ma quả là tên siêu biến thái, tiện tay vỗ vào mình một cái mà bị trọng thương thế này. Bốn thiếu gia một kiếm đâm vào mắt hấn, cũng chẳng thấy hấn mù miếc gì cả! Quả nhiên là siêu biến thái !

Từ trạng thái khoan chân đứng lên vịn vẹo tay chân một chút, Đoạn Vân vui vẻ nói với hai đại Thần Hoàng :

- Yên tâm đi, còn không chết được! Ủa? Tiểu Phi Hiệp, sao ở bờ Thiên Ma Thần Đàm có ba mươi thi thể thể ?

- Lão Đại! Sau khi chúng ta giết ba mươi tên Thiên Ma, năng lượng ma hóa của một vài tên rơi xuống nước lúc này bị hòa tan còn lại một thân thể ma tộc bình thường như vậy đó! Những tên không rơi xuống nước, hai nhạc phụ của người rút vào thi thể chúng một vài thứ thần thủy bí ẩn gì đó khiến chúng cũng biến thành Ma tộc bình thường! Ta phỏng chừng, đây là bản thể của những Ma Thần Vệ sau khi tiêu trừ ma tính!

Tiểu Phi Hiệp giải thích cho Đoạn Vân .

Đoạn Vân khẽ gật đầu, vươn tay thu những thi thể này vào Thái Cực đồ !

Lúc này, Hi La và đám chung đoạn gia tộc chạy về. Hi La hồi báo cho Đoạn Vân :

- Báo cáo thiếu gia: Vừa rồi, tất cả sinh vật ma hóa đều không còn phát khởi công kích Thiên Ma đảo nữa !

- Chiến tích như thế nào ?

Đoạn Vân hỏi .

- Lần này ước chừng hơn bốn trăm vạn sinh vật ma hóa cấp mười bốn bị quân ta tàn sát. Thu hoạch được ước chừng mười lăm vạn thi thể sinh vật ma hóa cấp mười lăm, hai ngàn thi thể cấp mười sáu, còn cấp mười bảy tổng cộng có một trăm mười đầu sinh vật ma hóa bị quân ta và những chung đoạn gia tộc khác đồ sát !

Nghe Hi La báo cáo như vậy, hàm dưới của nhạc phụ của Đoạn Vân thiếu chút nữa rút ra ngoài !

Đoạn Vân khẽ gật đầu :

- Xem ra, cuộc tấn công lần này chủ yếu là do những sinh vật ma hóa cao cấp trong Thiên Ma Thần Đàm! Bây giờ cả Biển Chết, phỏng chừng không còn tới hai mươi đầu sinh vật ma hóa cấp mười bảy! Còn cấp

mười sáu thì đại khái còn lại khoảng một ngàn con. Cấp mười lăm phỏng chừng còn gần mười vạn. Về phần đám cấp mười bốn thì còn có sáu bảy trăm vạn gì đó! Quân ta thương vong thế nào ?

- Thương vong khá là thảm trọng, lớn nhất từ trước tới nay !

Hi La nói vậy tạm thời làm cho cảm hai ông già tạm thời khép lại một chút .

Hi La nói tiếp:

- Tám sư đoàn, trong đó sư đoàn Nanh Sói có bốn mươi sáu tướng sĩ Nanh Sói và một trăm hai mươi sáu đầu Long kỵ chết trận. Trọng thương năm trăm tướng sĩ, bị thương nhẹ bốn ngàn người! Long kỵ cơ bản đều bị thương, trọng thương hơn ngàn! Hai Cuồng Long sư đoàn chết trận ba trăm ba mươi sáu Cuồng chiến sĩ. Địa Hành long và tiền sử cự thú tọa kỵ tổng cộng tổn thất tám trăm con! Trọng thương hơn ngàn, bị thương nhẹ chiếm hơn phân nửa! Lang Kị, Cuồng Ngưu, Phi Tử, và hai sư đoàn Táp Bài cộng lại có một ngàn sáu trăm tướng sĩ chết trận, trọng thương bảy ngàn, bị thương nhẹ hai vạn! Tọa kỵ của họ có ba ngàn nửa sống nửa chết, trọng thương sáu ngàn. Đại bộ phận bị thương nhẹ! Nhưng xin thiếu gia yên tâm, tất cả tướng sĩ và tọa kỵ chết trận, đều đã được xử lý tốt! Phỏng chừng sau khi sống lại cũng sẽ không ảnh hưởng quá lớn tới thực lực !

Mỗi một câu nói của Hi La làm cảm của hai đại Thần Hoàng lại đi xuống một chút nữa. Khi nói đến chữ sống lại, hai lão gia hỏa này đồng thời đưa tay đẩy cảm lên, đưa mắt nhìn nhau, cũng không biết phải nói gì nữa !

- Đem tất cả tướng sĩ và tọa kỵ chết trận giao cho ta! Chờ sau khi thương thế lành, ta sẽ làm họ sống lại! Hi La, ra lệnh tướng sĩ tạm thời nghỉ ngơi hồi phục, đợi lệnh kế tiếp !

Thương vong như vậy cũng không đến nỗi, dù sao sinh vật ma hóa căn bản là bất kể thương vong cứ thế mà lao lên phía trước. Trận hình có nghiêm mật đến đâu cũng sẽ bị công phá !

- Khai La, vũ lực chung đoàn gia tộc hẳn là không chết trận chứ ?

Nhìn mấy đội trưởng hú Nhân đầy vết thương bên cạnh Hi La, Đoạn Vân cười hỏi .

- Lão Đại, người đừng quá chấp nhất chuyện đó, người không thể cứu họ sống lại đâu

Bây giờ đại cục đã định, Tiểu Phi Hiệp cười nói với Đoạn Vân .

- Báo cáo thiếu gia, một trăm hai mươi thú nhân gia tộc, trọng thương hai mươi bốn người. Còn lại cơ bản bị thương nhẹ, không có một ai chết trận! Hai mươi Ma thú gia tộc, Pháp Lạp Kì và bảy đại Cuồng chiến sĩ, có đủ vết thương nặng nhẹ! Năm mươi Thần Long trọng thương hai mươi sáu, những tên khác bị thương nhẹ. Về phần ba mươi bốn thủ hạ của ngài, cơ bản đều bị thương nhẹ, nhưng năng lượng tiêu hao rất nghiêm trọng !

Khai La báo cáo cho Đoạn Vân !

- Được rồi, nghỉ ngơi tại chỗ hồi phục !

Không ai chết trận, đây là một chiến tích không tệ rồi! Giết những sinh vật ma này không nháy mắt, người bình thường cho dù có thực lực đánh một trận, phỏng chừng cũng không có đám lượng chiến đấu với đám gia hỏa không sợ chết này! Giống như đánh với người khác, không sợ những người có võ, chỉ sợ thắng liền mạng !

Đại thế đã định, Đoạn Vân và đám thủ hạ chui vào Thần điện Ma Thần lơ lửng trên không trung nghỉ tạm. Bây giờ đám thủ hạ cơ bản đều mang thương, phải nhanh chóng nghỉ ngơi hồi phục mới có thể khôi phục thực lực được !

Để trị thương cho thủ hạ, Đoạn Vân lấy ra nước thần thủy trong đầm kia! Thương tích của đám thủ hạ về cơ bản đều là do năng lượng ma hóa gây ra, còn Thiên Ma Thần thủy có tác dụng tịnh hóa ma tính! Do đó, Đoạn Vân dùng thần thủy làm thuốc dẫn, phối hợp với rất nhiều tài liệu mấy năm nay thu hoạch, luyện chế vài thánh dược trị thương cho đám thủ hạ! Thông qua những viên dược hoàn như vậy, thương thế của Đoạn Vân chẳng mấy chốc đã khỏi hẳn. Còn đám thủ hạ cũng được y thuật cao siêu và thánh dược cường

hắn của Đoạn Vân chữa khỏi, hầu như đã khôi phục thực lực! Tướng sĩ chết trận cùng tọa kỵ sau mười ngày cũng được Đoạn Vân cứu sống lại!

Đương nhiên, Đoạn Vân đã có thể thuận di thì không có khả năng không trở về nhà thăm vợ! Nhưng khi về đến nhà, Angela, Andrea và Helen nhất định yêu cầu Đoạn Vân đưa các nàng đi gặp cha! Tên Đoạn Vân biến thái này, sau khi suy nghĩ một lát lập tức đưa tất cả đàn bà của mình tới Thiên Ma Thần Đàm, nói vắn vắn là : đi du lịch ngắm cảnh một phen! Kỳ thật, tên biến thái này muốn thị uy cho hai lão gia hỏa kia. Hắn muốn cho hai lão gia hỏa này hiểu, Đoạn Vân ta có rất nhiều đàn bà. Con gái của các ngươi chỉ là một bộ phận rất nhỏ trong đó. Các ngươi đừng tưởng là dựa vào quan hệ bố vợ mà ngồi trên đầu bốn thiếu gia !

456. Chương 456: Bách Niên Đại Kế.

Bây giờ, chương ngại lớn nhất ở Ma giới đã được loại trừ, còn đám sinh vật ma hóa ở Biển Chết cũng bị vũ lực gia tộc tàn sát làm cho tổn thất thảm trọng.

Do đó, sau hơn hai tháng nghỉ ngơi hồi phục, Đoạn Vân bắt đầu tiến hành chữa chạy cho đại lục Ma giới. Kỳ thật, đối với Đoạn Vân thì hắn cũng không nhất định phải tiến hành chữa trị cho đại lục Ma giới. Cái hắn coi trọng chính là năng lượng khổng lồ ẩn chứa trong Biển Chết. Bây giờ, hắn rất cần năng lượng để rèn luyện cho Thái Cực đồ của hắn. Bây giờ, Thái Cực đồ đã là một không gian ổn định có diện tích bên trong bằng nửa Nhân giới, hơn nữa linh khí khá là đậm đặc. Không gian này, so với Thần giới còn tốt hơn rất nhiều. Đây là một không gian hoàn toàn thuộc về Đoạn Vân. Trong không gian này, Đoạn Vân là một vị thần sáng thế. Hắn muốn chế tạo không gian này thành một cái cùng loại với tiên giới trong thần thoại Trung Quốc. Hắn muốn làm Ngọc Hoàng đại đế.

Bây giờ Nhân, Thần, Ma là ba vị diện có người sống, còn địa ngục cho người chết đều nằm trong phạm vi thể lực của Đoạn Vân. Còn sau khi gia tộc chiếm cứ bốn giới, bốn giới đã bước vào kỷ nguyên mới - Kỷ nguyên Trung Hoa. Ở thế giới dùng thực lực nói chuyện này, Đoạn Vân hiểu rất rõ chỉ cần hắn nắm thực lực tuyệt đối, áp đảo bất kỳ thế lực cường đại nào, hắn có thể có quyền thống trị vô hạn. Do đó, hắn muốn chế tạo một nhóm vũ lực có thực lực tuyệt đối kinh khủng. Đương nhiên, Đoạn Vân cũng không phải muốn thống trị thế giới này theo kiểu tàn tạo vô nhân tính. Bây giờ, Trung Hoa là một truyền kỳ khoáng cổ tuyệt kim trên thế giới này. Dân chúng bốn giới đều cảm thấy tự hào vì mình là một thành viên Trung Hoa. Nên hắn phải có vũ lực cường đại để bảo vệ cho thành quả lao động của mình.

Hơn nữa Đoạn Vân hiểu rất rõ, vũ lực ở Nhân giới đang bành trướng rất nhanh. Vũ lực thần cấp qua vài năm nữa là coi như thừa thãi trên đại lục. Không tới hai mươi năm, thần cấp sẽ chỉ là một giai vị trung bình. Sau đó, sẽ có ngày càng nhiều nhân loại, Thú Nhân, thậm chí ma thú đột phá tới cấp mười ba bắt tử. Thế giới này sớm muộn gì cũng bành trướng. Do đó, Đoạn Vân phải tranh thủ sáng tạo ra một vị diện khác. Muốn sáng tạo ra vị diện thì việc đầu tiên là phải đề cao thực lực cho mình. Thái Cực chân khí của Đoạn Vân bây giờ đang ở tầng thứ mười. Thái Cực chân khí cực hạn sẽ ở mức nào đây? Phải biết rằng, Đoạn Vân đã bắt tử rồi. Trăm năm, ngàn năm, vạn năm sau, nếu không có gì bất ngờ xảy ra, hắn sẽ vĩnh viễn trường tồn.

Bây giờ, hắn là chúa tể bốn giới. Không ai có thực lực gần với hắn. Hắn muốn chế tạo thế giới này càng hoàn mỹ hơn. Nếu bốn giới trở thành năm thì sẽ như thế nào? Điều này phải chờ xem tên Đoạn Vân biến thái này chế tạo thế giới này thành cái dạng gì mới.

Tháng một năm Trung Hoa thứ mười, Đoạn Vân ra lệnh cho ba trăm vạn Nanh Sói và năm trăm vạn Thú nhân võ sĩ vừa mới đột phá tới Chân thần kéo quân tới bên bờ Biển Chết. Trong vòng một ngày, hai vạn ngàn thước bờ biển được đại quân tinh nhuệ Trung Hoa vây kín.

Ngày mười lăm tháng một, trên bầu trời Thiên Ma đảo, Đoạn Vân bắt đầu nghi thức tịnh hóa ma khí ở Biển Chết.

Kế hoạch tịnh hóa Ma giới của hắn quả là khoa trương. Hắn muốn dùng thời gian một trăm năm tịnh hóa tất cả ma khí ở Biển Chết. Do đó ngày mười lăm, Đoạn Vân thả Thái Cực đồ ra. Thông qua điều động năng lượng, Đoạn Vân làm cho Thái Cực đồ bao phủ kín khắp phương viên khu vực Thiên Ma. Sau đó, Đoạn Vân cho Thái Cực đồ chuyển động chậm chậm, hấp thu năng lượng ma hóa từng chút một, cũng không ngừng

chuyển hóa thành năng lượng bổn mạng cho Thái Cực đồ. Sở dĩ phải tiến hành ở đây, chủ yếu là vì Đoạn Vân phát hiện ra nước ở Thiên Ma đàm có hiệu quả tịnh hóa ma khí nhất định. Bao phủ Thái Cực đồ trên bầu trời Thiên Ma đảo, là hần muốn thông qua việc không ngừng hấp thu Thần thủy từ Thiên Ma đàm bốc lên thành khí để làm cho ma khí và hơi nước thần đạt tới sự bình hành nhất định. Đoạn Vân hiểu rất rõ chỉ cần khai thác thần thủy ở Thiên Ma đàm một cách chừng mực thì có thể duy trì không bao giờ khô kiệt. Sở dĩ Đoạn Vân lập kế hoạch trăm năm, chính là đã tính tới việc lợi dụng vòng tuần hoàn của thần thủy ở Thiên Ma đàm một cách hữu hiệu.

Hơn nữa, kế hoạch trăm năm của Đoạn Vân, cũng là một kế hoạch luyện công và luyện binh. Gần nửa sinh vật ma hóa ở Biển Chết đã bị Đoạn Vân giết chết, Thái Cực đồ không có khả năng tiêu hóa một lần hết được những sinh vật này. Hơn nữa, Biển Chết vẫn có không ít những sinh vật ma hóa như trước, những sinh vật này cũng sẽ trở thành nguồn năng lượng bổn mạng cho Thái Cực đồ. Đoạn Vân sở dĩ muốn đưa binh tới bờ biển Biển Chết, mục đích chủ yếu là để bảo vệ dân chúng Ma giới. Đoạn Vân gây ra động tĩnh lớn như vậy ở Biển Chết, những sinh vật ma hóa này khẳng định sẽ chạy tán loạn khỏi phía Thái Cực đồ. Còn khi ngửi thấy mùi sinh linh, chúng sẽ ngược lại lao về phía đại lục Ma giới. Nếu những sinh vật ma hóa này lên đại lục Ma giới, như vậy sẽ tạo thành tai ương uy hiếp dân chúng đại lục. Do đó, trong khi tiến hành kế hoạch, Đoạn Vân phải diệt sạch đám sinh vật ma hóa có số lượng kinh khủng này. Hơn nữa, sau khi tiêu diệt sinh vật ma hóa, ma khí ở Biển Chết lập tức sẽ giảm đi rất nhiều. Tám trăm vạn vũ lực Chân thần trở thành đại quân chủ lực diệt ma lần này. Tám sư đoàn và bộ phận chung đoàn gia tộc, chủ động tiêu diệt những sinh vật ma hóa ở trên những hòn đảo ở Biển Chết.

Trong khi Thái Cực đồ xoay tròn trên bầu trời Biển Chết theo một quy luật nhất định, Đoạn Vân cũng cho vũ lực của mình tiến vào Thái Cực đồ một cách có lựa chọn. Theo kế hoạch, hần muốn chế tạo tất cả những thủ hạ hoàn toàn trung thành với hần thành những vũ lực cường hãn không ai địch lại trong thiên hạ. Trọng điểm bồi dưỡng của Đoạn Vân là chung đoàn gia tộc, chung đoàn cấp dưới, Thần Long, ma thú, tám sư đoàn gia tộc, Nanh Sói, cùng năm sư đoàn Thú Nhân đối ứng với năm trăm vạn Thú Nhân đại quân, Thiết Huyết, Huyết Sát, Huyết Ma . Nói cách khác, Đoạn Vân muốn đem toàn bộ mấy ngàn vạn vũ lực gia tộc chế tạo thành những tên biến thái cường hãn nhất. Sở dĩ phải làm như vậy, còn có một nguyên nhân nữa, đó là Đoạn Vân muốn đám vũ lực này giảm bớt áp lực cho Thái Cực đồ. Dù sao, một người cũng không thể nuốt trọn tất cả được. Những năng lượng dư thừa trong khi chuyển hóa cũng tương đương với linh khí, không thể để lãng phí.

Trong Thái Cực đồ có phân thân của mình, nên sau khi phóng Thái Cực đồ ra ngoài, Đoạn Vân chỉ cần đứng một bên tiêu dao thoải mái.

Hôm nay, Đoạn Vân cứu sống lại Ma Thần và ba mươi sáu Ma Thần Vệ của hần. Nhưng đáng tiếc, Ma Thần sau khi sống lại, thực lực lại chỉ cao hơn Thần Vương. Còn ba mươi sáu Ma Thần Vệ, cũng chỉ có thực lực cấp bậc Thần Vương mà thôi. Cũng không phải Đoạn Vân cố tình, mà là vì lúc đám người đó tử vong, sinh mạng năng lượng trong cơ thể bị mất đi quá nhiều. Năng lượng trong cơ thể cũng cơ bản tiêu tán. Quan trọng hơn là, thân thể họ về cơ bản đều do Đoạn Vân tái tạo lại. Còn Đoạn Vân bây giờ vẫn chưa có thực lực tạo ra một thân thể có cường độ cao từ không khí được. Mà muốn phù hợp với năng lượng trong cơ thể họ, Đoạn Vân dùng những sinh vật ma hóa cao cấp ở Biển Chết tiến hành cải tạo, dùng nó làm nguyên liệu để tạo lại thân thể bọn người kia. Về phần sáu tên Marocco bị Đoạn Vân tàn sát, dựa vào chút linh hồn còn sót lại, thông qua một phen sinh trưởng, một lần nữa cũng sinh ra linh hồn mới. Tất nhiên, linh hồn như vậy thì chỉ có thể giữ lại không đến một phần mười ký ức trước kia. Đương nhiên, đối với đám quái vật sống cả vạn năm thì một phần mười ký ức cũng là đủ rồi.

Còn phong ấn của hai nhạc phụ mình, Đoạn Vân cũng phá giải một nửa cho họ. Còn một nửa khác, Đoạn Vân bảo để đó cho Ma Thần La Mạc Tư Đặc. Kỳ thật Đoạn Vân có thể giải khai phong ấn cho họ. Nhưng tên Ma Thần có lực lượng chỉ hơn Thần Vương một chút lại âm thầm yêu cầu Đoạn Vân đừng làm cho hai lão gia hỏa đó khôi phục toàn bộ thực lực, còn nói cái gì hai lão gia hỏa này sẽ khi dễ hần. Đương nhiên, Đoạn Vân cũng cảm thấy áy náy đối với Ma Thần La Mạc Tư Đặc, nên cũng đáp ứng. Ma Thần La Mạc Tư Đặc, Quang Minh Thần Hoàng Ái Đức Hoa, phương đông Thần Hoàng Khắc Lạc Nặc Tư. Ba lão gia hỏa này thường xuyên đầu khẩu với nhau. Nhất là Ái Đức Hoa, lão tựa như một con chim sẻ rúc rích. Cá tính của hần làm cho Đoạn Vân hoài nghi không biết có phải thiên sứ thật sự có mối quan hệ gì với chim chóc không nữa.

Để không làm ba lão đầu này cảm thấy quá buồn, Đoạn Vân dạy họ vài hoạt động văn hóa giải trí trên địa cầu. Đương nhiên, Đoạn Vân cũng không nhớ gì nhiều. Lúc còn ở địa cầu, hắn cũng biết chơi cờ tướng, chơi cờ ca rô. Khi Đoạn Vân bày trò chơi cờ tướng, ba lão gia hỏa này thường xuyên đánh cờ đến thiên hôn địa ám. Có đôi khi một ván cờ, mà đánh vài ngày. Mấy lão biến thái này không cần ăn cơm và đi nhà xí, hơn nữa tính tình lại rất bướng bỉnh, một ván cờ chưa kết thúc, cho dù trời sụp họ cũng nhúc nhích. Nhưng vì có ba người, do đó trong khi hai người đánh cờ, một người khác xem ra khá là chán.

Một hôm, Đoạn Vân cho Thái Cực đồ quay nhanh, rồi đi tới Thần điện Ma Thần. Lúc này, ba lão đầu đang đánh cờ. Ái Đức Hoa đánh với Khắc Lạc Nặc Tư, còn Ma Thần La Mạc Tư Đặc cùng con trai lớn của mình là Thiên Vũ năm nay chín tuổi đánh với nhau.

- Không tính, ta đi lộn mà. Tiểu Thiên Vũ, ta phải đi lại một nước.

Ma Thần La Mạc Tư Đặc lớn tiếng gào thét.

- Ma Thần gia gia! Đây đã là lần đi lại thứ mười hai của ngươi rồi - Tiểu Thiên Vũ lúc này bực mình kháng nghị

- Ba ba đến rồi. Ba ba, Ma Thần gia gia xấu lắm.

Tiểu Thiên Vũ lao về phía Đoạn Vân. Lúc này, Ái Đức Hoa gào lên một tiếng chiếu tướng, còn Khắc Lạc Nặc Tư thì lộ vẻ hối hận, than dài là mình đi lầm một nước. Ma Thần được cứu sống lại đã hai tháng, Đoạn Vân cho hắn tiếp tục ở tại Ma Thần Thần điện, còn Ma Thần Vệ của hắn coi như người trông cửa. Hai đại Thần Hoàng vẫn một mạch ở lại Ma Thần Thần điện. Nơi này, cơ hồ biến thành địa phương dưỡng lão của ba lão gia hỏa này.

- Con rể, ngươi cứ làm bảo bối của ngươi tự động quay mãi làm gì? Làm như vậy có tác dụng gì? Còn nói là tịnh hóa Biển Chết, cải tạo Ma giới thành Nhân giới. Ta thấy ngươi đúng là khoác loác.

Ái Đức Hoa ngẩng đầu nhìn lên Thái Cực đồ xoay tròn.

- Dục tốc bất đạt, bảo bối của ta phỏng chừng sẽ xoay tròn ở đây trên trăm năm. - Đoạn Vân cười nói.

- Trăm năm à? Nhanh thôi mà! Được rồi, trong trăm năm này, ngươi nhất định phải cho Angela đẻ cho ta một đứa cháu.

Ái Đức Hoa tựa hồ hạ lệnh cho Đoạn Vân.

Đoạn Vân cau mày, nói có chút bất lực :

- Vừa mới nghe tin Angela có thai, nhưng là con gái.

- Thật hả? Ha ha, con gái? Là công chúa cũng được. Ha ha! Lão gia hỏa, lần này ta vượt qua ngươi rồi. Ngươi có hai con gái thì sao? Hắc, còn nữa, lão ma đầu, con gái ngươi cũng chẳng hơn được rồi.

- Hử?

Đoạn Vân nghi hoặc nhìn về phía Ái Đức Hoa.

- A, nói lỡ lời. Chà, lão ma đầu, ngươi có gì mà cứ giấu diếm mãi? Hera và Tina không phải là con gái ngươi à?. - Ái Đức Hoa thốt lên.

Ta xui, không ngờ ba lão đầu này đều là nhạc trượng mình.

457. Chương 457: Đả Tọa Phi Thăng Giới.

Đối với sinh mạng tồn tại vô tận, thời gian trăm năm chính xác chỉ đảo mắt là tới rồi. Bây giờ, bánh xe lịch sử đã chuyển tới năm Trung Hoa thứ 110.

Thông qua trăm năm không ngừng làm sạch, Biển Chết vốn có nước đen ngòm bây giờ đã trở nên khá trong. Hơn nữa, cả một hải vực rộng lớn, đã có dân chúng của nó - hải tộc Ma giới. Sinh vật ma hóa ở Biển Chết trong năm đầu tiên cơ bản đã bị những sư đoàn Trung Hoa tiêu diệt. Những sinh vật ma hóa này làm cho Thái Cực đồ phải hấp thu và tiêu hóa hơn mười năm không ngừng nghỉ. Sau khi sinh vật ma hóa diệt tuyệt,

ma tính ở Biển Chết giảm xuống rất nhiều. Nhờ Thái Cực đồ không ngừng hấp thu năng lượng ma hóa, do đó khí thể ma hóa không còn thổi vào đại lục Ma giới nữa. Lúc này, Đoạn Vân cho lão bà mình Hera và Tina bắt đầu gieo vài giống thực vật ở đây, đồng thời bộ tộc Thần long bắt đầu phun mưa xuống đại lục Ma giới.

Đương nhiên, khi bắt đầu, công việc này cũng không có hiệu quả gì nhiều. Tuyệt đại bộ phận thực vật vừa gieo xuống vì không chịu được khí hậu khắc nghiệt nên bị héo úa cả. Nhưng, sinh mạng luôn có thể tìm được đường ra. Năm thứ mười, một vài thực vật có sinh mạng lực rất mạnh đã bắt đầu mọc rễ đâm chồi trên đại lục Ma giới. Sau hai mươi năm, cỏ bắt đầu mọc rất tươi tốt. Sau đó, là những loại cây lớn hơn cũng dần dần sinh sôi. Dưới thần lực tự nhiên khổng lồ, khoảng tám mươi năm sau, khí hậu cả đại lục Ma giới cơ bản đã ổn định. Ánh mặt trời dưới sự khống chế của Đoạn Vân bắt đầu chiếu xuống khu vực này. Các dòng sông đã được hình thành. Tuyệt đại bộ phận đại lục Ma giới đã có màu xanh phủ khắp nơi. Cả Ma giới nhờ vào tài nguyên sinh tồn mà trở nên giàu có hơn.

Trong kế hoạch trăm năm của Đoạn Vân, Ma giới biến thành một nơi rất thích hợp cho sinh vật sinh tồn. Đương nhiên, tính tới đặc tính của những sinh vật gốc của Ma giới, Đoạn Vân cũng để Ma giới giữ lại một bộ phận ma tính.

Kế hoạch trăm năm, mặc dù hao phí rất nhiều thời gian và tinh lực của Đoạn Vân. Nhưng mọi người nào biết trong kế hoạch trăm năm này, người được lợi ích lớn nhất chính là Đoạn Vân.

Đầu tiên, Thái Cực đồ của Đoạn Vân trong vòng trăm năm tu luyện tại đây, đã tấn cấp tới ba lượt. Còn tên Đoạn Vân biến thái này, tự nhiên là cùng tiến bộ với Thái Cực đồ.

Năm thứ nhất kế hoạch, cũng là Trung Hoa năm thứ mười, Đoạn Vân bước vào nhóm siêu cường giả cấp mười tám. Không gian bên trong Thái Cực đồ trực tiếp mở rộng thêm một vòng. Cường độ cũng đạt tới một cảnh giới mới.

Kế hoạch tiến hành được mười lăm năm, tên Đoạn Vân biến thái này bước vào cấp mười tám trung giai, đạt tới mức có thể miêu sát Thiên Ma.

Trung Hoa bốn mươi lăm năm, công lực Đoạn Vân một lần nữa tăng lên, trở thành cấp mười tám hậu giai. Nhưng, Thái Cực chân khí của hắn tới tầng mười đã làm cho hắn cảm giác đã đạt đến mức cực hạn rồi.

Trung Hoa tám mươi năm, Đoạn Vân nguyên vốn tưởng rằng mình không thể tăng thêm thực lực được nữa thì một lần nữa tăng lên, đột phá giới hạn cấp mười tám, trở thành một tên đại biến thái cấp mười chín.

Trung Hoa năm một trăm mười một, năng lượng ma hóa ở Biển Chết bị dọn sạch. Đến lúc này chính xác là tên Đoạn Vân biến thái đã tu luyện tới cực hạn rồi. Hắn bây giờ có thực lực đã đủ để hủy diệt một tinh cầu. Còn Thái Cực đồ của hắn đã có thể dễ dàng bao quát cả bốn giới.

Trong kế hoạch trăm năm này, vũ lực trong tay hắn đủ để hủy thiên diệt địa.

Diệp Cô Thành, Âu Đặc Tư, năm ma sủng, mười Thần Long đều đã tăng thực lực lên tới cấp mười tám trung giai. Nói cách khác, bất kỳ ai trong số họ đều có thực lực giết chết Thiên Ma. Những người này đều là chung đoạn tuyệt đối trung thành với Đoạn Vân.

Bốn mươi ba nô lệ trải qua sự trợ giúp của Đoạn Vân và không ngừng tự thân cố gắng, toàn bộ đều tu luyện tới cực hạn. Cấp bậc thực lực của họ bây giờ là cấp mười tám sơ giai. Biết làm sao được, đây đã là cực hạn của họ rồi. Nếu họ không phải là nô lệ của Đoạn Vân, thì đến cả cấp mười bảy cũng không có khả năng đột phá tới được. Thú tiên sử so với ma thú không có ưu thế tu luyện về hậu thiên, tiên thiên cơ hồ quyết định tương lai của họ.

Lực lượng chung đoạn dự bị gồm một trăm hai mươi thú nhân gia tộc, hai mươi Ma thú gia tộc, bảy đại Cuồng chiến sĩ, năm mươi Thần Long, toàn bộ đều tăng lên tới cấp mười tám. Rất hiển nhiên, cấp mười tám sơ giai cũng là cực hạn của họ.

Còn bộ tộc Thần long bằng vào Thần Long quyết cường đại, một ngàn cự mãng cấp bậc thực lực Thần Long đạt tới cấp mười bảy hậu giai. Còn một ngàn thanh long, bây giờ là cấp mười bảy trung giai. Hai ngàn Thần Long có thực lực hoành hành trên bất kỳ vị diện nào.

Đám ma thú, gia tộc trước kia có hai trăm ba mươi đầu ma thú, dưới sự bồi dưỡng của Đoạn Vân, cấp bậc thực lực của chúng cũng tu luyện tới cấp mười bảy trung giai. Năm trăm phi long lập thành lực lượng không quân, dưới dự trợ giúp của Đoạn Vân đột phá tới cấp mười bảy sơ giai. Gần ba vạn ma thú gia tộc thông qua việc tu luyện trong Thái Cực đồ của Đoạn Vân hơn trăm năm đều có thực lực Thần Vương hậu giai. Còn ba mươi vạn đại quân ma thú cũng trở thành Thần Vương trung giai. Đoạn Vân thấy ma thú mà tự tu luyện có cực hạn ở cấp mười bảy. Nói cách khác, nếu không có sự trợ giúp của Đoạn Vân, cơ hồ không ma thú nào mơ tới việc đột phá cảnh giới Thần Vương. Nếu không có Thái Cực đồ, bất kỳ ma thú nào, kể cả đám thú tiền sử cũng đừng mơ đột phá tới Chủ thần. Phải biết rằng, trình độ đậm đặc của linh khí trong Thái Cực đồ, đã hơn Ma Thú Sâm Lâm gấp trăm lần.

Thời gian trăm năm, Đoạn Vân để hết tâm tư vào quân đội. Hẳn hiểu rất rõ, nếu hẳn muốn chế tạo một vị diện, hẳn phải có đủ quân đội cường đại để bảo vệ trật tự trên các vị diện. Do đó, trong thời gian trăm năm này, hẳn làm hết sức để chế tạo một nhóm vũ lực trung thành tuyệt đối với mình.

Nanh Sói, Cuồng Long, Cuồng Ngưu, Phì Tử, Lang Kị, Tạp Bài - tám sư đoàn sáu phiên hào này, trăm năm trước đã toàn là Chủ thần rồi. Còn giai vị Chủ thần của họ là do Đoạn Vân không dùng đến mười năm đã chế tạo ra. Còn lần này, thông qua trăm năm cực lực huấn luyện, tám vạn tướng sĩ được Đoạn Vân chế tạo thành cường giả cường đại cấp mười bảy trung giai. Nói cách khác, tám vạn tướng sĩ này đã là Ma Thần Vệ ngày xưa rồi, thậm chí còn ghê gớm hơn cả Ma Thần Vệ. Tọa kỵ của họ, dưới sự trợ giúp của Đoạn Vân cũng đột phá giới hạn Thần Vương. Toàn bộ đều bước vào hàng ngũ cấp mười bảy. Nói cách khác, tên Đoạn Vân biến thái này có mười sáu vạn vũ lực siêu Thần Vương.

Còn ba trăm sáu mươi vạn tướng sĩ Nanh Sói cấp bậc thực lực bây giờ đã ở mức Thần Vương hậu giai. Năm trăm vạn Thú Nhân tướng sĩ đồng dạng cũng là Thần Vương trung giai.

Hơn nữa, Thiết Huyết, Huyết Sát, Huyết Ma - ba đội quân sống lại ngàn vạn người, toàn bộ đều trải qua sự rèn luyện trăm năm, đưa thực lực của mình tăng lên tới cấp mười lăm.

Thời gian trăm năm Đoạn Vân luyện hóa Thái Cực đồ, rồi thuận tiện chế tạo vũ lực cường đại tới mức đủ để làm cho bất kỳ ai cũng phải khiếp sợ.

Trong khi tiến hành làm sạch năng lượng ma hóa ở Biển Chết, Đoạn Vân vừa tu luyện, cũng bắt đầu kiến tạo vị diện trong Thái Cực đồ theo ý tưởng của hắn. Hắn sở dĩ phải nâng cao thực lực cho mấy ngàn vạn vũ lực này, là vì hắn muốn sáng tạo ra một vài vị diện thích hợp cho việc tu luyện. Các vị diện trong ý tưởng của hắn, có hạn chế cấp bậc tu luyện, chỉ cần vượt qua cấp bậc hạn chế này là có thể đột phá tới vị diện cao hơn kế tiếp. Đương nhiên cấp bậc vị diện càng cao, linh khí lại càng đậm đặc, lại càng thích hợp tu luyện. Như vậy không chỉ có thể tạo điều kiện cho Đoạn Vân thống trị một cách có trật tự các cường giả, mà cũng làm cho kích thích sinh ra nhiều cường giả hơn.

Bây giờ cường giả trên nhân giới đại lục đã thừa thãi, nhưng nếu để đại lục quá mức hỗn tạp, thì trong tương lai bốn giới sẽ trở nên rất hỗn loạn. Do đó Đoạn Vân phải dựa theo lực lượng mạnh yếu mà thiết trí vị diện mới.

Thông qua trăm năm phát triển dân cư, số lượng thú, thậm chí là thiên sứ, số thần trên đại lục toàn bộ đều tăng lên đáng kể. Nhân giới đại lục vì đi theo Đoạn Vân từ đầu, số cường giả đã bắt đầu thừa quá nhiều. Bây giờ hai nhân giới đại lục, một tiểu hải tử sáu, bảy tuổi bằng vào sự di truyền từ cha mẹ nó, nó đã có thể là cấp hai cấp ba thậm chí có cấp bậc ma pháp sư cao hơn. Sau khi học năm năm giáo dục bắt buộc, đến mười một mười hai tuổi nó đã là ma đạo sĩ cao giai hoặc là ma đạo sư rồi. Thông qua tu luyện, Đoạn Vân tự mình viết ra một pháp quyết tu luyện ma pháp làm cho những đệ tử trong vòng một năm có thể tăng lên nửa giai hoặc một cấp. Sau mười tuổi, ma đạo sư sẽ gia nhập quân đội hoặc tiếp tục tới Cao Đẳng Học Phủ học nâng cao. Năm sáu năm sau, làm gì thì cũng đạt tới thần cấp. Lúc này, hắn đã là mười sáu mười bảy tuổi, có thể nói là vừa mới trưởng thành. Trên nhân giới đại lục bây giờ, nếu người trước khi được hai mươi lăm tuổi mà còn không đột phá tới thần cấp, vậy tuyệt đối là một hiện tượng rất đáng xấu hổ.

Đương nhiên, đột phá tới thần cấp xong, có thể tăng lên nửa được không thì phải xem sự cố gắng của bản thân. Vì bước vào thần cấp có thể làm cho mình sống lâu thêm không ít. Do đó chỉ cần đừng quá ngốc, là có thể làm mình đạt tới cấp mười một, sống lâu thêm một thời gian đáng kể. Người bình thường, từ thần cấp vượt qua tới cấp mười một đại khái cần một thời gian là hai mươi năm. Còn muốn từ cấp mười một tới

cấp mười hai, bình thường phải nửa thế kỷ. Cấp mười hai vượt tới cấp mười ba, thì mất thời gian dài hơn, thậm chí có thể già lão cũng không đạt đến cảnh giới bất tử.

Nhưng bây giờ, dân chúng ở Nhân giới thành công vượt qua cấp mười ba đã có trăm vạn người rồi. Gần một ức cấp mười hai. Một nửa dân số Nhân giới cấp mười một. Về phần cấp khác, đều là thần cấp hoặc đang những hài tử đang đi học.

Tình huống ở ma thú giới cũng rất kinh khủng. Chỉ cần tu luyện thuật thổ nạp cho ma thú, bình thường đã có thể nâng thực lực tu luyện tới cấp mười hai, không ít con có thể đột phá tới cảnh giới bất tử.

Tình huống ở Ma giới cũng như thế. Dân cư Ma giới từ hai mươi ức tăng lên tám mươi ức. Biết làm sao được, trước kia dân cư Ma giới đã tiêu hao rất nhiều trong hỗn chiến. Còn bây giờ, sau khi văn minh Trung Hoa đã dẹp sạch binh lửa Ma giới, dân cư Ma giới đã tăng lên theo cấp số nhân. Hơn nữa, trong đó số lượng cường giả cơ bản gần bằng Nhân giới. Nhưng năng lượng tu luyện của đám gia hỏa Ma giới này, tựa hồ luôn mang theo chút tà khí.

Thần giới và địa ngục cơ bản không có phát sinh biến hóa nhiều.

Bây giờ, việc thống trị bốn giới đã khá là ổn định, chính sách cho đại lục Nhân Giới và đại lục Ma giới về cơ bản đều giống nhau. Hơn nữa không gian thông đạo giữa Nhân Ma ngày càng được mở rộng. Bây giờ Minh Vương địa ngục đã là nhạc phụ Tra lý được Đoạn Vân chế tạo thành cấp mười bảy đỉnh giai. Còn cha mẹ Tiểu Nguyệt và ca ca nàng trước kia bị Khổ Lạp Kỳ dọa chết, trở thành một trong số những nhà lãnh đạo địa ngục. Phụ thân Lị Lị Lộ i'4ÖLị Lị Lộ là con gái của một vị tướng quân đã qua đời i'40 trở thành Đại tướng quân địa ngục. Duy trì trị an cho địa ngục chính là kỵ sĩ địa ngục có số lượng rất kinh khủng. Đoạn Vân còn đặc ý cấp cho Tra Lý một đội Thiết Huyết năm vạn người cấp mười lăm.

Để thống trị bốn giới, Đoạn Vân chế tạo ra ba vị diện.

Vị diện tầng thứ nhất, được Đoạn Vân mệnh danh là Đấu thần giới. Đấu thần giới đúng như tên gọi. Đó là vị diện dành cho Đấu thần. Linh khí nơi này ước chừng cao hơn nhân giới đại lục mười lần, gấp bốn lưỡng đại Thần giới. Vị diện này có thông đạo phi thăng cho ba giới Nhân Thần Ma, hơn nữa mỗi một thông đạo đều thiết trí một vài thiên kiếp. Thiên kiếp là sự khảo nghiệm cấp bậc thực lực của đám phi thăng có đột phá tới cấp mười ba chưa. Ở ba giới Nhân Thần Ma, những người cấp mười hai đột phá tới cấp mười ba đều phải chịu thiên kiếp này. Thiên kiếp của Đoạn Vân kỳ thật cũng là vài thứ oanh kích ma pháp trong không gian của mình. Tỷ như nói, một người phi thăng hỏa hệ hoặc đấu khí, hẳn phải có thể đứng vững dưới sự oanh kích hỏa hệ giữa cấp mười hai đỉnh giai và cấp mười ba. Thiên kiếp, chỉ là để khảo nghiệm một người có tư cách tiến vào vị diện cao hơn hay không. Để ngăn cản sự tồn tại của thiên kiếp cũng có thể thông qua không gian thông đạo truyền đến Đấu thần giới. Tính tới số lượng dân chúng ở ba giới Nhân Thần Ma, Đoạn Vân không chế diện tích Đấu thần giới bằng nửa Nhân giới. Về phần sau này có muốn mở rộng ra hay không thì phải xem sự tình thế nào đã.

Nhóm dân chúng đầu tiên tới vị diện Đấu thần là một ngàn sáu trăm vạn bộ đội chính quy ở đại lục Nhân Giới. Sau khi tất cả đã yên vị, trăm vạn người phi thăng ma pháp, phi thăng đấu khí, phi thăng tế tự trên đại lục. Trăm vạn tu ma Ma giới, ma thú cấp mười ba ở thế giới ma thú v.V... Đã đạt tới cao thủ cấp bậc Đấu thần. Cộng lại, vị diện Đấu thần lúc này có hai ngàn vạn người tu luyện cấp mười ba. Mặc dù số lượng không nhiều, nhưng Đoạn Vân hiểu rất rõ, trên đại lục đã cơ bản không có người nào chết già. Cường giả cấp mười hai, sau khi mục tiêu được xác lập, lúc này sẽ phấn đấu hướng về phía Đấu thần giới. Dù sao không chỉ là một nơi có hoàn cảnh tu luyện tốt, phương pháp tu luyện cao minh, mà còn là một loại vinh dự. Đây là một biểu tượng trở thành bất tử.

Vị diện thứ hai được Đoạn Vân mệnh danh là Chân thần giới. Đây là nơi dành cho những cường giả từ vị diện Đấu thần phi thăng lên. Nơi đây được thiết lập chín đạo thiên kiếp, đồng dạng căn cứ vào thuộc tính năng lượng của người tu luyện mà thiết trí. Linh khí vị diện này đặc gấp ba Đấu thần giới. Hiện nay người sinh sống trên vị diện này còn khá là thưa thớt.

Vị diện thứ ba, cũng là vị diện cuối cùng, cũng là thiên giới của Đoạn Vân. Tên gia hỏa này thiết trí trên vị diện này một đạo Thiên môn, còn đặc ý cho tám sư đoàn Nanh Sói có cấp bậc năng lượng cấp mười bảy luân lưu đóng ở đó. Đoạn Vân còn thiết trí một thiên đình. Vị diện này, là nơi trung tâm linh khí nhiều nhất trong Thái Cực đồ. Linh khí ở nơi này nồng nặc dị thường. Tên Đoạn Vân biến thái này trực tiếp dời

cả A Nhĩ Ti Tư tới nơi này. Những dị tộc ở A Nhĩ Ti Tư đầu nhập gia tộc sớm nhất, toàn bộ đều di cư tới mảnh đất tiên cảnh này. Đoạn Vân muốn làm cho sinh linh cả A Nhĩ Ti Tư trở thành thần thoại suốt đời bất tử. Hơn nữa, Đoạn Vân đưa tất cả Địa Tinh, Tinh Linh di cư tới đây. Trên vị diện này, Đoạn Vân trồng rất nhiều sinh mệnh chi thụ. Vốn Đoạn Vân còn muốn đem bộ tộc Thú Nhân trực tiếp tới vị diện cao nhất này. Nhưng sau tính tới số lượng quá nhiều của các chủng tộc Thú Nhân, do đó cũng thôi không làm như vậy. Sở dĩ Đoạn Vân đem chủng tộc Địa Tinh lên, là vì năng lực sáng tạo kinh khủng của họ. Theo sự phát triển khoa học của Địa Tinh, tinh thần lực của họ trở nên càng ngày càng mạnh, Đoạn Vân không tìm thấy thiên kiếp thích hợp cho Địa Tinh, do đó hẳn chỉ có nước đưa toàn bộ bộ tộc họ di cư lên.

Thiên Giới - vị diện thứ ba này liên thông với Đoạn Vân. Trong thế giới của mình, Đoạn Vân có thể nói đã hoàn toàn làm được cái gọi là ngẩng đầu ba thước có thần minh. Tình hình ở Nhân giới, Ma giới, hai đại Thần giới, tất cả địa ngục, toàn bộ đều nằm trong vòng thần thức Đoạn Vân. Hơn nữa, Đoạn Vân tạo ra vũ lực cường đại, cũng là một đôi mắt khác của mình.

Trong ba vị diện, thì hai vị diện trước là cung cấp không gian cho những người tu luyện ở bốn giới, có thể giúp cho họ tiến vào thiên giới nhanh hơn. Còn thiên giới của Đoạn Vân, có ba ngàn vạn đại quân cấp mười lăm, ba trăm sáu mươi vạn Thần Vương hậu giai, năm trăm vạn Thần Vương trung giai. Đại quân này, là lực lượng đủ để Đoạn Vân duy trì trật tự ba vị diện.

Đương nhiên, hạ giới chính là bốn giới Nhân Thần Ma và Địa Ngục, buộc phải tuyệt đối phục tùng sự lãnh đạo của Đoạn Vân. Dù sao, trên thế giới này, Đoạn Vân cũng là chúa tể cao nhất.

Năm Trung Hoa 110, Đoạn Vân chính thức tự phong làm Thánh Hoàng. Vì phong hào của hắn, nhân giới đại lục trực tiếp thay đổi trật tự thánh cấp và thần cấp một chút. Không thể để Thánh Hoàng đặt trên thánh chủ chúng ta. Đoạn Vân cũng dở khóc dở cười. Hắn sở dĩ muốn tự phong là Thánh Hoàng, cũng là vì hắn từng là Thánh Chủ. Căn bản không vì so sánh với Thánh hoặc Thần cấp. Do đó, hắn tuyên bố với bốn giới, giải thích đầu hàm này. Hắn cũng không muốn vì việc này mà làm rối loạn trật tự bốn giới.

Diệp Cô Thành được Đoạn Vân cho nhậm chức thiên thần cao nhất Thiên Đình, phụ trách thống lĩnh tám sư đoàn gia tộc. Âu Đặc Tư là Long thần, cùng bộ tộc Thần long nhận thân phận thần thú Trung Hoa; năm ma sủng được phong làm năm đại thiên thú; bốn mươi ba nô lệ và hai mươi Ma thú gia tộc được phong thân phận Thiên Thú; mười Thần Long và năm mươi Thần Long được phong làm Thiên Long thân phận; một trăm hai mươi thú nhân gia tộc và bảy đại Cuồng chiến sĩ, được phong làm thiên thần võ sĩ. Những người này đều là vũ lực cấp mười tám của Đoạn Vân, lực lượng cường đại kinh khủng.

Một bầy đàn bà của hắn, toàn bộ đều được sách phong làm Thần phi. Còn hai con trai và ba con gái của mình cũng được phong làm công chúa và Thánh Tử. Ba lão gia hỏa, vì đều là nhạc phụ của mình, hơn nữa thực lực cũng rất khá, tăng lên nửa giai, đã là cấp mười tám trung giai, được phong làm Thiên phụ.

Tám sư đoàn Nanh Sói được phong làm thiên thần võ sĩ. Còn ba trăm sáu mươi vạn Nanh Sói và năm trăm vạn Thú nhân võ sĩ, toàn bộ đều được phong làm người canh trời, họ có quyền xuyên qua giữa các giới. Thiết Huyết, Huyết Sát, Huyết Ma được phong làm thiên binh thiên tướng. Họ phụ trách vấn đề trị an ở thiên giới.

Sau khi nghi thức phong thần chấm dứt, Đoạn Vân lập tức khởi động hệ thống phi thăng các giới. Khi bắt đầu, vì nhân số phi thăng hơi nhiều, khiến cho thiên kiếp hơi loạn. Nhưng đợi tất cả vận chuyển bình thường, cả bốn giới, và ba vị diện cũng đã cơ bản bình thường cả.

Trăm năm sau sự thật đã chứng minh, ba vị diện do Đoạn Vân thiết trí, làm cho sự phát triển trên đại lục tăng lên rất nhanh. Bốn giới có những người thường an hưởng cuộc sống của mình. Nói cách khác, cũng không phải ai cũng có thể trở thành thần, cũng không phải ai cũng hướng tới việc suốt đời bất tử. Bốn giới vì có hoàn cảnh thích hợp nên số lượng dân cư rất ổn định. Mặc dù không ngừng có cường giả phi thăng, nhưng tựa hồ mỗi một cường giả đều thích ở nhân giới đại lục phong lưu khoái hoạt. Trước khi phi thăng, luôn gieo lại trên đại lục chút mầm móng. Hòa bình trăm năm làm cho dân cư trên đại lục dần dần cân bằng, tỉ lệ nam nữ cũng coi như bằng nhau. Số lượng dân cư ổn định, thậm chí còn có xu thế giảm đi, số lượng thần thì gia tăng không ngừng.

458. Chương 458. Đại Kết Cục

Đoạn Vân có sinh mạng vô tận, thời gian ngàn năm trôi qua khá dài, nhưng cũng lại khá là ngắn ngủi! Hồi tưởng tới tình hình khi mình tới thế giới này, hắn có thể nói là hàng ngàn hàng vạn lần thốt lên lời cảm khái. Đã biết cuộc đời hắn đã có tất cả, chỉ có một điều trần trở duy nhất là chẳng biết sinh tử của Kỳ Kỳ ở địa cầu! Ngàn năm qua, hắn một lòng muốn tìm được con đường trở về. Nhưng cho dù hắn có cường đại như thế nào, đối mặt với tình không mệnh mông, đối mặt với hư không vô tận, hắn cũng chỉ có nước thở dài bất lực!

Bây giờ hai con trai hắn, một đứa tên là Thiên Vũ, đứa khác tên là Tổ Thiên Hoa. Thiên Hoa là con của hắn với Ny Khả, hai tên gia hỏa này rất giống hắn, khi gặp nữ hài tử là kế thừa nguyên vẹn bản tính xấu xa của Đoạn Vân! Thời gian ngàn năm đủ để hai huynh đệ này trở nên khá là cường đại, chỉ cần một người trong hai chúng nó đã có thể dùng một địch ba mà vẫn chiến thắng ba ông nội cũng chính là tam đại Thiên phụ! Còn ba con gái, một đứa là con với Angela là thiên sứ mười Thiên sứ sáu cánh, thánh khiết lương thiện như Angela. Còn hai đứa khác, lần lượt là con với Khải Lợi và Khải Sát Lâm, một đứa ôn nhu động lòng người, đứa kia ngỗ nghịch phá phách, đứa em gái út ngỗ nghịch này đến cả hai ca ca của nó cũng dám khiêu chiến! Có năm hài tử này, Đoạn Vân cảm thấy rất vui mừng, nhưng sau năm hài tử này hắn không dám để tất cả đàn bà của mình đều sinh con! Nếu để nhiều, sau này chúng nó đánh nhau không biết bênh đứa nào! Hồng nhan tri kỷ của hắn bây giờ đều là những siêu nhân trên thế giới này.

Trung Hoa năm thứ 1121, Địa Tinh thần Galile hưng phấn tới tìm Đoạn Vân.

Nhìn Galile, Hắn cười hỏi :

- Galile, chẳng lẽ ngươi tìm thêm được một tinh cầu khác bên ngoài?

Galile chỉ vào kính ma pháp trả lời:

- Thánh... Thiếu gia, thông qua nghiên cứu mấy trăm năm, chúng ta phát hiện ra Nhân giới và Ma giới thật sự là hai tinh cầu khác nhau. Thông qua sự va chạm kịch liệt mới hình thành một thể có hai mặt là Nhân giới và Ma giới bây giờ. Còn thông qua quan trắc, chúng ta phát hiện ra còn có một vị diện khác nữa ở ngoài khoảng không! Nhìn qua máy quét ma pháp, cách chúng ta một trăm khoảng cách ma pháp (một khoảng cách ma pháp đại khái là một ức ngàn thước thấy có một chỗ không gian khá tập kết! Nói cách khác, thông qua điểm tập kết chúng ta có thể mở vết nứt, tìm đến một vị diện khác.

Nghe thế, Đoạn Vân hưng phấn hỏi tiếp:

- Ngươi nói là qua điểm tập kết không gian kia, chúng ta có thể đạt tới vị diện khác?

Vị diện khác? Nó là chỗ nào nhỉ? Có phải là địa cầu không? Mình đã tới thế giới này, vậy thế giới này khẳng định có liên lạc bí ẩn gì đó với địa cầu. Đoạn Vân từng tới chỗ mình lần đầu tiên xuất hiện dò xét rất kỹ, nhưng hắn không tìm được một chút khe hở không gian nào!

- Cái này? Cái này không chắc! - Galile nói có chút bất lực.

- Cho ta tọa độ cụ thể một chút, ta tự mình đến xem!

Đoạn Vân ra lệnh rất nghiêm túc, nhưng hắn lại không thể che dấu được vẻ kích động.

- Thiếu gia, tàu vũ trụ ma pháp của chúng ta đang bay tới nơi đó, nhưng phải năm ngày nữa mới có thể tới nơi! Thiếu gia, hay là ngài đợi vài ngày nữa đi, tàu vũ trụ của chúng ta có vũ trụ truyền tống trận, chỉ cần trong nháy mắt có thể thuận di tới nơi mà.

Galile rất khó hiểu về vẻ kích động của Đoạn Vân.

Năm ngày này quả là một thời gian rất dài đối với hắn, trải qua ngàn năm phát triển, bây giờ số người ở Đẩu thần giới đã có trăm triệu, còn số người tu luyện ở Chân thần giới cũng đã lên tới tới mười triệu. Từ tầng dưới chót tu luyện tới phi thăng cũng đã có trên trăm vạn đột phá tới cấp mười lăm, bây giờ số lượng Nhân Ma giới cơ bản ổn định, Nhân giới đại lục có hai trăm triệu dân cư, Ma giới cũng có một trăm năm mươi triệu dân chúng. Số lượng người trên Đẩu thần giới và Chân thần giới gia tăng không ngừng, nhưng Đoạn Vân cũng hiểu rất rõ, bị tổng số năng lượng ảnh hưởng, tốc độ gia tăng của đám tu luyện này sớm

muộn gì cũng có một ngày sẽ đình chỉ. Nếu muốn cường đại nữa phải khuếch trương, phải tìm đến những tinh cầu khác hoặc vị diện khác. Đương nhiên, khuếch trương cũng không phải là xâm lược, vốn là một tên gia hỏa, cho dù là những hành tinh chết hắc cũng có thể chuyển hóa năng lượng, nên đó cũng là một năng lượng tốt.

Do đó, khi vũ lực không ngừng phát triển, Đoạn Vân toàn lực phát triển khoa học trên thế giới này. Hắc không ngừng thúc dục đám Địa tinh và những công trình sư thăm dò những tinh cầu mới, vị diện mới. Năm Trung Hoa thứ năm trăm, tàu vũ trụ Trung Hoa số một đã bay đến phía ngoài phạm vi khống chế của Thái Cực đồ Đoạn Vân. Một bước nhỏ này đánh dấu thời đại mới, Trung Hoa tiến vào vũ trụ.

Kết hợp giữa ma pháp và khoa kĩ, lực lượng sản xuất trên thế giới này cường đại thần kỳ. Sau đó, Trung Hoa với dân số trăm triệu bắt đầu thăm dò không trung bên ngoài. Năm sáu trăm năm phát triển, đã làm cho kỹ thuật vũ trụ của thế giới này trở nên kinh khủng phi thường.

Năm ngày, Đoạn Vân xuất hiện ra tàu vũ trụ Trung Hoa số 1380 truyền về.

- Lão Đại, chỉ một điểm tập kết không gian mà thôi, có gì đẹp chứ!

Phi Tử bây giờ đã trưởng thành, hơn nữa có ba con với công chúa Bạch hùng mà hắc tán tỉnh từ lâu.

- Người hắc là vẫn nhớ ta đã nói với người, ta không phải là người thế giới này!

Đoạn Vân cười khê nói.

- Phi Tử, lão Đại muốn về quê đó. Đi! Chúng ta cũng theo lão Đại đến xem, quả thật rất muốn nhìn xem quê của lão Đại có hình dạng gì, cũng không biết có nhiều mỹ nữ hay không! - Tiểu Phi Hiệp cười hì hì.

- Báo cáo thiếu gia, những nhân viên nghiên cứu của ta đã bắt đầu tiến hành nghiên cứu điểm tập kết không gian. Thông qua thăm thấu năng lượng không gian, chúng ta phát hiện ra một bên khác, một thế giới hỏa hệ có cấp bậc năng lượng yếu hơn Trung Hoa giới.

Một công trình sư Địa Tinh hồi báo cho Đoạn Vân.

- Thế giới hỏa hệ? Có sinh vật chứ? - Mẹ kiếp, xem ra không phải địa cầu rồi!

- Có! Rất nhiều ma thú hỏa hệ và một vài người tu luyện hỏa hệ nhưng trình độ văn minh khá là thấp. Ước đoán chỉ có bằng với văn minh những năm đầu của chúng ta thôi!

Công trình sư Địa Tinh báo cáo rõ ràng.

- Mẹ kiếp, xé vết nứt không gian cho ta, sau đó tập hợp đại quân chiếm lĩnh vị diện này cho ta! Tức chết bốn thiếu gia, lại không phải địa cầu.

Mặc dù không phát hiện ra địa cầu, nhưng việc phát hiện vị diện mới cũng làm cho Đoạn Vân hưng phấn không ít. Tài nguyên đầy đáng tiếc lại là hỏa hệ! Đến lúc đó xem mình có thể biến vị diện này thành vị diện cho người tu luyện hỏa hệ phi thăng không.

Trung Hoa năm 1122, cũng là năm năm sau khi Đoạn Vân chiếm lĩnh vị diện hỏa hệ ma pháp tinh, một lần nữa phát hiện ra điểm tập kết không gian thứ hai nhưng đây cũng chỉ là một hành tinh thủy hệ ma pháp. Hắc sai bộ đội hải quân Trung Hoa đánh chiếm, mất thời gian hơn một tháng mới công phá xong hành tinh Thủy này.

Còn trong thời gian từ năm 1122 tới 1130, sau khi tàu thăm dò Trung Hoa phát hiện ra hành tinh ma pháp hỏa hệ và thủy hệ, một lần nữa phát hiện ra ma pháp tinh mộc hệ, ma pháp tinh thổ hệ, ma pháp tinh phong hệ, ma pháp tinh điện hệ, ma pháp tinh lực lượng hệ, ma pháp tinh quang hệ (đây là một tinh cầu thiên sứ)! Mười tinh cầu ma pháp của những năng lượng hệ cơ bản đã được phát hiện ra tám! Còn hắc ám hệ hắc là Ma giới, Nhân giới hắc là vị diện toàn hệ. Nói cách khác, hắc là có mười đại ma pháp tinh cầu. Không gian hệ thì ở chỗ nào đây?

Nhưng mặc kệ nói như thế nào, việc phát hiện ra tinh cầu của tám đại năng lượng hệ làm cho không gian vũ trụ Đoạn Vân khống chế được trở nên lớn hơn! Năm Trung Hoa 1131, hắc chỉ bằng vào thực lực cường đại chinh phục những tinh cầu này! Kỳ thật cũng không thể xem như chinh phục, trong tám đại ma pháp tinh cầu, ngoại trừ thiên sứ quang hệ, bảy tinh cầu khác đều không đáng nhắc tới. Trong bảy tinh cầu không

đáng nhắc tới, ngoại trừ tinh cầu thủy hệ, sáu tinh cầu khác về cơ bản không có sinh vật có trí tuệ như nhân loại. Hẳn phải trị đám dã thú bằng roi da, sau đó bắt đầu cải tạo tinh cầu! Còn tinh cầu thiên sứ, mặc dù có thể xem như cường đại, nhưng lại chỉ có bộ tộc Thiên sứ cường đại gấp mười lần thiên sứ hèn biết. Trình độ cường đại như vậy thì trước mặt Trung Hoa cũng chẳng đáng nhắc tới! Trên một triệu thiên sứ toàn bộ đều qui phục dưới tay nhạc phụ Ái Đức Hoa của hần!

Ước chừng trăm năm, Đoạn Vân hoàn thành cải tạo tám tinh cầu, thông qua năng lượng giữa các tinh cầu, hần chế bảy đại tinh cầu thành thế giới phi thường hoàn mỹ thích hợp cho nhân loại sinh sống. Tinh cầu này được tạo thành bằng ma pháp, trực tiếp làm cho khu vực khổng lồ của hần mở rộng ra vô số lần.

Cước bộ phát triển của Trung Hoa không dừng lại. Ngoài việc những phi công vũ trụ tiếp tục thăm dò không gian, thế lực Trung Hoa cũng khoách trương với một tốc độ kinh khủng. Vì Đoạn Vân có năng lực chế tạo sinh vật, do đó trên một vài tinh cầu, một vài sinh vật được hần chế tạo ra nên hần trở thành thần sáng thế cho những tinh cầu này. Theo việc không ngừng khuếch trương thực lực, năng lượng của Đoạn Vân cũng càng lúc càng lớn, tứ giới của hần không ngừng thăng cấp. Sau 1800 năm Trung Hoa, sinh linh tứ giới toàn bộ đều đạt tới cảnh giới Thần, suốt đời bất tử! Hơn nữa, Đoạn Vân và thủ hạ của hần cũng theo thế lực mình khuếch trương ra mà không ngừng cường đại hơn. Những giới hạn đột phá tới tấp bị phá vỡ, việc vượt cấp càng lúc càng nhiều theo tốc độ mở rộng thế lực.

Thăm dò vũ trụ không ngừng, năm Trung Hoa 2000, có trăm triệu tinh cầu được sáp nhập vào hệ sao Trung Hoa, nhưng những tinh cầu này về cơ bản đều là sao chết. Bây giờ áp lực dân cư cũng không phải là quá lớn, số lượng dân chúng trong tay hần cũng có khoảng ngàn vạn triệu. Đối với những tinh cầu vừa khám phá, hần thường thường sẽ cải tạo một phen, sau đó phái vài tộc dân Trung Hoa cấp bảy cấp tám đi tới thế giới đó! Đương nhiên, đối với một số chủng tộc quá cứng cổ, hần không khách khí chút nào. Mấy ngàn năm vừa rồi, cũng phải có tới hơn mười vạn chủng tộc bị Trung Hoa diệt tộc, thậm chí còn có trên một vạn tinh cầu bị đánh thành bụi.

Một vạn năm Trung Hoa, phạm vi thế lực trong tay hần đã khá là kinh khủng. Biên giới tinh cầu đã đổi thành biên giới tinh hệ. Đoạn Vân chia tinh hệ ra thành mỗi tinh hệ đại khái có trăm ức tinh cầu, số tinh hệ do hần nắm giữ có tới trăm triệu. Thời gian vạn năm, những hành tinh được hần sáng tạo vượt qua một triệu, còn dân cư nguyên lai bốn giới đã vượt qua trăm vạn triệu, gấp mấy ngàn lần lúc trước! Dân chúng dưới tay Đoạn Vân có số lượng rất kinh khủng.

Nói cách khác, thế lực của hần bây giờ là gấp hơn mười ngàn lần hệ Ngân hà. Thái Cực chân khí đã đạt tới tầng ba mươi sáu, Giai vị còn đạt tới gấp ba lần cấp mười sáu trên đại lục Nhân Giới. Bây giờ tứ giới cũng vì Đoạn Vân quá cường đại mà xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất. Trăm vạn triệu tộc dân Trung Hoa, giai vị thấp nhất đã là cấp mười lăm, nói cách khác là dân chúng tứ giới vừa sinh ra đã là Chủ thần. Về phần vũ lực của hần thì càng kinh khủng hơn, mấy ngàn vạn vũ lực lúc đầu bây giờ toàn bộ đều đã đạt tới cấp ba mươi mấy cả.

Năm 11201 Trung Hoa, người phụ trách thăm dò vũ trụ Trung Hoa là Galile xuất hiện trước mặt Đoạn Vân:

- Thiếu gia, một phi thuyền của chúng ta chuyên thăm dò tinh hệ mới, ở biên giới số 10039762540 trong Hằng Tâm tinh hệ phát hiện một tiểu hành tinh tròn màu xanh lam! Máy thăm dò của chúng ta phát hiện có một bộ phận dân chúng trên hành tinh này nói tiếng Trung Hoa! Cũng chính là cái thứ ngôn ngữ Trung Hoa mà ba trăm năm trước thiếu gia phổ cập.

- Tiếng Trung Hoa?

Nghe thế, hần mừng hóm và hưng phấn dị thường.

- Đúng vậy thiếu gia, ta cho rằng đây chính là quê hương mà trước nay ngài vẫn một mực tìm kiếm.

- Tinh hệ đó có phải là thoát nhìn giống như một con sông, một con sông màu bạc.

Cổ kim nén sự kích động trong lòng, hần chứng thực lại.

- Đúng vậy!

- Ngân Hà, rốt cục khuếch trương tới Ngân Hà rồi! Ta tìm mất gần vạn năm, chiếm cứ trăm triệu hằng tinh tinh hệ trong vũ trụ mệnh mông, hôm nay rốt cục đạt tới hệ Ngân Hà! - Đoạn Vân lệ rơi đầy mặt.

- Galile, ngoại trừ tinh cầu màu xanh lam, hệ Ngân Hà còn có một tinh cầu nào có người sống khác không?
- Hẳn hỏi thêm.

- Có! Ở dải Ngân Hà có hai ngàn triệu hằng tinh, chung quanh mỗi hằng tinh về cơ bản đều có một vài tiểu hành tinh, có những hành tinh có sinh mạng trên một triệu. Nhưng thiếu gia, tinh hệ này thuộc loại tinh hệ bé tí, cấp bậc năng lượng rất thấp, cơ bản không có giá trị mở rộng! Trong số một hàng trăm triệu tinh hệ mà chúng ta thống trị, tinh hệ như vậy bình thường chỉ có thể làm vài trạm phóng vũ trụ nho nhỏ mà thôi! - Galile trả lời.

Suy nghĩ một phen, lúc này Đoạn Vân hỏi:

- Không thể như thế được, chẳng lẽ địa cầu không có người tu luyện gì?

Lúc này, chung cục chung đoạn vũ trụ truyền tới một tin tức, Galile xem qua tin tức đó một lần rồi nói:

- Thiếu gia, đã xác định được Ngân Hà không có người tu luyện! Nhưng vài tinh hệ xung quanh hành tinh màu xanh lam, phát hiện có vài thứ hài cốt có cấp bậc năng lượng khá là cao. Nguyên nhân tử vong được chứng thực là do linh khí khô kiệt làm cho năng lượng khô kiệt.

- Người tu luyện? Đã chết? Năng lượng khô kiệt mà chết?

Đoạn Vân chết lặng người.

- Cấp bậc đại khái bao nhiêu?

- Cấp bậc cao nhất là cấp mười tám! Cấp bậc này chỉ là một cấp bậc ở một tinh hệ phụ lưu của Trung Hoa vũ trụ mà thôi.

- Thời gian ở địa cầu, à cũng là cái hành tinh màu xanh lam đó là năm bao nhiêu?

Cái lo lắng duy nhất của Đoạn Vân là không biết thời gian trên địa cầu. Nếu Kỳ Kỳ đã chết, vậy công trình tìm kiếm vạn năm cũng uổng phí.

Galile đến máy vi tính ma pháp gõ gõ vài cái, sau đó báo lại:

- Dựa theo máy quan sát hành tinh, bây giờ là thời gian New York, ngày 22, tháng tháng sáu, năm 2006 công nguyên lúc...

- Từ từ, báo cho ta biết giờ Bắc Kinh! - Lúc này Đoạn Vân ngắt lời Galile.

- À, giờ Bắc Kinh là ngày 21 tháng 6 năm 2006, 23 giờ 36 phút!*

Nghe thế Đoạn Vân khiếp sợ vô cùng, hẳn nhớ rất rõ là thời gian mình từ địa cầu xuyên tới Mộng Đa Lợi Á. Lúc đó, hẳn còn nhìn nhìn mặt điện thoại di động Nokia của hẳn, thời gian trên điện thoại di động là :...

Nói cách khác, hẳn ở dị thể giới suốt vạn năm, nhưng địa cầu lại chỉ có hai giờ thôi.

- Galile, ra lệnh cho Trung Hoa khuếch trương hạm đội chiếm lĩnh cả ngân hà trừ hệ mặt trời! - Hẳn vùng tay lên, ra lệnh cho Galile!

Hẳn tự mình trực tiếp thông qua chung cục truyền tống, xuất hiện ở trên một tàu vũ trụ gần địa cầu nhất! Sau đó, thần thức triển khai trực tiếp thuần di tới địa cầu.

Kỳ Kỳ, thời gian một vạn năm, em có biết bao lâu không?

Wm: Cái này tác giả nhầm. Giờ NY đi sau giờ Bắc Kinh.

Phù, thế là đã xong trọn bộ Bá Y Thiên Hạ. Càng về cuối tác giả càng tự sướng đến kinh người. Thật ra tôi dịch cũng thấy oải, nhưng đã theo thì phải làm cho trót. Đó là trách nhiệm với bản thân, với độc giả.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/ba-y-thien-ha>